

cảnh sát hình sự

Truyện chỉ được đăng tại diendanlequydon.com

Edit: GIMM XUKKA
Convert: Ngocquynh520

Chu
Đạo
Huy

La Phi hệ liệt

Chu hạo huy

Mục lục

La Phi hệ liệt 1

Hung hoa. 1

Nội dung giới thiệu văn tắt 1

Lời dẫn. 1

Chương 1 đêm khuya kinh hồn. 2

Chương 2 thâm sơn quỷ ốc. 15

Chương 3 đoạt mệnh hung hoa. 32

Chương 4 khủng bố người chết 45

Chương 5 đại tuyết phong sơn. 57

Chương 6 cổ quái mùi 60

Chương 7 chuyên cũ năm xưa. 74

[Chương 8 hành tẩu thi thể. 86](#)

[Chương 9 vãng tích ân oán. 93](#)

[Chương 10 vô đầu ác thảo. 99](#)

[Chương 11 đã chết ba lần nhân. 106](#)

[Chương 12 khắp huyết mà chết 114](#)

[Chương 13 manh mối sơ hiện. 120](#)

[Chương 14 nguy hiểm một đường. 122](#)

[Chương 15 tiền căn hậu quả. 134](#)

[Chương 16 tuyệt cảnh phùng sinh. 142](#)

[Kết thúc. 151](#)

[Quỷ vọng pha. 153](#)

[Nội dung giới thiệu văn tắt 153](#)

[Lời dẫn. 154](#)

[Chương 1 ngẫu ngộ. 155](#)

[Chương 2 mất trí nhớ giả. 159](#)

[Chương 3 đăng đảo. 163](#)

[Chương 4 “Quỷ vong pha” truyền thuyết 166](#)

[Chương 5 vong linh trùng. 169](#)

[Chương 6 đêm hỏa. 172](#)

[Chương 7 đông rộng rãi nội thi thể. 178](#)

[Chương 8 sơ hiện manh mối 183](#)

[Chương 9 thần bí hoa. 187](#)

[Chương 10 từng bước cân nhắc. 189](#)

[Chương 11 thất lạc cảnh trong mơ. 193](#)

[Chương 12 khủng bố người chết 197](#)

[Chương 13 quỷ ảnh tái hiện. 201](#)

[Chương 14 mất trí nhớ chứng nghiên cứu. 206](#)

[Chương 15 gió biển trò chơi 212](#)

[Chương 16 mê đã biết âm.. 216](#)

[Chương 17 trúng độc. 220](#)

[Chương 18 tìm được đường sống trong chỗ chết 224](#)

[Chương 19 khả nghi tóc. 227](#)

[Chương 20 cái thứ ba người chết 231](#)

[Chương 21 mô địa quỷ ảnh. 236](#)

[Chương 22 đảo dân phản ứng. 241](#)

[Chương 23 nửa đêm anh đề. 244](#)

[Chương 24 thám mô. 249](#)

[Chương 25 phong ba tái khởi 251](#)

[Chương 26 quỷ di độc sát 254](#)

[Chương 27 số mệnh khó thoát khỏi 259](#)

[Chương 28 án kiên chân tướng. 265](#)

[Chương 29 nhân luân thảm kịch. 271](#)

[Kết thúc. 276](#)

[Nhã khổ mã nguyên rửa. 277](#)

[**Nội dung giới thiệu vắn tắt 277**](#)

[Tiết tử. 277](#)

[Chương 1 chạy như điên chí tử. 279](#)

[Chương 2 sơ hải đà điều. 284](#)

[Chương 3 ma quỷ chi chùng. 288](#)

[Chương 4 thần bí tiên đoán. 294](#)

[Chương 5 sơ hải chứng toa đàm.. 297](#)

[Chương 6 hang nhất bệnh nhân. 301](#)

[Chương 7 điên cuồng học thuật 307](#)

[Chương 8 huyết bình bí mật 314](#)

[Chương 9 ác ma lực lượng. 319](#)

[Chương 10 vũ thần nước mắt 326](#)

[Chương 11 đâm máu trùng sinh. 332](#)

[Chương 12 trăm năm thần đàm.. 340](#)

[Chương 13 thần bí nam tử. 346](#)

[Chương 14 đêm ước. 352](#)

[Chương 15 thốt sơn sử sự. 358](#)

[Chương 16 xâm nhập cây cối 373](#)

[Chương 17 lột da tuyên thảo. 378](#)

[Chương 18 bat lưới 384](#)

[Chương 19 câu thi 392](#)

[Chương 20 ác ma hiện thân. 401](#)

[Chương 21 ha ma tộc nhân. 410](#)

[Chương 22 da yển. 418](#)

[Chương 23 cỏ hoa. 425](#)

[Chương 24 thánh chiến truyền thuyết 431](#)

[Chương 25 đao huyết bình giả. 441](#)

[Chương 26 thám cốc. 449](#)

[Chương 27 vây công. 467](#)

[Chương 28 cổ nhân chuyên cũ. 484](#)

[Chương 29 bỏ tù. 493](#)

[Chương 30 manh mối hiện lên. 500](#)

[Chương 31 kinh hồng. 510](#)

[Chương 32 quyết chiến. 521](#)

[Chương 33 luân hồi 530](#)

[Chương 34 kết án. 546](#)

[Kết thúc. 554](#)

[Tử vong thông tri đản I: Có chạy đằng trời 556](#)

[**Nội dung giới thiệu văn tắt 556**](#)

[Lời dẫn. 556](#)

[Chương 1 mưa gió dục đến. 557](#)

[Chương 2 mười tám năm trước thảm án. 577](#)

[Chương 3 lần đầu giao phong. 593](#)

[Chương 4 La Phi bí mật 611](#)

[Chương 5 cắt yết hầu. 628](#)

[Chương 6 2 phút thời gian sai lệch. 641](#)

[Chương 7 tử vong quăng mỏ. 668](#)

[Chương 8 nghi ngờ trùng trùng. 685](#)

[Chương 9 kiến phá ti ra. 700](#)

[Chương 10 eumenides sinh ra. 718](#)

[Chương 11 cuối cùng giao phong. 742](#)

[Kết thúc. 758](#)

[Tử vong thông tri đán II số mệnh. 761](#)

[**Nội dung giới thiệu vắn tắt 761**](#)

[Lời dẫn. 761](#)

[Chương 1 tân đoi trưởng tiền nhiệm.. 762](#)

[Chương 2 mach nước ngầm cuộn cuộn. 773](#)

[Chương 3 eumenides thân phân. 787](#)

[Chương 4 phức tạp. 809](#)

[Chương 5 tàu điên ngầm truy tung. 827](#)

[Chương 6 cùng là thiên nhai lưu lạc nhân. 839](#)

[Chương 7 du phúc. 848](#)

[Chương 8 internet giao phong. 871](#)

[Chương 9 giết cha hung phạm.. 902](#)

[Chương 10 mối cùng công xiềng. 913](#)

[Chương 11 bằng hữu khó phân. 935](#)

[Chương 12 phu tử quan hệ. 946](#)

[Chương 13 án trung án. 964](#)

[Chương 14 mươn đao đã thương người 979](#)

[Chương 15 chuyên cũ sơ hiện. 993](#)

[Chương 16 nhất nhất nhi bầm thây án. 1006](#)

[Chương 17 phong ba tái khởi 1031](#)

[Chương 18 mật thất huyết án. 1043](#)

[Chương 19 hiên trường khám tra. 1059](#)

[Chương 20 bot biển nhân. 1074](#)

[Chương 21 huyết án chân tướng. 1091](#)

[Chương 22 Hàn Hao tử. 1105](#)

[Chương 23 hồ lang chi ước. 1117](#)

[Chương 24 nghi hung vẽ giống. 1128](#)

[Chương 25 tử vong phu ra. 1150](#)

[Chương 26 luân cú. 1168](#)

[Chương 27 người chết chi lễ. 1188](#)

[Chương 28 số mệnh. 1200](#)

[Kết thúc. 2155](#)

[Tử vong thông tri đơn III: Ly biệt khúc. 2158](#)

[Nội dung giới thiệu văn tắt 2158](#)

[Lời dẫn. 2159](#)

[Chương 1 bỏ tù. 2160](#)

[Chương 2 bảo tố. 2223](#)

[Chương 3 giám xá đầu. 2283](#)

[Chương 4 A Hoa phản kích. 2331](#)

[Chương 5 mắt tích bút máy. 2388](#)

[Chương 6 hoa lan kế. 2468](#)

[Chương 7 Tiểu Thuần tử. 2511](#)

[Chương 8 trai cò cùng ngư ông. 2605](#)

[Chương 9 mưu đồ bí mật 2658](#)

[Chương 10 long ngư yển. 2715](#)

[Chương 11 vượt ngục. 2752](#)

[Chương 12 truy nhân. 2836](#)

[Chương 13 thu gặt hành đông. 2883](#)

[Chương 14 lý biệt khúc. 2913](#)

[Chương 15 khúc chung · nhân tán. 2957](#)

[Kết thúc. 3027](#)

Hung họa

Nội dung giới thiệu văn tắt

La Phi, một cái tên ngập tràn kỳ tính trình thám, hấn hứng thú ở chỗ phá án và bắt giam các loại ly kỳ quỷ dị án kiện, hấn tổng đang tìm tìm các loại vấn đề đáp án. Ở đại tuyết phong sơn đêm trước, hấn tiếp đến một cái báo án.

Ba cái mỹ thuật tạo hình học viện họa sĩ lên núi vẽ vật thực. Đêm túc khô mộc thiên tự, xuất phát từ tò mò chi tâm, bọn họ mở ra một bức phong tồn hồi lâu “Hung họa”, từ đây, kịch biến đột phát.

Xem họa nhân hoặc truy nhai, hoặc kỳ bệnh đột phát, mà trong truyền thuyết giấu ở hung họa lý “Vô đầu quý” Tựa hồ tái hiện nhân gian, không chỗ không ở. Vẽ tranh giả tự ả bỏ mình, tiểu hòa thượng bị chôn sống hù chết, vô danh quái bệnh như ôn dịch lan tràn..... Ngăn cách chùa miếu lý người người cảm thấy bất an, ai cũng không nghĩ tới, hung họa lực lượng như thế tà ác.....

Mỗi một điều manh mối đều không thể dùng lẽ thường suy đoán, mỗi một lần tử vong đều mang đến khủng hoảng, đồng dạng thân nhiễm quái bệnh La Phi nên như thế nào đẩy ra trùng trùng sương mù?

Lời dẫn

Hắn từng cho rằng hết thầy đều đi qua .

Đúng vậy, ít nhất theo ở mặt ngoài đến xem, hắn đã ở một cái thế giới trung sinh hoạt rất nhiều năm. Thế tục trung thăng trầm, hi nộ ái ố đều cùng hắn không quan hệ .

Liền ngay cả kia từng như liệt hỏa bình thường thù hận, như ma quỷ bình thường cắn nuốt chính mình thù hận, cũng theo kia bức họa cuốn bị phủ đầy bụi lên.

Đồng dạng bị phủ đầy bụi còn có hắn nhớ lại, hắn cơ hồ đã không nhớ được hai mươi năm trước chính mình lần đầu tiên đi đến nơi này khi là một bộ thể nào đáng sợ bộ dáng cùng tâm tình.

Hắn cho rằng kia nhớ lại sẽ không bao giờ nữa bị chạm đến, nhưng là hắn sai lầm rồi.

Làm cảnh đẹp bị mở ra kia một khắc, liệt hỏa một lần nữa thiêu đốt, ở nó trước mặt, trừ bỏ run run, ngơoi còn có thể làm cái gì?

Chương 1 đêm khuya kinh hồn

199 ba năm mười một cuối tháng, long châu ngoại ô thành phố nam minh núi khu.

Ngày gần hoàng hôn, thiên âm u , sóc phong vũ vũ thổi, một trận nhanh giống như một trận.

La Phi đứng ở sau cửa sổ, ngắm nhìn ngoài phòng kéo đàn sơn, ở trong lòng suy nghĩ : Năm nay trận đầu tuyết rất nhanh sẽ đã đến .

Sớm một điểm hạ tuyết cũng tốt. Theo nào đó trên ý nghĩa mà nói, đại tuyết che sơn, này một năm công tác cũng là có thể cáo một đoạn . La Phi trong lòng ần ần có loại thoải mái giải hòa thoát cảm giác.

Hắn loại cảm giác này lại một điểm cũng không có ở trên mặt hiện ra. Kỳ thật, La Phi đang suy nghĩ chuyện gì tình thời điểm, người khác rất khó theo về mặt của hắn đo lường được này nội tâm trạng thái. Hắn bộ mặt làn da trời sinh có chút lỏng, cảnh này khiến hắn thoát nhìn luôn một bộ khóe mắt rũ xuống, mặt ủ mảy chau bộ dáng. Cho dù hắn phi thường cao hứng, kia tươi cười ở bộ mặt biểu hiện cũng gần là ở khóe miệng chỗ xuất hiện lờ mờ rõ ràng nguyệt câu. Không biết La Phi nhân hội bởi vậy mà cảm thấy hắn lạnh lùng, khó có thể tiếp cận, mà trên thực tế, La Phi là một cái điển hình ngoài lạnh trong nóng chòm Bò cạp nam nhân. Cùng người khác kết giao khi, bình thường sẽ xuất hiện tình huống như vậy: Đối phương còn tại cố sức cân nhắc La Phi thái độ, mà La Phi cũng đã hoàn toàn đem đối phương cho rằng chính mình bằng hữu. Đương nhiên, người này đầu tiên ở nhân phẩm thượng đạt được La Phi tán thành.

La Phi xem nhân là phi thường chuẩn, này có lẽ cùng hắn tương ứng chòm sao có liên quan. Số tử vi thư thượng nói, chòm Bò cạp nhân tư duy kín đáo, thiện thức nhân biện vật, hảo trình thám phân tích. Những lời này dùng ở La Phi trên người cực kì thỏa đáng, hắn có một loại cùng sinh câu đến tìm ra lời giải dục vọng cùng năng lực. “Vì sao?”

Đây là ở hắn trong đầu không ngừng xuất hiện một cái từ ngữ, hắn tổng đang tìm tìm các loại vấn đề đáp án, mấy vấn đề này ở người khác xem ra hoặc là bé nhỏ không đáng kể , hoặc là vô pháp giải thích , nhưng La Phi lại làm không biết mệt. Có lẽ ở rất nhiều dưới tình huống, hắn chẳng phải ở theo đuổi vấn đề kết quả, mà là ở hưởng thụ tìm tòi quá trình.

Từ nhỏ La Phi liền giấc mộng trở thành một gã cảnh sát, giống trong tiểu thuyết Holmes như vậy, phá án và bắt giam các loại ly kỳ quỷ dị án kiện, như vậy cuộc sống phải là cỡ nào phần kích cùng kích thích! Hắn luôn luôn tại vì cái này giấc mộng nỗ lực, mười hai năm trước mùa hè, thi cao đẳng kết thúc, hắn tiến nhập tình cảnh quan trường học.

La Phi không chút do dự lựa chọn hình trình chuyên nghiệp, thiên phú nhường hấn trở thành cảnh giáo trung ưu tú nhất học sinh chi nhất. Bốn năm cuộc sống đại học sắp kết thúc thời điểm, La Phi thoát nhìn đem có được một cái cực kì quang minh tiền đồ, nhưng mà đúng lúc này, một cái đột nhiên sự kiện lại hoàn toàn hủy sinh hoạt của hấn.

Đó là cùng nhau cho tới nay vị phá lấy được huyết án, tại đây khởi án kiện trung, La Phi mất đi rồi người yêu cùng bạn thân, đồng thời chính mình cũng nhận đến liên lụy. Làm tỉnh cảnh giáo hình trình chuyên nghiệp hơn mười năm nan ra thiên tài học sinh, La Phi lại chỉ có thể bị phân phối đến long châu thị nam minh sơn phái xuất sở đảm nhiệm một cái nhỏ nhỏ cảnh viên.

Lúc ban đầu vài năm là cực kỳ tinh thần sa sút . Theo sau, thời gian rốt cực chậm rãi vượt lên La Phi trong lòng đau vì bị thương, hấn một lần nữa tỉnh lại lên. 199 linh năm thời điểm, La Phi trở thành nam minh sơn phái xuất sở trưởng, hấn quản hạt phạm vi mười ba kilomet vuông vùng núi, diện tích ở toàn thị mười bảy cái phái xuất sở lý là lớn nhất . Nhưng hấn không thích này phân công tác.

Ở La Phi rộng rãi khu trực thuộc nội, có năm trăm hai mươi bảy gia hộ gia đình cùng tứ tòa chùa miếu, thường trụ dân cư cộng hai ngàn năm trăm mười hai danh. Hai năm nhiều đến, lảng giềng tranh cãi cùng mất trộm là sở lý tiếp báo nhiều nhất án kiện. La Phi có khi đi lên vài cái giờ sơn đạo, khả năng chính là bởi vì Trương gia nhị cữu rựu sau đánh Lí gia cô gia, hoặc là Vương gia bị người đánh cắp hái được vườn trái cây lý trái cây.

Ở xuân thu hai mùa, La Phi công tác hội có vẻ thoáng có chút ý nghĩa. Nam minh sơn tuy rằng chưa khai phá, nhưng ở mùa thích hợp dưới tình huống, trên núi cảnh đẹp vẫn là có thể hấp dẫn không ít du khách . Nhân nhiều, sự tự nhiên cũng liền hơn đứng lên. Phòng cháy, phòng trộm, phòng trộm phạt đều là phái xuất sở ứng tẩn chức trách.

Không hề nghi ngờ, như vậy công tác nhường La Phi cảm thấy phiền chán. Hấn tình nguyện chính mình là cơ sở mỗi cái hình cảnh đội điều tra viên, mỗi ngày ở bên ngoài bận rộn bốn ba, thăm viếng, điều tra, tiếp xúc đủ loại màu sắc hình dạng nhân hòa sự, quan sát bọn họ, phân tích bọn họ, tìm kiếm này bị che lấp chân tướng. Đây mới là hấn lúc trước giấc mộng cùng theo đuổi cuộc sống.

Hai năm trước, La Phi liền hướng thượng cấp viết báo cáo, yêu cầu điều tới thị cục hình cảnh đội công tác. Yêu cầu của hấn ở không lâu rốt cực có kết quả, tổ chức thượng đã làm quyết định, chờ hấn bắt tay đầu năm nay công tác kết thúc, sẽ an bài điều động công việc.

Cho nên, La Phi hiện tại hy vọng hạ tuyết. Hấn thật lâu đứng lặng ở sau cửa sổ, mục thị âm trầm bầu trời, nhưng mà sắc trời càng ngày càng ám, bông tuyết lại thủy chung không có bay xuống xuống dưới.

“La sở, không về nhà? Một người sống sờ cái gì đâu?”

Một thanh âm theo văn phòng cửa truyền đến, lập tức một tiếng vang nhỏ, người nói chuyện kéo sáng trong phòng đèn huỳnh quang, ngọn đèn lập tức tỏ đậm ra một loại ban đêm không khí.

Người nói chuyện thanh âm đối La Phi mà nói lại quen thuộc bất quá , hắn quay đầu, xuất hiện tại hắn trước mắt quả nhiên là Chu Bình kia trương cười hì hì khuôn mặt.

La Phi rời đi cửa sổ, ở bên bàn làm việc ngồi xuống, thuận tiện giải thích một câu:“Hôm nay ta trực đêm.”

Chu Bình đỉnh đặc ngồi ở La Phi đối diện:“Đêm nay ta cũng không về gia .”

“Vì sao?”

“Xem cầu. 11 rưỡi có trảng quán quân chén, ba tấc la kia đối Milan.”

“Về nhà xem không xong sao?”

La Phi bản thân chẳng phải cái người mê bóng.

“Ài,”

Chu Bình hoảng đầu,“Về nhà một người xem nhiều không có ý tứ. Nơi này có lão trịnh cùng ta, xem cầu thôi, phải vừa nhìn vừa khăn.”

La Phi tỏ vẻ lý giải gật gật đầu. Lão trịnh là sở lý phòng thường trực sư phụ, năm nay năm mươi hơn, độc thân một người, cả ngày miêu ở trong phòng cùng kia đài 21 tấc TV làm bạn, cũng là một cái đáng tin người mê bóng.

La Phi nhìn nhìn đồng hồ:“Bây giờ còn không đến bảy giờ, người ở chỗ này chờ bốn nhiều giờ?”

“Ta sớm cùng lão trịnh hẹn xong rồi, thừa dịp hôm nay cơ hội uống hai chén. Thực phẩm chín cùng một lọ bạch đều ở lão trịnh trong phòng, người cũng cùng nơi đến đây đi. Một lát muốn hạ tuyết, uống lên nhiều có không khí.”

“Không được, trách nhiệm thời kì không thể uống rượu.”

La Phi không chút suy nghĩ liền từ chối Chu Bình đề nghị.

Chu Bình có chút tiếc nuối gãi chính mình bản tác đầu:“Hi, trách nhiệm cũng chính là cái hình thức, đều này thời tiết, ai còn hướng ngọn núi chạy?”

Nói tới nói lui, Chu Bình rõ ràng La Phi là cái nghiêm cẩn nhân, không đợi đối phương trả lời, chính hắn lập tức liền ngừng điệu vừa chuyển:“Vậy ta cùng lão trịnh một mình đấu đi, người bên này phải có chuyện gì, tùy thời bảo ta.”

La Phi gật gật đầu, nhìn theo Chu Bình rời đi.

Nếu rời đi này phái xuất sở, tới làm La Phi tiếc nuối chính là sẽ mất đi Chu Bình như vậy một cái cấp dưới. Chu Bình là người địa phương, tuổi không lớn, không đến ba mươi tuổi, nhưng đã là cái có mười năm cảnh lĩnh lão cảnh sát. Bởi vì bằng cấp tương đối thấp, nhiều năm như vậy đến chỉ tại sở lý lẫn lộn cái hình trình khoa khoa trưởng. Bất quá chính hắn đối điểm này tựa hồ cũng không để ý, luôn có thể bảo trì no đủ công tác nhiệt tình, nhàn xuống dưới thời điểm tắc đầy đủ hưởng thụ thuộc loại sinh hoạt của bản thân. La Phi phi thường thưởng thức hắn như vậy tính cách. Đương nhiên, để cho La Phi vừa lòng vẫn là Chu Bình công tác năng lực. Người này chẳng những tư duy nhanh nhẹn, hơn nữa đối khu vực thuộc nội muôn hình muôn vẻ nhân hòa sự cơ hồ đúng rồi như lòng bàn tay. Đây trừ bỏ ích cho Chu Bình người địa phương thân phận, cũng cùng hắn lạc quan sáng sủa tính cách có liên quan. Hắn kia viên viên khuôn mặt tươi cười thượng tựa hồ tràn đầy một loại thần bí khí chất, khiến cho hắn luôn có thể thực nhẹ nhàng cùng các loại nhân vật hoà mình.

La Phi bắt đầu sửa sang lại này một năm đến công tác tư liệu. Bóng đêm tiệp thâm, vù vù phong tiểu có vẻ dữ phát chói tai, khiến cho La Phi vài thứ sinh ra đi phòng thường trực uống thượng hai khẩu xúc động. Bất quá hắn vẫn là nhìn xuống, ở điều động tiền thời khắc mấu chốt, hắn không nghĩ nhường chính mình công tác sinh ra gì sai lầm.

Này thời kì, rượu tới vi hàm Chu Bình đã chạy tới kéo La Phi hạ kỷ bàn cờ vua. Luận kỳ lực, La Phi là muốn hơn một chút, rất nhanh liền thắng một ván. Theo thứ hai cục bắt đầu, trương sư phụ liền có ý vô tình đứng ở Chu Bình một bên, thường thường đề cái tỉnh, chỉ cái gì. Ngoài cuộc tỉnh táo trong cuộc u mê, hơn này đắc lực trợ thủ, Chu

Bình ổn định đầu trận tuyến, trong lúc nhất thời hai người giết cái khó hoà giải.

Bất tri bất giác trung thời gian đã đến đêm khuya mười một điểm. Chu Bình nhìn xem biểu, thân cái lười thất lưng:“Kết thúc kết thúc, ta được tẩy cái mặt đi, dường chừng tinh thần chuẩn bị xem cầu, người có đi hay không?”

“Ta đối bóng đá không có hứng thú. Các người xem đi, ta ở trên sofa đánh cái truân. Hữu tình huống người lập tức bảo ta.”

“Đi, người cứ yên tâm ngủ đi. Đây phá địa phương, có thể có tình huống gì.”

Chu Bình chẳng hề để ý a nhếch miệng, một bên đi ra ngoài, một bên còn tiếc nuối nói thầm :“Như vậy phần khích trận đấu, cư nhiên không xem.....”

Tuy rằng chính mình cũng cảm thấy sẽ không ra sự tình gì, nhưng dù sao cũng là công tác thời gian, La Phi tâm tình vô pháp hoàn toàn thả lỏng. Hắn thoát áo khoác cái ở trên người, liên giày cũng không thoát, qua loa nằm ở trên sofa. Chỉ chốc lát sau, theo phòng thường trực ần ần truyền đến trong TV sân bóng ồn ào thanh.

Vừa rồi chơi cờ thời điểm còn tỉnh tinh thần, hiện tại nhất ngủ hạ, ủ rũ rất nhanh liền phiếm lẩn quanh thân, La Phi đánh vài cái ngáp, ý thức dần dần mơ hồ đứng lên.

Liên như vậy hốt hoảng không biết ngủ bao lâu, La Phi đột nhiên cảm giác có người ở thôi hắn. Hắn vốn ngủ sẽ không kiên định, lập tức mở mắt, chỉ thấy Chu Bình đang đứng ở trước giường, vẻ mặt nghiêm túc đối hắn nói:“La sở, có người báo án.”

La Phi buồn ngủ bỗng chốc biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, hắn đằng theo trên giường ngồi dậy, hỏi:“Nhân đâu? Sao lại thế này?”

“Báo án nhân ở phòng khách, có người truy nhai .”

“Truy nhai?”

Đây chính là mạng người quan thiên sự tình. La Phi thực rõ ràng đối với Chu Bình làm cái “Đĩ” Thủ thế, vội vã thẳng đến phòng khách mà đi.

Báo án giả là cái hơn bốn mươi tuổi nam tử, trung đẳng dáng người, thể trạng có vẻ có chút gầy yếu. Tuy rằng cuối mùa thu ban đêm hàn khí bức người, nhưng hắn cũng là một đầu đại hãn, tựa hồ vừa mới từng có kịch liệt vận động. Nhìn đến La Phi cùng Chu Bình vào nhà, hắn kích động đứng lên, hai mắt tràn đầy xin giúp đỡ ánh mắt.

La Phi nhìn từ trên xuống dưới hắn.

“Đây là chúng ta sở trường.”

Chu Bình làm ngắn gọn giới thiệu, sau đó thẳng nhập chủ đề, “Người trước tiên là nói biện hộ cho hướng đi.”

“Ta Ta đồng sự..... Hắn..... Hắn.....”

Nam tử hơi thở chưa định, nói lên nói đến còn không thể nào lưu loát, luôn cố sức đi xuống nuốt nước miếng.

“Đừng có gấp, người trước ngồi xuống.”

La Phi đánh gãy hắn, sau đó xem Chu Bình, chỉ chỉ chân tường bình thủy.

Chu Bình hiểu ý, đổ đến một ly nước ấm, đưa tới nam tử trong tay: “Uống nước đi.”

Nam tử tiếp nhận cốc nước, theo bản năng uống một ngụm, sau đó liền gắt gao dùng hai tay nắm chặt, trong chén thủy hơi hơi có chút rung động.

“Người mang giấy chứng nhận sao?”

Chu Bình ở bên người hấn hỏi.

“Dẫn theo.....”

Hấn theo trong túi lấy ra một cái tiểu bản đưa qua, “Đây là ta Công tác chứng minh.”

La Phi xem nam tử, tựa hồ thực tùy tiện hỏi một câu: “Người là cái họa sĩ đi?”

Nam tử ngẩng đầu, biểu cảm có chút ngạc nhiên: “Người..... Người làm sao mà biết được? Ta còn không có nói qua.”

Chu Bình mở ra nam tử công tác chứng minh, mặt trên viết rõ đối phương thân phận: Long châu mỹ thuật tạo hình học viện giáo sư, trương bản. Chu Bình quay đầu, cũng hơi kinh ngạc xem La Phi.

“Là người tay phải nói với ta .”

La Phi bình tĩnh trả lời trương bản vấn đề.

Trương bản triển khai tay phải, nghi hoặc không hiểu xem. Chu Bình ở một bên tựa hồ phát hiện cái gì, thoải mái cười.

“Người xem xuất ra ?”

La Phi bất động thanh sắc hỏi.

Chu Bình gật gật đầu: “Hấn móng tay khâu trung có màu sắc rực rỡ thuốc màu mặt, đây là hấn không lâu điệu sắc khi dính thương . Mặt khác, hấn ngón trở gốc có rõ ràng nghiền ngấn, tựa như viết chữ nhiều nhân sẽ ở ngón giữa cửa thứ nhất chương chỗ lưu lại nghiền ngấn giống nhau, ngón trở gốc nghiền ngấn bình thường là trường kỳ tay cầm họa bút tạo thành kết quả.”

Trương bản đối chiếu Chu Bình trong lời nói quan sát đến chính mình tay phải, hấn lực chú ý tạm thời bị này kỳ diệu suy đoán hấp dẫn, khẩn trương cảm xúc thoát nhìn giảm bớt một ít.

La Phi “Ân” một tiếng, lấy chỉ ra đối Chu Bình khen ngợi, sau đó hấn tiếp tục hỏi trương bản: “Trụ nhai là loại người nào?”

“Ta đồng sự, kêu trần kiện.”

“Khi nào thì, ở nơi nào?”

Trương bản hơi thở đã bình tĩnh trở lại: “Đại khái là mười một giờ đêm, địa điểm là trên núi một tòa chùa miếu lý.”

“Thế nào tòa chùa miếu?”

Chu Bình chen vào nói. Nam minh trên núi có tứ tòa chùa miếu, đều có khả năng tiếp đãi một ít yêu cầu tìm nơi ngủ trọ khách hành hương.

Trương bản hợp thủ xoa xoa cổ nước, lộ ra khó xử biểu cảm: “Này ta không rõ lắm. Chúng ta là vào núi về vật thực, tới rồi lâm thời quyết định tá túc ở cách đó không xa chùa miếu lý, lúc đó cũng không có lưu ý xem chùa miếu tên.”

La Phi ánh mắt lưu lại ở trương bản bưng cốc nước hai tay thượng, tựa hồ ở suy tư về cái gì. Một lát sau, hấn hỏi: “Kia tòa miếu vào cửa sau, có phải hay không có một gốc cây tùng thụ? Kia cây đã cơ bản chết héo, nhưng thực thô, muốn hai người mới ôm đi lại.”

“Đối, không sai!”

Trương bản thoáng có chút hưng phấn.

Chu Bình xem La Phi, thốt ra: “Khô mộc tự!”

La Phi gật gật đầu, thoạt nhìn đáp án sớm ở trong lòng hần. Chu Bình nhiều có hứng thú xem hần:“Lần này người là thế nào đoán trúng?”

“Không phải đoán, là quan sát cùng phân tích.”

La Phi khẽ cười một chút, khoe miệng xuất hiện lưỡng đạo tung cầu, xem ra lần này chuẩn xác suy đoán làm hần chính mình cũng thực vừa lòng.

“Vẫn là thông qua tay hần sao?”

Chu Bình ít nhất chú ý tới La Phi vừa rồi tầm mắt.

“Đối, bắt quá là tay trái.”

Chu Bình không hiểu nhú mày, có thể nhìn đến, trương bản tay trái thủ đoạn cập cổ tay áo dính không ít bùn thổ, bắt quá hần nghĩ không ra này cùng trương bản đi qua nơi nào có cái gì quan hệ.

Nếu ở bình thường, La Phi hội từng bước một dẫn đường Chu Bình đi xuống phân tích, này sẽ là một cái nhường chính hần cảm thấy phi thường có ý tứ quá trình. Bắt quá hôm nay hần không thể lãng phí thời gian, ổn định trương bản cảm xúc mục đích đã đạt tới, hần trực tiếp đem này suy đoán quá trình giảng thuật xuất ra:“Người xem, hần tay trái thực bản, thậm chí cổ tay áo chỗ đều nhanh ma hồng rồi. Này thuyết minh hần tại hạ sơn trên đường trải qua một đoạn dài đầu tiểu đoạn đường, khiến cho hần phải thường thường lấy tay chống đỡ phù sơn thể, lấy bảo trì thân thể cân bằng.”

Chu Bình như có chút ngộ, nhưng còn không có hoàn toàn minh bạch:“Trên núi tổng cộng có tứ tòa chùa miếu, theo nam sơn khô mộc tự hoặc là bắc sơn Đại Minh Tự xuống núi hướng phái xuất sở phương hướng đi, đều sẽ phân biệt trải qua một đoạn góc hiểm trở sơn đạo, này đó lộ ta đều đi qua thiết nhiều lần, người là thế nào đem Đại Minh Tự khả năng tính bài trừ điếu đâu?”

“Bởi vì hần tay phải so với tay trái sạch sẽ nhiều lắm. Này thuyết minh xuống núi khi, vách núi ở hần thân thể bên trái, bởi vậy ta suy đoán ra này sơn đạo hần là thông hướng nam sơn.”

“Có chút ý tứ!”

Chu Bình trên mặt hiện ra tán thưởng biểu cảm, “Ta thế nào đem điểm này cấp đã quên?”

“Không nói này đó , cùng án tử quan hệ không lớn.”

La Phi đem mặt chuyển hướng trương bản, đối phương đang dùng bội phục ánh mắt xem hắn, La Phi có thể khẳng định chính mình kia phiên suy luận là hoàn toàn chính xác . Bất quá này với hắn mà nói cũng không trọng yếu, hắn hiện tại quan tâm là có quan án kiện chi tiết tính vấn đề.

“Gặp chuyện không may cụ thể địa điểm ở nơi nào?”

La Phi tiếp tục hỏi.

“Ồ chùa chiền cửa sau ngoại một cái trên sơn đạo.”

Trương bản nói chuyện thanh âm rất thấp, thân thể cũng cung ở ghế tựa, có vẻ có chút sức cùng lực kiệt.

La Phi cùng Chu Bình phi thường lý giải trương bản vì sao sẽ là hiện tại loại trạng thái này. Hiện tại là rạng sáng hai giờ bốn mươi lăm phân, theo khô mộc tự đến phải xuất sở trong lúc đó, bình thường dưới tình huống cũng ít nhất phải đi hơn hai giờ sơn đạo. Lấy trương bản tuổi này cùng thể chất, tại đây tối đen ban đêm theo tự lý đuổi xuống núi đến, liên tục đi rồi càng ba giờ sau, này thể lực cùng ý chí tiêu hao có thể nghĩ.

“Ngoài ý muốn kết quả là thế nào phát sinh đâu?”

La Phi đem lời đề dẫn hướng về phía mẩu chốt nhất bộ phận.

Những lời này đâm trúng trương bản trong trí nhớ mỗ cái mẫn cảm bộ phận, suy nghĩ của hắn bị dẫn trở về sự tình phát sinh khi kia khủng bố một màn. Lập tức, hắn cảm xúc một lần nữa bắt đầu dao động, hắn bất an lắc lắc đầu, thì thào tự nói : “Ngoài ý muốn? Không, không phải..... Này không phải ngoài ý muốn.....”

“Người có ý tứ gì?”

La Phi nhìn lại mày đầu truy vấn, “Không phải ngoài ý muốn, chẳng lẽ là tự sát? Hoặc là giết người?”

“Ta không biết..... Kia đến cùng là cái gì? Ta nên nói như thế nào?”

Trương bản trong tay cốc nước run run so với vừa rồi càng thêm lợi hại, một ít thủy hoa tiên ở tại trước mặt hắn thượng.

La Phi nhíu mày: “Người là hiện trường người chứng kiến sao? Người xem đến cái gì đã nói cái gì.”

Trương bản ánh mắt tự do, giống như đang trốn tránh nào đó đáng sợ gì đó: “Không, các người không tin tưởng Các người khẳng định không tin tưởng..... Ta thấy”

Bởi vì có chút tiếp không lên khí, hắn không thể không dừng lại lời nói, từng ngậm từng ngậm thở hào hển.

Trong phòng không khí bởi vì trương bản biểu hiện mà có vẻ có chút ngưng trọng. Chu Bình đi đến trương bản trước mặt, lấy tay đỡ bờ vai của hắn, cẩn thận hỏi: “Người xem thấy cái gì?”

Trương bản cắn răng, tựa hồ cổ chừng vĩ đại dũng khí, rốt cục theo trong cổ họng gian nan bài trừ: “Quý, một cái không có đầu quý.....”

“Cái gì?”

La Phi cùng Chu Bình đối nhìn thoáng qua, bất khả tư nghị lắc lắc đầu, này rất vớ vẩn !

Trương bản cảm xúc càng ngày càng khó lấy khống chế, hắn toàn thân mãnh liệt run run, đột nhiên, trong tay hắn

cốc nước “Phách” ngã ở thượng, sau đó hắn dùng kiết ôm chính mình ngực, chậm rãi tê liệt ngã xuống ở ghế tựa.

Chu Bình vội vàng đem hắn đỡ lấy: “Như thế nào?”

La Phi cũng đoạt đi lại.

Trương bản thống khổ thở hổn hển, tay phải run run rẩy rẩy thân hướng về phía trước y túi tiền.

“Là bệnh tim, có được!”

La Phi vừa nói, một bên bắt tay với vào trương bản túi tiền, quả nhiên theo bên trong tìm ra một lọ hiệu quả nhanh cứu tâm hoàn.

Trương bản uống thuốc rồi, hô hấp chậm rãi vững vàng xuống dưới, nhưng vẫn cứ mỗi một không chịu nổi nhắm mắt lại, cái miệng của hắn mấp máy, tựa hồ còn tại nói cái gì.

La Phi đem lỗ tai thiếp đến trương bản bên môi, vãn tai nghe.

“Hung họa..... Bọn họ..... Bọn họ mở ra kia bức..... Hung họa.....”

La Phi: “Cái gì hung họa? Bọn họ là ai?”

Trương bản đã vô pháp lại trả lời, hắn hôn mê đi qua.

Tình huống nguy cấp, La Phi không rảnh lại nghĩ lại này đó kỳ quái lời nói, hắn quay đầu, trong giọng nói mang theo chút sốt ruột: “Người nhanh đi lái xe, lập tức đem hắn đưa đến bệnh viện tiến hành cứu giúp!”

“Là!”

Chu Bình đáp ứng rồi một tiếng, vội vã chạy ra phòng ờ.

La Phi đáp khởi trương bàn cánh tay, phần eo nhất dùng sức, đem hấn lưng lên. Hoàn hảo trương bàn cũng không tính trầm trọng, La Phi lưng hấn đi đến trong viện, Chu Bình lúc này đã đem xe cảnh sát đánh hỏa, chính mở cửa xe chờ hấn.

La Phi đem vẫn bị vây hôn mê trạng thái trương bàn nhét vào xe cảnh sát sau tòa, đóng cửa xe, đồng thời lớn tiếng đối Chu Bình nói:“Chờ hấn thân thể trạng thái có điều khôi phục sau, kịp thời điều tra tiến thêm một bước tình huống!”

Chu Bình đem đầu thăm dò ngoài cửa sổ, có chút lo lắng hỏi:“La sờ, sự tình thoát nhìn có chút kỳ quái a, hiện trường bên kia làm sao bây giờ?”

“Ta lập tức liền lên núi. Người trước mặc kệ này đó , cứu người quan trọng hơn. Nếu cần tiếp viện, ta lại cùng người liên hệ. Mau đi đi!”

La Phi thân thủ ở toa xe thượng vỗ vỗ, lấy chỉ ra thúc giục.

Chu Bình gật gật đầu, thái hạ chân ga. Ô tô cúi đầu rống lên một tiếng, chạy ra khỏi viện ngoại, rất nhanh liền biến mất ở vô tận trong đêm đen.

Chương 2 thâm sơn quỷ ốc

La Phi xem xe cảnh sát đi xa phương hướng, bắt đầu sửa sang lại trong đầu suy nghĩ.

Trụ nhai sự kiện -- mỹ thuật tạo hình học viện giáo sư -- khô mộc tự, đây là hấn trước mắt nắm giữ hữu hiệu mạnh mẽ, về phân trưng bản cuối cùng theo như lời này kỳ quái trong lời nói, La Phi thượng vô pháp phán định này hay không có giá trị. Có thể khẳng định là, tuyệt sẽ không có quỷ hồn tồn tại, cái gọi là “Vô đầu quỷ” Thực có thể là trưng bản ở cực độ khẩn trương dưới tình huống, xuất hiện phán đoán hoặc ảo giác.

Nói như vậy, gì phán đoán cùng ảo giác sẽ không trống rỗng sinh ra, ở đương sự trên người phải ít nhất thỏa mãn hai cái điều kiện: Nhất, cực đoan thể xác và tinh thần trạng thái, như sợ hãi, mệt nhọc, khẩn trương chờ; Nhị, nào đó đặc thù tâm lý ám chỉ.

Trưng bản hôn mê điều kiện tiên quyết đến “Hung họa” Nhường La Phi cảm thấy hứng thú, hấn nhận làm cho này cực có thể là làm trưng bản sinh ra phán đoán hoặc ảo giác tâm lý căn nguyên. Bất quá này đó cùng trụ nhai sự kiện hay không có ở bên trong liên hệ, còn phải chờ đợi sự thật hoàn toàn biết rõ sau tài năng cấp ra đáp án.

Ngắn ngủi suy tư sau, La Phi đã xác định một cái bước đầu điều tra ý nghĩ: Nhất, hướng mỹ thuật tạo hình học viện hiểu biết đương sự tình huống; Nhị, tổ chức cứu viện công tác; Tam, lên núi thăm dò án phát hiện trạng, điều tra tình hình cụ thể.

Tưởng hoàn này đó, La Phi bỗng nhiên cảm thấy từ sau bột chỗ truyền đến một trận lương ý. Trong lòng hấn vừa động, ngẩng đầu nhìn hướng bầu trời.

Phiến phiến bông tuyết ở hấn trước mắt phát phối tin tức hạ, năm nay trận đầu tuyết rét cực đã đến .

La Phi trở lại văn phòng, một phen trắc trở sau, rốt cực điện thoại liên hệ lên mỹ thuật tạo hình học viện người phụ trách, đối phương lập tức bắt đầu thủ hiểu biết tương quan tình huống. Đang chờ đợi tặng lại khoảng cách, La Phi đem tình tiết vụ án hướng phó sở trường Vương Dật phi làm điện thoại thông báo, nhường hấn lập tức thủ tổ chức tương quan công tác, làm tốt hùng đồng sau vào núi tìm tòi gặp nạn giả chuẩn bị.

Vừa mới lược hạ điện thoại, tiếng chuông liên vang lên, nhốt đánh vào điện thoại nhân đúng là mỹ thuật tạo hình học viện viện trưởng lắng suốt đời, hấn hướng La Phi cung cấp lấy hạ tin tức.

Cùng lên núi vẽ vật thực cộng ba người, phân biệt là: Trương bản, bốn mươi lăm tuổi, nam, mỹ thuật tạo hình học viện hội họa chuyên nghiệp giáo sư; Trần kiện, bốn mươi lăm tuổi, nam, mỹ thuật tạo hình học viện hội họa chuyên nghiệp phó giáo sư; Hồ tuần khái, bốn mươi tám tuổi, nam, mỹ thuật tạo hình học viện hội họa chuyên nghiệp giáo sư.

Này ba người đều là học viện nghệ thuật nông cốt, hiện tại một người vào bệnh viện, một người trụ nhai, còn có một người tình huống không rõ, theo lắng suốt đời trong giọng nói rõ ràng có thể cảm giác được học viện phương diện đối này cũng là phi thường sốt ruột.

Trừ bỏ báo án giả cùng trụ nhai giả ở ngoài, cùng lên núi lại nhiều ra cái hồ tuần khái, điểm này có chút ra ngoài La Phi dự kiến. Hắn lại nghĩ tới trương bản hôn mê tiền trong lời nói.

“Hung họa..... Bọn họ..... Bọn họ mở ra kia bức..... Hung họa.....”

Những lời này trung “Bọn họ” Có phải là chỉ trần kiện cùng hồ tuần khái đâu?

Hồ tuần khái hay không là trụ nhai sự kiện một cái khác người chứng kiến?

Hắn hiện tại nhân ở nơi nào?

Này liền tiếp nghị vấn xuất hiện tại La Phi trong đầu, muốn cởi bỏ này đó nghị vấn, tôi có thể làm biện pháp chính là mau chóng đến án phát hiện tràng khô mộc tự.

La Phi quyết định lập tức lên núi.

Căn cứ La Phi kinh nghiệm, chỉ cần một chút tuyết, ngọn núi nhiệt độ không khí ít nhất hội giảm xuống mười độ. Về nhà thêm quần áo là tới không kịp, hắn đi đến phòng thường trực, hướng trịnh sư phụ mượn nhất kiện quân áo bành tô.

Trịnh sư phụ biết ra án tử, luôn luôn cũng không dính giường.

“La sở, người đây là muốn lên sơn?”

Hắn hỏi.

La Phi ừ một tiếng, phủ thêm áo bành tô.

Trịnh sư phụ:“Này cảnh tối lửa tắt đèn , sơn đạo cũng không tạm biệt, chớ không được hừng đông sao?”

“Không còn kịp rồi.”

La Phi hướng ngoài cửa đi rồi hai bước, lại quay đầu dặn,“Chu Bình trở về sau, lập tức nhường hắn dùng bộ đàm cùng ta liên lạc, trên núi còn không có gọi điện thoại.”

“Đã biết. Chính người nên cẩn thận.”

Trịnh sư phụ ngôn ngữ thân thiết.

La Phi gật gật đầu, bước nhanh hướng trong núi đi đến.

Lúc này tuyết thế đã càng lúc càng lớn, trong nháy mắt công phu, La Phi thân ảnh liền đã đậm thệ ở đây trời phi vũ ngân bạch bên trong.

Khô mộc tự là La Phi sở hạt vùng núi nội lớn nhất một tòa chùa chiền, trong chùa đăng ký trong danh sách tăng nhân tổng cộng ba mươi hai danh. La Phi thượng nửa năm còn đi tự lý làm theo phép coi qua một lần, lúc đó là không tính trụ trì tiếp đãi hắn, ở hắn trong ấn tượng, đó là một cái ả ả gầy teo lão hòa thượng.

Tiến vào sơn khẩu sau, phong rõ ràng lớn. Rậm rạp bông tuyết đổ ập xuống về phía La Phi cuốn đi lại, hắn đành phải nheo lại hai mắt, đỉnh phong tuyết gian nan đi trước .

Rất nhanh, gập ghềnh khó đi sơn đạo liền phủ trên một tầng trơn ảm tuyệt động, La Phi đi tới bộ pháp cũng chỉ hảo dữ phát thông thả. Tại như vậy trên đường, mù quáng gia tốc không chỉ có nguy hiểm, còn có thể không công tiêu hao đại lượng thể lực.

Làm tuyết tích đến hai tấc rất cao thời điểm, trên bầu trời ảm ảm lộ ra một tia mặt trời. La Phi nhìn nhìn biểu, đã là hơn năm giờ sáng , chính mình đường phải đi mới vừa quá bán. Sốt ruột là không cần dùng , hấn dứt khoát tìm cái tránh gió khẩu nghỉ ngơi một lát, đãi thể lực có điều khôi phục sau, mới một lần nữa bắt đầu ra đi. Mà bông tuyết bạn gió lạnh đầy trời phi vũ , chút không có muốn yếu bớt dấu hiệu.

Mặt sau đường dữ phát khó đi, La Phi đi một chút ngừng ngừng, mãi cho đến gần lúc bảy giờ, cuối cùng thấy được khô mộc tự cửa chùa.

Hai cái tăng nhân đang đứng ở cửa hiên chỗ hướng trên sơn đạo nhìn quanh , tựa hồ đang chờ đợi người nào. Phát hiện La Phi sau, hai người này liền luôn luôn nhìn không chuyển mắt theo dõi hấn.

La Phi càng chạy càng gần, hấn đã ở lợi dụng trong khoảng thời gian này nhìn từ trên xuống dưới đôi phương.

Hai cái tăng nhân trung niên kỷ trọng đại một cái thân cao ước chừng ở 1m65 tả hữu, khoảng năm mươi tuổi, khóa chặt hai hàng lông mày, thoát nhìn đầy bụng tâm sự. Tên còn lại vóc người càng ải, trên mặt tính trẻ con chưa thoát, nhìn ra được vẫn là cái mười lăm sáu tuổi đứa nhỏ. Tiểu hòa thượng bộ dạng trội hơn khí, ánh mắt gian lộ ra một cỗ cơ trí kình.

La Phi đi đến cửa hiên hạ, một bên vuốt tóc cùng trên quần áo tuyết động, một bên hướng cái kia tuổi trọng đại tăng nhân nói:“Không tỉnh trụ trì, người không biết ta sao?”

Không tỉnh nhanh nhìn chăm chăm La Phi mặt, nỗ lực phân biệt . Thẳng đến La Phi đem tóc cùng khoeo mắt chỗ tuyết động mặt tẩn, hấn mới bừng tỉnh đại ngộ dường như, một bên làm cái vái, một bên kêu lên tiếng:“Ồi, la sở trường, người khả tính ra . Vất vả vất vả, quả thực thành cái người tuyết .”

“Ta nhìn người cũng không nhẹ tưng, một đêm không ngủ đi?”

La Phi chú ý tới không tỉnh trong ánh mắt che kín tơ máu.

“Ra chuyện như vậy, nơi nào còn lo lắng ngủ, mạng người quan trời ă!”

Không tỉnh nói xong này đó, quay đầu phân phó bên người tiểu hòa thượng: “Thuận đức, ngươi đi lấy điều khăn lông đến, nhường la sở trường lau ẩm tóc.”

Thuận đức đáp ứng rồi một tiếng, chạy chậm ly khai.

Không tỉnh vẻ mặt đau khổ: “La sở trường, việc này hiện tại nên làm cái gì bây giờ?”

“Trước mang ta đến gặp chuyện không may địa điểm, vừa đi vừa nói chuyện.”

“Hảo.”

Không tỉnh xoay người đi vào tự nội, La Phi theo sát ở hần phía sau.

Khô mộc tự chủ thể kiến trúc chia làm trước sau hai tiền, cấu cục thượng hình thành một cái “Ngày” Hình chữ. Tiền trong viện cùng cửa chùa liền nhau là mấy gian khách phòng; Viện hai sườn phân biệt là gác chuông cùng lầu canh, các hữu hai tầng; Đối diện cửa chùa còn lại là chính điện cùng luyện công phòng.

Tiền trong viện tối chọe người chú mục chính là kia khóa có hơn một ngàn niên lịch sử khô tùng, tự danh cũng là bởi vì nó mà đến. Khô tùng tuy rằng chủ can khổng lồ, nhưng kỳ thật chỉ còn một tầng không xác. Trong truyền thuyết, này khóa tùng thụ ở tối tươi tốt thời kỳ gặp một lần sấm đánh, kém một chút bị từ đầu đến chân chém thành hai nửa. Sấm đánh còn dẫn đốt đại hỏa, đem lên lên xuống xuống cảnh lá thiêu cái tinh quang, chỉ để lại một tầng bán tiêu chủ can thể xác. Thần kỳ là, năm sau đầu xuân, theo này thể xác thượng cư nhiên lại toát ra tân chi, nguyên lai này thụ lại vẫn không có chết thấu. Tân chi càng dài càng nhiều, tuy rằng nếu không khả năng như kiếp nạn tiền tươi tốt, nhưng cùng khô hắc trống rỗng chủ can tôn nhau lên thành thú, lộ ra một cỗ khác ương ngành sức sống.

Theo vừa vào cửa chùa bắt đầu, hành lang gấp khúc liền xuyên suốt tiền trong viện sở hữu kiến trúc. Không tỉnh mang theo La Phi xuyên qua hành lang gấp khúc sau này viện đi đến, bên ngoài bông tuyết tuy lớn, nhưng không có một mảnh dừng ở bọn họ trên người.

Hậu viện là tự nội tăng nhân ăn ở khu, phòng ốc cùng tiền viện so sánh với muốn đơn sơ rất nhiều. Một vòng nhà

trệt bị cách thành hơn mười gian phòng nhỏ, trong viện tắc có một nho nhỏ phóng sinh trì.

Ở hành đi trong quá trình, không tỉnh hướng La Phi đại khái giảng thuật một chút hấn sở hiểu biết án động dục hướng:“Này ba cái khách nhân là ngày hôm qua chạng vạng thời gian đến tự lý tìm nơi ngủ trọ , ta nhường thuận đức an bày bọn họ trọ xuống, chính mình cũng không có quá để ý. Đến nửa đêm, đột nhiên theo tự hậu truyện đến kêu cứu thanh âm, chúng ta đuổi đi qua thời điểm, có một khách nhân đã rớt xuống vách núi đen, chỉ nhìn thấy hấn hai cái đồng bạn thất kinh đứng ở trên sơn đạo.”

“Như vậy hai người kia hấn là đều thấy được sự phát quá trình?”

“Hấn là đi.”

“Kia bọn họ là nói như thế nào ?”

Không tỉnh sững sốt một chút:“Lúc đó chưa kịp tế hỏi, bọn họ một cái lập tức xuống núi báo nguy đi, một cái khác vội vàng muốn xuống núi cứu cứu người.”

“Nga? Các người đã hạ đến trong cốc suu đã cứu ?”

“Nhưng là phái nhân đi xuống .”

Không tỉnh biểu cảm có chút bất đắc dĩ,“Bất quá sơn cốc này quá sâu, sơn đạo cũng không tốt đi. Hơn nữa sau nửa đêm bắt đầu hạ tuyết..... Kỳ thật theo ta xem, cho dù có thể tìm được nhân, cũng không có quá lớn ý nghĩa.....”

La Phi trong lòng căng thẳng, hấn thực minh bạch không tỉnh cuối cùng một câu hàm nghĩa.

Lúc này, thuận đức cầm khăn lông tìm đi lại. La Phi tiếp nhận khăn lông nguyên lành lau hai thanh, lại hỏi:“Cái kia hồ tuần khả hiện tại nhân ở nơi nào?”

“Ai?”

Không tỉnh có vẻ có chút mờ mịt.

“Chính là người nói muốn xuống núi cứu người cái kia.”

La Phi trong lòng không khỏi âm thầm có chút bất mãn, sự tỉnh phát sinh thời gian dài như vậy , thân là trụ trì không tỉnh không chỉ có cung cấp không xong cái gì hữu dụng mạnh mẽ, thậm chí liên này ba người tên đều còn không biết.

“Nga, cái kia cao vóc người khách nhân..... Hắn ngã bệnh, đang ở trong khách phòng nằm đâu.”

Không tỉnh vừa nói, một bên chứng thực dường như xem bên người thuận đức.

Thuận đức lập tức rõ ràng lưu loát bổ sung thêm:“Xuống núi cốc trên đường hắn cùng đại gia đi rồi ra, rạng sáng hắn đột tự trở lại tự lý sau liền bắt đầu phát sốt, có thể là đông lạnh .”

La Phi thần sắc có vẻ có chút ác liệt, roi xuống lớn như vậy tuyết, muốn đem một cái bệnh nhân mang xuống núi cũng không rất dễ dàng, mà trên núi chữa bệnh điều kiện hiển nhiên hữu hạn thật sự.

“Nếu không chúng ta tới trước hắn nơi đó nhìn xem?”

Không tỉnh đề nghị.

La Phi gật gật đầu, tỏ vẻ đồng ý.

Ba người phản hồi tiền viện. Ở an trí hồ tuần khải khách phòng tiền, một cái hoà thuận đức tuổi xấp xỉ tiểu hòa thượng vốn chính ôm cánh tay ý ở ngoài cửa, nhìn đến không tỉnh sau, hắn vội vã quy củ đứng vững.

“Cho người chiếu cố khách nhân, người thế nào chạy đến bên ngoài đến?”

Không tỉnh hỏi cái kia tiểu hòa thượng, trong giọng nói mang theo chút trách cứ.

“Hắn đang ngủ, ta xuất ra hít thở không khí.”

Tiểu hòa thượng cúi đầu.

Không tỉnh không lại nói cái gì, nhẹ nhàng đẩy cửa ra, cùng La Phi một đạo đi vào khách phòng. Thuận đức vui sướng khi người gặp họa hướng về phía tiểu hòa thượng làm cái mặt quỷ.

Khách phòng trên giường nằm một cái trung niên nam tử, hắn là chính là hồ tuần khai .

La Phi đi đến phụ cận, chỉ thấy hồ tuần khai nhắm chặt hai mắt, sắc mặt biến vàng, thoạt nhìn tựa hồ bệnh cũng không nhẹ.

Không tỉnh nhìn xem La Phi:“Muốn hay không đem hắn đánh thức, hỏi một chút tình huống?”

La Phi vẫy vẫy tay:“Quên đi, trước nhường hắn nghỉ ngơi đi.”

Sau đó hắn quay đầu hỏi vừa rồi cái kia tiểu hòa thượng:“Người tên gì?”

“Thuận hoà.”

La Phi gật gật đầu:“Chiếu cố bệnh nhân tận tâm một điểm, chờ hắn tỉnh lại lập tức cho ta biết.”

Thuận hoà “Ân” một tiếng, có vẻ thực thành thật.

“Chúng ta bây giờ còn là tới trước phía sau núi gặp chuyện không may địa phương đi.”

La Phi nói chuyện, nhân đã cất bước hướng ngoài phòng đi đến.

Một hàng ba người rất nhanh đi tới chùa chiền nơi cửa sau, không tỉnh đẩy cửa ra, một cái nho nhỏ sơn đạo xuất hiện tại ngoài cửa.

Sơn đạo rộng rãi ước hai thước, lộ bên trái là cứng rắn lạnh như băng vách đá, phía bên phải tắc lảng giềng gần sâu không thấy đáy vách núi đen. Đường nhỏ ở cự chùa chiền hai mươi thước chỗ dọc theo sơn thể có một không lớn không nhỏ chuyển biến.

“Con đường này thông hướng nơi nào?”

La Phi trước kia cũng không biết khô mộc tự sau còn có như vậy một con đường tồn tại, bởi vì đường không có độ dốc, hiển nhiên đều không phải lên núi hoặc là xuống núi thông đạo.

“Phía trước có gian phòng nhỏ, qua chuyển biến người liền nhìn đến .”

Không tỉnh vừa nói, một bên đầu lĩnh đi về phía trước .

Quả nhiên, vừa chuyển qua cái kia loan nói, liền thấy cách đó không xa đường cuối có một gian thiếp sơn mà kiến phòng nhỏ. Mộc chế phòng nhỏ hiển nhiên là ngay tại chỗ lấy tài liệu Kiến Thành , lúc này, nó cô linh linh đứng sừng sững ở trong gió tuyết, tường gỗ thượng mơ hồ có thể thấy được tang thương văn lộ tựa hồ tường hướng lai khách kể ra nó chứng kiến chứng qua năm tháng.

Không tỉnh đứng ở chuyển biến khẩu tới gần phòng nhỏ một bên hai ba thước chỗ:“Người kia đại khái chính là từ nơi này ngã xuống .”

“Hơn nửa đêm , bọn họ chạy đến tự sau trên sơn đạo làm gì?”

La Phi thực tự nhiên điền sản sinh này nghi hoặc.

Không tỉnh ở La Phi nhìn chăm chú hạ có vẻ có chút xấu hổ:“Tôi hôm qua bọn họ ba người là sẽ ngủ ở này gian trong phòng nhỏ?”

“Vì sao như vậy? Tiền viện khách phòng chẳng lẽ đều trụ đây?”

“Khách phòng nhưng là không..... Lúc đó là đại đương gia an bày , cụ thể tình huống ta..... Ta cũng không quá rõ ràng.”

Không tỉnh trả lời có chút ấp úng, hẳn cũng ý thức được: Nếu kia ba cái khách nhân ở tại tự nội, truy nhai sự kiện có lẽ liền sẽ không phát sinh .

La Phi bắt mắt nhíu nhíu đầu mày, như vậy an bày quả thật là không quá thỏa đáng, bất quá hiện tại quan trọng nhất không phải truy cứu ai trách nhiệm, mà là muốn hiểu biết sự tình kết quả là thế nào phát sinh .

Bởi vì rơi xuống đại tuyết, sự phát khí ở trên đường lưu lại dấu vết đã vô pháp tra biện [kỳ thật cho dù không có hạ tuyết, cứng rắn thạch trên đường cũng rất khó lưu lại dấu chân nhất loại dấu vết] La Phi thật cẩn thận đi thông thả đến vách núi đen biên, thám thân mình hướng nhai hạ nhìn quanh . Nhai khẩu chỗ sinh trưởng chút ít khô bại bụi cây, ngay tại La Phi lòng bàn chân chính phía dưới, bụi cây có rõ ràng bị dấu đá qua dấu hiệu, bởi vậy, La Phi phán đoán, hẳn hiện tại sở đứng thẳng địa phương đúng là sự phát khí cụ thể địa điểm.

Ở La Phi trong tầm mắt, trong cốc vách núi cực kì đầu tiều, trừ bỏ này bụi cây, toàn bộ là lở lở bên ngoài cứng rắn nham thạch. Hiện tại, hẳn bắt đầu chân chính cảm nhận được không tỉnh câu nói kia hàm nghĩa:“..... Cho dù có thể tìm được nhân, cũng không có quá lớn ý nghĩa.....”

La Phi lui trở lại trên sơn đạo, làm ra một bộ trầm ngâm bộ dáng, không tỉnh hoà thuận đức cũng không dám ra tiếng, sợ đánh gãy hẳn ý nghĩ.

Một lát sau, La Phi mở miệng:“Các người đuổi tới thời điểm, trương bản cùng hồ tuần khai là đứng ở chỗ này sao?”

Không tỉnh gật gật đầu:“Là.”

“Vậy người có hay không chú ý bọn họ đương thời mặc?”

“Mặc?”

Không tỉnh nhú mày, tựa hồ ở dùng sức nhớ lại .

“Ta là hỏi bọn hấn có hay không mặc áo khoác.”

Không tỉnh phi thường khẳng định trả lời:“Mặc.”

Tại như vậy một cái rét lạnh đầu mùa đông chi đêm, vài cái đương sự mặc chỉnh tề đi đến ngoài phòng, bọn họ muốn làm gì đâu? La Phi bởi vậy khi bắt đầu tin tưởng, này khởi trụy nhai sự kiện hơn phân nửa không phải xuất phát từ ngẫu nhiên. Hấn nhớ tới trương bản ở hôn mê tiền nói qua này kỳ quái trong lời nói.

“Các người có hay không nghe trương bản nhắc tới qua ‘Vô đầu quỷ’ sự tình?”

“Vô đầu quỷ?”

Không tỉnh vẻ mặt mờ mịt, thuận đức lại lập tức nâng lên ánh mắt, nhanh như chớp xem La Phi.

La Phi có chút bất đắc dĩ bĩu môi, thân là một gã cảnh sát, nói ra nói như vậy bao nhiêu có chút vớ vẩn cảm giác:“Đối, trương bản ở báo án khi nói, hấn ở sự phát hiện tràng nhìn đến qua một cái ‘Vô đầu quỷ’.”

Thuận đức nghe thế câu, nhin không được nhẹ nhàng mà “A” một tiếng, La Phi sâu sắc ánh mắt lập tức hướng hấn bắn tới:“Như thế nào? Người nghe nói qua?”

Thuận đức trả lời nhường La Phi chấn động:“‘Vô đầu quỷ’ chuyện, là ta trước nói cho bọn họ , thế nào..... Thế nào bọn họ thật sự cũng thấy được?”

“Người này không phải nói bậy sao?”

Không tỉnh hơi quờ trách,“Nơi nào sẽ có cái gì ‘Vô đầu quỷ’.”

“Thật sự có, ta nhìn thấy qua.”

Thuận đức dù sao vẫn là đứa nhỏ, lúc này có vẻ ký sột ruột lại ủy khuất.

“Ân.”

La Phi xem thuận đức,“Người nói xem, đến cùng là chuyện gì xảy ra.”

Thuận đức đem ánh mắt chuyển hướng cách đó không xa kia gian nhà gỗ, nhìn ra được đèn hắt đang dần dần lâm vào nào đó khung bố giữa hồi ức.

“Ta thấy ‘Vô đầu quỷ’, chính là xuất hiện tại này trong phòng.”

Hắn nói.

“Cái gì?”

Không tỉnh cùng La Phi đồng thời xoay người, hơn nữa không tự chủ được về phía rời xa nhà gỗ phương hướng lui nửa bước.

Bất quá bất thành linh sợ hãi cảm chỉ tại La Phi trong lòng chợt lóe mà qua, hắn rất nhanh tỉnh táo lại:“Người tiếp

tục nói, nói được kỹ càng điểm.”

“Đó là tuần trước một ngày buổi tối, ta cảm lạnh tiêu chảy, ngủ một nửa lại đứng dậy đi toilet đại tiện. Không khéo là, trong toilet duy nhất ngồi vị bị một cái sư huynh chiếm. Ta lúc đó thật sự chờ không được , đành phải đi ra cửa sau, muốn tìm cái hẻm lách chỗ được thông qua một chút. Đó là một cái trời đầy mây, mọi nơi một mảnh tối đen, ta ngồi xổm xuống sau mới phát hiện, này gian luôn luôn không người ở lại trong phòng nhỏ, cứ nhiên lóe một tia ánh sáng.”

La Phi:“Là chúc quang sao? Có người ở bên trong?”

“Không phải chúc quang.”

Thuận đức thanh âm bắt đầu hơi hơi có chút phát run,“Kia ánh sáng phi thường mỏng manh, đỏ sậm đỏ sậm . Sau này ta phát hiện trên cửa sổ bắt đầu chiếu ra một luồng lù sương khói liêu ảnh. Rất nhanh sương khói càng ngày càng đậm, nhìn qua đã tràn ngập toàn bộ phòng ở. Lúc đó ta còn tưởng rằng là cháy , đang muốn kêu to, đột nhiên theo sương khói lý xuất hiện một cái bóng đen. Kia bóng dáng lúc ban đầu còn chính là hắc hắc một đoàn, theo sương khói dần dần dày, nó cũng chậm chậm duỗi thân mở ra, biến thành một cái không có đầu hình người!”

Này quả thực chính là quỷ quái trong tiểu thuyết tình tiết. La Phi thật sự vô pháp tán thành nó chân thật tính, nhưng thuận đức thần thái lại không giống đang nói dối.

Không tỉnh hơi hơi lắc lắc đầu, hiển nhiên cũng khó lấy nhận thuận đức vừa rồi miêu tả:“Người có hay không vào nhà nhìn xem, đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

“Ta..... Ta không dám, ta liên mông cũng chưa tới kịp lau bỏ chạy trở về tự lý.”

“Đi thôi, chúng ta hiện tại vào nhà.”

La Phi thực tự nhiên làm ra loại quyết định như vậy.

Ba người hướng về phòng nhỏ đi đến, trên đường ai cũng không có nói nữa, yên tĩnh tuyệt trung, nhà gõ ló ra một cổ quỷ dị không khí.

Phòng nhỏ dựa lưng vào vách núi, ước chừng mười lăm m² lớn nhỏ. Từ tối hôm qua gặp chuyện không may sau, còn không có nhân đi vào, bởi vậy cửa phòng vẫn cứ vẫn duy trì lúc đó hờ khép trạng thái. Đi tuốt đằng trước mặt La Phi thân thủ đem cửa đẩy ra, khung cửa phát ra “Chi nha” vang nhỏ, nghe qua pha như là một tiếng thật dài rên rĩ.

Tuy rằng là ban ngày, nhưng bởi vì phòng nhỏ che bóng mà kiến, trong phòng ánh sáng phi thường hôn ám, La Phi đám người theo sáng ngời tuyết trung đi vào đến, thị lực nhất thời có chút không quá thích ứng.

Thuận đức đi theo hai người phía sau, một bộ nom nớp lo sợ bộ dáng, xem ra còn tại bị kia khủng bố nhớ lại đây đưa .

Trong phòng trần thiết phi thường đơn giản: Tối gần cửa địa phương có một trương phương án tử cùng một phen nguyên bộ ghế dựa, tả đối với môn thiếp tường bày biện một trương giường đơn, bên giường phô thực rõ ràng là lâm thời tăng thêm , khả cung hai người nằm nghỉ ngơi. Trên giường cùng thượng đệm chần đều tán loạn mở ra , làm cho người ta một loại trụ khách vừa mới đứng dậy không lâu cảm giác.

Phương án thượng chất đóng rất nhiều cảnh đẹp, La Phi tùy tay cầm lấy trong đó một bức mở ra. Đây là một bức hắc bạch sơn thủy họa, lạc khoản là “Không quên hòa thượng” Không tỉnh đem mặt tiến đến họa tiền nhìn thoáng qua, nói:“Ta sư đệ trước kia ở tại này trong phòng nhỏ. Hẳn thích vẽ tranh, này đó đều là bút tích của hắn.”

Nhìn ra được đến, cảnh đẹp thượng tích qua rất dày tro bụi, tuy rằng không lâu bị nhân chà lau qua, nhưng biên góc xó tồn tại dơ bẩn thuyết minh lần này chà lau cũng không cẩn thận.

Phòng trong cửa sổ hạ nhất kiện trần thiết khiến cho La Phi chú ý.

Đó là một cái nho nhỏ hỏa lò.

Dựa theo thuận đức cách nói,“Vô đầu bóng đen” Là ở sương khói trung thần bí xuất hiện , như vậy này hỏa lò có phải hay không sương khói sinh ra nguyên đầu?

La Phi đi đến phụ cận cẩn thận quan sát. Hỏa lò có vẻ cũ kỹ thật sự, bên cạnh có nhất tiểu đôi nhóm lửa dùng than củi, mặt trên đều lạc đầy tro bụi. Theo lỗ khẩu xem đi vào, trong khoang lò tích không ít lò bụi, theo sắc màu thượng rất khó nhận ra hay không vì gần đây thiêu đốt kết quả.

“Này phòng ở bình thường có người ở lại sao?”

La Phi hỏi.

“Không có.”

Không tỉnh trả lời, “Kỳ thật từ không quên sự đệ chuyển vào trong chùa trụ sau, sẽ lại cũng không có nhân trụ qua nơi này, đại khái có bảy tám năm thôi.”

“Này hỏa lò trước kia là luôn luôn các ở trong này sao?”

“Đúng vậy, này hỏa lò thật có chút năm đầu .”

Không tỉnh đến gần hai bước, đem mặt để sát vào hỏa lò cao thấp đoan trang, theo biểu cảm thượng nhìn ra được đến, hắc cũng đem hỏa lò cùng thuận đức theo như lời sương khói liên hệ ở cùng một chỗ.

Thuận đức đột nhiên “Ai nha” Kêu một tiếng.

La Phi lập tức quay đầu: “Như thế nào?”

“Kia, đó là.....”

Thuận đức ngón tay phô thượng giống nhau này nọ.

Đó là một cái hình chữ nhật không tráp. La Phi thám hạ thân đem nhật lên, chỉ thấy tráp thượng còn bán kê cận một trương tờ giấy, mặt trên dùng đỏ tươi tự thể viết: “Chính mình phong hung họa cho thất hai năm ngày hai tháng năm” “Hung họa?”

La Phi mạnh nhớ tới trương bản ở trái tim bệnh phát tác tiền theo như lời trong lời nói, kim lòng không đau niệm lên tiếng.

“Bọn họ..... Bọn họ nhìn ‘Hung họa’.”

Thuận đức có vẻ có chút hoảng loạn.

Không tỉnh đi lên phía trước, theo La Phi trong tay tiếp nhận cái kia tráp, liên tục lắc đầu, một bộ vừa vội vừa giận bộ dáng:“Hồng rồi hồng rồi! Đây là sự phụ ta thiếp giấy niêm phong a, bọn họ làm sao có thể.....”

Thực hiển nhiên, trong tráp nguyên bản hẳn là phong một bức họa, hơn nữa này bức họa tựa hồ có nào đó không giống tầm thường ý nghĩa.

La Phi nhíu mày hỏi:“Sao lại thế này?”

“Phương diện này vốn hẳn là có rãnh quên một bức họa.”

Không tỉnh giải thích nói,“Nghe nói này bức họa mang theo khí thể hung ác, thực điềm xấu, bởi vậy sự phụ ta năm đó dùng tráp bắt nó che đứng lên, nghiêm cấm tự nội mọi người mở ra quan khán.”

La Phi không hiểu lắc đầu, nghĩ không ra “Họa thượng mang theo khí thể hung ác” Là cái gì dạng khái niệm.

Không tỉnh nhìn ra La Phi nghi hoặc, tiếp tục nói:“Kia bức họa cụ thể là cái gì nội dung, liên ta cũng không biết. Xem qua này bức họa , trừ bỏ sự phụ ta chính mình bên ngoài, chỉ sợ cũng chỉ có sự đệ bản nhân .”

“Họa thượng người nào vậy, các người hiện tại cũng không biết?”

La Phi vừa nói, một bên dùng hơi ánh mắt đảo qua không tỉnh hoà thuận đức.

Hai thầy trò đồng thời lắc lắc đầu.

“Kia không quên ở nơi nào? Nhanh đưa hấn tìm đến, tối hôm qua chuyện thực khả năng liền cùng này bức họa có liên quan.”

La Phi biểu cảm nghiêm túc nói.

Thuận đức tựa hồ bị La Phi trong lời nói dọa, sắc mặt trở nên có chút tái nhợt. Không tỉnh tắc lộ ra khó xử bộ dáng, nói:“Ta sư đệ tiền một trận bắt đầu đóng cửa sửa thiền, đã có nửa tháng không lộ qua mặt.....”

La Phi đánh gãy hấn trong lời nói:“Hấn không xuất môn, chúng ta đi qua tìm hấn tốt lắm. Thuận đức, người dẫn ta đi.”

Thuận đức tựa hồ ý thức được sự tình tầm quan trọng, hấn phiêu không tỉnh liếc mắt một cái, sau đó mang theo La Phi hướng ngoài phòng đi đến.

Không tỉnh có chút bất đắc dĩ thở dài, cũng theo đi lại.

Ba người đi đến hậu viện nội, không quên liền ở tại đông thủ thứ hai gian trong phòng. Không tỉnh xông về phía trước hai bước, giữ chặt La Phi:“La sở trường, mời người xin chờ một chút.”

Sau đó hấn đối thuận đức nói:“Người đi cùng người sư thúc nói nói, nhìn hấn có thể hay không phá này lệ.”

La Phi dừng lại cước bộ, thuận đức độc tự một người tới đến nhắm chặt cửa, nhẹ nhàng gõ gõ cửa, kêu một tiếng:“Sư thúc!”

Gặp bên trong không có phản ứng, hấn gia tăng giọng, lại bảo một tiếng.

Trong phòng vẫn cứ là im ắng . Thuận đức kỳ quái gãi gãi đầu:“Sao lại thế này a?”

Sau, hắn giống như nghĩ tới cái gì, đi đến cửa sổ hạ, lôi kéo khung cửa sổ, quả nhiên cửa sổ không có đóng lại, vang nhỏ một tiếng hướng ra ngoài mở ra .

Thuận đức tà thân mình, tham đầu tham não về phía trong phòng nhìn quanh . Đột nhiên, hắn kêu sợ hãi một tiếng, hai chân mềm nhũn, ngồi sững ở tại thượng.

“Như thế nào?”

La Phi bước nhanh đi đến cửa sổ tiền, trước mắt cảnh tượng như rồng hắn đổ trù một ngụm lãnh khí: Hôn ám trong phòng, một khối thi thể giắt ở phòng lương thượng, kia trợn lên hai mắt chính gắt gao nhìn chăm chăm ngoài cửa sổ, tựa hồ đã sớm đang chờ đợi bọn họ đã đến.

Chương 3 đoạt mệnh hung hạo

Theo nam minh sơn phái xuất sở đến thị nhân dân bệnh viện có gần ba mươi km lộ trình, nhưng cũng may ban đêm trên đường chiếc xe không nhiều lắm, Chu Bình một đường bão táp, không đến 20 phút liền đem xe đứng ở cửa bệnh viện.

Hiểu biết tình huống sau, bệnh viện lập tức tổ chức bác sĩ trực ban đối trương bản tiến hành rồi khẩn cấp cứu hộ. Tình huống chẳng phải đặc biệt nghiêm trọng, trương bản bệnh tình rất nhanh phải đến khống chế. Theo bác sĩ nói, hẳn chính là bởi vì quá độ mệt nhọc cùng nhận đến kinh hách khiến cho đột phát tính bệnh tim, chỉ cần tĩnh dưỡng vài ngày, thân thể liền có thể khôi phục bình thường.

Chu Bình tâm hơi chút thả lỏng một ít, thừa dịp trương bản thượng ở ngủ say, hắn đi một mình đến lầu ngoại, tưởng điểm điều thuốc trừu trừu. Lúc này hắn phát hiện trong trời đêm phát phối đầy trời bông tuyết, nghĩ đến La Phi chính đi ở lên núi trên đường, hắn không khỏi âm thầm nhéo một phen hắn.

Sau, Chu Bình liền luôn luôn canh giữ ở trong phòng bệnh, một đêm không có chợp mắt. Khoảng sáu giờ rưỡi, trương bản tỉnh lại, trải qua vài cái giờ ngủ say, hắn tinh thần thoát nhìn tốt lắm rất nhiều.

“Cảnh sát đồng chí, là người đem ta đưa tới được đi? Thật sự là rất cảm tạ !”

Nhìn thấy Chu Bình, trương bản có chút cảm kích tiếp đón .

Chu Bình khẽ cười cười, nói:“Không khách khí, ta họ Chu, đây là chúng ta cảnh sát thuộc bốn phận sự tình. Người chỉ cần phối hợp chúng ta công tác, chính là đối chúng ta tốt nhất cảm tạ. Cái gọi là ‘Cảnh sát nhân dân làm người dân, cảnh dân một nhà mỗi tình cá nước’ thôi.”

Trương bản bị Chu Bình có chứa lực tương tác tươi cười cùng lời nói sở cảm nhiễm, cũng thả lỏng nở nụ cười.

Chu Bình đứng dậy đổ thượng một ly nước ấm, đưa cho trương bản, chuyện phiếm dường như nói:“Người nói các người họa cái họa, làm sao có thể chạy đến sâu như vậy ngọn núi?”

“Cám ơn.”

Trương bản tiếp nhận cốc nước, theo bản năng uống một ngụm, “Chúng ta xuất ra mục đích muốn tuyển u tĩnh thâm sơn, như vậy tài năng cảm giác được trong đó ý cảnh, họa ra tốt tác phẩm đến. Hơn nữa chúng ta lên núi thời điểm biên ngoạn biên đi, cũng không cảm thấy thế nào xa. Chính là sau này bỏ lỡ xuống núi thời gian, không thể không lâm thời quyết định ở nhờ ở cách đó không xa chùa chiền lý.”

Chu Bình “Ân” một tiếng, ở trương bản bên người ngồi xuống, đồng thời đề tài chuyển hướng mầu chót địa phương: “Các người đến tự lý sau, đến cùng phát sinh sự tình gì? Kia ‘Vô đầu quỷ’ cùng ‘Hung họa’ lại là sao lại thế này?”

Trương bản đột nhiên trầm mặc xuống dưới, kia khăn trương cảm xúc lại xuất hiện tại hấn khuôn mặt cùng trong ánh mắt.

“Người đừng vội, chậm rãi, từ đầu bắt đầu nói.”

Chu Bình tận lực nhường chính mình ngữ điệu nghe qua thư hoãn bình thản.

Sau một lát, trương bản rốt cục mở miệng, giảng thuật khởi chính mình theo ngày hôm qua chàng vạng bắt đầu trải qua.

“Chúng ta đến trong miếu thời điểm đại khái là năm giờ chiều, trừ bỏ ta ở ngoài, đồng hành mặt khác hai người đều là ta đồng sự, một người tên là trần kiện, một cái khác kêu hồ tuần khai.

“Chùa chiền rất lớn, thoát nhìn cũng có không ngần năm đầu. Chúng ta lúc trước trước sau sau dạo qua một vòng, đã bái bô tất, còn cúng một ít tiền nhan đèn. Có cái đỉnh nhiệt tâm tiểu hòa thượng luôn luôn dẫn chúng ta, sau này ta nghe thấy người khác giống như gọi hấn thuận đức. Bất quá khi chúng ta đưa ra muốn ở tự ở đây tức thời điểm, lại bị thuận đức cự tuyệt.”

“Không phải hấn là đi.”

Chu Bình có chút kỳ quái, “Theo ta hiểu biết, trên núi vài toà chùa miếu đều là bị có khách phòng, ngủ lại khách hành hương hấn là thực bình thường sự tình, nhiều nhất thu chút dừng chân phí dụng thôi.”

“Chúng ta lúc đó cũng đưa ra chất vấn. Thuận đức giải thích nói, nguyên bản bọn họ tự lý là có thể ngủ lại , nhưng tiền một trận khách hành hương tương đối nhiều thời điểm, tự lý bị mất một ít này nọ. Phát sinh loại chuyện này sau, trụ trì quyết định không lại lưu phổ thông khách hành hương ở tự lý ở lại.”

Tự lý đã đánh mất này nọ? Khả sở lý cũng không có tiếp đến phương diện này báo án a? Chuyện này có thời gian phải đi tra nhất tra. Chu Bình ở trong lòng suy nghĩ , ngoài miệng nhưng không có nói cái gì, nghe trương bản tiếp tục giảng thuật:“Chúng ta khi đó đã không có khả năng xuống lần nữa sơn , chỉ có thể nhuyển triền cứng rắn ma. Cuối cùng đến cái quán sự hòa thượng, nghe nói là kia tòa tự lý đại đương gia. Mất thật lớn một phen võ mồm, hấn rút cục đồng ý nhường thuận đức mang ta nhóm ở tại tự sau một gian độc lập trong phòng nhỏ.”

“Tự sau phòng nhỏ?”

Chu Bình nói thâm ,“Ồ địa phương nào? Ta cũng đi qua khô mộc tự vài thứ, thế nào cho tới bây giờ chưa thấy qua?”

“Phòng nhỏ cách chùa chiến cửa sau ước chừng có bốn mươi thước, từ một cái hẹp hẹp sơn đạo liên tiếp . Tuy rằng khoảng cách không phải rất xa, nhưng bởi vì sơn đạo trung gian có một chỗ trọng đại rẽ ngoặt, chùa chiến cùng phòng nhỏ liền giống như bị sơn thể ngăn cách giống nhau, cho nên theo tự lý là không có khả năng thấy phòng nhỏ .”

“Nga.”

Chu Bình gật gật đầu, kinh trương bản nói như vậy, hấn đối như vậy một cái sơn đạo tựa hồ có chút ấn tượng, bắt quá không nghĩ tới sơn đạo một đầu khác còn liên tiếp một gian phòng nhỏ.

“Kia phòng nhỏ là cái dạng gì ?”

Hấn hỏi.

“Điều kiện phi thường đơn sơ, thậm chí liên diện đều không có thông, chúng ta chỉ có thể dựa vào thuận đức lấy đèn ngọn đèn chiếu sáng. Trong phòng duy nhất đơn độc nhân trên giường tích đầy tro bụi, thoát nhìn đã thật lâu không có người đi qua cái kia phòng ở .”

“Nói đúng là ở các người đến phía trước, kia phòng ở luôn luôn là không ?”

“Hắn là đi. Ở vào nhà phía trước, thuận đức bỗng nhiên thần bí hề hề nói cho chúng ta một việc.”

Nói tới đây, trương bản thanh âm thấp đi xuống, hơn nữa hơi hơi có chút run run.

“Chuyện gì?”

Chu Bình chú ý đem thân thể hướng bên trương bản, hần ý thức được đối phương sắp nói đến mấu chốt bộ phận .

“Hắn nói..... Hắn nói hắn gặp qua này trong phòng chuyện ma quái, hơn nữa là một cái không có đầu quý.”

Mặc dù có chuẩn bị tâm lý, nhưng Chu Bình vẫn là nhin không được nhú nhú đầu mày,“Vô đầu quý” cách nói thật sự nhường hắn cảm thấy có chút hoang đường.

Trương bản tựa hồ sớm đoán trước đến Chu Bình sẽ có như thế phản ứng. Hắn thật sâu hít vào một hơi, không chế được chính mình càng ngày càng khẩn trương cảm xúc, sau đó tiếp tục nói:“Ta lúc đó nghe được thuận đức trong lời nói, cùng người hiện tại giống nhau, một điểm cũng không tin tưởng. Lập tức thuận đức lại cho chúng ta nói lên mặt khác một việc. Hắn nói này trong phòng có một bức hung họa, phạm là xem qua họa nhân đều sẽ chọc quỷ trên thân, lọt vào vận rủi.”

Chu Bình “Xích” khẽ cười một tiếng, lắc lắc đầu chế nhạo bản nói:“Này thuận đức thật đúng là cái lảm mồm tên.”

Trương bản nhìn nhìn Chu Bình:“Chúng ta lúc đó đối như vậy cách nói cũng là cười trừ. Nhưng là nếu người cùng ta giống nhau biết sau này phát sinh chuyện, người liền cười không nổi .”

Chu Bình ý thức được chính mình có chút thất thố, xấu hổ sờ sờ cằm, sau đó một lần nữa bày ra một bộ nghiêm cẩn lắng nghe bộ dáng.

Trương bản uống một ngụm nước, tạm dừng một lát, tiếp tục nói: “Sau này thuận đức về chùa cho chúng ta lấy ra đem dùng đem chần, chúng ta thì tại trong phòng đơn giản thu thập đứng lên. Liền tại đây cái trong quá trình, chúng ta ở dưới giường phát hiện một cái thùng, trong rương ngay ngắn chỉnh tề đôi đầy cũ kỹ cảnh đẹp. Hội họa là chúng ta tối cảm thấy hứng thú gì đó, cho nên chúng ta cơ hồ không chút suy nghĩ, liền mở ra trong đó mấy bức quan khán đứng lên. Ai biết này vừa thấy liền ngừng không được thủ, kia nhất thùng họa cơ hồ kiện kiện đều là nghệ thuật thượng tinh phẩm. Chúng ta ba người trung hồ tuần khai hội họa tạo nghệ cao nhất, ở quốc nội đều rất có danh khí, nhưng hấn nhìn đến này đó họa, cũng là mặc cảm.”

“Nga? Kia này đó họa là ai họa?”

“Theo lục khoản thượng xem, này đó họa sáng tác cho hai mươi thế kỷ [những năm 70, 80], tác giả tự xưng ‘Không quên hòa thượng’.”

Trương bản trả lời Chu Bình vấn đề, tiếp chính mình nhớ lại đi xuống giảng thuật, “Chúng ta cứ như vậy liền hôn ám ngọn đèn, một vài bức thượng thức, bất tri bất giác trung này họa đều nhanh bị chúng ta xem lần. Đúng lúc này, chúng ta ở thùng tối cái đáy phát hiện nhất kiện này nọ, kia này nọ làm cho người ta chấn động.”

“Là cái gì?”

“Là một cái cũ nát họa hộp, họa hộp thượng dán một trương giấy niêm phong, mặt trên dùng đỏ tươi tự viết: ‘Chính mình phong hung họa cho thất hai năm ngày hai tháng năm’.”

Trương bản trên mặt hiện ra đề nén không được sợ hãi, ngữ điệu thông thả mà trầm thấp, tựa hồ sợ hội kinh động cái gì.

Chu Bình ngạc nhiên đi phía trước thám thân mình: “Nói như vậy thật đúng có một bức ‘Hung họa’? Các người mở ra nhìn?”

Trương bản lắc lắc đầu: “Tạm thời không có. Hai người bọn họ nhưng là muốn nhìn, nhưng là ta phản đối -- chuyện này bao nhiêu có chút tà hồ. Đang ở tranh chấp không xong thời điểm, thuận đức ôm đem chần đã trở lại, chúng ta chạy nhanh đem cái kia họa hộp thả lại thùng tàng hảo. Mặc kệ thế nào, kia mặt trên dán giấy niêm phong, tất nhiên là không có phương tiện bị ngoại nhân thấy.”

Chu Bình “Ân” một tiếng, dùng ánh mắt ý bảo trương bản tiếp tục đi xuống nói.

“Thuận đức biết chúng ta phát hiện cái kia họa rương, đồ không có vẻ đặc biệt kỳ quái. Chúng ta hỏi hấn sau mới biết được, này gian phòng nhỏ thượng một vị ở lại giả đó là lạc khoản thượng ‘Không quên hòa thượng’, không quên yêu về tranh là toàn tự đều biết sự tình, thẳng đến mười năm trước, hấn mới từ phòng nhỏ chuyển tiến tự nội, chuyên tâm sửa thiền.

“Khi đó chúng ta đối này không quên đã là bội phục sát đất, lập tức đưa ra muốn đi bái phỏng một chút. Nhưng là thuận đức lại nói cho chúng ta biết, không quên theo nửa tháng trước, liền luôn luôn đóng cửa sửa thiền, ai cũng không còn thấy hấn, liền đồ ăn đều chuyên môn làm cho người ta đưa đến hấn trong phòng.

“Chúng ta ký kinh ngạc lại thất vọng. Hồ tuần khái còn không hết hy vọng, xuất ra một trương chính mình danh thiếp, thác thuận đức sao cấp không quên hòa thượng, hấn hi vọng không quên nghe nói qua chính mình danh vọng, có thể ngoại lệ gặp một mặt.

“Thuận đức đi rồi, chúng ta đem giường đệm chăn sửa sang lại hảo. Bởi vì ta thể chất yếu nhược, trần kiện cùng hồ tuần khái chiếu cố ta, nhường ta ngủ ở trên giường, bọn họ tắc cùng nhau ngả ra đất nghỉ, ta cũng không có chối từ. Bất quá ta lên giường nằm xuống sau, bọn họ nhưng không có lập tức đi ngủ, mà là thương lượng muốn gặp thức một chút kia bức ‘Hung họa’.”

“Lần này ngươi có phải hay không không có ngăn cản?”

Chu Bình đoán.

“Không có.”

Trương bản thoát nhìn có chút hối hận, “Kỳ thật ta chính mình cũng phi thường muốn nhìn kia bức họa, nhưng quả thật lại sợ hãi. Lúc đó ta tưởng, đã bọn họ nhất định phải xem, liền rõ ràng làm cho bọn họ lưỡng trước xem trọng, sau đó ta lại căn cứ tình huống quyết định chính mình muốn hay không xem.”

Chu Bình gật gật đầu, như vậy tâm tính là thực dễ dàng lý giải.

“Gặp ta không lại phản đối, bọn họ thực hưng phấn mà đem cái kia họa hộp theo trong rương phiến xuất ra, cẩn thận vạch trần giấy niêm phong, lấy ra bên trong cảnh đẹp. Sau đó ở hôn ám ngọn đèn hạ, đem kia bức họa một điểm một điểm triển khai. Mà ta tắc bán ý ở trên giường, ở ba bốn thước ở ngoài nhìn chăm chú vào này hết thấy.

“Ngọn đèn lóe ra ánh lửa chiếu rọi ở hai người bọn họ trên mặt, ta tinh tường nhìn đến bọn họ kia nguyên bản hưng phấn biểu cảm chậm rãi động lại, sau đó chuyển biến vì kinh ngạc cùng sợ hãi. Nhất là cách ta góc gần hồ tuần khải, ta chưa từng gặp qua ở một người trong mắt sẽ xuất hiện như vậy ánh mắt, hấn tựa hồ thấy được nhất kiện tuyệt đối không có khả năng phát sinh khủng bố sự tình.

“Lúc đó trong phòng không khí tựa như ở nháy mắt bị đông lại giống nhau, yên tĩnh đáng sợ. Ta tuy rằng không có trực tiếp nhìn đến kia bức họa, nhưng một loại lạnh như băng cảm giác cũng phiếm lên ta toàn thân. Ta ghen nửa ngày, mới rột cuộc cổ chừng dừng khí hỏi câu: ‘Như thế nào? Kia mặt trên đến cùng họa cái gì?’” Chu Bình cũng bị cái loại này không khí sở cảm nhiễm, lần này hấn không có chen vào nói, chính là lẳng lặng dùng ánh mắt hướng trương bản truyền lại đồng dạng nghi vấn: Kia mặt trên đến cùng họa cái gì?

Trương bản tắc đã hoàn toàn đắm chìm ở tại chính mình giữa hồi ức: “Nghe được ta câu hỏi, hồ tuần khải tựa hồ đột nhiên bừng tỉnh, hấn nhanh chóng đem kia bức họa một lần nữa cuốn lấy, dùng run run thanh âm thì thào nói xong: ‘..... Điều này sao có thể..... Làm sao có thể? Người tuyệt đối không thể nhìn này bức họa, cũng không cần hỏi nó nội dung, người thừa nhận không xong!’” “Thừa nhận không xong, đây là cái gì ý tứ? Lúc này trần kiện phản ứng thì thế nào đâu?”

“Hấn chính là ngơ ngác đứng ở một bên, một bộ hoảng hốt vẻ mặt.”

Trương bản cười khò một chút, “Kỳ thật cho dù hồ tuần khải không nói, ta cũng tuyệt sẽ không lại có xem họa ý niệm, trái tim ta luôn luôn không tốt, bác sĩ đã sớm dặn dò ta muốn tránh cho quá đáng kích thích.

“Sau này hồ tuần khải đem họa thu hảo, cùng trần kiện một khối yên lặng nằm xuống. Ta nhìn ra được đến, hai người bọn họ đều là tâm sự trùng trùng, hiển nhiên còn bao phủ ở vừa rồi kia bức họa bóng ma bên trong. Ta cũng có chút lo lắng đề phòng, nhưng kinh không được mệt mỏi một ngày, qua không lâu, liền nặng nề đã ngủ. Không biết có phải hay không tâm lý tác dụng, ta làm một cái đáng sợ ác mộng! Ta mộng theo cái kia họa hộp lý chảy ra một tia máu tươi, kia huyết càng ngày càng nhiều, ở trong phòng nhỏ lan tỏa đến, cuối cùng bao phủ đầu ta đỉnh, cơ hồ nhường ta hít thở không thông.”

Chu Bình nhú nhú đầu mày, trương bản chủ quan cảm xúc tựa hồ đặc biệt dễ dàng nhận đến khách quan hoàn cảnh ảnh hưởng, cái kia ác mộng đầy đủ thuyết minh điểm này.

Trương bản cũng không để ý tới hội hân phản ứng, chính là trái lại tự nói xong: “Ta theo ác mộng trung bùng tỉnh, tâm ‘Thăng thần’ kinh hoàng không chỉ. Chờ ta thoát bình tĩnh trở lại, đột nhiên phát hiện, ngủ ở ta bên giường trần kiện cùng hồ tuần khải cũng không thấy, ở phố thượng thủ nhi đại chi là một cái mở ra không họa hộp.

“Lúc đó cửa phòng nhắm chặt, ta cố không lên mặc áo khoác, đang đóng giày đi đến cửa sổ biên hướng ra phía ngoài nhìn quanh. Chỉ thấy hai người bọn họ đang đứng ở sơn đạo góc chỗ, tựa hồ đang thương lượng cái gì, hồ tuần khải dẫn theo ngọn đèn, trần kiện trong tay tắc triển kia bức ‘Hung họa’.”

“Bọn họ lại nhìn về?”

Chu Bình không khỏi đối với bức họa sinh ra nồng hậu hứng thú.

“Đúng vậy. Hơn nữa bọn họ thừa dịp ta ngủ sau đến bên ngoài xem họa, tự nhiên là có chuyện gì muốn gạt ta. Lần này khoảng cách hơi xa, ta thấy không rõ bọn họ biểu cảm, nhưng ta còn là có thể cảm nhận được ở hai người bọn họ trung gian, có một loại phi thường ngưng trọng không khí.

“Ta cứ như vậy đứng ở sau cửa sổ, ngơ ngác xem bọn họ, trong lòng tràn ngập nghi hoặc, lại không có dũng khí đi qua hiểu biết chân tướng. Ban đêm yên tĩnh sử mỗi phút mỗi giây đều có vẻ như vậy dài lâu, ta lúc đó chỉ ngóng trông bọn họ có thể chạy nhanh trở lại trong phòng, đem kia bức họa ném ở một bên, cũng không cần quản nó.”

“Bọn họ lúc đó đang nói chút cái gì, người liền một điểm cũng nghe không thấy sao?”

Trương bản lắc lắc đầu: “Ta vốn lỗ tai sẽ không là đặc biệt hảo, bọn họ nói chuyện thanh âm lại rất nhẹ. Ta chỉ có thể theo bọn họ động tác thượng phán đoán ra một ít đại khái nội dung.”

“Phải không? Vậy người phán đoán ra cái gì?”

Chu Bình có chút chờ mong xem trương bản.

“Trần kiện cầm kia bức họa, tựa hồ tưởng hướng sơn đạo bên kia, cũng chính là chùa chiến phương hướng đi. Mà hồ tuần khải ở ý đồ khuyên bảo hoặc ngăn cản hẳn làm như vậy.”

“Hương chùa chiền phương hướng, kia hẳn là muốn đi tìm cái kia về tranh ‘Không quên hòa thượng’?”

Chu Bình phân tích.

“Có khả năng.”

Trương bản đồng ý gật gật đầu, “Qua vài phút sau, hồ tuần khai tựa hồ buông tha cho nỗ lực, hẳn đầu tiên thất vọng phát phát tay, sau đó hướng về phòng nhỏ bên này xoay người đi tới; Lập tức, trần kiện thực kiên quyết về phía sơn đạo một cái khác phương hướng đi đến.”

Theo trương bản thông thả ngữ điệu trung, chu kiện cảm giác được trọng yếu tình huống sắp phát sinh, hẳn ngừng thở, ngưng thần lắng nghe .

Trương bản nắm chặt trong tay cốc nước, nói: “Đúng lúc này, ta đột nhiên phát hiện, ở đường nhỏ rẽ ngoặt chỗ, một cái bóng đen chính tránh ở vách núi mặt sau nhìn trộm bọn họ.”

Này tình huống tuy có chút ngoài dự đoán mọi người, nhưng trương bản cảm xúc tựa hồ có chút quá đáng khoa trương, hẳn ngữ khí tựa như ở miêu tả nhất kiện làm người ta tuyệt đỉnh sợ hãi sự kiện.

“Nga? Nói như vậy, từng có cái thứ tư nhân xuất hiện tại sự phát hiện tràng?”

Chu Bình trầm ngâm nói.

“Là người sao? Không, ta không biết.....”

Trương bản uống một ngụm nước, sau đó mồm to nuốt đi xuống, thanh âm nhân sợ hãi mà run nhẹ nhẹ, “Cái kia bóng đen đối diện ta, cũng liền mười thước nhiều khoảng cách, nương chiết xạ đi qua ánh lửa, ta thấy rõ ràng sờ, ‘Nó’ đứng ở nơi đó, có thủ có chân, nhưng không có đầu!”

“Cái gì?”

Chu Bình lộ ra khó có thể tin về mặt, “Người có thể xác định sao?”

“Đúng vậy, ‘Nó’ liền tránh ở cách trần kiện không đến hai thước xa vách núi mặt sau, mà trần kiện cũng là hồn nhiên bất giác, chính từng bước một về phía ‘Nó’ đi qua!”

“Như vậy gần khoảng cách, trần kiện vì sao chính mình hội nhìn không thấy đâu?”

“Cái kia bóng đen tránh ở chuyển biến khẩu một khác sườn.”

Trương bản lấy tay thế điệu bộ, “Bởi vì góc độ nguyên nhân, trần kiện cùng hồ tuần khai cách ‘Nó’ rất gần, nhưng ngược lại hội nhìn không thấy ‘Nó’.”

Chu Bình gật gật đầu: “Kế tiếp đâu?”

“Kế tiếp sự tình ta không có thấy.”

Trương bản nói xong, thật dài hô khẩu khí, tựa hồ bởi vậy mà cảm thấy phi thường giải thoát.

“Không phát hiện? Vì sao?”

Chu Bình kinh ngạc hỏi.

“Bởi vì ta bệnh tim đột nhiên phát tác.”

Trương bản trả lời.

Chu Bình giật mình gật gật đầu, nếu thật sự là trương bản sở thuật cái loại này tình huống, người bình thường cũng sẽ bị dọa đến hết hồn, hấn bệnh vào lúc này phát tác lại hợp lý bất quá .

Trương bản nhìn ra Chu Bình bao nhiêu có chút thất vọng, bất đắc dĩ giải thích nói:“Lúc đó xem kia quỷ dị bóng đen, cái loại này sợ hãi sử trái tim ta từng đột run rẩy. Ta thống khổ ngồi xồm xuống thể, hé miệng muốn kêu to, nhưng phát không ra tiếng.....”

“Vậy người làm sao bây giờ ?”

Chu Bình bắt đầu quan tâm khởi trương bản tại kia một khắc an nguy đến.

“Cứu tâm hoàn đặt ở đầu giường áo trong túi. Ta cơ hồ là đi đến trước giường, dùng run run đầu tay ra lọ thuốc cũng mở ra, nuốt vào một cứu mạng viên thuốc.”

Nghĩ đến lúc đó tình hình nguy cấp, trương bản lòng còn sợ hãi vỗ vỗ chính mình ngực, sau đó tiếp tục nói,“Ta hơi thở vừa mới có chút bình định, đột nhiên một tiếng thê lương kêu thảm thiết cắt qua bầu trời đêm. Nghĩ đến vừa rồi bên ngoài tình huống, ta cố không lên thân thể của chính mình, giãy dụa liền xông ra ngoài. Chỉ thấy hồ tuần khai ngơ ngác đứng ở ven đường, tựa hồ có chút dọa choáng váng, mà trần kiện tắc không thấy bóng dáng.”

“Ý của người là, giờ phút này, trần kiện đã rớt xuống vách núi đen, kia thanh kêu thảm thiết chính là hấn phát ra ?”

Trương bản nhắm mắt lại, thống khổ gật gật đầu.

“Cụ thể là chuyện gì xảy ra? Hồ tuần khai là nói như thế nào ?”

Chu Bình truy vấn.

“Tựa như ta nói như vậy, hồ tuần khai cùng trần kiện đều tự hướng tương phản phương hướng đi tới. Hồ tuần khai đi ra ngoài năm sáu thước thời điểm, đột nhiên nghe thấy phía sau trần kiện kêu thảm thiết, chò hấn xoay người lại, đã nhìn không tới trần kiện thân ảnh, mà theo vách núi đen phía dưới truyền đến tiếng kêu tắc đầy đủ giằng co có năm sáu giây.”

“Nói như vậy hồ tuần khai cũng không thấy được trần kiện rớt xuống vách núi đen khi tình cảnh?”

“Không có.”

“Người nói cái kia bóng đen đâu? Chờ người vọt tới trên sơn đạo thời điểm, có hay không lại nhìn đến ‘Nó’?”

Trương bản lắc đầu:“Tại kia vị trí là nhìn không thấy , mà ta nhất thời lại không dám chuyển qua vách núi, ta chính là đem ở trong phòng nhìn đến tình cảnh nói cho hồ tuần khai.”

“Kia hồ tuần khai là cái gì phản ứng?”

“Hắn nghe xong ta trong lời nói, đầu tiên là sửng sốt một chút, sau đó tựa hồ nghĩ tới cái gì, miệng thì thảo tự nói:‘Vô đầu bóng đen, vô đầu bóng đen.....’ Hắn vẫn là đến , trốn bất quá’ nói những lời này thời điểm, hắn còn rất kỳ quái nở nụ cười một chút.”

“Rất kỳ quái cười?”

Chu Bình có vẻ không quá minh bạch.

“Đúng vậy, phi thường quỷ dị tươi cười, kỳ như là cười khổ, lại tựa hồ mang theo một ít thoải mái, nhưng có một chút có thể khẳng định, lúc đó sắc mặt hắn tái nhợt, có vẻ vô cùng sợ hãi.”

“Nghe qua, hồ tuần khai giống như từng đoán được vô đầu bóng đen xuất hiện?”

Chu Bình trong lòng tràn ngập vô pháp giải thích bí ẩn,“Kia bức ‘Hung họa’, sau này người đến cùng thấy được không có?”

“Không có.”

Trương bản lại lắc đầu, “Kia bức họa đã cùng trần kiện cùng nhau rớt xuống vách núi. Sau này tự lý hòa thượng nghe thấy tiếng kêu đi lại xem xét, biết được tình huống sau, quyết định từ ta xuống núi báo án, hồ tuần khảo tặc lưu lại tìm tòi nghĩ cách cứu viện. Sau đó ta liền như vậy một đường chạy xuống sơn, đi tới phái xuất sở báo án.”

“Ân.”

Chu Bình nhíu mày bắt đầu sửa sang lại chính mình suy nghĩ, trương bản nói nhiều như vậy, sự tình chẳng những một điểm không có sáng tỏ dấu hiệu, ngược lại đủ phát phức tạp lên.

Trương bản ngủ lại đến, uống lên hai ngụm nước sau, cảm xúc dần dần bình định, đột nhiên, hắn nghĩ tới cái gì, mở miệng hỏi nói: “Hiện tại trên núi tình huống thế nào, trần kiện còn có việc xuống dưới khả năng sao?”

“Hiện tại còn không rõ ràng lắm.”

Chu Bình nói xong, nhìn nhìn đồng hồ, thời gian là buổi sáng bảy giờ mười lăm phút.

Tuyệt hạ lớn như vậy, cũng không biết là sở tới tự lý không có. Hắn quyết định cùng La Phi liên hệ một chút.

Chương 4 khủng bố người chết

Ngoài phòng là trắng xóa bông tuyết quang minh thế giới, gần nhất cửa sổ chỉ cách phòng trong lại làm cho người ta một loại địa ngục một loại cảm giác.

Loại cảm giác này nơi phát ra đó là giắt ở phòng lương thượng không quên thi thể. Hắn trên cao nhìn xuống nhìn xuống cửa sổ, dường như ở thủ hộ này thông hướng địa ngục nhập khẩu.

Không quên là từ hai chu tiền bắt đầu đóng cửa không ra , theo khi đó tới nay, thuận đức mỗi ngày đều là ở khoảng sáu giờ rưỡi đem điểm tâm các ở trên cửa sổ, không quên ăn xong sau sẽ đem không đồ ăn thả lại chỗ cũ. Tối hôm qua gặp chuyện không may sau, nhà bếp vài cái tăng nhân xuống núi cốc đi cứu viện truy nhai trần kiện, điểm tâm cũng liền trì hoãn . Bởi vậy thẳng đến buổi sáng khoảng bảy giờ, làm thuận đức đẩy ra cửa sổ khi, không quên thi thể mới bị La Phi chờ ba người phát hiện.

Nhỏ nhỏ chùa chiến trung liên tiếp phát sinh hai khởi thần bí tử vong sự kiện, La Phi bắt đầu cảm giác được tình thế nghiêm trọng tính. Xử lý loại này tử nhân không rõ thi thể, theo lý thuyết hẳn là từ hình hình sự kỹ thuật nhân viên đến hiện trường tiến hành thăm dò, nhưng căn cứ vào trước mắt thực tế tình huống, La Phi quyết định đi trước vào nhà nhìn một cái, dù sao chính mình ở trong đại học cũng chịu qua tương quan hiện trường thăm dò huấn luyện.

Vì lớn nhất trình độ bảo trì hiện trường nguyên trạng, La Phi không có mạnh mẽ giải khai cửa phòng, mà là thật cẩn thận theo cửa sổ đi đi vào. Cho dù lấy La Phi tâm lý tổ chất, ở tiến vào phòng trong quá trình cũng không miễn có chút da đầu run lên, kia thi thể dường như thủy chung ở dùng một loại khác thường ánh mắt theo dõi hắn, nhường hắn cảm thấy thực không thoải mái.

Làm La Phi theo trên cửa sổ rón ra rón rén nhảy vào phòng sau, vô luận theo người nào cảm quan tri giác mà nói, hẳn đều dường như tiến nhập thế giới kia. Trong phòng yên tĩnh một mảnh, ánh sáng phi thường hôn ám, ẩm ướt âm lãnh trong không khí tràn ngập một cỗ thần nhiên cỗ quái mùi. Kia mùi phi thường đặc thù, như là nào đó dược liệu, hoặc như là nào đó thấp kém yên thảo, La Phi mọi nơi đánh giá một chút, trong phòng một trương phương trên bàn con có một cái đựng tro tàn lư hương, thoát nhìn đây là mùi duy nhất khả năng nơi phát ra.

Phòng ở là kiểu cũ chuyên mộc kết cấu, ở chính giữa chỗ hoành một căn phòng lương. Không quên thi thể liền giắt tại đây căn lương thượng. Thi thể dưới chân có một trương bị đá đồ ghế, ít nhất theo mặt ngoài hiện tượng xem ra, người chết là tự ả bỏ mình.

Ở trước kia trong những việc trải qua, La Phi cũng gặp qua một ít thi thể, có độ cao hư thối , cũng có không trọn vẹn không được đầy đủ , nhưng cho tới bây giờ chưa thấy qua một khối thi thể giống lần này giống nhau, cho hắn mang

đến như thể mãnh liệt khủng bố cảm. Có lẽ thi thể bản thân chẳng phải khủng bố nguyên nhân, treo ở lương thượng người này cho dù còn sống, cũng đủ để cho nhân không dám bắt ngờ thì.

Nếu không phải có tiên thiên tính tàn tật, như vậy người này tất nhiên ở sinh tiền trải qua qua khổ thứ làm cho người ta sợ hãi ngoài ý muốn. Lần này ngoài ý muốn khiến cho hấn cột sống cùng thần kinh đều nhận đến nghiêm trọng tổn thương. Hấn cung lưng, bộ mặt cơ bắp cùng ngũ quan khó có thể tin vận vẹo . Hơn nữa đáng sợ là hấn cặp kia trợn lên ánh mắt.

Tuy rằng nhân đã tử vong, nhưng hấn hai mắt lại tựa hồ vẫn như cũ còn sống. Che kín tơ máu con mắt đột ở bên ngoài, xuống phía dưới nhìn chằm chằm , kia ánh mắt đỏ tươi đỏ tươi , tựa như thiêu đốt một đoàn hỏa diễm -- phần nộ hỏa diễm.

Đúng vậy, phần nộ! Đây là từ sau không quên truyền lại cấp La Phi mạnh nhất liệt cảm giác. Nếu thật sự tồn tại một cái thể giới, kia không quên linh hồn nhất định không có ngu yên, mà là trở thành tối hung ác u linh.

La Phi cùng chết đi không quên đối diện , cái loại này phần nộ giống một trận gió lạnh thổi vào trong lòng hấn, nhường hấn run rẩy đồng thời, cũng cho hấn mãnh liệt xúc động đi tìm kiếm kia phần nộ nơi phát ra.

Này phần nộ cùng kia bức thần bí “Hung họa” Lại là có phải có nào đó ở bên trong liên hệ đâu?

La Phi thượng không thể nào hiểu biết trong đó đáp án, nhưng có một chút hấn tựa hồ đã có thể phán đoán ra: Không quên không phải tự sát.

Ủy khuất nhân sẽ tự sát, tuyệt vọng nhân sẽ tự sát, bị thống nhân sẽ tự sát, nhưng là một cái phần nộ nhân, là tuyệt đối sẽ không tự sát.

Tuy rằng như vậy chủ quan phán đoán cũng không đủ để làm định luận căn cứ, nhưng La Phi đối chính mình trực giác vẫn như cũ có tương đương tin tưởng. Hấn hiện tại phải làm , chính là đi tìm tìm một ít thật sự chứng cứ đến duy trì ý nghĩ của chính mình.

La Phi theo bên giường chuyển đến mặt khác một trương ghế, sau đó kê sát thi thể đứng lên trên. Người chết đáng người góc ải, lúc này La Phi phải thoáng loạn hạ thấp lưng tài năng cùng hấn đầu hình thành nhìn thẳng. Trong nháy mắt này, La Phi đột nhiên giống phát hiện cái gì kỳ quái sự tình, hấn đem cái mũi tiến đến người chết đầu biên, thật sâu nhất khứu.

Không sai! Kia tràn ngập toàn ốc cổ quái mùi, cư nhiên là từ không quên thi thể thượng vọng lại!

La Phi trầm tư một lát, vô pháp phán đoán loại này mùi ý nghĩa cái gì. Tóm lại, này quyết không là thi thể biến hóa sinh ra mùi, cũng cùng thời gian dài không tắm rửa sinh ra thể thối không quan hệ.

La Phi không biết này mùi hay không cùng chính mình sở quan tâm sự tình có liên quan, đối với làm rõ ràng này nơi phát ra cũng không có đầu mối, chỉ có thể tạm thời đem điều này nổi băn khoăn đặt ở một bên. Hắn bắt đầu cao thấp cẩn thận đoan trang thi thể quanh thân tình huống, cũng dưới đây làm một chút tương ứng phán đoán.

Giắt thi thể là ước tứ cm khoan màu trắng mảnh vải, mảnh vải tổng trường ước hai thước, ở người chết mặt bên trái phía trên ba mươi cm chỗ trát kết thành hoàn. La Phi ánh mắt ở trong phòng thoáng quét tảo, rất nhanh liền phát hiện mảnh vải xuất xứ: Trên giường drap giường hỗn độn không chịu nổi, có rõ ràng xé rách dấu vết, thả tính chất cùng nhan sắc cũng cùng này mảnh vải hoàn toàn giống nhau.

Người chết toàn thân cũng có thi cương phản ứng, chỉ trên rõ ràng, chỉ dưới trình độ góc khinh; Giác mạc cục bộ vẫn đục, nhưng đồng tử thượng khó phân rõ nhận. Bước đầu phán định tử vong thời gian vì lực đến mười mấy giờ, tức tối hôm qua 10 giờ rưỡi đến nay thiên rạng sáng hai giờ bán trong lúc đó. Đây đúng là trần kiện truy nhai trước sau, này hai khởi tử vong sự kiện ít nhất ở thời gian thượng tồn tại nào đó liên hệ.

Người chết mặc chỉnh tề, có thể thấy được sự phát tiền chưa đi ngủ. La Phi kiểm tra rồi ngực bụng mặt não chờ yếu hại bộ vị, không có phát hiện ngoại thương, cận ở cổ chỗ có rõ ràng ứ ngán, liền tử vong nguyên nhân đến xem, có thể bước đầu nhận định là hít thở không thông mà tử.

Vì tận lực không phá phá hư hiện trường, đơn giản khám nghiệm hoàn thi thể sau, La Phi vẫn như cũ đứng ở trên ghế nhìn chung quanh phòng trong tình huống. Trong phòng trần thiết phi thường đơn giản, nhất giường nhất quỹ một bàn, hai trương ghế [một trương té trên mặt đất, một trương ở hán dưới chân] duy nhất có chút làm người ta kỳ quái địa phương là -- cửa sổ phía dưới trong góc tường có một đại chậu nước, bên trong ngâm một đồng thảo trạng thực vật.

La Phi hạ ghế, đi đến phụ cận, cầm lấy một gốc cây thực vật ở trong tay đoan trang. Này thực vật lực chói mắt, dài dệ thường dài rộng lá cây, sinh trưởng ở bụi cỏ trung thời điểm khẳng định rất là chọc người chú mục.

La Phi kêu không ra này thực vật tên, nhưng tổng cảm thấy nó có chút là lạ không quá thuận mắt. Không biết không quên thu thập này ngâm mình ở trong phòng là làm gì dùng, xem xét? Dùng ăn? Tựa hồ cũng không rất nói được

đi qua. La Phi lắc đầu, cầm trong tay cây kia thực vật lại thả lại trong chậu nước.

Cho dù không có kia cụ làm cho người ta sợ hãi thì thế, này trong phòng tựa hồ cũng tràn ngập một loại quỷ dị không khí. Bất quá liền tinh tiết vụ án mà nói, La Phi đã có nguyên vẹn tin tưởng. Mặc kệ này mặt ngoài hiện tượng cỡ nào ly kỳ quỷ dị, sở hữu đáp án khẳng định đều giấu ở này nho nhỏ chùa chiền bên trong, tin tưởng chỉ cần hình trình nhân viên lên núi sau, tương ứng thăm viếng cùng thăm dò công tác làm được vị, hết thảy bí ẩn đều sẽ giải quyết dễ dàng.

Lại ở lại trong phòng cũng không có quá lớn ý nghĩa, quá nhiều hoạt động hội đối bước tiếp theo khám tra sinh ra bất lợi ảnh hưởng, La Phi quyết định rời đi hiện trường. Hắn đi tới phía sau cửa, môn là từ bên trong dùng đáp khóa quan thượng, khung cửa thượng cũng không bị ngoại lực va chạm qua dấu vết, bất quá này cũng không thể thuyết minh vấn đề gì, bởi vì cửa sổ là mở ra, nếu là giết người, gây giả hoàn toàn có thể theo nơi đó xuất nhập.

La Phi mở ra đáp khóa, đi ra.

Ngoài cửa đã tụ tập hơn mười cái hòa thượng, có ở khe khẽ nói nhỏ, có tham đầu tham não hướng cửa sổ nội nhìn quanh. Không tinh tắc sầm mi khổ kiểm đứng ở một bên.

“Tụ ở trong này làm gì? Điều tan tác! Các can các chuyện đi!”

Cùng với này thanh quát lớn, một cái trung niên tăng nhân đi vào hậu viện. Người này cái đầu trung đẳng hơi cao, gầy yếu khuôn mặt, nhưng thoát nhìn phi thường tinh tráng. Bởi vì hốc mắt sâu sắc, khiến cho hắn làm cho người ta ấn tượng đầu tiên có vẻ có chút âm mai. Hắn phía sau còn đi theo vài cái hòa thượng, trên người bọn họ quần áo đều dính đầy nước bùn, tóc cũng ướt sũng, bất quá người khác đều là một bộ sức cùng lực kiệt ủ rũ về mặt, duy độc hắn vẫn cứ sức sống dư thừa.

Người này nói trong lời nói có chút hữu hiệu, trừ bỏ không tinh hoà thuận đức ngoại, chư hòa thượng lập tức đều tán đi.

Không tinh hướng lên trên đón hai bước: “Người trở về vừa vặn, tự lý lại đã xảy ra chuyện -- không quên đã chết!”

Trung niên tăng nhân bỗng dừng sừng sốt, hướng về không quên phòng ở nhìn đi qua, cửa sổ nội tình cảnh nhường hắn cũng thay đổi sắc mặt. Hắn nhanh hơn cước bộ, lo lắng trùng trùng đi đến phòng nhỏ cửa, La Phi vừa vặn xuất hiện

tại hấn trước mặt, kia tăng nhân dừng lại cước bộ, hơi nghỉ hoặc xem La Phi.

Không tỉnh vội vàng giới thiệu nói:“Đây là nam minh sơn phái xuất sở la sở trường.”

Sau đó lại nhất chỉ kia tăng nhân,“Đây là chúng ta tự lý đại đương gia, thuận bình.”

Ở chùa chiến trung, đại đương gia địa vị gần với trụ trì, hơn nữa hơn phân nửa có được rất lớn thực quyền. Khó trách vừa rồi này hòa thượng đối thuận bình trong lời nói như thế phục tùng.

Thuận bình đã biết La Phi thân phận, trên mặt buộc chặt biểu cảm thoáng lỏng một ít, hấn không có giống không tỉnh như vậy thờ dài, mà là đối với La Phi vươn tay phải.

“La sở trường, ngươi hảo.”

Hấn nắm La Phi thủ, giống người thường giống nhau đánh cái tiếp đón.

“Ngươi hảo.”

La Phi ngữ khí trước sau như một bình thản, chút lộ ra không ra hấn đối người này yêu thích cảm hận.

“Ta tiên tiến ốc nhìn xem.”

Thuận bình đổi chuyện đã xảy ra có vẻ phi thường thân thiết, vừa nói xong lời khách sáo, liền muốn xoay người hướng trong phòng sẩm. La Phi vội vàng vươn cánh tay giữ chặt hấn:“Hiện tại tình huống không rõ, còn không có thể đi vào hiện trường.”

Thuận bình đành phải dừng lại cước bộ, hấn hướng phòng trong chăm chú nhìn một lát, có chút không cam lòng hỏi:“Kia không quên làm sao bây giờ? Liền như vậy treo?”

“Tạm thời chỉ có thể như vậy, phải chờ hình trình kỹ thuật nhân viên đến khám nghiệm hiện trường, xác định tử nhân.”

“Xác định tử nhân, chẳng lẽ không đúng thất cô bỏ mình sao?”

Thuận yên ổn biên nói, một bên xem La Phi ánh mắt, tựa hồ muốn từ trung đạt được một ít đáp án.

La Phi không chút nào thoái nhượng cùng hắn đối diện , nhưng đề tài cũng là vừa chuyển:“Các người là mới từ trong cốc đi lên, phải đi tìm tòi truy nhai giả sao?”

“Tình huống thế nào? Có hay không thu hoạch?”

Không tĩnh ở một bên khẩn cấp chen vào nói, chứng thực La Phi đoán.

“Lớn như vậy tuyệt, chúng ta căn bản hạ không đến đáy cốc, cứu người khẳng định là không trông cậy vào , hiện tại chính là lo lắng có thể hay không tìm về thi thể. Ai, ngày hôm qua không nhường bọn họ lưu lại thì tốt rồi.”

Thuận bình bữu môi, tựa hồ đầy bụng oán khí không thể nào phát tiết, lại chuyển khẩu nói,“Này không quên làm cái gì? Trước đó vài ngày đem chính mình đóng cửa không được, hiện tại lại làm ở tự lý tự sát. Còn ngại không đủ loạn phải không?”

La Phi nhớ tới an bày trần kiện chờ ba người ở tại tự sau phòng nhỏ chính là này thuận bình, hỏi:“Ngày hôm qua là người nhường kia ba cái khách nhân ở tại trong phòng nhỏ đi? Tự lý không phải còn có phòng trống sao?”

“Phòng trống nhưng là có, nhưng là tự lý gần nhất có quy định, không nhường ngủ lại khách hành hương. Lúc đó sắc trời thật sự quá muộn , ta không có cách nào, đành phải làm cho bọn họ trước tiên ở cái kia trong phòng nhỏ được thông qua một chút.”

Thuận yên ổn biên nói, một bên xem không tĩnh, tựa hồ có cái gì ẩn tình.

La Phi kinh ngạc “Ân” một tiếng, cũng nhìn về phía không tĩnh, tự lý quy định không nhường khách hành hương ngủ lại, này thật đúng là lần đầu tiên nghe nói.

Không tĩnh nhìn đến La Phi biểu cảm, vội vàng giải thích nói: “Đây là có nguyên nhân . Tiên một trận, tự lý quăng qua vài món này nọ, thực có thể là ngủ lại khách hành hương lý trà trộn vào kẻ trộm.”

“Nga? Mất đi gì đó quý trọng sao? Vì sao không có báo án?”

Không tĩnh xấu hổ cười khổ một chút: “Chính là một ít lư hương linh tinh, bất quá coi như là nhiều năm đại gì đó . Lúc đó đã nghĩ về sau hảo hảo phòng bị. Dù sao chúng ta phật môn thanh tu địa phương ra loại chuyện này, truyền ra đi không tốt lắm nghe.”

La Phi gật gật đầu, loại này ý tưởng cũng là có thể lý giải .

Thuận đức từ cửa sổ thấy không quên thi thể sau, liền luôn luôn mắt hồn mất vía , không có nói thêm một câu, thoát nhìn bị dọa đến không nhẹ. Lúc này hấn tựa hồ hơi chút hồi qua chút thần đến, tiếp không tĩnh trong lời nói trà đốt đầu.

La Phi thực kỳ vọng thuận đức cơ trí kinh có thể ở chính mình kế tiếp trong công tác phát huy trọng yếu tác dụng, cũng không nghĩ đến hấn cũng là như thế nhất gan.

La Phi lấy tay triều trong phòng nhất chỉ, hỏi thuận đức: “Người bình thường có phải hay không cũng rất sợ hấn?”

Thuận đức mờ mịt lắc lắc đầu: “Không có a, sư thúc đối chúng ta luôn luôn đều rất hòa ái .”

Hòa ái? La Phi thật sự vô pháp đem này từ cùng vừa rồi chính mình thấy kia trương phần nộ khuôn mặt liên hệ đứng lên, hấn quay đầu lại hướng cửa nội nhìn thoáng qua, hiện ra khó có thể lý giải về mặt.

Thuận bình đi theo La Phi ánh mắt xem qua đi, cũng lộ ra kinh ngạc biểu cảm, bất quá hấn cũng là ở phụ họa thuận đức trong lời nói: “Ân, hấn diện mạo có chút dọa người, nhưng tính tình nhưng vẫn tốt lắm, cho tới bây giờ không gặp hấn phát giận. Bất quá hấn hiện tại biểu cảm như thế khủng bố, thật sự là cùng bình thường tưởng như hai người. Không biết hấn đến cùng là gặp cái gì luẩn quẩn trong lòng sự tình?”

Không tỉnh ở một bên lắc lắc đầu, nhẹ giọng như là ở lầm bầm lầu bầu: “Không đối, không đối.....”

“Cái gì không đối?”

Thuận bình ngừ khí có vẻ pha không kiên nhẫn.

Không tỉnh giương mắt nhìn nhìn thuận bình: “Người nói hửn chưa từng phát giận, đó là bởi vì người ở tự lý thời gian còn chưa đủ dài.”

Thuận bình sùng sốt một chút: “Người đây là cái gì ý tứ? Chẳng lẽ người xem đến không quên phát giận?”

Không tỉnh khóa mày, nhớ lại một ít phủ đầy bụi đã lâu chuyện cũ: “Các người thấy không quên hiện tại bộ dáng, nhất định sẽ cảm thấy thực giật mình. Nhưng với ta mà nói, này cũng là một loại quen thuộc cảm giác: Trước kia cái kia không quên lại đã trở lại.”

“Trước kia không quên? Bao lâu phía trước?”

Thuận bình hí mắt nhìn gần không tỉnh, “Ta ở tự lý khả Ợọi có mười năm .”

Không tỉnh trầm ngâm một lát: “Hửn là..... Thát hai năm đi, đó là ta lần đầu tiên nhìn thấy không quên. Lúc đó hửn tì khí cùng các người sau này nhìn thấy khả Ợại không giống với.”

La Phi ẩ ẩ cảm thấy phương diện này có chút kỳ quái, truy vấn: “Cụ thể tình huống gì? Người cẩn thận nói nói.”

Không tỉnh nhìn thuận yên ổn mắt, nói: “Này không quên, kỳ thật cùng người giống nhau, cũng là thay Ợổi giữa chừng. Lúc trước hửn không biết là cái gì nguyên nhân, tiến vào bắc sơn ‘Tử vong cốc’ lý, là ta sư phụ chính mình cứu hửn một mạng.”

Thuận bình, thuận đức cũng là lần đầu tiên nghe nói này đoạn chuyện cũ. Nhô lên cao tỉnh nhắc tới “Tử vong cốc” Khi, bọn họ trên mặt cũng không từ từ chủ biến sắc. Nhất là thuận đức, hắn không từ chủ được lui về sau hai bước, hoảng sợ xem cửa phòng, tựa hồ sợ đã chết đi không quên sẽ theo bên trong đi ra giống nhau.

“Tử vong cốc” La Phi cũng là biết đến, là vị cho ngọn núi bắc bộ một tòa hiểm trở thâm cốc. Bởi vì địa thế hiểm ác, trước kia có không ít người ở nơi đó nhảy xuống vực tự sát, cửu nhi cửu chi, còn có “Tử vong cốc” tên, hơn nữa bởi vậy diễn sinh ra một ít khủng bố quái dị truyền thuyết, này khả năng chính là làm thuận đức như thế sợ hãi nguyên nhân đi. Bất quá hiện tại vách núi đen thừng đều đã đặc biệt an trí phòng hộ vòng bảo hộ, La Phi ở nhậm thời điểm còn không có ra qua sự tình gì.

Không tỉnh đối người nghe phản ứng tựa hồ không chút để ý, chỉ lo chính mình tiếp tục giảng thuật :“Làm sư phụ đem hấn lưng đến tự lý đến thời điểm, chúng ta cũng chưa nghĩ tới cái này nhân còn có thể sống sót. Hấn cả người là thương, nhất là gáy bị bị thương nặng, liên đầu đều thăng không đứng dậy.”

Đây là theo chỗ cao rơi xuống tạo thành xương cổ bị thương. La Phi trong lòng thầm nghĩ, chịu như vậy trọng thương nhưng không có tử vong, quả thật là cái kỳ tích.

“Sư phụ nhường hấn ở tại tự sau kia gian trong phòng nhỏ, tự mình chiêu cố hấn. Sư phụ ta không chỉ có tinh thông phạt lý, đối với trung y học cũng phi thường có nghiên cứu. Qua có nửa tháng tả hữu, người kia thân thể cùng thần chí đều chậm rãi khôi phục đi lại. Bất quá hấn đối sư phụ ân cứu mạng lại không chút nào cảm kích, mỗi ngày chúng ta đều có thể nghe thấy từ nhỏ trong phòng truyền ra hấn rít gào cùng nhục mạ thanh âm. Kia một trận ta sợ nhất sự tình chính là đi phòng nhỏ đưa cơm, bởi vì chỉ cần gặp qua hấn, chẳng sợ chính là ngắn ngủn 5 phút, cũng sẽ làm cho người ta ở kế tiếp một ngày trong thời gian đều hết hồn.”

“Là hấn phần nộ cho người sợ hãi sao?”

La Phi hỏi.

Không tỉnh gật gật đầu, dùng một loại u ám ngữ khí nói:“Ta vĩnh viễn quên không được khi đó tình cảnh. Hấn toàn bộ khuôn mặt vặn vẹo , cả người phun trào lửa giận, cặp kia khủng bố ánh mắt thủy chung hung tợn nhìn chăm chăm người -- kia quả thực không phải một người, mà là một cái ma quỷ, một cái tùy thời muốn đem người ăn luôn ma quỷ!”

La Phi tưởng tượng thấy vừa rồi ở thi thể thượng xuất hiện cái loại này ánh mắt, nếu kia ánh mắt xuất hiện tại một cái người sống trên người, nhất định sẽ càng thêm làm cho người ta kinh hồn táng đảm.

Không tỉnh trằm mặc một lát sau, thở ra, tựa hồ theo kia khủng bố giữa hồi ức tránh thoát xuất ra, đi xuống nói: “Nhưng sư phụ ta lại tuyệt không sợ hãi hấn, thậm chí đối này khó nghe nhục mạ cũng không chút để ý. Hấn cả đêm cả đêm ở trong phòng nhỏ đợi, niệm kinh, giảng phát lý, tựa hồ muốn cảm hóa đối phương. Dần dần, theo trong phòng truyền ra tiếng gầm gừ càng ngày càng ít. Bất quá ta ngẫu nhiên đi qua, vẫn là có thể nhìn đến người kia vẻ mặt thô bạo, trong ánh mắt tràn ngập phần nộ. Thẳng đến kia chuyện phát sinh sau.....”

La Phi: “Sự tình gì?”

“Có một ngày, sư phụ nhường chúng ta chuẩn bị tốt vẽ tranh dùng giấy bút thuốc màu đưa đến trong phòng nhỏ. Sau đó hai người bọn họ liền ở trong phòng đợi cả một ngày. Làm cửa phòng lại mở ra khi, hấn đã có thoát thai hoá cốt biến hóa -- tuy rằng dung mạo vẫn là như vậy xấu xí, nhưng ánh mắt lại làm cho người ta một loại ôn hòa nho nhã cảm giác, rốt cuộc nhìn không ra một điểm phần nộ.”

“Kia một ngày này thời gian bọn họ ở trong phòng vẽ tranh?”

La Phi cảm giác này kỳ kỳ tình tiết quả thực tựa như đang nghe chuyện xưa, đột nhiên, hấn ý thức được cái gì, “Hay là chính là họa.....”

“Không sai.”

Không tỉnh gật gật đầu, “Thì phải là đêm qua mất tích ‘Hung họa’, nó lập tức đã bị sư phụ che đứng lên, hơn nữa rõ ràng cảm đoán bất luận kẻ nào quan khán. Sau này người kia liền lưu tại tự lý, sư phụ thu hấn làm đồ đệ, pháp danh ‘Không quên’.”

Hung họa! Lại là này bức hung họa! Trong đó kết quả vẽ cái gì? Nó có thể thay đổi một người tính nết, lại bị thần bí phong tồn. Hai mươi mấy năm sau, nó lại bị mở ra, tự lý liền liên tiếp phát sinh án mạng, phương diện này lại có cái dạng gì liên hệ?

Một đám nghi vấn ở La Phi trong đầu dây dưa, giống kia tán loạn cuu trát tuyến đoàn giống nhau, người phải tìm được trong đó đầu sợi, mới có khả năng kéo tơ bác kiến bàn đem sửa sang lại rõ ràng.

Mà này đầu sợi, chỉ sợ theo không quên xuất gia phía trước bắt đầu lý khởi.

Suy tư một lát, La Phi hỏi: “Này không quên xuất gia tiền tình huống người biết không?”

Không tỉnh lắc lắc đầu nói: “Này ta cũng không rõ ràng. Bất quá quy y khi là có văn kiện ghi lại, có lẽ kia mặt trên sẽ có một ít tin tức.”

“Người hiện tại phải đi tra.”

“Hảo, hảo.”

Không tỉnh miệng đầy ứng thừa, xoay người về phía trước viện đi đến.

Lúc này, La Phi bên hông bộ đàm vang lên -- là Chu Bình ở gọi hắn.

Chương 5 đại tuyệt phong sơn

Ước chừng lúc tám giờ, Chu Bình theo bệnh viện về tới sở lý, sau đó hắn lập tức dùng bộ đàm liên hệ lên La Phi. Tại đây hẻo lánh vùng núi lý, loại này bao trùm bán kính đạt tới ngũ km loại nhỏ radio là duy nhất thông tin phương thức.

Hai người đều tự hướng đối phương thông báo chính mình sở hiểu biết đến tình huống, mà kia bức “Hung họa” Thành trong đó chung manh mối. Hiện trường tình huống chuyển biến xấu nhường Chu Bình có chút lo lắng: “Hung họa” Tác giả không quên từ vong sử án kiện càng thêm phức tạp, hồ tuần khai ở trên núi bị bệnh cũng là không lớn phiền toái không nhỏ.

Hiện tại La Phi chỗ bức thiết cần tiếp viện. Chu Bình tìm được trong đội điều tra viên tiểu lưu cùng pháp y đoạn tuyết mình, làm cho bọn họ lập tức làm tốt lên núi chuẩn bị.

Năm phút sau, ba người nhích người, bước trên vào núi lộ.

Ở bọn họ tiền phương ước chừng tám trăm thước có hơn trên sơn đạo, có nhất bát nhân đã ở hướng ngọn núi xuất phát, trong đó vài cái còn mặc màu đen cảnh phục, ở tuyết trung hết sức bắt mắt. Chu Bình chú ý tới này nhất tình huống, hướng tiểu Lưu Tuân hỏi: “Phía trước có phải hay không chúng ta đồng chí? Đã có nhân trước xuất phát sao?”

Tiểu lưu ngẩng đầu nhìn liếc mắt một cái, trả lời nói: “Đó là vương sở trường mang theo vài cái cảnh sát nhân dân, còn có hai cái địa phương sơn dân, bọn họ đi sưu cứu truy nhai già, đại khái hai mươi phút trước xuất phát.”

“Nga.”

Chu Bình gật gật đầu, hắn cũng phát hiện mấy người kia cũng không có luôn luôn hướng trên núi đi, mà là vào núi sau đó không lâu liền vòng vo cái loạn, biến mất ở khô mộc tự chỗ ngọn núi sau trong sơn cốc. Xem ra La Phi tuy rằng nhân ở trên núi, lại sớm đem sơn hạ các phương diện công tác an bày thỏa đáng.

Tuyết còn đang triển miên địa hạ, không có thu tiểu nhân xu thế. Trên sơn đạo kia một tầng tầng bậc thêm sớm bị tuyết đọng bao phủ, chỉ tại mặt ngoài lưu lại nhọt nhọt như vi lãng bàn dấu vết. Ba người hành tẩu khi không thể không hết sức cẩn thận, mỗi một bước dẫm nát tuyết thượng đều trước kiểm chế kinh, xác định kiên định mới dám áp quá nặng tâm, nếu không liền rất có khả năng bị tuyết đọng hạ gạt ghềnh thêm đá cách bán ngã sắp xuống. Tại đây loại trạng thái hạ, qua gần một giờ, ba người mới đi không đến một phần năm lộ trình.

Kỳ thật tốc độ chậm một chút cũng là không có gì, Chu Bình lo lắng nhất là có không thuận lợi tới mục đích khô mộc tự. Tiền phương cách đó không xa có một đoạn ở khe núi gian đường nhỏ, độ dài ước chừng là hai trăm nhiều thước. Này đoạn đường cho dù ở trong ngày thường cũng là đầu tiểu khó đi, loại này thời tiết hạ có không thông qua thật sự là cái đại đại không biết bao nhiêu.

Khi bọn hắn chuyển qua một khúc rẽ, đi đến khe núi lối vào khi, Chu Bình phát hiện chính mình lo lắng cũng không dư thừa: Xen lẫn đầy trời bông tuyết gió núi theo ao trong miệng gào thét mà ra, làm cho nhân cơ hồ không thở nổi.

“Phong quá lớn! Trước tiên lui nhất lui đi!”

Tiểu lưu đất cổ hòng hô.

Chu Bình gật gật đầu, ba người tạm thời lui trở lại ao Khẩu Bắc nơi tránh gió.

“Làm sao bây giờ? Tiếp tục đi sao?”

Đoạn tuyết minh tựa hồ có chút duy trì không được , hần lưng pháp y chuyên dụng công tác rương, là ba người trung một nhất .

“Thế nào vừa vặn vượt qua như vậy cái quỷ thời tiết!”

Chu Bình có chút bất đắc dĩ phát ra bực tức, bất quá một lát sau, hắn lại ngữ khí kiên định nói, “Một lát chờ phong tiểu chút thời điểm, các người đi theo ta mặt sau, hướng lên trên xung!”

“Được rồi.”

Đoạn tuyết minh khẽ cắn môi, tựa hồ ở tích tụ lực lượng.

Chu Bình xem đoạn tuyết mình dáng vẻ khẩn trương, “Hắc” nhất nhạc, vỗ vỗ bờ vai của hắn, trêu ghẹo nói: “Người cùng bản thân nha khẩu góc cái gì kình đâu? Như vậy, người đem thùng trước cho ta, từ giờ trở đi, chúng ta ba người thay phiên lưng.”

“Đây giai đoạn ta đến lưng đi.”

Tiểu lưu đoạt lấy thùng, “Người ở phía trước mở đường, không có phương tiện.”

“Cũng tốt.”

Chu Bình gật gật đầu, theo khe núi trung truyền ra tiếng gió tựa hồ yếu đi chút, hắn vung tay lên, “Đi thôi.”

Ba người nối đuôi nhau tiến nhập ao khẩu, đỉnh phong ra sức đi trước. Tình huống so với bọn hắn tưởng tượng còn muốn hồngбет, bởi vì khe núi trung đường nhỏ hai sườn đều là hẹp hòi vách núi, bởi vậy trên đường tuyết đọng ở tiến vào ao khẩu sau nhanh chóng càng sâu, không đi thật xa, đã không qua đui, lại hướng lên trên đi, càng thêm vô pháp cất bước trèo lên.

Chu Bình dừng lại cước bộ, quay đầu hướng phía sau hô: “Đây khe núi lý tuyết đọng quá sâu !”

“Triệt đi, hiện tại căn bản không thể đi lên! Chờ tuyết ngừng lại nghĩ biện pháp đi!”

Tiểu lưu trả lời nói. Đoạn tuyết mình xem Chu Bình, hiển nhiên cũng đồng ý tiểu lưu quan điểm.

Chu Bình bắt đặc dĩ nuốt nước miếng, làm hồi triệt thủ thế.

Chương 6 cổ quái mùi

La Phi theo Chu Bình trong miệng gián tiếp hiểu biết đến án phát khi trương bản chỗ đã thấy hiện trường tình huống, “Hung họa” Tại đây khởi sự kiện trung sắm vai trọng yếu tác dụng dữ phát đột hiện ra đến. Bất quá lúc này La Phi đối án kiện cơ bản phán đoán vẫn cứ trì lạc quan thái độ, hần tin tưởng chỉ cần Chu Bình đám người tới hiện trường, này hai khởi tử vong sự kiện rất nhanh sẽ gặp tra ra manh mối. Tại đây bàn tay đại địa phương, sở đến sở đi cũng liền hơn hai mươi cá nhân, có thể tàng trữ cái gì bí mật?

Đương nhiên, nếu ở Chu Bình lên núi phía trước, chính mình liền có thể tra ra sự thật chân tướng, na hội là cỡ nào làm người ta hưng phấn sự tình! Loại này khả năng tính cũng không phải không có, dù sao ở trên núi, còn có một cái từng tận mắt đến qua “Hung họa” Đương sự -- hồ tuần khai.

Lúc này hần còn không có ý thức được, tình thế chính hướng một cái vô pháp không chế khủng bố trạng thái tiếp tục chuyển biến xấu.....

La Phi vừa mới kết thúc cùng Chu Bình trò chuyện, liền thấy thuận hoà vội vã chạy tới, trên mặt hần thất kinh biểu cảm nói cho La Phi: Nhất định lại có cái gì đáng sợ sự tình phát sinh .

“Các người..... Các người mau đi xem một chút đi.....”

Tiểu hòa thượng nói chuyện cũng không rất lưu loát .

“Hoảng cái gì?”

Thuận cứng nhắc che mặt không, “Xảy ra chuyện gì? Chậm rãi nói.”

“Cái kia khách nhân..... Hần, hần ở đổ máu.”

Thuận hoà không đầu không đuôi nói xong.

Đồ máu? La Phi trong lòng “Lộp bộp” Một chút, chẳng lẽ hồ tuần khảo không chỉ có là sinh bệnh, còn bị thương? Việc này không nên chậm trễ, phải lập tức nhìn cái kết quả. Hắn chia chia phía sau phòng nhỏ, phân phó thuận bình: “Nơi này người phụ trách một chút, bảo vệ tốt hiện trường, bất luận kẻ nào cũng không có thể tùy tiện đi vào.”

Sau đó lại đối thuận hoà phát phát tay, “Người cùng ta đi khách phòng nhìn xem.”

“La sở trường, ta cũng một khối đi thôi, có cái gì tình huống ta hảo đi gọi trụ trì.”

Thuận đức chủ động xin đi giết giặc.

La Phi “Ân” một tiếng lấy chỉ ra đồng ý, sau đó liền xoay người về phía trước viện đi đến.

Thuận bình hầu khẩu “Cô” một tiếng, tựa hồ muốn nói cái gì, nhưng lại đem lời nuốt trở về trong bụng. Hắn nhìn theo La Phi ba người rời đi, trong mắt tránh qua một tia cảm tức thần sắc -- từ La Phi xuất hiện sau, chính mình ở tự lý quyền uy giống như bông chốc rơi chậm lại, mà hắn quyết không cam tâm trở thành một cái đề cho người khác đến không chế tình thế nhuyển nhân vật.

La Phi bộ pháp rất nhanh, hai cái tiểu hòa thượng cơ hồ muốn chạy chậm đứng lên tài năng đuổi kịp hắn.

“Là cái gì địa phương ở đồ máu?”

La Phi vừa đi, một bên hỏi thuận hoà.

“Rất nhiều địa phương..... Ánh mắt..... Miệng..... Còn có..... Còn có móng tay.....”

Không biết là bởi vì sợ hãi vẫn là đi được quá nhanh duyên cớ, thuận hoà nói lên nói đến có chút thở hôn hên.

“Cái gì? Ánh mắt đồ máu?”

La Phi dừng lại cước bộ, mạnh xoay người nhìn chăm chăm thuận hoà, hấn hoài nghi tiểu hòa thượng có phải hay không nói sai rồi. Một bên thuận đức cũng lộ ra một bộ bất khả tư nghị biểu cảm.

Thuận hoà gật gật đầu:“Các người..... Các người đi xem sẽ biết.”

Sự thật chứng minh thuận hoà không có nói sai, làm La Phi đi đến an trí hồ tuần khái khách phòng trung khi, ở hấn trước mắt xuất hiện một bộ đáng sợ cảnh tượng.

Nằm ở trên giường bệnh nhân giờ phút này đã tỉnh, phát giác có người vào nhà, hấn cố hết sức quay đầu. Giống như bị nhân hung hăng tấu qua giống nhau, hấn hai cái hốc mắt cao cao thũng khởi, ánh mắt dày đặc tơ máu, hoàn toàn biến thành màu đỏ, khóe mắt chỗ tắc thắm một tia tinh tế huyết lưu.

Cứ việc ở gặp đáng sợ tra tấn, nhưng hồ tuần khái ánh mắt vẫn cứ vẫn duy trì thanh tỉnh, hấn nhìn từ trên xuống dưới La Phi, tựa hồ ở đoán đối phương thân phận.

“Ta là nam minh sơn phái xuất sở sở trường.”

La Phi đi đến trước giường, thuận đức lập tức chuyển đem ghế dựa đi lại, nhát gan hấn tại đây cái trong quá trình thủy chung nghiêng ánh mắt, không dám nhìn tới hồ tuần khái mặt.

La Phi ở ghế tựa ngồi xuống, hồ tuần khái mặt cách hấn không đến nửa thước. Trừ bỏ hốc mắt chỗ ở ngoài, này trương khuôn mặt địa phương khác cũng xuất hiện tương ứng sung đỏ, khóe miệng cùng lỗ mũi đều ở ra bên ngoài thắm vết máu.

Cho dù là La Phi, đối mặt như vậy một trương khuôn mặt, cũng không miễn lộ ra khác thường ánh mắt.

Hồ tuần khái tựa hồ ý thức được cái gì, hấn nâng lên tay phải, dùng ngón trỏ ở khóe mắt chỗ nhẹ nhàng một chút, vết máu dính ở tại hấn trên đầu ngón tay.

“Ta..... Ở..... Đỏ máu.....”

Hắn hữu khí vô lực nói xong, trong giọng nói sợ hãi cùng tuyệt vọng làm cho người ta không rét mà run.

Chính như thuận hoà theo như lời như vậy, hắn móng tay đã ở đỏ máu.

La Phi tâm đột nhiên trầm xuống, hắn ý thức được như vậy đổ máu ý nghĩa cái gì: Đây là toàn thân mao tế mạch máu vỡ tan bệnh trạng, nếu không kịp thời cứu trị, bệnh nhân sẽ ở thời gian rất ngắn nội tử vong.

“Mau, đi bên ngoài thịnh diễm tuyết tiến vào, chà lau thân thể hắn!”

La Phi hướng hai cái tiểu hòa thượng sốt ruột phân phó , băng phu có thể trì hoãn xuất huyết trong tốc độ, này có lẽ là trước mắt dưới tình huống duy nhất có thể khởi đến tác dụng khẩn cấp thi thố.

“Không..... Không cần, các người..... Cứu không được ta.....”

Hồ tuần khái bắt lấy La Phi thủ lấy chỉ ra ngăn cản. Tuy rằng đã mệnh cúi một đường, nhưng hắn trào lẩn này lại vẫn rất hữu lực, ở trong lòng hắn nhất định có nào đó mãnh liệt cảm xúc ở chống đỡ hắn.

Hai cái tiểu hòa thượng đứng ở cạnh cửa, do dự xem La Phi, không biết nên nghe ai .

“Người là..... Cảnh sát?”

Hồ tuần khái dùng sung huyết hai mắt xem La Phi, “Người không nắm chặt thời gian..... Hỏi ta..... Hỏi ta một ít cái gì sao? Ta..... Ta cũng sắp không được.....”

Tuy rằng trong lòng không muốn nhận, nhưng La Phi biết hồ tuần khái nói thật là sự thật, tại đây không hề chữa bệnh cứu giúp điều kiện núi hoang thượng, xuất hiện như thế trí mạng chứng bệnh, bệnh nhân tử vong đã tiến nhập đồ thời trước. Cái gọi là băng phu, cũng chỉ là khởi đến tượng trưng ý nghĩa tác dụng mà thôi. Đối mặt hồ tuần khái này trọng yếu án kiện đương sự, hiện tại nắm chặt thời gian hỏi hắn vài cái máu chốt vấn đề mới là chân chính có ý nghĩa . Đương nhiên theo nhân đạo góc độ đến giảng, đối bệnh nhân buông tha cho gì tính chất cứu hộ đều là một loại lãnh huyết thực hiện. Bất quá La Phi là một cái cảnh sát, với hắn mà nói, biết rõ sự thật chân tướng, còn thụ hại giả một cái công đạo vĩnh viễn là đệ nhất vị , hắn làm ra chính mình lựa chọn.

“Không cần đi tìm tuyết , đem người nhóm không tỉnh trụ trì gọi tới đi.”

La Phi xung hai cái tiểu hòa thượng phát phát tay, hai người tựa hồ ước gì rời đi chỗ này, lập tức nhanh như chớp chạy ra.

“Người chuẩn bị..... Nhưng ta..... Nhưng ta chết”

Hồ tuần khái nhắc tới chính mình tử vong, khoe miệng cư nhiên hiện ra mỉm cười, tựa hồ này đối hắn là một loại giải thoát.

“Người đây là có chuyện gì, vì sao sẽ xuất hiện như vậy bệnh trạng? Người bị độc xà cắn qua?”

Ở La Phi trong trí nhớ, mỗi ta độc xà nọc độc hội tạo thành bị cắn giả mạo té mạch máu vỡ tan, bởi vậy hắn hoài nghi hồ tuần khái hay không ở đêm qua xuống núi trên đường gặp qua loại này tập kích.

Nhưng hồ tuần khái phủ định La Phi đoán rằng, hắn lắc lắc đầu, ngực phập phồng , tựa hồ đã đè nén không được kia che giấu cảm xúc.

“Là ta mở ra nó..... Kia phong tồn ma quỷ..... Ta thả ra nó..... Nó..... Nó rốt cục muốn hủy diệt ta”

Hồ tuần khái kích động nói xong.

“Cái gì?”

“Là ta..... Là ta tự tay bắt nó mở ra Ta tránh không khỏi , không có khả năng tránh thoát”

Mãnh liệt cảm xúc thậm chí sử hồ tuần khái chảy xuống nước mắt, kia nước mắt hỗn tạp máu loãng, khiến cho hắn khuôn mặt có vẻ càng thêm đáng sợ.

“Người là nói kia bức ‘Hung họa’?”

Hồ tuần khái vô lực gật gật đầu, hần thật sâu hít vào một hơi, thoát nhìn ở nỗ lực không chế được chính mình cảm xúc.

“Kia mặt trên đến cùng về cái gì?”

Đây là La Phi trước mắt bức thiết muốn hiểu biết vấn đề.

Trong phòng xuất hiện ngắn ngủi trầm mặc. Hồ tuần khái thờ hào hển, trên mặt xuất hiện do dự không quyết biểu cảm, tựa hồ vấn đề này rất khó trả lời.

Lúc này, thuận đức mang theo không tỉnh vội vã về tới trong phòng. Hồ tuần khái bị bọn họ vào nhà động tĩnh đánh gãy suy nghĩ, hần quay đầu, ánh mắt đứng ở thuận đức trên người.

“Vô đầu quỷ.....”

Hần hướng về phía thuận đức dùng sức trát vài cái hai mắt, đột nhiên ần ần phun ra này ba chữ đến, đồng thời quỷ dị cười.

Thuận đức bị hần này phiên hành vì sợ tới mức hai chân nhất run run, cư nhiên đứng thẳng bất ổn, ngã ở cạnh cửa. Không tỉnh nhìn đến hồ tuần khái khuôn bố khuôn mặt, trong lúc nhất thời cũng có chút mất hồn mất vía bộ dáng.

“Người nói cái gì?”

Chỉ có La Phi tư duy thủy chung là thanh tỉnh, “Người là ở nói họa thượng nội dung sao?”

Lại là một trận trầm mặc, sau đó hồ tuần khái tuyệt vọng nói một câu: “Nhìn không thấy .”

La Phi bị hấn câu này không đầu không đuôi trong lời nói khiến cho sừng sốt, lập tức hấn ý thức được cái gì, vươn tay ở hồ tuần khai trước mắt qua lại tìm hai hạ.

Hồ tuần khai không hề phản ứng, hấn đồng tử đã tán thật sự đại, hấn mù . Khó trách vừa rồi hấn hội đối với thuận đức như vậy trong nháy mắt, này thuyết minh theo khi đó khởi hấn thị lực đã bắt đầu mơ hồ .

La Phi biết này đối hồ tuần khai mà nói là tử vong điềm báo, rất nhanh, hấn ý thức cũng sẽ mơ hồ, khả chính mình theo trong miệng hấn còn không có được đến gì hữu dụng manh mối.

La Phi quyết định không ở một vấn đề thượng dây dưa, hấn thay đổi cái đề tài:“Trần kiện là thế nào truy nhai ?”

“Ta..... Không có thấy, ta..... Ta cũng không biết.”

Hồ tuần khai mờ mịt trọn to đã không hề thần thái hai mắt, tập trung cuối cùng một tia thanh tỉnh tư duy trả lời La Phi vấn đề.

Hồ tuần khai trả lời cùng trương bản sở miêu tả tình huống là ăn khớp , nhưng La Phi đối như vậy trả lời bao nhiêu vẫn là có chút thất vọng.

“Các người lúc đó ở ngoài phòng làm gì?”

“Xem..... Họa.”

“Là kia bức ‘Hung họa’?”

“Là.”

“Hiện tại này bức họa ở địa phương nào?”

“Cùng trần kiện..... Cùng nhau..... Rớt xuống vách núi đen .”

Hồ tuần khai thanh âm càng ngày càng mỏng manh.

Rớt xuống vách núi đen ? La Phi không khỏi nhú mày, sự tình tựa hồ luôn đem tệ nhất kết quả hiện ra ở hắn trước mặt.

“Kia họa thượng đên cùng là cái gì nội dung?”

La Phi không cam lòng không thu hoạch được gì, hắn còn tại làm cuối cùng nỗ lực.

Nhưng mà hồ tuần khai đã vô pháp lại trả lời , hắn hôn mê đi qua.

“La sở trường, vậy phải làm sao bây giờ?”

Không tỉnh nhìn đến này tình cảnh, sầu mi khô kiểm nhắc tới ,“Này nếu lại chết một cái.....”

“Nơi này như thế nào?”

Thuận bình ồn ào theo ngoài cửa đi đến, đánh gãy không tỉnh câu chuyện. Nhìn đến hồ tuần khai bộ dáng, hắn sửng sốt một lát, sau đó mở miệng nói,“Nhân đều như vậy , còn ở lại trên núi làm gì? Chạy nhanh hướng bệnh viện đưa a.”

Không tỉnh lắc đầu:“Lớn như vậy tuyết, người bình thường xuống núi đều nan, mang theo như vậy một cái bệnh nhân, căn bản không có khả năng.”

“Kia tổng không thể làm cho người ta chết ở tự lý.”

Thuận bình trong lời nói có chứa rõ ràng trốn tránh trách nhiệm ý tứ, La Phi bất mãn nhú nhú đầu mày, nói:“Người thế nào cũng đến nơi này ? Không quên bên kia hiện trường ai tới xem?”

“Ta an bày nhân xem .”

Thuận bình ngữ khí cũng không yếu thế,“Nơi này xảy ra sự tình, ta cuối cùng đi lại xử lý một chút.”

La Phi cảm giác được thuận bình thoai trung khiêu khích ý tứ hàm xúc, hấn mặt trầm xuống, dùng lợi hại ánh mắt xem đối phương.

Thuận bình thân La Phi đối diện , miệng trong lời nói lại cấp song phương tìm khắp cái bậc thêm:“Yên tâm đi. Ta phân phó qua không nhường bất luận kẻ nào đi vào, vậy khẳng định không có nhân đi vào.”

Trước mắt dưới tình huống, La Phi cũng không tưởng phức tạp, hấn gật gật đầu, chủ động vòng vo đề tài:“Ngày hôm qua hồ tuần khai là cùng các người một khối xuống núi đi cứu viện đi? Sau này đi rời ra?”

“Này ta cũng tưởng hỏi đâu. Chúng ta một khối ra cửa chùa, không đi bao lâu đã không thấy tăm hơi nhân ảnh của hấn, hấn là khi nào thì trở về ? Nhân làm sao có thể biến thành như vậy?”

“Hấn quả thật không đi thật xa.”

Thuận đức chứng thực thuận bình cách nói,“Rạng sáng hơn ba giờ thời điểm hấn sẽ trở lại . Ta thấy hấn thời điểm, hấn đang ngồi ở cách cửa chùa không xa sơn đạo thượng nghỉ ngơi, nói là vừa ra phát liền tụt lại phía sau , sau này còn lạc đường, ép buộc nửa ngày mới tìm trở về. Lúc đó hấn một bộ sức cùng lực kiệt bộ dáng, ta đem hấn phù đến tự lý, không lâu hấn liền bắt đầu phát sốt, sau này thế nào thành cái dạng này..... Ta cũng không biết, là thuận hoà luôn luôn tại chăm sóc hấn.”

Thuận hoà ở mọi người ánh mắt nhìn chăm chú hạ có vẻ có chút khẩn trương, áp ứng nói:“Ta cũng..... Ta cũng không biết là chuyện gì xảy ra. Liền thấy..... Mặt hấn càng ngày càng hồng, còn có điểm thũng, ta còn tưởng rằng là phát sốt thiêu , sau này cư nhiên..... Cư nhiên theo trong ánh mắt chảy ra huyết đến, ta sợ hãi, vội vàng chạy xuất ra.....”

Nghe xong đại gia tự thuật, La Phi trầm tư một lát, sau đó xuất ra bộ đàm bắt đầu gọi Chu Bình.

“La sở, ta là Chu Bình, thỉnh giảng.”

Bộ đàm trung xen lẫn rất lớn phong tuyết thanh.

“Hậu viên khi nào thì có thể đến?”

“Tạm thời lên không được, chúng ta đã bắt đầu trở về đi rồi.”

“Cái gì?”

“Phong đại, tuyết động quá sâu, nhân viên vô pháp lên núi.”

“Hiện tại hồ tuần khai bệnh tình nguy kịch, trên núi tình huống thực phức tạp.”

La Phi ngữ khí có chút nóng nảy, “Không hữu hiệu cái gì phương pháp, hậu viên phải lập tức đi lên!”

Một lát trầm mặc sau, bộ đàm lý truyền đến Chu Bình bắt đầu dĩ thanh âm: “La sở, trừ phi có thể điều đến phi cơ trực thăng, nếu không ở tuyết ngừng phía trước không có lên núi khả năng.”

Nói đến nơi đây, La Phi rất rõ ràng Chu Bình nhất định đã hết cố gắng lớn nhất. Hắn khôi phục bình tĩnh: “Được rồi, ta đã biết, tùy thời bảo trì liên hệ.”

La Phi tắt đi bộ đàm, ở đây giả trong mắt chờ mong tất cả đều biến thành thất vọng. Bọn họ minh bạch, ít nhất ở một đoạn thời gian nội, không có người đến giúp bọn họ. Đồng thời, sơn hạ nhân thượng không đến, cũng liền ý nghĩa trên núi nhân cũng không thể đi xuống. Trên thực tế, đại gia đều bị đại tuyết vây ở như vậy một tòa cô trong chùa, mà nơi này, đang ở phát sinh đủ loại kỳ quái dị sự kiện.

Nếu bọn họ biết đã phát sinh chuyện gần là một cái mở màn, sắc mặt chỉ sợ sẽ càng thêm khó coi.

Mọi người trầm mặc , mất đi rồi viện trợ khả năng, bọn họ chỉ có thể trơ mắt chờ đợi trên giường bệnh hồ tuần khái từng bước một hướng tử vong.

Nửa giờ sau, loại này làm cho người ta hít thở không thông chờ đợi rốt cục có kết quả: Hồ tuần khái đình chỉ hô hấp. Lúc này, hắc gương mặt đã thừng không thành người hình, thất khiếu đều ở ra bên ngoài thâm vết máu.

La Phi thật sự có chút căm tức, làm cảnh sát, một cái sinh mệnh cứ như vậy ở trước mặt hắc tan mất, hắc không chỉ có thúc thủ vô sách, thậm chí liên tử vong nguyên nhân đều làm không rõ ràng.

La Phi lấy tay thám người chết mạch đập cùng hơi thở, mặt hắc cùng người chết như thế tiếp cận, kia chuyên chú biểu cảm biểu hiện ra hắc quyết không cam tâm đối mặt như vậy thất bại.

Đột nhiên, La Phi khóe mắt hơi hơi co rúm một chút, hắc tựa hồ có cái gì phát hiện, sau đó hắc làm ra một cái phi thường quỷ dị hành động.

Hắc đem cái mũi đề sát vào người chết thân thể, dùng sức ngửi ngửi.

Ở đây giả tất cả đều ngây ngẩn cả người, một loại vô danh sợ hãi theo bọn họ trong lòng dâng lên.

Không tỉnh lấp bấp :“La..... La sở trường, người đây là.....”

La Phi không có trả lời, hắc nhắm mắt lại, lấy sử chính mình khứu giác trở nên càng thêm sâu sắc. Một loại thần nhiên mùi chính xâm nhập hắc xoang mũi, hơn nữa như bí ẩn bàn mãnh liệt đánh sâu vào suy nghĩ của hắc. Kia mùi như là nào đó cổ quái dược liệu, hoặc như là thấp kém yên thảo, đang cùng không lâu hắc ở không quên thi thể thượng người được mùi giống nhau như đúc.

Phòng nhỏ bị một loại khủng bố không khí đông lại , xuất hiện ngán ngủ yên tĩnh. Không tỉnh thấp thò lo âu xem La Phi, thuận bình hoang mang cau mày, hai cái tiểu hòa thượng tắc theo bản năng hướng cửa chỗ co rúm lại , tuy rằng sợ hãi, nhưng ánh mắt lại giống như bị nào đó lực lượng thần bí dắt , vô pháp rời đi.

Rốt cục, La Phi ly khai người chết thân hình, hấn trợn mắt xem không tỉnh, sau đó vẩy vẩy tay: “Người cũng đi lại nghe thấy nghe thấy.”

“Cái gì?”

Không tỉnh về mặt khó xử thân sắc, khó có thể nhận này hoang đường yêu cầu.

“Người đi lại nghe thấy một chút, sau đó nói với ta có biết hay không đây là cái gì mùi.”

La Phi ngữ khí vẫn như cũ bình thản, nhưng làm cho người ta một loại vô pháp cãi lại cảm giác. Không tỉnh do dự một chút, vẫn là kiên trì đi lên phía trước, sau đó học La Phi vừa rồi bộ dáng nghe nghe hồ tuẩn khái thi thể. Kia kỳ quái mùi lập tức dọc theo xoang mũi xâm nhập hấn đầu óc, tìm được trong đó cùng chi tương ứng trí nhớ.

Không tỉnh điện giật dường như trực tiếp khởi thân, ngực kịch liệt nhảy lên, trên trán thấm ra một tầng tinh tế mồ hôi.

“Như thế nào? Người ngửi qua này mùi?”

Không tỉnh mãnh liệt phản ứng nhường La Phi tinh thần vì này rung lên.

Không tỉnh có chút mắt hờn mắt vĩa gật gật đầu.

“Kia đây là cái gì mùi?”

Lúc này không riêng gì La Phi có chút khẩn cấp, ở đây khác ba người cũng theo hai người đối thoại xuôi tai ra một ít manh mối, tò mò mà lại khẩn trương chờ đợi không tỉnh đáp án.

Không tỉnh thật sâu hô khẩu khí, tựa hồ hỏi qua chút thân đến, hấn dùng thủ xoa xoa cái trán, nói: “Là cái gì mùi ta cũng không biết. Hai mươi mấy năm tiền, sư phụ đem không quên cứu được tự lý, tại kia gian phòng nhỏ trung chăm sóc hấn. Lúc đó, ta mỗi lần đi vào phòng nhỏ, đều có thể ngửi được như vậy mùi.”

La Phi có chút ngoài ý muốn “Nga” một tiếng, không nghĩ tới không tỉnh đề cập cư nhiên là như vậy xa xôi sự tình.

“Ta sẽ không nhớ lầm , chính là loại này mùi.”

Không tỉnh xem La Phi, ngữ khí vô cùng xác thực,“Lúc đó trong phòng nhỏ tình hình cho ta ấn tượng quá sâu khắc lại, ta nghe thấy tới này mùi, liền dường như lại về tới kia đáng sợ trong trí nhớ. Cho nên, ta cảm giác tuyệt đối sẽ không sai”

Ngừng một lát, không tỉnh dùng ngón tay chỉ hồ tuần khai thi thể:“Hơn nữa, đương thời không quên cũng giống này khách nhân giống nhau, hai cái ánh mắt màu đỏ màu đỏ , tràn ngập tơ máu.”

Không tỉnh trong lời nói nhường La Phi trong mắt tránh qua một đạo ánh sáng, nhưng lập tức kia ánh sáng liền thu trở về, hẩn nheo lại hai mắt, lấy tay vuốt ve cằm, lâm vào trầm tư.

“Người nói này đó, đều là ở không quên họa kia bức ‘Hung họa’ phía trước sao?”

Tựa hồ là trực giác sử La Phi đem suy nghĩ lại cùng kia bức “Hung họa” Liên hệ ở cùng một chỗ.

“Là. Ta phía trước nói qua, họa hoàn kia bức họa sau, không quên tựa như thay đổi một người. Sau này ở phòng nhỏ trung, cũng lại không xuất hiện qua cái loại này mùi.”

Cho tới nay mới thôi, sở hữu sự kiện cùng bí ẩn đều cùng hai mươi mấy năm tiền không quên sở làm “Hung họa” Có nhẹ nhẹ từng đợt từng đợt liên hệ, chỉ có khiên ra đương thời đầu sợt, tài năng vạch trần hết thảy đáp án.

“Không quên xuất gia khi quy y văn kiện đâu? Người vừa rồi tìm được không có?”

La Phi lại đem điều tra tiêu điểm chuyển tới không quên người này trên người.

“Tìm được, tìm được.”

La Phi vừa nói, không tỉnh tựa hồ đột nhiên nhớ tới dường như, vội vàng theo rộng rãi tăng y trong túi lấy ra một trương vuông vuông thẳng thẳng trang giấy đệ đi qua.

Này trang giấy đúng là không quên độ điệp văn kiện, mặt trên ghi lại có liên quan không quên một ít đơn giản tư liệu: Không quên, nguyên danh Ngô kiện phi, quy y ngày là 197 hai năm ngày bốn tháng năm. Sinh ra ngày là 193 bốn năm ngày chín tháng mười một.

La Phi lại xuất ra bộ đàm, bắt đầu gọi Chu Bình.

Chương 7 chuyện cũ năm xưa

Ở băng tuyết bao trùm trơn ẩm trên sơn đạo hành tẩu, xuống núi so với lên núi càng thêm khó khăn. Chu Bình chờ ba người ở trên sơn đạo gian nan bốn ba .

Tại hạ sơn trên đường, Chu Bình trước sau hai lần thu được La Phi gọi. Hồ tuần khái ôm chết nhường trên núi tình hình có vẻ dữ phát mê ly cùng hung hiểm. Chu Bình tuy rằng trong lòng sốt ruột, nhưng đầy trời phong tuyết nhường hấn chỉ có thể ở dưới chân núi kiên nhẫn chờ đợi . Không biết vì sao, hấn không yên dự cảm đến, tại kia tòa cô linh linh chùa chiến lý, càng thêm đáng sợ sự tình còn nghĩ tiếp tục phát sinh.

Chu Bình có thể thẩm thiết cảm nhận được La Phi giờ phút này sở thừa nhận áp lực. Đồng sự bảy năm, Chu Bình đối La Phi là có thêm khắc sâu hiểu biết , hấn cái loại này vượt quá thường nhân bình tĩnh cùng cứng cỏi đối áp lực có mạnh mẽ bản ngược tác dụng, lúc này La Phi, tất nhiên cũng đem bộc phát ra cường đại nhất tiềm lực.

Theo vừa mới hai lần trò chuyện trung là có thể nhìn ra điểm này, La Phi vẫn cứ vẫn duy trì thanh tĩnh ý nghĩ cùng vững vàng tác phong. Tổng hợp lại hiện tại hiểu biết đến các loại tình huống, đối “Không quên” Người này điều tra đúng là trước mắt phá giải toàn cục trọng điểm chỗ. La Phi sâu sắc bắt được điểm này, mà thực tế công tác, tắc muốn từ sơn hạ Chu Bình đến hoàn thành.

Không quên -- Ngô kiện phi, tên này sau lưng không biết lại cất dấu thế nào chuyện xưa?

Mang theo này nghi vấn, Chu Bình hận không thể một bước liền khóa hỏi sở lý, nhưng hấn cước bộ ở trong gió tuyết lại thế nào cũng mau không đứng dậy. Chờ bọn hấn rốt cục chạy về sở lý thời điểm, đã là hơn một giờ chiều .

Trong viện ngừng một chiếc xa lạ tiểu xe đồ, phòng khách lý âm ẩm , tựa hồ tụ tập không ít người. Bất quá Chu Bình cố không lên quan việc này, lập tức hướng phòng làm việc của bản thân đi đến.

Đúng lúc này, cảnh sát gờng sơn lại theo phòng khách lý đón xuất ra, gặp cứu tinh dường như ồ ào :“Chu khoa trưởng, người tới nhìn xem. Này vài người chính nào muốn lên sơn đâu.”

“Lên núi?”

Chu Bình tức giận nhướn mắt, “Ngươi làm cho bọn họ thử xem, ta mới từ sườn núi lý cấp quát xuống dưới, ai hiện tại có thể thượng phải đi, ta trát thượng đỏ thắm hoa thuận đường cũ cho hấn lưng xuống dưới!”

Gùng sơn xiêm áo cái vô tội biểu cảm: “Vậy ngươi đến phải bọn họ đi, đều là đương sự người nhà, náo loạn một buổi sáng.”

Nghe nói là người nhà, Chu Bình nhưng là không thể không quản, hấn chuyển qua phương hướng, sai bước hướng phòng khách đi đến, trên đường không quên đạp gừng sơn móng một cước: “Tiểu tử ngươi, sẽ không có thể nhường ta tỉnh điểm tâm, tấn cho ta tìm việc.”

Gùng sơn giả vờ giả vệt xoa móng, cười hề hề nói: “Ta muốn là cái gì đều có thể xử lý, kia không phải ta làm khoa trưởng sao?”

Nếu ở bình thường, Chu Bình nhất định sẽ dựa thế cùng gừng sơn bản vài câu, nhưng hôm nay cũng không cái kia nhàn tình. Hấn đi vào phòng khách, bên trong mặc thường phục tam nam hai nữ vừa thấy đến hấn, lập tức xông tới.

“Đồng chí, ngươi là từ hiện trường xuống dưới sao?”

Đi tuốt đằng trước đầu một cái năm mươi hơn tuổi nam tử húc đầu liền hỏi, vẻ mặt sốt ruột.

Chu Bình cao thấp đánh giá hấn hai mắt: “Ngươi là người nhà?”

“Không, không phải. Ta là mỹ thuật tạo hình học viện viện trưởng, đây là ta danh thiếp.”

Nam tử biên nói, biên lấy ra một trương danh thiếp, rất lễ tiết đưa tới.

Chu Bình tùy tiện tiếp nhận danh thiếp, kia mặt trên viết nam tử tính danh: Lăng suốt đời. Chu Bình gật gật đầu, chủ động cùng lăng suốt đời nắm tay, ánh mắt đảo qua hấn phía sau, hỏi: “Này vài vị là?”

Lăng suốt đời đem còn lại mấy người theo thứ tự giới thiệu một lần, hai gã nam tử đều là mỹ thuật tạo hình học

viện tương quan người phụ trách, hai gã nữ tử tắc phân biệt là trần kiện cùng hồ tuần khai thê tử.

Theo lắng suốt đời giới thiệu, Chu Bình ánh mắt theo thứ tự theo mọi người trên người mang qua, đồng thời miệng nói xong chút quan thoại:“Đại gia đều đừng có gấp, chúng ta sở trường đã ở hiện trường . Tìm tòi cứu viện công tác đã ở tiến hành bên trong. Chúng ta hội đem hết toàn lực bảo đảm gì một cái công dân nhân thân an toàn.”

“Đúng vậy. Chúng ta cũng đừng thôi thật chặt . Vị này đồng chí mới từ bên ngoài trở về, trước nhường hẩn nghỉ một lát, uống khẩu nước ấm.”

Một cái ôn nhu thanh âm theo đại gia phía sau truyền đến.

Chu Bình sững sốt, trong lòng lại có chút cảm động, hẩn theo tiếng xem qua đi, nói chuyện đúng là hồ tuần khai thê tử.

Nữ nhân này dáng người không cao, hơn nữa theo ngay từ đầu liền đứng ở mọi người phía sau, Chu Bình cũng không có đặc biệt lưu ý nàng, lúc này nhìn kỹ, lại phát hiện nàng có một loại đặc thù khí chất. Nàng hơn ba mươi tuổi bộ dáng, thân hình nhu nhược, tao nhã mặt trái xoan, là cái điển hình phía nam mỹ nữ, nhưng ở nàng mảnh khảnh mặt mày trong lúc đó, lại ẩn ẩn lộ ra một cỗ người phương bắc cương nghị. Ở nhân từng trung, nàng có lẽ cũng không thập phần chọc người chú mục, bất quá làm ánh mắt của người nhìn đến nàng về sau, liền rất khó ở trong khoảng thời gian ngắn theo trên người nàng dời.

“Nghỉ ngơi nhưng là không cần, của các người tâm tình ta cũng có thể đủ lý giải.”

Chu Bình xem đối phương, đột nhiên cảm thấy có chút bi ai: Nữ nhân này còn hoàn toàn không biết chính mình trọng phụ đã không ở nhân thế .

“Cứu viện nhân có tin tức không có? Trần kiện còn có hi vọng còn sống sao?”

Lắng suốt đời nhắc tới ra vấn đề này, trần kiện thê tử lập tức thấp thỏm lo âu nhìn chăm chăm Chu Bình.

“Cụ thể tình huống phải đợi cứu viện đội ngũ trở về mới rõ ràng, chỉ cần có một tia hi vọng, chúng ta đều sẽ không buông tha cho .”

Chu Bình ngoài miệng nói như vậy, trong lòng cũng hiểu được: Tại như vậy thời tiết điều kiện hạ, cứu viện công tác tiền cảnh thật sự khó có thể lạc quan.

“Ta tiên sinh còn tại trên núi đi? Ngươi có hay không hần tin tức?”

Hồ tuần khai thê tử trong giọng nói tràn ngập thân thiết.

“Ân.....”

Chu Bình theo bản năng né tránh đối phương ánh mắt, nói quanh co một chút, “Hần sinh điểm bệnh..... Đang ở trên núi nghỉ ngơi.”

“Sinh bệnh?”

Nữ nhân trong mắt tránh qua một tia bất an.

“Nga, hần là không có gì vấn đề lớn .”

Chu Bình trái lương tâm nói xong trấn an trong lời nói, “Khả năng chính là đông lạnh .”

Nữ nhân chần chờ một lát, nói: “Vậy ngươi có thể mang ta lên núi sao? Ta là thê tử của hần.”

Chu Bình lắc lắc đầu: “Hiện tại không có khả năng, đại tuyết đem sơn đạo che lại . Ta cùng vài cái đồng chí vừa mới theo giữa sườn núi lý triệt hạ đến.”

Nghe thế cái tin tức xấu, nữ nhân thất vọng rũ mắt xuống tinh, lẳng suốt đời đám người cũng nổi lên một ít tiểu nhân xôn xao.

“Đại gia không nên gấp gáp. Chúng ta sở trường đã đi trước lên núi , hấn sẽ xử lý hảo hiện trường tình huống . Chỉ cần tuyệt dừng lại, chúng ta cũng sẽ mau chóng nghĩ biện pháp lên núi.”

Chu Bình nói xong những lời này, tất cả mọi người đem ánh mắt nhìn về phía ngoài cửa sổ. Đại tuyết hạ chính hoan, chút không có muốn dừng lại dấu hiệu, lên núi khả năng không biết khi nào tài năng thực hiện.

Ổn định ở chút nhóm cảm xúc, Chu Bình nhường gừng sơn lưu lại tiếp tục tiếp đãi lắng suốt đời đám người, chính mình tắc chạy về văn phòng.

Tiểu lưu cùng đoạn tuyết sáng mai đã ngồi ở trong văn phòng, đang ở nhẹ nhàng vui vẻ đầm đìa ăn cặp lòng đưng com. Vừa thấy hấn tiến vào, tiểu lưu trước mở miệng hỏi:“Kế tiếp làm sao bây giờ?”

“Chỉ có thể trước chờ nhìn, đồng thời làm một ít bên ngoài điều tra. Người đi đem từ lệ tiếp liên hệ phương thức tìm cho ta.”

“Hiện tại tìm nàg ? Sớm biết rằng lúc trước đem nhân gia lưu lại a.”

Tiểu lưu cười hì hì khai nổi lên vui đùa. Từ lệ tiếp nguyên lai cũng là sở lý khoa viên, tuổi còn trẻ , nhân cũng bộ dạng không sai, thường thường dù sáng dù tối lộ ra đối Chu Bình hảo cảm. Nhưng không biết vì sao, Chu Bình tại đây loại sự tình thượng lại thủy chung khuyết thiếu điểm chủ động. Nửa năm trước, nữ hài điệu đến thị cục hồ sơ khoa công tác, từ đây đại gia cũng rất thiếu liên hệ .

Vui đùa về vui đùa, tiểu lưu thuộc hạ cũng không nhàn rồi. Một trận phiên tìm sau, hấn tìm được từ lệ tiếp chỗ văn phòng số điện thoại.

Chu Bình dựa theo này dãy số bắt đi qua, chấn linh vừa vang hai ba thanh, đối phương liền tiếp nghe xong:“Uy, người hảo.”

Đúng là từ lệ tiếp thanh âm.

“Tù lệ tiếp đi? Ta là Chu Bình.”

“Chu Bình?”

Tù lệ tiếp có vẻ có chút ngoài ý muốn.

Chu Bình vội vã đoạt lấy câu chuyện: “Ta muốn mời người giúp một việc, giúp ta tra một người.”

“Nói đi.”

Tù lệ tiếp rõ ràng trả lời trung lộ ra chút thất vọng.

“Ngô kiện phi, khẩu thiên Ngô, khỏe mạnh kiện, phi tường phi, nam, sinh ra ngày là 193 bốn năm ngày chín tháng mười một. Người giúp ta tra tra người này tư liệu.”

Chu Bình nói xong này đó, nghĩ nghĩ, lại bổ sung một câu, “Trước cảm ơn người, quay đầu mời người ăn cơm a.”

“Khách khí cái gì.”

Tù lệ tiếp ở đầu kia điện thoại làm xong ghi lại, ôn hoà trả lời, “Người chờ ta tin tức đi.”

Chu Bình lược hạ điện thoại, vừa nhắc đầu, phát hiện tiểu lưu cùng đoạn tuyệt mình chính không có hảo ý xem hấn.

“Ăn cơm có chúng ta phân sao?”

Tiểu lưu cười xấu xa hỏi.

“Có người bỏ tiền phân!”

Chu Bình bĩu môi, “Ăn người cặp lòng đựng cơm đi!”

Ước chừng mười phút sau, từ lệ tiếp đánh tới điện thoại.

“Ta vừa rồi ở trong máy tính tìm tòi qua , ở bản thị nội không có tra được phù hợp điều kiện nhân.”

“Phải không?”

Chu Bình có chút không quá cam tâm, “Bản thị trong phạm vi mọi người khẩu ghi lại đều sẽ bảo tồn ở trong máy tính sao?”

“Chỉ cần là mười năm nội có hộ khẩu đăng ký ghi lại , đều sẽ ở trong máy tính có lưu trữ. Ta tổng cộng tìm tòi ra hai mươi lăm cái ‘Ngộ kiến phi’, nhưng không có một cái là ở 193 bốn năm sinh ra .”

Mười năm nội? Nếu cái kia “Không quên” Xuất gia tương đối sớm trong lời nói, nhưng là vô cùng có khả năng thời gian rất lâu chưa đi đến đi sang tên khẩu đăng ký. Nghĩ đến đây, Chu Bình có chút ngượng ngùng nói: “Có thể hay không phiền toái người lại tra một chút trước kia này không có tiến hành lưu trữ ghi lại? Có lẽ có thể phát hiện ta muốn tìm người.”

“Trời ạ!”

Từ lệ tiếp ở đầu kia điện thoại khoa trương kêu lên, “Người có biết kia có bao nhiêu phiền toái? Hơn nữa này đó ghi lại thượng nhân hơn phân nửa đã chết thật nhiều năm -- người nhường ta một người tìm sao?”

Chu Bình theo cuối cùng một câu lý nghe ra điểm vị nhân, vội vàng tiếp thượng trà: “Đương nhiên không phải cho người một người tìm, ta cái này đi lại, người chỉ cần hỗ trợ mang ta một chút là đến nơi.”

“Vậy người chạy nhanh đi. Đến đánh cho ta cái điện thoại, ta đi đơn vị cửa tiếp người.”

Từ lệ tiếp trong giọng nói mang theo một tia đắc ý.

“Hảo, hảo! Vậy ngươi chờ ta.”

Chu Bình treo điện thoại, lập tức liền chuẩn bị nhích người.

Tiểu lưu chỉ chỉ trên bàn cặp lồng đựng cơm:“Ngươi không ăn ? Cho ngươi lưu trữ đâu.”

“Cố không lên , các ngươi phân thôi, ngươi không tổng nói một phần ăn không đủ no sao?”

“Hắc, hai chúng ta ở chỗ này làm gì a?”

Tiểu lưu ồ ào .

“Tại chỗ đợi mệnh!”

Chu Bình vừa nói, vừa đi vào đại tuyết trung.

Chu Bình lên xe, vừa khai ra viện môn, chính gặp gỡ vào núi suu cứu Vương Dật phi đám người theo nam mình sơn phương hướng trở về.

Chu Bình theo trong cửa sổ xe thăm dò đầu hỏi:“Tình huống thế nào?”

Wang Dật phi chán nản lắc đầu:“Cái gì đều không có phát hiện! Trong sơn cốc tuyết động đã vượt qua một thước thâm, sở hữu khả năng tồn tại manh mối dấu vết đều bị bao trùm . Tìm tòi căn bản vô pháp tiến hành!”

“Vậy người chuẩn bị tâm lý thật tốt đi, phòng khách lý nhất bang người nhà chờ hỏi người yếu nhân đâu!”

Chu Bình vui sướng khi người gặp họa nói xong, nhất giẫm chân ga, quải chân mà đi.

Bởi vì đại tuyết bay tán loạn, tầm nhìn góc thấp, hơn nữa mặt đường trơn ẩm, Chu Bình chỉ có thể nạy tính tình đem khi tốc khổng chế ở hai ba mươi mại. Cái này cũng chưa tính, nội thành phồn hoa đoạn đường đổ thành hỗn loạn. Bình thường 30 phút liền có thể đến đạt lộ trình, lằng là lảo đảo ép buộc gần hai giờ.

Đến thị cục cửa, Chu Bình lập tức bắt thông từ lệ tiếp điện thoại. Từ lệ tiếp sớm chờ không kiên nhẫn :“Ta còn tưởng rằng người không đến đâu!”

“Đương nhiên sẽ đến.”

Chu Bình vội vàng giải thích ,“Ta so với người càng cấp, khả trên đường thật sự là khó đi a. Ta một ngày này cũng chưa lo lắng ăn cơm đâu.”

“Cái gì án tử a? Việc thành như vậy?”

Từ lệ tiếp đồ có chút đau lòng ,“Chúng ta ăn trước điểm cơm đi, ta một lát cũng nên tan tâm . Ta có hồ sơ thất chìa khóa, cơm nước xong lại định hạ tâm lai chậm rãi tra.”

Chu Bình cũng quả thật đói có chút đỉnh không được , sáng khoái trả lời:“Được rồi! Ta mời người.”

Thừa dịp ăn cơm làm nhí, Chu Bình đem án kiện tương quan tình huống cấp từ lệ tiếp giảng thuật một lần.

“Người là ở kẻ chuyện xưa sao? Vẫn là cố ý tưởng làm ta sợ? Nói cho người, ta nhưng cho tới bây giờ không tin cái quỷ gì quái linh tinh gì đó.”

Từ lệ tiếp nghe xong sau, dùng cực độ hoài nghi ánh mắt xem hắn, một bộ quyết không hội mắc mưu tư thế.

“Người không tin à? Ta lại càng không tin đâu!”

Chu Bình vô tội phiết miệng, “Nhưng đây là đương sự căn cứ chính xác ngôn, trực tiếp tư liệu, hiểu không? Ở sở hữu chứng cứ trung có lớn nhất hiệu lực.”

Từ lệ tiếp thoáng oai đầu, nghiêm trang nói: “Ta đây chỉ có thể nhận vì có lấy hạ ba loại khả năng: Nhất, người đương sự ánh mắt ra tặc xấu; Nhị, người đương sự ở lừa người; Tam, người đang gạt ta.”

“Người có thể nghĩ như vậy.”

Chu Bình cũng là một bộ nghiêm túc biểu cảm, “Nhưng là ta cá nhân kiên quyết phản đối người loại thứ ba quan điểm.”

“Tốt lắm tốt lắm, trở lại chuyện chính đi. Người muốn tra nhân hòa này khởi án kiện có cái gì quan hệ?”

“‘Hung họa’ tác giả, cái kia đã chết không quên hòa thượng, hẩn xuất gia tiền tên thật chính là Ngô kiện phi.”

“Nga. Hồ sơ trong phòng tư liệu là ẩn dòng họ phân loại. Họ Ngô nam tính ít nhất có như vậy hậu nhất xấp!”

Từ lệ tiếp lấy tay điều bộ ra một thước đến cao, hướng Chu Bình ám chỉ nhiệm vụ gian khổ.

“Kia chúng ta nắm chặt thời gian hành động đi.”

Chu Bình cầm lấy một trương giấy ăn xoa xoa miệng, hướng về phía cách đó không xa người phục vụ vung tay lên, “Tính tiền!”

Từ lệ tiếp mang theo Chu Bình đi tới hồ sơ thất. Lúc này trời đã tối hẳn, bình thường đi làm nhân viên công tác đều lục tục về nhà, vốn là quanh quẩn hồ sơ trong phòng càng thêm yên tĩnh không tiếng động. Từ lệ tiếp đem tương quan hồ sơ chia làm thật dày hai đệp, hai người đồng thời bắt đầu tra tìm.

Chu Bình không làm như thế nào qua loại này khảo nghiệm tính nhẫn nại công tác. Lật xem hơn một giờ, liền cảm thấy có chút hoa mắt, hơn nữa cả một ngày không có chớp mắt, đầu không tự chủ được hướng trên mặt bàn trầm đi xuống.....

“Phách!”

Theo một tiếng giòn vang, Chu Bình cái ót đã trúng một cái “Trọng kích” Hấn lập tức thanh tỉnh đi lại, chỉ thấy từ lệ tiếp cầm trong tay một chồng văn kiện đứng ở chính mình phía sau, mắt hạnh trợn lên:“Tốt, ta ở chỗ này cho người bán cu li, người đồ nhân cơ hội đã khởi buồn ngủ đến !”

Chu Bình “Hắc hắc” nở nụ cười hai tiếng:“Mao Chủ Tịch, không không, lời phong đồng chí nói qua: Hội nghị nơi mới có thể công tác. Ta này không phải vì đề cao hiệu suất thôi.”

Nói xong, hấn chỉnh chỉnh dáng ngồi, bày ra một bộ muốn đại can một hồi bộ dáng.

“Thôi đi.”

Từ lệ tiếp cầm trong tay văn kiện ném ở trước mặt hấn,“Nhìn xem, có phải hay không người này.”

“Người đã tìm được?”

Chu Bình vui sướng kêu một tiếng, đem văn kiện cầm trong tay: Hữu thượng giác là một trương hắc bạch gần người chiếu, mặt trên nhân là một cái khoảng bốn mươi tuổi nam tử, gầy teo , nhưng thoát nhìn thập phần tinh thần. Bên cạnh hồ sơ lan lý viết: Tính danh: Ngô kiện bay ra sinh nhật kỳ:1934 năm ngày chín tháng mười một.....

“Không sai.”

Chu Bình hưng phấn mà nói,“Hấn là chính là hấn!”

Từ lệ tiếp lại cho hấn hắt một chậu nước lạnh:“Trước đừng cao hứng quá sớm. Người xem rõ ràng, người này ở

197 tám năm cũng đã tử vong , làm sao có thể chạy đến nam minh trên núi lại làm nhiều năm như vậy hòa thượng?”

Chu Bình nhìn nhìn từ lệ tiếp ngón tay địa phương, ghi lại thượng quả thể. Hấn gãi gãi ót:“Tại sao có thể như vậy? Chẳng lẽ khéo như vậy, hai người kia cùng tên, còn cùng một ngày sinh ra?”

“Như vậy đi, chúng ta trước tra nhất tra hấn trực hệ người nhà, đi giải một chút tình huống, lại xác định có phải hay không người này.”

Ở xử lý hồ sơ tư liệu phương diện, từ lệ tiếp có vẻ cũng có kinh nghiệm một ít.

“Ân..... Nơi này viết, có một nữ nhi: Ngô Yến Hoa, bất quá thể nào tìm nàng đâu, ấn này trên văn kiện địa chỉ?”

Từ lệ tiếp liếc trắng mắt:“Kia đều là hơn mười năm tiền tư liệu , đương nhiên không được. Hấn nữ nhi hấn là có thể theo máy tính cơ sở dữ liệu lý tra được. Người theo ta đến, máy tính ở đối diện trong văn phòng.”

Quả nhiên, theo trong máy tính rất nhanh liền tra được Ngô Yến Hoa tương quan tư liệu. Chu Bình xem hồ sơ thượng ảnh chụp, đột nhiên kỳ quái “Dĩ” một tiếng.

Từ lệ tiếp quay đầu xem hấn:“Như thế nào?”

“Chẳng lẽ là nàng?”

Chu Bình cau mày, lấy tay đốt màn hình nói,“Đi xuống kéo, đi xuống kéo, nhường ta nhìn xem nàng kỹ càng hồ sơ.”

Từ lệ tiếp dùng chuột tha động trang web thượng lẫn lộn điều, đột nhiên Chu Bình một tiếng kêu to:“Ngừng!”

“Xem nơi này, thật là nàng!”

Ngoài ý muốn trọng đại phát hiện nhường Chu Bình có chút dè dặt không được trong lòng kích động.

Từ lệ tiếp xem hắc ngón tay địa phương:“Trục hệ quan hệ..... Phụ: Ngô kiện phi..... Mẫu: Vương Minh Phương..... Phụ: Hồ tuần khái..... Từ: Hồ hiểu hoa, như thế nào a? Ai nha, người nói mau đi, sao lại thế này?”

“Này hồ tuần khái chính là lên núi ba người chỉ nhất, hôm nay ốm chết cái kia. Cái cô gái này cư nhiên là hắc lão bà.....”

Chu Bình vừa cẩn thận nhìn nhìn ảnh chụp cùng hồ sơ,“Nàng đã bốn mươi ba tuổi ? Thoạt nhìn thật sự là tuổi trẻ.”

“Nói như vậy, hồ tuần khái chính là Ngô kiện phi con rể ? Phương diện này thoạt nhìn đại hữu văn chương a.”

Từ lệ tiếp thưởng thức ra tảng này quan hệ có trong hồ sơ kiện trung huyền diệu,“Xem ra chúng ta muốn tìm chính là này Ngô kiện bay, khả vì sao hồ sơ lý ghi lại này hắc đã cho 197 tám năm tử vong đâu?”

“Phương diện này khẳng định có kỳ quái, cũng đang là chúng ta muốn điều tra địa phương. Ta muốn trước bắt cái điện thoại.”

Chu Bình vừa nói, một bên cầm lấy ống nghe, bắt thông sở phòng khách dãy số.

Điện thoại chuyển được , bên kia truyền đến giọng thanh âm:“Uy, nam minh sơn phái xuất sở.”

“Ta là Chu Bình, buổi chiều kia vài cái người nhà còn tại không ở?”

“Ồ a, người chừng nào thì trở về.”

“Ta cái này trở về đuổi, người nhường cái kia kêu Ngô Yên Hoa nữ nhân nhất định phải ở sở lý chờ ta, trăm ngàn chớ đi.”

“Yên tâm đi, người tướng đuổi nàng đi đều đuổi không xong đâu.”

“Vậy được rồi, ta trước treo.”

Vài câu ngắn gọn đối thoại sau, Chu Bình cắt đứt điện thoại, sau đó có chút ngượng ngùng xem từ lệ tiếp: “Người xem, ta cái này đi rồi.....”

Từ lệ tiếp bừa bãi: “Phải đi bước đi đi, dù sao ta cũng không có cái gì giá trị lợi dụng.”

Chu Bình cười hắc hắc: “Hôm nay người giúp đỡ ta đại ân, ta sẽ không quên, kiếp sau làm trâu làm ngựa cũng muốn báo đáp người.”

“Được, thiếu bần, việc người chính sự đi thôi.”

“Ân.”

Chu Bình thu hồi khuôn mặt tươi cười, gật gật đầu, hẩn đột nhiên nhớ tới nhân dân bệnh viện cách thị cục công an không xa, quyết định trước thuận đường đi qua nhìn một cái trương bản tình huống.

Hai mươi phút sau, Chu Bình đi tới bệnh viện phòng bệnh, trương bản chính bản nằm ở trên giường cùng bên cạnh một cái tiểu tử nói chuyện, thoát nhìn tinh thần không sai.

Nhìn thấy Chu Bình tiến vào, trương bản thò người ra làm cái đón chào tư thế, cái kia tiểu tử cũng đứng lên.

“Đây là con ta trương phong, vị này chính là đem người ba đưa đến bệnh viện chu cảnh quan.”

Trương bản cấp hai người cho nhau giới thiệu một chút.

Trương phong một cái vể về phía Chu Bình nói lời cảm tạ, Chu Bình vui tươi hơn hờ khách khí vài câu, sau đó nhìn về phía trương bản:“Thân thể thế nào ?”

“Không có chuyện gì , chính là nghỉ ngơi. Hiện tại trên núi tình huống gì?”

Hiện trường hiểm ác thế cục hiển nhiên là không thích hợp nhường trương bản biết đến, Chu Bình hàm hồ có lẽ :“Đại tuyết đem sơn đạo che, hiện tại không thể đi lên. Tìm tòi công tác cũng vô pháp khai triển.”

Trương bản “Nga” một tiếng, có vẻ có chút sầu lo.

Chu Bình không nghĩ tổn nhiều khác võ mồm, trực tiếp thiết vào chính đề:“Người có biết Ngô kiện phi người này sao?”

“Ngô kiện phi?”

Trương bản kinh ngạc xem Chu Bình,“Đương nhiên biết!”

“Người cùng hắn rất quen thuộc?”

Chu Bình thoáng có chút ngoài ý muốn. Theo thời gian thượng xem, bất luận là Ngô kiện bay ra gia vẫn là hồ sơ thượng tử vong ngày đều ở hồ tuần khám kết hôn phía trước, trương bản không biết chính mình đồng sự có như vậy một cái nhạc phụ khả năng tính khá lớn.

“Hắn là sư phụ ta a.”

Thấy Chu Bình mê hoặc bộ dáng, trương bản tiếp tục giải thích nói:“Sớm đi thời điểm là không có gì học viện nghệ thuật , tiểu hài tử học vẽ tranh đều là ở thế hệ trước danh nghĩa quả thầy trò danh nghĩa. Ta cùng hồ tuần khám, trần kiện lúc trước đều là Ngô kiện phi đồ đệ.”

“Nga?”

Chu Bình không nghĩ tới còn có như vậy một tầng quan hệ ở bên trong, không khỏi tinh thần tỉnh táo, “Theo ta được biết, này Ngô kiện phi vẫn là hồ tuần khai nhạc phụ?”

“Đúng vậy. Hồ tuần khai sau này cùng sư phụ ta nữ nhi kết hôn.”

Trương bản có chút mê hoặc nhúc nhích đầu, “Người nói như thế nào khởi này đó đến?”

“Này Ngô kiện phi, chính là người nhắc tới qua không quên hòa thượng.”

Trương bản kinh ngạc trừng mắt Chu Bình, nhếch môi, một bộ khó có thể tin bộ dáng. Cả buổi, hắn mới chuyển qua thần đến, thì thảo nói xong: “Nguyên lai là hắn, khó trách khó trách. Như vậy thâm hội họa công lực, trừ bỏ hắn còn có ai.....”

“Người không biết là chuyện này rất kỳ quái sao?”

“Đương nhiên kỳ quái a, không nghĩ tới hắn thế nhưng ở nam minh trên núi làm hòa thượng, hơn nữa khéo như vậy, sẽ bị chúng ta thấy hắn tác phẩm. Còn có hắn họa kia bức ‘Hung họa’.....”

“Ta không phải chỉ này.”

Chu Bình hoảng đầu, “Ta ý tứ là, người không biết là này căn bản không có khả năng sao? Chẳng lẽ người không biết hắn ở hai mươi mấy năm tiền cũng đã đăng ký tử vong?”

“Nga, này ta biết. Bất quá kia không phải xác thực tử vong, hắn là xem như mất tích.”

“Mất tích?”

“Đôi. Đây mười mấy năm qua, không có bất luận kẻ nào biết Ngô kiện phi rơi xuống. Dựa theo pháp luật quy định, chiếu như vậy mất tích đạt hai năm đã ngoài, liền có thể ghi lại vì tử vong dân cư.”

Nguyên lai là như vậy! Chiếu này xem ra, Ngô kiện phi là ở 197 sáu năm báo mất tích, hai năm sau, trên luật pháp liền nhận vì hắn đã “Tử vong” Nếu Ngô kiện phi là bí mật xuất gia trong lời nói, hai phương diện tình huống có thể xem như ăn khớp thượng.

Theo trương bản chỗ được đến thu hoạch đã xa xa vượt qua Chu Bình mong muốn trị, hắn tiếp tục nhanh nhéo này mạnh mẽ, hi vọng có thể có càng nhiều phát hiện:“Ngô kiện phi mất tích nguyên nhân là cái gì? Hoặc là nói, hắn trước khi mất tích phát sinh qua nào sự tình, này đó tình huống người rõ ràng sao?”

Nghe thế cái vấn đề, luôn luôn mau ngôn mau ngữ trương bản lại có vẻ do dự đứng lên, hắn trầm mặc một lát sau, quay đầu đối bên người con nói:“Tiểu phong, người trước tiên ở bên ngoài chờ một chút, ta cùng chu cảnh quan muốn nói chút chuyện tình.”

Ngô phong đáp ứng một tiếng, đi ra phòng bệnh, nhẹ nhàng mà đóng lại cửa phòng.

Chu Bình xem trương bản, chậm đợi hắn câu dưới.

Trương bản thở dài, đem thân thể ở trên mép giường, hai mắt nhìn trần nhà chậm rãi nói:“Giảng đến chuyện này, trong lòng ta là có áy náy. Ai, cho nên cũng không mặt mũi ở chữ nhỏ bối trước mặt nhắc tới. Bất quá nói còn nói trở về, ai tuổi trẻ thời điểm, không có làm qua một hai kiện hồ đồ sự tình đâu.....”

Tình huống trở nên càng ngày càng thú vị, Chu Bình về phía trước dò xét thò người ra từ:“Có lẽ ta không có phương tiện hỏi, nhưng này đó thực khả năng cùng trên núi án kiện có liên quan.”

“Cùng án kiện có liên quan?”

Trương bản kinh nghi bất định nhìn Chu Bình liếc mắt một cái.

“Người trước đừng nghĩ nhiều lắm, trên núi trước mắt tình huống người cũng không hiểu biết. Hiện tại đem người biết đến nói ra là đến nơi.”

“Được rồi.”

Trương bản từ từ thở ra một hơi, bắt đầu đổi chuyện cũ nhớ lại, “Khi đó là vẫn cách thời kì. Người tuy rằng không có trải qua kia đoạn ngày, nhưng bao nhiêu cũng hẳn là có chút hiểu biết đi?”

Chu Bình gật gật đầu.

“Sự phụ ta lúc đó bị xem thành mục phong kiến văn nhân, là phê đầu chủ yếu đối tượng. Chúng ta vài cái cũng tham dự trong đó, nhất là ta cùng trần kiện, tại kia đoạn trong cuộc sống, chúng ta..... Chúng ta làm rất nhiều có vi lương tâm sự tình, cụ thể Ta không nghĩ nhắc lại”

Kia một đoạn lịch sử, mỗi một trong đó quốc nhân đều là hiểu biết . Tại kia đoạn hoang đường trong cuộc sống, phát sinh rất nhiều hoang đường sự tình.

Nhìn đến trương bản hồi hận bộ dáng, Chu Bình nhìn không được khuyên giải an ủi nói: “Người cũng không cần rất tự trách, ở loại này đại hoàn cảnh hạ, cá nhân rất khó nhận ra thị phi .”

Trương bản cảm khái nói: “Đúng vậy, đương thời xã hội, đem nhân bình thường tính cách vụn vặt , nhân tính âm u một mặt không chỗ nào cố kỵ bại lộ xuất ra. Ta cùng trần kiện lúc ấy vừa mới mười sáu bảy tuổi, phải nói vẫn là tiểu hài tử. Sự phụ trước kia đối chúng ta quả trách hơn chút, chúng ta liền đem phê đầu trở thành trả thù hảo cơ hội, đối hắn sở tác sở vi hoàn toàn có thể dùng ‘Tra tấn’ hai chữ đến hình dung, hiện tại nhớ tới..... Thật sự là nghĩ lại mà kinh.”

“Hò tuần khai đâu?”

Chu Bình chú ý tới trương bản không có nói đến người này, “Hắn không có cùng các người giống nhau sao?”

“Hò tuần khai là của chúng ta đại sư huynh. Hắn tuy rằng cũng là cách mạng tiểu tướng, nhưng chân chính phê đầu thời điểm, hắn lại luôn nghĩ cách che chở sự phụ. Có thể là bởi vì hắn tuổi đại, đối sự tình nhìn xem mình bạch một ít, cũng có thể là sự phụ bình thường đối hắn đặc biệt tốt nguyên nhân đi.”

“Nói như vậy, sư phụ ngươi đối với các ngươi vài cái đồ đệ còn có khác nhau đối đãi hành vi?”

Trương bản gật gù đầu:“Sư phụ đối khác đồ đệ đều phi thường nghiêm khắc, thậm chí nói khắc nghiệt, duy độc đối hồ tuần khải cũng là phi thường quan tâm. Ở ta trong ấn tượng, hồ tuần khải tựa hồ cho tới bây giờ không ai qua hấn mắng. Ngươi nếu hiểu biết sư phụ ta đương thời tính cách, sẽ hiểu biết đó là cỡ nào bất khả tư nghị một việc.”

“Vì sao đâu?”

Chu Bình không khỏi có chút tò mò.

“Bởi vì hồ tuần khải trời cho so với chúng ta cao.”

Trương bản không cần nghĩ ngợi trả lời,“Chỉ có hấn có thể lý giải sư phụ sở đạt tới cảnh giới. Có lẽ rất sớm bắt đầu, sư phụ cũng đã trong lòng trung đem hấn điều động nội bộ vì chính mình con rể , đối hấn đương nhiên cũng liền không giống người thường.”

“Vậy ngươi sư phụ mất tích là chuyện gì xảy ra đâu?”

Chu Bình cảm thấy được đề tài có chút xa xa, vội vàng thu trở về.

“Khi đó chúng ta ban ngày đem sư phụ bắt được đến phê đấu, buổi tối tắc đem hấn nhốt tại chuồng bò lý, từ đại gia thay phiên trông coi. Sau này ở hồ tuần khải trực đêm một ngày buổi tối, sư phụ không thấy .”

“Là hồ tuần khải thả hấn?”

Chu Bình đoán nói.

“Không sai. Ngày thứ hai hấn lọt vào đại gia hoài nghi, hơn nữa chính hấn cũng cũng không có phủ nhận. Vì thế, hấn ăn không ít đau khổ, nhưng mặc kệ thế nào, hấn thủy chung một mực chắc chắn không biết sư phụ rơi xuống. Qua một đoạn ngày, việc này còn chưa tính.”

“Chẳng lẽ hồ tuần khai đem người nhóm sư phụ tàng đến khô mộc tự? Kia hắc hắc là biết không quên chính là Ngô kiện phi a.”

Chu Bình nhú chặt mày, cân nhắc này trong đó ảo diệu.

“Không thể nào?”

Trương bản nhớ lại đêm qua tình hình, sau đó trầm đình tiết thiết nói:“Không, hắc hắc định không biết không quên chính là sư phụ, lúc đó hắc còn đặc biệt hưng phấn mà thác thuận đức sao đi danh thiếp, nhất định phải trông thấy này ‘Không quên’.”

“Kia đoạn ngày đi qua sau, liền không có người đi tìm Ngô kiện phi sao?”

“Hồ tuần khai cùng Ngô Yến Hoa kết hôn sau, hai người từng đi tìm qua sư phụ, nhưng không có tìm được, từ đây sư phụ ta tự thành mất tích dân cư.”

“Ân.”

Chu Bình cúi đầu suy nghĩ một lát, lại hỏi,“Hồ tuần khai cùng các người quan hệ sau này thế nào?”

“Quan hệ? Tốt lắm a.”

Trương bản sợ run một chút, tựa hồ không rõ hắc lời này là cái gì ý tứ.

“Chẳng lẽ hắc không có đem Ngô kiện phi mất tích trách tội đến các người trên đầu sao? Hơn nữa người cũng nói, chính hắc làm cho này sự kiện cũng ăn không ít khổ.”

“Không có.”

Trương bản lắc lắc đầu, “Hò tuần khai làm đại sư huynh, luôn luôn đem chúng ta làm đệ đệ đối đãi, chúng ta tuổi trẻ khi phạm lỗi, hẳn đều không có để ở trong lòng. Có lẽ đúng là bởi vì có như vậy ngực mang, hẳn tài năng ở nghệ thuật thượng đạt tới như thế cao thành tựu.”

Nhìn ra được đến, trương bản đối hò tuần khai quả thật có một loại đệ đệ đối huynh trưởng tôn kính cùng tin cậy, nếu hẳn biết hò tuần khai lúc này đã ở trên núi qua đời, không biết lại sẽ là cái dạng gì tâm tình? Mà thầy trò trong lúc đó ở vắng cách khi ân ân oán oán, cùng trên núi phát sinh kia một loạt sự kiện lại có cái gì liên hệ đâu?

Một ngày này điều tra sử sự kiện tựa hồ lộ ra một điểm mặt mày, Chu Bình vội vàng muốn đem này đó tiến triển chuyển cáo cho vây ở trên núi La Phi. Mà lúc này hẳn chỗ địa điểm đã vượt qua bộ đàm công suất sở bao trùm phạm vi, hẳn phải mau chóng chạy về vùng núi, tài năng cùng La Phi lấy được liên hệ. Đồng thời, cùng Ngô kiện phi có liên quan một cái khác nhân vật trọng yếu Ngô Yến Hoa cũng đang ở chân núi phái xuất sở lý cùng đợi hẳn.

Chương 8 hành tẩu thi thế

Giữa trưa, làm Chu Bình đám người còn đỉnh phong tuyết theo giữa sườn núi đi xuống bên ba thời điểm, La Phi đang ở khô mộc tự lý hưởng dụng nóng hầm hấp cơm trưa. Tuy rằng ăn đều là một ít không hiểu tham rau dưa, nhưng cuối cùng là kịp thời điền no rồi bụng.

Đối với tự lý tăng nhân mà nói, ngộ trai cũng là mỗi ngày lệ thường một cái công khóa, trai tiền trai sau đều phải tập thể niệm kinh ngồi xuống. La Phi không tiện quấy rầy, chính mình bụng đồ ăn ở thiên ốc dùng ăn. Không tính nhường thuận đức chăm sóc La Phi ẩm thực, thuận đức đi theo làm tùy tùng, nghiêm nhiên thành la sở trường tiểu người hầu.

La Phi sớm nhìn ra, tiểu hòa thượng nhân tuy rằng cơ trí, lá gan lại tiểu thật sự. Vừa vặn tự lý phát sinh này một loạt việc lạ hẳn lại toàn biết. Liên tiếp bị trải qua kinh hách, thuận đức ở cùng La Phi mặt đối mặt ăn cơm thời điểm, cũng là một bộ mắt hồn mất vía sợ hãi bộ dáng, đến sau này, cư nhiên chính mình nghĩ nghĩ, liền hạ xuống nước mắt.

“Người làm sao vậy?”

La Phi buông chiếc đĩa, trong lòng âm thầm có chút kỳ quái.

Thuận đức nhẹ nhàng mà khóc nức nở đứng lên: “Ta không có nghe……. Sư thúc trong lời nói, hiện tại……. Hiện tại xông đại họa ……”

“Người sư thúc? Không quên? Hẳn đối với người nói qua cái gì?”

La Phi nhú mày, hẳn sẽ không bỏ qua gì một cái che giấu manh mối.

Thuận đức lau ánh mắt, nỗ lực ngừng khóc thút thít: “Đêm qua ta cấp không quên sư thúc đưa cơm thời điểm, sư thúc đặc biệt ở sau cửa sổ dặn qua ta, muốn ta đi nói cho ở tại trong phòng nhỏ khách nhân, trăm ngàn không cần đem kia bức phong tồn ‘Hung họa’ mở ra.”

“Người sư thúc không phải đóng cửa không ra sao? Hẳn làm sao mà biết có người ở tại tự sau trong phòng nhỏ?”

“Ta nói cho hần . Kia vài cái khách nhân xem qua ta sư thúc họa, phi thường bội phục, muốn gặp ta sư thúc một mặt. Cái kia hồ tuần khái trả lại cho ta một trương danh thiếp thác ta giao cho sư thúc.”

“Người không có nghe sư thúc trong lời nói? Nói đúng là người không có đi nói cho hồ tuần khái bọn họ?”

Thuận đức gật gật đầu:“Ta căn bản không nghĩ tới bọn họ thật sự có thể tìm được ‘Hung họa’, cho nên sư thúc trong lời nói ta cũng không quá để ý, cơm nước xong liền đã quên. Hiện tại chộc đại họa , bọn họ thả ra họa trung ác quỷ. Sư thúc khẳng định cũng là bởi vì nguyên nhân này, mới..... Mới thất cổ tự sát.....”

Nói tới đây, tiểu hòa thượng có vẻ phi thường tự trách, trong giọng nói lại mang theo khóc nức nở.

“Cái gì ác quỷ? Quả thực là nói hươu nói vượn.”

Cùng với một tiếng trách cứ, thuận bình đi đến.

Thuận đức lập tức ngừng lời nói, kích động buông xuống đầu.

“La sở trường làm sao có thể tin tưởng người này đó chuyện ma quỷ. Đem này đó đồ ăn thu được phòng bếp đi.”

Thuận bình thoát nhìn có một chút căm tức, kỳ thật ở không Tĩnh An xếp thuận đức phụ trách La Phi ẩm thực khi, thuận bình trong mắt liền từng xuất hiện qua không hồn giận thần sắc, này đó đều bị La Phi xem ở tại trong mắt.

Ở thuận bình uy nghiêm hạ, thuận đức không dám nói thêm cái gì, thu thập khởi đồ ăn đi ra ngoài. Thuận bình thấy hần đi xa, chính mình ở La Phi trước mặt ngồi xuống, nghiêm mặt nói:“La sở trường, ta muốn cùng người nói chuyện.”

La Phi gật gật đầu:“Nói đi.”

“La sở trường, về tự lý mất trộm chuyện, người có ý kiến gì không sao?”

La Phi ngăn ra, không nghĩ tới hẳn muốn nói là chuyện này tình, có chút không hờn giận nói:“Hiện tại có thể có cái gì cái nhìn? Ta căn bản không biết tình huống.”

“Này..... La sở trường, chúng ta không có báo án, kỳ thật cũng là bất đắc dĩ sự tình.”

Thuận bình xấu hổ thay chính mình đánh giảng hòa.

Mất trộm chuyện cùng hiện tại án mạng so sánh với bé nhỏ không đáng kể, thuận bình lại tại đây thời điểm nói ra xuất ra, La Phi tạm thời đoán không ra hẳn dụng ý, quyết định trước theo nói trà đi xuống ứng phó vài câu:“Là cái gì thời điểm phát án? Tồn thất có bao lớn?”

“Chính là gần nhất một tháng. Cụ thể tồn thất mức nói không chính xác, một ít đồ cổ ta cũng đánh giá không ra giới. Kia một trận thời tiết không sai, đến tự lý đến khách hành hương đình nhiều, thường xuyên có ngủ lại , không nghĩ tới liên tục mấy ngày đều đã đánh mất này nọ.”

Nói tới đây, thuận bình đột nhiên xem La Phi, ngữ điệu vừa chuyển,“Bất quá ăn cắp loại chuyện này, cũng thực có thể là tự lý nội tặc can .”

La Phi tự khởi ánh mắt, phút chốc nhìn về phía thuận bình, đối phương rõ ràng là trong lời nói cất giấu nói nhi!

Thuận bình đón La Phi ánh mắt, tựa hồ đã ở nghiền ngẫm La Phi tâm sự:“Không biết la sở trường là thấy thế nào?”

La Phi trầm mặc một lát:“Cùng hiện tại án kiện không quan hệ sự tình, ta tạm thời không nghĩ hỏi đến.”

Thuận bình từ chối cho ý kiến “Nga” một tiếng:“Ta đây trước hết đi rồi.”

Sau đó không đợi La Phi đáp ứng, liền trái lại tự đứng dậy, hướng ngoài phòng đi đến.

La Phi nhú mày xem hẳn bóng lưng, tại đây tòa chùa chiến lý, trừ bỏ liên tiếp phát sinh án mạng ngoại, tựa hồ còn

tồn tại mặt khác một loại không phối hợp không khí.

Tại đây sau toàn bộ buổi chiều, La Phi đều đang chờ đợi cùng suy xét trung vượt qua. Đối mặt tự lý phát sinh đủ loại việc lạ, La Phi không khỏi có chút chân tay luống cuống cảm giác. Ở không có hình trình nhân viên duy trì dưới tình huống, tiến thêm một bước công tác quả thật không biết nên từ chỗ nào xuống tay. Có lẽ Chu Bình ở ngoại vi điều tra có thể cho chính mình mỗ ta nêu lên, nhưng La Phi vài lần ý đồ cùng Chu Bình lấy được liên hệ, đối phương lại cũng không ở tín hiệu khu nội.

Vào dịp này, về mấy khởi tử vong sự kiện đủ loại đồn đãi bắt đầu ở tự nội tràn ngập, này đó đồn đãi trung bao gồm đối “Vô đầu quý” Cùng “Hung họa” Chờ khủng bố tình tiết nhuộm đậm. Tuy rằng mặt ngoài thoạt nhìn hết thấy đều còn bình tĩnh, nhưng theo một ít tầng nhân khác thường trong ánh mắt, La Phi sâu sắc cảm giác được một loại đã phạm vi lớn nảy sinh khủng bố cảm xúc.

Không tỉnh cũng cảm giác được loại này cảm xúc tồn tại, hẩn sàu mi khổ kiểm thủ La Phi, tựa hồ đem đối phương trở thành chính mình duy nhất hi vọng. Lúc này ở tự lý, một cái có thể bảo trì bình tĩnh nhân chính là thuận bình , hẩn quyết đoán cảm toàn tự tăng nhân tiếp tục thảo luận có liên quan này mấy khởi sự kiện trọng tâm đề tài. Này cử động đối không chế khủng hoảng cảm xúc phát triển khởi đến nhất định tác dụng.

Chính là tại như vậy trạng thái hạ, sắc trời dần dần ám xuống dưới, La Phi nghênh đón hẩn lên núi sau cái thứ nhất đêm đen.

Vào đêm sau, bông tuyết vẫn cứ đầy trời phi vũ, không thấy giảm nhỏ xu thế.

Nếu ngày mai hừng đông phía trước tuyết có thể dừng lại, liền có thể lập tức tổ chức nhân thủ khơi thông bị tuyết che lại sơn đạo. Cho dù dựa theo loại này vui nhất xem phỏng chừng, tiếp viện đội ngũ tới cũng phải ở hai ngày sau. La Phi ần ần có loại bất an dự cảm, tại đây hai ngày trung, không biết lại sẽ phát sinh thể nào sự tình?

Làm La Phi lại chuẩn bị cùng Chu Bình lấy được liên hệ khi, xuất hiện một cái phi thường hồng bết tình huống: Hẩn bộ đàm không điện . La Phi cảm thấy phi thường cảm tức, này ý nghĩa trên núi sơn hạ từ đây triệt để mất đi rồi liên hệ, Chu Bình ở ngoại vi công tác ở phía sau viện lên núi phía trước cũng không có gì ý nghĩa. La Phi thật sâu ảo não không có đem nạp điện khí một khối mang theo, nhưng lúc đó hẩn lại làm sao có thể nghĩ đến chính mình sẽ bị vây ở chỗ ngồi này cô trong chùa đâu?

Thâm sơn trung ban đêm phá lệ u tĩnh. Mười giờ đêm qua đi, các tầng nhân đều hồi ốc đi ngủ, La Phi một đêm không ngủ, lại bởi vì sáng sớm khi lên núi vất vả, từ lâu mệt mỏi.

Khô mộc tự hậu viện một vòng đều là các tầng nhân ký túc xá, trừ bỏ không tỉnh, thuận bình cùng với đã chết đi không quên là độc nhân độc gian, còn lại tầng nhân đều là hai người trụ một cái ốc. Trừ lần đó ra, tiền viện còn có hai gian khách phòng. Đông thủ kia gian hiện tại an trí hồ tuần khảo thi thể, La Phi liền ở tại tây thủ.

Thuận bình nhường thuận hoà cùng La Phi cùng ở, lấy tùy thời nghe theo phân phó. La Phi đối này an bày tương đối vừa lòng, này tránh cho chính mình cùng một cái người chết một chỗ nhất viện, này bao nhiêu làm cho người ta trong lòng có chút kỳ quái -- tuy rằng hắn cũng không sợ hãi cái gì.

La Phi ở cạnh phía tây trên giường ngồi xuống, vừa mới chuẩn bị thoát y nghỉ ngơi, thuận hoà xem hắn, do do dự dự nói:“La sở trường..... Chúng ta có thể đổi cái giường ngủ sao?”

“Đổi giường?”

La Phi nhìn quanh này gian không lớn phòng nhỏ, trong phòng hai trương giường ở hắn trong mắt thật sự không có gì khác nhau.

“Ta cái giường này..... Dựa vào phía đông phòng ở.....”

“Nga.”

La Phi minh bạch đi lại, phòng ở phía đông giường cùng ngừng hồ tuần khảo thi thể giường gần cách nhất phiến tường, khó trách thuận hoà sẽ có điều cố kỵ.

“Đến, ngươi ngủ bên này đi.”

La Phi vẫy tay,“Cho ngươi đi lại theo giúp ta, cũng quả thật là ủy khuất ngươi.”

“Có khỏe không.”

Thuận hoà cùng La Phi thay đổi giường, có chút ngượng ngùng cười cười,“Thuận tài đức kêu không hay ho đâu.”

“Vì sao?”

La Phi không hiểu xem thuận hoà.

“Trước kia đều là ta cùng hai người bọn họ trụ một cái ốc a. Hiện tại hắc chỉ có thể một người ở. Không quên sự thúc phòng liền kề bên chúng ta ốc, người tương, cách vách quả như vậy cụ khủng bố thì thể, trong lòng hắc có thể kiên định sao?”

La Phi gật gật đầu, quả thật, cái kia nhất gan hòa thượng chỉ sợ muốn vượt qua một cái gian nan ban đêm .

Lúc này, ai cũng sẽ không ý thức được, thuận đức đang đứng ở một cái thể nào đáng sợ cùng nguy hiểm hoàn cảnh trung.

Vạn lại câu tịch, tựa hồ sở hữu nhân đều đã đắm chìm đang ngủ.

Đột nhiên, một tiếng chói tai quát to cắt qua màn đêm, kia quát to trung tràn ngập sợ hãi, ít đã lớn thanh!

La Phi theo ngủ say trung bừng tỉnh, đằng ngồi dậy thân, nghiêng tai lắng nghe , kia thể lương tiếng vang vẫn cứ quần quanh ở trong sơn cốc, nhắc nhở hắc này chẳng phải trong mộng ảo giác.

“Đã xảy ra chuyện!”

La Phi kéo lượng đèn điện, nhìn nhìn bên gối đồng hồ, thời gian là rạng sáng hai giờ hai mươi lăm phân.

Thuận hoà cũng tỉnh, hắc thanh âm hơi hơi có chút phát run:“Là từ..... Hậu viện truyền đến .”

La Phi dùng tốc độ nhanh nhất mặc xong quần áo, xuất môn về phía sau viện đi đến. Lúc này tuyết tựa hồ có

chút nhỏ, nhưng trong thiên địa vẫn cứ tràn đầy sáng choang nhan sắc.

La Phi tới hậu viện thời điểm, nơi này không ít ký túc xá đang đều lúc tục sáng đứng lên. Có chút động tác nhanh nhẹn tăng nhân đã mở ra cửa phòng đi tới trong viện, khi bọn hắn hướng vừa rồi phát ra tiếng kêu địa phương xem qua đi khi, lập tức tất cả đều bị sợ tới mức đứng ở tại chỗ.

Tiếng kêu là từ đông thủ trong phòng truyền ra . Bên kia thứ hai gian phòng ở đen sì sì một mảnh, đúng là không quên tự ái địa phương. Hiện tại, này gian phòng ở môn mở rộng, một hàng rõ ràng dấu chân theo cửa kéo dài đến thứ ba gian phòng ở phía trước cửa sổ. Dấu chân cuối nhân chính nằm ở trên cửa sổ, tựa hồ ở thông qua rộng mở cửa sổ hướng phòng trong thăm, lại tựa hồ là đi mệt , muốn nghỉ ngơi một lát.

Đúng là người này sử đại gia trên mặt lộ ra khó có thể danh trạng sợ hãi. Mặc dù là La Phi, cũng cảm thấy một trận thấu xương lương ý theo quanh thân trong lỗ chân lông thẩm xuất ra.

Ở ngọn đèn cùng tuyết sắc chiếu rọi xuống, có thể tinh tường thấy, cái kia đi qua một gian phòng ở, hiện tại nằm ở trên cửa sổ nhân, rõ ràng đúng là ở ốc lương thượng giắt một ngày không quên!

Khủng bố không khí đông lại trong viện không khí, tất cả mọi người trợn mắt há hốc mồm mà đứng, nhất thời thậm chí không có người dám lên tiền xem cái kết quả.

Thuận bình thân không tĩnh đứng ở sân tây thủ, cũng là vẻ mặt bất khả tư nghị biểu cảm. Nhân nhiều đứng lên sau, vài cái gan lớn hòa thượng về trước qua thân, có người hướng phòng ở đến gần vài bước, lớn tiếng la lên thuận đức tên, nhưng trong phòng không hề đáp lại.

“Đều đã ở chính mình trong phòng.”

La Phi quát lớn một tiếng,“Ai cũng không cho tùy tiện đi lại!”

“Đối, không cần phá hủy hiện trường!”

Thuận bình đi theo phụ họa. Bên người hắn không tĩnh phát hiện La Phi đã đến sau, thoáng khôi phục một ít phương tác.

La Phi đi đến bọn họ trước mặt, hỏi:“Đó là thuận đức trụ phòng ở sao?”

Không tỉnh gật gật đầu, không biết làm sao xoa xoa tay:“Này..... Đây là có chuyện gì? Không quên thi thể làm sao có thể.....”

Gần ở xa xa quan sát, hạ gì kết luận đều có vẻ hơi sớm.

“Ta hãy đi trước xem một chút tình huống.”

La Phi đi về phía trước hai bước, nghĩ nghĩ, lại ngừng lại, quay đầu nói,“Hai người các ngươi một khối đến, đi theo ta dấu chân đi, không cần cấp hiện trường lưu lại quá nhiều ngoại lai dấu vết.”

Ba người vòng qua không quên ký túc xá phụ cận khu vực, theo một khác sườn lộ tuyến từng bước một đi đến thuận đức ký túc xá tiền. Không quên lắng lắng nằm ở trên cửa sổ, liền như ngày hôm qua sáng sớm giống nhau, tựa hồ đã sớm đang chờ bọn họ đã đến.

La Phi đi lên phía trước, lấy tay nhẹ nhàng mà đẩy hấn một chút. Không quên vẫn không nhúc nhích, cả người cơ bắp sớm cứng ngắc, rõ ràng là một khối tử vong lâu ngày thi thể.

Nhưng khối này thi thể lại theo một gian phòng ở treo cổ tự tử thượng chạy tới một khác gian phòng ở phía trước cửa sổ, còn tại phía sau lưu lại một xuyên rõ ràng dấu chân!

Trong phòng đèn sáng, La Phi theo cửa sổ xem đi vào, chỉ thấy thuận đức chính diện đối cửa sổ ngồi sững trên đất.

La Phi đi đến trước cửa, lấy tay đẩy đẩy ván cửa, môn từ trong bộ cửa thượng . Cửa sổ tuy rằng mở ra, nhưng muốn theo nơi đó đi vào, phải hoạt động không quên thi thể. Hấn cân nhắc một chút, quyết định mạnh mẽ đem cửa giải khai.

Vì thế hắn lui về phía sau hai bước, sau đó một cước nặng nề mà đá vào môn xuyên chỗ. Môn chẳng phải thực rắn chắc, lập tức hướng bên trong văng ra . La Phi ba người đi vào phòng trong.

Thuận đức tấm tựa mép giường ngồi ở cách cửa sổ không đến hai thước địa phương, hai mắt trợn lên. Mặt hắn bởi vì cực độ sợ hãi mà vặn vẹo , miệng há hốc, cũng rất cuộc vô pháp phát ra gì thanh âm.

La Phi đi lên phía trước, ngồi xổm xuống dùng tay phải ngón trỏ ở thuận đức lỗ mũi hạ dò xét thám, sau đó bình tĩnh thanh âm nói:“Hắn đã chết.”

Không tỉnh đi theo La Phi phía sau, mờ mịt lắc lắc đầu, tựa hồ khó có thể nhận trước mắt phát sinh chuyện thực.

Thuận bình tắc đứng ở trong phòng, bình tĩnh mọi nơi đánh giá. Cuối cùng, hắn nhìn chăm chăm theo cửa sổ thám vào không quên thi thể, bình tĩnh thanh âm nói:“Thuận đức là bị hắn hù chết .”

Này cũng đang là La Phi muốn làm ra kết luận.

Trong phòng tương đối bày biện hai giường đơn, dán bắc sườn vách tường kia một trương, trên giường đệm chăn điệp ngay ngắn chỉnh tề, hẳn là thuận hoà bình thường ngủ địa phương. Dán nam sườn vách tường trên giường chăn tán thành đồng trạng, nội sườn còn chất đồng thuận đức cởi áo khoác. La Phi đem tay vươn đến trong chăn, thượng có thể cảm giác được còn sót lại nhân thể dư ôn.

Phòng trong cái bàn thụ đắng hết thấy như thường, không có gì chiến đấu qua dấu hiệu. Thuận đức cận nội y, quanh thân vô vết thương, nhưng thần sắc cực độ hoảng sợ, đồng tử co rút lại, hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm nằm ở trên bệ cửa không quên.

“Này ốc đèn điện chột mở ở nơi nào?”

La Phi đột nhiên hỏi.

Không tỉnh chỉ chỉ nam sườn đầu giường buông xuống một căn mai mối, nó vừa vặn ở thuận đức thi thể phía trên.

“Cái này đúng rồi. Theo hiện trường tình huống đến xem, cơ bản có thể như vậy đoán sự kiện phát sinh quá trình.”

La Phi nói xong, thân thủ kéo diệt đèn điện. Sau đó hắn bắt đầu miêu tả, “Ta đang ngủ, đột nhiên bị một trận dị thường động tĩnh bùng tỉnh. Vì thế ta mặc hài xuống giường, muốn mở ra đăng xem xét một chút. Làm ta đi đến đầu giường, tìm được cũng kéo động đèn điện chột mở sau, xuất hiện tại ta trước mắt là làm cho người ta mao cốt từng nhiên một màn: Một khối thi thể ghé vào mở ra trên cửa sổ, tựa hồ đang muốn muốn đi vào nhà đến! Ta hai chân như nhũn ra, ngồi sững trên đất, đồng thời phát ra khủng bố tiếng kêu. Bởi vì tuyến thượng thận kích thích cấp tốc phân bố, tạo thành nháy mắt tính trái tim cung huyết không đủ, này làm cho ta bất ngờ tử. Hiện tại, đại gia có thể thể hội một chút ta đương thời cảm thụ.”

Nói xong này đó, La Phi tạm dừng một lát. Làm yên tĩnh cùng hắc ám đem chinh gian phòng ở bao phủ sau, hắn đột nhiên kéo động đèn điện chột mở, cửa sổ cái kia khách không mời mà đến lập tức bại lộ ở trắng bạch ánh sáng hạ.

Tuy rằng đã có chuẩn bị tâm lý, nhưng không quên kia trương đáng sợ gương mặt vẫn làm cho lúc này trong phòng ba người sau sống từng đợt run lên. Có thể là giết lâu lắm duyên cớ, không quên đầu hướng về phía trước ngưỡng, cảnh này khiến hắn tuy rằng là nằm ở trên cửa sổ, nhưng màu đỏ hai mắt lại vừa vặn thẳng tắp nhìn chăm chăm phòng trong, kia cứng ngắc ở xấu xí trên khuôn mặt hung ác khủng bố biểu cảm quả thực ép tới nhân không thở nổi!

“Này..... Này kết quả là chuyện gì xảy ra!”

Không tỉnh chiến thành âm nói, “Sự đệ thi thể bắt tại cách vách trong phòng, luôn luôn không có người động hắn, làm sao có thể chính mình..... Chính mình chạy tới nơi này?”

“Hội chạy thi thể.”

La Phi thì thảo nhắc tới, “Các người gặp qua chính mình hội chạy thi thể sao?”

Không tỉnh hoà thuận mặt bằng tương mạo dò xét, không biết nên như thế nào trả lời.

La Phi tựa hồ cũng không là ở hỏi bọn họ, hắn trái lại tự đi đến trong viện, gắt gao nhìn chăm chăm kia một đoạn theo không quên cửa phòng kéo dài đến thi thể dưới thân dấu chân.

Dấu chân thật sâu hãm ở mềm mại tuyết trung, mỗi một bước đều như vậy rõ ràng, dường như còn đông lại chân chủ nhân vừa mới đi qua khi lưu lại “Xèo xèo” Thải tuyết thanh.

La Phi suy xét một lát, đi đến không quên thi thể bằng ngòi xỏ xuống, nhẹ nhàng cời hắt trên chân một cái tăng hài, cầm ở trong tay cẩn thận đoan trang .

Tăng hài cái đáy cùng mũi giày hai sườn dính bám vào chút ít tươi mới tuyết tích, quả thật là vừa vặn ở tuyết trung thải bước qua.

La Phi lại đi đến kia xuyên dấu chân tiền, hắt ngòi xỏ xuống thể, để sát vào quan khán: Dấu chân bên cạnh san bằng bóng loáng, có thể xác định là một lần thải đạp lưu lại dấu vết. Ở dấu chân lý để vào tăng hài, nhưng lại hoàn toàn ăn khớp!

Chẳng lẽ này một chuỗi thần bí dấu chân, thật là từ trên cửa sổ người chết lưu lại ?

La Phi trong lòng trung lần lượt kiên định nói cho chính mình:“Tuyệt không có khả năng này!”

Khả hắt thật sự vô pháp làm ra cái khác giải thích.

Trừ bỏ La Phi ba người vừa mới thải hạ cùng các tăng nhân ở đều tự ốc tiền lưu lại chút ít dấu chân ở ngoài, to như vậy trong viện, cũng chỉ có như vậy một hàng cô linh linh đơn độc hướng dấu chân ở lại trên tuyết, mà này vân du bốn phương ẩn lại quả thật xuất từ cho không quên trên chân sở mặc tăng hài!

Không tĩnh hoà thuận bình nhìn không chuyển mắt xem La Phi, hai người bọn họ, thậm chí toàn tự tăng nhân, giờ phút này có lẽ đều ở bị đồng dạng vấn đề hoang mang . Sợ hãi thật sâu quắc ở mỗi người tâm!

Chương 9 vắng tích ân oán

Theo nhân dân bệnh viện xuất ra, Chu Bình lập tức lái xe trở về xuôi. Tiếp cận vùng núi sau, hấn liền càng không ngừng nếm thử thông qua bộ đàm gọi La Phi, nhưng luôn luôn không có được đến La Phi hồi âm, này khiến cho hấn trong lòng ần ần có một loại điềm xấu dự cảm.

Làm Chu Bình lại trở lại nam minh sơn phái xuất sở khi, đã là hơn mười giờ đêm . Còn chưa có đem xe ngừng ỗ, gùng sơn liền đón đi lên, nói cho hấn Ngô Yến Hoa ở trong văn phòng đã đợi gần hai giờ .

Chu Bình vội vàng chạy về văn phòng, nguyên bản ngồi Ngô Yến Hoa vừa thấy đến hấn, lập tức lo lắng trùng trùng đứng lên:“Chu cảnh quan, người tìm ta?”

“Ngồi xuống nói đi.”

Chu Bình rất có phong độ làm cái thủ thế,“Ta muốn hỏi người một ít vấn đề, là về phụ thân người .”

“Cha ta?”

Ngô Yến Hoa dùng thanh tú hai mắt xem Chu Bình, tràn đầy kinh ngạc thần sắc.

Chu Bình xem trước mắt cái cô gái này, tâm tình không khỏi có chút trầm trọng: Nàng còn không biết sinh hoạt của bản thân ở gần gần một ngày nội đã trải qua cỡ nào đáng sợ đảo điên. Chu Bình không có dũng khí hướng nàng nói ra nàng phụ thân cùng trượng phu đều đã chết vong chuyện thực, vì thế lâm thời biên một cái nói dối:“Àn..... Là như vậy..... Cục công an trước mắt đang ở thanh lý một đám động lại hồ sơ, phụ thân người nhân mất tích nhiều năm trước báo thành tử vong dân cư, tình huống như vậy, chúng ta hiện tại phải một lần nữa gia dĩ xác minh.”

“Không, người nói dối. Người có việc gạt ta. Người nói với ta, đến cùng là như thế nào?”

Ngô Yến Hoa thân nhiên nói xong, ngữ khí lại có vẻ phi thường khẳng định.

Đôi mắt Ngô Yến Hoa cố chấp nhìn gần, Chu Bình theo bản năng né tránh ánh mắt của bản thân, do dự một lát sau, hần rút cục quyết định hướng trước mặt cái cô gái này tước vũ khí đầu hàng.

“Hôm nay buổi sáng, khô mộc tự lý đã chết một người tên là ‘Không quên’ hòa thượng, kinh bước đầu kiểm chứng, hần chính là người phụ thân Ngô kiện phi.”

Chu Bình gãi cái trán, nói ra chân tướng.

Ngô Yến Hoa hơi hơi hé miệng, trong lúc nhất thời có vẻ có chút mờ mịt. Nàng cặp kia trong trẻo ánh mắt chậm rãi trở nên ướt át, rút cục, nước mắt từ giữa chảy xuống.

Bất quá rất nhanh, nàng liền không chế được chính mình cảm xúc, nâng tay lau khô khóe mắt, hỏi:“Có thể khẳng định kia quả thật là của ta phụ thân sao? Hần là chết như thế nào?”

“Thân phận hần là có thể xác định . Hiện trường tình huống xem là thất cổ bỏ mình, bất quá, cũng không thể bài trừ khác khả năng.”

Chu Bình trả lời Ngô Yến Hoa vấn đề, ánh mắt lại nhiều có hứng thú xem đối phương trên ngón tay đội một quả nhẫn, kia nhẫn là bạc trắng đánh chế , tuy rằng không tính sang quý, tỉ lệ cũng đã cũ , nhưng kiểu dáng tinh nhã rất khác biệt, pha phú ý nhị.

“Kia trần kiện trụ nhai lại là sao lại thế này? Cũng không thể bài trừ khác khả năng sao?”

Ngô Yến Hoa đột nhiên dùng ánh mắt lộ vẻ kỳ quái xem Chu Bình.

Chu Bình đối vấn đề này có vẻ có chút bất ngờ không kịp phòng:“Người..... Có ý tứ gì?”

“Có lẽ là phụ thân ta giết trần kiện.”

Ngô Yến Hoa không chút nào che giấu nói xong ý nghĩ của chính mình,“Nếu người hiểu biết cha ta, lại biết giữa

bọn họ từng ân oán, người cũng sẽ nghĩ như vậy .”

Nói thật, Chu Bình cũng từng làm qua như vậy đoán, bắt quá Ngô Yến Hoa trong lời nói gọi lên hấn một cái lòng hiếu kỳ:“Phụ thân người là cái dạng gì nhân? Có thể nói nói sao?”

“Táo bạo, hẹp, lòng trả thù rất mạnh. Nếu hấn phát hiện trần kiện cùng trương bản, hấn là sẽ không bỏ qua bọn họ .”

Làm nhắc tới trần kiện cùng trương bản thời điểm, Ngô Yến Hoa trên mặt hiện ra một loại xen lẫn phần nộ cùng đắc ý thần sắc, tại đây nháy mắt, giả tưởng trung báo thù khoái cảm tựa hồ đã hòa tan trong lòng nàng đánh mất thân nhân bị thương.

“Người cũng hận bọn hấn?”

Chu Bình bắt giữ đến đôi phương nội tâm biến hóa, thử thăm dò hỏi.

“Bọn họ sử ta mất đi rồi phụ thân. Mặc kệ hấn cỡ nào làm người ta chán ghét, hấn đều từng là trên cái này thế giới yêu nhất ta nhân.”

Ngô Yến Hoa khóc mắt lại nổi lên ánh quang, nhưng trên mặt cũng là một bộ lạnh lùng biểu cảm.

“Khả theo ta được biết, các người người một nhà cùng trần kiện, trương bản quan hệ vẫn là không sai , tựa hồ cũng không có bởi vì trước kia chuyện mà ghi hận bọn họ.”

Chu Bình xem trước mắt cái cô gái này, này dần dần biểu lộ ra đến nội tâm thế giới dữ phát khơi dậy hấn tiếp tục tìm kiếm hứng thú.

“Người có biết giữa chúng ta này chuyện cũ?”

Ngô Yến Hoa hơi hơi lộ ra ngoài ý muốn bộ dáng.

“Trương bản cùng ta nói lên qua.”

“Ân.”

Ngô Yến Hoa đối khởi một loại bình thân nhu hòa ngữ khí, “Là ta tiên sinh quá khoan dung, hẩn tha thứ này thương tổn qua chúng ta nhân. Vì hẩn, ta có thể đem này thù hận giấu đi.”

Theo Ngô Yến Hoa trong lời nói, Chu Bình rõ ràng cảm giác được nàng đối hồ tuần khái tình yêu. Cái cô gái này bình thân nho nhã bề ngoài hạ, cất dấu thuộc loại chính mình mãnh liệt yêu ghét. Có thể chinh phục như vậy một nữ nhân, hồ tuần khái lại hẩn là thể nào nhân vật đâu?

“Lúc trước chính là ngươi tiên sinh vụng trộm đem ngươi phụ thân theo chuồng bò lý cứu đi đi?”

“Là.”

“Kia sau này phụ thân ngươi đi nơi nào, các ngươi không biết sao?”

Chu Bình chậm rãi đem lời đề dẫn hướng chính mình chú ý phương hướng.

“Lúc ban đầu là biết đến, ta tiên sinh đem hẩn đưa nam minh ngọn núi, nương hẩn giấu ở địa phương nhất hộ thôn dân gia.”

“Kia sau này đâu? Hẩn làm sao có thể lại mất tích?”

Ngô Yến Hoa nhẹ nhàng mà thở dài: “Khi đó cha ta chạy, ta cùng tiên sinh đều là trọng điểm hoài nghi đối tượng, kia bang cách mạng tiểu tướng cả ngày đem hai chúng ta tránh gắt gao, chúng ta căn bản không dám cùng phụ thân có gì liên hệ. Thẳng đến vài năm sau, kia đoạn ngày đi qua, chúng ta có thể này vào núi tướng đem phụ thân tiếp trở về, nhưng này khi phụ thân đã rơi xuống không rõ.”

“Là ban đầu kia hộ thôn dân dời sao?”

Chu Bình đoán nói.

“Không, chúng ta tìm được kia hộ nhân gia, khả bọn họ nói phụ thân chỉ đợi không đến ba tháng, liền một người đi ra ngoài, về sau liền không còn có trở về qua.”

Nói xong này đó, Ngô Yên Hoa ni non tự nói, “Chẳng lẽ hãn này hai mươi mấy năm đều là ở khô mộc tự vượt qua ? Vì sao hãn không trở lại tìm chúng ta đâu?”

“Nguyên lai là như vậy.”

Chu Bình đã ở trong lòng âm thầm suy nghĩ loại này khả năng tính: Ngô kiện phi ở gặp đau khổ sau, nhìn thấu thế tục, cho nên rõ ràng lên núi xuất gia làm hòa thượng?

Vì đạt được càng thêm xác định đáp án, Chu Bình cảm thấy có tất yếu theo manh mối tiếp tục truy tra đi xuống: “Kia hộ thôn dân ở tại chỗ nào? Người còn nhớ rõ tên của bọn họ sao?”

“Ta vào núi lần đó, là ta tiên sinh một đường mang theo ta đi , cụ thể danh ta cũng không biết, dù sao là phương bắc trong sơn cốc một cái thôn trang nhỏ. Nam chủ nhân họ Hoàng, về phần tên.....”

Ngô Yên Hoa lắc lắc đầu, “Ta thật sự là không có ấn tượng .”

“Sự cách nhiều năm như vậy, người còn có thể nhớ được hãn dòng họ, đã thực không sai .”

Chu Bình vừa lòng nói, ở chính mình khu trục thuộc hữu hạn hộ gia đình nội, căn cứ như vậy một cái manh mối tra ra mục tiêu hãn là không phải chuyện khó khăn.

“Người kia mồm miệng không rõ lắm, ta lặp lại hỏi thiết nhiều lần, mới nghe rõ ràng hãn là họ ‘Hoàng’, mà không phải họ ‘Hoa’, cho nên đối với này nhớ được lao một ít.”

“Ân, được rồi, tạm thời cứ như vậy, cảm ơn người hợp tác.”

Chu Bình khách khí nói xong, “Ta sẽ căn cứ này đó tình huống tiến hành tiến thêm một bước xác minh.”

“Ta tiên sinh thế nào ? Có tin tức sao?”

Ngô Yến Hoa có chút chờ mong xem Chu Bình, “Hắn ở lại trên núi, có phải hay không bởi vì đã biết cha ta thân phận?”

Ngô Yến Hoa đoán rất đạo lý, Chu Bình không khỏi âm thầm bội phục đối phương sâu sắc suy xét năng lực, bất quá năng thế nào cũng sẽ không nghĩ đến, hồ tuần khai đã theo sát sau Ngô kiện phi một đạo đi vào hoàng trần. Một ngày trung mất đi rồi hai cái tội tình cảm chân thành thân nhân, Chu Bình chỉ có thể trong lòng trung không tiếng động vì nàng thở dài .

“Này đó tình huống ta cũng không phải rất rõ ràng, hiện tại trên núi sơn hạ đã hoàn toàn chặt đứt liên hệ. Nhất có tin tức, ta sẽ lập tức thông tri người .”

Ngô Yến Hoa có chút do dự xem Chu Bình, đối hắn có lệ hiển nhiên không quá vừa lòng, nhưng nàng vẫn là thực khách khí ôn nhu nói câu: “Cảm ơn.”

Theo trong văn phòng xuất ra, Chu Bình triệu tập vương phó sở trường, tiểu lưu cùng với tương quan đồng chí mở một cái ngắn gọn hội nghị. Chu Bình cùng đại gia liên hệ một chút tình huống, trải qua thảo luận sau quyết định: Ngày mai hừng đông sau, Chu Bình đi bắc bộ sơn oa trong thôn trang tiếp tục điều tra Ngô kiện phi sự tình; Vương phó sở trường tắc căn cứ tuyệt thế tình huống, an bày tiến thêm một bước sưu cứu truy nhai giả cùng phải tiếp viện lực lượng lên núi công tác.

Quy hoạch thỏa đáng sau, mọi người đều tự tìm địa phương nguyên lãnh nghỉ ngơi một đêm. Chu Bình bởi vì theo tội hôm qua bắt đầu liền luôn luôn tại bên ba, chiếm được đặc thù ưu đãi: Ngủ ở trong phòng trực ban duy nhất kia trương trên giường.

Ngày thứ hai ngũ điểm đến chung, thiên cương vừa có chút tỏa sáng, đại gia liền sớm đứng lên. Chu Bình bước

vào trong viện, vui sướng phát hiện: Tuyết ngừng .

Phụ trách hậu cần đồng chí chuẩn bị tốt sớm một chút, đại gia vội vàng điền đầy bụng, đập tuyết xuất phát.

Vào núi sau không lâu, Chu Bình liền cùng đại bộ đội chia tay, đi một mình hướng bắc biên vùng núi. Thông hướng trong núi thôn xóm đường dù sao so với lên núi đường nhỏ tốt đi được nhiều, hơn một giờ sau, Chu Bình tới mục .

Bởi vì vùng núi thôn hộ trụ phi thường phân tán, Chu Bình không có khả năng mỗi một nhà thăm viếng. Hắn trực tiếp đi tới địa phương thôn ủy hội, tìm được thôn trưởng thuyết minh ý đồ đến.

Thôn trưởng họ Lưu, là cái hơn bốn mươi tuổi trong thôn hán tử, hắn tùy tiện nói:“Trong thôn họ Hoàng có thể có bắt cừu hộ, này đó hộ người tưởng mỗi một nhà chạy đến, phi đem người mệt chết không thể. Này ta cho người đến radio đài phát cái thông tri.”

Radio thất ngay tại thôn ủy hội bên cạnh, lưu thôn trưởng gián đoạn đang ở truyền phát hí khúc tiết mục, nắm lên phone nói:“Hiện tại bá cái thông tri. Trong thôn họ Hoàng hộ gia đình, các người trung gian có ai gia ở 197 hai năm thu lưu qua một cái sơn ngoại lại hán tử? Này gia nhân chạy nhanh đến thôn ủy sẽ đến, có cảnh sát muốn hỏi các người sự tình. Có nghe thấy không? Nếu bản nhân không có nghe thấy, khác thôn dân thấy nhân giúp đốc xúc một chút.”

Nói xong, hắn vui tươi hơn hờ ước lượng phone:“Năm trước vừa cấp trang thượng . Có này ngoạn ý, tìm cá nhân, bá cái thông tri cái gì khả phương tiện hơn.”

“Cho dù người kia nghe thấy được, trên đường đều là tuyết đọng, hắn có phải hay không không vừa ý đi lại?”

Chu Bình có chút lo lắng.

Lưu thôn trưởng một bộ định liệu trước bộ dáng:“Nếu không dưới tuyết, hắn có việc kể can, kia có khả năng không đi tới. Hiện tại hôm nay, người người đều nghen ở nhà nhân hoàng, hơn nữa tả hữu hàng xóm đều nghe thấy được, hắn dám không đi tới?”

Quả nhiên, không đến một cái giờ, còn có một cái khoảng năm mươi tuổi phụ nữ tìm được thôn ủy hội, nàng thám thân mình đứng ở cửa khẩu hướng bên trong nhìn quanh , có chút nao núng nói:“Thôn trưởng, vừa rồi là người thông

tri.....”

“Đôi, là ta bá thông tri.”

Lưu thôn trưởng đoạt lấy câu chuyện, “Nguyên lai là nhà các người? Tiến vào tiến vào, đây là phái xuất sở chu khoa trưởng, hần có chuyện muốn hỏi người.”

Sau đó hần lại chỉ chỉ cái kia nữ nhân, đối Chu Bình nói: “Đây là chúng ta thôn chu tú anh, các người hai cái là bốn gia a. Hần nam nhân họ Hoàng, bắt quá ba năm trước sẽ chết.”

Chu tú anh là cái điển hình sơn thôn phụ nữ, dáng người vừa gầy lại tiểu, ngăm đen trên mặt che kín gió núi thổi qua sau lưu lại nếp nhăn. Có thể là không rõ khoa trưởng hàm nghĩa, nàng đi vào ốc, một bên híp hai mắt cao thấp đánh giá Chu Bình, một bên hỏi: “Người chính là cảnh sát đồng chí đi?”

“Đôi, ta là cảnh sát.”

Chu Bình chuyển qua một cái ghế tiếp đón, “Đến, bác gái, ngồi xuống nói.”

“Ta đứng là được, ta đứng là được.”

Chu tú anh có chút thụ sủng nhược kinh, liên tục chối từ.

Lưu thôn trưởng ở một bên đánh giảng hòa: “Cho người tọa người cứ ngồi, người lại không phạm pháp, sợ cái gì?”

Gặp thôn trưởng lên tiếng, chu tú anh có thể này đáp ứng rồi một tiếng, cẩn thận ngồi ở ghế tựa, thân thể cung kính đi phía trước thăm.

“Hai mươi mấy năm tiền, có phải hay không từng có cái trung niên nam tử ở nhà các người ở nhờ qua?”

Chu Bình mở miệng hỏi nói.

Chu tú anh gật gật đầu:“Là, chính là ở tại nhà ta. Vừa nghe gặp radio ta liền chạy tới .”

“Ân, ta chính là muốn hỏi một chút ngươi về người này một sự tình.”

“Ta biết.”

Chu tú anh bất an hoạt động một chút thân thể,“Các ngươi rốt cục đi tìm đến , ta đã sớm chờ một ngày này .”

Chu Bình thoáng cảm thấy có chút kỳ quái:“Thế nào? Ngươi có biết ta sẽ tới sao?”

Chu tú anh thở dài, nói:“Sớm muộn gì đều sẽ đến , chuyện này sẽ không liền như vậy quên đi..... Nhân gia đem một cái đại người sống đưa đến ngươi trong tay, không duyên cớ liền tìm không thấy , ai có thể đủ đáp ứng? Ngươi tránh được một năm, hai năm, mười năm, ngươi có thể tránh được cả đời? Ta luôn luôn đều là cùng ta nam nhân nói như vậy .”

Xem chu tú anh có vẻ bất an bộ dáng, Chu Bình cảm thấy cái cô gái này đối Ngô kiện phi mắt xích tựa hồ qua cho tự trách , hẳn chuyển hướng đề tài, tưởng hòa dịu một chút không khí:“Ngươi nam nhân họ Hoàng đi? Hẳn tên gọi là gì?”

“Hoàng Đức Minh.”

Ngọn núi khâu âm nói ra “Hoàng” Đến, quả thật cùng “Hoa” Rất khó phân chia.

“Hoàng Đức Minh?”

Tên này giống như có chút quen thuộc, Chu Bình ở trong đầu tìm tòi ra tương quan trí nhớ,“Nha! Tiền chút năm ở chân núi kia khỏi tai nạn xe cộ.....”

“Đúng đúng đúng! Chính là hấn.”

Nhắc tới chuyện này, lưu thôn trưởng lộ ra tiếc hận biểu cảm, “Thật tốt một người, cố tình quán thượng loại này kỳ quái sự, thật sự là oan đến mồ mồ gia .”

Này hoàng Đức Minh là ba năm trước ở sơn biên quốc lộ phát sinh cùng nhau ly kỳ tai nạn xe cộ thụ hại giả. Lúc đó hấn ở ven đường bình thường hành tẩu, một chiếc chuyên chở gỗ thô tải trọng ô tô chạy quá hạn, tiền luân yết đến mặt đường thượng một khối tiêm thạch. Kia tảng đá nhưng lại giống viên đạn bình thường bay đứng lên, công bằng, vừa vặn theo mặt bên đánh trúng hoàng Đức Minh sọ não, trí này cứu giúp không có hiệu quả tử vong. Chu Bình là tiếp cảnh sau cái thứ nhất đuổi tới sự cố hiện trường nhân, đối việc này ấn tượng khắc sâu.

“Đây đều là ông trời ý tứ, trách không được ai .”

Chu tú anh thì thảo nói xong, đối tượng phụ ngoài ý muốn bỏ mình giống như đồ nhìn xem thực khai.

Nguyên bản tưởng bang chịu tuần giả thả lỏng một chút cảm xúc, kết quả lại kém một chút hoàn toàn ngược lại. Chu Bình đành phải đem lời đề lại vòng vo trở về: “Người còn nhớ rõ người kia là cái gì thời điểm đến nhà người đến sao?”

“197 hai năm mùa xuân.”

Lúc này cùng La Phi đã nắm giữ tình huống là ăn khóp , hấn gật gật đầu, lại hỏi: “Lúc đó là ai đem hấn đưa tới được?”

“Một cái họ Hồ hậu sinh.”

Chu tú anh hai mắt khép hờ, nhớ lại chuyện cũ, “Hấn nói cái kia hấn tử là hấn sư phụ, ở trong thành sẽ bị nhân hại chết, tưởng ở trong núi trốn một trận. Chúng ta nhất là nhìn hấn đáng thương, thứ hai cái kia hậu sinh cũng cho một ít tiền, cho nên đáp ứng. Ai biết về sau xảy ra như vậy sự tình.....”

“Hấn ở trong nhà các người ở có bao nhiêu lâu đâu?”

“Đại khái có hai tháng đi.”

Này đó Chu Bình theo Ngô Yến Hoa trong miệng đã có sở hiểu biết, hấn chân chính quan tâm , là Ngô Yến Hoa cũng không rõ ràng kia bộ phận tình huống:“Sau này hấn là chính mình rồi đi sao? Các người có biết hay không hấn trốn đi nguyên nhân?”

Chu tú anh do dự một lát, sau đó lắc lắc đầu, chậm rãi nói:“Hấn không có đi.”

“Hấn không có đi? Theo ta được biết, đây là các người lúc trước cách nói nha.”

Chu Bình không hiểu cau mày.

Chu tú anh vẫn đục trong ánh mắt cất giấu một tia bất đắc dĩ, nàng xem Chu Bình nói:“Đó là nhân gia nữ nhi con rể tìm tới môn, chúng ta không có cách nào, chỉ có thể biên ra loại lời nói này lừa bọn họ.”

“Là như thế này?”

Này ra ngoài Chu Bình đoán trước,“Đã hấn không có đi, kia hấn lúc đó ở đâu?”

Chu tú anh trầm mặc , không ngừng chà xát động hai tay biểu hiện ra trong lòng sợ hãi cùng giãy dụa. Cuối cùng, làm nàng rốt cục hạ quyết tâm, nói ra sự thật chân tướng khi, Chu Bình phản ứng liền chỉ có thể dùng trọn mắt há hốc mồm bốn chữ đến hình dung .

“Hấn đã chết.”

Chu tú anh thanh âm thông thả mà trầm thấp,“Hấn bị ta nam nhân đánh chết .”

Chương 10 vô đầu ác thảo

Thăm dò hoàn trên tuyết dấu chân sau, La Phi lần thứ hai đi vào không quên sinh tiền trụ phòng ở, muốn từ bên trong tìm ra một ít có thể giải thích thi thể thần bí “Hành tẩu” dấu vết để lại.

Bất quá kết quả là làm người ta thất vọng . Trừ bỏ thi thể đã không ở tại chỗ ở ngoài, trong phòng địa phương phương diện mặt cùng ngày hôm qua buổi sáng hẳn lần đầu tiên thăm dò khi so sánh với không có gì biến hóa. Hắn đành phải nhường thuận bình tìm người trước đem thi thể chuyển về phòng trong, chính mình tắc đến lúc ban đầu một ít người chứng kiến trung hiểu biết tình huống.

Không minh ở cổ mộc thiền trong chùa xem như bồi phạt khá cao vài cái tăng nhân chi nhất, nhưng bởi vì các phương diện cũng không xuất sắc, đại gia bình thường rất ít chú ý hắn. Bất quá hôm nay, hắn lại đi tới trụ trì không tỉnh trong phòng, son hạ phái xuất sở La Phi sở trường muốn chuyên môn nghe hắn tự thuật, bởi vì hắn là thuận đức tử vong sự kiện phát sinh khi, cái thứ nhất đi đến trong viện nhân. Hắn đối lúc đó tình huống miêu tả là như vậy: “Con người của ta thật không tốt lắm, có đi tiểu thường xuyên tạt xấu, buổi tối ngủ dù sao cũng phải khởi cái hai ba lần đêm. Tối hôm qua ta ngủ một nửa, lại bị nước tiểu cấp nghẹn tỉnh, không có cách nào, đành phải phủ thêm dưới áo khoác giường. Ta mở ra đống, theo dưới giường tha ra nước tiểu bồn, vừa mới vậy một nửa, đột nhiên nghe thấy có người kêu to. Kia thanh âm ở yên tĩnh ban đêm nghe qua đáng sợ cực kỳ, ta bị dọa đến đánh một cái giật mình, liền nước tiểu đều nghẹn trở về. Ta tráng lá gan đi ra cửa ngoại, hướng về phía vừa rồi thanh âm truyền tới phương hướng nhìn quanh. Ta thấy thuận đức trụ ký túc xá trên cửa sổ phục một người, lúc đó phản ứng đầu tiên là náo loạn tắc, khả lập tức liền phát hiện không rất hợp kinh. Người nọ phía sau dấu chân dĩ nhiên là theo cách vách không quên trong phòng kéo dài xuất ra . Ta lại nhìn kỹ, thiếu chút nữa không sợ tới mức ngồi dưới đất, trên cửa sổ nhân dĩ nhiên là đã chết đi không quên! Sau ta trong đầu đó là trống rỗng, ngơ ngác đứng ở tại chỗ, đi đứng cũng không nghe sai sử . Lại sau này các ốc đống lục tục đều sáng, đại gia tựa hồ đều chạy tới trong viện, sau đó liền nghe thấy đại đương gia thuận bình nhường đại gia hỏi chính mình ốc, không cho tùy tiện đi lại.”

“Người xuất môn địa phương, cách thuận đức ký túc xá có xa lắm không?”

La Phi nghe hắn nói xong sau, bắt đầu hỏi.

“Chúng ta ký túc xá đều ở cùng xếp, trung gian cách hai gian phòng ở, khoảng cách sẽ không vượt qua mười thước đi.”

“Người đi ra khỏi phòng thời điểm, trong viện ánh sáng thế nào?”

“Trong tuyết không phải thực hắc, thuận đức trong phòng ngọn đèn theo trong cửa sổ chiếu ra đến, phải nói ít nhất

kia gian phòng ở chung quanh ánh sáng vẫn là không sai .”

La Phi dùng ánh mắt nhìn chằm chằm không mình:“Nhu vậy người dám khẳng định người theo phòng trong lúc đi ra, trong viện, nhất là thuận đức trụ phòng ở phụ cận, không có những người khác sao?”

“Hẳn là không có.”

Không mình nghĩ nghĩ, lại bổ sung một câu,“Ta có thể khẳng định thuận đức ký túc xá phụ cận là không có . Bởi vì ta tiến sân, ánh mắt lập tức liền hướng cái kia phương hướng nhìn đi qua, tuyệt đối không có phát hiện bất luận kẻ nào.”

La Phi gật gật đầu:“Trước như vậy đi. Người có thể đi trở về, nếu lại nghĩ đến cái gì , lập tức đến nói với ta.”

Cùng không mình cùng ở nhất ốc thuận huệ cũng cấp ra cơ bản tương xứng căn cứ chính xác ngôn:“Không mình theo trên giường đứng dậy thời điểm, ta đã bị hấn đánh thức . Bất quá khi đó ta mơ mơ màng màng , cũng không có trợn mắt. Sau này kia thanh kêu thăm thực đem ta sợ tới mức không nhẹ, ta ‘Đặng’ một chút buồn ngủ toàn không có, lập tức ngồi dậy đến. Không mình thoát nhìn cũng sợ hãi, không đối gạt các người nói, hấn lúc đó như vậy nhất run run, đem nước tiểu đều bắn tung tóe đến trên sàn. Hai chúng ta kinh hồn chưa định đối nhìn ra ngoài một hồi, sau đó ta bắt đầu mặc quần áo, hấn trước một người mở cửa đi ra ngoài coi. Chờ ta cũng đi ra ngoài thời điểm, những người khác đều còn không có xuất ra, chỉ có không mình ngơ ngác đứng ở nơi đó. Ta theo ánh mắt của hấn xem qua đi, cũng bị sợ tới mức tâm đều nhanh theo miệng bật ra ! Các người nói này đến cùng là chuyện gì xảy ra? Này tự lý, ta thật là không dám lại đi đi xuống”

“Nói bậy bạ gì đó.”

Không tỉnh đánh gãy hấn trong lời nói,“Sự tình khẳng định hội làm rõ ràng , có la sở trường ở, có thể ra cái gì nhiễu loạn?”

Lời tuy nói như vậy, nhưng không tỉnh ánh mắt mình cùng trong giọng nói, cũng có vẻ không hề lo lắng.

Thuận huệ mở cửa rời đi thời điểm, vừa vận thuận bình đi đến, hấn cầm trong tay một đồng này nọ, sắc mặt phi thường ngưng trọng.

“Thế nào?”

Hắn dùng hồi ánh mắt xem trong phòng La Phi cùng không tỉnh, “Có cái gì mạnh mỗi sao?”

La Phi lấy thủ chống đỡ ngạch, chậm rãi lắc lắc đầu. Vừa rồi không minh hoà thuận huệ trong lời nói chính là tiến thêm một bước xác minh xong việc kiện khó bề phân biệt.

Thuận bình ở bên bàn ngồi xuống, trầm mặc một lát, mở miệng nói: “Ta nhưng là có một chút ý tưởng, có lẽ hiện tại là nên nói lúc.”

“Ân?”

La Phi ngẩng đầu, hai mắt sáng ngời xem hắn, “Cái gì ý tưởng?”

“Có chút nói, ta phía trước nói ra, đừng nói các ngươi không tin tưởng, liền ngay cả ta chính mình đều cảm thấy vớ vẩn.”

Thuận bình tạm dừng một chút, “Nhưng hiện tại ra loại chuyện này, lại tìm không thấy giải thích hợp lý, có lẽ chỉ có thể theo phương diện này suy nghĩ.”

“Ngươi đến cùng muốn nói cái gì?”

La Phi nhú mày, không biết hắn trong hồ lô muốn bán ra cái gì được đến.

Thuận bình bình tĩnh thanh âm, trình trọng chuyện lạ nói: “Ta cảm thấy, tại đây cái trong miếu, quả thật xuất hiện nào đó thần bí gì đó, chúng ta vô pháp lý giải nó tồn tại, nhưng nó đang ở thi triển chính mình đáng sợ lực lượng.”

“Ý của ngươi là..... Chuyện ma quái?”

Kỳ thật này cũng là giấu ở không tinh tâm linh chỗ sâu ý tưởng, hiện tại thuận yên ổn đề xuất, lập tức khiến cho hấn cộng minh.

“Điều này sao có thể?”

La Phi ánh mắt nhìn về phía ngoài cửa sổ, mặt không biểu cảm lắc lắc đầu. Cho dù có lại nhiều vô pháp giải thích quỷ dị sự kiện phát sinh, hấn cũng sẽ không nhận như vậy duy tâm quan điểm.

“La sở trường, ta biết ngươi không thể nhận, bất quá đối tự lý sự tình, có rất nhiều người là không biết .”

Thuận bình đối La Phi biểu hiện ra ngoài thái độ cũng không có nổi giận, ngược lại có một chút đối chọi gay gắt hương vị.

“Ta không biết, vậy ngươi vì sao không còn sớm nói với ta?”

La Phi bất mãn theo khẩu khí trung dẫn theo xuất ra.

“Có chút về không quên sự thúc trong lời nói, ta nguyên bản là không tốt lắm nói .”

Thuận bình mắt nhìn không tinh, thoải lý hữu thoải.

“Hiện tại nhân đều đã chết , ngươi còn đề này đó.”

Không tinh lược hiển bất khoái,“Không quên yêu nghiên cứu chút thần quỷ tướng quỷ linh tinh gì đó, ngươi xem không quen cho dù , này cùng hiện tại chuyện đã xảy ra có cái gì quan hệ sao?”

“Đối hấn sở tác sở vi, ngươi luôn luôn đều phóng túng mặc kệ. Hấn là từ sau sơn ‘Tử vong cốc’ lý xuất ra , này ngươi cũng gạt, nếu không phải hấn đã chết , chỉ sợ ngươi luôn luôn cũng sẽ không nói cho đại gia.”

“Này có cái gì quan hệ sao?”

La Phi không khỏi có chút kỳ quái, lần trước không tỉnh nhắc tới “Tử vong cốc” Khi, thuận bình thân thuận đức liền lộ ra khác thường biểu cảm, hiện tại thuận bình lại trình trọng chuyện lạ đem chuyện này nhắc tới, bên trong tự nhiên là có ẩn tình.

Thuận bình quay đầu xem hắn, hỏi:“La sở trường, ngươi có biết ‘Tử vong cốc’ tên lai lịch sao?”

Này La Phi đồ quả thật không phải rất rõ ràng, hắn dùng không xác định miệng đoán nói:“Là vì địa thế hiểm ác, cho nên tự sát cùng tự nhai bỏ mình nhân khá nhiều đi?”

Thuận bình lắc đầu:“Người nói chính là thứ yếu phương diện, về ‘Tử vong cốc’, địa phương sơn dân đều biết đến có một khủng bố truyền thuyết.”

“Nga?”

La Phi tự khỏi ánh mắt xem thuận bình,“Cái gì truyền thuyết?”

“‘Tử vong cốc’ sâu không thấy đáy, sơn hai sườn đều là cứng rắn nham thạch. Trăm ngàn năm qua, không biết có bao nhiêu người ở nơi đó tặng tánh mạng, bọn họ có rất nhiều không cẩn thận trượt chân rơi xuống, có còn lại là chính mình nhảy xuống vực tự sát. Mặc kệ là cái gì tình huống, chỉ cần là rơi vào sơn cốc nhân, không có có thể còn sống xuất ra , thậm chí liên thi thể đều đừng nghĩ tìm . Bất quá, ở trong núi nhân biết đến trong lịch sử, lại từng có quá một lần ngoại lệ.”

Thuận bình không nhanh không chậm giảng thuật .

“Kia sự kiện phát sinh xác thực thời gian đã không thể nào khảo chứng , đại khái ở hai ba trăm năm phía trước đi. Có một tiểu phu ở đồn củi khi ra ngoài ý muốn, rơi vào cái kia trong sơn cốc. Trong thôn gia nhân thân thích biết được tin tức sau, đều cho rằng hắn hẳn phải chết không thể nghi ngờ, bi thống không thôi. Qua một tuần, người trong nhà thậm chí liên tang sự đều cho hắn làm, ai biết đang lúc này, hắn lại đã trở lại. Tuy rằng thân chịu trọng thương, hấp hối, nhưng cuối cùng còn không có tắt thở. Cái này không riêng gì hắn người nhà, toàn bộ thôn đều phi thường kinh ngạc, cũng phi thường cao hứng. Bất quá bọn họ lúc đó khẳng định không biết, này kỳ thật là một cái ác mộng bắt đầu.”

La Phi nhăn lại mày đầu, lẳng lẳng lắng nghe .

“Tại kia cái tiểu phu trở về hôm đó, trong thôn có một tiểu tử ly khai Đại Sơn, ra ngoài mưu sinh. Ước chừng một năm sau, lúc hắn lại trở lại đàn trong núi này hẻo lánh thôn khi, hắn quả thực không thể tin được ánh mắt mình -- toàn thôn cao thấp mấy chục khẩu nhân thế nhưng toàn bộ chết sạch!”

Nói tới đây, thuận bình thật sâu hít vào một hơi, tựa hồ chính mình cũng bị cái loại này trầm trọng không khí ép tới có chút hít thở không thông.

La Phi ánh mắt hơi hơi nhảy dựng, hắn dự cảm đến khẳng định sẽ có ngoài ý muốn tình huống phát sinh, nhưng chuyện xưa phát triển vẫn là mang đến xa xa vượt qua hắn dự kiến rung động.

“Hơn nữa khủng bố là, bởi vì nên thôn chỗ bế tắc, này người chết thi thể trường kỳ không người phát hiện, đã biến thành một khối cụ bạch cốt!”

“Cái gì?”

Tưởng tượng thấy lúc đó cái loại này cực kỳ bi thảm khủng bố cảnh tượng, cho dù là La Phi cũng cảm giác được thấy lạnh cả người theo lòng bàn chân nhảy lên đi lên.

Chuyện xưa còn không có kết thúc, một lát trầm mặc sau, thuận bình tiếp tục đi xuống giảng thuật :“Sau này địa phương thái độ quan liêu khám nghiệm tử thi đi đến trong thôn, đối này đó thi cốt tiến hành rồi khám nghiệm. Trừ bỏ tiểu phu có mấy chỗ gãy xương ở ngoài, những người khác cốt cách đều không có tổn thương, cũng nhìn không ra trúng độc dấu hiệu. Đại bộ phận thôn dân đều là chết ở nhà mình trên giường, tựa như đồng ác quỷ ở ban đêm đột nhiên buông xuống, cướp đi toàn thôn nhân tánh mạng.”

“Bỗng chốc đã chết nhiều người như vậy, liền không có tìm được gì có giá trị manh mối sao?”

La Phi đưa ra chính mình nghi ngờ.

“Ồ mỗi hộ thôn dân trong nhà, đều để lại đến từ ‘Tử vong cốc’ dấu hiệu, đây là duy nhất manh mối.”

“‘Tử vong cốc’ dấu hiệu, đó là cái gì vậy?”

La Phi nghi hoặc hỏi.

“Là một loại thực vật, xác thực nói, hẳn là tính một loại thảo. Loại này thảo trước kia chưa từng có người nào gặp qua. Tiều tử nhớ được rất rõ ràng, kia đúng là một năm trước tiều phu trở lại trong thôn khi, theo ‘Tử vong cốc’ lý mang xuất ra .”

“Này có chút không đúng không.”

La Phi nhin không được nhú nhú đầu mày, “Một năm thời gian, này thảo hẳn là sớm héo rũ , hẳn thể nào còn có thể nhận ra được.”

“Bởi vì này loại thảo hình dạng phi thường độc đáo.”

Thuận bình giải thích nói, “Nó hành diệt dị thường dài rộng, nhưng là đỉnh đầu nhưng không có tế diệt, thoát nhìn tựa như bị nhân chiết đi đầu giống nhau.”

“‘Vô đầu thảo’?”

La Phi theo bản năng cấp nó nổi lên như vậy cái tên, đồng thời có chút không được tự nhiên xê dịch thân thể.

“Loại này thảo xuất hiện tại sở hữu thôn dân trong nhà, không ít thì cốt thậm chí ở trước khi chết trong tay còn gắt gao nắm nó, này không thể không làm cho người ta đem nó cùng toàn thôn nhân tử vong liên hệ ở cùng nhau. Sau này mọi người đồn đãi, tiều phu sở dĩ có thể theo tử vong trong cốc thân còn, là vì hẳn đã bị tử vong trong cốc ác quỷ phụ thân, này ác quỷ đòi lấy toàn thôn nhân tánh mạng, mà này đó thảo đúng là ác quỷ lưu lại dấu hiệu.”

Thuận bình nói xong, quay đầu xem không tỉnh: “Trụ trì, ta giảng này đó, ngươi hẳn là cũng là sớm nghe nói qua đi?”

Không tỉnh nghiêm nghị gật gật đầu: “Không sai, nhưng này chung quy chính là truyền thuyết mà thôi. Không quên là đến qua ‘Tử vong cốc’, nhưng hai mươi mấy năm đi qua, chúng ta không đều còn sống được hảo hảo?”

“Nhưng là người không biết, không quên ở hơn mười ngày tiền lại đi qua một lần ‘Tử vong cốc’, nhưng lại dẫn theo này đó trở về!”

Thuận yên ổn biên nói, một bên đem trong tay cầm gì đó đặt ở trên bàn. Đó là một cái dùng màu đen trường y quả khời gói đồ, quần áo tăn ra sau, lộ ra bên trong một đồng xanh biếc sáng bóng thực vật.

“Các người thấy sao?”

Thuận bình sắc mặt trở nên âm trầm đáng sợ, “Đây là trong truyền thuyết ác quỷ dấu hiệu, đến từ ‘Tử vong cốc’ vô đầu thảo!”

Quả nhiên, trước mắt này đó thực vật kỳ lạ hình dạng đang cùng thuận bình vừa rồi sở miêu tả giống nhau như đúc. Thoạt nhìn chúng nó bị thái hạ thời gian còn không dài, dài rộng hành diệp vẫn như cũ biểu hiện tràn đầy sức sống. Bởi vì cái kia khủng bố truyền thuyết ảnh hưởng, loại này sức sống phiếm tà ác sáng bóng.

“Người..... Người là ở nơi nào phát hiện mấy thứ này?”

Không tỉnh nhìn chăm chăm này thực vật, trong lòng bắt đầu có chút sợ hãi.

“Không quên trong phòng. Vừa rồi đem hần thi thể nâng hồi ốc khi, ở cửa sổ hạ phát hiện.”

Thuận yên ổn biên nói, một bên dùng ánh mắt xem La Phi.

La Phi minh bạch ý tứ của hắn, gật gật đầu: “Không sai, ta ngày hôm qua ở trong phòng thăm dò hiện trường thời điểm, cũng từng nhìn đến qua, bất quá khi đó ta còn không biết nó lai lịch cùng này đáng sợ truyền thuyết.”

“Không quên gần nhất khi nào thì đi qua ‘Tử vong cốc’, người là làm sao mà biết được?”

Không tỉnh hỏi thuận bình.

“Ngay tại hắc bế quan tiền một ngày. Lúc đó có người thấy hắc sáng sớm liền ra tự, sau này sơn sơn cốc phương hướng đi, thẳng đến buổi chiều mới trở về. Ta nguyên lai cũng không có nghĩ nhiều, bất quá hiện tại trước sau nhất xác mình, hắc khẳng định phải đi ‘Tử vong cốc’!”

Thuận bình trả lời hoàn không tỉnh vấn đề, lại tiếp tục đi xuống nói: “Không quên theo ‘Tử vong cốc’ sau khi trở về, liền đem chính mình nhốt tại trong phòng, chân không rời nhà. Liên thuận đức cho hắc đưa cơm cũng là theo cửa sổ tiến dần lên đi, không thấy được hắc bộ mặt. Chính hắc nói là bế quan sửa thiên, nhưng là sửa thiên cần như vậy sao? Ta đã sớm nổi lên lòng nghi ngờ, chính là ngại cho hắc bồi phạt, cũng không tốt can thiệp.”

“Vậy ngươi nhận vì hắc ở trong phòng là làm gì đâu?”

La Phi trầm ngâm hỏi.

“Ta cũng không biết.”

Thuận bình lắc lắc đầu, bất quá ngay sau đó còn nói, “Ta đoán có thể là ở thi triển nào đó vu thuật.”

“Vu thuật?”

La Phi khó có thể lý giải híp mắt.

“Không quên đôi quỷ thần nhất loại gì đó rất nghiên cứu.”

Thuận bình giải thích nói, “Ngọn núi thôn hộ đã chết nhân, thường xuyên thỉnh hắc đi qua bãi đàn tràng, làm pháp sự.”

La Phi từ chối cho ý kiến “Ồ!” một tiếng: “Kia chính là lạc hậu địa khu tập tục, người làm sao có thể nhận vì một mình hấn ở trong phòng cũng là làm này đó nói chuyện không đâu gì đó?”

“Ta như vậy đoán đương nhiên là có nguyên nhân . Thuận đức từng hướng ta báo cáo qua một việc: Trước đó vài ngày mỗi cái buổi tối, hấn đi từ phía sau liền, thấy không quên trước kia trụ qua kia gian trong phòng nhỏ có sương khói đầy lên, theo sau, ở sương khói trung còn chiếu ra kỳ quái ‘Vô thủ lĩnh ảnh’!”

La Phi cùng không tỉnh đối nhìn thoáng qua, nói: “Này chúng ta đã biết đến rồi , người cảm thấy nó cùng không quên bề quan có cái gì quan hệ sao?”

“Nga? Thuận đức cũng cùng các người nói?”

Thuận bình hơi có vẻ có chút ngoài ý muốn, dừng một chút, hấn tiếp chính mình ý nghĩ đi xuống nói, “Bắt đầu ta tưởng thuận đức nhất gan, một người trong lòng sợ hãi, cho nên sinh ra ảo giác. Bất quá sau này ta đi phòng nhỏ xem xét một chút, mới phát hiện sự tình có chút kỳ quái.”

“Người là nói cái kia cửa sổ hạ hỏa lò sao?”

La Phi đối thuận bình dần dần có chút thay đổi cách nhìn , người này khắp nơi muốn thao túng tự lý cục diện, quả thật là có chút năng lực .

“Không sai. Này sương khói hấn là chính là theo hỏa lò trung sinh ra . Hơn nữa ta ngày đó còn theo trong khoang lò tìm được không có thiếu hoàn lưu lại vật, hơn nữa bắt nó giữ lại xuống dưới.”

“Là cái gì này nọ?”

La Phi có chút hưng phấn mà đi phía trước thám thân mình. Chính mình cái gì cũng chưa phát hiện, nguyên lai là có người nhanh chân đến trước duyên cớ.

“Ồ trong này.”

Thuận bình xuất ra một cái khăn tay quả thành bàn tay lớn nhỏ bỏ bao, mở ra sau đặt lên bàn, “Ta cũng là vừa mới biết này đến cùng là cái gì.”

Đó là một mảnh lá cây, tuy rằng bên cạnh bộ phận đã bị đốt trụi, nhưng chính thể còn bảo tồn tương đối hoàn chỉnh.

“Vô đầu thảo!”

La Phi cùng không tỉnh đồng thời kêu lên tiếng.

“Chẳng lẽ là không quên ở trong phòng nhỏ vụng trộm thiêu nướng vô đầu thảo?”

La Phi lập tức sinh ra tương ứng liên tưởng, “Hắn làm cái gì vậy?”

Thuận bình không có trực tiếp trả lời, bình tĩnh thanh âm nói: “Ở sơn dân trong truyền thuyết, vô đầu thảo bộ dạng như vậy to mọng, là vì nó hấp thu trong sơn cốc người chết vong linh, này mỗi một phiến trên lá cây đều bám vào một cái oan hồn. Mà này trụy nhai mà tử nhân, rất nhiều đều là đầu bị chàng toái, thành vô đầu thi thể.”

Liên tưởng đến thiêu đốt vô đầu thảo sinh ra sương khói, ở sương khói trung xuất hiện quỷ dị “Vô thủ lĩnh ảnh”..... Ai đều biết đến thuận bình lời nói mới rồi đang ám chỉ cái gì, trong phòng trong lúc nhất thời yên tĩnh không tiếng động.

Bất tri bất giác trung, sắc trời đã có chút trắng bạch. Thuận bình mở ra cửa sổ hướng ra phía ngoài nhìn quanh.

“Tuyệt ngừng.”

Hắn đứng ở nơi đó, kinh ngạc xem không quên ốc tiền kia xuyên dấu chân, hiện tại, chúng nó ở trên tuyết đã chỉ còn lại có thân nhiên bóng dáng.

Chương 11 đã chết ba lần nhân

“Hoàng Đức Minh hội giết người, thật sự là đánh chết ta cũng không thể tin tưởng.”

Lưu thôn trưởng hoảng hốt kia khóa lão đại, một bộ bất khả tư nghị biểu cảm, “Trước kia hấn còn sống thời điểm, ở trong thôn nhưng là có tiếng người thành thật. Đừng nói cũng không gây chuyện thị phi, cho dù người khác khi dễ đến trên đầu hấn, hấn đều ghen không ra cái rắm đến. Hấn phụ nữ cũng là có tiếng bỏ tất tâm, phụ cận vài toà chùa miếu hương khói, ai cũng có nàng cần? Muốn nói hai người bọn họ trên tay phạm vào án mạng, kia khẳng định có bất đắc dĩ nguyên nhân. Chu khoa trưởng, người khả nhất định phải hỏi rõ ràng a.”

Nói xong lời cuối cùng, hấn thậm chí kích động vỗ chính mình bộ ngực, “Nếu không được, chúng ta toàn thôn nhân đều có thể cho bọn hấn người bảo đảm!”

Chu Bình cũng biết như vậy án kiện tất có ẩn tình, nhưng hấn hiện tại càng thêm cảm thấy quan tâm cùng kinh ngạc là: Nếu Ngô kiện phi đúng như chu tú anh theo như lời, ở hai mươi mấy năm tiền cũng đã bị hoàng Đức Minh giết chết, như vậy ngày hôm qua chết vào khô mộc trong chùa không quên hòa thượng lại nên thế nào giải thích đâu?

Hấn lập tức đem chu tú anh đưa buồng trong, một mình tiến hành hỏi.

Chu tú anh nói ra giấu ở đáy lòng nhiều năm bí mật, tựa hồ là chiếm được giải thoát, khẩn trương cảm xúc bắt đầu ổn định xuống dưới. Nàng ngồi ở Chu Bình trước mặt, dùng một loại nhìn thấu tang thương ngữ khí liên miên lái nhai: “Ta cùng ta nam nhân cả đời, xem như nhường chuyện này cấp đáp hứ. Đây hai mươi mấy năm qua, ta không biết thiếu bao nhiêu trụ hương, còn bao nhiêu lần nguyện, khả bỏ tất lại trước giờ không chịu bỏ qua cho chúng ta. Ta sinh qua hai cái oa nhi, cũng chưa có thể đỉnh qua một tuổi liền bệnh đã chết. Sau này ta không dám lại muốn, kia oa nhi lưng chúng ta nghiệt nha! Nếu ta oa nhi có thể sống sót, lúc này cũng nên cưới vợ thành gia.”

Chu Bình nghe này đó vô dụng tự thuật, có chút bất đắc dĩ liếm liếm môi, nhưng xem đối phương kia lưu luyến bộ dáng, lại không đành lòng đánh gãy.

Chu tú anh thở dài, trong lòng mật vàng chưa đổ hoàn: “Ta nam nhân tự kia sự kiện về sau, khắp nơi cẩn thận, cả đời vì thiện. Mặc kệ tình huống gì, liền cứng rắn nói cũng không từng cùng người khác nói qua một câu. Có đôi khi ăn chút mệt, chúng ta đổ cao hứng, cảm thấy đó là bỏ tất cho chúng ta trừng phạt, bị sau có thể giảm bớt tội nghiệt. Nhưng là có ích lợi gì? Nên đến báo ứng, nó chung quy muốn đến. Đây trong thành ngoài thành trên đường, nhiều như vậy xe chạy mở ra đi, đã bao nhiêu năm? Ai đụng tới qua bức này vận xui sự tình? Ta nam nhân từ ngày đó, ta thương tâm là thương tâm, nhưng là là dỡ xuống lưng nửa đời người gói đồ. Bỏ tất cuối cùng cho chúng ta kết quả, gọi hấn đi để mệnh. Như vậy đến âm phủ, chúng ta liền không cần lại chịu đau khổ. Ta nam nhân còn sống thời điểm, chúng ta cả ngày lo

lắng cảnh sát tìm tới cửa, hắn đã chết về sau, ta liền không bao giờ nữa sợ. Ta ở nhà ngóng trông, ta biết các người chung quy sẽ đến . Trước kia chúng ta đã lừa gạt nhân gia oa nhi, không lên cái công đạo ta chết cũng không thể cam tâm.”

Chu Bình nại tính tình nghe nàng nói xong này đó, rốt cục có cơ hội mở miệng hỏi nói:“Này đến cùng là chuyện gì xảy ra? Các người vì sao sẽ giết hắn?”

“Ai, ta hiện tại là muốn thông , đây đều là mệnh trung chú định.”

Chu tú anh bĩu môi, như là ở cười khở,“Hán tử kia ở tại nhà chúng ta, có ăn có uống, ai thừa tướng hắn hội vụng trộm rời đi, hơn nữa cố tình lại tiến vào nhà ta nam nhân lấy tính lý.”

“ tính?”

Chu Bình sáp câu,“Đó là cái gì vậy?”

“Là chúng ta ngọn núi nhân lấy đến bắt giữ lợn rừng, sơn báo này đó mãnh thú cạm bẫy, bình thường có hai ba thước thâm, phía dưới còn có thể sáp thượng mấy chỉ tước đầy trúc thoa. Hồi trước là thực thông thường , hiện tại trên núi mãnh thú thiếu, trên cơ bản không có người lại lấy cái kia này nọ .”

“Nhà người cái kia tính lấy ở đâu ? Làm sao có thể đem Ngô kiện phi -- chính là ở tại nhà người người kia, cấp hãm đi vào?”

Chu tú anh phiên ánh mắt làm nhớ lại trạng:“Ân..... Nhà ta ốc sau có một khối đất trống, loại một ít cao lương. tính liền lấy ở cao lương bên cạnh, là vì phòng ngừa lợn rừng đến trộm hoa màu. Chúng ta đều làm dấu hiệu , ngọn núi người tới phụ cận sẽ gặp minh bạch. Hán tử kia không biết này đó, một người ở ban đêm chạy loạn loạn chàng, cũng không biết thế nào liền rút đi xuống.”

“Ân, kia hắn ban đêm xuất ra muốn làm gì?”

Chu Bình không muốn buông tha gì một điểm khả nghi địa phương.

“Ta nói rồi , hấn tưởng rời đi a. Liên hành lý gói đồ đều mang theo , sẽ không sai . Cũng không biết chúng ta nơi nào một hấn , liên tiếp đón cũng không đánh một tiếng. Kết quả liên xảy ra chuyện! Ngày thứ hai hừng đông, ta nam nhân mới ở tịnh lý phát hiện hấn, khi đó hấn đã nói không ra lời , có một chi trúc thoa theo hấn bên hông mặc đi qua, chảy thật nhiều huyết.”

Tuy rằng sự cách nhiều năm, chu tú anh nghĩ đến đương thời tình cảnh khi, trên mặt vẫn cứ lộ ra thương hại thần sắc.

“Sau đó đâu? Các người làm sao bây giờ ?”

“Bắt đầu chúng ta tưởng đem hấn cứu đi lên . Nhưng là ta khi đó sợ tới mức tay chân tất cả đều nhuyển , căn bản sử không lên khí lực, ta nam nhân khiến cho ta hỏi trong phòng đợi, nói hấn một người có thể đối phó. Ta cũng không nghĩ nhiều, chợt nghe hấn trong lời nói.”

Chu tú anh ngừng lại một chút, hồi hận vỗ mu bàn tay mình,“Khi đó ta nếu nhiều tâm nhãn, ở lại ta nam nhân bên cạnh, khẳng định không thể nhường hấn làm như vậy, ta nam nhân hội nghe ta trong lời nói !”

“Người nam nhân..... Làm cái gì?”

Chu Bình ngoài miệng hỏi, trong lòng đã ảm ảm dự cảm đến kế tiếp khả năng chuyện đã xảy ra.

Chu tú anh ảm ảm hỏi đáp:“Qua lâu lâu, ta nam nhân về tới trong phòng. Hấn cả người là thổ, giống cái đầu gỗ dường như không có hồn, hai mắt lẳng lẳng nhìn chằm chằm ta xem. Ta bị hấn nhìn xem trong lòng thẳng sợ hãi, vội hỏi hấn như thế nào. Liên hỏi thật nhiều thanh, hấn có thể này có chút phục hồi tinh thần lại, nói:“Ta đem hán tử kia mai .”“Ý của người là, chôn sống ?”

Chu tú anh gật gật đầu, thống khổ nhắm mắt lại, kia vẻ mặt nếp nhăn kể ra trong lòng nàng bất an cùng áy náy. Một lát trầm mặc sau, nàng “Ài” than một tiếng, thì thảo nói:“Hán tử kia là sống không được -- cho dù chúng ta đem hấn cứu đi lên, hấn cũng sống không được. Nếu hấn chết ở trong nhà chúng ta, vậy nói không rõ Hấn là có hậu nhân , chúng ta muốn thế nào công đạo? Nhưng là đem hấn cấp tươi sống mai , làm vậy, làm vậy..... Ta nam nhân nhất thời đầu mông , mới có thể làm ra như vậy tao trời phạt sự tình.....”

Chu tú anh vừa nói những lời này, một bên dùng hai mắt nóng lòng xem Chu Bình. Nhiều năm như vậy đến nàng lần đầu tiên nói ra ảm ảm nửa đời người bí mật, hiện tại cũng không tưởng làm cái gì biện giải, nàng chỉ hy vọng người

khác có thể cảm nhận được bọn họ đương thời lưỡng nan tình cảnh, nói vài câu trấn an trong lời nói, như vậy chính mình lâu dài tới nay gánh vác áy náy cũng có thể có điều giải thoát.

Khả Chu Bình đối này đó lại có vẻ thực không thêm đề ý, hần vuốt ót, tựa hồ ở suy tư cái gì, sau đó hần hỏi câu:“Người xác định người nam nhân tự tay đem Ngô kiện phi cấp chôn sống sao? Ta là nói, người có hay không tận mắt gặp này quá trình?”

Chu tú anh bị hỏi sững sốt, mê hoặc nhìn Chu Bình liếc mắt một cái, nói:“Ta chỉ nhìn thấy bị điên tốt tính. Không phải ta nam nhân mai còn có thể là người nào? Ta nam nhân trả lại cho ta nói, hần sạn khởi mấy biểu thổ, đầu tiên là hất ở tại hần tử trên mặt. Hần tử kia mặt mền ở, hần địa phương khác động không được, chỉ có thể chớp ánh mắt. Nháy nháy trên mí mắt thổ liền mở ra , một đôi mắt theo bùn đất lý lại lộ ra đến, gắt gao nhìn chăm chăm ta nam nhân. Ta nam nhân bị hần nhìn xem toàn thân sợ hãi, giống điên rồi giống nhau hướng tính lý điên thổ, thẳng đến hần tử kia bị hoàn toàn chôn ở tính lý..... Sau này ta nam nhân có nửa năm đều ngủ không tốt thấy, luôn cảm thấy cặp kia ánh mắt còn tại theo dõi hần.....”

“Thì phải là nói, các người đều không có tận mắt gặp Ngô kiện phi tử vong? Có hay không khả năng xuất hiện loại tình huống này: Hoàng Đức Minh ở hoảng loạn trung hồ điên cũng không kín, mà Ngô kiện phi thương thế cũng không có tưởng tượng của các người như vậy nghiêm trọng. Hần sau này chính mình đi ra tính, mà các người nhưng vẫn không biết?”

Chu tú anh mờ mịt lắc lắc đầu:“Kia làm sao có thể? Mai nhiều như vậy thổ ở mặt trên, hần thế nào đi xuất ra? Trừ phi hần biến thành quỷ.”

“Lúc trước cái kia tính xác thực địa điểm, hiện tại người còn có thể tìm được sao?”

“Có thể tìm được. Hàng năm ngày giỗ, ta đều sẽ đến cái kia địa phương dâng hương, hi vọng có thể giảm bớt chúng ta đắc tội nghiệt. Nhưng này sao nhiều năm, báo ứng vừa tới, đến cùng vẫn là không có thể tránh thoát.”

Chu Bình “Ân” một tiếng, theo ghé tựa đứng lên:“Người cái này theo ta cùng đi hiện trường, chỉ ra và xác nhận địa điểm.”

Đến hiện trường phía trước, Chu Bình trước tiên ở thôn trường văn phòng cấp thị cục treo cái điện thoại, thông báo này ngoài ý muốn xuất hiện bản án cũ, đồng thời thỉnh cầu pháp y chờ tương quan nhân viên trợ giúp. Cùng lúc đó, lưu thôn trường thông qua đại loa triệu tập bốn thân thể khoẻ mạnh tiểu tử, xưng tề hân hạo, làm tốt bảo hộ tìm thi chuẩn bị.

Này hết thấy đều thỏa đáng sau, Chu Bình mang theo tiểu tử nhóm đi trước chu tú anh gia chỗ khe núi, lưu thôn trường thì tại văn phòng chờ đợi cục công an trợ giúp nhân viên.

Nửa giờ sau, Chu Bình chờ đoàn người tới mục . Này phiến khe núi đại khái có hai mươi mẫu lớn nhỏ, tán ở tứ hộ nhân gia, chu tú anh phòng ở ở khe núi bắc giác, gần nhất nhất hộ hàng xóm cùng với cách xa nhau ước chừng có ba mươi thước xa.

“Chính là nơi này.”

Chu tú anh chuyển tới ốc sau hơn mười thước chỗ, chỉ vào dưới chân mặt đất nói.

Chu Bình quan sát một chút ốc sau địa thế. Chu tú anh sở chỉ địa điểm đã phi thường tiếp cận núi rừng, hơn nữa rời bỏ cái khác hộ gia đình, ở chỗ này đào móc đi săn dùng tịnh là thích hợp . Người bình thường là sẽ không chạy đi nơi đâu .

Nhưng là Ngô kiện phi vì sao lựa chọn này phương hướng đâu? Chu Bình suy tư về, có lẽ giải thích vì Ngô kiện phi tưởng không bị phát hiện lén lút rồi đi tương đối hợp lý.

“Bắt đầu lấy đi.”

Chu Bình ra lệnh một tiếng, tiểu tử nhóm hướng về phía bị đông lạnh cứng rắn mặt đất huy nổi lên thiết hạo.

Tuy rằng vừa hạ qua tuyết, nhưng thổ nhưỡng đóng băng tình huống còn không tính nghiêm trọng. Đào lên mười cm chiều sâu tầng ngoài thổ nhưỡng sau, phía dưới thổ xốp rất nhiều, vài cái tiểu tử cũng thực ra sức, đẩy tiến tốc độ không tính quá chậm.

Một phen động tĩnh đưa tới khác ở tại khe núi trung vài cái thôn dân, bọn họ tò mò đi thông thả đi lại nhìn quanh hai mắt, sau đó lại vây quanh chu tú anh nhỏ giọng hỏi . Chu tú lạng Anh mắt nhanh nhìn chăm chăm trước mặt càng lúc càng lớn hố đất, sắc mặt tái nhợt, im miệng không nói.

Hố đất chiều sâu bào đến ước chừng một thước thời điểm, Chu Bình đột nhiên ý bảo tiểu tử nhóm dừng lại, chính mình tắc nhẹ nhàng mà nhảy vào hố lý. Thôn dân nhóm lập tức xúm lại đi lên, trừng lớn mắt xem.

Hố đất trung ương xuất hiện một cái xám trắng sắc cứng rắn nổi lên, Chu Bình lấy tay đem nổi lên vật chung quanh bùn đất lại đẩy ra rồi chút, cái kia này nọ sắc nhọn khéo đưa đẩy, nguyên lai là nhất tiết trúc thoa đầu.

Vậy xem thôn dân không khỏi có chút thất vọng, chu tú anh môi lại run nhè nhẹ đứng lên, ở nàng trong trí nhớ, Ngô kiện phi đúng là bị này chương trúc thoa đâm thủng ngực mà tử.

Chu Bình đứng lên, nhắc nhở tiểu tử nhóm đem động tác phóng khinh, tiếp tục đào móc. Trồi lên thổ nhưỡng trúc thoa độ dài không ngừng gia tăng, đạt tới hai mươi cm tả hữu thời điểm, cách thoa can cách đó không xa bùn đất trung lại xuất hiện nhất chương xám trắng sắc vật cứng. Bật đi chung quanh đất mặt, vật cứng hiện ra nó toàn cảnh, đây đúng là một căn hoàn chỉnh nhân thể xương sườn.

Thôn dân nhóm nhìn ra manh mối, xông xáo đứng lên, bọn họ khe khẽ thì thầm , đồng thời không quên dùng ngò vực ánh mắt cao thấp đánh giá sợ hãi bất an chu tú anh.

Trước mắt thì cốt chứng thực chu tú anh lời nói. Chu Bình có chút mờ mịt trừu hạ cái mũi, hần gặp một cái đã chết hai lần nhân.

Lúc này, hồ biên thôn dân lại xuất hiện xông xáo, bọn họ đem ánh mắt đều đầu hướng về phía khe núi lộ khẩu.

Chu Bình trèo lên mặt đất, thấy lưu thôn trường mang theo tiếp viện công an chính hướng bên này đi tới. Theo sát sau thôn trường người nọ thần thái sáng láng, cư nhiên là từ lệ tiếp.

Chu Bình đón nhận đi, mặt mang một ít kinh ngạc:“Người thế nào cũng tới rồi?”

“Ta thế nào không thể tới?”

Từ lệ tiếp liếc trắng mắt,“Ta nhưng là cục lý sớm nhất tham gia này án tử nhân. Có liên quan Ngô kiện phi hồ sơ ghi lại, các người ai so với ta rõ ràng?”

Nàng lời nói này nói được có lí có cứ, Chu Bình “Ha ha” Cười, đem ánh mắt chuyển hướng từ lệ tiệp phía sau, chuyển hướng đề tài nói: “Này vài vị đồng chí đều thế nào xưng hô? Người cũng không cho ta giới thiệu giới thiệu.”

Cùng từ lệ tiệp cùng đi cùng sở hữu ba cái nam cảnh, giữa cái kia cao vóc người xông về phía trước một bước, đối Chu Bình vươn tay phải, tự giới thiệu nói: “Người là chu khoa trưởng đi? Chúng ta là thị cục hình hình sự , ta gọi Trương Vũ, này hai cái huynh đệ, người gọi bọn hắn Tiểu Trần, tiểu bành là có thể .”

Chu Bình cùng ba người theo thứ tự bắt tay hàn huyên hai câu, lại chuyển tới từ lệ tiệp trước mặt: “Thế nào, tiểu từ đồng chí, chúng ta cũng nắm một cái?”

“Được.”

Từ lệ tiệp đem Chu Bình thân tới được thủ mở ra, “Chạy nhanh mang ta nhóm nhìn xem hiện trường.”

Đoàn người đi tới lấy khai hố biên, hố lý tiểu tử nhóm nhìn đến bỗng chốc đến nhiều như vậy mặc cảnh phục nhân, đều mờ mịt dừng động tác, có chút không biết làm sao đứng ở hố lý. Ở bọn họ dưới chân thổ nhưỡng trung, lại có mấy căn trắng bạch xương sườn hiện lên xuất ra, một khối hoàn chỉnh nhân thể cốt cách đã xuất hiện sơ hình.

Trương Vũ quan sát một lát trong hầm tình hình, mở miệng nói: “Các người vài cái đều đi lên đi, kế tiếp công tác chúng ta trực tiếp đến làm.”

“Đi lên đi, đi lên đi, đều uống trước nước miếng đi, thôn ủy sẽ cho các người nhớ thượng nhất công.”

Ở lưu thôn trường động hồ hồ thét to hạ, vài cái tiểu tử theo thứ tự theo trong hầm đi xuất ra.

Tiểu Trần cùng tiểu bành trong tay đều dẫn theo một cái thùng. Trương Vũ ba người từ trong đó một cái trong rương đều tự lấy ra một bộ màu trắng quần áo lao động bộ ở tại trên người, sau đó mang theo một khác chỉ thùng hạ đến hố lý.

Thứ hai chỉ thùng cũng mở ra , bên trong là một ít tinh xảo đào móc cùng thu thập mẫu công cụ. Trương Vũ đối với trong hầm cốt cách vị trí điệu bộ một trận, đồng thời hướng Tiểu Trần cùng tiểu bành nói xong chút cái gì. Lập tức, ở Trương Vũ chỉ huy hạ, ba người dần đã lộ ra cốt cách bên cạnh bắt đầu cẩn thận đào móc.

Chu Bình xem bọn họ này phiên chuyên nghiệp tư thế, nhất thời cảm thấy chính mình nhưng lại không có pháp nhúng tay. Hắn gãi gãi cái ót, hướng về phía bên người từ lệ tiếp tự giễu cười khổ một chút.

“Người hảo hảo học đi.”

Từ lệ tiếp dán Chu Bình lỗ tai, rất có vài phần đắc ý nhỏ giọng nói, “Nhân gia nhưng là chính quy xuất thân chuyên gia.”

“Vậy giao cho chuyên gia đi. Ta a, vừa vặn một bên nghỉ ngơi đi.”

Chu Bình giả ý bản khởi gương mặt, ly khai hồ biên.

Chu tú anh gia phòng ốc cửa có một loạt thêm đá, Chu Bình đi qua ngồi xuống, từ lệ tiếp theo sát sau cũng ngồi ở hắn bên cạnh.

“Người không phải tức giận đi?”

Nhìn đến Chu Bình mặt ủ mày chau bộ dáng, từ lệ tiếp đổ có chút hoảng, “Ta vừa rồi là cùng người đùa.”

“Ta mới không người như vậy keo kiệt.”

Chu Bình nâng cằm, mắt nhìn xa xa ngọn núi, “Ta đang suy nghĩ chuyện gì đâu.”

Từ lệ tiếp “Xích” nở nụ cười: “Ta biết người đang nghĩ cái gì.”

“Nga?”

Chu Bình quay sang bâng, “Vậy người nói nói xem, ta đang nghĩ cái gì?”

“Người khẳng định suy nghĩ, Ngô kiện phi không phải chết ở khô mộc tự sao? Thế nào nơi này lại xuất hiện hắc thi thể?”

Chu Bình hơi khoa trương “Ân” một tiếng, lấy chỉ ra khen ngợi.

“Kỳ thật a, vấn đề này rất đơn giản , ta là có thể trả lời người.”

Từ lệ tiếp lại đắc ý lên.

“Vậy người nói, ta nghe.”

“Thực hiển nhiên thôi, trên núi cái kia Ngô kiện phi cùng hồ lý cái kia Ngô kiện phi, tất nhiên có một là giả !”

“Kia người nào là giả ?”

Chu Bình nhiều có hứng thú truy vấn.

“Ta làm sao có thể biết?”

Từ lệ tiếp xem Chu Bình, một bộ hồn nhiên vô tội biểu cảm.

Chu Bình xuất ra chính mình toàn bộ kiên nhẫn, mỉm cười nói: “Ta đây có thể hay không nhận cho người nói đều là vô nghĩa đâu?”

Từ lệ tiếp dựng thẳng lên hạnh mi, “Hừ” một tiếng, đứng dậy rời đi. Chu Bình xem nàng bóng lưng, cười cười, trái lại tự lại lâm vào trầm tư. Hắc biết từ lệ tiếp từ khí, giờ phút này người càng dễ dàng, nàng lại càng hăng hái, người không

để ý nàng, chỉ chốc lát nữa nàng tự nhiên lại sẽ tìm đến ngươi.

Từ lệ tiếp lại đây đến hồ biên, phía dưới Trương Vũ đám người công tác tựa hồ hấp dẫn nàng, nàng im lặng ở một bên quan khán . Ước chừng một giờ sau, nàng tựa hồ hoàn toàn quên lúc trước bắt khoái, quay đầu xung Chu Bình vẫy tay:“Mau tới đây, thi cốt mau toàn bộ xuất ra !”

Chu Bình đi lên phía trước, quả nhiên, trong hầm thi cốt đã hoàn toàn thoát ly bùn đất che giấu, nhưng lại vẫn duy trì bị mai táng khi tư thế, trống rỗng hai mắt nhìn về phía bầu trời, tựa hồ ở lên án cái gì.

Trương Vũ đám người dựa vào trong tay nhỏ công cụ, lại tại như vậy thời gian ngắn vậy nội lại mau lại hảo hoàn thành công tác, Chu Bình cũng không khỏi theo đáy lòng cảm thấy có chút bội phục.

Trương Vũ cũng thấy được Chu Bình, hân thân cận tiếp đón :“Ngươi cũng xuống dưới nhìn xem đi.”

Chu Bình gật gật đầu, thật cẩn thận nhảy vào trong hầm, lúc này Trương Vũ chính mở ra một cái thu thập mẫu tiểu bịch xóp, đem nhất tiểu tiết thực vật căn tu trạng gì đó để vào trong đó.

“Làm cái gì vậy dùng ?”

Chu Bình tò mò hỏi.

“Này tiết rễ cây dài vào thi cốt trung, phân tích nó niên đại, có thể theo một cái góc độ đến xác minh thi cốt bị mai tồn thời gian.”

Này nghe qua có chút ý tứ, bất quá Chu Bình quan tâm nhất vẫn là phía dưới vấn đề:“Thế nào tài năng xác định khối này thi cốt có phải hay không Ngô kiện phi đâu?”

“Này muốn phiên toái một ít.”

Trương Vũ kiên nhẫn giải thích ,“Có thể đem này đầu lâu chụp thành ảnh chụp, sau đó xem xét tiến vào máy tính,

cùng Ngô kiện phi sinh tiền đầu ảnh chụp tiến hành so đối, bất quá loại này kỹ thuật chỉ có tính lý hình trình phân tích trung tâm tài năng bị.”

“Nga, kia muốn bao lâu thời gian?”

“Này..... Không tốt lắm nói, lạc quan phòng chừng cũng phải nửa tháng đi, nếu vượt qua án tử đặc biệt nhiều, còn phải xếp hàng cái gì.....”

Nửa tháng? Chu Bình hiển nhiên có chút thất vọng, như vậy trường thời gian thế nào cũng có thể lên núi , đến lúc đó đem không quên thi thể cùng ảnh chụp làm cái so đối, cái gì lập tức liền xuất ra , còn cần như vậy phiền toái?

Ở Trương Vũ bên người va li lý, phóng một ít đã thái tốt khác hàng mẫu, trong đó có một trọng đại bạch xộp khiến cho Chu Bình chú ý. Trong đó gì đó thực tạp, tựa hồ có trang giấy, chìa khóa, còn có một cái cũ nát không chịu nổi miền bộ trạng vật phẩm.

Trương Vũ chú ý tới Chu Bình ánh mắt, nói:“Đây là người chết thi thể bàng di vật.”

“Ta có thể nhìn xem cái kia miền bộ sao?”

Chu Bình ánh mắt biểu hiện hẩn tựa hồ có cái gì phát hiện.

“Có thể, bất quá tốt nhất không cần lấy ra, cách này gói to xem.”

Trương Vũ đem bạch xộp đưa tới.

Chu Bình cẩn thận đoan trang cái kia miền bộ. Đó là một biển đồng trạng gì đó, lớn lên ước hai mươi cm, rộng rãi ước mười cm, tuy rằng đã hủ bại lợi hại, nhưng nhìn ra được đến, nó nguyên bản hẩn là có nhất định co dãn .

Chu Bình trên mặt xuất hiện mê hoặc thần sắc, hẩn đem ánh mắt đầu hướng dưới chân kia cụ hài cốt.

Hài cốt lẳng lẳng nằm, nhưng đôi khi không cần thiết ra tiếng, nó cũng có thể nói cho người một ít này nọ.

Kia hài cốt cùng miên bộ lẫn nhau xác minh , kiên định Chu Bình trong lòng đoán, hần đột nhiên thoải mái cười, đối Trương Vũ nói:“Về thể nào xác định thi cốt thân phận, có lẽ ta có thể cho người một cái đề nghị.”

“Cái gì?”

Trương Vũ ngừng tay trung công tác, xem Chu Bình.

“Người có thể tra tra vùng núi lý lâm đông thôn cùng cốc dương thôn hộ tịch ghi lại, xem này hai cái trong thôn ở 197 hai năm có hay không trường thành nam tử mất tích, nếu có, trực tiếp lấy này nam tử ảnh chụp cùng thi hài tiến hành so đối, có lẽ có thể thiếu đi một ít đường vòng.”

“Nhưng là, vì sao đâu?”

Trương Vũ có vẻ có chút mờ mịt.

“Đừng hỏi nhiều như vậy , sự thật hội chứng minh ta là đối .”

Chu Bình đứng lên, trên mặt lại lộ ra suy tư biểu cảm,“Hiện tại khối này thi cốt đối ta điều tra án tử giúp đã không lớn , ta được lập tức đi gặp vài người, có lẽ có thể cởi bỏ phương diện này bí ẩn.”

Trương Vũ nhìn xem Chu Bình, lại nhìn xem kia cụ hài cốt, càng có chút hồ đồ .

Chu Bình không lại nhiều lời, vỗ vỗ Trương Vũ bả vai:“Tái kiến, kết án thời điểm chúng ta lại tụ uống một chén.”

Sau đó hần thân cận cười cười, xoay người thượng mặt đất.

Từ lệ tiếp đi tới, trừng lớn mắt xem hân:“Ngươi vừa rồi nói có ý tứ gì a?”

“Ngươi muốn biết liền đi theo ta, này án tử trọng điểm đã không ở bên này .”

Chu Bình vừa nói, vừa đi thượng rồi núi lộ.

Từ lệ tiếp vội vội vàng vàng cùng Trương Vũ đám người đánh tiếp đón, sau đó đuổi theo, bắt mắt truy vấn:“Ngươi nói mau đi, ngươi có phải hay không phát hiện cái gì ?”

“Ngươi xem đến ta vừa rồi cầm ở trong tay cái kia miên bộ không có?”

“Thấy được, nhưng không có thấy rõ, như thế nào?”

“Ngươi khả năng chưa thấy qua cái kia này nọ. Nhưng ta từ nhỏ ở trong núi lớn lên, đối nó rất quen thuộc .”

Chu Bình lộ ra một chút đắc ý biểu cảm,“Đó là khuôn vác bộ ở đòn gánh trung bộ miên bộ, như vậy đòn gánh các trên vai, không đến mức đem làn da ma phá.”

“Vậy ngươi ý tứ là.....”

“Cái kia chết ở hồ lý nhân là cái khuôn vác. Ta cẩn thận nhìn hài cốt, vai phải rõ ràng so với vai trái thấp, loại này ngày sau cốt cách dị dạng đúng là khuôn vác đặc thù.”

“Không đúng vậy, khuôn vác cũng là hai cái kiên đòi công tác nha?”

Từ lệ tiếp đưa ra một ít dị nghị.

“Nhưng hai vai lực lượng vẫn là có khác nhau , nói như vậy, vai phải thừa trọng thời gian khẳng định hội so với vai

trái dài, người nếu giống ta giống nhau trường kỳ tiếp xúc qua những người này, liền sẽ không có loại này nghi vấn . Ta nói kia hai cái thôn, đều là trước kia nổi danh khuân vác chuyên nghiệp thôn, nơi đó trưởng thành nam tử trên cơ bản đều làm này một hàng -- lúc đó cũng không có tốt như vậy sơn đạo, ngọn núi sơn ngoại vật chất liên hệ đều dựa vào khuân vác đến hoàn thành.”

Nghe Chu Bình nói nhiều như vậy, từ lệ tiếp có chút minh bạch :“Như vậy người này không phải Ngô kiện phi, mà là ngọn núi một cái khuân vác?”

Chu Bình gật gật đầu.

“Nhưng là làm sao có thể đâu? Chu tú anh vợ chồng là tận mắt thấy hắn rơi vào hố lý, sau đó lại tự tay đem hắn mai nha?”

“Này người còn tưởng không rõ?”

Chu Bình bĩu môi,“Hồ tuần khái năm đó đưa đến chu tú anh trong nhà người kia, căn bản là không phải Ngô kiện phi!”

Chương 12 khắp huyết mà chết

Nói xong cái kia khủng bố truyền thuyết sau, thuận bình có vẻ có chút mệt mỏi. Lúc hắn đem tuyệt ngừng tin tức nói cho La Phi cùng không tỉnh thời điểm, trên mặt của hắn cũng không có gì vui sướng biểu cảm.

“Ta mệt mỏi, ta được hồi ốc nghỉ một lát.”

Hắn hữu khí vô lực nói xong, sau đó xoay người, độc tự đi ra cửa phòng.

La Phi xem hắn rời đi bóng lưng, đối không tỉnh nói:“Các người tự lý, này thuận bình cũng coi như một nhân tài .”

“Đúng vậy.”

Không tỉnh trong lời nói hơi có chút bất đắc dĩ ý tứ hàm xúc,“Hắn xử sự quyết đoán, lại có một thân hảo công phu, các tăng nhân đều phục hắn, hiện tại tự lý lớn nhỏ sự vụ, kỳ thật đều là hắn ở xử lý. Ta này trụ trì vị trí, sớm hay muộn là muốn cho hắn .”

“Nga? Hắn hội võ công?”

La Phi không khỏi lại hướng tới thuận bình rời đi phương hướng nhìn nhiều hai mắt. Quả nhiên, tuy rằng liên tục hai cái buổi tối không nghỉ ngơi tốt, đã hiện ra bì thái, nhưng thuận bình đi lại vẫn góc thường nhân nhẹ nhàng nhiều lắm, này theo ở lại trên tuyết này nhẹ nhẹ chính tề dấu chân liền đó có thể thấy được chút manh mối.

Không tỉnh lúc này cũng có chút chống đỡ không được , liên tục đánh ngáp, đích xác, đối như vậy một cái lão nhân mà nói, một ngày này nhiều đến chuyện đã xảy ra đủ để cho nhân tâm lực lao lực quá độ.

Một ngày nhiều đến, này nho nhỏ chùa chiến trung lại có bốn người trước sau từ vong, trừ bỏ một ít quý dị ly kỳ đồn đãi, La Phi đến nay không có nắm giữ gì có giá trị manh mối. Hắn tiếp tục ở không tỉnh trong phòng đợi cũng không có cái gì ý nghĩa, vì thế hắn nhân thể đứng dậy cáo từ, về tới tiền viện khách phòng trung.

Nói thật, La Phi chính mình cũng bắt đầu cảm thấy trí nhớ không tốt, cần nghỉ ngơi . Hắn quyết định trước thả lỏng tâm tình, hảo hảo mà ngủ nó vừa cảm giác lại nói.

Tự lý khác tăng nhân cũng đều là làm cùng La Phi đồng dạng lựa chọn. Tối hôm qua phía trước, bọn họ còn bị “Vô đầu quỷ” Cùng “Hung họa” đồn đãi giáo đặc nhân tâm hoảng sợ, trải qua đêm qua khủng bố sự kiện sau, đại gia thái độ lại lãnh đạm xuống dưới: Sự thật xuất hiện tại mọi người trước mắt, thảo luận cùng đoán đã không cần phải . Mỗi người đều đem sợ hãi thật sâu chôn ở đáy lòng, nơm nớp lo sợ lại không thể nề hà chậm đợi tình thế tiến thêm một bước phát triển.

Cũng may tuyết đã ngừng, hậu viên lực lượng ở hai ba thiên hậu hẳn là có thể lên núi. Tuy rằng liền trước mắt trên núi tình thế mà nói, này có chút xa thủy không hiểu gần khát cảm, nhưng bao nhiêu đều cho khủng hoảng trung mọi người nhóm một ít hi vọng.

Tại như vậy đặc thù dưới tình huống, sớm khóa bị thủ tiêu . Khô mộc tự ở một loại làm người ta hít thở không thông yên tĩnh trung vượt qua La Phi đã đến sau cái thứ hai buổi sáng. Đến buổi sáng khoảng mười giờ, nhà bếp vài cái tăng nhân dẫn đầu đi ra phòng ngủ -- mặc kệ phát sinh tình huống gì, cơm hay là muốn ăn .

La Phi đã ở sau đó không lâu tỉnh lại. Trải qua nặng nề vừa cảm giác sau, hẳn cảm thấy chính mình đầu óc thanh tỉnh rất nhiều. Không được hoàn mỹ là bụng bắt đầu “Thăm thì” kêu lên tiếng. Hắn đứng dậy xuống giường, đẩy cửa đi tới trong viện, một cỗ thần nhiên cơm hương lập tức mãnh liệt kích thích nổi lên hẳn thèm ăn.

La Phi theo này cỗ mùi lập tức về phía sau viện trù gian đi đến. Trù gian cửa, một cái hỏa phu trang điểm tăng nhân cầm trong tay chảo đem, chính hùng hùng hổ hổ về phía nóc nhà phát tiết oán khí.

La Phi theo ánh mắt của hắn xem qua đi, chỉ thấy một cái đen nhánh mèo hoang mau lẹ vô cùng ở nóc nhà thượng xuyên qua hai hạ, sau đó liền biến mất không thấy .

“Điều khi nào thì , còn muốn cùng chúng ta thường thực ăn.”

Kia tăng nhân cảm giận nói xong, đột nhiên, hắn tựa hồ nghĩ tới cái gì, xem mèo hoang rồi đi phương hướng khởi xưởng lãng đến.

La Phi đi đến bên người hắn, hỏi:“Sư phụ, cơm trưa còn có bao lâu có thể hảo?”

Kia tăng nhân còn nhớ thương mèo hoang chuyện, không có trả lời, tự nhủ nói: “Vẫn là nó hảo, muốn đi chỗ nào phải đi chỗ nào, đến vô ảnh đi vô tung, liên cái dấu chân cũng không lưu lại.”

La Phi bỗng dừng ngậy ngấn cả người, giống như trong bóng đêm đột nhiên dấy lên nhất tinh hỏa quang, tăng nhân trong lời nói mãnh liệt đánh sâu vào suy nghĩ của hắn, hắn thậm chí kích động muốn nhin không được kêu to lên.

“Có cây thang không có? Nhanh đi cho ta tìm đến!”

Hắn ban qua tăng nhân bả vai, vội vàng nói xong.

“Cái gì?”

Tăng nhân trong lúc nhất thời còn chưa có lấy lại tinh thần.

“Cây thang. Ta muốn đến nóc nhà đi lên.”

“Nhưng là, người hiện tại đi lên cũng không khả năng đuổi tới nó nha, nó sớm chạy đến ngọn núi đi.”

Tăng nhân kinh ngạc xem La Phi.

“Người có biết cái gì?”

La Phi bản nổi lên gương mặt, “Cho người tìm người phải đi tìm!”

Tăng nhân thế này mới ý thức được sự tình nghiêm túc tính, vội vàng đáp ứng rồi một tiếng, hướng về chính điện phương hướng chạy tới -- phòng chừng nơi đó chính là cây thang gửi địa phương.

Quả nhiên, không 2 phút sau, hắn liền khiêng cái mộc kê chạy trở về. Ở La Phi chỉ huy hạ, hắn đem cây thang

tựa vào nóc nhà thượng.

“La sở trường, người đây là muốn làm gì?”

Không tỉnh bị trong viện huyền não đánh thức , vừa ra ốc liền thấy được này trường hợp, đi tới kinh ngạc hỏi .

“Ta sớm nên nghĩ đến , chỉ hy vọng bây giờ còn không có quá muộn.”

La Phi vừa nói, một bên dọc theo cây thang hướng nóc nhà đi đi.

Không tỉnh vẻ mặt mờ mịt, hần sừng sốt một lát, cũng đi theo La Phi phía sau trèo lên cây thang. Bởi vì tuổi quan hệ, hần động tác so với La Phi đến đời trì hoãn rất nhiều. Lúc hần tới nóc nhà khi, chỉ thấy La Phi chính nhập định bàn đứng ở cách đó không xa, trong đôi mắt chớp động hưng phấn quang mang.

“Chúng ta tới còn không trễ.”

La Phi dùng ngón tay cách đó không xa nóc nhà, “Người xem nơi đó.”

La Phi sở chỉ địa phương đúng là thuận đức phòng ngủ nóc nhà, một hàng thảo nhiên dấu chân theo nơi đó bắt đầu xuất hiện, một đường kéo dài ra hơn hai mươi thước sau, ở nóc nhà biên tiêu thất.

“Đó là ai trụ phòng ở?”

La Phi chỉ vào dấu chân cuối hỏi không tỉnh.

“Hần là thuận bình .”

Bởi vì thân ở nóc nhà, nhìn không tới phòng ở toàn cảnh, không tỉnh chỉ có thể căn cứ phương vị đại khái đoán .

“VẬY KHÔNG SAI .”

La Phi vừa lòng địa điểm đầu, “Cũng chỉ có hấn có thể làm được.”

“La sở trường, ý của ngươi là.....”

Không tỉnh tựa hồ ý thức được một ít cái gì, nhưng lại không thập phần minh bạch.

“Trước đừng hỏi ta .”

La Phi vẫy tay đánh gãy hấn câu chuyện, “Chuyện này không có người so với hấn càng rõ ràng , chúng ta cùng đi tìm hấn.”

Tự rạng sáng hồi ốc sau, thuận bình liền luôn luôn không có xuất ra qua. Trong viện phát sinh lớn như vậy động tĩnh, cũng không có nhìn thấy hấn thân ảnh, này cùng hấn nhất quán phong cách hành sự có vẻ có chút không hợp.

Thậm chí làm La Phi cùng không tỉnh gõ hấn cửa phòng sau, trong phòng vẫn cứ nghe không thấy hấn gì hồi âm.

Dưới tình huống như vậy, La Phi không lại do dự, hấn một cước đá văng kia cũng không rắn chắc cửa gỗ.

La Phi nguyên bản cho rằng thuận bình có khả năng đã lẩn trốn, nhưng ra ngoài hấn dự kiến là, thuận bình không chỉ có ngay tại phòng trong, nhưng lại êm đẹp địa bàn chân ngồi ngay ngắn ở trên giường, thoát nhìn tựa như đang ở luyện công giống nhau. Bất quá hấn là mặt tường mà ngồi, La Phi đám người vào nhà sau, chỉ có thể nhìn đến hấn bóng lưng.

“Ngươi làm gì đâu? Thế nào không mở cửa?”

Không tỉnh khó được bày ra trụ trì uy nghiêm, dùng thét hỏi ngữ khí đối thuận bình nói chuyện.

“Các người..... Không cần tới gần ta!”

Thuận bình khàn khàn thanh âm nói.

“Cái gì?”

Không tỉnh tựa hồ có chút sinh khí, hắn còn tưởng tiến lên khi, La Phi túm ở hắn. Đã biết thuận bình thân phụ võ công, tự nhiên đề phòng hắn làm bạo khởi đả thương người khốn thú chi đầu.

“Các người không cần đi lại!”

Thuận bình lại cường điệu, sau đó hắn dùng một loại tuyệt vọng cùng khủng bố ngữ khí gần từng tiếng nói,“Ta bị ác ma phụ thân .”

“Ác ma?”

La Phi lạnh lùng trả lời,“Chỉ sợ là người chính mình tâm ma đi!”

Thuận bình đầu vai hơi hơi rung động một chút:“Người có ý tứ gì?”

“Cái gì ‘Ác ma’, ‘Quỷ hồn’, đều là dùng để chứng nhân hiểu biết chuyện ma quỷ, chân chính tàn sát bừa bãi là nhân tâm ma. Người hao hết tâm tư, tự cho là thông minh thiết kế chính mình đắc tội đi. Hôm nay sáng sớm tuyết ngừng thời điểm, người khẳng định thực thất vọng đi? Có lẽ xuống lần nữa mười phút tuyết, người ở lại nóc nhà thượng đầu chân sẽ bị hoàn toàn che giấu ở, nhưng là ông trời cố tình không giúp người này việc.”

Thuận bình trầm mặc một lát, thở dài:“Rốt cục vẫn là bị người phát hiện . Bất quá ít nhất lúc đó ta thành công đã lừa gạt người, trời không giúp ta, cũng không đại biểu chính là ta bại bởi người.”

“Nói như vậy, quả thật là ngươi hại chết thuận đức?”

Không tỉnh chỉ vào thuận bình bóng lưng, bởi vì tức giận thủ có chút hơi hơi phát run, “Ngươi vì sao phải làm như vậy?”

“Đã đến hiện tại tình trạng này, ta cũng không có tất yếu lại giấu giếm các ngươi cái gì. Tự lý mất đi này đồ cổ, là ta lấy đi, tiền một trận đến vài cái khách hành hương, chính là ta liên hệ tốt người mua. Trụ trì, ngươi sau này không nhường khách hành hương ở tại tự lý, có phải hay không nghe xong thuận đức đề nghị?”

“Đúng vậy, chẳng lẽ ngươi liền vì vậy ghi hận trong lòng, muốn hại chết hắn?”

“Kia đương nhiên sẽ không.”

La Phi ở một bên chen vào nói nói, “Khi đó hắn đã đắc thủ, tự lý còn lưu bất lưu tức khách hành hương đối hắn đã không có gì ảnh hưởng. Bất quá thuận đức có thể đưa ra như vậy đề nghị, chắc là đã biết một sự tình.”

“Không sai.”

Thuận bình chứng thực La Phi đoán. “Thuận đức tiểu tử này buổi tối không hảo hảo ngủ, đánh võ ta hảo sự. Hắn tuy rằng nhất gan, nhưng cơ trí thật sự, từ đây cả ngày vây quanh ở trụ trì bên người. Ta tuy rằng lấy hắn không thể nề hà, nhưng là biết hắn không dám nói thêm cái gì.”

La Phi trầm ngâm một lát, trên mặt hiện ra chút hồi hận thần sắc: “Thuận đức tử có một phần chỉ sợ vẫn là trách nhiệm của ta. Ngươi xem đến hắn hai ngày trước cùng ta lui tới thân thiết, có thể này động sát khí, có phải hay không?”

Thuận bình gật gật đầu: “Thuận đức quý linh tinh quái, gặp người nào nói cái gì nói, hắn ở không tỉnh trước mặt không dám nói chuyện, ở ngươi la sở trường trước mặt liền vị tất không dám nói.”

“Hắn vẫn là một đứa trẻ, ngươi..... Ngươi thật sự là ngoan độc!”

Không tình đôi thuận đức rất có cảm tình, lúc này khước mắt đã nhìn không được trào ra hai khóa trọc lệ.

La Phi vỗ nhẹ nhẹ chụp không tình bả vai, ý bảo hẳn không chế được chính mình cảm tình.

“Tốt lắm, hiện tại nói nói ngươi là làm như thế nào đi.”

La Phi đôi thuận bình nói, “Này về sau đem làm ngươi thứ nhất lời khai.”

“Ngươi đã phát hiện ta ở lại nóc nhà dấu chân, kế tiếp chuyện cũng sẽ không nan phỏng đoán .”

Thuận bình tạm dừng một lát, tựa hồ ở nhớ lại đương thời tình cảnh, sau đó hẳn tiếp tục nói: “Ngày hôm qua đêm khuya, ta tiên tiến nhập không quên phòng ở, đem hắc thi thể theo thang bộ trung buồng, sau đó ta thay không quên tăng hải, lưng kia cổ thi thể đi đến thuận đức phòng ngủ phía trước cửa sổ. Ở nơi đó, ta đem tăng hải một lần nữa mặc trở lại không quên trên chân, lại định mở cửa sổ hộ, đem thi thể ở trên cửa sổ mã hảo, hình thành muốn đi tiến cửa sổ giả tượng. Làm thuận đức nghe thấy động tĩnh đứng dậy thời điểm, ta đã nhảy lên nóc nhà, thông qua gắn bó một mảnh nóc nhà về tới chính mình ốc tiền. La sở trường, ta nói này đó cùng tượng tượng của ngươi có xuất nhập sao?”

“Cơ bản đều là ăn khóp . Kỳ thật tối hôm qua ta sở dĩ bị ngươi lừa bịp, rất lớn trình độ thượng là vì ta cảm thấy thường nhân không có khả năng ở như vậy thời gian ngắn vậy nội vô thanh vô tức đặt lên nóc nhà -- kia nóc nhà cách mặt đất ít nhất cũng có ba thước cao đi? Tuy rằng trên vách tường có chút địa phương có thể mượn lực, nhưng đối thành ta, thế nào cũng phải ép buộc cái ba năm phút, kia khẳng định sẽ bị cái thứ nhất đi đến trong viện không minh phát hiện . Bất quá, làm ta biết ngươi người mang võ công sau, vấn đề này cũng sẽ không nan giải thích . Kỳ thật, cho dù đại tuyệt thật sự che giấu nóc nhà dấu chân, ta cũng có thể dưới đây suy đoán ra chỉ có ngươi khả năng hoàn thành như vậy gây thủ pháp.”

“Nhưng là nói vậy, ngươi cũng chỉ có thể đoán, mà không có gì chứng cứ .”

Thuận bình trong giọng nói mang theo một ít tiếc hận, tựa hồ ở oán giận ông trời đối hẳn bất công.

“Ngươi..... Ngươi còn nói nói như vậy, ngươi thật sự là không biết tình ngộ, thiện ác đều có nguyên nhân, nhân quả báo ứng, đều có thiên lý, này đó phạt hiệu ngươi đều đọc được chạy đi đâu ?”

Không tỉnh ức không được trong lòng tức giận, kích động thét hỏi, “Nhu vậy không quên sư đệ đâu? Còn có kia chết đi hai cái khách nhân, bọn họ lại nơi nào đắc tội ngươi? Ngươi lại là dùng cái gì thủ đoạn đối đãi bọn họ?”

Thuận bình gục đầu xuống, không biết suy nghĩ cái gì. Một lát sau, hẩn âm u hỏi: “La sở trường, ngươi cũng tưởng hỏi ta như vậy sao?”

“Đúng vậy.”

La Phi thực nghiêm cẩn trả lời, “Ngươi cũng biết, ta căn bản không tin tưởng cái gì ‘Ác quỷ’ cùng ‘Thần bí lực lượng’ cách nói, bất quá ngươi bố này đó mê trận quả thật đã lừa gạt ta, ta đến nay nhìn không ra trong đó rõ ràng. Hi vọng ngươi có thể nói với ta trong đó chân tướng, ta cam bái hạ phong.”

“A..... A..... A.....”

Thuận bình đột nhiên cười gượng lên, kia tiếng cười lý trần ngập tuyệt vọng cùng sợ hãi, nghe qua càng như là một loại nức nở, làm người ta mao cốt từng nhiên.

“Ngươi sai lầm rồi.”

Hẩn cảm cổ họng nói, “Ngươi cho là này cũng là ta bày ra mê trận? Không, kia theo ta không có gì quan hệ! Ác ma liền tại đây cái chùa chiến lý, hẩn đã bỏ lên ta, các ngươi..... Các ngươi không cần cấp, nó cũng tới tìm các ngươi!”

“Ngươi đang nói cái gì?”

La Phi cảm giác được thuận bình cảm xúc có chút không khống chế được, hẩn xông về phía trước một bước, đem không tỉnh kéo đến chính mình phía sau, đồng thời lớn tiếng quát lớn nói, “Ngươi xoay người lại!”

“Ngươi cho là ta như vậy ngồi là cùng các ngươi giả bộ sao? Ta ở vận công, ta muốn cùng nó hợp lại liễu mạng, ta sẽ không cứ như vậy nhận thua!”

Thuận bình lời nói tuy rằng cường ngạnh, trong giọng nói lại lộ ra một loại sắp chết bi ai.

“Nhưng ta đúng là vẫn còn trốn bắt quá, các người cũng trốn bắt quá!”

Ngừng một lát sau, hắn nói như vậy , chậm rãi quay đầu.

La Phi cùng không tỉnh đồng thời kinh hô một tiếng, hướng chính mình phía sau lui một bước.

Giống như chết đi hồ tuần khái giống nhau, thuận bình trên mặt giờ phút này cũng là phù thùng không chịu nổi, hai ti tinh tế huyết tuyến theo hắn đỏ đậm hai mắt thâm xuất ra!

Chương 13 mạnh mỗi sơ hiện

Chu Bình ở ngoại vi điều tra cũng tiến nhập mấu chốt giai đoạn. Xác định chết vào chu tú anh gia tính trung nam tử không phải Ngô kiện phi sau, Chu Bình đối phát sinh ở hai mươi năm trước này chuyện cũ có một cái tân đoán rằng. Bất quá liền trước mắt nắm giữ tình huống đến xem, này đoán rằng tuy rằng có thể giải thích một ít bại lộ xuất ra chuyện thực, nhưng là tồn tại rất nhiều không hợp tình lý địa phương. Chu Bình mãnh liệt cảm giác được, hắn sở hiểu biết gì đó thiếu mỗi cái trọng yếu khâu đoạn, này khâu đoạn đối với mặc tiếp sở hữu đã biết mạnh mỗi có không thể thay thế tác dụng.

Bởi vì vội vàng muốn biết rõ này trong đó kết quả, Chu Bình hành tẩu ở rời núi tuyết kính thượng khi, bộ pháp thậm chí so với sáng sớm vào núi thời điểm còn muốn mau chút, không quá nhiều lâu, từ lệ tiếp còn có chút theo không kịp .

“Người đi chậm một chút được không?”

Nàng rút cục nhìn không được khởi xương bực tức đến, tuy rằng là rét lạnh tuyết sau đầu mùa đông, nhưng trán của nàng lúc này đã chảy ra trong suốt mồ hôi.

Chu Bình nhìn đến nàng quần tướng, không khỏi cũng cảm thấy có chút đau lòng. Hắn dừng lại cước bộ, thật có lỗi cười cười:“Chúng ta nghỉ một lát đi.”

Từ lệ tiếp gật gật đầu, đột nhiên, trong mắt nàng thả ra hưng phấn sắc thái, chỉ vào Chu Bình phía sau xa xa đàn sơn:“Người mau nhìn bên kia!”

Chu Bình quay đầu lại, theo từ lệ tiếp sở chỉ phương hướng xem qua đi, chỉ thấy nguyên bản âm mai dày đặc trên bầu trời, một vòng mặt trời đỏ chính ương ngành nhô đầu ra, sáng lạn ánh mặt trời xuyên qua đàn vùng núi kẽ hở, cấp trắng như tuyết Tuyết Vực độ thượng một tầng lưu tinh màu vàng áo khoác.

“Thật xinh đẹp!”

Từ lệ tiếp hoàn toàn quên mệt nhọc, nhẹ giọng tán thưởng .

Đắm chìm trong đã lâu giữa ánh nắng, Chu Bình dường như tiến nhập thế giới kia, tâm tình bỗng chốc trở nên mở rộng đứng lên. Nếu loại này hảo thời tiết bảo trì đi xuống, như vậy bị phong tỏa sơn đạo hẳn là rất nhanh có thể bị đã thông, đến lúc đó trên núi sơn hạ cát dấu tình tiết vụ án cũng chắc chắn bại lộ tại đây vô không bất nhập sáng lạn hào quang trung.

Tâm tình trở nên khoái trá , hai người một đường chuyện trò vui vẻ, tựa hồ đi lại cũng nhẹ nhàng rất nhiều. Khoảng bốn giờ chiều, bọn họ về tới chân núi nam mình sơn phái xuất sở.

Sở lý đại bộ phận đồng chí đều đi theo vương phó sở trường khơi thông sơn đạo đi, chỉ có gừng sơn cùng đoạn tuyết minh lưu thủ ở điều tự cương vị thượng. Biết Chu Bình sau khi trở về, bọn họ đều tụ tập đến hình trình khoa trong văn phòng.

Từ lệ tiếp cùng sở lý lão bằng hữu gặp nhau, cao hứng cho nhau đánh tiếp đón.

Chu Bình chờ bọn hắn hàn huyên xong rồi, lập tức đem lời ngữ dẫn hướng chính đề:“Kia vài cái người nhà còn tại sở lý sao?”

“Những người khác đều tạm thời trở về nghỉ ngơi , chờ sơn đạo thông sau lại qua.”

Gừng sơn hồi đáp,“Chỉ có cái kia Ngô Yến Hoa luôn luôn không chịu đi, nhất định phải chờ gặp chính mình trương phu.”

Chu Bình gật gật đầu, hắn hiện tại muốn nhất gặp nhân đúng là Ngô Yến Hoa:“Kia nàng nhân ở đâu đâu?”

“Ở phòng khách lý đang ngủ, nghe nói ngày hôm qua một đêm cũng chưa chợp mắt.”

Phụ thân ly kỳ chết vào trên núi, trương phu tình huống không rõ, chỉ sợ là lại kiên cường nữ tử cũng khó lấy thừa nhận như vậy song trọng tâm lý dày vò. Chu Bình đang ở cân nhắc có phải hay không nên nhường nàng tiếp tục nghỉ ngơi một hồi, Ngô Yến Hoa lại chính mình theo ngoài cửa tìm tiến vào.

“Chu khoa trưởng, hiện tại có cái gì tin tức sao?”

Nàng ôn nhu thanh âm hiện tại làm cho người ta một loại suy yếu cảm giác, tuy rằng nàng thực nỗ lực ở trên mặt xả ra một tia mỉm cười, nhưng tiêu tụy tâm lực vẫn là thông qua hỗn độn phát sao cùng thoáng trắng bệch sắc mặt vô pháp che giấu hiện ra.

Cho dù tại như vậy dưới tình huống, thanh xuân tịnh lệ từ lệ tiếp xem này so với chính mình lớn hơn mười tuổi nữ nhân, vẫn không khỏi vì này trên người tràn đầy cổ điển khí chất sở khuynh đảo, hâm mộ ánh mắt trung thậm chí âm thầm hiện ra một tia ghen tỵ.

“Trên núi vẫn là không có thể liên hệ đến, bất quá hiện tại có một chút tình huống mới cần hướng người hiểu biết một chút.”

Chu Bình chỉ chỉ bàn làm việc đối diện sofa, “Mời ngồi hạ nói đi.”

“Cám ơn.”

Ngô Yến Hoa lễ phép hạm vuốt cằm, thi thi nhiên ngồi xuống, sau đó trợn to hai mắt sâu lo xem Chu Bình.

Chu Bình ở Ngô Yến Hoa trước mặt qua lại đi thông thả vài bước, tựa hồ ở lo lắng nên theo chỗ nào nói lên, sau đó hần mở miệng hỏi nói: “Phụ thân người bị hồ tuần khám cứu đi, là ở 197 hai năm?”

“Là.”

“Các người sau này đi tìm hần, phát hiện hần mất tích, đó là khi nào thì?”

“197 sáu năm đi.”

Này cùng hồ sơ thượng ghi lại 197 tám năm cam chịu tử vong, 197 sáu năm đăng ký mất tích tình huống là ăn khớp.

“Ân.”

Chu Bình đi trên một bước, ánh mắt sáng ngời, “Vì sao hội cách thời gian dài như vậy?”

Ngô Yến Hoa hơi hơi khóa khỏi mày, trầm mặc không nói.

“Người trên tay đội cái kia là nhẫn cưới đi?”

Chu Bình đột nhiên ngừng điệu vừa chuyển, hỏi ra như vậy vấn đề, ở đây nhân không khỏi đều cảm thấy có chút đột ngột. Kia mai rất khác biệt màu bạc nhẫn mang ở Ngô Yến Hoa mảnh khánh tay trái trên ngón giữa, tuy rằng phi thường dẫn nhân chú mục, nhưng nó cũng hiện tại thảo luận sự tình có thể có cái gì quan hệ đâu?

Ngô Yến Hoa lại kinh ngạc xem hắn, bất quá nàng vẫn là gật gật đầu, xem như làm trả lời.

“Ta chú ý tới, kia mặt trên có khắc của các người kết hôn ngày, 197 năm năm tháng mười.”

Chu Bình sửa sang lại chính mình ý nghĩ, tiếp tục nói, “Kỳ thật ở 197 bốn năm, đối văn hóa giới nhân sĩ hãm hại cũng đã đình chỉ, các người hẳn là lập tức đi đem Ngô kiện phi tiếp trở về mới đúng a. Vì sao hội đợi dài như vậy thời gian? Hơn nữa trước đó các người liền cử hành hôn lễ, này tựa hồ có chút không quá thỏa đáng đi?”

Nghe Chu Bình như vậy một phần tích, từ lệ tiếp bọn người có chút ngộ ra vị nhân. Đích xác, ở trường bối đi về phía chưa biết dưới tình huống, hai người không đi tìm kiếm, mà vội vã thành hôn, không thể không nói là một cái khác thường hành động. Đại gia không khỏi đều đem nghi hoặc ánh mắt đầu hướng về phía Ngô Yến Hoa.

Ngô Yến Hoa mân môi, trầm mặc một lát sau, nàng thở dài, nói: “Đây là ta chủ ý, trước kết hôn, sau đó lại đi tìm kiếm phụ thân ta.”

“Vì sao đâu?”

Chu Bình đối như vậy trả lời cũng không ngoài ý muốn, hắn quan tâm là trong đó che giấu nguyên nhân.

“Lại nói tiếp cũng đơn giản thật sự.”

Ngô Yến Hoa lộ ra một tia cười khở,“Bởi vì ta phụ thân cũng không tán thành hai chúng ta hôn sự.”

Chu Bình gật đầu trầm ngâm , hấn chính thuận lợi từng bước một mại hướng chính mình sở truy tìm đáp án.

Chương 14 nguy huyền một đường

Sau giữa trưa khô mộc tự một mảnh yên tĩnh, sáng lạn ánh mặt trời tựa hồ chút không có thể quét tới bao phủ ở này trên không âm mai.

Ước chừng nửa giờ trước, thuận bình đình chỉ hô hấp, thẳng đến cuối cùng một khắc, hắn vẫn cứ vẫn duy trì ngồi ngay ngắn vận công tư thế. Tuy rằng trong lòng sớm tuyệt vọng, nhưng thuận bình chưa bao giờ buông tha cho cùng hắn sở miêu tả cái kia “Nhìn không thấy ác ma” Tiến hành sinh tử so đo, hắn loại này cường hãn cùng cứng cỏi tính cách khiến cho ở sinh mệnh cuối cùng thời khắc thắng được La Phi một chút hảo cảm.

Trải qua vài cái giờ kiên trì, thuận bình cuối cùng vẫn là bại hạ trận đến. Bởi vì hắn ở trong chùa danh vọng cùng địa vị rất cao, thuận bình tử khiến cho hợp tử tăng chúng khủng hoảng, mà hắn sở miêu tả qua cái kia truyền thuyết cùng “Ác ma” Cũng bởi vì hắn tử trở nên như thế chân thật. Ở đại gia trong tưởng tượng, kia “Ác ma” Tựa hồ chính không kiêng nể gì quan sát ngọn núi này trung cô tự, tìm kiếm kế tiếp bị cắn nuốt mục tiêu.

Dưới tình huống như vậy, vì không chế cục diện, La Phi nhường sở hữu nhân đều trở lại chính mình phòng ngủ, không có đặc thù nguyên nhân, không được tùy ý xuyên môn hoặc ra ngoài đi lại. Khô mộc tự chỉ một thoáng trở nên không khí trầm lắng.

Xử lý hoàn này hết thấy sau, La Phi đi tới trụ trì không tĩnh phòng ngủ. Hắn ngồi ngay ngắn ở trước bàn, xuất thần xem thuận bình lấy tới được kia đôi “Vô đầu thảo” Lâm vào trầm tư.

Không tĩnh xa xa ngồi ở chính mình trên giường, vẻ mặt bất an, vài lần muốn mở miệng, nhưng lại lo lắng đã quấy rầy La Phi ý nghĩ.

Thật lâu sau sau, La Phi theo này thực vật trung lấy ra một gốc cây bộ dạng nhất to mọng, lấy đến trước mắt cẩn thận đoan trang. Tuy rằng đã cách thủy có mười mấy cái giờ, nhưng nó hành diệp vẫn cứ xanh biếc tỏa sáng, lộ ra một loại hơi quý dị sắc thái dạt dào sinh cơ.

“Đến từ ‘Tử vong cốc’ vô đầu thảo.”

La Phi nhẹ nhàng mà lầm bầm lầu bầu, “Người thật là ác ma thiệp mời sao?”

Một bên không tỉnh lúc này rốt cục nhìn không được đã mở miệng:“La sở trường, này này nọ bây giờ còn là không cần gấp mặt hảo, thuận bình bị chết không minh bạch”

La Phi nghe ra không tỉnh trong lời nói lời ngầm, vốn thuận bình hù chết thuận đức hẳn là chính là toàn bộ sự kiện trung một cái nhạc đệm, nhưng lập tức thuận bình lý kỳ chết đi, kết hợp cái kia truyền thuyết, không thể không làm cho người ta có điều liên tưởng: Thuận ngay ngắn là vì tiếp xúc này đó “Vô đầu thảo” Mới đưa tới “Tử vong cốc” Trung ác ma.

La Phi buông trong tay thực vật, nhìn nhìn không tỉnh:“Người nếu thật sự sợ hãi, một lát ta giúp người đem mấy thứ này cầm lại không quên trong phòng đi, dù sao ta đã chạm qua .”

Không tỉnh lo lắng La Phi sinh ra không hờn giận tâm tình, bất an xê dịch thân thể, sàu mi khổ kiềm nói:“La sở trường, người chớ có trách ta miệng lưỡi, chuyện này hiện tại quả thật có chút huyền diệu, rất khó nói thanh có hay không này trong truyền thuyết nhân tố tồn tại.”

Ngừng lại một chút, hẳn xem La Phi, dùng thử miệng hỏi,“Vừa rồi ở thuận bình trong phòng thời điểm, người nghe thấy được không có?”

La Phi gật gật đầu, hẳn biết không tỉnh đang nói cái gì. Thuận bình tắt thở thời điểm, hai người bọn họ đều đi thám qua thuận bình hơi thở. Cùng không quên, hồ tuần khảo thi thể giống nhau, thuận bình trên người cũng có thần nhiên cổ quái mùi. Xem ra không tỉnh lúc đó cũng chú ý tới điểm này.

“Nghe thấy tới cái loại này mùi, ta đã nghĩ khởi hai mươi năm trước tình hình. Đương thời không quên tựa như bị ác ma phụ thân giống nhau, mà hiện tại, cái kia ác ma lại đã trở lại.”

Không tỉnh ánh mắt lóe ra , hiện ra trong lòng sợ hãi.

“Hai mươi năm trước ác ma?”

La Phi tiếp không tỉnh trong lời nói trà, nhẹ nhàng sờ sờ chính mình cằm,“Kia ở hai mươi năm trước, này ác ma là thể nào bị chế phục đâu?”

Không tỉnh sừng sốt một lát, thì thảo nói:“Có lẽ chỉ có sư phụ ta mới biết được, kia ác ma bị phong chế ở hạ trung, mà lúc này lại bị phóng ra.”

Nói tới đây, không tỉnh lắc lắc đầu, này đó tuy rằng là hấn trong lòng đoán rằng, nhưng hấn chính mình cũng cảm thấy loại này giải thích thật sự có chút rất ly kỳ .

La Phi trầm mặc không nói, hấn chính theo chính mình ý nghĩ đi xuống dưới . Nguyên bản như một mảnh sương mù dày đặc bần đủ loại bí ẩn trung, hiện tại xuất hiện một cái nho nhỏ điểm sáng, hấn tựa hồ thấy được chiếu sáng lên toàn cục hi vọng, nhưng này điểm sáng lại bị mấy tầng sa mỏng bao vây lấy, lập loè, mơ hồ bất định, làm cho người ta khó có thể nắm lấy.

Bỗng nhiên, thuận hoà hoang mang rối loạn trương trương đẩy cửa tiến vào, đánh gãy La Phi suy nghĩ.

“Các người mau đi qua nhìn xem đi.”

Hấn hơi thở bất định nói,“Thuận huệ cùng vài cái sư huynh lên lút muốn xuống núi đâu.”

Không tỉnh lập tức đứng lên:“Xuống núi? Vì sao?”

“Bọn họ nói..... Bọn họ nói không thể đãi ở tự lý chờ chết.”

Tiểu hòa thượng vừa nói, một bên có chút sợ hãi phiêu La Phi liếc mắt một cái.

La Phi nhíu mày:“Bọn họ hiện tại nhân ở đâu đâu?”

“Đã đến tiền viện .”

“Thật sự là thêm phiền!”

Không tỉnh vội vã liền hướng ngoài cửa đi đến, “La sở trường, ngươi yên tâm, ta nhất định đem bọn họ kêu trở về.”

La Phi cũng đứng lên, bước nhanh vượt qua không tỉnh, thuận hoà tắc chạy chậm thường ở hai người đằng trước dẫn đường.

Rất nhanh, ba người liền xuyên qua chính điện, đi tới tiền viện. Thuận huệ cùng mặt khác hai cái tuổi trẻ tăng nhân đang đứng ở chùa chiền cửa mọi nơi nhìn quanh, một bộ do dự bộ dáng, tựa hồ đang chờ đợi cái gì.

Nhìn đến thuận hoà mang theo không tỉnh cùng La Phi tiến đến, thuận huệ đám người hiển nhiên có chút ngoài ý muốn. Bọn họ cấp tốc thảo luận vài câu, đột nhiên tất khai chân, chạy lên xuống núi tuyết kính.

“Mau, mau gọi trụ bọn họ, làm cho bọn họ đừng chạy!”

Không tỉnh hận không thể một bước cướp đến cửa, đuổi theo này vài cái nhất gan mà mù quáng tên, bắt đắc dĩ đi đứng mất linh, chỉ có thể bắt đắc dĩ phân phó chạy ở dẫn đầu phía trước thuận hoà.

Thuận hoà đem hết toàn lực đuổi theo ra đi, đứng ở sơn đạo khẩu lớn tiếng la lên : “Sur huynh, đừng chạy ! Trụ trì cho các ngươi trở về!”

Nhưng mà thuận huệ đám người không chút nào lưu lại, ngược lại nhanh hơn xuống núi bộ pháp, thậm chí liên đầu cũng không có hồi một chút. Bởi vì đường khi ẩm khó đi, thuận huệ còn quăng ngã một cái té ngã, bắt quá hấn lập tức liền bò lên, xem ra cùng tiếp tục ở lại trên núi sợ hãi so sánh với, điểm ấy đau đớn thật sự tính không xong cái gì. Còn lại hai người cũng đều là đi lại lão đạo, có vẻ chật vật không chịu nổi.

Chờ không tỉnh thở hồn hên đuổi tới xuống núi lộ khẩu khi, thuận huệ ba người đã duyên sơn đạo chạy ra năm mươi nhiều thước, mắt thấy là đuổi không kịp .

“Sơn đạo không thông, các ngươi làm cái gì vậy đi nha!”

Không tỉnh xem bọn họ bóng lưng, gấp đến độ thẳng dậm chân, khả lời hấn nói đã vô pháp truyền đến thuận huệ đám người trong tai .

“Quên đi, làm cho bọn họ đi thôi.”

La Phi đỏ có vẻ lạnh nhạt một ít, “Chờ bọn hấn phát hiện không thể đi xuống thời điểm, tự nhiên còn có thể trở về.”

Không tỉnh bất đắc dĩ lắc lắc đầu: “Cũng chỉ có như vậy, ai, chúng ta trở về đi.....”

“Trụ trì, ta cũng hỏi ổng đi sao?”

Thuận hoà ôm ngực hỏi, khả năng bởi vì vừa rồi tới tới lui lui chạy đến quá mau, sắc mặt của hấn thoát nhìn không tốt lắm, nói chuyện trung khí cũng trở nên có chút không đủ.

La Phi ngưng mắt xem thuận hoà, tránh qua một tia khác thường thần sắc.

“Người đi về trước đi, ta cùng trụ trì còn có chút lời muốn nói.”

Hấn hướng về phía tiểu hòa thượng nói.

Thuận hoà đáp ứng rồi một tiếng, độc tự một người hướng tự Lý tẩu đi.

La Phi thần sắc ác liệt, nhìn theo thuận hoà thân ảnh biến mất ở chính điện sau.

“La sở trường, có cái gì không đúng không?”

Không tỉnh nhìn ra một ít dị thường.

La Phi nắm bắt chính mình cảm, trầm ngâm một lát, nói:“Đợi lát nữa phân phó cá nhân, coi chừng thuận hoà phòng ở, không muốn cho hấn xuất ra . Buổi tối ăn cơm, cũng làm cho người ta cho hấn đưa đi thôi.”

“Vì sao?”

Không tỉnh trong lòng nhin không được “Lộp bộp” một chút, sinh ra một loại mãnh liệt dự cảm chẳng lành.

“Người không có chú ý tới sao? Thân thể hấn tình huống thật không tốt, ánh mắt cũng có chút đỏ lên.”

“La sở trường, người là nói.....”

Không tỉnh ý thức được La Phi trong lời nói lời ngầm, vừa vội lại sợ, nói chuyện thanh âm đều có một chút vi phát run .

“Ta cũng chỉ là dự phòng vạn nhất, tốt nhất là chuyện gì cũng không có.”

La Phi đối không tỉnh nói xong trấn an trong lời nói, sau đó thật dài hô khẩu khí, nhìn ra được đến, chính hấn cũng là tâm sự trùng trùng.

Không tỉnh có chút mờ mịt xem La Phi:“Kia nếu có sự đâu? Nên làm cái gì bây giờ?”

La Phi trầm mặc , này cũng là hấn đang ở đau khổ suy tư vấn đề.

“Chờ đợi cứu viện.”

Sau một lúc lâu sau, hấn rốt cục mở miệng, cấp ra như vậy một đáp án. Ở không tỉnh thất vọng trong ánh mắt, hấn ngẩng đầu nhìn xem rộng lớn bầu trời, màu vàng ánh mặt trời chiếu vào trên mặt của hấn, mà La Phi trong lòng lại ở từng đợt lạnh cả người. Có lẽ hiện tại chỉ có hấn tối rõ ràng, tình thế đã đến một cái thể nào ác liệt nông nổi!

Không tỉnh cười khở một chút, bắt quá mặc kệ nói như thế nào, đã đang chờ đợi, vậy còn có hi vọng.

“Đi về trước đi.”

La Phi vừa nói một bên mại động cước bộ, “Có một số việc, ta được một người yên tĩnh cẩn thận suy nghĩ.”

Hai người một trước một sau lại về tới không tỉnh trong phòng, lần này La Phi cũng không tính toán ở lâu, hấn đến mục đích chỉ là vì bang không tỉnh đem trong phòng vô đầu thảo thanh lý đi ra ngoài.

Thuận bình đem vô đầu thảo mang vào phòng thời điểm, là dùng nhất kiện màu đen trường y đánh thành bao vây mang theo . La Phi phía trước luôn luôn đều không có rất lưu ý cái này quần áo, hiện tại hấn nếu thứ đem cái này quần áo đánh thành bao vây khi, lại phát hiện này chẳng phải nhất kiện phổ thông tăng y.

Chính xác ra, này cũng không thể xem như nhất kiện quần áo, nó càng như là nhất kiện áo choàng. Tương đối kỳ lạ là, ở nó vạt sau chỗ mang theo đỉnh đầu liên y mũ, có chút cùng loại cho châu Âu thời trung cổ tăng lữ phục sức.

“Đây là nhất kiện cái gì quần áo?”

La Phi đem trường y linh khởi đầu khai, xem cái kết quả.

Không tỉnh lờm liếc mắt một cái, trả lời: “Đây là không quên sư đệ mặc cúng bái hành lễ phục.”

“Cúng bái hành lễ phục?”

La Phi có chút không quá minh bạch.

“Không quên đối thần quái bói toán nhất loại gì đó rất nghiên cứu, phụ cận sơn dân gia đã chết nhân, có khi hội thỉnh hấn đi làm một ít siêu độ cúng bái hành lễ, đây là chuyên môn ở loại này trường hợp hạ mặc quần áo.”

La Phi đốt đầu, tựa hồ nghĩ tới cái gì, sau đó hắn đem quần áo thiếp đến trước mũi nghe nghe.

Không tỉnh thay đổi sắc mặt: “Này quần áo cũng có cái loại này mùi?”

La Phi thân nhiên “Ân” một tiếng, thoát nhìn này kết quả từ lúc hắn dự kiến bên trong. Hắn dùng quần áo đem kia đôi thảo một lần nữa bao hảo, đứng dậy chuẩn bị rời đi.

“Ta đem này đó đều mang đi.”

Hắn nói.

Không tỉnh xem cái kia bao vây, lộ ra chán ghét cùng sợ hãi biểu cảm, ước gì này đó kỳ quái gì đó biến mất càng xa càng tốt.

“Hậu viên khi nào thì có thể lên núi?”

Ở La Phi sắp đi ra cửa khẩu thời điểm, không tỉnh hỏi một câu.

“Hai ba thiên sau đi. Nếu thời kì xuống lần nữa tuyết trong lời nói, sẽ không hảo nói.”

La Phi ngẩng đầu nhìn trông cửa ngoại bầu trời, lạc nhật ánh chiều tà tựa hồ ở nói cho hắn loại này khả năng tính chẳng phải rất lớn.

“Hai ba thiên.....”

Không tỉnh thì thảo tự nói, ai biết trong khoảng thời gian này trung còn có thể phát sinh cái dạng gì sự tình?

La Phi lý giải không tỉnh tâm tình, nhưng là hiện tại, trừ bỏ chờ đợi, bọn họ còn có thể làm được gì đây?

Trẻ trai khi, thuận huệ, thuận hoà đám người biến mất khiến cho các tăng nhân chú ý, về thuận hoà đã bị ác ma phụ thân đồn đãi bắt đầu ở nói lý ra khe khẽ truyền bá mở ra. Mà thuận hoà tình huống cũng quả thật không tha lạc quan, hắn đã nằm trên giường không dậy nổi, tuy rằng còn chưa có xuất hiện mất khẩu đồ máu khủng bố bệnh trạng, nhưng La Phi trong lòng rõ ràng, nếu không áp dụng thi thổ, kia chính là sớm muộn gì sự tình mà thôi.

Nên áp dụng cái dạng gì thi thổ đâu? Sự cách hai mươi năm, đến từ “Tử vong cốc” ác ma lại buông xuống , mà chế phục ác ma phương pháp hiện tại lại thành một cái mê.

Vùng núi ban đêm tối đặc biệt nhanh chóng. Thái dương xuống núi sau, sắc trời rất nhanh liền toàn đen xuống dưới. Dựa theo La Phi phân phó, đại gia đều tự trở lại chính mình trong phòng, ở một mảnh mê mang cùng bất an không khí trung, khô mộc tự nghênh đón lại một cái trầm tịch đêm đen.

Lúc này, buổi chiều trộm đi đi ra ngoài thuận huệ chờ ba người chính gian nan tiến lên ở về chùa trên đường. Bọn họ vốn định thoát đi kia tòa bị khủng bố bao phủ cô tự, nhưng thật vất vả đi đến giữa sườn núi, lại phát hiện tuyết động phong bế sơn đạo, căn bản không có xuống núi khả năng. Áo tường bị đánh nát , bọn họ chỉ có thể chán nản lựa chọn trở về đi, trên núi tình huống tuy rằng làm người ta sợ hãi, nhưng ít ra nơi đó còn có ăn có trụ, không đến mức đông lạnh tẻ ở tuyết trung.

Mới vừa đi ra cửa chùa kia cổ hưng phấn sức mạnh lúc này đã đảo qua mà quang, bọn họ kéo mỗi một thân hình, từng bước một ai đến cửa chùa khẩu khi, đã là đêm khuya thời gian . Tự lý mọi người đều đã tiến vào ngủ say trung, toàn bộ chùa chiến đông nghìn nghịt , một mảnh tĩnh mịch.

Đi mà quay lại vốn sẽ không là cái gì sáng rọi sự tình, hơn nữa ba người sớm sức cùng lực kiệt, vì thế quyết định không lên tiếng trương, đều tự lén lút hồi ốc nghỉ ngơi.

Một bước tiến hậu viện, thuận huệ liền có một loại kỳ quái cảm giác, hắn tổng cảm thấy âm thầm có một đôi mắt ở nhìn chăm chăm chính mình, nhưng lại không biết cảm giác này nguyên cho phương nào. Lúc hắn đi đến chính mình ốc tiền muốn mở cửa thời điểm, loại cảm giác này trở nên càng thêm mãnh liệt, hắn nhận không được xoay người lại, mọi nơi nhìn quanh .

Đột nhiên, trước mắt xuất hiện cảnh tượng như rồng hấn há to miệng, thật lớn sợ hãi áp bách hấn ngực, cơ hồ làm này hít thở không thông!

Thượng ở trong sân hai cái đồng bạn chú ý tới thuận huệ kỳ quái biểu hiện, bọn họ theo thuận huệ ánh mắt xem qua đi, nhất thời cũng sững sờ ở tại chỗ, vẻ mặt hãi dị biểu cảm.

Một cái bóng đen đang đứng ở không quên ký túc xá nóc nhà thượng, vẫn không nhúc nhích như nhập định bình thường. Tuy rằng bóng đêm mờ lung, nhưng nương tuyết quang làm nổi bật, có thể tinh tường nhìn ra, đây là một cái không có đầu hình người!

Bởi vì thuận huệ phòng ngủ cùng không quên phòng ngủ tương đối, lúc này này bóng đen đối thuận huệ hình thành một loại trên cao nhìn xuống “Nhìn gần” Cảm giác, thuận huệ tại đây loại khủng bố dưới áp lực, hai chân như nhũn ra, không tự chủ được sau này rút lui. Cảnh này khiến hắn gót chân bán ở tại trước cửa trên bậc thềm, thân thể tùy theo sau này quăng ngã đi xuống.

Cửa phòng bị thuận huệ này vừa ngã cấp phá khai, kia “Răng rắc” tiếng vang kích thích thuận huệ, khiến cho hắn trống rỗng đầu óc một lần nữa vận chuyển đứng lên.

“Người tới a! Vô đầu quỷ, vô đầu quỷ!”

Hắn dất cổ họng kêu la, thoáng biến điệu thanh âm lập tức xé rách yên lặng bầu trời đêm.

Các phòng ngủ lập tức đều có phản ứng, có người kéo sáng đăng, có người khăn cấp nhảy xuống giường xuất môn xem xét, nhất gan tắc đải ở trong phòng run giọng hỏi.

Không quên nóc nhà thượng cái kia bóng đen giờ phút này cũng bắt đầu chuyển động, “Nó” Tựa hồ sợ hãi bại lộ ở dưới ánh đèn, dọc theo nóc nhà về phía trước viện phương hướng chạy tới, rất nhanh liền biến mất trong bóng đêm.

Trước hết đoạt ra óc vài cái tăng nhân đều thấy được này một màn, kia quỷ dị thân hình đồng dạng làm bọn hắn trợn mắt há hốc mồm.

Liền mấy ngày này đồn đãi trung “Vô đầu quỷ” Lúc này rốt cục xuất hiện tại mọi người trước mắt!

“Truy! Bắt lấy ‘Nó’!”

Không biết là ai đầu tiên hét to một tiếng, đè nén ở mọi người trong lòng sợ hãi nhất thời bùng nổ thành một loại cùng chung mối thù lực lượng, vài cái tuổi trẻ gan lớn tăng nhân cùng hướng về tối om tiền viện đuổi theo đi qua.

Lúc này không tỉnh cũng đi tới trong viện, hấn cũng không có thấy nóc nhà thượng bóng đen, ở tại giải đại khái tình huống sau, hấn lập tức mang theo còn lại các tăng nhân chạy tới tiền viện. Chỉ thấy lúc trước truy tới được kia vài cái tuổi trẻ tăng nhân đang đứng ở tây thủ khách phòng tiền, đều là một bộ không biết làm sao bộ dáng.

“Sao lại thế này?”

Không tỉnh vội vã tiến lên hỏi, “‘Nó’ chạy đi nơi đâu ?”

Phụ cận vài cái tăng nhân cũng không nói chuyện, đều đem ánh mắt đầu ở tại một người tên là thuận trí đại cao vóc trên người.

Thuận trí bình thường ở trong chùa có chút lỗ mãng, thường xuyên bị thuận bình răn dạy. Ở vừa rồi nhảy vào tiền viện kia bát tăng nhân trung, hấn chạy ở tại dẫn đầu phía trước, chỉ có hấn thấy được bóng đen tiến vào tiền viện sau hành tung.

“Ta nhìn thấy ‘Nó’ theo nóc nhà thượng nhảy xuống, sau đó giống như..... Giống như vào này gian phòng ở.”

Thuận trí ngón tay tây thủ khách phòng cửa, có chút nói quanh co nói. Dù sao sắc trời u ám, hấn vừa rồi vội vàng gian nhảy vào tiền viện thời điểm, có khả năng nhìn đến cảnh tượng vốn là mơ hồ, cũng không thập phần xác định.

Nguyên bản tốp năm tốp ba tụ tập các tăng nhân lập tức về mặt khăn trương tản ra, gan lớn đối với cửa phòng vây quanh một cái hình quạt, nhất gan tắc tránh ở người khác phía sau. Bọn họ ánh mắt đều gắt gao nhìn chăm chăm kia nhắm chặt cửa phòng, trong viện không khí chỉ một thoáng như ngưng trệ bình thường.

Không tỉnh có chút mờ mịt xem kia tối đen một mảnh, không hề động tĩnh phòng ở, hoang mang cùng sợ hãi lần lượt thay đổi va chạm hấn tâm linh, với hấn mà nói, quả thực không có so với này tệ hơn tình huống : Liên mấy ngày này làm đại gia nhân tâm hoảng sợ “Vô đầu quỷ” Rốt cục hiện thân, hơn nữa tiềm nhập La Phi sở trụ phòng ở!

Thuận trí nguyên bản tỉnh tỉnh mê mê , hiện tại nhìn đến đại gia bộ dáng, mà chính mình lại cô linh linh một người

đứng ở dẫn đầu phía trước, không khỏi có chút sợ hãi, hắn bắt an quay đầu, xin giúp đỡ dường như xem không tỉnh: “Trụ trì.....”

Mọi người lúc này cũng đi theo hắn đều đem ánh mắt đầu đi lại.

Không tỉnh thật sâu hít vào một hơi, kiên trì hướng lên trên đi rồi hai bước. Tuy rằng trong lòng cùng đại gia giống nhau thấp thỏm lo âu, nhưng hắn biết chính mình có nghĩa vụ đi ra xử lý chuyện này.

“La sở trường, la sở trường?”

Không tỉnh đứng cách cửa phòng hai thước xa địa phương, hướng về phía trong phòng kêu hai tiếng.

Trong phòng một mảnh yên lặng, không hề phản ứng.

Không tỉnh lại đi cửa phòng đến gần một bước. “La sở trường?”

Hắn một bên kêu một bên nghiêng đầu sườn não tưởng thông qua cửa sổ hướng phòng trong nhìn quanh, nhưng cái gì cũng nhìn không thấy.

Các tầng nhân lúc này nổi lên một ít rất nhỏ xôn xao, có mấy cái gan lớn theo đi lên.

“Trực tiếp đẩy cửa vào đi thôi!”

Thuận trí cả tiếng nói. Không tỉnh hành động tựa hồ một lần nữa cho hắn dừng khí, hắn đi ở mọi người dẫn đầu phía trước, làm ra muốn động thủ mạnh mẽ đẩy cửa tư thế.

Không tỉnh ngăn lại hắn, làm cái yên tĩnh thủ thế. Mọi người ngừng thở, ần ần có thể nghe thấy phòng trong truyền ra tất tất tốt tốt động tĩnh, tựa hồ có người hướng về cửa phòng phương hướng đã đi tới.

Kìa thanh âm rất nhẹ, nhưng mỗi một hạ đều giống nện ở mọi người ngực thượng. Mỗi người đều mở to hai mắt nhìn, gắt gao nhìn chăm chăm kìa phiến đen nhánh cửa phòng.

Theo “Chi” một tiếng vang nhỏ, môn nhẹ nhàng mở, khe cửa giống như quái vật miệng bàn chậm rãi lớn dần, đứng ở dẫn đầu phía trước không tỉnh hoà thuận trí cũng không từ từ chủ lui về sau nửa bước.

Một cái bóng đen dán khe cửa tể xuất ra, làm mỏng manh tuyệt quang chiếu vào trên mặt của hắc khi, đại gia có thể này nhẹ nhàng thở ra.

Này bóng đen đúng là La Phi, hiện tại hắc đứng ở cửa khẩu, có vẻ có chút mệt mỏi, liếc mắt một cái nhìn qua làm cho người ta một loại không có nghỉ ngơi tốt cảm giác.

“Bảo ta có chuyện gì sao?”

Hắc dùng một loại kỳ quái ánh mắt xem không tỉnh, tựa hồ hắc chẳng phải đang hỏi nói, mà là tưởng nói cho đối phương cái gì.

“Cái kia vô đầu quỷ lại xuất hiện !”

Không tỉnh có chút nghi hoặc nhìn xem La Phi, sau đó lại đi trong phòng lờ mờ hai mắt.

La Phi chút không có lộ ra kinh ngạc thần sắc, tiếp tục hỏi:“Người xem thấy sao?”

“Không có.”

Không tỉnh sợ run một chút, giải thích nói,“Rất nhiều người đều thấy .”

Không tỉnh trong lời nói khiến cho chứa nhiều tăng nhân phụ họa, thuận trí lại không chỗ nào cố kỵ than thở một câu:“Ta còn thấy cuối cùng cái kia tên giống như chính là chạy vào này trong phòng.”

“Phải không?”

La Phi trầm ngâm một lát, bất động thanh sắc nói, “Thực có thể là các người nhìn lầm rồi.”

Thuận trí có chút không phục ngạnh ngạnh cổ, còn tưởng lại nói chút cái gì, không tỉnh đột nhiên thân thủ ngăn lại hắn: “Ta tin tưởng la sở trường trong lời nói, khẳng định là các người nhìn lầm rồi.”

Không trạng thái tỉnh độ đột nhiên chuyển hoá khiến cho hắn thủ hạ các tăng nhân đều có chút mờ mịt, liền ngay cả La Phi cũng kinh ngạc nhú mày.

“Các người đều trở về đi, ta còn có nói cùng với la sở trường nói.”

Không tỉnh thần sắc ngưng trọng, nói chuyện ngữ khí không tha cãi lại.

Các tăng nhân bất đắc dĩ cho nhau nhìn xem, do dự một lát sau, rốt cục đều tự tán đi. Thuận trí đi ra không xa, lại có chút lo lắng quay đầu: “Trụ trì.....”

“Trở về đi.”

Không tỉnh xung hắn kiên quyết vẫy vẫy tay, “Đều呆在 ở trong phòng, ai cũng không cần xuất ra.”

Trong khi người kia toàn bộ rời đi sau, tiền trong viện liền chỉ còn lại có không tỉnh cùng La Phi hai người, yên tĩnh không khí cơ hồ làm cho người ta hít thở không thông.

“Như thế nào? Người phát hiện cái gì?”

La Phi đầu tiên đánh vỡ trầm mặc.

Không tỉnh xem La Phi, luôn luôn che giấu sợ hãi rút cục theo ánh mắt của hắn giữa dòng lộ xuất ra.

“La sở trường, người trong phòng có gương, người đi chiếu nhất chiếu đi.”

Hắn chiến thành âm nói.

La Phi bỗng dựng sừng sốt:“Người có ý tứ gì?”

“Người Ánh mắt người.....”

“Ánh mắt?”

La Phi đột nhiên ý thức được cái gì, trong lòng “Lộp bộp” Một chút.

Không tỉnh bị ai lắc lắc đầu:“Chính người đi xem đi.”

La Phi tâm kinh hoảng đứng lên, hắn mạnh mẽ khống chế được chính mình cảm xúc, trở lại phòng trong kéo sáng đèn điện, sau đó hắn tam hai bước vọt tới đầu giường trước gương, xem bên trong mặt mình.

Cùng hắn đoán rằng giống nhau, trong gương xuất hiện là một đôi che kín tơ máu ánh mắt, kia ánh mắt đỏ bừng đỏ bừng , ở hôn ám dưới ánh đèn, giống như quỷ quái bình thường.

La Phi dùng hai tay chống đỡ mép bàn, thân thể nhân kích động mà run nhè nhẹ , hắn biết rõ này đối chính mình mà nói ý nghĩa cái gì!

Không tỉnh mờ mịt vô thố ở ngoài cửa đứng đó một lúc lâu, hai ngày qua cùng chung mối thù tình nghĩa cuối cùng chiến thắng trong lòng hắn sợ hãi, hắn mại động cước bước, chuẩn bị hướng phòng trong đi đến.

“Đừng tiến vào!”

La Phi chú ý tới hần hành động, quay đầu đến quát bảo ngưng lại.

Không tỉnh bị La Phi ác liệt biểu cảm chấn ở, hần dừng lại cước bộ, nhưng vẫn là nhìn không được hỏi: “Này đến cùng là như thế nào? Cái kia ác ma.....”

“Thuận bình nói được không sai.”

La Phi cười khò một chút, “Kia ác ma tìm được ta, kế tiếp nó cũng sẽ đi tìm của các ngươi.”

Liên La Phi đều nói ra nói như vậy, không tỉnh không khỏi hoảng sợ mở to hai mắt nhìn, tuyệt vọng cùng bất lực cảm giác giống như nước lạnh bàn kiêu ở tại trong lòng hần.

“Chúng ta đây nên làm cái gì bây giờ? Thật sự không có cách nào đối phó nó sao?”

Không tỉnh thì trào nói xong.

“Biện pháp khẳng định là có .”

La Phi xem trong gương chính mình, trong mắt tránh qua một tia mê mang, “Khả kết quả nên làm như thế nào đâu?”

Biện pháp là có ! Không yên lặng nghe đến nói như vậy, trong lòng phần chấn một chút. Hần dùng chờ mong ánh mắt xem La Phi, không biết vì sao, cho dù đến hiện tại tình trạng này [sự tình biến hoá kỳ lạ trùng trùng, liên La Phi tự thân đều lâm vào “Ác ma” dây dưa] nhưng hần đối này nam nhân vẫn cứ có một loại mãnh liệt ý lại cảm: Chỉ cần La Phi còn không có tuyệt vọng, chuyện này liền còn có nghịch chuyển khả năng.

Tại đây loại tín niệm cổ vũ hạ, không tỉnh chính mình cũng sinh ra một loại ý thức trách nhiệm: “La sở trường, hiện tại cần ta làm chút cái gì?”

“Không chế được các tăng nhân cảm xúc, chờ đợi cứu viện.”

La Phi khoát tay, “Người hiện tại trở về đi thôi, nhường ta lắng lặng suy nghĩ một chút.”

Không tỉnh gật gật đầu, mặc thi La Phi một lát, xoay người rời đi. La Phi trong lời nói nói được rất đơn giản, nhưng không tỉnh biết rõ trong đó phân lượng. Nếu tình thế tiếp tục chuyển biến xấu, tinh thần đã bị vây hòng mất bên cạnh các tăng nhân một khi mất đi không chế, hậu quả khó có thể tưởng tượng. Chính mình làm trụ trì, vô luận như thế nào đều phải vì thế phụ trách.

Lúc này, không tỉnh thậm chí có chút hoài niệm thuận bình, nếu hắn ở trong lời nói, chính mình trong lòng sẽ gấp nắm chắc nhiều lắm. Mà nghĩ đến thuận bình khi chết đáng sợ tình trạng, không tỉnh tâm nhin không được lại co rút nhanh một chút: Chính mình khó nói sẽ không gặp được đồng dạng kết cục!

Không tỉnh đi rồi, La Phi quan thượng cửa phòng, sau đó trở lại trước giường ngồi xuống. Không lâu phía trước, hắn còn tại vì chính mình mỗ cái phát hiện mà âm thầm vui sướng, nhưng thỉnh linh xảy ra biến cố khiến cho hắn ở trong phút chốc lâm vào vĩ đại nguy cơ trung. Hơn nữa có thể đoán được, trận này nguy cơ tất nhiên hội lấy càng lúc càng nhanh tốc độ thổi quét toàn tự. Theo đã phát sinh tình huống đến xem, ít nhất chính mình là đợi không được cứu viện kia một khắc.

Phải tự cứu!

Nhưng là thế nào tài năng tự cứu? Cho tới bây giờ, La Phi cơ hồ đã biết rõ trên núi đã phát sinh đủ loại việc lạ chân tướng -- ác ma, vô đầu quỷ, đều đã ở trước mặt hắn hiện ra nguyên hình, nhưng là đối với thế nào đánh lui chúng nó, La Phi vẫn là hoàn toàn không biết gì cả.

Mà lúc này ác ma tựa hồ cũng ý thức được điểm này, chính không kiêng nể gì về phía La Phi khởi xướng công kích. La Phi đối mặt công kích như vậy không hề chống cự năng lực, thân thể hắn chậm rãi suy yếu, ý thức cùng suy xét năng lực cũng tùy theo từng giọt từng giọt trôi qua. Thoạt nhìn, hắn muốn văn hồi xu hướng suy tàn khả năng tính đã càng ngày càng nhỏ.

Dưới tình huống như vậy, cam đoan nghĩ ngợi, bảo tồn thể lực có lẽ là đối kháng ác ma tối thực tế biện pháp. La Phi nằm ngã vào trên giường, mờ mịt đã ngủ.

Này vừa cảm giác luôn luôn ngủ đến sắc trời đại lượng, thẳng đến một trận ầm ầm thanh âm đem La Phi đánh thức. Khôi phục thanh tỉnh sau, La Phi thứ nhất cảm giác đó là trên mặt sưng lợi hại, hai mắt lại chất khó chịu, hấn dùng nhẹ tay khinh ở khóe mắt chỗ nhu nhu, một loại ôn ả cảm giác theo trong lòng bàn tay chỗ truyền tới.

La Phi trong lòng chợt lạnh, bắt tay chường quán ở trước mắt, kia mặt trên một điểm bắt mắt đỏ sẫm, rõ ràng là tươi mới vết máu!

Huyền não thanh một đường đi tới khách phòng trước cửa, La Phi mơ hồ nghe thấy không tĩnh tiếng nói xen lẫn ở bên trong:“Đại gia bình tĩnh một chút, nghe ta , không cần kích động.....”

Nhưng mà hấn khuyên bảo hiển nhiên không có khởi đến bao lớn tác dụng, thuận trí ồn ào tiếp nhận nói trả:“Bình tĩnh? Lại bình tĩnh, đại gia liên đều xong rồi, nhất định thắng thủ thi thố!”

Theo một tiếng chàng vang, cửa phòng bị thô lỗ đẩy ra, thuận trí khi trước cướp được trong phòng, có khác hai cái tuổi trẻ tăng nhân đi theo hấn phía sau, đều là một bộ cá chết lưới rách bị trắng biểu cảm.

La Phi ngồi dậy đến, xem này vài cái xâm nhập khách không mời mà đến.

Thuận trí nhìn đến La Phi làm cho người ta sợ hãi cảnh tượng, bỗng dừng sừng sốt:“La sở trường, thế nào người cũng.....”

Lập tức hấn xoay người, hướng về phía ngoài cửa nói:“Trụ trì, liên la sở trường đều như vậy , còn có thể đợi lát nữa sao?”

Không tĩnh hoang mang rối loạn trương trương chen vào ốc, bắt đắ dĩ xem La Phi:“Ta thật sự không chế không được Thuận hoà đã chết, mặt khác còn có ba cái tăng nhân hiện tại cũng cùng người giống nhau.....”

“Tới thực mau.....”

La Phi tựa hồ ở làm bầm lâu bầu, sau đó hấn giãy dựa đứng lên, nhìn thẳng thuận trí đám người,“Các người hiện tại muốn thế nào?”

Thuận trí đối La Phi nhưng không thập phần để ý, ánh mắt của hắn ở trong phòng quét một vòng, cuối cùng lưu lại ở góc tường chỗ.

“Ồ trong này!”

Hắn hưng phấn mà kêu một tiếng, tiến lên đem chất đồng ở nơi đó “Vô đầu thảo” Tổng quát bế dậy.

“Chính là này đó tai họa! Mau thiêu nó!”

Bằng quan tăng nhân đều phụ họa .

La Phi có thể này mình bạch đi lại, nguyên lai bọn họ tin trong truyền thuyết trong lời nói, đem này đó “Vô đầu thảo” Trở thành chuốc họa thủ phạm, cho nên một đường tìm được nơi này.

Thuận trí tìm được mục tiêu, không lại lưu lại, ôm kia đôi “Vô đầu thảo” Hướng ngoài phòng phóng đi, khác tăng nhân cũng đều đi theo hắn lập tức giải tán. Trong phòng chỉ còn lại có không tỉnh cùng La Phi hai người.

Tuy rằng đã phi thường suy yếu, nhưng La Phi vẫn là gian nan mại động hai chân, hướng cửa đi đến.

Không tỉnh tiến lên đỡ lấy hắn:“La sở trường.....”

La Phi chú ý tới không tỉnh trong mắt lúc này cũng che kín tơ máu, hắn đầu tiên là sửng sốt, sau đó cười khổ một chút:“Chúng ta đi ra ngoài nhìn xem đi.”

Hai người nâng đi đến hậu viện, mười mấy cái tăng nhân làm thành một vòng tròn, trung gian là không quên, hồ tuần khải, thuận bình, thuận đức cùng với vừa mới chết đi thuận hoà thi thể, thuận trí mang theo hai ba cá nhân đang ở đem nhà bếp lý bỏ củi thảo kết chơ vật hướng lên trên chất đồng .

La Phi lập tức mình bạch bọn họ ý đồ, kiệt lực tiến lên muốn ngăn cản:“Không thể..... Không thể thiêu thi thể, các ngươi đây là ở phá hư chúng có!”

Sớm mất đi thái độ bình thường các tăng nhân nơi nào còn nghe được tiếng nói như vậy? Có mấy cái nhân quay đầu đến, dùng một loại xen lẫn căm hận cùng đồng tình kỳ quái ánh mắt xem La Phi.

La Phi bỗng nhiên minh bạch này ánh mắt hàm nghĩa, ở trong mắt bọn họ, chính mình kỳ thật cũng cùng này thì thể không sai biệt lắm . Chỉ còn chờ một đoạn khí, hắn liền đồng dạng sẽ bị giá thượng này đơn sơ hoá hình trạng.

La Phi trong lòng dâng lên một trận bi thương, một loại chưa bao giờ từng có tuyệt vọng triệt để bao phủ hắn. Hắn thế nào cũng không có nghĩ đến, cũng sẽ không tin tưởng tự bản thân thứ lên núi cư nhiên hội nghênh đón như vậy kết quả, nhưng mà tàn khốc sự thật xảy ra hắn trước mặt, hắn còn có cái gì cơ hội đi vấn hồi đầu?

Hắn tầm mắt đã dần dần bắt đầu mơ hồ, tư duy cũng trở nên tối nghĩa đứng lên, hắn sở truy tìm đáp án, ở nơi nào?

Hoảng hốt trung, hắn thấy một đoàn ánh lửa theo vòng tròn trung tâm dâng lên, các tăng nhân dùng nguyên thủy nhất phương thức cùng thần bí “Ác ma” Làm cuối cùng đấu tranh.

Thuận trí đi đến đồng lửa bàng, một phen đem đem kia đôi “Vô đầu thảo” Tăng thêm đến càng thiếu càng vượng ngọn lửa trung.

Một cỗ kỳ quái mùi tan tác mở ra!

Chương 15 tiền căn hậu quả

195 năm năm.

Giữa hè long châu thị. Sau giữa trưa thời tiết dị thường nóng bức, đơn sơ trên đường lạnh lùng Thanh Thanh, không có vài cái người đi đường.

Một cái hơn ba mươi tuổi nam tử không vội không chậm đi qua ở ven đường cây cối âm u trung. Hắn vóc người không cao, nhưng sống lưng cũng rất cao ngất, quần áo đơn giản thỏa đáng, tuy rằng vẻ mặt đã hiện ra một tia mệt mỏi, nhưng hắn hai mắt vẫn cứ phóng sáng ngời quang mang.

Hắn trên lưng một bộ bàn vẽ, ở đi ra cây cối âm u thời điểm, hắn liền đem bàn vẽ cử quá mức đỉnh che độc ác ánh mặt trời. Ánh mắt của hắn thủy chung nhìn chăm chú vào chính tiền phương, này bình thường là ý chí kiên định nhân sở cụ bị đặc thù.

Phía trước cách đó không xa cây hòe hạ, ngồi một cái khoảng mười tuổi nam hài, hắn quần áo tả tơi, toàn thân bẩn hê hê, vừa thấy liền biết là cái lưu lạc đầu đường tiểu khát cái. Ở nam tử đã đến phía trước, hắn luôn luôn tại cúi đầu khóc. Ở hắn bên cạnh nằm một cái vừa mới chết đi không lâu hoa nhỏ cầu, đây đúng là tạo thành hắn khóc nguyên nhân.

Có lẽ là khóc mệt mỏi, có lẽ là nam tử khí khái hấp dẫn hắn chú ý, tóm lại làm nam tử trải qua bên người hắn thời điểm, tiểu nam hài ngẩng đầu lên, dùng quay vòng hai mắt đầm lệ xem đối phương. Nam tử sâu sắc bắt giữ đến này ánh mắt, hắn quay đầu đến, cùng tiểu nam hài đối diện. Giống như mệnh trung chủ định giống nhau, nam hài trong mắt nào đó nói không nên lời gì đó lập tức đã động hắn, hắn dừng cước bộ, đi đến nam hài trước mặt, từ đây bắt đầu một đoạn kéo dài qua hơn mười năm ân oán.

“Tiểu hài tử, khóc cái gì đâu?”

Hắn nhiều có hứng thú hỏi.

Tiểu nam hài có chút nao núng xê dịch thân thể: “Ta cầu..... Ta cầu đã chết.....”

“Nga.”

Nam tử ngồi xổm xuống đến, lấy tay khảy lông con chó nhỏ thi thể, đây là một cái năm sáu tuổi đại hắc bạch hoa thổ cầu, bộ dáng nhưng là đáng yêu thật sự, theo nam hài không muốn xa rời ánh mắt đến xem, này có lẽ là hắc trên thế giới này cuối cùng một cái đồng bọn .

Nam tử cúi đầu trầm tư một lát, tựa hồ làm cái gì quyết định.

“Người theo ta đến đây đi, ta có thể cho người con chó nhỏ biến sống.”

Nói xong, nam tử liền trái lại tự đứng dậy rời đi.

Tiểu nam hài xem nam tử bóng lưng, cầm nước mắt do dự một lát, sau đó hắc ôm lấy con chó nhỏ thi thể, đi theo nam tử phía sau.

Nam tử nghiêng đi khoe mắt sau này phiêu phiêu, trên mặt lộ ra một tia đắc ý tươi cười, dưới chân cũng là chút không hoãn.

Như thế một đường đi rồi có hơn hai mươi phút, hai người xuyên qua ngã tư đường, đi vào ngõ nhỏ, cuối cùng đi tới một gian cây xanh che đầy hạ nhà trệt tiền.

Nam tử vào nhà chuyển trường ghé xuất ra, sau đó ở cửa ngồi xuống. Tiểu nam hài đứng ở năm sáu thước có hơn, chờ mong mà lại khiếp đảm xem hắc.

Nam tử giá hảo bàn vẽ, trong tay dụng cụ vẽ tranh như thái điệp vũ hoa bàn rơi đứng lên. Tại đây cái thời khắc, hắc hoàn toàn đắm chìm ở tại chính mình trong công tác, hắc về mặt là như thế chuyên chú, chung quanh gì tiếng vang, gì động tĩnh tựa hồ đều đã cùng hắc bị vây bắt đồng thời không bên trong.

Rốt cục, hắc kết thúc bàn vẽ thượng vũ đạo, một lần nữa về tới sự thật thế giới trung. Cái kia tiểu nam hài lúc này đã có vẻ có chút nghi hoặc cùng không kiên nhẫn, nhưng lại không cam lòng rời đi.

Nam tử cười cười, xưng tiểu nam hài vẫy tay: “Người đi lại.”

Tiểu nam hài do do dự dự đi đến phụ cận, nam tử chuyển qua bàn vẽ, một cái rất sống động hoa nhỏ cầu xuất hiện tại nam hài trước mắt.

Nam hài mở to hai mắt, kia họa thượng con chó nhỏ hai mắt trông trông, cúi nhĩ dao vĩ, liền giống muốn theo giấy trên mặt nhảy xuống bình thường. Hắn nhìn không được vươn tay đi, muốn vuốt ve kia con chó nhỏ trên người mềm mại bộ lông.

Nam tử đột nhiên đem kia trương giấy vẽ theo bàn vẽ thượng yết xuống dưới, sau đó trước mặt nam hài mặt, mấy đem đem tê thành mảnh nhỏ.

Nam hài ngạc nhiên xem hắn, vừa mới vui sướng chỉ một thoáng biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, nước mắt lại bắt đầu ở hốc mắt hắn trung đảo quanh .

“Muốn như vậy con chó nhỏ sao?”

Nam tử hỏi.

Tiểu nam hài cấp bách địa điểm đầu.

Nam tử không dễ phát hiện cười cười, cầm trong tay họa bút cùng dụng cụ vẽ tranh tắc ở tiểu nam hài trong tay, sau đó thẳng tránh ra .

Ước chừng ba giờ sau sau, nam tử theo trong nhà trẻ tiếp trở về chính mình nữ nhi. Làm cha và con gái lưỡng đi đến nhà mình trước cửa thời điểm, cái kia tiểu nam hài chính quỳ rạp trên mặt đất, hắn bên người phủ kín giấy vẽ, mỗi bức trên giấy đều có một cái bút pháp non nớt con chó nhỏ, mà hắn còn đang tiếp tục họa .

“Ba ba, nơi đó có cái tiểu khát cái.”

Nữ hài đất nam tử vạt áo nói.

“Không, hần không phải khát cái.”

Nam tử xem nhất giấy vẽ, ánh mắt lộ ra khó có thể che giấu hưng phấn, “Về sau hần chính là ta đồ đệ .”

Này trung niên nam tử đó là Ngô kiện phi, lúc này hần đang đứng ở nghệ thuật kiếp sống cái thứ nhất cao nhất kỳ. Ở cùng tiểu nam hài đối diện kia trong nháy mắt, hần cảm giác được đối phương trong mắt chớp động linh khí. Trên giấy vẽ này con chó nhỏ chứng minh rồi hần phán đoán, mà nam hài bày ra đến cứng cỏi không ngừng tính cách càng làm cho hần cảm thấy đây là một cái khó được khả tạo tài.

Nam hài đã họa vào mê, thẳng đến Ngô kiện phi cha và con gái lưỡng đi đến trước mặt hần, hần đều không có phát giác.

“Này con chó nhỏ đã chết sao? Nó thật đáng thương.”

Tiểu cô nương thấy nằm trên mặt đất hoa nhỏ cầu.

Này chuông bạc bàn đồng âm truyền đến nam hài trong lỗ tai, hần ngẩng đầu lên, ở sinh mệnh lần đầu tiên thấy Ngô Yên Hoa.

Ngô Yên Hoa mặc nhất kiện màu trắng áo đầm, sản nàng kia tinh tế da thịt, giống như từ oa nhi bình thường mềm mại đáng yêu. Nam hài ngơ ngác ngẩng đầu nhìn nàng, cảm giác đối phương chính là một cái đến từ bất đồng thế giới thiên sứ.

Ở gặp Ngô kiện phi cha và con gái phía trước, nam hài đã phiêu bạc lưu lạc thật lâu, hần đã thói quen loại này cuộc sống, chưa từng nghĩ tới lại muốn ở lại người nào địa phương. Nhưng là hiện tại, người chính là đánh cũng đánh không chạy hần , hần vĩnh viễn cũng không tưởng lại rời đi này nữ hài.

Đang đứng ở hưng phấn trung Ngô kiện phi không có nhìn ra nam hài nội tâm biến hóa. Lúc hần yêu cầu nam hài bái sư khi, nam hài thống khoái mà đáp ứng rồi, điều này làm cho hần phi thường cao hứng, hần đã phát nhận vì chính mình cùng này nam hài trong lúc đó có nào đó không phải bình thường duyên phận.

Từ đây, này kêu hồ tuần khai nam hài liền thành gia đình của chúng trung nhất viên. Mặc kệ hấn lưu lại mới bắt đầu mục đích là cái gì, sau này hấn quả thật mê thượng hội họa nghệ thuật cũng biểu hiện ra hơn người thiên phú. Ở Ngô kiện phi chỉ điểm hạ, hấn họa kỹ đột nhiên tăng mạnh, rất nhanh liền vào môn đạo.

Theo nào đó trên ý nghĩa mà nói, Ngô kiện phi chẳng phải một cái dễ dàng ở chung nhân. Lãnh phích, bướng bỉnh, táo bạo đều là hấn trên tính cách khuyết điểm. Nhưng hấn cùng hồ tuần khai lại ở chung rất khá. Có lẽ bởi vì từ nhỏ lưu lạc, bị nhiều lắm ủy khuất, hồ tuần khai sớm học xong đem tí khí giấu ở trong lòng. Ngô kiện phi đối hấn quả trách hấn đều có thể thân nhiên thừa nhận, có đạo lý hấn nghe, không đạo lý hấn cũng không làm biện giải. Cứ như vậy, hai người tính cách đạt thành một loại kỳ diệu ăn ý.

Đối với Ngô Yến Hoa mà nói, hồ tuần khai còn lại là một cái phi thường tốt ngoạn bạn. Nhiều năm phiêu bạc khiến cho hấn nắm giữ rất nhiều thú vị sinh tồn kỹ năng. Hấn hiểu biết động vật, biết nào côn trùng có thể ăn, thế nào ăn, này ở lúc đó là một cái phi thường có thể nhường đứa nhỏ mê muối bản lĩnh. Không quá nhiều lâu, hai người liền thành như hình với bóng đồng bọn, giản dị tình nghĩa cũng càng ngày càng tăng.

Hồ tuần khai họa kỹ đạt tới nhất định tiêu chuẩn sau, liền không lại cần Ngô kiện bay qua cho lo lắng chỉ đạo. Vì thế Ngô kiện phi lục tục lại thu hai cái đồ đệ: Trương bản cùng trần kiện.

Bởi vì có hồ tuần khai trước đây, Ngô kiện phi đối này hai cái đồ đệ lúc đầu kỳ vọng đều rất cao, nhưng mà làm người ta tiếc nuối là, bọn họ ở nghệ thuật thiên phú thượng cùng hồ tuần khai kém khá xa. Thất vọng rất nhiều, Ngô kiện phi xấu tính triệt để phát tiết xuất ra, hấn đối trương bản cùng trần kiện đánh chửi thành cơm thường, hai cái hài tử giận mà không dám nói gì, thời gian dài quá, trong lòng khó tránh khỏi hình thành oán hận chất chứa.

Hồ tuần khai tại đây cái gia đình thức đoàn thể trung gánh vác huynh trưởng nhân vật, tuy rằng đạt được sự phụ sủng ái, nhưng hấn cũng không hội lấy đến đây đàn áp chính mình hai cái sự đệ. Hấn dùng chính mình họa kỹ thắng được trương bản cùng trần kiện tôn kính, đồng thời dùng rõ ràng quan tâm thắng được hai người tín nhiệm. Bởi vậy tuy rằng Ngô kiện phi đối ba người khác nhau đối đãi thái độ làm trương bản cùng trần kiện phi thường bất mãn, nhưng bọn hấn cũng không có đem này cổ oán khí ghi tạc hồ tuần khai trên đầu.

Ngày cứ như vậy mỗi một ngày đi qua , đảo mắt đến 1960 năm, hồ tuần khai đã trưởng thành một cái mười lăm tuổi thiếu niên.

Lúc này hồ tuần khai họa kỹ đã ần ần có tự thành một trường phái riêng xu thế. Ngô kiện phi cùng hấn trao đổi đã không chỉ có là chỉ đạo cùng học tập quan hệ, rất nhiều thời điểm, bọn họ là ở cho nhau tham thảo nghệ thuật thượng cảm giác, giữa hai người quan hệ cũng bởi vậy mà dần phát thân cận đứng lên. Tại kia cái mùa hè, bọn họ thường thường

trắng đêm mà nói, mệt mỏi liền để chừng tướng miên. Một lúc sau, Ngô kiện phi trong lòng bắt đầu sinh ra một ít vi diệu biến hóa, loại này biến hóa có lẽ là thường nhân khó có thể lý giải .

Ngô kiện phi từng có một tình cảm chân thành thê tử, nhưng nàng ở Ngô Yến Hoa sau khi sinh không lâu liền ốm chết . Mất đi gì đó vĩnh viễn là tốt nhất, hoài đối thê tử thật sâu tư vương, Ngô kiện phi từ đây không còn có tiếp xúc qua gì nữ nhân. Mười mấy năm qua, hẩn độc thân một người, yên lặng chịu đựng tịch mịch dày vò, này cũng là tạo thành ngày khác sau tính cách cổ quái nguyên nhân chủ yếu.

Nhân loại nguyên thủy nhất bản năng chung quy là đè nén không được , đối nữ nhân cự tuyệt tâm lý khiến cho Ngô kiện phi dục vọng theo một cái khác phương hướng manh ra đầu. Hẩn bắt đầu chú ý hồ tuần khai ngày càng cao ngất dáng người cùng thanh tú khuôn mặt, tâm hồn vô khoảng cách câu thông hơn nữa trên thân thể thường xuyên tiếp xúc, thành loại này dục vọng nảy sinh trong quá trình chất xúc tác.

Rốt cục, ở một cái khô nóng hạ đêm, Ngô kiện phi dục vọng phá tan lý trí trời buộc. Ngay thơ trung hồ tuần khai mờ mịt mà lại hoảng loạn thừa nhận rồi này hết thấy, từ đây, thầy trò hai người quan hệ tiến nhập một cái tân cục diện.

Phải nói, lúc ban đầu hồ tuần khai đối như vậy quan hệ chẳng phải phi thường mâu thuẫn, từ nhỏ mất đi thân nhân quan tâm, hẩn đối Ngô kiện phi vốn cũng có một loại sâu sắc không muốn xa rời cùng cảm kích. Ở sai lầm dẫn đường hạ, loại này cảm tình thực tự nhiên về phía một cái bất đồng thái độ bình thường phương hướng phát triển đi xuống.

Như vậy lại qua hai ba năm, hồ tuần khai tâm trí từ từ thành thực, bắt đầu ý thức được loại quan hệ này hoang đường. Cùng lúc đó, một loại khác cảm tình bắt đầu xâm nhập sinh hoạt của hẩn, một loại gì thanh xuân thiếu niên đều không thể kháng cự cảm tình.

Ngô Yến Hoa lúc này đã trở mã thành một cái Đình Đình sơ lập thiếu nữ, kia tú lệ tuyệt luân khuôn mặt cùng với sinh câu đến cổ điển khí chất cơ hồ nhường sở hữu gặp qua nàng nam hài si mê. Nhưng này chút nam hài nhất định là thương tâm , trong lòng nàng, trừ bỏ cùng với sớm chiều làm bạn, thanh mai trúc mã hồ tuần khai, đã rồi cuộc dung không dưới bất luận kẻ nào .

Hồ tuần khai đang đứng ở mỗi tình đầu tuổi, mà Ngô Yến Hoa cho tới nay đều là trong lòng hẩn thiên sứ, hẩn tình cảm không thể ngăn trở về phía Ngô Yến Hoa phương hướng lại gần đi qua. Hẩn bắt đầu có ý thức cùng Ngô kiện phi bảo trì khoảng cách, theo đuổi chính mình bình thường mà tốt đẹp tương lai cuộc sống.

Ngô kiện phi cảm giác được hồ tuần khai biến hóa, hẩn cũng ý thức được theo đối phương dần dần trưởng thành, chính mình muốn giống trước kia như vậy không chế hẩn đã không có khả năng. Mà Ngô kiện phi tự thân đối giữa hai người cái loại này quan hệ cũng hoài rất sâu bút rứt cảm, bởi vậy, hẩn cũng cam chịu này biến hóa, chỉ hy vọng chuyện

này có thể vĩnh viễn che giấu đi xuống.

Hồ tuần khai cùng Ngô Yến Hoa trong lúc đó cảm tình càng lúc càng nóng, rất nhanh liền đạt tới sinh tử khó phân nông nổi. Bất quá hồ tuần khai đối Ngô kiện phi bao nhiêu còn có chút cố kỵ, hắn cùng Ngô Yến Hoa trong lúc đó cảm tình kết giao luôn luôn đều là lưng sự phụ tiến hành . Nhưng càng là như vậy, giữa hai người càng có thể sinh ra một loại ngọt ngào cảm giác.

Rất cục có một ngày, nữ nhi nhện không được hưởng phụ thân thổ lộ trong lòng tình hình. Luôn luôn lừa chẳng biết gì Ngô kiện phi chấn động, với hắn mà nói, nữ nhi đó là sinh mệnh quý giá nhất một khối Phác Ngọc, hắn thật sự vô pháp nhận Ngô Yến Hoa ở cảm tình thượng xen lẫn đến hai người bọn họ trong lúc đó đến, này với hắn mà nói, không khác là một loại hoang đường đến gần như loạn luân hành vi.

Ngô kiện phi lập tức nghiêm cấm nữ nhi cùng hồ tuần khai trong lúc đó lui tới, Ngô Yến Hoa thương tâm muốn chết. Đối với nàng mà nói, phụ thân trong lời nói là không thể trái kháng , tuy rằng không rõ chân tướng, nhưng nàng vẫn là thống khổ chặt đứt cùng hồ tuần khai cảm tình thượng liên hệ.

Hồ tuần khai vẫn cứ giống hồi nhỏ giống nhau, yên lặng thừa nhận này hết thấy, không có làm gì biện bạch cùng đấu tranh. Ở hắn sinh mệnh, Ngô Yến Hoa tầm quan trọng là vượt qua hết thấy , hắn sẽ không làm vô vị tranh thủ, nhưng trong lòng trung, hắn cũng tuyệt đối không có buông tha cho.

Tại đây loại xấu hổ cùng đè nén không khí hạ, ba người gian vẫn duy trì vi diệu quan hệ, thẳng đến kia đoạn rung chuyển ngày bắt đầu, cân bằng bị đánh vỡ .

Vốn giữ lấy tuyệt đối uy nghiêm Ngô kiện phi bỗng chốc mất đi rồi sở hữu địa vị, hắn bị quan vào chuồng bò, thành cách mạng tiểu tướng nhóm tù nhân.

Chịu đủ oán khí trương bản cùng trần kiện đợi đến phát tiết cơ hội, tính trẻ con lòng trả thù lý cùng vận vẹo xã hội hoàn cảnh tạm thời đem bọn họ biến thành ma quỷ, bọn họ dùng các loại phương thức tra tấn Ngô kiện phi, động lại mấy năm oán khí dường như đều phải tại đây một khắc bộc phát ra đến. Bất quá cũng may trung gian bao nhiêu còn e ngại Ngô Yến Hoa cùng hồ tuần khai, nếu không Ngô kiện phi tình cảnh chỉ sợ còn có thể bi thảm rất nhiều.

Không có Ngô kiện phi giám thị, Ngô Yến Hoa cùng hồ tuần khai cảm tình rất nhanh lại hồi nóng đến điểm cao nhất. Ở một tháng sắc mệnh mờ ban đêm, hồ tuần Keira Ngô Yến Hoa thủ, lần đầu tiên chính thức hướng tâm nghi nhân cầu hôn.

“Gả cho ta được không?”

Hắn nói, “Cùng ta qua cả đời, ta sẽ vĩnh viễn đối ngời tốt .”

Ngô Yến Hoa cắn nửa ngày môi, ngập ngừng nói: “Chỉ cần cha ta đồng ý, ta đáp ứng ngời.”

Hồ tuần khai đem Ngô Yến Hoa ôm vào trong lòng, không có nói cái gì nữa.

Ngày thứ hai, hồ tuần khai đi tới giam giữ Ngô kiện phi chuồng bò, hướng hắn đưa ra chính mình cùng Ngô Yến Hoa hôn sự thỉnh cầu.

Mặc dù ở trên địa vị đã xưa đâu bằng nay, nhưng Ngô kiện phi tính cách khiến cho hắn tại như vậy trong hoàn cảnh chỉ biết trở nên càng thêm cứng rắn như bàn thạch.

“Tuyệt đối không được.”

Hắn lời nói chút không có thương lượng đường sống, “Chỉ cần ta còn sống, các ngời liền mơ tưởng đi đến cùng nhau!”

Hồ tuần khai trầm mặc một lát, xoay người rời đi. Giống như trước đây, hắn tạm thời không có phản kháng, nhưng này cũng không đại biểu cho hắn đã buông tha cho.

Ngô Yến Hoa đối phụ thân trả lời thuyết phục phi thường thất vọng, nhưng trong lòng nàng, phụ thân vĩnh viễn là quan trọng nhất, cho dù gánh vác lại đại thống khổ, nàng cũng tuyệt sẽ không vi phạm phụ thân ý nguyện, nhất là bây giờ, phụ thân chính thừa nhận thật lớn cực khổ.

Theo “Cách mạng văn hóa” tiếp tục tiến hành, Ngô kiện phi cực khổ còn tại càng sâu. Tính cách kiên cường hắn ở đối mặt các loại tra tấn cùng nhục nhã khi cũng không lộ ra một chút ít thoái nhượng, cảnh này khiến này cách mạng tiểu tướng nhóm phi thường căm tức, bọn họ đem Ngô kiện phi dựng đứng thành “Bê lũ ngoan cố” điển hình, phê đầu sỏ lần cùng độ mạnh yếu đều dần dần tăng mạnh. Vài cái hiệp xuống dưới, Ngô kiện phi đã là tiểu tụy không chịu nổi, thể xác và tinh thần nhận đến thật lớn tàn phá.

Đối mặt loại tình huống này, Ngô Yến Hoa rốt cuộc chịu được không nổi nữa, nàng muốn đem phụ thân theo cực khổ trung giải cứu xuất ra. Chỉ bằng mượn lực lượng của chính mình hiển nhiên là làm không được điểm này, nàng tìm được hồ tuần khai, đây là nàng trước mắt duy nhất có thể ỷ lại nhân.

Hồ tuần khai đáp ứng rồi Ngô Yến Hoa thỉnh cầu, hai người cộng đồng định ra hiểu biết cứu Ngô kiện phi kế hoạch: Lợi dụng hồ tuần khai thay phiên công việc trông coi Ngô kiện phi cơ hội triển khai hành động.

Đó là một tháng sắc sáng ngời ban đêm. Hồ tuần khai đem Ngô kiện phi mang ra chuồng bò, hai người một đường chuyên môn lựa chọn hẻo lánh yên tĩnh đường nhỏ, lặng yên không một tiếng động đi tới ngoại ô. Ở nơi đó, Ngô kiện phi cùng Ngô Yến Hoa cha và con gái lưỡng thấy cuối cùng một mặt.

Đây là một cái lưu luyến thời khắc. Mặc kệ ba người ở cùng nhau quan hệ cỡ nào vi diệu, nhưng bọn hắn lẫn nhau trong lúc đó đều là thân mật nhất nhân.

Ngô kiện phi cha và con gái hồ phun tình thân sau, rốt cuộc đến muốn chảy nước mắt chia tay thời khắc, dựa theo kế hoạch, kế tiếp đem từ hồ tuần khai mang theo Ngô kiện bay đến nam minh núi khu sơn hộ trung.

Mà lúc này Ngô Yến Hoa tựa hồ vẫn không có nói hoàn, do dự luôn mãi sau, nàng rốt cuộc đã mở miệng:“Ba ba, ta còn có một việc..... Tưởng cầu ngươi.....”

“Chuyện gì?”

Ngô kiện phi xem nữ nhi muốn nói lại thôi thần thái, rất nhanh minh bạch đi lại, ánh mắt của hắn theo hai người trên người đảo qua, sau đó bưng bình lắc lắc đầu,“Ta sẽ không đồng ý của các ngươi hôn sự, nếu các ngươi muốn mượn cơ hội này đến hiếp bức ta, vậy ngươi nhóm hiện tại liền đem ta đuổi về chuồng bò.”

Ngô Yến Hoa gục đầu xuống, ủy khuất nước mắt ở hốc mắt trung đánh chuyển nhai.

“Quên đi, việc này đều phóng nhất phóng, chờ về sau sư phụ đã trở lại rồi nói sau.”

Hồ tuần khai lạnh nhạt đánh giảng hòa, sau đó Ngô kiện phi cha và con gái lưỡng liền tại như vậy một loại lực hiển xấu hổ không khí trung làm cuối cùng xa nhau.

Hồ tuần khai mang theo Ngô kiện bay về phía thâm sơn trung đi đến, khi đó sơn đạo còn không có sửa chữa, trong núi thôn xóm cùng ngoại giới cơ hồ bị vây một loại ngăn cách trạng thái. Hồ tuần khai năm mới lưu lạc khi, từng đi theo một cái khuôn vác thảo qua một đoạn cuộc sống, bởi vậy đối trong núi địa hình chờ tương quan tình huống coi như quen thuộc.

Sơn đạo gập ghềnh khó đi, Ngô kiện phi thân thể lại thực suy yếu, tuy rằng dọc theo đường đi hồ tuần khai nửa bán lưng hiệp trợ hắn, nhưng một hai mấy giờ sau, hắn rõ ràng chống đỡ không được, thở hổn hển yêu cầu nghỉ ngơi một lát.

“Lại kiên trì một lát đi.”

Hồ tuần khai chỉ vào cách đó không xa, “Phía trước sườn núi thượng có cái bình đài, đến nơi đó chúng ta hảo hảo nghỉ hội.”

Ngô kiện phi gật gật đầu, cắn răng chống đỡ, lại đi thượng phần sáu bảy mươi thước, rốt cục đi tới hồ tuần khai theo như lời cái kia bình đài chỗ. Lúc này hắn sớm mệt đến không được, đặt mông ngã ngồi ở, không bao giờ nữa tưởng nhúc nhích.

Lúc này không sơn u tĩnh, ánh trăng mờ mờ, ngẫu có gió nhẹ thổi qua, bóng cây lắc lư rung động, có khác một phen ý nhị.

Ngô kiện phi hơi thở dần dần bình ổn sau, không khỏi bị này đạm bạc thanh nhã không khí mê hoặc, hắn đứng lên, đi đến vách núi đen biên hướng sơn hạ trông về phía xa, chỉ thấy trong sơn cốc xanh um tươi tốt, vụn vặt rậm rạp, nhất phái sinh cơ đạt dào chi tượng.

“Cái này mặt là cái gì địa phương, người biết không?”

Ngô kiện phi nhiều có hứng thú hỏi, “Cảnh sắc thực không sai nha, về sau có thể đến thái thái phong.”

Hồ tuần khai trầm mặc một lát, bình tĩnh thanh âm nói: “Cái kia địa phương kêu ‘Tử vong cốc’.”

“Tử vong cóc?”

Ngô kiện phi nhúu mày, không rõ này nhìn qua một mảnh sinh cơ địa phương vì sao sẽ có như vậy một cái đáng sợ tên.

Tựa hồ nhận đến này quý dị danh cảm nhiễm, Ngô kiện phi đột nhiên cảm thấy có chút bất an, lưng thượng nổi lên một trận mát mát cảm giác, hắn xoay người, tưởng lui trở lại sơn thượng.

Hồ tuần khải không biết khi nào đã mất thanh vô tức đi tới hắn phía sau, đang dùng một loại ánh mắt lộ vẻ kỳ quái xem hắn. Ngô kiện phi bất ngờ không kịp phòng, bỗng chốc cơ hồ cùng hắn thiếp cái mặt đối mặt. Chỉ thấy hắn hô hấp dồn dập, hai mắt trùng trùng, trên trán phấm gân xanh, ở yên tĩnh trong bóng đêm, hắn nhìn xuống Ngô kiện phi, làm này không rét mà run.

“Người làm sao vậy?”

Ngô kiện phi lo sợ hỏi.

Hồ tuần khải không có trả lời, về phía trước lại rảo bước tiến lên một bước, đem Ngô kiện phi bức đến vách núi đen bên cạnh.

Ngô kiện phi trong lòng cả kinh, ý thức được không ổn, nghiêng người muốn theo hồ tuần khải bên người vòng khai, thoát đi nguy hiểm hoàn cảnh.

Hồ tuần khải đột nhiên vươn tay, dùng sức đem Ngô kiện bay đi vách núi đen phương hướng thổi đi qua. Ngô kiện phi trọng tâm nhoáng lên một cái, một chân bước vào vách núi đen, hắn kinh hãi dưới, theo bản năng vươn tay, thuận thế chặt chẽ bắt được hồ tuần khải một cái cánh tay. Hồ tuần khải một cái lão đảo, ngã sấp xuống ở vách núi đen biên, mà Ngô kiện phi tắc hoàn toàn mất đi rồi chống đỡ, cận dựa vào nắm chặt hồ tuần khải cánh tay hình thành giắt ở vách núi đen ngoại tư thế.

“Người làm gì!”

Ngô kiện phi lúc ban đầu kinh hoảng cùng sợ hãi đã hoàn toàn chuyển hóa thành phần nộ, hắn trừng mắt hồ tuần

khải ánh mắt, khàn khàn thanh âm quở trách. Hắn vô luận như thế nào thật không ngờ, làm sinh mệnh thân cận nhất nhân chi nhất, hồ tuần khai cư nhiên sẽ đối chính mình hạ như vậy độc thủ!

Hồ tuần khai tránh né đối phương ánh mắt, lấy tay điên cuồng mà bài Ngô kiện phi nắm chặt ở chính mình cánh tay kia thượng ngón tay.

“Người còn sống, ta cùng Yến Hoa sẽ không có thể ở cùng nhau..... Người còn sống, ta cùng Yến Hoa sẽ không có thể ở cùng nhau.....”

Hắn dùng một loại ký giống như nước nở lại giống như gào to đáng sợ thanh âm lặp lại nói đến đây hai câu nói, hai câu này nói chống đỡ hắn hiện tại hành vi, khác sở hữu sự tình, hai thầy trò sở hữu ân tình giờ phút này tựa hồ cũng không tồn tại .

Chỉ một thoáng, Ngô kiện phi minh bạch hết thảy. Trong lòng hắn thất vọng, thống khổ cùng phẫn nộ xa xa vượt qua đối tử vong sợ hãi, cười khổ một chút sau, chính hắn buông lỏng tay ra.

Hồ tuần khai mờ mịt ngẩng đầu, xem Ngô kiện phi thân hình giống lá cây bình thường rơi vào trần đầy tà ác sinh cơ tử vong cốc, kia một khắc, Ngô kiện phi ánh mắt vĩnh viễn lạc ở tại hắn trong đầu, cái loại này dâng lên mà ra phẫn nộ giống lạnh lẽo lợi kiếm bàn đâm vào ngực hắn. Thẳng đến hai mươi năm sau, mỗi khi hắn lại nhớ lại loại này ánh mắt thời điểm, đều sẽ có một loại toàn thân đắm chìm ở trong hỏa diễm cảm giác.

Hết thảy một lần nữa quy về yên lặng sau, hồ tuần khai trở lại sân thượng, tâm tình của hắn như ba đào bàn pháp phòng, bị một loại khó có thể nói hết phức tạp cảm tình dây dưa : Mờ mịt, sợ hãi, áy náy, thậm chí còn mang theo một chút hưng phấn.....

Dần dần bình tĩnh trụ tâm tình của bản thân, hồ tuần khai bắt đầu suy xét bước tiếp theo kế hoạch. Kỳ thật hắn sớm làm tốt an bài, này chính là một cái hoàn mỹ phương án, hơn nữa cho tới bây giờ, hết thảy tiến hành đến độ thực thuận lợi.

Ngày thứ hai tảng sáng thời gian, hồ tuần khai đi tới vùng núi trung lâm đông thôn, tiêu tiền thuê dùng một cái tuổi cùng đáng người đều cùng Ngô kiện phi xấp xỉ khuôn vác. Hắn phó cho khuôn vác ba tháng tiền công, sau đó đem đối phương đưa vùng núi càng sâu chỗ hoàng gia thôn. Ở trong này, Ngô kiện phi tìm được thành thật phúc hậu hoàng Đức Minh vợ chồng, đem chính mình “Sự phụ” Phó thác cho bọn hắn, làm cho bọn họ quản ăn quản trụ, chăm sóc hảo hắn. Ngô kiện phi duy nhất phó cho vợ chồng lưỡng ba tháng tiền sinh hoạt, còn lại tiền từ “Sự phụ” Chính mình đứng hạn tính tiền.

Đối với khuôn vác mà nói, quả thực không có so với này rất tốt việc . Có ăn có trụ, cái gì cũng không cần quản. Dựa theo cùng hồ tuần khai ước định, làm ba tháng kỳ hạn nhanh đến khi, hấn công tác cũng liền kết thúc . Hấn chỉ cần vụng trộm thu thập xong hành lý, rồi đi hoàng gia thôn liền khả.

Hồ tuần khai an bày xong này hết thấy, về tới long châu thị. Đối mặt cách mạng tiểu tướng nhóm ngờ vực cùng đề ra nghi vấn, hấn giống như thiết bản hạn miệng, một chữ cũng không nói. Ngô Yến Hoa rất tin chính mình phụ thân đã thoát hiểm, nhìn đến hồ tuần khai vì thế mà bị không ít ủy khuất, trong lòng đối này cảm kích cùng không muốn xa rời ngày càng càng sâu. Rốt cục có một ngày, hai người lẫn nhau ưng thuận lời thề, mặc kệ về sau phát sinh cái dạng gì tình huống, bọn họ cũng không lại tách ra.

Kia đoạn ngày đi qua sau, hồ tuần khai cùng Ngô Yến Hoa bắt đầu thương lượng kết hôn sự tình. Ngô Yến Hoa chủ động đưa ra trước kết hôn, sau đó sẽ đem phụ thân tiếp trở về. Hồ tuần khai biết làm như vậy không có gì ý nghĩa, nhưng đã Ngô Yến Hoa có này tâm, hấn cũng liền thuận thế đáp ứng rồi.

Hôn sau, hai người đi hoàng gia thôn tìm được hoàng Đức Minh vợ chồng, chính như hồ tuần khai thiết kế tốt giống nhau, giả dị vợ chồng lưỡng nói cho bọn họ “Sự phụ” Rất sớm phía trước liền độc tự đi ra ngoài, rơi xuống không rõ.

Ngô Yến Hoa tuy rằng thất vọng, nhưng là không có nghĩ nhiều, sự thật chân tướng tựa hồ hội như vậy mà che giấu đi xuống. Nhưng hồ tuần khai không nghĩ tới là: Rơi vào “Tử vong cốc” Ngô kiện phi cũng không có chết, mà cái kia khuôn vác lại ngoài dự đoán mọi người chết ở hoàng Đức Minh gia tịnh trung.

Chương 16 tuyệt cảnh phòng sinh

Nghe xong Chu Bình đôi ngoại vây điều tra kết quả hội báo, La Phi nhắm mắt lại trầm tư . Lúc này khoảng cách hần theo trên núi lấy được cứu đã mau cả một ngày thời gian , hần đang nằm ở trên giường bệnh, tuy rằng vừa mới mê mê trầm trầm đã ngủ nhất đại thấy, nhưng thân thể thoát nhìn vẫn cứ thực suy yếu.

Chu Bình lẳng lặng ngồi ở một bên, tuy rằng hiện tại hần đôi trên núi đã phát sinh tình huống tràn ngập nghi vấn, nhưng hần cũng biết, ở La Phi suy xét thời điểm, tốt nhất vẫn là không cần đánh gãy hần ý nghĩ.

Sau một lúc lâu sau, La Phi mở to mắt, mặt mang mỉm cười xem Chu Bình:“Người điều tra kết quả phi thường kỹ càng, cũng rất giá trị. Rất nhiều ta ở trên núi khi tưởng không rõ gì đó, hiện tại đều có rồi kết quả. Ta tưởng ta đã có thể đem toàn bộ chuyện xưa chân tướng hoàn chỉnh liên hệ đứng lên, để giải thích này phía trước phía sau phát sinh mỗi một chuyện .”

“Phải không?”

Chu Bình cũng cười cười, sau đó lược có chút đặc ý đem thân thể hướng trên lưng ghế dựa nhất dựa vào,“Ta chăm chú lắng nghe, chính là không biết người chuẩn bị từ nơi nào bắt đầu nói lên đâu?”

“Liên tiếp người sở thuật chuyện xưa kết cục đi xuống nói đi, theo Ngô kiện phi rơi vào ‘Tử vong cốc’ bắt đầu.”

“Ân.”

Chu Bình gật gật đầu,“Ngô kiện phi cũng chưa chết. Hần đi đến khô mộc tự làm hòa thượng, pháp danh ‘Không quên’, này đó ta đã biết đến rồi .”

“Lúc đó là khô mộc tự chính mình đại sư cứu hần.”

La Phi bổ sung một câu, sau đó đề tài vừa chuyển,“Người là ở địa phương ngọn núi lớn lên , không biết có hay không nghe nói qua có liên quan ‘Tử vong cốc’ truyền thuyết đâu?”

“Kia đương nhiên biết, này truyền thuyết ở trong núi mật là nổi tiếng . Tuy rằng ‘Tử vong cốc’ lý tài nguyên sum xuê, nhưng ngọn núi thôn dân cũng không dám tiếp cận nơi đó. Ta hồi nhỏ không nghe lời, đại nhân còn thường xuyên lợi dụng này đến làm ta sợ hãi, nói ta lại náo, khiến cho ‘Tử vong cốc’ lý ác ma đến đem ta bắt đi.”

Nói tới đây, Chu Bình ha ha cười, “Khi đó cũng đã bị dọa. Hiện tại ngấm lại, cái gì ‘Tử vong cốc’, đơn giản là địa thế hiểm ác, vết chân nan tới, cho nên mới sẽ có này đó mang thần bí sắc thái tung tin vịt. Ngô kiện phi không phải là từ ‘Tử vong cốc’ lý xuất ra , còn không lại hảo hảo mà sống 20 nhiều năm sao?”

Chu Bình vốn tưởng rằng La Phi hội không hề nghi ngờ duy trì chính mình quan điểm, nhưng đối phương kế tiếp nói ra trong lời nói lại đại đại ra ngoài hần dự kiến.

“Ta tin tưởng ‘Tử vong cốc’ truyền thuyết là chân thật . Ngô kiện phi tuy rằng còn sống đi ra ‘Tử vong cốc’, nhưng trong cốc ác ma cũng bám vào ở tại hần trên người, cùng hần một chỗ đi tới khô mộc tự.”

Chu Bình trừng lớn mắt xem La Phi, tựa hồ không rõ hần đang nói cái gì.

La Phi khẽ cười cười, hỏi Chu Bình: “Người không có cùng cứu viện đội một khối đi lên, bắt quá lúc đó trên núi tình huống người cũng hần là đã biết đến rồi thôi?”

“Biết a.”

Chu Bình nhúc nhúc đầu, “Nghe nói các người thật nhiều nhân chen chúc tại một gian trong phòng, hơn nữa trong phòng mật không biết còn có một cỗ cái gì vị nhân, sắc không được .”

La Phi đi phía trước cung kính khom người thể, ra vẻ thần bí hạ giọng nói: “Lúc đó ở trong phòng , đều là bị ác ma ‘Phụ’ thân nhân.”

Chu Bình sợ run một lát, trong mắt đột nhiên tránh qua một tia ánh sáng, tựa hồ minh bạch cái gì: “Người nói ác ma, chẳng lẽ là chỉ.....”

“Có thể làm cho cả thôn xóm nhân lặng yên không một tiếng động toàn bộ tử vong, này ác ma, còn có thể sẽ là cái gì đâu?”

Chu Bình lộ ra giật mình biểu cảm: “Nói như vậy, kia truyền thuyết thật đúng là xác thực. Khả đã này ác ma đã tìm được các người, các người cuối cùng là thế nào may mắn thoát nạn đâu?”

“Này đáp án ta hiện tại lại nói tiếp rất đơn giản. Mà ta lúc đó nhiều lần trải qua gian nguy, ở sinh tử cơ hồ huyền cho một đường cuối cùng thời khắc mới tìm được nó.”

La Phi vuốt cằm, hồi tưởng khởi đương thời mạo hiểm tình huống, ký cảm thấy nghĩ mà sợ, cũng có chút hứa tìm được đường sống trong chỗ chết đắc ý.

Chu Bình bị La Phi lời nói khơi mào hứng thú, lắc lắc tay nói: “Vậy người trước không cần nói ra, đem trên núi chuyện đã xảy ra từ đầu bắt đầu, một điểm một điểm nói với ta, xem ta có thể hay không đoán ra kết quả.”

La Phi gật gật đầu: “Ta cũng đang là ý tứ này, người khẳng định có thể theo như vậy một cái tìm kiếm trong quá trình tìm được rất nhiều lạc thú.”

Ở kế tiếp hơn hai giờ lý, La Phi liền theo chính mình tới khô mộc tự bắt đầu nói về, đem theo sau hai ngày lý phát sinh đủ loại quỷ dị khó dò sự kiện đều hướng Chu Bình kỹ càng thuật lại một lần. Tại đây cái trong quá trình, Chu Bình sắm vai một cái đủ tư cách người nghe nhân vật. Hắn khi thì khẩn trương, khi thì kinh ngạc, hoàn toàn đắm chìm ở đương thời không khí trung.

La Phi chuyện xưa ở cuối cùng tăng chúng nhóm muốn châm lửa đốt thi khi im bất đình chỉ, sau đó hắn nghiêng đầu xem Chu Bình: “Ta có khả năng nói cho người tạm thời cũng chỉ có này đó, thế nào? Người hiện tại nghĩ ra cái gì mặt mày không có?”

Chu Bình hồi đáp: “Tạm thời còn tưởng không đến nhiều lắm, nhưng hắn là có thể khẳng định là hồ tuần khai giết trần kiện cùng Ngô kiện phi.”

La Phi nhú mày, tựa hồ có chút kinh ngạc, bất quá hắn rất nhanh liền minh bạch đi lại, cười nói: “Người thâm nghĩ đến này hai điểm, thuyết minh người suy xét lộ tuyến cùng ta lúc đó đi hoàn toàn không phải một cái chiêu số. Này cũng khó trách, dù sao người là trước hiểu biết rất nhiều bên ngoài bối cảnh, thực dễ dàng tại đây cái trụ cột thượng ra vừa rồi suy luận. Hiện tại chúng ta tuy rằng còn không biết kia bức ‘Hung họa’ nội dung cụ thể, nhưng có thể khẳng định, trần kiện cùng hồ tuần khai theo họa thượng biết được ‘Không quên’ chân thật thân phận. Khiếp sợ sau, hai người ở vách núi đen biên thương lượng đối sách. Trần kiện không biết trong đó ẩn tình, đối chuyện cũ áy náy rất nhiều, nóng lòng thầy trò

lẫn nhau nhận thức, hồ tuần khai khuyên can không được, vì thế đem hấn thôi hạ vách núi đen. Theo sau, hấn thừa dịp tăng chúng nhóm xuống núi cứu người, lạng lẽ tiềm hồi tự lý, bóp chết không quên, cũng giả tạo thành thất cô tự sát giả tượng. Đây là người trước mắt ra suy luận đi?”

Chu Bình gật đầu tỏ vẻ tán thành.

“Mà ta lúc đó đôi không quên cùng hồ tuần khai đám người trong đó quan hệ hoàn toàn không biết gì cả, tự nhiên còn tưởng không đến này đó.”

La Phi nói tiếp, “Ta có thể được ra cùng người đồng dạng kết luận, là từ sau này chuyện đã xảy ra trung một điểm một điểm hồi đẩy ra. Chúng ta đem hồ tuần khai mưu hại trần kiện làm một cái phân giới điểm, người điều tra ra gì đó là tạo thành chuyện này tiền căn, mà ta ở trên núi nắm giữ đến tình huống còn lại là từ chuyện này sau này diễn sinh ra kết quả. Bởi vì suy đoán phương hướng bất đồng, ta cuối cùng một bước ra kết quả lại thành người lúc đầu điểm, đây là vừa rồi nường ta cảm thấy có chút kỳ quái nguyên nhân.”

“Chỉ dựa vào mượn trên núi chuyện đã xảy ra suy đoán ra là hồ tuần khai giết trần kiện cùng không quên?”

Chu Bình thực nghiêm cẩn suy nghĩ một lát, sau đó bất đắc dĩ lắc lắc đầu, “Này, ta thật đúng là một điểm ý nghĩ cũng không có.....”

“Này cũng khó trách, dù sao người không có tự mình trải qua mấy chuyện này. Đương thời rất nhiều tình hình hòa khí phân chỉ dựa vào ta miêu tả là khó có thể chuẩn xác nắm chắc, mà một ít rất trọng yếu linh cảm cùng ý nghĩ thường thường ngay tại điện quang hỏa thạch trong nháy mắt phát ra đến. Hiện tại cho người ngồi không tưởng, thật sự là ép buộc.”

La Phi lời nói này đủ phát khơi dậy Chu Bình hảo quan tâm, hấn ha ha cười: “Kia quên đi, người cũng đừng chổng ta, chạy nhanh thông thông khoái khoái cùng ta nói đi!”

“Vậy được rồi, ta liền hoàn toàn dựa theo ta đương thời ý nghĩ cho người giảng thuật việc này, có lẽ tại đây cái trong quá trình, người có thể dần dần dung nhập tiến vào.”

La Phi vừa nói một bên lấy tay vuốt chính mình cằm, nơi đó đã dài ra thật dày một tầng râu trà, đồng thời, suy nghĩ của hấn lại về tới sáu ngày trước cái kia sáng sớm.....

“Ta lên núi sau, đầu tiên hiểu biết đến là trần kiện truy nhai sự kiện. Bất quá cùng người giống nhau, đối với chuyện này, ta cũng chỉ là nghe được một ít mặt bên tự thuật, trong đó tối kỹ càng một phần hay là nghe người thuật lại tương bản lời nói. Sau này ta đối trần kiện đám người dừng chân phòng nhỏ tiến hành rồi thăm dò. Thuận đức tắc hướng ta giảng thuật nhìn đến trong phòng xuất hiện qua ‘Vô đầu quỷ’ trải qua, này ở lúc đó nghe qua có vẻ như vậy hoang đường, trên thực tế, nó lại có trọng yếu phi thường ý nghĩa.”

“Phải không? Chẳng lẽ này đó đều là thật sự?”

Chu Bình gãi đầu, hiện ra một bộ khó có thể lý giải bộ dáng.

“Chỉ có thể nói này hiện tượng đều là thật sự.”

La Phi ba phải sao cũng được trả lời, “Người hiện tại khẳng định tương không rõ kia đến cùng ý nghĩa cái gì, ta lúc đó đối này cũng là không hiểu ra sao.”

“Kia ‘Vô đầu quỷ’ đến cùng là cái gì đâu?”

La Phi cười cười: “Ta bây giờ còn không thể nói cho người, người trước hết nghe ta tiếp tục đi xuống giảng. Theo sau, ta theo ‘Hung họa’ này manh mối tìm được không quên hòa thượng, bất quá khi đó hắn đã biến thành một khối thi thể. Đúng rồi, kia cỗ thi thể người gặp qua không có?”

Chu Bình lắc đầu: “Không có, này thi thể đã toàn bộ bị cách ly đi lên.”

“Đúng đúng đúng, hẳn là như vậy.”

La Phi dùng ngón tay xạo chính mình đầu, “Này vẫn là ta ở trên núi khi nạn cứu viện nhân viên, người xem, vừa cảm giác toàn cấp ngủ đã quên.”

Chu Bình lý giải cười: “Bất quá người yên tâm, người giao cho sự tình người khác cũng không quên. Cái kia ‘Ác ma’ đã bị không chế được, tương quan văn bản báo cáo rất nhanh sẽ xuất ra.”

“Tốt lắm.”

La Phi vui vẻ đem thân thể hướng đầu giường nhất dựa vào, tiếp tục nói: “Bất quá người không có nhìn thấy không quên thi thể, này quả thật là cái tiếc nuối. Theo kia cổ thi thể thượng, người có thể phát hiện rất nhiều này nọ. Đầu tiên, thực dễ dàng nhìn ra hắc sinh tiền gấp quá nặng sang, này tạo thành hắc nghiêm trọng ngày sau tính lưng còng tàn tật; Tiếp theo, hắc thi thể thượng có một cổ nòng liệt cổ quái mùi.”

“Này đến cùng là cái gì mùi?”

Chu Bình có chút khẩn cấp hỏi, theo vừa rồi La Phi đối toàn bộ sự kiện tự thuật trung, hắc phát hiện này mùi bị lặp lại nhắc tới, hiển nhiên sấm vai không giống tầm thường tác dụng.

“Lúc đó ta cũng không biết, thậm chí này cũng không có khiến cho ta cũng đủ coi trọng. Nhưng sau này hồ tuần khai ly kỳ tử vong khi, ta ở trên người hắc cũng nghe thấy được đồng dạng mùi, có thể này cảm thấy có chút kỳ quái. Dù vậy, ở hồ tuần khai tử vong sau, ta đối toàn bộ sự kiện vẫn cứ sờ không tới một cái gât đầu. Cố tình dưới tình huống như vậy, thuận bình lại đây thêm nhất loạn: Hắc lợi dụng không quên thi thể hủ chết thuận đức.”

Đối với thuận bình gây nên, vừa rồi Chu Bình đã nghe La Phi nói một lần. Hắc tiếp nói trà nói: “Thuận bình có thể nghĩ ra như vậy phương thức gây, cũng quả thật có chút ý nghĩ. Hắc xảo diệu lợi dụng tự lý quý quái đồn đãi, hơn nữa ở hiện trường cơ hồ không lưu lại gì dấu vết. Này ở lúc đó bao nhiêu đều sẽ đối với người sinh ra một ít lầm đạo đi?”

La Phi gât gât đầu: “Đảo loạn thế cục, đục nước béo cò, này vốn chính là mục đích của hắc. Sau này hắc giảng thuật ‘Tử vong cốc’ truyền thuyết, cũng là này dụng ý. Kế hoạch của hắc kém một chút phải sính. Ta được thừa nhận, thuận đức ly kỳ tử vong sau, là ta cảm thấy nhất mê mang thời khắc. Sở hữu sự tình đều có vẻ như thế quái đản, khó có thể giải thích.”

“Nhưng cuối cùng người định không bằng trời định, đại tuyệt không có thể cái trụ hắc dấu chân. Hắc tự thực hậu quả xấu, coi như là trừng phạt đúng tội.”

“Tự thực hậu quả xấu? Nói như vậy, người đã biết đến rồi thuận bình tử nhân?”

Chu Bình bĩu môi, tựa hồ La Phi là nhiều này vừa hỏi: “Hắc cùng không quên thi thể tiếp xúc qua dài như vậy thời gian, tự nhiên sẽ bị ‘Ác ma’ phụ thân.”

“Ân, đây là người hiện tại ý nghĩ. Nhưng lúc đó ta đối ‘Ác ma’ còn không có cái gì rõ ràng nhận thức, người không ngại thiết tưởng bị vây ta khi đó tình cảnh, ngẫm lại chuyện này, vậy người sẽ có lớn hơn nữa thu hoạch.”

“Nga?”

Chu Bình lấy tay vuốt cái trán, trầm tư lên.

“Đừng quên kia mùi, ta cố ý nghe thấy một chút, thuận bình thân thượng cũng có cái loại này mùi. Mà hắc cùng hồ tuần khái.....”

La Phi nhin không được nêu lên nói.

“Đợi chút..... Ta đã biết!”

Chu Bình vẫy tay đánh gãy La Phi câu chuyện, “Thuận bình thân hồ tuần khái được đồng dạng quái bệnh tử vong, hai người bọn họ trong lúc đó tất nhiên tồn tại nào đó liên hệ. Rõ ràng nhất chính là hai người trên người xuất hiện đồng dạng mùi! Thuận bình thân thượng có mùi nguyên nhân rất rõ ràng: Bởi vì hắc cùng không quên thi thể từng có thời gian dài chặt chẽ tiếp xúc. Bởi vậy có thể thiết tưởng, hồ tuần khái cũng là bởi vì tiếp xúc không quên, cho nên trên người để lại mùi. Hai người đều tiếp xúc không quên, lại đều được quái bệnh tử vong, lại tiến thêm một bước suy luận, không quên chính là loại này quái bệnh chi nguyên!”

“Không sai.”

La Phi đầu qua tán dương ánh mắt, “Đây đúng là ta đương thời ý tưởng. Không quên trước khi chết thời gian dài đóng cửa không ra, chính là sợ hãi quái bệnh theo trên người hắc truyền bá mở ra.”

Chu Bình đến điểm tinh thần: “Người đợi chút, nhường ta tiếp tục dọc theo người ý nghĩ đi xuống thôi. Đã biết hồ tuần khái từng cùng không quên từng có tiếp xúc, như vậy theo thời gian đi lên xem, hắc có khả năng nhất trở thành sát hại không quên hung thủ!”

La Phi gật gật đầu: “Người nói được hữu lý, nhưng lúc đó ta còn không dám thập phần xác định, bởi vì ta không biết hồ tuần khái cùng không quên quan hệ, cho nên thật sự tìm không ra hồ tuần khái sát hại không quên lý do. Thẳng

đến ta ở không tỉnh trong phòng nhìn đến kia kiện cúng bái hành lễ áo choàng, hết thầy mới chính thức trong sáng đứng lên.”

“Áo choàng? Đây cùng sự tình cũng có quan hệ sao?”

Chu Bình nhú mày, vừa rồi đặc ý hiện tại toàn bộ biến thành mê hoặc.

“Ta vừa rồi đề cập qua, không quên có nghiêm trọng lưng còng. Mà kia kiện áo choàng lại mang theo liên y mũ. Tưởng tượng của người một chút, nếu không quên mặc vào cái này áo choàng, sẽ là một bộ bộ đáng gì nữa?”

Chu Bình nhắm lại ánh mắt tưởng tượng, đột nhiên hắt vồ đuôi, hưng phấn mà kêu lên: “Vô đầu quỷ! Không quên chính là cái kia vô đầu quỷ!”

“Quá đúng!”

Nói đến cao trào chỗ, luôn luôn trầm ổn La Phi cũng có chút kích động về phía trước thám thân mình, “Hiện tại có thể thiết tưởng, tối hôm đó, không quên đi tới trong phòng nhỏ, thuận đức thấy ‘Vô đầu quỷ’ kỳ thật là hắt chiếu vào trên cửa sổ bóng dáng. Trương bản chịu thuận đức đồn đãi ảnh hưởng, ở trong bóng đêm nhìn đến không quên thân ảnh, cũng thực dễ dàng đem hắt cùng ‘Vô đầu quỷ’ liên tưởng đến cùng nhau. Vì xác minh này thiết tưởng, ta còn riêng làm một cái thí nghiệm.”

“Cái gì thí nghiệm?”

Chu Bình tò mò xem La Phi.

“Ta đoán ra ‘Vô đầu quỷ’ có khả năng chính là không quên sau, vào lúc ban đêm, ta mặc vào kia kiện áo choàng, cung lưng đứng ở nóc nhà thượng. Trong bóng đêm thấy ta tăng nhân, quả nhiên đều đem ta trở thành đồn đãi trung ‘Vô đầu quỷ’, bọn họ còn một đường đuổi theo ta đi đến khách phòng cửa.”

La Phi nhớ lại đương thời tình cảnh, không khỏi mỉm cười, “Tại tâm lý ám chỉ hình thành sau, nhân là cỡ nào dễ dàng sinh ra ảo giác.”

“Ân.”

Chu Bình như có đăm chiêu trầm mặc một lát, hỏi, “Bất quá ngươi hiện tại theo như lời này đó, cùng hồ tuần khai sát hại không quên lại có cái gì liên hệ đâu?”

“Ta đúng là từ nơi này mặt tìm được hồ tuần khai giết người động cơ.”

La Phi bắt đầu giải thích Chu Bình nghi vấn, “Xác định không quên chính là đồn đãi trung ‘Vô đầu quỷ’, vậy ý nghĩa ở trần kiện truy nhai thời điểm, ở hiện trường những người khác tổng cộng có ba cái: Hồ tuần khai, trương bản, không quên. Ở không biết này mấy người trong lúc đó quan hệ dưới tình huống, chúng ta có thể làm ra hai loại đoán rằng: 1. Không quên đem trần kiện thôi hạ vách núi đen; 2. Hồ tuần khai đem trần kiện thôi hạ vách núi đen. Dựa theo trương bản tự thuật, bình thường đầu tiên nghĩ đến là thứ nhất loại khả năng, nhưng là nếu cẩn thận cân nhắc, ngươi sẽ phát hiện thứ hai loại khả năng tính lớn hơn nữa một ít, hoặc là nói nó rất tốt giải thích về sau chuyện đã xảy ra.”

Chu Bình lược nhất suy tư, lập tức minh bạch đi lại: “Không sai. Nếu là hồ tuần khai mưu hại trần kiện, kia căn cứ trương bản tự thuật, không quên hẳn là ở bên kia thấy được này nhất quá trình. Sau này trương bản nói cho hồ tuần khai vách núi sau từng trốn một cái vô đầu bóng đen, hồ tuần khai lập tức liền liền tưởng đến này bóng đen đúng là không quên, cho nên hội quá sợ hãi. Sau này hồ tuần khai ở đại gia xuống núi cứu trần kiện khi, nhân cơ hội lạng lẽ tiếm hội tự nội, bóp chết không quên lấy che giấu chính mình tội ác.”

La Phi vừa lòng địa điểm đầu: “Đây là ta suy đoán sự tình chân tướng ý nghĩ quá trình. Ngươi cũng biết, lúc đó ta chỉ có thể ngạnh sinh sinh nghĩ ra này trung gian phát sinh qua sự tình gì, nhưng đối với trong đó ẩn tình lại hoàn toàn không biết gì cả. Đang nghe ngươi điều tra kết quả sau, ta có một loại rộng mở trong sáng cảm giác, nó cùng ta suy đoán cư nhiên hội ăn khớp như thế chi hảo.”

Chu Bình ánh mắt lộ ra bội phục cùng hâm mộ thần sắc: “Ngươi lúc đó suy nghĩ minh bạch này hết thấy thời điểm, nhất định rất cảm giác thành tựu đi! So sánh đứng lên, ngươi ở trên núi trải qua có thể sánh bằng ta sơn hạ buồn tẻ điều tra phản kích nhiều lắm.”

La Phi cười khở một chút: “Cảm giác thành tựu? Khả năng từng có một điểm đi. Bất quá lập tức ta liền lâm vào đến một cái đáng sợ nguy cơ trung. Nếu ngươi bị vây ta đương thời hoàn cảnh, là tuyệt đối sẽ không nhận vì kia có cái gì phản kích.”

Chu Bình thu hồi tươi cười: “Ngươi là nói cái kia ‘Ác ma’?”

“Đến từ ‘Tử vong cốc’ ‘Ác ma’.”

La Phi bình tĩnh tiếng nói nói ra này vài cái tự khi, trong phòng không khí tựa hồ cũng tùy theo âm trầm xuống dưới.

“Hai người các người nói cái gì đâu? Thần bí lắm lắm.”

Cùng với thanh thúy lời nói, từ lệ tiếp cười hì hì đi vào phòng bệnh, giống như dính ánh mặt trời bàn, nàng nhường trong phòng bỗng chốc tươi đẹp rất nhiều.

“La sở trường lúc này vừa tỉnh, người sẽ không có thể nhường hấn nghi ngại nhiều một lát?”

Từ lệ tiếp trừng mắt Chu Bình nói.

“Ôi, tiểu tử a?”

La Phi ký kinh ngạc lại cao hứng xem nàng, “Người làm sao có thể ở chỗ này?”

“Này án tử nàng khả ra không ít lực đâu!”

Chu Bình thay từ lệ tiếp hỏi đáp, “Không quên thân phận là nàng tra được, Ngô kiện phi cha và con gái cùng hồ tuần khải trong lúc đó một ít ẩn tình, cũng là nàng theo Ngô Yến Hoa trong miệng ‘Lừa’ xuất ra.”

“Cái gì kêu lừa? Ta cùng Ngô tử hiện tại quan hệ được đâu! Nàng nói cái gì đều cùng ta nói.”

Từ lệ tiếp đắc ý giơ giơ lên mũi. Nàng đồ không phải ở ba hoa, Chu Bình tuy rằng đoán được hồ tuần khải cùng Ngô kiện phi trong lúc đó có ẩn tình, nhưng mặc kệ hấn thế nào hỏi, Ngô Yến Hoa ở trước mặt hấn luôn có điều giữ lại. Sau này từ lệ tiếp cùng Ngô Yến Hoa hàn huyên thật lâu, có lẽ bởi vì đều là nữ nhân, có lẽ từ lệ tiếp quả thật có một loại kỳ lạ lực tương tác, tóm lại tán gẫu hoàn sau, Ngô Yến Hoa liền thành nàng hảo bằng hữu, này chuyện cũ cũng đều là Ngô Yến Hoa nhất ngữ nhất thập nói cho nàng. Hồ tuần khải mưu hại Ngô kiện phi kia đoạn trải qua còn lại là Chu Bình

căn cứ điều tra kết quả suy đoán xuất ra , Ngô Yên Hoa thượng không biết chuyện.

“Tốt lắm tốt lắm, biết người có năng lực, ai cũng so ra kém người!”

Chu Bình bán đùa bán thật tình khoa từ lệ tiếp hai câu, sau đó đem lời đề vờ chuyển, “Cho người đi bác sĩ chỗ kia hỏi một chút bệnh dạng phân tích kết quả, có cái gì thu hoạch sao?”

Nói đến công tác chuyện, từ lệ tiếp cũng thu hồi vui cười biểu cảm: “Ta nhìn cái kia phân tích báo cáo, rất kỹ càng ta cũng không nói lên được. Dù sao là một loại ký sinh tính vi khuẩn gây bệnh, thông qua đường hô hấp cùng thân thể tiếp xúc truyền bá. Giống như nó bản thân đối nhân thể nguy hại cũng không lớn, nhưng nó thay thế phân bố vật trung có một loại môi, loại này môi có thể phá hư nhân thể mao rất nhỏ mạch máu vách tường, tạo thành toàn thân tính xuất huyết trong, cuối cùng dẫn đến cái chết.”

La Phi nghe xong từ lệ tiếp giảng thuật, biểu cảm nghiêm túc gật gật đầu: “Đây là đến từ ‘Từ vong cốc’ ác ma, nó rất cực hiện ra lư sơn chân diện mục. Khô mộc tự thiếu chút nữa bởi vì nó mà gặp ngập đầu tai ương.”

Từ lệ tiếp xem La Phi, nàng tuy rằng không rõ ràng trên núi đương thời tình hình, nhưng theo La Phi ngữ khí cùng biểu cảm trung, nàng vẫn là cảm giác được trong đó phân lượng.

“Bất quá hiện tại không cần lo lắng , loại này vi khuẩn gây bệnh ở hiện đại y học kỹ thuật trước mặt là thực yếu ớt . Trên núi cảm nhiễm giả ở tiềm tương ứng chất kháng sinh sau, bệnh tình đều đã đại cực tốt vòng vo.”

Nàng nói.

“Lúc đó chúng ta bị nhốt ở trên núi, tình hình liên phi thường hung hiểm .”

La Phi cảm khái nói, “Nếu không phải ở cuối cùng thời điểm xuất hiện chuyển cơ, khô mộc tự sẽ gặp cùng trong truyền thuyết thôn trang giống nhau, trở thành ‘Ác ma’ tàn sát bữa bãi vật hi sinh.”

“La sở, người còn luôn luôn không nói với ta cuối cùng là thể nào tìm được giải cứu phương pháp đâu, phương diện này khẳng định có mạo hiểm khúc chiết trình thám quá trình đi!”

Chu Bình thoát nhìn đối vừa rồi giữa hai người kia quy đồng mẫu số tích còn ý còn chưa hết, khẩn cấp muốn cởi bỏ trong lòng sở hữu nghi hoặc.

“Ng nghiêm cần nói đến, này cũng không có cái gì trình thám quá trình. Cuối cùng đáp án hoàn toàn đến từ chính điện quang hóa thạch gian linh quang thoáng hiện đi! Đương nhiên, cũng bao hàm rất lớn vận khí thành phần.”

Chu Bình bị La Phi trong lời nói khơi mào càng thêm nồng hậu hứng thú, hấn về phía trước thám thân mình, chờ mong đối phương câu dưới.

“Ồ thuận bình tử vong sau, ta liền ý thức được cái gọi là ‘Tử vong cốc’ ác ma kỳ thật chính là một loại truyền nhiễm tính rất mạnh trí mạng bệnh độc. Hai mươi năm trước, Ngô kiện phi bị chính mình hòa thượng theo ‘Tử vong cốc’ lý cứu ra khi, trên người cũng đã cảm nhiễm loại này bệnh độc. Này theo không tính đối lúc đó tình huống miêu tả trung có thể nhìn ra được đến. Loại này bệnh độc tuy rằng nguy hiểm, nhưng đều không phải vô dược khả trị. Chính mình hòa thượng tinh thông dân gian y thuật, hấn đem Ngô kiện phi ngăn cách bởi trong phòng nhỏ, dùng nào đó phương pháp đem hấn theo ‘Ác ma’ trong tay cứu trở về. Này phương pháp Ngô kiện phi đương nhiên là biết đến. Tiền một trận hấn đóng cửa không ra, đúng là bởi vì lại cảm nhiễm cái loại này bệnh độc, cho nên cách ly tự liệu. Nhưng không nghĩ tới hồ tuần khải đột nhiên đã đến, hấn giết đã chết Ngô kiện phi, không chỉ có trong lúc vô ý tạo thành bệnh độc khuếch tán, hơn nữa tự lý không còn có nhân biết khắc chế loại này bệnh độc phương pháp .”

Chu Bình một bên nghe một bên đốt đầu, này đó tình huống đều là thực dễ dàng liên tưởng đến , không có gì khó có thể lý giải địa phương.

“Khi đó người đối tình tiết vụ án kỳ thật đã nghĩ đến tương đối rõ ràng , vì thế hàng đầu nhiệm vụ, tự thành như thế nào tìm được đối kháng ‘Ác ma’ phương pháp.”

Hấn chen vào nói nói.

La Phi tự giễu dường như cười khổ một chút:“Này có thể sánh bằng suy đoán phân tích tình tiết vụ án muốn gian nan hơn, ta lúc đó là một cái gập đầu đều không có. Ở loại này dưới tình huống, chờ đợi cứu viện tựa hồ thành duy nhất có thể nhìn đến hi vọng thoát khỏi phương pháp. Nhưng là này bệnh ma truyền bá cùng phát tác lại như thế hung mãnh, chiếu đương thời thể phát triển đi xuống, một hai thiên nội tự lý sở hữu tăng nhân đều sẽ trở thành cảm nhiễm giả. Chờ ba ngày sau cứu viện đội đã đến khi, chỉ sợ bọn họ đã nhìn không tới một cái còn sống người.”

Từ lệ tiếp tưởng tượng La Phi sở miêu tả trường hợp, không khỏi thay đổi sắc mặt.

Chu Bình lại thoải mái mà đem thân thể hướng trên lưng ghế dựa nhất dựa vào, cười nói: “Nhưng cuối cùng người vẫn là tìm được giải cứu phương pháp.”

“Đúng vậy, mà ta phải thừa nhận, này nhất hơn phân nửa là dựa vào vận khí thành phần.”

La Phi thực thẳng thắn thành khẩn xưng Chu Bình quán buông tay, “Ta còn phải cảm tạ này muốn đốt cháy thi thể cùng ‘Vô đầu thảo’ các tăng nhân, là bọn hấn ở cuối cùng thời điểm nêu lên ta.”

“Nga?”

Chu Bình hơi hơi khơi mào mí mắt, một bên suy tư vừa nói, “Ta tưởng này khẳng định cùng người lặp lại nhắc tới cái loại này kỳ quái mùi có liên quan.”

“Đúng vậy. Bất quá đối với chuyện này, ta cũng không có một cái rõ ràng suy đoán quá trình. Làm các tăng nhân đem ‘Vô đầu thảo’ đầu nhập hỏa trung, cái loại này quen thuộc mùi tùy theo phát ra thời điểm, ta trong đầu giống như mở ra một cái van, rất nhiều tương quan nghe nhìn ngắt quãng ở nháy mắt đều bật ra xuất ra, nhưng ta tìm được cái kia đau khổ truy tìm đáp án.”

“Người tại kia khi đều muốn đến cái gì?”

Chu Bình hưng phấn mà truy vấn .

“Ta nghĩ tới hai mươi năm trước không tỉnh ở Ngô kiện phi tỉnh dưỡng phòng nhỏ trung ngủ được qua giống nhau mùi, nghĩ đến ta ngủ được qua mùi kỳ thật đều là nơi phát ra cho không quên thân thể, nghĩ đến không quên đêm khuya dùng phòng nhỏ trung hỏa lò chích nướng ‘Vô đầu thảo’..... Kỳ thật này đó đều đã có thể thuyết minh vấn đề . Dù sao ta tại kia trong nháy mắt, có một loại thể hồ quán đỉnh cảm giác, bỗng chốc minh bạch đi lại.”

La Phi nói chuyện ngữ khí rất chậm, tựa hồ ở dẫn đường Chu Bình ý nghĩ, muốn nêu lên hấn một ít cái gì.

Chu Bình cười quơ quơ đầu: “Ta hiện tại cũng minh bạch .”

“Minh bạch cái gì nha?”

Từ lệ tiếp trùng lớn mắt, một bộ mặc danh kỳ diệu biểu cảm.

“Kia mùi chính là đáp án! Chích nướng ‘Vô đầu thảo’, hút vào này trong quá trình sinh ra sương khói, đây là khắc chế ‘Ác ma’ phương pháp!”

Chu Bình hưng phấn mà nói xong, có vẻ rất nắm chắc.

La Phi xem hẩn, khen ngợi gật gật đầu.

Kết thúc

Một tuần sau.

La Phi thân thể đã hoàn toàn khôi phục, hẩn lại về tới trong phòng làm việc của bản thân. Đối với ở khô mộc trong chùa phát sinh kia khởi lý kỳ án kiện, bây giờ còn có một ít kết thúc công tác cần xử lý.

Ở hẩn trước mặt, phóng một phần đối “Tử vong cốc” Trung trí mạng bệnh độc cấp “Vô đầu thảo” y học phân tích báo cáo, này phân báo cáo theo khoa học góc độ nghiệm chứng hẩn lúc trước một ít đoán.

Ở nam minh sơn bắc sườn “Tử vong cốc” Địa thế hiểm ác, tới một mức độ nào đó hình thành một cái phong bế loại nhỏ sinh thái hệ thống. Tại như vậy sinh thái hệ thống trung, thường thường sẽ xuất hiện một ít ngoại giới không có độc đáo giống, kia chưa mệnh danh trí mạng bệnh độc chính là một trong số đó. Thiên nhiên là kỳ diệu, “Tử vong cốc” Trung động vật sở dĩ có thể không bị bệnh độc ảnh hưởng, bình yên sinh tồn, là vì ở trong cốc còn sinh trưởng một loại có thể khắc chế nên bệnh độc thực vật ---“Vô đầu thảo” Này thảo lá cây mỡ ta hóa học thành phần có thể tạo được sát diệt bệnh độc tác dụng. Người không thể giống trong cốc động vật như vậy dùng ăn “Vô đầu thảo” Nhưng thông qua chích nướng phương pháp, cũng có thể đủ hấp thu thảo lá cây hữu hiệu thành phần.

Bất quá loại này tự nhiên phương pháp vô pháp trừ tận gốc nhân thể nội bệnh độc, ở điều kiện thích hợp dưới tình huống, bệnh ma có khả năng ngóc đầu trở lại. Ngô kiện phi biết rõ trong đó lợi hại quan hệ, cho nên mỗi đến này thời khắc, hẩn sẽ theo “Tử vong cốc” Trung thái hồi đại lượng “Vô đầu thảo” Sau đó đóng cửa không ra, cũng thừa dịp ban đêm mỗi ngày đến phòng nhỏ trung chích nướng thảo điệp huân liệu, thẳng đến chứng bệnh biến mất.

Năm đó cái kia theo “Tử vong cốc” Trung chạy trốn tiểu phu, khẳng định cũng biết này trong đó huyền bí, cho nên mới hội thu thập “Vô đầu thảo” Mang về thôn xóm, nhưng hẩn bị thương quá nặng, còn chưa có tới kịp nói ra ngọn nguồn liền một mạng quy thiên. Thôn dân nhóm tuy rằng biết này đó thảo là cứu mạng gì đó, nhưng không người hiểu biết nên như thế nào sử dụng, đến nỗi tạo thành toàn thôn tấn vong thảm kịch.

Hiện đại y học cung cấp chất kháng sinh có thể hoàn toàn trừ tận gốc nhân thể nội bệnh độc, La Phi cùng không tính đám người ở nhận tiêm sau, đều lục tục khôi phục khỏe mạnh. Này các tăng nhân mấy ngày nay cũng đều về tới trên núi chùa miếu trung, khô mộc tự ở đã trải qua trận này kiếp nạn sau, muốn khôi phục đến trước kia bình thường tình huống, còn cần lâu một điểm thời gian.

La Phi đang ở lo lắng khi nào thì nên lên núi lại coi một chút tình huống, phái xuất sở trong viện vang lên một trận ồn ào thanh, trong lòng hẩn vừa động, biết là Chu Bình đám người đã trở lại.

Quả nhiên không qua một lát, Chu Bình liền phong trần mệt mỏi đi vào phòng làm việc của hắn, hắn vừa mới hoàn thành tìm tòi trần kiện thi thể nhiệm vụ, có vẻ có chút mệt mỏi.

“Thế nào?”

La Phi đi thẳng vào vấn đề dò hỏi.

“Tìm được.”

Chu Bình hưng phấn mà lập tức đi đến trước bàn làm việc, cầm trong tay nắm chặt nhất kiện này nọ hướng trên bàn vỗ, “Xem, ở thi thể bồng còn phát hiện này.”

Đó là một bức cuộn họa, rất nhiều địa phương đều đã cũ kỹ thậm chí tổn hại .

“Hung họa?”

La Phi đứng lên, thốt ra.

Chu Bình gật gật đầu, sau đó đem kia bức họa ở La Phi trước mặt chậm rãi triển khai. Hắn động tác trang trọng mà mềm nhẹ, tựa hồ sợ kinh động họa lý nào đó này nọ.

Này bức trần ngập thần bí sắc thái họa, dẫn phát khởi toàn bộ khô mộc tự án kiện đạo họa tác, rốt cục một chút bày ra nó bộ mặt thật.

Một cỗ phần nộ oán khí cũng tùy theo ở trong phòng trần ngập mở ra, La Phi bất an xê dịch thân thể, muốn tránh né cái gì.

Khả hắn là vô pháp né tránh , kia oán khí phát ra nguyên, họa thượng cặp kia phần nộ ánh mắt tựa hồ có loại thần bí ma lực, người càng muốn tránh né, nó càng là gắt gao nhìn chăm chăm người, dường như phải người cắn nuốt bình

thường!

La Phi có chút bất đắc dĩ cùng nó đối diện , hần đường như lại về tới giắt không quên thi thể kia gian phòng nhỏ, như hỏa diễm bàn thiêu đốt phần nộ vây quanh hần, làm này không rét mà run.

Họa đề trang có một hàng chữ nhỏ:“197 hai năm ngày hai tháng năm, Ngô kiện phi làm tự bức họa. cao tăng chỉ điểm, phong lửa giận cho họa trung, đậm thể tục cho nước ngoài.”

“Hung họa.”

La Phi nhẹ nhàng mà cảm thán ,“Vẽ tranh giả đem chính mình toàn bộ phần nộ đều cô đọng tại đây trương mỏng manh trên giấy vẽ . Xem này bức họa, hoàn toàn có thể cảm nhận được lúc đó Ngô kiện phi cái loại này tâm tình.”

“Hiện tại ta biết hồ tuần khải cùng trần kiện vì sao nhìn đến này bức họa sẽ như vậy sợ hãi ! Đối mặt loại này phần nộ, chúng ta còn khiếp nhiên, mà hai người bọn họ lại đều tự cất giấu tâm sự, kia ánh mắt lại có thể đâm thẳng bọn họ tâm linh, đủ để bức ra bọn họ trong lòng sở hữu sợ hãi.”

Chu Bình đã cẩn thận xem qua họa thượng nội dung, lúc này cũng phụ họa nói.

“Đem họa thu hồi đến đây đi!”

La Phi tựa hồ có chút thừa nhận không xong loại này đè nén không khí. Hần vừa nói, một bên chính mình động thủ cuốn lấy kia bức “Hung họa” Sau đó hần dừng một chút, còn nói thêm:“Bất quá tranh này thượng nội dung nhưng là giải thích trong lòng ta về kia khởi án kiện cuối cùng một cái nghi hoặc.”

“Nga, là cái gì?”

“Trần kiện trụ nhai sau, trương bản nói cho hồ tuần khải, ở hiện trường từng xuất hiện một cái vô đầu bóng đen. Ta luôn luôn không thể thập phần xác định hồ tuần khải là nghĩ như thế nào đến này bóng đen chính là Ngô kiện phi . Hiện tại có thể giải thích , bởi vì hồ tuần khải đã theo Ngô kiện phi tự trên bức họa đã biết đối phương đương thời thân thể. Lấy đầu của hần não, hần là thực dễ dàng đem ‘Vô đầu bóng đen’ cùng Ngô kiện phi liên hệ ở cùng nhau.”

“Không sai.”

Chu Bình đồng ý địa điểm đầu, “Hắn cũng bởi vậy hướng tội ác càng hoạt càng sâu, chính mình cuối cùng cũng chết thắm ở khô mộc trong chùa.”

“Đem này bức họa chụp ảnh lưu đề, sau đó đưa đến Ngô Yến Hoa trong tay đi! Đây là nàng phụ thân di vật.”

La Phi đem họa đưa cho Chu Bình, “Này án tử cũng nên họa thượng một cái dấu chấm tròn. Quay đầu người viết một phần kết án báo cáo đi, cũng coi như cấp người nhà nhóm một cái giao cho.”

Chu Bình chần chờ một chút, nói: “La sở, cấp người nhà báo cáo nhất định phải chi tiết viết sao?”

La Phi sừng sốt: “Người tưởng viết như thế nào?”

Chu Bình gãi gãi da đầu: “Ngô kiện phi đem trần kiện thôi hạ vách núi đen, sau đó tự sát thân vong. Hồ tuần khám còn lại là ngoài ý muốn cảm nhiễm bệnh độc, nhân trên núi chữa bệnh điều kiện hạn chế, bất hạnh ốm chết.”

La Phi lại nhú mày đầu, lập tức minh bạch Chu Bình dụng ý, đối với Ngô Yến Hoa mà nói, này có lẽ là dễ dàng nhất nhận một lời giải thích đi!

“Được rồi.”

Do dự một lát sau, hắn gật gật đầu, Ngô Yến Hoa đã thừa nhận rồi nhiều lắm bất hạnh, duy trì trụ nàng đối hồ tuần khám yêu, có lẽ đây là nhường nàng dừng cảm sống sót cuối cùng tinh thần trụ cột.

Nửa tháng sau, La Phi dời nam minh sơn phái xuất sở, Chu Bình thay nhận sở trường chức vụ.

Quỷ vọng pha

Nội dung giới thiệu văn bản

La Phi đến , này truyền kỳ trình thám hưng trí bùng bùng, hoàn phá giải bí mật nhiệt tình, cùng tìm kiếm thân thể chi mê thanh niên mộng thiếu huy, cùng bước trên cộng đồng mục đích -- quỷ vọng pha.

Hồ lạnh mình trạch đảo, thần bí quỷ vọng pha, hết thấy tràn ngập không thể danh trạng biến hoá kỳ lạ hơi thở. Mỗi đến ánh trăng tươi đẹp đêm khuya, quỷ vọng pha không người có thể đạt tới tối đầu tiểu chỗ sắp xuất hiện hiện một vị thần bí bóng đen, nó ôm ấp trẻ con, vẫn không nhúc nhích ngồi, giống ở phủ vọng màn đêm trung thôn xóm, lại giống ở nguyên rửa còn sống sinh linh. Để cho nhân kinh hãi là, này bóng đen chỉ tại ban đêm có thể xa xa trông thấy, ban ngày tắc biến mất vô tung.

Theo La Phi cùng mộng thiếu huy điều tra cẩn thận, quỷ vọng pha cùng mộng thiếu huy thân thể chi mê bày biện ra nào đó kỳ diệu liên hệ -- trẻ con đêm đề, quỷ ảnh tái hiện nhân gian, sáng tỏ thân thể chân tướng nhân lại nói năng thận trọng.

Từ bi hòa thượng, có khả năng cao thôn trường, dũng cảm nhất người giàu có, mao không kinh người tạp hoá điểm lão bản, lấy rượu qua ngày vô lại..... Khoảng cách chân tướng tiếp cận nhất nhân, cũng là như thế tiếp cận tử vong.

Lời dẫn

Thiên đã bắt đầu mùa đông, sáng sớm bắt đầu một hồi lãnh vũ cấp âm mai mai trong thiên địa càng bằng thêm vài phần hàn ý. Vèo vèo sóc phong thường thường gào thét mà qua, cảnh kia vài miếng cận tồn lá khô đau khổ giã dựa một phen sau, vẫn là bất đắc dĩ bị cuốn vào mưa gió trung, tùy theo phiêu linh rơi xuống đất, hóa thành năm sau xuân bùn.

Đây là một cái hương huyện gian thông thường đơn sơ quốc lộ, bụi màu đen mặt đường gồ ghề, tích đầy mưa. Một chiếc lầy lội cũ nát đường dài ô tô theo quốc lộ tây đầu chạy đến, bởi vì muốn trốn tránh liên tiếp xuất hiện ám oa chỗ nước cạn, nó một đường tập tễnh vằn vẹo , rồi rạc xe thể hoa hoa tác hưởng, giống tùy thời đều có giải thể khả năng.

Có lẽ là bởi vì đi chung đường mệt nhọc, trong xe hành khách phần lớn không nhận đến âm lãnh cùng xóc nảy ảnh hưởng, hoặc ngưỡng hoặc nằm, ở đều tự chỗ nằm thượng nghị ngời ngủ gật. Chỉ có vĩ bộ dựa vào cửa sổ một người tuổi còn trẻ nữ tử thẳng tắp ngồi, nàng một tay chống má, bỗng nhiên nhìn xem ngoài cửa sổ phi vũ, bỗng nhiên nhìn xem bên người ngủ say trung đồng bạn, tựa hồ đang ở suy tư về cái gì.

Nàng kia khuôn mặt trắng nõn, tiêm mũi mắt to, sau đầu trát một cái xoã tung mã biện, oảng oảng thủy trong mắt lóe ra động lòng người linh khí. Nàng đồng bạn còn lại là một cái thân hình gầy yếu nam tử, thoát nhìn cùng nàng không sai biệt lắm tuổi, làn da trắng nõn, mi thanh mục tú, đồ có hai ba phân nữ nhân bộ dáng, khả ngời nếu để sát vào quan sát, sẽ phát hiện hần hữu mi cùng mép tóc gian lại ẩn ẩn che nói vằn vẹo vết sẹo, lộ ra một tia dữ tợn cảm giác.

Ở nam tử bên gối có một cái lữ hành ba lô, trong bao tắc tràn đầy, bao khẩu chỗ khóa kéo mở ra một đạo tiểu khâu, lộ ra một cái mao sắc ngăm đen miêu mị. Bao khẩu tạp miêu mị cổ, nó chỉ có thể qua lại chuyển động tròn đẹp đầu. Ở âm u trong xe, nó cặp kia ánh mắt xanh mượt , lóe quỹ dị ánh sáng.

Ô tô quải qua một cái chỗ rẽ, vũ bỗng nhiên nóng nảy đứng lên. Hạt mưa đánh vào trần nhà cùng trên cửa sổ xe, phát ra sần sật tiếng vang. Lái xe cầm giập oán trách ông trời vài câu, đem cần gạt nước chạy đến lớn nhất, điều khiển đủ phát cẩn thận. Trên xe hành khách nhưng không thềm để ý, một cái trung niên nam tử vừa ăn xong quýt, hần đem cửa kính xe kéo ra một cái khe hở, đem quýt da ném đi ra ngoài. Vài tia mát vũ lập tức thuận thể chui vào bên trong xe, trùng hợp dừng ở xếp sau trẻ tuổi nam tử trên không mặt.

Ngủ say trung trẻ tuổi nam tử lập tức bừng tỉnh, đằng ngời dậy, thất thanh gọi vào:“Thủy! Thủy!” Trong giọng nói tràn ngập sợ hãi. Một bên miêu mị cũng theo chủ nhân biểu hiện khẩn trương đứng lên, trừng lớn mắt mọi nơi nhìn quanh. Trung niên nhân việc không kịp quan thượng cửa sổ, quay đầu xấu hổ đánh khiếm:“Thực xin lỗi, thực xin lỗi!” Tuổi trẻ nữ tử việc xung hần khoát tay, ý bảo vô sự, sau đó thân thiết kê hướng bên người bạn trai:“Người làm sao vậy?”

Tuổi trẻ nam tử hơi thở dồn dập, kinh hồn chưa định, hần nhẹ nhàng xoa xoa cái trán chảy ra mồ hôi, nói:“Vẫn là cái kia mộng, nhất đại phiến trong nước, rất lạnh.....”

Nữ tử thở dài, mày khóa thành một cái ngật đáp:“Chúng ta vẫn là trở về đi, này hai ngày bộ dáng của ngươi, dường ta thật sự lo lắng.”

Trầm mặc một lát sau, nam tử lắc lắc đầu:“Không, càng là như vậy, càng là thuyết minh nơi này ta hẳn là đến địa phương.....”

Nữ tử cắn cắn môi, muốn nói lại thôi, sau đó nàng quay đầu đi, nhìn về phía ngoài cửa sổ kia vô tận âm lãnh màn mưa.

Chương 1 ngẫu ngộ

Hoàng bình huyện tiếp giáp bột hải, từ xưa chính là một cái tương đối cùng tịch địa phương. Gần vài năm thử khai phá du lịch tài nguyên, kinh tế tình huống khôn ngoan hữu hảo chuyển. Nhưng du khách đã đến nhiều tập trung ở mùa hạ ba bốn tháng, nhập thu sau, huyện lý liền bắt đầu trở nên quanh quẩn, thẳng muốn tới tết âm lịch trước sau, ra ngoài làm công mọi người trở về, mới có thể khôi phục những người này khí. Hiện tại đến dương lịch năm, chính chúc hai đầu không dựa vào, hơn nữa mưa dầm triền miên, vắng vẻ huyện lý một mảnh không khí trầm lắng.

La Phi lại cố tình lựa chọn đang lúc này đi tới hoàng bình huyện. Nếu ngài đọc qua [hung họa], sẽ gặp biết này hơn ba mươi tuổi nam tử là cá tính cách nội liễm nhưng tư duy sâu sắc cảnh sát. Hắn thích có tính khiêu chiến cuộc sống, đối hết thảy lý kỳ chuyện cổ quái vật cùng hiện tượng có nồng hậu hứng thú. Có lẽ nguyên nhân như thế, hắn làm việc cùng tư duy tổng có vẻ không giống người thường. La Phi thật thương thức chính mình đặc điểm này, hắn thậm chí thường thường nhắc nhở chính mình, chỉ có đi đến người khác sẽ không đến địa phương, đứng ở người khác sẽ không lo lắng đến góc độ, tài năng phát hiện một ít người khác vô pháp phát hiện gì đó.

Dọc theo vết chân rất thưa thớt ngã tư đường lưu đáp hai vòng sau, La Phi đi vào hoàng bình huyện bưu cục. Đến một cái xa lạ thị trấn sau, đầu tiên đi dạo bưu cục đã thành La Phi một cái thói quen, với hắn mà nói, này thật sự là một cái bao hàm rất lớn tin tức lượng địa phương. Không những có thể miễn phí xem địa phương báo chí, bản đồ, thông qua số điện thoại bộ hiểu biết ngành nghề phát triển tình hình chung, hơn nữa bưu cục lý còn có thể nhìn đến đủ loại nhân. La Phi thích lặng lẽ quan sát bọn họ, đi nghiên ngắm bọn họ tuổi này, chức nghiệp thậm chí là tâm lý hoạt động đại chút, làm không biết mệt.

Lúc này đây, không quá nhiều thời gian dài, La Phi liền nhìn đến hai cái đáng giá hắn chú ý nhân. Hắn lập tức buông xuống tay trung một phần nhật báo, nhiều có hứng thú đánh giá khởi đối phương đến.

Đây là một đôi hơn hai mươi, quần áo hợp thời trẻ tuổi nhân, bọn họ chính một trước một sau đi vào bưu cục, khi trước nam tử trong tay nắm bắt một phong thơ tiên, lóe ra trong ánh mắt lộ ra mê hoặc cùng chờ mong tương giao tập về mặt; Một gã ôm ấp hắc miêu nữ tử theo sát ở hắn phía sau, nàng nhún chặt mày, tựa hồ chính rơi vào nào đó bất an sâu sắc cùng lo âu bên trong.

Này hai người trẻ tuổi vô luận là tướng mạo, mặc vẫn là khí chất đều có vẻ cùng chung quanh hoàn cảnh không hợp nhau. Trên thực tế, cho dù là ở náo nhiệt đô thị đầu đường, như vậy tuấn nam mỹ nhân khẳng định cũng có thể hấp dẫn trụ rất nhiều người ánh mắt. Khả bọn họ làm sao có thể tại đây cái mùa xuất hiện tại hoang vắng bờ biển đâu?

Hai người hiển nhiên đều ở chuyên chú đắm chìm ở chính mình tư duy trung, chút không có chú ý tới La Phi ánh mắt. Bọn họ lập tức đi tới đưa cửa sổ tiền, sau đó nam tử cầm trong tay giấy viết thư đệ hướng nhân viên công tác.

Nữ công làm viên đang muốn thân thủ đi tiếp, lại phát hiện đó là một phong đã bị xé mở cũ tín, nhin không được sừng sót, sau đó hỏi:“Người làm gì?”

“Ta tưởng tra tra này phong thư là từ chỗ nào ký ra .” Nam tử nói.

Yêu cầu này hiển nhiên vượt qua nữ công làm viên chức trách phạm vi, nàng pha không kiên nhẫn tiếp nhận thư tín lườm liếc mắt một cái, tức giận trả lời:“Này mặt trên không phải cái dấu bưu kiện sao? Chính là bản huyện ký .”

“Không.” Nam tử tựa hồ không thiện ứng phó loại này xấu hổ trường hợp, nhất thời có chút lắp bắp,“Ta..... Ta tưởng..... Biết được càng có thể một ít? Tỷ như viết này phong thư nhân..... Đang ở nơi nào?”

“Người này tín thượng lại không viết đưa nhân địa chỉ, thế nào tra?” Lời còn chưa dứt, lá thư này đã bị ném xuất ra.

“Ta.....” Nam tử đỏ bừng lên mặt, nhẹ giọng ngập ngừng , tựa hồ vẫn không cam lòng. Nàng bên cạnh nữ tử lúc này nhẹ nhàng lôi kéo hấn cánh tay, dùng một ngum mềm nhẹ tiêu chuẩn tiếng phổ thông nói:“Quên đi, chúng ta đi thôi.”

Nam tử còn tưởng lại nói chút cái gì, nhưng yêu cầu của bản thân quả thật cũng có chút ép buộc. Hấn đành phải thất vọng thở dài, theo nàng kia rời đi quây, đi ra ngoài.

Nữ tử thấy hấn buồn bực không vui, khuyên giải an ủi nói:“Chúng ta trở về đi. Người cũng đừng tưởng nhiều như vậy , có lẽ này phong thư cùng người quá khứ căn bản là không có quan hệ, chúng ta liên này tiểu huyện cũng không nên đến đâu.”

Nam tử lắc đầu:“Không có khả năng.” Hấn tuy rằng ngữ khí ôn hòa, nhưng thái độ lại thập phần khẳng định.

Nữ tử sợ run một chút, đang muốn lại nói chút cái gì, bỗng nhiên nghe được cách đó không xa có người nói tiếp:“Có thể hay không đem lá thư này nhường ta nhìn xem, có lẽ ta có thể bang điểm việc.”

Hai người đồng thời theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy người nói chuyện là cái thanh niên nam tử, hấn dáng người không cao, nhưng gầy yếu thất lưng lại đỉnh thẳng tắp; Vi hắc trên khuôn mặt phương, một đầu lông đậm tóc ngắn căn cứ tạo , có vẻ tinh lực mười phần; Bất quá này đó bề ngoài đặc thù cùng ánh mắt hấn so sánh với, tựa hồ đều có thể xem nhẹ

bất kể : Cặp kia ánh mắt thật là làm nhân khó quên, nó bắn ra lưỡng đạo tinh lượng ánh mắt, này ánh mắt cực cụ xuyên thấu lực, tựa hồ bắn thẳng đến đến nhân nội tâm chỗ sâu nhất.

“Nhường ta thử xem đi.” Gặp hai người tâm còn nghi vấn lo, người này chủ động đi về phía trước thượng một bước, vươn tay phải đồng thời tự giới thiệu :“Ta gọi La Phi, là một gã cảnh sát.”

Nam tử cẩn thận cùng La Phi nắm tay:“Ngươi hảo, ta gọi môn thiếu huy.” Sau đó hắn lại chia chia bên người đồng bọn,“Đây là ta bạn gái, điệp tử phi.”

Diệp tử phi xung La Phi gật gật đầu, thần hình gian có vẻ hào phóng tự nhiên. Đây là một người tuổi còn trẻ xinh đẹp, tràn ngập sức sống nữ nhân, liền La Phi cũng nhìn không được dùng thường thức ánh mắt nhìn nhiều nàng hai mắt. Đối môn thiếu huy mà nói, cái cô gái này ở chính mình sinh mệnh lại có không bình thường ý nghĩa, hắn đang dùng hỏi ánh mắt xem đối phương, tựa hồ đang đợi nàng làm ra nào đó quyết đoán.

Diệp tử phi lễ tiết tính cười cười, nói:“Kia chúng ta khiến cho hắn nhìn một cái đi. Khả kí tin nhân không viết địa chỉ, ai có thể có biện pháp nào đâu.”

Dùng chính mình xuất chúng quan sát cùng năng lực phân tích bang người khác giải quyết một ít nan đề, là La Phi thích nhất làm việc chi nhất. Hắn theo môn thiếu huy trong tay tiếp nhận thư tín, cẩn thận tỉ mỉ đứng lên.

Phong thư tuy rằng bảo tồn rất khá, bên cạnh cũng không có cái gì mài mòn, nhưng theo cũ kỹ tỉ lệ xem, này phong thư khả hơi có chút năm đầu . Dấu bưu kiện biểu hiện ngày là chín năm phía trước, nghiệm chứng La Phi đoán.

Phong thư chính diện chỉ tại người nhận nhất lan điền kỹ càng địa chỉ:“Sơn Đông tỉnh thanh hợp thị tân dân đông lộ 27 hào môn kiến quốc thư”, kí tin nhân nhất lan lại cái gì cũng không điền, phiên đến mặt trái, lại rồng tuếch, không có gì hữu dụng manh mối.

“Môn kiến quốc —— môn thiếu huy..... Đây là ký cho người phụ thân ?” La Phi đoán.

Môn thiếu huy ừ một tiếng, này suy đoán thực dễ dàng ra, vô pháp khiến cho hắn hứng thú.

“Chín năm , thư tín vẫn cứ không có gì tổn hại, xem ra nó nhất định bị phi thường thích đáng bảo quản . Chính là

nơi này có chút khởi nhần, giống như bị bọt nước qua.” La Phi chỉ vào phong thư tả thượng giác, tựa hồ đôi này phát hiện thực cảm thấy hứng thú, hắn thậm chí đem phong thư lấy đến trước mặt người người, sau đó lại duỗi thân ra đầu lưỡi ở nếp nhần chỗ nhẹ nhàng nhất liếm.

“Người làm cái gì vậy?” Mông thiếu huy có chút mặc danh kỳ diệu, do dự có nên hay không ngăn cản hắn quái dị hành vi.

La Phi cười cười:“Tốt lắm, ta tưởng ta có thể nói cho người một ít đáp án .” Hắn đem phong thư trả lại cấp mông thiếu huy, sau đó thuận tay theo bên người bưu cục trên bàn cầm lấy vừa mới bay qua một quyển điện thoại bộ, phiên đến cuối cùng quảng cáo trang.

Này cũng quá nhanh đi? Tuổi trẻ nam nữ hồ nghi xem La Phi, hắn thậm chí liên giấy viết thư đều không có mở ra.

“Ân, ở trong này.” La Phi đối với điện thoại bộ thượng quảng cáo đọc được,“Minh trạch đảo, hoàng bình huyện hải vực nội duy nhất có người ở lại đảo nhỏ. Hải đảo cự thị trấn cảng mười hai điểm thất hải lý. Trên đảo dân phong giản dị, phong cảnh tú lệ, có động rộng rãi, ngư trường, dừng chân du ngoạn đầy đủ mọi thứ, du khách thượng đảo, khả hưởng thụ đến chân chính ngư dân lạc thú.”

La Phi đề tài thật sự xoay chuyển có chút quá nhanh, mông thiếu huy nhin không được nhú mày. Diệp tử phi phản ứng tắc càng mạnh liệt một ít, nàng lôi kéo chính mình bạn trai, thực bất hữu thiện nhìn La Phi liếc mắt một cái:“Đừng để ý đến hắn , chúng ta đi thôi.”

“Kí tin nhân khả năng ngay tại minh trạch đảo!” La Phi đột nhiên tóe ra một câu, ánh mắt của hắn kiên định, chút không giống đùa bộ dáng.

Mông thiếu huy vốn đã bị diệp tử phi tha chuyển qua thân mình, lúc này lại quay đầu, nửa tin nửa ngờ xem La Phi:“Vì sao?”

“Nếu người tượng ta giống nhau liếm liếm phong thư thượng thủy tí, lại mạn vừa khổ lại chát, không hề nghi ngờ, kia khẳng định là nước biển lưu lại dấu vết. Viết ở thủy tí thượng tự tất cả đều nhân mờ, trở nên mơ hồ không rõ, có thể thấy được nước biển là ở phong thư viết hảo sau không lâu liền dính thượng .” La Phi dừng một chút, gấp đôi phương lực chú ý đã hoàn toàn bị chính mình hấp dẫn, có thể này lại chậm rãi nói,“Nhìn nhìn lại này phiên nước biển dấu, có lớn có nhỏ, hồ không tương liên, lại đều trình phun tung toé trạng. Thực rõ ràng, loại này hiệu quả là từ một đoá bay lên sóng biển tạo thành . Suy nghĩ một chút, có ai hội mang theo vừa viết hảo tín đi bờ biển chơi đùa sao? Sẽ không . Kia giấy viết thư vì sao hội dính vào nước biển? Bởi vì viết thư nhân ở tại hải đảo thượng, hắn kí tin khi phải vượt qua một mảnh mặt biển, tài năng đi đến thị trấn lý bưu cục!”

Nghe La Phi này phiên phán đoán suy luận, điệp tử phi thần nhiên lắc đầu:“Hoàn toàn là phỏng đoán, không đủ vì bằng.” Mông thiếu huy lại theo La Phi trong tay tiếp nhận kia bản điện thoại bộ, một bên xem một bên thì thảo tự nói:“Minh trạch đảo?”

“Không sai. Chính là minh trạch đảo, ta đã hẹn xong rồi một con thuyền đồ, ngày mai sáng sớm thượng đảo —— này cũng là ta đến hoàng bình huyện mục đích . Các ngươi nếu tin tưởng ta, chúng ta đây liền ước hảo ngày mai cùng đi.” La Phi có chút nhiệt tình tương yêu, lấy hần tính cách đồ không phải tương cầu nào nhiệt, chính là đối phương cùng chính mình cùng tiến lên đảo, hần tài năng phán đoán ra lần này trình thám chính mậ, đây là hần sở quan tâm .

“Thực xin lỗi, bằng ngươi những lời này, chúng ta rất khó tin tưởng ngươi, hơn nữa, chúng ta cũng không có nhiều như vậy thời gian.” Diệp tử phi giành trước làm trả lời.

La Phi thất vọng bĩu môi. Tuy rằng hần nhìn ra mông thiếu huy đối chính mình cách nói thực động tâm, khả tại đây đôi nam nữ trong lúc đó, điệp tử phi tựa hồ chiếm cứ càng nhiều chủ đạo địa vị.

Nhưng mà mông thiếu huy lần này biểu hiện đã có chút ra ngoài La Phi dự kiến, hần bỏ ra điệp tử phi thủ, thái độ kiên quyết nói:“Không, chỉ cần hần nói được có chút đạo lý, chúng ta nên nhìn vừa thấy.”

Nhìn thấy bạn trai cư nhiên như thế trực tiếp phản bác chính mình, điệp tử phi cảm xúc có chút biến hóa, nàng lạnh lùng trừng mắt nhìn La Phi liếc mắt một cái, đối hần nhiều chuyện có vẻ có chút oán trách.

La Phi xấu hổ sờ sờ cái mũi, hiển nhiên không nghĩ tới chính mình hảo ý lại xuất hiện như vậy hiệu quả.

Diệp tử phi lúc này quay đầu nhìn chăm chăm mông thiếu huy ánh mắt:“Ngươi nhất định phải tới này huyện, ta cùng ngươi đến , tuy rằng không tìm ra cái gì kết quả, nhưng này đã lãng phí ta rất nhiều thời gian, hiện tại ngươi lại đột nhiên muốn đi cái gì tiểu đảo, ngươi nói với ta, ngươi đến cùng chuẩn bị nhường ta cùng ngươi hao bao lâu?”

Mông thiếu huy sợ hãi né tránh bạn gái ánh mắt, ngoài miệng còn đang kiên trì:“Đi xem đi tiểu đảo cũng không cần quá dài thời gian . Hơn nữa.....”

“Không có hơn nữa!” Diệp tử phi đánh gãy hần trong lời nói, trầm đình tiết thiết nói,“Ta khẳng định sẽ không đi !”

Mông thiếu huy cắn môi, tựa hồ cổ chừng rất lớn dừng khí mới nói:“Nếu ngươi..... Không nghĩ đi, ngươi ở huyện lý chờ ta tốt lắm.”

Diệp tử phi ngạc nhiên trừng mắt hắn:“Ngươi thà rằng cùng ta tách ra, cũng phải đi?”

Mông thiếu huy gật gật đầu:“Có một số việc, ta phải làm rõ ràng.”

“Hảo! Vậy ngươi liền một người đi thôi, ngươi chính là không trở lại, ta cũng sẽ không quản ngươi . Nhưng ngươi đừng nghĩ nhường ta ở chỗ này chờ ngươi!” Diệp tử phi oán hận nói xong, xoay người liền hướng bưu cục ngoại đi đến. Bắt đầu nàng bước bước rất lớn, tiếp cận cửa khi, lại rõ ràng hoãn xuống dưới.

La Phi lườm liếc mông thiếu huy, trong ánh mắt hàm chứa chút ý cười. Hiển nhiên, giống đại đa số giận dữ tình lữ giống nhau, nữ hài chính chờ mong chính mình bạn trai đuổi theo chính mình.

Khả mông thiếu huy do dự một lát, rốt cục không có đuổi theo ra đi.

Diệp tử phi ở thất vọng trung đi ra bưu cục đại môn, nàng trong lòng miêu mị gặp nam chủ nhân còn tại trong phòng,“Meo ô” Kêu một tiếng, bỗng nhiên khom người nhảy, thả người nhảy ra nàng ôm ấp, hướng về mông thiếu huy chạy tới.

Diệp tử phi quay đầu lại, chỉ thấy mông thiếu huy xoay người ôm lấy chạy đến dưới chân miêu mị, đứng ở tại chỗ xem chính mình, vẫn cứ không có thỏa hiệp ý tứ.

“Hảo, các ngươi đều đi thôi.” Diệp tử phi trong mắt nổi lên lệ quang, lộ ra một loại thật sâu thất lạc cùng bất an. Sau đó nàng hướng xa xa đi đến, lúc này đây không có gì lưu lại.

Nhìn thấy vừa rồi còn như keo như sơn tình lữ đột nhiên liền phân mặt, hơn nữa bao nhiêu có chính mình nguyên nhân, La Phi cũng không khỏi có chút nan kham, hắn chân tay luống cuống đứng ở nơi đó, nhất thời không biết nên nói cái gì đó.

Nhưng là mộng thiếu huy chủ động mở miệng, bị xua tan này kỳ quái không khí:“Chúng ta đây liền ước hảo thời gian địa điểm, ngày mai gặp đi.”

Chương 2 mất trí nhớ giả

Sáng sớm hôm sau, vẫn như cũ mưa dầm triền miên.

Mùa thịnh vượng lý hi nhường náo nhiệt thị trấn bến tàu bởi vì mùa cùng thời tiết nguyên nhân, lúc này có vẻ lạnh lùng Thanh Thanh. Tuy rằng sáng sớm sương còn không có tan hết, nhưng đứng ở bến tàu bên bờ hướng đông nhìn lại, vẫn khả mớ hồ thấy xa xa mặt biển thượng có một mảnh cực đại bóng đen, thì phải là La Phi nhắc tới qua mình trạch đảo .

La Phi ước tốt đồ sớm đi tới thị trấn bến tàu. Thuyền lão đại họ Hồ, là cái khoảng năm mươi tuổi cường tráng hán tử. La Phi lên thuyền thời điểm, hấn chính chỉ huy một cái thuyền nhỏ công hướng trên thuyền khuôn vác hàng hóa. Kia trong khoang thuyền đã tràn đầy, đôi các loại đồ dùng hàng ngày.

La Phi ngồi ở khoang thuyền dựa vào đầu bộ vị, cùng thuyền lão đại bút lên nhàn.

“Lão Hồ, này một thuyền này nọ đều là hướng trên đảo kéo ?”

“Kia cũng không, trên đảo nhân qua mùa đông đều dựa vào nó đâu.” Lão Hồ miệng đáp lời, tay chân không chút nào không có ngừng lại.

“Qua mùa đông?” La Phi hơi hơi cảm thấy có chút kỳ quái, “Thế nào, sau này không ra thuyền, ở nhà chờ mừng năm mới ?”

“Đây là lão thiên gia chuyện, cũng không phải là ta nhân lười! Hiện tại một ngày lãnh giống như một ngày , bắt định ngày nào đó sáng sớm vừa mở mắt, nước biển liền thượng đông lạnh, khi đó còn ra cái gì thuyền? Chỉ có thể ở trên đảo miêu la!”

“Nga.” La Phi giật mình gật gật đầu. Trong lòng thầm nghĩ: Chiều này cách nói, chính mình ở trên đảo còn không có thể nhiều ngốc, tốt nhất ở nước biển kết đông lạnh tiền liền rời đi. Hơn một tháng tiền bị nhốt ở nam minh trên núi kia đoạn trải qua, nhường hấn đến nay nhớ tới vẫn cứ nghĩ mà sợ.

Khi nói chuyện, La Phi nhìn đến mông thiếu huy xuất hiện tại bến tàu bên bờ, chính thăm dò mọi nơi nhìn quanh.

Hắn vội vã đứng lên, vẫy tay tiếp đón :“Tiểu môn! Bên này đây!”

Mông thiếu huy thấy hắn, cũng không về đáp, lập tức đã đi tới. Hắn mặc nhất kiện màu đen áo mưa, sau lưng căng phồng, xem ra tượng đại đa số ra ngoài trẻ tuổi nhân giống nhau, hắn tùy thân hành lý đều trang ở lưng túi du lịch lý.

“Chạy nhanh đi lên đi, lập tức sẽ khai thuyền .” Lão Hồ đã theo La Phi trong miệng biết được hội nhiều đến một cái thuyền khách, cũng nhiệt tình tiếp đón đứng lên.

Rất nhanh, môn thiếu huy liền đi tới thuyền biên, xem mép thuyền cùng bến tàu tương liên kia khối bàn đạp, hắn dừng cước bộ, sắc mặt trở nên có chút kinh cụ bất định.

“Đi lên đi, tiểu tử! Đây bản vững chắc đây!” Lão Hồ vừa nói, một bên dùng chân làm mẫu tính ở bàn đạp thượng thả thả, quả nhiên là không chút sút mẻ.

Mông thiếu huy vươn một chân dẫm nát bàn đạp thượng, sau đó thật sâu hít vào một hơi, tựa hồ hạ rất lớn quyết tâm sau, mới đem thân thể trọng tâm chậm rãi theo đi qua.

Dưới thân xuất hiện một mảnh u ám nước biển, phiếm làm người ta nắm lấy bất định màu đen sáng bóng, một ít mơ hồ mà lại khủng bố trí nhớ bỗng nhiên đánh sâu vào môn thiếu huy thần kinh, đùi hắn kim lòng không đậu đã khởi run run, thân thể cũng đi theo mất đi rồi cân bằng.

“Cẩn thận!” La Phi phát giác không đối, xông về phía trước một bước đem môn thiếu huy kéo đến trong khoang thuyền, xem sắc mặt tái nhợt trẻ tuổi nhân, hắn lo lắng nhíu mày:“Người làm sao vậy?”

“Thực xin lỗi, ta từ nhỏ..... Từ nhỏ sợ nước.” Môn thiếu huy trên trán nhiều điểm tự nhiên, không biết là mưa vẫn là mồ hôi lạnh.

“Điểm ấy thủy có cái gì rất sợ ? Trên biển sóng to gió lớn người còn chưa có gặp qua đây!” Lão Hồ ha ha cười, phân phó thuyền nhỏ công:“Nhỏ neo đi!”

Đò hơi hơi nhoáng lên một cái, ly khai bến tàu bên bờ, chuyển đà hướng về minh trạch đảo phương hướng chạy

tới.

“Người bạn gái vẫn là không cùng người cùng nhau đến?” La Phi gặp Mông thiếu huy độc thân một người, hơi xin lỗi hỏi.

Mông thiếu huy cười khò một chút:“Đêm qua chúng ta lại âm ỹ một trận, nàng đã trở về thành đi. Hoàn hảo có Kaka ở cùng ta.” Hấn vừa nói, một bên cởi áo mưa, kia chỉ màu đen miêu mị theo trong lòng hấn chui xuất ra, dịu ngoan ghé vào chủ nhân bên chân. Hiển nhiên, đây là hấn theo như lời Kaka .

La Phi gặp Miêu Nhi khờ thuận đáng yêu, nhìn không được thân thủ muốn đi sờ sờ nó đầu, ai biết kia miêu mị lại đột nhiên trừng mắt hung tợn xem hấn, nghe răng trợn mắt hí đứng lên. Làm cho La Phi vội vàng bắt tay rút trở về.

“Này miêu tì khí không tốt, rất ít nhường sinh ra chạm vào nó.” Mông thiếu huy hơi xin lỗi giải thích.

Lão Hồ thấy đến một màn như vậy, nhìn không được cười hắc hắc, chen vào nói nói:“Các người người trong thành thật đúng là không chú ý, này hắc miêu cũng không trình tự, nào có xuất môn còn mang theo nó .”

“Không trình tự?” La Phi sững sốt, nhất thời không hiểu được.

“Không trình tự chính là điềm xấu ý tứ. Đây là địa phương phương ngôn.” Mông thiếu huy bang La Phi phiên dịch một chút.

Lão Hồ đồng ý địa điềm đầu, nhìn xem Mông thiếu huy:“Tiểu tử, người có thể nghe hiểu bản địa phương ngôn?”

“Chẳng những có thể nghe hiểu, còn có thể nói đâu.” Mông thiếu huy nói những lời này khi khẩu âm cùng lão Hồ giống nhau như đúc, đúng là nói làm phương ngôn, này làm trên thuyền những người khác đều cảm thấy ngoài ý muốn.

“Tiểu tử, người ở bản địa gốc qua?” Lão Hồ kinh ngạc hỏi.

Mông thiếu huy mờ mịt lắc đầu, nói:“Ta cũng không biết.”

Hắn trả lời làm đại gia đều có chút kỳ quái. Nhanh mồm nhanh miệng lão Hồ lập tức thốt ra: “Ngốc qua chính là ngốc qua, không ngốc qua chính là không ngốc qua. Không biết là cái gì ý tứ?”

Mông thiếu huy trầm mặc một lát, nhẹ nhàng mà nói: “Ta mất trí nhớ .”

“Vậy người tới nơi này là vì tìm kiếm cái gì sao?” Liên hệ đến ngày hôm qua tình huống, La Phi lập tức sâu sắc ý thức được một ít này nọ.

Mông thiếu huy gật gật đầu: “Năm tuổi trước kia trải qua, ở ta trong đầu là trống rỗng. Ta đúng là muốn tìm kiếm này đó mất đi trí nhớ, mà này phong thư chính là ta duy nhất manh mối.”

La Phi đầu óc bay nhanh xoay tròn vài cái, lập tức liền tìm ra mấy điểm nghi vấn: “Cho dù người mất trí nhớ , khả năng trước khi mất trí nhớ sự tình cha mẹ người tổng biết đi, bọn họ không có nhắc đến với người sao?”

“Ở ta trong trí nhớ cho tới bây giờ đều không có mẫu thân, mà cha ta đối trước kia chuyện tắc một chữ cũng không có nhắc tới qua. Cho dù ta hỏi hắn, hắn vẫn cũng không trả lời. Tuần trước cha ta qua đời, đó là một hồi ngoài ý muốn, tai nạn xe cộ. Ta sửa sang lại di vật khi phát hiện này phong thư, có thể này tìm được chỗ này.” Mông thiếu huy ần ần nói xong, bất luận là còn nhỏ vô mẫu, vẫn là gần đây tang phụ, đối hắn đều là thực bị thương sự tình.

Nghe xong lời nói này, La Phi hảo quan tâm không khỏi có chút nẩy mầm. “Người lá thư này nội dung, có thể thường ta nhìn xem sao?” Do dự một lát sau, hắn đưa ra này có chút đường đột thỉnh cầu.

Có lẽ là đối ngày hôm qua chịu trợ cảm kích, lại có lẽ là xuất phát từ đối La Phi cảnh sát thân phận tín nhiệm, mông thiếu huy không có lo lắng nhiều liền gật gật đầu, theo trong túi lấy ra lá thư này tiên, giao cho La Phi trong tay.

Phong thư nội giấy viết thư đã có chút biến vàng, mặt trên chỉ có thực ngắn gọn hai câu nội dung:

“Gởi thư đã thu xong, biết được các người phụ tử hai người hiện tại cuộc sống rất khá, ta thập phần vui mừng.

Người rời đi khi ở lại ta nơi này vật phẩm, ta luôn luôn thỏa vì bảo quản, ta sẽ ấn người phát đến địa chỉ ký còn cho người.”

Này tức vô ngần đầu, cũng không lạc khoản một đoạn nói, có lẽ xưng là ghi chép càng thích hợp một ít, từ giữa thật sự khó có thể tìm được cái gì có giá trị manh mối. La Phi nhìn mấy lần, nhẹ nhàng lắc đầu, bắt nó trả lại cấp mông thiếu huy, đột nhiên, hần nghĩ đến cái gì, lớn tiếng hỏi đầu thuyền lão Hồ:“Lão Hồ, người ở trên đảo này người đã bao nhiêu năm?”

“Năm mươi nhiều năm , cả đời!” Lão Hồ trong giọng nói mang theo chút tự hào.

“Kia trước kia trên đảo có hay không một người tên là mông ái quốc nhân? Hần có một con, sau này hai người một khối ly khai.”

“Mông ái quốc?” Lão Hồ cúi đầu nghĩ nghĩ,“Không ấn tượng , bắt quá mấy năm nay rời đi đảo nhân khả nhiều lắm, rất nhiều ta cũng không nhận thức.”

La Phi lý giải gật gật đầu, căn cứ hần chỗ đã thấy tư liệu, minh trạch đảo phạm vi gần tám mươi kilomet vuông, ở phân tán số ngàn dân cư, cho dù tượng lão Hồ như vậy bí mật đảo dân, cũng không khả năng ai đều nhận thức.

Mông thiếu huy trong mắt tránh qua một tia thất lạc, sau đó hần nhìn về phía phương xa mặt biển, chuyển mở đề tài:“La cảnh quan, nói nói người đi, người là vì sao đến này trên đảo đến ?”

La Phi cười cười:“Ta là bị quảng cáo hấp dẫn, mộ danh đến du ngoạn .”

“Nói đùa.” Lão Hồ không cho là đúng lắc lắc đầu,“Này hải đảo chỉ có mùa hè mới tốt ngoạn, trời rất lạnh có cái gì ý tứ, người khẳng định chưa nói lời nói thật.”

“Chính là bởi vì người khác cảm thấy không có ý tứ, cho nên ta mới có thể đến. Ta thích một người, nhân nhiều lắm, vậy người nên cái gì cũng nhìn không tới .” La Phi vừa nói, một bên theo trong túi lấy ra một trương giấy,“Xem, quý vọng pha, ta chính là hướng về phía này đến .”

“Quý vọng pha?” Mông thiếu huy bị này hơi biến hoá kỳ lạ hơi thờ tên hấp dẫn ở, hần theo La Phi trong tay tiếp

nhận kia tờ giấy đoan trang đứng lên.

Đây là một trương du lịch công ty ẩn chế du lịch tuyên truyền quảng cáo, giới thiệu hoàng bình huyện du lịch cảnh điểm, trong đó có nhất đại đoan đều là về cái gọi là “Quỷ vọng pha” .

“‘Quỷ vọng pha’ ở hoàng bình huyện cảnh nội minh trạch trên đảo, là vị cho hải đảo nam sơn nhất đại phiến triền núi, này phiến triền núi đối diện sơn hạ thôn xóm, pha thượng vách núi đen xoay mình thẳng, thăm thực vật rậm rạp, quái thạch lâm lập. Về này danh lai lịch, ở địa phương truyền lưu một cái khủng bố chuyện xưa. Nghe nói ở hơn mười năm trước kia, trên sườn núi đột nhiên xuất hiện kỳ quái thần quái hiện tượng. Ở ánh trăng tươi đẹp đêm khuya, ở pha vách tường tối xoay mình chỗ quán thụ trên đỉnh sẽ xuất hiện một vị thần bí bóng đen, kia bóng đen vẫn không nhúc nhích ngồi, tựa hồ ở phủ vọng màn đêm trung thôn xóm. Làm người ta khó có thể giải thích là, này bóng đen chỉ có thể ở ban đêm xa xa thấy, ban ngày lại nan mịch bóng dáng. Vì thế triền núi chuyện ma quái cách nói lan nhanh truyền xa, từ đây này phiến triền núi cũng bị xưng là ‘Quỷ vọng pha’ .”

Nhệ nhàng đọc xong này thiên giới thiệu, mộng thiếu huy “Xuy” một tiếng:“Làm sao có thể có loại sự tình này? Khẳng định là dân bản xứ nghe nhầm đồn bậy, khuyếch đại này từ.”

“Người trẻ tuổi, này người khả sai lầm rồi.” Lão Hồ nghiêm trang đánh gãy hấn,“‘Quỷ vọng pha’ năm đó chuyện ma quái khi tình hình, minh trạch trên đảo theo lão nhân đến Tiểu Đồng, người người đều biết đến, tuyệt đối không phải lời nói dối!”

“Nói như vậy, người cũng là gặp qua ?” La Phi vòng có hứng thú hỏi.

“Đương nhiên . Ta trụ khe suối năm đó đối diện ‘Quỷ vọng pha’! Trên sườn núi chuyện ma quái kia đoan ngày, trong thôn người tới ban đêm cũng không dám xuất môn, sau này có người ra tiền ở triền núi bằng cái té đường, lại thỉnh nhân làm cúng bái hành lễ, này trong đêm hôm quý ảnh mới biến mất không thấy.” Lão Hồ nói có bài bản hấn hoi, một điểm không giống gạt người bộ dáng.

Thực hiện nhiên, mộng thiếu huy đối này bộ cách nói căn bản vô pháp nhận, gặp La Phi nghe được chuyên chú, hấn nhin không được hỏi:“La cảnh quan, người tin tưởng này đó sao?”

“Ta chỉ tin tưởng một điểm, mặc kệ phát sinh qua thế nào quỷ dị sự tình, ở nó sau lưng tổng có thể tìm được giải thích hợp lý. Này cũng là ta đến minh trạch đảo nguyên nhân.” La Phi nói không giả, một tuần trước hấn ngẫu nhiên nhìn đến “Quỷ vọng pha” giới thiệu, lập tức sinh ra nông hậu hứng thú, vừa vặn minh trạch đảo cự long châu không xa, mà chính mình ở điều động trong lúc công tác có đoan nghỉ ngơi, cho nên hấn liền chạy đi lại, nửa là du ngoạn, thuận tiện cũng nhìn xem hay không có thể cời bỏ trong đó bí mật.

Lúc này thần ái đã tán, mưa cũng chậm rãi chỉ nghỉ, mặt biển thượng tầm nhìn đã góc lúc trước tốt lắm rất nhiều. Minh trạch đảo đoàn nó kia đen nhánh cực đại thân hình, vắt ngang ở thuyền đi phương hướng thượng, trên đảo núi đá liên miên pháp phòng, đường cong quái dị, giống một đầu bán nằm ở trong nước biển quái thú, khí thế bức nhân.

La Phi lần đầu tiên nhìn thấy như thế to lớn đảo nhỏ, đối mặt tự nhiên quỷ rù thần công, trong lòng không khỏi dâng lên một tia kính sợ. Bên cạnh hắn mờ mờ thiếu huy khê cau mày, trong thần sắc càng nhiều cũng là mê vờ cùng nào đó chờ mong.

Chương 3 đăng đảo

Đò cách mình trạch đảo bến tàu càng ngày càng gần, La Phi chú ý tới có mấy cái nhân luôn luôn tại bên bờ bồi hồi , tựa hồ đang chờ đợi cái gì.

“Người kia là chờ lên thuyền đi huyện lý sao?” Hấn hỏi lão Hồ.

“Nga, đó là chu Vĩnh Quý cùng hấn tiểu nhị.” Lão Hồ đáp, “Trên thuyền hóa đại bộ phận đều là giúp hấn kéo .”

Chu Vĩnh Quý là minh trạch trên đảo “Lợi Dân siêu thị” lão bản. Nói là siêu thị, kỳ thật chính là cái có chút đơn sơ tự do cửa hàng. Cửa hàng tuy nhỏ, nhưng vài năm nay trên đảo làm du lịch khai phá, cũng là có thể kiếm thượng một ít tiền. Tương đối du khách mà nói, trên đảo cư dân tiêu phí năng lực đương nhiên muốn kém rất nhiều, mắt thấy muốn qua mùa đông , chu Vĩnh Quý truân hóa nhiều là chút phòng lạnh y cụ cùng hằng ngày tất đồ dùng, khó được xa xỉ phẩm liền có thể coi là khoang thuyền đầu kia mấy rương rượu để cùng một ít can hàng tết .

Thuyền nhất cập bờ, chu Vĩnh Quý liền mang theo tiểu nhị nhảy đi lên, hấn một bên cùng lão Hồ hàn huyên , một bên dùng ánh mắt ở La Phi cùng mônng thiếu huy trên người đối tới đối lui, tựa hồ đối bọn họ đã đến cảm thấy kỳ quái. La Phi cũng thừa cơ quan sát đến này trung niên nam tử, chỉ thấy hấn thân hình nhỏ gầy, dài một bộ mướp đắng mặt, mặc dù ở nỗ lực tể tươi cười, thoát nhìn lại vẫn giống vừa chịu thiên đại uy khuất bình thường.

Mônng thiếu huy đang muốn rời thuyền, bỗng nhiên phát hiện Kaka không thấy bóng dáng, vội vàng hỏi một câu: “Di, ta mang đến miếu đâu?”

“Giống như chạy đến bên kia đi, ta vừa rồi còn thấy đâu.” Thuyền nhỏ công hướng đuôi thuyền phương hướng chỉ chỉ.

Quả nhiên, ở mônng thiếu huy “Kaka, Kaka” kêu gọi trung, đuôi thuyền truyền đến một tiếng nhẹ nhàng mèo kêu.

Mônng thiếu huy theo tiếng đi qua, chỉ thấy đuôi thuyền cái một khối đại vải bạt, phía dưới tựa hồ che cái gì ngăn từ đường như này nọ, mèo kêu thanh đúng là theo kia vải bạt hạ phát ra .

Mônng thiếu huy thân thủ đem vải bạt vạch trần, nhìn đến trước mắt xuất hiện gì đó, hấn nhin không được “A”

kinh hô một tiếng.

“Như thế nào?” La Phi xông về phía trước tiền, phát hiện vài bạt hạ lộ ra rõ ràng là một ngum đen thùi quan tài, cũng không khỏi có chút kinh ngạc. Kaka nguyên bản cuộn tròn ở quan tài bên cạnh, lúc này nhảy lên quan đỉnh, hướng về phía chủ nhân meo meo kêu.

“Sợ các người cảm thấy xúi quẩy, liền không có nói cho các người.” Lúc này lão Hồ cũng đã đi tới, mang theo quý ý giải thích, “Đây là trên đảo đức bình thần mới tinh đỉnh quan tài, còn chưa có trang qua người chết đâu, không có gì đáng ngại.”

Quả nhiên, này phó quan tài tối đen bóng lưỡng, tựa hồ còn tại tân ra tươi mới sơn vị, vừa thấy đó là vừa mới hoàn công không lâu .

La Phi khúc khởi ngón tay ở quan tài tấm che thượng nhẹ nhàng gõ xao, muốn thử xem vật liệu gỗ chất liệu, không nghĩ tới kia hắc miêu đột nhiên “Cọ” một chút nhảy lên đi lại, huy khởi lợi trào đánh về phía hắn. La Phi bị liền phát hoảng, vội vàng lui thân né tránh.

“Kaka!” Mông thiếu huy lớn tiếng khiển trách , đồng thời phủ qua thân, đem Miêu Nhi ôm ở trong lòng. Kia miêu trừng mắt một đôi hắc bạch phân minh ánh mắt xem La Phi, yết hầu gian phát ra “Ô ô” gằm nhẹ, giống như ở thị uy bình thường.

“Thành thật điếm!” Mông thiếu huy nhẹ nhàng vỗ vỗ nó đầu, xung La Phi xấu hổ cười cười, “Nó bình thường không đến mức như vậy, hôm nay không biết là như thế nào.”

“Miêu nhưng là có linh tính gì đó, này quan tài lại nói tiếp cũng là thông âm dương lưỡng giới.....” Gặp Romon hai người đều là không cho là đúng, lão Hồ đem nói một nửa trong lời nói lại nuốt trở vào.

La Phi sờ sờ trên cằm râu trà, hỏi lão Hồ: “Trên đảo còn tại thực hành thổ táng sao?”

Lão Hồ gật gật đầu: “Ân, hơn nữa hạ táng tiền bình thường đều thỉnh đức bình thần thượng làm cúng bái hành lễ, nhiều thế hệ phong tục , luôn luôn cũng không sửa.”

Tại đây hẻo lánh hải đảo thượng bảo tồn một ít cổ phong tập tục xưa, cũng là có thể lý giải. La Phi đang muốn giúp đỡ lão Hồ đem vài bát một lần nữa kéo hảo, chợt nghe bên tàu thượng truyền đến nam nhân thanh âm:“Chu lão bản, lại nhập hàng ? Xem ra mua bán làm không sai nha?”

Này thanh âm khàn khàn khô ráp, lại cầm cổ âm dương quái khí vị điệu, tỏa người nghe màng tai, làm cho người ta cực không thoải mái. La Phi, lão Hồ cùng mông thiếu huy ba người không hẹn mà cùng xoay người lại, lão Hồ sớm đoán được đến là ai, khóa chặt mày, một bộ chán ghét bộ dáng.

Người tới cũng không quân đại gia hay không hoan nghênh, nhất cất bước đã bước trên đầu thuyền, chỉ thấy hần vi câu thân thể, tóc rối tung, sắc mặt tao hồng, tướng mạo không lớn, nhưng mang theo vài phần thần sắc có bệnh. Lên thuyền sau, hần lập tức đi đến trong khoang thuyền chất đồng kia mấy rương rượu đế bên cạnh, trơ mặt ra nói:“Ồi, quảng tứ đặc khúc? Này rượu cũng không sai, ta trước kia thường uống a!”

Chu Vĩnh Quý vẻ mặt đau khổ, cũng không đáp hần trong lời nói trà, chính là vẫy tay tiếp đón tiểu nhị:“Mau chuyển mau chuyển, động tác lưu loát điểm.”

Tiểu tiểu nhị mình bạch lão bản dụng ý, buông nguyên bản đoạn ở trong ngực nhất rương xà phòng, vội vàng chuyển nổi lên rượu đế. Người tới gặp thảo cái mắt mặt, phần nộ nuốt khẩu nước miếng, sau đó tiến đến chu Vĩnh Quý bên người, tiện hê hê nói:“Chu lão bản, nhiều thể này rượu, không bằng xa một lọ cho ta về nhà ném thử?”

“Xa rượu không thành vấn đề.” Chu Vĩnh Quý không nhuyển không cứng rắn hồi hần,“Mà ta nói Tiết hiểu hoa nha, ngươi dù sao cũng phải đem trước kia trước trước kết thôi?”

“Ta muốn là có tiền tính tiền, gì chứ còn tìm người xa rượu a.” Tiết hiểu hoa gặp nhuyển không được, thay vẻ mặt xúi quẩy dạng,“Năm đó các người ai không tìm ta phụ thân cấp xem qua bệnh? Hiện tại nhân tử không chút năm, còn có vài cái nhớ được ? Này thể đạo nóng lạnh, thật sự là nói như thể nào đâu?”

Chu Vĩnh Quý thoát nhìn là cái thành thật phúc hậu nhân, nghe Tiết hiểu hoa nói như vậy, hần không khỏi thờ dài:“Ai, ta cũng chính là bận tâm người chết đi phụ thân..... Tính tính , ta nơi đó còn có chút hàng rời rượu đế, người quay đầu đến đánh một điểm đi.”

Tiết hiểu hoa miễn cưỡng đánh cái tiếp đón:“Kia cảm ơn .” Hàng rời rượu tuy rằng cùng quảng tứ đặc khúc không có cách nào khác so với, nhưng tổng so với không có cường. Hần có chút nhảm chán ở trong thuyền mọi nơi nhìn quanh , nhìn đến La Phi bọn họ bên này khi, lập tức ngạc nhiên kêu đứng lên:“Ta nói lão Hồ, trên đảo này hai ngày lại không chết nhân, người kéo lên khẩu quan tài an cái gì tâm?”

“Đây là đức bình thân thượng đỉnh , người biết cái gì!” Lão Hồ đối này tửu quý là không chút khách khí,“Lại nói có một số người ta xem cũng liền so với người chết hơn hai khẩu khí, còn không bằng sớm một chút vào quan tài đâu.”

Tiết hiệu hoa sớm bị trên đảo nhân mạng bị , đối lão Hồ khắc nghiệt ngôn ngữ chẳng những không thêm đề ý, ngược lại cười ha ha hướng bên này lung lay đi lại, hí mắt đánh giá La Phi cùng mông thiếu huy:“U, hôm nay còn kéo hai cái khách nhân? Khó được nha.”

Mông thiếu huy ngại hấn hình dung xấu xa, nghiêng đi thân mình liền đi ra ngoài, Tiết hiệu hoa lại ý định thẩu tiến lên, cùng hấn cơ hồ thiếp cái mặt đối mặt. Mông thiếu huy vô pháp phát tác, chỉ có thể nhanh hơn cước bộ, có thể đi đến mép thuyền chỗ khi, nhìn đến trước mắt cuộn cuộn sóng biển, hấn cũng không từ tự chủ dừng cước bộ.

Chu Vĩnh Quý vừa vận chuyển này nọ đi theo phía sau hấn, khách khách khí thúc giục :“Nhanh hai bước, phiền toái a.”

Một loại che giấu nhiều năm không rõ khủng bố đang ở mông thiếu huy trong trí nhớ cuộn cuộn , hấn quay đầu, mờ mịt xem chu Vĩnh Quý. Một trận gió biển đứng vào lúc này phát qua, thổi mở hấn trước trán cúi phát, kia đạo trường trường vết sẹo lộ xuất ra.

Chu Vĩnh Quý giống bị châm đột nhiên đâm một chút, phát ra “A” một tiếng hô nhỏ, trong lòng thùng cũng nặng nề mà nện ở boong thuyền thượng.

“Thực xin lỗi, thực xin lỗi!” Mông thiếu huy bị chu Vĩnh Quý tiếng kêu tỉnh lại, vội vàng xoay người giúp hấn lực tìm phân tán hàng hóa.

Chu Vĩnh Quý lại vẫn ở một loại không hiểu trạng thái trung, hấn kinh nghi bất định xem mông thiếu huy:“Người..... Người là tới du ngoạn ?”

“Không, ta tới tìm ta quá khứ.” Sở đối phương nghe không hiểu, mông thiếu huy bổ sung hỏi,“Người có biết một người tên là mông kiến quốc người sao? Hấn trước kia khả năng ở tại này trên đảo.”

“Không biết, không biết!” Chu Vĩnh Quý hoảng loạn không ngừng lắc lắc tay, sau đó qua loa ôm lấy rơi xuống thùng, thường bước lên ngàn, xa xa né qua một bên.

Mông thiếu huy ần ần cảm thấy chỗ nào không đối, nhưng có nói không được, chính mê hoặc gian, La Phi đã đi tới hần bên người, vỗ nhẹ nhẹ chụp bờ vai của hần: “Ta trước lên bờ, sau đó người lùi kéo tay của ta đi qua tốt lắm.”

Mông thiếu huy cảm kích nhìn La Phi liếc mắt một cái, kéo lại hần vươn thủ, ngay cả như vậy, hần vẫn muốn nhắm mắt lại, mới có dũng khí thả qua kia đoạn bàn đạp, đi lên mình trạch đảo.

Dầm nát bên tàu cứng rắn trên mặt, hai người rốt cục có thể ngừng đầu chung quanh, nhất đồ mình trạch đảo toàn cảnh.

Đây là một tòa hình trứng đảo nhỏ, này nọ hướng dài, chiều ngang du mười km, nam bắc hướng hơi chút đoàn một ít, chiều ngang ở thất km tả hữu. Đảo nhỏ trung bộ hở ra một tòa sơn mạch, liên miên ngân nga, vừa vận duyên nam bắc hướng đem toàn bộ đảo chia làm hẹp dài gì đó hai cái khu vực. Này nọ hai bên chân núi địa thế tương đối bằng phẳng, đảo dân phần lớn ở phân tán như thế, qua cơ hồ ngăn cách cuộc sống,

Bến tàu chỗ vị trí đang đứng ở đảo nhỏ phía đông nam hướng. Từ nơi này phóng mắt nhìn đi, liên miên đàn trên núi quái thạch đá lởm chởm, thăm thực vật tươi tốt, làm cho người ta một loại thần bí khó lường cảm giác; Chân núi thôn xóm còn lại là ngay ngắn có trí, lộ ra hòa thuận an bình không khí.

Mông thiếu huy xem cách đó không xa thôn xóm, tư duy hoảng hốt, mơ hồ gian cảm thấy có chút giống như đã từng quen biết. La Phi ánh mắt tắc nhanh nhìn chăm chăm đảo nhỏ chính Đông Phương hướng về phía trước kia phiến ngọn núi, căn cứ tư liệu thượng giới thiệu, kia một mảnh chính là “Quỷ vọng pha” chỗ .

“Quỷ vọng pha, trong đêm đen quỷ ảnh. Phương diện này hội cất giấu thể nào chuyện xưa cùng bí mật đâu?” La Phi âm thầm suy nghĩ , hần sẽ không dự đoán được, tự “Khô mộc tự” Tìm được đường sống trong chỗ chết sau, chính mình lại đem bắt đầu một đoạn kinh tâm động phách khủng bố lịch trình.

Chương 4 “Quỷ vọng pha” truyền thuyết

Cùng minh trạch đảo diện tích tương đối đứng lên, trên đảo trước mắt thường trụ dân cư cũng không tính nhiều. Trước kia đảo dân đều là dựa vào bắt cá hoặc ở sơn thể bằng phẳng chỗ khai ruộng bậc thang nghề nông vì sinh, gần vài năm làm nổi lên du lịch, đại gia nhập gia tùy tục, đem đồ đó không dùng phòng ở hơi thu thập một chút, liền thành tiếp đãi du khách “Dân tộc làng du lịch”. La Phi cùng môn thiếu huy thượng đảo không đi thật xa, ngay tại phía đông tìm định rồi một nhà hộ gia đình, ở tạm xuống dưới.

Phòng ốc chủ nhân tên là tôn phát siêu, là cái nhiệt tình lão nhân. Nữ nhân đều ra ngoài làm công , trong nhà cũng chỉ thừa hấn một người. La Phi hai người vào ở vừa vặn có thể giúp hấn giải sầu một ít tịch tịch, bởi vậy hấn không chỉ có ở giá thượng thập phần ưu đãi, hơn nữa lo trong lo ngoài, tiếp đón hết sức chu đáo.

Đãi hai người tẩy nghỉ xong, tôn phát siêu đã đem cơm trưa chuẩn bị thỏa đáng. Trên đảo tự sản lương thực lấy khoai lang vì chủ, tá cơm thức ăn tự nhiên không thể thiếu trong biển ngư tôm. Tuy rằng nấu nướng thủ pháp tương đối đơn sơ, nhưng ngư sống tôm tươi, cũng là làm người ta thêm nhỏ dãi. Ba người ngồi vây quanh một bàn, hắc miếu Kaka tác ngồi xôm thượng, hưởng thụ chủ nhân ném cho nó ngư đầu xương cá. La Phi vừa ăn, một bên hướng tôn phát siêu hỏi thăm trên đảo phong thổ nhân mạo, đề tài thực tự nhiên lại xả đến hấn việc này mục đích —— quỷ vọng pha phía trên.

“Quỷ vọng pha truyền thuyết? Kia đều là thật !” Tôn phát siêu đối đề tài này cũng là rất có hứng thú, chậm rãi mà nói, “Hiện tại đều nói muốn bài trừ phong kiến mê tín, quý a hòn a cái gì bên ngoài nhân khẳng định là không tin. Nhưng các người nếu biết minh trạch đảo năm đó phát sinh qua sự tình, khả năng liền sẽ không như vậy kỳ quái . Chỉ sợ thẳng đến hôm nay, ở trên đảo chung quanh du tán cô hồn dã quỷ, vẫn cứ không ở số ít đâu!”

“Nga? Minh trạch đảo năm đó phát sinh qua cái gì đặc thù sự tình?” La Phi âm thầm có chút kỳ quái, “Ta ở tuyên truyền tư liệu thượng khả chưa từng nhìn đến qua tương quan gì đó.”

“Kia đương nhiên là đề không được, nói ra sẽ có rất nhiều người không dám tới đùa.” Tôn phát siêu hạ giọng, ra vẻ thần bí tiếp tục nói, “Minh trạch trên đảo trước kia cư dân có thể có thượng vạn , đã có thể ở hơn mười năm tiền, trên đảo phát sinh một lần biến lớn nan, hơn phân nửa nhân đều đã chết!”

“Hơn mười năm tiền? Biến lớn nan?” La Phi trong giây lát nghĩ đến cái gì, thốt ra, “Có phải hay không Đông hải lần đó địa chấn?”

“Không sai.” Tôn phát siêu gật gật đầu, đồng thời kinh ngạc nhìn La Phi liếc mắt một cái, “Không nghĩ tới người cũng biết. Lần đó địa chấn khiến cho sóng thần, nhấc lên tường thành bàn sóng biển, nháy mắt liền đem hơn phân nửa

cái mình trạch đảo nuốt đi vào! Lúc đó đúng là đêm khuya, rất nhiều người ngay tại trong lúc ngủ mơ bị lạnh như băng nước biển xung đi, chẳng những đã đánh mất tánh mạng, thậm chí liên thi thể cũng đều có lưu lại! Từ sau không có nhật xác, kia cũng không đều thành cô hồn dã quỷ sao?”

Phát sinh ở Đông hải hải vực lần đó địa chấn đã qua đi mười tám năm , La Phi thật lâu tiền ngay tại sử tư liệu thượng đọc được qua. Địa chấn sở dẫn phát sóng thần đối đại lục ảnh hưởng cũng không lớn, lại cấp chỗ ngồi này đảo nhỏ tạo thành ngập đầu tai ương. Thế cho nên hơn mười năm sau, trên đảo dân cư vẫn cứ không có khôi phục đến này cường thịnh khi trình độ.

Tôn phát siêu nói ra này phiên chuyện cũ, dường như lại đem đại gia mang về kia đoạn thê thảm lịch sử trung. Trên bàn cơm xuất hiện ngắn ngủi yên tĩnh, liên Kaka cũng đình chỉ nhấm nuốt, kinh nghi bất định mọi nơi nhìn quanh .

Mông thiếu huy lại ngơ ngác chột ngẩn ra, sau một lát, hắn đột nhiên đánh cái giạt mình, trong tay chiếc đĩa cũng “Phách” một tiếng dừng ở trên bàn, sau đó hắn cả người run rẩy giống như run run , cực đại mồ hôi theo cái trán thấm xuất ra!

“Động ?!” Tôn phát siêu hoảng không ngừng hỏi , hắn lo lắng là ẩm thực xảy ra vấn đề, bùng lên thức ăn trên bàn ai cái nghe, đồng thời nhỏ giọng nói thầm,“Này đó đều là tươi mới nha!”

La Phi bao nhiêu nhìn ra chút kỳ quái, vươn tay khoát lên mông thiếu huy đầu vai:“Sao lại thế này? Ngươi đừng sợ, trấn tĩnh một điểm!”

Mông thiếu huy ngẩng đầu nhìn La Phi, trong ánh mắt tràn đầy kinh cụ:“Ta..... Ta biết chính mình vì sao sợ nước, ta..... Cũng biết cái kia..... Cái kia ác mộng nguyên nhân !”

Mông thiếu huy sợ nước La Phi đã biết đến rồi.“Mộng? Cái gì mộng?” Hắn truy vấn đối phương nửa câu sau nói.

“Ta thường thường hội mộng chính mình bao phủ ở một mảnh đại trong nước, kia thủy lạnh lẽo, vừa khô lại chất, bị nghẹn ta không thở nổi.....” Dem trong lòng nghẹn gì đó nói ra sau, mông thiếu huy hơi bình tĩnh một ít, nhưng còn đang bất an thở hổn hển.

“Ta hiểu được!” La Phi vỗ một chút chính mình ót, làm ra tương quan phán đoán,“Nói như vậy, ngươi cũng là lần đó tai nạn người sống sót? Có lẽ ngươi mất trí nhớ, cũng cùng chuyện này có liên quan. Ngươi mẫu thân.....”

Nói tới đây, La Phi đột nhiên ngừng lại, nhưng mông thiếu huy đã minh bạch ý tứ của hắn, nếu phía trước đoán đều là chính xác, kia chính mình mẫu thân cực khả năng đó là gặp nạn giả chi nhất. Chính mình luôn luôn tại tìm kiếm này đó đáp án, khả đột nhiên xuất hiện đáp án lại cho hắn mang đến vượt qua dự tính rung động.

Một bên tôn phát siêu há to miệng, không rõ ý tưởng, La Phi đem mông thiếu huy tình huống hướng hắn giải thích một lần, hắn mới bừng tỉnh đại ngộ, xem mông thiếu huy cảm khái đến:“Na hội ngươi nên chỉ có sáu bảy tuổi đi? Đứa nhỏ, ngươi thật đúng là mệnh đại đầu. Ai, đừng nói là ngươi, chính là ta hiện tại hội tưởng khởi năm đó tình hình, buổi tối cũng thường xuyên ngủ không yên đâu! Đúng rồi, phụ thân ngươi tên gọi là gì?”

“Mông kiến quốc.” Mông thiếu huy vừa nói, một bên sờ sờ trên người túi tiền, bỗng nhiên sùng sốt,“Di, ta lá thư này đâu?”

Tôn phát siêu gãi đầu thì thảo tự nói:“Mông kiến quốc? Ta không nhớ rõ có như vậy cá nhân. Ngươi đi tìm khác lão nhân hỏi thăm một chút, có lẽ có biết đến.”

Mông thiếu huy chỉ lo vội vàng tìm tín, khả phiên lần quanh thân túi tiền cũng không tìm được. Chẳng lẽ là đã đánh mất? Nghĩ vậy phong thư là phụ thân di vật, lại quan hệ chính mình quá khứ, hắn nhìn không được lại hồ thẹn lại uể oải.

La Phi đại bộ phận thời gian đều cùng mông thiếu huy ở cùng nhau, lá thư này hôm nay chính là ở đồ thượng xuất ra qua một lần, sau này La Phi xem hắn trang trở về túi áo, hiện tại không duyên cớ không thấy, quả thật có chút kỳ quái.

“Ngươi có phải hay không thu thập đến trong bao?” La Phi nhắc nhở mông thiếu huy.

Mông thiếu huy quả quyết lắc đầu:“Sẽ không, ta buông bao đi trước rửa mặt, sau đó liền ăn cơm, cùng vốn không có thu thập qua.”

“Một hồi mới hảo hảo tìm xem đi, tổng quăng không được.” La Phi khuyên giải an ủi mông thiếu huy vài câu. Mông thiếu huy nghĩ nghĩ, cũng chỉ có thể như thế.

“Chiếu ngươi xem đến, này ‘Quý vọng pha’ thượng bóng đen cũng cùng lần đó sóng thần có liên quan sao?” Kết thúc này nhất đoạn ngắn nhạc đệm, La Phi đem lời đề lại vòng vo trở về.

“Kia đương nhiên, bóng đen đúng là ở thủy triều thối lui sau mấy ngày nay xuất hiện . Đương thời người sống sót vội vàng ở chân núi phế tích trung trùng kiến gia viên, mà mỗi đến ban đêm, bóng đen sẽ gặp ở xa xa triền núi ngọn cây gian xuất hiện, mọi người đều nói đó là mất đi hồn không bỏ được rồi đi gia hương, mới có thể mỗi đêm hướng về cố thổ phương hướng nhìn xa.”

“Này cách nói chung quy là thái chủ xem .” La Phi lắc đầu, “Có lẽ cũng chỉ là một khối tang thân cho sóng thần trung dân chạy nạn thi thể đâu?”

“Lúc trước cũng có người như vậy hoài nghi qua, khả sẽ có rất nhiều địa phương giải thích không thông.” Tôn phát siêu ban ngón tay một cái một cái phân tích , “Thứ nhất, nếu đó là một khối thi thể, vì sao chỉ tại buổi tối xuất hiện? Thứ hai, gặp nạn giả đều là ở dưới chân núi bị cuốn vào hồng thủy , các người hẳn là biết, bị chết đuối nhân đầu tiên hội chìm vào đáy nước, chờ thi thể phao khai sau mới có thể nổi lên mặt nước, năm đó sự thật cũng là chờ hồng thủy hơi lui ra phía sau, mới lục tục có xác chết trôi bị vớt tới trên đảo đến, cho nên tuy rằng đại thủy cao nhất chỗ từng mạn tới triền núi, nhưng cái khó dân thi thể quyết không khả năng quải đến triền núi trên ngọn cây.”

“Nga?” Tôn phát siêu nói có chút đạo lý, La Phi trầm ngâm một lát sau, lại hỏi tiếp: “Kia bóng đen lại là khi nào thì biến mất đâu?”

Tôn phát siêu nheo lại mắt, hiện ra một bộ thực mê hoặc bộ dáng: “Quý hồn chuyện thôi, muốn giải quyết đương nhiên còn phải theo vấn đề rễ thượng thủ. Sau này người trong thôn ở triền núi hạ trừ hoạch cái tế đường, siêu độ này phiêu linh bên ngoài vong linh, kia bóng đen tự nhiên liền tiêu thất.”

Nghe thế nì, La Phi trong lòng lại có tâm ý tưởng: “Sai lầm rồi sai lầm rồi, hiện tại thoát nhìn, này bóng đen vừa không là thi thể, cũng không phải hồn, đồ giống cái người sống. Có hay không có thể là trên đảo người nào ở giả thần giả quỷ?”

Tôn phát siêu nghe xong lời này, nhưng lại xuy một tiếng nở nụ cười: “Người thật đúng là cái ngoại hương nhân, không kiến thức qua ‘Quý vọng pha’ lợi hại, ai có thể ở nơi đó giả thần giả quỷ? Kia không cần trang! Hắn rất nhanh liền thật sự biến thành quỷ !”

La Phi tự giễu a nhếch miệng, xem ra này “Quý vọng pha” Thật đúng không phải bình thường địa phương, chính mình lại nghĩ phát biểu ý kiến gì, còn thể nào cũng phải tới trước thực địa nhìn vừa thấy mới được.

Sau khi ăn xong, môn thiếu huy hảo hảo tìm vừa thông suốt, vẫn là không có tìm được lá thư này tiên. Rơi vào đường cùng, hắn đành phải đem trước tin chuyện đặt ở một bên, chính mình xuất môn dạo qua một vòng, dựa vào một trương miệng hỏi thăm hỏi.

Nhường hẳn thất vọng là, này phiền khe núi lý thất, bát hộ nhân gia, nhưng không có một người có thể nhớ tới “Mông kiến quốc” Người này. Hẳn còn muốn chạy xa hơn chút, lại lo lắng lạc đường, liền trở về chuẩn bị kêu lên La Phi cùng xuất phát.

La Phi vừa mới ngủ hoàn một cái ngủ trưa đứng dậy, tinh thần sáng láng, nghe mông thiếu huy muốn ước hẳn đi ra ngoài, hẳn mỉm cười: “Tốt, ta đang muốn đi ‘Quý vọng pha’ bên kia nhìn xem, ngươi cùng ta đi một đường sao?”

Mông thiếu huy vốn cũng không xác định hướng cái gì phương hướng đi, tự nhiên không có dị nghị, vì thế hai người sóng vai ra sân. Hắc miêu Kaka nhảy lên thượng vài bước, ở chủ nhân phía sau nhắm mắt theo đuôi, hiển pha cụ linh tính.

Chương 5 vong linh trùng

Mông thiếu huy cùng La Phi ra khe núi, một đường hướng bắc đi đến. Bọn họ dọc theo chân núi mà đi, đường uốn lượn khúc chiết, khi xoay mình khi hoãn. Mỗi đến địa thế bằng phẳng chỗ, luôn có mấy hộ đảo dân ở lại sinh lợi, lúc này mông thiếu huy thường thường liền dừng lại cước bộ, hỏi thăm có liên quan phụ thân tin tức, nhưng luôn luôn cũng chưa cái gì thu hoạch.

Một giờ sau, hai người tính đứng lên đã đi ra ba bốn km lộ trình, tiếp cận đảo nhỏ chính Đông Phương hướng. Một đoạn này sơn đạo trở nên phức tạp đầu tiểu, vết chân cũng thưa dần thiếu, ở chuyển qua một khúc rẽ sau, một cái lối rẽ xuất hiện tại bọn họ trước mặt.

Theo phương hướng thượng xem, lối rẽ tả khẩu đi chếch đông bắc, hẳn là thông chân núi thôn xóm; Hữu khẩu đi tây, tựa hồ là lên núi phương hướng. La Phi nghĩ chân mọi nơi quan vọng một lát, dùng ngón tay chỉ tây phương chỗ cao, bình tĩnh thanh âm nói: “Nơi đó hẳn là chính là ‘Quỷ vọng pha’.”

Mông thiếu huy theo hẳn chỉ phương hướng nhìn lại, chỉ thấy một bộ vách đá rõ ràng Ngụy đứng ở trước mắt, tuy rằng tên là “Pha”, nhưng này vách núi góc độ cơ hồ đã cùng mặt đất vuông góc, liền tượng bị người dùng đại phủ phách qua bình thường. Trên vách núi đá ương ngành chui ra rất nhiều bụi cây cùng từng thụ, tất cả đều tà tà hướng lên trên dài, lộ ra một cổ bất khuất sức sống.

Bởi vì địa thế cực xoay mình, này phiền vách núi cho dù chỉ có mấy chục Michael, cũng hiện ra một loại nhiếp nhân tâm phách khí thế, ép tới nhân không thở nổi. La Phi lúc này đã hoàn toàn minh bạch tôn phát siêu giữa trưa kia lời nói hàm nghĩa: Ai muốn tưởng tại như vậy trên vách núi đá già thần giả quý, trừ phi hẳn tượng viên hầu bình thường, có phàn sơn cang lâm bản lĩnh.

Ở như thế thiên công kỳ cảnh hấp dẫn hạ, hai người tựa hồ đã quên “Quỷ vọng pha” Cái kia khủng bố truyền thuyết, không tự chủ được dọc theo hữu khẩu lối rẽ đi tây biên sơn thể chỗ sâu đi đến.

Đường nhỏ thập cấp mà lên, càng chạy càng là thanh u, dần dần hai bên đã hết là vách núi khô mộc, không cảm giác nửa điểm vết chân, mắt thấy không còn lại đi rất xa là có thể cao đến “Quỷ vọng pha” vách núi hạ, chợt nghe một thanh âm nói: “Lại đi về phía trước, lệ khí sâu nặng, hai vị là muốn đi nơi nào?”

Sơn đạo trước sau cũng không gặp có khác nhân, bất thành linh tiếng nói chuyện nhường La Phi hai người liền phát hoảng, Kaka cũng cánh cung trừng mắt, một bộ khẩn trương bộ dáng. Chính kinh nghi gian, chỉ thấy đường bên trái lùm cây hoa hoa tác hưởng, một gã nam tử theo bên trong chui xuất ra.

Người này thoát nhìn năm mươi tuổi cao thấp, dáng người vi béo, bộ mặt hiền lành, viên viên đầu trụi lủi, một thân trang phục mùa đông ngoài khoác kiện truy bào, cũng là cái hòa thượng.

La Phi cẩn thận nhìn xem, có thể này phát hiện hòa thượng phía sau nguyên lai có một cái ruột dê đường nhỏ, che giấu ở bụi cây trung, cực kì ẩn nấp. Gặp đối phương một bộ muốn cứu thế khuyên nhân biểu cảm, hần mỉm cười giải thích:“Chúng ta đúng là muốn đi ‘Quý vọng pha’ bên kia nhìn một cái.”

Hòa thượng vẻ mặt trở nên ngưng trọng đứng lên, hần đánh giá hai người một vòng sau, ánh mắt đứng ở môn thiếu huy trên người. Hần như vậy chuyên chú, hai tròng mắt sáng ngời, tựa hồ bao hàm nào đó vô pháp nói rõ cảm xúc.

Môn thiếu huy bị hần nhìn xem thực không được tự nhiên, đang muốn nói cái gì đó khi, chỉ nghe hòa thượng trước mở miệng hỏi nói:“Người chính là cái kia mất trí nhớ trẻ tuổi nhân đi? Thế nào, ở trên đảo có cái gì phát hiện sao?”

Hần làm sao có thể biết chính mình? Môn thiếu huy trừng mắt xem hòa thượng, có vẻ phi thường kinh ngạc. La Phi lại tâm niệm vừa động, hỏi lại đối phương:“Người chính là đức bình thân thượng đi?”

Hòa thượng hai tay tạo thành chữ thập được rồi cái lễ:“La cảnh quan tư duy thật sự là sâu sắc. Người xuất gia không có họ danh, đức ngay ngắn là của ta pháp danh.”

Môn thiếu huy lúc này cũng tưởng khởi này đức ngay ngắn là lão Hồ nói qua đặt hàng quan tài nhân, hần khẳng định là từ lão Hồ miệng biết được chính mình cùng La Phi lai lịch. Giải trừ trong lòng nghi hoặc, môn thiếu huy cũng không giấu diếm, đem thượng đảo sau tương quan tình huống đơn giản giảng thuật một lần.

Nghe nói môn thiếu huy là lần đó sóng thần tai nạn người sống sót, đức bình trên mặt tránh qua một tia xen lẫn bi thương phức tạp thần sắc, sau đó hần thở dài, nói:“Hai vị xin theo ta đến đây đi, các người muốn tìm kiếm đáp án, có lẽ đều ở ta nơi này đâu.”

Nói xong, đức bình làm cái “Thỉnh” Thủ thế, xoay người hướng về đường nhỏ chỗ sâu đi đến. Môn thiếu huy trong lòng không dễ, quay đầu nhìn nhìn La Phi, gặp La Phi sau khi gật đầu, mới cùng theo đi lên.

Đường nhỏ thượng tràn đầy bụi gai, môn thiếu huy sợ bị thương Miêu Nhi chân, vì thế xoay người đem Kaka ôm ở trong lòng.

Vào bụi cây khẩu sau, mặt sau lộ lại càng chạy càng rộng mở , đức bình thân thượng một bên ở phía trước dẫn đường, vừa thỉnh thoảng xoay người giới thiệu hai câu:“Ta chỗ này là rất ít có người đến Cho dù mùa hè có du khách theo trên sơn đạo trải qua, cũng chưa từng có người nào phát hiện qua này đường nhỏ..... Nơi này là hồn ngũ yên địa phương, nguyên bản cũng không nên đã quấy rầy.”

Đi khoảng ba năm phút, đường nhỏ đã đến cuối, không nghĩ tới nơi này địa thế bằng phẳng, nhưng lại cất giấu một phen nhỏ thiên địa . Đức bình dừng lại cước bộ, chia chia tiền phương nói:“Đến, nơi này chính là tai nạn trên biển người chết tế đường.”

Đức bình nói chuyện thanh âm không lớn, nhưng La Phi cùng mônng thiếu huy nghe tới lại đều là trong lòng rung mình. Cũng là tế đường, kia nơi này liền ngũ yên sở lấy ngàn kẻ gặp nạn giả hồn, đồng thời cũng cùng “Quý vọng pha” truyền thuyết có điều liên hệ.

Kia tế đường từ bên ngoài thoát nhìn đồ không lớn, có chút tượng một tòa nhỏ nhỏ miếu thờ. La Phi cùng mônng thiếu huy ở đức bình dẫn đường hạ đi vào tế đường. Đến bên trong mới phát hiện, phòng ở chia làm trước sau hai gian, gian ngoài bãi sự cây phô cùng một ít đồ dùng hàng ngày, xem ra là đức bình thân thượng ký túc xá . Một cái tiểu hòa thượng đang ở phòng trong thu thập quét dọn, nhìn thấy ba người tiến vào, vội vàng đón nhận một bước, cung kính kêu một tiếng:“ Sư phụ.”

Đức bình khoát tay:“Người việc người đi.” Tiểu hòa thượng gật gật đầu, lui xuống.

“Đây là ta thu đồ đệ, pháp danh tên là huệ thông.” Đức bình hướng hai vị lai khách giới thiệu nói. La Phi lược làm quan sát, này tiểu hòa thượng ước chừng mười lăm sáu tuổi, thần thái thành thật, ánh mắt gian lại lộ ra linh khí.

Ba người không lên lưu lại, lập tức đi tới sau gian. Nơi này tựa hồ là cái làm phật tràng địa phương, án bày đồ cúng phụng phật tượng, chung quanh đốt hương khói, thượng còn có hai cái bồ đoàn, bất quá đầu tiên hấp dẫn La Phi cùng mônng thiếu huy ánh mắt , cũng là chính giữa đồ một ngum quan tài.

Đây đúng là bọn họ ở trên thuyền nhìn đến qua kia khẩu quan tài. Xem ra đức bình thân thượng quả thật đã cùng lão Hồ đã gặp mặt, La Phi phía trước đoán không có sai.

“Đây là người cấp trên đảo qua đời giả làm pháp sự địa phương đi?” La Phi đoán nói,“Này tân quan tài vẫn là cùng chúng ta đồng thuyền tới đâu, thế nào, gần đây có người qua đời sao?”

“Mấy ngày nay thật không có. Bất quá sinh lão bệnh tử, đều là ông trời nhất định, ai có thể đoán trước được đến? Lo trước khỏi họa, cũng không phải cái gì dư thừa chuyện.” Đức bình thân thượng thân nhiên nói xong, tựa hồ sớm xem quán sinh tử.

“Đức bình sư phụ cũng trải qua qua lần đó tai nạn đi? Nếu ta không đoán sai, người cũng có thân nhân ở sóng thần trung gặp nạn?”

Nghe được La Phi nói như vậy, đức bình thân thượng ngừng đầu hơi kinh ngạc xem hắn: “La cảnh quan quả nhiên không phải người bình thường. Người đoán một điểm cũng không sai, ta đúng là vào lần đó tai nạn sau, mới nhìn phá một ít này nọ, tự nguyện xuất gia, quanh năm ở trong này làm bạn này phiêu bạc bên ngoài vong linh.”

Mông thiếu huy đang ở chuyên chú nghe đức bình êm tai kể ra, chợt thấy trong lòng ôm Kaka tí nha nhếch miệng, có khác thường phản ứng, hắn cho rằng miêu mị bởi vì đi đến xa lạ địa phương mà khẩn trương, vừa định lấy tay đi vuốt ve nó, Kaka lại “Meo ô” Một tiếng, mạnh nhất duỗi chân, theo trong lòng hắn nhảy đi ra ngoài, sau đó nhảy lên thượng cửa sổ, chợt lóe thân, nhưng lại hướng ngoài phòng đi.

“Đều nói hắc miêu thông linh, xem ra cũng không tất cả đều là tung tin vịt.” Thấy đến một màn như vậy, đức bình thân thượng có vẻ cũng không kỳ quái, hắn đẩy ra nhất phiến cửa sau đi ra ngoài: “La cảnh quan, người không phải đối ‘Quỷ vọng pha’ truyền thuyết thực cảm thấy hứng thú sao, thỉnh đến bên này nhìn xem đi.”

La Phi hai người đi theo đức bình đi đến ốc sau, một loại tức mục cảm giác lập tức hướng bọn họ đè ép đi lại.

Ở cỏ hoang trung ương, cô linh linh đứng một tòa thủy nê mộ trùng, chừng hai thước rất cao, mộ trùng tiền tắc dựng thẳng một khối đồng dạng cực đại vô tự mộ bia. Hắc miêu Kaka chính cung lưng, vòng quanh mộ trùng chung quanh bồi hồi.

Đức bình thân thượng đi lên phía trước, lấy tay ở trên mộ bia nhẹ nhàng lướt qua: “La cảnh quan, ‘Quỷ vọng pha’ thượng phát sinh qua chuyện người cũng biết không ít, muốn người tin tưởng quỷ thần cách nói khẳng định rất khó, mà ta muốn nói cho người, năm đó đúng là cái chỗ ngồi này tế đường sau, ‘Quỷ vọng pha’ thượng bóng đen mới biến mất không thấy..... Đây tuy rằng là một tòa không mộ, mộ bia cũng chỉ là một khối tron tảng đá, nhưng nơi này lại tảng sở hữu chết vào sóng thần trung vong linh.” Nói tới đây, hắn lược dừng một chút, chậm rãi quay đầu nhìn mông thiếu huy liếc mắt một cái, “Đứa nhỏ, này trong đó, còn có người mẫu thân.”

Mông thiếu huy thân thể hơi hơi chấn động, hai hàng nước mắt đã rơi xuống. Tuy rằng trước đây trong lòng sớm có đoán, nhưng này cũng là lần đầu tiên có người như thế minh xác nói ra chính mình thân thể, trong lúc nhất thời, trong lòng hắn buồn vui toan nọ, trăm mối cảm xúc ngổn ngang, giạt mình sau một lúc lâu sau, mới thì thào nói: “Ta mẫu thân

kết quả là ai? Cha ta vì sao muốn dẫn ta rời đi chỗ ngồi này đây? Ta lại làm sao có thể đổi này đó chuyện cũ không hề trí nhớ? Đây hết thấy, ai có thể đủ nói với ta?”

“Khả ngươi lại vì sao phải biết rằng? Ngươi may mắn như vậy, chính mình không chút nào không biết. Có bao nhiêu người hi vọng quên mất này đáng sợ nhớ lại, khả bọn họ vô pháp làm được, chỉ có thể lần lượt theo nửa đêm ác mộng trung tỉnh lại. Mà ngươi, lại ngàn dặm xa xôi trở lại nơi này, tới tìm tìm một ít đối với ngươi đã không hề ý nghĩa gì đó.” Đức bình nhìn chăm chú vào mộng thiếu huy hai mắt, “Ai, thế nhân thường thường tìm hiểu không ra, đi qua liền đã qua đi, so sánh với này ở ngươi đầu óc đã không tồn tại gì đó, liền không có càng đáng giá ngươi quý trọng cùng lưu luyến sự tình sao?”

Đức bình thân thượng lời nói này, liền La Phi cũng cảm thấy rất có đạo lý. Mộng thiếu huy trong lòng có sở xúc động, trong nháy mắt, hẳn nghĩ tới rất nhiều chuyện, bao gồm ở thị trấn cùng chính mình phân biệt bạn gái, nếu bởi vậy mà mất đi rồi nàng, kia đáng giá sao? Vừa ý để một ít này nợ đã tra tấn chính mình nhiều năm như vậy, nếu không tìm đến một đáp án, làm sao khi có thể được đến giải thoát đâu?

“Ta đây hiện tại..... Nên làm như thế nào?” Mộng thiếu huy thì thào nói xong, không biết là ở tự nói vẫn là tưởng tìm kiếm giúp.

Đức bình thờ dãi, chia chia kia tòa mộ trống: “Trước cho ngươi mẫu thân thiêu nén hương, đựng cái đầu đi.”

Mộng thiếu huy theo phòng trong lấy đến hương khói, bỏ đoàn chờ dọn xong, đối với vô tự mộ bia trình trọng chuyện lạ dập đầu lạy ba cái. La Phi nhường ở một bên, yên lặng xem này hết thấy, trong lòng thầm nghĩ: Chính mình tra xét “Quý vọng pha” bí mật, không biết tại đây cái hòa thượng xem ra, có phải hay không cũng là không hề ý nghĩa đâu?

Chương 6 đêm hỏa

Theo té đường lý xuất ra, sắc trời dần tối, gió biển gào thét thổi qua, mang theo vài phần hàn ý. Lúc này lại hướng sơn chỗ sâu đi hiển nhiên không tiện, hai người nghe theo đức bình thần thượng khuyển bảo, chiết thượng hồi chỗ ở lộ. Mông thiếu huy tuy rằng tìm được một ít đáp án, nhưng trong lòng gói đồ vẫn chưa buông: Vì sao trên đảo không có người biết chính mình phụ thân? Ở trong mộng hắn từng nhìn thấy chính mình mẫu thân, khả cái kia cảnh tượng vì sao như thế đáng sợ? Việc này lại có ai có thể giải thích?

La Phi lại cả đầu hoang mang trùng trùng, quỹ vọng pha —— tai nạn trên biển —— té đường, trên đảo mọi người đối này truyền thuyết miêu tả càng ngày càng quỷ dị, khả đại gia lại đều muôn miệng một lời, không giống nói dối bộ dáng, thật sự làm cho người ta nan mạch trong đó đoan vĩ.

Hồi trình không có làm cái gì lưu lại, so với đi khi phải nhanh rất nhiều. Ước nửa giờ, tìm nơi ngủ trọ chỗ kia phiến khe núi đã xuất hiện tại hai người trước mắt. Xa xa thấy lối vào có người ảnh ở qua lại bồi hồi, nhìn thấy bọn họ trở về, người nọ lập tức cấp rống rống đón đi lên, cảm cổ họng nói:“Người rốt cục đã trở lại, ta khả đợi người thật lâu!”

La Phi cùng mông thiếu huy liếc mắt một cái liền nhận ra người này đúng là ở đồ thượng thảo uống rượu Tiết hiệu hoa. Chỉ thấy hắn vừa nói chuyện, một bên tiến đến mông thiếu huy bên người, không có hảo ý cười nhạo, đối La Phi lại nhìn cũng không thềm nhìn, giống như hắn cũng không tồn tại dường như.

Mông thiếu huy nhíu mày:“Người chờ ta làm gì?”

“Ta cho người đưa dạng này nọ.” Tiết hiệu hoa tắc hề hề vươn tay phải, cầm trong tay đúng là mông thiếu huy mất đi giấy viết thư.

Mông thiếu huy tiếp nhận tín, dùng hoài nghi ánh mắt xem đối phương:“Này tín thể nào ở người nơi này?”

“Hắc hắc, ta ở trong khoang thuyền nhật được .” Tiết hiệu hoa chẳng hề để ý trả lời.

“Nhật được .” La Phi đột nhiên ở một bên lạnh lùng chen vào nói,“Chỉ sợ không phải ở trong khoang thuyền, là từ người khác trong túi đi!”

Tiết hiệu hoa nhìn La Phi liếc mắt một cái, lập tức bị đôi phương lợi hại ánh mắt trát nâng không dậy nổi đầu đến. Mông thiếu huy lúc này cũng tưởng khởi Tiết hiệu hoa từng ở trong khoang thuyền cố ý cùng chính mình bên người mà qua, vì thế thực không khách khí “Hừ” một tiếng, hiển nhiên là tán thành La Phi phán đoán.

“Ồ nơi nào nhất có cái gì trọng yếu?” Tiết hiệu hoa đánh cái ha ha, bỗng nhiên hạ giọng nói, “Mẫu chốt là ta biết người muốn tìm này đáp án!”

“Cám ơn .” Mông thiếu huy đối Tiết hiệu hoa mở ra thủy cũng rất phiền chán, tức giận trả lời, “Mà ta mới từ đức bình thân thượng tế đường trở về, đối với người theo như lời đã không có gì hứng thú .”

“Đức bình thân thượng?” Tiết hiệu hoa đầu tiên là sừng sốt, lập tức cười lạnh đứng lên, “Hắc hắc, hắc trốn tránh người còn không kịp, chẳng lẽ còn hội nói cho người chân tướng! Ta biết các người khâu lý xem nhân, không tin tưởng ta. Ta còn mang đến giống nhau này nọ, người đồ nhìn xem.”

Tiết hiệu hoa vừa nói, một bên theo trong túi lại lấy ra một trương giấy đưa tới. Mông thiếu huy thấy hắc quần áo cổ tay áo bóng nhẫy ngầy tỏa sáng, cổ nén ghê tởm, tiếp nhận kia tờ giấy.

Đây là một trương phổ thông màu trắng giấy viết bản thảo, bị tứ tứ phương phương chiết thợ may đầu lớn nhỏ, xem có chút cũ kỹ. Mông thiếu huy đem giấy mở ra, gần nhìn lướt qua, lập tức trở nên sắc mặt tái nhợt, hơi thở dồn dập, liền hai tay cũng bắt đầu run nhè nhẹ đứng lên.

La Phi vội vàng thâu đi qua, đã thấy trên tờ giấy trắng nguyên lai là một bức bút sấp màu họa ra tranh vẽ, nội dung cụ thể còn chưa có thấy rõ, mông thiếu huy đã đem giấy một lần nữa chiết khởi, kinh nghi bất định nhìn về phía Tiết hiệu hoa.

Tiết hiệu hoa tề ánh mắt, vẻ mặt đắc ý: “Thế nào, người hiện tại là tin tưởng ta? Vẫn là tin tưởng cái kia xú hòa thượng?”

Mông thiếu huy hiển nhiên có chút mất phương tác, vô lực hỏi lại: “Tin tưởng người..... Kia thì thế nào?”

Tiết hiệu hoa ha ha nở nụ cười hai tiếng: “Tin tưởng ta là tốt rồi, ta có thể đem chân tướng đều nói cho người. Bất quá, là có điều kiện .”

“Điều kiện gì, người nói đi.”

“Người cho ta thù lao.” Tiết hiệu hoa nghiêng đầu chằm chước một hồi, báo ra bằng giá, “Hai ngàn khối, thế nào?”

Một bên La Phi lặng lẽ kéo kéo mông thiếu huy vạt áo, mông thiếu huy quay đầu, chính thấy đối phương kia sáng ngời mà trấn định ánh mắt, hần giống như ở hoảng loạn trung bắt đến một gốc cây cứu mạng đạo thảo, trong lòng dâng lên một loại không hiểu kiên định cảm giác, trầm ngâm một lát sau, hần trả lời nói: “Này, người nhường ta lo lắng lo lắng.”

“Vậy người liền lo lắng lo lắng đi. Ta đêm nay mười điểm còn tại bực này người, người nếu lo lắng tốt lắm, sẽ tìm ta.” Tiết hiệu hoa nói xong, cũng không chào hỏi, đỉnh đặc nhắc chân liền đi, đi ra hơn mười thước xa, lại quay đầu lại nói câu, “Đúng rồi, kia bức họa người trước hết giữ đi, dù sao thú vị gì đó, ta kia còn nhiều nha!”

Rất nhanh, Tiết hiệu hoa đã biến mất ở uốn lượn sơn đạo trung, mông thiếu huy đứng ở tại chỗ, bất thành linh biến hóa làm hần suy nghĩ hỗn loạn. La Phi nhìn ra trong đó có chút kỳ quái, nhưng này là người khác việc tư, hần chỉ có thể trước thử thăm dò hỏi một câu: “Như thế nào? Có cái gì cần ta hỗ trợ sao?”

“Không, không cần. Cảm ơn.” Mông thiếu huy khách khí hai câu sau, chuyển qua đề tài, “Chúng ta mau trở về đi thôi, chủ nhà nên chuẩn bị tốt cơm chiều đang đợi chúng ta đâu.”

La Phi gật gật đầu, vì thế hai người một trước một sau, hướng về thuê chỗ ở đi đến.

Cơm chiều thời kì, mông thiếu huy luôn luôn trầm mặc không nói, có vẻ tâm sự trùng trùng. La Phi biết hần khẳng định ở lo lắng buổi tối cùng Tiết hiệu hoa ước hội, nhưng đối phương không muốn nói thêm, La Phi cũng không tốt hỏi cái gì.

Bởi vì hải đảo khoảng cách đại lục hơi xa, các loại sợi quang học cáp điện đều không thể tiếp nhập, điện thoại TV tự nhiên không thể nào nói đến. Cũng may trên đảo tiền chút năm kiến một cái nhỏ nhỏ phát điện đứng, đèn điện đồ vẫn là dùng được với. Bởi vì giải trí cuộc sống thiếu thốn, đảo dân nhóm sớm dưỡng thành ngủ sớm dậy sớm thói quen. Cơm chiều qua đi không lâu, từng nhà ngọn đèn liền lục tục tắt, minh trạch đảo lâm vào một mảnh trong bóng tối.

Bỗng nhiên nghe thấy cách vách ván cửa “Chi” nhất vang, tựa hồ có người đi ra. La Phi trong lòng vừa động, nâng cổ tay nhìn xem đồng hồ, quả nhiên nhanh đến mười điểm. Hần bắt đầu nghĩ ra đến hỏi tuần hai câu, lại cảm thấy chính mình đối người khác việc tư quá mức quan tâm cũng không thích hợp. Cũng may mông thiếu huy một thanh niên tiểu hóa, ước định địa điểm lại cách thôn xóm không xa, phỏng chừng không ra được cái gì tình huống. Tìm ma một lát

sau, vẫn là quyết định quên đi.

Tại nghe mông thiếu huy đã rón ra rón rén ra viện môn, trong lúc đó còn kèm theo mềm nhẹ gọi miêu thanh. Hấn đối này chỉ hắc miêu tựa hồ cảm tình phi thường thâm, đến nơi nào cũng phiết không ra nó.

Bị đánh gãy suy nghĩ sau, lại nhìn thư lại thể nào cũng xem không vào, đồng thời ừ rừ cũng tập kích lên đến. La Phi rõ ràng đóng đèn điện, ngã xuống trên gối đầu, có lẽ là buổi chiều sơn đạo đi được mỗi mệt, chỉ chốc lát sau, hấn liền tiến nhập mộng đẹp.

Mơ hồ trung không biết qua bao lâu, La Phi bỗng nhiên bị một trận huyền não thanh đánh thức. Hấn mở to mắt, bốn phía một mảnh hắc ám, nhưng bên tai cũng là “Loảng xoảng lý loãng xoảng lang”, la thanh vang lớn. Hơn nữa này la thanh có xa có gần, không chỉ theo một chỗ truyền đến. Hấn vội vã kéo ra đăng, chuẩn bị mặc quần áo xuống giường xem cái kết quả.

Đúng lúc này, chính mình trụ trong viện cũng vang lên la thanh. La Phi đẩy ra cửa sổ, chỉ thấy tôn phát siêu bùng đồng la, đứng ở trong viện xao tới lúc gấp rút, hấn một thân áo khoác lung tung khoác, liền nút thắt cũng chưa tới kịp khẩu thượng.

“Như thế nào đây là?” La Phi cách cửa sổ lớn tiếng hỏi.

“Cháy !” Tôn phát siêu bút lên lớn giọng, “Đại gia nhanh đi cứu hoá nha!”

Nghe hấn nói như vậy, La Phi lập tức hiểu được. Đây hải đảo thượng thông tin không tiện, lại không có chuyên nghiệp phòng cháy ngành, bởi vậy một khi có ai gia hỏa, liền lập tức xao la báo nguy. Nghe được cảnh báo nhân chẳng những muốn lập tức đi cứu viện, hơn nữa cũng muốn đi theo xao la, như vậy nhất truyền mười, mười truyền trăm, liền khả ở ngắn nhất trong thời gian phát động lực lượng lớn nhất, mau chóng khống chế được hỏa tình.

Làm một gã cảnh sát, xuất hiện loại tình huống này đương nhiên không thể ngồi xem mặc kệ, La Phi mặc xong, vọt tới trong viện: “Mau, chúng ta cũng đi đi.”

Tôn phát siêu nghe thấy la thanh đã ở bốn phía truyền khai, gật gật đầu, đang muốn hướng viện ngoại đi, bỗng nhiên lại hỏi: “Cùng người một khối đến cái kia tiểu tử đâu?”

La Phi sừng sốt, nhìn xem đồng hồ, đã mau nửa đêm mười hai điểm, thế nào mông thiếu huy còn chưa có trở về? Bất quá hiện tại cổ không lên này, hấn khoát tay: “Trước mặc kệ hấn, cứu hoả quan trọng hơn!”

Hai người bung lên chậu rửa mặt thủy thùng, ra viện môn, chỉ thấy đảo nhỏ chính Đông Phương hướng sắc trời đỏ lên, hiển nhiên, nơi đó chính là gặp chuyện không may địa điểm. Hai người nhanh hơn cước bộ bên đi qua, dọc theo đường đi la thanh chặt chẽ, không ngừng có người gia nhập tiến vào.

Ước chừng hai mươi phút sau, bọn họ tới gặp chuyện không may khe núi. Nơi này có thất bát gia hộ gia đình, cách xa nhau cũng không tính xa, chấy kia gia ở trung gian, nếu hỏa thế không chế không được, thực khả năng hại cập người chung quanh gia. Lúc này, theo trên đảo các nơi lục tục tới rồi đã có một trăm nhiều người, mọi người vây quanh ở hữu hạn mấy khẩu miệng giếng bàng, loạn làm một đoàn.

“Không cần loạn! Không cần loạn! Trước yên lặng một chút!” Một cái vang vọng thanh âm đột nhiên ở trong đám người vang lên, này thanh âm rất có kêu gọi lực, nguyên bản hỗn loạn trường hợp lập tức an tĩnh lại.

Nói chuyện là cái hơn bốn mươi tuổi trung niên nam tử, rộng rãi ngạch mặt đen, một bức lão thành ôn trọng bộ dáng, thấy mọi người đều vây quanh ở chính mình chung quanh, hấn lạnh lạnh nói: “Đại gia nghe ta phân công! Mười lăm đến hai mươi lăm tuổi nam tử phụ trách ở bên cạnh giếng mức nước, hai mươi lăm đến ba mươi lăm tuổi nam tử phụ trách vận chuyển nguồn nước, ba mươi lăm đến bốn mươi lăm tuổi nam tử phụ trách hiện trường dập tắt lửa, còn lại nhân bang chung quanh hộ gia đình đem trong nhà vật phẩm chuyển ra nguy hiểm khu, đồng thời chiếu cố hảo lão ấu phụ nhụ.”

Này phiên an bày động vừa nghe có chút tùy ý, nhưng kỳ thật rất chú ý. Người thiếu niên khí lực đại, mức nước thích hợp nhất; Thanh tráng niên sự chịu đựng hảo, phụ trách vận chuyển nguồn nước; Hiện trường dập tắt lửa là cái nguy hiểm công tác, đối đảm lượng cùng kinh nghiệm yêu cầu tương đối cao, cho nên phân công cấp lực khoảng bốn mươi tuổi trung niên nhân. Đáng quý là, tại như vậy khẩn cấp dưới tình huống, này mặt đen hấn tử vẫn an bày như thế chu đáo hợp lý, tâm tư chi kín đáo, liên La Phi cũng không miễn khâm phục, hấn nhin không được quay đầu, hỏi bên cạnh tôn phát siêu: “Đây là ai?”

“Kim Chấn Vũ, đương nhiệm thôn trưởng.”

La Phi gật gật đầu, này công phu, kim Chấn Vũ đã gương cho binh sĩ, đầu nhập đến đám cháy tuyến đầu. La Phi cũng không lại nói nhiều, theo đi lên.

Trải qua này một phen điều phối, ở đây mọi người giống nhất chỉnh đài máy móc, lẫn nhau phối hợp, tốt vận chuyển đứng lên. La Phi một bên vội vàng phốc hỏa, một bên lớn tiếng tiếp đón: “Phòng ốc bên trong đã cháy được

không sai biệt lắm , đại gia không cần lại hắt nhiều lắm thủy, trọng điểm đem thủy hắt ở ngoại vi vừa mới bắt đầu thiêu đốt địa phương, phòng ngừa hỏa thế lan tràn!”

Có La Phi cùng thôn trưởng hợp lý chỉ huy, thôn dân nhóm người người dùng mệnh, ước chừng một giờ sau, cuối cùng một luồng ngọn lửa rốt cục cũng bị dập tắt , một trận hoan hô sau, rất nhiều người đều mệt đến tê liệt ngã xuống trên mặt đất.

Kim Chấn Vũ đã sớm chú ý tới La Phi, lúc này mới có công phu đi lên phía trước đánh cái tiếp đón:“Vị này là mặt thực, là vừa đến trên đảo đi?”

“Ta gọi La Phi, là cái cảnh sát. Bất quá tại đây tòa trên đảo, có lẽ tính làm du khách càng chuẩn xác một ít.” La Phi vừa nói, một bên rất lễ phép vươn tay.

Kim Chấn Vũ vội vàng nắm giữ La Phi thủ:“Ta nói đi, vừa thấy ngươi sẽ không là người bình thường.”

“Đừng nói khách khí nói .” La Phi thực không thói quen nghe người khác khen tặng chính mình, việc chuyển hướng đề tài,“Mau nhìn xem trong phòng hộ gia đình có hay không bị thương cái gì.”

Kỳ quái là, tương đối vừa rồi cứu hỏa khi nhiệt tình mà nói, hiện trường mọi người đối hộ gia đình an nguy tựa hồ cũng không quan tâm, thậm chí có người “Hì hì” Cười, nhẹ giọng nói:“Thiêu chết mới bớt lo đầu.”

Gặp La Phi nhú mày, kim Chấn Vũ vội vàng giải thích nói:“Này trong phòng chỉ có một nhân trụ, người này..... Là chúng ta trên đảo nổi danh vô lại, đại gia đối hắn đều thực phản cảm.”

“Vô lại?” La Phi đột nhiên ý thức được cái gì,“Hắn tên gọi là gì?”

“Tiết hiếu hoa.” Kim Chấn Vũ trả lời nghiệm chứng La Phi đoán.

Không có người biết hỏa là như thế nào lên. Cái thứ nhất phát hiện hỏa tình cách vách gia bà nội trợ, nàng đi tiểu đêm khi nhìn đến nhà mình cửa sổ ánh lửa bị ánh đỏ bùng, vội vàng đánh thức nam nhân, phát ra cảnh báo.

Đại hòa mặc dù bị dập tắt, nhưng trải qua này một phen ép buộc, phòng ở đã trở thành một mảnh phế tích. Phế tích trung cũng không có tìm được Tiết hiệu hoa thi thể, hắc bản nhân cũng không có ở hiện trường xuất hiện. Đại gia bức tức nghị luận một phen, dần dần đều tự tán đi. Không có người muốn quan tâm một chút Tiết hiệu hoa rơi xuống, có lẽ bọn họ đối với người này đủ loại hoang đường hành vi sớm chết lặng thôi?

La Phi lại biết Tiết hiệu hoa đêm nay từng cùng mông thiếu huy có cái ước hội, mà lúc này hai người đồng thời mất đi bóng dáng, không khỏi có chút kỳ quái. Hắc đêm này tình huống nói cho kim Chấn Vũ, hai người ngắn gọn thương lượng một lát sau, quyết định tới trước mất tích giả ước hội địa điểm đi thăm dò xem một chút.

Đi đến nửa đường, thấy trong bóng đêm tựa hồ có người ở qua lại bồi hồi. Đợi cho phụ cận, phát hiện người này đúng là mông thiếu huy.

La Phi vội vàng đón nhận đến hỏi: “Người thế nào ở trong này? Thấy Tiết hiệu hoa không có?”

“Không có a.” Mông thiếu huy lắc đầu, có vẻ có chút mờ mịt, “Ta đang ở tìm các người đâu, thế nào trong viện một người đều không có? Phát sinh chuyện gì?”

La Phi đem cháy tình huống hướng mông thiếu huy đại khái nói nói, mông thiếu huy một bộ bùng tỉnh đại ngộ bộ dáng, sau đó nói về chính mình xuất môn sau trải qua: “Ta mười điểm không đến an vị ở khe núi khẩu trên tầng đá chờ đợi, đợi mau một giờ, Tiết hiệu hoa nhưng vẫn không có xuất hiện. Ta đang muốn hồi ốc khi, phát hiện Kaka không biết thượng người nào vậy.”

“Cho nên người đi tìm Kaka?” La Phi đoán một câu, đồng thời hướng kim Chấn Vũ giải thích, “Kaka là hắc đường một cái hắc miêu.”

“Đúng vậy, bất quá tìm thật lâu cũng không tìm.” Nói tới đây, mông thiếu huy vẻ mặt uể oải cùng lo lắng, “Sau này ta nghe được trong thôn nơi nơi đều là xao la thanh, không biết sao lại thế này, cũng cố không lên nó, vội vàng về tới chỗ ở, khả các người cũng không ở. Ta chờ rất dài thời gian, thấy các người còn không trở về, trong lòng chột dạ, liền xuất ra tìm các người.”

“Ân.” La Phi gật gật đầu. Mông thiếu huy nói được hợp tình hợp lý, không giống nói dối bộ dáng. Hơn nữa kia chỉ hắc miêu bình thường cùng hắc như hình với bóng, hiện tại quả thật không thấy bóng dáng.

“Ai nha, chỉ cần người an toàn là tốt rồi. Ngày Tiết hiệu hoa cả ngày chơi bởi lâu lóng, thường xuyên uống say

không còn biết gì, hiện tại không biết lại ở đâu ngủ từ đi qua .” Kim Chấn Vũ vừa nói, một bên nhìn từ trên xuống dưới mông thiếu huy, “Đúng rồi, hử vì sao muốn ước người gặp mặt?”

“Ngô..... Hử nói có một chút này nợ cấp cho ta xem.” Mông thiếu huy hàm hàm hồ hồ ứng phó .

“Hử trong lời nói người đừng tín, hơn phân nửa là muốn lừa gạt người tiền, người tốt nhất cách hử xa một chút.” Kim Chấn Vũ trình trọng chuyện lạ khuyên bảo mông thiếu huy, xem ra ở hử trong mắt, du khách lợi ích so với Tiết hiểu hoa rơi xuống càng thêm đáng giá quan tâm.

Mông thiếu huy từ chối cho ý kiến, một trận gió lạnh thổi qua, hử khịt khịt mũi, tựa hồ có chút cảm lạnh. Hử phản ứng cảm nhiễm La Phi, khiến cho người sau cũng kìm lòng không đậu rút lui cổ.

Gió biển thổi nổi lên mông thiếu huy tóc mai, kia đạo vết thương lại lộ xuất ra, ở trong bóng đêm có vẻ càng thêm dữ tợn. Kim Chấn Vũ cũng nhìn không được né tránh ánh mắt, ngẩng đầu hướng bầu trời nhìn lại.

“Còn có thể hạ nhiệt.” Hử trong giọng nói mang theo chút lo lắng, sau đó hử đối La Phi cùng mông thiếu huy khuyên: “Các người nếu không có gì đặc biệt sự tình, tốt nhất sớm một chút rời đi này đảo.”

“Bởi vì nước biển hội kết băng sao?” La Phi nghĩ tới lão Hồ nói qua trong lời nói.

Kim Chấn Vũ gật gật đầu: “Không sai. Đây hai ngày độ ẩm giáng tương đối lợi hại. Chúng ta đảo chung quanh đó không quan trọng, chủ yếu là thị trấn cảng ở vịnh lý, nơi đó thủy là yên lặng , nếu đóng băng liền tương đối phiền toái. Nhất là lúc ban đầu vài ngày, các người sẽ bị vây ở trên đảo .”

“Nếu không ra cái gì ngoài ý muốn, vậy ngày mai đi thôi.” La Phi trầm ngâm một lát, cấp ra một cái ba phải sao cũng được trả lời. Một phương diện, hử cũng không hy vọng chính mình bị nhốt tại đây tòa hải ngoại đảo đơn độc thượng, khả về phương diện khác, một ít chưa cời bỏ bí ẩn lại hấp dẫn hử tiếp tục lưu lại.

Mông thiếu huy trầm mặc không nói. Lúc này hay không sẽ có người biết, La Phi theo như lời ngoài ý muốn khoảng cách chỗ ngồi này tiểu đảo đã cũng không quá xa ?

Chương 7 động rộng rãi nội thi thể

Tang quân dừng được xưng là minh trạch trên đảo dừng cảm nhất nhân, trong đó nhất hơn phân nửa nguyên nhân ở chỗ hần từng độc thân đến trên đảo “Thiên Khanh” Trung trở thành một phen.

“Thiên Khanh” Ở minh trạch đảo tây bắc bộ trên ngọn núi, là một cái mở miệng hướng về phía bầu trời, sâu không thấy đáy thần bí sơn động. Về này sơn động từng có nhiều mặt truyền thuyết, trong đó đủ yêu ma quỷ quái cách nói. Nhưng cụ thể là cái gì tình huống, trước kia lại chưa từng nhân có thể nói chuẩn xác. Bởi vì ai cũng không có đi xuống xem qua.

Mấy trăm năm đến, đương nhiên là có tò mò mà lại gan lớn trẻ tuổi nhân tưởng hạ đến trong động nhìn cái kết quả. Bọn họ tìm đến dài nhất dây thừng, một đầu trát ở bên hông, một đầu cột vào ngoài động trên tảng đá, sau đó theo cái động khẩu đi xuống tìm kiếm. Khả mỗi lần đều là kết quả như nhau: Mặc kệ bọn họ dây thừng có bao nhiêu dài, đều không thể bảo hộ bọn họ tới “Thiên Khanh” cuối —— bởi vì “Thiên Khanh” Thật sự quá sâu, bọn họ chỉ có thể ở dây thừng dùng hết sau thất vọng trở lại mặt đất.

Tang quân dừng cũng từng là như vậy người trẻ tuổi chi nhất, đã trải qua vài lần thất bại sau, không cam lòng hần rốt cục làm ra một cái kinh người quyết định: Ở không có dây thừng bảo hộ dưới tình huống vào động thám hiểm!

Trên đảo nhân đều cho rằng hần điên rồi, bởi vì theo tiến vào động người ta nói, kia cái động khẩu đi xuống cơ hồ tất cả đều là vuông góc vách núi, thậm chí có địa phương độ dốc là đổ hướng nội lõm xuống, đồ thủ leo lên, quả thực chính là tìm cái chết vô nghĩa!

Khả tang quân dừng thật sự đi xuống, hần sở mang theo duy nhất công cụ, chính là dừng ở bên hông một cái đèn pin. Theo hần sau này miêu tả, hần hạ đến sơn thể lý vuông góc khoảng cách chừng một trăm nhiều thước, trên đường mấy lần gặp nạn, tối kinh tâm động phách một lần, hần đã hoàn toàn theo trên vách đá chảy xuống, may mắn cách đó không xa một đạo khe đá tạp ở hần, mới có thể tìm được đường sống trong chỗ chết. Dọc theo đường đi, hần có thể nói là đã trải qua thường nhân vô pháp tưởng tượng đau khổ.

Cho nên cuối cùng, hần tài năng nhìn đến thường nhân vô pháp tưởng tượng lưu tình cảnh quan.

Làm tang quân dừng tới “Thiên Khanh” Cái đây thời điểm, xuất hiện tại hần trước mắt, là một cái vĩ đại động rộng rãi. Động rộng rãi nội khúc kính thông u, cao thấp chằng chịt, chung nữ nam thiên hình vạn trạng, sắc thái rực rỡ, cảnh tượng ngàn vạn, giống một tòa dùng đá quý, san hô, phi thủy gọt giũa mà thành to lớn, tráng lệ địa hạ cung điện.

Tang quân dừng hoàn toàn bị này bức cảnh đẹp thuyết phục , lúc đó hán sẽ không nghĩ đến, lúc này đây mạo hiểm sau này còn có thể cho hán mang đến càng thêm lợi ích thực tế ưu việt.

Tang quân dừng lần này thám hiểm bị đảo dân truyền vì chuyện lạ, nhưng không có người dám đi mô phỏng hán thực hiện. Cho dù là tang quân dừng chính mình theo động rộng rãi xuất ra sau, cũng không từng lại có qua cùng loại nếm thử. Hán chính là đem động rộng rãi nội kia ngạc nhiên bàn cảnh tượng cùng kết cấu chặt chẽ ghi tạc trái tim.

Vài năm sau, kim Chấn Vũ lên làm thôn trưởng, này rất có ý nghĩ hán tử bắt đầu dẫn dắt đại gia khai phá trên đảo du lịch tài nguyên. Có một ngày, hán nhớ tới tang quân dừng nhắc tới qua động rộng rãi, vì thế liền tìm tới môn. Tang quân dừng sáng khoái đáp ứng dẫn đầu tiến hành động rộng rãi khai phá, nhưng hán đưa ra, khai phá sau động rộng rãi từ hán đến quản lý, hơn nữa muốn giữ lấy một phần ba công ty cổ phần. Kim Chấn Vũ vô pháp từ chối hán ra giá, bởi vì toàn bộ minh trạch đảo có thể họa ra động rộng rãi khai sơn thi công đồ , liền chỉ có tang quân dừng một người.

Động rộng rãi bị thuận lợi mở xuất ra, hơn nữa trở thành minh trạch trên đảo tới có thể hấp dẫn du khách cảnh điểm, tang quân dừng cũng bởi vậy trở thành trên đảo trước hết phú một nhóm người.

Ở rét lạnh mùa đông, động rộng rãi cơ bản bị vây để đó không dùng trạng thái. Bất quá ở vùng trộm tình yêu cuồng nhiệt trung đại vừa cùng phượng kiều trong mắt, này động rộng rãi còn có một cái diệu dụng.

Đêm qua một hồi đại cây đuốc người trong thôn ép buộc quá, sắc trời trắng bạch khi, tất cả mọi người còn đang trong giấc mộng không có tỉnh lại, đại vừa cùng phượng kiều lại tại đây khi xuất hiện tại động rộng rãi cái động khẩu.

“Mau vào động đi, trong động ấm áp.” Gặp phượng kiều bị đông lạnh vẻ mặt đỏ bừng, đại vừa đau lòng không thôi.

“Ta mới không đi vào đâu.” Phượng kiều bĩu môi,“Mỗi lần đến trong động đầu, người liền trở nên tượng cái người xấu.” Ngoài miệng nói như vậy , nàng đã chột lóe thân chui vào cái động khẩu.

Đại vừa chạy nhanh đã khởi đèn pin theo sát đi lên, trải qua một đoạn tạc khai sơn đạo sau, hai người đã đi tới động rộng rãi trung tâm.

“Bên trong này thật sự là ấm áp dễ chịu , tượng mùa xuân giống nhau.” Phượng kiều vừa nói, một bên cõi trên người bọc dày đặc áo bông, hiện ra một bộ mặt ngoài có trí linh lung đáng người, chặt chẽ câu ở đại vừa ánh mắt.

“Gì chứ tử nhìn chăm chăm ta? Này trong động tối như mực , người hai cái ánh mắt tượng sói giống nhau, dọa người!” Phụng kiều làm nũng bàn lưng qua thân thể.

Đại vừa xem kia phiến trắng nõn cổ, chỉ cảm thấy một cỗ nhiệt lưu từ nhỏ phúc dừng đi lên, hần xông về phía trước tiền, hoàn khởi song chưởng đem phụng kiều ôn nhuỷên thân thể gấ gao ôm ở trong lòng.

Phụng kiều tượng trung tính giẫy dựa :“Người làm gì, buông ra.....” Đại vừa hoàn toàn không để ý, một đôi tay theo vạt áo lông lý thân đi vào.

“A, không được, hảo mát.....” Phụng kiều kiều thanh quát to hai câu, khả năng tiếng kêu rất nhanh thuận tiện thành say lòng người thờ dốc. Thân thể của nàng cũng càng ngày càng nhuỷên, rốt cục theo đại vừa một lần nhẹ nhàng mang kéo, hai người điệp thân ngã xuống vừa mới cởi áo bông thượng. Kia chi đèn pin từ lâu ngã nhào ở một bên, cột sáng ở xa xa thạch nhũ gian không ngừng lắc lư.

Đại vừa đem phụng kiều áo lông cuốn đi lên, tại kia tơ lụa bàn bóng loáng da thịt thượng rắc một mảnh mảnh liệt. Chính nùng tình khi, hần lại đột nhiên ngừng lại:“Phụng kiều, trên người người thể nào ngọt tanh ngọt tanh ?”

“Ta..... Ta cũng không biết.” Phụng kiều vẫn yêu kiều hỏn hển,“Giống như..... Giống như có cái gì theo..... Mặt trên nhỏ đến.”

Đang nói, đại vừa cũng cảm giác được một giọt chất lỏng dừng ở chính mình trên đầu. Hần kinh ngạc sờ qua bên cạnh đèn pin, hướng về phía trên chiếu đi qua.

“A!” Phụng kiều thê lương tiếng kêu ở động rộng rãi trung chấn động, cột sáng trung xuất hiện cảnh tượng nhường đại vừa cũng nổi lên một thân nổi da gà!

Một khối thi thể cúi người cắm ở bọn họ phía trên cách đó không xa măng đá thượng, máu tươi theo nham thạch tích lạc xuống dưới. Từ thi thoát phá đầu tà tà thăm dò, hai mắt trợn lên, tựa hồ đang ở vòng có hứng thú thưởng thức màn này phát sinh ở hần không coi vào đâu đông cung đồ.

Người chết đúng là Tiết hiếu hoa.

Động rộng rãi nội phát hiện tử thi tin tức rất nhanh liền ở hải đảo thượng truyền mở. Bởi vì động rộng rãi nhập khẩu ở đảo phía tây, La Phi bọn họ biết được muốn vì trễ một ít. Không có gì lưu lại, La Phi ở tôn phát siêu dẫn dắt hạ, lập tức chạy tới gặp chuyện không may địa điểm.

Làm hai người tới động rộng rãi khẩu khi, nơi này đã vây quanh rất nhiều thôn dân, bọn họ tham đầu tham não, nghị luận đều, ngẫu nhiên có một hai cái tướng tiến vào , lại đều bị cái động khẩu chỗ một cái trung niên nam tử ngăn cản trở về. Đây nam tử thân hình cao lớn, bàng rộng rãi thất lưng viên, một đôi mày kiếm phân hai bên hướng về phía trước chọn , lộ ra một dòng ngạo khí. Gặp La Phi cùng tôn phát siêu đi đến phụ cận, hắn vươn bàn tay to:“Đừng hướng bên trong đi rồi, không có gì hay xem .”

Tôn phát siêu chạy nhanh qua giải thích:“Vị này là cái cảnh sát, theo long châu dậm đến !”

Nam tử hơi hơi có chút kinh ngạc, ánh mắt ở La Phi trên người không ngừng mà nhìn từ trên xuống dưới, tựa hồ không quá tin tưởng. Lúc này, trong động mật có người nói chuyện:“Quân dũng, vị này cảnh quan ta nhận thức, người phóng hắn vào đi.”

Người nói chuyện đúng là kim Chấn Vũ, hắn đi đến cái động khẩu, chỉ vào cái kia cao lớn nam tử hướng La Phi giới thiệu:“Đây là tang quân dũng, đây động rộng rãi hiện tại chính là hắn ở quản lý.”

La Phi ở trên đường đã nghe tôn phát siêu nói lên qua tang quân dũng chuyện xưa, hắn xem trước mắt này đại hán:“Người chính là trên đảo dũng cảm nhất người?”

Tang quân dũng gật gật đầu, che giấu không được trên mặt đắc ý vẻ mặt, nhìn ra được đến, hắn đối này danh hiệu phi thường vừa lòng.

La Phi thân nhiên phun ra một cái “Hảo” Tự, mơ hồ mang theo chút tán dương ý tứ hàm xúc, lập tức hắn đề tài vừa chuyển, hỏi tang quân dũng:“Người nơi này có không có máy chụp ảnh?”

Tang quân dũng lập tức trả lời:“Có.” Ở du lịch mùa thịnh vượng, tang quân dũng thích nhất làm một sự kiện chính là lấy động rộng rãi phát hiện giả thân phận cùng du khách chụp ảnh chung, hắn kia đài máy ảnh cho dù ở thị trấn lý coi như là xa hoa hóa đầu.

“Vậy người chạy nhanh đi lấy đến đây đi.” Kim Chấn Vũ cướp phen phó một câu, sau đó có chút sốt ruột chuyển hướng La Phi:“La cảnh quan, người mau đi xem một chút đi, Tiết hiếu hoa đã chết!”

La Phi không lại nói cái gì vô nghĩa, đi theo kim Chấn Vũ bước nhanh hướng trong động đi đến. Xuyên qua một cái bốn mươi dư thước trường u ám dừng đạo sau, một cái cực đại thiên nhiên động rộng rãi xuất hiện tại hai người trước mắt.

Khoảng cách cái động khẩu cách đó không xa, một đôi thanh niên nam nữ chính ôm nhau mà ngồi, nữ bả đầu chôn ở giữa hai chân, không được khóc; Nam mặc dù ở một bên khuyên giải an ủi, nhưng ngẫu nhiên ngẩng đầu lên khi, nhưng cũng là vẻ mặt sợ hãi.

“Là bọn họ hai cái phát hiện thi thể.” Kim Chấn Vũ đem hiểu biết đến tình huống hướng La Phi giản yếu nói một lần.

La Phi một bên gật đầu nghe, một bên nỗ lực thích ứng trong động âm u ánh sáng. Ước chừng 1 phút sau, hần thị lực mới dần dần khôi phục, bắt đầu mọi nơi quan sát.

Động rộng rãi chủ thể diện tích ước chừng có hai ba ngàn m², đỉnh vuông góc độ cao lớn nhất chỗ cũng chừng bốn mươi thước nhiều. Trong động cao thấp so le, nơi nơi đều là lâm lập măng đá cùng chằng chịt thêm đá. Ở động thể đông nam giác đỉnh trên vách đá, có một mấy thước phạm vi đại lỗ thủng, hắc ảm ảm không biết sâu đậm.

Gặp La Phi nhìn chăm chăm kia lỗ thủng nhập thần, kim Chấn Vũ chủ động giảng giải nói:“Này động luôn luôn thông đến đỉnh núi, năm đó tang quân dừng chính là thông qua nó phát hiện này động rộng rãi.”

La Phi “Ân” một tiếng, ánh mắt dời về phía nơi khác.

“Thi thể tại kia vị trí.” Kim Chấn Vũ nói còn chưa dứt lời, La Phi chính mình cũng thấy được. Ở động rộng rãi trung ương lược bắc vị trí, có một khối hai thước rất cao, thất bát m² lớn nhỏ thêm đá, Tiết hiệu hoa thi thể chính nằm sắp ở trên thêm đá, hần lập tức đi rồi đi qua.

Ngày hôm qua chàng vạng còn thần khí hiện ra như thật Tiết hiệu hoa hiện tại đã chết đi lâu ngày. Hần lẳng lẳng ghé vào cứng rắn trên thêm đá, khoe miệng thăm vết máu, ngũ quan mơ hồ, ngách đỉnh ở cùng nham thạch va chạm trung đã vỡ vụn, hồng hồng bạch bạch chất lỏng ngưng tụ thành một bãi. Thực hiện nhiên, theo động rộng rãi chỗ cao rơi xuống muốn tính mạng của hần. Trên bậc thêm một chi sắc nhọn măng đá trùng hợp xuyên qua thi thể trái tim bộ vị, khiến cho đại phẫn máu theo này miệng vết thương chảy ra, đã động lại vết máu gấp khúc lan tràn, luôn luôn rơi xuống nước đến bậc thêm hạ trên mặt.

La Phi ngẩng đầu nhìn xem, ngay tại trần thi bậc thềm chính phía trên ước mười lăm Michael địa phương, có một mảnh đài cao cùng đi thăm đường tương liên, xem ra nơi đó chính là Tiết hiệu hoa rơi xuống địa phương .

“Các người có người thượng qua này bậc thềm sao?” La Phi hỏi một câu.

Kim Chấn Vũ lắc đầu:“Tang quân dừng không có theo đuổi sao không tương quan nhân tiến vào, ta đến về sau, lập tức bảo hộ hiện trường, đồng thời gọi người đi tìm người.”

La Phi không nói gì, chính là nhìn chăm chăm thi thể ngẩn người. Lúc này tang quân dừng cầm trong tay máy ảnh, hấp tấp chạy đến.

La Phi tiếp nhận máy ảnh, phàn đến trần thi thềm đá phụ cận một ít mảng đá thượng, cũng không đồng góc độ trên cao nhìn xuống vỗ ảnh chụp. Đồng thời bớt chút thời gian hướng kim Chấn Vũ hiểu biết tương quan tình huống.

“Này động rộng rãi là người phụ trách quản lý?”

“Là.”

“Người chừng nào thì biết gặp chuyện không may ?”

“Ước chừng sáu giờ rưỡi sáng đi. Ta còn đang ngủ, kia hai cái hài tử hoang mang rối loạn trương trương sầm đến nhà ta, phượng kiều cơ hồ dọa liệt .”

“Động rộng rãi buổi tối không khóa cửa sao?”

“Mùa đông bình thường cũng không khóa, bên trong lại không có gì đáng giá này nọ, cũng sẽ không có du khách đến, cho nên đều mở ra thông gió.”

“Thì phải là trên đảo nhân đều có thể tùy ý xuất nhập, cũng sẽ không có nhân phát hiện?”

“Ân..... Hẳn là như vậy.”

La Phi muốn hỏi tạm thời chính là này đó, một tổ ảnh chụp chụp hoàn sau, hẳn buông máy ảnh, cẩn thận phàn đến trần thi trên thêm đá, gần gũi quan sát thi thể.

Thi thể chung quanh cũng không có cái gì đáng giá chú ý vật hoặc dấu. Người chết mặc dơ bản nâu áo khoác cùng xanh đen sắc quần dài, trên chân còn lại là một đôi phá giày chơi bóng, đây đúng là hẳn còn sống khi kia com lê thúc. Người chết áo khoác phía bên phải túi tiền cổ túi túi , La Phi lấy ra một đôi tùy thân mang theo màu trắng bạc bố bao tay, đội sau bắt tay vói vào cái kia túi áo.

Xuất hồ ý liệu là, theo Tiết hiệu hoa trong túi lấy ra gì đó cư nhiên là một chồng trăm nguyên mặt trán tiền mặt, dùng da cân trát ngay ngắn chỉnh tề. La Phi điểm một chút, vừa vặn là bốn ngàn nguyên.

Kim Chấn Vũ cùng tang quân dừng đồng thời mở to hai mắt nhìn, có vẻ thực kinh ngạc. Tang quân dừng lại nhìn không được nói:“Hẳn..... Hẳn này đó tiền là từ chỗ nào đến ?”

Này cũng đang là La Phi ở suy xét vấn đề. Mặc kệ thế nào, này đó tiền đối với Tiết hiệu hoa tử vong không thể nghi ngờ là cái rất trọng yếu manh mối, hẳn nhường tang quân dừng tìm đến một cái sạch sẽ bịch xộp, đem này vật chứng thu đứng lên.

Theo người chết đi vật thượng tựa hồ đã tìm không ra cái gì manh mối , La Phi lại đem lực chú ý tập trung ở tại thi thể bản thân. Hẳn nhẹ nhàng quơ quơ người chết cánh tay, cảm thụ một chút thi thể cứng ngắc trình độ, sau đó lại liệu khởi thi thể bụng vạt áo nhìn nhìn. Suy tư một lát sau, hỏi kim Chấn Vũ:“Người vừa rồi nói thi thể bị phát hiện thời điểm, còn tại có huyết đi xuống giọt sao?”

Kim Chấn Vũ chia chia kia đối đáng thương người yêu:“Là bọn hẳn nói , hẳn là không sai.”

“Ân.” La Phi sờ sờ chính mình cằm,“Chiếu như vậy phán đoán, người chết tử vong thời gian hẳn là ở tối hôm qua chím giờ đến sáng nay linh điểm trong lúc đó.”

Làm nhất thôn chi dài, kim Chấn Vũ lại càng thêm quan tâm một cái khác vấn đề, hắn đã nhìn không được đang hỏi La Phi:“Theo tình huống hiện tại xem, tử vong nguyên nhân là cái gì đâu? Tự sát vẫn là giết người? Hoặc là ngoài ý muốn?”

La Phi tạm thời không có trả lời, hắn theo trên thềm đá nhảy xuống, sau đó ngẩng đầu hướng lên trên tuần tra , nơi đó đài cao đúng là Tiết hiếu hoa rơi xuống địa phương.

“Người đi lên qua không có?” La Phi hỏi kim Chấn Vũ.

“Còn chưa có lo lắng.”

La Phi cất bước dọc theo bậc thềm hướng đài cao chỗ đi đến, kim Chấn Vũ bước nhanh theo sát ở hắn phía sau.

Này phiên đài cao là chuyên môn sửa chữa xuất ra cung du khách quan sát động rộng rãi toàn cảnh , ước chừng có tứ thước gấp phương, chung quanh đánh một vòng an toàn vòng bảo hộ, nhưng không đến cao một mét lan can hiển nhiên vô pháp ngăn cản một cái trường thành nam tử theo trên đài cao phiên đi xuống. Bởi vì thời gian rất lâu không có tiếp đãi qua du khách, trên đài cao nhẹ nhàng khoan khoái, chỉ tại đông nam trên chân ngã nhào một cái bình rượu, có vẻ càng chói mắt.

“Này nhất định là Tiết hiếu hoa lưu lại .” Kim Chấn Vũ lập tức làm ra phán đoán,“Hơn phân nửa là hắn ngày hôm qua lại uống hơn, đến động rộng rãi lý tránh hàn khí, đứng không vững, té xuống.

“Không, ta xem không giống say rượu trượt chân.” La Phi nhẹ nhàng lắc đầu, phủ định kim Chấn Vũ cách nói.

Kim Chấn Vũ có vẻ có chút không hiểu:“Vì sao? Nơi nào nhìn ra không giống?”

“Người vừa rồi nhìn đến Tiết hiếu hoa ánh mắt không có? Đó là một loại cái gì ánh mắt?”

“Ánh mắt?” Kim Chấn Vũ nhíu mày, nhớ lại người chết thảm trạng cũng không phải là cái gì khoái trá thể nghiệm,“Ta nhớ được hắn ánh mắt trừng lớn , hình như là..... Phi thường sợ hãi.”

“Không sai, là sợ hãi thật sâu, loại này tình cảm là rất khó xuất hiện tại một cái ma men trên người . Mặt khác, căn cứ nơi này độ cao, người chết toàn bộ rơi xuống quá trình cũng chính là một giây nhiều trung, mà nhân say rượu mất đi cân bằng cảm nhận, hần phản ứng thời gian bình thường đều ở hai giây đã ngoài, nói cách khác, hần căn bản không kịp cảm thụ tử vong đem lâm sợ hãi, cũng đã đi đòi nhà ma.” Khi nói chuyện, La Phi đã nhặt lên kia bình rượu, cầm trong tay lật xem .

“Quảng tứ đặc khúc?” Hần nhin không được nhẹ nhàng nhắc tới một câu.

Kim Chấn Vũ thẩu đi lại:“Có cái gì phát hiện sao?”

La Phi trầm mặc không nói, một lát sau, hần đã bước đầu lý ra một cái ý nghĩ, đối kim Chấn Vũ nói:“Nơi này tình huống không phải đơn giản như vậy, ngươi phải mau chóng phái người đi huyện lý báo án.”

“Lão Hồ sáng sớm đã xuất phát.” Kim Chấn Vũ lưu loát trả lời.

La Phi vừa lòng gật gật đầu:“Tốt lắm, ngươi cùng tang quân dừng tiếp tục ở trong này bảo vệ tốt hiện trường, ta đi Tiết hiệu Hoa gia lý nhìn xem.”

“Tiết hiệu Hoa gia lý?” Kim Chấn Vũ có chút mê hoặc,“Nơi đó đã bị đốt thành một mảnh phế tích a!”

“Đúng là bởi vì cái dạng này, ta mới phải nhanh một chút đi qua.” La Phi trong lời nói hiển nhiên cất giấu thâm ý, nhưng không đợi kim Chấn Vũ tiếp tục truy vấn, hần đã bước nhanh hạ bậc thềm, hướng về ngoài động đi đến.

Chương 8 sơ hiện manh mối

Tiết hiệu hoa tử vong thời gian ở đêm qua chín giờ đến sáng nay lĩnh điểm trong lúc đó, mà nhà hắc phòng ốc châm lửa còn lại là ở tiếp cận lúc không giờ. Nếu Tiết hiệu hoa là chết vào hắc giết, kia này hai kiện sự vô luận là từ nhân quả quan hệ vẫn là thời gian trình tự thượng, đều không thể nghi ngờ tồn tại nào đó tất nhiên liên hệ. Dễ dàng nhất ra thiết tưởng là: Hung thủ đầu tiên ở động rộng rãi trung giết Tiết hiệu hoa, sau đó lại đuổi tới trong thôn châm hắc ở lại phòng ốc, mà sau một bước hành động động cơ hiển nhiên là vì hủy diệt một ít cùng án kiện tương quan gì đó.

La Phi làm ra này phiên suy đoán sau, lập tức ngựa không dừng vó thẳng đến Tiết hiệu Hoa gia mà đi, trong lòng âm thầm cầu nguyện, ở trải qua đại hỏa thối quét sau, nơi đó vẫn có thể lưu lại một chút có giá trị manh mối.

Thôn dân nhóm phần lớn đi động rộng rãi cái động khẩu xem náo nhiệt, ngày hôm qua ban đêm tiếng người ồn ào hoả hoạn hiện trường hiện tại trở nên lạnh lùng Thanh Thanh. Nơi này trường hợp làm người ta thất vọng: Phòng ở hư hao trình độ phi thường triệt để. Nóc nhà đã sụp xuống, tường thể chỉ còn lại có đen tuyền đồ nát thê lương, trong phòng gia cụ trần thiết lại hóa thành một mảnh tro tàn, chỉ có vài cái thoát phá đào quán bùn bát mớ hồ còn tồn chút ngày cũ dung mạo.

Nhưng La Phi cũng chưa chết tâm: Có thể ở người khác không ôm hi vọng địa phương tìm được có giá trị manh mối, này nguyên bản chính là xuất sắc trinh thám hắc là có tố chất. Hắc ở đất khô cằn gạch ngói vụn trung cẩn thận sưu tầm phiên sát, không buông tha gì một góc. Nhường hắc lược cảm vui mừng là: Trước mắt xem ra, hiện trường còn không có bị nhân nhanh chân đến trước dấu vết.

La Phi kỳ quái hành động hấp dẫn ở tại phụ cận vài cái thôn dân, bọn họ tò mò đi lên phía trước vây xem, ngẫu nhiên giao đầu nói nhỏ vài câu. Rốt cục, có cái hơn bốn mươi tuổi phụ nữ nhìn không được đối La Phi nói:“Người là ngoại hương nhân đi? Đừng phiên, không có khả năng tìm được đáng giá này nợ, nhà này sản nghiệp đã sớm bị cái kia ma quỷ bại hết!”

“Nga?” Nghe nàng nói như vậy, La Phi dứt khoát ngừng tay đầu công tác, đi tới kia vài cái thôn dân trước mặt, chuẩn bị cùng bọn họ nhờ một chút.

“Này gia nhân nguyên lai còn có chút sản nghiệp?” La Phi vỗ vỗ trên tay bụi, tùy ý hỏi một câu.

“Kia đương nhiên.” Nói chuyện vẫn là vừa rồi tên kia phụ nữ,“Phụ thân còn sống thời điểm, nhưng là chúng ta trên đảo nổi tiếng nhất đại phu, y thuật cao siêu, nhân phẩm cũng tốt. Không chỉ có trong nhà giàu có, hơn nữa trên đảo nhân, không có không tôn kính hắc.”

Chung quanh mọi người đều liên tiếp gật đầu, lấy chỉ ra đồng ý. La Phi đang muốn hỏi lại chút cái gì, lại nghe một gã lão giả thờ dài nói: “Đều nói rỗng sinh rỗng, phượng sinh phượng, khả Tiết đại phu làm sao có thể sinh ra như vậy cái không cười con? Cả ngày hết ăn lại nằm, chơi bời lêu lổng. Tiết đại phu ở thời điểm, còn có thể quản được trụ hần; Vài năm trước Tiết đại phu xuống mồ sau, hần liền càng không ra gì. Chai rượu không rời tay, liền không cái thanh tỉnh thời điểm! Ta đã sớm nói qua, hần một ngày nào đó hội uống tử. Ai, quả nhiên không ra ta đoán trước a, chính là Tiết đại phu địa hạ có biết, còn không tức giận đến trở mình đến.”

“Kia này phòng ở cháy tiền, đều cũng còn chút cái gì vậy?” La Phi hi vọng có thể theo những người này trong lời nói khừu ra một ít dấu vết để lại.

Phụ nhân khoát tay: “Gì cũng không có.”

Lão giả lại rung đùi đắc ý phản bác lời của nàng: “Ngươi lời này cũng không đúng, kỳ thật có giá trị gì đó vẫn phải có, chính là các ngươi không hiểu.”

“Còn có thể có cái gì này nọ?” Phụ nhân không phục tranh luận, “Hơi chút trị hai cái tiền, đã sớm bị Tiết hiệu hoa đổi uống rượu.”

Lão giả khinh thường phiệt phụ nhân liếc mắt một cái: “Tiền tính cái gì? Tiết đại phu lưu lại kia một đồng viết tay sách thuốc, còn có vài thập niên làm nghề y kinh nghiệm ghi lại, kia mới là chân chính hảo này nọ. Tiết hiệu hoa nếu có thể đem mấy thứ này học được thủ, kia không phải là nâng cái chén vàng sao?”

Này tịch nói mọi người tâm phục khẩu phục, sớm có nhân đại tán lão giả không thẹn lịch duyệt phong phú, kiến thức chu đáo. Cũng có nhất nam tử liên tục vỗ chính mình ót, có vẻ hối hận không ngừng: “Ta thế nào liền không nghĩ tới này đó? Sớm biết như thế, ta ngày hôm qua đi nhà hần muốn trượng, nên ôm ra một chồng thư đến, so với kia một trương phá khiếm điều hữu dụng hơn!”

Lão giả liếc trắng mắt: “Hần nợ ngươi bao nhiêu tiền? Cự nhiên còn đánh khiếm điều, cũng thật sự là ngạc nhiên, ta nhìn hần vay tiền liền cho tới bây giờ không tính toán còn qua.”

“Nhiều cũng không tính nhiều, một trăm khối.” Nam tử thân thủ cong cong chính mình đầu, “Ai biết hần ngày hôm qua sao lại thế này, chủ động đưa ra trước viết cái khiếm điều, còn nói cái gì, nếu không hai ngày, hần có thể đem khiếm người trong thôn tiền tất cả đều còn thượng..... Hay là hần đã suy nghĩ muốn tìm cái chết, cố ý lấy ta vui vẻ tới?”

“Tiết hiệu hoa tổng cộng khiếm người trong thôn bao nhiêu tiền?” La Phi hỏi kia nam tử.

“Kia khả hơn, người năm mươi, hần một trăm, đại gia bận tâm hần chết đi phụ thân, cơ hồ không có không bị hần ngoa qua. Ta tưởng cộng lại thể nào cũng phải có ba bốn ngàn đi.”

“Ân.” La Phi cúi đầu trầm ngâm một lát, “Người kia trưng giấy vay nợ đâu, có thể hay không cho ta xem?”

Nam tử sừng sốt, không có trả lời, ngẩng đầu hồ nghi nhìn chăm chăm La Phi cao thấp đánh giá.

La Phi minh bạch ý tứ của hần, vội cười giải thích: “Nga, ta là long châu thị cảnh sát, đối với Tiết hiệu hoa một ít tình huống, ta được hiểu biết một chút.”

Nam tử bừng tỉnh đại ngộ, vội vàng theo trong túi lục ra một trương trang giấy, đưa tới La Phi trong tay, đồng thời vỗ ngực lời thề son sắt nói: “Đây mặt trên ngày ký tên đều có, tuyệt đối là thật, chính phủ nên vì ta làm chủ.”

Lão giả “Xuy” cười: “Người thôi đi, nhân gia là tới điều tra Tiết hiệu hoa tử vong cùng ngày hôm qua cháy sự tình, ai quan tâm người về điểm này phá trường.” Chung quanh nhân đều ha ha nở nụ cười, nam tử sờ sờ cái mũi, có vẻ thật là xấu hổ.

La Phi nhìn xem trong tay trang giấy, chỉ thấy mặt trên viết:

“Khiếm điều

Bản nhân khiếm trần Xuân Sinh nhân dân tệ một trăm nguyên, năm nay tết âm lịch tiền trả lại, nói miệng không bằng chứng, đặc lập này theo!

Tiết hiệu hoa 1994 năm 1 nguyệt 4 ngày”

Mấy hành tự viết xiêu xiêu vẹo vẹo, quả thật là tự nếu như nhân. Xuyên thấu qua nắng sớm, La Phi phát hiện tờ giấy mờ hồ còn có chút thần nhiên dấu vết, hần đem tờ giấy phiên đi lại, quả nhiên, ở mặt trái cũng viết một hàng tự, này

hành tự nội dung nhường hấn nhin không được tìm đập thành thịch:

“Ta tìm được Vương Thành lâm con, hấn đáp ứng cho ta 2000 nguyên, nhường ta nói cho.....”

“Nói cho” “Tố” Mặt sau còn có một chữ, vừa mới viết một nửa, theo bút họa thượng phán đoán hấn là cái “Hấn” Tự, chữ số “2000” Ở viết hảo sau lại bị bút đồ một đạo, ở chính phía trên lại viết một cái “3000”.

“Tiết hiểu hoa ngày hôm qua khi nào thì cho người đánh giấy vay nợ? Người đi thời điểm hấn đang làm cái gì? Trong phòng còn có không có những người khác?” La Phi liên tục tung ra vài cái vấn đề.

“Đại khái là khoảng bảy giờ đêm đi.” Gặp cảnh sát đối chính mình cung cấp manh mối có chút coi trọng, nam tử không khỏi cảm thấy tìm về một ít mặt mũi, ưỡn ngực đề cao giọng trả lời nói, “Na hội trong phòng liền hấn một người. Hấn đang chuẩn bị xuất môn, chúng ta hàn huyền không hai câu, hấn liền theo trên bàn sờ soạn một trương giấy, viết này trương khiếm điều cho ta. Đúng rồi, hấn giống như vừa viết xong cái gì vậy, giấy cùng bút đều còn không có thu hồi đến.”

Xem kia trang giấy, La Phi đầu óc bay nhanh xoay tròn đứng lên. Hiển nhiên, đây là một trương viết một nửa sau trở thành phế thải ghi chép, sờ dĩ không có viết xong, thực khả năng đó là bởi vì chữ số thượng xuất hiện biến hóa, sử Tiết hiểu hoa lại đổi qua một trương giấy trọng viết. Sau này trần Xuân Sinh đến đòi trương, hấn thuận tay cầm lấy này trương giấy bỏ, đem khiếm điều viết ở tại mặt trái.

Ghi chép không trọn vẹn không được đầy đủ nội dung lại đại biểu cái gì đâu?

Vương Thành lâm —— con —— 2000 nguyên ——

Vương Thành lâm con chính là mông thiếu huy! Không sai, mông kiến quốc đúng là Vương Thành lâm biệt hiệu, này cũng giải thích vì sao mông thiếu huy phụ tử xác định ở minh trạch trên đảo cuộc sống qua, mà đảo dân trung lại không người nghe nói qua mông kiến quốc tên này!

Này một loạt suy đoán ký rõ ràng lại hợp lý, nhường La Phi ần ần có chút kích động.

“Vương Thành lâm!” Hấn lớn tiếng hỏi, “Các người có ai biết Vương Thành lâm người này!”

“Người nào Vương Thành lâm?” Lão giả không nhanh không chậm hỏi lại.

“Hơn mười năm tiền ở trên đảo trụ qua, hắc thê tử ở sóng thần trung đã chết, sau này hắc cùng con cùng nhau ly khai này đảo.....” La Phi một hơi đem chính mình biết đến sở hữu tình huống đều nói xuất ra.

Bất quá không đợi hắc nói xong, lão giả liền khoát tay đánh gãy hắc:“Tốt lắm tốt lắm, ta đã biết. Người nói này Vương Thành lâm cùng Tiết đại phu giống nhau, đều là phần tử trí thức, là văn cách thời điểm cùng theo trong thành chạy trốn tới trên đảo đến , đúng hay không?”

Này đó đều là La Phi cũng không biết tình huống, hắc vãn tai nghe, đồng thời tiếp tục hỏi:“Vậy người gặp qua con hắc không có?”

“Đương nhiên gặp qua.” Lão giả đắc ý loát chòm râu,“Vương Thành lâm một nhà tuy rằng ở tại Sơn Tây biên, nhưng bởi vì cùng Tiết đại phu giao hảo, thường xuyên hội hướng chúng ta bên này đi lại. Sóng thần lúc ấy, con của hắc đại khái mới bảy tuổi đi? Vốn là cái thông minh lanh lợi oa nhi, nhưng bị kinh hách, nhưng lại trở nên sẽ không nói . Sau này vẫn là Tiết đại phu cấp y tốt. Không quá nhiều lâu, phụ tử hai cái liền ly khai, sau này không còn có trở về qua.”

Lão giả nói như vậy, chung quanh vài cái tuổi hơi dài điểm cũng nhớ lại một ít chuyện cũ, gật đầu phụ họa .

“Kia bọn họ vì sao phải rời khỏi minh trạch đảo? Có hay không có thể là loại tình huống này: Vương Thành lâm phụ tử có một chút không thể nhận ra nhân riêng tư, mà loại này riêng tư lại chỉ có Tiết đại phu biết?” La Phi đầu óc không chấp nhận được nửa điểm ngừng lại, theo này phát ra ý nghĩ lập tức loát đi xuống.

“Riêng tư?” Lão giả sững sốt một lát, sau đó lắc lắc đầu,“Này ta cũng không biết. Vương Thành lâm cùng Tiết đại phu đều là chính phái nhân, sẽ có cái gì ám muội riêng tư? Bọn họ vốn chính là người trong thành, trở lại trong thành đi cũng chúc bình thường.”

La Phi đối lão giả trong lời nói chưa làm bình luận, nhưng trong lòng đã có cái thanh âm đang nói chuyện: Không đối, nếu là bình thường trở về thành, vì sao muốn bỏ tính danh, bọn họ khẳng định là ở che giấu cái gì!

Phải biết rằng này trong đó đáp án, hiện tại đơn giản nhất trực tiếp phương pháp, không thể nghi ngờ đó là đến hỏi

mông thiếu huy .

Chương 9 thần bí họa

Tiết hiệu hoa tin người chết truyền đến sau, mộng thiếu huy tâm tình có vẻ phi thường phức tạp. Bất quá hắn không có đi trước hiện trường, chính là ở chỗ ở cùng đợi. Ước chừng giữa trưa thời gian, La Phi từ bên ngoài trở về, xuất hiện tại trước mặt hắn.

“La cảnh quan?” Mộng thiếu huy có chút không yên xem hắn.

La Phi trực tiếp thiết nhập đề tài: “Tiết hiệu hoa đã chết, ngươi có biết thôi?”

Mộng thiếu huy trực tiếp hỏi lại: “Hắn chết như thế nào?”

“Cụ thể tình huống còn tại điều tra, có một chút sự tình ta được hỏi trước hỏi ngươi.” La Phi nhìn thẳng mộng thiếu huy ánh mắt, “Ngươi đêm qua thật sự không có nhìn thấy Tiết hiệu hoa?”

Mộng thiếu huy cười khỏ một chút: “Ta biết ngươi hội hoài nghi, mà ta thật sự không có đợi đến hắn. Hắn vì sao sẽ chết, ta so với ngươi còn muốn kỳ quái.”

“Chúng ta ở Tiết hiệu hoa trong túi phát hiện bốn ngàn đồng tiền.”

Mộng thiếu huy sững sốt một chút, lập tức minh bạch La Phi ngôn ngoại chỉ ý, hắn thực kiên quyết lắc đầu nói: “Này cùng ta không có quan hệ. Tiết hiệu hoa hướng ta muốn giá là hai ngàn, lúc đó ngươi cũng có mặt. Đêm qua, ta liền dẫn theo hai ngàn đồng tiền đi ra ngoài, nhạ, tiền còn ở nơi này đâu.”

Tiết hiệu hoa nói xong, mở ra ví tiền hướng La Phi triển lãm một chút. La Phi nhất thời tìm không ra hắn trong lời nói sơ hở, lo lắng một hồi sau, hắn chuyển hướng về phía một cái đề tài.

“Ngươi nghe nói qua Vương Thành lâm tên này sao?” La Phi một bên hỏi, một bên ngưng thần quan sát đến mộng thiếu huy biểu cảm, không buông tha gì khả năng hiện ra rất nhỏ tình cảm.

“Vương Thành lâm?” Mông thiếu huy mờ mịt nhủ mảy, “Người này là ai vậy?”

“Căn cứ phán đoán của ta, hẳn hẳn là người phụ thân. Mông kiến quốc chẳng qua là cái biệt hiệu.”

“Biệt hiệu?” Mông thiếu huy về mặt kinh ngạc, cũng không giống ở nguy trang cái gì, “Khó trách trên đảo không có người biết mông kiến quốc. Mà ta phụ thân vì sao muốn dùng biệt hiệu?”

“Này cũng là ta muốn biết .” La Phi ánh mắt có chút khí thế bức nhân, “Tại đây cái biệt hiệu sau lưng, kết quả cất dấu cái gì bí mật?”

“Bí mật? Ta..... Không biết.” Mông thiếu huy hàm hồ trốn tránh, “Ta mất trí nhớ , quá khứ sự tình tất cả đều không nhớ rõ, nếu không ta cũng sẽ không đi đến chỗ ngồi này trên đảo nhỏ.”

La Phi không chút nào thả lỏng, tiến sát từng bước: “Đến tiểu đảo phía trước, người có lẽ đích xác cái gì cũng không nhớ được , nhưng là ngày hôm qua Tiết hiệu hoa nhất định cho người nhớ tới cái gì, không phải sao? Nếu không người làm sao có thể chịu được hấn vợ vết tài sản, mang theo hai ngàn nguyên đi đi gặp? Người đưa cho người kia tờ giấy, người xem về sau thần sắc đại biến, trong đó vẽ chút cái gì? Người muốn từ Tiết hiệu hoa nơi đó biết được chân tướng, đến cùng lại là cái gì nội dung?”

Này liên tiếp vấn đề tựa hồ như mông thiếu huy có chút chống đỡ không được, hấn hô hấp dồn dập lên, ánh mắt tự do một lát sau, thì thào nói: “Ta..... Ta không biết, ta thật sự..... Không biết.”

“Này đó nguyên bản là người việc tư, ta không nên hỏi đến .” Nhìn thấy đối phương quẫn thái, La Phi thay đổi loại khẩu khí, “Nhưng hiện tại trên đảo liên tiếp xuất hiện hoả hoạn cùng án mạng, mà này đó thực khả năng cùng ta vừa rồi hỏi vấn đề có điều liên hệ, cho nên ta hi vọng người có thể phối hợp công tác của ta.”

Mông thiếu huy trầm mặc không nói, nhưng nhìn ra được đến, hấn đầu óc đang có suy nghĩ ở kịch liệt xung đột.

“Ngày hôm qua Tiết hiệu hoa cho người xem kia bức họa, có thể như ta nhìn xem sao?” La Phi trực tiếp đưa ra yêu cầu của bản thân.

Mông thiếu huy cắn môi, một lát sau, hấn rút cục bài trừ hai chữ: “Được rồi.”

Mông thiếu huy chậm rãi theo trong túi lấy ra ngày hôm qua kia tờ giấy, đưa tới La Phi trong tay. Giấy mở ra sau, một bức tranh vẽ xuất hiện tại La Phi trước mặt.

Trên giấy vẽ đường cong non nớt, vừa thấy đó là xuất từ nhi đồng bút tích. Hình ảnh bên trái là một cái tiểu hải tử, bên phải còn lại là một cái trường thành nữ tử, hai người cách xa nhau một đoạn khoảng cách, đều tự giang hai tay cánh tay, tựa hồ đang muốn ôm ấp ở cùng nhau. Giấy trên mặt có mấy cái cuộn sóng tuyến, rất giống là văn nước ý tứ. Tiểu hải tử trên mặt dùng nhất liệt tiểu vòng tròn đại biểu nước mắt, thoát nhìn đang ở bi thương khóc; Nữ tử tắc rất kỳ quái, gần vẽ khuôn mặt, nhưng không có ngũ quan.

La Phi tham không ra trong đó huyền bí, cau mày hỏi:“Này bức họa là cái gì ý tứ?”

“Ta cũng không minh bạch.” Mông thiếu huy trên mặt xuất hiện một loại kỳ quái biểu cảm, như là xen lẫn mê muội hoặc, đau thương cùng sợ hãi, sau đó hắn nói,“Ta lại cho người xem dạng này nọ.”

Mông thiếu huy mở ra chính mình ba lô, theo bên trong xuất ra một cái giấy cuộn, một bên ở trên bàn mở ra, một bên tiếp tục nói:“Ta còn chưa có nhắc đến với người đi, ta chức nghiệp là một gã họa sĩ, này bức tác phẩm, ta đến nơi nào đều sẽ mang theo trên người.”

Đây là một bức tranh, bút pháp tinh tế, trình tự phong phú, hiện ra rất cao nghệ thuật tiêu chuẩn. Hình ảnh chính thể sắc thái tương đối u ám, mà nội dung cùng vừa rồi kia bức đơn giản nhi đồng họa giống nhau, cũng là một cái khóc tiểu hải tử cùng một cái vô mặt nữ tử, hai người tương cánh tay, như là muốn ôm ấp bộ dáng.

Gặp La Phi trở nên càng thêm nghi hoặc, mông thiếu huy chủ động giải thích nói:“Ta thường xuyên hội làm một ít mộng, trong mộng xuất hiện ngắt quãng ta vô pháp lý giải. Cho nên ta đem cái kia ngắt quãng vẽ xuống dưới, hi vọng có thể ở thanh tỉnh thời điểm tìm được trong đó đáp án.”

“Kia họa lý đưa nhỏ chính là người ?” La Phi đoán đến,“Cái cô gái này đâu? Là người mẫu thân? Vì sao không có họa ra mặt nàng đâu?”

“Ồ trong mộng nàng liền không có mặt.” Mông thiếu huy nhìn chằm chằm trên bàn kia bức họa, ánh mắt trở nên có chút mê ly,“Ta không rõ vì sao sẽ xuất hiện như vậy ngắt quãng, mỗi khi ta nhìn thấy nó, còn có một loại thương tâm cảm giác, thân thể rét run, hơn nữa cảm thấy không hiểu sợ hãi.”

Mông thiếu huy ngữ điệu trung mang theo một luồng thấu cốt hàn ý, làm người ta thực không thoải mái, ở trong mắt hắn, tựa hồ ngăn lệ ở lóe ra.

“Kia Tiết hiệu hoa đưa cho người họa lại là sao lại thế này đâu?” La Phi suy nghĩ một hồi, bỗng nhiên làm ra một cái lớn mật phán đoán, “Đây là không phải người hồi nhỏ họa ? Đại biểu người mất trí nhớ phía trước nào đó trải qua?”

Mông thiếu huy gật gật đầu: “Ta cũng là nghĩ như vậy , cho nên ta ngày hôm qua nhìn đến họa khi mới có thể như vậy kích động. Kỳ thật mỗi người vẽ tranh, đều có chính mình một ít bút pháp thượng phong cách cùng thói quen, tựa như tự thể giống nhau, là rất khó thay đổi . Đây hai bức họa, tuy rằng trình độ không thể so sánh nổi, nhưng có kinh nghiệm nhân vừa thấy chỉ biết, bọn họ là xuất từ cùng nhân bút tích.”

“Kia ngắt quãng kết quả đại biểu cái gì đâu?” La Phi sờ sờ râu trà, không biết là nêu câu hỏi vẫn là làm bầm lâu bầu.

“Cùng ta quá khứ có liên quan, đó là một đoạn đã thất lạc nhớ lại. Người theo ta nơi này là không chiếm được đáp án .” Mông thiếu huy nhìn La Phi liếc mắt một cái, lại ần ần bổ sung đến, “Nếu ta biết, còn làm chi muốn nhận Tiết hiệu hoa vợ vết tài sản?”

Này vốn là một cái dễ hiểu đạo lý, nhưng nháy mắt lại cho La Phi thật lớn dẫn dắt. Hắn giật mình ở tại chỗ, thì thào nói: “Vợ vết tài sản? Đúng vậy, đúng vậy, người không biết đáp án, bất quá có người biết!”

“Ai? Người nói ai biết?” Mông thiếu huy mờ mịt xem hắn.

“Còn không xác định, nhưng ít ra hiện tại ta có manh mối.” Khi nói chuyện, La Phi đã ra bên ngoài bước đi đi.

Chương 10 từng bước cân nhắc

Chu Vĩnh Quý kinh doanh quây bán quà vật ở hải đảo đông bắc sườn, làm La Phi một đường hỏi thăm đi đến nơi này khi, chu Vĩnh Quý cũng không ở trong tiệm, hắc lão bà quách quế chỉ mang theo tiểu tiểu nhị cao thấp bận rộn.

Đây là một cái không lớn mặt tiền cửa hàng, diện tích khả năng cũng ngay tại hai mươi m² tả hữu, tượng siêu thị giống nhau liệt mấy xếp giá hàng, quách quế chỉ cùng tiểu tiểu nhị đang ở đem một đồng thương phẩm hướng trên giá hàng mặt mã phóng .

“Ta cũng tưởng biết hắc ở đâu!” Quách quế chỉ vừa nghe nói La Phi là tới tìm chu Vĩnh Quý , lập tức dặt giọng oán giận đứng lên,“Đáng chết quý, sáng sớm bỏ chạy đi ra ngoài, cơm trưa cũng không về đến ăn. Vừa mới tiến hóa, trong tiệm cũng không chiếu cố một chút, tưởng đem ta lão thái bà mệt chết sao?”

“Hắc đi ra ngoài làm gì ?”

“Còn không phải xem náo nhiệt. Ta thật không rõ, Tiết hiểu hoa như vậy vô lại, đã chết sẽ chết , có cái gì đẹp mắt ? Người khác đều tan tác, hắc còn không biết trở về. Thật sự là càng sống càng kỳ quái !” Quách quế chỉ nói đến kích động chỗ, hai cái thủ ở không trung loạn vũ,“Ngày hôm qua nhập hàng tiết kiệm dành được bốn ngàn đồng tiền, đến bây giờ cũng còn không có cho ta, hôm nay ta khả không tha cho hắc!”

Nàng cuối cùng một câu khiến cho La Phi thật lớn chú ý, hắc lập tức hỏi một câu:“Tiết hiểu hoa ngày hôm qua có phải hay không đã tới?”

Quách quế chỉ nguyên tưởng rằng La Phi chính là cái phổ thông ngoại hương nhân, tìm đến trượng phu có thể là có chút trên sinh ý lui tới, nghe hắc đột nhiên hỏi Tiết hiểu hoa, không khỏi hồ nghi đứng lên, lẳng đề mắt hỏi:“Người là ai?”

La Phi còn chưa có tới kịp trả lời, chỉ nghe một thanh âm nói:“Tẩu tử, đây chính là dặm cảnh quan, người cũng không thể nói lung tung nói.”

Người tới đúng là kim Chấn Vũ, gặp La Phi đang dùng hơi ánh mắt xem chính mình, hắc giải thích nói:“La cảnh quan, ta chính nơi nơi tìm người. Có người nói thấy người hướng phương bắc đi, ta phòng chừng chính là ở trong này.”

“Người làm sao mà biết?”

“Quảng tứ đặc khúc.” Kim Chấn Vũ hai mắt sáng ngời hữu thần, “Đây là chu Vĩnh Quý ngày hôm qua vừa mới tiến hàng tết —— la cảnh quan, này trên đảo một sự tình, ta so với người có biết hoàn thành sở đâu.”

La Phi mỉm cười: “Người phán đoán không sai. Hơn nữa ta hiện tại cơ hồ có thể khẳng định, Tiết hiệu hoa đêm qua quả thật đã tới nơi này.”

“Tiết hiệu hoa là tới qua nơi này, khả hần tử cùng nhà chúng ta Vĩnh Quý cũng không quan hệ nha!” Quách quế chi theo hai người đối thoại trung ngữ được cái gì, vội vã biện giải, “Chúng ta kia khẩu tử trung thực, bình thường tịnh chịu cái kia vô lại khi dễ lừa bịp tổng tiền, đều uất ức thấu, nào có cái gì lá gan đi hại nhân nha?”

“Người trước đem Tiết hiệu hoa ngày hôm qua tìm đến chu Vĩnh Quý tình huống kỹ càng nói một câu, chúng ta là sẽ không oan uổng người tốt.” La Phi nhìn ra này phụ nữ tuy rằng động gào to hô, ở mặt ngoài tựa hồ thực hung, kỳ thật cũng là cái không gì tâm nhãn thẳng tính, theo trong miệng nàng nói ra gì đó hẳn là không có gì giấu diếm.

Quả nhiên, quách quế chi tựa như triệt để giống nhau, thống khoái đem ngày hôm qua phát sinh tình huống tất cả đều nói ra.

“Tiết hiệu hoa này vô lại, mỗi lần nhà chúng ta nhập hàng, hần đều phải đến ngoa điểm này nọ. Ngày hôm qua ở bến tàu Vĩnh Quý liền gặp hần, cũng không biết bị hần giao cái gì xúi quẩy, trở về sau, Vĩnh Quý liền tâm sự trùng trùng, có vẻ thực không vui. Ta hỏi hần, hần mới nói với ta, nói hứa cho Tiết hiệu hoa một ít hàng rồi rượu đế. Nói thật, ta đồ không rất hướng trong lòng đi. Điểm ấy này nọ trị không bao nhiêu tiền, cho cũng liền cho. Dù sao trước kia Tiết đại phu còn sống thời điểm, khả tích không ít đức. Khoảng tám giờ đêm, Tiết hiệu hoa đến, đem Vĩnh Quý kêu xuất môn, nói nhỏ không biết nói chút cái gì, nhà chúng ta ma quỷ cư nhiên đầu óc nhất oai, trở về cho hần cầm bình quảng tứ đặc khúc! Người nói cái này gọi là chuyện gì? Này một lọ rượu gần trên dưới một trăm đồng tiền đâu, làm người tốt cũng không thể làm thành như vậy! Ta lúc đó liền mắng mỗ, khả các người không phát hiện Tiết hiệu hoa cái kia đắc ý kinh, một điểm quý ý không có, giống như chúng ta khiếm hần giống nhau. Hần đi rồi về sau, ta càng nghĩ càng là tới khí, buộc nhà chúng ta ma quỷ đi nâng cốc truy trở về. Khả cái kia kẻ bất lực có khả năng chuyện gì? Hần đi ra ngoài có nửa nhiều giờ, chẳng những rượu không muốn trở về, ngược lại chính mình bị dọa đến sắc mặt trắng bệch. Các người nói nói, ta làm sao có thể gả cho như vậy cái vô dụng nam nhân?”

Quách quế chi hấp tấp đem này hết thảy nói xong, vù vù thở phì phò, tựa hồ dư phần chưa nghỉ. Nàng ngữ tốc rất nhanh, không có làm cho người ta lưu lại gì chen vào nói cơ hội.

La Phi cũng rất lưu ý nàng theo như lời đến một cái chi tiết: “Người là nói chu Vĩnh Quý đi ra ngoài về sau lại trở

về lúc, cảm xúc có chút không bình thường sao?”

“Thực không bình thường. Tượng thấy quý giống nhau, nói chuyện đều ở run. Cũng không biết hấn đang sợ cái gì?”

La Phi cùng kim Chấn Vũ đối nhìn thoáng qua, đều tự lâm vào trầm tư. Tiểu điểm nội nhất thời xuất hiện ngẩn ngùi yên tĩnh.

Quách quế chi gặp hai người cũng không nói chuyện, ngược lại có chút bất an , ghen một lát, nàng rốt cục lại thiếu kiên nhẫn ồn ào đứng lên:“Ai, các người đang nghĩ cái gì đâu? Các người sẽ không lại tại hoài nghi nhà chúng ta Vĩnh Quý đi? Hấn tuyệt đối không có lá gan hại nhân, đúng rồi, hấn còn nói , cái kia Tiết hiểu hoa là theo một nữ nhân đi rồi.”

“Nữ nhân?” Bất thành linh manh mỗi nhường La Phi cũng không khỏi sùng sốt.

“Đối. Hơn nữa là cái ôm trẻ con nữ nhân.”

Ôm trẻ con nữ nhân? Nghe thế cái tình huống, La Phi chính là cảm thấy có chút kỳ quái. Khả kim Chấn Vũ phản ứng đã có chút đột ngột, sắc mặt hấn đại biến, môi thậm chí ở run nhẹ nhẹ .

“Như thế nào?” La Phi chú ý tới hấn khác thường tình huống,“Nơi này có cái gì không đúng không?”

“Không, không có khả năng.” Kim Chấn Vũ ở kiệt lực khống chế được chính mình cảm xúc,“Trên đảo làm sao có thể có ôm trẻ con nữ nhân?”

“Khả hấn chính là nói như vậy . Nhà chúng ta Vĩnh Quý cũng sẽ không gạt người.” Nói tới đây, quách quế chi tựa hồ nghĩ đến cái gì, lấy tay nhất chỉ cái kia tiểu tiểu nhị,“Không tin các người hỏi hấn, hấn na hội đã ở.”

Tiểu tiểu nhị chứng thực quách quế chi cách nói:“Lúc đó là như vậy. Lão bản sau khi trở về, lão bản nương hỏi hấn rượu muốn trở về không có. Hấn luôn luôn không trả lời, chính là ở càng không ngừng than thở:‘Hấn cùng nữ nhân đi rồi..... Hấn cùng một cái ôm trẻ con nữ nhân đi rồi.....’ hơn nữa hấn quả thật là một bộ thực sợ hãi bộ dáng, liên ăn vài khóa được đâu.”

“Chu Vĩnh Quý trái tim không tốt, nhận đến kích thích dễ dàng phát bệnh, cho nên cần uống thuốc.” Kim Chấn Vũ giúp đỡ đối tiểu tiểu nhị trong lời nói làm một ít giải thích, đồng thời hắc khóa chặt mảy, hiển nhiên đầu óc đang ở kịch liệt chuyển động.

“Người đang nghĩ cái gì?” La Phi ánh mắt nhanh nhìn chăm chăm kim Chấn Vũ, không cho hắc gì che giấu cảm xúc cơ hội.

“Này.....” Kim Chấn Vũ do dự một lát, đối La Phi sử cái ánh mắt, “Chúng ta một hồi rồi nói sau.”

Chẳng lẽ có cái gì khó ngôn chi ần? La Phi quyết định đem điểm này trước phóng nhất phóng, tiếp tục hướng quách quế chi hỏi cuối cùng một vấn đề.

“Kia chu Vĩnh Quý hôm nay là cái gì thời điểm xuất môn ?”

“Sáng sớm hơn bảy giờ chung đi? Vừa nghe nói Tiết hiếu hoa đã chết, hắc lập tức liền đi ra ngoài. Đến bây giờ cũng không trở về.”

“Chờ hắc trở về sau, người muốn lập tức cùng chúng ta liên hệ.” La Phi phân phó hoàn điểm này, liền rời đi chu Vĩnh Quý tiểu điểm. Nói tóm lại, lần này báiphồng hiệu quả làm hắc vừa lòng, hiện tại hắc cần yên tĩnh suy xét một hồi, đem trước sau đạt được manh mối một lần nữa lột một lần.

La Phi ở sơn đạo trung không nhanh không chậm đi tới, khi thì chau mày lại đầu, khi thì thật sâu hô hấp, khi thì thân thủ xoa chính mình tóc, có khi hắc cũng sẽ dừng lại cước bộ, lưng hai tay nhìn về phía bầu trời, tựa hồ có thể theo kia rộng lớn trong không gian tìm được một ít cái gì. Tại đây cái trong quá trình, kim Chấn Vũ luôn luôn đi theo hắc phía sau, đã ở độc tự suy tư.

“Tốt lắm.” La Phi rốt cục xoay người, đối kim Chấn Vũ nói, “Người muốn bắt nhanh tìm được chu Vĩnh Quý, này thực mấu chốt.”

“Người cảm thấy hắc có khả năng chính là hung thủ sao?”

“Không. Hẳn biết rất nhiều chuyện, nhưng hẳn chẳng phải hung thủ.”

“Vì sao?”

“Bởi vì kia bốn ngàn đồng tiền.” Gặp kim Chấn Vũ không rõ ý tưởng bộ dáng, La Phi tiếp bổ sung đến, “Người vừa rồi đã tới chậm, có một tình huống người không biết. Tiết hiệu hoa trong túi bốn ngàn đồng tiền đúng là Chu Vĩnh Quý cho hẳn.”

Kim Chấn Vũ một bộ kinh ngạc bộ dáng: “Chu Vĩnh Quý cho hẳn tiền làm gì?”

“Vấn đề này đáp án, hẳn là liên ở trong này.” La Phi vừa nói, một bên theo trong túi lấy ra một trương giấy đưa tới kim Chấn Vũ trong tay, “Đây là Tiết hiệu hoa đêm qua trước khi xuất môn, viết một nửa giấy ghi chép, người xem, này sẽ là có ý tứ gì?”

“Ta tìm được Vương Thành lâm con, hẳn đáp ứng cho ta 3000 nguyên, nhường ta nói cho.....” Kim Chấn Vũ đem trên giấy nội dung niệm xong, nhất thời trầm mặc không nói.

La Phi ý đồ dẫn đường kim Chấn Vũ ý nghĩ: “Người hẳn là biết Vương Thành lâm người này đi? Mông thiếu huy chính là con hẳn.”

“Vương Thành lâm? Ta đây nhưng là có chút ấn tượng.” Kim Chấn Vũ có vẻ có chút ngạc nhiên, “Như vậy mông ái quốc cùng Vương Thành lâm chính là một người. Ta nhớ được bọn họ phụ tử là thật nhiều năm trước rời đi mình trạch đảo, vì sao liên tên cũng muốn thay đổi?”

“Phương diện này chính cất dấu chúng ta cần tìm kiếm bí mật, cũng là Tiết hiệu hoa thực thi vợ vết tài sản tư bản.”

“Vợ vết tài sản? Người là nói đúng mông thiếu huy tác muốn kia 2000 nguyên sao?”

“Không, là vợ vết tài sản mặt khác một ít nhân.”

“Mặt khác một ít nhân?” Kim Chấn Vũ giống như thực mờ mịt nở nụ cười một chút, “Ta không rõ.”

“Người xem này trương giấy ghi chép, này hiển nhiên không phải viết cấp mông thiếu huy . Vấn đề ở trong này, Tiết hiệu hoa ngay từ đầu chỉ tiết viết hán hướng mông thiếu huy tác muốn 2000 khối, khả sau này hán sửa lại chủ ý, đem này chữ số biến thành 3000. Có thể suy đoán, rất nhanh hán lại cảm thấy như vậy trực tiếp xóa và sửa không quá thỏa đáng, cho nên phế bỏ qua này tờ giấy, hơn phân nửa là một lần nữa viết một trương. Hán đây là cấp người nào viết , vì sao muốn khuyếch đại tác muốn kim ngạch đâu?”

La Phi tạm dừng một lát, gặp kim Chấn Vũ nói không nên lời đáp án, vì thế tiếp giải thích: “Nhìn đến trên giấy nội dung, bình thường thực dễ dàng cảm thấy thu giấy ghi chép nhân hòa Tiết hiệu hoa là cùng hòa. Khả dựa theo Tiết hiệu hoa vô lại tỉ khí, đối với đồng lõa, hán chỉ biết giấu diếm đoạt được, đem tác đòi tiền sổ thu nhỏ lại mới đúng, tuyệt không có khuyếch đại đạo lý —— cho nên chúng ta cần đổi một cái ý nghĩ: Giấy ghi chép là viết cấp như vậy một ít nhân , những người này không hy vọng Tiết hiệu hoa đem mỗi chuyện nói cho mông thiếu huy, cho nên Tiết hiệu hoa lấy này áp chế bọn họ, hán khuyếch đại hướng mông thiếu huy tác muốn tiền sổ, chính là muốn từ những người này trong tay vợ vét tài sản đến càng nhiều mức!”

“Những người này? Người là nói không chỉ một cái? Kia chu Vĩnh Quý chính là một trong số đó ?”

“Không sai. Chu Vĩnh Quý tiếp nhận rồi hán vợ vét tài sản, cho nên hán ngược lại sẽ không là hung thủ.”

“Ý của người là, hung thủ hán là nhận đến vợ vét tài sản, mà lại không chịu nhận nhân?” Bên trong này đạo lý cũng không phức tạp, kim Chấn Vũ nghĩ thông suốt sau, lại hỏi, “Kia này đó nhận đến vợ vét tài sản nhân còn có ai đâu?”

“Minh trạch trên đảo có hay không điếc câm nhân?” La Phi đột nhiên hỏi ra một cái tựa hồ không chút nào tương quan vấn đề.

Kim Chấn Vũ kiên quyết lắc đầu: “Cho tới bây giờ liền không từng có.”

“Vậy có chút kỳ quái .” La Phi cúi đầu trầm tư một lát, sau đó lắc lắc đầu, tựa hồ có cái vấn đề pha không nghĩ ra. Cuối cùng chính hán buông tha cho , lăm bằm lăm bằm, “Chỉ cần tìm được chu Vĩnh Quý, hết thấy đáp án hán là đều có thể cởi bỏ.”

“Đúng rồi.” La Phi đột nhiên lại ngẩng đầu nhìn kim Chấn Vũ, “Trên đảo đến cùng có hay không mang theo trẻ con nữ nhân? Vì sao người vừa rồi cảm xúc có chút khác thường?”

“Trên đảo trước mắt tuyệt đối không có như vậy một nữ nhân. Về phần ta vì sao khẩn trương.....” Kim Chấn Vũ đột nhiên dùng một loại khác thường ánh mắt xem La Phi, “La cảnh quan, nghe nói người lần này đến mình trạch đảo đến, là muốn cời bỏ ‘Quý vọng pha’ bí mật?”

“Nguyên bản là này ý tưởng.” La Phi không biết hần vì sao đột nhiên nhắc tới đề tài này.

“Kia xem ra người cũng không biết, năm đó ở ‘Quý vọng pha’ thượng xuất hiện cái kia bóng đen, nghe nói chính là một cái ôm trẻ con nữ nhân!”

“Cái gì?” Án kiện đột nhiên cùng “Quý vọng pha” truyền thuyết xa ở cùng một chỗ, trong lúc nhất thời nhường La Phi cảm thấy có chút không thể tưởng tượng.

“Đương nhiên cũng chỉ là nghe nói mà thôi.” Kim Chấn Vũ thay đổi một loại khẩu khí, “Kỳ thật ta cũng không tin tưởng quý thần cách nói, chính là vừa rồi quách quế chỉ nhắc tới ôm trẻ con nữ nhân, ta lại biết người là vì ‘Quý vọng pha’ mà đến, cho nên mới có một chút liên tưởng, xuất hiện khác thường cảm xúc. Bất quá —— trên đảo gần nhất quả thật không có trẻ con sinh ra, này lại thể nào giải thích đâu?”

Đối mặt này tân xuất hiện tình huống, La Phi trước mắt cũng không có đầu mối. Hần đột nhiên nhớ tới kim Chấn Vũ là vội vã đặc biệt chạy tới tìm chính mình, liền hỏi: “Người tìm đến ta, có chuyện gì sao?”

“Ân, có một việc ta cảm thấy hần là nhanh chóng nói cho người.” Kim Chấn Vũ biểu cảm nghiêm túc nói, “Lão Hồ vừa mới trở về. Càng nước biển đã lên đông lạnh, gần vài ngày là vô pháp đến huyện lý đi.”

La Phi tâm “Lộp bộp” Một chút, này ý nghĩa ít nhất ở một đoạn thời gian nội, chính mình lại đem tượng ở nam mình sơn trải qua giống nhau —— bị nhốt ở một cái cùng ngoại giới ngăn cách hoàn cảnh trung!

Chương 11 thất lạc cảnh trong mơ

Bởi vì động rộng rãi nội độ ấm so với bên ngoài cao rất nhiều, mà hải đảo lại tạm thời cùng ngoại giới mất đi rồi liền hệ, Tiết hiệu hoa thi thể trước tìm cái phương pháp tiến hành xử lý. La Phi đến hiện trường lại cẩn thận khám tra xét một lần, tin tưởng không có quên gì manh mối sau, liền nhường kim Chấn Vũ thông tri đức bình thân thượng tiến đến nhật xác.

Ước chừng một giờ sau, đức bình mang theo đồ đệ huệ thông đi tới động rộng rãi nội. Nhìn đến người chết thảm trạng, đức bình lộ ra một bộ bi thiên mẫn nhân thần sắc, sau đó nhắm mắt lại đối với thi thể niệm vừa thông suốt siêu độ kinh văn.

“Đức bình thân thượng.” Mọi người thanh lý thi thể thời điểm, tang quân dừng đột nhiên mở miệng nói, “Nghe nói ngươi vừa mới tiến một ngục tân quan tài, hiện tại vừa vận pháp thượng công dụng nha. Chẳng lẽ ngươi tính đến trên đảo sẽ có người tử vong, hắc hắc, nếu như vậy, ta cũng thật muốn bội phục ngươi.”

Ngôn giả vô tâm, người nghe cố ý. La Phi cùng kim Chấn Vũ đồng thời ngẩng đầu nhìn về phía đức bình thân thượng. Đức bình lại mặt như tĩnh thủy, thân nhiên trả lời: “Dương thọ đã hết cũng tốt, chết oan chết uổng cũng tốt, kia đều là số trời vận thế, ta nào có này dự toán bản sự?”

Thấy hắn như thế khí độ, La Phi cũng không khỏi âm thầm ghé mắt: Đây đức bình thân thượng xem ra không phải cái người bình thường vật, kiến thức thành phủ chỉ sợ so với kim Chấn Vũ đều phải càng tốt hơn.

Một phen ép buộc xong, đã tiếp cận mặt trời lặn thời khắc. La Phi lại đã chu Vĩnh Quý trong tiệm đi rồi một chuyến, nhưng này cái điểm lão bản vẫn không thấy bóng dáng. La Phi trong lòng kỳ quái, thậm chí có một ít dự cảm bất hảo. Nhưng trước mắt cũng không có cái gì tốt ứng đối phương pháp. Hơn nữa một ngày không có ăn cái gì, bụng sớm đói lắm thì gọi vậy, hắn đành phải đi về trước.

La Phi trở lại chỗ ở khi, sắc trời đã đen. Lúc này tôn phát siêu đã chuẩn bị tốt cơm chiều, đang cùng môn thiếu huy hai người ngồi ở bên cạnh bàn, vừa mới bắt đầu hưởng dụng. Nhìn thấy La Phi trở về, nhiệt tình chủ nhân vội vàng tân bày ra một bộ bát đĩa, tiếp đón nói: “Ta còn tưởng rằng ngươi không trở lại ăn đâu. Mau ngồi xuống đi, đồ ăn đều còn nóng đâu.”

La Phi cũng không khách khí, cầm lấy một cái hấp hơi thơm ngào ngạt khoai lang, mồm to nuốt ăn đứng lên. Một bên môn thiếu huy lại hiển nhiên không hắn tốt như vậy khẩu vị, ánh mắt thẳng tắp theo dõi hắn, tràn ngập hoài nghi tứ.

Liền ngay cả tôn phát siêu cũng cố không lên ăn cơm, tò mò hỏi:“La cảnh quan, nghe nói Tiết hiệu hoa tử, khả năng cùng tiểu môn trước kia trải qua có quan hệ?”

La Phi cố sức đem yết hầu trung đồ ăn nuốt vào bụng, lại suy tư một hồi, mới mở miệng nói:“Hắn kỳ thật không họ môn, mà là họ Vương. Phụ thân ở trên đảo khi tên gọi Vương Thành lâm, người biết không?”

“Vương Thành lâm?” Tôn phát siêu lắc đầu,“Vẫn là không quá nhớ được.”

“Người không nhớ rõ cũng đang thường. Theo ta được biết, bọn họ năm đó ở tại đảo phía tây, ở đảo đông chính là cùng Tiết đại phu lui tới chặt chẽ một ít.” La Phi liếm liếm môi, lại hỏi,“Năm đó ‘Quỷ vọng pha’ thượng cái kia bóng đen, nghe nói là một cái ôm trẻ con nữ nhân, người thế nào phía trước không nói với ta?”

“Là có người nói như vậy, bất quá ta không có chính mắt gặp qua. Kim thôn trường không nhường chúng ta đối ngoại nhân đề điểm này, hắn nói này rất tà hồ , chẳng những hấp dẫn không xong du khách, còn có thể đem người khác dọa chạy. Người là nghe ai nói khởi đâu?”

“Chính là các người kim thôn trường nói với ta .” Gặp tôn phát siêu lộ ra không hiểu về mặt, La Phi bổ sung nói,“Chu Vĩnh Quý nói thấy Tiết hiệu hoa đêm qua là theo một cái ôm trẻ con nữ nhân đi rồi, cho nên hắn mới có thể nhắc tới chuyện này .”

“Nga.” Tôn phát siêu gật gật đầu, khả lập tức lại mê hoặc nói thảm đứng lên,“Ôm trẻ con nữ nhân? Gần một năm đến, trên đảo không có nghe nói có ai gia sinh tiểu hài tử a?”

Môn thiếu huy đột nhiên tượng bị định trụ giống nhau, hai mắt thẳng tắp xem La Phi, trên mặt cơ bắp kim lòng không đậu run rẩy , tựa hồ nhìn thấy gì cực kỳ quỷ dị gì đó.

“Như thế nào?” La Phi xem đối phương ánh mắt, ánh mắt của hắn tựa hồ có loại kỳ quái lực lượng, tạm thời giảm bớt môn thiếu huy khẩn trương cảm xúc. Sau đó người trẻ tuổi lắc đầu làm bầm lều bầu:“Không có khả năng . Làm sao có thể? Đây rất kỳ quái !”

“Cái gì kỳ quái?” La Phi lập tức truy vấn.

Mông thiếu huy hầu khẩu giật giật, nhưng không có phát ra âm thanh, thoạt nhìn trong lòng hấn một thứ gì đó cũng không nguyện dễ dàng nói ra. Bất quá ở La Phi lợi hại ánh mắt nhìn gần hạ, hấn cuối cùng vẫn là thỏa hiệp, chiến thành âm nói:“Ngươi còn nhớ rõ kia bức họa sao? Nó ghi lại ta trong mộng xuất hiện cảnh tượng. Ở trong mộng, cái kia nữ nhân..... Trong lòng nàng chính là ôm một cái trẻ con!”

“Cái kia nữ nhân? Ngươi mẫu thân? Ngươi là nói, ở trong mộng, mẫu thân ngươi trong lòng còn ôm một cái trẻ con?”

“Là..... Đúng vậy.”

“Khả ngươi vì sao không có đem hấn họa xuất ra?”

Lần này mông thiếu huy trầm mặc thật lâu, sau đó mới dùng khăn khăn thanh âm nói:“Bởi vì ta không muốn gặp đến hấn..... Ta hận hấn, ta chán ghét hấn!” Hấn trong lời nói tràn ngập căm hận cùng sợ hãi, làm người ta nghe tới không rét mà run.

“Mông thiếu huy!” La Phi phi thường trình trọng niệm một lần tên này, sau đó xem đối phương nghiêm túc nói,“Thoạt nhìn ngươi vẫn cứ có rất nhiều sự tình không có nói với ta. Có lẽ ngươi nhận làm cho này là của chính mình riêng tư, ngươi có giữ lại quyền lực. Mà lúc này này hải đảo thượng liên tiếp phát sinh hoạ cùng án mạng, mà án kiện lý một ít yếu tố đang cùng ngươi sau lưng bí mật biểu hiện ra nào đó liên hệ. Ngươi phải đem ngươi biết hết thấy đều nói với ta —— chúng ta cần hảo hảo mà đàm một lần !”

Mông thiếu huy cắn chặt môi, suy nghĩ pháp phòng. Tôn phát siêu tốc về mặt mờ mịt, khả hai cái khách nhân trước mắt về mặt lại nhường hấn không dám lại hỏi nhiều cái gì, chỉ có thể đem đầy bụng nghi hoặc đều đè ép đi xuống.

Cơm nước xong, La Phi đi tới mông thiếu huy trong phòng, hấn đem cửa quan hảo, sau đó cùng mông thiếu huy tương đối mà ngồi. Cảm xúc hơi làm nổi lên sau, hấn đầu tiên mở miệng:“Tốt lắm, hiện tại bắt đầu đi. Nói với ta ngươi chuyện xưa, ngươi sở hữu hết thấy. Theo ngươi có trí nhớ kia một khắc bắt đầu. Ngươi phụ thân, sinh hoạt của các ngươi, ngươi mộng, gì có giá trị, có ý nghĩa gì đó đều không cần quên —— ngươi phải hiểu được, này cũng là ở giúp chính ngươi. Bởi vì ngươi muốn tìm kiếm đáp án đã cùng án kiện phá án và bắt giam cùng một nhịp thở .”

La Phi cuối cùng một câu hiển nhiên đối mông thiếu huy có điều xúc động, hấn ngẩng đầu nhìn đối phương, ở trầm mặc sau một lát, rốt cục bắt đầu êm tai giảng thuật.

“Ta phía trước đã nói qua. Ở ta trong trí nhớ, ta thời thơ ấu là trống rỗng. Ta không nhớ rõ chính mình ở nơi nào sinh ra lớn lên, cũng không nhớ được này thời kì đều phát sinh qua cái gì. Ta khi còn sống tựa hồ ở bảy tuổi khi mới có thực tế ý nghĩa, ta sở hữu trí nhớ cũng là theo nơi đó bắt đầu .

Ta luôn cùng ta phụ thân sống nương tựa lẫn nhau. Hẳn là một cái nho nhỏ, rộng lượng, có tri thức nhân, đồng thời, hẳn cũng cho ta rất nhiều quan ái, đối ta che chở đầy đủ. Nhưng hẳn cho tới bây giờ không ở ta trước mặt đề cập mẫu thân của ta, một chữ không có, giống như như vậy một cái trọng yếu nhân ở hai chúng ta sinh mệnh chưa từng có tồn tại qua giống nhau.

Chúng ta ở tại thanh đảo, chung quanh không có gì thân thích cùng hiểu rõ lão hữu. Đối này, phụ thân giải thích nói, nhà chúng ta ở văn cách thời kì gặp đến thực nghiêm trọng hãm hại, sở hữu thân nhân đều chết đi , chỉ có hai chúng ta trốn thoát, đi đến một cái hoàn toàn xa lạ thành thị hơn nữa từ đây định cư.

Ta từ nhỏ nói không nhiều lắm, cũng không am hiểu thực nhân giao tiếp. Nhưng ta đối hội họa có trời sinh hứng thú. Cha ta thực chú ý bồi dưỡng ta này thiên phú, gần mười tuổi thời điểm, ta ở địa phương họa giới đã bộc lộ tài năng .

Nếu cuộc sống luôn luôn như vậy đi xuống, với ta mà nói cũng sẽ không có vấn đề gì. Nhưng là theo tuổi tăng trưởng, một ít giấu ở ta đáy lòng gì đó —— ta nhận vì chính là ta mất đi này trí nhớ —— bắt đầu nảy mầm. Đương nhiên, mấy thứ này thực không thấu đáo thể, cũng thực không rõ ràng. Chúng nó bình thường là một cái nho nhỏ ngắt quãng hoặc là hình ảnh, xuất hiện tại ta trong mộng. Như vậy mộng nhường ta cảm thấy tức mê hoặc lại tân kỳ, ta nỗ lực cảm thụ được chúng nó, bắt giữ trong đó một ít này nọ, thậm chí có loại chờ mong cảm giác. Chẳng đến có một ngày, cái kia cảnh trong mơ xuất hiện cải biến hết thấy.

Đúng vậy, ta nói chính là kia bức họa trung cảnh tượng. Ta không biết nó đến cùng là cái gì ý tứ, nhưng mỗi khi ta ở trong mộng nhìn đến này cảnh tượng khi, ta sẽ gặp cảm thấy nào đó không hiểu mãnh liệt sợ hãi. Ta một lần lại một lần đem cái kia cảnh tượng họa xuống dưới, tưởng nghiền ngẫm ra một ít cái gì, nhưng thu hoạch không nhiều lắm. Tượng người sở đoán , trong mộng cái kia nữ tử hẳn là chính là mẫu thân của ta, trong lòng nàng ôm một cái trẻ con, hẳn là ai vậy? Là của ta đệ đệ? Hoặc là ta muội muội? Không biết là gì nguyên nhân, ta đối hẳn phi thường chán ghét, ta không muốn nhìn đến hẳn, cho nên hẳn chưa từng có xuất hiện tại ta họa trung.

Này mộng sau này bắt đầu thường xuyên xuất hiện. Nó quấy nhiễu ta, vì thế ta ý đồ theo cha ta nơi đó tìm kiếm đáp án. Ta rõ ràng nhớ được ta lần đầu tiên đem họa ra cảnh trong mơ đưa cho phụ thân nhìn lên tình hình. Phụ thân nói với ta, này mộng không hề ý nghĩa, chính là một cái mộng mà thôi, hẳn nói được nhẹ nhàng băng quơ, đồng thời kiệt lực tưởng che giấu chính mình cảm tình, nhưng hẳn trên mặt vẫn là bày biện ra một loại thật sâu chán kinh. Ta biết, hẳn nhất định có chuyện gì ở lén gạt đi ta.

Vào lúc ban đêm, ta kinh ngạc phát hiện phụ thân cư nhiên ở viết thư. Người sẽ cảm thấy này không có gì khả kỳ quái ? Người không biết, từ nhỏ đến lớn, ta chưa từng gặp qua phụ thân viết thư hoặc là đánh đường dài điện thoại, tựa

hồ trù bỏ bên người nhân ở ngoài, trên cái này thế giới không còn có ai hội cùng chúng ta có gì liên hệ. Khả tối hôm đó hẳn lại ở viết thư, hơn nữa hẳn tận lực trốn tránh ta, sử ta vừa không biết tín nội dung, cũng không biết tín phát hướng nơi nào.

Từ đó về sau, phụ thân đối ta càng thêm quan tâm. Không chỉ có là ở trong sinh hoạt, càng bao gồm tinh thần mặt. Hẳn mang ta tham gia các loại hữu ích hoạt động, rộng khắp bồi dưỡng ta hứng thú ham thích. Sau này, hẳn còn nhường ta dùng một ít dược vật, hẳn nói là vitamin phiền. Dùng này đó dược vật sau, ta giấc ngủ trở nên kiên định, mộng xuất hiện số lần cũng ít. Ta dần dần minh bạch, phụ thân là muốn giúp ta che chắn điều sâu trong tâm linh một thứ gì đó.

Khả cảnh trong mơ trung cái kia cảnh tượng đã thật sâu lạc ở tại ta trong đầu, ở đêm dài nhân tĩnh hoặc là một chỗ thời điểm, nó sẽ gặp xuất hiện, một lần lại một lần tra tấn ta, nhường ta thống khổ không chịu nổi. Vì không nhường phụ thân lo lắng, ta đem này đó tình huống đều che giấu đứng lên, ở mặt ngoài làm bộ như dường như không có việc gì, không bao giờ nữa đề đề tài này, cha ta cũng dần dần giải sầu. Sau này ta kết bạn ta bạn gái —— điệp tử phi. Chúng ta phi thường yêu nhau, phụ thân cũng đối nàng sủng ái có thêm. Sinh hoạt của chúng ta thoát nhìn không thể soi mói, mà ta lại thủy chung không có thoát khỏi tâm ma dây dưa.

Tháng trước, cha ta ngoài ý muốn tảo ngộ rồi tai nạn xe cộ, bất hạnh rời đi. Ở sửa sang lại hẳn di vật khi, ta phát hiện lá thư này. Người đoán đến cái gì? Đối, thời gian thượng xem, này phong thư phát ra thời gian cùng cha ta viết thư đêm đó vừa vặn kém mười ngày. Lại kết hợp thư tín nội dung, này hiển nhiên là đối phương cho ta phụ thân ký đến hồi âm. Này phong thư sau lưng tự nhiên cũng cất dấu ta đau khổ theo đuổi đáp án.

Sau này sự tình người cũng biết. Tuy rằng ta bạn gái cực lực phản đối, nhưng ta còn là căn cứ phong thư thượng dấu bưu kiện tìm được hoàng bình huyện, sau đó lại cùng tùy người thượng đảo. Ta thực yêu ta bạn gái, bình thường đối nàng nói gì nghe nấy, lần này ta thà rằng cùng nàng ngăn ngủ tách ra, cũng nhất định phải tới đến nơi đây, bởi vì cái kia mộng thật sự đã tra tấn ta lâu lắm, có lẽ chỉ có triệt để cởi bỏ nó, tài năng nhường ta theo cái loại này sợ hãi trung giải thoát xuất ra.”

Nói xong lời cuối cùng, mộng thiếu huy giáo hai tay, có vẻ phi thường thống khổ. Loại này thống khổ đồng thời bao hàm đối bạn gái tưởng niệm cùng với kia đáng sợ cảnh trong mơ tạo thành ảnh hưởng. Hẳn đang đứng ở một loại mâu thuẫn phức tạp tâm tình trung.

La Phi lắng lắng nghe xong, sau đó đầu tiên đưa ra chính mình nhất quan tâm, cũng là nhất không hiểu một vấn đề: “Sợ hãi, người luôn luôn cường điệu cái kia cảnh trong mơ cho người mang đến sợ hãi, nhưng này kết quả là một loại cái dạng gì sợ hãi, hoặc là nói, người đến cùng ở sợ hãi cái gì?”

Mông thiếu huy ánh mắt tự do, trong ánh mắt hẳn lộ ra một tia mờ mịt bí ẩn, như là một cái không nhà để về nhân đứng ở vô tận trong đêm đen cái loại cảm giác này.

“Sợ hãi cái gì?” Hãn thì thào nói xong, “Ta không biết..... Ta không biết.....”

“Không, người có biết , người có thể miêu tả xuất ra, đừng sợ, nói với ta, đó là một loại cái dạng gì cảm giác?” La Phi dùng một loại hết sức hòa nhã âm điệu dẫn đường , khả kếp tiếp phát sinh tình huống đã có chút ra ngoài hãn dự kiến.

“Ta không biết! Ta không biết!” Mông thiếu huy đột nhiên đứng lên, vung cánh tay kích động quát to , lập tức hãn lại suy sụp ngồi xuống, dùng hai tay bịt mắt gò má, cơ hồ là nước nở khẩn cầu nói, “Mời người không nên ép ta.....”

La Phi chú ý tới nước mắt đang từ thanh niên nhân này khe hở trung chảy ra, dưới tình huống như vậy, nói chuyện hiển nhiên vô pháp tiếp tục . La Phi không lại nói cái gì, liền đem hai tay nhẹ nhàng mà khoát lên mông thiếu huy đầu vai, này động tác cho đối phương rất lớn an ủi, hãn cảm xúc cũng dần dần yên ổn xuống dưới.

Chương 12 khủng bố người chết

Bóng đêm dần dần dày, hàn ý tập nhân.

Đào dân nhóm phần lớn đã tiến nhập mộng đẹp. La Phi thang ở trên giường, tuy rằng trong phòng không có bật đèn, nhưng hần ánh mắt lại mở lão đại. Đi qua một ngày phát sinh nhiều lắm sự tình, hần hảo hảo mà đem ý nghĩ lý nhất lý.

Cùng nhau hoả hoạn cùng cùng nhau không bình thường tử vong sự kiện, nguyên bản thoát nhìn cũng không có bao nhiêu thần kỳ chỗ. Khả đột nhiên xuất hiện ôm ấp trẻ con nữ nhân lại cấp toàn bộ quá trình bịt kín một tầng quỷ dị sắc thái. Chu Vĩnh Quý mục kích, quý vọng pha đồn đãi, mộng thiếu huy cảnh trong mơ, này ba người vô luận là thời không vẫn là logic thượng, đều không có gì khả sát liên hệ, này thần bí thân ảnh lại liên tiếp xuất hiện, này trong đó đến cùng ý nghĩa cái gì đâu?

La Phi lại nghĩ tới ở nam minh sơn vượt qua cái thứ nhất ban đêm, đồng dạng tối đen rét lạnh. Cái kia ban đêm sau này phát sinh nhất kiện đáng sợ chuyện, đem hần từng bước một kéo vào trí mạng nguy cơ trung.

Như vậy tối nay, lại sẽ phát sinh chút cái gì đâu?

Ở một mảnh hỗn loạn suy nghĩ trung, La Phi ý thức dần dần mơ hồ, ừ rử đưa hần mang vào mộng đẹp.

Ban đêm tựa hồ bình an vượt qua , làm La Phi lại mở to mắt khi, chính thấy sáng sớm thứ nhất lữ hi quang theo cửa sổ khâu trung thấu chiếu vào đến. Hần ngồi dậy, hoạt động vài cái gân cốt, sau đó mặc quần áo xuống đất, chuẩn bị đến trong sân đi hô hấp mấy khẩu một ngày trung mới nhất tiên không khí.

Chợt nghe viện môn “Khách” một tiếng, tựa hồ bị thô lỗ phá khai , sau đó liền có nhân vội vã xông vào sân.

“Làm gì? Xung gia đâu?” Tôn phát siêu mẫn hàm trách cứ thanh âm lập tức vang lên.

“Tôn thúc, dặm đến la cảnh quan là trụ nơi này không?” Người tới ngữ điệu có chút kích động.

La Phi vội vàng đẩy cửa xuất ra, nhận ra xông vào sân đúng là chu Vĩnh Quý trong tiệm cái kia tiểu tiểu nhị. Trong lòng hắn “Lộp bộp” Một chút, dự cảm đến không ổn.

Quả nhiên, tiểu tiểu nhị vẻ mặt cầu xin, báo cáo cho hắn đúng là chính mình nhất lo lắng kết quả: “La cảnh quan, kim thôn trưởng đề cho ta tới tìm người, người mau đi xem một chút đi, nhà chúng ta lão bản, hắn..... Hắn đã chết!”

La Phi lập tức nhường tiểu tiểu nhị dẫn đường, hướng gặp chuyện không may địa điểm tiến đến. Dọc theo đường đi, tiểu tiểu nhị hướng La Phi giảng thuật tương quan một ít tình huống.

Ngày hôm qua một đêm, chu Vĩnh Quý đều không có về nhà. Quách quế chi cảm xúc theo phần nộ đi qua lo lắng, cuối cùng biến thành sốt ruột. Trời vừa tờ mờ sáng, nàng liền đem tiểu tiểu nhị kêu lên, hai người theo sơn đạo thôn trại, một đường sưu tầm đi xuống, rốt cục ở quỷ vọng pha hạ trên sơn đạo phát hiện chu Vĩnh Quý thi thể. Trong ngày thường phong hỏa gào to quách quế chi bỗng chốc rối loạn phương tác, chỉ biết là khóc rống kêu rên, vẫn là tiểu tiểu nhị trước sau tìm đến trong thôn đại phu cùng thôn trưởng kim Chấn Vũ, sau đó lại ở kim Chấn Vũ phân phó hạ, đi đến tôn phát siêu trong nhà, đem tình huống nói cho La Phi.

Khi nói chuyện, hai người đã đi tới quỷ vọng pha dưới chân, chỉ thấy cách đó không xa sơn đạo trung, kim Chấn Vũ đang ở an ủi còn đang một phen nước mũi một phen lệ quách quế chi, có khác một cái ba mươi không đến trẻ tuổi nhân canh giữ ở chu Vĩnh Quý thi thể bên cạnh.

Nhìn thấy La Phi đã đến, kim Chấn Vũ tạm thời phiệt hạ quách quế chi, đón nhận tiền, vẻ mặt sốt ruột: “Lại chết một cái, lại chết một cái! Người mau đến xem xem, nga, đúng rồi, này tiểu tử là trên đảo hiện tại đại phu, kêu lí đông.”

Lí đông chủ động tiến lên đánh cái tiếp đón: “Ngài chính là la cảnh quan đi? Ta vừa mới kiểm tra rồi một chút. Nhân đã đông lạnh mất thăng bằng, phỏng chừng tử vong thời gian ở năm giờ tả hữu. Tử vong nguyên nhân thôi, phán đoán của ta là bệnh tim phát tác.”

Lí đông vừa nói, một bên dùng ngón tay thi thể bâng một cái lọ thuốc. Lọ thuốc khuynh đảo, viên thuốc tát dưng ở bình khẩu chung quanh, theo nhãn xem, đó là một lọ hiệu quả nhanh cứu tâm hoàn.

La Phi không có đáp lời, đầu tiên cúi người quan sát thi thể. Người chết nằm nghiêng ở sơn đạo trên bậc thềm, quanh thân không thấy rõ ràng ngoại thương cùng vết máu. Hắn thân thể lợc cuộn tròn, một tay ôm ngực, một tay vô lực khoát lên lọ thuốc bên cạnh. Mà trên mặt hắn biểu cảm tắc làm cho người ta xem qua khó quên.

Này ít là một cái hấn là xuất hiện tại nhân loại gương mặt thượng biểu cảm. Hấn ngũ quan cực độ vận vẹo, bán gương miệng, buộc chặt má bộ cơ bắp, tựa hồ đang ở nghẹn sức chân khí muốn phát ra một tiếng hô to, ánh mắt hấn tắc trùng lão đại, tuy rằng sớm mất đi rồi thần thái, nhưng đồng tử mất chỗ sâu lại đồng lại một loại làm nhân tâm quý khủng bố.

La Phi cùng người chết đối diện , nỗ lực đi cảm thụ hấn di lưu ở trong cuộc sống cuối cùng một tia tình cảm. Như vậy trao đổi làm người ta thực không thoải mái, một lát sau, La Phi không thể không chuyển mở ánh mắt của bản thân.

“Tạo thành hấn phát bệnh cụ thể nguyên nhân còn không rõ ràng, nhưng hiển nhiên hấn là đột nhiên nhận đến nào đó ngoại giới kích thích.” Lí đông ở một bên nói ra chính mình cái nhìn,“Càng tiến thêm một bước phỏng đoán, hấn tựa hồ là nhìn thấy gì này nọ, thứ này nhường hấn cực độ khiếp sợ cùng khủng bố, nhưng không biết vì sao, hấn lại thời gian dài vô pháp chuyển khai ánh mắt.”

“Thời gian dài vô pháp chuyển khai ánh mắt?” Kim Chấn Vũ có chút kinh ngạc xem tiểu tử,“Người nói như thế nào giống như người lúc đó cũng có mặt giống nhau?”

“Này không khó giải thích. Người chết đã lấy ra lọ thuốc, thậm chí đã mở ra . Này thuyết minh theo hấn phát bệnh đến cuối cùng tử vong ít nhất có hơn mười giây thời gian. Khả năng đến hấn muốn dùng viên thuốc thời khắc mấu chốt, hấn vẫn cứ lắc lắc cổ, ngẩng đầu nhìn hướng xa xa, có thể thấy được xuất hiện tại hấn trước mắt tình hình, không chỉ có khủng bố, hơn nữa đối hấn có chứa trí mạng lực hấp dẫn.” La Phi sau khi nói xong, đối lí đông khen ngợi gật gật đầu,“Người phân tích thực không sai.”

Lí đông khiêm tốn cười cười:“Này cảm tạ sự phụ của ta, hấn giáo hội ta cẩn thận quan sát phương pháp, đồng thời còn dạy hội ta thế nào đi cảm thụ một người tâm lý.”

“Sự phụ của người?” Đối phương trong lời nói khiến cho La Phi nhỏ nhỏ hứng thú,“Hấn là ai vậy?”

“Tiết đại phu, chính là Tiết hiểu hoa phụ thân.” Kim Chấn Vũ ở một bên giúp đỡ giải thích, lí đông gật đầu tỏ vẻ tán thành.

Nga? La Phi nhìn không được nhiều đánh giá tiểu tử vài lần, hấn ý thức được này sẽ là một cái rất hữu dụng nhân vật. Bất quá hiện tại, hấn lực chú ý còn phải đặt ở trước mắt án tử thượng.

Bởi vì thi thể đã bị hoạt động qua, vì phỏng đoán người chết lúc đó đến cùng nhìn thấy gì, La Phi đành phải hướng

trước hết tiếp xúc hiện trường quách quế chi hiểu biết tương quan tình huống.

“Hắn chết thời điểm xem cái gì?” Vấn đề này thật không có nan trụ quách quế chi, bởi vì người chết ánh mắt thật sự rất đặc biệt, vô luận ai đều sẽ nhìn không được tìm kiếm một chút tạo thành loại này ánh mắt nguyên nhân. Quách quế chi dùng ngón tay chỉ hữu phía sau chỗ cao:“Nhạ, hắn sẽ gắt gao nhìn chăm chăm bên kia, biểu cảm như là thấy quý giống nhau.”

Mọi người theo quách quế chi ngón tay phương hướng nhìn lại, nhìn không được tất cả đều sửng sốt.

Xuất hiện tại bọn họ trước mắt là một chỗ trên dưới một trăm Michael xoay mình thẳng vách núi, quái thạch đá lởm chởm, thụ quán rậm rạp, đây là trong truyền thuyết “Quý vọng pha”!

“Nơi đó? Nơi đó sẽ có cái gì..... Không có khả năng, không có khả năng.” Kim Chấn Vũ liên tục lắc lắc đầu, hiển nhiên trong lòng hắn sinh ra nào đó hoang đường liên tưởng, đang ở chính mình gia dĩ phủ định, khả hắn trong giọng nói lại lộ ra che giấu không được mê hoặc cùng sợ hãi.

Kim Chấn Vũ hôm kia buổi tối ở hoả hoạn hiện trường khi bình tĩnh quả cảm từng cấp La Phi lưu lại khắc sâu ấn tượng, lúc này lại nhanh như vậy liền rối loạn phương tác, khó tránh khỏi nhường hắn có chút thất vọng. Nghĩ đến ngày hôm qua chính mình liền phân phó đối phương tìm kiếm chu Vĩnh Quý rơi xuống, nhưng vẫn không có kết quả, đến nỗi xuất hiện như thế bị động cục diện, La Phi nhìn không được dùng bất mãn miệng hỏi:“Ngày hôm qua ngươi đều đi đâu chút địa phương tìm chu Vĩnh Quý? Minh trạch đảo liền lớn như vậy địa phương, hắn cả một ngày đều có thể tránh ở chỗ nào?”

Kim Chấn Vũ hơi buồn rầu biện giải:“Trên đảo có hộ gia đình địa phương ta đều chạy lần. Có người phản ánh buổi sáng thấy hắn ở động rộng rãi phụ cận xuất hiện qua, sau này liền không có người biết hắn rơi xuống. Đảo tuy rằng không lớn, khả hắn muốn ý định trốn tránh, kia cũng là rất khó tìm.”

Lời này cũng có đạo lý, hơn nữa hiện tại truy cứu trách nhiệm không có gì ý nghĩa. La Phi đem ý nghĩ một lần nữa nhắm ngay án kiện bản thân, hắn ngừng đầu nhìn cách đó không xa “Quý vọng pha”, tự hỏi một câu:“Hắn chạy đến nơi đây tới làm gì đâu?”

“Không nhất định là cố ý tới nơi này, có lẽ chính là đi ngang qua.” Gặp La Phi đau khổ suy tư, lí đông ở bên cạnh nhắc nhở một câu.

Đi ngang qua? Này quả thật cũng rất có khả năng. Theo người chết ngã xuống tư thế phán đoán, hẳn lúc đó hẳn là chính hướng phía đông xuống núi phương hướng, mà chu Vĩnh Quý tiểu điểm đứng là ở đảo phía đông.

Hắn lúc đó có phải hay không đang chuẩn bị về nhà đâu?

Theo tử vong thời gian thượng phán đoán, hẳn đi đến nơi này thời điểm đã là đêm khuya thời gian . Nếu tiền một đáp án là khẳng định , kia một cái khác vấn đề hội có vẻ cũng có thực tế ý nghĩa: Hẳn là từ nơi nào về nhà? Nói cách khác, hẳn phía trước đi nơi nào? Can chút cái gì?

“Con đường này hướng hai bên, đều thông hướng chỗ nào?” La Phi đối ngọn núi địa hình không phải rất quen thuộc, đối với mò không ra sự tình, hẳn chỉ có thể hướng người khác xin giúp đỡ.

“Hướng lên trên đi là có lối rẽ .” Kim Chấn Vũ trả lời nói,“Một cái thông hướng đảo phía tây thôn, một cái thông hướng ngọn núi. Đi xuống dưới chính là thông hướng phía đông thôn . Này một cái kỳ thật là liên tiếp đảo đông cùng đảo tây thôn xóm tắt kinh đường.”

La Phi gật gật đầu. Đối phương nói như vậy, hẳn trong đầu bắt đầu có chút khái niệm. Ngày hôm qua đi ở đảo phía tây động rộng rãi khi, hẳn liền từng đi qua con đường này.

Kia chu Vĩnh Quý ngày hôm qua ban ngày đến cùng phải đi phía tây thôn xóm, vẫn là trốn vào ngọn núi, hoặc là luôn luôn đứng ở động rộng rãi phụ cận? Này nghi vấn hiển nhiên không phải đứng suy tư có thể cởi bỏ , La Phi bắt đầu ẩn ý nghĩ triển khai công tác.

Hắn đầu tiên đối kim Chấn Vũ nói:“Người đi trong thôn hiểu biết một chút, phía đông phía tây đều phải đi, phạm vi tận lực lớn hơn một chút. Nhất là một lần nữa xác định một lần, ngày hôm qua có hay không nhân nhìn thấy qua chu Vĩnh Quý. Nhị là hỏi một chút ngày hôm qua ban đêm có ai từng đi qua con đường này, ở giữa có hay không phát hiện cái gì tình huống dị thường.”

Kim Chấn Vũ đi rồi, La Phi lại phân phó tiểu tiểu nhị đi tìm tang quân dùng mượn máy ảnh. Người chết người nhà ở đây, thi thể đương nhiên không thể tổng ở hoang dã lượng , hơn nữa trời đã sáng choang, chờ tin tức truyền khai sau, phỏng chừng rất nhanh sẽ gặp đưa tới vây xem đảo dân. Phải mau chóng lưu lại tư liệu, thích đáng xử lý hiện trường.

Quả nhiên không quá nhiều lâu, tốp năm tốp ba người hiểu biết đã đi tới này đường nhỏ thượng, xem người chết nghị luận đều. Có lẽ bọn họ ai cũng không có gặp qua như thế khủng bố tử vong biểu cảm.

Nghe tin tới rồi còn có đức bình thân thượng cùng hần tiểu đồ đệ. Thoạt nhìn đức bình ở đảo dân tâm trung địa vị pha cao, nhìn thấy hần đã đến, mọi người đều phát ra đường, nhường hần đi tới phụ cận.

Đức bình đầu tiên là cấp La Phi được rồi cái vỗ tay lễ, sau đó chuyển hướng bị thống không thôi quách quế chi, khuyên giải nói:“Sinh sôi gặt gao đều là thiên mệnh, kiếp số đến, chỉ có thể bằng lòng với số mệnh. Tẩu tử, ngươi cũng không cần rất bị thương , có một số việc là nhân lực là cải biến không xong .”

“Cái gì thiên mệnh? Ta mới không tin, ta xem đều là nhân họa!” Cùng với này ồm ồm lời nói, tang quân dừng chen vào đám người, hần tựa hồ đối đức bình duy tâm quan điểm phi thường bất mãn, tức giận nói,“Có cái gì kiếp số không kiếp số ? Hướng trên người ta thử xem xem, ta đồ xem ai có thể nề hà được ta!”

Đức bình cũng không cùng hần tranh luận, lắc đầu lui ra phía sau một bước, sau đó đối với chu Vĩnh Quý thì thể niệm nổi lên Kinh Phật. Hần nhắm lại ánh mắt, chuyển động trong tay một chuỗi Phật châu, một bộ bị thiên miễn nhân về mặt.

Quách quế chi ở một bên vốn đã hơi hơi bình định rồi chút, lúc này không biết bị hai người lời đó câu đến thương tâm chỗ, lại gào khóc khóc lớn lên.

La Phi cố không lên xử lý này kêu loạn không khí, hần theo tang quân dừng trong tay tiếp nhận máy ảnh, chụp xong rồi người chết hiện trường ảnh chụp sau, lại đối với quỷ vọng pha “Kha kha” Vỗ vừa thông suốt.

Cá biệt đầu óc lạnh lợi thôn dân đối chu Vĩnh Quý tử vong sinh ra nào đó liên tưởng, cũng khẩn cấp đem tóc bản thân hiện nói ra, ở vậy xem trong đám người lập tức khiến cho nho nhỏ xôn xao. Mọi người đều ngẩng đầu, tuy rằng nhìn không tới cái gì đặc biệt gì đó, nhưng một loại không hiểu bất an đã bao phủ ở mỗi người trong lòng.

Chương 13 quỹ ảnh tái hiện

Bởi vì trên đảo đã không có dư thừa quan tài, La Phi chỉ có thể nhường quách quế chi trước đem cái chết giả thi thể khuôn vác về nhà trung tạm tồn, chờ hàng tuyến khơi thông về sau lại làm tiến thêm một bước xử lý. Tang quân dũng thân thể khoẻ mạnh, lá gan lại đại, chủ động gánh vác lưng thi thể nhiệm vụ. Đức bình thầy trò tắc một trước một sau, một đường làm bạn, trong miệng lẩm bầm, siêu độ người chết vong hồn.

Cơ bản an bày thỏa đáng sau, đã gần đến cơm trưa thời gian, người xem gặp không có gì náo nhiệt hãy nhìn, liền lục tục tán đi. Đường nhỏ thượng chỉ còn lại có La Phi cùng lí đông hai người.

La Phi luôn luôn không nhường lí đông đi, là vì chính mình có một số việc chi điểm đối phương hỏi, lúc này rốt cục có cơ hội.

“Người là theo tùy Tiết hiệu hoa phụ thân học y thuật?”

“Đúng vậy.”

“Vậy người đối Vương Thành lâm người này có ấn tượng sao? Hẳn trước kia ở trên đảo ở lại qua, cùng Tiết đại phu rất quen thuộc. Mười tám năm trước sóng thần qua đi, hẳn mang con ly khai chỗ ngồi này đảo.”

Lí đông lắc đầu: “Mười tám năm trước ta vừa khoảng mười tuổi. Mười lăm tuổi thời điểm, ta mới bái Tiết đại phu vi sư.”

La Phi đối kết quả này sớm có chuẩn bị tâm lý, vẫn chưa có vẻ quá đáng thất vọng, hẳn lại hỏi một cái khác vấn đề: “Kia ở người trên tay, có hay không lưu lại Tiết đại phu một ít tư liệu, tỷ như nói bệnh án ghi lại linh tinh.”

“Đó là có. Người cần sao?”

“Ân.” La Phi quyết đoán gật gật đầu, “Ta muốn nhìn vừa thấy, chúng ta hiện tại phải đi người nơi đó.”

Lí đông chỗ ở cách Tiết hiệu Hoa gia không xa, ở trên đường, hắn đại khái giảng thuật một chút chính mình tình huống.

Lí đông bản nhân cũng là sóng thần thụ hại giả, lần đó tai nạn nhường hắn mất đi rồi sở hữu thân nhân, thành cô nhi. Chung quanh hàng xóm đáng thương hắn, thường xuyên tiếp tế hắn một ít. Đến hắn mười lăm tuổi kia năm, Tiết đại phu thấy hắn lanh lợi, mà chính mình con lại không nên thân, hãy thu hắn làm đồ đệ. Lí đông chuyên tâm học tập y thuật, tiệm năm chắc, Tiết đại phu qua đời sau, hắn tự thành trên đảo tốt nhất bác sĩ.

Tiết đại phu đối chính mình y học tư liệu bảo quản thực nghiêm, lí đông trên tay một ít, đều là Tiết đại phu ở dạy học trong quá trình chủ động đưa cho hắn nghiên cứu. Trừ lần đó ra, Tiết đại phu nghiêm cấm lí đông lật xem chính mình gì này nọ, lí đông cũng phi thường nghe lời, chưa từng phạm qua lệ.

Tiết đại phu lưu cho lí đông tư liệu bao gồm hơn mười bản y học sách báo, viết tay làm nghề y tâm đắc tổng kết, cùng với chút ít bệnh án ghi lại đợi chút. Tuy rằng đã sự cách nhiều năm, nhưng hắn ở lại giấy chữ viết vẫn cứ rõ ràng như trước, thả tự thể thanh tú cao ngất, biểu hiện ra bất phàm khí khái.

Bất luận kẻ nào nhìn đến như vậy tự, đều sẽ ở lại khắc sâu ấn tượng. La Phi đương nhiên lại càng không ngoại lệ, hắn chỉ nhìn lướt qua, liền nhận ra này đó viết tay tư liệu cùng mộng thiếu huy trong tay lá thư này kiện đúng là xuất phát từ cùng nhân tay.

Hiện tại, trong lòng hắn một ít đoán đã ẩn ẩn thành hình: Vương Thành lâm phụ tử có một đoạn đáng sợ trải qua, này trải qua thực khả năng cùng kia trảng sóng thần tai nạn có liên quan. Còn nhỏ mộng thiếu huy bởi vì này đoạn trải qua nhận qua Tiết đại phu tâm lý trị liệu, bởi vậy Tiết gia hội giữ lại một ít cùng việc này có liên quan tư liệu. Mộng thiếu huy thượng đảo khi, thư tín bị Tiết hiệu hoa thuận tay trộm đi. Hắn nhận ra phụ thân bút tích, tiến tới phát hiện một đoạn ẩn tàng rồi thật lâu bí mật. Lúc hắn xuất phát từ tội ác tham luyện, ý đồ vạch trần bí mật này khi, đủ loại khủng bố lý kỳ sự kiện vốn nhờ này mà phát sinh

Đúng vậy, hắn đã nhìn đến toàn bộ án kiện nguyên nhân, khả hắn nhưng không có năng lực ngăn cản tình thế phát triển, kể Tiết hiệu hoa sau, chu Vĩnh Quý thành cái thứ hai thụ hại giả, mà một ít quỷ dị lý kỳ hiện tượng chính lặng yên hiện lên. Muốn cởi bỏ này đó bí ẩn, phải hiểu biết kia đoạn đã bị mộng thiếu huy lãng quên trải qua. La Phi ý đồ theo Tiết đại phu lưu lại tư liệu trung tìm được một ít manh mối.

Hắn đầu tiên lật xem này bệnh án, nhưng này đều là một ít không liên quan ghi lại, không có gì hữu dụng gì đó. Làm nghề y tâm đắc tắc trên cơ bản đều là thực chuyên nghiệp ghi lại cùng phân tích, đại khái phiên một lần sau, cũng không thu hoạch. Nhưng là kia mấy quyển sách thoáng nhắc tới La Phi hứng thú.

Ở tổng cộng mười ba bản sách báo trung, có bát bản đều cùng tâm lý học có hoặc nhiều hoặc ít liên hệ. Cảnh này khiến La Phi nhin không được hỏi:“Tiết đại phu đối tâm lý học rất nghiên cứu sao?”

Lí đông gật gật đầu:“Lão sư thường nói với ta, một người đáng sợ nhất tật bệnh, không phải sinh lý bệnh biến, mà là tâm lý xuất hiện vô pháp vượt qua chướng ngại. Muốn thành vì một cái chân chính hảo bác sĩ, phải có năng lực giúp bệnh nhân chiến thắng trong lòng tồn tại ma quỷ.”

“Trong lòng ma quỷ?” La Phi nhắm nuốt đối phương trong lời nói, đem kia hơn mười quyển sách lại lần lượt chuyển một lần. Cuối cùng, ánh mắt của hắn ở trong đó một quyển thượng lưu lại xuống dưới.

Đây là một quyển ngoại văn dịch , tên sách vì [mất trí nhớ bệnh trạng hình thành cùng chẩn trị].

Thư rất dày, nửa khắc hơn hội khẳng định xem không xong. La Phi đem quyển sách này một mình chọn xuất ra:“Ta tưởng đem này mượn đi nhìn xem, có thể chứ?”

“Đương nhiên có thể.” Lí đông thực sáng khoái đáp ứng rồi.

Chính khi nói chuyện, kim Chấn Vũ vội vã xông vào. Sắc mặt hắn tái nhợt, một bộ thất kinh bộ dáng, nhìn thấy La Phi sau, hắn lập tức kêu lên tiếng:“La cảnh quan, người ở trong này! Ta nơi nơi tìm người!”

“Thế nào? Lại ra sự tình gì ?” Hắn bộ dáng nhường La Phi khẩn trương đứng lên.

“Không, không có xảy ra việc gì. Là có..... Có một chút..... Phát hiện!” Kim Chấn Vũ ấp a ấp úng nói xong, tựa hồ mò không ra nên thế nào tìm từ.

La Phi theo bản năng đem thân thể đi phía trước dò xét thám:“Cái gì phát hiện?”

“Ta..... Ta không biết..... Ta không có cách nào khác nói. Không..... Là ta nói người khẳng định không tin tưởng.” Kim Chấn Vũ có chút nói năng lộn xộn, cuối cùng ở La Phi trong ánh mắt, hắn rốt cục bình tĩnh trở lại, nói:“Người vẫn là theo ta đi qua một chuyến đi, đến lúc đó người sẽ biết!”

La Phi không lại nói cái gì, hấn cầm lấy kia quyển sách, đi nhanh hướng về cửa đi đến.

Kim Chấn Vũ đem La Phi đưa đảo nhỏ chính Đông Phương hướng một mảnh thôn trại lý. Này phiến thôn trại ở chân núi ngoại bình than thượng, địa thế tương đối mở rộng, nhân gia cũng hơi nhiều một ít, thuyền lão đại lão Hồ sẽ ngụ ở nơi này. Theo thôn trại trung trông về phía xa sơn mạch, tầm mắt cơ hồ không có gì che, nhất là “Quý vọng pha”, lại xuất hiện tại tầm nhìn chính giữa.

Hai người đi tới một nhà hộ gia đình tiền, cửa phòng ngồi một cái hơn bốn mươi tuổi trung niên phụ nữ, vẻ mặt khuôn mặt u sầu, không được than thở.

Nhìn thấy kim Chấn Vũ, phụ nữ mày lại bài trừ một cái ngật đáp:“Ai, người thế nào lại tới nữa. Nhà chúng ta nam nhân đều cái kia bộ dáng , người cũng đừng kích thích hấn, trước nhường hấn sống yên ổn sống yên ổn đi!”

Kim Chấn Vũ chia chia La Phi:“Vị này là dặm đến la cảnh quan. Hấn cần hiểu biết một chút tình huống.”

Phụ nữ nhìn La Phi liếc mắt một cái, trong ánh mắt hiển nhiên nhiều ra vài phần tin cậy. Do dự một lát sau, nàng rốt cục gật gật đầu:“Ai, vậy người nhóm liền vào đi thôi.”

Kim Chấn Vũ mang theo La Phi đi vào phòng ở.

“Ai nha?” Một thanh âm hữu khí vô lực hỏi một câu, ngữ điệu trung mang theo vài phần hoảng sợ.

Tuy rằng là ban ngày, nhưng trong phòng ánh sáng lại âm u thật sự. La Phi lặng lẽ nửa ngày ánh mắt, mới nhìn đến ở phòng ở góc xó bày biện một trương cũ nát phản. Nói chuyện đúng là nằm ở trên giường một cái nam tử.

“Phó ngọc trụ, người không phải sợ. Vị này là la cảnh quan, theo dặm đến . Người đem tối hôm qua nhìn đến tình hình lại hướng hấn nói một lần.” Kim Chấn Vũ vừa nói, vừa đi đến đầu giường, kéo sáng trong phòng đăng. Mờ nhạt ngọn đèn hắt vào, lại càng tăng thêm vài phần đè nén không khí.

Trên giường nam tử chậm rãi quay đầu đến, mở to hai mắt trừng mắt La Phi. Nhìn ra được đến, hấn nguyên bản hấn là cái cường tráng tinh thần hấn tử, nhưng hiện tại lại hốc mắt lõm xuống, sắc mặt xám trắng, lộ ra một bộ thật sâu thần sắc có bệnh.

“Cảnh quan?” Hấn bắt đầu lắc lắc đầu thì thảo tự nói, “Vô dụng Vô dụng Kia không phải nhân, đó là quý!”

Kim Chấn Vũ bắt đầu nhìn La Phi liếc mắt một cái, người này nói nhiều thiếu cấp chính mình không lâu cũng không thỏa đáng ngôn hành làm ra một ít giải thích.

“Quý? Cái quý gì? Người đang nói cái gì?” La Phi hướng lên trên đi rồi hai bước, ánh mắt sáng ngời xem phó ngọc trụ ánh mắt, hi vọng có thể sử dụng phương pháp này sử dụng đối phương cảm xúc ổn định xuống dưới.

Nhưng là hấn thất bại . Hấn trong lời nói ngược lại gọi lên đối phương nào đó đáng sợ trí nhớ, phó ngọc trụ ánh mắt cấp tốc tự do, tựa hồ ở kiệt lực tránh né cái gì, đồng thời hấn dùng tuyệt vọng đáng sợ thanh âm quát to đứng lên: “Quý! Một cái ác quý! Hơn mười năm , nàng lại xuất hiện !”

“Hấn bị kinh hách, còn không có hoàn toàn khôi phục.” Kim Chấn Vũ nhẹ giọng giải thích , “Nếu người có biết hấn từng nhìn đến qua cái gì, người liền sẽ không đối hấn hiện tại biểu hiện cảm thấy kỳ quái .”

“Không thể nhường hấn đứng ở đây trong phòng nhỏ. Nơi này không gian rất nhỏ hẹp, lại như vậy âm u, hội đối tâm lý của hấn sinh ra rất lớn áp lực.” La Phi vừa nói, một bên ý bảo kim Chấn Vũ phối hợp hấn đem phó ngọc trụ giá khỏi, sau đó hướng ngoài phòng đi đến.

Quả nhiên, ngoài phòng sáng ngời mở rộng hoàn cảnh nhường phó ngọc trụ thả lỏng rất nhiều, hấn thê từ theo trong phòng mang sang một cái ghế, phó ngọc trụ run rẩy ngồi xuống.

La Phi dùng nhu hòa ngữ khí tiếp tục trấn an hấn: “Tốt lắm, người đến cùng nhìn thấy gì? Đừng có gấp, cũng đừng sợ hãi, chậm rãi nói. Nơi này nhiều người như vậy, ai cũng thương tôn không đến người.”

Phó ngọc trụ vẫn có vẻ có chút kinh nghi bất định. Ánh mắt hấn sợ hãi chuyển động một vòng, tựa hồ bị nào đó không biết lực lượng hấp dẫn , cuối cùng ánh mắt của hấn hướng về xa xa “Quý vọng pha” Bắn tới.

La Phi cùng kim Chấn Vũ cũng bị hấn mang theo nhìn về phía “Quý vọng pha”, nơi đó sơn xoay mình thụ mật, cũng không có cái gì dị thường tình huống.

Phó ngọc trụ nhẹ nhàng “Hu” khẩu khí, mở miệng nói:“Là ở chỗ này, mười tám năm trước ta chỉ thấy qua nàng, tối hôm qua, nàng lại xuất hiện .”

La Phi lập tức ý thức được cái gì:“Mười tám năm trước? Người là nói ‘Quỷ vọng pha’ thượng bóng đen sao?”

“Không sai.” Phó ngọc trụ có chút suy yếu chớp chớp mắt, nói,“Năm đó cái kia bóng đen, trong thôn nhân tất cả đều gặp được, nhưng là nhìn xem như vậy cẩn thận , cũng chỉ có ta một cái . Nếu không phải ta, ai sẽ biết cái kia bóng đen kỳ thật là cái ôm trẻ con nữ nhân?”

“Nhìn xem cẩn thận? Có ý tứ gì?” La Phi thoáng có chút không hiểu. Bất quá nghe hẩn ý tứ,“Ôm ấp trẻ con nữ nhân” Đây chi tiết chính là theo hẩn trong miệng truyền ra đi .

Phó ngọc trụ quay đầu xem xem bản thân thê tử:“Người đi đem cái kia này nọ lấy đến.”

Phụ nhân gật gật đầu, xoay người vào nhà, chỉ chốc lát trở ra khi, trong tay hơn giống nhau này nọ.

La Phi nhìn ra đó là một cái kính viễn vọng, kiểu dáng phi thường lão, tuy rằng tỉ lệ có vẻ thực cũ kỹ, nhưng là cơ bản không có cái gì mài mòn, xem ra bị sử dụng số lần chẳng phải rất nhiều.

“Đây kính viễn vọng là ta kết hôn thời điểm, ở Bắc Kinh tham gia quân ngũ thúc thúc tặng cho ta lễ vật. Ta từng phi thường thích nó, khả từ lần đó về sau, ta không còn có dùng qua nó, ta không dám lại đi xem nó, bởi vì ta vĩnh viễn sẽ không quên ở thấu kính trung từng xuất hiện quá nhiều sao đáng sợ một màn.” Phó ngọc trụ nói chuyện thanh âm rất nhẹ, như là sợ hãi kinh động nào đó khủng bố gì đó.

“Người dùng nó xem qua ‘Quỷ vọng pha’ thượng bóng đen?” La Phi đoán nói.

Phó ngọc trụ cười khổ một chút:“Ta khi đó hơn hai mươi tuổi, đúng là cái gan lớn tò mò tiểu tử. Mấy ngày nay bóng đen liên tục xuất hiện, người trong thôn nghị luận đều. Ta đột nhiên nghĩ đến, vì sao không cần kính viễn vọng xem một chút đâu? Nếu có thể cưỡi bò trong đó huyền bí, cũng có thể ở đại gia trước mặt phong cảnh phong cảnh. Một ngày nửa đêm, đại gia đều ngủ, ta đi tiểu đêm thời điểm, phát hiện thời tiết chuyển tình, ánh trăng đặc biệt sáng ngời, đúng là thích hợp quan sát điều kiện. Vì thế ta liền đem kính viễn vọng đem ra, đối với ‘Quỷ vọng pha’ thượng bóng đen điều tốt

lắm tiêu cự.”

Nói tới đây, phó ngọc trụ dừng lại khắu, trên mặt xuất hiện vẻ mặt thống khổ, tựa hồ rất khó đi ôn lại kia đoạn khủng bố nhớ lại. Mọi người ở yên tĩnh trung đẳng đợi câu dưới, không khí khẩn trương tượng muốn động lại bình thường.

“Người..... Nhìn thấy gì?” Cuối cùng vẫn là La Phi đánh vỡ trầm mặc.

Phó ngọc trụ nhắm mắt lại, dùng sức nuốt khắu nước miếng, rốt cục lại đã mở miệng, tuy rằng đã cố chùng toàn thân dũng khí, nhưng hấn ngữ điệu vẫn cứ ở hơi hơi đánh run run:“Ta thấy ở một thân cây xoa nha gian, ngồi một cái..... Nữ nhân, trong lòng nàng ôm..... Ôm một cái trẻ con, cái loại này khủng bố trường hợp, các người căn bản vô pháp tưởng tượng.”

Nữ nhân, trẻ con, này đó hấn là đều là ám áp những thứ tốt đẹp, tuy rằng xuất hiện địa điểm có chút kỳ quái, khá vậy xung không lên khủng bố nha? La Phi không hiểu lắc đầu.

Phó ngọc trụ buồn bã cười:“Người không rõ? Đúng vậy, cho dù ta có Trang Nguyên văn thái, cũng vô pháp cho người cảm nhận được ta đương thời sợ hãi. Đó là một cái cái dạng gì nữ nhân? Nàng khuôn mặt phù thũng biến thành màu đen, ngũ quan vặn vẹo, tóc tán loạn, một đôi lưu trữ ô thủy ánh mắt trùng lão đại, xuyên thấu qua thấu kính cùng ta đối diện . Ta cho tới bây giờ chưa thấy qua như vậy ánh mắt, tràn ngập oán hận cùng bi ai, tượng có một phen lạnh lẽo kiếm thẳng sập đến nhân tâm oa oa lý! Nàng căn bản là không phải nhân! Ta luôn luôn tin tưởng, nàng chính là một cái quý, một cái oan tử nữ quý!”

Phó ngọc trụ một hơi nói xong này đó, bả đầu thật sâu chôn ở song chưởng trung, toàn thân kịch liệt rung động . Thê tử của hấn cùng kim Chấn Vũ phân đứng ở hai bên, cũng đều tự thay đổi sắc mặt.

La Phi lại nghĩ đến một vấn đề, hấn nhíu mày hỏi:“Người vì sao như vậy chủ quan nhận vì nàng là một cái quý, mà không phải khác cái gì? Tỷ như nói, na hội sẽ không là một khối thi thể?”

“Thi thể?” Phó ngọc trụ ngẩng đầu trừng mắt La Phi,“Thi thể lại làm sao có thể động?”

“Cái kia bóng đen còn có thể động?” La Phi lược cảm kinh ngạc, này tình huống hấn nhưng là lần đầu tiên nghe nói.

“Đúng vậy. Nàng nhất định là phát hiện ta nhìn thấy nàng, sau đó liền bắt đầu chuyển động. Nàng hướng thụ đỉnh đi đi. Ta kinh động nàng, nàng khẳng định hội nhớ kỹ ta.....” Phó ngọc trụ càng nói càng kích động, có lẽ đây mới là đề cho hần sợ hãi địa phương.

“Trèo cây?” La Phi thật sự khó có thể tưởng tượng, “Một cái ôm đứa nhỏ nữ nhân, thế nào trèo cây?”

Phó ngọc trụ liếm liếm đầu lưỡi, sau đó theo hàm răng trung bài trừ một ít lời nói: “Nàng dùng một loại phi thường quý dị tư thế. Nàng mặt hướng lý, dùng thân thể kẻ sát thân cây xoay quanh, liền như vậy một vòng vòng vòng vo đi lên. Lúc đó là mùa hè, cành lá rậm rạp, nàng rất nhanh ngay tại cây cối trung biến mất không thấy !”

Rất khoa trương ! Đây quả thực là khủng bố trong tiểu thuyết tình tiết. La Phi thật sự khó mà tin được sẽ phát sinh chuyện như vậy, trầm mặc một lát sau, hần nhẹ nhàng táp một tiếng, xem đối phương hỏi: “Người tin tưởng này đó đều là người tận mắt nhìn thấy, hơn nữa, sẽ không là ảo giác linh tinh gì đó?”

Phó ngọc trụ thở dài: “Ai, đừng nói là người, chính là năm đó trên đảo cũng không có người tin tưởng ta trong lời nói. Kỳ thật ta cũng hi vọng kia không phải thật sự. Như vậy ta sẽ không cần mười tám năm đến, mỗi ngày buổi tối đi tiểu đêm thời điểm đều phải trong lòng run sợ, rõ ràng phi thường sợ hãi, lại tổng nhện không được hướng về ‘Quý vọng pha’ phương hướng nhìn lại xem. Ngày hôm qua ban đêm, nàng rốt cục lại xuất hiện . Ta nghe nói bán tạp hoá chu Vĩnh Quý bị hù chết ? Ta tuyệt không kỳ quái, cái loại này đáng sợ trường hợp, ai có thể đỉnh được đâu? Chính là hiện tại, các người rốt cục biết ta nói đều là thật sự .”

“Người là nói, ngày hôm qua ban đêm người lại thấy được nàng? Cụ thể cái gì thời gian?”

“Không thấy được ta về phần biến thành như bây giờ sao?” Phó ngọc trụ tự giấu cười khổ một chút, “Ta nhìn thấy nàng là ở hơn mười một giờ đêm chung. Nàng vẫn là tượng mười tám năm trước giống nhau, trong lòng ôm cái trẻ con, ngồi ở chạc trung gian, vẫn không nhúc nhích về phía thôn trang bên này nhìn chăm chăm.”

“Là thế nào một thân cây xoa? Người có thể chỉ cho ta nhìn xem sao?” La Phi trông về phía xa “Quý vọng pha” Phương hướng hỏi.

“Là.....” Phó ngọc trụ nâng lên ngón tay tìm kiếm , khả một lát sau, hần kinh ngạc sững sờ ở nơi đó, “Không thấy , kia cây xoa không thấy”

“Không thấy ? Người tối hôm qua còn nhìn đến , làm sao có thể không thấy ?” La Phi có chút mặc danh kỳ

điều,“Người có phải hay không quên ở nơi nào ? Mới hảo hảo ngẫm lại.”

“Không, ta không có quên.” Phó ngọc trụ thực khẳng định nói,“Tuy rằng ta chỉ nhìn liếc mắt một cái liền sợ tới mức trốn trở về trong phòng, nhưng này liếc mắt một cái ấn tượng là phi thường khắc sâu . Người xem đến kia khối tượng ung miệng giống nhau tảng đá không có? Kia cây xoa ngay tại tảng đá chính phía trên một thước tả hữu địa phương.”

La Phi giương mắt nhìn lại, đối phương theo như lời kia tảng đá phi thường rõ ràng, thực dễ dàng tìm đến, chính là trên tảng đá phương lộ về một mảnh dây mây, nơi nào nhìn đến cái gì chặc?

“Cho nên nàng khẳng định là cái nữ quý.” Phó ngọc trụ cấp ra chính mình giải thích,“Nàng chỉ tại buổi tối xuất hiện, thậm chí liên nàng tọa chạc ở ban ngày đều nhìn không tới, bởi vì kia căn bản cũng là một gốc cây ‘Quỷ thụ’. Mười tám năm trước là như thế này, hiện tại đương nhiên cũng vẫn là.”

La Phi đứng ở tại chỗ, chỉ cảm thấy chính mình ý nghĩ trung một mảnh loạn ma. Có lẽ hiện tại, hấn tình nguyện tin tưởng trước mắt này nam nhân đã điên rồi.

Chương 14 mất trí nhớ chứng nghiên cứu

“Người thấy thế nào đãi chuyện này? Ta là chỉ cái kia ôm ấp trẻ con nữ nhân.” Rồi đi phó ngọc trụ gia không có rất xa, La Phi liền hướng kim Chấn Vũ đưa ra vấn đề này.

Kim Chấn Vũ trầm mặc một lát, sau đó hỏi lại: “Muốn ta nói thật sao?”

“Đương nhiên.”

“Ta luôn luôn là cái chủ nghĩa duy vật giả. Nhưng là đêm qua phát sinh chuyện lại ở dao động ta một ít quan điểm.”

“Nga?” La Phi không nghĩ tới phải nhận được như vậy trả lời. Hắn dừng lại cước bộ, quay đầu xem kim Chấn Vũ, chỉ thấy đối phương trên mặt

Chính lóe ra che giấu không được mờ mịt cùng sợ hãi.

“Vậy người đối Vương Thành lâm một nhà quen thuộc sao?” La Phi lại đưa ra vấn đề kế tiếp.

“Không phải rất quen thuộc.” Kim Chấn Vũ lắc đầu, “Khi đó ta còn chưa có làm thôn trưởng, chính là biết có như vậy toàn gia nhân.”

“Mông thiếu huy có phải hay không còn có cái đệ đệ, hoặc là muội muội?”

Kim Chấn Vũ do dự một chút: “Này..... Ta không biết.”

“Ân?” La Phi nhíu mày, “Người liên nhà bọn họ có mấy khẩu nhân cũng không rõ ràng?”

“Không phải ý tứ này.” Kim Chấn Vũ giải thích nói, “Ta nhớ được có một trận đích xác nghe nói Vương Thành lâm thê tử mang thai. Sóng thần phát sinh sau, nàng thê tử gặp nạn, thì thê đều không có tìm được. Mà nàng sóng thần tiền lại hữu hảo lâu không có xuất ra đi lại, cho nên đứa nhỏ này đến cùng có hay không sinh hạ đến, ta nói không chính xác.”

La Phi gật gật đầu, trong lòng âm thầm suy nghĩ: Dựa theo xuất hiện tại mộng thiếu huy trong mộng cái kia cảnh tượng, đứa nhỏ ở sóng thần khi hẳn là đã sinh ra. Ôm ấp trẻ con nữ nhân? Đây cùng mộng thiếu huy mẫu thân cuối cùng có chút liên hệ, nhưng này loại liên hệ cũng quá quý dị, quả thực gọi người vô pháp giải thích.

“La cảnh quan, chúng ta bước tiếp theo nên làm cái gì bây giờ?” Kim Chấn Vũ đánh gãy La Phi ý nghĩ.

Làm sao bây giờ? La Phi lúc này cũng là một mảnh mờ mịt. Chu Vĩnh Quý tử chặt đứt chính mình vất vả quy lý ra manh mối, mà gần đây điều tra kết quả lại lộn xộn một mảnh, không có đầu mối. Trầm ngâm một lát sau, hắn trả lời đối phương: “Người đi về trước đi, ăn một chút gì, nghỉ ngơi một chút, sau đó chờ ta tin tức.”

La Phi lập tức cũng về tới chính mình chỗ ở. Mộng thiếu huy cũng không ở trong phòng, hỏi tôn phát siêu sau biết, hẳn nhất qua giữa trưa liền đi ra ngoài.

Tôn phát siêu đem cơm thừa thừa đồ ăn nóng nóng. La Phi gặp được khó có thể giải quyết vấn đề khi, khẩu vị thường thường đặc biệt hảo, không lớn công phu, liền thuận thực ăn cái tinh quang. Sau đó hắn liền ngồi ở trong viện cùng tôn phát siêu bút lên nhàn dài, lấy thả lỏng một chút băng qua nhanh thần kinh não.

Ước chừng nửa giờ sau, mộng thiếu huy theo ngoài cửa đi đến.

“Người đi nơi nào?” La Phi hỏi hắn.

“Nga, ta đi ra ngoài vòng vo chuyển, thuận tiện muốn tìm tìm Kaka.”

“Tìm được sao?”

Mộng thiếu huy lắc đầu.

“Ta nhìn người kia con mèo tính tình đĩnh dã.” Tôn phát siêu ở một bên chen vào nói nói, “Này nhất chạy vào núi lý, khẳng định sẽ không trở về la.”

“Sẽ không a. Kaka tuy rằng tương đối hung, nhưng cùng chủ nhân vẫn là thực thân, không biết này hai ngày sao lại thế này.” Mông thiếu huy nói tới đây, chính mình cũng khó hiểu lắc lắc đầu, bất quá hắn rất nhanh thay đổi phó khoái trá thần sắc, nâng lên khép lại hai tay, “Bất quá ta này một chuyến cũng không bạch chạy, các người xem đây là cái gì?”

La Phi ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy hắn dùng thủ hợp thành dạng cái bát, trong lòng bàn tay cuộn tròn một cái hải điều. Kia hải điều toàn thân hồng toàn bộ,

Thịt hồ hồ, không có một căn lông chim, thoát nhìn vừa sinh ra không lâu, liên ánh mắt đều còn không có mở.

La Phi gặp kia chim chóc đáng thương hề hề bộ dáng, cũng không khỏi cảm thấy đáng yêu, cười hỏi: “Người đây là từ nơi nào trốn đến?”

“Này cũng không phải là trốn.” Mông thiếu huy nghiêm túc nói, “Ta nhưng là cứu nó một mạng đâu.”

Tôn phát siêu cười tủm tỉm phụ họa: “Tiểu mông nói được không sai, này chim chóc là bị nó mẹ theo thụ sào trung ném ra. Ha ha, la cảnh quan, này người có biết là vì sao sao?”

Hồ độc không thực từ, La Phi thật đúng không có nghe nói qua cùng loại sự tình, hắn bất đắc dĩ quán quán hai tay: “Không có nắm chắc sự tình ta cũng không đoán, cũng là người nhóm ai tới nói với ta đi.”

“Này Tiểu Hải điều là vừa vận áp trứng xuất ra, nhất oa hẳn là phu ra hai cái đã ngoài.” Mông thiếu huy cướp giải thích nói, “Hiện tại là mùa đông, điều mẹ tìm không thấy cũng đủ đồ ăn, vì thế này nhất oa ấu điều đều bị vây đói khát trạng thái trung. Lúc này, điều mẹ sẽ đem thể chế yếu kém ấu điều ném ra sào ngoại, buông tha cho đói nó nuôi nấng, do đó tập trung tinh lực đi uy thể chế góc cường, sống tỷ lệ lớn hơn nữa kia chỉ ấu điều.”

“Nga.” La Phi bừng tỉnh đại ngộ, làm như vậy mặc dù có ích khắp cả chủng quần sinh sản sinh lợi, nhưng đối với này chỉ bị vứt bỏ ấu điều, lại quả thật tàn nhẫn một ít. Bất quá đây là thiên nhiên kỳ diệu pháp tắc đi? La Phi hiểu ra một lát, khen ngợi mông thiếu huy: “Xem ra người đối nhau vật phương diện tri thức còn đĩnh hiểu biết?”

“Ta nơi nào hiểu được nhiều như vậy.” Mông thiếu huy tự giễu cười cười, “Này đó đều là đức bình thân thượng nói với ta, liền ngay cả này chỉ ấu trĩ, cũng là hẩn tặng cho ta.”

“Người gặp được đức bình thân thượng?” La Phi thoáng cảm thấy có chút ngoài ý muốn.

“Ân, ở trên sơn đạo gặp.”

“Hắn cùng người nói cái gì không có?”

“Hắn vẫn là khuyên ta sớm một chút trở về, có một số việc không cần đi tìm đáp án. Khả hắn làm sao mà biết trong lòng ta sở chịu này tra tấn? Hơn nữa cho dù ta nghe hắn, hiện tại cũng đi không xong a.” Nói tới đây, hắn thở dài, “Đức bình thân thượng sợ ta phiền muộn, sẽ đưa cho ta này con chim, nhường ta dưỡng ngoạn.”

“Chu Vĩnh Quý —— chính là hôm kia ở bến tàu dỡ hàng cái kia lão bản —— đêm qua đã chết, người biết không?” La Phi vừa nói, một bên nhanh nhìn chăm chăm đối phương phản ứng.

“Biết.” Mông thiếu huy nghe thế cái đề tài, trở nên mặt ủ mày chau, thủ cũng cúi xuống dưới, “Giống như chuyện này cùng ta đã đến cũng có quan hệ? Ta thật sự là thực mâu thuẫn, ta đã cảm giác được, ta muốn tìm kiếm đáp án, khả năng so với ta trong dự đoán càng thêm đáng sợ! Đúng rồi, la cảnh quan, người có cái gì không tân phát hiện?”

La Phi đem hôm nay hiểu biết đến tương quan tình huống đại khái nói một lần, bất quá cận là trần thuật chính mình chứng kiến sở nghe thấy, không có gia nhập gì chủ quan tính suy đoán cùng đoán.

Mông thiếu huy nhập thần nghe, khi thì kinh cụ, khi thì mê hoặc. Cuối cùng, hắn giật mình hỏi: “Ôm trẻ con nữ nhân, cùng ta trong mộng giống nhau. Chẳng lẽ na hội là của ta mẫu thân? Khả ngay cả như vậy, mười tám năm đi qua, nàng thế nào còn có thể xuất hiện đâu? Trừ phi..... Trừ phi thật là..... Quý hồn? La cảnh quan, người thấy thế nào?”

“Ồ phát hiện có căn cứ chuyện thực phía trước, gì phỏng đoán đều là không có ý nghĩa.” La Phi nghiêm cẩn nói, “Hiện tại ta cần tìm một chỗ, một người yên tĩnh suy nghĩ một chút.”

Này buổi chiều còn thừa thời gian, La Phi đem chính mình nhốt tại trong phòng nhỏ, một phen không hề tiến triển suy nghĩ khổ tượng sau, hắn cảm thấy có chút mệt nhọc, vì thế liền thay đổi cái công tác: Xuất ra kia bản [mất trí nhớ

bệnh trạng hình thành cùng chấn trị] lật xem đứng lên.

Thư nội dung chia làm mấy đại khối, có tinh thần tính mất trí nhớ, chủ yếu giảng giải bệnh nhân bởi vì trên tinh thần tật bệnh mà làm cho mất trí nhớ hiện tượng; Có sinh lý tính mất trí nhớ, chủ yếu giảng giải bệnh nhân bởi vì não công năng thoái hóa sinh ra mất trí nhớ hiện tượng; Có vật lý tính mất trí nhớ, chủ yếu giảng giải bệnh nhân não bộ tổ chức nhận đến bị thương tổn hại sau sinh ra mất trí nhớ hiện tượng; Có được vật tính mất trí nhớ, chủ yếu giảng giải bởi vì dùng được vật mà làm cho mất trí nhớ hiện tượng; Đợi chút.

Trong sách lưu có đại lượng dấu hiệu, trong đó thường xuyên nhất gặp đó là hạ phác họa. Có chút chương và tiết cơ hồ đều bị hoa đầy, có thể thấy được đọc giả lúc trước dụng công chi cự. Trang khâu trung ngẫu nhiên cũng sẽ xuất hiện một ít đánh dấu, theo tự thể thượng xem, đúng là xuất phát từ Tiết đại phu bút tích.

Hạ phác họa bày biện ra nhiều loại nhan sắc cùng bất đồng phẩm chất, có thể thấy được là dùng bất đồng bút phân nhiều lần họa xuất. Có ý tứ là, giống nhau đặc thù đường cong cũng không nhất định xuất hiện tại giống nhau hoặc là gần chương và tiết nội, mà là cho nhau giao nhau hỗn tạp, nhìn như không hề quy luật đáng nói. La Phi lược nhất suy tư, minh bạch trong đó nguyên nhân: Đây đó hạ phác họa chẳng phải đọc giả ở học tập này thư khi dấu hiệu thượng, mà là hấn ở sử dụng này thư khi dấu hiệu thượng . Tỷ như đối với một cái dải giải quyết chứng bệnh, hấn cần dùng đến tri thức phân tán ở các chương và tiết trung, vì thế hấn liền dùng nào đó riêng bút tướng lĩnh quan nội dung tiêu ra, để cho lật xem tra tìm.

Đối với này phát hiện, La Phi thần kinh run lên, hấn đột nhiên có một cái ý nghĩ, cùng tồn tại khắc thử thực thi đứng lên. Hấn một tờ một tờ lật xem trong sách bị hạ phác họa tiêu ra nội dung, không nề này phiền, rốt cục, hấn ở trong đó tìm được một đoạn đối chính mình hữu dụng văn tự:

“Bình thường nhất nhất thông thường sinh lý tính mất trí nhớ, tức chúng ta bình thường theo như lời ‘Lãng quên’. Loại này hiện tượng nhiều phát sinh cho trẻ nhỏ cùng lão nhân trên người. Đối với trẻ nhỏ mà nói, hấn đầu óc chưa phát dục hoàn toàn, bản thân liền không cụ bị tốt trí nhớ công năng.

Trên thực tế, một người năm tuổi trước kia trải qua trên cơ bản sẽ không ở hấn sau khi thành niên đầu óc trung lưu lại gì dấu vết. Về phần lục tới mười tuổi nhi đồng, bọn họ trí nhớ năng lực cũng là mơ hồ cùng không ổn định . Cho dù là lúc đó cho bọn hấn lưu lại khắc sâu ấn tượng sự kiện, cũng có khả năng bởi vì một ít ngoại giới nhân tố quấy nhiễu mà sinh ra trí nhớ mất đi hiện tượng. Thường xuyên nhất gặp nguyên nhân đó là sinh hoạt hoàn cảnh thay đổi. Ở nhi đồng thời kì rời đi ban đầu sinh hoạt hoàn cảnh, tiến vào một cái hoàn toàn mới hoàn cảnh sau, nhi đồng đặc hữu hảo quan tâm làm cho ở tân hoàn cảnh trung phát sinh hết thảy đại lượng chiếm cứ trí nhớ không gian, do đó hòa tan trước kia trải qua ở vô đại não trung lưu lại ấn tượng.”

Đúng vậy, đây là La Phi đang tìm tìm gì đó, mà này chính là trong đó một đoạn, hấn còn cần càng thêm toàn diện nội dung.

Này đoạn văn tự hạ đánh dấu tuyến là dùng trung đẳng phẩm chất màu đen bút máy họa xuất cuộn sóng trạng sọc. La Phi đã khởi tinh thần, ở toàn thư trong phạm vi tìm kiếm có giống nhau dấu hiệu văn tự. Rất nhanh, hấn lại phát hiện lấy hạ vài đoạn:

“Trí nhớ theo trên bản chất mà nói là nào đó sinh lý phản ứng hoá học ở nhân võ đại não trung để lại dấu vết. Bởi vậy chỉ cần võ đại não nhận đến kích thích, trí nhớ xuất hiện cùng di thất cũng khả năng thoát ly sự thật tồn tại mà phát sinh. Tỷ như ở nhận đến mãnh liệt tâm lý ám chỉ khi, mọi người khả năng ở trong trí nhớ lưu lại không có phát sinh qua sự tình, đồng dạng, cũng lại khả năng đem một ít nguyên bản đang có khắc sâu ấn tượng trí nhớ mất đi. Nắm giữ thôi miên kỹ thuật nhân thậm chí có thể thông qua loại này phương pháp đến khống chế một cái tư duy bình thường giả hằng ngày hành vi. Bình thường mà nói, ý chí bạc nhược nhân càng dễ dàng nhận đến tâm lý ám chỉ ảnh hưởng, nhất là tâm trí phát dục chưa thành thực nhi đồng.”

“Đối với mất trí nhớ hiện tượng sinh ra còn có một loại khác giải thích. Nhân võ đại não là tốt rồi so với một đám nhỏ bé tồn trữ kho hàng, tương quan trí nhớ giống như hàng hóa bình thường tại đây chút kho hàng trung bị có tự an trí. Nhưng có khi gần đây phát sinh trí nhớ sẽ bị sai lầm an trí đến đã đang có ‘Hàng hóa’ ‘Kho hàng’ trung, nếu loại tình huống này phát sinh, như vậy vốn có trí nhớ sẽ gặp biến mất. Trên thực tế, loại này trí nhớ xung đột hiện tượng khi có phát sinh, nhưng gần đây phát sinh trí nhớ ở xung đột trung đều không phải luôn giữ lấy ưu thế. Một ít ở võ đại não trung lưu lại khắc sâu dấu vết từ xưa trí nhớ là rất khó bị thay thế được, bất quá như vậy trí nhớ đơn nguyên là rất ít gặp, bình thường chính là một hai cái cảnh tượng thức ngắt quãng. Nếu cùng chỉ tương quan liên trí nhớ tiêu thất, như vậy này đó ngắt quãng thường thường liền mất đi rồi logic thượng ý nghĩa.”

“Trí nhớ ngắt quãng học thuyết ở năm nay khiến cho không ít học giả chú ý. Có rất nhiều bệnh tâm lý chứng người bệnh thâm chịu loại này trí nhớ ngắt quãng quấy nhiễu. Bọn họ trong đầu thường xuyên xuất hiện mỗi cái cảnh tượng, này cảnh tượng làm cho bọn họ hoang mang thậm chí sợ hãi, nhưng bọn hấn cũng không minh bạch nên cảnh tượng thực tế ý nghĩa, bởi vì cùng chỉ tương quan một ít trí nhớ đã bị mất. Nhưng này đó chân thật phát sinh qua sự tình tạo thành ảnh hưởng lại vẫn cứ tồn tại, rất nhiều người hội bởi vậy hoạn thượng bất buộc chứng, hoặc sinh ra nào đó vô pháp giải thích tâm lý cổ tật, này làm bọn họ phi thường buồn rầu. Bọn họ thường thường hội khát vọng tìm về này mất đi trí nhớ, nhưng loại này tìm kiếm là mù quáng, bởi vì bọn họ chính mình cũng không biết muốn tìm kết quả là cái gì, bọn họ cần có lẽ gần là một hợp lý giải thích.”

“Mỗ ta được vật hội tạo thành nhân võ đại não phân bố vật hỗn loạn, do đó sinh ra trí nhớ mất đi hiện tượng. Này loại được vật tham khảo quyển sách phụ lục nhị bộ phận. Này đó được vật chữa bệnh cơ chế các không giống nhau, hiệu quả cùng tác dụng phụ cũng các hữu sai biệt, quyển sách đã làm tốt tương đối kỹ càng phân loại, lấy cung độc giả tìm đọc.”

La Phi đem thư phiên đến mặt sau phụ lục bộ phận, quả nhiên có một trương bảng, liệt ra có thể làm cho nhân não mất trí nhớ được vật danh lục, tổng cộng có thượng trăm loại. Trong đó tứ loại được tên phía dưới đánh dấu giống nhau màu đen cuộn sóng tuyến, xem ra là bị Tiết đại phu tử mĩ chọn lựa xuất ra. La Phi cẩn thận đọc đối này tứ loại được vật được tính được lý phương diện tương quan giới thiệu, phát hiện chúng nó đều có một ít giống nhau đặc điểm: Trí

mất trí nhớ hiệu quả rõ ràng mà đối nhân thể khác công năng thương tổn nhỏ lại.

La Phi thật dài “Hu” khẩu khí, giấu cuốn trường tư. Hắn từng cho rằng môn thiếu huy mất trí nhớ là sóng thần tai nạn tạo thành, cũng bởi vậy nhận qua Tiết đại phu trị liệu, khả vừa rồi phát hiện lại nhường hắn không thể không hoàn toàn đảo điên chính mình ban đầu đoán rằng. Sự thật tình huống là, đúng là Tiết đại phu trị liệu làm cho môn thiếu huy mất trí nhớ, hơn nữa loại này trị liệu hoàn toàn là có mục đích hành vi.

Như vậy, ở môn thiếu huy trong trí nhớ, kết quả từng đang có thể nào đáng sợ gì đó? Vương Thành lâm, Tiết đại phu, Chu Vĩnh Quý, còn có này vẫn trốn từ một nơi bí mật gần đó nhân, bọn họ xa xứ, mai danh ẩn tích, thậm chí giết người phóng hỏa, bọn họ trăm phương nghìn kế muốn che giấu trụ gì đó, kết quả là cái gì đâu?

Ăn qua cơm chiều, La Phi quyết định một người đến bên ngoài đi vừa đi, thổi thổi ban đêm gió biển, như vậy có thể sử dụng chính mình đầu óc thanh tỉnh một ít. Đồng thời, cũng có thể thuận tiện đem kia bản xem xong thư còn cấp lý đồng.

Đến lý đồng trong nhà, hai người ngồi xuống lại nói chuyện phiếm một trận. La Phi tận lực đem lời đề dẫn tới Tiết đại phu trên người, theo lý đồng miêu tả xem, đây là một cái bác học, nghiêm cẩn, nhân từ hơn nữa lòng dạ rộng lớn nhân. Làm hắn học sinh, lý đồng cũng ít nhiều kế thừa một ít như vậy phẩm chất. Tuy rằng không có đạt được cái gì cùng án kiện có liên quan manh mối, nhưng lần này nói chuyện với nhau vẫn là làm người ta khoái trá. Đầy đủ hàn huyên gần một giờ sau, La Phi mới đứng dậy cáo từ.

Theo lý đồng trong nhà xuất ra, bóng đêm đã thâm. Bởi vì địa hình không quen, hồi trình khi, La Phi tận lực tránh được sơn đạo, thà rằng đường vòng theo chân núi thôn trại trung đi qua. Tuy rằng này hai ngày nhiệt độ không khí giảm lợi hại, nhưng bầu trời lại dần dần sáng sủa. Dọc theo đường đi đào thanh ẩn ẩn, ánh trăng tươi đẹp, nếu không phải liên tiếp phát sinh hai khởi án mạng nhiều loạn tâm tình, La Phi đồ này muốn dừng lại cước bộ cảm thụ một phen loại này nhân nhĩ không khí.

Bất tri bất giác trung, La Phi lại đây đến phó ngọc trụ chỗ cái kia thôn xóm. Nhớ tới giữa trưa thời gian hiểu biết, trong lòng hắn nhìn không được có chút kỳ quái, không tự giác ngừng đầu hướng xa xa “Quý vọng pha” Phương hướng nhìn lại.

Nhưng này vừa thấy, ánh mắt của hắn liền tượng định trụ giống nhau, rốt cuộc chuyển bất động mây may, đồng thời hắn kinh ngạc bán gương miệng, trên mặt một bộ khó có thể tin biểu cảm.

La Phi rõ ràng nhớ được sau giữa trưa phó ngọc trụ chỉ cho chính mình xem kia khối ung miệng trạng nham thạch, lúc đó ở trên tảng đá phương, hắn chỉ nhìn đến một mảnh dây mây, tuyệt đối không có phó ngọc trụ sở hình dung “Chạc”. Nhưng là hiện tại, một gốc cây trắng kiện chạc chính kiệt nhiên đứng sừng sững, sáng ngời ánh trăng bắn qua,

khiến cho ở trên vách núi đá lưu lại một phiến dữ tợn bóng đen.

Chẳng lẽ, này thật sự tượng phó ngọc trụ theo như lời, là một gốc cây ban ngày biến mất, chỉ tại buổi tối mới xuất hiện “Quỷ thụ” Sao?

Gió biển vù vù thổi qua, La Phi theo bản năng rút lui cổ, thấy lạnh cả người phiếm lẩn quanh thân. Từ bước trên mình trạch đảo bắt đầu, về “Quỷ vọng pha” các loại ly kỳ cổ quái truyền thuyết hắn đã nghe xong rất nhiều lần, khả năng tuyệt đối không tin tưởng có vượt qua lực lượng thiên nhiên lượng gì đó tồn tại. Đối với “Quỷ quái” cách nói, hắn bình thường chỉ biết hướng này vài cái phương hướng lo lắng; Nếu không là đương sự ở riêng điều kiện hạ sinh ra lỗi thấy; Nếu không chính là dụng tâm kín đáo nhân cố ý nghe nhầm đồn bậy, nói ngoa. Ở nam mình trên núi phá giải “Vô đầu quỷ” đồn đãi càng thêm kiên định hắn này đó nhận thức. Mà lúc này, vượt qua lẽ thường sự tình lại rõ ràng xuất hiện tại trước mắt mình, nhường hắn vô pháp giải thích.

Ở kinh nghiệm rất nhiều, La Phi trong lòng nhưng cũng có chút nhỏ nhỏ hưng phấn. Lần này tận mắt nhìn thấy, ít nhất chứng minh rồi phó ngọc trụ cũng không có nói lời nói dối; Hơn nữa có thể đích thân tới hiện trường, lại phá giải bí ẩn cơ hội tốt nhất.

Trên cái này thế giới có rất nhiều sự tình không phải chỉ dựa vào tưởng có thể suy nghĩ cẩn thận , đối với một ít không nghĩ ra chuyện, phương pháp tốt nhất chính là tạm thời lui ở một bên, kiên nhẫn quan sát. La Phi không chỉ có hiểu được đạo lý này, hơn nữa hắn kiên nhẫn cùng nghị lực so với người bình thường đều cường nhiều lắm, cho nên hắn tổng có thể nhìn đến so với người bình thường càng nhiều gì đó.

La Phi đầu tiên đến phó ngọc trụ gia mượn nhất giường chăn bông cùng một phen ghé dựa. Vợ chồng lưỡng đã nghỉ ngơi, tuy rằng không biết La Phi dụng ý, nhưng bọn hắn vẫn là rất phối hợp thỏa mãn yêu cầu của hắn. Sau đó La Phi đem ghế dựa chuyển đến ngoài phòng tầm nhìn mở rộng chỗ, một người đối mặt “Quỷ vọng pha” Mà ngồi, lẳng lẳng xem ung miêng thạch phía trên kia cây xoa.

Gió biển gào thét mà qua, càng quất càng là mãnh liệt, La Phi đem chăn bông gắt gao khóa lại trên người, chống đỡ trong đêm khuya hàn lưu.

Đẳng đẳng đêm đen đó là như vậy vượt qua, hắn đã hoàn toàn xem nhẹ rét lạnh, đói khát cùng cô độc. Ngẫu nhiên hắn hội đứng dậy đi trở về hai bước, lấy xu tán khó có thể ngăn cản ủ rũ. Nhưng cho dù tại như vậy thời khắc, ánh mắt của hắn cũng không nguyện rời đi xa xa trên sườn núi mục tiêu, hắn quyết không hội bởi vì chính mình sơ sẩy mà bỏ qua “Quỷ thụ” Biến mất nháy mắt.

Ngày thứ hai hùng đông thời điểm, sáng sớm thôn dân phát hiện La Phi. Trải qua một đêm chịu khổ, hắn vành

mắt ần ần có chút biến thành màu đen, hốc mắt cũng hãm đi xuống, nhưng hấn hai mắt lại vẫn cứ lóe ra lợi hại quang mang. Hai tay của hấn theo bản năng đem ngoạm một cắn mềm mại cảnh, thoát nhìn như là trên sườn núi dây mây. Thôn dân nhóm tò mò vây đi lại, xem này “Quái nhân”, nghị luận đều.

Sáng sớm gió biển mang theo tươi mát nước biển hơi thở đập vào mặt thổi tới. La Phi thật sâu hít vào một hơi, con người phút chốc sáng ngời, như hấn sở liệu, xa xa trên sườn núi nào đó biến hóa đã ở lặng yên phát sinh.

Chương 15 gió biển trò chơi

Lại qua ước chừng một giờ, La Phi theo ghế tựa đứng lên, hần tản ra trên người chần bông, mệt mỏi hoạt động một chút gân cốt. Tuy rằng khí sắc không tốt lắm, nhưng hần khoe miệng lại quải một tia vừa lòng tươi cười. Lúc này, ở “Quý vọng pha” Ứng miệng trạng nham thạch phía trên, kia khóa “Quý thụ” Lại không thấy bóng dáng, mà hần hiển nhiên là thành công quan sát đến cái gì.

Làm La Phi không tưởng được là, hôm nay hần thu hoạch còn nghĩ không chỉ này đó.

Một cái sáu mươi hơn tuổi lão bà bà tiến đến La Phi trước mặt, đồng tình xem hần:“Người ở chỗ này thủ một đêm? Người là muốn chờ cái kia nữ quý xuất hiện sao?”

La Phi lấy tay nhu nhu đông lạnh phát cương cái mũi, làm bầm lều bầu bàn nói:“Nữ quý? Ta đồ thật sự hi vọng nàng cũng xuất hiện.”

Lão bà bà thở dài:“Ai, người đừng chờ . Ta biết người là cái cảnh sát, khả người cũng trảo không được nàng . Nàng chính là thắc thỏm chính mình con. Chờ thêm hai ngày cái kia đứa nhỏ đi rồi, nàng cũng sẽ không xuất ra ép buộc .”

“Người nói người nào đứa nhỏ?” La Phi nguyên tưởng rằng nàng cũng chỉ là cái xem náo nhiệt thôn dân, hiện tại nghe lời của nàng nói được cũng không đơn giản, bỗng chốc cảnh giác đứng lên.

“Chính là cùng người một khối đến cái kia đứa nhỏ a. Ta nghe tôn phát siêu nói, hần là Vương Thành lâm con? Ai, đi rồi bước đi , gì chứ lại trở về đâu? Huyền trên đảo này hai ngày lại không rõ tịnh .”

La Phi trong lòng dâng dậy lên một cỗ hi vọng:“Người có biết bọn họ lúc trước vì sao phải rời khỏi?”

“Không phải là vì đứa nhỏ hần mẹ luôn cách không đi sao?” Lão bà bà nheo lại mắt, một bộ làm như có thật bộ dáng,“Na hội phó ngọc trụ nói nhìn đến bóng đen là cái ôm trẻ con nữ nhân, trên đảo người khác đều không tin, mà ta trong lòng lại sáng như tuyết . Mang theo trẻ con nữ nhân, trừ bỏ Vương Thành lâm lão bà, còn có thể có ai đâu? Nàng tuy rằng bị nước biển chết đuối , nhưng trong lòng lại không bỏ xuống được con lớn nhất, cho nên mới sẽ ở trên sườn núi hướng trong thôn xem, không nghĩ rời đi. Sau này ta liền cùng Vương Thành lâm nói, hần mang con ly khai hải đảo sau, kia quý ảnh không phải lại không xuất hiện qua? Hiện tại con của hần đã trở lại, làm mẹ đương nhiên cũng liền theo xuất ra. Ta ngày hôm qua đem lời này trao ngọc trụ nói, hần liên tục gật đầu đầu.”

La Phi thất vọng nhúc đầu da, đối phương nói hiển nhiên không phải hắn muốn nghe đến đáp án. Bất quá hắn còn chưa chết tâm, lại hỏi:“Người cùng Vương Thành làm một nhà rất quen thuộc sao?”

Lão bà bà lắc đầu:“Bọn họ na hội trụ khe núi là trên đảo thấp nhất địa phương, sóng thần vừa tới liền toàn cấp yêm . Trừ bỏ Vương Thành làm ngày đó không ở trên đảo ở ngoài, khe núi lý nhân liền sống kia đứa nhỏ một cái. Cho nên cùng bọn họ gia thực nhân đều đã thấy Diêm Vương gia la. Bất quá sóng thần na hội ta đã thấy đứa nhỏ này, cho nên ấn tượng tương đối thâm.”

“Nga?” La Phi lại tới nữa tinh thần,“Người là ở nơi nào nhìn thấy ?”

Lão bà bà mân miêng, tựa hồ lâm vào giữa hồi ức, một lát sau, nàng dùng một loại thương hại ngữ điệu tiếp tục nói:“Khi đó ta chạy trốn tới một cái đỉnh núi thượng, nhìn đến đứa nhỏ này ngồi ở thường kiến bệ lý. Ai, một cái vẻ khóc, hô muốn mẹ, khóc tê tâm liệt phế a, liền ta này người không liên quan thấy đều xót xa, đứa nhỏ nàng mẹ lại thể nào dứt bỏ hạ đâu?”

“Thường kiến? Người này còn tại trên đảo sao?” La Phi đái cái manh mối sẽ không nguyện buông tha.

“Ồ, bất quá hiện tại xuất gia làm hòa thượng ?”

Một cái tên cơ hồ theo La Phi miêng thốt ra:“Đức bình?”

Lão bà bà gật đầu tán thành:“Lại nói tiếp, hắn vẫn là đứa nhỏ này ân nhân cứu mạng đâu.”

“Kia bệ thượng còn có khác người nào sao?” La Phi không muốn buông tha gì khả năng hữu dụng chi tiết.

“Không có, liền bọn họ hai cái.” Lão bà bà biết biết miêng,“Kia bệ tiểu thật sự, vốn cũng trang không xong nhiều lắm nhân.”

Lúc này La Phi đã kiểm chế không được trong lòng hưng phấn. Có như thế trọng yếu phát hiện, hắn có không lên

một đêm không có nghỉ ngơi, thẳng đến đức bình thân thượng chỗ mà đi.

La Phi tới che giấu ở bụi cây trung kia tòa tế đường khi, đức bình thấy trò đang ở thứ hai gian phòng nhỏ nội nhấm mắt ngồi xuống, kia khẩu quan tài vẫn cứ ở ở phòng ở trung gian, bên trong Tiết hiệu hoa không trọn vẹn không được đầy đủ thi thể.

Cảm giác được có người đã đến, đức bình mở to mắt, hơi kinh ngạc kêu một tiếng:“La cảnh quan?”

La Phi mỉm cười, thẳng hô kỳ danh:“Thường kiến.”

Đức bình đối biến hóa này hiển nhiên không có chuẩn bị tâm lý, hấn bỗng dừng sừng sốt, sau một lúc lâu mới phản ứng đi lại, hơi hơi thở dài một tiếng sau, hấn quay đầu phân phó bên người huệ thông:“Người trước đi ra ngoài đi.”

Huệ thông đáp ứng một tiếng, thực nghe lời đứng dậy rời đi. Trên mặt của hấn thậm chí có loại giải thoát biểu cảm, giống như đã sớm không nghĩ ở trong này ngốc đi xuống .

“Xem ra ngươi đã biết đến rồi một sự tình?” Đức bình lúc này đã điều chỉnh tốt cảm xúc, khôi phục bình tĩnh.

“Đúng vậy. Nhưng ta biết đến còn chưa đủ nhiều.” La Phi ngữ khí có chút khí thế bức nhân,“Còn lại cần ngươi tới nói với ta.”

Đức bình lại chính là lạnh nhạt cười:“Mà ta căn bản không biết ngươi chỉ là cái gì?”

“Tốt lắm.” La Phi không có hứng thú bởi hấn vòng quanh,“Là ngươi ở sóng thần khi cứu mông thiếu huy, ta muốn ngươi nói với ta, năm đó ở mông thiếu huy trên người, phát sinh qua chuyện gì?”

Nghe xong La Phi trong lời nói, đức bình lại có vẻ càng thêm thả lỏng , hấn thân nhiên hỏi lại:“Xem ra ngươi là gặp qua tôn lão thái ? Ta đây biết đến này nọ, năng hấn là đều đã nói cho ngươi .”

La Phi ý thức được chính mình gặp một cái không dễ đối phó tên, hấn này đó nhìn như không chút để ý câu nói,

lại chính ý đồ ở bất tri bất giác trung xoay nói chuyện với nhau trạng thái, đem chính mình dẫn hướng bị động. Trầm ngâm một lát sau, La Phi quyết định mạnh mẽ đem tình thế kéo về đến chính mình khống chế tiết tấu trung đến. Vì thế hắn nói thẳng bốn hướng chủ đề:“Mông thiếu huy vì sao sẽ ở người bè thượng? Hắn hẳn là cùng mẫu thân ở cùng nhau, khi đó hắn mẫu thân đi nơi nào?”

“Ta làm sao mà biết?” Đức bình vẫn cứ là một bộ không nhanh không chậm thái độ,“Chẳng lẽ cứu người khi còn cần tiên khảo lo nhiều như vậy vấn đề sao? Ta phát hiện mông thiếu huy thời điểm, hắn chính ôm một mảnh tâm ván gỗ ở trong nước biển giãy dụa, mà hắn mẫu thân rơi xuống, căn bản là không có bất luận kẻ nào biết qua.”

Đối phương lời nói này nói được có lí có cứ, rất khó cãi lại. La Phi quyết định tạm thời theo một cái phương hướng xuống tay:“Vậy người vì sao muốn giấu diếm cứu mông thiếu huy chuyện thực? Người có biết hắn đến mình trạch đảo mục đích, vì sao không nói cho hắn? Nay đối hắn chẳng lẽ không có giúp sao?”

“Nhưng như vậy giúp có cái gì ý nghĩa?” Đối mặt La Phi chất vấn, đức bình cũng bản nể lên gương mặt, chính sắc trả lời,“Người là một cái cảnh sát, có truy tìm giấu kín, thăm dò chân tướng thiên tính. Mà ta đối này không có hứng thú, làm một cái người xuất gia, ta quan tâm chính là thể nhân khó khăn. La cảnh quan, người gặp qua một cái bị thương đứa nhỏ sao? Người có biết hay không, đối với một cái đứa nhỏ mà nói, có một loại bị thương là khắc cốt minh tâm, khó có thể thừa nhận?”

La Phi nhất thời không biết nên như thế nào đáp lại, đành phải trước trầm mặc không nói.

Đức bình tắc càng nói càng là động dung:“Xem ra người cũng không biết. Ta đến nói cho người đi, thì phải là cùng mẫu thân sinh tử phân biệt. Đối với một cái bảy tuổi đứa nhỏ, còn có thể có cái gì so với này thảm hại hơn đau? Càng thế lương? Ta đã thấy hắn khóc bộ dáng, cái kia trường hợp nhường ta đến nay xót xa không thôi. Nếu hắn đã quên này hết thảy, chúng ta vì sao còn muốn nhường hắn nhớ tới? Nhường hắn lại gặp tâm linh dày vò?”

La Phi không tiếng động thở dài một chút, thay đổi loại ngữ khí nói:“Người nói được cũng có đạo lý, ta hi vọng đây là người đáy lòng lời tâm huyết. Mà lúc này trên đảo liên tiếp phát sinh án mạng, ta phải tra ra chân tướng, đem hung thủ đem ra công lý.”

“Căn bản không có hung thủ.” Đức bình nhẹ giọng nói xong, nhưng ngữ khí cũng không dung cãi lại,“Kia chính là năng ở bảo hộ chính mình thương yêu nhất nhân.”

“Người là nói cái kia ‘Nữ quỷ’? Chẳng lẽ người tán thành loại này cách nói?” La Phi kinh ngạc xem đức bình.

“Người đã quên, ta là cái người xuất gia, vì sao không ủng hộ quý thần cách nói? Hơn nữa, trừ bỏ loại này cách nói, đối một ít phát sinh qua sự tình, người có thể có rất tốt giải thích sao?” Đức yên ôn biên nói, một bên nhìn về phía ngoài phòng cô độc đứng sừng sững mộ trủng, khoe miệng trời lên một tia khó có thể phát hiện mỉm cười.

“Có một số việc mặt ngoài thoát nhìn đích xác vô pháp giải thích, kia chính là bởi vì chúng ta hiểu biết đến gì đó rất phiền diện, hoặc là chúng ta bị một ít giả tượng mê hoặc . Chỉ cần trải qua cẩn thận quan sát cùng nghiêm cẩn phân tích, đáp án chung quy hội trời lên mặt nước.” La Phi kiên trì chính mình khoa học tín ngưỡng, cũng giới thiệu ví dụ thuyết minh nói,“Ngay tại vừa rồi, ta còn phát hiện nhất kiện thực kỳ diệu sự tình, này phát hiện có thể giải đáp một ít mê hoặc.”

“Là cái gì?” Đức bình hơi hơi nheo lại mắt, thực nghiêm cẩn xem La Phi.

“Có liên quan ‘Quý vọng pha’ một bí mật.” La Phi ngừng lại một chút, sau đó đem đề tài triển khai,“Ồ trong truyền thuyết,‘Quý vọng pha’ thượng bóng đen chỉ tại ban đêm xuất hiện, ban ngày tắc không thấy tung tích, có lẽ này chính là một cái bình thường hiện tượng, cùng quý thần cách nói không hề quan hệ.”

“Người tìm được nguyên nhân trong đó?”

“Nói ra kỳ thật rất đơn giản, kia chính là trên sườn núi dây mây ở tác quái. Này đó dây mây hội theo gió biển phương hướng khuynh bãi. Căn cứ hướng gió bất đồng, chúng nó có khi hội che khuất một ít này nọ, có khi lại hội đem che khuất gì đó hiển lộ ra đến. Không lâu, ta chính mắt quan sát đến đong đưa dây mây là thể nào đem một thân cây xoa che khuất . Nếu ở mùa hè, dây mây thượng cành lá rậm rạp, che khuất một người cũng không thành vấn đề.”

“Nga?”

La Phi tiếp tục giải thích:“Trên đảo gió biển rất lớn, mà ‘Quý vọng pha’ ở một cái sơn cốc khẩu, trên vách núi đá thực vật thừa nhận lớn hơn nữa sức gió. Này mảnh khảnh dây mây vô lực cùng gió biển chống đỡ, cho nên chúng nó cảnh tổ chức phi thường nhu nhược, có thể trên diện rộng độ đong đưa, do đó ở cuồng phong trung khởi đến tự mình bảo hộ tác dụng. Ngày hôm qua ban đêm, ta từng đến trong núi thu thập một ít dây mây tiêu bản, lấy nghiệm chứng ta đoán rằng. Bất quá dù vậy, ta vẫn cứ kiên trì chờ đợi đến buổi sáng mặt trời lên sau, thẳng đến chính mắt thấy ta chờ mong hiện tượng phát sinh.”

Đức bình chuyên chú nghe, trong ánh mắt dần dần xuất hiện một tia kính nể, có lẽ còn mang theo điểm sợ hãi, bất quá hần cũng không có dễ dàng từ bỏ, mà là tiếp tục đưa ra chính mình nghi vấn:“Nếu tượng người theo như lời, hoàn toàn là phong lực lượng, kia làm sao có thể khống chế được như thể tinh chuẩn? Hơn nữa ban ngày buổi tối xuất hiện hiện tượng hoàn toàn bất đồng?”

“Đây là hải gió lục .” La Phi đối vấn đề này sớm có chuẩn bị, không cần nghĩ ngợi trả lời, “Loại này phần chấn sinh ở hải lục giao giới khu, đúng là lấy hai mươi tư giờ vì chu kỳ một loại đại khí cục hoàn lưu. Người hàng năm sinh hoạt tại hải đảo thượng, hẳn là so với ta cũng có cuộc sống kinh nghiệm; Mà ta, ta hiểu biết khoa học, cho nên ta có thể lý luận tính giải đáp một ít này nọ. Theo khí tượng học thượng giảng, hải gió lục địa là bởi vì lục địa cùng hải dương nhiệt lực tính chất sai biệt khiến cho . Lục địa bởi vì nóng dung lượng gốc thấp, cho nên nhiệt độ không khí biến hóa muốn so với hải dương mau nhiều lắm. Ban ngày, ở thái dương chiếu xuống, lục địa thẳng ôn so với hải dương mau, vì thế ở hải lục đại khí trong lúc đó hình thành độ ẩm hòa khí áp khác biệt, sử không đại khí theo hải dương chảy về phía lục , hình thành gió biển, trời cao đại khí theo lục địa chảy về phía hải dương, hình thành phản gió biển, chúng nó đồng trên lục địa bay lên dòng khí cùng hải dương thượng giảm xuống dòng khí cùng nhau hình thành hải gió lục địa cục hoàn lưu. Đồng dạng, ban đêm thời điểm, lục địa so với hải dương hạ nhiệt mau, hải lục trong lúc đó liền sinh ra cùng ban ngày hoàn toàn tương phản độ ẩm hòa khí áp kém, bởi vậy cũng liền hình thành hướng gió hoàn toàn tương phản cục hoàn lưu. Ta không biết người hay không hoàn toàn minh bạch trong đó đạo lý, nhưng đây là khoa học. Làm người ta cảm thấy lẫn lộn quỷ dị hiện tượng kỳ thật bất quá là gió biển cùng chúng ta đùa một cái trò chơi.”

Đức bình sững sốt sau một lúc lâu, La Phi giải thích sự thật lý luận chu đáo, cơ hồ không có gì lỗ hổng. Cho dù không quá cam tâm, hẳn cũng chỉ có thể chuyển hướng đề tài, theo cái khác phương hướng đưa ra nghi vấn: “Khả trên sườn núi ôm trẻ con nữ nhân lại thế nào giải thích? Nàng đến cùng là người hay quý? Làm sao có thể ở loại này địa phương xuất hiện? Hơn nữa trung gian còn cách xa nhau mười tám năm? Nếu nàng là nhân, kia nàng là ai? Đây mười tám năm trung nàng lại đi nơi nào?”

“Việc này ta tạm thời cũng vô pháp thuyết minh.” La Phi kiên định xem đối phương, “Nhưng ta chung quy sẽ tìm được đáp án .”

“Được rồi.” Đức bình thờ dài, buông tha cho cùng La Phi giảng co, “Chúng ta đôi mắt cùng chuyện, người có người phương pháp, ta có ta phương pháp..... Tối hôm nay, ta sẽ làm một lần cúng bái hành lễ, hiến tế mộ trùng lý vong linh, hi vọng bọn họ có thể như vậy ngủ yên.”

“Ta biểu đạt ta đối chết vì tai nạn giả tôn trọng. Nhưng là,” La Phi thẳng nói nói thẳng, “Ta cũng không thừa nhận làm cho này sẽ là hữu hiệu phương pháp.”

“Còn không có thử qua, người làm sao mà biết không có hiệu quả đâu? Có lẽ đêm nay qua đi, này hết thảy sẽ gặp kết thúc .” Đức bình từ từ nói xong, như có dăm chiêu.

Chương 16 mê đã biết âm

Buổi sáng hơn mười giờ chung thời điểm, La Phi về tới chỗ ở.

Tôn phát siêu đã bắt đầu chuẩn bị cơm trưa, nhìn thấy La Phi trở về, hắn vội vã theo phòng bếp trung đón xuất ra: “Ai u, la cảnh quan, ngài đây là đi đâu vậy? Hại ta lo lắng một đêm..... Khí sắc thế nào kém như vậy? Không có phát sinh chuyện gì đi?”

Mông thiếu huy nghe thấy động tĩnh, cũng đi tới trong viện, tuy rằng không nói gì, nhưng hai mắt nhanh theo dõi hắn, trong ánh mắt cũng tràn ngập thân thiết.

La Phi gặp hai người cảm tình chân thành, cũng nhịn không được có chút cảm động, đã khởi tinh thần trả lời: “Không có việc gì không có việc gì, chính là phát hiện một ít manh mối, cho nên không lo lắng trở về nghỉ ngơi.”

“Một đêm chưa ăn này nọ đi? Ta đem buổi sáng cháo cho ngươi nóng nóng lên, ngươi trước điểm một điểm. Cừ thật, người nào cũng không là làm bằng sắt, điều này sao chịu được?” Tôn phát siêu vừa nói, một bên lợi lưu loát tác bận rộn đi.

“La cảnh quan, ngươi vừa rồi nói có chút manh mối? Là cái gì?” Mông thiếu huy cùng La Phi ngồi vào trước bàn cơm, mang theo chờ mong dò hỏi.

La Phi lược hơi trầm ngâm: “Như vậy đi, ngươi về trước trong phòng. Ta một hồi đi tìm ngươi, chúng ta kỹ càng nói.”

Mông thiếu huy gật gật đầu, đi trước rời đi. Chỉ chốc lát, tôn phát siêu bung tới một chén nóng hầm hập khoai lang cháo, La Phi liền đưa muối uống lên vừa thông suốt, chỉ cảm thấy một cổ dòng nước ấm dần dần phỉm lần toàn thân, thể lực cũng khôi phục rất nhiều.

La Phi không trả lời ngay mông thiếu huy vấn đề, quả thật cũng là nhận đến đức bình thần thượng ảnh hưởng. Hắn bắt đầu lo lắng hay không có tất yếu đem hiểu biết đến tình huống đều nói cho mông thiếu huy, có lẽ này có thể giúp hắn cởi bỏ khúc mắc, nhưng là có khả năng hội làm hắn càng thêm thông khổ. Một phen cân nhắc sau, La Phi vẫn có chút thể khó xử. Lúc này hắn cảm giác được, chính mình cùng mông thiếu huy trong lúc đó, có lẽ còn cần có một lần hơn xâm nhập tâm linh trao đổi.

Mang theo ý nghĩ như vậy, đem một chén nóng cháo uống hoàn sau, La Phi đi tới môn thiếu huy trong phòng.

Người trẻ tuổi đang ngồi ở trước bàn học, chuyên tâm trí trí làm cái gì, thậm chí liên La Phi vào nhà đều không có phát hiện. La Phi nhẹ nhàng đi đến hắt phía sau, chỉ thấy hắt quán tả chương, tay phải vãi cái ngón tay chính cẩn thận đem tả trong tay một khối khoai lang nếp thành thật nhỏ mảnh vỡ.

Môn thiếu huy lúc này cảm thấy La Phi tồn tại, quay đầu nhìn thoáng qua, sau đó mỉm cười chia chia trên bàn phóng một cái canh bồn, đối hắt nói:“Người xem, đây là ta làm , thế nào?”

La Phi thuận thế nhìn đi qua, không khỏi cũng cười mỉm. Canh bồn nội cẩn thận chỉnh tề điểm thượng tầng cỏ khô toái chi, thành một người tạo điều oa. Ngày hôm qua môn thiếu huy mang về đến kia chỉ Tiểu Hải điều chỉnh nhắm mắt nằm ở điều oa trung, thỉnh thoảng lại thân thân cỏ đặt đuôi chân, một bộ thích ý bộ dáng.

“Đây là ta sáng sớm cấp nó làm , hắt là thực ẩm áp đi.” Môn thiếu huy nói xong, chà xát khởi nhất điểm hồng khoai mặt đưa đến chim chóc bên miệng, tiểu gia hòa lập tức oai cỏ nhẹ nhàng mà mổ đứng lên.

Môn thiếu huy dùng đầu ngón tay nhẹ nhàng vuốt ve chim chóc nhu nhược thân thể, vẻ mặt động tác gian trần ngập trù mền.

“Người rất thích tiểu động vật ?” La Phi hỏi.

“Ta thực đồng tình nó.” Môn thiếu huy từ từ trả lời,“Nhỏ như vậy, mẹ sẽ không cần nó , nhiều đáng thương..... Người có biết Kaka sao, nó từng cũng là một cái bị vứt bỏ con mèo nhỏ.....”

La Phi gặp môn thiếu huy nói chuyện khi có chút đau buồn, đột nhiên tâm niệm vừa động, ý thức được hắt loại này tâm tình hơn phân nửa là có cảm mà phát. Quả nhiên, nói xong này đó sau, hắt quay đầu nhìn về phía cách đó không xa, trong ánh mắt ần ần phiếm ra nước mắt.

La Phi theo hắt tầm mắt nhìn lại, ở đầu giường án tử thượng, quán một bức cảnh đẹp, mặt trên ghi lại đúng là môn thiếu huy sở miêu tả qua cái kia cảnh trong mơ.

La Phi ánh mắt cũng thật lâu lưu lại tại kia bức họa cuốn thượng, hẳn biết, đây là ở mộng thiếu huy trong trí nhớ lưu lại khắc sâu ấn ký một cái trường hợp, hẳn cơ hồ quên đi qua sở hữu sự tình, duy độc này ngắt quãng lại thủy chung vô pháp ma diệt. Nhưng là, ở mất đi rồi trước sau liên hệ trí nhớ dưới tình huống, ai có thể giải độc này ngắt quãng kết quả thuyết minh cái gì đâu?

La Phi đối hội họa hiểu được không nhiều lắm, nhưng hẳn tin tưởng này bức họa theo sáng tác công lực cùng nghệ thuật tạo nghệ đi lên nói, có rất cao tiêu chuẩn. Bởi vì hình ảnh thượng tuy rằng đường cong không nhiều lắm, nhưng ít ỏi vài nét bút vẫn sống linh hoạt hiện buộc vòng quanh nhân vật động tác cùng thần thái. Bên trái cái kia đứa nhỏ, cũng chính là là còn nhỏ mộng thiếu huy, hẳn chính vươn song chưởng, đem hết toàn lực đi phía trước thám thân mình, xem ra là muốn phốc đối diện nữ tử, cũng chính là chính mình mẫu thân. Hẳn hơi hơi giương miệng, tựa hồ đang ở hồ hết cái gì, hẳn mày bi thương rối rắm ở cùng nhau, đen thùi ánh mắt cũng chớp động thê lương ba quang. Về mặt của hẳn là như vậy sinh động, thế cho nên La Phi ở nhìn chăm chú hẳn thời điểm, bên tai nhưng lại hoảng hốt vang lên làm nhân tâm quý tiếng khóc. Cùng lúc đó, một cái nghi vấn đã ở La Phi trong lòng bỗng nhiên tránh qua: Làm đứa nhỏ đánh về phía chính mình mẫu thân ôm ấp thời điểm, hẳn về mặt lại vì sao như thế bi thương?

La Phi sơ qua di động ánh mắt, ngược lại nhìn về phía hình ảnh phía bên phải cái kia nữ tử, hi vọng theo trên người nàng có thể tìm được một ít đáp án. Đây là mộng thiếu huy mẫu thân sao? Theo hình ảnh thượng nhìn không tới nàng khuôn mặt, là vì vẽ tranh giả đã đem này lãng quên sao? Nàng tay trái hư hoàn ở trước ngực, đúng vậy, nơi này vốn hẳn là có một trẻ con, nhưng vẽ tranh giả căn cứ vào nào đó vô pháp giải thích nguyên nhân, không muốn đem hẳn họa xuất ra. Nữ nhân tay phải về phía trước thăm dò, chỉ hướng bên trái đứa nhỏ, nàng là muốn đem đối phương ôm vào lòng sao? Theo toàn bộ hình ảnh xem ra, loại này thiết tưởng hẳn là hợp lý nhất, khả La Phi cau mày, hẳn ần ần cảm giác được có chỗ nào không thích hợp, cụ thể là nơi nào, nhất thời còn nói không được.

La Phi thật lâu nhìn chăm chăm họa trung cảnh tượng, tư duy cũng càng ngày càng đầu nhập, dần dần, hẳn tựa hồ cũng dung nhập cảnh đẹp trung, hẳn cảm giác chính mình đã thành họa trung cái kia đứa nhỏ, hẳn theo cái kia đứa nhỏ góc độ xem qua đi, cái khác hết thấy ở nháy mắt dường như đều tiêu thất, trong mắt hẳn chỉ còn lại có cái tay kia —— mẫu thân thủ.

Kia thủ ngay tại hẳn trước mặt, cách hẳn cận có gang tấc xa, khả vì sao trong lòng hẳn không có gì chờ mong ảm áp cảm giác, ngược lại tràn ngập bi ai cùng tuyệt vọng?

Có lẽ là quá mức đầu nhập nguyên nhân, La Phi thân thể thể nhưng ở kim lòng không đầu run nhẹ nhàng, hẳn cảm thấy một loại mờ danh sợ hãi, cơ hồ cùng lúc đó, một ít bí ẩn ở trong lòng hẳn giải khai. Hẳn thật sâu hít vào một hơi, nương chính mình cảm xúc theo hư ảo cảnh đẹp trong tranh trung tránh ra, sau đó hẳn xem mộng thiếu huy kích động nói: “Ta đã biết! Ta biết người ở sợ hãi cái gì!”

Mộng thiếu huy thân thể kịch liệt run run một chút: “Không, không có khả năng! Người sẽ biết cái gì? Người cái gì cũng không biết!”

La Phi biết đối phương so với chính mình hơn rõ ràng, chính là trong lòng không muốn nhận thôi, cho nên hắn không hề giữ lại tỏ rõ chính mình cái nhìn: “Thù, mẫu thân ngươi thù! Ngươi vì sao bắt nó họa như thế yếu đuối vô lực? Nó khe hở là khép lại, đốt ngón tay gấp khúc, thậm chí thủ đoạn cũng là đi xuống cúi. Đây cùng ngươi chính mình mở ra năm ngón tay, tràn ngập độ mạnh yếu thủ bộ hình thái hoàn toàn bất đồng, vì sao?”

Mông thiếu huy không nói gì, nhưng hắn môi đã khởi run run, hiển nhiên La Phi trong lời nói đã đánh trúng yếu hại chỗ.

“Bởi vì ngươi mẫu thân chẳng phải muốn ôm ấp ngươi, tương phản, tay nàng vừa mới theo trên thân thể ngươi hắt ra, hơn nữa ở Tiệm Li xa dần. Ngươi mẫu thân, nàng..... Nàng là ở cách ngươi mà đi.....” Tuy rằng là ở tự thuật nhất kiện cùng chính mình cũng bộ tương quan sự tình, nhưng không biết vì sao, La Phi trong lòng lại cảm thấy một trận xót xa, cuối cùng một câu, cơ hồ là gian nan theo hàm răng trung tế xuất ra.

Mông thiếu huy lúc này đã vô pháp khống chế chính mình cảm xúc, hắn đem khuôn mặt chôn ở hai tay trung, nước mắt theo khe hở gian chảy ra, đồng thời hầu khẩu phát ra một trận đau kịch liệt nức nở.

La Phi đi lên một bước, nhẹ nhẹ vỗ về đầu vai hắn, đối phương thoáng bình định sau, mới dùng một loại hết sức hòa nhã ngữ khí hỏi: “Vì sao? Nàng vì sao phải rời khỏi ngươi?”

“Ta..... Ta không biết.” Mông thiếu huy ngẩng đầu xem La Phi, bị đối phương nói trúng tâm sự sau, ánh mắt của hắn trung ngược lại hơn một phần tin cậy cùng muốn nói hết dự vọng, “Đúng vậy, ngươi nói không sai. Tại kia trong giấc mộng, ta mẫu thân ở ta cần nhất nàng thời điểm từ bỏ ta, đem ta một người để ở cô độc cùng trong bóng đêm, mà ta không biết đây là vì sao. Ta chính là cảm thấy sợ hãi thật sâu cùng tuyệt vọng, ta liều lĩnh đi đến này tiểu đảo, chính là tưởng tìm kiếm trong đó đáp án.”

La Phi trầm ngâm một lát, trấn an đối phương nói: “Không, mẫu thân ngươi là sẽ không vứt bỏ ngươi. Nàng yêu ngươi, điểm này không cần hoài nghi, thiên hạ mẫu thân đều là giống nhau. Nếu nàng thật sự ly khai ngươi, kia cũng khẳng định là có cái gì bất đắc dĩ nguyên nhân. Liền tượng..... Liền tượng ngươi mấy ngày hôm trước ly khai chính mình bạn gái, khả ngươi vẫn cứ yêu nàng, là đi? Đây cũng không thể tính làm vứt bỏ.”

La Phi cuối cùng cử ví dụ thoát nhìn rất hữu hiệu quả, nghĩ đến bạn gái, mông thiếu huy trên mặt biểu cảm nhu hòa rất nhiều, trong mắt thậm chí còn toát ra một chút ý cười. Sau đó hắn rất có cảm xúc nói: “Ngươi cùng nàng cách nói giống nhau, hai người các ngươi có địa phương thật đúng là rất giống.”

“Hai chúng ta? Ngươi chỉ ai?” La Phi nhất thời có chút không hiểu.

“Diệp tử phi, chính là ta bạn gái. Hai người các người tựa hồ đều có một loại năng lực, có thể nhìn đến ta nội tâm gì đó.” Tạm dừng một lát, mông thiếu huy lại bổ sung nói, “Hơn nữa cho tới bây giờ, chỉ có hai người các người có thể nhìn ra ta họa trung che giấu hàm nghĩa.”

“Phải không?” La Phi cũng không cảm thấy đặc biệt kỳ quái, tuy rằng hắn cùng diệp tử phi chỉ có gặp mặt một lần, nhưng có thể cảm giác được đó là một cái cảm giác sâu sắc nữ tử. Nàng cùng mông thiếu huy ở chung dài như vậy thời gian, có chút này nọ hẳn là so với chính mình hơn hiểu biết. Mặc kệ thế nào, đã nói tới người này có thể vượt lên mông thiếu huy cảm xúc, La Phi nguyện ý đem đề tài này tiếp tục đi xuống.

“Nàng là thấy thế nào ra ? Cũng là thông qua cái tay kia sao?” Hắn hỏi mông thiếu huy.

“Hắn là đi. Nàng so với người còn muốn lợi hại một ít, lần đầu tiên nhìn đến này bức họa thời điểm, nàng liền nhìn ra .” Mông thiếu huy ngưng mắt nhìn về phía ngoài cửa sổ, lâm vào giữa hồi ức, “Kia hẳn là ba năm trước mùa hè . Ta ở thanh đảo tổ chức một cái triển lãm tranh, này bức họa cũng là trung tác phẩm chi nhất. Bất quá rất ít có người sẽ ở này bức hình tiền lưu lại, a, một cái không có gương mặt nữ nhân, bọn họ có lẽ chỉ biết cảm thấy kỳ quái đi?”

Ngày thứ hai buổi chiều thời điểm, nàng đến . Kỳ thật nàng vừa vừa xuất hiện, ta liền chú ý tới nàng. Đương nhiên, tượng nàng như vậy xinh đẹp nữ hài, đến nơi nào đều sẽ dẫn nhân chú mục . Ta còn nhớ rõ ngày đó nàng mặc một cái lục nhạt sắc váy, sau đầu cột lấy xoắn tua đuôi ngựa, có vẻ kỳ tươi mát lại xinh đẹp. Ta bị nàng mê hoặc, ánh mắt luôn không tự giác lưu lại ở nàng trên người. Bất quá con người của ta cũng không giỏi về cùng nhân giao tiếp, càng đừng nói truy nữ hài tử . Nếu không phải phát sinh sau này chuyện, chúng ta khả năng đến bây giờ cũng sẽ không nhận thức.”

Nghe mông thiếu huy êm tai giảng thuật, trên nét mặt tràn ngập đối hạnh phúc ôn lại cùng hướng tới, La Phi nhưng lại không đành lòng đánh gãy. Đối phương bộ dáng nhường hắn nhớ tới chính mình một đoạn chuyện cũ, trong lòng nổi lên một trận xen lẫn ngây ngô, hồi hận cùng bất đắc dĩ phức tạp cảm giác.

Mông thiếu huy nhưng không có nhìn ra La Phi nội tâm vi diệu biến hóa, tiếp tục đi xuống nói xong: “Nàng ở triển trong sảnh đi một chút ngừng ngừng, tùy ý thường xem ta tác phẩm, nhưng luôn luôn không có thế nào bức họa có thể khiến cho nàng đặc biệt chú ý. Mà khi nàng đi đến này bức hình tiền thời điểm, nàng lại lâu dài dừng cước bộ. Ta tâm nhất thời ‘Thăng thần’ loạn nhảy lên, khi đó tâm tình thật sự là phi thường mâu thuẫn, một phương diện, ta chờ mong nàng có thể nhìn ra chút gì; Khả một loại khác cảm giác lại đang trốn tránh, trốn tránh, ngóng trông nàng chạy nhanh theo họa tiền rời đi.

Khả nàng liền luôn luôn yên lặng đứng, hai mắt chặt chẽ chăm chú vào họa thượng. Chung quanh hết thảy đối nàng mà nói tựa hồ cũng không tồn tại , có khi khác xem xét giả theo bên người nàng trải qua khi, sẽ rất kỳ quái xem nàng, phát ra một ít nghị luận, khả nàng tất cả đều hồn nhiên bất giác. Như vậy qua chừng nửa giờ, ta rốt cục kiểm chế không được, cổ chừng dừng khí đi tới nàng bên người.

Nàng cảm giác được ta tồn tại, quay đầu đến xem ta, ta kinh ngạc phát hiện hai hàng trong trẻo nước mắt đang từ trên gương mặt nàng lướt qua. Đúng vậy, nàng khóc, nàng cứ nhiên đang khóc! Nhiều năm như vậy đến lần đầu tiên có người cảm nhận được ta quá khứ, hơn nữa vì thế cảm hoài rơi lệ. Trong phút chốc, một cỗ dòng nước ấm theo đáy lòng ta thẳng hướng mà lên, đỉnh ta mắt đục đỏ ngầu, cái mũi lên men. Nàng tắc rất lễ phép xung ta bài trừ một cái miễn cưỡng tươi cười, sau đó nhẹ giọng nói câu: ‘Này thật sự là cái đáng thương đũa nhỏ.’

Ta đến nay vẫn tinh tường nhớ được nàng nói những lời này khi thần thái cùng thanh âm, trong lòng ta cảm tình phòng tuyến tại đây câu trước mặt triệt để sụp đổ, nước mắt dâng mà ra, chỉ cảm thấy trong cổ họng đỏ rất nhiều này nọ, nhưng một chữ cũng nói không nên lời. Nàng đầu tiên là kinh ngạc, sau đó nhẹ nhàng cầm tay của ta. Liên tưởng người bắt tay đặt ở đầu vai ta giống nhau, này động tác nhường trong lòng ta yên ổn rất nhiều. Sau này ta nói cho nàng ta chính là này bức họa tác giả, không chỉ có như thế, ta còn nói cho nàng ta cảnh trong mơ, ta sợ hãi, cơ hồ ta sở hữu hết thảy. Nàng tắc lắng lắng lắng nghe, ta có thể cảm giác được nàng hoàn toàn dung nhập ta tình cảm bên trong, theo giúp ta cùng thừa nhận đủ loại mê hoặc, sợ hãi cùng bi ai. Theo ngày nào đó khởi, nàng tự thành ta sinh mệnh quan trọng nhất nhân.”

Theo này đoạn giảng thuật hạ xuống màn che, trong phòng lâm vào yên tĩnh. Mông thiếu huy còn đang hiểu ra này động lòng người thời khắc, La Phi tắc suy nghĩ trôi đi, trước mắt xuất hiện một cái lái đi không được thân ảnh. Thật lâu sau sau, hắn từ từ thở dài một tiếng, nói: “Nếu hiện tại nhường ta lựa chọn, ta có lẽ liền sẽ không đem người mang theo mình trạch đảo.”

“Vì sao?” Mông thiếu huy không hiểu xem hắn.

“Bởi vì có thể có một người chân chính lý giải người, chia sẻ người sở hữu cảm thụ, này thật sự là nhất kiện phi thường hạnh phúc, cũng phi thường khó được sự tình. Nếu người tìm được người như vậy, sẽ không hẳn là dễ dàng tách ra.” Nói tới đây, hắn trầm mặc một lát, sau đó phóng thấp thanh âm, như là lầm bầm lầu bầu, “Chính là như vậy đạo lý, người thường thường phải chờ tới mất đi sau tài năng mình bạch.”

Chương 17 trùng độc

“Đốc đốc đốc, đốc đốc đốc.” Thanh thủy tiếng đập cửa đã không ngừng nghi vang thật lâu, La Phi rút cục theo mê man trung tỉnh lại, hần đặng ngồi dậy, xoa xoa mắt buồn ngủ, chỉ thấy ngoài cửa sỗ sác trời biến thành màu đen. Có thể là thiếu ý còn chưa tan hết, hần nhưng lại mơ mơ màng màng , giật mình có chút thời gian thác loạn, không biết đang ở khi nào.

Tiếng đập cửa lại vang lên, đồng thời bạn mông thiếu huy tiếng kêu:“La cảnh quan, la cảnh quan?”

La Phi dùng sức lay dao đầu, có thể này nhớ tới ăn xong cơm trưa sau, chính mình để không được ủ rũ, liền trở lại trong phòng mê đầu ngủ nhiều. Nhìn xem biểu, đã gần đến buổi tối lục điểm, này một giấc ngủ cũng thật không tính đoán.

Mông thiếu huy còn đang ngoài phòng kêu gọi, La Phi một bên lên tiếng trả lời, một bên cấp tốc mặc chỉnh tề, sau đó tiến lên mở ra cửa phòng.

“Ngượng ngùng.” Ngoài cửa mông thiếu huy mang theo xin lỗi,“Đã quấy rầy người ngủ.”

“Không quan hệ, ta cũng nên nổi lên.” La Phi không chút để ý khoát tay, sau đó hỏi,“Như thế nào, người hần là có chuyện gì đi?”

“Là như thế này. Người cơm trưa khi không phải đã nói, đức bình thần thượng buổi tối phải làm một cái cúng bái hành lễ, hiến tế sớng thần trung chết vì tai nạn giả sao? Ta cũng tưởng đi qua, cùng thương tiếc một chút.”

“Nga.” La Phi nghĩ tới, giữa trưa chính mình là nhắc tới qua chuyện này, hần là thực tùy ý , cũng không hướng trong lòng đi, bởi vì bản thân hần đối mấy thứ này vừa không tin tưởng, cũng không có hứng thú. Bất quá mông thiếu huy mẫu thân đã ở sớng thần trung gặp nạn, mà lần này hiến tế lại cùng hần mẫu thân có nào đó đặc biệt liên hệ, cho nên mông thiếu huy tương đối chú ý, cũng là có thể lý giải.

“Được rồi, ta đây liền cùng người đi xem đi.” La Phi lược làm lo lắng sau, đáp ứng rồi đối phương thỉnh cầu. Bởi vì trên đảo liên tiếp xuất hiện án kiện, tình huống không rõ, La Phi ở giữa trưa đặc biệt chiếu cố qua mông thiếu huy, về sau trời tối sau không cần một người ra ngoài. Hiện tại hần chủ động đăng môn báo cho biết, cũng là đối chính mình lời nói vang theo, trước thể hiện đối chính mình tin cậy, La Phi trong lòng bao nhiêu cũng có chút vui mừng.

Hai người đơn giản ăn vài thứ, liền xuất môn dọc theo chân núi đường nhỏ hướng bắc mà đi. Trên đảo bóng đêm rơi vào rất nhanh, lúc này trời đã tối hẳn, trên sơn đạo lộ ra một loại khác hẳn cùng yên tĩnh. Hai người trên đường đi được đỉnh thuận, khả tiếp cận mục đích khi, bởi vì sắc trời u ám, tìm kiếm cái kia giấu ở bụi cây trung đường nhỏ lại pha mất phiên trắc trở. Thật vất vả tìm được chính đồ, ở cây cối trung một trận đi qua sau, kia tòa tế đường rốt cục xuất hiện tại trước mắt.

“Hơn bảy giờ .” La Phi nhìn xem đồng hồ, “Chỉ sợ chúng ta tới có chút trễ.”

“Đi vào trước đi.” Tế đường tiền ốc môn mở rộng, môn thiếu huy thoáng có chút nóng vội, cũng không chào hỏi liền một đầu đâm đi vào, La Phi thấy vậy tình hình, cũng theo sát ở hắn phía sau.

Thông hướng sau ốc môn lại nhắm chặt , phòng trong đốt trần hôn ám ngọn đèn. Tiểu hòa thượng huệ thông chính một người ngồi ở ngọn đèn hạ phát lãng, gặp đột nhiên xông vào hai vị khách không mời mà đến, hắn vội vã đứng lên, tay phải liên tục đóng cửa, ngăn cản bọn họ tiếp tục đi về phía trước, tay trái tắc dựng thẳng lên ngón trỏ dán tại bên môi, làm ra một cái cái ra dấu im lặng.

La Phi hiểu ý, ngênh đến tiểu hòa thượng phía trước, hạ giọng hỏi: “Sư phụ người đâu?”

Huệ thông dụng thủ sau này ốc phương hướng chỉ chỉ, thật cẩn thận trả lời: “Bọn họ đang ở làm pháp sự đâu. Các người khả nói nhỏ chút, chớ để kinh động mộ trùng lý vong linh.”

“Bọn họ?” La Phi kỳ quái hếch lên mày mao, “Trừ ra người sư phụ, còn có ai ở?”

“Kim thôn trường, còn có khai động rộng rãi tang quân dừng.”

“Hai người bọn họ cũng tới rồi?” Này đột nhiên xuất hiện tình huống nhường La Phi bao nhiêu có chút ngoài ý muốn, lấy khiến cho hắn đối tham dự lần này cũng bái hành lễ hơn vài phần hứng thú. Hắn quay đầu nhìn môn thiếu huy liếc mắt một cái, môn thiếu huy đồ không nghĩ nhiều, tiến lên đối huệ thông nói: “Chúng ta cũng là tới tham gia cúng bái hành lễ , người đi về phía sư phụ người nói một tiếng đi.”

“Nói không được.” Tiểu hòa thượng liên tục xua tay, “Hiển tế này vong linh hiện trường là không thể nói chuyện , trên đảo nhân đều biết đến này quy củ.”

“Vậy người sư phụ thường xuyên muốn hiển té, có việc gấp làm sao bây giờ? Người cùng hấn dù sao cũng phải có cái liên lạc phương pháp đi?” Mông thiếu huy không cam lòng truy vấn.

“Có khi chúng ta hội dùng giấy cùng bút đến trao đổi, dù sao hiển té hiện trường là không thể nói chuyện, nếu không sẽ gặp bị quỷ hồn quẩn thân.” Tiểu hòa thượng trợn tròn mắt, một bộ làm như có thật bộ dáng.

Mông thiếu huy cũng không y không buông tha quẩn quít lấy hấn: “Vậy người liền đi vào viết cái điều tử thuyết mình một chút, cũng sẽ không thực phiền toái.”

“Không không không.” Tiểu hòa thượng trên mặt lộ ra hoảng sợ thần sắc, “Ta mới không đi cái kia địa phương, nhất là bây giờ.”

“Kia làm sao bây giờ? Người không thể không nhường chúng ta tham gia cúng bái hành lễ đi.” La Phi gặp tiểu hòa thượng nhất gan sợ phiền phức, dứt khoát hù hấn một chút, “Chúng ta đều là cùng sư phụ người hẹn xong rồi, chẳng qua đã tới chậm một điểm, người không cho chúng ta vào đi, sư phụ người quay đầu khẳng định không tha cho người.”

Nói như vậy, tiểu hòa thượng đổ thực phạm vào do dự, hơn nữa La Phi, hấn đã gặp qua hai lần, biết người này là cái cảnh quan, liền sư phụ đều đối hấn cung kính, nếu đắc tội hấn, cũng thực không tốt giao cho.

Tiểu hòa thượng không yên hỏi một câu: “Các người thật sự là cùng sư phụ ước tốt sao?”

La Phi gật gật đầu, mông thiếu huy tựa hồ không thói quen nói dối, có chút xấu hổ xoay mặt đi.

Tiểu hòa thượng do dự một lát, rốt cục làm ra nhượng bộ: “Vậy được rồi, các người uống một chén tịnh tâm trà, chính mình vào đi thôi, dù sao ta là khẳng định sẽ không đi.”

“Tịnh tâm trà? Đó là cái gì vậy?” La Phi cùng mông thiếu huy đối nhìn thoáng qua, cũng không rất minh bạch.

“Đi hiển té hiện trường tham gia cúng bái hành lễ nhân, đều uống trước một ly tịnh tâm trà. Nếu không người tâm không rõ tịnh, thực dễ dàng bị cô hồn oán quỷ mê hoặc, sư phụ ta bọn họ đều uống lên, các người muốn vào đi, cũng

phải uống trước nó mới được.” Tiểu hòa thượng vừa nói, vừa đi đến bên bàn, sau đó nhắc tới trên bàn một cái ấm trà, hướng hai cái ly không lý các đồ ra một ly trà đến.

Đã là trước quy củ, hai người cũng không tốt nói thêm nữa cái gì, vì thế bọn họ đi lên phía trước, đều tự bung lên một ly trà. La Phi theo bản năng dùng tay trái đỡ mép bàn, lại cảm giác được trên tay ướt sũng, cúi đầu vừa thấy, chỉ thấy mép bàn chỗ dính không ít nước trà, phía dưới trên mặt cũng ẩn một mảnh thủy tí.

“Đứa nhỏ này, làm việc động tay động chân, ngã hai chén trà, lại hắt xuất ra nhiều như vậy.” La Phi trong lòng tùy niệm nhất tưởng, nhưng là không nói gì thêm, nâng tay đem chén trà đoạn đến bên miệng.

Kìa nước trà nhan sắc vi lục, nghe có một cỗ mùi hương thoang thoảng, nhưng nếm thử, hương vị cũng là cực khô. La Phi nguyên bản sẽ không yêu uống trà, gặp thủy ôn đã mát, dứt khoát ngưỡng cổ một hơi rót xuống bụng, cũng không đi tinh tế thưởng thức.

Bên cạnh mông thiếu huy cũng đi theo đem một ly trà uống hoàn, sau đó nhìn về phía huệ thông: “Hiện tại chúng ta có thể đi vào đi?”

“Ta được cho các ngươi viết cái điều tử, hướng sư phụ thuyết minh một chút tình huống.” Tiểu hòa thượng vừa nói, một bên xuất ra giấy bút, viết vừa thông suốt sau, gần đây giao cho La Phi trong tay.

La Phi thấu hân ám ngọn đèn nhìn thoáng qua, chỉ thấy mặt trên viết: Sư phụ, hai người này hoà giải ngài ước hào tham gia hiến tế, không nên đi vào. Ta đã đem tương quan công việc nói cho bọn họ, cũng làm cho bọn họ uống qua tịnh tâm trà.

Tiểu hòa thượng chỉ chỉ thông hướng sau ốc cánh cửa kia: “Các ngươi chính mình mở cửa đi, trở ra đem tờ giấy giao cho ta sư phụ.”

Một chất cửa phòng kinh niên đã lâu, mặt ngoài đã loang lổ không chịu nổi. La Phi hai tay để ở kẻ đập cửa, vì nhất dùng sức, theo “Chi ca” rất nhỏ quái vang, cửa gỗ hướng hai bên chậm rãi tách ra, lộ ra phía sau cửa một mảnh u ám thế giới. Tiểu hòa thượng theo bản năng sau này rút lui, thần sắc kinh nghi bất định, tựa hồ có cái gì đáng sợ gì đó sẽ theo khe cửa trung nhảy lên xuất ra.

La Phi cùng mông thiếu huy đi vào sau ốc, thuận tay đem cửa phòng một lần nữa quan hảo. Ngọn đèn như vậy ngăn cách, toàn bộ sau ốc bao phủ ở một mảnh âm u trung, đổ ở trung ương quan tài lóe ảm ảm ánh sáng nhạt, không khí

biến hoá kỳ lạ.

Hai người trong bóng đêm sờ soạn đi trước, một lát sau đi tới thông hướng mộ trùng trước cửa. Mở ra này phiên phía sau cửa, bên ngoài ánh trắng sáng tiến vào, ánh sáng ngược lại sáng ngời một ít.

Ở ngoài phòng hoang vắng trên bãi đất trống, ba người chính diện đối cao lớn vong linh trùng ngồi trên chiếu, tư thái trang trọng túc mục. Trung gian một người quang đầu truy y, đúng là đức bình thân thượng, kim Chấn Vũ cùng tang quân đứng phân ngồi ở hắc hai bên. Nghe thấy cửa động tĩnh, ba người đồng thời quay đầu đến, dùng kinh ngạc ánh mắt xem La Phi hai người.

La Phi tuy rằng không tin quỷ thần, nhưng tại như vậy không khí hạ, cũng không khỏi cảm thấy một tia kính sợ cùng đè nén. Hắc khinh chạy bộ tiến lên, đầu tiên đem huệ thông viết kia tờ giấy giao cho đức ngang tay trung.

Đức bình thâu ánh trắng đem trên giấy nội dung nhìn một lần, sau đó giương mắt nhìn về phía La Phi hai người. Bỗng nhiên hắc nhú mày, vẻ mặt trở nên thập phần cổ quái, ngay sau đó, khóe miệng của hắc bắt đầu run rẩy, hai tay cũng đã khởi run run. Kia tờ giấy cũng theo hắc trên ngón tay chảy xuống, ở gió núi tịch quả hạ, đàng từ từ về phía mộ phần thổi đi.

La Phi không rõ ý tưởng, lại không thể mở miệng hỏi, chính mê hoặc gian, chỉ thấy một bên kim Chấn Vũ cũng có biến hóa, mặt hắc bàng vạn vạn, hai tay đặt tại bụng bộ vị, có vẻ thống khổ không chịu nổi.

Nhìn thấy này bức tình hình, tang quân đứng tựa hồ kiểm chế không được, đặng đứng lên, cổ không lên hiển té khi quy củ, ồm ồm hỏi: “Các người đây là như thế nào?”

Đức bình giãy dựa đứng lên: “Trước..... Trước phù chúng ta đi ra ngoài.....”

La Phi dám người không dám kéo dài, đỡ đức bình thân kim Chấn Vũ một đường đi tới tiền ốc. Đang ở chờ đợi huệ thông nhìn thấy này phiên biến cố, thất kinh hỏi: “Sự phụ..... Ngài, ngài đây là?”

“Mau, nhanh đi đem..... Lí đông đại phu gọi tới!” Đức bình cơ hồ là đem hết toàn lực bài trừ những lời này, đập đại mồ hôi đang từ trán của hắc chảy ra. Kim Chấn Vũ cũng cắn chặt hàm răng, thoát nhìn tình huống so với hắc còn không bao nhiêu.

Huệ thông nghe xong sư phụ phân phó, vội vã tông cửa xông ra. La Phi lúc này định rời thân, xem hai người bệnh trạng, ần ần ý thức được cái gì, nói:“Các người đây là trúng độc, có phải hay không ăn hồng rồi cái gì vậy? chạy nhanh trước đem vị Tử Lí lưu lại vật nôn xuất ra!”

Những lời này nhắc nhở mọi người, kim Chấn Vũ lập tức đem ngón giữa thân nhập miệng, kích thích hầu khẩu lưỡi gốc vị, chỉ chốc lát sau, chỉ thấy hắc cổ tiền khuynh, đồng thời há to miệng, đem một đồng uế vật phun đến thượng. Bên cạnh đức bình cũng đi theo như pháp bào chế, La Phi bất chấp dơ bẩn khó nghe, ngồi xổm xuống vỗ về hắc lưng lấy giúp hắc nôn tẫn.

Đúng lúc này, môn thiếu huy đột nhiên cũng ôm bụng, trên mặt xuất hiện kích động thần sắc, nói:“Hồng rồi, ta giống như cũng cảm giác có chút không đối.” La Phi đang định hỏi, chợt thấy một cổ quận đau theo hệ tiêu hóa chỗ khởi xương, nhất thời mồ hôi lạnh ứa ra, cả người cũng mất đi rồi khí lực.

“Chúng ta đều..... Đều trúng độc !” Cao lớn cường tráng tang quân dừng lúc này cũng thống khổ loan hạ thất lưng.

La Phi cố nén đau đớn, sốt ruột thúc giục mọi người:“Mau, mau nôn xuất ra!” Không đợi hắc nói xong, môn thiếu huy cùng tang quân dừng đã bắt tay chỉ thân hướng miệng, chỉ chốc lát sau, nho nhỏ trong phòng nôn thanh không dứt, năm người phun thành một mảnh.

Chương 18 tìm được đường sống trong chỗ chết

Mỗi ngày ăn xong cơm chiều, lí đông đều sẽ tĩnh hạ tâm đến, ở dưới đèn cẩn thận nghiên cứu y học bộ sách, đây là hần hướng Tiết đại phu học ở trường khi dưỡng thành hảo thói quen, đọc quá trình bình thường hội liên tục hai tới ba giờ sau. Hôm nay hần chính nhìn đến chuyên chú chỗ, ván cửa đột nhiên bị nhân đồn đập xao khởi, đồng thời có người ở hoảng loạn quát to: “Lí đại phu! Lí đại phu!”

Lí đông trong lòng rung mình, biết là có người bệnh cấp tính chạy chữa, vội vàng đuổi đi qua mở cửa phòng. Ra ngoài hần dự kiến là, cửa đứng cũng là cùng đức yên ổn đồng thủ hộ vong linh trùng huệ thông tiểu hòa thượng.

“Lí đại phu, ngài mau đi xem một chút đi! Sư phụ ta bọn họ đã xảy ra chuyện!” Tiểu hòa thượng hoang mang rối loạn trưng trưng đem trước sau trải qua nói cái đại khái. Đã là hai người ở cùng thời gian xuất hiện đồng dạng bệnh trạng, lí đông lập tức ý thức được ngộ độc thức ăn khả năng tính phi thường lớn. Hần thu thập xong cái hòm thuốc, mang theo thuốc giải độc phẩm, đi theo huệ thông bước nhanh hướng sự phát chỗ chạy đi.

Ở huệ thông tự thuật trung, chỉ có đức bình thân kim Chấn Vũ xuất hiện dị trạng, mà khi lí đông đuổi tới phòng nhỏ thời điểm, trước mắt tình hình lại nương hần chấn động: Năm nhân hoặc nằm hoặc nằm, hoành thất thụ bát té trên mặt đất, thông khổ gãy dựa, uế vật phun khắp nơi đều có. Nghiêm trọng nhất đức bình thân kim Chấn Vũ hai người đã sắc mặt vàng như nền, hai mắt khép hờ, liên tiếng rên rỉ đều không có khí lực.

Lí đông biết tình huống nguy cấp, lập tức xông về phía trước tiền, bắt tay khoát lên đức bình mạch thượng, đồng thời sốt ruột hỏi: “Các người vừa mới đều ăn qua cái gì?” Giải độc quan trọng nhất chính là đúng bệnh hốt thuốc, bởi vậy đầu tiên tìm ra trí độc nguyên biến thành máu chột trung máu chột.

Tuy rằng thân thể đang ở gặp thông khổ tra tấn, nhưng đang chờ đợi cứu viện trong quá trình, La Phi đã ở trong lòng đối trùng độc trí nhân có đại khái phán đoán, hần dùng ngón tay trên bàn cái kia ấm trà, nhắc nhở lí đông nói: “Nơi đó..... Cái kia ‘Tĩnh tâm trà’!” Đức bình đã phi thường suy yếu, nhưng nghe đến La Phi trong lời nói, hần tận lực mở to hai mắt, đồng thời hơi hơi gật gật đầu, lấy chỉ ra đồng ý.

Lí đông vội vàng đi đến bên cạnh bàn, phản thủ đem còn thừa nước trà cùng lá trà đều ngã xuống trên bàn. Sau đó hần nhíu chặt mày, ở phao thấu lạn lá trà trung tinh tế lật xem. Một lát sau, hần tựa hồ phát hiện cái gì, ánh mắt đột nhiên sáng ngời, hưng phấn mà thốt ra: “Đúng rồi, đúng rồi! Chính là nó!”

La Phi cùng mộng thiếu huy đối xem liếc mắt một cái, biết có hi vọng lấy được cứu, trong ánh mắt cũng có một phần vui sướng. Đức bình thân kim Chấn Vũ đã là hơi thở suy nhược, vô lực phản ứng. Chỉ có tang quân dừng một bên hừ hừ, một bên lại dùng hai mắt nhìn từ trên xuống dưới lí đông, không biết suy nghĩ cái gì.

Lúc này lí đông đã vội vã mở ra cái hòm thuốc, lấy ra một chi ống tiêm cùng mấy bình dược thủy. Sau đó hắn quỳ một gối xuống, theo thứ tự cấp đức bình, kim Chấn Vũ, móng thiếu huy, La Phi cùng tang quân dũng tiêm hiệu biết độc tể. Sau đó hắn lại nhắc tới ngọn đèn, bước nhanh đi ra ngoài phòng.

Phòng nhỏ nội nhất thời hắc ám một mảnh, chỉ nghe thấy năm bệnh nhân rên rỉ cùng tiếng thở dốc liên tiếp. Huệ thông nơm nớp lo sợ đứng ở một bên, chân tay luống cuống.

Kia nhất châm thuốc giải độc đồ đích xác hữu hiệu, không quá nhiều lâu, La Phi liền cảm thấy trong bụng đau đớn hơi giảm, nhưng thân thể vẫn mềm nhũn đề không lên khí lực. Lại một lát sau, chỉ thấy ngọn đèn lóe ra, lí đông theo lùm cây trung chiết trở về.

Tiến ốc, lí đông đem ngọn đèn phóng tới trên bàn, lớn tiếng phân phó huệ thông: “Nhanh thiêu nhất hồ nước ấm, còn có, chuẩn bị vài cái sạch sẽ chén trà!”

Huệ thông đáp ứng một tiếng, luống cuống tay chân bắt đầu bận rộn. Lí đông tác đem tay trái nắm chặt một phen thực vật tiến đến dưới ánh đèn, neho lại mắt tinh tế chân tuyến. Tuy rằng bên ngoài đêm ôn rét lạnh, nhưng hắn trên trán đã có một tầng tinh mịn mồ hôi, hơn nữa xen lẫn vài đạo vết bản bần ấn, xem ra thu thập này đó thực vật pha nhưỡng hắn ăn không ít đau khổ.

Khi trị mùa đông, thực vật thượng lá cây đã điều quang, chỉ còn lại có trống trơn cảnh cùng một ít khô quắt quả đậu trạng tổ chức. Lí đông chính cẩn thận đem một đám quả đậu bác khai, lấy ra bên trong tròn đẹp hình khóa lạp quả thực, tập trung đặt ở ngọn đèn trên bàn bên cạnh.

Làm huệ thông đem nước ấm thiêu hảo sau, lí đông công tác cũng biểu hiện ra thành quả: Bắt được tiểu khóa lạp đã tụ thành chén cái lớn nhỏ một đồng. Hắn nhẹ nhàng mà thở ra, nhìn xem nằm trên mặt đất mấy người kia, trong ánh mắt lại nhiều vài phần nắm chắc.

Bên này huệ thông tìm ra vài cái sạch sẽ chén trà, bày biện ở trên bàn. Lí đông cầm lấy một cái chén cái, dùng hết hoạt mặt trái đem này khóa lạp nhất nhất áp thành bột phần, sau đó hắn lại đem bột phần đều đều chia làm ngũ phân, phân biệt phóng tới chén trà trung.

Làm xong này đó sau, lí đông theo hỏa lò nâng lên khởi siêu, đem cút ngay nước ấm xung mãn năm cái cốc. Sau đó hắn tiếp đón huệ thông cùng nhau, đem này ngũ chén “Trà nóng” Phân đoan đến trúng độc năm người trước mặt.

Không đợi lí đông mở miệng, mọi người đã biết hẩn dụng ý, đều tiếp nhận chén trà, tuy rằng thủy ôn nóng bỏng, nhưng bọn hẩn vẫn là dùng tốc độ nhanh nhất đem chính chén nước đều quán đến trong bụng.

Lí đông lúc này mới dọn ra thủ đến, xoa xoa cái trán mồ hôi, sau đó cảm khái nói:“Tốt lắm. Các người vài người tánh mạng, cái này mới xem như bảo vệ.”

“Kết quả là cái gì nguyên nhân tạo thành ? Lợi hại như vậy?” La Phi vừa thoát khỏi phục một ít, liền lại hiện ra cảnh sát thiên tính, hẩn biết, đáp án sớm ở lí đông trong lòng.

Lí đông đến trước bàn kia đôi tàn trà trung phiên giản một trận, sau đó bùng ngọn đèn lại trở lại La Phi bên người, mở ra tay trái ở dưới ánh đèn triển lãm. Chỉ thấy hẩn trong lòng bàn tay dán hai phiến lá trà, đều là hình đầu nhọn hình dạng, khoan ngũ mm, dài chừng hai cm, ở ánh sáng mờ mờ, ẩ ẩ hiện ra thâm hạt nhan sắc.

“Bên trái này phiến thực vật ở hải đảo thượng thực thông thường, dân bản xứ tên là khổ Hương Thảo, thường thường bị nhân thái đến tăng thêm ở lá trà trung, như vậy phao ra nước trà nghe thấy đứng lên có cổ đặc thù thơm ngát, tuy rằng nhập khẩu khi hương vị chua sót, nhưng hiểu ra vô cùng, rất nhiều người phi thường thích, đương nhiên, cũng có người thực chán ghét.”

La Phi nhớ lại chính mình uống “Tĩnh tâm trà” Khi tình hình, quả thật nghe hương, uống lên lại cực khổ, chính là chính mình cũng không tinh tế thưởng thức, liền mồm to thẳng nuốt đi xuống. Bất quá hẩn biết này khổ Hương Thảo quyết không là trí độc nguyên nhân.

Quả nhiên, lí đông lại tiếp tục giải thích đến:“Bên phải này phiến thực vật tắc rất ít gặp, bình thường chỉ tại trong sơn cốc bóng lưng ẩm ướt địa phương mới có thể sinh trưởng. Đảo dân trung biết nó nhân chỉ sợ cũng không nhiều lắm. Ta đi theo Tiết đại phu học y thời điểm, sư phụ từng cho ta kỹ càng giảng giải qua loại này này nọ. Nó tên tục tên là ‘Mỹ nhân mắt’, thuộc loại cỏ linh lăng loại. Người thường rất khó phân rõ nó cùng khổ Hương Thảo chỉ trong lúc đó khác biệt.”

La Phi đề sát vào cẩn thận quan sát, phát hiện này hai phiến lá cây gian quả nhiên có rất nhỏ bất đồng. Khổ Hương Thảo lá cây bên cạnh trình thật nhỏ răng cưa trạng, mà “Mỹ nhân mắt” Tắc tương đối trơn nhẵn, hẩn như có dăm chiều gập gập đầu:“Kia độc tính chính là này ‘Mỹ nhân mắt’ tạo thành ?”

“Nói như vậy cũng không chuẩn xác.” Lí đông từ chối cho ý kiến lác đầu,“Bởi vì ‘Mỹ nhân mắt’ bản thân cũng

không có độc tính, nhưng nó lá cây lý sở hàm thành phần ở cực nóng khi hội cùng lá trà trung gốc amin phát sinh phản ứng hoá học, sinh thành một loại kịch độc vật chất, đủ để trí nhân số chết. Ta học y thời điểm, còn có nhân phát sinh sai lầm phục trùng độc sự tình, lúc đó ta đi theo sư phụ học xong như thế nào giải độc. Tiêm thuốc chích chính là nổi lên trần đau cùng cường hóa sinh mệnh cơ năng tác dụng, chân chính khởi giải độc tác dụng là ta sau này thu thập thảo dược —— cũng chính là các người uống xong đi kia chén nước. Lại nói tiếp, các người cũng thật sự là mệnh đại. Loại này độc tính phi thường lợi hại, nếu các người không có kịp thời nôn mửa xấp độc, chỉ sợ cũng rất huyền .”

La Phi ngẫm lại, chính mình quả thật là từ quỷ môn quan đi rồi một vòng trở về, nhịn không được có chút nghĩ mà sợ nói:“Nói như vậy, có khả năng là chế trà giả làm hái ‘Mỹ nhân mắt’, suýt nữa gây thành đại họa.” Kỳ thật trong lòng hắn đã ở đoán hay không có người cố ý đầu độc, nhưng tình huống không rõ, liền không có nói thẳng xuất ra, để tránh khiến cho mọi người khủng hoảng cùng lung tung ngờ vực.

Lí đông cúi đầu, trong lòng tựa hồ có điều tính toán, sau đó hắn hỏi quay đầu hỏi đức bình:“Này trà là từ chỗ nào đến ?”

Đức bình thoát nhìn trùng độc sâu nhất, lúc này vẫn thực suy yếu, hắn không có trực tiếp trả lời, chính là dùng ánh mắt nhìn nhìn huệ thông.

Tiểu hòa thượng nao núng lui nói:“Này..... Đây là ta hôm nay sáng sớm theo vương bà nơi đó mua đến .”

Nói đến vương bà, đang ngồi trừ bỏ La Phi cùng môn đồ thiếu huy, đều biết đến người này. Nàng kinh doanh một ít tiểu bản vận vật mua bán, trong đó hạng nhất chính là ở lá trà trung hơn nữa chính mình ngắt lấy khổ Hương Thảo, bán cho yêu thích uống loại này trà đảo dân.

“Nếu nói như vậy, ta được nhanh vương bà nơi đó, xem nàng còn lại lá trà hay không cũng có vấn đề.” Làm một gã bác sĩ, lí đông đối trên đảo cư dân thân thể khỏe mạnh có một loại chức nghiệp tính ý thức trách nhiệm. Ở trước khi đi, hắn dặn kia vài cái chưa hoàn toàn phục hồi như cũ trùng độc giả:“Các người vài cái, tốt nhất tỉnh dưỡng một hai thiên, muốn tận lực uống nhiều nước. Đúng rồi, la cảnh quan, người nếu tìm ta có chuyện gì trong lời nói, có thể qua hai giờ sau, đến trong nhà ta tới tìm ta.”

La Phi chú ý tới lí đông nói cuối cùng một câu khi, trong ánh mắt rất có thâm ý, trong lòng hiểu rõ, nhưng ở mặt ngoài vẫn là dường như không có việc gì. Lí đông đi rồi, huệ thông tự nhiên vội vàng quét dọn một mảnh hỗn độn phòng ở. Năm người chậm rãi khôi phục, qua ước nửa giờ, liền trùng độc sâu nhất đức bình cũng có thể đủ ngồi dậy .

Vừa mới chuyện đã xảy ra có rất nhiều kỳ quái chỗ, La Phi lúc này bắt đầu sửa sang lại suy nghĩ, ý đồ giải đáp trong đó một ít bí ẩn.

“Hai người các người thế nào cũng tới tham gia hiến tế ?” Hắc đầu tiên đối kim Chấn Vũ cùng tang quân dừng đưa ra nghi vấn.

“Ta là thôn trưởng, gần nhất trên đảo chuyện đã xảy ra nhường ta vô pháp an thần. Nghe nói đức bình thân thượng muốn làm cái cúng bái hành lễ, ta liền đi qua , ai, cũng là cầu cái tâm an đi.” Kim Chấn Vũ nói xong chính mình tình huống sau, lại chia chia tang quân dừng,“Hắc là bởi vì Tiết hiểu hoa chết ở động rộng rãi lý, cho nên cũng tới rồi, muốn đi đi xúi quẩy.”

“Sớm biết rằng ta mới không đến đâu. Thiếu chút nữa đem một cái mệnh đề ở nơi này.” Tang quân dừng thoát nhìn có chút căm giận bộ dáng,“Càng ngày càng xúi quẩy. Hiến tế người chết có ích lợi gì? Hiện tại ta một lần nữa kiên trì chính mình ý kiến, việc này a, đều là người sống làm quái!”

“Người đối người chết không hề kính sợ, sớm hay muộn muốn tao báo ứng.” Đức bình đối tang quân dừng trong lời nói lạnh lùng đáp lại đến,“Lần này đại gia tìm được đường sống trong chỗ chết, lại khó không phải mình mình trung một loại cảnh cáo?”

Kim Chấn Vũ lúc này cũng không đầy đất nhìn về phía tang quân dừng, tựa hồ đối hắc ngôn hành rất có vi từ.

“Cái gì mình mình không mình mình ? Mạng của ta ta chính mình nắm giữ , ta mới không tin mấy thứ này!” Tang quân dừng lại không chút nào thỏa hiệp, hắc vừa nói, một bên đứng lên, thoát đã hoàn toàn khôi phục.“Hừ” một tiếng sau, này được xưng trên đảo dừng cảm nhất nhân, nhưng vẫn cố tự rời đi.

Phòng nhỏ lâm vào một loại xấu hổ yên tĩnh trung, thật lâu sau sau, đức bình thở dài, hỏi lại La Phi:“La cảnh quan, nói nói các người đi, người này đối quỷ thần thuyết chút không tin nhân, làm sao có thể cũng tới rồi?”

“Là ta muốn đến .” Mông thiếu huy chủ động trả lời,“Ta nghĩ đến hiến tế một chút ở sông thần trung gặp nạn mẫu thân.”

“Nga.” Đức bình gật gật đầu, không nói thêm gì. Theo sau, có lẽ là vì trúng độc mới khỏi mỗi một, có lẽ là cảm thấy nào đó bất đắc dĩ, hắc nhắm mắt lại, lâm vào trầm tư trung.

Chương 19 khả nghi tặc

Một hồi an ủi tế vong linh cúng bái hành lễ lại diễn biến thành một màn tập thể trúng độc hiểm kịch, như vậy biến hóa làm La Phi cũng có chút bất ngờ. Cũng may chính mình khẩn cấp thích đáng, mà lí đông lại vừa đúng có giải độc kinh nghiệm, mọi người mới mạo hiểm quá quan. Kế tang quân dừng đi trước sau khi rời đi, còn lại nhân lực nghỉ ngơi hồi phục một lát, cũng đều tự tán đi.

La Phi trước đem mộng thiếu huy đuổi về chỗ ở, an bày hẩn ngủ hạ. Nay vẫn nhược trẻ tuổi nhân trải qua này phiên thể xác và tinh thần song trọng tra tấn, sớm đã có chút chống đỡ không được. Mà La Phi thượng vô pháp an tâm nghỉ ngơi, lí đông từ nhỏ ốc rời đi khi từng cho hẩn một cái ám chỉ, hiện tại thời gian cũng kém không nhiều lắm, La Phi độc tự một người hướng lí đông trong nhà tiến đến.

Lí đông cũng không đóng cửa, tựa hồ đang ở chờ đợi La Phi đã đến. La Phi lập tức đi vào phòng trong, đi thẳng vào vấn đề thẳng hỏi:“Lí đại phu, có cái gì tình huống?”

Lí đông thoáng khách khí hai câu, tiếp đón đối phương ngồi xuống sau, đầu tiên nói:“Ta vừa mới đi vương bà nơi đó, xem xét trong nhà nàng lá trà. Nay lá trà ——” Hẩn thoáng tạm dừng một chút,“Tất cả đều không có phát hiện vấn đề.”

“Nga?” La Phi hoàn toàn minh bạch lí đông trong lời nói lời ngầm, hẩn sờ sờ chính mình cảm,“Thì phải là nói, sau này đầu độc khả năng tính rất lớn? Na hội là ai đầu? Huệ thông? Hoặc là đức bình?” Khả hẩn lại chính mình lắc lắc đầu, huệ thông một bộ nhát gan sợ phiền phức bộ dáng, không có gì lý do cùng dấu hiệu cho thấy hẩn hội đầu độc; Mà đức bình là hiện trường trúng độc sâu nhất nhân, đem hẩn nhận định vì đầu độc giả đồng dạng cho lý không tha.

“Phải một phen ‘Mỹ nhân mắt’ lá cây thêm đến trong ấm trà mật, chẳng phải nhất kiện thực chuyện khó khăn, không nhất định là phòng nhỏ chủ nhân mới có khả năng hoàn thành.”

“Ân? Ngươi có cái gì ý tưởng?” La Phi ý thức được lí đông trong lời nói còn có ẩn ngôn, lập tức dùng sáng ngời ánh mắt xem đối phương.

“Có một tình huống, vừa rồi ta ở hiện trường thời điểm không có phương tiện nói thẳng, cho nên ta ám chỉ ngươi tìm đến ta.” Lí đông liếm liếm môi, sau đó thực trịnh trọng nói:“Tang quân dừng, hẩn cũng không có trúng độc.”

“Cái gì?” Đây chính là cái trọng đại phát hiện, La Phi tăng thêm ngữ khí hỏi lại,“Ngươi dám khẳng định sao?”

Lí đông gật gật đầu: “Tuy rằng hắc ở nguy trang, nhưng một người có hay không chân chính trúng độc, là trốn bắt quá bác sĩ ánh mắt. Ở tiệm thuốc chích thời điểm, hắc mảy hơi hơi nhú một chút, thuyết minh hắc cảm giác được châm chọc trát nhập đau đớn. Đây đối một cái thân trung kịch độc, hệ tiêu hóa công chính giống như đao giáo bản người đến nói, tuyệt đối là một cái không bình thường hiện tượng. Cho nên ta đặc biệt lưu ý ánh mắt hắc, đồng tử hoàn toàn bình thường, mà các người, tất cả đều xuất hiện đồng tử phóng đại bệnh trạng.”

La Phi cúi đầu trầm tư, một ít từng chút manh mối ở hắc trong đầu tụ tập: Tang quân dừng hắc là cùng đức bình, kim Chấn Vũ đồng thời uống “Tĩnh tâm trà”, nhưng “Độc phát” Thời gian lại trễ nhiều lắm, hơn nữa hắc cũng khôi phục nhanh nhất, đích xác rất khả nghi chỗ. Lại hướng thâm lý tưởng khi, La Phi đột nhiên trong lòng sáng ngời: Đúng rồi! Chính mình uống trà khi từng phát hiện cái bàn bên cạnh bị nước trà ướt nhẹp, lúc đó tưởng huệ thông châm trà khi hắt xuất ra, hiện tại xem ra, thực khả năng chính là tang quân dừng vụng trộm đổ bỏ nước trà, hắc cũng không có uống kia chén “Tĩnh tâm trà”!

“Người cung cấp tình huống phi thường có giá trị!” La Phi thực thẳng thắn thành khẩn xem lí đông, biểu đạt chính mình khen ngợi, “Bất quá, ta hiện tại không có thời gian đối với người tỏ vẻ cảm tạ, ta có chuyện trọng yếu muốn lập tức đi làm.”

Lí đông phi thường lý giải cười cười: “Người cứ việc đi việc người. Ta tưởng, người lập tức muốn đi địa phương hắc là tang quân dừng gia, đúng không?”

La Phi gật gật đầu, hắc phát hiện chính mình cùng này tiểu tử trong lúc đó có loại khó được ăn ý, này không khiến cho hắc hoài niệm nổi lên ở nam minh sơn phái xuất sở khi hảo hợp tác —— Chu Bình, hai người này ít nhất có dưới đây vài cái giống nhau điểm: Nhiệt tình, có chính nghĩa tâm cùng ý thức trách nhiệm, làm việc nghiêm cẩn phụ trách.

Tang quân dừng gia sẽ ngụ ở động rộng rãi phụ cận, La Phi trước kia tuy rằng chưa bao giờ đi qua, nhưng ở trong thôn hơi sau khi nghe ngóng, tìm đến mục. Bởi vì này gian phòng ở bản thân liền phi thường chói mắt, nhà cao cửa rộng rộng rãi ngỗ, trên vách tường chính tề dán xa hoa gạch men, biểu hiện ra khỏi phòng ốc chủ nhân ở hải đảo thượng không phải bình thường tài lực.

Đối mặt La Phi đột nhiên đến thăm, tang quân dừng có vẻ không hề chuẩn bị tâm lý. Hắc đầy đủ sùng sốt có ngũ, sáu giây, mới gạt mình phục hồi tinh thần lại, sau đó thay một bộ khách khí khuôn mặt tươi cười, đem La Phi lui qua phòng trong.

“Thế nào? Thân thể khôi phục sao?” La Phi gặp trên bàn bãi rượu và thức ăn, biết đối phương vừa rồi đang ở tự

châm tự ẩm, liền ra về quan tâm nói:“Uống thượng ? Vừa giải độc, nên chú ý thân thể a.”

Tang quân dừng xấu hổ cười gượng hai tiếng, quay đầu tiếp đón chính mình lão bà đi pha trà, sau đó hỏi La Phi:“La cảnh quan, trề như vậy còn đi lại, có chuyện gì?”

La Phi tạm thời không nói cái gì, đợi tiếp nhận tang quân dừng lão bà bưng tới trà sau, nhưng không có dùng để uống, mà là dọc theo mép bàn ngã xuống thượng.

Tang quân dừng lập tức thay đổi sắc mặt:“La cảnh quan, ngươi đây là cái gì ý tứ?”

La Phi “Hừ” cười lạnh một tiếng:“Có ý tứ gì? Ta đến muốn hỏi ngươi vấn đề này!”

Tang quân dừng cúi đầu, trên trán ần ần nổi lên gân xanh, một lát sau, hấn trong lòng biết không thể gạt được đi, dứt khoát ngưỡn mặt, chẳng hề để ý thản thờ:“Không sai, ta là không uống ‘Tĩnh tâm trà’, kia thì thể nào? Ta sợ nhất uống kia khô không kéo mấy gì đó , hơn nữa cái gì tâm không rõ tịnh, sẽ gặp bị quý hồn mê hoặc, ta căn bản không tin cái kia này nọ.”

“Vậy ngươi vì sao muốn làm bộ trúng độc?” La Phi khí thể bức nhân truy vấn.

Tang quân dừng hai tay nhất quán, bất đắc dĩ bữu môi:“Các ngươi đều trúng độc , ta không trúng độc được không? Ta đây không được lớn nhất đầu độc người hiềm nghi ? Ta không như vậy ngốc, ta mới không lưng này hắc oa đâu.”

La Phi thấy hấn nói được thản nhiên, không giống nói dối bộ dáng, hơn nữa loại này giải thích cũng là hợp thanh lý. Bất quá hấn lập tức đầu óc vừa chuyển, lại phát hiện một cái khác điểm đáng ngờ:“Đã ngươi căn bản không tin quý thần, liền ‘Tĩnh tâm trà’ cũng không uống, kia vì sao còn muốn đi tham gia lần này hiến tế?”

Tang quân dừng do dự , tựa hồ vấn đề này pha không tốt trả lời. Càng nghĩ một phen sau, hấn rốt cục nhếch miệng nhất tai, nói:“Được rồi, ta đây liền ăn ngay nói thật, ta chính là cảm thấy đức bình người kia thực không thích hợp, cho nên muốn xem hấn đến cùng làm cái gì trò. Đi thời điểm ta liền hơn cái tâm nhãn, kia chén trà là ta cố ý không uống .”

La Phi nhãn tình sáng lên, nhanh nhìn chăm chăm đối phương:“Ý của ngươi là nói, chính là đức bình thản thượng

ở trong trà hạ độc? Hơn nữa người dự cảm đến hấn hội hạ độc? Vì sao?”

Tang quân dừng trốn tránh La Phi ánh mắt, tựa hồ trong lòng có cái gì băn khoăn, hấn bắt đầu có chút áp a ứng:“Này..... Này..... Dù sao ta chính là cảm thấy hấn không bình thường, trên đảo không chết nhân thời điểm, mua cái gì quan tài? Giống như hấn biết Tiết hiệu hoa sẽ chết dường như.”

Hấn nói như vậy, La Phi đồ nhớ tới lúc đó đức bình thầy trò cấp Tiết hiệu hoa nhật xác thời điểm, tang quân dừng liền từng dùng ngôn ngữ chọn qua đối phương. Đức bình ở không có người tử vong dưới tình huống vào quan tài, bao nhiêu có chút kỳ quái, nhưng như lấy này suy đoán chính là hấn giết Tiết hiệu hoa, kia không khỏi cũng quá gượng ép một ít. La Phi lúc này ngược lại đối tang quân dừng tâm sinh nghi đầu, hấn tại đây cái trên vấn đề như thế mẫn cảm, hay là mỗ ta sự tình làm có ẩn tình?

La Phi quyết định dùng ngôn ngữ thử thử đối phương, châm chọc một lát sau, hấn hỏi:“Người có vẻ đối đức bình thần thượng rất thành kiến? Vì sao, người là ở sợ hãi cái gì vậy sao?”

“Ta sợ hãi? Chê cười, ta sẽ sợ hãi cái gì!” Tang quân dừng bỗng chốc trở nên phi thường kích động, cư nhiên đằng theo ghế tựa đứng lên, huy động cánh tay lớn tiếng la hét,“Ai đều biết đến, ta là minh trạch trên đảo dừng cảm nhất nhân! Một trăm nhiều thuốc thâm Thiên Khanh đều dọa không ngã ta, ta còn có thể sợ hãi sao?!”

La Phi bất động thanh sắc ngồi, thờ ơ lạnh nhạt. Tang quân dừng phản ứng hiển nhiên vượt qua bình thường phạm trù, này hoàn toàn thuyết minh chính mình lời nói mới rồi chính đâm trúng đối phương chỗ đau. Ở trong lòng hấn, hấn là cất giấu một ít bí mật, nhưng là, thế nào tài năng nhường hấn mở miệng đâu?

Tang quân dừng lúc này cũng ý thức được chính mình thất thố, phần nộ ngồi trở lại đến ghế tựa, chính là còn đang mồm to thờ hờn hển, có vẻ hơi thờ bất định.

La Phi quyết định đổi một cái đề tài, lại làm thử.

“Người đối ‘Quý vọng pha’ thượng xuất hiện bóng đen là thấy thể nào? Chính là cái kia trong truyền thuyết ôm trẻ con nữ nhân.” La Phi một bên hỏi, một bên ngưng mắt cẩn thận quan sát đối phương khả năng xuất hiện thần thái biến hóa.

Tang quân dừng bộ mặt cơ bắp nhẹ nhàng run rẩy một chút, bất quá lần này hấn rất nhanh che giấu trụ chính mình cảm xúc, bày ra một bộ một bộ điềm nhiên như không có việc gì nói:“Nhân tử như đằng diệt, cái gì nữ quý không nữ quý ,

căn bản chính là không tồn tại sự tình, điểm này hơi có văn hóa thường thức nhân đều biết đến, ta tang quân dừng lại càng không hội bởi vì này vài thứ cảm thấy sợ hãi .”

La Phi tạm không nói chuyện, chính là dùng lợi hại ánh mắt thẳng nhìn chăm chăm đối phương. Đây ánh mắt tựa hồ có một loại ma lực, khiếp đảm nhân sẽ theo trung cảm nhận được dũng khí, uể oải nhân sẽ theo trung cảm nhận được cổ vũ, bi thương nhân sẽ theo trung cảm nhận được trấn an, mà trong lòng có quỷ nhân, tất sẽ có một loại châm thứ tâm phế, đứng ngồi không yên cảm giác.

Tang quân dừng tựa hồ không chịu nổi đối phương cấp áp lực, một lát sau, hần rút cục bại hạ trận đến, quyết định nói ra một ít này nọ, đề đem loại này áp lực dẫn tới khác phương hướng đi.

“Ta nhận vì cái kia nữ quỷ chính là đức bình thân thượng giả dạng .” Hần khê cắn môi, đột nhiên theo miệng tóe ra như vậy một câu đến.

“Vì sao?” La Phi hiển nhiên đối này cục cảm thấy hứng thú, thám qua thân vội vàng truy vấn.

“Ta ở hần trên người nhìn thấy qua có nữ nhân tóc.” Đã đã dẫn đề tài, tang quân dừng sẽ không giấu diếm nữa,“Chính là cấp Tiết hiểu hoa nhật xác ngày đó. Ta đứng ở hần bên cạnh, nhìn xem rất rõ ràng. Ở hần quần áo cổ áo bộ vị, có một căn rất dài tóc. Người tưởng, hần một cái hòa thượng, trên người làm sao có thể lưu có như vậy tóc đâu? Khẳng định là hần giả trang nữ nhân thời điểm lưu lại !”

La Phi lâm vào trầm tư, nếu tang quân dừng nói trong lời nói là thật, kia đồ thật là một cái đại đại điểm đáng ngờ!

“Đã người nghĩ như vậy, người lúc đó vì sao không nói đâu?” Một lát sau, La Phi lại hỏi đối phương vấn đề này.

“Lúc đó.....” Tang quân dừng cố sức đầy bụng cướp đoạt, cấp cho chính mình tìm một thích hợp lý do, do dự thật lâu sau, hần rút cục đi xuống nói,“Khi đó chỉ đã chết Tiết hiểu hoa một người, hơn nữa ta cũng không biết việc này hội cùng cái gì nữ nhân có liên quan. Đối, sau này là đã biết..... Khả sau này..... Sau này người cũng không không có hỏi qua ta sao? Muốn ta chủ động tìm người hội báo? Ta cũng không cái kia nhân tâm, ai muốn làm sao thì làm, dù sao ta cũng không sợ, ta đồ xem ai có thể động được ta!”

Này phiên giải thích hiển nhiên là gượng ép , bất quá La Phi biết, hiện tại này tình huống, muốn theo đối phương miệng được đến càng nhiều gì đó, chỉ sợ phi thường khó khăn. Hiện tại chính mình nên làm như thế nào đâu? Lại đi tìm đức bình thân thượng? Nhưng là dựa vào cái gì đâu? Chỉ bằng một căn thượng vô pháp chứng thực này quả thật tồn tại

nữ nhân tóc sao? Hắc đã cùng đức bình từng có một lần giao phong, biết đối phương chẳng phải cái dễ dàng đối phó nhân vật, vội vàng đi trước, chỉ biết tự tìm mất mặt. Hắc còn cần càng nhiều chứng cứ cùng manh mối.

“Hi vọng ngươi theo như lời đều là sự thật.” Trầm ngâm một lát sau, La Phi quyết định lấy lùi để tiến, tạm thời không cần đem lời ngừ nói tuyệt, nhưng lại phải cấp đối phương cũng đủ uy hiếp lực,“Bất quá, ngươi rõ ràng hiện tại tình huống, cho dù ngươi có điều giấu diếm, ta cũng nhất định có thể tra ra chân tướng. Nếu như vậy, ngươi sẽ minh bạch, hiện tại ngươi hành vi chỉ biết biến khéo thành vụng.”

“Ta sẽ vì ta chính mình phụ trách . Trên thực tế, cũng chỉ có ta mới có thể chân chính vì ta chính mình phụ trách.” Tang quân dừng thái độ thoát nhìn như trước kiên quyết.

“Được rồi, nếu ta cảm thấy có tất yếu, ta sẽ lại đến tìm ngươi.” Nói xong cuối cùng những lời này, La Phi đứng dậy cáo từ.

Chương 20 cái thứ ba người chết

Trở lại chỗ ở, La Phi lập tức vào nhà nằm đến trên giường, trải qua này liên tiếp ép buộc cùng bọn ba, hắn rất cần hảo hảo mà nghỉ ngơi hồi phục một chút .

Chính là tâm tình của hắn lại nhất thời vô pháp bình định. Dù loại mê hoặc cùng nổi bắn khoắn chính tràn ngập hắn đầu óc, tại đây hai ngày phát sinh một loạt sự kiện trung, hắn đã có thể khừ ra trong đó một ít manh mối, lại không thể chân chính xem cái rõ ràng. Cái loại cảm giác này liên tục cách nồng đậm sương mù quan sát mỗi dạng này nọ, người mơ hồ có thể nhìn đến nó tồn tại, nhưng đối nó cụ thể hình dáng nhưng không cách nào nắm giữ, làm người thân thủ muốn chạm đến nó khi, lại đi hướng hội bởi vì thực tế vị trí mơ hồ mà phức tạp không, không có một phen khí lực lại không thể nào thi triển.

Theo hoả hoạn, Tiết hiệu hoa tử, chu Vĩnh Quý chết đến hôm nay tập thể trúng độc, mỗi một chuyện đều tràn ngập điểm đáng ngờ; Theo mộng thiếu huy, đức bình thân thương, phó ngọc trụ, đến tang quân dũng, thậm chí kim Chấn Vũ, hoặc là còn có khác một ít người nào, bọn họ tựa hồ đều ở che giấu một ít cái gì, muốn phá giải trong đó bí mật, La Phi cần một cái đột phá khẩu.

Nhưng này cái đột phá khẩu ở nơi nào đâu?

Mặc kệ thế nào, La Phi biết chính mình gặp một cái lợi hại đối thủ. Hiển nhiên, đối thủ này ở kiệt lực ngăn cản một đoạn giấu kín vạch trần, hắn mở ra một bộ nhìn không thấy đại trào, nghiêm mật khống chế được cùng việc này có liên quan mọi người, khiến cho bọn hắn nếu không im miệng không nói, nếu không liền thành vô pháp mở miệng nói chuyện người chết. Đối thủ này đến cùng là ai? Hiểu biết ẩn tình những người khác hay không cũng biết vấn đề này đáp án? Bọn họ hay không ý thức được chính mình cũng cùng tiền hai cái chết vì tai nạn giả giống nhau, khả năng gặp đến tử vong uy hiếp?

Nếu đem tang quân dũng cam chịu vì cho biết giả chi nhất, kia theo hôm nay biểu hiện đến xem, hiển nhiên hắn cảm giác được loại này uy hiếp tồn tại. Hắn vì sao không đem lời nói thật nói ra đâu? Hắn ở sợ hãi? Sợ hãi cái gì? Còn có thể có cái gì so với tử vong càng thêm làm người ta sợ hãi?

Chẳng lẽ bọn họ là ở sợ hãi một ít thần bí, vô pháp miêu tả gì đó? Kia “Quý vọng pha” Thượng bóng đen, ôm trẻ con nữ nhân, đối bọn họ mà nói, kết quả ý nghĩa cái gì?

La Phi quyết không thừa nhận chính mình đối mặt là một cái vượt qua sự thật lực lượng đối thủ. Mặc dù có một ít hiện tượng, chính mình hiện tại quả thật vô pháp giải thích; Thậm chí phát sinh qua sở hữu án kiện, đều không thể xác nhận là từ “Nhân lực” Gây nên, nhưng hắn tin tưởng, kia chính là bởi vì chính mình chưa nhìn đến sự tình toàn cảnh, chưa

tìm được liên hệ sở hữu bí ẩn cái kia nhất mầu chột mạch lạc.

Một phen tư tiền tưởng hậu trong quá trình, ủ rũ tập kích lên đến, La Phi suy nghĩ dần dần hỗn loạn, cuối cùng tiến nhập mộng đẹp.

Này một giấc ngủ đến tự nhiên tỉnh. Làm La Phi một lần nữa mở mắt ra thời điểm, sắc trời đã đại lượng. Hắn mặc xong, mở ra cửa sổ đứng ở phía trước cửa sổ, cảm thụ được sáng sớm tươi mát gió biển, làm cho chính mình tư duy tế bào mau chóng sinh động đứng lên.

Tại đây cái trong quá trình, hắn tập quán tính đem thủ sắp nhập chính mình áo túi tiền. Hắn tay phải tựa hồ chạm được cái gì vậy, hắn lấy ra như vậy này nọ, phóng tới trước mắt —— có lẽ này chính là cái theo bản năng động tác, nhưng hắn lại vì vậy động tác mà bỗng nhiên chột ngẩn ra.

Đây là hoả hoạn hiện trường khi trần Xuân Sinh cho hắn kia trưng khiếm điều, cũng chính là Tiết hiệu hoa viết một nửa lại phế khí giấy ghi chép. La Phi từng căn cứ nó suy đoán ra Tiết hiệu hoa vợ vết tài sản chu Vĩnh Quý tình tiết. Căn cứ hắn đương thời phân tích, Tiết hiệu hoa muốn vợ vết tài sản đối tượng cũng không chu Vĩnh Quý một người, hơn nữa trong đó một cái đối tượng hội có nào đó không tầm thường đặc thù. Vì thế, hắn từng hỏi kim Chấn Vũ trên đảo hay không có điếc câm nhân, đáng tiếc đối phương cấp ra phủ định đáp án, này manh mối cũng theo đó gián đoạn.

Mà lúc này, một hợp lý phỏng đoán lại sôi nổi xuất hiện tại La Phi trong đầu, đúng vậy, đây là một cái phi thường hợp logic, thậm chí là thuận lý thành chương phán đoán! Hắn cơ hồ muốn trách cứ chính mình làm sao có thể đem như thế cho thấy manh mối xem nhẹ. Lúc này, hắn không có lý do gì lại làm gì lưu lại, phải lập tức theo này manh mối đi tìm che giấu sau đó chuyện thực chân tướng.

La Phi lại đi tới giấu ở vùng núi đường nhỏ sau kia tòa tế đường.

Đức bình thân huệ thông thầy trò đang ở tiền ốc ăn điểm tâm, làm người xuất gia, bọn họ thực đơn phi thường đơn giản: Cháo cùng khoai lang.

Đức bình tựa hồ đã dự đoán được La Phi sẽ đến, trên mặt không có xuất hiện một điểm kinh ngạc biểu cảm, hắn xem xem bản thân đồ đệ, dùng phi thường bình tĩnh ngữ khí nói:“Người chạy nhanh ăn xong, sau đó đi khám chút bó củi trở về đi.”

Huệ thông gật gật đầu, thực nghe lời tam hai khẩu đem chính mình trong bát còn lại cháo uống hoàn, một chữ

cũng không nói, liền đi ra ngoài.

“La cảnh quan, ngồi đi.” Đứcc bình thực tùy ý tiếp đón, “Có hay không ăn qua điểm tâm? Này cháo còn nóng hằm hập, uống đến trong bụng thực thoải mái.”

“Điểm tâm sẽ không tất. Ta thăm nghĩ hỏi người một ít vấn đề.” La Phi ở đứcc bình đối diện ngồi xuống, sau đó xuất ra kia tờ giấy, “Người xem này.”

Đứcc bình tiếp nhận tờ giấy mặc nhìn một lần, sau đó đem nó phóng tới trên bàn, bất động thanh sắc nói: “Này hình như là một trương ghi chép, bất quá còn không có viết xong đi?”

La Phi ngưng mắt xem đối phương: “Là không có viết xong, ta muốn hỏi một chút người, này ghi chép mặt sau, còn có một ít cái dạng gì nội dung?”

Đứcc bình lại nở nụ cười: “Tờ giấy này luôn luôn tại người trong tay, ta làm sao có thể biết mặt sau hẳn là cái gì nội dung?”

“Này trương ghi chép là Tiết hiệu hoa viết, chẳng qua viết một nửa liền trở thành phế thải. Hẳn sau này lại lần nữa viết một trương hoàn chỉnh, mà kia một trương —— hẳn là ngay tại trong tay người.” La Phi thanh âm không lớn, nhưng ngữ khí lại phi thường khẳng định.

“Vì sao?” Đứcc bình không cam lòng yếu thế hỏi lại.

La Phi biết muốn cho đối phương chịu thua, phải có thiết thực phán đoán suy luận mới được, vì thế hẳn kỹ càng nói: “Tiết hiệu hoa đã biết mỡ ta bí mật, cho nên dùng loại này vô lại phương pháp đi vơ vét tài sản này muốn giấu diếm bí mật nhân. Loại này vơ vét tài sản chẳng phải nặc danh, mà là ở một loại hoàn toàn công khai dưới tình huống tiến hành. Hẳn vơ vét tài sản đối tượng chỉ nhất đó là chu Vĩnh Quý. Tối hôm đó, hẳn lập tức đi tới chu Vĩnh Quý trong nhà, giáp mặt thuyết minh chính mình ý đồ đến, hơn nữa thành công tác muốn tới bốn ngàn nguyên tiền, này đó theo quách quế chỉ đám người tự thuật trung đều có thể được đến chứng thực. Dựa theo loại này hình thức suy đoán khác mấy khởi vơ vét tài sản sự kiện, hẳn tựa hồ cũng không có tất yếu viết một trương tờ giấy, trừ phi ở hẳn vơ vét tài sản đối tượng trung, có một người là vô pháp dùng ngôn ngữ trao đổi, tỷ như nói, điếc câm nhân.”

Đứcc bình quán buông tay: “Minh trạch trên đảo cho tới bây giờ liền không từng có điếc câm nhân.”

“Đúng vậy, cho nên vấn đề này mê hoặc ở ta, nhưng ta nhất thời không thể nào xuống tay.” La Phi thoáng dừng một chút, khẩu khí vừa chuyển, “Nhưng là ngày hôm qua, ta phát hiện có một số người tuy rằng không điếc không câm, nhưng là cần dùng tờ giấy đến truyền lại tin tức. Chính là đột nhiên phát sinh trùng độc sự kiện phân tán ta tư duy, sử dụng ta không có thể kịp thời bắt lấy này hữu dụng manh mối.”

“Ân.” Đức yên ổn vừa nghe, một bên đốt đầu, thoát nhìn hoàn toàn đồng ý La Phi phân tích, sau đó hắn thân nhiên nói: “La cảnh quan nói người kia xem ra chính là ta đi? Đêm qua người đem huệ thông viết ghi chép giao cho ta thời điểm, ta liền phỏng chừng người sớm muộn gì sẽ tưởng mình bạch điểm này, chính là..... Không nghĩ tới hội nhanh như vậy.”

“Cho nên Tiết hiệu hoa kia trương ghi chép chính là viết đưa cho người. Hắn biết na hội hắn là người làm pháp sự thời gian, cho nên mới sẽ đem tình huống viết xuống đến, nhưng huệ thông thay truyền báo. Chuyện này người vô pháp phủ nhận, bởi vì ít nhất tồn tại huệ thông này nhân chứng.” La Phi có lí có cứ, từng bước ép sát.

“Không cần thiết nhân chứng.” Đức bình thân đạm lắc lắc đầu, sau đó hắn theo trong túi áo lấy ra một trương giấy đến, “Đây là người nói kia trương ghi chép.”

La Phi tiếp nhận kia tờ giấy, chỉ thấy mặt trên viết: “Ta tìm được Vương Thành lâm con, hắn đáp ứng cho ta 300 O nguyên, nhưng ta nói cho hắn trước kia mấy chuyện này, nếu người không nghĩ để cho người khác biết, người ra một cái so với hắn rất cao giá tiền. Tiết hiệu hoa, ngày hôm đó.”

Hết thảy cùng La Phi trước đây phỏng đoán hoàn toàn ăn khớp, khóa miệng của hắn nhin không được trồi lên một chút ý cười. Mà một cái xác thực cho biết nhân ngay tại trước mắt, đáp án vạch trần tựa hồ còn sót lại một bước xa.

“Tốt lắm, nói với ta người biết nói sự tình.” Tiếp xúc đến chính đề khi, La Phi lập tức lại thay một bộ nghiêm túc biểu cảm, “Toàn bộ sự tình chân tướng, ta không hy vọng người có gì giấu diếm.”

“Toàn bộ sự tình?” Đức bình dùng một loại ánh mắt lộ vẻ kỳ quái xem La Phi, “Chẳng lẽ người nhận vì sở hữu hết thảy đều là bút tích của ta? Người sai lầm rồi, hơn nữa, người không khỏi đem chuyện này nghĩ đến qua Vu Giản đan.”

“Vậy người trước hết nói nói Tiết hiệu hoa để vợ vét tài sản người cái kia bí mật đi.” La Phi biết đôi phương sẽ không dễ dàng mở miệng, phải thận trọng gia dĩ phá được, “Còn có, vì sao ở người quần áo cổ áo, từng xuất hiện qua nữ nhân tóc dài? Còn có, ngày hôm qua kia khởi trùng độc sự kiện, người lại thế nào giải thích?”

“Nữ nhân tóc dài?” Đức bình bỗng dựng sừng sốt, theo bản năng ở chính mình trên quần áo xem xét một lần, sau đó hấn lại thoải mái mà nở nụ cười, “Ta thế nào không có phát hiện? Đây là người tận mắt gặp, hay là nghe người khác theo như lời? Nếu nó thật sự tồn tại qua, kia có thể là gió biển nhất loại ngẫu nhiên nhân tố tạo thành, đương nhiên, kia có lẽ chính là một căn hắc tuyến hoặc cái khác cái gì vậy, tóm lại, này có thể thuyết minh vấn đề gì đâu? Ngày hôm qua chuyện, chẳng lẽ người hội nhận vì là ta hạ độc? Ta chính mình nhưng là trúng độc sâu nhất nhân, hơn nữa tích cực gọi tới lí đông đại phu, chúng ta cũng bởi vậy được cứu trợ. Người trước kia nhất định xử lý qua không ít án kiện, từng gặp qua ta như vậy hạ độc giả sao? Theo ta thấy, kia chính là một lần ngẫu nhiên lầm phức sự kiện. Về phần cái kia bí mật ——” Hấn đột nhiên thực chuyên chú xem La Phi, “Người vì sao nhất định phải biết cái kia bí mật?”

Vì sao phải biết rằng? Này chẳng lẽ cũng cần hỏi sao? La Phi bị này căn bản không tính vấn đề vấn đề ghen sừng sốt, đang muốn nói cái gì đó, đức bình đã giành trước lại đã mở miệng.

“Là vì người trời sinh hảo quan tâm? Cũng là người làm cảnh sát chức nghiệp bản năng? Hoặc là căn cứ vào muốn diệt trừ tà ác chính nghĩa?” Hấn tung ra liên tiếp vấn đề, chờ đợi đối phương lựa chọn.

La Phi không rõ ràng đối phương hỏi cái này chút nói mục đích, nhưng hấn vẫn là nghiêm cẩn suy xét một lát, sau đó thẳng thắn thành khẩn trả lời: “Phải nói, các phương diện nhân tố đều có, thậm chí còn bao gồm cùng tiềm tại đối thủ giao phong khi kích thích. Nhưng là, sẽ làm ta cuộc sống hàng ngày nan an quan trọng nhất nhân tố, vẫn cứ là đối tội ác thống hận, cũng chính là người theo như lời chính nghĩa đi. Ta phải tìm ra hung thủ, sử tội ác nhận đến trừng phạt, hơn nữa bảo hộ vô tội người nhóm không hề bị đến thương tổn. Đây là ta tính cách, đồng thời, cũng là chức nghiệp giao cho ta sứ mệnh.”

“Cùng ta đoán tưởng giống nhau.” Đức bình gật gù đầu, trong ánh mắt tựa hồ toát ra một loại tán thưởng, “La cảnh quan, chúng ta tuy rằng tiếp xúc không nhiều lắm, nhưng ta đối với người đã có một ít hiểu biết. Nếu không phải bởi vì mỡ ta sự tình tồn tại, ta tưởng chúng ta hội trở thành bằng hữu, thậm chí tri kỷ. Người có rất nhiều ưu điểm, chính trực, dũng cảm, cẩn thận, sâu sắc. Quả thật, người đã càng ngày càng tiếp cận cái kia bị che giấu nhiều năm bí mật, ta thậm chí cảm giác được, chính mình đã vô pháp ngăn cản người cuối cùng đem bí mật này vạch trần.”

La Phi lắng lắng nghe, không có xen mồm, hấn biết đối phương những lời này chính là một đoạn phi lộ, chính mình sở quan tâm nội dung còn tại mặt sau.

Quả nhiên, đức bình thoại phong vừa chuyển, còn nói thêm: “Mà nếu quả người thật sự đã biết cái kia bí mật, người sẽ hối hận. Người tìm không thấy người muốn phá hủy tội ác, người sẽ phát hiện làm người tích tụ sở hữu lực lượng, muốn làm ra cuối cùng nhất kích thời điểm, cái kia giả tưởng trung đối thủ nhưng không tồn tại. Người chỉ biết nhìn đến thật sâu bất đắc dĩ cùng bi thương, ta cam đoan với người, đó là một đoạn bất luận kẻ nào đều sẽ không nguyện ý đi tiếp xúc cùng hiểu biết trải qua. Trên thực tế, kia chuyện đương sự cho tới bây giờ cũng vẫn cứ sinh hoạt tại tự trách cùng sợ hãi trung, vô pháp giải thoát. Thậm chí tượng ta xuất gia gần hai mươi năm, cũng vẫn cứ vô pháp tiêu trừ kia đoạn tâm ma.”

Nghe đức bình trong lời nói, nhất là hiểu biết hẩn xuất gia chân chính nguyên nhân, La Phi cũng không miễn có điều xúc động, nhưng hẩn vẫn là không cho là đúng lắ lắ đầu:“Ta không rõ ngươi ý tứ. Ngươi nói không có tội ác tồn tại, đã có thể ở chúng ta trước mắt, tội ác đang ở phát sinh. Hai người tử vong, còn có đêm qua suýt nữa gây thành đại thảm kịch, chẳng lẽ này đó còn chưa đủ sao? Huống hồ, nếu không phải lúc đó phạm hạ tội ác, của các ngươi tự trách cùng sợ hãi lại từ đâu mà đến?”

“Ngươi không biết chân tướng, là sẽ không minh bạch .” Đức bình trong mắt tránh qua một tia bất đắc dĩ,“Có chút này nọ là nhân cùng sinh câu đến thiên tính, cùng tội ác không quan hệ, này có lẽ là chúng ta làm nhân loại phải thừa nhận một loại bi kịch. La cảnh quan, mời ngươi cẩn thận suy nghĩ một chút, ở trong lòng ngươi, sẽ không từng vì mỗi sự kiện cảm thấy thật sâu hối hận cùng áy náy sao? Chuyện này phát sinh cùng tội ác không quan hệ, nhưng tạo thành làm nhân tâm toái hậu quả. Chuyện này trở thành ngươi chung thân bóng ma, ngươi không muốn chạm đến nó, nhưng vô pháp lãng tránh nó tồn tại.”

La Phi tâm “Phanh” co rút lại, cái kia quen thuộc thân ảnh lại xuất hiện tại trong đầu, âm dung nụ cười, mặc dù uyển ở trước mắt, cũng đã xa không thể kịp. Một loại chua xót khó có thể ức chế phát ra đến, hơn nữa rất nhanh biểu hiện ở tại hẩn khuôn mặt thượng.

Đức bình bắt giữ đến La Phi cảm xúc thượng biến hóa, hẩn hiểu ý cười cười, nói:“Ngươi từng có loại cảm giác này, đúng không? Vậy ngươi nên biết, đối đãi chuyện như vậy, phương pháp tốt nhất chính là bắt nó thật sâu chôn ở đáy lòng, cũng không cần chạm đến. Ngươi thậm chí sẽ hi vọng đem nó triệt để quên, đó là một loại vô pháp đạt tới hạnh phúc.”

“Không, ngươi sai lầm rồi.” La Phi đột nhiên ngẩng đầu, ánh mắt một lần nữa trở nên kiên nghị,“Có một số việc là vô pháp quên, cũng không nên bị quên . Phát sinh qua chuyện, nhất định phải có dũng khí đi đối mặt. Giấu diếm, lại hội làm cho một ít không nên chuyện đã xảy ra phát sinh. Nói với ta chân tướng, ta phải ngăn cản, không thể lại có tử vong cùng cái khác bi kịch !”

“Ngươi nghĩ như vậy là vì ngươi căn bản không biết từng phát sinh qua cái gì!” Đức bình tựa hồ đối La Phi khẳng khẳng một mực có chút uẩn giận, bất quá hẩn rất nhanh bình ổn xuống dưới, vẫn cứ dùng một loại bình thản ngữ khí ý đồ thuyết phục đối phương,“Ngươi chưa từng thấy cái loại này bị thương, đó là vô pháp tưởng tượng , trên cái này thế giới còn có thể có cái gì so với nó càng thêm trái với nhân luân đâu? Nó chỉ có thể bị thật sâu che giấu, tuyệt đối không thể lại đề cập. Mà ngươi điều tra, ngăn cản không xong bất cứ sự tình gì, hoàn toàn tương phản, nó hội làm cho một ít phản đối tình huống phát sinh. Mời ngươi tin tưởng ta, đây là một cái trường giả đối với ngươi lời khuyên.”

Đối mặt đức bình như thế tận tình khuyên bảo khuyên bảo, ở mỗi cái nháy mắt, La Phi quả thật sinh ra một tia do dự. Này với hẩn mà nói, là từ đến không có phát sinh qua tình huống. Nhưng loại cảm giác này lập tức liền biến mất , đối chân tướng tìm tòi dục cùng một loại trời sinh ý thức trách nhiệm rất nhanh lại ở trong lòng hẩn chiếm cứ thượng phong.

“Mặc kệ thế nào, sự tình không có khả năng như vậy kết thúc. Ít nhất đã phát sinh qua án kiện phải có một minh xác kết quả. Mà hiện tại tình huống, ta là trên đạo duy nhất cảnh sát, ta phải đối này phụ trách!” La Phi xem đối phương trịnh trọng nói, ngữ khí đã không có gì thương lượng đường sống.

Đức bình nhẹ nhàng mà thở dài một tiếng, xem ra chính mình cũng chỉ có thể buông tha cho nỗ lực . Trầm mặc một lát sau, hắn có chút bất đắc dĩ nói:“Vậy ngươi cho ta điểm thời gian đi, ta cần lẳng lặng suy nghĩ một chút.”

“Có thể. Ta an vị ở chỗ này chờ ngươi.” Đã chiếm cứ thượng phong, vậy một bước cũng không nhường, hướng này là La Phi phá án khi phong cách.

“Được rồi. Bất quá ta muốn đi ốc sau vong linh trùng, ta cần làm một lần cúng bái hành lễ, cùng nơi đó vong linh trao đổi, trung cầu bọn họ ý tưởng.” Đức bình thực nghiêm cần nói.

“Cùng vong linh trao đổi?” La Phi trừng mắt xem đối phương, này cách nói ở hắn xem ra không thể nghi ngờ là hoang đường .

“Cho nên ngươi căn bản không biết tình huống, ngươi cho là chuyện này chỉ cùng người sống có liên quan sao?” Đức bình ngữ khí dị thường trịnh trọng, một điểm không giống nói bậy bộ dáng,“Ta cần ít nhất nửa giờ, mời ngươi tạm thời đừng tới đã quấy rầy ta.”

Nói xong này đó, đức bình đứng lên, độc tự hướng sau ốc, liên tiếp hai gian ốc cửa phòng cũng lập tức bị hắn đóng lại.

La Phi trong lòng ần ần cảm giác có chút không ổn, nhưng lại vô kế khả thi. Dù sao, hắn bây giờ còn không có quyền lực, cũng không có năng lực đi hạn chế đức bình hành động tự do. Bất quá này tế đường hắn đã qua vài thứ, đối địa hình hiểu rõ trong lòng. Ốc sau chỉ có một khối nho nhỏ mộ , cũng không cái khác đường ra, nhưng là không cần lo lắng đối phương hội mượn cơ hội này chấp cánh mà bay.

Cho nên, hắn hiện tại có khả năng làm , cũng chỉ có lẳng lặng chờ đợi .

Nửa giờ sau khi đi qua, vẫn không thấy đức bình xuất ra, tế nội đường im ắng , dường như trừ bỏ La Phi chính mình, liền không lại có bất luận kẻ nào bình thường. La Phi dần dần có chút kiểm chế không được, đang ở lúc này, chợt nghe tiền cửa vang lên tiếng bước chân, nhìn lại, nguyên lai là huệ thông chọn nhất bó củi lúa đã trở lại.

“Sư phụ ta đâu?” Nhìn thấy phòng trong tình hình, tiểu hòa thượng có chút kỳ quái hỏi.

“Hắn đến mặt sau làm pháp sự .”

“Làm pháp sự? Sư phụ ta cho tới bây giờ không ở ban ngày làm pháp sự nha?” Tiểu hòa thượng một bên buồn bực lẩm bẩm lâu lâu, vừa đi đi qua đẩy đẩy thông hướng sau ốc cửa phòng, “Thế nào còn đem cửa cấp đằng thượng ?”

La Phi nhú mày, quyết định không lại ngồi chờ, hắn đứng dậy tiến lên, dùng sức gõ gõ cửa: “Đức bình, đức bình thân thượng?”

Sau ốc im ắng , không có một điểm đáp lại.

La Phi lại bảo hai tiếng, cảm giác được không thích hợp, lui về phía sau một bước, sau đó ghé chùng một hơi, giải khai cửa phòng.

Sau phòng trong không có một bóng người, thông hướng mộ địa cửa phòng then cửa ở phòng trong, bởi vậy không cần cố sức đi phá khai. La Phi bước nhanh mở cửa, sau đó đi vào mộ .

Mộ địa trung cảnh tượng nhường La Phi kinh ngạc sững sờ ở nơi đó. Đức bình thân thượng cũng không có biến mất, hắn lẳng lặng ngồi ngay ngắn ở vong linh trùng tiền, chính là hắn đầu đã không hề hay biết cúi lạc , mà một căn mảnh vải trắng gì đó đang vắt gao lạc ở tại hắn gáy.

“Sư phụ! Sư phụ!” Ở huệ thông thất kinh tiếng gào trung, La Phi hồi qua thân, hắn vội vã đi lên phía trước, đưa ngón tay khoát lên đức bình miệng mũi gian.

Tuy rằng ngón tay tiếp xúc làn da vẫn có chứa nhiệt độ cơ thể, nhưng lúc này đức bình sớm không có hơi thở. Không hề nghi ngờ, hắn đã thành ngăn ngừa vài ngày nội, ở minh trạch trên đảo xuất hiện cái thứ ba người chết.

Chương 21 mộ địa quỷ ảnh

Huệ thông ở La Phi phân phó hạ, dùng tốc độ nhanh nhất chạy xuống sơn, trước sau đi thỉnh trên đảo đại phu lý đông cùng thôn trưởng kim Chấn Vũ.

La Phi một người đứng ở mộ địa trung, lợi dụng lúc này, kỹ càng khám tra xét án phát hiện tràng.

Người chết mặt hướng cao lớn vô tự mộ bia mà ngồi, chính thể hình thái vẫn cứ vẫn duy trì làm pháp sự khi ngồi xếp bằng dáng ngồi. Trên người quần áo hoàn chỉnh, không thấy rõ ràng ngoại thương. Đây bộ mặt cơ bắp vận vẹo, hai mắt trợn lên, ra bên ngoài đột ra, theo tương quan tình huống xem, phụ họa hít thở không thông mà tử đặc thù.

Trí này tử vong hẳn là chính là quán quanh ở chỗ kia căn mảnh vải. Mảnh vải ước tam cm khoan, dài một thước tả hữu, bên cạnh trơn nhẵn chỉnh tề, hai đầu trình tam giác tiêm hình, hẳn là xuất phát từ nào đó sử dụng mà chế thành mang trạng dẹt vật. Theo tỉ lệ thượng xem, nó đã thập phần cũ kỹ, hơn nữa dơ bẩn không chịu nổi, sớm nhìn không ra vốn nhan sắc, có chút địa phương thậm chí đã xuất hiện nhân mục mà làm cho mao nhứ.

Mộ địa không lớn, diện tích siêu không ra năm sáu mươi bình phương. Trừ bỏ thủy nê mộ trùng cùng mộ bia hạ thạch chế cái bệ ngoại, toàn bộ đều là hoang vu cỏ dại. Lúc này mùa đông trời giá rét, thượng dày đặc khô vàng thảo căn, bề mặt đông lạnh cứng rắn, rất khó ở mặt trên tìm được dấu chân nhất loại tung tích.

Mộ địa chính nam phương hướng đối mặt là tế đường sau ốc, chính phương bắc hướng còn lại là một tòa vách núi đen, vách núi đầu tiểu, độ cao chừng bốn năm mươi thước, này phương hướng thượng tuyệt sẽ không tồn tại thông hướng ngoại giới đường.

Mộ địa này nọ hai hướng còn lại là tạp mật lùm cây, từ sau ốc vách tường hai sườn bắt đầu, lưỡng đạo một người cao trúc lý ba đem mộ địa cùng lùm cây ngăn cách đến, cao đến vách núi đen giới hạn. Lý ba trát thật sự mật, lúc trước mục đích hẳn là phòng ngừa trong núi dã thú xâm nhập, quấy rầy đến huyết trung ngủ yên vong linh. Lúc này lý ba hoàn hảo không tổn hao gì, không có sập hoặc bị kéo mở dấu vết. Mà trúc lý ba cường độ, cũng không khả năng thừa nhận một người từ phía trên vượt qua.

Đủ loại dấu hiệu mặt ngoại, tại như vậy một cái không gian nội, nếu có chút nhân xuất nhập, phải thông qua kia hai gian phòng nhỏ, mà La Phi luôn luôn tại tiền ốc ngồi ngay ngắn, nửa bước chưa cách.

Như vậy, là ai lạc đã chết đức bình thân thượng, chẳng lẽ là sẽ là hán tử sát sao?

Sau đó không lâu đuổi tới lí đông đại phu kiên quyết phủ định này giả tưởng.

“Một người nếu tự sát, thắt cổ, gặp trở ngại, nhảy xuống vực, cắt mạch đều có thể làm đến, nhưng tượng như vậy chính mình đem chính mình lạc tử, là quyết không khả năng . Bởi vì nhân ở hít thở không thông trong quá trình sở cảm nhận được thống khổ là vượt qua nhân thể nhẫn nại cực hạn , không ai có thể đem chuyện như vậy hoàn thành, nói cách khác, giữa đường, người khẳng định hội bởi vì sinh lý cực độ thống khổ mà mất đi tiếp tục hành vi năng lực —— phải biết rằng, đem chính mình lạc tử cũng là muốn dùng rất lớn khí lực . Cho nên, đức bình thân thượng tử, không hề nghi ngờ là hấn sát.”

La Phi phi thường đồng ý lí đông trình bày và phân tích, nhưng này ý nghĩa hấn không thể không đối mặt một cái khó giải quyết vấn đề: Lạc tử đức bình nhân là thế nào tiến vào này khối nhỏ nhỏ mộ , lại là thế nào rời đi đâu?

“Còn có một chỗ cũng là làm người ta mê hoặc .” Lí đông cau mày, tựa hồ ở suy xét một cái khác vấn đề, “Đức bình thân thượng tuy rằng không phải tự sát, nhưng tựa hồ bị chết cam tâm tình nguyện.”

La Phi kỳ thật cũng chú ý tới điểm này, nhưng hấn càng nguyện ý nghe vừa nghe chuyên nghiệp bác sĩ ý kiến, vì thế hấn dùng ánh mắt cổ vũ đối phương tiếp tục nói tiếp.

“Theo người chết tư thế xem, hấn ở bị lạc tử thời điểm, không có tiến hành gì giả dựa. Hấn tựa hồ liên luôn luôn như vậy lẳng lặng ngồi, cùng đợi tử vong đã đến. Này cũng là nhất kiện bất khả tư nghị sự tình, bất quá, nếu cụ bị hấn phải chết quyết tâm cùng cứng cỏi nghị lực, nhưng là cũng có thực hiện khả năng tính.” Lí đông vừa nói, một bên cùng thi thể đối diện , dường như có thể theo người chết trong mắt đọc ra đối phương trước khi chết tâm lý trạng thái.

“Không sai, mặc kệ là ai giết hấn, hấn quả thật không có làm một điểm phản kháng. Nhưng này là vì sao đâu?” La Phi thấp giọng tự nói, trong lòng tràn ngập nghi hoặc, hồi hận, thậm chí còn có một chút tức giận.

Từ trên đảo mê án nhất cộc cộc phát sinh tới nay, đây là La Phi tiếp cận nhất đáp án một lần điều tra . Hấn đã đem đức bình làm cho không đường thối lui, cái kia che giấu nhiều năm bí mật thoát nhìn xúc tua khả kíp. Đã có thể tại đây cái thời khắc, cái kia thần bí “Độc thủ” Lại một lần đem manh mối chặt đứt, càng khả nã là, như vậy biến hóa cư nhiên ngay tại mí mắt mình dưới phát sinh, mà chính mình lại không hề phát hiện. Vốn đã bị chính mình nắm giữ cục diện tại đây một hồi hợp giao phong sau, lại trở nên dị thường bị động, thật sự là làm cho người ta có chút khó có thể nhận.

“La cảnh quan, theo thi thể tình huống xem, đức bình hấn là vừa mới tử vong không lâu, người là cái thứ nhất tới

hiện trường , chẳng lẽ liền không có phát hiện một điểm về hung thủ manh mối sao?” Lí đông hiển nhiên không thấy ra La Phi trong lòng buồn bực, trái lại tự đưa ra này làm người ta xấu hổ vấn đề.

“Ta không chỉ có là cái thứ nhất tới hiện trường, thậm chí có thể nói, ta căn bản là không có rời đi qua hiện trường.” La Phi đem án phát trước sau tình huống nói cho lí đông, sau đó cười khổ một chút, bất đắc dĩ nói:“Mà này hung thủ, cũng là qua lại không hề tung tích, liền tượng chưa từng có tồn tại qua giống nhau.”

“Cái gì? Có chuyện như vậy?” Lí đông kinh ngạc mở to hai mắt nhìn,“Nói như vậy, hung thủ là mắt thấy bí mật đem bị vạch trần, cho nên vội vã giết người diệt khẩu? Khả hán tổng sẽ không trống rỗng từ trong đất chui ra đến đây đi? Cho dù hán lúc trước liền tránh ở sau ốc hoặc là mộ địa trung, kia hán hành hung sau lại đi nơi nào? Chẳng lẽ nói, hán có võ nghệ cao cường bản lĩnh, hoặc là theo vách núi đen thượng phi đi xuống?”

Lí đông trong lời nói đột nhiên nhắc nhở La Phi, hán nhớ lại ở khô mộc tự án kiện trung, thuận bình đem tiểu hòa thượng thuận đức hù chết sau, đúng là theo nóc nhà bỏ chạy, làm cho người ta nhất thời nhìn không ra gì tung tích. Lần này hung thủ có phải hay không như pháp bào chế đâu?

Bất quá La Phi rất nhanh buông tha cho này ý tưởng, cùng khô mộc tự tăng nhân ký túc xá bất đồng, tế đường sau ốc không chỉ có kiến cao lớn, hơn nữa hướng về phía mộ địa một bên tường thể thượng cũng không có khả cung mương lực cửa sổ hoặc cái khác kết cấu. Nếu muốn đặt lên nóc nhà, phải có cây thang mới được.

La Phi đang ở nhú mây trầm tư, chợt nghe tiền ốc một trận dồn dập tiếng bước chân vang, lập tức liền nhìn thấy huệ thông cùng kim Chấn Vũ vội vàng chạy đi lại.

“Thế nào lại chết một cái?” Kim Chấn Vũ trên mặt sốt ruột cùng sợ hãi rõ ràng, đã không hề đêm đó ở hoả hoạn hiện trường khi chỉ huy như định phong thái.

La Phi đầu tiên đem án phát trải qua hướng kim Chấn Vũ lại giảng thuật một lần, kim Chấn Vũ một bên nghe, một bên ở người chết quanh thân nhìn từ trên xuống dưới, sắc mặt càng đổi càng tái nhợt, cuối cùng ánh mắt của hán đứng ở thi thể cổ chỗ cái kia bố mang theo, có chút lo lắng hỏi:“Này dây lưng là cái gì?”

La Phi lắc đầu, tỏ vẻ chính mình cũng không quá rõ ràng, sau đó hán hỏi một bên huệ thông:“Người trước kia gấp qua này dây lưng sao?”

“Chưa thấy qua.” Tiểu hòa thượng phi thường khẳng định trả lời,“Này không phải chúng ta tế đường lý gì đó.”

“Không phải tế đường lý ? Thì phải là hung thủ mang đến .” Lí đông không nhanh không chậm phân tích ,“Ta phỏng chừng hấn là từ nơi nào tùy ý nhật đến , như vậy mới sẽ không lưu lại gì dấu vết. Các người xem này mảnh vải, lại bản vừa cũ, hình như là ở trong đất mai hơn mười năm, vừa mới đào ra giống nhau.”

Lí đông thực tùy ý một câu, ở kim Chấn Vũ nghe tới lại giống như sét đánh bình thường, hấn cư nhiên không chế không được sợ run cả người. Như thế khoa trương phản ứng tự nhiên trốn bắt quá La Phi ánh mắt, người sau lập tức cảnh giác hỏi:“Người làm sao vậy?”

“Không,..... Không có gì.” Kim Chấn Vũ vẻ mặt có chút giật mình, suy nghĩ không biết đi nơi nào,“Ta hạt tương , không, tuyệt đối không có khả năng, tất cả đều là ta vợ vẫn tương, chính mình lừa chính mình.”

“Người nghĩ tới cái gì?” La Phi tiếp tục bám riết không tha truy vấn.

Kim Chấn Vũ rất lúng túng cười khổ một chút:“Ta..... Ta nghĩ tới địa hạ Người chết.”

Này ý tưởng cũng không tránh khỏi rất ly kỳ . La Phi cùng lí đông đối nhìn thoáng qua, đều kim lòng không đậu lắc đầu, làm một cái thôn trường, tại đây cái trường hợp nói ra loại lời nói này, thật sự là có chút không được thể.

Ở đây một cái nhân lại hiển nhiên cùng La Phi, lí đông có không đồng dạng như vậy cảm giác. Tiểu hòa thượng huệ thông nghe xong kim Chấn Vũ trong lời nói, nơm nớp lo sợ nói:“Này hậu viện đích xác không sạch sẽ, chuyện ma quái.”

“Nga, chuyện ma quái?” La Phi sáng ngời ánh mắt lập tức hướng về phía đối phương bắn tới,“Người đồ nói nói xem, thế nào cái chuyện ma quái pháp?”

“Vừa đến buổi tối liền chuyện ma quái.” Tương quan nhớ lại vốn nhường tiểu hòa thượng rất là khiếp đảm, nhưng La Phi chú ý cho hấn một loại không hiểu đúng khí, hấn lời nói dần dần trở nên thông thuận bình thản, ý nghĩ cũng nói liền lên,“Ta cùng sư phụ luôn luôn đều ở phía trước ốc ngủ. Trước kia đều thực bình thường, nhưng này vài ngày buổi tối, mỗi khi buổi tối đêm dài sau, sau ốc phương hướng thường hội truyền ra tất tất sách sách thanh âm, giống như có cái gì này nọ ở đi lại. Ta ngủ khinh, cho nên thực dễ dàng liền bị đánh thức . Hôm kia buổi tối, cái loại này thanh âm lại xuất hiện thời điểm, ta thật sự nhện không được, liền tráng lá gan theo trong khe cửa ngoại sau ốc phương hướng nhìn lại, kết quả, ta nhìn thấy một cái quỷ ảnh!”

“Cái dạng gì quý ảnh?”

“Một cái nữ quý. Khi đó sau ốc cùng mộ địa trong lúc đó môn không quan, ta mơ hồ nhìn đến dưới ánh trăng, có cái bóng dáng vẫn không nhúc nhích đứng ở mộ địa vách núi đen biên, tựa hồ chính hướng sơn hạ nhìn ra xa. Cái kia bóng dáng đưa lưng về phía ta, ta chỉ nhớ rõ nàng một đầu tóc dài bị gió thổi nhẹ nhàng đứng lên, rõ ràng là một cái nữ quý!”

“Sau này đâu?”

“Ta sợ hãi, bỗng chốc rút lui vài bước, thiếu chút nữa té thương, hơn nữa còn gọi lên tiếng. Lúc này sư phụ ta cũng tỉnh, ta đem chính mình nhìn thấy tình hình nói cho sư phụ, hắn liền muốn dẫn ta đến hậu viện xem xét. Ta nói cái gì cũng không dám đi, vì thế sư phụ một người mở cửa đi qua, ta tắc tránh ở trên giường, dùng chăn mùng ở đầu. Một lát sau, ta nghe thấy sư phụ bảo ta, nói căn bản không có cái quý gì, ta có thể này tráng lá gan xuống giường, đi tới hậu viện mộ. Quả nhiên, nơi đó trống rỗng, trừ bỏ mộ trùng ở ngoài, cái gì đều không có. Sư phụ nhường ta không cần hạt tương, tiếp tục trở về ngủ. Mà ta lại càng nghĩ càng sợ hãi, các người nói, một phút trước ta còn nhìn đến gì đó, đảo mắt sẽ không có bóng dáng, này không phải quý là cái gì?”

Tiểu hòa thượng buổi nói chuyện nói được có bài bản hẳn hoi, liên tưởng đến cùng “Quý vọng pha” Có liên quan tân cũ đồn đãi, không khỏi làm nhân tâm thanh hàn ý, lúc này một trận gió biển thổi qua, mộ địa hai sườn lùm cây hoa hoa tác hưởng, tuy rằng là ban ngày, nhưng cũng lộ ra một cổ quỷ dị không khí.

“Một cái nữ quý?” La Phi lại tựa hồ ngại này không khí còn chưa đủ dày đặc, trầm ngâm một lát sau, hắn lại truy vấn một câu, “Kia nàng có hay không ôm ấp một cái trẻ con?”

“Này ta liền không thấy rõ rồi chứ. Bởi vì nàng đưa lưng về phía ta, hơn nữa ta chỉ nhìn liếc mắt một cái, liền sợ tới mức lui trở về.” Tiểu hòa thượng vốn đã nói xong, nhưng đột nhiên nghĩ tới cái gì, vội vàng bổ sung đến, “Bất quá, ta giống như sau khi nghe được viện truyền ra qua trẻ con tiếng khóc.”

“Người có thể khẳng định sao?” La Phi nheo lại mắt, một bên hỏi, một bên suy tư về cái gì.

“Nghe được không phải rất rõ ràng.” Tiểu hòa thượng thành thành thật thật trả lời, “Chỉ cảm thấy có cái gì thanh âm loáng thoáng, như có như không, nghe qua làm cho người ta một loại rất kỳ quái cảm giác. Nghe người nói như vậy, ta mới đột nhiên nhớ tới, kia thanh âm đúng là trẻ con ở khóc nỉ non.”

Nghe thể phiên âm trầm đáng sợ miêu tả, liên li đồng phía sau lưng cũng không cảm có chút sợ hãi, kim Chấn Vũ lại khẩn trương căn môi, hai mắt mọi nơi không ngừng chớp động, tựa hồ có cái gì quý quái lập tức sẽ gặp từ nơi nào chui ra đến giống nhau.

Khó trách đứa nhỏ này hội đối hậu viện có vẻ như thể kiêng kị. La Phi nghĩ đến đêm qua huệ thông biểu hiện, trước sau đối ứng, tiểu hòa thượng đồ không giống như đang nói lời nói dối.

Nhưng là, chẳng lẽ thật sự sẽ có nữ quỷ tồn tại sao?

Nguy khí dày đặc mộ địa lâm vào một mảnh yên lặng, mỗi người đều ngậm miệng không nói, bọn họ đều ở bị như vậy một cái giống nhau vấn đề quấy nhiễu.

Bên kia, tang quân dừng ở được đến kim Chấn Vũ sao đến lời nhắn sau, không có làm gì lưu lại, lập tức mang theo máy chụp ảnh hướng tế đường tiến đến. Luôn luôn tại trên đường, hắn cũng không tin tưởng đức bình thật sự đã chết. Ngay tại không lâu phía trước, hắn còn nhận vì này tiền chuyện đã xảy ra đều là đức bình giả trò quỷ, nếu hắn cũng đã chết, kia này hết thảy lại nên như thế nào giải thích đâu?

Lúc hắn đi đến hiện trường sau, mới không thể không nhận trước mắt sự thật: Đức bình không chỉ có đã chết, hơn nữa vô cùng xác thực không thể nghi ngờ là chết vào hắn giết.

Ở La Phi cấp người chết chụp ảnh trong quá trình, tang quân dừng thủy chung mang theo một loại phức tạp biểu cảm nhìn chăm chú vào trước mắt thi thể, suy nghĩ một khắc cũng không từng ngừng qua.

Hiện trường khám nghiệm cùng tương quan sống nơi đất khách quê người hoàn thành sau, thế nào xử lý đức bình di thể thành một vấn đề. Đức bình ở mình trạch trên đảo đã mất thân nhân, nhưng huệ thông tiểu hòa thượng gánh vác này trách nhiệm hiển nhiên có chút ép buộc. Nên như thế nào thích đáng giải quyết đâu?

“Không bằng trước cùng Tiết hiệu hoa thi thể trang ở một khối đi.” Cân nhắc một lát sau, kim Chấn Vũ cấp ra một cái đề nghị.

“Cũng tốt.” La Phi đầu tiên tỏ vẻ đồng ý, “Ta xem kia phó quán tài không nhỏ, bỏ vào hai cỗ thi thể hắn là không thành vấn đề.”

Đã La Phi đều lên tiếng, mọi người đương nhiên đều sẽ không lại có dị nghị. Vì thế La Phi đầu tiên đem làm hung khí mảnh vải theo người chết trên cổ cởi bỏ, sau đó từ lí đông cùng tang quân dừng phụ trách nâng lên thi thể, đoàn người hướng về sau ốc đi đến.

Kia khẩu quán tài như cũ đứng ở phòng ở chính giữa, không biết đức bình thân thượng ở mua nó thời điểm, hay không sẽ tưởng đến này quán tài có thể phát huy như thế đại tác dụng, thậm chí thành chính mình cuối cùng quy túc?

Kim Chấn Vũ cùng La Phi đi ở đằng trước, hai người hợp lực đẩy ra quán tài tấm che. Tiết hiệu hoa thi thể ngưỡng mặt nằm, nhìn thẳng hán cũng không phải là cái gì làm người ta khoái trá trải qua.

Khả La Phi lúc này lại cố tình nheo lại mắt, cực kì chuyên chú xem Tiết hiệu hoa kia trương huyết nhục mơ hồ, không trọn vẹn không được đầy đủ mặt, vì lâu thời gian tinh tường quan sát, hán thậm chí vẩy vẩy tay, ý bảo lí đông hai người tạm thời không cần đem đức bình thi thể bỏ vào đến.

Mọi người ngừng tay đầu động tác, hơi kinh ngạc xem La Phi, không biết hán là dụng ý gì.

Bất quá bọn họ rất nhanh liền đã biết đáp án: Chỉ thấy La Phi vươn tay phải, ở Tiết hiệu hoa thi thể sau tai bộ vị nhẹ nhàng nhất niêm, tìm ra một căn tóc đến.

Này tóc đen thùi mềm mại, tinh tế thật dài, hiển nhiên là đến từ nữ nhân thân thể. Tóc mỡ ta bộ vị lưu trữ khô cạn vết máu, xem ra đúng là bởi vì này chút vết máu niêm tính, mới khiến cho này căn ngoại lai tóc luôn luôn cùng người chết thân thể làm bạn.

“Người từng ở đức bình thân thượng nhìn đến qua tóc, cùng này căn giống nhau sao?” La Phi quay đầu hỏi tang quân dừng.

“Hán là không sai biệt lắm đi?” Tang quân dừng do dự một lát, vô pháp cấp ra khẳng định trả lời. Quả thật, chỉ cần là nữ nhân tóc dài, lẫn nhau trong đó có năng lực có bao lớn khác nhau đâu?

Bất quá La Phi lại thật dài thở ra, tựa hồ đối tóc bản thân hiện cùng tang quân dừng trả lời đều rất trọng yếu. Sau đó hán theo trong túi lấy ra một trương giấy, cẩn thận đem này căn tóc bao lên.

Làm xong này hết thấy sau, hấn mới vừa lòng phân phó nói:“Tốt lắm, đem thi thể cất vào đi thôi.”

Chương 22 đảo dân phản ứng

Đức bình thân thượng tin người chết đối môn thiếu huy cảm xúc sinh ra ảnh hưởng rất lớn. Theo La Phi trong miệng biết được tin tức này sau, hấn đề nén không được trên mặt khiếp sợ cùng bị ai biểu cảm, thậm chí hữu hảo vài phút không có nói ra nói đến. Tuy rằng lẫn nhau trong đó tiếp xúc không nhiều lắm, nhưng đức bình cấp môn thiếu huy ấn tượng là khắc sâu, này không chỉ có bởi vì đối phương cái loại này nho nhã ổn trọng phong độ hòa khí chất, càng trọng yếu hơn nguyên nhân đến từ chính ở chung khi một loại cảm giác. Đối với môn thiếu huy mà nói, La Phi cùng đức bình đã thành hấn tại đây tòa đảo đơn độc thượng nhất tin cậy hai người, nhưng này hai loại tin cậy lại hoàn toàn bất đồng. La Phi có sâu sắc thấy rõ lực, chính từng bước một mà dẫn dắt hấn tiếp cận chính mình đang ở truy tìm chân tướng; Mà đức bình chưa bao giờ ý đồ cời bỏ chính mình trong lòng sương mù, nhưng hấn lại tổng có thể cho nhân mang đến một loại thoải mái cảm giác, thư hoãn chính mình trong lòng áp lực.

Tỷ như đức bình đưa cho hấn kia chỉ Tiểu Hải điều, môn thiếu huy cũng không rõ ràng đối phương này cử hay không có cái gì thâm ý, nhưng hấn cũng rất thích cùng kia chim chóc đứng ở cùng nhau, hấn cẩn thận chiều cổ cái kia tiểu sinh mệnh, tại đây cái trong quá trình, hấn tổng có thể cảm thấy tâm linh của chính mình bình tĩnh rất nhiều.

Mà lúc này người này lại đột nhiên rời đi, môn thiếu huy không khỏi có chút buồn bã nhược thất, hơn nữa, hấn thực tự nhiên vì phía dưới vấn đề này lo lắng, nói chuyện khi cũng bởi vậy mang theo rõ ràng áy náy:“Đức bình thân thượng tử, có phải hay không cũng cùng ta muốn truy tìm mấy chuyện này có liên quan?”

“Có khả năng đi, bất quá bây giờ còn không có xác định.” La Phi hàm hồ này từ trả lời đối phương. Đối với đức bình tử vong trước sau chi tiết hấn cũng không có nhiều lời, bởi vì hấn biết, có chút này nọ sẽ cho trước mắt thanh niên nhân này mang đến lớn hơn nữa hoang mang cùng áp lực, ở không xác định hay không có tất yếu phía trước, vẫn là trước bảo thủ làm việc cho thỏa đáng.

“Đức bình thân thượng, kia nhưng là người tốt a.” Tôn phát siêu đã ở một bên phát ra chính mình cảm khái,“Ở xuất gia phía trước, hấn chính là trên đảo nổi danh nhiệt tâm nhân, ai muốn có cái khó khăn tìm hấn, chưa bao giờ từng có từ chối. Xuất gia sau, lại một mảnh bồ tát tâm, mười mấy năm qua, trên đảo nhà ai thể nào hộ không có thỉnh hấn làm qua cúng bái hành lễ? Hấn đều là nhận nghiêm cẩn thực, căn bản không cần cái gì thù lao. Ai, như vậy một người, ai sẽ đi hại hấn đâu? Đáng thương hấn bang người khác siêu độ nửa đời người, này một khi về tây, ai tới giúp hấn siêu độ a!”

“Đức bình thi thể còn tại tế đường đi? Ta hấn là nhìn vừa thấy, chẳng sợ cho hấn thiêu nén hương cũng tốt.” Tôn phát siêu một phen nói gọi lên môn thiếu huy nổi lòng, hấn hướng La Phi đưa ra ý nghĩ của chính mình.

“Không được.” La Phi kiên quyết lắc đầu,“Người mấy ngày nay tốt nhất đều không cần đi ra ngoài.”

“Vì sao?” Mông thiếu huy đối yêu cầu này bao nhiêu có chút không hiểu.

“Ta lo lắng người hiện tại có nguy hiểm.” La Phi lo lắng một lát, vẫn là cảm thấy đem lời nói thật nói ra tương đối hảo, “Nếu đã phát sinh này một loạt sự tình, hung thủ quả thật là vì ngăn cản người có biết trước kia một ít bí mật, kia hẳn có lẽ sẽ tưởng đến áp dụng một loại càng trực tiếp phương pháp, nhất lao vĩnh dật.”

Mông thiếu huy cũng không bốn, hắn lập tức minh bạch La Phi trong giọng nói che giấu hàm nghĩa: “Người là nói, hẳn có khả năng giết ta?”

“Không sai.” La Phi trình trọng gật gật đầu, “Nếu ta là hung thủ, ít nhất ta sẽ như vậy lo lắng.”

Một cỗ lương ý theo mông thiếu huy cột sống nhảy lên đi lên, khả lập tức hắn lại lắc lắc đầu tự mình an ủi: “Khả rõ như ban ngày, giết một người nào có dễ dàng như vậy? Hơn nữa, nếu có người cùng ta cùng đi đâu?”

Mông thiếu huy trong lời nói không thể nghi ngờ lộ ra đối chính mình tín nhiệm, La Phi không khỏi âm thầm thở dài, lược có chút hồ thẹn. Nếu đối phương biết đức bình cơ hồ chính là ở chính mình không coi vào đâu bị lạc tử, không biết hắn lại hội làm gì ý tưởng? Mặc kệ thế nào, phải nhường đối phương hiểu biết tình thế nghiêm trọng tính, La Phi nghĩ đến một cái có sẵn ví dụ thực tế.

“Người đã quên đem qua sự tình sao? Cái kia dấu điểm hung thủ so với người tưởng tượng cần phải lợi hại nhiều lắm?”

“Người là nói trúng độc chuyện? Chẳng lẽ kia không phải ngoài ý muốn, là có người tưởng độc chết chúng ta?” Mông thiếu huy kinh ngạc trừng lớn mắt, này quả thực đáng sợ!

“Chính là một loại đoán, nhưng dè dặt cẩn thận vẫn là tất yếu.” La Phi cũng không tưởng đem người trẻ tuổi khiến cho quá đáng khần trương, vì thế lại nhân tiện trấn an hắn vài câu.

Mông thiếu huy lặng không tiếng động, thoát nhìn, hắn đã đánh mất ra ngoài ý niệm.

La Phi về tới chính mình phòng trong, cùng sáng sớm rời đi khi cái loại này hưng phấn so sánh với, hiện tại tâm tình của hắn không thể nghi ngờ là uể oải. Một cái trọng yếu manh mối lại bị chặt đứt, thông hướng đáp án đường một

lần nữa bao phủ ở một mảnh sương mù trung. Khả kỳ quái là, hần tựa hồ lại bởi vậy mà cảm thấy một tia thoải mái.

Làm La Phi ý thức được chính mình loại cảm giác này khi, hần đầu tiên là sửng sốt, lập tức liền minh bạch trong đó đạo lý: Mỗi khi hần cảm thấy mờ mịt vô tự khi, trên đảo sẽ bình tĩnh một lát; Nếu không, gần nhất hai khởi hưng án đều là phát sinh ở chính mình tìm được manh mối, muốn tìm hiểu nguồn gốc thời khắc máu chốt. Như thế xem ra, cho tới bây giờ đúng là đối thủ ở nắm trong tay tình thế phát triển đại cục, mà chính mình mặc dù lữ có đột phá, lại chạy không thoát từng bước bị quản chế bị động cục diện.

La Phi không thể không thừa nhận như vậy hiện trạng, này làm hần có chút uẩn giận, bất quá này cũng không hội gây trở ngại hần tư duy, chỉ biết càng thêm kích khởi hần ý chí chiến đấu.

Đến đây đi! Kế tiếp hiệp đã bắt đầu! Hần như vậy thâm nghĩ, cũng là cấp chính mình bơm hơi, cũng là ở hướng đối thủ tuyên chiến.

Cơm trưa sau hơi sự nghỉ ngơi một hồi, La Phi quyết định đến bên ngoài chuyển vừa chuyển. Sương mù trùng trùng thời khắc, một người buồn tường có khi tác dụng không lớn, hần cần cùng đảo dân nhóm nói chuyện với nhau nói chuyện với nhau, ở thả lỏng đầu óc tư duy đồng thời, cũng hi vọng có thể từ giữa người được một ít có giá trị manh mối.

Đức bình thân thương tin người chết sớm tại đây cái không lớn hải đảo thượng truyền khai. Liên tiếp tử vong sự kiện không thể tránh né khiến cho đảo dân hoảng loạn, mà “Quỷ vọng pha” bóng đen ở mười tám năm sau một lần nữa xuất hiện, lại cấp loại này hoảng loạn bịt kín quỹ dị khủng bố sắc thái.

Đối với này lớn tuổi đảo dân, năm đó tai nạn trên biển cho bọn hần để lại thấm thiết trí nhớ cùng bi thống, lúc này khủng hoảng cũng liền càng thêm thực tế một ít. Bọn họ phổ biến nhận một loại cái nhìn là: Nào đó nguyên nhân đã quấy rầy ngũ yên ở vong linh trùng lý sóng thần chết vì tai nạn giả, bởi vậy quỷ hồn lại hiện thân, hướng đắc tội nó nhân thi lấy trừng phạt. Xét thấy Tiết hiếu hoa bình thường phẩm hạnh, hơn nữa hần là cái thứ nhất tử vong giả, trong nhà lại gặp hoạ hoạn, rất nhiều người nhận vì hần chính là chọc náo vong linh đắc tội khô đầu sỏ. Đối với chu Vĩnh Quý cùng đức bình tử, tắc không có gì làm người ta tin phục giải thích, nhất là đức bình, ngày thường có vô cùng tốt danh tiếng, hần chết đi để cho nhân mê hoặc cùng sợ hãi.

Sau này có người biết được đức bình là không hề giả dựa tiếp nhận rồi tử vong, vì thế một loại khác cách nói bắt đầu xuất hiện: Đức bình chết ở vong linh trùng tiền, kỳ thật là một loại tuần táng hành vi, mục đích là vì siêu độ này vô pháp ngũ yên quỷ hồn. Loại này cách nói không thể nghi ngờ có chứa trấn an nhân tâm tác dụng, bởi vậy nhanh chóng ở trên đảo truyền bá mở ra.

Đương nhiên, cũng có tương đương một phần, nhất là tuổi trẻ đảo dân, bọn họ đối quỷ thần cách nói cười nhạt.

Có người nhận làm cho này căn bản chính là cùng nhau tỉ mỉ bày ra liên hoàn giết người án, liên tượng trong phim tình tiết giống nhau, trên đảo nhất định là xuất hiện tâm lý biến thái nhưng trí lực cực cao sát nhân cuồng ma; Cũng có người nhận làm cho này căn bản đều là trùng hợp, Tiết hiều hoa ngã chết, chu Vĩnh Quý bệnh tim phát tác, đứcc bình viên tịch, này đó đều là bình thường sự tình, ít nhất ở trong mắt bọn họ, cũng không có vô cùng xác thực chứng cứ biểu hiện ba người là chết vào hắc giết. “Quý vọng pha” bóng đen truyền thuyết tựa hồ cũng không ở người trẻ tuổi lo lắng trong phạm vi, dù sao năm đó bóng đen xuất hiện khi, bọn họ còn nhỏ, đối này không có gì khắc sâu ấn tượng. Gần đây xuất hiện bóng đen? Kia chính là phó ngọc trụ lời nói của một bên, trên đảo cũng không có người thứ hai nhìn thấy qua.

Làm La Phi có chút chuyên chú chuyện thực là, ở hắc cùng với gần mười cái thôn trại hơn mười đảo dân nói chuyện với nhau trong quá trình, cực nhỏ có người đem lần này đẩy từ vong sự kiện cùng mộng thiếu huy đã đến liên hệ ở cùng nhau. Chỉ có cá biệt nhân nhắc tới “Ôm trẻ con nữ nhân” Cùng mộng thiếu huy quan hệ, nhưng là ngôn chi không tạc, tế hời dưới, nguyên lai cũng là theo tôn lão thái trong miệng nghe tới tin tức.

Này thuyết minh trên đảo cơ hồ không người nào biết phát sinh ở còn nhỏ mộng thiếu huy trên người kia đoạn chuyện cũ [đương nhiên, không bài trừ có người biết nhưng cố ý giấu diếm]. Bởi vậy, nếu muốn thông qua rộng khắp hỏi thăm phương pháp truy tìm mê án manh mối liền trở nên có chút khó khăn. La Phi còn phải theo án kiện bản thân vào tay, ở vạch trần nhiều năm trước giấu kín đồng thời, đi phá giải này đẩy sự kiện trung đủ loại bí ẩn.

La Phi luôn luôn chuyển động đến sắc trời bắt đầu tối mới trở lại chỗ ở. Hắc nhìn nhìn biểu, hiện tại thời gian ước chừng là chạng vạng lục điểm, cũng không tính rất trễ. Khả trên đường về, đảo dân nhóm đều đã sớm đóng cửa ngụ lại, rất ít khi ở bên ngoài thấy người đi đường. Không thể nghi ngờ, một loạt sự kiện đã đối mọi người bình thường cuộc sống sinh ra ảnh hưởng.

Xuất phát từ sợ hãi trung nhân luôn có sợ hãi ban đêm đã đến.

Tính đứng lên, này chính là La Phi ở minh trạch trên đảo vượt qua thứ năm cái ban đêm . Tối nay, lại sẽ phát sinh chút cái gì đâu?

Chương 23 nửa đêm anh đề

Có lẽ là vì tiền một ngày vừa mới ngủ một cái no thấy, có lẽ là vì có nào đó bất an dự cảm, tóm lại, La Phi hôm nay buổi tối ngủ luôn luôn cũng không rất kiên định. Cho nên trong sân ngoài cửa truyền đến động tĩnh thời điểm, hấn lập tức liền tỉnh lại.

Có người đang ở gõ cửa, thanh âm hỗn độn mà dồn dập, La Phi trong lòng trầm xuống, ý thức được: Khẳng định lại có chuyện gì phát sinh .

Ở mặc quần áo đứng dậy đồng thời, hấn nhìn một chút thời gian: Rạng sáng một điểm mười lăm phân. Này nửa đêm đã đến khách sẽ là ai đâu?

Trong viện vang lên chủ nhân tôn phát siêu thanh âm:“Ai nha?”

“Là ta, huệ thông! Ta..... Ta tìm la cảnh quan!” Trả lời giả thanh âm ầm ầm phát run, hiển nhiên đang đứng ở sợ hãi trạng thái trung.

Tôn phát siêu mở ra viện môn, huệ thông một đầu đâm tiến vào. Sắc mặt hấn trắng bệch, đầu đầy đều là mồ hôi, đồng thời kịch liệt thở hào hển. Trán của hấn cùng hai tay đều dính bùn đất, quần áo cũng cắt qua vài chỗ, thoát nhìn chật vật không chịu nổi. Này hết thấy, hơn nữa trên mặt hấn cái loại này rõ ràng hoảng sợ biểu cảm, sử La Phi nhận không được đoán: Là có cái gì đáng sợ gì đó từng đuổi theo qua hấn, nhường hấn liều lĩnh chạy trốn tới nơi này.

“La..... La cảnh quan.” Nhìn thấy La Phi theo trong phòng xuất ra, huệ thông cảm xúc thoáng ổn định một ít, thờ hào hển nói,“Ra..... Đã xảy ra chuyện!”

La Phi mị mục ngưng thần:“Xảy ra chuyện gì?”

“Ta..... Ta không biết đó là cái gì, có..... Quý!” Tiểu hòa thượng nghĩ đến vừa rồi tình hình, lại trở nên hoang mang rối loạn trương trương, thậm chí có chút nói năng lộn xộn,“Cái kia..... Cái kia trẻ con, liên tang quân dũng đều bị nó dọa chạy!”

“Tốt lắm, người không nên gấp gáp.” La Phi thấy hấn là này trạng thái, đi lên phía trước đắp đôi phương đầu

vai, “Chúng ta tới trước trong phòng đi, sau đó lại nói.”

Ấm áp mà sáng ngời phòng ở cho huệ thông rất lớn cảm giác an toàn, tôn phát siêu ngã một ly nước ấm, nhường tiểu hòa thượng đoan ở trong tay. Cách vách môn thiếu huy nghe thấy động tĩnh sau, cũng đứng lên, đi đến La Phi trong phòng, mờ mịt xem này một màn.

“Đến nơi này sẽ không cần sợ hãi. Người chậm rãi nói, phát sinh chuyện gì? Ở nơi nào? Người thế nào lại hội ngộ thấy tang quân dừng?” La Phi tận lực dùng một loại bình thản ngữ khí hỏi đến.

“Ngay tại..... Tế đường lý.” Huệ thông hai tay nắm chặt ấm áp cốc nước, lấy lại bình tĩnh sau, bắt đầu từ đầu giảng thuật, “Tang quân dừng là ngày hôm qua ăn qua cơm chiều sau này đến tế đường. Hắn nói sợ ta buổi tối không dám ngủ, cho nên riêng đến ta. Ta lúc đó thật cao hứng, sau ốc đồ thi thể, trong viện lại là một khối chuyện ma quái mớ, ta một người quả thật phi thường sợ hãi. Có người cùng bạn, đương nhiên là câu còn không được sự tình. Ta vội vã thu thập xong giường, đem hắc hủ hạ thư thư phục phục, sợ hắn thay đổi đổi ý. Chúng ta sớm nằm xuống, nhưng không có lập tức ngủ, tang quân dừng luôn tìm ta tán gẫu, hỏi ta rất nhiều vấn đề.”

“Đều là chút vấn đề gì?” La Phi nhú mày, gặng hỏi trong đó chi tiết.

“Trên cơ bản đều là về sự phụ ta sự tình. Có vấn đề rất kỳ quái, hắn hỏi ta sự phụ có hay không nữ nhân tóc giả cái gì, còn hỏi sự phụ có phải hay không cùng người nào nữ nhân có lui tới, thật sự là mạo danh kỳ diệu, thậm chí có chút vô lễ.” Tiểu hòa thượng trên mặt lộ ra căm giận thần sắc, xem ra đức bình tuy rằng đã chết, nhưng hắn trong lòng vẫn cứ vẫn duy trì đối sự phụ tôn kính.

Này đó thật không có ra ngoài La Phi dự kiến, hắn gật gật đầu, tiếp tục hỏi: “Sau này đâu?”

“Sau này ta có chút tức giận, sẽ không rất quan tâm hắn. Hắn cũng dần dần ngừng khẩu, lại qua không bao lâu, ta liền đang ngủ.” Tiểu hòa thượng nói tới đây, bỗng nhiên dừng lại khẩu, đồng tử co rút lại, hai tay tắc theo bản năng xoa xoa tay trung cái cốc. La Phi lập tức ý thức được kế tiếp sẽ phát sinh một ít bất thường sự tình, vãn tai cùng đợi.

Huệ thông đem cái cốc tiến đến bên miệng, dùng sức uống một ngụm nước. Sau đó hắn rút cục cố lấy dũng khí, nói tiếp: “Ngủ hữu hảo vài cái giờ sau, cảm giác đã đến đêm khuya, ta đột nhiên mơ mơ màng màng nghe thấy có chút động tĩnh. Trợn mắt vừa thấy, phát hiện tang quân dừng không biết khi nào thì đứng lên, chính mở ra thông hướng sau ốc cửa phòng đi ra ngoài.

Hắn động tác rón ra rón rén, khẳng định là không nghĩ nhường ta phát giác. Khả hắn không biết ta ngủ nhất định khinh, hơi có chút động tĩnh sẽ tỉnh lại. Chờ hắn đi ra ngoài hơi có một hồi sau, ta cũng lặng lẽ xuống giường, miêu ở cạnh cửa, xuyên thấu qua khe cửa nhìn hắn kết quả muốn làm gì.

Ngay từ đầu ta lo lắng hắn hội đối sư phụ di thể có điều bất lợi, nhưng rất nhanh ta liền phát hiện chính mình hoàn toàn tưởng sai lầm rồi. Hắn theo quan tài bằng trải qua, chút chưa ngừng, trực tiếp đi tới hậu viện mộ địa trung. Hắn đầu tiên là đứng ở mộ bia tiền suy nghĩ chút cái gì, sau đó hắn đột nhiên làm ra một cái kỳ quái hành động.”

Lúc này mọi người tất cả đều ngừng thở, lặng lẽ xem huệ thông, dường như chính mình cũng người lạc vào cảnh giới kỳ lạ bình thường. Tiểu hòa thượng khẩn trương liếm liếm môi, sau đó bắt đầu miêu tả tang quân dừng cái kia động tác:“Hắn đem hai tay để ở tại mộ bia bên trái, sau đó cung thất lưng, đặt khởi chân, bắt đầu phát lực, giống tưởng đem mộ bia đẩy ngã.”

“Cái gì?” Tôn phát siêu nhin không được chen vào nói,“Kia mộ bia chỉ sợ có bảy tám trăm cân đi? Một người làm sao có thể thôi động?”

Mông thiếu huy cũng không giải lác đầu, hắn gặp qua cái kia mộ bia, hoàn toàn đồng ý tôn phát siêu quan điểm.

La Phi cũng không động thanh sắc, như cũ sáng ngời xem huệ thông:“Nói tiếp.”

“Bắt đầu ta cũng cảm thấy buồn bực, thậm chí cảm thấy người này có phải hay không có chút điên rồi? Khả tiếp càn kỳ quái sự tình phát sinh , kia mộ bia bị hắn dùng lực đẩy một hồi, cư nhiên thật sự động !”

“Hảo!” La Phi mạnh nhất phách ba chương, hưng phấn mà theo ghé tựa đứng lên, lập tức hắn về phía trước đi rồi một bước, liên tục truy vấn:“Kia mộ bia là thế nào động ? Động bao nhiêu? Sau này lại phát sinh cái gì?”

“Mộ bia cũng không có ngã xuống, hình như là..... Vòng vo đứng lên, vòng vo có sáu bảy mươi độ đi? Sau đó tang quân dừng dừng lại, thăm dò tựa hồ muốn nhìn chút cái gì. Đột nhiên, theo cái kia mộ trùng lý, truyền ra một trận trẻ con khóc ni non thanh!”

“Trẻ con khóc ni non?” Lần này liên La Phi cũng cảm thấy không thể tưởng tượng, giật mình ở tại nơi đó.

“Không sai, trẻ con khóc nỉ non.” Nói đến đương thời tình hình, huệ thông tuy rằng căn chặt răng nanh, nhưng thân thể vẫn là ở dửng không được run run, “Hơn nữa đây là ta mấy ngày hôm trước ở ban đêm thường thường mơ hồ nghe được thanh âm, nguyên lai..... Nó là từ mộ trùng lý vọng lại, trách không được luôn như có như không, lúc này đây, tang quân dừng khẳng định là đem mộ trùng mở ra, cho nên kia tiếng khóc rõ ràng truyền ra đến, chính là hiện tại cũng tốt giống còn đang ta bên tai vọng lại đâu!”

Tang quân dừng là đẩy ra nhất phiến thông hướng huyết của ngăm, điểm này, không riêng La Phi, chính là tôn phát siêu cùng mộng thiếu huy cũng đại khái ý thức được. Nhưng này đột nhiên xuất hiện trẻ con khóc nỉ non lại nhường mọi người trong lòng đều có chút sợ hãi, mộng thiếu huy sắc mặt trắng bệch, phản ứng càng xông ra.

La Phi lúc này chỉ lo xem huệ thông: “Kia khóc nỉ non thanh là cái dạng gì? Người có thể miêu tả một chút sao?”

“Chỉ có thể nói phi thường đáng sợ. Kia không phải trẻ con bình thường khóc náo, kia tiếng khóc cực kì thê lương, bi thảm, một chút một chút lôi kéo nhân tâm, mặc kệ ai nghe được, đều sẽ cảm thấy Mao Cốt Tàng Nhiên!”

Mộng thiếu huy cái trán chảy ra mồ hôi lạnh, vô lực dựa ở khung cửa thượng. Tôn phát siêu chú ý tới hấn dĩ thường, vội vàng tiến lên đỡ lấy hấn, thân thiết hỏi: “Người làm sao vậy?”

“Chính là cảm thấy thực sợ hãi..... Nhưng ta cũng không biết vì sao.” Mộng thiếu huy vừa nói, một bên xin giúp đỡ xem La Phi.

La Phi nhớ tới mộng thiếu huy trong mộng xuất hiện qua trẻ con, châm chọc một lát, đối tôn phát siêu nói: “Người trước dìu hấn về phòng của mình đi.”

Chờ tôn mộng hai người rời đi sau, La Phi tiếp tục hỏi huệ thông: “Sau này thế nào?”

“Ta bị kia thanh âm dọa choáng váng..... Không riêng gì ta, tang quân dừng cũng bị dọa choáng váng. Hấn liền tiếp lui về sau vài bước, đặt mộng ngồi xuống thượng. Sau đó hấn đứng lên, mắt mạng ra bên ngoài chạy, giống như trong mộ huyết tùy thời sẽ có quỷ quái đuổi theo ra đến giống nhau. Hấn như vậy nhất chạy, ta càng thêm sợ hãi, chỉ lo đi theo hấn hướng ngoài phòng chạy tới. Chúng ta cứ như vậy một trước một sau, mắt mạng bên đảo, chạy ra rất xa, kia thê lương tiếng khóc tựa hồ vẫn cứ ngay tại chúng ta phía sau cách đó không xa. Tang quân dừng chạy đến so với ta mau hơn, dần dần hấn đã không thấy tăm hơi bóng dáng. Ta chạy vài bước ngã nhất giao, chịu nhiều đau khổ, bởi vì cũng không biết nên đi nơi nào, cuối cùng sẽ ngơ ngác nơi này.” Tiểu hòa thượng kham kham nói xong, lại liên tiếp uống lên mấy mồm to thủy, tựa hồ này có trợ giúp vượt lên chính mình trong lòng sợ hãi.

Nghe xong huệ thông giảng thuật, La Phi tâm tình khó có thể bình tĩnh. Đầu tiên, hắn cảm thấy từng đợt xúc động cùng hưng phấn. Đối với thường xuyên phát sinh quý dị sự kiện, hắn không chút nào sợ hãi, trên thực tế, mỗi khi chuyện như vậy kiện phát sinh sau, hắn tổng có thể tìm được một ít liên tiếp chân tướng manh mối. Căn cứ hắn dự cảm, lúc này đây phát hiện càng mầu chót, rất nhiều hoang mang đem giải quyết dễ dàng. Đối với hắn mà nói, hiện tại phải làm đó là tự mình đi hiểu biết trực tiếp tình huống, mà hắn đối mặt hai lựa chọn: Đi tìm tang quân dừng hoặc là đi trước vong linh trùng thực địa khảo sát.

Một lát suy xét sau, La Phi làm ra quyết đoán: Phải đầu tiên tìm được tang quân dừng. Hắn không thể nhường loại tình huống này lại phát sinh: Manh mối vừa mới thò đầu ra, mà tương quan nhân lập tức liền gặp được bất trắc. Hơn nữa, làm một gã cảnh sát, người giám hộ nhóm sinh mệnh an toàn, thủy chung đều là chính mình hàng đầu chức trách. Nghĩ đến đây, hắn nhường tôn phát siêu trước an trí huệ thông nghỉ ngơi, chính mình lập tức lên đường, hướng tang quân dừng trong nhà tiến đến.

Một đường đi nhanh, nửa giờ sau, La Phi đi tới kia phiên tường cao rộng rãi trước cửa, hắn nâng tay ở ván cửa bên trên nặng nề mà gõ vài cái, chỉ chốc lát sau, liền có nhân vội vàng theo phòng trong đuổi ra, mở ra viện môn. La Phi nhận ra người tới đứng là tang quân dừng lão bà, chỉ thấy sắc mặt nàng lo âu, xem chính mình sưng sốt một chút: “La cảnh quan? Sao người lại tới đây?”

“Tang quân dừng ở sao?” La Phi cố không lên giải thích, một bên hỏi một bên hướng trong viện đi.

“Ồ!” Tang thê dẫn La Phi hướng phía đông nhà chính, kia gian phòng ở đèn sáng, cửa phòng cũng không quan, trên cửa sổ bóng người di động, thoạt nhìn bên trong không chỉ một người.

La Phi bước nhanh vào phòng, chỉ thấy cùng cửa phòng tương đối góc tường chỗ bãi một trương giường, tang quân dừng nhắm mắt nằm ở trên giường, tựa hồ đã lâm vào mê man. Một cái gần mười tuổi thiếu niên khoanh tay đứng ở trước giường, theo hắn tướng mạo thần thái phán đoán, hắn là tang quân dừng con. Có khác một người ngồi ở đầu giường ghé tựa, đang ở chuyên tâm cấp tang quân dừng bắt mạch. Nhìn thấy người này ở đây, La Phi trong lòng không khỏi nhất khoan —— hắn đứng là trên đảo đại phu lý đông.

Thẳng đến nhất mạch đem hoàn, lý đông mới quay sang, xung La Phi gật đầu đánh cái tiếp đón: “La cảnh quan, người cũng tới rồi?”

La Phi cũng không nói cái gì lời khách sáo, trực tiếp chỉ vào tang quân dừng hỏi: “Nhân thể nào?”

“Vừa rồi có chút phát sốt, thần trí mơ hồ, nói mê sảng. Ta cho hắn đánh hạ sốt châm cùng thuốc an thần, trước nhường hắn ngủ một giấc.” Lý đông thân thủ ở bệnh nhân trên trán cảm giác một chút nhiệt độ cơ thể, còn nói thêm, “Độ

âm lui, hẳn là không có gì vấn đề lớn.”

Một bên bệnh nhân người nhà nghe nói như thế, nhẹ nhàng thở ra. La Phi lại muốn tiếp hỏi:“Nguyên nhân bệnh là cái gì?”

Lí Đông nhìn xem tang quân dừng thê tử:“Người trước đem ta đến phía trước tình huống cấp la cảnh quan nói một lần đi.”

Nữ nhân gật gật đầu, sau đó nhất ngữ nhất thập từ đầu tự thuật:“Hôm nay ăn xong cơm chiều, nhà chúng ta lão tang nói là muốn tới tế đường bang đức bình thần thượng thủ linh, ta cũng không nghĩ nhiều, khiến cho hẳn đi, dù sao nhà chúng ta chuyện, bình thường cũng đều là hẳn định đoạt. Hơn nữa đức bình đã cứu lão tang mệnh.....”

“Đợi chút!” La Phi lập tức đánh gãy nàng,“Người nói đức bình đã cứu tang quân dừng mệnh, khi nào thì?”

“Chính là sóng thần kia hồi a. Chúng ta đôi bị đại nước trôi tan tác, ta vận khí tốt, ôm một cái đầu gối ngăn tù còn sống, lão tang là bị đức bình hóa một cái bè cứu lên đến .”

“Chu Vĩnh Quý, hẳn cũng là bị đức bình cứu , đúng hay không?” Tuy rằng cụ thể tình huống cũng không rõ ràng, nhưng La Phi đã sâu sắc cảm giác được mối ta giữa nhân vật liên hệ.

“Đúng vậy.” Đối phương trả lời chứng thực hẳn phán đoán.

“Trừ lần đó ra, hẳn còn đã cứu ai?” La Phi không ngừng nghĩ chút nào truy vấn.

“Kim Chấn Vũ. Mặt khác, còn giống như có một tiểu hài tử, kia đứa nhỏ ta sẽ không quen thuộc .”

“Không có người khác?”

“Không có.” Nữ nhân thực khẳng định trả lời,“Ta sau này cũng phiêu đến bọn họ tị nạn cái kia sườn núi, bị đức bình cứu nhân đều ở nơi đó gốc , là bọn họ vài cái.”

Đúng rồi! Đây vài người trong lúc đó rất cục cựa bị nào đó hợp logic liên hệ, đức bình, tang quân dũng, chu Vĩnh Quý, kim Chấn Vũ, môn thiếu huy, bọn họ ở sóng thần khi từng đứng ở cùng nhau, bọn họ cộng đồng chứng kiến kia đoạn bị che giấu chuyện cũ!

Tuy rằng còn khuy không đến sự kiện toàn cảnh, nhưng chân tướng đã có trời lên mặt nước xu thế. La Phi nói cho chính mình trước tình tảo lại, sau đó nhường nữ nhân tiếp phía trước trọng tâm đề tài tiếp tục đi xuống tự thuật.

“Lão tang đi rồi về sau, chúng ta nương lưỡng sớm liền nghỉ ngơi . Đại khái hai giờ tiền, hấn đột nhiên từ bên ngoài chạy trở về, đem viện môn đánh trúng âm âm. Ta chạy nhanh đứng dậy cho hấn mở cửa, chỉ thấy sắc mặt hấn trắng bệch, cả người đại hấn, chạy đến đều nhanh hư thoát . Ta bị hấn bộ dáng sợ tới mức không nhẹ, vội vàng đỡ lấy hấn, hỏi hấn là chuyện gì xảy ra. Hấn lại run run miệng, cái gì cũng nói không nên lời. Con ta nghe thấy động tĩnh xuất ra, giúp ta cùng nhau đem hấn sam đến trong phòng nằm xuống. Nằm xuống sau hấn liền bắt đầu hạt ồn ào, nói một ít mê sảng, ta cảm thấy không thích hợp, nhất sờ trán của hấn, chấy được dọa người! Vì thế chạy nhanh nhường con ta đi đem lí đông đại phu thỉnh đi lại.”

Nữ nhân vừa mới nói xong, không đợi La Phi đặt câu hỏi, lí đông đã ngay sau đó bổ sung thêm:“Ta đến có gần một giờ thôi? Vừa xong thời điểm, bệnh nhân cảm xúc thực không ổn định, hơn nữa bị vây bán hôn mê trạng thái, thường thường toát ra một hai câu mạc danh kỳ diệu lời nói. Ta cho hấn tiêm thuốc an thần sau, mới nhường hấn bình ổn xuống dưới. Căn cứ hấn đương thời biểu cảm cùng nói trong lời nói đến xem, hơn phân nửa là nhận đến nào đó kinh hách.”

“Hấn đều nói chút cái gì?” La Phi tương đối quan tâm vấn đề này.

“Thực thất thần, đông một câu, tây một câu .” Lí đông nhớ lại một lát, tổng kết một ít,“Có đôi khi hấn có vẻ thực sợ hãi, nói cái gì ‘Đừng đi theo ta!’, có đôi khi hấn lại một loại áy náy cùng hối hận ngữ khí nói ‘Ta không sai, không thể trách ta.....’, ăn, còn có cái gì ‘Ta không sợ người!’, khả hấn chính là ngoài miệng nói không sợ, ngữ khí lại phi thường tuyệt vọng.”

“Kia hấn phát sốt cũng là bởi vì chấn kinh dọa duyên có sao?”

“Cũng không thể hoàn toàn nói như vậy. Hấn từ bên ngoài về nhà khi kia đoạn bọn họ chạy vượt qua thân thể có khả năng thừa nhận cực hạn, hơn nữa, trong quá trình này, hấn còn nhận đến phong hàn. Bất quá, giống hấn loại tình huống này, trên tinh thần nhân tố phải nói là chính yếu , nói cách khác, có thể nhận vì hấn là bị dọa thành như vậy.”

Nghe lí đông nghiêm cần phân tích, La Phi cảm thấy phi thường vừa lòng. Tang quân dừng lão bà cùng con cho nhau nhìn xem, trên mặt thần sắc ký sợ hãi, lại xấu hổ. Bọn họ không rõ, chính mình thân nhân kết quả tao ngộ rồi cái gì đáng sợ trải qua, cư nhiên bị dọa ra tật xấu, mà loại sự tình này phát sinh ở “Minh trạch đảo dừng cảm nhất nhân” Trên người, không thể nghi ngờ càng tăng thêm một phần châm chọc ý tứ hàm xúc.

Lấy tang quân dừng hiện tại tình huống, đương nhiên vô pháp theo trong miệng hắn được đến cái gì. Cũng may hắn đã về tới trong nhà, có thân nhân trông coi chăm sóc, đồ không đến mức xuất hiện ngoài ý muốn. La Phi bước tiếp theo hành động tự nhiên là chạy tới tế đường hậu viện, đi biết rõ ràng tại kia cái mộ địa trung, đến cùng chôn dấu thể nào không bố bí mật.

“Người cần ở trong này làm bạn bệnh nhân sao?” La Phi hỏi lí đông.

“Tạm thời không cần. Hấn sốt cao đã lui, sẽ không lại có cái gì nguy hiểm. Phòng chừng hấn ít nhất ngủ đến hừng đông mới có thể tỉnh lại.”

“Tốt lắm. Ta hiện tại muốn tới tế đường đi, người đi gọi thượng kim Chấn Vũ, lập tức đến tế đường cùng ta sẽ hợp.” Nhìn đến lí đông mặt lộ mê hoặc, La Phi lại bổ sung một câu, “Chờ các người đến sau, ta lại nói cho người phát sinh cái gì.”

Chương 24 thám mộ

Bóng đêm thâm lãnh, sơn kính mê u, thỉnh thoảng có một hai tiếng dã thú bi hào truyền đến, hoặc xa hoặc gần, nan mịch này tung, tại như vậy trong hoàn cảnh độc tự chạy đi, La Phi trong lòng cũng khó miễn nổi lên một loại âm trầm cảm giác.

Vùng núi kia tòa tế đường lúc này bao phủ ở thâm đạm ánh trăng trung. Thông hướng ốc sau mộ địa tam phiên môn theo thứ tự mở rộng, tựa hồ đang ở chờ đợi người nào đã đến.

La Phi đi vào phòng ở. Tiền trong phòng vẫn cứ vẫn duy trì huệ thông cùng tang quân dừng đi vào giấc ngủ khi cảnh tượng: Chăn mở ra, nhất trần ngọn đèn để lại ở huệ thông đầu giường tiểu trên bàn.

La Phi tìm được diêm, đốt sáng lên kia trần ngọn đèn, hôn hồng ánh sáng ở trong phòng tràn ngập mở ra, ngọn đèn lúc sáng lúc tối, ở trên vách tường chiếu ra lay động bóng đen, ngược lại nhuộm đậm một loại biến hoá kỳ lạ khó dò không khí. La Phi đem ngọn đèn cầm ở trong tay, sau này ốc phương hướng đi đến, cùng vừa rồi chạy đi khi nhanh như chớp so sánh với, lúc này hấn cước bộ hiển nhiên khinh mạn rất nhiều, có phải hay không sợ đánh thức ngủ say trong bóng đêm một thứ gì đó đâu?

Đỗ ở phía sau trong phòng quan tài dưới ánh đèn lóe hắc hồng ánh sáng nhạt, Tiết hiểu hoa cùng đức bình tĩnh tĩnh nằm ở bên trong, tuy rằng bọn họ sớm không có hơi thở, lại đều mở to hai mắt nhìn, tựa hồ đã ở chú ý sắp chuyện đã xảy ra.

La Phi không có ở phía sau ốc làm gì lưu lại, giờ phút này hấn toàn bộ tâm tư đều tập trung ở tại hậu viện kia khối mộ , cái kia ngủ yên số ngàn sóng thần oan hồn vong linh trùng.

Chính tượng huệ thông miêu tả giống nhau, kia khối cao lớn mộ bia nghịch kim đồng hồ chuyển ra bảy mươi độ tả hữu, lộ ra mộ bia cái đáy một cái đen nhánh cái động khẩu. La Phi đứng ở mộ bia bàng, một cổ mốc ẩm ẩm khí đập vào mặt mà đến. Trong tay hấn ngọn đèn tựa hồ cũng nhận đến nào đó cảm ứng, đèn đuốc đột nhiên lác lư lóe ra đứng lên, chẳng lẽ nó cũng sẽ bởi vì sợ hãi mà run run sao?

La Phi thật sâu hít một hơi, hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm cái kia cái động khẩu, cho dù nơi này thật sự thông hướng đáng sợ địa ngục, hấn cũng muốn tìm tòi kết quả! Hấn đầu tiên quỳ rạp ở trên đất, xoay người thăm dò, đem ngọn đèn thân nhập cái động khẩu, ý đồ nhìn xem tình huống bên trong. Nhưng như vậy hấn chính là thấy một cái xuống phía dưới kéo dài thông đạo, ước chừng có một thước bao sâu, lập tức thông đạo liền quái loạn, thông hướng mộ trùng phương hướng. Mộ nội yên tĩnh một mảnh, đối ngoại giới động tĩnh cùng xem xét không có gì phản ứng.

La Phi quyết định trực tiếp hạ đến trong động đi. Cái động khẩu cũng không rộng mở, cận có thể cất chứa một người miễn cưỡng xuất nhập. Hắn đem ngọn đèn đặt ở cái động khẩu, hai tay chống mặt đất, chậm rãi đem nửa người dưới dò xét đi vào, làm cái động khẩu bên cạnh mau tiếp cận ngực vị trí khi, hắn lòng bàn chân nhất cứng rắn, thái đến trong động mặt đất.

La Phi đem ngọn đèn lấy đến trong động, sau đó ngồi xổm xuống, cả người miêu ở tại trong thông đạo. Lúc này hắn thấy rõ mộ bia kết cấu, nó cái bề thực tế là từ hai khối tảng đá cấu thành, cùng mộ bia tương liên bộ phận là một cái vòng tròn hình, này khối hình tròn tảng đá lại khảm bộ ở chôn ở bề mặt địa phương hình thạch tòa trung. La Phi từng bên ngoài bộ quan sát đến thạch tòa thượng hình tròn hoa văn, nhưng cũng không có nghĩ vậy sẽ là hai khối lẫn nhau tách ra tảng đá, hơn nữa có thể thôi động.

Ở thông đạo nội cùng tám bia đá tương phản phương hướng thượng, có một cao hơn nửa người địa phương hình cái động khẩu, hiển nhiên là thông hướng huyết bên trong. La Phi ngồi đi phía trước hoạt động hai bước, đỉnh đầu đột nhiên không có mặt đất trời buộc, toàn bộ không gian rộng mở trong sáng, hắn thực đã tiến nhập huyết!

Bởi vì La Phi thân thể luôn luôn bị vây di động trạng thái trung, cho nên ngọn đèn ánh lửa cũng chớp lên lợi hại, nhất thời thấy không rõ huyết nội tình hình. Hắn trước đứng lên, sau đó ngừng thở, vẫn không nhúc nhích, một lát sau, ngọn đèn rốt cục dần dần ổn định xuống dưới.

Ánh vào La Phi trong mắt là chính giữa vị trí một ngum quan tài, trên thực tế, trừ bỏ này khẩu quan tài, này cũng không tính tiểu nhân huyết không gian nội, không còn có bày biện gì này nọ, lại càng không gặp có người hoạt động tung tích.

Như vậy, nhiều lần ở nửa đêm truyền ra trẻ con khóc nỉ non, chính là theo này khẩu quan tài trung phát ra sao?

Quan tài sắc màu ảm đạm, mặt ngoài sơn đã cơ bản tan mất, bên cạnh chỗ thậm chí đã xuất hiện mục dấu vết, thoạt nhìn, nó đổ ở huyết trung đã có không ít năm đầu. La Phi chậm rãi đi đến quan tài tiền, đem ngọn đèn đổi đến tay trái, tay phải để ở quan tài tám che bên cạnh, sau đó trầm kiên phát lực, theo “Kèo kẹt” Một tiếng quái dị vang nhỏ, tám che chậm rãi hướng ra phía ngoài sườn hoạt khai.

Tám che một đầu hoạt động có nửa thước tả hữu, La Phi ngừng lại, hắn đem ngọn đèn tiến đến đã mở ra lỗ thùng thượng, hướng quan tài bên trong thăm.

Quan tài nội tình hình lập tức cùng phía trước xuất hiện qua chứa nhiều đòn đai liên hệ ở cùng một chỗ. La Phi ấn tượng đầu tiên là: Hắn thấy được một nữ nhân, ôm trẻ con nữ nhân!

Chính là cái cô gái này, cùng với nàng trong lòng ôm chặt cái kia trẻ con, sớm chết đi nhiều năm, bọn họ thi hài đã mục hầu như không còn, chỉ còn lại có xám trắng cốt cách.

La Phi là từ còn sót lại quần áo phán đoán quan tài nội người chết là một nữ tử, nàng năm đó sở mặc áo khoác hẳn là một cái váy dài. Trẻ con cốt cách tắc cuộn mình ở một cái mục rách nát tã lót trung, hẳn tư thái có vẻ phi thường thống khổ cùng bất lực, chưa dài mọc răng xỉ cái miệng nhỏ nhắn kiệt lực mở ra , tựa hồ đang ở phát ra làm nhân tâm quý bi đề. Nữ nhân tắc gấu ôm cái kia tã lót, hai cái trống rỗng hốc mắt cùng La Phi đối diện , tuy rằng hiện tại đã vô pháp đoán nàng tương kế ra chút cái gì, nhưng có thể tưởng tượng là, thẳng đến trước khi chết một khắc, nàng cũng không nguyện cùng chính mình đứa nhỏ tách ra.

Tuy rằng La Phi đã làm tốt lắm nguyên vẹn chuẩn bị tâm lý, nhưng trước mắt xuất hiện tình hình cùng “Quý vọng pha” truyền thuyết cùng với nửa đêm anh đề đồn đãi tương kết hợp, vẫn không khỏi nhường hẳn sinh ra một loại da đầu run lên cảm giác.

Nữ quỷ, trẻ con. Chẳng lẽ, đây là hắn muốn tìm kiếm đáp án sao?

Lược lấy lại bình tĩnh sau, La Phi đem ngọn đèn đặt ở một bên, sau đó đi đến quan tài một đầu khác, đem toàn bộ tấm che hoàn toàn đẩy ra, tà tựa vào quan tài một bên, để càng rõ ràng thấy rõ quan tài bên trong toàn cảnh.

Trải qua một phen cẩn thận khám tra, quan tài nội trừ bỏ này hai cụ thi hài, cũng không có khác có giá trị manh mối. Bất quá, ngay tại La Phi chuẩn bị đem tấm che một lần nữa về đến chỗ cũ thời điểm, hẳn chú ý tới một cái chi tiết: Nữ thi sở mặc váy dài phần eo lưu có một vòng đai lưng khâu, nhưng không thấy đai lưng tung tích. Hắn đột nhiên nghĩ đến cái gì, tạm thời đình chỉ động tác, theo trong túi lấy ra từng lặc ở đức bình cổ thượng kia căn mảnh vải. Tuy rằng ngọn đèn hôn ám, nhưng vẫn khả rõ ràng nhìn ra, vô luận theo tỉ lệ cùng chất liệu đi lên xem, này căn mảnh vải cùng thi hài trên người váy dài đều có kinh người tương tự chỗ.

Lại bốn nhân lúc này cũng sẽ minh bạch: Đề mà lặc từ đức bình mảnh vải, đúng là từng trát ở nữ xác chết thượng cấp váy!

Chương 25 phong ba tái khởi

La Phi trở lại chỗ ở thời điểm, sắc trời đã hơi hơi có chút trắng bệch. Hắn đơn giản rửa mặt một chút, lập tức lên giường nghỉ ngơi. Một đêm bốn ba ép buộc hắn quá, hắn quả thật có chút mệt mỏi, này sẽ ảnh hưởng đến hắn tư duy cùng năng lực phân tích. Hiện tại, hắn cần hảo hảo ngủ một giấc.

Này vừa ngủ dậy sau, sắc trời đã đại lượng. La Phi nhìn xem biểu, thời gian là buổi sáng hơn mười giờ. Hắn cũng không có lập tức đứng dậy, mà là nằm ở trên giường, nhắm mắt bắt đầu tưởng một ít này nọ. Đây là hắn ưa suy xét phương thức chi nhất, có thể lớn nhất hạn độ bài trừ ngoại giới sự vật quấy nhiễu, hết sức chăm chú cho tương quan tư duy. Hơn nữa, bị vây một loại vừa mới theo cảnh trong mơ trung khôi phục trạng thái khi, trong đầu khả năng hội bật ra một ít ngoài ý muốn cổ quái ý tưởng, mà này đó ý tưởng thường thường sẽ cho chính mình nào đó ngoài ý muốn nêu lên.

Liên tượng hiện tại, có lẽ là buồn ngủ chưa hết nguyên nhân. Hắn trong đầu có chút hỗn loạn, cũng không có hình thành cái gì có nghiêm mật logic tính ý nghĩ, xuất hiện chính là một bức một bức hình ảnh, hơn nữa thiên mã hành không thoát ra giả, qua lại va chạm.

Bỗng nhiên, hắn thấy được mộng thiếu huy trong mộng xuất hiện cái kia cảnh tượng, mẫu tử phân biệt, rơi lệ thành vũ; Bỗng nhiên, hắn tựa hồ lại về tới âm trầm khủng bố huyết trung, thật lâu nhìn chăm chăm kia phó thi hài; Bỗng nhiên, hắn dường như lại cùng phó ngọc trụ đối chỗ mà chỗ, đang nhìn xa kính lý thấy cái kia ‘Nữ quỷ’ lấy quỷ dị tư thế xoay quanh mà lên, biến mất ở rậm rạp cành lá trung.....

Lúc này, hắn đột nhiên trừng lớn mắt, bỗng chốc theo trên giường bắn lên, vừa mới đầu óc trung tránh qua hình ảnh nháy mắt có hợp logic giải thích. Hắn lại ngơ ngác ngồi có một hai mươi phút, tương quan ý nghĩ càng ngày càng rõ ràng. Đúng vậy, đúng vậy, nhất định là như vậy! Đây là hai điều tuyến, vượt qua thời không, hồ mặc kệ nhiều mà lại lẫn nhau liên hệ.

Rất nhiều chuyện tựa hồ đều có thể nói thông, đương nhiên, càng nhiều vấn đề còn cần tiến thêm một bước thăm dò cùng nghiệm chứng.

Việc này không nên chậm trễ, hắn lập tức mặc chỉnh tề, liên điểm tâm cũng cố không lên ăn, trực tiếp đi ra cửa.

Dựa theo tối hôm qua thám trước mộ ý nghĩ, hôm nay sáng sớm, hắn hẳn là đầu tiên đi tìm thức tỉnh tới được tang quân dừng, hỏi một ít tình huống. Nhưng hiện tại La Phi cải biến chủ ý. Căn cứ hắn phía trước kinh nghiệm, tang quân dừng vị tất sẽ ngoan ngoãn lộ ra chút cái gì, chẳng theo chính mình ý nghĩ đi trước vừa đi, chờ có thiết thực luận cứ sau ở hành hỏi, không thể nghi ngờ là đem bị động hóa thành chủ động một cái hảo phương pháp. Hơn nữa, căn cứ hắn hiện tại phán đoán, tang quân dừng đứng ở trong nhà, cũng không sẽ xuất hiện cái gì nguy hiểm.

La Phi đầu tiên tìm được lão Hồ, từ đặng đảo tới nay, hai người còn chưa có đã gặp mặt. Hiện tại hẳn có chút vấn đề cần lão Hồ đến giúp giải đáp, bởi vì đối phương làm kinh nghiệm phong phú thuyền lão đại, không thể nghi ngờ là minh trạch trên đảo đối thủy nhất hiểu biết nhân.

Nhìn thấy La Phi đã đến, lão Hồ có vẻ phi thường khách khí, hai người hàn huyên vài câu sau, La Phi đem ngôn ngữ dẫn hướng chính đề.

“Lão Hồ, ngươi cũng trải qua qua mười tám năm trước lần đó sóng thần đi?”

“Kia đương nhiên. Ta kỹ năng bơi tốt, như vậy sóng thần cũng không có thể nề hà được ta.” Lão Hồ đầu tiên là tự hào nói vài câu, sau đó trên mặt lại hiện ra một tia thương xót, “Bất quá này minh trạch đảo đã có thể thảm la, cả nhà đều chết hết, cũng có không ít đâu!”

“Vậy ngươi nói chết vì tai nạn giả thi thể có hay không khả năng bị xung thật sự cao?” La Phi châm chọc một chút, sợ lão Hồ ăn không ra ý tứ của hẳn, rõ ràng trực tiếp sáng tỏ hỏi, “Ta ý tứ là, kia ‘Quý vọng pha’ thượng bóng đen có phải hay không chính là bất tại trên cây chết vì tai nạn giả di thể?”

“Sẽ không. Đảo dân đều là ở tại chân núi thôn trại lý, bị chết đuối sau đầu tiên hội chìm vào đáy nước, chờ thi thể phao khai sau mới có thể nổi lên, khi đó nước biển đã lui, cho nên gặp nạn giả thi thể không có khả năng chạy đến như vậy cao địa phương.” Lão Hồ giải thích cùng tôn phát vượt mức vài ngày nói giống nhau, xem ra đạo lý này đối với này đó hàng năm ở tại bờ biển người đến nói là cái thực cơ bản thường thức.

La Phi gật gật đầu, sau đó lại đưa ra chính mình một cái thiết tưởng: “Nếu gặp nạn giả bản thân chính là ở chỗ cao bị chết đuối đâu? Kia thi thể tại hạ trầm trong quá trình có phải hay không còn có khả năng bị cây cối quải trụ, do đó ở nước biển lui bước khi ở lại trên sườn núi?”

Lão Hồ hiển nhiên không lo lắng qua vấn đề này, hẳn sững sốt một chút, sau đó nói: “Như thế có khả năng. Nhưng là sóng thần phát sinh thời điểm đúng là rạng sáng bốn năm giờ, ai sẽ như vậy từ lúc trên núi ngốc? Hơn nữa, nếu đã ở trên núi chỗ cao, bị chết đuối khả năng tính cơ hồ không có a.”

La Phi như có chút ngộ trầm tư một lát, sau đó bắt đầu hỏi chính mình quan tâm một cái khác vấn đề: “Đức bình thần thượng, chính là thường kiến, nghe nói hẳn ở sóng thần trung đã cứu một ít nhân, ngươi hẳn là biết đi?”

“Nghe nói qua. Đức bình nhưng là người tốt a, ai, chỉ tiếc người tốt không nhất định hữu hảo báo. Hắc cấp chết vì tai nạn giả thủ mười tám năm linh, cuối cùng cũng không minh bạch đã chết, thật sự là làm cho người ta vì hắc bất bình đâu.” Lão Hồ nói đến chuyện này, trên mặt toát ra một tia tiếc hận cùng bi thương.

“Hắc cứu người dùng cái kia bè, người gặp qua không có?”

“Đương nhiên gặp qua, chính là một cái thuyền gỗ thôi. Kia thuyền tiểu thật sự, chỉ có thể ở bờ biển biên phiêu nhất phiêu, điều điều ngư, sờ sờ vỏ sờ gì.”

“Y người xem, kia trên thuyền có thể tọa vài người.”

“Hai ba cái không sai biệt lắm thôi.”

“Mới hai ba cái? Bốn năm cá nhân tọa không xong sao?”

“Bốn năm cá nhân?” Lão Hồ bữu môi, “Cũng không nhất định hoàn toàn không thể tọa, khả thì phải là liều mạng, thuyền chính là không trầm, cũng tùy thời có phiên đổ nguy hiểm!”

Lão Hồ một phen nói vừa vặn có thể cùng La Phi mỗ ta thiết tưởng tượng ẩn hợp. Người sau lúc này vừa lòng đứng lên, đơn giản nói lời từ biệt sau, hướng về kế tiếp mục đích đi đến.

Hai mươi phút sau, La Phi đi tới chu Vĩnh Quý sinh tiền kinh doanh cái kia tiểu siêu thị, đây là trên đảo duy nhất một nhà bán lẻ các loại tạp hoá thương phẩm địa phương. Bởi vì chu Vĩnh Quý qua đời, quách quế chi này hai ngày đều không có đi lại, chỉ có tiểu tiểu nhị một người ở trong tiệm chuẩn bị.

Nhìn thấy La Phi đã đến, tiểu tiểu nhị vội vàng đón nhận tiền, cung kính hỏi: “La cảnh quan, ngài có chuyện gì? Hay là muốn mua chút gì?”

La Phi vô nghĩa không nói, thẳng nhập chủ đề: “Ta hỏi người điểm sự. Gần nhất vài ngày, đức bình có hay không đến mua qua này nọ?”

“Đã tới a, hần là bốn năm thiên phía trước đi.”

“Đều mua chút cái gì?”

“Chính là chút ăn uống . Cái gì bánh bích quy, bánh, nước khoáng linh tinh , cộng lại không hề thiếu đâu.”

La Phi gật gật đầu:“Ân —— tốt lắm, người vội vàng đi.” Nói xong câu đó, hần liền xoay người rời đi, chẳng lẽ hần vất vả đến đây một chuyến, muốn hỏi cái này hai cái lại đơn giản bất quá vấn đề sao?

La Phi trong lòng đã đại khái có sự tình một ít hình dáng, bao gồm mười tám năm trước ân tình cùng gần đây phát sinh đủ loại biến hoá kỳ lạ hiện tượng, tuy rằng một ít cụ thể chi tiết vẫn không rõ ràng, nhưng lúc này hần hoàn toàn có nắm chắc đi đối mặt tang quân dừng cùng kim Chấn Vũ, chọc thủng bọn họ nói dối.

Thời cơ đã thành thực, hết thảy nên có cái kết quả !

Tương đối mà nói, La Phi vẫn là cảm thấy tang quân dừng muốn càng dễ dàng đối phó một ít. Bởi vậy hần tiếp theo đúng mục tiêu chính là đến động rộng rãi phụ cận, đi tìm tang quân dừng.

Từ nhỏ siêu thị đi hướng động rộng rãi, xuyên qua chính Đông Phương hướng thôn, sau đó vượt qua “Quý vọng pha” Bằng sơn đạo, tới đảo nhỏ tây bán bộ phận. Thôn này từ La Phi đã qua nhiều lần, phi thường quen thuộc. Khả hôm nay hần vừa mới bước vào thôn trại, liền cảm thấy một loại không tầm thường không khí!

Chỉ thấy phần đông thôn dân tới lúc gấp rút vội vàng theo trong nhà đuổi ra, hướng tây nam biên đất trống chạy tới, thả trên mặt phần lớn có chứa sợ hãi thần sắc. Hần kinh ngạc giữ chặt một cái lớn tuổi phụ nữ, hỏi xảy ra chuyện gì.

““Quý vọng pha”! Cái kia nữ quý lại xuất hiện , chạy nhanh đi thấp nén hương đi, cầu nữ quý sớm ngày đầu thai, không cần lại tai họa trên đảo cư dân .” Phụ nữ nơm nớp lo sợ lại làm như có thật trả lời.

Này đột nhiên xuất hiện tình huống đại đại ra ngoài La Phi đoán trước, hần biết trong đó tất có kỳ quái, vội vàng đi theo mọi người bước nhanh đi đến kia phiên có thể thẳng điểu “Quý vọng pha” trên bãi đất trống. Quả nhiên, ngừng đầu vọng đi qua, ngay tại kia khối ung miệng trạng nham thạch phía trên, một bóng người mặt triều thôn trại phương hướng lẳng lẳng ngồi, theo thân hình xem, mơ hồ đúng là một cái ôm trẻ con nữ tử!

Trên bãi đất trống, không ít thôn dân đều ở nghỉ chân quan vọng, cũng có nhân điểm nổi lên hương khói, đang ở thành kính quỳ lạy!

La Phi đầu tiên là bỗng nhiên sợ run một lát, đột nhiên, hấn nghĩ tới cái gì, vội vàng hướng về cách đó không xa phó ngọc trụ gia chạy tới.

Phó ngọc trụ đương nhiên cũng nghe nói quỷ ảnh hiện thân sự tình, nhưng hấn không có dừng khí lại nhìn, cùng lão bà kinh hoảng bất an co rúm lại ở trong nhà, nhìn thấy La Phi đã đến, hấn cũng chỉ là mờ mịt nhìn đối phương liếc mắt một cái, trong đầu không biết ở lung tung tưởng chút cái gì.

“Kính viễn vọng đâu? Mau, cho ta kính viễn vọng!” La Phi sốt ruột nói.

Phó ngọc trụ lão bà coi như bình thường, nàng minh bạch La Phi dụng ý, chạy nhanh đem cái kia kính viễn vọng phiên xuất ra.

“Không, không thể nhìn nàng! Không thể nhìn!” Phó ngọc trụ vẫn cứ đắm chìm ở chính mình kia đoạn khủng bố giữa hồi ức, trừng thu hút tinh mờ mịt tự nói. La Phi bất chấp quan tâm hấn, tiếp nhận kính viễn vọng chạy ra khỏi phòng ở.

Khả hấn vẫn là chậm một bước, ngay tại hấn điều chỉnh tiêu cự, chuẩn bị nhất đồ cái kia “Quỷ ảnh” bộ mặt thật khi, đối phương lại đột nhiên lắc mình lung lay hạ xuống, trống rỗng theo đầu tiểu vách núi đen thượng tiêu thất! Đây một màn lặp tức lại ở hoảng loạn thôn dân trung khiến cho một trận thật lớn xôn xao.

Có vong linh trùng vết xe đổ, La Phi lúc này trong lòng sáng như tuyết. Ở “Quỷ vọng pha” trên vách đá, nhất định tồn tại chỗ cái giấu kín thông đạo, hơn phân nửa là sơn động linh tinh gì đó, chính là, này sơn động một chỗ khác nhập khẩu ở nơi nào đâu?

Cùng lúc đó, một cái nghi vấn ở thật sâu quấy nhiễu hấn, hấn nhú mày đứng lặng ở tại chỗ, đau khổ suy tư: Vì sao? Làm sao có thể ở ban ngày xuất hiện? Không tiếc mạo hiểm bại lộ nguy hiểm, nàng muốn làm cái gì?

La Phi nhất thời vô pháp cấp ra vấn đề này đáp án, chính là trong lòng trung ẩn ẩn dự cảm đã có chút không ổn.

Có lẽ không thể lại trì hoãn , phải mau chóng kết thúc này hết thấy. Hấn không lại lưu lại, hướng tang quân dừng trong nhà tiến đến.

Đến tang quân dừng gia, chỉ thấy viện môn đại khai, con hấn đang ở cửa mọi nơi nhìn quanh. La Phi một bên bước nhanh hướng trong viện đi, một bên lớn tiếng hỏi:“Phụ thân người tỉnh không có?”

Nghe thấy La Phi thanh âm, tang quân dừng thê tử từ trong ốc đón xuất ra, thường ở con phía trước trả lời:“Sáng sớm liền tỉnh, này thân thể còn chưa có khôi phục, lại chạy đi !”

“Cái gì?” La Phi trong giọng nói che giấu không được sốt ruột,“Kia hấn đi nơi nào?”

“Vừa rồi đông thôn đồn đãi đi lại nói ‘Quý vọng pha’ thượng xuất hiện nữ quý, hấn liền vội vã chạy đi nhìn.”

Đi đông thôn? Kia đồ không có cái gì nguy hiểm. La Phi lược nhẹ nhàng thở ra, khả mê hoặc còn đang:“Ta mới từ đông thôn trở về, thế nào dọc theo đường đi không gặp đến hấn?”

“Ba ta không có đi đông thôn, ta thấy ba ta là hướng động rộng rãi phương hướng đi .” Tang quân dừng con tiếp trả nói.

La Phi tâm bỗng nhiên căng thẳng, cái trán cư nhiên chảy ra mồ hôi lạnh. Lúc này hấn ý thức được, tại đây một hội hợp giao phong trung, chính mình hơn phân nửa vừa muốn thua!

Chương 26 quỷ dị độc sát

La Phi cơ hồ là một đường chạy vội, chạy tới động rộng rãi trung, khả hẩn thoát nhìn vẫn là muộn một bước.

Tang quân dừng đang từ cùng Thiên Khanh tương liên cái kia đại lỗ thủng trung lung lay thoáng động đi ra, hẩn tư thái liền tượng uống say rượu giống nhau, tùy thời có khả năng ngã sấp xuống không dậy nổi.

Thiên Khanh xuất khẩu chỗ thềm đá cách mặt đất có ba bốn Michael, hơn nữa không có người công cầu thang khả cung thượng hành, tuy rằng vách tường thể hai sườn hòn đá chằng chịt, leo lên cũng không phải thực chuyện khó khăn, nhưng hiện tại tình thế nguy cấp, La Phi không kịp nghĩ nhiều, chỉ có thể đứng ở thềm đá hạ hô to: “Người làm sao vậy? Cẩn thận dưới chân!”

Tang quân dừng tựa hồ nghe đến La Phi thanh âm, hẩn sững sốt một lát, sau đó dùng khăn khăn cổ hòng thét lên: “Nàng nói ta là người nhất gan..... Ta rất sợ chết, ta không phải, ta..... Ta là minh trạch trên đảo dừng cảm nhất nhân!” Hẩn thanh âm trầm thấp đáng sợ, mang theo nước nở cảm giác, ký như là ở biện giải, hoặc như là đang khóc tố, nhưng có một chút thực rõ ràng, này được xưng “Dừng cảm nhất nhân”, lúc này đang đứng ở một loại cực độ sợ hãi cùng tuyệt vọng trung.

“Nguy hiểm! Người trước ngực đừng nhúc nhích, chờ ta đi lên!” La Phi vừa nói, một bên đi đến thềm đá bàng, làm tốt leo lên chuẩn bị.

Khả tang quân dừng cảm xúc hiển nhiên đã không khống chế được, hẩn lại hoảng hoảng hốt đột nhiên về phía trước đi rồi hai bước, rốt cục dưới chân không còn, hướng về mặt đất thẳng ngã xuống tới.

La Phi xông về phía trước một bước, dùng hết toàn thân khí lực đi ngăn cản này từ trên trời giáng xuống trầm trọng thân thể. Theo “Phốc” nhất thanh muộn hưởng, hẩn chỉ cảm thấy trước mặt bỗng tối sầm, ngực như là bị nhân nặng nề mà chùy một chút, lập tức cả người ngã sấp xuống ở cứng rắn trên mặt, cả người cốt cách cơ hồ đều nhanh tán giá .

Sau một lúc lâu sau, La Phi mới hoãn qua thần, đem áp ở trên người bản thân thân thể nhẹ nhàng đẩy ra, sau đó nhẹ nhàng trợn mắt đứng lên. May mắn quần áo ăn mặc dày, nếu không chỉ sợ xương sườn cũng muốn bị chàng đoạn hai ba căn, dù là như thế, hiện tại các các đốt ngón tay chỗ cũng đau đến không nhẹ. Bất quá hẩn ăn này phiên khổ tựa hồ vật có sở tri: Truy hạ thềm đá tang quân dừng thoát nhìn hoàn hảo không tổn hao gì, không có nhận đến rõ ràng ngoại thương.

Nhưng không biết cái gì nguyên nhân, này cường tráng hán tử hiện tại lại nhắm chặt hai mắt, mất đi rồi thần trí. La Phi chạy nhanh bắt tay tìm được hán dưới mũi, tựa hồ vẫn có hơi thở. Thấy vậy tình hình, người trước chỉ có thể buông tha cho đối diện trường trực tiếp khảo sát, giả khởi tang quân dừng, giãy dựa hướng động rộng rãi ngoại đi đến.

Tang quân dừng thân cao thể trầm, lại bị vây hoàn toàn hôn mê trạng thái, giả hán hành tẩu cũng không phải là nhất kiện thoải mái sự tình. La Phi một đường bốn ba, thể lực nguyên bản sẽ không chừng, khổ ai đến động rộng rãi cái động khẩu, đã mệt sắp hư thoát bình thường. Cũng may lúc này, hán thấy lí đông chính dọc theo sơn đạo bước nhanh tới rồi.

Lí đông nguyên bản là tới cấp tang quân dừng chẩn đoán bệnh tình, kết quả nghe nói tang quân dừng cùng La Phi trước sau đi động rộng rãi, trong lòng hán lo lắng, liền cùng đi lại xem xét, quả nhiên gặp gỡ dị thường tình huống.

“La cảnh quan, đây là có chuyện gì?” Hán bước nhanh đi đến cái động khẩu, không yên bất an hỏi.

“Trước..... Trước đừng hỏi nhiều như vậy.” La Phi mồm to thở hỗn hển, “Người mau..... Nhìn xem, hán còn..... Còn có cứu không có?”

Lí đông đơn giản đem đem tang quân dừng mạch đập: “Còn có hơi thở, nhưng đã thực mỏng manh, ta cái hòm thuốc ở lại tang quân dừng gia, lập tức nâng đi qua cứu giúp.”

“Vậy chạy nhanh đi!” La Phi cắn răng khởi động thân mình, cùng lí đông một trước một sau đem tang quân dừng nâng lên, cũng may tang gia cách động rộng rãi cũng không xa, không vài phút, hai người liền đến mục.

Tang gia mẫu tử hai người phát hiện không đối, sớm đón tiến lên, mọi người ba chân bốn cẳng, đem tang quân dừng nâng đến đông ốc trên giường, lí đông lập tức mở ra cái hòm thuốc, lấy ra khám bệnh thiết bị triển khai cấp cứu, La Phi tắc mệt đến thảm hề hề, ngồi sững ở ghế tựa nửa ngày hoãn không đi tới.

Theo lí đông biểu cảm xem, tình huống tựa hồ càng ngày càng ác liệt, hán bận rộn có năm sáu phút, sau đó bắt đầu đờ đẫn, khoanh tay nhường ở tại một bên.

Tang thê ý thức được cái gì, chờ đợi xem lí đông, dùng một loại gần như cầu xin ngữ điệu nói: “Lí đại phu, người được cứu trợ cứu hán, ta van cầu người, người cứu cứu hán!”

Lí đông lại chỉ có thể ảm đạm trả lời: “Nhân đã qua đời..... Ta bất lực.....”

Kế tiếp nửa giờ, lí đông cùng La Phi đều đang vội Vu An phủ bị thống người nhà. Thật vất vả đem mẫu tử hai người khuyên cách hiện trường, bọn họ rốt cục có thể yên tĩnh đối tình tiết vụ án tiến hành một ít phân tích.

“Từ vong nguyên nhân là cái gì?” Đây là La Phi trước hết quan tâm vấn đề.

“Trúng độc.” Lí đông rất nắm chắc trả lời, “Hơn nữa trí độc vật chất chính là trên đảo dùng để diệt thử độc dược —— độc thử cường.”

“Người có thể khẳng định?” La Phi kinh ngạc xem lí đông, nhanh như vậy đối tử nhân làm ra như thế chính xác phán đoán, tựa hồ có chút bất khả tư nghị.

“Phi thường khẳng định —— bất quá, này chẳng phải ta có bao nhiêu lợi hại, mà là sự thật ngay tại trước mắt. Người tới xem nơi này.” Đang cấp cứu trong quá trình, lí đông đã chú ý tới một ít dị thường hiện tượng, hiện tại lại hướng La Phi nhất nhất vạch, hần đầu tiên dùng một cái cái nhíp tạo ra người chết lỗ mũi, “Nhìn đến bên trong mũi mao sao? Mặt trên dính màu trắng bột phấn, tuy rằng không nhiều lắm, nhưng vẫn là thực rõ ràng . Lại nhìn nơi này, chòm râu thượng, thậm chí trên môi cũng có, này đó bột phấn ta rất quen thuộc —— hơn nữa vừa rồi ta cũng làm đơn giản được vật xem xét —— đúng là độc thử cường.”

La Phi gật gật đầu, đối lí đông phân tích tỏ vẻ tán thành, sau đó hần không hiểu nắm bắt cảm: “Độc thử cường bột phấn làm sao có thể xuất hiện tại hần lỗ mũi cùng miệng đâu? Chẳng lẽ là có người bắt buộc hần nuốt phục?”

Rất nhanh, La Phi liền lắc đầu phủ định chính mình phán đoán, lấy tang quần dừng thể trạng, nếu muốn bắt buộc hần uống thuốc độc, chỉ sợ một hai cá nhân là khó có thể làm được .

Lí đông cũng buồn bực thẳng vò đầu. Theo lý thuyết, mặc kệ là làm phục vẫn là bị nhân đầu độc, độc dược đều muốn hòa tan ở trong nước hoặc là sẫm ở đồ ăn trung, tóm lại nên nhường uống thuốc độc giả khó có thể phát hiện mới đúng. Trí độc vật chất như thế rõ ràng xuất hiện tại người chết miệng mũi chỗ, như vậy quý dị trúng độc phương thức thật đúng là nghe những điều chưa hề nghe.

La Phi mang theo nghi vấn, tiến đến thi thể trước mặt cẩn thận quan sát, rất nhanh, hần lại có điều phát hiện, chỉ vào người chết cổ tay áo chờ chỗ đối lí đông nói: “Người xem nơi này, còn có hần vạt áo trước, tất khuỷu tay các đốt ngón tay, này đó địa phương cũng đều dính qua độc thử cường, chẳng qua bởi vì quần áo nhan sắc, không quá rõ ràng.

Ân, chúng ta vừa rồi chuyển nâng hần thời điểm, cũng sẽ chạm vào rơi xuống rất nhiều. Bất quá, nhìn kỹ vẫn là có thể phát hiện manh mối.”

Đích xác, ở La Phi vạch này trên vị trí, mơ hồ cũng lưu lại có độc thử cường bột phân dấu vết.

“Kỳ quái, kia hần đến cùng là thế nào trúng độc? Chẳng lẽ hần từng ghé vào nhất đồng lớn độc thử cường bạo mặt?” Lí đông nói chuyện khi mang theo tự giễu cười khổ, này phỏng đoán tuy rằng cùng độc vật lưu lại tình huống tương ăn khớp, nhưng là cũng quá khoa trương, hoàn toàn không hợp logic.

La Phi trầm mặc một lát, thấp giọng tự nói:“Xem ra nếu muốn tìm đến đáp án, nhất định được đến hiện trường nhìn vừa thấy.”

“Hiện trường? Hiện trường ở nơi nào?”

La Phi ánh mắt chớp động, liên tục nói ra hai cái danh:“Thiên Khanh, quý vọng pha!”

Không lâu “Quý ảnh” Theo “Quý vọng pha” Thượng biến mất thời điểm, La Phi đã hoài nghi sẽ có chỗ cái giấu kín sơn động cùng “Quý vọng pha” Tương liên, nhưng trong đó càng thêm kỹ càng tình huống lúc đó lại không thể nào đoán. Biết được tang quân dừng đi trước động rộng rãi sau, La Phi lập tức ý thức được, liên tiếp “Quý vọng pha” thông đạo nhập khẩu ngay tại động rộng rãi trung. Đồng thời, hần cũng minh bạch cái kia “Quý ảnh” Ở ban ngày xuất hiện dụng ý: Tang quân dừng làm động rộng rãi chủ nhân, tất nhiên biết thông hướng “Quý vọng pha” bí đạo, lúc hần biết được “Quý ảnh” Xuất hiện tin tức, thực khả năng hội đi trước xem xét, cái này cho đối phương xuống tay gia hại cơ hội.

Tuy rằng La Phi đẩy dời đi trong đó nhân quả quan hệ, nhưng hết thảy vẫn là dựa theo đối phương thiết tưởng hoàn thành, này làm hần cảm thấy cực độ ảo não. Hần vốn tưởng rằng chính mình đã khống chế kết thúc mặt, nắm chắc thắng lợi nắm, khả đúng là loại này khinh địch tâm lý nhượng đối phương lại đắc thủ. Theo trên điểm này mà nói, tang quân dừng tử vong không thể nghi ngờ sẽ làm La Phi rơi vào một loại thật sâu tự trách.

Theo một cái khác góc độ lo lắng, đối thủ biểu hiện lại nhượng La Phi âm thầm khâm phục. Cho tới bây giờ, này thần bí “Quý ảnh” Không chỉ có từng bước tiên cơ, một lần lại một lần tinh chuẩn cắt đứt La Phi đang ở truy tìm manh mối, hơn nữa này thủ đoạn không thể không nói không khéo diệu: Nhắm vào thụ hại giả đều tự bất đồng tâm lý nhược điểm, phương thức các không giống nhau. Lần này hiện thân dụ dỗ, cũng chỉ có tang quân dừng hội vội vàng đi trước, mà này đó đều bị này chuẩn xác tính trung, tư duy chỉ kín đáo, làm người ta sinh ra.

Bất quá hôm nay hành động cũng làm đối thủ trả giá trầm trọng đại giới, ở rõ như ban ngày hạ xuất hiện, nàng bại lộ nhiều lắm gì đó. Nàng vì ngăn cản chân tướng bại lộ, cơ hồ đã đến liều lĩnh nông nổi, này kết quả là vì sao? Là một loại cái dạng gì động lực ở chống đỡ giả nàng?

Áo nào, kính sợ, mê hoặc, đủ loại này đó cảm xúc đối La Phi đều chỉ biết khởi đến một cái hiệu quả: Càng thêm kích phát hấn ý chí chiến đấu. Hấn an bày lý đông tiếp tục nghiên cứu thi thể, chính mình tắc mang theo một bàn tay điện, đi trước động rộng rãi nội Thiên Khanh, thực địa điều tra này nan giải câu đó.

Tiến vào Thiên Khanh nhập khẩu sau, La Phi phát hiện tình huống so với hấn tưởng tượng muốn phức tạp một ít. Trừ bỏ một cái thẳng tắp hướng lên trên thông đạo ngoại, hố nội còn có hai cái thiên nhiên hình thành cái động khẩu, sâu thẳm không biết thông hướng nơi nào. Cũng may La Phi phương hướng cảm luôn luôn không kém, hấn tĩnh hạ tâm tĩnh tế phán đoán một hồi, cảm thấy bên tay phải cái động khẩu cũng có khả năng thông hướng “Quỷ vọng pha” Phương hướng, vì thế liền thò người ra đi đến tiến vào.

Trong động uốn lượn khúc chiết, khi xoay mình khi hoãn, nhưng tổng có thể cảm giác được có cái hướng về phía trước độ dốc. La Phi một đường tiền hành, khó khăn khi tay chân cùng sử dụng, tốc độ cũng là không chậm. Đi ra ước có hai ba trăm mét sau, thông đạo chậm rãi trở nên nhỏ hẹp, bắt đầu thượng khả xoay người hành tẩu, sau này liền chỉ có thể quỳ xuống đất bò sát, lại đi phía trước, chỉ thấy có nhất đoạn ngắn huyết động chỉ có miệng giếng bàn lớn nhỏ, nếu muốn thông qua, xem ra chỉ có thể phủ phục đi tới.

Như vậy khó khăn đương nhiên dọa không ngã La Phi, hấn bắt tay điện ngâm ở trong miệng, cúi người liền hướng trong động chui đi. Đi hai bước, chỉ cảm thấy tất khuỷu tay chỗ ẩn ẩn đau nhức, gò má cũng không tự chủ lau đọng tới lạnh lẽo thạch bích. Bỗng nhiên, hấn trong đầu linh quang vừa hiện, ý thức được cái gì vậy, hơn nữa lập tức toát ra một thân mồ hôi lạnh!

Ngay trong nháy mắt này, hấn minh bạch đối phương độc sát tang quân dũng phương thức, cũng cứu chính mình một cái tánh mạng.

Tang quân dũng không phải ghé vào nhất đồng lớn độc thử cường bạo mặt, mà là đi qua một đồng độc thử cường!

Hấn tất khuỷu tay, vạt áo trước, miệng mũi chờ dính có độc thử cường bộ vị, cũng đang là hiện tại chính mình cùng thạch bích tương tiếp xúc này thân thể bộ vị. Có thể tưởng tượng, độc vật chính là ở cùng loại bò sát trong quá trình cùng thụ hại giả sinh ra tiếp xúc!

La Phi vội vàng ngừng thờ, lấy đèn pin ở phụ cận trên thạch bích tìm tòi. Rất nhanh, hấn phát hiện ngay tại chính

mình cái trán tiền phương ba mươi cm tả hữu địa phương, tát một mảnh màu trắng bột phấn, này đó bột phấn hiển nhiên đã bị nhân xúc động qua, có hướng hai đoạn khuếch tán dấu vết.

La Phi trái tim dồn dập nhảy lên , âm thầm nói một tiếng: Nguy hiểm thật! Kia đôi màu trắng bột phấn tự nhiên chính là trí tang quân dừng từ địa độc thử cường . Nếu chính mình không phải trước đó có điều cảnh giác, một đường lập tức phủ phục đi qua, nhất định cũng sẽ đem đại lượng trí mạng độc phấn hút vào miệng mũi!

Đem độc thử cường rơi tại như vậy tát kinh chi đạo thượng, nhường sót ruột đi trước giả ở hô hấp trong quá trình đem hút vào, như vậy hạ độc phương thức đích xác cao minh. Có thể nói, tang quân dừng bước vào này huyết động, cũng liền rào bước tiến lên quý môn quan. Mà La Phi chính mình, cũng là kham kham tìm được đường sống trong chỗ chết.

Bất quá kinh tâm rất nhiều, La Phi hiện tại đồ có thể tin tưởng đi đúng rồi đường. Hắn theo trong túi lấy ra tùy thân mang theo màu trắng bao tay, đem này bột phấn cẩn thận sưu tập đứng lên, tiếp hít sâu một hơi, nín thở đi qua kia phiến “Nguy hiểm khu”. Từ nay về sau huyết động lại dần dần mở rộng, đi rồi một trận, mơ hồ cảm giác có gió lạnh thổi qua, La Phi trong lòng vui vẻ, biết tiếp cận xuất khẩu .

Quả nhiên, ở quái qua một khúc rẽ sau, trong động xuất hiện một chút ánh sáng, lại đi một trận, ánh sáng càng ngày càng mạnh, cái động khẩu rốt cục xuất hiện tại trước mắt.

La Phi đi đến cái động khẩu chỗ, chỉ thấy chính mình vị trí địa phương là một mảnh bất ngờ vách núi, thăm dò nhìn lại, chính thấy chân núi đông thôn. Mà cái động khẩu phía dưới cách đó không xa, kia khối ưng miệng trạng nham thạch rõ ràng ở mục, nơi này đích xác chính là “Quý vọng pha”!

Một gốc cây lão thụ cắm rễ ở trong động, nhưng uốn lượn sinh trưởng, ương ngành thò người ra đến ngoài động dưới ánh mặt trời, hiển nhiên, đây là “Quý ảnh” Vừa rồi ngốc qua chặc .

Ngoài động gió biển gào thét mà qua, nham trên vách đá sinh trưởng dây mây theo gió thổi vắn vẹo , hiện tại vừa đúng che khuất kia khóa lão thụ. Trước mắt hết thấy đều ở nghiệm chứng La Phi trước đây đoán rằng.

Chính là cái kia quý ảnh lại không thấy tung tích, căn cứ tang quân dừng cuối cùng lời nói đến xem, hắn đồ từng cùng “Quý ảnh” Từng có gặp được, kia thần long gặp thu không thấy vĩ tên hiện tại đến cùng chạy đi nơi đâu đâu?

La Phi nghĩ tới Thiên Khanh lối vào một cái khác cái động khẩu, hiển nhiên, không đến nơi nào đây tìm kiếm một

phen, hẳn là sẽ không cam tâm .

Nửa giờ sau, La Phi đã xuất hiện tại một cái khác huyết động trung.

Cùng thông hướng “Quý vọng pha” huyết động tương phản, này huyết động độ dốc cũng là một đường đi xuống, thả thủy chung rộng mở dịch đi. Trên đường thậm chí còn ra hiện vài cái tượng phòng giống nhau “Tan sảnh”. Có “Tan sảnh” Nội lại sẽ xuất hiện một hai cái xá đầu đường, La Phi cũng không có tinh tế lo lắng, luôn tùy tiện lựa chọn một con đường tiếp tục đi xuống dưới, như vậy thất quả bát loan, cũng không biết đi rồi rất xa, đột nhiên trước mắt mở rộng, không ngờ đi tới một cái cực đại động rộng rãi trung.

La Phi đầu tiên là một trận kinh ngạc, chờ định ra thần nhìn kỹ, lại ý thức được này vẫn cứ là tang quân dũng phát hiện cái kia động rộng rãi, chẳng qua chính mình dạo qua một vòng, theo động rộng rãi cái đáy lại chui xuất ra. Lại nhìn quanh bốn phía, động rộng rãi trên vách núi đá, cùng loại cái động khẩu chừng hơn mười chỗ nhiều, La Phi ngơ ngác sợ run một lát, rốt cục trong lòng trung cười khổ một tiếng: Thì ra là thế.

Tại đây tòa sơn trong cơ thể bộ, lấy tang quân dũng phát hiện đại động rộng rãi vì trung tâm, không biết có bao nhiêu điều thông đạo cùng loại nhỏ động rộng rãi bốn phương thông suốt, lẫn nhau liên tiếp, hình thành một mảnh rắc rối phức tạp tự nhiên địa lý kỳ quan!

Nếu muốn tại như vậy thế giới trung tìm kiếm một cái trốn “Quý ảnh”, kia cơ hồ là không có khả năng sự tình. La Phi gất gao nhượng mảy, hẳn phải nghĩ ra rất tốt phương pháp mới được.

Chương 27 số mệnh khó thoát khỏi

“Quý vọng pha” Thượng phát sinh việc lạ cũng truyền đến mộng thiếu huy trong tai, chính là hấn đi trễ, không thể chính mắt thấy cái kia ôm trẻ con “Nữ quỷ”. Bất quá đứng ở “Quý vọng pha” Hạ, trông về phía xa kia phiên thê hàn bất ngờ thạch bích, mộng thiếu huy trong lòng lại sinh ra một loại không hiểu đề nén. Hoảng hốt trung, hấn tựa hồ cảm thấy có cái gì nhân đang cùng chính mình đối diện, kia ánh mắt là như thể phức tạp, tràn ngập bi thương, thê lương, bất đắc dĩ cùng tuyệt vọng.

Trở lại chỗ ở, mộng thiếu huy đem chính mình nhốt tại phòng trong, sau đó xuất ra kia bức họa. Họa trung tình hình nhường hấn lại về tới cảnh trong mơ trung cái kia cảnh tượng, hấn ở bên trong giấy dựa, cảm thụ được thống khổ cùng sợ hãi, nhưng vô pháp cởi bỏ trong đó mê hoặc.

Dần dần, nước mắt chảy ra hốc mắt hấn, đổ rào rào dừng ở giấy trên mặt, hấn thống khổ nhắm lại ánh mắt, mười ngón xoa vào tóc trung. Không biết qua bao lâu, một cái bàn tay to nhẹ nhàng khoát lên đầu vai hấn.

Mộng thiếu huy nâng lên hai mắt, chỉ thấy La Phi đang đứng ở bên mình, hơn nữa mở miệng nói: “Ta biết ngươi rất thống khổ, nhưng là, ta còn là cần hướng ngươi hiểu biết một ít này nọ..... Là liên quan đến ngươi nội tâm cảm giác, hi vọng ngươi không cần giấu diếm, chi tiết nói với ta.”

Mộng thiếu huy không tiếng động gật gật đầu.

“Cái kia ở ngươi trong mộng xuất hiện trẻ con, làm ngươi nghĩ đến hấn thời điểm, sẽ có cái gì cảm giác?”

“Ta nói rồi, ta phi thường chán ghét hấn.”

“Có bao nhiêu chán ghét?” La Phi nheo lại mắt tiếp tục hỏi, “Chán ghét đến oán hận nông nổi sao? Ngươi không đem hấn hoạch định trên giấy, có phải hay không hi vọng hấn căn bản là không có tồn tại qua?”

Mộng thiếu huy khóe mắt thống khổ run rẩy một chút, tuy rằng hấn không có trả lời cái gì, nhưng như vậy thái độ không thể nghi ngờ đó là cam chịu đối phương đoán.

La Phi nhẹ nhàng mà thờ dài một tiếng, xoay người muốn rời đi.

“La cảnh quan.” Mông thiếu huy đột nhiên gọi lại hấn, nhưng muốn nói lại thôi.

La Phi nhìn ra đối phương trong lòng suy nghĩ, quay đầu nói:“Yên tâm đi, ta sẽ cho ngươi một cái trả lời thuyết phục , chính là bây giờ còn không đến thời điểm.”

Mông thiếu huy gật gật đầu, sau đó hấn tựa hồ là lễ tiết tính hỏi một câu:“Vậy ngươi hiện tại muốn đi đâu?”

“Ta cùng kim Chấn Vũ hện xong rồi, muốn nói một sự tình.”

La Phi không có lừa mông thiếu huy, hấn quả thật thác lí đồng hện kim Chấn Vũ một mình gặp mặt, địa điểm đó là ở liên tiếp phát sinh hai khởi tử vong sự kiện động rộng rãi trung.

La Phi so với ước định thời gian mới đến 20 phút, hấn tình nguyện ở nơi đó nhiều chờ một lát, cũng không nguyện ý lại nhìn đến cái gì ngoài ý muốn tình huống phát sinh.

Kim Chấn Vũ tới cũng không tính quá muộn, hấn hôm nay mặc một thân xanh đen sắc miên phục, có vẻ phá lệ tinh thần. Đi vào động rộng rãi sau, hấn lập tức đi đến La Phi trước mặt, hai người tương đối nhi lập. Tại đây loại dưới tình huống, lời khách sáo tựa hồ đã không lại cần , bọn họ đều ở nhìn chăm chú vào đối phương, nghiền ngẫm lẫn nhau tâm lý.

Một lát sau, kim Chấn Vũ đầu tiên đánh vỡ trầm mặc:“La cảnh quan, vì sao muốn ước ở đây gặp mặt, hơn nữa, chỉ có chúng ta hai người?”

“Bởi vì ta muốn hỏi ngươi một ít vấn đề, mà vấn đề đáp án, có thể là ngươi không hy vọng hướng người khác đề cập .” La Phi bất động thanh sắc trả lời.

Kim Chấn Vũ bài trừ vẻ tươi cười:“Ngươi đây là cái gì ý tứ? Chẳng lẽ hoài nghi ta có cái gì ám muội riêng tư sao?”

“Không phải riêng tư, là gièm pha!” La Phi đột nhiên đề cao giọng, “Cùng nhau đủ để khảo vấn người lương tâm cùng đạo đức, cho người mười tám năm đến, luôn luôn vô pháp thoát khỏi áy náy cảm gièm pha!”

Kim Chấn Vũ tựa hồ bị La Phi như thế có sức bật thanh âm liên phát hoảng, hấn bất an mọi nơi nhìn quanh một lát, sau đó xấu hổ nói: “Ta..... Ta không rõ người đang nói chút cái gì.”

“Được rồi. Vậy để cho ta tới giải thích cho người nghe.” La Phi dùng ánh mắt nhìn gần đối phương, “Theo chỗ nào nói lên đâu? Đúng rồi, ta là bởi vì ‘Quý vọng pha’ truyền thuyết mà đến, chúng ta trước hết nói chuyện phương diện này bí mật đi. Cái kia ở mười tám năm trước thần bí xuất hiện, lại thần bí biến mất ‘Quý ảnh’, người không biết đó là cái gì sao?”

Kim Chấn Vũ tượng bị cái gì vậy trạc một chút dường như, hai mắt mạnh co rụt lại, sau đó hỏi ngược lại: “Người nói đó là cái gì?”

“Thi thể, một đôi mẫu anh thi thể! Kia đôi mẫu tử bị bắt tại ‘Quý vọng pha’ tiền chắc thượng, không được ngủ yên. Cỡ nào bị thâm trường hợp, không phải sao? Thi thể tuy rằng đã bị nước biển phao thay đổi hình, nhưng mẫu thân ánh mắt lại trợn lên, ghi lại hạ năng ở trong cuộc sống cuối cùng một tia tình cảm. Người gặp qua kia ánh mắt đi? Cho tới bây giờ, nó có phải hay không vẫn cứ sẽ xuất hiện ở người trong mộng?” La Phi dùng hết toàn thân khí lực miêu tả kia phò đáng sợ trường hợp, động rộng rãi nội thậm chí sinh ra ong ong tiếng vang.

“Ta chưa thấy qua..... Không, ta căn bản không biết cái gì thi thể.” Kim Chấn Vũ có vẻ có chút hoảng loạn.

“Người gặp qua, không chỉ người, còn có chu Vĩnh Quý, đức bình, tang quân dũng. Bởi vì chính là các người thu thi! Phó ngọc trụ theo kính viễn vọng trông được đến này một màn. ‘Nữ quý’ dùng một loại quỷ dị tư thế xoay quanh mà lên, kia bất chính là có người ở dùng dây thừng đem thi thể hướng lên trên kéo sao? Lúc đó động rộng rãi còn chưa có khai phá, không có người biết thông hướng ‘Quý vọng pha’ bí đạo, nếu không, các người đồ đại cũng không tất phí nhiều như vậy trắc trở.” La Phi lược dừng một chút, lại tiếp đi xuống nói, “Bang nhân nhật xác là nhất kiện việc thiện, khả các người vì sao lại làm như thế lên lút? Vì giấu nhân hiệu biết, thậm chí cố ý sửa nhà một tòa vong linh trùng? Đảo dân nhóm đều cho rằng đó là một tòa không phần, trên thực tế đâu? Các người lưu tốt lắm ám khẩu, mục đích vì an trí này đôi mẫu tử di hài.”

Kim Chấn Vũ khó có thể tin tưởng mắt La Phi, trong miệng thì thảo tự nói: “Làm sao có thể? Không có khả năng..... Không có khả năng.....” Cũng không biết là nói này sự không có khả năng phát sinh, vẫn là nhận vì La Phi không có khả năng biết đến nhiều như vậy.

Nhường đối phương không hề tư tưởng chuẩn bị, một lần công phá này tâm lý phòng tuyến, đây đúng là La Phi

muốn đạt tới hiệu quả, hẳn không ngừng nghỉ chút nào bộ bước ép sát: “Nguyên nhân trong đó người đương nhiên sẽ không nói ra, vẫn là để cho ta tới trả lời đi. Bởi vì này đôi mẫu tử tử vong đúng là các người tạo thành ! Của các người ích kỷ, yếu đuối là như vậy đáng xấu hổ, như vậy thật đáng buồn! Các người căn bản không dám nhường thế nhân biết sự tình chân tướng, kia đem sử các người gặp vô tình phi nhô!”

“Không, không phải ta tạo thành Bọn họ tử, không phải ta lỗi.....” Kim Chấn Vũ lắc lắc đầu biện giải, sắc mặt của hắn trắng bệch, nói chuyện thanh âm như thể vô lực, có vẻ không hề lo lắng.

La Phi dùng lợi hại ánh mắt nhìn chằm chằm đối phương ánh mắt: “Không phải người lỗi? Làm cái kia bè quá tải, cần phải có một người đi xuống thời điểm, người đang làm cái gì? Bốn thân thể khỏe mạnh nam nhân tất cả đều là rất sợ chết hạng người, buộc mẫu tử gian sinh tử chia lìa —— trên đời còn có so với này càng làm cho nhân tâm toái sự tình sao?”

Kim Chấn Vũ thống khổ nức nở một tiếng, xoay người ngồi đi xuống, La Phi lời nói không thể nghi ngờ đánh trúng hấn đáy lòng yếu hại, mà đối phương như rồng giận bình thường âm lượng lại nhường hấn run run, không chỗ trốn.

“Tốt lắm, phải là người sám hối lúc. Nói với ta này chi tiết, nói với ta, lúc đó kết quả còn phát sinh cái gì!” La Phi súc súc chân khí, triển khai cuối cùng nhất kích, đồng thời hấn dựng thẳng nhĩ ngưng mắt, tựa hồ chú ý động rộng rãi nội sắp phát sinh mờ chuyện.

Kim Chấn Vũ đột nhiên ngẩng đầu, ngạc nhiên nhìn về phía La Phi phía sau chỗ cao nam vách tường, vẻ mặt kinh ngạc thần sắc: “Kia..... Đó là cái gì?”

La Phi trong lòng một tiếng thở nhẹ: Nàng đến ! Lập tức hấn quay đầu, theo kim Chấn Vũ ánh mắt phương hướng xem qua đi.

Khả nam vách tường trụ lùi , căn bản nhìn không thấy gì này nọ.

La Phi chính vì cảm kinh ngạc, chợt thấy sau đầu bị cái gì vậy trùng trùng đánh một chút, sau đó hấn trước mặt bỗng tối sầm, mất đi rồi tri giác.

Đối La Phi thì lấy trọng kích đúng là kim Chấn Vũ. Người trước khí thế bức nhân lời nói đã nhường hấn thật sự không đường thoái lui, mà hấn lại vô pháp nhận nhường kia đoạn cực không sáng rọi chuyện cũ bại lộ cho chúng cục diện, như vậy cơ hồ làm cho hấn mất đi sở theo đuổi hết thảy. Nhiều năm qua, hấn dè dặt cẩn thận, khắp nơi lưu ý, rốt cục ở

đảo dân tâm trung tạo khởi một cái chính trực, quả cảm, nhiệt tình cá nhân hình tượng. Sau này đại gia tuyển hấn vì thôn trường, hấn khô tâm kinh doanh, mình trạch đảo các phương diện kiến thiết đã sơ cụ môn quy. Hiện tại, đúng là hấn muốn đại thi quyền cước, thực hiện kế hoạch lớn chí khí thời khắc mấu chốt, mà nếu quả kia đoạn chuyện cũ bị vạch trần xuất ra, hấn lập tức sẽ gặp uy tín quét rác, sở hữu khát vọng lý tưởng cũng đều chỉ có thể hóa thành bọt nước .

Cho nên, làm La Phi ép tới hấn không thờ nổi thời điểm, hoàn toàn xuất phát từ trong nháy mắt bản năng phản ứng bùng nổ, hấn lựa chọn phản kích.

Nham trên vách đá nguyên bản liền không có xuất hiện gì này nọ, hấn chính là tưởng dẫn rời đi La Phi chú ý. Không nghĩ tới đối phương như thế dễ dàng thượng sàng khoái, điều này làm cho chính hấn đều có chút xuất hồ ý liệu. Thừa dịp La Phi không hề phòng bị thời điểm, kim Chấn Vũ nhặt lên một khối duẩn thạch, tạp hướng về phía hấn cái gáy.

Nhìn đến La Phi ngã xuống, kim Chấn Vũ về phía sau lui hai bước, trong tay duẩn thạch cũng dừng ở thượng. Hiển nhiên, hấn cũng bị chính mình xúc động hạ hành vi sợ hãi. Nhưng gần sau một lát, ở một loại “Một không làm, hai không dứt” bỏ mạng tâm tính hạ, hấn một lần nữa đem duẩn thạch nhặt lên, ánh mắt lộ ra hung quang, hướng về hôn mê trung La Phi đi đến.

Đúng lúc này, một bóng người theo động rộng rãi nội mỗ cái thêm đá sau vọt ra, tức giận quát lớn:“Dừng tay! Người..... Người không thể lại hại người!”

Kim Chấn Vũ liền phát hoảng, ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy người tới thân hình gầy, mặt trắng thể nhược, đúng là nhiều năm trước kia khởi sự kiện trung tâm nhân vật —— mộng thiếu huy.

Kim Chấn Vũ sửng sốt một lát, lập tức trên mặt xuất hiện một tia tươi cười quái dị, bình tĩnh tiếng nói nói:“Ta không phải hại nhân, ta là ở bang chính mình, cũng là ở giúp người..... Tin tưởng ta, giết hấn, đối chúng ta đều có ưu việt.”

“Không! Ta không cho phép ngươi thương tổn hấn.” Mộng thiếu huy ngữ khí không có gì thương lượng đường sống,“Ngươi nếu không dừng tay, ta muốn đi ra ngoài gọi người !”

“Vậy ngươi phải đi kêu đi.” Kim Chấn Vũ âm trầm nói. Sự tình đến tình trạng này, hấn đã không có gì đường lui, dứt khoát giờ lên duẩn thạch, hướng về mộng thiếu huy từng bước một ép tới.

Mộng thiếu huy nhìn thấy này phó tình hình, trong lòng âm thầm kêu khổ, thâm hối chính mình hiện thân tiền không

có quan sát hảo đường lui. Hiện tại kim Chấn Vũ đã đem thông hướng động rộng rãi cái động khẩu đường phong kín. Mà chính mình tay trời gà không chặt, cùng với như vậy một cái cùng hung cực ác nhân tính mệnh tướng bác, quả thực là không hề phần thắng. Dưới tình thế cấp bách, hấn đột nhiên xoay người, nhanh chạy vài bước, một đầu chui vào nham vách tường để sườn một cái huyết động trung.

Cái này kim Chấn Vũ đồ chợt ngăn ra. Hấn biết này đó nham trên vách đá huyết động uốn lượn khúc chiết, tứ thông bát liên, vội vàng xâm nhập, thực khả năng sẽ có lạc đường nguy hiểm. Nhưng trước mắt tình huống không chấp nhận được hấn nghĩ nhiều, hấn chỉ có thể khê cần môi, cũng theo vào.

Hướng huyết động nội chạy không có rất xa, trước mắt đã là hắc ám một mảnh, chỉ nghe thấy mông thiếu huy hoảng loạn tiếng bước chân tựa hồ ngay tại tiền phương cách đó không xa. Kim Chấn Vũ định định thần, thay đổi loại khẩu khí nói:“Ngươi đừng nữa chạy, bên trong hắc thật sự, có nguy hiểm. Ngươi xuất hiện đi, ta cam đoan không thương tổn các ngươi tốt lắm, ngươi muốn biết sự tình, ta cũng có thể nói cho ngươi.”

Khả mông thiếu huy căn bản không lên hấn làm, nghe được xuất ra, người trước đang ở kiệt lực hướng huyết động chỗ sâu sờ soạn mà đi.

Kim Chấn Vũ trong lòng trung âm thầm mắng vài câu, cũng chỉ có thể đỡ nham vách tường tiếp tục đi phía trước đuổi theo. Đi chưa được mấy bước, cái trán đột nhiên đánh vào một khối đột khởi trên tảng đá, đau đến hấn thẳng nhếch miệng. Trong lòng hấn hỏa khởi, cuồng loạn huy cánh tay, liều lĩnh điên chạy một đoạn, trên đường vài lần va chạm ngã sấp xuống, cũng không hề để ý.

Khả hấn bởi vậy, ngược lại rối loạn phương tác, chờ hấn một lần nữa dừng lại cước bộ khi, mới phát hiện đã nghe không thấy mông thiếu huy động tĩnh. Hấn âm thầm kêu khổ, trong lòng biết như vậy đi xuống cũng không phải biện pháp. Tha một lúc sau, chờ La Phi thức tỉnh đi lại, vậy toàn xong rồi. Cân nhắc một lát sau, hấn vẫn là quyết định về trước đến động rộng rãi trung, đem La Phi giải quyết xong lại nói.

Nhưng mà trở về đi rồi một đoạn, lại thủy chung không thấy được động rộng rãi nội phóng tới ánh sáng, đường ngược lại càng ngày càng gấp ghe hẹp hòi. Kim Chấn Vũ trong lòng đột nhiên cả kinh, nhớ mang máng truy mông thiếu huy khi đi lộ đó là xuống dốc, hiện tại vẫn cứ là xuống dốc, hiển nhiên, này chẳng phải trở về chính đồ!

Kim Chấn Vũ cường định trụ tâm thần, phân rõ phương hướng, sờ soạn đi trước. Lại đi rồi một hồi, bỗng nhiên dưới chân tích tích đất đất, vang lên tiếng nước. Bắt đầu hấn cũng không để ý, nhưng hai ba phút sau, dưới chân thủy càng ngày càng nhiều, nhưng lại không qua mắt cá chân.

Kim Chấn Vũ sừng sốt một lát, bỗng nhiên ý thức được cái gì,“Bá” một chút, toàn thân đều chảy ra mồ hôi lạnh!

Nguyên lai hắc bất tri bất giác trung, đã theo huyết động đi tới địa hạ, mà hiện tại đúng là thủy triều thời điểm, nước ngầm vị cũng đi theo dâng lên, rất nhanh sẽ đem này phiến huyết động bao phủ.

Cái này kim Chấn Vũ hoàn toàn rồi rắm, hắc ném xuống trong tay duẩn thạch, tượng không đầu ruồi bọ giống nhau ở hắc ám huyết động trung xông loạn loạn trát, nhưng phản phản phục phục, lại thủy chung tìm không thấy luôn luôn hướng lên trên lộ. Mực nước càng ngày càng cao, dần dần không qua hắc phần eo, lúc này hắc hành tẩu đã trở nên phi thường khó khăn. Rốt cục, ở sức cùng lực kiệt sau, hắc cuối cùng một tia cầu sinh dục vọng cũng phai mờ, chỉ có thể vô lực dựa ở lạnh lẽo nham trên vách đá, chờ đợi tận thế đã đến.

Thủy lạnh lẽo lạnh lẽo, hướng lên trên tràn qua. Này khiến cho hắc trí nhớ lại về tới mười tám năm phía trước, đồng dạng là lạnh lẽo thủy, đồng dạng là đối mặt tử vong uy hiếp khi tuyệt vọng cùng sợ hãi. Hết thủy giống một hồi số mệnh luân hồi, hắc rốt cục vẫn là vô pháp đào thoát.

Mười tám năm trước, nếu cho hắc một lần một lần nữa lựa chọn cơ hội, kia sau này sự tình lại hội thế nào đâu?

Hắc đã vô lực đi suy xét như thế phức tạp vấn đề, thủy đã không qua hắc cổ, bắt đầu rót vào hắc miệng mũi.

Hắc cuối cùng một tia thanh tỉnh cảm giác, chính là kia miệng đầy nước biển chua sót tư vị.

La Phi theo hôn mê trung tỉnh lại, cái gáy chỗ còn đang ẩn ẩn làm đau. Hắc a nhếch miệng, giật mình chung quanh, chỉ thấy chính mình thân ở động rộng rãi bên trong, bên cạnh còn lại là mộng thiếu huy kia trương thân thiết khuôn mặt.

“Đây là có chuyện gì? Người làm sao có thể ở trong này?” La Phi suy nghĩ về tới bị tập kích tiền, khả hắc còn không rất minh bạch đến cùng là ai cho tự bản thân nhất kích.

“Người là bị kim Chấn Vũ dùng duẩn thạch đánh choáng váng.” Mộng thiếu huy hướng đối phương giải thích đến, đối với sau một vấn đề, hắc bao nhiêu có chút xấu hổ, “Ta..... Ta là vụng trộm đi theo người tới được.”

La Phi ẩn ẩn minh bạch cái gì: “Người theo dõi ta?”

“Ta rất muốn biết này đáp án, cho nên..... Liền đi theo người đi lại. Người ngay từ đầu ở động rộng rãi nội đối tới

đổi lui, ta thừa dịp người không chú ý chạy vào, tránh ở một khối thềm đá mặt sau.” Nói đến chính mình này đó hành động, mông thiếu huy mặt lại có một chút vì đỏ lên, thoát nhìn pha ngược ngùng.

La Phi giãy dựa ngồi dậy, sờ sờ sau đầu thương chỗ:“Là kim Chấn Vũ đánh ta? Người kia đâu?”

“Hắn là cái rất xấu nhân. Hắn giống như muốn giết ngươi, sau này còn tưởng giết ta đâu.” Mông thiếu huy lộ ra tức giận thần sắc, sau đó chia chia cách đó không xa thạch bích,“Ta chạy trốn tới bên kia huyết động lý, hắn đi theo truy ta, đến bây giờ cũng không có xuất ra. Ta tưởng có thể là lạc đường thôi, trong đó đen tuyền , cái gì cũng nhìn không thấy.”

Nghe mông thiếu huy nói như vậy, La Phi đối đương thời tình hình đã minh bạch thất bát phân, nhin không được cười khổ một chút. Chính mình vốn là tưởng dẫn người kia xuất hiện, ai biết đem kim Chấn Vũ làm cho quá mau, nhưng lại phức tạp ra như vậy nhất vật che chắn sự. Mà mông thiếu huy sẽ cùng tung chính mình, lại nhường hắn vô cùng ngoài ý muốn. Bất quá lại nói tiếp, cũng là mông thiếu huy cứu chính mình một lần đâu.

“Ngươi không có ở bên trong lạc đường sao?” Cho dù là xuất phát từ lễ tiết, hắn hiện tại cũng hắn là quan tâm một chút ân nhân cứu mạng an nguy.

“Đương nhiên cũng lạc đường . Bất quá ——” Mông thiếu huy quay đầu, trên mặt hiển lộ ra đề nén không được vui sướng,“Cũng may có Kaka giúp ta.”

La Phi theo ánh mắt của hắn xem qua đi, quả nhiên, ở mông thiếu huy bên cạnh cách đó không xa, kia chỉ cần thất đã lâu hắc miêu chính bán nằm ở thượng, hết sức chuyên chú cùng một viên viên trượt đi hòn đá chơi đùa.

La Phi kinh ngạc nhíu mày:“Kaka? Người thế nào cùng nó ở cùng nhau ? Chẳng lẽ ——” Hắn kịp thời dừng lại khẩu, trong lòng âm thầm phủ định: Không có khả năng, không có khả năng .

Mông thiếu huy bắt đầu giảng thuật sự tình ngọn nguồn:“Lúc đó ta ở huyết động lý càng chạy càng sâu, đã hoàn toàn biện không rõ phương hướng. Bốn phía hắc ám một mảnh, bởi vì sợ hãi kim Chấn Vũ tìm được ta, ta lại không dám lớn tiếng kêu cứu. Đúng lúc này, ta bỗng nhiên phát hiện trong bóng đêm có một đôi xanh mượt ánh mắt ở trừng mắt ta. Bắt đầu ta liền phát hoảng, sau này nghe thấy quen thuộc kêu to thanh, mới ý thức đến cặp kia ánh mắt cư nhiên đến từ chính ta luôn luôn tại tìm kiếm Kaka.”

“Sau này ngươi liền đi theo Kaka tìm được xuất ra lộ?”

“Đúng vậy, Kaka nhưng là chỉ thông minh miêu mị. Ta nói thế nào lão hoa không thấy nó, nguyên lai nó luôn luôn tại động rộng rãi lý chơi đùa đâu. Hơn nữa khéo như vậy, hôm nay vừa vặn cứu chủ nhân mệnh.” Mông thiếu huy vừa nói, một bên đem Kaka vô cùng thân thiết ôm vào trong ngực, dùng cái mũi cọ nó đầu.

La Phi lại trong lòng sáng như tuyết, Kaka cũng không phải ngẫu nhiên xuất hiện tại nơi này, bất quá có một số việc, còn chưa tới hướng đôi phương nói rõ thời điểm, đồng thời, hắn còn phải quan tâm một cái khác vấn đề: “Kim Chấn Vũ có hay không hướng người nói cái gì đó?”

“Không có. Bất quá các người nói trong lời nói ta đều nghe thấy được.” Mông thiếu huy có chút âm trầm cúi thấp đầu xuống, “Xem ra người đã biết đến rồi rất nhiều việc? Khi nào thì có thể đem trước sau hết thảy đều nói với ta?”

“Trước không nóng nảy đi, có chút chi tiết ta còn không có biến thành rất minh bạch.” Khi nói chuyện, La Phi đã đứng dậy, “Chúng ta vẫn là trước đi ra ngoài đi, ta đã cảm giác được có chút bị đè nén.”

Chạng vạng thời gian, La Phi cùng lý đông tổ chức một ít đảo dân, mang theo chiếu sáng công cụ ở những kia huyết động trung đối mặt tích kim Chấn Vũ tiến hành rồi sưu tầm. Bất quá trong đó thông đạo kết cấu thật sự qua cho phức tạp, thất loạn bát liên, vụn vặt cơ hồ kéo dài gần toàn bộ sơn thể, hơn nữa còn có tương đương một phần ở địa hạ, hiện tại đang bị nước biển bao phủ. Đại gia bận việc gần một giờ, không hề thu hoạch, chỉ có thể tạm thời từ bỏ.

La Phi phi thường lo lắng kim Chấn Vũ cũng tạo ngộ rồi bắt trắc, kia ý nghĩa đối mười tám năm trước chuyện cũ, cuối cùng một cái cho biết đương sự cũng đã biến mất, nếu muốn triệt để cởi bỏ phù đầy bụi bí mật đem càng thêm khó khăn. Mà cái kia nhiều lần làm ác “Quý ảnh”, cũng liền viên mãn đạt thành nàng mục đích.

Vào đêm sau, La Phi được đến tin tức, bờ biển biên xuất hiện một ít dị thường tình huống, hắn lập tức hướng sự phát địa điểm tiến đến.

Chương 28 án kiện chân tướng

Bóng đêm đã thâm, động rộng rãi nội yên tĩnh một mảnh.

Bởi vì chủ nhân vừa mới qua đời, này động rộng rãi trước mắt bị vây không người quản lý trạng thái, trên vách động giắt đèn màu luôn luôn lượng, phát ra các loại nhan sắc u ám mê huyền quang mang.

Bỗng nhiên, một ít động tĩnh đánh vỡ trong động yên tĩnh. Tĩnh tế nghe tới, kia tựa hồ là nhân tiếng bước chân, kéo dài du hoãn, không có một điểm sinh khí, hiển nhiên, phát ra này tiếng vang nhân vừa mới gặp qua nào đó trầm trọng kiếp nạn.

Thanh âm là từ động rộng rãi quanh thân trên thạch bích một cái huyết động trung truyền đến, hơn nữa càng ngày càng rõ ràng, biểu hiện xuất ra nhân cũng cách động rộng rãi càng ngày càng gần. Rốt cục, theo hôn ám dưới ánh đèn bóng đen chợt lóe, đi một mình xuất động huyết, đi tới động rộng rãi trung.

Chỉ thấy người này toàn thân ướt sũng một mảnh, tóc tán loạn khoát lên tái nhợt khuôn mặt thượng, một thân thanh y thanh khổ, rõ ràng đúng là ở hắc ám huyết động trung bị lạc phương hướng kim Chấn Vũ!

Không biết hắn là thông qua cái gì phương pháp theo quán mãn nước biển huyết động trung tìm được đường sống trong chỗ chết, nhưng mặc kệ thế nào, lúc này kim Chấn Vũ đã sức cùng lực kiệt, đói khát, rét lạnh, sợ hãi đều ở tra tấn hắn. Hắn hơi hơi đánh run run, cung yêu cúi đầu, tựa hồ liên đem thân thể đứng thẳng khí lực cũng không có. Với hắn mà nói, mỗi về phía trước hành tẩu một bước đều có vẻ như vậy gian nan, thân thể hắn lung lay sắp đổ, tùy thời đều có té ngã khả năng.

Kim Chấn Vũ cứ như vậy giãy dụa, muốn hướng động rộng rãi xuất khẩu đi đến. Cũng không đi ra vài bước, hắn liền chống đỡ không được, quỳ rạp xuống đất thượng. Có thể là quán nhiều lắm nước biển duyên cớ, hắn hai tay đỡ mặt đất, bắt đầu lớn tiếng nôn mửa đứng lên. Kia thống khổ thanh âm ở động rộng rãi nội vọng lại, bất luận kẻ nào nghe thấy, đều sẽ không tự chủ được diễn sản sinh một loại thương hại.

Có cái gì này nọ bị này thanh âm kinh động, theo một trận tất tác rất nhỏ tế vang, một cái bóng đen xuất hiện tại phía bắc thiên phía trên huyết động lõi vào, nàng yên lặng đứng lặng, quan khán động rộng rãi nội gần đây phát sinh một màn.

Kim Chấn Vũ nôn chừng hai ba phút, này một phen ép buộc tựa hồ đem hắn còn sót lại thể lực tất cả đều tiêu hao

hầu như không còn . Trên thân kịch liệt lắc lư hai hạ sau, hấn rút cục ngã vào trên mặt đất, xem ra là hôn mê bất tỉnh.

Này ở buổi chiều thời gian còn hung thần ác sát, phân biệt sẽ đối La Phi cùng mộng thiếu huy thi triển sát thủ hán tử, hiện tại liền như vậy lẳng lẳng nằm sấp , cho dù là vừa vận học bước tiểu hải tử sẽ đối hấn bất lợi, hấn cũng không hề chống cự lực.

Nham trên vách đá bóng đen thiếu kiên nhẫn , nàng lẳng yên không một tiếng động đi đem xuống dưới, chậm rãi hướng về hôn mê trung kim Chấn Vũ đi đến. Một lát sau, nàng ở nam nhân bên cạnh ngồi xổm xuống, sau đó lượm ra tay phải trung nắm chặt một phen đao nhọn!

Đây là một phen phổ thông hoa quả đao, cũng không tính đặc biệt sắc bén, nhưng cũng đủ đem một cái vô pháp chống cự nhân trí vào chỗ chết !

Bóng đen nâng lên tay phải, đầu đao lóe hàn quang, sau đó nàng mạnh vẩy tay, đem hoa quả đao hướng về nam nhân cổ chỗ trát đi!

Liền tại đây chỉ mảnh treo chuông thời khắc, đã nửa ngày không cảm giác nam nhân lại đột nhiên nghiêng người, dị thường nhanh nhẹn cầm bóng đen tay phải thủ đoạn, hấn nắm ngón tay tượng thiết trao giống nhau dùng sức, lập tức nường đối phương không thể động đậy.

Bóng đen kinh hô một tiếng:“A! Thế nào là người?”

“Ta, không nghĩ tới đi? Mà ta lại sớm biết là người , điệp tử phi!” Nam nhân vừa nói, một bên bác khai tán loạn ở trên trán âm phát, lộ ra tướng mạo sẵn có, nguyên lai cũng là La Phi.

Mà này thân bí bóng đen, từng cùng La Phi từng có gặp mặt một lần, đúng là ở hoàng bình huyện cùng mộng thiếu huy cãi nhau chia tay điệp tử phi.

Lúc này điệp tử phi về mặt kinh ngạc thần sắc, nửa ngày nói không nên lời một câu đến, mà La Phi lại mang theo một loại đại công cáo thành thần nhiên cảm giác, cẩn thận đánh giá thu hút tiền cái cô gái này.

Cùng mấy ngày trước ở bui cục trung so sánh với, lúc này điệp tử phi rõ ràng gầy yếu rất nhiều, sắc mặt cũng

gặp tiểu tụy. Nàng tóc rối tung, trên quần áo tràn đầy vết bẩn, nhưng khuôn mặt lại vẫn cứ sạch sẽ trắng nõn. Bởi vì trong bóng đêm ngốc lâu lắm, nàng màu da có vẻ có chút bệnh trạng, trên người cũng tản mát ra thân nhiên mùi mốc, nhưng này hết thấy đều che giấu không được nàng trời sinh điểm lệ dung mạo cùng kia cổ lỗ lạc không đàn mê người khí chất.

Đối mặt La Phi ánh mắt, điệp tử phi ngược lại khôi phục bình tĩnh, nàng dùng một loại thân nhiên , lại không tha xâm phạm miệng nói:“Thực xin lỗi, mời người đem tay của ta buông ra.”

La Phi cũng không có nhiều lắm do dự liền đáp ứng đối phương yêu cầu. Trước mắt dưới tình huống, cái cô gái này cùng nàng trong tay tiểu đao thật sự đối chính mình cấu bắt thành gì uy hiếp.

“Ta rốt cục vẫn là thượng người làm, bại bởi người.” Diệp tử phi đứng lên, xoa bị niết đau nhức cổ tay, chua sót cười.

La Phi cũng đi theo đứng lên:“Ta biết buổi chiều động rộng rãi lý phát sinh hết thấy đều không có tránh được ánh mắt người. Kaka cũng là người thả ra đi cấp mộng thiếu huy dẫn đường . Kim Chấn Vũ đã chết đuối ở huyết động trung , kia huyết động cùng bờ biển tương liên, hắc thi thể vào đêm khi bị vọt đi lên. Vì thế ta thay quần áo của hắc, tới nơi này dẫn người mắc câu. Người khổ tâm chuẩn bị kỹ muốn che giấu trụ cái kia bí mật, kim Chấn Vũ bắt tử, người thủy chung vô pháp an tâm. Cho nên làm ta giả trang kim Chấn Vũ té xỉu khi, người là khẳng định sẽ không bỏ qua này tuyệt hảo xuống đi động hội . Ta nói đúng sao?”

“Người không cần phải nói nhiều như vậy, này đó ai đều muốn được đến. Hơn nữa người đã bắt được ta, ta muốn hướng người giấu điểm cái gì cũng không có ý nghĩa.” Diệp tử phi lạnh lùng trả lời, bất quá sắc mặt của nàng rất nhanh có điều hòa dịu,“Ta chính là không quá minh bạch, người làm sao có thể biết là ta?”

“Tóc, còn có miều.”

Diệp tử phi chau chau mày mao, hiển nhiên không rõ ý tưởng.

“Ta ở khâm liệm đức bình thi thể khi, ở Tiết hiệu hoa sau tai phát hiện nữ nhân tóc dài.” La Phi kỹ càng giải thích đến,“Phải biết rằng, Tiết hiệu hoa thi thể ta là cẩn thận khám nghiệm qua , này căn tóc dài lúc đó tuyệt đối không có. Kia liền chỉ có một loại khả năng: Tóc nguyên lai ngay tại trong quan tài, sau đó mới bởi vì vết máu dính vào Tiết hiệu hoa thi thể thượng. Kế tiếp sự tình liền dễ dàng suy đoán : Tại đây khẩu quan tài trang thi thể phía trước, từng có một nữ nhân ở bên trong nằm qua. Lúc này trên đảo xuất hiện một vị thần bí nữ nhân, không có người biết nàng là ai. Vì sao? Bởi vì nàng cười quan tài mà đến, hơn nữa chưa từng công khai xuất hiện qua. Nàng trốn ở vong linh trùng lý, chỉ tại đêm dài nhân tĩnh thời điểm mới xuất ra hoạt động. Hiển nhiên, tại đây chuyện thượng, đức bình thân nàng là cùng mưu, hắc phụ

trách cung cấp thủy cùng đồ ăn, hơn nữa nhấn chìm một ít ngoại giới tin tức, hẳn thậm chí còn tại huyết thượng cố ý mở thông khí lỗ nhỏ. Đương nhiên, chỉ bằng này đó ta còn không có thể khẳng định cái cô gái này chính là người, nhưng là vong linh trùng lý xuất hiện mèo kêu, hơn nữa này manh mối, vậy vậy là đủ rồi.”

Diệp tử phi hơi mê hoặc xem La Phi:“Người làm sao mà biết là mèo kêu? Rất nhiều người nhận vì là trẻ con khóc ni non, liên tang quân đều bị dọa chạy.”

“Rất đơn giản, vì vậy trên đảo không có trẻ con. Với ta mà nói, không có gì đó chính là tuyệt đối không tồn tại . Nhưng này trên đảo có một cái mắt tích miêu, miêu ở sợ hãi cùng sốt ruột trạng thái hạ, tiếng kêu cùng trẻ con khóc ni non phi thường tương tự. Cho nên ta đang nghe nói có anh đề xuất hiện thời điểm, lập tức liền liên tưởng đến miêu, này vừa vặn cũng giải thích Kaka mất tích. Kaka đối người xa lạ là thực không thân cận , nó nguyện ý đứng ở trong mộ huyết, kia ở bên trong làm bạn nó hơn phân nửa chính là nó chủ nhân . Chính là ta không quá minh bạch, vì sao người muốn dẫn Kaka đâu? Muốn nhường nó giả trang ôm ấp trung trẻ con sao?”

“Bởi vì nó thật sự quá nhạy cảm. Ta ở trên thuyền quan tài trung, còn có các người lần đầu tiên đến vong linh trùng, nó đều có dị thường biểu hiện. Tối hôm đó, ta đường đi thượng chặn đứng Tiết hiểu hoa thời điểm, nó cư nhiên chạy tới tìm được ta. Như vậy đi xuống ta sớm hay muộn hội bởi vì nó mà bại lộ , cho nên ta đành phải đem nó lưu tại bên người bản thân.”

“Khả cuối cùng vẫn là này con mèo bại lộ người. Bất quá ——” La Phi còn nói đến,“Nếu không phải nó đột nhiên đề kêu, lần đó tang quân cũng có lẽ liền phát hiện người bí mật .”

“Người cũng quá coi thường ta .” Diệp tử phi lạnh lùng trừng mắt nhìn La Phi liếc mắt một cái,“Nếu không phải Kaka hồng rồi ta hảo sự, tang quân cũng chỉ biết bị chết sớm hơn.”

La Phi lộ ra bất đắc dĩ cười khổ, hẳn tin tưởng đối phương chẳng phải đang nói mạnh miệng.

“Này rất sợ chết nhân, bọn họ căn bản là không phải đối thủ của ta.” Diệp tử phi trên mặt lúc này cũng ra hiện ra bất đắc dĩ biểu cảm,“Chính là người xuất hiện nhường sự tình trở nên phức tạp . Nói thật, ta lần đầu tiên nhìn thấy người thời điểm, liền cảm thấy một loại mãnh liệt bất an. Nếu không phải người, mong thiếu huy bản sẽ không đi đến minh trạch đảo; Nếu không phải người, này trên đảo cũng không tất yếu từ nhiều người như vậy.”

La Phi ngăn ra, lập tức liền minh bạch đối phương ý tứ. Chu Vĩnh Quý đám người bản thân cũng không nguyện kia đoạn chuyện cũ bị bại lộ xuất ra, theo nào đó trên ý nghĩa nói, là chính mình bám riết không tha truy tra kích thích đối phương giết người diệt khẩu ý niệm.

“Ta chẳng phải ở chi trích ngươi, ngươi là không có sai.” Gặp La Phi vẻ mặt có chút xấu hổ, điệp tử phi chủ động an ủi khởi đối phương, “Trên đảo mấy ngày qua phát sinh này một loạt sự tình, Tiết hiệu hoa mới là chân chính thủy làm dừng. Hẳn theo lá thư này thượng nhận ra phụ thân bút tích, sau đó tìm được năm đó bệnh án ghi lại, cũng bằng này thực thi dơ bản vợ vết tài sản hành vi. Lấy hẳn phẩm tính, loại này vợ vết tài sản sẽ là vô chừng mực. Cho nên trừ bỏ yếu đuối chu Vĩnh Quý, những người khác không có ngoại lệ cự tuyệt yêu cầu của hẳn.”

“Vì thế ngươi quyết định dùng phương thức của ngươi đến giải quyết vấn đề. Tiết hiệu hoa nguyện ý đi theo ngươi, kia hẳn cùng ngươi hẳn là tương đối quen thuộc?”

“Đương nhiên. Đây trên đảo nhân đều nhận thức ta. Cho nên ta mới vô pháp công khai cùng mông thiếu huy thượng đảo.” Theo điệp tử phi ngữ khí xem, nàng hiển nhiên cảm thấy La Phi vấn đề này có chút dư thừa, sau đó nàng còn nói đến, “Bắt đầu ta cũng không có nhất định muốn giết hẳn, ta ý đồ hướng hẳn thuyết minh một sự tình, cầu được hẳn lý giải. Khả hẳn cư nhiên đưa ra vô sỉ yêu cầu, còn động thủ động cước —— hẳn là tự tìm tử lộ.”

“Chu Vĩnh Quý thấy được ngươi cùng Tiết hiệu hoa cùng rời đi, điểm này ngươi không nghĩ tới đi? Ân, ngươi ôm Kaka, chu Vĩnh Quý vốn nhất gan, na hội tâm thần lại hoảng loạn, ở ban đêm dưới tình huống đem ngươi liên tưởng thành ôm trẻ con nữ nhân, cũng là hợp tình hợp lý.”

“Đây vô năng tên cho ngươi để lại nhiều lắm manh mối. Tiết hiệu hoa từ ngày thứ hai, bọn họ tụ ở cùng nhau thương lượng đối sách. Hừ, bọn họ một bên cho nhau ngờ vực, một bên muốn đem sự tình chân tướng giấu diếm đi qua. Mà ta biết, nếu chu Vĩnh Quý còn sống, hẳn khẳng định qua không được ngươi này nhất quan.”

“Bọn họ nhất định thảo luận thời gian rất lâu, cho nên thẳng đến đêm khuya, chu Vĩnh Quý mới bước trên về nhà lộ. Ngươi lợi dụng tâm lý của hẳn, giả dạng thành hẳn sợ hãi nhất gì đó, tạo thành hẳn đột phát bệnh tim mà chết. Bất quá, ngươi tránh ở trong mộ huyết, thế nào có thể kịp thời biết mới nhất động thái, sớm liền ở ‘Quý quên pha’ thượng đẳng hẳn?” Đây là La Phi chưa từng cười bỏ nghi vấn chi nhất.

“Cha ta trước tiên liền ly khai, hẳn căn bản không có hứng thú tham dự kia nhằm chán thảo luận. Phải biết rằng, ở toàn bộ sự kiện trung, chỉ có ta cùng hẳn suy nghĩ là nhất trí, hai chúng ta trong lúc đó thương lượng mới là có ý nghĩa.”

“Đúng vậy, đức bình chính là ngươi phụ thân.” La Phi đối vấn đề này cũng không kinh ngạc, “Làm ta phỏng đoán ra mộ người trong là ngươi sau, từng hỏi qua một ít đảo dân, biết đức bình có cái nữ nhi, bất quá vài năm trước liền rời đi minh trạch đảo.”

“Ta thành công hù chết chu Vĩnh Quý —— tang quân dừng nhưng lại hoài nghi là ta phụ thân ở giả trang nữ nhân, thật sự là buồn cười! Vốn tưởng rằng cái này sự tình liền không thể nào khả tra xét, đối với chúng ta vẫn là xem nhẹ

người. Người không chỉ có có sâu sắc thấy rõ lực cùng nghiêm cẩn tư duy logic, hơn nữa có một loại hiếm thấy tín niệm cùng nghị lực. Người ở rét lạnh gió biển trung chịu khổ một đêm, giải khai ‘Quý vọng pha’ thượng vật thể biến mất hiện tượng, khi đó chúng ta mới ý thức đến, người là một cái cớ nào đáng sợ đối thủ.”

Đối mặt điệp tử phi này phiên “Khen”, La Phi như trước vẫn duy trì vững vàng tâm tính, bất động thanh sắc nói: “Sau đó các người liền bày ra lần đó hiến tế, muốn đem sở hữu cho biết nhân đều độc chết, nhất lao vĩnh dật, ta nói không sai đi?”

Diệp tử phi nhẹ nhàng lắc đầu: “Chuyện này hoàn toàn là ta phụ thân chủ ý, cùng ta không có quan hệ. Bất quá kia thật là cái tốt lắm kế hoạch. Khả người cùng mộng thiếu huy cũng không thành từ trước đến nay, khiến cho hắn không thể không trên đường buông tha cho.”

“Có một chút người khả năng cũng không biết ——” La Phi nhắc nhở đối phương, “Tang quân dừng lúc đó cũng không có uống kia chén bổ thêm ‘Mỹ nhân mắt’ tịnh tâm trà.”

“Phải không?” Diệp tử phi hơi hơi có vẻ có chút kinh ngạc, lập tức khước miệng nàng lộ ra một tia đùa cợt cười yếu ớt, “Khả cuối cùng bởi vì trúng độc mà tử cố tình chính là hắn một cái, trên đời chuyện, nhân quả luân hồi, thật đúng là nói không rõ ràng.”

Tuy rằng trải qua mấy ngày vất vả đau khổ, lúc này lại thân ở khốn cảnh, nhưng điệp tử phi nói chuyện thực hoặc nhân mảy hoặc cười, vẫn cứ tản mát ra làm người ta khó có thể chống cự mị lực. La Phi trong lòng không khỏi âm thầm cảm khái: Chỉ sợ tang quân dừng đám người thế nào cũng sẽ không nghĩ đến, trí bọn họ vào chỗ chết, dĩ nhiên là như vậy một cái mỹ mạo văn nhược nữ tử.

Nghĩ đến tang quân dừng tử vong, có chuyện La Phi thoáng cảm thấy có chút kỳ quái: “Người làm sao có thể biết cái kia thông hướng ‘Quý vọng pha’ giấu kín huyết động?” Căn cứ hắn hiểu biết, tang quân dừng đối bí mật này che giấu rất khá, một phương diện, hắn đem Thiên Khanh làm chính mình huy hoàng sự tích một loại tượng trưng, không cho phép người khác chia sẻ; Về phương diện khác, kia huyết động cùng “Quý vọng pha” Tương liên, cũng quả thật phạm vào hắn đáy lòng nào đó kiêng kỵ.

“Kia cũng là Kaka công lao. Ta đem Tiết hiểu hoa thôi hạ đài cao, lần đầu tiên tự tay kết thúc một người sinh mệnh, cái loại này tư vị là không dễ chịu. Ta đầy đủ hoảng hốt năm sáu phút, trong quá trình này, Kaka tránh thác ta ôm ấp, nhảy lên vào cái kia huyết động. Ta đi theo nó một đường đi qua, cuối cùng phát hiện nhưng lại đi tới ‘Quý vọng pha’ thượng. Lúc đó ta quả thực tượng choáng váng giống nhau, chỉ cảm thấy rất nhiều chuyện, minh minh trung có lẽ thực sự thiên ý.”

“Vậy ngươi phụ thân đâu? Ngươi tự tay đem hắc lạc tử, chẳng lẽ này cũng là thiên ý sao?” Nói đến chuyện này, La Phi khẩu khí trở nên nghiêm khắc đứng lên.

Diệp tử phi nhìn La Phi liếc mắt một cái, không có chút áy náy cùng hoảng loạn, sau đó nàng bình tĩnh nói: “Ngươi vẫn là không biết tình huống. Nhiều năm như vậy đến, cha ta sớm xem phai nhạt sinh tử, nếu có thể bù lại năm đó phạm hạ cái kia sai lầm, tử vong với hắc mà nói thậm chí sẽ là một loại giải thoát. Kỳ thật hắc ở nước trà trung hạ độc khi, đã có từ ý, ngươi sau này đối hắc tiến hành ép hỏi, càng thêm kiên định hắc ý tưởng.”

“Kia hắc vì sao không tự sát, muốn từ ngươi tới động thủ?” La Phi vẫn là không quá lý giải.

“Chúng ta là muốn chế tạo ra một ít khó có thể giải thích hiện tượng, hơn nữa ‘Quý vọng pha’ truyền thuyết, này sẽ bị dọa trụ một ít nhân, cũng hi vọng có thể cản trở ngươi tiếp tục điều tra.”

“Mà ta là cái triệt để người theo thuyết vô thần.” La Phi tựa hồ có chút đối phương tiếu nuôi, “Các ngươi làm như vậy nếu không dọa không xong ta, ngược lại hội kích thích khởi ta hứng thú, hơn nữa, cũng để lại càng nhiều manh mối.”

“Đúng vậy, ngươi thủy chung đều là ta muốn đối mặt lớn nhất phiền toái.” Diệp tử phi thực thân nhiên thừa nhận, “Có khi ta thậm chí hội cảm thấy tuyệt vọng: Làm ngươi hạ quyết tâm muốn cởi bỏ mỡ cái bí mật thời điểm, tựa hồ không sao cái gì có thể ngăn cản được ngươi.”

“Cho dù ta không có bắt lấy ngươi, trên đảo mấy ngày nay đến phát sinh liên hoàn án kiện, ta cũng đều có thể đoán được cái tám chín phần mười. Nhưng đối với mười tám năm trước chuyện đã xảy ra, ta lại vẫn cứ có một chút mấu chốt địa phương tưởng không rõ ràng. Hiện tại, xin mời ngươi nói với ta đáp án đi, mong thiếu huy mấu thân thi thể vì sao sẽ xuất hiện ở ‘Quý vọng pha’ thượng? Phương diện này chi tiết, cũng chính là các ngươi cha và con gái lưỡng đau khổ muốn giấu diếm gì đó đi?” La Phi hai mắt lúc này lại phát ra một loại lợi hại quang mang, làm cho người ta vô pháp tránh né.

Diệp tử phi nhưng không có bởi vì đối phương ánh mắt mà tâm sinh kinh sợ, nàng nói chuyện khi thậm chí mang theo một loại đại công cáo thành thắng lợi cảm: “Kia chuyện đương sự, cũng chỉ còn lại ta một cái. Ta hao hết trắc trở muốn giấu diếm gì đó, có cái gì lý do muốn nói cho ngươi đâu?”

“Ngươi cũng là đương sự?” La Phi đầu tiên là kinh ngạc một chút, lập tức hiểu được, “Đúng rồi, ngươi là đức bình nữ nhi, cho nên tuy rằng ngươi đã ở hiện trường, nhưng là tang quân dũng tể tử cũng không thừa nhận vì đức bình ‘Cứu’ ngươi. Như vậy nhưng là rất tốt, ta nguyên lai nghĩ đến ngươi chính là từ phụ thân nơi đó nghe nói qua một ít tình huống, còn sợ ngươi thuật lại không rõ ràng đâu.”

“Đôi, ta biết hết thấy, mà ta sẽ không nói cho ngươi !” Diệp tử phi bị La Phi kia phó định liệu trước bộ dáng chọc giận, trợn tròn mắt nói đến, “Ta thà rằng tượng cha ta giống nhau chết đi, cũng muốn đem bí mật này bảo thủ đi xuống.”

“Đáng giá sao? Kết quả là cái dạng gì bí mật, cần trả giá nhiều như vậy sinh mệnh đại giới?” La Phi lắc lắc đầu, bao nhiêu có chút không hiểu. “Nếu ngươi liên từ vong đều không chỗ nào sợ hãi, còn có cái gì dạng chuyện cũ vô pháp đối mặt đâu?”

Diệp tử phi “Xuy” cười lạnh một tiếng: “Ngươi căn bản không biết tình huống, ngươi chính là thấy được một ít mặt ngoài gì đó. Ngươi cho là chúng ta cha và con gái đau khổ giấu diếm, là vì chính mình?”

Diệp tử phi kiêu ngạo ngẩng đầu, trong ánh mắt lộ ra khinh thường vẻ mặt, tựa hồ thảo luận loại đề tài này bản thân đó là đối chính mình một loại vũ nhục.

La Phi trong lòng vừa động: “Đó là vì ai? Mông thiếu huy?”

Nghe thế cái tên, diệp tử phi ánh mắt lập tức trở nên ôn nhu đứng lên: “Đúng vậy. Ta thương hắn, ta vì hắn làm nhiều như vậy, tuy rằng hắn sẽ không biết, nhưng ta vẫn cứ thật cao hứng. Ta sống ý nghĩa muốn nhường hắn qua hảo, này với ta mà nói so với bất cứ sự tình gì đều trọng yếu.”

La Phi nhẹ nhàng mà thờ dài: “Ta biết các ngươi trong lúc đó cảm tình. Mông thiếu huy từng hướng ta nói lên qua ngươi, hắn cũng phi thường phi thường yêu ngươi.”

Diệp tử phi khoe miệng lộ ra mỉm cười: “Điểm này căn bản không cần thiết ngươi nói, hơn nữa ngươi sẽ không minh bạch chúng ta yêu nhau kết quả sâu đậm. Bởi vì chúng ta trong tâm linh chỗ sâu nhất có như thế mãnh liệt cộng minh. Tại kia tròng sáng thần trung, chúng ta đều mất đi rồi mẫu thân. Ta vĩnh viễn quên không được bọn họ mẫu tử phân biệt khi tình hình, ta hiểu biết hắn nội tâm hết thấy, ta cỡ nào hi vọng có thể cả đời canh giữ ở hắn bên người, che chở hắn, không lại nhường hắn nhận đến gì thương tổn.”

Nàng đang nói này đoạn thoại thời điểm, mới đầu hoàn toàn là một cái đắm chìm ở tình yêu hạnh phúc trung nữ nhân, khả theo nhớ lại xuất hiện, nàng biểu cảm lại bắt đầu biến hóa, lộ ra rõ ràng bị thương cùng thương hại.

La Phi cũng nhận không được bị đối phương cảm xúc cảm nhiễm, khả hắn rất nhanh liền tránh thoát xuất ra, cảnh sát trời sinh chính nghĩa cùng sứ mệnh cảm một lần nữa ở trong lòng hắn chiếm cứ thượng phong. Hắn quyết định không lại vòng quanh, trực tiếp tiến vào thực chất tính trọng tâm đề tài.

“Người có thể bảo vệ cho cái kia bí mật, khả năng người có thể bảo vệ cho mấy ngày nay đến phạm hạ tội ác sao? Mông thiếu huy biết người giết nhân hành vi sau, hấn lại sẽ nghĩ sao? Hấn có thể tha thứ người sao? Người khổ tâm kinh doanh này hết thấy, lại là phù có thể đạt tới mong muốn hiệu quả đâu?” La Phi nói chuyện thanh âm không lớn, nhưng này liên tiếp vấn đề lại khí thế bức nhân.

Diệp tử phi hiển nhiên bị trạc trung đáy lòng yếu hại, thân thể của nàng mạnh run run một chút, nước mắt cũng tùy theo ngã nhào. Gần là trong nháy mắt, nàng liền biến thành một cái ốm yếu bất lực nữ nhân.

“Không, không thể cho hấn biết này đó.....” Nàng cầu xin khóc kể, “Ta vô pháp hướng hấn giải thích.....”

La Phi xem bộ dáng của nàng, trong lòng lại có chút lên men, đây là hấn lần đầu tiên đối thi ác giả sinh ra đồng dạng cảm xúc. Hấn thở dài một tiếng: “Mà lúc này đã là chậm quá..... Người làm qua chuyện, không có cách nào lại vẫn hỏi.

Diệp tử phi lâm vào thời gian dài trầm mặc, nàng cúi đầu, cắn chặt môi, ngẫu nhiên phát ra hai tiếng dề nén không được rất nhỏ nước nỡ.

La Phi không nói gì, chính là lẳng lặng chờ đợi. Hấn biết đối phương trong lòng đang có tình cảm ở kịch liệt xung đột, đồng thời, nàng đã ở gian nan làm khổ ta cân nhắc.

La Phi tin tưởng, sự tình hội hướng một cái hấn muốn kết quả.

Quả nhiên, diệp tử phi cuối cùng lấy định rồi mỗi cái chủ ý, nàng thật sâu hít vào một hơi, khống chế được chính mình cảm xúc, sau đó đối La Phi nói: “Được rồi, ta nói cho người từng phát sinh qua sự tình. Mà mục đích của ta, là hi vọng người ở tại giải này hết thấy sau, có thể giúp ta đem trung bí mật tiếp tục che giấu đi xuống. Có lẽ ta hiện tại lược thuật trọng điểm câu sẽ làm người cảm thấy buồn cười, thậm chí có chút hồn nhiên. Nhưng ta đã không có khác đường lui, chỉ hy vọng người hội hướng chúng ta cha và con gái giống nhau, đối một cái đứa nhỏ bi thảm gặp được sinh ra cũng đủ đồng tình. Sau đó người hội làm ra tương ứng nhượng bộ hoặc là thỏa hiệp. Cha ta nói qua, người là có chính nghĩa nhân, người sẽ không cự tuyệt ta thỉnh cầu, phải không?”

Diệp tử phi trọn to ánh mắt đen láy xem La Phi, cặp kia trong ánh mắt lệ quang chớp động, tràn ngập bi ai cùng khẩn cầu. Cho dù là thiết nhân tại như vậy dưới ánh mắt cũng vô pháp không nhuyển hạ quyết tâm.

La Phi không nói gì, hắ chính là vấh tai, bắt đầu lắng nghe đối phương giảng thuật.

Chương 29 nhân luân thảm kịch

Nhường chúng ta theo điệp tử phi giảng thuật, đem suy nghĩ chuyển tới mười tám năm trước, chuyển tới sóng thần phát sinh ngày nào đó.

Làm trên đảo tuyệt đại đa số nhân vẫn cứ bị vây trong lúc ngủ mơ thời điểm, một hồi ngập đầu tai ương đã hướng bọn họ tập đi lại. Lạnh lẽo nước biển đem thôn trại khắp khắp bao phủ, số lấy ngàn kể đảo dân chưa làm rõ ràng là chuyện gì xảy ra, sinh mệnh chi hòa đã bị vô tình dập tắt. May mắn tránh thoát thứ nhất ba kiếp nạn nhân hơn phân nửa ở trên đảo địa thế khá cao địa phương, bọn họ có cuộn tròn cư ở nóc nhà, có tắc ôm phập phình vật ở trong nước biển giãy dụa, mà lúc này mực nước còn đang không ngừng dâng lên, ma diệt bọn họ cầu sinh tin tưởng. Tại như vậy thiên tai hạ, nhân lực có vẻ như thế nhỏ bé, sinh mệnh cũng như thế yếu ớt, cơ hồ sở hữu nhân đều bị dọa phá đảm, chỉ có thể lạnh run khẩn cầu ông trời cứu liên.

Ngay tại một vòng phía trước, Vương Thành lâm thê tử vừa mới sinh hạ một gã nam anh. Bởi vì trẻ con tồn tại, mẫu thân ở buổi tối tổng vô pháp ngủ kiên định, cảnh này khiến nàng ở nước biển quán tiền trong trại tiền liền phát hiện dị trạng, vì thế nàng ôm ấp trẻ con, cùng còn nhỏ mộng thiếu huy cùng nhau kịp thời đi lên nóc nhà, do đó tránh cho đang ngủ bị nước biển cắn nuốt.

Vương Thành lâm đi thị trấn mua dục anh đồ dùng, bởi vì có việc trì hoãn, không thể hôm đó chạy về hải đảo, ngược lại tránh thoát này một kiếp. Đồng thời, mang theo hai cái hài tử cầu sinh trọng trách cũng áp ở một cái ốm yếu nữ tử đầu vai.

Vương Thành lâm thê tử —— tức mộng thiếu huy mẫu thân —— lúc đó có khả năng làm việc chính là ở nóc nhà thượng bất lực chờ đợi. Nước biển một điểm một điểm mạn đi lên, nàng chờ mong có người sẽ đến cứu bọn họ. Vừa mãn bảy tuổi mộng thiếu huy luôn luôn gắt gao giữ chặt mẫu thân vạt áo, đây là một cái đứa nhỏ giải quyết trong lòng sợ hãi khi đơn giản nhất phương thức.

Chỉ có cái kia trẻ con lúc này vẫn say sưa mà ngủ. Đối với này mộng Nhiên Bất biết thế sự tiểu sinh mệnh mà nói, mẫu thân ôm ấp đó là hết thấy, tại đây ở ngoài bất cứ sự tình gì tựa hồ đều cùng hần không chút nào tương quan.

Tại đây cái chờ đợi trong quá trình, thường có ôm trời nổi vật rơi xuống nước giả theo bọn họ trước mặt trải qua. Bọn họ sớm ở giãy dụa trung hao hết khí lực, sinh tồn hi vọng phi thường xa vời.

Dưới mái hiên trùng hợp có một căn lạng quần áo dùng sào trúc, mộng thiếu huy mẫu thân bắt nó lấy xuống dưới, coi đây là công cụ ý đồ nghĩ cách cứu viện này dựa vào tương đối gần rơi xuống nước giả. Nhiều lần trải qua gian nan sau, nàng đem ba người cứu thượng nóc nhà, này ba người đứng là kim Chấn Vũ, chu Vĩnh Quý cùng tang quân

dững.

Thường kiến chỗ thôn cơ hồ bị vây hải đảo thấp nhất chỗ, hấn trong nhà phòng ốc rất nhanh đã bị nước biển hoàn toàn nuốt hết. Thường kiến ý vào tốt kỹ năng bơi, kéo cùng mộng thiếu huy cùng tuổi nữ nhi bơi xuất ra. Lúc này trùng hợp có một cái tiểu bè bị vọt tới bọn họ trước mặt, hai người bơi vậy tìm được đường sống trong chỗ chết.

Nhưng thường kiến thê tử lại ở trong nước biển mất đi rồi bóng dáng, hấn hoa bè, sốt ruột nơi nơi tìm kiếm. Nhưng luôn luôn không có phát hiện thê tử tung tích, hấn chỉ có thể thay đổi phương hướng, hướng về phía an toàn sơn mạch cao chỗ vạch tới.

Tại đây cái trong quá trình, bọn họ trùng hợp trải qua mộng thiếu huy gia, phát hiện bị nhốt ở nóc nhà thượng, nguy ngập nguy cơ mọi người.

Cứu người sốt ruột thường thành lập khắc chạy đi lại. Sớm thất hồn lạc phách mọi người phía sau tiếp trước xông về phía trước bè. Cô mẫu nhược tử đương nhiên vô pháp cùng ba cái thanh tráng niên nam tử tranh chấp, chờ kim Chấn Vũ ba người tất cả đều ngồi vào chỗ của mình sau. Mẫu thân mới tìm được cơ hội đem mộng thiếu huy âm bè, nhưng là làm nàng ôm trẻ con tưởng đi lên khi, bè lại bởi vì vô pháp thừa nhận quá nhiều sức nặng mà ra hiện trầm xuống xu thế.

“Không thể trở lên , bè tiểu, ăn không tiêu, hội trầm !” Chu Vĩnh Quý cái thứ nhất thất kinh kêu lên.

Nữ nhân đành phải trước rút về đến nóc nhà, sau đó dùng xin giúp đỡ ánh mắt xem thường kiến, nàng biết, đối phương là này bè lúc này chủ nhân.

Thường kiến mềm lòng , hấn cùng với bè thượng mặt khác ba nam nhân thương lượng:“Các người ai trước đi xuống một chút, đem cái cô gái này thay đến, trong lòng nàng còn có đứa nhỏ đâu. Ta đem bọn họ đưa đến địa phương an toàn, lập tức sẽ trở lại tiếp người.”

Ba nam nhân lúc này lại tất cả đều xoay mặt đi, lặng không tiếng động. Bọn họ vừa mới theo quỷ môn quan già đưa xuất ra, xúc tua khả kịp từ vong đã tước đoạt bọn họ làm nam nhân dừng khí cùng ý thức trách nhiệm. Sau một lúc lâu sau, mới nghe thấy tang quân dừng ồm ồm nói một câu:“Người cũng là nam nhân, người vì sao không đi xuống?”

Thường kiến tức giận đến sắc mặt trắng bệch. Đích xác, hấn cũng là nam nhân, như ở bình thường, hấn sẽ không chút do dự đem kia đôi mẫu tử thay bè, mà lúc này bè ngồi chính mình nữ nhi. Hấn vô pháp tưởng tượng chính mình sau khi rời khỏi, này đã mất đi mẫu thân đứa nhỏ nên thế nào đi đối mặt sau này nguy hiểm cùng đau khổ. Mà đối phương

nói ra như thế không nói đạo nghĩa lời nói, thường kiến hận không thể lập tức đem hấn hiên đến trong nước biển. Khả hấn biết chính mình phải khắc chế, đang lúc này, nếu phát sinh xung đột, kết quả chỉ có thể là ngọc thạch câu phần.

“Ai chờ cũng đều là chờ. Dù sao cũng phải có cái thứ tự trước sau đi?” Kim Chấn Vũ lúc này cũng mở miệng biểu lộ chính mình lập trường.

Mông thiếu huy mẫu thân hoàn toàn không nghĩ tới sẽ xuất hiện như vậy cục diện, nàng xem an tọa ở bè thượng kia ba nam nhân, trong mắt chớp động phần nộ cùng nhìn gần hỏa điểm.

“Ta thực không nên cứu các ngươi!” Nàng cơ hồ là cắn răng nói ra những lời này.

Kim Chấn Vũ đám người chính là cúi đầu tránh thoát nữ nhân ánh mắt. Ở bọn họ trong lòng đối nhau tồn khát vọng lúc này đã vượt qua hết thảy, bọn họ từ bỏ tôn nghiêm cùng liêm sỉ, thật sự không có dũng khí lại trở lại kia lạnh lẽo thấu xương trong nước biển.

Mông thiếu huy mẫu thân nhìn ra sáng khoái tiền thế cục, nếu muốn mẫu tử ba người cùng rời đi là không có khả năng. Nàng khế cắn môi, đem trong lòng trẻ con hướng thường kiến đưa qua đi:“Vậy cầu ngươi trước đem hấn mang đi đi, ta ở chỗ này chờ.”

Trẻ con đột nhiên ly khai mẫu thân ấm áp ôm ấp, lập tức lớn tiếng khóc nỉ non đứng lên. Nhưng thường kiến nhưng không có thân thủ đi tiếp, hấn khó xử nói:“Đứa nhỏ này ta không thể muốn, hấn chỉ có thể cùng ngươi ở cùng nhau, nếu không hấn là không có khả năng sống sót.”

Nữ nhân tâm trung rung mình, này trong đó đạo lý lại hết sức minh bạch: Nếu mẫu tử tách ra, trẻ con không có sữa mẹ, đồng dạng sống không được. Cùng với như thế, còn không bằng đem đứa nhỏ mang theo trên người, có lẽ còn có thể có khác sinh cơ.

Nữ nhân đành phải đem đứa nhỏ lại ôm hồi trong lòng, nghĩ tới cái này vừa mới xuất thế sinh mệnh chỉ có thể cùng chính mình giống nhau chờ đợi chưa biết vận mệnh, nàng nước mắt nhịn không được tràn mi mà ra. Mông thiếu huy lúc này đứng ở bè thượng, tay hấn vẫn cứ gắt gao lôi kéo mẫu thân, một bộ mờ mịt vô thố bộ dáng.

Lúc này, thường kiến đột nhiên toát ra một cái ý tưởng. Tại kia một khắc, hấn nhận vì cái này ý tưởng là chính xác, hợp lý, nhưng này ý tưởng tạo thành hậu quả lại nhường hấn từ nay về sau cả đời đều sống ở áy náy cùng tự trách trung.

“Như vậy đi, người trước mang theo trẻ con đi lên, đem này đại hài tử lưu lại.” Hấn nói, “Như vậy ít nhất có thể nhiều bảo trụ một cái tánh mạng.”

Nữ nhân ngây ngẩn cả người, này hai cái hài tử đều là trong lòng nàng thịt. Nhưng hiện tại phải đem trung một cái ở lại nguy hiểm hoàn cảnh, nghe qua, bỏ qua mông thiếu huy quả thật là càng thêm có lợi thực hiện. Khả năng lại như thế nào có thể ngoan quyết tâm đến đâu?

Ở nữ nhân thể khó xử trung, bề thượng mặt khác vài cái hành khách mất đi rồi kiên nhẫn.

“Ta xem phương pháp này rất tốt, trước hết như vậy làm đi!” Tang quân dừng vừa nói, một bên đem mông thiếu huy ôm hạ bề, “Người mau lên đây đi, đừng chậm trễ thời gian !”

Mông thiếu huy tượng cái không có sinh mệnh rồi gỗ, thượng bề, sau đó lại bị ôm xuống dưới, không hề lựa chọn quyền lợi.

Nữ nhân lại do dự một lát, cuối cùng, trên thuyền mọi người thúc giục cùng trong lòng trẻ con khóc nỉ non thúc đẩy nàng hạ quyết tâm. Nàng cúi người, đem mông thiếu huy gắt gao ôm vào trong lòng, rơi lệ như mưa: “Đứa nhỏ, người ở chỗ này chờ, mẹ một hồi sẽ tiếp người.....”

Mông thiếu huy đã mông lung dự cảm đến cái gì, mang theo khóc nức nở hô to: “Không, ta không cần lưu lại.....” Thẳng đến mẫu thân thượng bề, hấn vẫn cứ gắt gao giữ chặt mẫu thân góc áo, không chịu buông tay.

Nữ nhân lúc này đã ruột gan đứt từng khúc, nàng “Bùm” Một tiếng, quỳ rạp xuống kia mấy nam nhân trước mặt, khóc không thành tiếng: “Van cầu các người..... Không muốn cho chúng ta mẫu tử tách ra..... Van cầu các người!”

Khả năng cầu xin không có được đến gì đáp lại, thường kiến yên lặng thở dài một tiếng, cứng rắn khởi tâm, hoa động bề.

Mông thiếu huy khàn cả giọng khóc, nhưng hấn cùng mẫu thân trong lúc đó liên hệ rốt cục bị lạnh lẽo nước biển ngăn cách. Mẫu thân bắt đấm dĩ mà bị ai xem hấn, này một màn thật sâu khắc ở hấn trong đầu, nhưng hấn suốt đời khó có thể quên.

Nữ nhân khóc thảm, trẻ con khóc nỉ non, mông thiếu huy tê kêu, này đó thanh âm giao tạp, cấu thành trong cuộc sống để cho nhân tâm quý bị khúc, này thanh âm ở bao nhiêu năm sau vẫn cứ sẽ ở trên thuyền mọi người bên tai vang lên, khảo vấn bọn họ linh hồn.

Đến an toàn núi sau, thường thành lập khắc một người hoa bè, trở về tiếp mông thiếu huy. Lúc này sắc trời đã trắng bạch, phòng ốc sớm bị dâng lên nước biển bao phủ. May mắn là, mông thiếu huy ôm lấy một gốc cây pháp phên thân cây, may mắn thoát nạn, chính là trên trán hơn một đạo thật dài vết thương. Thường kiến đưa hấn cứu thượng bè, âm thầm may mắn mẫu tử chung có thể đoàn tụ. Hấn tuyệt sẽ không nghĩ đến, càng thêm thâm nhân luân bị kịch thượng ở phía sau cùng đội bọn họ.

Ở bè thượng, mông thiếu huy khóc suốt hô muốn mẹ, kia tiếng khóc đủ để cho bất luận kẻ nào tan nát cõi lòng. Mà khi thường kiến đem hấn mang theo cao, thật sự nhìn thấy mẫu thân thời điểm, hấn cũng không khóc. Cho dù bị mẹ gắt gao ôm vào trong ngực, trên mặt hấn cũng chỉ là xuất hiện một loại chờ đợi biểu cảm, hai mắt không hề sinh cơ, giống bao phủ một tầng hàn băng.

Con biển hóa nhường mẫu thân cảm thấy bất an, nhưng gặp lại vui sướng hòa tan hết thảy, nàng cũng không có ý thức được vừa rồi trải qua đã ở mông thiếu huy còn nhỏ tâm linh trung sinh ra thế nào ảnh hưởng.

Này một phen ép buộc nhường tất cả mọi người sức cùng lực kiệt, đến nơi tương đối an toàn sau, bọn họ thả lỏng xuống dưới, hoặc ý hoặc nằm, đều tự nghỉ ngơi. Mông thiếu huy mẫu thân cấp trẻ con uy nãi, đem hấn đỡ ngủ sau, chính mình cũng tiến nhập mộng đẹp. Mông thiếu huy tắc ngồi ở cách đó không xa nhìn chăm chú vào này hết thảy, lúc hấn ánh mắt lưu lại ở trẻ con trên người khi, bên trong bắt đầu dần hiện ra một ít làm nhân tâm hàn quang mang.

Hấn tuy rằng còn nhỏ, nhưng đã bắt đầu minh bạch lí lẽ. Ở trong lòng hấn, này trẻ con cướp đi mẫu thân đối hấn quan ái, hấn biết, ở vừa rồi sinh tử phân biệt thời khắc, đúng là bởi vì trẻ con tồn tại, mới khiến cho mẫu thân cuối cùng từ bỏ chính mình.

Hấn trong mắt chớp động ghen tị cùng bi ai, còn có vốn không nên tại đây cái tuổi xuất hiện thật sâu cảm hận.

Làm mẫu thân ngủ sau, hấn lặng lẽ đứng dậy, đem trẻ con bế dậy.

Đại gia đều thực mệt mỏi, không có người chú ý đến hấn này không bình thường động tác.

Hắn đi tới vách núi bên, nước biển đã không tới bắt ngờ vách núi, sau đó hắn hai tay buông lỏng, đem trẻ con ném đi xuống.

Mông thiếu huy vừa mới đem trẻ con ôm đi không lâu, mẫu thân đặc hữu miễn cảm khiến cho nàng tỉnh lại. Nàng mở to mắt, theo trẻ con khóc nỉ non danh vọng đi qua, vừa vịn thấy kia đáng sợ một màn.

Nữ nhân nhớ tiếc một tiếng, vọt tới vách núi bên, chỉ thấy trẻ con tã lót ở trong nước phiêu đảng, tùy thời có khả năng chìm xuống.

Nữ nhân phát ra một trận không thuộc mình nước nổ, nàng nhìn về phía bên cạnh mông thiếu huy, đứa nhỏ vẫn là về mặt đồ dẫn, tràn ngập xa lạ cảm. Nàng lòng đang nháy mắt bị tê nát, nàng minh bạch, chính mình đã đồng thời mất đi rồi hai cái con.

Lúc này, thường kiến đám người phát giác đến dị thường, đều xông tới.

“Đây là có chuyện gì?” Thường kiến kinh ngạc hỏi.

Nữ nhân không có trả lời, nàng quay đầu, dùng ánh mắt nhìn quét che mặt tiền này đó các nam nhân, kia ánh mắt lộ ra hơi lạnh thấu xương, giống hai thanh lợi hại đao nhỏ giống nhau, ở bọn họ trong lòng theo thứ tự oản qua. Sau đó nàng thả người nhảy, nhảy vào vách núi phía dưới trong nước biển.

Nàng ở trong nước tìm được chính mình đứa nhỏ, thẳng đến sinh mệnh cuối cùng một khắc, nàng vẫn cứ đem đứa nhỏ gắt gao ôm vào trong ngực.

Mẫu tử lưỡng di thể tại hạ trầm trong quá trình, bắt tại vách núi chạc thượng.

Này phiên vách núi, chính là ngày sau “Quý vọng pha”.

Mông thiếu huy từ đây trở nên không nói một lời, không có người biết hắn suy nghĩ cái gì, nếu luôn luôn như vậy đi xuống, hắn khi còn sống đều sẽ bị đáng sợ bóng ma bao phủ. Cũng may phụ thân trở về sau, dẫn hắn tìm được y thuật cao siêu Tiết đại phu, trải qua vài tháng trị liệu sau, mông thiếu huy quên rất nhiều này nọ, sau đó phụ tử lưỡng rời đi mình trạch đảo, mai danh ẩn tích, qua nổi lên hoàn toàn mới cuộc sống.

Đối mặt tử vong uy hiếp khi yếu đuối cùng ích kỷ cùng với bởi vậy tạo thành đáng sợ hậu quả thành giết ở kim Chấn Vũ đám người trong lòng một thanh lợi kiếm, ở phía sau đến năm tháng trung, lần chịu lương tâm dày vò đồng thời, bọn họ lại khắp nơi giấu diếm, sợ nhường thể nhân biết lúc đó xấu xí một màn.

Thường kiến lại thừa nhận rồi vĩ đại áp lực tâm lý. Hắn xuất phát từ hảo tâm đề nghị lại làm cho thảm thống bi kịch, điều này làm cho hắn không thể nào giải thoát. Hắn chỉ có thể xuất gia trốn vào thế ngoại, hàng năm làm bạn kia đôi mẫu tử cô phần, lấy cầu tâm linh an ủi tịch.

Thường kiến nữ nhi cũng thấy xong việc kiện toàn bộ quá trình, vừa mới mất đi mẫu thân nàng đối mộng thiếu huy sinh ra thật sâu cộng minh cùng đồng tình. Từ nay về sau, nàng liền luôn luôn quên không được cái kia nam hài, quên không được hắn trong mắt bất lực cùng bi ai.

Bao nhiêu năm sau, Vương Thành lâm viết cấp Tiết đại phu tín mang đến phụ tử lương tin tức. Nữ hài cáo biệt phụ thân, ra ngoài tìm kiếm cái kia ở trong lòng nàng lái đi không được bóng dáng. Vì tránh cho kích thích khởi đối phương nhớ lại, nàng che giấu chân thật thân phận, hơn nữa cấp chính mình một lần nữa nổi lên cái tên, tên là diệt tử phi.

Này đó là ở chúng ta này bộ tiểu thuyết khúc đạo đầu tiên phát sinh qua chuyện xưa.

Hiểu biết này hết thảy sau, La Phi tâm trở nên dị thường trầm trọng, cơ hồ muốn ép tới hắn không thở nổi.

Gặp rủi ro các nam nhân phản bội thi ra viện thủ mẫu tử, mẫu thân từ bỏ con, ca ca chết chìm đệ đệ, đây là phát sinh tại kia tràng thiên tai trung làm cho người ta tim đập nhanh luân thâm kịch.

Hắn nhớ tới đức bình trước khi chết nói qua trong lời nói.

“Nếu người thật sự đã biết cái kia bí mật, người sẽ hối hận . Người tìm không thấy người muốn phá hủy tội ác, người sẽ phát hiện làm người tích tụ sở hữu lực lượng, muốn làm ra cuối cùng nhất kích thời điểm, cái kia giả tưởng trung đối thủ nhưng không tồn tại. Người chỉ biết nhìn đến thật sâu bất đắc dĩ cùng bị thương, ta cam đoan với người, đó là một đoạn bất luận kẻ nào đều sẽ không nguyện ý đi tiếp xúc cùng hiểu biết trải qua.”

Đúng vậy, hắn đúng là hối hận, hắn hận không thể chính mình cho tới bây giờ liền không bước trên qua minh trạch

đảo, cho tới bây giờ cũng chưa gặp qua mônng thiếu huy cùng điệp tử phi, hần cũng sẽ không cần đi thể hội cái loại này làm cho người ta vô pháp thừa nhận bị thương.

“Người nên minh bạch, ta cùng cha ta sở làm hết thấy, đều là vì cái kia đứa nhỏ, nhường hần có thể vui vẻ cùng hạnh phúc. Đối cha ta mà nói, đây là cõi bỏ thống khổ khúc mắc duy nhất cách, mà đối ta, ‘Yêu’ liền đủ để giải thích hết thấy. Tuyệt không thể nhường mônng thiếu huy một lần nữa tiếp xúc đến năm đó trí nhớ, na hội hoàn toàn hủy diệt hần sau này cuộc sống.” Diệp tử phi ần ần nói, “Hiện tại, người có thể đáp ứng ta bảo thủ trụ này đó bí mật sao?”

“Mà ta thể nào bảo thủ?” La Phi thông khổ lắc lắc đầu, “Mặc kệ thể nào, người giết bốn người, này đó phải có cái giao cho, đây là ta chức trách.”

“Là, ta đã giết người, tội phạm phải được đến trừng phạt, đây là pháp luật. Người chức nghiệp cho người vô pháp cãi lại nó.” Diệp tử phi cúi đầu trầm mặc một lát, sau đó nàng tựa hồ hạ định rồi cái gì quyết tâm, mạnh nâng lên hai mắt đăm lẹ đối La Phi nói, “Nhưng là, nếu cái kia tội phạm đã chiếm được trừng phạt, nàng đã chết, này hết thấy không thể như vậy kết thúc sao?”

La Phi bỗng nhiên ý thức được cái gì: “Người.....”

Hần trong lời nói còn chưa có tới kịp nói ra miệng, điệp tử phi trong tay tiểu đao đã trát ở tại cổ họng thượng, đỏ sẫm máu tươi ồ ồ mà ra.....

Kết thúc

Huyện lý điệu đến tàu phá băng, thanh lý bến tàu phụ cận mặt băng, minh trạch đảo cùng đại lục gian lại có thể thông tàu thuyền .

Mông thiếu huy đứng ở bờ biển. Hắn đã không lại giống trước kia như vậy sợ nước, trong lòng thoải mái rất nhiều. Bởi vì hắn biết, mẫu thân cũng không có vứt bỏ hắn.

La Phi nói cho hắn rất nhiều chuyện: Năm đó bè quá nhỏ, mẫu thân vì bảo toàn chính mình, ôm đệ đệ lưu tại hiểm , cuối cùng bất hạnh gặp nạn. Ở lại hắn trong đầu thật là mẫu tử phân biệt trí nhớ, khả cái loại này phân biệt là xuất phát từ mẫu thân đối chính mình quan ái.

Trên đảo phát sinh việc lạ cũng có rồi kết quả, đó là kim Chấn Vũ vì che giấu năm đó gièm pha, cho nên thi triển độc thủ, đem cho biết nhân nhất nhất giết chết.

Hắn rốt cục giải khai dây dưa chính mình nhiều năm khúc mắc, này đều cảm tạ đem hắn mang theo minh trạch đảo La Phi.

“La cảnh quan, ngươi đang nghĩ cái gì?” Nhìn thấy đối phương luôn luôn khuôn mặt u sầu không triển, tựa hồ rất có tâm sự, hắn rốt cục nhìn không được mở miệng hỏi.

“Nga, không có gì. Ta chính là suy nghĩ, ngươi rời đi phía trước, hắn là đi vòng linh trùng tiền hảo hảo mà tế bái một chút.”

“Kia đương nhiên. Nơi đó ngủ yên mẫu thân của ta, còn có ta đệ đệ, bọn họ đều là vì ta mà tử .” Mông thiếu huy có chút cảm hoài nói. Bất quá hắn vĩnh viễn cũng sẽ không biết, nơi đó bây giờ còn nằm một cái nhân, đồng dạng cũng là vì hắn mà tử.

“Ngươi dẫn ta đi vòng linh trùng đi..... Nhưng ta làm bạn hắn mẫu thân cùng đệ đệ, hắn nếu biết, hắn là..... Hắn là hội cao hứng .” Đây là điệp từ phi ở lại trong cuộc sống cuối cùng một câu.

La Phi khóe mắt có chút ướt át, hắn không có đi lau, chính là nâng lên mặt, nhưng gió biển đi đem kia nước mắt

sấy khô.

“Trải qua việc này sau, hi vọng ngươi có thể minh bạch, nếu ngươi người yêu ly khai ngươi, thực khả năng nàng là có thêm bất đắc dĩ nguyên nhân. Cho dù ngươi về sau sẽ không còn được gặp lại nàng, cho dù nàng đã ở một cái thế giới, nhưng nàng đối với ngươi yêu, nhưng không có yếu bớt mảy may.”

Thật lâu sau sau, La Phi dùng sáng ngời ánh mắt xem trẻ tuổi nhân, nói như vậy nói.

[quỷ vọng pha hoàn]

Nhã khố mã nguyên rửa

Nội dung giới thiệu văn tắt

Thánh nữ trăm năm nguyên rửa, chỉ vì thủ hộ một khi tín ngưỡng. Tướng quân nghĩ sai thì hỏng hết, cũng ác ma cũng anh hùng. Ba trăm năm sau, thần bí nhiệt đới rừng mưa việc lạ tần ra, lột da thực thảo, bạt lưỡi, câu thi.....

Kết quả ai là trong bóng đêm đối thủ!

Tiết tử

Chạng vạng thời gian, tịch dương đã lạc, nhưng đèn điện lại chưa từng mở ra. Ngoài cửa sổ bóng cây che đầy, sự hẹp dài hành lang nội ánh sáng càng thêm u ám. Hành lang trần nhà cùng hai sườn vách tường đều bị loát thành trắng bệch nhan sắc, xúng lẩy u ám thùy nê mặt đất, sử toàn bộ không gian trung đều tràn ngập một loại đè nén không khí.

“Đát đát” tiếng bước chân đột nhiên cắt qua vốn có yên tĩnh. Bạn này thanh âm, một người tuổi còn trẻ nữ tử theo cửa thang lầu quải vào hành lang. Có lẽ là vừa mới theo ngoại bộ tiến vào nguyên nhân, nàng nhất thời có chút không thích ứng này hôn ám hoàn cảnh, theo bản năng thả chậm cước bộ, đồng thời mở to hai mắt nỗ lực quan sát bốn phía tình hình.

Một cái thân bạch y bạch mạo, đại phu trang điểm lão giả theo sát này nữ tử đi đến, hơn nữa rất nhanh siêu việt đến nàng phía trước. Lão giả hiển nhiên rất quen thuộc nơi này hoàn cảnh, hắc không chút nào lưu lại về phía hành lang chỗ sâu đi đến, đồng thời thấp tiếng nói nói một tiếng: “Xin theo ta đến.” Hắc cước bộ lại mau lại khinh, nhưng lại không có phát ra chút tiếng động.

Nữ tử hai mắt lúc này đã có thể thấy rõ chung quanh sự vật, có thể đi hành lang kia một đầu bởi vì khoảng cách quan hệ, vẫn là đen tuyền một mảnh.

Tại kia trong bóng đêm, hội cắt dấu chút cái gì đâu?

Nữ tử đứng ở tại chỗ, có vẻ có chút không yên. Gặp lão giả cùng chính mình khoảng cách tiệm kéo xa dần, nàng mới vội vàng bước nhanh theo đi lên, giày cao gót đánh cứng rắn mặt đất, lại vang lên liên tiếp “Đát đát” Thanh.

Hai người cứ như vậy một trước một sau, dần dần đi tới hành lang cuối.

Nhất phiến nhắm chặt cửa gỗ xuất hiện tại bọn họ trước mặt.

Lão giả xuất ra chìa khóa, cũng không vội vã mở cửa, mà là quay đầu xem bên người nữ tử, tựa hồ ở ý bảo cái gì. Nữ tử bao nhiêu có chút khẩn trương, nàng cắn cắn môi, sau đó đối lão giả gật gật đầu.

Lão giả đem chìa khóa cắm vào ổ khóa nội, phát ra một tiếng vang nhỏ. Đây tiếng vang cực kỳ rất nhỏ, nhưng

trong phòng lại lập tức sinh ra vĩ đại phản ứng.

“A ~”

Một tiếng thê lương kêu thảm thiết dễ dàng mặc môn mà ra, kia tiếng kêu trung tràn ngập sợ hãi cùng tuyệt vọng, đâm thẳng nhập người nghe màng tai chỗ sâu nhất. Nữ tử mặc dù có sở chuẩn bị, nhưng vẫn là không tự chủ được run run một chút.

Lão giả lại giống như sớm thấy nhưng không thể trách, hần dường như không có việc gì chuyển động trong tay chìa khóa, sau đó kéo ra nhắm chặt cửa gỗ.

Cửa gỗ sau còn có một đạo cửa sắt, nhưng chỉ là hàng rào bộ dáng, vô pháp ngăn cản ánh sáng mờ mờ bắn vào trong phòng. Mơ hồ có thể thấy được một bóng người cuộn tròn ở ốc giác, toàn thân bởi vì sợ hãi mà đánh run run. Kia tê tâm liệt phế quát to đúng là hần vọng lại.

Lão giả xoa bóp một chút cạnh cửa chốt mở, phòng trong đèn huỳnh quang tùy theo khiêu lượng. Ánh sáng khiến cho ốc giác nam tử thoáng bình tĩnh chút, hần ngừng quát to, trừng lớn mắt xem ngoài cửa lại khách, trong ánh mắt vẫn cứ hoảng sợ không thôi. Một lát sau, hần đột nhiên mở miệng, tóe ra liên tiếp phát âm cực kì cổ quái lời nói.

Lão giả tựa hồ không rõ hần đang nói cái gì, quay đầu dùng nghi vấn ánh mắt xem bên người nữ tử.

Nữ tử gật đầu:“Không sai, này thật là ha ma tộc dân bản xứ ngôn ngữ.”

Lão giả hai mắt thả ra hào quang:“Kia hần nói là cái gì ý tứ?”

Nam tử liên miên không nghỉ, luôn luôn tại lặp lại cái gì, hần cảm xúc càng ngày càng kích động, âm điệu cũng càng ngày càng cao.

Nữ tử nhú mày, nghiêng tai lắng nghe, nhìn ra được đến, nàng ở nhận đối phương lời nói khi cũng thực có hết sức. Một lát sau, nàng lộ ra kỳ quái biểu cảm, thì thào nói:“Khủng bố cốc..... Ác ma đem đã đến?”

“Khủng bố cóc? Ác ma?” Lão già khó hiểu hỏi, “Cái gì ác ma?”

Nữ tử lắc đầu, sau đó nàng xem phòng trong nam tử, dùng ha ma tộc thổ ngữ hỏi: “Ác ma? Người nói cái gì ác ma?”

Nam tử bỗng nhiên đứng lên, từng bước một về phía cửa đi tới, tại đây cái trong quá trình, hấn hai mắt tượng dao nhỏ giống nhau, gắt gao chăm chú vào nữ tử trên khuôn mặt.

Lão già kích động thẳng tắp, che giấu không được trong lòng hưng phấn: “Thật tốt quá, hấn nghe hiểu người trong lời nói, người có thể cùng hấn trao đổi!”

Lúc này, nam tử đã đi tới cửa sắt biên. Nữ tử cùng hấn cách hàng rào tường vọng, cùng đợi hấn trả lời. Khả nam tử lại đột nhiên đem song chương theo hàng rào khe hở trung vườn, thẳng hướng nữ nhân chớp tới!

Lão già phản ứng mau lẹ, lôi kéo nữ nhân về phía sau lui một bước. Nam tử hai tay theo nữ nhân trên má xẹt qua, mang theo nhẹ nhẹ gió lạnh. Nữ nhân hiển nhiên bị rất lớn kinh hách, xinh đẹp khuôn mặt biến sắc.

Nam tử bắt cái không, xoay tay lại gắt gao nắm lấy hàng rào trên cửa thiết điều, sau đó hấn ánh mắt mê ly hướng phương xa, phát ra một tiếng thẳng làm cho người ta hồn phi phách tán quát to: “Nhã - khổ - mã!”

Kia quả thực không phải nhân loại khả năng vọng lại thanh âm! Tựa hồ toàn thể giới sợ hãi, tuyệt vọng cùng thống khổ tất cả đều cô đọng ở tại này một tiếng quát to trung, cái loại này vĩ đại lực lượng cơ hồ phải nhân phá hủy!

Trần ngập sợ hãi cùng tuyệt vọng lực lượng!

Lão già cùng nữ tử tất cả đều tại đây lực lượng trung run run, bọn họ không tự chủ được mọi nơi nhìn quanh, trong ánh mắt lộ ra thật sâu hoảng sợ.

Ác ma!

Bọn họ tựa hồ đã cảm nhận được ác ma đã đến!

Chương 1 chạy như điên chí tử

Đương sự tình vừa mới bắt đầu thời điểm, La Phi thậm chí hoài nghi đây là một hồi đùa dai.

Báo án giả là long châu thị lý công học viện tài nguyên cùng hoàn cảnh công trình hệ 32 ban ba gã học sinh. Bởi vì thị cục công an cách long châu thị lý công học viện rất gần, hôm nay trùng hợp lại là La Phi trách nhiệm, cho nên án kiện trực tiếp báo danh La Phi nơi này.

Đầu lĩnh nam sinh trâu Văn Bân là này ban lớp trưởng, cùng hắn cùng đi còn có một nam một nữ hai cái học sinh. Bọn họ báo án thời gian là đêm khuya mười một điểm bốn mươi bảy phân. Căn cứ bọn họ miêu tả, sự phát triển qua là như vậy:

Vào lúc ban đêm tám giờ thập phần tả hữu, tư hoàn 32 ban học sinh đang ở phòng học trung tập trung học tự học buổi tối. Một gã tên là dư tự cường nam sinh đột nhiên kêu to chạy ra khỏi phòng học, không đợi khác đồng học hiểu được, hắn đã biến mất ở màn đêm trung. Thẳng đến ban đêm ký túc xá lâu tắt đèn khóa cửa, hắn cũng không có trở về. Đánh di động của hắn cũng không có người tiếp nghe. Trâu Văn Bân thân là lớp trưởng, không yên lòng, vì thế liền kêu lên dư tự cường xá hữu trương hồng cùng quan tâm việc này nữ sinh từ đình cùng đến cục công an báo án.

“Loại tình huống này, chúng ta bây giờ còn vô pháp lập án.” La Phi ăn ngay nói thật, “Loại này án kiện, phải ở đương sự mất tích 48 giờ sau tài năng tiến vào trình tự. Các người vẫn là trước phát động chung quanh đồng học nhiều mặt tìm kiếm hỏi thăm một chút. Hoặc là chờ một chút cũng xong, không chuẩn ngày mai chính hắn sẽ trở lại.”

Đã La Phi nói như vậy, ba cái học sinh đương nhiên cũng không có khác biện pháp. Bất quá nhìn ra được đến, bọn họ đối như vậy kết quả cũng không vừa lòng, nhất là cái kia nữ sinh, tựa hồ tổng muốn nói gì, nhưng cuối cùng vẫn là cùng kia hai cái nam sinh một khối ly khai.

La Phi cũng không có cảm thấy chính mình thực hiện có cái gì không ổn. Đầu tiên, hắn là dựa theo pháp luật quy định ở làm việc; Tiếp theo, báo án giả theo như lời tình huống cũng quả thật vô pháp khiến cho hắn coi trọng: Dư tự cường là chính mình chạy đi, nguyên nhân tuy rằng không rõ, nhưng hiện tại sinh viên ngạc nhiên cổ quái ý tưởng cùng thực hiện nhiều lắm, người nếu nghiêm trang theo bọn họ ép buộc, kia phi đem chính mình mệt mỏi từ không thể!

Khả tình thế cũng rất mau trở nên phức tạp đứng lên. Sáng sớm hôm sau, thần luyện lão nhân ở thành đông ngọc đài hà bắc đề thượng phát hiện một khối nam thi, thi thể trên người đang có căn cứ chính xác kiện cho thấy, người chết đứng là dư tự cường.

Tiếp đến báo cáo sau, La Phi lập tức mang theo pháp y Trương Vũ đám người đi hiện trường. Ngọc đá hà là vòn quanh long châu nội thành một cái con sông, sự phát chỗ thuộc loại tương đối hẻo lánh một đoạn, đề hai bờ sông đều là chưa tu chỉnh thổ lộ, cũng không có trang bị đèn đường, ở ban đêm rất ít có người sẽ theo nơi này trải qua.

Người chết mặt triều hạ phù ghé vào đề thượng, thân thể tự nhiên, vô trước khi chết thống khổ giãy dụa dấu hiệu. Quần áo hoàn chỉnh, hiện trường ký vô vết máu, cũng tìm không thấy khác khả nghi vứt bỏ vật.

Vỗ một tổ ảnh chụp sau, La Phi cùng Trương Vũ đội bao tay, đem thi thể đảo lộn đi lại. Phải chết giả khuôn mặt hiện ra bọn họ trước mắt khi, hai người nhin không được điểm khả nghi đón sinh.

Người chết nhe răng trợn mắt, bộ mặt cơ bắp vặn vẹo cứng ngắc, khiến cho cái mũi thoát nhìn cũng tựa hồ oai đến một bên. Bất quá làm cho người ta cảm thấy thật sâu bất an , không thể nghi ngờ hay là hấn ánh mắt.

Đó là một đôi trăn ngập sợ hãi ánh mắt, nó cơ hồ đã trờ thành hình tròn, lộ ra đại phiến tơ máu trái rộng tròng trắng mắt, rất tròn con mắt hướng ra phía ngoài đột ngột , giống muốn theo hốc mắt trung bạo liệt xuất ra giống nhau. Cho dù là La Phi, ở cùng như vậy hai mắt đối diện khi, phía sau lưng cũng khó miễn sinh ra nhè nhẹ lương ý.

“Người thấy thế nào?” La Phi biết rõ Trương Vũ là thi thể khám nghiệm phương diện chuyên gia, cho nên hấn đầu tiên trung cầu đối phương ý kiến.

Trương Vũ ở người chết thân thể vài cái máu chốt bộ vị tinh tế xem xét một phen, sau đó nói:“Thi thể mặt ngoài hoàn hảo không tổn hao gì, không có gặp bạo lực xâm hại dấu vết. Theo miệng mũi phân bố vật tình hướng đến xem, cũng có thể bước đầu bài trừ trúng độc khả năng. Tổng xem ra, hấn giết khả năng tính tựa hồ không lớn. Về phân cụ thể tử vong nguyên nhân, sao còn muốn chờ đợi tiến thêm một bước khám nghiệm cùng phân tích -- có lẽ là đột phát nào đó tiên thiên tính tật bệnh, đương nhiên, này chính là ta đoán.”

“Tử vong thời gian đâu?”

“Ân, khoảng cách hiện tại hấn là ở cử đến mười một mấy giờ trong lúc đó. Cũng chính là đêm qua tám giờ đến mười điểm trong lúc đó.” Trương Vũ nhéo nhéo người chết tay phải cổ tay, căn cứ này cũng ngắc trình độ làm ra kể trên phán đoán.

La Phi cũng như pháp bào chế, nắm chặt khởi người chết tay kia thì cổ tay, sau đó hấn lộ ra vừa lòng tươi cười, nói:“Ngày hôm qua ban đêm tám giờ bốn mươi bảy phân.”

“Cái gì?” Trương Vũ có chút không rõ La Phi ý tứ.

“Ta là nói tử vong cụ thể thời gian.” La Phi lại cường điệu một lần, “Ngày hôm qua ban đêm tám giờ bốn mươi bảy phân.”

“Thế nào có thể như vậy chính xác?” Trương Vũ khó có thể tin lắc lắc đầu, “Ta làm pháp y nhiều năm như vậy, đây là không có khả năng!”

“Ta chuyên nghiệp tri thức không bằng người, nhưng ta có chính mình phương pháp.” La Phi vừa nói, một bên đem cái chết giả cổ tay cuốn đi lại, lộ ra trên mu bàn tay đội một khối vận động đồng hồ, “Người xem này khối biểu, ở người chết ngã xuống đất khi nhận đến va chạm, mặt đồng hồ nghiêm trọng hư hao, kim đồng hồ cũng bởi vậy đình chỉ đi lại, mà này vừa đúng ghi lại hạ chúng ta quan tâm thời gian. Người cấp ra thời gian phạm vi tuy rằng lớn một ít, nhưng có thể xác minh ta phỏng đoán.”

Trương Vũ cười cười, thực hiển nhiên, hần đối La Phi phân tích phi thường tán thành.

La Phi cũng đã nhú mày, bắt đầu suy tư một cái vấn đề. Một lát sau, hần phân phó một bên trợ thủ tiểu lưu: “Người hiện tại phải đi bản thị xe taxi công ty, thỉnh bọn họ phối hợp điều tra một chút, ở ngày hôm qua ban đêm tám giờ tới chín giờ trong lúc đó, có hay không lái xe từng có lý công đại học cửa chờ khách qua một đệ tử bộ đáng trẻ tuổi nam tử.”

Tiểu lưu vâng mệnh rời đi, La Phi hướng Trương Vũ giải thích: “Căn cứ trước mắt hiểu biết tình huống, người chết là ở đêm qua tám giờ thập phần rời đi lý công đại học, mà nơi này khoảng cách lý công đại học có ít nhất mười km lộ trình.”

Trương Vũ lập tức minh bạch La Phi ý tứ, theo tám giờ thập phần đến tám giờ bốn mươi bảy phân, không đến 40 phút thời gian nội, một người muốn xuất hiện tại mười km có hơn địa phương, hiển nhiên cần mượn dùng nào đó phương tiện giao thông. Nơi đây hẻo lánh, không thông xe bus, đối xe taxi tiến hành điều tra có thể nói là một cái phi thường rõ ràng tự nhiên ý nghĩ.

Kế tiếp công tác cũng là thuận lý thành chương: Trương Vũ phụ trách thi kiểm phương diện công tác, La Phi tắc đi trước lý công học viện, hiểu biết dư tự cường trốn đi trước sau kỹ càng tình huống.

Tư hoàn 32 ban đồng học cùng lão sư đối dư tự cường tin người chết đều cảm thấy phi thường kinh ngạc cùng bi thống. Theo giới thiệu, người chết nhân phẩm học vấn đều ưu tú, cùng người chung quanh ở chung đều phi thường hòa hợp, quan hệ giữa người với người cũng phi thường đơn giản. La Phi điều duyệt hẩn nhập học khi kiểm tra sức khoẻ biểu, phát hiện hẩn không chỉ có bản nhân thân thể tình huống tốt, hơn nữa trực hệ trung cũng không tồn tại trọng đại bệnh sử.

Sự phát khi, hiện trường đại bộ phận đồng học đều đang chuyên tâm tự học. Thằng đến dư tự cường tiếng kêu thảm thiết đánh vỡ phòng học nội yên tĩnh, bọn họ mới ý thức đã có sự tình gì phát sinh. Lập tức dư tự cường liền chạy ra khỏi phòng học, bốn hướng chính mình sinh mệnh chung điểm.

“Trong phòng học những người khác đều hảo hảo, cũng không có cái gì đặc biệt tình huống phát sinh, không biết hẩn vì sao sẽ đột nhiên như vậy kích động?”

“Đại gia đều lại các việc các, trước đây không có người cùng hẩn nói chuyện đi? Có lẽ chính hẩn làm cho ta cái gì?”

“Có phải hay không là thu được cái gì đặc biệt di động tin nhắn? Cho nên nhận đến kích thích?”

“Hẩn chạy đến khá nhanh, tiếng kêu cũng đặc biệt thảm nhân, hoa chân múa tay vui sướng, tượng điên rồi giống nhau. Ta hiện tại ngẫm lại, còn cảm thấy có chút sợ hãi đâu.”

Hiện trường đồng học thất chủ bát thiết cách nói cũng không có cung cấp nhiều lắm có giá trị manh mối, thẳng đến cái kia tên là từ đình nữ đồng học tìm được La Phi.

Tối hôm qua báo án khi, La Phi liền chú ý tới từ đình cảm xúc có chút không đối, nhưng lúc đó hẩn cũng không có để ý. Lúc này này nữ sinh cố ý yêu cầu cùng La Phi một mình nói chuyện.

Đây là một cái thân hình gầy yếu nữ hài, đội một bộ hắc khuông cận thị mắt kính, có vẻ thành thật mà Văn Tĩnh. Thượng tự học thời điểm, nàng an vị ở dư tự cường phía sau, nhớ lại đương thời tình hình, nữ hài trong ánh mắt lập tức chớp động khó có thể che giấu sợ hãi cùng bất an.

“Ta luôn luôn cho rằng chính là ảo giác..... Khác đồng học đều thực bình thường, kia hẩn là ta chính mình có vấn đề. Nhưng là dư tự cường..... Hẩn làm sao có thể mặc danh kỳ diệu đã chết? Ta hiện tại..... Thực..... Sợ hãi.”

“Sợ hãi? Người vì sao có sợ hãi?” La Phi ngửi được một tia manh mối, lập tức theo này manh mối đuổi theo.

“Đêm qua, xuất hiện nào đó này nọ..... Ta không biết đó là cái gì, cũng không có người có thể thấy nó.....” Theo những lời này, nữ hài lâm vào đến một loại khẩn trương cảm xúc trung, nâng tròng lớn mắt xem La Phi, tựa hồ có thể theo đối phương trên người đạt được một ít dũng khí.

La Phi súc nhượng mảy:“Thực xin lỗi, ta không phải thực minh bạch người nói trong lời nói.”

Từ đình ở lo âu trung qua lại chà xát động chính mình hai tay:“Ta biết này rất khó lý giải. Nếu ta nói với ta đồng học, bọn họ khẳng định hội giễu cợt ta , nhưng ta hiện tại phải đối với người nói. Ta có thể cảm giác được kia này nọ tồn tại, cụ thể ở nơi nào? Ta không biết, có lẽ phiêu đảng ở phòng học trong không khí, có lẽ giấu ở ngoài cửa sổ trong đêm tối. Tóm lại, ta có một loại mãnh liệt sợ hãi cùng cảm giác áp bách, cái loại cảm giác này là chân thật , ta cơ hồ nhận không được muốn kêu ra tiếng đến.”

Nữ hài miêu tả không thể nghi ngờ là làm người ta không thể tưởng tượng , nhưng nàng cuối cùng một câu lại nhắc nhở La Phi, người sau lập tức dò hỏi:“Ý của người là, dư tự cường cũng sinh ra cùng người đồng dạng cảm giác?”

Từ đình dùng sức gật gật đầu:“Đúng vậy, hấn cảm giác tới so với ta sớm, hơn nữa càng thêm mãnh liệt. Ta đầu tiên là nhìn đến hấn hoảng sợ bất an bốn phía nhìn quanh, tựa hồ đang tìm tìm cái gì. Đây quá trình giằng co chừng năm sáu phút, không biết có phải hay không bị hấn cảm nhiễm, ta cũng đột nhiên cảm thấy sợ hãi dậy lên, tựa hồ có cái gì khủng bố gì đó ngay tại bên người.”

La Phi cảm giác chính mình giống đang nghe một cái quỷ chuyện xưa, nhưng hấn vẫn là nhận không được truy vấn:“Sau đó đâu?”

“Sau này dư tự cường đột nhiên quay đầu, nhìn chăm chăm ta xem. Ánh mắt của hấn có chút mê ly, có lẽ chẳng phải đang nhìn ta, mà là đang nhìn giấu ở ta phía sau gì đó. Nhưng hấn khẳng định là phát hiện cái gì, bởi vì hấn trên mặt biểu cảm biến càng ngày càng đáng sợ. Ta chính mình cũng sợ hãi, cả người đánh run run, một câu cũng nói không nên lời. Thẳng đến dư tự cường rốt cục phát ra kia hét thảm một tiếng, ta mới hồi qua thần.” Nói tới đây, nữ hài thật sâu thở hắt ra khẩu khí,“Kể tiếp sự tình người đều biết đến , dư tự cường nổi điên giống nhau chạy ra phòng học, không còn có trở về.”

Ở trước mắt dưới tình huống, La Phi chỉ có thể tạm thời giả thiết từ đình không có nói dối, hấn buồn bực lắc đầu, lại hỏi:“Vậy người chính mình đâu, sau này thế nào ?”

“Dư tự cường lao ra phòng học sau, ta cảm giác là tốt rồi hơn. Cái loại này sợ hãi tới cũng nhanh, biến mất cũng mau. Có thể là bởi vì cái kia này nọ đi theo dư tự cường cùng nhau ly khai đi?”

“Kia này nọ?” La Phi rút cục nhìn không được “Xuy” một tiếng, biểu đạt ra trong lòng hoài nghi, “Cái gì vậy? Lúc đó nhiều người như vậy đều đang nhìn dư tự cường, làm sao có thể có cái gì này nọ ở đi theo hắn?”

“Không có người có thể thấy nó, nhưng nó quả thật tồn tại, ta thật sự cảm giác được !” Đối mặt La Phi chất vấn, ở sợ hãi trung đề nén một đêm nữ hài rút cục bạo phát, nàng bứt lên cổ họng cao giọng quát to , “Nó nhất định là ở đuổi theo dư tự cường, nếu không dư tự cường vì sao muốn chạy trốn chạy?! Lại vì sao sẽ chết?!”

La Phi vô pháp nói cái gì nữa, hắn nắm giữ nữ hài thù, giúp đối phương bình tĩnh trở lại, trong lòng âm thầm suy nghĩ: Chính mình có tất yếu đến trong phòng học đi thăm dò xem một chút .

Đối phòng học khám nghiệm kết quả là làm người ta thất vọng , vô luận theo người nào góc độ mà nói, này gian phòng học đều lại phổ thông bất quá . Khóa bàn, bục giảng, vách tường, bảng đen, không hề chỗ đặc biệt. Duy nhất có thể khiến cho La Phi chú ý là triều bắc kia mấy phiến cửa sổ. Ngoài cửa sổ dài một loạt tươi tốt ngô đồng, ở trong đêm tối, lay động cành lá có lẽ sẽ ở trên thủy tinh chiếu ra quỷ dị bóng dáng, khiến người sinh ra quỷ quái tồn tại liên tưởng. Khả tức thời như vậy, nhiều nhất cũng chính là nương người nhất gan ở lúc lơ đãng dọa nhảy dựng, tuyệt đối vô pháp đạt tới từ đình sở miêu tả cái loại này sợ hãi trình độ.

La Phi lại thăm tra theo lúc ấy ở đây khác đồng học, muốn nhìn một chút còn có không có xuất hiện qua cùng từ đình giống nhau cảm giác. Kết quả là làm người ta thất vọng .

“Sợ hãi? Nghe nói dư tự cường đã chết về sau có một chút, nhưng lúc đó khẳng định không có. Chỉ là có chút kinh ngạc, hắn làm sao có thể như vậy một bên quát to một bên chạy đi .”

“Không cảm giác được. Tương phản, đêm qua tâm tình của ta phá lệ hảo, cả người thân thể trạng thái cũng thực thoải mái, làm sao có thể có sợ hãi đâu?”

“Có lệnh nhân khủng bố gì đó tồn tại? Không thể nào? Dù sao ta là không phát giác, có lẽ là ta đọc sách rất mê mẩn ? Tối hôm qua ta học tập trạng thái đặc biệt hảo, nếu không phải dư tự cường kia thanh hô to, cơ hồ không có gì có khả năng nhiễu đến ta.”

.....

Sở hữu khác đồng học cách nói đều cùng từ đình miêu tả một trời một vực. La Phi thật sự bắt đầu hoài nghi này ở mặt ngoài sợ hãi bất lực nữ hài kỳ thật ở cổ lộng huyền hư. Khả buổi chiều Trương Vũ mang đến thi kiểm kết quả lại nhường hấn lâm vào đến càng sâu mê mang trung.

La Phi rời đi lý công học viện sau, tìm cái tiểu tiệm ăn ăn phân cấp lồng đựng cơm, lại trở lại thị cục công an thời điểm, đã là hơn hai giờ chiều chung , Trương Vũ sớm đang chờ đợi hấn.

“La đội dài, ta nghĩ người sáng sớm phán đoán xuất hiện một ít sai lầm.” Trương Vũ đi thẳng vào vấn đề nói, “Thăm tra theo xe taxi lái xe công tác có thể trước ngừng một chút .”

“Vì sao?”

“Người chết cũng không có cười qua gì phương tiện giao thông.” Trương Vũ có vẻ thực tự tin.

“Người làm sao mà biết?” La Phi buồn bực xem đối phương, “Không mượn dùng phương tiện giao thông, hấn thế nào có thể ở gần như vậy thời gian nội đi qua dài như vậy lộ trình.”

Trương Vũ không có trực tiếp trả lời, hấn đem viết tốt thi kiểm báo cáo đưa tới: “Người trước nhìn xem này đi.”

La Phi tiếp nhận báo cáo, ánh mắt thành thạo trực tiếp ngắm đến mấu chốt nhất kia nhất lan: Tử vong nguyên nhân -- tâm lực kiệt quệ.

“Tâm lực kiệt quệ?” La Phi thì thào tự nói, bao nhiêu có chút không hiểu. Hấn làm nhiều năm như vậy cảnh sát, vẫn là lần đầu tiên ở thi kiểm trên báo cáo nhìn đến này bốn chữ.

Trương Vũ liệu đến hấn nghi hoặc, nghiêm cẩn giải thích nói: “Đơn giản nói đi, người này là chính mình chạy tử . Hấn theo lý công đại học xuất ra về sau, liên luôn luôn bị vây gần như điên cuồng bên chạy trạng thái, trung gian không có gì ngừng lại, thẳng đến trái tim hấn vô pháp thừa nhận như vậy gánh vác, cuối cùng ngã xuống đất bất ngờ tử.”

“Ý của ngươi là, ở không đến 40 phút trong thời gian, hấn chạy ra mười km nhiều?” La Phi khó có thể tin a miệng.

Trương Vũ gật gật đầu:“Không sai, loại này vận động gánh vác hoàn toàn vượt qua chính hấn thân thể cực hạn, cuối cùng dẫn đến cái chết, không chút nào kỳ quái.”

“Khả một cái êm đẹp nhân, làm sao có thể chính mình chạy từ?”

Trương Vũ bất đắc dĩ đem hai tay nhất quán:“Giải đáp vấn đề này liền thuộc loại công tác của ngươi.”

La Phi lẳng lẳng đứng ở tại chỗ, trong đầu một đoàn loạn ma.

Dur tự cường vì sao sẽ như vậy bôn chạy? Hấn thật sự nghĩ không ra hợp lý đáp án.

Chẳng lẽ đúng như từ đình nói như vậy, có một vô cùng khủng bố ác ma ở sau người đuổi theo hấn?

Chương 2 sợ hãi đà điểu

Hôm nay giữa trưa ở Kim Hoa đại tửu điểm cử hành trận này hôn lễ có chút đặc biệt.

Người mới là một đôi Triều Tiên tộc thanh niên nam nữ, hôn lễ nghi thức bởi vậy có chứa nồng đậm dân tộc phong tình. Ngồi ở đại sảnh trước nhất quả nhiên hai bàn trực hệ tất cả đều mặc nhất thủy Triều Tiên tộc phục sức, hồng lục rực rỡ, thật là đáng chú ý.

Rượu qua ba tuần sau, hội trường không khí trở nên sinh động đứng lên. Ở các tân khách cổ động hạ, chú rể tân nương đi lên trước sân khấu, cùng thân hữu nhóm tiếng ca, tay dặt tay nhẹ nhàng khởi vũ. Đây tiếng ca cùng kỹ thuật nhảy tựa hồ có rất mạnh sức cuốn hút, không bao lâu, lại hữu hảo mấy đôi đồng tộc khách nhân đứng dậy cách bàn, ở người mới bên cạnh khởi vũ làm bạn. Khoan khoái cảm xúc khuếch tán mở ra, dào dạt ở toàn bộ hội trường trung.

Đang ngồi Hán các tân khách nhìn quen ác tục tiệc cưới trò chơi cùng đùa dai, tại như vậy hôn lễ không khí trung thực tự nhiên điền sản sinh một loại sung sướng cảm giác. Bọn họ tuy rằng không giống Triều Tiên tộc nam nữ như vậy giỏi ca múa, nhưng đều tự doan chén chè chén, chuyện trò vui vẻ, cũng là này hòa thuận vui vẻ.

Mỗi người đều thật cao hứng, bọn họ thể xác và tinh thần trạng thái tựa hồ chưa từng có tượng hôm nay như vậy tốt hơn.

Mọi người hoặc ca, hoặc vũ, hoặc cười, hoặc ẩm, đại gia đều ở tận tình vui vẻ, trừ bỏ trần bản.

Đây là một cái không đến ba mươi tuổi tiểu tử, hắn là chú rể đại học đồng học, bởi vì đi công tác đi đến long châu, vừa đúng vượt qua trận này yến hội. Lúc này hắn chính mang theo một loại quái dị biểu cảm, nhìn quanh người chung quanh đàn, hơi thở dồn dập bất định.

Hắn cũng không có uống nhiều lắm rượu, nhưng không biết vì sao, ngực đã có một loại đè nén cảm giác. Loại cảm giác này chính dần dần mãnh liệt, hắn đã có chút không chế không được chính mình cảm xúc .

Lại ngốc đi xuống khả năng hội thất thố. Trần bản khởi động thân thể, bước nhanh hướng về toilet đi đến.

Tham gia tiệc cưới nhân lẫn nhau trong lúc đó vốn là không quá quen thuộc, lại bị vây như vậy một loại huyền ảo

không khí hạ, không có người chú ý trần bên rồi đi, cũng không có nhân kỳ quái: Hẳn vì sao luôn luôn đều không có trở về?

Hai giờ sau, tiệc cưới kết thúc, tân khách tan hết. Khách sạn hậu cần nhân viên ở quét dọn toilet thời điểm mới lại phát hiện trần bên, lúc này, hẳn đã thành một khối lạnh lẽo thi thể.

Tiếp đến Kim Hoa đại tửu điểm báo án tư liệu khi, La Phi đang ở trong văn phòng nhìn chăm chăm dư tự cường tử vong hiện trường ảnh chụp ngăn người. Nghe nói lại phát sinh cùng nhau quỷ dị tử vong sự kiện, La Phi lập tức kêu lên Trương Vũ đám người, ngựa không dừng vó thẳng đến án phát mà đi.

Khách sạn quản lý sớm ở cửa toilet thấp thò lo âu chờ đợi cảnh sát đã đến. Nhìn thấy La Phi mọi người, hẳn việc không kịp đón nhận tiên:“Cư nhiên có chuyện như vậy, rất kỳ quái , rất kỳ quái !”

Hắn liên tục chớp lên dài rộng đầu, một bộ bất khả tư nghị thần sắc.

La Phi không tắt yếu cùng hắn tốn nhiều võ mồm, hẳn chính là lễ tiết tính gât gât đầu, sau đó nói thẳng hỏi:“Ai là thứ nhất người chứng kiến?”

“Ta.” Một cái người vệ sinh trang điểm trung niên nam tử lên tiếng.

“Người theo chúng ta tiến vào, những người khác ở bên ngoài chờ.” La Phi vừa nói, một bên dẫn đầu đi vào toilet.

Người vệ sinh đi theo cuối cùng, hẳn chỉ vào nhanh lý quả nhiên cái kia cách gian nói:“Nhân là ở chỗ này mặt, các người chính mình xem đi, đình thẩm nhân .”

La Phi đi lên phía trước, nhẹ nhàng kéo ra hờ khép cửa gỗ, một bộ quỷ dị trường hợp xuất hiện tại trước mắt hắn.

Một cái nam tử nửa quỳ ở cách gian nội tọa chậu tiền, hai tay của hắn ôm chặt tọa chậu bên cạnh, cả người các đốt ngón tay cùng cơ bắp đều căng quá chặt chẽ , tựa hồ đang dùng tất sở hữu khí lực muốn hoàn thành mỗi chuyện.

Theo hần tư thái thực dễ dàng đoán đến hần muốn làm cái gì, khả đáp án lại là làm cho người ta vô pháp lý giải .

La Phi nhin không được quay đầu nhìn nhìn bên người Trương Vũ, phát hiện đối phương trong ánh mắt cũng tràn ngập nghi hoặc.

“Chẳng lẽ..... Chẳng lẽ hần tưởng chui vào tọa chậu lý đi?” Sau một lát, Trương Vũ thì thảo lắm bầm lẫu bẫu.

Trương Vũ trong lời nói nghe qua vớ vẩn vô cùng, nhưng này lại quả thật là hiện trường lưu cho mọi người thứ nhất cảm giác.

Nam tử phủ thân thể, mông cao cao quyết khởi, đầu tắc thật sâu trát vào tọa chậu trung, hần cơ bắp tuy rằng sớm cứng ngắc, nhưng thực hiển nhiên, thẳng đến trước khi chết cuối cùng một khắc, hần còn đang nỗ lực muốn đem chính mình đầu trát càng sâu!

Lúc này, cái kia người vệ sinh bắt đầu giảng thuật chính mình phát hiện người chết quá trình:“Hai giờ chiều tả hữu kia đại biểu tiệc cưới khách nhân liền tan tác, ta theo sau đi lại làm thanh khiết. Này tiểu gian môn lúc đó theo bên trong khóa trái , ta cho rằng có người ở sử dụng, đem địa phương khác đều quét dọn xong rồi, sau đó canh giữ ở cửa chờ. Khả nửa nhiều giờ đi qua , cũng không thấy có người xuất ra. Ta có chút buồn bực, liền đi qua thử gõ cửa, bên trong không có người đáp ứng. Ta liền nằm sấp theo môn dưới chân mặt hướng bên trong xem, phát hiện có người vẫn không nhúc nhích quỳ trên mặt đất. Lúc này ta biết đã xảy ra chuyện, vội vàng đem cửa đá văng. Người này đương thời tư thế liền cùng hiện tại giống nhau. Ta tưởng đem hần kéo đến, khả hần chui gắt gao , một người căn bản kéo không nhúc nhích. Sau này chúng ta quản lý đi lại , theo ta nói: Đừng kéo, nhân sớm đều đã chết, vẫn là chạy nhanh báo nguy đi!”

Người vệ sinh nói này đoạn thoại thời điểm, La Phi tuy rằng luôn luôn không có mở miệng, nhưng hần ánh mắt lại ở sâu sắc mọi nơi tảo động. Đầu tiên hần chú ý là cách gian cửa gỗ đáp khóa. Đây là bình thường nhất then cài cửa thức khóa cửa , chỉ có thể từ trong bộ chốt mở. Cách gian bốn phía vây bản có một người rất cao, mà vây bản phụ cận lại không có khả cung thả đập vật thể, tựa hồ khó có thể leo lên. Này đó hiện trường tình huống kết hợp người vệ sinh miêu tả, có lẽ có thể bài trừ án phát khi cách gian nội có khác nhân viên tồn tại khả năng tính.

Trợ thủ tiểu lưu không đợi phân phó, sớm đem hiện trường tình hình tỉ mỉ chụp ảnh. Bước này đột nhiên hoàn thành sau, La Phi cùng Trương Vũ tiến vào toilet, đi tới người chết bên cạnh.

Người chết đầu hoàn toàn chui vào tọa chậu lý, cho nên hần trực tiếp bại lộ bên ngoài thân thể bộ phận cũng chỉ có hai tay . Riêng là này hai tay liền đủ để làm cho người ta lưu lại khắc sâu ấn tượng!

Tuy rằng da thịt sớm lạnh lẽo, máu cũng đình chỉ lưu động, nhưng này mười căn ngón tay lại vẫn cứ gắt gao khầu ở tọa châu bên cạnh. Trên mu bàn tay các đốt ngón tay đột khởi, gân xanh hiện lên, cái loại này ẩn chứa lực lượng tựa hồ đủ để đem gì nắm bởi này trung gì đó niết dập nát!

Kỳ thật không chỉ có là hấn hai tay, hấn toàn thân đều tràn ngập một loại đáng sợ lực lượng, cho dù hấn đã chết đi lâu ngày, kia lực lượng vẫn cứ không có biến mất, nó khiến cho người chết đi thể cùng cứng rắn tọa châu chặt chẽ liên ở cùng một chỗ, khó có thể tách ra.

Không cần nói cái kia người vệ sinh, La Phi cùng Trương Vũ hợp hai người lực, mệt đến mồ hôi đầy đầu, mới rớt cuộc khiến cho này cứng ngắc thân thể có một ít buông lỏng.

Chậm rãi, chậm rãi, theo thân thể cuốn, người chết đầu dần dần hiện ra.

Bởi vì thời gian dài ngâm ở tọa châu cái đáy giọt nước trung, người chết bộ mặt làn da bày biện ra một loại bệnh trạng trắng bệch sắc, sấn cặp kia trợn lên ánh mắt hết sức màu đỏ!

Cực độ ngoại đột, che kín tư máu hai mắt, ghi lại người chết ở lại trong cuộc sống cuối cùng tình cảm. Tọa châu trung ô thủy theo cái trán mép tóc lướt qua hốc mắt, làm cho người ta một loại người chết đang ở khóc lổ thấy.

La Phi ánh mắt tại đây khuôn mặt thượng thật lâu lưu lại này, hấn tựa hồ mơ hồ có thể nghe thấy người chết trước khi lâm chung nức nở, đó là một loại tràn ngập tuyệt vọng cùng sợ hãi không thuộc mình thanh âm.

Ở La Phi cùng người chết tiến hành cảm xúc trao đổi đồng thời, Trương Vũ đang ở bước đầu khám nghiệm người chết tử vong nguyên nhân.

Vừa tiếp đến báo án khi, La Phi cùng Trương Vũ từng phỏng đoán đây là không phải cùng nhau nhân say rượu mà khiến cho ngoài ý muốn sự kiện. Nhận việc phát địa điểm cùng hiện trường hoàn cảnh đến xem, này quả thật là có khả năng nhất một loại giả thiết. Bởi vậy Trương Vũ cố ý có chứa một cái liên cùng thức còn độ trắc định nghi, lúc này phái thượng công dụng.

Kinh trắc định, người chết trong máu còn hàm lượng vì 12mg/100ml, tương đương với bình thường tử lượng nhân uống lên một ly bia hoặc là bát tiền tả hữu rượu đế. Thực hiện nhiên, như vậy uống rượu lượng xa xa không có đạt tới làm cho người ta mê say trình độ.

Bất quá chí tử nguyên nhân nhưng không khó phán đoán, người chết miệng mũi bộ có khuôn hình bọt biển, mắt kết mô hạ có chút trạng xuất huyết, kết hợp hiện trường tình hình, Trương Vũ cấp ra bước đầu kết luận:“Người này là chết chìm .”

“Chết chìm?” Đây hiển nhiên có chút ra ngoài La Phi đoán trước.

“Đúng vậy. Hắn liều mạng hướng tọa châu lý chui, toàn bộ bộ mặt tẩm đến mặt nước dưới, hơn nữa cuối cùng làm cho chính mình hít thở không thông tử vong.” Trương Vũ vừa nói, một bên nhẹ nhàng mà lắc lắc đầu. Hắn biết rõ chính mình miêu tả trường hợp quả thực có thể dùng “Hoang đường” Bốn chữ đến hình dung.

Khả án phát hiện trạng đủ loại tình trạng lại xác thực quả thật thực địa đem này hoang đường một màn tái hiện ở tại mọi người trước mắt.

“Hắn đến cùng muốn làm gì?” Trương Vũ thì thảo làm bầm lâu bầu, sau đó lại tự giấu cười khô,“Chẳng lẽ này tọa châu bên trong có vàng sao?”

La Phi hơi hơi cúi đầu, hai hàng lông mày khóa thành một cái ngật đáp. Hắn cánh tay trái hoành trí trước ngực, hữu khuỷu tay khoát lên tay trái trên cổ tay, tay phải ngón trỏ cùng ngón cái trương thành một cái “Bát” Tự, khinh nắm bắt chính mình cằm. Quen thuộc La Phi nhân đều biết đến, này cho thấy hắn chính rơi vào thật sâu suy xét trạng thái trung.

Trương Vũ cùng tiểu lưu đám người tất cả đều lặng không tiếng động, sợ đã quấy rầy hắn ý nghĩ. Một mảnh yên tĩnh trung, mọi người sốt ruột chờ đợi .

Thật lâu sau sau, La Phi rốt cục ngẩng đầu, ánh mắt của hắn một lần nữa trở lại người chết trên khuôn mặt, sau đó hắn nhẹ nhàng chậm chạp nhưng trịnh trọng phun ra một cái từ:“Đà điều.”

“Cái gì?” Trương Vũ hoài nghi chính mình có phải hay không nghe lầm .

“Đà điều.” La Phi tăng thêm ngữ khí lại cường điệu một lần,“Sợ hãi đà điều!”

Trong phòng những người khác hai mặt nhìn nhau, vẫn cứ vô pháp minh bạch La Phi ý tứ.

“Làm nguy hiểm tiến đến, mà chính mình lại vô pháp tránh né thời điểm, đà điều sẽ đem chính mình đầu vùi vào cát đất lý. Loại này tự cứu phương pháp, không thể nghi ngờ tràn ngập bi ai cùng tuyệt vọng.” La Phi khe khẽ thở dài, lộn trở lại chính đề, “Người này, liền giống một cái sợ hãi đà điều.”

Trương Vũ minh bạch La Phi ý tứ: “Người là nói, hấn là gặp nào đó đáng sợ gì đó, ở không đường khả trốn dưới tình huống, cực độ sợ hãi khiến cho hấn đem chính mình đầu chui vào tọa chậu lý?”

“Nếu thật có khả năng, hấn sẽ đem toàn bộ thân thể đều tiến vào đi .” La Phi thản nhiên nói xong. Hấn thanh âm không lớn, nhưng mang theo một loại thật sâu hàn ý.

Ở đây mọi người da đầu đều ần ần có chút run lên, ở bọn họ trước mặt, người chết khuôn mặt vặn vẹo , một loại quỷ dị mà khủng bố không khí đang từ hấn trợn lên trong ánh mắt tỏ khắp mở ra, tằm nhập mỗi người trái tim.

“Khả hấn kết quả ở sợ hãi cái gì đâu?” Trương Vũ mờ mịt mọi nơi nhìn quanh .

Này cũng là La Phi đang ở suy xét vấn đề. Tại đây cái bịt kín nhỏ hẹp không gian nội, kết quả xuất hiện cái dạng gì đáng sợ trường hợp, khiến cho một người tuổi còn trẻ nam tử thẳng đến hít thở không thông mà tử, cũng không dám đem chính mình đầu bại lộ xuất ra?

Hiện tại trong nhà vệ sinh, trừ bỏ kia cổ thi thể ở ngoài, tựa hồ nhìn không tới gì kỳ quái gì đó hoặc khác thường dấu hiệu. Nhưng là kia quỷ dị mà khủng bố không khí lại như thế chân thật tồn tại cho không gian từng cái góc trung!

Chương 3 ma quỷ chi chường

Rời đi Kim Hoa đại tửu điểm sau, Trương Vũ mang theo trợ thủ đem cái chết giả thi thể đuổi về pháp y xem xét trung tâm, tiến thêm một bước xác định tử vong chi tiết. La Phi cùng tiểu lưu đám người tắc phân công nhau đi tìm phòng này ở tiệc cưới trung từng cùng trần bản ngồi cùng bàn khách nhân, hi vọng có thể theo bọn họ trong miệng tìm được một ít có giá trị manh mối.

Nhưng kết quả là làm người ta thất vọng :

“Trần bản? Ta không biết a..... Nga, người nói là cái kia thể tóc húi cua tiểu tử đi? Ta thật đúng không lưu ý hần, chính là khai tịch thời điểm đại gia một khối uống rượu, chạm qua một lần chén đi. Hần như thế nào?”

“Đối, hần là ngồi ở ta bên cạnh, chúng ta tán gẫu qua vài câu. Hần không phải người địa phương. Ta cũng không biết hần khi nào thì rời đi , dù sao là trước tiên đi rồi. Có cái gì dị thường? Không phải hần là đi? Lúc đó đại gia đều đặc biệt cao hứng.”

“Trần..... Trần bản? Có..... Có cái gì nhận thức không..... Không biết ? Đều..... Đều là bạn hữu! Người gọi hần đến..... Chúng ta lại..... Lại uống vài chén..... Ai uống hơn? Người..... Người mới uống hơn đâu!”

.....

Tại kia một bàn khách nhân trung, nhưng lại không có một cái phía trước cùng trần bản hiểu biết, cũng không có nhân chú ý tới trần bản ra sao khi vì sao nguyên nhân rời đi yến hội. Mọi người lúc đó đều đắm chìm ở tiệc cưới hiện trường vui vẻ không khí trung, thậm chí làm La Phi tìm được bọn họ thời điểm, bọn họ trên mặt vẫn tràn đầy ức chế không được sung sướng cùng hưng phấn.

La Phi trạng thái tắc cùng bọn họ hoàn toàn tương phản. Cả một ngày vô ích bồn ba nhường hần thể xác và tinh thần mệt mỏi. Com chiều sau, hần hơi hơi chớp mắt một chút một hồi, tinh thần cùng thể lực mới chiếm được chút khôi phục. Hần bắt đầu nỗ lực suy tư một ngày này nội phát sinh hai khởi quái dị sự kiện, nhưng rất khó tìm đến cái gì rõ ràng, điều này làm cho hần có chút tâm phiền khí táo.

La Phi cảm giác được chính mình hồngбет trạng thái sau, quyết định đem án tử trước phóng nhất phóng, tĩnh hạ tâm đến thay đổi đầu óc. Hần mở ra cửa sổ, cảm thụ một lát đập vào mặt mà đến tươi mát gió đêm, điều này làm cho tâm tình của hần thư sướng rất nhiều. Nhường sau hần phụ hai tay, ở trong phòng nhân nhả bước chậm đứng lên.

Hoàn toàn là theo bản năng , hắn cuối cùng đứng ở ốc giác tủ sách tiền. Tại đây rực rỡ muôn màu gáy sách trung, nhất bộ to con [Holmes thám án toàn tập] hết sức dẫn nhãn chú mục.

Quyển sách này theo La Phi trung học thời đại khởi liền luôn luôn đi theo hắn, đã có hơn mười năm thời gian . Thậm chí có thể nói, đúng là quyển sách này lý chuyện xưa như rồng La Phi mê thượng hình trình thám án, cũng cuối cùng ghi danh cảnh giáo, đi lên sau này đường. Lúc này La Phi đem này bản toàn tập theo một loạt trong sách trừu xuất ra, đặt ở trong tay nhẹ nhàng mà vuốt ve bìa mặt.

Hắn động tác mềm nhẹ vô cùng, có vẻ đối quyển sách này cực kì yêu quý; Mà hắn vẽ mặt lại là như thế chuyên chú, tựa hồ đang ở cùng trong sách cái kia tràn ngập truyền kỳ nhân vật làm nào đó vượt qua thời không trao đổi.

Bỗng nhiên, hắn hai hàng lông mày hơi hơi súc giật mình, trên tay động tác cũng tùy theo đình trệ . Sau đó hắn nghiêng đi đầu, bị vây hãm nhân trạng thái tư gấn bó thống lại bay nhanh xoay tròn đứng lên.

Hiển nhiên, hắn là nghĩ tới cái gì, sau một lát, hắn cấp Trương Vũ gọi điện thoại, ước đối phương lập tức đến phòng làm việc của bản thân gặp.

Trương Vũ cùng La Phi hợp tác thời gian tuy rằng không lâu, nhưng đối hắn như vậy làm việc phong cách đã thói quen . Nửa giờ sau, hắn liền chạy đi lại, lúc này, La Phi chính ngồi ngay ngắn ở trước bàn làm việc cùng đợi hắn.

La Phi cho cái thủ thế, ý bảo Trương Vũ ở hắn đối diện ngồi xuống. Sau đó đi thẳng vào vấn đề hỏi:“Người bên kia có cái gì không mới nhất tình huống?”

“Trên cơ bản vẫn là như vậy. Trần bản tử vong nguyên nhân có thể xác định chính là chết chìm, hơn nữa chính như người theo như lời, hắn cùng dư tự cường giống nhau, ở trước khi chết nhận đến qua vĩ đại kinh hách.”

“Ân.” La Phi gật gật đầu, trầm mặc một lát sau, hắn lại hỏi:“Vậy người hiện tại là nghĩ như thế nào đâu?”

“Ta nhận vì, này hai khởi tử vong sự kiện có thể cũng án điều tra.”

“Theo pháp y học góc độ mà nói, đích xác có thể.” La Phi đầu tiên tỏ vẻ một chút đồng ý, nhưng lập tức lại ngừ điệu vừa chuyển, “Nhưng hình phạt kèm theo trình học góc độ mà nói, muốn cũng án gặp phải nhiều lắm vấn đề. Đầu tiên là hai cái người chết, một cái là lý công học viện học sinh, một cái là từ nơi khác đến đi công tác giả, vô luận theo xã hội nhân vật hoặc nhân mạch quan hệ đi lên nói, hai người đều không có gì tương tự hoặc liên hệ địa phương; Lại nhìn án phát địa điểm, lý công học viện cùng Kim Hoa đại tửu điểm hiện trường hoàn cảnh không gì tương tự chỗ, khoảng cách cũng phi thường xa; Mà gây động cơ? Đây càng thêm nhường ta cân nhắc không ra. Có thể nói, hai người hướng dẫn chỗ ngồi tiền duy nhất có thể sinh ra liên hệ địa phương, cũng chỉ có người vừa rồi nhắc tới kia một điểm: Người chết ở sinh tiền đều gặp qua kinh hách.”

“Nhưng đây một điểm, lại hoàn toàn là để cho nhân cảm thấy mê hoặc địa phương.” Trương Vũ cười khổ lắc đầu, “Ta cạn nhiều năm như vậy pháp y, cái gì khủng bố đáng sợ trường hợp không có gặp qua? Ta thật sự nghĩ không ra có cái gì có thể đem người sống dọa thành như vậy.”

“Quả thật rất khó tưởng tượng.” La Phi ngừng đầu, một bên vuốt cằm mình trên cầm râu trà một bên suy tư về cái gì, sau đó hần đột nhiên hỏi một cái nhìn như cùng án kiện không chút nào tương quan vấn đề, “Người xem [Holmes] sao?”

“Holmes?” Trương Vũ lược sửng sốt một chút, “Xem qua một ít đi, cũng không hoàn chỉnh.”

La Phi về phía trước khuynh thân thể, ánh mắt lờ lờ xem đối phương: “[Holmes thám án toàn tập]--[cuối cùng thăm hỏi] trung thứ tám thiên, thiên tên là làm [ma quỷ chi chừng], người còn có ấn tượng sao?”

Trương Vũ có chút xấu hổ nở nụ cười một chút, sau đó lắc lắc đầu.

La Phi chau chau mày mao, lộ ra thất vọng biểu cảm, sau đó hần dựa vào trở lại trên lưng ghế dựa, sửa sang lại tốt bản thân ý nghĩ sau, bắt đầu hướng đối phương giảng giải tại kia thiên danh làm trung từng xuất hiện một ít tình tiết.

“Ở Conan Doyle trong tiểu thuyết, ‘Ma quỷ chi chừng’ là một loại sinh trường ở châu Phi kỳ lạ thực vật. Loại này thực vật gốc một nửa tượng nhân chân, một nửa tượng dương chân, bởi vậy chiếm được này kỳ quái tên. Đương nhiên nó đáng sợ cũng không phải bởi vì tên. Loại này thảo căn ở thiêu đốt thời điểm hội phóng xuất ra một loại có độc sương khói, này trung sương khói có thể sử hút vào giả sinh ra dị thường khủng bố ảo giác. Ở trong tiểu thuyết, hung thủ đúng là lợi dụng điểm này đem thụ hại giả kinh hách chí tử.”

“Ảo giác?” Trương Vũ lĩnh ngộ đến cái gì, “Người nhận vì án tử lý hai gã người chết nhận đến kinh ngạc cũng là bởi vì xuất hiện ảo giác?”

“Trừ lần đó ra, thật sự tìm không thấy rất tốt giải thích .” La Phi trong giọng nói bao nhiêu lộ ra chút bất đắc dĩ.

“Ảo giác sinh ra nguyên nhân đâu? Ma quỷ chi chừng? Kia chính là trong tiểu thuyết tình tiết a.” Trương Vũ bị mang lên ý nghĩ, các loại mê hoặc cũng nổi gót mà ra, “Nếu là có người cố ý tạo thành , như vậy động cơ lại là cái gì? Hơn nữa lúc đó hiện trường đều có rất nhiều người, vì sao chỉ cần bọn họ xuất hiện khủng bố ảo giác?”

Đối mặt Trương Vũ này liên tiếp nghi vấn, La Phi ngược lại thẳng thắn thành khẩn nở nụ cười, sau đó hần trả lời nói “Ta cũng không biết. Trên thực tế, ta ước người tới, vẫn là tưởng đạt được người giúp. Dù sao người là học y , người hảo hảo suy nghĩ một chút, trong tiểu thuyết tình tiết, ở trong hiện thực rốt cuộc có từng khả năng phát sinh? Nếu khả năng, như vậy, thông qua cái gì cách, sử dụng thể nào loại dược vật, sinh ra ảo giác tinh thần học cơ chế là cái gì? Nay đó đều là ta bức thiết suy nghĩ giải .”

Trương Vũ đem hai tay nhất quán: “Ta là không có năng lực giúp người giải đáp mấy vấn đề này.” Bất quá hần trầm phía dưới cân nhắc một lát, còn nói thêm: “Ta đồ nhớ tới một người, có lẽ người hần là đi thỉnh giáo thỉnh giáo hần.”

“Ai?” La Phi hiển nhiên đối Trương Vũ đề cử thực cảm thấy hứng thú.

“Chu lập vĩ. Long châu đại học trường y phó viện trưởng, quốc nội nổi tiếng bệnh tâm thần học chuyên gia.” Trương Vũ nói lên người này thời điểm, trong giọng nói tràn ngập tôn kính.

La Phi tuy rằng không phải y học giới nhân, nhưng đối chu lập vĩ tên này cũng sớm có nghe thấy. Lưu mỹ tiến sĩ, long châu đại học chiêu bài học giả, thị nhân dân bệnh viện khoa tâm thần thủ tịch chuyên gia, này một loạt danh hiệu đủ để thẳng được bất luận kẻ nào tôn kính.

“Người cùng hần quen thuộc sao? Có thể hay không giúp ta dẫn kiến một chút, càng nhanh càng tốt.” La Phi có chút khẩn cấp đưa ra yêu cầu của bản thân.

“Trước kia phá án thời điểm từng có vài lần tiếp xúc.” Trương Vũ vừa nói một bên nâng cổ tay nhìn nhìn đồng hồ, đã mau mười giờ đêm , “Như vậy đi, ta trước cùng hần liên hệ một chút thử xem, bất quá đêm nay nếu muốn gặp mặt khả năng tính chi sợ không lớn.”

“Ân, trước thử xem đi, tận lực đem tình huống nói được rõ ràng điểm.”

Trương Vũ gật gật đầu, xuất ra di động, điều ra chu lập vĩ dây số, ấn xuống thông qua kiện.

Chấn linh vang qua bốn năm thanh sau, điện thoại chuyển được .

“Uy.” Trong ống nghe truyền đến nam tử trầm thấp thanh âm, nghe qua mang theo vài phần mỏi mệt.

“Là Chu lão sư sao?”

“Đổi, người vị ấy?”

“Người hảo, ta là cục công an Trương Vũ.”

“Nga, trương pháp y, người hảo.”

“Đã quấy rầy . Là như thế này, hôm nay dậm phát sinh hai khởi án mạng, án tử tương đối kỳ quái, người chết ở trước khi chết tựa hồ đều nhận đến kinh hách.....”

“Không cần lại nói .” Đầu kia điện thoại chu lập vĩ đánh gãy Trương Vũ câu chuyện,“Người mang theo thi kiểm báo cáo cùng người chết tương quan tư liệu, hiện tại sẽ tìm ta, ta ở long châu đại học trường y văn phòng, người nhận thức đi?”

“Nga, nhận thức.”

“Vậy người chạy nhanh đi lại, ta chờ người.”

Chu lập vĩ tựa hồ cực kì bận lục, hai người vừa nói xong này đó, hắc liền vội vàng cắt đứt điện thoại.

Bóng đêm đã thâm, trong văn phòng hoàn cảnh tĩnh thật sự, La Phi lại là cái hiểu biết thông minh nhân, đối song

phương trong điện thoại tán gẫu nội dung đại khái nghe xong cái minh bạch. Không đợi Trương Vũ thuật lại, hắn đã đứng lên: “Chúng ta đây hiện tại liền xuất phát đi.”

“A.” Trương Vũ ngược lại có chút không hiểu, “Này chu lập vì hôm nay là như thế nào? Ta nói còn không có nói xong, hắn giống như so với người còn gấp gấp đâu!”

“Thực hiển nhiên, hắn đã biết đến rồi cái gì.” La Phi vừa nói, một bên bước nhanh hướng cửa đi đến, Trương Vũ cũng không nhiều lời nữa, đứng dậy đuổi kịp.

Nửa giờ sau, hai người khu xe đi tới long châu đại học trường y đại lâu tiền. Chính đồng đại lâu lúc này đã gần đến hồ toàn hắc, chỉ có lầu 3 nhất kiện văn phòng còn đèn sáng quang, cô linh linh hết sức bắt mắt. Hiển nhiên, chu lập vì lúc này liền tại đây gian trong phòng.

Đại lâu lối vào có cái hơn hai mươi tuổi tiểu tử, hắn đang muốn hướng bên trong lúc đi, vừa đứng thấy được La Phi điều khiển xe cảnh sát. Vì thế hắn dừng cước bộ, đứng ở cửa khẩu chờ đợi quan vọng.

La Phi hai người xuống xe, tiệm đi tiệm gần, rất nhanh đã đi lên lầu tiền bậc thêm. Lúc này cái kia tiểu tử đón nhận tiền, nhiệt tình đánh tiếp đón: “Các người là cục công an đi? Tìm đến Chu lão sư?”

La Phi gật gật đầu, gấp trong tay đối phương cầm bút máy cùng ghi lại bản, liền đoán hỏi: “Người là hắn học sinh?”

“Ta gọi lưu vân.” Tiểu tử cười hề hề tự giới thiệu hoàn, lại chủ động ở phía trước dẫn đường, “Vừa vặn, chúng ta một khối đi lên lầu đi.”

Không bao lâu, ba người đã đi đến văn phòng ngoài cửa. Lưu vân rất lễ phép gõ gõ cửa, phòng trong lập tức truyền đến nam nhân thanh âm: “Vào đi.”

Lưu vân nhẹ nhàng đẩy cửa ra, ba người theo thứ tự mà vào. Đây là một gian ước hai mươi m² lớn nhỏ phòng ở, tả hữu hai sườn dựa vào tường đều có một loạt giá sách, bên trong đôi đầy đủ loại kiểu dáng chuyên nghiệp bộ sách. Nhanh bên trong phía trước cửa sổ vị trí bày biện một bộ bàn làm việc ý, đối diện là tiếp khách dùng sofa cùng bàn trà, trừ lần đó ra, trong phòng cũng không cái khác trần thiết.

Chu lập vĩ đang ngồi ở trước bàn làm việc hết sức chuyên chú đọc cái gì, thẳng đến ba người vào nhà, ánh mắt của hắn mới từ bàn thượng rời đi, sau đó hắn đứng lên, hướng về phía trước đón hai bước: “Trương pháp y, các người đến.”

Đây là một cái giới giang trung niên hán tử, thoát nhìn bốn mươi tuổi cao thấp. Tuy rằng vóc người không cao, nhưng có vẻ thực tình tráng. Có thể là bởi vì liên tục công tác thời gian quá dài, hắn hai mắt có chút đỏ lên, lộ ra một ít bi thái, bất quá hắn đi lại khi bộ pháp lại ký ổn lại mau, làm cho người ta một loại chấn hưng hữu lực cảm giác.

Có lẽ là bởi vì chu lập vĩ hình tượng cùng người nhóm truyền thống quan niệm trung học giả có trọng đại khác biệt, La Phi nhin không được ngưng tụ lại hai mắt, ở hắn quanh thân cao thấp tỉ mỉ đánh giá đứng lên.

Chu lập vĩ cách mọi người một thước xa địa phương dừng lại cước bộ, hắn cảm nhận được La Phi đối hắn chú ý, mỉm cười hỏi Trương Vũ: “Vị này là?”

Trương Vũ vội vàng cấp hai người làm giới thiệu. Biết được La Phi thân phận, chu lập vĩ cũng thoáng có vẻ có chút kinh ngạc. Hình cảnh đội trưởng đêm khuya đến thăm thực rõ ràng dự báo xong việc thái nghiêm trọng tính.

Ở chu lập vĩ tiếp đón hạ, Trương Vũ cùng La Phi ngồi ở trên sofa, lưu vân tắc chuyển qua một trương ghế, độc tự ngồi ở một bên.

Chu lập vĩ đem chính mình ghế dựa chuyển đến bàn ngoại ngồi xuống, sau đó đi thẳng vào vấn đề thiết nhập chủ đề: “Tốt lắm, nói nói các người gặp tình huống đi.”

Trương Vũ đầu tiên đem thi kiểm báo cáo, hiện trường ảnh chụp chờ tương quan tư liệu đưa cho chu lập vĩ, sau đó đem hai khởi tử vong sự kiện án phát trước sau tương quan tình huống kỹ càng miêu tả một lần, bao gồm La Phi đối “Ma quỷ chi chừng” tương quan đoán cùng nghi hoặc đợi chút.

Chu lập vĩ thần sắc trịnh trọng, một bên nghe một bên lật xem trong tay tư liệu. Hắn nhìn xem phi thường nghiêm cẩn, đến nỗi cho Trương Vũ ngay từ đầu hội hoài nghi đối phương hay không có thể đem chính mình theo như lời gì đó hoàn toàn nghe đi vào. Nhưng hắn rất nhanh liền phát hiện loại này lo lắng là dư thừa, bởi vì chỉ cần chính mình hơi có thuyết minh quen hoặc ngữ nghĩa không rõ địa phương, chu lập vĩ sẽ gặp ngăn đầu, đưa ra tình chuẩn mà kịp thời truy vấn.

Tức thời là La Phi, lúc này cũng không khỏi đối người này kín đáo tư duy năng lực âm thầm khâm phục.

Tại đây cái trong quá trình, lưu vân thủy chung không nói một lời ở mang đến trên laptop làm ghi lại.

Trương Vũ nói xong sau, trong phòng tạm thời xuất hiện yên tĩnh. La Phi đả chu lập vĩ suy xét một lát, sau đó bắt đầu bổ sung tỏ rõ ý nghĩ của chính mình cùng yêu cầu: “Chu lão sư, chúng ta lần này đến, chính là muốn mời người đối này hai khởi sự kiện cấp ra một ít chỉ đạo. Người chết kết quả có phải hay không sinh ra trên tinh thần ảo giác? Nếu là, kia sinh ra nguyên nhân là cái gì? Có phải hay không là có người ác ý làm?”

“Ta hiện tại chỉ có thể đối với người cái thứ nhất nghi vấn tỏ về cẩn thận đồng ý.” Chu lập vĩ bất đắc dĩ thở dài một tiếng, “Mà sau hai vấn đề, ở các người đến phía trước, cũng đã quấy nhiễu ta thật lâu.”

La Phi trên mặt xuất hiện mê hoặc biểu cảm: “Chẳng lẽ người sớm đã biết này hai khởi từ vong sự kiện, người là từ cái gì con đường nghe nói đâu?”

“Không, ta cũng không biết các người sự tình. Đồng dạng, các người cũng không biết ta bên này tình huống.” Chu lập vĩ xoay người, theo chính mình trên bàn học cầm lấy một chồng tư liệu, biểu cảm dữ phát ngưng trọng, “Trương pháp y gọi điện thoại cho ta thời điểm, ta vừa mới theo thị nhân dân bệnh viện gấp trở về, hiện tại chuyện thái, có lẽ so với các người sở nắm giữ còn muốn nghiêm trọng rất nhiều.”

La Phi trong lòng trầm xuống, thân thủ tiếp nhận chu lập vĩ đưa qua gì đó. Hắn thô thô lật xem một chút, trong lòng càng ngày càng kinh ngạc.

Khi đó một chồng bệnh lịch, tổng cộng có hơn mười trương, tất cả đều là này hai ngày tân phát tinh thần phân liệt chứng bệnh người bệnh, mà ở trí nguyên nhân gây bệnh nhân nhất lan trung, không có ngoại lệ điền bốn chữ: “Quá độ kinh hách”!

“Nói như vậy, gần nhất hai ngày qua, long châu nội thành gặp đến khủng bố kinh hách nhân đều không phải dư thừa cùng trần bản hai người. Chính là hai người này đã chết, cho nên án kiện báo danh chúng ta hình cảnh đội, mà càng nhiều án lệ kỳ thật nắm giữ ở nhân dân bệnh viện tinh thần khoa.”

La Phi trong giọng nói để lộ ra thật sâu sầu lo cùng bất an. Trương Vũ vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy La Phi xuất hiện như vậy cảm xúc, ở hắn trong ấn tượng, đối phương xưa nay là cái cơ trí, dũng cảm thả trần ngập tự tin nhân, rất nhiều người khác vô pháp xuống tay nan đề thường thường ở hắn trong lúc nói cười liền giải quyết dễ dàng. Bất quá lúc này đây, sự kiện là như thế biến hoá kỳ lạ kỳ, đủ để vượt qua bất luận kẻ nào tưởng tượng.

Không chỉ có La Phi, ở y học giới thanh danh hiển hách chu lập vĩ lúc này đồng dạng hết đường xoay xở: “Ta kỹ càng phân tích qua này hơn mười phân ca bệnh tư liệu, theo bệnh lý học góc độ mà nói, ta vô pháp tìm được gì có giá trị mạnh mẽ. Nhân dân bệnh viện thu trị hạng nhất bệnh án là một cái ba mươi hai tuổi họ Ngô nữ tử. Ngày hôm qua hơn hai giờ chiều, nàng ở vạn thịnh thương trường mua sắm, tiến vào phòng thử đồ sau không lâu, đột nhiên phát ra tiếng gào, nhân viên mậu dịch vội vàng tiến phòng thử đồ xem xét, nàng đã nhân cực độ sợ hãi mà thần chí không rõ. Thứ hai lệ bệnh án còn lại là một cái mười chín tuổi tiểu tử. Hắn là cái xã hội nhân tản nhân viên, ngày hôm qua chạng vạng thời gian cùng nhất bang hồ bằng cầu hữu tự ở một cái tiểu ca đại sảnh hít thuốc phiện. Những người khác đang ở high thời điểm, hắn lại tượng thấy quỷ giống nhau điên cuồng hét lên gọi dậy, bốn năm cái bảo an đi qua mới đưa hắn chế phục. Nguyên tưởng rằng hắn là đụng được đụng qua đầu, nhưng ta thấy đến hắn khi, hắn cả người phát run, ánh mắt tự do, hiển nhiên là ở sợ hãi cái gì. Hôm nay sáng sớm một cái ca bệnh tắc càng thêm kỳ quái, đây là một cái bảy mươi đến tuổi lão nhân, bệnh phát khi đang ở trong công viên cùng một đám lão hữu luyện kiếm đánh quyền, tại kia dạng tường hòa không khí trung, thật sự nghĩ không ra có cái gì này nọ có thể cho nhân tạo thành như thế đại kích thích..... Tóm lại, trên bệnh án những người này có nam có nữ, có lão có thiếu, thân phận chức nghiệp các không giống nhau, sự phát khi thời gian, không gian hoàn cảnh cũng không có cái gì quy luật khả theo. Giữa bọn họ duy nhất điểm giống nhau chính là đều gặp vĩ đại kinh hách, loại này kinh hách ở quá ngắn thời gian nội khiến cho bọn hắn tinh thần hỗn loạn, tạo thành đáng sợ hậu quả. Bất quá này điểm giống nhau hoàn toàn lại là để cho nhân khó hiểu địa phương, đại đa số bệnh án phát sinh hiện trường đều có rất nhiều người chứng kiến, nhưng bọn hắn nhưng không có gì dị thường, ai cũng không biết nhường bệnh giả xuất hiện khủng hoảng gì đó đến cùng là cái gì.”

Chu lập vĩ giảng thuật cùng La Phi trước đây hiểu biết đến tử vong tình tiết vụ án là tướng ăn khớp . Hiện tại, nghi vấn tập trung ở tại một cái tiêu điểm: Kết quả là cái gì nguyên nhân nhường này đáng thương nhân gặp thật lớn sợ hãi?

Phòng trong tạm thời xuất hiện yên tĩnh, tất cả mọi người ở cúi đầu trầm tư.

“Ác ma! Ác ma lựa chọn té phảm!” Vào nhà sau một mực yên lặng không lên tiếng lưu vân lúc này đột nhiên nhẹ nhàng mà nói.

Vớ vẩn! La Phi lập tức ngẩng đầu, phản cảm trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, những lời này thật sự không phải hắn là ở nghiêm cẩn trình trọng không khí trung xuất hiện. Bất quá lo lắng đến đối phương là chu lập vĩ học sinh, hắn không tiện gia dĩ trách cứ.

Chu lập vĩ đã ở xem lưu vân, trong ánh mắt lộ ra kinh ngạc thần sắc. Lưu vân lại chỉ lo hắn hưng phấn mà cầm lấy bút, ở ghi lại bản thượng là tả bá cấp tốc viết, thoát nhìn đối chính mình vừa rồi đoán rằng có chút đặc ý.

La Phi lắc đầu, chuyển qua đến đối chu lập vĩ nói: “Chu lão sư, này đó bệnh lịch ta có thể hay không sao chép mang đi? Có chút tương quan tình huống ta tưởng phái người đi kỹ càng điều tra một chút.”

“Như vậy tốt nhất .” Chu lập vĩ sáng khoái trả lời,“Ta cũng hi vọng có thể đạt được kia hai cái tử vong giả kỹ càng tin tức. Chuyện này cần đại gia hiệp đồng phối hợp, bởi vì nó thoát nhìn quả thật chẳng như vậy đơn giản.”

Nguyên bản đến mục đích là muốn đạt được đôi án kiện hữu ích chỉ đạo hoặc dẫn dắt, khả xuất hiện kết quả cũng là sự kiện trở nên càng nghiêm trọng cùng phức tạp, này cục diện không hề nghi ngờ là ra ngoài La Phi đoán trước . Đương nhiên hẳn lại càng không sẽ biết, một đoạn khủng bố kinh tâm hiểm trình lúc này mới vừa mới kéo ra mở màn.

Chương 4 thần bí tiên đoán

Buổi sáng ánh mặt trời tốt lắm, xuyên thấu qua cửa sổ chiếu xạ tiến vào. La Phi sắc mặt cũng là âm u , cùng trong sáng thời tiết hình thành tiên minh đối lập.

Hắn chính ngồi ngay ngắn ở trước bàn làm việc, nhú mày xem cách đó không xa màn hình máy tính.

Hôm nay sáng sớm, ở quốc nội mỗ nổi tiếng môn hộ trang web tin tức trang đầu thượng xuất hiện như vậy một cái bắt mắt tiêu đề:“Ẩn hình ác ma kinh hiện long châu nhiều người dọa điên tình huống không rõ”. Ngắn ngủn hai ba mấy giờ thời gian nội, này tắc tin tức cáo điểm đánh lượng đã lên vạn, hồi thiệp gần ngàn. La Phi được đến tin tức sau, lập tức mở ra máy tính, xem này thiên đang ở trên mạng lửa nóng truyền bá văn về.

Không thể không thừa nhận, này thiên văn về hành văn cùng kết cấu đều phi thường xuất sắc, tác giả dùng cực cụ nhuộm đậm lực văn tự tường tận miêu tả gần hai ngày qua ở long châu thị phát sinh chứa nhiều khủng bố sự kiện, trong đó để cho La Phi kinh ngạc không thể nghi ngờ là phía dưới này đoạn thoại:

“.....13 ngày đêm gian, long châu thị hình cảnh đội La Phi đội trưởng chạy tới long châu đại học trường y, xin giúp đỡ nổi tiếng tinh thần y học chuyên gia chu lập vĩ. Hai người liền đều tự sở nắm giữ tình huống tiến hành rồi nghiêm cẩn phân tích. Kết quả là cái gì này nọ có thể nhường bệnh án trung thụ hại giả cảm thấy như thể khủng bố? Mà hiện trường những người khác vì sao có năng lực không chịu ảnh hưởng? Trước mắt vẫn cứ không có gì manh mối có thể giải đáp này đó nghi vấn. Chẳng lẽ ở long châu khu phố, thật sự xuất hiện một cái khủng bố ẩn hình ác ma, mà những người này, đều là nó sở lựa chọn tế phẩm sao.....”

Thực hiện nhiên, khẳng định có đêm qua ở đây nhân hướng ra phía ngoài giới lộ ra tin tức. La Phi rất nhanh trong lòng trung xác định lớn nhất hiềm nghi giả, sau đó bắt thông chu lập vĩ điện thoại.

Vừa nghe La Phi đề cập internet tin tức sự tình, chu lập vĩ khí sẽ không đánh một chỗ đến:“Đối, ta đã biết. Đã có vài cái phóng viên gọi điện thoại muốn đến phỏng vấn ta, thật sự là đủ loạn . Viết văn về nhân là làm sao mà biết này nội tình ?”

“Lúc đó ở đây liền mấy người kia. Ta hoài nghi là người cái kia học sinh đem tin tức truyền bá đi ra ngoài.” La Phi không đi vòng vèo, thẳng nói nói thẳng.

“Đệ tử của ta?” Chu lập vĩ thanh âm nghe qua thực mờ mịt.

“Đúng vậy, chính là kêu lưu vân cái kia. Cái gì ‘Ác ma’, ‘Tể phạm’, này đó không đều là hẩn trong lời nói sao?”

“Người nói đem qua cái kia tiểu tử a? Hẩn cũng không phải là đệ tử của ta.” Chu lập vĩ trình trọng phản bác, “Hẩn không phải theo các người một khối đến sao? Ta còn tưởng rằng hẩn cũng là hình cảnh đội nhân đâu!”

Nghe nói như thế, La Phi đầu tiên là sùng sốt một chút, lập tức minh bạch đi lại: “Ta đã biết. Lúc đó là ta vào trước là chủ, đem hẩn nhận định cho người học sinh. Chúng ta song phương cũng không hiểu biết, bị người này chui chỗ trống.”

“Kia hẩn đến cùng là loại người nào?”

“Kia còn dùng hỏi sao?” La Phi cười khở trả lời, “Hơn phân nửa là cái phóng viên. Hẩn hiểu biết một ít bệnh án sự tình, cho nên đến phòng vấn người. Vừa vặn gặp chúng ta đi qua, hẩn liền thuận thế đi theo tiến vào, đem sự tình chân tướng tất cả đều nghe qua. Này tin tức đương nhiên cũng chính là hẩn viết.”

“Việc này có thể có điểm phiền toái.” Chu lập vĩ lo lắng trùng trùng, “Trước không nói sẽ ảnh hưởng công tác của ta, có một số việc truyền bá mở, tất nhiên sẽ ở trên xã hội khiến cho khủng hoảng.”

La Phi trầm ngâm một lát, sau đó nói: “Hiện tại tốt nhất biện pháp, chính là ngậm miệng không nói. Không cần tiếp thu bất luận kẻ nào phỏng vấn. Nay phóng viên cũng không được, người nói cái gì, hẩn đều có thể thêm mắm thêm muối sao làm một phiên.”

“Đối.” Chu lập vĩ hoàn toàn tán thành La Phi cách nói, “Ta cũng là nghĩ như vậy !”

Bất quá khủng hoảng cảm xúc vẫn là không thể tránh cho truyền bá mở ra. Long châu cũng không tính một cái rất lớn thành thị, thị dân nhóm lẫn nhau hỏi thăm, rất nhanh liền phát hiện tin tức trung sở đề cập này khủng bố sự kiện đều không phải gió thổi nhà trống. Càng ngày càng nhiều điện thoại đánh hướng về phía thị nhân dân bệnh viện cấp cục công an hình cảnh đội, hỏi tình thế ngọn nguồn cùng phát triển tình huống.

La Phi cảm nhận được áp lực cực lớn. Hẩn lớn nhất hạn độ triệu tập khởi hình cảnh đội nhân thủ, đầu nhập đến sự kiện điều tra trong công tác. Gần hai mươi danh cảnh viên bị phân tán tới thành thị các góc, liền mỗi một khởi phát

sinh qua ca bệnh tiến hành kỹ càng thăm viếng cùng tra xét.

Bên kia, chu lập vĩ đồng dạng bận tới mảy tới mảy. Đối bệnh hoạn nhân viên chẩn tra cùng bệnh lý phân tích công tác một khắc cũng không có đình chỉ qua. Cũng may nhân dân bệnh viện khoa tâm thần có được cả nước nhất lưu nghiên cứu khoa học khám bệnh phương tiện, khiến cho hấn tại đây cái trong quá trình có thể vô cùng nhuần nhuyễn phát huy ra bản thân sở học cùng tài hoa.

Chạng vạng thời gian, ra ngoài cảnh viên lục tục về tới trong đội. La Phi đem đại gia triệu tập đứng lên, mở một cái tình tiết vụ án thông báo hội.

Đại gia công tác phải nói là kỷ nghiêm cẩn lại cẩn thận , mọi người tập hợp lên thăm viếng ghi chép ở La Phi trước mặt toàn thành thật dày nhất xấp. Bất quá lên tiếng khi, mỗi người lại nói phi thường ngắn gọn, bởi vì bọn họ thật sự không có tìm kiếm đến cái gì có giá trị manh mối.

Mà tình thế tựa hồ còn tại trở nên càng tệ hơn. Hết hạn đến bốn giờ chiều, cùng loại bệnh án lại hôm nay lại tân phát ra tứ lệ. Mặt khác, có một chút thị dân phản ánh, bọn họ cũng từng xuất hiện qua mạc danh kỳ diệu khủng bố cảm giác, chính là loại cảm giác này cũng không thập phần mãnh liệt, hơn nữa cũng không có kéo dài thời gian rất lâu.

Này tự nhiên sử La Phi nhớ tới cái kia kêu từ đình nữ sinh, nàng đương thời miêu tả cùng những người này cảm giác là tương xứng . Đây là một loại hư ảo mà trừu tượng cảm giác, không ai có thể nói ra lúc đó làm cho bọn họ sợ hãi kết quả là cái gì, nhưng bọn hấn lại xác thực quả thật thực địa cảm nhận được cái loại này áp bách cùng sợ hãi cảm.

La Phi lược khuynh thân thể, hữu khuỷu tay chỉ ở ghế dựa trên tay vịn, mở ra ngón trỏ cùng ngón cái khinh niết chính mình cằm. Hấn cũng không có nóng lòng đi lật xem này ghi chép, muốn theo nhiều như vậy tư liệu trung tích nhật ra có giá trị tin tức, kia nhất định là nhất kiện cần đại lượng thời gian cùng cũng đủ kiên nhẫn công tác. Mà ở trước mắt loại này mờ mịt một mảnh trạng thái hạ, làm hình cảnh đội trưởng, chuyên trọng yếu nhất là cho bước tiếp theo công tác vạch một cái rõ ràng phương hướng.

Cảnh viên nhóm cũng đều ở dùng chờ mong ánh mắt xem La Phi, hội trường nội nhất thời yên tĩnh không tiếng động.

Đang ở như vậy không khí trung, phòng họp môn bị nhẹ nhàng đẩy ra, La Phi vẫn phòng thư ký trương thành rừng đi đến.

“La đội dài, có người một cái điện thoại.”

“Ai? Có chuyện gì? Ta đang ở họp.” La Phi bởi vì ý nghĩ bị đánh gãy, hơi hơi nhú mày.

“Là từ Vân Nam đánh tới được đường dài. Nói là thấy được trên mạng tin tức, có manh mối muốn cung cấp.”

“Vân Nam?” Kia nhưng là khoảng cách long châu ngàn dặm ở ngoài địa phương, làm sao có thể có người cung cấp manh mối? Tuy rằng là không hiểu ra sao, nhưng này không tầm thường điện thoại vẫn là khiến cho La Phi thật lớn hứng thú, hần lập tức đứng lên, rời đi hội trường, hướng về văn phòng bước nhanh đi đến.

Điện thoại ông nghe nhân các ở trên bàn công tác, điện báo biểu hiện trung xuất hiện quả nhiên là đến từ Vân Nam khu hào.

La Phi cầm lấy ống nghe:“Người hảo. Ta là La Phi.”

“Người hảo. Ta gọi Hứa Hiểu Văn.” Ra ngoài La Phi đoán trước, nhu hòa dễ nghe thanh âm biểu hiện: Đứng ở điện thoại một chỗ khác hẳn là một người tuổi còn trẻ nữ tử.

“Người ở Vân Nam?” La Phi đầu tiên điểm ra chính mình trong lòng nghi hoặc.

“Là, ta ở trên mạng thấy được long châu chuyện đã xảy ra, này đó..... Này đó đều là thật sự?” Tự xưng Hứa Hiểu Văn nữ tử hỏi lại La Phi.

Có chút đoán không ra đối phương ý đồ đến, La Phi trầm ngâm , không có lập tức trả lời.

Hứa Hiểu Văn lập tức bắt giữ đến La Phi cảm xúc:“Người không cần băn khoăn, ta cũng không có tìm kiếm cái lạ tâm lý, lại càng không là nhàm chán phóng viên.”

Đối phương sâu sắc cùng thẳng thắn đã động La Phi, hần nhẹ nhàng mà nở nụ cười một chút, sau đó thân ngôn:“Văn về đương nhiên là làm nhuộm đầm, nhưng cơ bản chuyện thực, quả thật là tồn tại .”

“Nó cư nhiên thật sự phát sinh , bất khả tư nghị, ta thật sự là không thể tin.” Hứa Hiểu Văn dồn dập nói, tuy rằng cách xa nhau ngàn dặm, nhưng La Phi vẫn là có thể tưởng tượng ra nàng nói chuyện khi cái loại này kích động biểu cảm.

Mà đối phương trong giọng nói lời ngậm lại khiến cho La Phi chú ý, hần lập tức truy vấn:“Thế nào? Người trước đây chỉ biết nó sẽ phát sinh sao?”

Tựa hồ là không biết thế nào mở miệng, Hứa Hiểu Văn đang nghe đồng kia đoan đo dự, trầm mặc , sau một lát, nàng mới chậm rãi , dùng một loại tận lực bảo trì xuất ra bình tĩnh ngữ khí nói:“Phía dưới ta cho người giảng , là ta nửa năm trước trải qua qua một việc. Nó nghe qua sẽ rất rõ ràng, nhất là hiện tại dưới tình huống. Bất quá, ta có thể dùng người cách cam đoan, ta nói mỗi một câu đều là chân thật -- người, sẽ tin tưởng ta sao?”

Tuy rằng chưa từng gặp mặt, nhưng La Phi trong lòng lại sinh ra một loại kỳ quái trực giác: Cái cô gái này là chân thành thả đáng giá tín nhiệm . Cơ hồ không có gì do dự, hần lập tức trả lời:“Người nói đi, ta tin tưởng người.”

“Cám ơn.” Đối phương rất lễ phép bẻ mặt đặt ra đối loại này tín nhiệm cảm kích, sau đó nàng bắt đầu giảng thuật kia đoạn ở chính mình trong đầu lưu lại khắc sâu ấn tượng trí nhớ.

“Ta là Vân Nam tỉnh dân tộc đại học ngôn ngữ chuyên nghiệp nghiên cứu sinh. Ở Vân Nam cảnh nội có rất nhiều dân tộc thiểu số, ta học tập chủ yếu nội dung là bọn họ hằng ngày sử dụng này dân bản xứ ngôn ngữ. Ước chừng nửa năm trước, ta tiếp đến tỉnh thành một nhà bệnh viện tâm thần xin giúp đỡ.....”

“Bệnh viện tâm thần?” La Phi không hiểu sấp một câu, hần nghĩ không ra này cùng Hứa Hiểu Văn sở học chuyên nghiệp có cái gì liên hệ.

“Đối. Nhà này bệnh viện tâm thần thu trị một cái kỳ quái bệnh nhân, hần chứng bệnh..... Ta nghĩ người hần là có thể đoán được.”

La Phi thốt ra:“Quá độ kinh hách tạo thành tinh thần phân liệt?”

Hứa Hiểu Văn “Ân” một tiếng, lấy chỉ ra khẳng định:“Viện phương tự cấp hần làm trị liệu thời điểm, gặp nan đề. Đây bệnh nhân nói xong một ít làm người ta vô pháp nghe hiểu trong lời nói, bởi vì luôn luôn là vài câu ở qua lại lặp lại,

đại phu phán đoán này chẳng phải vô ý thức hồ ngôn loạn ngữ, mà rất có khả năng là nào đó dân tộc thiểu số dân bản xứ ngôn ngữ.”

“Cho nên bọn họ mời người đi qua, chính là muốn biết người kia đang nói cái gì?”

“Đúng vậy.”

“Vậy người nghe hiểu hần trong lời nói ?” La Phi đã miễn cảm ý thức được, một ít phi thường mầu chột gì đó liền giấu ở người này trong giọng nói, hần nín thở chậm đợi đối phương câu dưới.

“Hần nói tháng tám, khủng bố cốc ác ma tương lai đến long châu.” Hứa Hiểu Văn gần từng tiếng, rõ ràng nói.

Tháng tám? Hiện tại đúng là tháng tám! La Phi ngờ ngác ngờ ra.

Hần nguyên bản đầy cõi lòng chờ mong, cho rằng có thể được đến một ít cùng trí nguyên nhân gây bệnh nhân tương quan manh mối. Nhưng ai biết nói này xa ở Vân Nam bệnh nhân nói ra cư nhiên là một câu tiên đoán.

Thần bí , quý dị , làm cho người ta vô pháp lý giải nhưng lại cực kì chuẩn xác tiên đoán!

Chương 5 sợ hãi chứng tọa đàm

Kết thúc Hứa Hiểu Văn trò chuyện sau, La Phi treo cái điện thoại cấp Trương Vũ, hướng hần giảng thuật đại khái tình huống, cũng hỏi có hay không mới nhất thi kiểm kết quả. Nhất tán gẫu dưới, mới biết được chu lập vĩ cũng đang ở pháp y trung tâm cùng Trương Vũ cùng tiến hành thi kiểm công tác. Cảm giác trong điện thoại nói chuyện lao lực, La Phi rõ ràng cũng nhích người hướng pháp y trung tâm tiến đến.

Tới mục đích thời điểm sắc trời đã toàn hắc. Tuy rằng là tám tháng giữa hè, nhưng ngừng thi gian nội đập vào mặt mà đến lãnh khí vẫn là nhường La Phi đánh cái rùng mình.

“A, phương diện này cũng thật đủ mát, có thể có hai mươi độ sao?” La Phi đổ trầu khí, ôm lấy song chương, lấy tay chương vuốt ve lỗ lỗ cánh tay.

Trương Vũ đón nhận tiền, đệ thượng nhất kiện tay áo dài áo dài trắng, sau đó làm cái cái ra dấu im lặng, cũng hướng về phía ngừng thi đài phương hướng nỗ bừa môi.

Chu lập vĩ đang đứng ở ngừng thi trước đài đoàn, cúi người đối mặt dư tự cường trần trụi thi thể. Hần hai mắt sáng ngời hữu thần, không chút nào mất lễ, đối La Phi đã đến không có gì phản ứng, hiển nhiên chính chuyên chú cùng nỗ hạng trọng yếu trong công tác.

La Phi nhẹ nhàng đi lên phía trước, có thể này phát hiện người chết tóc đã bị toàn bộ thể quang, đỉnh đầu bên trái một khối xương sọ cũng lấy rớt, giống làm phẫu thuật giống nhau bị mở ra nhất phiến “Cửa sổ ở mái nhà”. Chu lập vĩ tay trái cầm một cái đèn pin, tay phải đem một cái dài nhỏ kim chúc đồ vật theo “Cửa sổ ở mái nhà” Thân vào người chết đầu trung.

“Tả não thượng lục khu, đây là không chế nhân thể sinh ra các loại cảm xúc bộ phận.” Trương Vũ đem miệng bám vào La Phi bên tai, nhẹ giọng giải thích.

La Phi gật gật đầu, chỉ thấy chu lập vĩ trong tay kim chúc vật ở người chết đầu trung lưu lại một lát sau, lại chậm rãi lui xuất ra, kim chúc vật đầu là một cái nhỏ nhỏ biển chúc, bên trong đựng một chút người chết não tổ chức.

Chu lập vĩ buông tay điện, cầm lấy một cái thủy tinh bình nhỏ, sau đó đem vừa vào tay não tổ chức gửi đi vào. Này hết thấy đều hoàn thành sau, hần mới thật dài thở ra, đối La Phi gật đầu đánh tiếp đón: “La đội dài, người hảo!”

La Phi chú ý tới hần cái trán thấm một tầng tinh mịn mồ hôi, xem ra vừa rồi kia phiên công tác pha lo lắng lực.

“Ta nghĩ đến người nhóm làm bác sĩ chỉ đối bệnh nhân cảm thấy hứng thú, không nghĩ tới người đối thi thể đồng dạng cũng rất nghiên cứu.” La Phi dùng một câu bán đùa trong lời nói làm chính mình lời đạo đầu.

“Vậy người ý tưởng có thể có sở bất công .” Chu lập vĩ lắc đầu, nghiêm trang sửa chữa nói, “Trị liệu bệnh nhân vĩnh viễn chỉ là chúng ta công tác một phần, theo ý ta đến, dự phòng chứng bệnh phát sinh kỳ thật hơn trọng yếu.”

“Đối!” La Phi tán thưởng một câu, rất có gặp tri âm cảm giác, “Trên điểm này, bác sĩ cùng cảnh sát này hai loại chức nghiệp nhưng là có tương quan địa phương . Chấp pháp giả cần làm công tác tuyệt không gần phải đi bắt giữ tội phạm, càng trọng yếu hơn là tránh cho phạm tội hành vi phát sinh.”

Chu lập vĩ lộ ra một tia hiểu ý mỉm cười: “Cho nên ta hơn bốn giờ chiều sẽ đến nơi đây . Muốn dự phòng bệnh án phát sinh, phải tiến hành bệnh lý học phương diện nghiên cứu. Mà theo này góc độ mà nói, thi thể so với bệnh nhân có càng nhiều nghiên cứu giá trị, bởi vì ở người chết trên thân thể, các loại chứng bệnh yếu tố không thể nghi ngờ đều là tối sung túc .”

“Như vậy, cho tới bây giờ, có cái gì phát hiện sao?” Đây là La Phi quan tâm nhất vấn đề.

Chu lập vĩ quơ quơ trong tay thủy tinh bình nhỏ: “Còn cần tiến hành kỹ càng sinh hoá phân tích.”

“Sinh hoá phân tích?” La Phi nhiều có hứng thú xem trong bình này xám trắng sắc não chất, “Trên tinh thần nhận đến kích thích chẳng lẽ cũng sẽ lưu lại khả năng truy theo dấu vết sao?”

“Kia đương nhiên. Ở người trong não, gì tư duy, gì cảm xúc, kỳ thật đều là từ phản ứng hoá học đến khống chế . Từ tuyến thể phân bố xuất ra các loại hóa học vật chất đối não thể tiến hành kích thích, tiến hành thành nhân thể đủ loại tinh thần phản ứng. Cứ cái sự thật điểm ví dụ, người có biết hãm hực chứng đi?”

La Phi gật gật đầu, ý bảo đối phương tiếp tục đi xuống nói.

“Rất nhiều hãm hực chứng bệnh nhân phủ nhận chính mình sinh bệnh, cự tuyệt uống thuốc hoặc tiến hành tương

quan trị liệu, bọn họ nhận vì tâm lý gì đó chỉ cần chính mình tưởng khai là đến nơi. Đây là hoàn toàn sai lầm , theo bệnh lý học đi lên nói, hàm lực chúng kỳ thật là một loại não bộ bệnh biến, xông ra biểu hiện vì đầu mỗi đan amin loại thần kinh đệ chất, đặc biệt đi giáp adrenalin cùng 5- thường sắc amin công năng giảm thấp, mà này hai loại vật chất ở nhân đầu óc trung khởi điều tiết cùng ổn định cảm xúc tác dụng. Cho nên đối mặt loại này tinh thần tính tật bệnh, đơn thuần tâm lý phụ đạo là không được , phải kết hợp được vật trị liệu.” Chu lập vĩ chậm rãi mà nói, đem một cái phức tạp y học tri thức [nội dung sâu sắc, lời lẽ dễ hiểu] nói xuất ra.

La Phi ngộ ra chút trò, lượng ánh mắt truy vấn:“Kia cụ thể đến bây giờ án tử đâu? Người phân tích có khả năng mang đến thể nào thành quả?”

“Mục tiêu của ta chính là tận lực phân tích ra người chết não chất ngón giữa tiêu dị thường hóa học thành phần, này đó thành phần chính là cùng tử vong nguyên nhân tương quan . Như vậy chúng ta liền cụ bị bệnh lý phân tích căn cơ.” Chu lập vĩ ngắn gọn trả lời nói.

La Phi nhú mày suy nghĩ một lát, lắc lắc đầu:“Thực xin lỗi, ta có chút không rõ. Chúng ta đã biết đến rồi người này tử vong nguyên nhân là nhận đến quá độ kinh hách. Làm một gã khoa tâm thần chuyên gia, người hẳn là rõ ràng nào hóa học vật chất kích thích đầu óc sẽ làm nhân sinh ra sợ hãi sinh lý phản ứng đi?”

“Ta đương nhiên biết, hơn nữa ta minh bạch người nghi vấn ở nơi nào: Đã đã biết đến rồi trí sợ hãi hóa học thành phần là cái gì, ta đây kế tiếp phân tích còn có cái gì ý nghĩa đâu?” Chu lập vĩ dùng sáng ngời ánh mắt xem La Phi,“La đội dài, ta rất bội phục người tư duy chủ động tính cùng logic tính, nếu người làm nghiên cứu khoa học, nhất định sẽ có điều kiến thụ.”

La Phi cười cười:“Này cũng phải quy công cho người giảng giải, trật tự rõ ràng thả trọng điểm xông ra, ta hiện tại bức thiết suy nghĩ giải càng nhiều tri thức.”

“Ân.” Chu lập vĩ trầm ngâm , sau đó hần buông cái kia bình nhỏ, chà xát hai tay,“Được rồi, ta đây liền ở trong này cấp ngắn gọn giảng nhất chương khóa, về sợ hãi bệnh lý học tri thức.”

La Phi vãn tai, nghiêm cẩn cung nghe. Một bên Trương Vũ lúc này cũng là một bộ hết sức chăm chú bộ dáng.

“Sợ hãi, là đầu óc trung một loại phản ứng dây chuyền, nó bắt đầu cho ngoại giới kích thích, lấy sinh lý các loại mãnh liệt phản ứng mà kết thúc.” Chu lập vĩ bắt đầu hần giảng giải,“Này đó sinh lý phản ứng bao gồm hô hấp dồn dập, tim đập gia tốc, cơ bắp khẩn trương đợi chút. Ngoại giới kích thích tác nhiều mặt, có thể là một cái theo nóc nhà hoạt hạ con nhện, một phen đặt tại người trên cổ chủ thụ, nhất phiến đột nhiên mở ra cửa phòng, hoặc là gì không biết , sẽ làm người cảm thấy gặp uy hiếp thần bí sự vật.”

Chu lập vĩ thông thả bước đến người chết tiền phương, dùng ngón tay chỉ thi thể đỉnh đầu cái kia “Cửa sổ ở mái nhà”。“Sợ hãi cảm xúc từ đầu óc trung một cái hạnh nhân trạng kết cấu không chế, nên kết cấu xung là hạnh nhân hạch - đại khái liền tại đây vị trí. Đương nhiên không ở mặt ngoài, mà ở rất sâu địa phương, ta phải sử dụng chuyên môn công cụ tài năng chạm đến. Cái kia trong chai chính là ta vừa mới thu thập xuất ra hạnh nhân hạch hàng mẫu. Nó tiếp thu đầu óc nhiều khu vực truyền đến tin tức, cân nhắc này trọng yếu trình độ. Ở tình huống cũng đủ đáng sợ khi, hạnh nhân hạch thông qua trung ương bộ vị ‘Phát ra thần kinh nguyên’ khởi động tự động sợ hãi phản ứng, do đó tạo thành sinh lý biến hóa.

Khoa học gia thông qua đôi não bộ cắt miếng nghiên cứu, cẩn thận quan sát trung ương hạnh nhân hạch thần kinh nguyên dùng để truyền lại sợ hãi tín hiệu quá trình. Kết quả phát hiện, một loại từ não bộ tuyến thể phân bố kích thích -- sau điệp tăng áp lực tổ, khả năng cường trung ương hạnh nhân hạch mỗi nhất khu vực phát ra thần kinh nguyên hoạt động. Nói cách khác, sau điệp tăng áp lực tổ chính là có thể khiến loài người đầu óc sinh ra sợ hãi phản ứng hóa học vật chất.”

“Như vậy tại đây chút hàng mẫu trung, sau điệp tăng áp lực tổ hàm lượng nhất định rất cao ?” La Phi hít mắt, cẩn thận đánh giá thủy tinh bình nhỏ lý não thể, tựa hồ chỉ dựa vào mắt thường có thể phát hiện rất nhiều huyền cơ.

“Thực có thể là như vậy .” Chu lập vĩ mỉm cười, ngữ điệu lại vừa chuyển,“Bất quá, cũng không bài trừ xuất hiện một ít có ý tứ tình huống.”

“Ân?” La Phi minh bạch đến máu chót địa phương, ngẩng đầu chuyên chú xem đối phương.

“Nếu não thể hàng mẫu trung cũng không có chỉ tiêu dị thường sau điệp tăng áp lực tổ, nhưng là đã có đại lượng khác hóa học vật chất, này đó vật chất đối hạnh nhân hạch kích thích tác dụng cùng sau điệp tăng áp lực tổ cùng loại, nhưng chẳng phải từ nhân não bộ tuyến thể phân bố sinh ra”

“Ta đã biết!” La Phi hưng phấn mà nhất phách ba chương,“Kia cũng có thể khiến người sinh ra sợ hãi, nhưng loại này sợ hãi cũng từ sự thật sự vật tạo thành , mà là một loại ngoại lai hóa học kích thích, cũng chính là -- ảo giác!”

“Ma quỷ chi chừng!” Trương Vũ hiển nhiên cũng minh bạch trong đó đạo lý, hần lập tức nhớ tới La Phi nói qua cái kia cùng Holmes có liên quan chuyện xưa.

“Không sai. Như vậy làm rõ ràng loại này hóa học vật chất thành phần cùng nơi phát ra, chúng ta có thể nắm giữ

gần hai ngày qua trí nhiều người cực độ sợ hãi bệnh lý học nguyên lý, do đó tiến hành tương ứng trị liệu hoặc dự phòng bệnh án lại phát sinh.” Chu lập vĩ vừa nói, một bên lại đem cái kia bình nhỏ cầm ở trong tay đoan trang , một bộ thoả thuê mãn nguyện bộ dáng.

“Như vậy, đã có kích thích hạnh nhân hạch kích thích, có hay không cái loại này vật chất có thể ức chế hạnh nhân hạch hoạt động đâu?” La Phi vuốt cằm, tư duy khiêu chuyển tới một cái trên vấn đề.

Chu lập vĩ trong ánh mắt đã không chỉ có là tán thưởng, thậm chí lộ ra chút kinh ngạc:“La đội dài, ta không thể không thừa nhận, người ý nghĩ mỗi một bước đều trúng mục tiêu vấn đề yếu hại! Nhân nào tuyền thể còn có thể phân bố một loại khác kích thích, tên là sau điệp trợ sản tố, nó có thể ức chế hạnh nhân hạch trung thần kinh nguyên hoạt động.”

“Nói cách khác, nếu có thể hợp thành sau điệp trợ sản tố, tìm đến giảm bớt nhân thể sợ hãi cảm xúc phương pháp, thậm chí khả năng chữa khỏi này bởi vì sợ hãi mà tinh thần phân liệt bệnh nhân?” Lần này liên Trương Vũ hai mắt nhấp nháy ánh sáng.

“Sau điệp trợ sản tố là vô pháp dùng người công hợp thành . Bất quá, có thể có một chút hóa học thượng thay thế phẩm. Khéo thật sự, gần hai năm đến, ta luôn luôn tại làm phương diện này nghiên cứu. Mà này, chính là ta thành quả.” Chu lập vĩ vừa nói, một bên bắt tay với vào áo bào trắng, theo áo trong túi lấy ra một cái nhỏ nhỏ dược tề túi giấy, đó có thể thấy được, trong đó chứa một ít bột phân trạng vật chất.

“Đã có thành quả, người vì sao không đi cứu trợ này bệnh nhân đâu?” La Phi không hiểu hỏi.

“Này chính là phòng thí nghiệm thành quả, còn xa không có đến lâm sàng ứng dụng trình độ. Chúng ta chỉ biết là nó có ức chế sợ hãi tác dụng, đối khác khả năng tồn tại tác dụng phụ cũng không rõ ràng. Muốn đầu nhập sử dụng, phải trải qua dài dòng dược vật thí nghiệm quá trình. Này thực bất đắc dĩ, phải không? Làm một cái bác sĩ, rõ ràng có nắm chắc trị liệu nào đó chứng bệnh, nhưng không thể thao tác. La đội dài, tựa như các người cảnh sát cho dù biết người nào đó phạm vào tội, nhưng không có chứng cứ sẽ không có thể bắt hãm, loại này xấu hổ là tương tự.”

La Phi vừa cười một chút, đối phương lời nói tại vấn đề thiết nhập điểm thượng đồng dạng phi thường đúng chỗ, cảnh này khiến giữa bọn họ trao đổi trở nên phi thường dễ dàng.

Trương Vũ nguyên bản cũng coi như học y , chu lập vĩ này phiên giảng giải ở hần nghe qua lại được lợi không phải là ít, hần chặc chặc tán thưởng:“Hiện đại y học thành tựu thật sự là làm người ta sợ hãi than, thoát nhìn vô pháp giải thích, vô pháp xử lý nan đề, nghe Chu lão sư nói như vậy, giống như bỗng chốc còn có mặt mày.”

“Không, sự tình xa không có người tưởng tượng đơn giản như vậy.” La Phi ngữ khí lại trở nên nghiêm túc đứng lên, “Ta buổi chiều tiếp đến một cái điện thoại, điện thoại nội dung sẽ làm các người phi thường hoang mang .”

“Cái gì điện thoại?” Trương Vũ mở to hai mắt, có vẻ kỳ tò mò lại lo lắng.

Chu lập vĩ cũng không giống Trương Vũ như vậy kích động: “Người là nói theo Vân Nam đánh tới cái kia điện thoại đi?”

La Phi sừng sốt, lập tức minh bạch: “Nàng cũng đánh cho người ? Nói như vậy, người đã biết đến rồi cái kia tiên đoán.”

Chu lập vĩ thần sắc ưu trầm gật gật đầu.

“Người thấy thế nào?” La Phi trung cầu đối phương ý kiến.

Làm một gã lưu học trở về đại học giáo sư, loại này hoang đường sự tình hơn phân nửa sẽ bị coi như lời nói vô căn cứ đi?

Khả chu lập vĩ trả lời đã có chút ra ngoài La Phi đoán trước.

“Ta đã định tốt lắm vé máy bay, sáng mai sẽ gặp bay đi Vân Nam.” Hãn trịnh trọng chuyện lạ nói.

Chương 6 hạng nhất bệnh nhân

Vân Nam, còn mình sân bay.

Tuy rằng là giữa hè thời gian, nhưng xuân thành khí hậu vẫn cứ nhẹ nhàng khoan khoái di nhân. La Phi xuyên qua sân bay thời điểm, kim lòng không đậu thật sâu hút mấy khẩu địa phương ướm át không khí, cảnh này khiến hắn bị đường dài phi hành khiến cho mờ mịt ý nghĩ lập tức thanh tỉnh rất nhiều, hai ngày qua luôn luôn buộc chặt thần kinh tựa hồ cũng thả lỏng .

Chu lập vĩ đi ở La Phi phía trước, uốn ngực ngẩng đầu, bộ pháp kiên định hữu lực. Nhìn ra được đến, đây là một cái sớm thành thói quen phi hành cuộc sống bận rộn nhân sĩ. Ở hắn dẫn dắt hạ, hai người cấp tốc hướng sân bay xuất khẩu, một đường hành vi thẳng tắp, không có gì chệch đi.

Cùng với hắn hoặc thản nhiên, hoặc mỗi một lữ khách nhóm so sánh với, hai người kia trên người không thể nghi ngờ mang theo một loại lồi lạc không đàn khí chất, xuất khẩu chỗ này chờ tiếp đứng mọi người không có ngoại lệ đều đem ánh mắt đầu tiên bắn ở tại bọn họ trên người.

“Ngài là chu lập vĩ chu giáo sư đi?” Một gã lão giả bài trừ đám người, vươn tay đón đi lại. Tuy rằng thân là trưởng giả, nhưng hắn ngữ khí cùng trên nét mặt đều tràn ngập cung kính, loại này cung kính nguyên tự cho đối tri thức cùng quyền uy tôn trọng.

Hắn biết, chính mình đang ở nghênh đón là bệnh tâm thần học lĩnh vực quốc nội có thể đếm được trên đầu ngón tay chuyên gia chỉ nhất.

Chu lập vĩ khách khí cùng lão giả nắm thủ:“Ngài là lưu bác sĩ đi?”

La Phi tà đứng ở chu lập vĩ phía sau, đối này hai gã đồng hành trong lúc đó hàn huyền cũng không cảm thấy hứng thú. Hắn tầm mắt bị đi theo lão giả đi tới cái kia tuổi trẻ nữ tử bắt đi qua.

Đây là một cái vừa hai mươi phía nam cô nương, làn da trắng nõn, khuôn mặt thanh tú. Nàng mặc t-shirt cùng quần jeans phối hợp vận động giả dạng, tuy rằng thân hình tiêm nhược, nhưng lộ ra một cổ che giấu không được thanh xuân sức sống. Một đầu đen thùi tóc dài phi trên vai đầu, lại mang theo vài phần Văn Tĩnh học sinh khí chất.

Gặp La Phi chính nhìn chăm chăm chính mình đánh giá, kia nữ hài nở nụ cười, lộ ra trắng nõn chính tề răng nanh: “La cảnh quan đi? Không nghĩ tới các người tới nhanh như vậy.”

La Phi vốn đã đối nữ hài thân phận đoán cái tám chín phần mười, lúc này vừa nghe thanh âm, lại vô cùng xác thực không thể nghi ngờ. Hắn cũng lễ phép hồi lấy mỉm cười: “Người hảo, ta hẳn là xưng người vì..... Hứa Hiểu Văn đồng học?”

“Chính là người đánh điện thoại?” Chu lập vĩ lúc này cũng quay đầu nhìn về phía nữ hài, nhú mi nói, “Người nói tình huống nếu là thật, kia thật sự là làm người ta khó có thể giải thích.”

“Ta có thể chứng minh này đó đều là tình hình thực tế.” Họ Lưu lão giả thường ở nữ hài phía trước giúp nàng trả lời, “Năm trước, ta đem hiểu văn thỉnh đến côn minh thị bệnh viện tâm thần thời điểm, nàng hiện trường liền phiên dịch ra bệnh nhân nói thổ ngữ. Bất quá chúng ta lúc đó đều cho rằng này chính là bệnh nhân một ít ăn nói khùng điên. Ngày hôm qua theo trên mạng biết được long châu gần nhất chuyện đã xảy ra, chúng ta khẳng định là kinh ngạc nhất người. Chu giáo sư, la cảnh quan, các người một cái là bệnh tâm thần học chuyên gia, một cái là thám án giải mê cao thủ, hi vọng các người có thể cho ra hợp lý đáp án.”

La Phi cùng chu lập vĩ cho nhau nhìn thoáng qua, hai người cơ hồ là đồng thời biểu đạt giống nhau ý tưởng: “Trước mang ta nhóm đi hiện trường nhìn xem đi.”

Bệnh viện tâm thần cự sân bay ước chừng 40 phút xe trình. Dọc theo đường đi, lưu bác sĩ giảng thuật thu trị này thần bí bệnh nhân trước sau quá trình.

“Này bệnh nhân chân thật thân phận chúng ta đến bây giờ cũng không biết rõ ràng. Năm nay tháng một thời điểm, tỉnh đài truyền hình một cái làm phim tổ đến biên cảnh phụ cận trong cây cối quay chụp phổ cập khoa học loại tiết mục khi phát hiện hắn. Hắn ở trong cây cối xuất quỷ nhập thần, thường xuyên ăn vụng làm phim tổ mang theo đồ ăn. Bắt đầu làm phim tổ còn tưởng rằng gặp gỡ trong truyền thuyết ‘Dã nhân’, theo hắn mấy ngày, mới cuối cùng đem hắn bắt được, kết quả phát hiện hắn có thể thuần thục sử dụng xã hội hiện đại công cụ, hẳn là một cái bị lạc ở trong cây cối người hiện đại loại. Nương đại gia không hiểu là, hắn thủy chung bị vây một loại cực độ sợ hãi trạng thái trung, tựa hồ trên tinh thần tồn tại rất lớn vấn đề. Vì thế làm phim tổ đem hắn mang về côn minh, đưa đến chúng ta bệnh viện tâm thần. Bởi vì không biết nguyên nhân bệnh, tương ứng trị liệu rất khó triển khai. Chúng ta ý đồ cùng hắn trao đổi, nhưng đều không có thành công. Theo mỗi ta dấu hiệu đi lên xem, hắn hẳn là có thể nghe hiểu chúng ta nói trong lời nói, nhưng cũng không làm gì trả lời, hắn chính là trái lại tự lặp lại nói xong một ít kỳ quái lời nói. Dựa theo lẽ thường mà nói, những lời này trung hẳn là cất giấu hắn phát bệnh tiền cho hắn lưu lại khắc sâu nhất ấn tượng gì đó.”

“Không sai.” Nghe đến đó, chu lập vĩ đồng ý gật gật đầu, “Hơn nữa thứ này thực khả năng chính là trí hắn phát bệnh nguyên nhân.”

“Đây là phi thường hợp lý suy đoán. Bất quá chúng ta lúc đó lại nghe không hiểu những lời này ý tứ. Sau này mời tới hiểu văn đồng học, vấn đề này mới có thể giải quyết, nhưng này chút nói hàm nghĩa lại đem chúng ta mang vào càng sâu mê hoặc trung.” Lưu bác sĩ bất đắc dĩ quán thủ.

“Hiện tại la cảnh quan cùng chu giáo sư đến , ta tin tưởng đáp án rất nhanh sẽ vạch trần .” Hứa Hiểu Văn nói những lời này khi, tuy rằng nhắc tới hai người tên, nhưng ánh mắt nhưng vẫn chăm chú vào La Phi trên người.

La Phi bị nàng nhìn xem có chút ngượng ngùng, xấu hổ cười cười, tự mình đánh trống lảng nói:“Người đối chúng ta như vậy có tin tưởng sao? Khả nghe xong tình huống hiện tại, ta nhưng là một cái gạt đầu cũng không có.”

“Người dám chắc được .” Hứa Hiểu Văn trong mắt đột nhiên tránh qua một tia giao hoạt quang mang, dùng một loại hơi thần bí ngữ khí nói,“Ta nhưng là nghe nói qua người trước kia chuyện xưa.”

La Phi trong lòng vừa động, khó trách ở sân bay vừa gặp mặt thời điểm, đối phương thần thái trong ánh mắt tựa hồ có loại giống như đã từng quen biết cảm giác. Khả chính mình làm qua án tử chưa bao giờ công khai nhuộm đậm qua, nàng làm sao có thể có điều hiểu biết đâu?

“Người nghe nói qua cái gì?” La Phi nhin không được truy vấn.

Hứa Hiểu Văn lại cười mà không đáp, lúc này vừa đứng xe đã ở bệnh viện tâm thần lâu tiền ngừng lại. Lưu bác sĩ tiếp đón đại gia xuống xe, đề tài cũng vô pháp tiếp tục đi xuống .

Bởi vì bệnh nhân bệnh trạng quý dị, tinh thần trạng thái cực độ không ổn định. Cho nên hẳn bị bắt trị ở bệnh viện một tòa hẻo lánh tiêu trong lầu. Chỗ ngồi này tiêu lầu là chuyên môn vì nguy hiểm nan không trọng chúng bệnh nhân chuẩn bị , đã nhiều năm không có hảo hảo dọn dẹp qua, lộ ra một loại cũ kỹ âm u không khí.

Đoàn người thượng lầu hai, hướng về hành lang cuối phòng nhỏ đi đến. Hứa Hiểu Văn hồi tưởng khởi nửa năm trước màn này làm nhân tâm kinh thối khiêu trường hợp, phía sau lưng không khỏi ẩ ẩ có chút phát lạnh. Nàng sắt cổ hướng La Phi bên người kề sát hai bước, tựa hồ như vậy có thể nhường chính mình an toàn một ít.

Lưu bác sĩ ở phòng nhỏ cửa gỗ tiền dừng lại, sau đó đem chìa khóa sáp nhập ổ khóa, nhẹ nhàng ninh động.....

Phía sau cửa phát ra quý nhân kêu thảm thiết, tràn ngập sợ hãi cùng tuyệt vọng. Hứa Hiểu Văn hơi thở trở nên dồn dập lên, La Phi hơi hơi nhú mào, chu lập vĩ khóc mắt cũng nhảy lên một chút, chỉ có lưu bác sĩ thấy nhưng không thể trách, một bộ dường như không có việc gì thần thái.

Cửa gỗ bị kéo ra, phòng trong đằng cũng đột sáng lên. Bệnh nhân co rúm lại ở góc tường, bả đầu thật sâu chôn ở song giường trung, toàn thân run run không thôi, một bộ hoảng sợ không thôi bộ dáng.

“Ai, đừng sợ. Chúng ta không phải người xấu, sẽ không hại người.” Lưu bác sĩ dùng hết sức ôn hòa ngữ khí nói.

Bệnh nhân ngừng quát to, run rẩy ngẩng đầu lên, ở dưới ánh đèn, mọi người rốt cục có thể thấy rõ hắc khuôn mặt.

Đây là một cái mào rậm mắt to nam tử, tuy rằng chòm râu kéo tra, tóc rối tung, nhưng thoát nhìn tuổi cũng không lớn, khả năng thượng không đến ba mươi. Hắc gương mặt gầy, ngũ quan đoan chính cao ngất, nếu hảo hảo tẩy trừ thu thập một chút, hẳn là cái chọc người yêu thích anh tuấn tiểu tử. Mà lúc này, hắc nhưng không cách nào gây cho nhân gì sung sướng cảm giác, không chỉ có là vì hắc hỗn độn dơ bẩn hình dung, lại bởi vì hắc trong ánh mắt cất giấu một thứ gì đó.

Đó là một loại làm cho người ta cảm thấy cực độ đè nén phức tạp cảm xúc, sợ hãi, tuyệt vọng, phẫn nộ, thù hận, vân vân, tựa hồ trong cuộc sống sở hữu đáng ghê tởm cảm tình đều xen lẫn trong đó, làm người ta không rét mà run.

Mang theo loại này cảm xúc, cái kia tiểu tử gắt gao nhìn chằm chằm ngoài cửa bốn quan vọng, sau đó hắc chậm rãi đứng lên, nói ra liên tiếp kỳ quái lời nói.

La Phi lỗ tai run rẩy một chút, ánh mắt cũng bỗng nhiên co rút lại. Đúng vậy, tiểu tử nói hiển nhiên không phải Hán ngữ, nhưng trong đó có hai chữ phát âm hẳn lại nghe rành mạch.

longzhou!

Đây là danh, không hữu hiệu người nào dân tộc ngôn ngữ nói ra, phát âm đều sẽ không biến. Long châu! Hắc quả nhiên nhắc tới long châu!

“Đây là người từng nghe được qua trong lời nói sao?” Biết rõ đáp án là khẳng định, xuất phát từ trời sinh cần

thận thái độ, La Phi vẫn là hỏi Hứa Hiểu Văn một câu.

Hứa Hiểu Văn gật gật đầu:“Hắn đang nói, tháng tám, khủng bố cóc ác ma tương lai đến long châu.”

“Ác ma? Người có hay không hỏi qua hắn, cái gì ác ma?”

“Hỏi qua.”

“Hắn nói như thế nào?”

Hứa Hiểu Văn không có trực tiếp trả lời La Phi, nàng xem tiểu tử, dùng ha ma tộc thổ ngữ lại đề cập cái kia vấn đề:“Cái gì ác ma?”

Bệnh nhân ánh mắt bị Hứa Hiểu Văn lời nói dẫn đi qua, hắn hoạt động cước bộ, từ nhìn chăm chăm Hứa Hiểu Văn khuôn mặt, hướng về cạnh cửa đi tới.

Hứa Hiểu Văn đã đoán trước đến như vậy kết quả, nàng nghiêng nghiêng người, trốn được La Phi phía sau.

Bệnh nhân ánh mắt mất đi rồi tùy tùng mục tiêu, ánh mắt hắn mờ mịt mà tuyệt vọng, lập tức hắn yết hầu khầu cô lỗ , phát ra dã thú bình thường thấp hào thanh:“Nhã khó mã! Nhã khó mã!”

“Nhã khó mã? Có ý tứ gì?” La Phi vội vàng quay đầu, hỏi phía sau Hứa Hiểu Văn.

Hứa Hiểu Văn lại lắc đầu:“Này..... Ta cũng không biết.”

Lưu bác sĩ cùng chu lập vĩ cũng nhú mày trầm tư , gian nan nghiền ngẫm này ba chữ trung khả năng đại biểu hàm nghĩa.

Tại đây cái trong quá trình, bệnh nhân đã đi tới hàng rào biên.

“Cẩn thận. Hắn sẽ đem bàn tay xuất ra !” Hứa Hiểu Văn vội vàng nhắc nhở đứng ở phía trước La Phi cùng chu lập vĩ.

Chu lập vĩ luôn luôn kề sát hàng rào, ngưng mắt quan sát đến phòng bệnh nội nam tử nhất cử nhất động, về mặt cực kì chuyên chú, bỗng nhiên nghe được Hứa Hiểu Văn trong lời nói, hắn tựa hồ ý thức được cái gì, đang muốn triệt thân khi, cũng đã đã muộn.

Bệnh nhân song chương đã theo hàng rào trung vườn, mạnh một trào, gắt gao nắm lấy chu lập vĩ vạt áo trước!

Chu lập vĩ thúc không kịp phòng, đối phương vĩ đại lực lượng khiến cho hắn vô pháp kháng cự, cả người bị xả quá chặt chẽ dán tại hàng rào thượng. Dù là hắn bình thường trầm ổn giới giang, giờ phút này cũng nhịn không được ra một đầu mồ hôi lạnh!

Nam tử gắt gao trừng mắt chu lập vĩ, hai người mặt cơ hồ đều nhanh thiếp thượng , sau đó hắn lại phát ra kia thanh âm cho người ta hồn phi phách tán quát to:“Nhã - khổ - mã!”

Trần ngập tuyệt vọng cùng sợ hãi thanh âm nhường La Phi cũng không khỏi da đầu run lên! Bất quá hắn rất nhanh phục hồi tinh thần lại, cùng lưu bác sĩ cùng xông về phía trước tiền, dùng sức đi bài bệnh nhân bàn tay.

Lực lượng của đối phương đại thần kỳ, hai người phé đi sức chín trâu hai hổ, hơn nữa chu lập vĩ chính mình liều mạng giãy dụa, có thể này rút cục theo đối phương mười ngón trung tránh ra.

Chu lập vĩ thối lui hai bước, thở hổn hển, sắc mặt đến mức đỏ bừng. Một lát sau, hắn mới thoáng ổn định trụ chính mình cảm xúc, xấu hổ cười khổ một chút, nói:“Tinh thần không khống chế được nhân thường thường có thể bộc phát ra vài lần cùng người bình thường khí lực, ta hôm nay xem như tự thể nghiệm này lý luận chính xác tính.”

Bệnh nhân xoay tay lại cầm chặt hàng rào, trong miệng còn đang ô ô rít gào .

La Phi ở một bên lặng lẽ quan sát đến hắn -- đây khủng bố chứng bệnh cái thứ nhất thụ hại giả, đồng thời liên tiếp nghi vấn hiện lên ở chính mình trong đầu, lại mạch không đến một điểm manh mối!

Hàng rào nội là hình dung đáng sợ bệnh tâm thần người bệnh, hàng rào ngoại còn lại là bốn hãm sâu cùng mê hoặc cùng bất an cảm giác trung nhân. Giữa bọn họ hình thành một loại kỳ quái giằng co.

Bốn người cũng không nói chuyện, hiển nhiên, bọn họ phân biệt đắm chìm ở chính mình ý nghĩ trung. Thật lâu sau, rốt cục vẫn là La Phi trước đã mở miệng, hấn hỏi chu lập vĩ:“Chu lão sư, đối chuyện này, ngươi hiện tại thấy thế nào?”

“Ta chỉ có thể nói, căn cứ phán đoán của ta, Hứa Hiểu Văn cũng không có nói dối, cái kia bệnh nhân bệnh trạng cũng quả thật cùng long châu mấy ngày nay chứng bệnh người bệnh giống nhau.” Trầm ngâm một lát, chu lập vĩ cấp ra như vậy một cái trả lời.

Hứa Hiểu Văn trừng mắt nhìn chu lập vĩ liếc mắt một cái, mang theo chút bất mãn miệng nói:“Ta đây cảm ơn ngài tín nhiệm đâu.”

La Phi không công phu để ý tới nữ hài tiểu tì khí, bất quá hấn đối chu lập vĩ hàm hồ này từ cũng không vừa lòng, ngay sau đó đi xuống truy vấn:“Kia bệnh nhân tiên đoán đâu? Còn có hấn ở cây cối trung trải qua, mấy vấn đề này ngươi có cái gì không rõ ràng?”

“Ngươi nhận vì bệnh căn ở trong cây cối?” Chu lập vĩ sâu sắc bắt giữ đến La Phi trong lời nói lời ngầm, hấn nheo lại mắt, chuyên chú xem đối phương,“Ta cũng như vậy nghĩ tới. Nhưng là cây cối cùng long châu có cái gì quan hệ? Chẳng lẽ long châu này bệnh nhân đều có qua đi trước Vân Nam cây cối trải qua sao?”

“Không.” La Phi thực kiên quyết lắc đầu, phủ định chu lập vĩ đoán,“Ta điều tra viên đối sở hữu bệnh nhân thân hữu làm qua kỹ càng thăm viếng, nếu có trọng yếu như vậy manh mối, tuyệt đối sẽ không theo cảnh sát trong tầm mắt quên điếu.”

“Kia còn có cái gì khả năng đâu? Có người đem bệnh căn theo cây cối đưa long châu? Nhưng là này bệnh nhân luôn luôn tại côn minh ngục , căn bản là không có đến qua long châu a.” Lưu bác sĩ cũng sáp nhập hai người nói chuyện với nhau trung.

“Không, không nhất định là này bệnh nhân.” La Phi trong mắt rõ ràng có hào quang lóe ra một chút,“Hấn chẳng qua là cái thứ nhất thụ hại giả, đồng thời, hấn vô cùng có khả năng cũng là một cái cho biết giả. Cho nên, hấn tài năng nói ra như thế chuẩn xác tiên đoán!”

“Chiếu người ý tứ, này hết thấy đều là bởi vì tạo thành ?” Chu lập vĩ a nhếch miệng, tựa hồ khó có thể nhận chuyện như vậy thực, “Đó là ai làm ? Làm như thế nào đến? Mục đích lại là cái gì?”

La Phi lắc đầu, đối phương này liên tiếp vấn đề hần cũng là không có đầu mối.

Hứa Hiểu Văn nhìn xem La Phi, tựa hồ thực vì đối phương sốt ruột. Lập tức nàng lại quay đầu nhìn về phía hàng rào nội bệnh nhân, lầm bầm: “Nếu hần có thể khôi phục thần trí, có lẽ còn có đáp án .”

Hứa Hiểu Văn trong lời nói nhắc nhở La Phi, người sau ánh mắt bỗng nhiên sáng ngời, sau đó xem chu lập vĩ, dùng tràn ngập hướng dẫn ngữ khí nói: “Trước đêm này bệnh nhân chữa khỏi, này cũng là không phải không có khả năng.”

Chu lập vĩ lập tức minh bạch La Phi dụng ý: “Người là nhường ta đem tân nghiên cứu chế tạo được dùng tại đây cái bệnh nhân trên người? Không, bây giờ còn chưa được.”

“Vì sao?” La Phi lộ ra rõ ràng thất vọng thần sắc.

“Này trái với một gã bác sĩ chức nghiệp đạo đức, cho dù ta nguyện ý làm như vậy, còn mình bệnh tâm thần viện phương diện cũng tuyệt sẽ không đáp ứng. Loại này được còn tại thí nghiệm giai đoạn.” Chu lập vĩ thái độ tiên minh trả lời.

“Không sai.” Lưu bác sĩ nghe ra đại khái ý tứ, đi theo phụ họa, “Bị vậy thí nghiệm giai đoạn được, theo trên chế độ mà nói, cũng là tuyệt đối không thể dùng cho lâm sàng .”

“Nếu chúng ta liền bắt nó làm một lần được vật thí nghiệm đâu?” La Phi thay đổi một cái góc độ thử, “Có hay không khả năng dùng tại đây cái bệnh nhân trên người? Nếu có khả năng, hần là thế nào thao tác, tài năng đủ không vi phạm chế độ cùng các người chức nghiệp đạo đức?”

“Như thế có thể làm .” Chu lập vĩ mày nhảy lên một chút, tựa hồ La Phi trong lời nói cho chính mình rất lớn nêu lên, “Bất quá, chúng ta phải tìm được bệnh nhân người nhà.”

“Tìm được người nhà?”

“Đúng vậy.” Chu lập vĩ nghiêm túc nói, “Bệnh nhân phải hiểu biết cũng nguyện ý thừa nhận khả năng tạo thành bất lương hậu quả, được vật thí nghiệm tài năng đủ tiến hành. Mà hiện tại bệnh nhân đánh mất thần trí, từ hắc trực hệ ra mặt ký kết thí nghiệm tương quan hiệp nghị thư, nếu không vạn nhất xảy ra vấn đề, này trách nhiệm ai cũng không đảm đương nổi.”

La Phi gật gật đầu, đối phương trong lời nói nói được ký rõ ràng lại hợp lý, nhưng là thế nào tài năng tìm được bệnh nhân thân thuộc đâu? Hắc đã đánh mất cùng người bình thường trao đổi năng lực, mà trên người lại không có mang theo gì chứng minh thư kiện. Này thật là cái khó giải quyết nan đề.

La Phi một bên trầm tư, một bên cùng hàng rào nội bệnh nhân đối diện. Nam tử bộ mặt nhân sợ hãi mà sinh ra vận vẹo, nhưng đại khái dung mạo vẫn là có thể dễ dàng nhận xuất ra. Nếu hắc thân bằng có thể nhìn đến hắc thì tốt rồi. La Phi nghĩ như vậy, bỗng nhiên trong lòng vừa động, một cái chủ ý xông ra.

Chương 7 điên cuồng học thuật

Làm một gã trang web xã hội phóng viên tin tức, lưu vân cả ngày công tác trọng điểm chính là đi sưu tập này kỳ quái , náo nhiệt , khó có thể thuyết phục hoặc là làm người nghe kinh sợ tin tức mạnh mẽ. Đây là một cái xao động xã hội, mọi người cần kích thích.

Hai ngày trước long châu thị liên tiếp phát sinh kỳ quái sợ hãi chứng bệnh, này không coi vào đâu động tĩnh tự nhiên không có tránh được lưu vân linh mẫn khứu giác. Mà hắn đâm lao phải theo lao, giả mạo trường y học sinh, cư nhiên dễ dàng đạt được có liên quan quái bệnh trực tiếp tư liệu. Này đó tư liệu ở trên trang web tuyên bố sau, hưởng ứng thật lớn. Hắn hưng phấn rất nhiều, trong lòng không khỏi cũng có một ít không yên, dù sao ngày đó đương sự chỉ nhất là cục công an hình cảnh đội trưởng, nếu đối phương thật sự sinh khó thở mắt, chính mình chỉ sợ là ăn không tiêu .

Hôm nay buổi sáng, La Phi thật sự tìm đến .

Lưu vân ngồi ở tiếp khách trước bàn, xem đối diện cái kia vẻ mặt nghiêm túc cảnh sát, nỗ lực bài trừ vẻ tươi cười:“Hắc hắc, la cảnh quan, chúng ta..... Chúng ta lại thấy mặt.”

La Phi không nói gì, chính là hồi báo lấy lợi hại ánh mắt. Lưu vân bị tránh cả người không được tự nhiên, xấu hổ đánh ha ha:“La cảnh quan, sự tình lần trước, ta tưởng, hắn là một lần hiểu lầm.”

“Người đừng khẩn trương.” La Phi lại đột nhiên thả lỏng bộ mặt biểu cảm, thực hiện hoà nói,“Người viết đưa tin ta nhìn, nội dung thực tường tận, văn thái cũng tốt lắm, người là cái làm phóng viên chất liệu.”

“Ân?” Lưu vân bị La Phi thái độ khiến cho không hiểu, không biết nên nói cái gì cho phải .

La Phi không lại cùng hắn vòng quanh, nói thẳng nói:“Ta lần này đến, là hi vọng người làm nhất thiên đến tiếp sau đưa tin.”

Lưu vân lộ ra mê hoặc thần sắc:“Đến tiếp sau đưa tin? Cái dạng gì đến tiếp sau đưa tin?”

“Về chứng bệnh nguyên nhân đến tiếp sau đưa tin. Ta mới từ côn minh trở về, địa phương có một bệnh trạng giống nhau người bệnh, nhưng hắn nửa năm nhiều phía trước liền phát bệnh , ta hi vọng người đem tin tức này ở trên

mạng tuyên bố xuất ra.”

Gặp đối phương không giống đùa bộ dáng, lưu vân mắt sáng rực lên, hấn về phía trước thăm thân mình:“Ta đây cần tường tận tương quan tư liệu.”

La Phi “Xích” cười, đem một cặp hồ sơ vung đến trên bàn:“Ta đều cho ngươi chuẩn bị tốt , bao gồm này bệnh nhân rõ ràng ảnh chụp.”

Lưu vân kích động liếm chính mình môi, nhưng không có nóng lòng đi lấy này tư liệu, hấn chà xát chà xát thủ, không chế được chính mình cảm xúc, hỏi lại La Phi:“Vậy ngươi nhóm cần ta làm cái gì?”

La Phi trong lòng cười thầm một chút, này tiểu tử ý nghĩ đồ quả thật linh mãnh thật sự. Sau đó hấn thân nhiên trả lời:“Cảnh sát hiện tại cần điều tra rõ người này thân phận. Khả hấn trên người không có gì giấy chứng nhận, cho nên, ta hi vọng có thể lợi dụng truyền thông lực lượng.”

“Vậy ngươi khả tìm đúng người.” Lưu vân đặc ý nở nụ cười,“Chúng ta trang web chịu chúng mặt là truyền thông truyền thông vô pháp bằng được . Ta sẽ đem người này ảnh chụp dán ở tin tức trang web đầu đề, ngươi rất nhanh có thể cảm nhận được internet vĩ đại lực lượng!”

“Chỉ hy vọng như thế.” La Phi thân nhiên nói. Trong lòng hấn minh bạch, internet tuy rằng diện tích che phủ rất lớn, nhưng cực hạn tính cũng là rõ ràng . Nếu này bệnh nhân xuất từ hẻo lánh sơn thôn, kia trên Internet tìm kiếm tác dụng liền cơ hồ vì linh. Bất quá có biện pháp tổng so với không có biện pháp cường, tạm thời thử một lần đi.

La Phi quả thật thật không ngờ, tặng lại nhanh như vậy liền đến đến .

Tương quan tin tức là sáng sớm hôm sau ở trên trang web tuyên bố , giữa trưa, La Phi liền tiếp đến người xa lạ điện thoại, thực dễ dàng nghe ra, đầu kia điện thoại là một cái tràn ngập kích động cảm xúc xa lạ nam tử.

“Là la cảnh quan sao? Ta hôm nay buổi sáng thấy được kia tắc tin tức, ở trên Internet, trời ạ, ta thật không dám tin tưởng! Internet, thật sự là rất thần kỳ , nó cải biến thế giới của chúng ta!”

“Thực xin lỗi.” La Phi cảm thấy đối phương lời nói có chút lạc đề, liền đánh gãy hấn,“Ngươi nhận thức trên ảnh

chụp người kia sao?”

“Đương nhiên! Internet khiến cho hần tìm được ta, hiện tại lại nhường ta tìm được hần, rất có ý tứ, rất có ý tứ !”

“Người là hần người nào? Bằng hữu sao?”

“Bằng hữu? Có thể nói như thế, có lẽ xung tri kỷ càng thích hợp một ít! Ta rất kích động , có lẽ có chút từ không diễn ý, nhưng tin tưởng ta, ta chính là các người người muốn tìm. Trước kia các người đối ta cách nói khinh thường nhất cố, hiện tại các người phải nhận nghiêm cần thực sự nghe ta giảng thuật, ta sẽ cho các người trọn mắt há hốc mồm! Ha ha, loại cảm giác này, thật sự là quá mỹ diệu !”

Nghe đối phương dây dưa không rõ loạn ngữ, La Phi không khỏi nhú mày, hần nặn nặn không được, lập tức hỏi:“Xin hỏi người hiện tại nhân ở nơi nào?”

“Người nghĩ đến tìm ta sao?” Đối phương phát ra một trận khanh khách cười quái dị thanh,“Không, không cần . Ta vừa mới theo long châu sơn bay xuất ra, người có biết, nhìn đến như vậy tin tức, ta là một khắc cũng chờ đợi không được! Còn có nữa giờ, ta sẽ xuất hiện tại người trước mặt. Đúng rồi, người tốt nhất đem cái kia chu lập vĩ cũng gọi tới. Ha ha, khoa học gia, này chính là ta từ lúc chào đời tới nay lần đầu tiên hãnh diện mà đối diện bọn họ!”

La Phi thật sự có chút chịu không nổi :“Thực xin lỗi, ta hỏi như vậy khả năng có chút không quá lễ phép -- người đến cùng là loại người nào?”

“Ta? Trước kia có người nói ta là đồ điên, cũng có người nói ta là kẻ lừa đảo. Nhưng ta là cái học giả, tên của ta kêu nhạc đông bắc, từ hôm nay trở đi, sở hữu nhân đều phải nhìn thẳng vào ta thân phận! Tốt lắm, một hồi gặp đi!”

Ở một trận quên hết tất cả trong tiếng cười, đối phương cắt đứt điện thoại.

Tiếp đến La Phi thông tri sau, chu lập vĩ rất nhanh liền chạy đi lại, không chờ ngồi vào chỗ của mình, hần trước mở miệng nói:“Nhạc đông bắc, ta đến phía trước, đi trên mạng tìm tòi một chút tên này. Thật là có một ít tin tức. Hần lấy học giả tự cho mình là, vốn là bằng cấp sử , sau này lại giao thiệp với huyền học. Bởi vì tuyên dương lý luận có nồng hậu mê tín sắc thái, cho nên ở học thuật giới lọt vào phong sát. Gần nhất hai năm ở trên Internet hoạt động thường xuyên, thông qua internet này mở ra truyền thông bốn phía tuyên bố chính mình cái gọi là nghiên cứu thành quả, cũng rất có một đám tùy tùng.”

“Ân, kia hẳn là chính là người này .” La Phi gật gật đầu, sau đó xem chu lập vĩ, “Nghe người khẩu khí, người có vẻ đối hẳn thực không cảm mạo?”

“Ta là một nhà khoa học, khoa học cùng mê tín là kiên quyết đối lập .” Chu lập vĩ nghiêm cẩn trả lời, lập tức còn nói, “Người này cùng làm sao có thể gần nhất bệnh án có liên hệ đâu? Này đồ thật là có chút kỳ quái .”

“Đừng có gấp, trước tọa ngồi xuống đi.” La Phi làm cái lễ nhượng thủ thế, “Chờ hẳn đến sau, hết thấy đều sẽ có đáp án .”

Nhạc đông bắc cũng không có nhường hai người chờ lâu lắm, ước chừng mười phút sau, hẳn ở tiểu lưu dẫn dắt hạ đi vào La Phi văn phòng.

Đây là một cái khoảng năm mươi tuổi ục ịch nam tử, đỉnh đầu trọc sáng bóng, không có một căn tóc, trên cằm cũng không thấy chòm râu, khiến cho hẳn đầu thoát nhìn giống cái tròn vo thịt viên. Nhất kiện lỗi thời tay áo dài áo sơ mi gắt gao băng ở trên bụng, nút thắt tựa hồ tùy thời đều sẽ có bắn bay xuất ra nguy hiểm.

“Người là la cảnh quan? Mà người, hẳn là chính là đại danh đỉnh đỉnh chu lập vĩ chu giáo sư ?” Nhạc đông bắc ánh mắt ở hai người trên người theo thứ tự đảo qua, đỉnh đặc nói. Sau đó không đợi người khác tiếp đón, chính hẳn đi thông thả đến tiếp khách trước sofa, đặt mông ngồi xuống. Lập tức, hẳn nửa thân thể tựa hồ đều hãm ở tại trong sofa, làm cho người ta một loại quái dị cảm giác.

“Người chính là nhạc đông bắc? Cái kia internet học giả?” Chu lập vĩ trong lời nói mang theo rõ ràng châm chọc miệng.

“Người thù hận internet, phải không?” Nhạc đông bắc kỳ quái phản kích, “Tuồng thật lý bị các người những người này áp chế thời điểm, internet cho chúng ta cung cấp cuối cùng chiến đấu bình đài.”

“Chân lý?” Chu lập vĩ ách nhiên thất tiếu, “Người kia bộ mê tín gì đó cũng có thể gọi là chân lý sao?”

“Mê tín?” Nhạc đông bắc đối chơi gay gắt, không chút nào thoái nhượng, “Cái gì kêu mê tín? Mù quáng , si mê , thậm chí không hề lý do tin tưởng sự vật nào đó, xưng là mê tín. Các người này đó lấy khoa học gia tự khoe, giờ lên cao phản đối mê tín cờ hiệu nhân, lại không biết ở đương kim trong xã hội, khoa học đã thành lớn nhất mê tín! Các người ngoan cố không chế được học thuật lĩnh vực, không chấp nhận được gì cùng các người tín ngưỡng tương bội gì đó tồn tại! Cho dù xuất hiện khoa học vô pháp giải thích hiện tượng, các người cũng kiên quyết không tiếp thụ cái khác lý luận.

Khoa học giới, đã ở trên thực tế trở thành đương kim học thuật lĩnh vực tông giáo sở trọng tài!”

Nhạc đông bắc vung mập mạp nắm tay, càng nói càng kích động, tựa hồ đang ở phát tiết một loại bị đè nén nhiều năm oán khí.

Chu lập vĩ cười lạnh một tiếng, còn tưởng lại nói chút cái gì. La Phi ở một bên khoát tay, ngăn lại hắn.

“Tốt lắm, chúng ta không cần đem lời đề xả xa.” La Phi xem nhạc đông bắc nói, “Nói với ta về cái kia bệnh nhân sự tình.”

“Các ngươi phải nhận ta lý luận, có chút này nợ các ngươi bình thường là kiên quyết mâu thuẫn. Nhưng hiện tại, các ngươi phải nghe ta giảng thuật, nếu không chúng ta đem vô pháp trao đổi.” Nhạc đông bắc ôm lấy song chương, một bộ cự nhiên vẻ mặt.

La Phi gật gật đầu: “Chúng ta đây chăm chú lắng nghe tốt lắm.”

Chu lập vĩ khẽ hừ nhẹ một tiếng, hiển nhiên có chút khinh thường. Nhưng hiện tại cục diện, hắn cũng không thể phản đối nữa cái gì, đành phải nại tính tình nghe nhạc đông bắc bắt đầu giảng thuật.

“Ta biết các ngươi rất khó tán thành ta là một cái học giả. Nhưng ta muốn nói cho các ngươi, ta là thật sự học lịch sử sinh ra, ta lịch sử tri thức, tuyệt sẽ không hơn quốc nội gì một gã chuyên gia. Chẳng qua ta đối với có chút lịch sử nghiên cứu thật sự quá sâu, khó tránh khỏi sẽ phát hiện một ít chôn dấu hồi lâu bí mật, mà này đó bí mật thường thường lại là khó có thể dùng hiện đại khoa học tri thức giải thích. Ta ý đồ cũ nát trong đó bí ẩn, vì thế dẫn chứng phong phú, đọc lướt qua rất nhiều thiên môn tri thức, cuối cùng bỗng nhiên phát hiện chính mình mê thượng huyền học. Từ đây, chủ lưu học thuật giới liền không có ta này hào người.” Nói tới đây, nhạc đông bắc ánh mắt gian ẩn ẩn hiện ra chút ưu thương, bất quá này ưu thương giây lát lướt qua, lúc hắn trọng tâm đề tài chạm đến đến chính mình “Học thuật lĩnh vực” Khi, lập tức liền thay vẻ mặt say mê biểu cảm.

“Ta sắp sửa cho các ngươi giảng, là minh mạt thanh sơ một đoạn lịch sử. Công nguyên 1644 năm, Minh triều Sùng Trinh hoàng đế chu từ kiềm tự ái bỏ mình, rất nhiều người cho rằng Minh triều chính quyền cũng theo đó tiêu vong. Đây là mười phần sai. Lúc đó Trung Quốc phía nam đại bộ phận địa khu vẫn cứ ở chu Minh vương triều không chế dưới, xưng nam minh. Nam minh đối Mãn Thanh phản kháng luôn luôn liên tục đến công nguyên 1662 năm, lúc đó nam minh cuối cùng một cái hoàng đế chính là vĩnh lịch đế chu từ lang, hắn thủ hạ trừ danh nhất tướng lãnh tên là lý định quốc.”

“Người nói này đoạn lịch sử hơi có tri thức nhân đều hiểu biết, căn bản không có cái gì chỗ đặc biệt.” Chu lập vì lạnh lùng nói xen vào, “Nam minh quân đội một mực thối lui thủ đến Vân Nam biên cảnh. 1659 năm, vĩnh lịch đế lưu vong đến Myanmar cảnh nội, lí định quốc không cam lòng ăn nhờ ở đậu, vẫn cứ ở Vân Nam biên cảnh kiên trì kháng thanh, thẳng đến 1662 năm mới tan tác bỏ mình.”

La Phi không thông lịch sử, nghe hai người đột nhiên bứt lên đề tài này, nhất thời có chút mờ mịt, thẳng đến chu lập vĩ đề cập “Vân Nam biên cảnh” Bốn chữ, hần mới ý thức đến cái gì, vội vàng vánh tai lắng nghe.

“Này đó viết ở sách vở thượng lịch sử, tự nhiên là người người đều biết đến .” Nhạc đông bắc khinh thường bĩu môi, “Ta hỏi người, lí định quốc lui giữ Vân Nam biên cảnh thời điểm, binh lực không đủ vạn nhân, gặp phải Mãn Thanh, Myanmar cùng địa phương dân bản xứ nhiều mặt thế lực vây kín, lại chống đỡ ba năm lâu, này không kỳ quái sao?”

Chu lập vĩ thân nhiên ứng đối: “Này có cái gì kỳ quái ? Lí định quốc năm mới đi theo trương hiến trung, là khởi nghĩa quân xuất thân hần tướng. Thủ hạ binh lính cũng đều là thân kinh bách chiến, dũng mãnh dị thường.”

“Người có biết gì đó thật đúng không ít, bắt quá ở trước mặt ta, lại chính là da lông mà thôi.” Nhạc đông bắc tận lực đem kia híp mắt hai mắt trợn to, trừng mắt nhìn đối phương liếc mắt một cái, “Chiếu người nói như vậy, nam Minh vương triều đã sớm hần là đem thanh binh chạy về quan ngoại đi. Bọn họ binh nhiều tướng mạnh thời điểm liên tiếp bại lui, cuối cùng một mình bị nhốt cây cối, hoàng đế lưu vong nước ngoài, nhân tâm di động, lại ở ba năm lớn nhỏ mấy trăm lần trong chiến đấu bảo trì bất bại, này giải thích thông sao?”

Chu lập vĩ biết chính mình lịch sử tri thức khẳng định không kịp đối phương, rõ ràng đối công làm thủ, hỏi lại: “Ta đồ muốn nghe xem người lý luận.”

Nhạc đông bắc đắc ý cười quái dị hai tiếng, sau đó đem thân thể hướng trên sofa nhất dựa vào, chậm rãi nói: “Lí định quốc năm đó đóng ở kia phiên biên cảnh núi rừng, hiện tại có cái tên, tên là ‘Khùng bố cốc’!”

“Khùng bố cốc?!” La Phi cùng chu lập vĩ đồng thời thở nhẹ ra tiếng, vẻ mặt kinh ngạc thần sắc.

“Các người đã nghe qua tên này , là đi? Là hần nói cho của các người.” Nhạc đông bắc đối hai người phản ứng có vẻ phi thường vừa lòng, “Bắt quá các người khẳng định không biết tên này lai lịch. Có theo khả tra bộ sách đều ghi lại nói, bởi vì năm đó chiến đấu thảm thiết, tử thi khắp cả, lại không có người thu liễm, trường hợp khủng bố, cho nên có tên này. Hắc hắc, nhìn chung lịch sử, như vậy nói dối nhiều đêm không xuể, có bao nhiêu chân tướng như vậy bị vùi lấp.”

Đề tài nói tới đây, chu lập vĩ cùng La Phi đều đã không cần đề cập, bọn họ chỉ có thể mê hoặc nhìn nhau liếc mắt một cái, sau đó nửa tin nửa ngờ tiếp tục nghe đối phương giảng thuật.

Chỉ thấy nhạc đông bắc thanh thanh cổ hòng, đỉnh đứng dậy bản, trịnh trọng chuyện lạ nói: “Theo ta khảo chứng, khủng bố cóc sở dĩ được gọi là, là vì đóng ở nơi đây lí định quốc đã thành một cái đáng sợ ma đầu, hẳn không chế ác ma lực lượng, cho nên có thể lũ chiến lũ thắng.”

Nghe xong này phiên ngôn ngữ, La Phi liên tục lắc đầu, chu lập vĩ lại nói thẳng trách cứ: “Vớ vẩn!”

Nhạc đông bắc cũng không hoảng không vội: “Nghiên cứu học vấn, khảo chứng lịch sử, chú ý chứng cứ. Ta đương nhiên không phải tin khẩu nói bậy.”

Nói xong, hẳn mở ra tùy thân mang theo túi công văn, theo bên trong xuất ra một cái plastic cứng rắn da túi văn kiện, sau đó đứng dậy đem túi văn kiện triển lãm ở hai người trước mặt trên bàn công tác.

La Phi hai người ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy túi văn kiện trung mang theo một luồng ước một thước dài, một tác khoan mảnh vải, kia mảnh vải thoát nhìn cũ kỹ không chịu nổi, nhưng mặt trên màu đỏ sậm một hàng chữ phồn thể tích lại mơ hồ khó phân rõ:

“Cùng ma đồng hành, mừng rỡ vô lo. Tâm sinh dị chí, nhập khủng bố ngục!”

“Đây là năm đó lí định danh thủ quốc gia hạ binh lính chiến đấu khi, trát ở trên đầu mảnh vải. Vài năm trước, ta thông qua một cái ngẫu nhiên cơ hội chiếm được này bảo bối, cũng đang là từ nó vào tay, ta mới giải khai lịch sử trung này đoạn tiên làm người biết bí mật. Các người nhìn xem những lời này, ý tứ thực minh xác. Lí định quốc rõ ràng bất quá nói cho thủ hạ của mình: Ta đã nắm trong tay có ác ma lực lượng, thuận theo ta nhân, đem được đến vui thích, mà phản bội ta nhân, đem bị ác ma kéo vào khủng bố địa ngục!” Nhạc đông bắc vung cánh tay chậm rãi mà nói.

Chu lập vĩ không cho là đúng lắc đầu: “Này chẳng qua là cổ đại tướng lĩnh khích lệ binh lính một cái quen dùng kỹ xảo mà thôi. Nghĩa cùng đoàn năm đó cũng không được xưng thần mình chiếm được sao? Sự thật lại là thế nào đâu?”

“Sự thật? Ngồi ở trong nhà phiên thư nhân vĩnh viễn sẽ không biết sự thật là cái gì!” Nhạc đông bắc phiên xem thường, quát thanh quát điệu nói, “Ta là một cái học giả, có nghiêm cần nghiên cứu học vấn thái độ. Được đến này mảnh vải sau, ta lập tức nhích người đi trước Vân Nam biên cảnh, ở khủng bố cóc phụ cận thăm viếng điều tra. Hắc hắc, chân tướng chung quy là che giấu không được, cuối cùng rốt cục bị ta tìm được lí định quốc di bộ hậu nhân. Gia tộc bọn họ

trong truyền thuyết sở miêu tả một ít này nọ, nhưng lại cùng ta đoán rằng cực kì ăn khớp.”

“Thế nào cái ăn khớp pháp?” La Phi nhăn lại mày đầu truy vấn, thả bắt luận này phiên giảng thuật chân thật tính, ít nhất hẳn có chút bị này chuyện xưa hấp dẫn ở.

“Căn cứ bọn họ đời đời tương truyền cách nói. Năm đó lí định quốc tan tác đến Vân Nam biên cảnh sau, quân tâm tán loạn, nhân tâm hoảng sợ, thế cục nguy ngập nguy cơ. Lúc này, lí định quốc đột nhiên biểu hiện ra ác ma một loại cường đại lực lượng. Phàm là nghe hắc hiệu lệnh, cùng hắc đồng lòng tác chiến nhân, tất cả đều có thể đạt được vô cùng dũng khí, nghe nói, cho dù chiến đấu đến chết, trên mặt cũng quai khoái trá tươi cười. Mà yếu đuối úy chiến nhân, sẽ gặp nhận đến khủng bố ác ma trừng phạt, bọn họ kết cục, không phải bị dọa điên, chính là bị hù chết! Tại đây loại dưới tình huống, tam quân tướng sĩ người người liều mạng, tài năng sáng tạo ra một cái một mình tuyệt cảnh, chống đỡ hết sức bất bại kỳ tích!”

“Người nói là chống đỡ hết sức bất bại, nhưng cuối cùng lí định quốc không phải là bình bại bỏ mình sao? Nếu hẳn thực có được ác ma một loại lực lượng, này lại thế nào giải thích đâu?” La Phi bắt được nhạc đông bắc “Học thuyết” Trung một cái trí mạng lỗ hổng.

“Hỏi rất hay!” Nhạc đông bắc lại ngược lại hưng phấn mà vỗ một chút bàn tay, “Đây mới là ta này bộ lý luận mấu chốt, cũng là ta hôm nay tới nơi này mục đích, hơn nữa, nó còn có thể giải đáp các người gần nhất gặp mấy gặp đủ loại việc lạ!”

La Phi hai người trầm mặc không nói, chậm đợi hẳn tiếp tục giảng thuật.

“Lí định quốc trú đóng ở cây cối, mấy năm liên tục chinh chiến, chẳng những thanh bình sợ, chung quanh dân bản xứ cũng nhận đến liên lụy, khổ không nói nổi. Lúc này lí định quốc đã bị truyền làm ác ma hóa thân, hẳn căn cứ cũng có khủng bố cốt danh hào. Sau này địa phương dân bản xứ một cái lão tư tế thiết hạ mưu kế, thông qua một ít khác loại phương pháp, rốt cục bị mất lí định quốc tánh mạng.” Nhạc đông bắc nói tới đây, nhắm mắt lắc tay, có vẻ có chút tiếc nuối.

“Khác loại phương pháp? Kia đến cùng là cái gì phương pháp?” La Phi không buông tha gì một cái hàm hồ chi tiết.

“Này ta cũng không biết.” Nhạc đông bắc mở ra hai tay, trên mặt lần đầu tiên xuất hiện thần sắc bất đắc dĩ, “Ta là một cái học giả, nói gì nói đều phải có quả thật căn cứ. Ta chỉ có thể nói cho người, cuối cùng là từ dân bản xứ trung tột chiến sĩ anh dũng chặt bỏ lí định quốc đầu, lập tức, ở Myanmar quân đội, thanh quân cùng dân bản xứ chiến sĩ vây kín hạ, lí định quốc quân đội sụp đổ. Nhưng là ác ma uy hiếp lực vẫn cứ tồn tại, chiến đấu thắng lợi giả lo lắng ác ma trả thù, lo

lắng trùng trùng. Sau này tư tế thi triển thần kỳ pháp thuật, rốt cục ngăn chặn ác ma, sử mọi người an quyết tâm đến.”

Chu lập vĩ lập tức nghi ngờ nói:“Này đó chẳng lẽ đều cũng có căn cứ cách nói?”

“Đương nhiên là có căn cứ , hơn nữa là sách sử ghi lại!” Nhạc đông bắc dương dương tự đắc hoảng chính mình viên đầu,“Bất quá không phải Trung Quốc sách sử. Lịch sử là người thắng toàn viết , Mãn Thanh văn lại đương nhiên sẽ không đem này đoạn xấu hổ ghi lại viết tiến sử sách. Ta tìm đọc Myanmar phương diện sách sử.”

“Myanmar sách sử?” La Phi có chút kinh ngạc xem trước mắt này mập mạp, nếu hắn nói đều là lời nói thật, kia hắn ở học thuật thượng nghiên cứu tinh thần đồ quả thật làm cho người ta bội phục.

“Không sai. Ta chọn đọc tài liệu đại lượng Myanmar văn sử tư liệu, rốt cục tìm được về lần này chiến đấu ghi lại. Bất quá Myanmar quân đội cũng không có tham dự lần này hành động mưu hoa, bọn họ chính là tham dự chiến đấu, cũng chứng kiến lí định quốc tử vong cùng tư tế cuối cùng áp chế ác ma pháp thuật. Cho nên bọn họ ghi lại là hàm hồ không được đầy đủ .”

“Người không có đi tìm kiếm này dân bản xứ hậu đại sao? Này cũng không phù hợp người học thuật tinh thần!” Chu lập vĩ châm chọc nói.

“Nếu ta có năng lực, ta đã sớm đi. Đáng tiếc ta đi không xong.” Nói tới đây, nhạc đông bắc bao nhiêu có chút ảm đạm,“Ha ma tộc, bao gồm khủng bố cốc địa chỉ cũ, bọn họ sớm giấu ở cây cối chỗ sâu, người thường căn bản không có biện pháp tới cây cối chỗ sâu. Phải có cường kiện khí lực cùng chuyên nghiệp dã ngoại sinh tồn kỹ năng, mới có khả năng tìm được bọn họ. Ta đành phải đem ta nghiên cứu thành quả ở trên Internet tuyên bố, hi vọng có thể tìm được cùng chung chí hướng hơn nữa lại có năng lực nhân, giúp ta hoàn thành này tâm nguyện.”

“Cái kia bệnh nhân, cái kia tiểu tử!” La Phi đột nhiên tỉnh ngủ, thốt ra,“Hắn chính là người tìm được nhân!”

“Người tư duy phi thường sâu sắc.” Nhạc đông bắc khen ngợi phiêu La Phi liếc mắt một cái,“Bất quá có một chút người nói sai rồi, không phải ta tìm được hắn, mà là hắn tìm được ta. Hắn đổi ta học thuật cực cảm thấy hứng thú, chủ động tới cửa, kỹ càng về phía ta thỉnh giáo rất nhiều này nọ. Sau đó ở ta chỉ đạo hạ, hắn xuất phát. Ta biết hắn hội thành công , bởi vì hắn thiên phú hơn người, hơn nữa có cứng cỏi tính cách cùng mãnh liệt hảo quan tâm.”

“Hắn là người nào? Tên gọi là gì?” Đây là La Phi hiện tại quan tâm nhất vấn đề.

“Hắn là một cái chức nghiệp thám hiểm gia, tên? Ta không biết.” Xem La Phi kinh ngạc ánh mắt, nhạc đông bắc chẳng hề để ý a miệng, “Tên trọng yếu sao? Ta cảm thấy không hề ý nghĩa, mấu chốt là hắn cuối cùng tìm được huyết bình, thật sự là rất giỏi, làm người ta kích động thành tưng!”

“Huyết bình, đó là cái gì vậy?”

“Nga, ta còn không có theo các người nói. Từ tế cuối cùng thông qua pháp thuật, đem ác ma phong tồn tại huyết trong bình. Chỉ cần huyết bình hoàn hảo, ác ma liền vô pháp ở thi triển hắn đáng sợ lực lượng.” Nói đến kích động chỗ, nhạc đông bắc đầy mặt hồng quang, hắn cấp tốc di động đến sofa bên, theo trong bao lại lục ra một cái kẹp tư liệu, ném tới La Phi trước mặt, “Các người nhìn xem đi, ở Myanmar văn sử trung, chẳng những có huyết bình văn tự ghi lại, còn có bức họa, ta cố ý sao chép một phần.”

Quả nhiên, tư liệu trung mang theo một trương giấy photo, mặt trên hình vẽ đúng là một cái nho nhỏ bình trạng vật, kia vật thể như là một cái bị tiết đi một góc con thoi, thượng bộ là đỉnh nhọn, cái đáy còn lại là mặt bằng, nói là “Bình”, nhưng nó lại từ phía khéo đưa đẩy, tựa hồ là cái phong bế chỉnh thể, không thấy có mở miệng.

La Phi sắc mặt đột nhiên biến đổi, hắn súc khởi ánh mắt, gắt gao nhìn chăm chăm nhạc đông bắc: “Người làm sao mà biết người kia tìm được huyết bình?”

“Ha ha ha.” Nhạc đông bắc làm càn cười quái dị, “Này còn dùng hỏi sao? Hắn chẳng những tìm được huyết bình, hơn nữa đã đánh nát nó! Bởi vì ác ma, ba trăm nhiều năm trước bị phong bế ác ma, nay lại xuất hiện! Đáng thương trẻ tuổi nhân, hắn thành cái thứ nhất thụ hại giả, bất quá vì nhường chân tướng đi đến dưới ánh mặt trời, cấp này từ ôm khoa học ngoan cố phân tử một cái bạt tai, loại này hy sinh không thể nghi ngờ là đáng giá! Ta chính là không rõ, ác ma vì sao lại sẽ đến đến long châu? Này thật là có ý tứ, đáng giá ta hảo hảo mà nghiên cứu một phen.”

La Phi nhìn chăm chăm kia trương giấy photo, tựa hồ có chút giật mình, sau một lát, hắn phi thường nỗ lực mới ổn định trụ chính mình cảm xúc, đối nhạc đông bắc chính sắc nói: “Thực xin lỗi, người này đó lý luận thật sự làm cho người ta rất khó nhận. Bất quá, nếu nếu có thể, hi vọng người có thể đem này trương đồ ở tại chỗ này.”

“Ta sớm đoán trước đến sẽ có như vậy kết quả. Bất quá không quan hệ, ở sự thật trước mặt, các người chung sẽ hướng ta, không, hướng chân lý cúi đầu!” Nhạc đông bắc nói xong những lời này, ngạo nghễ ngẩng ngẩng đầu lên, đi nhanh rồi đi.

“Đồ điên, lời nói vô căn cứ, lấy lòng mọi người! Ta nhìn hắn đơn giản là muốn lợi dụng chuyện này nhường chính mình nổi danh!” Chu lập vĩ xem hắn bóng lưng, khẩu khí chung tràn ngập chán ghét, gặp La Phi còn đang nhìn chăm chăm giấy photo ngăn người, hắn nhin không được nói, “La cảnh quan, ta thật sự không rõ người vì sao muốn đem này

này nọ lưu lại, chẳng lẽ người sẽ tin tưởng hẳn này đó điên cuồng học thuật?”

“Không phải ta tin tưởng không tin vấn đề.” Trầm mặc thật lâu sau, La Phi thì thào nói, “Đây huyết bình, không lâu đúng là long châu xuất hiện qua, hơn nữa, nó đã bị đánh vỡ !”

Chương 8 huyết bình bí mật

Nếu không phải kia bức sao chép đồ xuất hiện, La Phi hơn phân nửa cũng sẽ đem nhạc đông bắc trở thành một cái tẩu hỏa nhập ma mê tín đồ điên. Khả đồ thượng ghi lại “Huyết bình” Lại khi hấn ý nghĩ không thể không chuyển hướng mặt khác phương hướng, này phương hướng thoát nhìn là như thế hoang đường, người căn bản vô pháp tưởng tượng nó hội cùng thế nào đáp án tương liên.

La Phi thực lý giải chu lập vĩ lúc này kinh ngạc cùng mê hoặc, cho nên hấn lược làm liên hệ sau, lập tức mang theo chu lập vĩ chạy tới long châu thị văn vật xem xét trung tâm.

Ở trên đường, La Phi đem “Huyết bình” Ở long châu xuất hiện khi tương quan tình huống hướng đối phương đơn giản giảng thuật một lần.

Ước chừng bốn nguyệt phía trước, cục công an hình cảnh đội tiếp đến tuyển nhân cử báo, có một hội ngoại giao văn vật buôn lậu hoạt động đem ở bản thị tây duyên khách sạn nội tiến hành. Bởi vì để lộ ra tình tiết vụ án tương đối trọng đại, La Phi tự mình bố trí cũng tham dự hiện trường thảo bỏ hành động.

Hành động ngay từ đầu có vẻ phi thường thuận lợi. Ở bên trong tuyển phối hợp hạ, mai phục tốt cảnh sát vọt vào giao dịch địa điểm, không uổng nhất thương bắn ra liền không chế hiện trường cục diện. Trừ bỏ tuyển nhân ngoại, mua bán song phương cộng bốn người. Ra hóa giả là long châu địa phương ác danh luy luy văn vật buôn lậu lão hắc cùng hấn thủ hạ hai cái mã tử. Tiếp hóa giả còn lại là cái làn da ngăm đen, dáng người thấp bé trung niên nam tử, thoát nhìn như là Đông Nam Á vùng nhân sĩ, sau này thẩm vấn chứng thực, người này đến từ Myanmar.

Cảnh sát tiến vào khi, giao dịch đã hoàn thành, văn vật đã chuyển dời đến Myanmar nam tử mang đến hộp da nội. Cảnh sát giao trách nhiệm nên nam tử mở ra hộp da, lấy tiến hành hiện trường thủ chứng công tác. Ai biết ngoài ý muốn liền tại đây cái trong quá trình phát sinh.

Myanmar nam tử mở ra hộp da, hộp da bên trong tiến hành rồi tỉ mỉ cải trang, có vô cùng tốt cố định cùng phòng chấn động công năng. Thực hiện nhiên, này đó thi thổ đều là vì bảo hộ thùng chứa hàng hóa -- một cái hình dạng độc đáo cái chai.

Cái chai như là tiết đi một góc con thoi, chẳng phải rất lớn, cao mười cm, đường kính tối thô địa phương cũng liền ba bốn cm tả hữu. Nó cả vật thể mượt mà bóng loáng, chất liệu thoát nhìn phi thường đặc thù, ký như là thủy tinh, hoặc như là nào đó không biết tên kim chúc.

La Phi bọn người không biết này cái chai là cái gì này nọ, vì thế liền hỏi ở đây phạm tội người hiềm nghi. Khả và người lại đều trầm mặc không nói, ngay tại giằng co thời điểm, cái kia Myanmar nam tử đột nhiên nắm lên cái chai, theo khách sạn phòng cửa sổ nhảy đi ra ngoài!

Bởi vì giao dịch phòng ở 15 lầu, cho nên cảnh sát đối hấn này hành động không hề đoán trước, đương nhiên cũng không có làm tương ứng phòng bị. Chờ La Phi đuổi tới cửa sổ, mới phát hiện ở khách sạn 12 lầu cùng 13 lầu trong lúc đó có một xông ra bình đài, nam tử đứng là nhảy tới này sân thượng, ý đồ chạy trốn!

La Phi không có làm gì do dự, lập tức đi theo nhảy xuống, nhưng tin tức thời điểm vô ý xoay bị thương mắt cá chân. Cái kia Myanmar nam tử lại thân thủ mạnh mẽ, rơi xuống đất một cái xoay người liền nhảy lên, hướng này 13 lầu nhất phiến mở ra phòng cửa sổ chạy đi.

Mất thấy nam tử sẽ tiến vào cửa sổ, La Phi lại vô lực đuổi theo, đành phải nổ súng báo nguy. Nam tử cũng không để ý hội, tại đây cái dưới tình huống, La Phi nhắm đuôi hấn bộ khẩu động cò súng.

Nam tử phát hiện La Phi đối hấn nổ súng, lập tức ngay tại chỗ quay cuồng tránh né. Chờ hấn lại đứng dậy sau, vẫn đứng ở tại chỗ bất động .

La Phi khập khiễng đi đến nam tử trước mặt, chỉ thấy hấn vẻ mặt chấn kinh biểu cảm, hai mắt tràn ngập sợ hãi, kinh ngạc nhìn chăm chăm chính mình tay phải.

Đỏ sẫm máu tươi đang từ hấn nhanh nắm chặt bàn tay trung tâm xuất ra.

Vài giây chung tiền còn tại bỏ mạng bên đảo, nhưng lúc này nam tử toàn thân khí lực lại tựa hồ ở trong nháy mắt bị bớt chút thời gian , chờ đến sau một lúc lâu sau, bàn tay hấn buông lỏng, vừa rồi cái kia cái chai “Leng keng” Một tiếng dừng ở thượng.

Cái chai ở phần eo nứt ra rồi một cái khe hở, lại có máu tươi từ bên trong không ngừng ồ ồ mà ra!

Lại có hai cảnh sát đi tới sân thượng, bọn họ theo hai bên kẹp lấy nam tử cánh tay. Nam tử tựa hồ đột nhiên tỉnh ngộ đi lại, hấn phát ra một tiếng quý nhân tâm phách quát to, sau đó bộc phát ra kinh người lực lượng vụn vụn giấy dựa . Hai cảnh sát thúc không kịp phòng, nhưng lại bị hấn tránh thoát ra, khả kể tiếp sự tình lại nhường ở đây nhân cực kì kinh ngạc.

Nam tử cũng không có chạy trốn, hấn chính là mãnh liệt vùng động chính mình tay phải, sau đó lại bắt tay chường trên mặt đất lấp lại chà lau. Tại đây cái trong quá trình, về mặt của hấn động tác là như thể điên cuồng, tựa hồ bàn tay thượng chính bám vào nào đó làm người ta mao cốt từng nhiên quá vật! La Phi vốn đang cho rằng trong tay hấn đạn bị thương, lúc này mới phát hiện đều không phải như thế. Bàn tay hấn hoàn hảo không tổn hao gì, chính là dính rất nhiều theo cái chai trung trào ra máu tươi.

Nam tử miệng la hét một ít lời nói, tuy rằng vô pháp nghe hiểu, nhưng hoảng sợ về mặt rõ ràng. Mà loại này hoảng sợ không thể nghi ngờ chính đến từ chính này máu tươi. La Phi thậm chí tin tưởng, nếu hiện trường có đao trong lời nói, nam tử sẽ không chút do dự đem chính mình tay phải chặt bỏ đến, sử này đó máu tươi mau ly khai thân thể của chính mình.

La Phi đám người cũng không biết cái chai là cái gì, lại càng không minh bạch cái chai vỡ tan sau làm sao có thể trào ra máu tươi. Bọn họ chính là kết thúc cảnh sát trách nhiệm, đem cái chai làm vật chứng bảo quản hảo, cũng đem phạm tội người hiềm nghi mang về cục công an thẩm vấn.

Myanmar nam tử cảm xúc thủy chung không ổn định, luôn luôn tại hoảng sợ lặp lại giống nhau lời nói. Kinh phiên dịch, những lời này tiếng Trung ý tứ chủ yếu có hai câu.

Một câu là:“Nó phá!”

Một khác câu là:“Ác ma hội sống lại!”

Bởi vì nam tử có ngoại tịch thân phận, đơn giản xử lý sau, liền bị điều về về nước. La Phi đám người chủ yếu hỏi công tác là nhằm vào lão hắc tiến hành .

Lão hắc đắc tội đi là ván đã đóng thuyền, không thể cãi lại, nhưng có một chút bí ẩn lại không thể nào cởi bỏ.

Đầu tiên là cung cấp nguồn cung cấp nhà trên. Theo lão hắc nói, này thần bí cung hóa giả thủy chung không có xuất hiện qua, giữa bọn họ liên lạc luôn luôn thông qua điện thoại cùng internet tiến hành. Cung hóa giả đầu tiên là cung cấp hàng hóa ảnh chụp cùng lục tượng tư liệu, hơn nữa nói cho lão hắc ở Myanmar vùng tìm kiếm nhà dưới. Ở hấn chỉ điểm hạ, lão hắc thuận lợi tìm được cố ý cấu hóa giả, tức cái kia hắc ả Myanmar nam tử. Một cái nho nhỏ cái chai, Myanmar nhân cư nhiên khai ra một trăm vạn đôla giá, cũng dự chi 30% tiền đặt cọc. Lão hắc lập tức tiếp nhận rồi cung hóa giả năm trăm vạn nhân dân tệ ra giá. Sau đó song phương vẫn cứ thông qua không thấy mặt phương thức hoàn thành vật khoản giao tiếp. Cho nên thẳng đến bị bắt, lão hắc chẳng những nói không nên lời cung hóa giả chân thật thân phận, thậm chí liên người này đến cùng là nam hay là nữ đều nói không rõ ràng.

Mặt khác bí ẩn đó là về cái kia cái chai . Cái chai đến cùng là cái gì? Vì sao trị nhiều như vậy tiền? Trong bình máu thể nào giải thích? Myanmar nhân sợ hãi nguyên cho nơi nào? Nay hết thầy lão hắc đều không chút nào cho biết. La Phi chỉ có thể đem cái chai đưa đi văn vật xem xét trung tâm, chờ mong có thể thông qua chuyên nghiệp nhân sĩ tìm được trong đó đáp án. Cũng may này đó cũng không sẽ ảnh hưởng đến án kiện định tính, lão hắc rất nhanh liền nhận đến pháp luật công chính trọng tài, La Phi ở bận rộn trong công tác cũng dần dần xem nhẹ đối này đó chi tiết truy tìm.

Mà lúc này, La Phi cũng không không nặng tâm đối mặt mấy vấn đề này. Bởi vì hẳn rõ ràng nhớ được, cái kia vỡ tan cái chai, cùng nhạc đồng bắc cung cấp “Huyết bình” Bản vẽ, theo vẽ ngoài đi lên xem là hoàn toàn nhất trí .

Gần nhất mấy tháng lý, đối này “Huyết bình” Nghiên cứu nhiều nhất nhân, không thể nghi ngờ đó là văn vật xem xét trung tâm chu hiểu hoa phó chủ nhiệm. Tiếp đến La Phi điện thoại sau, hẳn liền luôn luôn tại trong văn phòng chờ đợi đối phương đã đến, cùng La Phi so sánh với, chu hiểu hoa lúc này tâm tình không thể nghi ngờ là phi thường khoái trá . Đối với một cái học giả mà nói, có người muốn vượt qua môn nghe người giảng thuật nghiên cứu thành quả, còn có cái gì so với này càng thêm tuyệt vời sự tình sao?

La Phi cùng chu lập vĩ tới sau, ba người gian không có làm nhiều lắm hàn huyên, rất nhanh tiến nhập chính đề.

Chu hiểu hoa thoát nhìn bốn mươi tuổi cao thấp, thân hình cao lớn, hình thể hơi hơi có chút mập ra; Viên viên trên mặt đội một bộ kính đen, lộ ra vài phần hàm hậu thần thái. Ở trước mặt hẳn trên bàn công tác phóng một cái hình chữ nhật tiểu thủy tinh hộp, bên trong thịnh phóng đúng là La Phi vừa mới đề cập qua cái kia cái chai.

Chu hiểu hoa đem thủy tinh hộp cầm lấy triển lãm một chút, tươi cười khả cúc nói:“La cảnh quan, hai người các người vì nó mà đến đi? Nay mấy tháng qua, ta ở nó mặt trên khả mất không ít tâm đầu.”

“Ta có thể nhìn một cái sao?” Chu lập vĩ đi lên phía trước, chỉ vào hòm nói. Hẳn hẳn là lần đầu tiên nhìn thấy này thần bí cái chai, ánh mắt chuyên chú mà lợi hại.

“Mời theo ý.” Chu hiểu hoa thoải mái đem hòm đưa tới,“Này này nọ là xem không xấu . Nó dùng một loại phi thường đặc thù tài liệu chế thành, cực kì chắc chắn, cho dù chấn đạn đánh trúng qua, cũng chỉ là liệt một cái khâu mà thôi. Chúng ta bắt nó đặt ở thủy tinh trong hòm, hoàn toàn là vì giữ khi phương tiện.”

Chu lập vĩ đem hòm cầm ở trong tay cẩn thận đoan trang . Quả nhiên, cái chai cận ở viên đạn đánh trúng chỗ xuất hiện ao đường cùng vết rạn, cả ngày hình dạng vẫn cứ vẫn duy trì mượt mà con thoi hình, hơn nữa lóe ra một loại ngăm đen thần bí sáng bóng. Theo ngoại hình đi lên xem, này đích xác cùng nhạc đồng bắc lưu lại giấy photo thượng cái kia cái chai là giống nhau như đúc .

“Nếu ta phán đoán không sai, ngài nghiên cứu hẳn là có điều thành quả thôi?” Ở chu lập vĩ nhĩu mi suy tư công phu, La Phi đối chu hiểu hoa nói, đối phương thoát nhìn là cái thẳng tính nhân, trong lòng hi vọng ả ố tất cả đều có thể ở trên mặt xem cái rãnh mạch.

“Đúng vậy.” Chu hiểu hoa hưng phấn mà trả lời, “Đây là nhất kiện phi thường khó được văn vật. Theo thời gian thượng xem, nó hẳn là chế tạo cho ba bốn trăm năm phía trước.”

La Phi cùng chu lập vĩ nhìn nhau liếc mắt một cái, lúc này cùng nhạc đông bắc tự thuật là ăn khóp .

Chu hiểu hoa không có chú ý tới người nghe phản ứng, trái lại tự đi xuống nói xong: “Nó ở rất nhiều lĩnh vực đều có cực cao nghiên cứu giá trị, này đó lĩnh vực bao gồm lịch sử, văn hóa, dân tộc, thậm chí vụ thuật, đúc đọi chút. Nếu không phải bởi vì người phát súng kia, nó thực khả được cho là nằm gần đây tối kích động nhân tâm khảo cổ phát hiện .”

Chu hiểu hoa nói cuối cùng một câu thời điểm, trong giọng nói tiếc nuối loại tình cảm là rõ ràng . La Phi nhận đến hấn cảm nhiễm, nhin không được có chút áy náy: “Lúc đó sự phát đột nhiên, ta vội vàng gian cũng không có rất tốt biện pháp. Cái chai xuất hiện tổn hại, quả thật phi thường đáng tiếc.”

Chu hiểu hoa không cho là đúng dao nổi lên đầu: “Không, không, tổn hại nhưng là tiếp theo. Kỳ thật này cái chai chính là một cái lọ, nó bên trong thịnh phóng gì đó mới là tối đáng giá chú ý . Hắc hắc, đến từ mấy trăm năm trước độ cao giữ tươi nhân thể máu, này đem ở y học, khảo cổ, sinh vật chờ lĩnh vực khiến cho bao lớn chấn động a!”

Tuy rằng chính mắt nhìn thấy đi lại với nhau trong chai chảy ra “Máu tươi”, nhưng rốt cục theo chuyên gia trong miệng được đến xác minh, La Phi trong lòng vẫn là bao nhiêu có chút chấn kinh: “Phải không? Này đồ tươi chất lỏng thật sự chính là máu sao? Kia lại làm sao có thể bảo tồn đến bây giờ đâu?”

“Đây là này cái chai thần kỳ chỗ . Nó chất liệu cùng đúc phương pháp có lẽ đem trở thành không hiểu chi mê. Nhưng có thể xác định là, cái chai đúc hoàn thành sau, hình thành một cái hoàn toàn bịt kín chân không, có vô cùng tốt giữ tươi công năng. Đương nhiên, cái chai tổn hại sau, loại này công năng cũng liền hoàn toàn đánh mất . Các người đem cái chai đưa đến trong tay ta thời điểm, lại chậm trễ một đoạn thời gian, này máu sớm lưu tẫn khô cạn, các phương diện giá trị đều đại suy giảm !”

“Khả vì sao muốn đem máu phong tồn tại trong chai? Chẳng lẽ này trong máu hội cất giấu cái gì đáng sợ gì đó?” La Phi đem Myanmar nam tử biểu hiện cùng long châu thị gần đây phát sinh kỳ quái ca bệnh liên hệ ở cùng nhau, thực tự nhiên điền sản sinh một ít đoán: Chẳng lẽ là trong máu chứa đựng cổ đại trí bệnh vật chất? Khả hẳn lập tức lại chính mình lắc lắc đầu, này đoán ở rất nhiều địa phương là nói không thông , đơn giản nhất một điểm: Chính mình là long châu cái thứ nhất tiếp xúc đến máu nhân, khả cho tới bây giờ vẫn bình an vô sự.

“Đáng sợ gì đó?” Chu hiểu hoa cười trả lời, “Không, không có như vậy huyền diệu, chúng ta chẳng phải ở thảo luận nhất bộ khoa học viễn tưởng tiểu thuyết. Đây đó máu chính là phổ phổ thông thông nhân huyết, trừ bỏ năm đầu dài một chút, cùng người ta mạch máu giữa dòng thẳng chất lỏng cũng không có cái gì hai loại. Về phần nó vì sao sẽ bị phong tồn tại trong chai? Ha ha, vấn đề này cũng từng quấy nhiễu ta thật lâu. Ta tìm kiếm hơn hai tháng thời gian, phiên bản các loại tư liệu, đã sử dụng thậm chí là dân gian truyền thuyết, cuối cùng rốt cục tìm được đáp án.”

La Phi cùng chu lập vĩ lúc này tất cả đều tròn to mắt nhìn chu hiểu hoa. Chu hiểu hoa đối theo bọn họ phản ứng trung đại được mãnh liệt thỏa mãn cảm, hắc sắc ý liếm liếm môi, nói tiếp: “Loại này hành vi cùng mỡ ta dân tộc truyền lưu vu thuật có liên quan, nghiêm cẩn lại nói tiếp, hẳn là xem như một loại nguyên rửa.”

“Nguyên rửa?” La Phi nhú nhú mày, dùng chờ mong ánh mắt ý bảo đối phương tiếp tục nói tiếp.

“Đúng vậy, nguyên rửa.” Chu hiểu hoa dùng sức gật gật đầu, nói chuyện thần thái như là ở cử hành chính thức tọa đàm bình thường, “Ở nước ta tây nam biên cảnh một ít dân tộc thiểu số, bao gồm Đông Nam Á mỡ ta tiểu quốc, địa phương cư dân sẽ có như vậy một loại mê tín nhận thức: Nhân ở đã chết về sau, hẳn toàn thân thân thể, máu, bộ lông đợi chút, phải toàn bộ trở về bụi đất, như vậy tài năng đủ đạt được đầu thai chuyển thế cơ hội.”

“Nga.” La Phi ánh mắt chớp động một chút, theo chu hiểu hoa ý nghĩ đoán nói, “Nếu đem mỡ người chết máu phong tồn tại này trong chai, không thấy thiên nhật, kia nhân cũng liền vĩnh viễn không có khả năng siêu sinh?”

“Đối, hẳn linh hồn đem vĩnh viễn phiêu đảng âm dương lưỡng giới trong lúc đó, không chỗ nào dựa vào. Đương nhiên, này chính là mê tín cách nói.”

“Thật là thực ác độc nguyên rửa. Bất quá, như vậy phương pháp, ở trong lịch sử tựa hồ cũng không nhiều gặp?” La Phi căn cứ “Huyết bình” hi hữu tính làm ra này phán đoán.

“Đây có hai cái nguyên nhân.” Chu hiểu hoa giải thích nói, “Thứ nhất là ‘Huyết bình’ chế tác phi thường khó khăn, phương pháp chỉ tại mỡ ta dân tộc thiểu số tư tế trung nhiều thế hệ tương truyền, thứ hai loại này nguyên rửa bởi vì quá mức tà ác, là bị nghiêm cấm cấm. Chỉ có ở phi thường cực đoan dưới tình huống, được đến bộ lạc thủ lĩnh cho phép mới có thể sử dụng.”

“Tỷ như nói, toàn bộ bộ lạc đối mỡ cá nhân cực đoan oán hận?”

“Đây là một loại tình huống, một loại khác tình huống còn lại là đối người nào đó cực đoan sợ hãi.”

“Cực đoan sợ hãi?” La Phi nhíu mày, tựa hồ có chút không hiểu.

“Này đó dân tộc thờ phụng quan niệm về số mệnh quan điểm. Nhân đời đời kiếp kiếp là có ân oán tương báo , nếu mỗi cá nhân sinh tiền phi thường hung ác, mọi người có sợ hãi hẳn đầu thai chuyển thế sau tiếp tục làm hại, cũng có khả năng ở hẳn chết sau đời này gia dĩ nguyên rửa.”

“Ân.” La Phi gật gật đầu, chu hiểu hoa giúp hắn công bố cùng “Huyết bình” Có liên quan chứa nhiều huyền bí, nhưng hắn còn có một cái mấu chốt tính nghi vấn cần đối phương giải đáp, “Kia trong chai chứa , kết quả là ai máu?”

Chu hiểu hoa bĩu môi, bất đắc dĩ bật cười: “Này ta liền vô pháp trả lời ngươi . Ngươi chính là đưa tới như vậy một cái chai, cũng không có mọi thứ khác manh mối.”

La Phi cũng ý thức được chính mình vấn đề này có chút ép buộc, hắn do dự một lát sau, mở miệng hỏi nói: “Ngươi có biết hay không lý định quốc người này.”

“Lý định quốc?” Chu hiểu hoa sững sốt một chút, “Biết a, là minh mạt kháng thanh tướng lãnh đi?”

“Có người nhận vì, này huyết bình khả năng cùng lý định quốc hữu quan.”

“Ai nói ?” Chu hiểu hoa đầu tiên quan tâm vấn đề này.

Đối với nhạc đông bắc, La Phi cảm thấy hơi có chút khó có thể tìm từ, do dự một lát sau, mới nói: “Một cái..... Chuyên môn nghiên cứu lịch sử nhân.”

“Ta cũng nghiên cứu qua đại lượng lịch sử, thế nào chưa từng có qua cùng loại phát hiện?” Chu hiểu hoa lập tức đưa ra nghi ngờ.

“Hắn tự xưng là nghiên cứu Myanmar sách sử.” Chu lập vĩ lúc này rốt cực nhện không được nói, “Mà ta nhận vì,

hắn căn bản chính là một cái bọn bịp bợm giang hồ.”

Đối mặt chu hiểu hoa hỏi ánh mắt, La Phi đem không lâu nhạc đông bắc kia bộ lý luận từ đầu chí cuối thuật lại một lần.

“Vớ vẩn, lời nói vô căn cứ!” Chu hiểu hoa nghe được liên tục lắc đầu, theo sau, hắn tựa hồ nghĩ đến cái gì, kinh ngạc hỏi, “La cảnh quan, người thế nào tán thành như vậy cách nói đâu? Chu giáo sư, về người, ta cũng sớm có nghi hoặc, người là nghiên cứu tinh thần y học, vì sao cũng chạy đến ta nơi này đến.”

La Phi cười khỏ một chút, hướng chu hiểu hoa giảng thuật mấy ngày nay đến long châu thị quỷ dị bệnh án trải qua.

Chu hiểu hoa bình thường bận việc nghiên cứu, cùng ngoại giới tiếp xúc rất ít, đúng là lần đầu tiên nghe nói này khởi sự kiện. Hắn kinh ngạc há to miệng, trầm mặc thật lâu sau, đột nhiên nói: “Này hết thấy khẳng định là vì sao âm mưu! Cái kia nhạc đông bắc, ta nhận vì hắn phi thường khả nghi!”

Chu lập vĩ quay đầu đến, sau đó co rút lại ánh mắt xem La Phi, hiển nhiên, hắn phi thường đồng ý chu hiểu hoa quan điểm.

Chương 9 ác ma lực lượng

Chu hiểu hoa văn phòng lúc này im ắng , hai cái ở đều tự lĩnh vực có hiển hách thanh danh học giả tất cả đều lặng không tiếng động xem La Phi. Đây hình cảnh trên người mang theo một loại khó có thể danh trạng khí chất, nhất là hấn hai mắt, thường có thể bắn ra một loại cực cụ xuyên thấu lực quang mang. Ở như thế biến hoá kỳ lạ kỳ sự kiện trước mặt, có lẽ chỉ có hấn như vậy nhân tài có thể vạch trần trùng trùng sương mù, nhường chân tướng bại lộ dưới ánh mặt trời đi?

Bất quá tại đây cái nháy mắt, La Phi trong ánh mắt nhưng cũng hiện ra thật sâu mê ly. Hấn xem trên bàn cái kia huyết bình, tư duy lại ở một cái dị thường rộng rãi thời không trung qua lại xuyên qua: Nam minh Vân Nam, tám tháng long châu, mấy trăm năm trước tướng lãnh, thần bí nam tử, cuồng vọng huyền học gia..... Đây đó nguyên bản không chút nào tương quan nguyên tố, hiện tại lại bị này ngang trời xuất hiện nho nhỏ huyết bình liên hệ ở cùng một chỗ. La Phi nỗ lực muốn thuận ra càng thêm rõ ràng mạch lạc, đem này đó hỗn độn rõ ràng quy thành chính tề nhất lưu, nhưng cái này công tác là như thế gian nan. Sau một lúc lâu sau, hấn rốt cục lắc lắc đầu, tựa hồ là tạm thời buông tha cho .

Sau đó hấn ngẩng đầu, ánh mắt một lần nữa trở nên sáng ngời đứng lên, này tỏ vẻ suy nghĩ của hấn lại về tới sự thật trạng thái trung.

“Ta cấp nhạc đồng bắc gọi cuộc điện thoại.” La Phi vừa nói, một bên lấy ra di động của mình.

Điện thoại rất nhanh liền chuyển được .

“Ta là La Phi..... Chúng ta tìm được huyết bình..... Hiện tại văn vật xem xét trung tâm.” La Phi cùng đối phương trò chuyện phi thường ngắn gọn, cắt đứt di động sau, hấn xem chu hiểu hoa cùng chu lập vĩ hai người, dùng một loại ý vị thâm trường ngữ khí nói:“Hấn lập tức liền đi qua. Hấn nghe qua phi thường kích động.”

Quả nhiên, ba người đợi không đến nửa giờ, nhạc đồng bắc đã xuất hiện tại cửa văn phòng. Hấn thậm chí cố không lên đánh cái tiếp đón, liền đỉnh mang thai vội vàng xông vào. Nhìn thấy hấn bộ dáng, chu hiểu hoa cùng chu lập vĩ mới hiểu được “Phi thường kích động” Là cái gì dạng khái niệm.

Này ục ịch nam tử tron đầu đã hoàn toàn trưởng thành tử hồng sắc, hấn hai mắt trợn lên, miệng mũi trung dòn đập thở hỗn hển. Hiện nhiên vừa mới trải qua qua kịch liệt vận động, hấn vẻ mặt đều quái cực đại mồ hôi. Lúc này tuy rằng đã chạy tới mục , nhưng hấn không chút nào không có muốn chà lau một chút ý tứ.

“Huyết bình! Huyết bình ở nơi nào?” Nhạc đông bắc thực không có lễ phép lớn tiếng ồn ào , giọng nói trung mang theo một tia run run. Phòng trong ba người còn chưa có tới kịp có điều phản ứng, ánh mắt của hắn đã tập trung trên bàn cái kia mục tiêu. Lập tức, hắn kia to mọng thân hình bộc phát ra làm người ta kinh ngạc mau lẹ, cơ hồ chính là trong nháy mắt, hắn liền nhảy tới bên bàn, một tay lấy cái kia thủy tinh hòm nắm chặt ở tại trong tay.

Chu hiểu hoa tròn tròn mắt xem nhạc đông bắc, đối với loại này không nhìn chủ nhân tồn tại hành vi có chút bất mãn. Khả nhạc đông bắc lại không chút để ý, hắn dùng gần như si mê ánh mắt xem trong hòm cái kia huyết bình, ngược kịch liệt phập phồng, kích động cơ hồ không thở nổi. Sau một lát, hắn khôn ngoan vì bình định rồi một ít, dùng mập mạp ngón tay nhẹ nhàng vuốt ve thủy tinh hộp vách tường, thốt nhiên nói:“Huyết bình, thật là huyết bình! Ta nhiều năm như vậy nghiên cứu, rốt cục chiếm được thực vật xác minh!”

Nói xong câu đó, hắn ngẩng đầu lên nhìn chung quanh La Phi đám người, đúng là vẻ mặt tang thương cảm khái, khóe mắt thậm chí còn nổi lên nước mắt.

La Phi trong lòng bỗng dưng ngăn ra, đối phương như thế biểu hiện bao nhiêu có chút ra ngoài hắn dự kiến. Chu lập vĩ cùng chu hiểu hoa cũng lộ ra kinh ngạc biểu cảm, định ý tán đi không ít.

“Nó thật là phá. Nguyên lai nó ngay tại long châu! Khó trách ác ma sẽ xuất hiện ở long châu! Nhưng là, phương diện này nguyên bản là chứa cái gì đâu?” Nhạc đông bắc nói cuối cùng một câu khi, nguyên bản kích động biến thành thật sâu mê hoặc cùng tiếc nuối.

Chu hiểu hoa nhìn La Phi liếc mắt một cái, không biết có nên hay không đem chính mình nghiên cứu thành quả nói cho đối phương.

Nhạc đông bắc bắt giữ đến này chi tiết, lập tức kinh hi kêu lên:“Người có biết đáp án! Mời người chạy nhanh nói với ta đi!”

Gặp chu hiểu hoa vẫn cứ nhíu mày do dự mà, nhạc đông bắc bản khởi mắt, liền thoáng một cách bài bản nói:“Người hắn là nói với ta! Chúng ta đều là học giả, chúng ta ở cộng đồng cởi bỏ một bí mật, lúc này, người không nên có gì giấu diếm!”

Chu hiểu hoa nhẹ nhàng nở nụ cười một chút, hiển nhiên đối nhạc đông bắc “Học giả” Thân phận pha không cho là đúng.

La Phi xuất phát từ nào đó lo lắng, đối chu hiểu hoa gật gật đầu, chu hiểu hoa có thể này đem huyết bình tương quan bí mật hướng nhạc đông bắc nói một lần.

Nhạc đông bắc trường lớn mắt cẩn thận nghe xong, hưng phấn mà khen:“Đúng vậy! Là như vậy! Phi thường hợp lý! Cùng ta sở nắm giữ tư liệu không hề xung đột, khó trách Myanmar nhân ghi lại trung hội xung nó vì ‘Huyết bình’, cơ hồ tìm không thấy so với này càng thích hợp xung hô !”

Hắn đem hai tay qua lại chà xát động vài hạ, sau đó lại quay đầu nhìn về phía La Phi:“Kia huyết bình vì sao sẽ xuất hiện ở long châu đâu? La cảnh quan, vấn đề này hơn phân nửa cho người qua lại đáp ta đi.”

La Phi bắt động thanh sắc gật gật đầu, sau đó bắt đầu giảng thuật huyết bình xuất hiện trước sau trải qua. Tại đây cái trong quá trình, hắn luôn luôn nhanh nhìn chăm chăm nhạc đông bắc hai mắt, đối phương gì rất nhỏ tâm lý dao động đều khó có thể đào thoát qua hắn sâu sắc ánh mắt.

Nhạc đông bắc không chút nào cố kỵ cùng La Phi đối diện , hắn trong ánh mắt nhảy lên cảm xúc, trừ bỏ hưng phấn, vẫn là hưng phấn. La Phi giảng thuật vừa mới xong, hắn đã sốt ruột khó nén bắt đầu phát biểu chính mình quan điểm:“Đúng vậy, nói như vậy, hết thấy đều có thể nói thông . Các người hiện tại khẳng định thực mê hoặc đi? Ha ha, ta có thể giải đáp các người sở hữu vấn đề!”

Xem hắn kia phó phô trương bộ dáng, chu lập vĩ cùng chu hiểu hoa đều nhú mày, La Phi lại chính là thần nhiên cười cười:“Vậy mời người nói nói xem đi.”

Cho dù không có La Phi mời, nhạc đông bắc cũng vô pháp dừng lại miệng mình .

“Sự tình đã thực rõ ràng . Năm đó ha ma tộc, thanh binh cùng với Myanmar nhân hợp mưu giết chết lí định quốc. Bởi vì sợ hãi lí định quốc khủng bố ác ma lực lượng, ha ma tộc tư tế đem lí định quốc máu phong tồn tại huyết bình lý, khiến cho trọn đời vô pháp siêu thoát. Mà cái kia người trẻ tuổi, hắn ở ta chỉ điểm hạ tìm được cái kia huyết bình, cũng đem nó bán được long châu. Mà đánh vỡ huyết bình người kia, cư nhiên là người, la cảnh quan! Đây thật đúng là ra ngoài ta dự kiến. Người lúc đó khẳng định không có ý thức được chính mình làm cái gì, người mở ra Pandora cái chai! Người thả ra ác ma! Bị phong tồn nhiều năm tà ác lực lượng sống lại , long châu bởi vậy mà gặp kiếp nạn! Ha ha, thật thú vị, người còn tại truy tra hung thủ, người khởi xướng chính là chính người!” Nhạc đông bắc một hơi nói xong kể trên lời nói, giảng đến cuối cùng đắc ý chỗ, còn hơi có chút vui sướng khi người gặp họa cười quái dị hai tiếng.

La Phi mặt không biểu cảm xem đối phương biểu diễn, này không kiêng nể gì lời nói tựa hồ vẫn chưa khiến cho hắn không hờn giận. Một bên chu chu hai người lại sớm đối nhạc đông bắc mắt lạnh mà thị.

“Các người không tin ta trong lời nói, phải không?” Nhạc đông bắc sớm nhìn quen cùng loại lạnh nhạt, mà hôm nay, hắn đã có sung túc lý do muốn phản kích một phen. Hắn giả vờ giả vịt ho khan hai tiếng, đề cao giọng nói, “Các người lấy khoa học gia tự cho mình là, đương nhiên không muốn nhận ta quan điểm. Nhưng là các người có thể đưa ra một cái rất tốt giải thích sao? Về long châu quý dị sự kiện, về cái kia huyết bình! Ha ha, các người căn bản là không có đầu mối! Sự thật đang ở từng bước một nghiệm chứng ta lý luận. Nếu trước kia các người những người này là khinh thường cho nhận ta quan điểm, như vậy hiện tại, các người là không dám nhận ta quan điểm. Bởi vì các người đã thua ở ta trước mặt. Buồn cười, các người này đó được xưng bảo vệ chân lý nhân, lại liên nhìn thẳng vào sự thật dũng khí đều không có.”

“Sự thật? Ta nhưng là cảm thấy này càng như là mỗ ta nhân tận lực kinh doanh một cái âm mưu, hoặc là nói, một hồi âm mưu.” Chu lập vĩ lúc này rốt cục nhẫn nại không được, nghiêm túc bác bỏ nói.

“Người là nói ta ở làm bộ?” Nhạc đông bắc thoát nhìn bị chọc giận, trên trán gân xanh đột khởi, “Ta là một cái học giả, ta có nghiêm cẩn nghiên cứu học vấn thái độ! Ta nói ra gì một câu, đều là lấy tư liệu lịch sử hoặc sự thật vì căn cứ. Người nói như vậy, đối ta hoàn toàn là một loại nhân sinh công kích! Âm mưu? Âm mưu? Đây chỉ sợ là các người này đó vô điều kiện thờ phụng khoa học nhân tài hội quen dùng ghê tởm thủ đoạn đi?”

“Được rồi, hiện tại không phải cho nhau công kích thời điểm.” La Phi huy một chút thủ, quyết đoán cấp này giương cung bạt kiếm cục diện tạm dừng, sau đó hắn đem lời đề một lần nữa dẫn hướng chính mình sở quan tâm chính đề: “Cái kia đi tìm huyết bình trẻ tuổi nhân, hắn kết quả là cái gì thân phận, lại là ôm thế nào mục?”

“Ta đã nói qua một lần, ta đối hắn cũng không hiểu biết, chúng ta chính là thông qua internet nhận thức.” Nhạc đông bắc bừa bãi, tựa hồ này chẳng phải cái gì trọng yếu vấn đề, “Hắn tin tưởng ta lý luận, có xuất sắc cây cối sinh tồn kỹ năng, đối huyết bình bí mật tràn ngập lòng hiếu kỳ, với ta mà nói cái này vậy là đủ rồi. Thân phận của hắn, ta đoán hắn là cái thám hiểm gia đi? Mục, hiện tại xem ra, tựa hồ hắn chính là hướng về phía tiền đi.”

“Chẳng lẽ hắn liên tên cũng không có lưu lại sao?”

“Đây ta nhưng là hỏi qua hắn, lúc đó hắn trả lời tương đối kỳ quái.” Nhạc đông bắc nhớ tới cái gì, lấy tay gãi gãi chính mình trụi lông đầu.

La Phi lập tức truy vấn: “Hắn là thế nào trả lời?”

“Hắn nói tám chữ: ‘Bách gia tính trung, xếp vì chu.’” Nói tới đây, nhạc đông bắc giương mắt nhìn xem chu lập vĩ, không có hảo ý khiêu khích một câu, “Chu đại giáo sư, hắn đồ cùng người vẫn là bản gia đâu.”

Chu lập vĩ bồng dung sừng sốt:“Hắn nói hắn cũng họ Chu?” Nhạc đông bắc khiêu khích tựa hồ có hiệu quả, hắn về mặt có vẻ có chút mê hoặc.

La Phi cũng lược nhíu mày, thấp giọng trầm ngâm:““Bách gia tính trung, xếp vì chu’?” Những lời này nghe qua có chút là lạ , hắn nỗ lực đi nghiên ngầm nói chuyện nhân đương thời tâm tính cùng ẩn nghĩa, nhưng nhất thời cũng sờ không ra cái gì rõ ràng, đành phải tiếp tục truy vấn,“Chính là một câu này sao? Không có khác cao thấp văn?”

“Không có.” Nhạc đông bắc hoảng hốt viên đầu,“Kỳ thật, chúng ta ở trong hiện thực chỉ thấy qua một lần mặt. Hơn nữa đại bộ phận thời gian chúng ta đều ở thảo luận đối lí định quốc tương quan nghiên cứu. Chúng ta tán gẫu phi thường đầu cơ, căn bản không rảnh cổ kị khác nhằm chán trọng tâm đề tài.”

“Thảo luận?” La Phi sâu sắc bắt giữ đến trong đó mâu chốt từ ngữ,“Nói đúng là hắn đối lí định quốc nguyên bản cũng có nghiên cứu?”

“Đúng vậy. Bất quá hắn phía trước nghiên cứu trên cơ bản chính là phù cho mặt ngoài .” Nói đến đề tài này, nhạc đông bắc trên mặt che giấu không được đắc ý thần sắc,“Có thể tưởng tượng, lúc hắn ở trên mạng nhìn đến ta này thâm cập giấu kín lý luận khi, phải là thế nào một loại rung động tâm tình! Cho nên hắn lập tức cùng ta lấy được liên hệ.”

“Người thật sự tin tưởng người lý luận?” La Phi cũng không che giấu chính mình nghi ngờ. Cho dù hiện tại phát sinh rất nhiều khó có thể giải thích sự kiện, nhạc đông bắc nói những lời này nghe qua vẫn thực vớ vẩn. Như vậy, trước đó, liền đã có nhân nhận hắn về “Ác ma” cách nói sao?

“Đương nhiên!” Nhạc đông bắc trợn tròn ánh mắt,“Hắn lúc gần đi còn mang đi ta một quyển học thuật văn chuyên đề.”

“Nga? Học thuật văn chuyên đề? Ta có thể nhìn xem sao?” La Phi hơi có chút kỳ quái nhìn nhạc đông bắc liếc mắt một cái, lấy hắn tính cách, vật như vậy hắn là đã sớm lấy ra khoe ra .

Nhạc đông bắc trịch trịch một lát, sau đó theo trong bao xuất ra một cái đơn sơ đóng sách bản, đưa tới La Phi trong tay:“Chính là này, người xem đi.”

Sở hữu nội dung đều ở một chồng a4 đóng dấu trên giấy, ước chừng có hai ba mươi trang hậu. Trang đầu dùng quý danh tự thể chế tác một cái đơn giản bìa mặt, mặt trên viết văn về chính đề phụ:

“Yết mật ác ma lực lượng -- minh mật lí định quốc nhân vật phân tích”.

“Ác ma lực lượng?” La Phi nhẹ nhàng mà nhắc tới, nâng tay mở ra trang tên sách.

Thứ hai trang là một đoạn phi lộ, nội dung như sau:

“Lí định quốc, Thiểm Tây du lâm nhân. Tự ninh vũ, hoặc tự hồng xa. Là minh mật thanh sơ nổi tiếng Hán tướng lãnh.

Sách sử ghi lại, lí định quốc văn võ toàn tài, lấy dũng mãnh trứ danh. 1630 năm, người này mười tuổi liền tùy Trương Hiến Trung khởi sự. Trương Hiến Trung đối này chung ái có thêm, thu làm nghĩa tử. 1637 năm, mười bảy tuổi lí định quốc cầm binh hai vạn nhập xuyên, ngạc, bắn chết Minh triều đại tướng Trương Lâm. 1641 năm ngày hai mươi mốt tháng hai, lí định quốc dẫn 28 kỵ dùng thu được binh phù lửa mở cửa thành công phá tương dương, cầm giết tương dương vương chu dục minh, khiến cho Minh triều đông các đại học sĩ dương tự xương tự sát. Từ đây nhân xưng ‘Vạn nhân địch’, ‘Tiểu Uất Trì’.

Thanh binh nhập quan sau, Trương Hiến Trung binh bại, lí định quốc dẫn dư bộ ngược lại nâng đỡ nam minh mật đại hoàng đế vĩnh lịch.

1652 năm ngày một tháng bảy, lí định quốc ở nghiêm quan đại chiến thanh quân chủ soái định nam vương Khổng Hữu Đức [minh mật thanh sơ trứ danh nhất tam phiên chỉ nhất]. Song phương mạo vũ huyết chiến, ở lôi điện nảy ra khùng bố bầu không khí trung, thanh quân cuối cùng đại bại chạy tán loạn, lí định quốc huy quân đánh lên, thẳng giết dung bờ sông, thẳng giết được máu chảy thành sông, thi hoành khắp nơi.

Khổng Hữu Đức lui giữ Quế Lâm. Ngày hai tháng bảy, lí định quốc ngựa không dừng vó đối Quế Lâm tiến hành công thành, ngày đêm không thôi. 4 ngày, lí định quốc bộ phá được Quế Lâm, Khổng Hữu Đức đi trốn không đường, đầu hàng tự sát. Lí định quốc lại công chiếm Liễu Châu, Ngô Châu chờ, chiếm lĩnh Quảng Tây toàn cảnh. Lập tức lại phá được Hồ Nam vĩnh châu, hành dương, Trường Sa, tiên phong đẩy tiến đến Nhạc Châu [nay Nhạc Dương]. Đồng thời chia đông tiến, luôn luôn công đi vào Giang Tây cát an. Chỉ nửa năm thời gian, lí định quốc liền công chiếm nhị châu mười hai phủ, bích ba ngàn lý, đại quân cơ hồ thể không thể đỡ.

1652 năm 11 nguyệt, thanh chính phủ phái kính cẩn thân vương ni kham lĩnh mười vạn tinh binh hướng lí định quốc khởi xướng phản công. Hai quân ở hành dương triển khai kịch chiến, huyết chiến tứ ngày đêm sau, lí định quốc cho trong quân tự tay cách tệt kính cẩn thân vương ni kham, thanh quân tan tác, mười vạn binh mã toàn quân bị diệt.

Sách sử ở ghi lại lí định quốc huy hoàng chiến công đồng thời, lại không thể lẫn tích này sau lưng giấu kín. Theo bản nhân mấy năm dốt lòng nghiên cứu, lí định quốc từng có được ‘Ác ma lực lượng’.

Từ lúc nghiêm quan chiến dịch trung, liền có may mắn còn tồn tại thanh binh đồn đãi, tại đây nhất dịch trung, lí định quốc quân vận dụng làm người ta khủng bố thần bí lực lượng, nghe nói này lực lượng nơi phát ra cho Vân Nam biên cảnh.

Cũng có nhân xưng, lí định nền tảng lập quốc thân chính là ác ma hóa thân. Cổ tay hấn độc ác, từ lúc đi theo trương hiến trung thời điểm, liền chế tạo qua Tứ Xuyên đại tàn sát. Sau này kháng thanh, đối đãi tù binh lại thủ đoạn tàn nhẫn, dùng bất cứ thủ đoạn tội tệ nào. Mãn Thanh quan viên đều bị thị lí định quốc làm ác ma hung thần, từ hạ án lệ hiển nhiên tiêu biểu:

Thanh Quảng Tây tuần phủ vương nhất phẩm nhân bị bệnh hồi kinh, may mắn thoát khỏi cho Quế Lâm chi ách. Thuận Trị mười một năm hấn đã khởi hấn, Lại bộ vẫn đề cử hấn phục nhậm Quảng Tây tuần phủ, vương nhất phẩm như đối diện vực sâu, tránh né không tiền, đứt lốt thác nhân đề miễn, phát giác sau bị thanh đình chỗ lấy hình phạt treo cổ.

Thanh quân hải úy lí định quốc thượng khả lý giải. Kỳ quái là, lí định quốc nghĩa huynh, lúc đó nam Minh vương triều trên thực tế thống trị giả tôn mong muốn cũng đối lí định quốc tâm tồn khúc mắc. Ở kháng thanh tình thế cực tốt là lúc, lại gián đoạn đối lí định quốc duy trì. Lí định quốc chuyển chiến Lương Quảng, tìm kiếm cùng Trịnh Thành Công liên hợp, cũng nhận đến lạnh nhạt, trong đó ngọn nguồn, ý vị sâu xa.

1656 năm, tôn có hi vọng nhưng lại lấy ‘Diệt ma’ danh nghĩa, khởi binh 16 vạn chinh phạt lí định quốc, nhưng cũng khó thoát khỏi đại bại vận mệnh. Nam Minh vương triều thực lực cũng bởi vậy đại bị hao tổn hao. 1658 năm 2 nguyệt, thanh chính phủ nhân cơ hội lấy đặc ni vì thống soái, binh phân ba đường quy mô hướng Quý Châu, Vân Nam tiến công. Bắc lộ vì Bình Tây vương Ngô Tam Quế; Nam lộ vì đô thống trác bố thái; Trung lộ vì Hồng Thừa Trù. 4 nguyệt, nam minh tôn mong muốn cử bộ vương tự kỳ ở Vĩnh Xương khởi binh phân lí, trong ngoài đều khôn đồn hạ, lí định quốc tan tác, trốn vào vân xa biên cảnh cây cối trung.

Lí định quốc bại quân bất quá vạn nhân, ở trong cây cối lại bộc phát ra kinh người sức chiến đấu. Ba năm khó nhất bại, này sở cư nơi, sau được gọi là ‘Khủng bố cốc’, nghe nói nãi ‘Ác ma lực lượng’ nguồn suối.

1662 năm, tựa hồ không thể chiến thắng lí định quốc lại đột nhiên bị thanh quân, Myanmar cùng với địa phương ha ma tộc liên thủ tiêu diệt sát, ‘Ác ma lực lượng’ cũng bị phong tồn, mấy trăm năm đến không còn có xuất hiện qua. Nhưng về ác ma truyền thuyết lại ở biên cảnh vùng truyền lưu, cũng gặp tái cho Myanmar sách sử.

‘Ác ma lực lượng’ kết quả là cái gì? Lí định quốc huy hoàng chiến sử cùng với không hiểu binh bại sau lưng, đến

cùng cất dấu cái dạng gì bí mật? Đây đó đều là bài này sắp sửa tham thảo nội dung.”

Xem xong này đoạn phi lộ, La Phi thoáng tạm dừng một chút, sửa sang lại chính mình suy nghĩ, sau đó hần hỏi một vấn đề: “Myanmar nhân làm sao có thể tham dự đến chuyện này lý đến? Lúc đó vĩnh lịch để không phải còn tránh ở Myanmar sao?”

“Myanmar nhân trên thực tế là đem vĩnh lịch để giam lỏng . Bọn họ bắt nạt kẻ yếu, sợ hãi thanh binh thực lực, thậm chí còn tưởng nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, cướp đoạt lí định quốc quân mã. Kết quả lí định quốc giận dữ, chinh đốn nhân mã, mệnh lệnh tiến hành phản kích, xa quân chủ lực theo văn hiến nói có ‘Hơn mười vạn’, ở giang bờ bên kia liệt trận, chuẩn bị nghênh chiến. Lí định quốc quân qua sông tiến công, cận trăm kỵ liên đánh tan xa quân, theo sau thuận thế đánh lên, chết và bị thương xa quân vạn nhân đã ngoài. Myanmar quan viên cuối cùng chuyển ra vĩnh lịch để, mới lệnh cưỡng chế lí định quốc lui binh. Kinh này nhất dịch, Myanmar nhân đối lí định quốc úy như ma linh, nghe nói Myanmar tiểu hài tử nghe thấy lí định quốc tên, cũng không dám lớn tiếng khóc ni non. Mà lí định quốc xưa nay tâm ngoan thủ lạt, Myanmar nhân đương nhiên thị này vì trong lòng họa lớn. Người vừa rồi nói qua, cái kia mua huyết bình chính là Myanmar nhân đi? Hần nhất định là biên cảnh dân bản xứ hậu đại, sợ hãi huyết bình vỡ tan, ác ma sống lại. Có thể thấy được lí định quốc cho bọn hần tạo thành sợ hãi đến bây giờ cũng không tiêu trừ!”

Chu hiểu hoa đối lịch sử cũng có sở nghiên cứu, lúc này ở một bên nhẹ nhàng gật đầu. Lí định quốc đánh bại xa quân sự tình, ở chính sử thượng quả thật cũng có sở ghi lại.

La Phi một bên nghe nhạc đông bắc giải thích, một bên lật xem thư cáo mặt sau nội dung. Bất quá hần rất nhanh phát hiện này hơn hai mươi trang chính là đối phi lộ triển khai tự thuật thôi. Hần thất vọng hợp nhau thư cáo, lấy tay nhẹ nhàng mà vỗ vỗ bìa mặt: “Người ở phi lộ cuối cùng đưa ra hai vấn đề, tựa hồ cũng không có cấp ra giải đáp.”

“Bởi vì ta hiện tại cũng không biết đáp án.” Nhạc đông bắc có vẻ lười có chút xấu hổ, “Làm một cái học giả, vật như vậy quả thật có chút không bản lĩnh.....”

“Ta đồ cảm thấy vấn đề ở chỗ, vật như vậy cũng sẽ có đáp án sao?” Chu lập vĩ ôn hoà nói một câu.

“Đương nhiên là có.” Nhạc đông bắc không chút nào yếu thế lớn tiếng trả lời, “Hơn nữa hiện tại đã có nhân đã biết đáp án!”

La Phi lập tức minh bạch nhạc đông bắc ý tứ: “Người là nói cái kia tiểu tử sao?”

Nhạc đông bắc gật gật đầu, vẻ mặt đột nhiên trở nên thực uể oải: “Chỉ tiếc ác ma đã không chế hấn, hấn không bao giờ nữa có thể đem biết đến này nọ nói ra .”

La Phi nhẹ nhàng lấy tay vuốt ve chính mình cảm. Từ đầu nhập đến này khởi quái dị sự kiện sau, hấn đã mấy ngày không thổi qua chòm râu . Mặt trọng râu trà trát ở đầu ngón tay, mang đến một loại rất nhỏ nhuệ thứ cảm, La Phi cảm thấy này tựa hồ có trợ giúp đề cao chính mình tư duy nhanh nhẹn tính.

“Hấn kết quả là loại người nào? Ở tiến vào cây cối sau, hấn lại gặp được đến thế nào sự kiện đâu?” La Phi nhẹ giọng tự nói . Tuy rằng toàn bộ sự kiện như trước một đoàn sương mù, nhưng người trẻ tuổi mỗ ta hành vi không thể nghi ngờ khởi đến gây ra khí tác dụng. Kỳ thật La Phi sớm đem điều tra thiết nhập điểm ngắm nhìn ở tại này thần bí bệnh nhân trên người. Đúng là xuất phát từ điều tra này thân phận mục đích , hấn nhường lưu vân ở trên Internet tuyên bố tương quan đưa tin cùng ảnh chụp, nhạc đông bắc tùy theo đã đến, hơn nữa tung ra nhất đồng lớn làm người ta ghen hòng nhìn trần trời lý luận. Ở đâu một vòng lần quần sau, hết thấy tựa hồ lại về tới hôm qua điểm xuất phát.

“Đây là chúng ta đều quan tâm vấn đề.” Nhạc đông bắc trừng lớn mắt, lóe ra khác thường hưng phấn hào quang, “Chân tướng, chân tướng liền giấu ở trong đó, chúng ta phải truy tìm đến cùng. La cảnh quan, mục đích của người chính là vạch trần che giấu bí mật; Mà ta, tắc có thể hoàn thành này thiên học thuật sáng tác; Về phần các người hai cái khoa học gia, hắc hắc, các người kỳ thật là thu hoạch lớn nhất , bởi vì này đem giúp các người trùng kiến một cái chính xác chân lý xem.”

“Truy tìm đến cùng?” La Phi theo hấn thần thái trung cảm giác được cái gì, lập tức ngừng đầu xem hấn, “Người đã có cái gì kế hoạch?”

“Đúng vậy. Kế hoạch! Làm người nói với ta huyết bình ở long châu xuất hiện khi, ta còn có kế hoạch!” Nhạc đông bắc hai tay đắc ý chà xát ở cùng một chỗ, “Ta đem tiến vào cây cối, trọng phỏng trẻ tuổi nhân đi qua lộ trình. Ta đối hấn mỗi một đi bộ tung rõ như lòng bàn tay, bởi vì hấn chính là dựa theo ta chỉ dẫn ở phía trước tiến. Có thể tưởng tượng, lần này lữ trình với ta mà nói có bao nhiêu khó khăn, thậm chí, là phi thường nguy hiểm , nhưng ta giá trị tuyệt đối phải đi làm như vậy! Người trẻ tuổi bí thám hoàn cảnh đã đúng là ở xác minh ta lý luận chính xác tính! Hiện tại, sở hữu bí mật liền giấu ở kia phiến trong cây cối, chờ ta cởi khai.”

La Phi kinh ngạc xem hấn, không nghĩ tới này béo liên đi đều sẽ thờ hấn hấn nhân, cư nhiên có quyết tâm muốn đi tiến hành như vậy một chuyến gian khổ cây cối chi lữ. Mà người sau lập tức nói ra trong lời nói, tắc lại ra ngoài La Phi đoán trước.

“La cảnh quan, hai vị khoa học gia. Hiện tại ta mời các người cùng tham dự lần này thú vị lữ trình.” Nhạc đông bắc lóe sáng ánh mắt theo ba người trên người theo thứ tự đảo qua.

Này mời quá mức đột nhiên, La Phi ba người nhin không được đều sững sốt một lát. Sau đó La Phi nở nụ cười, hỏi lại:“Vì sao muốn mời chúng ta?”

“Nhân nhiều thời, có thể tránh thêm can đảm.” Nhạc đông bắc tựa hồ là trên đùa nói một câu, bất quá hần lập tức lại nghiêm mặt nói,“Chúng ta tuy rằng thờ phụng quan điểm có rất đại xuất nhập, nhưng là đều có xuất sắc quan sát cùng năng lực phân tích, thả các hữu sở trường. Ta sẽ cần của các người giúp.”

“Hảo! Ta đây liền cùng người đi một chuyến.” La Phi xưa nay làm việc quyết đoán, lược nhất sau khi tự hỏi, liền làm quyết định, sau đó hần quay đầu nhìn về phía chu lập vĩ cùng chu hiểu hoa, hỏi,“Hai người các người đâu?”

Chu hiểu hoa dẫn đầu lắc đầu:“Ta sẽ không đi . Công tác của ta cho tới bây giờ đều chỉ tại văn phòng cùng thư viện trung tiến hành, hiện trường khám tra, đó là khảo cổ ngành sự tình.”

Chu lập vĩ lại trầm mặc , trong phòng khác ba người ánh mắt lúc này đều ngấm nhìn ở tại hần trên người.

Tựa hồ là trải qua một phen cẩn thận châm chước, chu lập vĩ rốt cục đã mở miệng.

“Được rồi. Ta cũng tham gia. Bất quá này cũng không đại biểu ta tán thành người quan điểm. Hoàn toàn tương phản, ta là muốn dùng khoa học đi phủ định người lời lẽ sai trái.” Dừng một chút sau, hần lại bổ sung:“Người thăm dò tinh thần nhưng là làm cho người ta tôn trọng, đang lúc này, ta làm khoa học nhất phương đại biểu, tựa hồ cũng không ứng lùì bước.”

“Tốt.” Nhạc đông bắc dùng một cái mím cười đối chu lập vĩ tỏ vẻ hoan nghênh,“Lộ tuyến đồ ta đã thiết kế hảo. Chúng ta phân công nhau chuẩn bị một chút, một tuần sau xuất phát!”

Chương 10 vũ thần nước mắt

Cẩn thận quan sát Trung Quốc bản đồ, ở Vân Nam cảnh nội tối nam đoan, ước chừng vĩ độ Bắc 21 độ, kinh độ đông 100 độ tả hữu vị trí, có một hướng nam xông ra tiểu giác. Theo hành chính đi lên nói, này địa khu đó là lệ thuộc Vân Nam tỉnh tây song bản nạp châu tự trị mãnh tịch huyện.

Mãnh tịch huyện trừ phía bắc liên tiếp Trung Quốc chính thể bản đồ ngoại, tây lâm Myanmar, đông nam bộ tắc cùng Lào giáp giới, luôn luôn có “Lục địa bán đảo” Danh xưng, là thông hướng trung nam bán đảo tự nhiên quốc tế thông đạo, phụ quốc gia nhất loại mở ra bến cảng.

Mãnh tịch, ý vì sản trà nơi, tịch tức trà. Phổ nhị trà lục đại trà trong núi ngũ đại trà sơn -- mạn sái, mạn trang, dịch vũ, ý bang, cách đẳng, đều ở mãnh tịch huyện nội.

Tây song bản nạp là nổi tiếng du lịch cảnh điểm, có được Trung Quốc bảo tồn nhất hoàn hảo nhiệt đới nguyên thủy rừng mưa. Mà này đó rừng mưa 60% đã ngoài lại ở mãnh tịch huyện cảnh nội. Mãnh tịch nhiệt đới rừng mưa từ vượt qua bốn ngàn loại thực vật bậc cao cấu thành, bên trong lại sinh lợi bốn ngàn nhiều loại loài chim, năm trăm nhiều loại lục tê động vật có xương sống.

Có thể nói, nơi này dựng dục vô hạn sinh cơ, đương nhiên, nơi này cũng cất dấu rất nhiều không muốn người biết bí mật.

La Phi, chu lập vĩ cùng nhạc đông bắc đi tới mãnh tịch huyện.

Này ba người đương nhiên không phải đến du lịch , bọn họ theo mãnh tịch thị trấn xuất phát, lựa chọn một cái phổ thông du lịch giả căn bản sẽ không hỏi thăm gian khổ lộ tuyến, hướng về tây bộ trung xa biên cảnh mà đi.

Gập ghềnh đường nhỏ đã không tha chiếc xe đi trước, bọn họ cưỡi ngựa thất, đi rồi chừng nửa ngày, rốt cục đi tới này tên là người hoành thôn trại trung.

Nơi này vô lượng chân núi một khối bá , lại đi tây, đó là liên miên đàn sơn cùng rậm rạp rừng mưa.

Mãnh tịch huyện nội cư dân nhiều là dân tộc thiểu số, thường cư có thái, ha ni, dao, di chờ mười dư tộc. Người

hoành. Có lẽ là mảnh tích huyện duy nhất một cái lầy Hán cư dân vì chủ thôn trại.

Thôn dân nhóm nói xong Hán ngữ, lấy đồn điền nghề nông làm sinh kế nơi phát ra. Bọn họ thân hầu hạ tuy rằng cũ kỹ, nhưng là rõ ràng Hán di phong.

Nhạc đông bắc sớm hướng La Phi cùng chu lập vĩ giới thiệu thôn này trại tướng quan tình huống.

“Theo sách sử ghi lại, lí định quốc tử sau, hấn thủ hạ không ít tướng sĩ bách cho bắt đắc dĩ, đầu hàng thanh bình. Nhưng bọn hấn lại không muốn thật tình vì thanh vương triều bán mạng, đầu lĩnh tướng lĩnh liền hướng Ngô Tam Quế chờ lệnh, yêu cầu đóng quân ở vân xa biên cảnh. Ngô Tam Quế đáp ứng rồi hấn thỉnh cầu, thôn này trại trung Hán cư dân, chính là năm đó kia chi đóng quân hậu đại.”

Ba người tiến vào thôn trại khi, sắc trời đã tiến hoàng hôn. Ở dẫn đường dẫn dắt hạ, bọn họ dọc theo một cái khô cạn lòng sông hướng về trong trại chỗ sâu đi đến.

Son trại lý cư dân xưa nay thói quen sớm nghỉ sáng sớm cuộc sống, lúc này đã tiên gặp bên ngoài hoạt động thôn dân. Ngẫu có một hai cái trong thôn nam tử cùng La Phi đám người ở đường nhỏ thượng gặp nhau, nhưng cũng chính là đơn giản thoáng nhìn, liền lại vội vàng trái lại tự mà đi .

“Thôn này trại tuy rằng chỗ hẻo lánh, nhưng thôn dân nhóm nhìn đến ngoại lai nhân tựa hồ đồ cũng không kỳ quái?” La Phi lược có chút kinh ngạc nói.

“Thôn này trại là cây cối thám hiểm giả doanh .” Đến từ mảnh tích thị trấn dẫn đường giải thích La Phi nghi vấn,“Bởi vì nơi này là toàn huyện tiếp cận nhất cây cối địa khu thôn trại . Này thích khiêu chiến cùng kích thích du lịch giả đều sẽ lựa chọn nơi này làm hướng cây cối xuất phát đại bản doanh, hơn nữa thuê thôn dân làm dẫn đường. Người như vậy tuy rằng không nhiều lắm, nhưng hàng năm luôn có như vậy mấy bát, cho nên bọn họ cũng thấy nhưng không thể trách . Các người lúc đó chẳng phải muốn tới trong cây cối thám hiểm sao?”

La Phi ba người cho nhau nhìn xem, tuy rằng ai cũng không có đi tiếp dẫn đường trong lời nói trà, nhưng trong lòng lại các hữu cảm khái. Lại nói tiếp, bọn họ cũng đích xác có thể xem như thám hiểm giả, chỉ là bọn hấn sở gặp phải này đoạn hiểm trình cũng là vượt quá mọi người tưởng tượng .

Người hoành trại môn quy không tính thật nhỏ, trong trong ngoài ngoài cũng có vài bách hộ. Đi đến trong trại trung tâm bộ vị, dẫn đường chỉ vào cách đó không xa mấy gian thổ chuyên thể khởi phòng ốc nói:“Này phiên phòng ở

chủ nhân họ Vương. Hắn trong nhà có rãnh ốc, nhân cũng thành thật, ngoại lai khách nhân bình thường đều ở tại nhà hắn.”

Lão vương năm nay mau sáu mươi , là cái độc thân nam tử. Bạn già năm kia qua đời, hai cái nữ nhân đều đi thị trấn mưu sinh sống. Nhìn thấy sinh ra, hắn tựa hồ không giỏi nói chuyện. Dem La Phi đám người dẫn tới nhà kẻ sau, hắn cùng dẫn đường đơn giản nói vài câu, liền rời đi bận chuyện của mình đi.

“Dùng chân mỗi người mỗi ngày mười nguyên. Thức ăn cũng là mỗi ngày mười nguyên, bắt quá ngày mai giữa trưa không đề cập tới cung cơm trưa.” Dẫn đường đem lão vương ý tứ chuyển đạt cấp La Phi đám người.

“Vì sao không đề cập tới cung cơm trưa?” Nhạc đông bắc đối này tình huống tựa hồ không quá vừa lòng, ngừng viên đầu hỏi,“Có phải hay không muốn nhiều hơn tiền?”

“Không phải tiền vấn đề.” Dẫn đường cùng cười giải thích,“Trong trại lý ngày mai muốn cử hành nghi thức, đi Long Vương miếu tế bái vũ thần.”

“Tế bái vũ thần?” La Phi lập tức nhớ tới trong trại trung cái kia khô cạn lòng sông,“Nơi này là không phải đã thật lâu không đổ mưa ?”

“Gần một tháng .” Dẫn đường bất đắc dĩ gật đầu nói,“Tại đây cái mùa, kia thật đúng là đòi mạng . Nếu không đổ mưa, toàn thôn nhân sáu tháng cuối năm đồ ăn đã có thể huyền .”

Này đồ thật là tình hình thực tế, nhạc đông bắc tự biết cũng không thể tiếp qua làm khó dễ, đành phải phần nộ nuốt nước miếng, nhắm phía đạo vẫy vẫy tay:“Đi đi , chúng ta đây liền chính mình giải quyết đi. Bất quá hôm nay cơm chiều nên chạy nhanh dự bị hảo, người đi thôi nhất thôi.”

Dẫn đường liền thanh đáp ứng, quay người lại ly khai thiên ốc.

Nhạc đông bắc nhất đồ thân nằm ở trong phòng giường ghép thượng, cái bụng cao cao thẳng khởi, dài thở ra một hơi, nhắm mắt lại cảm khái:“Uhm, hôm nay thật đúng là mệt chết ta .”

“Cái này mệt mỏi?” Chu lập vĩ khẽ cười một tiếng,“Thực vào cây cối người làm sao bây giờ?”

“Yên tâm đi, ta sẽ không thua đưa cho ngươi.” Nhạc đông bắc âm dương quái điệu đáp lại, không biết là bởi vì mệt nhọc hay là muốn hiện ra đối chu lập vĩ vừa rồi câu nói kia khinh thường, hắn liền mí mắt đều lười nâng động một chút.

La Phi không có tham dự hai người đấu võ mồm, hắn tập quán tính chung quanh quan sát đến này gian phòng nhỏ. Phòng ở diện tích ước chừng chỉ có mười lăm thước vuông, trần thiết cực kì đơn giản, chỉ tại tây thủ dựa vào tường chỗ có một loạt giường ghép, trừ lần đó ra, mà ngay cả cái bàn đều không có.

Ước chừng hai mươi phút sau, dẫn đường đi lại báo cho biết, cơm chiều đã chuẩn bị tốt. Bôn ba một ngày, ba người sớm bụng đói kêu vang, lập tức đi theo dẫn đường hướng cách vách chủ ốc mà đi.

Tiến chủ ốc, liền nghe đến một trận mê người mùi, càng thêm gọi lên ba người cơ trùng, chỉ thấy phòng ở chính giữa trên bàn cơm triển khai mấy chỉ chén lớn, trong bát món chính cũng là một ít cắt thành hình thoi màu trắng phiến trạng vật, tựa hồ là bỏ thêm thịt phiến, trứng gà, rau dưa chờ phối liệu sao chế mà thành.

“Đây là cái gì?” La Phi chưa ăn qua vật như vậy. Đối với không biết sự vật, hắn luôn vui lòng mở miệng hỏi.

Lão vương vẫn là mặc nha không nói, dẫn đường cướp trả lời: “Đây là chúng ta mãnh tịch huyện đặc sắc, sao nhị khối. Nhị khối dùng thước làm thành, tinh tế, vị tốt lắm. Nó còn có một cái tên, kêu ‘Đại cứu giá?’”

“Đại cứu giá?” Chu lập vĩ hảo quan tâm cũng không tính trọng, nghe thế cái kỳ quái tên, cũng nhin không được hỏi, “Này có cái gì cách nói sao?”

Dẫn đường sớm dự bị hảo đối phương như vậy nêu câu hỏi, hơi có chút khoe khoang ý tứ hàm xúc giải đáp đứng lên: “Nơi này có một cái truyền thuyết. Năm đó nam minh vĩnh lịch hoàng đế bị Ngô Tam Quế đuổi theo, chạy trốn tới mãnh tịch, vừa mệt vừa đói. Nam minh đại tướng lý định quốc liền mệnh địa phương thôn dân sao một chén nhị khối cho hắn ăn. Vĩnh lịch đế ăn khen không dứt miệng, nói: ‘Sao nhị khối cứu trẫm đại giá.’ từ đây sao nhị khối liền lại có một cái tên, kêu đại cứu giá.”

Ba người đều là sùng sốt, bỗng nhiên nghe được “Lý định quốc” Tên này, nguyên bản thoải mái truyền thuyết tựa hồ cũng mang theo một loại khó có thể danh trạng thần bí không khí.

La Phi nhớ tới cái gì, theo tùy thân trong bao lấy ra một trương ảnh chụp đưa cho lão vương:“Ngươi xem một chút, có hay không gặp qua trên ảnh chụp người này?”

Lão vương tiếp nhận ảnh chụp, cẩn thận quan sát thật lâu sau, rốt cục mở miệng nói:“Hắn ở ta nơi này trụ qua, có gần một năm thôi.”

Trên ảnh chụp nam tử tự nhiên chính là côn minh bệnh viện tâm thần lý cái kia người trẻ tuổi. Nhạc đông bắc đặc ý hoảng nổi lên đầu:“Ta nói không sai đi? Hắn trạm thứ nhất khẳng định cũng là thôn này trại, hắn là theo ta cho hắn chỉ điểm đi làm .”

La Phi bất động thanh sắc, tiếp tục truy vấn:“Hắn ở bao lâu?”

“Hai ngày. Hắn hỏi thăm thể nào đi ‘Khủng bố cốc’, sau đó bước đi .”

“Hắn không có muốn dẫn đường sao?”

Lão vương lắc đầu:“Hắn luôn luôn đều là một người.”

La Phi có chút thất vọng “Nga” một tiếng. Nếu người trẻ tuổi thỉnh dẫn đường, kia theo dẫn đường trong miệng không thể nghi ngờ có thể đạt được đại lượng tin tức. Mà lúc này cách hiển nhiên là đi không thông . Bất quá thoát nhìn người trẻ tuổi thật là đi “Khủng bố cốc”, bọn họ truy tìm phương hướng cũng không có lệch hướng.

Dẫn đường theo La Phi biểu cảm trung bất giữ đến cái gì:“Thế nào, các ngươi cũng là muốn đi ‘Khủng bố cốc’ sao?”

La Phi không đáp hồi lại:“Ngươi hiểu biết ‘Khủng bố cốc’.”

“Biết là biết, nhưng không đi qua. Ha ma tộc nhân thể đại ở tại kia phụ cận. Nơi đó quá sâu , người bình thường vào không được. Bất quá ha ma tộc cùng trong trại hắn là có chút lui tới đi. Lão vương, ngươi cấp nói nói?” Dẫn đường đem lời đầu chuyển cho lão vương.

Lão vương bình tĩnh thanh âm trở về một câu:“Cái kia địa phương, bây giờ còn là không cần đi hảo.”

Ai đều nghe được xuất lão vương trong lời nói cất giấu một nửa, La Phi lập tức truy vấn:“Vì sao?”

“Nơi đó hiện tại không yên ổn, gần nhất nửa năm, không hề thiếu tộc nhân đều trốn thoát. Bọn họ nói ác ma đã trở lại.” Lão vương nói chuyện khi nhanh nhìn chăm chăm La Phi ánh mắt. Xem ra hẳn tuy rằng không tốt cùng người trao đổi, nhưng giờ phút này lại đúng là vì những khách nhân an toàn lo lắng.

“Ác ma? Cái dạng gì ác ma?” Nhạc đông bắc hướng người được hơi thở chột sắn, hưng phấn mà thấu thượng tiền.

Lão vương lắc đầu:“Đây là ha ma tộc nhân bí mật.”

“Bí mật?” Nhạc đông bắc hắc hắc nở nụ cười hai tiếng, lùi về thân mình nói,“Bí mật tồn tại ý nghĩa, chính là chờ bị người đi cười bỏ.”

La Phi quay sang, cùng chu lập vĩ trao đổi một cái bất đắc dĩ ánh mắt. Mặc kệ bọn họ có nguyện ý hay không nhận, các phương diện chuyện thực tựa hồ đều ở xác minh nhạc đông bắc cái kia vỡ vụn học thuật.

Khủng bố cốc, ác ma về tới khủng bố cốc!

Xem ra, bọn họ vô luận như thế nào đều phải đem này đoạn lịch trình tiến hành đến cùng !

Ăn qua cơm chiều, nhìn thời gian mới bảy giờ đến chung. Dẫn đường ngày mai muốn chạy về thị trấn, sớm nghỉ ngơi đi. La Phi đám người cũng là thói quen thành thị cuộc sống , cho dù lữ trình mỗi một, này điểm thời gian cũng khó lấy ngủ. Thừa dịp gió đêm mát mẻ, ba người liền ở trong sân nhân ngồi một hồi, chính cảm thấy nhàm chán khi, chỉ thấy lão vương thu thập một cái đại giỏ trúc, linh ở trong tay theo trong phòng đi ra, xem ra giống muốn xuất môn.

La Phi đơn giản hỏi vài câu, nguyên lai kia trong rõ ràng đều là muốn hiến cho vũ thần tế phẩm. Lão vương hiện tại phải đi Long Vương miếu, như vậy chính mình tế phẩm có cơ hội bày biện ở cạnh vũ thần góc gần hảo trên vị trí, để năm sau có thể đạt được vũ thần cách ngoại chiếu cố.

“Này Long Vương miếu có xa hay không? Chúng ta có thể hay không một khối đi xem?” La Phi hỏi.

“Chính là một dặm bán địa đầu. Nhắc tới trong trại lý, có chút xem đầu cũng liền này Long Vương miếu . Trước kia khách nhân cũng đều nhìn qua, bất quá không có các người vận khí tốt, vừa vận có thể vừa rồi cầu vũ.” Lão vương vừa nói, một bên ở trong sân dừng lại cước bộ, hiển nhiên là chờ đợi La Phi bọn họ một khối xuất phát.

La Phi ba người lập tức đứng dậy. Chủ khách một hàng ra viện môn, hướng về trong trại đông thủ đi đến.

Dọc theo sơn đạo mà đi, ven đường phòng ốc ít dần, tựa hồ đã đến trong trại bên cạnh. Mắt thấy càng chạy càng thiên, La Phi trong lòng đang có chút nghi hoặc, bỗng nhiên đường nhỏ xuất hiện một cái nhanh quay ngược trở lại, qua đi liền cảm thấy tâm nhin nhất khoan, một mảnh nho nhỏ đất trống xuất hiện tại mọi người trước mắt.

Này khối đất trống lớn nhỏ ước có nhất mẫu tả hữu, hẳn là bị tỉ mỉ sửa chữa qua, mặt ngoài thậm chí san bằng, có chút tiểu quảng trường cảm giác. Ở quảng trường đông đầu, mặt nam lưng bắc, đứng sừng sững một tòa miếu thờ.

Miếu thờ tuy rằng không lớn, nhưng cô linh linh lập cho đất trống trung, cũng có thể hiện ra một phen độc đáo khí thế. Mọi người rất nhanh đi đến phụ cận, Tòng Kiến trúc phong mạo cùng chất liệu tỉ lệ đến xem, miếu thờ hẳn là đã có không ngắn lịch sử, bất quá bởi vì duy hộ thích đáng, cũng không cũ kỹ phá nát cảm giác.

“Nơi này chính là Long Vương miếu . Bên trong thờ phụng trong trại lý thủ hộ thần.” Lão vương nói những lời này thời điểm, thần sắc cực kì cung kính thành kính. Theo sau hắn phóng khinh cước bộ, khi trước đi vào miếu thờ trung.

La Phi ban đầu nhận vì, người hoành trại tuy rằng tương đối bề tấc, nhưng cho đến ngày nay, cái gọi là tế bái vũ thần hơn phân nửa cũng chính là một loại trình tự thượng nghị thức, bang khốn cảnh trung thôn dân tìm kiếm một chút tâm hồn an ủi thôi. Nhưng xem hiện tại lão vương biểu hiện, sự tình tựa hồ cũng không đơn giản như vậy.

Có lẽ là bị lão vương cảm xúc sở cảm nhiễm, La Phi tiến vào miếu thờ khi, trong lòng cũng dâng lên một loại tức mục cảm giác. Lúc này sắc trời sớm toàn hắc, miếu thờ nội sở hữu ánh sáng đều nơi phát ra cho hương án đứng cạnh hai triển đèn chong. Ấm dạ cô miếu, chúc quang mờ nhạt lay động, không khí bao nhiêu có chút âm trầm.

Đã có nhân nhanh chân đến trước, ở hương án thượng bày biện nhà mình cống phẩm. Bất quá đầu tiên hấp dẫn mọi người ánh mắt , vẫn là hương án sau kia tôn đứng sừng sững thần tượng.

Ra ngoài La Phi dự kiến, lão vương luôn luôn xưng chỗ ngồi này miếu thờ vì “Long Vương miếu”, nhưng miếu nội cung phụng thần tượng cũng Long Vương, lúc hần nhìn chăm chú thấy rõ thần tượng bên cạnh vị bài khi, tuy rằng thân ở túc mục hoàn cảnh trung, cũng nhìn không được “A” thờ nhẹ một tiếng!

Không riêng gì hần, chu lập vĩ cùng nhạc đông bắc lúc này cũng há to miệng, một bộ kinh ngạc biểu cảm. Nhạc đông bắc lại không chế không được, kêu lên: “Cái gì? Đây..... Đây là lí định quốc?!”

Đích xác, tại kia cực đại bài vị thượng, chính rành mạch viết năm chữ: “Vũ thần lí định quốc”!

Lão vương cũng không có để ý ba vị lai khách dị thường phản ứng, trái lại tự quỳ gối ở , tam khấu sau, đứng dậy đem trong rổ tế phẩm cung kính bày biện đến hương án thượng, đồng thời đối La Phi đám người giải thích nói: “Chúng ta trong trại là dựa vào thiên ăn cơm . Vũ thần phù hộ chúng ta nhiều thế hệ giàu có bình an.”

La Phi đầu óc bay lộn đứng lên. Căn cứ hần đã biết tình huống, này trong trại đều là lí định quốc cấp dưới hậu nhân, đem lí định quốc cung phụng vì thần cũng là không tính đặc biệt kỳ quái, có thể có một cái nghi vấn hần lại thế nào cũng tưởng không rõ.

“Đây là Long Vương miếu, vì sao hội cung phụng lí định quốc?” La Phi mong đợi lão vương có thể cho hần một đáp án.

“Nguyên bản cũng là cung phụng Long Vương, nhưng Long Vương can ăn cung phụng, cũng không cấp trong trại giáng phúc.” Này trong đó ngọn nguồn vốn là trong trại lý thời đại tương truyền chuyện xưa, lão vương tự nhiên biết, lúc này hướng La Phi đám người êm tai nói đến.

Nguyên lai lí định quốc năm đó ở tan tác nhập cây cối phía trước, từng dẫn quân ở mãnh tịch vùng đóng quân. Kia năm khô hạn, thôn trại gặp phải khóa lập vô thu nguy hiểm. Thôn dân nhóm thành quân kết đội đến Long Vương miếu cầu vũ, nhưng mấy ngày liền xuống dưới, lại vẫn là mặt trời chói chang nắng hè chói chang. Lí định quốc đứng đến thôn trại trung tuần tra, biết này tình huống, liền đến Long Vương trong miếu mắng to, đại khái ý tứ là: Người thân là Long Vương, chương quân mưa xuống, hiện tại lâu hạn vô vũ, lê dân chịu khổ, ngươi có thất trách trách; Ta thân là tướng quân, đảm có bảo quốc an dân đại nhậm, hiện tại, ta sẽ thay ông trời trừng phạt ngươi!

Mắng xong sau, lí định quốc phái nhân hủy đi Long Vương thần tượng, lại làm chính mình tổ tượng, tự phong “Vũ thần”, sau đó lưu lại một viên đại tướng, nhường hần mỗi ngày mang theo thôn dân lễ bái “Vũ thần”, hơn nữa lưu lại nói, nếu thôn dân thành tâm có thể nhường “Vũ thần” Cảm động rơi lệ, tắc thiên giáng xuống mưa to.

Thôn dân nhóm bắt đầu đều tâm còn nghi vấn lo, nhưng bách cho lí định quốc quân uy, chỉ có thể làm theo. Kết quả liên tục lễ bái ba ngày, “Vũ thần” tổ tượng cư nhiên thật sự rơi lệ. Hôm đó ban đêm, mưa to mưa tầm tã, thôn trại tình hình hạn hán giải.

Thôn dân đều bị cảm ơn rơi nước mắt, từ đây cung phụng lí định quốc vì trong trại thủ hộ thần, nhiều thế hệ không di.

Nghe nói này đoạn tiên làm người biết truyền thuyết, nhạc đông bắc hưng phấn không thôi, liên thanh cảm khái: “Sách Long Vương giống, tự phong ‘Vũ thần’, lí định quốc ma tính tần hiên không thể nghi ngờ! Thật tốt quá, một đoạn này đáng giá ghi lại việc quan trọng, thật tốt quá!”

Chu lập vĩ tắc hoàn toàn là mặt khác một phen phản ứng, hấn ách nhiên thất tiểu, hỏi lại lão vương: “Vũ thần rơi lệ, thiên giáng mưa to? Này khả năng sao? Là truyền thuyết cũng liền thôi, chẳng lẽ các ngươi bây giờ còn tin tưởng này đó?”

“Đương nhiên tin tưởng.” Lão vương nói chuyện thanh âm không lớn, vẫn cứ là một bộ thành thành thật thật thần thái, nhưng hấn ngữ khí lại như thế kiên định, không tha cãi lại, “Trong trại lý đời đời thế thế thôn dân, mỗi người cái đều tận mắt đến qua vũ thần rơi lệ.”

Thực tự nhiên, chu lập vĩ lập tức truy vấn một câu: “Ngươi cũng gặp qua?”

Lão vương im lặng gật gật đầu, hấn thần sắc là như thế bình tĩnh, nhìn không ra chút nói dối dấu vết.

Chu lập vĩ khó có thể lý giải lắc lắc đầu, sau đó nhìn về phía La Phi, hiên nhiên ở hỏi đối phương cái nhìn.

La Phi nhưng không có làm gì chủ quan thượng biểu đạt, hấn chính là lại hỏi một câu: “Kia ngày mai, chúng ta có thể nhìn đến vũ thần rơi lệ sao?”

“Chúng ta lòng tham thành, hơn nữa chỉ cần là trong trại đầu bạc lĩnh làm tế bái, vũ thần cho tới bây giờ đều là hiên linh.” Lão vương tuy rằng không có trực tiếp trả lời, nhưng hấn lời nói đã rõ ràng bắt quá bề mặt sáng tỏ thái độ.

“Chuyện này liền đơn giản.” Nhạc đông bắc ha ha nở nụ cười, “Là thật là giả, ngày mai sẽ có rõ ràng!”

La Phi không có nói cái gì nữa. Hắn quả quyết vô pháp nhận vũ thần hiển linh cách nói, nhưng hiện tại nói lại nhiều cũng không hữu dụng, ngày mai, sự thật sẽ nói mình hết thấy.

Liền tại đây ngán ngủ trăm mặc là lúc, chợt nghe cửa tiếng bước chân vang lên, lại có một người đi tới miếu thờ nội. La Phi đám người đều quay đầu nhìn lại, chỉ thấy người đến là cái hơn hai mươi tuổi tiểu tử, vóc người không tính cao, nhưng thoạt nhìn thân thể rất là to lớn.

Tiểu tử hiển nhiên không có dự đoán được trong miếu sẽ có nhiều người như vậy, hắn đầu tiên là sững sốt, lập tức cảnh giác hỏi:“Các người là ai, ở chỗ này làm gì?”

“Đây là ở tại ta nơi đó khách nhân, hôm nay vừa tới.” Lão vương vội vàng trả lời, xem về mặt tựa hồ đối tiểu tử có chút sợ hãi,“Ta đến thượng tế phẩm, bọn họ tưởng một khối đi theo nhìn xem.”

“Có cái gì đẹp mắt .” Tiểu tử lời nói pha không khách khí, hắn dùng địch ý ánh mắt ở La Phi ba người trên người quét một lần, sau đó lại nhìn về phía lão vương,“Sáng mai sẽ khai hiến tế điển lễ, bạch thủ lĩnh không phải đã nói sao, hừng đông phía trước ai cũng không thể lại đã quấy rầy vũ thần!”

“Biết biết.” Lão vương sợ hãi giải thích,“Hiện tại không trả chưa từng có thiên sao? Chúng ta lập tức bước đi.”

“Ân.” Tiểu tử cự nhiên hừ một tiếng, hướng bên trong đi lên vài bước, tránh ra cửa. Hắn tuy rằng không nói gì, nhưng trực khách ý tứ đã phi thường rõ ràng.

Lão vương bởi cái lúng ta lúng túng tươi cười, sau đó nâng bước hướng miếu thờ ngoại đi đến. La Phi ba người tự nhiên cũng không tiện lưu lại, đi theo lão vương nối đuôi nhau mà ra. Nhạc đông bắc tựa hồ đối tiểu tử thái độ pha không vừa lòng, ở trái qua đối phương bên người khi, khiêu khích giống như trừng mắt nhìn trừng mắt. Tiểu tử chính là phụng phịu, đối hắn cũng không để ý thái.

“Ai vậy a, như vậy ngạo mạn, một điểm không hiểu đạo đãi khách.” Vừa mới ra cửa miếu, nhạc đông bắc liền kiềm chế không được lớn tiếng oán giận đứng lên, hoàn toàn không để ý trong miếu nhân hay không có thể nghe thấy.

Lão vương thần sắc xấu hổ, hướng về phía nhạc đông bắc liên tục xua tay, lại đi ra vài bước sau, mới hạ giọng

nói:“Hắn kêu Tiết minh phi, đây là bạch thủ lĩnh bên người nhân, không thể đắc tội .”

La Phi xem lão vương nao núng bộ dáng, ần ần cảm thấy có chút buồn cười. Bất quá nghĩ lại nhất tượng, trong lòng lại thoải mái: Tại đây cái bế tắc địa phương, thôn trại đầu lĩnh địa vị xấp xỉ chính là địa phương thổ hoàng đế, ở trong trại lý có được cao nhất quyền uy cũng là bình thường.

Lúc đó bóng đêm đã thâm, ngẫu có gió nhẹ xẹt qua, tuy là giữa hè, nhưng cũng mang theo vài phần lương ý. Nho nhỏ quảng trường thượng, bóng cây lắc lư lay động, không khí quỷ dị. La Phi đột nhiên có một loại kỳ quái cảm giác, nhin không được dừng lại cước bộ, ngẩng đầu mọi nơi nhìn quanh.

“Như thế nào?” Chu lập vĩ chú ý tới La Phi dị thường, bất an hỏi.

Quảng trường lại hướng đông, đó là một mảnh rậm rạp rừng mưa . Trong đó hay không hội cất giấu cái gì đáng sợ gì đó đâu? La Phi lắc đầu, chính mình cũng nói không nên lời cái nguyên có đến. Lập tức hắn lại quay đầu đi, nhìn về phía phía sau miếu thờ.

Tiết minh phi chính độc tự đứng ở vũ thần tổ tượng tiền. Chúc quang mông manh, ở âm trầm ánh sáng hạ, vũ thần khuôn mặt lúc sáng lúc tối, lộ ra một loại không rõ dữ tợn!

Chương 11 đẫm máu trùng sinh

Vì không sai qua “Vũ thần rơi lệ” Đây trong truyền thuyết kỳ cảnh, La Phi ba người ngày thứ hai sớm liền đứng lên, đi theo lão vương đi tới miếu thờ tiền quảng trường thượng.

Quảng trường thượng đã tụ tập không ít thôn dân, hơn nữa nhân số còn tại dần dần tăng nhiều. Long Vương miếu cửa đứng hai cái tinh tráng giới giang tiểu tử, ánh mắt ở trong đám người quét tới quét lui, vẻ mặt thật là nghiêm túc.

Đã đến thôn dân đều tự tìm đến thích hợp vị trí, quy củ đứng vững, toàn bộ quảng trường thượng nhân mặc dù không ít, lại nghe không đến một điểm tạp âm. La Phi trong lòng âm thầm lấy làm kỳ, nhẹ giọng hỏi bên người lão vương: “Đằng trước đứng kia hai cái, có hay không của các ngươi bạch thủ lĩnh?”

Lão vương lắc đầu: “Bạch thủ lĩnh còn không có đến.”

La Phi cười cười: “Kia bọn họ cũng là bạch thủ lĩnh bên người người?”

Lão vương yên lặng gật đầu, xem như trả lời.

Đối với này chưa xuất hiện bạch thủ lĩnh, La Phi hiện tại đã sinh ra nồng hậu hứng thú. Mặc kệ thế nào, có thể ở thôn trại trung dựng đứng khởi bức này uy nghiêm, này tuyệt đối sẽ không là một cái đơn giản nhân vật.

Lúc này trên bãi đất trống đã đứng một hai ngàn nhân, nhìn như toàn bộ thôn trại nhân đều đã đến tề. Hiển cho vũ thần công phẩm ở hương án thượng đôi bãi không dưới, có rõ ràng để lại ở tại ngoài miếu.

Lại sau một lúc lâu, bỗng nhiên đám người xuất hiện một trận nho nhỏ xôn xao, mọi người đều xoay người, nhìn về phía quảng trường tây đầu cùng trong trại tương thông phương hướng. La Phi trong lòng vừa động, thầm nghĩ: Đây phải là bạch thủ lĩnh đến.

Quả nhiên, theo mọi người ánh mắt nhìn lại, chỉ thấy một cái nam tử chính vòng hơn người đàn, hướng về Long Vương miếu phương hướng đi đến. Người này thoát nhìn ước chừng hơn ba mươi tuổi, tuy rằng tương đối gầy, nhưng vóc người rất cao, hơn nữa toàn thân lộ ra một loại cùng sinh câu đến bu hãn khí chất. Hắn mại khai chân dài, chỉ chốc lát sẽ đến Long Vương miếu trước cửa, kia hai người trẻ tuổi cung kính nghênh đón, sau đó đối hắn nói chút cái gì.

La Phi không có sai sai, nam tử này đúng là người hoành thôn trại thủ lĩnh bạch kiếm ác. Hai người trẻ tuổi còn lại là hần tối bên người thủ hạ Ngô đàn cùng triệu lập văn. Lúc này Ngô đàn chính hạ giọng, lược có chút bất an nói cho hần:“Thủ lĩnh, Tiết minh bay đến bây giờ còn chưa có tới.”

Bạch kiếm ác lập tức nhíu mày. Này Tiết minh phi có thể xem như hần tối đắc lực trợ thủ , phân phó sự tình chưa từng có chậm trễ qua, chẳng lẽ hôm nay ở trên người hần xảy ra cái gì sai lầm? Hần một bên suy nghĩ, một bên lưng khỏi hai tay, kiếm bình thường ánh mắt hướng trong đám người nhanh chóng đảo qua.

Ba cái khí chất độc đáo người xa lạ lập tức tiến nhập bạch kiếm ác tầm mắt, hần lập tức phán đoán ra, này ba người cũng không phải phổ thông lai khách. Nhất là trung gian cái kia thanh niên nam tử, tuy rằng thần sắc bình tĩnh, nhưng ánh mắt lại cực kì sắc bén, tựa hồ có thể nhìn thấu gì giấu kín bình thường.

Không có do dự, bạch kiếm ác hướng về ba người đi rồi đi qua, đám người tự động tách ra, cho hần lưu ra một cái thông đạo.

Bạch kiếm ác ở ba người trước mặt dừng cước bộ, lên lên xuống xuống đem mỗi người đều đánh giá một phen, cuối cùng ánh mắt đứng ở trung gian thanh niên nam tử trên người, hỏi:“Các người từ đâu tới đây?”

Thanh niên nam tử đương nhiên chính là La Phi . Bạch kiếm ác dài quá một đôi đồ dựng thẳng đôi mắt ung, người thường ở hần nhìn chăm chú hạ đều sẽ cảm thấy cả người không được tự nhiên, nhưng La Phi lại không chút để ý, hần cười nhẹ, trả lời nói:“Có một số việc ta sẽ cùng bạch thủ lĩnh nói chuyện, bây giờ còn là không cần chậm trễ tế bái vũ thần đại sự.”

Bạch kiếm ác gật gật đầu, trong lòng mình bạch, này vài người quả thật là vì mỗ chuyện mà đến. Bất quá đôi phương đã còn không tương thâm tán gẫu, chính mình miễn cưỡng cũng không có có ý tứ gì. Hần cũng cười cười, ngữ khí ngược lại khách khí đứng lên:“Các người vẫn là hướng bên cạnh đứng đứng, một hồi chúng ta muốn đi lễ bái đại lễ, các người đứng ở trong đám người sẽ không rất phương tiện .”

Yêu cầu của hần không chút nào quá đáng, La Phi ba người không nói thêm gì, cùng rời khỏi đám người, đứng ở phía tây cùng trong trại tương thông lộ khẩu thượng lặng lẽ chờ đợi.

Bạch kiếm ác lúc này nhìn quét chính mình thôn dân, lớn tiếng hỏi:“Các người có ai nhìn thấy qua Tiết minh phi?”

“Ta đã thấy.” Lão vương ngay tại bên người hấn cách đó không xa, lập tức cung kính trả lời, “Đêm qua ta đến thượng tể phẩm khi gặp qua hấn, hấn đến về sau, ta trở về đi.”

“Ân.” Bạch kiếm ác cúi đầu trầm tư một lát, lập tức bàn tay to vung lên, “Không cần chờ hấn, chúng ta bắt đầu đi.”

Nói xong, bạch kiếm ác bước nhanh đi đến Long Vương trước miếu, sửa sang lại chính mình y quan sau, dẫn đầu tiến nhập trong miếu, Ngô đàn cùng triệu lập văn gặt gao đi theo.

Bạch kiếm ác đi đến vũ thần tượng tiền, trịnh trọng chuyệ n cúi đầu đến . Ngô đàn, triệu lập văn cùng quảng trường thượng thôn dân cũng đều mô phỏng, trong lúc nhất thời, miếu nội ngoài miếu, người hoành trại thôn dân quỳ thành một mảnh, chỉ còn La Phi ba người thẳng tắp đứng ở ngoài vòng tròn.

Bạch kiếm ác chính quỳ gối thần tượng hạ một khối bồ đoàn trước mặt. Hấn đỉnh thân mình, lớn tiếng thì thầm: “Thông thiên hộ pháp như ý Bảo Châu Xích Tử tam gia lý định quốc tôn thần, người hoành trại đã đoạn vũ hơn một tháng, nếu không mưa xuống, năm nay toàn bộ trong trại đem khóa lập vô thu! Bạch kiếm ác dẫn toàn thể trại dân năm trăm bốn mươi ba hộ một ngàn tám trăm ba mươi hai khẩu cầu xin tôn thần từ bi rơi lệ!”

Nói xong, hấn một đầu liền đứng ở tại trước mặt bồ đoàn thượng, lần này đúng là sử chừng toàn thân khí lực, thẳng khấu bồ đoàn “Đông” một tiếng buồn tưởng!

Trại dân nhóm cũng đi theo cùng kêu lên bi thiết: “Cầu xin tôn thần từ bi rơi lệ!” Lập tức đều dập đầu.

Như thế niệm tụng lễ bái tổng cộng lập lại ba lần, trại dân nhóm có thể này lại ngẩng đầu, ánh mắt tất cả đều khởi loát loát nhìn về phía Long Vương trong miếu kia tôn vũ thần tổ tượng, tựa hồ đang chờ đợi cái gì.

La Phi ba người tự nhiên rõ ràng đại gia đều ở chờ đợi vũ thần rơi lệ, khả bọn họ đứng vị trí hẻo lánh, cũng không có thể trực tiếp nhìn đến vũ thần tượng tình huống hiện tại, không khỏi đều có chút tâm ngứa gian nan.

Bỗng nhiên, miếu thờ nội bạch kiếm ác “Dì” một tiếng, tựa hồ phi thường kinh ngạc. Lập tức hàng trước trại dân cũng có phản ứng, xuất hiện một trận không thể ức chế xôn xao. Này xôn xao lan đến phạm vi càng lúc càng lớn, mọi người tất cả đều trừng lớn mắt xem miếu nội vũ thần tượng phương hướng, trên mặt xuất hiện bất khả tư nghị hải dị thần sắc.

Rốt cục, có người nhin không được lớn tiếng kêu lên:“Lão thiên gia nha! Tôn thần, tôn thần ở đồ máu!”

Này một tiếng kêu to giống như ở xôn xao trong đám người lại quăng xuống một quả bom, mọi người kinh hoàng thất thố, nghị luận đều. Lão vương lúc này cũng thấy rõ miếu nội tình hình, sợ tới mức ngũ thể bái , cũng không dám nữa ngẩng đầu, trong miệng run giọng ngâm niệm:“Tôn thần từ bi, tôn thần từ bi!”

Bên cạnh một cái tiểu tử tựa hồ lá gan trọng đại, hấn đứng lên nhìn quanh bốn phía, ngạc nhiên hỏi:“Này, đây là như thế nào!”

Không ai có thể trả lời hấn vấn đề, một mảnh sợ hãi cùng mờ mịt không khí bao phủ toàn trường. Vài cái tuổi nhỏ hài đồng quỳ gối đại nhân trung gian, bọn họ tuy rằng nhìn không tới trong miếu tình hình, nhưng bên người đại nhân phản ứng cũng đủ để cho bọn họ sợ tới mức khóc lớn lên. Nguyên bản trang nghiêm túc mục hiển tế hiện trường trong khoảnh khắc trở nên hỗn loạn không chịu nổi!

La Phi ba người tự nhiên là ngốc không được , không cần thương lượng, bọn họ cơ hồ là đồng thời mại động cước bộ, hướng về Long Vương miếu phương hướng bước nhanh đi đến, muốn xem một cái kết quả.

Ba người vòng hơn người đàn, mặc dù cách Long Vương miếu khoảng cách gần, nhưng tầm mắt góc độ lại trở nên càng tiểu. Mắt thấy cách cửa miếu chỉ có không đến mười thước khoảng cách , bỗng nhiên bóng người chợt lóe, bạch kiếm ác động thân đứng ở trước cửa, Ngô đàn cùng triệu lập văn như bóng với hình, theo sát ở hấn phía sau hai sườn.

“Tất cả đều quỳ hảo! Đều không cần loạn!” Bạch kiếm ác vang dội thanh âm ở quảng trường trung vang lên, này thanh âm mang theo một loại cao nhất uy nghiêm khí thế, đám người lập tức yên tĩnh xuống dưới, thậm chí liên hài đồng cũng đình chỉ khóc náo. Trại dân nhóm ánh mắt tất cả đều tập trung ở tại bạch kiếm ác cao lớn thân hình thượng, hiển nhiên tại như vậy phi thường thời khắc, thủ lĩnh đã thành bọn họ tinh thần thế giới trung duy nhất cứu thế chủ.

“Các ngươi ba cái cũng đừng động!” Bạch kiếm ác lúc này lại chỉ vào La Phi đám người lớn tiếng a nói,“Đây là chúng ta trong trại lý sự tình, các ngươi không cần đi lại!”

Đối phương thái độ cực kì kiên quyết nghiêm khắc, La Phi ba người đành phải bắt buộc dừng lại cước bộ. Dù sao bọn họ ở trong này chính là khách nhân thân phận, công nhiên vi phạm chủ nhân ý nguyện, không chỉ có không ổn làm, hơn nữa cũng không có quá lớn tác dụng.

Gặp cục diện lấy cơ bản bị chính mình không chế, bạch kiếm ác thần sắc hơi chút hòa dịu một ít. Cúi đầu suy tư sau một lát, hần lại nhìn về phía chính mình trại dân, lớn tiếng hỏi: “Tiết minh phi đâu? Tiết minh phi còn không có tới sao?”

Chúng trại dân hai mắt nhìn nhau, nhưng không có một cái lên tiếng trả lời. Trong lúc nhất thời, to như vậy quảng trường im ắng một mảnh. Liền ngay cả La Phi cũng kìm lòng không đậu cân nhắc: Này Tiết minh phi, đến cùng thượng chạy đi đâu?

Mà Tiết minh phi mất tích, hội cùng trong miếu phát sinh quỷ dị sự kiện có cái gì liên hệ sao?

Ở đây sở hữu nhân đều ở vì giống nhau vấn đề hoang mang. Liền tại đây loại dưới tình huống, Tiết minh phi lại chính mình xuất hiện.

Bởi vì đại gia lực chú ý trước đây luôn luôn tập trung ở Long Vương miếu phương hướng, cho nên thẳng đến Tiết minh bay đi tiến quảng trường sau, mới có người phát hiện hần, phát hiện giả lập tức lớn tiếng hô lên Tiết minh phi tên, mọi người tầm mắt đều đi theo này thanh la lên vòng vo đi qua.

Tiết minh phi là từ quảng trường phía đông cây cối phương hướng đi tới. Hần câu lũ thân thể, hành động thông thả, cước bộ lữ mãng, có vẻ cực kì suy yếu, tựa hồ tùy thời đều có té ngã trên đất khả năng.

Đại gia trừng lớn mắt xem hần, trong ánh mắt tràn ngập kinh ngạc cùng mê hoặc. Bọn họ ngơ ngác đứng ở tại chỗ, không ai nghĩ đến muốn đi qua nâng hần một phen.

Cho dù có người nghĩ tới, lúc này chỉ sợ cũng không dám đón nhận tiền.

Bởi vì Tiết minh phi hiện tại trạng thái thoát nhìn thật sự là rất quái dị: Hần toàn thân cao thấp không có nhất kiện quần áo, thậm chí liên trên chân cũng chưa mặc hài miệt. Hần liền như vậy trần truồng đi tới, lộ ra một mảnh trắng bệch da thịt.

Ở năng sớm làm nổi bật hạ, Tiết minh phi da thịt bạch thẩm nhân, dường như không có một chút huyết sắc. Hơn nữa hần kia chậm chạp cử chỉ, hần thoát nhìn căn bản không giống như là một cái người sống, đúng như một khối vừa mới theo phần mộ trung bò ra đến thi thể.

Hắn cứ như vậy chậm rãi về phía trước đi tới, có lẽ không nên kêu đi, dùng “Hoạt động” Đến hình dung càng thêm thích hợp một ít. Hắn tựa hồ căn bản nghe không thấy trại dân nhóm nghị luận thanh, cũng không cảm giác ngấm nhìn ở trên người hắn kinh ngạc ánh mắt. Hắn chính là đem hết toàn lực chống đỡ thân thể của chính mình, hướng về Long Vương miếu phương hướng từng bước một chuyển đi.

La Phi ba người đang đứng ở Long Vương miếu nam giác, mắt thấy Tiết minh phi theo bên người bọn họ chuyển đi qua, tại đây cái nam nhân trải qua nháy mắt, La Phi rõ ràng cảm nhận được một loại âm trầm cảm giác, cảm giác này đến từ chính kia nam nhân hai mắt.

Cặp kia trong ánh mắt ngưng trệ làm nhân tâm quý hàn quang, lộ ra cực độ sợ hãi cùng tuyệt vọng. Bất quá hắn tinh thần còn không có hoàn toàn hồng mất, ít nhất kia hàn quang trung vẫn cứ lưu động một tia thuộc loại nhân loại sinh cơ. Hắn nhanh nhìn chằm chằm Long Vương miếu phương hướng, mỗi đến gần một bước, cứng ngắc khuôn mặt thượng liền nhiều ra một phần chờ mong.

Này tựa hồ là cái một chân đã bước vào địa ngục nhân, mà Long Vương miếu, chính là hắn cuối cùng cứu lại nơi.

Bạch kiếm ác hiển nhiên cũng không đoán trước đến sẽ xuất hiện tình huống như vậy. Hắn ngạc nhiên xem này tối đặc lực trợ thủ lấy một loại như thể quái dị phương thức hướng chính mình chậm rãi đi tới, thẳng đến đối phương đã đến hai thước trong vòng khi, mới đột nhiên lấy lại tinh thần, quát hỏi nói:“Tiết minh phi! Ngươi làm gì? Ngươi làm sao?”

Tiết minh phi đối đầu lĩnh câu hỏi hồ hững, giống như là một khối mất hồn phách rồi gỗ, hắn vẫn cứ chính là một lòng một dạ muốn hướng Long Vương miếu nội mà đi.

“Các ngươi nhanh đi đỡ lấy hắn!” Bạch kiếm ác quay đầu phân phó bên cạnh Ngô đàn cùng triệu lập văn.

Xem Tiết minh phi bộ dáng, Ngô đàn cùng triệu lập văn cũng cảm thấy trong lòng từng đợt phát lạnh, nhưng thủ lĩnh ra lệnh, bọn họ đành phải tiến lên, một tả một hữu muốn đi nâng kia cụ trắng bệch trần trụi thân thể.

Ở bọn họ lác mình nhường xem cửa miếu thời điểm, Tiết minh phi ánh mắt mất đi rồi chướng ngại, thẳng tắp đỉnh ở tại miếu thờ nội vũ thần tượng thượng. Hắn như là thấy được trên thế giới tối đáng sợ trường hợp, thân thể kịch liệt rung động lên. Sau đó hắn nâng lên một bàn tay, chỉ vào thần tòa phương hướng, bộc phát ra một trận cuồng loạn cười quái dị:“Ha ha..... Ha ha ha..... Ta huyết! Đó là ta huyết! Hắn, hắn hấp hết ta huyết! Ha ha ha.....”

Đó là một loại khủng hoảng cực đỉnh điểm mà bộc phát ra đến tuyệt vọng tiếng cười, khàn khàn khô ráp, đến cuối

cùng đã gần đến giống như khóc thét, làm người nghe mao cốt từng từng nhiên.

Tất cả mọi người bị này tiếng cười cùng trong tiếng cười đáng sợ lời nói sợ ngây người, liền ngay cả bạch kiếm ác cũng nhìn không được quay đầu lại, hướng về Tiết minh phi sở chỉ phương hướng nhìn thoáng qua.

Đột nhiên, Tiết minh phi tiếng cười im bất, lập tức hấn thân thể lung lay hai hoảng, giống một căn nẫu chín mì sợi bình thường, mềm yếu tê liệt ngã xuống đi xuống.

Trại dân nhóm âm âm lan truyền rộng, này thanh âm làm bạch kiếm ác theo giật mình trạng thái trung bình tĩnh, hấn khẽ cắn môi, trên mặt một lần nữa xuất hiện cương nghị thần sắc, hét lớn một tiếng:“Đều đừng hoảng hốt! Có ta ở đây!”

Trại dân nhóm bị thủ lĩnh tinh thần cổ vũ, tạm thời khôi phục bình tĩnh. Khả mắt thấy mạng người quan thiên sự tình phát sinh ở trước mắt, La Phi không bao giờ nữa có thể tọa vách tường quan vọng, hấn xông về phía trước hai bước, cũng đi tới Long Vương trước miếu. Nhạc đông bắc đã sớm kiềm chế không được, lập tức gắt gao đuổi kịp. Chu lập vì tựa hồ tự trọng thân phận, bất quá hấn do dự một lát, vẫn là chạy đi lại.

“Các ngươi đến chỗ này làm gì!” Bạch kiếm ác thoát nhìn đôi này vài cái người xa lạ đang có thật lớn cảnh giác,“Mau lui lại trở về!”

“Ta là cảnh sát!” La Phi lượng sáng tỏ chính mình thân phận, hấn chỉ vào đã nằm ngã xuống đất Tiết minh phi nói,“Ta có nghĩa vụ vì cái này nhân an nguy phụ trách.”

“Cái gì cảnh sát không cảnh sát , nơi này ta định đoạt!” Bạch kiếm ác trừng thu hút tinh,“Đem bọn họ cho ta đuổi đi!”

Ngô đàn cùng triệu lập vẫn chột lóc thân, ngăn ở La Phi ba người trước mặt. Nhạc đông bắc đối Tiết minh phi an nguy bản không có hứng thú, hấn chỉ muốn biết vũ thần tượng đến cùng phát sinh cái gì biến hóa, lúc này đối phương tiến lên, lại chặn hấn tầm mắt, hấn nguyên bản liền kiêu căng vô lễ, lập tức lấy tay đẩy Ngô đàn một phen:“Tránh ra tránh ra, các ngươi này cũng quá bá đạo thôi!”

Lại không biết này sơn trại trung xưa nay dân phong buru hấn, nhạc đông bắc này một phen ở bọn họ xem ra đã là cực cụ khiêu khích ý tứ hàm xúc. Ngô đàn cùng triệu lập vẫn lập tức thay đổi sắc mặt, hai người đồng thời nhất khoanh tay, không biết từ nơi nào các rút ra một thanh chói lợi khảm đao, so với ở tại ba người trước mặt, trong lúc nhất thời

không khí khẩn trương, dường như hết sức căng thẳng.

Nhạc đồng bắc chân tay luống cuống, mặt đỏ lên: “Này..... Làm cái gì vậy đâu?”

La Phi sợ nhạc đồng bắc có cái gì nguy hiểm, vội vàng đưa hấn kéo đến chính mình phía sau, đồng thời thành khẩn nói: “Chúng ta không phải tìm đến phiền toái, hiện tại, hấn là cứu người quan trọng hơn.”

“Bạch trại chủ. Tình huống tuy rằng hỗn loạn, nhưng địch nhân bằng hữu người hay là muốn phân chia rõ ràng. Chúng ta đều cũng có thân phận nhân. Đây là la cảnh quan, vị này nhạc tiên sinh cũng là rất học vấn nhân.” Luôn luôn không nói gì chu lập vĩ lúc này tiến lên một bước, chỉ vào đã phương ba người ai cái nói, “Mà ta họ Chu, là một cái bác sĩ, người hiện tại cần ta giúp, bạch trại chủ, người hấn là mình bạch điểm này.”

Chu lập vĩ đặc biệt cường điệu “Bác sĩ” Hai chữ, bạch kiếm ác tựa hồ có điều xúc động, hấn ngưng tụ lại ánh mắt, gắt gao nhìn chăm chăm đối phương. Chu lập vĩ không chút nào nao núng, cùng đối phương ngao nghễ đối diện. Rốt cục, bạch kiếm ác trên mặt thần kinh lỏng xuống dưới, hấn xung hai cái thủ hạ vẫy vẫy tay: “Các người lui ra đi, nhường hấn nhìn xem Tiết minh bay đến để là như thế nào.”

Ngô đàn cùng triệu lập văn thu hồi đao, lui qua bạch kiếm ác phía sau. Chu lập vĩ cúi người, đem Tiết minh phi nửa người trên ôm lấy, ngón tay khinh khoái lên hấn mạch đập thưng. La Phi cũng đi theo ngồi xổm xuống, thân thiết chờ đợi.

Rất nhanh, chu lập vĩ thần sắc ác liệt nói: “Thân thể hấn phi thường suy yếu, tùy thời có sinh mệnh nguy hiểm, hấn là mất máu nhiều lắm tạo thành.”

“Mất máu?! Thế nào thất huyết?” Bạch kiếm ác đối Tiết minh phi tình huống phi thường chú ý, chính là trước mặt trại dân mặt, không đồng ý hạ mình hạ ngòi. Bất quá nghe được chu lập vĩ chẩn đoán, hấn vẫn là nhin không được mê hoặc kêu lên tiếng.

La Phi cũng cảm thấy có chút khó có thể lý giải. Tiết minh phi trần như nhộng nằm ở đại gia trước mặt, ai đều thấy rõ rõ ràng sờ, hấn toàn thân lên lên xuống xuống, liên một chỗ nhỏ bé vết sẹo đều không có, lại làm sao có thể mất máu quá nhiều đâu?

Tiết minh phi vốn đã bị vây bán hôn mê trạng thái, lúc này đột nhiên lại mở to mắt, dùng móng manh thanh âm thì thào nói: “Là hấn, hấn..... Hấp hết ta huyết.....” Hấn đồng tử rõ ràng phóng đại rất nhiều.

Bạch kiếm ác hơi hơi khoanh hạ thân thể, xem Tiết minh phi ánh mắt: “Ai? Là ai hại ngươi? Ngươi nói ra, ta nhất định cho ngươi báo thù!”

Tiết minh phi khoe miệng nhẹ nhàng co rúm một chút, sau đó hần kia tử ngư bình thường ánh mắt trừng lão đại, trong ánh mắt cũng đã không có gì sinh mệnh sáng rọi.

“..... Báo thù? Đúng vậy..... Hần đến trả thù..... Hần sống lại Dừng ta máu! Ác ma! Hần..... Hần sẽ không bỏ qua chúng ta, hần ở trong địa ngục..... Chờ chúng ta!” Tiết minh phi dùng một loại làm người ta hít thở không thông miệng nói xong những lời này, hần thần trí đã mơ hồ, ánh mắt trống rỗng, không hề mục đích mọi nơi tảo động, nhưng hần ngón tay lại chặt chẽ chỉ định một cái phương hướng.

Ở bên người hần nhân tất cả đều cảm thấy trong lòng từng đợt phát nhanh, sau đó không hẹn mà cùng nhìn về phía cái kia phương hướng.

Long Vương trong miếu vũ thần lí định quốc tổ tượng!

Tối hôm qua La Phi đã qua Long Vương miếu, nhưng này khi chúc quang hôn ám, hần cũng không có đi lưu tâm quan sát kia tôn tổ tượng. Hiện tại mới tính chân chính nhất đồ “Vũ thần” mặt mày. Chỉ thấy kia tổ tượng sở chú chính là một cái hình dung uy nghiêm trung niên nam tử, hần mày rậm râu dài, mũi cao kiếm mục, thân màu vàng áo giáp, tay phải ấn một thanh trường kiếm, cả vật thể cao thấp tựa hồ tỏ khắp một loại làm người ta khó có thể kháng cự lực lượng cảm.

Mà lúc này, loại này lực lượng cảm không thể nghi ngờ lại bị nhuộm đậm ra mười phần khủng bố sắc thái, bởi vì hần toàn thân loang lổ đầm đìa, nơi nơi đều ở chảy xuôi, tất giọt đỏ sẫm máu tươi!

Hơn nữa làm người ta hãi dị là, ở hần kia trợn lên trong ánh mắt, máu tươi còn đang liên tiếp không ngừng mà ồ ồ mà ra!

Ở tổ tượng mắt đỏ nhìn chăm chú địa phương, Tiết minh phi âm thầm nuốt xuống hần ở trong cuộc sống cuối cùng một hơi tức. Hần tựa hồ ở dùng chính mình tử vong chứng kiến “Ác ma” đầm máu trùng sinh!

Quảng trường thượng yên tĩnh một mảnh, một loại thấp thỏm lo âu cảm xúc không thể ngăn cản tràn ngập mở ra.

La Phi gất gao nhượng mảy, Long Vương miếu -- vũ thần -- lí đình quốc -- rơi lệ mưa xuống, hấn nguyên bản cho rằng này đó chính là chính mình truy tìm long châu án kiện trong quá trình một cái tiểu nhạc đệm, khả Tiết minh phi cuối cùng đi ngôn lại dẫn thần bí “Ác ma”, này ý nghĩa cái gì đâu?

Chu lập vĩ không rảnh bàng cổ, chuyên tâm đối Tiết minh phi thi thể tiến hành kiểm tra. Đúng vậy, đôi này khởi ly kỳ từ vong sự kiện mà nói, thi thể là nhất trực tiếp manh mối. La Phi tin tưởng chu lập vĩ chuyên nghiệp trình độ cùng tư duy năng lực, hấn sẽ có điều phát hiện sao?

Người hoành trại sở hữu trại dân tất cả đều lặng không tiếng động, thành linh xảy ra quỷ dị biến cố khiến cho bọn hấn liên nghị luận dừng khí cũng không có . Ở bọn họ tầm mắt tiêu điểm trung, bạch kiếm ác lăng lăng đứng ở Long Vương cửa miếu, hấn có thể đem thân can đỉnh thẳng tắp, nhưng vô pháp che giấu trong ánh mắt mê ly.

Chỉ có nhạc đồng bắc một bộ rực rịch bộ đáng, dùng sức thân dài cổ hướng Long Vương miếu nội nhìn quanh. Nếu không phải vừa rồi binh khí tương hướng một màn làm hấn lòng còn sợ hãi, chỉ sợ hấn đã sớm kiếm chế không được muốn xâm nhập trong miếu .

Không khí dường như đọng lại bình thường, tại như vậy không khí trung, một đoàn mây đen lén lút đẩy vào thôn trại trên không, nguyên bản tươi đẹp nắng sớm dần dần bị che đầy , quảng trường thượng có vẻ càng thêm âm trầm.

Này biến hóa tựa hồ xúc động bạch kiếm ác mỗ căn thần kinh, hấn bỗng nhiên tỉnh ngủ, hướng ngoài miếu đạp một bước, chỉ vào Tiết minh phi thi thể hỏi:“Hấn..... Đã chết sao?”

Chu lập vĩ phi thường xác định gật gật đầu.

Bạch kiếm ác hai mắt lược mị một chút, tụ lại một mảnh tinh quang, hấn vẻ mặt cũng tùy theo một lần nữa trở nên cương nghị đứng lên. Sau đó hấn mặt hướng quảng trường thượng trại dân, lớn tiếng nói:“Các người đều thấy được, tôn thần ở khắp huyết! Ta còn có thể nói cho các người, Tiết minh phi đã chết !”

Trại dân nhóm quỳ địa phương cách Long Vương miếu thượng có một đoạn khoảng cách, đối cửa miếu chuyện đã xảy ra chỉ có thể nhìn cái đại khái, lúc này mới xác thực tri huyện thái nghiêm trọng, lập tức bộc phát ra một trận xôn xao.

Thấy vậy tình hình, La Phi cùng chu lập vĩ nhìn nhau liếc mắt một cái, đều có chút kỳ quái. Bạch kiếm ác mấy câu nói đó đối hiện trường cục diện khổng chế có tề vô lợi, không biết hấn là dụng ý gì.

Chỉ thấy bạch kiếm ác nâng nâng tay, quảng trường thượng tạp thanh tiệp chỉ. Lập tức hấn xoay người, đi nhanh hướng miếu nội đi đến, trải qua cửa khi, nhẹ giọng phân phó một câu:“Hai người các ngươi đem trụ cửa, ai cũng không nhường tiền vào!”

Ngô đàn cùng triệu lập văn rút đao nơi tay, tướng mạo ngoài miếu như hồ rình mồi.

Bạch kiếm ác quỳ rạp xuống thần tượng tiền, cất cao giọng nói:“Tôn thần ở thượng! Ta người hoành trại lên lên xuống xuống đối tôn thần một mảnh hết sức chân thành trung tâm, tôn thần hôm nay khắp huyết, bạch kiếm ác sợ hãi không thôi. Nơi nào mạo phạm, thỉnh tôn thần minh chỉ ra!”

Nói xong những lời này, hấn hai tay giơ lên cao, cúi đầu đến , nặng đầu trọng địa khấu ở bờ đoàn thượng, thật lâu sau không dậy nổi.

Trại dân nhóm cũng vội vàng đi theo quỳ gối, cùng kêu lên bi thiết:“Thỉnh tôn thần minh chỉ ra!”

Thần tượng “Lí định quốc” Trong ánh mắt vẫn có máu chảy ra, chẳng lẽ “Hấn” Còn có thể lại nói ra chút cái gì?

La Phi ẩn ẩn cảm thấy bạch kiếm ác đang làm cái gì huyền cơ, khả lại đoán không ra triệt. Chính mê hoặc gian, chợt thấy bạch kiếm ác xoay người nhảy lên, tam hai bước cướp đến ngoài miếu, mặt trầm như nước, hai mắt trợn lên, có vẻ cực kì phẫn nộ.

“Có ai không nghe ta phân phó, hôm nay ở hừng đông phía trước đi đến trong miếu, quấy rầy tôn thần?!” Hấn đối mặt trại dân, lớn tiếng quát hỏi.

Trại dân nhóm hai mặt nhìn nhau, ai cũng không dám lên tiếng trả lời. Một lát sau, nhân từng trung lão vương bỗng nhiên liên tục đập đầu, run run thanh âm nói:“Ta..... Ta đến thượng qua tế phẩm, khả quả thật thiên phía trước, là..... Tôi hôm qua, không thể..... Không thể tính hôm nay.....”

Bạch kiếm ác lưỡng đạo kiếm bình thường ánh mắt lập tức hướng lão vương bắn tới, truy vấn:“Kia ở người sau đâu? Còn có không có người đến?”

“Có, có.” Lão vương như ở trong mộng mới tỉnh, liên thanh trả lời, “Tiết minh phi, Tiết minh phi ở ta mặt sau đã tới.”

“Cái này đúng rồi.” Bạch kiếm ác thờ dài một tiếng, ngẩng đầu hướng thiên, lộ ra thương xót thần sắc. Sau đó hắn xung hời trong miếu quỳ xuống, lớn tiếng thì thầm: “Tiết minh phi mạo phạm tôn thần, đã gieo gió gặt bão. Cầu xin tôn thần khoan thứ thương hại, phù hộ người hoành trại mưa thuận gió hoà, nhiều thế hệ bình an! Tôn thần từ bi!”

Chúng trại dân đi theo dập đầu, niệm tụng. Bạch kiếm ác lời nói này không thể nghi ngờ làm cho bọn họ “Minh bạch” Sự tình ngọn nguồn, một khối đại tảng đá tính rơi xuống. Tuy rằng trong lòng vẫn có chút bất an, này một tiếng “Tôn thần từ bi” Lại kêu càng chỉnh tề, vang dội!

La Phi ngưng mắt xem bạch kiếm ác, trong lòng đã là sáng như tuyết. Hắn âm thầm gật gật đầu: Này bạch trại chủ đồ thật sự là cái lợi hại nhân vật!

Chương 12 trăm năm thần đàm

Đã trải qua một phen kinh tâm động phách khúc chiết sau, người hoành trại tế bái vũ thần nghi thức cuối cùng hoàn thành . Trong trại trên không mây đen đồ thật sự là càng tụ càng nhiều, đến giữa trưa thời gian, hạt mưa rất cục mới hạ xuống.

Này đối sớm trông mòn con mắt trại dân mà nói tự nhiên là cứu mạng một màn. Đại gia nhảy vào mưa trung, cao giọng hoan xướng, đối vũ thần “Từ bĩ” Cảm ơn rơi nước mắt. Cái kia nhân mạo phạm vũ thần mà ly kỳ tử vong Tiết minh phi tử hồ sớm bị bọn họ để qua sau đầu.

Tại như vậy một cái bế tắc địa phương, trường kỳ tín ngưỡng không thể nghi ngờ làm cho mọi người mất đi độc lập suy tư năng lực.

Ở người hoành trại trung, bạch kiếm ác trong lời nói có cao nhất quyền lực. Hắn đã nhận định Tiết minh phi tử nhân, trại dân nhóm liền không có tất yếu, cũng không có đảm lượng lại đi hoài nghi cái gì. Có lẽ ở bọn họ trong lòng, một người tử vong đối lấy thiên giáng cam lâm, vẫn là nhất kiện có chút có lời sự tình.

Về phần khắp huyết vũ thần tượng, trại dân nhóm càng không có hứng thú đi quan tâm . Bởi vì “Tôn thần” Đối bọn họ mà nói, thật sự là rất vì cao cao tại thượng , cao bọn họ càng bản vô pháp đi chạm đến. Cùng “Tôn thần” Trao đổi, đó là anh minh bạch trại chủ tài năng hoàn thành sự tình, bọn họ sở phải làm , chính là ở bạch trại chủ bao che hạ hưởng thụ an bình cuộc sống.

Cho nên bạch kiếm ác qua loa cấp Tiết minh phi thu thi, hơn nữa phong bế Long Vương miếu, trại dân nhóm không có một cái đưa ra gì dị nghị.

Bất quá La Phi ba người cũng là thanh tỉnh , cơm trưa sau, bọn họ tụ ở lão Vương gia nhà kê trung, đề tài tự nhiên không ly khai buổi sáng phát sinh ở Long Vương miếu quái dị sự kiện.

“Cư nhiên động đào tử! Bọn họ chẳng lẽ sẽ không hiểu được tôn trọng học giả sao?” Nhạc đông bắc một bên tức giận bất bình nhắc tới , một bên đùa nghịch trong tay máy ảnh kĩ thuật số, “Không cho chúng ta vào miếu. May mắn ta dẫn theo này, hắc hắc, đây chính là xa hoa hóa, này bang người dã man, khẳng định nghe cũng chưa nghe nói qua.”

“Chụp đến chút cái gì không có?” La Phi đối không thể vào miếu nội coi rất là tiếc nuối, không nghĩ tới nhạc đông bắc còn để lại như vậy một tay, “Một hồi nhường ta cũng nhìn xem.”

“Kia đương nhiên. Làm học vấn, phải tận dụng mọi thứ, vô khổng bất nhập, nếu không thế nào có thể đạt được trực tiếp tư liệu?” Nhạc đông bắc đặc ý dào dạt điều tiết máy ảnh thượng thao tác cái nút, sau đó đem màn hình thiếp đến chóp mũi thượng cần thận xem xét một lát, nói, “Hắc hắc, các người nhìn xem, này chảy ra thật đúng là huyết đầu.”

La Phi theo nhạc đông bắc trong tay tiếp nhận máy ảnh, chỉ thấy hình ảnh đã bị hấn điệu đến vũ thần tượng mắt bộ đặc tả. Đang có màu đỏ chất lỏng theo hốc mắt phía dưới chảy ra, phụ cận hai gò má thượng vài đạo chảy xuôi dịch ngắn rõ ràng có thể thấy được.

La Phi theo cảnh hơn mười năm, đối máu có thể nói ở quen thuộc bất quá , đích xác, trên ảnh chụp quay chụp đến này chất lỏng, vô luận theo nhan sắc vẫn là khuynh hướng cảm xúc đi lên xem, đều cùng máu giống như đúc.

“Chu giáo sư, người là bác sĩ, người cũng nhìn xem đi.” La Phi đem máy ảnh lại chuyển cấp chu lập vĩ.

Chu lập vĩ nghiêm cần nhìn hội, gật gật đầu: “Là máu khả năng tính phi thường lớn.”

La Phi cúi đầu suy tư một hồi, đột nhiên lại hỏi: “Các người có hay không chú ý tới, ở vũ thần tượng hai gò má thượng, còn có một điểm đã khô cạn vết máu?”

Kính La Phi như vậy nhắc tới tình, chu lập vĩ cũng phát hiện : Tả trước mắt phương tam điều vết máu trung, hai điều trường hiển nhiên thượng ở chảy xuôi, một cái khác thực đoản, ước chừng không đến một cm, cũng là đã khô cạn .

Nhạc đông bắc lúc này cũng thấu đi lại, cướp đem biểu hiện bình phóng đại lần dẫn điệu đến cao nhất, cái này càng rõ ràng , kia nói khô cạn vết máu đã quy liệt, bên cạnh bộ vị đều nhếch lên .

“[ha,] trăm phần trăm là máu nha!” Nhạc đông bắc hưng phấn mà vỗ cảm chương, “Khấp huyết thần tượng, này này nọ, khoa học thế nào giải thích?”

La Phi biết nhạc đông bắc lại ở khiêu khích chu lập vĩ, sợ bọn họ lưỡng dây dưa không rõ, vội vàng vẫy vẫy tay: “Trước không thảo luận đề tài này. Ta hỏi các người, các người thấy thế nào đái bạch kiểm ác cuối cùng kia phiên biểu hiện, chính là chỉ trích Tiết minh phi mạo phạm vũ thần cái gì.”

“Hiển nhiên là ở che giấu, trấn an nhân tâm!” Nhạc đông bắc hắc hắc cười lạnh nói, “Tiết minh phi trước khi chết nói ra những lời này, bạch kiếm ác kinh hoàng dạng ở chúng ta đều xem ở trong mắt. Bất quá hắc ứng biến cũng quả thật là nhanh, vừa thấy Tiết minh phi từ vô đối chúng, liền lập tức nghĩ ra như vậy cái vu oan phương pháp.”

“Này phiên phân tích ta nhưng là đồng ý.” Chu lập vĩ tiếp nhận nói, “Hơn nữa phương pháp này quả thật thực xảo diệu. Đương thời cục diện, không làm như vậy, thật đúng là không có cách nào khác thu thập. Biến thành không tốt, trại chủ vài thập niên tích góp từng tí một lên uy vọng sẽ gặp hủy hoại chỉ trong chốc lát.”

La Phi cũng là nghĩ như vậy, hắc gật gật đầu, tựa hồ ở làm bầm lầy bầy: “Kia hắc muốn che giấu là cái gì đâu?”

“Ác ma sống lại.” Nhạc đông bắc phiên xem thường, “Tiết minh phi trước khi chết trong lời nói các người cũng không phải không nghe thấy.”

“Cái này không đúng rồi. Nói như vậy, người học thuật lý có thể có một cái đại đại lỗ hổng.” Chu lập vĩ bỗng nhiên dùng trào phúng ánh mắt xem nhạc đông bắc.

Nhạc đông bắc lại giống như không chút để ý, tùy tiện phát phát tay: “Cái gì lỗ hổng, người nói đi, ta cho người giải đáp.”

“Dựa theo người cách nói, này ‘Ác ma lực lượng’ là cùng năm đó lý định quốc gần bó tướng tồn, sau này bị phong ở huyết trong bình. Hiện tại bởi vì huyết bình bị đánh vỡ, loại lực lượng lại sống lại. Khả nó có cái gì lý do ở người hoành trại thì ngược đâu? Này đó trại dân đều là lý định quốc cấp dưới hậu nhân, hơn nữa tôn lý định quốc vì ‘Vũ thần’.”

“Người chẳng lẽ đã quên bọn họ đều là giáng binh hậu đại sao?” Nhạc đông bắc sớm có chuẩn bị, không chút hoang mang đáp, “Lý định quốc sinh tiền tới không thể dễ dàng tha thứ cấp dưới hướng địch nhân đầu hàng. Cho nên bọn họ tuy rằng nhiều thế hệ tôn lý định quốc vì thần, khả lý định quốc âm linh lại vị tất hội bởi vậy mà đặc xá bọn họ. Huống hồ, này họ Bạch Hắc hắc.”

“Họ Bạch như thế nào?” La Phi gặp nhạc đông bắc muốn nói lại thôi, liền truy vấn một câu.

“Không có gì bất ngờ xảy ra trong lời nói, hắc tổ tiên hắc là chính là lý định danh thủ quốc gia hạ tới đặc lực đại tướng chính văn tuyền.” Nhạc đông bắc nói hai câu, lại bán nổi lên cái nút, “Cái khác sẽ không nhiều lời, bởi vì chính là ta cá nhân phỏng đoán, làm một gã học giả, ta phải tìm được càng nhiều chuyện thực căn cứ.”

La Phi đối lịch sử không quen, lần đầu tiên nghe nói “Chính văn tuyến” Tên này, bắt quá hần vẫn là theo nhạc đồng bắc trong lời nói chiếm được một ít dẫn dắt, thám thân mình hỏi: “Như vậy trong truyền thuyết lí định quốc ở lại thôn trại trung dẫn dắt thôn dân nhóm lễ bái ‘Vũ thần’ đại tướng, có phải hay không chính là chính văn tuyến?”

Nhạc đồng bắc liên tục gật đầu: “Có khả năng, rất có khả năng !”

La Phi như có đăm chiêu trầm mặc một lát, sau đó thân thủ: “Đem máy ảnh lại cho ta nhìn xem.”

Chu lập vĩ đem máy ảnh đưa tới La Phi trong tay. Nhạc đồng bắc tổng cộng chụp ảnh lục Trương Chiêu Phiến, La Phi một trương nhất trương cẩn thận nhìn , không buông tha gì một cái chi tiết. Có đôi khi hần sẽ đem mỗi cái cục bộ phóng đại, nghiên cứu một phen sau lại vùi đầu suy tư. Này quá trình lặp lại xuất hiện, bắt đầu hần mỗi lần suy tư thời gian rất dài, sau này tắc càng đối càng ngắn. Cuối cùng, hần nguyên bản ninh thành một đoàn mây rớt cục giã ra mở ra, sau đó hần cười nói: “Nhạc tiên sinh, ta không tiếp thu vì bạch kiếm ác muốn che giấu gì đó là cái gì ác ma. Cho dù hướng Tiết minh phi trước khi chết theo như lời, ác ma thật sự tồn tại, bạch kiếm ác cũng không rõ ràng ác ma là cái gì. Hần đương thời trong ánh mắt, mê mang cảm xúc hiển nhiên muốn xa xa vượt qua sợ hãi. Đương nhiên, ta như vậy tự tin phản bác người quan điểm, càng trọng yếu hơn nguyên nhân vẫn là bởi vì ta đã hiểu biết chân chính đáp án, này đáp án là ở một chút việc thực trụ cột thượng, căn cứ hợp lý phỏng đoán mà ra .”

Nhạc đồng bắc gãi gãi chính mình tóc đầu, nghiêm trang xem La Phi, nói: “Ta rất hứng thú nghe một chút người cách nói.”

“Đầu tiên, ta phân tích sống yên cho một cái tiền đề, thì phải là Long Vương trong miếu ‘Vũ thần’ tuyệt sẽ không chính mình rơi lệ, lại càng không hội hai mắt khắp huyết. Nhạc tiên sinh, tuy rằng người tin tưởng huyền học, ở rất nhiều địa phương chúng ta sẽ có khác nhau, nhưng chúng ta đều sinh hoạt tại xã hội hiện đại trung, cơ bản cuộc sống thường thức hần là tán thành đi.” La Phi đầu tiên nói ra như vậy một đoạn lời đạo đầu.

Nhạc đồng bắc “Xuy” cười: “Huyền học là một môn rất thâm ảo học vấn, nó nghiên cứu là này chúng ta thượng không biết lĩnh vực, hoặc là nói là một ít chúng ta thượng không biết vật chất cùng sinh mệnh tồn tại hình thái. Nó cũng không hội vi phạm trụ cột khoa học sở tán thành vật chất quy luật. Thần tượng chúng ta ngày hôm qua đều gần gũi xem qua, chính là một tòa thạch điêu. Nếu thạch điêu sẽ khóc khóc, kia không phải huyền học, đó là giang hồ mảnh khoé bịp người!”

Nhạc đồng bắc lời nói này nói được leng keng hữu lực, thái độ kiên quyết, hơi có chút ra ngoài La Phi dự kiến. Chu lập vĩ lại kinh ngạc nhìn nhìn hần: “Ngà? Xem ra người cũng là không phải không hề lý trí.”

“Ta nói rồi bao nhiêu lần , ta là một gã học giả. Ta là ở nghiên cứu lí định quốc cùng trong truyền thuyết ‘Ác ma lực lượng’, này cũng là một môn học vấn! Khả các người tổng lấy ta làm bọn bịp bợm giang hồ.” Nhạc đông bắc chính sắc nói, trong giọng nói thâm hàm bất mãn.

La Phi thoải mái cười:“Như vậy tốt nhất , chúng ta ý nghĩ có thể có một cộng đồng điểm xuất phát. Hiện tại chúng ta đều tán thành thạch điều sẽ không chính mình khóc, khả buổi sáng lại chính mắt thấy thạch điều trong mắt chảy ra máu, vậy chỉ có một loại khả năng tính .”

La Phi trong lời nói lời ngầm đã phi thường rõ ràng, chu lập vĩ giúp hắn nói ra:“Có người ở pho tượng thượng động tay động chân.”

La Phi gật gật đầu:“Không sai. Hơn nữa kết hợp truyền thuyết tình huống đến xem, này tay chân ở lí định quốc phái nhân kiến tạo pho tượng khi cũng đã hoàn thành . Hắn ở pho tượng trung ám lưu cơ quan, cũng đem không chế phương pháp nói cho tâm phúc đại tướng. Đại tướng chỉ cần hiểu biết phân biệt thiên tượng bản lĩnh, sau đó thời cơ không chế cơ quan, nhường ‘Vũ thần’ ở thiên tượng mưa to khi ‘Rơi lệ’, từ đây trại dân nhóm tất nhiên đối ‘Vũ thần’ tôn sùng đầy đủ, lí định quốc cũng liền đạt tới hắn thu phục nhân tâm mục đích .”

“Nếu này trong truyền thuyết tâm phúc đại tướng chính là chính văn tuyền, bạch kiếm ác lại là chính văn tuyền hậu nhân, kia hắn biết pho tượng bí mật cũng liền thuận lý thành chương .” Chu lập vĩ kết hợp La Phi trước đây ý nghĩ bổ sung nói.

Nhạc đông bắc cũng vỗ tay phụ họa:“Tâm phúc đại tướng chính là chính văn tuyền hiện tại không thể nào xác định, nhưng ta lại biết, lí định quốc từ sau, dẫn dắt liên can giáng binh đóng quân ở người hoành trại nhân đúng là chính văn tuyền. Như vậy xem ra, hắn này lựa chọn vẫn là có mục đích ?”

“Mấy trăm năm đi qua , Bạch gia thế lực ở người hoành trại trường thịnh không suy, hiển nhiên cũng không phải ngẫu nhiên sự tình.” La Phi không có trực tiếp trả lời nhạc đông bắc vấn đề, chính là ý vị thâm trường bổ sung như vậy một câu. Bất quá ý tứ của hắn lại minh xác bất quá: Chính văn tuyền ở binh bại sau lấy người hoành trại vì điểm dừng chân, đúng là bởi vì hắn nắm giữ có thể không chế trại dân tín ngưỡng bí mật, bí mật này ở Bạch gia nhiều thế hệ tương truyền. Tại đây cái dựa vào thiên chỗ ăn cơm, Bạch gia cũng liền luôn luôn có được cao nhất quyền lực!

“Cho nên làm lần này tế bái xuất hiện ngoài ý muốn tình huống sau, bạch kiếm ác đầu tiên muốn che giấu chính là tượng đá trung bí mật. Đây là một cái truyền lưu mấy trăm năm thần thoại, cũng là Bạch gia ở người hoành trại quyền lực căn cơ chỗ.” Chu lập vĩ rộng mở trong sáng, thờ dài,“Đương thời tình huống như thế bị động, bạch kiếm ác còn có thể trong khoảng thời gian ngắn xoay càn khôn, cũng là khó được.”

“Có đạo lý! Rất có đạo lý ! Loại này suy đoán cùng sự thật tướng ăn khớp, hoàn toàn giải thích thông! Ta nguyện ý nhận.” Nhạc đông bắc có chút kính nể nhìn La Phi liếc mắt một cái, sau đó lại hỏi:“Hiện tại thú vị vấn đề là, lúc này đây tế bái, vì sao pho tượng trung hội chảy ra máu tươi đến? Tiết minh phi tử lại thể nào giải thích đâu?”

“Đầu tiên chúng ta biết được nói Tiết minh phi đi qua vì sao sẽ đi Long Vương miếu.” La Phi vừa nói, một bên để ra tay trung máy ảnh,“Các người nhìn xem hương án bên trái góc xó cái kia thoát phá đào quán, đối nó còn có ấn tượng sao?”

Quả nhiên, tại đây trưng bày chụp ảnh chụp trung, La Phi miêu tả địa phương có một cái thoát phá đào quán, ở hương án bố che lấp hạ, như ẩn như hiện.

Chu lập vĩ trước hết nghĩ lên:“Đúng rồi, tối hôm qua Tiết minh bay tới thời điểm, trong tay liền dẫn theo như vậy cái đào quán!”

La Phi đồng ý nói:“Người trí nhớ một điểm không sai. Lúc đó ta còn tưởng rằng đây là Tiết minh phi lấy đến công phẩm, cố ý nhìn nhiều hai mắt. Nhưng là hắn cũng không có đem đào quán đặt ở hương án thượng, vì sao đâu? Các người đem lần dẫn phóng đại, nhìn xem đào quán lý trạng qua cái gì.”

Máy ảnh biểu hiện bình bị điều ra tới đào quán cận cảnh đặc tả, như muốn đồ quán khẩu phụ cận, ẩn ẩn nhìn ra vẫn có lưu lại chưa khô thủy tí, chu lập vĩ cùng nhạc đông bắc đồng thời kêu lên:“Thủy!”

La Phi cười cười:“Tế bái đêm trước, Tiết minh phi mang đến nhất quán thủy, này hiển nhiên không phải tế phẩm, na hội là làm gì dùng đâu?”

“Thêm thủy! Cấp cơ quan thêm thủy!” Nhạc đông bắc thốt ra, chu lập vĩ cũng gật đầu đồng ý. Đích xác, mặc kệ thể nào, nếu muốn nhường pho tượng rơi lệ, cơ quan trung phải có nguồn nước mới được.

La Phi muốn làm tiến thêm một bước bổ sung thuyết minh, cho nên hắn ngay sau đó lại đưa ra một cái khác vấn đề:“Các người cảm thấy không chế pho tượng rơi lệ chốt mở sẽ ở chỗ nào?”

“Điểm này ta phía trước đã nghĩ đến.” Chu lập vĩ đáp,“Hắn là chính là ở thần tượng tiền bò đoàn phía dưới. Bạch kiếm ác đập đầu khi, là có thể xúc động chốt mở.”

“Cho nên này cơ quan trung, bình thường là không thể có thủy . Nếu không trại dân nếu như đi lễ bái vũ thần, liền có khả năng lộ hãm. Thủy chỉ có thể ở tế bái đêm trước, từ bạch kiểm ác tâm phúc vụng trộm thêm hảo, hơn nữa nghiêm khắc cấm trại dân nhóm ở tế bái đi tới nhập Long Vương miếu. Này liên tiếp bố trí có thể nói thiên y vô phùng. Tiết minh phi đúng là đến làm chuyện này , cho nên bạch kiểm ác phát hiện đi công tác sai sau, mới có thể đầu tiên đi tìm Tiết minh phi. Hắn bố trí xưa nay là thiên y vô phùng ,” La Phi ngừng lại một chút, lại tiếp tục nói,“Chỉ tiếc đêm qua, rốt cục vẫn là ra ngoài ý muốn.”

“Cái gì ngoài ý muốn?” Đề tài rốt cục đến máu chốt nhất địa phương, nhạc đông bắc trừng lớn mắt, nháy mắt không nháy mắt xem La Phi.

“Lớn nhất khả năng tính, chính là Tiết minh phi bị tập kích.” La Phi vuốt chính mình cằm, biên châm chước biên nói,“Đào quán phá, kẻ tập kích đem nó tàng đến hương án hạ. Sau đó kẻ tập kích ở nguyên bản hẳn là thêm thủy cơ quan trung gia nhập máu, hơn nữa đổi cơ quan tiến hành rồi thí nghiệm, cái này giải thích chúng ta vì sao sẽ ở thần tượng hốc mắt hạ nhìn đèn đã khô cạn vết máu.”

Nhạc đông bắc cùng chu lập vĩ đều yên lặng gật đầu, xem ra là tán thành La Phi này đó phỏng đoán.

“Này là Tiết minh phi huyết sao?” Nhạc đông bắc theo sát sau lại hỏi.

“Này ta liền vô pháp kết luận .” La Phi quay đầu nhìn về phía chu lập vĩ,“Chu lão sư, người xác định Tiết minh phi là vì mất máu quá nhiều mà tử sao?”

“Có một nửa nguyên nhân đi, chẳng phải toàn bộ.”

Chu lập vĩ đáp án nghe qua có chút khó hiểu, La Phi nhú nhú chính mình lông mày, lấy chỉ ra mê hoặc.

“Ta ý tứ là, mất máu là tạo thành hẳn chết một cái trọng yếu nhân tố, nhưng còn có một cái thực trực tiếp nguyên nhân cũng không dung bỏ qua.”

“Là cái gì?”

“Kinh hách!” Chu lập vĩ giải thích nói,“Tiết minh bay tới đến Long Vương cửa miếu khi, tuy rằng thân thể đã cực

độ suy yếu, nhưng còn không trí cho lập tức bị mất mạng, bản năng cầu sinh dục vọng vẫn cứ ở chống đỡ hần. Mà khi hần nhìn đến cả người vết máu ‘Vũ thần’ giống khi, hiển nhiên thu được thật lớn kích thích, loại này kích thích khiến cho hần sinh tồn ý chí ở nháy mắt hồng mắt. Chuẩn xác một điểm hình dung, Tiết minh phi tử vong, mất máu quá nhiều là sinh lý trụ cột, kinh hách còn lại là trên tinh thần đạo hỏa tác.”

“Ta minh bạch ngươi ý tứ.” La Phi dùng ngón tay tiêm khinh khẩu chính mình ót, trầm tư một hồi sau, hần ánh mắt chợt lóe, “Ta có một chút đoán rằng, các ngươi nhìn xem hay không hợp lý. Tiết minh phi đối chính mình mất máu tình huống cũng không hiểu biết, nhưng hần nhận đến nào đó tâm lý ám chỉ: Chính mình máu đã bị ‘Vũ thần’ hút đi. Hần cũng không hoàn toàn tin tưởng này ám chỉ là chân thật, cho nên hần cường chống đi đến Long Vương miếu, muốn xem cái kết quả. Lúc hần phát hiện vũ thần tượng quả nhiên lưu đầy máu tươi, nghĩ vậy chút huyết đều là theo trên người bản thân hút đi, thật lớn sợ hãi lập tức đưa hần đánh bại.”

“Loại này đoán rằng nhưng là cùng Tiết minh phi trước khi chết ngôn hành phi thường ăn khớp. Dựa theo này đoán rằng, Tiết minh phi nhưng lại không biết nói chính mình mất máu, thế nào tài năng làm được điểm này?” Nhạc đông bắc xem La Phi, ngữ khí như là ở hỏi lại.

La Phi vẫn như cũ đem vấn đề vút cho chu lập vĩ: “Ngươi cẩn thận khám nghiệm qua Tiết minh phi thi thể, mất máu nguyên nhân đến cùng là cái gì?”

Chu lập vĩ lộ ra bất đắc dĩ biểu cảm: “Ta không biết. Theo lý thuyết lớn như vậy mất máu lượng, trên thân thể khẳng định sẽ có nghiêm trọng bị thương. Mà ta tìm lần người chết toàn thân, liên một cái tiểu miệng vết thương cũng không có phát hiện. Hần trong thân thể máu thật giống như hư không tiêu thất giống nhau, thật sự làm cho người ta khó có thể lý giải.”

La Phi nhú mày không nói. Tiết minh phi lúc đó thân vô phiền lữ, lên lên xuống xuống tình huống vừa xem hiểu ngay, theo bề ngoài xem, quả thật là hết thầy bình thường, càng bản không giống nhận đến qua gì thương tổn.

Nhạc đông bắc đột nhiên hắc hắc nở nụ cười: “Các ngươi rốt cục gặp được vô pháp giải thích địa phương. Các ngươi thừa nhận, tại đây cái thế giới trung, vẫn có rất nhiều thần bí gì đó không vì chúng ta biết, cái loại này lực lượng, các ngươi không có gặp qua, cũng không đại biểu nó không tồn tại.”

Chu lập vĩ lạnh mặt nhìn nhạc đông bắc liếc mắt một cái: “Lại là ngươi ‘Ác ma’ lý luận sao?”

“Đúng vậy. Nó sống lại! Nó đã trở lại! Nó muốn báo thù! Các ngươi không nhớ rõ Tiết minh phi trong lời nói sao? Đẫm máu trùng sinh, cỡ nào có tượng trưng ý nghĩa một màn! Nó không trực tiếp giết chết Tiết minh phi, muốn mượn Tiết minh phi miệng đem này đó nói ra. Ở nó triển lãm đáng sợ lực lượng phía trước, nó đầu tiên muốn cho mọi

người cảm nhận được nó sợ hãi!” Nhạc đông bắc thao thao bất tuyệt nói xong, trên mặt chớp động khác thường hưng phấn.

“Không.....” La Phi chậm rãi lắc đầu:“Không chỉ là triển lãm sợ hãi đơn giản như vậy. Làm như vậy hẳn là có càng minh xác mục đích.”

“Là cái dạng gì mục đích đâu.....” Chu lập vĩ giọng nói chưa lạc, chợt nghe ngoài cửa cước bộ phân đáp, lập tức phòng nhỏ cửa bị đẩy ra, Ngô đàn, triệu lập văn khi trước, sáu bảy cái tinh tráng nam tử đứng tiến vào.

Chương 13 thần bí nam tử

Ngô đàn đám người đột nhiên đã đến, La Phi ba người đều nhiều hơn thiếu hiện ra chút kinh ngạc. Hơn nữa xem đối phương khí thế, lần này tới chơi tựa hồ cũng không như vậy thân cận.

“Chúng ta bạch trại chủ muốn gặp gấp ba vị, xin theo ta nhóm đi một chuyến đi.” Ngô đàn tiến lên một bước, ôn hoà nói. Hắn tuy rằng dùng xong cái “Thỉnh” Tự, nhưng miệng nhưng không khách khí, không hề thương lượng đường sống.

La Phi thần nhiên cười:“Vừa vặn, chúng ta cũng có sự tình, muốn cùng trại chủ nhờ một chút.” Nói xong, hắn đầu tiên đứng lên.

Chu lập vĩ cũng không có quá lớn dị nghị, đi theo đứng lên. Nhạc đông bắc nhưng là vẻ mặt không tình nguyện, có thể thấy được đến hai cái đồng bạn đều đã như thế, chỉ có thể không thể nề hà than thở một câu:“Đi thôi đi thôi, muốn gặp chúng ta, chính mình không đến, như vậy đạo đãi khách nhưng là hiếm thấy.”

Đến ngoài phòng, vũ thể đã đại, lão vương đưa tới thoa mạo, cấp La Phi ba người mang theo. Đoàn người ở trong mưa mặc trại mà đi, ước chừng một khắc chung sau, trước mắt xuất hiện mấy gian cao ốc, chính gian môn duyên tiếp theo nhân khoanh tay nhi lập, đứng là bạch kiếm ác.

Lúc này Ngô đàn cùng một cái khác hán tử đi đến La Phi bên người, dẫn La Phi hướng tây thủ một gian thiên ốc đi đến. Những người khác lại tự động chia làm hai bát, phân biệt dẫn dắt chu lập vĩ cùng nhạc đông bắc hướng bất đồng phòng ở.

“Có ý tứ gì? Thế nào muốn đem chúng ta tách ra?” Nhạc đông bắc đầu tiên cảm thấy được không đối, lớn tiếng ồn ào lên,“Làm cái gì vậy đâu?”

“Thỉnh không lấy làm phiền lòng.” Bạch kiếm ác thần nhiên nói,“Ta chính là muốn cùng các ngươi một mình gặp mặt, phân biệt hỏi một ít vấn đề.”

La Phi nguyên bản cũng có chút nghi ngờ, nghe bạch kiếm ác nói như vậy, mới hiểu được đi lại: Hắn đây là đối chúng ta tâm tồn khúc mắc, muốn cách ly thăm tra một phen. Nghĩ đến chính mình làm nhiều năm như vậy cảnh sát, hôm nay lại muốn đối mặt người khác “Thăm vấn”, hắn không khỏi có chút ách nhiên thất tiểu cảm giác.

“Ấn bọn họ nói làm đi, không cần tưởng nhiều lắm. Một hồi bạch trại chủ hỏi cái gì, chúng ta tình hình thực tế trả lời là được.” La Phi đối hai cái đồng bạn dặn hai câu sau, đi theo Ngô đàn thần nhiên tiến nhập tây trong phòng.

Nhạc đông bắc bị triệu lập văn cùng một cái khác hán tử đưa đông thủ thiên ốc, chu lập vĩ tắc trực tiếp đi bạch kiểm ác chỗ chính ốc. Một đám người phân tam bát tan hết, ngoài phòng trở nên trống trơn đặng đặng, chỉ có vũ thể càng ngày càng là giàn giụa.

Tây phòng trong, La Phi tĩnh tọa chờ đợi. Ngô đàn hai người cũng không cùng hán nói chuyện, chỉ làm lữ canh giữ ở cửa. La Phi mừng rỡ có cái thanh tĩnh, vừa vận tập trung tinh thần suy tư này chưa nghĩ thông suốt vấn đề.

Qua ước 20 phút, chỉ thấy bạch kiểm ác theo chính ốc xuất ra, đi vào nhạc đông bắc chỗ đông ốc. Xem ra hán đã kết thúc cùng chu lập vĩ nói chuyện với nhau, mà La Phi, lại bị hán xếp hạng cuối cùng một cái.

La Phi chú ý tới bạch kiểm ác vào người nào ốc, nguyên bản canh giữ ở trong phòng trại dân sẽ gặp rời khỏi đến. Thực hiển nhiên, bạch kiểm ác đối nói chuyện với nhau tư mật tính phi thường coi trọng, này ít nhất có thể thuyết minh, hán quả thật cất dấu chỗ ta không thể nhường trại dân nhóm biết được bí mật.

Lại qua ước 20 phút, bạch kiểm ác cùng ra đông ốc, đi tới La Phi chỗ tây phòng trong.

Không đợi trại chủ phân phó, Ngô đàn hai người thực tự giác liền rời khỏi phòng ở, cũng đem cửa phòng từ bên ngoài quan hảo.

Bạch kiểm ác trên mặt nhìn không ra gì biểu cảm, hán ở La Phi đối diện ngồi xuống, sau đó nhanh nhìn chăm chăm đối phương ánh mắt, không nói một lời.

La Phi biết đây là một loại thử, rất nhiều thời điểm, ánh mắt trao đổi so với ngôn ngữ có thể truyền lại ra càng nhiều tin tức. Hán không có dời đi tầm mắt, nhưng là không có triển lộ quá nhiều mũi nhọn. Hán chính là dùng nhu hòa thành khẩn ánh mắt cùng bạch kiểm ác đối diện, biểu hiện ra bản thân cũng không có chứa gì địch ý.

Rốt cục, bạch kiểm ác mở miệng: “Người đã nói, người là một cái cảnh sát?”

La Phi gật gật đầu:“Ta họ La, ta gọi La Phi, ta đến từ long châu.”

“Ta đòi đòi thể thể sinh hoạt tại này sơn trại lý. Ta đối ngoại mặt thể giới không có gì hứng thú.” Bạch kiếm ác tăng thần nói,“Ta hiện tại chỉ muốn biết, ngươi đến người hoành trại tới làm gì?”

La Phi ở trong lòng tổ chức một chút ngôn ngữ, hi vọng có thể sử dụng đơn giản lời nói đem sự tình nói rõ. Sau đó hắn bắt đầu giải thích:“Ta ở điều tra một cái án tử, này án tử phi thường kỳ quái, ta hiện tại cũng không có nhiều lắm rõ ràng. Án tử lý có một thực mẫu chốt nhân vật, hắn ước chừng một năm trước từng đi qua ‘Khủng bố cốc’, đúng là lần này lễ trình dẫn phát rồi liên tiếp khó có thể giải thích sự tình. Bởi vậy chúng ta chuẩn bị đi ‘Khủng bố cốc’ truy tìm tương quan manh mối. Người hoành trại là của chúng ta tất kinh nơi, kỳ thật một năm trước người kia cũng từng ở người hoành trại lưu lại, đây là hắn ảnh chụp, không biết bạch trại chủ có hay không gặp qua người này?”

Bạch kiếm ác trầm mặc một hồi, theo vẻ mặt của hắn xem ra, hắn hắn là tiếp nhận rồi La Phi giải thích. Bất quá hắn cũng không có đi tiếp La Phi đưa qua ảnh chụp, đại khái phiêu liếc mắt một cái sau, hắn liền lắc lắc đầu nói:“Ta đối này đồ qua đường khách cho tới bây giờ không quan tâm, ngươi hắn là đến hỏi hỏi lão vương, nếu hắn đúng là thôn trại trung trụ qua, kia tám chín phần mười là ở lão Vương gia trung.”

La Phi thu hồi ảnh chụp:“Ngươi nói không sai, lão vương đã hướng ta chứng thực, người này đúng là theo nhà hắn xuất phát đi trước ‘Khủng bố cốc’.”

Bạch kiếm ác thần sắc so với vừa mới tiến môn khi đã bình thản rất nhiều:“Ta vừa rồi đã hỏi qua người hai cái bằng hữu, của các ngươi cách nói là nhất trí, xem ra ta không có lý do gì lại hoài nghi cái gì. Vừa rồi mời các ngươi đi lại, bao gồm buổi sáng ở Long Vương trước miếu, nếu có vô lễ địa phương, còn hi vọng la cảnh quan không cần để ở trong lòng.”

La Phi trong lòng thầm nghĩ: Hiện tại phải là ta thời điểm tiến công. Vì thế hắn rộng lượng cười cười, nói:“Có thể lý giải. Buổi sáng phát sinh như vậy không tầm thường sự tình, đổi lại là ta, cũng sẽ phi thường khẩn trương. Chính là bạch trại chủ ý nghĩ có chút vấn đề, chúng ta vừa mới đi đến sơn trại, cùng bạch trại chủ không có gì ích lợi xung đột, căn bản không tất yếu đi làm mấy chuyện này.”

La Phi ngữ khí nghe qua thực tùy ý, nhưng trong ánh mắt lại đột nhiên tinh quang chớp động, trở nên sắc bén vô cùng. Bạch kiếm ác bị này ánh mắt đâm trúng, đồng tử mạnh co rút lại một chút, cảnh giác hỏi:“Làm nào sự tình? Ta không rõ ngươi ý tứ.”

“Bạch trại chủ, nơi này chỉ có chúng ta hai người. Nói chuyện không ngại thẳng thắn thành khẩn chút, không cần thiết có điều giấu diếm.” La Phi bỗng nhiên nghiêm túc đứng lên,“Vũ thần tượng trưng có cái gì bí mật, đó là các người

trong trại bên trong sự tình. Ta cũng không quan tâm, càng không cần phải đi trạc phá cái gì. Chúng ta trong lòng đều tự đều có nan giải bí ẩn, cho nhau trao đổi một chút sở hiểu biết sự tình, hẳn là đối song phương đều có ưu việt.”

Bạch kiếm ác kinh ngạc xem La Phi, sau một lát, hắn mới “Hắc” cười, sau đó nói:“La cảnh quan chẳng những là cái minh bạch nhân, vẫn là cái sáng khoái nhân. Được rồi, vậy ngươi trước tiên là nói, ngươi hiểu biết cái gì? Ngươi lại muốn biết chút cái gì?”

La Phi lười lại đi vòng vèo, lời nói thẳng nhập yếu hại:“Tiết minh phi tử, căn bản không phải bởi vì tối hôm qua mạo phạm ‘Vũ thần’. Là có người hại chết hắn, hơn nữa theo ta thấy, người này đầu mâu là đối hướng ngươi. Hắn không chỉ có biết vũ thần tượng bí mật, nhưng lại khổ tâm chuẩn bị kỹ, ở như thế trọng yếu tế bái điển lễ thượng, cho ngươi trầm trọng nhất kích.”

Bạch kiếm ác cắn khởi nha, trên trán ần ần nổi lên gân xanh. Nhớ lại buổi sáng kia một màn, hắn hiện tại vẫn lòng còn sợ hãi. Nếu không phải chính mình tùy cơ ứng biến, nhường không hay ho Tiết minh phi lưng hắc oa, đương thời trường hợp thật đúng không biết nên như thế nào thu thập. Bất quá hắn rất nhanh ngăn chặn cảm xúc, bắt đầu chuyên chú đánh giá khởi ngồi ở đối diện người kia.

Ở Long Vương trước miếu quảng trường thượng đẳng liếc mắt một cái nhìn thấy La Phi khi, bạch kiếm ác liền cảm giác được người này không giống tầm thường. Nhưng không nghĩ tới hắn thấy rõ lực thể nhưng như thế sâu sắc, ngắn ngủn nửa ngày thời gian, liền đã nhìn thấu nhiều việc như vậy. Nếu như vậy một người trở thành chính mình đối thủ, kia quả thật là phi thường đáng sợ !

Bất quá hiện tại, hắn có lẽ đồ có thể giúp một ít việc đâu. Bạch kiếm ác nghĩ như vậy , cũng không lại che giấu cái gì, trực tiếp mở miệng hỏi nói:“Kia y la cảnh quan xem, người này sẽ là ai đâu?”

“Hắn là trong trại lý nhân, ngươi có thể ngăn lại, nếu vũ thần tượng bí mật bị vạch trần, được lợi lớn nhất nhân sẽ là ai?”

Ra ngoài La Phi dự kiến, bạch kiếm ác quả quyết phủ định hắn đoán:“Không, sẽ không là trong trại lý nhân! Ta trại dân không ai dám khiêu chiến ta quyền uy, hơn nữa, trừ bỏ Tiết minh phi ở ngoài, thôn trại trung sở hữu nhân buổi sáng đều ở tế bái hiện trường, bọn họ làm sao có thể đi điều khiển Tiết minh phi hành động đâu?”

“Tất cả mọi người ở?” La Phi không khỏi nhú mày, điểm này hắn quả thật không nghĩ tới. Như thế xem ra, tập kích Tiết minh phi thật đúng không phải hắn là là người hoành trại thôn dân.

Khó trách bạch kiếm ác hội đối đã phương ba người sinh ra hoài nghi, nhưng này sự kiện lại tuyệt đối không phải chúng ta can nha? La Phi trong lòng trung suy nghĩ một lát, bỗng nhiên nghĩ đến một cái khác vấn đề:“Này trong trại lý còn có không có khác ngoại nhân?”

“Ta vừa phái nhân kiểm số qua. Hiện tại trừ bọn người ra ba cái, còn có một cái tiểu tử. Bất quá hẳn là hôm nay giữa trưa vừa mới tới , này có bồi hẳn tiến đến thị trấn dẫn đường làm chứng, tuyệt đối sẽ không sai. Cho nên cũng không có tất yếu hoài nghi hẳn.”

La Phi cười khở một chút:“Kia còn có thể là ai đâu?”

Bạch kiếm ác lúc này có vẻ hơn mê mang, bỗng nhiên, hẳn thì thảo tự nói một câu:“Chẳng lẽ thực sẽ có cái gì ‘Ác ma’?”

“Ác ma?” La Phi kinh ngạc xem bạch kiếm ác,“Người cũng tin tưởng ‘Ác ma’ cách nói?”

Bạch kiếm ác phục hồi tinh thần lại, hẳn xấu hổ nở nụ cười một chút, dùng ngón tay chỉ đông ốc phương hướng:“Về ‘Ác ma’ sở hữu cách nói, ta đều là vừa mới nghe người cái kia bằng hữu nói .”

La Phi bất đắc dĩ lắc đầu, kỳ thật thực dễ dàng nghĩ đến, lấy nhạc đông bắc tì khí, vừa rồi khẳng định cấp tốc không kịp đãi đem chính mình cái gọi là học thuật cấp bạch kiếm ác giáo huấn một lần.

“Vậy người đối hẳn kia bộ lý luận thấy thế nào?” La Phi hỏi.

Bạch kiếm ác do dự một lát, sau đó nói:“Ta thật đúng là lần đầu tiên biết lý định quốc cư nhiên chính là ha ma tộc nhân theo như lời ‘Ác ma’. Chúng ta người hoành trại nhiều thế hệ phụng lý định quốc vì ‘Tôn thần’, tự nhiên cùng ‘Ác ma’ cách nói hoàn toàn đối lập.”

La Phi “Ân” một tiếng, bỗng nhiên lại nghĩ đến một cái nghi vấn:“Tiết mình phi lúc sắp chết nói qua ‘Ác ma sống lại’ linh tính trong lời nói, người không có cảm thấy kỳ quái sao?”

“Lúc đó là rất kỳ quái.” Bạch kiếm ác chậm chước nói,“Bất quá gần một năm đến có chút ha ma tộc nhân chạy ra cây cối, trải qua thôn trại khi, nói lên qua ‘Khủng bố cốc’ trung ‘Ác ma sống lại’ sự tình. Trại dân nhóm cũng từng đem

này trở thành nhân khi trọng tâm đề tài. Tuy rằng tình hình cụ thể không có người biết, nhưng không bài trừ có người lợi dụng này đó truyền thuyết, cố ý bày ra mê trận.”

La Phi đang ở cân nhắc như vậy phân tích hay không có lỗ hổng, lại nghe bạch kiếm ác ngữ điệu vừa chuyển:“Tốt lắm, la cảnh quan, ngươi luôn luôn tại ý đồ giúp ta giải quyết nan đề, hiện tại nói một chút đi, ngươi từ giữa còn tưởng biết chút cái gì?”

La Phi cười cười:“Ta đồ thực không có gì đặc biệt mục đích . Có thể là cảnh sát thiên tính đi, nơi này mặc dù không chúc ta quân hạt, nhưng ra loại này ly kỳ án mạng, ta còn là rất muốn tra cái minh bạch. Mặt khác, thẳng thắn nói, ta cũng rất muốn cùng bạch trại chủ có tốt quan hệ, trước mắt một sự tình khó tránh khỏi hội mời người hỗ trợ.”

“Nga, nào sự?”

La Phi nói thẳng:“Chúng ta rất nhanh xảy ra phát đi khủng bố cóc, đến lúc đó chúng ta cần một cái hiểu được ha ma ngôn ngữ dẫn đường, còn thỉnh bạch trại chủ hỗ trợ xem xét. Nhất định phải là tối đặc lực nhân tuyển, giá cái gì đều hảo nói.”

“Này không thành vấn đề.” Bạch kiếm ác một ngum đáp ứng rồi xuống dưới, lập tức hấn đứng dậy cách vị, mở ra cửa phòng đi ra ngoài, ở ngoài cửa chờ đợi Ngô đàn đám người lập tức cung kính mặt đất hướng hấn đứng đi lại.

“Tốt lắm, đưa này vài vị khách nhân trở về đi!” Bạch kiếm ác lớn tiếng phân phó , Ngô đàn đám người không dám chậm trễ, vội vàng bị hảo đồ che mưa, đem La Phi ba người phân biệt theo trong phòng thỉnh xuất ra.

Mọi người đang muốn rời đi khi, bạch kiếm ác bỗng nhiên lại nâng nâng tay:“Chờ một chút.”

La Phi ba người quay đầu lại, không biết lại có chuyện gì.

“La cảnh quan, ngươi không phải muốn thỉnh dẫn đường sao?” Bạch kiếm ác nói,“Ta đã tưởng tốt lắm nhân tuyển.”

La Phi cười hỏi:“Phải không? Ai? Người kia ở nơi nào?”

Bạch kiếm ác nghiêm mặt nói:“Ngay tại ngươi trước mặt. Ta, bạch kiếm ác!”

La Phi ba người hai mặt nhìn nhau, không riêng gì bọn họ, trại dân nhóm cũng đều lộ ra kinh ngạc thần sắc.

Bạch kiếm ác lại một điểm đều không có đùa ý tứ:“Luận trí tuệ, luận dũng khí, người hoành trại ai so với được ta? Cho nên muốn đi khủng bố cốc, ta chính là tốt nhất dẫn đường. Hơn nữa ta còn có thể mang theo hai cái trợ thủ, Ngô đàn, triệu lập văn, các ngươi đến lúc đó cùng ta cùng đi.”

Chu lập vĩ ý vị thâm trường xem bạch kiếm ác, bán đùa bán nghiêm cần nói:“Nói vậy, chúng ta nhưng là thuê quan hệ. Bạch trại chủ, nói được khó nghe điểm, ngươi đã có thể thành chúng ta tôi tớ.”

“Yên tâm đi.” Bạch kiếm ác nghiêm cần trả lời,“Ta biết thế nào trở thành một cái xứng chức dẫn đường. Chúng ta đều tự chuẩn bị một chút, ba ngày sau xuất phát!”

“Hảo! Chúng ta đây liền một lời đã định, ba ngày sau đi trước khủng bố cốc.” Chu lập vĩ vẻ mặt cũng nghiêm túc đứng lên, hiện ra chút giáo sư phái đoàn,“Định ra kế hoạch sau, đã có thể không thể đổi ý!”

Bạch kiếm ác không nói thêm gì, chính là im lặng gật gật đầu, sau đó liền lui về phòng trong.

“Ba vị xin yên tâm đi. Chúng ta trại chủ đáp ứng qua người khác sự tình, chưa từng có thất tín qua. Các ngươi chỉ cần ở chỗ ở kiên nhẫn chờ đợi là được!” Ngô đàn vừa nói, vừa đi đến cùng tiền, bày ra dẫn đường tư thái.

Người hoành trại cũng không tính đại, La Phi ba người qua lại đi qua mấy thang, đối trại nội đường nhỏ đã đại khái quen thuộc. Bọn họ khéo léo từ chối Ngô đàn đám người đưa tiễn, tự hành hướng về lão Vương gia đi đến.

“Ha ha, này họ Bạch khẳng định là tin ta lý luận.” Đi ra không có rất xa, nhạc đông bắc liền đắc ý dào dạt khoe khoang đứng lên,“Các ngươi tưởng, hắn một cái đường đường trại chủ, làm sao có thể nguyện ý làm chúng ta dẫn đường đâu? Hắn chân chính mục đích, cũng là vì vạch trần ‘Khủng bố cốc’ trung ‘Ác ma’ bí mật!”

Chu lập vĩ từ chối cho ý kiến nhìn nhạc đông bắc liếc mắt một cái, sau đó ngược lại đi cố vấn La Phi ý kiến:“La cảnh quan, ngươi thấy thế nào?”

“Hắn này hành động đồ quả thật có chút kỳ quái.” La Phi trầm ngâm một lát sau, lắc lắc đầu, “Trước mặt kẻ này có hay không khác mục đích đi, người này quả thật trí dũng song toàn, có hắn theo chúng ta cùng nhau đi trước không có gì, luôn hữu ích vô hại sự tình.”

Chu lập vĩ gật gật đầu, nhạc đông bắc thì tại một bên “Hắc hắc” Cười gượng hai tiếng. Ba người thật lâu sau đều không có nói nữa, tựa hồ đều tự ở dọc theo chính mình tư duy nghiền ngẫm cái gì.

Vũ là càng rơi xuống càng lớn, ven đường trải qua thôn trại trung hộ gia đình khi, mọi người trên mặt đều là vui mừng lộ rõ trên nét mặt, tốp năm tốp ba tụ ở cùng nhau, ca tụng vũ thần từ bi, khen trại chủ anh minh. Ở trên người bọn họ, không cảm giác một tia ‘Ác ma’ đột kích không khí. Đúng vậy, bọn họ rất tin Tiết minh phi tử là vũ thần đối mạo phạm giả trừng phạt, ai cũng sẽ không đem nhiều thế hệ tôn thờ “Tôn thần” Cùng “Ác ma” Hai chữ liên tưởng ở cùng nhau.

Sáng sớm còn khô cạn thấy đáy lòng sông hiện tại đã có chảy nhỏ giọt tể lưu. Đây dựng dựng sinh mệnh thủy chính để chịu người hoành trại cơ khát đại địa . Vũ hoa ở trên bầu trời phi vũ, bất chợt có thủy điểm đột phá thoa lập ngăn cản, dừng ở La Phi lơ lửng khuôn mặt thượng, mang đến nhẹ nhàng lương ý. Tuy rằng khi trị giữa hè, nhưng này lương ý vẫn là nhường La Phi cảm thấy thực không thoải mái, trong lòng hắn tựa hồ là lạ , có một loại khó có thể danh thuật bất lương dự cảm.

Đương nhiên, hắn bây giờ còn không biết, ba trăm nhiều năm trước cái kia mùa hè, đồng dạng một hồi mưa to, từng dẫn phát qua thế nào một hồi tràn ngập bi hoan huyết lệ chuyện xưa.

Chuyện xưa này hay không đến nay vẫn không có kết thúc?

Hoặc là, này chính là một hồi sớm nhất định thiện ác luân hồi?

Ba người một đường mạo vũ mà đi, bởi vì vũ đại, ven đường cực nhỏ nhìn thấy ra ngoài hoạt động trại dân. Mắt thấy cách lão Vương gia đã bất quá nửa dặm xa, chợt thấy vùng núi đường nhỏ thượng, đang có một người nghênh diện đi tới.

Người này mai đầu, đi lại cực nhanh, một lát sau liền đã đi tới ba người trước mặt. Chỉ thấy hắn mặc nhất kiện màu đen bên ngoài phòng vũ phục, liên y mũ phiến gắn vào trên đầu, mạo duyên cúi đầu buông xuống. Tựa hồ là sợ hãi mưa rơi xuống nước trên mặt, hắn tay phải nhanh nắm chặt vũ mạo hạ đoạn, như vậy hắn một trương mặt trừ bỏ ánh mắt ở ngoài, cơ hồ không có gì lộ ra bên ngoài bộ vị .

La Phi ba người ánh mắt khởi loát loát tụ tại đây nhân trên người. Nhìn hấn trang điểm, hiển nhiên không phải địa phương trại dân. La Phi nhớ tới bạch kiếm ác nói qua trong trại lý giữa trưa tân đến một người khách nhân, lường trước đó là hấn . Cùng tồn tại tha hương vì khách, La Phi kim lòng không đậu dừng lại cước bộ, muốn cùng đối phương đánh cái tiếp đón.

Khả người nọ lại cước bộ vội vàng, không đợi La Phi mở miệng, hấn đã một bên thân, theo ba người gian phùng trung chui đi qua. Nhân đường hẹp hòi, nửa thân mình còn cùng tránh né không kịp nhạc đông bắc đánh vào cùng nhau.

“Gấp cáo gì a? Lớn như vậy vũ, cộ nhân một thân thủy!” Nhạc đông bắc bắt mẫn oán giận đứng lên.

Người nọ lược nhất chân chờ, thấp giọng nói câu:“Thực xin lỗi.” Lập tức lại mại khai cước bộ, hướng về đường nhỏ ở xa mà đi, dường như muốn tận lực trốn tránh bọn họ bình thường.

“Người nào a? Thế nào có chút thần bí lắm nhỉ?” Chu lập vĩ xem kia nam tử càng lúc càng xa bóng lưng, hơi mê hoặc nói.

“Bạch kiếm ác nói vừa tới một người khách nhân, giữa trưa đến , có khả năng là người này.” La Phi nghĩ khi chẳng phải thực khẳng định,“Chẳng lẽ hấn cũng ở tại lão Vương gia lý?”

“Được được, mặc kệ nó. Chạy nhanh đi thôi, cơn mưa này thật lớn .” Nhạc đông bắc không kiên nhẫn thúc giục .

Mắt thấy kia nam tử bóng lưng đã biến mất ở một mảnh màn mưa trung, ba người xoay người, tiếp tục hướng về cách đó không xa lão Vương gia mà đi.

Vừa trở lại trong phòng, lão vương liền theo tiến vào, nói:“Có cái khách nhân tìm đến qua các ngươi, vừa mới đi rồi không lâu.”

“Tìm chúng ta?” La Phi lập tức nghĩ tới ở trên đường gặp thần bí nam tử,“Có phải hay không một cái mặc màu đen quần áo, mũ đem mặt che khuất nhân?”

“Đối.”

“Hắn nói có chuyện gì sao?”

Lão vương lắc đầu:“Chưa nói.”

“Kia hắn ngây người bao lâu?”

“Ước chừng một khắc chung đi.” La Phi hỏi cái gì, lão vương liền trả lời cái gì, tựa hồ liền một câu vô nghĩa cũng không ngần ngại nhiều lời.

La Phi ánh mắt ở phòng trong lên lên xuống xuống quét một vòng, cuối cùng đứng ở trên mặt, nơi đó có một chuỗi ướt sũng dầu chân, nhìn ra được có người mới vừa ở trong phòng qua lại đi lại qua.

“Người kia tiến chúng ta ốc ?” La Phi cảnh giác hỏi. Bởi vì vẫn chưa mang theo quý trọng vật phẩm, lại có lão vương chiếu khán , cho nên ba người rời đi thời điểm không có khóa cửa.

Lão vương bị La Phi thần thái khiến cho có chút sợ hãi, hắn sững sờ một chút, sau đó giải thích nói:“Ta..... Ta nghĩ đến người nhóm nhận thức .”

“Đi đi , không biết cũng không quan hệ, dù sao chúng ta nơi này cũng không có gì này nọ hảo trộm.” Nhạc đông bắc tùy tiện ở giường ngủ ngồi hạ, hai chân nhất sai, đem giày đặng xuống dưới,“A, các người nhìn xem, lại là bùn lại là thủy , dậm ngoài đều ướt đầm!”

Lão vương tiến lên đem nhạc đông bắc cời hài nhặt lên:“Các người đều đem hài cho ta, ta cho các người phóng tới tảo phòng trên kháng hồng nhất hồng đi.”

La Phi cười nói thanh “Cám ơn”, cùng chu lập vĩ một đạo ngồi xuống đem hài thoát, nghĩ rằng:“Này lão vương không quá yêu nói chuyện, làm việc nhưng là chủ động chịu khó.”

Lão vương đem tam song ẩm hài lấy đi, lại mang tới dép lê cấp ba người đổi chân, sau đó mới lui đi ra ngoài, bắt đầu bận rộn mọi người cơm chiều.

“Các người nói vừa rồi người kia đến cùng tới làm gì ? Nếu tới tìm chúng ta có việc, vừa rồi ở trên đường gặp thời điểm, thế nào lại cái gì cũng không nói?” Chu lập vĩ còn tại nhớ thương cái kia thần bí nam tử, nghĩ tới nghĩ lui, rốt cục lại nhin không được hỏi đứng lên.

“La cảnh quan không phải nói sao? Chính là cái mới tới du khách.” Nhạc đông bắc đem chính mình bãi ngã vào trên giường, lười biếng nói,“Hắn tới tìm chúng ta, khá vậy không nhất định nhận thức chúng ta a. Có lẽ là muốn cùng chúng ta đi chung đồng hành? Hắc hắc, hắn cũng không biết nói, chúng ta là muốn hướng ‘Khủng bố cốc’ đi .”

“Việc này là có chút kỳ quái. Chúng ta trang phục khí chất cùng dân bản xứ có rõ ràng khác nhau, theo lý thuyết hắn ít nhất nên dừng lại hỏi một chút, như thế qua lại vội vàng.....” La Phi trầm ngâm một lát sau, lắc lắc đầu,“Quên đi, trước không nghĩ nhiều như vậy , chờ ngày mai nghe được hắn chỗ ở, trực tiếp đi qua bái phỏng một chút.”

Chương 14 đêm ước

Bởi vì hôm nay thức dậy rất sớm, ba người lúc này đều cảm thấy có chút mệt mỏi. Đổi đi quần áo ướt sau, đều nằm ở trên炕 chuẩn bị chợp mắt một chút một lát. Ai biết này nhất nằm đồ, nhưng lại nặng nề đã ngủ. Chờ La Phi cái thứ nhất tỉnh lại khi, sắc trời đã toàn hắc, hắn nhìn xem đồng hồ, nhanh đến tám giờ đêm .

Ngoài phòng vẫn là tiếng mưa rơi tí tách. Trải qua này vừa cảm giác, ủ rũ đại tiện, trong bụng cơ trùng không thể ức chế dừng đi lên. La Phi đi đến cửa phòng, thảng hồ một tiếng lão vương, lão vương liền kịp thời chạy đi lại, lần này không đợi La Phi mở miệng, hắn đã chủ động nói:“Tỉnh? Cơm chiều đã sớm làm tốt , gặp các người ngủ, liền không gọi các người.”

Lúc này chu lập vĩ cùng nhạc đông bắc cũng tỉnh lại, ba người cùng kêu lên trăm trò khen ngợi, xuống giường đi theo lão vương hướng chủ ốc đi đến.

Cơm chiều là nóng hầm hập khoai lang cháo, lão vương lại sao vài cái trứng gà, ngoài ra còn có hai ba dạng vùng núi rau dại, mặc dù không phong phú, cũng là nhẹ nhàng khoan khoái ngon miệng. La Phi ba người lang thôn hồ yết rất nhiều, tránh không được khen vài câu. Chủ nhân đã trước tiên ăn xong, lúc này bồi ở một bên vẻ mặt cười ngây ngô, khách nhân ăn hương vị ngọt ngào, chính hắn cũng chia ngoại cao hứng.

Bỗng nhiên, chu lập vĩ trong tay bát đĩa đứng ở giữa không trung, sau đó hắn nhú mày, cũng không nói chuyện, chính là hai mắt ở trong phòng cảnh giác mọi nơi tuần tra .

“Như thế nào?” La Phi thấy hắn cử chỉ quái dị, thực tự nhiên hỏi một câu.

Chu lập vĩ thu hồi ánh mắt, nhưng biểu cảm vẫn có vẻ có chút nghi ngờ.

“Ta cuối cùng cảm thấy có chút không thích hợp.” Hắn ần ần nói,“Tựa hồ có một loại bị rình cảm giác.”

Chu lập vĩ nói như vậy, La Phi cùng nhạc đông bắc cũng vô tâm ăn cái gì. Giương mắt chung quanh, u ám chúc quang mờ nhạt lay động, ốc giác lúc sáng lúc tối, đích xác lộ ra một cỗ quỷ dị không khí.

Ngay tại đại gia cũng không nói chuyện, yên lặng không tiếng động thời điểm, bỗng nhiên cửa sổ “Khách” nhất

vang, nhưng vẫn mình hướng bên trong mở ra . Mọi người đồng thời cả kinh, nhạc đông bắc lại quái kêu đứng lên:“Ài?”

Ngoài cửa sổ là một mảnh hắc ám thế giới, trừ bỏ mưa gió thanh ở ngoài, tựa hồ không có khác động tĩnh .

Lão vương đi đến phía trước cửa sổ, thăm dò ra bên ngoài nhìn một lát, tựa hồ là tự nhủ nhắc tới hai câu:“Không có gì..... Là phong quát” Sau đó hần quan thượng cửa sổ, đối La Phi ba người nói:“Các người ăn trước đi, ta trở lên bên ngoài đi xem một chút.”

Xem ra chính là một hồi sợ bóng sợ gió, La Phi ba người một lần nữa cầm lấy bát đũa, bất quá đêm nay bữa cơm không khí, lại bởi vậy rất lớn đánh chiết khấu.

Lão vương đã đi đến cửa phòng biên, đột nhiên lại dừng lại cước bộ, do dự một hồi, hần rốt cục nhịn không được hỏi:“Các người thật sự muốn đi ‘Khủng bố cốc’?”

Ồ chung đã vượt qua một ngày, này vẫn là lão vương lần đầu tiên chủ động hướng bọn họ nêu câu hỏi. La Phi mỉm cười gật đầu:“Là.”

Lão vương nặng nề mà thở dài, vui đầu hướng ngoài phòng đi đến.

“Cái kia địa phương, thật là không yên ổn a!” Sau một lát, hần câu này cảm thán mới từ hắc ám màn mưa trung truyền đến.

La Phi ba người hai mặt nhìn nhau, tưởng tượng thấy sắp tới lũ trùn, trong đó hung sát nhấp nhô, hiện tại lại có ai có thể đoán trước được đến đâu?

Ở rừng mưa bên cạnh, sơn trại trung tối không thiếu thiếu tài nguyên chỉ sợ cũng là bó củi . Bởi vậy trại dân nhóm tảo trong phòng hỏa chủng bình thường đều là không tắt . Cho dù ở ban đêm, trong khoang lò cũng sẽ tắt thượng mấy căn bán nhiên than củi, để tránh đi sáng sớm nhóm lửa phiền toái.

Lão vương trước khi ngủ đem La Phi ba người ẩm hài mã ở lòng lò khâu, nương lò ôn quay. Hừng đông sau hần khứ thủ hài khi, lại phát hiện ra điểm nhỏ nhỏ ngoài ý muốn: Có một cái hài hài để cư nhiên bị than củi chước mặc.

Lão vương đối chính mình này sai lầm cực kì áy náy, hấn về mặt chán nản đem hải phùng đến tây ốc, thuyết minh tình huống sau lưng ta lưng túng đứng ở một bên, một bộ chờ đợi xử lý đáng thương bộ đáng.

Kinh phân biệt, bị nường phá hư kia chiếc giày là chu lập vĩ . Hấn tự nhiên sẽ không vì điểm này việc nhỏ cùng lão vương so đo, ngược lại rộng lượng trấn an đối phương nói:“Không quan hệ, này hải đã mặc rất nhiều năm, nguyên bản nên ném.”

“Còn có thể mặc đâu, hảo hảo hải, bị ta đập hư . Ta còn cố ý đem than củi tận lực hướng bên trong bát , ai biết vẫn là có một khối kéo ở tại lòng lò khẩu.” Lão vương thâm vì tiếc hận nói, thoạt nhìn vẫn là không thể tha thứ chính mình.

“Ai nha lão vương, thật sự không có việc gì.” Chu lập vĩ vừa nói, một bên kéo qua chính mình hành lễ bao, theo bên trong lục ra một đôi mới tinh lên núi hải đến,“Ngươi xem, ta còn mang theo một đôi tân hải, chuẩn bị tiến cây cối phía trước thay, hiện tại bất quá trước tiên nhường nó phát huy tác dụng .”

Gặp chu lập vĩ nói như vậy , lão vương mới thoáng khoan quyết tâm đến:“Các ngươi trước gột rửa, ta phải đi ngay dự bị điểm tâm.”

Ăn xong điểm tâm, La Phi trưng cầu chu lập vĩ cùng nhạc đông bắc hai người ý kiến:“Ta muốn đi hội hội ngày hôm qua tới tìm chúng ta người kia, các ngươi có hứng thú sao?”

Chu lập vĩ cười cười:“Tổ không nhận thức , bỗng chốc đi ba người có phải hay không làm sợ đối phương? Kỳ thật ta nhưng là kế hoạch hướng bạch kiểm ác chạy đi đâu một chuyến, đốc xúc hấn mau chóng bắt đầu trừ bị.”

La Phi gật gật đầu:“Phân công nhau hành động cũng tốt, nhưng là không tất yếu đều thuyền ở một khối. Nhạc tiên sinh đâu, ngươi có tính toán gì không?”

“Ta thế nào cũng không đi.” Nhạc đông bắc lười biếng nói,“Qua hai ngày phải tiến cánh rừng , ta được nắm chặt thời gian hảo hảo nghỉ ngơi nghỉ ngơi, nghỉ ngơi dưỡng sức.”

La Phi cùng chu lập vĩ cũng không miễn cưỡng, bọn họ nguyên bản cùng nhạc đông bắc cũng không có nhiều lắm tiếng nói chung, thậm chí có chút mừng rỡ thiếu một cái luân lai nhai trong lời nói cái sọt.

Hơi sự nghỉ ngơi sau, La Phi đi trước xuất phát. Lúc này vũ vẫn chưa ngừng, bắt quá vũ thể so với hôm qua muốn nhỏ rất nhiều. La Phi thoáng hỏi thăm một chút, rất nhanh biết được mới tới khách nhân ở tại trong trại thiên bắc tôn đầu gia.

Một đường tìm được mục , ở giữa cũng không có phí quá lớn trắc trở. Nhưng không khéo là, cái kia khách nhân lại ở La Phi đã đến tiền mười phút tả hữu độc tự đi ra ngoài.

Phòng chủ Lão Tôn cũng không biết người nọ đi nơi nào, khi nào có thể trở về. Về phần người nọ lai lịch, đến người hoành trại mục đích , Lão Tôn lại đáp không được. La Phi ngồi xuống đợi cái đêm giờ sau, rốt cục kiểm chế không được, quyết định vẫn là đi về trước, lần sau lại đến bái phỏng.

Trở về lúc đi không có niệm tưởng, một loại trong mưa độc hành cô đơn cảm liền dừng đi lên. La Phi hữu hảo vài lần thậm chí dừng lại trước sau chung quanh, hi vọng có thể tìm được một hai cái đồng hành nói chuyện phiếm nhân. Nhưng trại dân nhóm không phải ở trong nhà đụt mưa, đó là đi đồng ruộng làm việc , trên sơn đạo luôn trống trải khoáng không thấy vết chân. Như thế đi khoảng khoảng mười phút, mới nhìn gặp có người từ phía trước một cái chỗ rẽ chỗ quai xuất ra.

Tuy rằng song phương đều mang theo thoa lập, nhưng La Phi vẫn là liếc mắt một cái nhận ra người nọ đúng là chu lập vĩ, lại nhìn kia chỗ rẽ chỗ, liên tiếp quả nhiên là thông hướng bạch kiếm ác gia đường nhỏ.

“Khéo như vậy a.” La Phi cười đón nhận tiền, “Người nhìn thấy bạch kiếm ác sao?”

“Đang ở toàn lực trừ bị đâu. Người này làm việc nhưng là thực nghiêm túc, hần thuyết minh thiên buổi sáng hội chủ động tới tìm chúng ta .” Chu lập vĩ nói xong tự bản thân biên tình huống, ánh mắt hướng La Phi phía sau phiết một chút, hỏi, “Thế nào? Tên kia đến cùng là cái gì lai lịch?”

La Phi cười khỏ một chút: “Hi, hần đi ra ngoài. Đợi nửa ngày cũng không đợi .”

“Không đợi ?” Chu lập vĩ tựa hồ không rõ La Phi ý tứ, “Hần không đồng nhất thẳng đi theo người mặt sau sao?”

“Cái gì?” La Phi kinh ngạc kêu một tiếng, sau đó bỗng dừng quay đầu, quả nhiên, ở hần phía sau sơn đạo tầm mắt cuối, một bóng người chính xa xa đứng lặng , hướng về bên này nhìn ra xa.

Người nọ một thân hắc y, y mạo cơ hồ che khuất toàn bộ khuôn mặt, bất luận theo thân hình vẫn là mặc đi lên xem, đứng là ngày hôm qua cùng La Phi ba người gặp thoáng qua cái kia nam tử.

“Sao lại thế này? Hắn đến cùng muốn làm gì?” La Phi kim lòng không đậu thốt ra. Chính mình đợi lâu như vậy, người này luôn luôn không hiện ra, hiện tại trở về đi rồi, hắn lại một đường lén lút theo , thật sự là làm người ta sinh nghi.

“Người không biết hắn ở người phía sau?” Chu lập vĩ theo La Phi trên vẻ mặt nhìn ra chút manh mối, sau đó hắn quyết đoán vỗ La Phi bả vai, “Đi, chúng ta một khối đi qua để hỏi kết quả.”

La Phi gật gật đầu: “Cũng tốt!” Lập tức, hai người cùng mại khai cước bộ, hướng về nam tử đứng thẳng địa điểm đi đến.

Kia nam tử gặp La Phi cùng chu lập vĩ hướng về phía chính mình đi tới, đầu tiên là sừng sốt một lát, sau đó đột nhiên xoay người, hướng tương phản phương hướng chạy ra. Bởi vì hắn vốn chính là đứng ở sơn đạo cuối, này nhất chạy, đảo mắt liền tiến vào khe núi trung không thấy bóng dáng .

“Hắc, còn chạy!” Chu lập vĩ bỏ ra cánh tay, làm ra muốn đuổi theo tư thế.

La Phi thân thủ đem hắn ngăn lại: “Quên đi, sơn đạo phức tạp, hắn nếu tận lực trốn tránh chúng ta, chúng ta rất khó tìm đến hắn . Vẫn là đi về trước đi.”

Chu lập vĩ co rút lại đồng tử mắt, lộ ra một tia ngoan kình: “Người này rất khả nghi . Không làm cái minh bạch, ta thật sự là không yên lòng.”

“Không cần sốt ruột. Hắn đã đi theo ta, kia khẳng định là có cái gì mục đích . Hiện tại mục đích không đạt tới, hắn còn có thể lại đến . Chúng ta chỉ cần kiên nhẫn chờ đợi là được.” La Phi mỉm cười nói xong, quay lại đến, hướng về đường về thân nhiên mà đi.

Chu lập vĩ cũng cười lên, hắn mau đuổi vài bước, đuổi kịp La Phi bộ pháp: “Ha ha. Vậy được rồi, ta liền vâng theo la cảnh quan cao kiến.”

La Phi phán đoán luôn luôn đều thực chuẩn xác, điểm này ở chạng vạng thời gian chiếm được xác minh.

Lão vương hôm nay đi chính mình tình thế trung bận việc thoảng cái buổi trưa, hơn sáu giờ sắc trời dần tối thời điểm mới về đến nhà. Mặt đều cổ không lên lau một phen, hấn liền trực tiếp tìm được La Phi:“La cảnh quan, ta buổi chiều gặp ngày hôm qua đã tới người kia. Hấn thác ta cho người nói một tiếng, tối hôm nay chín giờ, hấn ở phía tây trong trại khẩu chờ người.”

“Nga?” La Phi lập tức tinh thần tỉnh táo, đồng thời lược có chút tự đắc nhìn chu lập vĩ liếc mắt một cái.

Chu lập vĩ hiểu ý cười:“Ha ha, hấn còn quả thực đã tìm tới cửa. Bất quá..... Vì sao một mình ước gặp người đâu?”

“Tên kia có ý tứ gì?” Nhạc đông bắc cũng kinh ngạc nói,“Còn thể nào cũng phải ước ở ban đêm, hơn nữa là như vậy cái hẻo lánh địa phương.”

Phía tây trong trại khẩu? La Phi nhớ tới chính mình ngày đầu tiên tiến trại khi từng qua nơi đó. Đó là trong trại tối ngoại duyên, chung quanh trừ bỏ hà đạo, chính là tình thế. Trong trại lý gần nhất hộ gia đình cự nơi đó cũng có nửa dặm lộ trình. Có thể tưởng tượng, đến chín giờ đêm thời điểm, cái kia địa phương khẳng định là yếu không bóng người .

“Hấn không có cái gì ác ý đi? Nếu không ta cùng người một khối đi?” Chu lập vĩ chủ động nói ra xuất ra.

“Hay là thôi đi.” La Phi châm chước một lát sau, trả lời nói,“Hấn hẹn ta một người, chúng ta đi hai người, không khối có vẻ có chút không đủ đại khí. Hơn nữa đối phương không chuẩn còn có thể có cái gì nghi ngờ đâu? Chỉ cần ta cẩn thận đề phòng, hấn là sẽ không ra cái gì ngoài ý muốn. A, chẳng lẽ các người đã quên, ta nhưng là cảnh sát sát .”

“Nói là nói như vậy, bất quá đây là phi nơi, có thể làm đến vạn vô nhất thất mới tốt.” Chu lập vĩ cúi đầu suy nghĩ hội, có cái chủ ý,“Không bằng như vậy đi. Người một mình đi phó ước, ta đâu, tìm cái ẩn nấp địa phương xa xa xem. Như vậy vừa không sẽ làm đối phương không thoải mái, có cái gì ngoài ý muốn thời điểm, ta còn có thể giúp đỡ việc.”

“Ta xem như vậy tốt nhất!” Nhạc đông bắc đi theo phụ họa, hai người này khó được có ý kiến nhất trí thời điểm,“Mắt thấy sẽ tiến ‘Khủng bố cốc’ , lúc này cũng không nên phức tạp, làm ra khác phiền toái đến.”

Gặp hai cái đồng bạn đều như vậy kiên trì, La Phi gật gật đầu, xem như ngầm đồng ý .

Cơm chiều qua đi, vũ thế lại lớn đứng lên, rầm rường như thiên lậu bình thường. La Phi nguyên bản hi vọng chín giờ tiền mưa to có thể hoãn thượng vừa chậm, nhưng thiên không theo nhân ý, đến khoảng tám giờ rưỡi, hấn cũng chỉ cứng quá ngắc đầu lên da, chuẩn bị mạo vũ xuất phát. Dựa theo trước đó thương lượng tốt kế hoạch, chu lập vĩ cũng đem đi theo hấn phía sau, xa xa đi theo.

Lão vương gặp La Phi hai người đi đến đông cửa phòng bắt đầu mặc thoa lạp, ở chính mình trong phòng bút lên giọng, lớn tiếng dặn một câu:“Này thiên, nên cách hà đạo xa một ít.”

Bởi vì tiếng mưa rơi ảnh hưởng, La Phi không có nghe rõ, bắt quá lão vương ngữ khí hiển nhiên phi thường trịnh trọng, hấn vội vã truy vấn một câu:“Cái gì, người nói cái gì?!”

“Vũ đại, cẩn thận lũ bắt ngờ! Cách hà đạo xa một chút!” Lão vương đi đến chủ cửa phòng biên, lớn tiếng lập lại một lần.

Gặp lão vương về mặt thân thiết, La Phi không khỏi nhớ tới nam minh sơn phái xuất sở bảo vệ cửa trịnh sư phụ. Cái kia tuyết đêm, chính mình muốn độc tự lên núi thời điểm, lão trịnh cũng là có chút lo lắng. Còn có ở minh trạch đảo khi chủ nhà tôn phát siêu, đúng là này đó phổ phổ thông thông nhân, bọn họ thiện lương cùng thuần phác giao cho chính mình mỗi lần trải qua nguy hiểm khi ý nghĩa.

Trong lòng một cỗ dòng nước ầm chậm rãi dâng lên, nhưng La Phi tại đây loại tâm tình hạ hướng đến không tốt nhiều biểu đạt cái gì, hấn chính là làm cái mình bạch thủ thế, sau đó đánh lượng đèn pin, một đầu chui vào giàn giữa mưa to trung.

Sắc trời sớm đại hắc, không có một điểm lượng sắc. Chỉ dựa vào đèn pin ánh sáng nhạt ở lầy lội trên sơn đạo đi trước, dè dặt cẩn thận tự nhiên không cần nhiều lời. Hà đạo tựa hồ ngay tại cách sơn đạo không xa địa phương, có thể rõ ràng nghe thấy “Ào ào” dòng nước dâng thanh. Này một mảnh trên núi mưa cuối cùng đều tụ tập nhập này hà đạo, thủy thế tự nhiên không nhỏ.

Ven đường không có gặp đến một bóng người. Tại đây mệnh mang trong thiên địa , La Phi bỗng nhiên cảm giác được chính mình là như thế nhỏ bé. Thỉnh thoảng quay đầu nhìn xem, phía sau một hai trăm mét địa phương mơ hồ có ánh sáng lóe ra, La Phi biết đó là chu lập vĩ ở xa xa đi theo, trong lòng cô tịch cảm mới thoáng giải sầu một ít.

Tiếp cận phía tây trong trại khải, La Phi mới hiểu được trước khi đi lão vương vì sao hội tận lực dặn câu nói kia.

Theo địa hình thượng xem, nơi này có một đoạn đang đứng ở khe núi giáp vách trung. Sơn đạo ở khe núi khẩu bộ phận thành hai điều, một cái xuyên qua khe núi, cơ hồ cùng hà đạo dán tại một khối, mà một cái khác tắc hướng lên trên bàn qua, nhanh kẻ bên cao hơn một mảnh ruộng bậc thang.

Có lão vương nhắc nhở, La Phi chọn lọc tự nhiên hướng lên trên đường sá. Lại đi về phía trước liền ra trong trại, nơi này hẳn là chính là ước định địa điểm. La Phi đứng ở ven đường, bắt tay điện đối với lai lịch phương hướng. Như vậy cái kia nam tử theo trong trại lý đi lại, thực dễ dàng sẽ gặp phát hiện hẳn chỗ.

Sau một lúc lâu, chu lập vĩ cũng theo đi lên, hẳn không có cùng La Phi chào hỏi, trực tiếp hướng ruộng bậc thang chỗ sâu. Đi ra có ba bốn mươi thước, ước chừng là tìm định rồi ngồi thủ địa điểm, trong tay hẳn đèn pin dập tắt, thân hình cũng tùy theo lâm vào hắc ám, lại nhìn không đến một điểm bóng dáng.

La Phi nhìn xem đồng hồ, cách chín giờ còn có tám chín phần chung bộ dáng, người kia hẳn là rất nhanh cũng sẽ đến đi?

Khả sự tình cũng không giống La Phi tưởng tượng thuận lợi vậy, mắt thấy thời gian một phần một giây quá khứ, trên sơn đạo cũng là đen tuyền một mảnh, thủy chung không thấy vết chân.

Rất nhanh, thời gian đã qua chín giờ, La Phi nhú mày, ở trong lòng âm thầm nhắc tới:“Người này làm cái gì trò? Chẳng lẽ muốn thất ước sao?”

Đang ở mê mang gian, chợt nghe xa xa sơn mạch gian mơ hồ có “Oanh ầm ầm” thanh âm vang lên, tựa hồ phát sinh cái gì dị động.

Kia thanh âm buồn nặng nề trầm, tuy rằng âm lượng thượng không tính đại, nhưng mang theo một loại khó có thể danh trạng khí thế, đúng như có thiên quân vạn mã đang từ phía chân trời bốn chạy mà đến. La Phi đầu tiên là sùng sốt, nghiêng tai lắng nghe một lát sau, đột nhiên hiểu được, trong lòng cả kinh: Lũ bất ngờ quả nhiên bạo phát!

Bỗng nhiên trong lúc đó, kia thanh âm đã lớn rất nhiều, hùng hổ bức hướng về phía khe núi. La Phi tuy rằng ở cao, ở như thế trận thế hạ, vẫn là kim lòng không đầu hướng rồi bỏ hà đạo phương hướng liên lui vài bước, đồng thời giơ lên đèn pin, hướng hà đạo thượng du chiếu thị. Kia hà đạo mưa vừa thủy đổ, lúc đầu còn không gặp dị thường, theo “Oanh ầm ầm” thanh âm càng ngày càng gần, bỗng nhiên, bình tuôn ra một đạo bạch quang, nhất đồ cực đại thủy tường từ trên trời giáng xuống, hướng về khe núi chỗ hung hăng tạt đi lại!

La Phi mặc dù xa ở mấy chục thước có hơn, nhưng vẫn bị này hồng thủy kinh người khí thế áp cơ hồ hít thở không thông. Ước chừng một hai giây qua đi, chỉ nghe dưới chân khe núi trung “Oanh” một tiếng nổ, bọt nước vầy ra, tiếng vang quanh quẩn thật lâu sau, rồi cục quay về bình tĩnh.

La Phi nhưng vẫn không theo này làm cho người ta sợ hãi trận thế trung khôi phục lại, thẳng đến sau lưng có người vỗ nhẹ nhẹ chụp bờ vai của hắn, hắn mới bỗng nhiên tỉnh ngủ.

“La cảnh quan, người không sao chứ?” Nói chuyện đúng là chu lập vĩ. Nói vậy hắn cũng là bị lũ bất ngờ khí thế sở rung động, hơn nữa ước định thời gian đã qua, cho nên kiềm chế không được theo chỗ tới đi ra.

La Phi “Hu” thở phào một cái, cảm khái nói: “Thật là lợi hại lũ bất ngờ!” Sau đó thật cẩn thận hướng khe núi biên đi lên vài bước, nâng lên đèn pin chiếu khán khe núi hạ hà đạo.

Không ngoài sở liệu, nguyên bản dân tại hà đạo biên sơn đạo đã hoàn toàn bị đại thủy bao phủ . Lúc này chu lập vĩ cũng theo đi lại, hai người hồ thị liếc mắt một cái, trong lòng cùng âm thầm nghĩ mà sợ. Nếu không có lão vương trước đó nhắc nhở, hai người lại bỗng nhiên đại ý, ở khe núi hạ đẳng đãi trong lời nói, lúc này chỉ sợ đã hồn quy thiên ngoại .

Thật lâu sau sau, chu lập vĩ tựa hồ mới nhớ tới việc này mục đích , hỏi: “La cảnh quan, thời gian đã sớm qua , chúng ta còn chờ sao?”

La Phi lắc lắc đầu: “Hắn nếu có tâm thất ước, chúng ta chờ bao lâu cũng không có ý nghĩa, vẫn là đi về trước đi.”

Nói xong, hắn ngẩng đầu nhìn hướng hắc ám phương xa, không biết nghĩ đến chút cái gì.

Chương 15 thốt sơm sử sự

Đây là mọi người ở người hoành trại lưu lại cuối cùng một ngày , căn cứ kế hoạch, ngày mai bọn họ sắp xuất phát, đi trước cây cối chỗ sâu khủng bố cốc.

Sáng sớm thời gian, mưa rất cục ít đi một chút. Bởi vì cùng bạch kiếm ác hẹn xong rồi muốn khai cái trước khi đi chuẩn bị hội, cho nên ba người thức dậy cũng không tính quá muộn.

La Phi dùng tốc độ nhanh nhất ăn xong rồi điễm tâm, sau đó đổi hai cái đồng bạn nói:“Ta trước hướng phương bắc đi một chuyến, theo sau trực tiếp đến bạch kiếm ác nơi đó hội hợp đi.”

“Phương bắc? Phải đi tìm ngày hôm qua ước người người kia?” Nhạc đông bắc đoán nói.

La Phi gật gật đầu.

Chu lập vĩ lược hơi trầm ngâm:“Vậy người đi nhanh về nhanh. Bên này rất nhiều chuyện, đều cho người ở đây mới phương tiện.”

“Yên tâm đi.” La Phi một bên đáp lời, một bên đã bước nhanh đi ra cửa.

Đến Lão Tôn gia, chính gặp chủ nhân theo phòng trong xuất ra, tựa hồ chuẩn bị khóa cửa rồi đi. Nhìn hấn một thân trang phục và đạo cụ, hấn là hướng lý đi.

“Cái kia khách nhân lại không ở sao?” La Phi gặp thiên ốc cũng đều thượng khóa, có chút thất vọng hỏi.

“Khách nhân?” Lão Tôn sững sốt một chút,“Nga, hấn đã đi nha.”

“Đi rồi?” Lần này đại ra La Phi đoán trước,“Đi nơi nào ?”

Lão Tôn chờ đần lắc lắc đầu:“Này ta nào biết nói? Đã đi đến chỗ này, kia hẳn là đi trong rừng thôi?”

La Phi tiếp tục truy vấn:“Kia hẳn khi nào thì đi ?”

“Đêm qua.” Lão Tôn qua loa trả lời một câu, tựa hồ có chút không kiên nhẫn .

Đêm qua? Lớn như vậy vũ? La Phi thượng vùi đầu suy tư về, Lão Tôn đã ở một bên thúc giục:“Không chuyện khác đi? Cửa ta lý còn vùi vàng đâu.”

“Nga, người việc đi thôi.” La Phi bắt đắc dĩ bừa môi, mặc dù có rất nhiều nghi hoặc, nhưng hiện tại cũng không theo miệt mài theo đuổi, chỉ có thể trước phóng nhất thả.

Quay đầu lại đi bạch kiếm ác chỗ mà đi, đến mục , đã thấy bạch kiếm ác, Ngô đàn, triệu lập văn, chu lập vĩ, nhạc đông bắc năm người đều đã tề tựu, mọi người vây quanh ở một trương bàn vuông tiền, hoặc ngồi hoặc lập, thoạt nhìn ngay tại chờ hẳn .

“Người tới .” Bạch kiếm ác xung La Phi vẫy vẫy tay, đánh cái tiếp đón,“Chúng ta đây liền bắt đầu đi.”

La Phi đi đến bàn vuông tiền, cùng những người khác giống nhau, đều nhìn về phía bạch kiếm ác, cùng đợi hẳn câu dưới.

Bạch kiếm ác đem ánh mắt chuyển hướng ngoài cửa sổ bầu trời, ngưng thần nhìn sau một lúc lâu, nói:“Có lẽ chúng ta nên thay đổi một chút kế hoạch, chậm lại xuất phát thời gian .”

“Vì sao?” Nhạc đông bắc lập tức kinh ngạc hỏi, hẳn là tới tích cực muốn xuất phát nhân.

“Này hai ngày luôn luôn tại đổ mưa, nhất tên hạp rất có khả năng bị đại thủy bao phủ, mà nơi đó là thông hướng khủng bố cốc tắt kinh đường. Cho nên ta đề nghị đại gia đợi mưa tạnh sau ra lại phát.”

“Kế hoạch đã chế định , nên đi chấp hành, thay đổi kế hoạch chính là vô năng biểu hiện.” Chu lập vĩ xem bạch

kiếm ác lạnh lùng nói, “Chúng ta phải đúng giờ xuất phát, cho dù người nói địa phương thật sự bị thủy yểm, người cũng phải nghĩ ra biện pháp khác đến.”

Bạch kiếm ác có chút bất đắc dĩ quán buông tay: “Đây là lão thiên gia quyết định chuyện, ta có biện pháp nào?”

“Một khi đã như vậy, người lúc trước sẽ không nên định ra xuất phát ngày, định ra rồi lại sửa đổi, ta chán ghét nhất như vậy làm việc phong cách.” Chu lập vĩ không chút nào thoái nhượng, bạch kiếm ác nhất thời không lời nào để nói, trường hợp có chút xấu hổ.

“Chỉ cần mưa đã tạnh, nhất tên hạp sẽ thẳng đường sao?” La Phi sáp một câu.

“Chiều như vậy vũ thế, phải đợi trong hạp cốc đại thủy lui điếu, ít nhất ở mưa đã tạnh một ngày sau.”

La Phi lại hỏi: “Chúng ta đi đến nhất tên hạp cần bao lâu thời gian?”

“Nếu sáng mai xuất phát trong lời nói, kia ngày sau buổi chiều không sai biệt lắm có thể tới.”

La Phi lược nhất suy tư: “Kia như vậy đi, chúng ta vẫn là giữ nguyên kế hoạch chuẩn bị. Nếu ngày mai mưa thế không giảm, liền tạm hoãn vừa chậm; Nếu sáng mai tiền mưa đã tạnh, vậy xuất phát.”

Bạch kiếm ác gật gật đầu: “Ta chính là ý tứ này.”

Chu lập vĩ tuy rằng còn có chút bất mãn, nhưng La Phi biểu thái, hắn cũng không tốt nói cái gì nữa, chính là “Hừ” một tiếng: “Vậy thỉnh bạch trại chủ tiếp tục đi.”

“Đồ ăn cùng nước trong ta đã chuẩn bị tốt, xuất phát thời điểm mỗi người một phần. Chúng ta ba người hội thích hợp nhiều lưng một ít. Từ nơi này đến khùng bố cốc, khoảng cách ước chừng ở Bách Lý tả hữu. Toàn bộ là ở cây cối trung đi qua, không có gì có sẵn đường, cho nên hành trình sẽ phi thường gian nan, điểm này các người phải làm hảo sung túc tư tưởng chuẩn bị.” Nói tới đây, bạch kiếm ác nhìn nhạc đông bắc liếc mắt một cái, tựa hồ đối hắn tiền cảnh pha không xem trọng.

Nhạc đông bắc tự nhiên mình bạch đối phương ý tứ, hấn ngẩng khởi mặt, ngạo nghễ nói:“Yên tâm đi, ta chính là một chết, cũng sẽ không tha của các ngươi chân sau.”

“Vậy ngươi phỏng chừng cần đi bao lâu thời gian mới có thể đến đạt?” La Phi hỏi bạch kiếm ác.

“Nếu chúng ta chính mình đi, hai ngày là đủ rồi. Hơn nữa các ngươi ba cái, muốn tam tới bốn ngày thời gian đi.”

“Chúng ta chính mình còn cần chuẩn bị cái gì vậy đâu?”

Bạch kiếm ác không đáp hỏi lại:“Các ngươi hiện tại có cái gì?”

“Ân. Chúng ta mỗi người đều dẫn theo xung phong y, lên núi hải, lên núi bao, siêu, kim chỉ nam, còn có một ít thực phẩm.” La Phi tinh tế sổ đến,“Khá lớn kiện là một cái lều trại cùng ba cái ngủ túi.”

“Kia vậy là đủ rồi, còn lại gì đó chúng ta hội chuẩn bị.” Nói xong câu này, bạch kiếm ác quay đầu xung Ngô đàn phát phát tay,“Ngươi đi đem bản đồ lấy đến đây đi.”

Ngô đàn đáp ứng một tiếng, xoay người ly khai phòng ở. Bạch kiếm ác lại đối La Phi ba người giải thích nói:“Tuy rằng là từ chúng ta toàn bộ quá trình dẫn đường, nhưng các ngươi vẫn là đúng địa hình có cái đại khái hiểu biết, như vậy vạn nhất xảy ra cái gì ngoài ý muốn, các ngươi chính mình cũng có thể có cái ứng biến năng lực.”

“Không sai.” La Phi đồng ý gật gật đầu, hấn vốn cũng có này ý tưởng, hiện tại đối phương trước một bước chủ động đưa ra, đó là không thể tốt hơn .

Không quá nhiều thời gian dài, Ngô đàn đã lộn trở lại trong phòng, trong tay hấn hơn một cái nửa thước đến trường hình chữ nhật tráp.

Kia tráp thoát nhìn nặng trĩu , nhan sắc xám trắng, dường như lấy thuần ngân chế thành. Tráp bề ngoài cấu hình cổ kính, thả dùng tơ vàng tương có khắc binh mã đồ án.

“Này trong tráp trang , chính là lí định quốc năm đó sử dụng qua Vân Nam binh mã bản đồ địa hình.” Bạch kiếm ác gặp La Phi đám người thần sắc kinh ngạc, liền cười giải thích nói.

“Nga?” Nhạc đông bắc nguyên lai đối xem bản đồ không có gì hứng thú, lúc này lập tức tinh thần tỉnh táo,“Kia nhưng là cực cụ giá trị văn vật , mau nhường chúng ta kiến thức kiến thức.”

Ngô đàn đem tráp phóng tới trên bàn, sau đó nhẹ nhàng vạch trần nắp vung, theo bên trong xuất ra nhất đại cuộn da lông trắng gi đỏ, giao cho bạch kiếm ác trong tay.

“Đây là.....” Nhạc đông bắc ánh mắt gắt gao tương tùy, đột nhiên trở nên sáng ngời,“Da dê! Đúng rồi, đúng rồi! Thời cổ tác chiến bản đồ vì phòng thủy, dùng bền, đều là họa ở da dê thượng !”

Bạch kiếm ác không có đáp lời, đem kia cuộn da lông mở ra, lược tìm kiếm một chút, sau đó theo bên trong rút ra một trương đến, quán ở tại trên bàn.

Quả nhiên là một trương màu trắng da dê, tuy rằng nhân niên đại cửu viễn, bằng da đã rõ ràng biến vàng, nhưng dùng bút son vẽ ở da dê nội sườn bản đồ vẫn cứ rõ ràng có thể thấy được.

“Các người đến xem đi, đây là theo người hoành trại hướng khủng bố cốc đi bản đồ địa hình.”

Kỳ thật không đợi bạch kiếm ác tiếp đón, La Phi ba người đã tiến đến bản đồ phía trước. Ngô đàn cùng triệu lập văn cũng không vì sở động, còn đang tại chỗ đứng, chắc là đối này bản đồ sớm quen thuộc thôi.

“Nơi này là người hoành trại, nơi này còn lại là chúng ta còn lại là chúng ta mục đích -- khủng bố cốc.” Bạch kiếm ác trước sau chỉ chỉ trên bản đồ hai cái dấu hiệu rõ ràng màu đỏ viên điểm, hướng La Phi đám người giảng giải nói.

“Ân.” La Phi xem bản đồ góc thượng phương hướng dấu hiệu, phán đoán nói,“Theo đồ thượng thoát nhìn, khủng bố cốc hẳn là ở người hoành trại chính Đông Phương hướng thiên nam mười độ nhiều một chút trên vị trí.”

“Chính xác ra, là mười một điểm ngũ độ.” Bạch kiếm ác khen ngợi nhìn La Phi liếc mắt một cái, sau đó tiếp tục ở trên bản đồ chỉ điểm,“Chúng ta theo con đường này đi tới, theo thứ tự hội trải qua thốt sơn, nhất tên hạp, thanh phong khẩu này vài cái địa phương.”

Bạch kiếm ác vừa mới nói ra này ba cái danh, đều ở trên bản đồ dùng triện thể Tiểu Văn rõ ràng đánh dấu , ngược lại là người hoành trại cùng khùng bố cốc không có hiện ra danh. Bất quá đây là hợp logic .“Khùng bố cốc” Là hậu nhân căn cứ lí định quốc truyền thuyết khởi tên,“Người hoành trại” Còn lại là dựa vào lí định quốc tàn quân chống đỡ đứng lên, này hai cái danh hiển nhiên không có khả năng xuất hiện tại lí định quốc sử dụng qua quân sự trên bản đồ.

“Này đại biểu cái gì?” La Phi phát hiện trên bản đồ có một cái thực thô thực tuyến, này tuyến đầu tiên là vòng qua thốt sơn, sau đó ở nhất tên hạp cùng thông hướng khùng bố cốc đường nhỏ gặp gỡ, cuối cùng cộng đồng kinh thành phong khẩu, tới khùng bố cốc, cũng tiếp tục hướng đông biên diễn đi.

“Đây là trong trại lý cái kia hà đạo hạ du.” Bạch kiếm ác giải thích nói,“Cuối cùng là muốn hồi nhập lan thương giang .”

La Phi suy tư về gât gât đầu:“Nói như vậy, khùng bố cốc theo thân cao đi lên nói, tất người hoành trại là muốn thấp ?”

“Không sai. Kỳ thật muốn đi khùng bố cốc, đơn giản nhất phương pháp chính là dọc theo hà đạo xuôi dòng mà đi. Bất quá như vậy tạm tha Thái Nguyên , này chủ yếu là bởi vì trung gian cách một tòa thốt sơn. Cho nên chúng ta đầu tiên muốn hướng đông bay qua thốt sơn, sau đó lại xuôi dòng xuống.”

“Như vậy thoát nhìn, thốt sơn mà như là vắt ngang ở khùng bố cốc tiền một đạo thiên nhiên bình chương đầu.” La Phi xem bản đồ, rất có hiểu được nói một câu.

“Lợi hại, lợi hại!” Nhạc đông bắc đột nhiên vỗ vỗ tay, xung La Phi vươn ngón tay cái,“Năm đó lí định quốc đúng là theo thốt sơn chi hiểm, cùng Ngô Tam Quế truy binh tiến hành rồi cuối cùng một lần đại quy mô chính diện giao phong! Nếu không phải tiểu nhân tiết lộ quân xa, Ngô Tam Quế chỉ sợ đã táng thân ở thốt sơn cỏ cây tùng trung .”

“Phải không?” La Phi nhất thời cũng tới rồi hứng thú,“Thỉnh nhạc tiên sinh kỹ càng nói nói.”

Nhạc đông bắc tự nhiên sẽ không bỏ qua loại này khoe khoang học thức cơ hội, hần Thanh Thanh cổ họng, đầy nhịp điệu diễn thuyết mở ra:“Đó là 1659 năm, cũng chính là Thuận Trị mười sáu năm hai tháng. Lí định quốc suất lĩnh tàn quân hướng tây nam biên cảnh vùng tan tác, Ngô Tam Quế thanh bình từng bước ép sát. Lí định quốc phòng chừng thanh quân lũ thắng sau tất nhiên kiêu binh khinh tiến, quyết định ở thốt sơn cỏ cây tùng trung thiết hạ mai phục, lấy thái Amber đầu danh vọng vì đạo thứ nhất phục binh, quảng xương hầu cao văn quý vì đạo thứ hai phục binh, vô tính hầu

vương quốc tí vì đạo thứ ba phục binh. Bố trí đã định, thanh quân quả nhiên kiêu hoành, tiêu điều tự tại tiến vào phục kích khu. Đang ở này nhất quyết định thắng bại là lúc, minh quang lộ tự thiếu khanh lư quế sinh làm phản đi theo địch, đem lí định quốc thiết hạ mai phục cơ mật báo cáo Ngô Tam Quế. Ngô Tam Quế kinh hãi, lập tức hạ lệnh đã tiến vào trung phục thanh quân tiên phong triệt thoái phía sau, hướng bên đường cỏ cây tùng trung sưu sát phục binh. Minh binh bởi vì không có được đến hiệu lệnh không dám tự tiện xuất chiến, thương vong rất lớn. Đậu danh vọng bắt đắ dĩ hạ lệnh minh pháo xuất chiến; Trung phục, tam phục quân theo cũng lên tiếng trả lời minh pháo, nhảy vào quân địch, song phương triển khai một hồi kinh tâm động phách ác chiến, thanh đem Cổ Sơn Ngạch Chân sa vài bố lót trong chờ bị đánh gục, minh đem đậu danh vọng chờ cũng chiến vong. Lí định quốc tọa trấn sơn phụ phía trên, nghe thấy pháo hiệu thứ tự không đối, biết tình huống có biến hóa, phái hậu quân tiếp viện, mới rớt cuộc đem thanh quân đánh lui.”

Dứt lời, hần còn đặc ý dào dạt nhìn bạch kiếm ác liếc mắt một cái:“Thế nào, bạch trại chủ, ta nói liệu có cái gì sai lầm?”

“Quả thật như thế, nhạc tiên sinh đồ thật sự là học thức uyên bác.” Bạch kiếm ác có vẻ có chút kinh ngạc. Đối lịch sử cảm thấy hứng thú nhân biết thốt sơn chiến dịch đồ không kỳ quái, nhưng nhạc đông bắc có thể đem song phương chỉ huy tướng lãnh nói được nhất tự không kém, thật đúng là làm người ta nhìn với cặp mắt khác xưa.

La Phi tướng tượng thấy năm đó kia trằng kinh tâm khúc chiết đại chiến, không khỏi có chút tâm trí hướng về, nhin không được lại hỏi:“Kia trận chiến đấu này, lí định quốc nhất phương kết quả tính thắng vẫn là bại đâu?”

“Này thật đúng là không tốt giới định.” Nhạc đông bắc do dự một lát,“Có lẽ dùng ‘Thắng thảm’ hai chữ hình dung tương đối chuẩn xác.”

“Thắng thảm? Thế nào giảng?”

“Đầu tiên, lí định quốc đánh lui thanh binh truy kích, theo chiến lược mục đích thượng giảng, hần là đạt tới hiệu quả; Mặt khác, minh quân tại đây một trận chiến trung, trầm trọng đả kích giữ lấy rõ ràng ưu thế thanh quân. Thanh đình nhân tổn binh hao tướng, vô cùng tức giận, sau kinh chư vương, đại thần hội nghị sau, cho năm sau tháng sáu trừng phạt hơn cầm binh tướng lãnh: Nhiều la Tín Quận Vương Donie phạt ngân năm ngàn lượng, nhiều la bình quận vương la khả đặc phạt ngân bốn ngàn lượng, nhiều la bối lặc Duran phạt ngân hai ngàn lượng, Chính Nam tướng quân triệu bố thái cách chức vì dân. Thanh quân tổn thất to lớn, hiển nhiên tiêu biểu. Bất quá,” Nhạc đông bắc tiếc hận lắc đầu,“Bởi vì quân xa tiết lộ, nguyên bản phục kích chiến biến thành vật lộn, minh quân tự thân tiêu hao cũng rất lớn. Loại này tiêu hao đối với quân thế đã chỗ nỏ mạnh hết đà lí định quốc mà nói, không thể nghi ngờ là thảm thổng , cho nên xưng là ‘Thắng thảm’!”

“Tốt lắm, đừng nữa nói này đó lời ngoài mặt .” Chu lập vĩ đối này đó tựa hồ không có hứng thú, hần phát phát tay,“Vẫn là thảo luận ngày mai xuất phát công việc đi.”

La Phi lý giải cười cười, không lại hỏi nhiều, ngược lại đem ánh mắt nhìn về phía bạch kiếm ác.

“Ân, duyên trình địa hình chính là như vậy, các người đại khái có cái hiểu biết là có thể.” Bạch kiếm ác quay đầu tiếp đón Ngô đàn, “Người đem này đó bản đồ thu hồi đến đây đi.”

Ngô đàn đi lên phía trước, đem trên bàn kia trương da dê thu vào đến kia điệp bản đồ trung, đang muốn đem kia điệp da dê cuộn lấy khi, bỗng nhiên có tấm hình từ giữa nhẹ nhàng xuất ra.

Kia trang giấy khinh đẳng đẳng, vừa vặn dừng ở nhạc đông bắc trước mặt trên bàn. Nhạc đông bắc thuận tay nhất sao, đã đem kia trang giấy lấy ở tại trong tay. Đây là một trương giấy Tuyên Thành, giấy màu tóc hoàng, bên cạnh đã có chút hủ tổn hại, thoạt nhìn cũng là hơi có chút niên đại vật.

Giấy một mặt viết mấy hành văn tự, nhạc đông bắc ngưng mắt nhìn một lát, sau đó hưng phấn mà kêu lên: “Ai nha, bạch trại chủ, không nghĩ tới người nơi này bảo bối còn không thiếu a.”

Bạch kiếm ác nhú mày không nói gì, trong ánh mắt lại lộ ra mê hoặc thần sắc.

La Phi tò mò thấu quá mức đi: “Đây là cái gì này nọ?”

“Nếu phán đoán của ta không sai trong lời nói, đây là lí định quốc năm đó tự tay viết ghi chú! Đây đối ta nghiên cứu quả thực rất có giá trị!” Nhạc đông bắc mắt phóng dị quang, cấp rống rống nhìn về phía bạch kiếm ác, “Bạch trại chủ, vật như vậy người còn có bao nhiêu? Chạy nhanh đều lấy đến nhường ta nhìn xem!”

Bạch kiếm ác phản ứng đã có chút ngoài dự đoán mọi người, chỉ thấy hắn quay đầu nhìn về phía Ngô đàn, bản khởi gương mặt hỏi: “Sao lại thế này? Đây là từ đâu tới đây?”

Ngô đàn còn lại là vẻ mặt mờ mịt: “Ta..... Ta cũng không biết a.”

La Phi nghe ra có chút kỳ quái, hỏi bạch kiếm ác: “Thế nào? Đây tờ giấy không phải của các người sao?”

Bạch kiểm ác lắc đầu:“Này đó bản đồ chúng ta ba cái ngày hôm qua còn xem qua, làm sao có thể đột nhiên toát ra này tờ giấy đến?”

Triệu lập văn ở trại chủ trước mặt cực nhỏ nói chuyện, giờ phút này nhin không được sấp một câu:“Chẳng lẽ là giáp ở da dê giữa, chúng ta luôn luôn không có phát hiện?”

Bạch kiểm ác trầm mặc một lát, sau đó từ chối cho ý kiến lắc đầu, lại hỏi nhạc đông bắc:“Này trên giấy viết chút cái gì?”

“Cái gọi là ghi chú, kỳ thật chính là chúng ta hiện tại theo như lời nhật ký . Chúng ta vừa rồi ở thảo luận thốt sơn chiến dịch, khéo thật sự, này thiên ghi chú tựa hồ chính là ở chiến dịch hôm đó ban đêm viết . Ta niệm cho các người nghe một chút a.” Nhạc đông bắc rung đùi đắc ý, bắt đầu niệm tụng trên giấy Tuyên Thành văn tự đến,“Thốt sơn nhất dịch, dư trừ tính lâu ngày, tâm kiệt lực khổ. Hôm nay chung cơ hội, tam phục có tự, mai lời cho cốc. Như địch tấn nhập, ngày sơ phục nãi phát; Nhiên địa lôi, nhị, tam phục nãi phát. Đầu đuôi đánh chi, địch tấn hĩ! Không tiểu tiểu để lộ bí mật, thất bại trong gang tấc, tam quân đẫm máu, dư đau lòng thiết! Duy sở an ủi giả, dư độc nhập tặc đàn, trăm hơn mười ky, tự thương hại bảy chỗ, chung lực cảm lư nghịch cho trước trận! Ngày mai giờ mẹo, tất y quân luật, thi bạt lưỡi hình, lấy cáo vong sĩ chi linh.”

Bởi vì đều là thể văn ngôn, La Phi đám người nghe được chẳng phải thực minh bạch. Ngô đàn cùng triệu lập văn lại mắt to trừng đôi mắt nhỏ, hoàn toàn không có nhận thức. Bạch kiểm ác “Hắc” một tiếng, nói:“Nhạc tiên sinh, người cũng đừng khoe khoang văn tự . Chúng ta đều là thô nhân, người trực tiếp cấp nói một chút là cái gì ý tứ đi.”

Nhạc đông bắc thần sắc đắc ý:“Được rồi, ta đây liền cho các người phiên dịch phiên dịch. Này đoạn văn tự tiền bán bộ phận, là lí định quốc ở tự thuật thốt sơn chiến dịch trước sau trải qua, đại khái cũng liền cùng ta trước đây nói qua tình huống không sai biệt lắm. Nửa phần sau có chút ý tứ, nguyên lai này lí định quốc liền chết nhảy vào Ngô Tam Quế trong quân, giết mấy chục cái địch nhân, chính mình cũng phụ bảy chỗ thương, rốt cục đem tiết lộ quân tình lư quế cuộc sống bắt trở về. Hắn chuẩn bị ở sáng sớm mai đối người kia thực thi bạt lưỡi hình phạt đâu!”

“Trăm hơn mười ky, tự thương hại bảy chỗ..... Này lí định quốc thật sự là dũng mãnh hơn người.” La Phi đầu tiên là tán thưởng một câu, lại hỏi,“Bạt lưỡi hình phạt có chút kỳ quái a, trước kia thật không có nghe nói qua.”

“Hắc hắc.” Nhạc đông bắc âm trầm nở nụ cười hai tiếng,“Đây là lí định quốc sáng chế hình phạt, phạm thông đồng với địch để lộ bí mật giả, sẽ bị dùng rõ ràng nhổ đầu lưỡi phương pháp ban xử tử.”

Phòng trong xuất hiện ngắn ngủi yên tĩnh, mọi người tưởng tượng giả chịu hình giả thảm trạng, đều ần ần có chút da đầu run lên.

Chu lập vĩ trước hết thở dài:“Đề lộ bí mật giả cố nhiên đáng giận, nhưng như vậy hình phạt, không khỏi cũng quá tàn khốc chút.”

Nhạc đông bắc “Xuy” cười:“Lí định quốc tàn khốc, người hiện tại chẳng qua đã biết chút da lông. Hẳn nếu không tàn khốc, lại như thế nào trên lưng ác ma thanh danh? Hẳn không tàn khốc, ha ma tộc làm sao về phần đối này căm ghét úy như quỷ quái, cho dù hẳn đã chết, còn muốn gia dĩ tối ác độc nguyên rủa? Hắc hắc, hiện tại huyết bình bị đánh vỡ, ta thật muốn nhìn xem ha ma tộc nhân ở sống lại ác ma trước mặt như thế nào sợ hãi run run đâu.”

Nhạc đông bắc lời nói này tựa hồ nhượng ở đây tất cả mọi người có chút phản cảm, La Phi lại chính sắc nói thẳng:“Nhạc tiên sinh, ta trước mặc kệ người lý luận hay không vớ vẩn, người đơn giản đem ‘Lí định quốc’ định nghĩa vì ‘Ác ma’ đã có chút khiêm tốn. Ta không hiểu lịch sử, nhưng hiện tại xem ra, cho dù lí định quốc tính cách trung có tà ác bạo ngược một mặt, hẳn cơ trí cùng dũng mãnh cũng là không tha gặt bỏ . Hơn nữa theo dân tộc đại nghĩa đi lên nói, hẳn hẳn là chúng ta Hán nhân anh hùng.”

Nhạc đông bắc nhưng không có sở thu liễm, hẳn hoảng chính mình phì đầu:“Dân tộc đại nghĩa? Chúng ta hiện tại không nói chuyện dân tộc đại nghĩa, la cảnh quan đã quên sao, chúng ta đi đến nơi này, là vì vạch trần ác ma bí mật. Bất quá có một chút tốt lắm, ít nhất người bắt đầu đối lí định quốc người này cảm thấy hứng thú , tin tưởng về sau người sẽ ở thăm dò trong quá trình phát huy lớn hơn nữa tác dụng.”

“Thỉnh đem người trong tay kia tờ giấy trả lại cho ta đi.” Bạch kiếm ác lạnh lùng đánh gãy nhạc đông bắc trong lời nói,“Chúng ta tổ tông đều là lí định quốc tướng quân cấp dưới, người hôm nay trong lời nói tựa hồ nhiều lắm điểm.”

Quả nhiên, Ngô đàn cùng triệu lập văn cũng đang đối với nhạc đông bắc trợn mắt tướng hướng, người sau đột nhiên nhớ tới Long Vương trước miếu đối phương lượng đao kia một màn, cảnh này khiến trong lòng hẳn có chút lo sợ, không lại nói thêm cái gì, hậm hực đem kia trang ghi chú giao cho bạch kiếm ác trong tay.

“Trước bắt nó thu hồi đến.” Bạch kiếm ác đem ghi chú chuyển giao cấp Ngô đàn,“Trở về hảo hảo giở một lần, xem da dê lý còn có không có mang theo cái khác này nọ.”

Sau đó hẳn lại nhìn về phía La Phi ba người, nói:“Hôm nay liền đến nơi này đi. Nếu mưa đã tạnh, chúng ta đây liền ngày mai buổi sáng tám giờ đúng giờ ở Long Vương trước miếu tập hợp, theo kế hoạch xuất phát!”

※※※

【 tẩu chương phụ chú: Tư liệu lịch sử trung ở thót son nhất dịch trung thông đồng với địch để lộ bí mật lư quế sinh vẫn chưa bị lí đình quốc bắt giữ, mà là bị thanh đình thưởng cùng Vân Nam lâm nguyên Binh bị đạo chức quan. Mặt khác thót son chân thật địa điểm cũng không ở mãnh tịch, mà ở Vân Nam đặng xung, trong tiểu thuyết nhân tình tiết cần, cả gan bóp méo, hi vọng biết rõ lịch sử các bằng hữu không cần miệt mài theo đuổi.】

Chương 16 xâm nhập cây cối

Hôm nay vào đêm sau, hạ ba ngày mưa to rất cực ngừng. Nay đôi La Phi đám người mà nói không thể nghỉ ngơi là tốt tin tức, vì cấp sắp tới gian khổ thử trình dự trữ cũng đủ thể lực, bọn họ sớm thu thập thỏa đáng sau, liền lên giường nghỉ ngơi đi.

Lão vương biết ba người phải đi, ngày thứ hai riêng nhiều nấu trứng gà, chuẩn bị phong phú bữa sáng. Kết phòng phí thời điểm, lão vương lại nhìn không được lặp lại dặn dò một phen, nhìn ra được đến, cho dù có trại chủ tự mình làm bạn, này thiện lương nam nhân vẫn đối La Phi đám người lần này “Khủng bố cốc” Hành trần ngập sầu lo.

La Phi ba người tâm tình tự nhiên lại càng không bình tĩnh. Theo côn minh đến long châu, lại theo long châu đến người hoành trại, liền tiếp quý dị sự kiện liên tiếp phát sinh, mà chân tướng vẫn giấu ở trùng trùng sương mù trung, nan mạch manh mối. Sợ hãi chứng -- tiên đoán -- ác ma -- huyết bình -- nguyên rửa, sự kiện trung này đó yếu tố như là một trận gió xoáy, người gần tiếp cận nó bên ngoài, đã có thể cảm nhận được gió xoáy nội cái loại này trần ngập khủng bố hơi thở thần bí lực lượng.

Hiện tại, mọi người rất cực chi điểm kia gió xoáy trung tâm bộ vị --“Khủng bố cốc” Xuất phát .

Tại kia cơ hồ ngăn cách cây cối chỗ sâu, từ trước phát sinh qua cái gì, gần nhất phát sinh qua cái gì, tương lai lại sẽ phát sinh chút cái gì đâu?

Có hay không nhân biết này sở hữu đáp án?

Đi trước Long Vương miếu trên đường, ba người đều trầm mặc không nói, tựa hồ các hữu tâm tư.

La Phi nghĩ tới cái kia thần bí xuất hiện, lại thần bí biến mất nam tử. Hắn kết quả là ai? Hắn đến từ nơi nào? Hiện tại lại đi hướng nơi nào? Hắn gần là một cái phổ thông du khách sao?

Hắn tựa hồ muốn cùng chính mình tiếp xúc, cuối cùng vì sao lại tránh mà không thấy? Hắn có phải hay không cũng đi khủng bố cốc? Nếu đúng vậy nói, lớn như vậy vũ, hắn còn muốn suốt đêm xuất phát, chẳng lẽ muốn đuổi ở chính mình phía trước?

Hắn cư nhiên không có thỉnh dẫn đường, đây là không có ý vị, hắn biết rõ thông hướng khung bố cục đường nhỏ?

Rất nhiều nghi vấn hiện tại đều không thể nào giải đáp.

Luôn luôn lắng mồm nhạc đông bắc hôm nay cũng thái độ khác thường, trở nên yên tĩnh đứng lên. Đây đối chính mình học thuật rất tin không nghi ngờ mập mạp, giờ phút này tâm tình hắn là nhất hưng phấn cùng vội vàng. Hắn vì sao không nói chuyện? Có lẽ là cảm xúc qua cho mãnh liệt, liền nói chuyện đều đã quên đi?

Chu lập vĩ đâu? Đây ở học thuật giới thanh danh hiển hách giáo sư, cư nhiên sẽ xuất hiện tại như vậy một cái hẻo lánh tới gần như hoang vắng biên cảnh nơi. Hắn làm như vậy đáng giá sao? Hắn là vì truy tìm sợ hãi chứng căn nguyên sao? Hoặc là muốn bác bỏ nhạc đông bắc học thuật, bảo vệ khoa học tôn nghiêm?

Có phải hay không, hắn còn có mang khác không muốn người biết bí mật đâu?

Bạch kiểm ác mang theo hai cái thủ hạ đã ở Long Vương trước miếu quảng trường thượng đẳng đợi. Nhìn thấy La Phi ba người đã đến, hắn đầu tiên tiến lên cùng chu lập vĩ đánh cái tiếp đón, sau đó chỉ vào bầu trời nói: “Xem hôm nay sắc, gần hai ngày là sẽ không đổ mưa. Thiên tùy nhân nguyện a, hi vọng chúng ta việc này thủy chung có thể giống hôm nay như vậy thuận lợi.”

Hiển nhiên, bạch kiểm ác là ở chủ động hóa giải ngày hôm qua hai người nhân xuất phát thời gian mà sinh ra tranh chấp. Chu lập vĩ mỉm cười, vui vẻ nhận đối phương cầu tốt, đồng thời cũng dựa thế khách khí một câu: “Kia còn phải dựa vào bạch trại chủ nhiều hơn lo lắng!”

“Ta nhất định sẽ đem hết toàn lực. Một bước vào cây cối, chúng ta vận mệnh đã có thể đều cột vào một khối.” Bạch kiểm ác chính sắc nói, sau đó hắn phân phó bên cạnh Ngô đàn: “Đem đồ ăn phân một chút, chúng ta tức khắc xuất phát.”

“Đây đó thịt can cùng mặt bánh mỗi người một phần, cũng đủ ăn bốn ngày lượng. Đây hai ngày vừa hạ mưa to, trên núi nguồn nước sung túc, cho nên sẽ không khác mang nước trong. Các người siêu lý nước uống hoàn sau, ta sẽ tìm địa phương giúp các người quán mãn.” Ngô đàn một bên đem trang đồ ăn túi phân phát đến La Phi ba người trong tay, một bên làm tương quan giải thích.

“Ngọn núi con muỗi nhiều. Địa, độc con kiến cái gì, vô không bắt nhập, các người nên đem cổ áo cùng cổ tay áo trát nhanh.” Bạch kiểm ác ở một bên nhắc nhở hai câu, tảo mắt vừa thấy, lại phát hiện La Phi đám người xưng phong y

là cô nhanh cổ tay áo , quần dài vạt áo từ lâu thúc ở hải miết trung, vì thế hiểu ý cười, đối triệu lập văn nói:“Giúp bọn hấn mặt thượng tòi nước đi.”

Triệu lập văn đáp ứng một tiếng, xuất ra một cái băng gạc trát thành cái miệng nhỏ túi, ngồi xỏm xuống ở La Phi đám người khổ miết liên tiếp chỗ theo thứ tự nài lau một vòng, xung mũi tòi vị lập tức tán phát xuất ra, nói vậy kia trong túi hấn là đựng phá đi tòi giả.

“Như vậy độc trùng liền sẽ không hướng của các người hải khâu lý chui.” Bạch kiếm ác giải thích này cử dụng ý, khoát tay, lại đưa qua tam song thiên sắc kính râm:“Đến, mỗi người lấy một bộ.”

La Phi đám người tiếp nhận, trong lòng đều có chút kinh ngạc. Nhạc đông bắc lại kỳ quái hỏi:“Muốn này làm gì, trong cây cối còn có thể có ánh mặt trời chói mắt sao?”

Bạch kiếm ác “Hắc” cười:“Dọc theo đường đi tránh không được vượt mọi chông gai, đeo nó lên, miễn cho ánh mắt bị trát bị thương.”

La Phi giật mình, trong lòng âm thầm cảm khái: Đây cây cối đi qua, quả nhiên là đại có học vấn, nếu không có kinh nghiệm phong phú dẫn đường làm bạn, dọc theo đường đi tất nhiên hội ngộ đến vô số khó khăn cùng phiền toái.

Ở bạch kiếm ác phân phó hạ, Ngô đàn cùng triệu lập văn lại chia sẻ La Phi ba người mang đến lều trại cùng ngủ túi, này hành động đại đại giảm nhẹ người sau trên người gánh nặng.

Hết thầy tựa hồ đều đã chuẩn bị thỏa đáng. Bạch kiếm ác khoanh tay ngẩng đầu, ánh mắt nhìn về phía Đông Phương.

Mọi người cũng đi theo nhìn đi qua, cách đó không xa, ngọn núi cao ngất, cây rừng dày đặc, vắt ngang ở bọn họ sắp đi trước phương hướng thượng.

“Thốt sơn.....” Thật lâu sau sau, bạch kiếm ác thật dài thở ra, theo trong miệng ần ần phun ra này ba chữ đến. Sau đó hấn đình đứng dậy tư, thay một loại kiên nghị ngữ khí:“Xuất phát đi!”

Dứt lời, hấn đã dẫn đầu mại khai bộ pháp, hướng về Long Vương miếu sau núi rừng sải bước mà đi.

La Phi chờ gắt gao tướng tùy, mọi người càng lúc càng xa, hơn hai mươi phút sau, bọn họ thân ảnh rốt cục bị nguy nga đàn sơn cắn nuốt .

Tiến sơn, La Phi liền cảm giác đi tới một cái thế giới trung. Trên đỉnh đầu lâm cao điệp mật, cơ hồ che khuất sở hữu bầu trời, tuy rằng là ban ngày, nhưng không khí lại âm u thật sự. Tới gần mặt đất địa phương, thấp bé cây cối bộ dạng càng thêm phồn thịnh, chỉ chít một mảnh kê bên một mảnh, bất lưu gì khe hở.

Trước kia phiên sơn giả làm hậu nhân ở rừng rậm trung thả ra một cái đường nhỏ. Nói là “Lộ”, kỳ thật cũng miễn cưỡng thật sự, kia bất quá là một đạo có người từng đi qua dấu vết mà thôi. Vào núi sau, Ngô đàn liền đi ở tại trước nhất đầu, hấn cầm trong tay khảm đao, dọc theo kia nói dấu vết sờ soạn đi trước, dọc theo đường đi không ngừng mà dùng đao phách khảm ngăn ở trước mặt cảnh dây mây. Hấn làm như vậy cũng là vì cấp mật sau đồng bạn hành tẩu sáng tạo phương tiện, đồng thời cũng có thể kinh hách này ẩn núp từ một nơi bí mật gần đó độc trùng dã thú, sớm đem chúng nó xua đuổi đi, để tránh miễn phát sinh ngoài ý muốn “Xung đột”.

Bạch kiếm ác theo sát sau Ngô đàn, trước mặt phương đường nhỏ dấu vết mơ hồ nan biện khi, hấn sẽ phụ trách làm một ít quyết đoán. Cái khác thời gian, hấn đại bộ phận tinh lực đều dùng để chăm sóc chính mình phía sau nhạc đồng bắc.

Nhạc đồng bắc không thể nghi ngờ là này chi đội ngũ trung tiến lên nhất cổ hết sức một cái. Hấn kia mập mạp thân hình ở sau cơn mưa ướt sũng núi thượng có vẻ càng thêm ngốc, không đi ra rất xa liền dĩ nhiên thở hào hển. Bất quá tuy rằng bước tiếp bước là tiếp nối gian nan, nhưng hấn thật không có nao núng cùng oán giận, mà là cẩn rắng kiên trì , có đôi khi còn chính mình nói một ít cổ vũ hoặc là tự giễu trong lời nói. Thực rõ ràng, ở trong cơ thể có một cỗ cường đại lực lượng tinh thần chính chống đỡ hấn.

Nhạc đồng bắc mặt sau là La Phi, hấn đi lại góc phía trước giả muốn thoải mái rất nhiều. Này ích cùng hấn năm mới ở cảnh giáo khi gian khổ thân thể huấn luyện cùng với sau này ở nam minh vùng núi nhiều năm công tác trải qua. Leo lên sơn đạo với hấn mà nói kỳ thật cũng không xa lạ, bất quá tại như vậy rậm rạp rừng mưa trung đi qua lại vẫn là lần đầu tiên. Ở phía trước đi trong quá trình, hấn thường thường hội phù một chút phía trước nhạc đồng bắc, hoặc là kéo một chút phía sau chu lập vĩ.

Chu lập vĩ thủy chung lấy tốc độ đều đi theo ở đội ngũ bên trong. Hấn bước tần bất khoái, bước bức cũng không tính đại, nhưng duỗi chân lại vững chắc hữu lực, hiện ra vô cùng tốt thân thể tố chất. Giữa đường biên xuất hiện một ít tân kỳ thực vật giống khi, hấn còn có nhân hạ lược dừng lại cước bộ, thái thượng một hai kiện cảnh lá hàng mẫu ngay tại chỗ nghiên cứu một phen.

Triệu lập vẫn đi ở đội ngũ cuối cùng. Hắn vóc người không cao, cũng không yêu nói chuyện, nhưng ánh mắt lại không chút nào chất phác, thậm chí còn lóe ra một tia ngoan kinh. Cánh tay hắn trắng kiện, cổ tay kết chỗ gân xanh cương, như vậy tay cầm mình hoảng sắc bén khảm đao, khiến cho mọi người có thể yên tâm mà đem thân sau lưng an toàn đều giao cho hắn một người trong tay.

Càng lên cao đi, nhiệt độ không khí trở nên càng thấp, âm trầm đã hoàn toàn không có mùa hạ cảm giác. Bất quá bởi vì thể lực tiêu hao vĩ đại, mọi người vẫn là ra một thân hân, đành phải không ngừng mà uống nước ban bổ sung. Bạch kiếm ác chú ý phía sau ba người thân thể tình huống [đương nhiên chủ yếu là chú ý nhạc đông bắc], ở thích hợp thời điểm hội phân phó đầu lĩnh Ngô đàn thả chậm tốc độ, lấy nhường thể lực chống đỡ hết nổi giả có điều chỉnh thở dốc cơ hội. Có một lần La Phi gặp nhạc đông bắc thật sự kiên trì không được, từng đề nghị đại gia tại chỗ nghỉ ngơi, lại bị bạch kiếm ác phủ quyết: “Trừ phi tính toán thời gian dài nghỉ ngơi, nếu không tận lực đừng có ngừng hạ. Tọa nhất tiểu hội sẽ chỉ làm người cảm thấy càng mệt.”

“Đây là bởi vì thường xuyên đi một chút ngừng ngừng hội quá rầy nhân thể nội vận động tiết tấu, sử mệt nhọc gia tốc đã đến.” Chu lập vĩ theo sinh lý y học góc độ đối thoại kiếm ác trong lời nói tiến hành rồi bổ sung.

Cũng may sơn đạo tuy rằng trơn ẩm, nhưng cũng không đầu tiểu, có người ở phía trước mở đường, người sau tiến lên khó khăn kỳ thật đã đại đại rơi chậm lại, cũng không cần lo lắng sẽ có hoạt trụ nguy hiểm.

Như vậy thẳng đến giữa trưa thời gian, bạch kiếm ác mới nhường Ngô đàn dừng lại cước bộ, sau đó quay đầu đối phía sau mọi người nói: “Tốt lắm, đại gia nghỉ một chút, ăn một chút gì đi.”

Nhạc đông bắc đã sớm ở ngóng trông những lời này, không đợi bạch kiếm ác nói xong, hắn đã tìm đúng một khối tương đối bằng phẳng khô mát địa phương, đặt mông ngồi xuống: “Ai nha mẹ ta, khả mệt chết ta, cuối cùng có thể nghỉ ngơi.”

La Phi xem hắn chật vật dạng, nhìn không được cười mỉa: “Có thể này vừa mới bắt đầu đâu, người cần phải đứng vững a.”

Nhạc đông bắc cố không lên đáp hắn khang, trước xuất ra siêu “Rầm rầm” cuồng quán một mạch.

Những người khác cũng đều gần đây tìm địa phương, ngồi xuống nghỉ ngơi. Hơi thở lược định sau, bạch kiếm ác tiếp đón đại gia đều tự xuất ra đồ ăn bao, bắt đầu dùng cơm.

La Phi tẽ nhất tiẽu điều thĩt can đũa vào trong miệg, tĩnh tẽ nhấm nuốt. Kia thĩt can là dũng thĩt heo yẽm chẽ mà thànɦ, mang theo một chũt lạt vị, cũg là tãn hương ngon miệg. Tương đốĩ dướĩ, mặt bảnh tắc lại can lại nganɦ, thả không có gĩ tũ vị, chỉ có thể đĩ đốĩ thoi.

Nhũng người khác đều ăn không ít, duy độc nhạc đơng bắc lại khỏ nổi lên mặt, khó chịu nĩi:“Các người sao nhóm đều tốt như vậy khắu vị? Ta là mệт thẳm , cái gĩ cũg không muốn ăn.”

Chu lập vĩ cười nĩi:“Người là vừa mới kia thông nước uống quá mau, nhất thoi chốg vị , chờ một hoi là tốt rồi.”

Quả nhiên, sau một lát, nhạc đơng bắc hoãn quá mức đếп, bắt đầu đại ăn đại nuốt, so với ai ăn đếп độ nhiều.

“Bạch trạĩ chủ, chúng ta hiện tại đã đi ra có xa lắm không?” La Phi thừa dịp nhàn hạ hoi, bởi vì rừng cây rất mậт, mọi người tầm mắт hữu hạn thậт sự, căn bản vô pháp thông qua quan sắт đếп phán đoắn trướс mắт vị trí vị trí.

Bạch kiếm ác sớm trong lòng trung có điều tĩnh ra:“Hắп là đã qua giữa sườn núi . Chúng ta sau giữa trưa vắт và một ít, tranh thủ đếп thóт sơn đơng pha an trắт qua đẽm.”

Ăn xong cơm trưa, mọi người lại nghỉ ngơi một lát, sau đó tiếp tục đũng dậ đi trướс.

Nhạс đơng bắс thãn thể hoàn cắnh xấu đếп buổi chiều dũ phát hiện lộ không thể nghỉ ngơi, đỏi ngũ nhận đếп hắп ảnh hưởng, tốc độ chỉ có thể cằg ngày cằg chậm. Bất quá cuối cùg kiên trì không có ngừng lại, như vậy ở 6 giờ chiều tả hữu, rỏт cục đi đếп thóт sơn đĩnh đầu.

La Phi đi lên đĩnh núi một khối nham thạс, xướg phía dướĩ sơn phương hướng nhìn ra xa, để mắт chỗ núi non trùng điệп điệп thượ, Bibi hằh hằh, trản đầу dậ dào sinh cơ. Bạch kiếm ác cũg theo đi lại, không đỏi La Phi đặт câu hoi, chỉ vào phương xa vùng núi một mắnh bằg phẳg đấт trũng nĩi:“Nơi đó chính là khũng bố cớс .”

Toạт nhìn giàu có và đơng đứс bĩnh thắп xĩnh đẹр tuyệт trản nơi, đã có như vậy một cái làm người ta nhìn thắт mà sợ tên. Tại kia phiẽn lựс sắс dướĩ, kết quả cắт dấu cái dằg gĩ bí mậт đầu?

La Phi ở ngưng mắт nhìn chắм chú một lát, lại quay đầu, hướng về phía tây lai lịch nhìn xướg. Nơi đầу tầm nhìn đươg nhiên mở rỏg thậт sự, sơn thể khe rắnh, thu hết đầу mắт. Ba trắm nhiều năm trướс, lí đĩnh quốс hoi sẽ không liẽn

đứng ở đồng dạng vị trí, chỉ huy kia trảng bi trắng thâm thiết thốt sơn chiến dịch đâu? Nghĩ vậy yên tĩnh cây cối từng là mấy vạn nhân đâm máu chém giết chiến trường, La Phi trong lòng không khỏi dâng lên một loại thương hải tang điền, sinh mệnh như khích cảm khái.

Sắc trời thượng minh, mọi người không có nhiều làm lưu lại, một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm, hướng về phía đông xuống núi phương hướng lại đi ra nửa nhiều giờ lộ trình.

Lúc này đứng trải qua một cái nhỏ nhỏ nham thạch sườn núi, địa thế cơ hồ trình độ, thiếp bụi cây cũng thừa thớt thật sự. Bạch kiếm ác dừng lại cước bộ:“Ngọn núi thiên nói hắc liên hắc, chúng ta cũng dừng lại đi về phía trước , liên tại đây nhi trát cái doanh , chuẩn bị qua đêm đi.”

Mọi người cùng kêu lên đồng ý. Lập tức tá ba lô, đều tự bận rộn mở ra.

Bạch kiếm ác đem sườn núi lược thanh lý một phen, sau đó La Phi ba người chỉ nôi lên lều trại.

Ngô đàn mọi nơi tìm kiếm một hòi, ở phụ cận tìm được một mảnh hồ đất, bên trong tích không ít mưa, nhưng thoát nhìn dơ bẩn đục ngầu, khó có thể dùng để uống. Hấn dùng khảm đao ở thủy hồ bâng không xa địa phương quật một cái đường kính ước 20 cm, thâm ước chừng nửa thước súc cái ao. Một lát sau, hồ đất trung thủy chậm rãi xông vào súc cái ao trung, tuy rằng tốc độ bất khoái, nhưng thủy chất lại trong suốt rất nhiều.

Triệu lập văn tắc tìm đến đổ nát cây cối chi can, bỏ ra sau thủ dùng bên trong vẫn cứ khô ráo bộ phận, ở sườn núi thượng điểm nôi lên lửa trại. Lúc này sắc trời đã tối, mọi người ngồi vây quanh ở lửa trại biên, cuối cùng có thể thả lỏng thả lỏng .

Ở sau cơn mưa sơn đạo đi rồi một ngày, hài miệt cùng ống quần sớm ướt đầm. Đại gia chuyện thứ nhất chính là thoát hài, trước tiên ở hỏa biên nướng thượng nhất nướng.

Chính thích ý gian, chợt nghe nhạc đông bắc động gào to hô kêu lên:“Mẹ nó, đây là cái gì này nọ?!” Ngử khí thậm chí kinh hoàng.

La Phi vội vàng thẩu đi qua, chỉ thấy hấn đã vừa thoát chân trái tất, mập mập mắt cá chân thượng nhưng lại nằm sấp hai cái cục đại con đĩa!

Kia con đĩa cái đầu chừng ngón cái bàn lớn nhỏ, sớm hấp chừng huyết, thân thể phồng lên dục liệt, tản ra quỹ dị màu đỏ sậm hào quang. Nhạc đông bắc chính chân tay luống cuống là lúc, con đĩa nhân bại lộ ở trong không khí, đã tự động “Phốc phốc” Hai tiếng vang nhỏ, trước sau ngã nhào xuống dưới.

Bạch kiếm ác thấy nhưng không thể trách, đánh cái ha ha, khai nổi lên vui đùa: “Nhạc tiên sinh, người ông quần vẫn là trát không đủ nhanh a, thành toàn này hai cái con đĩa. Có đôi có cặp, có ăn có uống, ngày qua nhưng là dễ chịu!”

“Mẹ, dám uống lão tử huyết.” Nhạc đông bắc mắng, tùy tay nhặt cành cây, đem hai cái mập mạp con đĩa chọn vào lửa trại trung, “Thử” một tiếng, khói nhẹ bốc lên, trong không khí tỏ khắp khai một tia thần nhiên mùi máu tươi.

Nhạc đông bắc một bên tỉ mỉ kiểm tra hai chân, một bên lòng còn sợ hãi nói thầm: “Lớn như vậy cái, thế nào hấp huyết thời điểm ta lại một điểm cảm giác đều không có?”

“Người nếu có cảm giác, kia không lập tức liền phát hiện? Còn có thể bị hấp huyết sao?” Chu lập vĩ cười nói, “Này đó con đĩa giác hút thượng đều có cùng loại cho thuốc mê như vậy chất nhầy, chẳng những hấp huyết thời điểm người không hề cảm giác, hút huyết còn có thể phân bố ra có thể cho người miệng vết thương cấp tốc khép lại vật chất đâu. Đây đều là giống ở trường kỳ tiến hóa trung hình thành tự mình bảo hộ cơ năng.”

“Thật đúng là tìm không thấy miệng vết thương.” Nhạc đông bắc vuốt chính mình mắt cá chân, căm giận mà nói, “Kia cũng không thể bạch hấp a, nào có chuyện tốt như vậy?”

Mọi người lại đầu thú một trận, trận này tiểu nhạc đệm xem như đi qua.

Đại gia xuất phát khi mang theo nước trong lúc này đã không sai biệt lắm đều uống xong rồi. Ngô đàn lấy không siêu, đến vừa rồi tự chế súc bờ hồ đánh thăm lọc tới được nước trong, sau đó lại đi từng cái siêu trung các đầu bỏ thêm một quả viên thuốc.

“Người thêm đó là cái gì?” La Phi nhin không được hỏi.

“Tiêu độc phiến.” Ngô đàn thần nhiên trả lời. Tựa hồ sợ đối phương lòng có nghi ngờ, hắn còn cố ý đầu tiên bung lên chính mình siêu, ục ục uống thượng nhất mồm to.

La Phi tiếp nhận siêu uống một ngụm, quả nhiên trong nước có chứa bột tẩy trắng hương vị.

Ăn bữa tối, bóng đêm đã thâm. Núi rừng trung không có một tia lượng sắc, trừ bỏ lửa trại phụ cận, bốn phía dường như đồ mặc bình thường, tối đen một mảnh. Chừng ngẫu không hề nổi danh côn trùng kêu vang thú kêu, càng thêm nhuộm đậm thâm lâm hoang dã cô tịch không khí.

Mọi người hơi hàn huyên một hồi, lại nghe bạch kiếm ác nói:“Ngày mai còn muốn chạy đi, chúng ta liền sớm đi nghỉ ngơi đi. Các người ở trong lều trại tể nhất tể, chúng ta ba cái ở bên ngoài tùy tiện tìm địa phương nhất nằm là được.”

La Phi biết bọn họ sớm thành thói quen như thế, cũng không có quá nhiều khách khí, chỉ thần nhiên nói câu:“Kia thật sự là vất vả các người.”

Bạch kiếm ác ba người đều tự tìm cái bằng phẳng thoải mái địa phương, triển khai tùy thân mang theo đồ ngủ. Ở nằm xuống phía trước, triệu lập văn lại xuất ra một cái ống trúc, vây quanh mỗi người đồ ngủ, bỏ ra ba vòng phần son trạng gì đó.

La Phi nghĩ được một cổ sắc mũi mũi, đoán nói:“Đây là..... Lưu hoàng?”

Bạch kiếm ác gật gật đầu:“Lộ thiên mà tịch, lửa trại hải mãnh thú, lưu hoàng phòng độc trùng. Một hồi chúng ta còn muốn mặt chút lui văn được thủy.”

La Phi mỉm cười:“Hi vọng này đó công phu cũng không uống phí, chúng ta đại gia tất cả đều có thể đẹp đẹp ngủ thượng vừa cảm giác.”

Bạch kiếm ác không có trả lời, ánh mắt nhìn về phía ngoài vòng tròn hắc ám nơi, thần sắc ngưng trọng, không biết suy nghĩ cái gì.

Hay không hẳn sớm dự đoán được: Đây vừa cảm giác, là không có người có thể ngủ an ổn .

Chương 17 lột da tuyên thảo

Nho nhỏ lều trại nội xâm nhập ba người, không gian là hiệp thức một ít. Bất quá tại đây loại hoàn cảnh hạ tự nhiên cố không lên rất nhiều. Nhạc đông bắc nhất mỗi một, chui vào ngủ túi sau không lâu liền tiếng ngáy mãnh liệt. Chu lập vì bị hấn âm ỹ phiền lòng, mấy lần bất mãn nhỏ giọng oán giận, nhưng đối phương sớm chìm vào ngọt mộng đẹp, nơi nào có thể có cái gì hiệu quả?

La Phi đồ cũng không để ý, chính mình tĩnh hạ tâm đến, nhắm mắt an thần, chỉ chốc lát ủ rũ liền phiếm làn toàn thân, dần dần tiến nhập giấc ngủ trạng thái.

Này vừa cảm giác không biết ngủ bao lâu, bỗng nhiên lều trại trên đỉnh “Xôn xao” một tiếng dị vang, như là có cái gì này nọ từ không trung tạp lạc bình thường. La Phi trời sanh tính cảnh giác, cho dù đang ngủ cũng là nỗ lực thông minh, hấn lập tức bừng tỉnh, bỗng chốc theo ngủ trong túi ngồi dậy.

“Như thế nào?” Chu lập vĩ cũng đi theo chui ra ngủ túi, nhìn hấn bộ dáng, dường như luôn luôn đều không có ngủ.

Lều trại ngoại cũng xuất hiện một trận xôn xao, lập tức có đèn pin cột sáng hỗn độn lay động, lại nghe bạch kiếm ác đề nặng giọng thấp giọng quát lớn: “Hoảng cái gì! Điều tự nhìn thẳng một bên.”

“Hữu tình hướng!” La Phi qua loa bộ đóng giày từ, chột lóc thân đã đi đến lều trại ngoại.

Lều trại ngoại ba người đều đã đứng dậy. Ngô đàn cùng triệu lập văn tay phải trì đao, tay trái nắm đèn pin, thần sắc kinh ngạc, chính cang không ngừng hướng bốn phía hắc ám chỗ sưu tầm, bạch kiếm ác đứng ở lửa trại biên, hai mắt như câu bàn lóc hàn quang, nhanh nhìn chăm chăm trong tay nắm chặt nhất kiện này nọ.

La Phi ngưng mắt thấy rõ, không khỏi phía sau lưng thấm ra một tầng mồ hôi lạnh. Nguyên lai kia này nọ đúng là một cái ước hai thước đến trường sống xà, nhưng xà da đã bị sinh sôi lột ra, vĩ bộ một chút thượng liên, nhuyển đập đập treo ở một bên, kia xà vắn vẹo phần hồng sắc thân hình, thống khổ giãy dụa, trường hợp làm người ta mao cốt từng nhiên.

“Sao lại thế này?” La Phi đi lên phía trước hỏi.

Bạch kiếm ác thần sắc có chút quái dị, ký mê hoặc, lại lo sợ không yên, tựa hồ còn có chứa vài phần chưa kịp rút

đi dữ tợn. Trầm mặc một lát sau, hắn ngẩng đầu nhìn La Phi liếc mắt một cái, dùng một loại lạnh như băng ngữ điệu nói:“Vừa rồi chính là thứ này từ trên trời giáng xuống, dừng ở cửa của các người lều trại thượng.”

Chu lập vĩ lúc này cũng theo đi lại, nghe thấy hai người đối thoại, lại nhìn đến cái kia vô cùng thê thảm sống xà, sắc mặt bỗng dưng biến đổi:“Này trong rừng còn có người khác?”

Bạch kiếm ác không nói gì, nhưng hắn kế tiếp hành động lại làm trả lời. Hắn vung tay một cái, đem cái kia xà ném vào lửa trại bên trong, sau đó bỗng dưng ngẩng ngẩng đầu lên, ung bình thường ánh mắt hung tợn về phía chu vi cây cối trung nhìn quét .

Đáng thương xà lửa thân lại tao hỏa chước, đau đớn khó nhịn, ở ngọn lửa trung điên cuồng mà bốc lên vài cái, rốt cục không động đậy .

Nhạc đông bắc lúc này mới từ lều trại trung đi ra, chính nhìn đến bạch kiếm ác ném xà một màn, hắn đầu tiên là sửng sốt, sau đó vui sướng khi người gặp họa cười rộ lên:“Ha ha, bạch trại chủ, ta hôm nay uy hai cái con đĩa, người không phục, lại muốn uy một con rắn sao?”

Mọi người thần sắc ngưng trọng, không có người lo lắng quan tâm hắn. Nhạc đông bắc có thể này cảm giác được không khí không đối, ngạc nhiên hỏi:“Các người..... Các người đây là như thế nào?”

Bỗng nhiên, Ngô đàn trong tay đèn pin bắn ra cột sáng tảo đến một vật, hắn lập tức hô nhỏ một tiếng:“Trại chủ, người xem!”

Đại gia theo kia cột sáng đi tây phía nam hướng cây cối chỗ cao nhìn lại, chỉ thấy ở cành lá trong lúc đó, mơ hồ có quần áo lộ ra, xem ra là có người giấu kín ở nơi đó.

Bạch kiếm ác một chút thân, cũng từ sau thắt lưng chỗ lấy ra một phen khảm đao đến, làm tốt phòng ngự chi thế, sau đó cất bước về phía trước, đối với kia phương hướng quát:“Dừng né, mau rút xuất ra!”

“Người nọ” Lại vẫn không nhúc nhích, đèn pin cột sáng, bạch kiếm ác quát lớn, đối “Hắn” Mà nói tựa như không chút nào tồn tại bình thường.

Lúc này một trận gió núi thổi qua, “Người nọ” thân thể theo gió thổi trước sau lay động vài cái, động tác cương trực quỷ dị, dường như nhẹ bỗng hồn nhiên không chịu lực.

“Trại chủ, tốt lắm giống không phải..... Không phải một cái..... Người sống.” Ngô đàn chiến thanh âm nói, đèn pin cột sáng cũng theo hần lời nói run run đứng lên.

“Sợ cái gì? Đồ vô dụng!” Bạch kiếm ác mắng một câu, chớp đoạt qua Ngô đàn đèn pin, một lần nữa chiếu định kia cảnh lá trung bán ẩn bán hiện mục tiêu, lớn tiếng nói: “Ta mặc kệ ngươi là người hay quỷ, lại trốn tránh không được, cũng đừng trách ta xuống tay ngoan độc!”

“Người nọ” Vẫn là không hề phản ứng.

La Phi ba người hai mặt nhìn nhau, không nghĩ tới tiền cây cối ngày đầu tiên buổi tối liền xuất hiện như vậy việc lạ, thoát nhìn liên kinh nghiệm phong phú bạch kiếm ác đám người đối này cũng là không chỗ nào phòng bị, ứng đối có chút thiếu phương pháp.

Như thế lại giằng co một lát, bạch kiếm ác tựa hồ lấy mất đi kiên nhẫn, hần xoay người xung triệu lập văn gật gật đầu, ánh mắt lạnh lùng.

Triệu lập văn hiểu ý, tiến lên hai bước, lực quán cánh tay phải, đột nhiên mạnh vung, trong tay khảm đao hóa thành một đạo bạch quang, thẳng đến giấu ở cây cối cao hơn mục tiêu mà đi!

Này một đao thế đi vừa vội lại mau, mang theo “Ô ô” tiếng gió, chuẩn xác chui vào “Người nọ” ngực bộ vị, chỉ nghe “Phốc” một tiếng vang nhỏ, “Người nọ” Chịu lực quá lớn, ở chạc cây gian lưu lại bất ổn, rốt cục hoảng lạc cảnh, hướng về mặt đất rơi xuống xuống dưới.

Triệu lập văn không đợi trại chủ phân phó, đã bước nhanh hướng về rơi xuống địa điểm chạy đi. La Phi xem hần bóng lưng âm thầm kinh ngạc: Người này bình thường không hiện sơn giấu giếm thủy, không nghĩ tới ra tay hung lạt, gan lớn tâm ngoan, xa xa muốn vượt qua thường xuyên xuất đầu Ngô đàn.

Mọi người cũng theo sau đuổi kịp, vừa bán ra không vài bước, triệu lập văn thanh âm đã ở trong rừng vang lên: “Trại chủ, đó là một giả nhân!”

Đại gia nhanh hơn cước bộ, đi đến phụ cận. Chỉ thấy vừa rồi trên cây “Người nọ” Đang nằm ở một đồng lạn chi lá héo úa trung, triệu lập văn ngồi xồm một bên, đã khởi đèn pin tinh tế coi, vừa rồi vãi ra chuôi này khảm đao hiện tại lại về tới trong tay hắn.

Quả nhiên, kia chính là một cái dùng cành khô cở đại thô thô trát thành giả nhân, nhưng mặc nhất nguyên bộ nam tử phục sức, có y có khổ có miệt có hài, động xem dưới, hơi có chút biến hoá kỳ lạ.

Chợt thấy triệu lập văn cúi xuống thân mình, đem cái mũi tiến đến kia giả nhân thân biên, thật sâu hít vào một hơi. Mọi người chính kinh ngạc gian, triệu lập văn đã ngẩng đầu lên, hoảng sợ nói:“Trại chủ, này đó quần áo thượng, nơi nơi đều là vết máu!”

Bạch kiếm sợ chết từ địa nhìn chăm chăm giả nhân thân thượng kia bộ quần áo, trên má cơ bắp đột nhiên bắt đầu run rẩy đứng lên, hiển nhiên đã che giấu không được trong lòng cảm xúc kịch liệt dao động.

Ngô đàn lúc này cũng phát hiện cái gì, nháy mắt sắc mặt đại biến:“Này đó..... Này đó quần áo, là..... Là.....” Có lẽ là qua cho kinh hãi, hắn lời nói chỉ nói ra một nửa, liền vô pháp lại tiếp tục đi xuống .

Có kinh người sức quan sát La Phi đương nhiên đã nhìn ra manh mối, hắn bang Ngô đàn đem hoàn chỉnh trong lời nói nói ra:“Không sai, này đó quần áo, đúng là Tiết minh phi trước khi chết mặc !”

“Tiết minh phi quần áo?” Nhạc đông bắc ánh mắt nhảy dựng, tinh thần tỉnh táo, hắn cũng ngồi xuống dưới, để sát vào kia giả nhân cẩn thận quan khán,“Ân, này đó đại phiến đại phiến màu đen vết bẩn quả thật là khô cạn vết máu, kia này khẳng định cũng là Tiết minh phi huyết ?”

Không có người trả lời, nhưng mỗi người trong lòng đều là đồng dạng ý tưởng.

“Ai vậy can ?” Ngô đàn giờ lên đèn pin, mờ mịt mà hoảng loạn mọi nơi thám chiếu.

“Đừng tìm!” Bạch kiếm ác tức giận ngăn cản hắn,“Trước đem này giả nhân chuyển đến doanh địa bên kia đi.”

La Phi nhìn nhìn đồng hồ, thời gian là đêm khuya mười hai điểm ba mươi lăm phân.

Giả nhân bị chuyển đến lửa trại biên, triệu lập vẫn lại tìm đến đồng lớn củi lửa tăng thêm đến hỏa trung, đơn sơ doanh địa sáng sủa rất nhiều.

Mọi người vây xem cái kia thân huyết y giả nhân, trong lúc nhất thời tất cả đều trầm mặc không nói, đều tự trầm tư .

Chu lập vĩ đầu tiên đánh vỡ yên lặng, hần nhú mày, dùng tràn đầy mê hoặc ánh mắt xem bạch kiếm ác:“Chẳng lẽ có người luôn luôn tại đi theo chúng ta?”

Bạch kiếm ác đen mặt không tiếp lời, nhìn ra được đến, tâm tình của hần phi thường không tốt.

Nhạc đông bắc đứng ở một bên, tựa hồ chính đắm chìm ở chính mình ý nghĩ lý, hần khi thì rung đùi đắc ý, khi thì thảo tự nói, đối người khác đối thoại mắt đếc tai ngơ.

La Phi giờ phút này tắc ngồi xổm xuống thân, cẩn thận kiểm tra giả nhân cập kì trên người quần áo. Giả nhân làm được thực thô ráp, chính là đại khái trát ra cá nhân hình, sở dụng cảnh khô cằn đại ở trong cây cối tùy ý có thể thấy được. Quần áo thượng nhân dính đại phiền vết máu, đã bắt đầu làm cho cứng phát cứng rắn, đồng thời tản ra rõ ràng mùi máu tươi.

La Phi lấy tay ở quần áo thượng chung quanh sờ soạng , không lậu qua gì một góc. Bỗng nhiên, hần tựa hồ có cái gì phát hiện, theo túi quần khẩu nhật ra giống nhau này nọ, đưa tới trước mắt đoan trang . Một lát sau, hần mở miệng nói:“Ta biết Tiết minh phi tử nhân .”

“Nga?” Những lời này lập tức khiến cho chu lập vĩ hứng thú, hần ngồi thâu đi lại, thấy rõ La Phi trong tay gì đó,“Đây là..... Con đĩa?”

“Không sai.” La Phi gật gật đầu,“Tuy rằng chính là một khối khô quắt biến hình tàn thi, đây đúng là thành căn qua nhạc tiên sinh cái loại này đại con đĩa.”

“Kia Tiết minh phi chính là bị loại này con đĩa thành căn, thế cho nên đại lượng mất máu mà tử?” Chu lập vĩ rộng mở trong sáng,“Khó trách ở trên người hần sẽ tìm không đến mất máu miệng vết thương.”

“Hơn nữa khẳng định là khá nhiều con đĩa. Đây đó con đĩa hút huyết, lại bị giết chết nghiền nát, vì thế Tiết minh phi huyết liền đến vũ thần tượng lý, đến đây trên quần áo!” La Phi vừa nói, một bên đứng lên, đem con đĩa đưa tới bạch kiếm ác trước mắt:“Bạch trại chủ, người không nhìn một cái sao?”

Bạch kiếm ác cũng không vì sở động “Hắc” một tiếng, nói:“Con đĩa, này ta đã sớm biết.”

La Phi đầu tiên là sững sốt, lập tức trong lòng hiểu rõ: Đúng rồi, đúng rồi! Ngày đó té bái điện lễ sau, bạch kiếm ác nhất định sẽ kiểm tra vũ thần tượng cơ quan, nơi đó hơn phân nửa cũng có thể tìm được con đĩa tàn khu.

Lại nghe bạch kiếm ác lại cắn răng nói:“Tiết minh phi chết như thế nào cũng không trọng yếu, quan trọng là này đến cùng là ai can ? Mục đích của hắn lại là cái gì?”

Chu lập vĩ ở một bên gật gật đầu, trầm ngâm nói:“Đắm máu thần tượng, lột da sống xà, mặc huyết y thảo nhân, thủ đoạn của hắn nhưng là càng ngoạn càng mê hoặc .”

“Cái gì?” Luôn luôn trái lại tự suy tư nhạc đông bắc đột nhiên nhất giật mình,“Người nói cái gì? Lột da sống xà?”

“Người vừa rồi không thấy được sao?” Chu lập vĩ phiết hắn liếc mắt một cái,“Bị bạch trại chủ ném tới trong lửa đi cái kia xà, là bị rõ ràng lột da !”

“Ta đã biết! Ta biết ‘Hắn’ đang làm cái gì!” Nhạc đông bắc hưng phấn mà kêu to lên,“Ha ha ha ha, dung cổ thông nay, ta thật sự là cái học thuật kỳ tài!”

Hắn tiếng cười thật sự cùng lúc này không khí không hợp nhau, bạch kiếm ác lạnh lùng xem hắn:“Vậy người đó nói nói, hắn đang làm cái gì?”

“Đây là một loại tượng trưng, lại một loại cảnh cáo, báo thù cảnh cáo, đến từ kia bị phong tồn đã lâu đáng sợ lực lượng.” Nhạc đông bắc nói tới đây, cố ý dừng lại khẩu, hiện ra một bộ thần bí hề hề bộ dáng.

Chu lập vĩ pha không quen nhìn hắn như vậy tư thái, thực không kiên nhẫn theo trong lỗ mũi “Hừ” Ra một tiếng:“Cái gì tượng trưng? Người chạy nhanh nói thẳng đi.”

Nhạc đông bắc mang theo quỹ dị tươi cười, nhất tự một chút phun ra bốn chữ đến: “Bác - da - tuyên - thảo!”

“Cái gì?” La Phi không có nghe mình bạch, những người khác cũng đều là mặt mang mê hoặc.

“Đây là Minh triều khai quốc hoàng đế chu nguyên chương phát minh một loại khổ hình.” Nhạc đông bắc giải thích đến, “Chính là đem phạm nhân da chính trương lột ra đến, sau đó ở nhân da lý điền thượng đạo thảo, dùng sào trúc khơi mào, thị chúng lập uy.”

Tình cảnh này trung, bỗng nhiên hiểu biết đến như thế tàn khốc hình phạt, mọi người tất cả đều kim lòng không đậu cúi đầu đến, xem dưới chân cái kia chi thảo trát thành giả nhân, trong lòng từng trận phát sợ.

Lột da xà, điền thảo giả nhân -- lột da tuyên thảo! Đây đó quái dị hành vi sở muốn biểu đạt thật sự chính là như thế khủng bố hàm nghĩa sao?

Một lát trầm mặc sau, chu lập vĩ hướng nhạc đông bắc nghi ngờ nói: “Chu nguyên chương khổ hình. Đây cùng người nhất quán tuyên dương kia bộ ác ma lý luận lại có cái gì liên hệ đâu?”

“Người hiện tại là chỉ biết thứ nhất, không biết thứ hai.” Nhạc đông bắc sớm có chuẩn bị, không chút hoang mang trả lời, “Lột da tuyên thảo khổ hình là chu nguyên chương thứ nhất sáng chế, nhưng cũng không ý nghĩa chỉ có chu nguyên chương dùng qua. Lý định quốc cũng là loại này khổ hình thiên hảo giả chi nhất, hơn nữa ở lý định quốc trong quân, lột da tuyên thảo hình phạt có riêng gây đối tượng, chính là này chủ bán đi theo địch phản đồ.”

Nói xong lời cuối cùng một câu khi, nhạc đông bắc đột nhiên tăng thêm ngữ khí, đồng thời phiên thu hút da xem bạch kiếm ác, hiển nhiên là có sở phép ẩn dụ.

La Phi trong lòng vừa động: Bạch kiếm ác đâm người tổ tiên đều là lý định quốc cấp dưới, lý định quốc binh bại bỏ mình khi, những người này không có lực chiến, mà là lựa chọn đầu hàng thanh bình.

Bạch kiếm ác mí mắt bỗng ngưng nhảy một chút, sau đó hần định thần ngăn chặn cảm xúc, âm tiếng nói nói: “Nhạc tiên sinh, người cảm thấy chúng ta nói với người mấy thứ này hội cảm thấy hứng thú sao?”

Nhạc đông bắc “Hắc hắc” Cười: “Người khác cảm không có hứng thú cũng là không gọi là, chính là bạch trại chủ

người, hay là muốn phá lệ lưu ý mới đúng.”

Bạch kiếm ác thay đổi sắc mặt:“Người có ý tứ gì?”

“Ngã nương này, trên mặt mũi chuyện lo lắng sẽ không lo lắng nhiều như vậy , có chút nói thứ ta thần ngôn.” Nhạc đông bắc đình đặc nói,“Lí định quốc năm đó bị chứa nhiều thế lực hợp lực tiêu diệt sát, hãn sở hữu cấp dưới trung, tối đủ tư cách đảm đương ‘Phản đồ’ hai chữ , chính là hãn đặc lực đại tướng chính văn tuyền. Nếu ta sở liệu không sai, bạch trại chủ hãn là chính là chính văn tuyền hậu nhân đi?”

Bạch kiếm ác lạnh lùng xem nhạc đông bắc:“Không sai, ta là chính văn tuyền hậu nhân. Bất quá lí định quốc đã chết, cấp dưới nhóm binh hối đầu hàng, cũng không có cái gì không bình thường . ‘Phản đồ’ hai chữ không khỏi có chút nói quá lời đi?”

“ Binh hối đầu hàng?” Nhạc đông bắc không chút khách khí phản bác nói,“Tư liệu lịch sử ghi lại, chính văn tuyền đầu hàng thanh đình sau, lập tức bị phong làm thừa ân công, như vậy đãi ngộ làm sao có thể là binh hối đầu hàng giả có thể được đến ? Hơi biết lịch sử nhân đều có thể nhìn ra, chính văn tuyền đầu hàng, tất nhiên là ở lí định quốc bại vong phía trước, theo ngày sau thanh đình phong thưởng đến xem, chính văn tuyền hơn phân nửa còn từng cấp thanh quân lập được công lớn!”

La Phi cùng chu lập vĩ đối lịch sử cũng không thậm hiểu biết. Nhạc đông bắc lời nói này vừa ra, bao nhiêu có chút ra ngoài bọn họ dự kiến. Chẳng lẽ bạch kiếm ác tổ tiên, lí định quốc tâm phúc đại tướng chính văn tuyền thật sự từng có chủ bán giáng địch làm phản ô chương?

Bạch kiếm ác thần sắc phức tạp, nhưng vẫn chưa phản nộ cãi lại, xem ra nhạc đông bắc phân tích tám chín phần mười nhưng là thật . Trầm mặc sau một lúc lâu sau, hãn mới âm trầm nói:“Như vậy, dựa theo nhạc tiên sinh cách nói, này ‘Sống lại ác ma’ là ý định muốn tới tìm ta bạch kiếm ác phiên toái ?”

“Đầu tiên là thân tín ly kỳ tử vong, sau đó tể bái vũ thần thời gian sai lệch điểm làm người Bạch gia mấy trăm năm uy vọng hủy hoại chỉ trong chốc lát, hiện tại lại hiện ra ‘Lột da tuyên thảo’ phép ẩn dụ. Người cảm thấy này đó sẽ là nhằm vào ai mà đến?” Nhạc đông bắc càng nói càng hăng hái,“Có thể khẳng định, này đó chẳng qua là cái mở đầu, ‘Hãn’ đem một đường đi theo chúng ta đi trước khủng bố cộc, kia đáng sợ lực lượng đem từng bước một tái hiện. ‘Hãn’ muốn báo thù, tuy rằng chúng ta nhìn không thấy ‘Hãn’, nhưng không hề nghi ngờ, ‘Hãn’ ngay tại chúng ta bên người!”

Một trận gió đêm thổi qua, mang lên mơ hồ “Ô ô” Tiếng động, tựa hồ ở phụ họa nhạc đông bắc lời nói. Lửa trại mơ hồ bất định, mọi người trên mặt lúc sáng lúc tối, không khí u quặng quỷ dị.

Tiếng gió dừng lại sau, trong rừng một mảnh yên tĩnh, âm lãnh không khí giống như muốn đọng lại bình thường.

Đột nhiên, bạch kiếm ác giơ lên đầu, xem mệnh mang bầu trời đêm, bộc phát ra một trận cuồng tiếu:“Ha ha ha ha.....” Kia tiếng cười liên miên liên tục, lúc đầu vang dội, tiện đà khàn khàn, đến cuối cùng đã lộ ra vài phần dữ tợn.

Hắn này thanh cười đầy đủ ở hơn mười giây sau mới im bật, sau đó hắn căn khởi nha, đối mặt bốn phía hắc ám cây cối xoay tròn thông thả bước, hung tợn cao giọng nói:“Đến đây đi! Mặc kệ ngươi là loại người nào, cũng không quản ngươi là cái gì này nọ, ta bạch kiếm ác liền ở trong này chờ ngươi!”

Này tiếng la ở cây cối trung kéo dài mà đi, tựa hồ muốn mặc lần mỗi một cái hắc ám góc.

“..... Chờ ngươi.....”

Dư âm thật lâu không dứt. Này kết quả là tiếng vang, vẫn là đến từ hắc ám thế giới thần bí đáp lại đâu?

Chương 18 bạt lười

Đôi mắt kia giấu ở hắc ám cây cối trung thần bí lực lượng, bạch kiếm ác biểu hiện không hề sợ hãi, một phen ép buộc sau, thấy dù sao cũng phải ngủ, bất quá hắc vẫn là cố ý để lại Ngô đàn cùng triệu lập văn thay phiên trực đêm.

“Triệu lập văn trước thủ thượng hai giờ, sau đó đổi Ngô đàn. Các người nhiều nhiên chút lửa trại, tròng lớn mắt xem! Nhất hữu tình huống liền lớn tiếng báo nguy, ta đồ muốn nhìn, ai có thể lấy ta bạch kiếm ác thể nào! La cảnh quan, các người cũng trở về ngủ đi!”

Nói xong này đó, bạch kiếm ác nằm trở lại đồ ngủ thượng, trái lại tự nhắm lại hai mắt, một bộ chỗ loạn không sợ hãi bộ dáng.

Ai có thể đủ biết, ở hắc ở sâu trong nội tâm, hay không cũng giống mặt ngoài biểu hiện xuất ra như vậy bình tĩnh đâu?

La Phi ba người về tới lều trại trung. Tiến vào ngủ túi sau, tuy rằng ai đều không có nói nữa, nhưng vừa mới phát sinh qua sự tình lại nhường mỗi người đều không thể ở trong khoảng thời gian ngắn tiến vào mộng đẹp.

La Phi trợn tròn mắt, hắc giờ phút này tâm tình cực kì phức tạp. Cảnh giác, mê hoặc, hãi dị, thậm chí còn có một tia hưng phấn.

Một cái hiếm thấy đối thủ xuất hiện ,“Hắc” ma trảo đã mở ra, tội ác hơi thở đang dần dần tỏ khắp

“Hắc” Là ai?“Hắc” Muốn làm gì?

La Phi vô pháp cấp ra đáp án, hắc hiện tại có chút hối hận, ở người hoành trại khi, không có đối Long Vương miếu tiến hành khám tra là cái phi thường nghiêm trọng sai lầm. Nơi đó hắc là hội lưu lại một chút dấu vết để lại, chẳng sợ chỉ có một dấu chân, một căn tóc, đều sẽ là tới quan trọng . Ít nhất, có thể trợ giúp hắc xác định cái kia “Đối thủ” Kết quả là cái gì.

Bất quá nói trở về, bạch kiếm ác lúc đó là tuyệt đối sẽ không cho phép những người khác tiến vào Long Vương miếu . Đúng vậy, bọn họ đều khinh thị Long Vương trong miếu “Đắm máu” vũ thần. Ngày đêm phía trước, La Phi luôn

luôn có như vậy khuynh hướng quan điểm: Long Vương trong miếu kia một màn chính là người hoành trại bên trong một hồi nhằm vào bạch kiếm ác cá nhân quyền lực đấu tranh, chính mình không cần phải quá nhiều cuốn vào này không liên quan lốc xoáy trung.

Khả tình huống lại càng ngày càng nghiêm trọng . Càng nghiêm trọng là, này đó còn giống như chính là một cái mở màn, tuồng mới vừa bắt đầu.

Chẳng lẽ đúng như nhạc đông bắc theo như lời, hết thầy đều cùng “Khủng bố cốc” “Ác ma” Đồn đãi chặt chẽ tương quan?

Nếu là như thế này, kia thần bí “Đối thủ” Đúng là theo long châu đi theo chính mình mà đến sao? Này quả thực đáng sợ! Này ý nghĩa, tuy rằng chính mình liên “Đối thủ” bóng dáng cũng chưa thấy, thậm chí còn không có chứng cứ chứng minh kia “Đối thủ” Quả thật tồn tại, khả “Đối thủ” Lại cơ hồ đem chính mình từng cái lỗ chân lông đều thấy rõ ràng rồi chứ!

Hướng con đường này thượng nghĩ đến càng sâu, La Phi càng cảm thấy trong lòng hoảng sợ.

Bất quá, hấn thích như vậy cảm giác -- một loại tràn ngập khiêu chiến kích thích cảm giác.

Đúng vậy, hấn là một cái trời sinh thợ săn, “Đối thủ” đáng sợ cùng giấu kín chỉ biết tiến thêm một bước tỉnh lại hấn trong máu chảy xuôi bản năng.

Ở con mồi không có lưu lại gì khả cung truy tác tung tích khi, một cái tốt thợ săn phải hiểu được ngủ đông cùng chờ đợi.

La Phi hiện tại hoàn cảnh chính là như thế. Hấn có cũng đủ dũng khí, cũng đủ trí tuệ, đồng thời cũng có cũng đủ kiên nhẫn.

“Đối thủ” Đã đi theo tới cây cối trung, kia “Hấn” mục đích quyết không hội chính là bày ra một cái “Lột da tuyên thảo” ăn ngon, “Hấn” Nhất định còn có thể có điều hành động. Khi đó chính là một cái thợ săn phóng ra cơ hội tốt nhất.

Dựa theo này ý nghĩ, vấn đề liền bị đơn giản hoá . La Phi hiện tại nhiệm vụ muốn phán đoán ra “Đối thủ” Bước

tiếp theo hành động mục tiêu, lấy làm tốt phòng bị cùng phản kích chuẩn bị.

Căn cứ nhạc đông bắc phân tích, bạch kiếm ác tựa hồ vô cùng có khả năng trở thành kẻ tiếp chịu công kích giả, nhưng này cái mập mạp phân tích có thể có bao lớn có thể tin độ đâu? Hắn trọn bộ lý luận là như thể hoang đường.

Hơn nữa, cái gọi là “Lột da tuyên thảo”, có phải hay không chính là đối thủ rắc một cái nguy trang đâu?

Lều trại ngoại, lửa trại lay động, mơ hồ có thể thấy triệu lập văn thân ảnh, hắn thẳng thắn sống lưng đứng lạng , trong bóng đêm xuất hiện gì động tĩnh đều sẽ nhường hắn cảnh giác đã khởi đèn pin thăm hỏi một phen.

Bạch kiếm ác cùng Ngô đàn tuy rằng đã nằm xuống, nhưng La Phi phát hiện chỉ cần triệu lập văn có điều phản ứng, bọn họ cũng sẽ đi theo tất tác lay động.

Ai đều không có ngủ, đại gia đều ở cẩn thận đề phòng .

La Phi ngược lại yên tâm , hiện tại cũng không khuyết thiếu hắn này ánh mắt. Cho nên hắn quyết định trước dứt bỏ suy nghĩ, đầy đủ ngủ thượng vừa cảm giác. Hắn muốn dưỡng chừng tinh thần đi đối mặt sắp tới tràn ngập không biết gian nguy lịch trình.

Làm La Phi lại mở to mắt thời điểm, đã là ngày hôm sau sáng sớm . Hắn nhìn xem bên cạnh chu lập vĩ cùng nhạc đông bắc, hai người còn đang ngủ say .

La Phi biết bọn họ khả năng rất trẻ mới đi vào giấc ngủ, quyết định tạm thời trước không đem bọn họ đánh thức, chính mình rón ra rón rén chui ra ngủ túi, đi tới lều trại ngoại.

Trong không khí tràn ngập một loại ướt át tươi mát hơi thở, loại này hơi thở là trong cây cối sở độc hữu, La Phi thật sâu hút mấy khẩu, chỉ cảm thấy thể xác và tinh thần một trận thông thấu, đầu óc cũng bỗng chốc thoát ly giấc ngủ trạng thái, trở nên thanh tỉnh dị thường.

Bạch kiếm ác thoát nhìn cũng là vừa mới thân, đang ở thu thập chính mình đồ ngủ. Ngô đàn tay cầm khảm đao, vẫn vẫn duy trì cảnh giới trạng thái; Triệu lập văn thì tại một bên vội vàng dập tắt đã cơ bản nhiên tắt lửa trại.

“La cảnh quan thức dậy đỉnh sớm a.” Bạch kiếm ác gặp La Phi xuất ra, thân nhiên đánh cái tiếp đón.

“Không còn sớm không còn sớm, ta ở bên trong ngũ kiên đỉnh, chính là vất vả các người.” La Phi khách khí hai câu, sau đó đi đến Ngô đàn trước mặt, vỗ vỗ bờ vai của hắn, “Được rồi, trời đã sáng, người cũng nên thả lỏng thả lỏng .”

Ngô đàn xem La Phi không nói gì, khỏe mắt khăn trương co rúm một chút, lại cầm trong tay đao cầm thật chặt .

Bạch kiếm ác quay đầu nhìn về phía đến, xung Ngô đàn vẫy vẫy tay: “Người đối la cảnh quan cứ cái đao làm gì? Còn không thu hồi đến? Đại gia siêu cũng không đây, người đi đánh chút thủy đến đây đi.”

“Là!” Ngô đàn đáp ứng một tiếng, đem khảm đao thu hồi đến bên hông, sau đó nhặt mọi người siêu, miêu thất lung tiến vào bên cạnh một mảnh cánh rừng, hướng về phía thủy hồ phương hướng đi đến .

“Ha ha.” La Phi xem hắn bóng lưng, đánh trống lảng cười cười, “Vẫn là trại chủ trong lời nói dùng được a.”

Chu lập vĩ cùng nhạc đông bắc nghe thấy bên ngoài lời nói động tĩnh, cũng trước sau tĩnh lại. Một lát sau, bọn họ chui ra lều trại, giống La Phi vừa rồi giống nhau, tham lam mồm to hô hấp cây cối trung tươi mới không khí.

“Ai nha, loại cảm giác này thật đúng là thật nhiều năm chưa từng có .” Nhạc đông bắc thân cái lưỡi thất lung, thích ý tán thưởng một câu. Sau đó hắn xem bạch kiếm ác nói, “Bạch trại chủ, ban đêm trong lời nói có chút mạo phạm, người nhưng đừng để ý.”

“Kẻ thù bên ngoài không rõ. Chúng ta bên trong này đó việc nhỏ, sẽ không tất để ở trong lòng .” Bạch kiếm ác thái độ thoát nhìn ôn hoà .

Nhạc đông bắc đỉnh mang thai, ở doanh địa thượng đi thông thả nổi lên bước, kia giả nhân vẫn đặt ở lều trại đôi bên cạnh. Hắn trải qua khi nhẹ nhàng đá một cước, cười mắng: “Chính là người như vậy cái phá này nọ, làm hại chúng ta một đêm không ngủ tốt thấy.”

“Cùng trực đêm hai vị so sánh với, chúng ta tính hạnh phúc hơn.” Chu lập vĩ nói xong, ngẩng đầu tìm ma một trận, kỳ quái hỏi: “Ngô đàn thế nào không thấy ?”

“Mức nước đi.” La Phi hướng thủy hồ phương hướng chỉ chỉ, đột nhiên nghĩ đến chỗ kia không vài bước lộ trình, mà Ngô đàn đi cũng rất có một trận , vì thế nhìn không được nói:“Ai? Hẳn thế nào còn không trở về? Không có cái gì ngoài ý muốn đi?”

“Quang thiên ban ngày , có thể có cái gì --” Bạch kiếm ác trong lời nói không có nói hoàn, còn lại “Ngoài ý muốn” Hai chữ bị sinh sôi bức về tới trong bụng.

Bởi vì Ngô đàn đứng vào lúc này đã trở lại. Hắn xuất hiện lập tức đem ánh mắt mọi người đều hấp dẫn đi qua. Nhìn thấy trước mắt tình hình, mọi người tâm đều là “Đột” trầm xuống.

Chỉ thấy Ngô đàn theo cây cối trung chui ra, cước bộ thất tha thất thểu, như là uống say rượu bình thường. Hắn ngũ quan vận vẹo, có vẻ cực kì thống khổ, hai mắt tắc mở lưu viên, con mắt cơ hồ muốn theo hốc mắt trung bạo liệt mà ra; Càng thêm làm người ta hãi dị là, hai tay của hắn chính thân hướng trong miệng, làm nhất kiện không thể tưởng tượng kỳ quái hành động!

Hắn đem mười căn ngón tay chà xát thành trùy hình, đầu ngón tay găt gao khu ở chính mình đầu lưỡi, dùng hết toàn thân khí lực ra bên ngoài bạt !

“Như thế nào?” Bạch kiếm ác lớn tiếng quát hỏi , đồng thời bước nhanh nghênh đón, triệu lập văn theo sát ở hắn phía sau, hai người một tả một hữu, đỡ lưng lay sắp đổ Ngô đàn.

La Phi ba người cũng lập tức tiến lên xem xét.

Ngô đàn thẳng lăng lăng trừng mắt bạch kiếm ác, trong thần sắc tràn ngập tuyệt vọng cùng sợ hãi, hắn tựa hồ rất muốn nói cái gì đó, nhưng đầu lưỡi thật dài kéo ở khoang miệng ngoài, khiến cho hắn chỉ có thể thỉnh thoảng phát ra “Ách ách ô ô” thanh âm, kia thanh âm khô ráp chói tai, đã không hề nhân loại sinh cơ.

Thoạt nhìn, hắn giờ phút này toàn thân lực lượng đều tập trung ở tại kia mười căn trên ngón tay, non mềm đầu lưỡi đã bị hắn tóm ra hai tắc dài hơn, móng tay cũng thật sâu khảm vào bựa lưỡi trung, mơ hồ nổi lên tơ máu.

Tuy rằng vô pháp trao đổi, nhưng tất cả mọi người có thể cảm giác được, Ngô đàn có một loại mãnh liệt dục vọng, muốn đem kia căn mềm mại điều trạng vật theo chính mình khoang miệng trung sinh sôi nhỏ, tựa hồ kia không phải chính hắn đầu lưỡi, mà là một cái chui vào hắn trong cơ thể độc xà!

“Chạy nhanh ngăn cản hắn! Hắn như vậy đi xuống hội toi mạng !” Chu lập vĩ sốt ruột nhượng lên.

Hắn lờ còn chưa dứt, La Phi đã xông về phía trước tiên, thân thủ đi bài Ngô đàn ngón tay, bạch kiếm ác cùng triệu lập văn cũng các dọn ra một bàn tay đến hỗ trợ. Khả Ngô đàn mười ngón lại như thiết chú bình thường, chặt chẽ khẫu ở chính mình đầu lưỡi thượng, nhưng lại khó có thể nhúc nhích chút nào!

Ngô đàn đầu lưỡi tựa hồ đã bị kéo đến cực hạn, mặt hắn lúc này đến mức đỏ bừng, hô hấp cũng trở nên dị thường dồn dập lên.

“Mau tới hỗ trợ!” La Phi trong lòng biết tình huống không ổn, lớn tiếng hô quát. Chu lập vĩ cùng nhạc đồng bắc cũng gia nhập nhân đoàn, một căn một căn khiêu động Ngô đàn đã cơ hồ cứng ngắc ngón tay.

Rốt cục, Ngô đàn cũng hao hết toàn thân khí lực, mười ngón buông lỏng, bị mọi người theo đầu lưỡi thượng chia lìa xuống dưới.

Nhưng là ai cũng vô pháp cảm nhận được một tia vui sướng, bởi vì cùng lúc đó, Ngô đàn hô hấp đã đình chỉ, hắn hai mắt cương trực, trong ánh mắt không còn có gì sinh mệnh sáng rực.

Hắn cũng thân thể cũng xụi lơ , chỉ có cái kia đầu lưỡi vẫn cứ thật dài thân ở khoang miệng bên ngoài, ở người chết trên khuôn mặt hình thành một bộ quỷ dị đáng sợ kết cấu.

Bạch kiếm ác mắt thấy chính mình lại một gã thân tín thủ hạ mỗ danh chết thảm, vừa sợ vừa giận. Hắn bỗng dung theo nhân tòng trung rút ra thân đến, lấy ra bên hông khảm đao, thẳng đến thủy hồ phương hướng mà đi.

Thủy hồ chỗ vị trí khoảng cách doanh địa kỳ thật chỉ có hơn mười thước khoảng cách, nhưng nhân cây cối che đậy, hai bên tầm mắt hồ không thể cập. Ngay lập tức trong lúc đó, bạch kiếm ác đã chạy tới thủy hồ biên, nơi này cây rừng vờn quanh, một mảnh yên tĩnh, tựa hồ cũng không có cái gì khác thường.

Hắn thoáng ngần ra, sau đó trì đao nơi tay, giận dữ nhìn quanh, khàn khàn cổ họng hô:“Mẹ nó người đến cùng là cái gì này nọ? Lăn ra đây cho ta!”

Lại nghe cây cối rầm vang nhỏ, thực sự một bóng người tùy theo chui ra, bạch kiếm ác cả kinh, nhìn chăm chú

nhìn lên, người nọ cũng là La Phi.

La Phi không giống bạch kiếm ác như vậy kích động, hấn mặt trầm như nước, hai mắt lại sáng ngời hữu thần, xung tĩnh tế xem xét.

Ngô đàn mang đến siêu phần lớn ngay gần chính tề mã ở súc cái ao bên cạnh, chỉ có một cái oai ngã vào nơi khác, hồ khẩu rõ ràng có thủy sái ra dấu vết. La Phi đi lên hai bước, đem kia chỉ siêu nhật lên. Chỉ cảm thấy xúc cảm lược trầm, kia hồ trung thượng đang có hơn một nửa không có lưu tẫn thủy.

“Đây là Ngô đàn siêu sao?” La Phi hỏi bạch kiếm ác, người sau gật gật đầu, xem như trả lời.

La Phi lại ngồi xổm xuống, chỉ thấy trên mặt tràn đầy cỏ dại lá héo úa, nếu muốn ở trong này nhận ra dấu chân là khả năng không lớn .

“Vẫn là hội doanh địa nhìn xem đi, nơi này không có nhiều lắm manh mối .” Trầm ngâm một lát sau, La Phi đối thoại kiếm ác nói.

Bạch kiếm ác lúc này đã bình tĩnh rất nhiều, hấn xanh mặt, đem khảm đao thu hồi, sau đó cùng La Phi một đạo trở về đi đến.

Doanh địa thượng, chu lập vĩ đang ở kiểm tra Ngô đàn thi thể, triệu lập văn thủ ấn khảm đao hộ ở một bên, mỗi nhìn đến đồng bạn thảm trạng, liền mặt lộ phần hận sắc. Nhạc đông bắc độc tự phụ thủ, mặt chỉ thiên không không biết suy nghĩ cái gì.

“Bên kia có cái gì tình huống sao?” Nhìn thấy La Phi hai người trở về, chu lập vĩ lập tức ngẩng đầu hỏi.

La Phi không có lập tức trả lời, mà là trước ngồi xổm xuống đến xem xét một chút người chết vạt áo trước, thực rõ ràng, nơi đó dính có đại phiến thủy tí.

La Phi tay trái nắm Ngô đàn siêu, tay phải ngón trỏ tại kia phiến dính ẩm vạt áo thượng nhẹ nhàng mà khẩu đánh vài cái, theo sau hấn hơi hơi thiên đầu, bắt đầu từng bước một tự thuật ý nghĩ trung bày ra cảnh tượng:“Hấn đi mức nước -- đầu tiên cấp chính mình đánh nhất hồ -- sau đó hấn đương trường bắt đầu uống nước, đúng lúc này, phát sinh mỗi kiện

ngoài ý muốn.....”

“Cái gì ngoài ý muốn?” Bạch kiếm ác ở một bên truy vấn.

La Phi lắc đầu, mê hoặc nhìn xem người chết khuôn mặt, tự hỏi nói:“Vì sao? Vì sao muốn đi phạt chính mình đầu lưỡi?”

Hắn suy tư một lát, tựa hồ không có gì rõ ràng, lại hỏi chu lập vĩ:“Đúng rồi, ngươi có cái gì không phát hiện? Còn có, cụ thể tử vong nguyên nhân là cái gì?”

“Hắn toàn thân đều không có bị thương, yếu hại bộ vị cũng không có chịu giả dấu vết. Bắt đầu ta cho rằng hắn phạt lưỡi động tác tạo thành khoang miệng bế tắc, do đó hít thở không thông tử vong, nhưng là.....” Chu lập vĩ chia chia người chết bại lộ bên ngoài đầu lưỡi,“Nơi này tựa hồ có khác một ít kỳ quái.”

“Như thế nào?” La Phi lập tức ngưng tụ lại hai mắt, nhìn về phía chu lập vĩ sở chỉ bộ vị, bạch kiếm ác cũng ngồi xuống dưới, chắt chẽ chú ý .

“Các ngươi xem, nơi này có chút không bình thường thông đại!”

Ở chu lập vĩ nêu lên hạ, La Phi quả nhiên chú ý tới người chết đầu lưỡi thiên sau vị trí sưng lên đứng lên, hơn nữa nhan sắc cũng không bình thường, hơi hơi có chút biến thành màu đen.

“Đây là cái gì nguyên nhân tạo thành ? Bệnh biến, vẫn là trúng độc?” Hắn lập tức truy vấn nói.

“Bây giờ còn không rõ ràng. Đây đó chính là bên ngoài biểu chinh, căn cứ phán đoán của ta, ra vấn đề trung tâm bộ vị hẳn là ở người chết lưỡi cùng, muốn xem tới đó tình huống, cần đối thi thể áp dụng một ít đặc thù thủ đoạn mới được.” Chu lập vĩ vừa nói, một bên dùng trung cầu ý kiến ánh mắt nhìn nhìn bên cạnh bạch kiếm ác.

La Phi trong lòng hiểu rõ, cái gì là “Đặc thù thủ đoạn”. Ngô đàn là bạch kiếm ác mang đến nhân, nếu muốn đối thi thể có điều động tác, tốt nhất trước được đến bạch kiếm ác tán thành.

Bạch kiếm ác tự nhiên cũng minh bạch chu lập vĩ ý tứ. Hắn không chút nào hàm hồ, nhất sò thất lưng, khám đao đã sò ở trong tay, sau đó hắn thẩu tiến lên, dùng lưỡi dao ở người chết gần sát lưỡi cùng chỗ hàm dưới bộ vị nhẹ nhàng nhất hoa.

Kia khám đao thật là sắc bén, người chết cổ họng bộ lập tức xuất hiện một đạo mồm to tử, có đại lượng máu dọc theo lưỡi dao thẩm xuất ra, kia máu đúng là sắc màu tối đen, thẳng như mực nước bình thường!

Chu lập vĩ phán đoán không sai, tình huống quả nhiên liền ra tại đây cái bộ vị. La Phi trong lòng rung mình, nín thở tiếp tục chú ý .

Bạch kiếm ác nhìn thấy trước mắt tình hình, mi tiêm đột nhảy vài cái, sau đó hắn cắn răng một cái, thủ đoạn tăng lực, đem cái chết giả hàm dưới cái đáy làn da cùng cơ bắp toàn bộ thẩu thẩu mở ra. Ngay sau đó, hắn đem hai ngón tay dò xét đi vào, một phen sờ soạng sau, đem chỉnh điều đầu lưỡi theo lẽ sách chỗ túm xuất ra.

Trong lúc nhất thời máu đen tràn ngập, người chết thật dài đầu lưỡi cúi ở ngạc hạ, tình trạng khủng bố dị thường. Bất quá hiện trường mọi người lại cố không xong rất nhiều, ánh mắt của bọn họ tất cả đều tập trung ở tại người chết lưỡi cùng cùng thực quản liên tiếp bộ vị, vốn nên phần hồng non mềm lưỡi cùng lúc này đen thui một mảnh, cao cao hở ra, thũng đặc tượng cái bột lên men bánh bao. Ở bánh bao trung tâm bộ vị, rõ ràng nằm sắp một cái sắc thái sắc sỡ con nhện!

Kia con nhện thân thể ước chừng có ngón út cái bàn lớn nhỏ, thân thể trình đối xứng lục biên hình, góc cạnh rõ ràng, bát chân tắc có vẻ cẩn thận thon dài. Tuy rằng đã chết đi lâu ngày, nhưng nó mồm miệng bộ vị vẫn gắt gao cắn nuốt ở người chết lưỡi thịt thượng.

Bạch kiếm ác trên mặt lộ ra phức tạp biểu cảm: Kinh ngạc, bất đắc dĩ, bi thương, còn có một tia giật mình, hắn nhẹ nhàng đem kia con nhện niếp xuống dưới, đồng thời cười khổ thấp giọng nói:“Độc tiên nữ.”

“Độc tiên nữ?” La Phi ánh mắt luôn luôn đi theo kia con nhện,“Đây là tên của hắn?”

Bạch kiếm ác gật gật đầu:“Loại này con nhện độc tính thật lớn, cho dù ở trên đùi cắn một ngụm, xử trí không được làm trong lời nói, cũng có thể trí nhân vào chỗ chết, càng không cần nói ở cổ họng như vậy yếu hại bộ vị.”

La Phi nhú mày:“Nó là sinh hoạt tại trong nước ?”

“Không phải.” Bạch kiếm ác tựa hồ cũng có chút mê hoặc, hần lo nghĩ, bổ sung một câu: “Chẳng lẽ là trước đi đến siêu lý?”

Này đoán rằng nghe qua là hợp logic .

Bạch kiếm ác ba người đồ ngũ bốn phía tuy rằng vậy lưu hoàng, nhưng siêu hành lễ cũng là đặt ở lưu hoàng vòng ở ngoài . Này chỉ kịch độc con nhện ở ban đêm đi vào Ngô đàn siêu, Ngô đàn đầu tiên cấp chính mình siêu đánh thủy, sau đó liền khản cấp uống lên đứng lên, con nhện cũng bị hần nguyên lãnh nuốt vào trong miệng. Gần chết con nhện tự nhiên hội tránh cắn hần lưỡi cùng bộ vị, cũng phóng xuất ra toàn thân nọc độc. Ngô đàn đau đớn khó nhịn, kinh hãi rất nhiều, bản năng lấy tay kéo túm đầu lưỡi, muốn đem hầu khẩu độc vật quét sạch. Đề ý thức đến tự cứu đã mất khả năng thời điểm, hần cường chống trở lại doanh , nhưng đúng là vẫn còn độc phát bỏ mình.

Nếu thật sự là nói như vậy, kia Ngô đàn bị chết cũng quá oan . La Phi lắc lắc đầu, từ chối cho ý kiến. Chu lập vì cùng triệu lập vẫn cũng đều lặng không tiếng động, trên mặt cũng có nghi ngờ thần sắc.

“Hắc hắc, nào có sao mà khéo sự tình?” Luôn luôn không nói gì nhạc đông bắc lúc này rốt cục mở khang, hần thẳng thắn nói ra ý nghĩ trong lòng, “Này cũng không phải cái gì ngoài ý muốn. Chuyện này nhất định phát sinh, hai ngày tiền liền đã là như thế.”

“Hai ngày tiền?” Bạch kiếm ác mặc danh kỳ diệu xem nhạc đông bắc, “Hai ngày tiền chúng ta còn tại người hoành trại trung.”

Nhạc đông bắc cũng không trả lời, ngưỡng đầu nhìn trời, bỗng nhiên chán nản thở dài: “Ai, cũng lạ ta sơ sót. ‘Lột da tuyên thảo’, mật mờ ta có thể nhìn ra. Khả trước đây như vậy rõ ràng cảnh cáo, ngay tại ta mí mắt địa hạ lưu qua, ta cư nhiên không hề phát hiện.....”

La Phi đám người hai mặt nhìn nhau, thật sự không rõ hần đang nói chút cái gì.

“Bạt lưỡi chi hình! Các người đều đã quên sao?” Nhạc đông bắc mở to hai mắt, xem mọi người nói, “Kia trương giấy Tuyên Thành, li định quốc ghi chú, ‘Hần’ sớm nói được rành mạch, giờ mọ, đối ‘Đề lộ bí mật giả’ thì lấy ‘Bạt lưỡi chi hình’!”

Đúng vậy, bạt lưỡi chi hình! Thốt sồn! Kinh nhạc đông bắc nói như vậy, đại gia có chút táp ra vị đến, nếu ẩn này ý nghĩ đi lý giải trong lời nói, Ngô đàn tử trạng đích xác có rất mạnh tượng trưng ý nghĩa.

Ngay lập tức trong lúc đó, La Phi đã đem hai ngày tiền tình hình ở trong đầu hồi thả một lần, có cái chi tiết lúc đó hắn chưa từng nghĩ nhiều, hiện tại lại khiến cho hắn thật lớn chú ý.

“Các người giống như nhắc tới qua, kia trương giấy Tuyên Thành nguyên lai cũng không ở da dê cuốn lý?” Ánh mắt của hắn theo bạch kiếm ác cùng triệu lập văn trên người theo thứ tự đảo qua.

Triệu lập văn sững sốt một chút, tựa hồ nắm bắt định nên như thế nào trả lời, đành phải nhìn về phía bạch kiếm ác.

Bạch kiếm ác mặt âm trầm, sau một lúc lâu sau, hắn mới gật gật đầu, trầm thanh âm nói:“Đúng vậy. Đến bây giờ ta cũng không biết kia tờ giấy là từ chỗ nào toát ra đến Sự việc này, thật sự là càng ngày càng có ý tứ”

Ai đều minh bạch bạch kiếm ác trong giọng nói lời ngầm: Giấy Tuyên Thành thần bí xuất hiện không thể nghi ngờ là nhạc đông bắc “Cảnh ngôn nói” tốt nhất chủ giải. Mọi người nhất thời đều trầm mặc không nói, cân nhắc chuyện này trung khả năng chất chứa huyền cơ.

“Nếu kia tờ giấy thật là lí định danh thủ quốc gia thư ghi chú, đồ đích xác rất ý tứ.” Một lát sau, chu lập vĩ đầu tiên đã mở miệng,“Này cũng không phải là phổ thông vật, người bình thường là không có .”

Này cũng đang là La Phi ý nghĩ, hắn ngẩng đầu, dùng ánh mắt ý bảo đối phương tiếp tục đi xuống nói.

Lại nghe chu lập vĩ còn nói thêm:“Đã bạch trại chủ đã xác định kia không phải bọn họ vốn có gì đó. Ta nhận vì, chỉ có nghiên cứu lịch sử, tiến tới có thể nói, chỉ có đối lí định quốc thăm dò rất sâu nhân, mới có thể có được như vậy khó được văn vật.”

Lời nói này tuy rằng không có chỉ tên nói họ, nhưng châm chích rất mạnh. Nhạc đông bắc không phải ngu dốt người, hắn lập tức mặt đỏ lên:“Người hoài nghi kia này nọ là của ta?”

“Ít nhất người từng hướng chúng ta triển lãm qua, người đang có rất nhiều cùng lí định quốc hữu quan sử vật cùng tư liệu. Đối lí định quốc cá nhân lịch sử nghiên cứu, còn có ai so với người càng sâu nhập đâu? Vài ngày nay đã phát sinh liên tiếp việc lạ, cũng đều là người thực hi vọng nhìn đến đi?” Chu lập vĩ lời nói bắt đầu trở nên khí thế bức nhân.

“Buồn cười! Buồn cười! Chẳng lẽ việc này đều là ta thiết kế ? Ta sẽ chính mình an bày một đoạn cảnh ngôn, sau đó lại đi giải thích nó?” Nhạc đông bắc thoát nhìn có chút thẹn quá thành giận, “Đúng vậy, ta hi vọng nhìn đến như vậy việc lạ xuất hiện, bởi vì này chút chuyện đang ở từng bước một xác minh ta lý luận, phong phú ta học thuật tư liệu. Nhưng nếu việc này là ta chính mình đạo diễn, kia mấy thứ này đối ta còn có cái gì ý nghĩa? Ở học thuật thượng lừa gạt, chỉ có thể trở thành ta cả đời sỉ nhục! Người nhiều lần dùng loại này tiện ý tưởng đến công kích ta, đây là các người khoa học gia đối mặt bất đồng quan điểm khi sở tác sở vi sao?”

Chu lập vĩ ngưng tụ lại ánh mắt, lạnh lùng nhìn chăm chú vào đối diện này mập mạp, hắn rất muốn theo dõi phương mặt ngoài kích động cảm xúc hạ nhìn ra khác một ít che giấu gì đó, nhưng là hắn thất vọng rồi. Nhạc đông bắc thở hắt ra, giận kinh ngạc nan bình, đây là một cái kiêu ngạo nhân ở tôn nghiêm thu được vũ nhục khi xuất hiện tiêu chuẩn thần thái. Nếu này thần thái là nguy trang, kia nhạc đông bắc không thể nghi ngờ là khó gặp hảo diễn viên.

Bạch kiếm ác cùng La Phi đã ở chặt chẽ quan sát đến nhạc đông bắc phản ứng. Theo bình thường ý nghĩ đến phân tích, nhạc đông bắc đích xác phi thường khả nghi. Tuy rằng hắn cũng không cụ bị trực tiếp gây điều kiện, nhưng sở hữu việc lạ đều bị hắn giải thích nhịp nhàng ăn khớp, này không thể không khiến người sinh ra như sau suy đoán:

Màn này sau “Thần bí lực lượng” Đúng là ở nhạc đông bắc chỉ đạo hạ từng bước thực thi một cái đáng sợ kế hoạch!

Khả nhạc đông bắc lại thật sự không giống như là một cái che giấu như thế thâm nhân vật. La Phi xưa nay đối chính mình thức nhân năng lực phi thường tự tin, chẳng lẽ này trắng lăng lăng mập mạp thật sự có thể nhường hắn nhìn nhầm sao?

La Phi trầm tư một lát, lại hơi hơi lắc lắc đầu. Hoài nghi nhạc đông bắc còn có một chỗ là không quá có thể nói thông : Nếu việc này kiện đều là nhạc đông bắc bày ra thực thi, kia hắn vì sao muốn đem trong đó ẩn nghĩa từng bước một giải thích như thế rõ ràng. Muốn bày ra chính mình lý luận, ở kế hoạch hoàn thành sau giả vờ giả vịt phân tích một phen một điểm cũng không trễ. Hiện tại kế hoạch vừa mới bắt đầu, nhiều lời chỉ biết thu nhận mọi người hoài nghi, này đối hắn về sau hành động là cực kì bất lợi .

Liền tại đây giảng co nghiền ngẫm không khí trung, bạch kiếm ác đột nhiên hướng nhạc đông bắc nói ra một vấn đề.

“Nhạc tiên sinh, dựa theo người lý luận, vì sao ‘Bạt lười’ loại này hình phạt hội gây ở Ngô đàn trên người?”

Nhạc đông bắc đối vấn đề này tựa hồ cũng không có xác thực chuẩn bị, hấn lược chần chờ một chút, mới hàm hồ đáp: “Bạt lưởi chi hình, là lí định quốc năm đó nhằm vào để lộ bí mật giả mà thiết lập Đã Ngô đàn gấp như vậy hình phạt, hơn nữa trước còn có qua cảnh cáo, như vậy ta tưởng, hấn hấn khẳng định là cùng mưu kiện để lộ bí mật sự tình có điều liên hệ.”

“Cụ thể đâu?” Bạch kiếm ác dùng sáng ngời ánh mắt nhanh nhìn chăm chăm nhạc đông bắc, “Là cái dạng gì để lộ bí mật sự kiện?”

Chu lập vĩ tựa hồ cũng đối này nêu câu hỏi sinh ra nồng hậu hứng thú, hết sức chăm chú cùng đợi nhạc đông bắc trả lời.

“Này.....” Nhạc đông bắc gãi gãi ót, thần sắc có chút xấu hổ, “Này ta cũng nói không xác thực, có lẽ là Ngô đàn tổ tiên ở lí định quốc trong quân thời điểm từng có để lộ bí mật hành vi, mà lúc đó lại không có nhận đến trừng phạt. Hiện tại ‘Ác ma’ sống lại, này bút trưởng liền tính đến Ngô đàn trên đầu? Này chính là ta đoán, còn không có tư liệu lịch sử căn cứ, còn cần nhiều lắm khảo chứng, nhiều lắm khảo chứng.....”

Bạch kiếm ác “Hắc” cười. Nhìn ra được đến, hấn đối như vậy đáp án hiển nhiên không lắm vừa lòng.

Chu lập vĩ cũng khó có thể phát hiện nhú nhú đầu mày. Hấn đối nhạc đông bắc lý luận luôn luôn cười nhạt, vì sao đọc đối vấn đề này như thế chú ý đâu?

“Hiện tại tình huống không rõ, đại gia vẫn là trước không cần lẫn nhau ngờ vực.” La Phi đã lại một bên quan sát suy tư thật lâu sau, lúc này rốt cục nói, “Người hoành trại thôn dân đều là lí định quốc cấp dưới hậu đại, nếu ai âm thầm bảo tồn lí định quốc thủ trát, cũng là không phải đặc biệt kỳ quái sự tình.”

Nhạc đông bắc gật gật đầu, đồng thời rất là bất mãn phiêu chu lập vĩ liếc mắt một cái: “La cảnh quan tuy rằng cũng không tán thành ta quan điểm, nhưng nhân gia nói ra trong lời nói, liền so với người khách quan hơn. Đây mới là tích cực thăm dò chân tướng nghiên cứu học vấn thái độ.”

Chu lập vĩ cười lạnh một tiếng, không lại tiếp hấn trong lời nói trà.

“Tốt lắm, đừng nói này đó vô dụng, vẫn là thương lượng thương lượng bước tiếp theo kế hoạch đi.” Bạch kiếm ác nhìn thoáng qua trong tay kia chỉ tử con nhện, sau đó chán ghét bắt nó đạn đến một bên.

Triệu lập vẫn trong mắt tránh qua một tia tạt phần hàn quang, tay phải vung lên, khảm đao nhanh chóng vô cùng bỏ ra.

Con nhện thi thể vừa mới rơi trên đất, liền bị này chuẩn xác một đao đoá thành bột mịn.

Chương 19 câu thi

Sắc trời đã đại lượng, mọi người ngồi vây quanh ở nhỏ nhỏ doanh địa thượng, vẻ mặt nghiêm nghị. Dính đầy vết máu giả nhân hòa Ngô đàn vô cùng thâm thi thể liền nằm ở bọn họ dưới chân, không tiếng động giảng thuật này một đêm đến phát sinh qua đủ loại khủng bố lý kỳ sự kiện.

Mà đi trước “Khủng bố cốc” hành trình, mới vừa bắt đầu.

Hiện tại, một cái cực kỳ sự thật vấn đề xảy ra mọi người trước mặt: Như vậy hành trình còn muốn không cần tiếp tục đi xuống.

Nhạc đông bắc thái độ tự nhiên là tối minh xác :“Đương nhiên muốn tiếp tục. Sự tình đã đến tình trạng này, nào có bỏ dở nửa chừng đạo lý? Chẳng lẽ các người đời này đó thần bí sự kiện chân tướng không có hứng thú sao? Đáp án ngay tại ‘Khủng bố cốc’ trung, xúc tua khả kịp!”

La Phi cũng bắt đầu thuyết minh chính mình ý kiến:“Theo ta cá nhân mà nói, ‘Khủng bố cốc’ là nhất định phải đi. Đây dọc theo đường đi việc lạ càng nhiều, càng nói minh chúng ta thật là ở tiếp cận sở hữu bí mật trung tâm. Lúc này rút về, có lẽ đúng là đời thủ muốn đạt tới mục đích. Bất quá.....” Trầm ngâm một lát sau, hắn lại xem bạch kiếm ác nói,“Hiện tại xem ra, của các người an toàn đích xác nhận đến rất lớn uy hiếp. Các người có thể lựa chọn rời khỏi. Đại khái lộ tuyến đã rõ ràng, chỉ cần chúng ta hướng sơn hạ đi, thuận lợi tìm được hà đạo, như vậy bằng chúng ta chính mình năng lực, có thể đến đạt ‘Khủng bố cốc’.”

“Không không không, la cảnh quan, đây là người không có làm rõ tình huống.” Nhạc đông bắc bả đầu dao đặc tượng trông bởi giống nhau,“Hiện tại tình huống là, chẳng sợ chúng ta không đi, bạch trại chủ đều nhất định phải đi ‘Khủng bố cốc’!”

Mọi người không rõ chân tướng, nghi hoặc ánh mắt tất cả đều tụ đi lại.

Nhạc đông bắc trình trọng chuyện lạ xem bạch kiếm ác:“Đích xác, của các người tình cảnh rất nguy hiểm. Nhưng là chạy về người hoành trại là giải quyết không xong vấn đề -- Tiết minh phi không phải là ở người hoành trại từ sao? ‘Ác ma lực lượng’ đã sống lại, phải đem này lực lượng một lần nữa phong tỏa, các người tài năng đạt được cứu thứ cơ hội. Mà có thể làm được điểm này, trừ bỏ ha ma tộc nhiều thế hệ tướng tập tể ngoại, không còn ai khác.”

“Ý của người là, chúng ta phải tìm được ha ma tộc tể, tìm kiếm hắn giúp?” Bạch kiếm ác ngữ điệu trầm, xem

ra tâm tình có chút trầm trọng.

Nhạc đông bắc hơi hơi lắc lắc đầu: “Chẳng phải hấn giúp người đơn giản như vậy, các người phải liên hợp lại. Ha ma tộc bị mất huyết bình, hiện tại nhất định cũng lâm vào khủng hoảng trung. ‘Ác ma’ là sẽ không bỏ qua bọn họ. Bất quá nếu các người có thể đồng tâm hiệp lực, hơn nữa ta chỉ điểm, vị tất không có thắng cơ. Dù sao ‘Ác ma lực lượng’ ở ba trăm nhiều năm trước từng bị ha ma tộc dùng sĩ chế phục qua, lịch sử đã từng phát sinh, vậy có một lần nữa trình diễn khả năng.”

Bạch kiếm ác nhãn lại mày đầu, lâm vào trầm tư trung.

“Ta cũng không tán thành các người trở về.” Chu lập vĩ lúc này cũng đã mở miệng, khó được là, lần này hấn cư nhiên ở bang nhạc đông bắc khuyên bảo đối phương, “Mặc kệ phát sinh sự tình gì, tránh né chỉ có thể sử chính mình trở nên càng thêm bị động. Hiện tại cục diện, các người phải lưu lại. Vấn đề đã ở trong cây cối xuất hiện, vậy hấn là ở trong cây cối giải quyết! Càng tha, phiền toái sẽ càng lớn!”

Chu lập vĩ trong lời nói tựa hồ đối thoại kiếm ác xúc động pha đại, hấn bỗng dừng ngẩng đầu, hai người ngẩn ngừ nhìn nhau một chút. Chu lập vĩ ánh mắt kiên định mà chấp nhất, hơn nữa cuối cùng sử bạch kiếm ác hạ định rồi nào đó quyết tâm.

Bạch kiếm ác không có nói cái gì nữa, hấn kiên nghị gật gật đầu, sau đó lại nhìn thoáng qua bên cạnh triệu lập văn.

“Ta sẽ cấp Tiết minh phi cùng Ngô đàn báo thù!” Triệu lập văn đón bạch kiếm ác ánh mắt nói, hấn thanh âm tuy rằng không lớn, nhưng ngữ điệu trung lại lộ ra một cỗ làm người ta sợ hãi ngoan kinh.

Bạch kiếm ghê tởm trung cảm thấy trấn an. Hấn vài cái người hầu cận trung, Tiết minh phi nhất tri kỷ, nhưng nói đến có khả năng cao đắc dụng, vẫn là phi triệu lập văn mạc chúc. Hiện tại thế cục tuy rằng hung hiểm, nhưng có thuộc hạ như thế, vị tất sẽ không có thể văn hồi.

Thương nghị đã định, mọi người thu thập doanh, bắt đầu tiếp tục ra đi chuẩn bị. Ngô đàn thi thể tự nhiên là không có cách nào khác mang đi, đại gia tề động thủ, ở ven đường đào một cái đơn sơ huyết, tạm thời đem thi thể vùi lấp. Người hoành trại cư dân nhất tôn kính thiên địa tự nhiên, từ sau có thể táng thân sơn dã, đối bọn họ mà nói, cũng là không sai quy tục.

Hết thầy dọn dẹp thỏa đáng, lại bước trên hành trình khi, đã tiếp cận buổi sáng mười điểm. Không có Ngô đàn, bạch kiếm ác chỉ có thể chính mình ở trước nhất phương mở đường. Mọi người một đường đi trước, đi xuống sơn phương hướng đi đến. Cùng hôm qua xuất phát khi so sánh với, đội ngũ trung thiếu một người, đại gia tâm tình cũng biến hóa rất nhiều. Hành trình trung cực nhỏ có người chuyện phiếm, trừ bỏ nhạc đông bắc thoát nhìn pha hưng phấn ở ngoài, những người khác đều là tâm sự trùng trùng bộ dáng.

Bất quá hướng sơn hạ đi nhưng là so với hôm qua hướng lên trên leo lên muốn thoải mái một ít, trên đường cũng không có xuất hiện ngoài ý muốn tình huống. Đến khoảng năm giờ chiều, mọi người đã thuận lợi đi tới thót sơn dưới chân.

“Đi phía trước không xa nên đến nhất tên hạp . Lại kiên trì một hồi, đến khe sâu khẩu chúng ta liền an trát xuống dưới.” Bạch kiếm ác lúc này quay đầu đối đại gia nói.

“Yên tâm đi. Ta hôm nay trạng thái rất tốt.” Nhạc đông bắc cảm thấy bạch kiếm ác là ở lo lắng hấn thể lực, vội vàng trả lời, “Tiếp tục đi cái hai ba giờ không có một điểm vấn đề.”

Bạch kiếm ác lại lắc đầu: “Đến nhất tên hạp sẽ không có thể đi về phía trước . Loại này thời tiết, buổi tối ở khe sâu lý an trát là phi thường nguy hiểm .”

Hướng đông lại được rồi có mười phút lộ trình, bên tai ầm ầm vang lên con sông dâng tiếng động. La Phi trong lòng vừa động, biết tiền phương sắp cùng hà đạo gặp lại. Quả nhiên, mọi người đi theo bạch kiếm ác xuyên qua một mảnh rừng rậm, đột nhiên trước mắt sáng ngời, tầm nhìn bỗng chốc mở rộng đứng lên.

Đến nơi đây, đoàn người xem như chính thức vượt qua thót sơn, đi tới cây cối ở ngoài. Một cái con sông tự tây nam biên mà đến, ở bọn họ tiền phương cách đó không xa duyên sơn thế quái cái loan, hướng về chính Đông Phương hướng chảy tới. Mọi người lúc này đứng là đứng ở bãi sông thượng.

La Phi biết đây là người hoành trại trung cái kia sông nhỏ. Khi bọn họ hướng công Đông Trục đi, vượt qua thót sơn thời điểm, con sông tắc theo nam sườn chân núi tha cái loan, rốt cục ở thót Sơn Đông biên lại cùng đại gia hội hợp .

Đường dài dâng sau, con sông đã lớn mạnh rất nhiều. Lúc này mặt sông chiều ngang chừng hơn ba mươi thước, bất quá dòng nước tốc độ góc chi người hoành trại trung khi muốn bằng phẳng một ít.

Mọi người dọc theo bãi sông hướng đông, này giai đoạn chẳng những đi đứng lên thoải mái, hơn nữa dựa vào

bằng thủy, cảnh sắc thập phần di nhân. Đại gia hậm hực đã lâu tâm tình tựa hồ cũng tùy theo hảo chuyện đứng lên.

Đi ra ước hai ba lý sau, chợt thấy tiền phương cách đó không xa hai tòa ngọn núi rồi đột nhiên bạt khởi, trung gian giáp ra một cái khe núi. Này khe núi chẳng những hẹp hòi, hơn nữa trần trọc u dài, khó dò này đoan. Con sông dọc theo khe núi uốn lượn mà đi, xa xem đứng lên, mà như là một cái cự xà chui vào khe đá bình thường.

Bạch kiếm ác dừng lại cước bộ, chỉ vào kia khe núi nói: “Phía trước chính là nhất tên hạp . Chúng ta đừng nữa đi rồi, liền ở trong này bãi sông thượng an trát nghỉ ngơi đi.”

Không cần bạch kiếm ác quá nhiều giải thích, vừa thấy tiền phương địa hình, La Phi đã minh bạch vì sao ban đêm không thể lưu lại ở khe sâu bên trong. Kìa khe sâu gian sơn cự quá hẹp, ước chừng chỉ có năm mươi thước tả hữu độ rộng. Tại đây năm mươi thước trung, hà đạo liền chiếm cứ nhất hơn phân nửa, như vậy hà hai sườn khả cung dung nhân bãi thật sự thiếu đáng thương. Ở nơi đó hạ trại, vạn nhất ban đêm thủy thể dâng lên, mọi người không chỗ có thể ẩn nấp, vô cùng có khả năng bị đại thủy nuốt hết.

“Nếu không phải ngày hôm qua ngừng vũ, con sông sẽ đem khe sâu chiếm mất, chúng ta đến nơi đây liền không đường có thể đi .” Bạch kiếm ác xem chu lập vĩ, còn nói một câu.

Chu lập vĩ cười cười: “Cuối cùng là thiên toại nhân nguyện, không có chậm trễ chúng ta hành trình.”

Lập tức mọi người đều tự phân công, thủ hạ trại. Lúc này sắc trời thượng sớm, đại gia cũng là không thập phần sốt ruột. La Phi ba người đáp nổi lên lều trại, bạch kiếm ác cùng triệu lập văn tắc đến trong rừng đạo qua một vòng, mang về không ít củi gỗ.

Trừ bỏ củi gỗ ở ngoài, triệu lập văn còn bỏ một căn hai thước đến trường thanh trúc. Đại gia bắt đầu ăn cơm chiều thời điểm, hắc đồ cũng không sốt ruột, ngồi ở một bên bắt đầu đùa nghịch kìa căn gậy trúc. Chỉ thấy hắc đồ dùng đầu đao ở gậy trúc một mặt oản ra một cái lỗ thủng, sau đó theo chính mình bao trung xuất ra một vòng bụi màu đen tuyền trạng vật, chặt chẽ trát ở tại lỗ thủng trung.

“Ai, người không ăn cơm, ở đằng kia gì chứ đâu?” Nhạc đông bắc nhin không được trong lòng tò mò, lớn tiếng hỏi một câu.

Triệu lập văn chỉ lo củi đầu bận việc, cũng không trả lời, nhưng là bạch kiếm ác giúp hắc đồ giải thích một câu: “Hắc đồ là muốn ăn điểm đặc biệt gì đó.”

“Là muốn câu cá đi?” La Phi chú ý tới “Bụi tuyến” Thượng quải bong bóng cá, một đầu còn có cái ngón cái lớn nhỏ như câu, vì thế làm ra này đoán.

Quả nhiên, triệu lập vẫn tại kia móc thượng treo nhất tiểu khối mặt bánh, sau đó hấn đi đến bờ sông, vung tay một cái, móc kéo ngư tuyến rơi vào nước sông trung.

“Này trong sông ngư nhiều sao?” Chu lập vĩ nhìn thấy này phó tình hình, cũng nhịn không được hỏi một câu.

Bạch kiểm ác thực giản lược trả lời: “Kháng lã ngư.”

“Tên này đồ có chút kỳ quái, là địa phương đặc hữu giống đi?” La Phi đối tươi mới đồ ăn luôn luôn vẫn duy trì cũng đủ hảo quan tâm.

Bạch kiểm ác gật gật đầu: “Con cá này tính tình thực liệt, lực lượng cũng đại. Ở trong nước tổng thích nghịch lưu mà lên, cho nên có tên này.”

“Nga?” Này phiên giới thiệu càng gia tăng rồi La Phi hứng thú, hấn nheo lại mắt, chuyên chú xem kia trong nước ngư tuyến.

Không quá nhiều lâu, bong bóng cá bỗng nhiên vừa động, lập tức lỏng ngư tuyến bị gắt gao băng thẳng .

Triệu lập vẫn thần kinh run lên, tay trái trì trụ thanh trúc, tay phải lại theo bên hông đem khảm đao sờ soạng xuất ra.

La Phi sửng sốt: “Thế nào câu cá còn động đao tử?”

“Khẳng định là kháng lã ngư. Người xem kia ngư tuyến băng nhiều lắm nhanh? Không cần điểm đặc thù phương pháp, kia ngư chính là đem môi xé rách, cũng muốn liều mạng không liên hệ chạy trốn.”

Bạch kiểm ác nói không tí mĩ, La Phi đang ở cân nhắc cái gì là “Đặc thù phương pháp” Khi, triệu lập văn đã dùng hành động cấp ra đáp án. Chỉ thấy cổ tay hấn vừa lật, bả đao lưng khoát lên ngư tuyến thượng, sau đó hấn qua lại co rúm, giống kéo đàn violon giống nhau, sóng dao ở ngư tuyến thượng ma ra một trận chói tai “Ong ong” Thanh. Nghe qua, kia ngư tuyến dường như dùng gân bò nhất loại gì đó chế thành .

Này thanh âm tuy rằng không lớn, nhưng xuyên thấu lực rất mạnh, chấn đắc La Phi đám người tâm phiền khí táo. Trong nước con cá đầu cùng ngư tuyến tương liên, lúc này tư vị có thể nghĩ. Bốn năm cái qua lại sau, kia ngư tuyến liền mềm yếu đáp xuống dưới.

Triệu lập văn lúc này nhàn nhã lôi kéo ngư tuyến, đem mắc câu con cá tha ra mặt nước. Kia ngư đã bị vây bán ngất trạng thái, nó thân hình thon dài, cái đầu cũng không tính đại, quang xem bề ngoài, thật sự nghĩ không ra ở trong nước đã có như thế đại lực lượng.

Giữa sông kháng lãng ngư xem ra quả thật không ít. Không qua vài phút, triệu lập văn lại câu thượng một cái. Sau đó hấn đem ngư can đặt ở bờ sông, mang theo chiến lợi phẩm trở lại doanh địa thượng, đem hai con cá dùng tế một cơn mưa, liền lửa trại thiêu nướng đứng lên.

Không bao lâu, kia con cá bắt đầu tản mát ra một trận mê người mùi. Nhạc đông bắc tuy rằng đã ăn thịt can cùng mặt bánh, lại vẫn bị gọi lên tham trùng.

Mắt thấy triệu lập văn cũng không muốn cùng người khác chia xẻ ý tứ, hấn hì hì cười, nói:“Ta cũng đi thử xem.” Nói xong đi đến lửa trại biên, thân thủ đi sờ triệu lập văn đặt ở thượng khảm đao.

Triệu lập văn bỗng nhiên cảnh giác, tay phải như điện bàn thăm dò, đem khảm đao thượng ở tại trong tay, lập tức ánh đao chột lóe, lưỡi đao đã áp ở nhạc đông bắc mập mạp cánh tay thượng.

Nhạc đông bắc hoảng sợ biến sắc:“Ngươi..... Ngươi làm gì?”

“Tiểu Triệu cũng quá khản trương thôi? Nhạc tiên sinh chính là muốn mượn ngươi đao dùng dùng một chút.” Chu lập vĩ cau mày nói.

Triệu lập văn không nói chuyện, chính là dùng hai mắt cảnh giác trùng mắt nhạc đông bắc.

“Hắn là cái thị đao như mạng nhện. Nhạc tiên sinh tưởng câu cá, vẫn là lấy đao của ta đi thôi.” Bạch kiếm ác đem chính mình khảm đao ném xuống đất, đồng thời hướng triệu lập văn đưa qua một cái ngăn lại ánh mắt.

Nhạc đông bắc thối lui hai bước, nhặt lên bạch kiếm ác ném khảm đao, miệng đô đô ồn ào phát tiết bất mãn, sau đó hướng về cạnh bờ sông đi.

La Phi bắt động thanh sắc xem vừa rồi một màn, trong lòng cũng cảm thấy có chút kỳ quái. Doanh địa thượng đều là người một nhà, triệu lập văn phản ứng quả thật quá nhạy cảm một ít. Chẳng lẽ hắn bề ngoài hung ác, ở sâu trong nội tâm kỳ thật cũng đối kia “Lực lượng thần bí” Trần ngập sợ hãi?

Nhạc đông bắc đi thông thả đến bờ sông, cầm lấy ngư can, đem chuẩn bị tốt mặt bánh bắt tại móc thượng, sau đó học triệu lập văn vừa rồi bộ dáng, cánh tay vung, đem ngư tuyến phao vào trong nước. La Phi thấy hắn tư thế ngốc, cười thâm lắc lắc đầu, hiển nhiên đó là một không dùng này nói nhân.

Qua thật lâu, vẫn không thấy con cá mắc câu, nhạc đông bắc trong lòng nôn nóng, đem ngư tuyến thu hồi xem xét. Chỉ thấy mặt bánh hảo hảo mà bắt tại ngư câu thượng, cũng không có cái gì dị thường. Nhạc đông bắc ven bờ biên qua lại đi rồi vài vòng, một lần nữa tuyến định một vị trí, sau đó lại đem ngư câu đùa giỡn vào trong nước.

Lần này vung câu động tác so với vừa rồi muốn phối hợp rất nhiều. Chỉ thấy kia ngư câu bay lên cao, ở không trung họa xuất một cái đường vòng cung sau, “Phốc” một tiếng vang nhỏ, trát vào nước sông chỗ sâu.

Nhạc đông bắc thuận thế muốn đem ngư can thoáng nâng lên, ai biết khoát tay, chỉ cảm thấy cổ tay bộ trầm xuống, ngư tuyến nhưng lại bằng thẳng tắp.

“Ha ha, có ngư mắc câu !” Nhạc đông bắc đắc ý cười, vội vàng giơ lên khảm đao, dùng sống dao ở ngư tuyến đi lên hồi kéo động.

“Thế nào nhanh như vậy?” La Phi kinh ngạc nói thầm một câu. Nhìn xem bên người, bạch kiếm ác đám người cũng là sắc mặt nghi hoặc, hiển nhiên đều cảm thấy có chút không thích hợp.

Nhạc đông bắc lại vẫn là hưng trí bừng bừng, đầy cõi lòng chờ mong trở về lôi kéo ngư can. Thanh trúc chịu lực, đã loan ra một cái thật sâu độ cong.

“Hắc hắc, ta này ngư nhưng là không nhỏ!” Nhạc đông bắc quay đầu lại tiếp đón một tiếng, “Các người mau tới cá nhân hỗ trợ a!”

“Ngư tuyến chính là căng thẳng, lại một điểm đông đưa đều không có. Hắc này khẳng định không phải ngư, phỏng chừng là ôm lấy đáy sông bèo.” Chu lập vĩ dùng hơi châm chọc ngữ điệu phân tích.

Bạch kiếm ác ở một bên khẽ gật đầu, xem ra là đồng ý quan điểm của hắc.

La Phi gặp nhạc đông bắc lại là thu can, lại là kéo huyền, một bộ luống cuống tay chân vật bộ dáng, nhưng không có chút hiệu quả. Hắc cười đứng lên: “Ta đi giúp giúp hắc đi, đem ngư can kéo đoạn liền có thể tiếc.”

Dứt lời, La Phi đi mau vài bước, đi tới nhạc đông bắc bên người. Hắc dùng hai tay giúp đỡ đem trụ ngư can, đồng thời nói: “Đừng kéo rất mạnh, đề nặng điểm kinh!”

Ở La Phi dẫn đường hạ, hai người hợp lực lôi kéo ngư can, biến hóa vài cái góc độ sau, tằm ở trong nước ngư tuyến rút cục nhẹ nhàng run lên, hướng về mặt nước phương hướng chậm rãi dò xét xuất ra.

La Phi gặp ngư tuyến buông lỏng, nhưng trong tay lực đạo không chút nào không giảm, trong lòng vừa động: Đây cũng không phải là bèo, mà như là câu thượng giữa sông mỗ kiện trọng vật.

Vừa mới liên hạ qua mấy ngày mưa to, nước sông chẳng phải thực trong suốt. La Phi hai người kéo động ngư tuyến, sau này triệt có hai ba thước sau, đã thấy một đoàn đen tuyến gì đó ở ngư câu tha động hạ chậm rãi nổi lên mặt nước.

“Ai, này không phải ngư a, đây là cái gì này nọ?” Nhạc đông bắc kinh ngạc nói thầm.

La Phi trên tay động tác không ngừng, hai mắt nháy mắt không nháy mắt tránh nhanh mặt nước, kia đoàn này nọ càng kéo càng gần, dần dần hiện ra chân thật bộ mặt. La Phi trong lòng “Lộp bộp” Một chút, trên mặt vẻ mặt đại biến: Kia đúng là một khối thân hắc y thi thể!

Nhạc đông bắc lúc này cũng nhìn cái rõ ràng, thất thanh kêu to: “Người chết! Làm sao có thể là người chết?!”

Bạch kiểm ác đám người chính an tọa ở doanh địa thượng xem náo nhiệt, đột nhiên nghe thấy nhạc đông bắc hô lên những lời này, đều “Đằng” đứng lên, bước nhanh hướng về cạnh bờ sông tiến đến.

Ba người đi đến phụ cận khi, giữa sông thi thể đã bị La Phi cùng nhạc đông bắc hoàn toàn kéo đi lên, người chết mặt triều hạ nằm ở bãi sông thượng. Mập mạp âm lộc, xem thân hình hắn là cái nam tử.

Này một màn biến cố tới quá mức đột nhiên, bạch kiểm ác cùng triệu lập văn kinh ngạc sững sờ ở tại chỗ, vẻ mặt có chút hoảng hốt. Chu lập vĩ cũng là cứng họng, có vẻ cực kì kinh ngạc. La Phi tắc khóa chặt mày, trong đầu suy nghĩ cuộn cuộn. Chỉ có nhạc đông bắc như là phát hiện cái gì, động gào to hô ồn ào đứng lên: “Các người nhìn hắn mặc quần áo! Đây là chúng ta ở người hoành trại gặp người kia!”

Không sai, người chết mặc nhất kiện màu đen liên mao phòng vũ phục, trang phục trang điểm cùng La Phi ba người ở mưa to trung không thể buông tha cái kia nam tử nhất sờ giống nhau. Chẳng qua lúc này hắn mũ mềm yếu khoát lên một bên, lộ ra một đầu hỗn độn âm phát.

La Phi quay đầu xem chu lập vĩ, chu lập vĩ minh bạch ý tứ của hắn, gật gật đầu, tỏ vẻ đồng ý nhạc đông bắc phán đoán.

“Đây là hai ngày trước ở trong trại lý xuất hiện qua cái kia khách nhân? Hắn làm sao có thể chết ở chỗ này?” Bạch kiểm ác lúc này lộ ra ngạc nhiên biểu cảm.

Này cũng đang là La Phi ở suy xét trung vấn đề. Bất quá hiện tại cũng có ý nghĩa hành động hắn là đầu tiên nhìn một cái người chết bộ mặt thật.

La Phi tiến lên một bước, ở thi thể bên cạnh ngồi xổm xuống. Hắn nhẹ nhàng hái điếu bắt tại người chết trên quần áo ngư câu, sau đó đem thi thể đảo lộn đi lại.

Bởi vì thời gian dài ngâm ở trong nước, người chết màu da đã bị phao trắng bạch, bộ mặt phù thũng, thả đã xuất hiện hư thối dấu hiệu. Ngay cả như vậy, vẫn khả thực rõ ràng nhìn ra, người chết sinh tiền hắn là cái hơn hai mươi tuổi trẻ tuổi nam tử.

La Phi nhìn chăm chăm người chết khuôn mặt nhìn một lát, đột nhiên kinh ngạc “Dì” một tiếng, sau đó hắn ngẩng đầu, đối chu lập vĩ nói: “Chu lão sư, người xem người này giống ai?”

Chu lập vĩ vuốt chính mình cảm, suy nghĩ nửa ngày sau, có thể này mở miệng:“Xem nhưng là có chút nhìn quen mắt, nhưng cụ thể là ai, nghĩ không ra .”

La Phi gật gật đầu:“Người nghĩ không ra cũng là bình thường , dù sao người cùng hấn chỉ thấy qua một lần mặt.”

Nhạc đông bắc cong cong trụ lùi đầu:“Các người nhận thức người này? Ai vậy a?”

Chu lập vĩ đám người ngưng tụ lại ánh mắt nhìn về phía La Phi, tựa hồ đã ở cùng đội đáp án.

“Người còn nhớ rõ ta lần đầu tiên đi phòng làm việc của người đi? Ngày đó cùng ta cùng trương pháp y cùng đi , còn có một cái tiểu tử, ta lúc đó còn tưởng rằng hấn là đệ tử của người.” La Phi dùng ngôn ngữ đem chu lập vĩ ý nghĩ dẫn trở về vài cái tuần lễ phía trước long châu thị.

“Phóng viên! Là cái kia trang web phóng viên!” Chu lập vĩ giống như đột nhiên nghĩ tới,“Chính là hấn đem long châu tình tiết vụ án tiết lộ cấp công chúng !”

“Lưu vân.” La Phi báo ra người chết tên, sau đó đem cùng người này tương quan tình huống hướng những người khác đại khái giảng thuật một lần.

“Nga, ta ở trên mạng xem qua thể nào thiên văn về chính là hấn viết ?” Nhạc đông bắc nghe xong La Phi giảng thuật, cảm khái nói,“Nói như vậy, nếu không có hấn, chúng ta những người này còn vô duyên đi đến cùng nhau đâu!”

“Hấn vì sao cũng chạy đến nơi này đến ? Còn có, đã các người nhận thức, hấn thể nào không cùng người nhóm liên hệ?” Bạch kiểm ác phi thường nghi hoặc hỏi.

La Phi biết bạch kiểm ác đối internet xã hội phóng viên kia bộ tác phong rất khó lý giải, cũng lười đi giải thích. Hấn nhìn xem chu nhạc hai người, cười khổ mà nói nói:“Hấn khẳng định là một đường đi theo chúng ta ba cái tới được, tưởng dò hỏi đến một ít có thể hấp dẫn ánh mắt nội tình tư liệu.”

“Kia hấn cũng là thật sự là cái có tâm nhân.” Nhạc đông bắc hiện ra khó được nghiêm nghị biểu cảm,“Chúng ta đi đến nơi này mục đích tuy rằng khác nhau rất lớn, nhưng hấn loại này không sợ thăm dò tinh thần thực làm cho người ta khâm phục, làm một gã phóng viên, hấn biểu hiện phi thường chức nghiệp.”

Chu lập vĩ khinh thường cho quan tâm này phiên lỗi thời bình luận, nhúu mày nói:“Hiện tại vấn đề là, hấn làm sao có thể chết ở chỗ này? Chẳng lẽ hấn một người vượt qua thốt sơn, sau đó gặp cái gì ngoài ý muốn, hoặc là -- nhận đến nào đó tập kích?”

“Không!” La Phi quả quyết phủ định chu lập vĩ đoán,“Thốt sơn tình hình giao thông chúng ta vật thể nghiệm qua, không có dẫn đường dẫn, hấn là tuyệt đối đi không đi tới . Hơn nữa, theo thi thể tình huống đến xem, hấn chết thời gian ít nhất ở một hai thiên có hơn .”

Chu lập vĩ nghĩ sơ hội:“Cũng khả năng hấn chết địa điểm cũng không ở trong này, nhưng là thi thể bị con sông vọt đi lại -- nếu nói như vậy, hấn tám chín phần mười là ở người hoành trại sa sút thủy.”

Này thiết tưởng vẫn là thực hợp lý , liên nhạc đông bắc cũng vỗ một chút bàn tay, phụ họa nói:“Đúng rồi đúng rồi, này hoàn toàn có thể nói thông. Hạ mưa to tối hôm đó, hấn không phải ước các người ở trong trại khẩu gặp mặt sao? Kết quả hấn lại không có xuất hiện. Ngày đó vừa đứng lại phát ra lũ bất ngờ, ta nhìn hấn chính là bị lũ bất ngờ cấp chết đuối .”

La Phi vốn cũng là nghĩ như vậy , nhưng là thi thể thượng mỗ ta tình huống khiến cho hấn chú ý. Hấn tiến đến phụ cận, tinh tế xem xét một phen, sau đó trịnh trọng lắc lắc đầu:“Hấn tử nhân, chỉ sợ còn không phải đơn giản như vậy.”

“Thế nào giảng?” Chu lập vĩ bắt giữ đến La Phi trong lời nói ẩn nghĩa, lập tức miễn cưỡng truy vấn.

“Các người xem nơi này.” La Phi bắt khởi người chết tóc, chỉ vào thi thể bên trái gò má bộ vị nói,“Đây là một đạo đao sọc, hấn ở trước khi chết từng lọt vào qua tập kích.”

Quả nhiên, người chết gò má trên da có một đạo nứt ra, theo đuôi lông mày luôn luôn hoa đến bên tai. Tuy rằng vết máu sớm bị nước sông phao can, nhưng thực rõ ràng, này nứt ra là bị nhuệ khí sở cắt, hơn nữa bị thương không nhẹ.

Chu lập vĩ cũng ngồi đi lại, hấn đầu tiên là kiểm nghiệm một chút kia nói miệng vết thương, sau đó lại búng người chết miệng mũi nhìn hai mắt, nói:“Đao thương cũng không trí mạng. Người chết miệng mũi trung đều có bùn sa, hấn tử vong nguyên nhân vẫn là nịch thủy.”

“Nịch thủy?” Nhạc đông bắc lại bày ra ngửa đầu hướng thiên tư thái, bắt đầu suy tư người này tử vong hội cùng “Ác ma truyền thuyết” Sinh ra thế nào liên hệ. Bất quá lúc này đây hấn tựa hồ không có đầu mối, bỗng một lát sau, lắc lắc đầu, vẻ mặt uể oải thần sắc.

La Phi tạm thời không có biểu đạt cái gì quan điểm, hấn nheo lại mắt, sắc bén ánh mắt ở người chết quanh thân qua lại đánh giá. Một lát sau, một chỗ chi tiết lại khiến cho hấn chú ý.

Người chết quanh thân quần áo đều thực chỉnh tề, chỉ có cánh tay trái cao cao cuộn lấy nhất tiết. Đây hiển nhiên là xuất phát từ nào đó vì sao tận lực hành vi, bởi vì phòng vũ phục cổ tay áo là buộc chặt, cho dù ở con sông trung trái qua dài khoảng cách nghiêng ngửa cọ rửa, cũng không khả năng tự hành sinh ra lớn như vậy di chuyển vị trí.

La Phi vươn tay, đem cái chết giả lơ lơ bên ngoài cánh tay cử lên, ở cánh tay ngoại sườn, hấn có kỳ quái phát hiện.

Nơi đó đồng dạng có mấy chỗ nhuệ khí quất thương dấu vết, bất quá này đó miệng vết thương so với trên má muốn thiện hơn, hơn nữa miệng vết thương hình thành ba chữ mẫu, theo thứ tự là “d”, “a”, “n”. Miệng vết thương thực tươi mới, có thể khẳng định là trước khi chết không lâu hình thành.

Những người khác cũng chú ý tới này kỳ quái hiện tượng, đều đem đầu thấu đi lại, thần sắc mê hoặc.

“Đây là cái gì? Sẽ là tập kích hấn người lưu lại ký hiệu?” Chu lập vĩ nghiêng ngẫm nói.

La Phi lắc đầu: “Không, đã đã xác định người chết cuối cùng là nịch thủy tử vong, này ký hiệu lại không thể có thể là kẻ tập kích tạo thành.”

“Chẳng lẽ là chính hấn khác?” Chu lập vĩ khó có thể lý giải tấp hạ miệng, “Kia hấn tưởng biểu đạt có ý tứ gì? Là kẻ tập kích tin tức sao? dan[âm]? Bạch trại chủ, người hoành trại lý có hay không họ ‘dan[âm]’ nhân?”

Bạch kiếm ác sừng sốt một chút: “Họ ‘dan’ nhân.....”

“Cùng họ ‘dan’ không quan hệ.” La Phi quyết đoán lắc lắc thủ, miễn cho bạch kiếm ác làm vô dụng suy xét, “Này không phải ghép vắn, đây là tiếng Anh. Các người xem này ‘d’, bút hoa kết thúc khi có ý dẫn theo một cái vĩ loan, mà

Hán ngữ ghép vần trung này nhất định thẳng là thẳng tắp .”

“Tiếng Anh?” Nhạc đông bắc cũng gia nhập thảo luận hàng ngũ, “Nhưng là tiếng Anh trung cũng không có như vậy một cái từ đơn a.”

La Phi suy nghĩ một hồi, trong lòng đã có đáp án, bất quá xuất phát từ một loại thói quen, hắn cũng không có lập tức nói ra.

“Này không nhất định là cái hoàn chỉnh đơn độc từ. Nếu người chết là ở bị tập kích khi để lại này ký hiệu, kia hắn thực khả năng chỉ tới kịp hoàn thành một nửa.” La Phi từng bước một dẫn đường mọi người ý nghĩ.

“danger!” Nhạc đông bắc cân não vừa chuyển, búng tỉnh đại ngộ kêu lên, “Hắn là ở phát ra cảnh cáo: Nguy hiểm!”

“Không sai, chính là nguy hiểm ý tứ. Hiện tại, chúng ta có thể đem vừa rồi thảo luận kết quả một cái điều xuyên đứng lên, đoán một chút người chết gặp được. Ta trước tiên là nói ý nghĩ của ta, các người nghe một chút, xem hay không không hề hợp lý địa phương.” La Phi lược ngừng một lát, tổ chức một chút ý nghĩ, sau đó nói: “Tối hôm đó, người chết ước ta ở trong trại khẩu gặp mặt. Nhưng là ở phó ước trên đường, hắn nhận đến tập kích. Theo người chết trên má dao đi lên xem, kẻ tập kích hiển nhiên là muốn đưa hắn vào chỗ chết. Hắn ở hoảng hốt đào vong trong quá trình, dùng tùy thân mang theo tiểu đao, hoặc là cùng loại gì đó ở trên cánh tay trước mắt nửa tiếng Anh từ đơn. Theo sau, hắn đã bị đại thủy nuốt sống -- hoặc là ngoài ý muốn, hoặc là kẻ tập kích kiệt tác. Hắn chỉ hoàn thành d,a,n ba chữ mẫu. Ở tiếng Anh trung, lấy ‘dan’ mở đầu thường dùng từ đơn, một cái là ‘dance’, một cái là ‘danger’. Ở đương thời tình hình hạ, ‘danger’ không thể nghi ngờ có càng thêm thực tế ý nghĩa. Đương nhiên, hắn khẳng định không tất yếu miêu tả chính mình đang đứng ở trong lúc nguy hiểm, hắn lưu lại nguy hiểm chữ, là hi vọng nếu chính mình đã chết, này tín hiệu có thể truyền lại cấp còn sống nhân. Ta nhận vì cái này nhân chính là ta, hoặc là nói, chúng ta.”

Mọi người lắng lắng nghe La Phi nói xong, không có nói ra cái gì phản bác ý kiến, tổng hợp lại các phương diện manh mối đến xem, này phiên phỏng đoán quả thật là không chệ vào đâu được .

“Kia hắn lúc đó ước người gặp mặt, kỳ thật chính là tưởng cho người một ít nguy hiểm cảnh cáo đi?” Nhạc đông bắc hướng càng sâu chỗ suy nghĩ một tầng.

La Phi nghiêm nghị gật đầu: “Rất có khả năng.”

Chu lập vĩ cũng theo này ý nghĩ suy nghĩ đi xuống: “Hắn hơn phân nửa là đã biết mỗ ta chúng ta thượng không biết sự tình. Cho nên kẻ tập kích mới muốn đẩy hắn vào chỗ chết.”

“Hắn là muốn khuyên chúng ta đừng đi ‘Khùng bố cốc’? Chẳng lẽ hắn đoán được này một đường sẽ phát sinh đáng sợ sự tình?” Nhạc đông bắc nhún nhún vai bâng, dùng đồng tình ánh mắt nhìn bạch kiếm ác liếc mắt một cái.

“Hắn rốt cục vẫn là đem cảnh cáo phát ra. Tuy rằng này cảnh cáo tới chậm một chút một ít.” La Phi nhanh nhìn chăm chăm người chết tái nhợt khuôn mặt, ần ần nói một câu, lời nói trung rất có cảm kích chi ý.

Lưu vân đã thể hội không đến La Phi tâm tình . Này vì truy tìm bí mật mà đến tiểu tử, rốt cục như nguyện lấy thường nắm giữ một cái đại bí mật, chính là hắn lại không có cơ hội đem bí mật này nói ra.

Cũng may La Phi đã dùng chính mình phương thức cùng người chết tiến hành rồi tốt trao đổi. Trên thực tế, hắn đang ở suy xét một cái vừa rồi không có nói cập vấn đề.

Ai cũng không có chú ý tới, La Phi cái trán chính chảy ra một tầng rất nhỏ mồ hôi.

Kia vấn đề tuy rằng còn chưa có đáp án, nhưng đã nhường La Phi mao cốt tung tung nhiên!

Nguy hiểm, đã lừa sém lông mày!

Chương 20 ác ma hiện thân

Đã phát hiện lưu vân thi thể, kia mọi người tự nhiên còn có vui lấp nghĩa vụ. Bất quá lưu vân cùng Ngô đàn bắt đồng, chôn ở núi rừng gian chính là tạm thích ứng chi kế, ngày sau người nhà khẳng định còn có thể tới tìm thi. La Phi mọi nơi nhìn quanh, hi vọng có thể tìm một dễ dàng nhận chỗ.

Rất nhanh, hắn còn có mục tiêu: Cách bãi sông không xa cây cối bên cạnh, có một gốc cây đại thụ ngọt nhiên đứng thẳng, chừng thất tám mươi Michael, đường kính cũng đạt tới hai thước tả hữu, rậm rạp cây cối cũng chút vô pháp che đầy nó tư thế oai hùng.

Vừa hồi dưới, La Phi mới biết được này thụ là quốc gia nhất cấp bảo hộ thực vật, cận sản ở Vân Nam vùng lòng chảo pha trung. Bởi vì nó cao hơn chúng thụ chi đỉnh, cho nên được cái pha cụ khí thể tên: Nhìn trời thụ. Theo này cây thân hình xem, nó ít nhất cũng phải có hơn một ngàn năm thụ linh.

Nhìn trời thụ! Cho dù nó vọng không xong thiên, này trong cây cối chuyện đã xảy ra cũng hẳn là bị nó thu hết đáy mất thôi? Đáng tiếc nó vô pháp mở miệng, tuy rằng hiểu rõ trăm ngàn năm qua ân oán bi hoan, lại chỉ có thể như bí mật bàn vĩnh viễn chôn dấu đi xuống.

Lưu vân thi thể bị tạm thời an táng ở nó dưới chân. Gió núi xẹt qua, cành lá lay động, phát ra sần sật tiếng vang, giống như khóc, giống như giải thán.

Mấy trăm năm trước bi kịch, vì sao đến hôm nay vẫn vô pháp chỉ nghĩ?

Xử lý hoàn lưu vân thi thể, sắc trời đã toàn hắc. Mọi người ngồi vây quanh ở bên lửa trại, chờ vượt qua tiếng vào núi rừng sau cái thứ hai ban đêm.

Có đêm qua trải qua, lúc này mỗi người tâm tình đều là phức tạp. Ánh lửa lúc sáng lúc tối, chiếu ra bọn họ tức mục biểu cảm, không khí kỳ ngưng trọng lại biến hoá kỳ lạ.

Cái kia đáng sợ “Ác ma”, hay không đang ở chỗ cái hắc ám góc trung nhìn trộm bọn họ? Ở trong mắt hắn, này vài người hay không tựa như đợi làm thịt sơn dương bình thường nhu nhược bất lực?

“Đủ loại dấu hiệu, bao gồm một ít đã phát sinh chuyện thực đều đã cho thấy, chúng ta chính ở một cái nguy hiểm hoàn cảnh trung.” Thật lâu sau sau, La Phi đánh vỡ loại này làm người ta đè nén trăm mặt trạng thái, “Cho nên tối hôm nay, cảnh giới là ắt không thể thiếu.”

“Các người yên tâm đi.” Bạch kiếm ác chia chia triệu lập văn nói, “Chúng ta hai cái hội thay phiên trực đêm.”

“Không! Trực đêm hai người một tổ, hơn nữa, mỗi người đều phải tham gia!” La Phi thái độ kiên quyết nói, ngữ khí không tha cái lại.

“Hai người trực đêm? Không cái kia tất yếu đi?” Nhạc đông bắc a nhếch miệng, tựa hồ là thực không đồng ý tham dự cái này khổ sai.

La Phi lập tức ngưng tụ lại hai mắt, nhìn về phía nhạc đông bắc. Kia ánh mắt giống hai thanh lợi kiếm giống nhau, lộ ra làm người ta vô pháp ngăn cản nhuệ khí.

Nhạc đông bắc vô pháp cùng như vậy ánh mắt đối diện, hấn cúi đầu, sợ hãi than thở: “..... Quên đi, nếu nhất định phải trong lời nói, vậy ắt người nói làm đi.....”

“Từ giờ trở đi, đại gia hành động đều nghe theo ta an bày. Ta là một cái cảnh sát, tại như vậy phi thường thời khắc, ta phải vì mỗi người an toàn phụ trách.” La Phi ánh mắt theo nhạc đông bắc trên người chuyển khai, lại theo thứ tự đảo qua ở đây những người khác, “Đối với điểm này, ai có ý kiến?”

Không có người nói chuyện. Lúc này tình trạng hạ, bọn họ quả thật tìm không ra gì lý do đi phản bác La Phi đề nghị.

“Đã không có người phản đối, ta đây trước hết an bày một chút đêm nay giá trị đêm trình tự.” La Phi sớm trong lòng trung làm tốt an bày, lúc này đầu vào đây nói, “Ta cùng bạch trại chủ trị thứ nhất ban, theo đêm nay mười điểm đến 12 rưỡi; Sau đó là ta cùng triệu lập văn, theo 12 rưỡi đến ngày mai rạng sáng tam điểm; Thứ ba ban Chu lão sư cùng nhạc tiên sinh, rạng sáng tam điểm đến 5 giờ rưỡi. Như vậy các người mỗi người trị nhất ban, có năm giờ giấc ngủ thời gian. Mà ta một người trị hai ban, chỉ có hai ba mấy giờ giấc ngủ thời gian. Cho nên ở mười điểm phía trước, ta sẽ trước mị một hồi, trong khoảng thời gian này nội, các người không thể trước tiên ngủ.”

Nghe xong La Phi này phiên an bày, tất cả mọi người có chút sững sờ. Nhất là nhạc đông bắc cùng chu lập vĩ, hai người cho nhau nhìn thoáng qua, thần sắc xấu hổ.

Nhạc đông bắc ngưng ngừng cười khổ một chút, đối La Phi nói:“La cảnh quan, người xem này..... Còn có thể không thể điệu một chút? Ta cùng người trị thứ nhất ban thể nào?”

“Không thể điệu. Hiện tại là cái gì thời điểm? Hai người các người đem tư nhân quan điểm thượng mâu thuẫn trước phóng nhất phóng, không cần ở bên trong bộ liên rối loạn đầu trận tuyến.” La Phi ánh mắt lại theo mọi người trên mặt nhất nhất đảo qua, sau đó hẩn thân thủ đến bên hông, lấy ra một thanh súng lục.

Đây là một thanh đen thù sắc 54 thức 7.62 mm súng lục, La Phi tuy rằng luôn luôn bắt nó mang theo trên người, nhưng rất ít lấy ra dùng qua.

Ở cùng tội ác chiến đấu trong quá trình, trí lực muốn xa luận võ lực tới trọng yếu. Đây là La Phi tiến vào cảnh giáo sau, ở thứ nhất đường khóa thượng nghe lão sư giảng câu nói đầu tiên. Mười mấy năm qua, những lời này thủy chung là hẩn phá án khi tới thờ phụng quy tắc.

Nhưng là hôm nay, La Phi lại đem này ký quen thuộc lại xa lạ đồng bọn thỉnh xuất ra. Hẩn sở đối mặt , kết quả sẽ là một hồi thể nào nguy cơ đâu?

Thương thân lóe hàn quang, La Phi đỡ xuống băng đạn, cầm đạn một lập rồi khỏi, toàn bộ kiểm tra rồi một lần sau, lại một lập nhét vào trở về. Sau đó hẩn trình trọng chuyện lạ nói:“Trực đêm nhân, phải bảo trì mười hai phút cảnh giác, có gì tình huống dị thường xuất hiện, chuyện thứ nhất tình muốn phát ra cảnh báo. Nếu bất luận kẻ nào có điều buông lỏng, kia hậu quả đem khó có thể thiết tưởng. Mời các người, nhất định phải tin tưởng ta trong lời nói!”

Mỗi người đều cảm nhận được La Phi trong giọng nói phân lượng, liền ngay cả nhạc đông bắc cũng trở nên nghiêm nghị đứng lên.

“Này cây, ta đã lên tốt lắm viên đạn, cho dù đang ngủ thời điểm, ta cũng sẽ bắt nó nắm trong tay.” La Phi vừa nói, một bên dẫn theo súng lục hướng lầu trại biên đi đến,“Tốt lắm, hiện tại ta đi trước nghỉ ngơi một hồi. Đến lúc mười giờ, các người sẽ đem ta gọi tỉnh.”

Bóng đêm càng ngày càng thâm. Bạch kiếm ác, triệu lập văn, chu lập vĩ, nhạc đông bắc, bốn người cùng thủ đến mười điểm, sau đó La Phi đứng lên, chu lập vĩ cùng nhạc đông bắc hồi lầu trại ngủ hạ, triệu lập văn ngay tại chỗ nghỉ ngơi, bạch kiếm ác tắc cùng La Phi bắt đầu vòng thứ nhất giá trị đêm.

Bóng đêm yên tĩnh, trong bóng đêm lại giống như cát dầu vô hạn nguy cơ.

12 rưỡi, đợt thứ hai trực đêm từ La Phi cùng triệu lập văn phụ trách, sau đó là vòng thứ ba..... Hết thấy dựa theo La Phi thiết kế tốt phương án tiến hành rồi đi xuống.

La Phi không có nói sai. Cho dù ở hần kết thúc trực đêm, chui vào ngủ trong túi sau, hần tay phải vẫn chặt chẽ cầm kia chỉ súng lục, tựa hồ thời khắc đều làm tốt ứng đối đột biến chuẩn bị.

Ở một mảnh không yên bất an không khí trung, mọi người ở núi rừng trung cái thứ hai ban đêm rốt cục bình an vượt qua . Làm nằng sớm lại chiếu sáng lên doanh địa thời điểm, La Phi theo trong lúc ngủ mơ tỉnh lại, sau đó hần thật dài thở dài một hơi.

Cái gì đều không có phát sinh, đây là không ý nghĩa chính mình an bày đã khởi đến hiệu quả đâu?

Những người khác thần kinh thoát nhìn cũng thả lỏng rất nhiều. Đại gia thu thập hoàn doanh , đơn giản ăn điểm tâm, lại bắt đầu tân một ngày hành trình.

Toàn bộ buổi sáng thời gian đều dùng ở tại xuyên không “Nhất tên hạp” Thượng. Tên là “Nhất tên hạp”, cái là vì nơi này địa thế hiểm ác, hai vùng núi khích chỉ có ước chừng “Nhất tên” khoảng cách. Con sông theo trong hạp cốc một đường uốn lượn mà qua, cá biệt sơn thế quá hẹp chỗ, mọi người không thể không thiệp thủy mà đi.

Bất quá trong hạp cốc cảnh sắc đồ thật là rất khác biệt. Hai sườn thanh sơn nguy nga, thân bạn con sông róc rách. Dọc theo đường đi bất chợt có dã thú hạ đến trong sơn cốc uống nước, nhìn thấy mọi người đến gần khi, liền cảnh giác lui tới trong rừng, nhưng lại không xa đi, chỉ lẳng lẳng nhìn trộm này bang xa lạ khách không mời mà đến.

Đến giữa trưa khoảng mười hai giờ, đoàn người rốt cục đi tới khe sâu cuối. Tiền phương địa thế trở nên bằng phẳng đứng lên, bất quá vẫn có thể cảm giác được tổng thể có cái chuyển về xu thế.

“Nơi này chính là thanh phong khẩu.” Bạch kiếm ác hướng mọi người giới thiệu nơi đây chỗ,“Chúng ta nghỉ ngơi một chút, ăn cái cơm trưa đi.”

“Chúng ta cách mục đích là không phải đã rất gần ?” La Phi nhớ được kia trương trên bản đồ,“Thanh phong

khẩu” Là cuối cùng một cái bị đánh dấu danh.

“Còn có hai giờ lộ trình đi. Luôn luôn theo này hà đi xuống, sau đó hướng nam một quãng, liền đến . Khủng bố cóc.....” Bạch kiếm ác mắt nhìn phía trước trầm mặc , không biết suy nghĩ cái gì, sau một lát, sau đó hắn quay đầu nhìn về phía La Phi, ần ần nói:“Nếu không có gì bất ngờ xảy ra trong lời nói, chúng ta hôm nay là có thể đạt tới ha ma tộc nhân thôn trại.”

Mọi người ở cây cối cùng con sông trung gian tìm cái khô mát chỗ nghỉ ngơi xuống dưới, lấy ra lương khô, đều tự dùng ăn. Trải qua một buổi sáng vất vả bốn ba, đại gia siêu lý nước uống cùng đã không nhiều lắm. Triệu lập vẫn đến bãi sông biên đào một cái nho nhỏ súc thủy hồ, không quá nhiều lâu, trong hầm đã đổ đầy theo con sông trung tâm tới được nước trong.

“Người đi giúp đại gia đem siêu đều đánh mất đi.” Bạch kiếm ác đối triệu lập vẫn phân phó một câu.

Triệu lập vẫn đáp ứng một tiếng, đi tới ai cái nhặt khỏi mọi người siêu, đang muốn rời đi khi, lại nghe La Phi đột nhiên nói:“Đợi chút.”

Triệu lập vẫn dừng lại cước bộ, không rõ chân tướng.

La Phi cười cười:“Người đem chúng ta ba cái siêu buông đi, chúng ta mỗi người chính mình đi đánh.”

Chu lập vĩ tâm tư mẫn động, lập tức minh bạch La Phi dụng ý, sắc mặt hắn biến đổi, hơi kinh nghi theo thứ tự nhìn về phía mọi người.

Triệu lập vẫn sừng sờ ở tại chỗ, hỏi giống như xem bạch kiếm ác. Bạch kiếm ác tắc mắt trầm xuống, âm trầm hỏi một câu:“La cảnh quan, người đây là cái gì ý tứ?”

Nhạc đồng bắc gặp không khí có chút giăng co, xấu hổ cười cười, muốn đánh cái giảng hòa:“Hắc hắc, mặc dù có Ngô đàn vết xe đổ, nhưng là..... La cảnh quan, người này cũng không tránh khỏi quá cẩn thận rồi một điểm.....”

“Hiện tại tình huống, thế nào cẩn thận cũng bất quá phân.” Chu lập vĩ trải qua một phen phán đoán sau, đứng ở La Phi một bên,“Đại gia hay là nghe theo la cảnh quan phân phó đi. Bạch trại chủ không cần hướng trong lòng đi.”

Bạch kiếm ác cười lạnh một tiếng:“Tốt lắm, liền đều lấy thưởng chính mình siêu, mọi người đánh mọi người .”

Triệu lập văn đem La Phi ba người siêu ném, hướng về bãi sông chỗ đi đến, hắn tuy rằng không nói một lời, nhưng thần thái cử chỉ trung có vẻ rất là bất mãn.

Chu lập vĩ tiến lên đem siêu nhặt khởi, sau đó phân phát đến La Phi hai người trong tay:“Chúng ta cũng đi đi.” Nói xong, hắn đã khi trước xoay người, đi ở đằng trước.

La Phi cùng nhạc đông bắc cũng trước sau đứng dậy, theo đi qua. Tới thủy hồ biên, đã thấy triệu lập văn trước hết quán đầy hắn cùng bạch kiếm ác siêu, sau đó thực không thân cận trừng mắt nhìn La Phi liếc mắt một cái, xoay người liền đi.

Chu lập vĩ đợi hắn đi xa, hạ giọng hỏi:“La cảnh quan, ngươi là cảm thấy bọn họ hai cái có vấn đề?”

La Phi trầm ngâm trả lời:“Ta đổ không phải tận lực hoài nghi ai, chính là phi thường thời khắc, chúng ta mỗi người làm việc, tốt nhất đều không cần vẫn giữ lại làm gì sơ hở.”

Chu lập vĩ không tiếng động gật gật đầu, tỏ vẻ đã minh bạch La Phi ý tứ. Sau đó hắn ngồi xổm xuống, đem chính mình siêu tẩm nhập trong hầm, thủ đầy nhất hồ nước trong.

Nhạc đông bắc cũng không tiết a miệng, trong miệng lầm bầm:“Ngô đàn tử làm sao có thể hoài nghi đến hai người bọn họ trên đầu? Lời nói vô căn cứ, chỉ do lời nói vô căn cứ.”

La Phi không có hứng thú vào lúc này cùng hắn tổn nhiều vô mồm, chính là cười nhẹ, chính mình đánh thủy, cũng xoay người rời đi.

Nhạc đông bắc xem La Phi bóng lưng, tựa hồ pha bất đắc dĩ lắc lắc đầu, miệng hãy còn ở nhắc tới :“Qua cho cảnh giác, bệnh nghề nghiệp, bệnh nghề nghiệp.....”

Một đoạn này tiểu nhạc đệm khiến cho mọi người gian quan hệ xuất hiện một ít vi diệu cảm giác. Kế tiếp nghi ngơi thời gian nội, đại gia đều để đầu ăn cơm uống nước, không có người nguyện ý tại đây loại không khí hạ nói thêm cái gì.

Bạch kiểm ác thủy chung mặt trầm xuống, tâm tình của hắn tựa hồ là tối phức tạp. “Khủng bố cốc” Đã gần đến ở trước mắt, hắn dẫn đường nhiệm vụ rất nhanh sẽ hoàn thành. Nhưng là kia thần bí “Ác ma lực lượng”, hội bởi vậy hãy bỏ qua hắn sao?

Chờ tất cả mọi người ăn uống xong tất, bạch kiểm ác dẫn đầu đứng dậy: “Còn có cuối cùng một đoạn đường trình, chúng ta nắm chặt xuất phát đi, đến ha ma tộc nhân thôn trại mới hảo hảo nghỉ ngơi.”

La Phi gật gật đầu, đang muốn tiếp đón đại gia nhích người, đột nhiên trong lòng dâng lên một trận kỳ quái cảm giác.

Kia cảm giác giống như theo nhân tâm để chỗ sâu nhất nảy sinh xuất ra, bắt đầu khi như có như không, nhưng rất nhanh liền tràn ngập mở ra, nhanh chóng thấm lặn toàn thân!

Một loại khủng bố cảm giác!

La Phi có chút mờ mịt mọi nơi nhìn quanh. Lúc này, hắn nghe thấy được một trận tiếng cười.

Âm sù sù tiếng cười, khô ráp khàn khàn, thẳng mặc nhân màng tai. Tuy rằng là tiếng cười, nhưng này trong tiếng cười lại bao hàm nhiều lắm làm người ta Mao cốt từng nhiên cảm xúc: Bị thương, thù hận, tuyệt vọng, sợ hãi, dừ tợn.....

Tóm lại, này tiếng cười làm cho người ta mang đến cảm giác, tuyệt đối so với người sở nghe qua gì khóc đều phải thâm, đáng sợ!

Mọi người tất cả đều hãi dị mở to hai mắt nhìn, xem cách đó không xa cây cối.

Tiếng cười, đúng là theo cái kia địa phương truyền ra.

Triệu lập vẫn khẽ cắn môi, “Bá” một tiếng rút đao nơi tay, mại chân sẽ hướng kia tiếng cười phát ra địa phương chạy đi.

Bạch kiếm ác khẽ quát một tiếng: “Đợi chút, chúng ta cùng đi!” Dứt lời, hấn cũng rút ra đao đến, tam hai bước chạy tới triệu lập xăm mình biên.

La Phi hô hấp dần dần dồn dập, hấn hoảng sợ mở to hai mắt nhìn, kia tiếng cười giống một cái nhó búa tạ, không ngừng gõ trái tim hấn, hấn cảm giác chính mình có chút chống đỡ không được .

Chu lập vĩ chú ý tới La Phi dị thường, hấn thân thiết tiến lên một bước: “La cảnh quan, ngươi làm sao vậy?”

La Phi thống khổ lắc lắc đầu, tựa hồ đã rất khó nói ra nói đến. Liền tại đây khi, bên cạnh đột nhiên có một bàn tay nặng nề mà nắm chặt ở tại chu lập vĩ cánh tay thượng.

Chu lập vĩ mạnh quay đầu, cơ hồ cùng nhạc đông bắc thiếp cái mặt đối mặt, đối phương kia mập mập khuôn mặt lúc này cũng bởi vì sợ hãi mà vặn vẹo , hai mắt trợn lên, khả ánh mắt lại mê ly phiêu tán.

“Hấn..... Hấn đến ,..... Ác ma.....” Nhạc đông bắc mơ hồ không rõ sâu , như là theo lưỡi cùng chỗ sâu bài trừ những lời này.

Chu lập vĩ cũng nhin không được cảm thấy da đầu bản thân có chút run lên, hấn ngưng tụ lại hai mắt, nhìn về phía kia u ám âm trầm cây cối.

Hấn chính thấy triệu lập vẫn cùng bạch kiếm ác tay cầm lợi nhận, làm bạn trát vào rừng rậm bên trong.

Làm kia tiếng cười vừa mới vang lên thời điểm, triệu lập vẫn cũng bản năng cảm thấy qua một tia sợ hãi, khả lập tức, phần nộ cảm xúc liền ở trong lòng hấn chiếm cứ tuyệt đối thượng phong. Hấn hai mắt phiếm tơ máu, tay phải gắt gao nắm chuôi đao, cổ tay thượng gân xanh đột hiện.

Đây là một loại xen lẫn bi thương, tuyệt vọng cùng tự tôn phần nộ. Ngắn ngủn vài ngày thời gian, hấn đã mất đi rồi hai đồng bạn, này không thể nghi ngờ làm cho hấn sinh ra một loại nước mắt cá sấu thê lương cảm giác.

Tiết mình phi cùng Ngô đàn khi chết thăm trạng thường xuyên sẽ xuất hiện ở hắn trong đầu. Chính mình hội trở thành mục tiêu kẻ tiếp sao? Đây là hắn đáy lòng chỗ sâu vô pháp lảng tránh vấn đề.

Càng làm triệu lập văn khó có thể chịu được là, cái kia đáng sợ thì bạo giả đến nay còn không có lộ ra một tia manh mối. Hắn biết, tên kia đang ở âm thầm rình chính mình, hắn tùy thời khả năng xuống tay, cấp chính mình trí mạng nhất kích.

Kia cảm giác giống như là đồ tể ở rình chính mình nuôi dưỡng trư giống nhau.

Mỗi khi nghĩ đến điểm này, triệu lập văn liền buồn bực gần như điên cuồng. Hắn tuy rằng không thương nói chuyện, nhưng trong khung là cái cực kì kiêu ngạo nhân. Hắn oán hận đối phương đối chính mình miệt thị, oán hận, khiến cho hắn quên sợ hãi.

Mặc kệ người có được cơ nào đáng sợ lực lượng, ta cũng muốn mặt đối mặt cùng người chém giết một phen! Đây là triệu lập văn nhảy vào cây cối khi, đầu óc trung duy nhất ý tưởng.

Này ý tưởng nhường hắn nhiệt huyết dâng lên. Hắn nhận chuẩn tiếng cười hướng, thẳng lăng lăng xông đến, không có làm gì phòng bị.

Đối mặt một cái hung tàn đối thủ, triệu lập văn loại trạng thái này không thể nghi ngờ là nguy hiểm . So sánh đứng lên, bạch kiếm ác sẽ bình tĩnh nhiều lắm. Nhưng hắn cũng không có ngăn lại triệu lập văn lỗ mãng hành vi.

Mấy ngày nay chuyện đã xảy ra cũng nhường bạch kiếm ác thừa nhận áp lực cực lớn. Hai cái đặc lực thủ hạ mạc danh kỳ diệu tặng tánh mạng, mà đối thủ đầu mâu tựa hồ đích xác thật là nhắm ngay chính mình. Hắn kết quả là ai? Hắn làm sao có thể biết vũ thần tượng bí mật? Hắn kết quả muốn làm gì? Máy vấn đề này như là một đoàn sương mù, mà chính mình liền bị vây sương mù trung tâm, chút thấy không rõ tiền phương đường nhỏ.

Nhất định phải lao ra này đoàn sương mù! Mà hiện tại, cơ hội tốt cực đã đến.

Đột ngột tiếng cười nhường bạch kiếm ác cảm thấy đến trong đó dấu điểm nguy cơ. Nhưng là mấy ngày đến đề nên đã nhường hắn cố không xong nhiều lắm, hắn bức thiết muốn xem đến che đậy ở sương mù sau gì đó. Bởi vậy làm triệu lập văn lao ra thời điểm, hắn gắt gao đi theo sau đó, một bên chạy, một bên cảnh giác mọi nơi đánh giá.

Hắn không tin đối phương có thể đồng thời đối hai người xuống tay. Tại như vậy phi thường thời khắc, nếu hy sinh triệu lập vẫn có thể cho chính mình thắng được cơ hội phản kích, kia cũng là đáng giá .

Chủ tớ hai người cứ như vậy một trước một sau, hướng về kia khó có thể biết trước nguy hiểm từng bước tới gần.....

Bỗng nhiên, tiếng cười chỉ nghỉ ngơi, trong rừng trở nên một mảnh yên tĩnh.

Triệu lập vẫn giống như một cái mắt đi rồi mục tiêu chó săn, hắn bỗng dừng đứng lại, trì đao mờ mịt chung quanh.

Bạch kiếm ác cũng dừng lại cước bộ, thấp giọng dặn:“Không cần hoảng, bảo trì cảnh giới, cẩn thận tìm tòi.”

Đây là trong rừng một chỗ địa thế hiểm ác chỗ. Chẳng những cỏ cây rậm rạp, cành lá che trời, hơn nữa ở tiền phương cách đó không xa, ngọt ngào sừng sững một khối cự thạch, kia cự thạch ước có thất bát Michael, chính diện thẳng tuấn đầu tiểu, mặt bên tắc cùng sơn thể tướng dung, thoát nhìn mà như là thiên công ở trên sườn núi tận lực sửa chữa bình đài bình thường.

Mấy khóa cao lớn tráng kiện cây cối kề sát cự thạch mà sinh, ở giữa lại có dây mây dây dưa, bám vào ở cự thạch phía trên.

Rất nhanh, bạch triệu hai người ánh mắt liền song song thành đã chết kia khối cự thạch. Bất quá hấp dẫn trụ bọn họ chẳng phải thiên nhiên kỳ cảnh, mà là cự thạch thượng hai hàng bắt mắt chữ to.

Từng chữ lớn nhỏ đều có nửa thước gấp phương, nhan sắc đỏ đậm. Cộng mười sáu chữ cao thấp sắp hàng, hợp thành hai câu nói:

“Cùng ma đồng hành, mừng rỡ vô lo.

Tâm sinh dị chí, nhập khùng bố ngục!”

Chữ viết bên cạnh nhưng lại ẩn ẩn có vận vẹo phiêu động cảm giác, thoát nhìn như là u thâm ngọn lửa, biến hoá kỳ lạ dị thường.

Bạch triệu hai người đều là lí định quốc cấp dưới hậu đại, tự nhiên biết này mười sáu chữ lai lịch cùng hàm nghĩa, sắc mặt cùng vì này biến đổi.

Một lát sau, triệu lập văn mại động cước bước, chậm rãi hướng kia cự thạch phụ cận đi đến.

Bạch kiếm ác cùng hần văn duy trì hai thước tả hữu khoảng cách, đồng thời thân thể vi sùnn, cực kì cảnh giác mọi nơi quan sát đến, đề ngừa gì dị động xuất hiện.

Triệu lập văn đi đến cự thạch hạ, gần gũi đem kia mười sáu chữ nhìn cái rãnh mạch. Trước mắt xuất hiện tình hình nhường hần sững sờ ở nơi đó, toàn thân làn da đều có một loại lạnh cả người cảm giác. Làm lúc ban đầu rung động đi qua sau, trên mặt của hần hiện ra cực độ oán hận cùng chán ghét cảm xúc, sau đó hần giơ lên trong tay khảm đao, hướng về này tự hung hăng bỏ đi qua.

Lưỡi đao chạm đến chỗ, tạo thành này tự xích hồng sắc bút họa xôn xao đứng lên, bốn phía tự do, nguyên lai đúng là một cái điều thân trần hắc chùng con rết. Này đó con rết lớn nhỏ không đồng nhất, chi chít tụ ở cùng nhau, quả thật làm cho người ta thị chi vẻ sợ hãi.

Triệu lập văn một đao lại một đao, không ngừng hướng kia thạch bích chém tới, mỗi một đao đi xuống, đều có số chi con rết thân thủ dị chỗ, phần còn lại của chân tay đã bị cụt đổ rào rào rơi vào phía dưới bụi cỏ trung. Đồng thời chất lỏng vậy ra, một cỗ tanh hôi mùi lan tỏa đến.

Bạch kiếm ác gặp triệu lập văn cảm xúc có chút điên cuồng, ở sau người quát:“Được rồi, đừng nữa chém!” Nhưng triệu lập văn cũng không để ý không để ý, như trước đao đao kiệt lực, tựa hồ mấy ngày qua đè nén sợ hãi, phần nộ cùng bi thương lúc này phát tiết ở tại này đó con rết trên người.

Cự thạch thượng dây mây cũng khó miễn gặp cá trong chậu chi ương, ở triệu lập văn phách chặt bỏ, đều gãy. Trong đó có chút căn dây mây xuyên suốt cự thạch cao thấp, ở bị phách đoạn sau, lập tức liền nhanh chóng bắn đi ra ngoài.

Triệu lập văn sững sốt, chính cảm thấy có chút kỳ quái, bỗng nhiên mắt cá chân thượng căng thẳng, đã bị một căn dây mây gắt gao cuốn lấy. Lập tức một cỗ thật lớn lực lượng đưa hần kéo đứng chống ngược lên. Không đợi hần có gì

phản ứng, toàn bộ thân thể dĩ nhiên bay lên không, hướng về chỗ cao mà đi. Đột nhiên mất đi rồi đối chính mình không chế, triệu lập vẫn nhìn không được lớn tiếng kinh hô đứng lên: “A ~”

Lần này biến cố tới cực nhanh, bạch kiếm ác phát hiện dị thường sau, chỉ tới kịp kinh hô một tiếng “Cẩn thận!” Triệu lập vẫn thân thể đã biến mất ở tại đỉnh đầu vài cọng đại thụ cành lá chỗ sâu. Kia cành lá gian lắc lư chưa dừng lại, triệu lập vẫn tiếng kinh hô đột nhiên im bật, lập tức, một mảnh huyết vũ theo cành lá gian xuyên qua, bay lả tả xuống.

Hạt mưa dừng ở bạch kiếm ác nâng ngưỡng khuôn mặt thượng, thượng mang theo nóng hằm hấp nhiệt độ cơ thể. Bạch kiếm ác tâm, cũng đã vào lúc này lạnh lẽo đến cực điểm.

.....

Xem bạch kiếm ác cùng triệu lập vẫn hai người nhảy vào cây cối thời điểm, chu lập vĩ còn có một loại cực dữ cảm bất hảo. Nhưng hắn cũng không có ngăn trở.

Tiến vào cây cối cái thứ nhất ban đêm, cái kia bị lột da xà đột nhiên hàng không ở mọi người doanh địa thượng. Theo cái kia thời điểm bắt đầu, chu lập vĩ trong lòng liền luôn luôn không nở, thật giống như là ngồi ở một viên bom hẹn giờ thượng, phiền toái tùy thời khả năng bùng nổ.

Sau này sự tình phát triển càng thêm làm hắn lo lắng. Tuy rằng cho tới bây giờ, cái kia thần bí “Ác ma” hành động cũng không có chỉ hướng chính mình dấu hiệu, nhưng hắn rất rõ ràng, tại như vậy một hoàn cảnh hạ, chính mình cùng bạch kiếm ác đám người đã hoàn toàn là một loại đồng tâm hiệp lực quan hệ.

Hai loại lực lượng đối kháng tất nhiên sẽ có một cái kết quả. Theo chu lập vĩ góc độ đến giảng, hắn không chỉ có hi vọng bạch kiếm ác đám người có thể ngăn cơn sóng dữ, hơn nữa, này kết quả không thể tới quá muộn.

Hiện tại, mặt đối mặt va chạm rốt cục đã đến . Tại kia rậm rạp cây cối trung, tình thế đem hướng về phương hướng nào phát triển đâu?

Ước chừng hai ba phút sau, một tiếng trầm nhân kêu trầm tựa hồ công bố kể trên vấn đề đáp án.

Chu lập vĩ trong lòng rung mình, hắn hướng chính mình bên người nhìn nhìn: La Phi cùng nhạc đông bắc đang

đứng ở một loại cực không bình thường tinh thần trạng thái trung.

Chu lập vĩ cái trán chảy ra mồ hôi. Hấn phải làm chút gì ! Tuy rằng theo trước mắt xem ra, chính mình hoàn cảnh vẫn là an toàn . Nhưng cây cối trung kia đáng sợ lại lực lượng thần bí đến cùng là cái gì?“Hấn” Có cái gì mục ? Chính mình hay không có cũng đủ dũng khí đi một mình đối mặt “Hấn”?

Một phen cân nhắc sau, chu lập vĩ rốt cực hạ quyết tâm, sau đó hấn rời đi bãi sông, hướng về cây cối phương hướng đi đến.

Bất quá hấn lựa chọn thoát nhìn cũng không có cái gì ý nghĩa. Bởi vì hấn vừa mới bước vào cây cối, cái gáy liền đã trúng trùng trùng nhất kích, lập tức hấn liền trước mặt bỗng tối sầm, gục ở tại một đồng cảnh khô cỏ khô héo trung.

.....

Cảm giác sợ hãi tới như thế đột nhiên, một lát trong lúc đó, La Phi đã cả người lạnh lẽo, dường như rơi vào địa ngục bình thường.

Hấn bị một mảnh đen đặc đen đặc sương mù trùng trùng vây quanh , nhìn không tới gì thuộc loại trong cuộc sống ánh sáng. Từ lúc chào đời tới nay, ở hấn trong đầu từng xuất hiện qua sở hữu đáng sợ sự vật, giờ phút này đều trốn tại kia phiến sương mù trung, lúc ẩn lúc hiện. Chúng nó hoặc quái kêu, hoặc âm hiểm cười, hoặc khóc, phát ra các loại làm người ta mao cốt từng nhiên thanh âm.

Đây là một loại phát ra từ tâm linh chỗ sâu nhất, lại rót vào toàn thân mỗi một khối cốt tủy, mỗi một phiến da thịt, thậm chí mỗi một lỗ chân lông sợ hãi, kia cảm giác gắt gao bao vây lấy người, làm cho người ta căn bản không chỗ có thể ẩn nấp!

Mà một tia khó diễn tả bằng lời thần bí hơi thở còn đang phụ cận phiêu đảng. Mồ ta người căn bản vô pháp tưởng tượng đáng sợ gì đó đang ở chậm rãi đi tới, nó đã càng ngày càng gần, người xem không đến nó, nhưng cảm giác được rõ ràng nó tồn tại!

Cùng loại như vậy vĩ đại sợ hãi áp bách La Phi trái tim, khiến cho hấn gần như hít thở không thông. Hấn hé miệng lớn tiếng la lên , nhưng chính mình nhưng không cách nào nghe thấy chính mình thanh âm. Hấn tưởng ngưng tụ lại cuối cùng một tia còn sót lại lý trí, đối kháng kia như ba đào bàn mãnh liệt tới đáng sợ tình cảm, nhưng này nỗ lực là phí công . Ở liên tục không ngừng tinh thần trọng áp chế, La Phi cảm thấy chính mình đầu óc trung có cái gì này nọ bị bẻ gãy , đồng

thời trái tim hắn cũng tùy theo dữ dẫn nhảy lên , tựa hồ đã nhảy ra lồng ngực ở ngoài. Hắn rút cuộc vô pháp chống đỡ, đã đến đạt hồng mắt bên cạnh!

Phiêu đảng ở bốn phía sợ hãi rút cục hiện ra thực hình. Đó là một cái u linh bàn bóng đen,“Nó” Theo sương mù trung đi tới, chậm rãi tới gần đến La Phi bên người.

La Phi một bên sau này tránh né, một bên tưởng hoảng sợ muốn nhìn thanh “Nó” dung mạo. Khả ở trước mặt hắn, chỉ có một đôi bao vây ở miếng vải đen trung ánh mắt. Kia ánh mắt che kín đỏ đậm tơ máu, tuy rằng tinh quang chớp động, nhưng không mang theo có gì thuộc loại quang minh thế giới tình cảm.

Cặp kia ánh mắt nhìn chăm chăm La Phi, truyền lại ra làm người ta run rẩy bi thương, tuyệt vọng, thù hận cùng sợ hãi.

Sau đó tựa hồ có cái gì này nọ chạm được La Phi trên khuôn mặt, lập tức có chất lỏng chảy xuống, rót vào La Phi môi trung.

Ngọt tanh chất lỏng, thượng có một tia dư ôn.

“Ác ma!‘Nó’ chính là đến từ địa ngục ác ma sao?” La Phi tưởng hô to, nhưng hắn phát hiện chính mình đầu lưỡi đã cương trực.

Đã ngoài đó là tồn tại cho La Phi trong đầu cuối cùng trí nhớ.

Chương 21 ha ma tộc nhân

Như là theo một hồi đại túy trung thanh tỉnh, La Phi đầu cháng váng nặng nề trướng lợi hại. Hắn tư duy cũng giống như một cái như điều đứt dây, vẫn phiêu đảng ở chính mình thể xác và tinh thần có thể khổng chế phạm vi ở ngoài.

Không biết qua bao lâu, này còn sót lại lý tính rốt cục một điểm một điểm một lần nữa tụ tập đứng lên, một lần bãi công cảm thấy hệ thống cũng khôi phục công tác. La Phi có chút mờ mịt trợn mắt xem chung quanh minh thế giới, bưng tỉnh cách một thế hệ.

Đây là nơi nào? Phát sinh chuyện gì? La Phi nỗ lực hồi tưởng . Phần đông hỗn độn trí nhớ mảnh nhỏ ở hắn trong đầu toát ra, tẩy trừ, cuối cùng rốt cục bị lý ra một ít rõ ràng.

Sáng sớm xuất phát -- xuyên qua nhất tên hạp -- tới thanh phong khẩu -- hạ trại -- nghỉ ngơi cùng ăn -- thành lĩnh xảy ra tiếng cười, sợ hãi lan tràn -- giống như rơi vào hắc ám địa ngục, tư duy dần dần mơ hồ, trí nhớ cũng theo đó bỏ dở --

La Phi tâm “Lộp bộp” Trầm xuống: Chính mình tuy rằng nghiêm thêm phòng bị, rốt cục vẫn là nói nhì! Lúc này không kịp nghĩ nhiều khác, hắn một phen theo bên hông lấy ra súng lục, đồng thời ngưng tụ lại hai mắt, hướng bốn phía tìm kiếm chính mình đồng bạn.

Trước mắt tình hình nhường tâm tình của hắn càng thêm ngưng trọng đứng lên. Hắn nhớ được gặp chuyện không may phía trước, tất cả mọi người ở bãi sông thượng, đang chuẩn bị tiếp tục chạy đi. Mà lúc này, lại chỉ có nhạc đồng bắc một người ngồi yên ở hắn bên phải cách đó không xa.

Này mập mạp toàn vô trong ngày thường kiêu ngạo bay lên cảm xúc, hắn hai mắt đăm đăm, thân thể còn đang không tự chủ được hơi hơi run run .

La Phi tiến lên đỡ lấy bờ vai của hắn, lớn tiếng hô hai câu:“Nhạc tiên sinh, nhạc tiên sinh!” Gặp đối phương vẫn là một bộ hoảng hốt bộ dáng, La Phi khẩu súng giao cho tay trái, dùng sức kháp nhân trung của hắn.

Một lát sau, nhạc đồng bắc tựa hồ lược khôi phục chút thần trí, hắn xem La Phi, trong ánh mắt vẫn bao hàm hoảng sợ thần sắc:“Ác ma, ác ma..... Nó đã tới !”

Ác ma? La Phi súc nhướn mày, hấn đường như lại thấy được cái kia bóng đen, như u linh bàn theo một đoàn sương mù trung đi tới. Còn có cặp kia màu đỏ ánh mắt, này một màn một màn đáng sợ cảnh tượng, kết quả là ảo giác, vẫn là sự thật?

Bỗng nhiên, La Phi chú ý tới nhạc đông bắc khỏe miệng phụ cận có vài đạo khô cạn vết máu, trong lòng hấn vừa động, dùng ngón cái ở mặt mình trên má chà xát.

Trên đầu ngón tay xuất hiện màu đỏ sậm phần trạng vật. Không sai, là vết máu! Trí nhớ này mơ hồ gì đó chẳng phải ảo giác!

La Phi còn chưa có thời gian tiến hành xâm nhập suy tư, việc cấp bách là trước làm rõ ràng trước mắt tình huống.

“Những người khác đâu?” Hấn hỏi nhạc đông bắc.

Nhạc đông bắc sừng sốt sau một lúc lâu, hiển nhiên là ở hợp quy tắc chính mình lộn xộn suy nghĩ, sau đó hấn lắc đầu: “Ta không biết, ta chỉ nhớ rõ kia trong rừng truyền ra một trận tiếng cười, sau này sự tình tựa như ác ma giống nhau, một mảnh mơ hồ.”

Xem ra nhạc đông bắc tình huống cùng chính mình là giống nhau. La Phi một bên nghĩ như vậy, một bên quay đầu đến, nhìn về phía cách đó không xa kia phiến cây cối.

Một người đứng tại đây khi theo trong cây cối đi ra, hấn dùng thủ ôm chính mình cái ót, đi lại tập tễnh, tựa hồ thần trí cũng không phải thực thanh tỉnh.

La Phi liếc mắt một cái nhìn ra người này đúng là chu lập vĩ, chạy nhanh nghênh đón.

Chu lập vĩ cũng thấy được La Phi, hấn ở tại chỗ đứng lại, kinh ngạc xem đối phương hướng chính mình đi tới, trong ánh mắt một mảnh mờ mịt.

“Xảy ra chuyện gì? Bạch kiếm ác bọn họ đâu?” La Phi vừa đi, một bên vội vã hỏi.

Chu lập vĩ không có trả lời, hấn về mặt có chút sững sờ, suy nghĩ không biết bay đi nơi nào. Thẳng đến La Phi đi tới trước mặt, hấn mới thì thào hỏi lại một câu:“Các người..... Các người vừa rồi là như thế nào?”

La Phi vẫy vẫy tay:“Vấn đề này hiện tại giảng không rõ ràng. Người mau nói cho ta biết, bạch kiếm ác bọn họ ở nơi nào?”

Chu lập vĩ lại dùng sức nhu nhu chính mình cái gáy, hấn tư duy năng lực tựa hồ cũng bởi vậy khôi phục một ít, sau đó hấn đem bạch kiếm ác hai người như thế nào nhảy vào cây cối, chính mình như thế nào cùng đi qua, lại như thế nào lọt vào đánh lên trước sau tình huống hướng La Phi giảng thuật một lần.

“Ta đã trúng kia một chút liền ngất đi thôi. Vừa mới mới thức tỉnh đi lại.” Cuối cùng hấn như vậy nói.

La Phi xem xét một chút chu lập vĩ cái gáy, có một mảnh rõ ràng thũng khởi, nhưng cũng không ngoại thương, xem ra là bị đòn vật sở đánh.

Này thương thế cũng không lo ngại, nhưng là cây cối trung truyền ra kia thanh kêu thảm thiết pha làm La Phi lo lắng.

“Chúng ta vào xem.” Trầm ngâm một lát sau, La Phi làm ra quyết định này.

Lúc này nhạc đồng bắc cũng chạy đi lại. La Phi cảm thương ở phía trước, ba người một đạo đi vào u ám cây cối.

Trong rừng cỏ dại cây cối từng sinh, căn bản vô đạo lộ khả theo. La Phi ba người đối nơi này vốn sẽ không quen thuộc, buồn đầu xông loạn không chỉ có mù quáng, hơn nữa nguy hiểm. La Phi đem tay trái vừa nhắc, ý bảo đại gia dừng lại cước bộ, sau đó hấn cổ chừng trung khí hô to hai tiếng:“Bạch trại chủ! Bạch trại chủ!”

Này tiếng la cất qua yên tĩnh không khí. Có mấy con chim nhi nhận đến kinh hách, đồ rào rào theo mọi người đỉnh đầu cành lá trung bay ra, bốn phía mà đi. Một lát sau, ần ần tiếng vang truyền đến, nhưng thủy chung cũng không bị kêu gọi đáp lại.

La Phi nhần lại mày đầu suy xét một lát, quay đầu hỏi phía sau chu lập vĩ:“Người là ở chỗ nào nhận đến tập kích ? Còn có thể tìm được sao?”

“Hắn là có thể.” Chu lập vĩ một bên gật đầu, một bên mọi nơi tìm nhìn một phen. Sau đó hắn mại khai cước bộ, hướng về phía đông nam hướng đi đến, La Phi hai người gắt gao đuổi kịp. Đi ra ước mười đến thước khoảng cách, chu lập vĩ ngồi xổm xuống, chỉ vào lâm thượng một mảnh bị áp qua dấu vết nói: “Chính là nơi này .”

La Phi cũng ngồi đi qua, tại kia phiên dấu vết vì trung tâm, tinh tế ra bên ngoài suu tầm. Rất nhanh, hắn ngay tại không xa địa phương tìm được mục tiêu: Một chỗ tích lạc vết máu.

Này phương pháp là có hiệu ! La Phi trong lòng vừa động, phân phó bên người hai cái đồng bạn: “Các người giúp ta một khối tìm, nhìn xem này vết máu là từ cái gì phương hướng đến .”

Chu lập vĩ cùng nhạc đông bắc lập tức lĩnh ngộ La Phi dụng ý, đều tự cũng không đồng phương hướng hướng xa xa suu tầm, ước chừng ở vừa rồi kia vết máu ngã về tây một thước phương vị thượng, chu lập vĩ tìm được thứ hai chỗ vết máu.

Dọc theo này phương vị tiếp tục đi xuống tìm, vết máu lại liên tiếp xuất hiện, thả cách xa nhau khoảng thời gian càng ngày càng ngắn, luôn luôn kéo dài đến bốn năm thước có hơn. Từ nay về sau tựa hồ liền mất đi rồi tung tích.

“Không cần lại chậm rãi tìm.” Nhạc đông bắc đã có chút không kiên nhẫn, đứng lên nói: “Liên theo này phương hướng đi về phía trước là được rồi.”

La Phi lại lắc đầu: “Không, hắn không phải theo này phương hướng đến.”

Nhạc đông bắc bĩu môi: “Vì sao không phải? Vết máu luôn luôn tại này phương hướng thượng a.”

“Nơi này một chút xuất hiện vài lấy máu ngắn, thuyết minh hắn đi đến nơi này thời điểm lưu lại một hồi.” La Phi ngón tay cuối cùng một chỗ vết máu, ánh mắt lại nhìn về phía chu lập vĩ, “Bởi vì hắn phát hiện người, hắn lẳng lặng đứng lại, chờ đợi thời cơ. Làm người hoàn toàn đưa lưng về nhau hắn thời điểm, hắn bắt đầu lẳng lẽ hướng người tới gần. Này phụ cận vết máu góc mật, thuyết minh hắn lúc ban đầu bước chân rất chậm rất nhẹ, làm người đã tiến vào hắn công kích phạm vi sau, hắn đột nhiên xông về phía trước hai bước, cho người trùng trùng nhất kích.”

La Phi dùng ngôn ngữ miêu tả chu lập vĩ bị tập kích khi tình hình, hết thấy cùng hiện trường lưu lại dấu vết như thế

ăn khớp, làm người ta không thể không tin phục.

Chu lập vĩ trảm ngâm gât gât đầu:“Ân, nói như vậy trong lời nói. Nay đi vết máu chỉ biểu hiện hấn công kích ta lưu hành một thời động lộ tuyến, cũng không đại biểu hấn liền theo này phương hướng mà đến.”

“Bất quá hiện tại muốn tìm đến này phương hướng chẳng phải việc khó .” La Phi vừa nói, một bên dùng lợi hại ánh mắt trên mặt đất nhìn quét một vòng, sau đó hấn bảo trì ngòi tư, hướng phía nam kéo dài qua ra một bước,“Xem, là nơi này.”

Quả nhiên, biến mất vết máu lại ở La Phi dưới chân xuất hiện .

Tiếp tục hướng phía nam sưu tầm, vết máu liên miên không ngừng, như thế lại đi ra ngoài thất bát thước, La Phi có thể này đứng dậy, ánh mắt kiên định xem tiền phương nói:“Hiện tại là không sai , chính là này phương hướng!”

Ba người như thế hướng về phía nam chiết đi. Càng đi tiền đi, địa thế càng vì hiểm ác, cây cối cũng dữ phát nồng đậm. Không bao lâu, một khối cự thạch ra đột nhiên xuất hiện tại bọn họ trước mắt. Ba người không hẹn mà cùng dừng lại cước bộ, trên mặt cùng hiện ra kinh ngạc biểu cảm.

Thạch bích trải qua triệu lập văn kia phiên khảm phách sau, tuy rằng nhánh cây mây thất thần, nhưng này mười sáu cái xích hồng sắc chữ viết như trước rõ ràng ở mục:

“Cùng ma đồng hành, mừng rỡ vô lo.

Tâm sinh dị chí, nhập khùng bố ngục!”

La Phi cùng chu lập vĩ đều quay đầu xem nhạc đông bắc, bọn họ đương nhiên nhớ được, nhạc đông bắc lần đầu tiên đi đến La Phi văn phòng thời điểm, từng triển lãm qua lí định quốc binh lính tác chiến khi trát mang đầu bố, kia đầu bố thượng cũng có mười sáu cái giống nhau tự.

Nhạc đông bắc nhanh nhìn chăm chăm kia thạch bích, thần sắc si mê, sau đó hấn nhẹ giọng niệm tụng kia mười sáu chữ, từng bước một hướng về thạch bích đi rồi đi qua.

Vô số lớn lớn nhỏ nhỏ con rết nhanh đám ở cùng nhau, hình thành chữ viết. Đi đến phụ cận nhạc đông bắc phát hiện bí mật này, hần đầu tiên là ngạc nhiên ngẩn ra, theo sau lộ ra thành kính ánh mắt, hơn nữa vươn tay phải, nhẹ nhàng mà sờ ở những kia “Chữ viết” Thượng. Lập tức có hai ba chỉ con rết theo hần mập mạp ngón tay bàn đi lên.

La Phi cùng chu lập vĩ đi theo hần phía sau, thấy rõ này phó tình hình, đều nhin không được có chút da đầu run lên.

Nhạc đông bắc lại giống như không chút để ý, hần gần như thành kính xem này con rết, thì thảo nói: “Các người cũng là tùy tùng ‘Nó’ mà đến sao?”

Một cái con rết đột nhiên căng thẳng thân thể, vừa mở miệng ngạc căn ở tại hần ngón trở gốc, xem như làm trả lời. Nhạc đông bắc ăn đau, “A” kêu một tiếng, vội vàng xua tay, đem kia mấy chỉ con rết đùa giỡn đến thượng. Căn người con rết trùng hợp dừng ở chu lập vĩ bên người, người sau mặt lộ chán ghét sắc, nhắc chân nhất đọa, đã đem này thải cái nẫu nhừ.

“Này đó đều cũng có linh tính gì đó, người cũng dám giẫm chết.” Nhạc đông bắc một bên hút trên ngón tay miệng vết thương, một bên còn quên không được lái nhai vài câu.

“Linh tính?” Chu lập vĩ “Xuy” miệt nở nụ cười một tiếng, trào phúng nói, “Không sai, này một ngum căn thật là linh tính mười phần.”

Nhạc đông bắc cũng là vẻ mặt nghiêm túc, nghiêm mặt nói: “Nếu không phải cùng kia ‘Ác ma’ tồn tại nào đó cảm ứng, này đó thấp hơn động vật chân đốt lại làm sao có thể dùng thân thể tạo thành trên thạch bích cổ ngữ?”

“Người là thật không rõ vẫn là giả ngây giả dại?” Chu lập vĩ lạnh lùng xem nhạc đông bắc, ánh mắt sắc bén, “Loại này tiểu xiếc hai ngàn nhiều năm trước liền xuất hiện qua, nhưng lại còn có người ý đồ dùng nó đến mê hoặc nhân tâm.”

La Phi nhìn thấy con rết tổ tự, mới bắt đầu cũng có chút hoảng sợ, nhưng tinh táo lại nhất cân nhắc, đã có chút rõ ràng, hiện tại nghe được chu lập vĩ trong lời nói, hần lập tức chỉ vào kia thạch bích hỏi: “Thế nào, loại này tổ tự phương pháp vẫn là có sử khả theo?”

“Trước Công nguyên 202 năm, sở hán tranh chấp, Lưu Bang đắc thế. Hần quân sư Trương Lương dự đoán được Hạng Vũ hội trốn hướng ô giang, vì thế phái nhân đến ô bờ sông dùng mật viết xuống ‘Bá vương tự vẫn ô giang’ sáu cái chữ to. Con kiến ngửi được mật mùi, liền tụ đi lại liếm thực, cuối cùng chỉ chít ma mật tễ thành một đồng, thoát nhìn này

tự tựa như con kiến bò ra đến giống nhau. Hạng Vũ nhìn đến sau, nhận vì thiên ý như thế, càng kiên định rút kiếm tự vẫn quyết tâm.” Chu lập vĩ chậm rãi nói xong này chuyện xưa, lại đổi nhạc đông bắc nói,“Này tuy rằng chính là dã sử, nhưng người tự xưng nghiên cứu lịch sử sinh ra, chẳng lẽ hội không có nghe nói qua sao?”

“Con kiến là con kiến, con rết là con rết.” Nhạc đông bắc vẫn không phục,“Con kiến có thể dùng mật đến dẫn, người đồ nói nói xem, con rết dùng cái gì?”

“Không hữu hiệu cái gì, đạo lý đều là giống nhau.” La Phi khoát tay, miễn cho nhạc đông bắc lại tiếp tục dây dưa không rõ, đồng thời trong lòng hấn ám động: Dùng cái gì có thể hấp dẫn đến như thế đại lượng con rết? Như vậy tri thức người bình thường thật đúng không biết. Lại liên tưởng đến trước đây đủ loại, này thần bí “Ác ma” Tựa hồ đối cây cối địa thể cùng sinh vật tập tính đều phi thường quen thuộc.

“Bạch kiếm ác bọn họ hấn là đã tới nơi này.” Chu lập vĩ lúc này có tâm phát hiện, chỉ vào một đồng hồ hỗn độn dây mây nói,“Các người xem, này đó đều là vừa mới bị dùng lợi khí chém đứt.”

La Phi gật gật đầu, đối chu lập vĩ phán đoán tỏ vẻ tán thành. Sau đó hấn vươn tay trái muốn kéo qua một căn đoạn đằng, chợt thấy trên mu bàn tay chợt lạnh, cũng là một giọt máu rơi xuống đi lên.

La Phi bỗng dừng ngẩng đầu, chỉ thấy cự thạch ở đỉnh chớp có một mảnh nho nhỏ đột khởi, đúng như mái hiên bình thường. Nơi đó loang lổ bác bác, đã bị đại lượng vết máu nhiễm đỏ sẫm!

“Mặt trên hữu tình huống!” La Phi quát khê một tiếng, tay phải ngón trỏ đã khẩu thượng thương cơ, đồng thời hấn triệt thoái phía sau hai bước, khuếch đại hướng về phía trước quan sát góc độ. Nhưng thạch đỉnh bị xanh um tươi tốt cành lá che , nan mạch tường nghe.

“La cảnh quan, theo bên kia có thể đến trên tầng đá mặt đi.” Chu lập vĩ mọi nơi nhìn quét một phen, phát hiện cự thạch bên trái có cái triền núi tựa hồ có thể leo lên, vì thế lấy tay thống thống La Phi, nhẹ giọng nhắc nhở một câu.

“Đi qua nhìn xem.” La Phi lập tức thượng tiền vài bước, sải bước kia phiến triền núi. Gặp chu nhạc hai người cũng theo đi lại, hấn lại quay đầu dặn một câu:“Hai người các người ở ta phía sau. Trăm ngàn phải cẩn thận an toàn!”

Ba người trước sau tương tùy, dọc theo bất ngờ triền núi chậm rãi hướng cự thạch đỉnh chớp đi đi. Ước chừng hai ba phút sau, La Phi một cái khóa thân, đã khi trước đi tới cự thạch phía trên.

Nơi này hình thành một cái bình đài, ước chừng mười thước gấp phương bộ đáng. Mọi người muốn tìm kiếm bạch kiếm ác cùng triệu lập văn hai người đang đứng ở bình đài ra bên ngoài một mặt bên cạnh bộ vị.

Sinh trưởng ở tảng đá bàng kia mấy khóa đại thụ ở trong này đã chỉ có thể nhìn gặp cảnh lá nồng đậm tán cây. Tán cây một phần hướng nội kéo dài, che đầy ở sân thượng, mà như là cấm rề ở tảng đá đỉnh chóp thấp bé bụi cây bình thường. Triệu lập văn gục treo ở này đó cảnh lá trung, hai cánh tay nhuyển đập đập cúi, vẫn không nhúc nhích, hiển nhiên đã chết đi lâu ngày.

Bạch kiếm ác đứng ở hai ba bước có hơn địa phương, chờ dẫn nhìn chăm chú vào triệu lập văn thi thể. Thoạt nhìn hắn đồ không nhận đến cái gì thương tổn, nhưng là vẻ mặt hoảng hốt, một bộ thất hồn lạc phách bộ đáng, đối La Phi đã đến đứng là hồn nhiên bất giác.

Lúc này chu nhạc hai người cũng trước sau đi lên bình đài, nhìn thấy trước mắt tình hình, bọn họ đều ần ần có chút nhút nhát, không có vội vàng tiến lên. Lặng im một lát sau, La Phi thử thăm dò hô hai tiếng: “Bạch trại chủ? Bạch trại chủ?”

Bạch kiếm ác nghe thấy kêu gọi, chậm rãi quay đầu, nhìn về phía cách đó không xa ba người, ánh mắt nao núng thả mê ly. Tuy rằng đại gia tách ra chẳng qua ngắn ngủn hai ba mươi phút thời gian, nhưng lúc này bạch kiếm ác, gần đã giống như hoàn toàn thay đổi cá nhân bình thường.

Mới gặp bạch kiếm ác, đó là một cái có khả năng cao khí phách trại chủ; Vũ thần miếu đột biến, tặc hiển lộ ra bạch kiếm ác quyết trí âm mai một mặt; Cho dù tiến vào cây cối sau liên tiếp gặp nạn, hắn cũng vẫn còn không úy kỵ, pha cụ kiêu hùng bản sắc; Nhưng là hiện tại, tại đây cá nhân trên người, người lại chỉ có thể nhìn đến hai chữ: Cô đơn.

Hắn ánh mắt không lại bay lên, sống lưng không lại cao ngất, thậm chí liên khoe mắt cũng bỗng nhiên có vài tia nếp nhăn. Hắn đã không phải cái gì trại chủ, chính là cái gánh vác cuộc sống gánh nặng, đầy bụng khổ tâm nghèo khổ sơn dân.

Kết quả là cái gì, có thể sử một người tinh thần ở như thế thời gian ngắn vậy nội, phát sinh như thế vĩ đại biến hóa?

Mang theo này nghi vấn, La Phi chậm rãi hướng về kia bãi đá bên cạnh đi đến.

Bạch kiếm ác ánh mắt ở La Phi trên người lưu lại một lát, sau đó lại chuyển hướng kia phiến cây cối, thì thoà

nói:“..... Triệu lập văn cũng đã chết.....”

Đúng vậy, triệu lập văn cũng đã chết. Hắn chân phải mất cá chân bị dây mây làm thành vòng tác gắt gao cuốn lấy, hơn nữa bởi vậy mà treo ngược ở một căn trảng kiện chạc cây thượng. Ở hân hầu bộ, có một đáng sợ vết đao, kia vết đao lại đại lại thâm sâu, khí quản, thực quản, gáy động mạch chủ đều bị nhất tề chặt đứt, máu còn đang không ngừng chảy ra.

Bởi vì thi thể bị vậy treo ngược trạng thái, cho nên người chết toàn thân máu cơ hồ đều nhanh chảy khô. Phía dưới thạch mặt uông khởi đại phiến vũng máu, triệu lập văn khảm đao ngâm trong vũng máu.

Không cần bạch kiểm ác nhiều lời, La Phi đã có thể đại khái suy đoán ra người chết ngộ hại trước sau tình huống: Hân ở thạch bích hạ trung cơ quan, cả người bị cao cao kéo.“Ác ma” Sớm ở cự thạch trên đỉnh chờ hân, không đợi hân có điều phản ứng, lợi nhận đã xẹt qua hân cổ họng yếu hại. Thân thể hân tùy theo chịu lực xoay tròn, máu tươi tại đây cái trong quá trình theo miệng vết thương phun ra mà ra, tại hạ phương rất lớn một vòng trong phạm vi hình thành phun tung toé trạng huyết hoàn.

Máu tươi nhất định cũng văng lên “Ác ma” Một thân đi? Thậm chí đến “Hân” Đi ra cây cối, đi đến bãi sông thời điểm, này đó máu vẫn chưa khô hạn.

Làm này hết thấy phát sinh thời điểm, bạch kiểm ác đang làm cái gì đâu? Vấn đề này hiển nhiên chỉ có đương sự chính mình tài năng trả lời.

“Người xem đến hân ?” La Phi hỏi bạch kiểm ác.

Ai đều minh bạch La Phi trong miệng “Hân” Chỉ là cái gì, chu lập vĩ cùng nhạc đông bắc lúc này cũng tiến lên hai bước, vẻ mặt chú ý.

“Hân? Đúng vậy..... Cái kia ‘Ác ma’, ta thấy đến hân.....” Bạch kiểm ác tựa hồ chính là theo bản năng ở trả lời La Phi vấn đề, ánh mắt của hân tự do, suy nghĩ không biết đã bay tới nơi nào.

“Thật sự? Người nhìn thấy hân ?!” Nhạc đông bắc bỗng chốc hưng phấn đứng lên, hân có chút không khống chế được bắt được bạch kiểm ác hai sườn cánh tay, chiến thanh âm hỏi:“Hân..... Hân là bộ dáng gì nữa?”

“Bộ đáng gì nữa?” Bạch kiếm ác song chương bị nhạc đông bắc gắt gao lạc , đau đớn tựa hồ khiến cho hắn tư duy một lần nữa vận động đứng lên, hắn có chút mờ mịt lắc đầu,“Ta nhìn không tới ‘Hắn’ bộ đáng gì nữa. ‘Hắn’ mặc nhất kiện màu đen trường y, trên quần áo mang theo chụp mũ, trên mặt cũng蒙 miêng vải đen, chỉ lộ ra một đôi mắt.”

“Kia ánh mắt màu đỏ màu đỏ , đúng hay không? Không sai, chính là hắn!” Nhạc đông bắc vừa nói, một bên kích động nhìn La Phi liếc mắt một cái. La Phi minh bạch ý tứ của hắn, như vậy một cái “Nhân” Không lâu từng xuất hiện tại bọn họ “Ảo giác” Trung.

Chu lập vĩ lúc này tâm tình lại cùng nhạc đông bắc hoàn toàn bất đồng, hắn trừng mắt bạch kiếm ác, vẻ mặt nghiêm túc chất vấn:“Người đều nhìn xem như vậy cẩn thận , vì sao còn có thể nhường hắn chạy?”

Bạch kiếm ác a nhếch miệng, tựa hồ muốn cười, nhưng lại phát không ra tiếng. Đó là một loại cực đoan bất đắc dĩ biểu cảm, sau đó hắn nói:“‘Hắn’ còn muốn chạy, ta căn bản không có biện pháp ngăn lại hắn.”

“Vì sao?” La Phi cũng cảm giác được nơi này có chút kỳ quái, nhíu mày truy vấn.

“Ta ba cái thủ hạ đều đã chết. Triệu lập văn, người hoành trại xuất sắc nhất chiến sĩ.” Bạch kiếm ác dùng ngón tay bên cạnh kia cổ thi thể, thanh âm trở nên có chút khàn khàn,“Ồ ‘Hắn’ trước mặt, liên một chút cơ hội đều không có. Các người còn muốn ta làm như thế nào? Chẳng lẽ cũng muốn ta chết tại đây trong cây cối sao? Ta chỉ đáp ứng làm của các người dẫn đường, không phải vội tới các người bán mạng .”

“Khả người căn bản không có làm gì nỗ lực!” Chu lập vĩ tựa hồ có chút căm tức, hắn giơ lên tay phải trung một phen khảm đao,“Đây là vũ khí của người, người lại bắt nó để ở trên sườn núi! Lúc hắn xuất hiện tại người trước mặt thời điểm, người lập tức liền đầu hàng , đúng hay không? Ta thật không nghĩ tới, bạch kiếm ác, người nguyên lai là cái nạo loại.”

Hai ngày tiền ban đêm, đối mặt “Ác ma” Lần đầu tiên phát ra làm cho người ta sợ hãi uy hiếp, bạch kiếm ác từng giờ kia bả đao, đối mặt hắc ám cây cối âm ỉ cuồng tiếu. Mà lúc này, đương thời kia cổ hào khí ở trên người hắn đã không còn sót lại chút gì. Hắn đối chu lập vĩ trào mắng tựa hồ không chút để ý, chính là dùng một loại kỳ quái ánh mắt xem đối phương, sau đó thần nhiên nói:“Người không rõ, ta không có gì biện pháp có thể phản kháng ‘Hắn’ lực lượng.”

“Phải không?” Chu lập vĩ thất vọng chi cực, ngược lại nở nụ cười,“Ha ha, có như vậy đáng sợ lực lượng, kia ‘Hắn’ vì sao còn muốn trốn tránh chúng ta, tần can chút lên lút hoạt động? Người nhường hắn đi lại a, có bản lĩnh, đem chúng ta đều làm ‘Ác ma’ tể phẩm tốt lắm.”

Chu lập vĩ lồi còn chưa dứt, chợt nghe trên sườn núi tiếng bước chân vang, nhưng lại thật sự có người đã đi tới.

Thạch đỉnh mọi người lập tức xoay người mặt hướng lối vào, La Phi cử thương, chu lập vĩ hoành đao, không hẹn mà cùng bày ra cảnh giới phòng ngự tứ thái.

Một cái tiểu tử xoay người mà lên nhảy lên bình đài, xuất hiện tại mọi người trong tầm mắt. Hắn ước chừng hơn hai mươi tuổi, thân hình tinh trắng, màu da ngăm đen. Nhìn thấy La Phi đám người, hắn hiển nhiên cũng có chút giật mình, tay phải vung lên, đã đem một thanh chổi lợi loan đao so với ở phía trước ngực chỗ, đồng thời lớn tiếng nói ra một chuỗi kỳ quái ngôn ngữ.

“Không cần hiểu lắm. Đây là ha ma tộc nhân!” Bạch kiếm ác ở mọi người bên cạnh giải thích một câu, sau đó chính mình thông thả bước tiến lên, hướng kia tiểu tử lại huyền thuyên nói một phen. La Phi âm thầm gật đầu: Không sai, này ngữ điệu ngữ cảm đều rất quen thuộc, đúng là chính mình từng ở còn mình bệnh viện tâm thần nghe được qua ha ma tộc ngôn ngữ.

Tiểu tử một bên nghe bạch kiếm ác kể ra, một bên dùng nhảy bén ánh mắt xem La Phi đám người, địch ý đã tán đi rất nhiều. Cuối cùng hắn gật gật đầu, trở lại đi đến bình đài biên, hướng về phía cự thạch hạ lớn tiếng hô câu gì. Thạch hạ lập tức có người đáp lại, nguyên lai hắn thượng có đồng bạn. Một lát sau, lại có bốn gã nam tử đi lên thạch bích. Đồng vừa rồi tiểu tử giống nhau, bọn họ đều là một thân tinh đoản màu đen áo tang, trên trán cũng trát màu đen địa phương khăn, chỉ khi trước một người thái dương cùng bên hông đều có bạch quang lông lánh, cũng là đeo không ít tinh mỹ ngân sức.

Vừa rồi cái kia tiểu tử lúc này đã thu đao lui ở một bên, nhưng ánh mắt lại thủy chung theo sát đeo ngân sức nam tử, vẻ mặt thậm chí cung kính.

Bạch kiếm ác tiến lên một bước, tay phải hợp ở phía trước ngực ngực chỗ, vuốt cằm thi lễ, sau đó kêu một tiếng: “An mật đại nhân.”

Kia nam tử nhận ra bạch kiếm ác, thần sắc có vẻ có chút kinh ngạc, hợp ngực còn một cái lễ sau, hỏi: “Bạch trại chủ, người thế nào ở trong này?” Hắn nói Hán ngữ tuy rằng ngữ điệu cứng nhắc khiếm chuẩn, nhưng đồ coi như lưu loát.

Bạch kiếm ác vẻ mặt ngưng trọng, nâng tay hướng La Phi đám người chỗ chỉ chỉ, trả lời nói: “Chúng ta đều là vì ‘Khủng bố cốc’ ác ma mà đến.”

Nam tử bỗng nhiên thay đổi sắc mặt, sau đó hắn thay đổi ha ma tộc ngôn ngữ, đối thoại kiếm ác truy vấn cái gì. Bạch kiếm ác cũng dùng ha ma tộc ngôn ngữ đáp lại, lúc đầu hai người vẫn là một hỏi một đáp, sau này dần dần biến thành bạch kiếm ác một người ở giảng thuật, mà nam tử thì tại một bên ngưng thần lắng nghe, chỉ ngẫu nhiên mới sắp hỏi thượng một hai câu.

Này phiên đối thoại gắn liền với thời gian thậm dài, nói vậy bạch kiếm ác là đem bọn họ đi hướng khủng bố cốc tiền căn hậu quả đều kỹ càng nói một lần. Kìa ha ma nam tử cau mày, càng nghe thần sắc càng là sầu lo, ở giữa cũng không khi ngừng đầu nhìn xem La Phi đám người, trong ánh mắt rất nhiều xem kỹ đánh giá ý tứ hàm xúc.

Khác bốn ha ma nam tử tựa hồ đều là cấp dưới, bọn họ phân đứng ở hai sườn, cùng La Phi ba người giống nhau kiên nhẫn chờ, cũng không nhiều ngôn.

Rốt cục, hai người hoàn thành nói chuyện với nhau, sau đó bạch kiếm ác khi trước dẫn, ha ma tộc mọi người hướng về La Phi chờ chỗ địa phương đi tới. Đến phụ cận, bạch kiếm ác đầu tiên chỉ vào kia đeo ngân sức nam tử giới thiệu nói:“Đây là ha ma tộc thủ lĩnh an mật đại nhân.”

La Phi bao nhiêu đã đoán được nam tử này thân phận, lúc này học bạch kiếm ác lúc trước động tác, mỉm cười hướng người này được rồi cái lễ, đồng thời cẩn thận đánh giá hắn.

Đã thấy này tên là an mật ha ma tộc thủ lĩnh ước chừng ba mươi tuổi cao thấp tuổi, vóc người so với La Phi lực cao một ít, thân hình to lớn nhưng không béo tốt, màu da vì hắc, mày rậm kiếm mục, thần sắc gian thực tự nhiên lộ ra một cỗ anh khí.

Nhìn thấy La Phi chủ động thi lễ, an mật khoe miệng lực hướng lên trên nhú nhú, lộ ra sung sướng biểu cảm. Nhưng hắn cũng không có lập tức hướng La Phi hoàn lễ, mà là trước đi tới triệu lập văn thi thể tiền, quỳ một gối xuống, thật sâu vái đi xuống.

Bốn tùy tùng cũng đi theo thủ lĩnh làm ra đồng dạng hành động. Bạch kiếm ác thấp giọng hướng La Phi đám người giải thích nói:“Ha ma tộc kính trọng người chết, nhất là chết trận dũng sĩ.”

La Phi gật gật đầu, tỏ vẻ lý giải. Chu lập vĩ lại lạnh lùng phiết bạch kiếm ác liếc mắt một cái, tựa hồ đối này phía trước yếu đuối biểu hiện vẫn canh cánh trong lòng.

Lúc này ha ma tộc mọi người trong miệng huyền thuyên không biết nói chút cái gì, sau đó đều tự vươn tay phải

ngón trỏ, ở thì thể hạ vũng máu trung chấm chút máu, phóng tới trong miệng hút.

“Bọn họ làm người ta linh hồn bám vào ở trong máu. Uống lên chết trận giả máu, liền có thể được đến hắc dũng khí cùng lực lượng.”

Nghe được bạch kiếm ác lời nói này, La Phi không khỏi nhớ tới cái kia huyết bình, xem ra ha ma tộc quả thật đối nhân máu giao cho không phải bình thường kính ý.

An ủi người chết sau, an mật đứng dậy, ánh mắt theo La Phi ba người trên người theo thứ tự đảo qua, sau đó dùng đông cứng Hán ngữ nói:“Ác ma là của chúng ta địch nhân. Đại gia đều là bằng hữu, hiện tại, xin mời đi theo ta đi ‘Khủng bố cốc’ đi.”

Chương 22 dạ yến

Đến từ người hoành trại con sông một đường hướng về phía đông nam hướng dăng, xuất ngoại giới sau, ở Lào cảnh nội hồi nhập lan thương giang, cuối cùng quy về Nam Hải. Đây đoạn đi chung đường uốn lượn khúc chiết, không biết trải qua bao nhiêu thâm câu thiên hắc, nước sông dễ chịu hai bờ sông thổ địa, dựng dục vô số sinh linh.

Cách thanh phong khẩu không xa địa phương, có một mảnh rộng lớn vùng núi bồn, con sông đứng lâu qua bồn địa bắc duyên, nước sông rót vào trong cốc, hình thành nhất uông yên tĩnh sơn trì. Nơi này non xanh nước biếc, cây rừng dồi dào, ha ma tộc đời đời thế thế liền dựa vào này uông nước ao mà cư.

Bất quá cùng chính khối bồn địa tương so với, sơn trì sở chiếm diện tích cũng không tính đại. Nam bộ đại bộ phận khu vực bởi vì khuyết thiếu nguồn nước dễ chịu, trăm ngàn năm qua chưa bao giờ có người yên trường kỳ định cư.

Ha ma tộc tụ cư tây nam phương hướng thượng có một tòa ải sơn, bay qua chỗ ngồi này ải phía sau núi, liền lại có thể thấy được một mảnh khe núi. Đây phiến khe núi thân cao tương đối khá cao, nhưng cây cối dày đặc, địa thế hiểm ác, cho nên khoảng cách mặc dù không tính xa, nhưng ha ma tộc nhân dấu chân lại cực nhỏ đề cập đến tận đây.

Ba trăm nhiều năm trước, lý định quốc suất lĩnh cuối cùng tàn quân, tại đây phiến khe núi trung đồn trú gần ba năm thời gian. Ở giữa, cùng tiến đến truy kích và tiêu diệt thanh binh lớn lớn nhỏ nhỏ lịch hơn trăm chiến. Luy luy thanh sơn trung, không biết chôn dấu bao nhiêu hai tướng quân sĩ thi hài.

Này phiến khe núi cũng bởi vậy có một cái làm người ta nghe thấy chi sinh ra tên: Khủng bố cốc.

La Phi đám người đi theo an mật đi đến ha ma tộc thôn trại khi, chính trực chạng vạng thời gian. Lúc này bầu trời trong vắt, gió nhẹ từ từ, trong suốt sơn trì phiếm lân lân ba quang, bên cạnh ao tán trúc nhà gỗ trúc các, cảnh cuốn tuyệt đẹp, thẳng như thế ngoại đào nguyên bình thường.

Có lẽ là bởi vì sơ cách hiểm cảnh duyên có, cho dù đến như vậy một cái tường hòa thôn trại trung, La Phi trong lòng cũng vẫn là có chút không yên. Hẩn ngẩng đầu nhìn quanh bốn phía, tổng cảm thấy này phiến yên tĩnh trung dấu điểm một tia quỷ dị không khí.

Dọc theo đường đi, bạch kiếm ác đã hướng La Phi đại khái giới thiệu ha ma tộc tình huống. Nơi này tuy rằng chỗ hẻo lánh, nhưng ha ma tộc nhiều thế hệ sinh sản, người lớn đạt mấy ngàn, so với người hoành trại môn quy muốn lớn thật nhiều. Trong tộc nam tử sẵn sẵn đánh cá, nữ tử nông gia súc kéo cày cấy, trên cơ bản qua tự cấp tự túc cuộc sống. Có

khi bọn họ cũng sẽ cùng ngoại giới làm một ít đơn giản vật chất trao đổi, tại đây cái trong quá trình, cùng bọn họ lui tới nhất chặt chẽ chính là người hoành trại. Tộc nhân gian đến nay vẫn thông dụng ha ma thổ ngữ, nhưng bộ phận nhân cũng nắm giữ cơ bản Hán ngôn ngữ.

Thừa kế thủ lĩnh ở tộc nhân trung có tuyệt đối quyền uy. Ngoài ra trong tộc thánh nữ cùng đại tư tế tôn sùng địa vị cũng không dung dao động. Tại đây cái nguyên thủy thôn trại trung, tư tế là một cái độc đáo quần thể. Nay chức vị chỉ có trong tộc công nhận trí giả tài năng đảm nhiệm, trừ bỏ chủ trì ngày hội tế bái hoạt động ngoại, bọn họ còn gánh vác truyền bá bản tộc văn hóa cùng làm nghề y chữa bệnh trách nhiệm.

Tư tế trung nhất đức cao vọng trọng bị tôn vì đại tư tế, có trừ thủ lĩnh ở ngoại cao nhất quyền lực. Đại tư tế chức vị đều không phải thừa kế, mà là ở phía trước nhậm cách thể sau, từ chúng tư tế đề cử, thủ lĩnh tán thành mà sinh ra tân tiếp nhận giả.

Thánh nữ địa vị tương đối đặc thù, nàng là từ mỗi một nhậm thánh nữ tự mình chọn lựa ra bản thân kế nhiệm giả. Thánh nữ không có gì trên thực tế quyền lực, nàng duy nhất chức trách đó là thủ hộ trong tộc nhiều thế hệ tương truyền thánh vật: Huyết bình.

La Phi dĩ nhiên biết, kia huyết trong bình kỳ thật đựng lí định quốc máu. Mà ha ma tộc nhân tắc nhận vì: Huyết trong bình phong tồn là mấy trăm năm trước bị bản tộc dừng sĩ hàng phục khủng bố ác ma. Nhạc đông bắc kia bộ học thuật cũng đang là cơ này mà diễn sinh.

Thánh nữ khi còn sống không cho phép hôn phối. Làm các nàng đi vào trung niên thời điểm, sẽ gặp ở tộc nhân trung chọn lựa trí tuệ nhu thuận nữ hài, làm chính mình người nối nghiệp.

Loại này chọn lựa là song hướng , bị lựa chọn nữ hài có được cự tuyệt quyền lực. Ở nữ hài làm ra quyết định phía trước, thánh nữ hội trình trọng về phía nàng cùng với người nhà của nàng cường điệu: Nếu nàng tiếp nhận rồi này chọn lựa, như vậy nàng đem gánh vác khỏi toàn bộ tộc đàn tích góp từng tí một mấy trăm năm cực khổ!

Ngay cả như vậy, còn chưa từng có nhân cự tuyệt qua loại này chọn lựa. Trên thực tế, trở thành thánh nữ là sở hữu ha ma nữ tử trong lòng tối vinh quang sự tình, cứ việc loại này vinh quang là cùng với vĩ đại cực khổ mà đến.

La Phi đối này đó tình huống có vẻ thực cảm thấy hứng thú, hấn tiến tới hướng bạch kiếm ác truy vấn cái gọi là cực khổ cụ thể chỉ là cái gì. Nhưng bạch kiếm ác đối này cũng biết không rõ. La Phi đành phải trước đem nghi hoặc buông, chờ đợi thích hợp cơ hội lại hướng ha ma tộc nhân hỏi thăm.

An mật trực tiếp đem La Phi đám người lĩnh hướng về phía chính mình ở lại địa phương. Dọc theo đường đi ha ma tộc nhân nhìn thấy bọn họ đã đến, tất cả đều tất cung tất kính lui qua hai bên đường, hướng về tuổi trẻ thủ lĩnh cúi đầu vãn an. An mật đối bọn họ phần lớn chính là nhẹ nhàng thoáng nhìn, chỉ làm gặp thượng tuổi trưởng bối khi, hấn mới dừng lại cước bộ, vội vàng đáp thượng nói mấy câu.

La Phi tuy rằng nghe không hiểu ha ma ngôn ngữ, nhưng theo đối thoại giả ánh mắt thần thái có thể phán đoán ra đề tài cơ bản là quay chung quanh bọn họ vài cái khách không mời mà đến triển khai. Một phen ngắn gọn giới thiệu sau, tộc nhân thường thường liền lộ ra kính sợ vẻ mặt, đối bọn họ hợp ngực thi lễ.

Như thế hai ba lần sau, La Phi rốt cục kiềm chế không được, rồi rảnh hướng bạch kiểm ác thấp giọng hỏi nói:“Bọn họ đều nói chút cái gì?”

“An mật đại nhân nói, người là Hán nhân trung chuyên môn đối kháng hắc ám dũng sĩ.” Bạch kiểm ác nói xong câu này, lại chia chia chu lập vĩ cùng nhạc đông bắc,“Bọn họ hai người, còn lại là Hán nhân trung tư tế.”

La Phi nhin không được ách nhiên thất tiếu, bất quá nghĩ lại nhất tưởng, cảnh sát, học giả, bác sĩ, ở ha ma tộc xã hội kết cấu trung, dũng sĩ cùng tư tế đồ thật là nhất tiếp cận miêu tả.

An mật nơi ở thôn trại trung tâm bộ vị, cùng sở hữu tam gian phòng ốc, tuy rằng chính là từ bùn đất, thô mộc cùng chiền bố cái thành, nhưng môn rộng rãi tường cao, ngoài phòng còn dùng gạch mộc lũy ra một cái sân, tại như vậy thâm sơn bên trong, khả xem như “Xa hoa”.

Vào sân sau, an mật cũng không có đem đại gia hướng trong phòng dẫn, mà là ngay tại chỗ hướng kia bốn tùy tùng phân phó một phen. Các tùy tùng lập tức bắt đầu công việc lu bù lên, bọn họ đầu tiên theo trong phòng chuyển ra bàn ghế, ở giữa sân dọn xong. Lúc này sắc trời đã đen, bọn họ lại điểm khởi hơn mười căn cây đuốc, gian cấm ở tường đất phía trên, nho nhỏ trong viện từ tùy theo ánh lửa lóe ra, tăng thêm không ít lượng sắc.

“Các bằng hữu theo phương xa đến, hôm nay, ta ngay tại trong nhà chiêu đãi đại gia. Mời ngồi!” An mật chỉ vào này cái bàn nói, hấn giọng nói tuy rằng đông cứng, nhưng về mặt lại có chút chân thành.

Người hoành trại cùng ha ma tộc trong ngày thường thường có lui tới, an mật ba năm trước thay nhận thủ lĩnh thời điểm, bạch kiểm ác còn tự mình tiến đến tham gia qua vào chỗ điển lễ, cho nên hai người này nguyên bản liền nhận thức. Lúc này bạch kiểm ác dẫn đầu tiến lên một bước, ngồi ở bên cạnh bàn, sau đó lại tiếp đón La Phi đám người nói:“Đến, đã an mật đại nhân như thế hậu đãi, chúng ta cũng không cần lại khách khí.”

La Phi đối an bạn thân hảo cười cười, sau đó cùng chu nhạc hai người cùng ngồi xuống. An mật theo sau cũng ngồi. Kia trương bàn tròn đường kính ước gần hai thước, lúc này vẫn khoan rộng rãi xưóc, cái ghế cũng có giàu có. La Phi chia chia một bên bốn tùy tùng, đối an mật nói:“Làm cho bọn họ cũng đến ngồi đi?”

An mật kinh ngạc nhìn La Phi liếc mắt một cái:“Bọn họ làm sao có thể cùng khách nhân ngồi ở cùng nhau?” Sau đó hần quay đầu, nói một phen ha ma ngôn ngữ, các tùy tòng nhất tề lên tiếng, hướng viện ngoại tán đi .

La Phi âm thầm lắc đầu, bất quá nghĩ lại nhất tường, ở xã hội kết cấu như thế nguyên thủy tộc đàn trung, nếu thủ lĩnh không duy trì trụ sâ nghiêm cấp bậc chế độ, đó là rất khó thống lĩnh mọi người .

Nhạc đông bắc dương dương tự đắc xem trước mắt tình hình, tựa hồ cảm thấy có chút thú vị. Chu lập vĩ tắc phụng phịu, trong lòng không biết nghĩ đến chút cái gì.

Trước đây mọi người vội vàng chạy đi, chưa có cơ hội kỹ càng nói chuyện với nhau. Hiện tại đều ngồi vào chỗ của mình , bạch kiếm ác đầu tiên đã mở miệng, hướng an mật hỏi:“Hôm nay thế nào khéo như vậy, an mật đại nhân cũng đi tới thanh phong khẩu?”

“Người hần là đã biết đến rồi. Chúng ta tộc thánh vật bị mất.” An mật sắc mặt trầm trọng,“Này nửa năm qua, ta thường xuyên hội mang theo nhân đi ra ngoài tìm kiếm. Hôm nay chính tìm được thanh phong khẩu phụ cận, bỗng nhiên nghe thấy có người gọi, chúng ta liền đi qua .”

“Chính là cái kia huyết bình đi?” Bạch kiếm ác a nhếch miệng, lấy chỉ ra đồng tình,“Có một đoạn thời gian các ngươi có tộc nhân theo ngọn núi chạy đến, thánh vật mất đi sự tình, ta cũng nghe đến một ít nghe đồn. Các ngươi ở trong rừng tìm, là có cái gì manh mối sao?”

An mật trong mắt tránh qua một tia phần nô quang mang, tựa hồ có một cỗ hỏa diễm đang ở hần trong cơ thể hùng hực dấy lên, sau đó hần thật sâu hít vào một hơi, khống chế một chút cảm xúc, mới cắn răng nói:“Thánh vật là bị một cái Hán trẻ tuổi nhân trộm đi . Nửa năm nhiều tiền, có người nhìn đến hần còn tại trong cây cối hoạt động.”

La Phi ba người hai mắt nhìn nhau, trong đầu đồng thời nghĩ tới còn mình bệnh viện tâm thần trung cái kia sợ hãi chứng người bệnh. La Phi lập tức xuất ra kia Trương Chiêu Phiến, đưa tới an mật trước mặt:“Người xem, có phải hay không người này?”

An mật đoạt lấy ảnh chụp, chỉ nhìn lướt qua, thần sắc đã đại biến, hần “Phách” một tiếng đem ảnh chụp vỗ vào

trên bàn, lớn tiếng quát hỏi:“Các người nhận thức hần? Hần ở nơi nào?!”

“Không, không biết.” La Phi gặp đối phương cảm xúc kích động, vội vàng giải thích nói,“Trên thực tế, chúng ta vì điều tra tình huống của hần đến . Hần đã thành một cái đồ điên, nhưng là nói được đến trùng phạt.”

“Bị dọa điên .” Chu lập vĩ trình trọng chuyện lạ bổ sung một câu.

“Dọa điên rồi?” An mật trên mặt lộ ra phức tạp biểu cảm, hần lại cầm lấy kia Trương Chiêu Phiến, oán hận nhìn chăm chăm , thật lâu sau sau, mới khàn khàn thanh âm nói:“Kia thật sự là tiện nghi hần !”

Hần ngữ điệu trung mang theo một cổ thấu cốt hàn ý, hận không thể đem ảnh chụp trung nhân sinh nuốt sống lột bình thường. Nhạc đông bắc nghĩ đến trẻ tuổi nhân đứng là căn cứ chính mình chỉ điểm một đường tìm tới được, bắt đầu còn có chút đắc ý, hiện tại nhìn đến an mật này phó nghiêng rằng nghiêng lợi về mặt, chột dạ đem ánh mắt chuyển hướng về phía nơi khác, có vẻ cực mất tự nhiên.

“Các người đã tìm được hần, nhất định biết thánh vật ở nơi nào!?” An mật lúc này ngẩng đầu, bắt đầu truy vấn một cái khác trọng yếu trọng tâm đề tài.

“Huyết bình hiện tại long châu, bất quá --” La Phi bất đắc dĩ tạm dừng một lát,“Nó đã bị đánh vỡ .”

“Cái gì!?” An mật hét to một tiếng,“Đằng” một chút theo trên chỗ ngồi đứng lên, tay phải vung lên, không biết từ nơi nào lấy ra một thanh loan đao, hung hăng đoá ở tại trên bàn!

Vừa rồi kia vài cái tùy tùng lúc này vừa vặn trở về, nhìn thấy thủ lĩnh này phó bộ dáng, tất cả đều lảng lảng đứng ở viện cửa, một cử động cũng không dám. La Phi đám người cũng là cảm như hần, trong viện yên tĩnh một mảnh, không khí giống như muốn đọng lại bình thường.

An mật ngực kịch liệt phập phồng , hiển nhiên cảm xúc đang đứng ở cực độ chấn động trung. Sau một lúc lâu sau, hần mới chậm rãi ngồi xuống, ánh mắt nhanh nhìn chăm chăm trên bàn loan đao, mặt trầm như nước.

Bạch kiếm ác gặp kia vài cái tùy tùng tiến cũng không được, thối cũng không xong, tình cảnh thật là xấu hổ, nhìn không được nhẹ nhàng huých chạm vào an mật, xung hần sử cái ánh mắt. An mật sừng sốt, tựa hồ là vừa thấy mấy

người kia, lập tức hấn vẩy vẩy tay, nói câu ha ma thổ ngữ.

Các tùy tùng như trút được gánh nặng, thật cẩn thận đi đến trước bàn. Trong tay bọn họ hoặc ôm vò rượu, hoặc đoan thổ bồn, hoặc phủng bát to, nguyên lai cũng là chuẩn bị rượu và thức ăn đi.

Thô trong bồn chứa nóng hôi hổi thức ăn, hơi hơi vừa thấy, nhiều là đại khối thịt loại, nói vậy xác nhận vùng núi món ăn thôn quê. Có khác nhân đã đem bát to ai cái đẩy ra, sau đó cho mỗi cái trong chén đều đảo lẫn rượu. Trong lúc nhất thời trong viện mùi thịt rượu phức, lượn lờ không dứt.

Này một phen hầu hạ xong, không đợi an mật phân phó, vài cái tùy tùng lại tự giác lui xuống. Chờ bọn hấn đều ra sân, an mật quay đầu xem La Phi, hung tợn hỏi:“Là hấn đem thánh vật đánh vỡ ?”

Hấn vừa nói, một bên dùng ngón tay trên bàn kia Trương Chiêu Phiến, La Phi có thể này phát hiện loan đao đầu đao công bằng, chính đoá vào kia trên ảnh chụp nam tử gương mặt, trên ảnh chụp nhân cũng bởi vậy hình dung vắn vẹo, thoát nhìn cực kì quỷ dị.

La Phi nghĩ đến kia huyết bình đúng là bị chính mình đánh vỡ , không khỏi trong lòng rung mình. Chính giạt mình gian, chợt thấy có người ở đá chính mình mũi chân. Đưa mắt nhìn quét, chỉ thấy nhạc đồng bắc tề mi lộng nhãn, chính một cái vẽ sử để mắt sắc.

La Phi tự nhiên mình bạch đối phương ý tứ, bất quá hấn trầm ngâm một hồi, vẫn là thân nhiên nói ra chân tướng:“Không, cái kia huyết bình, là ta cấp đánh vỡ .”

An mật sắc mặt đột nhiên thay đổi, một tiếng hô quát sau, viện ngoại chờ đợi bốn tùy tùng lập tức vọt tiến vào. Đứng nhìn bọn họ vừa rồi thượng đồ ăn khi khúm núm, hiện tại lại như sói giống như hổ bình thường. Chỉ thấy bọn họ cầm trong tay loan đao, đi lại mau lẹ, trong thời gian ngắn đã ở La Phi đám người phía sau hình thành công kích trạng thái, chỉ còn chờ thủ lĩnh hạ lệnh lên tiếng .

An mật thân thủ nhéo La Phi cổ áo:“Người kết quả là loại người nào!? Vì sao muốn làm như vậy?!”

Chu lập vĩ đám người cũng đều khẩn trương xem La Phi, sinh biết hấn như một câu nói được không ổn, lập tức liền sẽ cho mọi người đưa tới đại họa.

La Phi lại thần sắc trấn định, hấn không chút nào sợ hãi cùng an mật đối diện , đồng thời chậm rãi nói:“Đây là một cái hiểu lầm, ta lúc đó cũng không biết huyết bình là cái gì này nọ, ta hành vi chính là ở thực hiện chính mình ngăn cản tội ác chức trách.”

“Ngăn cản tội ác? Ngươi thả ra ác ma! Ngươi có biết này sẽ cho ta tộc nhân mang đến bao lớn tai nạn?!” An mật đã cấp đồ hai mắt.

“Ta thật xin lỗi.” La Phi chân thành nói một câu, sau đó hấn ánh mắt chợt lóe, vẻ mặt trở nên kiên nghị đứng lên,“‘Ác ma’ cũng thương tôn ta tộc nhân, cho nên ta mới có thể đi đến nơi này. Mặc kệ trước kia phát sinh qua cái gì, hiện tại, chế phục ‘Ác ma’, là chúng ta cộng đồng mục đích .”

An mật vẫn như cũ nhìn gần La Phi, trầm mặc không nói, nhưng sắc mặt lại ở chậm rãi hòa dịu. Đúng lúc này, chợt nghe một cái thương lão thanh âm ở cách đó không xa nói:“‘Ác ma’ bị giải trừ giam cầm, đó là thần linh an bày. Ha ma tộc đừng sợ sẽ không sợ hãi gì hiểm nan. Dị tộc bằng hữu đến giúp chúng ta, an mật đại nhân hấn là như thân nhân giống nhau đi đối đãi.”

Mọi người quay đầu, chỉ thấy một cái gầy lão già không biết khi nào đã đi tới trong viện. Hấn thân nhất kiện màu đen trường bào, ống tay áo phiêu phiêu, tuy rằng ánh mắt gian pha mang khuôn mặt u sầu, nhưng giấu không được một cỗ cơ trí thoát tục khí chất.

An mật buông ra La Phi, xem kia lão già nói:“Tác đồ lan đại tư tế, ngươi đã đến rồi.” Tuy rằng hấn quý vì tộc nhân thủ lĩnh, nhưng cùng này lão già chào hỏi thời điểm, ngữ khí cũng có chút tôn kính.

Tác đồ lan chia chia này gương cung bật kiếm các tùy tùng:“Làm cho bọn họ lui ra đi.”

An mật phát phát tay, mọi người thu hồi loan đao, ngay ngắn có tự lui đi ra ngoài. Chu lập vĩ đám người có thể này nhẹ nhàng thở ra. Bạch kiếm ác lúc này đứng lên, hướng về phía kia lão già được rồi cái lễ:“Đại tư tế, ít nhiều người kịp thời đuổi tới, tiêu trừ song phương hiểu lầm.”

Tác đồ lan khom người hoàn lễ:“Ha ma tộc cùng người hoành trại nhiều thế hệ giao hảo, thâm hậu tình bạn đã truyền thừa mấy trăm năm, bạch trại chủ không cần quá khách khí.” Hấn nói Hán ngữ chẳng những rõ ràng, hơn nữa khiến từ dùng câu cũng thập phần lão luyện.

Các tùy tùng bày biện cái bàn khi, đã ở an mật bên cạnh để lại không tòa, nói vậy chính là làm cho này lão già

chuẩn bị . Tác đồ lan lúc này tại kia không tòa ngồi xuống, xem La Phi đám người nói:“Các người đều là bạch trại chủ mang đến bằng hữu đi?”

Bạch kiếm ác gật gật đầu:“Bọn họ đến từ sơn ngoại xa xôi địa phương, là vì kia ‘Ác ma’ bí mật.”

Tác đồ lan ánh mắt nhất nhất đảo qua ba người, cuối cùng lưu lại ở La Phi trên người, sau đó hần dùng tán dương miệng nói:“Người là một cái thành thật cùng dũng cảm nhân.”

“Khả hần phạm hạ một cái đại sai lầm.” An mật tựa hồ vẫn chưa hoàn toàn yên tâm hoài, lại hơi trào phúng ý tứ hàm xúc nói,“Hơn nữa, chân chính dũng sĩ, là sẽ không để cho người khác bả đao đặt tại trên đầu mặt .”

La Phi nhưng không thềm đề ý, chính là nói câu:“Đao một khi ra sao, uy lực liền yếu bớt rất nhiều.”

An mật nhíu mày, không quá minh bạch La Phi ý tứ. Đúng lúc này, chợt nghe “Phanh” nhất thanh muộn hưởng, chính mình cảm ở trên mặt bàn chuôi này loan đao đột nhiên nhảy lên, hướng về phía trước bay thẳng ra hai ba Michael, sau đó phiến té ngã, dừng ở trong viện thượng.

An mật biến sắc, lại nhìn kia mặt bàn khi, đã nhiều ra một cái vòng tròn trượt đi lỗ thủng, cái bàn ngót ở hơi hơi rung động , mang theo mọi người trong chén rượu cũng nổi lên gợn sóng.

La Phi lúc này cười nhẹ, còn nói thêm:“Chân chính nguy hiểm đao, người là nhìn không tới nó ngọn gió .”

Nguyên lai làm chur tùy tùng tri đao mà vào thời điểm, La Phi liền đã ở dưới bàn đao thương lên đạn, lấy bị cực biến. Hiện tại thế cục tuy rằng hòa dịu , nhưng hần nhìn ra trước mắt này tuổi trẻ ha ma tộc thủ lĩnh chuyên quyền độc đoán, hỉ nộ vô thường, nếu chính mình không thể kinh sợ trụ hần, chỉ sợ về sau hợp tác đứng lên hội phiến toái không ngừng. Vì thế liền nổ súng đánh bay hần loan đao, lấy chỉ ra thanh sắc.

An mật ngưng mắt xem La Phi, sừng sốt một lát sau, rốt cục nghiêm nghị nói:“Hảo, hảo! Quả nhiên là cái có dũng có mưu nhân.”

“Được rồi, đại gia vẫn là bả đao thương đều thu hồi đến, chạy nhanh nói chút chính sự đi.” Bạch kiếm ác xuất ra đả khởi giảng hòa.

“Ân.” An mặt đỏ đầu, thuận thế hạ bậc thêm, đối La Phi nói, “Người nói long châu ở nơi nào? Thánh vật làm sao có thể phá, thỉnh kỹ càng giảng nhất giảng.”

La Phi liền đem chính mình phá hoạch này văn vật buôn lậu án tình huống, bao gồm long châu thể nào phát sinh sợ hãi chứng ca bệnh, cùng với cái kia người trẻ tuổi thể nào theo cây cối trung đến côn minh bệnh viện tâm thần đợi chút, đều miêu tả một lần. Đang ngồi hai cái ha ma nhân tuy rằng đối “Cảnh sát”, “Buôn lậu” Chờ từ ngữ phi thường xa lạ, nhưng sự tình đại khái trải qua ngã cơ bản có thể nghe minh bạch.

“Nguyên lai là Myanmar nhân muốn đạt được chúng ta tộc thánh vật, người ở ngăn cản thời điểm, không cần thận hủy hoại nó.” Tác đồ lan lắc đầu, có vẻ có chút bất đắc dĩ, “Ai, kỳ thật thánh vật nếu thực đến Myanmar nhân thủ lý, tình huống cũng không tính quá xấu.”

“Thế nào giảng?” La Phi không buông tha gì có nghi vấn chi tiết.

“Ít nhất Myanmar nhân hội bảo trì thánh vật hoàn hảo. Bọn họ đối ‘Ác ma’ so với chúng ta ha ma tộc hơn sợ hãi. Chính là, Myanmar nhân làm sao có thể biết thánh vật ở long châu?”

“Là trộm đạo thánh vật kẻ trộm chủ động tìm được Myanmar nhân. Thật đáng tiếc, chúng ta cũng không có tìm được cái kia lúc ban đầu đem huyết bình đưa long châu nhân. Ta còn có cái vấn đề, Myanmar bởi vì cái gì hội hoa lớn như vậy giá mua này huyết bình?”

“Năm đó chúng ta hàng phục ‘Ác ma’ thời điểm, tây nam phương hướng Myanmar nhân cũng tham dự. Đại gia đều kinh sợ cho ‘Ác ma’ đáng sợ lực lượng, cho nên ở lý định quốc tử sau, từ chúng ta ha ma đại tư tế thi pháp, đem ‘Ác ma’ phong tồn cho huyết trong bình. Ha ma tộc gánh vác trông coi ‘Ác ma’ trọng trách, cũng bởi vậy thắng được Myanmar nhân kính sợ cùng tôn trọng. Đây bộ phận Myanmar nhân hậu đại, hiện tại hơn phân nửa ở làm đặc thù mua bán, bọn họ tích lũy rất nhiều tiền tài, nhưng đối ‘Ác ma’ sợ hãi, vẫn cứ đời đời tương truyền.”

Tác đồ lan tuy rằng không có nói rõ, nhưng La Phi trong lòng minh bạch, cái gọi là “Đặc thù mua bán” Chính là buôn lậu thuốc phiện. Theo như cái này thì, sự tình đồ đích xác có thể nói thông: Myanmar độc phiến bởi vì làm nhiều việc ác, ngược lại hội cầu thần bái phật, đối vượt qua tự nhiên lực lượng phi thường kính sợ, biết được ha ma tộc thánh vật di thất, bọn họ không thôi đại giới cũng phải tìm hỏi, hoặc là cầu cái tâm an, thậm chí ở địa phương tộc nhân trung tạo chính mình uy tín, đều cũng có khả năng.

Cái kia đem huyết bình qua tay cấp lão hắc phía sau màn nhân, thoát nhìn đối này đó tình huống đều phi thường hiểu biết, cho nên mới có thể chỉ điểm lão hắc cùng Myanmar nhân liên hệ. Người này, thì là ai đâu?

Những người khác tựa hồ đã ở suy xét vấn đề này, đã thấy an mật dùng ngón tay đốt trên bàn kia trưng tàn phá ảnh chụp nói:“Là hắc trộm đi chúng ta thánh vật, đã hắc không có rời đi cây cối, kia thánh vật làm sao có thể chạy đến như vậy xa địa phương? Nào đem hắc mang ra cây cối nhân đâu?”

La Phi lắc đầu:“Không, cùng bọn họ không quan hệ.” Hắc từng cùng phát hiện người trẻ tuổi cái kia làm phim tổ liên hệ qua, vài cái thành viên đều chứng thực, đương thời người trẻ tuổi tinh thần thất thường, quần áo rách mướp, cơ hồ toàn thân trần trụi, cũng không có mang theo gì này nọ.

“Cho nên nói, tại đây cái người trẻ tuổi bị phát hiện phía trước, đã có một người khác thủ đi rồi thánh vật, hơn nữa đem hắc vứt bỏ ở tại trong cây cối.” La Phi căn cứ kể trên sự thật tiến hành rồi phỏng đoán,“Người này sẽ là ai đâu? Người trẻ tuổi bị dọa điên, có phải hay không cùng hắc có liên quan?”

“Ít nhất có hai điểm là có thể khẳng định : Người này hiểu biết huyết bình bí mật, nắm giữ người trẻ tuổi hành tung.” Hồi lâu không có mở miệng chu lập vĩ đột nhiên nói một câu. La Phi lập tức nghe ra hắc ý tại ngôn ngoại, ngưng mắt nhìn về phía bên cạnh nhạc đông bắc.

Nhạc đông bắc bắt an xê dịch thân thể, đồng thời thật là tức giận trừng mắt nhìn chu lập vĩ liếc mắt một cái, bởi vì sợ hãi an mật đám người biết chính mình cùng người trẻ tuổi liên quan, hắc lại không dám công nhiên bác bỏ đối phương, chỉ có thể phẫn nộ đem một ngụm ác khí nuốt trở về trong bụng.

Cũng may an mật vẫn chưa cảm thấy ra ba người gian này đó vi diệu về mặt biến hóa, hắc “Hừ” một tiếng, nói:“Mặc kệ hắc là ai vậy, tiết độ thánh vật, chỉ biết trên chộc thượng ác ma khủng bố lực lượng. Cái kia đáng xấu hổ kẻ trộm, hắc kết cục, đã chứng minh rồi điểm này.”

La Phi trầm mặc không nói. Đích xác, huyết bình đến chỗ nào, khủng bố gió xoáy liền đi theo tới. Mà gần nhất vài ngày liên tiếp phát sinh việc lạ, lại nhường mọi người rõ ràng nghe thấy được “Ác ma” Hùng hổ tiếng bước chân!

Một lát sau, tác đồ lan đánh vỡ yên tĩnh không khí:“Tốt lắm, quá nhiều thảo luận sự tình đã muốn phát sinh, có lẽ cũng không có quá lớn ý nghĩa. Đã ác ma đã tránh thoát giam cầm, việc cấp bách, là như thế nào ứng đối trước mắt cục diện. Bạch trại chủ, ta nghe nói người kia ba cái tối tri kỷ thủ hạ đều đã bị ác ma độc thủ?”

Bạch kiếm ác sắc mặt trở nên trắng bệch, buồn bã sau một lúc lâu, hần mới thở dài một tiếng, thì thảo nói:“Đúng vậy. Kia ‘Ác ma’ một đường đi theo chúng ta mà đến.”

“Nói như vậy,‘Hần’ ngay tại phụ cận? Gặp mấy trăm năm nguyên rửa, tại trong địa ngục giã dựa, khó có thể siêu thoát. ‘Hần’ nếu muốn tìm kiếm báo thù đối tượng, chúng ta đây ha ma tộc là đứng mũi chịu sào .” Tác đồ lan nhìn lên màu đen thương khung, ý nghĩa lời nói cực kì bi thương.

La Phi tuy rằng đối này đó mê tín cách nói cũng không thừa nhận đồng, nhưng người chết xuống mồ vì an, ở người Trung Quốc trong lòng sớm là thâm căn cố đế ý tưởng. Theo này góc độ đi lên nói, kia huyết bình nguyên rửa thật là ác độc một ít. Làm này nguyên rửa bị đánh vỡ, thì chú giả đối báo thù sợ hãi cũng có thể tưởng hiểu rõ.

Trong lúc nhất thời, nho nhỏ trong sân không người nói chuyện, duy nghe thấy vùng núi sóc phong gào thét, như ô như tổ, tựa hồ ở phụ họa tác đồ lan lời nói mới rồi ngữ.

Ánh lửa lay động, chiếu vào an mật vì hắc trên khuôn mặt, lúc sáng lúc tối, không khí thật là biến hoá kỳ lạ. Chỉ thấy hần mặt như ngưng thạch, ánh mắt thâm thúy, nhưng không có nhìn về phía gì thực vật, hiển nhiên suy nghĩ của hần đã phiêu tới một cái khác thời không bên trong.

La Phi biết rõ an mật lúc này chính thừa áp lực cực lớn. Toàn bộ tộc đàn bị ảm tàng rồi mấy trăm năm ân oán, lại ở đầu vai hần một lần nữa dẫn bạo đứng lên, đối này tuổi trẻ ha ma thủ lĩnh mà nói, đây là không phải một loại bi ai đâu?

Thật lâu sau sau, an mật thu hồi ánh mắt, nhất nhất đảo qua đang ngồi mọi người, sau đó hần bùng lên chính mình trước mặt kia bát rượu, nhất ngưỡng cổ tử, ừng ực ừng ực uống lên cái sạch sẽ. Làm kia bát rượu thấy đáy thời điểm, hần hai mắt trợn lên, tối đen đồng trong mắt đã nhìn ra đến một tia mê mang cùng sợ hãi.

Đó là một đôi dừng sĩ ánh mắt, tràn ngập mãnh liệt chiến đấu dục cùng coi rẻ hết thấy kiêu ngạo. La Phi bị này ánh mắt kích động , cảm giác chính mình nhiệt huyết cũng tùy theo sôi trào hùng hực.

An mật vung tay một cái, nâng cốc bát hung hăng ngã ở thượng.“Phách” một tiếng, mảnh nhỏ văng khắp nơi. Sau đó hần ngửa đầu hướng thiên, âm ỉ cuồng tiếu một trận, lại hô lên liên tiếp ha ma tộc thổ ngữ.

“Hần đang nói cái gì?” La Phi hướng bạch kiếm ác dò hỏi.

“Hắn ở cảm tạ ha ma tộc chúng thần, cảm tạ bọn họ đem trăm năm trọng trách giao cho hắn, cảm tạ bọn họ cho chính mình trở thành truyền lại đời sau anh hùng cơ hội!” Bạch kiếm ác một bên phiên dịch, một bên xem an mật, trong ánh mắt rất có hàm mộ cùng tôn kính ý tứ hàm xúc.

Này một phen la lên cơ hồ sử xuất an mật toàn thân khí lực, đến cuối cùng hắn thanh âm đã có chút khàn khàn. Sau khi xong, hắn một lần nữa xem mọi người, hào khí đầy ngập nói:“Đến đây đi! Nhường chúng ta tận tình ăn thịt, uống rượu! Dưỡng chừng khí lực, chờ đợi ‘Ác ma’!”

Chương 23 cổ họa

Đại khối thịt, chén lớn rượu. Không có đồ ăn, mười căn ngón tay liền giải quyết hết thảy vấn đề.

Thịt hoặc nấu hoặc nướng, nấu nướng thủ pháp mặc dù đơn giản, nhưng nguyên liệu đều là vừa mới bắt giết món ăn thôn quê, tươi mới ngon miệng; Rượu còn lại là dùng vùng núi thực quả sản xuất, sắc màu hơi hơi đỏ lên, thuần hương phốc mũi. Mọi người hưởng thụ nhân loại nguyên thủy nhất ăn uống chi dục, chứa nhiều sầu lo phiền não tạm thời đều bị để qua sau đầu.

Rượu phẩm như nhân phẩm, lời này tuy rằng tuyệt đối một ít, nhưng một người uống rượu khi trạng thái cùng hấn tính cách cùng tâm tình bao nhiêu đều cũng có liên hệ .

Có lẽ là bởi vì tuổi tác đã cao, tác đồ lan là ở tòa trung uống rượu ít nhất nhân. Trên thực tế, hấn gần như giọt rượu không chiếm, chỉ có ở mọi người không khí nhiệt liệt, cộng đồng cử bát thời điểm, hấn mới có thể tượng trưng tính dùng miệng môi chạm vào vừa chạm vào rượu, kia rượu tư vị chỉ sợ liên đầu lưỡi cũng không từng thường đến.

Nhạc đồng bắc bùng lên bát rượu tần suất rất cao, nhưng hơn phân nửa thuộc loại cái miệng nhỏ tự châm tự ẩm, cũng không bận tâm người khác. Người khác tới kính rượu, muốn cùng hấn cộng ly khi, hấn tổng yếu mọi cách từ chối một phen, có thể trốn tắc trốn, pha không dễ chịu.

Chu lập vĩ tắc vừa đúng cùng hấn tương phản. Chính mình rất ít uống rượu, nhưng người khác nếu muốn cộng ly, hấn lại không chút nào hàm hồ, nhất định hội uống cái bát để chỉ thiên.

Bạch kiếm ác tửu lượng sâu đậm, liên tiếp bùng lên bát rượu kính người kính hấn, mỗi kính tất can, đối người khác cũng giám sát thậm nghiêm, liền ngay cả nhạc đồng bắc cũng từng bị hấn làm cho liên trải qua lưỡng chén lớn.

La Phi có vẻ tương đối tùy tính. Chính mình cũng uống, người khác kính cũng uống. Người can, ta liền uống hoàn; Người mặc kệ, ta liền thoáng mân thượng một ngụm, tóm lại không thất bại này rượu trên bàn không khí.

Uống nhiều nhất , không thể nghi ngờ chính là chủ tọa thượng an mật . Hấn một chén tiếp một chén, cơ hồ là uống cái không ngừng, cùng người khác cộng ly khi, mặc kệ đối phương uống bao nhiêu, chính mình luôn uống một hơi cạn sạch. Loại này kiểu uống nhưng là pha đối nhạc đồng bắc khẩu vị, hấn khó được vài lần chủ động kính rượu, đều là nhằm vào an mật mà đến.

Rượu qua ba tuần sau, bóng đêm âm trầm, gió núi tiệp đại, mọi người ngồi ở trong viện, đã ần ần cảm thấy có chút lương ý. Bạch kiếm ác ngẩng đầu hướng về bầu trời nhìn lên một lát, bỗng nhiên nói: “Vừa muốn đổ mưa .”

Nghe hắn nói như vậy, những người khác cũng đều ngẩng đầu, quả gặp đỉnh đầu thương khung hắc bao quanh một mảnh, nhưng lại lộ không ra một tia ánh sáng. Ngày đó khi tựa hồ cũng tận lực thuận theo bạch kiếm ác lời nói, bỗng nhiên gian, đã có sao hạt mưa bay xuống xuống dưới.

An mật cùng tác đồ lan đối nhìn thoáng qua, sắc mặt đồng thời biến đổi. An mật nguyên bản một chén rượu chính uống lên một nửa, lúc này cầm trong tay bát rượu buông, nhẹ nhàng vuốt ve mặt mình gò má, tựa hồ ở ngưng thần thể hội kia hạt mưa mang đến lạnh lẽo cảm giác.

Theo mấy ngày nay thời tiết tình huống đến xem, đổ mưa cũng không tính ngoài ý muốn việc. La Phi nhìn thấy ha ma tộc hai người về mặt khác thường, cảm giác có chút kỳ quái, đang muốn hỏi khi, an mật đã theo trên chỗ ngồi đứng lên, đi ra hai bước sau, đem phía trước bị La Phi đánh bay chuôi này loan đao nhặt ở tại trong tay.

La Phi dám người không biết an mật muốn làm gì, tất cả đều đình chỉ ăn uống, thật cẩn thận nhìn chăm chú vào hắn. Đã thấy hắn trợn lên hai mắt nhìn không trung, bỗng nhiên cánh tay phải huy động, một đao hướng về trên đỉnh đầu phương bỏ đi ra ngoài.

Đao phong theo linh tinh hạt mưa trung xẹt qua, lóng lánh ra một mảnh bạch quang, dư thể chưa ngừng lại, an mật thân hình lay động, lại là một đao bỏ ra, này một đao tuy rằng thể đi nghiêng, nhưng vẫn cứ là chỉ hướng bầu trời phương hướng.

Từ nay về sau thứ ba đao, thứ tư đao..... Một đao đao liên miên không dứt, làm người ta không kịp nhìn. Tuy rằng đao tốc bất khoái, nhưng động tác giãn ra hữu lực, thả mỗi một đao tư thế các không giống nhau, nối liền đứng lên, cũng rất có một phen nhiếp nhân khí thế.

“Hắn..... Hắn đây là cái gì ý tứ?” Nhạc đông bắc gãi đầu, mờ mịt không hiểu hỏi.

La Phi cũng không sáng tỏ, quay đầu nhìn về phía đối diện tác đồ lan, chỉ thấy tác đồ lan về mặt túc mục, hai tay giao nhau hợp ở trước ngực, môi mấp má, tựa hồ đang ở mặc niệm cái gì.

Bên kia an mật loan đao vũ tới hàm chổ, bỗng nhiên vừa mở miệng, dùng ha ma tộc thổ ngữ xướng khởi ca đến.

Lúc này hần dưới chân đi lại mơ hồ, hơi ra vài phần men say, nhưng trung khí lại vẫn như cũ hùng hậu ngân nga, tiếng ca xuyên thấu màn đêm, thẳng bay vào xa xa tối om đàn sơn bên trong.

Gió lạnh ào ào, mưa phùn rả rích, tiếng ca thê lương, làn điệu bi thương. Ngâm xương giả tựa hồ gặp phải cường điệu trọng nguy cơ, vừa ý trong lồng ngực hào khí lại đầm đìa tấn hiện. La Phi tuy rằng không hiểu ca từ, nhưng tâm tình lại cùng ca giả tương thông. Trong lúc nhất thời, hần chỉ cảm thấy thu hút trong cơ thể còn đều thiêu đốt lên, hồng mắt mũi trong lúc đó nóng hằm hập, hần không thể cũng đứng dậy cách tòa, cao giọng cộng xướng một khúc.

Một lát sau, tiếng ca kết thúc, an mật thu hồi đao thế, khoanh tay hướng về không bố cục phương hướng xa xa nhìn ra xa. Lúc này dư âm chưa nghỉ, tiếng vang ở đàn vùng núi lượn lờ, dường như có thiên quân vạn mã ở phụ họa hần bình thường.

La Phi nghe được tâm đăng thần di, lúc này thấy tác đồ lan buông hai tay, thần sắc tiệm về bình tĩnh, lập tức dò hỏi:“An mật đại nhân xương là cái gì ca khúc?”

Tác đồ lan trình trọng trả lời:“Đây là chúng ta ha ma tộc đao vũ cùng hành khúc. Ca khúc nội dung là các dũng sĩ ở xuất chinh phía trước, hướng gia nhân nói hết ly biệt loại tình cảm, đồng thời hướng thiên địa cho thấy tử chiến chí nguyện.”

“Hào ca a.” La Phi tự đáy lòng tán thưởng,“Tại đây tình này cảnh trung, từ an mật đại nhân xương xuất ra, thật sự là gọi người rung động đến tâm can.”

“Đây là anh hùng chi ca, là từ ha ma tộc vĩ đại nhất nữ anh hùng Hera y sáng tác .” An mật lúc này đã trở lại bên cạnh bàn, tiếp nhận La Phi câu chuyện,“Năm đó các dũng sĩ đứng là xương bài hát này, thẳng được thánh chiến thắng lợi.”

“Thánh chiến?” La Phi đôi này đột nhiên xuất hiện cao quý từ ngữ sinh ra rất lớn hứng thú.

“Đối, thánh chiến!” An mật ưỡn ngực, trên mặt mang theo một loại nghiêm nghị không thể xâm phạm kiêu ngạo biểu cảm, hần đối với tác đồ lan nói,“Đây là chúng ta tộc tối quang vinh lịch sử. Đại tư tế, liền từ người tới cấp phương xa các bằng hữu giảng nhất giảng đi.”

Tác đồ lan gật gật đầu, ánh mắt trở nên sâu thẳm thâm thúy, hiển nhiên là lâm vào đối lịch sử hồi ức trung. Sau đó hần dùng tôn kính , gần như thành kính ngữ điệu bắt đầu giảng thuật:“Thánh chiến khoảng cách hôm nay đã có ba

trăm nhiều năm . Đó là một hồi liên quan đến ha ma tộc sinh tử tồn vong chiến tranh, đúng là tại kia trảng trong chiến tranh, vĩ đại dũng sĩ a lực á cùng nữ anh hùng Hera y hàng phục khủng bố ác ma, cứu lại toàn bộ bộ lạc.”

“Hàng phục ác ma? Người chỉ chính là giết chết lí định quốc kia chuyện đi?” La Phi từng nghe nhạc đông bắc nhắc tới qua tương ứng “Nghiên cứu thành quả”, lúc này lập tức liên tưởng lên.

“Không sai.” Tác đồ lan tán thành La Phi đoán, đồng thời thần sắc phức tạp nhìn bạch kiếm ác liếc mắt một cái,“Bạch trại chủ, người hoành trại nhiều thế hệ phụng lí định quốc vì vũ thần, khả ở chúng ta ha ma nhân trong mắt, lí định quốc là muốn diệt tận ta toàn tộc khủng bố ác ma.”

Bạch kiếm ác khoe miệng xấu hổ co rúm một chút, tựa hồ muốn cười vừa cười không được, biểu cảm thật là khó coi.

“Diệt tận toàn tộc?” Nhạc đông bắc nghe đến mấy cái này chưa từng gặp tái cho sách sử mật nghe thấy, lập tức tinh thần tỉnh táo, thần thái sáng láng truy vấn nói:“Các người trong lúc đó có loại gì thâm cừ đại hận, nhường hấn muốn hạ như thế hung tàn độc thủ?”

“Chẳng những không có thâm cừ đại hận. Trước đó, ha ma tộc đối lí định quốc thậm chí còn có ân tình. Đúng là bởi vì như thế, lí định quốc sau này lấy oán trả ơn, mới có vẻ càng thêm ngoan độc đáng giận.” An mật cắn răng, oán hận mà nói.

“Có ân?” La Phi cũng là càng nghe càng hồ đồ , hấn bắt đắc dĩ lắc đầu,“Thực xin lỗi, ta đối lịch sử hiểu biết không nhiều lắm, này trung gian tình huống, còn muốn phiền tới các người nói được kỹ càng một ít.”

“Lí định quốc là nam minh đại tướng. Chúng ta ha ma tộc tuy rằng chỗ hẻo lánh, nhưng năm đó cũng là thần thuộc loại Đại Minh đế quốc .” Tác đồ lan kiên nhẫn giải thích nói,“Sau này nam minh quân đội cùng Mãn Thanh nhân tác chiến, ha ma tộc thủ lĩnh cố ý phái ra một trăm danh dũng sĩ, sắp xếp lí định quốc trong quân, tham gia ở phía đông tiến hành đại chiến.”

Nhạc đông bắc cười hắc hắc:“Một trăm danh dũng sĩ? Đây là ha ma tộc đối lí định quốc ân tình ?”

“Người không cần xem thường này một trăm danh dũng sĩ!” An mật ngạo nghễ nhìn nhạc đông bắc liếc mắt một cái,“Bọn họ nhân tuy rằng không nhiều lắm, nhưng đều là mang theo thần thú kỵ binh, phóng tới trên chiến trường, thượng vạn binh mã cũng ngăn không được bọn họ đi tới bộ pháp!”

“Thần thú? Ngươi chỉ”

“Chính là voi!” La Phi câu hỏi còn chưa nói hoàn, tác đồ lan đã cấp ra đáp án, “Vùng này núi rừng trung nhiều có đã tượng thường lui tới, ha ma dùng sĩ lực lượng có thể đem cường hãn đã tượng phục tùng, trở thành chính mình bằng hữu cùng tôi tớ.”

“Tượng binh!” Nhạc đông bắc hai mắt thả ra hưng phấn quang mang, “Ý của ngươi là, lí định quốc năm đó trong quân đội, thế nhưng pha trộn tượng binh?!”

“Đúng vậy. Đây đó tượng binh đều là đến từ chính chúng ta bộ lạc dùng sĩ, ở phía nam đại hội chiến trung, bọn họ là Mãn Thanh quân đội ác mộng.”

“Ha ha, rất có ý tứ ! Rất có ý tứ ! Mãn Thanh người đến tự phương bắc thảo nguyên, mã kỵ binh là bọn hãn cường đại nhất bộ đội, nhưng là chiến mã gặp voi, sớm bị sợ tới mức tè ra quần, liền chạy đều chạy bất động, còn đánh cái gì trận?” Nhạc đông bắc nói được quật khởi, lấy tay xao nổi lên cái bàn, liên tục cảm khái, “Đây chính là cái quá hiện, xem ra lí định quốc ở cùng thanh quân vài lần hội chiến trung đều đạt được đại thắng, các ngươi ha ma tộc thật là công không thể không đầu!”

Nghe tác đồ lan nói ra tượng binh bí mật, La Phi liền luôn luôn tại cúi đầu trầm tư . Nhạc đông bắc vừa mới lời nói tựa hồ đã thông hãn ý nghĩ, hãn đột nhiên vỗ tay kêu một tiếng: “Ta hiểu được!”

“Minh bạch cái gì?” Nhạc đông bắc tò mò đem đầu thẩu đi lại, những người khác cũng đều quay đầu nhìn về phía La Phi.

“Lực lượng thần bí chính là tượng binh!” La Phi dùng ngón tay chỉ nhạc đông bắc, “Ngươi kia thiên văn vẽ trung nhắc tới qua: ‘Thanh binh đồn đãi, ở Quảng Tây nghiêm quan chiến dịch trung, lí định quốc quân đội vận dụng làm người ta khủng bố thần bí lực lượng, này lực lượng nơi phát ra cho Vân Nam biên cảnh.’ hiện tại xem ra, này lực lượng chính là đến từ chính ha ma tộc tượng binh. Ngươi giấu lại, nghiêm quan đại chiến khi là lôi điện nảy ra thời tiết, không khí nguyên bản liền khủng bố, lúc này tượng Binh bộ đội đột nhiên theo lí định quốc trong quân sát ra, sao không nhường thanh binh sợ? Rất nhiều người phương bắc cho tới bây giờ chưa thấy qua voi, sau truyền đến truyền đi, tự nhiên hội mang theo một ít thần bí sắc thái.”

“Không sai, không sai.....” Nhạc đông bắc làm như có thật hoảng nổi lên đầu, “Phía đông đại chiến -- Quảng Tây

nghiêm quan; Tượng binh -- khủng bố lực lượng; Ha ma tộc -- Vân Nam biên cảnh, này đó đồ quả thật có thể giải thích thông.”

Chu lập vĩ “A” cười: “Thế nào? Người dễ dàng như vậy liền đem kia bộ ‘Ác ma’ lý luận buông tha cho?”

Nhạc đông bắc không chút nào hàm hồ, lập tức trừng nổi lên ánh mắt: “Ai nói ta buông tha cho? Tượng binh cách nói chỉ có thể giải thích về nghiêm quan đại chiến kia bộ phận đồn đãi, đối với sau này ‘Ác ma’ đồn đãi căn bản nói không thông. Đầu tiên, ha ma tộc nhân làm sao có thể đem chính mình chiến sĩ coi là ác ma? Tiếp theo, tượng binh tuy rằng cường hãn, nhưng hành động ngốc, ở trên bình nguyên tiến hành đại hội chiến có thể phát huy ra ưu thế, đến núi rừng trung liên phái không lên cái gì công dụng. Cho nên lý định quốc hối quân có thể ở biên cảnh cây cối trung chống đỡ ba năm, quyết không là dựa vào ha ma tượng binh.”

Nhạc đông bắc này phiên phân tích rất có đạo lý, La Phi nhin không được gật đầu lấy chỉ ra đồng ý. Tác đồ lan lại bất mãn nhìn chu lập vĩ liếc mắt một cái: “‘Ác ma’ chính là ‘Ác ma’, làm sao có thể cùng chúng ta bộ tộc các dũng sĩ nói nhập làm một?”

“Vậy người nhóm trong miệng theo như lời ‘Ác ma’ kết quả là cái gì đâu?” Chu lập vĩ hỏi ngược lại.

“Đó là tràn ngập tà ác cùng khủng bố lực lượng.” Tác đồ lan thanh âm trở nên âm trầm đứng lên, “Căn cứ chúng ta tộc truyền thuyết đến xem, kia thực có thể là một loại ‘Cổ’ thuật.”

“Cổ thuật?” Nhạc đông bắc trừng lớn mắt kêu một tiếng, tựa hồ rất có đoạt được. Chu lập vĩ nhú mày, từ chối cho ý kiến. La Phi tắc có vẻ có chút mê hoặc, hỏi câu: “Đây là cái gì này nọ?”

“Theo y học đi lên nói, cổ chỉ là nhân thể nội ký sinh trùng, đồng thời cũng dùng để tỏ vẻ thần trí mê hoặc tật bệnh.” Chu lập vĩ gặp La Phi đối này không quá hiểu biết, liền kỹ càng giải thích nói, “Ở nước ta trong truyền thuyết, cổ còn lại là một loại nhân công đào tạo độc trùng, cổ chủ nhân có thể thông qua loại này độc trùng thực thi một ít như là nguyên rửa linh tinh tà ác vu thuật, do đó đạt tới không chế thụ hại giả thân thể cùng tinh thần mục đích.”

Này lại là chút phong kiến mê tín cách nói! La Phi trong lòng thầm nghĩ, mặt ngoài cũng không động thanh sắc, hần gật gật đầu, lại hỏi tác đồ lan: “Các người tộc trong truyền thuyết, về này đó cụ thể là thế nào giảng?”

Nhạc đông bắc vươn một căn mập mập ngón tay xao cái bàn, đi theo La Phi mặt sau phụ họa: “Đối, người kỹ càng nói một chút. Gì kết luận đều phải có việc thực làm căn cứ, điểm này rất trọng yếu.”

Tác đồ lan nheo lại mắt, trên mặt nếp nhăn càng sâu. Sau đó hấn chỗ sâu đầu lưỡi nhuận nhuận khô quắt môi, lại bắt đầu giảng thuật: “Năm đó lí định quốc quân đội một đường bại lui, trải qua thốt sơn kia trảng đại chiến, binh lực đã không đủ vạn nhân. Kia một trăm danh ha ma tộc dũng sĩ cũng đã chết hơn phân nửa, chỉ có mười ba cái cường tráng nhất từ sống sót xuống dưới. Từ này mười ba danh ha ma dũng sĩ dẫn đường, lí định quốc mang theo cuối cùng tàn quân an trú ở tại khủng bố trong cốc. Ở tiền vào sơn cốc thời điểm, tiền quân bắt được vài cái bộ dạng khả nghi nhân. Lí định quốc bắt đầu cho rằng bọn họ là thanh binh gian tế, vì thế nghiêm hình khảo vấn, kết quả phát hiện này vài người nguyên lai đều là đến từ Miêu tộc cổ sư.”

Chu lập vĩ đôi La Phi đưa lỗ tai, nhẹ giọng nói: “Cổ sư chính là chuyên môn chế tác cổ độc nhân, nghe nói ở Vân Nam Miêu tộc, loại này hại nhân thủ pháp phi thường thịnh hành.”

La Phi “Ân” một tiếng, lại nghe đối diện tác đồ lan tiếp tục giảng thuật: “Dựa theo lệ thường, quân đội tác chiến khi nếu gặp giống cổ sư linh tinh yêu nhân, giống nhau là muốn giết chết tế cò, để tránh xúi quẩy. Khả lí định quốc cũng không có làm như vậy, hấn chính là cắt rớt kia vài cái cổ sư đầu lưỡi, lại đem bọn họ tiếp tục lưu tại trong quân. Ha ma tộc các dũng sĩ xưa nay đối gian tà nhân phi thường thống hận, thực không hiểu lí định quốc thực hiện. Vì thế bọn họ liền đề cử ra một cái đại biểu, muốn gặp mặt lí định quốc, thỉnh hấn xử tử này đó cổ sư.”

Đại gia đều biết đến lí định quốc thì khí, càng là ở trước mặt mọi người, hấn càng phải bảo trì chính mình uy nghiêm, nói một không hai. Cho nên cái kia đại biểu liền thừa dịp đêm dài nhân tĩnh thời điểm, lặng lẽ đi trước lí định quốc quân trưởng, như vậy một mình yết kiến, khuyên bảo thành công tỷ lệ hơn một chút.

Dũng sĩ đi đến quân trưởng tiền, gặp nội tướng vẫn có ánh sáng, biết lí định quốc ở bên trong. Bởi vì không nghi kinh động những người khác, cho nên hấn không có ra tiếng, trực tiếp đi qua nhẹ nhàng liêu nổi lên cửa bố liêm. Kết quả hấn thấy được làm người ta kinh ngạc một màn: Lí định quốc tóc tai bù xù, quỳ sát ở một loạt hương án tiền. Hấn hai vai không được kích thích, trong miệng phát ra ô ô thanh âm, đúng là ở độc tự khóc. Dũng sĩ bỗng chốc ngây ngẩn cả người, đang ở tiền thôi lương nan thời điểm, chợt nghe lí định quốc bị vừa nói một đoạn nói. Đoạn thoại kia đại khái ý tứ là: Ta bị tình thế bất buộc, bất đắc dĩ, đem linh hồn giao cho ác ma, lấy đổi khủng bố mà cường đại lực lượng. Từ đây tam quân tướng sĩ đều muốn bị ác ma sở khống chế, ta nghiệp chướng nặng nề, từ sau tình nguyện gặp vạn kiếp bất phục trừng phạt.”

Nói tới đây, tác đồ lan ngừng lại, tựa hồ là cấp cho mọi người suy xét không gian. La Phi trầm ngâm một lát sau, dẫn đầu đoán nói: “Nói như vậy, là lí định quốc cố ý đem vài cái cổ sư lưu tại trong quân, làm cho bọn họ thi triển cổ thuật, do đó được đến một loại thần bí ‘Lực lượng’?”

Nhạc đông bắc vỗ tay phụ họa: “Hợp lý! Đây suy đoán phi thường hợp lý!” Chu lập vĩ cùng bạch kiểm ác mặc dù không nói chuyện, nhưng xem ra cũng không có quá lớn dị nghị.

Tác đồ lan lúc này lại gật đầu nói:“Lúc đó chúng ta dừng sĩ cũng là nghĩ như vậy . Hắc ký kinh ngạc vừa tức phân, ngơ ngác đứng sờ ở quân trưởng cửa. Lí định quốc khóc thảm xong, bỗng nhiên phát hiện không đúng, quay đầu quát hỏi một tiếng:‘Người nào?’ dừng sĩ vội vàng lui đi ra ngoài, hắc không dám lưu lại, một đường chạy mau về tới ha ma tộc mọi người doanh địa trung.

Chư vị huynh đệ còn tại chờ hắc mang về tin tức tốt, nhìn đến hắc vội vội vàng vàng bộ dáng, đều có chút kỳ quái. Dừng sĩ không kịp nói tí mĩ, chính là tiếp đón đại gia lập tức rời đi. Chờ lí định quốc mang theo người hầu cận chạy tới thời điểm, mọi người đã chạy ra doanh , tiến vào cây cối . Bởi vì địa hình không quen, lúc đó lại là đêm khuya. Lí định quốc không dám đuổi theo, chỉ có thể trở mắt xem mười ba danh dừng sĩ càng chạy càng xa, hướng về ha ma tộc thôn trại mà đi. Chúng ta ha ma tộc cùng lí định quốc trong đó quan hệ, nói vậy chính là tại kia cái ban đêm qua đi, bắt đầu xuất hiện vết rách.”

“Nga.” La Phi tựa hồ bị chuyện xưa này hấp dẫn ở, theo sát sau truy vấn,“Vậy người nhóm song phương chiến tranh, cũng là bởi vì việc này dựng lên sao?”

“Người là nói thánh chiến?” Tác đồ lan lắc lắc đầu,“Không, na hội còn chưa tới tình trạng này. Các dừng sĩ trở lại thôn trại sau, đem sự tình trước sau trải qua nói cho lúc ấy thủ lĩnh. Thủ lĩnh biết lí định quốc sử dụng tà ác lực lượng, thế thì dừng lại cùng lí định quốc quân đội liên minh. Tại đây sau gần ba năm thời gian nội, song phương trên cơ bản không có gì liên hệ. Lí định quốc từng nhiều lần thỉnh cầu cùng ha ma tộc lại lần nữa liên thủ, nhưng đều bị thủ lĩnh cự tuyệt . Đối với lí định quốc quân cùng thanh, xa thế lực trong lúc đó chiến tranh, chúng ta ha ma tộc hai không giúp đỡ, thủy chung bảo trì trung lập tư thái.”

“Năm đó lí định quốc một mình chiến đấu hăng hái, nhưng nghe nói ba năm nội, lớn lớn nhỏ nhỏ chiến đấu không dưới trăm thứ, hắc cư nhiên chưa từng có bị bại?” La Phi nghĩ tới nhạc đông bắc từng nói qua trong lời nói, đem này nghi vấn phao xuất ra.

“Này nghe qua có chút khoa trương, nhưng sự thật thật là như vậy.” Tác đồ lan có chút cảm khái nói,“Lí định quốc lĩnh hồn tuy rằng lâm vào trong bóng đêm, nhưng phải thừa nhận, hắc là một cái vĩ đại chiến sĩ. Lúc hắc đạt được kia tà ác lực lượng sau, hắc quân đội cơ hồ là không thể chiến thắng .”

“Tà ác lực lượng.....” La Phi nhanh nhẹn lại mày đầu,“Kia kết quả là cái gì?”

“Căn cứ trong tộc lão nhân lưu truyền tới nay cách nói, ác ma khống chế lí định quốc quân đội, khiến cho hắc binh lính có được bất khả tư nghị lực lượng, dũng khí cùng chiến đấu dục vọng. Ở trên chiến trường, bọn họ mỗi người đều như là phát điên lão hồ, bộc phát ra kinh người sức chiến đấu. Hơn nữa bọn họ không chút nào sợ hãi tử vong, chết trận binh lính trên mặt đều sẽ mang theo khoái trá tươi cười.”

“Cùng ma đồng hành, mừng rỡ vô lo. Tâm sinh dị chí, nhập khùng bổ ngục!” La Phi đột nhiên nghĩ tới này mười sáu chữ, thì thảo niệm xuất ra.

Tác đồ lan nhãn tình sáng lên:“Các ngươi cũng biết những lời này? Đây là lúc đó lí định quốc quân đội hình dung. Bọn họ đã hoàn toàn quy phụ ác ma, số ít không thuận theo nhân, cuối cùng đều bị ác ma dọa điên rồi. Kia mười ba cái ha ma dừng sĩ may mắn sớm thoát thân, nếu không chỉ sợ cũng khó trốn vận rủi.”

“Không!” An mật nghe đến đó, trình trọng chuyện lạ đánh gãy tác đồ lan lời nói,“Ha ma tộc dừng sĩ làm sao có thể khuất phục cho ác ma lực lượng? Lí định quốc cuối cùng bất chính là chết ở chúng ta ha ma nhân đao hạ sao!”

“Đại nhân, ngài nói đúng, là ta sơ sót.” Tác đồ lan tay phải hợp ngực, cung kính cúi mình vái chào, lấy chỉ ra xin lỗi,“Ồ vĩ đại ha ma tộc trước mặt, mặc kệ tà ác lực lượng có bao nhiêu sao cường đại, đều chắc chắn bị phá hủy.”

La Phi trầm mặc một lát sau, lại đưa ra một cái mẫu chốt tính vấn đề:“Đã các ngươi luôn luôn bảo trì trung lập, kia cuối cùng kia tràng ‘Thánh chiến’, lại là thế nào phát sinh đâu?”

Chương 24 thánh chiến truyền thuyết

“Này lại nói tiếp đã có thể nói dài quá.” Tác đồ lan trầm mặc một lát sau, ả ả nói. Đi theo hấn kế tiếp tự thuật, mọi người suy nghĩ mờ mịt, tiến nhập một cái khác xa xôi thời không bên trong.....

Đây là một cái ở ha ma trong tộc nhiều thế hệ tương truyền chuyện xưa. Ở nghe này chuyện xưa phía trước, chúng ta có tất yếu trước nhận thức vài cái thượng không quá quen thuộc nhân vật.

A lực á, lúc đó ha ma trong tộc cường hấn nhất dừng sĩ, ở lí định quốc trong quân đội chinh chiến nhiều năm, cũng chính là vừa mới tác đồ lan nhắc tới qua kia mười ba danh dũng sĩ đại biểu.

Hera y, ha ma tộc xinh đẹp nhất cô nương, bộ lạc thủ lĩnh nữ nhi.

Chính văn tuyến, lí định quốc bên người tâm phúc đại tướng. Năm đó kia một trăm danh ha ma tượng binh chợt nghe theo hấn điều hành. Ở Quảng Tây nghiêm quan kia tràng ác chiến trung, a lực á từng đã cứu tính mạng của hấn, hấn cũng bởi vậy cùng ha ma tộc chừ dừng sĩ có không phải bình thường cảm tình.

Trừ lần đó ra, chúng ta còn cần hơn kỹ càng hiểu biết một chút “Khủng bố cốc”.

“Khủng bố cốc” Cùng ha ma tộc nhân thôn trại cùng chỗ cho một mảnh vùng núi bốn địa bên trong, nhưng hai nơi địa lý hình thái lại có rất đại khác nhau. Ha ma tộc nhân thôn trại ở trong sơn cốc nhất chỗ trũng chỗ, diện tích lãnh thổ bằng phẳng, thả tới gần nguồn nước, phi thường thích hợp ở lại. “Khủng bố cốc” Ở một tòa ải sơn ở ngoài, so sánh đứng lên, nơi này thân cao muốn cao không ít, hơn nữa cây cối dày đặc, địa thế hiểm trở.

Hai trong lúc đó kia tòa ải sơn hướng phía đông nam hướng kéo dài, ba bốn lý có hơn, sơn thể đột nhiên bạt khởi, hình thành một mặt vách núi đen, này vách núi đen hình dạng có chút độc đáo, cao thấp đều là bất ngờ thẳng vách tường, nhưng này hai đoạn thẳng vách tường cũng không ở cùng cái mặt bằng thượng, mà là hạ tiền thượng sau chằng chịt, trung gian từ một đoạn tron nhãn viên hình cung vách núi quá độ liên tiếp.

Này phiến vách núi đen sau đó là liên miên cao ngất đàn sơn, bất quá kề sát phía trên vách núi đen biên địa phương, thiên công lại ở chỗ này làm ra một chỗ thấp ao oa đường, bốn phía sơn lưu hội tụ đến này oa đường trung, hình thành nhất uông bát tại sườn núi chỗ “Huyền hồ”.

Theo vũ mùa khô chương bất đồng, huyền trong hồ súc thủy khi mãn khi mệt. Nếu gặp được mây ngày liền mưa to, huyền trong hồ thủy sẽ gặp theo vách núi đen đỉnh chớp tràn ra, một đường hạ lưu, tùy sơn thế hình thành “Song điệp bộc”, cuối cùng hội nhập ha ma tộc thôn trại trung sơn trì.

Đã biết này đó tình huống sau, thả tùy thời quang đảo ngược, trở lại ba trăm nhiều năm trước. Nhưng chúng ta nhìn xem ở ha ma tộc nhân trong truyền thuyết, cái kia mùa hè đến cùng phát sinh chút cái gì.

Thật nhiều năm chưa từng có như vậy mưa to, đỉnh núi huyền hồ sớm tràn đầy, ha ma tộc thôn trại trung sơn trì mực nước cũng tùy theo dâng lên không ít. Rất nhiều nguyên bản ở tại bên cạnh ao trại dân không thể không dời đến địa thế khá cao địa phương, cũng may bọn họ sớm thành thói quen du sơn cuộc sống, chuyển cái gia đồ không phải cái gì việc khó.

Giờ phút này, càng làm cho ha ma tộc nhân lo lắng vẫn cứ là cách đó không xa liên miên chiến hỏa.

Lí định quốc cùng thanh xa quân đội gian chiến tranh đã giằng co ba năm lâu. Lí định quốc bằng vào hiểm ác sơn thế cùng thần bí “Ác ma lực lượng”, nhưng lại屡屡 chiến bất bại. Nhưng thanh quân binh lực cuộn cuộn bổ sung, đóng quân ở khu vực bốn ngoài cốc, hai quân khoáng ngày giữ lẫn nhau, chiến sự không ngừng, thủy chung đều là lẫn nhau trong đó một cái tiến thối không được thế cục.

Tại như vậy một cái dưới tình huống, chỗ chỗ xung yếu ha ma tộc không thể nghi ngờ liền thành song phương đều cực lực mượn sức thế lực.

Ha ma tộc từng cùng nam minh quân đội giao hảo nhiều năm, bởi vì lí định quốc ở trong quân sử dụng tà ác vu cổ thuật, khiến cho mười ba danh dũng sĩ rời đi, song phương quan hệ cũng xuất hiện vết rách. Từ đây ha ma tộc tại đây trảng chiến sự trung luôn luôn bảo trì trung lập. Lí định quốc cùng thanh đình đều từng nhiều lần phái người đến du thuyết, nhưng thủ lĩnh thủy chung bất vì sở động. Hai cổ thế lực có lẽ đều đối này tâm tồn bất mãn, nhưng ai cũng không dám vội vàng đắc tội dũng mãnh thiện chiến, đồng thời lại chiếm cứ thiên thời địa lợi ha ma tộc nhân.

Ha ma thủ lĩnh đã qua tuổi bán trăm, làm người chính trực thả tràn ngập trí tuệ. Hắn tuy rằng không tham chiến, nhưng đối thế cục phát triển lại cực kì chú ý. Mỗi khi có chiến sự phát sinh thời điểm, hắn đều sẽ mang theo hai cái người hầu cận, vượt qua ải sơn, quan sát tình hình chiến đấu.

Vài ngày nay, lí định quốc quân đội tựa hồ có chút dị động. Bọn họ quân doanh đang không ngừng chuyển đi tây phương bắc hướng, này khiến cho ha ma tộc nhân chú ý. Lão thủ lĩnh ý thức được lí định quốc tướng quân sẽ có trọng đại hành động, mỗi ngày đều sẽ phiên đến sơn đối diện tiến hành tìm hiểu. Hắn bình thường là sáng sớm xuất phát, sau giữa trưa thời gian sẽ gặp trở lại thôn trại trung. Có thể có một ngày, thẳng đến sắc trời đại hắc, thủ lĩnh lại vẫn cứ không

có trở về.

Các tộc nhân ản ản có điềm xấu dự cảm, thủ lĩnh nữ nhi Hera y lại sầu một đêm không có chợp mắt. Đến sáng sớm mai, lí đình quốc sử đột nhiên đến bái phỏng thôn trại, này sứ giả không phải người khác, đúng là cùng ha ma tộc dũng sĩ có thiên ti vạn lữ liên hệ chính văn tuyến.

A lực á cùng Hera y đại biểu ha ma tộc, cùng chính văn tuyến tiến hành rồi gặp. Cổ nhân gặp nhau, a lực á cùng chính văn tuyến trong lúc đó tự nhiên rất có vài phần cảm khái. Hàn huyền sau, chính văn tuyến mang đến cùng lão thủ lĩnh có liên quan tin tức.

Theo chính văn tuyến nói: Lão thủ lĩnh ngày hôm qua ở phiên sơn quan sát khi, bị nhất tiểu đội thanh quân thám tiểu phát hiện. Thanh quân muốn đem thủ lĩnh bắt đi, song phương phát sinh ác đấu. Bởi vì quả bất địch chúng, hai cái ha ma tùy tùng trước sau chết trận, lão thủ lĩnh cũng bị trọng thương. Đang ở nguy cơ thời điểm, lí đình quốc mang theo thủ hạ đuổi tới, đuổi đi thanh binh, hơn nữa đem lão thủ lĩnh cứu trở về trong quân. Trải qua thương trị, thủ lĩnh tánh mạng đã mất trở ngại, nhưng hành động không tiện, cần tĩnh dưỡng nhiều ngày. Lần này tiến đến, là bang lão thủ lĩnh truyền lời, thỉnh Hera y cô nương đi trong quân doanh thăm, hơn nữa có chuyện trọng yếu cùng thương nghị.

Chính văn tuyến cùng a lực á đám người nguyên bản quan hệ cá nhân thật dày, lần này lại mang đến lão thủ lĩnh tùy thân mang theo loan đao làm tín vật. Ha ma tộc mọi người tình thiết dưới, đối hấn theo như lời tình huống cũng không thêm hoài nghi. Biết được chính mình phụ thân hóa hiềm vi di, Hera y ký cao hứng lại cảm kích, lập tức phân phó chuẩn bị tốt nhất tiệc rượu, khoản đãi đến từ “Khủng bố cốc” khách nhân.

Giữa trưa thời gian, khách và chủ ngồi xuống, đại gia thoải mái chè chén, không khí thập phần hòa hợp, song phương gian đóng băng ba năm quan hệ dường như phải được bởi vậy sự tuyệt tan bình thường. Kia mười ba danh dũng sĩ gặp cũ chủ, tự nhiên là đều tiến lên, thay nhau kính rượu, uống lên cái bất địch nhạc hồ. Chính văn tuyến tính cách hào sảng, ai đến cũng không cự tuyệt, không bao lâu đã là men say thâm hậu.

Rượu quá nhiều tuần sau, tạp vụ nhân dần dần tán đi, cuối cùng chỉ còn Hera y, chính văn tuyến cùng với kia mười ba dũng sĩ ở tịch. Hera y tự trọng thân phận, cận ở chủ tọa tướng bồi, cũng không uống rượu, lời nói cũng không nhiều. Chính văn tuyến đám người lại càng tán gẫu càng là thoải mái, cộng đồng hồi ức ngày xưa cộng chiến chiến trường hào hùng, ở giữa nói tới a lực á cứu chính văn tuyến tánh mạng sự tình, mọi người lại thôn thức không thôi.

Nói tới nhẹ nhàng vui vẻ chỗ, a lực á bỗng nhiên âm ỉ xướng nổi lên chính văn tuyến năm đó dẫn đội xuất chinh khi quân ca, khác ha ma dũng sĩ cũng lập tức đi theo tướng cùng. Chính văn tuyến nghe thể quen thuộc tiếng ca, mắt say lơ dờ mông lung, vẻ mặt giật mình, đãi mọi người xướng đến cao trào chỗ, hấn nhưng lại thất thanh khóc rống lên.

Các dũng sĩ dừng lại tiếng ca, hỏi chính văn tuyền vì sao khóc rống. Chính văn tuyền nhưng không trả lời, chính là vỗ ngực liên tục, có vẻ cực kì bi thương. Mọi người kinh ngạc dưới, lần nữa truy vấn. A lực á lại giận dữ nhĩ lập, tự xưng như bạch đại ca có cái gì khó sự, các huynh đệ vượt lửa quá sông đã ở sở không chối từ.

Tại đây loại tình thế hạ, chính văn tuyền tựa hồ rốt cuộc ức chế không được trong lòng tình cảm. Hắn đột nhiên nghiêng người, quỳ rạp xuống ha ma tộc mọi người trước mặt, thật lâu không dậy nổi. Chư dũng sĩ kinh hãi, vội vàng quỳ xuống hoàn lễ, liền ngay cả Hera y lúc này cũng đứng lên, về mặt kinh ngạc biểu cảm.

“Bạch tướng quân, ngươi là ha ma tộc nhân hảo bằng hữu. Nếu ngươi có cái gì không qua được địa phương, thỉnh thăng thần nói thẳng, chúng ta toàn tộc nhân đều sẽ đem hết toàn lực giúp ngươi.” Hera y tuy rằng chưa từng ra qua trong trại, nhưng từ nhỏ nhận đến tư tế nhóm tỉ mỉ giáo dục, một ngum Hán ngữ ký êm tai lại lưu loát, nàng vừa nói, một bên chân thành đi tới chính văn tuyền bên người, thân thủ muốn đem hắn nâng dậy đến.

Chính văn tuyền ngẩng đầu, nhìn lên trước mắt này trong truyền thuyết nhất xinh đẹp ha ma tộc nữ tử. Chỉ thấy nàng thân hình thuột tha, dáng vẻ muôn phương, mặc quần áo bạch y, nhưng lại giống như tiên tử bình thường.

Hera y trợn to hai cái lại đen lại sáng ánh mắt xem chính văn tuyền, kia ánh mắt tinh thuần trong suốt, không chứa có gì thế tục gian phong trần. Chính văn tuyền không dám cùng nàng đối diện, rất nhanh lại bái nằm ở , thống khổ nói:“Đại gia đối đãi như thân nhân bình thường, mà ta thực xin lỗi ha ma tộc, thực xin lỗi chư vị huynh đệ, thực xin lỗi thuần khiết không rảnh Hera y cô nương.”

Hera y hơi hơi súc khởi đôi mi thanh tú, lo lắng hỏi:“Bạch tướng quân vì sao nhắc tới dạng trong lời nói đâu?”

“Ha ma tộc đã đại họa lâm đầu, rất nhanh sẽ gặp ngập đầu tai ương !” Chính văn tuyền rốt cục cổ chừng dừng khí, nói ra trong lòng trung ẩn dấu hồi lâu lời nói.

“Ngập đầu tai ương!?” A lực á bỗng nhiên kinh khởi, bức đến chính văn tuyền trước mặt truy vấn,“Ngươi có ý tứ gì?”

Đến tình trạng này, chính văn tuyền lại che che lấp lấp đã mất ý nghĩa, hắn nghĩ ngang, nói thẳng nói:“Lão thủ lĩnh chẳng phải bị thanh binh gây thương tích, mà là trung lí định quốc mai phục, kia hai cái tùy tùng, đúng là bị lí định quốc tay chém giết . Hiện tại, lí định quốc chính nổi lên một cái kinh thiên âm mưu, muốn tiêu diệt tận ha ma toàn tộc!”

“Cái gì?” Hera y cả kinh rút lui một bước, thì thào nói:“Chúng ta ha ma tộc cho tới bây giờ không mạo phạm qua lí

định quốc, hấn..... Hấn vì sao phải làm như vậy?”

“Lí định quốc đối đãi phản bội chính mình nhân xưa nay thủ đoạn ngoan độc.” Chính văn tuyên xem a lực á đám người nói, “Các người lúc trước đi không từ già, cũng đã phạm vào hấn kiêng kị. Ba năm này thời gian, chúng ta cùng thanh xa quân đội lâm vào khổ chiến, mà ha ma tộc chậm chạp không chịu viện thủ, lại nhường hấn cực kì bất mãn.”

“Chúng ta ha ma dũng sĩ đi theo nam minh quân đội chinh chiến nhiều năm, dẫm máu chiến trường, cho tới bây giờ không oán giận qua cái gì.” A lực á giận dữ phản bác, “Là lí định quốc chính mình tin yêu tà thuật, chúng ta mới có thể rời đi, chẳng lẽ này cũng muốn quai ở trên đầu chúng ta sao?”

“Không, tuyệt không chính là bởi vì này chút. Bạch tướng quân, sự tình liên quan trọng đại, mời người thẳng thắn tấn ngôn!” Hera y lúc này tỉnh táo lại, chính sắc xem chính văn tuyên.

Chính văn tuyên thở dài một tiếng: “Cô nương không chỉ có mỹ mạo tuyệt luân, hơn nữa thiên tư trí tuệ. Không sai, lí định quốc làm như vậy, còn có càng thêm trọng yếu nguyên nhân.”

“Cái gì?” Ha ma tộc mọi người tề loạt loạt nhìn về phía chính văn tuyên, chờ đợi hấn câu dưới.

“Ba năm huyết chiến, lí định quốc quân đội tuy rằng bảo trì bất bại, nhưng lương thảo vật tư sớm kiệt quệ. Khủng bố cốc hiểm sơn ác thủy, vô pháp cung cấp đại quân sở nhu tiếp tế tiếp viện. Tương đối dưới, ha ma tộc sơn trại tắc muốn đòi dào rất nhiều.....”

Chính văn tuyên tuy rằng không có đem lời nói xong, nhưng ý tứ đã thập phần rõ ràng: Lí định quốc là nhìn trúng này khối to mọng thổ địa, muốn theo vì đã dùng. Ha ma mọi người trong lòng đều là trầm xuống, này quan hệ đến song phương sinh tử tồn vong đại kế, đã không hề điều giải thoát nhượng khả năng!

Một lát yên lặng sau, lại nghe a lực á cắn răng nói: “Ha ma tộc nhiều thế hệ tại đây ở lại, lí định quốc muốn cướp đoạt chúng ta thổ địa, trước phải hỏi hỏi các dũng sĩ trong tay loan đao có đáp ứng hay không!”

“Ta biết của các người dũng sĩ người người đều có thể lấy một chọi mười, nhưng không cần dùng.” Chính văn tuyên âm đạm cười khổ một chút, “Lí định quốc đã ở huyền hồ tiền trên vách núi đá điền thả quặng nitrat kali hỏa dược, chỉ chờ hấn ra lệnh một tiếng, sẽ tạc sơn dẫn hồng, thủy yêm ha ma thôn trại!”

Nghe nói như thế, a lực á đám người tất cả đều thay đổi sắc mặt. Bọn họ đều là ở đàn trong núi lớn lên nhân, tự nhiên biết lũ bất ngờ lợi hại. Ha ma thôn trại chỗ chỗ trũng, lại lảng giềng gần sơn trì, nếu huyền hồ thật sự bị nổ tung, mẫn hồ hồng thủy nháy mắt khuynh tiết xuống dưới, lập tức có thể đem toàn bộ thôn trại xung cái sạch sẽ!

Sau một lúc lâu sau, Hera y mới hơi chút phục hồi tinh thần lại, cười thâm nói:“Hảo độc ác thủ đoạn..... Đã như vậy, lí định quốc vì sao còn muốn kém bạch tướng quân tiến đến đâu?”

“Này.....” Chính văn tuyên hàm hồ này từ, tựa hồ pha không tiện mở miệng.

“Bạch tướng quân, ngươi là cái lòng mang bằng phẳng hảo nhân.” Hera y chớp động đen bóng mắt to,“Thỉnh nói thẳng vô phương.”

Chính văn tuyên lại do dự một lát, có thể này thấp giọng nói:“Trong quân đồn đãi, Hera y cô nương không chỉ có là ha ma tộc, cũng là trên đời xinh đẹp nhất nữ tử. Lí định quốc luyện tiết chết đuổi cô nương, cho nên phái ta đến dụ dỗ cô nương đến ‘Khủng bố cốc’, hảo đem cô nương..... Ở lại..... Ở lại trong quân.....”

Không chờ chính văn tuyên đem lời nói xong, a lực á sớm tức giận đến thử mi trừng mắt, râu tóc đứng chổng ngược. Hắn quát lên một tiếng lớn, rút đao nơi tay:“Lí định quốc! Ngươi này vô sỉ ác ma! Ta cùng ngươi liều mạng!”

Khác dừng sĩ cũng đều nhảy lên, đi theo a lực á sẽ ra bên ngoài phóng đi. Hera y sót ruột vạn phần, vội vàng phát ra một tiếng thanh thúy hô quát:“Đứng lại, các ngươi không thể đi!”

Kia thanh âm tựa hồ mang theo loại làm người ta vô pháp kháng cự ma lực, hơn mười cái tiểu tử tất cả đều tê liệt dừng cước bộ. Hera y nhẹ nhàng thở ra, nói tiếp:“Lí định quốc không chỉ có ác độc, hơn nữa có vạn nhân nan địch dũng mãnh, huống chi hắn thủ hạ còn có nhiều như vậy chiến sĩ, các ngươi như vậy tiến đến, không phải không công chịu chết sao?”

“Kia làm sao bây giờ?” A lực á trợn lên giận mắt, đỏ bừng hai mắt tựa hồ muốn chảy ra huyết đến,“Chẳng lẽ chúng ta an vị ở trong này, chờ đợi thủy đem toàn tộc nhân bao phủ sao?”

Hera y không có trả lời a lực á lời nói, nàng xoay người, lấy tay đỡ chính văn tuyên song chưởng, thành khẩn nói:“Bạch tướng quân, ngươi xin đứng lên đến.”

Chính văn tuyền đàn độn đứng lên, Hera y lại dẫn hấn đi đến đẹp đẽ quý giá chủ tọa biên, hạ thấp người hơi hơi làm cái lễ: “Bạch tướng quân, mời ngồi ở trong này.”

Chính văn tuyền một bộ không rõ chân tướng bộ dáng, mặc cho bài bố, ngồi ở chủ tọa giữa. Hera y lui về phía sau hai bước, mặt hướng hấn nói: “Bạch tướng quân, ha ma tộc già trẻ lớn bé mấy ngàn điều sinh mệnh, hiện tại liền nắm giữ ở trong tay ngươi. Ngươi tâm địa nhân hậu, nhất định sẽ giúp chúng ta tránh được này kiếp nạn.”

A lực á giờ phút này tỉnh táo lại, trong lòng vừa động: “Không sai. Chính văn tuyền là lí định quốc tối bên người tâm phúc, nếu hấn có thể đứng đến ha ma tộc một bên đến, kia còn có thể có văn hồi sống to khả năng.”

Chính văn tuyền thần sắc xấu hổ, trầm mặc sau một lúc lâu, mới thì thảo mở miệng: “Ta hôm nay uống hơn rượu, niệm cập cá nhân tư tình, tiết lộ quân xa, đối lí tướng quân, đối Đại Minh triều, đã chúc bất trung bất nghĩa người. Hera y cô nương vừa rồi nói trong lời nói, cũng là muốn đem ta đổ lên vạn kiếp bất phục hoàn cảnh.”

“Lí định quốc sớm không phải trước kia lí tướng quân!” A lực á nhẫn nại không được, xông về phía trước một bước nói: “Hấn đã đem linh hồn bán cho ác ma. Hiện tại, trong lòng hấn tràn ngập tà ác, ma quỷ không chế được hấn quân đội. Bạch tướng quân nếu lại khăng khăng một mực, đi theo hấn cùng nhau làm ác, kia mới là thật vạn kiếp bất phục!”

Chính văn tuyền thân thể hơi hơi rung động, vẻ mặt sững sờ, tựa hồ bị nói trúng rồi đáy lòng nổi khổ riêng. Hera y lúc này cũng buồn bã động dung: “Ta ha ma tộc hàng năm ở núi rừng, cùng thế vô tranh. Lí định quốc như thế ngoan độc, muốn tiêu diệt ta toàn tộc, đã cùng ma quỷ không hề khác nhau, hấn chắc chắn nhận đến trên trời trừng phạt. Tướng quân lưng hấn mà đi, là thay trời hành đạo, làm sao có thể là bất trung bất nghĩa đâu? Ta hiện tại đại biểu cho ha ma tộc mấy ngàn già trẻ, tướng quân, xin nhận ta cúi đầu!”

Nói nơi này, Hera y nhưng lại thật sự hai đầu gối quỳ xuống đất, thật sâu đã bái đi xuống. A lực á cũng không hàm hồ, xoay người quỳ gối Hera y bên người, đồng thời cất cao giọng nói: “Thỉnh tướng quân Thuận Thiên mà đi!”

“Thỉnh tướng quân Thuận Thiên mà đi!” Còn lại mười hai danh dũng sĩ cùng kêu lên thuật lại, “Rầm ” Quỳ xuống một mảnh.

Chính văn tuyền nhắm mắt ngưỡng mặt, thật lâu sau sau, hấn rót cục đau kịch liệt gật gật đầu, hai hàng đục ngầu nước mắt cũng tùy theo lăn xuống.

Theo sau, Hera y đem khi nhậm ha ma tộc đại tư tế mời đến, mọi người thương nghị vèn vèn thoảng cái buổi trưa. Tới gần buổi chiều thời gian, chính văn tuyền mới rời đi thôn trại, phản hồi khùng bố trong cốc quân doanh hướng lí định quốc phục mệnh. Ha ma tộc tắc chọn lựa ra hai cái cước lực tiếp kiện dừng sĩ, suốt đêm xuất phát, cùng thanh xa quân đội lấy được liên hệ.

Ngày thứ hai sáng sớm, ha ma tộc sở hữu thanh tráng niên nam tử đều bị chiêu tập lên. Hera y hướng đại gia giảng thuật lí định quốc âm mưu, mọi người tình cảm quân chúng phần nộ, ôm định rồi tử chiến chí nguyện.

Hera y mang theo mười ba dừng sĩ đi trước xuất phát. Bọn họ chuẩn bị tứ khẩu đằng rương gỗ tử, tới khùng bố cốc phụ cận khi, a lực á cùng mặt khác ba cái dừng mãnh nhất nhân chui vào thùng trung, còn lại dừng sĩ tắc làm khiêng lên thùng, đi theo Hera y phía sau tiến nhập lí định quốc binh doanh.

Chính văn tuyền đã ở doanh trung đẳng hậu, hấn dẫn đoàn người đi tới lí định quốc quân trưởng ngoại, lí định quốc người hầu cận ngăn ở cửa, sẽ đối mọi người cùng thùng tiến hành kiểm tra.

“Bọn họ đều không có mang theo vũ khí. Trong rương ha ma tộc hiến cho lí tướng quân lễ vật, ta đã xem xét qua , không có vấn đề.” Chính văn tuyền ở một bên nói. Hấn ở trong quân là một người dưới, vạn nhân phía trên địa vị, này người hầu cận lập tức liền né qua một bên, nhường Hera y đám người tiến nhập quân trưởng.

Lí định quốc chính ngôi ngay ngắn ở trung trung phương án tiền, cẩn thận nghiên cứu án thượng một trương da dê bản đồ, phía sau tắc có hai cái vệ binh án kiểm nhi lập. Này trong truyền thuyết cường hấn vô địch “Ác ma” Một thân áo giáp, mặt chữ điền râu dài, mày rậm kiếm mục, thần thái thập phần uy nghiêm. Chính văn tuyền đầu tiên cung kính được rồi cái thăm viếng lễ: “Tướng quân, ha ma tộc thủ lĩnh nữ nhi Hera y đến.”

Lí định quốc ngừng đầu, chính thấy Hera y chân thành đi lên phía trước, tay phải hợp ngực, thật sâu cúi nhất cung: “Hera y tấn kiến anh dừng Đại Minh triều lí định quốc tướng quân.” Nàng phía sau chư dừng sĩ giờ phút này cũng đều buông thùng, nhất tề quỳ lạy ở : “Tham kiến lí tướng quân.”

Lí định quốc xem Hera y, tựa hồ có chút vừa lòng, hấn nói câu: “Hảo!” Sau đó theo ghé tựa đứng lên. Hấn thân hình cao lớn to lớn, này khởi thân, lập tức mang ra một cỗ cực cự lực áp bách khí thế.

Lí định quốc xem xong Hera y, lại nhìn xem quỳ trên mặt đất mọi người, lạnh lạnh nói: “Các ngươi lúc trước đi không từ già, nhưng là trái với ta quân kỷ!” Ánh mắt của hấn như điện, tràn ngập làm người ta sợ hãi xuyên thấu lực. Các dừng sĩ sớm đem sinh tử không để ý, nhưng tại như vậy ánh mắt bức bách hạ, lại đều theo đáy lòng chỗ sâu nhất sinh ra một loại khó có thể kháng cự sợ hãi cảm giác, đều cúi đầu, câm như hến.

Một lát yên lặng sau, lí định quốc đột nhiên cao quát một tiếng:“Người tới!” Lập tức có một gã người hầu cận tránh nhập sỏ trung:“Tướng quân!”

“Người đem Hera y cô nương đưa tây trưởng, nhường nàng tiên kiến gặp trọng thương phụ thân.”

“Tuân lệnh!” Người hầu cận đáp ứng một tiếng, xung Hera y làm cái lễ nhượng thủ thế,“Thỉnh cô nương đi theo ta.”

Hera y gật gật đầu, trấn định tự nhiên theo kia người hầu cận mà đi. Chư dừng sĩ trong lòng lại đều là căng thẳng: Căn cứ chính văn tuyên lộ ra tin tức, nếu lí định quốc chỉ khai Hera y, kia thuyết minh hấn tức khắc sẽ động thủ, chính mình tánh mạng, thậm chí toàn bộ bộ lạc tồn vong, lúc này cùng đã đến nhất mấu chốt thời điểm! Mọi người nín thở ngưng khí, chặt chẽ chú ý lí định quốc nhất cử nhất động, không dám có chút thả lỏng.

Lí định quốc phụ hai tay, ở quân trưởng trung đi qua đi lại, hấn đi lại cứng cáp, mỗi một chân đều giống như nặng nề mà dẫm nát mọi người trong lòng. Trong quân trưởng không khí cơ hồ làm người ta hít thở không thông. Chính văn tuyên đứng ở một bên, mặt ngoài tuy mạnh trang trấn định, trong lòng bàn tay nhưng cũng không tự chủ được chảy ra rất nhiều mồ hôi.

Rốt cục, lí định quốc dừng cước bộ, chỉ vào kia mấy chỉ thùng hỏi:“Đây đó là cái gì?”

“Đây là chúng ta ha ma tộc hiến cho lí tướng quân lễ vật.” Các dừng sĩ vội vàng trả lời,“Để đáp tướng quân đối thủ lĩnh ân cứu mạng.”

“Ân.” Lí định quốc quay đầu nhìn về phía chính văn tuyên,“Người mở ra nhường ta nhìn xem.”

Chính văn tuyên đáp ứng một tiếng, đi đến một cái thùng tiền, mở ra rương cái sau, triệt thân vọt đến một bên:“Tướng quân, thỉnh!”

Lí định quốc hơi hơi lườm liếc mắt một cái, chỉ thấy thùng tựa hồ đôi đầy đông trùng hạ thảo linh tinh quý báu được liệu. Hấn gật gật đầu:“Ân, được rồi, khép lại đi.”

Chính văn tuyên cũng không động tác, hấn sừng sốt một chút, nói:“Tướng quân, đây đó được liệu phía dưới

thượng có cái gì, chính là ha ma tộc nhất trên quý bảo vật, thuộc hạ không dám tự tiện lay động, thỉnh tướng quân nhìn kỹ!”

“Nga?” Lí định quốc không nghi ngờ khác thường, tiến lên hai bước, xoay người lại lay động này được liệu. Tay phải vừa mới thám nhập, hắn liền cảm giác được có chút không đối, kinh ngạc nhíu mày. Liền tại đây ngay lập tức trong lúc đó, được liệu hạ đột nhiên có người thân hình bạo khởi, tay trái gắt gao giữ chặt lí định quốc cánh tay phải, tay phải trung hàn quang chớp động, một thanh loan đao hướng về hắn cổ chỗ chém tới.

Lí định quốc phản ứng cực nhanh, quay đầu chột lóe, đao phong trật chính xác, trăm ở tại vai hắn oa chỗ, nhất thời da thịt khai trán, máu tươi dài lưu. Lí định quốc quát lên một tiếng lớn, tay phải vung lên, này lực thể không thể đỡ, đem kẻ tập kích liền nhân đeo đao xa xa quăng đi ra ngoài.

Này trốn ở được liệu hạ nhân đúng là a lực á. Hắn gặp này nhất kích không thể trí mạng, mượn lực nhân thể vừa lật, đã phóng người lên, huy đao lại hướng về lí định quốc vọt đi lại. Trưởng trung hai cái vệ binh sớm rút kiếm nơi tay, ngăn ở lí định quốc trước mặt, đồng thời cao giọng hô quát:“Người tới thể nào! Có thích khách!”

Hậu ở trưởng ngoại hơn mười người người hầu cận đều dừng mãnh vào, mà ha ma tộc khác dừng sĩ lúc này cũng đều nhảy lên, theo trong rương lấy ra binh khí. Song phương chiến thành một đoàn, nho nhỏ quân trưởng hỗn loạn không chịu nổi, trong khoảnh khắc đã là hỗn loạn một mảnh.

Lí định quốc thoát nhìn bị thương không nhẹ, máu tươi đã nhiễm đỏ áo giáp. Chúng người hầu cận liền chết lẫn nhau, đưa hắn vây quanh ở trung tâm. Hắn lại gần lược làm thờ dốc, liền rút ra bên hông bội kiếm, giết vòng lẩn quẩn bên ngoài.

Một cái ha ma dừng sĩ thấy thế, lập tức huy loan đao hướng hắn bức lại, hắn không chút nào thoái nhượng, múa kiếm ngang sinh sinh đón chào. Đao kiếm tương giao, ha ma dừng sĩ chỉ cảm thấy cổ tay đau xót, loan đao bị xa xa đẩy ra, không chờ hắn có điều phản ứng, kiếm quang lại khởi, ở hắn bên hông họa xuất một đạo đáng sợ miệng vết thương.

Lí định quốc chiếm được thượng phong, nhưng không truy kích, mà là hướng về đứng ở cửa khẩu chính văn tuyền đi đến, bình tĩnh tiếng nói găm nhẹ nói:“Là người bán đứng ta?!”

Chính văn tuyền sắc mặt tái nhợt, từng bước một thối lui đến quân trưởng ở ngoài, lí định quốc cũng gắt gao tướng tùy. Vừa vặn có một gã binh sĩ chạy vội mà đến, nhìn thấy này phó tình hình, không khỏi ngây ngẩn cả người:“Tướng quân?! Người làm sao vậy?”

Lí định quốc thấy hấn khôì giáp không chinh, vẻ mặt hoảng loạn, ý thức được cái gì, quát:“Trước báo quân tình!”

Binh sĩ quỳ một gối xuống :“Bẩm tướng quân. Thanh quân, Myanmar quân cùng ha ma tộc phân ba đường ở vây công ta bộ quân doanh!”

Lí định quốc lúc này đã là tâm như gương sáng, hấn ngẩng đầu lên, phát ra một trận điên cuồng mà tuyệt vọng tiếng cười, sau đó hung tợn nói:“Truyền ta quân lệnh, các bộ binh sĩ phân thủ khu vực phòng thủ, tự tiện thoát đi giả, trảm!”

“Tuân mệnh!” Binh sĩ đáp ứng một tiếng, cũng không rời đi, chính là dùng lo lắng cùng nghi hoặc ánh mắt qua lại xem Lý Bạch hai người.

“Nhanh đi! Nơi này không cần người quân!” Lí định quốc lớn tiếng quát lớn, binh sĩ thật sâu nhất khẩu, rút cục đứng dậy, bước nhanh đến các binh doanh truyền lệnh đi.

“Người vì sao như thế?!” Lí định quốc trợn lên hai mắt, nhìn chăm chăm cách đó không xa chính văn tuyền.

Chính văn tuyền lúc này cũng rút kiếm nơi tay, hấn vẻ mặt cực kì phức tạp, sau một lúc lâu sau, mới thì thào nói:“Tướng quân, là ta chính văn tuyền thực xin lỗi người.....”

“Thực xin lỗi? Hào! Hào!” Lí định quốc trong mắt cơ hồ muốn phun ra hỏa đến, hấn giờ lên cao trong tay lợi kiếm, hướng về chính văn tuyền từng bước một bức đi qua.

.....

Trong quân trường, lấy a lực á cầm đầu mười ba ha ma dũng sĩ cùng lí định quốc vệ binh người hầu cận triển khai khổ chiến. Đây hai bát nhân người người đều là kinh nghiệm sa trường, theo người chết đôi lý bò ra đến , giao khởi thủ đến miệng lưỡi sắc sảo. Một phen kinh tâm động phách ác đấu sau, nhưng lại chỉ có a lực á một người còn sống, hơn nữa đã là vết thương luy luy, sức cùng lực kiệt. Hấn không rảnh thở dốc, cường chống thân thể đi đến quân trường ngoại, tìm kiếm bị thương chưa chết lí định quốc.

Lúc này không khí bức bối chung quanh tiếng giết chấn thiên, lí định quốc quân đội đang cùng ba đường đột kích địch

nhân liều chết huyết chiến. Ở quân doanh trung tâm bộ vị chủ tướng quân trưởng phụ cận ngược lại im ắng , tử vong hơi thở mọi nơi tràn ngập.

Một cái vết máu tòng quân trưởng cửa hướng tây biên kéo dài khai đi, thẳng đến hai ba mươi bước có hơn. Tại kia vết máu cuối, đứng sừng sững một người cao lớn thân ảnh, tuy rằng nhìn không tới hấn chính diện, nhưng a lực á vẫn là liếc mắt một cái liền nhận ra: Người này đúng là lí định quốc.

A lực á nắm chặt loan đao, rón ra rón rén sờ soạn đi qua. Đi ra hơn mười bước sau, hấn mới phát hiện, ở lí định quốc phía trước, còn có một người: Chính văn tuyền.

Ở hai người phụ cận địa phương, vết máu hỗn độn, thoát nhìn từng có qua một hồi giao thủ. Trận này giao thủ kết quả chính đọng lại ở ào ào gió núi trung, làm người ta vừa xem hiểu ngay.

Chính văn tuyền trường kiếm đã rời tay, xa xa đang ở một bên, mũi kiếm cũng gấp khúc . Hấn bản nhân tác quỹ thẳng ở lí định quốc trước mặt, đầu kê sát mặt đất, kia tư thế cùng nằm sấp đồ đã mất bao lớn khác nhau.

Lí định quốc trường kiếm khoát lên chính văn tuyền cổ trung, hấn chỉ cần nhẹ nhàng vung tay lên, lập tức liền cần phải đối phương tánh mạng. Nhưng hấn nhưng không có làm như vậy, hai người đều là vẫn không nhúc nhích, mà như là tổ tượng bình thường. Chỉ có máu tươi còn đang theo lí định quốc đầu vai miệng vết thương không ngừng trào ra, xoạch xoạch tích lạc ở trên cỏ.

A lực á khăn trương đã có thể nghe thấy chính mình tim đập. Rốt cục, hấn lén lút đi tới lí định quốc phía sau, mà đối phương tựa hồ vẫn chưa phát giác. A lực á ngừng thở, hai tay trì đao, hướng lí định quốc bên hông yếu hại chỗ hung hăng thống đi qua,“Phốc” một tiếng vang nhỏ, lưỡi dao nhập thể, thẳng không tới bính!

A lực á đầu tiên là một trận mừng như điên, khả lập tức liền cảm kinh ngạc: Kia lí định quốc trung một đao, lại không hề phản ứng. Hấn ra sức đem loan đao rút ra, đối phương mới thân hình nhoáng lên một cái, sau đó thẳng tắp ngã xuống. Chỉ thấy này hai mắt trợn lên hướng thiên, hai hàng huyết lệ oanh ở trên má, nguyên lai sớm chết đi đã lâu.

Chính văn tuyền bái nằm ở , thân thể hãy còn ở run nhè nhẹ , trên người hấn mặc dù vô thương thể, nhưng cũng lấy dính rất nhiều máu tươi. A lực á đi đến hấn bên cạnh, nhẹ nhàng đẩy đẩy hấn:“Bạch tướng quân?”

Chính văn tuyền bỗng nhiên ngừng đầu, sắc mặt tái nhợt, nhưng lại không có một tia huyết sắc. Thật lâu sau sau, mới thì thào nói:“A..... A lực á?”

“Bạch tướng quân xin đứng lên, cái kia ác ma đã chết .” A lực á vừa nói, một bên thân thủ đi nâng chính văn tuyền. Chính văn tuyền từ từ đứng lên, xem cách đó không xa lí định quốc thi thể, về mặt bùng tình cách một thể hệ.

Hắn vừa mới theo quý môn quan ngoại đi rồi một vòng, hắn đã cảm nhận được chỗ kia lạnh lẽo kiếm phong. Khả kia một kiếm rốt cục không có chém xuống đi.

Vì sao sẽ như vậy?

Hay không ở cuối cùng thời điểm, lí định quốc đã kiệt lực bỏ mình đâu?

Hoặc là, còn có mặt khác một ít không muốn người biết nguyên nhân?

A lực á không có công phu đi nghĩ lại mấy vấn đề này, bởi vì hắn thấy Hera y chính hướng về chính mình chạy vội mà đến. Hắn vội vã đón nhận đi, dùng bản tộc ngôn ngữ hỏi:“Thủ lĩnh ra sao?”

Hera y thở hổn hển, trong mắt hàm chứa nước mắt, bi Than nói:“Phụ thân..... Đã bị lí định quốc quân đội giết chết .”

A lực á phát ra một tiếng thống khổ kêu gào, hắn xoay người chạy vội tới lí định quốc thi thể tiền, huy đao cắt hạ người chết đầu, nguyên rửa nói:“Lí định quốc! Người này ác ma, người hội xuống địa ngục !”

Hera y tựa hồ bị này huyết tính một màn dọa, nàng lui về sau một bước, hỏi a lực á:“Là người..... Giết hắn?”

“Đúng vậy!” Dừng sĩ kiêu ngạo ngẩng ngẩng đầu lên,“Tôn kính Hera y, mời người ở tại chỗ này, hiện tại nơi này là an toàn nhất . Mà với ta mà nói, chiến đấu còn không có kết thúc.”

Nói xong câu đó, a lực á liền hướng về tiếng giết chân thiên chiến trường phương hướng chạy đi .

.....

Lí định quốc quân đội tuy rằng nhận đến ba mặt vây công, nhưng bọn lính người người có kinh người lực lượng cùng dũng khí, khổ chiến lâu ngày, vẫn cứ không rơi hạ phong, thắng đến a lực á xuất hiện tại bọn họ trước mặt. Đây ha ma tộc tiêu tử cả người vết máu, mỗi một không chịu nổi, tựa hồ dùng một ngón tay đầu là có thể đem hấn đẩy ngã, nhưng là trong tay hấn gì đó đã có làm cho người ta sợ hãi uy hiếp lực.

“Lí định quốc đã chết!” A lực á đi đến chỗ cao, dùng hết toàn thân cuối cùng khí lực tê thanh quát to , sau đó hấn đem lí định quốc đầu ném tới chiến đàn trung.

Như là rút đi lực lượng nguồn suối, lí định quốc quân đội chiến đấu ý chí ở nháy mắt hồng mất . Bọn họ có người ở kinh ngạc trung bị chém giết, có người lựa chọn đầu hàng, cũng có người tan tác lưu lạc đến cây cối, nam minh chống cự quân cuối cùng một cổ lực lượng như vậy từ Trung Quốc trong lịch sử tiêu thất.

Thanh, xa quân đội ở chúc mừng bọn họ thắng lợi. Bất quá tối hưng phần vẫn là này ha ma tộc các dũng sĩ, bọn họ đánh thắng một hồi “Thánh chiến”, bọn họ cứu lại này bộ tộc vận mệnh. A lực á bị các tộc nhân giờ lên, cao cao ném bầu trời, hấn thành ha ma tộc trong lịch sử vĩ đại nhất anh hùng.

Huyền bên hồ thuốc nổ bị quét sạch, mấy ngày hôm trước lí định quốc quân đội khác thường điều động cũng chứng minh rồi đây đáng sợ âm mưu cách thực thi đã cận có một bước xa! Ha ma mọi người ở âm thầm may mắn đồng thời, đều bị đối lí định quốc hung tàn cùng ác độc căm thù đến tận xương tủy.

Về phương diện khác, lí định quốc tuy rằng đã chết, nhưng còn lại uy lại vẫn cứ làm người ta sợ. Hấn trợn lên mắt đỏ trung tràn ngập phần nộ cùng thù hận, nhưng lại không có người dám cùng với đối diện.

Hera y nhiều lần muốn đem người chết hai mắt khép lại, nhưng cho dù lấy tay cái trụ mí mắt hấn, tay buông lỏng sau, nó lại hội chính mình mở. Tới rồi lão tư tế nhìn thấy này phó tình hình, lo lắng nói:“Hấn đây là oán khí sâu nặng, khó có thể sáng mắt, nhân mặc dù đã chết, nhưng ma tính thượng tồn, về sau chỉ sợ còn có thể làm hại nhất phương.”

Nghe hấn nói như vậy, thanh bình đồ còn không gọi là, Myanmar cùng ha ma tộc dân còn muốn nhiều thế hệ tại đây ở lại, không khỏi đều có chút không yên. Chính văn tuyển thẹn trong lòng, cũng là sắc mặt đại biến.

“Thật là làm sao bây giờ? Tổng yếu có cái giải quyết phương pháp mới tốt.” Hera y chính mình không có chủ ý, chỉ có thể hướng lão tư tế xin giúp đỡ.

“Ta xem phương pháp tốt nhất, chính là đối hấn phong ở huyết trong bình.” Suy nghĩ thật lâu sau, lão tư tế rốt cục nói, “Nhường tộc nhân nhiều thế hệ nguyên rửa hấn, khiến cho hấn linh hồn vĩnh viễn tại trong địa ngục phiêu đảng, không chỗ nào dựa vào, hấn cũng liền không có biện pháp lại hại người.”

Hera y thân thể mạnh run lên: “Huyết bình nguyên rửa? Đây..... Đây là không phải quá mức ngoan độc”

“Đối đãi ác ma muốn dùng ngoan độc thủ đoạn.” A lực á ở một bên nói, “Tôn kính Hera y, người không nên như thế mềm lòng, cam đoan chúng ta tộc nhân nhiều thế hệ bình an mới là quan trọng nhất! Hơn nữa, này cũng là chết đi thủ lĩnh báo thù.”

Đề cập chính mình phụ thân, Hera y sửng sốt sau một lúc lâu, hốc mắt trung nổi lên nước mắt, nàng không có nhắc lại cái gì phản đối ý kiến, xem như ngầm đồng ý .

Lão tư tế lấy lý định quốc máu, dùng độc đao phương pháp chế thành huyết bình. Đây “Huyết bình” Chứng kiến ha ma tộc đối kháng ác ma vĩ đại thắng lợi, thành trong tộc nhất quý giá “Thánh vật”.

Dựa theo ha ma tộc thừa kế truyền thống, Hera y vốn nên đảm nhiệm tân bộ lạc thủ lĩnh, nhưng nàng cự tuyệt : “Khiến cho anh dừng a lực á trở thành đại gia thủ lĩnh đi. Mà ta, còn có càng trọng yếu hơn sự tình đi làm.”

Hera y theo như lời “Chuyện trọng yếu” Chính là bảo quản bộ lạc thánh vật: Huyết bình. Nàng tự phong vì “Thánh nữ”, tuy rằng không có thống lĩnh tộc nhân quyền lực, nhưng độc lai độc vãng, không chịu bất luận kẻ nào tiết chế.

Giết chết lý định quốc ngày nào đó, bị định vì bộ lạc “Thánh chiến ngày”. Hàng năm đến lúc này, tư tế đều sẽ chiêu tập toàn bộ lạc nhân tiến hành hiến tế hoạt động, chúc mừng “Thánh chiến” thắng lợi.

Hiến tế trung một cái quan trọng nhất khâu đoạn chính là đối lý định quốc linh hồn gia dĩ nguyên rửa. Lúc này thánh nữ tổng hội đem huyết bình mang ở trước ngực, sau đó đưa lưng về nhau tộc dân nhi lập.

“Cơ thể của ta là thuần khiết . Các người ác độc nguyên rửa trước hết trải qua ta thân thể rửa, tài năng đại biểu chính nghĩa lực lượng.” Nàng như vậy giải thích chính mình này hành vi.

Có liên quan “Thánh chiến” Cùng “Huyết bình” chuyện xưa cứ như vậy ở ha ma trong tộc đời đời tương truyền, mấy trăm qua tuổi sau, nó ý nghĩa sớm siêu việt chiến tranh phạm trù, kia đoạn anh hùng lịch sử thơ ca đã thành toàn tộc nhân tâm trung nhất thần thánh tín ngưỡng, trở thành bọn họ đối mặt gì khó khăn cùng tuyệt cảnh khi sừng sững không ngã tinh thần trụ cột.

Chương 25 đạo huyết bình giả

Chuyện xưa mặc dù đã nói xong, nhưng mọi người suy nghĩ lại vẫn là pháp phòng bất định, đều tự ở rả rích Tề Vũ Trung lặng im trầm tư. Thật lâu sau sau, mới nghe chu lập vĩ nói: “Ai, không thể tưởng được này nhỏ nhỏ huyết bình sau lưng, lại cất dấu như vậy một đoạn kinh tâm động phách, rung động đến tâm can lịch sử.” Hắn luôn luôn đối “Ác ma”, “Nguyên rủa” Nhất loại cách nói cười nhạt, nhưng lúc này cảm khái cũng là thành tâm mà phát.

“Cho nên các ngươi nên biết, này thánh vật đối với chúng ta bộ lạc mà nói, là nhất kiện cỡ nào trọng yếu gì đó.” An mật bình tĩnh thanh âm thờ dài, vừa nói, một bên dùng đen bóng ánh mắt xem La Phi.

La Phi biết đối phương lại nghĩ tới chính mình đánh vỡ huyết bình sai lầm, tại như vậy không khí hạ, khó tránh khỏi có chút xấu hổ, hắn sờ sờ cái mũi, nhân thể đem lời đề dẫn rời đi: “Là, trọng yếu phi thường..... Chính là, trọng yếu như vậy gì đó, kết quả là thế nào bị cái kia người trẻ tuổi trộm đi đâu?”

Nhắc tới đến người kia, an mật lập tức có vẻ tức giận vô cùng, hắn cắn răng, trên trán gân xanh cũng nhảy dựng lên: “Này ti bỉ vô sỉ tiểu nhân, hắn lợi dụng ha ma tộc nhân hảo khách cùng thiện lương, hắn lừa gạt chúng ta!”

“Lừa gạt?”

“Đúng vậy.” Tác đồ lan gặp an mật cảm xúc kích động, tiếp nhận đề tài nói: “Ít nhất ở ngay từ đầu, hắn đem chính mình ngụy trang thành ha ma tộc bằng hữu.”

“Thế nào ngụy trang?” La Phi thoát nhìn là muốn đánh vỡ nồi cát hỏi đến cùng .

“Đó là một năm trước , hắn bỗng nhiên xuất hiện tại chúng ta bộ lạc thôn trại trung. Hắn là một người đến , hơn nữa mang đến một ít rất thú vị lễ vật hiến cho an mật đại nhân. Chúng ta ha ma tộc xưa nay hoan nghênh phương xa khách nhân. Vào lúc ban đêm, an mật đại nhân liền tại đây cái trong viện bãi nhắm rượu yến, nhiệt tình chiêu đãi hắn.”

“Hắn là cái gì dạng nhân?” La Phi bỗng nhiên ngắt lời hỏi như vậy một câu, hắn tin tưởng, làm một cái thượng tuổi trí giả, tác đồ lan xem nhân bản lĩnh hẳn là thực chuẩn.

Tác đồ lan nheo lại mắt trầm mặc , tựa hồ trong lòng trung tìm cách thích hợp tìm từ, sau một lát, hắn nhẹ nhàng

lắc lắc đầu, nói: “Đó là một phi thường lợi hại tên.”

Lời nói tuy rằng đơn giản, nhưng trong đó bao hàm ý tứ cũng không đơn giản. La Phi trong lòng vừa động: Có thể nhường tác đồ lan nói ra “Lợi hại” Hai chữ, kia cũng không phải là người bình thường vật. Hắn nghĩ như vậy, lại quay đầu nhìn nhìn an mật, chỉ thấy đối phương sắc mặt xanh mét, tuy rằng cực kì phần nộ, nhưng không có muốn mở miệng phản bác ý tứ, xem ra cũng là cam chịu tác đồ lan này đánh giá.

Lại nghe tác đồ lan tiếp còn nói: “Ngày đó uống rượu thời điểm, hắn có vẻ phi thường hào sảng, chuyện trò vui vẻ, không có chút câu nệ. Có lẽ đúng là bởi vì này một điểm, chúng ta lúc đó liền đem hắn trở thành bạn tốt. Ở chúng ta ha ma tộc nhân xem ra, có thể ngồi ở cùng nhau thoải mái chề chén nhân, trong lòng liền sẽ không có dấu hại nhân kế hoạch nam hiểm.”

La Phi gật gật đầu: “Những lời này, chỉ có thể có nhất định đạo lý..... Các ngươi không hỏi hắn vì sao đến nơi này sao?”

“Đương nhiên hỏi, hơn nữa ta là xem ánh mắt hắn hỏi.” Tác đồ lan nghiêm cẩn nói, “Một người miệng nói dối phi thường dễ dàng, nhưng ánh mắt muốn nói dối cũng rất nan. Hắn lúc đó chút không có lảng tránh ánh mắt của ta, cho nên hắn trả lời hắn là không phải lời nói dối. Hắn nói, hắn là vì ‘Thánh chiến’ truyền thuyết cùng ‘Khủng bố cốc’ bí mật mà đến.”

“Các ngươi không có cảm thấy kỳ quái sao? Hắn là ai vậy, vì sao hội đối mấy vấn đề này cảm thấy hứng thú?”

“Hắn nói hắn là một cái thám hiểm gia, trời sinh chính là một cái vì tìm kiếm bí mật mà sống nhân. Về tên của hắn, hắn chính là trả lời nói: Bách gia tính trung, xếp vì chu.”

La Phi cùng chu lập vĩ, nhạc đồng bắc hai người nhìn không được hồ thị vài lần. Này tám chữ bọn họ ở long châu chợt nghe nhạc đồng bắc nhắc tới qua, xem ra thanh niên nhân này đối ngoại luôn thói quen cho như vậy giới thiệu chính mình.

“Một người tính danh kỳ thật là râu ria gì đó, quan trọng là hắn làm qua chuyện gì.” Tác đồ lan gặp La Phi ba người thần sắc kinh ngạc, lúc này từ từ nói, “Cho nên chúng ta cũng không có lại thâm hỏi, chính là dựa theo chúng ta ha ma tộc nhân thói quen, xưng hô hắn vì ‘Chu’. Sau này ta đem thánh chiến chuyện xưa hướng chu giảng thuật một lần, liền cùng vừa rồi giảng cho các ngươi nghe giống nhau. Hắn có vẻ phi thường cảm thấy hứng thú, chớp mắt không nháy mắt cùng ta đối diện, tựa hồ hắn không chỉ có đang nghe, còn tại xem cái gì.”

“Xem cái gì?” La Phi nhú mày, nhẹ giọng thuật lại.

“Đối, là ở xem ta tâm linh! Kia ánh mắt phi thường sắc bén. Nếu ta ở giảng thuật thời điểm có giấu diếm hoặc là lừa gạt hẩn địa phương, nhất định vô pháp tránh được ánh mắt hẩn.”

“Làm một người khách nhân mà nói, như thế có chút thất lễ. Các người không cảm thấy tức giận sao?”

“Không có.” Tác đồ lan thân nhiên nói, “Thánh chiến là ha ma tộc nhất vinh quang một đoạn lịch sử, chúng ta phi thường nguyện ý giảng cho người khác nghe, bởi vậy căn bản không có sở giấu diếm. Lắng nghe người càng chuyên chú nghiêm cẩn, giảng thuật giả ngược lại hội càng cao hứng. Hiện tại nghĩ đến, chu tị hỏ đúng là lợi dụng chúng ta như vậy tâm lý, theo ngay từ đầu liền giành được chiếm được chúng ta hảo cảm.”

La Phi lắc đầu: “Này đồ cũng không nhất định là tận lực gây nên. Hẩn đã không xa ngàn dặm mà đến, nhất định là đúng việc này có hứng thú thật lớn. Bất quá..... Thật sự như hẩn theo như lời, chỉ là vì vạch trần mỗ ta bí mật sao?”

“Thực rõ ràng, hẩn vì được đến ha ma tộc thánh vật!” An mặt nặng nề mà “Hừ” một tiếng, “Nếu không, ở đã biết thánh chiến trước sau khi trải qua, hẩn nên rời đi, lại làm sao có thể ở thôn trại lý ngốc dài như vậy thời gian!”

“Phải không? Hẩn ngây người bao lâu?”

“ có ba bốn tháng đi.”

“Kia khả đích xác đủ trường!” La Phi có vẻ có chút kinh ngạc, “Hẩn ở trong này đều can chút cái gì?”

Tác đồ lan trả lời: “Hẩn thường xuyên đến ‘Khủng bố cốc’ bên kia đi. Ngần ngo chính là một ngày, cụ thể can chút cái gì chúng ta cũng không biết, bởi vì hẩn luôn đọc lai đọc vãng.”

“Ta xem này đó chính là hẩn nguy trang, hẩn là ở kéo dài thời gian, chờ đợi cơ hội.” An mặt lạnh lùng nói, “Đến sau này, hẩn đã thuần thực nắm giữ ha ma tộc ngôn ngữ, hơn nữa cùng thủy đi diệt hỏn thành bạn tốt. Đáng tiếc, chúng ta nhưng lại một điểm không có sinh ra cảnh giác.”

“Thủy di diệt?” Đó là một tân xuất hiện tên, La Phi lập tức truy vấn một câu, “Là loại người nào?”

An bịt kín khẩu không đáp, tựa hồ không muốn đề cập người này. Tác đồ lan nhẹ nhàng thở dài một tiếng, giải thích nói: “Hắn là thánh nữ vệ sĩ. Vốn nên là toàn bộ ha ma trong tộc dừng cảm nhất, tối trung thành tiểu tử, ai có thể nghĩ đến, hắn nhưng lại hội phạm hạ như thế đáng sợ đặc tội đi.”

La Phi đọc ra đối phương trong giọng nói lời ngậm, ánh mắt chợt lóe: “Là hắn giúp chu trộm đi huyết bình?”

Tác đồ lan nhắm mắt lại, không tiếng động gật gật đầu. Nhìn ra được đến, hắn đối thủy di diệt phản bội cảm thấy cực kì đau lòng.

“Hắn vì sao phải làm như vậy?” La Phi trong lòng cũng là cực kì kinh ngạc, bật thốt lên kêu lên. Đích xác, đã là thánh nữ vệ sĩ, kia hắn muốn trộm đi huyết bình cũng rất dễ dàng. Nhưng là, hắn có cái gì lý do phản bội toàn bộ bộ lạc, buông xuống cao vô thượng thánh vật bán đứng cấp ngoại nhân đâu? Gần bởi vì hắn cùng “Chu” Thành bạn tốt? Đây hiển nhiên là giải thích không thông.

Tác đồ lan bắt đặc đi lắc đầu: “Đến bây giờ ta cũng làm không rõ. Ta hỏi thủy di diệt đâu chỉ trăm thứ? Hắn lại cũng không trả lời, nhiều nhất chính là nói, hết thảy đều là hắn lỗi, hắn nguyện ý nhận gì trừng phạt.”

“Người này hiện tại ở nơi nào?” La Phi sâu sắc nghĩ được khả nghi hơi thở.

“Nhốt tại thủy lao trung.”

“Ta muốn đi trông thấy hắn.” La Phi thẳng thắn nói, “Càng nhanh càng tốt.”

Tác đồ lan không có đáp lời, ngược lại nhìn về phía an mật, hiển nhiên, tại đây chuyện thượng, hắn còn không làm chủ được.

Trầm mặc một lát sau, an mật rốt cục mở miệng: “Mặc kệ là xuất phát từ cái gì nguyên nhân, thủy di diệt thực hiện đã vũ nhục ‘Dũng sĩ’ danh hiệu, hắn là chúng ta ha ma tộc sỉ nhục. Người như vậy nguyên bản là không có tư cách cùng chư vị gặp nhau, hắn hẳn là vĩnh viễn sinh hoạt tại trong bóng đêm. Bất quá, đã đại gia đều là vì đối phó lại hiện thân ác ma, như vậy, khiến cho chúng ta đi trước nhìn xem này đã đem linh hồn bán đứng cho ác ma nhân đi.”

Nói xong này đó, an mật đã dẫn đầu đứng dậy, hướng về viện môn chỗ đi đến.

“Chư vị, thỉnh đi!” Tác đồ lan dẫn La Phi đám người, ở an mật phía sau gắt gao tướng tùy. Ngoài cửa chờ bốn tùy tùng thật là cơ trí, gặp thủ lĩnh muốn xuất hành, lập tức lấy cây đuốc, phân ở hai sườn chiếu sáng dẫn đường.

Đoàn người ở tầm tã Tế Vũ Trung đi qua, hướng về phương bắc mà đi, không bao lâu, chỉ thấy tiền phương thủy sắc lân lân, nguyên lai đã đi tới sơn bên cạnh ao. Lập tức mọi người lại dọc theo trì bặt chiết đi tây phương. Lúc này bóng đêm tiêm thâm, ven đường trại dân phòng ốc hơn phân nửa đã diệt đăng, xung im ắng một mảnh.

Càng đi tiền đi, ven đường nhân gia càng là rất thưa thớt thưa thớt. Xem ra đây là ở hướng trong trại bên ngoài đi rồi? La Phi đang ở trong lòng suy nghĩ, chợt thấy cách đó không xa ánh lửa lay động, chiếu ra một loạt chi chít phòng ốc đến.

Này đó phòng ốc tổng cộng có thất bát gian, đều kiến cách bên bờ cách đó không xa trong nước, hạ bộ lấy thô to hắc mộc vì cọc, sử phòng ở chủ thể huyền cho mặt nước phía trên. Mỗi gian phòng ở bành đều cắm cây đuốc, ánh lửa theo bấp bênh bất định, ngược lại hiện ra một cổ âm trầm quỷ dị không khí.

Mọi người cước bộ không ngừng, giầy lát gian đã đi đến phụ cận. Một cái nam tử theo trong ánh lửa đi ra, đối an mật cùng tác đồ lan hành lễ, sau đó còn nói câu ha ma thổ ngữ, La Phi mặc dù nghe không hiểu, nhưng đại khái cũng đoán được là thỉnh an vấn an linh tinh trong lời nói.

Kia nam tử thoát nhìn ba mươi, thân hình cao lớn cường tráng, vẻ mặt dữ tợn. Hắn một bên ở hành lễ vấn an, một bên lại nhìn trộm đánh giá La Phi đám người, trong ánh mắt rõ ràng tránh qua một tia kinh ngạc thần sắc, nhưng lập tức đã bị che giấu lên.

An mật huyền thuyên nói vừa thông suốt, liệu là ở giới thiệu mọi người thân phận cùng ý đồ đến. Hắn thanh âm tuy rằng không lớn, cũng đã đánh vỡ nguyên bản yên tĩnh. Trong bóng đêm tựa hồ có cái gì này nọ nhận đến quấy nhiễu, bỗng nhiên phát ra một tiếng thê lương kêu khóc.

Này kêu khóc mang theo một loại thấu xương hàn ý, thẳng trát nhập mọi người trong lòng. La Phi bỗng dưng cả kinh, suy nghĩ bị mang về đến sổ chu tiền côn minh, mang về đến bệnh viện tâm thần cái kia âm u hành lang trung.

Này thanh âm cùng lúc đó cái kia tuổi trẻ nam tử quát to là như thế tương tự! Đồng dạng là tràn ngập tuyệt vọng cùng sợ hãi! Mà vào lúc này nơi đây, tình hình tựa hồ hơn quá dị phức tạp.

Bởi vì kia thanh âm chưa ngừng lại, lại có một khác thanh kêu khóc vang lên, theo sau liên tiếp, lại có ba bốn cá nhân ở đồng thời phát ra thê lương tiếng kêu. Nguyên bản bình tĩnh sơn trì bỗng chốc dường như rơi vào nhân gian địa ngục bình thường.

La Phi đám người tất cả đều thay đổi sắc mặt, lúc này lại nghe an mật lạnh lùng nói:“Này đó đều là bị ác ma dọa điên nhân, bọn họ bị nhốt tại này đó phòng ốc trung.”

La Phi cùng chu lập vĩ đối nhìn thoáng qua, trong lòng hiểu rõ: Đây đúng là ở long châu xuất hiện “Sợ hãi chứng”! Nguyên lai ở ha ma trong tộc cũng có bùng nổ, xem ra này chứng bệnh chi nguyên là xuất từ “Khủng bố cốc” Phụ cận, điểm này vô cùng xác thực không thể nghi ngờ .

“Những người này là cái gì thời điểm bị dọa điên ?” La Phi lập tức quay đầu, xem an mật hỏi.

“Chính là ở huyết bình mất trộm sau mấy ngày nay, ác ma lực lượng bắt đầu ở khủng bố trong cốc hồi phục.” An mật vẻ mặt ác liệt trả lời,“Bọn họ đều là ở sẵn thú khi tiến nhập khủng bố cốc, bị ác ma cướp đi bọn họ linh hồn.”

La Phi âm thầm gật đầu, như thế xem ra, này đó ha ma tộc nhân cùng côn minh bệnh viện tâm thần trung cái kia người trẻ tuổi hẳn là cùng phê thụ hại giả, hẳn lực trầm ngâm một lát, lại hỏi:“Chính là huyết bình mất trộm sau mấy ngày nay sao? Về sau nửa năm nhiều thời giờ cũng chưa ra qua sự?”

“Sau này liền không ai dám hướng khủng bố cốc đi. Mà chúng ta trong tộc có chứa nhiều giống Diehl thêm giống nhau dũng sĩ thủ vệ thôn trại, ác ma cũng không dám dễ dàng xâm phạm đến chúng ta thổ địa thượng.” An mật nói những lời này thời điểm, ánh mắt đảo qua trước mắt cái kia cao lớn nam tử, tràn ngập khen ngợi cùng ngợi khen ý tứ hàm xúc. Nam tử cũng tự hào đỉnh nổi lên ngực, xem ra, hẳn chính là bị đề cập đến “Dũng sĩ” Diehl bỏ thêm.

“Cái kia thủy di diệt cũng nhốt tại nơi này?” La Phi đoán nói.

An mật gật gật đầu, xung Diehl thêm nói câu cái gì. Diehl thêm đáp ứng rồi một tiếng, sau đó dẫn dắt mọi người hướng về kia xếp nhà gỗ đi rồi đi qua. Ở thông qua một đoạn nhẹ nhàng cầu tàu sau, bọn họ đi tới nhà gỗ tiền trên hành lang.

“Nơi này là ha ma tộc thủy lao, trước kia chiến tranh thời điểm, dùng để giam giữ tù binh địch nhân. Kiến ở thủy thượng, có thể phòng ngừa địch nhân nghĩ cách cứu viện hoặc là tù phạm đào thoát. Hiện tại, trong phòng giam lại đều là chúng ta trong bộ lạc chính mình tộc dân.” Nói xong lời cuối cùng một câu khi, tác đồ lan về mặt cảm khái, trong giọng nói không phải không có bi thương.

Nhà gỗ mỗi một gian tương liên, không có cửa sổ, bất quá chính diện cửa phòng đều là hàng rào thức , như vậy trong phòng bất trí cho quá mức bị đè nén, trông coi cũng có thể tùy thời giám thị trong phòng tình huống. La Phi đám người đi theo Diehl thêm hướng kia xếp phòng ở chỗ sâu, ven đường tránh không được muốn hướng trái qua phòng ốc nhìn trộm vài lần, nhưng thấy hôn hồng bất định ánh lửa hạ, một trương trương khuôn mặt nhân sợ hãi mà vận vẹo , mà thâm nhân kêu thảm thiết còn đang không ngừng truyền ra.

La Phi nhú nhú mảy, giữa trưa thời gian chính mình kia đoạn khủng bố trải qua còn sót lại trong lòng, hồi tưởng đứng lên, vẫn có một loại làm người ta cảm giác hít thở không thông.

Rất nhanh, đoàn người đã đi tới đi ra cuối. Nơi này cuối cùng một gian phòng ở lại tự do cho chính thể ở ngoài, cùng lân cận nhà gỗ cũng không tương liên, hơn nữa này kết cấu cũng cùng với nó phòng ở cũng không giống nhau. Nó bốn phía không có vách tường, tất cả đều là từ một căn căng chân thô đầu gỗ cây cột đỉnh trát lên hàng rào. Thậm chí liên trần nhà cũng bị hàng rào thủ nhi đại chi. Cùng với nói nó là một gian phòng ở, còn không bằng nói là “Lồng sắt” Càng chuẩn xác một ít.

Mọi người trước sau dừng lại cước bộ, nhạc đồng bắc vượt chính mình tron đầu,“Hắc hắc” cười gượng hai tiếng, có chút không nói tìm nói:“Này gian nhà tù nhưng là có chút đặc biệt a.”

“Đây là chuyên môn vì giam giữ này phạm vào thật lớn hành vi phạm tội nhân. Làm cho bọn họ suốt ngày gặp mặt trời chói chang bạo phơi, mưa gió diễn tấu, cùng với con muỗi độc xà đốt, tuy rằng còn sống, nhưng muốn thừa nhận so với tử vong càng thêm đáng sợ thống khổ.” An mật cẩn rằng nói ra này đoạn thoại. Hắn hai mắt trợn lên, gắt gao nhìn chăm chăm “Lồng sắt” Lý một người, trong ánh mắt tựa hồ muốn phun ra hỏa đến, có thể thấy được đối này chi oán hận.

La Phi đám người cũng theo an mật tầm mắt nhìn đi qua, chỉ thấy “Lồng sắt” Lý nhân chính cuộn tròn thân thể nằm ngã vào góc xó, đầu kê sát sàn, vẫn không nhúc nhích, dường như người chết bình thường. Bởi vì ánh sáng hôn ám, khoảng cách lại hơi xa, cho nên thượng thấy không rõ hắn thân hình tướng mạo.

Diehl thêm bút lên cổ họng hô hai tiếng, hắn tuy rằng nói là ha ma ngôn ngữ, nhưng La Phi rõ ràng phân ra này phát âm cùng Hán ngữ “Thủy di diệt” Dường như, hắn là ở kêu to kia “Trong lồng nhân” tên, khả người nọ nhưng không thèm nhìn.

Diehl thêm dùng ha ma ngôn ngữ mắng đứng lên, vẻ mặt dữ tợn, ngữ khí hung ác. Tác đồ lan đột nhiên trừng mắt nhìn hấn liếc mắt một cái, trong ánh mắt lược có trách cứ chi ý, Diehl thêm vội vàng dừng lại khẩu, thần sắc xấu hổ. Tác đồ lan quay đầu, xem nằm ở trong lòng thủy di diệt, đầu tiên là thở dài, sau đó phun ra một đoạn ha ma thổ ngữ, ngữ điệu cũng là nhu hòa rất nhiều.

Lần này thủy di diệt có phản ứng, hấn ngừng đầu hướng lòng sát ngoại nhìn vài lần sau, bắt đầu vận vẹo thân thể, tựa hồ nhớ tới, bất quá hấn động tác ký thong thả lại quái dị, giây dựa sau một hồi, mới đình nổi lên nửa người trên, hình thành quỳ trên mặt đất tư thế. Theo sau hấn lung lung lay lay, cơ hồ hao hết cả người khí lực, rốt cục hoàn toàn đứng lên, lão đảo hướng mọi người chỗ nhà tù cạnh cửa đi đến.

Ở hấn tiệm đi tiến dần trong quá trình, La Phi ngưng tụ lại hai mắt, cẩn thận đánh giá này phản bội toàn bộ “Bộ lạc” thánh nữ vệ sĩ. Chỉ thấy hấn xiêm y lam lũ, toàn thân dơ bẩn lầy lội, râu tóc đều đã súc lão dài, đã rất khó nhận ra vốn khuôn mặt cùng thực tế tuổi. Bởi vì trường kỳ gặp thống khổ tra tấn, hấn thân hình cực kì gầy yếu, sắc mặt cũng tiêu tụy không chịu nổi.

Hấn gian nan , từng bước một cơ hồ là hoạt động đi tới cạnh cửa, cùng mọi người gian đã gần cách xa nhau một đạo mộ hàng rào. Hấn hành động đại ra ngốc, này không chỉ có bởi vì hấn thể lực đã cực độ suy yếu, càng trọng yếu hơn nguyên nhân là, hai tay của hấn bị gắt gao trói chặt ở sau người, trên chân cũng bộ dây thừng, chỉ để lại khả mại nửa bước khoảng cách.

Bị nhốt tại thủy lao trung còn muốn gặp như thế buộc chặt, quả thực là không có gì tự do. La Phi nhin không được không tiếng động lắc lắc đầu. Tác đồ lan tựa hồ nhìn ra hấn suy nghĩ, nhẹ giọng nói:“Nếu muốn đối phó mãnh hổ, phải dùng vững chắc nhất xiềng xích mới được.”

Cùng với tác đồ lan giọng nói, thủy di diệt chậm rãi ngừng đầu lên, cùng các nhân cách môn tương vọng. Ở cùng hấn ánh mắt tương tiếp trong nháy mắt, La Phi đã hoàn toàn lĩnh hội tác đồ lan vừa rồi câu nói kia ý tứ: Đây chính là cái cực kì lợi hại nhân vật.

Cứ việc chịu đủ tra tấn, thân thể tình huống đã đến hồng mắt bên cạnh, hơn nữa bị chặt chẽ trói buộc , nhưng người này hai mắt lại vẫn là như thế tinh lượng, chớp động sắc bén quang mang. Trừ bỏ tộc nhân của mình ở ngoài, bạch kiếm ác hấn là nhận thức , La Phi ba người cũng là hoàn toàn xa lạ lai khách. Hấn tầm mắt tại đây ba người trên người lưu lại , tràn ngập cảnh giác cùng xem kỹ ý tứ hàm xúc.

“Này đó là đến từ phương xa Hán dũng sĩ, bọn họ là ha ma tộc nhân bằng hữu. Ác ma đã tàn sát bừa bãi đến bọn họ thổ địa thượng, bạch trại chủ ba cái tùy tùng cũng bị ác ma sát hại . Người đối chính mình phạm hạ đắc tội đi còn không tỉnh ngộ sao?” Tác đồ lan dùng ha ma tộc ngôn ngữ đối thủy di diệt nói, hấn ngữ khí trầm thấp, nhưng cũng không nghiêm khắc, trong đó khuyên nhủ hướng dẫn thành phần tựa hồ càng nhiều một ít.

Thủy di diệt hai mắt căng thẳng, trên mặt hơi hơi hiện ra kinh ngạc thần sắc, thì thảo tự nói:“Ác ma? Ác ma thật sự xuất hiện ?”

Tác đồ lan chỉ chỉ đứng ở bên người bản thân khách nhân, vẻ mặt trở nên túc trọng đứng lên:“La cùng chu đến từ xa xôi long châu. Thánh vật ở nơi đó bị đánh vỡ ! Rất nhiều người giống chúng ta trong bộ lạc thụ hại giả giống nhau, bị ác ma dọa điên, thậm chí hù chết! Hơn nữa ác ma một đường đi theo bọn họ, có lẽ rất nhanh sẽ ở thôn trại trọng xuất hiện .”

“Chu?” Này quen thuộc xưng hô tựa hồ gọi lên thủy di diệt mỗi đoạn nhớ lại, ánh mắt hần sáng ngời, ánh mắt lập tức theo tác đồ lan sờ chỉ đầu hướng về phía chu lập vĩ, bắt quá hần rất nhanh liền thất vọng lắc lắc đầu, hiển nhiên, đối phương chẳng phải hần muốn nhìn thấy người kia. Sau đó hần lại hơi hơi quay đầu, hướng La Phi trên mặt nhìn lại. Người này đối thủy di diệt mà nói vẫn cứ là như thế xa lạ, nhưng người này lại có chứa một loại thần bí khí chất, này khí chất ở nháy mắt xúc động hần tâm linh.

Rất khó miêu tả khí chất, người thậm chí vô pháp nói rõ nó là từ đâu mà đến. Theo cặp kia sáng ngời ánh mắt? Theo khốc miệng tràn ngập thẳng thắn thành khẩn nhợt nhạt mỉm cười? Hoặc là theo hần khuôn mặt thượng kia trấn định tự tin về mặt? Tóm lại, đối phương tuy rằng không nói gì, nhưng rõ ràng bất quá truyền lại qua như vậy tin tức: Đến đây đi, nói với ta trong lòng người bí mật, chỉ có ta tài năng cởi bỏ người sở hữu hoang mang.

Thủy di diệt đối này dị tộc thanh niên nam tử sinh ra hứng thú, hần thêm thêm đầu lưỡi, dùng khăn khăn thanh âm hỏi:“La? Người vì cái gì đến nơi này?”

Tác đồ lan lập tức đưa hần lời nói chuyển đạt cho La Phi.

“Hần có thể nghe hiểu Hán ngữ sao?” La Phi gặp đối phương có cùng chính mình trao đổi ý nguyện, trong lòng vui vẻ, đương nhiên, hần càng hi vọng song phương có thể trực tiếp đối thoại.

Khả tác đồ lan trả lời là làm hần tiếc nuối :“Không, ha ma tộc nhiều thế hệ truyền xuống quy củ, sở hữu thánh nữ vệ sĩ đều nghiêm cấm học tập Hán ngữ.”

La Phi bất đắc dĩ bĩu môi, này quy củ đồ quả thật là có chút kỳ quái. Một khi đã như vậy, hần đành phải lại xin giúp đỡ cho tác đồ lan :“Mời người giúp ta hỏi hần, cái kia ‘Chu’ vì sao muốn trộm đi huyết bình, mà hần lại vì sao hội giúp người này?”

Tác đồ lan đem những lời này phiên dịch thành ha ma ngữ, bắt quá theo vẻ mặt của hắn đó có thể thấy được, hắn bản nhân đôi lần này hỏi cũng không có báo quá lớn hi vọng.

Thủy di diệt rất nhanh cấp ra chính mình trả lời.

“Hắn nói như thế nào ?” La Phi khẩn cấp hỏi. “Hắn thừa nhận là chính mình đem thánh vật theo thánh nữ bên người trộm đi, giao cho cái kia người trẻ tuổi . Nhưng nguyên nhân trong đó, hắn chỉ có ở nhìn thấy thánh nữ sau, mới có thể hướng nàng một người giảng thuật.”

An mật luôn luôn xanh mặt đứng ở một bên, lúc này không đợi tác đồ lan giọng nói hạ xuống, đã giận không thể át quát lớn nói: “Người đã phạm hạ không thể tha thứ đắc tội đi, thật sự nếu không hối cải, chắc chắn nhận đến bản tộc nhất nghiêm khắc trừng phạt!”

Thủy di diệt hơi hơi hạ thấp người, hướng an mật được rồi cái lễ, sau đó thông dong đáp lời: “Tôn kính thủ lĩnh an mật đại nhân, ta cam tâm tình nguyện nhận gì trừng phạt, nhưng là dựa theo anh hùng a lực á cùng vĩ đại Hera y truyền xuống tộc quy, thánh nữ vệ sĩ chỉ nghe theo thánh nữ bản nhân mệnh lệnh, cũng chỉ có thánh nữ tài năng đối hắn tiến hành tương ứng trừng phạt.”

An mật nheo lại mắt, cắn chặt hàm răng, hiển nhiên đã là giận dữ. Một lát sau, hắn mới âm trầm cười lạnh lên: “Người ý vào tộc quy bảo hộ, như thế cả gan làm loạn. Hảo! Hảo! Người không phải luôn luôn muốn gặp đến thánh nữ sao? Ngày mai ta liền làm thỏa mãn tâm nguyện của người, ta đồ muốn nhìn, nàng lại như thế nào đối đãi người này bán đứng bộ lạc phản đồ!”

Thủy di diệt mày nhảy dựng, trên mặt lộ ra sắc mặt vui mừng, đồng thời kinh ngạc thất thanh kêu lên: “Thánh nữ? Nàng đã bình phục sao?”

An mật “Hừ” một tiếng, theo trong hàm răng bài trừ thanh âm nói: “Người sẽ chết tâm đi, thánh nữ là sẽ không tha thứ người !”

La Phi bàng quan an mật cùng thủy di diệt này phiên giao phong, đồng thời theo tác đồ lan trong miệng biết được hai người gian dối thoại nội dung, sau đó hắn hơi có chút kỳ quái hỏi một câu: “Thánh nữ còn chưa bao giờ đi lại hỏi qua hắn trong lời nói sao?”

Tác đồ lan sừng sốt một chút, vẻ mặt bỗng nhiên trở nên có chút xấu hổ, không chờ hắn mở miệng, an mật đã

cướp trả lời:“Thánh vật mất đi sau, thánh nữ liền nhất bệnh không dậy nổi, đã nằm trên giường nghỉ ngơi gần nửa năm thời gian. Nay hai ngày vừa mới có điều khang phục.”

“Nguyên lai là như vậy.” La Phi gật gật đầu, lại nhìn về phía nhà tù trung thủy di diệt,“Này trong đó một ít giấu kín, xem ra phải từ thánh nữ ra mặt tài năng giải khai.”

“Ngày mai buổi tối, thánh nữ hội lộ diện .” An mật thực minh bạch La Phi trong giọng nói ý tứ,“Chúng ta tộc nhân cũng đã lâu lắm không gặp đến thánh nữ . Đến lúc đó, ta sẽ đem thủy di diệt áp đi lại, nhường hắc đối mặt thánh nữ thẩm phán.”

“Kia thật tốt quá.” La Phi lộ ra vừa lòng vẻ mặt, dù sao, một ngày chờ đợi cũng không tính lâu lắm.

Một trận âm lãnh gió núi xẹt qua, vũ đột nhiên lớn đứng lên. Hạt mưa dừng ở chung quanh một chất nóc nhà thượng, bắt đầu phát ra liên tiếp dày đặc tiếng vang.

An mật nhìn về phía bầu trời, vẻ mặt có chút sững sờ. Hắc hắc là lại nghĩ tới mấy trăm năm trước mưa to trung,“Ác ma” Suýt nữa đạt được cái kia đáng sợ âm mưu đi?

Thủy di diệt cũng ngẩng đầu, mở to hai mắt nhìn. Đầu của hắc đỉnh không có che vũ vật bao trùm, rất nhanh toàn thân đã là ướt sũng một mảnh.

Tác đồ lan nhẹ nhàng ho một tiếng, đối an mật nói:“Đại nhân, trở về đi.”

An mật gật gật đầu, sau đó xem La Phi đám người:“Ta sẽ cho các người an bày trụ địa phương. Các người hiện tại có tính toán gì không đâu?”

La Phi trong lòng sớm có ý tưởng, lúc này thuận thế nói ra:“Chúng ta ngày mai nghĩ đến ‘Khủng bố cốc’ nhìn vừa thấy, hi vọng an mật đại nhân có thể cho chúng ta tìm cái quen thuộc đường sá dẫn đường.”

“Đi ‘Khủng bố cốc’? Kia không có so với Diehl thêm càng chọn người thích hợp .” An mật trầm ngâm một lát, lại bổ sung một câu,“Tác đồ lan đại tư tế, người lại mang hai cái dừng sĩ, cũng một khối cùng đi đi. Ác ma đã ngay tại phụ cận, hiện tại đi chỗ đó cái địa phương, vẫn là cẩn thận một ít tương đối hảo.”

Tác đồ lan hợp ngực xoay người:“Vâng theo đại nhân ý kiến.”

An mật không lại nói chuyện, một người khi trước, hướng về thủy lao ngoại đi đến, mọi người theo sau đuổi kịp. Diehl thêm hành lễ sau, nhưng chưa cùng tùy đưa tiễn. Bởi vì vũ đại, đoàn người cước bộ thậm cấp, không một hồi, liền đã đi đến sơn trì ngoại, kia phiến u ám âm trầm nhà tù bị để qua phía sau mưa gió trung.

Bỗng nhiên, một chuỗi khăn khăn quất to theo thủy lao trung truyền đến, mơ hồ biện đúng là thủy di diệt thanh âm.

An mật dừng lại cước bộ, như là sững sốt, nhưng hấn chính là quay đầu lờm liếc mắt một cái, biến lại cất bước mà đi .

“Thủy di diệt? Hấn đang nói cái gì?” La Phi có chút tò mò hỏi.

Tác đồ lan im lặng lắc đầu, theo sát sau an mật, không có trả lời.

“Hấn muốn an mật thả hấn, nhường hấn đi bảo hộ thánh nữ, đối kháng ác ma.” Bạch kiếm ác lúc này đi đến La Phi bên người, giải đáp đối phương nghi hoặc, sau đó hấn xem an mật cùng tác đồ lan bóng lưng, ý vị thâm trường nói,“Bất quá hiện tại, hiển nhiên đã không có người tin tưởng hấn .”

Chương 26 thám cốc

An mật cấp La Phi đám người an bày ở lảng giềng gần chính mình chỗ ở một gian trong phòng. Phòng ở thuộc bốn phạm ngoại hai cái phòng, nguyên bản phân ở kia bốn tùy tùng, hiện tại liền thành La Phi đám người ngủ một gian, các tùy tùng ngủ một gian. Tuy rằng lược chật chội chút, nhưng tổng so với hai ngày trước ăn ngủ cây cối tốt hơn.

Ở La Phi yêu cầu hạ, bọn họ ở tại buồng trong, như vậy bốn gã tùy tùng liền đem bọn họ cùng ngoại giới ngăn cách đến, ở nào đó trên ý nghĩa khởi đến hộ vệ hiệu quả.

La Phi ở phía sau bên cửa sổ đứng yên thật lâu, bất chợt có lạnh lùng hạt mưa nương gió thổi đập đến hắc khuôn mặt thượng. Hắc nhưng không né tránh, bởi vì này loại cảm giác khi hắc đầu óc vẫn duy trì sâu sắc tư duy năng lực, hiện tại, hắc quả thật có nhiều lắm gì đó cần tinh tế phân tích một phen.

Trải qua chứa nhiều hiểm nan, bọn họ rốt cục đến này phiên sơn cốc, đến sở hữu việc lạ khởi nguyên trung tâm. Đáp án tựa hồ đã gần đến ở trước mắt, nhưng là càng ngày càng nhiều bí ẩn lại vào lúc này liên tiếp mạnh xuất hiện. Vừa mới đi qua một ngày này, dùng kinh tâm động phách bốn chữ đến hình dung không chút nào vì qua. Theo người hoành trại thủy liền như ẩn như hiện thần bí “Ác ma” Rốt cục hiện thân, “Hắc” Giết chết triệu lập văn, đánh hôn mê chu lập vĩ, rất có thủ đoạn bạch kiếm ác cũng bị “Hắc” Dọa phá đảm. Tại kia cái cây cối trung, “Hắc” Tựa hồ thật sự có nào đó không thể ngăn cản lực lượng.

Mà chính mình cũng cảm thụ cả đời này trung chưa bao giờ từng có đáng sợ trải qua. Cái loại này bao phủ hết thủy khủng bố, hiện tại hồi tưởng đứng lên cũng vẫn cứ lòng còn sợ hãi. Này đó là trong truyền thuyết kia “Ác ma lực lượng” Sao? Nó ở mấy trăm năm trước lí định quốc trong quân đội xuất hiện, hiện tại không chỉ có ở khủng bố cốc vùng tro tàn lại cháy, hơn nữa dấu chân nhưng lại vượt qua đến ngàn dặm ở ngoài long châu, kia kết quả là cái gì?

Theo dạ yến khi tác đồ lan giảng thuật trung tựa hồ khả mơ hồ khuy đến một ít manh mối, bất quá La Phi vẫn là hi vọng có thể được đến càng thêm quyền uy giải thích.

“Chu lão sư, người đối cái kia cái gọi là ‘Cổ thuật’ là thấy thế nào?” La Phi lúc này xoay người lại hỏi.

Chu lập vĩ lúc này đang cùng khác hai người giống nhau, ngồi ở trên giường ngắn người, tựa hồ các hữu tâm sự. Nghe thấy La Phi câu hỏi, hắc hiển nhiên nhất thời chưa theo chính mình suy nghĩ trung đi ra, không yên lòng thì thảo nói thâm: “Cổ thuật? Cổ thuật.....”

“Đúng vậy.” La Phi gia tăng âm lượng, đi về phía trước gần hai bước, thẳng đến chu lập vĩ ngừng đầu xem chính mình, có thể này tiếp tục nói, “Ồ long châu khi, người từng cho ta làm qua nhất đường về ‘Sợ hãi chứng’ toạ đàm. Hôm nay nghe được tác đồ lan nhắc tới cổ thuật, ta lập tức liền đem hai người liên hệ lên. Có lẽ chúng ta muốn vạch trần long châu án kiện chân tướng, mấu chốt điểm liền tại đây cái địa phương .”

Chu lập vĩ trầm ngâm một lát: “Ý của người là, này sợ hãi chứng người bệnh, kỳ thật đều là nào đó cổ thuật thụ hại giả?”

“Rất có khả năng! Lí định quốc năm đó cũng đang là thông qua loại này cổ thuật đến khống chế hấn thủ hạ quân đội. Hiện tại ta muốn biết, này cổ thuật đến cùng là cái gì? Thông qua cái dạng gì thủ đoạn có thể khống chế một người tinh thần? Ta hi vọng người có thể theo chuyên nghiệp góc độ cho ta một ít đáp án.” La Phi trong đôi mắt chớp động sáng ngời quang mang.

“Ta đây liền theo ‘Cổ’ này tự bắt đầu nói về đi.” Chu lập vĩ thêm thêm môi, kéo ra độ dài nói đứng lên, “‘Cổ’, mặt trên là cái ‘Trùng’ tự, phía dưới là cái dụng cụ ‘Mãnh’, đây là một cái điển hình hiệu ý tự, tỏ vẻ dương ở lộ trung sâu. Cổ nhân nhận vì cổ có thần bí khó lường tính chất cùng vĩ đại độc tính, cho nên lại bảo độc cổ, có thể thông qua ẩm thực tiến vào nhân thể dẫn phát tật bệnh. Người bệnh giống như bị quỷ mị mê hoặc, thần trí mê muội. Trong truyền thuyết chế tạo độc cổ phương pháp, bình thường là đem nhiều loại có chứa kịch độc độc trùng như rắn rết, tích hạt chờ bỏ vào cùng đồ vật nội, khiến cho cho nhau ngao thực, tàn sát, cuối cùng còn lại duy nhất sống sót độc trùng đó là cổ.”

“Nói như vậy, ‘Cổ’ kỳ thật là cùng ‘Độc’ chặt chẽ tương liên?” La Phi như có đăm chiêu nói, “Như vậy, cổ độc rất cuộc có từng khả năng tạo thành nhân trên tinh thần tật bệnh, tỷ như nói, cực độ sợ hãi linh tinh .”

Nhạc đông bắc lúc này cũng bị giữa hai người đối thoại hấp dẫn ở, hai mắt nháy mắt không nháy mắt xem chu lập vĩ, dù sao, giữa trưa kia tràng trải qua với hấn mà nói đồng mắt cũng có khắc cốt minh tâm hiệu quả.

Chu lập vĩ gật gật đầu: “Đương nhiên là có khả năng. ‘Độc’, theo khoa học đi lên giải thích, chính là nhân thể sở không thích ứng hóa học vật chất. Ở long châu khi ta liền giảng cấp, gì trên tinh thần tật bệnh xét đến cùng đều là từ nhân thể nội hóa học phân bố thất hành tạo thành . Cho nên thông qua riêng hóa học độc tố, hoàn toàn có thể tạo thành đem nhân dọa điên hiệu quả. Đây là thật sự khoa học, cùng vu thuật, quỷ quái thuyết không hề quan hệ.”

“Là có chuyện như vậy?” Nói chuyện cũng là nhạc đông bắc, hấn đông đưa kia cực đại viên đầu, “Hóa học độc tố, nghe qua nhưng là có chút đạo lý.”

La Phi lược cảm kỳ quái nhìn nhạc đông bắc liếc mắt một cái, nhạc đông bắc minh bạch ý tứ của hấn, nhếch môi cười: “Ta sở hữu nghiên cứu có một chuẩn tắc, chính là lấy sự thật vì căn cứ, quyết không sẽ chết ôm đôi chính mình học

phái có lợi quan điểm không buông tay. Ở vừa rồi trên vấn đề, ta tán thành chu giáo sư cách nói. Hơn nữa này cũng không đại biểu các người phủ định ta học thuật. Ác ma lấy hạ cổ đầu độc phương thức làm ác, này cũng hoàn toàn nói được thông. Nếu không, kia cổ thuật đã tiêu thất ba trăm nhiều năm, vì sao hội cùng với huyết bình vỡ tan mà một lần nữa xuất hiện? Này một đường tới nay, cùng lý định quốc tương quan đủ loại thần bí chính triệu cùng triệu lập văn đám người tử vong, lại thể nào giải thích đâu?”

La Phi cúi đầu không nói. Đích xác, mấy vấn đề này hiện tại vẫn là khó bề phân biệt. Bọn họ vốn là vì điều tra ở long châu xuất hiện thần bí chứng bệnh, trước mắt vừa mới có một ít rõ ràng, nhưng là lại liên lụy ra một mảnh lớn hơn nữa nguy cơ cùng bí ẩn.

“Chẳng lẽ là người kia hạ cổ? Theo long châu bắt đầu.....” La Phi nhẹ giọng nói xong, như là lầm bầm lầu bầu, lập tức hắt lại lắc đầu, lại trầm mặc một lát sau, hắt tung ra trong lòng cái kia lớn nhất nghi vấn, “Hắn kết quả là ai đâu?”

“Người kia” Hiển nhiên chính là chỉ ở giữa trưa xuất hiện thần bí ma ảnh. Nghe La Phi nhắc tới “Hắn”, mọi người sắc mặt đều là biến đổi, đều tự nhớ lại chính mình kia đoạn gặp được.

“Bạch trại chủ, có lẽ người có thể giải đáp vấn đề này.” Chu lập vĩ bỗng nhiên lạnh lùng nói, “Sở hữu nhân trung gian, chỉ có người ở thanh tỉnh trạng thái hạ, cùng ‘Hắn’ từng có tiếp xúc.”

La Phi cũng ngưng tụ lại ánh mắt nhìn về phía bạch kiếm ác, hắc kỳ thật cũng sớm tưởng hỏi như vậy, chính là ở an mật đám người đột nhiên sau khi xuất hiện, luôn luôn cũng không tìm được thích hợp cơ hội.

Bạch kiếm ác cười khở một chút: “Ta đã nói qua, ta chỉ nhìn đến ‘Hắn’ ánh mắt, căn bản nhận không ra ‘Hắn’ dung mạo.”

“Vậy người làm sao có thể như vậy dễ dàng liền đem ‘Hắn’ thả chạy?” Chu lập vĩ truy vấn nói.

“Ta ngăn không được ‘Hắn’. Người căn bản không rõ ‘Hắn’ có bao nhiêu sao đáng sợ.” Bạch kiếm ác thanh âm đánh chiến, hoàn toàn không giống như là quát tháo nhất phương trại chủ, “‘Hắn’ lực lượng, ‘Hắn’ thù hận, tất cả đều thiêu đốt ở ‘Hắn’ trong ánh mắt, không có người dám cùng ‘Hắn’ đối kháng.”

La Phi mắt lạnh đánh giá bạch kiếm ác, người này về mặt đều là kẻ cận tuyệt cảnh biểu cảm, nhưng ngẫu nhiên ánh mắt chớp động, lại lộ ra đáy lòng vẫn cứ còn sót lại một tia may mắn.

“Hắn vì sao không giết ngươi?” Chu lập vĩ đối thoại kiếm ác trả lời thực không vừa lòng, từng bước ép sát, “Thù hạ của ngươi tất cả đều chết sạch, mà bọn họ chẳng qua là cho ngươi bán mạng mà thôi!”

Bạch kiếm ác nhất thời nghẹn lời, không biết nên như thế nào trả lời vấn đề này.

Nhạc đông bắc đột nhiên “Hắc hắc” Nở nụ cười hai tiếng: “Này thật là một cái thú vị hiện tượng. Bất quá các ngươi suy nghĩ một chút, ở tác đồ lan miêu tả kia tràng thánh chiến trung, lí định quốc nhất thù hận nhân hãn là bán đứng hãn chính văn tuyến đi? Hãn lúc đó đã thanh kiếm đặt tại chính văn tuyến trên cổ, khả cuối cùng nhưng không có hạ sát thủ. Cho nên trùng sinh ‘Ác ma’ đồng dạng sẽ không giết bạch trại chủ, này nguyên nhân trong đó thôi, vậy rất khó nói.”

Bạch kiếm ác xem nhạc đông bắc gật gật đầu, tựa hồ thực cảm kích đối phương thay chính mình giải vây. Sau đó hãn lại đối chu lập vĩ nói: “Người kia làm việc như thế quái dị, đến vô ảnh, đi vô tung, ai có thể biết ‘Hãn’ đến cùng muốn làm gì?”

“Quái dị?” Nhạc đông bắc lắc lắc đầu, “Ta đồ cảm thấy ‘Hãn’ mục đích thực minh xác, vì báo thù mà đến. Đi theo địch bộ hạ, ha ma tộc nhân, đều là ‘Hãn’ cừ địch. Nếu không vì sao thủ hạ của ngươi đều đã chết, mà chúng ta ba cái lại bình yên vô sự? ‘Hãn’ chính là hù dọa chúng ta một chút, cũng không muốn trí chúng ta vào chỗ chết ý tứ. Đây là ‘Hãn’ ở triển lãm kia đáng sợ lực lượng, có lẽ cũng coi như cái nho nhỏ cảnh cáo đi.”

La Phi đột nhiên tiếp trả hỏi một câu: “Long châu thị này thụ hại giả nên thế nào giải thích?”

Nhạc đông bắc thân thủ gãi đầu, vẻ mặt đồ bùng nghẹn một hồi sau, có chút xấu hổ lẩm bẩm nói: “Này..... Này..... Còn có nghiên cứu thêm chứng nghiên cứu.....”

“Tốt lắm, vẫn là thảo luận chút thực tế gì đó đi.” La Phi vẫy vẫy tay, sau đó quay đầu nhìn về phía chu lập vĩ, “Nếu là cổ thuật trong lời nói, kia nhất định cần thông qua ẩm thực đến hạ độc thôi?”

“Trên cơ bản là như thế này, bất quá cũng không tuyệt đối. Cũng khả năng thông qua làn da rót vào, thậm chí miệng mũi hút vào đợi chút. Nhưng là phải tồn tại nào đó tiếp xúc, đây là khẳng định.” Chu lập vĩ trả lời đơn giản mà lại sáng tỏ, theo trên điểm này biểu hiện ra hãn làm giáo sư tốt tố chất.

La Phi “Ân” một tiếng, tiếp tục hỏi: “Vậy ngươi cảm thấy, ta cùng nhạc tiên sinh hôm nay giữa trưa là thế nào trúng độc?”

“Các ngươi?” Chu lập vĩ đầu tiên là lộ ra kinh ngạc vẻ mặt, sau đó tựa hồ bỗng chốc phản ứng đi lại, thất thanh kêu lên, “Chẳng lẽ các ngươi giữa trưa là trung cổ thuật?”

La Phi vẻ mặt nghiêm túc: “Trừ lần đó ra, ta nghĩ không ra cái khác giải thích. Lúc đó ta cảm giác được thật lớn sợ hãi, hơn nữa xuất hiện một ít ảo giác. Đây chính là cái kia trong truyền thuyết thần bí cổ thuật tạo thành hiệu quả. Nhạc tiên sinh, ngươi đương thời gặp được cũng cùng ta không sai biệt lắm đi.”

Nhạc đông bắc a nhếch miệng, có chút nghĩ mà sợ nói: “Lợi hại, quả thật là lợi hại, nếu ở liên tục vài phút, chỉ sợ ta hiện tại cũng cùng này nhốt tại thủy trong lao đồ điên giống nhau.”

“Đối, ở ta hướng trong cây cối chạy phía trước, của các ngươi xác thực có chút khác thường.” Chu lập vĩ nhẹ nhàng vỗ chính mình đầu, nhớ lại đương thời tình hình, “Sau này ta bị đánh hôn mê. Chờ ta tỉnh lại thời điểm, các ngươi đã không có việc gì a. Vậy ngươi nhóm là thể nào khôi phục đâu?”

“Ta cũng đang muốn hỏi ngươi vấn đề này đâu. Trên thực tế, chúng ta cái gì cũng không có làm. Giống như là một hồi ác mộng, tỉnh lại sau, hết thấy lại đều bình thường. Ngươi theo chuyên nghiệp góc độ phân tích một chút, này sẽ là cái gì nguyên nhân?”

Chu lập vĩ trầm tư thật lâu sau, cuối cùng vẫn là bất đắc dĩ lắc đầu: “Ta không biết..... Chẳng lẽ này cổ độc tác dụng còn chia làm trường kỳ cùng ngắn hạn hiệu quả sao? Ta không gặp đến chế tác cổ độc tài liệu, không rõ ràng nó trí nguyên nhân gây bệnh lý, này đó cũng đều không thể nào phân tích.”

La Phi lý giải gật gật đầu: “Đúng vậy. Ngươi là làm khoa học, cho ngươi trông rộng tưởng tượng, thật sự là ép buộc..... Chúng ta ngày mai đi khủng bố trong cốc coi, hi vọng có thể có điều phát hiện.”

Nhạc đông bắc nhất phách ba chương: “Đúng đúng đúng, theo ha ma tộc nhân truyền thuyết đến xem, này chế tác cổ độc tài liệu hơn phân nửa ngay tại ‘Khủng bố cốc’ trung. Hắc hắc, chu giáo sư, nếu ngươi có thể làm rõ ràng trong đó bí mật, kia ở y học thượng, cũng nhưng là cái không nhỏ thành tựu đâu.”

Chu lập vĩ hừ một tiếng, không cảm kích phản bác: “Nơi này là nhiệt đới cây cối, ngạc nhiên cổ quái động thực vật nhiều đếm không xuê, làm sao có dễ dàng như vậy?”

La Phi nhú mày, biết chu lập vĩ nói tình huống thật là cái khó giải quyết nan đề. Khả hôm nay chính mình mặc danh kỳ diệu ở giữa chiêu, không đem trong đó ngọn nguồn làm rõ ràng, thật sự là làm cho người ta có chút sợ. Nghĩ đến

đây, hần bỗng nhiên trong lòng vừa động, nhớ lại mặt khác một sự kiện đến, đôi chu lập vĩ nói:“Chu giáo sư, người ở long châu khi từng nghiên cứu ra một ít dược vật, chuyên môn dùng để trị liệu cái loại này sợ hãi chứng , thuốc này vật người dẫn theo không có?”

Chu lập vĩ minh bạch đôi phương là lo lắng lại trung cổ thuật, muốn dùng này dược vật phòng thân. Hần quán buông tay, làm cái tiếc nuối biểu cảm:“Cái loại này dược vật còn chưa có trải qua thí nghiệm, ta chính là căn cứ nguyên lý hợp thành một lọ, hơn nữa sau này còn bị mất.....”

“Bị mất?” La Phi có chút kỳ quái truy vấn nói,“Thế nào đánh mất?”

Chu lập vĩ làm cái cười khổ biểu cảm:“Ta cũng không biết, dù sao lần này xuất phát phía trước đã không thấy tăm hơi. Ở long châu kia một đoạn đặc biệt việc, thật nhiều sự tình đều có chút loạn.”

La Phi lắc đầu thờ dài một tiếng, che giấu không được trong lòng thất vọng, sau đó hần xem mọi người nói:“Tốt lắm, đại gia sớm một chút nghỉ ngơi đi. Ngày mai đi ‘Khủng bố cốc’ trung, khả nhất định phải đánh chừng tinh thần mới được.”

Liên tiếp hai ngày không có hảo hảo nghỉ ngơi qua . Tối nay, hần là có thể an an ổn ổn ngủ một giấc thôi?

Tuy rằng bốn người các hoài tâm sự, nhưng này dọc theo đường đi liên kinh liên luy, thật sự là thể xác và tinh thần mệt mỏi. Ở trên giường nằm đồ sau, bọn họ rất nhanh liền tiến nhập mộng đẹp.

Một đêm vô sự, chỉ có vũ càn rơi xuống càng lớn. Mọi người thẳng ngủ đến ngày thứ hai sắc trời đại lượng mới vừa rồi đứng lên. Không qua một hồi, đã có tùy tùng đưa tới điểm tâm. La Phi trong lòng thầm khen: Ha ma tộc nhân quả nhiên là nhiệt tình hiếu khách, cùng này tương đối, lí định quốc cùng cái kia “Chu” hành vi liền có vẻ dữ phát làm người ta khinh thường .

Sau khi ăn xong, tác đồ lan cùng Diehl thêm đứng hẹn tới. An mật bốn gã người hầu cận cũng phải đến thủ lĩnh phân phó, chuyên môn phân ra hai người đến phó “Khủng bố cốc” Hành. Bên ngoài vũ thể tới lúc gấp rút, mọi người xuất phát tiền đều phủ thêm ha ma tộc nhân chính mình chế tác áo mưa. Này áo mưa là dùng một phiến mặt ngoài mặt một bả bóng lưỡng lá cây trùng điệp mặc liền mà thành, mặc ở trên người thoải mái lướt nhẹ, dựng lên phòng thủy hiệu quả cũng phi thường tốt.

Hết thầy chuẩn bị thỏa đáng sau, Diehl thêm khi trước dẫn đường, đoàn người trát vào màn mưa bên trong. Bọn

họ ở thôn trại trung đi qua một lát, bắt quá khi, lại trải qua kia phiến sơn bên cạnh ao. Đã thấy tác đồ lan lúc này dừng lại cước bộ, nhìn cách đó không xa tri mặt, thần sắc có chút sầu lo.

“Như thế nào, có cái gì không đúng không?” La Phi phát giác hấn dị thường, kịp thời hỏi một câu. Những người khác cũng trước sau dừng lại, đều đem mặt thay đổi đi lại.

“Nước lên thật sự mau a.” Tác đồ lan nhẹ giọng nói, “Chiều như vậy đi xuống, nếu không hai ngày, bên bờ phòng ốc sẽ bị thủy ngập đến .”

La Phi đám người ngày hôm qua vào thôn trại khi đi qua con đường này, mơ hồ còn có chút ấn tượng. Nghe tác đồ lan nói như vậy, hấn cũng lập tức nhìn xuất ra: Quả nhiên, mặt nước so với ngày hôm qua chạng vạng cao hơn rất nhiều, rõ ràng nhất dấu hiệu, chính là nguyên bản sinh trưởng ở bên cạnh ao một ít cây cối hiện tại đã bị nước ao bao phủ gốc.

Mọi người chính xem kia trong mưa sơn trì thôn thức, chợt nghe “Bùm” Một tiếng, một cái đen nhánh gì đó theo trên cành cây bắn ra xuống dưới, rơi vào rồi trong nước. Kia này nọ không lớn, nhưng thế đi thậm cấp, chụp nổi lên một mảnh bọt nước.

“Đó là cái gì?” La Phi tò mò hỏi , đồng thời ánh mắt hướng về kia nhánh cây quét đi qua. Chỉ thấy trên cành cây thượng quả bốn năm điều hình dung tương tự sự việc, trong mưa mơ mơ hồ hồ xem ra, một chuỗi như là màu đen đại hạt tiêu bình thường.

Ha ma mọi người sớm thấy nhưng không thể trách. Tác đồ lan cười nhẹ, trả lời nói: “Đó là ngư.”

“Ngư?” La Phi ba người cơ hồ trăm miệng một lời kêu lên, trong lòng tràn ngập kinh ngạc, này “Ngư” Làm sao có thể sinh trưởng ở trên cây?

“Đây là Vân Nam vùng núi đặc sản một loại ngư.” Bạch kiếm ác ở một bên giải thích đến, “Chúng ta Hán nhân kêu nó ‘Đại đầu ngư’. Loại này ngư bình thường sinh hoạt tại nước cạn khe đá trung, dùng bộ ngực giác hút hấp ở trên tảng đá, cho nên cũng có kêu ‘Thạch bá thiếp’ . Gặp được mưa to thời tiết, mặt nước tràn qua cây cối, chúng nó hội dọc theo thân cây hướng lên trên leo lên, giắt ở trên cành cây. Nếu nhận đến quấy nhiễu, sẽ lập tức đạn trở lại trong nước.”

“A, này đồ có chút ý tứ a.” Nhạc đông bắc lòng hiếu kỳ nổi lên, hướng bên cạnh ao dưới tàng cây đi rồi đi qua, cẩn thận nhìn một hồi sau, lại có tân phát hiện, “Hi, nơi này có một cái chính hướng lên trên đi đâu!”

La Phi cũng tiến lên vài bước, quả nhiên, ngay tại cách bên bờ gần nhất một viên trên cây, có một cái “Đại đầu ngư” Chính bám vào cao hơn nửa người vị trí. Gần gũi vừa thấy, con cá này đại khái nhất chọt đến dài, hắc lưng hoàng ngực, đầu đuôi to tiêu, vây lưng dài mà rộng lớn. Thân thể còn lại là rất tròn, có vẻ kinh lực mười phần.

Nhạc đông bắc vươn mập mạp bàn tay, chậm rãi hướng kia con cá tới gần, hiển nhiên là muốn bắt nó bắt được. Bất quá kia con cá thật là linh mãnh, bỗng nhiên thân thể nhất cung, sau đó liền giống chỉ đề nén lò xo bàn bắn đi ra ngoài, nhạc đông bắc vội vàng vẫy tay chụp tới, bàn tay cùng lại chính là con cá tương lau mà qua. Kia ngư bỗng chốc tiến vào trong nước, vô tung vô ảnh .

“Kém một chút, kém một chút.” Nhạc đông bắc tiếc nuối lắc lắc đầu, đầu tiên là tiếc hận, sau đó lại “A” một tiếng kêu lên, “Ưm hừm, tay của ta!”

La Phi bị hấn liền phát hoảng, ngưng mắt xem qua đi, nguyên lai hấn ngón trỏ trung bộ xuất hiện một đạo miệng vết thương, như là bị nhuệ khí cắt qua giống nhau, đã dùng máu thấm xuất ra.

Những người khác lúc này cũng vây quanh đi lại, nhìn thấy nhạc đông bắc chật vật dạng, bạch kiếm ác hắc cười: “Con cá này vây lưng sắc bén, tựa như dao nhỏ giống nhau, các người nên cẩn thận một chút.”

Nhạc đông bắc bắt mắt nhìn hấn liếc mắt một cái, hiển nhiên là ngại hấn nói được chậm, hiện tại đây vui sướng khi người gặp họa. Cũng may miệng vết thương cũng không tính thâm, áp bách một hồi sau, máu dần dần đọng lại, cũng là không có trở ngại.

Này tựa hồ chính là một cái râu ria tiểu nhạc đệm. Mọi người không để ý nhiều, liền lại bước trên hành trình. Chỉ có nhạc đông bắc thượng thi thâm vài câu, gặp không có người quan tâm hấn, rất nhanh chính mình cũng liền đem này trà sự cấp đã quên.

Ra thôn trại sau, đoàn người hướng tây nam phương hướng mà đi. Không đi thật xa, địa thế dần dần cao và dốc, cây cối cây cối cũng trở nên rậm rạp đứng lên. La Phi từng trông về phía xa qua vùng này mạo, biết đã đặt lên trong trại bên cạnh kia tòa ải sơn, mà ải sơn một mặt khác, chính là trong truyền thuyết tràn ngập thần bí sắc thái “Khủng bố cốc” .

Này giai đoạn tuy rằng cũng là gặp ghênh khó đi, nhưng là cùng hai ngày trước bọn họ mới ra người hoành trại khi vượt qua đỉnh ngọn núi kia so sánh với, đã có một ít vu gặp đại vu cảm giác. Không chỉ có độ dốc hoãn rất nhiều, hơn nữa cây cối trung có rõ ràng đường nhỏ khả theo.

“Con đường này giống như cũng thường xuyên có người đi lại?” Bởi vì tiến lên cũng không cố hết sức, cho nên La Phi có nhân kinh vừa đi một bên đưa ra trong lòng nghĩ vẫn.

Đồng hành ha ma nhân trung chỉ có tác đồ lan tinh thông Hán ngữ, vấn đề tự nhiên cũng chỉ có thể từ hấn đến giải đáp :“Chúng ta tộc nhân lấy đánh cá và săn bắt vì sinh. ‘Khủng bố cốc’ vùng điều thú rất nhiều, bởi vậy thường có tộc nhân đến bên kia trong rừng đi săn thú. Chính là nửa năm trước, liên tiếp có người ở ‘Khủng bố cốc’ trung bị dọa điên, đi nhân tài thiếu.”

“Loại tình huống này giằng co bao lâu thời gian? Ta là nói ra hiện có người bị dọa điên sự kiện.”

“Chân chính gặp chuyện không may cũng liền ba bốn thiên đi. Sau này an mật đại nhân đang thôn trại lý làm bố cáo, liền cơ hồ không ai dám hướng bên kia chạy.”

“An mật đại nhân không có đi trong sơn cốc tuần tra một chút sao?” La Phi nhận định loại này loại việc lạ đều là nhân họa sở trí, mà đẹp an mật tính cách, ở tộc nhân nhận đến thương tổn thời điểm, hấn là sẽ không có vôi .

Quả nhiên, tác đồ lan trả lời xác minh hấn đoán:“Đương nhiên đi qua, hơn nữa không chỉ một lần. Kia vài lần suu sơn Diehl thêm cũng đều tham gia, bất quá cũng không có phát hiện cái gì manh mối. An mật đại nhân tuy rằng đứng rồi không dậy nổi dũng sĩ, đối tình huống như vậy cũng không khả nê hà. Sau này suu sơn liền đình chỉ. Chính là an mật đại nhân chuyên môn ủy nhiệm Diehl thêm làm hộ vệ, có người muốn đi ‘Khủng bố cốc’ thời điểm, đều phải từ hấn đi cùng mới được.”

Nga, khó trách hôm nay cũng là Diehl thêm ở dẫn đầu phía trước dẫn đường. La Phi một bên suy nghĩ, một bên đánh giá cách đó không xa Diehl thêm hồ hùng bàn bóng lưng. Hiển nhiên, này cũng không phải là cái gì hảo phái đi, cần phải có hơn người đảm lượng mới được.

Tác đồ lan tựa hồ nhìn ra La Phi tâm sự, nói:“Diehl thêm là chúng ta trong tộc khó được dũng sĩ, lúc trước hấn là xung phong nhận việc nhận nhiệm vụ này . Hơn nữa có hấn đi cùng, sau này cũng quả thật không có người lại bị dọa điên. An mật đại nhân thập phần thường thức hấn, thường xuyên nói: Tựa hồ liên ác ma cũng sợ hãi hấn lực lượng đâu.”

An mật đối Diehl thêm ưu ái, La Phi ở ngày hôm qua ban đêm cũng đã nhìn xuất ra. Kỳ quái là, tác đồ lan đối này dũng sĩ tựa hồ cũng không cảm mạo, cho dù là hiện tại, trong miệng hấn nói xong khen trong lời nói, khả trên mặt lại trầm xuống như nước, không có xuất hiện tương ứng tán thưởng biểu cảm.

Diehl thêm chỉ lo vui đầu mở đường, đối phía sau phát sinh nói chuyện với nhau mắt điếc tai ngơ, xem ra, hẳn cũng là một điểm Hán ngữ cũng nghe không hiểu .

“Đại tư tế, người Hán ngữ nói được thật tốt. Chẳng những giọng nói thuần khiết, hơn nữa khiến từ dùng câu cũng thực tình diệu, chỉ sợ rất nhiều Hán nhân đều so ra kém người đâu.” La Phi suy nghĩ đến nơi này, nhân tiện khoa tác đồ lan vài câu.

“Muốn thành vì tư tế, phải hiểu được Hán ngữ. Đây là theo thánh chiến sau liên lưu truyền tới nay bất thành văn quy củ.”

“Nga?” La Phi vòng có hứng thú truy vấn, “Vì sao?”

“Bởi vì ở tộc quy trung, thánh nữ là phải hướng tư tế nhóm học tập Hán ngữ . Trên thực tế, thánh nữ kế nhiệm giả ở bị tuyển ra đến sau, đầu tiên muốn đưa đến tư tế nhóm nơi đó tiến hành học tập, chỉ có ở thuần thực nắm giữ Hán ngữ đọc viết sau, tài năng trở lại tiền nhiệm thánh nữ bên người, hoàn thành thánh nữ truyền thừa nghi thức.”

“Thánh nữ phải nắm giữ Hán ngữ?” La Phi trầm ngâm nói, “Ta nhớ được người ngày hôm qua nói qua, thánh nữ vệ sĩ lại nghiêm cấm học tập Hán ngữ, của các người tộc quy nhưng là rất ý tứ a.”

“Này đó đều là người nhậm chức đầu tiên thánh nữ Hera y truyền xuống tới quy củ. Nàng là lão thủ lĩnh nữ nhi, lúc đó ở trong tộc địa vị so với a lực á còn muốn rất cao một ít. Cho nên có rất nhiều sự tình tuy rằng đại gia cũng không đề ý giải, nhưng một thế hệ một thế hệ xuống dưới, chưa từng có người nào cãi lại qua, tại đây một điểm thượng, cho dù là bộ lạc thủ lĩnh cũng là không ngoại lệ .” Nhắc tới hai cái thánh chiến anh hùng tên, tác đồ lan thần sắc tức mục, ngữ khí cũng thập phần tôn kính.

“Người Hán ngữ như vậy lưu loát, hẳn là cũng là thường xuyên cùng Hán nhân giao tiếp đi?” Chu lập vĩ lúc này cũng sáp nhập giữa hai người nói chuyện với nhau, mà kế tiếp làm ra trả lời nhân cũng là bạch kiếm ác: “Tác đồ lan đại tư tế nhưng là chúng ta người hoành trại khách quen. Ngay tại trước đó không lâu, hẳn còn trải qua trong trại, hướng bên ngoài đi đâu.”

Tác đồ lan gật gật đầu: “Chúng ta tộc nhân rất ít ra ngoài. Cùng ngoại giới giao tiếp sự tình, bình thường đều là từ tư tế nhóm hoàn thành.”

Lại nghe La Phi lại hỏi: “Kia lần này đại tư tế đi ra ngoài, là vì cái gì nguyên nhân đâu?”

Tác đồ lan trầm trọng thở dài: “Ta là đi tìm một ít ly khai bộ lạc nhân.”

“Rời đi nhân?” La Phi đột nhiên nhớ tới người hoành trại trung chủ nhà lão vương nói lên qua sự tình, thốt ra, “Có phải hay không này bị ‘Ác ma’ dọa chạy tộc nhân?”

“Người cũng biết việc này?” Tác đồ lan kinh ngạc nhìn La Phi liếc mắt một cái, do dự một lát sau, mới nói, “Không sai, thánh vật mất đi tin tức truyền khai, lại liên tiếp có người bị dọa điên, đích xác có một chút tộc nhân theo thôn trại chạy vừa đi ra ngoài.”

La Phi nhìn ra đối phương có điều kiêng dè, liền không lại miệt mài theo đuổi. Mọi người thay đổi chút không quan hệ trọng tâm đề tài, một đường vừa đi vừa tán gẫu, thẳng đến tiền phương Diehl thêm đột nhiên dừng cước bộ, đại gia ngẩng đầu vừa thấy, mới phát hiện ở bất tri bất giác trung, nhưng lại đi tới kia tòa ải sơn đỉnh chớp.

Khung bố cục hẳn là đã ở trước mắt! Mọi người đứng ở chỗ cao, hướng sơn tây nam phương hướng nhìn ra xa, chỉ thấy ải sơn tại đây một mặt độ dốc phi thường bằng phẳng, không giống như là vùng núi, đồ có chút khuru lằng khu cảm giác.

“Lí định quốc quân đội liền từng đóng quân ở trong này.” Tác đồ lan ngón tay tiền phương nói, “Lúc đó bọn họ chặt cây cây cối, đem toàn bộ triền núi biến thành một cái đại binh doanh, này phiến cánh rừng hẳn là thánh chiến sau lại lần nữa dài lên.”

Quả nhiên, trên sườn núi cây rừng tuy rằng rậm rạp, nhưng tiền gấp cao ngất che trời đại thụ, thoát nhìn thụ linh cũng không tính rất dài. La Phi táo động ánh mắt, nhìn xuống khắp núi rừng. Chỉ thấy này phiến nhẹ nhàng triền núi liên miên ngân nga, thẳng đến vài dặm ở ngoài, mới cùng ngã về tây phương hướng hai tòa hiểm trở ngọn núi tương tiếp, này hai tòa núi cao chia làm tả hữu, lại ở bên trong lưu ra một cái hẹp hòi thông đạo, từ xa nhìn lại, như là một đạo hồn nhiên thiên thành sơn cốc chi môn.

La Phi nhin không được trong lòng trung âm thầm cảm khái: Lí định quốc thật là am hiểu sâu binh pháp chi đạo, binh doanh trát ở trong này, dựa lưng vào ha ma tộc nhân thôn trại, tiền phương tắc chiếm cứ nơi hiểm yếu, khó trách thanh xa quân đội khổ chiến ba năm, cuối cùng vẫn là dựa vào ha ma tộc nhân tiền hậu giáp kích, tài năng đem đánh bại.

Tác đồ lan giờ phút này lại vòng vo cái thân, mặt hướng phía đông nam hướng nhi lập, nâng tay xa chỉ: “Các người

xem, bên kia vách núi đen thượng chính là huyền hồ , một đêm mưa to, hiện tại hồ nước nhất định lại đầy không ít, theo thác nước thủy thế là có thể nhìn ra được đến.”

La Phi đám người tối hôm qua đang nghe thánh chiến truyền thuyết thời điểm, liền đã biết đến rồi huyền hồ tại kia đoạn lịch sử trung tâm vai trọng yếu nhân vật. Tại nơi đây trông về phía xa, tuy rằng nhìn không thấy vách núi đen trên đỉnh hồ nước, nhưng nhất uông thác nước theo đầu tiểu cao ngất vách núi đen thượng thẳng đến xuống, khí thế cũng thập phần bức nhân.

Bởi vì kia phiên vách núi đen trước sau tướng sai, bởi vậy thác nước cũng hình thành song điệp cao thấp hai đoạn, thượng đoạn hồ nước thượng là thiếp vách tường xuống, đến hạ đoạn, thủy thế cấp mãnh, đã hình thành một cái rõ ràng đường vòng cung, trông rỗng phi lạc gần trăm mét sau, đánh vào ải sơn đông bắc pha thượng, cuối cùng hồi vào núi dưới chân nước ao trung.

La Phi ở người hoành trại trung kiến thức qua lâu bất ngờ lợi hại. Có thể tưởng tượng, nếu thượng đoạn vách núi đen bị nổ tung, chính hồ đại thủy khuynh tiết xuống, lập tức liền khả đem người hoành trại vọt cái vô tung vô ảnh. Hắn nhẹ nhàng lắc lắc đầu, lẩm bẫm:“Thủy yểm sơn trại, này nhất chiêu quả thật là phi thường ngoan độc.”

“Lí định quốc biết rõ kỹ năng bơi, cho nên mới có thể nghĩ ra như vậy chiêu thuật.” Nhạc đông bắc tìm được cơ hội, lại ở một bên khoa khoa mà nói đứng lên,“Năm mới lí định quốc ở Vân Nam trị quân thời điểm, chuyên môn khởi công xây dựng qua thủy lợi, đối thủy vô cùng giải. Hắc hắc, nếu không, người hoành trại thôn dân cũng sẽ không nhiều thể hộ tôn hắn vì ‘Vũ thần’ .”

La Phi trong lòng vừa động: Lời này nghe tới đồ không già, lí định quốc ở mấy trăm năm trước có thể chuẩn xác đoán trước đến tình hình mưa, hẳn đối “Thủy” Hẳn là quả thật từng có thâm hậu nghiên cứu.

Bạch kiếm ác nhú nhú đầu mày, hiển nhiên không đồng ý tán gẫu khởi “Vũ thần” Sự tình, hắn nhẹ nhàng ho khan một tiếng, sau đó đem lời đề dẫn rồi đi:“Chúng ta vẫn là chạy nhanh đến phía dưới trong rừng đi xem đi.”

Tác đồ lan gât gât đầu, xung Diehl thêm nói câu ha ma ngôn ngữ. Diehl thêm nghe theo phân phó, dẫn dắt mọi người chui vào kia phiên “Khủng bố cốc” Trung cây cối. Nơi này cây rừng thập phần rậm rạp, giống một phen đem chống đỡ cự ô, ở chặn mưa đồng thời, cũng che đậy nguyên bản liền đã hôn ám sắc trời. Trong rừng ánh sáng mỏng manh, giống như màn đêm sơ trụy, đại gia sờ soạng thích ứng một lát sau, thị lực mới khôi phục đi lại, miễn cưỡng có thể thấy chung quanh mây thước nội cảnh vật.

Không khí như thế âm trầm, lại là đi tới trong truyền thuyết “Ác ma” Thường lui tới khủng bố cốc. Mọi người thần kinh tất cả đều băng thẳng lên, an mật phái tới kia hai cái người hầu cận lại thủ ấn chuỗi đao, vẫn duy trì như lâm đại địch

bàn cảnh giới trạng thái, xem ra nửa năm trước “Ác ma” kia phiên tàn sát bừa bãi đến nay còn đang bọn họ trong lòng bảo tồn có nhất định bóng ma.

Mọi người ở cánh rừng trung chậm rãi đi qua. Dọc theo đường đi trừ bỏ thảm thực vật phồn thịnh ở ngoài, cũng không có cái gì đặc biệt phát hiện. Như thế càng lúc càng xa, bất tri bất giác trung, đã đến cánh rừng chỗ sâu. Ngay tại đại gia tinh thần vừa mới có chút thả lỏng là lúc, đi tuốt đường trước mặt Diehl thêm đột nhiên dừng lại cước bộ, tay phải tắc không tiếng động mà mau lẹ rút ra loan đao.

Còn lại nhân lập tức đi theo ngưng trụ thân hình, chỉ có tim đập ục ục chế không được “Thùng thùng” Gia tộc, bọn họ theo Diehl thêm tầm mắt xem qua đi, không biết xuất hiện cái gì dị thường.

Diehl thêm đem tay trái tìm được phía sau, ngón giữa cùng ngón trỏ gấp khúc, ngón cái, ngón áp út cùng ngón út dựng thẳng lên, sau đó nhẹ nhàng lay động hai hạ.

Tác đồ lan biến sắc, đưa lỗ tai đối La Phi nói nhỏ: “Có địch nhân giấu ở phía trước.”

La Phi tay phải sớm khoát lên thương thượng, nghe được lời này, lập tức kéo ra bảo hiểm. Mặt sau cùng hai cái dũng sĩ nhận biết Diehl thêm thủ ngữ, chói lợi loan đao cũng rút ra. Nhạc đông bắc, chu lập vĩ, bạch kiếm ác ba người tắc nín thở nhũ mày, có vẻ mê mang mà khẩn trương.

Hạt mưa đổ rào rào đánh vào lá cây thượng, phát ra nồn nóng dày đặc thanh âm. Trừ lần đó ra, sở hữu tiếng động ở trong nháy mắt tất cả đều tiêu thất, liền ngay cả không khí dường như cũng muốn tùy theo mà ngưng lại.

Nhưng mà này yên lặng lại như thế ngăn ngủi, gần sau một lát, cùng với một trận “Rầm ” tiếng vang, tiền phương cách đó không xa cây cối đột nhiên nhiễu loạn lên.

La Phi trong lòng căng thẳng: Quả nhiên có người! Liền vào lúc này, Diehl thêm đã từ tĩnh chuyển động, như thỏ chạy bàn hướng về kia phiến nhiễu loạn cây cối xông đến. Có triệu lập văn chết thảm vết xe đổ, La Phi không dám chậm trễ, rút ra thương theo sát thượng Diehl thêm bộ pháp, mà nghe được phía sau hỗn độn tiếng bước chân vang lên, liệu là những người khác cũng đều theo đi lại.

Tiền phương, cây cối trung rầm tiếng vang liên miên không dứt, tựa hồ có người đang ở trong đó cấp tốc bồn chạy. Bởi vì cành lá nồng đậm, bồn chạy giả thân ảnh lại thủy chung nan mịch manh mối. Mọi người đuổi sát không tha, chạy một lúc sau, cước lực dần dần hiện ra chênh lệch. Nhạc đông bắc thở hổn hển, tốc độ nhất thông thả. Tác đồ lan

tuổi trọng đại, so với hắn cũng tốt không bao nhiêu. Bất quá kéo ở cuối cùng cũng là kia hai cái ha ma dừng sĩ, bọn họ dựa theo an mật phân phó, vô luận như thế nào, đều nghiêm cẩn chấp hành hộ vệ nhiệm vụ. Chu lập vĩ cùng bạch kiếm ác sủng vai mà đi, bị vây trung gian vị trí. La Phi cùng Diehl thêm các tri vũ khí, chạy ở đoàn người trước nhất phương, đáng tiếc cùng bị truy tung mục tiêu so sánh với, bọn họ tốc độ vẫn là thoáng chậm một ít.

Trong cây cối xuất hiện nhiều loạn mau lẹ vô cùng về phía trước phương kéo dài, không ngừng đánh vỡ cánh rừng chỗ sâu yên tĩnh. Bôn chạy giả luôn thực nhẹ nhàng liền kéo ra cùng phía sau đuổi theo giả khoảng cách, khả “Hắn” Thoạt nhìn lại không đồng ý đem đối phương hoàn toàn bỏ ra. Có khi, “Hắn” Sẽ rõ hiển thả chậm tốc độ, tựa hồ đang chờ đợi La Phi dám người.

Như thế hai ba lần sau, La Phi đã có sở cảnh giác: Không đối, “Hắn” Là có ý ở dẫn chúng ta đi về phía trước! Nghĩ đến điểm này, La Phi không khỏi thả chậm cước bộ. Hắn tưởng đem trong lòng băn khoăn nói cho Diehl thêm, nhưng ngôn ngữ cũng không thông, đang có chút sốt ruột khi, Diehl thêm chính mình ngừng lại, hắn kinh ngạc đứng ở tại chỗ, xem tiền phương còn đang hoa hoa tác hưởng cây cối, trên mặt lộ ra kinh nghi bất định thần sắc.

Lúc này đây tiền phương bôn chạy giả không có lưu lại, kia giây lát động cây cối dần dần đi xa, chờ mặt sau chu lập vĩ cùng tác đồ lan đám người trước sau đuổi tới khi, “Hắn” Sớm theo mọi người trong tầm mắt biến mất, trong rừng lại trở nên từ bình thường yên lặng.

“Sao..... Sao lại thế này? Kia..... Cái kia.....” Nhạc đông bắc trước hết thiếu kiên nhẫn, cấp rống rống hỏi. Khả hắn thật sự mệt đến quá, nói còn chưa dứt lời liền chỉ còn thở hắt ra.

La Phi đã minh bạch ý tứ của hắn, ngón tay tiền phương trả lời: “Hướng cái kia phương hướng chạy.”

“Vì..... Vì sao, không..... Không đuổi theo?” Nhạc đông bắc có chút bất mãn phiến ánh mắt.

La Phi thấp giọng nhưng là trịnh trọng nói: “Địch trong tối ta ngoài sáng, không thể liêu lĩnh. Chúng ta một khối đi về phía trước, đại gia đều đi theo ta, không cần tan tác.”

Nói xong, La Phi đã cướp đến Diehl thêm phía trước, đang muốn cất bước tiếp tục hướng cây cối chỗ sâu lúc đi, chợt nghe phía sau tác đồ lan mở miệng nói: “La, mời người chờ một chút.”

La Phi quay đầu lại, chỉ thấy ha ma tộc mọi người đều là vẻ mặt tức mưng, không khí có vẻ có chút khác thường. Cảnh này khiến hắn nhìn không được nhú nhú mày, bất an hỏi: “Đại tư tể, như thế nào?”

“Lại đi đi xuống, phía trước.....” Tác đồ lan nheo lại mắt, tạm dừng một lát sau, mới nhất tự nhất tự, cực kì trang trọng nói, “Nên đến chỗ mộ trắng.”

“Chỗ mộ trắng?” Trước kia tuy rằng chưa từng nhân nhắc tới qua chỗ này, nhưng La Phi vừa nghe tên này, trong lòng đã ần ần minh bạch thất bát phân.

Tác đồ lan kế tiếp giải thích cùng La Phi đoán rằng không mưu mà hợp: “Đó là lí định quốc năm đó mai táng bỏ mình tướng sĩ địa phương. Đều biết lấy ngàn kẻ chết vì tai nạn giả ở nơi đó ngủ yên. Chúng ta không phải hẳn là dễ dàng đi đã quấy rầy bọn họ.”

Cổ nhân tuy rằng chú ý thi cốt hời hương phong tục, nhưng lí định quốc năm đó bị nhốt cho trong sơn cốc, tự nhiên có không xong nhiều lắm, có thể cho người chết trận nhất bồi hoàng thổ, đã chúc khó được. Bởi vậy ở đây, hình thành một cái tập trung đại mộ trắng, cũng là thanh lý bên trong sự tình.

Khó trách Diehl thêm hội dừng lại cước bộ, nguyên lai là có điều băn khoăn. La Phi trong lòng thâm nghĩ, hẳn biết ha ma tộc xưa nay tôn trọng người chết, do dự sau một lát, trong lòng trung tường tốt lắm tìm từ, có thể này còn nói thêm: “Từ vong đều là phát sinh qua sự tình, hiện tại đã vô pháp thay đổi. Vẫn cứ tồn tại tội ác mới là chúng ta hẳn là quan tâm. Chúng ta vì tiêu diệt tội ác mà đến, người chết cũng sẽ không đi che chở này thì ngược ác ma.”

Tác đồ lan hiển nhiên bị La Phi trong lời nói thuyết phục, hẳn kiên định gật gật đầu: “La, người nói đúng. Nếu ác ma quả thật là chạy tới mộ giữa sân, chúng ta đây phải nghĩ vô phản cố truy đi qua. Chỗ này, khiến cho ta đến dẫn đường đi.”

Tác đồ lan vừa nói, vừa đi tiến lên. Diehl thêm nhìn ra hần ý đồ, thân thủ kéo hạ tay áo của hắn, sau đó nói ra một câu ha ma ngôn ngữ, ngữ khí sốt ruột sầu lo, hiển nhiên là muốn ngăn cản đối phương tiến vào mộ trắng.

Tác đồ lan mặt không biểu cảm nhìn Diehl thêm liếc mắt một cái, không giận mà tự uy. Diehl thêm phần nộ lui xuống dưới, đi theo tác đồ lan phía sau.

Tác đồ lan quay đầu, dùng xin lỗi miệng đối La Phi đám người nói: “Thỉnh tha thứ Diehl thêm thất lễ cùng khiếp đảm. Ở ha ma tộc truyền lưu dân dao trung, này phiên thổ địa ở thật lâu phía trước, từng là ác ma giao chiến địa phương, tràn ngập tà ác đáng sợ lực lượng.”

“Nga?” La Phi cực cảm thấy hứng thú, lập tức truy vấn, “Dân dao là nói như thế nào?”

Tác đồ lan đem kia đoạn dân dao dùng Hán ngữ xướng xuất ra: “Ác ma ở trong này giao chiến, lưu lại một phiến địa ngục một loại phế tích. Khói đặc theo khâu trung toát ra, nóng cháy ác ma máu ở thổ địa thượng lưu thăng.”

“Có ý tứ. Khiến cho chúng ta đi chính mắt kiến thức một chút này phiến thổ địa đi.”

“Mời theo ta đến.” Tác đồ lan tay phải hợp ngực, chậm rãi hướng về tiền phương mộ tràng phương hướng mà đi, mỗi đi hai bước, sẽ gặp hơi hơi thi lễ, đồng thời trong miệng lầm bầm, cầu nguyện này đến nay không thể hồn về quê cũ vong linh. Ở hần dẫn dắt hạ, đoàn người không đi thật xa, liền đột nhiên mặc ra cây cối, đi đến một mảnh trống trải thổ địa thượng.

La Phi bỗng nhiên ngẩn ra, hần thậm chí kinh ngạc dùng sức chớp chớp ánh mắt mình, bởi vì ở trước mắt hần, nhưng lại xuất hiện một cái hoàn toàn bất đồng tiểu thế giới.

Này phiến đất trống ước chừng đều biết mười mẫu rộng, bốn phía bị mật mật trùng trùng điệp điệp cây cối vây quanh, nhưng trên bãi đất trống đã thấy không đến một gốc cây cao lớn cây lớn. Ở thừa thốt bụi cây trung, có một loại thực vật lại khắp cả mọc rễ, sinh trưởng cực kì phồn thịnh, nghiêm nhiên thành này khối thổ địa thượng nhất ưu thế giống.

Đó là một loại thực vật thân thảo, cao không đủ một thước, hành can thẳng thẳng, chi nhánh rất ít. Ở mỗi chu thực vật chủ can cao nhất chỗ, đều dài hơn ra một đóa hoa nhi đến. Đóa hoa điệp cánh hoa, hình thái cũng rất đơn giản, nhưng sắc thái lại phi thường chói mắt: Đó là một loại cực kì dày đặc đồ sậm, ẩn ẩn lộ ra chút màu đen quang mang.

Hiện tại tựa hồ đúng là loại này thực vật nở hoa kỳ, trên bãi đất trống một gốc cây nhanh kề bên một gốc cây, sở hữu hoa nhi đều thịnh nộ mở ra, ở mưa dễ chịu hạ, lóe ra một mảnh hắc hồng quý dị sắc thái.

Không biết vì sao, La Phi trong lòng đột nhiên sinh ra một loại thực không thoải mái cảm giác, hần nhú mày, hỏi tác đồ lan: “Này đó là cái gì hoa?”

“Vong linh máu.” Tác đồ lan ẩn ẩn nói một câu.

La Phi a nhếch miệng: “Vong linh máu?”

“Đúng vậy, phiên dịch thành các người Hán nhân ngôn ngữ, chính là tên này.” Tác đồ lan lược dùng một chút, lại bổ sung nói, “Đàn sơn vô cùng rộng lớn, nhưng chỉ có chỗ này, tài năng sinh trưởng ra như vậy đóa hoa.”

La Phi nhẹ nhàng thở ra, hẳn biết chính mình không thoải mái cảm giác là từ đâu dựng lên . Đích xác, cái loại này hồng trung biến thành màu đen nhan sắc, cực kỳ giống người chết mốc meo , hỗn tạp bùn đất máu. Mà trước mắt đại lượng hoa nhĩ gắn bó một mảnh, trong không khí lại tràn ngập một loại thần nhiên hủ mùi, mọi người giống như là thân ở ở một cái vĩ đại huyết trong ao bình thường.

“Vong linh máu. Có ý tứ, có ý tứ.....” Nhạc đông bắc tựa hồ đối này quý dị tên sinh ra nồng hậu hứng thú, hẳn cúi người, nhẹ nhàng vuốt ve đề mắt tiền một đóa nở rộ hoa nhĩ, sau đó lại đưa mắt tứ điều, như có đăm chiêu tự nói, “Cổ mộ tràng, người chết thượng sinh ra đóa hoa..... Chẳng lẽ nơi này chính là sở hữu khủng bố lực lượng ngọn nguồn sao?”

Hắn những lời này vừa ra, La Phi, chu lập vĩ cùng bạch kiếm ác ba người đồng thời có phản ứng. Căn cứ bọn họ tối hôm qua đối “Cổ thuật” kia phiên thảo luận, này đột nhiên xuất hiện thần bí mà lại độc đáo thực vật quả thật là rất khả nghi .

La Phi quay đầu, dùng hồi ánh mắt xem chu lập vĩ. Chu lập vĩ mình bạch đối phương ý tứ, trầm ngâm một lát sau, hẳn lắc lắc đầu: “Hiện tại không có cách nào khác nói, muốn dẫn trở về xét nghiệm phân tích mới được.”

“Hắc hắc, chúng ta đây sẽ không không biết xấu hổ, phải làm một lần hái hoa tặc .” Nhạc đông bắc một bên mở ra vui đùa, một bên cầm hoa can hạ bộ, trên tay phát lực, tường đem kia thực vật liên chu bật đứng lên. Nhưng ném thử vài cái sau, kia thực vật phụ cận bùn đất lại không hề buông lỏng dấu hiệu, xem ra nó chi can mặc dù không tráng kiện, nhưng căn lại trát thậm lao.

“Bạt không được, đắc dụng đao.” Chu lập vĩ xung bên người một cái ha ma dũng sĩ mượn qua loan đao, tiến lên hai bước, giơ tay chém xuống, đem cây kia thực vật theo chi can gốc nhất tề cắt xuống dưới.

La Phi ở một bên nói: “Nhiều khám vãi cọng đi. Ta cũng muốn đưa một ít đến chúng ta cục lý xem xét trung tâm đi làm phân tích.”

Chu lập vĩ gật gật đầu, lại một mạch chặt bỏ bốn năm chu đến, gửi cấp La Phi cùng nhạc đông bắc, chính mình cũng lưu lại một chu, cầm trong tay cẩn thận đoan trang.

Kìa hoa nhĩ cánh hoa không nhiều lắm, nhưng mỗi một phiến đều thực rộng lớn dày, La Phi thân thủ ở cánh hoa thượng chà xát, lập tức có chất lỏng thâm xuất ra, đưa hấn ngón trở cùng ngón cái nhuộm thành màu đỏ sậm.

La Phi bắt tay ngón tay tiến đến cái mũi phía dưới, nhẹ nhàng mà ngửi một chút, hương vị thực đậm, là một loại không thể nói rõ đến thực vật hơi thở, cùng trong không khí tràn ngập tanh hủ vị hoàn toàn bất đồng.

Kìa này tanh hủ vị lại là từ đâu tới đây đâu?

La Phi cung thân thể, giống chó săn bình thường trườn hấp cái mũi của mình, đồng thời lợi hại ánh mắt cũng mọi nơi tảo động, rất nhanh, hấn mày nhảy dựng, tựa hồ có cái gì phát hiện. Hấn kéo dài qua ra một bước, thân thủ nhẹ nhàng đẩy ra một mảnh cỏ dại hủ diệp, từ giữa phiến giã ra một khối xám trắng sắc gì đó đến.

Những người khác lúc này cũng thẩu tiến lên, chú ý La Phi trong tay sự việc. Đó là một khối hình cung cốt cách, trung gian liệt một loạt khóa lập vật, thực rõ ràng có thể nhìn ra đúng là nhân loại răng nanh.

La Phi đem cốt cách thoáng cử cao, nhường mưa to cọ rửa điều mặt ngoài đất mặt, một bên xem vừa nói:“Nhân loại hạ hài cốt, người chết vì nam tính, tuổi ở khoảng ba mươi tuổi. Từ vong thời gian..... Ít nhất ở trăm năm đã ngoài.”

“Này đó hấn là năm đó lí thanh chi chiến khi chết vì tai nạn giả di cốt. Người chết đã xuống mồ, linh hồn liền đã ngủ yên, bọn họ không phải hấn là nhận đến như vậy quái rày.” Tác đồ lan hơi hơi khiếm thân thể, dùng túc mục ánh mắt xem La Phi, trong giọng nói rất có khuyên giải an ủi chỉ ý.

“Người chết.....” La Phi than nhẹ một tiếng, lắc lắc đầu,“Bọn họ chuyện xưa đã kết thúc . Mà chúng ta, lại đang đứng ở một cái lốc xoáy trung. Có một số việc đáp án, có lẽ còn cần người chết đến nói cho chúng ta biết.”

Nói tới đây, La Phi lược tạm dừng một chút, có chút nói tựa hồ muốn nói lại thôi, sau đó hấn đem cốt cách đưa tới chu lập vĩ trong tay:“Chu lão sư, người tới nhìn xem.” Chính hấn tắc oai qua đầu, bắt đầu suy tư cái gì.

Chu lập vĩ đem cốt cách đảo lộn hai vòng, xung La Phi mỉm cười:“La cảnh quan, người tuy rằng không phải chuyên nghiệp học y , nhưng người phán đoán phi thường chuẩn xác.”

La Phi đã có chút thất vọng lờm chu lập vĩ liếc mắt một cái:“Này cốt cách có cái tương đối kỳ quái địa phương,

người không phát hiện sao?”

“Kỳ quái địa phương?” Chu lập vĩ ngưng mắt lại nhìn. La Phi lấy tay ở cột cách nơi nào đó nhất chỉ, nêu lên nói: “Này dấu vết là ta vừa mới dùng móng tay hoa đi lên.”

“Nga?” Chu lập vĩ cũng dùng móng tay ở cột cách thượng dùng sức tìm một chút, sau đó giật mình nói, “Độ cứng, độ cứng có vấn đề!”

“Không sai.” La Phi gật gật đầu, “Ta ở cảnh giáo học tập cùng với nhiều năm hình cảnh kiếp sống trung, cũng tiếp xúc rất nhiều người chết cột cách. Mỗi một khối cột cách đều như là một quyển sách, ta học xong cùng chúng nó nói chuyện với nhau.”

“Nói chuyện với nhau?” Nhạc đông bắc xuy cười, “Chúng nó có thể nói sao?”

“Không phải dùng miệng ba, mà là dùng ánh mắt, dùng người tâm linh.” La Phi nghiêm túc nhìn nhạc đông bắc liếc mắt một cái, “Nó hội nói cho người rất nhiều về người chết sự tình, có chút là sinh tiền, có chút còn lại là tử sau. Không có một sự kiện là có thể bị xem nhẹ, bởi vì đối với chúng ta cảnh sát mà nói, này khả năng chính là mở ra huyết án bí mật chìa khóa.”

Nhạc đông bắc ở La Phi dưới ánh mắt có chút nhút nhát, hấn nhưc đầu, cấp chính mình tìm cái giảng hòa: “Được rồi, kia này khối xương cột, nó nói cho người cái gì?”

“Nó tính chất rõ ràng so với bình thường cột cách muốn nhuyển rất nhiều, đây là điển hình chất vôi không đủ biểu hiện. Ta bắt đầu tưởng người chết sinh tiền hoạn có ‘Bệnh thoái hoá xương’ nhất loại bệnh trạng, nhưng này ý tưởng lập tức bị ta chính mình phủ định. Đầu tiên, lí định quốc thấy sẽ không nhường một cái bệnh thoái hoá xương nhân gia nhập đến hấn trong quân đội, bởi vì này loại bệnh nhân không hề sức chiến đấu đáng nói; Tiếp theo, người chết răng nanh hình dạng phi thường chính tề, này cùng thiếu cái bệnh thoái hoá xương nhân bệnh trạng là lẫn nhau mâu thuẫn. Cho nên ta thay đổi một cái ý nghĩ, này cột cách trung chất vôi khuyết thiếu hấn là bởi vì ở tử sau sinh ra xói mòn.”

“Tử sau chất vôi xói mòn?” Nhạc đông bắc có chút mờ mịt xem La Phi. Chu lập vĩ cũng ngưng tụ lại ánh mắt, chậm đợi La Phi câu dưới.

“Đúng vậy, thổ nhưỡng cướp đi cột cách trung chất vôi.” La Phi theo móng tay khâu lý tích ra một ít vừa mới khảm đi vào thổ nhưỡng lổm đổm, nhẹ nhàng chà xát thành phần mịn, nhưỡng mưa đem xung đi, “Đúng là bởi vì cái dạng

này thổ nhưỡng, này phiên thổ địa thượng sinh vật quần lạc mới có thể như thế không giống người thường, cao lớn cây lớn vô pháp sinh trưởng, thành này ‘Vong linh máu’ nhạc viên.”

“Nga!” Nhạc đông bắc cái này minh bạch đi lại, lấy tay vỗ ót, “Ý của ngươi là: Nơi này thổ nhưỡng là có chứa toan tính?”

“Không sai.” La Phi xem trong tay kia hồng màu đen hoa nhĩ, “Cho nên chỉ có cực độ nạy toan thực vật tài năng tại đây khối thổ địa thượng sống sót. Như vậy cực đoan sinh tồn hoàn cảnh, tất nhiên hội dựng dục ra một ít độc đáo giống đến.”

Chu lập vĩ cúi người, chà xát khởi nhất dùm bùn đất, đoan trang một lát sau, thán phục một tiếng: “Phấn khích. Nguyên lai không cần thiết tiến phòng thí nghiệm, chúng ta là có thể biết này đó thổ nhưỡng thuộc tính.”

“Đương nhiên, này chính là ta căn cứ một khối cốt cách, cùng với sinh vật đàn thái làm ra suy đoán, muốn vào một bước nghiệm chứng nó, chúng ta còn cần càng nhiều chứng cứ.” La Phi vừa nói, một bên dùng ánh mắt mọi nơi sưu tầm, “Nơi này, hẳn là còn có thể tìm được càng nhiều cốt cách đi.”

“Này còn không dễ làm.” Nhạc đông bắc đỉnh đặc chui vào trong bụi hoa, thân thủ trên mặt đất tìm kiếm. Chỉ chốc lát sau, hắn còn có điều phát hiện.

“Xem, ta lại tìm được một khối, đây là nhân đùi cốt đi?” Nhạc đông bắc giờ một căn thật dài bồng cốt, động gào to hô nói, “Có thật nhiều cốt cách đều rơi rải đầy đất đây, xem ra này lí định quốc đối chiến tử bộ hạ cũng không có hảo hảo vùi lấp a.”

“Đến, cho ta xem.” La Phi theo nhạc đông bắc trong tay tiếp nhận kia căn xương đùi, dùng móng tay tìm hoa, sau đó vừa lòng gật gật đầu, “Tính chất vẫn cứ thực nhuyển.”

“Hiện tại cơ bản có thể khẳng định, đây là một mảnh toan tính thực cường thổ địa?” Nhạc đông bắc trong lòng vẫn có một chút nghi vấn không có giải đáp, “Vì sao này nhất đại phiên núi rừng trung, chỉ có này một khối thổ địa là như vậy đây?”

La Phi cười cười: “Cái này muốn theo tác đồ lan đại tư tế vừa rồi xướng qua kia thủ dân dao trung tìm kiếm đáp án.”

Vừa rồi La Phi đám người thảo luận cốt cách chất với cùng thổ nhưỡng thời điểm, tác đồ lan luôn luôn sấp không lên miệng. Lúc này nghe thấy La Phi đột nhiên lại đề cập chính mình, hần kinh ngạc há to miệng, hỏi:“Người là nói, ác ma chiến tranh?”

La Phi lắc đầu:“Cùng ác ma không quan hệ, các người trong tộc tổ tiên chính là thấy một lần loại nhỏ địa nhiệt bùng nổ, sau đó gia nhập chính mình tưởng tượng, đem biên thành dân dao mà thôi.”

Tác đồ lan đối La Phi lời nói cũng không rất quan tâm giải, nhưng chu lập vĩ cùng nhạc đông bắc hai người lại lập tức minh bạch đi lại.

“Đôi! Đôi! Khói đặc theo khâu trung toát ra, nóng cháy ác ma máu ở thổ địa thượng lưu thắng..... Đây thật là địa nhiệt hoạt động dấu hiệu.” Chu lập vĩ liên thanh nói,“Một điểm cũng không sai, này đoán rằng phi thường hợp lý.”

“Cái gọi là ‘Nóng cháy ác ma máu’, chỉ hần là chính là ôn tuyên.” La Phi tiến thêm một bước làm giải thích,“Có chút ôn tuyên tự thân toan tính là thực cường , đây là khiến cho này phiên thổ nhưỡng toan hóa nguyên nhân.”

“Thì ra là thế.” Nhạc đông bắc lúc này cũng tự đáy lòng khen,“Có thể theo dân dao trong truyền thuyết tìm kiếm đến như thế trọng yếu mạnh mẽ. Người đã chuẩn bị trở thành một cái kiệt xuất lịch sử học giả tổ chất. Bất quá người là một cái cảnh quan, đáng tiếc , đáng tiếc”

La Phi không hề để ý đối phương này phiên cảm khái, hần lúc này chính nhập thần xem trong tay kia căn xương đùi, tựa hồ đang ở suy xét cái gì. Sau một lát, hần mới ngừng đầu nói:“Nhạc tiên sinh, trước người nói qua trong lời nói, hiện tại thoát nhìn, cũng là có vấn đề .”

“Phía trước? Nói cái gì?” Nhạc đông bắc mờ mịt gãi ót, muốn đuổi kịp La Phi nhanh nhẹn toát ra tư duy, với hần mà nói hiển nhiên là có chút cố hết sức .

“Đây đó cốt cách phân tán trên mặt đất, chẳng phải lí định quốc không có nghiêm cẩn vùi lấp chết đi bộ hạ. Mà là bởi vì sau này có người đem này đó cốt cách đào xuất ra.”

Bạch kiếm ác đã hỏi lâu không nói gì, nghe đến đó, hần tựa hồ cũng áp chế không được trong lòng tò mò, ngắt lời hỏi một câu:“Này, người lại là làm sao mà biết được?”

La Phi giờ lên xương đùi, hướng mọi người triển lãm:“Các người xem, cốt cách thượng có bị tạp chạm vào dấu vết, ở trong này. Đây là xẻng nhất loại đào móc công cụ lưu lại . Đương nhiên, ở trong chiến tranh, binh lính cốt cách bị thương cũng là chuyện thường. Bất quá nếu là sinh tiền bị lợi khí đánh trúng, bởi vì khi đó cốt cách cứng rắn, tổn thương khi nhất định sẽ có vỡ vụn sinh ra. Mà này căn xương cốt chính là xuất hiện một đạo thật sâu dấu vết, hơn nữa ở dấu vết bộ vị phát sinh biến hình cong, này chỉ có ở chất vôi xói mòn, cốt chất biến nhuyễn dưới tình huống mới có khả năng. Còn có, các người nghe thấy không đến cốt cách thượng dày đặc hủ mùi sao? Này thuyết minh này đó cốt cách bại lộ ở trong không khí thời gian cũng không dài.”

“Thật là, ta vừa rồi cũng nghe thấy được, chính là không tưởng nhiều như vậy.” Nhạc đông bắc lắc lắc đầu,“Nói như vậy, cốt cách là sắp tới mới bị đào ra ?”

La Phi lược hơi trầm ngâm:“Cũng sẽ không rất gần, ít nhất là ở năm nay đầu xuân phía trước. Bởi vì này phê ‘Huyết hoa’ quần lạc hoàn chỉnh, cũng không có lọt vào đào móc phá hư dấu vết.”

“Đó là ai lấy ? Hẳn lại vì sao muốn lấy này đó cốt cách?” Nhạc đông bắc nháy mắt không nháy mắt xem La Phi, chờ đợi hẳn có thể cởi bỏ sở hữu mê hoặc.

Bất quá La Phi cũng chỉ là một phạm nhân mà thôi, lần này hẳn suy nghĩ thật lâu, cuối cùng vẫn là lắc lắc đầu:“Hiện tại, ta hoàn trả đáp không xong mấy vấn đề này.”

“Mặc kệ là ai làm , đây đều là đối người chết thật lớn bất kính cùng tiết độ.” Tác đồ lan trịnh trọng chuyện lạ nói,“La, nếu chúng ta muốn đuổi theo nhân cũng không ở trong này, kia vẫn là.....”

Đại tư tế trong lời nói vừa mới nói một nửa, đột nhiên ngừng lại. Hắn ngẩng đầu, trên mặt treo đầy kinh ngạc. Không riêng gì hắn, La Phi đám người cũng là thần sắc đại biến, đều thay đổi ánh mắt, nhìn về phía xa xa triền núi chỗ cao.

Một tiếng thê thảm bi hào đang từ cái kia phương hướng truyền tới!

Kia bi hào tràn ngập tuyệt vọng thù hận cùng đau đớn cảm xúc, cùng liên miên lãnh vũ, ở sơn cốc gian quanh quần , thật lâu sau sau, mới vừa rồi chậm rãi chỉ nghỉ. Nghe xong này thanh kêu gào, mọi người ngực giống như bị lợi trào gãi qua bình thường, thứ đau thứ đau cực không thoải mái.

Chính sợ hãi là lúc, Diehl thêm bỗng nhiên nâng lên thủ, trong miệng cơ lý oa kêu la . Ngay sau đó, bạch kiếm ác

hai gò má thượng cơ bắp cũng co rúm đứng lên, chiến thanh âm nói:“Là hắc, hắc ở nơi đó!”

Đại gia theo Diehl thêm sờ chỉ phương hướng nhìn lại, chỉ thấy ở ước chừng bốn năm trăm mét có hơn, tiếp cận triền núi đỉnh chóp địa phương, một người mặc hắc y nam tử chính đứng sừng sững ở mưa gió trung, vừa rồi kia thanh kêu gào, hắc là chính là theo hắc trong miệng phát ra đi?

La Phi trong lòng rung mình, trong trí nhớ mờ cái mơ hồ ngắt quãng bị tỉnh lại, tuy rằng cách xa nhau khá xa, vũ thế lại đại, người nọ cụ thể tướng mạo xem chẳng phân biệt được mình, nhưng hắc vẫn là mãnh liệt cảm giác được: Đây đúng là từng xuất hiện tại chính mình không bố ảo cảnh trung cái kia thần bí bóng đen!

Nhạc đông bắc hiển nhiên cũng có giống nhau cảm thụ, hắc sừng sờ ở tại chỗ, trong miệng thì thảo tự nói:“Là hắc, hắc đang nhìn chúng ta, hắc muốn làm gì?”

Một lát yên lặng sau, bạch kiếm ác đột nhiên “Hắc hắc hắc” phát ra một trận tuyệt vọng tiếng cười, sau đó hắc âm trầm mà lại bất đắc dĩ nói:“Hắc ở thường thức con mồi. Chúng ta tất cả đều là hắc con mồi! Tựa như hiện tại tình thế, hết thấy đều ở hắc trong không chế.”

Bóng đen sờ đứng vị trí, đúng là chỗ cao một khối hướng ra phía ngoài đột khởi bậc thềm đất thượng, cho nên hắc có thể quan sát toàn bộ sơn cốc, hình thành một loại trên cao nhìn xuống bức nhân khí thế. Mà ở mộ trong sân mọi người, cũng tất cả đều bởi vậy cảm nhận được một loại mờ danh áp lực.

Vẫn là La Phi trước hết khôi phục tư duy năng lực, hắc ngón tay kia khối bậc thềm đất, đối tác đồ lan nói:“Đại tử tế, thỉnh nhanh đưa chúng ta đưa cái kia địa phương!”

Tác đồ lan cũng đang có ý này, hắc đối Diehl thêm nói câu cái gì. Diehl thêm khẽ cắn môi, vung trong tay loan đao, dẫn đầu liền xông ra ngoài.

Mọi người gắt gao đi theo, rất nhanh ra mộ tràng, lại tiến nhập trong rừng. Lúc này bởi vì cây cối che đậy, đã vô pháp thấy trên sườn núi phương tình hình. Đại gia từ quen thuộc địa hình Diehl thêm dẫn dắt, hướng về kia bậc thềm đất chỗ bước nhanh tiến đến.

Một đoạn này đường xá mặc dù không tính rất dài, địa thế cũng không đầu tiểu, nhưng ở rừng rậm trung đi qua, vẫn là cần phí chút khí lực . Ước mười phút sau, mọi người rốt cục đi tới mục , kia khối đột ra bậc thềm đất thượng.

Nhưng là lúc này, nơi này sớm là trống rỗng , vừa rồi bóng đen lại không biết đến tới đâu đi.

Diehl thêm thấy vậy tình hình, cũng không lưu lại, quay người lại, hướng về cùng bậc thêm đất đột khởi tương phản phương hướng đi đến. Tác đồ lan một bên dời bước tướng tùy, một bên đối La Phi đám người nói:“Bên kia có một sơn động, chúng ta đi qua nhìn xem.”

Quả nhiên, đi ra hơn mười bước xa, một cái ba thước đến khoan sơn động xuất hiện tại mọi người trước mắt, kia cái động khẩu bị rậm rạp nhánh cây bụi cây che đầy hơn phân nửa, không đi gần, còn thật là khó khăn lấy phát hiện.

“Này sơn động là năm đó lí đình quốc mở . Cùng thanh bình giao chiến khi, nơi này chính là hãn bộ chỉ huy.” Tác đồ lan đối này sơn động lại lịch làm ngắn gọn giải thích. Mà La Phi lúc này tắc càng quan tâm mặt khác một sự tình, hãn giữ chặt đang muốn hướng trong động sấm Diehl thêm, sau đó thân thủ chỉ chỉ cái động khẩu chỗ mặt đất phụ cận một ít dây mây. Này dây mây cành lá hỗn độn, có bị giẫm lên qua dấu vết, hiển nhiên là có người vừa mới theo cái động khẩu ra vào qua.

Diehl thêm đề cao cảnh giác, chậm lại cước bộ. La Phi theo sát hãn phía sau, lẫn nhau trong đó hình thành hộ vệ tư thái. Ngay tại cuối cùng hai cái ha ma dừng sĩ cũng tưởng đi theo đại gia vào sơn động khi, tác đồ lan lại đối bọn họ phân phó nói:“Các người ở bên ngoài chờ đợi, không cần vào được.”

Hai người lên tiếng, đều tự trì đao, chia làm ở cái động khẩu hai bên.

Bởi vì này đều không phải thiên nhiên hình thành nham thạch huyết động. Cho nên trong động mặt đất vẫn là thổ nhưỡng kết cấu, dẫm nát dưới chân khi, rất có xộp ẩm ướt cảm giác. Mới vừa đi tiến tam hai bước, nguyên bản liền mỏng manh lâm quang liền đã hoàn toàn biến mất, trong động chỉ thấy đen tuyền một mảnh. Cũng may La Phi đám người tùy thân đều có chứa liền cùng thức đèn pin, lúc này vừa vặn phát thượng công dụng.

Theo đèn pin quang mang sáng lên, mọi người rốt cục có thể nhất khuy trong động tình hình. Động cũng không lớn, thọc sâu chỉ có năm sáu thước bộ dáng, liếc mắt một cái liền nhìn cái sạch sẽ: Nơi này hiện tại cũng không có những người khác tồn tại.

La Phi bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, tiếp đón một tiếng:“Đại gia trước không cần đi lại.” Sau đó hãn bắt tay điện áp thấp, chiếu hướng phía trước mặt đất, một ít dấu chân hiện ra xuất ra.

Dấu chân tuy rằng hỗn độn, nhưng nhìn ra được là từ một người sở lưu, La Phi ngồi xổm xuống, chột khai thủ thô

sơ giản lược lượng đặt chân ấn lớn nhỏ, nói:“Đó là một cường tráng nam tử, hần thân cao hần là ở 1m8 đã ngoài.”

Trong động trống rỗng , thật sự không có gì hãy nhìn gì đó. Chu lập vĩ cùng nhạc đông bắc lúc này cũng bắt tay điện cột sáng quét về phía mặt đất, rất nhanh, một ít dị thường tình huống xuất hiện tại quang quyển trung.

Cách mọi người hai ba thước xa địa phương, trên mặt xuất hiện một cái hố to, hố chung quanh bùn đất xoã tung hỗn độn, hiển nhiên là vừa vận bị lấy khai .

Diehl thêm một tiếng thét kinh hãi, tựa hồ nhận đến không nhỏ kinh hách. La Phi cảnh giác ngẩng đầu, ánh mắt vừa mới rời đi kia phiến đầu chân, liền thấy được tiền phương cách đó không xa hố đất.

“Đây là có chuyện gì?” La Phi kinh ngạc hỏi một câu, đồng thời quay đầu nhìn về phía phía sau tác đồ lan.

Tác đồ lan mặt trầm như nước, thần sắc cực kì ngưng trọng. La Phi còn chưa bao giờ thấy hần từng có biểu hiện như thế, có thể thấy được này hố đất xuất hiện nhất định là ý nghĩa phát sinh nào đó cực không tầm thường sự tình.

“Như thế nào?” La Phi tăng thêm ngữ khí, lại hỏi một lần.

Sau một lúc lâu sau, tác đồ lan rốt cực chậm rãi mở miệng:“Chỗ này, nguyên bản hần là một tòa phần mộ.”

Kinh hần nói như vậy, La Phi đám người lại nhìn kia hố đất khi, trong lòng đều là căng thẳng. Này hố đất hình dạng ả ả nhìn ra, đang cùng một người thân hình tương ăn khớp. Này, hiểu ý vị cái gì đâu?

“Phần mộ? Ai vậy phần mộ?” La Phi tư duy cấp tốc chuyển động, lập tức bắt đến vấn đề mấu chốt chỗ.

Tác đồ lan cười khò một chút:“Ha ma tộc nhân đều biết, này trong sơn động mai táng , đúng là năm đó ‘Ác ma’ lí định quốc.”

“Lí định quốc?” La Phi đám người đồng thời kinh ngạc kêu lên.

Tác đồ lan gật gật đầu: “Lúc đó đại tư tế phong tồn lí định quốc máu sau, cố ý đem hấn thi thể một mình mai táng tại đây cái trong sơn động, hơn nữa cũng hạ tương ứng nguyên rửa.”

“Các loại tư liệu lịch sử trung, đối lí định quốc cuối cùng táng ở nơi nào, chưa bao giờ từng có ghi lại. Không nghĩ tới hôm nay nhưng lại nhường ta có như thế trọng đại phát hiện!” Nhạc đông bắc hưng phấn dùm thủ, khả lập tức lại lộ ra tiếc nuối biểu cảm, “Kia lí định quốc thi cốt làm sao có thể không thấy?”

Đích xác, này phần mộ hiện tại bị lấy mở, chỉ để lại một cái trống trơn hố đất.

“Hấn mang đi trong động người chết? Hấn đến cùng muốn làm gì?” La Phi buộc chặt khởi mày, như là ở làm bầm lâu bầu.

Tác đồ lan thật sâu thở dài, hướng về ngoài động đi đến, Diehl gia tăng đi theo hấn phía sau. Qua không lâu, chu lập vĩ cùng nhạc đông bắc cũng phiền chán trong động u ám âm trầm hoàn cảnh, trước sau đi ra ngoài. Chỉ có La Phi còn đang trong động, một điểm một điểm tinh tế tìm tòi, hi vọng có thể phát hiện một ít có giá trị mạnh mối.

Hấn thậm chí đồ thủ đem hố bên cạnh tân chôn cất thổ nhượng đều lay động một lần. Nhưng là trừ bỏ dấu chân, hấn tại đây cái trong sơn động, không có gì cái khác thu hoạch.

Làm La Phi mang theo một thân bùn đất đi ra ngoài động thời điểm, tác đồ lan chính ngồi xếp bằng ngồi ngay ngắn ở một cây đại thụ hạ, hấn hai mắt nhanh nhìn chăm chăm tiền phương cách đó không xa, dường như nhập định bình thường.

La Phi đi lên phía trước, theo đối phương ánh mắt xem qua đi, chỉ thấy ở quán thảo trung nằm ngang một đoạn khô bại tử thụ tàn khu, đúng là này hấp dẫn ha ma tộc đại tư tế.

“Đại tư tế, người đang nghĩ cái gì?” Gặp tác đồ lan biểu cảm như thế trang trọng, La Phi phi thường cẩn thận nhẹ giọng hỏi.

Tác đồ lan ánh mắt hơi hơi chớp động một chút, tựa hồ là gián đoạn trầm tư trạng thái, sau đó hấn thám qua thân, theo cây khô thượng chỉ chút ma mật sinh trưởng khuôn cô trung thái tiếp theo chỉ, đưa tới La Phi trong tay.

“La, tử vong tuyệt không ý tứ hàm xúc ý nghĩa kết thúc. Tương phản, nó là một khúc đoạn luân hồi bắt đầu.” Sau một lúc lâu sau, hắc đôn La Phi kinh ngạc ánh mắt, ần ần nói.

Chương 27 vây công

“Có lẽ kia phần mộ chẳng phải bị nhân lấy khai !” Nhạc đông bắc là cái trong lòng không nín được nói nhân, nhất có cái gì ý tưởng, lập tức liền ngã xuất ra.

Mọi người ở sau giữa trưa về tới ha ma tộc nhân thôn trại trung. Thoảng ăn vài thứ sau, La Phi bốn người cùng tác đồ lan đám người phân biệt, sau đó đến ở tạm trong phòng nghỉ ngơi.

Bất quá một buổi sáng ở khu vực bốn trong cốc trải qua sử mỗi người thần kinh đều không thể trầm tĩnh lại, bọn họ đều tự lâm vào trầm tư trung, thẳng đến nhạc đông bắc đầu tiên đánh vỡ trong phòng yên lặng không khí. La Phi đám người lập tức đều đem mục quan ngắm nhìn đến hấn trên người, thần sắc nghi hoặc, không quá minh bạch hấn muốn biểu đạt ý tứ.

“Các người hiện tại khẳng định nhận vì, là cái kia bóng đen lấy mở phần mộ, thủ đi rồi lí định quốc thi cốt. Nhưng ta đã có một cái lớn mật ý tưởng, chính là, hắc hắc, các người khẳng định là rất khó nhận .”

Chu lập vĩ liếc mắt nhìn hấn:“Được rồi, đừng thừa nước đục thả câu . Người này làm người ta khó có thể nhận ý tưởng còn thiếu sao? Cũng không nhiều này một cái. Nói đi.”

Nhạc đông bắc hạ giọng, dùng một loại ra vẻ thần bí ngữ điệu nói:“Này thần bí bóng đen xuất hiện cùng lí định quốc thi cốt biến mất kỳ thật là cùng một việc?”

Nhạc đông bắc tuy rằng quái cái loan, nhưng La Phi tâm tư như điện, lập tức nghe ra hấn trong lời nói lời ngầm, hấn a nhếch miệng:“Này..... Rất vớ vẩn , so với người trước kia sờ hũu kỳ quái học thuật đều càng thêm vớ vẩn.”

“Nhưng ta cũng là có căn cứ .” Nhạc đông bắc không muốn nhìn đến bản thân đoán rằng bị dễ dàng phủ định, sót ruột khó nén giải thích đến,“Các người xem, này bóng đen xuất hiện không vài ngày, lí định quốc thi cốt cũng là vừa mới mất tích không lâu, hai người ở thời gian thượng có thể thống nhất đứng lên, càng trọng yếu hơn là, trừ bỏ lí định nền tảng lập quốc nhân, ta thật sự nghĩ không ra còn có ai có thể hiểu biết nhiều như vậy che giấu bí mật, vũ trong thần miếu huyết cơ quan, quỹ dị xuất hiện thủ trát, lột da tuyên thảo, cắt yết hầu chi hình, trên thạch bích con rết cầu thành cảnh ngôn, bao gồm hôm nay buổi sáng đem chúng ta dẫn tới mộ tràng, sau đó chính mình lại xuất hiện tại sơn động ngoại, các người không có cảm giác được sao, hấn cơ hồ chính là đáp lịch sử dấu chân từng bước một về phía chúng ta đi đến. Mà hết thảy này lại đều phát sinh ở huyết bình nguyên rửa bị đánh vỡ sau, làm một gã huyền học gia, ta không có khả năng không sinh ra như sau liên tưởng: Này bóng đen, đúng là đẫm máu trùng sinh sau, thiêu đốt báo thù hỏa diễm ‘Ác ma’ lí định quốc!”

Có lẽ là nhạc đông bắc cuối cùng kết luận thật sự là rất lý kỳ, lần này chu lập vĩ chẳng những không có phản bác đối phương, ngược lại cười nói: “Vậy người ý tứ là, này lý định quốc là chính mình theo trong phần mộ bò ra đến?”

Nhạc đông bắc dùng nghiêm túc biểu cảm đáp lại chu lập vĩ chế nhạo: “Này chẳng phải cái gì chê cười. Ở trung tây phương lịch sử văn hóa trung, đều có rất nhiều về sống lại truyền thuyết, người cho là này đó truyền thuyết tất cả đều là gió thổi nhà trống sao? Ít nhất tại đây cái lĩnh vực, ta sở làm qua nghiên cứu so với người muốn hơn rất nhiều.”

“Được rồi.” La Phi vẫy vẫy tay, hóa giải giữa hai người không quá thân cận không khí, sau đó hắn xem nhạc đông bắc, “Người không có xem này dấu chân sao?”

“Dấu chân?” Nhạc đông bắc chớp chớp mắt, “..... Người là nói trong sơn động này?”

“Đó là bốn mươi hai mã lên núi hài, hài để văn lộ mượt mà rõ ràng, ở một ít bùn đất xấp địa phương, thậm chí liên hài để trung tâm bộ vị nhân hiệu đều giữ lại -- Nike, hơn nửa 90% là thật hóa, người nhận làm cho này sẽ là lý định quốc mặc hài sao?” Nói xong này một chuỗi lời nói, La Phi mỉm cười, “Đôi khi, cần thận quan sát so với phong phú sức tưởng tượng muốn trọng yếu nhiều lắm.”

“Nike?..... Thật sự là như vậy?” Nhạc đông bắc xấu hổ sờ sờ cái mũi của mình, bại hạ trận đến, “Kia nhân sẽ là ai đâu? Không có khả năng trống rỗng toát ra đến đây đi? Hắn lại vì sao muốn lấy đi lý định quốc thi cốt?”

La Phi trầm mặc không nói, này đó cũng đang là hắn đau khổ suy tư mà lại nan mệnh đáp án vấn đề.

Một lát sau, lại nghe chu lập vĩ nói: “Người này tuy rằng thần bí, nhưng cuối cùng đã ở đại gia trước mặt hiện thân hình, hơn nữa cũng để lại một ít tung tích. Này đáng tiếc hôm nay như thế tiếp cận, cuối cùng lại vẫn là không có bắt được hắn. Không biết hắn hiện tại hội tránh ở nơi nào?”

Bạch kiếm ác từ từ thở dài: “Không cần quan tâm vấn đề này. Cho dù chúng ta tìm không thấy hắn, hắn cũng sẽ lại tìm được chúng ta.”

Xem này ngọn núi, La Phi lại nghĩ tới ở mộ tràng khi, cái kia bóng đen cùng các nhân nhìn nhau tình hình. “Hắn” Trên cao nhìn xuống, nhìn xuống mọi người, tuy rằng cách xa nhau như thế xa, nhưng một loại đáng sợ oán giận cùng thù hận vẫn là cùng với “Hắn” ánh mắt áp bách mà đến, tại kia dưới ánh mắt, mộ trong sân mỗi người đều không chỗ trốn, bọn họ như là cời hết quần áo tiểu hài tử, trần trụi không hề chống đỡ cùng năng lực phản kháng.

Ở đi qua một ngày trung, không khí nhìn như bình tĩnh, nhưng La Phi đã có mãnh liệt dự cảm: Một hồi đáng sợ nguy cơ đang ở lặng lẽ nổi lên. Hắn nên như thế nào đi ứng đối?

Đòi mạng là, đến nay hắn còn không biết cái kia thần bí đối thủ kết quả là ai,“Hắn” Đến cùng muốn làm chút cái gì.

“Chân chính nguy hiểm đao, người là nhìn không tới nó ngọn gió .” La Phi nhớ tới chính mình tối hôm qua đối an mật nói qua trong lời nói, hắn nhin không được cười khổ một chút.

Tiếp cận chạng vạng thời gian, vũ thế dần dần nhỏ. La Phi muốn đi trong trại trung chuyển vừa chuyển, lo lắng đến ngôn ngữ phương diện vấn đề, hắn kêu lên bạch kiếm ác cùng chính mình đồng hành, lấy có cái phiên dịch.

Hai người ra phòng ở, ở thôn trại trung tùy ý mà đi. Lúc này không hề thiếu trại dân cũng đều ra ngoài hoạt động, bọn họ tựa hồ đều cùng bạch kiếm ác hiểu biết, thường thường chủ động tiến lên ân cần thăm hỏi hành lễ, ngôn ngữ gian cũng phi thường cung kính.

“Bạch trại chủ, xem ra người ở ha ma tộc thôn trại trung, cũng có rất cao uy tín.” La Phi mỉm cười nói.

Bạch kiếm ác “Hắc” một tiếng:“Chúng ta hai cái trong trại nhiều thế hệ giao hảo, hơn nữa ha ma tộc nhân đều biết, chúng ta Bạch gia chính là năm đó chính văn tuyển hậu nhân.”

“Đúng vậy. Đây ha ma tộc đối thoại gia hắn là luôn luôn là có mang cảm ơn chi tâm .” La Phi gật đầu cảm khái, nói đến đề tài này, hắn đột nhiên nhớ tới một việc đến, còn nói thêm:“Bạch trại chủ, người đã là chính văn tuyển hậu nhân, kia có một vấn đề, người hắn là sẽ biết đáp án.”

“Cái gì?” Bạch kiếm ác dừng lại cước bộ, thờ giống như xem La Phi.

La Phi nói thẳng hỏi:“Năm đó lí định quốc vì sao không có sát chính văn tuyển?”

Bạch kiếm ác quay đầu, nhìn về phía xa xa nguy nga đàn sơn, trầm mặc sau một lúc lâu, hắn mới có chút cảm khái nói: “Ồ ha ma tộc nhân trong mắt, lí định quốc không thể nghi ngờ là cái ác ma. Nhưng ở người hoành trại, lí định quốc lại vẫn cứ nhiều thế hệ bị tôn sùng là anh hùng, thậm chí là thần linh. Ai, con người khi còn sống, cái gọi là thị phi ưu khuyết điểm, thường thường là dây dưa ở cùng nhau, rất khó phân rõ”

Theo bạch kiếm ác suy nghĩ quay lại, nhưng chúng ta cũng nhìn một cái, ở lí định quốc trước khi chết, hắn cùng phản bội chính mình tâm phúc đại tướng chính văn tuyền trong lúc đó, kết quả phát sinh cái gì.

.....

Ha ma tộc nhân ám sát đã đắc thủ, khủng bố cốc chung quanh tiếng giết chấn thiên, thanh bình, Myanmar nhân hòa ha ma tộc liên quân phân ba phương hướng công giết đi lại.

Vị chỗ binh doanh trái tim khu trung quân trưởng ngoại, lúc này lại lạnh lùng Thanh Thanh, chỉ còn lại có giảng co trung lí định quốc cùng chính văn tuyền hai người.

Lí định danh thủ quốc gia trì trường kiếm, từng bước một về phía chính văn tuyền tới gần, máu tươi sớm nhiễm đỏ chinh bào. Hắn giận mở to hai mắt, tuy rằng bị thương rất nặng, nhưng toàn thân vẫn tràn ngập một loại làm cho người ta sợ hãi uy mãnh khí phách. Chính văn tuyền sắc mặt trắng bệch, không được lui về sau lại .

“Chính văn tuyền!” Lí định quốc phẫn nộ quát, “Người có đảm lượng bán đứng ta, vì sao cũng không dám cùng ta một trận chiến!”

Chính văn tuyền nhìn nhìn kia một đường bỏ ra vết máu, cắn chặt răng, rút cục huy kiếm nghênh đón.

Lí định quốc quát lên một tiếng lớn, trong tay trường kiếm lấy lời đình vạn quân chi thế dâng ra, hai kiếm đánh nhau, phát ra “Đang” một tiếng giòn vang. Chính văn tuyền chỉ cảm thấy một cỗ làm người ta vô pháp ngăn cản hùng hậu lực đạo theo lòng bàn tay chỗ truyền đến, hồ khẩu đau nhức, năm ngón tay buông lỏng, binh khí rời tay mà ra, bay thẳng đến một trượng có hơn, thân kiếm nhưng lại gấp khúc biến hình.

Lí định quốc trường kiếm thuận thế xuống, thẳng đến đối thủ cổ chỗ mà đi!

Kiểm phong đã chạm đến cổ họng, mang đến một trận thấu xương lương ý. Nhưng mà kiểm thế lại như vậy dừng lại. Sau một lát, lí định quốc khàn khàn tiếng nói vang lên:“Ngươi..... Vì sao như thế?”

Chính văn tuyển hai đầu gối mềm nhũn, quỳ rạp xuống đất, trong miệng một tiếng bi thiết:“Tướng quân.....”

“Ngươi vì sao như thế?!” Lí định quốc khòe mắt, lại lớn tiếng quát hỏi.

“Tướng quân.....” Chính văn tuyển nằm ở lí định quốc dưới chân,“Ta quân lâu khốn núi rừng, đã không hề thắng cơ. Mặt tướng không đành lòng quân sĩ lại chịu ác ma độc lực, cũng không nguyện nhìn đến thiện lương ha ma tộc nhân cuốn vào trận này đã mất ý nghĩa chiến tranh.”

Lí định quốc trường kiếm thủy chung không rời chính văn tuyển cổ họng yếu hại, tùy thời nên đối phương tánh mạng. Hắn vừa hận hận nói:“Ta hôm nay liền muốn nổ tung huyền hồ. Nay kẻ như thành, liền khả xoay xu hướng suy tàn. Không nghĩ tới ngươi..... Ngươi nhưng lại vào lúc này hỏng rồi ta đại sự!”

Chính văn tuyển lúc này ngẩng đầu nhìn lí định quốc, trán khởi lá gan nói:“Mặc dù này kẻ đã thành, có năng lực như thế nào? Hành dương đại thắng là lúc, vậy công triệu khánh ngày, ta quân loại nào hùng tráng? Kết quả là vẫn không khởi lưu lạc núi rừng. Nay binh bất quá vạn, liền vĩnh lịch hoàng đế cũng bị Ngô Tam Quế tiêu diệt giết. Tướng quân, thiên hạ đại thế đã mất, khởi là ngươi một người lực có thể nghịch chuyển!”

Lời nói này những câu nói đến lí định quốc chỗ đau, thân thể hắn run lên, khòe mắt nhưng lại chảy ra hai hàng huyết lệ đến. Sau một lúc lâu sau, mới vừa rồi buồn bã mở lời:“Hành dương đại thắng, tôn mong muốn lòng muông dạ thú, tướng phé vĩnh lịch đế tự lập, cùng ta huynh đệ tướng tàn, kẻ thù bên ngoài đắc lợi; Vậy công triệu khánh, Trịnh Thành Công an phận ở một góc, nửa năm chưa phát minh quân, đau thất thu phục Lương Quảng chi cơ; Chuyển không khí chiến tranh nam, vĩnh lịch đế nao núng yếu đuối, nhưng lại khí liều mình khổ chiến tướng sĩ không để ý, độc tự đào vong Myanmar. Ta lí định quốc đâm máu cả đời, vì người trong thiên hạ mà chiến, mà thiên hạ lại không một người trợ ta..... Nay, liền ngay cả ngươi chính văn tuyển..... Cũng muốn lưng ta mà đi sao?”

Chính văn tuyển vô ngôn mà chống đỡ, cười khổ một chút:“Tướng quân, ngươi giết ta đi.”

“Giết ngươi?” Lí định quốc thở dài một tiếng,“Thế nhân đều đã cho ta lí định quốc là tốt giết ma đầu. Hắc, bị vây loạn thế bên trong, đáng chết người không giết, dùng cái gì lập ta quân uy? Nay sự cứ thế này, giết ngươi lại có tác dụng gì..... Ai, ngươi đi tiếp đón thù hạ huynh đệ, đầu hàng thanh bình đi thôi.”

“Cái gì?” Chính văn tuyển mờ mịt lớn dần miệng, ít tin tưởng chính mình lỗ tai.

Lí định quốc đề thấp thanh âm:“Đầu hàng thanh bình, lấy lấy được thở dốc. Người hoành trại dấu điểm huyền cơ, tái sinh tu dưỡng nơi.”

Chính văn tuyển mình bạch lí định quốc ý tứ, hấn lược hơi trầm ngâm, nói:“Một khi đã như vậy, mặt tướng còn tướng thỉnh tướng quân ban thưởng ta một vật.”

“Cái gì?”

“Thỉnh tướng quân truyền ta ác ma lực, lấy trợ đại sự.”

Lí định quốc lại lắc lắc đầu:“Đây là tà ác nguồn suối. Ta bị nhốt núi rừng, bắt đắc dĩ mới dùng này hạ sách, đến nỗi binh sĩ linh hồn đồ thần. Đây lực lượng tuyệt đối không có khả năng truyền lưu đến thế gian. Ta luôn luôn an bày người hầu cận, trông chừng kia vài cái người Miêu, chỉ cần binh bại, sẽ lập tức đưa bọn họ giết chết. Bí mật này, chỉ có thể vĩnh viễn bị mai táng tại trong địa ngục.”

“Cái gì?” Đây hiển nhiên ra ngoài chính văn tuyển dự kiến, hấn bỗng nhiên ngây ngẩn cả người.

“Chính văn tuyển!” Lí định quốc đột nhiên quát lên một tiếng lớn,“Người phạm vào tà đạo tội lớn, ngươi cũng biết ta vì sao không giết ngươi?”

Chính văn tuyển bái phục:“Mặt tướng mình bạch.”

“Mình bạch là tốt rồi. Vũ trong thần miếu huyền cơ khả bảo ngươi Bạch gia ở người hoành trại nhiều thế hệ quyền lực, ngươi chớ quên này quyền lực là ai ban cho ngươi . Nếu ngươi lại có nhị tâm, ta tùy thời có thể đem ngươi quyền lực trụ cột phá hủy!”

“Mặt tướng..... Không dám.....”

“Ha ha ha.....” Lí định quốc ngửa đầu hướng thiên, phát ra một trận khàn khàn bị thương cuồng tiếu, kia tiếng cười vang một nửa, lại tùy hô hấp cùng im bất, chỉ có tịch tịch huyết lệ vẫn theo khóe mắt hần không ngừng mà thấm rơi xuống.

.....

“Nói như vậy, lí định quốc lúc trước không có giết chết người tổ tiên, vì giữ lại nam minh quân đội cuối cùng một tia huyết mạch, hi vọng còn có thể có Đông Sơn tái khởi cơ hội?” Nghe xong bạch kiếm ác giảng thuật, La Phi có chút tán thưởng nói, “Vì thiên hạ đại nghĩa mà bất kể tư nhân ân oán, mặc kệ hần là anh hùng vẫn là ác ma, ở trước khi chết, còn có thể có như vậy ngực mang khí độ, theo điểm này mà nói, lí định quốc liền xưng được với là một cái khó được hần từ.”

“Anh hùng? Ác ma?” Bạch kiếm ác lặp lại nhấm nuốt này hai cái từ, tựa hồ lâm vào trầm tư, sau một lát, hần “Hắc” một tiếng, “Có lẽ này hai người trong lúc đó cho tới bây giờ liền không từng có bản chất phân chia. Trên đời thì phi phải trái, đều lấy thành bại mà luận. Ba trăm nhiều năm trước, lí định quốc nếu có thể phá vỡ thành công, xoay chiến cuộc, trọng chấn Hán nhân non sông, kia tự nhiên sẽ bị hậu nhân tôn vì đại anh hùng; Đáng tiếc, hần cuối cùng vẫn là mệnh tang hoang dã, ở người thắng viết lịch sử trung, hần liền chỉ có thể lạc một cái ‘Ác ma’ thanh danh.”

“Vì người trong thiên hạ mà chiến..... Làm người ta kính nể.” Nói xong câu này, La Phi đưa mắt chung quanh, xem chung quanh tú lệ an bình thôn trại phong cảnh, lại nhìn không được lắc đầu nói, “Chính là vô luận xuất phát từ cái gì mục đích, muốn thủy yên cùng thế vô tranh ha ma thôn trại, như vậy mưu kế thật sự là qua cho ngoan độc. Ha ma tộc nhân cuối cùng đưa hần giết chết, tiến tới xưng hần vì ‘Ác ma’, thì lấy trọn đời nguyên rủa, này đó đều là không gì đáng trách.”

Bạch kiếm ác than nhẹ một tiếng: “Bất luận kẻ nào làm bất cứ chuyện gì đều cũng có lý do, chỉ cần người có thể tìm được hần góc độ, rất nhiều chuyện sẽ không nan lý giải.”

La Phi gật gật đầu, tỏ vẻ đồng ý, hần tư duy không có chút đình trệ, lại chuyển hướng về phía một cái vấn đề: “Cái kia ‘Bóng đen’ giết chết thủ hạ của người, nhưng không có đối với người động thủ, có phải hay không cũng cùng này đoạn sâu xa có liên quan? Bất quá dựa theo lí định quốc năm đó tâm nguyện, các người Bạch gia sau này biểu hiện, khả cũng không làm cho người ta vừa lòng.”

Bạch kiếm ác ngẩn ra, thần sắc có chút xấu hổ. Do dự một lát sau, hần mới quần nhiên nói: “Thiên hạ đã định, bằng vào cùng sơn vùng đất hoang lý một điểm thiếu lực lượng, nếu muốn thành tựu đại sự, lại nói dễ hơn làm? Chúng ta Bạch gia lúc trước có thể cự tuyệt thanh đình phong thưởng, cam tâm ở người hoành trại ngủ đông mấy trăm năm, đã tính rất khó được. Đúng rồi, la cảnh quan, người có hay không phát hiện, hôm nay này trong trại muốn so với ngày hôm qua nóng náo hơn.”

Bạch kiếm ác cuối cùng hiển nhiên có chuyển hướng đề tài chi ngại, bất quá hắn nói đồ đích xác không giả. Lúc này đã là chạng vạng thời gian, nhưng trong trại trung đường nhỏ thượng cũng không ngừng có tộc nhân xuyên qua mà qua, hơn nữa bọn họ tâm tình thoát nhìn cũng không sai, đi lại vội vàng, thần sắc sáng sủa, tựa hồ đang ở chờ đợi ở mỗi kiện việc vui đã đến.

“Bọn họ hẳn là vội vàng đi gặp thánh nữ đi?” La Phi đoán nói.

“Thánh nữ?”

“Người không nhớ rõ ngày hôm qua an mật trong lời nói sao? Các tộc nhân đã thật lâu không gặp đến thánh nữ, mà thánh nữ sẽ ở đêm nay lộ diện.” La Phi mỉm cười, “Như thế cái khó được hảo cơ hội, ta cũng có rất nhiều vấn đề, phải làm mặt hỏi một chút này thánh nữ đâu.”

Bạch kiếm ác không ra tiếng, nhả lại mảy hơi hơi lắc lắc đầu. Lúc này vừa vặn lại có mấy cái ha ma tộc nhân theo bọn họ trước mặt trải qua, bạch kiếm ác tiến lên hai bước, dùng ha ma ngôn ngữ hỏi bọn hắn: “Các người đây là muốn đi gặp thánh nữ sao?”

“Đúng vậy.” Một cái trung niên nữ tử cung kính nói, “Thánh nữ đã bị bệnh thật lâu, thôn trại trung cũng luôn luôn không có tiến hành hiến tế điển lễ. Hiện tại thánh nữ rốt cục bình phục, buổi tối toàn tộc nhân đều sẽ đi bái kiến nàng, này không tốt đồn đãi sẽ không có nữa nhân tin.”

La Phi lúc này cũng đi tới, nghe xong bạch kiếm ác phiên dịch sau, hắn lập tức miễn cưỡng nói: “Không tốt đồn đãi? Cái gì đồn đãi?”

“Đồn đãi nói, thánh nữ đã bị sống lại ác ma giết chết.” Bạch kiếm ác trực tiếp trả lời La Phi vấn đề, “Không hề thiếu đợi tin đồn đãi ha ma tộc nhân đều trải qua người hoành trại, thoát đi núi rừng.”

“Đó là vô sỉ nói dối!” Bên cạnh một cái ha ma nam tử bỗng nhiên cảm xúc kích động chen vào nói, “Ác ma tuy rằng đã sống lại, nhưng thánh nữ cũng tuyệt đối không có chết.”

Nam tử này ước chừng hơn bốn mươi tuổi, tướng mạo trung hậu. La Phi có chút kinh ngạc xem hắn: “Người có thể nói Hán ngữ?”

Nam tử tự giới thiệu nói:“Ta gọi mông sa, ta từng ở mãnh tịch thị trấn lý ngọc qua vài tháng, không lâu vừa mới trở lại thôn trại trung.”

“Nga.” La Phi gật gật đầu,“Thoát đi núi rừng này tộc nhân trung, còn có người một cái.”

Mông sa trên mặt lộ ra xấu hổ thần sắc:“Thần minh đã trừng phạt chúng ta này đó người nhất gan, ta là may mắn , ta linh hồn chiếm được thánh nữ cứu thứ.”

La Phi cùng bạch kiếm ác đối nhìn thoáng qua, hiển nhiên cũng không minh bạch hẳn trong lời nói “Trừng phạt” Cùng “Cứu thứ” Chỉ là cái gì.

Bất quá mông sa chính mình đã ở đi xuống giải thích :“Chúng ta này đó đào vong sơn ngoại nhân, căn bản thích ứng không xong bên ngoài cuộc sống. Thị trấn lý Hán nhân khinh thường chúng ta, bọn họ không tin phụng chúng ta thần minh, thậm chí chưa từng có nghe nói qua ha ma tộc vĩ đại thánh chiến. Ta mỗi ngày vất vả bốn ba, lại tránh không bao nhiêu tiền. Ta không có tiền dùng chân, chỉ có thể ngủ ở thị trấn lý vòm cầu hạ. Sau này ta rốt cục chống đỡ không được, ngã bệnh. Ta nằm ở lạnh như băng lòng sông thượng, không nơi nương tựa, cứ như vậy qua ba ngày ba đêm, ta đã đến kề cận cái chết.”

Nói đến chua xót chỗ, minh thiếu hốc mắt hơi hơi có chút đỏ lên. La Phi trong lòng cũng khó miễn thổn thức: Đích xác. Nhường này đó thói quen ở núi rừng săn bắn nhân đến xã hội hiện đại trung kiếm ăn, ngôn ngữ, tín ngưỡng, văn hóa các phương diện không có gì giao hòa chỗ, này khó khăn có thể nghĩ.

“Kia sau này thế nào ?” Luôn luôn lạnh lùng bạch kiếm ác lúc này cũng thân thiết hỏi một câu.

“Sau này đại tư tế tìm được ta. Hẳn tưởng chữa khỏi ta bệnh, mang ta trở lại sơn trại.” Mông sa trả lời nói,“Nhưng này khi trong lòng ta đã tràn ngập tuyệt vọng, bên ngoài thế giới vô pháp sinh tồn, mà ‘Ác ma’ lại sống lại , sơn trại gặp phải đáng sợ tai nạn. Ta đánh mất tiếp tục sống sót dũng khí. Trên thực tế, nếu không phải thánh nữ xuất hiện, ta khẳng định đã chết .”

“Thánh nữ? Chẳng lẽ nàng cũng cùng tác đồ lan đại tư tế đi ra ngoài ?” La Phi kinh ngạc hỏi,“Nhưng là các người không đều nói, thánh nữ này nửa năm trong thời gian, luôn luôn là thân hoạn bệnh nặng sao?”

Bạch kiếm ác cũng nhíu mày:“Tác đồ lan trải qua người hoành trại ra ngoài thời điểm, ta từng chiêu đãi qua hắn, cũng không có nhìn đến cái gì ‘Thánh nữ’.”

“Thánh nữ thân thể đương nhiên sẽ không rời đi sơn trại, nhưng nàng thần linh lại tới rồi cứu vớt chúng ta.” Mông sa thành kính nói, “Khi đó ta đã đến gần chết bên cạnh. Trong mơ màng, ta thấy đến thánh nữ. Nàng mặc một thân bạch y, như vậy xinh đẹp, tràn ngập nhân từ lực lượng. Ta mở to hai mắt, xem nàng từng bước một hướng ta đi tới, sau đó nàng đem ấm áp thủ đặt ở trán của ta, nói với ta: Trở về đi, trở lại sơn trại trung. Hết thủy đều sẽ tốt đẹp lên, ‘Ác ma’ sẽ bị lại đánh bại, vĩ đại a lực á cùng Hera y cùng tộc nhân ở cùng nhau, các dũng sĩ thần minh vĩnh viễn phù hộ ha ma tộc.”

Ở đây cái khác tộc nhân lúc này cũng đều hợp ngực, hướng thiên hành lễ. Bọn họ trên mặt biểu cảm thần thánh mà kiên định, nhẹ giọng đồng nhớ kỹ: “Các dũng sĩ thần minh vĩnh viễn phù hộ ha ma tộc.”

“Là thánh nữ cứu sống ta, cho ta tân sinh. Khang phục sau, ta liền về tới thôn trại trung, ta sẽ không bao giờ nữa rời đi nơi này, mặc dù là cùng kia ‘Ác ma’ chiến đấu đến chết!” Mông bệnh mất hột hàm nhiệt lệ, kích động nói.

Thánh nữ? Chẳng lẽ là bệnh tình nguy kịch trạng thái hạ xuất hiện ảo giác sao? La Phi trong lòng trung âm thầm đoán, lại hỏi: “Thánh nữ liền xuất hiện như vậy một lần sao? Người thanh tỉnh sau, có hay không tái kiến qua nàng?”

“Không có.” Mông sa lắc đầu đồng thời, khóe miệng lại lộ ra một tia hạnh phúc tươi cười, “Bất quá, tối hôm nay ta là có thể nhìn thấy nàng.”

“Chúng ta có thể một khối đi qua sao?” La Phi thực thành khẩn thỉnh cầu, “Ta hiện tại cũng rất muốn nhìn thấy của các người thánh nữ.”

“Đương nhiên có thể. Nhân từ thánh nữ nguyện ý giúp gì gặp được khó khăn nhân.” Mông sa tự hào trả lời.

“Cám ơn.” La Phi cười cười, quay đầu nhìn về phía bạch kiếm ác, “Chúng ta đây bước đi đi.”

“Các người đi trước, ta theo sau sẽ.” Bạch kiếm ác trầm ngâm nói, gặp La Phi lộ ra mê hoặc biểu cảm, hần lại cùng giải thích một câu, “Trong trại lý có ta một cái lão bằng hữu, ta nghĩ đến hần trong nhà thăm một chút.”

La Phi gật gật đầu, không có nói cái gì nữa, đồng mông sa đám người một đạo hướng về thôn trại phía nam hiển tế tràng mà đi. Bạch kiếm ác nhìn theo bọn họ ở đường nhỏ cuối quả loan, có thể này di động cước bộ, độc tự rời đi.

Không bao lâu, bạch kiếm ác đã xuất hiện tại thôn trại ngoại núi rừng trung, đây là thông hướng “Khùng bố cốc” tắt kinh đường, buổi sáng, hắc vừa mới cùng La Phi đám người đến qua nơi này, hiện tại, lại lặng lẽ tiến đến, hắc muốn làm gì đâu?

Chạng vạng thời gian, núi rừng trung có vẻ càng hôn ám. Bạch kiếm ác ở một gốc cây đại thụ tiền đường cước bộ, dưới tàng cây hoành một căn trắng kiện nhánh cây, đó có thể thấy được là vừa vận bị người dùng lợi nhận chặt bỏ .

Bạch kiếm ác không lại đi trước, hắc vây quanh kia cành cây, về mặt bất an qua lại bồi hồi , hắc tựa hồ đang chờ đợi cái gì vậy, lại tựa hồ ở sợ hãi cái gì vậy.

Trong rừng càng ngày càng ám, càng ngày càng tĩnh, chỉ nghe thấy cước bộ dẫm nát trên lá rụng “Sàn sạt” tiếng vang.

Bỗng nhiên, bạch kiếm ác về mặt căng thẳng, mí mắt khinh nhảy một chút, hắc đành chỉ đi lại.

“Sàn sạt sa” tiếng vang không có ngừng lại, nhưng là từ cánh rừng chỗ sâu truyền ra.

“Hắc đến .” Bạch kiếm ác thì thảo tự nói, hắc nhanh nhìn chăm chăm kia tiếng bước chân truyền đến phương hướng, hai mắt trợn lên, nhưng đồng tử lại khẩn trương co rút lại lên.....

Giống ám dạ u linh bình thường,“Hắc” Rốt cục theo tối đen một mảnh cây cối trung chui ra.“U linh” Hướng về bạch kiếm ác từng bước một đến gần, một cổ tràn ngập thù hận lực lượng hướng bốn phía lan tràn, liên tránh ở âm u góc trung trùng nhi cũng bị này lực lượng làm cho ngừng kêu to, cánh rừng trung tứ bình thường yên tĩnh, không hề sinh mệnh hơi thở.

Bạch kiếm ác lại thừa nhận áp lực cực lớn, hắc cơ hồ đã thở không nổi, mồ hôi lạnh theo trán của hắc chảy ròng ròng xuống, hắc biết đối phương chính hoài một loại thể nào phần nộ, kia phần nộ đủ để đưa hắc tề thành mảnh nhỏ.

Khảm đao cứng rắn cách ở phía sau trên lưng, chúc thân thể hắc từng đợt nóng lên.

Có lẽ đó là một cơ hội, thừa dịp “Hắc” Không hề phòng bị..... Bạch kiếm ác nghĩ như vậy , trên đầu mồ hôi càng dày đặc , hắc tay phải không dễ phát hiện co rúm một chút.

“Không cần ý đồ phản kháng..... Người rất rõ ràng ta lực lượng, người càng rõ ràng, phản kháng thất bại đối với người chính mình ý nghĩa cái gì.” Kia thanh âm giống như theo địa ngục truyền đến, khàn khàn, âm trầm, lộ ra hơi lạnh thấu xương.

Bạch kiểm ác tâm bỗng chốc mát đến băng điểm, nguyên bản liền còn sót lại không nhiều lắm dũng khí ở nháy mắt hồng mất . Hắn hai đầu gối mềm nhũn, quỳ rạp xuống âm ướt hủ diệt thượng.

Bạch gia thừa kế thế lực khiến cho hắn ở vừa ra thân, liền nhất định trở thành người hoành trại thống trị giả. Hắn vốn không có quỳ lạy ở người khác trước mặt thói quen.

Bất quá ở thanh phong khẩu bãi đá thượng, ở hắn lần đầu tiên kiến thức cái kia tên uy lực, hơn nữa biết được đối phương thân phận khi, hắn đã quỳ xuống qua. Bất cứ sự tình gì, lần thứ hai làm tổng so với lần đầu tiên muốn dễ dàng rất nhiều.

Bóng đen chậm rãi đi thông thả đến bạch kiểm ác phía trước, âm lãnh thanh âm lại vang lên:“Các người Bạch gia năm đó hứa qua lời hứa, người còn nhớ rõ sao?”

“Đúng vậy, ta..... Nhớ được. Ta là của người nô bộc..... Ta nguyện ý cho người làm bất cứ chuyện gì, lấy bù lại ta sai lầm, cầu xin người khoan thứ.” Bạch kiểm ác vừa nói, một bên đem cái trán dấn tại thượng, này tư thế cùng ba trăm nhiều năm trước, chính văn tuyền bá nằm ở lí định tuyền thủ quốc gia hạ khi giống nhau như đúc.

“Tốt lắm, người như vậy làm, khiến cho trong lòng ta lửa giận thoáng bình ổn một ít.” Bóng đen vừa nói, một bên cúi người nhẹ nhàng giúp đỡ hạ bạch kiểm ác đầu vai.

Bạch kiểm ác thụ sủng nhược kinh thẳng đứng dậy, ngẩng đầu hướng lên trên nhìn lại, hắn thấy được một đôi làm người ta run rẩy ánh mắt, đỏ bừng, che kín tơ máu, như là thiêu đốt chúc nhân hỏa điểm.

“Nhưng ta lửa giận vẫn đủ để đem bọn người toàn bộ cắn nuốt.” Bóng đen trong lời nói bao hàm thù hận cảm xúc,“Người vô pháp tưởng tượng, ta từng ở một cái thế nào trong địa ngục thống khổ dày vò. Người thậm chí cũng không hiểu biết, tại kia tràng ‘Thánh chiến’ trung, các người Bạch gia từng phạm hạ quá nhiều sao đáng xấu hổ đắc tội đi!”

Bạch kiếm ác trên mặt xuất hiện một tia mờ mờ cảm xúc, tựa hồ đối bóng đen cuối cùng một câu chẳng phải thực lý giải.

Bóng đen loan hạ thân, đem miệng bám vào bạch kiếm ác bên tai, nói nhỏ một phen.

Bạch kiếm ác thân thể run lên, cảm xúc kích động biến giải: “Không, điều đó không có khả năng.”

“Ta sẽ chứng minh cho người xem.” Bóng đen lạnh lùng nói, “Hiện tại, ta có và sự kiện muốn giao cho người đi làm, người tốt nhất không muốn cho ta thất vọng.”

Bạch kiếm ác không tiếng động gật gật đầu, hẳn biết chính mình vô pháp cự tuyệt.

.....

Ha ma tộc nhân hiển tế tràng ở thôn trại bên cạnh bộ vị, diện tích so với người hoành trại vũ thần miếu tiền cái kia quảng trường muốn lớn hơn nữa một ít. Hiển tế tràng chính Đông Phương hướng kiến nổi lên một cái hai trượng gấp phương tế đàn, như vậy ở sáng sớm cử hành hiển tế hoạt động thời điểm, có thể tắm rửa đến tối thánh khiết thứ nhất lần nắng sớm. Hiển tế tràng phía nam cùng núi rừng tương tiếp, đi tây phía nam hướng đi, bay qua ải sơn, liền khả tới làm các tộc nhân nghe thấy sắc biến khủng bố cốc.

La Phi cùng mông sa đám người tới thời điểm, tràng thượng đã tụ tập không ít tộc nhân. Bọn họ dựa theo nam nhân tại tiền, nữ nhân ở phía sau trình tự, ngay ngắn chỉnh tề đứng thành hai đàn. Mông sa vội vàng mấy người cùng La Phi nói tạm biệt, gia nhập tộc nhân đội ngũ trung. La Phi ở đây biên chậm rãi thông thả bước, tập quán tính mọi nơi tuần tra, quan sát tràng nội tình hình cùng chung quanh mạo, bỗng nhiên nghe thấy có người ở kêu chính mình.

“La cảnh quan, bên này, bên này!”

La Phi theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy nhạc đông bắc đang đứng ở tế đàn tây bắc dưới chân xung chính mình vẫy tay. Nơi đó xiêm áo tứ trang ghé dựa, chu lập vĩ cũng ngồi ở hẳn bên cạnh.

Chờ La Phi đi đến phụ cận, nhạc đông bắc đỉnh đặc vung tay lên, có chút đặc ý nói: “Đến, ngồi đi. Đây đó ghé dựa là ha ma tộc nhân cố ý vì chúng ta vài cái chuẩn bị.”

La Phi gật gật đầu, vừa mới ngồi xuống, một bên chu lập vĩ hỏi: “Bạch kiếm ác đi đâu vậy?”

“Hắn đi một cái bằng hữu gia chuyển vừa chuyển, hắn là lập tức tới ngay.”

Chu lập vĩ nhú nhú đầu mày, trong lòng tựa hồ có vài phần nghi ngờ.

Trên tế đàn cùng quảng trường bốn phía đứng rất nhiều cọc gỗ, mặt trên đều sắp có nhựa thông chế thành cây đuốc. Lúc này sắc trời đã đen, hai cái nam tử phân biệt theo nam bắc hai sườn bắt đầu, đem này cây đuốc từng cái châm. Hiển tế tràng thượng nhất thời sáng ngời rất nhiều.

La Phi nhận ra đốt đuốc đúng là buổi sáng bởi chính mình đi trước khùng bỏ cốc an mật tùy tùng, bọn họ khác hai cái đồng bạn lúc này cũng không ở quảng trường bên trong.

Cây đuốc toàn bộ sáng lên đến sau, hai gã tùy tùng phân đứng ở đám người nam bắc hai sườn, trình hộ vệ chi thể. Lúc này an mật cùng tác đồ lan tiến nhập hiển tế tràng, theo tây bắc phương hướng tế đàn chỗ đi tới, đến chỗ nào, đám người đều sườn nhường hành lễ.

Đi đến tế đàn hạ, tác đồ lan dừng lại cước bộ, đứng ở đám người chính tiền phương, ở hắn phía sau, liệt một loạt hầu hạ giống nhau nam tử, này đó hắn là đều là ha ma tộc tộc tư tế.

An mật lại lập tức hướng trên tế đàn đằng đi, đi tới một nửa khi, hắn thấy được La Phi đám người, xoay người hơi hơi vượt cầm chỉ ra lễ. La Phi ba người cũng đứng lên thân, hợp ngực cúi đầu.

“Bạch trại chủ, hắn chưa có tới sao?” An mật đột nhiên hỏi một câu, thần sắc gian có chút không hờn giận.

La Phi đang muốn trả lời, bạch kiếm ác thanh âm đã ở cách đó không xa vang lên: “An mật đại nhân, thỉnh tha thứ ta đã tới chậm.” Bọn giọng nói, vị này cùng ha ma tộc nhiều thể hệ giao hảo trại chủ đi tới La Phi đám người bên người, trán của hắn tế hân dày đặc, tựa hồ là vừa mới đuổi qua một đoạn cấp lộ.

An mật mỉm cười gật gật đầu, không lại nói cái gì, cất bước đăng đên trên tể đàn, hấn đối mặt tộc nhân của mình, ngẩng đầu nhi lập, về mặt túc mục kiên định, ở ánh lửa chiếu rọi xuống, tràn ngập uy nghiêm khí thế.

Tộc nhân đều đã đến tề, ở đây thượng đứng thành đen ngòm một mảnh, bọn họ lúc này trật tự tĩnh nhiên, lặng ngắt như tờ. Ở tác đồ lan dần dặt hạ, tư tể nhóm đầu tiên khom mình hành lễ, dùng ha ma tộc ngôn ngữ ân cần thăm hỏi chính mình thủ lĩnh:“Tôn kính mà dũng cảm an mật đại nhân!”

Toàn thể tộc nhân theo sát sau đó, đồng thanh niệm tụng:“Tôn kính mà dũng cảm an mật đại nhân.” Thanh âm vang dội chỉnh tề, ở yên tĩnh trong sơn cốc vọng lại không dứt.

Đãi kia vọng lại thanh bình ỏn sau, an mật hướng về dưới đài tộc nhân lớn tiếng nói:“Gian tà tiểu nhân đánh cắp huyết bình, ác ma đã ở khuỷu bố cốc sống lại. Ha ma tộc vĩ đại thánh chiến lại bắt đầu , mà chúng ta, là không thể chiến thắng !”

Nói xong, hấn rút ra bên hông loan đao, cử quá mức đỉnh, âm ỉ thét dài. Dưới đài nam tử cũng đều rút đao nơi tay, cùng kêu lên hô ứng. Máy nghìn người la lên hồi thành một chỗ, kia khí thế thực tại kinh người. La Phi đám người mặc dù ở ngoài vòng tròn, nghe thấy này thét dài thanh, cũng nhin không được vui vẻ thoải mái, nhiệt huyết sôi trào.

Sau một lát, an mật ngừng tiếng huýt gió, còn nói thêm:“Chúng ta cũng không cô độc. Ba trăm nhiều năm trước thánh chiến liên minh hiện tại vừa nặng kiến . Nơi này là chúng ta minh hữu, người hoành trại bạch trại chủ, còn có đến từ Hán dũng sĩ cùng tư tể nhóm!”

An mật vừa nói, một bên dùng ngón tay hướng về phía La Phi đám người, các tộc nhân thuận thế xem qua đi, lại bộc phát ra một trận hoan hô.

An mật đề ép thủ, quảng trường thượng quay về yên tĩnh. Lúc này an mật nhìn về phía đám người sau, trên mặt thần sắc từ kiều căng biến thành cung kính, các tộc nhân cũng đều quay đầu đi, trong ánh mắt tràn ngập chờ mong.

“Thánh nữ vĩnh viễn cùng chúng ta cùng tồn tại.” An mật tay phải hợp ngực, hướng về tư tể tràng tây phương được rồi cái lễ.

Tại kia cái phương hướng thượng, xuất hiện một cái bạch sắc nhân ảnh, nàng tay áo phiêu phiêu, ở hắc ám trong bóng đêm, có vẻ hết sức chọc mục.

Các tộc nhân lập tức hướng hai bên tách ra, lờ ra một cái đường, đồng thời thật sâu cung hạ thân thể, thành kính kêu gọi thánh nữ tên: “Nhã khố mã!”

Nhã khố mã? Này quen thuộc từ ngữ lập tức chạm đến La Phi trong trí nhớ chỗ cái ngắt quãng, hần nhìn xem bên người chu lập vĩ, đối phương lúc này cũng đang hảo chuyển qua ánh mắt, tuy rằng không có trong lời nói trao đổi, nhưng hai người đồng thời đọc hiểu đối phương muốn biểu đạt ý tứ, cũng chứng thực chính mình phán đoán.

Không sai, nhã khố mã, đây đúng là côn minh bệnh viện tâm thần trung cái kia nam tử từng tê thanh hô lên tên. Hần ở thần kinh đã thác loạn dưới tình huống, vì sao còn có thể đổi tên này nhớ mãi không quên đâu? Mà hần quát to khi biểu cảm, lại vì sao hội tràn ngập sợ hãi, thông khổ, tuyệt vọng cùng phẫn nộ, làm người ta hiện tại hội tưởng đứng lên, vẫn cứ hội không rét mà run.

Này trong đó đáp án, có lẽ chỉ có người này tên là nhã khố mã thánh nữ tài năng giải đáp.

Ở tộc nhân đường hẻm trung, nhã khố mã chân thành hướng tế đàn. Nàng thân hình thuần tha, hành tẩu gian toát ra một cỗ ổn trọng hào phóng khí chất, quần áo màu trắng váy dài tráo lần toàn thân, cạp váy theo gió đêm phiêu hướng phía sau, có vẻ kỳ cao quý, lại tao nhã. Đối mặt như vậy một cái nữ tử, sở hữu nhân đều sẽ nhìn không được muốn thấy rõ nàng dung mạo, sau đó trên mặt của nàng lại long một tầng đồng dạng tuyết trắng mạng che mặt, chỉ lộ ra trơn bóng cái trán cùng hai cái sáng ngời ánh mắt, ở đen thùi tóc dài làm nổi bật hạ, lưu cho nhân vô hạn mơ màng không gian.

Một gã cầm trong tay loan đao hộ vệ theo sát ở nhã khố mã phía sau, người này thân hình cao lớn, ngẩng đầu ưỡn ngực, thần sắc gian thật là kiêu ngạo, đúng là buổi sáng dẫn dắt La Phi đám người đi trước khủng bố cốc ha ma dừng sĩ Diehl thêm.

Một lát sau, hai người đã đi lên tế đàn. Nhã khố mã ở an mật bên cạnh đứng định, Diehl thêm tắc lui hướng sườn phía sau, nhưng thủy chung không rời nhã khố mã bên người ba bước.

Nhã khố mã xem tộc nhân của mình nhóm, mở miệng nói: “Này nửa năm ta sinh bệnh nặng, luôn luôn không thể ra ngoài, nhưng trong lòng ta không có lúc nào là không nhớ tới các ngươi. Huyết bình bị đánh cắp, ác ma đạt được trùng sinh, nhưng ha ma tộc các dũng sĩ còn tại, ác ma thương tổn không xong ta, cũng thương tổn không xong ta tộc nhân.”

Đối ha ma tộc mọi người tới nói, này mềm nhẹ ôn hòa thanh âm là như thế quen thuộc. Bọn họ theo đáy lòng bộc phát ra một trận vui sướng hoan hô, chúc mừng đã lâu thánh nữ lành bệnh tái hiện.

“Tại đây trong nửa năm, Diehl thêm vì đối kháng ác ma, vì thôn trại lập hạ công lớn.” Nhã khổ mã lúc này lại chỉ vào chính mình phía sau cái kia cao lớn dừng sĩ nói, “Từ hôm nay trở đi, ta liền phong hấn vì tân nhậm thánh nữ vệ sĩ, dài bạn ta tả hữu.”

Diehl thêm ưỡn ngực, trên mặt hiện ra một cổ đề nén không được đắc ý cùng tự hào. Thánh nữ vệ sĩ, này ý nghĩa hấn đã đạt được sở hữu ha ma dừng sĩ trung nhất vinh quang địa vị, mặc dù là an mật thủ lĩnh cùng tác đồ lan đại tư tế cũng vô pháp tiết chế hấn hành vi, từ đây, hấn chỉ nghe theo thánh nữ một người sai phái. Ở hiển tế khi, cũng chỉ có hấn tài năng đi theo thánh nữ đi lên kia thần thánh tế đàn. Này hết thấy đều là sở hữu ha ma nam tử mộng đẹp, mà hôm nay, hấn rốt cục làm được ! Nghĩ đến đây, hấn cơ hồ muốn nhin không được cười ra tiếng đến.

Nhưng là tộc nhân đối thánh nữ này thành linh xảy ra quyết định tựa hồ chẳng phải thực tán thành. Tế đàn hạ xuất hiện một trận rất nhỏ xôn xao, một lát sau, đứng ở hàng trước một cái tư tế hướng trên đài được rồi cái lễ, nói: “Tôn kính thánh nữ nhã khổ mã, căn cứ nhiều thế hệ lệ thường, thánh nữ vệ sĩ nhâm mệnh cực kì thận trọng, phải từ toàn tộc dừng sĩ tỷ thí võ nghệ, hơn nữa thông qua trí tuệ, đảm lượng cùng trung thành trùng trùng khảo nghiệm. Trọng yếu như vậy chức vị trực tiếp lại Diehl thêm đến đảm nhiệm, không khỏi có chút qua loa. Hơn nữa thủy di diệt tuy rằng phạm hạ đại sai, nhưng thánh nữ còn chưa bao giờ chính thức ra mặt đối này tiến hành xử phạt, nghiêm cẩn nói đến, hấn thánh nữ vệ sĩ chức vị còn không có bị cướp đoạt đâu.”

Không đợi nhã khổ mã mở miệng, an mật đã giành trước hỏi đáp: “Hiện tại là phi thường thời kì, có một số việc cần linh hoạt xử trí. Diehl thêm tiếp nhận rồi tuần tra ‘Khủng bố cốc’ nhiệm vụ sau, chúng ta tộc nhân sẽ lại cũng không bị ác ma thương tổn qua. Từ hấn đến đảm nhiệm thánh nữ tân vệ sĩ, ta xem là lại thích hợp bất quá . Về phần thủy di diệt, hôm nay hấn sẽ vì chính mình sở phạm hạ đắc tội đi tới đối mặt thánh nữ nhã khổ mã thẩm phán.”

Nói xong này đó, an mật nặng nề mà vỗ hai cầm chương, lập tức, quảng trường tây bắc giác thượng bóng người chớp lên, một hàng ba người theo sơn trì phương hướng đã đi tới.

Đi tuốt đằng trước mặt nhân quần áo tả tơi, đi lại tập tễnh, đúng là đêm qua bị giam giữ ở thủy lao bên trong thủy di diệt. Hai tay của hấn bị dây thừng buộc ở sau lưng, trên chân cũng mang theo bộ tác, hành động đứng lên cực không có phương tiện. Đi theo hấn phía sau hai người cầm trong tay loan đao, xa xa nhận ra cũng là an mật bên người tùy tùng trung khác hai người, bọn họ luôn luôn không có xuất hiện, nguyên lai là đến sơn trì bên kia áp giải thủy di diệt đi.

Ba người xuyên qua đám người, hướng về tế đàn hạ mà đến. Thủy di diệt đến chỗ nào, các tộc nhân đều né tránh, theo bọn họ trên mặt vẻ mặt đó có thể thấy được, mọi người đối thôn này trại trung “Phản đồ” Tức chán ghét, nhưng lại mang theo tương đương sợ hãi.

Thủy di diệt gian nan đi phía trước hoạt động , tại đây cái trong quá trình, hấn hai mắt thủy chung nháy mắt không nháy mắt xem trên tế đàn nhã khổ mã. Rốt cục, hấn ở chư vị tư tế phía trước trên bãi đất trống dừng cước bộ, ngừng đầu lên, chiến thanh âm hỏi: “Nhã khổ mã? Ngài thật sự bình phục sao?”

“Đúng vậy.” Nhã khổ mã lạnh lùng trả lời, “Ta được đến thần minh bảo hộ, tà ác lực lượng mơ tưởng xúc phạm tới ta.”

“Nhưng là, ngài vì sao muốn dẫn kia mạng che mặt?” Thủy di diệt cũng không che giấu chính mình trong lòng nghi ngờ.

“Thánh nữ vừa mới khôi phục, chịu không nổi phong hàn.” An mật lược hơi trầm ngâm, nói, “Bất quá, vì nhường các tộc nhân an tâm, xin mời thánh nữ đem mạng che mặt vạch trần một lát đi.”

Nhã khổ mã gật gật đầu, vươn một cái hạo cánh tay, đem mạng che mặt theo phía bên phải nhẹ nhàng vạch trần, lộ ra tú lệ thoát tục dung nhan. Thủy di diệt cảm xúc nan không, phịch một tiếng quỳ xuống đất thượng, ghen ngào nói: “Vĩ đại Thánh nữ..... Nhã..... Nhã khổ mã.....” Tuy rằng đã rơi lệ đầy mặt, nhưng thực rõ ràng, đó là nhân hi cực mà khóc hạ xuống nước mắt.

Tộc khác nhân lúc này thấy đến thánh nữ khuôn mặt, trong lòng còn sót lại cuối cùng ý tứ sầu lo cũng tan thành mây khói, phát ra một trận thoải mái thần thức thanh.

Nhưng mà vào lúc này giờ phút này, toàn bộ hiến tế tràng thượng tới kích động nhân cũng là La Phi. Lúc hẩn nhìn chăm chú thấy rõ thánh nữ mạng che mặt hạ hình dáng sau, lập tức “Đăng” đứng lên, trong miệng kìm lòng không đậu quát to ra tiếng: “Hứa Hiểu Văn!”

Này một tiếng quát to có vẻ cực lỗi thời, ánh mắt mọi người đều hướng về La Phi phóng đi lại. Thánh nữ cũng quay đầu, trừng lớn một đôi ánh mắt đen láy kinh ngạc xem La Phi, lần này La Phi nhìn xem càng thêm rõ ràng, này nữ tử mặt trái xoan, miệng mũi tinh tế, thông dong mạo thượng xem ra, đúng là ở Vân Nam cùng chính mình từng có gặp mặt một lần Hứa Hiểu Văn.

Lúc này tác đồ lan hướng bên này đi lên hai bước, chính sắc nói: “La, hôm nay là chúng ta ha ma tộc cực kì trọng yếu trường hợp, mời người vạn vạn không cần quấy rầy.”

Thánh nữ cao thấp đánh giá La Phi vài lần, thần sắc gian không hề quen biết chi ý, sau đó nàng thay đổi khuôn mặt, một lần nữa đem mạng che mặt kéo hảo.

La Phi trong đầu loạn thành một đoàn, có nhiều lắm mê hoặc tại đây một khắc phân dừng mà hiện. Hắn mờ mịt đứng ở nơi đó, không biết nên như thế nào chính xác xử lý bất thành linh biến cố. Chính xấu hổ gian, bỗng nhiên cảm giác có người ở khẽ kéo chính mình góc áo.

La Phi cúi đầu, chỉ thấy chu lập vĩ ở hướng chính mình âm thầm đệ đệ mắt sắc. Hắn ngồi trở lại đến ghế tựa, nhẹ giọng hỏi: “Chu lão sư, người xem đến không có?”

Chu lập vĩ hơi hơi lắc lắc đầu, đề nặng thanh âm nói: “Tình huống không rõ, yên lặng xem xét.”

La Phi giờ phút này cũng bình tĩnh xuống dưới: Không sai, này quả thật là hiện tại tốt nhất ứng đối phương pháp.

Bạch kiếm ác trước đây luôn luôn tại cấp La Phi đám người làm phiên dịch, giờ phút này pha trình trọng nói: “La cảnh quan, thánh nữ ở ha ma tộc địa vị cực kì tôn quý, người cũng không thể rất đường đột.”

Nhạc đông bắc không biết trong đó ngọn nguồn, cười hề hề chế nhạo: “Như thế nào, la cảnh quan, cái cô gái này nhưng lại sẽ làm người như thế thất thố?”

La Phi không công phu để ý tới đối phương nhằm chán nói đùa, nhưng hắn trong lòng nhưng cũng ở âm thầm trách cứ chính mình: La Phi a La Phi, người hôm nay là như thế nào, như vậy thiếu kiên nhẫn?

Gặp La Phi một lần nữa làm tốt, ha ma mọi người cũng không có lại truy vấn cái gì, có lẽ bọn họ cũng không minh bạch “Hứa Hiểu Văn” Cũng là một cái nữ tử tên, còn tưởng rằng kia chính là La Phi ở nhìn thấy thánh nữ xinh đẹp dung mạo hậu sở phát ra tán thưởng đầu.

Một phen nho nhỏ phong ba sau, toàn trường chú ý tiêu điểm lại về tới quý gối té đàn tiền thủy di diệt trên người. Lại nghe nhĩ khổ mã lạnh như băng nói: “Thủy di diệt, người phạm hạ đắc tội đi, chính mình còn có cái gì nói?”

Thủy di diệt ngừng khóc, ngẩng đầu nhìn nhĩ khổ mã, trả lời nói: “Chỉ cần thánh nữ bình yên vô sự, ta nguyện thừa vì sở hữu đắc tội qua gánh vác trách nhiệm.”

“Tốt lắm. Xem ra người tuy rằng rơi vào tà ác, nhưng ít ra còn giữ lại vốn có dũng khí.” Nhĩ khổ mã gật gật đầu, “Đã như vậy, khiến cho Diehl thêm đến chấp hành đối với người trừng phạt đi.”

Thủy di diệt biến sắc:“Diehl thêm?”

“Không sai. Hấn hiện tại đã thay thế được người, trở thành tân nhậm thánh nữ vệ sĩ.” An mật vừa nói, một bên quay đầu đến, hướng về phía phía sau Diehl thêm sử cái ánh mắt.

Diehl thêm hiểu ý, hấn hạ tể đàn, hướng về thủy di diệt từng bước một đi đến, ánh lửa lóe ra, chiếu ra trên mặt hấn dữ tợn ý cười.

Thủy di diệt ánh mắt tránh qua một tia bi thương, động dung nói:“Vĩ đại thánh nữ nhĩ khổ mã? Ngải thật sự đã đem ta vứt bỏ sao? Với ta mà nói, đây là so với từ vong càng thêm đáng sợ trừng phạt!”

Khi nói chuyện, Diehl thêm đã đi tới thủy di diệt phía trước, người sau ngẩng đầu, xem này tân tấn đắc chí giả, trên mặt thành kính cùng bi thương tiêu thất, được thay thế bởi cực độ chán ghét cùng thù hận.

Diehl thêm hiển nhiên bị đối phương biểu cảm chọc giận, hấn thoáng cúi người, hung tợn nói:“Thu hồi ánh mắt của người đi, nó dọa không ngã ta. Người còn tưởng rằng chính mình là thánh nữ trước mặt người tâm phúc sao? Không, người nào uy phong ngày sớm đến cùng. Người nhắc tới từ vong? Không sai, cùng đợi người đúng là từ vong.”

Nói xong này đó, Diehl thêm thẳng thắn sống lưng, mặt hướng tộc nhân cất cao giọng nói:“Thủy di diệt thân là thánh nữ vệ sĩ, lại giúp tà ác địch nhân đánh cắp trong tộc thánh vật, tội không thể tha thứ, y tộc quy, vốn nên xử tử. Thánh nữ từ bi, cho hấn tự sát cơ hội, lấy rửa sạch chính mình từng phạm hạ tội ác.”

Tộc nhân gian châu đầu ghé tai, thoáng nổi lên chút xôn xao, nhưng cũng không có nhân đưa ra minh xác phản đối. Nhưng là La Phi nghe xong bạch kiếm ác phiên dịch sau, trừng mắt xem bên cạnh đồng bạn:“Cứ như vậy cướp đoạt một người sinh mệnh, cũng quá qua loa thôi?”

Bạch kiếm ác vẫy vẫy tay:“Tại đây ngăn cách thâm sơn bên trong, tộc quy là xa xa lớn hơn pháp luật. La cảnh quan, chuyện này người sắp không lên thủ.”

La Phi biết đối phương nói được có đạo lý, chỉ có thể không tiếng động thở dài, trong lòng tuy rằng thực không thoải mái, nhưng lại không thể nề hà.

Diehl thêm lúc này theo bên hông lấy ra mấy lap ngón út cái lớn nhỏ hình tròn thực vật quả thực, đặt ở trong lòng bàn tay mở ra: “Thủy di diệt, ngươi ngoan ngoãn đem này đó ăn đi?”

“Đó là cái gì vậy?” La Phi tò mò hỏi.

Bạch kiếm ác xa xa lườm liếc mắt một cái: “Hắn là xà tanh thảo kết trái cây đi? Kịch độc, trước kia ha ma tộc nhân thường dùng nó đến được từ này khó có thể phục tùng cương cường dã tượng.”

“Đã là tự sát, cho hắn bả đao, hướng trên cô một chút không phải xong rồi thôi, gì chứ khiến cho như vậy phức tạp?” Nhạc đông bắc a miệng, vui sướng khi người gặp họa nói.

“Thủy di diệt nghe nói là ha ma tộc ba trăm nhiều năm qua dùng mãnh nhất thánh nữ vệ sĩ. Nếu trong tay hắn có đao, kia không khác cấp mãnh hổ trang thượng sắc bén răng nanh, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.” Bạch kiếm ác nói lời nói này thời điểm, vẻ mặt tức tặc, pha có chứa vài phần kính sợ loại tình cảm.

Nhạc đông bắc “Hắc” một tiếng, không cho là đúng: “Có như vậy lợi hại sao?”

Thủy di diệt xem Diehl thêm trong tay gì đó, sừng sốt một lát sau, ngẩng đầu lên, hướng về trên tế đàn nhả khó mã hỏi: “Vĩ đại thánh nữ nhả khó mã, này thật là ngài ý nguyện sao? Muốn cho trung tâm thủy di diệt vì ngài mà chết đi?”

Trầm mặc một lát sau, nhả khó mã gật gật đầu: “Đúng vậy, đây là ta ý nguyện.”

An mật đối thủy di diệt lạnh lùng hừ một tiếng: “Thế nào, ngươi sợ hãi sao?”

Thủy di diệt thân nhiên cười: “Ta thủy di diệt vĩnh viễn đều là thánh nữ trung thành nhất tôi tớ, có thể chết ở thánh nữ ý nguyện hạ, đây là ta lớn nhất vinh quang.”

Thủy di diệt đối mặt từ vong khi thông dong tựa hồ đã động trên tế đàn nhả khó mã, trong mắt nàng tránh qua một tia do dự, quay sang bên, nhìn an mật liếc mắt một cái.

An mặt mặt trầm như nước, hạ giọng nói:“Tôn kính thánh nữ, thỉnh lấy tộc nhân đại kế làm trọng.”

Nhã khó mã gật gật đầu, hạ định rồi nào đó quyết tâm. Sau đó nàng lại nhìn về phía quỳ gối phía dưới thủy di diệt, nói:“Ăn này quả thực, cứu lại chính mình tội ác linh hồn đi!”

Thủy di diệt biểu cảm đột nhiên trở nên có chút kỳ quái:“Hiện tại sao?”

Nhã khó mã tăng thêm ngữ khí:“Đúng vậy, hiện tại!”

“Vĩ đại thánh nữ nhã khó mã, ngài tùy thời có thể thủ đi ta hết thân, bao gồm sinh mệnh. Nhưng là.....” Thủy di diệt dùng thử miệng hỏi câu,“Trước đó, ngài hay không quên mất chuyện?”

“Cái gì?” Nhã khó mã sững sốt một chút, do dự nói,“Ta sẽ cùng an mặt đại nhân chiếu cố hảo người nhà của ngươi, ngươi yên tâm mà đi thôi.”

“Không, không phải!” Thủy di diệt đột nhiên kêu lớn lên, hấn quỳ trên mặt đất, về phía trước tất được rồi vài bước, dùng kinh ngạc ánh mắt nhanh nhìn chăm chăm nhã khó mã, sốt ruột nói:“Thánh nữ nhã khó mã, ngài đây là như thế nào? Ngài quên chính mình gánh vác kia truyền lại đời sau cực khổ sao?”

“Truyền lại đời sau cực khổ?” Nhã khó mã có vẻ có chút mờ mịt, nàng một bên thì thảo tự nói , một bên xin giúp đỡ giống như xem bên cạnh an mặt.

“Được rồi, thủy di diệt!” An mặt lớn tiếng quát lớn,“Ngươi không cần lại nói này đó vô dụng nhiều lời. Ngươi nếu không ăn, chẳng lẽ không nên ép chúng ta cưỡng uy ngươi sao?”

Thủy di diệt nhìn về phía nhã khó mã ánh mắt chậm rãi phát sinh một chút diệu biến hóa, vẻ mặt của hấn đã ở trên mặt ngưng lại , sau đó hấn ý vị thâm trường địa điểm đầu, dờ dẫm nói:“Tốt..... Ta ăn, ta ăn.....”

Diehl thêm đắc ý nhe răng cười một chút, đem tay trái bàn tay trung quả lap đồ vào thủy di diệt trong miệng, kia

quả lạp sắc màu đỏ tươi loá mắt, ở cây đuốc làm nổi bật hạ lóe yêu dị quang mang.

Thủy di diệt chậm rãi nhắm nuốt , một lát sau, trên mặt hắn cơ bắp một trận co rúm, cung yêu cuộn tròn lưng, có vẻ cực kì thống khổ. Lay động từ chối một lúc sau, hắn “Phốc” ngã quỵ trên mặt đất, vẫn không nhúc nhích . Tiên hồng sắc chất lỏng theo khóe miệng của hắn chảy ra, phân không rõ là máu, vẫn là kia kịch độc nước trái cây.

Diehl dài hơn thở ra một hơi, mang theo loại đại công cáo thành sau thoải mái cảm giác, hắn loan hạ thất lưng, vươn tay trái nhí chỉ đi thăm thủy di diệt hơi thở.

Liền tại đây khi, nằm trên mặt đất thủy di diệt đột nhiên thân hình bạo khởi, hai tay của hắn không biết khi nào đã tránh thoát dây thừng trói buộc, mau lẹ vô cùng về phía Diehl thêm tay phải chộp tới. Diehl thêm thúc không kịp phòng, chỉ cảm thấy thủ đoạn bị một cổ đại lực xoay qua, năm ngón tay buông lỏng, trong tay loan đao đã bị đối phương đoạt đi qua.

An mật phản ứng cực nhanh, quát lên một tiếng lớn:“Giết hắn!” Ở một bên chờ đợi kia hai gã người hầu cận lập tức ánh đao lóe ra, hướng về thủy di diệt bổ tới. Thủy di diệt đoàn thân lăn một vòng, theo hàn quang trung tránh qua, đồng thời tay phải huy đao lấy ra, đem trói ở chân bộ dây thừng cũng cắt đứt .

Triệt để thoát khỏi trói buộc, lại có binh khí nơi tay, thủy di diệt tinh thần xoay mình dài. Hắn phun ra trong miệng xà tanh quả, xoay người dựng lên, hoành đao ở ngực, trong mắt lóe ra bức nhân quang mang. Vừa rồi còn nghèo túng thất vọng từ từ ở trong nháy mắt biến thành uy phong lẫm lẫm đao khách.

Phụ cận tộc nhân một mảnh kinh hô, có vẻ có chút không biết làm sao. An mật rắn rằng, phần nộ quát:“Hoảng cái gì, bắt hắn cho ta vây đứng lên!”

Nghe thấy thủ lĩnh trách cứ, mọi người có thể này lược định rồi chút thần, ở tác đồ lan chờ tư tế chỉ huy hạ, bọn nam tử vây quanh tế đàn tản ra một cái nửa vòng tròn, đem thủy di diệt bao quanh vây ở chính giữa, chỉ là bọn hắn tiến đến bái kiến thánh nữ, đều không có mang theo binh khí, ở hơn nữa thủy di diệt uy danh lâu bá, ai cũng không dám đồ thủ tiến lên. An mật ra lệnh một tiếng, kia bốn tri đao tùy tùng nhảy vào vòng trung, theo đông, nam, tây, bắc tứ phía hướng về thủy di diệt vây công đi lại. Đây đó tùy tùng cũng là thủ lĩnh vệ sĩ, tự nhiên người người thân thủ mạnh mẽ, đao pháp tinh thực. Nhưng bọn hắn lấy tứ địch nhất, thế nhưng chiếm không đến chút tiện nghi.

Một lát sau, chiếm ở bắc thủ trên vị trí tùy tùng tiến công khi qua cho liễu lĩnh, bị thủy di diệt một đao hoa bị thương chân bộ, nhất thời máu tươi dài lưu. Hắn thống khổ kêu rên một tiếng, té vòng chiến ở ngoài.

Diehl thêm thương bước lên tiền, tiếp nhận bị thương giả trong tay binh khí, gia nhập đến chiến đoàn trung. Thủy di diệt vừa thấy đến hấn, hai mắt lập tức tóe ra phần nộ hỏa diễm, hấn đoạt ra mấy chiêu, tạm thời bức lui kia vài tên tùy tùng, sau đó tụ tập toàn thân lực lượng, một đao hướng về Diehl thêm hung hăng bỏ đi qua.

Diehl thêm không kịp né tránh, chỉ có thể huy đao, ngạnh sinh sinh cản một chút. Nhưng lực lượng của đối phương bá đạo vô cùng, hấn chỉ cảm thấy thủ đoạn đại chấn, loạn đao đâm đo không được, rời tay bay ra, nhưng lại hướng về trên tế đàn an mật mà đi.

Chư tùy tùng cùng kêu lên kinh hô: “An mật đại nhân, cẩn thận!”

An mật lại không chút nào kích động, chờ lấy loạn đao bay đến trước mặt, hấn mới từ bên hông rút đao nơi tay, đón lấy đến đao ra sức nhất khảm, phi đao lập tức thay đổi phương hướng, mang theo vù vù tiếng gió, ngược thủy di diệt tạt bắn mà đi.

Thủy di diệt vừa rời nhất chiêu đắc thủ, không ngừng nghỉ chút nào, sau chiêu đã theo sát tới, mắt thấy sẽ lấy Diehl thêm tánh mạng, chợt nghe nhĩ s无闻 đao thanh gào thét, vội vàng xoay người xoay tay lại, cùng lấy phi đao tương cách, chỉ nghe “Đang” một tiếng vang lớn, hỏa hoa văng khắp nơi.

Diehl thêm thừa cơ lui về sau đi, kinh hoàng dưới, nhưng lại một cước đâm nát cái kia bị thương tùy tùng trên người, hai người ngã thành một đoàn, chặt vật không chịu nổi. Diehl thêm về mặt xấu hổ, xem an mật nói: “Đa tạ đại nhân đã cứu ta tánh mạng.”

An mật hừ một tiếng, cất bước khóa hạ tế đàn, hấn quét vài cái tùy tùng liếc mắt một cái: “Các ngươi đều lui xuống đi đi.”

Các tùy tùng khom người rời đi, trong vòng luẩn quẩn liền chỉ còn lại có an mật cùng thủy di diệt hai người.

Thủy di diệt hợp ngực được rồi cái lễ: “Tôn kính thủ lĩnh an mật đại nhân.”

An mật cảm tức đối phương: “Nếu ngươi còn làm ta là trong tộc thủ lĩnh, vậy cầm trong tay binh khí buông!”

Thủy di diệt cắn chặt răng: “Thứ ta..... Không thể tuân mệnh.”

An mặt giận dữ phản cười:“Hào, hảo.....” Cái thứ hai “Hào” Tự lời còn chưa dứt, hấn đã khi trên người tiền, phát động sắc bén chi cực thể công. Tể đàn hạ nhân ảnh chớp lên, binh khí lần lượt thay đổi thanh liên miên không dứt, hai cái ha ma tộc công nhận nhất dũng mãnh đấu sĩ chiến ở tại một chỗ.

Nhưng mà này không phải một hồi công bằng chiến đấu, thủy di diệt tựa hồ ngại cho địa vị tôn ti, thủy chung chỉ phòng thủ, không phản kích. An mặt tiến công cũng bởi vậy càng ngày càng vô kị đạn, làm đối phương tả chi hữu chuyển, dần dần rơi xuống hạ phong.

Ở cách đó không xa đang xem cuộc chiến La Phi âm thầm lắc lắc đầu, ai nấy đều thấy được, còn như vậy đi xuống, thủy di diệt tất nhiên hội rơi vào cái máu tươi đương trường kết cục.

Thủy di diệt hiển nhiên cũng thấy rõ lúc này tình thế. Hấn trong mắt bỗng nhiên tinh quang chột lóe, thừa dịp an mặt không chút nào phòng thủ chi cơ, bỗng nhiên một đao công đi ra ngoài. An mặt toàn vô chuẩn bị, vội vàng sau này triệt một bước, đồng thời kinh ra một thân mồ hôi lạnh.

Thủy di diệt nhưng không truy kích, hấn xoay người nhảy, nhưng lại thượng tể đàn. Lúc này trên tể đàn liên chi có nhả khó mã một người, thủy di diệt cướp đến nàng trước mặt, đem loan đao bức ở tại thánh nữ trên cổ.

Không lâu còn khóc bá ở , cam tâm vì thánh nữ mà tử thủy di diệt cư nhiên sẽ làm ra như thế vô lễ hành động, lần này biến cố ra ngoài mọi người đoán trước. Mỗi người đều sững sờ ở tại chỗ, hiện trường lặng ngắt như tờ.

La Phi cũng bỗng nhiên cả kinh, theo bản năng theo bên hông lấy ra súng lục. Bạch kiếm ác vội vàng ngăn chặn cổ tay hấn:“Cẩn thận! Trăm ngàn không thể bị thương thánh nữ!”

La Phi cắn cắn môi, trong ánh mắt tràn đầy sốt ruột sắc.

Một lát yên lặng sau, tác đồ lan thương lão thanh âm vang lên:“Thủy di diệt, ngươi đây là muốn làm gì? Người điên rồi sao?”

“Ta sẽ không thương tổn thánh nữ , ta chính là muốn mời nàng hộ tống ta rời đi nơi này.” Thủy di diệt vừa nói, một bên áp nhả khó mã hướng tể đàn. Nhả khó mã sắc mặt tái nhợt, mặc kệ nàng từng như thế nào chịu nhân tôn sùng,

hiện tại lại chính là một cái tay trái gà không chặt thiếu nữ tử.

An mặt nắm chặt chuôi đao, hai mắt cơ hồ muốn phun ra hỏa đốm, nhưng tại như vậy tình thế hạ, hắn cũng chỉ có thể trở mắt xem hai người từng bước một đi tới phía nam đám người biên.

“Tránh ra.” Thủy di diệt nói chuyện thanh âm không lớn, nhưng mang theo một loại làm người ta khó có thể cãi lại uy hiếp lực.

An bịt kín thượng ánh mắt, bắt đầu dĩ phát phát tay, tộc nhân lờ ra một cái đường. Thủy di diệt áp nhĩ khó mã ra vòng vây, lại đi núi rừng phương hướng đi rồi hơn hai mươi thước, có thể này đem loan đao triệt hạ :“Người trở về đi.”

Nhĩ khó mã ổn định cảm xúc, nhìn đối phương ánh mắt nói:“Thủy di diệt, người hôm nay sờ làm làm đã triệt để phản bội chủng tộc, người đem trọn đời không chiếm được khoan thứ.”

Thủy di diệt cười khổ một chút, bỗng nhiên giờ tay chém xuống, đem chính mình tay trái ngón trỏ nhất tề cắt xuống dưới, nhất thời máu tươi vẩy ra.

Nhĩ khó mã kinh hô một tiếng:“Người..... Người làm cái gì vậy?”

Thủy di diệt cố nén trụ đau nhức, xem tộc nhân của mình nhóm lớn tiếng nói:“Thủy di diệt dĩ hạ phạm thượng, hành vi phạm tội sâu nặng, muôn lần chết nan chuộc. Nhưng ta hôm nay còn không có thể chết, chờ ta hoàn thành đại sự sau, tất nhiên sẽ về đến thỉnh tội. Ta trước lưu lại một căn ngón tay, nếu nuốt lời, thỉnh đại tự tể đối ta thi hành huyết bình nguyên rửa!”

Nói xong này đó, hắn đi nhanh hướng về phía nam đàn sơn chạy đi, một lát sau, liền đã biến mất ở tại hắc ám cây cối trung.

Chương 28 cổ nhân chuyện cũ

Bởi vì bị bệnh, nửa năm không có lộ diện thánh nữ, rốt cục tại đây cái ban đêm một lần nữa xuất hiện tại tộc nhân trước mặt. Đây vốn phải là nhất kiện phần chấn nhân tâm sự tình, nhưng hiện trường tình huống đã có ngoài dự đoán mọi người phát triển. Lý nên là tối trung thành, dũng mãnh nhất thánh nữ vệ sĩ thủy di diệt thế nhưng đối an mật cùng nhĩ khổ mã binh khí tướng hướng, hơn nữa thành công bỏ chạy, trốn vào núi rừng. Đây không chỉ có khiến cho thủ lĩnh cùng thánh nữ uy nghiêm nhận đến nghiêm trọng khiêu chiến, càng ở từng cái tộc nhân trong lòng bao phủ thượng một tầng thấp thòm lo âu bóng ma.

Gió đêm tiêm đại, có mấy chi cây đuốc không biết là nhiên liệu đem tần vẫn là không thắng sức gió, ngọn lửa dần dần đỏ nát, đau khổ giãy dụa lay động một phen sau, rốt cục nhân diệt ở tại thê lãnh trong bóng đêm.

“An mật đại nhân, muốn hay không truy?” Có tùy tùng xem thủy di diệt biến mất phương hướng hỏi.

An mật sắc mặt xanh mét: “Đuổi không kịp Huống chi, chỉ bằng các người vài cái, đuổi theo có ích lợi gì?”

Các tùy tùng xấu hổ cúi đầu. Lúc này, nhĩ khổ mã đã ở Diehl thêm nâng lần tới đến dần tế tiền, an mật đón nhận hai bước, thân thiết hỏi: “Tôn kính thánh nữ, người không có nhận đến thương tổn đi?”

Nhĩ khổ mã nhẹ nhàng lắc lắc đầu: “Ta không sao.” Tuy rằng nàng kiệt lực hiện ra một bộ một bộ điềm nhiên như không có việc gì, nhưng cách đó không xa La Phi vẫn là sâu sắc theo này trong mắt bắt giữ đến một tia hoảng sợ cảm xúc.

An mật thần sắc thoáng hòa dịu chút, đối Diehl thêm nói: “Người trước bảo hộ thánh nữ trở về nghỉ ngơi đi.”

Diehl thêm lĩnh mệnh lệnh, cùng nhĩ khổ mã hai người đang muốn rời đi khi, chợt nghe La Phi thanh âm vang lên: “Xin đợi nhất đẳng!”

Nhĩ khổ mã lên tiếng trả lời dừng lại cước bộ, quay đầu hồ hững xem La Phi. Một bên an mật tắc nhú mày, kinh ngạc hỏi: “La? Người có chuyện gì?”

“Ta có nói mấy câu tưởng đối thánh nữ nói. Hoặc là nói, là có một ít vấn đề muốn hỏi.” La Phi vừa nói, vừa đi

tiền lên, hần nhanh nhìn chăm chăm nhả khó mã hai mắt, tựa hồ muốn nhìn ra càng nhiều gì đó.

“Thực xin lỗi, ta đã rất mệt -- ta phải trở về.” Nhả khó mã dùng lưu loát Hán ngữ trả lời, nàng cũng không có lảng tránh La Phi ánh mắt.

“La, tại đây cái trường hợp hạ, người hành động là phi thường vô lễ !” An mật hoành thân ngăn ở La Phi trước mặt, khẩu khí nghiêm khắc nói,“Mời người lui về!”

La Phi làm lời xin lỗi ý biểu cảm, không có lại tiếp tục về phía trước. Hần nhìn theo nhả khó mã hướng thôn trại trung đi đến, trong lòng đã có vài phản đáp án.

“Hôm nay trước hết đến nơi đây, đại gia đều trở về đi. Thánh nữ cùng chúng ta cùng tồn tại, thần minh cùng chúng ta cùng tồn tại!” An mật đối với tộc nhân của mình nhóm nói xong này đó, lại nhìn nhìn tác đồ lan,“Đại tư tế, thỉnh đến ta trong phòng đến một chút, ta có chuyện cùng người thương lượng.”

Tác đồ lan được rồi cái lễ, đi theo an mật cùng hần các tùy tùng mà đi. Cái khác tộc nhân đãi thủ lĩnh đi xa sau, có thể này đều tự ly tán. Ở giữa tránh không được tam hai thành đàn, đề nặng thanh âm nghị luận đều.

“Chu lão sư, người còn nhớ rõ cái kia Hứa Hiểu Văn sao?” La Phi hỏi chu lập vĩ.

“Có ấn tượng.” Chu lập vĩ trầm ngâm một lát,“Phương diện này tựa hồ có chỗ ta khó có thể nắm lấy huyền cơ.....”

“Hứa Hiểu Văn? Các người đang nói cái gì đâu?” Nhạc đông bắc gãi gãi trọc ót, sốt ruột hỏi,“Mau nói cho ta biết tình huống, giống ta giống nhau tri vô bất ngôn, không cần có gì giấu diếm!”

La Phi xung chu lập vĩ phát phát tay:“Người cùng hần giải thích một chút đi.” Sau đó hần một đầu chui vào đang ở tán đi ha ma đám người, nhanh đuổi vài bước sau, đuổi tới một cái trung niên nam tử bên người.

Kia nam tử đúng là từng đến qua mãnh tịch thị trấn mông sa, nhìn thấy La Phi đi lại, hần chủ động dừng lại cước bộ, rất lễ phép đánh tiếp đón:“La, người hảo!”

La Phi cố không lên hàn huyền, thẳng nhập chính đề: “Vừa rồi, thánh nữ hái đi mạng che mặt thời điểm, người có hay không thấy rõ ràng?”

“Đúng vậy.” Mông sa thần sắc thành kính, “Vĩ đại thánh nữ, đúng là nàng đem ta theo kề cận cái chết cứu vớt trở về!”

“Người xác định nàng chính là của các người thánh nữ? Người trước kia nhất định cũng gặp qua thánh nữ, không sai đi?”

“Đương nhiên!” Mông sa không chút do dự trả lời, “Chúng ta sở hữu tộc nhân đều gặp qua. Theo nàng trở thành thánh nữ ngày nào đó khởi, nàng kia tôn quý dung mạo liền vĩnh viễn khắc vào chúng ta trong đầu.”

“Kia thánh nữ có hay không khả năng rời đi qua ha ma thôn trại?” La Phi không chút nào tạm dừng, tiếp tục hỏi, “Hơn nữa là trường kỳ tính rời đi?”

“Làm sao có thể?” Mông sa trừng mắt nhìn La Phi liếc mắt một cái, tựa hồ có chút không quá khoái trá, “Thánh nữ vĩnh viễn cùng các tộc nhân ở cùng nhau. Ở nàng không sinh bệnh thời điểm, nàng hội thường xuyên xuất hiện tại thôn trại trung, chia sẻ tộc nhân vui vẻ cùng khó khăn.”

“Phải không? Tốt..... Tốt.....” La Phi trầm tư một lát, lại nghĩ đến mặt khác một việc, “Khủng bố cốc bên kia có cái sơn động, bên trong mai lí định quốc thi cốt, chuyện này, có bao nhiêu người biết?”

“Sở hữu nhân đều biết đến.” Mông sa nói đến vấn đề này, trên mặt đột nhiên xuất hiện một ít kỳ quái thần sắc, hắn đem La Phi kéo đến một bên, hạ giọng bổ sung nói, “Hơn nữa, ngay tại nửa năm phía trước, kia tòa phần liền đã không.”

“Nửa năm phía trước?” La Phi kinh ngạc xem đối phương. Cái kia sơn động hắn buổi sáng vừa mới đi qua, hiện trường lưu lại đang có hình người hình dáng hổ đất, thực hiển nhiên là bị vừa mới lấy khai, quyết không sẽ là nửa năm phía trước a.

Khả mông sa ngôn hành lại không giống như là đang nói dối, gặp La Phi tựa hồ không tin, hắn lại trịnh trọng chuyện lạ nói: “Có người đi ‘Khủng bố cốc’ săn thú, vượt qua đồ mưa, liền đến trong động tránh né, kết quả phát hiện kỳ quái chuyện: Phần mộ thổ bị xóc lên, bên trong thi cốt cũng không thấy. An mật đại nhân biết sau, liền cấm tộc nhân lại đi cái kia sơn động. Sau này không qua vài ngày, liền liên tiếp phát sinh tộc nhân bị ác ma dọa điên sự tình, thánh nữ sinh

bệnh, về thánh vật mất đi đồn đãi dần dần tản ra. Nguyên nhân làm cho này chút chuyện tình, ta cùng một ít tộc nhân mới có thể rời đi thôn trại, chạy trốn tới sơn bên ngoài đi.”

Cái này kỳ quái ! La Phi nhíu mày suy tư về, chẳng lẽ cái kia phần mộ không chỉ một lần bị lấy khai qua? Nhưng này lại là vì sao đâu?

Một lát sau, La Phi vẫn không có tìm được cái gì rõ ràng, hắn chỉ có thể tạm thời đem vấn đề này phóng nhất phóng, trấn chú điểm quay lại đến cái kia càng trọng yếu hơn mục tiêu thượng.

“Ta muốn đi bái kiến vĩ đại thánh nữ, mà ta không biết nàng hiện tại sẽ ở nơi nào?” Hắn xem mộng sa nói.

Mộng sa sáng khoái cười:“Vậy ngươi liền cùng ta đi thôi, ta phụ trách đem ngươi đưa thánh nữ nơi.”

La Phi đi theo mộng sa ở thôn trại trung đi qua một lúc sau, lại đây đến kia phiến sơn bên cạnh ao. Đây là thôn trại bên cạnh bộ vị, một tòa bất ngờ vách núi ở trong này đột ngột từ mặt đất mọc lên, cùng nước ao liền nhau, giáp ra một cái thông đạo, thánh nữ ở lại nhà gỗ nhỏ liền tại đây thông đạo cuối, nơi đó hiện tại vẫn có ánh sáng, xem ra thánh nữ còn không có nghỉ ngơi.

“La, chính ngươi đi thôi. Hiện tại đã trở thế này, không biết thánh nữ còn có thể sẽ không gặp ngươi.” Mộng sa chỉ vào kia nhà gỗ nói.

“Bị vây sơn trại bên trong, lại có thể độc hưởng thanh tĩnh, này thật đúng là cái không sai địa phương.” La Phi tán thưởng một câu.

“Một mặt lâm sơn, một mặt lâm thủy, thánh nữ vệ sĩ tắc canh giữ ở nhà gỗ tiền nhà kê trung, cho nên nơi này cũng là toàn sơn trại an toàn nhất địa phương.” Mộng sa bổ sung nói.

La Phi nghĩ tới một vấn đề:“Ồ thánh nữ bị bệnh trong nửa năm, cho tới bây giờ không có người tới thăm qua nàng sao?”

Mộng sa lắc đầu:“Phổ thông tộc nhân là không cho phép . Này đó thời gian tới nay, vì thánh nữ an tâm tu dưỡng, chỉ có an mật đại nhân cùng tác đồ lan đại tư tế mới có thể đến trong nhà gỗ đi, chăm sóc thánh nữ bệnh tình.”

“Ân, ta hiểu được.” La Phi không lại nói thêm cái gì, hắn cùng mông đường cát dùng, độc tự một người dọc theo kia sơn thủy gian thông đạo hướng phòng nhỏ đi đến.

Diehl thêm cầm trong tay cây đuốc, chính canh giữ ở nhà gỗ cửa, đây là hắn chính thức trở thành thánh nữ vệ sĩ ngày đầu tiên. Đối với một ngày này đã đến, hắn đã chờ đợi, chờ đợi lâu lắm, nay, hắn rốt cục có thể thực hiện chính mình mộng tưởng rồi.

Khả Diehl thêm ở ngày đầu tiên biểu diễn hiển nhiên là không thành công, hắn cư nhiên bị một cái bị trói trói chặt hai tay hai chân nhân cướp đi loan đao, mà bả đao này theo sau còn đặt tại thánh nữ trên cổ! Nay đối thánh nữ vệ sĩ mà nói, không thể nghi ngờ là khó có thể dễ dàng tha thứ vô cùng nhục nhã.

Thủy di diệt, lại là thủy di diệt! Diehl thêm trong lòng trung oán hận nguyên rủa, này tân cừu cũ trưởng, một ngày nào đó ta sẽ cùng ngươi tính thanh!

Không thể phủ nhận, thủy di diệt là cái đáng sợ đối thủ, từ lúc một năm trước sở hữu ha ma dũng sĩ cùng tranh đoạt thánh nữ vệ sĩ thời điểm, Diehl thêm liền từng lĩnh giáo qua hắn lợi hại. Kia một phen tỷ thí từng nhường hắn nản lòng thoái chí, cơ hồ liền phải rời khỏi này phiền chịu tải chính mình giấc mộng thổ.

Trên thực tế, hắn đã thu thập bọc hành lý, đi tới người hoành trại trung. Khả sau này phát sinh một màn lại cải biến vận mệnh của hắn, cũng rốt cục khiến cho hắn có thể đứng ở hôm nay vị trí này thượng.

Hắn vĩnh viễn quên không được câu nói kia.

“Diehl thêm, ngươi là một cái dũng sĩ, dũng sĩ là vĩnh viễn cũng không nên hướng thất bại cúi đầu!”

Nói những lời này nhân, đúng là người hoành trại trại chủ bạch kiếm ác.

Hắn cũng nhớ được chính mình lúc đó kia ủ rũ bộ dáng:“Không, ta tưởng ta sẽ không bao giờ nữa có cơ hội. Thủy di diệt, hắn là ha ma tộc trăm năm khó gặp chiến sĩ, ta chiến thắng hắn không được, hơn nữa, thánh nữ cũng thực thích hắn.”

“Chẳng lẽ nhất định phải dùng võ lực chiến thắng hần sao? Càng nhiều thời điểm, chúng ta cần mưu kế. Ông trời hội lợi mắt xanh này bám riết không tha nhân, cho bọn hần mang đến không tưởng được hảo vận.” Bạch kiếm ác trong ánh mắt chớp động mê hoặc quang mang, “Hiện tại, người hảo vận đã bắt đầu, bởi vì chúng ta, đều sẽ trở thành duy trì người bằng hữu.”

Bạch kiếm ác phía sau, đứng Tiết Minh Hoa, Ngô đàn cùng triệu lập văn, này đó đều là người hoành trại trung tiếng tăm lừng lẫy nhân vật.

Diehl thêm tâm động, theo ngày đó bắt đầu, hần bước trên mặt khác một cái thông hướng chính mình giấc mộng đường.

.....

Một trận rất nhỏ tiếng bước chân đánh gãy Diehl thêm nhớ lại. Hần cảnh giác mở to hai mắt nhìn, thấy La Phi đang ở hướng bên này đi tới.

Người này đến cùng là ai? Ánh mắt của hần luôn như thể sắc bén, tựa hồ có thể nhìn thấu người đáy lòng sở hữu che giấu bí mật. Hần là địch nhân sao? Khả hần là cùng bạch trại chủ cùng đã đến nha? Chẳng lẽ là kia chuyện xuất hiện cái gì tình huống?

Ở Diehl thêm hỗn loạn suy nghĩ trung, La Phi đã đi tới hần trước mặt. Tuy rằng thực không đồng ý cùng người này chính diện tương đối, Diehl thêm vẫn là cường đánh tinh thần, ưỡn ngực quát hỏi một câu: “Đứng lại, người tới làm gì?”

La Phi nhú nhú mày, nhớ tới này thánh nữ vệ sĩ là tuyệt đối không hiểu Hán ngữ, nên như thế nào cùng hần trao đổi đâu? Chính do dự trong lúc đó, chợt nghe “Chi” một tiếng vang nhỏ, phòng nhỏ cửa gỗ theo bên trong mở ra. Nhã khổ mã chân thành đi đến ngoài cửa, hướng Diehl thêm nói câu cái gì. Diehl thêm lập tức cung kính thối lui đến một bên.

“La cảnh quan, mời vào mà nói nói đi.” Nhã khổ mã xem La Phi, trong đôi mắt ba quang chớp động, nàng dùng thuần khiết Hán ngữ nói, “Ta biết người sẽ đến, cho nên ta luôn luôn tại chờ người.”

Này thanh âm là như thế quen thuộc, La Phi trong lòng trào lưu tư tưởng mênh mông, nhưng trên mặt không chút nào giấu giếm thanh sắc. Hần đi theo nhã khổ mã phía sau, đi vào kia gian nhà gỗ bên trong.

Nhà gỗ không lớn, phòng trong trần thiết cũng rất đơn giản, trừ bỏ thiết yếu giường cái bàn quỳ ở ngoài, cũng không có cái gì dư thừa gì đó. Mặt hướng mặt hồ kia một bên, mở một cái cửa sổ, bệ cửa sổ hạ quải một chuỗi trắng noãn đoá hoa. La Phi kêu không ra hoa nhĩ tên, nhưng có thể cảm giác được một cổ thấm vào ruột gan mùi thơm chính theo gió đêm bay vào trong phòng, khiến cho này tịch tịch hẻo lánh trong sơn cốc cuối cùng có vài phần ôn nhu hơi thở.

Phía trước cửa sổ địa phương trên bàn bãi nhất trần ngọn đèn. Thánh nữ đi lên phía trước, đem ngọn đèn điệu đến tối lượng, sau đó chia chia bên cạnh bàn chiếc ghế:“La cảnh quan, mời ngồi đi.”

La Phi nương hôn hồng ngọn đèn mọi nơi theo thị . Hắn chú ý tới cách đó không xa kia Trương Tiểu giường, giường bốn mộc chân chung quanh đều sai một ít bột phấn.

“Xem ra ngươi còn chưa có thích ứng nơi này cuộc sống.” Hắn một bên liền tóa, vừa nói.

“Phải không?” Thánh nữ nhú nhú mày, ở La Phi đối diện ngồi xuống.

La Phi dùng ngón tay chỉ chân giường bột phấn:“Là lưu hoàng đi? Lâu cư núi rừng trung hạ ma tộc nhân cũng không sử dụng mấy thứ này, trên thực tế, này ngẫu nhiên trèo lên giường đến tiểu trùng cũng sẽ không đối nhân sinh ra cái gì thương tổn.”

“Ngươi nói không sai. Bất quá với ta mà nói, tâm lý vẫn là có chút kỳ quái. Ngủ thời điểm, nếu có lục chỉ chân vật nhỏ theo trên mặt của ngươi đi qua, cái loại cảm giác này đương nhiên sẽ không tốt lắm.”

La Phi chuyển qua ánh mắt, xem cách đó không xa cái kia nữ nhân, ngấn ngùi yên lặng sau, hắn mở miệng nói:“Ta kết quả hẳn là thế nào xưng hô ngươi đâu? Hứa Hiểu Văn, nhĩ khổ mã, vẫn là tôn kính thánh nữ?”

“Ta là Hứa Hiểu Văn.” Thánh nữ hồi đáp,“Ồ còn mình thời điểm, chúng ta từng đã gặp mặt. Về phần nhĩ khổ mã, nàng là của ta song bào thai tỷ tỷ.”

“Sinh đôi tỷ muội?” Đây đáp án giải thích La Phi trong lòng không ít mê hoặc, hắn cúi đầu, tiêu phí một ít thời gian đến một lần nữa sửa sang lại, sau đó hắn lại hỏi,“Vậy ngươi là tới giả mạo nàng ? Tỷ tỷ ngươi..... Nàng như thế nào?”

Hứa Hiểu Văn trong mắt tránh qua một tia ưu thương:“Nàng ở nửa năm trước, cũng đã qua đời.”

Này cùng La Phi đoán là ăn khớp , kỳ thật, hẳn càng chú ý là theo sát sau đó vấn đề kế tiếp:“Nàng là chết như thế nào?”

“Cụ thể tình huống ta cũng không rõ ràng.” Hứa Hiểu Văn xem La Phi cười khổ một chút,“Người khẳng định đã cho ta biết rất nhiều bí mật, nhưng thực tế thượng, ta biết nói gì đó khả năng còn không có người nhiều. Ta mời người đến trong phòng đến, là hi vọng người có thể giải đáp một ít mê hoặc. Ta không nghĩ tới người cũng tới đến sơn cốc này, cảm ơn trời đất, rốt cục có người có thể trợ giúp ta .”

La Phi bị Hứa Hiểu Văn trong lời nói khiến cho có chút hồ đồ, hẳn nghiêm cẩn xem đối phương ánh mắt:“Nơi này đến cùng phát sinh cái gì? Ta cần người từ đầu chí cuối , đem người biết nói sở hữu sự tình đều nói với ta, có thể chứ?”

“Vừa rồi ở hiền tế giữa sân, ta làm bộ như không biết người, là vì không thể nhường các tộc nhân nhìn ra sơ hở. Hiện tại nơi này chỉ có chúng ta hai người, ta không có gì giấu diếm .” Hứa Hiểu Văn thân nhiên nghênh đón La Phi ánh mắt,“Bất quá, ta quả thật không có nhiều lắm gì đó có thể nói cho người, ta đi đến trong sơn cốc còn không đến một tuần, mà trước đó, ta đã có hơn mười năm không bước vào qua thôn này trại .”

“Cái gì?” Hơn mười năm không trở về, kia cơ hồ đó là một cái ngoại hương nhân, này hơi có chút ra ngoài La Phi dự kiến, hẳn lộ ra kinh ngạc biểu cảm,“Như vậy trường trong thời gian, người cùng ha ma tộc có phải hay không liên không có liên hệ ?”

“Tác đồ lan đại tư tế sẽ đến xem ta. Bất quá bình thường là đã nhiều năm mới đến một lần.” Vì đem sự tình nói rõ ràng, Hứa Hiểu Văn bắt đầu đối chính mình một ít tình huống làm kỹ càng giải thích,“Có lẽ ta có thể tự xưng là cái bất hạnh đứa nhỏ. Mẫu thân của ta ở sinh chúng ta tỷ muội lưỡng thời điểm liền khó sinh đã chết, đến ta ba tuổi kia năm, phụ thân ta lại nhân bệnh qua đời, lưu lại ta cùng ta tỷ tỷ, thành một đôi cô nhi.”

La Phi không nói gì, nhưng hẳn thông qua ánh mắt truyền lại ra chính mình đồng tình cùng quan tâm, Hứa Hiểu Văn hiển nhiên cảm nhận được đối phương tình cảm, nàng vui mừng mỉm cười một chút, tiếp tục nói:“Là tiền nhiệm thánh nữ thu dưỡng chúng ta. Ở ta trong trí nhớ, nàng là một cái hiền lành ôn nhu nữ nhân, giống mẫu thân giống nhau chiếu cố chúng ta. Khi chúng ta vừa được sáu tuổi khi, nàng quyết định theo chúng ta trúng tuyển ra một người đến, làm nàng kế thừa giả.”

“Thật đáng tiếc, người cũng không bị lựa chọn?” La Phi quán buông tay.

“Tiếc nuôi? Không, người làm , người cũng không mình bạch.....” Hứa Hiểu Văn trịnh trọng xem La Phi, “Là ta tỷ tỷ chủ động gánh vác kia phân cực khổ.”

“Cực khổ?” La Phi đích xác không quá mình bạch, thánh nữ ở ha ma trong tộc tôn sùng địa vị hữu mục cộng đồ, chẳng lẽ na hội là một loại cực khổ sao?

“Đúng vậy. Tuy rằng ta không biết kia cực khổ là cái gì, nhưng nó nhất định là tồn tại .” Hứa Hiểu Văn ánh mắt dò về phía ngoài cửa sổ, suy nghĩ phiêu xa, ầm ầm nói, “Thẳng đến hôm nay, ta còn nhớ rõ đương thời tình hình. Kia cũng là một cái ban đêm, liền tại đây cái trong phòng, thánh nữ đem hai chúng ta gọi vào nàng bên người.....”

La Phi yên lặng lắng nghe , ở một loại yên tĩnh không khí trung, thời không tựa hồ lại về tới hơn mười năm tiền, kia từng phát sinh qua một màn lại tái hiện :

Thánh nữ đã già đi, nàng thái dương đã hãy nhìn gặp mơ hồ tóc bạc. Ở nàng đứng trước mặt một đôi phần bạch đáng yêu nữ đồng, các nàng trong mắt chớp động thiên chân vô tà quang mang, hiển nhiên tại kia cái thời khắc, các nàng cũng không biết chính mình sau này đem gặp phải vận mệnh.

“Bọn nhỏ, các người hiện tại có một lựa chọn cơ hội.” Thánh nữ trong ánh mắt giao tạp yêu thương cùng bất đắc dĩ, “Ta sẽ đem người nhóm trong đó một cái bồi dưỡng thành về sau thánh nữ, hai người các người, ai muốn ý?”

Hai cái hài tử không có trả lời, các nàng chính là mở to hai mắt, “Thánh nữ”, na hội ý nghĩa cái gì đâu?

Thánh nữ thở dài: “Các người cần hảo hảo mà suy nghĩ một chút. Bị lựa chọn người kia, đem gánh vác vĩ đại cực khổ, này cực khổ hội cả đời một đời làm bạn người, hơn nữa ở trong tay người tiếp tục đi xuống truyền thừa.”

Bọn nhỏ đối lời nói này hàm nghĩa có lẽ không phải phi thường lý giải, nhưng thánh nữ trên mặt trang trọng biểu cảm đã nói cho các nàng: Bị lựa chọn, sẽ là nhất kiện không tốt sự tình.

Hảo, không tốt, đây là đứa nhỏ trong lòng tồn tại đơn giản thị phi xem.

“Để cho ta tới đi, ta là tỷ tỷ.” Nhã khó mã nghiêm cẩn nói, nàng tuy rằng còn tuổi nhỏ, nhưng đã biết đến rồi, tỷ tỷ là muốn chiếu cố muội muội .

Thánh nữ vui mừng nở nụ cười, nàng vuốt ve nhũ nhũ khó khăn đầu, tán câu:“Hào hài tử.” Sau đó nàng lại nhìn xem đứng ở một bên muối muối, nói:“Ta sẽ tận lực cho ngươi tốt nhất cuộc sống, lấy bồi thường tỷ tỷ ngươi vì tộc nhân sở làm ra hy sinh. Ngươi lại không cần trở lại thôn này trại trung, nhưng hi vọng ngươi vĩnh viễn chớ quên ngươi tỷ tỷ.”

Còn nhỏ Hứa Hiểu Văn nhìn xem thánh nữ, lại nhìn xem nhũ nhũ khó khăn, sau đó cái hiểu cái không gật gật đầu.

.....

“Nói như vậy, ngươi sau này liền rời đi ha ma thôn trại?” La Phi căn cứ Hứa Hiểu Văn giảng thuật đoán nói.

“Đúng vậy, tác đồ lan đại tư tế đem ta đưa còn mình.” Hứa Hiểu Văn đem ánh mắt theo phương xa trong bóng đêm thu trở về,“Nơi đó có một học giả, hẳn là chuyên môn nghiên cứu Vân Nam dân tộc thiểu số tập tục , cũng là ha ma tộc nhân bằng hữu. Đại tư tế đem ta phó thác cho này học giả, ta thành nhà bọn họ trung dưỡng nữ. Dưỡng phụ mẫu đối ta tốt lắm, ta nhận đến tốt giáo dục, niệm đại học. Ta cuộc sống thực hạnh phúc, dần dần sau khi lớn lên, ta bắt đầu mình bạch đây đều là ta tỷ tỷ dùng chính mình thống khổ vì ta đổi lấy . Ta thường xuyên cũng sẽ tưởng niệm thôn trại, tưởng niệm thánh nữ cùng tỷ tỷ, nhưng đại tư tế đến thăm ta thời điểm, luôn mang đến thánh nữ lời nhắn, nhường ta không cần trở về. Thẳng đến tiền hai chu, hẳn cuối cùng một lần đã đến thời điểm, thái độ đã có hoàn toàn bất đồng biến hóa.”

“Tiền hai chu? Như vậy, là ở chúng ta đi còn mình chuyện sau đó?”

Hứa Hiểu Văn gật gật đầu:“Đúng vậy, ngay tại các ngươi rời đi còn mình sau ngày thứ ba. Đại tư tế tìm được ta, hẳn về mặt bị thương, nói với ta này nửa năm qua trong trại lý phát sinh một ít biến cố, cần ta chạy nhanh trở về.”

“Hắn cụ thể là nói như thế nào ?”

“Hắn nói trong tộc thánh vật bị trộm đi , ác ma tránh thoát trời buộc, ở trong tộc làm ác, hơn nữa liền nhũ nhũ khó khăn đều hại chết .” Hứa Hiểu Văn tạm dừng một lát sau, lại tăng thêm ngữ khí,“Bất quá này đó còn không phải nghiêm trọng nhất , càng thêm đáng sợ là, các tộc nhân tinh thần trụ cột chính sinh ra dao động, trong trại lý nhân tâm hoảng sợ, thậm chí có một chút nhân đã trốn ra núi rừng.”

La Phi khe khẽ thở dài một hơi:“Cho nên tác đồ lan cần ngươi trở về, đảm đương khởi thánh nữ nhân vật, lấy một

lần nữa cổ vũ các tộc nhân cùng ‘Ác ma’ đấu tranh dũng khí?”

Hứa Hiểu Văn trầm mặc một lát, hỏi lại:“Người có phải hay không có chút không hiểu? Ta là một cái chịu qua giáo dục cao đẳng nhân, làm sao có thể tin tưởng ‘Ác ma’ linh tinh cách nói?”

La Phi không có trả lời, chính là tò mò xem đối phương, lại nghe Hứa Hiểu Văn tiếp tục nói:“Kỳ thật ta cũng không tin tưởng. Ta trở lại nơi này, chính là bởi vì các tộc nhân cần ta, ta tỷ tỷ đã dâng ra sinh mệnh, ta cũng phải vì các tộc nhân làm chút cái gì. Ta tuy rằng không biết ‘Ác ma’ đến cùng là cái gì, nhưng ta tin tưởng, ha ma tộc các chiến sĩ là dũng cảm, chỉ cần bọn họ tinh thần trụ cột không sụp xuống, lại hung ác địch nhân cũng sẽ bị bọn họ đánh bại.”

Hứa Hiểu Văn nói lời nói này thời điểm, cảm tình chân thành tha thiết thành kính, La Phi bị nàng đã động, trong ánh mắt toát ra một tia tán dương ý tứ hàm xúc. Sau đó hắn lại nghĩ đến một cái nghi vấn:“Người nhỏ như vậy liền rời đi thôn trại, như vậy, người đối ‘Ác ma’ truyền thuyết hiểu biết bao nhiêu?”

“Trước đây cơ hồ hoàn toàn không biết gì cả. Ta ở thời điểm, thánh nữ chưa từng có cho chúng ta giảng quá quan cho ‘Thánh chiến’ cùng ‘Ác ma’ sự tình, ta hiện tại biết đến, đều là không lâu tác đồ lan đại tư tế nói với ta.” Hứa Hiểu Văn trả lời bao nhiêu có chút ra ngoài La Phi dự kiến, nàng còn giải thích nói:“Cho nên còn mình cái kia bệnh nhân nói ra ‘Khủng bố cốc’ cùng ‘Ác ma’ thời điểm, ta lúc đó cũng không rõ ràng này ý nghĩa cái gì.”

“Khả hắn hô lên ‘Nhã khổ mã’ tên nha?” La Phi có chút kinh ngạc,“Người lúc đó không có cảm thấy kỳ quái sao?”

Hứa Hiểu Văn lắc đầu:“Ta chỉ biết là ta tỷ tỷ nhũ danh.”

La Phi trong lòng thoải mái: Không sai, các nàng tỷ muội chia lìa thời điểm, mới vừa sáu tuổi, bình thường đều lấy tỷ muội tương xứng, cho nhau không biết đối phương đại danh cũng là bình thường. Sau đó hắn tiếp tục hỏi:“Người trở lại thôn trại lý có bao nhiêu thời gian dài?”

Hứa Hiểu Văn lược quên đi một chút, trả lời:“Đây là thứ tám thiên thôi? Mấy ngày nay, đại tư tế đều ở dạy ta thánh nữ một ít lễ nghi, đây đều là vì đêm nay ta cùng các tộc nhân gặp mặt khi, bắt trí cho làm lộ.”

“Người khí độ quả thật đã cùng còn mình khi cái kia học sinh đại không giống với.” La Phi cười nói,“Bất quá người đối chính mình còn không rất tự tin, cho nên mới hội mang theo một tầng mạng che mặt?”

Hứa Hiểu Văn cũng cười , xem như cam chịu La Phi đoán.

Bất quá loại này thoải mái không khí rất nhanh liền bị La Phi vấn đề kế tiếp đánh vỡ :“Ngươi vì sao muốn giết chết thủy di diệt?”

Hứa Hiểu Văn cười khở một chút:“Này chẳng phải ta ý nguyện, trước đó, ta thậm chí cho tới bây giờ chưa thấy qua người này. Chính là an mật thủ lĩnh cùng tác đồ lan đại tư tế nói với ta muốn làm như vậy, bọn họ nói, đúng là thủy di diệt cùng một cái Hán nam tử trong ngoài cầu kết, đánh cắp thánh vật, khiến cho ác ma trùng sinh. Ta tỷ tỷ đi trước ‘Khủng bố cốc’, muốn truy hồi thánh vật khi, bị ác ma sát hại .”

“Ngươi vừa rồi nói đến ‘Hán nam tử’ chính là côn minh bệnh viện tâm thần lý người kia.” La Phi giải thích một câu.

“Phải không?” Hứa Hiểu Văn kinh ngạc mở to hai mắt nhìn,“Khó trách hắn sẽ nói ra những lời này, cái gọi là ‘Ác ma’, khẳng định cùng hắn có chút quan hệ. Người này, hắn đến cùng can cái gì?”

“Đây đúng là hiện tại mấu chốt nhất vấn đề chỗ.” La Phi dùng ngón tay khinh khẩu mặt bàn, trầm ngâm nói,“Cái kia nam tử đã điên rồi, nhả khẩu mã cũng đã chết, như vậy có khả năng nhất hiểu biết nội tình nhân, liền chỉ còn lại có thủy di diệt . May mắn các ngươi hôm nay không có thể giết được hắn.”

Hứa Hiểu Văn có vẻ có chút xấu hổ:“Đúng vậy, chúng ta hành động có chút lỗ mǎng Ta nhận định là hắn hại chết ta tỷ tỷ, cho nên trong lòng có vào trước là chủ thù hận. Mà lúc này, ta cảm giác đã có chút biến hóa”

“Vì sao?” La Phi tinh thần sáng ngời xem đôi phương.

“Ta ở trên té đàn nhìn thẳng hắn, ta quên không được ánh mắt hắn, bao hàm thân thiết cùng trung thành, ta tin tưởng loại này cảm tình là phát ra từ nội tâm , vô pháp ngụy trang. Cho dù ta tuyên bố đối hắn trừng phạt, kia cảm tình cũng vẫn còn vô biến hóa.”

La Phi ánh mắt chớp động một chút:“Khả hắn sau này lại bả đao đặt tại ngươi trên cổ.”

Hứa Hiểu Văn phi thường khẳng định trả lời nói:“Đó là bởi vì hắn đã nhìn ra, ta chẳng phải chân chính nhả khẩu

mã.”

La Phi đem đương thời tình hình ở trong đầu lại qua một lần, sau đó hần gật gật đầu:“Đúng vậy. Hần tựa hồ nhắc tới ‘Thánh nữ truyền thừa cực khổ’, mà ngươi không có thể làm ra chính xác trả lời..... Ta nguyện ý tin tưởng một nữ nhân trực giác..... Như vậy xem ra, thủy di diệt muốn mưu hại tỷ tỷ ngươi khả năng tính cũng không lớn.”

“Cho nên ta tỷ tỷ tử, bao gồm thánh vật mất đi, phương diện này khẳng định còn có ẩn tình.” Nói tới đây, Hứa Hiểu Văn chờ đợi xem La Phi,“Ta hi vọng ngươi có thể giúp ta cởi bỏ trong đó bí mật. Ngươi có năng lực này, hơn nữa, ngươi cũng là một cái đáng giá tin cậy nhân.”

La Phi trong lòng vừa động, đối phương ánh mắt cho hắn một loại đặc thù cảm giác, cảm giác này ở cơn mình khi liền xuất hiện qua, đó là một loại giống như đã từng quen biết ăn ý. Tuy rằng chính là lần thứ hai gặp mặt, nhưng cái cô gái tựa hồ đã thực hiểu biết chính mình .

“Vì sao?” La Phi rốt cục nhìn không được hỏi,“Đối với ngươi chủng tộc mà nói, ta chính là một ngoại nhân. Chúng ta tiếp xúc cũng rất ít, ngươi vì sao hội..... Như thế tín nhiệm ta?”

“Ta biết một ít có liên quan ngươi chuyện xưa.” Hứa Hiểu Văn trên mặt lộ ra hoạt bát mà đặc ý tươi cười, tại đây một khắc, nàng lại biến trở về cái kia thanh xuân hoạt bát sinh viên,“Ngươi tuy rằng thoát nhìn bất cầu ngôn tiểu, nhưng tâm địa ngươi cũng rất hảo, hơn nữa, ngươi thiện cho giúp người khác đi điều tra này che giấu đã lâu bí mật.”

“Ta chuyện xưa?” La Phi dữ phát hồ đồ ,“Ngươi chỉ là cái gì?”

“Có người ngươi hẳn là nhớ được.” Hứa Hiểu Văn mở to hai mắt, sau đó nói ra một cái tên,“Mông thiếu huy.”

“Mông thiếu huy?” La Phi bỗng dưng ngẩn ra,“Ngươi nhận thức hẳn?”

“Hắn ở cơn mình làm qua triển lãm tranh, ta bị hắn họa đá động .” Hứa Hiểu Văn nâng tay chỉ khởi chính mình cảm, hai mắt nhìn chăm chăm ngọn đèn trung lóe ra ngọn lửa, ần ần nói,“Kia họa trung để lộ ra đến yêu cùng tưởng niệm làm cho người ta xem qua khó quên, đối mẫu thân, đối đệ đệ, còn có hắn người yêu. Này gọi lên ta đối gia hương cảm tình, cho nên chúng ta ở cùng nhau hàn huyên thật lâu, hẳn cho ta giảng thuật các ngươi ở mình trạch trên đảo trải qua.”

“Yêu cùng tưởng niệm.....” La Phi suy nghĩ cũng bị câu trở về, hắn cũng gặp qua mộng thiếu huy họa, nhưng này bức họa trung có lại chính là bi thương cùng tuyệt vọng.

Một lát sau, hắn hỏi:“Người có hay không gặp qua như vậy một bức họa? Ôm trẻ con mẫu thân cùng một cái đĩa nhỏ đứng ở vô tận trong nước biển.....”

“Ta biết kia bức họa, nhưng ta không có nhìn thấy.” Hứa Hiểu Văn trả lời,“Chính hắn nói, sẽ không bao giờ nữa đem kia bức họa mở ra .”

La Phi thoải mái nở nụ cười, khoe miệng lộ ra lưỡng đạo thật sâu câu ngắn:“Kia hắn hiện tại, hắn là tốt lắm .”

“Hắn ở cả nước các nơi du lịch, làm lưu động triển lãm tranh. Đương nhiên, hắn đi qua từng cái thành thị, càng trọng yếu hơn mục đích , là vì tìm kiếm một người. Cũng không biết hắn hiện tại tìm được không có?” Hứa Hiểu Văn ngẩng đầu, cười khanh khách xem La Phi,“Có lẽ hắn hắn là lại xin giúp đỡ người một lần đâu.”

La Phi trong lòng run lên, tránh khỏi đôi phương ánh mắt. Hắn quá rõ ràng Hứa Hiểu Văn nói người kia là ai , hắn cũng biết, mộng thiếu huy tìm kiếm vĩnh viễn không có kết quả.

Không có kết quả tổng so với cùng một cái tàn khốc kết quả muốn tốt chút đi?

La Phi không muốn lại tiếp tục đi xuống, hắn ho nhẹ một tiếng, đem đề tài quay lại:“Như vậy hiện tại, vấn đề mấu chốt muốn tìm được thủy di diệt.”

“Hơn nữa phải ở an mật thủ lĩnh phía trước tìm được hắn.” Hứa Hiểu Văn thần sắc cũng trở nên nghiêm túc đứng lên,“Người có biết, an mật bọn họ một lòng muốn đẩy thủy di diệt vào chỗ chết: Bọn họ nhận định thủy di diệt phản bội chủng tộc, hơn nữa, hắn nếu còn sống, ta thân phận sẽ theo khi có khả năng bại lộ.”

La Phi vượt chính mình cảm, lâm vào thật lâu sau trầm tư trung. Lúc hắn lại ngẩng đầu thời điểm, trong ánh mắt đã hơn vài phần trầm ổn cùng tự tin.

“Muốn tìm đến thủy di diệt có lẽ không khó. Bất quá.....” Hắn xem Hứa Hiểu Văn,“Người sẽ viết ha ma văn tự sao?”

“Hội a.”

“Vậy là tốt rồi!” La Phi vỗ xuống tay, “Ta cần người viết một phần đặc xá thủy di diệt giấy ghi chép.”

“Đặc xá thủy di diệt?” Hứa Hiểu Văn do dự nói, “Ta có này quyền lực sao?”

“Đương nhiên là có !” La Phi thập phần khẳng định trả lời, “Không cần quên, người hiện tại thân phận không phải Hứa Hiểu Văn, mà là tôn kính thánh nữ nhà khó mã.”

Chương 29 bỏ tù

Đã là đêm khuya thời gian, núi rừng trung tối đen một mảnh, thỉnh thoảng truyền đến thú hào côn trùng kêu vang, càng tăng thêm vài phần biến hoá kỳ lạ dày đặc không khí.

La Phi độc tự đi ở thông hướng khủng bố cốc sơn đạo trung. Bởi vì địa hình không quen, mặc dù có đèn pin chiếu sáng lên, hấn tiến lên vẫn cứ có vẻ phi thường gian nan. Rậm rạp sâu thẳm cây cối, trơn ẩm khúc chiết đường, cùng với kia thực khả năng liền giấu ở hắc ám chỗ sâu thần bí “Ác ma”, này đó không thể nghi ngờ đều khiến cho này đoạn đi chung đường tràn ngập không thể đoán trước nguy hiểm. La Phi chỉ có thể đã khởi mười hai phút tinh thần, mắt, nhĩ, khẩu, mũi, sở hữu cảm quan hệ thống đều bị vây một loại cực đoan linh mẫn công tác trạng thái, tuy rằng là thân ở thê lãnh đêm đen, nhưng mồ hôi sớm ướt đầm hấn vạt áo.

La Phi sở dĩ không có tìm người khác cùng hấn đồng hành, là vì hấn việc này mục đích là vì tìm kiếm trốn vào núi rừng trung thủy di diệt. Đối với một cái thân ở đào vong hoàn cảnh người đến nói, hấn cảnh giới tâm lý không thể nghi ngờ là phi thường cao. Dưới tình huống như vậy, gì một cái dư thừa nhân vật xuất hiện đều có khả năng sử đôi phương nhận đến quấy nhiễu, do đó phá hư La Phi đã thiết kế tốt kế hoạch.

Trải qua một phen gian khổ trèo đèo lội suối, La Phi rốt cục đi tới mục đích -- lí định quốc mộ táng chỗ cái kia sơn động. Hấn ở cái động khẩu hơi sự nghỉ ngơi một lát, chờ thể lực khôi phục sau, có thể này đã khởi đèn pin, thật cẩn thận đi thông thả vào trong động.

Trong động yên tĩnh không tiếng động, tràn ngập một loại làm người ta hít thở không thông tử vong hơi thở. Ba trăm nhiều năm qua, làm ha ma tộc nhân nghe thấy sắc biến “Ác ma” Lí định quốc tuy rằng táng thân nơi này, nhưng hấn nhận đến nguyên rủa linh hồn lại chưa bao giờ được an bình tức.

La Phi đem cột sáng đánh hướng mặt đất, lược nhất tìm tòi sau, hấn liền có phát ra hiện : Cái kia bị lấy khai mộ hố vẫn như thế tiền tình hình giống nhau, không có quá lớn biến hóa. Nhưng ở mộ hố chung quanh xộp bùn đất thượng, lại xuất hiện mặt khác một chuỗi dấu chân, này dấu chân so với bên cạnh “Nike” dấu chân muốn tiểu một ít, hài để nhìn không ra rõ ràng hoa văn, hấn là đó là ha ma tộc nhân thường mặc cái loại này bình đế giày vải.

La Phi trong lòng vui vẻ: Thủy di diệt đã tới nơi này! Xem ra chính mình phán đoán không có sai!

.....

Nửa năm trước, lí đình quốc mộ táng liền bị lấy khai, thi cốt cũng không thấy bóng dáng , chuyện này sớm ở ha ma thôn trại giữa dòng truyền khai, hẳn là người người đều biết.

Khả trước mắt này hổ đất vì sao cũng là vừa mới bị lấy khai không lâu đâu?

La Phi cùng tác đồ lan đám người dò hỏi không bố cục thời điểm, an mật hai cái tùy tùng luôn luôn là như bóng với hình, chưa bao giờ cùng các nhân tách ra nửa bước, vì sao đại gia vào động khi, bọn họ lại bị tác đồ lan tận lực lưu tại ngoài động? Chẳng lẽ này trong động cất dấu cái gì bí mật? Này bí mật tác đồ lan biết, tiến vào trong động Diehl thêm hẳn là cũng biết, nhưng liên an mật bên người người hầu cận đều phải giấu điểm được đi, trong đó lợi hại quan hệ cũng không phổ thông.

Này sẽ là cái dạng gì bí mật?

Hứa Hiểu Văn giả mạo nhả khó mã, vô luận thế nào nguy trang, hằng ngày trong cuộc sống tổng hội lộ ra như vậy như vậy sơ hở. Này đó sơ hở có thể giấu giếm qua người khác, cũng tuyệt đối không thể gạt được bên người hộ vệ. Dưới tình huống như vậy, Diehl thêm đột nhiên bị tấn nhậm vì thánh nữ vệ sĩ, này ý nghĩa cái gì?

Nửa năm trước, huyết bình mất trộm, lí đình quốc mộ táng bị lấy khai,“Ác ma lực lượng” Ở không bố cục vùng tái hiện. Nhả khó mã vì truy hồi huyết bình, đi trước không bố cục, kết quả bị “Ác ma” độc thủ. Nàng tin người chết bị an mật cùng tác đồ lan che giấu đứng lên, hiển nhiên, nhả khó mã thi thể cũng sẽ không mang về sơn trại trung an táng. Lớn nhất khả năng tính, đó là gần đây tìm một an toàn , tuyệt đối sẽ không chịu nhân quấy rầy địa phương là được vui lòng.

.....

Đã ngoài này đó, đúng là La Phi không lâu ở thánh nữ nhà gỗ trung trầm tư khi, suy nghĩ đến gì đó. Căn cứ này ý nghĩ, hẳn thực dễ dàng ra như sau kết luận: Này nửa năm qua, an táng ở trong sơn động , đã không phải lí đình quốc, mà là chết đi thánh nữ nhả khó mã. Bí mật này, ở toàn bộ ha ma trong tộc, thực khả năng liền chỉ có an mật, tác đồ lan cùng Diehl thêm ba người biết. Cho nên làm tác đồ lan cùng Diehl thêm nhìn đến mộ táng bị lấy khai thời điểm, mới có thể như thế kinh ngạc cùng kích động.

Liên hệ đến này sơn động nguyên bản ý nghĩa, còn có thể làm tiến thêm một bước phỏng đoán: Có lẽ nhả khó mã đúng là chết tại đây cái trong sơn động, kia nửa năm trước ở đây, nhất định phát sinh qua một ta bất thường sự tình.

Đứng ở thủy di diệt góc độ lo lắng, ở phát hiện thánh nữ bị nhân giả mạo sau, hẳn phải làm chuyện thứ nhất tình

chính là dò hỏi manh mối, tìm kiếm chân chính nhả khổ mã, làm như nửa năm trước kia tràng biến cố trực tiếp nhất đương sự chi nhất, hấn tuyệt đối sẽ không sai qua sơn động này như thế trọng yếu địa điểm.

Hiện tại, dấu chân đã chứng minh rồi thủy di diệt đích xác đã tới nơi này. La Phi ngồi xồm xuống, dùng ngón tay nhẹ nhàng niệp khởi một nắm dấu chân thượng bần đất, xúc cảm hơi mát -- nhập động giả mang vào thủy tích chưa can thấu.

La Phi trong lòng vừa động: Hấn còn không có đi xa, hấn là liền tại đây phụ cận! Rậm rạp cây cối, khôn cùng đêm đen, nếu muốn tìm đến hấn hiển nhiên là không có khả năng, duy nhất phương pháp, chỉ có nương chính hấn xuất ra.

La Phi đứng dậy hướng ra phía ngoài đi ra, đi tới cái động khẩu trên bãi đất trống. Nơi này một cái ở trên ngọn núi đột khởi bình đài, năm đó lý định quốc đúng là đứng ở này sơn thượng, chỉ huy hơn trăm tràng lớn lớn nhỏ nhỏ chiến đấu. Ai có thể nghĩ đến, ở mấy trăm năm sau, nơi này lại trở thành một hồi thăng trầm vũ đài.

La Phi đối mặt mệnh mang đàn sơn, cổ chừng trung khí, đột nhiên gào to một tiếng: “Nhả khổ mã --”

Này thanh la lên cắt qua yên tĩnh bóng đêm, ở liên miên sơn cốc gian u quay lại dăng, thật lâu sau không dứt. Nếu có nhân trốn ở chung quanh, kia này thanh âm nhất định cũng đã chấn động hấn màng tai. La Phi lại về phía trước đi rồi hai bước, thẳng đi đến bình đài bên cạnh, sau đó hấn bắt tay điện dựng đứng ở bên chân, cột sáng hướng lên trên, chiếu xạ ra hấn thân ảnh. Ở một mảnh hắc ám thế giới trung, nơi này lập tức thành nhất bắt mắt chỗ.

La Phi triển khai song chương, lập tức tại thân thể hai sườn, hấn muốn cho toàn bộ không bố bữu môi có thể thấy, chính mình chính lẻ loi một mình, tay không tác sát đứng ở vách núi biên, bất luận kẻ nào lúc này tiến đến, hấn đều không có năng lực cấp đối phương tạo thành thương tổn.

Một lát sau, cùng với một trận rất nhỏ động tĩnh, một bóng người theo sơn động phụ cận cây cối trung chui xuất ra. La Phi dùng chân đá động thủ điện, đem cột sáng vòng vo đi qua, bóng đêm bị chiếu sáng lên: Người tới đúng là thủy di diệt. Chỉ thấy hấn loan đao nơi tay, vẫn duy trì cực độ cảnh giới tư thế, từng bước một về phía chính mình đi tới, trên mặt tắc mang theo kinh ngạc cùng mê hoặc biểu cảm.

Giữa hai người khoảng cách càng ngày càng gần, rốt cục thủy di diệt cũng thấy rõ La Phi dung mạo, hấn ngạc nhiên thốt ra: “La?”

La Phi mỉm cười gật gật đầu, đem hai tay cử quá mức đỉnh, ý bảo chính mình không hề địch ý.

Thủy di diệt ở La Phi trước mặt ước ba bước xa địa phương dừng lại cước bộ, hấn bả đao hoành ở trước ngực, hỏi:“Ngươi ở trong này làm gì?”

La Phi mặc dù nghe không hiểu ha ma ngôn ngữ, nhưng không khó đoán ra đối phương ý tứ, hấn không nói thêm gì, chính là lại nhẹ nhàng học ra cái kia tên:“Nhã khổ mã.”

Thủy di diệt ngưng tụ lại ánh mắt nhìn thẳng La Phi ánh mắt, tràn ngập hỏi ý tứ hàm xúc.

La Phi chậm rãi đem tay phải duỗi đến thủy di diệt trước mặt, ở bàn tay hấn trung, nắm bắt một trương giấy ghi chép, đây là hấn ở nhà gỗ trung gợi ý Hứa Hiểu Văn dùng ha ma văn tự viết thành .

Thủy di diệt tiếp nhận giấy ghi chép, đang muốn xem qua khi, chợt thấy La Phi thân hình vừa động, hấn bỗng nhiên cảnh giác, tay phải đao ra như điện, đã đặt tại La Phi trên cổ. La Phi vội vàng dùng ngón tay chỉ thượng đèn pin, đả đối phương địch ý lược tiêu, hấn loan hạ thất lưng, nhắt khởi đèn pin, đem cột sáng đánh vào giấy ghi chép thượng.

Thủy di diệt tay trái triển khai giấy ghi chép, tay phải loan đao vẫn không rời La Phi gáy yếu hại. Ở dùng dư quang giám thị đối phương đồng thời, hấn bắt đầu đọc kia giấy ghi chép thượng nội dung.

“Thủy di diệt: Thánh nữ nhã khổ mã đã chết. Ta là nàng sinh đôi muội muội, cũng là tân nhậm thánh nữ. Đối với nhã khổ mã tử nhân cùng ‘Ác ma’ tàn sát bừa bãi chân tướng, ta có rất nhiều sự tình cũng muốn hỏi ngươi. Trước đây ta đối với ngươi có một chút hiểu lầm, nhưng hôm nay ở hiện tế tràng thượng, ta đã thấy được ngươi trung thành cùng dũng cảm, mời ngươi trở về giúp ta, hoàn thành ngươi làm thánh nữ vệ sĩ hấn là gánh vác sứ mệnh. Ta sẽ cam đoan an toàn của ngươi. La là bằng hữu của ta, hấn sẽ đem ngươi đưa ta bên người.”

Thủy di diệt thân thể run nhẹ , nước mắt doanh ra hốc mắt:“Tôn kính thánh nữ..... Nhã khổ mã, nàng..... Nàng thật sự đã chết sao?”

La Phi vươn một bàn tay, khoát lên thủy di diệt trên vai. Người sau ngẩng đầu, đang cùng La Phi ánh mắt tương đối, đối phương tuy rằng không nói gì thêm, nhưng này trong ánh mắt lại bao hàm rất nhiều dùng ngôn ngữ vô pháp biểu đạt gì đó: An ủi, tín nhiệm, cùng với cùng chung mối thù dữ dội.

Này thật sự là một cái kỳ quái nam tử, ánh mắt hắn tựa hồ cụ bị này nào đó ma lực, có thể trực tiếp cùng người khác tâm linh sinh ra trao đổi. Thủy di diệt nghĩ như vậy, nắm đao thủ chậm rãi thả lỏng xuống dưới.

Hai nam nhân liền tại như vậy một loại trạng thái hạ hồ thị. Sau một lát, La Phi dẫn đầu đánh vỡ trăm mặc, dùng ha ma tộc ngôn ngữ nói: “Chúng ta cần người giúp.”

Những lời này là La Phi ở trước khi đi hướng Hứa Hiểu Văn hiện học. Hắn nói được rất chậm, phát âm cũng không lắm tiêu chuẩn, nhưng mang theo một loại chân thật đáng tin chân thành cảm tình. Thủy di diệt bị những lời này triệt để đã động, hắn thu hồi loan đao, sau đó hướng về phía La Phi gật gật đầu.

La Phi cũng gật đầu lấy chỉ ra đáp lễ, lập tức hắn mại khai cước bộ, hướng về phía đông bắc hướng thôn trại đi đến. Thủy di diệt theo sát ở hắn phía sau, vì đối phó cộng đồng địch nhân, bọn họ đi tới cùng nhau. Không lâu vừa mới tìm được đường sống trong chỗ chết ha ma tộc dừng sĩ, đem chính mình vận mệnh giao cho một cái tổ không nhận thức ngoại tộc nhân, giờ khắc này liền nhất định người trước đem trở thành kia tràng số mệnh luân hồi trung tâm một vòng chuyển xưa nhân vật chính.

Làm chân núi thôn trại lại xuất hiện tại hai người trước mắt thời điểm, đã qua rạng sáng thời gian. Mà giờ phút này, thôn trại khẩu xuất hiện một ít không tầm thường tình huống.

Hơn mười chi cây đuốc chiếu sáng yên tĩnh bóng đêm. An mật, tác đồ lan, chu lập vĩ, nhạc đông bắc, bạch kiếm ác, Hứa Hiểu Văn, bọn họ đều đứng ở sơn đạo thông hướng thôn trại tất kinh đường thượng, tựa hồ đang ở cùng đội cái gì. Ở bọn họ phía sau, còn lại là một đám có khả năng cao ha ma bội đao dừng sĩ.

Xa xa nhìn thấy này phó trận thế, thủy di diệt khó tránh khỏi có chút nghi ngờ, hắn chậm rãi dừng lại cước bộ, hơn nữa thân thủ kéo lại La Phi.

La Phi cũng có chút không hiểu, căn cứ trước đó ước định, Hứa Hiểu Văn là không nên đem chính mình đi tìm thủy di diệt tin tức nói cho người khác. Làm sao có thể xuất hiện trước mắt cục diện đâu?

Lược lo lắng một lát sau, La Phi xả nước di diệt làm cái thủ thế, ý bảo hắn tạm thời ở tại chỗ chờ đợi, sau đó hắn độc tự một người hướng về ánh lửa thông minh thôn trại khẩu đi rồi đi qua.

Ở hơn mười hai mắt quang nhìn chăm chú hạ, La Phi chui ra núi rừng. An mật biến sắc, hắn tay phải vung lên, phía sau các dừng sĩ lập tức ủa lên, đem La Phi bao quanh vây quanh ở trung gian.

La Phi bình thản ung dung, dãi an mật đám người đi đến vòng trung sau, hấn mới chính sắc nói:“Thánh nữ đã đặc xá thủy di diệt, người không có quyền lực lại thương tổn hấn.”

“Thủy di diệt?” An mật nhúu nhúu đầu mày,“Người tìm được hấn sao?”

La Phi quay đầu chỉ chỉ đến nhánh cây cối:“Hấn đang xem chúng ta, bắt quá, ta tin tưởng các người là vô pháp bắt lấy hấn .”

Nghe thấy lời này, an mật lập tức hướng núi rừng phương hướng đi rồi hai bước, sau đó dùng ha ma ngôn ngữ lớn tiếng la lên đứng lên:“Thủy di diệt, thánh nữ đã đặc xá người, người lại khôi phục thánh nữ vệ sĩ thân phận, chúng ta ai cũng vô pháp tiết chế người. Từ trong rừng xuất hiện đi, không cần lại trốn !”

Lời nói truyền đến thủy di diệt trong tai, trong lòng hấn vui vẻ, biết an mật tuy rằng đối chính mình rất nhiều thành kiến, nhưng đối phương là một cái cực giảng thành tín nhân, hiện tại trước mặt nhiều người như vậy nói ra lời nói này, kia tuyệt đối sẽ không nuốt lời. Lập tức hấn không lại do dự, đem loan đao sáp hồi bên hông, sửa sang lại vạt áo, sải bước đi ra cây cối. Rất nhanh, hấn liền đi tới mọi người trước mặt.

Này trì đao dừng sĩ lại vẫn cứ bao quanh làm thành một vòng, chút không dám lơ lửng. Thủy di diệt xung an mật được rồi cái lễ, nói:“An mật đại nhân, nơi này hiện tại đã không có địch nhân rồi, thỉnh bọn họ bả đao thu hồi đến đây đi.”

An mật lạnh lùng lườm thủy di diệt liếc mắt một cái:“Việc này không cần người quan tâm, thỉnh thực hiện hảo chính người chức trách, thánh nữ vệ sĩ!”

Thủy di diệt khom người lui ra, sau đó hấn đi đến Hứa Hiểu Văn bên người, quỳ một gối xuống ngã xuống đất.

Hứa Hiểu Văn vội vàng đem đôi phương giúp đỡ đứng lên:“Không cần nhiều lắm lễ .” Sau đó nàng thân thiết kéo lại thủy di diệt tay trái, bị chặt đứt trên ngón trở dính đầy lầy lợ, miệng vết thương vẫn chưa hoàn toàn khép lại, ần ần vẫn có máu chảy ra.

Hứa Hiểu Văn dùng chính mình trắng nõn ống tay áo đem miệng vết thương lau sạch sẽ, lại kéo xuống một

mảnh mảnh vải, cấp đôi phương cẩn thận băng bó hảo, đồng thời nói:“Tạm thời trước như vậy đi, trở về sẽ tìm thảo dược cho người hảo hảo chữa thương. Chúng ta đều tin tưởng người trung thành, về sau nhưng đừng lại làm chuyện như vậy .”

Thủy di diệt trong lòng nóng lên, ghen ngào nói:“Tôn kính thánh nữ..... Thủy di diệt cả đời đều sẽ là ngài tối trung thành vệ sĩ.”

Hứa Hiểu Văn mỉm cười, không lại nói chuyện, sau đó nàng quay đầu, nhìn về phía cách đó không xa La Phi, trên mặt hiện ra lo lắng thần sắc.

La Phi lúc này cũng cảm giác được không khí có chút không đối, hẩn đưa mắt nhìn quanh, không chỉ có là Hứa Hiểu Văn, tác đồ lan, chu lập vĩ, nhạc đông bắc, bạch kiếm ác bọn người đang nhìn chính mình, bọn họ hoặc cảnh giác, hoặc kinh ngạc, hoặc nghi ngờ, về mặt khác nhau.

La Phi trong lòng rung mình, trở nên minh bạch: Hay là này đồ trì đao ha ma dũng sĩ là nhắm vào chính mình mà đến?

Quả nhiên, an mật đi thông thả đến La Phi trước mặt, hẩn mặt trầm xuống, theo trong lòng lấy ra nhất kiện mềm mại vật phẩm, triển khai sau hỏi:“La, người có thể nói với ta đây là cái gì sao?”

La Phi ngưng thần nhìn lại, chỉ thấy đó là một trương bạch trung biến vàng da trạng vật phẩm, cùng loại gì đó hẩn không lâu từng ở người hoành trại trung nhìn thấy qua, cho nên lập tức thốt ra:“Da dê bản đồ?”

“Càng chuẩn xác mà nói, là khủng bố cóc vùng da dê bản đồ.” Thủy di diệt vừa nói, một bên đem bản đồ bình quán nơi tay thượng, làm cho La Phi xem cái rõ ràng. Theo đồ thượng nội dung đến xem, sở về quả nhiên là khủng bố cóc vùng sơn mạch địa hình, một ít trọng yếu địa điểm còn làm đặc thù dấu hiệu. Ở bản đồ trống rỗng chỗ, còn có rất nhiều kỳ quái chữ số cùng ký hiệu, chỉ chít ma mật xếp thành nhất đại phiến, nửa khắc hơn hội La Phi cũng vô pháp phân rõ ra trong đó hàm nghĩa.

“Mấy thứ này là cái gì ý tứ?” La Phi nhin không được tò mò hỏi.

“Người không biết?” An mật nhanh nhìn chăm chăm La Phi ánh mắt,“Này trương bản đồ không phải người mang đến sao?”

“Ta mang đến ?” Mặc dù La Phi lại thông minh, lúc này cũng khó miễn có chút mờ mịt .

An mặt trầm mặc một lát, sau đó lại lấy ra mặt khác nhất kiện này nọ đưa tới La Phi trước mặt:“Người nhìn nhìn lại này, nhận thức sao?”

Một thanh hơn hai mươi cm trường sắc bén tiêu dao. La Phi đương nhiên nhận được, đây đúng là hắc theo long châu xuất phát phía trước, ở bên ngoài đồ dùng cửa hàng mua đến .

“Đây là ta lên núi đao.” La Phi bình tĩnh thanh âm nói, đồng thời trong lòng hắc nỗi lên từng đợt hàn ý.

Kia lưỡi dao thượng chính đỉnh đây chưa hoàn toàn khô cạn vết máu, ở cây đuốc lay động làm nổi bật hạ, tản ra quỷ dị âm lãnh quang mang.

“Diehl thêm đã chết.” An mặt trong ánh mắt lóe ra phần nộ ánh lửa,“Có người cắt đứt hắc gáy mạch máu, còn đem chuỗi này đao cầm ở hắc cổ họng thượng.”

“Người nhận vì là ta giết hắc?” La Phi vững vàng hỏi lại,“Khả các người đều thấy được, ta vừa mới theo khủng bố cóc trở về.”

“Người ở cùng thánh nữ nói chuyện với nhau thời điểm, Diehl thêm liền đi qua hướng ta làm báo cáo. Là ta nhường hắc âm thầm theo dõi người, khả hắc đi theo người đi ra sơn trại sau, sẽ lại cũng không có trở về. Ta lại phái ra hai cái tùy tùng đi ra ngoài tìm tìm, một giờ trước, bọn họ ở cự nơi này không xa trên sơn đạo phát hiện Diehl thêm thi thể. Hung thủ còn đem này trương bản đồ cái ở tại hắc thi thể thượng.” An mặt nhìn gần La Phi, lạnh lùng nói,“Bắt đầu, ta chính là nhận cho người nhúng tay một ít vốn không nên người quân sự tình, hiện tại xem ra, tình huống so với ta tưởng tượng còn muốn nghiêm trọng rất nhiều.”

Làm một gã hình cảnh, La Phi đương nhiên minh bạch lúc này tình thế đối chính mình là cỡ nào bất lợi. Nhưng là, từ đi đến ha ma sơn trại sau, bả đao này liền luôn luôn tại hắc lên núi bao trung gửi , là ai bắt nó đem ra?

Có người ý định muốn hãm hại chính mình, áp dụng ti tiện giá họa thủ đoạn! Quá nhiều vô lực giải thích chỉ biết khởi đến tương phản hiệu quả, La Phi vì thế đón an mặt ánh mắt, thần nhiên nói:“Ta thầm nghĩ nói hai câu nói: Ta không có sát Diehl thêm; Người hiện tại chuẩn bị làm sao bây giờ?”

Đối phương trấn định tự nhiên bộ dáng hiển nhiên đối an mật sinh ra ảnh hưởng, hấn định ý hơi hơi lui bước một ít. Trầm ngâm một lát sau, hấn nói:“Ta sẽ đem ngươi quan nước vào lao, thẳng đến ta tra ra sát hại Diehl thêm hung thủ - có lẽ là ngươi, có lẽ không phải ngươi. Trước đó, ngươi sẽ không nhận đến thương tổn, nhưng là, ngươi cũng đem mất đi hành động tự do.”

La Phi gật gật đầu, hấn biết, theo an mật trong miệng nói ra trong lời nói, đã là không tha sửa đổi .

“Không, an mật đại nhân, ngươi không thể làm như vậy.” Hứa Hiểu Văn ở một bên vì La Phi cầu tình,“Thỉnh tin tưởng ta, hấn là chúng ta ha ma tộc nhân bằng hữu.”

“Tôn kính thánh nữ.” An mật mặt không biểu cảm nói,“Ngươi có thể quyết định thủy di diệt sinh tử, nhưng ngươi không có quyền lực ngăn cản ta đối người này xử trí. Ta là ha ma tộc thủ lĩnh, ta phải vì toàn thể tộc nhân an nguy phụ trách.”

Hứa Hiểu Văn cắn cắn môi, còn tưởng lại nói chút cái gì, lại bị La Phi dùng ánh mắt ngăn trở. Người sau lập tức xem an mật, thoải mái cười cười:“An mật đại nhân, tuy rằng ta biết chính mình là trong sạch . Nhưng ta cũng không hối bởi vì ngươi quyết định mà sinh khí. Trên thực tế, nếu ta bị vây ngươi vị trí, ta cũng sẽ áp dụng đồng dạng thủ đoạn -- ở ngươi đem ta đưa vào thủy lao phía trước, ta muốn cùng bằng hữu của ta nhóm nói nói mấy câu, có thể chứ?”

An mật gật đầu tỏ vẻ đồng ý, nhưng hấn lại cùng nói:“Các ngươi không thể đi ra này vòng luân quần.”

La Phi chậm rãi đi thông thả đến chu lập vĩ đám người trước mặt, này ba cái cùng hấn cùng tiến vào ha ma thôn trại Hán nhân, lúc này trên mặt biểu cảm đều nhiều hơn ít có chút mất tự nhiên.

Nhạc đồng bắc trên mặt thịt béo co rúm một chút, bài trừ một tia xấu hổ tươi cười:“La cảnh quan..... Thế nào, tại sao có thể như vậy?”

Bạch kiếm ác khe khẽ thở dài:“Ta tin tưởng Diehl thêm không phải ngươi giết .”

Chu lập vĩ không có mở miệng, chính là chuyên chú xem La Phi, tựa hồ đang chờ đợi đối phương trước tiên là nói chút cái gì.

La Phi ánh mắt theo ba người trên mặt theo thứ tự đảo qua, sau đó hần gằn từng tiếng nói:“Các người trung gian có người hãm hại ta.”

Nhạc đông bắc liên tục xua tay:“Không, khẳng định không phải ta cạn .”

“Ta muốn biết, theo hiến tế tràng sau khi trở về, các người trung gian có ai một mình rời đi qua?”

“Ta đi bái phỏng qua vài cái bằng hữu.” Bạch kiếm ác đầu tiên không chút hoang mang nói,“Nhưng ta cũng không có rời đi thôn trại, bằng hữu của ta nhóm có thể chứng minh.”

“Kia cũng không thể cam đoan người sở hữu thời gian đều cùng các bằng hữu ở cùng nhau.” Nhạc đông bắc lườm bạch kiếm ác liếc mắt một cái, sau đó lại quay đầu trừng mắt chu lập vĩ,“Người sau này cũng ly khai phòng ở, người làm cái gì đi?”

“Ta đi ra ngoài tùy tiện dạo qua một vòng.” Chu lập vĩ không khách khí hừ một tiếng,“Nói thật, ta chính là không muốn cùng người một khối đứng ở trong phòng mà thôi. Hơn nữa, ta cũng không có đi xa, trung gian ta hoàn trả đã tới một lần, cái kia thời điểm, người cũng là không ở trong phòng.”

“Ta, ta chính là đi thượng qua một lần toilet, trừ lần đó ra, chỗ nào cũng không có đi!” Nhạc đông bắc có chút xấu hổ vì chính mình biện giải .

“Nói như vậy, các người ba cái đều tự cũng không ở cùng nhau?” La Phi nhú mày, không nghĩ tới tình huống hội như thế phức tạp. Cúi đầu trầm tư một lát sau, hần lại trình trọng chuyện lạ nói:“Các người ba cái, về sau cũng không thể đứng ở cùng nhau .”

“Cái gì?” Chu lập vĩ đám người hai mặt nhìn nhau, hiển nhiên không rõ La Phi ý tứ.

“Ta chỉ ban đêm trể ngủ thời điểm.” La Phi giải thích nói,“Nếu không, các người trung có người khả năng sẽ có sinh mệnh nguy hiểm.”

Chu lập vĩ cảnh giác nheo lại khóe mắt:“Ý của người là, cái kia hãm hại người nhân còn có thể đối những người khác hạ độc thủ?”

La Phi gật gật đầu: “Trên thực tế, ở phát hiện lưu vân thi thể sau, ta cũng đã khẳng định chúng ta trung gian có một nguy hiểm phần tử. Bởi vì lưu vân sinh tiền rất muốn nói với ta cái gì, khả hấn lại nhất định phải đem ta một mình hện ra. Cho nên từ nay về sau, ta nhất định bảo trì trăm phần trăm cảnh giác, khiến cho đối phương vô pháp xuống tay. Nhưng là ta rất nhanh sẽ bị quan nước vào lao, này có lẽ chính là đối phương hi vọng đạt tới hiệu quả đi?”

La Phi trong giọng nói hàm nghĩa phi thường rõ ràng, chu lập vĩ ba người nhất thời đều lặng không tiếng động, dùng kinh nghi bất định ánh mắt lẫn nhau trong đó đánh giá.

“Chúng ta đây lại càng không hấn là tách ra mới đúng nha?” Nhạc đông bắc bỗng nhiên nói, “Tách ra ngược lại hội lạc đan, chẳng lẽ hấn một người có thể đồng thời đối phó hai người sao?”

La Phi trầm mặc một lát, sau đó hấn lắc lắc đầu: “Không, vẫn là tách ra hảo, các người đều tự cẩn thận đi.”

“Vì sao?” Chu lập vĩ cũng không giải hỏi.

“Sự cứ thể này, ta cũng sẽ không lại cất giấu nói cái gì.” La Phi đột nhiên đem sáng ngời ánh mắt đầu hướng về phía bạch kiếm ác, “Bạch trại chủ, nếu có hiểu lầm cùng mạo phạm địa phương, hi vọng người không cần để ý.”

Bạch kiếm ác mày nhẹ nhàng nhảy lên một chút: “La cảnh quan, thỉnh nói thẳng.”

“Lưu vân vấn đề còn đáng giá tiến hành càng sâu suy xét. Ở người hoành trại trung, hấn vì sao hội như thể chiêm tiền cố hậu?” La Phi quét mắt chu lập vĩ cùng nhạc đông bắc, “Cho dù các người trung một cái có vấn đề, hấn cũng hoàn toàn có thể công khai đứng ra chỉ ra và xác nhận, vì sao không nên vụng trộm ước ta một mình gặp mặt đâu? Ta nghĩ tới nghĩ lui, thâm nghĩ đến một loại giải thích: Hấn biết nói bí mật còn có thể xúc động đến một cỗ càng thêm khổng lồ thể lực, ít nhất ở người hoành trại trung thời điểm, là như thế.”

Bạch kiếm ác sừng sốt một hồi, sau đó “Hắc” một tiếng cười lạnh: “La cảnh quan, người đây là tại hoài nghi ta?”

“Chính là hoài nghi, cho nên ta luôn luôn không có đem này tình huống làm rõ. Nhưng là hiện tại, không nói xuất ra là không được. Nếu chuyện này cùng người không quan hệ, ta đây về sau hội chân thành hướng người xin lỗi. Nhưng là -” La Phi ngữ điệu vừa chuyển, “Nếu ta đoán chính xác, vậy người nhóm ba người liền tuyệt đối không thể đứng ở cùng

nhau .”

Này trong đó đạo lý phi thường đơn giản: Cái kia duy nhất vô tội giả chính diện đối với hai cái nguy hiểm địch nhân!

“Tốt lắm, ta trong lời nói chính là này đó, các người tự giải quyết cho tốt đi!” La Phi ánh mắt lại một lần nữa theo ba người khuôn mặt thượng đảo qua, hấn ngữ khí cứng mềm hỗ trợ, cũng là đối thân ở nguy hiểm hoàn cảnh vô tội giả nhắc nhở, cũng là đối dấu điểm nguy hiểm phân tử cảnh cáo.

Hấn đã đem lời nói được thực minh bạch, nếu chu lập vĩ cùng nhạc đông bắc trung mỗ cá nhân vẫn là bị bắt trắc, như vậy hung thủ trên thực tế cũng liền tự mình bại lộ thân phận.

Nói xong này đó, hấn chuyển qua thân:“An mật đại nhân, mời người động thủ đi, ta sẽ không làm gì vô vị phản kháng.”

An mật phát phát tay, bốn tùy tùng cầm trói buộc dây thừng hướng La Phi đã đi tới.

La Phi nhin không được cười khổ một chút, hấn thật sự không thể tưởng được, chính mình làm hơn mười năm cảnh sát, nay nhưng cũng muốn ném thử bỏ tù tư vị .

Chương 30 mạnh mẽ hiện lên

Sắc trời vừa tờ mờ sáng, thôn trại lý nhân phần lớn còn bị vây ngủ mơ bên trong. Có một người lúc này lại lên lút ra trong trại, đi ở thông hướng “Khủng bố cốc” trên sơn đạo. Người này thân hình cao gầy, mày rậm đôi mắt ung, đứng là người hoành trại chủ, chính văn tuyến hậu nhân bạch kiếm ác. Hắn mại khai hai điều chân dài, mỗi một bước đều khóa thật sự đại, tựa hồ chính sốt ruột muốn chạy tới mỗi cái địa phương.

Ở yên tĩnh thần sắc trung, hắn rất nhanh liền tìm được ngày hôm qua cái kia địa điểm: Bị chém đứt thụ cọc hoành trên mặt đất, đây đúng là hắn cùng cái kia thần bí bóng đen ước định gặp ám hiệu.

Bạch kiếm ác cầm trong tay dẫn theo hai cái đại đao quán đặt ở thượng, sau đó lẳng lặng chờ đợi, không quá nhiều lâu, cái kia bóng đen liền xuất hiện tại hắn trước mặt.

“Ta muốn gì đó..... Điều chuẩn bị tốt ?” Bóng đen xem kia hai cái đao quán, dày đặc hỏi.

Bạch kiếm ác cung kính lui ở một bên: “Đúng vậy.”

Bóng đen mở ra đao quán hàn xem xét một chút, sau đó hắn vừa lòng gật gật đầu: “Tốt lắm. Người có thể như thế trung tâm, có lẽ..... Ta sẽ lo lắng đặc xá các người Bạch gia phạm hạ tội ác.”

Bạch kiếm ác như mộng đại ân, bái nằm ở ẩm thấp thượng, thật lâu sau sau, lúc hắn lại ngẩng đầu thời điểm, bóng đen cùng đao quán đều đã không thấy bóng dáng.

“Nhường này chết tiết hết thấy sớm một chút kết thúc đi, ta cái gì cũng không muốn, chỉ cần có thể bình an vượt qua này nhất quan, chẳng sợ nửa đời sau làm phổ thông sơn dân cũng xong.” Hắn một bên nghĩ như vậy, một bên đứng dậy, hướng về xuống núi đường về đi đến.

Ba trăm nhiều năm chờ đợi, cuối cùng lại biến thành một hồi ác mộng một loại luân hồi, này quả thật là một cái làm người ta ủ rũ kết quả. Căn cứ tổ huấn, Bạch gia nhiều thế hệ ngủ đông tại đây thâm sơn trung, truy tìm thần bí “Ác ma lực lượng”, nghe nói kia lực lượng có thể thao túng nhân linh hồn, cấp lực lượng sở hữu giả mang đến vô thượng quyền lực cùng tài phú. Nay, này lực lượng nguồn suối rốt cục bị phá giải, hơn mười đại nhân nỗ lực ở hắn bạch kiếm ác trong tay có đáp án, nhưng này hết thấy, lại bởi vì “Hắn” xuất hiện mà trở nên không hề ý nghĩa.

Bạch kiếm ác không muốn dùng “Trùng hợp” Hai chữ đến giải thích mấy vấn đề này, hắn thà rằng tin tưởng đây là một hồi luân hồi, ba trăm nhiều năm trước, lúc hắn tổ tiên chính văn tuyển tự tay vạch trần ân oán mờ mịt khi, quyết định chuyện xưa kết cục phục bút liền sớm bị thật sâu chôn dấu tốt lắm.

Kết thúc đi, mặc kệ “Hắn” Còn tưởng làm chút cái gì, nhường hắn làm xong thì tốt rồi.

Đáng tiếc là, một người vĩnh viễn vô pháp biết vận mệnh đem đem chính mình mang hướng phương nào. Đối với bạch kiếm ác mà nói, hắn thậm chí thật không ngờ sẽ ở trên sơn đạo gặp chu lập vĩ.

Chu lập vĩ lưng thủ đứng ở thông hướng thôn trại tất kinh chi đạo thượng, thần sắc ác liệt, chờ bạch kiếm ác đi đến trước mặt, hắn lạnh lùng hỏi:“Người đi ngọn núi làm gì?”

“Ta đi gặp ‘Hắn’ .” Bạch kiếm ác trầm mặc một lát sau, chi tiết trả lời,“Ta phải dựa theo ‘Hắn’ nói đi làm.”

“Người đã hoàn toàn nghe lệnh cho ‘Hắn’ ?” Chu lập vĩ che giấu không được trong lòng tức giận,“Người choáng váng sao? Đây hội hủy chúng ta hết thấy! Người hắn là đứng ở ta bên này, chúng ta nghĩ biện pháp xử lý ‘Hắn’!”

“Xử lý ‘Hắn’?” Bạch kiếm ác “Hắc” nở nụ cười một tiếng,“Cây cối là hắn vương quốc, bằng chúng ta hai cái có thể làm đến sao? Hắn đã rơi vào khủng bố địa ngục, lại kì tích một loại đạt được trùng sinh, đây là thiên ý, là ông trời nhường hắn trở về báo thù , một cái ba trăm nhiều năm chuyện xưa, ông trời cũng tưởng muốn nhìn kết cục ! Nghe ta , người hiện tại sáng suốt nhất hành động đó là lẳng lặng đứng ở một bên, nhường này hết thấy cùng người không quan hệ.”

“Cùng ta không quan hệ? Làm sao có thể!” Chu lập vĩ nặng nề mà thở ra,“Cái kia La Phi, hắn có kinh người khừu giác cùng thấy rõ lực, hắn đem theo ‘Hắn’ lưu lại manh mối, phát hiện sở hữu bí mật, hắn hội nhận làm cho này hết thấy cùng ta không quan hệ sao?”

“Một cái đã bị quan vào nước lao nhân còn có thể làm cái gì?” Bạch kiếm ác nhìn xem chu lập vĩ,“Hơn nữa, người cho là xử lý ‘Hắn’ có thể che giấu trụ này bí mật? Sự thật lại hoàn toàn tương phản.”

Chu lập vĩ khòe mắt co rúm hai hạ:“Người đây là cái gì tứ?”

“‘Hắn’ đã đem biết đến này nọ viết thành văn kiện, nếu ‘Hắn’ có cái gì bất trắc, này văn kiện đem bị công khai.” Bạch kiếm ác chính sắc nói, “Cho nên, chúng ta duy nhất lựa chọn, đó là giúp ‘Hắn’ hoàn thành tâm nguyện, lấy hi vọng có thể giành được chiếm được ‘Hắn’ thương hại.”

“Là như thế này.....” Chu lập vĩ sắc mặt trở nên trắng bệch, “‘Hắn’..... ‘Hắn’ đã biết đến rồi giữa chúng ta quan hệ ?”

“Người không cần như vậy khản trương.” Bạch kiếm ác xem chu lập vĩ tuyệt vọng bộ dáng, tựa hồ cảm thấy có chút buồn cười, hắn vỗ vỗ đôi phương bả vai, trấn an nói, “Người ngấm lại, nếu ‘Hắn’ đã biết đến rồi, ở thanh phong khẩu thời điểm, ‘Hắn’ còn có thể buông tha người sao?”

“Vậy là tốt rồi.....” Chu lập vĩ vẻ mặt thoáng thả lỏng chút, sau đó hắn hướng về phía bạch kiếm ác lộ ra một tia cảm kích tươi cười.

.....

Cùng lúc đó, La Phi đang bị giam giữ ở thủy di diệt ngục qua kia gian thủy lao trung. Chính như chúng ta trước kia nói qua, này có lẽ không thể xem như một gian nhà tù, kêu nó “Lồng sắt” Hội càng thích hợp một ít.

Trần nhà cùng bốn phía đều là dùng cọc gỗ trát thành, không hề che gió đút mưa công hiệu. Bị trời trời chặt hai tay La Phi nằm ngã vào lạnh lẽo trên sàn, vừa mở mắt, liền hãy nhìn gặp bên bờ đại thụ kéo dài tới được chạc cây ở đỉnh đầu lồng sắt ngoại kinh hoảng lay động.

Tại như vậy tình trạng hạ, gần ngay người một đêm, La Phi đã là chịu đủ này khổ. Có thể tưởng tượng, thủy di diệt ở trong này gặp nửa năm nhốt, đối với thể xác và tinh thần mà nói, sẽ là một loại bao lớn tra tấn. Mà hắn có thể kiên trì xuống dưới, hơn nữa bắt lấy cơ hội thoát khỏi mà ra, này dũng khí cùng nghị lực quả thật khiến người khâm phục.

Khác La Phi lược cảm vui mừng là, tuy rằng hắn hành động đã không hề tự do, thân thể đã ở thừa nhận các loại thống khổ, nhưng hắn ý nghĩ vẫn cứ thanh tỉnh, hắn tư duy năng lực không có nhận đến gì ảnh hưởng.

Hắn vừa mới theo một hồi cũng không kiên định trong giấc ngủ tỉnh lại, giờ phút này, hắn chính ngưng trụ toàn thân tinh thần, sửa sang lại ý nghĩ trung suy nghĩ.

Từ tiến vào “Khủng bố cóc” Tới nay, chứa nhiều manh mối cùng rõ ràng hỗn loạn xuất hiện, đi qua , hiện tại Lịch sử, truyền thuyết, sự thật..... Người tựa hồ đã có thể lấy ra trong đó một hai điều mạch lạc, lại bất đắc dĩ là, làm người đứng ở toàn bộ góc độ lại đi quan sát khi, lại vô pháp tìm ra một cái thống nhất , hợp logic giải thích.

Còn khuyết thiếu một cái ràng buộc, đây là một cái trọng yếu ràng buộc, có nó, sở hữu hỗn độn mở rộng chỉ nhánh liền khả bện thành một trương kín đáo vòng, này trương vòng hội gắt gao trói chặt này hoang đường đồn đãi, làm cho người ta nhóm đi khuỷu lăm trong đó chân tướng.

La Phi đã thấy được cái kia ràng buộc chỗ, nhưng nó lại bị một đoàn sương mù dày đặc bao vây lấy, làm hắn vô pháp phân tích rõ manh mối. Bao nhiêu lần, hắn từng nhắm mắt lại, đi ôn lại ở thanh phong khẩu khi kia đoạn hoảng hốt trí nhớ. Ánh mắt của hắn xuyên qua hắc vụ, cùng cặp kia che kín tư máu ánh mắt đối diện , hắn muốn thấy rõ đối phương bộ mặt.

“Hắn” Là ai?“Hắn” Đến cùng muốn làm cái gì?

Đây là cái kia ràng buộc! Cũng là trước mắt sở hữu mê hoặc tiêu điểm.

La Phi ẩn ẩn cảm thấy, mỗi kiện chân chính trọng đại sự tình sắp phát sinh. Tại đây cái thời điểm máu chốt, chính mình lại bị quan vào thủy lao trung, này không thể nghi ngờ là cái phi thường xấu hổ ngoài ý muốn.

Phải thừa nhận, đây là bởi vì hắn khinh thị này giấu ở bên người bản thân đối thủ. Đúng vậy, hắn đã cảm giác được đối phương hình dáng, bắt được bọn họ thực giống nhau hồ chính là thời gian thượng sự tình, cho nên hắn thả lỏng , hắn cũng hi vọng chính mình thả lỏng có thể nhường đối phương sinh ra ma túy, do đó càng thêm rõ ràng bại lộ ra bọn họ đuôi. Không nghĩ tới đối phương lại đột nhiên triển khai phản kích.

Ở bị áp vào nước lao phía trước, La Phi đạt được an mật chấp thuận, đi thô sơ giản lược kiểm tra thực hư Diehl thêm thi thể. Người chết đầu lược thiên hướng bên trái, trí mạng miệng vết thương thì tại cổ dựa vào hữu địa phương.

Có thể tưởng tượng, ở Diehl thêm đi theo chính mình hướng núi rừng là lúc, hung thủ từ hậu phương lén lút sò lên, cánh tay trái ôm lấy người chết đầu, bàn tay che lại hắn miệng mũi, tay phải trung lợi nhận thuận thế xẹt qua, động tác sạch sẽ, sắc bén, hạ đao chuẩn xác, nhất kích bị mất mạng, người chết thậm chí liên quát to cơ hội cũng không có.

Diehl thêm cũng là ha ma tộc phải tính đến dừng sĩ, nếu muốn đối hắn làm được điểm này, chẳng phải nhất kiện sự tình đơn giản. Tại kia ba người trung, tựa hồ chỉ có bạch kiếm ác có năng lực này?

Đúng vậy, liền ngày hôm qua hành tung mà nói, bạch kiếm ác quả thật cũng là tối khả nghi . Ở hiền tế trảng bãi kiến thánh nữ trước sau, hẳn đều tự xưng muốn đi “Vấn an vài cái bằng hữu”, này cách nói hiển nhiên không phải phi thường làm người ta tin phục, như vậy, hẳn kết quả đi làm chút cái gì đâu?

La Phi đem này mấy vấn đề ở ý nghĩ trung lặp lại nghiền ngẫm , thẳng đến tiếp cận giữa trưa thời gian, Hứa Hiểu Văn cùng thủy di diệt đã đến mới đánh gãy suy nghĩ của hắn.

An mật hai cái người hầu cận phụ trách thủy lao trông coi nhiệm vụ, trong đó một người trên người còn quai thái, nhìn thấy thủy di diệt, bọn họ thần sắc khó tránh khỏi có chút oán hận cùng xấu hổ, bất quá đối phương đã khôi phục thánh nữ vệ sĩ thân phận, là như không dậy nổi .

Nhưng là thủy di diệt phi thường lớn độ, hẳn dẫn đầu được rồi cái lễ, thân cận nói:“Hai vị dừng sĩ vì tộc nhân an nguy, nhận hết vất vả, ta đại biểu thánh nữ cảm tạ các người.”

Hắn ngôn ngữ phi thường chân thành, tựa hồ đã hoàn toàn đã quên đem qua đối phương muốn lấy hắn tánh mạng kia một màn.

Này phiên hành động không thể nghi ngờ là cho chừng đối phương mặt mũi, hai cái tùy tùng biểu cảm lập tức hòa dịu rất nhiều, bọn họ trở về lễ, sau đó đối Hứa Hiểu Văn cung kính nói:“Tôn kính thánh nữ, chúng ta phụng an mật đại nhân mệnh lệnh ở trong này trông coi phạm nhân, tuyệt không thể ra cái gì sai lầm.”

“La là của chúng ta bằng hữu, hẳn là trong sạch , an mật đại nhân sớm hay muộn sẽ thả hắn.” Hứa Hiểu Văn nhìn hai người liếc mắt một cái, thân nhiên nói,“Bất quá ta cũng sẽ không làm khó dễ người nhóm, ta chính là vội tới hắn đưa một ít đồ ăn.”

Hai cái người hầu cận nhẹ nhàng thở ra, bọn họ nhường ở một bên, bất quá ánh mắt vẫn cứ nhanh nhìn chăm chăm thủy di diệt trong tay cái kia rổ, vẫn duy trì mười phần cảnh giác.

La Phi nghe thấy bên ngoài nói chuyện với nhau, hẳn đang đưa đứng lên, đi đến hàng rào biên, vui mừng nói:“Các người đến .”

“Ta cho ngươi dẫn theo chút ăn .” Hứa Hiểu Văn thay đổi Hán ngữ, thanh âm cũng nhu hòa rất nhiều, “Nguyên bản sớm nên đến , chính là hôm nay sáng sớm, trong trại lý lại xảy ra chuyện -- ngươi một cái bằng hữu đã chết.”

“Ai?” La Phi trong lòng co rụt lại, hắn bỏ tù tiền đã đổi ba người đem lời nói được như thế minh bạch, thế nào vẫn là có người tao ngộ rồi bất trắc?

Hứa Hiểu Văn nhẹ nhàng phun ra ba chữ: “Bạch kiếm ác.”

La Phi đầu tiên là sững sốt, lập tức liền phản ứng đi lại. Đúng rồi, đúng rồi, đây đúng là chính mình kia lời nói sở khởi hiệu quả. Bạch kiếm ác đã bắt đầu bại lộ, cho nên mặt khác cái kia tên liền giết chết hắn diệt khẩu. Chính mình ngàn tính vạn tính, thậm nghĩ đến đi bảo hộ cái kia duy nhất vô tội giả, lại phòng không được đối phương bên trong tự khởi huyết đoan.

La Phi bất đắc dĩ lắc lắc đầu, sau đó lại hỏi: “Hiện trường ở nơi nào, ngươi nhìn không có? Tình huống là thế nào?”

Hứa Hiểu Văn gật đầu “Ân” một tiếng, sau đó nàng nhìn nhìn bên cạnh thủy di diệt. Người sau hiểu ý, theo trong rổ mang sang một cái thổ bát, kia trong bát đựng vừa mới đun thực thịt loại, hãy còn ở nóng hầm hập mạo hiểm hương khí. La Phi theo tới hôm qua bắt đầu liền không có ăn cái gì, lúc này lập tức cảm thấy bụng đói kêu vang.

Hứa Hiểu Văn tiếp nhận thổ bát, sau đó chớp động mắt to xem La Phi: “La cảnh quan, thỉnh tha thứ ta vô pháp cho ngươi cởi bỏ trên tay dây thừng. Kia..... Ta đến uy ngươi, có thể chứ?”

La Phi trong lòng rung động, không tự giác lảng tránh khai đối phương ánh mắt. Bất quá lúc này tình hình, cũng là không có khác phương pháp, hắn chỉ có thể gật đầu.

Hứa Hiểu Văn sáng lạn cười, dùng tay phải giáp khởi một miếng thịt, theo hàng rào kích khâu trung thân tiến vào, đồng thời nói: “Ta sẽ đem kỹ càng tình huống đều nói cho ngươi, ngươi không cần nhiều lời nói, chỉ để ý nghe là được. Ngươi hiện tại nhiệm vụ, chính là ăn nhiều một ít, chỉ có ăn no , có tinh thần , tài năng thoát khỏi khốn cảnh, giúp chúng ta đối phó này người xấu.”

Nàng ngôn ngữ cùng thần thái trung tràn ngập chân thành quan tâm cùng tín nhiệm, thân ở như thế hoàn cảnh, lời nói này không thể nghi ngờ xúc động La Phi đáy lòng này tới mềm mại bộ vị, một cỗ kỳ diệu lo lắng dừng đi lên, phiếm làn hắc toàn thân.

La Phi hé miệng, tiếp được đưa qua kia khối thịt, môi với răng khó tránh khỏi cùng đối phương trắng nõn mềm mại ngón tay có một chút tiếp xúc. Tại đây cái nháy mắt, hai người hiển nhiên đều có phản ứng. Hứa Hiểu Văn mặt hơi hơi đỏ lên, một bên rút tay lại, vừa nói: “Bạch kiếm ác..... Bạch kiếm ác thì thể là ở cách trong trại không xa trên sơn đạo phát hiện. Ngực hắc phụ cận bị đâm một đao, bất quá này một đao cũng không có nhường hắc lập tức tử vong, hắc hướng về ngọn núi phương hướng lại chạy hữu hảo mấy chục thước, ở giữa máu tươi sái nhất.”

Hứa Hiểu Văn lời nói mặc dù có cố ý dòi đi lực chú ý hiểm nghi, nhưng La Phi vẫn là lập tức ngưng tụ lại suy nghĩ, chuyên tâm nghe nàng giảng thuật. Lúc hắc lại dùng miệng đi tiếp đối phương giáp đến thịt khối khi, đã hoàn toàn thành một loại theo bản năng động tác, song phương trong lúc đó cũng liền không có cái gì xấu hổ cảm giác.

Lại nghe Hứa Hiểu Văn tiếp tục nói: “Có rất nhiều tộc nhân phản ánh, tối hôm qua theo hiển tế trắng tan tác sau, bạch kiếm ác đi qua nhà bọn họ trung, hơn nữa đến mỗi hộ nhân gia khi, hắc đều sẽ tác muốn một ít dầu thấp.”

“Dầu thấp?” La Phi mơ hồ không rõ phun ra này hai chữ đến, hắc vừa mới đem một miếng thịt hàm ở miệng, còn chưa có tới kịp chậm ăn.

“Đúng vậy, này đó dầu thấp đều thêm ở một khối, số lượng cũng không thiếu đâu.” Hứa Hiểu Văn hơi hơi nghiêng đi đầu, “Không biết hắc muốn nhiều như vậy dầu thấp làm gì?”

La Phi cấp tốc ăn tam hai hạ, đem kia khối thịt bán nguyên lạnh nuốt đi xuống, dọn ra miệng tới hỏi nói: “Các ngươi không có đến hắc chỗ ở đi thăm dò xem một chút sao?”

Hứa Hiểu Văn theo thủy di điệt trong tay tiếp nhận một cái ấm trà, thân nhập nhà tù trung, một bên uy La Phi uống nước, một bên trả lời: “An mật bọn họ cẩn thận tra xét, nhưng không có tìm được này dầu thấp. Hôm nay sáng sớm thời điểm, có tộc nhân nhìn đến bạch kiếm ác mang theo hai cái đào quán hương trong trại bên ngoài đi, mà hắc sau này lại chết ở trên sơn đạo, chẳng lẽ này dầu thấp bị hắc đưa trong cây cối đi sao?”

“Có hay không ở trong rừng tìm được kia hai cái đào quán đâu?”

“Ít nhất ở thi thể phụ cận là không có, an mật còn tại dẫn người mọi nơi tìm tòi, không biết có phải hay không có cái gì phát hiện.” Hứa Hiểu Văn luân phiên đưa vào thủy cùng thịt khối, cẩn thận hầu hạ La Phi ẩm thực.

“Chẳng lẽ là bị ‘Hắn’ cầm đi?” La Phi trầm ngâm một lát sau, lăm bằm lăm bằm một câu.

Hứa Hiểu Văn cũng không minh bạch La Phi trong miệng ‘Hắn’ là chi ai, nàng chớp chớp mắt, dựa theo chính mình ý nghĩ hỏi: “Mang đi dầu thấp cùng giết chết bạch kiếm ác sẽ là cùng cá nhân sao?”

“Duy nhất thương ở ngực phụ cận -- ám sát nhân hòa hắn quen thuộc, là ở hắn chưa thêm phòng bị thời điểm đã hạ thủ; Đây một đao không có thể lập tức trí mạng -- hung thủ giết người thủ pháp cũng không thuần thực; Bạch kiếm ác sau khi bị thương trốn hướng núi rừng chỗ sâu -- hung thủ hẳn là đến từ sơn trại phương hướng.....” La Phi một cái một cái phân tích, “Theo này đó tình huống xem ra, hẳn là không phải cái kia tên can, mà như là.....”

“Là ai?”

La Phi lại lắc lắc đầu, đình chỉ lời nói. Trong lòng hắn tuy rằng đã đại khái có đáp án, nhưng ở mười phần nắm chắc phía trước, hắn cũng không thói quen đem có chút này nọ qua loa nói ra.

Hứa Hiểu Văn thấy hắn như thế, cũng không lại tiếp tục truy vấn, đãi La Phi đem kia một chén thịt đều ăn xong sau, nàng dùng khăn tay xoa xoa thủ, sau đó theo túi áo trung lấy ra một trương tờ giấy, một bên tiến dần lên hàng rào trung, vừa nói: “Đây là ta đi đến trong trại hôm đó, quét dọn nhà gỗ khi theo cái bàn trong ngăn kéo sửa sang lại xuất ra gì đó. Vốn ta cũng không có nghĩ nhiều, nhưng hôm nay nghe thủy di diệt nói lên này tờ giấy lai lịch, ta lại cảm thấy có chút kỳ quái.”

La Phi quét mắt kia tờ giấy, hắn mày lập tức mẫn cảm co rúm lên. Kia tờ giấy tuy rằng đã hiển cũ kỹ, nhưng mặt trên viết tám hán tử cũng là rành mạch: Bách gia tính trung, xếp vì chu.

Đây đúng là cái kia bệnh viện tâm thần trẻ tuổi nhân tự giới thiệu khi tổng bắt tại bên miệng lời nói.

“Này tờ giấy có cái gì kỳ quái lai lịch?” La Phi có chút khẩn cấp hỏi.

“Theo thủy di diệt nói, tình huống là như vậy: Cái kia thủ đi huyết bình nhân ở trong trại lý lẫn lộn gần nửa năm, cùng không ít người đều rất quen thuộc, nhưng là còn cho tới bây giờ chưa thấy qua thánh nữ nhĩ khổ mã. Đây là bởi vì ta tỷ tỷ trong ngày thường ru rú trong nhà, liên phổ thông tộc nhân đều khó được nhìn thấy nàng, càng đừng nói là ngoại tộc nam tử. Ở nửa năm trước, người này lại đột nhiên đến cầu kiến thánh nữ, ta tỷ tỷ từ chối hắn. Vì thế hắn liền viết này tờ giấy, thác thủy di diệt truyền tiến vào. Kỳ quái là, ta tỷ tỷ nhìn đến này tờ giấy sau, thái độ đại biến, lập tức nhường thủy di diệt đem người này đưa nhà gỗ trung. Đúng là bởi vì như thế, mới có thể phát sinh về sau một loạt sự

tình.”

Nghe xong Hứa Hiểu Văn này đoạn giảng thuật, La Phi tâm nhin không được kinh hoàng lên. “Bách gia tính trung, xếp vì chu”, người trẻ tuổi dùng này tám chữ làm chính mình giới thiệu, làm cho người ta nghe qua luôn có chút là lạ . La Phi không chỉ một lần chú ý đến vấn đề này, nhưng trước kia đều không có hảo hảo thâm nghĩ tới. Hiện tại xem ra, này tám chữ trung hiển nhiên ẩn chứa cực kì khắc sâu ẩn nghĩa, tài năng như thế đã động xưa nay thanh cao thánh khiết nhả khó mã.

La Phi ánh mắt thật lâu nhìn thẳng kia tờ giấy, đồng thời trong lòng trung lặp lại mặc niệm mặt trên nội dung. Hắn đầu óc ở nhanh chóng xoay tròn , đột nhiên, tựa hồ có một đạo ánh sáng theo xa xôi phía chân trời bắn đi lại, bỗng chốc bị xua tan ở hắn trước mắt che đầy nhiều ngày sương mù dày đặc.

Hắn cơ hồ muốn nhin không được hưng phấn mà kêu to!

Ràng buộc! Hắn rốt cục thấy được cái kia ràng buộc bộ mặt thật.

Hứa Hiểu Văn chú ý tới La Phi trên vẻ mặt biến hóa, mở to hai mắt hỏi: “Như thế nào? Người có cái gì phát hiện?”

“Là hắn, nguyên lai là hắn!” La Phi thử dùng này ràng buộc đem này hỗn độn rõ ràng mặc liên đứng lên, rất nhiều nghi vấn đều có thể giải đáp , hắn kiên định gật gật đầu, “Đúng vậy, nhất định là hắn!”

“Là ai vậy?” Hứa Hiểu Văn hận không thể bỗng chốc tiến vào La Phi trong não, nhìn xem người này đến cùng nghĩ đến chút cái gì.

“Có ai hội đối lí định quốc truyền thuyết như thế cảm thấy hứng thú, vì giải kia đoạn chuyện cũ, thời gian dài xâm nhập cây cối? Có ai sẽ nghĩ cách nghĩ cách, chẳng những đánh cắp huyết bình, còn muốn lấy khai phần mộ, thủ đi lí định quốc thi cốt? Có ai hội hiểu biết vũ thần tượng bí mật, nắm giữ nhường bạch kiếm ác vô pháp phản kháng quyền uy? Có ai có thể giữ lại lí định quốc di vật, thậm chí là bản chép tay như vậy tư nhân vật phẩm? Lại có ai hội nhất quyết không tha dây dưa , trở thành người hoành trại cùng ha ma tộc lái đi không được bóng ma?” La Phi tung ra này liên tiếp vấn đề sau, hướng về phía kia tờ giấy nỗ bừa môi, “Sở hữu đáp án, liền tại đây tám chữ thượng.”

“Người là nói cái kia người trẻ tuổi?” Hứa Hiểu Văn đem tờ giấy cầm lại đến chính mình trước mắt, chuyên chú nhìn hội, “Hắn họ Chu sao?..... Chẳng lẽ..... Hắn cùng cái kia chu lập vĩ sẽ có cái gì quan hệ?”

“Không.” La Phi lắc lắc đầu, “Hắn không họ Chu. Đó là một thông minh tên, hắn chơi cái chơi chữ, che giấu chính mình thân phận, lại có thể nhường hữu tâm nhân khuy xuất trong đó mạnh mẽ.”

“Bách gia tính trung, xếp vì chu.....” Hứa Hiểu Văn suy nghĩ khổ suy nghĩ một lát, sau đó nàng bắt đầu dĩ bữu môi, dùng xin giúp đỡ ánh mắt trừng mắt La Phi, xem ra là triệt để buông tha cho .

“Nếu chính là họ Chu, vì sao muốn nói ‘Xếp vì chu’ đâu? Những lời này mấu chốt, ngay tại ‘Xếp’ hai chữ thượng..... Người ngẫm lại, bách gia tính trung, ‘Chu’ xếp là thế nào ?”

“Bách gia tính trung xếp?” Hứa Hiểu Văn hơi hơi nhăn lại mày đầu, theo thứ tự tan vỡ khỏi này dòng họ đến, “Triệu tiên tôn lí, chu Ngô trịnh vương..... ‘Chu’ xếp hạng ‘Lí’ mặt sau, là thứ năm.....”

La Phi ánh mắt đột nhiên chớp động một chút, Hứa Hiểu Văn miễn cưỡng dừng lại khẩu, một lần nữa hiểu ra chính mình vừa mới nói qua trong lời nói, rất nhanh nàng liền phát hiện, kia đáp án đang ở trong đó!

“Lí sau?” Hứa Hiểu Văn vô pháp không chế kia đột nhiên này đến rung động cảm giác, nàng kích động kêu to ra tiếng, “Trời ạ, hắn là lí định quốc hậu nhân?!”

Cách đó không xa thủy di diệt cùng kia hai cái tùy tùng đều bị nàng tiếng kêu liền phát hoảng, kinh ngạc đem ánh mắt chăm chú vào nàng trên người. Hứa Hiểu Văn vội vàng giả bộ một bộ một bộ điềm nhiên như không có việc gì, cũng may mấy người kia cũng đều không hiểu Hán ngữ, này thiên đại bí mật cũng không hội bởi vậy mà tiết lộ.

“Đúng vậy.” La Phi lúc này khen ngợi gật gật đầu, “‘Bách gia tính trung, xếp vì chu’ này tám chữ sở che giấu , đúng là ‘Lí gia hậu nhân’ ý tứ.”

“Chẳng lẽ hết thảy đều là hắn can ? Hắn nên vì chính mình tổ tiên báo thù sao? Kia hắn lại vì sao hội cái thứ nhất bị dọa điên? Hơn nữa, hắn đã tinh thần thất thường , chính nhốt tại cơn mình trong bệnh viện, mặt sau sự tình phát sinh, làm sao có thể cùng hắn có liên quan đâu?” Hứa Hiểu Văn trong lòng trào ra chứa nhiều nghi vấn, một cỗ não đều ngã xuất ra.

Có chút vấn đề La Phi hiện tại cũng không có thể hoàn toàn tương thông, hắn trầm tư một lát sau, trích trực

nói: “Đã đã xác định thân phận của hần, kia sau này chuyện đã xảy ra, đem mục tiêu tập trung ở hần trên người, không thể nghi ngờ cũng là tối lý tính, tối hợp logic ý nghĩ..... Chúng ta ở cơn mình gặp mặt thời điểm, hần là người điên, nhưng cũng không thể chứng minh hần hiện tại vẫn cứ là người điên; Lúc đó hần bị giam giữ, cũng đồng dạng không thể chứng minh hiện tại hần vẫn bị giam giữ..... Ít nhất, chúng ta biết, loại này chứng bệnh đều không phải tuyệt đối vô dược khả trị.”

“Đúng vậy, cái kia chu lập vĩ còn có có thể chữa bệnh dược.” Hứa Hiểu Văn nhớ lại ở cơn mình bệnh viện tâm thần khi tình hình, “Mà khi hần là kiên quyết phản đối đem dược dùng tại kia cái bệnh nhân trên người, nói là có vi chức nghiệp đạo đức cái gì.”

Đích xác, đúng là dưới tình huống như vậy, La Phi mới nghĩ đến thông qua internet tới tìm tự chuốc lấy phiền phức nhân người nhà, sử có chứa thí nghiệm tính chất trị liệu có thể có thể thực thi, không nghĩ tới internet lại đưa tới nhạc đông bắc, do đó làm cho mọi người Vân Nam biên thủy hành.

“Chu lập vĩ khẳng định không có đối cái kia bệnh nhân tiến hành trị liệu, ta cùng hần tại kia đoạn thời gian nhất định bảo trì chặt chẽ liên hệ. Bất quá..... Hần tùy thân mang theo kia bình dược lại đã đánh mất, chẳng lẽ là để ở cơn mình?” La Phi nghĩ sơ một lát, sau đó đem suy nghĩ kéo lại, chuyển hướng một ít càng trọng yếu hơn vấn đề, “Tốt lắm, trước không nói này. Người còn chưa có nói với ta, cái kia lý định quốc hậu nhân, hần cùng nhĩ khổ mã gặp mặt sau đến cùng phát sinh chút cái gì?”

“Ân, việc này đều là ta theo thủy di diệt nơi đó nghe tới. Bất quá, ta tin tưởng hần sẽ không đối ta nói dối.” Hứa Hiểu Văn vừa nói, một bên quay đầu hướng bên cạnh nhìn nhìn, nàng vệ sĩ thẳng tắp đứng ở nơi đó, tuy rằng thân hình không cao, nhưng mang theo một loại uy phong lẫm lẫm khí chất, mà trên mặt tắc tràn ngập trung thành.

La Phi ánh mắt cũng theo thủy di diệt trên người xẹt qua, sau đó hần gật gật đầu, đối Hứa Hiểu Văn tín nhiệm tỏ vẻ tán thành. Hứa Hiểu Văn như đứa nhỏ bàn đắc ý cười, bắt đầu giảng thuật kia đoạn phát sinh ở nửa năm trước sự tình: “Cái kia người trẻ tuổi bị mang tiến thánh nữ nhà gỗ sau, nhĩ khổ mã nhường thủy di diệt ở ngoài phòng chờ đợi, chính mình tắc cùng người kia tiến hành rồi thời gian dài nói chuyện với nhau. Bọn họ theo ban đêm luôn luôn cho tới sắc trời trắng bạch, thủy di diệt tuy rằng không biết lần này nói chuyện với nhau nội dung, nhưng là theo một ít chi tiết thượng, hần vẫn là cảm giác được này quyết không là một lần phổ thông trên ý nghĩa gặp.”

“Cụ thể nói nói, này chi tiết?” Ở La Phi xem ra, chi tiết thường thường là tối có thể để lộ ra sự tình bản chất gì đó.

“Người trẻ tuổi theo trong nhà gỗ lúc đi ra, sự tình phi thường ngưng trọng, có vẻ tâm sự rất sâu bộ dáng. Cách đi phía trước, hần đối với nhà gỗ thật sâu được rồi một cái lễ, thần sắc gian tràn ngập tôn kính cùng cảm kích, khóe mắt hần thậm chí lóe ra lệ quang. Thủy di diệt chính mình nói, hần cùng người kia cũng coi như ở chung không sai, mà tại đây tiền, chưa bao giờ gặp qua người này từng có biểu hiện như vậy.”

“Ân.” La Phi trầm ngâm một lát, “Sau này đâu?”

“Người trẻ tuổi đi rồi, nhả khố mã đem thủy di điệt gọi vào phòng trong, nhường hấn chuẩn bị một chút, ngày thứ hai buổi tối muốn đi một chuyến khủng bố cốc.”

“Có phải hay không đi chỗ đó cái sơn động, lí định quốc mộ táng chỗ sơn động?” La Phi nheo lại mắt hỏi.

“Một điểm cũng không sai.” Hứa Hiểu Văn bội phục nhìn La Phi liếc mắt một cái, “Người khẳng định cũng đoán được, cùng tiến đến còn có cái kia người trẻ tuổi. Bọn họ đợi đến đêm dài nhân tĩnh sau, mới lặng lẽ xuất phát, tựa hồ không muốn nhường những người khác biết chuyện này. Đến kia sơn động sau, nhả khố mã vẫn làm cho thủy di điệt ở động ngoại chờ đợi, chính mình tắc cùng cái kia người trẻ tuổi tiến nhập trong động, lại ngây người đầy đủ có cả một đêm thời gian. Đến thiên mau lượng thời điểm, nhả khố mã đi một mình xuất ra, trẻ tuổi nhân lại lưu tại trong động. Sau đó nhả khố mã liền cùng thủy di điệt một đạo, đuổi ở các tộc nhân rời giường phía trước về tới sơn trại trung. Từ nay về sau cả một ngày, nhả khố mã đều có vẻ có chút tâm thần không yên, nàng luôn hơi sốt ruột hướng ngoài cửa sổ nhìn ra xa, tựa hồ đang chờ đợi cái gì.”

“Nàng đang đợi người kia trở về?” La Phi đoán.

“Ta cùng thủy di điệt cũng đều là nghĩ như vậy.” Hứa Hiểu Văn gật đầu nói, “Khả cái kia người trẻ tuổi nhưng vẫn cũng không xuất hiện. Đến buổi chiều thời gian, có tộc nhân đến ‘Khủng bố cốc’ vùng săn thú, mang về một ít không tốt đồn đãi. Đồn đãi nói lí định quốc mộ táng xuất hiện một cái hồ to, bên trong thi cốt lại không biết đi về phía.”

“Nga, ngày đó đổ mưa thôi?”

“Đổ mưa ? Đây người đều có thể biết?” Hứa Hiểu Văn có vẻ phi thường kinh ngạc, “Thủy di điệt cũng không cùng ta nói như vậy kỹ càng.”

La Phi “A” cười: “Đây cũng không phải là ta trinh thám xuất ra. Ta chính là nghe nói qua, cái kia săn thú nhân là vì trốn mưa vào sơn động, có thể này phát hiện mộ táng bị lấy khai bí mật. Tốt lắm, người tiếp đi xuống nói đi.”

Hứa Hiểu Văn làm cái thoải mái biểu cảm, tiếp tục đề tài vừa rồi nói: “Nghe thế cái đồn đãi sau, nhả khố mã có vẻ phi thường lo âu, thậm chí có chút không biết làm thế nào cảm giác. Sau này, nàng rốt cục nhìn không được hỏi thủy di điệt: ‘Nghe nói người cùng cái kia người trẻ tuổi là có giao tình, người cảm thấy người này thế nào?’ thủy di điệt trả lời nói: ‘Hắn là một cái dũng cảm thành tín hán tử, nếu hắn đáp ứng rồi ngài sự tình gì, hắn nhất định sẽ làm được.’ thủy di

điệt nói lời nói này, mặc dù có trấn an chủ nhân ý tứ, nhưng quả thật cũng là bằng tâm mà phát.”

“Đây chính là cái rất cao đánh giá a.” La Phi lược có chút kinh ngạc quét thủy di điệt liếc mắt một cái.

Hứa Hiểu Văn khe khẽ thở dài:“Có lẽ là hấn nhìn lầm rồi nhân đi..... Bởi vì ta tỷ tỷ cuối cùng không đợi đến người kia. Đến lúc tối, an mật mang theo Diehl thêm đi tới nhà gỗ, hướng nhĩ khổ mã hỏi thánh vật rơi xuống.”

“Này Diehl thêm ở trong tộc đến cùng là nhân vật như thế nào? Tựa hồ an mật đối hấn phi thường coi trọng?”

“Hấn từng cùng thủy di điệt cạnh tranh qua thánh nữ vệ sĩ, tuy rằng thất bại, nhưng luôn luôn không cam lòng. Thủy di điệt nhận vì lần đó đúng là người này bán đứng nhĩ khổ mã, do đó giành được chiếm được an mật tín nhiệm.”

“Bán đứng, thế nào giảng?”

“Người tưởng a, nhĩ khổ mã cùng cái kia người trẻ tuổi gặp mặt, bao gồm đi trước ‘Khủng bố cốc’, đều là ở giấu kín dưới tình huống tiến hành. Cho dù lí định quốc mộ táng vấn đề bị phát hiện, cũng không đạo lý hoài nghi đến thánh nữ trên đầu. Khả ngày đó an mật tiến ốc, liền trực tiếp đưa ra muốn xem xét thánh vật, nhất định là có người để lộ cái gì tiếng gió. Thủy di điệt nhận vì, này tám chín phần mười là Diehl thêm gây nên.”

La Phi gật gật đầu, trong lòng thâm nghĩ: Khó trách tối hôm qua ở hiển tế tràng thời điểm, thủy di điệt vừa thấy Diehl thêm liền hai mắt đỏ lên, ra tay không lưu tình chút nào. Theo sau hấn lại hỏi một câu:“Nhĩ khổ mã khi đó có phải hay không đã đem thánh vật giao cái kia người trẻ tuổi.”

“Hấn là .” Hứa Hiểu Văn ánh mắt lộ ra một tia bi thương thần sắc,“Bởi vì ta tỷ tỷ đối mặt an mật chất vấn, lại lấy không ra thánh vật đến. Sau này nàng không có cách nào, đành phải mang theo an mật cùng Diehl thêm lại đi trước cái kia sơn động. Lúc này đây, nàng đem thủy di điệt lưu tại thôn trại, hơn nữa hướng hấn phó thác một ít này nọ.”

“Cái gì vậy?”

“Thánh nữ ‘Truyền lại đời sau cực khổ’.”

“Truyền lại đời sau cực khổ?” La Phi đã không phải lần đầu tiên nghe thế cái từ, hần nhú mày, “Này đến cùng là cái gì?”

Hứa Hiểu Văn lắc đầu: “Ta không biết, thậm chí liên thủy di diệt cũng không biết. Nhã khổ mã nhường an mật cùng Diehl thêm tạm thời lảng tránh, sau đó đem một phong niên đại cửu viễn thư tín giao cho thủy di diệt trong tay. Cái gọi là ‘Truyền lại đời sau cực khổ’ liền ghi lại tại đây phong thư trát lý. Nhã khổ mã nói cho thủy di diệt, nhất định phải đem này thư tín bảo vệ tốt, thẳng đến chính mình bình an trở về lại giao hồi; Mà nếu quả nằng không về được, thủy di diệt muốn cam đoan đem này thư tín giao cho đời tiếp theo thánh nữ trong tay. Trừ lần đó ra, bao gồm thủ lĩnh cùng đại tư tế ở bên trong bất luận kẻ nào đều tuyệt đối không thể lật xem thư tín trung nội dung, này quan hệ đến toàn bộ bộ lạc vận mệnh, cũng không trò đùa.”

“Có trọng yếu như vậy?”

“Đúng vậy, cực kì trọng yếu.” Hứa Hiểu Văn cười khổ một chút, chia chia bên người thủy di diệt, “Hiện tại người nên mình bạch, ngày hôm qua hần vì sao sẽ biết ta là giả ‘Nhã khổ mã’.”

Đúng vậy, nhã khổ mã đem trọng yếu như vậy gì đó giao cho thủy di diệt trong tay, còn không có thu hồi, làm sao có thể sẽ đem đối phương xử tử đâu?

“Này phong thư trát hiện tại ở người nơi đó sao?” La Phi xem Hứa Hiểu Văn hỏi.

Hứa Hiểu Văn gật gật đầu: “Thủy di diệt hôm nay buổi sáng đã giao cho ta.”

“Người xem sao?”

“Còn không có.” Trầm mặc một lát sau, Hứa Hiểu Văn ần ần nói, “Ta tỷ tỷ lưu lại nói: Nhìn thư tín thánh nữ, toàn bộ bộ lạc cực khổ đem áp ở nằng một người trên người. Ta còn không biết chính mình hay không có năng lực đi thừa nhận này đó.”

La Phi trong lòng vừa động: Đúng vậy, ở không lâu phía trước, nằng vẫn là một cái xã hội hiện đại trung sinh viên, một cái xinh đẹp hoạt bát, tiền đồ quang minh nữ hài, muốn cho nằng đột nhiên đối mặt như vậy biến cố, đi thừa nhận một ít không thể biết trước gì đó, quả thật là có chút ép buộc.

Nghĩ tới này một tầng, La Phi chủ động đem lời đề chuyển khai:“Kia nhã khổ mã bọn họ đi khủng bố cóc sau, lại phát sinh cái gì đâu?”

“Bọn họ đi rồi sau, thủy di diệt liền tìm cái giấu kín địa phương đem kia thư tín dấu đi, sau đó sốt ruột chờ đợi chính mình chủ nhân. Hắn đợi vùn vụt một đêm, đến hừng đông thời điểm, chờ đến cũng là an mật, tác đồ lan cùng Diehl thêm đám người. An mật về mặt đau kịch liệt, không khỏi phân trần, liền hạ lệnh các tùy tùng đem thủy di diệt trói cái thực sự, đầu nhập thủy lao. Sau này sự tình người liền đều biết đến ,‘Khủng bố cóc’ xuất hiện thần bí ma ảnh, không ít tộc nhân bị hù chết, dọa điên. Thánh vật như vậy mất tích, mà thánh nữ -- ta tỷ tỷ nhã khổ mã -- cũng bị cái kia ‘Ác ma’ hại chết , bất quá tộc nhân cũng không biết tin tức này, bọn họ chỉ nghe nói thánh nữ hoạn bệnh nặng. Đương nhiên , về ta tỷ tỷ tử nhân, này đó chính là an mật cùng tác đồ lan cách nói.”

“Người tại hoài nghi cái gì?” La Phi sắc sắc bắt giữ đến đối phương cuối cùng một câu trung lời ngầm, thử thăm dò hỏi một câu.

Hứa Hiểu Văn hỏi ngược lại:“Người cảm thấy đâu?”

Hai người bốn mắt tương giao, tại đây nháy mắt, tuy rằng song phương đều không có nói rõ, nhưng bọn hắn đã đọc hiểu đối phương trong lòng suy nghĩ.

Ngắn ngủi trầm mặc sau, La Phi đầu tiên mở miệng nói:“Mặc kệ thế nào, người muốn vững vàng, không thể hành động thiếu suy nghĩ. Hiện tại xem ra, tình thế tựa hồ so với ta ban đầu dự tính còn muốn phức tạp. Mặc dù có thủy di diệt bảo hộ người.....”

La Phi không có đem lời nói xong, nhưng hắn ánh mắt đã thuyết minh hết thảy, một loại bao hàm quan tâm cùng vương bận ánh mắt.

Hứa Hiểu Văn cắn cắn môi:“Ta minh bạch, ta sẽ chờ người xuất ra Ta cần người giúp.” Nói tới đây, ánh mắt của nàng chớp động một chút, ngữ khí trở nên có chút thần bí,“Người nhất định có thể xuất ra . Thủy di diệt nhường ta nói cho người, này trên cây có một loại ngư, hương vị phi thường tốt.....”

“Ngư?” La Phi bỗng dừng sừng sốt, hắn ngừng đầu, xung nhìn quét một vòng, lập tức hiểu ý cười,“Đúng vậy, ngư, ta đã biết.....”

Hứa Hiểu Văn gật gật đầu, không lại nói thêm cái gì, mang theo thủy di diệt xoay người rời đi.

Kia hai cái trông coi luôn luôn tại chặt chẽ nhìn chăm chú vào Hứa Hiểu Văn đảm người nhất cử nhất động, giờ phút này, bọn họ thần kinh cuối cùng có thể lỏng một hồi . Ở bọn họ xem ra, Hứa Hiểu Văn chính là đưa tới một ít âm thực, cũng không có làm gì hại nguy hại đến thủy lao an toàn sự tình.

Chương 31 kinh hồng

Buổi chiều chậm một chút thời điểm, thủy lao thủ vệ trung một người đi trong trại lý thủ đồ ăn, hiện trường phụ trách trông coi La Phi tạm thời chỉ còn lại cái kia chân bộ có thương tích tùy tùng. Một ngày trung, trừ bỏ thánh nữ cùng thủy di diệt tới thăm qua phạm nhân ở ngoài, cũng không có phát sinh gì đáng giá cảnh giác tình huống, đây là trông coi giả nguyên bản kia căn buộc chặt tiếng lòng bao nhiêu có chút lỏng xuống dưới.

Lúc này La Phi lại đứng lên, hần từng bước một hoạt động đến cửa lao biên, xem bên ngoài tên kia tùy tùng, môi thì thảo mấp máy không nghĩ, tựa hồ muốn nói chút cái gì. Hần này khác thường hành động lập tức khiến cho đối phát chú ý, người sau nhú mày, hồ nghi đi ra phía trước, cùng La Phi cách hàng rào nhìn nhau.

La Phi tròn mắt, thoát nhìn tới lúc gấp rút thiết muốn biểu đạt cái gì vậy. Nhưng hần nói chuyện thanh âm rất thấp, làm cho người ta khó có thể nghe rõ ràng, chỉ loáng thoáng , có như vậy vài cái từ ngữ không ngừng mà bật ra.

“Nhã khổ mã..... Diehl thêm.....”

Không hề nghi ngờ, đây là trước mắt dị thường miễn cảm vài cái từ ngữ, tùy tùng trong lòng vừa động, nghiêng đi thân, đem lỗ tai gần sát cửa lao, muốn nghe được càng rõ ràng một ít.

Ở hần ý thức trung, thủy lao trung La Phi là vô pháp đối chính mình cấu thành gì uy hiếp . Đích xác, một cái hai tay bị chặt chẽ trói buộc ở sau người nhân có thể làm chút cái gì đâu?

Nhưng mà, La Phi hữu quyền lại đột nhiên gian theo cửa lao kẽ hở trung mặc xuất ra, hướng về đối phương huyết thái dương đánh tới, bởi vì người sau đang ở đem mặt về phía trước thấu, cho nên người đánh lên dễ dàng trúng mục tiêu mục tiêu. Thúc không kịp phòng tùy tùng liên một tiếng kêu rên cũng không có thể phát ra, mềm yếu tê liệt ngã xuống trên mặt đất.

La Phi từng ở cảnh giáo chịu qua chuyên nghiệp vật lộn huấn luyện, hần biết chính mình này nhất kích ít nhất có thể cho đối phương hôn mê mười phút. Mười phút thời gian với hần mà nói vậy là đủ rồi, hần cấp tốc nhưng không hốt hoảng chút nào theo tùy tùng trên người lấy ra thủy lao chìa khóa, mở ra cửa lao, sau đó hần đem cái kia mất đi tri giác nhân kéo vào thủy lao trung, song phương trao đổi áo khoác. Tiếp hần lại dùng dây thừng đem đối phương tay chân trói trụ, miệng cũng tắc thượng bố đoàn, bãi thành mặt hướng lý ghé vào trên sàn tư thế. Đây hết thấy đều hoàn thành sau, La Phi nhặt khởi đối phương loan đao, ra thủy lao, lại vững chãi môn một lần nữa khóa kỹ.

Kỳ thật từ đêm qua bỏ tù sau, La Phi liền nhiều lần nghĩ đến qua một vấn đề: Thủy di diệt bị giam giữ thời điểm, cũng từng bị trói trói chặt tay chân, khả ở hiền tế trảng thượng, hẳn lại có thể đột nhiên tránh thoát trên tay trói buộc, hẳn là làm như thế nào đến ?

Ở Hứa Hiểu Văn ám chỉ hạ, hẳn rốt cục tìm được vấn đề này đáp án: Ngư, hội lên cây “Đại đầu ngư”.

Gần nhất một đoạn thời gian mấy ngày liền mưa to, khiến cho sơn trì mực nước dâng lên , rất nhiều nguyên bản sinh trưởng ở bên cạnh ao trên bờ đại thụ bị nhập vào nước ao trung. Vì thế loại này có độc đáo tập tính cùng thân thể cấu tạo con cá liền dựa vào đỉnh đầu giác hút, theo thân cây một đường leo lên, cuối cùng như hạt tiêu bình thường giắt ở cành.

Có mấy căn ngọn cây hướng về sơn trì phương hướng sinh trưởng, trùng hợp kéo dài đến thủy lao phía trên. La Phi nại quyết tâm đến, nằm ngã xuống đất trên sàn vẫn không nhúc nhích, lẳng lặng chờ đợi hai ba mấy giờ sau, rốt cục có một cái con cá xuất hiện tại đỉnh đầu trên ngọn cây.

Loại này ngư là nhát gan mà lại mẫn cảm . La Phi chính là lớn tiếng ho khan vài cái, tiểu gia hòa liền chấn kinh, theo cảnh thượng đan nhảy xuống. Nó nguyên bản là muốn chui vào hồ nước trung, bỏ trốn mất dạng, nhưng đáng tiếc là, lúc này đây nó lại chỉ có thể dừng ở thủy lao trên sàn .

La Phi lập tức xoay người đi qua, đem kia thượng ở toát ra giấy dựa con cá ép tới mất đi rồi hành động năng lực, sau đó tróc ở tại trong tay. Loại này ngư cái đầu tuy rằng không lớn, nhưng dài sắc bén thả cứng rắn vây lưng. La Phi đúng là lợi dụng này đao bình thường vây lưng đem trên tay dây thừng lẳng lẽ cắt đứt, sau đó bắt đầu chờ đợi thích hợp thoát khỏi cơ hội.

Làm hai cái tùy tùng tách ra, trông coi lạc đan sau, cơ hội như vậy rốt cục đã đến . La Phi cũng thành công bắt được cơ hội, thoát ly bị nhốt ban ngày nhà giam.

Bởi vì mặc sáng khoái nhân phục sức, La Phi ở thôn trại trung cúi đầu bước nhanh mà đi, một đường cũng là không có khiến cho nhân tân thôn dân hoài nghi. Ở cước bộ vội vàng đồng thời, hẳn ý nghĩ trung tư duy cũng một lát cũng không có tạm dừng.

Nguyên bản sương mù trùng trùng cục diện bởi vì cái kia “Lí gia hậu nhân” Thân phận vạch trần mà trở nên rõ ràng đứng lên.

Cùng hần ba trăm nhiều năm trước tổ tiên giống nhau, đây là một cái kiếm cụ trí tuệ cùng lực lượng trẻ tuổi nhân, nhưng tựa hồ cũng đang nhân như thế, hần đã ở mặt khác một ít phương diện cũng cùng năm đó lí định quốc hữu rất nhiều tương tự chỗ.

Cường hần, nguy hiểm, thần bí.

Đối với La Phi mà nói, tuy rằng hần còn không rõ ràng là cái gì nguyên nhân sử đối phương ở sự cách nửa năm sau, lại đi đến này biên thủy trong sơn cốc, hơn nữa thực thi một loạt đáng sợ hành vi, nhưng không hề nghi ngờ, loại này hành vi phải bị ngăn cản, đồ máu phải kết thúc!

Bởi vậy, hần rất muốn biết đối phương bước tiếp theo muốn làm gì, này đối với cục diện hay không có thể bị khống chế được, có cực kì trọng yếu ý nghĩa.

Bất luận kẻ nào làm bất cứ chuyện gì đều cũng có nguyên nhân . La Phi cũng không có khuynh hướng đem ngày gần đây phát sinh liên hoàn huyết án đơn giản quy kết cùng ba trăm nhiều năm trước kia trảng ân oán. Nửa năm trước chuyện đã xảy ra có lẽ càng có có suy xét ý nghĩa.

Người trẻ tuổi cùng nhã khổ mã trong lúc đó, đến cùng từng có thể nào nói chuyện với nhau?

Người trẻ tuổi vì sao hội trở thành “Ác ma lực lượng” thủ lệ thụ hại giả? Này cùng huyết bình đi đến long châu, cùng với sợ hãi chứng ở long châu thì ngược lại có thể nào quan hệ?

Thánh nữ nhã khổ mã tử vong chân tướng đến cùng là như thế nào ?

..... Vẫn có nhiều lắm nghi vấn cần đi nhất nhất phá giải. Mà có một số người hiển nhiên là che giấu một ít đã phát sinh qua chuyện thực.

Hiện tại, La Phi liền muốn đi điều tra này trong đó đáp án. Hần một đường đi tới tác đồ lan ở lại phòng ốc ngoại. Đại tư tế là cái thích suy xét trí giả, bởi vậy này gian phòng ở cũng ở thôn trại trung một cái tương đối hẻo lánh cùng u tĩnh địa phương. Này vô tình cấp La Phi hành động mang đến phương tiện.

Cửa phòng là hờ khép , La Phi chọt lóe thân vào phòng, sau đó lại nhanh chóng đem cửa phòng quan hảo. Tác đồ

lan đang đứng ở cửa sổ trầm tư cái gì, nghe thấy động tĩnh, hần kinh ngạc quay đầu lại. Ở tộc tử trung, hần là một chỗ vị tôn quý nhân, mặc dù là thủ lĩnh hoặc thánh nữ đã đến, cũng sẽ không là như thế này đường đột xâm nhập.

La Phi hướng về tác đồ lan đi qua, hần một chút thủ, hái rót trên đầu kia khối màu đen địa phương khăn, đồng thời tay phải duỗi đến bên hông, đem loan đao sờ soạng xuất ra.

Tác đồ lan nhận ra La Phi sau, về mặt ngược lại khôi phục bình tĩnh. Hần xem đôi phương, khoe miệng thậm chí hiện ra một tia nhợt nhạt ý cười:“La, thỉnh đem người trong tay đao thu hồi đến đây đi, ta tin tưởng ngươi là sẽ không đối một cái lão già sử dụng này nọ .”

Tác đồ lan phản ứng nhường La Phi cũng thả lỏng rất nhiều, hần đem loan đao sáp hồi, xin lỗi cung kính khom người:“Tôn kính đại tư tế, thỉnh tha thứ ta vô lễ. Ta chính là không xác định, ngài hay không hội đối ta đang có địch ý. Phải biết rằng, ta là một cái vừa mới theo thủy lao trung trốn tới nhân, có lẽ qua không được bao lâu, tộc Tử Lí các dũng sĩ sẽ gặp nơi nơi lùng bắt ta đâu.”

Tác đồ lan trong ánh mắt tinh quang chợt lóe, đột nhiên hỏi:“Là thánh nữ, vẫn là thủy di diệt, giúp ngươi trốn ra thủy lao?”

La Phi thượng không muốn bại lộ chính mình cùng Hứa Hiểu Văn trong đó quan hệ, hần lắc lắc đầu:“Không, ta cũng không cần những người khác giúp. Ta chính là dùng đại đầu ngư vây lung cắt đứt dây thừng, sau đó lại bắt được thủ vệ phạm hạ tiểu sai lầm mà thôi.”

Tác đồ lan lược nhất suy tư, đã đại khái minh bạch trong đó quá trình, hần thật sâu thở dài:“Ai, nhà giam chung quy là vô pháp vây khốn giao long . Chính là, la, ngươi không nên xuất ra, tuy rằng ta biết giết chết Diehl thêm nhân chẳng phải ngươi.”

“Nga?” La Phi mày một điều,“Ngươi tin tưởng ta là trong sạch ?”

“Ngươi chẳng phải một cái ngư xuẩn nhân, không tất yếu ở giết người về sau còn đem chính mình đao cắm ở người chết thi thể thượng. Hơn nữa, đối với cây cối sơn đạo, Diehl thêm muốn so với ngươi quen thuộc nhiều. Hần luôn luôn tại theo dõi ngươi, làm sao có thể bị ngươi theo phía sau cắt đứt hần yết hầu đâu?” Tác đồ lan không chút hoang mang nói.

“Rất đạo lý.” La Phi đồng ý gật gật đầu,“Ồ an mật đem ta quan nước vào lao thời điểm, ngươi vì sao không có

đem này đó nói ra đâu?”

“Bởi vì ta không hy vọng người tiếp tục xuất hiện tại sơn trại lý.” Tác đồ lan chính sắc mà lại thân nhiên nói, “La, người hảo quan tâm quá nặng, có một số việc, người vốn là không phải hẳn là đi quản.”

“Người là chi..... Ta đem thủy di điệt tìm trở về kia sự kiện?”

“Thủy di điệt là cái trung thành mà lại dũng cảm tiểu tử, an mật thủ lĩnh muốn đem hắn xử tử, ta là không quá đồng ý. Ngày đó hắn trốn vào núi rừng trung, vốn là tốt nhất kết quả. Khả người lại đem hắn mang về đến thánh nữ bên người.” Tác đồ lan vẻ mặt hơi có chút không thể nể hà, “Người hẳn là đã biết đến rồi, hiện tại thánh nữ chẳng phải trước kia nhũ khổ mã. Ở địch nhân đã đến là lúc, ta cùng an mật đại nhân thật vất vả mới nhường các tộc nhân từ từ ly tán tín niệm lại đoàn kết ở cùng một chỗ, hiện tại thủy di điệt trở về lại cấp cục diện chôn xuống tiềm tại nguy cơ. Phải biết rằng, lúc hắn cùng thánh nữ cho nhau bảo hộ thời điểm, tộc Tử Lí không có gì lực lượng có thể chế ước bọn họ. Nếu có chút chuyện tình bởi vậy mà tiết lộ đi ra ngoài, ta đây quả thực không dám tưởng tượng sắp xuất hiện hiện thể nào đáng sợ hậu quả!”

“Có một số việc?” La Phi nheo lại ánh mắt, “Là về thánh nữ nhũ khổ mã tử vong chân tướng sao?”

Tác đồ lan cảnh giác nhíu mày: “Người có ý tứ gì?”

“Nhũ khổ mã là theo tùy an mật cùng Diehl thêm cùng tiến vào ‘Khủng bố cốc’, hơn nữa không còn có trở về, nàng thì thể bị chôn ở cái kia trong sơn động. Có lẽ nàng tử nhân cũng không giống người đối tân nhậm thánh nữ miêu tả đơn giản như vậy.” La Phi không lại vòng quanh, lời nói thẳng chỉ vấn đề yếu hại chỗ.

Tác đồ lan minh bạch La Phi trong giọng nói ẩn nghĩa, hắn ngạc nhiên xem La Phi: “Người hoài nghi là an mật đại nhân giết chết nhũ khổ mã?”

La Phi trầm mặc không nói.

“Này thật sự là đáng sợ ý tưởng!” Tác đồ lan thất thanh kêu lên, “Thánh nữ cùng thủy di điệt, chẳng lẽ bọn họ cũng là nghĩ như vậy?”

“Rất khó cam đoan bọn họ sẽ không.”

La Phi thân nhiên lời nói ở tác đồ lan nghe tới lại như bom bản tuyên truyền giác ngộ, hấn mở to hai mắt nhìn, khó có thể tin lắ lắ đầu:“Loại này ngờ vực sẽ ở bộ lạc bên trong sinh ra đáng sợ phân liệt!”

“Như vậy, xin mời người chi tiết nói với ta, nhấ khổ mã bọn họ đến ‘Khủng bố cốc’ sau, đến cùng phát sinh cái gì?” La Phi dùng sáng ngời bức người ánh mắt xem đối phương,“Rất nhiều thời điểm, giấu điểm chân tướng ngược lại hội mang đến hoàn toàn ngược lại hiệu quả.”

“Không, ta không thể nói cho người.....” Tác đồ lan nỗ lực khống chế được chính mình cảm xúc, hấn sắc mặt tắ có chút hơi hơi trắng bệch,“Bí mật này nếu truyền ra đi, toàn bộ bộ lạc, sở hữu tộc nhân, bọn họ ý chí chiến đấu, bọn họ tín ngưỡng, sẽ ở nháy mắt toàn bộ hồng mất.”

Liền trước mắt tình thế đến xem, nếu muốn nhường đối phương mở miệng, đơn thuần khuyên bảo là không cần dùng . Phải ở song phương trong lúc đó thành lập khởi một loại trăm phần trăm tín nhiệm cùng thẳng thắn thành khẩn mới được. Ở lược hơi trầm ngâm sau, La Phi đột nhiên chuyển hoá đề tài, hỏi:“Cái kia đánh cắp huyết bình trẻ tuổi nhân, cũng chính là các người trong miệng ‘Chu’, người có biết hấn chân thật thân phận sao?”

Tác đồ lan xem La Phi, mê hoặc lắ lắ đầu.

““Bách gia tính trung, xếp vì chu”, ngầm có ý là ‘Lí gia hậu nhân’ bốn chữ, hấn là lí định quốc hậu đại!”

“Cái gì?” Tác đồ lan quá sợ hãi, trong đầu còn lại là suy nghĩ phức tạp, chứa nhiều bí ẩn ở không ngừng va chạm, tan rã. Thật lâu sau sau, hấn mới dờ dảnh nói:“Thế nhưng sẽ là hấn..... Đúng vậy, thật là hấn!”

“Hiện tại, hấn lại đã trở lại!” La Phi nhanh nhìn chăm chăm đối phương hai mắt, hấn nói chuyện thanh âm không lớn, nhưng mang theo một loại leng keng khí thế,“Hấn chính tránh ở kia phiến cây cối trung, ở chỗ cái u ám góc rình chúng ta. Còn nhớ rõ chúng ta ở mộ địa khi tình hình sao? Hấn kia thanh la lên, cùng với sau này kia tràn ngập thù hận nhìn xuống. Ta có một loại mãnh liệt cảm giác, hấn đang ở bày ra cái gì, chỗ ta đáng sợ sự tình sắp phát sinh!”

“Đúng vậy.” Tác đồ lan ngực phập phồng,“Hấn tràn ngập phần nộ, hấn muốn báo thù.....”

“Thình tin tưởng ta, ta là của các người bằng hữu.” La Phi lúc này chân thành nói, “Ta sẽ không làm thiệp các người bộ lạc bên trong sự tình..... Ta thậm nghĩ muốn ngăn cản hấn, cho nên, thỉnh đem phát sinh qua sự tình nói với ta, ta là đến giúp của các người.”

Tác đồ lan trầm mặc hồi lâu, hiển nhiên là ở làm tư tưởng đấu tranh. Tại đây cái trong quá trình, La Phi cũng không có nói chuyện, hấn chính là dùng ánh mắt cùng đối phương trao đổi, này có chứa ma lực ánh mắt cuối cùng đột phá đối phương trong lòng giới phòng vách tường.

Đại tư tế thật sâu thở dài, sau đó hấn gian nan, cơ hồ là từ hàm răng trung bài trừ một câu ngữ: “Nhã khổ mã..... Nàng, nàng phản bội thánh nữ sứ mệnh, nàng bán đứng toàn bộ bộ lạc.....”

Nước mắt ở lão nhân khốc mắt chớp động, hấn thông khổ nhắm hai mắt lại.

“Phản bội?” La Phi ban đầu một ít đoán chiếm được chứng thực, “Cho nên, thánh vật chẳng phải bị trộm đi, mà là bị nhã khổ mã đưa cho lý định quốc hậu nhân?”

“Không chỉ có như thế, nàng còn đem đối phương đưa cái kia bị nguyên rửa mộ táng trung, nhường người trẻ tuổi lấy đi rồi lý định quốc thi cốt. Mấy trăm năm đến, luôn luôn phụ trách thủ hộ huyết bình thánh nữ nhưng lại đem phong tồn tội ác linh hồn thánh vật giao cho địch nhân hậu đại, khiến cho năm đó thánh chiến thành quả cùng vinh dự hủy hoại chỉ trong chốc lát.” Nói tới đây, tác đồ lan lộ ra vô cùng đau đớn mà lại khó có thể lý giải biểu cảm, “Nhiều thế hệ thánh nữ đều là tộc nhân trung phẩm cách nhất cao quý nữ tử, ta thật sự không rõ, nàng thế nào có thể làm ra chuyện như vậy? Toàn bộ bộ lạc lợi ích cùng an nguy ở nàng trong mắt đúng là như thế bé nhỏ không đáng kể sao?”

La Phi cũng cảm thấy phi thường kỳ quái: “Kia nàng kết quả là vì sao sẽ như vậy làm?”

“Ai cũng nói không rõ ràng.” Tác đồ lan lắc đầu, tạm dừng một lát sau, hấn còn nói thêm, “Duy nhất khả năng giải thích, đó là như an mật đại nhân theo như lời, nhã khổ mã cùng cái kia người trẻ tuổi trong lúc đó, động nam nữ tư tình.”

“Nam nữ tư tình?” Này ý nghĩ La Phi nhưng là cũng tưởng qua, bất quá tình tế cân nhắc, lại sẽ cảm thấy có chút gượng ép.

Lại nghe tác đồ lan phân tích nói: “Cái kia lý họ người trẻ tuổi tuy rằng phẩm tính tà ác, nhưng hấn đứng ở hạ ma thôn trại kia đoạn trong thời gian, lại nguy trang chính trực, dũng cảm, hơn nữa tràn ngập trí tuệ. Ta trước đây nói lên qua, có rất nhiều tộc nhân đều cùng hấn trở thành bạn tốt. Dưới tình huống như vậy, nhã khổ mã làm một người tuổi còn

trẻ nữ tử, bị hấn sở mê hoặc cũng không phải không có khả năng. Căn cứ Diehl thêm mật báo, nhả khổ mã cùng người này từng một mình ở chung, ở thánh nữ nhà gỗ trung ngậy người vền vện một đêm, ngày thứ hai ở lí đình quốc mộ táng trung, cũng là như thế. Nếu này đó tình huống là thật trong lời nói, kia..... Quả thực có thể xem như ha ma tộc mấy trăm năm qua lớn nhất gièm pha

La Phi trong lòng âm thầm thở dài: Đúng vậy. Dù loại dấu hiệu khiến người không khỏi không hướng cái kia phương hướng suy nghĩ. Thánh nữ cùng địch nhân hậu đại tư thông, nếu này tình huống truyền ra đi, kia đối tộc nhân trăm ngàn năm tạo lên chủng tộc vinh dự cảm không thể nghi ngờ là cái hủy diệt tính đã kích! Khó trách an mật cùng tác đồ lan hội trăm phương ngàn kế, hư cấu ra giả tướng cùng nói dối, đối sự thật tiến hành che giấu.

Nhưng La Phi vẫn là có chút không cam lòng hỏi:“Như vậy nhả khổ mã chính mình đối chuyện này lại là thể nào giải thích đâu?”

Tác đồ lan cười khổ một chút:“Nàng nếu có thể có gì giải thích thì tốt rồi. Ngày đó nàng cùng an mật đại nhân tới đến sơn động sau, liền không rên một tiếng đứng ở cái động khẩu, mặc cho thủ lĩnh thế nào hỏi cùng đoán, nàng cũng không làm trả lời. Nàng tựa hồ đang đợi cái kia người trẻ tuổi, nhưng vền vện một đêm đi qua , cũng không có đợi đến gì kết quả. Làm nằng sớm lại chiếu rọi đại địa , nàng rốt cục buông tha cho , lúc này nàng mới mở miệng nói một câu nói, cũng là nàng ở trong cuộc sống cuối cùng một câu.”

“Nàng nói gì đó?”

“Nàng nói:‘Này hết thấy đều là ta cá nhân gây nên, cùng thủy di diệt không quan hệ. Ta làm thực xin lỗi tộc nhân sự tình, chỉ có vừa chết tài năng được đến giải thoát.’ nói xong này đó, nàng liền đột nhiên rút ra an mật đại nhân loan đao, đặt ở tại chính mình cổ thượng.” Tác đồ lan bất đắc dĩ nói.

“Nàng cứ như vậy đã chết?” La Phi nheo lại mắt,“Nàng là tự sát?”

“Đúng vậy.” Tựa hồ là vì lảng tránh nào đó thông khổ, tác đồ lan đem ánh mắt chuyển hướng ngoài cửa sổ, xem phương xa dùng trầm thấp thanh âm nói,“Nhả khổ mã là ta xem lớn lên , ta giáo nàng học Hán ngữ, giáo nàng các loại tri thức, hướng nàng giảng thuật thánh chiến quang vinh lịch sử..... Nàng là một cái thông minh có hiểu biết cô nương. Làm nàng trở thành thánh nữ sau, cũng dùng chính mình phẩm hạnh thắng được tộc nhân kính yêu cùng tôn trọng. Nếu không phải sự thật vô cùng xác thực, ta thật sự không thể tin nàng nhưng lại hội đối bộ lạc phạm hạ như thế nghiêm trọng đặc tội đi..... Nàng bị nhân lừa gạt , cái kia ác ma hậu đại, hấn ở đặt tới chính mình mục đích sau, liền vô sỉ rời đi. Có thể tưởng tượng, đáng thương cô nương ở trước khi chết sẽ là cỡ nào thương tâm cùng tuyệt vọng.....”

La Phi tuy rằng chưa từng gặp qua nhả khổ mã, nhưng thông qua Hứa Hiểu Văn cũng có thể mơ hồ vẽ phác thảo

ra đối phương vài phần bóng dáng. Nghĩ vậy phong thái trác tuyệt thánh nữ hiện tại lại liên thi cốt cũng không biết sợ hãi, hấn không khỏi cũng bị tác đồ lan bị thương cảm xúc cảm nhiễm .

Ngắn ngủi trầm mặc sau, tác đồ lan quay đầu nhìn về phía La Phi:“Đối với chuyện này, nhất phần nộ nhân chính là an mật thủ lĩnh . Tuy rằng hấn còn không biết cái kia người trẻ tuổi chính là lí định quốc hậu đại, nhưng nhĩ khổ mã cùng ngoại tộc nam tử sinh ra tư tình, hơn nữa phản bội chủng tộc, này với hấn mà nói, đã là thật lớn sỉ nhục. Ngày hôm qua người tư hội thánh nữ, chính phạm thủ lĩnh tối kỵ. Cho dù không có Diehl thêm ngoài ý muốn tử vong, người cũng tránh không khỏi kia tròng lao ngục tai ương.”

La Phi sững sốt, lập tức xấu hổ cười khổ một chút, hấn vừa muốn nói chút giải thích lời nói, bỗng nhiên, xa xa đàn vùng núi truyền ra “Phanh” một tiếng nổ vang. Thanh âm mặc dù lớn đến không tính được, nhưng là rõ ràng khó phân rõ, tin tưởng thôn trại trung sở hữu nhân đều có thể nghe thấy. Này không tầm thường hiện tượng lập tức khiến cho La Phi cảnh giác, hấn cướp đến phía trước cửa sổ, hướng về thanh nguyên phương hướng nhìn đi qua.

“Theo khung bố cục bên kia truyền đến Là tiếng súng sao?” Tác đồ lan lo lắng hỏi, hấn cùng La Phi lần đầu tiên gặp mặt buổi tối, liền từng kiến thức qua tay thương lợi hại.

La Phi lắc lắc đầu, này thanh âm nặng nề một ít, cùng tiếng súng cũng không giống nhau. Khả na hội là cái gì thanh âm đâu? Trong lòng hấn cảm thấy một loại không hiểu bất an.

“Là hấn, hấn ở nơi đó.....” La Phi quay đầu xem tác đồ lan,“Không thể đợi lát nữa , ta muốn vào núi lý tìm hấn.”

Tác đồ lan có vẻ phi thường cẩn thận:“Thiên lập tức sẽ đen, người đối ngọn núi tình huống lại không quen, hiện tại đi sẽ rất nguy hiểm.”

La Phi thái độ kiên quyết:“Không, ta phải đi. Ngồi chờ chết mới là chân chính nguy hiểm! Người giúp ta -- giúp ta rời đi thôn trại.”

Tác đồ lan thực minh bạch “Giúp” Này hai chữ ý tứ: La Phi nếu muốn đi trước “Khung bố cục”, đầu tiên muốn đối mặt vấn đề, chính là như thế nào tránh đi an mật đám người lòng bắt. Làm trong tộc đại tư tế, hấn cũng không hy vọng cãi lại thủ lĩnh ý nguyện, nhưng giờ phút này cường địch ở tứ, nguy cơ trùng trùng, cùng toàn tộc nhân an nguy so sánh với, lợi hại nặng nhẹ rõ ràng. Trầm ngâm một lát sau, tác đồ lan rốt cục gật gật đầu:“Được rồi. Ta sẽ đem người đưa đến thôn trại ngoại trên sơn đạo.”

Vài phút sau, hai cái thân ha ma tộc tư tế phục sức nhân từ nhỏ trong phòng đi ra, hướng về thôn trại tây nam phương hướng mà đi. Đi ở phía trước nhân râu tóc phiêu phiêu, đứng là đại tư tế tác đồ lan; Theo sát ở hần phía sau nam tử tựa hồ nhìn không được ngoài phòng gió núi, đem màu đen trường bào thượng mũ nghiêm nghiêm thực thực khóa lại trên đầu, ở hôn ám giữa trời chiều, chỉ mờ hồ lộ ra một đôi đen bóng mắt to, người này đương nhiên chính là mới từ thủy lao trung thoát khốn không lâu La Phi .

Lúc này đứng là cơm chiều thời gian, theo lý thuyết các tộc nhân hần là phần lớn đứng ở trong nhà mới đứng, khả thôn trại trung lại nơi nơi có thể thấy được cảnh tượng vội vàng thanh tráng niên nam tử. Theo bọn họ nghị luận trung có thể biết được, bởi vì thủy lao trung tội phạm quan trọng đào thoát, mà khủng bố trong cốc lại xuất hiện không hiểu động tĩnh, an mật thủ lĩnh đã truyền xuống nói đến, toàn tộc dừng sĩ đều phải đến hiến tế tràng thượng tập hợp, nghe theo mệnh lệnh cùng điều khiển.

La Phi hai người không dám lưu lại, nhanh hơn cước bộ hướng về thôn trại ngoại đi đến. Dọc theo đường đi tộc nhân nhìn thấy tác đồ lan, đều nhường đường hành lễ, ai cũng không có hoài nghi theo ở phía sau cái kia tư tế sẽ là cái giả hóa. Đến thôn ngoại trên sơn đạo, hai người hồ nói phân biệt, La Phi hướng về khủng bố cốc xuất phát, mà tác đồ lan tắc đi trước hiến tế tràng, tham gia an mật tổ chức toàn tộc tụ hội.

Đi vào núi rừng sau, sắc trời liền đã đại hắc, cùng ban đêm cũng không phân biệt. La Phi ở bỏ tù khi, trên người bao gồm súng lục ở bên trong sở hữu trang bị đều bị an mật thanh sư không còn . Lúc này hần chỉ có thể chậm theo tác đồ lan chỗ mang xuất ra cây đuốc, nương hôn hồng ánh lửa ở trên sơn đạo sờ soạn đi trước.

Cũng may thông hướng khủng bố cốc này giai đoạn cũng không thập phần gấp gheh đầu tiểu, mà La Phi từng có tiền hai lần thám cốc trải qua sau, thích hợp hướng cũng không tính xa lạ . Hần cơ hồ là một hơi cũng không ngừng lại, trực tiếp đi tới việc này mục đích : Lí định quốc mộ táng chỗ cái kia sơn động.

Không lâu kia thanh nổ vang nặng nề ngân nga, nghe qua hần là theo một cái nhỏ hẹp phong bế không gian trung truyền ra đến . Mặc kệ theo cái gì góc độ đến lo lắng, La Phi phản ứng đầu tiên liền nghĩ tới này sơn động. Lúc hần đi đến cái động khẩu, lập tức biết chính mình đoán tám chín phần mười là chuẩn xác .

Trong động hắc ám yên lặng, nhưng có một cỗ thần nhiên khói thuốc súng vị thượng đang không ngừng phiêu tán mà ra. La Phi đem cây đuốc giao cho tay trái, tay phải lấy ra loan đao, thật cẩn thận triết vào trong động.

Trong động kín không kê hở, khói thuốc súng vị càng thêm dày đặc. La Phi đầu tiên nhanh chóng hướng bốn phía nhìn quét một vòng, ánh mắt có thể đạt được chỗ, đều là trống trơn đặng đặng, cũng không những người khác tồn tại. La Phi đem loan đao sáp hồi bên hông, bán ngồi xổm thượng, cẩn thận tìm tòi trên mặt lưu lại khả nghi dấu vết.

Cái kia bị lấy khai hồ đất vẫn cứ tồn tại, cùng hôm qua so sánh với cũng không rõ ràng biến hóa. Mà ở hồ đất bên tay trái không đến một thước xa địa phương, có cái đặc thù tình huống rất nhanh khiến cho La Phi chú ý.

Có tờ giấy bị áp ở nhất tiểu tầng đá phía dưới. Ở hôn ám hoàn cảnh trung, kia giấy trắng bóng hết sức chọc người chú mục. La Phi vội vàng cất bước đi qua, đem kia tờ giấy sao ở tại trong tay. Không ra hấn sờ liệu, trên giấy quả nhiên viết có chữ viết câu, nhưng này chút vẫn tự hấn nhưng không biết.

Đúng rồi! La Phi trong lòng vừa động: Đây là dùng ha ma ngôn ngữ viết thành ! Hấn dự đoán được động tĩnh tất nhiên hội đưa tới ha ma nhân, cho nên để lại này trương tờ giấy, hấn là muốn nói chút cái gì? Có lẽ hấn không nghĩ tới, sẽ bị chính mình nhanh chân đến trước đi?

Này không thể nghi ngờ là cái trọng yếu phi thường manh mối! La Phi đem tờ giấy chiết đứng lên thu hảo, về phần kia mặt trên nội dung, chỉ có chờ trở lại thôn trại sau sẽ tìm tác đồ lan hoặc là Hứa Hiểu Văn hỗ trợ đọc .

La Phi bỗng nhiên đem cây đuốc đèn thấp, chiếu vào chính mình tay phải thượng, hấn phát hiện ngón tay cùng mu bàn tay chỗ xuất hiện một ít màu đen vết bản, hấn cũng khởi hai căn ngón tay chà xát, đó là trong động bùn đất, chính là giống như bị đốt trọi giống nhau.

La Phi ý thức được cái gì, đem ánh mắt đầu hướng vừa rồi tờ giấy chỗ mặt đất. Nơi đó là một mảnh màu đen đất khô cằn, hơn nữa xuống phía dưới lõm xuống, hình thành một cái hố nhỏ. Tuy rằng trong động nguyên bản liền gập ghềnh, nhưng này hố nhỏ lại hiển nhiên là vì mồ ta đặc thù lực lượng mà tạo thành .

Nơi này phát sinh qua một lần nổ mạnh! La Phi cơ hồ có thể vô cùng xác thực không thể nghi ngờ cấp ra như vậy cái kết luận, này cũng giải thích vừa rồi kia thanh trầm đục sinh ra nguyên nhân.

Lại hướng bên cạnh xem, một cái tinh tế hắc tuyến từ nhỏ hố chỗ kéo dài đi ra ngoài, tựa hồ luôn luôn chỉ hướng về phía ngoài động. La Phi dùng ngón tay sờ sờ cái kia hắc tuyến, tuy rằng cũng là bị đốt trọi , nhưng còn giữ lại một ít độ cứng, nếp khởi nhất đoạn ngắn ở cây đuốc hạ nhìn kỹ khi, mơ hồ có thể phân ra dây dưa ở cùng nhau sợi, tựa hồ đó là đã bị nhiên tẫn , dùng vỏ cây bện lên tế dây thừng.

Vỏ cây chẳng phải thực dễ dàng thiêu đốt gì đó, ở trong này lại bị nhiên thành một luồng cháy sém, cảnh này khiến La Phi thực dễ dàng liền liên tưởng khởi bạch kiếm ác ở thôn trại trung sưu tập này dầu thấp.

Hấn cần dùng dầu thấp ngâm vỏ cây, do đó chế thành này căn đạo hỏa tác, dùng để châm thuốc nổ đạo hỏa tác.

Như vậy, hấn tưởng tạc cái gì?

Trong sơn động hiển nhiên không có đáng giá nhất tạc mục tiêu, hơn nữa, vừa mới phát sinh qua lần đó nổ mạnh môn quy là như thể tiêu, càng bản không cụ bị gì thực chất thượng ý nghĩa. Thực khả năng, kia chính là một lần thí nghiệm.

Hiện tại, thí nghiệm không thể nghi ngờ đã thành công . Kia hấn kế tiếp hội can chút cái gì?

Làm La Phi theo này ý nghĩ tưởng đi xuống thời điểm, mồ hôi chỉ chút theo trán của hấn thấm xuất ra!

.....

Đi thôn trại trung thủ cơm chiều trông coi trở lại thủy lao khi, phát hiện chính mình đồng bạn không thấy . Hấn đầu tiên là mọi nơi tìm kiếm la lên một trận, lại thủy chung không chiếm được đối phương đáp lại. Sau này thủy lao trung bị nhốt giả giấy dựa lẫn đến cạnh cửa, dùng thân thể va chạm cửa lao phát ra động tĩnh, có thể này khiến cho hấn chú ý. Lập tức hấn nhận ra này tay chân bị trói, miệng cũng tắc bó đoàn nhân thể nhưng chính là chính mình đang tìm tìm đồng bạn, mà nguyên bản giam giữ phạm nhân lúc này lại sớm vô tung vô ảnh .

Biết được La Phi chạy trốn, an mật lập tức tổ chức nhân thủ ở thôn trại trung tiến hành rồi lùng bắt. Hấn ở thánh nữ nhà gỗ vùng tiến hành rồi trọng điểm thành phòng, nhưng không có nghĩ đến La Phi trực tiếp đi trước đại tư tế nơi. Không lâu sau, theo khủng bố cốc đột nhiên truyền đến kỳ quái tiếng nổ mạnh, liên tiếp phát sinh hai nẩy lòng tham ngoại sự kiện sử an mật trong lòng dâng lên một loại điềm xấu dự cảm, hấn lập tức truyền xuống mệnh lệnh, chiêu tập các tộc nhân đến hiến tế giữa sân tham gia lâm thời tụ hội.

Thủy di diệt trở về, Diehl thêm ngộ hại, bạch kiếm ác ngộ hại, La Phi chạy trốn, khủng bố trong cốc thần bí tiếng nổ mạnh, việc này khiến cho một ngày đến an mật thần kinh thủy chung bị vây buộc chặt trạng thái. Đối mặt ác ma uy hiếp, toàn bộ bộ lạc vận mệnh tựa hồ đã đến sinh tử tồn vong thời khắc, này càng áp càng trầm gánh nặng, trừ bỏ hấn ở ngoài, còn có ai có thể đi gánh vác đâu?

An mật cũng không có chút nao núng cùng sợ hãi. Hấn là bộ lạc thủ lĩnh, là vĩ đại dũng sĩ a lực á hậu đại, thân thể hấn giữa dòng thẳng anh hùng máu, này đó máu khiến cho hấn rất tin: Chính mình có được có thể chiến thắng hết thảy địch nhân lực lượng.

Cùng ba trăm nhiều năm trước kia trảng thánh chiến sở bất đồng là, hôm nay ác ma thủy chung trốn từ một nơi bí mật gần đó, nguy hiểm lại giấu giếm tung tích. Cảnh này khiến an mật không thể không thời khắc đã khởi mười hai phút tinh thần: Trận này so đo so với không chỉ có là dũng khí, càng trọng yếu hơn chính là trí tuệ chống lại.

Mà lúc này, trong tộc một sự tình cũng nhường hấn vô pháp an tâm. Đầu tiên là thủy di diệt, người này đối thánh nữ vô hạn trung thành vô hình gian cùng chính mình hình thành xấu hổ đối lập cục diện. Hứa Hiểu Văn nguyên bản là dễ dàng không chế , nhưng là thủy di diệt trở về lại khiến cho sự tình trở nên phức tạp đứng lên. Hấn hiện tại nhất định đã biết đến rồi nhả khó mã tin người chết, hấn sẽ nghĩ sao? Càng trọng yếu hơn là, hấn ý tưởng có phải hay không ảnh hưởng đến Hứa Hiểu Văn đâu?

Lo lắng đến mấy vấn đề này, an mật khó tránh khỏi sẽ đem một phần tức giận quy kết đến La Phi trên người. Không hề nghi ngờ, này Hán nhân ở cùng chính mình mấy lần giao phong trung đều cướp được tiên cơ. Hiện tại, hấn đi nơi nào? An mật đã không có nhiều lắm tinh lực đi suy xét vấn đề này, sẽ đối phó người kia thật sự là rất khó giải quyết . Hấn chỉ có thể trong lòng trung yên lặng kỳ nguyện: Hi vọng tác đồ lan đại tư tế phán đoán là chuẩn xác , la là bằng hữu, mà không phải địch nhân.

Mà mặt khác kia hai cái Hán nhân hiển nhiên cũng là vô pháp làm người ta yên tâm . Chỉ bằng La Phi ở bỏ tù phía trước kia phiên giao cho liền đủ để khiến cho an mật cảnh giác , cũng may hai người kia thoát nhìn muốn dễ dàng đối phó một ít, an mật đã phải chuyên gia đem bọn họ thỉnh đến hiển tế trảng, mượn “Bảo hộ” Tên, đi “Giám thị” Chi thực.

Thủy di diệt cùng thánh nữ cũng tới rồi. Bên người bọn họ đồng dạng bị an bày “Hộ vệ”, tại như vậy một cái phi thường thời khắc, gì đến từ bên trong phân liệt cùng rối loạn đều muốn là trí mạng , an mật rất rõ ràng điểm này.

Làm tác đồ lan cuối cùng xuất hiện tại hiển tế trảng thượng thời điểm, an mật nổi lòng thoáng yên ổn một ít, này cơ trí lão giả tổng có thể cho chính mình cung cấp máu chốt tính giúp. Nhả khó mã phản bội cùng tự sát, này đối với bộ lạc mà nói không thể nghi ngờ là một lần có hủy diệt lực lượng rung chuyển, đúng là tác đồ lan thỉnh trở về Hứa Hiểu Văn, cấp trong nguy nan bộ tộc mang đến tân sinh cơ. Lúc này đây, hi vọng hấn vẫn có thể hiệp trợ chính mình vượt qua cửa ải khó khăn.

Tác đồ lan thấy được an mật chờ mong ánh mắt, hấn đi ra phía trước, thi lễ hỏi:“Đại nhân, ngài hiện tại có tính toán gì không?”

“Chúng ta phải chủ động phóng ra” An mật dùng hiệp thương miệng trả lời,“Nhưng không phải hiện tại, ta tưởng đợi đến ngày mai hùng đông về sau, dẫn người sưu sơn.”

“Đây là sáng suốt quyết định.” Tác đồ lan đồng ý gật gù đầu, “Bị vây chỗ tối là địch nhân hiện tại ưu thế, nếu chúng ta ở ban đêm phóng ra, kia cũng có trợ cho phát huy hấn này ưu thế.”

“Đã đại tư tế cũng như vậy nhận vì, ta đây liền chiếu này an bày .” An mật vẫy tay, đem bốn tùy tùng kêu đi lại, sau đó hấn phân phó nói, “Các người truyền mệnh lệnh của ta, sở hữu dũng sĩ chia làm hai đội, một đội hiện tại trở về nghỉ ngơi, sáng mai cùng ta đi khùng bố cốc suu sơn; Một khác đội phụ trách đêm nay tuần tra cùng cảnh giới, ở thôn trại các lộ khẩu đều phải lưu lại trạm gác. Các người cũng chia ra hai người, thủ hộ thánh nữ, nhất là cam đoan an toàn của nàng, thứ hai, tuyệt đối không thể nhường hấn lại cùng cái kia ‘La’ có gì tiếp xúc.” Nói tới đây, hấn lại nhìn xem tác đồ lan: “Đại tư tế, người nhận vì như thế nào?”

Tác đồ lan lại nhìn về phía phía nam núi rừng phương hướng, hấn nheo lại mắt, kinh ngạc nói: “Đó là..... La? Hấn đã trở lại?”

An mật lập tức quay đầu, theo tác đồ lan ánh mắt xem qua đi, quả nhiên, một bóng người đang từ trên sơn đạo chạy vội mà đến, lóe ra cây đuốc chiếu ra hấn khuôn mặt, đúng là La Phi!

Hứa Hiểu Văn cũng chú ý tới này trường hợp, thất thanh kêu đứng lên: “La cảnh quan?” Cách đó không xa chu lập vĩ cùng nhạc đông bắc còn lại là mở to hai mắt nhìn, trên mặt vẻ mặt phức tạp, tựa hồ các hoài tâm sự.

La Phi cước bộ thậm cấp, ở mọi người chú mục trung, hấn rất nhanh đã nhảy vào hiến tế tràng nội, chỉ thấy hấn đại hấn đâm dĩa, quần áo tổn hại không chính, hơn nữa dính đầy bùn ô, hiển nhiên là một đường liều mạng chạy tới.

Chu lập vĩ cùng nhạc đông bắc nhú mày, không yên hồ thị liếc mắt một cái. Bọn họ cùng La Phi ở chung thời gian dài, mặc dù là ở thanh phong lĩnh thời điểm, cũng không gặp đối phương như thế chặt vật qua, như vậy hiện tại, kết quả phát sinh cái gì khùng bố sự tình?

An mật cũng hoang mang lắc đầu, hấn nhẹ giọng phân phó bên người tùy tùng: “Trước đem hấn bắt lại.”

Các tùy tùng lĩnh mệnh mà đi, nhưng này khi La Phi đã căn bản không cần phải bọn họ cố sức đi bắt . Hấn ném xuống cây đuốc, sức cùng lực kiệt ngồi sững trên đất, gian nan nói: “Mau..... Mau.....”

Tác đồ lan xung các tùy tùng vẫy tay: “Các người vài cái, đem hấn sam đến bên này.”

Các tùy tùng đỡ La Phi đi đến phụ cận, Hứa Hiểu Văn đám người cũng đều xúm lại đi lại. Nữ hài trong lòng tuy rằng tràn ngập sầu lo, nhưng ngại cho thánh nữ thân phận, lại không tiện biểu đạt, chỉ có thể dùng thân thiết ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm đối phương.

La Phi hơi thở sơ định, rốt cục có thể nói ra một câu tương đối hoàn chỉnh lời nói:“Mau, mau rời đi thôn trại..... Đến, đến trên núi đi..... Sở hữu nhân!”

An mật sắc mặt ngưng trọng:“Vì sao?”

“Hắn..... Hắn muốn nổ tung huyền hồ, thủy yểm thôn trại!”

Nhân cục độ suy yếu, La Phi nói chuyện thanh âm thật nhỏ, nhưng những lời này lại như sét đánh bình thường nổ vang ở mọi người bên tai. Sững sờ một lát sau, tác đồ lan sốt ruột xem an mật:“Đại nhân, làm sao bây giờ?”

An mật khỏe mắt co rúm , tuy rằng trong lòng hắn cũng như sóng to bình thường, nhưng thân là toàn tộc thủ lĩnh, càng là này thời khắc, hắn càng phải bảo trì bình tĩnh.

“Thâm sơn đêm đen, tình huống không rõ, ta thế nào có thể tin tưởng người?” Hắn nhìn chăm chăm La Phi ánh mắt, gần từng tiếng hỏi.

“Bản đồ..... Kia trương bản đồ.....” La Phi cố hết sức nói, gặp đối phương không quá minh bạch, hắn lại bổ sung một câu,“Diehl thêm thi thể thượng kia trương bản đồ!”

An mật theo quần áo trung đem kia trương bản đồ đem ra, ở La Phi trước mặt triển khai. La Phi ngón tay hướng bản đồ nơi nào đó:“Các ngươi xem..... Nơi này.”

Kia thoát nhìn là một chỗ điểm dấu hiệu, an mật lược nhìn thoáng qua, liền đã nhận ra nơi này chỗ.

“Không sai, nơi này là huyền hồ, nhưng này có năng lực thuyết minh cái gì?”

“Đó là hỏa dấu hiệu..... Nó xuất hiện tại nơi này, đại biểu không phải hồ nước, mà là thuốc nổ, lí định quốc mai phục thuốc nổ!” La Phi nuốt một ngụm nước miếng, dồn dập nói xong, “Hắn tìm được này thuốc nổ, hơn nữa làm thí nghiệm, này dầu thấp, vì dẫn nổ mạnh được dùng, hắn..... Hắn đã đi!”

Nghe đến đó, an mật rốt cuộc vô pháp an tọa, hắn “Đằng” Đứng lên, những người khác cũng đều lộ ra quá sợ hãi biểu cảm.

“Chạy nhanh rút lui khỏi! Nếu không liền chậm!” La Phi cơ hồ là dùng tận toàn thân khí lực đem những lời này tễ xuất ra.

Nhưng là đã là chậm quá. Ngay tại hắn giọng nói bộ lạc thời điểm, theo huyền hồ chỗ phương hướng thượng truyền đến một tiếng kinh thiên động địa nổ vang. Theo này thanh nổ vang, vách núi đen thượng vách núi băng liệt, sủ lấy vạn tấn kế hồ nước giống như thoát khỏi quái thú bình thường, rít gào lao xuống vách núi, ở trong bóng đêm nhấp nháy một mảnh làm nhân tâm hàn bạch quang.

Tại đây cái nháy mắt, tất cả mọi người quên nhúc nhích, bọn họ kinh ngạc xem kia phiến bạch quang, trên mặt lộ ra tử bình thường tuyệt vọng biểu cảm.

Chương 32 quyết chiến

Huyền hồ bị nổ tung tạo thành một làn đáng sợ lũ bất ngờ bùng nổ, măn trì hồ nước theo vách núi đen thừng bôn chạy xuống khi thể tuyệt không á cho rống giận thiên quân vạn mã! Hồng thủy mang theo không thể kháng cự lực lượng, sở hữu xuất hiện tại nó đi tới trên đường chướng ngại vật đều ở nháy mắt bị này lực lượng nuốt hết, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

La Phi từng ở người hoành trại trung kiến thức qua lũ bất ngờ lợi hại, mà lần đó lũ bất ngờ môn quy cùng trước mắt lần này so sánh với, không khác suối lưu cùng lan thương giang khác nhau.

Này rít gào hồng thủy nếu nhảy vào ha ma tộc nhân thôn trại trung, kia không hề nghi ngờ sẽ là một hồi ngập đầu tai ương, ở tại trì bạn sở hữu thôn dân đem không một may mắn thoát khỏi!

Thủy thể dần dần chỉ nghi sau, chân nhân tâm phách nổ còn đang sơn cốc gian liên miên quanh quẩn, mặc dù đi xa lại thật lâu sau không dứt.

La Phi đám người kinh ngạc đứng, ánh mắt nhìn về phía xa xa bị nổ tung vách núi đen cùng với hồng thủy trôi đi sơn cốc, vẻ mặt hoảng hốt, dường như còn đang trong mộng bình thường.

Đúng vậy, bọn họ đều vừa mới trải qua một giấc mộng, một hồi cùng tử thần ước hẹn ác mộng!

Nhưng mà tử thần lại giống như đùa bình thường, cùng bọn họ đánh cái đối mặt sau, liền lại vội vàng sát bên người mà qua, đi xa vô tung.

Huyền hồ cũng không có lật úp ở ha ma tộc nhân trên đầu, đại bộ phận lũ bất ngờ lướt qua khùng bỏ cốc chỗ ải sơn, hướng về tây nam phương hướng sơn cốc mà đi.

Tìm được đường sống trong chỗ chết mọi người lúc này trên mặt thần sắc trừ bỏ hoảng sợ, đó là kinh ngạc, bọn họ trung tuyệt đại bộ phận nhân tựa hồ còn không rõ ràng kết quả phát sinh chút cái gì.

Trăm ngàn năm qua, theo huyền hồ đỉnh chớp tràn đầy chảy ra hồ nước luôn luôn đều là thuận vách đá xuống, rót vào ải sơn phía bắc sơn trì, nhưng là tối hôm nay, làm vách núi đen bị nổ tung sau, rơi xuống hồ nước vì sao lại có thể

lướt qua kia tòa ải sơn?

Thấy lũ bất ngờ dâng toàn bộ quá trình sau, La Phi trong lòng đã như gương sáng bản sáng như tuyết: Thế năng! Là huyền hồ tự thân sở chất chứa thế năng khiến cho ha ma thôn trại tránh thoát trận này kiếp nạn.

Làm vách núi đen bị sau khi nổ tung, hồ nước thoát khốn mà ra, tại hạ truy trong quá trình, trọng lực thế năng nhanh chóng chuyển hóa vì tốc độ chảy, mà ở này phía dưới, vừa đứng lại là một đoạn trơn nhẵn viên hình cung vách núi, nguyên bản đi xuống lũ bất ngờ ở lưu kinh này đoạn vách núi sau, đã có tương đương trình độ sơ tốc độ, đúng là này trình độ sơ tốc độ khiến cho hồng thủy ở thoát ly vách núi sau, vẫn có thể về phía trước phương bay vọt ra rất xa khoảng cách, cuối cùng lướt qua ải sơn, nhảy vào sơn cốc bên kia.

Đạo lý này tựa như dòng tiếp ở hệ thống cung cấp nước uống cái đảm thượng gấp khúc hình cung đa quân. Làm chốt mở ninh thật sự tiểu, dòng nước suối tế thời điểm, trong nước thế năng đều ở cùng quân vách tường ma sát trung bị tiêu hao , cho nên cuối cùng theo đa quân giữa dòng xuất ra thủy sơ tốc độ thật nhỏ, chỉ có thể vô lực tích lạc ở quân khẩu chính phía dưới; Tương phản, nếu đem chốt mở ninh đại, cuối cùng theo quân trong miệng chảy ra thủy tắc có thể dựa thế có thể kiêu đến phía trước rất xa địa phương.

An mật mặc dù không giống La Phi cụ bị vật lý học tri thức, nhưng hần đại khái cũng nhìn ra trong đó môn đạo. Ở lúc ban đầu hải dị tâm tình thoáng bình định sau, theo hần đáy lòng dâng lên một cỗ sóng sót sau tai nạn vui sướng, hần tìm lòng không đậu dùng ha ma ngôn ngữ hô lớn ra tiếng:“Lũ bất ngờ hướng ‘Khủng bố cốc’ bên kia đi! Ác ma muốn bao phủ chúng ta thôn trại, nhưng vĩ đại thần linh phù hộ ha ma tộc, tà ác kế hoạch nhất định là muốn thất bại !”

Phản đông tộc nhân lúc này cũng như ở trong mộng mới tỉnh, bọn họ phụ họa thủ lĩnh lời nói, bộc phát ra một trận nhất tề hoan hô.

Nhạc đông bắc thân thủ lau quang trên đầu chảy ra mồ hôi lạnh, liên thanh nói thầm :“Nguy hiểm thật, nguy hiểm thật! Thiếu chút nữa đem một cái mạng già để ở nơi này!”

Hứa Hiểu Văn vừa rồi cũng là bị dọa đến sắc mặt trắng bệch, giờ phút này thoáng hồi qua thần, nàng mới phát hiện chính mình hai tay không biết khi nào nhưng lại nắm chặt ở tại La Phi cánh tay thượng. Nữ hài khuôn mặt “Thốc” lại nổi lên một đóa đỏ ửng, cũng may lúc đó người người cảm thấy bất an, ai cũng không chú ý tới nàng này hành động, nàng vội vã bắt tay rút trở về, đồng thời dùng ánh mắt dư quang vụng trộm phiêu La Phi.

La Phi lực chú ý tựa hồ chính tập trung ở mặt khác một ít địa phương. Hần nhú mày trầm tư một lát sau, bỗng nhiên lại nghĩ đến cái gì, vội vàng đem tay vươn đến y bào trung, đem ở sơn động phát hiện kia trương tờ giấy sờ soạng xuất ra.

“Đại tư tế, mời người nhìn xem, này mặt trên viết chút cái gì?” La Phi hướng tác đồ lan hỏi.

Tác đồ lan tiếp nhận tờ giấy nhìn lướt qua, sau đó lập tức chuyển giao đến an mật trong tay: “An mật đại nhân, đây là viết đưa cho người.”

An mật cấp tốc xem tờ giấy thượng nội dung, sắc mặt của hắn biến đổi, lưỡng đạo ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía La Phi: “Ai vậy đưa cho người này nợ?”

“Không có người cho ta.” La Phi chi tiết trả lời, “Ta ở trong sơn động phát hiện.”

An mật không nói chuyện, chính là đánh giá La Phi, bao nhiêu hiện ra chút không tín nhiệm về mặt.

“An mật đại nhân, chúng ta hẳn là tin tưởng vị này đến từ phương xa bằng hữu.” Hứa Hiểu Văn rốt cục nhìn không được nói, “Nếu hẳn không phải thật tình tưởng giúp chúng ta, vừa rồi lại làm sao có thể mạo hiểm sinh mệnh nguy hiểm đến nói cho chúng ta biết huyền hồ đem bị nổ tung đâu?”

An mật tự nhiên biết Hứa Hiểu Văn trong lời nói là có đạo lý, nhưng nhỡ khó mã sự kiện ở trong lòng hắn không thể nghi ngờ kết hạ phi thường thâm khúc mắc, hắn hờ hững “Hừ” một tiếng, sau đó thu hồi ánh mắt, đem lực chú ý lại chuyển hướng về phía kia trương tờ giấy.

Lúc này đây hắn nhìn xem rất nhỏ, hơn nữa vẽ mặt chuyên chú, tựa hồ ở suy xét cái gì. Một lát sau, hắn ngừng đầu hỏi tác đồ lan: “Đại tư tế, người cảm thấy ta nên làm như thế nào đâu?”

Tác đồ lan đã ở một bên thấy rõ tờ giấy thượng nội dung, trầm ngâm sau một lúc lâu, hắn chậm rãi lắc lắc đầu: “Hơn phân nửa là cái cạm bẫy, vẫn là không đi hảo.”

An mật mỉm cười, bỗng nhiên hắn xoay người lại, giờ lên cao kia trương tờ giấy, đối với tộc nhân của mình nhóm lớn tiếng nói: “Các người còn nhớ rõ nửa năm trước trộm đi thánh vật cái kia người trẻ tuổi đi? Hẳn chính là ác ma lí định quốc hậu đại! Hiện tại hắn lại đã trở lại, hơn nữa cho ta xuống dưới khiêu chiến thư!”

Tộc nhân trung nổi lên một trận xô xao, đại gia hoặc kinh ngạc, hoặc tức giận, châu đầu ghé tai, nghị luận đều.

Đã thấy an mật đem tờ giấy triển ở trước mắt, niệm nổi lên mặt trên nội dung: “Ha ma tộc thủ lĩnh an mật: Ta là anh hùng lý định quốc hậu nhân lý đình huy, chúng ta ba trăm nhiều năm nhiều thế hệ ân oán cần làm kết liễu. Tối nay đại biến sau, ta sẽ ở khủng bố cốc chờ ngươi, ngươi chỉ có thể một người tiến đến, chúng ta cùng nhau đến cái kia trong sơn động, ta sẽ cho ngươi thua tâm phục khẩu phục.”

Tộc nhân trung vang lên một mảnh mảnh tiếng động, có người hô lớn: “Anh hùng là thần linh tưởng thưởng cho chúng ta ha ma tộc dũng sĩ vinh dự, tâm như rắn rết ác ma, thế nào có tư cách tự xưng anh hùng!”

An mật vẫy vẫy tay, nhường mọi người an tĩnh lại, sau đó hắn còn nói thêm: “Địch nhân ước ta ở khủng bố cốc quyết chiến, tác đồ lan đại tư tế nói không thể đi. Mà ta là a lực á hậu nhân, chẳng lẽ ta sẽ e ngại ác ma lực lượng sao? Ta sẽ đi nói cho hắn, cái gì mới là chân chính anh hùng!”

An mật lời nói này nói được leng keng hữu lực, trong lúc nhất thời, các tộc nhân đều bị tình cảm quần chúng phấn chấn. Kia bốn tùy tùng lại rút đao nơi tay, cùng kêu lên hô lớn: “Đại nhân, chúng ta cùng ngươi một khối đi!”

An mật lại vẫy vẫy tay: “Không! Ta một người đi. Đối phương chỉ có một nhân, chúng ta nếu ý nhiều thắng, khó tránh khỏi sẽ bị ngoại nhân nhạo báng. Hơn nữa.....” Hắn lại “Xuy” nở nụ cười một tiếng, “Nếu hắn bị chúng ta dừng sĩ dọa phá đảm, không chịu xuất hiện, kia không phải phiền toái sao? Lớn như vậy cây cối, hắn nếu thật sự trốn đứng lên, thật đúng không dễ dàng tìm được hắn đâu.”

Tộc nhân cũng đi theo nở nụ cười, ở trong mắt bọn họ, thủ lĩnh không thể nghi ngờ là thế gian cường hãn nhất dũng sĩ, giết địch nhân nếu xuất hiện tại hắn trước mặt, đều chắc chắn gặp phải bị giết vận mệnh.

Hứa Hiểu Văn cùng tác đồ lan lại lược cau mày, đối với an mật như thế tự tin hiện ra một phần lo lắng.

An mật chú ý tới hai người này cảm xúc, hắn quay đầu, xem tác đồ lan nói: “Đại tư tế, thỉnh đem ngươi kia không cần thiết sầu lo thu hồi đến, ngươi hiện tại phải làm, là dâng tiễn đưa rượu ngon. Sau đó, ngươi liền chậm đợi ta thắng lợi trở về hảo tin tức đi.”

Rất nhanh, rượu ngon bị bùng đi lên. Tác đồ lan vì an mật châm thượng tràn đầy nhất chén lớn. An mật uống một hơi cạn sạch, trên mặt hồng quang trán hiện, càng tăng thêm vài phần hào khí. Sau đó hắn đem bát rượu ngã toái ở, đối với tộc nhân nói: “Ha ma các dũng sĩ, ta đi rồi về sau, thôn trại thủ vệ liền giao cho các ngươi, các ngươi nhất định phải

đả khởi mười hai phút tinh thần, không thể nhường giao hoạt định nhân thừa dịp hư mà vào.”

Thấy mọi người cùng kêu lên hô ứng, an mật vừa lòng gật gật đầu, theo sau hấn kêu lên bốn gã tùy tùng, thì thăm một phen sau, lại nhìn nhìn La Phi:“La, ở rất nhiều chuyện có kết quả cuối cùng phía trước, vẫn là ủy khuất người một chút.”

La Phi minh bạch đối phương trong lời nói ý tứ, không khỏi cười khổ lắc lắc đầu, bốn gã tùy tùng đi tới, đưa hấn hai tay lại một lần trói buộc ở tại sau lưng.

An mật có thể này tính yên tâm, hấn tiếp nhận một căn cây đuốc, ở các tộc nhân kính sợ cùng chờ mong trong ánh mắt, bước trên đi trước không bỏ sót lộ trình.

Ba trăm nhiều năm trước thánh chiến trung, a lực á đối lí định quốc tập kích bất ngờ đắc thủ, sau này lại tự mình cắt lấy đối phương đầu, đạt được kia tràng giao phong hoàn thắng. Thời gian thấm thoát biến thiên, ở vận mệnh an bày hạ, bọn họ hậu đại lại đem triển khai tân một vòng sinh tử so đo.

Mà lúc này đây, ai hội trở thành cuối cùng người thắng đâu?

An mật ngẩng đầu ưỡn ngực, tay trái trì cháy đem, tay phải gắt gao đặt tại bên hông chuôi đao thượng, hấn bộ pháp trầm ổn, ánh mắt kiên định. Làm người xem đến hấn thời điểm, người sẽ cảm thấy hấn toàn thân đều tràn ngập một loại khí thế, một loại không thể ngăn cản khí phách.

Dũng mãnh, trí tuệ, phần nộ cảm xúc, chính nghĩa, vinh dự cảm, ý thức trách nhiệm, hấn cơ hồ cụ bị một cái ảnh hưởng lại lấy thắng được thắng lợi sở hữu điều kiện, hấn có cũng đủ lý do đầy cội lòng kiêu ngạo cùng tin tưởng đi đối mặt kia sắp tới cuối cùng quyết chiến.

Có ai có thể biết, chiến đấu một cái khác nhân vật chính, cái kia từng bị nhốt tại côn minh bệnh viện tâm thần trung trẻ tuổi nam tử, lí định quốc hậu nhân lí diện huy, hấn giờ phút này lại sẽ là thế nào trạng thái cùng tâm tình?

Trừ bỏ bị an bày đi ra ngoài tuần thú thôn trại dũng sĩ ở ngoài, cơ hồ sở hữu ha ma tộc nhân lúc này đều tụ tập ở hiến tế tràng thượng, bọn họ đang chờ đợi chính mình thủ lĩnh khai hoàn trở về. Thánh nữ đã kháng phục, sống lại “Ác ma” Cũng sắp bị đánh bại, đã tích góp từng tí một nửa năm sợ hãi cùng bất an rốt cục có cơ hội ở tối nay tan thành mây khói.

Bọn họ rất cẩn thận này thắng lợi . Này nghe thánh chiến truyền thuyết lớn lên các tộc nhân, bộ lạc anh hùng lịch sử thơ ca bản chuyện xưa đã trở thành bọn họ sinh mệnh nhất vinh quang tinh thần trụ cột, nếu này căn trụ cột sụp xuống, như vậy đối này đó đến nay vẫn sinh hoạt tại cây cối chỗ sâu mọi người mà nói, sẽ ý nghĩa cái gì đâu?

Mông sa đã ở giờ phút này trong đám người, hắc đối vấn đề này có không phải bình thường thể hội. Cho nên, lúc hắc nhìn về phía thôn trại khẩu thông hướng núi rừng đường khi, về mặt càng thêm thành kính, trong ánh mắt cũng càng nhiều vài phần vội vàng.

La Phi đồng dạng đang chờ đợi. Hắc vì long châu thị phát sinh bệnh án mà đến, lại ở trong này quán vào một hồi vượt qua trăm năm ân oán trung. Hắc nguyên tưởng rằng chính mình đã đại khái thăm dò trước sau mạch lạc, khả đem nay phát sinh hết thảy lại biểu hiện ra, chính mình đối trận này ân oán phức tạp trình độ vẫn cứ là xem nhẹ . Nó như là một cái sớm hình thành vĩ đại lốc xoáy, người có thể cảm nhận được nó, thậm chí thân ở trong đó, nhưng người nhưng không có lực lượng ngăn cản nó tiếp tục xoay tròn, không có lực lượng giữ lại này ở lốc xoáy trung sắp bị hủy diệt gì đó.

Loại cảm giác này ở La Phi dĩ vãng thám án trong những việc trải qua là từ đến chưa từng có , hắc thậm chí vì thể cảm thấy một tia bất đắc dĩ cùng bị ai. Hắc hiện tại có khả năng làm , có lẽ chính là tận lực đi bảo hộ này nguyên bản vô tội người nhóm, không nhường bọn họ bị kia đáng sợ lốc xoáy sở cần nuốt.

Nhã khổ mã, bạch kiếm ác, Diehl thêm, Tiết minh phi, Ngô đàn, triệu lập văn..... Đã có nhiều lắm nhân chết đi, mà sống nhân lại đem gặp phải thể nào vận mệnh?

La Phi ánh mắt đảo qua ha ma tộc mọi người, cuối cùng lưu lại ở Hứa Hiểu Văn trên người. Đối phương vừa đúng đã ở xem hắc, hai người ánh mắt gặp nhau, Hứa Hiểu Văn lập tức lộ ra một tia trấn an cùng tín nhiệm tươi cười. Nhưng mà này tươi cười lại làm La Phi trong lòng đau xót, hắc ẩn ẩn có loại không rõ dự cảm, một loại tình thế sắp vượt qua chính mình không thể dự cảm.

La Phi tâm tình sinh ra mỗ ta kỳ diệu biến hóa. Ở trong lòng hắc, cái loại này cùng sinh câu đến hảo quan tâm lần đầu tiên bị một loại khác cảm tình sở áp chế . Hắc đột nhiên hi vọng an mật việc này có thể đem sở hữu vấn đề đều giải quyết, nhường hết thảy như vậy kết thúc, mặc dù này chưa cởi bỏ bí ẩn khả năng bởi vậy mà bị vĩnh viễn nhân mai.

Ở mọi người như thể tâm tính trung, trải qua dài dòng chờ đợi, an mật rốt cục đã trở lại.

Lúc này đã là đêm khuya, gió núi thê lương, âm u trên bầu trời không thấy một tia tinh quang. An mật tay cầm cây đuốc, theo cây cối trung chui ra, hướng về mọi người từng bước một đi tới. Hắc đi lại rất chậm, thoạt nhìn phi thường mỏi mệt, nhưng là hành tẩu tư thế coi như bình thường, không giống như là có thương tích trong người bộ dáng.

“An mật đại nhân đã trở lại!” Không biết là ai dẫn đầu hô nhất cổ hòng, các tộc nhân lập tức một mảnh vui mừng, nguyên bản khẩn trương cảm xúc giờ phút này đều thả lỏng, người người tươi cười rạng rỡ.

Ai đều có thể nghĩ đến, đã an mật bình an trở về, kia hẳn nhất định là lấy được cùng “Ác ma” Quyết chiến thắng lợi.

An mật đối các tộc nhân tiếng reo hò mất điếc tai ngơ, hẳn như trước là như vậy chậm rãi đi tới, hẳn hơi thấp đầu, dưới ánh mắt cúi, chỉ nhìn hướng phía trước ba bốn thước xa mặt đất. Trừ bỏ hai chân ở luân phiên mại động ở ngoài, hẳn toàn thân cao thấp không có gì dư thừa động tác, dường như một cái chỉ biết đi đề tuyến rồi gổ. Lúc hẳn càng chạy càng gần, rốt cục đi đến hiển tế trong sân thời điểm, huyền não đám người yên tĩnh xuống dưới, tươi cười ở đại gia trên mặt ngưng lại, bởi vì mỗi người đều cảm nhận được một loại không bình thường không khí.

An mật bình an đã trở lại, nhưng này gần là nhằm vào hẳn thân thể mà nói. Mà hẳn tinh thần trung đã có nhiều lắm gì đó biến mất không thấy, kiêu ngạo, tin tưởng, dũng khí, thậm chí tôn nghiêm, hết thảy đã cùng hẳn không quan hệ. Hẳn giống hèn mọn tù phạm giống nhau câu lưng, về mặt đại ra, cùng rời đi sơn trại khi oai hùng khí phách so sánh với, đã hoàn toàn là tưởng như hai người.

“An mật đại nhân?” Tác đồ lan đón nhận tiền, không yên bất an kêu một tiếng.

An mật dừng lại cước bộ, ngẩng đầu hốt hoảng xem tác đồ lan, một lát sau, hẳn lại đem ánh mắt đảo qua chung quanh các tộc nhân, ánh mắt hẳn trống rỗng, không có gì sáng rọi, này chịu hẳn quan ái con dân tựa hồ đột nhiên trong lúc đó tất cả đều thành người xa lạ.

“An mật, ngươi làm sao vậy? Ngươi nhìn thấy hẳn sao?” La Phi ý thức được sự tình không quá diệu, lớn tiếng quát hỏi.

Này thanh la lên tựa hồ nhường an mật thoáng thanh tỉnh một ít, hẳn quay đầu đến, đối này trông giữ La Phi các tùy tùng nói:“Thả hẳn đi..... Diehl thêm từ cùng hẳn không quan hệ, hơn nữa, kia nguyên bản chính là một cái chết tiết nhân.”

Các tùy tùng vội vàng giải khai trói buộc La Phi dây thừng, người sau một bên xoa bị lặc đau nhức cổ tay, một bên đầy bụng hồ nghi xem cách đó không xa cái kia tính tình đại biến ha ma tộc thủ lĩnh.

Ở đây sở hữu nhân lúc này đều là một đầu mờ mịt, phổ thông tộc dân ngại cho thân phận không dám nhiều lời, chỉ

có thể không yên bất an chờ đợi . Tác đồ lan nổi lên một lát sau, lại cất bước về phía trước, bang đại gia đưa ra giầu ở trong lòng vấn đề:“Đại nhân, cái kia ác ma..... Ngài, đã đánh bại hắn sao?”

An mật thân thể run lên, tựa hồ bị cái gì vậy đánh trúng tâm linh chỗ đau, hắn không có trả lời đối phương nêu câu hỏi, thì thảo lắm bẩm:“Ác ma..... Đánh bại hắn?”

Đột nhiên, hắn “Xuy” nở nụ cười, một tiếng tiếp một tiếng, liên miên không dứt, nhưng trong tiếng cười lại không hề vui vẻ ý tứ hàm xúc, mà là tràn ngập bi ai cùng đùa cợt. Như thế đồng thời, hắn dùng một loại kỳ quái ánh mắt nhìn chăm chăm tác đồ lan, truyền lại ra vô cùng tuyệt vọng cảm xúc.

Tác đồ lan bị hắn tránh trong lòng sợ hãi, chiến căng truy vấn:“Đại nhân, ngài..... Ngài cười cái gì?”

An mật không nói chuyện, chính là càng cười càng lớn tiếng, đồng thời cũng càng cười càng bi thương, tới sau này, kia tiếng cười đã cùng thống khổ kêu rên không có gì khác nhau . Chung quanh các tộc nhân lúc này rốt cuộc thiếu kiên nhẫn, bọn họ bắt đầu giao nhĩ nghị luận, đại bộ phận nhân trên mặt đều xuất hiện hoảng sợ biểu cảm.

Thủy di diệt nhìn thấy này cục diện, nhin không được nhú mày, hắn tiến lên mai hai bước, quát to một tiếng:“An mật đại nhân!” Hắn này thanh la lên trung khí mười phần, hiện trường tuy rằng hỗn loạn ồn ào, nhưng cái khác thanh âm đều bị hắn đè ép đi xuống.

An mật tiếng cười cũng quàng quạc ngừng, hắn mặt không biểu cảm xem thủy di diệt, như là mất đi rồi linh hồn bình thường.

Thủy di diệt cấp bậc lễ nghĩa bất loạn, hắn cung kính thân, vỗ tay ở ngực nói:“Đại nhân vì sao muốn như vậy? Mặc dù là ngài đánh bại, ha ma tộc trăm ngàn dũng sĩ còn đang, nhiều thế hệ truyền thừa thánh chiến tinh thần còn đang, vĩ đại a lực á cùng Hera y vẫn hội chúc phúc cùng phù hộ chúng ta, thắng lợi chung hội thuộc loại chúng ta, kia ác ma cũng sẽ giống hắn tổ tiên giống nhau, vì hắn sở phạm hạ đắc tội đi mà nhận đến trừng phạt.”

Thủy di diệt lời nói này nói được leng keng hữu lực, các tộc nhân cảm xúc tạm thời nhận đến trấn an, bọn họ tất cả đều lặng không tiếng động, đem ánh mắt đầu hướng về phía an mật, cùng đợi thủ lĩnh trả lời.

An mật lẳng lẳng đứng, trong đầu không biết suy nghĩ cái gì.

“Đại nhân, thỉnh hạ lệnh đi!” Thủy di diệt lại cao giọng nói, “Chỉ cần ngài huy đao nhất hô, ta thủy di diệt nhất định cái thứ nhất xông lên khùng bổ cốc, mặc dù là nhiệt huyết lưu tẫn, cũng muốn cùng kia ác ma quyết nhất tử chiến!”

Quảng trường thượng vang lên một mảnh thương lang lang thanh âm, cũng là không ít tộc nhân đều rút ra thất lung đao, xem như đối thủy di diệt hưởng ứng.

An mật cuối cùng cũng có phản ứng, hấn ném xuống cây đuốc, hai tay đem chính mình loan đao rút ra.

Đây là nhiều thế hệ truyền anh hùng chi đao, a lực Adam nắm đúng là dùng nó chặt bỏ lí định quốc đầu.

An mật tay cầm đao đem quan sát thật lâu sau, khoe miệng lộ ra một tia bất đắc dĩ cười khổ, sau đó hấn đột nhiên thay đổi đao phong, bả đao tiêm để ở ngực của chính mình thượng, thủ đoạn phát lực, “Phốc” một tiếng thẳng thông đi vào.

Này một màn thật sự là ra ngoài mọi người dự kiến. Hiện trường nhất thời đại loạn, kinh hô bi tiếng kêu liên tiếp. Tác đồ lan một hơi tiếp không được, chỉ cảm thấy đầu vầng mắt hoa, thẳng dục té ngã. Thủy di diệt gặp chính mình cận ngôn nhưng lại tạo thành như thế hậu quả, lại sợ tới mức bái nằm ở : “An mật đại nhân!”

La Phi cũng giật mình không nhỏ, hấn cách xa nhau góc gần, phản ứng cũng mau, hai cái cất bước đoạt đi qua, đem lung lay sắp đổ an mật phù ở tại trong lòng. Bốn tùy tùng theo sát tới, hoang mang lo sợ ở an mật dưới chân quỳ thành một mảnh.

Rất nhanh, Hứa Hiểu Văn cũng chạy đi lại, trên mặt nàng tràn đầy sốt ruột sắc, liên thanh âm đều dẫn theo khóc nước nỏ: “An mật đại nhân, người..... Người vì sao muốn như vậy?”

An mật nghe thấy Hứa Hiểu Văn la lên, giống như kẻ cận chết đuối nhân ở trong nước bắt được đạo thảo, tuyệt vọng trong ánh mắt đột nhiên tránh qua một tia sinh cơ, hấn giãy dụa thối lui La Phi, quỳ xuống trước Hứa Hiểu Văn trước mặt.

Hứa Hiểu Văn đã hoàn toàn không có phương tác, nàng vội vã ngồi xổm xuống, đỡ lấy đôi phương bả vai: “An mật đại nhân..... Người.....”

An mặt gắt gao nhìn thẳng Hứa Hiểu Văn ánh mắt:“Vĩ đại thánh nữ, ngươi..... Ngươi nhất định phải đáp ứng ta.”

“Đáp ứng cái gì?”

“Cứu vớt.....” An mặt đem ánh mắt chuyển hướng này kinh hoàng thất thố đám người,“Cứu vớt chúng ta tộc nhân.”

Vào lúc này tình thế hạ, càng bản không chấp nhận được Hứa Hiểu Văn quá nhiều suy xét, nàng không cần nghi ngại trả lời:“Ta đáp ứng ngươi, ta nhất định sẽ , chỉ cần ta có thể làm đến.”

“Ngươi có thể Chỉ có ngươi có thể làm đến.” An mặt trên mặt lộ ra trấn an tươi cười, hắn đã chống đỡ không được trọng thương thân hình, mềm yếu ngã xuống Hứa Hiểu Văn trong lòng.

Theo an mặt ngực chảy xuôi ra máu tươi nhiễm đỏ Hứa Hiểu Văn trắng noãn quần áo. Người sau một bên kêu gọi an mặt tên, một bên dùng xin giúp đỡ ánh mắt xem bên cạnh La Phi.

“Chu lập vĩ!” La Phi bang Hứa Hiểu Văn đỡ lấy an mặt, đồng thời la lớn,“Còn chưa cứu người!”

Chu lập vĩ cùng nhạc đồng bắc lúc này cũng chạy đi lại, người trước thô sơ giản lược xem xét một chút an mặt thương thế, sau đó bắt đầu đi lắc lắc đầu.

“Không, không cần cứu ta.” An mặt đem chu lập vĩ thủ thối lui, hắn thành kính xem Hứa Hiểu Văn,“Tôn kính thánh nữ, mời ngươi tha thứ..... Tha thứ ta yếu đuối, ta, ta không có dũng khí..... Đi gánh vác.....”

Hắn giọng nói càng ngày càng thấp, hiển nhiên đã chống đỡ không được .

“Gánh vác cái gì?” La Phi vội vàng truy vấn.

“Cực khổ.....” An mặt đột nhiên bắt lấy Hứa Hiểu Văn thủ, dùng hết cuối cùng một tia khí lực nói,“Mời ngươi, mời ngươi nhất định phải gánh vác khỏi, thánh nữ Truyền lại đời sau cực khổ.....”

Nói xong này đó, an mật hơi thở đã chỉ điểm không vào, nhưng hấn vẫn cứ mở to hai mắt nhìn, gắt gao nhìn chăm chăm Hứa Hiểu Văn. Thẳng đến Hứa Hiểu Văn dùng sức gật gật đầu, hấn mới giống đạt thành mỗ kiện tâm nguyện bình thường, dài ra một hơi sau, chậm rãi đóng lại hai mắt.

“An mật đại nhân!” Tác đồ lan lão lệ tung hoành, rốt cục chống đỡ không được, thân thể hướng thượng ngã đi, một bên thủy di diệt vôi vàng đứng dậy đưa hấn đỡ lấy. Mà lúc này ở quảng trường thượng, tiếng khóc đã vang thành một mảnh. Ha ma tộc dừng cảm nhất chiến sĩ, mọi người kính yêu an mật thủ lĩnh chết đi, mà đại địch còn đang trước mắt, tuyệt vọng cảm xúc ở nháy mắt bao phủ ở tại từng cái tộc nhân trong lòng.

Trận này quyết đấu sở xuất hiện kết quả là La Phi bất ngờ. Ở an mật rời đi ba bốn mấy giờ trong thời gian, đối phương hiển nhiên đối hấn tinh thần thể giới cho trí mạng đã kích. Này đã kích khiến cho tự tin gần như kiêu ngạo an mật cuối cùng lấy tự sát đến kết thúc chính mình sinh mệnh.

Này thoát nhìn là mâu thuẫn, nhưng kỳ thật lại hợp tình lý. Càng là kiêu ngạo nhân, trong khi tin tưởng nơi phát ra tinh thần trụ cột bị đánh khóa khi, liền càng dễ dàng sinh ra triệt để hỏng mất.

Vấn đề mấu chốt là, kết quả là cái gì có thể đánh khóa an mật tinh thần trụ cột, tước đoạt hấn sở hữu vinh quang cùng tôn nghiêm?

La Phi một bên suy xét vấn đề này, một bên kiểm tra an mật thi thể, trừ bỏ hấn tự sát kia một đao ngoại, quanh thân tìm không thấy một chỗ vết thương, thậm chí liên chiến đấu qua dấu vết cũng không có.

Như vậy, vừa mới phát sinh qua quyết đấu lại là lấy cái gì phương thức đến tiến hành đâu?

Có một không tầm thường địa phương khiến cho La Phi chú ý: Ở an mật tay phải bàn tay trung, luôn luôn gắt gao nắm một đoàn này nọ, thậm chí hấn rút đao tự sát thời điểm, kia này nọ cũng không bị buông ra qua.

Người chết thân thể chưa cứng ngắc, La Phi đem ngón tay nhẹ nhàng bài khai, đem kia đoàn này nọ lấy xuất ra.

Mềm mại da chế phẩm, bạch trung ó vàng. Ngay tại an mật trước khi rời đi, La Phi còn từng nhìn đến qua cái này này nọ, kia đúng là ở Diehl thêm thi thể thượng phát hiện da dê bản đồ.

Này bản đồ là lí diên huy lưu lại sao? Hấn có ích lợi gì ý? La Phi đem bản đồ ở trước mắt triển khai, tinh tế đoan trang.

Này bản đồ hấn tuy rằng đã xem qua hai lần, nhưng đều là vội vàng xem qua, hiện tại lại đã trải qua một sự tình sau, mang theo mục đích một lần nữa xem kỹ, rất nhanh liền có tâm phát hiện.

Trên bản đồ vẽ ra khung bố cục vùng địa hình sơn mạo, trong đó vài cái đặc thù khu vực dùng hồng bút làm ghi rõ. Ở bản đồ tới phía bắc, láng giềng gần sơn trì cái kia màu đỏ viên điểm, không hề nghi ngờ, đại biểu đúng là ha ma tộc nhân thôn trại; Trung bộ ải sơn nam pha thượng điểm đỏ đúng là khung bố cục chỗ vị trí, đại biểu hấn là lí định quốc quân đội đóng quân địa phương; Mà lại hướng nam đi, ra khung bố cục sau, ở hai tòa ngọn núi gian mang theo một cái hẹp hòi sơn ải, nơi này địa thế hiểm ác, giống như đại môn bình thường, là khung bố cục ở phương bắc thông hướng ngoại giới duy nhất xuất khẩu.

Sơn ải trung cũng đánh dấu một cái điểm đỏ, đây là năm đó thanh quân đại doanh chỗ. Ngô Tam Quế quân đội bảo vệ cho này nói “Đại môn”, đem lí định quốc tàn quân vây khốn ở khung bố cục trong.

Trên bản đồ mặt khác một chỗ màu đỏ dấu hiệu đó là huyền hồ chỗ vị trí. Cùng với hấn điểm đỏ bất đồng, này dấu hiệu bị vẽ thành một cái màu đỏ hỏa điểm, trong đó hàm nghĩa La Phi tại đây tiền liền đã ngộ ra: Đây đúng là lí định quốc lúc trước mai phóng tác hồ hỏa được địa phương.

Mà theo huyền hồ bắt đầu, có một cái kỳ quái đường cong uốn lượn hướng bắc, này đường cong lấy màu đen vẽ thành, tùy sơn thế gấp khúc mà đi, ven đường xuyên qua khung bố cục, cuối cùng chỉ hướng về phía sơn ải trung thanh quân đại doanh.

Đây là lũ bất ngờ chảy về phía! La Phi trong lòng chấn động, ở không lâu phát sinh kia tròng nổ mạnh trung, mãnh hồ nước ao đúng là dọc theo này đường cong một đường dâng, nhằm phía phương bắc!

Ở bản đồ trống rỗng chỗ, viết rất nhiều kỳ quái gì đó, trong đó có văn tự, đều biết tự, càng nhiều còn lại là ký hiệu, chỉ chút ma mật nhưng lại thực chính tề sắp hàng. La Phi không biết này ký hiệu, nhưng lúc hấn thấy rõ trong đó xen lẫn một trương sơ đồ phác thảo khi, trong lòng liền bỗng chốc sáng sủa đứng lên.

Đó là hai điều thẳng tắp, trung gian lấy một đoạn trơn nhẵn viên hình cung tương liên, đang cùng huyền hồ chỗ kia đoạn vách núi mạo tương hợp.

Này đó là cổ đại tính toán thức! La Phi cơ hồ nhìn không được muốn kêu ra tiếng đến, bị nổ tung hồng thủy lướt qua ải sơn, chảy về phía phương bắc sơn ải, này chẳng phải ha ma tộc nhân may mắn, mà là sớm bị tính toán tốt, hơn nữa này kết quả ở ba trăm nhiều năm trước đã bị vẽ ở tại lí định quốc quân dụng trên bản đồ!

Lí định quốc ở huyền hồ sắp đặt thuốc nổ, muốn tạc quyết không là ha ma thôn trại, mà là phương bắc sơn ải trung thành quân đại doanh!

Lí diên huy tạc điệu huyền hồ, hơn nữa ở tạc hồ phía trước liền đem bản đồ lưu tại thôn trại trung, chẳng lẽ muốn chứng minh chuyện này sao?

Đúng vậy, theo thời gian trước sau thượng phân tích, hết thấy đều phù hợp logic. Bản đồ phải ở tạc hồ phía trước xuất hiện, tài năng có không tha cái lại thuyết phục lực, mà lí diên huy sớm biết rằng hồ nước không có khả năng xung suy sụp ha ma thôn trại, như vậy ở tạc hồ phía trước liền định ra “Quyết đấu” Chi ước cũng không giữ quy tắc tình hợp lý.

La Phi ngạc nhiên ngẩng đầu, hắn vừa mới phát hiện một cái thiên đại bí mật, này bí mật đã bị phong tồn mấy trăm năm; Mà lúc này ở hắn trước mắt mọi người, vẫn đều bị này bí mật mờ ở cổ trung.

A lực á oan giết lí định quốc! Nếu sự thật quả thật như thế, như vậy ha ma tộc nhiều thế hệ tán dương thánh chiến chẳng những không hề ý nghĩa, hơn nữa là toàn bộ bộ lạc khó có thể rửa sạch sỉ nhục!

La Phi đầu óc có chút mờ, hắn biết chính mình không thể đem bí mật này nói ra. Này bí mật đối chính mình mà nói có lẽ chính là một đoạn bị xuyên tạc lịch sử, nhưng là đối ha ma tộc nhân mà nói, lại quan hệ đến toàn bộ bộ lạc mấy trăm năm truyền thừa tín ngưỡng cùng lực lượng tinh thần. Nếu bọn họ tin chính mình phỏng đoán, như vậy không hề nghi ngờ, mỗi người đều sẽ giống an mật giống nhau, ở nháy mắt mất đi sở hữu bộ tộc vinh quang cảm cùng tiếp tục chiến đấu dũng khí.

La Phi dùng một loại ngụ ý phức tạp ánh mắt nhìn quét chung quanh ha ma tộc nhân, hắn thấy được mờ sa, thấy được an mật các tùy tùng, thấy được tác đồ lan, thấy được thủy di diệt, cuối cùng, hắn tầm mắt dừng lại ở Hứa Hiểu Văn trên người.

Hứa Hiểu Văn đã buông xuống an mật thi thể, nàng ngồi ngay ngắn ở một bên, đang từ thủy di diệt trong tay tiếp nhận một quyển da dê bao vây lấy thư tín.

Theo tỉ lệ đi lên xem, kia hiển nhiên cũng là rất năm đầu gì đó . La Phi rõ ràng, đây là thánh nữ nhiều thế hệ truyền thừa cực khổ, hẳn thậm chí đã mơ hồ đoán được trong đó nội dung.

Theo tác đồ lan đi xuống, sở hữu tộc nhân lúc này đều cung kính lui ở một bên, về mặt túc mục. Chỉ có thủy di diệt vẫn canh giữ ở Hứa Hiểu Văn bên người. Người sau lúc này đem thư tín theo da dê trung sách ra, đưa đến chính mình trước mắt.

“Không, không nên nhìn.” La Phi theo bản năng hô một tiếng, đồng thời đứng lên, đi về phía trước hai bước.

Hứa Hiểu Văn quay đầu, mở to hai mắt xem La Phi, nàng lại nghĩ tới nhĩ khổ mã thác thủy di diệt truyền cho lời của nàng ngữ:“Thánh nữ phải làm tốt sung túc chuẩn bị tâm lý. Một khi nàng lựa chọn mở ra thư tín, kia nàng đem đọc tự chịu tải khởi toàn bộ bộ lạc cực khổ, từ đây không còn có quay đầu đường sống.”

Thủy di diệt rút ra thất lung đao, ngăn ở La Phi phía trước, hẳn thần sắc cực kì uy nghiêm, nghiêm nghị không thể xâm phạm.

“La, mời người lui ra.” Tác đồ lan chính sắc nói,“Ha ma tộc nhiều thế hệ tộc quy, thánh nữ đọc cực khổ khi, chỉ có thánh nữ vệ sĩ có thể thủ hộ ở nàng bên người, khác bất luận kẻ nào không thể tới gần quấy rầy.”

La Phi cười khổ lắc đầu. Đúng rồi, cực khổ dùng Hán ngữ viết thành, thánh nữ phải biết Hán ngữ, mà thánh nữ vệ sĩ tất nghiêm cấm học tập Hán ngữ, cho nên cực khổ nội dung tài năng ở thánh nữ trung đòi đòi tương truyền, đồng thời lại mấy trăm năm chưa từng tiết lộ đi ra ngoài.

Hứa Hiểu Văn xem La Phi, trong lòng xẹt qua một tia do dự, mà khi nàng đem ánh mắt vươn xa thời điểm, lại thấy được chính mình này tộc nhân. Bọn họ thần sắc sợ hãi, đột nhập này đến biến cố đã chạm đến đến này tâm lý phòng ngự điểm máu chốt. Hiện tại, bao gồm tác đồ lan ở bên trong mỗi người đều đầy cõi lòng chờ đợi xem chính mình, chính mình đã thành bọn họ duy nhất còn sót lại hi vọng .

Rốt cục, nàng hạ định rồi nào đó quyết tâm, xung La Phi cười nhẹ sau, nàng mở ra thư tín, bắt đầu đọc mặt trên nội dung.

Nàng lẳng lẳng xem, thư tín thượng này xinh đẹp chữ viết đem nàng mang về đến ba trăm nhiều năm trước kia trảng thị phi trung. Nàng cảm thụ được trong đó ân oán, cảm thụ được trong đó cao thượng cùng đáng ghê tởm, tâm linh tắc một lần lại một lần nhận đến chấn động. Một lát sau, hai khóa trong treo nước mắt trào ra hốc mắt nàng, theo gương mặt nàng rơi xuống.

Đọc xong thư tín thượng nội dung, Hứa Hiểu Văn đứng lên. Gió núi xẹt qua, thổi bay nàng tóc dài. Làm nàng khóe mắt nước mắt phong can sau, thân thể của nàng cao ngất, vẻ mặt cũng kiên nghị rất nhiều.

Cách đó không xa La Phi kinh dị cho nàng tại đây trong khoảng thời gian ngắn biến hóa. Nàng đã theo một cái thanh xuân bay lên học sinh lột xác thành chân chính thánh nữ, chịu tải trách nhiệm, cực khổ cùng với bộ lạc vận mệnh, vĩ đại thánh nữ.

La Phi khóe miệng có chút phát khổ.

Thánh nữ dùng kiên định mà quan ái ánh mắt nhìn quét nàng tộc nhân, mỗi người ở cùng nàng hai mắt tương tiếp thời điểm, đều cảm giác được một loại ấm áp lực lượng, đại gia vinh quang cùng dừng khí lại tại đây lực lượng chung quanh dần dần đoàn tụ.

“Chúng ta xuất phát đi. Cùng kia trong sơn cốc ‘Ác ma’ làm một cái kết liễu.” Cuối cùng nàng xem bên người thủy di diệt, trang nghiêm nói.

Chương 33 luân hồi

Mấy ngày liền mưa dầm qua đi, thời tiết tốt cực bắt đầu hảo chuyển. Tại đây cái sáng sớm, đã lâu ánh mặt trời gian nan xuyên thấu tầng mây, chiếu vào rộng lớn đàn sơn cốc để trong lúc đó. Này xanh um cây cối thượng quả chưa khô thủy tích, ánh quang lóe ra, bích ảnh phiêu dao, nhất phái sinh cơ ngang nhiên khí tượng.

Ha ma tộc nhân tâm tình cũng như hôm nay khí bình thường, nửa năm nhiều đến đề nén ở bọn họ trong lòng bàng hoàng cùng sợ hãi đã tan thành mây khói. Sở hữu tộc nhân giờ phút này đều tụ tập ở hiến tế tràng thượng, ánh mắt chuyên chú xem hiến tế trên đài kia hai người.

Đứng ở tay trái lão giả thân hình gầy, tướng mạo thanh quắc, đúng là đại tư tế tác đồ lan. Hắn chính đem tay phải hợp ở trước ngực, nhìn lên trời quang lớn tiếng nói: “Thần linh vĩnh viễn bảo hộ dũng cảm thiện lương ha ma tộc nhân. Chúng ta sinh hoạt tại này phiền thổ địa thượng, an cư lạc nghiệp, cùng thế vô tranh, nhưng chúng ta tuyệt không e ngại gì tà ác. Thánh chiến quang huy nhiều thế hệ truyền thừa, vĩ đại a lực á cùng Hera y, bọn họ anh linh cùng chúng ta cùng tồn tại, ha ma nhân tinh thần cùng dũng khí vĩnh không cần vong!”

Tại đây phiên pha cụ cổ động tính trong lời nói, ha ma nhân dân tộc tự hào cảm bị đầy đủ kích phát rồi đứng lên. Bọn họ ngẩng cao đầu, trên mặt tràn ngập kiêu ngạo cùng tự tin, có chút nam tử lại vung cánh tay, kim lòng không đậu bộc phát ra một trận tiếng reo hò.

Tác đồ lan mở ra song chương, bàn tay đi xuống đề ép, hiến tế tràng thượng rất nhanh vừa nặng về yên tĩnh. Lúc này tác đồ lan sắc mặt đã có chút ngưng trọng, lúc hắn lời nói lại vang lên khi, bên trong đã hơn vài phần bi thương ý tứ hàm xúc: “Ác ma hại chết chúng ta ha ma tộc dũng cảm nhất chiến sĩ, a lực á hậu đại, vĩ đại an mật thủ lĩnh. Hắn là vì bộ lạc mà tử, hắn đem trở thành ha ma tộc vĩnh viễn anh hùng.”

Đồng dạng là chết vì tai nạn giả, tác đồ lan nhưng không có đề Diehl thêm tên. Kỳ thật ở trong lòng hắn, nhĩ khổ mã cùng thủy di diệt địa vị muốn xa xa cao hơn Diehl thêm. Mà Diehl thêm mật báo hành vi trực tiếp làm cho nhĩ khổ mã tử vong, cho nên cho dù sau này Diehl thêm cực an mật tin một bề, tác đồ lan đối này nhưng vẫn là mất lạnh tương đãi.

Đương nhiên, về Diehl thêm, có rất nhiều tình huống hắn cũng không biết.

An mật tử không thể nghi ngờ là trận này phong ba cấp ha ma tộc nhân mang đến nhất đau kịch liệt đả kích. Tuy rằng thủ lĩnh ở trước khi chết biểu hiện cùng với sau này tự sát hành vi làm cho người ta cảm thấy kinh ngạc không hiểu, nhưng hắn gần mười năm đến ở thôn trại trung cường thế nghiêm minh thống trị lại sớm xâm nhập nhân tâm. Không chỉ có như thế, ba trăm nhiều năm qua, chịu thánh chiến truyền thuyết ảnh hưởng, mọi người sớm thành thói quen cúng bái ở

a lực á gia tộc vinh quang quang hoàn hạ. Hiện tại an mật đã chết, mà hấn thượng không con nối dõi, này ý nghĩa anh hùng a lực á hương khói như vậy đoạn tuyệt, ha ma tộc từ đây đem hướng phương nào?

Nghĩ vậy chút vấn đề, các tộc nhân trên mặt đều nhiều hơn thiếu hiện ra bàng hoàng bất lực thần sắc, thắng lợi mang đến vui sướng cũng bị hòa tan . Rất nhiều tính cách nhu nhược bọn nữ tử đã ở thấp giọng khóc thảm đứng lên.

Tác đồ lan thật sâu vái chào, tính làm đối người chết ai điều. Sau đó hấn thắng thần thân thể, ánh mắt gian thần sắc dần dần từ bi thống chuyển hóa thành phần nộ.

“Ác ma phải vì hấn sở phạm hạ đắc tội đi nhận trừng phạt. Tà ác linh hồn đem lọt vào tội nghiêm khắc nguyên rủa, hấn chỉ có thể vĩnh viễn du dương tại địa ngục bên cạnh, không được ngủ yên.” Tác đồ lan vừa nói, một bên theo vạt áo trung lấy ra nhất kiện sự việc, cao cao cử ở trong tay, “Thánh vật đã đúc lại! Phương diện này phong tồn ác ma máu, hấn là lí định quốc hậu đại, cũng là tàn sát tộc của ta nhân, hại chết an mật thủ lĩnh hung thủ!”

Kia kiện ngăm đen sắc vật phẩm hình như con thoi, bề ngoài bóng loáng mượt mà, cùng ha ma tộc nửa năm trước mất đi, sau lại bị La Phi trong lúc vô ý đánh tan huyết bình giống nhau như đúc. Này tân huyết bình đúng là tác đồ lan căn cứ tư tế nhiều thế hệ tương truyền bí thuật, dùng xong một ngày một đêm thời gian chế tạo gấp gấp xuất ra .

Thánh vật tái hiện, theo nào đó trên ý nghĩa mà nói, ha ma mọi người đang ở trải qua lại một hồi thánh chiến thắng lợi, các tộc nhân đều hợp ngực vuốt cảm, biểu cảm tức mực.

“Ha ma các tộc nhân, không cần lại đè nén các người trong lòng phần nộ cùng oán hận, dùng tội ác độc từ ngữ nguyên rủa kia tội ác linh hồn. Quang minh cùng hắc ám đối lập là vô pháp điều hòa , các người đại biểu chính nghĩa lực lượng. Hôm nay hiển tế hội bởi vì chính nghĩa thắng lợi mà có đặc thù ý nghĩa, chúng ta là ở thần linh nhìn chăm chú hạ đối tà ác tiến hành trừng phạt!” Nói xong những lời này sau, tác đồ lan trang nghiêm xoay người, xem đứng ở hấn bên phải Hứa Hiểu Văn.

Hứa Hiểu Văn bạch y phiêu phiêu, ánh sáng mặt trời chiếu ở nàng khuôn mặt thượng, hiện ra vài phần thánh khiết thần thái. Nàng theo tác đồ lan trong tay tiếp nhận đúc lại thánh vật, đem cái kia nho nhỏ cái chai kê sát ở chính mình trước ngực.

“Thánh nữ nhĩ khó mã đem dùng nàng thuần khiết không rảnh thân thể đến kiểm nghiệm chúng ta chính nghĩa. Thần linh a, các người chứng kiến hết thấy, thỉnh làm ra công chứng thẩm phán đi! Khiến cho ha ma tộc nhân lực lượng xuyên qua thánh nữ ngực, đi thống kích này hắc ám thế lực, làm chúng nó vĩnh viễn cũng vô pháp tái xuất hiện dưới ánh mặt trời!”

Ở tác đồ lan tôn giáo bàn thì thảo trình bày trung, Hứa Hiểu Văn chậm rãi xoay người, đưa lưng về phía đầu người đám đông hiến tế tràng. Mà lúc này, không thể tránh cho , Hera y ở lại cực khổ thư tín trung này ghi lại lại đem nằng mang về đến ba trăm nhiều năm trước kia tràng “Thánh chiến” Trung.

Lấy hạ đó là đến từ chính Hera y năm đó tự thuật:

.....

Sắc trời đã rất trễ , ta các tộc nhân lại còn đều không có nghỉ ngơi, liên tiếp mấy ngày, bọn họ đều tụ tập ở hiến tế tràng thượng, giờ cây đuốc, vừa múa vừa hát, chúc mừng vừa mới đạt được vĩ đại thắng lợi.

Ta cùng a lực á thành tộc nhân trong lòng anh hùng. A lực á bị các dũng sĩ cao cao nâng lên, hưởng thụ vô thượng vinh quang, ở một mảnh gần như sôi trào không khí trung, không có người chú ý tới ta lên lút ly khai.

Đại gia nhận vì là chúng ta tiêu diệt hung tàn “Ác ma”, cứu vớt kẻ cận tuyệt cảnh bộ lạc, nhưng mà ta lại biết, sự thật đều không phải như thế.

Ta vô pháp trước bất kỳ ai tự thuật chuyện này, bao gồm dũng cảm trung thành a lực á, bao gồm cơ trí đại tư tế. Tại đây cái thời khắc, có lẽ chỉ có phụ thân vong linh có thể lý giải ta thống khổ tâm tình.

Không thể phủ nhận, ở chính văn tuyển dưới sự trợ giúp, chúng ta kế hoạch tiến hành phi thường thuận lợi, buồn cười là, này lại nhất định hội trở thành một cái bi kịch bắt đầu.

Lí định quốc chút không có hoài nghi chúng ta việc này động cơ. Hấn phái ra một cái người hầu cận mang ta đi gặp phụ thân ta, căn cứ chính văn tuyển cách nói, này ý nghĩa hấn sắp động thủ . Nhưng hấn sẽ không nghĩ đến, a lực á cùng chúng ta dũng sĩ chính giấu ở kia mấy khẩu trong rương, chờ đợi cơ hội cho hấn trí mạng nhất kích.

Cái kia người hầu cận đem ta đưa phía tây một cái quân trưởng tiền, nói với ta phụ thân ngay tại bên trong. Ta thừa dịp hướng hấn xoay người thì lễ cơ hội, đột nhiên rút ra trong lòng dấu điểm chủ thủ, hướng hấn tâm oa chỗ đâm tới. Đối phương không hề phòng bị, liên một tiếng kêu rên cũng chưa tới kịp phát ra liền ngã lăn ở tại thượng.

Ta không kịp xử lý hấn thi thể, một đầu vọt vào trong quân trưởng. Bọn họ không có gạt ta, phụ thân chính bản

nằm ở trường gác trên một cái giường, hân ngực quần quít lấy thật dày băng vải, xem ra thật là bị trọng thương.

Nhìn đến ta đột nhiên xuất hiện, phụ thân vừa mừng vừa sợ:“Ta nữ nhi, người rốt cục đến .”

Ta đau lòng bỏ nhào vào phụ thân bên cạnh:“Phụ thân, ngài đây là như thế nào? Bị thương lợi hại sao?”

“Không quan trọng .” Phụ thân vui tươi hơn hờ vẩy vẩy tay,“Ta tuổi trẻ thời điểm nhưng là trong tộc cường tráng nhất dũng sĩ đâu.”

“Chúng ta đây chạy nhanh rồi đi nơi này đi.” Ta sốt ruột nói,“A lực á bọn họ khả năng đã động thủ !”

Phụ thân lộ ra kinh ngạc thần sắc:“Động cái gì thủ?”

“Lí định quốc lấy ngài vì mối, tướng giữ lấy nữ nhi. Hân còn tại huyền trên hồ sắp đặt thuốc nổ, ý đồ thủy yêm chúng ta thôn trại. Chúng ta đã liên hợp thanh quân, a lực á bọn họ cũng lẫn vào lí định quốc quân trưởng trung, chỉ cần nội ứng ngoại hợp, nhất định có thể diệt trừ này ác ma!”

“Cái gì?” Nghe đến đó, phụ thân cố không lên thân thể đau xót, bỗng chốc theo trên giường ngồi dậy,“Người này đó là nghe ai nói ?”

“Là chính văn tuyền bạch tướng quân lương tâm phát hiện, hướng chúng ta lộ ra lí định quốc âm mưu.”

Phụ thân nắm khởi nắm tay nặng nề mà chúi ở tại trên mép giường:“Nói hươu nói vượn! Lí tướng quân muốn yêm là thanh quân đại doanh, đây là chúng ta thương nghị tốt, tuyệt không sai lầm. Ta gọi các người đi lại, là muốn thảo luận cộng đồng đối phó thanh quân công việc.”

“Đối phó thanh quân?” Ta bỗng chốc ngây ngẩn cả người,“Ngài không phải bị lí định quốc chộp tới sao?”

“Ta hồ đồ nữ nhi a.” Phụ thân vừa tức lại liên xem ta,“Là lí tướng quân cứu phụ thân tánh mạng! Hôm kia ta bị thanh binh phục kích, mang đi hai cái dũng sĩ lực chiến mà tử, ta cũng bị trọng thương. Lí tướng quân vừa đứng xuất ra

tuần xem địch tình, hấn một người chính tay đâm tám gã thanh binh, đem phụ thân cứu được nơi này. Sau này chúng ta cộng đồng nghị định thủy yên thành quân đại doanh mưu kế. Các người làm sao có thể dễ tin tiểu nhân nói dối, làm ra như thế lỗ mắng quyết định!”

“Còn không mau đi ngăn cản a lực á!” Gặp ta ở gần người, phụ thân quát to một tiếng, hấn miệng vết thương bị tác động, lập tức kịch liệt ho khan đứng lên.

Ta như ở trong mộng mới tỉnh, đứng dậy đang muốn hướng quân trưởng ngoại chạy đi khi, bốn phía đã vang lên một mảnh tiếng kêu. Ta biết đó là thanh quân cùng bộ lạc dừng sĩ hướng khủng bố cốc phát động tiến công, trong lòng lại sốt ruột. Như thế đồng thời, quân trưởng rèm cửa đột nhiên bị vén lên, một cái cả người huyết ô nhân vọt tiến vào.

Đó là lí định quốc bộ hạ, hấn hồng hai mắt, cầm trong tay lợi kiếm, trên mặt tắc tràn ngập phần hận. Có lẽ là vừa mới trải qua cùng a lực á đâm người huyết chiến, hấn đã là vết thương luy luy, đi lại tập tễnh.

“Các người này đó vong ân phụ nghĩa ha ma tặc nhân!” Hấn một bên nghiêng răng nghiêng lợi mắng, một bên huy kiếm hướng ta chém đi lại. Hấn trong ánh mắt hùng hực thiêu đốt lửa giận lại nhường ta không hề chống cự dừng khí, ta liền như vậy chờ đợi đứng, lạnh lẽo kiếm phong tới gần ta thân thể.

Liền tại đây khi, phụ thân giãy dụa xuống giường, một tay lấy ta đẩy ra, chính hấn tắc té ngã trên mặt đất. Kia quân sĩ xoay tay lại một kiếm, đâm vào hấn ngực!

Trong lúc nhất thời, ta chỉ cảm thấy thiên toàn địa chuyển, nước mắt tràn mi mà ra:“Phụ thân!”

Quân sĩ rút ra dính máu trường kiếm, đầy mặt dữ tợn hướng ta. Đã hấp hối phụ thân dùng hết cuối cùng khí lực, xoay người lăn đi qua, ôm lấy hấn hai chân.

“Không cần lo cho ta.....” Phụ thân khàn khàn tiếng nói nói,“Mau..... Nhanh đi, nhất định phải ngăn cản trận này..... Chiến tranh.....”

Hối hận cùng bi thương đem ta tâm hoàn toàn nhu nát. Ta biết đại sai đã chú thành, hiện tại, muốn vẫn hỏi thế cục duy nhất cơ hội đó là ở a lực á giết chết lí định quốc phía trước ngăn cản hấn. Nhưng là phụ thân đâu? Ta lại có thể nào bỏ lại hấn?

Phụ thân nhìn ra ta do dự, khàn cả giọng giận xịch:“Còn không đi! Ngươi..... Ngươi muốn cho ta chết..... Chết không nhắm mắt sao?”

Quân sĩ vô pháp tránh thoát phụ thân dây dưa, lại đi hấn tâm oa đâm một kiếm, kia một kiếm thẳng nhập đâm vào trên người ta giống nhau, khiến cho ngực ta chỗ một trận đau nhức. Phụ thân đã nói không ra lời, chính là dùng ánh mắt từ địa trừng mắt ta.

Ta minh bạch phụ thân ý tứ, mang theo vĩ đại bi thống, ta xoay người mà ra, điên rồi bình thường về phía lí định quốc quân trưởng chạy vội mà đi.

Nhưng mà hết thảy đúng là vẫn còn chậm, làm ta đuổi tới thời điểm, lí định quốc đã chết . Hấn hai mắt trợn lên, cảm tức bầu trời, dường như do ở chỗ vẫn trời xanh đối hấn bất công.

Ta suy sụp nhĩ lập, ý nghĩ trung trống rỗng, hoảng hốt trong lúc đó, ta thấy a lực á cắt lấy lí định quốc đầu, bốn hướng về phía tiếng giết chấn thiên chiến trường.

Quân trưởng ngoại không khí trầm lắng, chỉ còn lại có ta cùng chính văn tuyền hai người canh giữ ở lí định quốc thi thể biên. Chính văn tuyền cũng là sắc mặt tái nhợt, dường như vừa mới trải qua một hồi ác mộng.

Ta bỗng nhiên nhớ tới, trước mắt người này đúng là trận này giết hại người khởi xướng. Phần nộ tình lại ta tình thần, ta tiến lên hai bước, nổi giận nói:“Ngươi này tí bị kẻ lừa đảo! Ngươi, ngươi vì sao phải làm như vậy?”

“Ngươi có biết chân tướng ?” Chính văn tuyền quay đầu xem ta,“Đúng vậy, ta lừa các ngươi, ta sớm đầu hàng thanh quân.”

“Ngươi mới là chân chính ác ma!” Ta cắn răng nói ra những lời này, đồng thời cầm trong tay chủy thủ hướng hấn đâm tới.

Chính văn tuyền nghiêng người nhất trốn, sau đó nắm lấy cổ tay ta, đem chủy thủ cướp đi . Ta liều mạng muốn tránh thoát, nhưng không làm nên chuyện gì. Hấn dùng một loại mờ mịt biểu cảm xem ta, thì thào , như là lầm bầm lầu bầu bình thường nói xong:“Ta là ác ma? Đúng vậy, ta phản bội Đại Minh triều..... Nhưng là, như vậy chiến tranh tiếp tục đi xuống còn có cái gì ý nghĩa? Cho dù thất bại sơn khẩu thanh quân, thì phải làm thế nào đây? Thiên hạ đại thế đã định, đau khổ chống đỡ cũng cải biến không xong gì này nọ! Ta góp lời bao nhiêu lần, hắc hắc, ‘Thà chết hoang ngoại, chớ giáng cũng’, đây là hấn trả lời..... Ta không muốn chết vào hoang ngoại, giả lấy thời gian, chính văn tuyền còn có thể

thành tựu một phen đại sự!”

Hắn càng nói càng là kích động, hai mắt phóng hào quang, giống như tẩu hỏa nhập ma bình thường. Ta khó có thể thuyết phục lắc lắc đầu, trên mặt lộ ra hoảng sợ thần sắc.

“Người sợ hãi?” Chính văn tuyên lại đột nhiên buông lỏng ra tay của ta, “Ta sẽ không giết người Không có ý nghĩa. Công lớn đã hoàn thành. Người có thể đem chân tướng nói cho tộc nhân của người, bắt quá, như vậy chỉ biết đưa cho người bộ lạc mang đến ngập đầu tai ương!”

Đối phương cuối cùng một câu giống dao nhỏ giống nhau hung hăng trạc ở tại trong lòng ta: Đúng vậy, lí định quốc đã chết ở a lực á trong tay, thanh tướng quân đạt được trận chiến tranh này thắng lợi. Biết được chân tướng các tộc nhân hội cảm thấy khó có thể rửa sạch nhục nhã, phần nô cùng hối hận, bọn họ sẽ không cần để ý vì phụ thân, vì lí định quốc báo thù, nhưng mà ở cường đại thanh quân trước mặt, như vậy hành động cùng tự sát không khác.

“Ta phải đi, ta không phải một cái người nhu nhược, sẽ không vĩnh viễn ăn nhờ ở đậu. Ta sẽ can ra kinh thiên động địa sự nghiệp, chỉ cần..... Chỉ cần ta có thể tìm được kia ác ma lực lượng.” Chính văn tuyên xem ta, tựa hồ nỗ lực muốn cho ta lý giải cái gì, mà hắn được đến chính là ta tràn ngập thù hận ánh mắt.

Hắn buông tha cho, xoay người quỳ gối ở, đối với lí định quốc thì thể dập đầu lạy ba cái, sau đó hắn xoay người, hướng về xuống núi phương hướng đi đến. Tuy rằng âm mưu đạt được, nhưng hắn bóng lưng cũng là như thể cô tịch cùng cô đơn.

Nếu hắn chiếm được “Ác ma lực lượng”, kia nhất định là kiện thực đáng sợ sự tình, hi vọng hắn vĩnh viễn cũng không cần tìm được, khiến cho cái loại này lực lượng theo chiến hỏa cùng tiêu vong đi.

Ở thanh bình cùng ha ma dũng sĩ giáp công hạ, lí định quốc tàn quân tử tử, giáng giáng. Chiến tranh kết thúc, bị kịch nhưng không có kết thúc.

Lí định quốc chết không nhắm mắt, hai mắt trợn lên, giận oán khí thật lâu không tiêu tan, này ở tộc nhân trung tạo thành nhất định khủng hoảng. Đại gia đều cho rằng là lí định quốc sát hại phụ thân, hơn nữa đối này cường đại lực lượng sợ hãi cùng “Thủy yêm thôn trại” Ác độc ý tưởng căm hận, chư vị tư tể trải qua thương nghị sau, quyết định đúc huyết bình, phong tồn lí định quốc máu, đối hắn linh hồn thi bằng ác độc nguyên rửa.

Chỉ có ta biết, quyết định này đối lí định quốc mà nói là cỡ nào tàn khốc, cỡ nào không công chính. Nhưng ta vô

pháp nói ra. Các tộc nhân trải qua đẫm máu chiến đấu hăng hái, rốt cục đạt được “Thắng lợi”, cứu vớt thôn trại, nếu ta nói cho bọn họ này “Thắng lợi” Không chỉ có không hề giá trị, nhưng lại lấy đỉnh ân nhân huyết tinh, kia kết quả sẽ thế nào? Ha ma tộc dừng sĩ tối thờ phụng đó là vinh quang cùng chính nghĩa, bọn họ sẽ hồng mắt, hội điên cuồng, chính như chính văn tuyến theo như lời, cái loại này điên cuồng thậm chí sẽ đem toàn bộ bộ lạc mang hướng đẫm đường.

Ta nên làm cái gì bây giờ? Ta không có khác lựa chọn, chỉ có cố lấy dũng khí, một người gánh vác khởi sở hữu cực khổ. Nguyên thần mình, nguyên phụ thân trên trời có linh thiêng có thể lý giải ta, khoan thứ ta sai lầm.

Làm ta làm ra quyết định này sau, ta biết chính mình đem vĩnh viễn rơi vào đến trong bóng đêm. Ta hiển nhiên đã không thích hợp kế thừa phụ thân bộ lạc thủ lĩnh vị -- khiến cho a lực á đến đẫm đường này trách nhiệm đi, hẳn là cái dừng cảm chính trực chiến sĩ, đại biểu ha ma tộc quang huy một mặt.

Mà ta, khiến cho ta giữ lại cái kia huyết bình, giữ lại lí định quốc máu, cùng này ác độc nguyên rửa cả đời làm bạn.....

.....

Cứ như vậy, đối lí định quốc nguyên rửa cùng thánh chiến quang vinh truyền thuyết làm bạn, ở ha ma trong tộc nhiều thế hệ tương truyền, ở ba trăm nhiều năm sau, tuy rằng huyết bình chung bị đánh vỡ, nhưng một cái tân , phong tồn lí định quốc hậu nhân máu thánh vật lại bị đúc lại, hơn nữa tại đây cái sáng sớm truyền đến Hứa Hiểu Văn trong tay.

Hứa Hiểu Văn tựa hồ cảm nhận được năm đó Hera y, còn có sau này lịch đại thánh nữ, các nàng đều từng lần lượt đứng ở này hiển tế trên đài, đem huyết bình áp ở trước ngực. Sau đó các nàng hội lưng qua thân đi, dùng loại này cực phú tượng trưng ý nghĩa tư thế bảo hộ huyết bình, sử các tộc nhân này ác độc nguyên rửa vô pháp xúc phạm tới trong bình linh hồn.

Lúc này, ở tác đồ lan duy trì hạ, các tộc nhân đều cúi đầu, đồng thời nhắm mắt lại tinh. Mỗi năm một lần hiến tế chính thức bắt đầu, các tộc nhân phần nô, thù hận, cùng với bọn họ đối mặt tà ác khi vô hạn bành trướng chính nghĩa, đều sẽ tại đây một khắc theo này nguyên rửa triệt để bộc phát ra đến.

Hứa Hiểu Văn cũng nhắm hai mắt lại, huyết bình kề sát ngực nàng, mang đến một trận lạnh lẽo cảm giác. Giống mỗi một cái tiền nhiệm thánh nữ giống nhau, dựa theo cực khổ thư tín thượng chỉ thị, nàng bắt đầu thành kính mặc niệm nói:“Tôn kính thần linh, ngài vĩnh viễn phù hộ chính trực dừng cảm ha ma tộc nhân. Xin cho ta dùng thuần khiết thân thể thừa nhận bọn họ sở hữu nguyên rửa, mà không cần lại thương tổn cái kia bị oan khuất anh hùng chi hồn. Nay không rõ chân tướng tộc nhân, bọn họ bị ta lừa gạt, cho nên thỉnh ngài cũng không cần trừng phạt bọn họ, hết thảy cực khổ, đều từ ta, thánh nữ Hứa Hiểu Văn tự nguyện đến gánh vác.”

Làm này một màn sau khi chấm dứt, Hứa Hiểu Văn xoay người, nàng ánh mắt khuôn mặt trong lúc đó có một chút rất nhỏ biến hóa, nàng trở nên ngưng trọng , toàn thân lộ ra nghiêm nghị không thể xâm phạm khí chất. Trận này hiển tế lễ rửa tội tựa hồ nhường nàng bỗng chốc liền đã trải qua ba trăm nhiều năm những mưa gió.

Hứa Hiểu Văn dùng ánh mắt nhìn quét dưới đài tộc nhân, nàng nhìn đến La Phi đang đứng ở hiển tế tràng đông nam giác thượng.

La Phi đã ở xem Hứa Hiểu Văn, hắn chú ý tới đối phương ánh mắt vì chính mình lưu lại , nhưng chỉ có dị thường ngăn ngừa một cái chớp mắt.

Vô luận theo người nào góc độ mà nói, trước mắt Hứa Hiểu Văn đã không phải cái kia hoạt bát nữ học sinh , nàng là chịu tải bộ lạc sở hữu cực khổ ha ma tộc thánh nữ.

La Phi nâng nâng tay, hắn tưởng sờ cái gì, khả cái gì cũng không có đụng đến.

“An mật đại nhân đã chết .” Nhìn quét một vòng sau, thánh nữ trang trọng nói,“Bộ lạc cần một cái kế nhiệm giả. Thủy di diệt luôn luôn trung thành dũng cảm, hôm kia lại là hắn tự tay giết chết ác ma. Chỉ có hắn có tư cách trở thành ha ma tộc tân thủ lĩnh!”

Thánh nữ lời nói này chính đạo ra đại gia giấu ở đáy lòng ý tưởng. Tộc nhân bộc phát ra một trận hoan hô. Thủy di diệt cũng đứng ở dàn tế hạ, không đợi hắn triệt để phản ứng đi lại, bên cạnh vài cái tiểu tử đã ba chân bốn cẳng nâng lên hắn thân thể, đem bọn họ trong cảm nhận anh hùng cao cao ném bầu trời.

“Tôn kính thủ lĩnh thủy di diệt đại nhân.” Ở tác đồ lan dẫn dắt hạ, tộc nhân đều hướng này mấy ngày trước còn nhốt tại thủy lao trung trẻ tuổi nhân thi bằng cao quý lễ nghi.

La Phi khóe miệng lộ ra một tia cười khổ. Có thể tưởng tượng, thủy di diệt đang ở hưởng thụ ba trăm nhiều năm trước a lực á hưởng thụ qua đãi ngộ. Đối với a lực á cùng lí định quốc trong lúc đó kia tràng huyết chiến, La Phi chỉ có thể thông qua một ít lịch sử tư liệu theo mặt bên hiểu biết, nhưng là đối với thủy di diệt thế nào giết chết lí diên huy, La Phi cũng là chính mắt thấy toàn bộ quá trình.

Suy nghĩ của hắn lại về tới hôm kia cái kia đêm khuya.

.....

Đang nhìn xong rồi cực khổ thu tín thượng ghi lại nội dung sau, Hứa Hiểu Văn lập tức quyết định mang theo thủy đi diệt đi trước “Khủng bố cốc”. La Phi ở nghiên cứu ra kia trương bản đồ giấu kín sau, chứa nhiều sương mù sau lưng chân tướng đang ở trong lòng hắn dần dần rõ ràng đứng lên, bất quá rất nhiều chuyện còn cần tiến thêm một bước hiểu biết cùng chứng thực. Đã hắn đã trọng lấy được tự do, như vậy hắn bước tiếp theo phải làm sự tình, không thể nghi ngờ đó là đến khủng bố cốc tìm được lí diện huy, cùng hắn tiến hành một hồi mặt đối mặt giao phong.

Hứa Hiểu Văn bắt đầu cũng không đồng ý cùng La Phi đồng hành, La Phi rất rõ ràng nài ở bản khoản cái gì. Hắn đi đến đối phương phía trước, nhẹ giọng nói: “Người không cần thiết đối ta giấu diếm, ta đã biết đến rồi này bí mật -- về lí định quốc chí từ bí mật.”

“Phải không?” Hứa Hiểu Văn thân thể khẽ run lên, lần đầu tiên đối mặt La Phi lộ ra bất đắc dĩ biểu cảm, “Cái gì đều không thể gạt được ánh mắt người.....”

“Người hắn là tin tưởng, ta là cái có thể bảo thủ bí mật nhân. Hơn nữa, hiện tại người vẫn cứ cần ta giúp.” La Phi ánh mắt chân thành.

Trầm mặc một lát sau, Hứa Hiểu Văn gật gật đầu: “Chúng ta đi thôi.”

Ở phía trước hướng khủng bố cốc trên đường, Hứa Hiểu Văn hướng La Phi giảng thuật cực khổ thu tín thượng kỹ càng ghi lại. Trong đó vài cái mấu chốt tình tiết đều xác minh người sau trước đây đoán rằng. Mà một ít chi tiết chỗ tắc khởi đến kéo dài ý nghĩ tác dụng, hắn hơi nhíu mi, đầu óc nhanh chóng xoay tròn, đêm này nguyên bản thất linh bát lạc manh mối chậm rãi chỉnh hợp thành một đoàn.

“Vậy người hiện tại có tính toán gì không.” Thật lâu sau trầm mặc sau, La Phi đột nhiên mở miệng hỏi Hứa Hiểu Văn.

“Ta thăm nghĩ thỉnh cầu hắn, không cần lại truy cứu này chuyện cũ, buông tha ta các tộc nhân. Ta nguyện ý vì toàn bộ bộ lạc phạm hạ đắc tội đi nhận hắn gì trừng phạt.”

La Phi nhẹ nhàng lắc lắc đầu:“Hắn sẽ không trả thù tộc nhân của ngươi, lại càng không sẽ vì nan ngươi . Nếu hắn là nên vì chính mình tổ tiên báo thù, kia nửa năm trước là có thể làm được , cần gì phải chờ tới bây giờ?”

Hứa Hiểu Văn sững sốt một chút, sau đó không hiểu truy vấn:“Kia hắn muốn làm gì?”

“Vì mặt khác một việc.” La Phi trầm ngâm ,“Trong lòng ta đã có một ít đáp án. Bất quá đã chúng ta rất nhanh liền có khả năng nhìn thấy hắn, vẫn là từ hắn tự mình đến giải đáp tương đối hảo.”

Hứa Hiểu Văn gật gật đầu, đi theo ngữ điệu vừa chuyển:“Mặc kệ hắn là vì cái gì, hắn dù sao giết nhiều người như vậy. Hơn nữa, hắn còn sử dụng ‘Ác ma lực lượng’ thương tổn ta tộc nhân, còn có long châu, cũng có rất nhiều thụ hại giả. Cho nên ta tưởng, hắn đối chúng ta ha ma tộc chung quy là không có thiện ý .”

“Ngươi sai lầm rồi.” La Phi lập tức sửa chữa,“‘Ác ma lực lượng’ xuất hiện cùng hắn không quan hệ, trên thực tế, hắn cũng là thụ hại giả chi nhất. Lí định quốc ở trước khi chết, đã đối sử dụng loại này lực lượng sinh ra hối ý, hơn nữa đem nắm giữ gắng sức lượng nguồn suối vài cái Miêu tộc cổ sư tất cả đều giết chết . Nhưng có một người lại vẫn cứ đối này lực lượng vẫn duy trì nồng hậu hứng thú, Hera y ghi lại trung liền nhắc tới qua người này.”

“Ngươi là nói..... Chính văn tuyên?” Kinh đối phương như vậy nhắc tới chỉ ra, Hứa Hiểu Văn tựa hồ có chút minh bạch .

La Phi gật đầu:“Chính là hắn! Chính văn tuyên đầu hàng thanh đình sau, tình nguyện buông tha cho vinh hoa phú quý, mà ở ẩn ở người hoành trại trung, hơn phân nửa vì tìm kiếm chất chứa ở khủng bố trong cốc thần bí lực lượng. Nhưng thực hiển nhiên, hắn cùng cực cả đời, cũng không có thể vạch trần trong đó huyền bí. Bất quá hắn đã tâm nhưng không có phai mờ, mà là lưu tại hắn thân tử trong huyết mạch, một thể hệ đại truyền xuống dưới.”

“Như vậy, là bạch kiếm ác rốt cục rốt cục tìm được cái loại này lực lượng, cũng là hắn lợi dụng này lực lượng ở hại nhân?”

“Ít nhất, hắn là trong đó một cái trọng yếu phi thường nhân vật.” La Phi phi thường khẳng định nói, sau đó lại bổ sung một câu,“Đương nhiên, còn có khác một ít nhân đối hắn cung cấp giúp.”

“Những người khác, sẽ là ai đâu?”

La Phi ánh mắt chớp động một chút, nhưng không có trả lời đối phương nghi vấn.

Tới ải sơn đỉnh chớp sau, khoảng cách cái kia sơn động đã không xa . Nơi này tầm nhìn tương đối mở rộng, mơ hồ có thể thấy được cái động khẩu phụ cận chớp động mỏng manh ánh sáng, La Phi trong lòng nhất khoan: Hẳn ở nơi đó!

Hứa Hiểu Văn cùng thủy di diệt nhiên cũng ý thức được điểm này, ba người không hẹn mà cùng nhanh hơn cước bộ. Không bao lâu, bọn họ đã đi tới cái động khẩu. Kia ánh sáng đúng là theo trong động lộ ra đến . Hứa Hiểu Văn dừng lại, xoay người dùng hồi ánh mắt xem La Phi, không biết là phủ nên tiếp tục hướng bên trong đi.

Đúng lúc này, lại nghe trong động có người nói nói:“Mời vào đến đây đi, ta sẽ không thương tổn của các người, ta chờ các người thật lâu .”

La Phi không lại chân chờ, hần xông về phía trước một bước, che ở Hứa Hiểu Văn phía trước, đồng thời nhẹ giọng nói:“Người đi theo ta mặt sau.”

Hứa Hiểu Văn lược nhất lo lắng, dùng ha ma ngôn ngữ phân phó bên cạnh thủy di diệt:“Người ở cái động khẩu thủ , nhớ kỹ, tuyệt đối không thể nhường bất luận kẻ nào nghe thấy chúng ta nói chuyện với nhau.”

Thủy di diệt khom người lĩnh mệnh, cầm trong tay loan đao, canh giữ ở sơn động ngoại. Lập tức La Phi cùng Hứa Hiểu Văn một trước một sau, hướng về trong động chỗ sâu đi đến.

Huyệt vẫn cứ trình lấy khai trạng thái, bên cạnh điểm thượng hùng hực lửa trại. Một gã nam tử đang ngồi ở lửa trại mặt sau, hần mặc một thân màu đen trang phục leo núi, mũ khẩu ở trên đầu, làm cho người ta vô pháp thấy rõ hần khuôn mặt.

La Phi tâm căng thẳng, thanh phong khẩu khi kia đoạn khủng bố nhớ lại lại hiện lên ở hần trong đầu. Đúng vậy, đây là ở ảo cảnh trung xuất hiện cái kia bóng đen, La Phi vĩnh viễn cũng quên không được đối phương cặp kia màu đỏ ánh mắt cùng với lúc đó làm người ta hít thở không thông sợ hãi cảm giác.

Đãi hai người đến gần sau, nam tử ngẩng đầu, dùng hơi khàn khàn tiếng nói nói:“Mời ngồi hạ đi, thượng hơi ẩm trọng, lửa trại biên hội thoải mái một ít.”

Hứa Hiểu Văn cùng La Phi hồ thị liếc mắt một cái, sau đó sóng vai ngồi ở nam tử đối diện.

Nam tử tựa hồ đang nhìn Hứa Hiểu Văn, bởi vì vành nón che, lay động ánh lửa chỉ có thể chiếu ra hắt hạp bán bộ phân khuôn mặt. Một lát sau, khóe miệng của hắn lộ ra một tia có chứa chua sót ý cười:“Ngươi chính là nhả khổ mã muội muội? Hai người các ngươi..... Bộ dạng thật sự là quá giống.”

“Ngươi có biết ta?” Hứa Hiểu Văn lược có chút kinh ngạc.

“Tỷ tỷ ngươi hướng ta nhắc tới qua.” Đối phương từ từ nói, suy nghĩ của hắn tựa hồ có chút phiêu tán,“Khi đó, hắn còn thác ta đi còn mình vẫn an ngươi..... Hắc hắc, khả thể sự biến đổi thất thường, lại có ai có thể liệu được đến đâu?”

Nghe được cùng tỷ tỷ có liên quan chuyện cũ, Hứa Hiểu Văn nhin không được trừu khuyệt khịt, vành mắt cũng có chút đỏ lên .

Nam tử lúc này lại quay đầu nhìn về phía La Phi:“Ngươi cũng tới rồi? Ta nên gọi ngươi la cảnh quan đi?” Dừng một chút sau, hắn còn nói thêm:“Như vậy cũng tốt. Vốn có chút này nợ ta là muốn thác vị cô nương này chuyển giao đưa cho ngươi, hiện tại đồ đơn giản .”

La Phi nhần tình sáng lên:“Ngươi có cái gì cho ta?”

“Đúng vậy, hơn nữa hắn là ngươi rất muốn gì đó.” Nam tử nói xong, đưa qua một cái phong thư,“Ta biết ngươi là vì long châu liên hoàn điền án mà đến, ta ở nửa năm trước hiểu biết đến một ít cùng này án tử có liên quan tình huống, đều viết ở bên trong . Nó hội đối với ngươi phá án có điều giúp .”

La Phi tiếp nhận phong thư, chân thành nói một tiếng:“Cám ơn.”

Hứa Hiểu Văn luôn luôn tại nhìn từ trên xuống dưới kia nam tử, lúc này rốt cục nhin không được hỏi:“Ngươi chính là lí diên huy sao? Vì sao không đem mũ hái xuống đâu?”

Nam tử gật gật đầu:“Đúng vậy. ‘Bách gia tính trung, xếp vì chu’, ta là lí định quốc hậu nhân..... Về phần này mũ, hái xuống cũng không có gì, chính là các ngươi phải có sở chuẩn bị, ta bộ dáng, khả năng sẽ có chút dọa người.”

Lí diên huy vừa nói, một bên đem mũ lột đến sau đầu, lộ ra chính mình toàn bộ khuôn mặt.

Phải nói, đây là một trương tuổi trẻ mà anh tuấn mặt, hấn thoát nhìn thượng không đến ba mươi tuổi, cùng con mình bệnh viện tâm thần khi so sánh với, trên mặt của hấn thiếu tuyệt vọng cùng sợ hãi, hơn vài phần uy vũ khí thế.

Nhưng mà lúc này, tôi chọc người chú mục cũng là ánh mắt hấn, cặp kia mắt đỏ bùng đỏ bùng, che kín tơ máu, nhưng lại giống như dã thú bình thường. Hiển nhiên, đây là hấn theo như lời “Đọa người” nguyên do.

Bởi vì kia đoạn khủng bố trí nhớ tồn tại, đôi mắt này song mắt đỏ, La Phi gò má không tự chủ được co rúm một chút. Hứa Hiểu Văn tắc tốt hơn một chút một ít, nàng chính là kinh ngạc há to miệng, ngạc nhiên hỏi: “Ánh mắt người..... Như thế nào?”

“Vì thoát khỏi sợ hãi, quá lượng uống thuốc mà lưu lại di chứng.” Lí diên huy cười khổ một chút, sau đó hấn nhìn xem La Phi, “La cảnh quan, vốn ta còn lo lắng người cũng sẽ cùng ta giống nhau. Bất quá hiện tại xem ra, bởi vì trị liệu kịp thời, dùng lượng thiếu, thuốc này vật cũng không có đối với người tạo thành cái gì ảnh hưởng.”

Khi nói chuyện, lí diên huy lại lấy ra một cái nhỏ nhỏ lọ thuốc, La Phi lập tức nhận ra kia đúng là chu lập vĩ ở pháp y trung tâm từng hướng chính mình triển lãm qua nghiên cứu thành quả. Đồng thời, lí diên huy lời nói cũng nêu lên hấn, hấn nhớ tới ở thanh phong khẩu thời điểm, kia đoạn “Ảo cảnh” Trung, một cái mang huyết thủ chạm đến ở mặt mình trên má, ngọt tanh máu rót vào khóe miệng.

“Nguyên lai lần đó là người dùng thuốc này vật đã cứu chúng ta.” La Phi dùng ánh mắt biểu đạt lòng biết ơn.

“Đúng vậy. Ta ở trong rừng nhìn đến người cùng mập mập tình huống, chỉ biết các người hơn phân nửa là trung bạch kiếm ác chiêu. Cho nên ở giết chết triệu lập văn, thu phục bạch kiếm ác sau, ta lập tức đối với các người tiến hành rồi trị liệu, thuốc này tuy rằng tác dụng phụ cường, nhưng hiệu quả vẫn là không sai.”

La Phi thật sâu hít vào một hơi. Ở thanh phong khẩu thời điểm, chính mình đã ý thức được nguy hiểm tồn tại, âm thực cực kì cẩn thận, không nghĩ tới vẫn là xảy ra vấn đề. Đối phương là làm như thế nào đến ?

“Kỳ thật ở thanh phong khẩu phía trước, ta liền đã cứu các người ba người một lần, bất quá lần đó sự kiện tựa hồ

không có khiến cho của các người cảnh giác.” Lí diên huy lời nói đánh gãy La Phi suy nghĩ, người sau đầu tiên là sững sốt, một phen suy tư nhớ lại sau, liền tức mình bạch đi lại.

“Là vào núi ngày đầu tiên buổi tối! Người đem lột da xà còn đang lều trại thượng, ta lập tức bùng tỉnh, lao ra lều trại, bạch kiếm ác bọn họ đã mặc chỉnh tề, loan đao cũng nắm nơi tay thượng. Lúc đó ta chính là kinh ngạc cùng bọn họ động tác chi nhanh chóng, hiện tại hồi tưởng đứng lên, nguyên lai bọn họ rút đao mục đích là muốn đối chúng ta xuống tay, nhưng bị người ngăn trở.” La Phi nói những lời này đồng thời, trong lòng cũng vừa động: Lí diên huy nói “Đã cứu các người ba người”, xem ra, hắn cũng không biết thượng có một dấu điểm đích nhân.

“Người kia bình được là từ chỗ nào đến ?” La Phi lại nghĩ đến một cái mẩu chốt nghi vấn.

Lí diên huy trả lời đã có chút làm người ta khó hiểu:“Này..... Ta cũng không rõ ràng. Ta chỉ biết là là cơn mình bệnh viện tâm thần dùng này được trị ta bệnh, ta hỏi cụ thể tình huống, bọn họ lại nói quanh co không nói, chính là nhường ta mau chóng xuất viện, hơn nữa đem còn lại được cũng đưa cho ta mang đi .”

“Đây là không phải chính là chu lập vĩ mất đi kia bình được a?” Hứa Hiểu Văn chớp động mắt to,“Chẳng lẽ là cơn mình bệnh viện tâm thần trốn đi ?”

La Phi cúi đầu không nói, này trong đó kỳ quái đích xác trong lúc nhất thời khó có thể suy nghĩ cẩn thận.

Lí diên huy đột nhiên vẫy vẫy tay:“Tốt lắm, không nói này đó , này chẳng phải ta sở quan tâm đề tài.” Hắn đem ánh mắt ngưng ở tại Hứa Hiểu Văn trên người:“Giữa chúng ta, có càng trọng yếu hơn sự tình cần giải quyết.”

Hứa Hiểu Văn vẻ mặt lược có chút không yên, nhưng nàng cũng không có lảng tránh đối phương ánh mắt.

Một lát yên lặng sau, lí diên huy mở miệng nói:“Đã người đã đi tới nơi này, vậy người nhất định đã biết đến rồi thánh nữ truyền thừa cực khổ ?”

Hứa Hiểu Văn trịnh trọng gật gật đầu.

Lí diên huy quay đầu xem La Phi, trong ánh mắt mang theo kinh ngạc cùng hỏi ý tứ.

Hứa Hiểu Văn minh bạch đối phương trong lòng suy nghĩ, giải thích nói: “Không, ta không có nói cho hần. Là hần chính mình phát hiện trong đó chân tướng. Hơn nữa, ở người hướng an mật cho thấy thân phận phía trước, hần cũng đã biết thân phận của người.”

“Nga?” Lí diên huy kinh ngạc xem La Phi, “La cảnh quan, người quả thật là có không giống người thường thấy rõ lực. Hôm nay người ở đây sẽ là một chuyện tốt, hi vọng người có thể trở lại như cũ lịch sử vốn diện mạo, cho ta tổ tiên khôi phục anh hùng danh dự, đồng thời, đối ta Lí gia cùng nhiều thế hệ thánh nữ trong lúc đó vĩ đại tình nghĩa làm chứng kiến.”

La Phi phi thường nghiêm cẩn gật đầu: “Ta sẽ làm hết sức. Chính là, về nửa năm trước chuyện đã xảy ra, có rất nhiều chi tiết chỗ ta còn không hiểu biết. Tỷ như, người là thế nào cùng bạch kiếm ác đả người sinh ra xung đột, kia ‘Ác ma lực lượng’ lại kết quả là cái gì này nọ đâu?”

“Còn có, ta tỷ tỷ đến cùng là chết như thế nào?” Hứa Hiểu Văn theo sát sau bổ sung một câu, đây là nàng nhất quan tâm một cái nghi vấn.

“Ta sẽ nói cho của các người..... Ta nghĩ muốn làm việc đã hoàn thành, đương nhiên, chuyện xưa cũng không hội bởi vậy mà kết thúc.” Lí diên huy xem Hứa Hiểu Văn ánh mắt, ý vị thâm trường nói. Sau đó, hần bắt đầu dùng trầm thấp thanh âm giảng thuật chuyện này kiện tiền căn hậu quả.

Chính như chúng ta đã biết đến rồi, lí diên huy là lí định quốc hậu nhân. Bất quá, ở sinh mệnh hầu hết thời gian nội, hần đối chính mình này thân phận cũng không có quá để ý. Hần ham thích cùng thám hiểm, là cái ở trong vòng rất có danh khí thám hiểm gia. Hần có tốt thân thể tố chất cùng thông minh ý nghĩ, hơn nữa ở vật lộn, dã ngoại sinh tồn chờ phương diện chịu qua cực kì chuyên nghiệp huấn luyện. Hần thích sơn dã, thích cây cối, lúc hần bị vây này đó hoàn cảnh trung khi, hần tổng có thể cảm giác được chính mình là hoàn toàn xứng đáng vương giả. Có lẽ mình mình bên trong, thật là từ lực lượng nào đó ở triệu hồi hần sao?

Một năm trước, lí diên huy kế hoạch tiến hành một hồi xâm nhập Vân Nam biên cảnh cây cối thám hiểm chi lữ. Hần ở trên Internet thu thập tư liệu khi, trong lúc vô ý phát hiện nhạc đông bắc đối “Khủng bố cốc” tương quan nghiên cứu. Này lập tức khiến cho hần nồng hậu hứng thú, bởi vì bị vây cái này nghiên cứu trung trung tâm địa vị nhân vật chính, đúng là chính mình tổ tiên lí định quốc.

Lí diên huy giữ lại này tổ tiên một ít di vật, hồi nhỏ tổ tông kể chuyện xưa thời điểm, cũng nhắc tới qua người hoành trại quyền lực nguồn suối truyền thuyết. Nhạc đông bắc học thuyết gọi lên hần nhớ lại, hần không tin chính mình tổ tiên hội như học thuật theo như lời như vậy, là cái hung tàn ác ma, cho nên hần quyết định lợi dụng lần này thám hiểm cơ hội, điều tra rõ lí định quốc tử vong chân tướng.

Lí diên huy bái phỏng nhạc đông bắc, đem đôi phương sở nắm giữ tương quan tư liệu đều hấp thu. Theo sau, hắn bắt đầu chính mình điều tra chi lữ, vì che giấu chính mình thân phận, theo giờ phút này bắt đầu, phàm là có người hỏi hắn tính danh, hắn luôn dùng “Bách gia tính trung, xếp vì chu” Tám chữ làm trả lời.

Lí diên huy theo tổ tiên dấu chân, một đường đi tới ha ma thôn trại. Trong bộ lạc thánh nữ quả nhiên mang theo phong tồn lí định quốc máu thánh bình, mà cùng thánh chiến tương quan truyền thuyết lại ai cũng khoái, tộc nhân biết rõ.

Xuất phát từ huyết mạch tướng thừa trực giác, lí diên huy đôi này đó truyền thuyết cảm giác sâu sắc hoài nghi. Vì thế hắn thường trú ở ha ma thôn trại trung, một bên học tập địa phương phong tục ngôn ngữ, một bên ở khu vực bốn góc cùng huyền hồ vùng thực địa điều tra, tìm kiếm cùng năm đó chân tướng có liên quan dấu vết để lại.

Mấy tháng sau, tại kia trương lí định quốc lưu lại quân doanh bản đồ nêu lên hạ, lí diên huy rốt cục hiểu rõ kia đoạn lịch sử trung nhất máu chốt giấu kín, hôm đó, hắn liền cầu kiến ha ma tộc thánh nữ nhĩ khổ mã, tương đối này thuyết minh việc này, cũng muốn cầu đối phương giải trừ đối tổ tiên huyết bình chi chú.

Làm hắn kinh ngạc là, đối với kia đoạn lịch sử, đối phương cư nhiên so với chính mình càng thêm hiểu biết, hơn nữa, lịch đại thánh nữ luôn luôn đều đang chờ đợi hắn: Lí định quốc hậu nhân.

Đêm hôm đó, lí diên huy cùng nhĩ khổ mã trường đàm vền vền một đêm, lịch sử chân tướng làm người ta thần thức, mà thánh nữ nhóm vì duy hộ bộ tộc tôn nghiêm, vì bảo hộ oan tử anh hùng chi hồn, mấy trăm năm qua độc tự thừa nhận song trọng dày vò cùng cực khổ, đem bí mật một thế hệ đại địa bảo truyền đi xuống, này phân ô áp tình cảm thật sâu đã động lí diên huy.

Mà lịch sử chuyển cơ tựa hồ đã xuất hiện. Căn cứ truyền thuyết, chỉ cần đem lí định quốc thi cốt theo bị nguyên rửa trong sơn động đi đi, đồng thời có tương thông máu [hậu đại máu] lưu kinh nguyệt bình, rơi ở thi cốt thượng, huyết bình nguyên rửa có thể phá giải, mà ha ma tộc thánh vật đồng thời vẫn khả bảo trì hoàn hảo.

Ngày thứ hai ban đêm, nhĩ khổ mã lên lút đem lí diên huy đưa mộ táng chỗ trong sơn động. Bọn họ cộng đồng đào ra lí định quốc thi cốt, sau đó lại tiến hành rồi một lần trường đàm. Làm lúc đó trên đời biết kia đoạn lịch sử chân tướng cận có hai người, bọn họ có nhiều lắm trong lời nói cần cho nhau nói hết. Hai người tuy rằng cận là lần thứ hai gặp mặt, nhưng này cảm giác lại như là đã hiểu nhau mấy trăm năm.

Thiên sắp lượng thời điểm, nhĩ khổ mã đi trước ly khai. Căn cứ giữa bọn họ ước định, lí diên huy ở phá giải huyết bình chi chú, đem đem huyết một lần nữa điền hảo, cũng ở hôm đó đem huyết bình trả lại cấp nhĩ khổ mã.

Nhưng mà càng là kế hoạch tốt sự tình, càng dễ dàng xuất hiện một ít không tưởng được biến cố.

Lí diên huy đem lí định quốc thi cốt đưa phía dưới cổ mộ trung, nơi này ngủ yên lí định quốc chứa nhiều chết trận bộ hạ, hẳn là hẳn tốt nhất quy túc. Làm thi cốt bị vùi lấp hảo, bài trừ nguyên rửa nghi thức cũng hoàn thành sau, lí diên huy đột nhiên phát hiện có mặt khác một ít nhân lên lút xâm nhập cổ mộ bên trong.

Lí diên huy tránh ở chỗ tối, quan sát đến những người này. Bọn họ đúng là bạch kiếm ác cùng ba cái thủ hạ: Tiết minh phi, Ngô đàn, triệu lập văn. Mà bọn họ nói chuyện với nhau tắc nhường lí diên huy chấn động.

Những người này đúng là vì “Ác ma lực lượng” Mà đến. Bọn họ tựa hồ đã nắm giữ loại này lực lượng nguồn suối, ngoại giới mỗi ta nhân sĩ nhìn trúng này lực lượng có thể làm cho người ta khoan khoái hưng phấn phẩm chất riêng, muốn đem này khai phá trở thành một loại kiểu mới thuốc phiện. Đồng thời này lực lượng cũng có trí nhân sợ hãi ma lực, tuy rằng xác suất cùng người trước so sánh với không lớn, nhưng là một cái ở thời hướng thuốc phiện thị trường tiền phải giải quyết vấn đề.

Bạch kiếm ác đám người vì giải quyết vấn đề này mà đến.

Bọn họ giải quyết vấn đề phương thức là làm người ta giận sôi, ngoại hạng giới chuyên gia đã đến sau, bọn họ đem đầu tiên ở ha ma trong tộc đưa lên kia “Lực lượng nguồn suối”, lợi dụng ha ma tộc nhân làm thí nghiệm quy thí nghiệm. Sau đó, chuyên gia đem tiến hành hàng mẫu phân tích, đi trừ lực lượng trung trí khủng ước số. Căn cứ kế hoạch, nửa năm sau, trải qua lần đầu tiên thăng cấp sau thuốc phiện hội lạng lẽ đưa lên ở long châu, lần này lớn hơn nửa môn quy thí nghiệm trung, chuyên gia hội đối vẫn cứ miễn cảm số ít nhân tiến hành thu thập mẫu phân tích, do đó cuối cùng nghiên cứu chế tạo ra hoàn toàn an toàn sản phẩm.

Lí diên huy bị này tội ác kế hoạch chọc giận. Xúc động dưới, hẳn không cẩn thận bại lộ chính mình hành tích, do đó đưa tới bạch kiếm ác đám người vây công, cũng cuối cùng nhân quả bất địch chúng mà bị bắt. Bạch kiếm ác đám người đối thân phận của hẳn cùng ý đồ đến nghiêm thêm khảo vấn, nhưng lí diên huy thủy chung ngậm miệng không nói, bởi vì hẳn nắm giữ vũ thần miếu bí mật, nếu bạch kiếm ác lúc này biết hẳn là lí định quốc hậu nhân, tất nhiên hội lập tức giết chính mình, lấy tuyệt hậu hoạn.

Bạch kiếm ác đám người theo lí diên huy trong miệng hỏi không ra gì tình huống, nhưng kinh ngạc theo trên người hẳn sờ ra ha ma tộc thánh vật: Huyết bình. Bạch kiếm ác lập tức phái Ngô đàn đem này tình huống tiết lộ cho ha ma tộc Diehl thêm.

Nhân tranh đoạt thánh nữ vệ sĩ không có kết quả mà ý bảo Diehl thêm sớm bị bạch kiếm ác thu mua, trở thành người sau sắp đặt ở ha ma trong tộc một viên quân cờ. Lòng dạ khó lường hẳn nguyên bản liền phát hiện thánh nữ này

hai ngày dị động, được đến Ngô đàn truyền tới tin tức sau, hấn lại hưng phấn dị thường: Chính mình cá muối xoay người cơ hội rốt cục đã đến !

Diehl thêm gấp mặt an mật, nói chính mình thấy nhã khổ mã đem thánh vật giao cho cái kia ngoại tộc trẻ tuổi nhân. An mật đang ở nửa tin nửa ngờ là lúc, lại có tộc nhân truyền đến lí diên huy quốc mộ táng bị lấy khai tin tức. Cái này hấn không dám chậm trễ, lập tức mang theo Diehl thêm đi trước thánh nữ nhà gỗ, hướng nhã khổ mã hỏi tình huống.

Nhã khổ mã cư nhiên thật sự vô pháp xuất ra thánh vật! An mật trong lòng kinh ngạc biến thành phần nộ, dưới tình huống như vậy, nhã khổ mã đi theo an mật đi tới cái kia trong sơn động, hoài cuối cùng một tia hi vọng chờ đợi lí diên huy đã đến.

Nhưng mà lí diên huy lúc này lại bị trói buộc ở cổ mộ trung, không hề hành động tự do. Sơn động chỗ địa phương chỗ cao đột, cho nên lí diên huy thậm chí có thể thấy nhã khổ mã đứng ở đá núi biên đau khổ chờ đợi tình hình. Hấn tâm như đao giáo, sốt ruột vạn phần, bởi vì miệng bị tắc bó đoàn, hấn chỉ có thể “Ồ ồ” phát ra một trận trầm thấp buồn rống.

Nhã khổ mã cũng không biết lí diên huy thất ước nguyên nhân, ở thê lương trong bóng đêm, nàng tâm dần dần xu hướng tuyệt vọng. Đối mặt an mật nổi giận đùng đùng chất vấn, nàng lại vô pháp nói ra tình hình thực tế. Rốt cục, ở tận một ngày nắng sớm đã đến sau, nàng dùng tự sát phương thức ly khai này vẫn chưa cho nàng mang đến nhiều ít vui vẻ trần thế.

Theo sau, thủy di diệt bị quan nước vào lao, Diehl thêm đặt ở trong bộ lạc địa vị, trở thành an mật thủ lĩnh tâm phúc. Tương quan tin tức rất nhanh thông qua Ngô đàn truyền đến bạch kiếm ác đám người cấm trại, bạch kiếm ác đối này tình huống phi thường vừa lòng. Trên thực tế, sau này bọn họ đối ha ma tộc nhân thực thi tội ác kế hoạch thời điểm, Diehl thêm khởi đến trọng yếu che giấu cùng hiệp trợ tác dụng.

Bạch kiếm ác đám người không kiêng nể gì thảo luận này kế hoạch, nhã khổ mã từ cũng thành bọn họ đề tài câu chuyện chi nhất. Một bên lí diên huy trong lòng bắt đầu bốc cháy lên tuyệt vọng cùng phần nộ hừng hực hỏa diễm, cho dù hấn sau này hãm sâu khủng bố địa ngục, này hỏa diễm cũng chưa bao giờ tắt qua.

Bạch kiếm ác quyết định đem lí diên huy trở thành bọn họ cái thứ nhất thí nghiệm phẩm. Hấn bắt buộc đối phương ăn vào hội làm cho sợ hãi chứng hóa học lấy ra vật, sau đó chờ đợi chuyên gia đã đến, lấy lấy ra huyết dạng, làm tương ứng phân tích.

Lí diên huy trở thành kia liên hoàn diên chứng thủ lệ thụ hại giả. Ở hấn tinh thần thất thường sau, bạch kiếm ác thả lỏng đối hấn trông giữ. Nhưng mà lí diên huy trường kỳ thụ huấn luyện thành sinh tồn bản năng lại vào lúc này bạo phát, hấn tránh thoát trói buộc, trốn vào rậm rạp cây cối trung. Ước chừng hai chu sau, hấn ở thanh phong khẩu phụ cận

bị côn minh đài truyền hình một cái làm phim tổ phát hiện, bọn họ đem hắc mang về côn minh, sau đó đưa vào bệnh viện tâm thần trung.

Lí diên huy ở bệnh viện tâm thần vượt qua gần nửa năm luyện ngục bản ngày. Sợ hãi không có lúc nào là không ở tra tấn hắc, hắc tư duy năng lực gần như hoàn toàn đánh mất, chỉ có hai kiện sự tình vẫn thật sâu tuyên khắc vào hắc trong đầu, cho dù rơi vào như thế hoàn cảnh, cũng vẫn cứ chưa bị lau đi:

“Khủng bố cốc ác ma đem đến long châu!”

“Nhã khó mã!”

Nửa năm sau, bởi vì mỗi kiện thượng không rõ tích nguyên do, côn minh bác sĩ dùng chu lập vĩ nghiên cứu chế tạo xuất ra dược trị lí diên huy điên bệnh. Lí diên huy trí nhớ dần dần khôi phục, hắc rốt cục đi ra khủng bố địa ngục, đạt được trùng sinh. Mỗi khi nghĩ đến nhã khó mã oan tử, báo thù dục vọng liền thành chống đỡ hắc sinh tồn mạnh nhất kinh động lực.

Lí diên huy hiểu biết long châu tình tiết vụ án tương quan tình huống, sau đó âm thầm đi theo La Phi đám người đi tới người hoành trại. Ở vũ thần miếu, Tiết minh phi thành hắc báo thù trên đường cái thứ nhất vật hi sinh. “Đắm máu trùng sinh”, này cục cụ tượng trưng tính một màn hướng kẻ thù nhóm tuyên cáo hắc trở về.

Từ nay về sau ở phía trước hướng khủng bố cốc trên đường, lí diên huy lại dùng “Bạt lười chi hình” Trừng phạt hướng Diehl thêm mật báo Ngô đàn. Tại đây trong lúc đó, hắc còn có ý để lại một ít cùng lí định quốc năm đó hành tích có liên quan manh mối, muốn chỉ dẫn La Phi đám người một lần nữa nhận thức chính mình vị này anh hùng tổ tiên, bất quá, hắc này đó hành động đại bộ phận lại đều bị nhạc đông bắc cấp xuyên tạc .

Giết chết triệu lập văn sau, lí diên huy xuất hiện tại bạch kiếm ác trước mặt. Lúc này người cô đơn bạch kiếm ác đã không phải lí diên huy đối thủ, mà ở biết được đối phương thân phận sau, hắc lại triệt để hồng mắt . Hắc quỳ rạp xuống lí diên huy dưới chân, tuyên thệ nguyện trung thành cũng cầu xin đối phương khoan thứ.

Tiền phương sắp tiến vào ha ma tộc nhân lãnh , vì thực hiện kế hoạch của chính mình, lí diên huy còn cần một cái giúp đỡ, vì thế hắc tạm thời vòng qua bạch kiếm ác tánh mạng, nhường đối phương tùy La Phi đám người cùng tiến vào ha ma thôn trại, cũng tùy thời nghe theo chính mình mệnh lệnh. Bạch kiếm ác không dám có gì cãi lại, bởi vì lúc này lí diên huy không chỉ có nắm giữ vũ thần tượng bí mật, hơn nữa đối chính mình dụng độc phẩm sát hại ha ma tộc nhân tội ác rõ như lòng bàn tay. Hắc chỉ có trông ngóng lí diên huy kế hoạch thuận lợi hoàn thành, như vậy đối phương tại tâm tình tốt thời điểm, có lẽ có thể vòng khai một mặt, buông tha chính mình.

Ở La Phi đám người đi theo Diehl thêm điều tra khủng bố cóc thời điểm, lí diên huy đem bọn họ dẫn tới cổ mộ trung, hi vọng La Phi có thể phát hiện bạch kiếm ác đám người lưu lại phạm tội dấu vết. Theo sau, hắn độc thân một người tới đến cái kia sơn động, đào ra nhũ khối mã di hài. Vì đại bi thống khiến cho hắn đứng ở vách núi biên, phát ra kia thanh âm người ta trong lòng run sợ quá to.

Ở lí diên huy báo thù danh sách trung, còn có hai cái trọng yếu nhân vật: Diehl thêm cùng an mật.

Diehl thêm đắc tội biết không ở bạch kiếm ác đám người dưới, lí diên huy đối hắn trừng phạt cũng là trực tiếp sáng khoái: Dùng lợi nhận cắt đứt hắn yết hầu. Đồng thời, hắn đem kia trương có dấu tạc hồ thiên cơ bản đồ lưu tại Diehl thêm thi thể thượng, vì cuối cùng trừng phạt an mật hành động mai tốt lắm phục bút.

Ở lí diên huy xem ra, cuối cùng là an mật bảo thủ kiêu ngạo bức tử nhũ khối mã. Đây ha ma tộc thủ lĩnh nhiều thế hệ kế tục hư ảo vinh quang, nhũ khối mã vì duy hộ hắn vinh quang, vì bảo tồn các tộc nhân tín ngưỡng, làm khả tự sát cũng không có nói ra lịch sử chân tướng. Nhưng người chết nhưng không có được đến một tia tôn trọng cùng thương hại, nàng thi thể thậm chí bị táng ở tại gặp nguyên rửa trong sơn động. Loại tình huống này làm lí diên huy cảm thấy vô pháp dễ dàng tha thứ, hắn hạ quyết tâm muốn cắt an mật trên người kia kiện hoàng đế bộ đồ mới, nhường hắn trần trụi, không hề tôn nghiêm đi đối mặt nhũ khối mã tử, đối mặt kia tràng bị bề cong chiến tranh.

Lí diên huy thành công, ở thiết bình thường chuyện thực trước mặt, an mật có thể có được kiêu ngạo cùng tín ngưỡng nháy mắt liền sụp đổ. Đối với một cái ở vinh quang quang hoàn trung đắm chìm mấy trăm năm gia tộc mà nói, loại này đã kích không thể nghi ngờ là trí mạng. Làm ha ma thủ lĩnh một lần nữa trở lại hiện thế tràng thượng thời điểm, hắn tình cảm thế giới trung đã chỉ còn lại có tuyệt vọng, sỉ nhục cùng tự trách. Hắn vô pháp thích ứng như thế mãnh liệt tương phản, lại không thể trước bất kỳ ai nói hết, chỉ có thể độc tự đi thừa nhận sâu trong tâm linh dày vò. Nhũ khối mã từng gặp qua thống khổ cảnh ngộ bị hoàn mỹ phục chế đến hắn trên người, cuối cùng, hắn cũng lựa chọn cùng nhũ khối mã giống nhau kết cục.

Nghe lí diên huy nói xong này đoạn trải qua, La Phi trong lòng chứa nhiều còn sót lại bí ẩn cũng nhất nhất cởi bỏ. Chỉ có tiếc nuối là: Lí diên huy cũng không có gặp qua cái kia ngoại giới “Chuyên gia”, hắn cũng không biết “Ác ma lực lượng” Kết quả là cái gì, chính là có thể khẳng định, này lực lượng nơi phát ra đúng là kia phiên cổ mộ tràng.

“Người có thể khoan thứ ta tộc nhân sao?” Hứa Hiểu Văn lúc này trợn to ánh mắt đen láy xem lí diên huy, “Người muốn báo thù đều đã làm đến, ta thậm chí thỉnh cầu người, giúp ta đem cái kia bí mật tiếp tục ở tộc nhân trước mặt bảo thủ đi xuống.”

“Bảo thủ cái kia bí mật?” Lí diên huy bỗng nhiên “Hắc” cười, “Nhưng là hiện tại, làm như vậy có năng lực có bao lớn ý nghĩa đâu? Đối với ha ma người đến nói, thánh vật đã mất đi, thủ lĩnh cũng chết đi, năm đó ‘Thánh chiến’ huy hoàng đã biến mất hầu như không còn..... Nếu ta đoán không sai, các tộc nhân của người chính đắm chìm ở bi thương, tuyệt vọng cùng sợ hãi cảm xúc trung. Như thế nào tài năng tìm về bọn họ kiêu ngạo cùng tôn nghiêm? Như thế nào tài

năng trùng kiến bọn họ tín ngưỡng?”

Hứa Hiểu Văn ngó ra, trong mắt một mảnh mờ mịt: Đúng vậy, cho dù lí diên huy thủ khẩu như bình, nàng lại nên thế nào đi đối mặt này đó đã phát sinh vấn đề?

Lí diên huy theo trong túi lấy ra một phong thư, đưa tới Hứa Hiểu Văn trong tay: “Cầm nó, nhưng tạm thời trước không nên nhìn.” Sau đó hắn lại quay đầu, xem La Phi nói: “La cảnh quan, ngươi nghĩ như thế nào?”

“Ngươi chỉ cái gì?” La Phi bị hắn này không đầu óc lời nói hỏi có chút phát lảng.

“Ta giết rất nhiều người..... Mà ngươi là cái cảnh sát,” Lí diên huy hơi hơi dừng một chút, “Ngươi chuẩn bị thế nào xử trí ta?”

“Bọn họ có lẽ đều có khả năng lý do.” La Phi trầm ngâm, “Nhưng là, ngươi không phải pháp luật, ngươi không có quyền lực cướp đoạt bọn họ sinh mệnh.”

“Cho nên, ngươi sẽ đem ta bắt lại, nhường pháp luật đến thẩm phán ta?”

La Phi ngậm miệng không đáp, hiển nhiên, đây là một loại cam chịu thái độ.

Lí diên huy lại đột nhiên lộ ra kỳ quái tươi cười: “Ta đồ có cái rất tốt ý tưởng.”

“Cái gì?” La Phi vừa mới hỏi ra này hai chữ, lí diên huy đột nhiên thân hình bạo khởi, cùng với hắn tay phải hăng hái chém ra, một mảnh ánh đao hướng về La Phi đỉnh đầu tập đi lại!

Lần này biến cố đột ngột chi cực, La Phi không hề phòng bị, chỉ cảm thấy ột chỗ đau xót, cả người đã thuận thế ngã xuống âm thấp trên mặt.

Hứa Hiểu Văn một tiếng thét kinh hãi, cướp đến La Phi phía trước, chắn hai nam nhân trong lúc đó, đồng thời xich hỏi: “Ngươi làm gì?”

Canh giữ ở cái động khẩu thủy di điệt nghe thấy thánh nữ la lên, lập tức nhảy vào trong động. Lí diên huy “Hắc” cười, không lại cùng hứa la hai người dây dưa, huy khởi trong tay lợi nhận, trực tiếp hướng thủy di điệt lấy đi qua.

Thủy di điệt lập tức cử đao đón chào. Lí diên huy ngực môn hộ đại khai, dường như không chút nào phòng thủ, gần một cái đối mặt đi qua, thủy di điệt loan đao liền đã đâm vào hãn tâm oa thượng.

Lí diên huy thân thể lắc lư hai hạ, sau đó mềm yếu ngã xuống.

La Phi giãy dụa đứng dậy, hãn sờ sờ ngọt ở phát đau cái trán, nơi đó nhưng vô máu chảy ra, nguyên lai đối phương vừa rồi kia một đao chính là lấy sống đao đánh nhau.

La Phi xem trước mắt vừa mới phát sinh một màn, không khỏi có chút ngạc nhiên. Thủy di điệt cũng kinh ngạc đứng ở nơi đó, hãn cùng lí diên huy giao hảo thời điểm, từng có qua vài lần luận võ, hai người bản lĩnh bản ở sần sần như nhau trong lúc đó, nhưng lúc này đây, đối phương vì sao như thế dễ dàng liền bị chính mình đâm trúng yếu hại?

Đáp án liền ở lí diên huy lưu cho Hứa Hiểu Văn lá thư này trung.

Tín viết thật sự ngắn gọn, nhưng ý tứ lại cũng đủ sáng tỏ:

“Ồ ta chết sau, dùng ta máu đúc lại huyết bình. Giết chết ta nhân có thể trở thành tân thủ lĩnh, tân anh hùng.

‘Ta nhất định sẽ đem huyết bình đuổi về đến . Thánh nữ nhóm mấy trăm năm khổ không thể không công thừa nhận, thiện lương nói dối còn cần tiếp tục đi xuống.’ đây là ta đối nhĩ khổ mã nói qua trong lời nói, ta không có thất ước, ta cuối cùng vẫn là thực hiện này hứa hẹn.”

Đương nhiên, này đáp án thủy di điệt là vĩnh viễn sẽ không biết được . Cho dù ở hai ngày sau, làm hoan hô nhảy nhót tộc nhân đưa hãn cao cao phao khởi thời điểm, hãn ánh mắt gian vẫn mang theo một tia mê hoặc biểu cảm, bất quá này mê hoặc rất nhanh đã bị vinh thăng vì bộ lạc thủ lĩnh tự hào cảm sở xung không có, hãn ngẩng nổi lên đầu, tràn ngập kiêu ngạo cùng tự tin.

Hiền tể bên sân La Phi xem này một màn, hấn bắt đắ dĩ cười khở.

Nhã khố mã đã chết, an mật đã chết, bạch kiếm sớ chết , lí diên huy đã chết, sở hữu cùng chuyện xưa này tương quan nhân tựa hồ đều đã chết, sau đó chuyện xưa nhưng không có đi hướng chung điểm.

Giờ này khắc này, La Phi nhin không được nhớ tới tác đồ lan đại tư tể ở sơn động ngoại đối chính mình nói qua câu nói kia.

“La, tử vong tuyệt không ý nghĩa kết thúc. Tương phản, nó là một khác đoạn luân hồi bắt đầu.”

Chương 34 kết án

Ha ma tộc nhân khí thể ngất trời chúc mừng hoạt động giảng co nhiều ngày, bọn họ chúc mừng ác ma tử, chúc mừng huyết bình đúc lại, chúc mừng anh hùng sinh ra -- bọn họ ở chúc mừng lại một lần thánh chiến vĩ đại thắng lợi.

La Phi vô pháp dung nhập đến này khoan khoái không khí trung, ở trong lòng hấn, thủy chung vô pháp thoát khỏi một loại bị ai cảm xúc.

Nhạc đông bắc nhưng là hưng phấn thật sự. Mấy ngày nay chuyện đã xảy ra đại đại phong phú hấn nghiên cứu tư liệu sống, hấn đem phía trước phía sau tình huống kỹ càng ghi lại xuống dưới, hơn nữa bổ sung rất nhiều chính mình phỏng đoán cùng phân tích. Đương nhiên, này hết thấy công tác đều là dựa theo hấn ý nghĩ đang tiến hành .

Chu lập vĩ tắc đã ở bắt đầu thu thập bọ hành lý.

“Ta tưởng chúng ta cần phải đi.” Hấn đối chính mình hai cái đồng bạn nói,“Nơi này chuyện đã xảy ra đã cùng chúng ta không quan hệ. Hung thủ đã chết, chúng ta không cần thiết đang lo lắng an toàn phương diện vấn đề. Hiện tại ta nhu cầu cấp bách phải làm công tác, chính là mau chóng trở lại long châu, đem này đó thực vật mang về phòng thí nghiệm phân tích.”

Chu lập vĩ theo như lời thực vật là bọn họ theo cổ mộ tràng thu thập trở về “Vong linh máu”. Chúng nó bị ngâm ở một chút nước trong trung, tuy rằng mấy ngày đi qua , nhưng này chút hắc màu đỏ đoá hoa vẫn cứ lộ ra quý dị quang hoa, cũng không suy bại dấu hiệu.

La Phi xem chu lập vĩ, lại nhìn xem này đoá hoa, hấn không nói gì, tựa hồ ở suy xét cái gì.

Lúc này nhạc đông bắc “Hắc hắc” Nở nụ cười hai tiếng:“La cảnh quan, ngươi có phải hay không còn luyến tiếc đi a?”

La Phi quay đầu đến:“Ngươi có ý tứ gì?”

“Cái kia nữ hài, Hứa Hiểu Văn.” Nhạc đông bắc vẫn cứ vẫn duy trì hấn cái loại này đỉnh đặc phong cách, thẳng thắn nói,“Tuy rằng ta còn không rõ ràng các ngươi trong đó quan hệ, khả năng lần đầu tiên xuất hiện thời điểm ta liền

phát giác , này nữ hài ở người trong mắt, cùng những người khác đều không giống với.”

“Đúng vậy.” Chu lập vĩ cũng mỉm cười phụ họa, “Ngày đó ở hiền tế trảng thượng, biểu hiện của người có chút thất thố. Ta ý tứ là, người mất đi rồi nhất quán bình tĩnh cùng bình tĩnh, có vẻ có chút hoảng loạn, đây là trước kia chưa bao giờ từng có .”

La Phi thần sắc có chút xấu hổ, hắn không biết nên như thế nào trả lời.

“Ha ha ha.....” Nhạc đông bắc xem La Phi bộ dáng, đặc ý nở nụ cười, “La cảnh quan, không nghĩ tới người cũng có bị chúng ta vấn trụ thời điểm..... Kỳ thật thôi, chuyện này rất bình thường . Nam nữ phía trước cảm tình là kỳ diệu , dùng người cái loại này logic tư duy, vĩnh viễn cũng vô pháp giải thích rõ ràng.”

“Hứa Hiểu Văn.....” Chu lập vĩ phiên phiên ánh mắt, hồi tưởng khởi ba tuần trước ở côn minh lần đó gặp mặt, sau đó hắn lắc đầu, có chút cảm khái nói, “Nàng hiện tại đã là ha ma tộc thánh nữ , thế sự biến hóa, thật sự là khó có thể đoán trước.”

La Phi trong lòng ần ần đau xót, đúng vậy, theo Hứa Hiểu Văn mở ra cực khổ thư tín kia một khắc khởi, nàng mệnh vận sau này liền nhất định hướng một cái khác phương hướng.

“Thế sự?” Nhạc đông bắc khinh thường bĩu môi, “Việc còn do người! La cảnh quan, người nếu cảm thấy kia nữ hài quả thật không sai, vậy người liền mang nàng đi thôi. Cái gì tộc quy, thánh nữ , chỉ cần ra này ha ma thôn trại, vậy chớ má không phải! Hứa Hiểu Văn chính là Hứa Hiểu Văn. Hắc hắc, nếu thật sự là như vậy, ta trong sách lại có thể tăng thêm một đoạn nùng mặc màu đậm tình yêu truyền kỳ .”

La Phi bắt đầu còn tại chuyên chú nghe, nhưng đôi phương cuối cùng một câu hiển nhiên khiến cho hắn phản cảm. Hắn nhíu nhíu đầu mày: “Được rồi, không nói này . Các người đều chuẩn bị một chút, chúng ta ngày mai liền rời đi.”

Nói xong, hắn xoay người, độc tự hướng ngoài phòng đi đến.

Nhạc đông bắc phần nộ nuốt nước miếng, thuận bậc thêm chuyển hướng đề tài: “Người..... Người hiện tại đi chỗ nào?”

“Ta có chút việc muốn xử lý.” La Phi lại khôi phục bình tĩnh cùng uy nghiêm tư thái, “Các người đều không cần đi theo ta.”

La Phi có phải hay không thật sự mang Hứa Hiểu Văn đi đâu?

Đã trải qua này rất nhiều sau, kỳ thật ha ma nhân đối với chính mình lịch sử tuyệt không hiểu biết.

Thánh nữ tồn tại chỉ là vì bọn họ tín ngưỡng mà tồn tại.

Theo trong phòng xuất ra sau, La Phi vòng mở thôn trại trung tâm, theo hẻm lối đường nhỏ hướng không bỏ cóc phương hướng đi đến. Lần này mục đích của hắn không lại là cái kia sơn động, mà là ải sườn núi trung cổ mộ .

Bởi vì đặc thù toan tính cấu tạo và tính chất của đất đai, cao lớn cây lớn vô pháp ở trên mộ địa sinh trường, mà mấy ngày trước sinh trường tràn đầy “Vong linh máu” Kinh không dậy nổi kia tràng lũ bất ngờ chà đạp, hiện tại đã là thất linh bát lạc, đổ nát không chịu nổi .

Kia thần bí lực lượng nguồn suối kết quả ở nơi nào?

La Phi ở cổ mộ thượng bồi hồi hồi lâu, cuối cùng, hắn đi tới mộ địa ngoại duyên. Nơi này sinh trường một gốc cây tráng kiện đậu đỏ sam, nó cành lá rậm rạp, xanh um tươi tốt, cho dù là thi ngược lũ bất ngờ cũng không có thể đoạt đi nó dạt dào sinh cơ.

Sam dưới tàng cây, tới gần rễ cây bộ vị, có hai cái không chớp mắt thổ bao. La Phi ở thổ bao tiền đứng lặng , đây cõi lòng cung kính cùng trang trọng tâm tình -- căn cứ lý diên huy sinh tiền cách nói, lý định quốc cùng nhĩ khổ mã thi cốt cuối cùng đúng là bị an táng ở tại nơi này.

Tương đối toàn bộ mộ địa mà nói, nơi này là một cái điểm cao. Lý định quốc từ đây đem ở trong này ngủ yên, ở hắn dưới chân, còn có sổ lấy ngàn kẻ liệt sĩ vong linh ở làm bạn hắn.

“Thà chết hoang ngoại, chớ giáng cũng!”

Hắn khi còn sống rốt cục lấy “Chết vào hoang ngoại” Phương thức mà kết thúc, không lưu lại chí khí chưa thù bi hoài.

“Ta vì người trong thiên hạ mà chiến, thiên hạ lại không một người trợ ta.”

Tuy rằng thời không đã lưu chuyển ba trăm nhiều năm, nhưng anh hùng trước khi chết giai thán, tựa hồ còn đang khùng bố cốc vùng thán nhiên quanh quẩn.

Đây là một loại sinh không phùng khi bi ai. Mặc dù là có vạn nhân nan địch dũng mãnh, quỷ thần khó dò mưu kế, nhưng mà huynh đệ tướng kị, minh hữu không viện, cuối cùng lại bị chính mình tâm phúc thuộc cấp bán đứng..... Thiên thể đã định, lại khởi là một người lực lượng có thể kinh mịch mà chi?

Mà nhĩ khổ mã tử tắc lại là mặt khác một loại bi ai. Ở có chút thời điểm, thủ vũng một cái nói dối so với nói ra chân tướng cần lớn hơn nửa trả giá cùng dũng khí. An mật từng hoài nghi nhĩ khổ mã cùng lý diên huy trong lúc đó có tư tình, loại này đoán cũng không thể nói không dối, chẳng qua này tư tình cùng nam nữ không quan hệ, đây là hai cái gia tộc gian tư tình, nó vượt qua thời gian con sông, cũng vượt qua Sinh Tử Gian hồng cầu.

La Phi tìm rất dài thời gian nhớ lại sam dưới tàng cây người chết, đồng thời đã ở lo lắng mặt khác một ít vấn đề.

Lúc hắn trở lại ha ma thôn trại thời điểm, sắc trời đã gần đến hoàng hôn. Chúc mừng tộc nhân cũng dần dần tán đi, từng nhà phòng ốc loại bắt đầu toát ra cơm chiều khói bếp.

La Phi không có hồi chính mình chỗ ở, hắn hướng về thánh nữ nhà gỗ phương hướng đi đến. Rồi đi phía trước, hắn nhất định phải một mình gặp một lần Hứa Hiểu Văn, có chút nói hay là muốn nói.

Đây là một loại thực đặc biệt cảm giác, ở La Phi dĩ vãng trong những việc trải qua cũng không nhiều gặp. Bởi vì hắn chính mình trong lòng vẫn thực bàng hoàng, hắn không biết nên như thế nào đi lựa chọn, cũng không biết lần này gặp mặt hội sinh ra một cái cái dạng gì kết quả.

.....

Hai ngày sau, La Phi ba người về tới côn minh.

Trong cây cối này kinh tâm động phách trải qua vẫn rành rành trước mắt, giờ phút này nhìn quanh phồn hoa đô thị, không khỏi làm cho người ta sinh ra một loại bưng bít cách một thế hệ lỗi thời.

Ba người tìm cái khách sạn nghỉ ngơi xuống dưới, sau đó định tốt lắm ngày thứ hai đi trước long châu vé máy bay. Đường dài núi bốn ba nhường đại gia đều mệt đến quá. Tẩy sạch cái nước ấm tắm sau, chu lập vĩ cùng nhạc đồng bắc đều tự nằm xuống, vù vù ngủ nhiều. La Phi cũng không rồi rảnh nhàn, hẳn thẳng đến bệnh viện tâm thần, cười vui vẻ trung một ít bí ẩn.

Lưu bác sĩ tiếp đãi La Phi, nói đến lý diện huy bị chữa khỏi sự tình, hẳn thần sắc đã có chút xấu hổ.

“Nghiêm cẩn lại nói tiếp, đây là cùng nhau chữa bệnh sự cố, cho nên sau này đối mặt bệnh nhân hỏi khi, chúng ta đành phải hàm hồ này từ. Bởi vì đem hẳn chứng bệnh chữa khỏi, chẳng phải chúng ta bác sĩ khai được.”

Lưu bác sĩ nói tình huống La Phi sớm biết, hơn nữa này cũng là hẳn chú ý điểm chỗ:“Như vậy được là từ chỗ nào đến đâu?”

“Ta cũng nói không rõ ràng.” Lưu bác sĩ lắc đầu,“Tình huống là như vậy, chúng ta bệnh viện bệnh nhân, mỗi ngày đều sẽ dùng một ít ổn định cảm xúc cùng trị liệu chứng bệnh được vật, này đó được vật đều là từ bác sĩ khai ra phương thuốc, sau đó y tá đến hiệu thuốc lĩnh, hơn nữa phụ trách đưa cho bệnh nhân dùng. Bình thường mỗi lần hội lĩnh một vòng tả hữu được lượng, dùng hoàn sau, bác sĩ căn cứ trị liệu hiệu quả, mở lại bước phát triển mới phương thuốc. Kia một lần dùng được qua hai ba thiên, y tá phản ánh nói người trẻ tuổi đột nhiên xuất hiện hảo chuyển dấu hiệu. Ta thực kinh ngạc, vì thế liền đến phòng bệnh xem xét, kết quả phát hiện có một lọ được cũng không ở ta khai phương thuốc thượng, hơn nữa kia bình được không có gì đánh dấu, cũng không có thể là theo bệnh viện hiệu thuốc đề xuất.”

“Nói như vậy, có khả năng là lấy thuốc y tá ra tay?”

Lưu bác sĩ bắt đầu dĩ quán buông tay:“Ai biết được? Đối với cái kia người trẻ tuổi, tình huống lại phức tạp. Bởi vì cho hẳn đưa thuốc thời điểm, cần đồng thời xuất động ba cái y tá: Hai cái thân thể khỏe mạnh nam tử đem cảm xúc bất ổn bệnh nhân đè lại, một cái nữ y tá phụ trách uy được. Người muốn nói có ai động tay động chân, này ba người đều có khả năng. Cho nên chúng ta cũng không có biện pháp truy cứu ai trách nhiệm. Cũng may thuốc này hiệu quả là lợi lớn hơn tệ, chúng ta cuối cùng chỉ có thể hướng bệnh nhân nói rõ ràng, được không phải bác sĩ khai, có thể trị bệnh, nhưng là cũng có tác dụng phụ, có phải hay không tiếp tục dùng, từ chính hẳn quyết định.”

“Ân.” La Phi lược trầm ngâm một hồi, nói, “Ta muốn gấp gấp cái kia lấy thuốc nữ y tá.”

Này tuổi trẻ y tá tên là Triệu Đình, nói lên kia khởi sự kiện, nàng cũng là nhất bụng mật vàng: “Na hội ta vừa mới tham gia công tác, là lần đầu tiên cấp bệnh nhân đưa thuốc, không nghĩ tới liền lưng như vậy cái hắc oa. Ta gian lận? Ta nào có cái kia bản sự a? Ta nếu có thể đảo cổ ra chữa bệnh được, còn làm cái gì y tá nha?”

La Phi cười cười: “Ta biết cái kia được không phải người, nhưng ta có cái nghi vấn -- kia lọ thuốc thượng cái gì đánh dấu cũng không có, người không biết là kỳ quái sao? Ít nhất bác sĩ nên viết rõ dùng lượng cái gì a?”

“Ta tưởng chính mình đem dùng lượng tờ danh sách làm mất.” Bởi vì trước đó biết La Phi cảnh sát thân phận, Triệu Đình không dám giấu diếm, thành thành thật thật trả lời: “Bởi vì sợ ai phê bình, ta cũng không dám sẽ tìm bác sĩ. Cấp bệnh nhân uống thuốc thời điểm, ta liền tận lực dùng một phần nhỏ một điểm, ta tưởng cái kia bệnh nhân đều nửa năm chịu bó tay tốt lắm, ăn ít điểm được cũng sẽ không ra vấn đề gì.”

Lưu bác sĩ ở một bên nghe được thẳng là lắc đầu thở dài, La Phi còn lại là không buông tha gì điểm đáng ngờ, tiếp tục truy vấn: “Dùng lượng tờ danh sách đã đánh mất? Người liền một điểm cũng không nghĩ tới, là hơn một lọ được sao?”

“Bởi vì không riêng gì kia bình được không có ra, còn có mấy bình được tờ danh sách cũng đã đánh mất.” Triệu Đình cúi đầu, nhỏ giọng nói, “Là như vậy, lần đầu tiên đưa thuốc thời điểm, vừa vừa mở cửa, cái kia bệnh nhân liền đặc biệt dọa người la to. Ta tay mềm rũ, đem toàn bộ trong khay được cùng ra đều vậy..... Có chút được cùng ra rơi xuống trong phòng bệnh. Sau này tuy rằng lọ thuốc đều nhặt lại, nhưng là ra lại bị bệnh nhân tê lạn không ít.....”

Là như thế này! La Phi trong lòng vừa động: “Người lần đầu tiên đưa thuốc, đó là thế nào một ngày?”

“Ta lần đầu tiên đi làm.....” Triệu Đình suy nghĩ hồi, “Kia hẳn là mười bốn tháng tám hào.”

“Chính là các người đến ngày nào đó.” Lưu bác sĩ bổ sung thêm.

“Đúng rồi, đúng rồi! Cứ nhiên là có chuyện như vậy!” La Phi vỗ nhẹ thủ, trên mặt thần sắc cực kỳ cảm khái.

Lưu bác sĩ lại dữ phát buồn bực: “Cái gì đúng rồi? Đến cùng sao lại thế này?”

“Kia bình được là chu lập vĩ.”

“Chu giáo sư?” Lưu bác sĩ như có đăm chiêu, “Đối, hẳn là nói qua nghiên cứu ra trị liệu được vật. Chẳng lẽ là hẳn đem được vụng trộm bỏ vào đến ? Sẽ không nha, hẳn chúc nghiệp đạo đức là thực nghiêm cần .”

“Hẳn chẳng phải cố ý vì này, hẳn chính là đem được để đây cái trong túi.” La Phi vỗ vỗ trong lòng, “Người còn nhớ rõ sao? Lúc đó cái kia bệnh nhân từng cầm trụ hẳn, trào cũng đang là vị trí này, chúng ta mất thật lớn khí lực, mới đem hai người kia tách ra.”

“Nga.” Lưu bác sĩ hồi tưởng khởi đương thời tình hình, rốt cục hiểu được, “Được chính là cái kia thời điểm rút xuất ra, lẫn đến trong phòng bệnh.”

La Phi gật gật đầu: “Hẳn là chính là như vậy. Sau này triệu y tá lục tìm rơi lọ thuốc, đem cái kia được cũng nhặt lên đến . Âm kém dương sai, ngược lại trị bệnh nhân.”

Biết không là bệnh viện bên trong nhân giờ trò quý, lưu bác sĩ tâm tình tốt lắm rất nhiều, hẳn nhin không được nở nụ cười: “Ha ha, nói như vậy trong lời nói, kia thật đúng là thiên ý .”

Thiên ý? La Phi trong lòng âm thầm cảm thán, này minh minh bên trong thiện ác nhân quả, trừ bỏ quy về thiên ý, còn thật là khó khăn để giải thích đâu.

Ở phản hồi long châu trên máy bay, La Phi đem kia bình được mất đi tình hình cụ thể nói cho chu lập vĩ. Người sau nghe xong, đầy đủ sừng sốt có sau một lúc lâu, sau đó mới “Hắc” cười gượng một tiếng, lắc đầu nói: “Tại sao có thể như vậy..... Cự nhiên có khéo như vậy?”

“Đúng vậy, quá khéo” La Phi vừa nói, một bên theo trong túi đem kia bình tàn được đào xuất ra, đặt ở trước mắt nghiêm cần quan sát một lát, “Chu giáo sư, người ở tinh thần y học phương diện tài hoa quả thật làm cho người ta khâm phục..... Chính là thiên ý càng muốn cùng người khai thương như vậy một cái đại vui đùa, người kia khổ tâm kinh doanh kế hoạch tường tận chu mật, các phương diện nghiên cứu cũng phi thường thuận lợi, ai có thể có thể nghĩ đến, cuối cùng lại bị này nho nhỏ một lọ được làm hỏng?”

“Kế hoạch?” Chu lập vĩ bất động thanh sắc xem La Phi, “Người nói cái gì kế hoạch?”

La Phi không có trả lời đối phương vấn đề, tiếp tục ở phát ra chính mình cảm khái: “Không có này bình được, lí diên huy hấn là còn nhốt tại côn minh bệnh tâm thần trong viện; Không có này bình được, ta cùng nhạc tiên sinh hiện tại cũng sẽ trở thành kia sợ hãi chứng thụ hại giả, không có này bình được, người kế hoạch hội thuận lợi rất nhiều..... Bất quá, này bình được bản thân chính là người trong kế hoạch một phần, lấy mình chi mâu, công mình chi thuận, cổ nhân lưu lại này triết học mệnh đề, cho tới bây giờ vẫn cứ làm người ta cảm thấy hoang mang.”

Chu lập vĩ sắc mặt có chút thay đổi.

Nhạc đông bắc bắt đầu nghe được có chút không đầu không đuôi, hiện tại cuối cùng phẩm ra chút vị đến, hấn mở to hai mắt xem kia bình được: “La cảnh quan, người là nói, chúng ta ở thanh phong khẩu xuất hiện không bố ảo giác thời điểm, chính là bị này được chữa khỏi.”

La Phi gật gật đầu: “Phương diện này một ít càng kỹ càng tình huống, ta về sau hội nói cho người.”

Nhạc đông bắc quay đầu trừng mắt chu lập vĩ: “Vậy người tại đây sự kiện bên trong là cái gì nhân vật?”

“Người vẫn là phải hỏi la cảnh quan.” Chu lập vĩ sử chiêu thái cực thôi thủ công phu, “Nhìn hấn là thế nào cho ta an bày.”

La Phi đem lọ thuốc thu đứng lên, này ở ngày sau toà án thẩm phán trung sẽ là nhất kiện vật chứng, sau đó hấn dùng đầu tay chính mình cầm, nói: “Từ lưu vân thi thể xuất hiện sau, ta liền ý thức được bạch kiếm ác thực khả năng có vấn đề, các người hai người trung, cũng có một cái khả nghi nhân. Cho nên ta mọi chuyện cẩn thận, vào lúc ban đêm giá trị đêm khi, ta chính là nhằm vào tương quan tình huống làm an bày. Đến thanh phong khẩu, âm thực phương diện nguy hiểm ta cũng tưởng đến, khả cuối cùng vẫn là trúng độc, nếu muốn nói ai có xuống tay cơ hội, vậy chỉ có chu giáo sư người.”

Chu lập vĩ thực không hiểu lắc đầu: “Đồ ăn ở các người trong tay, thủy là mỗi người chính mình đánh, ta thế nào xuống tay?”

“Đang làm lương thượng đầu độc là không quá có thể làm, vấn đề tất nhiên là ra ở nước uống thượng. Đại gia đều là theo bờ sông thủy hồ thủ thủy, duy độc ta cùng nhạc tiên sinh xuất hiện trúng độc bệnh trạng, mà chúng ta vừa đúng lại là cuối cùng mang nước hai người, cho nên ở chúng ta phía trước mang nước nhân liền phi thường khả nghi.”

“Đúng đúng đúng, người kia chính là ngươi.” Nhạc đông bắc dùng ngón tay chu lập vĩ, tức giận nói, “Ngươi đem trí độc vật đặt ở chính mình siêu lý, thừa dịp mang nước cơ hội dung nạp thủy trong hàm!”

Chu lập vĩ lập tức không khách khí phản bác nói: “Nhạc tiên sinh, lấy ngươi nghiên cứu học vấn thái độ, chính là như vậy chỉ dựa vào đoán, là có thể làm ra kết luận sao?!”

“Đoán?” La Phi mỉm cười nhìn nhìn chu lập vĩ, “Đúng vậy, hơn nữa ta còn có càng nhiều đoán. Tỷ như nói Diehl thêm tử, hãm hại ta người kia hẳn là chính là ngươi, ta đoán đúng sao?”

Chu lập vĩ cư nhiên cũng dùng tươi cười tương đối: “Ta thực nguyện ý nghe nghe ngươi đoán quá trình, này như là một cái thú vị trí lực trò chơi.”

La Phi rất phối hợp, hắn bắt đầu đầu vào đây phân tích đứng lên: “Ta nguyên bản tưởng các ngươi trung mỗ cá nhân giết chết Diehl thêm, mục đích vì hãm hại ta. Bất quá làm ta nhìn thấy Diehl thêm thi thể sau, ta phát hiện cái loại này giết hại phương thức chẳng phải các ngươi có năng lực làm được. Sau này càng nhiều chuyện chứng minh thực tế mình giết chết Diehl thêm kỳ thật là lí diên huy. Mà ta lên núi đao lại xuất hiện tại thi thể thượng, này hiển nhiên sẽ không là lí diên huy gây nên. Cho nên ta suy đoán, các ngươi trung mỗ cá nhân ở theo dõi ta thời điểm, vừa đúng thấy được Diehl thêm bị giết tình hình, cho nên lâm thời nảy lòng tham, nghĩ tới này hãm hại ta phương pháp. Nếu là như thế này, như vậy người này không có lý do gì ngay từ đầu liền mang theo ta lên núi đao, hẳn phải ở mục kích hung án phát sinh sau, có một hồi chỗ ở nhận lại đao quá trình. Chu giáo sư, chính ngươi nói qua, làm các ngươi ba người tách ra sau, ngươi trên đường trở về một chuyến phòng ở.”

“Ân, hảo, có nhất định đạo lý.” Chu lập vĩ gật gật đầu, ánh mắt lại chợt lóe, “Bất quá, cũng chỉ là này đó sao?”

“Giày.” La Phi ngữ điệu đột nhiên vừa chuyển, “Ngươi giày.”

Chu lập vĩ nhú mày, có chút mờ mịt hướng chính mình trên chân nhìn nhìn, đó là hắn xuất phát tiền mới mua lên núi hài, tuy rằng trải qua mấy ngày trời non lợi suối, nhưng cũng không có cái gì đặc biệt địa phương a?

Nhạc đông bắc cũng buồn bực gãi ót: “Hài như thế nào?”

“Không chỉ là này đôi giày, còn có người xuất phát khi mặc cặp kia cũ hài.” La Phi dẫn đường chu lập vĩ ý nghĩ, “Chúng ta ba người trung, chỉ có người dẫn theo hai đôi giày đi lại, người cũ hài liền mặc danh kỳ diệu bị nướng hồng rồi, này không có chút quá khéo sao?”

Chu lập vĩ ách nhiên thất tiếu: “Nhưng này có năng lực thuyết minh cái gì? Ta chính mình đem cũ hài ném tới hỏa lý? Vì ăn mặc thượng tân hài?”

“Người liền đem lực chú ý đặt ở hài thượng, đương nhiên thuyết minh không xong cái gì, nhưng là, cùng mặt khác một chút việc liên hệ ở cùng nhau, vậy đại nổi danh đường. Làm ta từng bước hoài nghi người cùng bạch kiếm ác có cấu kết sau, có một tình huống thực nhượng ta nghi hoặc. Người che giấu phi thường tốt, liền ta cùng nhạc tiên sinh cũng chưa có thể nhìn ra người cùng bạch kiếm ác đã sớm quen biết, lưu vân làm sao có thể biết trong đó bí mật đâu?” La Phi lược dừng một chút, tựa hồ ở dung thân biên hai người suy xét, sau đó hần tiếp nói, “Hiện tại nhượng chúng ta đem ở người hoành trại khi phát sinh và sự kiện tình án thời gian trình tự một lần nữa lột một lần. Lưu vân là ở hiện tế vũ thần tượng ngày đó giữa trưa tới người hoành trại. Buổi chiều thời điểm, chúng ta bị bạch kiếm ác ‘Thỉnh’ đi qua, lưu vân nhân cơ hội đến chúng ta trong phòng đến một chuyến, hần làm cho ta cái gì đâu? Buổi tối, chu giáo sư cũ hài bị nướng phá hư, đành phải thay tân hài. Sáng sớm hôm sau, ta đi tìm lưu vân, chu giáo sư tắc đi bạch kiếm ác chỗ ‘Thương lượng xuất hành sự tình’. Khi đó lưu vân còn tại trốn tránh ta, bởi vì ta phốc cái không, mà khi ta trở về lúc đi, hần lại từ phía sau theo kịp, tựa hồ lại muốn đuổi theo ta. Giờ phút này, chu giáo sư, hai chúng ta vừa đứng ở lộ khẩu gặp nhau, lưu vân lập tức rời đi, theo sau liền tưởng tấn biện pháp muốn ước ta một mình gặp mặt. Theo như cái này thì, rất có khả năng là người sáng sớm cùng bạch kiếm ác nói chuyện tiết lộ một ít bí mật -- ta nghĩ người nhóm nói chuyện nội dung đơn giản là thể nào ở trên đường đối ta cùng nhạc tiên sinh xuống tay đi? Nhưng là, lưu vân thể nào có thể nghe thấy của các người nói chuyện đâu? Vấn đề này luôn luôn quấy nhiễu ta, chờ trở lại còn mình sau, ta đầu óc thoải mái rất nhiều, lúc này ta mới đột nhiên nghĩ đến người giày. Vào lúc ban đêm, ta quả nhiên theo tả hải đầu lưỡi lý tìm được này này nọ.”

La Phi vươn tay phải, ngón trỏ cùng ngón cái gian nắm bắt một cái nho nhỏ nút áo pin trạng viên phiến: “Nhật Bản sản âm tần tiếp thu thiết bị, cũng chính là chúng ta bình thường theo như lời nghe trộm khí. Có thể ở hai km trong phạm vi thực hành hữu hiệu nghe lén. Lưu vân vốn tưởng nghe trộm giữa chúng ta nói chuyện, đạt được một ít cùng long châu diên án có liên quan giấu kín, không nghĩ tới, hần lại phát hiện một cái liên chính mình đều cảm thấy sợ hãi bí mật. Người tính cảnh giác rất cao, lưu vân muốn ước ta một mình gặp nhau, người lập tức ý thức được sự tình có chút không ổn, cho nên làm bạch kiếm ác muốn đẩy trì hành trình khi, người có vẻ có chút thất thố. Người lúc đó còn không biết, lưu vân ở phía trước trễ phó ước thời điểm, bởi vì lọt vào bạch kiếm ác đuổi giết, đã tang đang ở lỗ bắt ngờ trung.”

“Có ý tứ, có ý tứ.” Chu lập vĩ chuyên chú nhìn chằm chằm cái kia nghe trộm khí, “Theo ta được biết, như vậy nghe trộm khí chỉ có thể tức thời nghe đài, cũng không có ghi âm công năng đi?”

La Phi thân nhiên gật gật đầu: “Người nói không sai.”

“Cho nên ta thực phản cảm người này đó đoán.” Chu lập vĩ thân thái tự nhiên phản kích, “Người theo như lời hết thảy, không có gì thực chất tính chứng cứ.”

Nhạc đông bắc cũng có đồng dạng cảm giác, hấn dùng chờ mong ánh mắt xem La Phi, hi vọng đôi phương có thể lượng ra càng thêm hữu lực vũ khí đến.

“Chứng có, đúng vậy, hiện tại cần là chứng có..... Ta đây trước hết cho người nhìn xem đi.” La Phi đứng dậy, theo hành lễ giá thượng lấy xuống tùy thân mang theo ba lô, từ giữa lục ra một cái phong thư, sau đó hấn ngồi xuống nói: “Năm trước, lý diên huy liền theo bạch kiểm ác đả người nói chuyện với nhau trung biết được của các người sở hữu kế hoạch. Theo cơn mình bệnh viện tâm thần xuất ra sau, hấn làm chuyện thứ nhất tình, chính là đem người nhóm kế hoạch tất cả đều viết xuống dưới -- liền tại đây cái phong thư trung. Nhạc tiên sinh, người hiện tại khẳng định là một đoàn sương mù, nhường ta đem này kế hoạch phía trước phía sau giảng một lần đi. Mỗi bệnh tâm thần học lĩnh vực chuyên gia, nổi tiếng giáo sư, kỳ thật từ lúc một năm phía trước cũng đã chú ý đến người học thuật, bất quá hấp dẫn hấn không phải lý định quốc sinh tử chi mê, mà là kia trong truyền thuyết ‘Ác ma lực lượng’. Bằng vào chức nghiệp bản năng, hấn lập tức ý thức được cái gọi là lực lượng nguồn suối thực có thể là một loại tinh thần trí huệ loại sinh vật lấy ra tổ. Vì thế hấn đi tới Vân Nam biên thủy vùng tiến hành thẩm tra theo, do đó kết bạn nhiều thế hệ đều ở truy tìm loại này lực lượng Bạch gia hậu nhân -- bạch kiểm ác. Bạch kiểm ác đem hấn đưa khủng bố cốc, hai người rốt cục tìm được cái loại này sinh vật, nó lấy ra tổ có thể kích thích nhân tinh thần, khiến người sinh ra thật lớn hưng phấn cùng sung sướng. Vì thế giáo sư liền nghĩ tới lợi dụng nó mở ra phát ra một loại kiểu mới thuốc phiện, dựa vào bạch kiểm ác thế lực, ở Vân Nam hiện có thuốc phiện giao dịch sân thượng phân một ly canh. Duy nhất vấn đề là, loại này lấy ra tổ đối nhân tồn tại nhất định trí khủng tỷ lệ, phải tiến hành nghiên cứu phát triển cùng thăng cấp. Giáo sư thu thập một phần lấy ra tổ hàng mẫu, trở lại long châu tiến hành nghiên cứu. Căn cứ kế hoạch, hấn cùng với năm nay tháng Hai lại đi đến khủng bố cốc, tại đây cái ngăn cách địa phương, lợi dụng ha ma tộc nhân tiến hành quy mô nhỏ nhân thể thí nghiệm. Tám tháng, giáo sư dùng lần đầu tiên thăng cấp sau sản phẩm ở long châu tiến hành rồi lớn hơn nữa môn quy đả người thí nghiệm. Hấn ở trường học, từ lâu chờ nơi công cộng đưa lên được phẩm, chịu chúng giả phi thường quảng, nhưng tuyệt đại đa số nhân chính là cảm thấy mỗi danh hưng phấn cùng sung sướng, chỉ có số rất ít miễn cảm thể chất giả xuất hiện trí khủng bệnh trạng, những người này đương nhiên thành nên giáo sư bệnh nhân, kỳ thật cũng chính là hấn nghiên cứu đối tượng. Đúng rồi, ta đã quên nói cái kia huyết bình, lý diên huy bị bạch kiểm ác đả người bắt lấy, huyết bình cũng rơi xuống bọn họ trong tay. Đúng là vị này giáo sư đem huyết bình đưa long châu, sau đó qua tay bán cho văn vật buôn lậu đi? Khi chúng ta theo huyết bình manh mối muốn xâm nhập khủng bố cốc điều tra khi, nên giáo sư một đường đồng hành, mục đích muốn che giấu chân tướng, ở giữa, hấn không tiếc chọn dùng gì thủ đoạn, bao gồm cuối cùng giết chết chính mình mình hữu -- bạch kiểm ác.”

La Phi này đoạn thoại nghe được nhạc đông bắc trợn mắt há hốc mồm, hấn tuy rằng đối chu lập vĩ tổ vô hảo cảm, nhưng tuyệt đối không nghĩ tới chuyện này từ đầu tới đuôi cư nhiên đều là đối với phương sách họa xuất âm mưu, hấn trừng mắt chu lập vĩ, trong ánh mắt lần đầu tiên toát ra một chút hoảng sợ cùng nghĩ mà sợ thần sắc.

Chu lập vĩ lạnh lùng xem La Phi, trầm mặc sau một lúc lâu sau, hấn hỏi: “Thực xin lỗi, xin hỏi tại kia phong thư thượng, xuất hiện qua ta chu lập vĩ tên sao?”

La Phi cùng chu lập vĩ đối diện : “Không có, lý diên huy không biết cái kia giáo sư tên, cho nên hấn cũng không khả năng nhắc tới người.”

“Vậy người thế nào đến chứng minh này giáo sư chính là ta đâu?”

“Ngày hôm qua vừa đến cơn minh, ta cũng đã gọi điện thoại thông tri trong đội hình cảnh, bọn họ điều tra người phòng thí nghiệm, tìm được một ít khả nghi sinh vật lấy ra tổ, trải qua động vật thí nghiệm, này đó lấy ra tổ đồng thời có trí khôn cùng trí hưng phần hóa học ước số.”

“A.” Chu lập vĩ cười lạnh lắc đầu, “Ta là một cái bệnh tâm thần học chuyên gia, phòng thí nghiệm lý tìm được vật như vậy rất bình thường, người vô pháp chứng minh đây là lý diên huy tín trung theo như lời đến từ khùng bố cóc ‘Lực lượng’. La cảnh quan, người chứng cứ xích trung còn khuyết thiếu trọng yếu phi thường nhất hoàn.”

“Như vậy hơn nữa này đâu, chứng cứ xích hay không liền hoàn chỉnh?” La Phi tay trái trước đây liền thân vào ba lô trung, lúc này đem ra, hấn lòng bàn tay là một viên ngư mắt lớn nhỏ, đen tuyền viên cầu trạng vật thể, mặt trên thượng dính một chút bùn đất.

Chu lập vĩ sắc mặt nháy mắt đại biến, tuy rằng hấn kiệt lực tưởng che giấu trong lòng cảm xúc, nhưng mồ hôi vẫn là theo trán của hấn chảy xuống dưới.

Nhìn thấy đối phương này phò bộ dáng, La Phi tin tưởng chính mình đã thắng được trận này giao phong thắng lợi, này khóa viên cầu đích xác chính là kia truyền lưu mấy trăm năm “Thần bí lực lượng” nguồn suối chỗ.

“Nếu người phòng thí nghiệm lý sinh vật lấy ra tổ vừa đúng cùng này viên cầu trung thành phần tương ăn khớp, ta tưởng, toà án thẩm vấn thẩm phán sẽ minh bạch này trong đó ý nghĩa cái gì.”

La Phi thần nhiên lời nói triệt để đánh bại chu lập vĩ, hấn tuyệt vọng cười khổ, rốt cuộc nói không nên lời gì nói đến.

“Này, này đến cùng là cái gì này nọ?” Nhạc đông bắc tò mò lấy tay xúc xúc kia viên cầu, cảm giác thực cứng.

“‘Vong linh máu’ quả thực, bất quá, nó là sinh trưởng ở gốc. Căn cứ lý diên huy theo như lời, kia thần bí lực lượng nguồn suối ngay tại cổ mộ, nơi đó, duy nhất đáng giá chú ý giống chính là ‘Vong linh máu’. Bất quá chúng ta chu giáo sư như thể tích cực chặt bỏ thực vật hành chi, muốn cho chúng ta mang về đến nghiên cứu, này khiến cho ta hoài nghi. Liên tưởng đến trên mộ địa này phân tán hài cốt, hiển nhiên là có người từng ở trong này đào móc qua cái gì. Cho nên rời đi tiền một ngày, ta đi đến trên mộ, theo này thực vật gốc đào ra mấy thứ này.” Nói tới đây, La Phi ngừng lại, hấn quay đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ.

Máy bay đã đáp xuống, đang ở chậm rãi trượt.

“Chu giáo sư, mời người chuẩn bị sẵn sàng đi. Có người tới đón người .” La Phi ngón tay tiên phương cách đó không xa nói.

Đó là hấn trợ thủ tiểu lưu đả người. Bọn họ mặc thẳng cánh phục, dưới ánh mặt trời, này màu đen chớp động trang nghiêm túc mục quang mang.

Kết thúc

Nhạc đông bắc ngồi ở La Phi đối diện, vẻ mặt ngạc nhiên, hần vừa mới nghe đối phương nói xong có liên quan thánh chiến cùng lí diên huy báo thù chuyện xưa toàn bộ chân tướng. Tại đây sau rất dài một đoạn thời gian nội, hần chớp mắt không nháy mắt, một bộ bất khả tư nghị bộ dáng.

La Phi sớm thành thói quen nhạc đông bắc cái loại này động gào to hô tính cách, hần lẳng lẳng chờ đợi , chờ đối phương ở tư duy khôi phục sau phát biểu vừa thông suốt tràn ngập kích tình cùng mã hậu pháo tinh thần cao đàm khoát luận.

Nhưng lần này làm đối phương mở miệng sau, nói ra lời nói lại hoàn toàn ra ngoài La Phi đoán trước.

“Người vì sao không mang theo nàng đi?” Nhạc đông bắc thẳng lẳng lẳng toát ra như vậy một câu.

“Cái gì?” La Phi trong lúc nhất thời không phản ứng đi lại.

“Cái kia nữ hài, Hứa Hiểu Văn, người vì sao không mang theo nàng đi?” Nhạc đông bắc hoàn toàn biến thành chất vấn khẩu khí, “Người đã biết đến rồi đó là một kẻ xảo trá âm mưu, vì sao không vạch trần nó? Nhường một cái như thể thiện lương cô nương đi thừa nhận như vậy thống khổ, người thế nào nhẫn tâm? Còn có lí định quốc, lí diên huy, bọn họ kia oan khuất ác danh còn muốn gánh vác bao lâu?”

“Ta đem sở hữu sự tình nói cho người, chính là hi vọng người có thể trọng viết cùng lí định quốc hữu quan lịch sử, nhường thể nhân chân chính hiểu biết một cái anh hùng -- này cũng là lí diên huy sinh tiền tâm nguyện. Bất quá người phải tuân thủ trước đây lời hứa, ở trong sách biến mất ha ma thôn trại, không muốn cho thể nhân đã quấy rầy đến sinh hoạt của bọn họ, bao gồm chính người.” Trầm mặc một lát sau, La Phi còn nói thêm, “Về phần Hứa Hiểu Văn, ở lại thôn trại người trung gian thủ cái kia bí mật, đó là chính nàng lựa chọn. Thân thể của nàng giữa dòng thăng ha ma tộc nhân máu tươi, muốn cho nàng trí tộc nhân bị hoan cho không để ý, nàng làm không được.....”

“Nàng làm không được, nhưng người có thể làm được!” Nhạc đông bắc mặt đỏ lên, không chút khách khí đánh gãy đối phương lời nói, “Chỉ cần người nói ra chân tướng, hết thầy liền kết thúc , sẽ không bao giờ nữa có vô tội thiện lương người đi gánh vác cái kia trầm trọng công xiềng. Cái kia nữ hài nàng tín nhiệm người, nàng thích người, nếu người có biết thế nào làm có thể nhường nàng hạnh phúc, người vì sao không làm? Đương nhiên, nếu người làm, có lẽ nàng ngược lại hội ghi hận người, nhưng này có cái gì? Người hần là giúp nàng! Ta thật sự là không nghĩ ra, người cư nhiên đem nàng một người lưu tại nơi đó!”

Nhạc đông bắc trong lời nói đánh trúng La Phi trong lòng chỗ đau, làm hấn vô ngôn mà chống đỡ. Sau một lúc lâu sau, hấn mới miễn cưỡng cười khổ một chút: “Ta mình bạch người ý tứ, nhưng là..... Ta làm không được, tin tưởng ta, ta nghĩ muốn mang nàng rời đi nguyên vọng, so với người mạnh hơn rất nhiều, chỉ cần nàng có một chút ám chỉ, ta đều sẽ không chút do dự đi làm; Khả năng thái độ là như vậy kiên quyết, đây là một cái không có thị phi lựa chọn, mà ta, có cái gì quyền lực bởi vì chính mình tự dục đi ảnh hưởng người khác cuộc sống?”

“Người sẽ hối hận.” Nhạc đông bắc lần đầu tiên dùng trưởng giả miệng giáo huấn La Phi, “Chờ người đến ta này tuổi, có lẽ không cần lâu như vậy, người sẽ hối hận. Có một tốt như vậy nữ hài, người từng có cơ hội quyết định nàng nhân sinh quỹ tích, nhưng người làm ra sai lầm lựa chọn. Người sẽ ở uống hơn rượu thời điểm thì thảo tự nói, làm một ít đã không hề ý nghĩa giả thiết, yếu đuối hèn mọn -- mặc kệ người từng có bao nhiêu huy hoàng trải qua, đều giống nhau!”

Yếu đuối hèn mọn? La Phi lần đầu tiên ở trên người bản thân nghe thấy như vậy hình dung từ, hấn đầu óc có chút loạn, ánh mắt cũng trở nên mờ mịt.

“Tốt lắm. Ta sẽ toàn bộ trọng viết đối lí định quốc nhân vật phân tích, ta cũng sẽ tuân thủ ta hứa hẹn. Nhưng là la cảnh quan, hôm nay ta cải biến đối với người nhất quán cái nhìn, người nhường ta đối với người phi thường thất vọng.” Nhạc đông bắc khí hồ hồ nói xong những lời này, xoay người ly khai La Phi văn phòng.

Ngồi yên một lúc sau, La Phi đứng dậy đi đến cửa sổ biên, nhường gió nhẹ theo chính mình hai gò má thượng xẹt qua, cảnh này khiến đầu của hấn não thoáng thanh tỉnh một ít. Rồi đi ha ma thôn trại tiền một ngày, hấn cũng từng khuyên qua Hứa Hiểu Văn, đương thời đối thoại tựa hồ vẫn quanh quẩn ở hấn bên tai.

“Người làm như vậy, vì một cái nói dối, đáng giá sao?”

“Nếu thâm nghĩ ta chính mình, đương nhiên không đáng..... Nhưng là, làm ta nghĩ đến tỷ tỷ, nghĩ đến lí diên huy, nghĩ đến này tộc nhân, kia lại làm sao bây giờ? Người nhận vì kia chính là một cái nói dối, thậm chí là dối trá, đáng ghê tởm? Đó là bởi vì người còn không hiểu biết chúng ta trong trại. Người gặp qua nằm ở thị trấn vòm cầu hạ mộng sa sao? Đây ở tín ngưỡng dao động khi thoát đi thôn trại tộc nhân, người gặp qua bọn họ thăm trạng sao? Chúng ta cùng các người là không đồng dạng như vậy, ở bên ngoài thế giới, rất nhiều người không có tín ngưỡng, các người vẫn cứ có thể sống sót. Mà đối với ha ma tộc, trừ bỏ cái kia tín ngưỡng, chúng ta không có gì đáng giá kiêu ngạo gì đó. Cho dù kia tín ngưỡng chính là một cái hư ảo không trung lâu các, nhưng là các tộc nhân cần nó, nếu này trụ cột hồng mất, chờ đợi chúng ta, chính là khó có thể tưởng tượng thâm vận mệnh.”

Hứa Hiểu Văn đang nói “Các người” Cùng “Chúng ta” thời điểm, ngữ khí là như thế tuyệt quyết, giống như ở giữa hai người họa xuất một đạo vô pháp vượt qua hồng cầu. Cho dù sự cách nhiều ngày, hồi tưởng đứng lên, vẫn làm cho La Phi trong lòng cảm thấy từng đợt nổi khổ riêng.

La Phi thật sâu hít một hơi, ánh mắt nhìn về phía xa xôi phía chân trời, tại đây phiên sáng lạn dưới trời xanh, kết quả còn có bao nhiêu nhân, là ở dựa vào nói đối lực lượng mà sông đi xuống?

Tử vong thông tri đơn I: Có chạy đằng trời

Một bên là đối nguyên tắc bảo vệ, một bên là đối chính nghĩa thủ hộ, mà hẳn phải từ giữa làm ra duy nhất lựa chọn.

Nội dung giới thiệu văn tắt

Mười tám năm trước, cùng nhau ly kỳ nổ mạnh án, hai cái bản khả nhiều đất dụng võ trẻ tuổi sinh mệnh như vậy tiêu vong, chỉ chờ cấp người chết người yêu cùng bạn tốt mười tám năm cùng nhớ lại cùng tự trách. Mười tám năm sau, nổ mạnh án hung thủ lại hiện thân internet, lấy eumenides[báo thù nữ thần] vì danh phát ra tử hình thu thập thiếp, từ vòng dân công đầu ra hẳn muốn giết chết đối tượng.

Kế tiếp một loạt liên hoàn giết người sự kiện cho thấy: Đây là một hồi từ eumenides một tay đạo diễn chính nghĩa thâm phán, cũng là một hồi từ hẳn cùng cảnh sát cuộc đấu trò chơi! Mà trận này trò chơi, lại lần lượt lấy eumenides thắng lợi mà chấm dứt.

Mười tám năm sau, làm đương sự La Phi rốt cục lại tham gia này án, mười tám năm trước giấu kín hồ sơ vụ án ở trước mặt hẳn một tầng tầng giải khai phủ đầy bụi.....

Mỗi người đều có điều tự bí mật, mỗi người đều ở chính mình trên đường làm ra lựa chọn, bọn họ không hề ngoại lệ đều ở lựa chọn đối chính mình có lợi nhất đi tới phương hướng.

Vòng thứ nhất giao phong kết quả, nhiều năm bí ẩn dần dần lộ ra chân tướng, nhân tính nhược điểm ở cực đoan hoàn cảnh trung giãy dụa, làm người ta khiếp sợ đáp án nhường chuyên án tổ nhân không đành lòng tốt đồ..... Mà thế hệ mới pháp luật ở ngoài tử vong tuyên án giả, tuổi trẻ eumenides, hẳn cùng với La Phi quyết chiến, vừa mới kéo ra mở màn!

Lời dẫn

“Nhạc dạo sau khi chấm dứt, chính chương hẳn là bắt đầu. Này cách xa nhau thời gian quả thật là quá dài một ít..... Bất quá, một ngày này cuối cùng vẫn là đã đến .

Ngẫm lại kia sắp triển khai hoa lệ chương nhạc, ta khó có thể ức chế trong lòng hưng phấn, người không nghĩ gia nhập tiến vào sao, ta lão bằng hữu?

Ta biết người từ lâu chờ đợi lâu lắm .

Ta có thể tưởng tượng người xem đến này phong thư tiên khi biểu cảm -- người hội kích động run run đứng lên, phải không? Nhiệt huyết ở thiêu đốt, vô cùng lực lượng đang ở thân thể trung tụ tập!-- đang cùng ta giờ phút này cảm giác giống nhau.

Ta đã gửi được người khát vọng, người phần nộ, thậm chí là người sợ hãi.....

Mau tới đi, ta ở chỗ này chờ người.”

Người kia không giống như là ở viết thư, đồ giống ở miêu tả một bức tình mỹ hàng mỹ nghệ bình thường: Viết vừa nặng lại chậm, nhất bút nhất hoa đều là như vậy cẩn thận, thậm chí liên từng cái dấu chấm câu cũng tinh tế cẩn thận tỉ mỉ. Làm giấy viết thư cuối cùng nhất bút hoàn thành sau, viết thư giả thật dài thở ra, đem thân thể dựa vào hướng lưng ghé dựa, lâm vào trầm tư trung.

Mười tám năm dài lâu chờ đợi, rốt cục muốn bắt đầu..... Hẳn nhất định sẽ đến , cỡ nào kích thích a. Lúc này đây ta có thể thắng hẳn sao?

Cơ thể của ta đang run run? Ta rất hưng phấn Đương nhiên, ta cũng sẽ không phủ nhận, ta có chút đè nén không được trong lòng cái loại này sợ hãi. Nhìn thẳng vào nó! Một cái chân chính đáng sợ đối thủ tài năng mang đến như vậy tuyệt vời cảm giác.

Hắn lửa giận đủ để đem ta đốt thành tro tẫn, tiếp qua một trăm năm, cũng vẫn cứ là như thế.

Hết thầy đã vô pháp quay đầu, đây là mười tám năm trước liền đã quyết định số mệnh.

.....

Thật lâu sau sau, viết thư nhân than nhẹ một tiếng, thì thảo ngập ngừng nói:“Cỡ nào thật đáng buồn..... Chồng đỡ người sống sót lực lượng nguồn suối -- nhưng cũng là trói buộc người hướng nhân diệt tử vong công xiềng.....”

Chương 1 mưa gió dục đến

Nhị ○○ hai năm ngày mười chín tháng mười. Buổi chiều mười lăm điểm bốn mươi phân.

A thị là điển hình ôn đới gió mùa tính khí hậu. Nhất qua Trung thu, hàn ý liền dày đặc đứng lên. Ngày hai ngày lại liền miền mưa dầm, nhiệt độ không khí xoay mình giáng. Trên đường cái, vù vù phong nhi mang theo tinh mịn hạt mưa lui tới tàn sát bừa bãi, tràn ngập khởi một cỗ âm lãnh không khí. Tuy rằng là tỉnh thành, tuy rằng là cuối tuần, như vậy không khí cũng đủ để đại tóa mọi người ra ngoài nhiệt tình, mặt đường thượng bóng người hi lêu, nan mạch ngày xưa náo nhiệt cùng ồn ào náo động.

Trịnh Hách minh theo trên taxi xuống dưới sau, cô không lên bung dù, hấn chạy mau vài bước, sau đó một đầu chui vào ngã tư góc chỗ cực thiên võng đi nội. Ở làm này liền tiếp động tác thời điểm, hấn kia lược hiển mập mập thân thể đã xa không bằng tuổi trẻ khi như vậy mạnh mẽ cùng linh hoạt -- năm tháng ở mỗi người trên người đều sẽ khắc thượng ứng có dấu vết, không lưu tình chút nào.

Cùng mặt đường thượng so sánh với, tiệm net nội đầu người toàn động, nhưng là náo nhiệt rất nhiều. Bởi vì chung quanh không hề thiếu trường cao đẳng, cho nên cực thiên võng đi cho tới bây giờ sẽ không cần vì khách nguyên lo lắng. Cái kia mập mập lão bản lúc này đang đứng ở quầy thu ngân mặt sau, thủ phong phú buôn bán khoản, đầy mặt hồng quang. Nhìn đến Trịnh Hách minh vội vã đi tới, hấn lược cảm kinh ngạc: Trường hợp này là rất ít nhiều năm gần nửa trăm trung niên nam tử đến thăm .

Trịnh Hách minh quần áo ướt sũng , tóc cũng nhất lửu nhất lửu rối rắm ở cùng một chỗ, này khiến cho hấn thoát nhìn bao nhiêu có chút nghèo túng.

Hơn phân nửa là cái tìm đến đứa nhỏ tộc trưởng đi? Béo lão bản đoán nói, đồng thời âm thầm ở trong lòng tính toán nên như thế nào ứng phó đối phương. Hấn thường xuyên hội ngộ đến như vậy tộc trưởng: Chính mình phí công bốn ba nửa đời lại không chỗ nào thành tựu, chỉ có thể đem sở hữu hi vọng đều gửi gắm tại hạ đồng lứa trên người. Nhưng là liên nhân sinh của chính mình đều nắm chắc không tốt, lại thế nào đi nắm chắc những người khác đâu? Cho nên bọn họ ở gia đình giáo dục phương diện thường thường cũng là người thất bại.

Không để ý hấn thì tốt rồi. Béo lão bản rất nhanh quyết định chủ ý. Theo đối phương tuổi này đến phán đoán, người này đưa nhỏ hấn là đã trưởng thành , như vậy liền không có cái gì đại phiền toái.

Cái kia trung niên nam nhân lại có vẻ thực nóng vội, không kịp suyễn thượng một hơi, hấn đã đem một cái thủ bao đặt ở quầy thượng, sau đó theo trong túi lấy ra một trương tờ giấy đưa qua:“Tra một chút này địa chỉ, nói với ta là thế nào đài máy móc.” Hấn thanh âm khàn khàn thả mỗi một.

Trên giấy internet địa chỉ quả thật là dừng ở cực thiên vông đi ip đoạn nội. Béo lão bản thân nhiên phiêu liếc mắt một cái, sau đó lạnh lẽo nhướng mắt da:“Người muốn làm gì?”

“Ít nói nhảm, mau giúp ta đi thăm dò!” Trung niên nam tử bỗng nhiên trừng nổi lên ánh mắt, kia ánh mắt nhưng lại như hỏa chước bình thường thiêu nhân. Này phiên khí chất biến hóa tới qua cho mãnh liệt, cũng qua cho đột nhiên, không chỉ có béo lão bản bị liên phát hoảng, cách đó không xa tuổi trẻ nữ vòng quần cũng bị kinh động , một đôi ngáp nước mắt to hướng bên này nhìn đi lại.

Béo lão bản lược hỏi qua vị nhân, lập tức cảm thấy tôn nghiêm nhận đến thật sâu thương tổn, đang muốn phát tác phản kích khi, kia nam tử lại lấy ra một quyển giấy chứng nhận chụp ở trên bàn, đề thấp thanh âm quát:“Ta là cảnh sát!”

Cảnh sát! Này này mạo xấu xí nam tử cư nhiên là cái cảnh sát..... Béo lão bản bỗng chốc biết , hần phần nộ nuốt nước miếng, đem kia tờ giấy truyền cho bên cạnh nữ hài:“Tiểu lâm, giúp hần tra một chút.”

Nữ hài không dám chậm trễ, nàng tay phải giờ tờ giấy, tay trái năm ngón tay tung bay đem địa chỉ đưa vào tìm tòi lan. Rất nhanh biểu hiện khí thượng liền hiện ra rồi kết quả.

“Hàng thứ hai bên trái khởi thứ sáu đài máy móc.” Nữ hài giòn tan nói.

“Ân.” Trịnh Hách minh vừa lòng gật gật đầu, hướng về nữ hài theo như lời vị trí nhìn quanh vài lần, nơi đó ngồi một người tuổi còn trẻ tiểu tử, thoát nhìn khoảng hai mươi tuổi, tóc nhuộm thành màu đỏ sậm.

“Hần thượng thời gian dài bao lâu?” Trịnh Hách minh lại hỏi một câu.

“Từ giữa trưa bắt đầu, mau năm giờ .”

Trịnh Hách minh theo thủ trong bao xuất ra một cái máy ảnh kỹ thuật số, đối với tiểu tử ẩn xuống mau môn. Hần liên tục vờ vài Trương Chiếu Phiến, tiệm net nội hoàn cảnh ồn ào, tiểu tử lại chìm đắm trong chính mình internet thế giới trung, đối này một màn chút không có phát hiện.

Béo lão bản ánh mắt ở tiểu tử cùng Trịnh Hách minh trên người qua lại đánh chuyển, sờ không rõ bên trong này huyền cơ. Bất quá không hề nghi ngờ cái kia tiểu tử đưa tới cảnh sát, đối như vậy phiền toái nhân vật về sau liền không thể tiếp đãi, tuy rằng hắn coi như là bản tiệm net khách quen.

Trịnh Hách minh tựa hồ cảm giác đến béo lão bản suy nghĩ, hắn bỗng nhiên quay đầu đến phân phó một câu: “Ta lập tức bước đi..... Người không cần kinh động người kia, coi như cái gì cũng không có phát sinh qua.”

Béo lão bản bắt đắc dĩ gật gật đầu -- cái kia cảnh sát đã đem hắn hoàn toàn áp ở hạ phong.

Máy ảnh kỹ thuật số bỗng nhiên “Tí tách” một tiếng, phát ra nêu lên âm. Nó chủ nhân xem xét một chút, cũng là chứa đựng khí dung lượng đã đầy.

Trịnh Hách minh nhẹ nhàng mà thở ra, như là hoàn thành nào đó nhiệm vụ bình thường. Đồng thời hiện ra suy ngẫm bản thân sắc.

Gần nửa tháng đến, hắn dấu chân trải rộng toàn thành tiệm net, đã đổi số mười cái mục tiêu đối tượng vỏ ba trăm dư Trương Chiêu Phiến, chính hắn cũng không biết làm như vậy có phải hay không có ý nghĩa.

Mặc kệ thế nào, đi báo phỏng một chút người kia đi..... Mười tám năm, không biết hắn còn có thể sẽ không nhớ được ta? Trịnh Hách minh nghĩ như vậy, cất bước đi ra tiệm net. Hắn rời đi tựa như hắn đã đến giống nhau đột nhiên.

Gió thu lúi qua, mấy điểm lãnh vũ đánh vào hắn cổ trung, lạnh lẽo giọt nước mưa cùng hắn trong lòng hàn ý lẫn nhau hô ứng, sửu Trịnh Hách minh nhin không được sợ run cả người.

Này sẽ là một cái tân bắt đầu sao? Hoặc là nói, kia hết thấy căn bản là chưa bao giờ kết thúc?

.....

Trễ hai mươi điểm mười bảy phân.

Làm trịnh Hách mình hao hết trắc trở tìm được cái kia mục đích khi, sắc trời đã hoàn toàn đen. Nơi này là một mảnh thấp bé cũ nát nhà trệt khu, đường tắt hẹp hòi, không trọn vẹn không được đầy đủ đèn đường lóe hờn thăm thẳm u quang, trong không khí tắc tràn ngập một cỗ làm người ta thực không thoải mái mồm hơi ẩm vị.

Mà gần trăm mét ở ngoài chính là tỉnh thành phần hoa buôn bán quảng trường. Nơi đó nghe hồng lóe ra, mọi người tụ tập ở các thức tửu lâu, thương trường cùng quán đêm trung, hưởng thụ xa hoa truy lạc sống về đêm. So sánh với dưới, trịnh Hách mình vị trí vị trí hoàn toàn thành bị xã hội hiện đại sở lãng quên góc.

Mưa dầm vẫn chưa chỉ nghỉ, hạng trên đường nơi nơi thảng dơ bản ô thủy. Trung niên cảnh sát lại đối này hồn nhiên không để ý, hần thang thủy lập tức đi đến một gian ả ốc phía trước, thăm tra môn tên cửa hiệu mã sau, thân thủ ở cửa gỗ thượng nhẹ nhàng mà gõ hai hạ.

“Ai nha?” Khô ráp khăn khăn thanh âm theo trong phòng truyền xuất ra. Người nói chuyện tuy rằng dùng hết toàn thân khí lực, nhưng phát ra âm lượng đã có hạn thật sự. Bất quá này thanh âm cổ tình lại như thế chói tai, tựa hồ trực tiếp ma ở tại trịnh Hách mình màng tai thượng, làm hần da đầu từng đợt run lên. Lược kinh suy nghĩ sau, hần trả lời một câu: “Ta là cảnh sát.”

Một trận rất nhỏ động tĩnh cùng với làm nhân tâm quý chờ đợi, theo sau phòng nhỏ cửa gỗ hướng nội mở ra . Nương trong phòng mờ nhạt ngọn đèn, trịnh Hách mình nhìn đến một cái như quỷ my bản thân ảnh xuất hiện tại chính mình trước mặt.

Tuy rằng làm tốt sung túc tư tưởng chuẩn bị, nhưng trịnh Hách mình cơ mặt vẫn là không tự giác co rúm hai hạ. Tại như vậy ban đêm, như vậy thê hoang nơi, trước mắt xuất hiện một cái như vậy “Quái vật”, mặc kệ là ai đều sẽ có chút hết hồn cảm giác đi?

Đúng vậy, việc này thoát thoát đó là một cái “Quái vật”, hần cung lưng, trụ lúi trên đầu không có tóc, chỉ có một phiến hắc nâu lâu năm vết sẹo. Trên mặt của hần cũng là gồ ghề , giống một đoàn bị thải lạn bùn, từ giữa tìm không ra bán khối hoàn hảo da thịt; Mà hần ngũ quan tắc càng thêm làm người ta không dám tốt đổ: Một đôi mắt tà treo, mí mắt bằng bố vết thương, mũi thở thiếu hơn phân nửa cái, bại lộ ra đen nhánh lỗ thủng đến, thượng môi như con thỏ bình thường nứt ra rồi một đạo lỗ thủng, hiện ra không trọn vẹn không được đầy đủ hắc màu vàng răng nanh.

Trịnh Hách mình thật sâu hít vào một hơi, điều chỉnh tốt chính mình cảm xúc, sau đó hần kêu ra cái kia “Quái vật” tên: “Hoàng Thiếu Bình.”

Tên là Hoàng Thiếu Bình khủng bố quái nhân ánh mắt phút chốc rùng mình, hần nhanh nhìn chăm chăm đối diện lai khách nhìn sau một lúc lâu, sau đó chiến thanh âm nói: “Người là……. Trịnh cảnh quan?” Hần dây thanh hần là nhận

đến qua cực nghiêm trọng tổn hại, nói chuyện khi mang theo tàn phá khí âm.

Trịnh Hách mình mảy nhảy một chút, cảm thấy ngoài ý muốn: “Không nghĩ tới người còn có thể nhận ra ta..... Nhiều năm như vậy, người còn nhớ rõ.”

“Ta thế nào có thể quên?” Hoàng Thiếu Bình cắn răng bài trừ những lời này ngữ. Kia khàn khàn thanh âm tựa hồ dài ra răng cưa, một chút chút kéo ở Trịnh Hách mình trong lòng thương.

“Ta cũng không có quên, chưa từng có!” Trịnh Hách mình cảm xúc nhận đến đối phương cảm nhiễm, hấn thanh âm cũng trở nên run run đứng lên, “Cho nên ta hôm nay mới đến tìm người.”

Hai người, một cái cảnh sát, một cái quái vật, bọn họ ở rải rác mưa đêm trung đối diện. Hai người ánh mắt tựa hồ so với mưa gió càng thêm rét lạnh, chừng muốn đem bóng đêm đều đông lại bình thường.

Thật lâu sau sau, kia quái vật thanh âm đánh vỡ trầm mặc.

“Vào đi.” Hoàng Thiếu Bình vừa nói, một bên xoay người hướng phòng ở chỗ sâu đi đến, hấn gian nan chống một bộ quái tượng -- nguyên lai hấn hai chân cũng là tàn tật không được đầy đủ.

Trịnh Hách mình yên lặng theo ở chủ nhân phía sau. Ở hôn ám dưới ánh đèn, hấn bắt đầu đánh giá chung quanh hoàn cảnh. Phòng ở không lớn, ước có hơn mười cái bình phương diện tích. Dựa vào cửa chỗ cách ra một cái tiểu gian, bãi bếp nấu cùng nồi bát, nói vậy đó là phòng bếp đi. Lại hướng bên trong còn lại là phòng sinh hoạt chung, điều kiện đơn sơ thật sự: Một trương giường, một trương cái bàn, mấy đem ghế dựa, duy nhất có điểm giá trị chính là nhất đài 21 thốn kiểu cũ TV.

Trịnh Hách mình cảm thấy một trận xót xa, hấn có thể tưởng tượng Hoàng Thiếu Bình là ở thế nào một loại gian nan hoàn cảnh trung sống quá nhiều năm như vậy. Cái loại này đau khổ cùng tịch mịch nên như thế nào thừa nhận?

Hấn vốn không nên như thế, hấn cũng sẽ có tốt đẹp cuộc sống, hết thảy đều nguyên cho mười tám năm trước kia trảng tội nghiệt, mà làm một gã cảnh sát, ta lại đến nay vô pháp đem kia tội nghiệt chung kết..... Bọn này ý tưởng, Trịnh Hách mình có chút tự trách thở dài một tiếng. Hấn mảy bởi vậy khóa khởi, ở hai mắt mắt sườn lờ ra đại phiền vĩ văn.

Hoàng Thiếu Bình hoạt động đến bên giường ngồi xuống, sau đó hẩn phiên quai mắt, trực tiếp liền thiết nhập chính đề: “Trình cảnh quan, người đột nhiên tới tìm ta, có phải hay không có đầu mối mới?”

“Là có chút manh mối, bắt quá..... Cũng không biết có hay không giá trị.” Trình Hách minh ngồi vào đối phương bên người, hẩn xuất ra nhất đài máy ảnh kĩ thuật số, điều đến xem ảnh chụp hình thức sau đưa đến Hoàng Thiếu Bình trước mắt, “Người xem những người này đi, có phải hay không có cái gì phát hiện?”

Hoàng Thiếu Bình đem thân thể khuynh đi lại, ngưng mắt xem máy ảnh biểu hiện bình, bắt quá hẩn rất nhanh liền hiện ra thất vọng biểu cảm, lắc đầu nói: “Không đối, những người này đều rất tuổi trẻ, mười tám năm trước..... Bọn họ căn bản không có khả năng.”

“Ta biết.....” Trình Hách minh chán nản liếm hạ môi, “Mà ta đợi nhiều năm như vậy, rốt cục đợi đến như vậy một cái manh mối, gì khâu đoạn ta cũng không tưởng bỏ qua. Người vẫn là cẩn thận nhìn xem đi, có lẽ mặc dù không phải năm đó bản thân, cũng sẽ cùng người kia có chút cái gì liên hệ đâu? Người dụng tâm xem, không cần buông tha gì khả nghi cảm giác!”

“Cái gì cảm giác?” Hoàng Thiếu Bình có chút mờ mịt quét trình Hách minh liếc mắt một cái.

Trình Hách minh nhất thời nghẹn lời, không biết nên như thế nào trả lời. Đúng vậy, cái gì cảm giác đâu? Nếu căn bản không phải cùng cá nhân, kia chính mình muốn đối phương đi tìm một loại cái dạng gì cảm giác đâu? Yêu cầu này quả thật là ép buộc, thậm chí là có chút vô vẩn.

Cũng may Hoàng Thiếu Bình cũng không có rất câu nệ cho vấn đề này, hẩn vẫn là một trương nhất trương, phi thường cẩn thận xem xong máy ảnh thượng chứa đựng sở hữu ảnh chụp, cuối cùng hẩn lắc lắc đầu, hiển nhiên là không thu hoạch được gì.

Trình Hách minh bất đắc dĩ thở dài một tiếng, tướng lĩnh cơ thu đứng lên.

“Này đó đều là người nào đâu?” Có lẽ là không đành lòng nhường đối phương qua cho mất hứng, Hoàng Thiếu Bình có chút tìm nói trà dư như nói ra cái vấn đề.

Trình Hách minh không có trả lời, hẩn cũng không tưởng giải thích nhiều lắm -- cùng đối phương nói nhiều như vậy làm gì đâu? Người này căn bản không chút nào cho biết, nhiều năm trước kia cộc thẩm án, hẩn chính là cái vô tội thụ hại giả thôi.

Hoàng Thiếu Bình tựa hồ nhìn ra Trịnh Hách minh ý tưởng, hần bỗng nhiên “Xích” nở nụ cười một tiếng, không biết là ở cười nhạo chính mình, vẫn là ở cười nhạo đối phương. Bọn họ cười, hần kia thông suốt khai môi hướng về phía trước xóc đứng lên, lộ ra đại phiến so le ghê tởm lợi.

Trịnh Hách minh nhíu mày nói: “Ngươi..... Ngươi nên đi làm chính dung.” Những lời này bao nhiêu có chút thất lễ, vừa nói xuất khẩu, hần lập tức còn có chút hối hận.

“Chính dung?” Hoàng Thiếu Bình theo hầu khẩu gian nan bài trừ vài tiếng cười lạnh, “Ta chỗ nào đến tiền? Dựa vào vài cái tiền cứu tế, trên đường nhất chút rách nát bán bán, ta có thể sống cho tới hôm nay đã không sai.”

“Cũng là.....” Trịnh Hách rõ ràng ra xấu hổ, đồng tình thả lại lực bắt tòng tâm thần sắc. Một cái tàn tật giả ngày không thể nghi ngờ sẽ càng thêm bước tiếp bước là tiếp nối gian nan. Hoàng Thiếu Bình quần bách cảnh ngộ sử dụng Trịnh Hách minh nghĩ tới chính mình nữ nhi, trong lòng hần không khỏi lại như kim đâm một loại đau đớn một chút.

Trịnh Hách minh nâng cổ tay nhìn xem đồng hồ, ban đêm hơn chín giờ, hần phải đi tiếp nữ nhi -- mặc kệ cỡ nào bận rộn, chuyện này luôn không thể quên.

“Này..... Ảnh chụp ngươi đều nhìn, nếu quay đầu nghĩ đến chút cái gì, kịp thời theo ta liên hệ đi..... Ta cũng khả năng còn có thể tới tìm ngươi.”

Hoàng Thiếu Bình không lại nói cái gì, hần chống quai trượng đứng lên, biểu lộ chính mình tiễn khách thái độ.

.....

Hai ngày sau.

Ngày hai mươi mốt tháng mười. Buổi sáng mười điểm bốn mươi lăm phân.

A thị cục công an hình cảnh đại đội trưởng trong văn phòng, ngưng trọng không khí cơ hồ làm cho người ta hít

thở không thông. Đội trưởng Hàn Hạo vỗ án dựng lên, ánh mắt hấn trừng lưu viên, dùng gần như rống giận bàn thanh âm quát hỏi:“Cái gì, người lập lại lần nữa?”

Đối diện hình cảnh đội viên doãn kiểm so với này thân hình cao lớn đội trưởng muốn ả vèn vèn một đầu, hấn có chút sợ hãi rụt rè cắn một lát môi, có thể này dùng xen lẫn bị thương cùng sợ hãi ngữ khí nói:“Nam thành phái xuất sở vừa mới gọi điện thoại tới, trình Hách minh trình lão sư..... Bị hại .”

Hàn Hạo tin tưởng chính mình không có nghe sai, bộ mặt hấn cơ bắp vặn vẹo , truy vấn nói:“Tình huống gì?” Tuy rằng hấn tận lực đè thấp thanh âm, nhưng này trong giọng nói đang ở tích tụ phần nộ cùng bị thống vẫn là làm người ta không rét mà run.

Doãn kiểm cũng ổn ổn cảm xúc:“Theo nam thành phái xuất sở đồng chí nói, bọn họ mười phút trước tiếp đến báo nguy, nói khu trực thuộc phát sinh giết người án. Năm phút sau thủ phê cảnh lực tới hiện trường, kết quả phát hiện người chết là chúng ta trong đội trình lão sư, vì thế bọn họ lập tức gọi điện thoại đi lại thông báo tình tiết vụ án..... Càng có thể tình huống còn tại tiến thêm một bước theo vào trung.”

“Lập tức xuất phát, đi hiện trường!” Hàn Hạo phủ thêm áo khoác, sải bước hướng bên ngoài văn phòng đi đến. Doãn kiểm khẩn cấp chạy chậm hai bước, đi theo hấn phía sau còn nói thêm:“Hàn đội, còn có cái tương đối đặc thù tình huống -- báo án nhân bản thân cũng là cái cảnh sát.”

“Nga?” Hàn Hạo dưới chân chút không ngừng,“Là nam thành sở ?”

“Không, hấn tự xưng là long châu thị hình cảnh đội đội trưởng.”

“Long châu?” Hàn Hạo nhăn lại mày đầu: Này không thuộc loại tỉnh thành quản hạt , người kia làm sao có thể đột nhiên xuất hiện tại trên địa bàn của ta?

Bất quá này nghi vấn chính là nhaoáng lên một cái mà qua, hấn hiện tại thật sự không có nhàn hạ đi suy xét này đó không có đầu mối vấn đề, hấn phải mau chóng bố trí hảo án kiện khởi động công tác. Ở theo văn phòng đến ô tô này giai đoạn thượng, Hàn Hạo dùng điện thoại triệu tập kết thúc lý tốt nhất pháp y, tốt nhất hình trình khám tra chuyên gia cùng với hình cảnh đội trung tối có khả năng cao lòng bắt lực lượng, sở hữu nhân đều muốn ở ngắn nhất thời gian nội chạy tới án phát thứ nhất hiện trường.

Trình Hách minh tin người chết giống như dẫn bạo một viên bom, lập tức ở toàn bộ A thị công an hệ thống nội

nhắc lên sóng to gió lớn, này không riêng gì bởi vì hấn hình cảnh thân phận, càng nguyên bởi này theo cảnh gần ba mươi năm đến tích lũy vinh dự cùng danh tiếng.

Trịnh Hách minh năm nay bốn mươi tám tuổi, hai mươi ba tuổi khi tiến vào A thị cục công an hình cảnh đội, từ đây triển lộ mũi nhọn, liên phá đại án kỳ án, tự tay bắt được tội phạm ngoan đồ sỏ lấy mười kể, tuy rằng nhân bằng cấp thượng hạn chế, lên chức cơ hội ít, nhưng ở công an bên trong, hấn lại sớm thành tiếng tăm lòng lẫy truyền kỳ nhân vật. Này hai năm bởi vì tuổi nguyên nhân, hấn dần dần lui cách một đường, khả trong đội này mao đầu tiểu tử người nào không phải hấn một tay mang xuất ra ? Không khoa trương nói, trịnh Hách minh chính là A thị hình cảnh đại đội dấu hiệu, mặc dù từ khí hỏa bạo đại đội trưởng Hàn Hạo đến hấn trước mặt, cũng phải cung kính kêu lên một tiếng “Trịnh lão sư”.

Một nhân vật như vậy cư nhiên ngộ hại bỏ mình , này quả thực chính là ở sở hữu cảnh sát ngực thượng thống một đao. Mà đối với Hàn Hạo mà nói, này một đao thống không thể nghi ngờ càng sâu nặng! Cố tình này hình cảnh đội trưởng xưa nay từ khí hòa bạo, trong mắt không chấp nhận được một hạt cát. Hấn bởi vậy âm thầm cắn răng thề, mặc kệ hung thủ là ai, hấn nhất định phải nhường đối phương thừa nhận tối nghiêm khắc trừng phạt!

Thượng xe cảnh sát sau, Hàn Hạo liền không ngừng mà thúc giục lái xe:“Mau! Mau!” Lam chơi gian xe đẩy mở ra cảnh báo đăng, một đường gào thét bay nhanh, lấy tiếp cận một trăm mai tốc độ đi qua ở hoàn thành quốc lộ thượng, ven đường chiếc xe đều né tránh, mà qua hướng người đi đường tắc châu đầu ghé tai, không biết là phát sinh cái gì làm cho người ta sợ hãi án tử.

Trịnh Hách minh hai năm trước ở trong thành mua một bộ nhà chung cư, quản gia nhân đều chuyển nhập tân phòng sau, nguyên lai cục công an phân cho hấn dừng chân lâu liền không xuống dưới. Bất quá này lão phòng ở cũng không có hoàn toàn để đó không dùng, có đôi khi phá án chậm, trịnh Hách minh sẽ gấp trở lại nơi này nghỉ ngơi qua đêm, nhất là chung quanh đồng sự nhiều, liên lạc a, hành động a đều phương tiện; Đồng thời cũng miễn cho đã quấy rầy đến sớm ngủ say thê nữ. Sau này cửu nhi cửu chi, này lão phòng ở còn có điểm nhi trở thành hấn “Thứ hai văn phòng” .

Căn cứ Thành Nam phái xuất sở thông báo, trịnh Hách minh ngộ hại địa điểm đúng là tại đây. cái địa phương cách cục công an vốn sẽ không xa, Hàn Hạo bọn họ xe cảnh sát tiêu lại mau, mười phút không đến liền đã đến mục .

Này một mảnh khu dân cư đều là kiểu cũ chuyên hỗn kết cấu ải lâu. Trịnh Hách minh nơi ở 7 hào lâu ba tầng. Hàn Hạo không đợi xe cảnh sát hoàn toàn ngừng ổn, mở cửa liền nhảy xuống tới, hướng về lâu trong động bước nhanh mà đi. Gặp chuyện không may đơn độc nguyên cửa chính thủ một cái phái xuất sở trẻ tuổi cảnh sát, nhìn thấy thị cục hình cảnh đội đồng chí đã đến, hấn lập tức nhường đường lộ, đồng thời được rồi một cái lễ.

Hàn Hạo dẫn người thượng đến ba tầng cửa thang lầu, đã thấy trịnh Hách minh ký túc xá ngoại lại thủ hai cái cảnh sát. Hai người này cũng là nhận thức Hàn Hạo , bọn họ thực tôn kính đánh tiếp đón:“Hàn đội, người đã đến rồi.”

“Các người gì chứ đều ở bên ngoài đứng?” Hàn Hạo bần che mặt không, vội vàng quát hỏi, “Tình huống thế nào?”

Hai cái tiểu tử mặt lộ vẻ khó xử, trong đó một cái gãi gãi đầu: “Này..... Không rõ lắm, người kia không cho chúng ta đi vào, chỉ làm cho chúng ta ở bên ngoài thủ.”

Tiểu tử nói thật là tình hình thực tế. Tiếp đến 110 chỉ huy trung tâm mệnh lệnh sau, bọn họ lập tức chạy tới nơi này. Nhưng là trong phòng báo án giả cũng không làm cho bọn họ tiếp cận hiện trường, hơn nữa đối phương sáng thân phận, đúng là cái hình cảnh đội trưởng. Bọn họ liền có chút mộng, cũng làm không rõ đối phương có phải hay không chuyên môn đi lại tra án. Rơi vào đường cùng, bọn họ đành phải một bên canh giữ ở cửa, một bên gọi điện thoại thông báo thị cục hình cảnh đội.

Hàn Hạo đương nhiên không rõ ràng trong đó chi tiết. Tuy rằng trong lòng điểm khả nghi từng sinh, nhưng hắn cũng không có tất yếu hỏi lại cái gì, mà là trực tiếp đi nhanh bước vào phòng trong, chính mắt nhìn cái kết quả.

Đây là một bộ hai phòng ở phòng ốc, vào cửa sau tay trái là cái phòng khách, bên phải phương hướng còn lại là phòng bếp. Trình Hách minh ngưỡng mặt nằm ở phòng khách trên sàn, theo cổ chỗ đi xuống uông đại phiến vết máu, thoát nhìn đã chết đi lâu ngày. Có khác một gã nam tử chính đưa lưng về nhau cửa phòng quý một gối xuống nằm ở người chết bên người, nhìn chăm chăm trên sàn một thanh phân tán thái đao cần thận đoạn trang. Do vì kiểu cũ kiến trúc, phòng ốc thông gió chẳng phải tốt lắm, trong phòng tràn ngập một cỗ dày đặc mùi máu tươi.

Hàn Hạo ở cạnh cửa cách đó không xa dừng cước bộ, nhả lại mảy đầu hỏi: “Người là ai?” Lúc này doãn kiểm cũng đi vào ốc đến, thủ đứng ở hắn phía sau.

Ở Hàn Hạo câu hỏi đồng thời, kia xa lạ nam tử đã hỏi qua đầu, chỉ thấy hắn ước chừng ba bốn mươi tuổi tuổi, thân hình gầy yếu, mày rậm thẳng phát, một đôi mắt tuy rằng không tính đại, nhưng ánh mắt lại nhạy cảm đến cực điểm.

Nam tử nhìn thấy Hàn Hạo hai người, tay trái làm cái thủ thế, ý bảo bọn họ không cần tới gần. Đồng thời tay phải đến trong lòng lấy ra bản giấy chứng nhận ném tới, tự giới thiệu nói: “Long châu thị hình cảnh đội, La Phi.”

Hàn Hạo thân thủ hướng không trung một trảo, đem giấy chứng nhận văng vàng tiếp được. Hơi hơi nhìn nhìn sau, hắn đem giấy chứng nhận giao cho doãn kiểm, đồng thời thấp giọng phân phó nói: “Nhuòng tin tức khoa tra nhất tra hắn tư liệu.”

La Phi lỗ tai hơi hơi vừa động, tựa hồ là nghe được Hàn Hạo lời nói. Hắn một bên đánh giá hai người, một bên

hỏi:“Các người là hình cảnh đội ?”

Doãn kiểm chỉ chỉ Hàn Hạo:“Đây là chúng ta hàn đội trưởng.”

La Phi gật gật đầu:“Tốt lắm. Vậy người nhóm hân là rất rõ ràng án kiện hiện trường khám tra thường thức, nếu các người muốn tiếp cận người chết, thỉnh chú ý không cần phá đi gì khả năng tồn tại hiện trường dấu vết.”

Hàn Hạo mặt trầm như nước, hân xung doãn kiểm phát phát tay, ý bảo người sau trước tiên lui đi ra ngoài. Doãn kiểm âm thầm lắc lắc đầu, hân biết rõ này đội trưởng xưa nay tự cho mình rất cao, La Phi mấy câu nói đó mặc dù chúc vô tâm, nhưng đã phạm vào rất lớn kiêng kị. Hơn nữa trình Hách minh ngộ hại, hân vốn cũng đã bị phần này ra, cái này khẳng định là không có sắc mặt tốt cấp đối phương xem .

Quả nhiên, doãn kiểm vừa mới đi đến ngoài cửa, liền nghe thấy Hàn Hạo thanh âm ở phòng trong vang lên:“La đội dài, người làm sao có thể ở trong này?” Hân nói chuyện ngữ khí cực kì đông cứng, tràn ngập chất vấn ý tứ hàm xúc.

La Phi sửng sốt một chút, hiển nhiên cũng cảm giác được không tốt manh mối. Ngẫm lại chính mình vừa rồi ngôn hành quả thật có chút thất lễ, hân vội vã đứng lên giải thích nói:“Nga, ta là..... Có một chút việc tư tìm đến trình cảnh quan, không nghĩ tới trình cảnh quan.....”

“Tốt lắm, người đã là việc tư tới được, xin mời người trước rời đi hiện trường.” Không đợi La Phi nói xong, Hàn Hạo đã lạnh lùng đánh gãy đối phương lời nói,“Về phần sự tình trước sau trải qua, mời người tới cửa đi tìm vừa rồi doãn cảnh quan, từ hân phụ trách đối với người tiến hành hỏi.”

La Phi ngưng tụ lại ánh mắt xem cách đó không xa người kia cao mã đại hán tử, mà đối phương cũng đối chọi gay gắt xem chính mình, chút không có thoái nhượng ý tứ. Nhưng vào lúc này, theo một trận nho nhỏ ồn ào, lại có hai ba danh nam tử đi tới phòng trong, theo bọn họ quần áo cùng mang theo trang bị đến xem, hân là pháp y cùng khám tra nhân viên.

“Người nhanh chút rời đi nơi này, không cần ảnh hưởng chúng ta công tác.” Hàn Hạo lại lãnh ngôn thúc giục.

La Phi bất đắc dĩ than nhẹ một tiếng, điểm chân, mại đi nhanh bước ra án kiện hiện trường, đi tới Hàn Hạo đám người trước mặt.

“Ta đã có một ít phát hiện, có lẽ chúng ta hẳn là trước trao đổi một chút.” La Phi hướng về Hàn Hạo thành khẩn nói.

“Không cần. Đây chẳng phải công tác của ngươi. Hiện tại thân phận của ngươi là báo án nhân, phải đầu tiên phối hợp chúng ta hỏi. Ngươi cũng là hình cảnh, hẳn là rất rõ ràng đây đó phá án khi cơ bản thường thức.” Thực rõ ràng, Hàn Hạo đây là tìm cơ hội đem La Phi vừa rồi mạo phạm chi từ cứng rắn phao trở về.

La Phi xấu hổ a nhếch miệng, muốn tìm chút lý do thoái thác hòa dịu hạ không khí, khả nhất thời lại khó có thể mở miệng. Ngay tại quần bách là lúc, doãn kiểm theo ngoài cửa thám tiến nửa thân mình tiếp đón một tiếng: “La cảnh quan, mời ngươi đến bên này.” Hẳn thái độ so với Hàn Hạo muốn thân cận hơn, coi như là cấp La Phi điểm cái xuống dốc bậc thềm. Người sau pha cảm kích gật gật đầu, sau đó bất đắc dĩ về phía ngoài cửa đi đến.

Hàn Hạo mắt lạnh xem La Phi đi ra khỏi phòng sau, có thể này dẫn dắt mọi người bắt đầu đối nghị phạm hiện trường khám tra công tác.

Ở ngoài phòng, doãn kiểm đem La Phi dẫn tới thang lầu góc chỗ, hơi xin lỗi đánh tiếp đón: “Đây là chúng ta công tác trình tự, hi vọng ngươi không lấy làm phiền lòng -- hiện tại mời ngươi trần thuật một chút tới án phát hiện tràng trước sau trải qua.” Hẳn vừa nói nói, một bên xuất ra bút cùng ghi lại bản. La Phi tác nhân cơ hội nhìn từ trên xuống dưới đối phương: Đây tiểu tử tướng mạo thân mật, lời nói hiền hoà, hẳn là cái dễ dàng câu thông tên.

Mà lúc này dưới lầu lại vang lên “Ô ô ô” còi cảnh sát thanh, La Phi đem đầu thăm dò hàng hiên cửa sổ ra bên ngoài nhìn thoáng qua, nguyên lai là hình cảnh đội triệu tập tiếp viện cảnh lực đến.

“Tốt lắm. Sự phát trải qua chúng ta sẽ có sung túc thời gian đi nói, mà hiện tại có càng trọng yếu hơn sự tình --” La Phi hướng về phía doãn kiểm chiêu vẫy tay, ánh mắt vẫn cứ xem dưới lầu này vừa vận đuổi tới cảnh sát, “-- ngươi có thể hay không điều động này đó cảnh lực?”

Doãn kiểm lập tức lắc đầu: “Chúng ta đội trường ở nơi này, ta thế nào có thể tự tiện làm chủ?”

“Vậy đi nói cho của các ngươi đội trưởng, chạy nhanh bố trí đi xuống: Ở toàn thị trong phạm vi lòng bắt một cái hiềm nghi nam tử. Người này dáng người thực gầy, thân cao ở 1m65 tả hữu, thủ bộ thực khả năng có đao thương. Hẳn cho đêm qua mười một điểm đến nay thiên rạng sáng hai giờ trong lúc đó từng có trong hồ sơ phát địa điểm phụ cận hoạt động qua.” La Phi ánh mắt sáng ngời xem doãn kiểm, hẳn nói chuyện ngữ tốc tuy rằng rất nhanh, nhưng biểu đạt xuất ra nội dung cũng là rõ ràng có trí, một tia không lộn xộn.

Doãn kiểm lại chính là lại lắc đầu:“Không được , chúng ta đội trưởng khẳng định sẽ không nghe người nói.”

La Phi nhin không được nhú mày:“Các người hẳn là tin tưởng ta.” Hấn kiên định hữu lực tăng thêm ngữ khí, lộ ra một cổ chân thật đáng tin tự tin. Hấn thái độ hiển nhiên cảm nhiễm đến doãn kiểm, người sau sững sốt một lát, tựa hồ ở do dự dao động, bất quá cuối cùng hẳn vẫn là cười khổ mà nói:“Ngượng ngùng a..... Người không quá hiểu biết tình huống. Hiện tại không phải ta tin tưởng không tin người, không phải vấn đề này..... Vấn đề ở chỗ: Tại đây tòa trong thành thị, người phải dựa theo chúng ta đội trưởng nói đi làm, mà không phải nhường hẳn nghe người.”

La Phi bắt đắc dĩ trầm mặc , thực hiển nhiên, tình thành vị kia hình ảnh đội hàn đội trưởng sớm ở bộ hạ trong lòng xác lập nổi lên không thể dao động cường thế địa vị. Như vậy địa vị khiến cho tự bản thân cái “Người từ ngoài đến” Rất khó có phát biểu ý kiến cơ hội. Mà trước đây trong lúc vô ý mạo phạm tắc cang cấp song phương trao đổi thiết trí nan du chương ngại.

Sau một lát, La Phi đành phải thờ dài, dựa theo đối phương yêu cầu làm việc.

“Được rồi, vậy người làm tốt ghi lại --” Hấn bắt đầu miêu tả phát hiện tình tiết vụ án quá trình,“Ta bởi vì một ít việc tư, cần bãi phòng trình cảnh quan. Buổi sáng chín giờ năm mươi hai phân, ta đem điện thoại đánh tới trình cảnh quan văn phòng, nhưng hẳn không ở. Các người đồng sự -- một cái họ Tôn tiểu tử nói cho ta trình cảnh quan khác liên hệ phương thức. Ta lại đánh trình cảnh quan di động, nhưng không người tiếp nghe, sau này ta theo hẳn người nhà trong miệng biết được hẳn khả năng sẽ ở chỗ này. Vì thế ta ở mười điểm ba mươi bảy phân thời điểm tìm được nơi này. Môn là hờ khép , ta gõ cửa không người đáp lại, nhưng phòng trong đã có mùi máu tươi. Ta vào nhà phát hiện án phát hiện tràng, sau đó ta lập tức đánh 110 báo nguy, đồng thời ngay tại chỗ triển khai tương quan khám tra. Mười điểm bốn mươi bốn phân, phái xuất sở cảnh sát tới, vì bảo hộ hiện trường, ta không cho bọn họ vào ốc. Mười điểm năm mươi lăm phân, các người tới.”

La Phi lời nói ngắn gọn, nhưng sự tình trước sau trải qua lại trần thuật phi thường rõ ràng, tương quan thời gian lại cực kì chuẩn xác. Doãn kiểm một cái điều ghi lại xuống dưới, cảm thấy đối sự tình bản thân cơ hồ không có gì khả hỏi . Hấn suy nghĩ một lát, đưa ra một cái khác tương quan vấn đề:“Người nhận thức trình lão sư?”

La Phi lắc lắc đầu:“Không.”

Này trả lời hoàn toàn ra ngoài doãn kiểm dự kiến, hấn kinh ngạc捏 lại ánh mắt truy vấn:“Vậy người làm sao có thể có việc tư tìm hẳn đâu?”

La Phi trầm ngâm một lát:“Là về nhất cọc án tử sự tình, trình cảnh quan phụ trách án tử.”

“Án tử?” Doãn kiểm gãi gãi mũi, “Nga” một tiếng nói, “Kia hẳn là tính công việc đi?”

“Việc tư.”

“Việc tư?” Doãn kiểm có chút làm không rõ, một cái cảnh sát vì án tử đi tìm một cái khác cảnh sát, điều này sao sẽ là việc tư đâu?

Cùng lúc trước lưu loát phong cách khác hẳn bất đồng, đôi này nghi vấn La Phi trầm mặc hồi lâu, sau đó mới từ từ nói: “Đó là nhất cộc mười tám năm trước án tử. Năm đó ta còn không phải cảnh sát..... Ta là kia án tử đương sự chỉ nhất..... Cho nên này không tính là công việc, ta tìm đến trình cảnh quan, này đây tư nhân thân phận tiến đến.....”

Mười tám năm trước án tử? Doãn kiểm không có hứng thú liên lụy nhiều lắm, hẳn bĩu môi: “Đó là thế nào bởi tử lão hoàng lịch, thế nào hiện tại lại đây làm? Quên đi, không nói này đó không quan hệ..... Ân, người miêu tả một chút người xem đến hiện trường tình huống đi.”

“Không quan hệ?” La Phi ánh mắt rung mình, “Kia khả vị tất.....” Hắn ngữ khí đột nhiên trong lúc đó âm lãnh rất nhiều, nhưng lại dày đặc thấu đây hàn ý. Hiện trường không khí bỗng chốc trở nên dị thường ngưng trọng đứng lên.

Doãn kiểm bị La Phi lạnh như băng ánh mắt trạc trung, nhưng lại không tự giác sau này rút một chút. Bị ngưng trọng không khí đè nén sau một lát, hắn mới do dự hỏi: “Người là nói trình lão sư tử cùng cái kia án tử có quan hệ? Đó là cái gì án tử?”

La Phi nhìn ra đối phương khẩn trương cảm xúc -- loại này cảm xúc thể tất hội gây trở ngại song phương câu thông. Đối với không khí không không chế được, hắn pha tự trách xúc động than nhẹ: Mười tám năm đi qua, không biết đã lịch nhiều ít sóng to gió lớn, nhưng nhất tưởng đến kia chuyện, chính mình vẫn cứ như phụ Thái Sơn trọng hà, khó có thể giải thoát.

La Phi làm vài cái hít sâu, đầu tiên nhường chính mình thoải mái xuống dưới, sau đó hắn thực tùy ý hỏi lại một câu: “Người tới hình cảnh đội đã bao lâu?”

“Còn không đến hai năm.” Tiểu tử chỉ tiết đáp.

“Cảnh giáo tốt nghiệp?”

“Đúng vậy..... Tình cảnh giáo hình trình chuyên nghiệp.”

“Ta đây xem như người sư huynh.” La Phi mỉm cười xem tiểu tử, ánh mắt sáng ngời, “Ta cũng là ở trong này thượng học, tình cảnh giáo hình trình chuyên nghiệp. Ân..... Hoàng vĩ hiện tại là trong hệ lão sư đi?”

“Đối!” Tiểu tử liên tục gật đầu, “Hắn đã dạy chúng ta [dấu vết khám tra] chương trình học.”

“Hắn là ta đồng học.” La Phi vỗ nhẹ nhẹ chụp tiểu tử đầu vai, “Còn có trong hệ này lão giáo sư nhóm, nếu người đi hỏi thăm một chút, bọn họ hẳn là đều còn nhớ rõ ta.”

“A, thật không nghĩ tới, vậy người thật đúng là ta lão học trưởng !” Doãn kiếm không chút nào che giấu kinh hi cảm xúc, ngôn ngữ cùng thần thái đều thân cận rất nhiều.

“Tốt lắm, hiện tại người hẳn là hoàn toàn tín nhiệm ta, có hay không vấn đề?” La Phi biểu cảm một lần nữa nghiêm túc đứng lên, “Bởi vì ta cần người giúp.”

Doãn kiếm lập tức liền gật gật đầu, tuy rằng chính là lần đầu gặp mặt, nhưng đối diện này nam tử đã có một loại kỳ diệu mị lực, hẳn dễ dàng tiêu trừ người cảnh giác, như huynh dài bàn làm người ta cảm thấy thân thiết cùng tôn kính.

“Tốt lắm.” Nói chuyện với nhau bầu không khí một lần nữa về tới chính mình nắm trong tay trong vòng, La Phi vừa lòng vuốt cằm, khóe miệng hiện ra lưỡng đạo thiên câu, sau đó hắn lại đem đề tài thiết hướng máu chốt chỗ, “Về mười tám năm kia cộc án tử, người tạm thời không tất yếu hỏi nhiều như vậy. Hiện tại ta có chút vấn đề muốn hỏi người - - ân, gần nhất vài ngày, trình cảnh quan có cái gì không khác thường hành động, hoặc là nói, hẳn có hay không một ít đặc thù ngôn hành?”

“Khác thường?” Doãn kiếm cúi đầu suy nghĩ một lát? “Ngày hai ngày hẳn nhưng là thường xuyên ra ngoài, bất quá này cũng không tính khác thường đi? Chúng ta làm hình cảnh , xuất ngoại cần lại bình thường bất quá .”

“Nga? Kia trên tay hắn chính nhìn chăm chăm cái gì án tử?”

Doãn kiểm lắc đầu: “Kia thật không có. Trịnh lão sư dù sao tuổi không nhỏ, đã sẽ không lại cụ thể phụ trách một đường án tử. Hắn chính là khá nhiều làm một ít phân tích cùng chỉ đạo công tác. Bất quá hắn người này không chịu ngồi yên, cho dù cái gì sống cũng không có cũng sẽ thường xuyên ra bên ngoài chạy, sờ tra sờ tra xã hội tình huống cái gì. Nga, đúng rồi, hắn này hai ngày đi ra ngoài hơn phân nửa là ở làm giai đoạn trước trình tra.”

“Người làm sao mà biết?” La Phi đối doãn kiểm cuối cùng một câu thực cảm thấy hứng thú, “Hắn cùng người tán gẫu khởi qua sao?”

“Kia thật không có. Trịnh lão sư luôn luôn đọc lai độc vãng, giống như không quá thích cùng người trao đổi. Ta là nhìn đến hắn gần nhất ra ngoài thời điểm luôn mang theo máy ảnh kỹ thuật số, cho nên mới làm ra phán đoán.”

“Máy ảnh kỹ thuật số?” La Phi mày một điều, “Màu bạc Nikon sao?”

“Không sai, chúng ta trong đội thống nhất mua, đều là này phẩm bài. Người cũng biết?”

“Cái kia máy ảnh ngay tại trong phòng khách trên bàn!” La Phi vừa nói, một bên quay đầu hướng án phát phòng ở nhìn thoáng qua. Hiển nhiên là đối cái kia máy ảnh có điều rình.

Hai cái sau này tỉnh thành hình cảnh phụng Hàn Hạo mệnh lệnh canh giữ ở án phát môn khẩu, thần sắc uy nghiêm. La Phi lược nhất suy nghĩ: Chính mình hiện tại tiến cái kia phòng ở, dĩ nhiên không có quá lớn nắm chắc, chẳng vẫn là xin giúp đỡ cho bên người này vừa mới kết bạn đồng học.

“Ta muốn xem cái kia máy ảnh, hiện tại sẽ!” La Phi hạ giọng nói, “Người giúp ta đi đem máy ảnh lấy ra, có thể làm được hay không?”

Doãn kiểm do dự một lát: “Được rồi..... Ta đi thử một chút, chủ yếu còn phải xem chúng ta đội trưởng có đồng ý hay không.”

La Phi gật gật đầu: Cũng chỉ có thể như thế. Tiểu tử dù sao cũng là người khác cấp dưới, cái kia hàn đội trưởng không tốt dàn xếp, mà hình cảnh đội bản thân lại là một cái kỷ luật nghiêm minh địa phương, hắn cũng không thể quá ép buộc làm khó người khác.

Bất quá doãn kiểm thật không có nhường La Phi thất vọng, lúc hắn lại theo trong phòng lúc đi ra, trên tay chính cầm cái kia màu xám bạc Nikon máy ảnh.

“Ta có thể đem bên trong ảnh chụp điệu xuất ra cho người xem, nhưng là người không thể dùng thủ tiếp xúc máy ảnh -- đây là hàn đội trưởng phân phó .” Doãn kiểm chính mình đã đội lụa trắng bao tay, hắn vừa nói, một bên đem máy ảnh biểu hiện bình triển lãm ở La Phi trước mặt.

Theo doãn kiểm thao tác, một vài bức ảnh chụp theo thứ tự hiện ra xuất ra. La Phi phi thường nghiêm cẩn quan khán , đôi khi hắn sẽ làm đối phương dừng lại, chính mình tắc ngưng mi suy xét một lát; Đôi khi hắn lại xuất ra tùy thân mang theo giấy bút, ghi lại một ít cái gì. Như vậy đầy đủ qua có nửa giờ, hắn mới đem máy ảnh trưng chứa đựng kia ba trăm đến Trương Chiêu Phiến toàn bộ xem xong.

“Tốt lắm.” La Phi thật dài thở ra, sau đó hắn như có dăm chiêu nói, “Nhiều như vậy ảnh chụp..... Quy luật là thực rõ ràng ; Trong đó có chút điểm đáng ngờ thực đáng giá chú ý..... Càng trọng yếu hơn, chúng ta ít nhất đã đạt được một cái có giá trị manh mối.”

Doãn kiểm cũng phụ họa :“Ân, sở hữu ảnh chụp đều là ở tiệm net lý quay chụp , điểm này phi thường rõ ràng. Quay chụp trạng thái là ẩn nấp , đối tượng không chút nào cho biết. Tổng cộng có năm mươi bảy danh bị quay chụp giả, lấy người trẻ tuổi vì chủ, nhưng là cũng không có càng nhiều tính chung. Trịnh lão sư hắn là muốn từ những người này trung tìm kiếm cái gì đi? Ta suy nghĩ đến tạm thời liền nhiều như vậy, có cái gì quên sao?” Tiểu tử vừa nói chính mình phân tích, một bên dùng chờ mong ánh mắt xem La Phi, hi vọng có thể được đến đối phương khẳng định. Nguyên bản phải là La Phi nhận hắn điều tra, mà lúc này hắn ý nghĩ lại hoàn toàn bị đối phương sở dẫn đường .

“Không phải năm mươi bảy danh bị quay chụp giả --” La Phi chuyển động trong tay bút lông, “Hắn là năm mươi tám danh.”

“Sẽ không a, ta một đám sổ tới được..... Chẳng lẽ là ta sổ sai lầm rồi?” Doãn kiểm nhún nhún vai bàng, đồng thời có chút hoang mang xem La Phi: Đối này chữ sổ yêu cầu như thế tinh tế có thể có cái gì ý nghĩa đâu?

“Người không có sổ sai, hiện tại máy ảnh thượng quả thật là năm mươi bảy danh bị quay chụp giả. Nhưng là -- người chú ý tới mỗi Trương Chiêu Phiến đều có một văn kiện danh đi?”

Doãn kiểm đem máy ảnh điệu đến tương quan mặt biên lại nhìn một chút:“Ân, là một ít chữ sổ đánh số.” Theo “001” Bắt đầu,002,003,004..... Như vậy theo thứ tự đi xuống sắp hàng .

“Này đó đánh số là dựa theo phiên quay chụp khi trước sau trình tự tự động sinh thành .” La Phi tiến thêm một bước nhắc nhở doãn kiểm, “Người chú ý một chút, theo 280 đến 285, này sáu cái đánh số ảnh chụp ở trong máy ảnh là không có .”

Cấp tốc phục xem sau, quả thế! Doãn kiểm lược nhất suy tư, trong lòng dĩ nhiên sáng tỏ, bật thốt lên nói: “Ta hiểu được: Này lục Trương Chiêu Phiến là sau này bị san điệu Đã là liên hào, như vậy này đó ảnh chụp hẳn là chụp cùng cá nhân -- cũng chính là thứ năm mươi tám cái bị quay chụp giả.”

Mà La Phi ý nghĩ đã ở suy xét này hiện tượng sau lưng che giấu ý nghĩa: “Là bị ai san rót này ảnh chụp? Vì sao muốn san điệu?” Hắn thì thầm giống như ở lâm bầm lâu bầu, “Phương diện này có lẽ đại hữu văn chương.....”

“Người là hoài nghi này hội cùng trình lão sư ngộ hại có liên quan?” Doãn kiểm cảm nhận được La Phi lời ngầm, hần tướng lĩnh cơ ở trong tay phiên phiên, hơi có chút ảo não thở dài: “Chẳng lẽ người này chính là trình lão sư muốn tìm kiếm mục tiêu? Nếu thật sự là như vậy, chúng ta đây chẳng phải là đã tới chậm một bước, tội phạm đã đem quan trọng nhất manh mối lau quét . Hiện tại ở lại máy ảnh thượng những người này, hơn phân nửa đối án kiện bản thân là không có ý nghĩa .”

La Phi ngưng mắt xem doãn kiểm: “Nhưng chúng ta còn có cái khác manh mối, ít nhất có thể thử đuổi theo tra một chút, hảo làm rõ ràng trình cảnh quan đến cùng đang tìm tìm cái gì.”

Doãn kiểm khẩn cấp truy vấn nói: “Thế nào tìm?”

La Phi triển lãm một chút chính mình xem ảnh chụp khi làm ghi lại, chỉ thấy kia mặt trên viết: Cực thiên vãng đi, ngày mười chín tháng mười lăm điểm bốn mươi bảy phân.

“Này có cái gì cách nói?” Doãn kiểm theo không kịp đối phương tiết tấu, hắn gãi gãi chính mình ót, xấu hổ hỏi một câu.

“Người sức quan sát còn có đãi đề cao.” La Phi a nhếch miệng, bao nhiêu có chút thất vọng, “Ở cuối cùng mấy Trương Chiêu Phiến lý, bị quay chụp giả phía sau mang ra tiệm net cửa sổ, mà trên cửa sổ thiếp giấy hiện ra ‘Cực thiên vãng đi’ tên. Mặt khác, ảnh chụp hữu hạ giác biểu hiện quay chụp thời gian.”

La Phi vừa nói, một bên dùng bút tại kia cái thời gian ghi lại thượng vẽ một nói: “Đây là hai ngày tiền buổi chiều.”

Doãn kiếm đem cuối cùng mấy Trương Chiêu Phiến lại lục ra đến xem xem, quả nhiên như La Phi theo như lời. Bất quá này đều là chút thực nhỏ bé chi tiết, không dùng nhắc nhở rất khó phát hiện.

“Ân, không sai, này thật là trọng yếu manh mối.” Doãn kiếm không thể không hướng đối phương đầu đi bội phục ánh mắt.

“Tốt lắm, người như thế này đem ta phân tích chuyển cáo cho hãn đội trưởng đi -- nếu hãn nguyện ý nhận trong lời nói. Hiện tại ta muốn dựa theo ta chính mình ý nghĩ đi làm việc .” La Phi kéo xuống một trương giấy, viết lên di động của mình dãy số, “Có bất cứ sự tình gì, thỉnh kịp thời cùng ta liên hệ.”

“Người phải đi ?” Doãn kiếm trừng lớn mắt, này cáo biệt tựa hồ tới quá đột nhiên một ít.

“Đúng vậy. Nơi này có hãn đội trưởng tiếp nhận, ta lại lưu trữ cũng chỉ là lãng phí thời gian mà thôi.” La Phi trong lời nói mang ra chút oán giận ý tứ hàm xúc. Nói xong này đó sau, hãn thân cận ở doãn kiếm đầu vai vỗ một chút, sau đó liền tự hành xuống lầu mà đi .

.....

Mười ba điểm hai mươi tư phân, tỉnh thành cục công an hình cảnh đại đội nội phòng họp nội.

Trịnh Hách minh ngộ hại án tình tiết vụ án thông báo hội đang ở tiến hành, hội nghị từ thị chúc cục công an hình cảnh đại đội trưởng Hàn Hạo chủ trì, chia cách cục hình cảnh đội cùng với phái xuất sở tương quan người phụ trách cùng dự thỉnh tham gia hội nghị.

Trên hội trường không khí cực kì ngưng trọng, mọi người xem nghiêm mặt sắc xanh mét hãn đại đội trưởng, mỗi người trong lòng đều giống buồn khối đại tảng đá dường như, đè nén đến cực điểm.

Hàn Hạo nói chuyện thanh âm có chút khàn khàn, tựa hồ còn đang kiệt lực khắc chế trong lòng phần nộ cùng bị thống:“..... Nói vậy đại gia đều đã biết đến rồi, hôm nay buổi sáng ta thị phát sinh cùng nhau ác tính giết người án -- về người bị hại thân phận không cần nhiều lời Chúng ta trực tiếp đến xem hạ hiện trường tình huống đi.”

Được đến Hàn Hạo ý bảo, một bên trợ thủ doãn kiếm mở ra phim đèn chiếu, đem án phát hiện tràng ảnh chụp

phóng đèn tiền phương màn hình lớn thượng.

“Người chết thân trung ba chỗ đao thương, phân biệt là bụng đâm bị thương, hữu cánh tay hoa thương cùng với gáy cắt thương. Trong đó vết thương trí mệnh ở gáy, này một đao cắt đứt người chết gáy động mạch, chỉ từ giả mất máu quá lượng mà tử. Căn cứ pháp y xem xét, tử vong thời gian hẳn là ở ban đêm mười hai điểm tới rạng sáng hai giờ trong lúc đó.”

Cùng với Hàn Hạo giảng giải, một vài bức đặc tả hình ảnh xuất hiện tại trên màn hình. Ở đây mọi người đối với loại này huyết nhục mơ hồ cảnh tượng vốn đã nhìn quen lắm rồi, nhưng lần này trên ảnh chụp nhân vật chính cũng là cùng bọn họ sống vai nhiều năm đồng sự, kia máu tươi cũng bởi vậy trở nên phá lệ đỏ sẫm, lãnh diễm lãnh diễm trát đặc nhân tâm hoảng. Làm cuối cùng xuất hiện trịnh Hách minh đồ trang sức bộ đặc tả khi, cá biệt đồng chí thậm chí đã vụng trộm quay mặt qua chỗ khác, không đành lòng tốt đó.

Trên ảnh chụp trịnh Hách minh hai mắt nhắm nghiền, miệng cũng là bán giương, tựa hồ thượng có một tiếng hò hét chưa kịp phát ra. Ở hán cổ thượng, một đao đáng sợ miệng vết thương hoành kéo qua đi, bên cạnh tiêu xích biểu hiện ra nó độ dài đầy đủ có bảy phân. Theo miệng vết thương chảy xuôi xuất ra máu ở thi thể phía dưới uông thành nhất đại phiến, chiếm đầy toàn bộ máy ảnh màn hình.

Hàn Hạo trầm thấp thanh âm còn đang tiếp tục:“Theo miệng vết thương tình huống đến xem, tội phạm sở dụng là chủy thủ nhất loại hung khí. Hiện trường đồng thời di lưu một thanh thái đao, căn cứ kỹ thuật nhân viên khám tra, thái đao thượng vân tay vì người chết sở lưu, cho nên đây là người chết để mà tự vệ vũ khí. Bởi vậy chúng ta tin tưởng, người chết ở bị hại tiền từng cùng hung phạm từng có kịch liệt chiến đấu, có khác rất nhiều khác chúng có cũng có thể duy trì này phán đoán.”

Nói tới đây, Hàn Hạo xung đoãn kiểm làm cái thủ thế, trên màn hình bắt đầu một trương trương cắt hiện trường hoàn cảnh ảnh chụp.

“Đây là phòng khách trên mặt bàn lưu lại đao ngắn; Đây là trang sức cửa hàng lưu lại đao ngắn, quỹ trung vật phẩm tán loạn, hẳn là nhận đến qua va chạm; Nơi này có đại lượng phun tung toé trạng vết máu, hiển nhiên người chết chính là ở phụ cận gặp trí mạng một đao.....”

Mọi người trầm mặc lắng nghe, ở Hàn Hạo dẫn đường hạ, trịnh Hách minh cùng hung phạm chiến đấu khi cảnh tượng tựa hồ chính một màn mạc tái hiện ở bọn họ trước mặt.

Trên màn hình hình ảnh cắt một vòng sau, biến thành hiện trường ván gỗ đặc tả, mà Hàn Hạo nhìn đến này Trương Chiếu Phiến khi, tinh thần tựa hồ vì này rung lên.

“Này Trương Chiêu Phiến quay chụp cho người chết bên chân. Chúng ta có thể nhìn đến, trên sàn có một chút hình tròn huyết điểm, đây là máu theo chỗ cao tích lạc khi tạo thành . Bởi vì người chết mặc trọn bộ tay áo dài áo ngủ, hấn cánh tay cùng bụng miệng vết thương đều giấu ở quần áo nội, không có máu tích lạc, đồng thời này gáy miệng vết thương vĩ đại, cũng sẽ không hình thành cô lập tích lạc vết máu, cho nên chúng ta ở hiện trường phán đoán, nơi này vết máu vô cùng có khả năng là hung phạm lưu lại Thiết trở lại vừa rồi thái đao đặc tả --”

Dựa theo Hàn Hạo phân phó, trên màn hình xuất hiện trình Hách minh dùng để tự vệ kia đem thái đao.

“-- tốt, các người xem, thái đao lưỡi dao thượng cũng có vết máu, này cùng vừa rồi phỏng đoán có thể cho nhau xác minh.”

“Nói như vậy trong lời nói, hung thủ bị thương?” Trên hội trường nổi lên một trận nho nhỏ xôn xao, mọi người cùng vì có thai sắc, phải biết rằng, hung phạm nếu bị thương, không chỉ có sẽ ở hiện trường lưu lại máu chờ không thể cãi lại đắc tội chúng, hơn nữa đối với điều tra cùng traỏ bỏ mà nói, cũng nhiều một cái rất dễ nhận đặc thù.

“Hiện tại ta có thể khẳng định nói cho các người: Quả thật như thế!” Hàn Hạo cầm lấy một phần báo cáo ở trong tay huy huy,“Đây là vừa mới lấy đến xét nghiệm kết quả, người chết nhóm máu là ab hình, mà thái đao cùng trên sàn tích lạc vết máu đều là b hình. Không hề nghi ngờ, kia đúng là hung thủ vết máu!”

Này manh mối rất có giá trị ! Mọi người nhìn không được châu đầu ghé tai, nghị luận đều. Mà Hàn Hạo sắc bén ánh mắt ở trên hội trường đảo qua sau, hiện trường mới lại khôi phục bình tĩnh.

“Tốt lắm.” Hàn Hạo vừa lòng gật gật đầu,“Hiện tại xem một chút trong phòng bếp ảnh chụp.”

Trên màn hình hình ảnh cắt, biểu hiện xuất lão thức phòng bếp trung cái loại này mộc cách cửa sổ nhỏ hộ. Hàn Hạo tiếp tục liên ảnh chụp giảng giải:“Này phiến phía bên ngoài cửa sổ là tiểu khu xanh hoá mang. Hiện trường cửa sổ hướng ra phía ngoài rộng mở, thả tới hạ cách thủy tinh đã bị đánh nát -- hảo, đổi một trưng..... Đây là trong phòng bếp tủ chén, ở mặt trên cũng đồng dạng lấy ra đến đao ngắn.” Nói tới đây, hấn thoáng dừng một chút, sau đó lại nói,“Bởi vậy chúng ta phán đoán, hung phạm là từ nhà lầu mặt trái, dọc theo máng xối nói cùng hạ tầng hộ gia đình phòng trộm cửa sổ trèo lên lầu 3, sau đó hấn đánh nát phòng bếp trên cửa sổ thủy tinh, mở ra cửa sổ tiến nhập phòng trong. Tại đây cái trong quá trình, vốn đã ngủ hạ người bị hại nghe thấy động tĩnh, đứng dậy xem xét. Hai người ở phòng bếp trung gặp được đồng tiến đi chiến đấu. Người bị hại cầm lấy thái đao phản kháng, biên đánh biên lui, nhưng rốt cục vẫn là bị giết hại ở phòng khách trung.”

“Hiện trường có hay không lấy ra đến hung phạm dấu chân cùng vân tay?” Lúc này có người chen vào nói hỏi một câu.

Hàn Hạo lắc lắc đầu:“Không có. Người này thực khả năng đội bao tay cùng hài bộ, có nhất định phản điều tra ý thức.”

“Ân. Cái này có chút phiền phức” Vừa rồi câu hỏi nhân bao nhiêu có vẻ có chút ử oải. Bình thường mà nói, theo dấu chân có thể suy tính ra nghi phạm thân cao thể trọng, mà vân tay tắc khả đưa vào máy tính tiến hành số liệu kiểm tra, nếu hần là có tiền khoa nhân, này thân phận liền khả tra ra. Hiện trường không có lưu lại này đó dấu vết, không thể nghi ngờ cấp phá án và bắt giam công tác tăng lên khó khăn.

Hàn Hạo ánh mắt lại đột nhiên ngưng một chút, chính sắc nói:“Dù vậy, chúng ta vẫn nắm giữ tương đương mạnh mẽ: Hiện tại đại gia nhớ một chút hung phạm mô phỏng đặc thù: Người này hần là thanh tráng niên nam tử, thể trạng thiên gầy, thân cao ở 1m64 tới 1m67 trong lúc đó, thủ bộ có tươi mới đao thương.”

Tham dự hội nghị mọi người đều xuất ra giấy bút, ghi nhớ Hàn Hạo lời nói. Có một người nghe được cuối cùng khi, nhin không được nhẹ nhàng mà “Dĩ” một tiếng, tựa hồ rất nhiều kinh ngạc. Ở lặng im không khí trung, này một tiếng có vẻ càng xông ra, đại gia lập tức đều đem ánh mắt đầu đi qua. Chỉ thấy người này là cái vừa hai mươi trẻ tuổi tiểu tử, bộ dạng trắng trẻo nõn nà , rất có vài phần dáng vẻ thư sinh chất. Đúng là phụ trách truyền phát phim đèn chiếu doãn kiểm.

Hàn Hạo nhú mày xem chính mình phó thủ:“Người có cái gì vấn đề?”

“Không có vấn đề.” Doãn kiểm vội vàng lắc lắc đầu, chần chờ một lát sau, hần lại bổ thêm một câu,“Chính là, buổi sáng người kia..... Hần phân tích hảo chuẩn!”

“Người nào?” Hàn Hạo nhất thời có chút không hiểu.

“Cái kia nơi khác hình cảnh -- La Phi. Hần buổi sáng đã nói qua, muốn chúng ta đi tìm một cái hình thể thực gầy, thân cao 1m65 tả hữu, thủ bộ bị thương nam tử.”

“Cái gì?” Hàn Hạo kinh ngạc mở to hai mắt: Cái kia tên thể nào có thể làm ra như thể tinh chuẩn phán đoán? Phải biết rằng, về hung phạm này đó đặc thù nghe qua đơn giản, cũng là chứa nhiều kỹ thuật nhân viên kín đáo phân tích sau mới ra kết quả --

Có thể lặng yên không một tiếng động leo lên đến lầu 3, hơn nữa theo nhỏ hẹp phòng bếp cửa sổ trung tiến vào đi, người này hơn phân nửa thân hình nhỏ gầy, động tác nhẹ nhàng -- điểm này đồ không khó nghĩ đến, có thể tưởng tượng muốn xác định cụ thể thân cao phạm vi, kia đã có thể nan hơn.

Bởi vì song phương trải qua kịch liệt chiến đấu, cho nên ở phòng bếp cùng phòng khách mộc chất trên tủ quầy để lại rất nhiều đao ngắn. Hung phạm tay cầm sắc bén chủy thủ, mỗi một đao đều là toàn lực chém ra, bởi vậy hấn tất nhiên hội đem thân thể triển khai đến tối dịch phát lực tư thế. Y này nguyên lý tiến hành tổng hợp lại quy nạp, liền khả thông qua này đao ngắn độ cao, góc độ cùng quỹ tích phản đẩy dời đi dùng đao giả thân cao phạm vi. Phương diện này liên lụy tới cực kì cẩn thận tính toán quá trình, còn cần tiến hành toán học mô hình mang nhập, rất khó tưởng tượng một người chỉ dựa vào mắt thường cùng trí nhớ liền có thể hoàn thành cùng loại công tác.

Hiện trường trên sàn lưu có hung phạm vết máu, này đó vết máu là từ giữa không trung tích lạc hình thành. Phương diện này cũng có chú ý: Tích lạc lúc đầu điểm càng cao, máu cuối cùng ở trên sàn nước bắn hình thành hình tròn lấm tấm diện tích liền càng lớn, căn cứ nguyên lý này, thông qua ở hiện trường mô phỏng thí nghiệm tiến hành đối lập, liền khả đại khái phỏng chừng xuất huyết dịch lạc điểm độ cao -- cuối cùng ra kết quả là khoảng cách mặt đất bảy mươi tới chín mươi cm. Này mùa nhân mặc tương đối mà nói dày nghiêm mật, có thể tạo thành máu tích lạc miệng vết thương chỉ có khả năng xuất hiện tại lỗ lỗ bên ngoài hai tay hoặc là bộ mặt, lại kết hợp vừa rồi suy đoán, mới có thể ra hung phạm thủ bộ bị thương kết luận.

Đã ngoài đủ loại cư nhiên đều bị La Phi ở như vậy thời gian ngắn vậy nội liền cân nhắc xuất ra, Hàn Hạo đối này quả thực có chút cảm thấy bất khả tư nghị. Bất quá kinh ngạc thần thái chính là ở trên mặt của hấn chợt lóe mà qua, hấn rất nhanh liền dùng một tầng hàn sương đem chính mình cảm xúc che lên, sau đó lạnh lùng nói: “Người này thân phận cùng ý đồ đến trước mắt đều còn không trong sáng, liền này khởi án kiện mà nói, hấn bản thân chính là một cái trọng điểm điều tra đối tượng. Doãn kiểm, ta muốn người phải nhân theo dõi hấn, hiện tại tình huống thế nào?”

“Ta nhường nhị trung đội kim có phong phụ trách chuyện này, ta hiện tại liền cùng hấn liên hệ một chút, nhìn xem tình huống thế nào.” Doãn kiểm vừa nói, một bên lấy điện thoại cầm tay ra bấm dãy số. Chấn linh vang vài thanh sau, đối diện mới rốt cuộc có người tiếp nghe.

“Uy, là đại kim đi?” Doãn kiểm mở miệng đánh tiếp đón, sau đó đầu kia điện thoại nhân không biết nói chút cái gì, doãn kiểm về mặt bỗng chốc cứng lại rồi, hấn ngơ ngác nghe xong một lát, ngẫu nhiên mới “Ân” Một tiếng, ngữ điệu tắc cực kì xấu hổ, một lát sau hấn đứng lên đi đến Hàn Hạo trước mặt, đưa điện thoại di động để đi qua, “Đội trưởng, người tới tiếp đi.”

Hàn Hạo buồn bực lườm chính mình trợ thủ liếc mắt một cái, sau đó hấn tiếp nhận điện thoại: “Uy? Ta là Hàn Hạo.”

“Hàn đội trưởng, thực xin lỗi, ta là La Phi.” Trong ống nghe truyền đến một cái lược hiền trầm thấp nam tử thanh âm.

“La Phi?” Hàn Hạo cũng bỗng chốc ngây ngẩn cả người, hoàn toàn không rõ đến cùng phát sinh sự tình gì: Chính mình phải ra đi theo dõi cấp dưới làm sao có thể đem điện thoại dừng ở bị thành đối tượng trong tay đâu?

“Ta tưởng ta cùng người đội viên trong lúc đó khả năng có một chút hiểu lầm.” Đầu kia điện thoại La Phi đã chủ động bắt đầu giải thích, “Ta đang ở điều tra một ít này nọ, sau này ta phát hiện có người ở theo dõi ta. Vì thế ta tìm cơ hội tưởng chế phục hắn, hắn ở phản kháng thời điểm chúng ta động thủ -- này hết thấy đều là vừa mới chuyện đã xảy ra. Hiện tại hắn tạm thời mất đi rồi tri giác, bất quá rất nhanh sẽ gặp tỉnh lại. Các người gọi điện thoại tới được thời điểm, ta vừa vận phiên đến hắn căn cứ chính xác kiện, chuyện này chỉ do ngoài ý muốn, ta thật sự phi thường thật có lỗi.”

Hàn Hạo sững sờ ở tại chỗ, trên mặt thần sắc như tro tàn bàn khó coi. Thủ hạ của mình bị theo dõi đối tượng chế phục, ngay di động giấy chứng nhận đều bị nhân chức đi, đây là cỡ nào làm cho người ta mặt quét rác sự tình! Mà La Phi tạ lỗi thái độ tuy rằng thành khẩn, nhưng này hiển nhiên không đủ để bị xóa tan trong lòng hắn ác khí. Hàn Hạo kiệt lực không chế được cảm xúc mới khiến cho chính mình không có đương trường phát tác xuất ra, ở liên tiếp thở hổn hển mấy khẩu khí thô sau, hắn cực kỳ bất mãn chỉ trích nói: “La Phi, La đội dài, nơi này cũng không phải là người long châu! Người không biết là người hành động thật sự là có chút hơi quá đáng sao?”

“Ta có thể lý giải tâm tình của người. Ta vừa rồi phản ứng quả thật là qua cho khẩn trương. Bất quá --” La Phi ngữ điệu bỗng nhiên trở nên ngưng trọng đứng lên, “Nếu người có biết cái kia che giấu đối thủ có bao nhiêu sao đáng sợ khi, người cũng sẽ trái lại lý giải ta.”

Hàn Hạo cau mày, hắn đã sâu sắc bắt giữ đến La Phi trong lời nói ẩn nghĩa: “Ân? Người có cái gì mới phát hiện?”

“Đúng vậy.” La Phi nghiêm mặt nói, “Hi vọng lần này người có thể nghiêm cẩn nghe ta giảng nhất giảng.”

Hàn Hạo trầm mặc, xem ra chính mình có tất yếu tự mình hội một hồi này thần bí xuất hiện đồng hành. Một lát sau, hắn rốt cục trả lời: “Nửa giờ sau, ta ở hình cảnh đại đội văn phòng chờ người.”

“Tốt. Ân..... Ta hiện tại có tốt tin tức muốn nói cho người --” La Phi hòa dịu chính mình ngữ khí, “-- người đội viên đã tỉnh táo lại.”

Quả nhiên không qua không lâu, trong ống nghe truyền đến kim có phong thanh âm: “Đội trưởng, ta.....”

“Phế vật.” Hàn Hạo tức giận mắng một câu, sau đó hung hăng chặt đứt điện thoại.

.....

Buổi chiều mười bốn điểm linh bảy phần, tỉnh thành cục công an hình cảnh đại đội trưởng văn phòng nội.

Làm La Phi đi đến thời điểm, Hàn Hạo đúng hẹn đang ở cùng đợi hấn.

“Các người bên này tiến triển thế nào?” Còn chưa có lo lắng đem mông tọa ổn, La Phi đã vội vã hỏi.

“Ta cũng không có nghĩa vụ hướng người hội báo công tác.” Hàn Hạo không nhuễn không cứng rắn đình La Phi một câu, La Phi cười khổ một chút, có vẻ có chút bất đắc dĩ. Sau đó hấn ngồi ở Hàn Hạo đối diện, ngậm miệng không nói, bày ra một bộ chờ đợi đối phương đến dẫn đường khiêm tốn tư thái.

Gặp đối phương nhận nhuễn, Hàn Hạo tâm tình hơi chút tốt lắm một ít. Lúc này hấn lại cảm thấy chính mình có lẽ nên ra chút cái gì, không thể nhường người kia xem thường tỉnh thành cảnh sát thực lực. Trầm ngâm một lát, hấn liền châm chọc tìm từ nói:“Nghị phạm hình dáng đặc thù chúng ta đã nắm giữ. Hiện tại ngoại ô thành phố các giao thông vắng điểm đều đã thiết hạ quan tạt, các cấp cảnh lực đã ở tiến hành chuyên hướng xếp tra, trọng điểm đối tượng là này cùng người chết sinh tiền vị trí lý án kiện có liên lụy tương quan nhân viên.”

La Phi rất nhanh tiếp lời nói:“Ta minh bạch người ý nghĩ, người nhận làm cho này là cùng nhau nhắm vào công an cảnh sát trả thù giết người án?”

“Hiện trường không có giựt tiền dấu hiệu. Hung phạm trì đao xâm nhập, có ý định giết người mục đích phi thường rõ ràng --” Hàn Hạo đối chọi gay gắt hỏi lại,“Không biết người cho là còn có thể có khác tình huống gì đâu?”

La Phi lắc đầu, bỗng nhiên ngữ điệu vừa chuyển:“Người có biết ta vì sao sẽ xuất hiện ở trong này sao?” Ánh mắt của hấn lăm lăm xem Hàn Hạo, tựa hồ cất dấu rất nhiều câu dưới.

“Đây đúng là ta muốn quan tâm vấn đề.” Hàn Hạo ngưng mắt cùng La Phi đối diện , sau đó lại bổ sung truy vấn,“Còn có, người cùng trình Hách minh cảnh quan là cái gì quan hệ?”

La Phi không có trực tiếp trả lời, hắn lấy ra một trương chiết tốt giấy viết thư đưa tới:“Người xem đi.”

Hàn Hạo mang theo mê hoặc biểu cảm mở ra giấy viết thư, chỉ thấy mặt trên viết:

“8102 hào đệ tử, người nên còn nhớ rõ ta đi?

Nhạc đạo sau khi chấm dứt, chính chương hắn là bắt đầu. Này cách xa nhau thời gian quả thật là quá dài một ít..... Bất quá, một ngày này cuối cùng vẫn là đã đến .

Ngẫm lại kia sắp triển khai hoa lệ chương nhạc, ta khó có thể ức chế trong lòng hưng phấn, người không nghĩ gia nhập tiến vào sao, ta lão bằng hữu?

Ta biết người từ lâu chờ đợi lâu lắm .

Ta có thể tưởng tượng người xem đến này phong thư tiên khi biểu cảm -- người hội kích động run run đứng lên, phải không? Nhiệt huyết ở thiêu đốt, vô cùng lực lượng đang ở thân thể trung tụ tập!-- đang cùng ta giờ phút này cảm giác giống nhau.

Ta đã ngừng được người khát vọng, người phần nộ, thậm chí là người sợ hãi.....

Mau tới đi, ta ở chỗ này chờ người.”

Hàn Hạo càng xem càng là mờ mịt, mày nhăn thành hai luồng ngất đáp. Lại nghe La Phi ở một bên giải thích nói:“Hai ngày phía trước, ta thu được này phong thư tiên. Tín là từ bản thị phát ra .8102, đây là ta trước kia ở cảnh giáo đọc sách thời điểm học hào.”

“Đúng vậy, người là tỉnh cảnh giáo bát nhất cấp đệ tử, năm đó các hạng thành tích cực kì xuất sắc, bị dự vì cảnh

giáo ‘Từ trước tới nay xuất sắc nhất đệ tử’. Chính là người tốt nghiệp tiền lại phạm vào một sai lầm, cuối cùng cận bị phân phối đến long châu này nhậm thành thị, ở vùng ngoại thành mồ phái xuất sở làm một gã phổ thông cảnh sát. Bất quá người thăng thật sự mau, tám năm sau coi như thượng sở trưởng, sau này lại điều đến long châu thị hình cảnh đội nhậm chức --” Hàn Hạo dùng ngón tay gõ xao trên mặt bàn một phen báo cáo, trên mặt biểu cảm hi giận khó lường, “-- đây là người tương quan tư liệu, về người lý lịch, chúng ta đã điều tra rành mạch.”

La Phi sừng sốt, ở huyết án đột phát khẩn trương thời khắc, Hàn Hạo còn riêng phân ra tinh lực kỹ càng điều tra chính mình hồ sơ, lấy như vậy một loại phương thức làm người sở coi trọng cho hấn mang đến là lạ cảm giác.

“Kia hấn là một lần đại sai lầm đi?” Hàn Hạo lại còn không nguyên bỏ qua, lại chế nhạo nói, “Nếu không cảnh giáo thiên tài lại làm sao có thể luân vì một cái nho nhỏ cảnh giác?”

Đối phương lời nói này ngữ hiển nhiên là xúc động La Phi rất nhiều tâm sự, hấn hai mắt mê ly, vẻ mặt nhưng lại trở nên có chút giật mình, sau một lúc lâu sau mới thì thảo nói: “Sai lầm? Hắc, có lẽ kêu thất bại càng chuẩn xác một ít, thảm thống thất bại.....”

Hàn Hạo xoay mình hốt gian nhìn đến La Phi này phó bộ dáng, không khỏi có chút ngoài ý muốn. Theo thu thập đến tư liệu trung, hấn biết La Phi trước đây ở long châu từng phá hoạch qua rất nhiều đại án kỳ án, xuất chúng năng lực là không thể nghi ngờ, nhưng bởi vì mồ ta trải qua, đến nỗi cho nhân sinh nhấp nhô, cũng là làm người ta cảm hoài. Trải qua lần này mặt đối mặt giao phong, trong lòng hấn ban đầu tích góp từng tí một buồn bực cũng phát tiết không sai biệt lắm, giờ phút này nhậm không được đồ muốn khuyên giải đối phương hai câu: “Sai lầm cũng tốt, thất bại cũng thế, đều đã là quá khứ sự tình, người cũng không cần luôn đề ở trong lòng. Hơn nữa..... Hiện tại lại nói này đó lại có cái gì ý nghĩa đâu?”

“Không.....” La Phi thống khổ lắc lắc đầu, ánh mắt hấn trừng lão đại, bật ra hiện ra khoe mắt căn căn tơ máu, “Còn không có kết thúc, hấn đã trở lại, hấn còn ở nơi này!”

“Người nói ai?” La Phi không đầu không đuôi lời nói cấp Hàn Hạo rót đầu đầy mờ mịt.

“Cái kia ác ma! Viết thư nhân! Sát hại trịnh Hách minh cảnh quan hung thủ!” La Phi một hơi nói ra ba cái nhân vật hiển nhiên là ở chỉ cùng cá nhân, hấn hai mắt thiêu đốt phần nộ hỏa diễm, mà ngữ điệu lại như hàn băng bàn triệt nhân tâm tì, phòng trong không khí tựa hồ đều phải nhân kia hàn ý mà đông lại đứng lên.

Hàn Hạo ngạc nhiên gian mình bạch cái gì, hấn lại cầm lấy lá thư này tiên nhìn một lần, sau đó như liên châu pháo bàn hỏi: “Là này phong thư? Ai vậy viết? Nay cùng trịnh Hách minh bị hại lại có cái gì quan hệ?”

La Phi dùng hai tay xoa chính mình huyết thái dương, nỗ lực đi điều chỉnh chính mình cảm xúc. Tuy rằng đã qua đi mười tám năm, nhưng mỗi khi kia đoạn nhớ lại tái hiện thời điểm, hắn vẫn là sẽ có bỗng nhiên sẽ không khống chế được cảm giác. Dần dần bình ổn xuống dưới sau, hắn ngẩng đầu hướng Hàn Hạo hỏi lại: “Người là cái gì thời điểm đi đến tỉnh thành hình cảnh đội ?”

“Mười năm trước, người Trung Quốc dân công an đại học hình trình chuyên nghiệp thạc sĩ tốt nghiệp sau.” Lần này Hàn Hạo thực sáng khoái, cũng thực tự hào trả lời đối phương vấn đề.

“Cho nên người cái gì đều không biết.....” La Phi thở dài một tiếng, đối với đối phương kia hiển hách chuyên nghiệp bối cảnh không chút nào để ý. Lược dừng lại đồn sau, hắn tựa hồ ở triển khai một cái tân trọng tâm đề tài: “Buổi sáng ta rời đi hiện trường sau, căn cứ trình cảnh quan máy ảnh thượng manh mối đi cực thiên vọng đi -- hôm kia ba giờ chiều bốn mươi bảy phân, trình cảnh quan ở trong này mật võ một cái lên mạng giả ảnh chụp. Ta nương vọng quản điều tra người này ở hôm đó lên mạng ghi lại, từ giữa ta tìm được này trang web.”

Ở phân tích tình tiết vụ án thời điểm, La Phi liền một lần nữa tìm về hắn đặc hữu cái loại này bình tĩnh cùng kín đáo. Nói chuyện đồng thời, hắn đệ thượng một trương sao chép tốt trang web tư liệu.

Hàn Hạo tiếp nhận kia tờ giấy, hắn đối internet phương diện gì đó chẳng phải rất quen thuộc, bất quá hắn vẫn là có thể nhìn ra trên giấy xuất hiện hắn là mỗi cái diễn đàn thượng báỉ thiếp. Phát thiếp tài khoản là một chuỗi chữ cái: eumenides, báỉ thiếp tiêu đề còn lại là bốn rõ ràng bắt mắt thể chữ đậm -- tử hình thu thập, chính văn nội dung như sau:

“Mỗi khi ta mở to mắt, ta sẽ nhìn đến trên cái này thế giới vẫn có rất nhiều dơ bẩn linh hồn.

Pháp luật là tinh lọc thế giới này công cụ, nhưng là pháp luật tác dụng lại luôn nhận đến quá lớn cực hạn.

Có người làm chuyện xấu, nhưng này chút chuyện xấu cũng không chịu pháp luật quản hạt; Lại hoặc là có người làm chuyện xấu, khả pháp luật lại tìm không thấy đưa hắn định tội chứng cứ; Còn có thời điểm, làm chuyện xấu nhân có đủ loại tư bản, khiến cho bọn hắn có thể giỏi hơn pháp luật phía trên.

Pháp luật là không hoàn mỹ , xã hội cần pháp luật ở ngoài hình phạt.

Ta chính là này hình phạt người chấp hành.

Ta gây hình phạt chỉ có một cái, trực tiếp nhất một cái -- tử hình.

Đem có một đám ác đồ bị ta thanh lý. Bất quá bọn họ danh sách bây giờ còn không có hoàn toàn xác định.

Bởi vì người có cơ hội tại đây cái danh sách càng thêm một cái tên.

Người hi vọng mỗi cá nhân đi tìm chết sao? Người cảm thấy hãn căn bản không xứng sống ở trên cái này thế giới, nhưng là người chế tài hãn không được, chính nghĩa ở hãn trước mặt có vẻ vô cùng gầy yếu.

Như vậy mời người đem tên của hãn viết xuống đến, nói với ta hãn làm qua cái gì, ta sẽ đối hãn tiến hành phán quyết.

Các người có hai chu thời gian. Sau đó ta đem công bố cuối cùng chấp hành danh sách.”

Hàn Hạo rất khó nghĩ tới cái này bái thiếp hội cùng trình Hách minh từ có cái gì liên hệ, hãn khó hiểu lắc lắc đầu:“Này có thể đại biểu cái gì? Một cái đùa dai đi? Trên Internet sẽ có rất nhiều như vậy loạn thất bát tao gì đó.”

“Đùa dai? Hắc.....” La Phi cười lạnh một tiếng, hãn đột nhiên đi phía trước thám qua thân mình, ngữ khí trở nên kịch liệt đứng lên,“Đây là thật sự tội ác! Đáng sợ tội ác! Trình cảnh quan chính là vì vậy đưa mệnh, nhưng hãn chẳng phải cái thứ nhất hy sinh giả, mười tám năm trước, này tội ác cũng đã thi ngược qua một lần .”

La Phi thần thái nhường Hàn Hạo ý thức được tình thế nghiêm trọng, hãn lập tức truy vấn nói:“Mười tám năm trước phát sinh qua cái gì?”

La Phi lại đem thân thể rút trở về, hãn lắc đầu:“Ta hiện tại không thể nói.”

Hàn Hạo có loại bị nhân trêu đùa cảm giác, hãn cực kì bất mãn trừng mắt nhìn đối phương liếc mắt một cái:“Người đến cùng có ý tứ gì?”

La Phi vẻ mặt nghiêm túc:“Đây là cơ mật.”

“Cái gì cơ mật?”

“Mười tám năm trước, tại đây cái trong thành thị phát sinh cùng nhau án kiện. Bởi vì án kiện tính chất cực kì ác liệt, vì không chế ảnh hưởng, này khởi án kiện bị định vì nhất cấp cơ mật, sở hữu phá án và bắt giam công tác cũng là từ chuyên án tổ bí mật tiến hành --” Nói tới đây, La Phi tạm dừng một chút, sau đó hần lăm cái bắt đắc dĩ biểu cảm, “Thực xin lỗi, ta tạm thời cũng chỉ có thể nói nhiều như vậy .”

Hàn Hạo cau mày, nửa tin nửa ngờ đồng thời cũng có chút căm tức, hần lạnh lùng cật vẫn nói: “Đã là nhất cấp cơ mật, vậy người làm sao có thể biết?”

La Phi khước mắt co rúm hai hạ, tựa hồ bị chạm được mỗ căn mẫn cảm thần kinh, sau đó hần trịnh trọng chuyện lạ cùng Hàn Hạo? Thị : “Ta cũng là kia khởi án từ đương sự..... Người còn không rõ sao? Năm đó đúng là này cộc án từ nhường ta ngã vào đáy cốc! Mà án phát sau đối ta tiến hành hỏi chuyên án tổ cảnh viên, chính là trịnh Hách minh trịnh cảnh quan.”

Nguyên lai là như vậy..... Hàn Hạo đầu óc nhanh chóng xoay tròn một lát, cuối cùng đem một ít tiền căn hậu quả xuyên liên lên: Mười tám năm trước mật án, đến nay vị phá..... Trịnh Hách minh là chuyên án tạo thành viên, phát hiện đầu mối mới..... Đương sự La Phi tiếp đến thân bí giấy viết thư, trở lại tỉnh thành..... Trịnh Hách minh ngộ hại, tội ác đang ở kéo ra tân mặc chương!

Một trương đại mặc chính chậm rãi hiện lên ở Hàn Hạo trước mắt. Tuy rằng mặc bố vẫn cứ che đậy sở hữu bí mật, nhưng này che giấu không được ngưng trọng không khí vẫn là nhường Hàn Hạo vừa hưng phấn vừa khẩn trương.

Thậm chí, còn có một tia không hiểu sợ hãi.

Này đến cùng là cùng nhau cái dạng gì án từ?

Đáp án ngay tại đối diện cái kia tên trong miệng, khả hần lại cố tình không nói xuất ra.

Hàn Hạo dùng một loại phức tạp biểu cảm xem La Phi, chậm rãi nói: “Đã người không thể nói với ta tình hình cụ thể, vậy người cần gì phải tới tìm ta đâu?”

“Ta hi vọng người lập tức hướng thượng cấp lãnh đạo đánh báo cáo, yêu cầu tiết lộ năm đó hồ sơ vụ án, trùng kiến chuyên án tổ!” La Phi không chút nào lảng tránh nghiêng hướng Hàn Hạo ánh mắt, đồng thời gằn từng tiếng hồi đáp.

.....

Chương 2 mười tám năm trước thảm án

Ngày hai mươi một tháng mười, buổi chiều mười sáu điểm ba mươi phân.

Hình cảnh đại đội hội nghị trung tâm.

Hàn Hạo sắc mặt âm trầm, hai tay đè nặng trên bàn một đồng thật dày tư liệu. Hai giờ tiền, hắn theo hồ sơ thất tiết lộ này đó đã phong tồn mười tám năm hồ sơ vụ án. Lúc hắn xem qua này đó hồ sơ vụ án sau, hắn rốt cục biết mười tám năm trước phát sinh cái dạng gì án tử, hắn cũng biết chính mình muốn đổi mặt sẽ là một cái cỡ nào đáng sợ thả có đã tâm đối thủ.

Cũng may hắn chẳng phải một người -- ở hắn bên người, ở mười tám năm sau, từ cảnh giới tinh anh nhóm tạo thành chuyên án tổ đang ở trùng kiến:

La Phi ngồi ở cái bàn đối diện, hắn tầm mắt đã ở kia đôi tư liệu thượng lưu lại thật lâu. Bất quá ánh mắt của hắn rải rác, suy nghĩ hiển nhiên đã bay tới một cái thời không trung.

Này tư liệu ở người khác trong mắt khả năng chính là một ít văn tự, một ít hình ảnh, ghi lại một sự tình. Nhưng là đối La Phi mà nói, kia cảm giác lại hoàn toàn bất đồng. Hắn đã đặt mình trong cho một màn mạc như thế chân thật cảnh tượng trung, tuy rằng đã sự cách nhiều năm, nhưng này cảnh tượng trung thanh âm, hình ảnh, thậm chí sở hữu hơi thở đều là như thế rõ ràng, tiêm vi khó phân rõ.

Đương nhiên, cùng kia cảnh tượng cùng tồn tại sở hữu tình cảm cũng không có giảm bớt mấy may:

Bi thương, uể oải, thê lương, phản nộ, thậm chí còn có sợ hãi.....

La Phi biết chính mình vĩnh viễn cũng quên không được này đó. Mà thu hoạch giải thoát duy nhất phương pháp, chính là tìm được cái kia đáng ghét mà lại đáng sợ tên, làm triệt để kết liễu!

Này cũng đang là hắn riêng xin phép theo long châu đuổi tới tỉnh thành nguyên nhân.

Doãn kiếm ngồi ở Hàn Hạo bên người, ánh mắt lại ở tò mò xem La Phi, tựa hồ rất muốn biết đối phương suy nghĩ cái gì. Tuy rằng chỉ có gặp mặt một lần, nhưng này đột ngột xuất hiện nam tử trên người tựa hồ mang theo một loại thần bí khí chất, loại khí chất này không thể nghĩ ngờ đối doãn kiếm sinh ra rất lớn lực hấp dẫn.

Hắn đến cùng là cái thể nào nhân? Mười tám năm trước hắn đã trải qua cái gì? Hiện tại lại vì sao trở về? Một đám nổi bật khoản ở doãn kiếm trong đầu xoay tròn, hắn hận không thể bỗng chốc hiểu rõ sở hữu đáp án.

Đang ngồi một cái tiểu tử về mặt lại cùng doãn kiếm khác hắn bất đồng. Này tiểu tử thoát nhìn vừa hai mươi, tựa hồ so với doãn kiếm còn muốn tuổi trẻ một ít. Hắn đeo mắt kính, thân hình gầy yếu, dùng tay trái tà chỉ chính mình đầu, một bộ hữu khí vô lực lười nhác bộ dáng. Tuy rằng cũng mặc một thân cảnh phục, nhưng tiểu tử đáng về hình dung lại cùng kia tức mục trang nghiêm khí chất cực không tương xứng. Lúc này hắn chính nhàm chán vô nghĩa chuyển động tay phải trung một chi bút lông, tựa hồ đối người chung quanh cùng sự đều không hề hứng thú, chính là ngẫu nhiên hắn hội ngẩng đầu lên, ánh mắt cực kỳ cấp tốc liếc đi ra ngoài, thần thái ở trong nháy mắt hội trở nên linh động đến cực điểm.

Nhanh kẻ bên tiểu tử là một cái đen nhánh cường tráng nam tử. Hắn ước chừng ba mươi xuất đầu tuổi, dáng ngồi uy nghiêm, thân thể đỉnh thẳng tắp, có vẻ cực kì có khả năng cao hữu lực. Ở hắn bên người tựa hồ có thể sinh ra nào đó khí tràng, tức mục mà lại tràn ngập cảm giác an toàn. Giờ phút này hắn chính nâng lên tay trái nhìn nhìn cổ tay gian đồng hồ, sau đó chính sắc nói:“Hàn đội trưởng, thời gian đã đến, chúng ta bắt đầu đi.”

Hàn Hạo ngón tay tại kia điệp hồ sơ vụ án thượng nhẹ nhàng gõ xao, do dự một lát, đáp:“Ân..... Còn có một người không có tới, như vậy, chúng ta đợi lát nữa ba phút!”

Quả thật, ở La Phi cùng chuyển bút lông tiểu tử trong lúc đó còn không một cái chỗ ngồi, này sẽ là một cái thể nào dự thỉnh giả, lại vì sao hội đến trễ đâu?

“Trọng yếu như vậy trường hợp, kỷ luật hắn là đệ nhất vị.” Cường tráng nam tử bao nhiêu có chút bất mãn, hắn xem Hàn Hạo, cất cao âm điệu,“Nếu liên bên trong đều không thể hiệp đồng, kia còn thể nào đi cùng đối thủ tác chiến?”

“Chờ ba phút.” Hàn Hạo lại ngắn gọn trở về một lần, hắn nói chuyện thanh âm không lớn, nhưng lộ ra một cỗ không tha cãi lại kiên định cùng uy nghiêm. Cường tráng nam tử thu hồi ánh mắt, không lại nói thêm cái gì.

Mà ngoài cửa đã có một thanh âm tiếp vang lên:“Các người không cần chờ -- bởi vì ta đã sớm đã ở nơi này.”

Bạn này thanh âm, một thân ảnh đi vào phòng họp nội. Ánh mắt mọi người lập tức đều bị này thân ảnh hấp dẫn đi

qua, liền ngay cả La Phi cũng theo trầm tư trung ngẩng đầu lên, trong mắt tránh qua một tia kinh ngạc thần sắc.

Bởi vì này thật sự không giống như là hẳn là vào lúc này giờ phút này xuất hiện thân ảnh.

Ở hình cảnh đại đội trong phòng hội nghị, tại đây cái trần ngập nam tính dương cương cùng uy nghiêm hơi thở địa phương, cư nhiên sẽ xuất hiện như vậy một nữ nhân.

Không hề nghi ngờ, đây là một cái tiêu chuẩn phía nam mỹ nữ. Nàng thân hình tiêm nhược, khuôn mặt tuấn tú, đại đại ánh mắt, miệng mũi lại sinh linh hoạt thanh tú; Một đầu mềm mại thuận hoạt tóc dài hắc chói mắt, sấn non mịn da thịt đủ phát trắng nõn. Người rất khó theo vẻ ngoài thượng phán đoán ra nàng chuẩn xác tuổi, bởi vì ở nàng hai gò má thượng tràn đầy tràn ngập thanh xuân hơi thở hồng nhuận sáng bóng, khả năng ánh mắt trong lúc đó lại lộ ra một loại chỉ có thành thực nữ nhân tài năng bị giới giang cùng nhuệ đạt.

Mặc dù là hội nghị triệu tập giả Hàn Hạo lúc này cũng có vẻ có chút ngoài ý muốn, hắc hơi hơi nheo lại mắt, dùng thực không xác định ngữ điệu hỏi một câu: “Người..... Là mộ lão sư?”

“Đúng vậy.” Nàng kia gật đầu đáp, trên mặt quả như có như không tươi cười, “Tình cảnh giáo phạm tội tâm lý học chuyên nghiệp, Mộ Kiếm Vân giảng sư.” Nàng một bên tự giới thiệu, một bên ở La Phi bên người chỗ trống ngồi xuống dưới.

Hàn Hạo thoải mái nở nụ cười một chút: Mộ Kiếm Vân. Làm tình sảnh lãnh đạo hướng hắc đề cử này phạm tội tâm lý học chuyên gia thời điểm, hẳn thật sự thật không ngờ đối phương cư nhiên sẽ là cái phong tư yêu điệu nữ tử.

Nhưng hẳn cũng không có bởi vậy đối người này thực lực sinh ra hoài nghi. Có thể được đến tình sảnh đề cử kia cũng không phải là người bình thường có thể hưởng thụ đãi ngộ, hơn nữa theo một cái khác góc độ mà nói, đường cong tình tế nữ nhân tại tâm lý nghiên cứu phương diện vốn liền so với nam nhân càng có ưu thế.

“Đã người đã sớm đến -- kia vì sao không tiến vào?” Kia cường tráng nam tử còn không có phao lại lúc trước bắt mắt, hẳn thẳng lăng lăng xem Mộ Kiếm Vân, không chút khách khí hỏi.

“Ta theo nơi đó xem các người.” Mộ Kiếm Vân dùng ngón tay chỉ hội nghị? Chỗ cao một cái khí cửa sổ, “Đối mặt đồng bạn đến trễ, mỗi người hội bày ra bất đồng phản ứng, ta có thể mượn này đối với các người có cái bước đầu hiểu biết.”

Kia khí cửa sổ quả thật là cái quan sát phòng trong hảo địa điểm, trên cao nhìn xuống, tầm nhìn mở rộng lại không dễ bị trong phòng nhân phát hiện.

Cường tráng nam tử nhú mày, theo trong lỗ mũi nặng nề buồn ra một hơi đến. Nghĩ đến vừa mới bị nhân tượng xem động vật biểu diễn giống nhau rình , trong lòng hắn sinh ra một loại thực khó chịu cảm giác, nhưng là nam nhân tự tôn lại khiến cho hắn vô pháp đem loại này khó chịu hướng về phía một cái nhu nhược nữ tử phát tiết xuất ra.

Mộ Kiếm Vân bên tay phải ngồi cái kia đeo kính trẻ tuổi nhân. Từ nữ giảng sư vào nhà sau, ánh mắt của hắn liền luôn luôn gắt gao tùy tùng ở đối phương trên người. Giờ phút này hắn tiếp nhận nói trả lời:“Như vậy xin hỏi vị này nữ sĩ, người hiện tại hiểu biết chúng ta sao?” Trên mặt của hắn tràn đầy vui cười biểu cảm, ngữ khí cũng ít nhiều có chút ngả nghiêng.

Mộ Kiếm Vân lườm người trẻ tuổi liếc mắt một cái:“Ở đây mọi người trung, công tác của người nhiệt tình là kém cỏi nhất . Đương nhiên, nếu một người trưởng thành mặt nguyệt mà đối diện máy tính, cả ngày cùng này buồn tẻ cơ sở hai chữ số giao tiếp, trong lòng hắn khó tránh khỏi hội sinh ra phiền chán. Quá độ cô độc mang đến đè nén cảm, thậm chí làm cho hắn tính cách sinh ra một ít vận vẹo. Tỷ như đối mặt một cái xa lạ nữ nhân xuất hiện, người hội sinh ra một loại không hiểu tươi mới cảm -- ta thực hi vọng loại cảm giác này có thể kích phát khởi người công tác trạng thái. Bất quá có một việc ta cũng phải nói cho rõ ràng: Ta đối với người là không có khả năng sinh ra gì hứng thú , mặc dù người là cảnh giới tiếng tăm lưng lấy máy tính cao thủ, Tăng Nhật Hoa tiên sinh.”

Bị đối phương bán đùa bán nghiêm cẩn chế nhạo một phen, người trẻ tuổi đành phải lộ ra chút xấu hổ thần sắc, hắn thân thủ gãi gãi chính mình cái ót, lại mặt dày tự mình đánh trống lảng:“Mỹ nữ có thể biết ta đại danh, đã nhường ta thực vinh hạnh đâu.”

Mộ Kiếm Vân cười cười, không lại cùng hắn nói thêm cái gì, ngược lại đem ánh mắt đầu hướng về phía đối diện cái kia cường tráng nam tử. Trong ánh mắt nàng tuy rằng không hề địch ý, nhưng nhìn xem kia nam tử pha không được tự nhiên, người sau câu nệ cúi đầu xuống.

“Người là đặc công trung đội Hùng Nguyên đội trưởng đi?” Mộ Kiếm Vân tạm dừng một lát, gặp đối phương không có dị nghị, liền lại nói tiếp,“Người là một cái tốt lắm mệnh lệnh người chấp hành, hơn nữa người cũng biểu hiện ra tốt lắm chuyên nghiệp khí chất. Cùng người tiến hành hợp tác, rất nhiều chuyện đều sẽ làm cho người ta phi thường yên tâm .”

Hùng Nguyên ngẩng đầu lên, thần sắc sung sướng rất nhiều. Thực hiển nhiên, đối phương câu này đơn giản đánh giá nhường hắn có chút vừa lòng.

“Về phần người, hàn đội trưởng --” Mộ Kiếm Vân lại xem Hàn Hạo chăm chú một lát tìm từ, “Người có rất tốt quyết đoán lực, đây là một cái người lãnh đạo sở phải cụ bị tổ chức. Làm người đánh hạ kế hoạch sau, người khác ý tưởng rất khó đối với người sinh ra ảnh hưởng, điểm này có lợi cũng có tệ. Bất quá người trợ thủ nhưng là tràn ngập lòng hiếu kỳ, hẳn sẽ giúp người nhận cùng phân tích càng rộng khắp tin tức, các người ở nào đó trên ý nghĩa có thể hình thành một loại tốt góc bù.”

Hàn Hạo từ chối cho ý kiến “A” một tiếng, tựa hồ cũng không để ý Mộ Kiếm Vân đối chính mình cùng đoán kiếm phân tích. Hắn nhưng là ngưng tụ lại ánh mắt xem La Phi, sau đó nhắc nhở nói: “Mộ lão sư, người có vẻ còn lâu một người đâu.”

“Người nói là la cảnh quan?” Mộ Kiếm Vân mỉm cười, “Hắn tựa hồ có rất nhiều tâm sự, mà này tâm sự đang cùng người trong tay tài liệu có quan hệ mật thiết. Ta theo hắn trong mắt nhìn đến thực thương tâm cảm giác, xen lẫn phần nợ..... Còn có, thứ ta nói thẳng -- còn có một ít đề nén không được sợ hãi.”

Mọi người tất cả đều theo Mộ Kiếm Vân lời nói tò mò đánh giá La Phi, mà La Phi trong lòng lại đột nhiên cả kinh: Nữ tử này trước đây đối những người khác phân tích cố nhiên phần khích, nhưng đơn giản là căn cứ ngôn hành đến suy đoán con người tính cách, cũng không quá đáng ảo diệu địa phương. Khả năng cư nhiên có thể theo người khác trong ánh mắt như thể chuẩn xác đọc ra đối phương đáy lòng tình cảm, này phiên bản lĩnh cũng không phải là thường nhân có khả năng. Kinh ngạc rất nhiều, hắn vội vã ngưng tụ tâm thần, nhìn về phía Mộ Kiếm Vân ánh mắt cũng trở nên sắc bén đứng lên.

Khả Mộ Kiếm Vân lại nhẹ nhàng mà lướt đi qua, cũng không cùng này ánh mắt tiếp xúc.

“Tốt lắm. Chúng ta vẫn là chạy nhanh tiến vào chính đề đi.” Hùng Nguyên ồm ồm lời nói đánh gãy giữa hai người này ngắn ngủi giao phong.

Hàn Hạo gật gật đầu, vẻ mặt túc mục: “Hiện tại hội nghị chính thức bắt đầu. Chư vị đều là tiếp đến thượng cấp mệnh lệnh đi đến nơi này, cho nên khách khí nói ta cũng không nhiều lời. ‘Tứ nhất bát chuyên án tổ’ đã trùng kiến, đang ngồi chính là chuyên án tổ thành viên, mà ta còn lại là chuyên án tổ tổ trưởng. Đối điểm này còn có cái gì nghi vấn sao?”

Tăng Nhật Hoa dùng bút máy căn ở chính mình rồi bời trong tóc cọ hai hạ, lược có chút kỳ quái hỏi: “‘Tứ nhất bát chuyên án tổ’? Ta còn tưởng rằng là ‘Nhất linh nhị nhất’ chuyên án tổ đâu.”

Hùng Nguyên cùng Mộ Kiếm Vân nhử mi xem Hàn Hạo, hiển nhiên cũng mang theo giống nhau hoang mang.

“Các người đều nghe nói trịnh Hách minh cảnh quan ngộ hại tin tức, này cũng là các người bị khẩn cấp điều hướng hình cảnh đội nguyên nhân. Bất quá các người cũng không biết, cùng loại ác tính tập cảnh án kiện ở bản thị chẳng phải lần đầu tiên phát sinh.” Hàn Hạo ngữ khí trầm thấp, sau đó hắn nhìn doãn kiểm liếc mắt một cái, người sau hiểu ý, mở ra hội nghị trên bàn hình chiếu thiết bị, một bức ảnh chụp tùy theo bị phóng đến màu trắng trên vách tường.

Đây là một bức cũ kỹ màu sắc rực rỡ ảnh chụp, sắc màu đã có chút u ám, nhưng trên ảnh chụp kia một đoàn đoàn đỏ sẫm vết máu vẫn là làm người ta nhìn thấy ghê người. Khắp cả vùng máu trung nằm một khối nam thi, bởi vì thi thể trình phủ nằm sắp trạng thái, cho nên thấy không rõ nam tử khuôn mặt.

“Đây là phát sinh ở 198 bốn năm ngày mười tám tháng tư cùng nhau giết người án.” Hàn Hạo phối hợp ảnh chụp giải thích nói, “Người bị hại Tiết đại lâm, nam, bốn mươi một tuổi, khi nhậm bản thị cục công an phó cục trưởng.”

Trừ bỏ La Phi ở ngoài, tham dự hội nghị mọi người tất cả đều bởi vì người bị hại thân phận mà lấp bắp kinh hãi. Cục công an dài gặp nạn! Như vậy án kiện ở gì thời điểm đều đủ để tạo thành oanh động tính hiệu quả.

“Đại gia hiện tại nhìn đến chính là án phát hiện tràng. Người bị hại chết vào nhà mình phòng khách, quanh thân có bao nhiêu chỗ lợi nhận tạo thành miệng vết thương, trong đó vết thương trí mệnh ở cổ chỗ, nhân động mạch chủ bị chặt đứt, mất máu quá nhiều mà tử. Án phát ngày đó, người chết thê tử đi công tác, độc nữ tắc nội trú, cho nên chỉ có người chết một người ở nhà. Hiện trường không có phát hiện hung thủ vân tay cùng dấu chân, này người hướng dẫn chỗ ngồi tiền lưu lại con đường duy nhất, đó là này tờ giấy.”

Ở cắt mấy trương hiện trường ảnh chụp sau, phim đèn chiếu nội dung theo Hàn Hạo lời nói chuyển tới một trương trên giấy, trên giấy mấy đi rõ ràng chữ viết triển lãm ở tại mọi người trước mặt:

Tử vong thông tri đơn

Chịu hình nhân: Tiết đại lâm

Hành vi phạm tội: Không làm tròn trách nhiệm, nhận hối lộ, thiệp hắc

Chấp hành ngày: Ngày mười tám tháng tư

Xinh đẹp bút máy tự, cực kỳ tiêu chuẩn phong Tống tự thể, chợt xem dưới cơ hồ cùng thể chữ in vô thậm khác nhau.

“Đây là..... Hung thủ lưu lại ?” Mộ Kiếm Vân sâu sắc cảm giác được cái gì, giành trước hỏi.

Hàn Hạo không có trực tiếp trả lời đối phương vấn đề, mà là tiếp tục giảng thuật theo hồ sơ vụ án trông được đến tin tức:“Cảnh sát ở người chết trên bàn học phát hiện này tờ giấy, khác tương quan manh mối cho thấy, này tờ giấy là ở án phát hai ngày trước tùy một phong thư nặc danh ký đến người chết trong nhà .”

“Tứ nhất bát chuyên án tổ..... Nguyên lai là có chuyện như vậy. Bất quá như vậy cùng nhau đại án tử, ta thể nào cho tới bây giờ không có nghe nói qua?” Tăng Nhật Hoa vừa nói, một bên quay đầu xem bên người mọi người. Trừ bỏ La Phi cười khổ lắc lắc đầu, những người khác cũng đều là vẻ mặt hoang mang.

“Ta cũng là vừa mới biết.” Hàn Hạo giải thích nói,“Bởi vì tin tức bị phong tỏa , hơn nữa ở công an hệ thống bên trong -- lo lắng hội tạo thành khủng hoảng. Chuyên án tổ đang âm thầm điều tra án kiện này, trình Hách minh cảnh quan chính là năm đó thành viên chi nhất.”

Trên hội trường nhiều người đều kim lòng không đậu nhẹ nhàng “Nga” một tiếng, thoáng phẩm ra chút mùi tám năm trước sau hai cộc tập cảnh huyết án gian liên hệ. Theo sau Tăng Nhật Hoa lại “Xích” cười cười, mang theo chế nhạo ngữ khí nói:“Hiện tại xem ra, này án tử là luôn luôn không phá? Hắc, bí mật tra án, hiệu quả thượng luôn có chiết khấu . Kỳ thật cho dù chết cái cục công an dài, cũng không cần như vậy khẩn trương đi?”

Hùng Nguyên nhú mày trừng mắt nhìn Tăng Nhật Hoa liếc mắt một cái, hiển nhiên đối tiểu tử thái độ không quá vừa lòng. Người sau lại bình thản ung dung, trên mặt vẫn quải một bộ không gọi là không kèm chế được biểu cảm.

Hàn Hạo cũng xem Tăng Nhật Hoa, hần tuy rằng không nói gì, nhưng trong ánh mắt lại lộ ra vô hình áp lực đến, sau đó hần thật sâu hít vào một hơi, bình tĩnh thanh âm nói:“Chẳng phải một cái cục công an dài đơn giản như vậy, còn có cái khác ngộ hại giả. Doãn kiếm, người đem phim đèn chiếu thiết đi qua.”

Trên tường ảnh chụp lại phiên đến tân một trương. Ảnh chụp sở biểu hiện địa điểm là một gian cũ nát trông trái căn phòng lớn, hiện trường tựa hồ vừa mới trải qua qua đại hỏa đốt hủy, khắp cả hỗn độn, tiêu hồ không chịu nổi. Luôn luôn trầm mặc ít lời La Phi giống như bị điện giật giống nhau, đột nhiên thân thể run lên, hần gắt gao cắn môi, kiệt lực

không chế được trong lòng bốc lên phập phồng cảm xúc.

“Đây là cái gì địa phương?” Nói chuyện vẫn cứ là cái kia lăm mồm Tăng Nhật Hoa, “Hàn đội trưởng, người nói ngộ hại giả ở nơi nào đâu?”

“Ngộ hại giả..... Nơi này, nơi này --” Hàn Hạo dùng laser bút ở hình vẽ thượng chỉ điểm, hần thanh âm trở nên có chút âm trầm đáng sợ, “Còn có nơi này, nơi nơi đều là.....”

Nơi nơi đều là? Lời này tựa hồ có chút không hợp logic, mà một loại điềm xấu dự cảm thì tại phòng họp nội trần ngập mở ra.

La Phi nắm chặt nắm tay, trên cổ tay gân xanh đột hiện. Những người khác tắc trùng lớn mắt ở trên ảnh chụp suu tâm, nhưng bọn hắn vẫn là rất khó theo một mảnh đen sì sì cảnh tượng trung nhận ra cái gì đặc biệt gì đó.

Hàn Hạo liếc mắt doãn kiểm: “Thiết đến phía dưới đặc tả đi.”

Doãn kiểm gật gật đầu, theo hắn chuột điểm động, vừa rồi Hàn Hạo sở chỉ bộ vị cảnh tượng đặc tả một vài bức hiện ra ở đại gia trước mặt. Hội trường ở nháy mắt trầm mặc, liền ngay cả Tăng Nhật Hoa lúc này cũng ngừng lại rồi hô hấp, tựa hồ có một khối nặng trĩu tảng đá đột nhiên áp ở mọi người trong lòng, ép tới nhân không thở nổi.

Bọn họ rốt cục thấy rõ ràng ngộ hại giả, phá thành mảnh nhỏ ngộ hại giả.

Có lẽ kia đã không thể xưng là thi thể, kêu thịt khối càng thêm chuẩn xác một ít. Cháy đen thịt khối, chỉ theo cơ bản vẻ ngoài hình dạng mơ hồ có thể nhận ra thể nào một khối là nhân tứ chi, thể nào một khối là không trọn vẹn không được đầy đủ đầu.

Này đó tàn khu rải ở hiện trường, cấu thành một bức giống như nhân gian địa ngục một loại đáng sợ đồ cuốn.

Nơi nơi đều là -- mọi người rốt cục minh bạch những lời này sau lưng đáng sợ hàm nghĩa.

Bất luận kẻ nào ở cảnh tượng như vậy trước mặt đều khó tránh khỏi sinh ra da đầu run lên cảm giác, cho dù hẳn nhóm là có thêm hiền hách uy danh cảnh sát. Mà đối với trên hội trường một cái người đến nói, này đó hình ảnh càng như mang huyết băng trùy giống nhau thật sâu trát ở tại trong lòng hẳn.

Nhìn đến như vậy vô cùng thâm thi thể tàn khu đã làm cho người ta khó có thể nhận, nếu này đó tàn khu lại là đến từ chính người thân cận nhất nhân đâu?

Tỷ như nói: Kia từng là người tối tri kỷ bằng hữu, thậm chí là người thân mật nhất người yêu? Lúc này người sẽ có thể nào cảm giác? Người sao kham đem kia lạnh như băng thi khối cùng từng rõ rõ ràng âm dung nụ cười liên hệ đứng lên?

La Phi đang ở như vậy một loại cảm giác trung gặp dày vò.

Bất quá hẳn cũng không có tránh đi ánh mắt. Tương phản, ánh mắt hẳn như kiếm giống nhau gắt gao đỉnh ở những kia trên ảnh chụp. Như hàn băng giống nhau bị thương dần dần thiêu đốt thành chước nhân liệt hỏa.

Phản nộ liệt hỏa!

Mà ở cách đó không xa, một đôi sáng ngời ánh mắt vòng vo đi lại, vụng trộm đánh giá La Phi, tựa hồ muốn từ kia đoàn liệt hỏa trung thăm dò chút che giấu bí mật.

Làm người ta hít thở không thông yên lặng cuối cùng bị Hàn Hạo thanh âm sở đánh vỡ:“Đại gia hiện tại nhìn đến đồng dạng là phát sinh ở 198 bốn năm cùng nhau hung án hiện trường. Năm đó nơi này là ngoại ô một chỗ nhà máy hóa chất phế khí kho hàng, ngày mười tám tháng tư, cũng chính là Tiết đại lâm ngộ hại hôm đó buổi chiều, nên kho hàng phát sinh cùng nhau nổ mạnh, theo sau khiến cho hiện trường hóa chất nguyên liệu thiêu đốt, tạo thành hai người tử vong, một người trọng thương hậu quả. Kinh điều tra, hai gã người chết đều là tình cảnh giáo ở đọc đệ tử.”

Doãn kiếm không chế hình chiếu nghi, trên vách tường xuất hiện một gã tuổi trẻ nam tử nửa người ảnh chụp. Đây là một cái phi thường soái khí tiểu tử, ánh mặt trời tiêu sái, khoe miệng mang theo tự tin mỉm cười, trên người tắc mặc kiểu cũ cảnh giáo chế phục.

“Đây là trong đó một gã người chết, Viên Chí Bang. Tình cảnh giáo hình trình chuyên nghiệp bát nhất cấp đệ tử.” Hàn Hạo vừa nói, một bên có mục đích xem La Phi, mọi người ánh mắt cũng đều đi theo vòng vo đi lại, bởi vì bọn họ cũng bao nhiêu biết chút La Phi bối cảnh -- người sau đứng là cảnh giáo hình trình chuyên nghiệp đồng cấp đệ tử, này

hiếu ý vị cái gì đâu?

Ở mọi người nhìn chăm chú hạ, La Phi thật sâu hít vào một hơi, khàn khàn tiếng nói nói:“Hắn là ta xá hữu, cũng từng là ta tốt nhất bằng hữu.”

“Ân, ta sở nắm giữ tư liệu cũng là như thế.” Hàn Hạo cho đoãn kiếm một cái ý bảo, người sau lại cắt ảnh chụp. Những người khác tắc đi theo Hàn Hạo dẫn đường, nghỉ vẫn tạm thời bị bọn họ chôn ở đáy lòng.

Hình vẽ thượng biểu hiện vẫn cứ là một cái thân cảnh giáo chế phục trẻ tuổi nhân. Bất quá lần này cũng là một cái tú lệ nữ tử, nàng đem tóc dài cao cao oản vãn ở sau đầu, lộ ra một cổ hiên ngang tư thế oai hùng, hai mắt lại sáng ngời hữu thần, cho dù là một trương nhiều năm phía trước ảnh chụp, cũng vẫn cứ khó có thể tàng trụ này trong ánh mắt sâu sắc khí.

La Phi hầu kết mập má một chút, tựa hồ có cái gì này nọ bị đồ ở tại nơi đó. Hắn cùng với trên ảnh chụp nữ tử đối diện , vẻ mặt nhưng lại trở nên có chút hoảng hốt.

“Đây là một khác danh người chết, Mạnh Vân, tình cảnh giáo phạm tội tâm lý học chuyên nghiệp bát nhất cấp đệ tử. Căn cứ tư liệu biểu hiện, Mạnh Vân ở sinh tiền cùng La Phi là cảnh quan có không bình thường quan hệ --” Hàn Hạo ngừng lại một chút, lại bổ sung thêm,“Hoặc là chúng ta có thể nói trực tiếp một chút: Người chết năm đó đúng là là cảnh quan bạn gái.”

La Phi hiển nhiên bị đâm trúng trong lòng chỗ đau, hắn rút cục nhắm hai mắt lại, tựa hồ như vậy có thể có trợ cho che chắn này dây dưa không đi thông khổ.

Trên hội trường những người khác tắc nổi lên một trận nho nhỏ xôn xao, bọn họ không nghĩ tới này phủ đầy bụi nhiều năm thăm án nhưng lại cùng bên người này nơi khác cảnh sát có như thế thâm liên quan. Hùng Nguyên âm thầm than thở; Tăng Nhật Hoa tắc tò mò đánh giá La Phi, trong đầu không biết suy nghĩ cái gì; Mộ Kiếm Vân nhìn La Phi vài lần sau, ánh mắt thời gian dài dừng lại ở kia Trương Chiêu Phiến thượng, tựa hồ đối này hương thế nhiều năm sư tử sinh ra nông hậu hứng thú.

“Tốt lắm, như vậy này cho nỗ tác án lại là thế nào phát sinh đâu?” Tăng Nhật Hoa luôn trước hết thiếu kiên nhẫn, hắn chuyển hướng Hàn Hạo hỏi.

“Ta nơi này là có tư liệu . Bất quá này đó tư liệu rất nhiều đều là là cảnh quan năm đó ghi chép. Chẳng thỉnh là

cảnh quan trực tiếp nói tiếp thuật một lần, tổng so với ta trần trọc thuật lại muốn nói minh bạch. Các người cảm thấy đâu?” Hàn Hạo lại nói tiếp là ở trung cầu đại gia ý kiến, nhưng lời nói gian dẫn đường tính lại phi thường rõ ràng, đồng thời hắn nhanh nhìn chăm chăm La Phi, ánh mắt căn bản không tha đối phương đi cự tuyệt.

La Phi giao nhau hai tay che ở tại chính mình trước mắt, đồng thời đem hai cái ngón cái đặt tại trên huyết thái dương nhu động đứng lên. Hắn động tác rất chậm, nhưng là phi thường dùng sức, như là muốn đem mồ ta nhớ lại, hoặc là mồ ta tình cảm ngạnh sinh sinh theo chính mình đầu óc trung cấp bài trừ đi. Sau một lát, lúc hắn đem hai tay triệt khai thời điểm, hắn nguyên bản ảm đạm bi thương ánh mắt lại khôi phục một chút lượng sắc.

Chuyện cũ tuy rằng thống khổ, nhưng hắn phải phấn chấn lên. Hắn một lần nữa về tới chuyên án tổ, trở thành hiện trường cảnh quan trung nhất viên, mà không đơn giản là mười tám năm trước kia trảng thảm kịch trải qua giả.

Sau đó hắn bắt đầu giảng thuật, tuy rằng thời gian đã cách xa nhau cửu viễn. Nhưng chuyện năm đó lại giống như bị chui khắc vào hắn trong đầu giống nhau, sở hữu nhớ lại đều chút chưa từng ma diệt.

“198 bốn năm thời điểm, ta là tỉnh cảnh giáo hình trình chuyên nghiệp đệ tử. Lúc đó đã là tốt nghiệp đêm trước, chúng ta bắt nhất cấp học sinh đều đã tiến vào các cục sở thực tập. Bất quá mười tám tháng tư hào ngày đó là một tuần ngày, đại gia đều về tới trường học, đều tự an bày chính mình hoạt động.

“Chiều hôm đó, ta muốn tăng ca ra một cái công việc bên ngoài, Viên Chí Bang tắc một người ra ngoài, theo hắn nói là đi cùng một cái bạn qua thư từ ước hội. Đồng thời ta còn cùng Mạnh Vân -- ta bạn gái, chúng ta hẹn xong rồi một khối ăn cơm chiều, ta đem chìa khóa để lại cho nàng, nàng hội trước tiên đến ta ký túc xá đi chờ ta.

“Ước chừng khoảng ba giờ rưỡi, ta tan tầm về tới trường học ký túc xá, phát hiện ký túc xá môn là hờ khép, mà Mạnh Vân cũng không ở trong phòng. Ở cửa bắt mắt trên vị trí, ta nhìn thấy nàng lưu cho ta tờ giấy.”

“Là này trương tờ giấy sao?” Hàn Hạo đánh gãy La Phi lời nói, hắn cầm lấy một cái trang vật chứng tiểu bịch xộp, triển lãm phong tồn tại bên trong một trương tờ giấy. Ở được đến La Phi khẳng định ý bảo sau, hắn lớn tiếng đọc ra trên giấy nội dung:“Tốc cùng ta dùng radio liên hệ!”

“Năm đó điện thoại còn không có thông dụng, càng đừng nói cái gì hô cơ, di động. Bất quá ta học qua vô tuyến điện tri thức, chính mình động thủ kiến một cái radio, xúng hai cái bộ đàm. Ta cùng Mạnh Vân thường xuyên thông qua bộ đàm cho nhau liên hệ, tín hiệu đại khái có thể bao trùm mười km tả hữu.” La Phi liền tờ giấy thượng tin tức hướng đại gia giải thích nói,“Bất quá thiên thượng kia ban thời điểm ta cũng không có mang theo bộ đàm. Cho nên ta vừa thấy đến Mạnh Vân nhấn lại, lập tức nghĩ đến: Nàng nhất định là đột nhiên gặp được cái gì khẩn cấp tình huống ly khai, đồng thời nàng hi vọng có thể mau chóng cùng ta lấy được liên hệ. Vì thế ta lập tức mở ra bộ đàm, điều đến tương quan tần

suất tiến hành gọi, nhưng lúc đó cũng không có lập tức hô thông.”

Hàn Hạo lập tức hỏi:“Vì sao không có hô thông?”

La Phi bất đắc dĩ lắc đầu:“Kia chính là một cái thỏ radio, tín hiệu cũng không ổn định..... Tín hiệu mất đi, hoặc là tín hiệu bị quấy nhiễu, tần suất bị chiếm dụng tình huống vốn liền khi có phát sinh. Ta lúc đó cũng không có khác biện pháp, chỉ có thể ở trong phòng chờ. Liền tại đây cái trong quá trình, ta ở trên bàn phát hiện một phong bì mở ra thư nặc danh.”

Hàn Hạo lại cầm lấy một cái trang có giấy viết thư bịch xốp, La Phi gật gật đầu:“Đúng vậy, chính là này phong.”

Bởi vì này phong thư là cực trọng yếu căn cứ chính xác vật, đồng thời còn cụ bị hình ảnh tư liệu, doãn kiểm giờ phút này cũng đem ảnh chụp hình chiếu ở tại mọi người trước mặt.

Tín thượng nội dung giống như đã từng quen biết, vẫn cứ là mấy đi tiêu chuẩn phỏng Tống thẻ chữ viết:

Tử vong thông tri đơn

Chịu hình nhân: Viên Chí Bang

Hành vi phạm tội: Đuà bốn nữ tính, ở thụ hại nhân mang thai sau vứt bỏ, trí này tự sát

Chấp hành ngày: Ngày mười tám tháng tư

Chấp hành nhân:eumenides

Lại là một phần “Tử vong thông tri đơn”? Tham dự hội nghị mọi người cùng đều tự trầm ngâm đứng lên, mấy cộc thăm án gian nội tại liên hệ đang ở chậm rãi đột hiện.

Hàn Hạo lại hỏi La Phi:“Người xem đèn này phong thư thời điểm có cái gì cảm thụ? Tiết đại lâm là ở hôm đó buổi sáng ngộ hại , người hay không đã biết đến rồi tương quan tin tức đâu?”

“Lúc đó ta chống lại ngộ phát sinh hung án không chút nào cho biết.” La Phi do dự một lát, còn nói thêm,“Bất quá làm ta nhìn thấy tín thượng kỳ quái nội dung, hơn nữa Mạnh Vân đột nhiên mất tích, vẫn là lập tức sinh ra một loại phi thường điềm xấu dự cảm.”

Hàn Hạo lật xem che mặt tiền hồ sơ tài liệu, sau đó ngắn gọn tổng kết chính mình nhìn đến nội dung:“Nhưng là người cái gì cũng không có làm, chính là ở trong phòng tiếp tục chờ đợi, thẳng đến cùng Mạnh Vân lấy được liên hệ -- kia đã là nửa giờ sau .”

La Phi im lặng gật gật đầu.

“Người vì sao không báo nguy?-- đã người sinh ra ‘Phi thường điềm xấu’ dự cảm.”

“Ta cũng không thừa nhận vì đương thời tình huống đáng giá báo nguy.” La Phi thực trực tiếp trả lời. Bên người hấn Mộ Kiếm Vân hơi hơi gật gật đầu -- đích xác, theo tâm lý học góc độ phân tích, nếu La Phi cũng không biết buổi sáng hung án, kia chính là một phong thư nặc danh căn bản không đáng ngạc nhiên. Đây càng như là một lần đe dọa, thậm chí khả năng cận là một cái đùa dai mà thôi.

“Được rồi.” Hàn Hạo nhìn như cũng nhận rồi La Phi giải thích,“Người tiếp tục cấp đại gia nói nói sau này chuyện đã xảy ra.”

“Ta luôn luôn mở ra radio chờ đợi, đại khái qua nửa giờ, tín hiệu rất cục khôi phục , ta nghe được Mạnh Vân thanh âm.”

“Nàng nói gì đó?”

La Phi nhắm mắt lại, khóa chặt mày hồi tưởng một lát, sau đó đáp:“Nàng nói nàng đang cùng Viên Chí Bang ở cùng nhau. Nàng ngữ khí phi thường sốt ruột, bởi vì Viên Chí Bang bị khóa ở tại một cái phế khí trong kho hàng, hơn nữa hấn trên người mang theo một quả sắp dẫn bạo bom hẹn giờ.”

“Đợi chút.....” Mộ Kiếm Vân phát hiện kỳ quái địa phương, chen vào nói hỏi, “Mạnh Vân cùng Viên Chí Bang, hai người bọn họ làm sao có thể ở cùng nhau?”

“Hắn là Mạnh Vân đi đến ta ký túc xá sau, ở trên bàn thấy được kia phong ký cấp Viên Chí Bang thư nặc danh, cho nên nàng đi ra ngoài tìm được Viên Chí Bang.”

“Hắn là?” Mộ Kiếm Vân cũng không vừa lòng đối phương loại này hàm hồ trả lời, “Đây là Mạnh Vân nói cho người, cũng là người chính mình phỏng đoán?”

“Là ta chính mình phỏng đoán.”

“Mạnh Vân cùng Viên Chí Bang quan hệ như thế nào?”

La Phi hơi hơi nhú mày, không quá lý giải nữ giảng sư những lời này đến cùng muốn hỏi cái gì.

Mộ Kiếm Vân nhìn ra đối phương mê hoặc, vì thế lại bổ sung thêm: “Ta ý tứ là, Mạnh Vân cùng Viên Chí Bang quan hệ thân cận, cũng là người cùng Viên Chí Bang quan hệ thân cận?”

“Đương nhiên là ta cùng Viên Chí Bang quan hệ muốn gần một ít -- hắn từng là ta tốt nhất bằng hữu. Mạnh Vân cùng Viên Chí Bang -- bọn họ chính là thông qua ta nhận thức mà thôi.”

“Kia vì sao Mạnh Vân sẽ đi tìm Viên Chí Bang đâu? Đối mặt đồng dạng một phong thư nặc danh, quan hệ càng thêm thân cận người lại chính là ở trong phòng chờ đợi, điều này làm cho ta cảm thấy có chút kỳ quái.” Mộ Kiếm Vân nhìn thẳng La Phi, cùng đợi đối phương giải thích.

La Phi đối vấn đề này tựa hồ không có gì chuẩn bị, hắn sửng sốt một chút: “Này..... Ta cũng giảng không rõ ràng, có lẽ là..... Nữ nhân trực giác -- nàng càng mạnh liệt cảm giác được chỗ ta nguy hiểm. Lại có lẽ là, nàng biết Viên Chí Bang ở nơi nào, mà ta nhưng không biết.....”

“Nàng vì sao không báo nguy?”

La Phi tránh đi Mộ Kiếm Vân ánh mắt:“Ta không biết.”

“Kia nàng là làm sao mà biết Viên Chí Bang ở nơi nào ?” Mộ Kiếm Vân cơ hồ là không chút nào tạm dừng tiếp tục đặt câu hỏi.

La Phi lắc đầu, bất đắc dĩ cười khỏ, vẫn cứ là cùng dạng trả lời:“Ta không biết.”

“Người không hỏi nàng sao?” Mộ Kiếm Vân có vẻ thực không hiểu,“Này đó đều là cơ bản nhất điểm đáng ngờ.”

“La cảnh quan lúc đó có thể là không có thời gian đến hỏi mấy vấn đề này.” Hàn Hạo thờ ơ lạnh nhạt La Phi cùng Mộ Kiếm Vân trong lúc đó này phiên giao phong, lúc này hấn mở miệng đem lời đề lại dẫn trở về,“Bởi vì căn cứ ta nắm giữ tư liệu, ở Mạnh Vân cùng La Phi chuyển được tín hiệu thời điểm, khoảng cách bom hẹn giờ thiết trí dẫn bạo thời gian đã không đủ ba phút , là như thế này sao?”

“Đúng vậy.” La Phi âm đạm nói,“Tại kia đoạn hữu hạn trong thời gian, chúng ta luôn luôn tại thảo luận như thế nào dỡ bỏ bom.”

“Đó là một viên cái dạng gì bom?” Hùng Nguyên rất có hứng thú hỏi một câu, làm đặc công đội trưởng, hấn đối phá tri thức đương nhiên là phi thường hiểu biết .

“Ta không có nhìn thấy kia khóa bom.” La Phi nhìn xem Hàn Hạo,“Bất quá ta phỏng chừng hàn đội trưởng trong tư liệu sẽ có nỗ mạnh hiện trường kỹ càng xem xét tư liệu.”

Hàn Hạo hơi hơi tìm kiếm một chút, theo trong tư liệu rút ra một văn kiện túi đưa cho Hùng Nguyên. Người sau từ giữa lấy ra tương quan tư liệu tinh tế xem xét. La Phi tắc tiếp tục nói:“Lúc đó ta chỉ có thể theo Mạnh Vân miêu tả trung đại khái hiểu biết bom tình hình -- nghe nói Viên Chí Bang bị khóa khảo ở kho hàng thiết giả thượng, bom tắc cùng còng tay liên tiếp ở cùng nhau, muốn tạp khai còng tay, hoặc là di trừ bom, đều có gây ra nỗ mạnh nguy hiểm.”

“Ân.” Hùng Nguyên gật gật đầu, kết hợp văn kiện tư liệu cùng với La Phi nhớ lại, hấn theo chuyên nghiệp góc độ làm ra chút chú giải,“Này khóa bom chỉ có thể dỡ bỏ, không thể di trừ. Đúng rồi, la cảnh quan, người biết sách đạn tri thức sao?”

“Xem như hiểu biết một chút đi -- cảnh giáo thiết có xếp đạn chọn môn học khóa, ta học qua. Kỳ thật Viên Chí Bang cũng là học qua cửa này khóa , theo Mạnh Vân nói, làm đối thoại chuyển được phía trước, Viên Chí Bang đã chỉ đạo nàng mở ra bom xác ngoài, cho nên chỉ cần lại tiền đoạn thời trước gây ra tuyển là có thể bài trừ nguy hiểm .”

“Tiền đoạn thời trước tuyển bản thân cũng không khó khăn, bắt quá --” Hùng Nguyên hơi nhú mày, “Theo tư liệu đi lên xem, bom chế tác giả thiết trí nguy tuyển?”

La Phi cười khở: “Đúng vậy. Mạnh Vân đương thời xác thực nói với ta có hai điều tuyển, một cái màu đỏ, một cái màu lam. Hai điều tuyển đây đưa ở cùng nhau, trừ bỏ nhan sắc bất đồng ở ngoài, nhìn không ra khác phân biệt. Mà đầu sợi tắc giấu ở dày đặc khổng chế bên trong hộp.”

“Nói như vậy cũng rất phiền toái , nguy tuyển cùng thời trước tuyển căn bản không thể nào nhận.” Hùng Nguyên tuy rằng không có người lạc vào cảnh giới kỳ lạ, giờ phút này cũng lộ ra khó xử biểu cảm, “Thời gian như thế gấp gáp, muốn sách đạn phải tiền đoạn thời trước tuyển, nhưng là nếu tiền đến nguy tuyển thượng, vậy tương đương trước tiên dẫn bạo bom.”

Tăng Nhật Hoa quơ quơ đầu: “Ta nghe minh bạch . Thì phải là muốn tiền đoạn hồng lam hai căn tuyển trung một căn, mà thành công cùng thất bại khả năng tính các hữu 50%. Hắc hắc, có điểm ý tứ, cái này giống máy tính thế giới cơ số hai, 0 cùng 1 đại biểu đúng cùng sai, hai người chỉ có thể tuyển thứ nhất, mà kết quả tắc phân biệt phải đi hướng sinh tồn cùng tử vong hai cái hoàn toàn tương phản chung điểm. Thật sự là làm người ta khó có thể lựa chọn.....” Ở phát biểu một phen triết học phân tích sau, hắn lại cố ý tế ánh mắt nói, “Nếu là ta, ta càng thích màu đỏ, các ngươi đâu?”

Tăng Nhật Hoa trêu đùa có vẻ cực lỗi thời, ở đây mọi người cùng lộ ra không hờn giận thần sắc, mà La Phi tắc bị hắn lời nói chạm được chỗ ta chỗ đau, hắn vẻ mặt hoảng hốt, bên tai tựa hồ lại vang lên kia đoạn khắc cốt khó quên sóng điện thanh.

.....

“Tư tư tư” sóng điện tạp âm ồn ào chói tai, giống cái giũa giống nhau tra tấn La Phi màng tai, một cái giọng nữ tại kia phiến tạp âm trung hoảng loạn nhảy lên , cái kia giọng nữ cho dù ở nhiều năm sau nghe qua vẫn cứ quen thuộc.

Bắt quá cũng có xa lạ cảm giác -- kia thanh âm bởi vì quá độ khản trương mà vắn vẹo , nghe qua có chút khản khản, thậm chí mang theo khóc nức nở.

Đó là Mạnh Vân thanh âm. La Phi từng cho rằng nàng là một cái vô cùng kiên cường nữ hài, tại kia một khắc, nữ hài rốt cục triển lãm chính mình yếu đuối một mặt.

“Người mau nói cho ta biết, thế nào căn tuyến? Màu đỏ vẫn là màu lam? Mau nói cho ta biết!” Mạnh Vân cơ hồ là ở khóc kêu.

La Phi trả lời lại mờ mịt mà vô lực:“Ta không biết.....”

“Không, người nói với ta! Van cầu người..... Không thời gian !”

“Người hỏi hấn cũng không hữu dụng! Đây hai căn tuyến ai cũng nhìn không ra đến.” Viên Chí Bang thanh âm cũng xen lẫn ở sóng điện lý, sót ruột mà bất đắc dĩ.

“La Phi! Thế nào căn tuyến? Mau nói cho ta biết, chỉ còn 1 phút !”

“Ta làm sao có thể biết, ta liên bom đều không có nhìn đến.....”

“..... Người mặc kệ ta , Mạnh Vân, người đi trước đi!” Viên Chí Bang đã tuyệt vọng, tuy rằng còn có một nửa cầu sinh cơ hội, nhưng là nam tử hán tôn nghiêm tựa hồ không cho phép hấn lòi kéo Mạnh Vân cùng đến mạo hiểm như vậy.

“Không, ta không đi.” Mạnh Vân thái độ cũng là như thế kiên quyết, sau đó nàng thanh âm lớn đứng lên, hiển nhiên là đem bộ đàm tiến đến bên miệng.

“La Phi, ta phải tiến ! Người nói với ta, màu đỏ vẫn là màu lam?” Mạnh Vân ngữ khí ký như là cầu xin, hoặc như là thông điệp.

La Phi chính mình thanh âm cũng trở nên khàn khàn :“Ta thật sự không biết.”

“A.....” Mạnh Vân tựa hồ ở bên kia cười thầm một chút,“Vậy người nên vì ta cầu nguyện , ta đành phải tùy tiện

tuyển một căn.....”

Ở La Phi sót ruột lại bắt lực chờ đợi trung, Mạnh Vân bắt đầu tiến tuyển tiền đếm ngược:“Tam..... Nhị.....” Nàng hô hấp trở nên dồn dập mà trầm trọng, thông qua sóng điện một chút chút va chạm La Phi ngực.

“Không, không cần, đợi lát nữa nhất đẳng!” La Phi vô pháp thừa nhận hô to xuất ra.

“Màu đỏ vẫn là màu lam, nói mau! Không thời gian !” Mạnh Vân như là bắt đến cuối cùng một căn cứu mạng đạo thảo bản, khàn khàn tiếng nói cầu xin .

La Phi trong óc giống như nhồi vào duyên khối, đau kịch liệt dục liệt, sau đó hần rút cục mở miệng nói:“Màu đỏ, người tiền màu đỏ !”

“Màu đỏ Ta đã biết.” Mạnh Vân ở sóng điện kia đầu nhẹ nhàng nỉ non , như trút được gánh nặng.

Màu đỏ. Ai cũng nói không rõ vì sao La Phi hội làm như vậy lựa chọn, bao gồm chính hần.

Sau đó La Phi liền giống ngu ngốc giống nhau chân tay luống cuống chờ đợi . Hần tư duy năng lực đã hoàn toàn đình trệ, trong óc trống rỗng.

Vài giây chung chờ đợi, lại như vài cái thế kỷ bàn dài lâu.

Cuối cùng hần theo bộ đàm trung đẳng đến đỉnh tai nhúc óc tiếng nổ mạnh.

.....

Nhớ lại làm La Phi suy nghĩ phiêu cách, hoàn toàn tham dự hội nghị tràng ngăn cách mở ra. Người chung quanh còn đang nói cái gì đó, khả hần lại hoàn toàn không có nghe thấy. Rất nhanh, những người khác đều phát hiện La Phi khác thường.

“La cảnh quan? La cảnh quan?” Hàn Hạo liên kêu vài thanh, giọng càng lúc càng lớn, rốt cục đem La Phi theo hoảng hốt trạng thái trung tĩnh lại, người sau vội vàng ngưng ngưng thần, miễn cưỡng bài trừ vẻ tươi cười:“Thực xin lỗi..... Hàn đội trưởng, người tiếp tục đi.”

Đối với La Phi thất thố cử chỉ, Hàn Hạo dùng ánh mắt biểu đạt một chút bất mãn, sau đó hẩn nhìn về phía trong tay tư liệu:“Tốt lắm, kế tiếp tình huống khiến cho ta mà nói đi -- căn cứ hồ sơ ghi lại, lúc đó người thông qua radio điều khiển Mạnh Vân tiến hành sách đạn. Dựa theo người chỉ điểm, Mạnh Vân tiến chặt đứt màu đỏ dẫn tuyến, cũng bởi vậy trước tiên gây ra bom. Là như thế này sao?”

La Phi nhắm mắt lại, phi thường thống khổ gật gật đầu:“Đúng vậy, là của ta phán đoán sai lầm rồi.....”

Hàn Hạo nhưng không có bởi vì La Phi thống khổ mà quay về tránh vấn đề này, hẩn còn đang truy vấn:“Người căn cứ cái gì nhận vì màu đỏ kia căn là thật thời trước tuyến?”

La Phi vô ngôn mà chống đỡ, sừng sốt một lát mới thì thào nói:“Không có gì căn cứ, chính là..... Trực giác.....”

Đặc công đội trưởng Hùng Nguyên lập tức lắc lắc đầu: Như thế sống còn đại sự, chỉ dựa vào trực giác phán đoán bao nhiêu có chút điên. Nhưng là nghĩ lại ngẫm lại, ở lúc đó cái loại này gấp gáp dưới tình huống, quả thật lại không có khác biện pháp. Mà ngồi ở bên người hẩn Tăng Nhật Hoa tắc vẫn là một bộ không kèm chế được bộ dáng, hẩn đồng tình xem La Phi, sau đó lại tự giễu cười cười:“Hắc hắc, sự thật lần nữa chứng minh, nam nhân trực giác luôn như vậy vô nghĩa.”

“Đã người không có gì căn cứ, vậy người vì sao muốn chỉ điểm Mạnh Vân? Nếu nhường chính nàng phán đoán, có lẽ sẽ có lớn hơn nữa chính xác xác suất.” Hàn Hạo xem La Phi tiếp tục hỏi.

“Nàng thế nào phán đoán?” La Phi cười khổ,“Nàng đối sách đạn căn bản hoàn toàn không biết gì cả.”

“Kia nàng cũng có một nửa chính xác xác suất, ít nhất sẽ không thấp hơn người. Người vì sao muốn dùng suy nghĩ của người đi ảnh hưởng nàng? Nàng bị vây hiện trường, mà người chẳng qua là nghe xong nàng miêu tả, mặc dù theo trực giác đi lên nói, cũng hẩn là là nghe theo nàng phán đoán, người vì sao muốn chỉ điểm nàng?” Hàn Hạo dùng bác bỏ miệng truy vấn , mà ánh mắt của hẩn tắc lại khí thế bức nhân.

La Phi đầu óc một mảnh hỗn loạn. Hẩn chặt vật tránh né đối phương ánh mắt, biết chính mình căn bản vô lực cùng với giao phong. Bởi vì đối phương đã đánh trúng chính mình đáy lòng nhu nhược nhất bộ phận.

Nếu nhường Mạnh Vân chính mình phán đoán, kia nàng hội tiền thế nào một căn tuyến? Vì sao muốn dùng không hề nắm chắc chỉ điểm đi ảnh hưởng nàng? Mấy vấn đề này đã ở La Phi trong lòng thông khổ dây dưa mười tám năm.

Càng thêm thông khổ là, La Phi chính mình cũng không biết trong đó đáp án.

Mộ Kiếm Vân hồi lâu không nói gì, nàng luôn luôn tại lưu ý quan sát đến La Phi. Lúc này nàng mở miệng bang đối phương giải vây: “Chúng ta có lẽ không cần phải dây dưa cho như vậy vấn đề. Theo tâm lý học góc độ phân tích, la cảnh quan năm đó lựa chọn thuộc loại một loại khẩn cấp phản ứng. Đối với phản ứng như vậy, thường thường đương sự giả bản nhân ở sau cũng vô pháp làm ra giải thích. Vì sao phải làm như vậy? Không có nguyên nhân -- bởi vì hần lúc đó căn bản không có thời gian đi lo lắng. Sở hữu lựa chọn đều là duyên cho bản năng -- từ tính cách quyết định bản năng.”

La Phi trong lòng nhất sườn, áp lực giảm bớt rất nhiều. Hần cảm kích nhìn Mộ Kiếm Vân liếc mắt một cái, mà đối phương cũng đang nhìn hần, kia ánh mắt sắc bén sáng ngời, tựa hồ muốn đào ra chính mình đáy lòng càng nhiều gì đó.

“Được rồi.” Xem ở nữ giảng sư trên mặt mũi, Hàn Hạo cuối cùng buông tha La Phi, đem lời đề lại dẫn trở lại án kiện bản thân, “-- nhường chúng ta nhìn xem nổ mạnh hiện trường tình huống. Căn cứ phụ cận cư dân miêu tả, nổ mạnh phát sinh chuẩn xác thời gian ở buổi chiều mười sáu điểm mười ba phân. Nổ mạnh chấn cảm lan đến phạm vi hai trăm thước khu vực, mà tiếng nổ mạnh tắc truyền ra ngũ km tả hữu. Bởi vì nổ mạnh địa điểm gửi đại lượng hóa học được phẩm, nổ mạnh còn khiến cho hiện trường đại hỏa. Mạnh Vân cùng Viên Chí Bang đương trường tang thân. Có khác một gã vô tội giả bị đại hỏa lan đến, trọng thương đe dọa.”

Vô tội giả? La Phi không khỏi sững sốt, ngạc nhiên hỏi: “Nổ mạnh hiện trường lúc đó còn có những người khác?”
Này tình huống hần trước kia khả cũng không biết.

“Hồ sơ lý là như vậy ghi lại. Bất quá hần chính là một cái ngẫu nhiên tới nổ mạnh hiện trường nhặt mót giả, tuy rằng may mắn còn tồn tại xuống dưới, lại không có thể cung cấp cái gì có giá trị tin tức. Ân, mười tám năm trước án tử chúng ta tạm thời hồi tưởng đến nơi đây. Tương quan tư liệu ta nhường doãn kiếm sao chép hảo, đại gia hội sau lại kỹ càng nghiên cứu nghiên cứu. Tốt lắm --” Hàn Hạo quay đầu nhìn Tăng Nhật Hoa liếc mắt một cái, “Tiểu từng, người cấp đại gia nói một chút người hiểu biết tình huống đi.”

Mọi người ánh mắt cũng tùy theo ngắm nhìn đến Tăng Nhật Hoa trên người, người sau cười hì hì đầy đầy mắt kính nói: “Đại gia khả năng còn không nhận thức ta, ta trước tự ta giới thiệu một chút đi: Ta gọi Tăng Nhật Hoa, là tình công an sảnh võng giám trung đoàn kỹ thuật chỉ đạo.”

La Phi âm thầm cả kinh: Đây tiểu tử nhìn như không cái đứng đắn, không nghĩ tới đã có như thể khoẻ mạnh tinh sảng bối cảnh. Đây nhỏ nhỏ trong phòng hội nghị đã ẩn ẩn có tàng long ngọa hổ chi thế.

Mà Tăng Nhật Hoa theo như lời sự tình đang cùng internet có liên quan: “Ước chừng một tuần trước, cũng chính là mười bốn tháng mười hào, trình Hách minh cảnh quan tìm được ta, mời ta giúp hấn tiến hành một ít internet theo dõi. Lúc đó ở trên Internet xuất hiện nhất thiên kỳ quái văn vẽ -- đại gia thỉnh xem hình chiếu -- trình cảnh quan hi vọng ta có thể thông qua kỹ thuật thủ đoạn tra ra này thiên văn vẽ tuyên bố giả.”

Doãn kiểm phối hợp không chế hình chiếu, trên màn hình xuất hiện một bức internet tiết đồ, mặt trên biểu hiện đúng là La Phi ở tiệm net tìm được kia thiên kí tên vì “eumenides” văn vẽ: Từ hình thu thập. Vô luận theo văn vẽ tiêu đề cùng kí tên đều rõ ràng: Đây thiên văn vẽ cùng mười tám năm trước hung án trung xuất hiện “Từ vong thông tri đơn” Có cực kì chặt chẽ liên hệ.

Những người khác còn tại tập trung tinh thần đọc văn vẽ nội dung, La Phi đã khẩn cấp hỏi: “Vậy người tra ra cái gì mạnh mỗi sao?”

“Văn vẽ tuyên bố thời gian là ở ngày năm tháng mười hai giờ chiều mười một phân, gửi công văn đi giả lúc đó sử dụng là nội thành cường huy tiệm net lý nhất đài máy móc. Văn vẽ tuyên bố cho bản thị lớn nhất công cộng diễn đàn thượng, hết hạn đến trình cảnh quan tìm ta thời điểm, này thiên hấp dẫn văn vẽ đã bị điểm đánh bốn ngàn năm trăm hai mươi hai thứ, cũng có một trăm ba mươi ba danh bạn trên mạng theo một trăm năm mươi hai thiên hồi thiếp.” Tăng Nhật Hoa điều điều trần thuật, logic rõ ràng, số liệu chính xác.

Doãn kiểm tắc phối hợp tha động chuột, hình chiếu bình thường bắt đầu biểu hiện này đủ loại hồi thiếp. Có người ở mắng phát thiếp giả là “Bệnh thần kinh”, có người ở nghi ngờ đây là một cái đùa dai, nhưng là cũng quả thật có người ở hồi thiếp trung viết xuống hi vọng bị “Chấp hình” nhân tên, sở liệt đặc tội trạng đủ loại, các hữu bất đồng.

“Phát thiếp giả lựa chọn ở tiệm net gửi công văn đi, hiển nhiên là muốn che giấu trụ chính mình thân phận.” Ở mọi người xem hồi thiếp thời điểm, Tăng Nhật Hoa tiếp tục nói, “Bản thị tiệm net quản lý lỗ hổng rất nhiều, nếu muốn tra ra gần mười ngày trước mỗi đài máy móc người sử dụng là ai, kia căn bản là không có khả năng. Sau này ở trình cảnh quan yêu cầu hạ, ta mở ra một bộ internet theo dõi trình tự, chỉ cần có nhân xem này thiên văn vẽ mới nhất hồi thiếp, theo dõi hệ thống sẽ tự động kiểm tra cũng ghi lại hạ xem giả internet địa chỉ. Nếu này địa chỉ đến từ chính nội thành tiệm net, ta liền tức thời thông tri trình cảnh quan, mà trình cảnh quan tắc hội mang theo máy ảnh đi trước chụp ảnh thủ chứng.”

“Ân, này ý nghĩ tốt lắm.” La Phi lược hơi trầm ngâm, đã nghĩ thông suốt trong đó ngọn nguồn, “Phát thiếp giả đã viết này thiên văn vẽ, hấn liền tất nhiên hội thường xuyên chú ý cùng thiếp giả mới nhất hồi phục. Người này làm việc cẩn thận, nhất định vẫn là tìm cái tiệm net nhìn thiếp. Trình cảnh quan làm như vậy, rất có khả năng đem hấn theo mờ mịt trong biển người lao xuất ra.”

“Quả thật chính là này ý nghĩ -- chính là trình cảnh quan lúc đó không có nói với ta án kiện tình hình cụ thể, đối với mười tám năm trước này sự, ta lại hoàn toàn không biết gì cả.” Tăng Nhật Hoa a nhếch miệng, làm ra bất đắc dĩ biểu cảm, “Ta cũng không có dự đoán được, này hành động cuối cùng nhưng lại làm cho như thể nghiêm trọng hậu quả.”

Ai đều minh bạch, cái gọi là “Nghiêm trọng hậu quả” Tức là buổi sáng vừa mới phát sinh kia khởi huyết án. Ở đây giả đều là ý nghĩ nhanh nhẹn người, khơi thông cực nhanh. Mộ Kiếm Vân đã bật thốt lên kêu lên: “Chẳng lẽ trình cảnh quan chính là bởi vậy ngộ hại ? Nói như vậy trong lời nói -- hẳn vô cùng có khả năng đã chụp đến phát thiếp giả ảnh chụp, cho nên mới bị giết khẩu?”

Hàn Hạo hơi hơi đốt đầu, nhìn như ở phụ họa Mộ Kiếm Vân phỏng đoán, sau đó hắn tiến thêm một bước giải thích nói: “Có trong hồ sơ phát hiện trảng, chúng ta tìm được trình cảnh quan máy ảnh. Trong đó có mấy Trương Chiêu Phiến đã bị nhân cất bỏ -- chúng ta có lý do tin tưởng, đây đúng là hành hung giả chính yếu mục đích .”

La Phi ngưng mắt nhìn về phía Hàn Hạo, Hàn Hạo cảm nhận được đối phương ánh mắt, về mặt có chút phức tạp. Hắn biết La Phi từ lúc buổi sáng liền đối chiếu phiến tình huống từng có chuẩn xác phân tích, chính mình giờ phút này không khỏi có chút kỳ trệ nhất chiều .

Những người khác vẫn chưa lưu ý hàn la hai người gian vi diệu phản ứng. Hùng Nguyên chính cau mày, thực không cam lòng nói: “Ảnh chụp bị san ? Như vậy trình cảnh quan tìm được manh mối liền hoàn toàn chặt đứt sao?”

Tăng Nhật Hoa “Xích” cười lạnh một tiếng, châm chọc trung có chứa tự đắc thần sắc: “Người kia, hẳn có lẽ tinh thông cho giết người, tinh thông cho phá, nhưng hẳn nhưng không tinh thông chữ số kỹ thuật. Đối với máy ảnh kỹ thuật số mà nói, gần cất bỏ ảnh chụp cũng không thể lau đi bên trong tồn trữ khí thượng hình ảnh tin tức. Chỉ cần không có cái mới ảnh chụp đi bao trùm tồn trữ không gian, này bị cất bỏ ảnh chụp vẫn cứ có thể khôi phục. Đương nhiên, này cần dùng đến một ít phức tạp kỹ thuật thủ đoạn.”

La Phi nhãn tình sáng lên: “Các người nắm giữ kỹ thuật có thể làm được sao?”

“Ta thủ hạ kỹ thuật nhân viên đã bắt đầu công tác, đến ngày mai buổi sáng liền có thể khôi phục toàn bộ số liệu.” Tăng Nhật Hoa thích ý xoa xoa cái mũi, tựa hồ hết thấy đều ở hắn trong không khí, “Khi đó chúng ta có thể đủ nhìn đến hắn bộ mặt thật .”

“Phi thường tốt!” La Phi hưng phấn mà quát to một tiếng. Bất quá hắn rất nhanh dùng đốt ngón tay xao mặt bàn, nỗ lực nhường chính mình cảm xúc tỉnh táo lại. Sau đó hắn trình trọng nói: “Chúng ta muốn sớm làm chuẩn bị, triệu tập sung túc nhân thủ tiến hành điều tra nghe ngóng cùng lùng bắt công tác. Này cũng không phải cái phổ thông đối thủ, chúng ta phải trận địa sẵn sàng đón quân địch!”

“Này đồ không cần thiết người quan tâm quá nhiều.” Hàn Hạo cảm thấy La Phi trong lời nói có chút hơn, ôn hoà tung ra một câu sau liền chuyển mục nhìn về phía Hùng Nguyên, “Tiền tuyến công tác, từ ta cùng hùng đội trưởng phối hợp hoàn thành. Ta nhân phụ trách xếp tra cùng thảo bỏ, hùng đội trưởng, các người đặc công chủ yếu là chuẩn bị ứng phó một ít đặc thù tình huống.”

Hùng Nguyên ngẫm hiểu gật gật đầu: Mười tám năm trước đã có qua nổ mạnh án, vết xe đổ, phải có phòng.

“Kia cần ta hoàn thành cái gì đâu?” La Phi hiện ra mãnh liệt khiêu chiến dục vọng. Hắn cùng với eumenides trong lúc đó thù hận so với đang ngồi bất luận kẻ nào đều phải dày đặc nhiều lắm.

Hàn Hạo trầm mặc một lát, không biết suy nghĩ cái gì, sau đó hắn châm chước nói: “La cảnh quan, trên nguyên tắc nói đến, bản thị phát sinh án kiện bản không cần thiết người tới nhúng tay. Lần này mời người gia nhập chuyên án tổ, chủ yếu là lo lắng đến người đối năm đó tình huống tương đối hiểu biết. Căn cứ vào điểm này, ta còn là hi vọng người liền mười tám năm trước án tử làm chút bên ngoài điều tra, nhìn xem hay không sẽ có tân phát hiện.”

La Phi trên mặt xuất hiện rõ ràng thất vọng thần sắc, bất quá nghĩ lại ngẫm lại: Đối phương làm bản địa hình cảnh đội trưởng, không muốn người khác quá nhiều nhúng tay cho chính mình công tác, này cũng là tình có thể nguyên. Cho nên La Phi không có nói cái gì nữa, chính là bất đắc dĩ gật đầu nói: “Được rồi.” Đồng thời trong lòng hắn âm thầm cười khổ một chút, hi vọng buổi sáng chứa nhiều bất khoái không cần ở giữa hai người tiếp tục lưu có khúc mắc.

Mà hiện trường có khác nhân giờ phút này cũng kiềm chế không được .

“Hàn đội trưởng, người tựa hồ còn đã quên một người a. Ta nhưng là người cố ý mời đến , sẽ không cái gì cũng không nhường ta nhúng tay đi?” Nói lời nói này đúng là Mộ Kiếm Vân, nàng hơi hơi chọn khóe miệng, trong giọng nói mang theo chút bán đùa ý tứ hàm xúc.

“Người có thể trước phối hợp hạ la cảnh quan công tác --” Hàn Hạo cùng Mộ Kiếm Vân đối diện , “Đối với người tới nói, về sau còn có thể có càng trọng yếu hơn nhiệm vụ.”

Mộ Kiếm Vân nhẹ nhàng cười: “Nga?”

Hàn Hạo giống như tự cấp đối phương một ít nêu lên: “Kỳ thật liên này khởi án kiện mà nói, phạm tội người hiềm nghi tâm lý trạng thái bản thân liên đáng giá hảo hảo mà nghiên cứu một chút đâu.”

“Như thế. Nghiên cứu người khác nội tâm thể giới kỳ thật là nhất kiện phi thường có ý tứ sự tình.” Mộ Kiếm Vân đáp Hàn Hạo trong lời nói trà, ánh mắt lại ần ần nhìn về phía La Phi. Mà người sau thần sắc buồn bã, suy nghĩ không biết lại đã bay về phía nơi nào.

Chương 3 lần đầu giao phong

Ngày hai mươi một tháng mười, chạng vạng mười tám khi hai mươi lăm phân.

Tỉnh thành cực công an hình cảnh đại đội nhà khách nội.

Tiết thu phân sau, ngày liền càng ngày càng ngắn. Làm La Phi ở nhà khách trong phòng dàn xếp xuống dưới thời điểm, sắc trời đã tiếp cận toàn đen.

Hàn Hạo đám người còn đang khẩn trương công tác , mà La Phi tắc bị bài trừ xuất ra. Bất quá người sau nhưng không thêm để ý, chính hắn cũng có rất nhiều chuyện phải làm -- giờ phút này có một độc lập , thanh tĩnh hoàn cảnh ngược lại hội rất tốt một ít.

Hơi hơi rửa mặt, La Phi ở trước bàn học ngồi xuống, bắt đầu lật xem cùng tứ nhất bát huyết án có liên quan sao chép tư liệu.

Mười tám năm trước, La Phi coi như là huyết án đương sự chỉ nhất, án kiện tiến vào điều tra giai đoạn sau, hắn từng bị chuyên án tổ lập lại điều tra qua, nhưng hắn chính mình đối án kiện cụ thể tình huống lại biết chỉ rất ít.

Ở mỗi ta thời khắc, La Phi thậm chí là bị trở thành một cái hiềm nghi giả đến đối đãi , điểm này chính hắn cũng có sở cảm giác.

Mặc dù sau này điều tra tẩy thoát hiềm nghi, nhưng La Phi vẫn là nhận đến này khởi án kiện thật lớn liên lụy. Làm một gã cảnh giáo đệ tử, hắn tại đây sự từ thiếu phạm vào hai cái nghiêm trọng sai lầm: Thứ nhất, ở phát hiện tình huống dị thường sau, hắn không có kịp thời báo nguy; Thứ hai, ở không biết hiện trường tình huống dưới tình huống, hắn mạo muội cấp ra sai lầm đề nghị, tạo thành sách đạn thất bại, hai gã cảnh giáo đệ tử đương trường tử vong nghiêm trọng hậu quả. Căn cứ vào này đó nguyên nhân, nguyên bản tiền đồ quang minh La Phi bị đánh trở về nguyên quán long châu, ở nam minh sơn phái xuất sở nhất oa chính là mười năm.

Bất quá cùng Viên Chí Bang cùng Mạnh Vân tử vong so sánh với, sự nghiệp nhấp nhô đối La Phi mà nói căn bản là không tính là cái gì.

Hắn sở gánh vác thống khổ là làm người ta hít thở không thông . Hắn vĩnh viễn quên không được kia thanh nổ mạnh, càng quên không được nổ mạnh tiền Mạnh Vân thì thảo tự nói thanh. Hắn có thể cảm nhận được nữ hài ở tuyệt cảnh trung đối chính mình tín nhiệm, khả đúng là này phân tín nhiệm ở nháy mắt đoạt đi hai người sinh mệnh, một cái là hắn người yêu, một cái là hắn bạn thân.

La Phi sẽ luôn luôn sinh hoạt tại tự trách trung, mặc kệ sau này theo cảnh trải qua cỡ nào huy hoàng, hắn biết chính mình chung quy là cái người thất bại, từng chủ thành ngấp trời đại sai người thất bại. Càng thật đáng buồn là, đối với cái kia đưa hắn đánh trúng thương tích đầy mình địch nhân, hắn lại liên cùng với so chiêu cơ hội đều không có.

La Phi sẽ không dự đoán được, chuyện xưa ở mười tám năm sau không ngờ kéo ra tân mặc chương.

Đây là ông trời cấp cho hắn một lần tự mình cứu thứ cơ hội sao?

Hoặc là này chính là eumenides vì hắn mở ra lại nhất phiên địa ngục chi môn?

Nhưng vô luận như thế nào, mười tám năm trước giấu kín hồ sơ vụ án rốt cục ở La Phi trước mặt giải khai phủ đầy bụi, hiện tại hắn chính theo trình Hách minh cảnh quan thám án nhật ký trở lại huyết án phát sinh này thời khắc:

“198 bốn năm ngày mười tám tháng tư tình

.....

Đây là kiến quốc tới nay hiếm thấy liên hoàn hung án.

Buổi sáng, thị cục Tiết đại lâm cục trưởng bị sát hại ở trong nhà; Buổi chiều, đông giao một nhà máy hóa chất phát sinh nổ mạnh, hai gã cảnh giáo đệ tử đương trường tử vong. Bởi vì án kiện tính chất qua cho ác liệt, cụ thể tình tiết vụ án đã hướng ra phía ngoài giới phong tỏa, một chi triệu tập tinh binh cường tướng chuyên án tổ bí mật thành lập, ta may mắn trở thành trong đó nhất viên.

Hiển nhiên, hung phạm có cực cao phản điều tra kỹ năng. Ở hắn ký đến thư nặc danh thượng tìm không thấy gì vân tay, tiêu chuẩn phỏng Tổng thể thư cũng nhường bút tích xem xét mất đi rồi công hiệu. Ở Tiết đại lâm ngộ hại hiện trường, chuyên án tổ đồng dạng không thể thu thập đến nhận chức gì vân tay cùng dấu chân. Bởi vậy suy đoán, hung

phạm ở gây sau đối hiện trường làm cẩn thận thanh lý, này tất nhiên có bình tĩnh thả cẩn thận tâm lý đặc tính.

Ở buổi chiều nỗ mạnh hiện trường, đại hỏa đốt hủy hết thấy có giá trị chứng cứ. Kỹ thuật nhân viên tìm hai giờ mới đưa hai gã người chết di thể sưu tập hoàn toàn. Bởi vì thi thể hủy hoại qua cho nghiêm trọng, đối với mổ ta thì khối, chúng ta thậm chí vô pháp nhận nó là thuộc loại thể nào một gã người chết .

Duy nhất làm người ta hưng phấn phát hiện là: Hiện trường phát hiện một gã người sống sót, chính là hấn cả người nhiều chỗ gãy xương, làn da cũng đại diện tích bỏng, tuy rằng đã đưa đi tỉnh nhân dân bệnh viện cấp cứu, nhưng có không sống sót vẫn là cái không biết bao nhiêu.

.....”

“198 bốn năm ngày mười chín tháng tư nhiều mây

.....

Buổi sáng ta lại đối cái kia họ La cảnh giáo đệ tử tiến hành rồi hỏi. Hấn cảm xúc phi thường kém, không thể phù nhận, đối bom trước tiên nỗ mạnh hấn là muốn phụ nhất định trách nhiệm , bất quá ta cũng không thừa nhận vì hấn sẽ là bày ra bản án hung thủ.

Buổi chiều ta đi đến tỉnh nhân dân bệnh viện, cái kia đe dọa nam tử còn đang hôn mê bên trong, hấn tình huống thoát nhìn phi thường nguy hiểm. Vì án kiện tiến triển, ta đương nhiên hi vọng hấn sớm ngày tỉnh lại. Nhưng là theo nhân đạo góc độ mà nói, người này sống sót thật đúng không bằng cứ như vậy đã chết. Hấn hiện tại bộ dáng..... Ta thật sự là không cách nào hình dung. Rất thảm !

.....”

“198 bốn năm ngày hai mươi tháng tư nhiều mây

.....

Chuyên án tổ đang từ nhiều chiến tuyến triển khai án kiện phá án và bắt giam công tác. Mà ta nhiệm vụ đó là đối cái kia nỗ mạnh hiện trường may mắn còn tồn tại nam tử tiến hành điều tra.

Nam tử vẫn cứ không có tỉnh lại, có lẽ ta đầu tiên hẳn là xác nhận thân phận của hẳn, nhưng là mặt hẳn..... Liên tính là hẳn mẫu thân cũng không khả năng lại nhận thức hẳn .

Bác sĩ cho ta cung cấp một ít manh mối. Bọn họ cấp nam tử giải phẫu khi, từ đây nhân thân thượng lưu lại quần áo lý tìm được nhất đồng quần quanh đồng ti, có lẽ này có trợ giúp xác nhận kia nam tử thân phận.

Đồng ti thực hỗn độn vòng ở cùng nhau, triển khai sau ước hai thước dài, thoát nhìn kia như là một căn bị lột da dây điện.

.....”

“198 bốn năm ngày hai mươi một tháng tư âm

Hôm nay có một ít trọng yếu phát hiện.

Ở nỗ mạnh hiện trường phía nam hai trăm thước địa phương, có một đoạn phế khí kiến trúc thủy nê quản. Ông dẫn đường kính có hai thước nhiều, bên trong chất đồng một ít cuộc sống tạp vật cùng nhất được rách nát, thoát nhìn từng có người ở bên trong trụ qua.

Tại kia đôi rách nát lý, ta tìm được một cái bị bác khai dây điện da. Theo độ dài thượng xem, cùng nam tử trong túi đồng tuyến vừa vặn ăn khớp.

Chẳng lẽ cái kia nam tử là cái lượm ve chai dân du cư? Vấn đề này chỉ có chờ hẳn tỉnh lại sau tài năng được đến chứng thực .

Có khác một cái tin tức tốt: Bác sĩ nói nam tử đã vượt qua nguy hiểm kỳ.

.....”

.....

“198 bốn năm ngày hai mươi lăm tháng tư mưa nhỏ

Mấy ngày hôm trước điều tra luôn luôn không có gì thu hoạch, mà hôm nay rốt cục có chuyển cơ.

Buổi chiều, nỗ mạnh hiện trường tên kia nam tử rốt cục thức tỉnh . Nhưng là ta đối hắn tiến hành hỏi khi, hắn lại cái gì cũng tưởng không đứng dậy , hắn thậm chí nói không nên lời tên của bản thân. Bác sĩ nói đây là trọng thương bệnh nhân bình thường mất trí nhớ hiện tượng, ta phải áp dụng một ít tích cực biện pháp đi gia tốc tỉnh lại hắn trí nhớ.

Ta đi thủy nê quản lý vỗ một ít ảnh chụp, nhanh nhất cũng muốn đợi đến ngày mai tài năng súc xuất ra. Hi vọng này đó ảnh chụp có thể đối hắn có điều giúp.

.....”

“198 bốn năm ngày hai mươi sáu tháng tư nhiều mây

.....

Ta đem thủy nê quản ảnh chụp cấp nam tử nhìn, hắn bắt đầu vẫn có chút mờ mịt. Sau này ta lại hướng hắn triển lãm này đồng tuyến, nói cho hắn đó là hắn trong túi gì đó. Ta cổ vũ hắn nỗ lực đi nhớ lại, ngẫm lại hôn mê tiền sự tình.

Hắn sừng sốt một lát, ngay tại ta sắp thất vọng thời điểm, vẻ mặt của hắn đã có biến hóa! Hắn có vẻ nhớ tới chút cái gì, thực cố sức muốn nói xuất ra. Ta đem lỗ tai dán tại bên miệng hắn, hắn nói câu nói đầu tiên là:“Này..... Thủy nê quản, ta..... Ta ở tại bên trong.”

Ta lúc đó thật sự là cao hứng hồng rồi. Sau này hắn lại lục tục nói với ta: Hắn kêu Hoàng Thiếu Bình, đến từ An Huy nông thôn. Trong nhà cha mẹ đều qua đời, một người đến tỉnh thành mưu sinh. Bởi vì tìm không thấy công tác, chỉ

có thể ở tạm ở thủy nê quản lý, dựa vào nhật bản rách nát sống.

Ta lại hỏi hấn án phát hôm đó phát sinh cái gì. Khả hấn trí nhớ tựa hồ lại xảy ra vấn đề, chỉ lắc đầu không nói chuyện. Có lẽ ngày mai ta được mang chút nỗ mạnh hiện trường ảnh chụp đi lại.

.....”

“198 bốn năm ngày hai mươi bảy tháng tư tình

.....

Ta hướng Hoàng Thiếu Bình đưa ra nỗ mạnh hiện trường ảnh chụp, hấn có vẻ thực hoảng sợ. Ta nói cho hấn: Có hai người, một nam một nữ, tại đây cái trong nhà xưởng bị tạc đã chết. Hấn lúc đó đã ở hiện trường, bị tạc đốt tới trọng thương. Ở ta nêu lên hạ, Hoàng Thiếu Bình rốt cục chậm rãi nhớ lại ngày đó tình huống:

Án phát hôm đó buổi chiều, Hoàng Thiếu Bình nhìn đến có ba người [hai nam nhất nữ] trước sau tiến nhập cái kia phế khí nhà xưởng, hấn liền cảm thấy có chút kỳ quái. Cuối cùng làm cái kia nữ tử tiến vào nhà xưởng sau, hấn rốt cục kiềm chế không được lòng hiếu kỳ, vì thế lén lút đi vào nhìn trộm. Hấn thấy được sau này kia một nam một nữ, cũng nghe đến một ít đối thoại [đối thoại quá trình cùng La Phi miêu tả cơ bản ăn khớp], nhưng không đợi hấn làm rõ ràng là chuyện gì xảy ra, nỗ mạnh liền đột nhiên phát sinh .

Theo Hoàng Thiếu Bình miêu tả, tiên tiến nhất nhập nhà xưởng tên kia nam tử ở nữ tử đã đến tiền nửa giờ liền rời đi . Chiều này suy đoán, người này vô cùng có khả năng đó là án kiện thủ phạm. Hoàng Thiếu Bình ở thủy nê quản trung xa xa thấy được người này nam tử thân hình khuôn mặt. Theo chính hấn nói, nếu tái kiến người này nam tử [hoặc là ảnh chụp], hấn có khả năng nhận ra đối phương đến .

.....”

Nhìn đến nơi này, La Phi dừng lại suy xét một lát -- đã này Hoàng Thiếu Bình gặp được nghi phạm, vì sao không có làm mô phỏng bức họa đâu? Bất quá vấn đề này tựa hồ cũng không nan giải thích: Lúc đó còn không có máy tính mô phỏng kỹ thuật, mà thủ công vẽ đồ tạc cần tự thuật giả đối mục tiêu nhân vật ấn tượng phi thường khắc sâu mới được, Hoàng Thiếu Bình chính là xa xa nhìn thấy tên kia nam tử, rất khó làm ra chuẩn xác miêu tả.

Lại tiếp đi xuống xem này nhật ký, ở rất dài một cái giai đoạn nội, chuyên án tổ công tác không có gì thực chất tính tiến triển. Trịnh Hách mình ghi lại nhật ký khoảng cách thời gian càng ngày càng lâu, văn phong trung cũng lộ ra một loại thất vọng cùng thất bại cảm xúc đến. Ở hai năm sau, bởi vì không có tái xuất hiện tân án kiện, chuyên án tổ tạm thời giải tán, tương quan phá án và bắt giam cũng theo đó cáo một đoạn.

Bất quá Trịnh Hách mình nhật ký lại ở không lâu phía trước lại viết xuống tân văn chương, lấy hạ nhật ký là Trịnh cảnh quan ngộ hại sau hình trình nhân viên ở trong phòng làm việc của hắn phát hiện :

“Nhị 〇〇 hai năm ngày mười ba tháng mười âm

Ta cho rằng kia sự kiện sớm kết thúc, sở hữu nhớ lại đều sẽ giống này hồ sơ giống nhau bị vĩnh viễn phong tồn. Có lẽ ta sai lầm rồi.

Buổi sáng ta thu được thư nặc danh, tin nội dung liền chỉ có một hàng ngắn ngủn vông chỉ. Nhưng ta vừa thấy đến lá thư này, trái tim liền không tự chủ được kinh hoàng đứng lên!

Ta rất quen thuộc cái kia tự thể ! Tiêu chuẩn phỏng Tống thể bút đầu cứng thư pháp, tương tự thư nặc danh ta ở mười tám năm trước từng nghiên cứu qua đầu chỉ trăm lần!

Ta mở ra cái kia vông chỉ, trang web thượng nội dung làm ta khiếp sợ. Là ‘Hắn’ lại đã trở lại sao? Ta quả thực không thể tin được! Hoặc là, này chính là năm đó cho biết nhân một cái đùa dai?

Chuyên án tổ sớm giải tán, này tổ viên có lẽ chỉ có ta còn tại tuyển đầu công tác đi? Ta nên làm cái gì bây giờ? Hướng tinh sảng báo cáo, một lần nữa khởi động điều tra trình tự? Này tựa hồ có điểm rất liều lĩnh Nhưng này khởi án từ đến bây giờ còn không có tiết lộ, còn không có thể nhường Hàn Hạo bọn họ nhúng tay, vẫn là ta chính mình trước hết nghĩ chút biện pháp đi.

.....”

Thì ra là thế! La Phi rốt cục biết Trịnh Hách mình vì sao ở mười tám năm sau lại chú ý khởi này cọc án tử: Nguyên lai là eumenides cấp Trịnh Hách mình cũng phát ra thư nặc danh, dẫn đường người sau xem trên Internet “Từ hình thu thập thiếp”! Liên tưởng đến chính mình thu được kia phong thư nặc danh hàm, La Phi nhin không được cảm thấy thật sâu sỉ nhục cùng xấu hổ và giận dữ: Thực hiển nhiên, ở eumenides trong mắt, chính mình cùng Trịnh Hách mình giống nhau đều chính là bị đùa giỡn mười tám năm rồi mà thôi, lúc hắn chuẩn bị lại khởi động này “Trò chơi” thời điểm,

đầu tiên cần phải làm là triệu hồi năm đó này rồi.

Ta sẽ cho người kiến thức đến “Rời” Nhóm phản kích! La Phi khẽ cắn môi, tiếp tục đi xuống xem.

“Nhị 〇〇 hai năm ngày mười bốn tháng mười tình

Hôm nay ta thông qua tư nhân quan hệ tìm được tình sảnh Tăng Nhật Hoa. Đây tiểu tử đáp ứng giúp ta tiến hành internet theo dõi. Ở hân dưới sự trợ giúp, ta đã chụp đến một ít ảnh chụp. Ta mượn trong đội máy ảnh kĩ thuật số, này này nọ sử dụng đến còn đỉnh phiên toái , ta học thật lâu. Bởi vì sự tình quan cơ mật, ta cũng không thể làm người khác giúp ta, ai, chỉ hy vọng không phải bạch dụng công mới tốt.

.....”

.....

“Nhị 〇〇 hai năm ngày mười chín tháng mười vũ

Hôm nay lại vô không ít ảnh chụp. Buổi tối ta đi tìm Hoàng Thiếu Bình, bắt quá hân phân biệt cũng không có cái gì thành quả.....

Trên mạng kia thiên văn vẽ, xem thiếp hồi thiếp nhân cũng không thiếu. Nhưng là phát thiếp giả nhưng không có động tĩnh gì , có lẽ này thật sự chính là một cái lừa dai?

Này lên mạng nhân, hơn phân nửa là chút mao đầu đũa nhỏ, rất khó đem bọn họ cùng mười tám năm trước án tử liên hệ đứng lên. Có lẽ ta nên tra tra này đó đũa nhỏ, nghe nói tiền một trận tình sảnh máy tính số liệu khó nhận đến qua hacker công kích, không chuẩn tứ nhất bát án kiện tư liệu cũng bởi vậy tiết lộ đâu.”

Trịnh Hách minh nhật ký đến vậy chung kết. Ngày thứ hai ngày hai mươi tháng mười đêm khuya, hân ở trong nhà ngộ hại.

“Người nếu sớm đi hướng tinh sảo báo cáo thì tốt rồi.” La Phi thở dài trong lòng một tiếng, mê ly khỏi ánh mắt, tựa hồ muốn cùng thế giới kia trung trịnh cảnh quan có điều trao đổi, “Ở cùng hung thủ chiến đấu thời điểm, người nhất định biết này không phải người nào đưa nhỏ đùa dai, chính là này hết thầy dĩ nhiên quá muộn.”

Đốc đốc đốc -- đột nhiên vang lên tiếng đập cửa đánh gãy La Phi suy nghĩ. Hắn nhanh chóng đem hồ sơ vụ án lý chỉnh tề, sau đó đứng dậy đi mở ra cửa phòng.

Xuất hiện tại hắn trước mắt cũng là Mộ Kiếm Vân.

“La cảnh quan, người hảo!” Đối phương giành trước đánh cái tiếp đón.

“Người hảo!” La Phi đánh giá đối phương, trong ánh mắt mang ra chút hồi ý tứ hàm xúc. Gặp đối phương không giống như là lâm thời xuyên môn bộ dáng, hắn liền đoán hỏi, “Đàm án tử sao?”

Mộ Kiếm Vân lập tức gật gật đầu.

“Kia tiến vào nói đi.”

La Phi đem Mộ Kiếm Vân nhường vào nhà, hai người ở trên sofa ngồi đối diện. Mộ Kiếm Vân hướng bàn học phương hướng phiêu liếc mắt một cái -- nơi đó chính chất đống án kiện hồ sơ.

“Ta cũng là vừa nhìn án kiện tư liệu, có một chút vấn đề, cần thỉnh giáo la cảnh quan.” Nữ giảng sư đi thẳng vào vấn đề nói.

La Phi cười cười: “Mộ lão sư quá khách khí. Thỉnh giáo chưa nói tới, chúng ta cùng nhau thảo luận đi.”

“Ân. Người có biết, ta là học tâm lý học, cho nên ta lo lắng án kiện góc độ khả năng cùng các người không quá giống nhau. Ta sẽ đối nghị phạm phạm tội động cơ cùng tâm lý trạng thái tiến hành phân tích, do đó suy đoán ra hắn xã hội bối cảnh, nhân sinh trải qua, tính cách đặc thù chờ gì đó. Cụ thể đến này án tử đi, mặc kệ trước đây thư nặc danh, vẫn là gần nhất internet văn vẻ, phạm tội người hiềm nghi kí tên đều là này --” Mộ Kiếm Vân vừa nói, một bên cầm lấy bút ở giấy ghi chép thượng viết xuống một chuỗi chữ cái “eumenides”, sau đó hỏi, “Người có biết này từ đơn ý tứ sao?”

La Phi sừng sốt một lát, tựa hồ có chút xấu hổ, sau đó hần lắc đầu nói:“Ta tiếng Anh trình độ chẳng phải rất cao.....”

Mộ Kiếm Vân lại như là làm tốt công khóa đến , thực kỹ càng giải thích nói:“Người có thể bắt nó phiên dịch thành ‘Eumenides’, đây là trong thần thoại Hy Lạp báo thù nữ thần tên. Trong truyền thuyết, âu mặc ni ? Hội đuổi bắt này phạm hạ nghiêm trọng hành vi phạm tội nhân, vô luận tội nhân ở nơi nào nàng đều sẽ đi theo đối phương, sử các tội nhân lương tâm nhận đến vô cùng hối hận dày vò, cũng cuối cùng vì chính mình phạm hạ đắc tội đi trả giá đại giới.”

“Báo thù nữ thần?” La Phi thường thức này thần thoại trung nhân vật, cùng này thư nặc danh nội dung kết hợp đứng lên, này hiển nhiên sẽ làm nhân sinh ra chỗ ta thú vị liên tưởng.

Mà Mộ Kiếm Vân đúng là muốn liên đề tài này tiếp tục xâm nhập đi xuống:“Ồ tứ nhất bát án kiện trung, hai cái người bị hại đều từng tiếp đến qua thư nặc danh, tin nội dung còn lại là lấy Eumenides tên phát ra từ vong thông tri đơn. Theo ở mặt ngoài thoát nhìn, hung phạm tựa hồ là muốn mượn báo thù nữ thần danh nghĩa trừng phạt này tội nhân.”

La Phi “Àn” một tiếng, chờ đợi đối phương tiếp tục đi xuống nói.

Mộ Kiếm Vân nói tiếp:“Cho nên hiện tại ta quan tâm nhất vấn đề là: Kia hai gã thụ hại nhân -- Tiết đại lâm cùng Viên Chí Bang, bọn họ hay không thật sự phạm hạ tin trung sở liệt đắc tội đi? Điểm này hội quan hệ đến ta đối hung thủ hành vi động cơ đánh giá.”

“Tiết đại lâm là cục công an phó cục trưởng. Hần là phủ không làm tròn trách nhiệm, nhận hối lộ, thiệp hắc? Đây ta không biết, lúc đó ta chính là một cái cảnh giáo đệ tử mà thôi. Về phần Viên Chí Bang --” La Phi do dự một chút,“Thư nặc danh thượng nội dung, người có thể nhận vì là chân thật .”

Mộ Kiếm Vân đối La Phi trả lời cũng không vừa lòng, nàng bĩu môi:“Cái gì kêu có thể nhận vì? La cảnh quan, ta biết Viên Chí Bang từng là người tốt nhất bằng hữu, nhưng là ở đề cập tình tiết vụ án khi, ta hi vọng người cấp ra chuẩn xác , khẳng định hồi phục.”

“Được rồi.” La Phi bất đắc dĩ cười khổ,“Viên Chí Bang là cái phi thường xuất sắc cảnh giáo đệ tử, ta trên nhiều khía cạnh đều rất bội phục hắn. Nhưng là hắn có một trí mạng khuyết điểm -- hắn rất thích trêu chọc nữ nhân.”

Mộ Kiếm Vân hồi tưởng khởi Viên Chí Bang ảnh chụp, kia thật là cái phi thường soái khí tiểu tử, nữ nhân duyên tràn ra coi như là dự kiến bên trong.

“Viên Chí Bang giao qua vài cái bạn gái. Có trong hồ sơ phát tiền nửa năm, hắn vừa mới đổi một cái bạn gái là bạn giáo học hành chính quản lý một cái nữ hài. Cái kia nữ hài phi thường xinh đẹp, Viên Chí Bang cũng quả thật thực thích nàng, kia nữ hài thậm chí còn vì hắn đánh qua thai. Lúc đó ta còn tưởng: Có lẽ tiểu tử này lúc này có thể định hạ tâm lai thôi. Nhưng là --” La Phi xấu hổ lắc đầu, “Mấy tháng sau, Viên Chí Bang vẫn là cùng đối phương chia tay.”

“Vì sao?” Mộ Kiếm Vân súc khởi đôi mi thanh tú hỏi.

“Có lẽ đây là bản tính của hắn? Tóm lại là hắn quăng cái kia nữ hài. Nữ hài khóc đỏ ánh mắt tìm đến hắn, hắn còn nhường ta giúp hắn chắn qua. Không nghĩ tới kia nữ hài nhất thời lẩn quẩn trong lòng, sau này nhưng lại nhảy sông tự sát.” Nói việc này thời điểm, La Phi trước mắt lại hiện ra cái kia nữ hài tiêm nhục bị thương thân ảnh, hắn ngũ khí cũng bởi vậy có chút áy náy cùng bất an.

“Hừ, nam nhân thật sự là không một cái thứ tốt.” Tuy rằng là tâm lý học chuyên gia, nhưng nữ tính bản năng vẫn là sử Mộ Kiếm Vân nhìn không được trừng mắt nhìn La Phi liếc mắt một cái, “Kia Viên Chí Bang chính mình đâu? Hắn liền một chút cũng không xúc động sao?”

La Phi lắc đầu: “Khi đó hắn đã có tân hoan. Nghe nói là thông qua radio tán gẫu nhận thức bạn qua thư từ. Hai người thư lui tới một trận sau, quyết định chính thức bắt đầu ước hẹn. Bọn họ lần đầu tiên ước hẹn thời gian, đúng là ăn phát hôm đó.”

Mộ Kiếm Vân “Hừ” một tiếng, biểu đạt đối Viên Chí Bang oán giận cảm xúc. Đồng thời nàng cũng âm thầm gạt đầu: Không sai, La Phi đang hợp khi đã nói qua, ngày đó Viên Chí Bang ra ngoài là vì đi ước gặp một cái bạn qua thư từ. Vì thế nàng thuận lý thành chương hỏi: “Kia bạn qua thư từ hắn là có trong hồ sơ phát tiền cuối cùng nhìn thấy Viên Chí Bang người?”

La Phi nhẹ nhàng nhún vai: “Ta biết người đang nghĩ cái gì, nhưng là kết quả sẽ làm người thất vọng. Chuyên án tổ hôm đó sẽ đến chúng ta ký túc xá, lấy ra Viên Chí Bang cùng cái kia bạn qua thư từ gian lui tới thư, hơn nữa căn cứ thư địa chỉ tìm được gởi thư tín nhân: Bản thị mặt khác một khu nhà đại học một cái nữ hài. Khả cái kia nữ hài căn bản là không có ước Viên Chí Bang gặp mặt -- điểm này nàng đồng học có thể chứng minh: Nàng hôm đó luôn luôn đều không có rời đi trường học.”

“Đó là sao lại thế này?”

“Ước Viên Chí Bang gặp mặt cuối cùng một phong thư, tuy rằng cũng tiếp tục sử dụng nữ hài địa chỉ cùng tính danh, nhưng này phong thư chẳng phải nữ hài viết .”

“Có người giả mạo nữ hài cấp Viên Chí Bang viết tín?”

“Đúng vậy.” La Phi thanh âm trở nên trầm thấp, “Trịnh Hách minh cảnh quan sau này nói với ta, lá thư này thượng chữ viết cũng là tiêu chuẩn phỏng Tổng thể.”

“Là eumenides!” Mộ Kiếm Vân lộ ra giật mình biểu cảm, “Nghị phạm thông qua loại này thủ đoạn đem Viên Chí Bang lừa xuất ra.”

“Viên Chí Bang ở tại trong trường học, tại như vậy tập thể cuộc sống trường hợp, nếu muốn thực thi giết người án kiện cơ hồ là không có khả năng . Cho nên hung thủ đem Viên Chí Bang lừa đến hẻo lánh ngoại ô thành phố, mà một quả bom lại có thể đem hiện trường sở hữu chứng cứ hủy sạch sẽ.” La Phi hình phạt kèm theo trình học góc độ tiến thêm một bước giải thích .

“Thật là cái tâm tư kín đáo tên.” Mộ Kiếm Vân trầm ngâm một lát, bỗng nhiên nàng ngẩng đầu nhìn La Phi, ánh mắt chớp động, “Bất quá liên này cùng nhau án kiện mà nói, hẳn thật đúng là làm nhất kiện làm cho người ta thống khoái sự tình đâu.”

La Phi minh bạch đối phương ý tứ, hẳn phiết miệng cúi đầu -- chính mình bạn tri kỉ bạn tốt lấy như vậy nhân vật xuất hiện tại án kiện trung, này thật là nhất kiện làm người ta xấu hổ sự tình.

Mộ Kiếm Vân cũng không bỏ qua: “Đùa bốn nữ tính, trí nhân mang thai sau lại vứt bỏ, cuối cùng đem nhân bức tử. La cảnh quan, chẳng lẽ ngươi không biết là đây là phạm tội sao?”

Một lát trầm mặc sau, La Phi nghênh hướng nữ giảng sư ánh mắt.

“Tội không chí tử.” Hắn trình trọng nói, “Viên Chí Bang là bằng hữu của ta, nếu ngươi giống ta giống nhau hiểu biết hắn, ngươi sẽ biết, hắn mặc dù có lưu hành một thời sự hoang đường, nhưng hắn trên bản chất chẳng phải một cái người xấu.”

“Được rồi.” Mộ Kiếm Vân tựa hồ cũng cảm thấy như vậy đuổi theo cứu người chết có chút qua , nàng mỉm cười hòa dịu không khí,“La cảnh quan, thực cảm tạ người giúp ta giải quyết trong lòng mờ ta nghi vấn. Hiện tại ta đối nghị phạm tâm lý hình dáng có càng rõ ràng nhận thức. Ân, không biết người bước tiếp theo chuẩn bị làm chút cái gì?”

“Ta tính toán đi gặp gặp Hoàng Thiếu Bình.” La Phi theo tư liệu đôi trung rút ra một trương viết địa chỉ tờ giấy,“Trình cảnh quan cho chúng ta để lại người này liên hệ phương thức.”

“Thật tốt quá, ta cũng tưởng trông thấy hần. Ngày mai chúng ta cùng đi thế nào? Dù sao Hàn Hạo bên kia công tác cũng không cần chúng ta nhúng tay.” Mộ Kiếm Vân đề nghị nói.

Ở dò hỏi án kiện tương quan giả thời điểm, có tâm lý học chuyên gia làm bạn không thể nghi ngờ là hơn một cái cực kì đặc lực trợ thủ. La Phi không có lý do gì đi cự tuyệt đối phương, hần thực rõ ràng gật gật đầu.

.....

Ngày hai mươi hai tháng mười, bảy giờ sáng mười hai phút.

Ngõ nhỏ lậu ốc.

Vốn đã đến nắng sớm lớn hơn thời gian, nhưng là Thu Vũ tích tích, âm trầm thời tiết làm cho người ta tạo thành một loại mơ màng mờ ai lỗi thấy.

Hoàng Thiếu Bình theo đau đớn trung tĩnh lại. Trái rộng hần toàn thân này miệng vết thương ở mặt ngoài đã khép lại, nhưng vừa đến mưa dầm thời tiết, liền từng trận như đao cắt hỏa liệu bình thường. Hần cắn răng đỏ hút một ngụm lạnh khí, nhường cảm nhận sâu sắc đem chính mình suy nghĩ lại mang về đến mười tám năm trước.

Hần tình tường nhớ được cái kia nháy mắt: Nữ nhân xả chặt đứt bom dẫn tuyến, sau đó một đoàn ánh lửa liền theo kia một nam một nữ trên người bốc lên dấy lên, hần cơ hồ không kịp có gì suy xét, một cổ nóng rực cùng vĩ đại đánh sâu vào đã đập vào mặt mà đến.

“Xong rồi!” Ở tư duy đánh mất phía trước, hần cảm nhận được cái loại này thấu xương sợ hãi cùng tuyệt vọng.

Bất quá hắn vẫn là còn sống, ở toàn thân 75% trọng độ bỏng, có khác bảy chỗ gãy xương dưới tình huống, này tuyệt đối có thể xưng được với là một cái kỳ tích .

Dù vậy, cái kia nháy mắt đã trọn đủ thay đổi vận mệnh của hắn. Lúc hắn theo địa ngục giấy dựa mà quay về thời điểm, xuất hiện tại mọi người trước mắt là một cái đáng sợ quái vật.

Đồng thời, cũng là một cái đáng thương phế vật.

Nhân sinh của hắn tựa hồ đã tại kia cái nháy mắt bị đánh trúng đập nát. Từ đây hắn chỉ có thể trốn ở âm u góc xó, người khác sợ hãi nhìn thấy hắn, hắn cũng sợ hãi nhìn thấy người khác. Hắn cô độc đặc tượng một cái bóng dáng, không có người chân chính hiểu biết này mười tám năm hắn là thế nào sống đến được .

Mười tám năm, so với rất nhiều người khi còn sống còn muốn dài lâu!

Mỗi khi tận một ngày đã đến thời điểm, hắn đều muốn biết chính mình cuối cùng đem hướng một cái thế nào chung điểm. Đáp án có khi như thế rõ ràng, có khi lại như thế mê mang.

Hôm nay tựa hồ cũng không có gì bất đồng.

Hoàng Thiếu Bình ở âm lãnh nắng sớm trung giấy dựa , hắn đem thân thể cuộn tròn đến mép giường, kiệt lực chịu đựng đau đớn tra tấn. Bỗng nhiên, hắn lỗ tai rất nhỏ co rúm một chút, sau đó hắn ngừng thở, tựa hồ đang chờ đợi cái gì.

Hắn nghe thấy có người chính hướng chính mình phòng nhỏ -- nhiều năm qua cô độc cuộc sống khiến cho hắn thánh lực so với người bình thường muốn linh mãnh rất nhiều.

Quả nhiên, vài giây chung sau, tiếng đập cửa vang lên.

“Ai nha?” Hoàng Thiếu Bình thanh âm khàn khàn, như là theo nha phùng lý bài trừ đến giống nhau.

Ngoài cửa có người đáp:“Ta là cảnh sát.”

Cảnh sát, lại là cảnh sát. Đây phòng nhỏ, trừ bỏ cảnh sát, còn có thể có khác người đến sao?

Hoàng Thiếu Bình gian nan đứng dậy, chống song quải chuyển đi qua mở ra cửa phòng.

Một đôi thường phục nam nữ đứng ở cửa khẩu, khi bọn hắn nhìn đến ốc chủ nhân khi, trên mặt lập tức treo đầy kinh ngạc thần sắc.

Hoàng Thiếu Bình sớm thành thói quen loại này thần sắc, bất luận kẻ nào nhìn thấy chính mình, không bị sợ tới mức quay đầu bỏ chạy đã tính không sai.

“Các người là cảnh sát? Trình cảnh quan đâu?” Quái vật mắt lé đánh giá trước cửa khách, tựa hồ đối bọn họ thân phận có điều nghi ngờ.

“Ta là long châu thị cảnh quan, La Phi. Vị này là tỉnh cảnh giáo giảng sư, Mộ Kiếm Vân.” Ngoài cửa nam tử một bên tự giới thiệu, một bên đưa ra cảnh quan chứng. Cái kia tuần tú nữ tử tắc miễn cưỡng bài trừ vẻ tươi cười, hiển nhiên còn chưa có thể thoát khỏi Hoàng Thiếu Bình bề ngoài cho nàng tạo thành tâm lý bóng ma.

“La Phi, La Phi.....” Hoàng Thiếu Bình chiếu cảnh quan chứng thượng tính danh ung ục vài câu, sau đó hắn nâng lên ánh mắt, dùng đục ngầu ánh mắt nhắm ngay này khách không mời mà đến.

Bởi vì mí mắt cũng bị bóng, Hoàng Thiếu Bình trông trắng mắt đại có chút khoa trương, âm trầm phiếm hàn ý. La Phi bị như vậy một đôi mắt nhìn thẳng, cả người mát mát cực không được tự nhiên. Cũng may đối phương rất nhanh liền xoay người hướng trong phòng đi đến, đồng thời cúi đầu nói: “Các người vào đi.”

La Phi hai người theo vào phòng ở, một cổ mốc ẩm hơi thở đập vào mặt mà đến. Mộ Kiếm Vân nhin không được nhẹ nhàng mà ho khan hai tiếng.

“Đem cửa quan một chút, bên ngoài phong lãnh thật sự.” Hoàng Thiếu Bình không có mặc áo khoác, hắn biệt đến bên giường, liếc khởi bản hễ hễ chặn khóa lại trên thân thể.

Mộ Kiếm Vân nhẹ nhàng khép lại cửa gỗ, trong phòng ánh sáng rồi đột nhiên âm u xuống dưới, không khí đè nén cơ hồ muốn cho nhân hít thở không thông.

“Chúng ta tới tìm người, là muốn hỏi một chút về mười tám năm trước kia cộc án tử, nổ mạnh án.” La Phi cũng không tưởng tại đây loại trong hoàn cảnh dài lâu lắm, hắn trực tiếp phao sáng tỏ ý đồ đến.

“Hắc, con người của ta còn sống, tựa hồ cũng liên như vậy một chút tác dụng .” Hoàng Thiếu Bình phiến khởi bạch nha cười khổ một chút, sau đó hắn lại một lần nữa truy vấn,“Trình cảnh quan đâu? Hắn thế nào không có tới?”

“Hắn đã chết.” La Phi bình tĩnh thanh âm đáp,“Trình cảnh quan ở phía trước thiên ban đêm bị kẻ bắt cóc sát hại. Cảnh sát nhận vì hắn tử hội cùng mười tám năm trước nổ mạnh án có liên quan, cho nên chúng ta đến điều tra chuyện này.”

Hoàng Thiếu Bình ngạc nhiên ngẩn ra, con mắt càng thêm tái nhợt:“Này..... Điều này sao hội? Mấy ngày hôm trước hắn còn qua ta nơi này!”

“Hắn cho người phân biệt qua một ít ảnh chụp, phải không?” La Phi thâm thở dài một hơi,“Chính là này ảnh chụp nường trình cảnh quan bị độc thủ.”

Hoàng Thiếu Bình ngờ ngác ngồi, một lát sau hắn rút cục trong lòng trung xác nhận trình Hách minh tin người chết, không trọn vẹn trên mặt hiện ra bi thương thần sắc.

La Phi cùng Mộ Kiếm Vân cũng đều dùng ngón ngón trâm mặc biểu đạt đối hy sinh lão hình cảnh hồi tưởng. Loại này không khí thẳng đến La Phi lại mở miệng mới bị đánh vỡ.

“Lúc đó người phân biệt ảnh chụp thời điểm, liên không có gì phát hiện sao?” Hắn tung ra chính mình quan tâm nhất một vấn đề.

Hoàng Thiếu Bình lắc lắc đầu:“Người kia không ở này trên ảnh chụp.”

“Người có thể xác định sao?” La Phi nghiêm cần xem đối phương, lại bổ sung nói,“Hung thủ đúng là vì che giấu mờ ta ảnh chụp, mới đưa trình cảnh quan sát hại .”

“Ta khẳng định. Trên ảnh chụp đều là chút mao đầu tiểu tử, theo tuổi thượng xem căn bản không đối.”

“Ân --” La Phi lược thêm suy tư sau, quyết định đổi cái phương hướng, “Chúng ta trước không nói chuyện này ảnh chụp, người kỹ càng nói nói, nỗ mạnh án phát sinh ngày đó, người đến cùng nhìn thấy gì.”

Hoàng Thiếu Bình mày rói rắm ở cùng một chỗ, hần lắc lắc đầu rên rĩ nói: “Ta không nghĩ lại nhớ lại ngày đó sự tình.”

La Phi cùng Mộ Kiếm Vân nhìn nhau liếc mắt một cái, truyền lại thương hại cùng đồng tình thần sắc. Kia tràng nỗ mạnh đối Hoàng Thiếu Bình mà nói không thể nghi ngờ là một hồi tai họa thật lớn, mặc dù là vượt qua mười tám năm thời gian nhớ lại cũng đủ để sinh ra làm người ta khó có thể thừa nhận thống khổ.

“Đối với chúng ta cần người giúp.” Mộ Kiếm Vân giờ phút này ôn nhu nói, “Còn có kia hai cái ở nỗ mạnh trung chết đi nhân, bọn họ cũng cần người giúp.”

“Mấy chuyện này.....” Hoàng Thiếu Bình khàn khàn giãy dụa, “Ta đã nói qua rất nhiều lần.”

“Đúng vậy. Ta xem qua người ghi chép. Nhưng là ta hiện tại muốn hôn khẩu nghe người nói, từ trước nhân đến hậu quả. Có thể nhớ tới chi tiết người tất cả đều muốn nói cho ta -- này trọng yếu phi thường!” La Phi nhanh nhìn chăm chăm Hoàng Thiếu Bình hai mắt, ngữ khí làm người ta vô pháp kháng cự.

Hoàng Thiếu Bình dờ dẩn cùng La Phi đối diện. Đã thật lâu không ai dám như vậy nhìn thẳng tự bản thân cái “Quái vật”, điều này làm cho hần sinh ra một loại kỳ quái cảm giác. Rốt cục hần liếm liếm môi, xem như thỏa hiệp.

“Được rồi.” Hoàng Thiếu Bình bắt đầu giảng thuật nói, “Mười tám năm trước, ta vừa mới theo nông thôn đi đến tỉnh thành, chỉ có thể lấy lượm ve chai vì sinh, bình thường sẽ ngủ ở nhà máy hóa chất ngoài cửa cái kia thủy nê đồng bên trong. Ngày mười tám tháng tư chiều hôm đó, ta lười đi ra ngoài, liền nằm ở thủy nê trong ống dẫn ngủ. Sau này ta lục tục nhìn đến có người đi vào cái kia nhà máy lý, bắt đầu ta cũng không có để ý, thẳng đến ta nhìn thấy một nữ nhân cũng vào cái kia nhà máy, có thể này muốn cùng đi qua nhìn xem.”

La Phi ánh mắt phiên một chút: “Vì sao muốn cùng đi qua?”

Hoàng Thiếu Bình tự giễu cười gương “Đó là cái phế khí nhà xưởng, một nam một nữ dãi ở bên trong, muốn ta hướng nơi nào tưởng? Hắc hắc, chính là như vậy một chút tà niệm, lại hơi kém nhường ta đem mệnh đáp đi vào.”

La Phi ánh mắt bỗng nhiên trở nên cực kì thú nhân, trát Hoàng Thiếu Bình theo bản năng ngừng khẩu.

“Nói chuyện với người chú ý một chút.” Mộ Kiếm Vân ở một bên nhắc nhở nói, “Kia hai người, một cái là la cảnh quan người yêu, một cái khác còn lại là hấn tốt nhất bằng hữu.”

Hoàng Thiếu Bình hiện ra ký kinh ngạc lại sợ hãi thần sắc, hấn ngừng đầu không yên bất an xem La Phi.

La Phi khoát tay, chính mình tắc không chế được cảm xúc: “Được rồi, đừng nói này đó vô dụng -- ghi chép thượng nói, người tổng cộng nhìn đến ba người? cái kia nhà máy hóa chất?”

“Đúng vậy.” Hoàng Thiếu Bình lại ngưng tụ lại suy nghĩ, “Là ba người, hai nam nhất nữ. Bất quá người đàn ông đầu tiên ở nữ nhân đã đến phía trước liễn ly khai.”

“Người có thể nói với ta cụ thể thời gian sao? Ba người đã đến cùng rồi đi thời gian.”

“Cụ thể thời gian ta nói không nên lời, ta nơi đó không có chung. Ta chỉ có thể nói cho người, người đàn ông đầu tiên đi vào sau, qua đại khái nửa nhiều giờ, cái thứ hai nam nhân đến --” Hoàng Thiếu Bình thả chậm ngữ tốc, tựa hồ ở cẩn thận nhớ lại năm đó tình hình, “-- sau đó lại một lát sau, người đàn ông đầu tiên ly khai; Cuối cùng cái kia nữ mới đến.”

La Phi cùng Mộ Kiếm Vân nhìn nhau liếc mắt một cái, trong lòng đều tự mình bạch: Hoàng Thiếu Bình theo như lời cái thứ hai nam nhân đó là Viên Chí Bang, mà cái kia nữ nhân tự nhiên chính là Mạnh Vân . Bởi vậy suy đoán, người đàn ông đầu tiên vô cùng có khả năng đó là hung phạm, hấn giả mạo bạn qua thư từ cấp Viên Chí Bang viết thư, đem đối phương lừa đến này hẻo lánh địa phương. Sau đó chọn dùng phục kích phương pháp chế phục Viên Chí Bang, cũng ở trên người hấn sắp đặt bom. Ở hung phạm sau khi rời khỏi, Mạnh Vân tìm kiếm Viên Chí Bang mà đến.

“Ghi chép thượng nói, người xem đến cái thứ nhất nam tử tướng mạo.” La Phi lại tiếp tục hỏi.

“Chính là xa xa nhìn đến, cụ thể tướng mạo, chẳng phải rất rõ ràng.”

“Nhưng là người đã nói, nếu tái kiến trong lời nói, có thể nhận ra đối phương?” Mộ Kiếm Vân lúc này sắp một câu.

“Ta chính là nói khả năng.....” Hoàng Thiệu Bình a miệng, lộ ra miệng đầy bạch nha, “Cũng khả năng nhận không ra. Như vậy xa, ta căn bản không có nắm chắc.”

Mộ Kiếm Vân lắc đầu, có vẻ phi thường thất vọng.

La Phi vốn đang muốn hỏi một chút người kia đại khái rất cao, nhưng nghĩ lại nhất tưởng, như vậy xa khoảng cách, mặc dù là chuyên nghiệp nhân viên phán đoán cũng sẽ có rất đại khác biệt, đối phương trả lời có thể có bao nhiêu tham khảo giá trị đâu? Cho nên hắn buông tha cho , trực tiếp chuyển hướng kế tiếp đề tài: “Vậy người tiến vào nhà xưởng sau, lại nhìn thấy gì?”

“Ta vụng trộm đi vào nhà xưởng lý, không dám đi được quá sâu, ngay tại cửa phụ cận hướng bên trong xem. Ta nhìn thấy sau này cái kia nam nhân ngồi dưới đất, nữ nhân tắc ngồi xổm bên người hắn. Bọn họ tựa hồ phi thường khẩn trương, nam nhân một cái vẻ thôi nữ nhân đi, giống như chính mình đi không xong giống nhau.....” Hoàng Thiệu Bình liên miên lải nhải nói xong, việc này hắn từ lúc mười tám năm trước đã bị lặp lại hỏi qua, hiện tại lại bị nhắc tới, liên chính hắn cũng có chút làm không rõ đến cùng là nguyên cho nhớ lại vẫn là nguyên cho máy móc thuật lại , “..... Ta nhất thời làm không rõ bọn họ đang làm cái gì, liền tò mò tiếp tục nhìn lén. Cái kia nữ nhân ở đối với một cái phương tráp nói chuyện -- ta nghe trình cảnh quan nói cái kia này nọ tên là radio? Nàng đang nói cái gì tở hồng vẫn là lam tuyến, radio lý truyền đến một cái khác nam nhân thanh âm.....”

“Được rồi!” La Phi đột nhiên đánh gãy đối phương lời nói, hắn đỏ hồng mắt, suy nghĩ đã hoàn toàn bị Hoàng Thiệu Bình mang về đến mười tám năm trước kia làm người ta hít thở không thông nháy mắt.

Hoàng Thiệu Bình bị La Phi bộ dáng dọa, hắn không yên bất an hỏi: “Kia..... Ta không cần lại nói ?”

Mộ Kiếm Vân thân thủ ở La Phi đầu vai nặng nề mà vỗ hai hạ, người sau quay đầu, thấy được một đôi trong suốt quan tâm ánh mắt.

La Phi theo thống khổ giữa hồi ức giãy dụa xuất ra, hắn dài ra một hơi nói: “Này đó..... Ta đều biết đến , người nói với ta cuối cùng..... Cuối cùng tình hình.”

“Cuối cùng chính là radio lý nam nhân nói tiền màu đỏ tuyến, cái kia nữ nhân hẳn là nghe hẳn trong lời nói đi làm.” Hoàng Thiếu Bình trên mặt cơ bắp co rúm hai hạ, “Sau đó chính là nỗ mạnh, đáng sợ nỗ mạnh!”

“Người còn nhớ rõ bộ dáng của nàng sao? Nàng biểu cảm, nàng động tác, người luôn luôn tại xem nàng, phải không?” La Phi thanh âm cũng giống Hoàng Thiếu Bình giống nhau trở nên khàn khàn đứng lên.

“Người là nói cái kia nữ nhân? Đúng vậy, ta luôn luôn tại xem nàng. Nói đến kỳ quái, nàng phía trước luôn luôn thực khấn trương, nhưng là đến cuối cùng thời điểm, nàng lại giống như một chút còn không sợ . Ta thậm chí cảm thấy nàng ở mỉm cười, nàng an tĩnh lại thời điểm, phi thường xinh đẹp.....” Hoàng Thiếu Bình ẩn ẩn miêu tả , Mộ Kiếm Vân trong đầu giờ phút này tựa hồ cũng hiện ra một bức an tường động lòng người Mạnh Vân chân dung đến.

Nàng hoàn toàn tín nhiệm La Phi. Mộ Kiếm Vân trong lòng trung âm thầm nói, loại này tín nhiệm đủ để chiến thắng hết thảy nguy hiểm cùng sợ hãi.

Nhưng này tín nhiệm lại rốt cục làm cho vô pháp vấn hồi sai lầm.

Vì sao?

Gần là La Phi phán đoán thượng sai lầm, vẫn là có khác cái khác ẩn tình? Mộ Kiếm Vân một bên suy tư về, một bên nhìn trộm hướng La Phi nhìn lại.

La Phi chính nắm chặt hai đấm, hẳn ngón cái móng tay thậm chí thật sâu trát ở tại ngón trở chỉ thịt trung. Hắn ngực kịch liệt phập phồng , thẳng đến sau một lúc lâu sau, hắn mới từ dồn dập hô hấp trung điều chỉnh đi lại, miễn cưỡng nói: “Ta nghĩ ra đi suyễn khẩu khí..... Đây trong phòng thật sự là rất bị đè nén .”

Mộ Kiếm Vân tựa hồ thực lý giải La Phi tâm tình, nàng đi mở ra cửa phòng, một cỗ tươi mát gió lạnh tiến vào phòng trong, La Phi cảm giác thoải mái rất nhiều. Đang lúc hắn muốn cất bước đi ra ngoài khi, bỗng nhiên lại nghe Hoàng Thiếu Bình nói: “La cảnh quan, xin đợi nhất đẳng.”

La Phi quay đầu: “Như thế nào?”

Hoàng Thiếu Bình a khai không trốn vẹn môi:“Trời lạnh , ta tưởng bộ kiện mao khô. Người có thể hay không giúp ta một chút? Tay chân của ta, thật sự tàn phế thật sự -- quần ngay tại đầu giường trong rương.”

La Phi vô pháp cự tuyệt một cái tàn tật giả như vậy thỉnh cầu, hắn dựa theo đối phương chỉ điểm theo trong rương lục ra cái kia mao khô, Hoàng Thiếu Bình tắc chính mình đem bên ngoài xà cạp thoát xuống dưới. Mộ Kiếm Vân nhú nhú đầu mày, xoay người tránh đến ngoài phòng.

“La cảnh quan, hai người các ngươi đều là đến điều tra ta sao?” Thừa dịp La Phi gần người công phu, Hoàng Thiếu Bình bỗng nhiên không đầu không đuôi hỏi một câu.

La Phi có chút mặc danh kỳ diệu xem hắn:“Đương nhiên, chúng ta hiện tại là chuyên án tổ đồng sự.”

Hoàng Thiếu Bình đem hai chân vói vào khô đồng, đề thấp thanh âm:“Ồ người hỏi ta nói thời điểm, cái kia nữ nhân không có xem ta, nàng luôn luôn tại quan sát người, nàng lưu ý người mỗi một cái biểu cảm cùng động tác. Theo kia kiện án tử về sau, ta thấy nhiều lắm cảnh sát, ta hiểu biết của các người công tác phương thức. Cái kia nữ nhân, nàng không phải đến điều tra ta , nàng muốn điều tra nhân là người.”

La Phi trong lòng bỗng dưng căng thẳng, nhưng mặt ngoài cũng không động thanh sắc. Bang Hoàng Thiếu Bình đem mao khô mặc được sau, hắn mới thản nhiên hỏi câu:“Người vì sao muốn nói cho ta này?”

Hoàng Thiếu Bình “Hắc” cười gượng một tiếng:“Bởi vì người nguyện ý giúp ta. Ta biết chính mình bộ dáng, trên cái này thế giới, có thể không né ta nhân đã rất ít .”

La Phi xem đối phương kia trương đáng sợ khuôn mặt, bỗng nhiên cảm thấy một trận bi ai. Hắn không có nói cái gì nữa, xoay người đi ra phòng ở, đồng thời thuận tay đem cửa phòng quan hảo.

Ngoài phòng bay mưa nhỏ, mưa bụi tiêm vi, nhưng đánh vào trên mặt vẫn có lạnh lẽo cảm giác.

“Người hội nghe theo người khác đề nghị sao?” Mộ Kiếm Vân đã ở ngoài phòng nổi lên một lát, vừa thấy La Phi xuất ra, lập tức liền hỏi,“Nếu người là Mạnh Vân, tại kia cái thời khắc, người là tin tưởng chính mình phán đoán, hay là nghe người khác đề nghị?”

La Phi trầm mặc một lát, sau đó trả lời: “Ta tin tưởng chính mình phán đoán.”

“Khả Mạnh Vân vì sao nghe người? Chính người đều nói căn bản không hề nắm chắc, vì sao nàng được đến đề nghị của người sau, lại như thế yên tâm? Là cái gì nhường nàng sinh ra loại này mù quáng tín nhiệm?” Mộ Kiếm Vân tung ra liên tiếp vấn đề, gặp La Phi vô ngôn mà chống đỡ, nàng lại đùa bỡn nói, “Nếu đổi lại ta, trừ phi kia bom là người an, nếu không ta mới không nghe người đâu.”

La Phi miễn cưỡng bài trừ chút xấu hổ tươi cười, tựa hồ vì nói sang chuyện khác, hẩn nhẹ nhàng mà thờ dài nói: “Ài, Hoàng Thiếu Bình..... Ta hiện tại đã biết rõ, vì sao trình cảnh quan sẽ nói: Người này còn sống, còn không bằng đã chết hảo.”

Mộ Kiếm Vân cười cười: “Ta đồ không đồng ý người cái nhìn -- người không thấy được trên tường lịch ngày sao?”

“Lịch ngày?” La Phi nhưng là có ấn tượng, ở vào nhà cạnh cửa trên tường, đích xác dính một quyển lịch ngày.

“Hắn mỗi ngày đều ở tê lịch ngày. Cho nên hắn còn không có ở ai ngày, hắn cùng chúng ta giống nhau ở sống. Sinh hoạt của hắn lý, vẫn cứ ở theo đuổi cùng chờ mong cái gì.” Mộ Kiếm Vân phân tích một phen sau, cấp ra chính mình kết luận, “Cho nên sinh hoạt của hắn trạng thái cũng không giống người xem đến như vậy tuyệt vọng.”

La Phi do dự sau một lúc lâu, cuối cùng không thể không đồng ý gật gật đầu, sau đó hắn bỗng nhiên nhớ tới cái gì, lẩm bẩm: “Không biết Hàn Hạo bọn họ bên kia hiện tại là cái gì tình huống?”

.....

Ngày hai mươi hai tháng mười, bảy giờ sáng năm mười lăm phân.

Hình cảnh đại đội văn phòng nội.

Tăng Nhật Hoa đem một trương ghi chép đưa tới Hàn Hạo trước mặt. Có lẽ là dùng quán máy tính, lâu lắm không hề động bút duyên cớ, ghi chép thượng kia hành tự viết xiêu xiêu vẹo vẹo, khó coi thật sự.

“Đồng minh gia viên mười hai hào lâu 404 thất, tôn xuân phong.” Hàn Hạo nhẹ giọng đem ghi chép thượng nội dung niệm một lần, sau đó ngẩng đầu hỏi, “Đây là cái gì ý tứ?”

“Đi chỗ đó cái địa điểm bắt người đi.” Tăng Nhật Hoa đình đặc ở Hàn Hạo đối diện ngồi xuống, vung tay một cái lại đem mấy Trương Chiêu Phiến ném vào trên bàn.

Trên ảnh chụp nhân vật chính là cái nhiễm hoàng tóc tiểu tử, bối cảnh rõ ràng là ở tiệm net lý. Hàn Hạo bỗng nhiên nghĩ tới cái gì, trong lòng vui vẻ: “Đây là kia mấy trương bị san điệu ảnh chụp?”

Tăng Nhật Hoa lấy tay gãi lỗ tai, miễn cưỡng gật gật đầu: “Ta nói rồi, chỉ cần trụ cột tin tức không bị bao trùm, cho dù ảnh chụp bị thao tác cắt bỏ, ta vẫn cứ có biện pháp khôi phục này đó số liệu.”

“Ghi chép thượng tin tức người là thế nào xuất ra đâu?” Hàn Hạo cầm lấy ảnh chụp một trương trương cẩn thận đoan trang, nhưng là nhưng không có phát hiện gì biểu hiện hoàng phát tiểu tử địa chỉ cùng tính danh tin tức.

“Này đó ảnh chụp? Quay chụp thời gian là ngày mười tám tháng mười buổi sáng mười điểm hai mươi lăm phân tới mười điểm ba mươi phân. Ta ngày hôm qua nói qua, trình cảnh quan là căn cứ ta cung cấp tin tức tìm được này đó tiệm net. Cho nên ta chỉ cần tra một chút hôm đó internet theo dõi, thực dễ dàng biết ảnh chụp quay chụp địa điểm là sư phạm học viện phụ cận cường huy tiệm net. Ta đến tiệm net tra xét ghi lại, tiểu tử hôm đó theo buổi sáng chín giờ thập phần bắt đầu lên mạng, giữa trưa 12 giờ chín phần logout. Ta lấy ra kia khối máy tính phần cứng, sau đó khôi phục máy tính tại kia cái trong quãng thời gian sở hữu thao tác số liệu. Vì thế ta đã biết tiểu tử này qq dãy số, hai cái điện tử hộp thư, bốn trang web người sử dụng tư liệu, hắc hắc, trong đó bao gồm một cái mua sắm trang web.” Nói tới đây Tăng Nhật Hoa cố ý ngừng lại, hắc hắc miệng đánh một cái đại đại ngáp, tuy có chút mỏi mệt, nhưng vẻ mặt lại phi thường đắc ý.

Hàn Hạo đối máy tính cùng internet cũng không hiểu biết, nghe đến đó vẫn không có hoàn toàn hiểu được. Đối phương cái loại này cố ý khoe khoang tư thái làm hắn có chút bất mãn, bất quá việc này hắn cũng chỉ có thể cường nại trụ tính tình, tiếp tục truy vấn nói: “Sau đó đâu?”

Tăng Nhật Hoa nhếch miệng cười: “Kế tiếp liền đơn giản -- ta xem xét tiểu tử này mua sắm ghi lại, gần nhất hai tháng, hắn ở trên mạng mua sắm năm lần, đưa hóa địa điểm tất cả đều là đồng minh gia viên mười hai hào lâu 404 thất. Ta cùng với địa phương phải xuất sở tiến hành rồi liên hệ, nhà này đăng ký phòng chủ là cái tên là trương chí vừa trung niên nhân, bất quá hắn chẳng phải tự trụ, mà là dùng để cho thuê. Này trương chí vừa đâu, ta cũng liên hệ qua hắn, hiện tại khách trọ là nửa năm trước vào ở, là cái tên là tôn xuân phong tiểu tử, người này rõ ràng nhất đặc thù chính là nhiễm một đầu hoàng phát.”

“Ân, không sai.” Hàn Hạo thực khách sáo khen một câu, sau đó vừa cười nói, “Bất quá người có biết cái kia địa chỉ thời điểm, trực tiếp nói với ta là có thể . Cùng phải xuất sớ liên hệ, cùng chủ nhà liên hệ, này đó vụn vặt công tác không cần phiền toái người đi làm .”

Tầng Nhật Hoa tự nhiên nghe ra đối phương ngôn ngoại chi ý, hắc “Hắc” cười, chẳng hề để ý quơ quơ đầu: “Vây được rồi, về sau ta sẽ không nhiều quản việc này -- kế tiếp chuyện ta cũng không quản . Ai nha, ta nhưng là nhin một buổi tối đầu, cũng nên hảo hảo mà ngủ một giấc .” Nói xong này đó, hắc thân lười thắt lưng đứng lên, cũng bất quá nhiều hàn huyền, liền trái lại tự lập tức rời đi.

Hàn Hạo xem hắc bóng lưng âm thầm lắc đầu -- này phó tán mạn không kèm chế được bộ dáng thật sự không giống cái cảnh sát. Bất quá nhân gia kia phiên internet truy tung bản lĩnh nhưng là không chút nào hàm hồ, hiện tại gây giao cho chính mình trong tay, một trận nên xinh xắn đẹp để đánh tiếp!

Mang theo như vậy quyết tâm, Hàn Hạo nhanh chóng bắt thông trên bàn điện thoại: “Uy, đoán kiếm sao? Người kêu lên hùng đội trưởng, lập tức đến ta văn phòng đến!”

.....

Ngày hai mươi hai tháng mười, buổi sáng tám giờ ba mươi một phân.

Đông minh gia viên.

Đây là một chỗ kiểu cũ chuyên hỗn kết cấu nơi ở tiểu khu, này trong tiểu khu hộ gia đình trừ bỏ dưỡng lão đại gia bác gái ngoại, chính là này đỉnh đầu cũng không dư dả phòng cho thuê giả.

Giờ phút này, ở mười hai hào lầu dưới lầu hơn một ít xa lạ gương mặt. Bọn họ thân y phục hàng ngày, ở bất đồng góc tản ra, lão đảo nhìn như tùy ý, nhưng kỳ thật đã đem ở này khu vực nội các lớn nhỏ lộ khẩu.

Này đó tinh tráng trung thanh niên nam tử người người đều là hình cảnh đội cùng đặc công đội trung đứng đầu nhân vật. Bọn họ bị khẩn cấp triệu tập, tiến hành một lần bí mật thảo bỏ hành động.

Mà một khác đạo nhân mã tắc tiến nhập mười hai hào lầu nhị đơn nguyên. Ở ven đường bày ra bảo vệ sau, trung

tâm đội ngũ đã đi tới 404 cửa phòng khẩu.

Hàn Hạo cùng Hùng Nguyên đám người ở cạnh cửa thiếp tường tầng hảo, đem một cái buồn bã trung niên nam nhân lui qua trước đại môn. Người sau đứng là phòng chủ trương chí vừa. Dựa theo trước đó bố trí, hẳn một bên án chuông cửa, một bên lấy thu tiền thuê nhà vì lấy có lớn tiếng hướng phòng trong kêu gọi, nhưng là một trận ép buộc sau, trong phòng lại không hề phản ứng.

Hàn Hạo làm cái thủ thế, đoán kiếm đem chủ nhà mang cách hiện trường. Lập tức, một cái cao gầy đặc công đội viên theo Hùng Nguyên phía sau đi ra, hẳn rón ra rón rén ngồi xổm cửa, đem một căn mảnh khánh thanh sắt sáp nhập ổ khóa trung.

Đặc công trong đội có các loại nhân tài, mà này tên là Liễu Tùng tiểu tử chính là mở cửa lưu khóa cao thủ. Một lát sau, theo “Kha” một tiếng vang nhỏ, tiểu tử giơ lên tay trái, làm một cái “ok” Thủ thế.

Hàn Hạo đám người nắm thương nơi tay, vận sức chờ phát động. Liễu Tùng được đến Hùng Nguyên thủ ngữ đáp lại sau, hai tay nhẹ nhàng đẩy, cửa phòng không tiếng động mở ra. Những người khác lập tức mau lẹ dị thường tránh vào phòng trong.

Đây là một bộ nhất phòng ở lão phòng ở. Phòng khách nhỏ hẹp âm u, trống rỗng không thấy một người. Phòng ngủ nội tắc mơ hồ có tất tất tốt tốt thanh âm truyền đến.

Hàn Hạo giành trước khóa hai bước, thẳng hướng nhập phòng ngủ. Một bóng người ở cửa sổ hạ mấp máy, hẳn giờ thương lên hét lớn một tiếng: “Đừng nhúc nhích!”

Hùng Nguyên đám người cũng theo đi lại, hãy nhìn thanh trước mắt tình hình sau, bọn họ kia nguyên bản khăn trương biểu cảm lại lập tức chuyển hóa thành kinh ngạc thần sắc.

Một cái đầu đầy hoàng phát trẻ tuổi nhân tà thân thể dựa vào ngò ở cửa sổ hạ, không hề nghi ngờ, hẳn đúng là mọi người truy bắt mục tiêu: Tôn xuân phong. Nhưng này cái nhường tình thành cảnh giới như lâm đại địch tên lại bị trói đi đứng, hai tay tắc dùng một bộ còng tay khóa ở tại hơi ẩm phiền thượng, ánh mắt hẳn che miếng vải đen, miệng bộ tắc bị băng dán gắt gao che lại, chỉ có thể phát ra như có như không “Ồ ồ” Thanh.

Hàn Hạo trong lòng trầm xuống, biết tình huống có biến. Hắn cây súng lục thu hảo, tiến lên đầu tiên đem tôn xuân phong trên mặt kia băng vải đen xả xuống dưới. Người trẻ tuổi mở to hai mắt nhìn, hoảng sợ muôn dạng vận vẹo thân

thể.

“Đừng nhúc nhích! Chúng ta là cảnh sát!” Hàn Hạo cúi đầu quát một tiếng. Tôn xuân phong ánh mắt từ sợ hãi biến thành chờ mong, hấn xem chính mình hai tay, tựa hồ vội vàng muốn nói gì.

Hàn Hạo thân thủ đi tề đối phương phong triển băng dán, bên kia, ở Hùng Nguyên ý bảo hạ, vừa rồi khai khóa đặc công đội viên Liễu Tùng lại đi rồi đi lên, xuất ra thanh sắt chuẩn bị như pháp bào chế, mở ra khóa trụ người trẻ tuổi hai tay kia phó cái còng.

“Đừng nhúc nhích! Đừng nhúc nhích kia phó thủ khảo!” Tôn xuân phong miệng vừa mới đạt được tự do, liền lập tức khàn cả giọng hô đứng lên, “Có bom! Có bom!”

Mọi người vừa mới lỏng thần kinh lập tức lại băng đến cực hạn. Hùng Nguyên đề lại thuộc hạ, chính mình ngồi đi qua tình tế quan sát, quả nhiên, theo còng tay khóa trong mắt dẫn hai căn tinh tế dây điện, luôn luôn kéo dài đến tôn xuân phong trong lòng.

Hùng Nguyên ý bảo Hàn Hạo đám người triệt thoái phía sau, sau đó hấn thật cẩn thận kéo ra tôn xuân nâng ngực khẩu vạt áo, ở dây điện phía cuối, một cái tứ tứ phương phương plastic hòm cột vào người trẻ tuổi bên hông.

“Đây là bom!” Bởi vì cực độ sợ hãi, tôn xuân phong thanh âm mang theo rõ ràng khóc nức nở, “Chỉ cần có nhân vào nhà, bom sẽ khởi động, mười phút sau sẽ nổ mạnh!”

Quả nhiên, tại kia cái hòm thượng có một điện tử biểu hiện bình, mặt trên toát ra màu đỏ chữ số rõ ràng biểu hiện: Thời gian còn lại đã không đủ 8 phút !

Tình thế nguy cấp! Nhưng Hùng Nguyên vẫn cứ vẫn duy trì trầm ổn khí độ, hấn quay đầu nhìn Hàn Hạo liếc mắt một cái, đồng thời dùng dị thường bình tĩnh ngữ điệu nói: “Tổ chức sơ tán.”

Tại đây cái nháy mắt, ánh mắt đã trao đổi hết thủy, Hàn Hạo không lại nói thêm cái gì, mang theo hấn người nhanh chóng ly khai phòng ở. Lập tức, “Có bom, mau sơ tán hộ gia đình” Linh tinh mệnh lệnh thanh liền ở hàng hiên nội truyền mở.

“Người cũng đi, giúp sơ tán, nơi này không cần thiết người.” Hùng Nguyên đây là ở phân phó đi theo chính mình mà đến Liễu Tùng. Hẳn lúc này đã tập trung khởi toàn bộ tinh thần nghiên cứu kia mai bom, nói chuyện thanh âm không lớn, nhưng ngữ khí cũng không dung cải lại.

Đặc công tiểu tử trong ánh mắt có chút oánh quang ở chớp động, hẳn biết đội trưởng là ở bảo hộ chính mình. Tuy rằng hẳn cũng không tình nguyện tại giờ phút này rời đi, nhưng làm một gã đặc công, thượng cấp mệnh lệnh là vô pháp kháng cự. Cẩn cẩn môi, Liễu Tùng cuối cùng vẫn là phụng mệnh hướng ngoài phòng phóng đi. Mà lúc này bên ngoài cuộc bộ hỗn loạn, tiếng gọi âm ỉ, gõ cửa thanh dĩ nhiên vang thành một mảnh! Lâu nội cư dân hộ gia đình đang ở chứa nhiều cảnh viên chỉ huy hạ vội vàng hướng lâu ngoại triệt hồi.

Mà ở phòng trong, tôn xuân phong thân thể đã run run thành một đoàn, hoảng loạn ánh mắt không ngừng mà ở bom biểu hiện bình cùng Hùng Nguyên trên mặt qua lại dao động.

“Đừng nhúc nhích.” Hùng Nguyên giờ phút này cư nhiên mỉm cười một chút, hẳn vỗ vỗ người trẻ tuổi bả vai, bình tĩnh nói, “Ta muốn bắt đầu sách bắn.” Tay hẳn dày rộng hữu lực, một loại kỳ diệu lực lượng tựa hồ theo này vỗ rót vào đối phương trong cơ thể, tôn xuân phong đình chỉ run run, trong ánh mắt chờ đợi cảm giác rõ ràng chiếm thượng phong.

Hùng Nguyên lấy ra tùy thân mang theo dùng đao. Loại này đao là chuyên vì đặc công bộ đội thiết kế, không chỉ có dị thường sắc bén, hơn nữa có nhiều loại phụ kiện công năng. Hiện tại Hùng Nguyên muốn dùng nó đến mở ra bom xác ngoài -- đây là sách đạn trong công tác vô pháp khiêu qua bước đầu tiên.

Dùng cho có định đình ốc rất nhanh bị nhất nhất tá diệu, xác ngoài dĩ nhiên có thể buông lỏng. Hùng Nguyên ngưng thần nín thở, nhẹ nhàng mà đem kia plastic tạp bỏ đi xuống dưới. Ngay tại xác ngoài sắp thoát ly chủ thể nháy mắt, Hùng Nguyên bỗng nhiên cảm thấy xúc cảm hơi ngừng lại, tựa hồ nhận đến chút lực cản. Trong lòng hẳn mạnh co rút lại, thậm kê một tiếng: Không tốt!

Xác ngoài cùng bom nội tâm trong lúc đó liên đầu mối!

Hùng Nguyên vội vàng dừng thủ thế, nhưng mà hẳn phản ứng tựa hồ đã chậm, ở “Tí tách” một tiếng vang nhỏ sau, biểu hiện bình thượng đồ thời trước bỗng nhiên gia tốc, chữ số thời gian cực nhanh trôi qua, ở ngắn ngủn vài giây chung trong vòng, đã tới gần chung điểm!

Tôn xuân phong “A” dài thanh kê thảm, thân thể phí công vận vẹo giấy dựa. Mặc dù là Hùng Nguyên đã ở nháy mắt chảy ra đầu đầy mồ hôi lạnh, biến đổi đột ngột dưới, hẳn dứt khoát được ăn cả ngã về không, thủ đoạn phát lực, đem bom xác ngoài ngành sinh sinh xả xuống dưới.

Cơ hồ cùng lúc đó, biểu hiện bình thường đồ thời trước đã trôi qua đến linh. Bom nội tâm cũng tùy theo bành trướng vỡ ra!

Hùng Nguyên tuyệt vọng nhắm hai mắt lại -- nhưng mà trong dự đoán nổ mạnh nhưng không có phát sinh, hần bên tai ngược lại vang lên một trận nhẹ nhàng nhạc khúc. Ở như thế khẩn trương không khí trung, vốn nên dễ nghe nhạc khúc thanh lại có vẻ quỷ dị vô cùng.

Hùng Nguyên kinh ngạc mở to mắt, đã thấy vỡ ra “Bom” Trung, một trương tờ giấy chính bạn âm nhạc chậm rãi dâng lên. Nguyên lai kia căn bản không phải cái gì “Bom”, chính là một cái mang theo cơ quan âm nhạc hộp mà thôi.

Chẳng lẽ này chính là một cái đùa dai sao? Hùng Nguyên không khỏi có chút hồ đồ , đồng thời hần như trút gánh nặng một loại thật sâu hít vào một hơi, lại nghe đến một cổ dị thường hương vị xông vào mũi. Nhìn chăm chú nhìn lên, chỉ thấy tôn xuân phong đứng quần lý tao ẩm một mảnh, đúng là bị dọa đến đồ cứng đái giữa .

Hùng Nguyên bất đắc dĩ cười khổ một chút, thân thủ lấy ra kia trương theo “Bom” Lý phun ra tờ giấy. Thấy rõ trên giấy viết nội dung sau, trên mặt hần thán sắc một lần nữa trở nên ác liệt đứng lên. Sau đó hần chạy ra phòng ở, đem thượng ở trong hành lang bận rộn Hàn Hạo đám người kêu tập ở cùng một chỗ.

Liễu Tùng bang tôn xuân phong mở ra còng tay. Sau một lúc lâu sau, người trẻ tuổi mới từ gần như hồng mắt trạng thái trung khôi phục lại, bắt đầu lắp bắp giảng thuật tự bản thân một ngày đến gặp được.

.....

Sự tình trải qua đồ không còn nữa tập: Hôm kia buổi tối [trịnh Hách minh ngộ hại đêm đó], tôn xuân phong ở tiệm net chơi một cái suốt đêm, sáng sớm thời gian mới trở lại thuê chỗ ở. Bởi vì qua cho mệt mỏi, hần rất nhanh liền ngủ đã chết đi qua, nhưng là chờ hần tỉnh lại thời điểm, lại phát hiện chính mình đã không thể động đậy: Không chỉ có tay chân bị khảo buộc, ánh mắt cùng miệng cũng bị che đứng lên.

Một cái xa lạ thanh âm nói cho hần: Hần bị khảo ở tại hơi ẩm phiến thượng, đồng thời trên người bị an trí một quả bom. Bom dẫn tuyến cùng còng tay ở khóa liên ở cùng nhau, nếu có nhân muốn mở ra còng tay, sẽ gặp dẫn nổ mạnh đạn. Mặt khác có cái điều khiển từ xa bị an trí ở cửa phòng thượng, làm môn bị mở ra thời điểm, bom đúng giờ trang bị sẽ khởi động, mười phút sau nổ mạnh.

Nói những lời này nam nhân rất nhanh liền ly khai, mà tôn xuân phong thì tại sợ hãi trung đau khổ chờ đợi, thẳng

đến Hàn Hạo đám người đã đến.

.....

“Chúng ta bị lừa giỡn .” Hàn Hạo sắc mặt âm trầm,“Hắn giết hại trịnh lão sư sau, lập tức liền đi tới nơi này, cho chúng ta thiết hạ này bầy.”

Hùng Nguyên cau mày:“Ý của ngươi là, này bị cắt bỏ ảnh chụp cũng là hắn tận lực lưu lại manh mối?”

?“Còn chưa đủ rõ ràng sao? Hắn làm tốt này đó chờ chúng ta, hắn biết chúng ta nhất định sẽ tìm tới nơi này.”

“Khả hắn vì sao phải làm như vậy?” Hùng Nguyên khó có thể thuyết phục lắc lắc đầu,“Chẳng lẽ vì cho chúng ta truyền tống kia tờ giấy?”

Tờ giấy đang bị Hàn Hạo niết ở trong tay, kia mặt trên nội dung hắn đã nhìn vài lần, hiện tại đã có thể lưng hạ.

Tiêu chuẩn phỏng Tổng thể chữ viết, giống như đã từng quen biết câu nói:

Tử vong thông tri đơn

Chịu hình nhân: Hàn Thiếu Hồng

Chương 4 La Phi bí mật

Ngày hai mươi hai tháng mười, buổi sáng mười điểm bốn mươi phân.

Tỉnh thành hình cảnh đại đội phòng họp.

Tân thành lập chuyên án tạo thành viên nhóm lại tụ tập ở tại nhất đường.

Hai giờ phía trước, Hàn Hạo cùng Hùng Nguyên cường thể phóng ra, lao thẳng tới đông minh gia viên tiểu khu, kết quả lại bị đối thủ thực tại đùa giỡn một phen. Hiện tại bọn họ lại triệu tập khởi khác thành viên cùng thương thảo đối sách.

Tăng Nhật Hoa bị Hàn Hạo phái đi nghỉ ngơi, vừa mới nằm xuống không lâu liền lại bị kêu trở về. Giờ phút này hấn hai mắt sưng đỏ, tóc rối tung, bao nhiêu có chút chật vật. Mà Hàn Hạo làm tình tiết vụ án thông báo lại nhường hấn có chút khó chịu. Tả dao hữu xoay nghe xong sau, hấn lập tức không cam lòng hỏi: “Này tôn xuân phong thật sự cùng án tử một chút quan hệ đều không có? Các người xác định?”

“Xác định.” Hàn Hạo phi thường rõ ràng trả lời, “Chúng ta điều tra hấn gia đình bối cảnh, tương quan lý lịch, giao tế vòng cùng với sắp tới hoạt động, hấn chính là một cái phổ thông bỏ học thanh niên. Nếu không nên nói hấn cùng với này cộc án tử liên hệ, thì phải là mười tám hào thời điểm, hấn từng ngẫu nhiên xem qua cái kia ‘Tứ hình thu thập thiếp’, cũng bởi vậy mà ra hiện tại trình cảnh quan quay chụp ảnh chụp trung.”

Tăng Nhật Hoa phần nộ nuốt mấy khẩu nước miếng, không lời nào để nói. Chính mình có chút đắc ý công tác thành quả bị chứng minh không hề giá trị, hấn chỉ có thể cười khổ lắc đầu nói: “Ta xem đi rồi mắt, người kia cũng không phải là cái gì máy tính manh..... Hấn là cái cao thủ chân chính.”

Ở ngày hôm qua hội nghị thượng, Tăng Nhật Hoa từng cười nhạo hung thủ không hiểu chữ số kỹ thuật, thái độ hiện tại lại đến cái một trăm tám mươi độ chuyển biến. Phụ trách biên bản hội nghị doãn kiểm không khỏi lộ ra kinh ngạc thần sắc, mà khi hấn ngừng đầu chung quanh khi, lại phát hiện ở đây những người khác đều đều tự gật đầu, tựa hồ minh bạch thật sự.

“Kia nơi này vấn đề liên thâm.” Hàn Hạo tiếp Tăng Nhật Hoa trọng tâm đề tài tiếp tục xâm nhập, “Nếu hung thủ chính là lợi dụng này tương không quan hệ ảnh chụp làm một cái cục, chúng ta đây ban đầu sở phỏng đoán hành hung động cơ liền bắt thành lập. Hấn vì sao muốn giết hại trình Hách minh cảnh quan?”

Doãn kiếm trong đầu sáng ngời: Đúng rồi, đã hung thủ cùng tôn xuân phong không có liên hệ, kia hẳn có thể đi trước đồng minh gia viên thiết cục, hơn phân nửa cũng là thông qua hiện trường trong máy ảnh chụp định vị tôn xuân phong hành tung, theo như cái này thì, hẳn sở cụ bị internet truy tung bản lĩnh cũng không hơn Tăng Nhật Hoa. Bỗng nhiên trong lúc đó tưởng sáng tỏ tầng này đạo lý, doãn kiếm không khỏi có chút tự đắc: Có thể cùng này bang chuyên gia cộng sự thật đúng là được lợi không phải là ít. Bất quá như vậy đang phân thân, hẳn đã không có tinh lực lại đi suy xét Hàn Hạo sau này đưa ra vấn đề, đành phải vãn tai đi nghe người khác phân tích.

Một lát trăm mặc sau, Hùng Nguyên đầu tiên mở miệng: “Kỳ thật hành hung động cơ đồ cũng không làm người ta hoang mang. Đã trình cảnh quan ở tra này án tử, sau đó lại bị hung thủ sát hại, lớn nhất khả năng vẫn cứ là trình cảnh quan đã phát hiện mồi ta manh mối, mà hung thủ nóng lòng che giấu. Chân chính nhường ta không hiểu là: Hung thủ vì sao muốn lợi dụng trong máy ảnh chụp làm như vậy vừa ra đùa dai đâu? Chẳng lẽ vì đùa giỡn chúng ta?”

“Không chỉ có là làm người ta không hiểu, thậm chí nói, đây là hoàn toàn mâu thuẫn.” Hiện trường vang lên thanh thúy giọng nữ, không hề nghi ngờ, nói chuyện đúng là Mộ Kiếm Vân.

La Phi luôn luôn tại cúi đầu trầm tư, giờ phút này hẳn nâng lên ánh mắt nhìn về phía này tuổi trẻ tâm lý học giảng sư, sau đó nghiêm cẩn hỏi: “Mâu thuẫn? Cái gì mâu thuẫn?”

“Hai loại tâm lý mâu thuẫn. Nếu hung thủ gây mục đích là vì che giấu manh mối, kia tâm lý của hẳn trạng thái hẳn là đang trốn khai cảnh sát tầm mắt; Khả hẳn cố ý cắt bỏ ảnh chụp sở thiết hạ cục, lại rõ ràng lại hướng cảnh sát triển lãm nhiều lắm gì đó, này hai loại hoàn toàn tương phản tâm lý trạng thái xuất hiện tại cùng án đặc biệt phát hiện trảng, này hiển nhiên là cục không hợp lý.”

Mộ Kiếm Vân phân tích đạt được mọi người tán thành, hiện trường lâm vào ngắn ngủi trầm tư không khí trung.

“Còn có một cái tình huống, có lẽ có thể mở ra đại gia ý nghĩ.” Một lát sau Hàn Hạo lại mở miệng, “Vừa rồi ta giảng đến, ở đồng minh gia viên hiện trường, phạm tội người hiềm nghi chế tác một cái giả bom. Kỹ thuật nhân viên ở làm hậu kỳ khám tra thời điểm, ở mặt trên phát hiện một cái tín hiệu phóng ra khí.”

“Tín hiệu phóng ra khí?” Tăng Nhật Hoa cầm lấy rối bời tóc, thần kinh run lên, “Phóng ra cái gì tín hiệu?”

Hùng Nguyên đối hiện trường tương quan tình huống hiểu biết nhất, nói: “Chẳng phải cái gì đặc biệt gì đó, chính là cùng thời trước khí tương liên một cái đơn giản trang bị, có thể đem thời trước khí vận hành tình huống tặng lại đến tín

hiệu tiếp thu giả nơi đó.”

“Ồi.” Tăng Nhật Hoa thất vọng rất nhiều, không khỏi ách nhiên thất tiểu, “Cái kia tên đang làm cái gì? Hắn ở giúp các người thời trước?”

“Thời trước?” La Phi mày rùng mình, hắn dùng đầu ngón tay nhẹ nhàng khẫu đấm mặt bàn, như có đấm chiều.

Hàn Hạo ánh mắt bị hắn hấp dẫn đi lại: “La cảnh quan, đến bây giờ cũng không có nghe được người cao kiến, này cũng không hợp người phong cách a -- mời nói hai câu đi.”

La Phi cũng không từ chối, nói: “Chúng ta có một ý nghĩ thượng sai lầm, không, còn không chuẩn xác, phải nói là thái độ thượng sai lầm.”

Mọi người hai mặt nhìn nhau, tựa hồ đối La Phi này không đầu không đuôi lời nói có chút không hiểu. Mà người sau trầm ngâm một lát, lại tiếp tục nói: “Chúng ta đều suy nghĩ, hiện tại chúng ta phát hiện cái gì? Đối thủ để lại cái gì lỗ hổng? Kỳ thật sai lầm rồi, chúng ta phải nhìn thẳng vào: Chúng ta không có phát hiện gì này nọ, cho tới bây giờ, đều là hắn ở triển lãm, là hắn kịch một vai! Hắn cho ta, cấp trình cảnh quan ký đến thư nặc danh; Hắn ở trên mạng công khai phát ra tử hình thu thập thiếp; Hắn cố ý ở trình cảnh quan ngộ hại hiện trường lưu lại cung cảnh sát truy tung manh mối; Hắn thậm chí nói cho chúng ta biết tiếp theo gây đối tượng cùng thời gian..... Hiện tại không phải chúng ta ở tìm hắn, mà là hắn ở dẫn chúng ta xoay quanh.”

Hàn Hạo đám người sắc mặt đều có chút không rất dễ nhìn, nếu tán thành La Phi phân tích, kia cảnh sát không thể nghi ngờ chính ở một cái cực kì nan kham hoàn cảnh! Chỉ có Tăng Nhật Hoa chẳng hề để ý “Hắc hắc” Cười rộ lên, chế nhạo nói: “Chúng ta đây hiện tại nên làm cái gì bây giờ đâu? Trước khai cái bên trong kiểm điểm hội sao?”

Mộ Kiếm Vân trừng mắt nhìn Tăng Nhật Hoa liếc mắt một cái: “La cảnh quan nói được không sai, nhận thức đến một điểm bản thân là có giá trị. Sát hại trình cảnh quan hung thủ, mục đích của hắn đã không chỉ có là án kiện bản thân, hắn có một loại cuồng vọng trò chơi tâm tính, hắn ở hướng cảnh sát khiêu chiến.”

“Này ta biết.” Hàn Hạo quét tảo mộ la hai người, “Nhưng này đối án kiện phá án và bắt giam có cái gì ý nghĩa sao?”

Mộ Kiếm Vân không lại nói chuyện, nàng cũng đem ánh mắt đầu hướng La Phi, chờ đợi đối phương câu dưới.

“Trò chơi? Không sai, hung thủ tí mĩ thiết kế một hồi trò chơi, hẳn vì thế thậm chí khả năng chuẩn bị mười tám năm thời gian. Hiện tại hết thấy đều chuẩn bị tốt , có kế hoạch, có con mồi..... Nhưng là còn không hoàn chỉnh, đối với trò chơi mà nói, hẳn còn khuyết thiếu giống nhau này nọ, thiếu này này nọ, dù cho trò chơi cũng không đủ kích thích.” Nói tới đây, La Phi dừng lại cung mọi người đi suy xét, mà đại gia trầm ngâm một lát lại vẫn không bắt được trọng điểm, Tăng Nhật Hoa trước nhin không được hỏi:“Còn thiếu cái gì?”

“Đối thủ. Hào trò chơi cần xuất sắc đối thủ.” La Phi cười khỏ mà nói nói,“Chúng ta có lẽ đem trình cảnh quan từ nhân tướng phức tạp . Hung thủ sát hại trình cảnh quan, có lẽ chính là bởi vì người sau mười tám năm bí mật điều tra không hề tiến triển, cho nên hẳn muốn ở trò chơi bắt đầu phía trước trùng kiến chuyên án tổ, thay chân chính đúng quy cách đối thủ.”

Mọi người nghe La Phi lời nói, trong lòng đều sinh ra một loại cực không thoải mái cảm giác. Mặc dù là nhất quán hip-hop Tăng Nhật Hoa giờ phút này cũng ninh thân thể, miễn cưỡng bài trừ tươi cười nói:“Kia chiếu người ý tứ, chúng ta đều là bị hấn thay, bởi hấn chơi trò chơi nhân vật?”

La Phi không có chính diện trả lời, hấn thần sắc cũng rất khó xem:“Theo này ý nghĩ, chúng ta là có thể giải thích đông minh gia viên cái kia cực : Hấn là ở thí nghiệm chúng ta -- cố ý lưu lại manh mối, nhường chúng ta đi tìm kiếm tôn xuân phong, mà hấn thì tại giúp chúng ta thời trước -- nghe qua cỡ nào hoang đường!..... Buồn cười, mà lại đáng sợ. Hắc, không biết chúng ta thành tích hay không có thể nhường hấn vừa lòng đâu?”

La Phi nói xong này đó sau, trên hội trường một mảnh yên lặng, thật lâu sau mới nghe Hùng Nguyên thì trào nói:“Khó có thể tin..... Khó có thể tin!”

“Quả thật khó có thể tin.....” Mộ Kiếm Vân cắn cắn môi,“Mà ta không thể không thừa nhận, nếu như vậy đi phân tích, phạm tội người hiềm nghi cho tới bây giờ sở hữu hành vi, tại tâm lí học thượng là thống nhất Cấu thành một cái phi thường rõ ràng mục tiêu chủ thể.”

Doãn kiếm kinh ngạc giương miệng, hấn không biết hay không hấn là đem một đoạn này cũng chi tiết viết đến biên bản hội nghị bên trong.

“Tốt, không sai.....” Hàn Hạo sắc mặt âm trầm, không biết là ở đồng ý La Phi phân tích, vẫn là ở hướng cuồng vọng đối thủ lược ngoạn nói. Hấn nắm tay lập tức hung hăng nện ở trên mặt bàn, mọi người cảm xúc cũng bởi vậy mà bỗng dưng rừng mình.

“Đã có nhân tướng ngoạn như vậy trò chơi -- chúng ta đây liền phụng bồi tốt lắm!” Hàn Hạo leng keng hữu lực nói, ánh mắt của hấn tùy theo đảo qua mọi người, ở trên hội trường nhường ra một cỗ cùng chung mối thù khí thể đến.

Tăng Nhật Hoa “Hắc hắc” nở nụ cười: “Tốt. Đây thật là cái thú vị trò chơi, hơn nữa, trò chơi này rất nhanh sẽ bắt đầu, đúng không?”

Đúng vậy, trò chơi sẽ bắt đầu. Đang ngồi giả đều mình bạch những lời này ý tứ.

eumenides đã phát ra mới nhất từ vong thông tri đơn, kia không khác là vút cho cảnh sát nhất giấy chiến thư!

Hàn Hạo ánh mắt giờ phút này lưu lại ở doãn thân kiếm thượng: “Người đem kia trương ‘Từ hình thông tri thư’ cấp mọi người xem xem.”

Doãn kiếm sớm chuẩn bị sẵn sàng, hần mở ra hình chiếu chót mờ, ở đông minh gia viên hiện trường lưu lại tờ giấy hiện ra ở mọi người trước mặt.

Tiêu chuẩn phỏng Tổng thể, quen thuộc nội dung:

Từ vong thông tri đơn

Chịu hình nhân: Hàn Thiếu Hồng

Hành vi phạm tội: Cố ý giết người

Chấp hành ngày: Ngày hai mươi ba tháng mười

Chấp hành nhân: eumenides

Ngày hai mươi ba tháng mười -- ngày mai, đó là trận này kinh tâm động phách trò chơi kéo ra chính chương vì mạc thời điểm!

“Tốt lắm, về này tờ giấy không cần thiết lại nhiều giải thích .” Hàn Hạo rất nhanh lại phát phát tay, “Doãn kiểm, người đem này ‘Hàn Thiếu Hồng’ tình huống hướng đại gia giới thiệu một chút đi.”

Doãn kiểm không chế hình chiếu, trên màn hình xuất hiện một cái nữ tử nửa người ảnh chụp. Đây là một cái phong vận mười phần thiếu phụ, dung nhan tuần tú, làn da trắng nõn, ăn mặc cũng tràn ngập thời thượng mỹ cảm.

“Hàn Thiếu Hồng, nữ, ba mươi tuổi, đã kết hôn, chưa sinh dục, bản thị hộ khẩu. Hiện ở tại nam thành kim đỉnh trung tâm khu biệt thự 72 hào. Kinh thương, nhậm điều hoa tiến xuất khẩu mạo dịch công ty hữu hạn tổng giám đốc.....”

Tăng Nhật Hoa bỗng nhiên đánh gãy doãn kiểm lời nói: “Ta vừa mới ở cơ sở dữ liệu lý tra qua, toàn thị kêu ‘Hàn Thiếu Hồng’ nhân tổng cộng có mười bảy cái, thế nào xác định chính là nàng đâu?”

“Vì vậy Hàn Thiếu Hồng bản nhân cũng thu được ‘Tứ hình thông tri thư’.” Doãn kiểm một bên trả lời, một bên lại thiết qua một trương hình chiếu, hiện ra một bức internet tiết bình, “Đây là trên Internet ‘Tứ hình thu thập thiếp’ phía dưới hồi phục văn về, ở thứ ba thiên hồi thiếp lý có người nhắc tới này ‘Hàn Thiếu Hồng’, sau này lại có hơn hai mươi nhân cùng thiếp tỏ về hưởng ứng, chúng ta có thể nhận vì: Người này là bị võng dân tuyên xuất ra thụ hại giả.”

“Vì sao sẽ có nhiều người như vậy tuyển nàng?” Mộ Kiếm Vân đưa ra đại gia trong lòng hoang mang. Theo ảnh chụp đến xem, này kêu “Hàn Thiếu Hồng” nữ nhân phong tư yếu điệu, là cái khó được mỹ nữ, người như vậy ở trên Internet hẳn là thực được hoan nghênh mới đúng, làm sao có thể như thế nhận người ghi hận đâu?

“Hàn Thiếu Hồng ở nửa năm trước cuốn vào nhất cộc giao thông gây chuyện án, đâm chết một cái bán đồ ăn nông dân.” Doãn kiểm giải thích nói, “Sau này việc này ở trên Internet truyền khai, rất nhiều người nhận vì nàng trên thực tế là cố ý giết người, bởi vậy khơi dậy sự phẫn nộ của dân chúng.”

Tăng Nhật Hoa “A” một tiếng, lộ ra giật mình biểu cảm, hấn dựng thẳng lên một căn ngón tay quơ quơ, nói: “Việc này ta biết, nguyên lai chính là nàng nha, nghe nói người này bối cảnh thâm thật sự đâu.”

Mộ Kiếm Vân cùng Hùng Nguyên đối chuyện này cũng sớm có nghe thấy. Đang ngồi trung chỉ có La Phi vừa không là người địa phương, bình thường cũng rất ít lên mạng, không rõ việc này ngọn nguồn, liền từ doãn kiểm hướng hấn giản lược giới thiệu tương quan tình huống:

Nửa năm trước ngày năm tháng tư, Hàn Thiếu Hồng điều khiển một chiếc màu đỏ xe BMW qua phiên nông dân hùng quang tông quán ven đường điếm, hai người bởi vậy mà phát sinh tranh chấp: Hùng quang tông yêu cầu Hàn Thiếu Hồng bồi thường tổn thất, Hàn Thiếu Hồng nhận vì đối phương chiếm đạo kinh doanh, cự không thêm nhìn. Ở kịch liệt khốc liệt sau, Hàn Thiếu Hồng dục lái xe rời đi, hùng quang tông tức nhất quyết không tha để lại ở đầu xe. Song phương giữ lẫn nhau không dưới là lúc, Hàn Thiếu Hồng xe BMW bỗng nhiên phát động, nhưng lại khai chừng mã lực chàng hướng về phía hùng quang tông, người sau ở đưa đi bệnh viện sau không trị được bỏ mình. Lúc đó người xem phần đông, bởi vậy việc này nhanh chóng ở phố phường cập trên Internet truyền khai, hơn nữa khơi dậy thật lớn sự phẫn nộ của dân chúng. Hàn Thiếu Hồng tuy rằng bị bắt, nhưng nàng giải thích nói, lúc đó nàng là muốn chuyển xe vòng qua hùng quang tông, nhưng nhân cảm xúc kích động mà quai sai lầm rồi chấn vị, bởi vậy gây thành bị kịch. Tư pháp điều tra thái tin Hàn Thiếu Hồng cách nói, ở một tháng trước lấy giao thông gây chuyện tội phạm xử nàng tù có thời hạn ba năm, hoãn thi hành hình phạt hai năm. Này phán phạt khiến cho thật lớn tranh luận, trên Internet thảo phạt cùng chỉ trích tiếng vang thành một mảnh. Đại bộ phận nhân đều tin tưởng, Hàn Thiếu Hồng lúc đó chính là tưởng đâm chết hùng quang tông, nàng lý nên án cố ý giết người tội nhận nghiêm khắc trừng phạt.

“Ta cũng nhận vì nàng chính là cố ý giết người.” Doãn kiểm cuối cùng phát biểu một chút chính mình quan điểm, “Theo hiện trường người chứng kiến miêu tả, Hàn Thiếu Hồng ở chuyển động ô tô tiền, từng đối thụ hại nhân từng có ngôn ngữ uy hiếp, cái gì ‘Người không nhường khai ta liền đâm chết người’ linh tinh, nàng kế tiếp hành vi dùng quai sai chấn vị đến giải thích, thật sự là khó có thể làm người ta tin phục.”

Hàn Hạo trầm ngâm nói: “Hiện hành pháp luật áp dụng nghi tội theo vô nguyên tắc. Muốn định cố ý giết người tội, phải có quả thật chứng cứ mới được, tranh cãi khi quá khích ngôn luận cũng không đủ để làm chứng. Cho nên pháp viện cuối cùng như vậy phán, cũng là tình có thể nguyên đi.”

“Cái gì ‘Nghi tội theo vô’? Ta đây lái xe có phải hay không có thể đến trên đường tùy tiện chàng người?” Tăng Nhật Hoa liếc mắt phản bác nói, “Chúng ta đều là cảnh giới nội nhân, còn che che lấp lấp gì chứ? Nói trắng ra là, nhẹ như vậy phán phạt, còn không phải bởi vì Hàn Thiếu Hồng gia sản hùng hậu, dựa vào sơn lại cũng đủ cứng rắn!”

Hàn Hạo bắt đầu dĩ lắc đầu, cũng không phủ nhận. Mà La Phi nhìn Tăng Nhật Hoa liếc mắt một cái, đối này tiểu tử đồ pha tăng vài phần hảo cảm.

Hùng Nguyên lúc này ho khan một tiếng, vẻ mặt nghiêm túc nói: “Chúng ta vẫn là trở lại án kiện bản thân đi -- bước tiếp theo nên làm cái gì bây giờ?”

Đích xác, đây mới là chuyên án tổ trước mắt cục tu đối mặt đề tài thảo luận.

Mọi người ánh mắt lại tụ tập đến tổ trưởng Hàn Hạo trên người. Mà người sau đã chuẩn bị tốt một bộ ý nghĩ, mở miệng nói: “Ngày mai chính là hai mươi ba hào, cũng chính là người hiêm nghi tuyên bố đối Hàn Thiếu Hồng chấp hành ‘Tử hình’ ngày. Đã hấn như thế càn rỡ khiêu chiến cảnh sát, chúng ta đây liền mở ra đại vòng chờ hấn tốt lắm.”

Làm trợ thủ, đoán kiếm ngay sau đó liền Hàn Hạo kế hoạch làm tiến thêm một bước giải thích:“Nói như vậy, giết người án nhiều phát sinh cho dòng người lượng rất thừa thớt giấu kín địa điểm, nhưng bản tình tiết vụ án hướng so với góc đặc thù. Bởi vì người hiềm nghi đã đem giết người kế hoạch tiết lộ cho cảnh sát, hẳn tất nhiên đoán được đến cảnh sát hội đối Hàn Thiếu Hồng tiến hành giám hộ, nếu muốn giấu kín giết người căn bản không có khả năng. Cho nên hẳn gây địa điểm, hẳn là ở dòng người lượng đại, trường hợp hỗn loạn mà khó có thể phòng bị địa khu. Hàn Thiếu Hồng công ty địa chỉ ở trung tâm thành phố đức nghiệp đại hạ nội. Mỗi ngày khoảng chín giờ, nàng sẽ theo trong nhà xuất phát, lái xe đi trước đức nghiệp đại hạ. Ngày đại hạ là sớm vài năm kiến , không có trang bị địa hạ bãi đỗ xe. Cho nên Hàn Thiếu Hồng chỉ có thể đem xe đứng ở đại hạ chung quanh mặt đất bãi đỗ xe, sau đó đi bộ tiến vào đại hạ. Nàng sẽ ở đại hạ nội luôn luôn công tác đến bốn giờ chiều, sau đó tan tầm về nhà. Hàn Thiếu Hồng gia là ở kim đỉnh trung tâm khu biệt thự, nơi này quản lý nghiêm cẩn, toàn khu hai mươi tư giờ nhiếp tượng theo dõi; Đức nghiệp đại hạ bảo an hệ thống cũng thực nghiêm mật, xuất nhập lâu môn cũng có gác công hệ thống, này hai nơi cũng không rất khả năng trở thành gây địa điểm. Bởi vậy người hiềm nghi nếu thật sự tưởng vào ngày mai sát hại Hàn Thiếu Hồng, kia hẳn tốt nhất hành hung địa điểm chính là ở đại hạ ngoại bãi đỗ xe. Nơi này địa thế mở rộng, liền nhau đường bốn phương thông suốt, nhân viên phức tạp, tương đối mà nói dễ dàng xuống tay, cũng dễ dàng đào thoát. Cho nên chúng ta ngày mai quan trọng nhất nhiệm vụ, muốn bảo vệ cho này bãi đỗ xe.”

Ở phân tích trong quá trình, đoán kiếm theo thứ tự triển lãm tương quan hiện trường ảnh chụp, chứng kiến tình huống cùng hẳn theo như lời ăn khớp.

Hàn Hạo nhìn Hùng Nguyên liếc mắt một cái, bổ sung thêm:“Đương nhiên, chúng ta còn muốn phòng bị phi thường quy thủ đoạn gây phương pháp, bao gồm đầu độc, cự ly xa bắn chết, tai nạn xe cộ, nổ mạnh chờ. Hùng đội trưởng, phương diện này liền giao cho người .”

Hùng Nguyên nhưng không có lập tức lĩnh mệnh, hẳn hơi hơi nhú mày hỏi lại:“Ý của ngươi là, đối Hàn Thiếu Hồng tiến hành toàn thiên giám hộ, chỉ cần hung phạm xuống tay, chúng ta liền có thể mượn cơ hội đem bắt được?”

Hàn Hạo gật đầu, nói năng có khí phách:“Đúng vậy, ta không tin có ai có thể ở cảnh sát không coi vào đâu giết người.”

Hùng Nguyên trầm mặc một lát sau lại lắc đầu:“Mà ta cảm thấy không ổn. Chúng ta hẳn là hạn chế Hàn Thiếu Hồng ngày mai hành động, nhường nàng không cần ra ngoài, như vậy tài năng lớn nhất trình độ địa bảo chương này sinh mệnh an toàn.”

“Ta minh bạch ngươi ý tứ. Đan theo bảo hộ đương sự góc độ lo lắng, hạn chế này hành động không thể nghi ngờ là hữu hiệu nhất phương pháp.” Hàn Hạo lược làm tạm dừng sau, nói ý lại vừa chuyển,“Nhưng là nàng có thể ở trong nhà trốn bao lâu? Cảnh sát có năng lực bảo hộ nàng bao lâu? Người hiềm nghi ngày mai không hạ thủ được, sẽ từ bỏ ý đồ sao? Nếu hẳn lần khác sát hại hàn? Hồng, chúng ta đây chẳng phải là vượt thời cơ trao bỏ hẳn cơ hội tốt nhất?”

“Nếu phải bảo vệ Hàn Thiếu Hồng, nên hạn chế năng hành động; Nếu muốn bắt bỏ eumenides, nên bày ra một cái lưới lớn, mà Hàn Thiếu Hồng còn lại là võng trung mỗi câu. Người là ý tứ này sao? Hàn đội trưởng.” Mộ Kiếm Vân đem Hàn Hạo trong lời nói chọn càng thêm minh xác, Hàn Hạo tắc cam chịu năng cách nói.

Hùng Nguyên vẫn là lắc đầu:“Mặc kệ thế nào, ta không đồng ý dùng người được giám hộ đến làm môi dụ.”

Chuyên án tổ trung hai cái chính yếu nhân vật ý kiến sinh ra khác nhau, mà bọn họ cách nói nghe qua các hữu đạo lý. Hàn Hạo châm chọc một lát, nói:“Như vậy đi, số ít phục tùng đa số, đến cùng chọn dùng thế nào loại phương án, chúng ta nhắc tay biểu quyết.”

Hùng Nguyên gật đầu:“Này ta đồng ý.”

Tăng Nhật Hoa cái thứ nhất giờ lên thủ:“Ta đồng ý hàn đội trưởng phương án. Hàn Thiếu Hồng cũng không phải cái gì thứ tốt, thay năng tưởng nhiều như vậy làm gì? Chính là như vậy một mỹ nữ, nếu thật sự bị nhân giết, nhưng là có điểm đáng tiếc đâu.” Nói đến mặt sau, hần rõ ràng thay trên đùa ngữ khí, vừa nói còn một bên hí mắt liếc Mộ Kiếm Vân.

“Thật là cái mỹ nữ, làm người ta ghen tị.” Mộ Kiếm Vân xem Tăng Nhật Hoa cười nhẹ,“Bắt quá ta ghen tị tâm lý quyết không hội tả hữu phán đoán của ta -- ta duy trì hùng đội trưởng, bảo hộ Hàn Thiếu Hồng sinh mệnh quan trọng nhất.”

Tăng Nhật Hoa vốn định kích thích một chút Mộ Kiếm Vân, lại bị đối phương liếc mắt một cái nhìn thấu, hần phần nộ a nhếch miệng:“Đáng sợ, học tâm lý học nữ nhân..... Người cái gì đều không lừa được năng.”

“Tốt lắm, hiện tại là nhị sai khác. La đội dài, nói nói người thái độ đi.” Theo Hàn Hạo lời nói, mọi người ánh mắt tất cả đều tập trung ở tại La Phi trên người, mà người sau cũng tùy theo cấp ra chính mình lựa chọn.

“Ta duy trì Hàn Hạo hàn đội trưởng.” La Phi thần nhiên nói, hần cũng không có kỹ càng giải thích cái gì.

“Tốt lắm!” Hàn Hạo lộ ra vừa lòng tươi cười, hần nhìn quét ở đây mọi người nói:“Cho chúng ta đi đến chế định kỹ càng tác chiến kế hoạch đi.”

Hội nghị luôn luôn kéo dài đến hơn hai giờ chiều chung, một bộ nhằm vào Hàn Thiếu Hồng giám hộ phương án rút cục ra sân khấu. Tham chiến chủ lực vẫn cứ là Hàn Hạo cùng Hùng Nguyên sở dẫn dắt hình cảnh cập đặc công tinh nhuệ, La Phi ở hành động trung chỉ có thể đảm đương một cái có cũng được mà không có cũng không sao bên cạnh nhân vật. La Phi đối như vậy kết quả cũng không cảm thấy ngoài ý muốn -- dù sao nơi này không phải hấn sở quản hạt long châu thị.

Tan họp sau, Hàn Hạo cùng Hùng Nguyên lập tức thủ an bày chuẩn bị chiến tranh công việc, Tăng Nhật Hoa tắc khẩn cấp trở về phòng bổ giấc, trong phòng hội nghị chỉ để lại La Phi cùng Mộ Kiếm Vân hai cái “Người rảnh rỗi”.

Thấy mọi người tán đi, Mộ Kiếm Vân phiên nỏ lên trên hội trường nợ cũ: “La cảnh quan, người cuối cùng lựa chọn nhưng là vì bối cảnh sát nguyên tắc. Hạo cảnh sát hẳn là đi phòng bị tình tiết vụ án phát sinh, mà các người lại tự cấp hung phạm hành động sáng tạo tiện lợi điều kiện.”

“Người nhận vì hung phạm có thể đắc thủ sao, ở như vậy nhiều cảnh sát nghiêm mật giám thị dưới?” La Phi không có chính diện ứng phó đối phương chỉ trích, mà là sử xuất thái cực thôi thủ công phu chuyển hướng đề tài.

Mộ Kiếm Vân cũng không y không buông tha: “Nói thật, ta đối ngày mai sẽ phát sinh cái gì ngược lại không có hứng thú. Ta chỉ muốn biết người khác trong lòng suy nghĩ cái gì. Ta cùng Hùng Nguyên thủ vững cảnh sát chức nghiệp đạo đức, khả các người không có. Hàn Hạo nóng lòng muốn bắt được cái kia hung phạm -- hoặc là vì cấp trình cảnh quan báo thù, hoặc là một loại thành công vĩ đại tâm tính -- này dễ dàng lý giải; Tăng Nhật Hoa hiển nhiên không đủ thành thực, công tác khi còn mang theo một loại ngây thơ chính nghĩa; Nhưng là người đâu? Người so với Hàn Hạo muốn bình tĩnh nhiều lắm, lại càng không hội giống Tăng Nhật Hoa như vậy nông cạn, khả người vì sao muốn làm ra cùng bọn họ giống nhau lựa chọn?”

La Phi cùng Mộ Kiếm Vân nhìn nhau một lát, sau đó hấn lắc đầu: “Ta không biết.”

Mộ Kiếm Vân “A” nở nụ cười: “Một người không có khả năng không biết chính mình đang nghĩ cái gì, người chính là không muốn nhìn thẳng vào ý nghĩ của chính mình. Hôm nay người phân tích ra hung phạm sát hại trình cảnh quan nguyên nhân hành động, kia thực tại làm ta giật cả mình, cái kia phỏng đoán quá lớn mật -- tuy rằng nó phi thường hợp lý, nhưng là người bình thường căn bản sẽ không theo này ý nghĩ tưởng, vì sao người có thể làm được?”

“Rất đơn giản --” La Phi bình tĩnh đáp, “Đổi vị suy xét mà thôi.”

Mộ Kiếm Vân từ chối cho ý kiến lắt đầu:“Đem chính mình xảy ra hung phạm góc độ suy nghĩ vấn đề? Cảnh giáo trụ cột khóa sẽ dạy qua này. Đối với chúng ta đều muốn không đến, người nghĩ tới, thuyết minh cái gì?”

La Phi nhận thấy được nói chuyện với nhau tình thế dần dần bị động, hần rõ ràng không nói chuyện rồi, neho lại mắt chờ đợi đối phương câu dưới.

Mộ Kiếm Vân vừa cười , dùng giọng như bán đùa miệng nói:“Chỉ có người cùng hung phạm ý tưởng tiếp cận nhất, các người tới một mức độ nào đó thực giống nhau.”

La Phi bỗng dừng sừng sốt.

Mộ Kiếm Vân nhất quyết không tha:“Người thừa nhận điểm này sao?”

La Phi xấu hổ bài trừ vẻ tươi cười:“Ta..... Vô pháp bác bỏ người suy luận.”

“Cho nên hần cũng là người muốn đối thủ, phải không?” Mộ Kiếm Vân ánh mắt dữ phát lóe sáng,“Người cùng hần ở chờ mong trận này kích thích trò chơi -- đây là người duy trì Hàn Hạo nguyên nhân.”

La Phi trầm mặc một lát, sau đó hần bỗng nhiên cũng cười , bị đối phương vạch trần tâm tư, trên mặt của hần ngược lại lộ ra thoải mái thần sắc.

“Người nghe qua những lời này không có?” Hần hỏi lại đối phương,“Muốn thành vì một cái ưu tú hình cảnh, đầu tiên muốn thành vì một cái ưu tú đặc tội phạm.”

“Đây là cảnh giáo hình trình chuyên nghiệp Lưu lão tiên sinh trong lời nói đi? Hần còn nói qua, ưu tú hình cảnh cùng ưu tú đặc tội phạm hội có rất nhiều giống nhau phẩm chất riêng: Sâu sắc, kín đáo, mạo hiểm tính, tò mò..... Bọn họ giống nhau liền giống như là một cái tiền xu hai mặt. Mà xem xét đối diện trạng thái, vĩnh viễn là bọn hần muốn nhất làm lại khó nhất làm được sự tình.”

“Không sai, Lưu lão tiên sinh, năm đó hần là ta ân sư.” La Phi suy nghĩ phiêu hướng qua lại, vẻ mặt trở nên ký tang thương lại cảm khái.

“Thực may mắn, người là này tiền xu chính diện.” Mộ Kiếm Vân xem La Phi, “Nếu người lựa chọn đi làm tội phạm, kia chính là cỡ nào đáng sợ sự tình.”

“Đáng sợ sao?” La Phi bỗng nhiên lắc lắc đầu, “Ít nhất có một việc là càng thêm đáng sợ .”

Mộ Kiếm Vân tò mò héch lên mày đầu: “Cái gì?”

“Học tâm lý học nữ nhân.” La Phi bắt chước Tăng Nhật Hoa ngữ khí nói, tươi cười ở khóe miệng của hắn hai sườn lặc ra một đôi thâm câu.

Mộ Kiếm Vân ngẩn ra, xấu hổ nhú mày: “Thế nào người cũng sẽ nói lải nhải, nam nhân thật sự là không một cái thứ tốt.”

.....

Ngày hai mươi hai tháng mười, buổi chiều mười sáu khi hai mươi ba phân.

Hình cảnh đội trưởng văn phòng.

Tăng Nhật Hoa lại đi đến Hàn Hạo trước mặt, hắn tóc hỗn độn, một thân cảnh phục cũng nhiều nếp nhăn , thoát nhìn như là vừa mới theo ngũ ngon trung tỉnh lại.

“Thật sự là ép buộc nhân, ta hôm nay là đừng nghĩ ngũ kiên định .” Tiểu tử ngáp mấy ngày liền oán giận , khả che kín tơ máu hai mắt lại ở lộ ra hưng phấn sáng rọi.

Hàn Hạo cùng hắn ánh mắt nói một chút, miễn cảm hỏi: “Thế nào? Có cái gì tân phát hiện?”

“Cái kia tên đem cái chết hình thông tri thư phát đến trên mạng , phát thiếp thời gian đại khái ở nửa giờ phía trước.”

Hàn Hạo trước bàn làm việc liên trang bị máy tính, hần lập tức mở ra đến tương quan diễn đàn, quả nhiên, nhất thiên tuyên bố giả vì “eumenides”, đề danh “Tử vong thông tri đơn” bài thiếp đang đứng ở nhiệt liệt điểm đánh cùng thảo luận trung.

Triển khai đồng chủ đề đọc, chủ thiếp nội dung cùng cảnh sát thu được giấy viết thư hoàn toàn giống nhau. Ở chủ thiếp phía dưới, ngăn ngừa nửa giờ nội đã xuất hiện hơn mười thiên cùng thiếp. Hồi phục giả hoặc sợ hãi than, hoặc hoài nghi, châm chọc, trầm trồ khen ngợi, ồn ào..... Thảo luận không khí có chút nhiệt liệt.

“Tìm được người này phát thiếp địa điểm không có?” Hàn Hạo ánh mắt cũng trở nên hưng phấn đứng lên: Phát thiếp thời gian vừa qua khỏi đi không lâu, cho dù người này là ở tiệm net phát thiếp, chỉ cần tìm được xác thực địa điểm, liền nhất định có thể tra được không ít có giá trị manh mối!

“Hần nhưng là kiêu ngạo thật sự, rõ ràng biết chúng ta đã ở internet theo dõi, còn dám minh mục trương đảm phát thiếp, này cũng quá coi thường người!” Tăng Nhật Hoa tức giận bất bình oán giận, “Tuy rằng hần thiết trí đại lý hệ thống mạng, bắt quá thủ hạ của ta vẫn là thoải mái truy tung đến nguyên thủy ip địa chỉ. Này ip thuộc loại một cái tập thể người sử dụng -- không phải tiệm net, là một nhà văn hóa công ty, đây là công ty đăng ký địa điểm.”

Nói chuyện, Tăng Nhật Hoa đem một trương tờ giấy đưa cho Hàn Hạo, người sau đối trên giấy ip chữ số cũng không cảm thấy hứng thú, ánh mắt của hần trực tiếp dính ở tại kia địa chỉ thượng: Tiếp khách đường cái 23 hào hải chính đại hạ 901.

Này hiển nhiên chính là cảnh sát bước tiếp theo hành động mục tiêu chỗ!

Mười lăm phút sau, Hàn Hạo, doãn kiểm cùng Tăng Nhật Hoa đã đến đạt tương quan địa điểm. Đối mặt cảnh tượng vội vàng cảnh sát, văn hóa công ty trước sân khấu tiếp đãi không dám chậm trễ, nằng đem ba người an bày đến phòng họp sau, lập tức đem công ty người phụ trách cùng vòng quản kêu đi lại.

Bước đầu hỏi chứng thực, từ hai giờ chiều đi làm sau, liền không có ngoại nhân tiến vào qua công ty, công ty nội viên công cũng không có rời đi qua. Này không thể nghi ngờ là một cái tin tức tốt! Hàn Hạo lập tức mệnh lệnh doãn kiểm đem trụ cửa -- nơi này ở lầu 9, chỉ cần cửa không người xuất nhập, phát thiếp giả liền không có thoát đi hiện trường khả năng.

Tăng Nhật Hoa đem tờ giấy hướng vòng quản triển lãm: “Người xem, này địa chỉ đối ứng là thế nào máy tính?”

“Này..... Ta..... Ta được tra một chút mới biết được.” Vồng quân là cái hơn hai mươi tiểu thanh niên, sơ báo ngây ngây phân công nhau. Có thể là lần đầu tiên cùng cảnh sát giao tiếp, hần lờ nói lấp ba lấp bắp , có vẻ có chút khẩn trương.

Tiểu phân công nhau bên người cái kia mập mạp công ty người phụ trách lập tức trừng nổi lên ánh mắt:“Này đều không biết? Người làm như thế nào công tác?!”

“Lưu..... Lưu tổng. Chúng ta công ty là..... Là động thái..... Động thái địa chỉ phân bố.” Tiểu phân công nhau mặt trưởng đồ bưng, hướng mập mạp nỗ lực giải thích ,“Này ip khẳng định là công ty bên trong , nhưng là cụ thể thế nào đài máy móc, ta được lại..... Lại tra một chút.”

Lưu tổng chỉ vào tiểu phân công nhau ót:“Ta lần nữa cường điệu , công tác không sợ tẻ, các người người trẻ tuổi chính là làm không được! Ta tuổi trẻ lúc ấy --”

“Tốt lắm, này không phải hần trách nhiệm.” Tăng Nhật Hoa đánh gãy lưu tổng câu chuyện, hần đem đối phương béo thủ đẩy ra, đồng thời đối tiểu phân công nhau cười cười,“Người nhanh đi tra đi.”

Tiểu phân công nhau cầm tờ giấy khúm núm đi. Lưu tổng pha là ý còn chưa hết nuốt nước miếng, sau đó quay đầu nhìn về phía hàn từng hai người, thay khuôn mặt tươi cười hỏi:“Cảnh sát đồng chí, đây là ra chuyện gì ? Có phải hay không có người đăng nhập tình dục trang web ? Này đều vô dụng tra, nhất định là khang sơn này phá hư tiểu tử, ta ngày mai liền bắt hần cho mở!”

Hàn Hạo lười cùng hần lăm mồm, trực tiếp hỏi:“Các người công ty tổng cộng bao nhiêu viên công?”

“Liên ta là mười hai người. Chúng ta là tiểu công ty, vừa mới khởi bước.” Lưu tổng vừa nói, một bên lấy ra danh thiếp hộp đưa qua,“Đây là ta danh thiếp, thỉnh nhiều hơn chỉ điểm.”

Tăng Nhật Hoa tiếp khởi một trương danh thiếp, cười hì hì đoan trang thường thức đứng lên. Hàn Hạo tắc chính là lễ tiết tính nhìn lướt qua, lại bắt đầu tiếp tục chính mình trọng tâm đề tài:“Hôm nay nhân đều ở sao?”

“Đều ở, đều ở.” Lưu tổng vội vàng đáp ,“Trừ bỏ ta hoà hội kế, đều ở trong đại sảnh làm việc đâu.”

Hàn Hạo vỗ vỗ Tăng Nhật Hoa: “Đi xem đi.”

Tăng Nhật Hoa cầm trong tay danh thiếp lung tung hướng trong túi nhất tắc, đi theo Hàn Hạo đi đến trong đại sảnh. Nơi này bị một trương trương làm công án cách thành mười cái tiểu phương cách, phương cách lý viên công nhóm giờ phút này đều ngẩng đầu lên, tò mò đánh giá này hai cái khách không mời mà đến.

Hàn Hạo ánh mắt nhanh chóng ở mọi người trên người qua một lần, sau đó nhíu mày. Đây mười người trung đồ có tám là nữ hài, hai cái nam trừ bỏ vừa rồi cái kia tiểu phân công nhau, đó là một cái thân hình như bí đao bàn ục ịch tiểu tử, vô luận là ai đều rất khó đem những người này cùng hung hiểm nghi phạm liên hệ đứng lên.

Hàn Hạo quay đầu nhìn về phía Tăng Nhật Hoa, người sau thần sắc lại càng thêm thất vọng, hần kinh ngạc cười khổ một chút: “Thế nào là..... Là vô tuyến vớ?”

“Đối, chúng ta là toàn thị thủ phê vô tuyến internet hộ khách. Đừng nhìn chúng ta công ty môn quy tiểu, nhưng làm công điều kiện là nhất lưu.” Lưu tổng bị kích động về phía Tăng Nhật Hoa giới thiệu nói, gặp đối phương vẻ mặt đau khổ không hề phản ứng, hần không thú vị dừng lại khẩu, sau đó lại hướng về phía tiểu phân công nhau rống lên đứng lên, “Người sao lại thế này?! Tra tốt lắm không có?”

“Này..... Đây có điểm kỳ quái.” Tiểu phân công nhau theo chính mình địa phương cách lý biệt xuất ra, “Trong công ty máy móc ta đều tra xét, hôm nay đăng nhập thời gian xứng cũng không là này địa chỉ.”

“Sao lại thế này?” Hàn Hạo hạ giọng hỏi Tăng Nhật Hoa, “Có phải hay không người làm?”

Tăng Nhật Hoa quả quyết lắc đầu: “Không có làm.” Khả hần thần thái cũng là uể oải thật sự.

“Này địa chỉ khẳng định là công ty internet người sử dụng, cũng quả thật..... Quả thật hữu cơ khí đăng nhập qua -- ở buổi chiều hơn ba giờ chung thời điểm, bất quá kia..... Kia không phải chúng ta công ty máy móc.” Tiểu phân công nhau một bên giải thích, một bên không yên bất an phiêu bên người lão bản.

“Không phải công ty máy móc?” Lưu tổng lập tức lại trưng thu hút tinh, “Không phải công ty máy móc thế nào có thể đăng nhập chúng ta internet?”

Tiểu phân công nhau trên mặt hân đều cấp xuất ra :“Ta..... Ta không có thiết mật mã.....”

Hàn Hạo biết tình huống có biến, lại truy vấn Tăng Nhật Hoa:“Đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

“Đây là vô tuyến internet, lại không có thiết trí đăng nhập mật mã.” Tăng Nhật Hoa bắt đầu dĩ lặc lặc đầu,“Trên lý luận mà nói, chỉ cần trang bị vô tuyến tín hiệu nhận khí, như vậy ở tín hiệu bao trùm khu vực nội gì máy tính đều có thể thông qua nhà này công ty hệ thống mạng đến đăng nhập internet.”

Hàn Hạo thần sắc ngưng trọng:“Kia khu vực có bao lớn?”

“Xa xa vượt qua chúng ta có thể không chế phạm vi --” Tăng Nhật Hoa a bữu môi nói,“Thậm chí đều vô dụng tiến vào cả toàn cao ốc này. Nếu người hiềm nghi trang bị máy tính xách tay, hẳn ít nhất có thể ở đại hạ phụ cận ba năm mươi thước địa phương viên nội tùy ý xâm nhập này internet.”

Hàn Hạo trầm mặc không nói gì, không thể không nhận trước mắt làm người ta uể oải chuyện thực: Như vậy đại bao trùm phạm vi, cái kia tên muốn tìm cái giấu kín góc rất dễ dàng , này từng làm người ta phần chấn mạnh mỗi trong khoảnh khắc trở nên không hề giá trị.

“Người vì sao không thiết trí mật mã?” Lưu tổng bạo khiêu rít gào đứng lên,“Hiện tại nhường người xấu lợi dụng chúng ta công ty internet, này trách nhiệm ai tới phụ?!”

Tiểu phân công nhau cúi đầu, chịu đựng béo lão bản nước miếng chấm nhỏ lễ rửa tội, một câu cũng không dám nói.

Tăng Nhật Hoa vỗ vỗ lưu tổng bả vai:“Coi như hết, người không cần phải mắng hân.”

“Vì sao?” Lưu tổng thoát nhìn tức giận nan bình.

“Bởi vì cho dù hân thiết thượng ba đạo mật mã, cái kia tên phá giải đứng lên, cũng chỉ là vài phút sự tình.” Tăng Nhật Hoa bữu môi, bắt đầu dĩ nói.

Hàn Hạo không nghĩ nói thêm nữa cái gì, hần vẫy vẫy tay: “Chúng ta triệt đi.”

Theo sau hai người cáo từ sau kêu lên doãn kiếm, xuống lầu lái xe mà đi.

“Ta chỉ biết hôm nay hội một chuyển tay không.” Trên đường trở về, doãn kiếm nhin không được phát biểu chính mình quan điểm, “Cái kia tên nếu liên lên mạng đều sẽ ở lại tung tích, kia hần cũng quá kém cỏi, còn làm cái gì ‘Tử vong thông tri đơn’ đến khiêu chiến cảnh sát?”

Hàn Hạo lạnh lùng nhìn trợ thủ liếc mắt một cái: “Hần hiện tại nhưng là thực hăng hái, ngươi có phải hay không cũng thực hăng hái a?”

Doãn kiếm tự biết nói lỡ, quần nhiên nói: “Đội trưởng, ta..... Ta không phải cái kia ý tứ.....”

“Được rồi được rồi, đừng nói chuyện a. Tiểu doãn a, ngươi xe chạy ổn định rồi, ta trước nhắm mắt một chút.” Tầng Nhật Hoa đỏ than thở nang nhìn như oán giận, kỳ thật cũng là cấp doãn kiếm giải vây, người sau ngẫm hiểu, không lại nói chuyện, chuyên tâm khai khởi xe đến.

Hơn mười phút sau, xe cảnh sát chạy trở về hình cảnh đội. Tầng Nhật Hoa xuống xe, độc tự hướng nhà khách. Tuy rằng vậy được thực, khả hần nhưng không có hồi ốc nghỉ ngơi, mà là đi tới Mộ Kiếm Vân chỗ phòng.

Mộ Kiếm Vân đang chuẩn bị đi ra ngoài ăn cơm chiều, cho nên cửa phòng là mở ra. Tầng Nhật Hoa lập tức vào phòng, phản thủ thuận thế đem cửa quan hảo.

Mộ Kiếm Vân kinh ngạc xem đối phương: “Ngươi tới làm gì?”

“Đương nhiên là đàm án tử sự tình, ngươi cho là ta muốn làm gì?” Tầng Nhật Hoa đỉnh đặc ở trên sofa ngồi xuống, sau đó say mê khịt khịt mũi, “Àn, này mỹ nữ chính là mỹ nữ, liên trong phòng đều là thơm ngào ngạt, làm cho người ta vui vẻ thoải mái.”

Mộ Kiếm Vân phản cảm nhăn lại mày đầu: “Đàm án tử ngươi đóng cửa làm gì?”

“Người cùng Hàn Hạo cũng không đóng cửa nói qua sao?” Tăng Nhật Hoa cọt nhả nói, “Ngay tại ngày hôm qua tan họp về sau.”

Đối phương ngôn hành bao nhiêu có chút làm càn, bất quá Mộ Kiếm Vân ngược lại nở nụ cười. Nàng biết đối phó như vậy nam nhân, người càng câu nệ, hấn liền càng là đắc ý.

“Người đến cùng muốn nói cái gì? Đầu tìm tới cửa đến, còn đâu cái gì vòng luẩn quẩn?”

“Ta biết Hàn Hạo cho người an bày đặc thù nhiệm vụ -- điều tra La Phi.” Tăng Nhật Hoa hạ giọng, ra vẻ thần bí.

Mộ Kiếm Vân không nói chuyện, lấy lui để tiến. Nàng biết đối phương tính cách: Người càng ồm, hấn lại càng thiếu kiên nhẫn.

Quả nhiên, Tăng Nhật Hoa lại lải nhải tiếp tục nói: “Theo tình tiết vụ án đi lên phân tích, người này trên người quả thật có rất nhiều điểm đáng ngờ. Tứ nhất bát đại án, hấn đồng thời cùng hai cái người bị hại hiểu biết, hơn nữa là cái thứ nhất báo án giả, mà hấn trước đây biểu hiện lại có rất nhiều làm người ta khó hiểu địa phương; Trình Hách minh bị hại, hấn lại là cái thứ nhất tới hiện trường, này cũng quá trùng hợp. Cho nên Hàn Hạo an bày hạ này bước kỳ, cũng là đều không phải đa nghi.”

“Người có biết sự tình thật đúng không ít, xem ra ta thật đúng là xem nhẹ người.” Khi nói chuyện, Mộ Kiếm Vân ngồi ở Tăng Nhật Hoa đối diện.

Tăng Nhật Hoa nhún nhún vai bâng, phẫn ra ủy khuất bộ dáng: “Người cho là đâu, ta cũng là chính đáng hợp tình chuyên án tạo thành viên! Trên thực tế, đối với tứ nhất bát đại án kiện hồ sơ tư liệu, ta được đến so với các người đều nhiều hơn. Rất nhiều này nọ Hàn Hạo đều chia vào ta đi làm kỹ thuật phân tích -- này cũng coi như hấn cho ta đặc thù nhiệm vụ đi.”

“Nga?” Mộ Kiếm Vân phẩm ra chút tư vị, nàng mày nhíu nhíu, “Vậy người phân tích ra cái gì?”

Tăng Nhật Hoa không đáp hồi lại: “Ở tứ nhất bát đại án phía trước, cảnh giáo nội còn phát sinh qua một ít án kiện, này đó án kiện hiển nhiên cùng tứ nhất bát đại án có nào đó liên hệ -- này tình huống người hiểu biết sao?”

Mộ Kiếm Vân lắc đầu:“Hàn Hạo không có cho ta tương quan tư liệu.”

Tăng Nhật Hoa đắc ý cười cười:“VẬY NGƯỜI CHỢT NGHE TA GIẢNG ĐI.” Vì xông ra đề tài tầm quan trọng, hấn lại tận lực thu hồi tươi cười, bày ra một bộ nghiêm túc biểu cảm:“Ồ tứ nhất bát đại án phát sinh tiền nửa năm nội, cảnh giáo nội liên từng xuất hiện qua kí tên vì ‘eumenides’ trừng phạt thông tri đan, tự thể hình thức đều cùng sau này chúng ta gặp qua ‘Tứ vong thông tri đan’ cùng loại. Thu được thông tri đan đều là phạm vào tiểu sai lầm cảnh giáo đệ tử, bọn họ sau này cũng đều nhận đến tương ứng trừng phạt, đương nhiên này đó trừng phạt xa xa so ra kém tử hình như vậy nghiêm khắc, cho nên trước đó cũng không có khiến cho quá lớn chú ý.”

“Nga? Có loại sự tình này?” Mộ Kiếm Vân hứng thú tăng nhiều, nhưng khẩu khí cũng là thân nhiên ,“Người kỹ càng nói một chút đi.”

“Tư liệu trung có ghi lại án kiện cùng sở hữu nổi lên bốn phía. Thứ nhất trương trừng phạt thông tri đan xuất hiện tại 198 ba năm cuối năm, thông tri đan thượng sở liệt hành vi phạm tội là ‘Trường thi tác tệ’, trừng phạt chấp hành ngày còn lại là cuộc thi thành tích công bố hôm đó -- thành tích công bố sau, nên đệ tử thành tích thể nhưng chỉ phải linh phân. Sau này truy tra biết được, hấn bài thi mặc danh kỳ diệu biến thành trống rỗng cuốn. Này đệ tử từng tìm nhậm khóa huấn luyện viên thảo cách nói, nhưng là bài thi thượng tính danh khảo hào lại thật là chính hấn bút tích, cho nên việc này liên không giải quyết được gì. Tứ nhất bát đại án sau, chuyên án tổ tìm được người này điều tra tình huống, hấn thừa nhận ở trường thi thượng quả thật tác tệ , khả bài thi như thế nào bị nhân đối điệu, hấn cũng nghĩ mãi không xong.”

“Có điểm ý tứ..... Cái khác án từ đâu?”

“Thứ hai trương xử phạt thông tri riêng là nhằm vào một cái có tiểu đầu tiểu mặc hành vi nữ đệ tử. Trừng phạt ngày hôm đó, nên nữ sinh đi phòng tắm tắm rửa, xuất ra đi sau hiện có quần áo ngăn tù êm đẹp khóa , khả bên trong quần áo lại tất cả đều không cánh mà bay. Khai khóa chìa khóa chỉ có một phen, tắm rửa trong quá trình thủy chung mang ở nữ sinh cổ tay thượng, ai cũng đoán không ra này ‘eumenides’ là như thế nào lấy đi trong ngăn tù quần áo .”

Mộ Kiếm Vân cúi đầu trầm tư, hiển nhiên là muốn phá giải đối phương làm án thủ pháp, bắt quá rất nhanh nòng liền buông tha cho , chuyên tâm nghe Tăng Nhật Hoa tiếp tục đi xuống nói.

“Cái thứ ba thu được xử phạt thông tri đan là cái nam sinh, hấn thích xem xét người khác riêng tư hơn nữa nơi nơi tuyên dương, bởi vậy danh tiếng rất kém. Ở thông tri đan ghi rõ chấp hành ngày ngày đó, trường học radio loa bỗng nhiên ở nửa đêm vang lên, đọc chậm nên nam sinh nội dung cực kì giấu kín tam thiên nhật ký. Sau này phát hiện là radio thất bị nhân xâm nhập hơn nữa truyền phát một mâm trước đó thu tốt băng từ. Nên nam sinh nhật ký luôn luôn bảo quản phi thường cẩn thận, thậm chí là từ không rời thân. Nhật ký trung nội dung như thế nào bị ‘eumenides’ biết được, thật sự là không thể nào giải thích. Cái thứ tư thu được thông tri đan cũng là nam sinh, hấn đắc tội đi là luyến ái khi chân thái hai cái thuyền. Chấp hành ngày buổi tối, nên nam sinh đi trường học phòng khiêu vũ khiêu vũ, kết quả kia hai nữ sinh đồng thời xuất hiện, hấn tình yêu âm mưu bị yết cái để chỉ thiên. Sau kia hai nữ sinh đều nói là thu được nên nam sinh tờ giấy

nhấn lại mới đến phòng khiêu vũ , khả cái kia nam sinh hiển nhiên sẽ không làm ra như thế ngu xuẩn sự tình -- trận này diễn không thể nghi ngờ lại là xuất từ ‘eumenides’ bút tích.”

Mộ Kiếm Vân lẳng lặng sau khi nghe xong, lập tức bắt giữ đến một cái mẩu chốt chốt:“Kia bản băng từ đâu? Thứ ba khỏi án tử trung thông qua trường học radio radio băng từ, kia mặt trên hẳn là ghi lại ‘eumenides’ thanh âm. Bút tích có thể bắt chước, nhưng một người thanh âm là rất khó thay đổi đi?”

“Người một chút đã bắt ở trọng điểm, lợi hại lợi hại!” Tăng Nhật Hoa không mất thời cơ tăng bốc đối phương hai câu, sau đó lấy ra một cái mp3,“Nơi này có đương thời ghi âm tư liệu, người nghe một chút.”

Mộ Kiếm Vân đội tai nghe, ấn xuống truyền phát kiện, rất nhanh theo trong ống nghe truyền đến ồm ồm nam tử thanh âm, nằng nghe xong vài câu sau, nhíu mày nói:“Này thanh âm rất kì quái , tựa hồ không quá bình thường.”

“Rất đơn giản, hẳn nắm cái mũi.” Tăng Nhật Hoa nói những lời này thời điểm cũng nắm cái mũi của mình, quái dị giọng nói quả nhiên cùng ghi âm trong tư liệu có chút tương tự.

“Kia thanh âm cũng không có cái gì tham khảo giá trị ?”

“Trước kia không có, nhưng hiện tại sẽ không giống nhau .” Tăng Nhật Hoa cười hắc hắc,“Hiện tại máy tính phần mềm có rất nhiều người không tưởng được công năng. Thủ hạ của ta đối này đoạn âm tần làm chữa trị xử lý, có thể mô phỏng ra người này trạng thái bình thường hạ giọng nói, người lại nghe một chút xem.”

Tăng Nhật Hoa điều tiết một chút mp3, Mộ Kiếm Vân nghe được trong tai nghe nam tử đọc chậm thanh quả nhiên bình thường rất nhiều, kia thanh âm tựa hồ có chút quen thuộc, nhưng lại vô pháp xác định cùng người nào tương tự.

Tăng Nhật Hoa ở một bên lại bắt đầu giải thích:“Này thanh âm nghe qua thực tuổi trẻ đi? Này thuyết minh mười tám năm trước, người này hẳn là cái tiểu tử. Lại dùng phần mềm làm tiến thêm một bước điều chỉnh, chúng ta có thể mô phỏng ra người này mười tám năm sau đi vào trung niên tiếng nói.”

Hắn vừa nói một bên lại điều tiết mp3, khóe miệng tắc ngụy hề hề nổi lên tươi cười.

Trong ông nghe thanh âm trở nên hùng hậu một ít, Mộ Kiếm Vân ngạc nhiên mở to hai mắt nhìn, thốt ra: “La Phi!”

Đích xác, kia lược hiển trầm thấp tiếng nói cùng La Phi cực kì tương tự, làm người ta phản ứng đầu tiên sẽ gặp nghĩ đến hắn.

Mộ Kiếm Vân kinh ngạc biểu cảm cho Tăng Nhật Hoa rất lớn cảm giác thành tựu, hắn khoe khoang dường như hoảng đầu: “Hiện tại ngươi nên biết ngươi cái kia nhiệm vụ có bao nhiêu trọng yếu thôi?”

Mộ Kiếm Vân tháo xuống tai nghe, nàng ngưng mi suy tư một lát sau, thực nghiêm túc hỏi Tăng Nhật Hoa: “Hiện tại tình huống Hàn Hạo đã biết sao?”

Tăng Nhật Hoa chẳng hề để ý lắc đầu: “Không biết.”

Mộ Kiếm Vân nhìn chăm chăm đối phương nhìn non nửa thương, sau đó lạnh lùng nói: “Vậy ngươi vì sao muốn nói cho ta? Hiện tại, ngươi hẳn là hướng Hàn Hạo phụ trách.”

Tăng Nhật Hoa lại chính là cười hi hi: “Ta tìm lý do cùng mỹ nữ trò chuyện không được sao?”

Mộ Kiếm Vân nhẹ nhàng mà “Hừ” một tiếng: “Vậy ngươi hiện tại nói xong thôi? Ta cái này gọi điện thoại kêu Hàn Hạo đi lại.” Nói xong nàng liền thân thủ muốn đi lấy trên bàn điện thoại.

Tăng Nhật Hoa vội vàng đứng dậy ngăn lại: “Ài, đừng đừng đừng a, ngươi này không phải bán đứng ta sao?”

Mộ Kiếm Vân cùng Tăng Nhật Hoa đối diện, ánh mắt không tính sắc bén, nhưng chui thật sự thâm. Người sau rất nhanh bại hạ trận đến, ngưng ngưng cười: “Tốt lắm tốt lắm, ta nói thật đi -- chuyện này ta tạm thời không nghĩ nói cho Hàn Hạo.”

“Vì sao?”

“Cái kia La Phi đi, ta cũng không tính rất hiểu biết -- nhưng muốn nói kia mấy khởi huyết án đều là hắn làm, ta

thật đúng không tin. Ít nhất hẳn nhớ lại tứ nhất bát cái kia thương tâm bộ dáng không giống trang đi? Hơn nữa người này cho ta cảm giác cũng không tệ, so với Hàn Hạo làm cho người ta thoải mái. Cho nên đâu, ta không nghĩ khiến cho giống trống khua chiêng, vẫn là trước cho người này tâm lý học gia đi xem xem đi.” Tăng Nhật Hoa lời nói này nói được thực thản nhiên, không giống như là nói dối bộ dáng.

“Ân.” Mộ Kiếm Vân trầm ngâm một lát, gật đầu nói, “Được rồi. Nhưng là ta có một điều kiện: Ta muốn người trong tay sở hữu tư liệu.”

“Đi.” Tăng Nhật Hoa chưa thêm lo lắng liền một ngụm đáp ứng, “Ta phải đi ngay sao chép một phần cho người.”

Mộ Kiếm Vân trong lòng mỉm cười, này Tăng Nhật Hoa làm việc toàn bằng cá nhân yêu thích, nào có một chút cảnh sát bộ dáng? Nhưng nhân cũng là rất có đáng yêu đơn thuần một mặt.

Nhưng là cái kia La Phi, này dễ dàng giấu giếm hi giận nam tử, trong lòng hẳn đến cùng cất giấu thế nào bí mật? Nghĩ đến đây, Mộ Kiếm Vân mày lại nhện không được nhíu lại.

.....

Ngày hai mươi hai tháng mười, trễ hai mươi ba điểm năm mươi lăm phân.

Kim đình trung tâm khu biệt thự 72 hào.

Hàn Thiếu Hồng có tốt cuộc sống thói quen. Nàng đi vào giấc ngủ thời gian bình thường sẽ không vượt qua hai mươi ba điểm, phía trước nàng hội uống thượng một ly rượu đỏ, như vậy có thể khiến nàng hưởng thụ đến rất tốt giấc ngủ. Nàng biết chính mình đã không lại tuổi trẻ, phải hiểu được bảo dưỡng tài năng bảo trì được kia cùng sinh câu đến đoan trang -- đây là một nữ nhân lớn nhất tư bản. Năm năm trước, nàng đúng là bằng vào như vậy tư bản gả cho cái làm người ta hâm mộ danh môn.

Hàn Thiếu Hồng tiên sinh họ đồng. Xưng đồng gia vì danh môn một chút cũng bất quá phân, nghe nói này gia tộc đời trước trung từng ra qua tinh cấp quan lớn. Hàn Thiếu Hồng trọng phụ xem như đồng gia tiểu đồng lứa trung nổi bật nhân vật, ở châu Âu mỗi quốc nhậm thường trú quan ngoại giao. Có tầng này quan hệ, Hàn Thiếu Hồng ở quốc nội quản lý buôn bán bên ngoài công ty tưởng không thịnh hành vượng đều nan. Ba mươi tuổi không đến, nàng liền ở biệt thự, mở ra danh xe, nghiêm nhiên đã thành vì tinh thành xã hội thượng lưu nhân vật phong vân.

Nhưng là hôm nay Hàn Thiếu Hồng lại ngủ không được , nàng ở mềm mại thoải mái thủy trên giường trần trọc, trong lòng ghen một cổ nói không nên lời phiền chán. Mặc dù là dù cho rượu đỏ cũng vô pháp vuốt lên nổi lòng nàng.

Vì sao? Chính là bởi vì sáng sớm thu được kia phong thư nặc danh sao?

Nói thật, ở lúc ban đầu nhìn đến kia mạc danh kỳ diệu “Tử vong thông tri đơn” thời điểm, Hàn Thiếu Hồng cũng không có bất nó rất làm một hồi sự, thậm chí báo nguy cũng chỉ là đi một chút hình thức mà thôi. Từ nửa năm trước kia sự kiện ở internet truyền khai sau, cùng loại uy hiếp đã không phải lần đầu tiên phát sinh . Bắt đầu Hàn Thiếu Hồng còn có chút khản trương hề hề , nhưng là ba năm thứ sau, nàng đã trở nên có chút chết lặng. Tháng trước phái xuất sở còn bắt được một cái đánh đe dọa điện thoại tên, đó là một cái gây yếu trắng nõn choai choai đứa nhỏ, bị câu lưu thời điểm khóc một phen nước mũi một phen lệ , cùng điện thoại trung kia hung thần ác sát bàn ngữ khí hoàn toàn đúng không lên hào.

Đều là chút đáng xấu hổ, buồn cười tên! Hèn mọn mà lại vô năng..... Nếu không làm sao có thể trốn ở góc phòng can ra loại này lên lút hoạt động đến? Đây là này đe dọa giả ở Hàn Thiếu Hồng trong lòng chậm rãi hình thành ấn tượng. Nàng đối những người này không chút nào e ngại, thậm chí đối bọn họ có nào đó mãnh liệt cảm giác về sự ưu việt.

Bọn họ nhất định là đồ kị ta, cho nên mới sẽ như vậy điên cuồng mà công kích ta -- Hàn Thiếu Hồng thường thường như vậy đến an ủi chính mình.

Nhưng là lúc này đây chuyện lại có vẻ có chút đặc thù, báo nguy sau không lâu, liền có cảnh sát tới cửa kỹ càng hiểu biết tình huống. Đến buổi chiều, lại có cảnh sát tiến đến tiếp viện, trong đó một cái tên là Hùng Nguyên nam tử cao lớn tự xưng là đặc công đội trưởng. Hàn Thiếu Hồng cũng là cái tinh linh trong sáng nhân vật, trong lòng nàng không khỏi có chút bồn chồn : Cảnh sát như thế nghiêm chỉnh trận thế hiểu ý vị cái gì đâu?

Có một số việc không nghĩ tắc đã, nhất tưởng liền dừng không được đến . Đã đến đêm dài nhân tĩnh, cô đơn chiếc bóng thời điểm. Nửa năm trước kia tràng ngoài ý muốn, giờ phút này lại một màn mạc xuất hiện tại Hàn Thiếu Hồng trước mắt.

Đúng vậy, cứ việc gặp phô thiên cái địa chỉ trích, nhưng Hàn Thiếu Hồng chính mình lại thủy chung kiên trì kia chính là một hồi “Ngoài ý muốn”.

Nếu ngày đó không cần phải gấp gấp tiến đến công ty tiếp theo trưng giao hàng đơn; Nếu cái kia kêu hùng quang tông dân trồng rau đem quây hàng bãi dựa vào lý một ít; Nếu chính mình lái xe kỹ thuật có thể vòng qua cái kia quây hàng; Nếu hùng quang tông không phải như vậy thái độ ác liệt, nhất quyết không tha; Nếu không có nhiều người như vậy vây xem ồn ào, nhường chính mình xuống đài không được; Nếu.....

Này đó giả thiết chỉ cần có một cái thành lập, kia sau này chuyện phiên toái cũng sẽ không phát sinh -- như vậy ý niệm nửa năm qua đã không biết ở Hàn Thiếu Hồng trong đầu quanh quẩn bao nhiêu lần, khả năng cũng rất ít đi suy xét một cái càng trọng yếu hơn vấn đề: Cái kia chấn vị kết quả thể nào bị treo lên? Mà chính mình lại là thể nào thái hạ chân ga?

Nàng không muốn tưởng, cũng không dám tưởng, có lẽ nàng đã tin theo chính mình miệng lặp lại nói ra trong lòng nói: Ta chính là tưởng chuyển xe, ta chính là tưởng vòng qua hùng quang tông, mà ta trong lúc vô ý quải sai lầm rồi xe chấn.....

Đúng vậy, ta chính là quải sai lầm rồi chấn! Một thanh âm ở Hàn Thiếu Hồng đáy lòng tê kêu đứng lên: Pháp luật đã nhận định sự tình, các ngươi có cái gì quyền lợi chỉ trích ta? Uy hiếp ta? Ta bồi tiền, danh dự thượng cũng gặp tổn thất, các ngươi còn tưởng đem ta thể nào?!

Nếu là thường lui tới, làm suy nghĩ đến bước này thời điểm, Hàn Thiếu Hồng tâm tình sẽ gặp chậm rãi bình tĩnh, nàng còn có tốt đẹp cuộc sống, làm người ta hâm mộ cuộc sống, nàng không thể dễ dàng tha thứ chuyện này luôn luôn dấy đưa chính mình, hủy diệt chính mình tương lai.

Nhưng là hôm nay, trong lòng nàng phiền chán lại như sóng triều bàn mãnh liệt nan bình, nàng cảm thấy một loại không hiểu sợ hãi, làm nàng nương bóng đêm ánh sáng nhạt nhìn đến trên tường đồng hồ treo tường khi, nàng rốt cục nắm chắc kia sợ hãi nơi phát ra.

Thư nặc danh thượng nội dung do ở trước mắt:

Tử vong thông tri đơn

Chịu hình nhân: Hàn Thiếu Hồng

Hành vi phạm tội: Cố ý giết người

Chấp hành ngày: Ngày hai mươi ba tháng mười

.....

Đồng hồ treo tường kim đồng hồ đang ở chuyển qua linh điểm, ngày hai mươi ba tháng mười cũng tùy theo đã đến!

Hàn Thiếu Hồng tâm tựa hồ bị kia kim đồng hồ trát trung bình thường, cả người lạnh lẽo cực không thoải mái.

Nhiều như vậy cảnh sát như lâm đại địch bản xuất hiện, chính mình sẽ nghênh đón thế nào một ngày đâu? Cái kia ký đến thư nặc danh eumenides, lại kết quả là thế nào một nhân vật?

Nhưng vào lúc này, đầu giường điện thoại linh đột nhiên vang lên.

“Đô đô đô.....” Yên tĩnh ban đêm, kia tiếng chuông có vẻ phá lệ chói tai.

Hàn Thiếu Hồng “Đăng” theo trên giường ngồi dậy, nàng đầu tiên vặn mở đèn bàn, sau đó thân thủ cầm lấy ống nghe, kia thật cẩn thận bộ dáng như là cầm căn ngòi nổ.

“Uy?”

Ông nghe bên kia lại không hề tiếng động.

“Uy?” Hàn Thiếu Hồng gia tăng giọng, thanh âm thoảng có chút biến điệu.

Đối diện vẫn cứ không người đáp lại nàng.

Hàn Thiếu Hồng không thể kiềm được, nàng ném xuống ống nghe, xuống giường trốn cũng dường như chạy đi phòng ngủ. Thẳng đến tiến vào phòng khách, nhìn đến kia vài cái cảnh sát sau, nàng tâm mới yên ổn một ít.

Cầm đầu cảnh sát đúng là Hùng Nguyên. Từ buổi chiều bắt đầu, hắn liền mang theo hai gã đội viên đối Hàn Thiếu Hồng thực thi bên người phòng hộ, ban đêm bọn họ cũng canh giữ ở phòng khách nghỉ tay tức. Vừa rồi điện thoại linh vang lên, hắn liền đã sinh ra cảnh giác, giờ phút này nhìn thấy bảo hộ đối tượng kinh hoàng hoảng bộ dáng, vội vàng đón nhận đến hỏi:“Như thế nào?”

“Có cái kỳ quái điện thoại. Ta tiếp nghe xong, nhưng là bên kia nhưng không có thanh âm.” Hàn Thiếu Hồng giọng nói dồn dập mà hoảng loạn.

Hùng Nguyên hướng bộ hạ đánh cái thủ thế, một cái đặc công chiến sĩ hiểu ý, nhẹ nhàng cầm lấy phòng khách trung máy nội bộ, cái kia điện thoại thượng sớm trang bị tốt lắm theo dõi trang bị.

Ông nghe trung vẫn cứ là không hề tiếng động, ước chừng mười giây sau,“Đô” một tiếng trường âm, điện thoại cắt đứt .

“Lập tức đi thăm dò gọi điện thoại tin tức.” Hùng Nguyên hướng thủ hạ phân phó một tiếng, sau đó chuyển qua đến an ủi Hàn Thiếu Hồng,“Chúng ta đến xử lý, người hồi ốc nghỉ ngơi đi.”

“Không, ta ngủ không được.” Hàn Thiếu Hồng phản bạch khuôn mặt có chút biến sắc,“Ta và các người một khối đãi ở trong phòng khách.”

Hùng Nguyên cười cười:“Người không cần sợ hãi, chúng ta có thể cam đoan an toàn của người. Người xem, chúng ta ở trong này thủ , người xấu không có khả năng tiến vào. Người phòng ngủ mặt sau cũng mai phục ta đồng sự, bọn họ hội cả đêm nhìn chăm chăm cửa sổ phụ cận động tĩnh.”

“Phải không?” Hàn Thiếu Hồng tựa hồ không quá tin tưởng.

“Người không phát hiện ngoài cửa sổ ngừng màu trắng xe hơi sao? Trong đó tọa chính là hình cảnh đội đồng chí, trong đó Hàn Hạo hàn đội trưởng vẫn là chúng ta lần này hành động người phụ trách.”

Nghe đối phương nói như vậy , Hàn Thiếu Hồng tâm cuối cùng kiên định xuống dưới, nàng xoay người đi trở về phòng ngủ. Vào nhà sau, cũng không dám đem cửa quan nghiêm, lộ mười cm tả hữu khe hở, như vậy tựa hồ có thể cùng phòng khách càng thêm tiếp cận một ít.

Hùng Nguyên xem Hàn Thiếu Hồng bóng lưng nhẹ nhàng lắc lắc đầu. Tuy rằng hắc đối này phu nhân nhân cũng không có cái gì ấn tượng tốt, nhưng giờ phút này cũng nổi lên lòng trắc ẩn: Mặc kệ nàng từng cỡ nào kiêu ngạo ương ngạnh, khả năng chung quy là cái cần bảo hộ nữ nhân.

Đối diện báo truy tung rất nhanh có kết quả. Không ngoài sở liệu, đó là một cái không nên đăng ký tính danh liên thông số điện thoại di động, căn bản vô pháp tra ra xác thực người sử dụng. Hùng Nguyên bát thông Hàn Hạo điện thoại, cùng đối phương tiến hành rồi câu thông.

“Hắn nói cái gì cũng chưa nói sao?” Hàn Hạo miêu ở xe hơi phó điều khiển thượng, một bên trò chuyện, hai mắt vẫn gắt gao nhìn chăm chăm biệt thự sau cửa sổ.

“Đúng vậy.” Hùng Nguyên cường điệu nói, “Một chữ cũng không có nói.”

Sau một lúc lâu sau, Hàn Hạo dày đặc “Hừ” một tiếng: “Hắn là ở nhắc nhở chúng ta, trò chơi bắt đầu.”

Giờ phút này ngoài cửa sổ bóng đêm thâm trầm. Gió thu xẹt qua, phát ra “Ô ô” thanh âm, như vừa khóc vừa kể lể bàn sắt lạnh, tựa hồ đã ở phụ họa Hàn Hạo lời nói.

Chương 5 cắt yết hầu

Ngày hai mươi ba tháng mười, bảy giờ sáng mười lăm phân.

Kim đỉnh trung tâm khu biệt thự.

Một đêm vô sự.

Hàn Hạo ở trong xe luôn luôn thủ đến rạng sáng 4 giờ, có thể này cùng Hùng Nguyên thay đổi đổi, đến phòng khách trên sofa nhợt nhạt ngủ một giấc. Trường kỳ hình cảnh kiếp sống khiến cho hắn sớm thành thói quen loại này cực không quy luật cuộc sống, cho nên lúc hắn đến giờ tỉnh lại sau, lập tức liền lại tinh thần mười phần đầu nhập đến công tác trạng thái trung.

Hàn Thiếu Hồng lúc này cũng đứng dậy đi tới phòng khách trung. Tuy rằng nàng thư thư phục phục ở giữa phòng ngủ độc hưởng một đêm, nhưng là một bộ ủ rũ hề hề bộ dáng, hoàn toàn không thấy ngày xưa chiếu nhân phong thái. Do dự sau một lúc lâu sau, nàng hướng cảnh sát nói ra ý nghĩ của chính mình:“Hàn đội trưởng, ta hôm nay không nghĩ đi làm , ta còn là đãi ở nhà tương đối hảo.”

Biến hóa này vẫn chưa ra ngoài Hàn Hạo đoán trước, mà người sau từ lâu làm tốt ứng đối chi sách, nói:“Đây là chính người lựa chọn, chúng ta sẽ không miễn cưỡng người. Nếu người muốn lưu lại, chúng ta hôm nay cũng sẽ ở tại chỗ này bảo hộ người. Nhưng là người phải biết, chúng ta cảnh lực là có hạn , không có khả năng thủy chung cho người phục vụ, mà cái kia hung phạm, hắn sẽ luôn luôn nhìn chăm chăm người .”

Hàn Thiếu Hồng sắc mặt trở nên dữ phát tái nhợt:“Kia..... Ta đây nên làm cái gì bây giờ?”

“Cho nên người không thể như vậy cất giấu, người muốn giống bình thường giống nhau bình thường cuộc sống cùng công tác. Cảnh sát đã bố trí tốt lắm mồm to túi, sẽ chờ cái kia tên hướng bên trong chui.”

Hàn Hạo ý nghĩa lời nói đã phi thường rõ ràng: Tránh ở trong nhà tuy rằng an toàn, nhưng không có khả năng vĩnh viễn được đến cảnh sát che chở. Nếu muốn triệt để giải quyết vấn đề, phải phối hợp cảnh sát đi bắt được hung phạm.

Hàn Thiếu Hồng do dự mà, ánh mắt lo sợ không yên bất lực, sau đó nàng không yên xem Hàn Hạo hỏi:“Các

ngươi có kỹ càng kế hoạch phải không? Nhất định có thể bảo hộ ta an toàn đi?”

Hàn Hạo gật gù đầu: “Ta đang muốn cùng ngươi nói này đó. Trước đó một giờ, chúng ta đặc công nhân viên đã đối với người chiếc xe cập chạy lộ tuyến làm kỹ càng an toàn kiểm tra. Đến lúc đó đem từ đặc công đội Hùng Nguyên đội trưởng tự mình lái xe đem ngươi đưa đến công ty, tại đây cái trong quá trình, người chiếc xe trước sau đều có chúng ta nhân lái xe bảo hộ, ngươi không cần lo lắng có gì ngoài ý muốn phát sinh. Xuống xe sau, hùng đội trưởng hội giả trang người lái xe theo sát ở bên người ngươi, bãi đỗ xe nội còn có thể rải cảnh sát phần đông y phục thường, gì khả nghi nhân cũng không khả năng tiếp cận ngươi. Các người công ty đại hạ bên trong cũng có cảnh sát y phục thường, bọn họ đem hóa trang thành bảo an, vật nghiệp thậm chí các người công ty viên công. Thời kì đưa đi công ty đồ ăn cùng nước uống cũng sẽ trải qua cảnh sát an toàn kiểm tra..... Này đó thi thố đem tuyệt đối cam đoan ngươi hôm nay an toàn.”

Hàn Thiếu Hồng vẻ mặt bình thường trở lại rất nhiều, nàng nhẹ nhàng mà “Nga” một tiếng, nghĩ nghĩ lại hỏi: “Ta đây nên thế nào phối hợp cảnh sát?”

“Ngươi chỉ để ý dựa theo hằng ngày quy luật làm việc là có thể .” Hàn Hạo trước chính là thực rõ ràng trả lời một câu, bất quá hần do dự một lát, lại bổ sung thêm, “Còn có một điểm, có lẽ ta trước đó nói cho ngươi sẽ đỡ hơn.”

“Cái gì?” Nhìn đến đối phương trình trọng chuyện lạ bộ dáng, Hàn Thiếu Hồng không khỏi lại có chút khẩn trương.

“Căn cứ chúng ta giai đoạn trước điều tra, muốn tập kích người nhân hần là cái thanh tráng niên nam tử, người này thể trạng thiên gầy, thân cao ở 1m64 tới 1m67 trong lúc đó, thủ bộ có tươi mới đao thương. Cho nên ngươi nhất định phải chú ý, ở gì thời khắc đều không cần tiếp cận hình dáng đặc thù cùng loại nam tử. Cảnh sát y phục thường thân cao đều ở 1m75 đã ngoài, ở hành động trung bọn họ thống nhất trang phục là đội màu lá cọ hoặc màu đen chỉ thêu mũ. Mặc dù phát sinh thiên đại sự tình, ngươi cũng không cần rời đi sở hữu y phục thường tâm mất phạm vi, hiểu chưa?”

Hàn Hạo phi thường nghiêm cẩn về phía Hàn Thiếu Hồng báo cho biết kể trên tình huống, mà người sau càng thêm nghiêm cẩn nghe xong, cùng sử dụng lực gật gù đầu.

“Tốt lắm.” Hàn Hạo nhìn nhìn đồng hồ, “Thời gian không sai biệt lắm , người đi chuẩn bị chuẩn bị, ăn bình thường thời gian xuất phát. Một lát ngươi trực tiếp bồi hộ công tác từ hùng đội trưởng phụ trách, ta sẽ trước tiên đến công ty phụ cận an bày tiếp ứng.”

Hàn Thiếu Hồng thật sâu hít vào một hơi, không lại nói thêm cái gì. Cái kia hùng đội trưởng nàng cũng đánh qua giao tế, hần là cái đáng giá tin cậy nhân. Nàng đối cảnh sát hành động lại tăng thêm vài phần tin tưởng.

Quyết định cùng cảnh sát phối hợp chủ ý, Hàn Thiếu Hồng liền xoay người về tới chính mình phòng ngủ nội. Mỗi ngày xuất môn phía trước, nàng đều phải ở trong này tiến hành nửa giờ hoá trang, hôm nay sắc mặt của chính mình không tốt lắm, kia trang phải làm phá lệ cẩn thận mới được.

Doãn kiểm đứng ở Hàn Hạo bên người, lẳng lẳng bàng quan hai người này phiên đối thoại. Ân ân trong lúc đó, hấn lại đối cái kia nữ nhân sinh ra một tia thương hại.

Ở ngày hôm qua chiến thuật bố trí hội thượng, doãn kiểm từng đề nghị nhường Hùng Nguyên trực tiếp đem xe chạy đến đại hạ cửa, nhưng là bị Hàn Hạo phủ quyết :“Bãi đỗ xe nhân nhiều, nguy hiểm hệ số tương đối khá cao, nhưng là như vậy địa điểm cũng có lợi cho y phục thường mai phục. Chúng ta đã mở ra túi tiền, nếu trước đó liền đem miệng túi trát quá chặt chẽ , còn thể nào nhường hung phạm hướng bên trong chui? Phải lưu một cái mở miệng, nhưng hàn dây thừng lại nắm ở chúng ta trong tay. Đại hạ bãi đỗ xe chính là này mở miệng! Ta cũng không tin, chung quanh hơn mười cái y phục thường, còn có hùng đội trưởng bên người đi theo, nếu này đều bảo hộ không xong cái kia nữ nhân, chúng ta đây cũng chỉ có đem nàng khóa ở tù sắt lý .”

Nàng kia trên danh nghĩa là bị người giám hộ, nhưng là ở hàn đội trưởng trong mắt, khả năng càng như là bắt chuột giáp thượng kia khối thịt béo đi? Doãn kiểm trong lòng trung âm thầm tính toán, bất quá có một chút hấn tin tưởng vững chắc không di: Lấy cái kia bắt chuột giáp uy lực, gì muốn ăn vụng con chuột, ở khẩu phía trước đều chắc chắn bị đánh cho dập nát!

.....

Hai mươi phút sau, Hàn Hạo cùng doãn kiểm lái xe đi tới trung tâm thành phố thị dân quảng trường. Hàn Thiếu Hồng công ty chỗ đức nghiệp đại hạ liền ở quảng trường đông nam giác. Đối diện đức nghiệp đại hạ là một tòa mười bảy tầng lầu khách sạn. Chuyên án tổ ở khách sạn lầu 6 mở một cái phòng, thông qua phòng này cửa sổ có thể đem đức nghiệp đại hạ ngoài cửa bãi đỗ xe xem cái rành mạch. Cảnh sát ở cửa sổ đỡ lên theo dõi thiết bị, phòng này cũng tự thành chuyên án tổ hiện trường chỉ huy trung tâm.

Hàn Hạo cùng doãn kiểm tiến vào phòng thời điểm, phát hiện La Phi cùng Mộ Kiếm Vân đã trước cho bọn họ tới. La Phi đang ở giúp kỹ thuật nhân viên điều chỉnh giám thị khí góc độ, nhìn thấy hai người tới, hấn đón nhận đến hỏi:“Tình huống như thế nào?”

“Lúc không giờ Hàn Thiếu Hồng tiếp đến một cái nặc danh điện thoại, đối phương không nói một lời, ước chừng một phút sau cắt đứt, trừ lần đó ra tình huống hết thấy bình thường.” Hàn Hạo phi thường ngắn gọn nói.

Mộ Kiếm Vân nhìn nhìn La Phi:“Quả nhiên không ra người sờ liệu, này một đêm đều sẽ không có đại tình

huống.”

Hàn Hạo vốn đã hướng cửa sổ đi đến, nghe thế câu lại hồ nghi dừng cước bộ, nhìn từ trên xuống dưới La Phi:“Nga, người liệu đến cái gì?”

“Hung phạm ở ‘Tử vong thông tri đơn’ thượng quy định sẵn chấp hành thời gian là ngày hai mươi ba tháng mười, nhưng ta phòng chừng hắn sẽ không quá sớm động thủ.” La Phi giải thích nói,“Hắn đã đem hành hung kế hoạch tiết lộ cho cảnh sát, cảnh sát tất nhiên hội trận địa sẵn sàng đón quân địch, cho nên hắn phải đợi chờ cơ hội. Tại đây cái trong quá trình, song phương tránh không được muốn trước có cái lẫn nhau thử cùng quan sát giai đoạn, chiến đấu sẽ không lập tức khai hỏa. Cho nên đêm qua ta hảo hảo mà ngủ một giấc. Đương nhiên làm tiền tuyến tham chiến giả, người cùng hùng đội trưởng phải ở toàn bộ giai đoạn đều bảo trì cực độ cảnh giác, không có khả năng giống ta như vậy nhàn nhã .”

Đích xác, Hàn Hạo trước mặt La Phi giờ phút này tinh thần no đủ, không chỉ có sắc mặt hồng nhuận, hai mắt lại lóe ánh sáng, tối hôm qua nhất định là nghỉ ngơi không sai. Bất quá hắn đang nói lời nói này thời điểm, trong giọng nói vẫn là lộ ra chút chưa trọng dụng tự giễu.

Hàn Hạo không nói thêm gì, hắn lại nhìn Mộ Kiếm Vân liếc mắt một cái, sau đó đi đến cửa sổ đi xuống nhìn nhìn, đồng thời hỏi:“Thiết bị điều chỉnh thử qua sao?”

“Điều thử qua .” Kỹ thuật nhân viên tiến lên đưa cho Hàn Hạo một cái mang Mike tai nghe, giúp hắn mang hảo. Đây tai nghe là có thể nhét vào nhĩ trong mắt , thông qua một căn tinh tế dây điện liên tiếp tiếp thu khí, đem tiếp thu khí tàng tiến áo nội túi tiền, vài bước ở ngoài nhân rất khó phát hiện này thiết bị.

“Tần đoạn đã điệu hảo, người hiện tại nói chuyện, bọn họ đều có thể nghe được.” Kỹ thuật nhân viên vừa nói, một bên mở ra Mike chốt mở.

Hàn Hạo đem Mike tiến đến bên miệng:“Ta là 001,002 thỉnh trả lời.”

Tai nghe nội lập tức truyền đến leng keng hữu lực nam âm:“002 đã vào chỗ!”

“003 thỉnh trả lời.”

“003 đã vào chỗ!”

“004 thỉnh trả lời.”

“004 đã vào chỗ!”

.....

Mộ Kiếm Vân là lần đầu tiên tham gia tiền tuyến tác chiến, nàng tò mò tiến đến giám thị khí phía trước, trừng lớn mắt tìm tòi :“Y phục thường đều đã đúng chỗ sao? Ta thế nào không phát hiện?”

Lúc này đúng là sớm cao phong thời gian, quảng trường lên xe người tới hướng, trừ bỏ đi làm tộc ở ngoài, cũng có một ít thần luyện già trẻ nam nữ, nhưng phóng tầm mắt nhìn lại cũng không có cái gì đặc biệt dẫn nhân chú mục nhân vật.

La Phi cười cười, tiếp nhận Mộ Kiếm Vân trong lời nói trà:“Quảng trường thượng hiện tại có chúng ta mười ba cái đồng chí. Đại hạ bên cạnh cái kia bán báo chí , tới gần lộ khẩu đang ở nằm sắp sống hắc xe lái xe, quét dọn vệ sinh bảo khiết viên, phía đông góc xó xem xe đạp , ở suối phun bên cạnh nghỉ ngơi trung niên nhân, tựa vào quầy bán quà vật cửa hút thuốc , phía tây trên ghế dài yêu đương kia đôi nam nữ, còn có cái kia thoạt nhìn lên lút, đang ở hướng người qua đường chào hàng sách lậu quang quyền tên, này đó đều là cảnh sát y phục thường, còn có bốn người chia làm hai tổ, chính giấu ở bãi đỗ xe xe đầy nội, người tạm thời nhìn không thấy.”

Khi nói chuyện, La Phi ở giám thị khí thượng chỉ trở, đem này y phục thường vị trí nhất nhất ngưỡng mộ kiếm vân biểu thị xuất ra. Lúc hắn nói xong, Hàn Hạo vừa đúng cũng kết thúc cùng thủ hạ mệnh lệnh điều chỉnh thứ.

.....

“014 thỉnh trả lời.”

“014 đã đến vị!”

Bảo đi Hàn Hạo 001 hào, quảng trường thượng quả thật mai phục mười ba cái y phục thường, không sai chút nào. Mộ Kiếm Vân kinh ngạc xem La Phi, hai người bọn họ đều không có tham gia kỹ càng chiến tiền bố trí, mà này đó y phục thường tất cả đều là Hàn Hạo thủ hạ, La Phi có thể như thế tinh chuẩn đem bọn họ theo nhân từng trung lấy ra đến, thật sự là có chút bất khả tư nghị.

La Phi biết đối phương đang nghĩ cái gì, tiếp giải thích nói:“Ta theo cái kia bảo khiết viên trên người nhìn ra lỗ hổng -- hấn quét rác tảo rất nghiêm cẩn, chiều hấn này can pháp, không ra ba ngày thất lung sẽ gặp mệt đến thẳng không đứng dậy. Người đi xem này chân chính bảo khiết viên, bọn họ đứng thẳng thời gian nghỉ ngơi muốn xa so với xoay người công tác thời gian hơn rất nhiều.”

Hàn Hạo cũng nghe đến La Phi lời nói, hấn nhú mày xem quảng trường thượng cái kia thuộc hạ, sau đó lại cầm lấy Mike gọi:“Ta là 001,005 thỉnh trả lời.”

“005 ở, thỉnh 001 chỉ thị.”

“Thoải mái một chút, không cần rất cố sức. Từ giờ trở đi, tảo 1 phút, nghỉ ngơi 2 phút!”

“005 minh bạch!”

Mộ Kiếm Vân tắc dũ phát tò mò, hỏi tiếp nói:“Kia những người khác đâu? Bọn họ có cái gì lỗ hổng?”

La Phi lắc đầu:“Bọn họ không có gì lỗ hổng. Nhưng là ta có thể thông qua bảo khiết viên vị trí, đại khái phán đoán ra khác y phục thường phương vị. Phải biết rằng, lớn như vậy quảng trường, y phục thường vị trí phân bố là rất chú ý. Bọn họ có thể theo dõi đến quảng trường từng cái góc, đồng thời lại đem trụ các lớn nhỏ lộ khẩu. Phương diện này ảo diệu một hai câu nói không rõ ràng, ở chúng ta hình trình chuyên nghiệp, nó nhưng là một môn một mình mở chọn môn học khóa đâu.”

“Người cho dù có thể xác định ra phương vị, cũng không khả năng chính xác vạch mỗi người đi?” Mộ Kiếm Vân vẫn là không quá lý giải,“Tỷ như nói cái kia bán báo chí, bên người hấn hữu hảo vài người đang ở bán báo chí, người thế nào phán đoán này vài người bên trong ai là chúng ta y phục thường?”

“Tại như vậy đại không gian nội, vì ứng phó tùy thời khả năng xuất hiện hỗn loạn cục diện, bình thường chấp hành nhiệm vụ y phục thường đều sẽ có một chút thống nhất ám trang. Này đó ám trang rải ở trong đám người không chút nào thu hút, nhưng là nếu ở riêng khu vực nội có mục đích đi tìm, vẫn là không khó nhận. Hôm nay đồng chí nhóm ám

trang đó là trên đầu đội màu lá cọ hoặc màu đen chỉ thêm mũ, ta chưa nói sai đi?”

La Phi cuối cùng câu hỏi là vút cho Hàn Hạo , người sau giương mắt nhìn nhìn hắn, tuy rằng không có trả lời, nhưng hiển nhiên là cam chịu . Theo sau Hàn Hạo nhìn nhìn đồng hồ, hướng doãn kiểm phân phó nói:“Cấp hùng đội trưởng gọi cuộc điện thoại, hỏi một chút bọn họ xuất phát không có.”

Rất nhanh, doãn kiểm mang đến Hùng Nguyên hồi phục:“Bọn họ vừa mới chạy ra tiểu khu, đại khái nửa giờ sau tới.”

Hàn Hạo mở ra Mike:“Ta là 001, các đơn vị chú ý, mục tiêu nửa giờ sau tới. Từ giờ trở đi theo kế hoạch hành động, chấp hành mệnh lệnh không cần hồi phục.”

Lần này trong tai nghe không có truyền đến hồi âm. Theo dõi khí trung quảng trường không khí bình tĩnh, nhìn không ra gì dị thường. Mà nho nhỏ chỉ huy trong phòng, bao gồm La Phi ở bên trong, mọi người sắc mặt đều trở nên ngưng trọng đứng lên.

Mỗi người đều cảm nhận được yên tĩnh biểu tượng hạ kia bắt đầu khởi động mạch nước ngầm, theo kia màu đỏ xe BMW ở mặt đường thượng bay nhanh, một hồi hay thay đổi kinh tâm chiến đấu cũng đang ở từng bước bức lại!

Chín giờ hai mươi lăm phân, kia chiếc màu đỏ xe BMW đúng hạn chạy vào đức nghiệp đại hạ tiền bãi đỗ xe. Ở chỗ tay lái đảm đương lái xe nhân vật đúng là đặc công đội trưởng Hùng Nguyên, dựa theo kế hoạch, hắn đem xe BMW đứng ở một chiếc màu trắng bánh xe cùng một chiếc màu đen Santa nạp trung gian chỗ trống thượng. Kia hai chiếc xe đều dán bán trong suốt lá mỏng, bên trong xe sớm mai phục hảo hình cảnh đội y phục thường.

Hùng Nguyên dẫn đầu xuống xe, theo sau bánh xe cùng Santa nạp nội cũng các xuống dưới một gã nam tử, lơ đãng canh giữ ở xe BMW hai sườn. Hùng Nguyên vòng đến phó điều khiển vị trí, bang Hàn Thiếu Hồng mở cửa xe, người sau lược do dự một chút, làm thấy rõ xe hai sườn xuất hiện nam tử đều đội màu đen nhưng mạo sau, nàng tâm kiên định rất nhiều, vì thế nhắc chân bán ra cửa xe.

Theo bánh trong xe xuất ra nam tử khi trước hướng về đức nghiệp đại hạ đi đến, Hùng Nguyên nho nhã lễ độ hộ ở Hàn Thiếu Hồng bên người, hai người đồ chân tướng là chủ tớ bình thường. Khi bọn hắn đi ra ước năm sáu thước sau, Santa nạp trong xe nam tử cũng không nhanh không chậm theo đi lên, cùng phía trước nam tử cùng đối hùng hàn hai người hình thành hộ vệ chi thế.

Quảng trường thượng khác y phục thường cũng đều tự tiện nhập trạng thái. Có sáu người nhìn như tùy ý đi lại, mục tiêu phương hướng cũng các không giống nhau, nhưng bọn hấn lẫn nhau trong đó vị trí biến hóa, luôn ít nhất có hai người hội canh giữ ở khoảng cách Hàn Thiếu Hồng mười thước tả hữu hai sườn. Còn lại ba người vẫn cứ dãi ở ban đầu trên vị trí, này ba cái vị trí đều là quảng trường thượng cực kì trọng yếu giao thông khẩu. Sở hữu y phục thường ánh mắt tại đây một khắc đều trở nên sắc bén đứng lên, bọn họ càng không ngừng mọi nơi tuần tra, quảng trường tiền nhiệm gì một cái nho nhỏ dị động đều mơ tưởng tránh được bọn họ ánh mắt.

Mà bọn họ hành động cũng đồng dạng bị mặt khác một ít nhân đều thu ở tại đáy mắt. Ở khách sạn lầu 6 cái kia lâm thời chỉ huy bên trong, Hàn Hạo cùng La Phi đám người đang ở nín thở theo dõi toàn bộ quảng trường động tĩnh. Ngắc ngứ mấy chục giây thời gian, Hàn Thiếu Hồng mỗi một bước tựa hồ đều đập ở bọn họ trong lòng, định lực kém một chút doãn kiểm thậm chí đều có thể nghe thấy chính mình tim đập thanh âm.

Quảng trường thượng vẫn cứ người đến người đi. Bất chợt có nam nữ già trẻ theo y phục thường nhóm tạo thành phòng hộ vòng trung đi qua mà qua, bọn họ thần sắc an tường bình tĩnh, tựa hồ một chút cũng không có ngại được trong không khí tràn ngập khẩn trương hơi thở. Hùng Nguyên điều chỉnh bộ pháp, không ngừng thay đổi hấn cùng với Hàn Thiếu Hồng trong lúc đó tương đối vị trí, khiến cho chính mình tổng có thể giúp năng ngăn trở trong lúc vô ý xâm nhập phòng hộ vòng người xa lạ.

Rất nhanh lại thực dài lâu, Hùng Nguyên rốt cục che chở Hàn Thiếu Hồng tiến nhập đức nghiệp đại hạ thủy tinh môn, đi tuốt đằng trước mặt y phục thường ở trong đại sảnh dừng lại cuộc bộ chờ đợi, thang máy tại giờ phút này hợp thời dừng ở một tầng. Cửa thang máy khẩu bảo an cùng Hùng Nguyên trao đổi một chút ánh mắt, hấn đúng là Hùng Nguyên ở đặc công đội thuộc hạ.

Hùng Nguyên nhẹ nhàng mà ra khẩu khí. Căn cứ trước đó phân công, ở đức nghiệp đại hạ bên trong phụ trách cảnh giới đều là đặc công đội nhân viên, chính mình nhân mã sử dụng đứng lên đương nhiên càng thêm yên tâm, mà nguy hiểm nhất một đoạn đường trình lại đã đi qua, Hùng Nguyên buộc chặt cảm xúc rốt cục lỏng xuống dưới.

Theo dõi trong phòng chuyên án tạo thành viên cũng là thần thái khác nhau: Doãn kiểm cùng Hùng Nguyên giống nhau, thở phào một hơi dài; La Phi tắc còn tại nhìn chăm chăm giám thị khí, nhú mi trầm tư cái gì; Mộ Kiếm Vân ánh mắt tắc lưu lại ở La Phi trên người, tựa hồ này nam tử nhất cử nhất động so với Hàn Thiếu Hồng an nguy càng thêm làm người ta chú ý; Hàn Hạo luôn luôn canh giữ ở cửa sổ, giờ phút này hấn xoay người lại, hơi hơi hạ phiết khóe miệng lộ ra chút thất vọng cảm xúc, sau đó hấn đem Mike tiến đến bên miệng, hướng quảng trường thượng này thuộc hạ phân phó nói:“Ta là 001, hiện tại ngay tại chỗ phân tán nghỉ ngơi, ba giờ chiều phía trước hồi tại chỗ cảnh giới.”

“Tốt lắm, có thể cho chúng ta nói một chút sao --” Mộ Kiếm Vân rốt cục nhịn không được đánh gãy La Phi suy nghĩ,“Ngươi hội làm như thế nào?”

La Phi ánh mắt rùng mình:“Ngươi có ý tứ gì?”

“Người đã đem chính mình đại nhập đến hung phạm nhân vật trung, không phải sao?” Mộ Kiếm Vân đón nhận La Phi ánh mắt, không e dè nói thẳng nói, “Ta có thể đọc biết ánh mắt người. Vừa rồi người tầm mắt động thật sự mau, cũng rất thiếu ở Hàn Thiếu Hồng trên người lưu lại. Cho nên người đối cái kia nữ nhân an nguy cũng không để ý, người là ở tìm kiếm cảnh sát lỗ hổng.”

Mộ Kiếm Vân lời nói này lập tức khiến cho phòng trong những người khác chú ý, đại gia không hẹn mà cùng nhìn về phía La Phi.

“Đúng vậy, ta là đang tìm tìm lỗ hổng. Như vậy ta tài năng nghiền ngẫm ra hung phạm có khả năng áp dụng hành động.” La Phi thần nhiên xem mọi người, cuối cùng ánh mắt của hắn lưu lại ở Hàn Hạo trên người, “Bất quá này lỗ hổng tựa hồ cũng không tồn tại. Hàn đội trưởng, người bố trí phi thường nghiêm mật, còn có nhất bang thông minh tháo vát cấp dưới. Nếu ta là cái kia hung phạm, ta còn không có nghĩ ra có thể xúc phạm tới Hàn Thiếu Hồng kế sách. Trừ phi.....”

Hàn Hạo bỗng ngưng nhìn lại mắt: “Trừ phi cái gì?”

“Trừ phi hắn tinh cho che giấu cùng nguy trang, như vậy hắn có khả năng lẫn vào cảnh giới vòng đánh lên đặc thủ -- đương nhiên, hắn còn phải cụ bị ở nháy mắt thắng được Hùng Nguyên đội trưởng thân thủ mới được. Dù vậy, hắn đặc thủ sau muốn toàn thân trở ra là quyết không khả năng, hơn mười cái cảnh sát y phục thường sẽ ở nháy mắt theo bốn phương tám hướng đánh tới, trừ bỏ trên trời xuống đất, hắn còn có thể chạy trốn tới chạy đi đâu? Cho nên ta nghĩ tới nghĩ lui, nhiều nhất cũng chính là cái cá chết lưới rách kết cục.”

“Cá chết lưới rách..... Chỉ cần ngư tử, võng phá cũng là đáng giá” Hàn Hạo thì thào lầm bầm, sau đó hắn lại “Hừ” cười khê một tiếng, “La cảnh quan, nếu người từng gặp qua hùng đội trưởng thân thủ, người chỉ biết này ‘Võng phá’ khả năng tính cũng đồng dạng sẽ không tồn tại.”

“Có phải hay không xuất hiện cự ly xa bắn chết? Tỷ như nói thư kích?” Mộ Kiếm Vân đột nhiên hỏi.

Hàn Hạo lập tức lắc đầu: “Khả năng tính nhỏ nhất. Kiến quốc tới nay còn chưa bao giờ xuất hiện qua như vậy giết người án. Nơi này không phải nước Mỹ, súng ngắm? Liên chúng ta tỉnh thành hình cảnh đội đều chưa từng có trang bị qua.”

“Ha ha.” Mộ Kiếm Vân tự giấu cười cười: Đúng vậy, nơi nào có thể làm đến súng ngắm, phổ thông súng ống, chỉ cần dám ở quảng trường thượng lấy ra đến, chỉ sợ còn không kịp nhắm sẽ lập tức bị y phục thường gục.

.....

Cùng lúc đó, mỗ cái xa hoa phòng nội.

“Thư kích? Rất hoang đường .” Nam tử khoe miệng phiết ra một tia lạnh lùng ý cười, trước mặt hắn trên màn hình máy tính bày biện ra đúng là cái kia “Tư vong thông tri đan” bái thiếp, một ít bạn trên mạng đang ở nhiệt liệt đoán “eumenides” Khả năng chọn dùng hành hình phương thức, hữu hảo vài người đều nhắc tới cự ly xa thư sát.

“Vong dân sắp trở thành không biết giả đại danh từ .” Hắn tự nhủ nói thầm , đứng dậy hướng toilet đi đến.

Toilet gương chiếu ra chính mình khuôn mặt, hắn dùng nhẹ tay khẽ vuốt vuốt kia khuôn mặt -- kia tương quen thuộc nhất lại tối xa lạ mặt.

Quai hàm thượng hồ tra lại dài đi lên, tuy rằng cách lựa trắng bao tay, vẫn có loại um tùm cảm giác. Hắn cầm lấy dao cạo râu, cẩn thận đem này râu tra quét cái sạch sẽ, sau đó tắt cả đèn vọt vào trong ao.

Hiện tại hắn thoải mái rất nhiều. Vuốt bóng loáng cằm, hắn nhìn không được nhắm lại ánh mắt hưởng thụ đứng lên, lúc này một thanh âm lại xuất hiện tại bên tai.

“Tốt nhất vũ khí là cái gì? Thương? Mươi phần sai. Nhớ kỹ ta trong lời nói, vĩnh viễn không cần dùng thương -- làm người thói quen dùng thương thời điểm, người khoảng cách bị giết cũng sẽ không xa. Người phải muốn phí rất nhiều tâm tư đi tìm thương, tìm được thương còn muốn cân nhắc thế nào mang theo, dùng xong rồi hướng nơi nào tàng? Mấy vấn đề này đem liên lụy từ người, sử người trở thành thương nô lệ, cũng cấp cảnh sát lưu lại đại lượng khả cung tuần tra manh mối..... Kia đến cùng cái gì mới là hảo vũ khí đâu? Hiện tại ta nói cho người, tốt nhất vũ khí là này nhất phổ thông thông thường , người có thể tùy thời đạt được, tự do mang theo, cũng có thể tùy thời vứt bỏ gì đó. Sau này trong cuộc sống, vũ khí đem trở thành người thân mật nhất đồng bọn, người cần phải tìm một đáng tin , vĩnh viễn sẽ không bán đứng người đồng bọn.”

Hắn mở to mắt, cằm trong tay dao cạo râu cẩn thận mở ra, mỏng manh lưỡi dao ở trong gương chiếu ra một tia âm lãnh hàn quang.

.....

Ngày hai mươi ba tháng mười buổi chiều mười sáu điểm

Tiếp cận trễ cao phong thời gian . Đức nghiệp đại hạ trước cửa quảng trường thượng nhân xe lưu động lượng lại lớn đứng lên, một ít xe taxi cùng hắc vận chuyển buôn bán tắc bắt đầu ở quảng trường chung quanh xếp hàng nằm sắp sổng.

Ở Hàn Thiếu Hồng thời gian biểu lý, một ngày công tác đã kết thúc, nàng đang cùng Hùng Nguyên đi xuống đức nghiệp đại hạ nội thang máy, từng bước một về phía đại hạ cửa đi đến.

Hàn Thiếu Hồng là ở một loại bất an cảm xúc trung vượt qua này thời gian làm việc , cũng may hết thấy bình an, luôn luôn không có gì ngoài ý muốn tình huống phát sinh. Bất quá Hùng Nguyên tâm tình lại thoải mái không đứng dậy, hần sớm dự đoán được nghi phạm xâm nhập đại hạ hành hung khả năng tính cực kỳ bé nhỏ, nguy hiểm nhất khảo nghiệm vẫn cứ là Hàn Thiếu Hồng theo đại hạ cửa hướng bãi đỗ xe cái kia quá trình, mà giờ khắc này rốt cục muốn tới đến .

Quảng trường thượng, hình cảnh đội y phục thường nhóm sớm mỗi người đều có vị trí và cương vị riêng. Bọn họ đối với hung phạm hình dáng đặc thù rục cho ngực, mà thẳng đến trước mắt mới thôi, bọn họ chưa phát hiện phù hợp điều kiện khả nghi nhân vật.

Theo dõi bên trong, Hàn Hạo đám người thần kinh lại buộc chặt đứng lên. Nếu hung phạm thật sự muốn động thủ, kế tiếp vài phút đó là hần cuối cùng cơ hội. Chỉ cần Hàn Thiếu Hồng an toàn thượng xe BMW, kia cảnh sát túi tiền liền đã trát nhanh, hung phạm đem vô không khả chui.

Đương nhiên, này cũng liền ý nghĩa cảnh sát đem bỏ qua trao bỏ hung phạm thời cơ tốt nhất.

Hàn Hạo ở cửa sổ nhanh nhìn chăm chăm quảng trường thượng gió thổi cỏ lay, ánh mắt của hần trung thậm chí có một tia che giấu không được chờ mong.

La Phi tắc vẫn cứ ở phòng trong thủ kia đài giám thị khí, hần mảy mảy càng nhấn càng chặt -- hần tựa hồ cảm giác được có chút không thích hợp địa phương, khả cụ thể chỗ nào không đứng lại nói không nên lời.

Liền vào lúc này, Hùng Nguyên cùng Hàn Thiếu Hồng đã đi ra đại hạ. Cùng đến khi giống nhau, rải ở quảng trường thượng y phục thường nhóm lập tức lấy hai người bọn họ vì trung tâm, hợp thành một đạo kín không kẻ hở cảnh giới vòng.

Sở hữu sự tình đều dựa theo Hàn Hạo kế hoạch đang tiến hành, nhưng là người kia đâu, hẳn thật sự hội nhảy vào trong vòng luân quần tới sao?

La Phi gắt gao nhìn chăm chăm giám thị khí màn hình.

Ở quảng trường đông nam giác thượng ngừng một chiếc xe taxi, phó điều khiển trên vị trí tựa hồ có người ảnh chớp động một chút. Này nhỏ bé biến hóa cũng không có thể tránh được La Phi ánh mắt, hẳn mày một điều, thờ nhẹ nói:“Nơi này có chút không đối.”

“Như thế nào?” Hàn Hạo quay đầu hỏi.

La Phi bước nhanh vọt tới phía trước cửa sổ:“Đông nam giác thượng kia chiếc màu đỏ xe taxi đã ngừng hơn mười phút, nhưng là người cẩn thận nhìn, phó điều khiển trên vị trí có người -- kia không phải một chiếc xe trống.”

Hàn Hạo theo La Phi ngón tay phương hướng nhìn lại, kia xe taxi khoảng cách khách sạn vị trí góc gần, mơ hồ hãy nhìn gấp cửa kính xe nội tình hình, quả nhiên cùng La Phi lời nói ăn khớp. Này đồ thật là cái khác thường hiện tượng, bất quá Hàn Hạo vẫn chưa bởi vậy quá đáng khẩn trương, bởi vì kia xe taxi thượng ở cảnh giới vòng ở ngoài, đồng thời không có vượt qua quảng trường y phục thường khả không phạm vi.

Hàn Hạo mở ra Mike gọi:“Ta là 001,005 thỉnh chú ý, ở người phía nam thiên đông mười thước chỗ, màu đỏ xe taxi dị thường.”

005 là ở quảng trường phía đông góc xem xe đạp tên kia y phục thường, khả nghi xe taxi vào chỗ cho hẳn theo dõi trong phạm vi. Thu được gọi sau hẳn hơi hơi nghiêng đi thân, hiển nhiên đối kia xe taxi đề cao cảnh giới. Cùng lúc đó, xe taxi phó chỗ điều khiển cửa xe mở ra, một gã nam tử theo trong xe đi ra.

La Phi đám người tuy rằng cách xa nhau hơi xa, nhưng này nam tử cơ bản hình dáng vẫn là có thể nhìn ra được đến. Chỉ thấy hẳn thân hình nhỏ gầy, tay phải trung dẫn theo một cái đục bích xốp. Xuống xe sau, người này lược nhìn quanh một chút, ánh mắt rất nhanh liền bắt giữ đến đang ở quảng trường trung hành tẩu Hàn Thiếu Hồng, lập tức hẳn liền bước nhanh hướng về Hàn Thiếu Hồng đuổi theo đi qua. Hẳn cánh tay trái nhấc bắt bước mà bỏ ra, có thể nhìn đến

tay trái trắng bóng một mảnh, đúng là triền đầy băng gạc.

Sở hữu đặc thù đều cùng trước đó phân tích ăn khớp! Hàn Hạo trong lòng một trận kinh hoàng, đối với Mike hô to: “005, chặn lại xuống xe nam tử, chặn lại xuống xe nam tử!”

Kỳ thật không cần Hàn Hạo phân phó, cái kia giả trang xem xe nhân y phục thường sớm nhìn ra manh mối, như mãnh hổ bình thường hướng về người tới xông đến. Hắn trước đây ở xe bằng phụ cận tả hữu đi bộ thời điểm đi lại tản mạn kéo dài, như là cái ma ồm, nhưng này nhất phúc lại tấn mãnh dị thường. Nhỏ gầy nam tử còn chưa đi ra hai bước liền bị thực sự ngã ở thượng. Hắn kiệt lực nhớ tới thân phản kháng, khả hoàn toàn không phải y phục thường đối thủ, chỉ có thể phí công ở đối phương dưới thân vận vẹo giãy dụa .

Hàn Hạo đầu tiên là vui vẻ, khả lập tức lại có chút sững sờ: Nam tử này như thế gầy yếu, làm sao có thể là sát hại trịnh Hách minh cảnh quan hung thủ?

Quảng trường thượng phong vân lại ở nháy mắt lại phát sinh đột biến: Ngay tại kia khả nghi nam tử bị gục đồng thời, phía tây một chiếc hắc cho thuê trung lại đi xuống một gã nam tử -- đồng dạng thân hình nhỏ gầy, tay phải đề bịch xộp, tay trái quần quít lấy màu trắng băng gạc, hơn nữa người này xuống xe sau cũng là thẳng đến Hàn Thiếu Hồng mà đi!

Đương nhiên người này cũng không có thể đột phá cảnh sát phòng tuyến. Cách đó không xa một khác danh y phục thường vọt đi lên, đồng dạng đem người này nam tử gục trên mặt đất.

Hàn Hạo cùng La Phi nhìn đến này tình hình, vừa mới có chút lơ lửng tâm tình lại khẩn trương đứng lên, mà làm bọn hắn càng thêm kinh ngạc sự tình còn đang phát sinh: Ở quảng trường quanh thân phần đông nằm sấp sống xe taxi trung, liên tiếp có cùng loại hình dáng nam tử chui ra, bọn họ rải cho các góc, tổng số lại có hơn mười người chỉ chúng! Những người này không hề ngoại lệ đều đem mục tiêu chỉ hướng về phía Hàn Thiếu Hồng, cũng không đồng phương hướng hướng về phía này thiếu phụ lao thẳng tới mà đi!

Hàn Hạo mai phục tại quảng trường thượng cảnh giới vòng cũng lập tức biểu hiện ra cường đại chiến đấu uy lực. Mỗi một cái y phục thường đều ở đều tự phương hướng tiến tới được rồi chặn lại, ở một chọi một so đo trung, cảnh sát chiếm cứ tuyệt đối thượng phong, khả nghi nam tử đều bị gục, có rất nhanh bị đội công tay, hơi có người phản kháng tác lĩnh giáo đến hình cảnh nhóm hung ác gần người vật lộn kỹ thuật, kêu khổ không ngừng.

Nhưng mà ở chỉ huy thất độc chiến Hàn Hạo giờ phút này lại cười không nổi. Bởi vì này chút đột nhiên xuất hiện nam tử ở số lượng thượng đã vượt qua cảnh sát y phục thường. Vì đối phó bọn họ, liên giấu ở màu trắng bánh cùng Santa nạp xe đẩy trung đồng chí cũng đều nhập vào chiến đấu, nhưng vẫn có lọt lưới khả nghi nam tử xâm nhập cảnh

giới trong vòng bộ, trong đó có hai người rất nhanh đã khi gần đến khoảng cách Hàn Thiếu Hồng không đủ ba thước xa địa phương!

Nhưng mà bọn họ đúng là vẫn còn không có thể tiếp xúc đến Hàn Thiếu Hồng. Bởi vì có cái tháp sắt bàn hán từ bỗng nhiên theo nữ nhân bên người tránh xuất ra, hấn nắm tay giống thiết chùy bình thường phân biệt đánh tại kia hai người uy hiếp cùng cảm thượng, nhỏ gầy nam tử hừ thanh đều phát không được, liền mềm yếu ngã xuống.

Nam tử này tự nhiên đó là ở Hàn Thiếu Hồng bên người bên người thủ hộ Hùng Nguyên. Hấn phát hiện tình huống đột biến, cục diện phức tạp, bởi vậy xuống tay không lưu tình, nhất chiêu liền trực tiếp tương lai nhân trí cho hôn mê. Theo sau đuổi tới ba cái nhỏ gầy nam tử hiển nhiên bị này tình hình dọa, bọn họ cách năm sáu thước bộ đáng ngừng lại, không dám tiến lên, nhưng là không có rời đi, trên mặt thần sắc một mảnh mờ mịt.

Hùng Nguyên cũng không phóng ra, chính là gắt gao thủ hộ ở Hàn Thiếu Hồng bên người, nhìn không chuyển mắt nhìn chăm chăm kia ba người. Vô luận ai tưởng nếu tiếp cận, đều tất nhiên hội gặp đến hấn thiết quyền trọng kích.

Khách sạn cửa sổ chỗ La Phi thấp giọng ủng hộ:“Hảo thân thủ!”

Đích xác, lấy Hùng Nguyên kia phó uy phong lẫm lẫm khí thế, đó là lại đến mười cái nam tử cũng đừng tưởng tới gần Hàn Thiếu Hồng.

Này hết thấy đều là phát sinh ở ngay lập tức trong lúc đó sự tình. Quảng trường thượng không quan hệ quần chúng lúc này mới phục hồi tinh thần lại, nhát gan kêu sợ hãi chạy tứ tán, gan lớn xa xa vây xem, hiện trường thế cục trở nên càng thêm hỗn loạn. Khả Hàn Hạo lúc này tâm tình lại ngược lại trầm ổn xuống dưới: Hùng Nguyên đã trấn trụ kết thúc thế, còn lại nam tử không dám lại hướng lên trên xung. Hấn thủ hạ y phục thường rất nhanh là có thể dọn ra thủ, đến lúc đó trong ngoài một kẹp, này đó nam tử một cái cũng đừng tưởng lọt lưới!

Quả nhiên, một cái mang màu đen nhưng mạo y phục thường đã ở hướng vòng lượn quần trung tâm chỗ tiếp viện đi lại, hấn ở Hùng Nguyên lưng sườn: Nơi này tới gần xe BMW, là một cái tương đối an toàn vị trí, sau đó hấn hướng về phía Hàn Thiếu Hồng vẫy vẫy tay.

Hàn Thiếu Hồng sớm sợ tới mức run run thành một đoàn, nàng lập tức hướng về người kia cao mã đại y phục thường chạy vội đi qua. Quảng trường trung tâm kia ba cái khả nghi nam tử hãy còn ngốc đứng, bởi vì trung gian cách Hùng Nguyên, bọn họ tự nhiên không dám tiến lên đuổi theo.

Hàn Thiếu Hồng đi lại bất ổn, xem ra là hai chân đã sợ tới mức như nhũn ra. Cái kia cao lớn y phục thường đón nhận vài bước sam ở nàng cánh tay, sau đó giá nàng hướng về xe BMW mà đi.

“Mau đưa cửa xe mở ra!” Ở sắp tiếp cận xe BMW thời điểm, cái kia y phục thường nhắc nhở Hàn Thiếu Hồng một câu.

Hàn Thiếu Hồng run rẩy lấy ra điều khiển từ xa, vài hạ mới ấn mở cửa xe, y phục thường đem nàng phù vào chỗ điều khiển, sau đó đoạt lấy điều khiển từ xa, “Tí tách tí tách” Hai tiếng, một lần nữa khóa kỹ cửa xe.

Hàn Hạo đám người ở chỗ cao thấy đến một màn như vậy, cả trái tim xem như chân chính thả xuống dưới: Xe BMW an toàn tính năng là đáng giá tin cậy. Cho dù lại có khả năng nam tử xuất hiện, hắn ở trong khoảng thời gian ngắn cũng khó lấy xúc phạm tới bên trong xe Hàn Thiếu Hồng.

Lúc này lại lục tục có y phục thường chế phục mục tiêu của chính mình, đuổi tới vòng trung tiếp viện, sững sờ ở tâm điểm vòng tròn ba nam tử rất nhanh cũng bị khống chế được. Hùng Nguyên có thể này xoay người, hướng xe BMW bên này đi tới. Ở quảng trường bên ngoài, khoảng cách xe BMW không xa địa phương, một cái nam tử vừa mới theo trên taxi xuống dưới. Hắn hình dáng cùng lúc trước này nam tử cùng loại, cũng không biết vì sao, hắn hành động lại chậm rất nhiều, lúc này chỉ có thể ngơ ngác đứng ở cửa xe khẫu, không biết nên làm thế nào mới tốt.

Canh giữ ở xe BMW tiền y phục thường quát to một tiếng: “Cảnh sát!” Sau đó bay qua bãi đỗ xe tường vây, hướng về tên kia nam tử đánh tới. Nam tử hiển nhiên bị sợ hãi, chạy đi bỏ chạy. Y phục thường treo tường chậm trễ thời gian, một chút bị lạc ra vài mươi thước, nhưng hắn cước trình mau lẹ, phi cũng giống như đuổi theo.

“Đây là người nào tiểu tử? Chạy nhanh như vậy?” Hàn Hạo xa xa thấy, nhin không được quay đầu hỏi doãn kiểm một câu.

Doãn kiểm cũng buồn bực lắc lắc đầu. Vì không nhường hung phạm khả nghi, không ít y phục thường buổi chiều hỏi đòi thời điểm đã đòi qua quần áo, cận theo đỉnh đầu mũ thật sự nhìn không ra là ai.

La Phi ánh mắt cũng luôn luôn bị này y phục thường hấp dẫn, thẳng đến người sau vì đuổi theo người hiềm nghi mà chạy ra mọi người tầm mắt ở ngoài. Sau đó hắn lại đem ánh mắt vòng vo trở về, ở quảng trường thượng tuần tra một vòng sau, kinh ngạc nói: “Kỳ quái, kia không phải các người bố trí nhân?”

“Cái gì?” Hàn Hạo thần sắc ngạc nhiên.

“Thủ hạ của người mười ba cái y phục thường đều còn tại quảng trường thượng, người kia là ai?” La Phi ngữ điệu trở nên khẩn trương đứng lên.

Hàn Hạo sỗ sỗ ở lại quảng trường thượng y phục thường nhân sỗ, quả nhiên như La Phi lời nói. Trong lòng hắn bỗng dưng trầm xuống: Nếu vừa rồi cái kia không phải chính mình y phục thường, kia hắn thì là ai?

Hàn Hạo ít dám nữa thâm tường đi xuống, hắn vội vội vàng vàng cầm lấy Mike gọi :“Ta là 001, lập tức kiểm tra mục tiêu hay không an toàn, lập tức kiểm tra mục tiêu hay không an toàn!”

Mà Hùng Nguyên giờ phút này đã đi tới xe BMW tiền, hắn vỗ vỗ cửa xe, bên trong xe Hàn Thiếu Hồng lại không hề phản ứng. Hùng Nguyên ần ần cảm giác có chút không thích hợp, hắn đem mặt dán tại trên cửa sổ xe hướng nội nhìn trộm , rất nhanh, về mặt của hắn liền động lại thành một khối cứng rắn tảng đá.

Hàn Thiếu Hồng mềm yếu ghé vào trên tay lái, đầu oai hướng một bên. Đại lượng máu tươi từ nòng cổ chỗ chảy xuôi xuất ra, nhuộm đỏ nòng hữu bán sườn vật áo. Nàng tay phải cúi ở thể sườn, dẫn đường máu tươi, khiến cho kia màu trắng da thật bao vây chấn bính trở nên tanh hồng chói mắt.

Nửa năm phía trước, làm nàng ngồi ở chỗ điều khiển nội treo lên này chấn bính thời điểm, hay không hội dự đoán được hôm nay vận mệnh đâu?

Bởi vì xe BMW chìa khóa bị mang đi, cảnh sát cuối cùng không thể không đánh nát cửa kính xe mới đưa cửa xe mở ra, cũng xác nhận bên trong xe Hàn Thiếu Hồng đã tử vong. Pháp y nhanh chóng đuổi tới hiện trường, đối thi thể tiến hành rồi khám nghiệm.

Hàn Thiếu Hồng hầu bộ xuất hiện một đạo dài bát cm, thâm một điểm ngũ cm miệng vết thương. Miệng vết thương cực kì san bằng, ứng vì sắc bén lưỡi dao cắt sỗ trí. Này áp đặt chặt đứt Hàn Thiếu Hồng khí quản cùng động mạch chủ, trí này cấp tính mất máu tính cơn sóc, cũng trực tiếp dẫn đến cái chết. Mà gây hung phạm tự nhiên chính là cái kia đầu đội màu đen nhung mạo, bốn chạy tốc độ bay nhanh cao lớn “Y phục thường”.

Hiện trường băng theo dõi ghi lại người này theo xuất hiện, hành hung đến cuối cùng thuận lợi đào thoát toàn bộ quá trình:

16 khi 2'23", Hàn Thiếu Hồng cùng Hùng Nguyên đi ra đức nghiệp đại hạ.

2'33", cái thứ nhất nhỏ gầy nam tử đi xuống xe taxi, 2'35", hoá trang thành xem xe nhân y phục thường đem gục.

2'35"~2'38", phần đông nhỏ gầy nam tử đều dừng mãnh vào quảng trường, hiện trường y phục thường ứng phó không nổi.

2'39", mang màu đen nhưng mạo nam tử theo quảng trường nam sườn bãi đỗ xe phương hướng tiến vào theo dõi màn ảnh, bởi vì cảnh sát nhân viên đang ở toàn bộ tinh thần đối phó bên hướng Hàn Thiếu Hồng nhỏ gầy nam tử, không ai chú ý tới hắn.

2'40", Hùng Nguyên đánh bại nhằm phía hắn hai gã nhỏ gầy nam tử, cũng cùng còn lại ba gã nhỏ gầy nam tử hình thành giằng co.

2'42", mang hắc nhưng mạo nam tử đi đến Hùng Nguyên sau lưng, cũng hướng Hàn Thiếu Hồng vẫy tay. Bởi vì hắn giả dạng phù hợp cảnh sát y phục thường đặc thù, thất kinh Hàn Thiếu Hồng lập tức hướng này bên chạy đi qua.

2'43", hắc nhưng mạo nam tử đỡ Hàn Thiếu Hồng hướng xe BMW.

2'47", hắc nhưng mạo nam tử phù Hàn Thiếu Hồng ngồi vào xe BMW chỗ điều khiển, lập tức liền khóa lại cửa xe. Hắn ngăn ngừa hành hung quá trình bị xe thể sở chấn, không thể ghi lại ở theo dõi màn ảnh nội.

2'50", hình cảnh đội y phục thường hiệp trợ Hùng Nguyên chế phục quảng trường thượng cuối cùng ba gã nhỏ gầy nam tử, Hùng Nguyên bắt đầu hướng xe BMW phương hướng đi đến.

2'51", hắc nhưng mạo nam tử bay qua bãi đỗ xe rào chắn, dựa thể đuổi theo cuối cùng xuất hiện tên kia khả nghi nam tử mà chạy xa, hơn nữa nhanh chóng biến mất ở theo dõi màn ảnh ở ngoài.

Ở toàn bộ trong quá trình, hắc nhưng mạo nam tử vành nón ép tới cực thấp, giáp khắc sam cổ áo lại kéo thật sự cao. Bởi vậy hiện trường không có một người có thể chuẩn xác nói ra hắn tướng mạo đặc thù.

Xem xong băng theo dõi, Hàn Hạo sắc mặt âm trầm đáng sợ, mà Hùng Nguyên đám người tâm tình cũng là trầm trọng đến cực điểm. Hình cảnh, đặc công hai đội đầu nhập vào mười mấy tên cảnh lực, đội trưởng tự mình ra trận, tại như vậy một cái nơi chật hẹp nhỏ bé bày ra nhìn như kín không kẽ hở túi tiền, nhưng là hung phạm lại vẫn cứ qua lại tự nhiên, đem Hàn Thiếu Hồng đứng hèn sát hại ở xe BMW trung. Cảnh sát mất đi rồi bị bảo hộ mục tiêu, gần bắt được mười tám danh mạo danh kỹ diệu xuất hiện “Khả nghi nam tử”.

Cái thứ nhất bị cảnh sát gục bắt được nam tử tên là ngải vân xán, hẩn đối việc này cung thuật tắc nhường Hàn Hạo đám người dữ phát cảm giác được vượt ngoài phần nộ cùng nhục nhã.

Ngải vân xán năm nay hai mươi lăm tuổi, là một cái đến từ nơi khác người làm công viên, luôn luôn tại thị nội mỗ khách sạn đảm nhiệm xứng đồ ăn tiểu công. Ước chừng hai chu phía trước, hẩn ngẫu nhiên nhìn đến dán ở đầu đường tiểu quảng cáo: Mỗ đại hình giải trí trung tâm thông báo tuyển dụng quan hệ xã hội tiên sinh, đãi ngộ hậu đãi, được xưng tiền lương khả qua vạn nguyên.

Như thế lương cao tự nhiên là cái không nhỏ dụ hoặc, mà quảng cáo thượng đối ứng sinh nhân viên hình dáng hạn chế lại nhường ngải vân xán cảm thấy tận dụng thời cơ. Đối phương yêu cầu nhận lời mời giả thân cao ở 1m65 tả hữu, thể trạng gầy yếu, mà này đó điều kiện hẩn vừa đúng tất cả đều phù hợp.

Ngải vân xán bắt thông quảng cáo thượng lưu điện thoại, tiếp điện thoại nam tử nói cho hẩn: Cái gọi là “Quan hệ xã hội tiên sinh” Là muốn vì nữ người giàu có cung cấp tình dục phục vụ . Sở dĩ đối thân hình có yêu cầu, là vì giải trí trung tâm đến một cái đặc thù khách nhân, này khách nhân muốn tìm một ít gầy yếu nam tử bồi nạng cùng nhau tiến hành tính ngược trò chơi.

Nghe nói muốn cung cấp tính ngược phục vụ, ngải vân xán bắt đầu còn có chút do dự, nhưng là đối phương rất nhanh thông qua internet cho hẩn phát đến cái kia nữ khách nhân ảnh chụp, không nghĩ tới kia đúng là một cái khó gặp mỹ nữ! Ngải vân xán nguyên thủy dục vọng lập tức bị điểm đốt, hẩn cũng dựa theo yêu cầu cấp đối phương phát ra chính mình ảnh chụp, đối phương nhìn thấy ảnh chụp sau cũng phi thường vừa lòng, hơn nữa lập tức cấp ngải vân xán ngân hàng tài khoản thượng đánh một ngàn đồng tiền làm hẩn “Giai đoạn trước chuẩn bị phí”.

Thu được “Chuẩn bị phí”, ngải vân xán đối trận này đặc thù “Thông báo tuyển dụng” Lại vô hoài nghi. Hẩn dựa theo đối phương yêu cầu mua băng gạc, roi da, như da phẳng chân đao chờ dụng cụ, sau đó liền vội thiết cùng đợi mỹ nữ khách nhân triệu hồi.

Ngày hôm qua buổi chiều, ngải vân xán rốt cục lại đợi đến cái kia nam tử điện thoại. Đối phương nói ngày thứ hai còn có sinh ý, bởi vì cái dạng này giao dịch là không hợp pháp , cái kia nữ khách nhân thân phận lại tôn quý, cho nên song phương phải ước hảo một loại đặc thù thả giấu kín “Chấp đầu” Phương thức.

Nam tử theo trên mạng phát đến nữ khách nhân thừa giá xe BMW ảnh chụp, sau đó nói cho ngải vân xán, khách nhân đem cho khoảng bốn giờ chiều tan tầm, đến lúc đó hần phải ở đức nghiệp đại hạ bên ngoài quảng trường phụ cận chờ đợi. Làm khách nhân đi ra đại hạ sau, hần muốn kịp thời theo sau, sau đó cùng khách nhân cùng lên xe. Tại đây cái trong quá trình, hần còn nghĩ đối mặt một ít người cạnh tranh, cuối cùng có thể hay không “Thượng đồ” Còn muốn quản chúng nhân cuối cùng ở hiện trường lựa chọn.

Vì cam đoan cạnh tranh công bằng, sở hữu nhận lời mời giả đều phải dựa theo nam tử phân phó, cười xe taxi ở chỉ định địa điểm chờ đợi. Chỉ có tiếp đến nam tử hiện trường điện thoại chỉ lệnh sau, bọn họ tài năng xuống xe cùng khách nhân chấp đầu. Mặt khác, trước đây mua tính ngược dụng cụ tu dùng màu đen bạch xộp đề bên phải thủ, tay trái tắc triển mãn băng gạc nguy trang thành bị thương bộ dáng, lấy thỏa mãn khách nhân mỡ ta đặc thù “Mê”.

Xen lẫn đối tiền tài cùng mỹ nữ song trọng dục vọng, ngải vân xán giống như một cái mắt đi rồi tư tưởng rồi gỗ, hần hoàn toàn dựa theo nam tử phân phó từng bước một bước vào này trò chơi. Ngày đó ba giờ chiều bốn mươi lăm phân, ngải vân xán cười xe taxi đi đến đức nghiệp đại hạ, ở nam tử điện thoại chỉ định địa điểm khẩn cấp chờ mỹ nữ khách nhân xuất hiện. Từ điểm qua đi, trên ảnh chụp mỹ nữ -- Hàn Thiếu Hồng rút cục đi ra đức nghiệp đại hạ, mà ngải vân xán rất nhanh cũng phải đến nam tử xuống xe chỉ lệnh. Vì không nhường khách nhân bị khác người cạnh tranh cướp đi, hần vội vã về phía Hàn Thiếu Hồng chạy đi, nhưng mà không chạy hai bước, đã bị cảnh sát y phục thường án ngã vào lạnh lẽo trên mặt. Hần căn bản không rõ đến cùng phát sinh cái gì, thẳng đến làm ghi chép thời điểm, hần còn vẽ mặt mờ mịt, cho rằng chính mình là bởi vì tình dục giao dịch mới bị cảnh sát nhân viên bắt được .

Khác bị nắm lấy được nam tử trải qua cùng ngải vân xán cơ bản nói hòa. Rõ ràng, cái kia dán thông báo tuyển dụng quảng cáo, sau này lại cùng các nam tử điện thoại liên hệ “Thần bí nhân” Chính là này liên tiếp âm mưu bày ra giả, đồng thời cũng là sát hại Hàn Thiếu Hồng hung thủ. Hần tuy rằng luôn luôn không có lộ diện, lại một lần không chế gần hai mươi danh tiền dục huân tâm nam tử. Này đó nam tử tất cả đều thành trong tay hần đề tuyển rồi gỗ, ở hần chính xác đến cực điểm thời gian cùng địa điểm chỉ lệnh hạ, này đó nam tử đều nhảy vào đức nghiệp quảng trường, đem cảnh sát kín không kể hờ mai phục vòng xung thất linh bát toái, mà “Thần bí nhân” Tắc thừa cơ mà vào, nguy trang thành cảnh sát y phục thường hoàn thành giết người kế hoạch.

Giờ phút này sắc trời bắt đầu tối, quảng trường sớm kéo cảnh giới tuyến, không quan hệ quản chúng đều bị ngăn ở quảng trường ở ngoài. Bọn họ tốp năm tốp ba ghé vào cùng nhau, hoặc hưng phấn, hoặc kinh hoảng nghị luận đều.

Quảng trường nội, hơn mười danh cảnh sát vây quanh ở xe BMW tiền, thần sắc ảm đạm, ở bọn họ phía sau tắc ngồi dựa vào một đám mặt mũi bầm dập nhỏ gầy nam tử, trường hợp không biết là tức mục vẫn là buồn cười. Hoàng hôn gió thu tiệm khởi, mọi người trong lòng đều nổi lên một trận dày đặc hàn ý.

Chương 6 2 phút thời gian sai lệch

Ngày hai mươi ba tháng mười, trễ hai mươi hai điểm mười lăm phân.

Tĩnh thành hình cảnh đội phòng họp nội.

Đã là đêm khuya thời gian, nhưng là phòng trong cũng là đèn đuốc sáng trưng, “Tứ nhất bát chuyên án tổ” các thành viên chính tụ tập như thế. Cùng tiền vài lần họp khi cái loại này khẩn trương mà dồn dập không khí khác hẳn bắt đồng, giờ phút này hội trường có vẻ hết sức yên lặng -- vừa mới đã trải qua một lần nhục nhĩ tính thất bại, mặc dù này đó cảnh giới cao nhất tinh anh cũng khó miễn lâm vào một loại uể oải cùng mờ mịt cảm xúc trung.

Cảnh sát điều tra nhân viên phân tích hung phạm thoát đi hiện trường sở hữu khả năng đường nhỏ, sau đó lấy đức nghiệp đại hạ vì viên tâm triển khai một hồi thẩm thức điều tra, nhưng là bọn họ không có thể đạt được gì có giá trị mạnh mẽ. Tựa hồ hung phạm chạy đi cảnh sát không chế quảng trường sau, liền lập tức biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi. Hẳn là gần đây giấu kín, vẫn là lái xe lẩn trốn? Hoặc là cải trang lẫn vào dòng người? Hết thấy đều không thể nào tìm kiếm.

Này đó thật không có ra ngoài Hàn Hạo dám người đoán trước. Đã hung phạm đối lần này hành hung quá trình tiến hành rồi như thế khổ tâm cô nghệ mưu hoa, như vậy thoát đi lộ tuyến hiển nhiên cũng là vạn vô nhất thất. Cảnh sát bắt không được cái gì tung tích cũng chúc bình thường. Chân chính mọi người lưng lạnh cả người còn lại là mặt khác một ít tình huống.

Chuyên án tổ mọi người tìm vài mấy giờ công phu lập lại quan khán án phát hiện tràng băng theo dõi. Bọn họ nghiên cứu sở hữu nhỏ gây bọn nam tử xuống xe địa điểm cùng với này nhảy vào quảng trường thời gian cùng lộ tuyến. Kết quả là làm người ta kinh ngạc : Làm nhỏ gây bọn nam tử dựa theo này đó địa điểm, thời gian cập lộ tuyến đánh vào cảnh sát bày ra cảnh giới vòng sau, cảnh sát sở hữu y phục thường lực lượng ngay tại nháy mắt bị toàn bộ kiểm chế, không một quên. Mà cuối cùng nhảy vào vòng luẩn quẩn bên trong vài cái nam tử tất cả đều xuất hiện tại Hùng Nguyên phía đông bắc, như vậy Hàn Thiếu Hồng liền thực tự nhiên trốn ở Hùng Nguyên sau lưng, mà hung phạm lúc này đứng lại theo tây nam phương hướng tiến vào quảng trường, thành công đem Hàn Thiếu Hồng dụ dỗ đến chính mình bên người.

Này hết thấy đương nhiên cũng không là trùng hợp, mà là xuất từ cho hung phạm diệu tới đỉnh hào hiện trường bố trí cùng chỉ huy. Cảnh sát sở hữu bạc nhược điểm đều bị hắn không lưu tình chút nào đánh trúng, điểm tuyên tướng khiên, vững chắc bàn phòng tuyến trong khoảnh khắc hồi như nghĩ huyệt.

Bị hung phạm không chế bọn nam tử đều có tương tự đặc điểm: Thân hình nhỏ gầy, tay trái chỗ quần quít lấy

băng gạc. Mà cảnh sát trước đây đối trình Hách minh ngộ hại hiện trường khám tra từng ra hung phạm “Thân cao 1m65 tả hữu, thủ bộ bị thương” kết luận. Hiển nhiên, này kết luận cũng là hung phạm cố ý cấp cho cảnh sát tạo thành lỗi thấy. Chân chính đâm chết Hàn Thiếu Hồng nam tử kỳ thật là một cái thân hình cao lớn nam tử.

“Cho tới bây giờ, chúng ta nhất cử nhất động đều ở hẩn trong khống chế..... Thậm chí nói, là ở dựa theo hẩn ý nghĩ đi chấp hành.” Đối mặt chuyện như vậy thực, luôn luôn kêu ngạo Hàn Hạo cũng không thể không nói ra nhứt chỉ lời nói, sau đó hẩn nhìn quanh bốn phía, “Các người..... Có cái gì ý tưởng sao?”

Mỗi người đều sắc mặt ác liệt, liền ngay cả Tăng Nhật Hoa cũng nhú chặt mày, không hề ngày xưa trêu đùa thần sắc.

Một lát trầm mặc sau, Hùng Nguyên nặng nề mà thở dài, tự trách nói: “Nếu ta theo sát sau Hàn Thiếu Hồng, kia hung phạm cũng sẽ không đắc thủ.”

“Này không phải người trách nhiệm.” Hàn Hạo lập tức đánh gãy đối phương, “Nhiều như vậy khả nghi nam tử nhảy vào phòng tuyến bên trong, người đã làm rất khá. Hiện trường y phục thường đều là ta đội viên, người cũng không khả năng nhận như vậy rõ ràng, có thể này nhường cái kia tên chui chỗ trống. Này đó đều là ta an bày thượng sai lầm.”

Doãn kiểm bồi phục xem Hàn Hạo, dừng cảm gánh vác trách nhiệm, này quả thật là người lãnh đạo thiết yếu tổ chất. Chính mình làm phó thủ, hẩn là ở từng giọt từng giọt gian tìm được đáng giá học tập địa phương.

“Người này thủ đoạn quả thật cao minh. Bất quá -- càng cao minh càng dễ dàng lộ ra dấu vết.” Nói chuyện là Tăng Nhật Hoa, hẩn tựa hồ nghĩ tới cái gì, liền ra vẻ thâm trầm tẽ cái mũi, tung ra như vậy một câu nghe qua thực mâu thuẫn phán đoán suy luận.

“Thế nào giảng? Mời nói kỹ càng một chút.” Hàn Hạo trong ánh mắt lộ ra chút bất mãn. Hẩn thực chán ghét đối phương nói nửa thanh nói, cố ý thừa nước đục thả câu tật xấu.

Tăng Nhật Hoa lại vẫn như cũ chậm rãi, hẩn liếm liếm môi, lại lắc lắc đầu, có thể này tiếp tục nói: “Hiện tại người địa cầu đều biết đến, hung phạm là cái lợi hại nhân vật. Hẩn tinh thông hình sự điều tra học, biết rõ cảnh sát hiện trường bố không thủ đoạn, giỏi về cách đấu, còn có thể ngoạn vài cái máy tính. Như vậy một người sẽ là đột nhiên toát ra đến sao? Không có khả năng! Nhất định có ghi lại, hẩn hẩn là chịu qua chính quy huấn luyện. Chúng ta có thể đi xếp tra tương quan nhân viên. Này công tác liền giao cho ta đi, hắc hắc, ở ta máy tính số liệu trong khó, có gần hai mươi năm đến sở hữu chịu qua quân cảnh huấn luyện nhân viên tư liệu -- hiện tại liền tính là mò kim đáy bể, cũng muốn đem hẩn lao xuất ra!”

“Tốt.” Hàn Hạo gật gù đầu, này cũng thật là cái ý nghĩ.

Hội nghị bắt đầu sau, La Phi liền luôn luôn ngồi ngay ngắn không nói, tựa hồ có cái gì tâm sự. Lúc này hắn bỗng nhiên ngẩng đầu lên, ánh mắt bắn về phía Tăng Nhật Hoa, lạnh lùng nói: “Công tác của ngươi đã bắt đầu đi?”

Tăng Nhật Hoa sững sốt: “Hắc..... Ngươi đây là cái gì ý tứ?”

La Phi không vòng quanh, trực tiếp hỏi: “Ngươi đi ta trong phòng làm gì?”

“Đi ngươi trong phòng?” Tăng Nhật Hoa đem La Phi trong lời nói mềm yếu tiếp xuống dưới, hỏi lại, “Ta đi qua ngươi trong phòng sao?”

“Hôm nay ngươi không có đi hiện trường, nhưng ngươi lại vào ta phòng ở, nhưng lại lật xem ta vật phẩm.” La Phi giọng nói không cao, nhưng từng chữ đều nói năng có khí phách, không tha cãi lại.

Tăng Nhật Hoa trong lòng âm thầm cả kinh. Đích xác, bởi vì vâng mệnh đối La Phi tiến hành điều tra, hơn nữa lại có ghi âm tư liệu nghiêm nghị, cho nên hắn thừa dịp tất cả mọi người ra ngoài, vụng trộm tiến vào qua La Phi phòng ở. Tuy rằng hắn tự nghĩ làm việc giấu kín, hắn là không có lưu lại dấu vết, nhưng La Phi như thế ngôn chi vô cùng xác thực, hắn cũng sẽ không lại chống chế, đã khởi ha ha nói: “Cùng la cảnh quan chỉ đùa một chút -- không thể tưởng được cái gì cũng không thể gạt được ngươi. Đừng nóng giận thôi..... Hắc hắc, thế nào la cảnh quan có cái gì này nọ là không thể nhìn sao?”

“Đùa, hảo.” La Phi ánh mắt lại là vừa lật, “Long châu vồng giám buổi chiều giám sát đến, có? Công kích long châu điện tín cơ sở dữ liệu, điều ra số di động của ta ở gần nhất một tháng trò chuyện ghi lại. Ta đồng sự truy tung này công kích giả, từng cảnh quan, xin hỏi ngươi này cũng là ở đùa sao?”

Tiểu kỹ xảo bị La Phi nhất nhất vạch trần, Tăng Nhật Hoa da mặt lại hậu, giờ phút này cũng không miễn xấu hổ không nói gì. Đang ngồi mọi người trung, Hàn Hạo cùng doãn kiểm trong lòng hiểu rõ, giờ phút này cũng không lên tiếng, Hùng Nguyên tắc có chút kinh ngạc, còn lại Mộ Kiếm Vân suy nghĩ một lát sau, xuất ra đã khởi giảng hòa: “Có lẽ đều là chút hiểu lầm đi, quay đầu các ngươi lên câu thông câu thông.”

“Không.” La Phi chuyển hướng Mộ Kiếm Vân, vẻ mặt nghiêm túc, “Này không phải hiểu lầm. Ngươi cũng không ở điều tra ta sao? Một khi đã như vậy, đây là tình tiết vụ án, nên ở hội nghị thượng nói ra.”

Mộ Kiếm Vân không nghĩ tới đối phương sẽ đột nhiên đem đầu mâu lại đổi hướng về phía chính mình, nàng nhin không được trên mặt nhất thiêu, không tự chủ được đem ánh mắt lạnh khai đi.

Đến này cục diện, thân là chuyên án tổ trưởng Hàn Hạo không thể không nói nói . Hắn ho nhẹ một tiếng:“La cảnh quan, làm cho bọn họ đối với người tiến hành điều tra, đây là ta bố trí . Bởi vì người dù sao không phải tỉnh thành cảnh sát nhân viên..... Người có trong hồ sơ kiện phát sinh khi đột nhiên xuất hiện, lại cùng mười tám năm trước huyết án quan hệ chặt chẽ, ta làm án kiện người phụ trách, có chút công tác không thể lảng tránh. Hi vọng người phối hợp lý giải.”

“Hắc, bởi vì ta không phải tỉnh thành cảnh sát nhân viên.....” La Phi cười lạnh một tiếng,“..... Còn bởi vì ta lần đầu tiên gặp mặt liên tòa người hình cảnh đại đội trưởng phong cảnh, bởi vì ta đánh người phải tới theo dõi thủ hạ, phải không?”

La Phi tựa hồ ghen rất lớn hỏa, hắn ngừng lại một chút sau, dữ phát kịch liệt xích hỏi:“Vậy người nhóm hiện tại tra ra cái gì?!”

Hàn Hạo cũng có chút mao , hắn đem mũ miện đối đáp phao đến một bên, đối chơi gay gắt đứng lên:“Được rồi, đã người đều nói xuất ra , ta đây dứt khoát nói được lại xâm nhập một chút. Cái gọi là ‘Thân cao 1m65, thủ bộ bị thương’ sai lầm tin tức là người trước hết đưa ra đi? Ngắn như vậy thời gian nội, người thật là theo hiện trường khám nghiệm ra kết luận sao? Cảnh sát ở đức nghiệp quảng trường bố không chi tiết, trừ bỏ hiện trường tham chiến nhân viên, không có những người khác biết. Người tới theo dõi thất, chuyện thứ nhất chính là đem sở hữu y phục thường tìm khắp xuất ra, chẳng lẽ người cũng chỉ là ở khoe khoang người hình trình tri thức sao?”

Hàn Hạo ngôn ngoại chi ý lại rõ ràng bất quá, hắn đã là trần trụi hoài nghi La Phi cùng hung phạm có điều cấu kết. Hai người cho nhau nhìn chăm chăm , hiện trường mùi thuốc súng hết sức căng thẳng.

“Hàn đội trưởng, la cảnh quan. Mời các người không chế chính mình cảm xúc!” Hùng Nguyên nặng nề quát một tiếng, hắn thể trạng hùng tráng, nói chuyện khi cũng là trung khí mười phần. Mọi người màng tai bị chấn đắc ông ông tác hưởng.

La Phi trong lòng rùng mình, ý thức được có chút thất thố, việc nỗ lực định ra tâm thần. Lúc này hắn lại nghe thấy Tăng Nhật Hoa làm bầm lẫu bầu bàn nói thầm :“Đúng vậy, tên kia là làm sao mà biết cảnh sát bố không chi tiết đâu? Đây thật đúng là kỳ quái.”

Những lời này đồ nhắc nhở La Phi, hắn trước mắt đột nhiên sáng ngời, bật thốt lên nói:“Khách sạn!”

La Phi ngữ khí cùng thần thái hiển nhiên dự báo tân phát hiện, mọi người vội vàng đem ánh mắt tụ đi lại, liền ngay cả Hàn Hạo cũng quên vừa mới bắt khoái, truy vấn nói:“Cái gì?”

“Nếu muốn thăm dò sở cảnh sát bộ không chỉ tiết, phải có thể tấn lãm đến quảng trường toàn cảnh. Cho nên hung phạm cũng theo dõi qua cái kia quảng trường!” La Phi dồn dập nói,“Hắn phải có một điểm cao. Nếu muốn tìm đến một cái giấu kín điểm cao, hắn sẽ đi nơi nào?”

La Phi không có đem đáp án làm rõ, nhưng mỗi người trong lòng đều đã sáng tỏ: Đức nghiệp đại hạ đối diện khách sạn phòng! Đã đây là cảnh sát lựa chọn tốt nhất theo dõi điểm, kia nó không thể nghi ngờ cũng là hung phạm có thể lựa chọn tốt nhất theo dõi điểm!

.....

Ngày hai mươi ba tháng mười, trễ hai mươi ba điểm lẻ chín phân.

Chuyên án tổ đoàn người đi tới đức nghiệp đại hạ đối diện thiên phong khách sạn. Thông qua đối trước sân khấu nhân viên hỏi cùng với chọn đọc tài liệu tương quan bằng theo dõi, mọi người rất nhanh liền có phát ra hiện.

Tối hôm qua khoảng tám giờ, một gã nam tử vào ở khách sạn 614 phòng. Hôm nay ba giờ chiều qua đi, người này rời đi phòng ra ngoài sau luôn luôn chưa hồi, nhưng hắn cũng không có trả phòng. Theo lục tượng thượng xem, người này thân hình dáng cùng án phát hiện trảng hung phạm thập phần tương tự. Mà hắn dùng đến đăng ký thân phận tin tức cũng bị chứng thực nội dung giả dối. Bởi vì lầu 6 vừa đúng cũng thuộc loại quan trắc quảng trường nhất có lợi địa khu, này thần bí nam tử hiềm nghi lập tức bay lên đến một cái làm người ta hưng phấn độ cao.

Hàn Hạo lập tức về phía trước đài nhân viên truy vấn người này tướng mạo đặc thù. Lúc đó trách nhiệm nữ hài miêu tả: Người này đeo kính đen, vẽ mặt râu quai nón, rất khó nhận ra thực tế tuổi lớn nhỏ.

“Râu quai nón.” Doãn kiểm phi thường tích cực đem này mẫu chốt tin tức viết ở tại ghi lại bản thượng, nhưng là La Phi cùng Hàn Hạo đám người lại có vẻ thờ ơ.

Doãn kiểm vội vàng nhớ hoàn, xin chỉ thị nói:“Hàn đội, muốn hay không thông tri một đường trình sát viên, làm cho bọn họ trọng điểm chú ý lưu râu quai nón nhân?”

Hàn Hạo lắc đầu, cứng rắn cứng rắn trở về hai chữ: “Giả .”

Giả ? Doãn kiểm nghi hoặc nhìn chằm chằm lục tượng, kia mặt trên hình vẽ tương đối mơ hồ, thế nào có thể kết luận nữ hài theo như lời râu quai nón là giả đâu?

La Phi nhìn ra doãn kiểm tâm tư, nhẹ giọng giải thích nói: “Hung phạm tâm tư nghiêm mật, không có khả năng lưu trữ râu rạo râu quai nón. Đây râu cùng kính râm giống nhau, đều là hắc che giấu bộ mặt đặc thù công cụ mà thôi.”

Doãn kiểm a nhếch miệng, ảo não đem kia trang ghi lại giấy kéo xuống đến, nhu thành một đoàn.

Mà lúc này Hàn Hạo đám người lục chú ý tắc tập trung ở tại lục tượng nội dung phương diện khác.

“Người này vào ở khi dẫn theo một cái lữ hành rương, rồi đi thời điểm cũng là không thủ.” Hàn Hạo chỉ vào lục tượng hình ảnh phân tích nói, “Cho nên, không bài trừ hắc còn có muốn trở về khả năng.”

Hùng Nguyên lập tức hiểu ý: “Ta cái này dẫn người ở khách sạn phụ cận mai phục.”

“Ân, trong đại đường cũng muốn an bày nhân, doãn kiểm, người đi hiệp trợ hùng đội trưởng.” Hàn Hạo phân phó hoàn chỉnh mình trợ thủ, lại đối với những người khác nói, “Chúng ta đi trước trong phòng nhìn xem.”

Người phục vụ lấy tới cửa tap, đem mọi người đưa 614 phòng ngoại. Chuông cửa hạ lượng “Thỉnh chờ quấy rầy” đèn đỏ. Theo người phục vụ nói, người này từ vào ở sau, liền không nhường bất luận kẻ nào tiến vào phòng này.

Điểm đáng ngờ càng ngày càng nhiều, Hàn Hạo tâm đột đột nhiên khiêu lợi hại, vừa hưng phấn vừa khẩn trương: Nếu cái kia nam tử thật là hung phạm trong lời nói, cho dù Hùng Nguyên đám người không thể thành công phục kích, người này ở lại trong phòng cái kia thùng cũng nhất định có thể cung cấp chứa nhiều manh mối!

Mang theo như vậy chờ đợi, Hàn Hạo làm người phục vụ mở ra cửa phòng. Trong phòng? Khắc một mảnh u ám, mọi người đứng ở cửa khẩu, nhất thời không có bước vào. Bọn họ trong lòng đột nhiên đều dâng lên kỳ quái cảm giác:

Một loại phi thường đặc thù hơi thở tựa hồ đang từ tối om môn sảnh sau tràn ngập xuất ra, kia hơi thở cũng không nồng liệt, lại làm cho người ta cả người rét run, cũng tùy theo sinh ra một loạt cùng tử vong cùng hư thối tương quan khủng bố liên tưởng.

Kia tựa hồ không phải một cái thoải mái khách sạn phòng, mà là một tòa vùng hoang vu ngoại âm lãnh phần mộ!

Tất cả mọi người nhin không được nhú mày, Mộ Kiếm Vân thậm chí theo bản năng bưng kín cái mũi. Khách sạn người phục vụ tắc bắt mắt nói thầm đứng lên:“Hắn ở trong phòng phóng cái gì vậy ?”

Mà này mùi La Phi cùng Hàn Hạo cũng là lại quen thuộc bất quá. Làm hình cảnh, bọn họ thường có tại như vậy hơi thở trung thời gian dài công tác trải qua. Theo nào đó trên ý nghĩa mà nói, loại này hơi thở là cùng tử vong liên hệ ở cùng nhau .

Đây là ngừng thi trong phòng hơi thở, càng chuẩn xác giảng, nó đến từ chính một loại tối thông dụng chất bảo quản: Formalin.

Nhưng là, tại như vậy một cái khách sạn phòng nội vì sao hội tản mát ra như thế hơi thở đâu? Mang theo này nghi vấn, Hàn Hạo dẫn đầu đi vào phòng nội, cũng thuận tay sáp thượng điện tap.

Ngon đèn bị xua tan dày đặc hắc ám. Trong phòng không có một bóng người, khách trọ lưu lại thùng xảy ra trên giường, rương cái mở rộng, Formalin mùi đúng là trong rương phát ra .

Mọi người trong lòng đều bắt đầu dâng lên điềm xấu dự cảm, bọn họ cho nhau trao đổi để mất thần, sau đó bước nhanh đi lên đi, trong rương một ít kỳ quái gì đó xuất hiện tại bọn họ trước mắt.

Đó là gần mười đến chỉ đại bụng bình thủy tinh tử, giống như trong bệnh viện dùng để bảo tồn các loại tiêu bản cái loại này. Từng cái trong chai đều đựng chất lỏng, đồng thời tẩm một ít hình dạng khác nhau gì đó.

Mộ Kiếm Vân cảm thấy da đầu từng đợt phát nhanh, nàng ở mấy nam nhân mặt sau hạ xuống nửa bước, run giọng hỏi:“Kia..... Đây là cái gì?”

Không có người trả lời nàng.

Hàn Hạo phụng phịu, thần sắc có vẻ phá lệ âm trầm. Hắn đội lụa trắng bao tay, sau đó đem trung một cái đại bụng cái chai cầm đứng lên, đối với ngọn đèn đoan trang .

“Đây là da đầu, ta thao, nhân da đầu!” Tăng Nhật Hoa thấy rõ tấm ở Formalin lý gì đó, hoàn toàn không để ý cảnh sát hình tượng hô to gọi nhỏ đứng lên.

Đúng vậy, kia thật là một mảnh da đầu, một khối dính liền chút ít tóc nhân loại trán da đầu. Bởi vì bình thể chớp lên, da đầu ở chất lỏng lý ôn nhu phiêu đảng đứng lên, như là vừa mới bị bùng tỉnh quái dị động vật nhuyễn thể.

Mộ Kiếm Vân đã vô pháp nhịn nữa chịu đi xuống, nàng hai ba bước chạy ra khỏi ngoài phòng, mồm to hô hấp trong hành lang mới mẻ không khí.

La Phi ánh mắt ở da đầu thượng lưu lại một lát sau, lại nhìn thẳng bình thân ở dán một trương giấy trắng, kia giấy trắng thoát nhìn giống như là cái chai nhãn, nhưng mặt trên đã có không ít chữ viết.

Hàn Hạo hiển nhiên cũng chú ý tới này chữ viết, hắn đem giấy trắng chuyển tới chính diện, đã thấy kia mặt trên rõ ràng viết:

Tử vong thông tri đơn

Chịu hình nhân: Lâm vừa

Hành vi phạm tội: Bạch gia miếu ác tính cưỡng gian án

Chấp hành ngày: Ngày mười tám tháng ba

Chấp hành nhân:eumenides

Tiêu chuẩn phòng Tổng thể, lại là một trương tử vong thông tri đơn.

“Bạch gia miêu ác tính cường gian án?” Tăng Nhật Hoa nhớ kỹ thông tri đơn thượng nội dung, có vẻ phi thường kinh ngạc. Hàn Hạo mày cũng khóa thành một cái ngật đáp. La Phi nhìn xem hai người, lược có chút mờ mịt.

“Đây là tình lý đến nay vị phá ác tính án kiện chi nhất.” Tăng Nhật Hoa đối La Phi nói, “Năm trước án tử, công an bên trong võng hiệp tra thông báo vẫn là ta đi tuyên bố, nghi phạm đặc thù là tả trán có một đạo ngũ cm trường đao sọc.”

Tựa hồ muốn phối hợp Tăng Nhật Hoa lời nói, trong chai da đầu giờ phút này giãn ra mở ra, một cái thật dài đao sọc hết sức dễ thấy. Ba người đột nhiên hiểu được: Kia da đầu đúng là cố ý vì bảo tồn này đao sọc mà chế tác nhân thể tiêu bản.

La Phi “Hắc” một tiếng, giống như cười giống như thán: “Hắn chẳng những giúp các người phá án, còn giúp các người chấp hành.”

Thông tri đơn thượng “Lâm vừa” Hai chữ thượng đánh một cái trùng trùng hồng câu, hiểu biết tư pháp thông cáo nhân đều biết đến này hồng câu ý nghĩa cái gì.

Cùng La Phi bàng quan bàn chế nhạo tâm tính bất đồng, Hàn Hạo giờ phút này tâm tình cũng là phức tạp đến cực điểm. Kia hồng câu trong mắt hắn tựa hồ a thành một trương miệng, đang ở làm căn hướng về phía chính mình cười nhạo.

Cảnh sát đang ở đầu khổ đuôi bắt hung phạm phá cảnh sát đến nay vị phá án kiện, này chẳng lẽ không đúng thiên hạ tối buồn cười buồn cười sự tình sao?

Hàn Hạo cổ tay bật ra nổi lên gân xanh, hắn đem cái chai thả lại lữ hành rương, lại cầm lấy một cái. Này trong chai tử cũng là một khối ngực bụng chỗ nhân da, da thượng một mảnh thanh màu xám biên bức xăm mình hết sức bất mắt.

Cái chai ngoại đương nhiên cũng dán giấy trắng:

Tử vong thông tri đơn

Chịu hình nhân: Triệu nhị đông

Hành vi phạm tội: Đông du thụ cướp bóc giết người án

Chấp hành ngày: Ngày mười một tháng năm

Chấp hành nhân: eumenides

Đồng dạng tử vong thông tri đơn, đồng dạng dùng hồng câu làm đã chấp hành dấu hiệu.

Hàn Hạo đương nhiên biết đông du thụ cướp bóc giết người án, hắn cũng biết này biên bức xăm mình -- kia đúng là triệu nhị đông độc đáo dấu hiệu. Vì tìm kiếm có như vậy xăm mình nhân, hắn từng mang theo đội viên vượt qua vô số không miên chi đêm. Nay này xăm mình rốt cục xuất hiện tại trước mắt hắn, khả hắn lại không biết phải là bị, là giận, là hi.

Ở một mảnh trầm mặc không khí trung, này đựng Formalin cái chai bị một đám cầm lấy, lại một đám buông. Trong chai hình thái khác nhau ngón tay, lỗ tai, cái mũi chờ khí quan mang theo cảnh sát đau khổ truy tìm qua thân thể đặc thù theo thứ tự hiện ra ở ba người trước mặt. Cùng chi đối ứng tử vong thông tri đơn cũng đều đánh lên hồng câu -- thẳng đến cuối cùng một cái cái chai bị Hàn Hạo cầm lấy.

Này trong chai phao là nửa thanh đầu lưỡi, cái chai ngoại trên tờ giấy trắng viết:

Tử vong thông tri đơn

Chịu hình nhân: Bành quảng phúc

Hành vi phạm tội: Song Lộc Sơn công viên tập cảnh án

Chấp hành ngày: Ngày hai mươi lăm tháng mười

Chấp hành nhân: eumenides

Xem này trương duy nhất chưa đánh hồng câu tử vong thông tri đan, Hàn Hạo tựa hồ bị chạm được đáy lòng yếu hại, trên mặt cơ bắp không tự chủ được run rẩy vụn vụn đứng lên.

Tăng Nhật Hoa cũng sừng sốt, hắn xoay người tựa hồ tưởng đối Hàn Hạo nói cái gì đó, nhưng là đối phương biểu cảm lại nhường hắn đem lời đầu lại nuốt trở vào.

La Phi chú ý tới hai người dị thường, hắn phiêu liếc mắt một cái Tăng Nhật Hoa, trong ánh mắt mang theo hỏi ý tứ hàm xúc. Người sau tắc tắc lắc đầu, tựa hồ không tiện nhiều lời.

Này tờ giấy thượng nhưng không có hồng câu, này ý nghĩa người này tên là “Bành quảng phúc” phạm nhân chưa bị chấp hành “Tử hình”.

Nếu nói như vậy, trong chai nửa thanh đầu lưỡi lại đại biểu cho cái gì đâu?

Hàn Hạo chậm rãi đem cái chai thả lại rương trung, hắn động tác cực kỳ ngưng trọng, khiến cho này âm u trong phòng không khí dữ phát đề nén. Kiệt lực không chế được rung chuyển nổi lòng sau, hắn cầm lấy di động cấp đoán kiểm gọi điện thoại: “Đem bên ngoài mai phục nhân đều triệt đi, hắn sẽ không về đến.”

La Phi trong lòng trung âm thầm cười khổ một chút: Đúng vậy. Tên kia sớm tính tốt lắm cảnh sát sẽ tìm được nơi này, hắn không chỉ có sẽ không về đến, hơn nữa tại đây cái trong phòng, trừ bỏ hắn tận lực muốn triển lãm gì đó ở ngoài, sẽ không sẽ tìm đến nhận chức gì có giá trị manh mối.

Sự tình đến tiếp sau phát triển cũng xác minh La Phi đoán. Cảnh sát khám nghiệm nhân viên đem khách sạn phòng tử mĩ sư cái lần, khả trừ bỏ trên giường kia chỉ thùng ở ngoài, lại không gì thu hoạch, cho dù là một quả vụn tay, thậm chí là một căn thật nhỏ tóc.

Bất quá kia chỉ thùng lại cấp cảnh sát mang đến trước nay chưa có chấn động, loại này chấn động thậm chí vượt qua tình tiết vụ án bản thân.

Trong rương tổng cộng có mười ba bình tử. Từng cái cái chai thượng đều dán một trương tử vong thông tri đơn, mười hai trương đã chấp hành xong, còn có một trương chấp hành ngày còn lại là một ngày sau ngày hai mươi lăm tháng mười.

Mười ba trương thông tri đơn liên lụy tới mười ba khởi ác tính hình sự án kiện, này đó án kiện đều là tình cảnh treo biển hành nghề độc thúc mà lại luôn luôn không thể phá hoạch. Dựa theo thông tri đơn thượng miêu tả, trong đó mười hai danh phạm tội người hiềm nghi đã bị eumenides chấp hành tử hình, có thể phản ánh bọn họ đặc thù thân thể bộ kiện bị bác lấy xuống đến, ngâm ở Formalin trung lấy làm bằng chứng.

Này mười ba cái cái chai xảy ra cảnh sát trước mặt, chỉ có thể có một giải thích: eumenides xâm nhập cảnh sát điện tử hệ thống, căn cứ tương quan tư liệu tìm được này đó tội phạm, hơn nữa dựa theo chính mình phương thức chấp hành hình phạt.

Hắn là ở giúp cảnh sát, vẫn là ở cười nhạo cảnh sát? Hoặc là, ở dùng một loại khác phương thức khiêu chiến cảnh sát? Cảnh sát đang ở toàn lực truy tung ngại phạm lấy bản thân lực liên phá hơn mười khởi quấy nhiễu cảnh sát nhiều năm án kiện, này căn bản chính là nghe những điều chưa hề nghe sự tình, tràn ngập ký buồn cười lại đáng tiếc hí kịch tình tiết. Mà tại đây tình tiết trung, eumenides không kiêng nể gì triển lãm chính mình đáng sợ lực lượng cùng thật giận cần rõ cùng kiêu ngạo.

La Phi dám người từng hoài nghi qua này thông tri đơn chân thật tính -- tương quan nhân thể tiêu bản cũng không thể trăm phần trăm thuyết minh vấn đề, nhưng là trong rương mặt khác nhất kiện này nọ lại làm cho bọn họ hoài nghi không mảnh đất cắm dùi.

Đó là một khối trên máy tính di động phần cứng. Phần cứng trung chính yếu nội dung đó là một đoạn cắt nối biên tập qua video clip. Chuyên án tổ sở hữu thành viên cộng đồng quan khán video clip trung lục tượng tư liệu.

Lục tượng hiện trường địa điểm là cái phong bế, u ám, phá nát hoàn cảnh, nhân màn ảnh cấp nhỏ hẹp, vô pháp đối nơi cấp ra phi thường xác thực phán đoán. Một cái ả trắng nam tử quỳ gối màn ảnh trung gian, tay chân của hắn bị trói trụ, thần sắc sợ hãi, tả trán chỗ vết sẹo mờ hồ khó phân rõ.

Một lát sau một khác danh nam tử lời thuyết minh vang lên: “Người tên là gì?”

Kia thanh âm phi thường quái dị, hiển nhiên là trải qua mổ ta đặc thù xử lý. Không hề nghi ngờ, người nói chuyện

không hy vọng bị cảnh sát biết hấn chân thật thanh âm.

Lục tượng trung ải trắng nam tử run rẩy đáp:“Lâm..... Vừa.”

Màn ảnh ngoại nam tử lại hỏi:“Năm trước tám tháng tam hào, Bạch gia miếu thôn cường gian án cùng người có cái gì quan hệ?”

Lâm vừa khiếp nhiên cúi đầu:“Kia..... Thì phải là ta làm .”

Màn ảnh ngoại nam tử quái dị thanh âm nghe không ra gì cảm tình:“Cái kia bị người cường gian nữ nhân, nàng có cái gì đặc thù?”

Lâm vừa tắc đáp:“Ồ nàng bên phải vú thượng, có một viên chí..... Lớn nhỏ cùng chiếc dưa đầu không sai biệt lắm.”

“Tốt lắm.” Màn ảnh trung thân ảnh chớp động, họa ngoại nhân tựa hồ đi tới lâm vừa phía sau, đem trói buộc người sau dây thừng giải khai.

Lâm vừa xoa đau nhức cổ tay, thần sắc có chút mờ mịt, ánh mắt của hấn chuyển động, bởi vậy có thể phán đoán thần bí nam tử lại vòng đến hấn trước mặt, sau đó lâm vừa đột nhiên trở nên vẻ mặt hoảng hốt.

Một bàn tay tiến nhập màn ảnh, hai ngón tay trung mang theo lưỡi dao, hàn quang dày đặc.

“Ta lại cho ngươi một lần cơ hội.” So đao quang lạnh hơn là nam tử tiếng nói,“Ngươi đứng lên đi.”

“Không.....” Lâm vừa tuyệt vọng lắc lắc đầu, một đại nam nhân cư nhiên mang ra khóc nức nở.

Nam tử lại lặp lại một lần:“Đứng lên.”

Lâm vừa đánh run run, chẳng những không có đứng lên, thân thể ngược lại lui thành một đoàn.

Nam tử tựa hồ khinh miệt “Hừ” một tiếng, sau đó ánh đao theo màn ảnh trung tâm đi ra ngoài. Lâm vừa phát ra khùng bố mà lại kỳ quái “Ồ ô” Thanh, hắn nâng lên thủ muốn đi che cái gì, nhưng mà này động tác chỉ làm một nửa, hắn liền cứng ngắc ngã xuống thương, tuy rằng hình ảnh hôn ám, nhưng vẫn là có thể nhìn đến có đại lượng máu theo hắn cổ chỗ bùng lên.

.....

Hiển nhiên, này đoạn lục tượng triển lãm đúng là cái thứ nhất cái chai thương “Tử vong thông tri đơn” chấp hành quá trình, mà lâm vừa đối thụ hại nữ tử miêu tả tác tọa thực hắn đích xác đó là gây nhân -- bởi vì kia thuộc loại cực kỳ riêng tư chi tiết.

Hành hình nam tử hiển nhiên rất rõ ràng này đó mấu chốt điểm. Ở phía sau video clip trung, khác mười một danh nghị phạm bị “Chấp hành” quá trình cũng đều bị lục xuống dưới. Nam tử trước đó luôn có một chút ngăn gọn nêu câu hỏi, nhưng từng cái vấn đề chỉ hướng đều là án kiện trung tối giấu kín chi tiết, đủ để chứng minh này nghị phạm thân phận.

Xác nhận thân phận sau, nam tử sẽ cởi bỏ nghị phạm dây thừng. “Ta lại cho ngươi một lần cơ hội.” Là hắn ở mỗi một mạc diễn trung cuối cùng một câu lời kịch, nhưng là không ai có thể bắt trụ “Lần này cơ hội”.

Bọn họ thậm chí không có một tia phải bắt được “Cơ hội” dục vọng. Khi bọn hắn tay chân khôi phục tự do sau, bọn họ không hề ngoại lệ lui thành một đoàn, giống dọa phá đảm chìm sẽ giống nhau chờ đến trí mạng nhất kích.

Đây là mười hai cái cùng hung cực ác nghị phạm, cường gian, cướp bóc, giết người..... Ác hành luy luy, nhưng mà tại kia cái thần bí nam tử trước mặt, bọn họ lại ti nhược liên cầu sinh dừng khí đều không có.

Tuy rằng không có đích thân tới hiện trường, nhưng chuyên án tổ sở hữu nhân đều cảm nhận được cái kia thanh âm sở mang đến cực cụ cảm giác áp bách khủng bố lực lượng.

Đương nhiên, này đó còn không phải lục tượng nội dung toàn bộ, video clip cuối cùng một đoạn có lẽ mới là eumenides chân chính muốn triển lãm cấp cảnh sát quan trọng nhất này nọ:

Vẫn cứ là tương tự hoàn cảnh, một cái trảng niên nam tử quỳ trên mặt đất, màn ảnh đối với mặt hắn, tướng mạo rõ ràng khó phân rõ.

Họa ngoại nam tử thanh âm vang lên:“Người tên là gì?”

“Bành quang phúc.” Quỳ nhân hồi đáp.

“Năm trước ngày hai mươi lăm tháng mười buổi tối, phát sinh ở ‘Ngày hâm yên khách sạn’ cảm thương cướp bóc án cùng người có cái gì quan hệ?”

Bành quang phúc:“Đó là ta cùng đồng bạn chu minh một khối làm .”

Họa ngoại nhân:“Các người tổng cộng đoạt hai vạn bốn ngàn nguyên tiền mặt, ở các người thoát đi ‘Ngày hâm yên khách sạn’ thời điểm phát sinh cái gì?”

Bành quang phúc:“Chúng ta gặp đêm tra cảnh sát.”

Họa ngoại nhân:“Vài cái?”

Bành quang phúc:“Hai cái.”

Họa ngoại nhân:“Sau đó đâu?”

Bành quang phúc:“Cảnh sát truy chúng ta, chúng ta chạy tới sông Lộc Sơn trong công viên, nơi đó có rất nhiều núi giả, chúng ta tránh ở bên trong.”

Họa ngoại nhân:“Cảnh sát tìm được các người không có?”

Bành quang phúc:“Tìm được.”

Họa ngoại nhân:“Sau đó?”

Bành quang phúc:“Chúng ta nổ súng, cảnh sát cũng nổ súng .”

Họa ngoại nhân:“Hai cảnh sát vừa chết nhất thương, người đồng bạn chu minh cũng đã chết, phải không?”

Bành quang phúc lo sợ không yên gật đầu.

Họa ngoại nhân trầm mặc một lát, lại hỏi:“Người có biết kia hai cảnh sát tên gọi là gì sao?”

Bành quang phúc:“Ta sau này..... Xem báo giấy biết đến.”

Họa ngoại nhân:“Nói với ta tên của bọn họ.”

Bành quang phúc:“Đã chết cái kia kêu trâu tự, bị thương cái kia kêu..... Hàn Hạo.”

La Phi luôn luôn tại hết sức chăm chú đầu nhập cho lục tượng trung cảnh tượng, nhưng là “Hàn Hạo” Tên này đột nhiên theo bành quang phúc miệng bật ra, hần tư duy cũng khó miễn bị đánh gãy . Hần quay đầu, kinh ngạc xem cách đó không xa chuyên án tổ trưởng, mà người sau cương xi cắn chặt, cái trán lại có mồ hôi chảy ra, cảm xúc tựa hồ đã đến hồng mắt bên cạnh. Nhìn nhìn lại những người khác, theo doãn kiểm đến Tầng Nhật Hoa, mọi người hoặc bi phẫn, hoặc xấu hổ, hoặc đồng tình, nhưng lại không có một vị thần tình bình thường . Liên tưởng đến ở khách sạn vừa mới tìm được cái chai khi tình hình, La Phi đột nhiên tỉnh ngộ: Nguyên lai Hàn Hạo chính là kia khởi tập cảnh án đương sự! Mà như vậy án kiện khẳng định sớm truyền khắp tỉnh thành cảnh giới, chuyên án tổ những người khác trong lòng hiểu rõ nhưng không tiện đề cập, chỉ có chính mình vẫn chưa hay biết gì đâu.

Này đó suy nghĩ đều là giây lát gian sự tình, lục tượng trung kế tiếp tình tiết rất nhanh lại đem La Phi lực chú ý bắt trở về.

“Tốt lắm.” Làm họa ngoại nhân nói ra này hai chữ thời điểm, cũng liền ý nghĩa hần nêu câu hỏi kết thúc . Sau đó hần như trước là câu nói kia:“Ta lại cho ngươi một lần cơ hội.”

Bành quảng phúc ngẩng đầu, mờ mịt xem cái kia màn ảnh ngoại nhân.

Thần bí nhân thủ tiên nhập hình ảnh nội, bắt quá ra ngoài mọi người dự kiến, lần này ngón tay lý mang theo không phải rét lạnh lưỡi dao, mà là một cái nút áo trắng kim chúc viên phiến.

Cái tay kia đem kim chúc viên phiến đặt ở bành quảng phúc áo trong túi, đồng thời kia quái dị thanh âm giải thích nói:“Đây là một cái định vị tín hiệu phóng ra khí, ta sẽ đem tiếp thu trang bị giao cho cảnh sát.”

Bành quảng phúc trừng lớn mắt, mặc dù là như vậy một cái tội phạm, giờ phút này nghe được “Cảnh sát” Hai chữ, trong ánh mắt nhưng lại cũng tràn ngập chờ đợi.

Xem ra cho dù rơi xuống cảnh sát trong tay, cũng so với đối mặt cái kia “Ác ma” Tốt nhiều lắm.

“Vớ ta mà nói, đây là một trò chơi. Làm trò chơi bắt đầu thời điểm, ta sẽ đem phóng ra khí mở ra, như vậy cảnh sát rồi sẽ biết trò chơi địa điểm . Bất quá ta chỉ cho phép cảnh sát nhiều nhất bốn người đến tham dự, nếu bọn họ có thể tuân thủ quy tắc, hơn nữa thắng trận này trò chơi, ngươi là có thể còn sống rời đi nơi này.” Thần bí nhân tựa hồ chính chậm rãi vòng đi cho bành quảng phúc chung quanh, mà hần lời nói này càng như là nói cho lúc này màn hình tiền mọi người nghe. Mà chuyên án tổ mọi người cũng đều ở nhú mi ngưng thần, tinh tế phân tích đối phương trong giọng nói ngụ ý cập đến tiếp sau tình thế phát triển khả năng.

Hàn Hạo cầm lấy trên bàn một cái điện tử dụng cụ, kia cũng là cảnh sát ở trong rương phát hiện gì đó, hiện tại bọn họ rốt cục đã biết này dụng cụ sử dụng. Bọn họ trước đây cũng ném thử mở ra qua dụng cụ chốt mở, nhưng chỉ là nhìn đến trống trơn biểu hiện bình mà thôi. Có lẽ chỉ có chờ đối phương mở ra phóng ra khí sau, này dụng cụ tài năng phát huy nó tác dụng.

“Còn có một vấn đề.” Giờ phút này thần bí nhân cước bộ ở bành quảng phúc trước mặt dừng lại, âm trầm nói,“Ngươi đã ở tham dự này trò chơi, mà ta không hy vọng ngươi tiết lộ một ít không nên tiết lộ bí mật..... Cho nên, chúng ta nếu muốn cái biện pháp mới được.”

Bành quảng phúc trên mặt xuất hiện làm cho người ta sợ hãi thần sắc, cùng lúc đó, ở hần tầm mắt phương hướng thượng, cái tay kia lại xuất hiện tại màn hình trung, trên ngón tay lưỡi dao lóe ra hàn quang.

“Không, không cần.....” Bành quang phúc tuyệt vọng cầu xin ,“Ta cái gì đều sẽ không nói..... Cái gì đều sẽ không nói!”

Khả hấn vô lực thay đổi bất cứ sự tình gì. Họa ngoại nhân tay kia thì cũng tiến nhập màn ảnh, hấn niết mở bành quang phúc cằm, người sau bị bắt há to miệng, cầu xin biến thành mơ hồ không rõ “Ồ ô” Thanh.

Mang theo lưỡi dao ngón tay thám vào bành quang phúc miệng, bành quang phúc liễu mạng giây dựa , nhưng đối phương thủ lại giống như kìm sắt giống nhau, giáp hấn vô pháp nhúc nhích chút nào. Theo một tiếng theo yết hầu chỗ sâu nghẹn xuất ra kêu thảm, máu tươi theo thần bí nhân ngón tay mạn đến hấn khoang miệng ở ngoài.

Tuy rằng sớm dự đoán được sẽ phát sinh cái dạng gì sự tình, nhưng màn hình tiền mọi người vẫn cứ cảm thấy da đầu ần ần run lên. Tầng Nhật Hoa lại khoa trương nuốt một ngụm nước miếng, như là muốn xác nhận chính mình đầu lưỡi hay không còn đang trong miệng.

Lục tượng trung, thần bí nhân buông lỏng ra bành quang phúc, người sau thống khổ cuộn tròn thân mình, hé miệng phát ra “A a” khô ráp tiếng kêu. Thần bí nhân tắc dùng lưỡi dao chọn kia nửa thanh máu chảy đầm đìa đầu lưỡi, như là tận lực triển lãm bình thường đuổi đến màn ảnh phía trước.

“Đây là ta đưa cho ngươi cơ hội, hi vọng ngươi có thể nắm chắc lần này cơ hội.”

Tuy rằng nói đến “Cơ hội” Hai chữ, nhưng hấn kia lạnh lùng thanh âm lại làm cho người ta không cảm giác gì hi vọng, ngược lại tràn ngập như đông đêm bình thường thấu xương tử vong hơi thở.

Tại như vậy huyết tính đặc tả màn ảnh trung, này đoạn video clip rốt cục đi tới chung điểm. Tất cả mọi người như trút được gánh nặng ra khẩu khí, thoáng thoát khỏi cái loại này đè nén không khí. Sau đó đại gia đều nhìn về phía Hàn Hạo, người sau cũng là chuyên án tổ tổ trưởng, lại là cùng bành quang phúc có trực tiếp liên hệ dính dáng nhân, hiển nhiên có tất yếu cho thấy một chút chính mình giờ phút này thái độ.

Mà Hàn Hạo cảm xúc đang ở theo một loại suy tư trạng thái trung khôi phục bình tĩnh.“Chúng ta là tứ nhất bát chuyên án tổ, song Lộc Sơn tập cảnh án cũng không thuộc loại chúng ta chức trách. Chúng ta hiện tại nhiệm vụ, muốn bảo hộ bành quang phúc an toàn.” Hấn phi thường minh xác nói, sau đó hấn lược trầm ngâm một lát, ánh mắt đảo qua mọi người,“Ta sẽ thỏa mãn đối phương yêu cầu, phái ra bốn người đi xông vào một lần hấn đầm rồng hang hổ.”

La Phi cười khở lắc lắc đầu, hấn minh bạch Hàn Hạo cuối cùng câu nói kia ý tứ: Chuyên án tổ có sáu cái nhân, hiển nhiên có người cũng bị bài trừ bên ngoài, hấn càng thêm minh bạch: Chính mình chính là bị đào thải giả trung đứng mũi chịu sào đệ nhất nhân tuyền.

.....

Ngày hai mươi bốn tháng mười, buổi sáng mười một khi linh năm phân.

La Phi xuất hiện tại hình cảnh đại đội nhà khách nhà ăn nội, hấn điểm một phần món xào, lại bảo một chai bia, chậm rì rì ăn uống đứng lên.

Khoảng cách tiếp theo phân “Tứ vong thông tri đan” chấp hành thời gian [ngày hai mươi lăm tháng mười] đã không đến mười ba mấy giờ, giờ phút này đúng là chuyên án tổ khẩn trương chuẩn bị chiến tranh thời điểm, mà La Phi lại ở hưởng thụ bất đắc dĩ thanh nhàn -- bởi vì hấn đã bị Hàn Hạo bài trừ ở tại lần này hành động danh sách ở ngoài.

Một khi đã như vậy, La Phi dứt khoát đẹp đẹp ngủ một giấc, đem chính mình tinh thần điều tiết đến tốt nhất trạng thái. Có sung túc thời gian, có tương đối thả lỏng tâm tình, hấn ngược lại có thể càng thêm rõ ràng đi suy xét mổ ta sự tình .

Hàn Thiều Hồng ngộ hại thời điểm, hấn thấy được người kia bóng lưng, ngày hôm qua lục tượng trung, hấn lại nghe đến người kia thanh âm. Nay nhường hấn ký hận thả sợ lại tràn ngập chờ mong đối thủ đang ở một điểm một điểm theo sương mù trung đi ra, tựa hồ tồn tại kỳ diệu cảm ứng, La Phi cảm thấy chính mình nhiệt huyết cũng theo đối phương chậm rãi bách cận cước bộ mà sôi trào hùng hực.

Hấn tin tưởng đối phương cũng có đồng dạng cảm giác. Bọn họ tựa như một cái tiền xu chính phản hai mặt, một khối nam châm chính phụ hai cực, như thể tương tự, như thể hấp dẫn, nhưng lại có hoàn toàn đối lập thuộc tính.

Ở bọn họ trong mắt, đối phương hình tượng có lẽ đều là rất khó miêu tả . Ít nhất La Phi rất khó lý lẽ rõ ràng chính mình đối người kia cảm giác. Nghĩ đến lục tượng thượng kia hơn mười cái gặp đến trừng phạt ác ma, La Phi thậm chí muốn hiểu ý cười rộ lên; Khả mười tám năm trước thảm kịch đâu? Đến nay đều như là khóa lại trong lòng hấn lưới sắt, mỗi tưởng một lần liền lạc nhanh một phần.

Kia từng có quá mãnh liệt yêu cùng hận, mười tám năm dài lâu thời gian vẫn cứ vô pháp hòa tan. Bọn họ chính ở loại này cảm tình hai đầu, một phong đơn giản thư nặc danh liền đủ để đem hai người cũng không đồng thời không lại

kéo về đến cùng nhau.

La Phi có một loại sắp trực diện đối phương dự cảm, đến khi đó, băng cùng hòa va chạm, hội sinh ra thế nào kết quả?

Hắn vô pháp tưởng tượng.

Nguyên nhân vì vô pháp tưởng tượng, cho nên mới càng thêm chờ mong.

La Phi suy nghĩ qua cho đầu nhập vào, đến nỗi cho Mộ Kiếm Vân đi đến bên người hắn , hắn đều không có phát hiện.

“La cảnh quan, thực nhàn nhã a?” Mộ Kiếm Vân không thể không ra tiếng nhắc nhở chính mình tồn tại, nàng buông Fastfood bàn, ngồi ở La Phi đối diện.

“Ta đây cảm ơn các người.” La Phi khẩu khí không quá thân cận,“Là các người nhường ta như vậy thanh nhàn .”

Mộ Kiếm Vân cười cười, như là muốn lấy duyệt đối phương:“Người nên không thấy ta đi? Ta chính mình cũng bị bài trừ ở hành động tổ ở ngoài đây.”

La Phi “Hắc” một tiếng:“Đó là bởi vì người có càng thêm trọng yếu nhiệm vụ.”

Mộ Kiếm Vân sững sốt, biết La Phi còn đối trước đây bị hoài nghi cùng điều tra việc tâm tồn khúc mắc. Nàng chỉ có thể vô tội trừng lớn mắt nói:“Ta hôm nay cũng không có đi theo người, ta cũng là trùng hợp đến ăn cơm, có thể này gặp người .”

La Phi từ chối cho ý kiến uống một ngụm bia, thần sắc lại vẫn cứ không thấy hòa dịu.

Mộ Kiếm Vân trầm mặc một lát sau, khe khẽ thở dài:“Được rồi. Ta thừa nhận, ta cùng Tăng Nhật Hoa quả thật đều điều tra qua người, nhưng này chỉ là chúng ta nhiệm vụ -- người cũng biết , chúng ta đều là cảnh sát. Ta có thể thực

thần nhiên nói cho ngươi, ta cùng Tăng Nhật Hoa cũng không nhận cho ngươi sẽ là cái kia hung thủ.”

La Phi vẫn là không nói gì, bất quá lần này hắn nâng lên ánh mắt cùng Mộ Kiếm Vân có ánh mắt trao đổi. Song phương đều là sát ngôn quan sắc cao thủ, La Phi cảm giác được đối phương thẳng thắn thành khẩn, mà Mộ Kiếm Vân cũng đọc hiểu La Phi nghi ngờ.

“Ngươi nghe một chút này đi.” Đã nói đã nói đến nhường này, Mộ Kiếm Vân dứt khoát thẳng thắn thành khẩn đến cùng, nàng đem Tăng Nhật Hoa giao cho nàng mp3 đào xuất ra, sau đó điệu đến tương quan đoạn, ấn xuống truyền phát kiện.

La Phi đem tai nghe đội, sau đó hắn bỗng chốc chột ngẩn ra, trên mặt xuất hiện kinh ngạc thả lại bình tĩnh cách một thể hệ bàn phức tạp biểu cảm.

mp3 trung truyền phát đúng là mười tám năm trước tương quan án kiện vật chứng -- từng ở tỉnh thành cảnh giáo radio đài truyền phát qua kia đoạn nam sinh nhật ký ghi âm.

La Phi suy nghĩ hiển nhiên bị này đoạn băng ghi âm thật sự xa, làm âm tần kết thúc sau, hắn lại ngây người thời gian rất lâu mới đưa tai nghe hái được xuống dưới. Lúc này hắn mũi mắt trong lúc đó đã ửng ửng có chút lên men, vì thế hắn thật dài hít vào một hơi, đem kia cổ cảm xúc đè ép trở về.

“Đây là ta thanh âm. Kia sự kiện..... Cũng quả thật là ta làm .” La Phi âm đạm xem Mộ Kiếm Vân, chậm rãi nói.

“Ta biết ngươi không có giết người. Lần đầu tiên nhìn thấy ngươi thời điểm ta liền tin tưởng vững chắc điểm này, bởi vì ngươi trong mắt cái loại này bi thương cùng thù hận là vô pháp nguy trang ra. Nhưng ngươi nhất định cùng việc này có liên quan, ngươi đến cùng ẩn tàng rồi cái gì?” Mộ Kiếm Vân tận lực vẫn duy trì nhu hòa ngữ điệu, nàng biết chính mình đang ở chạm đến đối phương đáy lòng nhu nhược nhất giấu kín, phải nhường đối phương hoàn toàn trầm tĩnh lại mới có thành công khả năng.

La Phi tắc không chế được hô hấp, nhường chính mình ý nghĩ chậm rãi bình tĩnh, xem đối phương thật cẩn thận bộ dáng, hắn bỗng nhiên cảm thấy có chút buồn cười:“Ngươi không cần khách khí như vậy . Có này phân chứng cứ, các ngươi hiện tại đã có thể giam giữ ta, khởi động chính quy thẩm vấn trình tự.”

“Này phân ghi âm là Tăng Nhật Hoa phân tích xuất ra , hắn giao cho ta. Hàn Hạo cũng không biết chuyện này.”

Tuy rằng đôi phương đã buông tha cho chống cự, nhưng Mộ Kiếm Vân tâm tính cùng ngữ điệu nhưng không có thay đổi, nàng tiếp tục hướng đôi phương sâu trong tâm linh, “Chúng ta là tin tưởng người, người còn chưa tin ta sao? Ta chẳng phải ở điều tra người, ta chính là người bằng hữu, ta muốn nghe người nói hết.”

La Phi cùng Mộ Kiếm Vân đối diện, chậm rãi, hẩn trong mắt kia tầng phòng bị không hiểu nhau rốt cục bị đôi phương hòa tan, chuẩn bị bắt đầu giảng thuật mười tám năm trước một ít không muốn người biết chuyện cũ.

“Được rồi..... Các người hẳn là đã biết đến rồi. Ở tứ nhất bát thăm án phía trước, eumenides tên cũng đã xuất hiện qua, ở cảnh giáo bên trong.” La Phi như vậy đẩy ra câu chuyện.

Mộ Kiếm Vân “Ân” một tiếng: “Theo ta được biết, tổng cộng có bốn cảnh giáo đệ tử nhận đến qua eumenides trừng phạt: Cuộc thi tác tề nam sinh, tiểu thâu tiểu mặc nữ sinh, thích tiết lộ người khác riêng tư nam sinh, còn có cái kia cảm tình không chuyên nhất nam sinh.”

La Phi gật gật đầu: “Các người nắm giữ tư liệu phi thường đầy đủ hết. Chúng ta tổng cộng liền làm qua này tứ kiện, trong đó thứ nhất cùng thứ ba kiện là ta làm, khác hai kiện là Mạnh Vân làm.”

“Như vậy a..... Nguyên lai là hai người!” Mộ Kiếm Vân nhẹ giọng cảm thán, “Ta luôn luôn kỳ quái đâu, người bản lĩnh lại đại, cũng vô pháp hoàn thành nữ sinh trong phòng tắm kia khởi án tử a -- nguyên lai Mạnh Vân cũng có phần đâu. Khả các người vì sao muốn hợp mưu đi làm việc này đâu?”

“Không phải hợp mưu.” La Phi sửa chữa nói.

“Đó là cái gì?”

“Hai chúng ta là ở.....” La Phi trịch trịch hảo một trận, cuối cùng mới bật ra hai chữ đến, “..... Trận đấu.”

“Trận đấu?” Mộ Kiếm Vân không rõ chân tướng.

La Phi than nhẹ một tiếng: “Người có lẽ rất khó lý giải ta cùng Mạnh Vân trong đó quan hệ, hai chúng ta là người yêu, chúng ta yêu nhau. Đối với chúng ta lưỡng yêu càng sâu, liền càng đấu càng lợi hại. Chúng ta cho nhau ái mộ, cho nhau tôn kính, khả lại cho nhau không phục..... Đó là một loại kỳ quái cảm giác, ngoại nhân sẽ không minh bạch.”

Mộ Kiếm Vân lại hiểu ý nở nụ cười:“Ta minh bạch.”

La Phi kinh ngạc xem nàng:“Người minh bạch?”

“Ta xem qua của các người tư liệu. Hai người các người đều là chòm Bò cạp .” Mộ Kiếm Vân chậm rãi nói,“Hai cái hiểu chiến hạt tử nếu ai thân cận quá, cần phải cẩn ra cái thắng bại đến, bọn họ tranh đấu mới có thể kết thúc -- người đừng quên, ta là học tâm lý học . Chòm sao? Nhóm máu đối tính cách ảnh hưởng là ta tối cảm thấy hứng thú đầu đề chi nhất.”

“Nga?” La Phi sửng sốt một lát, hồi tưởng hẳn cùng với Mạnh Vân trong lúc đó từng chút từng chút, sau đó hẳn cười khỏ mà nói nói,“Có lẽ quả thật là như thế này đi. Hai chúng ta đều vội vã muốn hàng phục đối phương, liền không có người nghĩ nhường một chút.”

“Tốt lắm, trước không nói này đó .” Mộ Kiếm Vân xem La Phi mắt hờn mắt vía bộ dáng, trong lòng lại có chút không phải tư vị, vì thế đem lời đề tứ trở về,“Người vẫn là chạy nhanh nói một chút cụ thể sự tình tiền căn hậu quả đi.”

La Phi lại là thờ dài một tiếng:“Kia sự kiện lại nói tiếp nhưng là ta không đối. Lúc ấy trường học ở tổ chức một lần tiểu thuyết trình thám trận đấu, Mạnh Vân bình thường có chút nhân văn phương diện ham thích, cũng từng tham gia trận đấu này. Có một ngày buổi tối nàng cho ta nói về nàng cấu tứ: Nàng từng sáng tạo một nữ tính nhân vật, chuyên môn trừng phạt này phạm vào tội nhưng không có nhận đến trừng phạt nhân. Nàng theo Trong thần thoại Hy Lạp cấp cái nhân vật này lấy cái tên, đã kêu eumenides.”

“eumenides..... Nguyên lai là như vậy đến .” Mộ Kiếm Vân bỗng nhiên nhả lại mày đầu bất mãn nói:“Người thật đúng là đỉnh hội trang .”

“Ân?” La Phi nhíu nhíu mày, không rõ đối phương thế nào đột nhiên toát ra loại lời nói này.

Mộ Kiếm Vân giận dữ “Hừ” một tiếng:“Lần đầu tiên chúng ta nói tới eumenides thời điểm, người nói không hiểu này từ đơn ý tứ. Còn một ta cùng người giải thích nửa ngày, người khi đó có phải hay không cảm thấy ta là cái gốc mao?”

La Phi xấu hổ cười cười, không tiếp đối phương trong lời nói trả.

Mộ Kiếm Vân cũng cười :“Ta âm thầm điều tra ngươi, nhưng ngươi cũng đã lừa gạt ta. Chúng ta cho dù huê nhau, về sau việc này ai cũng không đề cập tới. Được rồi, nói chính sự đi -- sau này đâu?”

La Phi tiếp nhớ lại nói:“Mạnh Vân nhường ta cho nàng tiểu thuyết cấu tứ đề điểm ý kiến. Ta lúc đó phản đối nàng đem nhân vật chính thiết trí thành nữ tính -- kỳ thật ta cũng không nghĩ nhiều, chỉ cảm thấy muốn hoàn thành tương ứng tình tiết, nam tính nhân vật so với nữ tính hội càng chân thật một ít. Bởi vậy chúng ta sinh ra tranh chấp, cũng không biết thế nào làm , tranh nhau tranh nhau trong tiểu thuyết mâu thuẫn liền chuyển tới chúng ta hai người trên người. Nàng nhận vì ta là khinh thường nàng, ta cũng có chút mao . Sau này chúng ta nhưng lại ước hẹn đánh đố, muốn đem trong tiểu thuyết tình tiết phó chư thực tiễn.”

“Ta hiểu được.” Mộ Kiếm Vân lộ ra giật mình biểu cảm,“Đây là ngươi vừa rồi nói ‘Trận đấu’?”

“Hắc, còn trẻ hoang đường a.” La Phi cảm khái lắc lắc đầu, cho tự bản thân sao một cái đánh giá, sau đó hần tiến thêm một bước giải thích nói,“Chúng ta ước định, hai người thay phiên sắm vai eumenides nhân vật, tên còn lại tắc sắm vai cảnh sát, chờ mỗi một lần eumenides gây thủ pháp bị cảnh sát xuyên qua , kia đánh cuộc liền phân ra thắng bại. Ta lúc đó là hình trình chuyên nghiệp cao thủ, mà Mạnh Vân chính là một cái học tâm lý học nữ sinh, ta cảm thấy chính mình có thể thực nhẹ nhàng còn hơn nàng. Nhưng là hai cái hiệp xuống dưới, ta lại gần cùng nàng đánh cái ngang tay.”

Hai cái hiệp, hiển nhiên chính là chỉ cảnh giáo lý phát sinh kia nổi lên bốn phía án tử . Nghĩ đến án kiện trung lý kỳ tình tiết, Mộ Kiếm Vân nhin không được sáp hỏi một câu:“Các ngươi là làm như thế nào đến ? Mạnh Vân thủ pháp ngươi không có sai thiếu, thủ pháp của ngươi cũng thực thần kỳ nha, có thể lộ ra lộ ra sao?”

La Phi lại lắc lắc đầu, hơi bi vừa nói nói:“Đây là ta cùng nàng trong lúc đó bí mật, ta thầm nghĩ giảng cho nàng một người nghe.”

Mộ Kiếm Vân biết biết miệng, không biết là tiếc nuôi vẫn là đồ kị.

La Phi lại than dài một tiếng:“Nếu ta thật sự còn có cơ hội giảng cho nàng nghe, thật là tốt biết bao..... Mà ta lúc đó lại chuyển bất quá này loan, nhất định phải cùng nàng phân ra cái thắng bại. Ngay tại ta tìm cách tiếp theo hành động thời điểm, tứ nhất bát thẩm án lại đột nhiên phát sinh. Về này khởi án tử tình huống, các ngươi hiện tại biết đến hẳn là so với ta còn hơn.”

Đề tài rất cục nói đến kia huyết tinh một ngày, Mộ Kiếm Vân nhấn lại mày đầu:“Ý của ngươi là, ngươi đối tứ nhất bát thăm án phát sinh nội tình thật sự không chút nào cho biết?”

La Phi lắc đầu:“Cùng thăm án có liên quan sự tình, ta nhưng cho tới bây giờ không có tát qua đôi -- cụ thể tình huống lần đầu tiên họp thời điểm ta liền giảng qua . Chiều hôm đó ta trở lại ký túc xá, thấy được Mạnh Vân lưu lại tờ giấy cùng trên bàn ‘Tử vong thông tri đơn’. Ta liền phát hoảng, ta phản ứng đầu tiên là: Mạnh Vân vì cùng ta cá là khí, nhưng lại muốn bắt Viên Chí Bang động thủ ?”

Mộ Kiếm Vân không tiếng động gật gật đầu, bị vây La Phi đương thời hoàn cảnh, này thật là phi thường hợp lý phỏng đoán.

“Cho nên ngươi tuy rằng thực khản trương, nhưng không có báo nguy, chính là kiệt lực cùng với Mạnh Vân lấy được liên hệ?” Nàng hỏi.

“Đúng vậy, Viên Chí Bang đứng núi này trông núi nọ, đây là Mạnh Vân thống hận nhất hành vi chi nhất. Cho nên nàng lấy Viên Chí Bang khai đao cũng là không kỳ quái.” La Phi trầm ngâm nói,“Nhưng ta cũng không tin tưởng Mạnh Vân sẽ đi đối Viên Chí Bang thực hành ‘Tử hình’ trừng phạt. Ta nhận vì nàng hơn phân nửa là muốn chế phục Viên Chí Bang, cho hắn một ít khiển trách, sau đó lại bức bách ta chịu thua. Phải biết rằng, ta cùng Viên Chí Bang được cho là hình trình chuyên nghiệp bao năm qua đến ưu tú nhất đệ tử , nếu nàng thật sự làm được ta nói này đó, kia nàng không hề nghi ngờ sẽ ở tranh đấu trung chiếm được đại đại thượng phong.”

Mộ Kiếm Vân trầm tư một lát, bỗng nhiên nghĩ đến cái gì:“Cho rằng Mạnh Vân sẽ đối Viên Chí Bang xuống tay, đây là ngươi đương thời ý tưởng -- như vậy Mạnh Vân nhìn thấy ‘Tử vong thông tri đơn’ sau, có phải hay không cũng là giống nhau ý tưởng đâu? Nàng hội nhận vì là ngươi muốn bắt Viên Chí Bang xuống tay?”

“Ta sau này cũng là như vậy nhận vì . Mạnh Vân gặp nạn, hiển nhiên nàng sẽ không là phát ra ‘Tử vong thông tri đơn’ nhân. Có thể tưởng tượng, chiều hôm đó, nàng so với ta sớm hơn trở lại ký túc xá, thấy được kia phân thông tri đơn, thực tự nhiên nhận định là ta gây nên. Cho nên nàng cũng không có báo nguy, mà là lập tức xuất phát đi tìm ta cùng Viên Chí Bang. Các ngươi hai ngày trước luôn luôn hỏi ta, Mạnh Vân ở sách đạn khi vì sao sẽ như vậy tin tưởng ta trong lời nói?” Giảng đến nơi đây, La Phi “Hắc” cười khò một tiếng, bao hàm thống khổ cùng bất đắc dĩ, sau đó hắc hắc hắc nói,“..... Bởi vì nàng cho rằng cái kia bom chính là ta thiết trí !”

“Là như thế này.....” Mộ Kiếm Vân sửa sang lại rõ ràng, đem La Phi cách nói cùng tình tiết vụ án sự thật nhất nhất ăn khớp đứng lên, thật là hoàn toàn tương khẩu, cũng không mâu thuẫn chỗ.

Lại cân nhắc một lát sau, Mộ Kiếm Vân cấp ra chính mình tổng kết:“Thì phải là nói, chân chính hung thủ là mụn

của các người sáng ý thực thi hấn huyết tinh phạm tội kẻ hoạch?”

“Đúng vậy. Chúng ta tự cho là cao minh tranh đấu, lại sớm bị hấn thấy rõ rõ ràng sờ. Hấn có lẽ đã sớm ở cười nhạo chúng ta, mà hấn lựa chọn Viên Chí Bang làm xuống tay đối tượng, đơn giản là muốn cảnh cáo chúng ta: Hấn mới là chân chính eumenides.” Đề cập eumenides, La Phi giận dữ trong thanh âm nhưng lại xen lẫn một tia sợ hãi.

Không hề nghi ngờ: Ở mười tám năm trước kia tròng tranh đấu trung, đối mặt cái kia đột nhiên gia nhập đối thủ, mặc kệ là La Phi vẫn là Mạnh Vân, tất cả đều thua thất bại thảm hại!

eumenides..... Quả thật là cái làm người ta khủng bố đối thủ. Mộ Kiếm Vân đã ở trong lòng thán úy, sau đó nàng lại tung ra một cái khác làm chính mình khó được này giải vấn đề: “Hấn phạm tội kẻ hoạch đã bắt đầu, vì sao trung gian lại khoảng cách mười tám năm?”

“Tổng hội có mỗ ta nguyên nhân..... Nhưng ta hiện tại cũng tưởng không rõ ràng.” La Phi lắc đầu, tiếp lại nheo lại mắt nói, “Người biết không, còn có một cái nghi vấn ở quá nhiều ta, có lẽ người có thể giúp ta giải đáp.”

“Cái gì?”

“Tâm lý của hấn động cơ. Nếu lúc ban đầu là nhận đến chúng ta dẫn dắt mà gây, như vậy ở mười tám năm sau, hấn vì sao muốn đem tử hình kẻ hoạch trước tiên tiết lộ cho cảnh sát? Này hiển nhiên bất lợi cho hấn trường kỳ hành động, cùng eumenides gánh vác trừng trị tội ác nhiệm vụ ước nguyện ban đầu đi ngược lại.”

Mộ Kiếm Vân cười lạnh một tiếng: “Chỉ sợ hấn điểm xuất phát cũng không có các người lúc trước thiết tưởng cao thượng như vậy, hấn chính là đang tìm cầu một loại trò chơi kích thích mà thôi. Làm vốn có kích thích đã thỏa mãn hấn không được, hấn sẽ gặp nghĩ biện pháp đi đề cao trò chơi khó khăn.”

“Người như vậy phân tích cũng có đạo lý.” La Phi trầm ngâm, “Nhưng là ta cuối cùng cảm thấy không đơn giản như vậy..... Nước ngoài cũng có qua liên hoàn giết người khiêu chiến cảnh sát án lệ, nhưng đều là gây sau đem trưng quan tin tức tiết lộ cho cảnh sát. Nếu muốn theo đuổi kích thích, hấn cũng hẳn là có này quá trình. Trực tiếp ở gây phía trước liên thông tri cảnh sát, này khó khăn gia tăng không khỏi có chút toát ra. Còn có, tại đây tiền hấn ít nhất làm qua mười hai khởi án tử, cảnh sát lại một chút tiếng gió cũng không biết, có thể thấy được hấn chẳng phải một cái đã điên cuồng đến mất đi lý trí nhân.”

Mộ Kiếm Vân cảm thấy La Phi nói được cũng có đạo lý, nàng suy nghĩ một lát không có thu hoạch, liền lại hỏi lại

La Phi:“Người có cái gì ý tưởng?”

La Phi lắc đầu:“Tạm thời cũng tưởng không rõ. Bất quá hấn trước mắt lần này khiêu khích đã rõ ràng có chứa thiết kế ý tứ hàm xúc, có lẽ theo kế tiếp sự tình phát triển trung có thể nhìn ra một ít manh mối.”

“Kế tiếp phát triển? Kia không phải liền chậm sao?” Mộ Kiếm Vân đỏ bị La Phi nói được có chút trong lòng sợ hãi,“Đã người cảm thấy có huyền cơ, chạy nhanh ngăn lại mới được a.”

“Người cảm thấy Hàn Hạo hội nghe ta sao?” La Phi thần nhiên một câu liền đem đối phương đỉnh trở về, nhưng hấn rất nhanh lại ngữ điệu vừa chuyển,“Ta chỉ hy vọng..... Người có thể giúp ta.”

Trải qua này phiên chân thành cởi mở nói chuyện với nhau, Mộ Kiếm Vân đã triệt để đứng ở La Phi một bên, năng lập tức đáp lại nói:“Thế nào bang?”

“Ta cần nhìn đến cùng tứ nhất bát thăm án có liên quan toàn bộ hồ sơ tư liệu.” La Phi mục thị Mộ Kiếm Vân hai mắt, trình trọng nói.

“Đi.” Mộ Kiếm Vân phi thường thống khoái mà đáp ứng rồi,“Cơm nước xong đến trong phòng ta, chúng ta cùng nhau nghiên cứu. Đến, nhanh ăn đi.”

Nữ giảng sư một bên tiếp đón , một bên từng ngum từng ngum ăn đứng lên -- vừa rồi chỉ lo nói chuyện với nhau, đồ ăn một chút cũng không nhúc nhích, giờ phút này sớm đã mát , bất quá ở gấp gáp tình tiết vụ án trước mặt, nàng cũng có không xong nhiều như vậy . Mà La Phi cũng giống thượng chừng dây cót bình thường, một hơi can xong rồi trong bình bĩa, không lâu cái loại này nhân tân kinh nhi dĩ nhiên biến mất vô tung.

Mười lăm phút sau, La Phi đi theo Mộ Kiếm Vân về tới nhà khách phòng nội. Người sau đem tứ nhất bát thăm án sở hữu hồ sơ [bao gồm Tăng Nhật Hoa hôm kia chuyển giao cho nàng kia bộ phận] tất cả đều giao cho La Phi. Không hề nghi ngờ, phương diện này rất nhiều nội dung đều là La Phi phía trước chưa từng tiếp xúc qua , nhất là La Phi chính mình làm đỉnh đáng nhân này ghi chép cùng tương quan phân tích -- này cũng thành La Phi sắp sửa xem trọng điểm.

Cứ việc đối này đó hồ sơ khát vọng đã lâu, nhưng chân chính đọc quá trình đối La Phi mà nói lại là một loại thống khổ trải qua. Bởi vì hấn muốn cực kỳ cẩn thận phân tích lịch sử tư liệu trung mỗi một cái chi tiết, cảnh này khiến cùng năm đó thăm án có liên quan trí nhớ mảnh nhỏ lại một điểm một điểm ở hấn trong đầu chồng chất, dần dần gom góp thành một đoạn hoàn chỉnh mà lại rõ ràng nhớ lại. Cùng lúc đó, cùng kia đoạn nhớ lại tương quan chứa nhiều tình cảm đã

ở hần quanh thân lan tỏa đến: Bi thương, hối hận, chua xót, thù hận..... Nhất nhất áp bách hần thần kinh, nhường hần không thể trốn tránh.

Mộ Kiếm Vân lẳng lặng ngồi ở La Phi bên người, làm một gã tâm lý học gia, nàng có thể thực rõ ràng cảm nhận được đối phương trên tình cảm dao động. Trong lòng nàng dần dần sinh ra một tia thương hại. Nàng thậm chí cảm thấy chính mình giờ phút này lớn nhất dự vọng chẳng phải muốn phá hoạch này án tử, mà chính là phải giúp trợ trước mắt này nam nhân, giúp hần đi thoát khỏi này dây dưa tại nội tâm chỗ sâu thống khổ.

La Phi cảm xúc theo đọc tiến trình còn tại không ngừng mà chuyển biến xấu. Rốt cục, hần tựa hồ rốt cuộc không chịu nổi, thờ dài một tiếng sau, hần nhắm mắt lại, hai tay theo hai gò má thượng hung hăng chà xát đến sau đầu, sau đó lại chà xát trở về, như thế lặp lại, như là muốn đem tra tấn chính mình gì đó theo trong đầu bài trừ đến giống nhau.

Mộ Kiếm Vân đảo qua này hồ sơ, phát hiện La Phi đọc đúng là năm đó trịnh Hách minh cho hần làm ghi chép. Ở mở ra kia một tờ trung, ghi lại La Phi cùng Mạnh Vân thông qua radio sở tiến hành lần đó trò chuyện.

Mộ Kiếm Vân minh bạch, La Phi đang ở hướng giữa hồi ức kia thống khổ nhất đỉnh, làm lần này trò chuyện kết thúc thời điểm, một hồi nỗ lực đem mang đi hần sinh mệnh từng nhất trọng yếu hai người.

“Ta biết này rất khó, nhưng ngươi phải đi qua.” Mộ Kiếm Vân thân nhiên nói, “Ngươi so với bất luận kẻ nào đều càng tiếp cận chân tướng, ngươi có thể nhìn đến những người khác nhìn không tới gì đó.”

La Phi hai tay giờ phút này nhanh ôm ánh mắt mình cùng mũi, tuy rằng hần kiệt lực tưởng không chế, nhưng trong thanh âm vẫn cứ mang theo rõ ràng khàn khàn: “..... Ta làm sai lầm lựa chọn, là ta hại chết bọn họ.....”

Chí thân rời đi có lẽ thượng không tính là nhân gian lớn nhất bi thống, nếu ngươi nhận vì người yêu rời đi là xuất phát từ chính mình sai lầm, cái loại này bi thống mới là chân chính khắc cốt minh tâm .

La Phi hiển nhiên chính đắm chìm tại như vậy bi thống trung. Ở còn trẻ nhiệt tình thời đại, hần cùng với Mạnh Vân nhân yêu nhau mà đánh nhau, cái loại này đánh nhau tựa hồ cho tới bây giờ không phân ra qua thắng bại, chỉ có một lần, Mạnh Vân tựa hồ thật sự nhận thua, nàng cơ hồ là khóc cầu xin La Phi nói cho nàng như thế nào đi dỡ bỏ kia mai bom, khả La Phi đáp án lại làm cho bọn họ ở nháy mắt âm dương vĩnh cách.

Mộ Kiếm Vân than nhẹ một tiếng, nàng biết rõ cái loại này trải qua thật là thường nhân khó có thể vượt qua khúc mắc. Cho dù ngày sau La Phi có thể tự tay đem hung phạm đem ra công lý, hần cũng vĩnh viễn vô pháp thoát khỏi nhân

năm đó sách đạn sai lầm mà tạo thành bi thương cùng tự trách.

“Kia không phải người lỗi..... Chết tiết là cái kia hung thủ.....” Do dự thật lâu sau sau, Mộ Kiếm Vân cũng chỉ có thể dùng nói như vậy ngữ đến an ủi La Phi.

Không biết là Mộ Kiếm Vân trong lời nói nổi lên tác dụng, vẫn là La Phi chính mình điều chỉnh đi lại -- hẳn cuối cùng xoa nhẹ một phen hai gò má, lúc hẳn hai tay sau khi rời khỏi, ánh mắt của hắn lại trở nên bình tĩnh mà sắc bén, này mãnh liệt tình cảm đều bị thật sâu dấu đi.

Mộ Kiếm Vân vui mừng thở phào nhẹ nhõm. Chỉ có như vậy La Phi mới là có thể cùng eumenides giao phong đối thủ!

La Phi thủ chậm rãi đem hồ sơ kia một tờ bay qua, trong lòng trung lại thừa nhận rồi mười tám năm trước kia tràng làm cho người ta sợ hãi tâm hồn nổ mạnh. Sau đó hắn động tác ngừng lại, hẳn hai mắt gắt gao chăm chú vào hồ sơ thượng, trên mặt lộ ra cực kì kinh ngạc biểu cảm.

“Như thế nào?” Mộ Kiếm Vân ngừng được một tia khác thường hơi thở, nhíu mi hỏi một câu.

“Bất khả tư nghị, bất khả tư nghị!” La Phi lắc lắc đầu, ánh mắt tắc càng trùng càng lớn, như là cùng với ai tranh cãi bình thường,“Bọn họ thế nào có thể xem nhẹ trọng yếu như vậy mạnh mới!”

Mộ Kiếm Vân cảm xúc cũng đi theo La Phi kích động đứng lên.

“Cái gì mạnh mới?” Nàng vội vàng truy vấn nói.

“Thời gian, thời gian không đổi!” La Phi chỉ vào hồ sơ thượng ghi lại,“Người xem, cảnh sát chính thức ghi lại nổ mạnh thời gian là buổi chiều mười sáu điểm mười ba phân, nhưng là ở ta năm đó ghi chép trung, ta theo như lời nổ mạnh thời gian là mười sáu điểm mười lăm phân!”

“Là kém 2 phút. Bất quá này.....” Mộ Kiếm Vân hơi hơi lắc lắc đầu, đem nửa thanh nói lại nuốt trở vào. Đây ghi lại thượng khác biệt kỳ thật nàng phía trước cũng chú ý tới, bất quá nàng thật sự không cảm thấy đây là cái gì trọng yếu mạnh mới. Cảnh sát ghi lại nổ mạnh thời gian tự nhiên là thực chính xác, nhưng là La Phi theo như lời thời gian nhất định

liền như vậy chuẩn xác sao? Xuất hiện 2 phút khác biệt thật sự là thực bình thường chuyện đi? Bất quá trước mặt La Phi mặt, này đồ đội nước lã ý tưởng đồ có chút không tốt lắm mở miệng.

“Không, người không nên hoài nghi ta theo như lời thời gian chuẩn xác tính!” La Phi cũng đã nhìn thấu đối phương trong lòng suy nghĩ, phi thường quả quyết nói, “Làm bộ đàm lý tiếng nổ mạnh truyền đến sau, ta lập tức liền nhìn trong ký túc xá đồng hồ treo tường -- đây là chúng ta hình trình chuyên nghiệp đệ tử cơ bản nhất điều kiện phản ứng. Nếu ta ghi chép khi nói là mười sáu điểm mười lăm phân, thì phải là chuẩn xác mười sáu điểm mười lăm phân, một phần cũng sẽ không kém!”

Mộ Kiếm Vân lại vẫn có nghi ngờ: “Nhưng là..... Người có thể cam đoan cái kia đồng hồ treo tường liền nhất định chuẩn xác sao?”

“Ta mỗi ngày buổi tối đều sẽ cấp cái kia chung thượng huyền, hơn nữa đối với trong radio báo giờ so với thời gian. Đây là ta thói quen, chỉ cần ta ở ký túc xá trụ, liền chưa từng có gián đoạn qua. Ở ta trong ấn tượng, cái kia đồng hồ treo tường lúc đi phi thường chuẩn xác, đại khái hơn một tháng mới có thể xuất hiện có thể phát hiện khác biệt.” La Phi nhìn thẳng Mộ Kiếm Vân ánh mắt, nói chuyện thái độ cực kì nghiêm cẩn, làm đối phương lại khó sinh sinh nửa điểm nghi hoài nghi.

“Nếu là như thế này, kia thật là thời gian thượng có vấn đề ?” Mộ Kiếm Vân thái tin La Phi cách nói, trong đầu lại càng hồ đồ, “Nhưng là, này..... Điều này sao hội đầu? Cảnh sát ghi lại khẳng định sẽ không sai a. Chẳng lẽ là..... Phát sinh hai lần nổ mạnh?”

“Không có khả năng .” La Phi chậm rãi lắc lắc đầu, “Mười sáu điểm mười lăm phân ta nghe được tiếng nổ mạnh, trước đó Mạnh Vân luôn luôn tại cùng ta trò chuyện, cảnh sát ghi lại nổ mạnh làm sao có thể phát sinh ở mười sáu điểm mười ba phân? Trừ phi.....”

“Trừ phi người nghe được nổ mạnh là giả , chính là bộ đàm truyền đến giả tượng mà thôi.” Mộ Kiếm Vân tư duy bị La Phi kéo, nhanh chóng xoay tròn đứng lên, “Nếu là như thế này, lại ý nghĩa cái gì?”

“Ý nghĩa cái gì?” La Phi cũng thì thảo tự nói , cùng lúc đó, một cái làm người ta khó có thể tin suy luận đã ở trong lòng hắn hình thành. Này suy luận nếu thành lập, nó sẽ mang đến kinh ngạc cùng rung động cơ hồ có thể nhường La Phi trái tim theo ngực trung nhảy ra! Hắn bắt buộc chính mình bình tĩnh, nhưng là một cỗ cỗ nhiệt huyết lại ở không nghe sai sử dừng hướng hắn đầu óc, nhưng lại làm hắn có chút choáng váng.

Mộ Kiếm Vân cũng tưởng đến cái kia đáp án, cùng La Phi so sánh với, nàng tự nhiên muốn bình tĩnh rất nhiều, vì thế nàng bang đối phương đem câu nói kia nói ra: “Này ý nghĩa nổ mạnh phát sinh sau, Mạnh Vân vẫn như cũ còn sống.”

Tựa hồ có một cỗ điện lưu đánh qua La Phi thần kinh, thân thể hần bỗng dưng chiến một chút, sau đó hần lẳng lặng xem Mộ Kiếm Vân, thật lâu sau sau, mới mắt hờn mắt vía hỏi ngược lại:“Người cảm thấy này khả năng sao?”

“Nếu người nói thời gian kém quá thật tồn tại, kia đây là tất nhiên thành lập suy đoán.”

“Kia..... Ta cùng Mạnh Vân đối thoại cũng đều là ở nỗ mạnh sau phát sinh ?”

Mộ Kiếm Vân đột đầu:“Đúng vậy. Nếu dựa theo này ý nghĩ phân tích, chúng ta chỉ có thể nhận vì: Người cùng Mạnh Vân ở bộ đàm lý nói chuyện với nhau chính là đối phương cố ý thiết trí mê chương, mà Mạnh Vân mục đích muốn cho người nhận vì nàng ở nỗ mạnh trung tang thân . Đúng rồi, người không phải nói ngay từ đầu luôn luôn vô pháp cùng đối phương liên hệ lên sao? Này cũng có thể giải thích thông: Bởi vì Mạnh Vân từng đóng cửa nàng bộ đàm, thẳng đến nỗ mạnh phát sinh sau mới lại mở ra, thông qua sóng điện ở người trước mặt chế tạo một ít giả tượng. Về phần người nghe được tiếng nỗ mạnh, thiết kế đứng lên cũng không nan, chỉ cần một cái ghi âm là đủ rồi.”

“Hết thấy đều là Mạnh Vân bày ra ? Nàng chính là cái kia eumenides?” La Phi đỏ hấp một ngụm khí lạnh, sau đó lại khó có thể tin liên tục lắc đầu.

Mộ Kiếm Vân hiển nhiên chính là ý tứ này, nàng ánh mắt lẫm lẫm nói:“Có lẽ căn bản là không có người thứ ba tham dự của các người tranh đấu, này khởi án kiện vẫn cứ là người lưỡng trong lúc đó tranh đấu kéo dài. Bất quá --” Nàng bỗng nhiên lại nghĩ đến cái gì, bay qua năm đó ghi chép nhìn nhìn,“Người ở bộ đàm lý còn nghe được Viên Chí Bang thanh âm? Thì phải là nói Viên Chí Bang cũng không có chết vào nỗ mạnh trung?”

La Phi đương nhiên minh bạch Mộ Kiếm Vân lời ngầm, Mạnh Vân cùng Viên Chí Bang đều không có chết vào nỗ mạnh, chẳng lẽ đây là Mạnh Vân cùng Viên Chí Bang hợp mưu âm mưu?

Lấy này mạnh viên hai người năng lực, tìm hai cỗ thi thể đến nguy trạng nỗ mạnh hiện trường đích xác không phải cái gì việc khó. Nhưng là này đoán rằng lại gặp phải càng nhiều khó có thể giải đáp nghi vấn: Viên Chí Bang làm sao có thể tham dự trong đó đâu? Viên Chí Bang cùng Mạnh Vân, giữa hai người này cũng không có cái gì kết giao, mà bọn họ lại phân biệt là La Phi thân mật nhất đồng bọn cùng tới tình cảm chân thành người yêu, hai người kia có cái gì lý do đi hợp mưu lừa gạt La Phi đâu? Này không chỉ có ở logic thượng giảng không thông, càng làm cho La Phi ở trên tình cảm khó có thể nhận.

“Đợi chút.” Mộ Kiếm Vân còn tại cẩn thận nghiên cứu kia phân ghi chép, nàng tựa hồ lại có phát hiện,“Viên Chí

Bang còn sống chứng cứ có lẽ cũng không tin cậy. Bởi vì theo người năm đó miêu tả đến xem, hấn ở bộ đàm lý thanh âm không có cùng người hình thành hồ động, cho nên -- nếu tiếng nổ mạnh là ghi âm trong lời nói, Viên Chí Bang thanh âm đồng dạng cũng có có thể là ghi âm.”

Đúng vậy, này đích xác cũng có khả năng..... La Phi suy nghĩ trong lúc hỗn loạn bay lộn, nếu nói như vậy, kia vẫn là Mạnh Vân tặc đã chết Viên Chí Bang, sau đó chế tạo ra lừa dối giả tượng? Nhưng là nàng vì sao phải làm như vậy? Gần là cùng chính mình đấu khí? Hoặc là nàng quả thật khó có thể dễ dàng tha thứ Viên Chí Bang bội tình bạc nghĩa đắc tội đi? Nếu nàng còn sống, này mười tám năm đến nàng ở nơi nào? Nàng có thể cùng ta không có gì liên hệ? Dù loại nghi vấn tra tấn La Phi khí huyết cuộn cuộn, đầu óc lại tưởng lợi hại.

Cùng dĩ vãng sở hữu án tử bất đồng, La Phi không thể không đối hai cái chính mình thân cận nhất nhân tiến hành đánh giá phân tích. Thụ hại giả hoặc là gây nhân? Gì một loại ý nghĩ lựa chọn đối La Phi mà nói đều là mại hướng tâm trung thống khổ vực sâu quá trình.

Mộ Kiếm Vân tư duy tắc đang đứng ở sinh động giai đoạn, ánh mắt của nàng ly khai ghi chép bản, lược suy tư một lát sau, nàng lại làm ra một cái lớn mật đoán:“La cảnh quan, người lại nhớ lại một chút, này hai ngày xuất hiện cái kia hung phạm -- người ở thị dân quảng trường nhìn thấy qua hấn bóng lưng, hấn có hay không có thể là Viên Chí Bang?”

La Phi lắc lắc đầu:“Ta không biết..... Ít nhất hấn giết hại Hàn Thiếu Hồng thời điểm, cũng không có bất kỳ địa phương nào nhường ta sinh ra qua tương quan hoài nghi, vô luận là động tác tư thái, vẫn là video clip trung thanh âm. Không nên nói giữa hai người tương tự điểm..... Thân cao nhưng là không sai biệt lắm.”

“Nói vậy, hơn phân nửa sẽ không đúng rồi.” Mộ Kiếm Vân trầm ngâm nói, theo tâm lý học góc độ đến phân tích, La Phi cùng Viên Chí Bang từng thân mật khăng khít ở cùng nhau đợi bốn năm, lẫn nhau trong lúc đó đã phi thường quen thuộc . Nếu Viên Chí Bang lại xuất hiện tại La Phi trước mặt, một câu, thậm chí một cái rất nhỏ động tác nhỏ đều có thể lập tức gợi lên đối phương nhớ lại. Mà lấy La Phi sâu sắc, đối cái kia nam tử lại không sinh ra gì cảm giác, kia hai người từng hiểu biết khả năng đích xác không lớn.

“Cái kia nam nhân là ai đâu? Nếu năm đó eumenides chính là Mạnh Vân, người này lại là từ nơi nào toát ra đến?” Mộ Kiếm Vân tự quyết định suy nghĩ một lát, khó có thể đem này đó manh mối cùng tương quan phỏng đoán nói ra một cái khép kín viên lộ đến. Sau đó nàng tựa hồ tưởng mở sự tình gì, bỗng nhiên “Ồ” một tiếng, tự giễu nở nụ cười.

La Phi miễn cưỡng hỏi:“Như thế nào?”

“Chúng ta vừa rồi nói nhiều như vậy, đều là thành lập ở nổ mạnh thời gian sai vị trụ cột thượng suy luận. Bất quá nói thật, này đó suy luận không hợp lý địa phương nhiều lắm.” Mộ Kiếm Vân nhún vai bàng nói,“Nhất là Mạnh Vân hành

vi động cơ -- người là hiểu biết nhất nàng nhân, người tin tưởng nàng sẽ làm ra như vậy một loạt điên cuồng huyết án sao?”

La Phi lập tức lắc đầu, hắn cùng Mạnh Vân có hai năm yêu nhau trải qua. Đối phương là một cái thật mạnh giành thắng lợi, nhưng tuyệt đối thiện lương nữ hài, điểm này chân thật đáng tin.

“Cho nên ta cảm thấy lớn nhất khả năng cũng là người đối thời gian nắm chắc xảy ra vấn đề.” Mộ Kiếm Vân nói thẳng nói, “Sự tình vốn không có như vậy phức tạp, chúng ta muốn đối mặt, chính là một cái chưa từng lộ qua mặt lãnh huyết sát thủ. Mạnh Vân, Viên Chí Bang, Trịnh Hách minh chờ, đều là chết vào thủ hạ của hắn.”

Đúng vậy, 2 phút thời gian khác biệt, này có thể có bao lớn tham khảo giá trị? Năm đó chuyên án tổ nhiều như vậy kinh nghiệm phong phú hình cảnh, chưa từng có người nào dây dưa cho này chi tiết. Sự cách mười tám năm sau nhắc lại ra này nghi vấn, dùng “Chuyện bé xé ra to” Đến hình dung cũng không vì qua.

Nhưng La Phi lại vẫn cứ ngừ khí kiên định: “Không, phương diện này nhất định có vấn đề! Người phải tin tưởng ta, ở sinh hoạt của ta trung, nửa phút khác biệt cũng không hẳn là xuất hiện.”

Đối mặt La Phi cố chấp, Mộ Kiếm Vân lần này chính là cười nhẹ: “Muốn thay đổi suy nghĩ của người kỳ thật rất đơn giản, ta đã nghĩ tới một người.”

Không cần thiết đối phương nói thêm gì đi nữa, La Phi cũng biết người kia là ai.

Hoàng Thiếu Bình.

Này ở nỗ mạnh hiện trường may mắn còn tồn tại xuống dưới nam tử, hắn đối với nỗ mạnh phát sinh khi miêu tả cơ hồ cùng La Phi theo bộ đàm xuôi tai đến tình huống giống nhau như đúc. Này đủ để thuyết minh cái gọi là “Hai lần” Nỗ mạnh trong lúc đó căn bản là không tồn tại cái gì thời gian kém.

Nhưng là Mộ Kiếm Vân vẫn là không có thể nói phục La Phi, người sau giờ phút này đã đứng dậy, ngắt lời nói: “Chúng ta có tất yếu lại đi bãi phỏng một chút Hoàng Thiếu Bình, hắn hiển nhiên đối cảnh sát nói dối.”

Mộ Kiếm Vân khe khẽ thở dài, này nam tử tự tin quả thực đến có chút cố chấp nông nổi. Ở hắn trong quan niệm,

chỉ cần cùng hấn chính mình phân tích không gặp nhau chi tiết, liền nhất định là có vấn đề .

Hấn vì sao sẽ không có thể nhận, có lẽ là chính hấn phân tích xảy ra vấn đề đâu?

Ai, mặc kệ thế nào, đã hấn còn tưởng đi gặp Hoàng Thiếu Bình, kia vẫn là bồi hấn đi xem đi đi.

.....

Ngày hai mươi bốn tháng mười, buổi chiều mười bốn khi linh mười tám phân.

Ngõ nhỏ phá ốc.

Phòng nhỏ môn là hờ khép , ở được đến phòng trong chủ nhân cho phép sau, La Phi cùng Mộ Kiếm Vân chính mình đẩy cửa ra đi đến tiến vào.

Giờ phút này đúng là một ngày trung ánh sáng mặt trời mạnh nhất liệt, nhiệt độ không khí cao nhất sau giữa trưa thời gian, nhưng mà bước vào này gian phòng nhỏ, hai người lại cảm giác được một loại đến từ chính thế giới khác bàn hôn ám cùng âm lãnh, bọn họ thậm chí cần điều chỉnh một đoạn thời gian sau, thị lực tài năng thích ứng phòng trong hoàn cảnh.

Hoàng Thiếu Bình đang ở phòng trong quản lý một đồng lực tìm trở về rác. Hấn đem không đồ uống bình nhất nhất thái biến, sau đó đánh trát ở cùng nhau, như vậy ở phía trước hướng phế phẩm hồi cấu đứng thời điểm, liền có thể tận lực nhiều mang theo một ít “Hàng hóa”.

Này đó đối thường nhân mà nói phi thường dễ dàng công tác lại cấp Hoàng Thiếu Bình mang đến không nhỏ khó khăn, bởi vì hấn thủ, hấn chân, thậm chí hấn quanh thân cơ hồ đều không có một chỗ hoàn chỉnh địa phương. Hấn động tác như thế thông thả, cùng này phế phẩm so sánh với, chính hấn đồ càng như là một cái “Phế vật”; Nhưng hấn thái độ lại như thế nghiêm cẩn, làm trát hoàn nhất kiện thành phẩm sau, hấn hội a khai bán phiên môi, lộ ra so với khóc còn khó coi hơn tươi cười.

La Phi cùng Mộ Kiếm Vân biết: Này đáng thương nhân ở nửa đời người thời gian nội, đều là dựa vào như vậy hành vi đến duy trì chính mình sinh kế.

Đây là sinh hoạt của hắn. La Phi trong ánh mắt tràn ngập thương hại: Mười tám năm trước, làm người này vẫn là một cái tiểu tử thời điểm, hắn đi đến tòa thành thị này lấy nhật phế phẩm vì sinh, nhưng ở trong lòng hắn nhất định cũng tràn ngập giấc mộng, hắn ngày hợp trông thay đổi sinh hoạt của bản thân. Nhưng là kia tròng nổ mạnh lại nhường hắn giấc mộng vĩnh viễn đọng lại, mười tám năm đi qua, hắn còn tại nhật rác, lay lắt cuối đời.

Hắn đau khổ thậm chí vượt qua nổ mạnh trung chết vì tai nạn giả, hắn là tối hắn là thống hận kia tròng nổ mạnh nhân.

Nhưng là, hắn vì sao muốn nói dối, ngày đó hắn đến cùng nhìn thấy gì? Hắn lại ở lên gạt đi cái gì? Mang theo như vậy nghi vấn, La Phi ngồi ở Hoàng Thiếu Bình đối diện, ánh mắt của hắn gắt gao chăm chú vào kia trương làm người ta khó có thể bất ngờ đỏ trên mặt.

Hoàng Thiếu Bình dừng trong tay công tác, khàn khàn đánh tiếp đón:“Các ngươi lại tới nữa.....” Sau đó hắn lại quay đầu nhìn về phía thượng đứng ở cửa khẩu Mộ Kiếm Vân,“Ngươi đem đăng mở ra đi, chốt mở ngay tại ngươi trong tay.”

Mộ Kiếm Vân kéo động đăng tuyến, ngọn đèn nhường phòng ở bao nhiêu thêm chút sinh khí.

“Ta một người không bỏ được dùng điện..... Có khách đến, mới có thể bật đèn.” Hoàng Thiếu Bình âm đạm giải thích, mang theo một chút xấu hổ.

Mộ Kiếm Vân trong lòng đau xót, âm thầm lắc lắc đầu: Hoài nghi như vậy một người hội cùng án kiện có liên lụy..... Quả thực có chút tàn nhẫn.

Nàng đồng bạn cũng không nghĩ như vậy.

“Ngươi vì sao nói dối?” La Phi đột nhiên mở miệng, nói thẳng hỏi.

“Cái gì?” Hoàng Thiếu Bình hồ hững xem La Phi, trên mặt hắn cơ bắp sớm tổn thương đại bộ, cơ hồ hiển không ra gì biểu cảm đến.

“Người nói dối !” La Phi ngữ khí chân thật đáng tin, “Mười tám năm trước, người nói thấy được cái kia nữ nhân thông qua bộ đàm cùng ta nói chuyện với nhau, hơn nữa có thể nói ra chúng ta nói chuyện với nhau nội dung. Mà ta hiện tại biết, kia tròng nói chuyện với nhau căn bản là phát sinh ở nỗ lực sau, cái kia thời điểm, người hẳn là đã trọng thương đe dọa, thế nào còn có thể biết từ nay về sau 2 phút nội dung đã xảy ra? Cho nên người nói dối, người phải thành thành thật thật nói với ta, người là làm sao mà biết sau này nói chuyện với nhau nội dung, lại vì sao muốn lừa gạt cảnh sát?”

Hoàng Thiếu Bình lẳng lẳng xem La Phi, hẳn tựa hồ bị đối phương thái độ dọa đến, lại tựa hồ căn bản là không rõ đối phương đang nói cái gì.

“Người vì sao muốn lừa gạt cảnh sát?!” Hăm sâu huyết án cùng tình cảm nhiều trọng hoang mang bên trong, La Phi thật sự vô pháp lại bình tĩnh, hẳn thanh âm đại có chút dọa người, lập tức chính hắn ý thức được có chút thất thố, thay một loại thành khẩn tha hòa dịu ngữ khí bổ sung thêm, “Ngày đó đến cùng phát sinh cái gì? Mời người nói với ta.”

Hoàng Thiếu Bình vẫn cứ trừng mắt xem La Phi, tựa hồ còn chưa có hoàn quá thần lai.

Mộ Kiếm Vân than nhẹ một tiếng. Như vậy một cái đáng thương nhân có thể cất giấu cái gì bí mật đâu? Nàng thậm chí cảm thấy La Phi có chút rất khi dễ người.

Nhưng là sau một lát, nàng này ý tưởng liền bị triệt để đảo điên. Bởi vì Hoàng Thiếu Bình đang từ trong cổ họng thốt khổ bài trừ này vài cái tự đến:

“Đúng vậy..... Ta nói dối.”

Mộ Kiếm Vân lộ ra kinh ngạc biểu cảm. La Phi tắc thật dài thở ra -- đối phương đã đã nhả ra, kia thuyết minh đã buông tha cho chống cự, chân tướng có lẽ ngay tại trước mắt!

“Tốt lắm, người nói thật, nỗ lực tiến đến cùng là cái gì tình huống?” Theo La Phi câu hỏi, Mộ Kiếm Vân cũng đi phía trước thối hai bước, đồng thời đem lỗ tai dựng đứng.

Nhưng mà Hoàng Thiếu Bình lại chính là chờ dẫn trở về câu: “Ta không biết.”

“Không biết?” La Phi cười lạnh một tiếng, hiển nhiên vô pháp nhận như vậy đáp án.

“Ta mới vừa đi tiến cái kia nhà máy, cái gì đều còn chưa có thấy, đột nhiên liền nổ mạnh . Cho nên đương thời tình huống, ta căn bản là không biết.” Hoàng Thiếu Bình lay động môi giải thích .

“Người còn tại nói dối!” La Phi từng bước ép sát,“Nếu là như thế này, người làm sao có thể biết ta cùng Mạnh Vân trong lúc đó nói chuyện nội dung?”

Hoàng Thiếu Bình phát ra “Xích” một tiếng, như là đang cười, sau đó hắn lại còn nói:“Là người nói với ta .”

Loại này vớ vẩn lời nói ngược lại nhường La Phi ngây ngẩn cả người, hắn dùng bất khả tư nghị ánh mắt xem đối phương.

“Ta ở bệnh viện tĩnh lại về sau, trình cảnh quan liên tiếp vài ngày đều tới hỏi ta sự tình. Ta ngay từ đầu cái gì đều không biết, sau này có thiên trình cảnh quan đi đi toilet, hắn đem một cái ghi lại bản đặt ở ta đầu giường. Ta giãy dụa nhìn ghi lại bản thượng nội dung, bên trong có một đoạn là có cá nhân ở miêu tả hắn cùng nổ mạnh hiện trường nữ nhân tiến hành trò chuyện. Hắc, hôm nay ta mới biết được, người kia nguyên lai là người. Đúng rồi, người đã nói cái kia nữ nhân là người người yêu, một cái chết đi nhân, là người tốt nhất bằng hữu?” Hoàng Thiếu Bình vừa nói một bên xem La Phi, trong ánh mắt mang theo loại đồng bệnh tương liên bi ai.

La Phi sừng sốt một lát, lộ ra dở khóc dở cười biểu cảm:“Người xem đến ta ghi chép? Sau đó đem ghi chép thượng nội dung lại thuật lại cấp trình cảnh quan?”

Hoàng Thiếu Bình a khai gió lửa tàn môi:“Chính là như vậy.”

Khó trách đối phương sẽ nói “Là người nói với ta ”, La Phi giật mình mà lại thất vọng. Bất quá hắn vẫn không cam lòng, lại tiếp tục truy vấn nói:“Người vì sao phải làm như vậy? Đã người cái gì đều không biết, vì sao muốn biên ra một cái hiện trường chuyện xưa đến?”

Hoàng Thiếu Bình vươn đầu lưỡi liếm liếm môi, có vẻ có chút can khát, sau đó hắn dùng bi ai ngữ khí nói:“Ta chính là muốn sống đi xuống -- ta chính là một cái lượm ve chai , trên người một phần tiền đều không có, bệnh viện vì sao hội cứu giúp ta? Ta tuy rằng không văn hóa, nhưng trong lòng mình bạch: Bởi vì ta có tác dụng, cảnh sát hi vọng ta có thể cung cấp phá án manh mối. Nếu ta nói thật: Ta cái gì đều không biết. Ta đây còn có cái gì giá trị? Ai hội tiếp tục giúp ta chữa bệnh?”

La Phi cùng Mộ Kiếm Vân nhìn nhau liếc mắt một cái, hai người không hẹn mà cùng cười khỏ đứng lên. Chẳng lẽ đúng là có chuyện như vậy: Hoàng Thiếu Bình chính là muốn đạt được bị cứu trợ cơ hội, cho nên hướng cảnh sát hù cầu một ít cái gọi là “Mục kích” Sự thật, kỳ thật hấn căn bản cái gì đều không có nhìn đến!

Như vậy quả thật giải thích thông: Ở đương thời hoàn cảnh hạ, Hoàng Thiếu Bình đích xác chính là làm một cái đối chính mình có lợi nhất lựa chọn mà thôi.

Cảnh sát đã mất quyền cũng không tất yếu đối như vậy một cái nói dối lại đi truy cứu cái gì. Đáng tiếc này manh mối cũng theo đó chặt đứt, này không thể nghi ngờ cấp cảm xúc vừa mới hưng phấn lên la mộ hai người đương đầu rút một chậu nước lạnh.

La Phi ngồi yên , thất lạc viết ở trên mặt của hấn.

Gặp đối phương hồi lâu không nói chuyện, Hoàng Thiếu Bình trái lại tự lại bắt đầu công tác. Hấn đem trát tốt đồ uống bình chuyển đến một bên, sau đó cầu xin xem La Phi:“La cảnh quan, người có thể giúp ta một việc sao?”

“Cái gì?” La Phi buồn bã suy nghĩ bị kéo trở về.

“Giúp ta đem ngoài phòng cái kia bao tải to đề vào đi. Ta vừa già lại tàn, làm việc càng ngày càng bất lợi tác .”

Ai cũng vô pháp cự tuyệt một cái người đáng thương như thế nho nhỏ thỉnh cầu, La Phi đứng dậy hướng ngoài cửa đi đến.

“Gói to bên cạnh còn có rất nhiều plastic bình, cũng phiền toái người một khối thu thập tiến vào.” Hoàng Thiếu Bình bổ sung một câu, nhìn đến Mộ Kiếm Vân cũng tưởng ra ngoài hỗ trợ, hấn còn nói thêm,“Mộ lão sư, người có thể hay không giúp ta đề một chút cái kia cốc nước?”

Cái cốc ngay tại cách đó không xa trên bàn, bên trong mát bán chén nước sôi. Mộ Kiếm Vân cầm lấy cốc nước đưa cho Hoàng Thiếu Bình.

“Cám ơn.” Hoàng Thiếu Bình tiếp nhận cốc nước, lại một phen nắm lấy Mộ Kiếm Vân cổ tay, làm người sau lắp bắp kinh hãi.

“Ta chẳng phải cái gì đều không biết. Nhưng là mấy chuyện này ta hiện tại không thể nói.” Hoàng Thiếu Bình hướng cửa phiêu liếc mắt một cái, khàn khàn thanh âm ép tới rất thấp, “-- ta chỉ có thể nói cho người một người.”

Mộ Kiếm Vân trong lòng thẳng thắn kinh hoàng, thực rõ ràng, Hoàng Thiếu Bình đúng là ở đề phòng La Phi!

Hoàng Thiếu Bình đi phía trước khiếm thân thể, xấu xí khuôn mặt cơ hồ muốn thiếp đến Mộ Kiếm Vân trên mặt, hẩn thấp giọng dặn nói: “Buổi tối người tìm đến ta, trăm ngàn không muốn cho hẩn biết.”

Cửa vang lên tiếng bước chân, La Phi đã ở hướng phòng trong đi tới. Hoàng Thiếu Bình nói tay, Mộ Kiếm Vân lui về phía sau hai bước, kiệt lực che giấu trụ trong lòng kinh ngạc.

Hai ba giây sau, La Phi dẫn theo đại đại bện túi vào phòng, hẩn thần sắc bình tĩnh, tựa hồ không có phát hiện gì dị thường.

.....

Theo Hoàng Thiếu Bình gia xuất ra sau, La Phi cùng Mộ Kiếm Vân bao nhiêu đều có chút buồn bực. La Phi bản cảm thấy bắt lấy Hoàng Thiếu Bình này manh mối có thể thâm đào ra không ít này nọ, Mộ Kiếm Vân tắc tưởng thông qua Hoàng Thiếu Bình căn cứ chính xác ngôn phù định La Phi về “Thời gian sai vị” suy luận, nhưng mà hai người đều tự mục đích lại cũng không có thể đạt tới.

“Hiện tại nên làm cái gì bây giờ?” Mộ Kiếm Vân đầu tiên thử La Phi thái độ.

“Nỗ mạnh thời gian khẳng định là có vấn đề .” La Phi vẫn kiên trì chính mình quan điểm, “Có lẽ còn có một cái biện pháp có thể chứng minh.”

“Biện pháp gì?”

“Nhường hiện trường người chết đến chứng minh. Nếu ta đối nỗ mạnh thời gian phán đoán là chính xác , như vậy Mạnh Vân liền không có chết vào kia tràng nỗ mạnh, hiện trường nữ thi đương nhiên cũng không có thể là nàng.”

“Mà lúc này thế nào có thể biết hiện trường thi thể có hay không vấn đề đâu?” Mộ Kiếm Vân bắt đắc dĩ nhún vai, “Đều đã qua đi mười tám năm , người chết thi thể sớm hoá táng, năm đó cũng không cụ bị dna xem xét kỹ thuật, không có khả năng có tương quan tư liệu lưu lại .”

“Chúng ta hiện tại phải đi pháp y trung tâm phòng tư liệu. Giống như vậy án kiện, bởi vì người chết thân phận không có được đến minh xác phán định. Như vậy ở hoá táng thời điểm, khẳng định là muốn chế tác nha khuônng tiêu bản .”

“Kia thì thế nào đâu?” Mộ Kiếm Vân vẫn là thấy không rõ đột phá phương hướng, “Theo ta được biết, Mạnh Vân cùng Viên Chí Bang sinh tiền đều không có lưu lại cùng răng nanh có liên quan ghi lại, cho dù chúng ta lấy đến nha khuônng tiêu bản, người lại làm sao mà biết đó là không phải bọn họ răng nanh?”

“Ta có ta phương pháp.” Trầm mặc một lát sau, La Phi thần nhiên đáp.

Một giờ sau, La Phi cùng Mộ Kiếm Vân đã đi tới pháp y trung tâm phòng tư liệu. Ở xin chỉ thị Hàn Hạo hơn nữa chiếm được phê chuẩn sau, quản lý viên hướng này hai cái “Tứ nhất bát” Chuyên án tổ thành viên đưa ra cùng kia khởi huyết án có liên quan pháp y học tư liệu. Trừ bỏ đại lượng tàn thi ảnh chụp ở ngoài, La Phi như nguyện lấy thường tìm được hai gã người chết răng nanh mô hình. Hắn đầu tiên là đem hai cái nha khuônng đều cầm đứng lên, lược xem sau buông xuống hình dáng thô to nam tính nha khuônng, chỉ còn một cái khác nữ tính nha khuônng nơi tay thượng tinh tế đoan trang.

Mộ Kiếm Vân lẳng lặng đứng ở một bên, thả nhìn hắn ở không có gì đối lập tư liệu dưới tình huống, như thế nào đi phán đoán này nha khuônng hay không thuộc loại một cái mười tám năm trước cổ nhân.

Không quá nhiều lâu La Phi liền làm ra một cái làm Mộ Kiếm Vân kinh ngạc không thôi quái dị động tác: Hắn đem cái kia nha khuônng giơ lên bên miệng, sau đó đem chính mình đôi môi tiếp đi lên. Không chỉ có như thế, hắn thậm chí còn vươn đầu lưỡi, tại kia hai hàng té thạch cao chế thành răng nanh thượng mềm nhẹ liếm động . Hắn liếm như thế chuyên tâm, thậm chí ngừng thở, nhắm hai mắt lại, tựa hồ muốn đem toàn thân cảm thấy đều tập trung ở lưỡi gian kia một mảnh nhỏ khu vực thượng.

Mộ Kiếm Vân bỗng nhiên trong lòng chấn động: La Phi giờ phút này động tác cùng biểu cảm, nhưng lại rõ ràng là ở hôn môi!

Đích xác, La Phi đang ở cùng một cái nha khuông hôn môi. Hấn xúc giác cùng tình cảm đã phiêu về tới nhiều năm phía trước, từng hoa tiền dưới ánh trăng, quen thuộc môi xỉ đan vào, cái loại này khắc cốt minh tâm cảm giác vĩnh viễn vô pháp phục hồi, ẩn sâu ở giữa hồi ức mỗi một cái chi tiết lại rõ ràng hiện ra đến.

Mộ Kiếm Vân theo bản năng quay mặt đi, lảng tránh này cảnh tượng. Hồi lâu sau, nàng nghe thấy được động tĩnh -- kia hẳn là La Phi đem nha khuông thả lại khay trung.

Mộ Kiếm Vân có thể này đem mặt quay lại, nàng nhìn đến La Phi kinh ngạc đứng ở chính mình trước mặt, nước mắt chính như bị bàn khóa khóa chảy xuống. Ngực nàng gian nổi lên một cổ phức tạp tư vị. Mấy ngày nay ở chung, nàng đã đầy đủ lĩnh giáo La Phi kiên cường cùng bình tĩnh, như vậy một người nam nhân nước mắt rơi như mưa đương nhiên hội làm người ta phá lệ động dung.

“Thế nào?” Có lẽ là nhận đến La Phi cảm xúc ảnh hưởng, Mộ Kiếm Vân thanh âm cũng có chút phát run .

“Là nàng.” Nói ra này hai chữ đồng thời, La Phi đã không chế không được nước nớc.

Mộ Kiếm Vân thẩm thiết cảm nhận được đối phương trong lòng đau đớn, nàng than nhẹ , ôn nhu an ủi nói:“Tốt lắm..... Ít nhất chúng ta chứng minh rồi, Mạnh Vân chẳng phải cái kia hung thủ. Chúng ta phá án và bắt giam, cũng không cần ở một sai lầm trên đường tiếp tục đi tới.”

“Người có ý tứ gì?” La Phi lau lau nước mắt thủy, có chút phần nộ chất vẫn nói,“Cái gì kêu ‘Sai lầm đường’? Cái kia thời gian kém là tuyệt đối tồn tại , người vì sao thủy chung không tin?”

“Nhưng là sự thật ở trước mắt!” Mộ Kiếm Vân cũng bị La Phi cố chấp chọc nóng nảy, nàng đề cao giọng, chỉ vào vừa mới bị La Phi buông nha khuông,“Mạnh Vân đã chết , nỗ mạnh phát sinh thời điểm nàng sẽ chết ! Ta biết người không muốn nhận, nhưng này là sự thật, ai cũng cải biến không xong chuyện thực! Người hẳn là minh bạch , người đến cùng còn muốn kiên trì cái gì?”

La Phi ngờ ngạc sợ run thật lâu sau, sau đó hấn xoay người, không nói một lời về phía cửa chỗ ẩm đạm mà đi.

Chương 7 tử vong quặng mỏ

Ngày hai mươi bốn tháng mười, trễ hai mươi điểm mười một phân.

Ở hình cảnh đại đội chiêu đãi trong phòng ăn, Mộ Kiếm Vân đã ăn xong rồi cơm chiều. Bởi vì đang ở suy xét mổ ta sự tình, nàng còn không có rời đi, mà là lẳng lặng ngồi ở bữa cơm vị góc, mày nhíu lại, ánh mắt tắc không hề mục đích định ở một đồng không bát thượng. Nàng này phó bộ dáng rất nhanh hấp dẫn đến một gã nam tử chú ý -- người sau vừa mới đánh tốt lắm đồ ăn, giờ phút này chính hướng về góc xó đi tới. Người này nam tử thân hình nhỏ gầy, tóc rối bời, mang theo viên trượt đi mất kính, màu đen cánh phục mặc ở trên người hắn không hiện uy vũ, ngược lại có vài phần buồn cười.

Mộ Kiếm Vân nghe thấy đôi phương kia kéo dài tiếng bước chân, liền đã biết người đến là Tăng Nhật Hoa, nàng ngẩng đầu, lễ tiết tính mỉm cười một chút: “Người hảo.”

Tăng Nhật Hoa ở Mộ Kiếm Vân đối diện ngồi xuống, cười ha ha nói: “Mỹ nữ một người? Nhường ta bồi cùng người đi.”

Mộ Kiếm Vân đã thói quen đôi phương trêu đùa, lơ đãng hàn huyên: “Thế nào vừa ăn cơm?”

“Công tác a -- thật sự là đau đầu.” Tăng Nhật Hoa quơ quơ đầu, cảm lấy chiếc đĩa trộn mì trộn tiền đồ ăn, lại bổ sung thêm, “Không hề tiến triển.”

Làm văn chức nhân viên, Tăng Nhật Hoa cũng bị bài trừ ở tại bốn người hành động tiểu tổ ở ngoài, cũng không sẽ trực tiếp tham dự sắp tới đồng eumenides trận thứ hai giao phong. Hiện tại hắn chủ yếu nhiệm vụ chính là ở máy tính hệ thống trung đối sở hữu khả năng tương quan nhân viên tiến hành kiểm tra cùng xếp tra, này cũng là cảnh sát ở đối mặt đại án khi đã từng sử dụng thủ pháp chi nhất. Tuy có chút mò kim đáy bể ý tứ hàm xúc, nhưng chỉ cần công tác làm được cẩn thận, thường thường cũng có thể được đến không sai thu hoạch. Năm kia ở Thạch gia trang phát sinh đặc đại nổ mạnh án, chết một trăm nhiều người, cử quốc chấn động. Cảnh sát lập tức đối cụ bị phá tri thức nhân viên tiến hành thẩm thức xếp tra, rất nhanh liền tập trung phạm tội người hiềm nghi cận như siêu, sử này án thành công cao phá.

Mà tại đây tràng vượt qua mười tám năm dấy huyết án trung, phạm tội người hiềm nghi eumenides hiển nhiên cụ bị càng nhiều rất dễ tập trung đặc thù. Hắn tinh thông phá, hình trình, cách đấu, internet chờ nhiều phương diện kỹ năng, như vậy một người không có trải qua chuyên nghiệp hóa huấn luyện là không thể tưởng tượng. Cho nên làm Tăng Nhật Hoa triển khai xếp tra thời điểm, trong lòng vẫn là rất có vài phần tự tin, nhưng kết quả lại làm hắn vô cùng thất vọng.

Tại đây hai ngày trong thời gian, Tăng Nhật Hoa mang theo hần tiểu tổ đem cả nước nhận qua tương quan quân sự cùng công an huấn luyện nam tử toàn bộ si một lần, lại không nghĩ được gì có thể sử dụng lấy truy tung eumenides khả nghi tung tích. Hần thậm chí thông qua tỉnh sảnh lãnh đạo cùng quốc an cục nhất loại đặc thù ngành liên hệ qua, thỉnh cầu đối phương hiệp trợ điều tra. Nhưng mà tặng lại tới được tin tức là: Ở đặc công nhân viên trung cũng quyết không tồn tại tức ăn khớp eumenides tương quan đặc thù, đồng thời có thể dùng gây thời gian người hiềm nghi.

Vô ích làm Tăng Nhật Hoa có chút buồn bực. Hần vô pháp lý giải: Giống như vậy một cái chứa nhiều kỹ năng như thế xuất sắc nhân vật, làm sao có thể lặng yên không một tiếng động theo trong tảng đá liền xông ra? Mặc dù hần lại cẩn thận, ở hần trưởng thành trong quá trình tổng hội lưu lại một chút tung tích đi? Là cái gì nguyên nhân khiến cho này đó tung tích nhưng lại che giấu như thế sâu?

Cùng loại hoang mang đang ở tra tấn Tăng Nhật Hoa, bắt quá hần thiên tính lạc quan, cuộc sống cảm xúc vẫn chưa bởi vậy mà nhận đến ảnh hưởng. Giờ phút này cùng mỹ nữ đối diện mà ngồi, hần không khỏi khẩu vị đại khai, một bên lang thôn hồ yết sử dụng bữa tối, một bên trên ghẹo hỏi: “Ai, người cái kia hợp tác đâu? Nghe nói hai người các người toàn bộ buổi chiều đều ngáy ở cùng nhau?”

“Chúng ta phát hiện một ít manh mối, khá vậy hứa... Lại cái gì cũng không là.” Mộ Kiếm Vân đem 2 phút “Thời gian sai lệch” tương quan tình huống nói cho Tăng Nhật Hoa. Làm một gã máy tính cao thủ, người sau không thể nghĩ ngờ cụ bị cực kỳ kín đáo tư duy năng lực, cho nên Mộ Kiếm Vân cũng tưởng nghe một chút hần đối việc này phân tích.

Tăng Nhật Hoa hơi sững sốt một lát, rất nhanh cấp ra chính mình phán đoán: “Ta duy trì suy nghĩ của người, cái kia cái gọi là ‘Thời gian sai lệch’ cũng không tồn tại.”

Mộ Kiếm Vân ánh mắt sáng ngời: “Người có thể khẳng định?”

“Người đã nói, La Phi đã xác nhận nỗ mạnh hiện trường người chết chính là Mạnh Vân. Cảnh sát ghi lại tác chân thật đáng tin: Chỉ có một lần nỗ mạnh, kia nỗ mạnh phát sinh ở buổi chiều tứ điểm mười ba phân. Đã Mạnh Vân đã ở tứ điểm mười ba phân tử vong, kia nàng làm sao có thể tại đây sau 2 phút thời gian nội còn cùng La Phi trò chuyện đâu? La Phi đối Mạnh Vân thanh âm tuyệt đối quen thuộc, không có khả năng là người khác ngụy trang đi? Mà đối thoại nội dung lại là hồ động tính, bài trừ xong việc trước ghi âm khả năng. Cho nên, nếu thật sự tồn tại cái kia thời gian sai lệch, chúng ta phải đối mặt ‘Người chết đang nói chuyện’ này tất nhiên suy luận.” Tăng Nhật Hoa ngữ tốc rất nhanh, triển lãm ra trật tự cũng thập phần rõ ràng.

Người chết đang nói chuyện. Đây đương nhiên là tuyệt đối không có khả năng xuất hiện tình huống. Mộ Kiếm Vân cũng từng cấp La Phi phân tích qua đạo lý này, khả La Phi cũng là như vậy đáp lại: “Tuyệt đối không có khả năng xuất hiện tình huống -- kia đây là toàn bộ ý nghĩ mấu chốt. Chúng ta phải đối này làm ra giải thích hợp lý, làm này giải thích xuất hiện thời điểm, chúng ta cách án kiện chân tướng cũng sẽ không xa.”

Đôi mắt La Phi cố chấp, Mộ Kiếm Vân quả thực có chút dở khóc dở cười. Giải thích hợp lý? Nàng cảm thấy hợp lý nhất giải thích đó là La Phi đối thời gian nắm chắc là sai lầm, 2 phút... Thật sự là bé nhỏ không đáng kể, bất luận kẻ nào đều có khả năng xuất hiện như vậy sai lầm. Nhưng là La Phi vì sao phải đối chính mình như thế tự tin đâu?

Mộ Kiếm Vân nhớ tới đạo sư từng đã cho chính mình một câu dạy, những lời này ở nàng ngày sau trong những việc trải qua đã lần nào cũng đúng.

“Làm một người làm ra làm người vô pháp lý giải lựa chọn là lúc, người không ứng gần buồn bực cùng hấn cố chấp, người càng ứng suy xét là, đáy lòng hấn hay không có dấu người chưa từng tham tri đến bí mật.”

Nếu theo này ý nghĩ suy nghĩ, như vậy La Phi, hấn là phủ còn tại cất dấu cái gì đâu? Thậm chí còn, này cái gọi là thời gian sai lệch, cũng hấn cố ý muốn kiên trì đặng khỏi? Mục đích của hấn lại là cái gì?

Mộ Kiếm Vân ý đồ đem chính mình mang nhập La Phi nhân vật đi suy xét mấy vấn đề này, đây là nàng ở Tầng Nhật Hoa đã đến khi đang ở làm việc.

“Đơn giản như vậy đạo lý, La Phi hấn là so với chúng ta càng thêm rõ ràng. Nếu hấn vẫn cứ kiên trì này thời gian sai lệch, người muốn lo lắng một chút, hấn là có phải có chút chuyện ở lừa người?” Tầng Nhật Hoa bỗng nhiên toát ra như vậy một câu đến, mà hấn ngữ khí nhưng lại như là đã có vài phần nắm chắc bình thường.

Mộ Kiếm Vân bị điểm trúng trong lòng suy nghĩ, mày nhảy dựng: “Người chi... Nào sự?”

“Tỷ như nói, Mạnh Vân tử. Người có thể khẳng định La Phi nhất định nói lời nói thật sao?”

Mộ Kiếm Vân trong lòng rung mình, nàng phi thường minh bạch đối phương ý tứ: Mạnh Vân là La Phi người yêu, loại này yêu bởi vì năm đó biến cố có lẽ hội trở nên càng thêm sâu nặng. Nếu Mạnh Vân không chết, kia nàng không thể nghi ngờ đem trở thành án kiện người hiềm nghi. La Phi có phải hay không bởi vậy mà giấu diếm cái sự thật này, quấy nhiễu cảnh sát tầm mắt để bảo vệ chính mình người yêu? Hoặc là, hấn hi vọng độc tự cời khai trong đó bí mật?

Này đoán làm Mộ Kiếm Vân cảm thấy hưng phấn. Đúng vậy, ở vật chứng trung tâm, La Phi nước mắt làm nàng rất tin Mạnh Vân đích xác đã chết, mà lúc này hồi tưởng đứng lên, kia nước mắt làm sao sẽ không là La Phi biết được người yêu vẫn cứ sống sót khi cảm hoài đâu? Mộ Kiếm Vân có chút hối hận chính mình lúc đó không nên lưng qua mặt đi, đến nỗi cho không thể bắt giữ đến La Phi phản ứng đầu tiên.

“Đôi này La Phi, ngươi còn phải càng thêm lưu ý một ít mới được.” Tăng Nhật Hoa hướng miệng nhét đầy đồ ăn, thanh âm trở nên có chút hàm hồ, “Người này không chuẩn chính là án tử đột phá khẩu, bất quá... Hắn cũng thật không phải một cái dễ dàng đối phó tên.”

“Ân.” Mộ Kiếm Vân gật gù, “Hi vọng tới hôm nay có thể có quá hiện.” Nàng lăm lăm bầu bàn nói một câu.

“Tối hôm nay, ngươi là nói Hàn Hạo bọn họ?”

“Không. Ta trên tay còn có một cái manh mối, cùng La Phi có liên quan manh mối.” Mộ Kiếm Vân nói manh mối tự nhiên chính là Hoàng Thiếu Bình. Đây nửa cái mạng nhân ở ước nàng đêm nay mật hội thời điểm, ánh mắt nhưng lại như thế lợi hại, khiến người không thể không tin tưởng hắn quả thật giữ lại cực kì trọng yếu bí mật. Bí mật này sẽ là cái gì đâu? Mặc kệ thế nào, Mộ Kiếm Vân biết cái kia bí mật nhất định cùng La Phi có liên quan. Nàng đã quyết định như Hoàng Thiếu Bình sở ước, cùng đối phương tiến hành một lần một mình gặp.

Tăng Nhật Hoa vãn tai, chờ mong đối phương câu dưới. Khả Mộ Kiếm Vân giờ phút này lại đứng lên: “Tốt lắm, ta nên xuất phát.”

“Ai, là cái gì manh mối? Nói xong lại đi a!” Tăng Nhật Hoa theo cơm trong bồn ngẩng đầu, việc không kịp truy vấn đến.

Mộ Kiếm Vân cười nhẹ: “Các việc các kia nhất quán đi.” Lời còn chưa dứt, nàng đã mại khai cước bộ hướng nhà ăn ngoại đi đến. Tăng Nhật Hoa không thể nề hà trừng mắt nàng bóng lưng, cô lữ một tiếng, khoa trương đem miệng đồ ăn hung hăng nuốt vào trong bụng.

Trễ hai mươi hai điểm bốn mươi bảy phân.

Vén vén một ngày thời gian, eumenides ở lại trong khách sạn cái kia tín hiệu dò xét nghi thành cảnh sát chặt chẽ chú ý đối tượng. Căn cứ eumenides ở lực tượng trưng lộ ra tin tức, này dụng cụ đem biểu hiện ra bành quang phúc chỗ cụ thể vị trí, cảnh sát cũng bởi vậy có cơ hội tại hạ một trương tử hình thông tri đơn chấp hành ngày cùng này thần bí mà lại đáng sợ đối thủ triển khai tân một vòng so đo.

Căn cứ đối phương yêu cầu, chỉ có thể có bốn gã cảnh sát nhân viên trực tiếp tham dự đến trận này giao phong bên trong. Hàn Hạo cùng Hùng Nguyên tự nhiên là ắt không thể thiếu hai người, này hai người lại đều tự dẫn theo một gã

trợ thủ, do đó hợp thành này phân đội nhỏ. Trừ bỏ chúng ta sớm quen thuộc doãn kiếm ở ngoài, Hùng Nguyên tuyển định đặc công nhân viên cũng không xa lạ giả. Hôm kia sáng sớm, này tiểu tử từng ở đông minh giai viên triển lãm qua khai khóa bản lĩnh, mà hần lý lịch nhường xưa nay soi mói Hàn Hạo cũng cảm thấy phi thường vừa lòng:

Liễu Tùng, hai mươi lăm tuổi, thân cao 1m75, thể trọng bảy mươi kg. Tinh thông cách đấu, phản bạo, bắn, điều khiển chờ nhiều hạng kỹ năng, đồng thời có một tay chuồn vào trong khai khóa tuyệt sống. Ở đặc công đồng phục của đội dịch bốn năm gian, lập cá nhân hai bậc công một lần, đoàn thể tam chờ công hai lần.

Hấp thụ Hàn Thiếu Hồng từ giáo huấn, lần này bốn người tiểu tổ cho nhau trong lúc đó làm nguyên vẹn hiểu biết, tuyệt đối không có khả năng lại bởi vì phối hợp thượng sai lầm mà nhường đối thủ chui chỗ trống. Nhưng ngay cả như vậy, bọn họ đối với việc này cát hung vẫn là khó có thể nắm chắc.

Hùng Nguyên từng đề nghị: Ở được đến tín hiệu sau, lấy bốn người tiểu tổ làm tiền đội, khác tổ chức một đám tinh nhuệ hậu viên xa xa đi theo. Chờ chiến đấu khai hỏa sau, trước sau hô ứng, trong ngoài giáp công, thắng lợi khả năng tính làm có thể đại đại gia tăng. Nhưng Hàn Hạo ở suy nghĩ sâu xa sau, vẫn là phủ định này phương án.

Lần này hành động chủ yếu mục đích tuy rằng cũng là bảo hộ thông tri đan thượng bị người chấp hành, nhưng cảnh sát gặp phải thế cục lại cùng thượng một hồi chiến đấu hoàn toàn bất đồng. Ở ngày hôm qua so đo trung, Hàn Thiếu Hồng động thái là nắm giữ ở cảnh sát trong tay, bởi vậy cảnh sát có thể phi thường chủ động đi chế định tác chiến phương án; Nhưng lúc này đây, cảnh sát liên thụ hại nhân ở nơi nào đều không biết, thậm chí phải đợi dài đối thủ tin tức. Theo nào đó trên ý nghĩa nói, cảnh sát muốn cùng eumenides giao thủ, trên thực tế là muốn dựa vào đối thủ “Ban ân” một lần cơ hội. Nếu eumenides đột nhiên không muốn cùng cảnh sát chơi, hần có thể phi thường thoải mái mà đem bành quang phúc giết chết, do đó lại thành công chấp hành thông tri đan thượng báo trước trừng phạt.

Cho nên Hàn Hạo nhận vì: Nếu muốn đạt được trận chiến đấu này thắng lợi, đầu tiên muốn bảo đảm giao thủ cơ hội mới được, bởi vậy đối với eumenides chế định trò chơi quy tắc, bọn họ phải nghiêm cẩn tuân thủ, tuy rằng như vậy khẳng định hội làm cho trường hợp thượng bị động, nhưng là chỉ do bất đắc dĩ cử chỉ.

Mang theo như vậy bối cảnh, bốn người tiểu tổ việc này bịt kín một tầng “Biết rõ sơn có hổ, thiên hướng hổ sơn đi” bí trắng sắc thái. Bất quá bốn người này đều là cảnh giới tinh anh, càng là gian nguy khiêu chiến, càng có thể kích phát khởi bọn họ ý chí chiến đấu. Theo khoảng cách thông tri đan thượng chấp hành thời gian -- ngày hai mươi lăm tháng mười càng ngày càng gần, bọn họ một chút tích lũy lên khiêu chiến dục vọng cũng đến cao phong. Mỗi người ánh mắt đều nhanh chăm chú vào dò xét khí biểu hiện bình thượng, cùng đợi cái kia tín hiệu xuất hiện.

Đối với Hàn Hạo mà nói, loại này chờ đợi còn kèm theo mặt khác một phen tư vị. Ngày hai mươi lăm tháng mười, một ngày này với hần mà nói tựa hồ nhất định vô pháp tâm thượng. Một năm phía trước, đồng dạng là này ngày, ngày đó chuyện đã xảy ra từng thật lớn cải biến sinh hoạt của hần, mà này cảnh tượng đến nay vẫn rành rành trước mắt.

Cảnh sát tư liệu thượng nói đó là nguyên cho một lần ngẫu nhiên đêm tra, sự thật nhưng không hoàn toàn như thế. Tối hôm đó, Hàn Hạo cùng trâu tự kỳ thật là từ khách sạn xuất ra , bọn họ bao nhiêu đều uống một chút rượu -- này tình tiết ở phía sau đến đối ngoại tuyên truyền trung bị hợp lý lau đi .

Tuy rằng công an bộ hạ đạt qua cấm tửu lệnh, nhưng hình cảnh đội bên trong vẫn cứ giữ lại uống rượu truyền thống. Này cũng không khả chỉ trích nặng, bởi vì bọn họ vốn ngay tại làm hạng nhất áp lực thật lớn công tác, cần dùng nam nhân phương thức đi thư hoãn chính mình cảm xúc. Huống chi Hàn Hạo đám người hôm đó vừa mới phá hoạch cùng nhau đại án tử, thoáng tiểu tự, uống hai chén thả lỏng một chút, này thực hiện ở cảnh giới bên trong là được đến lý giải .

Trâu tự là Hàn Hạo tốt nhất bằng hữu, cũng là thân mật nhất hợp tác. Bọn họ cùng năm tiến vào tỉnh thành hình cảnh đội, bởi vì xuất chúng chuyên nghiệp tu dưỡng được xưng là hình cảnh đội “Song tử tinh”. Mà lúc đó cảnh giới bên trong cương vị thay đổi, đại đội trưởng chức vị sắp không thiếu, tất cả mọi người không hề tranh luận nhận vì, tương lai đại đội trưởng chắc chắn ở trâu tự cùng Hàn Hạo hai người gian sinh ra.

Không thể tránh cho , hai cái bạn tốt trong lúc đó hội sinh ra một ít cạnh tranh, nhưng loại này cạnh tranh tuyệt đối là tốt . Bọn họ chẳng những hữu nghị thâm hậu, hơn nữa nhiều năm hợp tác sớm hình thành một loại cho nhau ý lại cùng tín nhiệm quan hệ, bọn họ là không hơn không kém thân mật hợp tác. Nhưng mà tối hôm đó chuyện đã xảy ra lại làm cho bọn họ vận mệnh hướng hoàn toàn bất đồng quỹ tích.

Theo khách sạn xuất ra sau, bọn họ ở đầu đường tùy ý bước chậm , một bên tính rượu, một bên hiểu ra án kiện phá hoạch trong quá trình phản kích chỗ. Sau đó ở một nhà yên rượu chuyên doanh điểm cửa, bọn họ lại cùng hai cái kiếp phi -- bành quảng phúc cùng chu minh không hẹn mà gặp .

Trâu tự cùng Hàn Hạo hoàn toàn không có đem này hai cái mao tặc để vào mắt, đối với hai gã đứng đầu hình cảnh mà nói, này càng như là một đạo đưa đến bên miệng đến bữa cơm sau món điểm tâm ngọt. Bành quảng phúc cùng chu minh phát hiện tao ngộ rồi cảnh sát, tự nhiên chạy đi bỏ chạy, trâu tự cùng Hàn Hạo thì tại mặt sau gắt gao đuổi theo, vài phút sau, bọn họ tất cả đều chạy vào màn đêm trung song Lộc Sơn công viên.

Sức cùng lực kiệt kiếp phi trốn vào trong công viên núi giả khu. Làm toàn tỉnh nổi tiếng cảnh điểm chi nhất, nơi này núi giả đàn không chỉ có môn quy lớn lao, hơn nữa liên miên trần trọc, khúc động thông u, địa thế cũng thập phần phức tạp. Này cấp trâu tự cùng Hàn Hạo đuổi bắt mang đến nhất định khó khăn. Nhưng hai gã hình cảnh dù sao huấn luyện có tổ, rất nhanh bọn họ liền thăm dò núi giả khu nội mạo, hơn nữa binh chia làm hai đường, theo bên ngoài hướng trung gian bọc đánh đi lại. So sánh với mà nói, kiếp phi nhóm tác có vẻ góc nhiều lắm, bọn họ chen chúc tại một chỗ, chậm rãi bị chạy tới một cái góc chết, mà hai bên xuất khẩu phân biệt bị trâu tự cùng Hàn Hạo chiếm cứ, thoát nhìn bọn họ đã khó thoát khỏi cá trong chậu vận mệnh.

Hàn Hạo lúc đó cũng thập phần lạc quan, hắn đã dẫn đầu thấy được trốn ở trong góc hai cái tri đạo kiếp phi. Vì

thể hấn móc súng lục ra, thét ra lệnh hai người xuất ra tự thú. Bành quang phúc cùng chu minh trước sau buông xuống tay trung lợi nhận, nhưng mà bọn họ kế tiếp động tác lại hoàn toàn ra ngoài Hàn Hạo dự kiến.

Bọn họ nhưng lại lấy ra súng lục!

Hàn Hạo chấn động! Mà bắn nhau cũng ở nháy mắt bùng nổ. Hai cái đứng đầu hình cảnh đối hai cái kiếp phi, thắng bại bản ứng không có trì hoãn. Khả trong máu còn đại đại rơi chậm lại Hàn Hạo chiến đấu năng lực, chu minh thương dẫn đầu vang , Hàn Hạo bị đánh trúng chân trái, mà tìm tiếng súng vội vàng tới rồi trâu tự cũng hoàn toàn không ở tác chiến trạng thái...

Đó là Hàn Hạo kiếp này cũng không nguyện lại nhớ lại một hồi bắn nhau. Hình cảnh đội “Song tử tinh” Vừa chết nhất thương, tuy rằng kiếp phi chu minh cũng bị Hàn Hạo đương trường đánh gục, nhưng một khác danh kiếp phi bành quang phúc lại bỏ trốn mất dạng.

Vô luận theo người nào góc độ đến giảng, đây đều là Hàn Hạo vô pháp nhận thảm bại, mà trâu tự tử càng làm hấn vĩnh viễn vô pháp giải thoát.

Kế tiếp chuyện đã xảy ra lại theo một cái phương diện kích thích cùng châm chọc Hàn Hạo.

Hàn Hạo cùng trâu tự song song lập công -- đây là xuất phát từ nghiệp nội nào đó bất thành văn quy củ: Nếu có cảnh viên ở cùng phạm tội phần tử đối kháng trung chết, kia đối với chết giả tất nhiên sẽ có công huân thượng tưởng thưởng. Đây kỳ thật là một loại pha cụ nhân tình vị bồi thường thù đoạn, nhiều năm qua đã hình thành không tha nghi ngờ truyền thống. Lúc này đây cũng không chút nào ngoại lệ, trâu tự lấy được cá nhân nhất đẳng công, Hàn Hạo lấy được cá nhân hai bậc công. Về bọn họ cùng kiếp phi không thể buông tha, anh dũng chiến đấu sự tích đã ở “Hợp lý” tân trang cùng khuyếch đại sau, đi lên trong tinh các đại báo chí trang báo. Trâu hàn hai người cũng hành nghề nội tình anh dũng chốc biến thành phụ nhụ đều biết công chúng anh hùng.

Bởi vì trâu tự đã hy sinh, cho nên công chúng tâm mắt cùng thừa nhận thanh càng nhiều tập trung ở tại Hàn Hạo trên người, hấn thành này khởi sự kiện trung thực tế trên ý nghĩa “Ký đắc lợi ích giả”. Loại này cục diện cũng hóa giải cảnh giới thượng tầng đối mặt một cái khó giải quyết nan đề: Về hạ nhậm hình cảnh đội trưởng nhân tuyển -- bọn họ hiện tại không cần thiết ở hai cái khó phân sản sản như nhau người cạnh tranh trong lúc đó tiến hành lựa chọn , trâu tự tử lệnh này nan đề bị thương “Hài hòa” .

Ba tháng năm sau, Hàn Hạo nhậm chức tinh thành cục công an hình cảnh đại đội đội trưởng. Người ở bên ngoài xem ra, nhân sinh của hấn trải qua tựa hồ bởi vì lần đó ngoài ý muốn mà trở nên càng thêm hoàn mỹ, mà Hàn Hạo chính mình cũng không như vậy nhận vì.

Không ai có thể đủ lý giải, Hàn Hạo trong lòng thừa nhận thế nào thống khổ. Ở hắn xem ra, trâu tụt từ hoàn toàn là nguyên cho chính mình sai lầm. Hắn cảnh hàm thượng dính bạn tốt máu tươi, này vết máu mỗi tồn tại một ngày, liền càng là thật sâu rót vào hắn đầu vai da thịt, vô vọng lau đi, cũng làm hắn vô vọng giải thoát.

Hàn Hạo muốn thoát khỏi trong lòng áp lực, đào thoát kiếp phi bành quảng phúc thành đứng mũi chịu sào phát tiết mục tiêu. Vì tìm được người kia, Hàn Hạo đạt tới một loại gần như điên cuồng trạng thái. Ở một đoạn thời kì nội, toàn tỉnh trên đường “Tuyển nhân” Đề bị này tân nhậm hình cảnh đội trưởng làm cho khổ không nói nổi, bọn họ bị bắt điều động khởi sở hữu hiểu biết quan hệ đi tìm bành quảng phúc rơi xuống, này ký ảnh hưởng trên đường “Sinh ý”, cũng suy yếu cảnh sát ở khác án kiện thượng điều tra lực lượng. Cuối cùng cảnh giới cao tầng lãnh đạo ra mặt mới bỏ dỡ Hàn Hạo loại này chỉ thấy lợi trước mắt xúc động hành vi, nhưng thống khổ cùng thù hận chỉ hỏa vẫn chôn dấu ở Hàn Hạo đáy lòng, ở tự trách cảm xúc dễ chịu hạ, vĩnh nan phai mờ.

Ở vô số cảnh trong mơ trung, Hàn Hạo về tới song Lộc Sơn công viên bắn nhau hiện trường, hắn một lần lại một lần tự tay đem bành quảng phúc “Đánh gục”. Nhưng mà loại này hư ảo cảnh tượng chỉ có thể ở tỉnh lại sau càng thêm trọng khúc mắc của hắn.

Chỉ cần bành quảng phúc còn sống thoát án một ngày, đây đưa Hàn Hạo đau khổ liên nhiều liên tục một ngày. Hàn Hạo liên nằm mơ đều phải đòi đánh gục bành quảng phúc -- đây là cảnh giới cao thấp ai đều biết đến sự tình.

eumenides hiển nhiên cũng thấy rõ Hàn Hạo cùng bành quảng phúc trong lúc đó ân oán liên quan. Cho nên ở hắn tìm được bành quảng phúc sau, không có trực tiếp đem đối phương giết chết, mà là hướng cảnh sát phát ra “Tứ hình thông tri đơn”, cũng lưu lại manh mối, cùng đợi cảnh sát đã đến.

Cái này như là phao đến một cái dài mãi thứ thủ bụi gai hải đảm, mà cảnh sát lại phải thân thủ tiếp được.

Từng cái chuyên án tổ thành viên đều minh bạch: Hàn Hạo đang đứng ở một loại cực kì xấu hổ mâu thuẫn hoàn cảnh trung: Làm chuyên án tổ trưởng, Hàn Hạo trước mắt quan trọng nhất nhiệm vụ đó là cam đoan “Tứ hình thông tri đơn” Thượng chịu hình nhân an toàn. Mà lúc này, này chịu hình nhân cũng là chính hắn nằm mơ đều phải đòi trừ bỏ hung phạm, mà cảnh sát bốn người phân đội nhỏ cũng không không vì cứu vớt người này bước trên một đoạn cát hung chưa biết lữ trình.

Hàn Hạo loại này xấu hổ biểu hiện thật sự rõ ràng. Từ xem xong kia đoạn lục tượng sau, hắn tinh thần liền luôn luôn bị vây độ cao khẩn trương trạng thái. Hôm nay ban ngày, ở phân đội nhỏ khác thành viên đều nắm chặt thời gian nghỉ ngơi dưỡng sức thời điểm, Hàn Hạo cũng không từng có chút thả lỏng, hắn thủy chung nhanh nhìn chăm chăm cái kia tín hiệu dò xét khí, tựa hồ kia nho nhỏ dụng cụ đem thay đổi hắn cả đời vận mệnh.

Hàn Hạo tình hình nhường Hùng Nguyên cảm thấy thật sâu sầu lo -- hấn nhìn đến đối phương ánh mắt đỏ lên, thần thái cũng có chút hoảng hốt, này tuyệt đối không phải một cái chuyên án tổ trưởng ở nghênh đón đại chiến phía trước ứng có trạng thái. Do dự luôn mãi sau, Hùng Nguyên rốt cục nhìn không được nói:“Hàn đội trưởng, ta đề nghị ngươi có thể lảng tránh một chút... Này khởi án tử, đối phương tựa hồ chính là cố ý nhằm vào ngươi chỗ đau mà đến.”

Hàn Hạo thân thể rung mình, phiêu tán suy nghĩ thu trở về.“Lảng tránh? Không, tuyệt đối không có khả năng!” Hấn cơ hồ là cắn răng nói,“Lảng tránh chính là nhận thua, ta không có khả năng làm như vậy.”

Hùng Nguyên cười khổ một chút, hấn cảm thấy chính mình có thể thể hội Hàn Hạo trong lòng suy nghĩ: Làm chuyên án tổ trưởng, nếu hấn hiện tại lui bước, kia cơ hồ cùng cấp cho cảnh sát đối eumenides bắt đắc dĩ yếu thế.

Hàn Hạo dùng hai tay nhu nhu cái trán, tinh thần thoát nhìn tốt lắm rất nhiều.

“Các ngươi không cần vì ta lo lắng, ta có thể biết nặng nhẹ.” Hấn bình tĩnh thanh âm nói,“Bành quang phúc phải tử, nhưng hấn không nên chết vào eumenides trong tay! Pháp luật sẽ cho hấn ứng có trừng phạt. Làm hình cảnh, chúng ta trao bỏ bành quang phúc là vì mở rộng pháp luật, hiện tại chúng ta bảo hộ bành quang phúc, đồng dạng cũng là vì mở rộng pháp luật. Nếu bành quang phúc bị eumenides sát hại, với ta mà nói, kia ý nghĩa hấn đào thoát pháp luật trừng phạt, ta tuyệt không cho phép loại chuyện này phát sinh!”

Hùng Nguyên gật gật đầu, trong ánh mắt lộ ra tán dương thần sắc -- đây là đến từ chính chân chính nam nhân leng keng lời nói, tuy rằng từng té ngã, nhưng hấn toàn thân vẫn cứ tràn ngập lực lượng, này lực lượng đem khiến cho hấn đứng lên, cũng cuối cùng đem trở ngại ở trước mặt hấn khó khăn đánh trúng dập nát!

Ở đối phương cảm xúc nhuộm đậm hạ, Hùng Nguyên có chút bị cảm động . Hấn nắm khởi nắm tay, trùng trùng nện ở trên bàn:“Ta cũng tuyệt không cho phép! Chỉ cần chúng ta tìm được bành quang phúc, ta sẽ một tấc cũng không rời canh giữ ở bên người hấn, ta nhất định phải đem hấn mang về đến, nhường hấn nhận pháp luật -- mà không phải eumenides thẩm phán!”

Tựa hồ là ở hưởng ứng Hùng Nguyên lời nói, trên bàn tín hiệu dò xét khí đột nhiên vang lên. Một cái màu đỏ viên điểm ở trên màn hình chớp động , đồng thời phát ra “Giọt giọt giọt” thanh âm. Không biết là ở vì đối phương leng keng lời nói ủng hộ đâu, vẫn là ở lạnh lùng cười nhạo cái gì?

Tín hiệu chính là mệnh lệnh! Ở khoảng cách ngày hai mươi lăm tháng mười còn có một giờ 13 phút thời điểm,

chuyên án tổ bốn người phân đội nhỏ bước trên tìm kiếm cũng bảo hộ bành quang phúc hành trình.

Tìm kiếm mục tiêu quá trình cũng không có quá lớn kỹ thuật khó khăn. Chỉ cần mở ra dò xét nghi, ở biểu hiện bình thường sẽ gặp xuất hiện từng đạo điện tử vòng tròn đồng tâm, này đó vòng tròn đồng tâm cấu thành một bức điện tử bản đồ, mà liền nhau hai cái viên trong lúc đó đại biểu ngũ km thực tế phức cực. Đồng thời lấy dò xét nghi chỗ phương vị vì viên tâm, lại phóng xạ ra tứ điều phân biệt đại biểu đông, nam, tây, phương bắc hướng tọa độ tuyến. Nhận đến tín hiệu ở điện tử trên bản đồ lấy điểm đo hình thức nhảy lên, này tương đối cho viên tâm chỗ tọa độ cũng đồng thời hiển hiện ra.

Lúc ban đầu tín hiệu biểu hiện: Mục tiêu xuất hiện tại cự hình cảnh đại đội đông thiên bắc hai mươi ba độ, thẳng tắp khoảng cách năm mươi ba điểm lục km chỗ. Kỹ thuật nhân viên trải qua khám tra, xác định nên địa điểm ở thái lâm huyện an phong hương cảnh nội. Hàn Hạo bốn người lập tức đi lên xe cảnh sát, hướng về an phong hương bay nhanh mà đi.

40 phút qua đi phân đội nhỏ đến an phong hương. Lúc này dò xét nghi thượng điểm đo cự viên tâm đã phi thường tiếp cận, nhưng thượng nhu hướng bắc đi thêm chạy một đoạn khoảng cách. Theo hiện trường tình huống đến xem, này đem tiến vào an phong hương bên ngoài không người ở lại vùng núi, địa thế đem trở nên dữ phát phức tạp cùng hung hiểm.

Giờ phút này đã là đêm khuya, hồi hương không khí yên tĩnh u ám, nan mạch đến nửa phần nhân khí. Liễu Tùng giá xe cảnh sát qua lại lưu hai vòng, mới rốt cuộc tìm được một cái tiếp tục bắc thượng nhỏ hẹp thổ lộ. Dọc theo con đường này mở không lâu, hai bên sơn thế tiệm khởi, mỏng manh ánh trăng cũng bị che, trừ bỏ đèn xe thám chiếu ở ngoài, bốn phía nhưng lại tối như mực thân thủ không thấy năm ngón tay.

Dò xét nghi thượng tín hiệu điểm đã gần đến ở trước mắt, mà thời gian cũng tiếp cận hai mươi lăm ngày rạng sáng. Bên trong xe bốn người thần kinh tất cả đều căng đến cực hạn, một hồi kinh tâm động phách giao phong đang ở hướng bọn họ từng bước bức lại!

Sơn đạo rốt cực đến cuối, tiền phương chân núi xuất hiện một cái đen nhánh huyết động. Xe cảnh sát là không có cách nào khác ở đi phía trước mở, mà dò xét khí thượng tín hiệu nói cho mọi người: Bọn họ muốn tìm mục tiêu đang ở này huyết động lý.

Mọi người không có vội vã xuống xe, mà là nương xe cảnh sát ngọn đèn quan sát đến cái động khẩu chỗ tình huống. Có thể nhìn đến này sơn động quy tắc san bằng, hiển nhiên là nhân công khai quật xuất ra, mà cái động khẩu trong ngoài tắc phân tán một ít phá nát sinh sản khí cực.

“Đó là một... Phế khí quặng mỏ?” Doãn kiếm nhỏ giọng đoán một câu. Này ý tưởng lập tức chiếm được những

người khác tán thành: Thái lâm huyện cảnh nội sơn mạch giàu có tầng than, hồi trước vì quy khai thác tiểu môi lớp quặng ra bất tận. Sau này địa phương thượng đả kích tương đối lợi hại, này đó tiểu môi quặng đều khó thoát khỏi quan ngừng cũng chuyển vận mệnh, mà vùng núi cũng bởi vậy để lại không ít phế khí quặng mỏ.

Hồi tưởng khởi lục tượng thượng tình hình, hiện trường hoàn cảnh quả thật cùng quặng mỏ có vài phần tương tự. Xem ra đây là eumenides thiết trí trò chơi địa điểm. Cảnh sát đến , mà eumenides cùng bành quang phúc đâu? Bọn họ hay không đã chờ đợi lâu ngày?

Hùng Nguyên đám người ánh mắt chậm rãi đều tụ tập ở tại Hàn Hạo trên người, bọn họ đang chờ đợi chuyên án tổ tổ trưởng hạ đạt tác chiến chỉ lệnh, mà Hàn Hạo hai mắt tắc nhanh nhìn chăm chăm cái kia huyết động, hắc cả người máu chính bốc lên nảy lên đến, trên trán gân xanh bật ra hiện.

Đen nhánh huyết động như là quái thú miệng, ở tê kêu, ở cười nhạo, càng như là muốn cắn nuốt cái gì. Tại kia huyết động lý, sẽ có cái dạng gì đáng sợ sự tình sắp phát sinh đâu?

Đối eumenides mà nói, này có lẽ chính là một hồi trò chơi; Đối Hùng Nguyên đám người mà nói, đây là một hồi hung hiểm chiến đấu; Mà đối Hàn Hạo mà nói, này cũng là một hồi quan hệ đến đi qua cùng tương lai thống khổ lựa chọn.eumenides muốn đưa hắc đầu bốn cùng cô chương, mà hắc đầu? Hắc là phủ có thể bắt trụ lần này cơ hội, ở đánh bại đối thủ đồng thời cũng cởi bỏ luôn luôn dây dưa chính mình khúc mắc?

Này nghi vấn đã đến phải cởi bỏ thời khắc, không đường thoái lui, cũng không thể lại lui!

“Điều chỉnh đầu xe, nhường đại đẳng chiếu vào trong động!” Hàn Hạo phát ra cái thứ nhất mệnh lệnh. Liễu Tùng lập tức tuân lệnh chấp hành, hắc xiếc xe đạp thành thạo vô cùng, tuy rằng cái động khẩu địa thế nhỏ hẹp, nhưng hắc tam đồ lưỡng chuyển dưới, xe cảnh sát liền đã đứng ở một cái thích hợp vị trí.

Ngon đèn thẳng tắp bắn xuyên qua, chiếu ra trong động nhất định thọc sâu hạ tình hình. Mọi người tinh thần cũng đồng thời tùy theo rung lên! Bọn họ đều thấy được, cách cái động khẩu không xa địa phương đứng một gã nam tử, theo hình dáng quần áo đi lên xem đúng là ở lục tượng thượng xuất hiện qua bành quang phúc.

Bành quang phúc nhận đến ngon đèn quá nhiều, thân thể bất an giãy dụa đứng lên, nhưng hắc động tác bị hạn chế ở một cái thật nhỏ biên độ nội, hiển nhiên bị buộc chặt linh tinh trói buộc.

Hùng Nguyên nhìn nhìn biểu, thời gian đã qua hai mươi lăm ngày lúc không giờ,eumenides tùy thời có khả năng

đôi bành quang phúc xuống tay. Hấn nhúu nhúu đầu mày, hướng Hàn Hạo đề nghị nói:“Vào đi thôi?”

Hàn Hạo minh bạch Hùng Nguyên suy nghĩ: Quặng mỏ nội địa hình phức tạp, đối hung thủ trốn cùng đào thoát đều phi thường có lợi, nếu muốn cam đoan bành quang phúc an toàn, phải nhanh chóng đem mang cách quặng mỏ. Vì thế hấn không lại kéo dài, kiên nghị gật gật đầu, ánh mắt ai cái đảo qua đội hữu, sau đó bình tĩnh thanh âm nói:“Hành động!”

Ở xuất phát phía trước cảnh sát liền đoán trước đến khả năng gặp đối hắc ám hoàn cảnh, cho nên phân đội nhỏ mọi người đều trang bị cảnh lấy tay điện. Giờ phút này bọn họ tay phải bật thương đồng thời, tay trái tắc cầm lấy đèn pin mở ra. Sau đó bốn người hạ xe cảnh sát, đều tự đứng vững vị trí, hợp thành lẫn nhau che giấu chiến đấu đội hình. Huyền lượng điện cao thể quang nhanh chóng ở các phương hướng thượng đảo qua đi, sử mọi người thấy thanh chung quanh sơn thế hoàn cảnh.

Đây là ở hai tòa núi nhỏ bao trong lúc đó giáp xuất ra một cái sơn đạo, mà mọi người vị trí vị trí đúng là sơn đạo cuối. Có thể tưởng tượng, nơi này nguyên lai cũng không sẽ có người tích tập tới, chính là bởi vì quặng mỏ tồn tại, mới cố ý mở con đường này xuất ra. Quặng mỏ phế khí sau, nơi này tự nhiên cũng liền quay về hoang dã, mất đi rồi người ở. Giờ phút này hướng bốn phía nhìn lại, chỉ thấy sườn núi thượng một phiến hoang vu hỗn độn bụi cây cùng rừng cây, gió núi gào thét, bóng đen lay động, tình thế hung hiểm chi cực.

Hàn Hạo lược nhất suy tư, xung bên cạnh doãn kiểm phân phó nói:“Đi đem đèn xe đóng đi.” Doãn kiểm gật gật đầu, đem thân thể thám nhập chỗ điều khiển nội, tắt đi xe đại đăng, cũng thuận thể đem chìa khóa rút xuống dưới. Tất cả mọi người minh bạch này cử dụng ý: Nếu eumenides giấu ở ngoài động núi rừng trung, phân đội nhỏ tiến vào quặng mỏ sau, chiếu xạ xe đại đăng không chỉ có làm cho bọn họ bị vây địch trong tối ta ngoài sáng bắt lợi hoàn cảnh, hơn nữa sẽ làm bọn họ mất hướng cái động khẩu khi xuất hiện huyền quang tính mù.

Đèn xe đã diệt, hiện trường sở dụng ánh sáng đều đến từ chính phân đội nhỏ kiểm giữ cảnh lấy tay điện. Hàn Hạo làm cái thủ thế, mọi người biến hóa đội hình, từ Hùng Nguyên căn phía sau làm bên ngoài che giấu, đoàn người cấp tốc mà lại cẩn thận về phía quặng mỏ phương hướng bọc đánh mà đi.

Cùng phân đội nhỏ như lâm đại địch khẩn trương trận thế hình thành đối lập là: Trong động ngoài động nhưng vẫn chưa phát sinh cái gì dị thường tình huống. Bốn người thực thuận lợi tiến nhập cái động khẩu, ở mấy chi đèn pin quang mau lẹ tìm tòi một phen sau, bọn họ phát hiện trừ bỏ vừa rồi liền nhìn đến qua tên kia chịu buộc nam tử ngoại, quặng mỏ có thể thấy được trong phạm vi cũng không những người khác viên tồn tại.

Hùng Nguyên cùng Liễu Tùng cầm thương thật lùi nhi lập, đưa tay điện quang phân biệt chiếu hướng về phía cái động khẩu cùng trong động thọc sâu chỗ, nghiêm trận mà đợi. Căn cứ đã có khám tra, chỉ cần bảo vệ cho này hai cái phương hướng, ở quặng mỏ ngay trước mọi người liền không có bị địch nhân đột nhiên đánh lên nguy hiểm. Hàn Hạo cùng doãn kiểm ở được đến đội hữu che giấu sau, song song hướng về phía kia bị buộc nam tử đi rồi đi qua.

Nơi tay điện quang chiếu rọi xuống, nam tử Lu Sơn bộ mặt bị rõ ràng triển lãm xuất ra. Đây là một cái không đến ba mươi tuổi tiểu tử, tóc râu rối bời, hốc mắt cũng thật sâu lõm xuống, có vẻ cực kì tiêu tụy gầy. Bất quá theo khuôn mặt thượng vẫn cứ có thể nhận ra, người này đúng là ở lục tượng trung xuất hiện qua tập cảnh án người hiểm nghi bành quang phúc.

Nhìn đến có người tiến vào quảng mỗ, bành quang phúc trừng lớn màu đỏ ánh mắt, hé miệng “A a” quát to. Hắn trợ thủ đắc lực bị dây thừng trói ở cùng một chỗ, đồng thời tay phải cổ tay bị một bàn tay khảo khóa khảo ở tại dùng để chống đỡ động vách tường giàn giáo thượng, bởi vậy không thể động đậy.

Doãn dưới kiểm ý thức đưa tay điện quang chuyển qua bành quang phúc miệng bộ, hắn nhìn đến nửa thanh lưỡi căn ở lớn dần khoang miệng nội phí công rung động, vô pháp phát ra gì rõ ràng thanh âm. Doãn kiểm cắn chặt răng, hồi tưởng khởi lục tượng thượng huyết tinh trường hợp: eumenides vì không nhường bành quang phúc hướng cảnh sát lộ ra tin tức, nhưng lại thật sự sống cắt đôi phương đầu lưỡi. Hiện tại chính mắt thấy thụ hại nhân thảm trạng, mặc dù là thân là cảnh sát, hắn cũng không khỏi cảm thấy phía sau lưng có chút hơi hơi lạnh cả người.

Mà lúc này bành quang phúc dù sao cũng là đến cảnh sát trong tay, cho dù hắn không có đầu lưỡi, cũng luôn có cái khác phương thức đem biết nói tình huống biểu đạt xuất ra. Chẳng lẽ kia eumenides nhưng lại kiêu ngạo nhận vì: Cảnh sát tuyệt đối không có khả năng đem bành quang phúc mang cách này quảng mỗ sao? Nghĩ đến đây, doãn kiểm có sinh ra một loại bị nhân khinh thị cùng đùa giỡn sau phần uất.

Mà Hàn Hạo lúc này cảm giác lại cùng doãn kiểm hoàn toàn bất đồng. Hắn hai mắt chính gắt gao chăm chú vào bành quang phúc trên mặt, kia ánh mắt tựa hồ phải đối phương trạc ra hai cái lỗ thủng bình thường. Đây là một cái hắn đau khổ tìm kiếm một năm nhân, người này cho hắn mang đến sinh mệnh lớn nhất si nhục cùng thống khổ, hiện tại người này rốt cục xuất hiện tại trước mắt hắn, hắn hận không thể lập tức liền đem đối phương đốt đều ở chính mình phần nộ liệt hỏa trung.

Nhưng mà hắn trước hết không chế được chính mình liệt hỏa. Phân đội nhỏ hiện tại nhiệm vụ là muốn đem bành quang phúc an toàn khu trở lại hình cảnh đội, do đó ở cùng eumenides giao phong trung đạt được một hồi tính quyết định thắng lợi.

Bành quang phúc hiển nhiên cũng minh bạch: Xuất hiện tại quảng mỗ lý này vài cái cảnh sát đúng là chính mình tiếp tục sống sót hi vọng chỗ. Hắn vốn đã bị thể xác và tinh thần song trọng thống khổ tra tấn sức cùng lực kiệt, giờ phút này lại chấn khởi cuối cùng một phần tinh thần. Hắn phát ra “A a” khàn khàn quát to, trong đôi mắt chớp động đối sinh mệnh chờ mong.

Hàn Hạo bắt buộc chính mình trước tình tảo lại, sau đó đối doãn kiểm phân phó nói:“Người đi xem, cái kia còn tay có thể hay không mở ra.”

Hàn Hạo thanh âm hiển nhiên làm bành quang phúc hồi tưởng nổi lên cái gì, thân thể hần mạnh chấn động, ánh mắt ngạc nhiên chăm chú vào Hàn Hạo trên mặt. Nương đèn pin chiếu xạ tới được mỏng manh ánh sáng, hần chậm rãi thấy rõ đối phương dung mạo, cũng đem cùng chính mình trong trí nhớ mỗi cái ngắt quãng ăn khớp ở cùng một chỗ:

Một năm phía trước, đồng dạng là một cái u ám ban đêm. Từng có quá giao phong... Tuy rằng ngăn ngại, nhưng làm cho người ta lưu lại vô pháp ma diệt ấn tượng. Hiện tại, kia quen thuộc thanh âm, quen thuộc dung mạo, cư nhiên lại một lần xuất hiện tại trước mắt!

Bành quang phúc trên mặt vẻ mặt từ chờ mong biến thành kinh ngạc, lại theo kinh ngạc biến thành sợ hãi. Hần há to miệng, xấu xí lưỡi căn rung động lại phát không ra thanh âm gì.

Hàn Hạo “Hừ” cười lạnh một tiếng, tiến lên một bước, thân tay trái sao ở bành quang phúc tóc. Người sau bị bắt ngang đầu lên, cùng trước mặt này cao lớn cảnh sát hình thành đối diện trạng thái, sau đó hần nghe được đối phương lạnh lạnh thấu xương thanh âm:“Người nhận ra ta sao? Người phải vì một năm trước đắc tội đi trả giá đại giới!”

Bành quang phúc ánh mắt kinh cụ chớp động hai hạ, sau đó “A a a” tê kêu đứng lên, ngữ điệu sợ hãi mà dòn dập, tựa hồ ở hướng đối phương cầu xin tha thứ, lại tựa hồ vội vàng muốn nói ra chút cái gì.

“Hàn đội, này còn tay có chút kỳ quái.” Doãn kiểm lời nói nhường Hàn Hạo suy nghĩ thoát khỏi thống khổ chuyện cũ, một lần nữa trở lại sự thật vị trí hoàn cảnh trung. Hần buông ra bành quang phúc, nhìn về phía chính mình trợ thủ, người sau lập tức lại bổ sung một câu:“Ta tìm không thấy khóa mắt ở nơi nào.”

“Liễu Tùng, người đi cùng doãn kiểm đổi một chút.” Phụ trách cảnh giới Hùng Nguyên nghe thấy gấp khai khóa phiên toái, lập tức hướng thủ hạ đặc công đội viên phân phó đến, mà khai khóa đúng là Liễu Tùng am hiểu nhất tuyệt sống.

Doãn kiểm cũng ngầm hiểu, nhanh chóng cùng Liễu Tùng thay đổi cương vị. Người sau đi lên phía trước, bắt đầu chuyên tâm nghiên cứu khốn trói chặt bành quang phúc kia hai cái còn tay.

Cùng phổ thông còn tay bất đồng, này còn tay hoàn khẩu phi thường thô to, bộ ở bành quang phúc cổ tay thượng, mà như là mang theo một bộ thép tinh đánh chế vận động bao cổ tay bình thường. Một nửa kia hoàn khẩu tắc

khóa ở tại một loạt giàn giáo thượng, này giàn giáo là vì chống đỡ quặng mỏ mà dựng , kết cấu phức tạp, tương quan trung tâm đều bị đình tán chặt chẽ khảm ở thạch bích nội, quyết vô dễ dàng tháo dỡ khả năng.

Nếu muốn mang đi bành quảng phúc, phải đưa tay khảo mở ra. Nhưng là chính như doãn kiểm theo như lời, tại kia còng tay thượng lại tìm không thấy gì khóa mắt, tương phản, đồ có một căn chiếc đĩa thô dây điện liên tiếp nơi tay khảo nội.

“Đây là điện tử còng tay!” Liễu Tùng nhìn ra một ít manh mối, “Này không phải dùng chìa khóa khai , chúng ta tìm được nó điện tử chốt mở.”

“Là có cái điều khiển từ xa sao?” Hùng Nguyên nhủ mảy. Hắn biết rõ Liễu Tùng thủ đoạn, chỉ cần là máy móc khóa, tiểu tử đều có thể bằng vào một căn thanh sắt thu phục. Mà lúc này lại xuất hiện điện tử khóa, nếu điều khiển từ xa nắm giữ ở eumenides trong tay, kia bọn họ muốn hiện trường khai khóa khó khăn liền phi thường lớn .

Bất quá tình huống tựa hồ so với Hùng Nguyên suy nghĩ vừa muốn thoáng lạc quan một ít.

“Hắn là không cần thiết điều khiển từ xa -- đây là có tuyến điện tử khóa, không chế chốt mở hẳn là ngay tại dây điện kia đầu.” Liễu Tùng vừa nói, một bên lấy tay điện quang đi tìm dây điện cuối chỗ.

Kia dây điện bị cố định ở giàn giáo hướng quặng mỏ chỗ sâu kéo dài, thẳng đến hơn mười thước ngoài theo quặng mỏ địa thế quái loạn, đúng là liếc mắt một cái nhìn không tới đầu.

“Ta đi qua nhìn xem.” Liễu Tùng chỉ chỉ dây điện biến mất rẽ ngoặt ra, hướng Hàn Hạo xin chỉ thị. Hiện tại đã là trạng thái chiến đấu, hẳn gì hành động phải được đến thượng cấp chỉ lệnh.

“Không thể một mình hành động.” Hàn Hạo lược hơi trầm ngâm, “Như vậy, hùng đội trưởng, người cùng Liễu Tùng một khối đi qua, nơi này từ ta cùng doãn kiểm thủ .”

Khả Hùng Nguyên lại cự tuyệt Hàn Hạo an bày: “Không, căn cứ chúng ta xuất phát phía trước chế định tốt kế hoạch: Ở phát hiện tiêu sau, ta nhiệm vụ chính là thủ hộ mục tiêu an toàn, mặc kệ phát sinh tình huống gì, ta cũng không có thể rời đi mục tiêu nửa bước!”

Hàn Hạo gật gật đầu, hắn cũng lý giải đối phương như thế giáo điều nguyên nhân: Ở lần trước hành động trung, Hàn Thiếu Hồng đúng là bởi vì thoát ly Hùng Nguyên bảo hộ phạm vi, mới rớt cuộc bị eumenides ám sát đắc thủ, đặc công đội trưởng đối chính mình lần này sơ hở cũng là canh cánh trong lòng, quyết không thể cho phép cùng loại tình huống lại phát sinh.

“Doãn kiếm, vậy ngươi cùng Liễu Tùng một khối đi thôi.” Hàn Hạo điều chỉnh chính mình mệnh lệnh, “Chú ý an toàn, mở ra bộ đàm, tùy thời bảo trì liên lạc.”

“Minh bạch.” Doãn kiếm phi thường rõ ràng đáp lại đến. Tuy rằng hắn thoát nhìn một bộ hào hoa phong nhã bộ dáng, cũng thường xuyên bị Hàn Hạo răn dạy, nhưng ở chấp hành nhiệm vụ thời điểm, lại đồng dạng là hình cảnh trong đội một phen hảo thủ.

Doãn kiếm cùng Liễu Tùng cho nhau che giấu, một đường theo dây điện xu thế hướng quặng mỏ chỗ sâu tìm kiếm. Không nhiều lắm hội liên thông qua rẽ ngoặt khẩu, biến mất ở Hàn Hạo tầm mắt ở ngoài. Giờ phút này canh giữ ở cái động khẩu chỉ còn Hùng Nguyên cùng Hàn Hạo hai người, Hùng Nguyên cũng cải biến ban đầu cảnh giới tư thế, ánh mắt bất chợt táo động, theo dõi lớn hơn nữa phạm vi. Mà Hàn Hạo tắc lấy ra chính mình mang đến công tay, đem bành quang phúc cổ tay ở giàn giáo thượng lại thêm khảo một vòng, để ngửa Liễu Tùng ở tìm được chốt mở, mở ra điện tử công tay sau, nhả bành quang phúc khôi phục tự do mà khiến cho đột biến.

Doãn kiếm cùng Liễu Tùng qua quặng mỏ rẽ ngoặt khẩu, đã thấy kia dây điện vẫn như cũ kéo dài nan mạch cuối. Hai người thật cẩn thận về phía trước sờ soạng mà đi, lại đi rồi nhị, ba mươi thước, đi tới trong động một chỗ tương đối trống trải địa phương. Nơi này như là một cái tiểu sảnh, có mười đến thước vuông không gian, sảnh trên vách đá lại xuất hiện ba cái độc lập cái động khẩu, đều tự thông hướng bất đồng phương hướng.

Bởi vì ở quặng mỏ trung đối huyết động đào móc đều là căn cứ mạch khoáng đi hướng mà định, bởi vậy xuất hiện như vậy mở rộng chi nhánh địa hình cũng thực bình thường. Chính là này ba cái cái động khẩu lại cấp doãn liễu hai người truy theo điện tử công tay chốt mở mang đến quá nhiều.

Ở tiểu trong phòng, kia căn nguyên bản chiếc đĩa phẩm chất dây điện bị bác mở ngoại da, lộ ra bên trong tam lữ góc tế dây điện đến. Này tam lữ dây điện lại phân biệt dọc theo giàn giáo xu thế tiến nhập ba cái huyết động. Hơn nữa lần này dây nhỏ không lại là dán giàn giáo, mà là chui vào rỗng ruột ống tuýp trung, làm cho người ta lại khó có thể thăm dò nó đi tích.

“Đây là cái gì ý tứ? Thế nào biến thành tam điều tuyến ?” Doãn kiếm đối phương diện này tri thức hiểu biết rất ít, đành phải hướng Liễu Tùng hỏi.

“Khả năng có hai căn nguy tuyến.” Liễu Tùng đoán nói, sau đó hắn thông qua bộ đàm đem điều này tình huống hướng Hàn Hạo cùng Hùng Nguyên làm hội báo.

Hùng Nguyên cũng bước đầu tán thành Liễu Tùng đoán, hắn cùng Hàn Hạo thương lượng sau, mệnh lệnh đoán liễu hai người theo thứ tự đi tìm tam điều tuyến ngọn nguồn, nếu tìm được chốt mở, tắc nhất nhất thử qua. Dù sao này dây điện liên tiếp là công tay mà phi bom, cho dù ấn xuống nguy tuyến chốt mở cũng không trí cho tạo thành vô pháp thu thập hậu quả.

Doãn kiểm cùng Liễu Tùng đầu tiên tiến nhập tới bên trái huyết động. Bởi vì dây điện giấu ở giàn giáo ống tuýp nội, bọn họ chỉ có thể theo kia căn ống tuýp về phía trước tìm tòi. Ở ống tuýp cuối, kia dây điện nhưng là chui xuất ra, khả lập tức lại chui vào liền nhau một cái khác ống tuýp trung, như thế lặp lại nhiều lần, hai người đã ở huyết động nội càng chạy càng sâu, ước chừng có bốn năm mươi thước sau, mới rột cuộc có làm người ta vui sướng phát hiện.

Ở chỗ căn ống tuýp vĩ bộ, dây điện không có lại chui ra, thủ nhi đại chi là khảm ở ống tuýp khẩu một cái vòng tròn hình điện tử trang bị. Tại đây cái trang bị trung tâm bộ vị có một cái nút, tuy rằng không cùng ống tuýp bên trong, nhưng chỉ cần vươn ra ngón tay liền khả thám cập.

Doãn kiểm vẫn duy trì cảnh giới tư thái, Liễu Tùng tắc ngồi xổm xuống cẩn thận quan sát một phen, sau đó hắn thông qua bộ đàm hội báo nói:“Chúng ta đã tìm được một căn dây điện cuối chốt mở. Nơi này có một cái tín hiệu phóng ra khí, ấn xuống chốt mở hẳn là có thể phát ra nhất định tần suất điện tín hào, nếu này tín hiệu tần suất cùng công tay lý thiết trí ăn khớp, công tay là có thể mở ra.”

“Tốt lắm.” Canh giữ ở quặng mỏ khẩu Hùng Nguyên cùng Hàn Hạo dùng ánh mắt trao đổi một chút, sau đó hạ đạt mệnh lệnh,“Người hiện tại ấn xuống cái kia chốt mở thử xem xem.”

Liễu Tùng tuân lệnh mà đi, lúc hắn ấn xuống chốt mở sau, Hùng Nguyên cùng Hàn Hạo nhìn đến điện tử công tay thượng một cái đèn xanh tránh một chút, nhưng công tay cũng không có bởi vậy mở ra.

Hùng Nguyên cẩn thận xem xét đèn xanh chớp động địa phương, phát hiện cái kia khu vực nội có ba cái đặt song song đèn tín hiệu, này tựa hồ xác minh hắn cùng Liễu Tùng trước đây đoán: Tam điều dây điện trung hai điều là nguy tuyến, một cái khác liên tiếp hữu hiệu chốt mở hơn nữa đối ứng công tay thượng nhất ngọn đèn, chỉ có làm chính xác kia ngọn đèn sáng lên khi, công tay tài năng mở ra.

“Lập tức tìm được cũng ấn xuống cái thứ hai chốt mở!” Đây là doãn kiểm cùng Liễu Tùng kế tiếp lĩnh đến mệnh lệnh. Bọn họ cũng chút không có lưu lại, lập tức phản hồi đến mở rộng chi nhánh khẩu, cũng truy theo thứ hai điều dây điện hướng về trung gian huyết động lý tìm kiếm. Ở tìm ra bốn năm mươi thước sau, một cái khác tín hiệu phóng ra khí

đồng dạng xuất hiện tại chỗ căn ống tuýp quần khố.

Lần này Liễu Tùng trực tiếp ấn xuống chốt mở, điện tử công tay thượng một khác trần đèn xanh tránh một chút, nhưng là công tay vẫn là không có mở ra.

“Đi tìm cái thứ ba chốt mở!” Hùng Nguyên mệnh lệnh không chút do dự, khả trong lòng hẳn lại tránh qua một tia do dự. Hai phần ba xác suất vẫn cứ không có trúng mục tiêu, chẳng lẽ này gần là vận khí vấn đề sao?

Vài phút sau, cuối cùng một cái tín hiệu phóng ra khí cũng bị tìm được. Làm Liễu Tùng ấn xuống chốt mở sau, lại vẫn cứ là cùng dạng tình huống: Đèn xanh sáng lên, nhưng công tay khố hoàn không chút sút mẻ.

Hùng Nguyên cùng Hàn Hạo hai mắt nhìn nhau, trên mặt cùng lộ ra không hiểu biểu cảm. Chẳng lẽ này tam căn đều là nguy tuyến? eumenides bày ra như vậy mê hoặc, dụng ý làm sao ở đâu? Liên vào lúc này, bộ đàm trung lại truyền đến Liễu Tùng thanh âm: “Có lẽ là chúng ta phán đoán sai lầm rồi, này tam căn tuyến trung cũng không có nguy tuyến.”

“Không có nguy tuyến?” Chẳng lẽ tam điều đều là thực tuyến? Kia công tay đã sớm nên đánh mở a? Hùng Nguyên không hiểu lắc đầu, “Ngươi là cái gì ý tứ?”

“Mỗi lần ấn xuống chốt mở, chớp động đều là đèn xanh, này thuyết minh từng cái chốt mở đều cũng có dùng.” Liễu Tùng ở bộ đàm kia đầu phân tích nói, “Nhưng là tổng cộng có tam ngọn đèn, có lẽ này tam trần đèn xanh đồng thời sáng lên, công tay mới có thể mở ra.”

Đúng vậy! Nghe Liễu Tùng nói như vậy, Hùng Nguyên trong lòng bỗng nhiên sáng sủa. Ở điện tử tín hiệu thiết trí trung, đèn xanh tỏ vẻ thành công, đèn đỏ mới tỏ vẻ thất bại, đây là ở toàn thế giới đều thông hành quy tắc. Có thể tưởng tượng, nếu này tam trần đèn xanh đồng thời sáng lên, lấy này công tay còn có cái gì lý do không ra đâu?

Hùng Nguyên lập tức hưng phấn mà hạ đạt mệnh lệnh: “Vậy ngươi nhóm mau đưa này ba cái chốt mở đồng thời ấn xuống thử xem.”

Bộ đàm lý lại truyền đến làm người ta uể oải trả lời: “Chúng ta làm không được. Ba cái chốt mở ở ba cái bất đồng địa điểm, ít nhất muốn ba người tài năng bắt bọn nó đồng thời ấn xuống.”

Đích xác, Liễu Tùng theo như lời đúng là hắn cùng doãn thân kiểm lâm xấu hổ cục diện. Ba cái chốt mở phân biệt ở ba cái quặng mỏ chỉ nhánh trung, mà sở hữu chốt mở lại là tức thời tăng lực tài năng gây ra co dẫn cái nút, tín hiệu phát sinh khí lại là bị khảm ở ống tuýp trung, căn bản vô pháp di động. Nếu muốn đồng thời gây ra ba cái chốt mở, trừ bỏ có ba người phân biệt đi trước bất đồng huyết động trung, còn có thể có khác phương pháp sao?

Thông qua Liễu Tùng miêu tả, Hàn Hạo cùng Hùng Nguyên rất nhanh cũng minh bạch đối diện thực tế tình huống. Bọn họ sắc mặt bởi vậy mà trở nên trầm trọng đứng lên.

“Cảnh sát chỉ có thể phái bốn người tham dự.” Hàn Hạo cười khỏ một chút, “Hiện tại chúng ta có thể minh bạch hẳn vì sao muốn thiết trí như vậy trò chơi quy tắc.”

Đúng vậy, eumenides hung hiểm dụng tâm giờ phút này đã rất rõ ràng như yết: Nếu muốn cời bỏ khốn buộc bành quang phúc còng tay, cảnh sát phải phái ra ba người phân phó ba cái bất đồng chốt mở chỗ, hơn nữa bành quang phúc cũng cần nhân thủ hộ, này ý nghĩa cảnh sát bốn người phân đội nhỏ đem triệt để giải thể, mỗi người đều muốn lâm vào một mình hành động bất lợi hoàn cảnh.

“Làm cho bọn họ hai cái trở về đi.” Hùng Nguyên xem Hàn Hạo đề nghị đến, “Mục đích của hắn rất rõ ràng. Chúng ta không thể dựa theo hắn thiết tưởng hành động, nếu không chỉ biết càng ngày càng bị động! Chúng ta bốn người đều thủ tại chỗ này, sau đó thỉnh cầu tiếp viện.”

Này thật là ổn thỏa nhất phương pháp. Dù sao bành quang phúc đã ở phân đội nhỏ không chế trung, bọn họ đã không có phải lý do lại đi tuần hoàn eumenides chế định quy tắc. Cố thủ đài viện tuy có chút uất ức, nhưng chung quy là đem quyền chủ động nắm giữ ở tại chính mình trong tay.

Nhưng là sự tình nhưng không giống Hùng Nguyên nghĩ đến như vậy đơn giản, Liễu Tùng kế tiếp lời nói mới nhường hắn chân chính minh bạch tình thế ác liệt.

“Chúng ta ở tín hiệu khí bằng tìm được một trương tờ giấy, mặt trên có kí tên eumenides nhấn lại!” Tiểu tử ngữ khí dồn dập.

Hùng Nguyên lập tức truy vấn: “Hắn nói cái gì?”

“Ta ở quặng mỏ nội sắp đặt bom, dẫn bạo thời gian thiết trí ở hai mươi lăm ngày rạng sáng nhất thời chính.” Liễu Tùng cấp tốc đem trên giấy nội dung niệm một lần, cùng với hắn lời nói, phân đội nhỏ bốn người cơ hồ đồng thời làm ra

cùng cái động tác: Xem biểu.

Hiện tại thời gian, đã là hai mươi lăm ngày rạng sáng lúc không giờ bốn mươi lăm phân!

Tại như vậy tình hình hạ, ai cũng sẽ không thiên chân đem eumenides nhấn lại trở thành một cái vui đùa. Cho nên lưu cho phân đội nhỏ thời gian đã chỉ có 15 phút !

Tuy rằng Hùng Nguyên bọn người có sách đạn phản bạo năng lực, nhưng quặng mỏ địa hình thật sự qua cho phức tạp, ai biết eumenides hội đem bom ẩn trong nơi nào? Dưới chân phần tầng than, động vách tường kẽ hở, phế khí tạp vật, thậm chí giàn giáo rỗng ruột ống tuýp đều có khả năng trở thành bom vật dẫn. Tại như vậy thời gian ngắn vậy nội nếu muốn tìm kiếm đến này mai bom, kia căn bản chính là không có khả năng hoàn thành nhiệm vụ.

Cho nên hiện trường sách đạn ý niệm cận ở mọi người trong đầu tránh một chút, chưa kinh bất luận kẻ nào đưa ra liền bị nhất tề phủ định .

Bọn họ phải ở một điểm phía trước rút lui khỏi quặng mỏ, đồng thời bọn họ còn muốn tận lực đi hoàn thành trước tác chiến mục tiêu: Dem bành quảng phúc an toàn mang đi.

Hiện trường xuất hiện ngắn ngủi yên tĩnh. Doãn kiếm cùng Liễu Tùng đang chờ đợi kế tiếp mệnh lệnh, Hàn Hạo cùng Hùng Nguyên tắc nhủ mi đối diện , đầu óc nhanh chóng xoay tròn lấy tìm kiếm khẩn cấp đối sách.

Ước chừng năm sáu giây sau, Hùng Nguyên đầu tiên hạ quyết tâm.

“Thử lại cuối cùng một lần đi. Nếu vẫn là đánh không ra --” Hãn phiêu liếc mắt một cái bành quảng phúc, “Vậy chỉ có thể hy sinh tay hãn .”

Bành quảng phúc hiển nhiên nghe hiểu đối phương trong giọng nói lời ngầm, hãn hoảng sợ xem Hùng Nguyên bên hông chuôi này sắc bén đã chiến chủy thủ, miệng phát ra cực không tình nguyện “Ồi ời” Thanh.

“Thử lại cuối cùng một lần.....” Hàn Hạo tư duy tắc dây dưa tại đây vài cái tự thượng, hãn thật sâu biết, này ý nghĩa phân đội nhỏ bốn thành viên đem đều tự tách ra, mà đây đúng là eumenides tỉ mỉ thiết kế cục diện. Chẳng lẽ hãn thật sự muốn dựa theo đối phương kế hoạch tốt bộ sậu đi chấp hành sao?

Nhưng là..... Đã đến như vậy hoàn cảnh, chính mình còn có thể có cái gì rất tốt lựa chọn đâu? Thời gian ở lặng im giữa dòng thế, mỗi một giây đều như thế quý giá, hắn đã không có cơ hội đợi lát nữa đã, không có cơ hội lại suy xét, hắn phải làm ra quyết định!

Ở mọi người trong đợi chờ, thân là phân đội nhỏ đội trưởng Hàn Hạo rút cục lấy định rồi chủ ý. Hắn xung Hùng Nguyên gật gật đầu, tỏ vẻ tán thành đối phương đề nghị, sau đó hắn theo sát sau nói:“Người đi tiếp viện bọn họ đi, nơi này từ ta đến thủ .”

“Không. Ta phải thủ mục tiêu, đây là ta nhiệm vụ.” Hùng Nguyên lại cự tuyệt . Hắn thật sâu biết, mặc kệ eumenides như thế nào bày ra, hành động, hắn cuối cùng muốn giải quyết mục tiêu vẫn là bành quang phúc, cho nên thủ hộ bành quang phúc vẫn cứ là cảnh sát quan trọng nhất, cũng là nguy hiểm nhất nhiệm vụ. Như vậy nhiệm vụ, hắn tuyệt sẽ không dễ dàng chuyển giao cho người khác.

Hàn Hạo đọc hiểu đối phương trong ánh mắt kiên định, hắn dùng tay phải vỗ vỗ Hùng Nguyên đầu vai, nói:“Cẩn thận.”

Nghe tới bình thân hai chữ, lại bao hàm nhiều lắm tình cảm. Hùng Nguyên trong lòng ấm áp:“Yên tâm đi thôi, có ta ở đây nơi này, hắn liên gần người cơ hội cũng không có.” Ở hắn leng keng trong lời nói, tràn ngập lực lượng, cũng tràn ngập tự tin.

Đích xác, thân là đặc công đội trưởng, Hùng Nguyên thực lực là chớ dung hoài nghi . Từ hắn thủ hộ mục tiêu, mặc dù là lại hung ác địch nhân có năng lực như thế nào?

Rời đi quãng mở khẩu sau, Hàn Hạo nhanh hơn cước bộ, thời gian với hắn mà nói trọng yếu phi thường, hắn không thể có một lát lưu lại. Rất nhanh hắn liền chạy tới huyết động mở rộng chi nhánh cái kia tiểu trong sảnh, hắn thở hỗn hỗn, lấy tay điện quang quét về phía chung quanh, quan sát đến nơi này địa hình. Đang ở lúc này, một cái bóng đen bỗng nhiên theo hắn bên cạnh người một cái huyết động trung nhảy lên xuất ra. Hàn Hạo cả kinh, theo bản năng chột lóc thân, đồng thời một cái hoành khuỷu tay hướng về kia bóng đen quét đi qua.

Bóng đen hai tay một trận, chặn Hàn Hạo thế công, đồng thời thấp giọng hoán câu:“Hàn đội, là ta!”

Hàn Hạo nhận ra đó là đoản kiếm thanh âm, có thể này nhẹ nhàng thở ra, chát vẫn nói:“Người sao lại thế này? Đen tuyền liền ra bên ngoài sấm?”

“Đèn pin của ta hỏng rồi.” Doãn kiểm ngữ khí có chút uể oải, trong tay hắn cầm một cái bật lửa, hiện tại chỉ có thể dựa vào ánh lửa chiếu sáng .

Này khả phá hư thật sự là thời điểm! Bất quá giờ phút này thời gian cấp bách, hai người cũng chưa thời gian tại đây cái trên vấn đề dây dưa.

“Liều Tùng đâu?” Hàn Hạo lại hỏi một câu.

Doãn kiểm hướng phía sau chỉ chỉ:“Hắn canh giữ ở này trong động. Còn có hai cái động, chúng ta mỗi người tiến một cái.”

“Ta tiến trung gian này, ngươi đi bên cạnh .” Hàn Hạo ngắn gọn hữu lực mệnh lệnh nói,“Đứng chỗ sau thông qua bộ đàm liên hệ, chú ý an toàn!”

“Minh bạch!” Hai người không lại nhiều lời, đều tự tiến vào trong động hướng về dây điện cuối chốt mở tìm kiếm. Sau một lát, Hàn Hạo đã thuận lợi phát hiện mục tiêu, cùng tồn tại khắc thông qua bộ đàm phát ra đúng chỗ tín hiệu. Doãn kiểm tuy rằng đã là lần thứ hai vào động, nhưng động tác so với Hàn Hạo chậm không ít, chắc là bởi vì chiếu sáng khó khăn mà khiến cho đến trễ đi.

Bất quá doãn kiểm đúng chỗ tín hiệu rốt cục vẫn là truyền đến . Lúc này đã là linh điểm năm mươi hai phân.

“Chúng ta cùng ấn xuống cái nút, còng tay hắn là có thể đủ mở ra.” Liều Tùng giờ phút này thành ba người trung chỉ huy,“Các ngươi nghe ta tín hiệu, làm ta đếm tới ba thời điểm, cùng nhau ấn xuống, sau đó bảo trì năm giây thời gian. Nhất, nhị, tam!”

Theo Liều Tùng tín hiệu phát ra, ba người đồng thời ấn động đều tự nắm trong tay gây ra chốt mở. Mà lúc này, Hàn Hạo cũng khẩn cấp hỏi:“Hùng đội, tình huống thế nào?”

Nhưng mà bộ đàm trung lại nghe không đến Hùng Nguyên trả lời.

“Hùng đội? Hùng đội?” Hàn Hạo lại kêu gọi hai tiếng, đối diện vẫn không một tiếng động, một loại điềm xấu chính triệu đã thông qua bộ đàm lan tràn đi lại.

“Thời gian đủ, triệt!” Liễu Tùng sốt ruột phát ra hồi triệt tín hiệu, lập tức hấn cái thứ nhất hướng về bên ngoài huyết động liền xông ra ngoài. Hấn đi theo Hùng Nguyên nhiều năm, biết rõ như vậy khác thường tình huống cực không bình thường, trong lòng đã là ưu nhanh như đốt.

Hàn Hạo cũng theo sát mà ra, hấn cùng Liễu Tùng cơ hồ là chân trước theo sát sau lưng xuyên qua quặng mỏ rẽ ngoặt khẩu, sau đó hai người đồng thời nghe thấy được một cỗ huyết tinh hơi thở.

Đèn pin quang mau lẹ lay động, chiếu rọi ra quặng mỏ khẩu phụ cận thảm trạng: Kia phó khốn buộc bánh quảng phúc điện tử còng tay đã mở ra, nhưng bánh quảng phúc nhưng chưa bởi vậy mà thu hoạch tự do sinh mệnh -- hấn mềm yếu tê liệt ngã xuống ở giàn giáo hạ, cổ chỗ uông ra nhất đại phiến máu tươi, đã nhìn không ra gì sinh mệnh lưu lại dấu hiệu. Hùng Nguyên tắc ngưỡng mặt nằm ngã vào hai ba thước ở ngoài địa phương, tình thế cũng nguy ngập nguy cơ: Hấn đang dùng thủ kiệt lực che chính mình yết hầu, nhưng theo hấn dồn dập hô hấp, một cỗ một cỗ máu tươi vẫn theo ngón tay hấn khâu trung không ngừng trào ra, khó có thể ức chế.

“Đội trưởng!” Liễu Tùng bị thiết một tiếng, hấn xông về phía trước tiền hai đầu gối quỳ xuống đất, đem Hùng Nguyên ôm ở trong lòng mình. Người sau thượng giữ lại một tia mê ly thần trí, hấn nỗ lực mở to mắt, nhìn đến bản thân thân tín thuộc hạ tới rồi, thoáng lộ ra trấn an thần sắc, sau đó hấn hé miệng, muốn nói cái gì đó, nhưng là hấn hơi thở lại ở yết hầu chỗ chặn -- bởi vì nơi đó rõ ràng xuất hiện một đạo đáng sợ vết đao, hấn đã vô pháp đem không khí chấn động truyền tống cấp dây thanh, chỉ có thể phí công ở miệng vết thương chồng chất ra một đoàn đoàn huyết sắc bọt biển.

Hàn Hạo đầu tiên là sợ run một chút, lập tức hấn cũng thượng quỳ đến Hùng Nguyên bên người. Làm thấy rõ người sau thảm trạng sau. Hấn thống khổ nhắm mắt lại, tựa hồ không đành lòng tốt đó. Đồng thời hấn chiến tiếng nói kêu lên: “Hùng..... Hùng đội trưởng?”

Hùng Nguyên nghe thấy được Hàn Hạo thanh âm, hấn vốn đã âm đạm ánh mắt lại càng chói lóa ra một chút, sau đó hấn dùng tận cuối cùng một tia khí lực ngẩng đầu lên, hai cái kiết nhanh nắm lấy Hàn Hạo cánh tay, trên cổ tay gân xanh đột hiện.

Hàn Hạo quay đầu đến cùng Hùng Nguyên đối diện, mà người sau ánh mắt như là mang theo loại móc bàn ma lực. Hàn Hạo tựa hồ ý thức được cái gì, hấn đem lỗ tai dán tại Hùng Nguyên bên miệng, vội vàng hỏi: “Người muốn nói cái gì?”

Hùng Nguyên phát ra “Ôi ôi” thanh âm, nhưng không cách nào hình thành gì ngôn ngữ. Ở hấn yết hầu miệng vết

thương, một đám huyết bột bị tức phao thổi bay, sau đó lại một đám tan biến, mà cùng lúc đó, đại lượng máu còn đang càng không ngừng ồ ồ trào ra, hiển nhiên hấn động mạch mạch máu cũng gặp đáng sợ bị thương nặng.

Giờ phút này doãn kiểm cũng chạy về quảng mỗ khẩu, trước mắt cảnh tượng hiển nhiên nhường hấn sợ ngây người, hấn lẳng lẳng đứng ở ba bốn thước có hơn địa phương, giật mình hỏi:“Này..... Đây là như thế nào?”

“Mẹ nó, còn thất thần làm gì?” Hàn Hạo đột nhiên mắng lên,“Nhanh đi lái xe, lái xe!”

Doãn kiểm có thể này phục hồi tinh thần lại, hấn cắn chặt răng, hướng về ngoài động xe cảnh sát chạy như điên mà đi, Hàn Hạo cùng doãn kiểm tắc hợp lực nâng lên hấp hối Hùng Nguyên theo sát sau đó. Doãn kiểm giành trước chui vào chỗ điều khiển, ở hấn đem xe hỏa đánh nháy mắt, hấn liểu hai người cũng theo đi lên, đem Hùng Nguyên nâng đặt ở xe cảnh sát sau khoang thuyền.

“Hàn đội, đi đâu cái bệnh viện?” Hoảng loạn trung doãn kiểm đã có chút mất đi rồi chủ trương, hấn thậm chí nghĩ không ra hồi nội thành lộ nên đi như thế nào, hấn chỉ biết là gắt gao nắm giữ tay lái, mồ hôi theo khe hở trung một trận một trận thấm xuất ra.

Hàn Hạo nhưng không có trả lời, giờ phút này hấn chính chờ dẫn xem nằm ở chính mình chân biên Hùng Nguyên - người sau dĩ nhiên nhắm hai mắt lại, yết hầu chỗ không bao giờ nữa kiến huyết phao nổi lên.

Liểu Tùng vươn tay phải ngón trỏ, run run tìm được Hùng Nguyên miệng mũi gian, mà nơi đó đã cảm thụ không đến gì lưu động hơi thở. Mờ mịt sợ run sau một lát, Liễu Tùng bỗng nhiên giống chỉ tức giận sự tử bình thường nhảy dựng lên.

“Hồn dân, hồn dân! Ta thao mẹ ngươi!” Hấn điên cuồng mà tê hô, thanh âm mang theo khóc nước nở, sau đó hấn huy súng lục sẽ hướng dưới xe khiêu đi.

“Trở về!” Hàn Hạo một cái thả người đem Liễu Tùng bỏ nhào vào ở trong xe, đồng thời hấn quay đầu xung doãn kiểm quát,“Mau lái xe! Còn chờ cái gì, lập tức sẽ nổ mạnh !”

Doãn kiểm như ở trong mộng mới tỉnh: Hiện tại thời gian khoảng cách rạng sáng một điểm đã sở thừa không có mấy! Hấn vội vã treo lên xe đương, mãnh thả mây đá chân ga. Xe cảnh sát ở quảng mỗ khẩu tìm nửa vòng tròn sau, như tên bắn “Tăng” dọc theo gặp ghềnh sơn đạo nhảy lên đi ra ngoài.

“Nhường ta xuống xe, ta muốn tìm được hắn, ta muốn giết hắn!” Liễu Tùng ngọt ở điên cuồng bàn găm rú , nhưng mà Hàn Hạo gắt gao đề nặng hắn, xe cảnh sát cũng càng đi càng nhanh. Hắn rốt cục buông tha cho giấy dựa, ngược lại gào khóc lên.

Hàn Hạo cũng suy sụp ngồi sững ở xe cảnh sát sau sương lý, ở bên người hắn cách đó không xa, Hùng Nguyên thi thể dư ôn thượng ở. Sau một lát, Hàn Hạo dùng hai tay thu cầm lấy chính mình tóc, phát ra thống khổ đề nén buồn thanh tê kêu:“A ~”

Cùng với Hàn Hạo tiếng kêu, quặng mỏ lý nổ mạnh cũng đúng hạn mà đến. Ở tràn ngập ánh lửa chấn động trung, cái động khẩu nham thổ sụp xuống chồng chất, bành quang phúc thi thể -- tính cả hiện trường sở hữu dấu vết cùng manh mối đều bị thật sâu chôn dấu lên.

Chương 8 nghi ngờ trùng trùng

Bốn giờ phía trước, hai mươi tư ngày trễ hai mươi một điểm.

Mộ Kiếm Vân đi ở ồn ào náo động đều sẽ đầu đường, giờ phút này đèn hoa cao chiếu, đúng là trai thanh gái lịch nhóm sóng về đêm diễn nhập cao trào là lúc. Nhưng là làm nằng quải cái loan, phiết tiến bên đường một cái ngõ nhỏ sau, lập tức liền đi tới một cái thế giới trung.

Nơi này bóng đêm thâm trầm, đã nan mạch lui tới vết chân. Hẹp hòi đường tắt hai sườn, vốn là hôn ám đèn đường đại bộ phận lại đã tàn phá, căn bản vô pháp khởi đến đối mặt công năng. Mộ Kiếm Vân chỉ có thể nương thâm đạm ánh trăng thấy rõ trước mắt tình hình: Mỗi một gian thấp bé nhà dân mang theo đường tắt, quăng xuống đồng đồng bóng đen. Ngẫu có vật sống theo bóng đen trung xuyên qua mà qua -- cũng là chút lưu lạc mèo hoang, chúng nó bình thường hội dừng lại “Meo ô” Hai tiếng, dùng trầm tĩnh ánh mắt đánh giá này xâm nhập ngõ nhỏ khách không mời mà đến, mà chúng nó gáy tắc cao cao cũng khởi, vẫn duy trì mười phần cảnh giác. Ở lại khách đến gần phía trước, này đó trong đêm đen u linh sẽ gặp xoay thân hình, nhanh chóng đi xa, động tác nhanh nhẹn mà quý dị.

Âm lãnh gió thu ở đường tắt gian xuyên qua, mang đến hàn ý cũng so với phố xá sầm uất đầu đường mãnh liệt rất nhiều. Mộ Kiếm Vân hai tay cầm ở áo khoác trong túi, giáp khởi khuỷu tay nhường quần áo kề sát thân thể của chính mình.

Này cũng thật không phải cái gì hảo địa phương. Nàng nhú mày suy nghĩ.

Nhưng là nơi này cũng là chân thật tồn tại. Tuy rằng rất nhiều người sớm đem loại địa phương này lãng quên, nhưng nó lại vẫn cứ tồn tại, ở gì một cái đô thị trung đều tồn tại -- hơn nữa ngay tại cách ồn ào náo động đầu đường không xa địa phương.

Đã tồn tại, vậy luôn có một ít nhân muốn đi đối mặt.

Mộ Kiếm Vân đi tới kia gian phòng nhỏ tiền, nàng không chỉ có muốn đối mặt này u ám ngõ nhỏ, còn muốn đối mặt ngõ nhỏ trung khủng bố nhất nhân.

Ai cũng chẳng ngờ đi đối mặt như vậy một người, nhất là tại đây tịch liêu ban đêm. Đó là một cái quái vật, đủ để cấp bất luận kẻ nào mang đến ác mộng quái vật.

Làm một cái tâm lý học nghiên cứu giả, Mộ Kiếm Vân cũng thật sâu biết: Có thể cho người khác mang đến ác mộng nhân, chính hấn thường thường muốn chịu tải nhiều nhất ác mộng.

Cho nên kia cũng là một cái quái vật, lại một cái đáng thương thụ hại giả.

Mộ Kiếm Vân hy vọng là: Đã hấn chứng kiến ác mộng bắt đầu, như vậy ở trong tay hấn, hay không hội nắm giữ kết thúc trận này ác mộng chìa khóa đâu? Nàng độc tự đi đến nơi này, vì chính là tìm kiếm trong đó đáp án.

Thoạt nhìn trong phòng nhân từ lâu đang chờ đợi nàng -- bởi vì kia tiếng đập cửa vừa mới vang lên, cửa phòng liền đã mở ra .

Hoàng Thiếu Bình đứng ở cửa sau, phòng trong mờ nhạt ngọn đèn ở bộ mặt hấn hình thành tranh tối tranh sáng hình chiếu, khiến cho hấn kia xấu xí khuôn mặt trở nên càng thêm khủng bố.

“Người hảo.” Mộ Kiếm Vân đầu tiên đánh cái tiếp đón, nàng không nghĩ nhường đối phương cảm giác được chính mình không khoẻ.

“Người đã đến rồi.” Hoàng Thiếu Bình ánh mắt hướng nữ giảng sư phía sau lờm liếc.

Mộ Kiếm Vân biết đối phương đang nhìn cái gì, nàng mỉm cười nói:“Theo ta một người.”

Hoàng Thiếu Bình vỡ tan khoe miệng hướng lên trên phiến phiến, nhìn ra được đến hấn cũng tưởng muốn mỉm cười, nhưng này mỉm cười lại thật sự truyền lại không ra gì khoái cảm. Sau đó hấn gật gật đầu:“Mời vào đi.”

Mộ Kiếm Vân theo Hoàng Thiếu Bình bên cạnh tha đi qua, người sau đóng lại cửa phòng. Phòng nhỏ cùng ngoại giới ngăn cách liên hệ, lộ ra một cỗ đề nén không khí.

“Tùy tiện ngồi đi.” Hoàng Thiếu Bình than thở một câu. Nói là tùy tiện tọa, khả Mộ Kiếm Vân cũng không có nhiều lựa chọn: Trong phòng trừ bỏ một trương đầu gỗ ghế bên ngoài, cái khác có thể tọa địa phương cũng chỉ có góc tường kia trương dơ bản giường nhỏ .

Mộ Kiếm Vân đem ghế chuyển đến cách giường nhỏ góc gần địa phương, mà Hoàng Thiếu Bình tắc chống quai trượng gian nan về phía sự cây tiền đi đến. Mộ Kiếm Vân về phía trước đón một bước, muốn đi nâng đối phương. Hoàng Thiếu Bình hiển nhiên nhìn ra nàng ý đồ, ánh mắt hơi hơi thoáng nhìn, tuy rằng không nói gì, nhưng cự tuyệt ý tứ hàm xúc lại phi thường rõ ràng.

Mộ Kiếm Vân sửng sốt, nhưng lại không có pháp lại về phía trước. Nam tử này trong ánh mắt tựa hồ hiện ra một loại thần bí khí chất, hẳn bề ngoài làm người ta khùng bố, tình trạng làm người ta đáng thương, nhưng này đột nhiên hiện ra khí chất đúng là uy nghiêm, làm cho người ta khó có thể tiếp cận.

Cảm giác này chính là chợt lóe mà qua. Hoàng Thiếu Bình lập tức lại cúi đầu, trái lại tự chuyển đến bên giường. Ở yên lặng không khí trung, phòng trong hai người phân biệt ở đầu giường cùng trên ghế ngồi xuống, hình thành mặt đối mặt trạng thái.

Vừa rồi lần đó bị nhục sử Mộ Kiếm Vân buông tha cho hàn huyền, mà quyết định lấy một loại cường thế tư thái thiết nhập chính đề.

“Người có chuyện muốn nói cho cảnh sát?” Nàng nghiêm túc hỏi, cũng tận lực cường điệu cảnh sát hai chữ, lấy ở đối thoại trung chiếm cứ chủ đạo địa vị.

“Không.” Hoàng Thiếu Bình lại lắc lắc đầu, cố tình nhằm vào này hai chữ phản bác đứng lên, “Nếu muốn nói cho cảnh sát, ta đây đã sớm nói cho -- ta hiện tại chính là nói cho người.”

Mộ Kiếm Vân “A” cười gượng một tiếng, nàng cảm thấy có tất yếu hướng đối phương lại mình xác một chút chính mình thân phận: “Mà ta chính là cảnh sát. Ta là cảnh giáo lão sư, hiện tại điệu nhập ‘Tứ nhất bát chuyên án tổ’.”

Hoàng Thiếu Bình trên mặt cơ bắp lay động: “Cho nên người muốn trước đáp ứng ta một sự kiện, sau đó ta tài năng đem muốn nói nói cho người.”

“Chuyện gì?”

“Người không thể đem ta nói này đó bí mật nói cho khác cảnh sát, người chỉ có thể chính mình đi điều tra.”

“Vì sao?” Mộ Kiếm Vân nhẩn nhẩn đôi mi thanh tú, rất là không hiểu.

“Bởi vì ta không tin nhiệm cảnh sát.” Hoàng Thiếu Bình thanh âm khàn khàn, biểu cảm cũng rất nghiêm cẩn, “Ta biết đến sự tình, khả năng sẽ mang đến cho ta sinh mệnh nguy hiểm. Cho nên nhiều năm như vậy đến, ta chưa từng đối bất luận kẻ nào nói qua.”

“Người có ý tứ gì? Chẳng lẽ cảnh sát cũng có người dính dáng?” Mộ Kiếm Vân ngạc nhiên hỏi.

Hoàng Thiếu Bình nhẹ nhàng mà hừ một tiếng: “Người trước đừng hỏi nhiều như vậy, một hỏi người liền minh bạch. Người về trước đến ta, có thể hay không đáp ứng ta yêu cầu này?”

“Ta đáp ứng người.” Mộ Kiếm Vân không cần nghĩ ngợi trả lời. Chân thật tình tiết vụ án tựa hồ so với đã hiển lộ bộ phận càng thêm đáng sợ, nhưng càng là như vậy, nàng càng có trách nhiệm đi vạch trần trong đó giấu kín.

Hoàng Thiếu Bình nhanh nhìn chăm chăm Mộ Kiếm Vân, sau một lát, hần hàu khẩu giạt mình, xem ra là chuẩn bị mở miệng. Người sau sớm nín thở ngưng thần, dựng thẳng nhĩ lấy đợi, mà nàng cũng rốt cục nghe được đối phương lời nói: “Ồ nỗ mạnh án phát sinh tiền một tháng, thị cục công an phá hoạch cùng nhau buôn lậu thuốc phiện án. Người hần là đi thăm dò tra này khởi án tử.”

“Cái gì?” Mộ Kiếm Vân sửng sốt, nàng cho rằng Hoàng Thiếu Bình sẽ nói ra nỗ mạnh án hiện trường một ít bí mật, nhưng là đối phương trong miệng lại đột nhiên toát ra mặt khác nhất cục án tử đến, này khởi án tử nàng thậm chí đều chưa bao giờ nghe nói qua.

Đối với Mộ Kiếm Vân phản ứng, Hoàng Thiếu Bình có vẻ cũng không ngoài ý muốn. Hần gật gật đầu, lại lại cường điệu một lần: “Tam nhất lục buôn lậu thuốc phiện án.”

“Này cùng nỗ mạnh án có cái gì quan hệ?” Mộ Kiếm Vân kinh ngạc hỏi.

“Người đi thăm dò đi, người hần là có thể phát hiện trong đó manh mối.” Hoàng Thiếu Bình nheo lại mắt, ánh mắt có vẻ càng thêm ngưng trọng, “Ta còn không có thể đem sở hữu sự tình đều nói cho người, bởi vì ta vô pháp xác định người hay không có năng lực bảo hộ ta, người đầu tiên chứng minh năng lực của người.”

Mộ Kiếm Vân cùng Hoàng Thiếu Bình đối diện , bỗng nhiên trong lòng nàng nghiêm nghị một chút, nào đó nghi vấn đã vô pháp lãng tránh.

“Người đến cùng là ai?” Nàng bật thốt lên hỏi. Hoàng Thiếu Bình không trọn vẹn không được đầy đủ khuôn mặt vẫn như cũ đáng sợ, nhưng lúc này hắn lời nói, hắn ánh mắt chỗ sâu gì đó căn bản không phải một cái nhặt mót kẻ lang thang có khả năng cụ bị .

Hoàng Thiếu Bình phiến khởi môi, lộ ra một mảnh trắng bóng răng nanh, bạn “Hỗn hển” cười quái dị thanh, hắn nói:“Này không phải ta hôm nay muốn cùng người thảo luận vấn đề.”

Mộ Kiếm Vân tìm vài giây chung nhường chính mình ý nghĩ tỉnh táo lại, nàng cảm giác được chính mình rất bị động , nàng phải đổi cái nói chuyện với nhau phương thức.

“Xem ra người hướng cảnh sát che giấu nhiều lắm gì đó.” Nàng lạnh lùng uy hiếp nói,“Có lẽ ta hiện tại nên đem người mang về chuyên án tổ.”

Hoàng Thiếu Bình “Hắc” nở nụ cười một tiếng:“Vậy người liền vi bối vừa rồi lời hứa. Ta chỉ có thể tự trách mình nhìn lầm rồi nhân..... Này bí mật đem vĩnh viễn lặn ở ta trong bụng, các người không bao giờ nữa khả năng biết mười tám năm trước đến cùng phát sinh qua cái gì.”

Thông qua đối phương ngữ khí, Mộ Kiếm Vân biết vừa rồi uy hiếp không hề hiệu quả, nàng bắt đầu dĩ bữu môi, cấp chính mình tìm cái bậc thêm:“Được rồi, ta lời hứa vẫn cứ hữu hiệu..... Nhưng là, người này vài câu không đầu không đuôi trong lời nói -- ta làm sao mà biết người không phải ở đùa giỡn ta ngoạn đâu?”

“Đi thăm dò kia khởi đầu luận thuốc phiện án, người sẽ minh bạch trong đó ý nghĩa.” Hoàng Thiếu Bình vẫn là câu nói kia, hắn xem ra sớm làm tốt nguyên vẹn chuẩn bị, lập trường kiên định, cứng mềm không ăn.

“Được rồi..... Ta đi trước tra xem xét.”

“Không cần đối những người khác nói lên chuyện này.” Hoàng Thiếu Bình lại cường điệu,“Người còn không rõ chúng ta đối mặt là cỡ nào đáng sợ thế lực. Ta đã là một phế nhân , người sẽ không nhẫn tâm lại hại ta , là đi?”

Mộ Kiếm Vân gật gật đầu. Xem đối phương kia trịnh trọng chuyện lạ bộ dáng, trong lòng nàng cũng không miễn có chút lo sợ, đồng thời nàng lại nhìn không được hỏi: “Người vì sao tuyển ta? Đã người không tín nhiệm cảnh sát, người lại vì sao sẽ tin tưởng ta?”

Hoàng Thiếu Bình ánh mắt ở Mộ Kiếm Vân trên mặt vòng vo vài vòng, sau đó hấn lại “Xuy xuy” cười quái dị đứng lên.

Mộ Kiếm Vân nhú mày, đối phương ánh mắt cùng tiếng cười đều nhường nàng có loại trong lòng sợ hãi cảm giác.

“Gì chuyện xưa luôn có muốn kết thúc thời điểm.” Hoàng Thiếu Bình ả ả nói, “Làm ta lần đầu tiên thấy người, ta chỉ biết màn này diễn đấu chấm tròn hội dừng ở người trên người.”

Này tính cái gì trả lời? Mộ Kiếm Vân âm thầm lắc lắc đầu, nàng thậm chí có chút làm không hiểu trước mặt này quái vật đến cùng muốn nói cái gì đó.

“Chiều ta nói đi làm đi..... Chờ người có điều phát hiện sau, lại đến tìm ta.” Hoàng Thiếu Bình phát phát tay, biểu đạt tiền khách ý nguyện.

“Vây..... Trước như vậy đi.” Mộ Kiếm Vân bắt đắ dĩ đứng lên, nàng biết theo đối phương trong miệng đã vô pháp đạt được gì tin tức. “Tam nhất lục buôn lậu thuốc phiện án”, đây là chính mình việc này duy nhất thu hoạch.

Không, có lẽ còn không chi này đó. Nàng bỗng nhiên lại nghĩ đến: Này Hoàng Thiếu Bình ở tứ nhất bát huyết án trung sắm vai nhân vật hơn xa một cái vô tội thụ hại giả, mà hấn hiện tại đã không lại che giấu như vậy thân phận, này có lẽ mới là việc này lớn nhất giá trị chỗ.

Được rồi, phải đi tra tra kia khởi buôn lậu thuốc phiện án, vô luận thế nào, này tổng không đến mức đem sự tình dẫn hướng một cái tệ hơn kết quả đi? Hoài ý nghĩ như vậy, Mộ Kiếm Vân hướng về phòng nhỏ ngoại đi đến. Sắp xuất môn thời điểm, nàng lại xoay người lại.

“Cám ơn người đối ta tín nhiệm.” Nàng mỉm cười nói. Đối phương vẫn cất giấu nhiều lắm bí mật, mà nếu muốn nhường hấn mở miệng, đầu tiên tiêu trừ trong lòng hấn cảnh giới cùng ngăn cách -- ở phương diện này, mỉm cười thường có thể trở thành phi thường hữu hiệu vũ khí.

Hoàng Thiếu Bình cũng cười , hắn gật gật đầu, nhìn theo đôi phương giấu môn rời đi. Sau đó hắn thở dài, thần sắc trở nên ngưng trọng đứng lên.

Ta hắn là cảm ơn người mới đúng. Hắn trong lòng trung âm thâm cảm khái: Tại kia cái lợi hại nhân vật tìm đến phía trước, hi vọng này khóa quân cờ còn kịp phát huy năng tác dụng.

Nửa giờ sau, Mộ Kiếm Vân về tới hình cảnh đại đội. Giờ phút này Hàn Hạo đám người đang ở trong phòng hội nghị thủ cái kia tín hiệu tiếp thu khí, khẩn trương mà sốt ruột chờ đợi mục tiêu tín hiệu xuất hiện. Mộ Kiếm Vân không có đánh giảo bọn họ, năng trực tiếp đi tìm Tăng Nhật Hoa.

Tăng Nhật Hoa chính đứng ở nhà khách trong phòng, nhân xem TV nhàm chán thật sự. Nhìn thấy Mộ Kiếm Vân tới chơi, hắn có vẻ có chút hưng phấn.

“Ta chỉ biết người còn phải tới tìm ta.” Hắn mi phi sắc vũ nói,“Tại đây cái chuyên án tổ bên trong, người đáng tin cậy nhất nhân, còn phải là ta, đúng hay không?”

Mộ Kiếm Vân trái lại tự ở đài khách ghế ngồi xuống, không có tiếp lời. Nàng biết sẽ đối phó như vậy lắm mồm lại tự kỷ tên, bảo trì trầm mặc là tốt nhất lựa chọn.

“Hắc hắc.” Tăng Nhật Hoa cũng ngồi ở Mộ Kiếm Vân đối diện ghế tựa, đặc ý dào dạt khiêu nổi lên chân bắt chéo,“Thế nào, nói một chút đi, người trong tay cái kia manh mối tiến triển thế nào ? Gặp được cái gì nan đề ? Để cho ta tới cho người phân tích phân tích.”

“Ta cần người giúp tìm một ít tư liệu.” Mộ Kiếm Vân trực tiếp tung ra việc này mục đích .

Tăng Nhật Hoa học thân sĩ phái đoàn nhún vai:“Nói đi, cái gì tư liệu?”

“Về mười tám năm trước một khác khởi án kiện,‘Tam nhất lục buồn lậu thuốc phiện án’, ta tưởng chọn đọc tài liệu tương quan hồ sơ vụ án.”

Tăng Nhật Hoa xem đôi phương chớp chớp mắt, có chút không hiểu:“Người muốn cái kia làm gì?”

Bởi vì đáp ứng qua Hoàng Thiếu Bình bảo thủ bí mật, cho nên Mộ Kiếm Vân ở trên đường về liền đã tưởng tốt lắm ứng đối lý do.

“Không có gì.” Nàng thực lạnh nhạt hồi đáp, “Chính là ngẫu nhiên nghe nói này khởi án tử, suy nghĩ giải hiểu biết.”

Tăng Nhật Hoa “Xuy” nở nụ cười: “Hôm nay đây là thế nào làm ? Một đám đều đối trước kia án tử cảm khởi hứng thú đến ?”

“Ân?” Mộ Kiếm Vân nghe đối phương nói như vậy, lập tức cảnh giác hỏi lại, “Còn có ai cũng muốn xem này án tử?”

“La Phi .” Tăng Nhật Hoa bĩu môi, “Hiện tại cũng không theo chúng ta ba cái là đại người rảnh rồi sao? Bất quá hấn muốn xem không phải cái gì ‘Tam nhất lục buôn lậu thuốc phiện án’ -- cơm chiều sau hấn đến ta nơi này, nhường ta giúp hấn tra xét ‘Song Lộc Sơn công viên tập cảnh án’ tương quan hồ sơ.”

“Hấn xem cái kia làm gì?” Mộ Kiếm Vân nhin không được lại truy vấn.

“Ai biết?” Tăng Nhật Hoa dừng một chút, lại kỳ quái chế nhạo nói, “Có lẽ là muốn ở hàn đại đội trưởng quang vinh sử tìm kiếm một loại trả thù khoái cảm?”

Mộ Kiếm Vân lắc đầu, đánh gãy đối phương ba hoa cơ hội: “Tốt lắm, đừng xa xa. Nói chính sự đi..... Ta muốn tư liệu, có thể tìm được sao?”

Tăng Nhật Hoa bản khởi mặt: “Khó khăn a, kia nhưng là mười tám năm trước” Nhìn đến Mộ Kiếm Vân nhú mày, hấn lại vui vẻ nở nụ cười, ngữ điệu vừa chuyển: “Bất quá khó khăn tài năng hiện ra ta bản lĩnh -- hắc hắc, đừng nói là công an hệ thống bên trong tư liệu, liền tính là Bin Laden ẩn thân , chỉ cần mỹ nữ đã mở miệng, ta cũng có thể giúp người tìm ra, tin không?”

Mộ Kiếm Vân cười nói: “Vậy Ít nói nhảm, chạy nhanh làm việc đi thôi.”

“yes, madam!” Tăng Nhật Hoa kính cái lễ, động tác thần thái lại như là chỉ bướng binh hầu tử. Sau đó hấn đi đến trước bàn học, mở ra tùy thân mang theo máy tính xách tay. Thông qua internet hấn có thể chân không rời nhà liền phỏng

vấn đến công an hệ thống cơ sở dữ liệu, mà thân là tinh sảng internet cao nhất kỹ thuật chỉ đạo, hẳn không thể nghi ngờ cũng nắm giữ này cao nhất quyền hạn.

Làm cùng nhau đã thâm kết án tử, “Tam nhất lục buôn lậu thuốc phiện án” Vốn sẽ không thuộc loại cái gì giữ bí mật nội dung, Tăng Nhật Hoa rất nhanh liền đem tương quan hồ sơ vụ án điệu xuất ra. Hai tay của hắn ở trên laptop tiếp tục thao tác, động tác nhanh nhẹn tuyệt đẹp, dường như là một cái âm nhạc cao thủ ở đàn tấu phím đàn bình thường. Một lát sau hắn ngừng lại, quay đầu đối Mộ Kiếm Vân mỉm cười: “Tốt lắm, thỉnh đến nhà khách trước sân khấu khứ thủ người muốn tư liệu.”

“Ân?” Mộ Kiếm Vân sững sốt một chút.

“Trước sân khấu có máy đánh chữ.” Tăng Nhật Hoa giải thích nói.

“Nga.” Mộ Kiếm Vân hiểu được, “Kia..... Ta trực tiếp đem laptop mang đi qua sao?”

Tăng Nhật Hoa hai mắt trừng, giả bộ phi thường tức giận bộ dáng: “Người này không phải mắng chửi người sao? Ta có khả năng ra như vậy thổ sự tình? Trực tiếp đi qua là được, hiện tại bên kia đã ở đóng dấu.”

Đúng vậy. Mộ Kiếm Vân trong lòng vừa động, lấy Tăng Nhật Hoa thủ đoạn, muốn xâm lấn nhất đài trên Internet máy đánh chữ vốn không phải việc khó. Nhìn đến đối phương buồn cười bộ dáng, nàng cũng không cảm mỉm cười, đứng dậy nói lời cảm tạ sau rời đi.

Mà ở phía trước đài, người phục vụ chính diện đối với không hiểu bắt đầu công tác máy đánh chữ cảm thấy hoang mang, mặc dù luống cuống tay chân vẫn vô pháp ngăn cản tương quan tư liệu mỗi một trang nhỏ ra. Thẳng đến Mộ Kiếm Vân đi lại mới thoáng giải khai nàng hoang mang.

“Đây là ta cần tư liệu, phiền toái người giúp ta đóng sách một chút.” Mộ Kiếm Vân vừa nói, một bên triển lãm chính mình căn cứ chính xác kiện cùng phòng hào bài.

Gặp đối phương là từ bên trong ký đàn khách nhân, người phục vụ cũng không lại hỏi nhiều cái gì. Nàng dựa theo phân phó đem này tư liệu một trương trương mã tề, làm cuối cùng một tờ lúc đi ra, nàng lại sững sốt một chút: “Này cũng cất vào đi sao?”

Đó là một tờ thái đánh hoa hồng, gắm hoa rực rỡ, tiên diễm ướt át. Mộ Kiếm Vân đem này tờ giấy tiếp ở trong tay, không khỏi trong lòng rung động, đang khấn trương phá án không khí trung cảm thấy một chút khó được ầm ập. Bất quá nàng chính là mỉm cười thưởng thức một lát, liền đem kia mấn trang hoa đoàn trả lại cho người phục vụ, đồng thời nói: “Này trương không cần trang. Đây là tặng cho người, cảm tạ người phục vụ.”

Tiểu cô nương cũng vui vẻ nở nụ cười, cho dù là ở thâm nghiêm hình cảnh đại đội, cho dù là ở như vậy một cái ác liệt thời khắc, vui vẻ còn đang tuần hoàn theo một ít đơn giản pháp tắc mà truyền thừa.

Đồng dạng phát sinh ở mười tám năm trước “Tam nhất lục buôn lậu thuốc phiện án” Cùng “Tứ nhất bát huyết án” Trong lúc đó sẽ có cái dạng gì liên hệ đâu? Hoàng Thiếu Bình làm nổ mạnh án thụ hại nhân, vì sao hội yếu đem chính mình tầm mắt dẫn giống càng một tháng trước kia phát sinh mặt khác cùng nhau án kiện? Từ rồi đi kia gian phòng nhỏ sau, cùng loại nghi vấn liền luôn luôn quấy nhiễu Mộ Kiếm Vân. Cũng may nàng rốt cục thuận lợi lấy đến “Tam nhất lục buôn lậu thuốc phiện án” tương quan hồ sơ, này đó nghi vấn cũng còn có hiểu biết khai khả năng.

Rồi đi trước sân khấu hướng chính mình phòng mà đi trên đường, Mộ Kiếm Vân vừa đi một bên thô sơ giản lược lật xem này tư liệu, mà nàng rất nhanh liền có làm nhân tâm khiêu gia tốc phát hiện.

“Tam nhất lục buôn lậu thuốc phiện án” chuyên án tổ tổ trưởng, ký đốc thúc bản án tổng chỉ huy quan đúng là khi nhậm tính thành cục công an phó cục trưởng Tiết đại lâm.

Đây là một cái trọng yếu lại ở bị cảnh sát bỏ qua tên! Ở sở hữu cùng eumenides tương quan án kiện trung, Tiết đại lâm đúng là cái thứ nhất chết thụ hại giả!

Mặc kệ là người này thân phận hay là hấn ở đây án kiện trung sở sắm vai nhân vật, đều vốn nên khiến cho “Tứ nhất bát chuyên án tổ” Cũng đủ coi trọng. Nhưng bởi vì đương sự La Phi xuất hiện, khiến cho mọi người đem lực chú ý càng nhiều tập trung ở tại năm đó kia khởi thảm thiết nổ mạnh án thượng, do đó thả lỏng đối Tiết đại lâm bị hại chân tướng điều tra. Hiện tại Hoàng Thiếu Bình tận lực điểm ra “Tam nhất lục buôn lậu thuốc phiện án”, hay không đúng là muốn nêu lên phá án nhân viên ở Tiết đại lâm tử cùng sau này phát sinh nổ mạnh án trong lúc đó thành lập khởi nào đó liên hệ đâu?

Này quả thật là một cái phi thường mới mẻ độc đáo đồng thời lại cực cụ dẫn dắt tính ý nghĩ. Cho dù ở mười tám năm trước lão chuyên án tổ phá án và bắt giam này án thời điểm, đối này hai khởi án kiện cũng phân biệt điều tra, chưa bao giờ lo lắng qua hai khởi huyết án trong lúc đó hay không hội tồn tại nào đó càng thêm chặt chẽ liên hệ. Bởi vì trước đây eumenides ở cảnh giáo nội thao tác nổi lên bốn phía tiêu án tử là không chút nào tương quan, này không thể nghi ngờ dẫn đường cảnh sát đối tứ nhất bát hai khởi huyết án phân tích cùng phán đoán.

Bất quá Mộ Kiếm Vân hiện tại đã biết đến rồi, cảnh giáo nội kia nổi lên bốn phía án tử vốn là La Phi cùng Mạnh Vân dồi sau tác phẩm, mà có khác người thứ ba giả tá eumenides cấu tứ bày ra sau này huyết án. Kìa người này có phải hay không đúng là muốn lợi dụng cảnh sát tư duy theo quán tính, mượn này che giấu huyết án trong lúc đó liên hệ, do đó cấp cảnh sát phá án và bắt giam chế tạo chướng ngại đâu?

Ngay tại gần gũi vài bước đường trong lúc đó, Mộ Kiếm Vân nguyên bản cương cố nhưng lại bỗng nhiên mở ra rất nhiều. Cảnh này khiến nàng đối thủ trung tâm nhất lục án kiện tương quan tư liệu sinh ra lớn hơn nữa chờ mong. Nàng nhanh hơn cước bộ đi tới chính mình trong phòng, bắt đầu tĩnh hạ tâm cần thận nghiên cứu khởi này phân hồ sơ vụ án đến.

Nhưng là đến tiếp sau tình huống cũng không giống nàng dự tính như vậy lạc quan. Ở kế tiếp hai cái nhiều giờ thời gian nội, nàng đem hồ sơ vụ án mỗi một trang nội dung đều tinh tế qua một lần, lại không thể đạt được gì đối phá án và bắt giam eumenides dây huyết án có giá trị manh mối. Cận có liên hệ vẫn chỉ cực hạn ở “Tiết đại lâm” Tên này thượng, cảnh này khiến Mộ Kiếm Vân khó tránh khỏi uể oải. Nàng nguyên bản kỳ vọng ở hồ sơ lý có thể tìm được Viên Chí Bang hoặc là Mạnh Vân tên, nhưng thực tế thượng hai người kia cùng buôn lậu thuốc phiện án không hề liên hệ.

Thân là cục công an phó cục trưởng, Tiết đại lâm lúc đó khẳng định hội gánh vác khởi rất nhiều án kiện chỉ huy công tác, chẳng lẽ gần bởi vì hấn là “Tam nhất lục án kiện” chuyên án tổ tổ trưởng có thể đem này khởi án kiện cùng Tiết đại lâm từ vong liên hệ ở cùng nhau sao? Này hiển nhiên là không hề thuyết phục lực. Nhưng là Hoàng Thiếu Bình lại vì sao chỉ cần đem này khởi án kiện điểm xuất ra đâu? Mộ Kiếm Vân rất tin trong đó tất có chính mình chưa phát giác ngụ ý.

Thời gian dài đọc khiến cho đầu nàng não có chút choáng váng trường. Mộ Kiếm Vân đứng dậy đi đến phía trước cửa sổ, kéo ra thủy tinh thật sâu hút một ngụm bên ngoài không khí. Cuối mùa thu hàn ý thấm vào nàng trong máu, nhường nàng nhận quá độ vận chuyển mà nóng lên tư duy dần dần phục hồi xuống dưới. Nàng nhắm mắt lại, bắt đầu hồi tưởng “Tam nhất lục buôn lậu thuốc phiện án” tiến trình -- trải qua vừa rồi đọc, tương quan nội dung đã khắc ở nàng trong trí nhớ.

Chính như án kiện danh hiệu sở biểu hiện như vậy, này khởi buôn lậu thuốc phiện án phát sinh ở tứ nhất bát huyết án tiền một tháng, bất quá này chính là án kiện kết thúc thời gian, mà án kiện bắt đầu muốn xa sớm hơn này.

Tám mươi niên đại lúc đầu, quốc tế hình cảnh gia tăng đối khóa quốc buôn lậu thuốc phiện đã kích độ mạnh yếu, quốc tế buôn lậu thuốc phiện tập đoàn khổ tâm kinh doanh nhiều năm “Thuốc phiện hành lang” Bị nhất nhất phá hủy, cảnh này khiến bọn họ không thể không bắt đầu tìm kiếm tân an toàn thông đạo, mà cải cách mở ra sơ hiện hiệu quả Trung Quốc cũng thành một cái chủ yếu mục tiêu.

A thị là cả nước mậu dịch chủ yếu cửa ải chi nhất, giao thông tiện lợi, tư tín phát đạt. Ở quốc tế đại xu thế bối cảnh hạ, tuyệt tích nhiều năm buôn lậu thuốc phiện án cũng bắt đầu ở thị nội xuất hiện. Này rất nhanh khiến cho cảnh sát

chú ý cùng coi trọng, cục công an phó cục trưởng Tiết đại lâm bị sai khiến đối toàn thị cấm độc chuyên nghiệp đã kích hoạt động phụ trách.

Tiết đại lâm lãnh đạo cấm độc tiểu tổ rất nhanh bắt được đến một cái trọng bằng tin tức: Đến từ chính Đông Nam Á địa khu buôn lậu thuốc phiện tập đoàn đem ở A thị cùng cảnh nội phạm tội phạm tử tiến hành một lần số lượng vĩ đại thuốc phiện giao dịch, mà giao dịch thời gian đúng là 198 bốn năm ngày mười sáu tháng ba. Tam nhất lục chuyên án tổ bởi vậy thành lập.

Này tin tức nơi phát ra cho cảnh sát xếp vào ở phạm tội phạm tử bên trong một cái tuyến nhân: Đặng ngọc long. Căn cứ hồ sơ lý cung cấp cá nhân tin tức: Đặng ngọc long lúc đó hai mươi lăm tuổi, nhưng đã vì cảnh sát làm bảy năm tuyến nhân.

Này có khả năng cao tiểu tử vốn là cái bỏ học cuộn cuộn, quen ở đầu đường gây chuyện gây hấn, hơn nữa ở năm đó lưu manh đội trung cũng xông ra một ít thanh danh. Ở chúc mừng mười tám tuổi sinh nhật tiệc tối thượng, uống hơn rượu đăng ngọc long đem một khác danh cuộn cuộn thông thương, cũng bởi vậy bị cảnh sát bắt. Hấn tựa hồ khó thoát khỏi lao ngục tai ương trừng phạt, nhưng này khi đã có một người ra mặt cứu hấn, người này đó là Tiết đại lâm -- hấn lúc đó còn chưa có lên làm cục trưởng, mà chính là trị an đại đội trung tầng lãnh đạo.

Tiết đại lâm giúp đăng ngọc long thủ đoạn rất đơn giản, hấn sửa đổi ra cảnh ghi lại, đem đăng ngọc long đã thương người thời gian theo ngày thứ hai lĩnh điểm lễ sáu phân sửa vì tiền một ngày hai mươi ba điểm năm mươi sáu phân. Tuy rằng cận có mười phút khác biệt, nhưng dính dáng đăng ngọc long từ “Người trưởng thành” Biến thành “Người vị thành niên”, pháp luật cho hấn trừng phạt cũng bởi vậy giảm bớt rất nhiều -- hấn cận bị phán xử tù có thời hạn ba năm, hoãn thi hành hình phạt hai năm.

Tiết đại lâm cùng đăng ngọc long không thân chẳng quen, hấn hỗ trợ đương nhiên là có điều kiện. Làm đăng ngọc long đi ra trại tạm giam sau, hấn mặt ngoài thoát nhìn vẫn là một cái không biết hỏi cái cuộn cuộn, nhưng trên thực tế hấn đã thành cảnh sát -- hoặc là chính xác ra, là Tiết đại lâm tuyến nhân.

Không tầm thường thiên tư hơn nữa năm mới trải qua khiến cho đăng ngọc long tại như vậy một cái “Cương vị công tác” Thượng du nhận có thừa. Hấn cùng với Tiết đại lâm thân mật hợp tác khiến cho hai người đều đạt được thật sự lợi ích. Tiết đại lâm đối khu trực thuộc nội án kiện phá hoạch dẫn đại tăng nhiều thêm, chính mình sẽ đồ thượng tiền cảnh dữ phát quang minh; Mà đăng ngọc long ở Tiết đại lâm ám trợ hạ càng thêm tạo khởi ở cuộn cuộn trung uy vọng, cũng cuối cùng thắng được rất cao trình tự “Đại ca” ưu ái.

Người này “Đại ca” Tên là lưu hồng, ở năm đó A thị trên đường tuyệt đối có thể coi nhân vật phong vân. Đó là thị trường kinh tế vừa mới bùng ra, lưu hồng dựa vào linh hoạt ý nghĩ cùng không sợ chết ngoạn kinh nhanh chóng chiếm lĩnh hắc đạo thị trường, theo lúc ban đầu xảo trá vợ vét tài sản, đến sau này thu bảo hộ phí, lại đến trực tiếp tham dự đầu ki đào bả, hấn rất nhanh tích lũy tương đương tài phú. Có chút tư lịch cuộn cuộn cũng đều đầu nhập vào, lưu hồng bắt

đầu mưu kiến thuộc loại chính mình “Hắc đạo” Vương quốc.

Đặng ngọc long liền tại đây khi xuất hiện tại lưu hồng trong tầm mắt, người sau chính cần một cái ký có thể đánh có năng lực hồn “Trợ thủ”. Vì thế hắn đem đăng ngọc long chiêu vào dưới trướng. Cảnh sát lúc này đã có ý xoá sạch lưu hồng tập đoàn, đăng ngọc long nhót đánh vào đến địch nhân bên trong không thể nghi ngờ là cái thiên đại hảo tin tức.

Mà rất tốt tin tức còn tại mặt sau. Làm ngoại cảnh buôn lậu thuốc phiện phần tử tướng ở A thị thành lập tiêu thụ con đường thời điểm, bọn họ vô pháp tránh đi lưu hồng này địa đầu xà. Nhận đến buôn lậu thuốc phiện vĩ đại ích lợi dụ hoặc, lưu hồng quyết định tại đây cộc mua bán trung sắp một tay, do đó ở A thị trở thành lũng đoạn tiêu thụ nhà cái. Ở lúc ban đầu vài lần quy mô nhỏ thành công giao dịch sau, song phương ước định ở 198 bốn năm ngày mười sáu tháng ba tiến hành một lần chân chính trên ý nghĩa đại quy mô hợp tác.

Thông qua đăng ngọc long truyền đến tin tức làm cảnh sát kích động không thôi, mà có đăng ngọc long tồn tại, hành động báo cáo thắng lợi khả năng tính cũng đại tăng nhiều bỏ thêm -- lúc này đăng ngọc long trải qua gần một năm thời gian biểu hiện, đã thành vì lưu hồng bên người tâm phúc, cùng ngoại cảnh độc phiến giao dịch toàn quá trình cơ hồ đều có hắn tham dự.

Ngày mười sáu tháng ba hôm đó, lưu hồng mang theo đăng ngọc long cùng một khác danh bảo tiêu đi tới giao dịch địa điểm, cùng bọn họ chạm mặt còn lại là đến từ chính ngoại cảnh ba gã bí mật độc phiến. Tiết đại lâm mang theo cảnh sát nhân viên sớm y phục thường mai phục tại chung quanh, chỉ chờ đăng ngọc long phát ra tín hiệu sau, liền khả triển khai thu vớng hành động.

Sau đó sự tình lại ra một ít ngoài ý muốn. Một gã ngoại cảnh độc phiến phát hiện cảnh sát y phục thường, giao dịch hiện trường phạm tội phần tử lập tức cướp đường dục trốn, ở lọt vào cảnh sát ngăn chặn sau, song phương triển khai bắn nhau. A thị cảnh sát cũng lần đầu tiên lĩnh giáo quốc tế độc phiến hung ác, đối mặt cảnh sát trùng trùng vây quanh, bọn họ biết rõ không hề sinh cơ cũng muốn ngoan cố chống lại đến cùng, hơn nữa đánh cho bị thương tham chiến hai gã cảnh sát. Mà đăng ngọc long phát huy vĩ đại tác dụng, hắn ở bên trong bộ quay giáo nhất kích làm hung phạm không hề chống cự khả năng. Cuối cùng bao gồm lưu hồng ở bên trong, cái khác năm tên phạm tội người hiềm nghi tất cả đều bị đương trường đánh gục. Cảnh sát đại hoạch toàn thắng.

Này dịch cộng thu được thuốc làm bột đầu 5.8 kilogram, độc tư 70 vạn nguyên. Lưu hồng phạm tội đội đã ở bên ngoài trong chiến đấu bị một lần tiêu diệt.

Bởi vì này án thành công cáo phá, tam nhất lực chuyên án tổ lập tập thể hai bậc công, Tiết đại lâm lại lập cá nhân nhất đẳng công, hắn sẽ đề một mảnh xem trọng. Ai có thể có thể nghĩ đến, gần một tháng sau, hắn lại không hiểu chết thảm ở eumenides trong tay.

.....

Lại một trận gió thu thổi tới, nước nở như khóc, dữ phát sấn ra bóng đêm yên lặng. Mộ Kiếm Vân vươn hai tay ở ót hai sườn dùng sức nhu nhu, khả tư duy nhưng chưa bởi vậy mà trở nên hiểu rõ. Hiện có tư liệu biểu hiện: “Tam nhất lục buồn lâu thuốc phiện án” Là cùng nhau hoàn toàn độc lập hình sự án kiện, nó cùng sau này phát sinh “Tứ nhất bát huyết án” Trong lúc đó liên hệ đến cùng ở nơi nào đâu?

Ngay tại Mộ Kiếm Vân suy nghĩ không có kết quả thời điểm, chuông cửa thanh bỗng nhiên vang lên, cũng là có khách tới chơi. Mộ Kiếm Vân nhìn xem đồng hồ, đã tiếp cận rạng sáng nhất thời, nàng theo bản năng hỏi câu: “Ai a?”

“Ta.” Ngoài cửa thanh âm truyền đến, nhưng là quen thuộc thực -- đúng là Tăng Nhật Hoa.

Đã trễ thế này? Người này đi lại làm gì? Mộ Kiếm Vân không khỏi có chút hồ nghi, bắt quá do dự một lát sau, nàng vẫn là tiến lên đem cửa phòng mở ra .

“Ta chỉ biết ngươi còn chưa có nghỉ ngơi.” Tăng Nhật Hoa ôm cánh tay đứng ở cửa khải, thần sắc cười ha ha không kèm chế được.

“A..... Có chuyện gì sao?” Mộ Kiếm Vân lễ tiết tính cười cười, nhưng không có hiện ra muốn thỉnh đối phương vào nhà ý nguyện -- nếu đối phương chính là đến trêu đùa nói chuyện phiếm , kia nàng hiện tại khả quả thật không có tâm tình.

Tăng Nhật Hoa như là nhìn ra Mộ Kiếm Vân suy nghĩ, hắc hắc hắc cười trả lời: “Ta đến giải đáp trong lòng ngươi hoang mang.”

“Ngà?” Mộ Kiếm Vân che giấu nói, “Ta có cái gì hoang mang?”

“Được rồi, ngươi sẽ không cần gạt ta .” Tăng Nhật Hoa đỉnh đặc đi thông thả vào nhà nội, sau đó tìm được sofa ngồi xuống, “Ngươi cứ như vậy khẩn cấp tìm đọc ‘Tam nhất lục buồn lâu thuốc phiện án’ tư liệu, chẳng lẽ cũng chỉ là hiểu biết hiểu biết đơn giản như vậy? Ngươi thật đúng đem ta làm gốc tử ?”

Mộ Kiếm Vân quay người đóng cửa lại, dùng tứ lạng bạt thiên cân thái cực đại pháp hóa giải đối phương đốt đốt

thể công. “Người trẻ như vậy đi lại, đến cùng muốn nói cái gì?” Nàng bất động thanh sắc hỏi ngược lại.

Tằng Nhật Hoa vươn hai ngón tay, đắc ý đào dạt ở trên bàn trà gỗ xao: “Ta là đến nói cho người, ‘Tam nhất lục buồn lâu thuốc phiền án’ cùng ‘Tứ nhất bát huyết án’ trong lúc đó đến cùng có cái gì liên hệ.”

“Này hai khởi án tử sẽ có liên hệ?” Mộ Kiếm Vân nhất thời thám không rõ đối phương hư thực, dứt khoát tiếp tục giả bộ hồ đồ.

“Ai, người người này có ý tứ không có ý tứ a?” Tăng Nhật Hoa đồ giận, phiên nổi lên xem thường, “Người nếu trang ta khả cái gì cũng không nói, ta đi!”

Gặp đối phương làm thế muốn đứng dậy, Mộ Kiếm Vân bước lên phía trước hư ngăn cản một chút: “Được rồi, người trước tiên là nói, ta chăm chú lắng nghe -- bất quá ta là thực không thấy ra này hai khởi án tử gian có cái gì liên hệ.” Nàng vừa nói, một bên ngồi ở bàn trà bằng một khác trương trên sofa.

“Người xem không ra là bình thường, vì vậy liên hệ cũng không có biểu hiện ở người lấy đi tư liệu trung.” Tăng Nhật Hoa đem thân thể hướng Mộ Kiếm Vân bên này thám đi lại, biểu hiện ra thực cường biểu hiện dục, “Người đi rồi về sau, ta lập tức liền đem này đó tư liệu nhìn một lần, bên trong có giá trị nội dung, cũng chỉ có ‘Tiết đại lâm’ này ba chữ. Cho nên ta lại lấy Tiết đại lâm vì trung tâm làm bên ngoài tìm tòi -- này dùng máy tính làm đứng lên phi thường dễ dàng, sau đó ta có một cái rất thú vị phát hiện.”

Nghe đối phương nói như vậy, Mộ Kiếm Vân ý nghĩ cũng bị dẫn theo đứng lên. Tuy rằng nàng hiện tại cũng không muốn cho những người khác tham gia đến này manh mối điều tra bên trong, có từng Nhật Hoa biểu hiện lại làm nàng vô pháp cự tuyệt, lược hơi trầm ngâm sau, nàng rốt cục vẫn là tiếp thượng đối phương trọng tâm đề tài: “Cái gì phát hiện?”

“Một nữ nhân.” Tăng Nhật Hoa ra vẻ thần bí đè thấp thanh âm.

Mộ Kiếm Vân nhú mày, vẻ mặt nghi hoặc.

“Bạch tầm tã.” Tăng Nhật Hoa tiếp học ra nữ nhân tên, nhưng này cái tên đối Mộ Kiếm Vân mà nói hoàn toàn xa lạ, chỉ có thể làm nàng đầu đầy mờ mịt càng thêm dày đặc.

Mà Tăng Nhật Hoa giờ phút này lại đột nhiên vòng vo đề tài. “Người còn nhớ rõ phát cho Viên Chí Bang kia trương tử hình thông tri đơn sao? Mặt trên đặc tội danh là cái gì?”

Này Mộ Kiếm Vân đồ nhớ được rất rõ ràng, nàng gật gật đầu: “Đùa bốn nữ tính.” Nàng còn chuyên môn liên việc này cùng La Phi thảo luận qua.

“Ta tra xét 198 bốn năm tỉnh cảnh giáo đệ tử hồ sơ ghi lại, từ giữa tìm được cái kia mang thai sau bị nhân vứt bỏ, cuối cùng nhảy sông tự sát nữ hài tư liệu -- chính là ta vừa rồi nhắc tới bạch tâm tã.”

Bạch tâm tã. Như thế một cái phi thường êm tai tên, nói vậy kia nữ hài cũng là rất mỹ lệ đi? Chính là này cùng chính mình phía trước hoang mang có cái gì quan hệ đâu? Mộ Kiếm Vân ngưng thần suy tư về, nàng nghi vấn thông qua nhú chặt mày hiện ra ở tú lệ khuôn mặt thượng.

“Năm đó bạch tâm tã là cảnh giáo hành chính quản lý chuyên nghiệp thuộc khoá này tốt nghiệp.” Tăng Nhật Hoa tiếp tục nói, “Tự sát phía trước, nàng ở thị cục công an thực tập, đảm nhiệm Tiết đại lâm cục trưởng hành chính thư ký.”

“A?” Mộ Kiếm Vân thở nhẹ một tiếng, bạch tâm tã, này nhìn như án kiện bên ngoài tiểu nhân vật hiện tại lại bị giao cho không bình thường ý nghĩa -- nàng rõ ràng đúng là Tiết đại lâm cùng Viên Chí Bang này hai cái huyết án lúc ban đầu thụ hại nhân trong lúc đó liên hệ đầu mối then chốt, mà này lại hiểu ý vị cái gì đâu?

Mộ Kiếm Vân tư duy nhanh chóng xoay tròn một lát, rất nhanh liền tìm được một cái khác mấu chốt điểm. “Bạch tâm tã tử vong thời gian là ngày nào đó?”

“Ngày hai mươi tháng ba.” Tăng Nhật Hoa cấp tốc mà chuẩn xác cấp ra trả lời thuyết phục, hiển nhiên này cũng là hấn chú ý qua vấn đề.

Ngày mười sáu tháng ba, Tiết đại lâm phá án và bắt giam đặc đại buôn lậu thuốc phiện án; Ngày hai mươi tháng ba, Tiết đại lâm hành chính thư ký bạch tâm tã tử vong; Ngày mười tám tháng tư, Tiết đại lâm tử vong; Đồng nhất, bạch tâm tã bạn trai trước Viên Chí Bang tử vong. Làm đi trừ sở hữu phụ gia ngoại tại miêu tả sau, mười tám năm này án kiện trong lúc đó nhưng lại bày ra như thế đơn giản mà rõ ràng quan hệ, này đó quan hệ không thể nghi ngờ cho tìm tòi bí mật giả nhiều lắm tưởng tượng không gian.

Mộ Kiếm Vân tâm “Thùng thùng thùng” kinh hoàng đứng lên: Đúng vậy, đây là Hoàng Thiếu Bình hi vọng nàng tìm kiếm gì đó -- tam nhất lục buôn lậu thuốc phiện án cùng tứ nhất bát huyết án gian nội tại liên hệ. Nhưng là loại này

liên hệ lại ý nghĩa cái gì? Nếu Hoàng Thiếu Bình là một cái may mắn còn tồn tại cho biết giả, lại là thế nào lực lượng nhường hẳn ở gặp như thế thống khổ sát hại sau, lại không thể không bảo trì mười tám năm im miệng không nói?

Mấy vấn đề này quanh quẩn ở nàng trong đầu, hỗn loạn phức tạp, trong lúc nhất thời khó được rõ ràng. Đúng lúc này, chuông cửa thanh lại vang lên.

Tầng Nhật Hoa cách cửa vị trí góc gần, hẳn đứng dậy mở cửa ra, đã thấy La Phi đang đứng ở ngoài phòng, thần sắc cực kì ác liệt.

“La cảnh quan?” Tầng Nhật Hoa hơi có chút ngoài ý muốn, mà đối phương kia Băng Sương bàn biểu cảm nhưng lại nhường này xưa nay tùy tiện tên cũng cảm thấy bất an sâu sắc.

La Phi ánh mắt đảo qua hai người, sau đó dùng trầm thấp làm người ta hít thở không thông thanh âm nói: “Phân đội nhỏ đã xảy ra chuyện!”

Ngày hai mươi lăm tháng mười, rạng sáng hai giờ linh bát phân.

La Phi đám người chạy tới nhân dân bệnh viện phòng cấp cứu, mà nơi này chính tràn ngập ở một mảnh bi thương cảm xúc trung.

Hùng Nguyên ở trên xe cảnh sát liền đã đình chỉ hô hấp, nhưng Liễu Tùng vẫn cứ kiên trì sắp sửa xe chạy hướng bệnh viện mà không phải pháp y kiểm nghiệm trung tâm. Đây hành động cận có thể ở tâm lý cấp mọi người mang đến một chút an ủi, hơn nữa này an ủi cũng phi thường ngắn ngủi: Đang trực ban bác sĩ nhìn đến Hùng Nguyên sau, chưa làm gì nỗ lực liền trực tiếp tuyên bố đặc công đội trưởng tử vong.

Bởi vì Hùng Nguyên bản nhân ở cảnh giới địa vị, hẳn tin người chết bị sau khi thông báo, lập tức ở cảnh giới cao tầng khiến cho chấn động, thị cục công an tổng cục trưởng cùng đặc công đội khác lãnh đạo cũng đều đuổi tới bệnh viện, ai điều người chết cũng hiểu biết án phát trải qua tình huống.

Liễu Tùng đã theo lúc ban đầu bị thống trạng thái trung tránh ra, hẳn hai mắt đỏ bừng, ngồi ở không người góc trung không nói một lời. Không ai dám đi qua quấy rầy hẳn, bởi vì ai đều nhìn ra được đến: Ở tiểu tử yên lặng biểu tượng hạ chính cất dấu đáng sợ phần nộ cảm xúc.

Mà làm như chuyên án tổ tổ trưởng, đồng thời cũng là lần này hành động trực tiếp quan chỉ huy, Hàn Hạo đang đứng ở thật lớn áp lực trung. Ở hướng tổng cục trưởng hội báo hoàn tương quan tình huống sau, hấn thanh âm khàn khàn, tinh thần thoát nhìn đã mỗi mệt đến cực điểm.

Nhìn đến bản thân thủ hạ ái tướng bị tra tấn như thế, tổng cục trưởng không khỏi có chút đau lòng, hấn thở dài:“Ai, ngươi đi về trước nghỉ ngơi đi. Nơi này thiện hậu, ta sẽ an bày người đi làm.”

Hàn Hạo im lặng gật gật đầu, đúng vậy, hấn quả thật quá mệt , vừa mới chuyện đã xảy ra chính như mộng yểm bình thường đây đưa hấn, hấn muốn trốn được nơi nào tài năng thoát khỏi?

Hấn nhất thời tìm không thấy đáp án, chính là giết mình hưởng nhân tòng ngoại đi đến. Hấn thấy được La Phi đám người, nhưng hấn ánh mắt chính là vô thần quét một chút, tựa hồ liên đánh cái tiếp đón khí lực cũng không có .

“Hàn Hạo!” Tổng cục trưởng bỗng nhiên cổ chừng trung khí, cao rống lên một tiếng. Hấn này một tiếng không chỉ có nhường bị kêu giả liền phát hoảng, cũng đem ở đây ánh mắt mọi người đều hấp dẫn đi lại.

Hàn Hạo dừng bước xoay người, vẻ mặt có chút ngạc nhiên.

Tổng cục trưởng nhanh nhìn chăm chăm Hàn Hạo ánh mắt, gần từng tiếng, leng keng hữu lực:“Ngươi chớ quên, ngươi vẫn là ‘Tứ nhất bát chuyên án tổ’ tổ trưởng! Ngươi cùng hấn chiến đấu mới vừa bắt đầu!”

Hàn Hạo thân thể chấn động, như thể hồ quán đỉnh bình thường. Hấn hai mắt lại có ánh sáng lóe ra đứng lên -- phần nộ , kiên quyết , đồng thời lại có chứa chờ mong ánh sáng.

Đúng vậy, muốn thoát khỏi này mộng yểm, chỉ có một biện pháp, đánh bại cái kia tên, triệt để phá hủy hấn! Mang theo ý nghĩ như vậy, hấn cắn răng, mệt mỏi thất lưng một lần nữa đỉnh khởi, nắm chặt nắm tay gian cũng tràn ngập lực lượng.

Tổng cục trưởng hiện ra vui mừng thần sắc, hấn muốn nhìn đến đối phương như vậy trạng thái. Hấn gật gật đầu:“Ngươi đi đi, hảo hảo mà ngủ một giấc, ngày mai chuyên án tổ đồng sự vẫn cứ hội chờ ngươi.”

Không chỉ có là chuyên án tổ đồng sự, còn có hấn,eumenides, hấn càng đang chờ ta. Chính như tổng cục trưởng

theo như lời, ta cùng hấn chiến đấu mới vừa bắt đầu! Hàn Hạo một lần nữa mại khai bộ pháp, một cỗ lực lượng đang ở trong thân thể hấn súc tích: Ta đã ở chờ hấn! Ta quyết không hội dễ dàng bị đánh khóa !

Như thế đồng thời, doãn kiếm đang đứng ở cách đó không xa nhìn theo đội trưởng rời đi bóng lưng. Cùng Liễu Tùng phần nộ cùng Hàn Hạo mệt mỏi bất đồng, vừa mới phát sinh kia tràng kịch biến tựa hồ cũng không có nhường hấn rơi vào nào đó cực đoan cảm xúc. Tương phản, hấn đang đứng ở một loại độ cao tư duy trạng thái trung -- hấn kia hơi hơi ngưng tụ lại hai mắt biểu hiện ra điểm này.

La Phi đi đến doãn thân kiếm biên, nhẹ nhàng mà vỗ vỗ đôi phương bả vai.

“A, la cảnh quan.....” Doãn kiếm bị đột nhiên đánh gãy suy nghĩ, hấn vẻ mặt có chút hoảng loạn, tựa hồ rất sợ bị nhân nhìn thấu trong lòng suy nghĩ.

“Tại sao có thể như vậy?” La Phi hướng Hùng Nguyên thi thể phương hướng nhìn thoáng qua, thanh âm có chút thương cảm. Lúc này Mộ Kiếm Vân cùng Tăng Nhật Hoa cũng vây quanh đi lại, chờ đợi doãn kiếm giảng thuật sự phát triển qua.

Doãn kiếm lấy lại bình tĩnh, ở hỗn độn tư duy trung lý ra một cái manh mối đến. Sau đó hấn đem phân đội nhỏ thể nào truy tung mục tiêu, thể nào tiến vào quặng mỏ, thể nào bị bắt tách ra, cũng cuối cùng sát vũ mà về quá trình kỹ càng giảng thuật một lần. La Phi ngưng thần lắng nghe , đi theo đối phương giảng thuật tưởng tượng thấy hiện trường tình hình, hấn tuy rằng không có người lạc vào cảnh giới kỳ lạ, nhưng tương ứng hình ảnh lại ở hấn trong đầu chậm rãi nối liền đứng lên.

Chính như hấn lúc trước sở lo lắng , trận này trò chơi vốn là eumenides tỉ mỉ bố trí một cái bẫy. Làm cảnh sát tuần hoàn hấn quy tắc đi đến trò chơi hiện trường khi, liền đã nhất định từ nay về sau từng bước bị động vận mệnh. Bất quá Hùng Nguyên hy sinh hoàn toàn ra ngoài hấn dự kiến. Bởi vì cảnh sát xuất động bốn gã tinh binh cường tướng, hấn nhận vì eumenides là tuyệt đối không có khả năng cùng phân đội nhỏ chính diện đối kháng , không nghĩ tới đối thủ lại sớm thiết kế hảo phân tán cảnh sát lực lượng âm mưu, cũng thành công đánh lên đắc thủ.

Nhưng là hấn vì sao phải làm như vậy? Mất lớn như vậy trắc trở, mục đích của hấn cũng chỉ là đùa giỡn cảnh sát sao? Đây là La Phi luôn luôn tại suy tư vấn đề. Hiện tại cục diện không thể nghi ngờ hoàn thành eumenides thiết tưởng, tuy rằng kết quả làm người ta bị thương, nhưng có trợ giúp La Phi giải đáp trong lòng hoang mang.

eumenides muốn đạt tới gì đó hiển nhiên liền tại đây làm người ta bị thương cục diện trung, khả kia đến cùng là cái gì đâu?

Là Hùng Nguyên tử vong sao? Để đến tiếp sau so đo trung trừ bỏ chuyên án tổ trung một cái mạnh mẽ đối thủ? Đây là tối gượng ép lý do, nếu như vậy, eumenides cần gì phải tận lực khiêu chiến cảnh sát?

Là vì trương hiển lực lượng của chính mình, do đó cấp chuyên án tổ sĩ khí thượng đã kích? Cũng nói không thông, trên thực tế Hùng Nguyên tử chỉ biết kích phát khởi mọi người phần nộ cùng ý chí chiến đấu.

Hoặc là, là vì đạt tới nào đó thượng nan điều tra đặc thù hiệu quả? Mà đối với điểm này, La Phi cũng có chính mình ý nghĩ. Đang nghe hoàn doãn kiểm đối hiện trường tình huống miêu tả sau, hẳn thậm chí có một cái đoán, chính là này đoán qua cho lớn mật, hẳn bây giờ còn không thích hợp nói ra.

Hắn cần càng nhiều chứng cứ, càng nhiều trình thám.

Hoặc là nói, hẳn cần chậm đợi tình thế tiến thêm một bước phát triển.

Tại đây cái trong quá trình, mỗi ta điểm đáng ngờ có lẽ có thể mang đến không tưởng được đột phá, mà La Phi hiển nhiên sẽ không buông tay ở phương diện này nỗ lực. Cho nên giờ phút này hẳn lại vỗ vỗ doãn kiểm bả vai, nhẹ giọng nói: “Chúng ta có thể hay không đi ra ngoài một chút, có một số việc ta muốn cùng người lên nói chuyện chút.”

Doãn kiểm sững sốt, không tự giác tránh né La Phi ánh mắt. Lần đầu tiên cùng này cảnh giáo sư huynh gặp mặt thời điểm, doãn kiểm liền lĩnh giáo đến đối phương lợi hại, này đến từ long châu hình cảnh đội trưởng tổng có thể nhìn đến một ít người khác nhìn không tới gì đó. Đối với hình cảnh mà nói, đây là một loại làm người ta hâm mộ năng lực, nhưng là hiện tại doãn kiểm đã có chút sợ hãi đối phương loại năng lực này.

Khả hẳn lại vô pháp cự tuyệt đối phương yêu cầu, hai người đi ra bệnh viện đại lâu, đi tới một chỗ yên lặng góc.

“Người muốn hỏi cái gì?” Doãn kiểm chủ động mở miệng.

“Vừa rồi ta chọn đọc tài liệu song Lộc Sơn tập cảnh án hồ sơ -- kia khởi án tử là người ở phụ trách?”

“Như thế nào?” Doãn kiểm tựa hồ thực ngoài ý muốn, không rõ đối phương vì sao sẽ đột nhiên nhắc tới này.

“Là người khám tra hiện trường, có chút tình huống ta muốn cùng người xác minh một chút.” La Phi dừng một chút, một bên suy tư vừa nói, “Căn cứ tình tiết vụ án miêu tả, tại kia tròng bắn nhau trung, Hàn Hạo cộng đánh ra tam phát, hai phát đánh hụt, càng đánh trúng kiếp phi chu mình đầu, đem đương trường đánh gục; Chu mình tắc đánh ra tứ phát, càng đả thương Hàn Hạo, càng đánh chết trâu tự, còn lại hai phát đánh hụt; Một khác danh kiếp phi bành quảng phúc đánh ra càng viên đạn, đánh hụt; Trâu tự tắc còn chưa có tới kịp nổ súng ở giữa đạn hy sinh, là như thế này sao?”

Doãn kiểm gật gật đầu, hồ sơ vụ án trung này đó tài liệu đúng là chính mình tự tay viết viết, tuy rằng đã qua đi một năm, nhưng hấn vẫn là nhớ được rất rõ ràng.

La Phi “Ân” một tiếng, tiếp tục nói: “Này đó viên đạn đều ở hiện trường lấy ra đến. Trong đó tam phát là trọng yếu vật chứng, phân biệt là đả thương Hàn Hạo, đánh chết trâu tự cùng kiếp phi chu mình, này tam khóa dính máu đầu đạn chứng minh rồi bắn nhau quá trình. Đây là dính trâu tự máu tươi kia mai đầu đạn, kinh kiểm nghiệm đến từ chính kiếp phi chu mình súng lục, ta theo hồ sơ vụ án trung sao chép này Trương Chiêu Phiến, người xem đúng hay không?”

La Phi đem một trương ảnh chụp đưa cho doãn kiểm, doãn kiểm chăm chú nhìn, trên ảnh chụp kia khóa đầu đạn hấn cũng là lại quen thuộc bất quá, vết máu loang lổ, đọng lại tội ác.

“Đối, đây là kia mai đầu đạn.” Doãn kiểm hồi đáp.

“Trên ảnh chụp biểu hiện ra một ít tình huống, nhưng nhìn xem không nhiều rõ ràng, cho nên ta muốn cho người nhớ lại một chút thực vật tình huống -- kia khóa đầu đạn đầu hay không có rõ ràng biến hình cùng ma sát dấu vết?”

“Đúng vậy.”

La Phi như có đăm chiêu, sau đó hấn đành chỉ đối viên đạn thảo luận, thay đổi một cái khác đề tài: “Cách bắn nhau không xa địa phương có một xem xét cái ao, hiện trường vết máu biểu hiện, Hàn Hạo từng đến qua cái kia cái ao?”

“Đối. Lúc đó hấn truy kích chạy trốn bành quảng phúc, luôn luôn chạy đến bờ hồ mới chống đỡ không được.” Doãn kiểm giải thích nói.

“Được rồi, cảm ơn người.” La Phi xem doãn kiểm, trong ánh mắt tựa hồ cất giấu vài thứ, sau đó hấn lắc lắc đầu, xoay người rời đi.

Doãn Kiếm xem La Phi bóng lưng, hần như là cũng cảm giác được cái gì, khóe mắt không tự chủ được co rúm đứng lên.

Ngày hai mươi lăm tháng mười, rạng sáng 4 giờ hai mươi phân.

Đôi Tăng Nhật Hoa mà nói, hôm nay là cái buồn vui nảy ra ngày. Hùng Nguyên hy sinh làm hần cảm thấy tự đáy lòng bị thống, mà về phương diện khác, hần thành công đem nắm cơ hội, đại đại kéo vào cùng Mộ Kiếm Vân trong lúc đó khoảng cách. Ở những người khác đều đã đều tự nghỉ ngơi thời điểm, hần vẫn cùng này mỹ nữ đồng sự một chỗ nhất ốc, tiếp tục thương thảo cùng “Tam nhất lục buôn lậu thuốc phiện án” Có liên quan trọng tâm đề tài.

“Có phải hay không là lưu hồng dư đảng đang tiến hành trả thù?” Mộ Kiếm Vân đưa ra trong lòng một cái đoán.eumenides mục tiêu tựa hồ luôn có loại nhắm vào cảnh sát cảm giác, hơn nữa hiện tại thoát nhìn, mười tám năm trước thụ hại mấy người kia đều cùng tam nhất lục buôn lậu thuốc phiện án có hoặc nhiều hoặc ít liên hệ.

Tăng Nhật Hoa khu khu tóc căn, theo này ý nghĩ cân nhắc một lát, sau đó hần đạn tiếp theo tiểu khối da giấy, nói:“Không bài trừ loại này khả năng. Ngày mai họp thời điểm, chúng ta có thể đem này tình huống thông báo một chút, chính thức đối việc này khởi động điều tra trình tự.”

“Không được.” Mộ Kiếm Vân nhớ tới đôi Hoàng Thiếu Bình hứa hẹn, liên tục xua tay phủ quyết đối phương đề nghị.

“Vì sao?” Tăng Nhật Hoa có chút không hiểu.

Mộ Kiếm Vân do dự một lát, quyết định đối Tăng Nhật Hoa thổ lộ một sự tình:“Ta tuyên nhân có bản khoản, nếu tin tức khuếch tán phạm vi quá lớn, có khả năng hội uy hiếp đến hần an toàn. Ta được biểu hiện ra bảo hộ hần thành ý, như vậy hần mới có thể nói với ta càng nhiều sự tình.”

“Được rồi.” Tăng Nhật Hoa nhún nhún vai, hiện ra một loại không gọi là thái độ. Như vậy hần tự thành Mộ Kiếm Vân duy nhất hợp tác giả, loại cảm giác này cũng là không sai. Sau đó hần lại hỏi:“Vậy người bước tiếp theo chuẩn bị làm sao bây giờ?”

“Có một người chúng ta hần là nghĩ biện pháp tiếp xúc một chút, đối với tam nhất lục buôn lậu thuốc phiện án, hần là tối tin cậy cho biết giả.”

“Ta biết người đang nói ai.” Tăng Nhật Hoa chớp mắt, phun ra ba chữ đến, “Đặng ngọc long.”

Đích xác, thân là năm đó cảnh sát xếp vào ở lưu hồng bên người nội tuyến, không có ai hội so với hắn càng hiểu biết tam nhất lục buôn lậu thuốc phiện án . Nếu sau này eumenides huyết tinh giết hại quả thật này đây này khởi buôn lậu thuốc phiện án vì bối cảnh, như vậy tìm kiếm chân tướng đột phá khẩu cũng tự nhiên hội dừng ở người này trên người.

“Để cho ta tới tra tra người này tư liệu, xem hắn hiện tại ở nơi nào.” Tăng Nhật Hoa vừa nói, một bên đứng dậy đi tới máy tính xách tay tiền, căn cứ hồ sơ vụ án trung cung cấp cá nhân tin tức, hắn ở internet cơ sở dữ liệu lý tiến hành rồi một phen tìm tòi, rất nhanh, người này tình hình gần đây tài liệu liên biểu hiện ở tại trên màn hình máy tính.

“Thế nào là hắn?” Tăng Nhật Hoa không khỏi ngẩn ngẩn cả người.

Mộ Kiếm Vân cũng thấu đi lại, chỉ thấy màn hình tả thượng giác xuất hiện một trương trung niên nam tử nửa người ảnh chụp, người này thần sắc có khả năng cao, hai mắt sáng ngời hữu thần, vừa thấy sẽ không là bình thường nhân vật. Mà ảnh chụp bằng tính danh nhất lan biểu hiện cũng là “Đặng Hoa” Hai chữ.

“Thế nào tên không đối?” Mộ Kiếm Vân có chút kinh ngạc, “Người nhận thức hắn sao?”

“Hắn khẳng định là sửa đổi tên.” Tăng Nhật Hoa dùng đầu ngón tay ở trên mặt bàn nhẹ nhàng gõ hai hạ, hỏi lại, “Chẳng lẽ người không biết?”

Mộ Kiếm Vân lắc lắc đầu.

Tăng Nhật Hoa khe khẽ thở dài: “Người nha, là ở trong trường học gốc thời gian quá dài Được rồi, cho dù người chưa thấy qua hắn, ‘Đặng thị trường’ này ba chữ người tổng nghe nói qua đi?”

“Đặng thị trường?” Mộ Kiếm Vân không khỏi kinh ngạc hô nhỏ một tiếng, một lần nữa đánh giá khởi trên ảnh chụp người này đến. Đích xác, ở tỉnh thành trong phạm vi, có ai không có nghe nói qua này ba chữ đâu?

Đặng thị trường chẳng phải A thị trường, này xưng hô chính là người hiểu chuyện vì chương hiền này địa vị mà cho hắn khởi ngoại hiệu. Thân phận của hắn là một cái thương nhân, sản nghiệp giao thiệp với phòng điền sản, ảnh thị đầu tư, hải cảng mậu dịch cấp ăn uống giải trí chờ chứa nhiều lĩnh vực, giá trị con người khó có thể đánh giá sù, là

trong tình số một phú hào. Không chỉ có như thế, hắc ở hắc bạch lưỡng đạo đều có không phải bình thường thể lực, đó là chính quy thị trường thấy hắc cũng muốn lễ nhượng ba phần. Dân gian thậm chí truyền lưu như vậy cật ngữ:“Đặng thị trưởng rống tam rống, tỉnh ủy cũng muốn đầu tam đầu!”

Mộ Kiếm Vân thật sự không thể tưởng được, như vậy một cái oai phong một cõi nhân vật, dĩ nhiên là cuộn cuộn xuất thân, hơn nữa vì cảnh sát đảm nhiệm quá nhiều năm tuyến nhân.

Khả năng đúng là vì che giấu qua lại này đoạn không sáng rọi lịch sử, hắc mới có thể đem “Đặng ngọc long” Tên này đổi thành “Đặng Hoa” Đi?

Đây là một cái danh phù kỳ thực đại nhân vật. Nếu muốn thỉnh hắc phối hợp điều tra cùng nhau mười tám năm trước án tử, mà này án tử lại liên lụy tới đối phương không muốn đề cập chuyện cũ, này khó khăn cũng có thể tưởng hiểu rồi.

Mộ Kiếm Vân nhin không được nhieu mày, thần sắc có chút uể oải: Nói như vậy, bằng vào lực lượng của chính mình đã có thể không tốt lắm thao tác . Bất quá nàng lập tức lại nghĩ lại nghĩ đến: Mặc kệ thế nào, vẫn là tận lực đi thử thử một lần đi.

Chương 9 kiến phá ti ra

Ngày hai mươi lăm tháng mười, buổi sáng 8 giờ rưỡi.

Long Vũ đại hạ ở tỉnh thành trung tâm thành phố tối phồn hoa đoạn, đại hạ cao hai mươi bảy tầng, thủ tam cửu chi sở, ẩn chứa “Tam dương khai thái” cát tường ngụ ý. Toàn bộ đại hạ đều là Long Vũ tập đoàn sản nghiệp, mà Long Vũ tập đoàn chủ tịch đúng là có “Đặng thị trưởng” Mỹ dự Đặng Hoa.

Mộ Kiếm Vân đứng ở đại hạ tiền quảng trường thượng, trong lòng âm thầm suy nghĩ: Này “Long Vũ” Hai chữ có lẽ chính là “Ngọc long” phiên viết đi? Xem ra này “Đặng thị trưởng” Tuy rằng sửa lại tên, lại còn không có hoàn toàn quên mất chính mình qua lại.

Vài phút tiền, Mộ Kiếm Vân chính mắt thấy “Đặng thị trưởng” xa hoa diển xuất. Lúc đó nàng vừa mới theo trên taxi xuống dưới, đã thấy nhất liệt màu đen xa hoa đoàn xe chậm rãi khai vào Long Vũ đại hạ quảng trường. Từ trước sau tứ chiếc trên đường (Benz) trong xe lục tục xuống dưới hơn mười cái mặc màu đen chế phục thanh niên nam tử, người người dáng người cường tráng, thần sắc bu hãn. Bọn họ chạy bộ đi tới đến đại hạ cửa, xếp thành chỉnh tề hai đội, ở nội môn ngoại hình thành nghiêm mật hộ vệ chi thể. Sau đó ở giữa kia chiếc Bentley xe mới chậm rãi khai thượng đại hạ trước cửa tiếp khách đài. Một cái thân hình vĩ ngạn tiểu tử đầu tiên đi ra phó điều khiển chỗ ngồi, trước sau quan sát một phen sau, có thể này mở ra cửa sau xe, nghênh ra bọn họ địa vị tôn cao lão bản. Người này thân hình cao lớn cũng không hiển mập mạp, hành động mạnh mẽ hữu lực, ở chúng bảo tiêu vây quanh hạ bước nhanh đi vào đại hạ trong vòng.

Không hề nghi ngờ, đây là Long Vũ tập đoàn lão bản -- Đặng Hoa, cũng đang là Mộ Kiếm Vân việc này muốn hội kiến mục tiêu.

Mộ Kiếm Vân đã đầy đủ tính ra việc này khó khăn, khả sự thật tình huống so với nàng tưởng tượng còn có khó giải quyết. Tuy rằng năng lượng mình cảnh sát thân phận sau, thuận lợi tiến nhập Long Vũ đại hạ, nhưng nàng cũng rất mau lại bị ngăn trở ở một tầng đại sảnh trước sân khấu. Trước sân khấu tiếp đãi tiểu thư cùng trong đại sảnh bảo an yêu cầu nàng phải nói ra mình xác dò hỏi mục tiêu, hơn nữa được đến đối phương điện thoại xác minh sau tài năng tiến vào đại hạ chỗ làm việc vực.

Không biện pháp khác, Mộ Kiếm Vân đành phải kiên trì nói: “Ta tìm các người lão tổng, Đặng Hoa.”

“Người hẹn trước tốt lắm sao?” Trước sân khấu tiểu thư dùng kỳ quái ánh mắt đánh giá Mộ Kiếm Vân, nàng còn cho tới bây giờ chưa thấy qua lão bản khách nhân giống như vậy đàn thương thất mã tìm tới cửa đến .

Mộ Kiếm Vân lượng ra làm chứng kiện:“Ta là cảnh sát, đang ở điều tra và giải quyết cùng nhau trọng yếu án kiện, ta hiện tại cần tìm Đặng Hoa hiểu biết tình huống.” Nàng cố ý bản khởi mặt, hiện ra phi thường nghiêm túc bộ dáng, để ở trên khí thế áp đảo đối phương.

Này tựa hồ khởi đến một điểm hiệu quả, trước sân khấu tiểu thư do dự một lát sau, cầm lấy điện thoại bát cái bên trong dãy số.

“Hoa ca, có cái cảnh sát muốn gặp Đặng tổng..... Ân, nàng nói điều tra và giải quyết án kiện, muốn tìm Đặng tổng hiểu biết tình huống..... Tốt, ta minh bạch.” Đơn giản trò chuyện sau, trước sân khấu tiểu thư xung Mộ Kiếm Vân thật có lỗi cười cười:“Thực xin lỗi, mời người chuẩn bị tốt phá án thư giới thiệu, sau đó cho các người cục trưởng cùng Đặng tổng ước hảo thời gian, sau đó lại đến.”

Khai thư giới thiệu cũng liền thôi, cư nhiên còn muốn cục trưởng ra mặt ước hảo thời gian? Mộ Kiếm Vân hung hăng trừng mắt nhìn đối phương liếc mắt một cái, này cái giá không khởi cũng đoạn quá lớn đi? Nhưng mà đối phương tuy rằng luôn luôn cười dài, không chút nào không có có thể dàn xếp bộ dáng. Nàng chỉ có thể phẫn nộ nuốt nước miếng: Xem ra nếu muốn lên tiếp xúc đến Đặng Hoa là không có khả năng, vẫn là đánh trước nói hồi phủ đi.

Mộ Kiếm Vân xoay người hướng đại hạ ngoại đi đến, suy xét nên đi thể nào con đường tài năng ở tận lực tiểu nhân ảnh hưởng hạ đạt thành cùng Đặng Hoa gặp. Nhường cảnh giáo lãnh đạo ra mặt trực tiếp đi tìm cục trưởng? Hoặc là tạm thời buông này đầu manh mối, lại đi tìm một chuyến Hoàng Thiếu Bình.

Chính do dự nan đoạn trong lúc đó, một cái bảo an bỗng nhiên theo phía sau đuổi theo:“Thực xin lỗi, vị này cảnh quan, xin đợi nhất đẳng.”

Mộ Kiếm Vân dừng lại cước bộ:“Như thế nào?”

“Chúng ta Đặng tổng đồng ý gặp người, thỉnh ngài đi theo ta.” Bảo an vừa nói, một bên nghiêng người làm ra dẫn đường tư thái.

Ân? Mộ Kiếm Vân không khởi kỳ quái, nàng đi phía trước đài chỗ nhìn lại, chỉ thấy cái kia tiếp đãi tiểu thư cầm trong tay điện thoại đã ở hướng chính mình nhìn quanh, nhìn đến nàng xoay người lộn trở lại sau, nàng hướng về ống nghe bên kia đơn giản hồi phục câu gì, sau đó cắt đứt điện thoại, như cũ là một bộ cười dài biểu cảm.

Thực hiển nhiên là điện thoại bên kia nhân cải biến chủ ý. Khả lại là cái gì khiến cho ở như thế thời gian ngắn vậy

nội thái độ biến hóa nhanh như vậy đâu?

Hiện trường tình huống cũng không có thời gian nhường Mộ Kiếm Vân lo lắng nhiều lắm, bảo an đã dẫn nàng đi tới cửa thang máy.

“Thình đến mười tám tầng hạ, bên kia sẽ có người tiếp người.” Bảo an thực cung kính nói, sau đó đem nữ cảnh quan nhường vào trong thang máy.

Mười tám tầng rất nhanh tới, mà nơi đó quả nhiên có người đang ở cùng đội Mộ Kiếm Vân.

Đó là một thân hình cao lớn tiểu tử, ước chừng khoảng ba mươi tuổi tuổi, hình chữ nhật khuôn mặt, mày rậm mắt to, tư thái cao ngất, có vẻ phi thường tinh thần. Mộ Kiếm Vân mơ hồ nhận ra hắn đúng là theo Bentley xa tiền ngồi xuống tên kia nam tử, xem địa vị hắn là Đặng Hoa bên người hộ vệ bảo tiêu đầu mục.

“Người hảo, ta là tinh cảnh giáo giảng sư, tứ nhất bát chuyên án tổ cảnh viên, Mộ Kiếm Vân.” Mộ Kiếm Vân rộng rãi vươn tay phải, tự giới thiệu nói.

“Người hảo.” Tiểu tử cùng nữ cảnh quan nắm thủ, bàn tay rộng rãi thả hữu lực, đồng thời ánh mắt của hắn phi thường mau lẹ ở đối phương trên mặt quét một chút, lợi hại mũi nhọn hơi hiện lướt qua.

“Người có thể bảo ta A Hoa.” Đưa tay thu hồi thời điểm, hắn thần nhiên nói một câu.

Mộ Kiếm Vân nhớ tới vừa rồi trước sân khấu tiểu thư đánh điện thoại, cười nói:“Có lẽ vẫn là kêu hoa ca càng thích hợp một ít.”

A Hoa vẫn như cũ bắt cầu ngôn tiểu, nhưng thần sắc lại nhu hòa rất nhiều:“Xin theo ta đến đây đi, đừng tổng đang ở chờ người.”

Toàn bộ tầng lầu thoát nhìn đều phi thường thanh tĩnh, nhìn không tới khác lui tới công ty thành viên. Chỉ tại một ít đi ra góc chỗ tốp năm tốp ba phân tán này mặc màu đen chế phục cường tráng bảo tiêu, xem ra này một tầng liền chính là Đặng Hoa làm công nơi. Ở chuyển qua một cái quả khẩu sau, tiền phương xuất hiện một đạo kim chúc môn, môn hai sườn lại các hữu một cái hắc y tiểu tử gác .

A Hoa khi trước dẫn, tiến nhập nội môn. Mộ Kiếm Vân muốn thông qua khi, lại báo nguy khí “Tí tách tí tách” vang lên, nội môn tiểu tử lập tức nâng lên cánh tay ngăn cản nàng.

“Thực xin lỗi, thỉnh đem trên người kim chúc vật phẩm tạm thời giao cho bản công ty viên công thay bảo quản.” A Hoa giải thích một câu.

Mộ Kiếm Vân có thể này hiểu được: Đây kim chúc môn lộ về cái an kiếm dò xét nghi. Nàng nhú nhú mày, ký kinh ngạc lại bất đắc dĩ, nhưng đã đến người khác nhất mẫu ba phần, vẫn là chiếu chủ nhân quy củ đến đây đi -- nàng theo trong túi áo lấy ra chìa khóa, giao cho hắc y tiểu tử trong tay.

Báo nguy thanh âm đình chỉ. A Hoa vừa lòng gật gật đầu, nghiêng người chỉ chỉ tiền phương: “Đặng tổng ngay tại cao nhất đầu trong văn phòng, chính người đi thôi.”

Mộ Kiếm Vân độc tự đi tới hành lang nói cuối kia gian đại trước phòng, môn là hờ khép, nàng chính là nhẹ nhàng mà gõ xao, phòng trong lập tức có hùng hậu đáp lại: “Tiến vào.”

Mộ Kiếm Vân đẩy cửa ra, xuất hiện tại nàng trước mắt là một gian cực kì rộng mở đại văn phòng, chiều rộng lục thước, thọc sâu càng ở mười thước đã ngoài, thoát nhìn cơ hồ như trên khóa dùng phòng học bình thường. Bất quá này phòng trong trang hoàng lại là trên đời xa hoa nhất phòng học cũng vô pháp với tới. Dưới chân là tanh hồng xa hoa thảm, không nhiễm một hạt bụi; Thuần một sắc thực bàn gỗ quý ở trên thảm chính tề có tự sắp hàng, hắc trung hơi hơi thấu hồng; Tường huy hoàng điêu trên đỉnh trang sức xa hoa âu thức đèn hướng dẫn, hiển lộ ra hoàng thất phú quý khí phái; Nhất khoa trương là, phòng trong sở hữu vách tường tất cả đều thiếp thượng hoa mắt thủy tinh thủy tinh, phòng trong tức cảnh ở thủy tinh nội lập lại chiếu rọi, mới vào trong đó, lại có chút choáng váng đầu mà không dám giẫm chân tại chỗ.

“Ngồi đi.” Nam tử hùng hậu thanh âm lại vang lên, hắc câu nói ngắn gọn hữu lực, mặc dù không đông cứng lại mang theo không tha cái lại xuyên thấu lực. Mộ Kiếm Vân theo tiếng nhìn lại, ở văn phòng thọc sâu cuối bãi một trương cực đại lão bản bàn, một gã nam tử đang ngồi ở bàn sau, hắc thân thể uy nghiêm, mày kiếm mắt hổ, đúng là từng ở trên ảnh chụp gặp qua Đặng Hoa “Đặng thị trưởng”.

Tại như vậy hoàn cảnh trung nhìn thấy nhân vật như vậy, đó là Mộ Kiếm Vân này tâm lý học chuyên gia cũng không miễn sinh ra một loại lo sợ luống cuống cảm giác. Bất quá nàng rất nhanh liền điều chỉnh tốt tâm tính, không kiêu ngạo không siểm nịnh đi lên phía trước ngồi ở Đặng Hoa đối diện khách ghế, sau đó nàng mỉm cười nổi lên cái mở màn: “Đặng tổng trang hoàng thật sự là có một phong cách riêng.”

“Ta không hy vọng phòng ta nội tồn tại gì bóng ma.” Đặng Hoa mặt không biểu cảm hỏi đáp.

Đích xác, làm bốn phía trang thượng này đồ thủy tinh thủy tinh sau, vô luận ngồi ở phòng trong người nào góc, toàn bộ phòng ở tình hình đều có thể thu hết đáy mắt, không có gì quan sát góc chết.

“Theo tâm lý học góc độ phân tích, này thuyết minh đăng tổng tâm lý tựa hồ ở sợ hãi cái gì, người không dám nường bất cứ sự tình gì thoát ly chính mình khống chế.” Mộ Kiếm Vân nhìn về phía Đặng Hoa ánh mắt, nhưng lại thừa cơ ở ngôn ngữ giao phong trung chiếm cứ tiên cơ.

Đặng Hoa nghênh ngưỡng mộ kiếm vân ánh mắt, trong ánh mắt một thứ gì đó âm trầm dọa người. Vài giây trung sau, hắn mới lại mở miệng hỏi nói:“Người là cảnh sát? Người tên gì?”

“Mộ Kiếm Vân, tình cảnh giáo giảng sư, tứ nhất bát chuyên án tạo thành viên.” Mộ Kiếm Vân đem chính mình thân phận lại báo một lần.

“Tứ nhất bát chuyên án tổ, ta biết.” Đặng Hoa gật gật đầu -- này khởi án từ cái thứ nhất thụ hại nhân Tiết đại lâm từng cùng hắn quan hệ chặt chẽ, lập tức hắn lại “Hắc” cười lạnh một tiếng,“Cùng nhau án tử tha mười tám năm, đây là hiện tại cảnh sát làm việc hiệu suất sao?”

Như vậy chất vấn quả thật trúng mục tiêu cảnh sát yếu hại, Mộ Kiếm Vân nhất thời nhưng lại không có ngôn mà chống đỡ. Xấu hổ do dự một lát sau, nàng quyết định mượn cơ hội trực tiếp thiết nhập việc này chủ đề:“Chúng ta đã nắm giữ đến một ít đầu mối mới, hội đối phá án có rất đại giúp. Nhưng là..... Cần đăng tổng hiệp trợ.”

“Nga?” Đặng Hoa ánh mắt nhảy một chút,“Nói nói xem.”

“Chúng ta nhận vì tam nhất lục buôn lậu thuốc phiện án trung mỗ ta ẩn tình hội cùng này một loạt huyết án có liên hệ, cho nên ta tưởng càng sâu xuống đất hiểu biết một ít cùng tam nhất lục buôn lậu thuốc phiện án có liên quan tình huống.”

“Xuy.” Đặng Hoa khinh thường nở nụ cười,“Này hai khởi án kiện ta đều rõ ràng, thậm chí so với các người biết đến còn nhiều, chúng nó trong lúc đó căn bản không có gì liên hệ. Tam nhất lục buôn lậu thuốc phiện án là tình thành cảnh sát từ trước tới nay tới thành công trận điển hình, là cảnh đội vinh quang; Tứ nhất bát huyết án chính là một cái biến thái tự mình bành trướng sau điên cuồng hành vi, đến nay vị phá là cảnh sát sĩ nhục, người thế nào có thể đem bọn họ nói nhập làm một.”

Đối mặt đối phương khinh miệt ánh mắt cùng trên cao nhìn xuống khí thế, Mộ Kiếm Vân biết được sử xuất điểm lợi hại chiêu số .

“Ồ tứ nhất bát nỗ mạnh án trung, có một người chết kêu Viên Chí Bang, hấn bạn gái trước kêu bạch tâm tã, lúc đó là Tiết đại lâm hành chính thư ký. Ở tam nhất lục buôn lậu thuốc phiện án sau không lâu, người này liền nhảy sông bỏ mình. Đây trong đó ẩn hàm liên hệ chẳng lẽ không đáng giá chú ý sao? Có lẽ bạch tâm tã tử căn bản là không phải tự sát, kia chính là tam nhất lục buôn lậu thuốc phiện án kết thúc, đồng thời cũng là tứ nhất bát huyết án mở màn đâu!” Nàng leng keng hữu lực địa điểm ra tình tiết vụ án mấu chốt chỗ, đồng thời lâm thần quan sát đến Đặng Hoa phản ứng.

Đặng Hoa thật lâu không nói gì, hấn tựa hồ ngây ngẩn cả người, tuy rằng nhiều năm tôi luyện sớm khiến cho hấn hi giận đều nan hiện cho sắc, nhưng hấn ánh mắt chỗ sâu vẫn là lộ ra chán ngạc cảm giác đến, hiển nhiên, này đó tình huống là hấn trước kia chưa từng hiểu biết đến , hơn nữa quả thật có không phải bình thường ý nghĩa.

Thật lâu sau sau, hấn mới nheo lại mắt hỏi:“Đây là các người ra phân tích sao? Các người còn tìm đến cái gì mạnh mối?”

“Tạm thời chính là này đó. Ta hi vọng người có thể nói với ta càng nhiều sự tình, mặc kệ là cái gì, chỉ cần cùng tam nhất lục buôn lậu thuốc phiện án có liên quan, thực khả năng sẽ gặp đối ta có điều giúp.” Mộ Kiếm Vân thành khẩn nói.

“Hừ.” Đặng Hoa cười lạnh một tiếng,“Ta không nghĩ lãng phí lúc này, ta không tắt yếu giúp người, cũng không có nghĩa vụ giúp người.”

“Nhưng là người đã quyết định lãng phí thời gian .” Mộ Kiếm Vân cũng không nổi giận, mỉm cười nói,“Nếu không người liền sẽ không thay đổi chủ ý, mời ta đi đến này văn phòng, đúng không?”

“Không không không, người sai lầm rồi.” Đặng Hoa liên tục lắc đầu, tựa hồ đối phương căn bản không biết chân thật tình huống,“Ta gọi người đi lên cũng không phải là phải giúp người, mà là vì vậy -- ngay tại ta thay đổi chủ ý phía trước, có người thông qua vẽ truyền thần bắt nó phát đến ta trợ thủ nơi đó.”

Đặng Hoa vừa nói, một bên đem một tờ vẽ truyền thần giấy phao đi lại. Mà trên giấy biểu hiện nội dung giải thích hấn vẽ mặt vì sao hội như thế ác liệt. Kia mặt trên viết là:

“Tử hình thông tri đan

Chịu hình nhân: Đặng ngọc long

Hành vi phạm tội: Cố ý giết người, thiệp hắc

Chấp hành ngày: Ngày hai mươi lăm tháng mười

Chấp hành nhân:eumenides”

Này hoàn toàn ra ngoài Mộ Kiếm Vân dự kiến, tươi cười theo trên mặt của nàng tiêu thất:“Tại sao có thể như vậy? Thực xin lỗi..... Ta cần gọi cuộc điện thoại.” Nàng nhanh chóng xuất ra di động, bấm thông Hàn Hạo dãy số.

Hàn Hạo thanh âm rất nhanh vang lên:“Uy? Mộ lão sư sao? Ta đang ở tìm người, mời người lập tức chạy về hình cảnh đội, chúng ta lập tức muốn khai một cái hội nghị khẩn cấp.”

“Minh bạch.” Mộ Kiếm Vân ngay sau đó bắt đầu hội báo bên này mới nhất tình huống,“eumenides lại cấp ra mới nhất gây mục tiêu, là Long Vũ tập đoàn lão bản Đặng Hoa.”

“Đúng vậy, chúng ta vừa mới thu được hẩn phát đến tử hình thông tri đan.” Hàn Hạo dừng một chút, lược có chút kỳ quái hỏi,“Người là làm sao mà biết được.”

“Ta đang ở Long Vũ tập đoàn, cùng Đặng Hoa ở cùng nhau.”

“Người cùng Đặng Hoa ở cùng nhau?” Hàn Hạo dữ phát kinh ngạc,“Người thế nào chạy đến nơi nào đây ?”

“Ân..... Ta ở điều tra mười tám năm trước án tử, trong đó có chút manh mối, cần tìm hẩn hiểu biết tình huống.” Mộ Kiếm Vân mơ hồ không rõ giải thích hai câu. Bất quá trong lòng vội vàng, Hàn Hạo cũng không cập tế cứu, ngược lại phân phó nói:“Đã như vậy, người nói cho Đặng Hoa, nhường hẩn trước đứng ở địa phương an toàn, không cần ra ngoài; Cảnh sát lúc đầu nhân viên rất nhanh sẽ tới, sau đó chúng ta sẽ cho hẩn chế định ra kỹ càng bảo vệ kế hoạch.....

Còn có, người liên tạm thời không cần đã trở lại, ở lại hiện trường, chờ đợi chúng ta lúc đầu nhân viên tiến hành giao tiếp.”

“Tốt.” Mộ Kiếm Vân cắt đứt điện thoại. Biết được Hàn Hạo đám người đã ở triển khai hành động, nàng khẩn trương tâm tình thoáng bình phục một ít. Lúc này nàng bắt đầu suy tư này trương “Tứ hình thông tri đơn” Sau lưng che giấu tin tức -- làm nàng vừa mới theo “Tam nhất lục buôn lậu thuốc phiện án” Mạnh mới tìm được Đặng Hoa thời điểm, “Tứ hình thông tri đơn” Cũng theo sát tới, này tuyệt không đơn giản trùng hợp. Mười tám năm trước huyết án, mười tám năm sau eumenides tái hiện, này hai khởi liên hoàn án rốt cục ở Đặng Hoa này điểm thượng nối ở cùng một chỗ, này điểm thực khả năng liên cất giấu cội rễ sở hữu bí mật chìa khóa.

Bất quá nàng suy nghĩ rất nhanh đã bị Đặng Hoa đánh gãy , người sau hiển nhiên theo vừa rồi điện thoại xuôi tai ra mạnh mới, đang dùng lợi hại ánh mắt xem nàng, hỏi: “Mộ cảnh quan, xem ra người lần này báỉ phỏng, hoàn toàn là cá nhân hành vi, mà chẳng phải xuất từ chuyên án tổ chỉ huy.”

Đối phương nghi ngờ tuy rằng làm người ta xấu hổ, nhưng Mộ Kiếm Vân vẫn là rất nhanh tổ chức tốt lắm ứng đối lí do thoái thác. “Đúng vậy, ta có chính mình tuyển nhân, có chính mình mạnh mới, cũng có một mình tuần tra mạnh mới quyền lực.”

“Tuyển nhân?” Đặng Hoa xuy nỡ nụ cười, không biết là phủ là nhớ tới chính mình từng có qua trải qua? Sau đó hấn lại mặt không biểu cảm địa điểm đầu, thần nhiên nói: “Không sai, không sai.”

Mộ Kiếm Vân không muốn trên chuyện này quá nhiều dây dưa, nàng ngữ điệu vừa chuyển: “Ta đồng sự rất nhanh sẽ đi lại bảo hộ người. Trước đó, hi vọng người không cần ra ngoài. Chờ chúng ta nhân tới sau, bọn họ sẽ cho người một cái kỹ càng bảo vệ kế hoạch.”

Đặng Hoa lại có vẻ thờ ơ, ngược lại hỏi: “Thì phải là nói, ta sở hữu hành động muốn nghe theo của các người phân phó?”

“Đúng vậy, ít nhất ở hôm nay như vậy.” Mộ Kiếm Vân tận lực cường điệu một chút ngày, bởi vì tứ hình thông tri đơn thượng biểu minh ngày hai mươi lăm tháng mười đúng là hôm nay.

“Tốt lắm, mộ cảnh quan, có và sự kiện tình người hiện tại phải minh bạch. Ta hi vọng người nghe rõ ràng.” Đặng Hoa đánh gãy đối phương lời nói, ngữ khí độc đoán ngang ngược, “Thứ nhất, không có người có thể chỉ huy ta hành động. Ta mỗi ngày kế hoạch đều là sớm an bày xong , gì thay đổi không chỉ có hội mang đến lớn kinh tế tổn thất, hơn nữa hội quấy rầy ta đến tiếp sau toàn bộ kế hoạch, này với ta mà nói là không thể nhận . Ở hôm nay đại bộ phận thời gian nội, ta đều sẽ không rời đi này văn phòng, nhưng là tám giờ đêm bốn mươi, ta muốn đi sân bay cười chuyển bay

chạy tới Bắc Kinh.”

Mộ Kiếm Vân cũng tin tưởng, đối với như vậy một cái đại nhân vật, hấn hành trình là rất khó nhân ngoại giới ảnh hưởng mà thay đổi, bất quá nàng vẫn cứ ý đồ thuyết phục đối phương:“Khả hôm nay là đặc thù tình huống, có người chính kế hoạch giết người, hơn nữa đó là một dị thường nguy hiểm hung thủ.”

“Đây đúng là người cần phải minh bạch chuyện thứ hai tình.” Đặng Hoa vẫn bất vi sở động,“Có người muốn giết ta, này đối với các người mà nói là đặc thù tình huống, nhưng đối ta mà nói không phải. Ta trải qua người cũng biết, tất cả đều là từng bước một lấy mệnh đổi xuất ra. Trên thế giới này, muốn giết ta nhân vô số kẻ. Người có biết ở hắc đạo thượng ta đầu trị bao nhiêu tiền sao? Một trăm vạn! Này giá cũng đủ theo nước ngoài sinh đến đỉnh cấp sát thủ. Nếu bởi vì hôm nay có người muốn giết ta, ta nhất định phải thay đổi kế hoạch của chính mình, ta đây đời này nên cái gì cũng can không xong.”

Mộ Kiếm Vân đầu tiên là sững sốt hạ, sau đó vừa khổ cười lắc lắc đầu. Đặng Hoa cách nói nghe qua khoa trương, nhưng cẩn thận ngẫm lại, lại hợp tình hợp lý. Lấy hấn xuất thân, theo cuộn cuộn, đến tuyến nhân, lại đến hôm nay cao nhất phú hào, mặc dù ở hắc bạch lưỡng đạo đều lấy được chân thật đáng tin địa vị, nhưng tại đây cái trong quá trình, lại hội trải qua bao nhiêu gian nguy nhấp nhô, đắc tội bao nhiêu khắp nơi thế lực? Thậm chí tại kia hai tay trung, cũng sớm dính đầy không muốn người biết huyết tinh! Hiện tại hấn đứng ở vạn nhân chú ý cao điểm thượng, này từng bị hấn thải bước qua nhân, còn có này muốn thải qua hấn thượng vị nhân, ai mà không muốn trừ hấn cho thống khoái đâu? Một phần đến từ sát thủ tử vong uy hiếp, đủ để cho bất luận kẻ nào kinh hoàng thất thổ, khả ở trước mặt hấn, lại như ăn cơm ngủ bàn bình thường.

Mà Đặng Hoa lại tiếp tục nói:“Ta tưởng cường điệu chuyện thứ ba tình là: Mặc dù có nhiều người như vậy muốn giết ta, nhưng ta hiện tại vẫn cứ còn sống. Trên thực tế, hiện tại đã không có sát thủ lại thêm nhỏ dãi kia trăm vạn nguyên huyền hồng. Bởi vì bọn họ biết, muốn giết ta Đặng Hoa, căn bản chính là một cái không có khả năng hoàn thành nhiệm vụ.”

“Không, lần này người này không giống với. Gần nhất vài ngày, hấn đã liên làm hai khởi án tử.....”

Mộ Kiếm Vân nói còn chưa nói hoàn, liền lại một lần bị Đặng Hoa đánh gãy :“Không cần phải người giới thiệu, tình huống của hấn ta biết: Hôm kia buổi chiều, hấn ở đức nghiệp đại hạ tiền quảng trường thượng, giết chết một cái tên là Hàn Thiếu Hồng nữ nhân; Hôm nay rạng sáng, ở ngoại thành một cái quảng mỗ nội, hấn giết đã chết song Lộc Sơn tập cảnh án người hiểm nghi bành quảng phúc, phụ trách thủ vệ đặc công đội trưởng Hùng Nguyên cũng đồng thời ngộ hại; Ngoài ra, hấn còn giết hơn mười cái phụ án đang lẫn trốn phạm tội phân tử.”

Mộ Kiếm Vân kinh ngạc xem đối phương, này đó đều là cảnh sát giữ bí mật nội dung, thế nào người này nhưng lại hiểu biết như thế rõ ràng?

“Theo eumenides ở trên mạng phát thiếp sau, ta ngay tại chú ý này khởi án kiện .” Đặng Hoa nhìn ra Mộ Kiếm Vân trong lòng suy nghĩ, mang theo khoe ra miệng giải thích nói,“Mà ta năng lực xa xa vượt qua tưởng tượng của người, bản thị công an hệ thống với ta mà nói căn bản không có gì bí mật đáng nói.”

Đúng vậy, Mộ Kiếm Vân chỉ có thể bắt đắ dĩ chịu được đối phương bừa bãi. Liên cảnh sát phá án đều cần cục công an dài tự mình gọi điện thoại hẹn trước nhân vật, với hấn mà nói có năng lực có cái gì hiểu biết không đến sự tình đâu?

Mộ Kiếm Vân nhẹ nhàng mà thờ dài:“Đã người có biết nhiều như vậy sự tình, người hấn là mình bạch chính mình sở đối mặt nguy hiểm. Cho tới bây giờ, hấn sở hữu giết người báo trước còn chưa bao giờ thất thủ.”

“Kia đúng là bởi vì thụ hại nhân qua cho tín nhiệm cảnh sát sở cung cấp bảo hộ, mà ta tắc sẽ không dẫm vào như vậy vết xe đổ.” Đặng Hoa run sợ khởi ánh mắt, biểu hiện ra trong lòng kiên định cùng tự tin,“Ta thủ hạ có nhất bang tiểu huynh đệ, bọn họ đem phụ trách ta an toàn. Cho nên, nếu cảnh sát muốn tham dự, chỉ có thể phối hợp chúng ta hành động, mà không phải muốn ta đi chấp hành cảnh sát kế hoạch. Của các người nhân đã đến sau, có thể cùng ta trợ thủ A Hoa liên hệ, hấn hội nói cho các người cần làm chút cái gì.”

Hồi tưởng khởi Đặng Hoa tiến vào Long Vũ đại hạ khi trận trận cùng với đại hạ nội nghiêm mật bảo an thi thổ, hấn đích xác có tư cách nói ra nói như vậy ngữ. Mặc dù là cảnh sát cung cấp phòng vệ, còn có thể thế nào làm được rất tốt đâu? Càng trọng yếu hơn là, này hắc y bảo tiêu, bọn họ công tác đó là bảo hộ Đặng Hoa an toàn, bọn họ có thể quanh năm suốt tháng một tắc cũng không rời thủ hộ đối phương, mà điểm này là cảnh sát tuyệt đối vô pháp làm được . Ở gặp được ám sát uy hiếp thời khắc, Đặng Hoa quả thật không có lý do gì buông tha cho chính mình nhân mã mà đi tín nhiệm cũng không quen thuộc cảnh sát. Huống chi hấn người nhiều năm như vậy đến luôn luôn thành công địa bảo chứng hấn sinh mệnh an toàn, mà cảnh sát lại vừa mới liên tục tạo ngộ rồi hai lần thất bại thảm ngộ.

Mộ Kiếm Vân xem Đặng Hoa, trong lúc nhất thời vô ngôn mà chống đỡ. Trong lòng nàng dâng lên một cỗ phức tạp cảm giác, không biết là nên kính sợ, hâm mộ, vẫn là vì đối phương cảm thấy bi ai. Đích xác, người này đã có được thường nhân vô pháp với tới quyền thế cùng địa vị, hơn nữa hấn có cũng đủ lực lượng bảo hộ chính mình; Nhưng là hấn mỗi một thiên đều phải bị vây như vậy phòng bị trung, này cùng ngồi tù lại có bao lớn khác nhau? Lúc hấn cũng không thể ở rục rở thế giới trung hô hấp, lúc hấn đã mất đi rồi sinh mệnh tối bản chất tự do vui vẻ, loại này quyền thế cùng địa vị lại là phù thật sự đáng giá đi có được đâu?

Nhẹ nhàng tiếng đập cửa đánh vỡ văn phòng nội trảm mặc không khí.

“Tiến vào.” Đặng Hoa thanh âm như cũ uy nghiêm.

Cửa bị đẩy ra , A Hoa đi đến. Hắn cước bộ mau lẹ hữu lực, toàn thân tràn ngập bức người tinh khí, nhưng lúc hắn xem Đặng Hoa thời điểm, trên mặt lại chỉ có sùng bái cùng cung kính.

“Đặng tông. Ta đã tra xét cái kia về truyền thần, là từ chính thái phổ một nhà hình vẽ làm công điểm vọng lại. Bất quá trong tiệm nhân cũng không cho biết, bọn họ trong máy tính thịt gà, bị nhân viên trình không chế . Đối phương là cái cao thủ, không có lưu lại gì khả cung truy tung dấu vết.”

“Ân, dự kiến bên trong.” Đặng Hoa gật gật đầu, sau đó hắn nhìn về phía Mộ Kiếm Vân,“Tốt lắm, mộ cảnh quan, ta ý tứ đã biểu đạt thật sự rõ ràng, hiện tại người có thể đến dưới lầu trong đại sảnh đi chờ các người nhân. Ta nơi này còn có rất nhiều chính sự muốn xử lý.”

Thực hiện nhiên, đây là một cái lệnh đuổi khách. Mộ Kiếm Vân cũng chỉ hảo đứng dậy cáo từ, A Hoa đem nạng đưa ra văn phòng, sau đó lại lộn trở lại đến chính mình lão bản bên người.

Đặng Hoa nhìn chăm chăm trên bàn một cái theo dõi biểu hiện khí, trên màn hình biểu hiện ra Mộ Kiếm Vân thông qua an kiểm môn, ở một gã hắc y nam tử dẫn đường hạ, cuối cùng tiến vào thang máy toàn quá trình. Sau đó hắn hỏi câu:“Người cảm thấy cái cô gái này như thế nào?”

“Thực thông minh, thấy rõ lực thực cường.” A Hoa cấp ra ngắn gọn đánh giá, sau đó lại bổ sung thêm,“Nếu là bằng hữu, phải chú ý giấu; Nếu là địch nhân, na hội phi thường phiền toái.”

Đặng Hoa chưa trí có thể không. Trầm mặc sau một lát, hắn ngữ điệu vừa chuyển:“Cái cô gái này là ‘Tứ nhất bát chuyên án tổ’ thành viên. Hiện tại nàng tra được mười tám năm trước một khác khỏi án tử,‘Tam nhất lục buôn lậu thuốc phiện án’. Nàng đã tra ra, năm đó nổ mạnh án trung người chết Viên Chí Bang từng có cái tên là bạch tầm tã bạn gái, mà người này đúng là Tiết đại lâm hành chính thư ký.”

A Hoa ánh mắt run sợ một chút.

“Nàng có một tuyến nhân, này tuyến nhân khả năng sẽ biết càng nhiều sự tình.” Đặng Hoa có chút âm trầm,“Người đi thăm dò nhất tra, đem người này tìm ra.”

A Hoa gật gật đầu.

“Hiện tại phải đi đi.” Đặng Hoa không lại nói thêm cái gì, hắn biết A Hoa năng lực -- vô luận là điều tra, cách đấu, bắn, hắn đều sẽ không hơn xuất sắc nhất cảnh viên, hắn cũng biết A Hoa trung tâm -- đây là một cái tùy thời đều sẽ vì chính mình đỡ đạn tiểu tử, có như vậy một cái trợ thủ tại bên người, hắn còn có cái gì rất lo lắng đâu?

Cùng lúc đó, hình ảnh đại đội phòng họp nội.

Tứ nhất bát chuyên án tổ chính tập kết như thế mời dự họp hội nghị khẩn cấp. Không lâu phía trước, bọn họ cũng thu được kia phân phát cho Đặng Hoa “Tứ hình thông tri thư”. Mà giờ phút này tham dự nhân viên đã cùng trước kia có điều bất đồng, trừ bỏ Mộ Kiếm Vân đã đi trước tới Long Vũ đại hạ hiện trường ngoại, Liễu Tùng tắc thể thân hy sinh Hùng Nguyên, trở thành chuyên án tổ trung đặc công phương diện đại biểu.

Quặng mỏ chi chiến thất lợi cấp mọi người ở trên tâm lý tạo thành không nhỏ bóng ma, bọn họ hai mắt đều che kín tơ máu, thoát nhìn một đêm chưa từng kiên định nhập miên. Mà mọi người trung lại lấy Liễu Tùng cảm xúc tối không ổn định, làm Hàn Hạo thông báo tình tiết vụ án thời điểm, hắn liền có chút mất hồn mất vía bộ dáng, ánh mắt du tán, tư duy hiển nhiên không có đánh trúng ở đề tài thảo luận thượng. Hắn khác thường tình huống khiến cho La Phi chú ý, người sau nhíu mày: Tân chiến đấu sắp khai hỏa, tiểu tử như vậy trạng thái khả nan kham trọng trách.

Ở triển lãm mới nhất thu được kia trương “Tứ hình thông tri đơn” Sau, Hàn Hạo lại tìm vài phút thời gian giới thiệu lần này ánh mắt nhân vật: Đặng Hoa. Bởi vì người này ở trong tình lực ảnh hưởng, này án lại khiến cho cao tầng lãnh đạo chú ý. Mà chuyên án tổ cũng phải đến thượng tầng số chết làm: Lần này thả mặc kệ án kiện phá án và bắt giam cùng phủ, phải cam đoan mục tiêu nhân Đặng Hoa sinh mệnh an toàn.

Chờ Hàn Hạo nói xong này đó sau, hội nghị tiến nhập tự do lên tiếng thảo luận thời gian. Lúc này Liễu Tùng cái thứ nhất đứng dậy, hắn có chút nói tựa hồ đã ở trong lòng kiểm chế thật lâu.

“Doãn kiếm, ta có mấy cái vấn đề muốn hỏi ngươi.” Hắn thẳng xích kỳ danh nói, ngữ khí thực không thân cận. Hàn Hạo cùng Tăng Nhật Hoa đều là sừng sốt, có chút kinh ngạc, La Phi tắc nhíu nhíu mày, tinh thần tiến thêm một bước tập trung tại đây cái gần đây gia nhập chuyên án tổ tiểu tử trên người.

“Vấn đề gì?” Doãn kiếm nỗ lực duy trì trụ bình thản ngữ khí, hãy nhìn xuất ra, hắn nội tâm đang đứng ở chấn động bên trong.

“Hôm nay rạng sáng ở quặng mỏ thời điểm, ta, hàn đội trưởng còn có ngươi, chúng ta ba người phân biệt đi ấn động ba cái bất đồng chốt mở. Vì sao ngươi động tác hội so với chúng ta hai người lạc hậu nhiều như vậy?” Liễu Tùng dừng một chút, tiến thêm một bước cường điệu nói, “Ngươi đã là lần thứ hai tiến vào cái kia huyết động, làm sao có thể so với hàn đội trưởng càng trễ tìm được tương ứng chốt mở đâu?”

Doãn kiểm đối vấn đề này tựa hồ sớm có chuẩn bị, thân nhiên đáp:“Đèn pin của ta hỏng rồi, chỉ có thể dùng bật lửa chiếu sáng. Tại kia dạng hắc ám hoàn cảnh trung, hành động thực không có phương tiện. Vì thế ta còn cùng hàn đội sinh ra sai lầm hội, ở chỗ rẽ chỗ có liên quan ngăn ngừa giao thủ -- điểm này hàn đội có thể chứng minh.”

Mọi người ánh mắt tùy theo nhìn về phía Hàn Hạo, người sau tắc lập tức gật gật đầu:“Đúng vậy, ta có thể chứng minh. Hơn nữa cái kia đèn pin đã đưa đến thiết bị chỗ, quả thật là phát sinh ngoài ý muốn trực trặc.”

“Hắc, trực trặc?” Liễu Tùng thoát nhìn sẽ không dễ dàng từng vòng, hắc cười lạnh một tiếng, còn nói thêm,“Tốt lắm, ta hỏi lại ngươi: Khi chúng ta ẩn xuống chót mờ sau, bộ đàm lý đã nghe không được hùng đội đáp lại. Ta cùng hàn đội trưởng lập tức chạy tới cái động khẩu, chúng ta cơ hồ là đồng thời tới, mà hùng đội giờ phút này đã hấp hối. Hai chúng ta nhân hợp lực đem hắc nâng đến xe cảnh sát sau sương lý, mà ngươi tắc trực tiếp vào chỗ điều khiển, đánh lửa lái xe. Tại đây cái trong quá trình, ngươi cũng không có tiếp xúc đến hùng đội, đúng không?”

Doãn kiểm can nuốt một ngụm nước miếng, trầm mặc một lát sau, đáp:“Đúng vậy.”

Liễu Tùng hai mắt tể thành một cái khâu, ánh mắt trở nên lợi hại dọa người:“Kia vì sao ở xe cảnh sát đương trên gậy sẽ xuất hiện máu của ngươi chỉ ngón? Ngươi trên ngón tay huyết từ đâu mà đến?”

Theo Liễu Tùng nghi ngờ, La Phi đám người phản ứng đầu tiên đó là nhìn về phía doãn kiểm khoát lên bên cạnh bàn hai tay -- kia trên tay sạch sẽ, cũng không gặp gì vết thương. Nếu thật sự có doãn kiểm huyết chỉ ngón khắc ở đương trên gậy, kia chỉ có khả năng là người khác huyết.

“Ta.....” Doãn kiểm lúc này đây lại đáp không được , hắc sợ run một lát sau, lại đem ánh mắt đầu hướng bên người Hàn Hạo, tựa hồ đối phương còn có thể bang chính mình cấp ra cái đáp án.

Hàn Hạo chính xem Liễu Tùng, hắc cũng không dự đoán được trên hội trường đột nhiên xuất hiện như vậy không khí, hắc không có lại tiếp tục đề tài này, mà là hỏi ngược lại:“Liễu Tùng, ngươi hỏi cái này chút vấn đề tường biểu đạt cái gì? Không ngại nói thẳng.”

Liễu Tùng khê cần môi:“Ta cảm thấy hùng đội không có khả năng như vậy dễ dàng bị nhân giết chết! Hắc lúc đó đang đứng ở nghiêm mật phòng thủ trạng thái, làm sao có thể bị nhân ở như vậy thời gian ngắn vậy nội cắt đứt yết hầu?! Trừ phi..... Trừ phi hùng thủ là cái nhường hắc không hề phòng bị nhân!”

Liều Tùng lời nói hiển nhiên ở thẳng chỉ doãn kiểm sát hại Hùng Nguyên. Mà hấn chứng cứ nghe qua cũng có thể thành lập: Làm Hàn Hạo tới chốt mở chỗ khi, doãn kiểm lạc hậu một đoạn thời gian, trong khoảng thời gian này đủ để dùng để gây; Mà đương trên gây mỡ danh xuất hiện vết máu càng hội làm người ta điếm khả nghi trùng trùng.

Nhưng là mặc kệ chứng cứ như thế nào, muốn nói là doãn kiểm sát hại Hùng Nguyên, này quả thật là cái qua cho vô lý đoán rằng. Nhất quán miệng không chừng mực Tăng Nhật Hoa lúc này đều hoảng nổi lên đầu:“Này..... Điều này sao có thể? Kia đương vị thượng vết máu có phải hay không trước kia còn có? Người thế nào khẳng định chính là doãn kiểm sau này lưu lại?”

“Đi trên đường là ta lái xe, ta nhớ được rõ ràng, đương thời đương trên gây tuyệt không có vết máu.” Liều Tùng phi thường khẳng định nói,“Ta là vừa mới lại đi ngang qua xe cảnh sát thời điểm, mới trong lúc vô tình theo cửa sổ thấy.”

“Khả sự tình cũng không giống như người nghĩ như vậy!” Hàn Hạo bỗng nhiên đề cao thanh âm, hấn tựa hồ có chút phần nộ, thoát nhìn đối Liều Tùng thái độ phi thường bất mãn. Mà người sau cũng bị hấn uy nghiêm bộ dáng trấn trụ, tiểu tử liếm liếm môi, khí thế bức nhân khí thế thu liễm rất nhiều.

Hàn Hạo than nhẹ một tiếng, cảm xúc cũng bằng phẳng một ít, sau đó hấn giải thích nói:“Ngày hôm qua doãn kiểm đem xe chạy đến bệnh viện sau, bởi vì vội vàng, hấn không có hái đương liền nhảy xuống chỗ điều khiển, đuổi tới mặt sau giúp chúng ta nâng hùng đội trưởng. Là ta phát hiện về sau, thân thủ tìm được chỗ điều khiển đem đương hái xuống. Cho nên đương vị thượng nếu có huyết chỉ ngón, kia hấn là ta lưu lại.”

Tăng Nhật Hoa thở phào nhẹ nhõm, đã khởi giảng hòa:“Người xem, tất cả đều là hiểu lầm. Liều Tùng, người có chút qua cho khẩn trương.”

Liều Tùng tựa hồ muốn nói cái gì, lại khó có thể lại mở miệng, hấn thần sắc xấu hổ do dự :“Này..... Ta.....”

“Tốt lắm.” Hàn Hạo thay một loại khuyên giải an ủi ngữ khí,“Tâm tình của người ta lý giải. Hùng đội trưởng ngộ hại, chúng ta cũng đồng dạng bị thống. Nhưng là người không nên tùy tiện liên hoài nghi chính mình đồng sự. Chúng ta ai cũng không phủ nhận hùng đội trưởng bản lĩnh, nhưng đối thủ lần này, hấn giao hoạt cùng ngoan độc vượt qua chúng ta tưởng tượng. Tiền cùng nhau án tử, đối Hàn Thiếu Hồng bảo hộ, đại gia cũng là nhất trí nhận vì vạn vô nhất thất, khả hấn vẫn là đắc thủ Ta lúc đó rời đi hùng đội trưởng, cũng là xuất phát từ đối hấn tín nhiệm..... Ai, nhắc tới hai lần trách nhiệm, ta là chính yếu”

Hàn Hạo thanh âm dần dần trầm thấp, bi thương cảm xúc cảm nhiễm mọi người, Liều Tùng cũng cúi đầu, vành mắt có chút đỏ lên.

“Ta đã quyết định , chờ này khỏi án tử điều tra và giải quyết hoàn, ta sẽ từ đi hình cảnh đội trưởng chức vụ, ta sẽ rời khỏi cảnh giới.....” Hàn Hạo tiếp tục nói xong, sau đó hấn khõe mắt cơ bắp co rúm một chút, ngữ khí một lần nữa trở nên cao vút đứng lên:“Khả trước đó, ta nhất định phải tìm được cái kia tên, ta nhất định phải tự tay nhường hấn nhận đến trừng phạt!”

Hàn Hạo ý chí chiến đấu tựa hồ cổ vũ mọi người, doãn kiếm cùng Liễu Tùng đều ngẩng đầu lên, Tăng Nhật Hoa cũng vui mừng nở nụ cười, chỉ có La Phi thượng nhú lại mày, hấn còn tại suy xét sự tình gì.

“Tốt lắm, chúng ta chính diện lâm tân chiến đấu, ta hi vọng đây là xoay chiến cuộc cuối cùng một trận chiến!” Hàn Hạo ánh mắt ở trên hội trường quét một vòng,“Hiện tại đại gia nghe ta phân công nhiệm vụ: Liễu Tùng, người mang theo đặc công đội tham chiến nhân viên đi trước cảm thấy Long Vũ đại hạ, bảo hộ mục tiêu nhân Đặng Hoa; La cảnh quan, người cũng đi theo đi, hiệp trợ Liễu Tùng phối hợp hiện trường công việc.”

Liễu Tùng lớn tiếng ứng câu:“Minh bạch!” La Phi lại không nói chuyện, Hàn Hạo nhú nhú đầu mày:“La cảnh quan, người còn có cái gì ý kiến?”

“Nga, ta không ý kiến.” La Phi tựa hồ mới hồi phục tinh thần lại, hấn nhìn nhìn doãn kiếm, lại nhìn xem Liễu Tùng,“Ta sẽ phối hợp hảo liễu cảnh quan, hoàn thành nhiệm vụ.”

“Tốt lắm, vậy người nhóm hiện tại liền xuất phát đi.” Hàn Hạo lại quay đầu nhìn về phía Tăng Nhật Hoa,“Người vẫn là ở lại tổng bộ, phụ trách tin tức truyền lại cùng tuần tra.”

“Tốt.” Tăng Nhật Hoa gật gật đầu, đối như vậy an bày cũng không ngoài ý muốn. Làm văn chức nhân viên, hấn vốn cũng rất thiếu tham dự hiện trường công việc bên ngoài.

Phân phối hảo những người khác nhiệm vụ sau, Hàn Hạo cuối cùng mới đứng doãn kiếm nói:“Người vẫn là đi theo ta, chúng ta hình cảnh đội lại một mình mở hạp, thương thảo kỹ càng tác chiến công việc, theo sau liền đuổi tới hiện trường tiếp viện.”

Doãn kiếm không tiếng động nhìn về phía Hàn Hạo, hai người ánh mắt đối diện kia một khắc, tựa hồ hơn chút ngẫm hiểu gì đó.

Ngày hai mươi lăm tháng mười, buổi sáng chín giờ mười lăm phân.

Ở đơn giản chuẩn bị sau, Liễu Tùng cùng La Phi mang theo sáu gã có khả năng cao đặc công chiến sĩ lập tức lao tới Long Vũ đại hạ mà đi. Đây sáu người đều tham gia hôm kia ở đức nghiệp đại hạ quảng trường thượng chiến đấu, lần đó chiến đấu thất lợi cùng với sau này Hùng Nguyên đội trưởng hy sinh sớm chằm bọn họ trong lòng phần nộ hỏa điểm - không cần làm gì động viên, bọn họ ý chí chiến đấu đã trọn lấy đem gì địch nhân phá tan thành từng mảnh.

La Phi ngồi ở Liễu Tùng bên người, vừa rồi đang họp thời điểm, hắn còn có một ít nghi ngờ, nhưng xét thấy hội trường không khí không có phương tiện đề xuất. Hiện tại cùng Liễu Tùng một mình ở chung, nhưng là cái không sai cơ hội.

“Tiểu Liễu, ta muốn hỏi ngươi chuyện này tình.” Hắn nhẹ nhàng mà huých chạm vào đối phương khuỷu tay.

“Cái gì?” Liễu Tùng chính xem ngoài cửa sổ, giờ phút này quay đầu.

“Hàn Hạo nói hắn đến bệnh viện sau, động qua cái kia đương can. Lúc đó ngươi đã ở trên xe, ngươi đối chuyện này có ấn tượng sao?”

Liễu Tùng lắc đầu: “Ồ ta trong ấn tượng là không có, nhưng ta cũng vô pháp xác định..... Lúc đó ta chỉ lo ôm hùnh đội trưởng thi thể, căn bản là sẽ không chú ý trên xe những người khác đang làm cái gì.”

La Phi lý giải gật gù đầu. Đích xác, lúc đó Liễu Tùng đang đứng ở một loại cực đoan kích động cảm xúc trung, không có khả năng rõ ràng nhớ được bên người chi tiết -- cho nên hắn chỉ có thể đem nghi ngờ ở lại trong lòng, nhưng không cách nào ở hội nghị thượng đối Hàn Hạo giải thích lại tiến hành phản bác.

“Ngươi cũng hoài nghi chuyện này bên trong có kỳ quái sao? Có phải hay không Hàn Hạo cố ý ở bao che đoán kiếm?” Nhìn đến La Phi trầm tư bộ dáng, Liễu Tùng nhin không được truy vấn nói.

La Phi biết đối phương là cái tâm vô thành phủ thẳng thần tiểu tử, vì thế chính mình cũng không che che lấp lấp. “Ta phi thường tán thành ngươi phán đoán -- rất khó tưởng tượng hùnh đội trưởng hội như thế thoải mái bị nhân cất yết hầu mà tử.” Hắn thần nhiên nói, “Bất quá chuyện này tuy rằng điểm đáng ngờ rất nhiều, nhưng không có một cái có thể tạp thực chứng cứ. Cho nên đang họp thời điểm ta cái gì đều không có nói, tại như vậy thời khắc mấu chốt, nếu quả thật hiểu lầm chính mình đồng chí, vậy phi thường không tốt.”

Liều Tùng có chút bất đắc dĩ thở dài: “Ta cũng không hi vọng thật là bên trong xảy ra vấn đề.”

“Hiện tại có cái phương pháp, có thể nghiệm chứng Hàn Hạo trong lời nói.” La Phi bỗng nhiên lại vỗ vỗ Liều Tùng bả vai, “Bất quá ta cần người giúp.”

Liều Tùng mắt sáng rực lên: “Cái gì phương pháp?”

“Nếu Hàn Hạo nói là thật, như vậy đương trên gây lưu lại hãn là hãn huyết vân tay; Nếu hãn nói dối, như vậy đương trên gây huyết vân tay chính là doãn kiếm -- ai vậy đều minh bạch đơn giản đạo lý.”

Liều Tùng lại thất vọng lắc lắc đầu: “Này ta đã sớm nghĩ tới..... Nhưng là hiện tại căn bản không có khả năng tiến hành như vậy vân tay xem xét -- Hàn Hạo bản thân chính là hình cảnh đội đội trưởng, hơn nữa trừ ra người, không có bất luận kẻ nào hội duy trì ta hoài nghi.”

“Không cần thiết tiến hành vân tay xem xét.” La Phi mỉm cười nói, “Ta chỉ cần người tìm cái bằng hữu, đến kia chiếc xe cảnh sát bằng nhìn vừa thấy.”

“Nhìn cái gì?” Liều Tùng không quá minh bạch đôi phương ý tứ.

“Xem kia đương trên gây huyết chỉ ngón còn tại không ở.” La Phi tạm dừng một lát, dung đôi phương nghĩ nghĩ, sau đó tiến thêm một bước giải thích nói, “Nếu huyết chỉ ngón vẫn cứ ở, thuyết minh bọn họ cũng không lo lắng người khác đi kiểm chứng chuyện này, chúng ta hoài nghi thực khả năng thật sự chính là hiểu lầm; Nếu huyết chỉ ngón mất, tại như vậy gấp gấp tình thế hạ, bọn họ vẫn cứ muốn trừu thời gian tận lực đi lau điều này chỉ ngón, vậy phi thường có vấn đề.”

“Không sai, rất có đạo lý!” Liều Tùng bội phục nhìn La Phi liếc mắt một cái, sau đó hãn xuất ra di động, bắt đầu ở đây số bộ trung tìm kiếm có thể giúp đỡ việc bằng hữu.

Cùng lúc đó, ở hình cảnh đội trưởng văn phòng trung, Hàn Hạo cùng doãn kiếm chính tương đối mà ngồi. Phòng trong không khí đè nén, liền ngay cả không khí cũng tựa hồ muốn động lại ở cùng một chỗ.

Thật lâu sau sau, theo một tiếng trầm trọng thở dài, làm người ta hít thở không thông trầm mặc rốt cục bị đánh vỡ

“Người tất cả đều đã biết, phải không? Đây vết máu, người lúc đó liền thấy .”

“Đúng vậy.”

“..... Cảm ơn người giúp ta che giấu đi qua.”

“Đây có cái gì hảo tạ , ta chính mình đều không biết là đúng hay sai.”

“Hắc..... Rất nhiều chuyện nói như thế nào đúng sai đâu? Nói không rõ ràng, thật sự nói không rõ ràng.”

“Vì sao? Người vì sao làm như vậy?”

“..... Ta không có khác lựa chọn.”

“Người bị hấn hiếp bức ?”

“Xem như đi..... Một cái tiểu sai lầm, tạo thành một cái đại sai lầm, ngay sau đó, lại là lớn hơn nữa sai lầm.....
Làm người bước đầu tiên đi nhầm sau, liền vô pháp lại quay đầu.”

“Ta hi vọng người dừng lại.”

“Không, bây giờ còn không thể ngừng! Ta còn có cơ hội, ta muốn tự tay nhường nó kết thúc.”

“Người phải dừng lại. Lần này hành động người không thể lại tham dự..... Người có thể tìm lý do.”

“Kia sự tình đã muốn phát sinh đâu, làm sao bây giờ?”

“..... Ta cũng không biết, ta còn chưa có nghĩ rõ ràng..... Có lẽ ta sẽ vĩnh viễn bảo vệ cho bí mật này, ta sẽ phạm tiếp theo sinh trung sai lầm lớn nhất.....”

.....

Ngày hai mươi lăm tháng mười, buổi sáng chín giờ ba mươi phân.

Liễu Tùng cùng La Phi đám người chạy tới Long Vũ đại hạ, Mộ Kiếm Vân sớm ở lâu một trong đại sảnh chờ bọn họ.

Bảo an cùng trước sân khấu nhân viên theo thường lệ đem này đoàn người ngăn cản xuống dưới. Tuy rằng Liễu Tùng đưa ra cảnh quan chứng, nhưng vẫn cứ không làm nên chuyện gì, đối với xuất hiện như vậy cục diện, tất cả mọi người cảm thấy phi thường kinh ngạc.

“Hiện tại các người biết Đặng Hoa ‘Đặng thị trưởng’ diễn xuất thôi?” Mộ Kiếm Vân cười khò mà nói nói, “Ta nhưng là đã sớm đã lĩnh giáo rồi. Nếu muốn nhìn thấy hắn, các người phải đầu tiên nhường trước sân khấu xin chỉ thị một cái tên là ‘Hoa ca’ nhân.”

Chính mình phong trần mệt mỏi tới rồi bảo hộ mục tiêu an toàn, kết quả đang nhận được đối phương như thế lạnh nhạt, Liễu Tùng không khỏi có chút căm giận bất bình, loại này cảm xúc trực tiếp xảy ra trên mặt của hắn. Bất quá La Phi đã có mặt khác cái nhìn.

“Điều này cũng đúng chuyện tốt.” Hắn nói, “Liên chúng ta muốn gặp hắn một mặt đều khó như vậy, như vậy eumenides xuống tay cơ hội đương nhiên cũng sẽ giảm rất nhiều.”

“Người còn chưa có nhìn đến đại hạ lý phòng bị thi thổ đâu, liên an kiểm môn đều có. Nếu hắn cả đời đều sống ở này đại hạ, kia thật sự là thần tiên cũng giết hắn không được.” Mộ Kiếm Vân chế nhạo nói, “Bất quá hắn hôm nay còn muốn đuổi nhất ban đi trước Bắc Kinh máy bay, tám giờ đêm bốn mươi cất cánh.”

La Phi âm thầm gật đầu, trong lòng trung suy nghĩ nói: eumenides hiển nhiên là nắm giữ tin tức này, mới có thể

đem cái chết hình chấp hành ngày định ở tại một ngày này. Sân bay, này lại là một cái vô pháp lảng tránh công chúng nơi, cũng chắc chắn là song phương tranh đấu tiêu điểm nơi.

Lúc này Liễu Tùng di động vang lên, hần thôi lui đến một bên tiếp nghe. Mà La Phi tắc lại nghĩ đến mặt khác một việc.

“Người làm sao có thể trước tiên đến nơi này?” Hần hỏi Mộ Kiếm Vân.

“Ta nắm giữ một cái đầu mới mới.” Mộ Kiếm Vân lược có chút đắc ý, “Hiện tại thoát nhìn, này manh mối thật đúng là có chút dựa vào phổ.”

Tân manh mối? La Phi trong lòng vừa động, đang muốn kỹ càng để hỏi minh bạch khi. Liễu Tùng vội vã chạy trở về, hần thần sắc có vẻ phi thường kích động.

“Cái kia huyết chỉ ngân không thấy !” Hần hướng về phía La Phi kêu lên, “Bọn họ thật sự lau cái kia chỉ ngân!”

La Phi nghiêm nghị một chút: Hần rốt cục có lý do xác định trong lòng này hoài nghi ! Đồng thời, này cũng ý nghĩa hần đem đối mặt một cái phi thường khó giải quyết nan đề.

“Chúng ta nên làm cái gì bây giờ?” Liễu Tùng chờ mong xem La Phi, tuy rằng cùng đối phương ở chung không lâu sau, nhưng hần đối này đến từ cùng long châu hình cảnh đã sinh ra hoàn toàn tín nhiệm cùng tôn kính. Ở bọn họ bên cạnh, Mộ Kiếm Vân còn lại là vẻ mặt mờ mịt biểu cảm.

La Phi khấn trương suy xét một lát, sau đó nhìn nhìn bên người hai cái đồng sự: “Chúng ta phải liên hệ lên cao tầng lãnh đạo. Các người có thể hay không tìm được như vậy chiêu số? Phải là có thể khiêu qua Hàn Hạo quan hệ.”

Liễu Tùng thống khổ lắc đầu, chuyện này nếu ở ngày hôm qua hần còn có thể làm được. Nhưng là hiện tại hần thân mật nhất lãnh đạo Hùng Nguyên cũng đã chết thảm ở địch nhân lợi nhận hạ. Sau đó hần cùng La Phi ánh mắt đều tập trung ở tại Mộ Kiếm Vân trên người.

“Ta có thể thử xem.” Mộ Kiếm Vân không rõ ý tưởng, cũng liền không có đem lời nói từ, nàng nghi ngờ nói, “Mặc kệ thế nào, các người trước nhường ta minh bạch là chuyện gì xảy ra đi?”

Khả La Phi nhưng không cách nào đem đề tài lại tiến hành đi xuống , bởi vì một cái thân hình cao lớn xa lạ tiểu tử chạy tới bọn họ bên người.

Mộ Kiếm Vân nhận thức kia tiểu tử đúng là Đặng Hoa cận vệ -- hoa ca, nàng cũng chỉ hảo tạm thời đem nghi hoặc kiềm chế ở trong lòng, thay song phương làm một cái ngăn gợn giới thiệu.

“Người chính là La Phi?” Cùng cảnh sát nhất nhất bắt tay sau, hoa ca ánh mắt lâu dài dừng lại ở La Phi trên người.

La Phi bị hắn nhìn xem có chút kỳ quái, kinh ngạc hỏi lại:“Người nhận thức ta?”

“Chúng ta đảng tổng đang muốn tìm người, xin mời người trước theo ta đi lên một chuyến đi. Về phần cái khác cảnh quan --” Hoa ca thân nhiên nói,“Mời các người trước tiên ở đại sảnh chờ đợi, chúng ta đảng tổng phân phó , chờ chuyên án tổ hân tổ trưởng đến sau, từ hân một mình đi lên thương thảo hợp tác hộ vệ công việc.”

Mộ Kiếm Vân là sớm có chuẩn bị tâm lý, khả Liễu Tùng đồ thực tại bị đối phương kiêu căng thái độ tức giận đến quá. Khả hân là chấp hành nhiệm vụ mà đến, lại không tiện phát tác, chỉ có thể cắn giận hừ một tiếng.

“Có thể hay không chờ 5 phút, chúng ta đang có một sự tình muốn thương lượng.” La Phi đối hoa ca nói.

“Không, chúng ta đảng luôn có phi thường sốt ruột sự tình, vẫn là thỉnh la cảnh quan trước bớt chút thời gian gấp một lần đảng tổng. Của các người sự tình, đợi lát nữa xuống lần nữa đến thương lượng cũng sẽ không trì .” Hoa ca tìm từ tuy rằng nho nhã lễ độ, nhưng ngôn hành gian lại lộ ra một loại không tha phù định đại gia khí chất, tường là ở Đặng Hoa bên người đợi đến lâu, mưa dầm thấm đất chi cố.

La Phi gặp hoa ca nói xong nói sau, liền đứng lặng bất động, chỉ lo xem chính mình. Hắn biết chính mình nếu hiện tại không lên lầu, kia hoa ca cũng sẽ luôn luôn không rời đi. Hắn lược nhất suy nghĩ, bên này sự tình tuy rằng trọng yếu, nhưng hết thấy mấu chốt điểm hiện tại đều dừng ở mục tiêu nhân vật Đặng Hoa trên người, chỉ cần bảo vệ cho người này, liền sẽ không ra lại cái gì nhiễu loạn. Nói như vậy, đi trước hội hội này “Đặng thị trưởng” Cũng là khó không thể.

Nghĩ đến đây, La Phi quay đầu đến xem Liễu Tùng:“Ta đây trước hết đi lên đi. Các người tạm thời ổn định, hết

thầy chờ ta trở lại sau lại nói. Trăm ngàn không cần hành động thiếu suy nghĩ, chân thật tình huống đều không phải người nghĩ đến như vậy đơn giản!”

Liều Tùng gật gật đầu, vài cái qua lại xuống dưới, hần đôi La Phi đã là nói gì nghe nấy .

La Phi lại nhìn nhìn Mộ Kiếm Vân, lại cường điệu một lần:“Chờ ta trở lại.” Ánh mắt của hần kiên định mà tự tin, làm cho người ta mang đến nguyên vẹn tin cậy cảm. Sau đó hần đi theo hoa ca, hướng đại sảnh đông sừng thang máy đi đến.

Ở hành tiến trên đường, hoa ca đã thông qua công ty bên trong bộ đàm đem La Phi đã đến tình huống hướng Đặng Hoa làm hội báo. Đặng Hoa cũng có chút ngoài ý muốn, bởi vì La Phi quả thật là hần đang tìm tìm người, mà hần không nghĩ tới đối phương nhanh như vậy liền chính mình đưa lên cửa đến .

Căn cứ A Hoa điều tra, Mộ Kiếm Vân ở tiền vào tứ nhất bát chuyên án tổ sau, từng tiếp xúc qua hai cái cùng mười tám năm trước chuyện cũ có liên quan cố nhân, một trong số đó chính là La Phi. Đặng Hoa ở tại giải qua A Hoa điều tra kết quả sau, bước đầu phán đoán La Phi rất có khả năng đó là cấp Mộ Kiếm Vân cung cấp manh mối tuyến nhân, hiện tại người này chủ động tìm được Long Vũ đại hạ, này cũng là thiếu một phen trắc trở. Đặng Hoa ngồi ở rộng rãi lão bản ghế, dĩ dật đãi lao chờ đợi đối phương đã đến.

Vài phút sau, tiếng đập cửa vang lên, ở được đến Đặng Hoa cho phép sau, A Hoa đem La Phi dẫn vào. Đồng sở hữu lần đầu kẻ tới chơi giống nhau, La Phi cũng vì văn phòng rộng mở, xa hoa cùng với phong cách khác loại tường mặt trang hoàng kinh ngạc một phen, bất quá hần rất nhanh liền ngưng trụ tâm thần, ở Đặng Hoa đối diện khách ghế ngồi xuống. A Hoa tắc khoanh tay thị đứng ở Đặng Hoa bên người.

“La Phi là cảnh quan.” Đặng Hoa nhìn từ trên xuống dưới La Phi, sau đó hần hơi gật đầu, xem như hành lễ sỗ,“Người hảo.”

“Người hảo.” La Phi cũng ngồi ngay ngắn ở ghế tựa, đồng dạng cận thoáng gật gật đầu. Hần đã đối Đặng Hoa kiêu căng tác phong có điều nghe thấy, hiện tại là đối phương thỉnh chính mình tiến đến, cho nên không ngại đem tư thái lấy cao một điểm.

“Người là long châu thị hình cảnh đội trưởng, vì sao hội chạy đến chúng ta nơi này đến?” Đặng Hoa bắt đầu nhìn thẳng La Phi hai mắt, thực không khách khí hỏi.

“Bởi vì ta thu được một phong kí tên vì eumenides thư tín.” La Phi cùng Đặng Hoa đối diện ,chút không có khiếp nhiên cảm giác.

“eumenides?” Đặng Hoa tiến thêm một bước truy vấn,“Hắn vì sao sẽ viết tín cho ngươi?”

“Ngươi cũng thu được eumenides tín, ngươi có thể nói với ta, đây là vì sao sao?” La Phi vẫn là thần nhiên ngữ điệu, khả công phòng tình thế lại ở lúc lơ đãng vòng vo đi lại.

Đặng Hoa nhẹ nhàng mà “A” một tiếng, ngoài cười nhưng trong không cười :“Xem ra chúng ta đồ không hề thiếu điểm giống nhau ?eumenides đều cho chúng ta viết qua tín, mà mười tám năm trước, trước hết thu được eumenides từ vong thông tri nhân, vừa vặn lại phân biệt là chúng ta hai người hảo bằng hữu.”

“Hai chúng ta nhân hảo bằng hữu?” Trước đây Hàn Hạo ở giới thiệu Đặng Hoa thân phận thời điểm, cũng không có nhắc tới hắn qua lại. Cho nên La Phi động nghe đối phương nói như vậy, không khỏi có chút kinh ngạc, hắn sững sốt một lát sau mới hồi phục tinh thần lại,“Ngươi có ý tứ gì? Chẳng lẽ ngươi từng là Tiết đại lâm hảo bằng hữu?”

“Nga?” Đặng Hoa xem La Phi biểu cảm, trong lúc nhất thời cũng có chút kỳ quái, sau đó hắn lại hỏi:“Mười tám năm trước tam nhất lục buôn lậu thuốc phiện án ngươi không biết sao?”

“Ta biết, đó là tình thành cảnh giới một đoạn truyền kỳ.” La Phi không cần nghĩ ngợi trả lời,“Lúc đó ta còn là tình cảnh giáo đệ tử, này khởi án kiện một lần là toàn bộ hình trình chuyên nghiệp đề tài câu chuyện, nó là cảnh sát lợi dụng nội tuyến phá án một lần kinh điển trận điển hình.”

Nghe được La Phi lời nói này, Đặng Hoa trên mặt nhưng lại khó được lộ ra một tia tự đáy lòng ý cười, này đoạn chuyện cũ cũng là hắn cuộc đời nhất tự hào sự tích, đồng thời cũng xưng được với hắn nhân sinh đi chung đường bước ngoặt. Ở mười tám năm sau, hậu bối hình cảnh trung đứng đầu nhân vật vẫn đối này nói chuyện say sưa, làm Đặng Hoa trong lòng dấy lên một loại khó có thể miêu tả thỏa mãn cảm.

“Ta chính là năm đó cái kia nội tuyến, đặng ngọc long.” Đặng Hoa khơi mào khoe miệng, hiện ra thần bí mà hưng phấn thần sắc,“Mà này khởi án kiện đến cùng có bao nhiêu kinh điển, ngươi vĩnh viễn cũng sẽ không biết.”

La Phi thực tại lấp bắp kinh hãi. Hắn vô luận như thế nào cũng không có nghĩ đến, trước mắt này Đặng Hoa cư nhiên chính là năm đó ở cảnh giới thịnh truyền “Can đảm anh hùng” Đặng ngọc long. Mà hắn tư duy mẫn động, lập tức lại liên tưởng đến: Tiết đại lâm ở mười tám năm trước ngộ hại, Đặng Hoa hiện tại lại thu được “Tứ hình thông tri đơn”,

hai người lại cùng vì “Tam nhất lục buôn lậu thuốc phiện án” tham dự giả, phương diện này hay không hội có đầu cái gì ở bên trong liên hệ đâu?

“Bạch tâm tã người nhận thức sao?” Đặng Hoa lại tung ra một cái vấn đề.

“Bạch tâm tã?” Tên này quả thật có chút quen thuộc, La Phi nhíu mi suy tư một hồi, rốt cục hồi tưởng đứng lên, “Hắn là Viên Chí Bang bạn gái trước, Viên Chí Bang ‘Tử hình thông tri đơn’ thượng sở liệt đặc tội đi, chính là nhằm vào nàng mà nói.”

Đặng Hoa luôn luôn tại cẩn thận quan sát đến La Phi, giờ phút này hắn rốt cục bình thường trở lại.

“Tốt lắm, la cảnh quan, chúng ta chạm mặt nên kết thúc, ta thật cao hứng cùng người có lần này nói chuyện với nhau.” Hắn biểu đạt tiền khách ý tứ, so với không lâu đối đãi Mộ Kiếm Vân là lúc, thái độ muốn uyển chuyển rất nhiều.

“Kết thúc?” La Phi có chút không hiểu, đối phương cứ như vậy vội gọi chính mình đi lên, chẳng lẽ muốn hỏi cái này vài cái không đầu không đuôi vấn đề? Đây kết quả là cái gì ý tứ?

“Đúng vậy.” Đặng Hoa nâng cổ tay nhìn nhìn đồng hồ, “Mười giờ ta muốn triệu tập tập đoàn quản lý tăng mở họp nghị. Hiện tại chỉ còn 5 phút, ta lập tức được đến cách vách phòng họp đi.”

La Phi cũng theo bản năng nhìn xem chính mình đồng hồ, sau đó thiện ý nhắc nhở nói: “Người biểu nhanh, hiện tại chuẩn xác thời gian là chín giờ năm mươi phân.”

Đặng Hoa lại một lần nữa nở nụ cười: “Đây là ta thói quen. Ta thời gian vĩnh viễn so với bình thường tình huống mau 5 phút, như vậy cho dù ta chính mình chậm 5 phút, ở bình thường trong thế giới, ta vẫn là đúng giờ.”

Này quả thật là tốt thói quen, rất nhiều thành công nhân sĩ đều có như vậy thói quen. Mà làm một gã hình cảnh, La Phi thói quen cũng là thủy chung bảo trì chính mình thời khắc biểu cùng chuẩn xác thời gian giây phút không kém. Mà lúc này, Đặng Hoa trong lời nói tựa hồ đột nhiên chần đến hắn, hắn ngơ ngác ngồi ở ghế tựa, vẻ mặt trở nên hoảng hốt đứng lên.

“La cảnh quan.” A Hoa tiến lên một bước, “Người hiện tại có thể đi trở về, người không phải còn có chuyện muốn

giao cho người đồng sự sao?”

“Đúng vậy, ta nên rời đi..... Ta nên ly khai!” La Phi bỗng nhiên lại theo ghế tựa bắn lên, sau đó hần sải bước về phía bên ngoài văn phòng đi đến, cuối cùng nhưng lại biến thành chạy chậm.

“Hắn đây là như thế nào?” A Hoa kinh ngạc xem La Phi bóng lưng.

Đặng Hoa cũng khó hiểu lắc lắc đầu, một lát sau hần nhìn xem A Hoa:“Bất quá có thể khẳng định là, hần không phải chúng ta người muốn tìm.”

A Hoa minh bạch lão bản ý tứ, hần gật đầu nói:“Kia còn lại mục tiêu liên phi thường minh xác . A thắng bọn họ nửa giờ tiền cũng đã xuất phát, hần là rất nhanh sẽ có tin tức đưa về đến.”

“Trừ ra người ở ngoài, a thắng coi như là cái đặc dụng người, ta tưởng hần sẽ không nhường ta thất vọng . Thực hướng chi, bọn họ sẽ đối phó bất quá là cái chỉ còn nửa cái mạng phế nhân.” Đặng Hoa vừa nói, một bên theo lão bản ghế đứng lên,“Tốt lắm, trước không cần quan tâm bên kia , người theo giúp ta đi phòng họp đi.”

A Hoa che chở chính mình lão bản hướng cách vách phòng họp đi đến. Mà giờ phút này, La Phi đã tọa thang máy đi tới một tầng đại sảnh, nhìn thấy hần sau, Liễu Tùng cùng Mộ Kiếm Vân đám người lập tức xông tới.

Mộ Kiếm Vân hỏi:“Thế nào, các người tán gẫu cái gì ?”

Liễu Tùng tắc cấp rống rống :“La cảnh quan, chúng ta hiện tại nên làm cái gì bây giờ? Có phải hay không phải nhanh một chút liên hệ lên tầng lãnh đạo.” Hần đã lại trong lòng nhận định doãn kiếm cùng Hùng Nguyên từ thoát không xong can hệ, đã khẩn cấp muốn bắt được doãn kiếm, đem sự tình chân tướng tra cái tra ra manh mối.

“Không, hiện tại không kịp nói.” La Phi hơi thở suyễn thật sự cấp, hiển nhiên là vừa vận kịch liệt bên chạy qua,“Có quan trọng hơn tình huống, ta phải lập tức rời đi. Các người ở trong này thủ , hết thấy sự tình, chờ ta trở lại.”

“Tình huống gì?” Mộ Kiếm Vân tự nhận thức La Phi tới nay, còn chưa bao giờ thấy hần như thế sốt ruột, trong lòng không khỏi có chút bồn chồn. Mà Liễu Tùng tắc cũng sốt một chút, không cam lòng truy vấn:“Kia doãn kiếm chuyện làm sao bây giờ, chẳng lẽ sẽ không quản ?”

La Phi đầu óc thật sự có chút loạn, hắn bắt buộc chính mình tỉnh táo lại, lược nhất suy tư sau vội thúc nói: “Đặng Hoa là tám giờ đêm bốn mươi mấy bay, ta sẽ ở ngũ điểm phía trước gấp trở về. Chỉ cần hắn không ra này đại hạ, liền sẽ không có nhiều loạn. Liễu Tùng, người không cần sốt ruột, cái kia sự cấp không đến, nhưng chạy cũng chạy không được. Tốt lắm, ta thật sự không thời gian, nhớ kỹ ta trong lời nói, hết thấy chờ ta trở lại, hiểu chưa?”

Xem mộ liễu hai người trước sau điểm đầu, La Phi hơi hơi yên lòng. Đúng vậy, hắn đã kiến thức Đặng Hoa bảo an lực lượng, chỉ cần không ly khai đại hạ, người này liền sẽ không có gì nguy hiểm. Mà chính hắn phải lập tức chạy tới một chỗ, hắn đã tin tưởng, nơi đó đúng là sở hữu tội ác ngọn nguồn.

Ngay tại vừa mới trong nháy mắt, từng đau khổ dây dưa La Phi hoang mang nhưng lại rộng mở trong sáng. Kia 2 phút thời gian sai lệch, mười tám năm chờ đợi, hết thấy đều có giải thích hợp lý.

Hắn hận không thể lập tức liền bay đến người kia trước mặt! Sở hữu cảm xúc đang ở hắn ngực trung chông chất, cơ hồ muốn cho hắn buồn bực nổ mạnh đứng lên. Hắn rốt cuộc không thể chịu đựng được một lát kéo dài, hắn thâm nghĩ hỏi một câu: Vì sao?!

Hai mươi phút sau, La Phi đi tới mục . Cái kia phá nát ngõ nhỏ, kia gian âm u phòng nhỏ. Nhưng là hắn nguyên bản sôi trào tâm lại lạnh xuống dưới.

Bởi vì hắn biết chính mình đã tới chậm.

Phòng nhỏ môn mở rộng, khả trong phòng nhưng không ai. Lúc hắn tiến vào phòng nhỏ sau, phát hiện cùng tiền vài lần bãi phòng so sánh với, phòng nhỏ có vẻ dữ phát hỗn độn, cái bàn bị phóng phiến, chăn bị vạch tìm tòi, này thượng vàng hạ cám rác cũng bị lung tung phao đầy đất.

La Phi biết chính mình không phải đã tới chậm, mà là tới quá muộn .

Không chỉ có người kia đã rời đi, hơn nữa sau đó, còn có mặt khác một ít người đến qua nơi này, những người này hiển nhiên muốn tìm kiếm một thứ gì đó.

Người kia đi nơi nào? Sau này nhân đang tìm tìm cái gì? Bọn họ tìm được không có?

Một đám nghi vấn quanh quẩn ở La Phi trong đầu, hấn suy nghĩ khổ tương, khả trong lúc nhất thời lại không có gì rõ ràng.

Đúng vậy, người kia biết chính mình sẽ tìm đến, lên làm thứ chính mình đưa ra kia 2 phút thời gian sai lệch nghi vấn sau, hấn liền nhất định biết chính mình sẽ tìm đến. Cho nên hấn đã trước tiên ly khai.

Có lẽ, hấn hiện tại đang ở chỗ cái góc xó rình chính mình, đồng thời ở đặc ý cười trộm đi?

Mang theo ý nghĩ như vậy, La Phi lại đi ra phòng nhỏ, hấn bắt đầu đi mọi nơi nhìn quanh một lát, sau đó hô to đứng lên: “Người ở nơi nào? Người vì sao không dám gặp ta?”

Chung quanh có người đi đường đi ngang qua, bọn họ kinh ngạc xem La Phi, như là đang nhìn một cái đồ điên.

Khả La Phi chẳng phải một cái đồ điên, hấn thậm chí không có sai sai, người kia đang ở một cái ẩn nấp địa điểm xem này phòng nhỏ. Đó là ngõ nhỏ ngoại một chỗ cư dân lâu lâu 6 hàng hiên cửa, không chỉ có trên cao nhìn xuống, hơn nữa có chứa mảnh liệt phản quang, cho nên người này có thể tinh tường nhìn đến ngõ nhỏ nội tình hình, mà La Phi lại quyết không khả năng tìm kiếm đến hấn chỗ.

Ở vừa mới đi qua mấy chục phút lý, người này đầu tiên là nhìn đến vài cái hắc y nam tử tiến nhập chính mình từng ở lại nhiều năm phòng nhỏ, hấn biết những người đó là ai, hấn cũng biết bọn họ vì sao mà đến, hấn thậm chí vì thế mà thở phào một cái, bởi vì này ý nghĩa kế hoạch của chính mình lại nhiều một phần thành công khả năng.

Đúng vậy, đây là hấn lâm thời ứng ra một nước cờ, phi thường vội vàng, nhưng thoát nhìn lại phi thường thành công.

Hấn bản không cần thiết này bước kỳ, nhưng hấn ở đối mặt một cái khó chơi đối thủ, là người sau buộc hấn tể ra này cuối cùng nhất chiêu.

Cái kia đối thủ rốt cục cũng tìm được phòng nhỏ, này cũng xác minh hấn phán đoán -- lúc hấn nghe được kia 2 phút thời gian sai lệch sau, hấn chỉ biết La Phi nhất định sẽ tìm trở về.

Giữa bọn họ chung quy là tránh không khỏi kia một hồi quyết đấu, mặt đối mặt quyết đấu.

“Ta chẳng phải không dám gặp ngươi, chẳng qua nơi này không phải thích hợp địa điểm.” Hắc thì ào ào nói , thanh âm như quý my bàn khăn khăn. Sau đó hắc từng bước một về phía dưới lầu đi đến, chống quải trượng, đi lại tập tễnh.

Chương 10 eumenides sinh ra

Ngày hai mươi lăm tháng mười, giữa trưa mười một điểm linh ba phần.

Hưng thành lộ bích phương viên khách sạn.

Hưng thành lộ ở A thị khai phá khu trung tâm vị trí, quanh thân tụ tập rất nhiều mới phát cao tiềm xí nghiệp, này viên công nhiều tuổi trẻ thành phần tri thức, bởi vậy con đường này cũng bị thị dân nhóm diễn xưng là “Thành phần tri thức lộ”.

Bích phương viên khách sạn vào chỗ cho hưng thành lộ nam lộ khẩu trong nghề một trăm thước chỗ, khách sạn môn quy không lớn, nhưng trang hoàng thanh lịch rất khác biệt, pha chịu thành phần tri thức giai tầng chung ái. Giờ phút này qua mười một điểm, đã có tốp năm tốp ba nam nữ lục tục đi trước trong điểm, mặc dù còn chưa có tiền vào thượng khách cao phong, nhưng trong điểm nhân viên công tác đã hết nhiên có tự bận rộn lên.

Lúc này bọn họ nghênh đón một gã đặc thù nam tử.

Nam tử này mặc dài khâm áo gió, rộng rãi liên y mạo gắn vào trên đầu, nhân tiện che khuất thượng nửa khuôn mặt. Mà trên mặt của hắn lại dẫn theo một bộ lễ sách tráo, đem phía dưới nửa gương mặt cũng che lên. Hắn cúi đầu, đem toàn bộ thân thể gắt gao lui tại kia kiện áo gió trung, như là cái kính không được nửa điểm gió thu suy yếu bệnh nhân.

Mà nam tử hành động tiến thêm một bước chứng minh thân thể hắn cũng là tồn tại mỡ ta vấn đề. Hắn chống quái tượng, đùi phải trên mặt đất hư kéo, tựa hồ rất khó dùng tới lực lượng. Hắn cứ như vậy nghiêng thân thể, gian nan từng bước một chuyển đến khách sạn trong vòng.

Tại đây cái địa khu rất ít nhìn thấy như vậy khách nhân. Cứ việc cảm thấy có chút kỳ quái, nhưng là người phục vụ Tiểu Hồng vẫn là nhiệt tình nghênh đón: “Tiên sinh, ngài một người sao?”

Nam tử cũng không để ý tới không thái, hắn lập tức hướng về khách sạn góc xó một trương bàn ăn đi đến, kia trương bàn ăn vị trí phi thường âm tế, tiếp xúc không đến gì đối ngoại cửa sổ, những khách nhân cũng không nguyện ý ở nơi đó đi ăn cơm.

Khả tên kia nam tử lại cố tình tại kia trương cái bàn tiền ngồi xuống. Không chỉ có như thế, hắn còn cố ý tuyền gần sát hai sườn cạnh tường cái kia vị trí. Như vậy hắn liền oa ở tại một cái nhỏ hẹp góc xó, đồng thời lại có thể thoải mái mà nhìn đến trong điểm toàn cảnh.

Tiểu Hồng đem thực đơn đưa đến nam tử trước mặt, lại bị nam tử nhẹ nhàng mà đẩy ra. “Ta không ăn cơm.” Hắn khàn khàn nói, như là theo phé quản chỗ sâu kiệt lực bài trừ thanh âm, “Ta tìm các người lão bản.”

“Ngài tìm nàng có chuyện gì sao?” Tiểu Hồng kinh ngạc đánh giá đối phương, khả nam tử còn không có tháo xuống khẩu trang, hơn nữa hắn luôn luôn cúi đầu, thật sự là thấy không rõ nửa điểm tướng mạo.

Kia nam tử phun ra hai chữ đến: “Muốn nợ.”

Tiểu Hồng lắc đầu ly khai, nàng đã không có năng lực xử lý việc này.

Khách sạn lão bản kêu Quách Mỹ nhiên, là cái hai mươi bảy hai mươi tám tuổi nữ tử, tính cách mạnh mẽ, cũng có vài phần tư sắc. Mỗi ngày tới gần giữa trưa thời điểm, nàng đều sẽ đến trong tiệm xem xét một ngày chuẩn bị tình huống. Nghe được Tiểu Hồng hội báo sau, nàng liền từ sau trừ đi ra, đầu tiên là ở quầy sau xa xa quan sát một phen, khả trong trí nhớ lại thật sự lúc soát không ra cùng như vậy nam tử có cái gì nợ nần liên quan. Do dự sau một lát, nàng quyết định tiến lên giáp mặt để hỏi minh bạch, tranh thủ ở giữa trưa cao phong tiền đem sự tình giải quyết .

Quách Mỹ nhiên cũng không e ngại người như thế, tuy rằng nàng chính là cái nữ lưu hạng người, nhưng xử lý loại này đối ngoại công việc cũng là rất có chút tài năng.

“Tiên sinh, người tìm ta sao?” Nàng đi đến bên cạnh bàn hỏi.

Nam tử hơi hơi nghiêng đầu lườm nàng liếc mắt một cái: “Ta đến đòi nợ.”

Quách Mỹ nhiên nở nụ cười: “Ta khi nào thì nợ người ?”

“Người không nợ ta . Ta là bang người khác muốn nợ -- một cái tên là hứa vận hoa nữ nhân.” Nói tới đây, nam tử bỗng nhiên ngừng đầu lên, một đôi mắt màu đỏ dọa người.

Quách Mỹ nhiên bỗng dung thay đổi sắc mặt, ngữ khí cũng nghiêm khắc đứng lên: “Người là ai?”

Nam tử không có trả lời, hắn dựa vào ngoại sườn tay phải đột nhiên lục ra, một phen nắm chặt ở tại Quách Mỹ nhiên tay trái trên cổ tay, người sau chỉ cảm thấy một trận lạnh lẽo cảm giác truyền đến, cúi đầu vừa thấy, lại có một bộ còng tay đem chính mình cùng kia nam tử hai cái còng tay ở cùng một chỗ.

“Người làm gì?” Quách Mỹ nhiên quát lớn một tiếng, muốn tránh thoát đến, nhưng này nam tử nhất dùng sức, lực lượng lại đại kinh người. Người trước thân thể cảm giữ không được, một cái lão đảo, bị bắt ngồi ở nam tử bên người.

“Người làm gì người?!” Quách Mỹ nhiên kinh cụ càng hơn, rốt cuộc không rảnh có kị quấy nhiễu đến trong điểm khách nhân, bứt lên giọng hô to đứng lên, “Mau, nhanh đi gọi người!”

Cách đó không xa Tiểu Hồng như ở trong mộng mới tỉnh, vội vã chạy hướng về phía sau trừ. Mà trong điểm khách nhân tất đều hướng bên này tò mò nhìn quanh.

Kia nam tử tay phải đè lại Quách Mỹ nhiên, tay trái đem mũ phiến đi, sau đó lại chậm rãi tháo xuống khẩu trang, hiện ra hắc Lư Sơn bộ mặt. Tiệm ăn nội lập tức vang lên một trận kinh hô, một ít nhất gan nữ khách đã vội vã che mặt rời đi, cố không lên chính mình cơm trưa chưa ăn xong.

Đây là một trương như ma quỷ bàn khuôn bố khuôn mặt. Không trọn vẹn mặt ngoài, trái rộng vết thương, cơ bắp vặn vẹo, khoe miệng tà tà thông suốt lôi kéo, lộ ra hơn phân nửa cái lợi. Không có nhân nguyện ý cùng như vậy khuôn mặt đối diện nhìn lần thứ hai.

Nhưng này trương khuôn mặt giờ phút này lại gắt gao nhìn chăm chăm Quách Mỹ nhiên, kia lỗ lỗ lợi thậm chí ở lạnh lạnh ma động, tựa hồ muốn đem đối phương cắn xé cắn nuốt bình thường.

“A --” Quách Mỹ nhiên cuồng loạn hét rầm lên, “Người..... Người đến cùng là ai?! Người muốn làm gì?”

Ở nàng đổi giọng tiếng gào trung, vài cái tiểu tử từ sau trừ vọt ra, thường ở phía trước là cái mặt hướng hung ác béo nam tử, trong tay hắn còn rõ ràng đem thái đao.

Nhìn thấy đến phạm giả này phò mặt mày, tiểu tử nhóm cũng liền phát hoảng. Bất quá kia mập mập vẫn là kiên trì

đi lên phía trước, vung thái đao uy hiếp nói:“Người làm gì người? Mau đưa chúng ta lão bản buông ra!”

Các thực khách đều rút lui khỏi thị phi nơi, nhưng vẫn có mấy cái người hiểu chuyện xa xa vây xem .

Nam tử không nói chuyện, hất tay trái vói vào áo gió trong túi, tựa hồ lấy ra cái gì vậy nắm ở lòng bàn tay.

Mập mạp khăn trương đứng lên, đem thái đao hộ ở trước ngực.“Người đào cái gì đâu? Mau cho ta buông!” Hắc lớn tiếng quát hỏi , sau đó lại quay đầu hướng phía sau rống lên câu,“Mau, nhanh đi báo nguy!”

Nam tử không trọn vẹn không được đầy đủ khoe miệng a a, tựa hồ đang cười, sau đó hất đem tay trái trưng gì đó huy huy:“Ta không thể buông.”

Đối phương trêu đùa tự nhiên thái độ nhường mập mạp càng thêm khăn trương , hất nuốt khẩu nước miếng:“Kia..... Đó là cái gì vậy.”

“Dẫn bạo khí, bom dẫn bạo khí.” Nam tử vừa nói, một bên sườn thủ liệu nổi lên áo gió vạt áo, ở hất bên hông dừng một cái plastic hòm, hòm thượng có dẫn tuyến luôn luôn liên tiếp đến trong tay hất, sau đó hất lại bỏ sung giải thích nói:“Chỉ cần ta vừa buông tay, bom sẽ nổ mạnh .”

Hắc thanh âm tuy rằng khàn khàn, nhưng rành mạch truyền đến ở đây mỗi người trong tai. Trong điểm lập tức vang lên một cái plastic hòm, mọi người phía sau tiếp trước hướng ngoài tiệm bỏ chạy, mập mạp cũng gần là do dự một lát, lập tức cũng gia nhập đến đào vong đại quân bên trong.

Ngắn ngủn mấy chục giây trung thời gian, tiểu điểm nội đã trở nên lạnh lùng Thanh Thanh, chỉ còn lại có góc trung nam tử cùng Quách Mỹ nhiên, mà người sau sớm thất hồn lạc phách, nàng liên giây dựa khí lực cũng không có , chỉ có thể mang theo khóc nức nở kêu sợ hãi :“Cứu mạng! Cứu mạng a ~”

Như thế đồng thời, Long Vũ đại hạ nội.

Hàn Hạo dẫn dắt hình cảnh đội tiếp viện lực lượng cũng chạy tới đại hạ hiện trường, nhưng là đoãn kiếm cũng không ở trong đó.

“Doãn kiếm đâu?” Liễu Tùng ở đội ngũ trung tìm kiếm , đây chính là hấn trước mắt tôi chú ý mục tiêu.

“Ta cũng không biết.” Hàn Hạo cau mày,“Họp xong sau hấn đã không thấy tăm hơi, hiện tại đánh di động của hấn cũng đánh không thông.”

“Hấn chạy, hấn nhất định cùng hùng đội tử có liên quan!” Liễu Tùng kích động nhượng đứng lên,“Người vì sao không phái người đi tra hỏi?”

“Ta nhân chạy không chạy còn không tới phiên người tới phán đoán!” Hàn Hạo trừng mắt nhìn Liễu Tùng liếc mắt một cái, không chút khách khí nói,“Hiện tại chúng ta hàng đầu nhiệm vụ là cam đoan Đặng Hoa an toàn. Đây là thượng cấp lần nữa cường điệu tinh thần, hi vọng người minh xác điểm này, nếu không ta có quyền đem người quét sạch ra ‘Tử nhất bát chuyên án tổ’!”

Mộ Kiếm Vân tiến lên lôi kéo Liễu Tùng, dùng ánh mắt ý bảo đối phương tỉnh táo lại. Nàng tuy rằng còn không biết ngọn nguồn, nhưng là cảm thấy giờ phút này chuyên án tổ lực lượng hấn là nhất trí đối ngoại, cho dù doãn kiếm thật sự phụ án đang lẫn trốn, muốn truy cứu Hàn Hạo thất trách cũng phải chờ đánh xong trước mắt máu chốt chiến dịch lại nói.

Liễu Tùng làm cái hít sâu, đem trong lòng bực mình đè ép trở về. Hấn nhận định Hàn Hạo là ở cố ý che chở doãn kiếm, thậm chí là theo đuổi doãn kiếm trốn đi, nhưng đối này lại bất lực. Đồng thời hấn cũng tưởng đến La Phi trước khi đi lời nói.

“Hết thầy chờ ta trở lại.”

Đúng vậy, hấn tin tưởng cái kia đến từ chính long châu cảnh quan có năng lực không chế được thế cục, chỉ cần hấn có thể kịp thời gấp trở về, chân tướng liền có thể bị vạch trần, này phạm hạ tội ác nhân ai cũng vô pháp đào thoát!

Mà chính mình hiện tại quan trọng nhất nhiệm vụ, cũng đích xác chính là thủ hộ trụ mục tiêu nhân vật an toàn, đây mới là địch ta song phương trước mắt tranh đấu tiêu điểm chỗ.

Nghĩ thông suốt điểm này, Liễu Tùng cảm xúc chậm rãi bình phục xuống dưới.

A Hoa cũng đi tới trong đại sảnh, hấn phụng Đặng Hoa mệnh lệnh, muốn dẫn Hàn Hạo lên lầu, cộng đồng thương thảo hộ vệ công việc.

Hàn Hạo đã được đến thượng cấp chỉ thị, sẽ đối này “Đặng thị trưởng” Bảo trì cũng đủ tôn kính. Cho nên đối với phương kiêu căng thật không có khiến cho hấn quá độ phản ứng. Bất quá ngay tại hấn chuẩn bị tiến vào thang máy thời điểm, di động lại đột nhiên vang lên, vừa thấy số điện thoại, cũng là hình phạt kèm theo cảnh đội tổng bộ đánh tới .

Hàn Hạo chuyển được điện thoại di động, đối diện truyền đến là Tăng Nhật Hoa thanh âm.

“Hàn đội trưởng, hiện tại có cái tân tình huống.” Đối phương ngữ khí tựa hồ không phải cái gì việc nhỏ.

“Nói mau.” Hàn Hạo tìm từ ngắn gọn.

“Hung thành lộ bích phương viên khách sạn nội vừa mới phát sinh cùng nhau bắt cóc con tin sự kiện. Nghi phạm thân phụ thuốc nổ, bắt cóc khách sạn nữ lão bản.”

“Nhường địa phương phân cục trước xử lý a!” Hàn Hạo không khỏi có chút cảm xúc, “Hiện tại là cái gì thời điểm? Cùng ‘Tứ nhất bát án kiện’ không quan hệ sự tình đừng tới tìm ta!”

“Này cũng không phải là không quan hệ sự tình!” Tăng Nhật Hoa ở điện thoại bên kia càng thêm trọng ngữ khí, “Khai phá phân chia cục đồng chí đã đuổi tới hiện trường, hơn nữa cùng nghi phạm tiến hành rồi bước đầu tiếp xúc. Nghi phạm cũng đưa ra yêu cầu của hấn, hấn muốn gặp ba người.”

Hàn Hạo dự cảm đến cái gì, lập tức truy vấn: “Thế nào ba người?”

“Mộ Kiếm Vân, Đặng Hoa, La Phi.” Tăng Nhật Hoa theo thứ tự báo ra ba cái tên, sau đó hấn lại bổ sung một câu, “Còn có, này nghi phạm chính là ‘Tứ nhất bát nổ mạnh án’ người sống sót -- Hoàng Thiếu Bình.”

Hàn Hạo ngây ngẩn cả người, này thật đúng là nhất ba chưa bình, nhất ba lại khởi, tình thế chính trở nên dữ phát phức tạp. Khẩn trương suy xét một lát sau, hấn hạ đạt mệnh lệnh: “Người lập tức thông tri Mộ Kiếm Vân cùng La Phi, đuổi tới hiện trường hiệp trợ xử lý.”

“Kia Đặng Hoa đâu?” Tăng Nhật Hoa lại truy vấn một câu.

“Hắn là quyết không khả năng đi.” Hàn Hạo không chút do dự trả lời, đây là cảnh sát chính kiệt lực bảo hộ đối tượng, làm sao có thể đi trước như vậy một cái nguy hiểm hiện trường?

“Ta sẽ đi, ta có thể đại biểu chúng ta đăng tổng.” Một bên A Hoa bỗng nhiên sáp câu. Hắn hiển nhiên là nghe được Hàn Hạo cùng Tăng Nhật Hoa nói chuyện với nhau, mà Hoàng Thiếu Bình đúng là bọn họ muốn tìm lại không tìm được mục tiêu.

Hàn Hạo chính mục đánh giá A Hoa, kinh ngạc cho đối phương sâu sắc thánh lực. Về phần A Hoa đại biểu Đặng Hoa đi trước hưng thành lộ hiện trường, hắn thật không có cái gì dị nghị. Hắn thật sâu biết, hiện tại hết thấy hết thấy mấu chốt đều tập trung ở lâu nội người kia trên người, bên ngoài thể cục lại hay thay đổi huyền, chung quy cũng là vì cái kia mục đích mà phục vụ. Cho nên mặc kệ những người khác như thế nào hành động, hắn phải thủ Đặng Hoa, thủ tự bản thân cái duy nhất phiên bản cơ hội!

Làm chịu tải Mộ Kiếm Vân xe taxi chạy xuất chúng nhân tầm mắt sau, A Hoa cũng mặc vào phòng bạo y, hướng về bích phương viên khách sạn mà đi.

Một phút sau, A Hoa ngồi ở nam tử đối diện.

“Chúng ta đăng luôn sẽ không tới gặp người, cho nên, ta đến đại biểu hắn.” A Hoa lạnh nhạt tự nhiên nói, tuy rằng hắn đối mặt một cái lớn lên giống ma quỷ bình thường quái vật, tuy rằng này quái vật trong tay còn nắm giữ tùy thời đều có thể dẫn bạo bom, nhưng hắn nhưng không có hiện ra chút khẩn trương cùng bất an.

“Ta biết hắn sẽ không đến, hắn sớm là thiên kim chi khu.” Nam tử thoát nhìn cũng không ngoài ý muốn, hắn hai mắt biến hoá kỳ lạ chớp động một chút, lại nói, “Có thể nhường hoa ca tự mình đến, đã là thực nể tình.”

“Nga? Người nhận thức ta?” A Hoa trong lòng lược có chút kinh ngạc, mặt ngoài cũng không động thanh sắc.

“Người nguyên danh kêu nghiêm khắc, năm mới bị phụ thân vứt bỏ, mẫu thân tác quái không được người. Người mười hai tuổi liền vào sở quản giáo thiếu niên, là Đặng Hoa đem người bảo xuất ra, sau đó cung người đọc sách, đồng thời ra tiền cho người tham gia cách đấu, điều khiển, bắn chờ nhiều hạng kỹ năng huấn luyện. Làm một cái bảo tiêu, người các phương diện bản lĩnh đều sẽ không hơn quan trọng cảnh sát. Mà chính người tác đối Đặng Hoa mang ơn, người khẳng khẳng một mực đuổi theo hắn, thậm chí đem hắn trở thành chính mình tái sinh phụ thân.” Nam tử tuy rằng

thanh âm khàn khàn khó nghe, nhưng nói chuyện khi trật tự lại dị thường rõ ràng.

“A.” A Hoa nở nụ cười, “Không nghĩ tới ta như vậy tiện mệnh cũng sẽ bị người khác chú ý.”

Nam tử xem A Hoa, màu đỏ trong ánh mắt hiện ra chút kỳ quái cảm giác, sau đó hắt than nhẹ một tiếng: “Theo mõ ta phương diện mà nói, hai người các ngươi nhưng là rất giống.”

A Hoa cũng không nguyện lại cùng đối phương vòng quanh, ánh mắt của hắn đột nhiên trở nên lợi hại đứng lên: “Vậy còn ngươi, ngươi là ai?” Hắn cắn răng, thanh âm có vẻ có chút âm trầm.

“Ta là ai cũng không trọng yếu, quan trọng là ta là một cái cho biết nhân.” Nam tử nhếch môi môi, tựa hồ có chút đắc ý, “Ta biết cùng ‘Tam nhất lục buôn lậu thuốc phiện án’ có liên quan sở hữu bí mật.”

“Bí mật?” A Hoa cười lạnh, “Đã mười tám năm đi qua, ai còn tin tưởng bí mật? Nhất là theo ngươi như vậy một cái phế nhân miệng nói ra bí mật?”

“Đúng vậy, các ngươi có được kinh người quyền thế, cùng các ngươi so sánh với, ta quả thật rất nhỏ bé.” Nam tử bỗng nhiên dùng sâu thẳm ánh mắt xem A Hoa, “Nhưng là kia cuốn băng ghi âm đâu? Nó hay không có làm quyền thế cũng sợ hãi lực lượng.

A Hoa khóe mắt hơi hơi run rẩy, đồng tử cũng bắt đầu co rút lại.

“Ta có kia băng ghi âm phục chế kiện.” Nam tử ngẩng đầu, mang ra một loại khiêu khích ý tứ hàm xúc đến.

“Ngươi đang ở lấy chính mình còn sót lại nửa cái mạng đùa.” A Hoa ánh mắt trở nên như băng trùy bình thường, nói chuyện ngữ điệu lại làm cho người ta không rét mà run. Ngồi ở đối diện Quách Mỹ nhiên tuy rằng cùng trận này tranh đấu không quan hệ, nhưng là bị A Hoa bộ dáng sợ hãi, cái loại này cảm giác áp bách thậm chí muốn vượt qua bên người cái kia quái vật mang đến khủng bố cảm giác.

Khả cái kia quái vật nhưng cũng không bị đối phương khí thế dọa trụ, hắn theo tổn hại lồng ngực trung phát ra như độc xà một loại “Tê tê” cười lạnh: “Ta sớm đã là một phế nhân, mười tám năm thời gian, sống không bằng chết. Ta sở dĩ kéo dài hơi tàn, muốn chờ nhìn đến ‘Tam nhất lục buôn lậu thuốc phiện án’ chân tướng rõ ràng ngày nào đó. Ta từng mất

đi rồi hi vọng, khả gần nhất ta tìm được một cái có thể tin cậy nhân, nàng có năng lực, có quyết tâm, cũng có đảm lược đi vạch trần che giấu nhiều năm bí mật. Ta tin tưởng nàng, cho dù ta chết, nàng cũng có thể giúp ta thực hiện nguyện vọng này.”

“Người đem này nợ cho nàng?” A Hoa biến sắc, hần nhớ tới trước đây vừa mới cùng nam tử gặp Mộ Kiếm Vân, nhớ tới nàng đi ra khách sạn khi cầm trong tay cái kia bạch xấp.

Nam tử “Hắc” một tiếng, không có trả lời. Hần biết, có đôi khi im miệng không nói ngược lại có thể truyền lại ra càng nhiều tin tức.

A Hoa “Đằng” đứng lên, nhìn chăm chăm kia nam tử lạnh lùng nói: “Người đã không có khả năng sống thêm rồi đi nơi này.” Bỏ xuống những lời này sau, hần liền vội vàng chạy ra khỏi khách sạn.

Khách sạn ngoại trần cảnh quan lại tao ngộ rồi xấu hổ thời khắc, cái thứ hai tiến vào khách sạn nhân đồng dạng không hề để ý hần gì hỏi, mà là trái lại tự cấp tốc xuyên qua cảnh giới tuyến mà đi.

Đám người bên trong có mấy cái tiểu tử giờ phút này cũng bắt đầu chuyển động, bọn họ rất nhanh liền tụ tập ở tại A Hoa bên người, ở nghe A Hoa sau khi phân phó, đoàn người phân thượng mấy chiếc xe đẩy, hướng về lúc trước Mộ Kiếm Vân biến mất lộ khẩu bay nhanh mà đi.

Xem A Hoa đám người rời đi, La Phi nhin không được thật sâu hít vào một hơi, hần biết: Rốt cục đến chính mình đi đối mặt người kia lúc.

La Phi cự tuyệt hiện trường cảnh sát cung cấp phòng bạo y, hần cùng người kia trong lúc đó bản không cần thiết quá nhiều phòng bị, mà mặc dù là phải đề phòng, này nhất kiện nho nhỏ phòng bạo y tại kia cá nhân trước mặt có năng lực khởi cái gì tác dụng đâu?

Cho nên La Phi cứ như vậy độc tự một người, không có gì phòng hộ đi vào kia gia khách sạn.

Nam tử đã ở một loại phức tạp cảm xúc trung đẳng đợi La Phi. Làm nhìn đến đối phương thân ảnh xuất hiện thời điểm, hần bữu môi môi, bài trừ một tia khó coi cười khổ.

La Phi ánh mắt dừng ở nam tử xấu xí khuôn mặt thượng, hấn ở đầu óc trung suu tầm từng có trí nhớ, tưởng đem này khuôn mặt cùng nhiều năm trước mỗi cái hình tượng ăn khớp ở cùng nhau. Khả hấn nhưng không cách nào hoàn thành này công tác, kia trảng nổ mạnh đã triệt để bị phá huỷ đối phương khuôn mặt, đem một cái anh tuấn lỗi lạc tiểu tử biến thành làm người ta không dám tốt đồ ma quỷ.

La Phi vốn vĩnh viễn cũng sẽ không lại có cơ hội biết người này là ai vậy, khả kia 2 phút thời gian sai lệch cuối cùng vẫn là tiết lộ đối phương bí mật.

Cứ việc bao gồm Mộ Kiếm Vân ở bên trong những người khác đều đối kia 2 phút thời gian sai lệch không cho là đúng, nhưng La Phi lại cảm thấy này không nên tồn tại khác biệt cất dấu mỗi ta trọng yếu vấn đề. Hấn từng bởi vậy mong đợi Mạnh Vân cũng không có ở nổ mạnh trung tang thân, nhưng vật chứng trung tâm giữ lại nha khuông lại đánh tan hấn này ảo tưởng, đồng thời cũng nhường chân tướng trở nên dữ phát khó bề phân biệt.

Cảnh sát ghi lại nổ mạnh thời gian là bốn giờ chiều mười ba phân, mà La Phi nghe được bộ đàm trung truyền đến tiếng nổ mạnh thời gian là tứ điểm mười lăm phân, thực hiển nhiên, làm này hai cái thời gian không đồng nhất trí thời điểm, cảnh sát ghi lại trung nổ mạnh tuyệt đối là chân thật, mà bộ đàm xuôi tai đến nổ mạnh đã có khả năng làm bộ. Khả một cái khác vấn đề ở chỗ: Tứ điểm mười lăm phân, La Phi nghe được tiếng nổ mạnh phía trước, hấn luôn luôn thông qua bộ đàm cùng Mạnh Vân vẫn duy trì nói chuyện với nhau. Này liền hình thành cực không hợp lý nghịch biện: Mạnh Vân ở tứ điểm mười ba phân đã chết, mà nàng cùng La Phi đối thoại nhưng vẫn liên tục đến tứ điểm mười lăm phân.

La Phi bị này nghịch biện thật sâu vây khốn, ngày hôm qua buổi chiều, hấn đem chính mình ở nhà khách trong phòng khóa vài mấy giờ cũng không nghĩ ra cái rõ ràng đến. Hấn thậm chí bắt đầu hoài nghi chính mình đối thời gian phán đoán hay không qua cho tự tin? Cái kia thời gian sai lệch có lẽ căn bản là cũng không tồn tại? Thẳng đến hôm nay buổi sáng, Đặng Hoa cho hấn một cái máu chốt nêu lên. Này nêu lên không chỉ có hóa giải cái kia nghịch biện, càng làm cho La Phi thuận đáng xuống, xé ra liên tiếp bí ẩn.

Ở bưng tỉnh đại ngộ đồng thời, La Phi cũng có chút hối hận, vấn đề này hấn hấn là có thể sớm một chút nghĩ đến

Đã chết đi nhân đương nhiên vô pháp sẽ cùng người khác trò chuyện, khả La Phi lại nhìn đến trò chuyện kết thúc khi đồng hồ treo tường biểu hiện ở tứ điểm mười lăm phân.

Kia căn bản chỉ có một loại khả năng:

Có người điều động qua đồng hồ treo tường thời gian!

Vì sao?

Không hề nghi ngờ, người này tưởng cấp La Phi tạo thành thời gian thượng lỗi thấy.

Là ai?

Một người tên vô pháp lảng tránh xông vào dẫn đầu phía trước.

Viên Chí Bang!

Làm La Phi bạn cùng phòng, hẳn là tôi có cơ hội điều động đồng hồ treo tường nhân; Đồng thời hẳn cũng hiểu biết La Phi có đôi thời gian chính xác nắm chắc hàng ngày thói quen; Càng trọng yếu hơn là, trừ bỏ La Phi, chỉ có hẳn biết cái kia đồng hồ treo tường lúc đi là như thế chuẩn xác, mặc dù là ngăn ngừa vài phút điều động cũng có thể đối La Phi thời gian phán đoán sinh ra ý nghĩa phi phạm ảnh hưởng.

Khả hẳn muốn làm gì?

Đã đem Viên Chí Bang đặt ra ở bày ra giả góc độ thượng, La Phi đầu tiên liền đoán rằng đến viên cũng chưa chết cho kia tràng nổ mạnh trung, tiến tới hoài nghi bộ đàm xuôi tai đến nổ mạnh là không chân thực . Bởi vì Mạnh Vân đối thoại biểu hiện, Viên Chí Bang lúc đó luôn luôn thân phụ bom trói buộc ở nàng bên người, nếu phát sinh nổ mạnh, hai người cũng không khả năng còn sống.

Cho nên quả thật tồn tại hai lần nổ mạnh, nhất thực nhất giả. Giả nổ mạnh tự nhiên hẳn là phát sinh ở thực nổ mạnh phía trước, làm La Phi nhận vì viên mạnh hai người đều đã ở giả nổ mạnh trung bỏ mình thời điểm, Viên Chí Bang lại còn có vài phút thời gian chế phục Mạnh Vân, hơn nữa ở thực nổ mạnh phát sinh phía trước đào tẩu.

Cái này cho Viên Chí Bang phải đồng hồ treo tường điệu mau lý do, mục đích của hẳn rất đơn giản: Muốn che giấu thật giả nổ mạnh trong lúc đó thời gian sai lệch, giả nổ mạnh tuy rằng trước tiên phát sinh, nhưng làm La Phi nhìn đến ký túc xá đồng hồ treo tường khi, lại hội nhận vì này vừa vặn phát sinh ở thực nổ mạnh cùng thời khắc đó.

Nhưng là nghịch biện lập tức lại xuất hiện , La Phi xem đồng hồ treo tường kết quả cũng là giả nỗ mạnh phát sinh ở tại thực nỗ mạnh mặt sau. Đây lại cùng thiết tưởng trung Viên Chí Bang mục đích đi ngược lại .

Chẳng lẽ là Viên Chí Bang không có không chế tốt thời gian?

Giả nỗ mạnh phát sinh khi, bị điều mau đồng hồ treo tường biểu hiện ở tứ điểm mười lăm phân, đây là Viên Chí Bang muốn cho La Phi nhận vì nỗ mạnh phát sinh thời gian, đồng thời cũng chính là Viên Chí Bang trong kế hoạch thực nỗ mạnh phát sinh thời gian.

Nhưng là chân chính nỗ mạnh lại phát sinh ở tại tứ điểm mười ba phân.

Thời gian sai lệch là tồn tại , cũng là trước tiên 2 phút.

Chân chính nỗ mạnh so với Viên Chí Bang kế hoạch trước tiên 2 phút đã đến!

La Phi hiểu biết Viên Chí Bang, hẳn biết đối phương tư duy cùng làm việc kín đáo. Nếu trận này nỗ mạnh là xuất phát từ kế hoạch của hắn, như vậy nỗ mạnh trước tiên quyết không sẽ là hắn tính toán sơ hở kết quả.

Đồng dạng, ở kế hoạch của hắn trung, cũng quyết không khả năng không hiểu xuất hiện một cái không chút nào tương quan nhìn coi giả, mà đây nhìn coi giả thậm chí còn có thể hẳn thiết kế nỗ mạnh trung may mắn còn tồn tại xuống dưới?!

La Phi ở chứa nhiều đoán rằng trung tìm được hợp lý nhất giải thích: Đó là một cái ngoài ý muốn, hiện trường phát sinh mỗi cái ngoài ý muốn, này ngoài ý muốn nhưng lại nhường làm việc cẩn thận Viên Chí Bang cũng vô pháp phòng bị. Ngoài ý muốn kết quả khiến cho nỗ mạnh trước tiên 2 phút phát sinh. Mà lúc này kim thiên thoát xác Viên Chí Bang còn ngày sau cập đi xa, vì thế hẳn liền thành cái kia hoàn toàn thay đổi “Người sống sót”.

Đồng thời này 2 phút thời gian sai lệch cũng cấp Viên Chí Bang hoàn mỹ kế hoạch để lại vô pháp lau đi vết sẹo. Đây vết sẹo ở những người khác trong mắt là như thế bé nhỏ không đáng kể, nhưng cũng đủ nhường La Phi nhìn lên đến vết sẹo sau che giấu chân tướng.

La Phi nhìn chăm chăm cái kia ngồi ở góc tường “Quái vật”, từng bước một về phía đối phương đi đến. Người kia

từng là hấn thân mật nhất bằng hữu, bọn họ cho nhau thưởng thức, cho nhau khâm phục, khả hấn lại mưu hại chính mình tình cảm chân thành bạn gái, hơn nữa nhường chính mình thừa nhận rồi mười tám năm thống khổ tra tấn.

Thăng đến tại kia “Quái vật” Trước mặt ngồi xuống, La Phi ánh mắt liên luôn luôn không có rời đi đối phương mặt. Hấn tựa hồ muốn nhìn mặc kia xấu xí khuôn mặt, thấy rõ chính mình trong lòng sở hữu nghi vấn. Hấn còn tưởng nhìn đến, làm người kia lại đối mặt chính mình thời điểm, hấn sẽ xuất hiện thế nào về mặt?

Khả La Phi cái gì cũng nhìn không ra đến, Viên Chí Bang dùng màu đỏ ánh mắt cùng hấn đối diện , trên mặt của hấn tựa hồ tráo một tầng cứng ngắt tử da, nhưng lại biểu hiện không ra gì nội tâm tình cảm.

Có lẽ hấn sở hữu tình cảm cũng giống bộ mặt thần kinh giống nhau, từ lúc kia tràng nổ mạnh trung liên đã bị phá hủy hầu như không còn ?

Thật lâu sau sau, Viên Chí Bang trước mở miệng , hấn dùng kia giày vò màng tai khàn khàn thanh âm hỏi:“Người hận ta sao?”

Hận? La Phi nhất thời nhưng lại đáp không được. Đúng vậy, hấn từng hận qua cái kia hung thủ, hận hàm răng ngứa, mục tí đổ máu. Bởi vì cái kia hung thủ “Giết chết” chính mình tối tình cảm chân thành người yêu cùng thân mật nhất bằng hữu. Nhưng là hiện tại, châm chọc tính chân tướng lại xuất hiện tại hấn trước mặt:

Đúng là cái kia bằng hữu giết chết chính mình người yêu.

La Phi lòng dạ trung một mảnh hỗn loạn. Hấn không biết nên như thế nào đối mặt chính mình tình cảm, kia thù hận nên như thế nào cùng bốn năm khăng khít chân tình cùng với mười tám năm hoài niệm cùng hồi tưởng hỗn hợp ở cùng nhau?

Viên Chí Bang lại nói:“Người hiểu biết ta, người nên biết, ta chẳng phải các người trong tưởng tượng cái kia ác ma.”

Đúng vậy, bọn họ từng là cùng ăn cùng ở bốn năm hảo huynh đệ, cái loại này cảm tình thậm chí đã không tồn cho máu loãng tướng dung thân nhân. Bọn họ cũng quả thật cho nhau hiểu biết, bọn họ sở dĩ tiến vào cảnh giáo, đúng là bởi vì có giống nhau lý tưởng cùng theo đuổi: Dùng lực lượng của chính mình đi trừng phạt tội ác.

“Người không phải ác ma sao?” Sau một lúc lâu sau, La Phi mới căn răng hỏi lại, “Khả người làm ác ma mới có thể làm việc!”

Viên Chí Bang lắc lắc đầu, tựa hồ cũng không thừa nhận cùng đối phương chất vấn, sau đó hắn nói: “Người đã làm mười tám năm cảnh sát, bắt được đặc tội phạm cũng là vô số kể. Người nên biết, rất nhiều tội phạm, bọn họ chẳng phải ác nhân, khi bọn họ xúc phạm pháp luật thời điểm, chính là bởi vì bọn họ trước mặt đã không có rất tốt lựa chọn.”

La Phi trong lòng rung mình, hắn minh bạch đạo lý này: Ở nhân sinh đi chung đường trung, mỗi người đều sẽ gặp phải rất nhiều lộ khẩu, bọn họ hội lựa chọn nhìn qua tốt nhất kia một cái đi xuống. Nhưng là, nếu tốt nhất cái kia lộ cũng là muốn xúc phạm pháp luật thời điểm, những người này vận mệnh sẽ gặp bịt kín dày đặc bi kịch sắc thái. Hắn nghĩ tới mình trạch trên đảo điệp tử phi, nghĩ tới khủng bố trong cốc lí diên huy..... Những người này sở dĩ phạm hạ không thể tha thứ đặc tội đi, chẳng phải bởi vì bọn họ trời sinh ác tính, mà chính là bởi vì bọn họ tạo ngộ rồi thường nhân sẽ không gặp nhân sinh lựa chọn.

Nhưng là cái này có thể khiến cho hắn tha thứ trước mặt người này sao? Không, chỉ cần một cái lý do là có thể bác bỏ sở hữu.

“Người vì sao phải lựa chọn nàng? Vì sao?!” La Phi trừng mắt Viên Chí Bang hai mắt, hắn thông khổ tựa hồ muốn theo kia đột ra ánh mắt một khối phun trào xuất ra.

“Bởi vì ta cần phải có người đến chứng minh ta tử vong, như vậy ta tài năng tiếp tục kế hoạch của chính mình.” Viên Chí Bang cũng là như thế bình tĩnh, hắn thậm chí hỏi lại một câu: “Người nhận vì còn có so với hai người các người càng chọn người thích hợp sao?”

La Phi ngây ngẩn cả người, sau đó trên mặt của hắn hiện ra một tia bất đắc dĩ cười thảm. Đúng vậy, còn có ai hội so với hắn cùng Mạnh Vân càng gánh vác được như vậy nhân vật đâu? Bọn họ cùng Viên Chí Bang hiểu biết, nhấn dùm ra tin người chết mới có thể bị cảnh sát sở rất tin; Bọn họ có được bộ đàm, cảnh này khiến giả dối tin tức bởi vì sóng điện truyền lại mà có vẻ chân thật; Càng trọng yếu hơn, bọn họ đứng là eumenides này hư cấu nhân vật sáng tạo giả, cho nên bọn họ mới có thể ở phát hiện dị thường sau, cho nhau tương đối phương gây nên, cho nên không có trước tiên giống cảnh sát báo án, mà là ở bất tri bất giác trung phối hợp Viên Chí Bang diễn xong rồi sở hữu diễn phân.

Đích xác không có những người khác có thể tại đây mặc diễn trung đạt tới như thế hoàn mỹ hiệu quả. Mà Viên Chí Bang lựa chọn hy sinh Mạnh Vân lại để lại La Phi, tựa hồ vẫn là bận tâm kia bốn năm cùng trường thâm tình.

Kia này thông khổ cùng thù hận hắn là hướng chạy đi đâu ngược dòng đâu?

“Kế hoạch, vì người kế hoạch.....” La Phi xem Viên Chí Bang, khó có thể lý giải lắc lắc đầu, “Vì trở thành cái gọi là eumenides sao?”

“Người cho là eumenides chính là ta?” Viên Chí Bang ần ần thở dài một tiếng, “Người sai lầm rồi, eumenides vốn chính là các người sáng chế tạo, chính người chính là eumenides, Mạnh Vân cũng là..... Thậm chí rất nhiều người trong lòng đều có eumenides, vì vậy trên thế giới tồn tại nhiều lắm tội ác, mọi người cần eumenides tồn tại.”

“Không.” La Phi gõ xạo cái bàn, “Mọi người cần là pháp luật.”

“Pháp luật trừng trị không xong sở hữu tội ác. Quyền thế cao nhân có thể bao trùm ở pháp luật phía trên, giáo hoạt nhân có thể tránh ở pháp luật chiếu rọi không đến âm u góc trung.” Viên Chí Bang ngữ khí cũng trở nên nghiêm túc đứng lên, “Đạo lý này ta mười tám năm trước liền minh bạch, mà người làm mười tám năm hình cảnh, chẳng lẽ còn không rõ sao? Hoặc là, người chính là bởi vì mất đi rồi âu yếm người yêu liền buông tha cho công bằng đi bác bỏ ta lý luận?”

La Phi nhưng lại không biết nên như thế nào đáp lại đối phương. Hắn là pháp luật bảo vệ giả, nhưng là pháp luật thật sự có thể trừng trị sở hữu tội ác sao?

Viên Chí Bang tay phải bỗng nhiên nâng lên, cùng hắn khảo ở cùng nhau Quách Mỹ nhiên cũng bị tác động . Bởi vì thời gian dài bị vây độ cao khẩn trương trạng thái hạ, cái cô gái này vẻ mặt đã có chút hoảng hốt, giờ phút này nhận đến quấy nhiễu, tố chất thần kinh bình thường “A” hét lên một tiếng.

“Người xem cái cô gái này.” Viên Chí Bang xung Quách Mỹ nhiên bữu môi, “Nàng nguyên bản chính là nhà này khách sạn người phục vụ. Khả năng dựa vào chính mình tuổi trẻ, có vài phần tư sắc, liền câu dẫn khách sạn lão bản, sử cái kia không tốt nam nhân phao thả khí tử, đầu nhập vào nàng ôm ấp. Mà nàng tắc theo người phục vụ dao thân biến thành nữ lão bản.”

La Phi nhìn về phía Quách Mỹ nhiên, trong mắt tránh qua một tia hèn mọn thần sắc. Mà người sau nghe đối phương nói về chính mình không sáng rọi chuyện cũ, có vẻ ký sợ hãi lại mê mang.

Viên Chí Bang trong lời nói còn không có nói xong: “Nếu gần là như thế này còn chưa tính. Nàng ghen ghét nam nhân vợ trước li hôn thời gian đi rồi một nửa tài sản, vì thế mỗi ngày gọi điện thoại, gửi tin nhắn, sử xuất đủ loại thủ đoạn quấy rầy đối phương, nói một ít hạ lưu không chịu nổi lời nói, nàng thậm chí cố ý đem chính mình cùng cái kia nam nhân tại trên giường hành vi giảng cấp đối phương nghe. Đáng thương nữ nhân không chịu nổi vũ nhục, nhân thần kinh suy nhược được hậm hực chứng, cuối cùng uống thuốc tự sát.”

La Phi tròn mắt, trong ánh mắt hèn mọn biến thành phần nộ.

“Người cũng rất tức giận, đúng không?” Viên Chí Bang bắt giữ đến La Phi cảm xúc, “Nhưng là đối với người như vậy, pháp luật nhưng không có biện pháp trừng phạt nàng. Nàng làm hết ác sự, lại vẫn cứ tiêu điều tự tại, hưởng thụ vốn nên thuộc loại người bị hại sủng ái, tiêu xài vốn nên thuộc loại người bị hại sản nghiệp. Đang lúc này, đối mặt như vậy tội ác, người chẳng lẽ không hi vọng eumenides xuất hiện sao?”

Nói tới đây, Viên Chí Bang quay đầu đến xem kinh hồn bất định Quách Mỹ nhiên. “Đem lá thư này mở ra.” Hắn mệnh lệnh đến.

Quách Mỹ Nhiên Bất dám cãi lại, ngoan ngoãn mở ra trước đây theo Viên Chí Bang áo gió trong túi lấy ra lá thư này tiên. Bên trong là một trương tờ giấy, chỉ thấy mặt trên viết:

“Tử hình thông tri đơn

Chịu hình nhân: Quách Mỹ nhiên

Hành vi phạm tội: Cố ý giết người

Chấp hành ngày: Ngày hai mươi lăm tháng mười

Chấp hành nhân: eumenides”

“Không.” Quách Mỹ nhiên mơ hồ đoán được này trương thông tri đơn sở chất chứa khủng bố hàm nghĩa, nàng khóc kêu cầu xin, “Ta biết sai lầm rồi, ta sẽ không bao giờ nữa làm như vậy Ta van cầu người, ta van cầu các người..... Tha thứ ta lúc này đây đi.....”

Viên Chí Bang kéo Quách Mỹ nhiên thủ, hờ hững chỉ chỉ La Phi: “Người hỏi một chút vị này cảnh quan, pháp luật có phải hay không tha thứ một cái giết người sau nhưng hứa hẹn hội sửa lại hung phạm?”

Quách Mỹ nhiên đọc hiểu đối phương lời ngầm, nàng đã sợ tới mức nói không ra lời, ở một trận run run sau, nàng tê liệt ngã xuống ở ghế tựa, một cổ bốc lên hơi nóng chất lỏng tằm ẩm ở nàng hai chân trong lúc đó.

La Phi thật sâu hít vào một hơi, ngưng tụ lại chính mình suy nghĩ, tránh thoát Viên Chí Bang đối hấn tư duy dẫn đường.

“eumenides? Đứng ở pháp luật đối diện đi trừng phạt tội ác. Đúng vậy, có lẽ chúng ta mỗi người đều có qua như vậy ảo tưởng..... Nhưng là --” Hấn lắc đầu xem Viên Chí Bang, “Không có người nào đồ điên sẽ đem loại này ý tưởng chân chính phó chú cho thực tiễn! Mặc dù là ta cùng Mạnh Vân sáng tạo cái nhân vật này, năm đó chúng ta cũng chỉ bắt quá là cho nhau đấu khí mà làm ra một ít đùa dai, vì thế mà giết người? Chúng ta căn bản không hề nghĩ ngợi qua.”

“Các người không nghĩ tới, là vì các người chưa từng có gặp qua ta sờ đối mặt lựa chọn!” Viên Chí Bang đề cao ngữ điệu, thanh âm trở nên càng thêm chói tai, “Đúng vậy, mỗi người đều có điên cuồng ý tưởng, nhưng chỉ có số ít nhân biến thành đồ điên. Đây không phải bởi vì đại bộ phận nhân càng thêm thanh tỉnh, chỉ là bọn hấn khuyết thiếu có thể nói phục chính mình đi nổi điên lý do! Nhưng là ta, ta đã có cũng đủ lý do.....”

Viên Chí Bang thanh âm từ phần nộ trở nên thâm trầm, hấn hai sườn khóc mắt cũng cúi xuống dưới, sau đó hấn bắt đầu giảng thuật này phát sinh ở mười tám năm trước, đem hấn theo người bình thường biến thành đồ điên thống khổ chuyện cũ.....

Chính như Viên Chí Bang cấp Mộ Kiếm Vân chỉ điểm tình tiết vụ án phương hướng, hết thấy ngọn nguồn đều đến từ chính kia kiện từng oanh động trong tỉnh cảnh giới “Tam nhất lục buôn lậu thuốc phiện án”; Đồng thời cũng đang như Đặng Hoa hướng La Phi sở ám chỉ qua, rất nhiều người vĩnh viễn cũng sẽ không biết này khởi án kiện đến cùng có bao nhiêu “Kinh điển”.

Đặng Hoa, lúc đó tên là đăng ngọc long, hấn vừa mới vừa hai mươi tuổi, nhưng đã biểu hiện xuất siêu ra thường nhân tư duy cùng đảm lược, mà này hai điểm đúng là thành đại sự giả thiết yếu tố chất. Ở “Tam nhất lục buôn lậu thuốc phiện án” Trung, hấn đem này lưỡng điểm tố chất phát huy đến cực hạn, đồng thời cũng cấp chính mình thắng được phong phú “Thu hoạch”.

Làm cảnh sát y phục thường vây quanh giao dịch hiện trường sau, đúng là đăng ngọc long khơi mào cảnh sát cùng độc phiến trong lúc đó bắn nhau, sau đó hấn làm hai kiện sự tình: Thứ nhất, hấn từ trong bộ đột nhiên tập kích, đem hấn đánh đáng độc phiến toàn bộ đánh gục; Thứ hai, hấn giấu kín nổi lên một nửa thuốc phiện cùng độc tư.

Tuy rằng đăng ngọc long tỉ mỉ mưu hoa việc này, cũng tự cho là thao tác cẩn thận, nhưng hấn này cử lại không có thể giấu diếm được Tiết đại lâm ánh mắt. Có trong hồ sơ kiện cáo phá sau ngày thứ hai, Tiết đại lâm đem đăng ngọc long

gọi vào văn phòng trung tiến hành chất vấn. Nhưng mà có lẽ là không muốn hủy diệt chính mình một tay bồi dưỡng ra “Kim bài tuyển nhân”, có lẽ là không nghĩ nhường chính mình rõ ràng chiến công bịt kín bóng ma, cuối cùng này hai người gian giao phong lại hướng một cái cùng mong muốn tương phản kết quả: Đặng ngọc long dùng chính mình sắc bén võ mồm thuyết phục Tiết đại lâm, người sau buông tha cho truy tra cũng tiếp nhận rồi một nửa tiền tham ô hối lộ, đồng thời Đặng ngọc long hứa hẹn đem tư tàng thuốc phiện tiêu hủy.

Nhưng là sự tình chẳng những không có bởi vậy kết thúc, ngược lại bởi vì một cái nhân xuất hiện mà trở nên càng thêm phức tạp, người này đó là ở Tiết đại lâm bên người đảm nhiệm thư ký bạch tâm tã. Lúc đó thiết bị chỗ vừa mới theo nước ngoài mua một đám nghe lén thiết bị, Tiết đại lâm cũng lĩnh đến nhất đài, bình thường liền giao cho bạch tâm tã bảo quản. Thân là người trẻ tuổi, bạch tâm tã đối loại này tân kỳ ngoạn ý đương nhiên thực cảm thấy hứng thú, liền ở trong văn phòng thử chơi tiếp. Cho nên làm Tiết đại lâm cùng Đặng ngọc long mật đàm thời điểm, bạch tâm tã tuy rằng không ở tràng, nhưng nàng lại thông qua mở ra nghe lén thiết bị hiểu biết đến toàn bộ quá trình, hơn nữa này quá trình còn bị thu xuống dưới.

Bạch tâm tã năm đó vẫn là cái thực tập sinh, tư tưởng đơn thuần, cũng chưa từng có nhiều xã hội kinh nghiệm. Làm nàng phát hiện chính mình sùng bái lãnh đạo cùng anh hùng sắp lâm vào một hồi phi pháp giao dịch là lúc, nàng cảm thấy thật sâu sót ruột cùng sầu lo. Cơ hồ chưa bao giờ làm nhiều suy xét, nàng lập tức liền gặp mặt Tiết đại lâm, thẳng thắn chính mình nghe trộm việc, cũng khổ khuyên đối phương dừng cương trước bờ vực, trăm ngàn không thể cùng Đặng ngọc long thông đồng làm vậy.

Tiết đại lâm bị liền phát hoảng, không thể không nài hạ tính tình cùng bạch tâm tã chu toàn, mà người sau hiển nhiên không phải đối thủ của hắn. Rất nhanh, Tiết đại lâm liền thăm dò tình huống: Bạch tâm tã chính là một người nghe lén trận này nói chuyện, đồng thời nàng cũng chưa kịp đối những người khác lộ ra việc này. Vì thế Tiết đại lâm nhìn như tiếp nhận rồi đối phương khuyên nhủ, hắn tỏ vẻ đem tiền tham ô cùng thuốc phiện toàn bộ nộp lên, cũng cấp Đặng ngọc long tối nghiêm khắc bên trong trừng phạt. Bạch tâm tã cảm thấy tự đáy lòng cao hứng, nàng thậm chí còn chủ động đem kia cuốn ghi âm tư liệu giao cho Tiết đại lâm xử lý.

Sau này nhân đã rất khó khảo chứng Tiết đại lâm giờ phút này tâm lộ lịch trình. Hắn là phủ trải qua qua thống khổ do dự cùng giãy dụa? Hay là Đặng ngọc long lại nói khéo như rót mật bàn thuyết phục hắn? Tóm lại, cuối cùng hắn lựa chọn một loại làm người ta đau lòng phương thức đến hóa giải chính mình sở đối mặt trận này áp lực: Hai ngày sau ban đêm, bạch tâm tã tại hạ ban trên đường chết chìm cho ngoại ô một cái sông nhỏ trung.

Thân là bạch tâm tã lãnh đạo, Tiết đại lâm “Chứng thực” Xong việc phát phía trước bạch tâm tã bởi vì luyện ái suy sụp, chính rơi vào một loại cực không ổn định cảm xúc bên trong, thậm chí nhiều lần ở tư tưởng trung xuất hiện qua muốn “Phí hoài bản thân mình” manh mối. Về luyện ái suy sụp cách nói cũng chiếm được bạch tâm tã đồng học xác minh, vì thế bạch tâm tã tử vong rất nhanh có định tính: Nhân tình cảm vấn đề làm cho tự sát.

Thế nhân đều đem khiển trách đầu mâu nhắm ngay bạch tâm tã bạn trai trước -- Viên Chí Bang, chỉ có Viên Chí Bang chính mình rõ ràng: Hắn tại đây tràng sự kiện trung sắm vai một cái cờ nào ủy khuất cùng thống khổ nhân vật.

La Phi nói không sai, Viên Chí Bang quả thật là một cái rất nữ nhân duyên tên, mà chính hắn cũng nguyện ý cùng tuổi trẻ xinh đẹp nữ hài tử kết giao. Hắn điểm xuất phát cũng không hạ lưu, hắn là thật sự thích đối phương, yêu đối phương, toàn tâm toàn ý đầu nhập, toàn tâm toàn ý trả giá. Bất quá hắn khi đó cũng chỉ là cái hơn hai mươi tiểu tử, xử lý cảm tình còn khó nói thành thực, bởi vậy liền đã trải qua vài lần phân phân hợp hợp, ở nay xã hội này có lẽ cũng không tính cái gì, nhưng là ở năm đó, ở tám mươi niên đại, này lại cấp tiểu tử mang đến phi thường ác liệt danh tiếng.

Viên Chí Bang cùng bạch tâm tã kết giao cũng đã trải qua theo lúc ban đầu ngọt ngào đến sau này bình thản, mà trên tính cách xung đột lúc này liền hiển hiện ra. Ở vài lần xung đột cùng ma sát sau, Viên Chí Bang đưa ra chia tay, tuy rằng bạch tâm tã không cam lòng, nhưng cuối cùng vẫn là đối mặt này sự thật. Bất quá hai người vẫn chưa bởi vậy mà trở thành kẻ thù, bọn họ vẫn là tốt lắm bằng hữu -- không thể không thừa nhận, Viên Chí Bang có nào đó độc đáo mị lực, nữ nhân cho dù không chiếm được hắn, cũng vẫn cứ thường thức hắn, tín nhiệm hắn, thậm chí cảm kích hắn, bọn họ vẫn hội vẫn duy trì tốt lắm kết giao.

Cho nên, nói trắng ra tâm tã nhân cảm tình suy sụp nhảy sông tự sát, có lẽ có thể đã lừa gạt khác mọi người, nhưng tuyệt đối lừa bất quá Viên Chí Bang. Hơn mẩu chốt là, Viên Chí Bang thực dễ dàng sẽ gặp nghĩ đến bạch tâm tã chân chính từ nhân.

Bạch tâm tã tự cho là thuyết phục Tiết đại lâm sau, trong lòng nàng là phi thường cao hứng . Làm nàng muốn chia xẻ này phân vui vẻ thời điểm, nàng cái thứ nhất nghĩ đến chính là Viên Chí Bang. Nàng đem chuyện này từ đầu tới đuôi đều nói cho đối phương, mà Viên Chí Bang lúc đó cũng không có đem việc này nghĩ đến qua cho phức tạp. Phải biết rằng, Tiết đại lâm lúc đó nhưng là sở hữu cảnh giáo nam sinh thân tượng, bạch tâm tã có thể ở vách núi đen bên cạnh cứu vớt đối phương, Viên Chí Bang thậm chí còn cảm thấy qua một tia vinh hạnh.

Nhưng là sau này chuyện đã xảy ra lại nhanh quay ngược trở lại thăng biến. Bạch tâm tã mạo danh kỳ diệu “Nịch thủy” Bỏ mình, mà Tiết đại lâm tắc cố ý đem trách nhiệm dẫn tới Viên Chí Bang trên người. Đừng nói Viên Chí Bang bản nhân là hình cảnh chuyên nghiệp ưu tú nhất đệ tử, cho dù hắn là cái ngốc tử, cũng có thể hiểu rõ việc này sau lưng huyền diệu.

Viên Chí Bang đối mặt gian nan lựa chọn, hắn nên như thế nào đi xử lý này đột nhiên phát sinh biến cố?

Tuy rằng bạch tâm tã lúc đó đã không lại là Viên Chí Bang bạn gái, lúc hắn lại lờ mờ nên vì đối phương lấy lại công đạo. Đây đó là Viên Chí Bang đối đãi nữ nhân thái độ cùng phong cách: Chỉ cần hắn yêu qua nữ nhân, cho dù chia tay, nhưng này chút hứa hẹn qua lời nói lại vĩnh viễn sẽ không mất đi hiệu lực.

Viên Chí Bang nói qua, hắn sẽ vĩnh viễn bảo hộ bạch tâm tã, nếu có nhân khi dễ nàng, hắn nhất định sẽ vì nàng xuất đầu, vì nàng báo thù.

Hắn nói qua, hắn liền nhất định phải làm được!

Nhưng là nên như thế nào làm được?

Làm một gã sắp tốt nghiệp cảnh giáo đệ tử, Viên Chí Bang đầu tiên nghĩ đến đương nhiên là bình thường pháp luật cách. Nhưng mà sự thật là bất đắc dĩ: Duy nhất chứng cứ, kia cuốn băng ghi âm đã rơi vào rồi đối phương trong tay, mà Tiết đại lâm đám người tương đối cho chính mình lại chiếm cứ tuyệt đối cường thế địa vị. Viên Chí Bang rõ ràng biết, tại đây điều bình thường cách thượng, hắn căn bản là không có một chút ít thắng lợi khả năng.

Viên Chí Bang ở thống khổ cùng phần nộ trung giấy dựa, tương lai pháp luật bảo vệ giả lại đối pháp luật sinh ra thật sâu nghi ngờ. Hắn thấy được pháp luật chế tài không được đối thủ, cũng thấy được thế gian vẫn có rất nhiều pháp luật chiếu rọi không đến âm u góc.

Viên Chí Bang quyết không sẽ thả khí chính mình báo thù kế hoạch, nhưng hắn phải lo lắng cái khác phương pháp

Cảnh giáo đức cao vọng trọng Lưu lão tiên sinh từng có qua như vậy danh ngôn:“Ưu tú hình cảnh cùng ưu tú đặc tội phạm hội có rất nhiều giống nhau phẩm chất riêng: Sâu sắc, kín đáo, mạo hiểm tính, tò mò..... Bọn họ tương tự liền giống như là một cái tiền xu hai mặt. Mà xem xét đối diện trạng thái, vĩnh viễn là bọn hắn muốn nhất làm lại khó nhất làm được sự tình.”

Hiện tại, vận mệnh đem Viên Chí Bang này mai tiền xu phao lên, lúc hắn lại hạ xuống thời điểm, hắn ở trên mặt bàn xoay tròn cùng do dự mà, sau đó hắn rốt cục đổ hướng về phía một mặt khác.

Viên Chí Bang quyết định dùng lực lượng của chính mình đi trừng phạt Tiết đại lâm cùng đảng ngọc long. Hắn thật sâu biết, này đối với chính mình mà nói chính là một cái không đường về.

Hắn từ đây đem đi lên pháp luật mặt đối lập, hắn đem theo một gã hình cảnh biến thành một gã tội phạm, hắn kia cùng sinh câu đến trừng trị tội ác khát vọng cùng giấc mộng chẳng lẽ liền muốn như vậy tan biến sao?

Hắn không cam lòng như thế. Hắn muốn tìm kiếm một loại đẹp cả đôi đường phương pháp, liền tại đây cái thời điểm, hắn chiếm được một cái tuyệt vời nêu lên.

Này nêu lên đến từ chính La Phi cùng Mạnh Vân.

eumenides, này đến từ chính Mạnh Vân ý nghĩ trung hư cấu nhân vật lúc này đang ở cảnh giáo nội hiền phong làm lãng. La Phi cùng Mạnh Vân hành vi có thể lừa gạt được những người khác, cũng không khả năng giấu giếm qua đồng dạng sâu sắc thả lại cùng La Phi ở chung một phòng Viên Chí Bang. Tên này uẩn nghĩa chiếm được người sau tinh luyện cùng thăng hoa.eumenides theo một cái đùa dai dường như nhân vật biến thành một cái dựng dục trung chân chính đặc tội phạm -- vì trừng trị tội ác mà tồn tại đặc tội phạm.

Đến tận đây, Viên Chí Bang đã hạ quyết tâm đi lên một cái khác đường. Hắn muốn giết chết Tiết đại lâm cùng đặng ngọc long, đây là một cái phải bắt đầu khởi điểm, đúng là này khởi điểm khiến cho hắn không thể không vận vẹo chính mình đi tới phương hướng. Từ đây, hắn đem tại đây điều cùng pháp luật hoàn toàn đi ngược lại trên đường giống pháp luật giống nhau chấp hành trừng trị tội ác sứ mệnh.

Hắn đem trở thành chân chính eumenides.

Đây là một cái giấu ở rất nhiều người đáy lòng điên cuồng ý niệm. Chính như Viên Chí Bang theo như lời, mặc dù là La Phi cùng Mạnh Vân, cũng không tất chưa từng từng có ý nghĩ như vậy.

Nhưng không có người hội đem điều này ý tưởng biến thành sự thật, bởi vì bọn họ không có lý do gì đi buông tha cho bình thường cuộc sống.

Khả Viên Chí Bang có này lý do: Đã hắn nên vì bạch tâm tã báo thù, kia liền ý nghĩa bình thường cuộc sống đem vĩnh viễn cách hắn mà đi.

Hắn cũng có năng lực này, cảnh giáo học tập giáo hội hắn điều tra, phá, khai khóa, cách đấu, điều khiển chờ chứa nhiều kỹ năng, mà thiên phú khiến cho hắn ở mỗi hạng kỹ năng nắm giữ trung đều trở thành xuất sắc đáng chú ý.

Nhưng hắn rất rõ ràng chính mình đem đối mặt khó khăn cùng nguy hiểm.

Lúc ban đầu khởi điểm liền sẽ không thoải mái.

Muốn giết chết Tiết đại lâm còn tương đối đơn giản một điểm, nhưng là muốn xử lý đặng ngọc long sẽ không là dễ

dàng như vậy sự tình . Nhiều năm phức tạp trải qua đã nhường người sau trở nên hướng hồ ly giống nhau giao hoạt cùng sâu sắc, hẳn lúc nào cũng khắc khắc đều vẫn duy trì mạnh nhất phòng bị tư thái -- này đã thành vì hẳn ở hiểm ác hoàn cảnh trung lại lấy sinh tồn bản năng. Nếu chính mình nhất kích không trúng, đối phương không thể nghi ngờ đem triển khai đáng sợ vô đến, mà người này thực lực đã ở nhiều năm tinh phong huyết vũ trung chiếm được nguyên vẹn xác mình.

Cùng lúc đó, Viên Chí Bang cũng rõ ràng, chính mình nắm giữ kỹ năng cố nhiên đối làm việc hữu ích, nhưng là đồng dạng hội trở thành cuối cùng làm chính mình luân hãm vũng bùn. Cảnh sát có được nhiều lắm phân tích cùng điều tra cao thủ, chính mình mỗi một hạng kỹ năng triển lãm đều muốn trở thành cảnh sát truy tung manh mối, tại như vậy thiên la địa võng hạ, nơi nào có thể trở thành chính mình dung thân nơi đâu?

Trải qua lặp lại lo lắng sau, Viên Chí Bang biết, muốn giải quyết vấn đề này, chỉ có một biện pháp: Nhường chính mình trở thành một cái cũng không tồn tại nhân.

eumenides phải là một cái chưa bao giờ tồn tại qua nhân, hẳn không có gì ghi lại, không có gì tư liệu, không có gì đã có tung tích khả theo. Như vậy, mặc kệ là đối thủ cường đại, vẫn là không chỗ không ở cảnh sát, bọn họ đều muốn nhân mất đi mục tiêu mà đối eumenides vô kế khả thi.

Cho nên, Viên Chí Bang thiết quyết tâm đến, hẳn muốn hoàn thành chuyện thứ nhất tình, đó là chế tạo chính mình đã từ vong giả tướng.

Nhường chính mình trở thành một cái không tồn tại nhân.

Muốn đạt thành này mục tiêu, hẳn cần những người khác giúp, mà hẳn lại không thể trước bất kỳ ai lộ ra kế hoạch của chính mình. Bởi vì hẳn phải làm đến là một lần triệt để “Biến mất”, hẳn muốn cho thế giới này không lại đang có gì cùng chính mình có liên quan liên hệ.

Có thể giúp hẳn hoàn thành nhiệm vụ này thích hợp nhất nhân tuyển đó là La Phi cùng Mạnh Vân. Đương nhiên, lúc hẳn lựa chọn hai người kia đến tham dự chính mình lúc ban đầu trò chơi là lúc, ở hẳn ở sâu trong nội tâm còn có mặt khác một ít tiềm tại nguyên nhân.

Làm mục tiêu cùng nhân tuyển đều xác định sau, Viên Chí Bang bắt đầu mưu hoa cũng chính thức triển khai chính mình một loạt hành động.

Hắn bắt đầu cùng một cái cũng không tồn tại “Bạn qua thư từ” Trao đổi, do đó ở những người khác trong mắt dù phát toạ thực chính mình “Bội tình bạc nghĩa” Đắc tội danh, đồng thời, này “Bạn qua thư từ” Cũng đem trở thành ngày sau cảnh sát truy tung eumenides khi một cái quấy nhiễu manh mối.

198 bốn năm ngày mười tám tháng tư rạng sáng, Viên Chí Bang lên vào Tiết đại lâm chỗ ở, bởi vì hắn bản thân chính là một cái khai khóa cao thủ, cho nên trong lúc ngủ mơ Tiết đại lâm không có gì phát hiện. Viên Chí Bang thoải mái mà đem đối phương chính tay đâm, sau đó hắn tìm ra Tiết đại lâm giấu kín ở trong nhà tiền tham ô, làm chính mình “Biến mất” Sau duy trì hành động kinh phí.

Buổi sáng, Viên Chí Bang đem tiền khoản tàng hảo, đồng thời vì cáo biệt bình thường cuộc sống làm cuối cùng chuẩn bị. Hắn cấp cha mẹ viết cuối cùng một phong thư, tại đây cái trong quá trình hắn rơi lệ đầy mặt, làm nước mắt lưu can sau, hắn cũng chặt đứt chính mình trên thế gian hết thảy tình cảm -- lúc hắn quyết định gánh vác khỏi eumenides trách nhiệm là lúc, này liền nhất định trở thành hắn không thể không trả giá đại giới.

Buổi chiều, Viên Chí Bang xuất phát đi phó cùng bạn qua thư từ “Ước hẹn”. Rồi đi ký túc xá phía trước, hắn đem đồng hồ treo tường điều nhanh 5 phút, đã sử kế hoạch của chính mình ở thời gian thượng bắt lưu hạ gì khuyết điểm. Đồng thời, hắn đem “Tứ hình thông tri đơn” Ở lại cửa giấy ghi chép trong túi, bất luận kẻ nào ở mở cửa thời điểm đều có thể liếc mắt một cái phát hiện.

Sau đó hắn xuất môn cũng an bày chính mình cùng Mạnh Vân “Xảo ngộ”, hắn nói cho Mạnh Vân chính mình sắp sửa đi trước địa điểm, đồng thời mượn La Phi tên nhường Mạnh Vân sớm một chút đi ký túc xá chờ đợi, cũng cố ý dặn đối phương muốn dẫn thượng bộ đàm. Mà tại đây tiền một ngày, hắn từng mượn này bộ đàm, hắn ở máy móc bên trong khảm vào một cái mini điều khiển bom hơn nữa thiết trí quấy nhiễu tín hiệu.

Mạnh Vân đi đến ký túc xá cũng thấy được kia trương “Tứ hình thông tri đơn” Sau, đương nhiên nhận vì đó là La Phi bút tích. Nàng ở phòng trong nhấn lại sau, lập tức liền chạy tới Viên Chí Bang “Ước hẹn địa điểm”. Tại kia cái phế khí kho hàng trung, nàng tìm được bị “Khảo buộc” Ở hiện trường hơn nữa gánh vác bom hẹn giờ Viên Chí Bang.

Lúc này Viên Chí Bang đã thay nhặt mốt giả trang phục, nhưng tình thế cấp bách bên trong Mạnh Vân vẫn chưa lưu ý. Nàng chính là vội vã cùng với La Phi lấy được liên hệ, nhưng Viên Chí Bang thiết trí tốt quấy nhiễu sử bộ đàm vô pháp phát huy tác dụng. Lúc đó gián tiếp gần Viên Chí Bang kế hoạch an bày sau, hắn mới đưa quấy nhiễu nguyên đóng cửa, vì thế La Phi cùng Mạnh Vân trong lúc đó liền có kia tràng thông qua sóng điện truyền lại nói chuyện với nhau.

Bốn giờ chiều thập phần, làm Mạnh Vân ở La Phi chỉ điểm hạ chuẩn bị sách đạn thời khắc, Viên Chí Bang ẩn xuống bộ đàm trung kia mai bom điều khiển từ xa. Này bom uy lực thật nhỏ, nhưng là cũng đủ ở tạc hủy bộ đàm đồng thời nhường Mạnh Vân xuất hiện ngắn ngủi choáng váng mắt hoa.

Sóng điện kia đầu La Phi nghe được tiếng nổ mạnh, mà ký túc xá đồng hồ treo tường giờ phút này biểu hiện thời gian là bốn giờ chiều mười lăm phân.

Bên kia, Viên Chí Bang nhanh chóng hành động, hắn đem nhét mót giả Hoàng Thiếu Bình theo ả nấp góc xó tha xuất ra, thay thế được chính mình vị trí. Sau đó hắn đem Mạnh Vân cùng Hoàng Thiếu Bình khảo buộc ở cùng nhau, cũng đối chiếu chuẩn xác thời gian, đem bom nổ mạnh thiết trí ở tại tứ điểm mười lăm phân. Lúc này, hắn còn có lưỡng phân nhiều chung thời gian rời đi hiện trường, này đã trọn đủ hắn tới an toàn khu vực. Làm bom đúng hạn ở tứ điểm mười lăm phân nổ mạnh sau, Viên Chí Bang đem theo trên cái này thế giới biến mất, mà một cái không có gì tư liệu ghi lại eumenides đem ngang trời xuất thế. Toàn bộ kế hoạch là như thế hoàn mỹ, không có gì sơ hở cùng khuyết điểm.

.....

Đúng vậy, đây là một cái hoàn mỹ kế hoạch. Làm La Phi nghe đến đó thời điểm, hắn không thừa nhận cũng không được điểm này. Khả hắn lại biết, này kế hoạch trên thực tế nhưng vẫn chưa xong, tuy rằng chỉ xuất hiện 2 phút khác biệt, nhưng này 2 phút lại đủ để thay đổi nhiều lắm sự tình.

“Nơi nào xảy ra vấn đề?” La Phi nhin không được hỏi, “Cái kia ngoài ý muốn đến cùng là cái gì?”

Viên Chí Bang ánh mắt mê ly, hắn tư duy vẫn lưu lại ở mười tám năm trước cái kia cảnh tượng. La Phi câu hỏi tựa hồ nhường hắn nhớ tới cái gì, trong mắt hắn biểu hiện ra một ít tình cảm biến hóa, có tiếc hận cũng có hối hận. Sau đó hắn xem La Phi, phun ra một người tên đến: “Mạnh Vân.”

“Kế hoạch của ta trung xem nhẹ Mạnh Vân. Mà nàng cũng là tối không nên bị xem nhẹ một người.” Viên Chí Bang trịnh trọng chuyện lạ nói, trong giọng nói mang ra một loại bội phục cùng tôn kính, “Hai chúng ta đều cùng nàng đấu qua, cuối cùng ai cũng không có thể chân chính thắng nàng.”

“Nàng..... Nàng làm cái gì?” La Phi thanh âm có chút phát run, hắn ký muốn biết nhưng là lại sợ hãi nghe được đương thời tình huống.

Viên Chí Bang neho lại ánh mắt, bị hắn lời nói dắt , hai người suy nghĩ cùng về tới mười tám năm trước nổ mạnh án hiện trường.

.....

Thời gian đã tiếp cận bốn giờ chiều mười ba phân, cách Viên Chí Bang đặt ra nỗ lực cận có gần gũi 2 phút nhiều điểm thời gian .

Mạnh Vân trước tiên lần đó nỗ lực trung chậm rãi tỉnh táo lại, trên mặt của nàng chảy huyết, thính giác cũng nhận đến rất lớn tổn thương, nhưng là nàng tư duy lại ở nhanh chóng khôi phục.

Nàng nhìn đến bản thân cùng một cái xa lạ nam nhân khảo buộc ở cùng một chỗ, cái kia nam nhân nhắm chặt hai mắt vẫn không nhúc nhích, không biết là đã chết vẫn là hôn mê. Sau đó nàng thấy được gánh vác ở nam nhân bên hông kia mai bom, thời trước khí thượng thời gian đang ở đếm ngược giữa dòng thế.

Nàng từ chối một chút, tuy rằng có thể nỗ lực chạm đến đến kia mai bom, khả năng không hiểu sách đạn, trong tay cũng không có gì khả dùng công cụ. Mà lưu cho nàng thời gian đã là như thế gần gũi, nàng nên như thế nào cầu sinh?

Mạnh Vân ngẩng đầu mọi nơi nhìn quanh, sau đó nàng thấy được một cái đang ở cấp tốc rời đi bóng lưng.

Mạnh Vân hồi tưởng khởi vừa rồi chuyện đã xảy ra, đúng là người này đem chính mình vây ở nơi này! Nàng hét to một tiếng:“Viên Chí Bang!”

Viên Chí Bang dừng lại cước bộ, quay đầu cùng Mạnh Vân đối diện , hấn trầm mặc nhất lưỡng giây, áy náy cùng xin lỗi viết ở trên mặt.

“Thực xin lỗi.” Hấn nhẹ nhàng mà nói một câu, sau đó liền xoay người tiếp tục hướng kho hàng ngoại đi đến.

Mạnh Vân ở nháy mắt mình bạch kết thúc thế, nàng bị Viên Chí Bang thiết kế ! Theo trong kho hàng hai cái nam tử quần áo trao đổi, liên tưởng đến trước đây chuyện đã xảy ra, Mạnh Vân đã đoán được đối phương mục đích . Mặc kệ đối phương vì sao như thế, chính mình nhưng lại muốn thành vì cái này âm mưu vật hi sinh!

“Hỗn đản!” Mạnh Vân bị phần la lên ,“Người dừng lại, người xem rồi ta!”

Nàng thanh âm tựa hồ mang theo loại không tha kháng cự lực lượng, đã tiếp cận kho hàng cửa Viên Chí Bang nhưng lại lại ma xui quỷ khiến ngừng lại, sau đó hấn nhìn về phía Mạnh Vân. Thẳng đến lúc này, Viên Chí Bang vẫn

không nghĩ tới kế hoạch của chính mình hội nhân cái cô gái này mà ra hiện chuyện xấu. Hấn rất tin chính mình đã không chế hết thấy.

Còn có 2 phút thiết kế trung nổ mạnh sẽ phát sinh, này 2 phút cũng đủ chính mình chạy trốn, mà Mạnh Vân lại không kịp tiến hành gì hình thức tự cứu. Cho dù chính mình lại lưu lại vài giây chung, có năng lực có cái gì ngoài ý muốn phát sinh đâu?

Nhưng là hấn vẫn là xem nhẹ Mạnh Vân, người sau căn bản là không có lo lắng tự cứu. Nàng nhìn chăm chăm Viên Chí Bang, sau đó trực tiếp đưa tay thân hướng về phía bom dẫn tuyến, nắm lấy sau hung hăng nhất xả.....

Viên Chí Bang ngạc nhiên sợ ngây người, lúc này hấn mới hiểu được đi lại, đối phương đúng là cùng với chính mình đồng quy vu tận! Hấn vội vã thả người nhảy lên, hướng về kho hàng ngoại đánh tới. Khả hấn đúng là vẫn còn không thể may mắn thoát khỏi, nổ mạnh trong khoảnh khắc đã phát sinh, nóng cháy khí lẫm đưa hấn hung hăng xốc đứng lên, hấn lập tức liền mất đi rồi sở hữu ý thức.....

.....

Nghe xong kia kinh tâm động phách một màn, La Phi không biết nên như thế nào miêu tả tâm tình của bản thân. Hai hàng nước mắt theo khóe mắt hấn thấm rơi xuống, hấn ngẩng đầu lên thở dài một tiếng, tựa hồ có chút thoải mái.

“Nàng không phải nhân ta mà tử.....” La Phi thì thầm nói. Mạnh Vân từ đầu không phải xuất phát từ chính mình đối sách đạn sai lầm phán đoán, ở trong lòng hấn đè ép mười tám năm một khối trầm trọng tảng đá tựa hồ có thể tan mất. Mà hấn cũng chưa bao giờ nghĩ đến, Mạnh Vân nhưng lại bị chết như thế lừng lẫm, đúng là nàng tự tay dẫn bạo bom, dùng chính mình trước tiên mất đi sinh mệnh đánh nát Viên Chí Bang căn thận kế hoạch.

Tại kia dạng tuyệt vọng thời điểm, tại kia dạng thoáng chốc thời khắc, có mấy cái nhân có thể như thế thản nhiên mà đối diện tử vong, hơn nữa còn có thể cấp đối thủ trí mạng nhất kích?

Cho nên mặc dù là trả giá thăm thông đại giới Viên Chí Bang, ở ngày sau hồi tưởng khởi này một màn khi, vẫn không khỏi đối Mạnh Vân sinh ra tự đáy lòng kính sợ.

Một lát sau, La Phi xoa xoa ánh mắt, sau đó hấn nhìn thẳng Viên Chí Bang, trầm thấp nói:“Đây là nàng phong cách, nàng vĩnh viễn cũng sẽ không nhận thua, không ai có thể đủ đánh bại nàng!..... Nàng cùng ta giống nhau!” Hấn tựa hồ mang theo kiểu ngạo cảm xúc, lại tựa hồ như là tuyên cáo cái gì.

“Đúng vậy.” Viên Chí Bang thản nhiên thừa nhận rồi La Phi ánh mắt, “Ta không có thể đánh bại nàng, cũng không có thể đánh bại ngươi. Mười tám năm trước, nàng đoạt đi ta nửa cái mạng; Mà mười tám năm sau, bởi vì ngươi, ta còn lại nửa cái mạng cũng đem chung kết. Nhưng là..... Các ngươi đồng dạng cũng không có thể đánh bại ta..... Ngươi sẽ minh bạch, chúng ta triền đấu mười tám năm, cuối cùng vẫn là cái thắng bại khó phân kết quả.”

Thắng bại khó phân? La Phi lắc lắc đầu: “Ta đã tìm được ngươi, ngươi kế hoạch dừng lại ở đây .”

Viên Chí Bang a khai tàn phá khoe miệng cười lộ lên: “Ngươi tìm được ta, cũng không đại biểu ngươi tìm đến eumenides.”

La Phi trong lòng rung mình, hắn biết đôi phương ý tứ.

Ở mười tám năm trước nổ mạnh trung, Viên Chí Bang đã trở thành một cái phế nhân. Hắn đã không có năng lực lại chấp hành kế hoạch của chính mình. Cho nên hắn chờ đợi mười tám năm.

Dùng mười tám năm thời gian đi bồi dưỡng một cái truyền nhân, kế thừa chính mình sở hữu kỹ năng cùng tư tưởng.

Này đó La Phi đều đã nghĩ đến.

“Ta cũng sẽ tìm được hắn .” La Phi dùng ánh mắt biểu đạt ra kiên định tin tưởng.

“Các ngươi tìm không thấy hắn.” Viên Chí Bang lại giống như một bộ định liệu trước bộ dáng, “Bởi vì hắn không có ghi lại, không có hồ sơ, không có gì tư liệu, đối với một cái cũng không tồn tại nhân, các ngươi như thế nào đi tìm?”

“Đặng Hoa! Hắn mục tiêu là Đặng Hoa, ta sẽ bởi vậy mà tìm được hắn -- hơn nữa, ta đã biết đến rồi các ngươi lần này kế hoạch máu chốt chốt!” La Phi khí thế bức nhân nói.

Viên Chí Bang bỗng nhiên không nói chuyện rồi, hắn xem La Phi, như là ở thưởng thức cái gì vậy, sau một lát, hắn

mới lại lần nữa mở miệng, mà đề tài lại hoàn toàn chuyển hướng .

“Ta thích người hiện tại bộ dáng.” Hấn không đầu không đuôi đến một câu.

La Phi ngây ngẩn cả người, không rõ đối phương là cái gì ý tứ.

Mà Viên Chí Bang lại nói tiếp:“Ồ mười tám năm trước, tại kia trảng cỏ mạnh còn không có phát sinh thời điểm. Người hay không nghĩ đến qua, có một ngày chúng ta hội giống như vậy? Chúng ta ngồi ở cái bàn hai bên, đại biểu hai cái thể như nước với lửa trận doanh, chúng ta cho nhau tranh đấu, đem hết toàn lực lại vẫn vô thắng lợi nắm chắc.”

La Phi trầm mặc , hấn tựa hồ ở suy xét cái gì.

Viên Chí Bang lại a mở miệng:“Ta biết người nghĩ tới, tựa như ta giống nhau. Bởi vì chúng ta tính cách trung có trên bản chất giống nhau gì đó: Mạo hiểm tính, thích kích thích cùng khiêu chiến. Đối với loại tính cách này người đến nói, hấn đối một cái xuất sắc địch nhân khát cầu dục vọng muốn xa xa vượt qua một cái xuất sắc bằng hữu. Cho nên người khẳng định cũng giống ta giống nhau, vô số lần tưởng tượng chúng ta xuất hiện tại bất đồng trận doanh trung, ở sinh tử chiến đấu sau, xử lý đối phương, hoặc là bị đối phương xử lý.”

La Phi “Ồ” một tiếng, không biết là phản bác vẫn là cam chịu.

“Là ta nhường loại này tưởng tượng biến thành sự thật.” Viên Chí Bang than nhẹ một tiếng, có vẻ ký thỏa mãn lại tiếc nuối,“Vừa rồi ta nhìn thấy người cái loại này ánh mắt, chiến đấu ánh mắt, người có biết ta có bao nhiêu kích động? Người nên cảm tạ ta, ta viết tin đem người gọi tới, cho người có cơ hội tham gia trận này trò chơi -- mà người cũng không có nhường ta thất vọng; Mà ta nên đổ kị người, người vẫn cứ hội cùng đứng đầu đối thủ chiến đấu đi xuống, ta? Ta lại đến lỗi ra thời khắc”

La Phi nhìn chằm chằm Viên Chí Bang nhìn thật lâu sau, sau đó hấn lắc lắc đầu:“Người là người điên.”

“Đồ điên?” Viên Chí Bang “Xuy” một tiếng,“Ồ xấu xí trong xã hội, đó là một lời ca ngợi. Ta là người điên, nhưng ta là vì trừng trị tội ác mà điên, ở trên bản chất ta và các người cảnh sát ở làm đồng dạng công tác.”

“Đối với chúng ta quyết không hội sát hại vô tội!” La Phi kích động bác bỏ nói.

“Vô tội? Cái gì kêu vô tội?” Viên Chí Bang nhún vai, “Ta hỏi ngươi, nếu ta không có giết chết Mạnh Vân, không có giết chết trịnh Hách minh, không có giết chết Hùng Nguyên, ta giết đều là này trùng phạt đúng tội nhân, vậy ngươi có phải hay không bắt ta.”

“Đương nhiên hội.” La Phi không cần nghĩ ngợi đáp, “Chỉ cần ngươi xúc phạm pháp luật.”

Viên Chí Bang lại xả một phen Quách Mỹ nhiên: “Tốt lắm, ngươi lại nhìn cái cô gái này. Giả thiết ta luôn luôn là cái thủ pháp hảo công dân, nhưng là cái cô gái này ác hành nhường ta không thể chịu đựng được, hiện tại ta muốn sát nàng, ngươi sẽ vì ngăn cản ta mà nổ súng đem ta đánh chết sao?”

Lần này La Phi lo lắng một hồi, hần đáp án vẫn cứ là: “Hội.”

“Nhưng là ngươi cũng hận cái cô gái này, ngươi cũng hi vọng nàng đi tìm chết. Ngươi cũng không chán ghét ta làm việc, nhưng ngươi lại phải giết ta, bởi vì ngươi muốn duy hộ ngươi quy tắc, ngươi nhận vì cái này quy tắc có thể bảo hộ đại bộ phận nhân.”

La Phi gật gật đầu: “Đúng vậy.”

“Ta làm ngươi muốn làm lại vô pháp làm chuyện, mà ta lại bị ngươi đánh chết, ta lại có tính không vô tội?”

La Phi lắc đầu, không biết nên như thế nào trả lời.

“Ngươi vì sao do dự? Ta đến giúp ngươi trả lời, đây không tính là vô tội. Bởi vì chúng ta đã bị vây bắt đồng trận doanh, cho dù cho nhau thưởng thức, cho dù chúng ta ở theo đuổi đồng dạng chính nghĩa, nhưng vì duy hộ đều tự quy tắc, gặp mặt sau lại chỉ có thể hợp lại cái ngươi chết ta sống. Ngươi muốn giết ta, ta cũng muốn giết ngươi -- đây là cảnh sát cùng sát thủ chuyện xưa. Vì trừng trị tội ác, chúng ta đều đã làm tốt hy sinh chuẩn bị, này hy sinh là vì bảo hộ càng nhiều nhân lợi ích. Cho nên giữa chúng ta giết hại, là không có vô tội đáng nói.” Nói xong lời nói này sau, Viên Chí Bang thật sâu thở dài, lại nói, “Mà trừ lần đó ra, ta không có giết qua gì vô tội bình dân. Mặc dù là ta chop tới làm thể thân Hoàng Thiếu Bình, hần cũng phạm hạ qua hần phải chết đắc tội đi.”

La Phi tâm từng đợt lạnh cả người, khả hần lại vô pháp phủ định đối phương logic. Đích xác, bọn họ sớm không

phải nhiều năm bạn thân, bọn họ đã là vô pháp cùng tồn tại địch nhân. Hắn là một cái chân chính sát thủ, thời khắc đối mặt cảnh sát đuổi bắt cùng tập sát, lại có cái gì lý do yêu cầu hắn đối cảnh sát bảo trì đơn phương nhân từ đâu?

“Cho nên, chỉ cần là uy hiếp đến người, hoặc là gây trở ngại người chấp hành kế hoạch cảnh sát, người sẽ giết hắn, phải không?” Sau một lát, La Phi lạnh lùng hỏi.

Viên Chí Bang gật gù đầu:“Tựa như chiến tranh giống nhau, mỗi một cái chiến sĩ hy sinh đều là đáng giá .”

“Hắc.” La Phi cười lạnh một tiếng,“Vậy người vì sao không giết ta?”

Viên Chí Bang dùng kỳ quái ánh mắt xem La Phi, bỗng nhiên toát ra hai chữ đến:“Cá nheo.”

“Cái gì?” La Phi hoài nghi chính mình không nghe rõ.

Viên Chí Bang cắn tự nói:“Cá nheo hiệu ứng, người hắn là nghe nói qua đi.”

La Phi sửng sốt, cái gọi là “Cá nheo hiệu ứng” Hắn nhưng là có điều nghe thấy. Đây là đến từ chính Na Uy một cái ngụ ngôn chuyện xưa. Na Uy nhân ái ăn cá sardine, ngư dân trên biển bỏ cá sardine sau, thường thường sẽ ở ngư tào trung gia nhập một cái hung mãnh cá nheo. Cá sardine nhìn thấy cá nheo sau, sẽ khẩn trương đứng lên, luôn luôn cao tốc du động, vì thế sức sống vô cùng tăng cường, đến cảng khi tỉ lệ trưởng thành cũng nhắc tới rất nhiều.

“Người chính là cái kia cá nheo.” Gặp La Phi không quá minh bạch, Viên Chí Bang liền lại giải thích nói,“Bởi vì người tồn tại, hắn cũng đem tràn ngập sức sống, vĩnh không dám lơ lửng. Cho nên ta sẽ không cho người từ Ta đã không thể sẽ dạy hắn , mà người đem trở thành hắn sau này tốt nhất đối thủ, đồng thời cũng là tốt nhất lão sư.”

La Phi tự nhiên biết Viên Chí Bang trong miệng “Hắn” Chi là ai, mà ở đối phương trong mắt, hắn thế nhưng thành như vậy một cái “Cá nheo”, thật sự là không biết nên vinh hạnh vẫn là uẩn giận. Lạnh lùng trừng mắt nhìn đối phương liếc mắt một cái sau, La Phi trách mắng:“Người cũng quá tự cho là đúng . Ta rất nhanh sẽ gặp ngăn cản của các người huyết tính kế hoạch, mà cái kia tiểu cá sardine, cũng sắp trở thành ngư dân bàn trung bữa ăn ngon!”

“Người thật sự muốn ngăn cản ta?” Viên Chí Bang liếm liếm khô ráp môi,“Ngăn cản ta giết chết Đặng Hoa?”

“Đương nhiên.” La Phi ngữ khí kiên quyết, “Người cho là ta làm không được sao?”

“Người có thể làm đến, ta tuyệt không hoài nghi. Nhưng là, người sẽ không làm như vậy --” Viên Chí Bang ý vị thâm trường xem La Phi, “Đặng Hoa là cái gì dạng nhân, người đã rất rõ ràng, hấn giết nhân, buôn lậu thuốc phiện, tổ chức xã hội đen, phạm hạ đắc tội đi tội lỗi chồng chất, người thật sự muốn đi cứu như vậy một người sao?”

“Pháp luật sẽ có nòng chuẩn tắc. Đặng Hoa đắc tội đi là một sự kiện, của các người giết hại lại là một hồi sự. Muốn giỏi hơn pháp luật đi cướp đoạt người kia sinh mệnh, đây là ta tuyệt đối sẽ không cho phép .” La Phi trịnh trọng bề mặt sáng tỏ chính mình thái độ.

Viên Chí Bang nhếch môi, lộ ra bạch dầy đặc răng nanh, mà khoe mắt hấn cũng nổi lên giảo hoạt ý cười, sau đó hấn ả ả nói: “Người hiện tại nghĩ như vậy, là vì người chưa đối mặt gian nan lựa chọn. Có được rộng rãi đường lui nhân luôn có thể có vẻ rất cao thượng. Mà người rất nhanh sẽ minh bạch, chính mình đã không đường thối lui .”

La Phi súc nhượng mảy: “Người có ý tứ gì?”

Viên Chí Bang mỉm cười nói: “Mộ Kiếm Vân rời đi khách sạn thời điểm, cầm trong tay ta vừa mới giao cho nàng giống nhau này nọ. Người quan sát hướng đến sâu sắc, hấn là sẽ không xem nhẹ này chi tiết đi?”

La Phi nhớ tới trước đây Mộ Kiếm Vân khác thường hành động, trong lòng không khỏi rung mình, lập tức truy vấn nói: “Người cho nàng cái gì?”

“Ta cho nàng cái gì cũng không trọng yếu.” Viên Chí Bang trên mặt cơ bắp vận vận , phát ra một trận khàn khàn cười quái dị, “Quan trọng là: Đặng Hoa đã tin tưởng, Mộ Kiếm Vân cầm đi năm đó kia cuốn ghi âm phục chế mang.”

La Phi đoán sợ run một chút, lập tức liền ý thức được này ý nghĩa cái gì, hấn vỗ án dựng lên: “Hỗn đản, người..... Người đây là yếu hại tử nàng!”

“Ta cũng không hội động nàng một căn lông tơ -- tưởng nàng tử nhân là Đặng Hoa.” Viên Chí Bang thần nhiên nói.

“Người.....” La Phi đầu óc trưởng loạn lợi hại, hấn thật sự nan ức chế trong lòng phần hận, một phen nhéo Viên

Chí Bang áo gió cổ áo, “Người vì sao muốn đem nàng kéo vào đến!”

Viên Chí Bang nhìn thẳng La Phi, sau đó hần gằn từng tiếng nói: “Vì người lựa chọn.”

La Phi thủ run nhẹ , một lát sau hần mới rột cuộc không chế được chính mình cảm xúc, hần buông ra Viên Chí Bang, xuất ra di động vội vã bắt thông Mộ Kiếm Vân dãy số.

Chân tiếng chuông vang lên, nhưng hồi lâu không người tiếp nghe, thẳng đến gọi bị hệ thống cắt đứt.

La Phi sốt ruột đem điện thoại nện ở trên bàn.

“Người nên ly khai, la cảnh quan.” Viên Chí Bang bình thản ung dung nhắc nhở nói, “Nếu quá muộn trong lời nói, người liên lựa chọn quyền lực đều sẽ mất đi.”

La Phi hung hăng trừng mắt nhìn đối phương liếc mắt một cái, phần nộ chi cực lại không thể nể hà. Sau đó hần cầm lấy di động, xoay người liền hướng khách sạn ngoại đi đến.

“Đợi chút.” Viên Chí Bang bỗng kêu một tiếng.

La Phi dừng bước quay đầu.

“Một câu ‘Tái kiến’ cũng không nói sao?” Viên Chí Bang trong ánh mắt chớp động cái gì, tựa hồ kia đã là hần cuối cùng nhớ nhưng.

La Phi đọc hiểu đối phương ánh mắt, hần biết, Viên Chí Bang đã không có khả năng sống thêm đi ra này khách sạn.

Này ruộng bỏ pháp luật nam nhân, hần quyết không sẽ làm chính mình lại nhận pháp luật thẩm phán.

Cho nên giờ khắc này đã đem trở thành giữa bọn họ vĩnh biệt.

Hai người liền như vậy đối diện , từng tình bạn, mười tám năm tưởng niệm, cùng với cuối cùng thù hận cùng phần nợ đều đọng lại tại đây ngăn ngùn một cái chớp mắt trung.

“Chúng ta sẽ không tái kiến . Bởi vì người tiếp theo đứng là địa ngục.” La Phi theo trong hàm răng bài trừ những lời này đến, sau đó hắt đi nhanh mà ra, không còn có lưu lại.

La Phi mỗi một bước tựa hồ đều ở mang đi Viên Chí Bang trong cơ thể một phần khí lực. Hắt chậm rãi dựa vào ngã vào ghế tựa, ngăn ngùn mấy chục giây trung thời gian dường như mỗi một rất nhiều.

Hắn đã làm xong rồi phải làm sở hữu sự tình, trên đời này đã không có gì lại nhường hắn thối thòm. Làm một cái phế nhân, ở mười tám năm gian hắn hoàn thành chứa nhiều không có khả năng hoàn thành nhiệm vụ. Mà giờ phút này, hắn nhưng không có đại công cáo thành vui sướng, hắn chỉ cảm thấy đến thật sâu cô độc.

Đúng vậy, lúc hắn bước đầu tiên bước trên con đường này thời điểm, liền đã nhất định cả đời cô độc.

Khai phá phân chia cực trần cảnh quan vượt qua từ lúc chào đời tới nay tới buồn bực một ngày. Khu trục thuộc nội con tin sự kiện đã trọn đủ chính mình sức đầu mẻ trán , càng làm hắn thượng hoá là, cùng bọn cướp gặp ba người đều là ra cửa bước đi, không có một cái lưu lại cùng hắn trao đổi hiện trường tình huống. Bất quá La Phi nhưng là tốt xấu còn rống lên một câu:“Sau này triệt!”

“Triệt thoái phía sau, triệt thoái phía sau!” Trần cảnh quan tuy rằng không biết tình hình cụ thể, nhưng nhìn đến La Phi trầm như nước lặng biểu cảm, cũng đoán được sự tình không ổn, vội vàng chỉ huy thủ hạ lại rút khỏi một đoạn khoảng cách. Mà sau một lát, theo nhất thanh muện hưởng, bích phương viên khách sạn sụp xuống thành một mảnh gạch ngói vụn, liên quan chung quanh mấy trăm kiến trúc thủy tinh cũng đều bị chấn đắc đập nát.

La Phi sớm đi tới cảnh giới tuyến ngoại ngã tư đường biên, tiếng nổ mạnh nhường hắn tâm cơ rút nhanh một chút, hắt nhắm hai mắt lại, nhưng không có quay đầu.

Hiện trường trở nên một mảnh hỗn loạn, có người kinh hô, có người sau này tránh né, nhưng là hữu hảo sự giả tế càng thêm dựa vào tiền. La Phi tắc đi đến lộ khẩu, hướng về Mộ Kiếm Vân trước đây rồi đi phương hướng thăm, nhưng là nơi này đường hiểu rõ, mà hắt lại đối địa hình không quen, nên đi nơi nào đi tìm đâu?

Đang ở bàng hoàng là lúc, di động tiếng chuông bỗng nhiên vang lên. Xem dây số nhưng lại đúng là Mộ Kiếm Vân điện báo, La Phi vội vàng tiếp nghe, nhưng đối diện truyền đến cũng là Tăng Nhật Hoa thanh âm.

“Uy, la cảnh quan?”

“Tăng Nhật Hoa?” La Phi không biết là cát là hung, sốt ruột hỏi, “Người ở nơi nào? Mộ Kiếm Vân đâu?”

“Chúng ta ở nhân dân bệnh viện. Mộ lão sư ra điểm sự, mẹ , may mắn ta kịp thời đuổi tới, không ra cái gì vấn đề lớn.” Tăng Nhật Hoa thuận miệng mang ra một câu quốc mắng, nghe được xuất ra kích động cảm xúc còn chưa có hoàn toàn bình phục.

La Phi lập tức ngăn lại một chiếc xe taxi hướng về nhân dân bệnh viện tiến đến, đồng thời ở trên đường nghe Tăng Nhật Hoa giảng thuật đại khái tình huống.

Nguyên lai Tăng Nhật Hoa ở thông tri Mộ Kiếm Vân đi trước bích phương viên khách sạn sau, trong lòng không yên lòng, liền rời đi hình cảnh đại đội, cũng hướng hưng thành lộ hiện trường tới rồi. Đến cảnh giới tuyến ngoại, vừa vặn thấy Mộ Kiếm Vân lên taxi mà đi. Vì thế hắn cũng đánh cái xe ở phía sau đi theo. Không quá nhiều mền đã lâu kiếm vân liền xuống xe, hơn nữa vào ven đường một cái hẻm lách phố nhỏ. Tăng Nhật Hoa không biết đối phương muốn làm gì, nhưng xem bộ dáng của nàng tựa hồ không nghĩ để cho người khác phát hiện, vì thế hắn liền không có tiếp tục cùng đi qua, mà là ở phố nhỏ khẩu chờ. Không quá nhiều lâu, đã thấy hai cái tiểu tử một đường suu tầm vào phố nhỏ, Tăng Nhật Hoa khởi điểm đồ không để ý, nhưng rất nhanh phố nhỏ nội truyền đến Mộ Kiếm Vân một tiếng thét kinh hãi, hắn có thể này cảm thấy có chút không ổn, chạy nhanh vọt đi vào.

Đã thấy Mộ Kiếm Vân đã bị đánh bại ở phố nhỏ chỗ sâu, hai cái tiểu tử một cái thông khí, một cái đang ở Mộ Kiếm Vân trên người tìm tòi cái gì. Nhìn thấy Tăng Nhật Hoa xung đi lại, thông khí tiểu tử lập tức đón nhận tiền, hai người động nổi lên thù. Vài cái hiệp xuống dưới, kia tiểu tử liền đã ngăn cản không được, mà lúc này một cái khác tên đứng dậy đánh cái hô lên, hai người không lại ham chiến, nhanh như chớp chạy. Tăng Nhật Hoa quan tâm Mộ Kiếm Vân an nguy, cũng không có đuổi theo, lập tức lưng khởi hôn mê Mộ Kiếm Vân, đến phố nhỏ khẩu đánh lên xe taxi thẳng đến bệnh viện mà đi. Mà Mộ Kiếm Vân chính là nã bộ nhận đến đánh bất ngờ, cứu trị sau cũng không lo ngại, lúc này đã tươi mát đi lại.

La Phi huyền cả trái tim rất cực yên ổn một ít. Đến lâu hai phòng bệnh sau, đã thấy Mộ Kiếm Vân đang nằm ở trên giường bệnh nghỉ ngơi, nàng nhìn chăm chăm ngoài cửa sổ, tựa hồ đang suy nghĩ vấn đề gì. Mà Tăng Nhật Hoa tắc ngồi ở một bên, cầm một lọ hoa hồng du lau mặt trên cánh tay mấy chỗ bầm tím.

“Thế nào ?” La Phi thân thiết hỏi một câu, phòng trong ánh mắt hai người cũng đồng thời hướng hắn đầu đi lại.

“Không có việc gì, hai cái tiểu mao tặc.” Tăng Nhật Hoa a miệng, lại tới nữa một câu quốc mắng, “Mẹ , dám theo ta động thủ, thật đúng lấy văn chức nhân viên không đương cảnh sát . Lão tử ở cảnh giáo thời điểm, cách đấu cũng là số được với .”

La Phi lúc này cùng Mộ Kiếm Vân nhìn nhau liếc mắt một cái, bọn họ trong lòng đều rất rõ ràng: Kia hai người cũng không phải là cái gì tiểu mao tặc.

“Viên Chí Bang cho ngươi cái gì?” La Phi nói thẳng hỏi.

“Viên Chí Bang?” Mộ Kiếm Vân nhất thời không chuyển qua loan đến, nàng về mặt hồ nghi xem La Phi.

“Hoàng Thiếu Bình chính là Viên Chí Bang! Vấn đề này ta một hồi lại cùng ngươi giải thích. Ngươi mau nói cho ta biết, hửn cho ngươi cái gì vậy?” La Phi vừa nói, một bên vội vã đi đến cửa sổ, dán tại rèm cửa sổ sau hướng dưới lầu nhìn lại.

Vài cái người trẻ tuổi nhìn như lơ đãng phân tán ở lầu trên, nhưng bảo vệ cho lui tới cửa ra vào. La Phi trong lòng “Lộp bộp” Một chút: Tình thế đã khó có thể thu thập .

Mà ở phòng trong, Mộ Kiếm Vân cùng Tăng Nhật Hoa đều thật sâu kinh ngạc cho vừa mới bị La Phi vạch trần bí mật, La Phi biểu cảm cũng làm Mộ Kiếm Vân cảm giác được xong việc thái nghiêm trọng tính. Nàng theo trong túi lấy ra một trương giấy đến: “Chính là này..... Ta cũng không biết là cái gì ý tứ?”

La Phi tiến lên tiếp nhận kia tờ giấy, chỉ thấy mặt trên chỉ có ba chữ: “Thực xin lỗi.”

La Phi xoa cái trán, thở dài một tiếng.

Thực xin lỗi.

Mười tám năm trước ở nỗ mạnh hiện trường, Viên Chí Bang liền từng đối Mạnh Vân nói qua này ba chữ, mà

người sau tắc vì thế trả giá sinh mệnh đại giới. Giờ phút này, đồng dạng ba chữ lại bị đưa cho Mộ Kiếm Vân, đồng thời cũng đem điều này nữ nhân đẩy tiền nguy hiểm đầm lầy trung.

Đặng Hoa quyết không sẽ bỏ qua Mộ Kiếm Vân, trong tay hắn kia cường đại thể lực máy móc chuyển động lên, tại đây tòa thành thị trung lại có ai có thể ngăn cản? Mộ Kiếm Vân chung quy vô pháp đào thoát đối phương ma chương, nàng đem gấp đến đáng sợ tra tấn, lấy ép hỏi ra kia cuốn băng ghi âm rơi xuống.

Nhưng là kia băng ghi âm căn bản là không tồn tại!

La Phi không dám cũng không nhẫn tưởng tượng sẽ có thể nào bị thăm vận mệnh cùng đợi Mộ Kiếm Vân.

La Phi cũng vô lực đi ngăn cản kia bộ máy móc, Đặng Hoa đã có được quá lớn thể lực, trừ phi có băng ghi âm như vậy bằng chứng, ai có thể tại đây cái thành thị trung động hắn mấy may?

Muốn cứu Mộ Kiếm Vân, đã chỉ có một biện pháp:

Vòng khai pháp luật thủ đoạn, nhường Đặng Hoa trở thành một cái người chết.

Nhưng mà này phương pháp hiển nhiên muốn vi phạm La Phi nhiều năm thủ vãng nguyên tắc, hắn lại nên như thế nào đi đối mặt đâu?

Mộ Kiếm Vân vẫn là Đặng Hoa? Đây là Viên Chí Bang lưu cho La Phi lựa chọn.

Chương 11 cuối cùng giao phong

Ngày hai mươi lăm tháng mười, buổi chiều mười sáu điểm mười một phân.

Long Vũ đại hạ nội.

La Phi rút cục đã trở lại.

Giờ phút này hình cảnh cùng đặc công hai đội tham chiến nhân viên đều tập trung ở tại một tầng trong đại sảnh, chuẩn bị nghe Hàn Hạo bố trí kỹ càng bảo vệ công việc.

Liều Tùng vừa thấy đến La Phi thân ảnh, lập tức liền nghênh đón.

“Thế nào? Cần ta làm chút cái gì?” Hắn lời kéo đối phương tránh đi nhân tòng, sốt ruột hỏi.

La Phi lại cho một cái ngoài dự đoán mọi người trở lại:“Không, cái gì cũng không cần làm.”

“Cái gì?” Liều Tùng kinh ngạc mở to hai mắt nhìn,“Người nhường ta chuẩn bị sẵn sàng , ta đã liên hệ trong đội chính ủy, hắn tùy thời cùng đội ta hội báo, hơn nữa có thể chuyển đạt cấp thượng tầng lãnh đạo.”

La Phi trầm mặc một lát:“Bây giờ còn không cần phải muốn..... Hết thấy chờ thêm đêm nay lại nói.” Sau đó hắn đưa mắt tìm kiếm một phen, hỏi:“Doãn kiếm đâu?”

“Hàn Hạo nói hắn không thấy , khẳng định là chạy!” Liều Tùng hạ giọng,“Thật sự nếu không hành động, về sau muốn bắt hắn đã có thể khó khăn!”

La Phi âm thầm xem Liều Tùng, có nhiều lắm trong lời nói vô pháp nói rõ, cuối cùng hắn chỉ có thể vỗ vỗ đôi phương bả vai, thành khẩn nói:“Tin tưởng ta đi, đối với hùng đội trưởng tử, ta nhất định sẽ cho người một cái giao cho.”

Liễu Tùng bắt đầu đi “Hắc” một tiếng, không rõ đối phương đang làm cái gì huyền cơ. Nhưng là chính hắn vẫn chưa nắm giữ doãn kiếm thông đồng với địch gì chứng cứ, đối mặt như vậy cục diện, tuy rằng không cam lòng nhưng lại bất lực.

“Tốt lắm, chúng ta đến bên kia đi thôi.” La Phi hướng mọi người tụ tập địa phương chỉ chỉ, “Nghe hàn đội trưởng bố trí hôm nay tác chiến nhiệm vụ, đây mới là hiện tại chuyện trọng yếu nhất.”

Mà Hàn Hạo giờ phút này cũng thấy được La Phi, ánh mắt của hắn đột nhiên nhảy dựng, lớn tiếng hỏi: “La cảnh quan? Bên kia tình huống gì?”

“Hoàng Thiếu Bình chính là Viên Chí Bang, đồng thời cũng đang trước đây eumenides. Hắn đã chết, nhưng là tội ác còn đang kéo dài.” La Phi đi đến Hàn Hạo bên người, đem đại khái tình huống đơn giản nói một lần, về phần Tiết đại lâm Đặng Hoa thiệp hắc, Mộ Kiếm Vân gặp nạn chờ không tiện trước mặt mọi người lộ ra nội tình tắc đều làm ẩn lược.

Hàn Hạo nghiêm cẩn nghe xong, theo hắn khẩn trương tư duy, máu chậm rãi nảy lên hắn đầu, đột nhiên ra một căn bạo khởi gân xanh. Sau đó hắn trầm ngâm hỏi: “Đây là nói, hiện tại có một tân eumenides, sắp tới một loạt huyết án đúng là hắn gây nên?”

La Phi gật gù đầu: “Đây là một cái không có gì tư liệu, không có gì ghi lại, nhìn như chưa bao giờ tồn tại qua tên.”

“Vậy nhường chúng ta chờ hắn đi.” Hàn Hạo cắn răng âm trầm nói, “Hôm nay, cũng sẽ là hắn tận thế!”

Tham chiến cảnh đội chiến sĩ xúm lại ở Hàn Hạo bên người, bọn họ trong lòng từ lâu đè nén báo thù lửa giận. Mặc dù là Liễu Tùng tại đây cái muốn đối mặt cuối cùng địch nhân thời khắc, cũng tạm thời phao lại đối Hàn Hạo khúc mắc, cùng đội đối phương mệnh lệnh.

Bởi vì Đặng Hoa kiên trì, hắn bên người hộ vệ vẫn từ chính mình bảo tiêu đội ngũ hoàn thành. Mà cảnh sát tắc chủ yếu phụ trách đối ngoại vây cảnh giới cùng chủ yếu cửa ra vào kiểm tra. Đặng Hoa đem cho buổi tối mười tám điểm ba mươi chia lìa khai Long Vũ đại hạ, đi trước sân bay cuối hai mươi điểm bốn mươi phân bay đi Bắc Kinh chuyển bay. Căn cứ lấy thương nghị tốt kế hoạch, Liễu Tùng dẫn dắt đặc công đội viên nhóm đi trước xuất phát, cam đoan đường thẳng đường cùng an toàn. Mà Đặng Hoa đoàn xe tắc cùng Hàn Hạo dẫn dắt hình cảnh đội viên nhóm cùng tiến lên. Làm tới sân bay sau, Đặng Hoa hội trước tiên ở chính mình tránh đạn trong xe chờ đợi một hồi, từ cảnh sát nhân viên thanh lý người rảnh rồi, cũng công việc hảo đăng ký thủ tục sau, xuống lần nữa xe trực tiếp đi trước an kiểm khẩu, ở bao quanh hộ vệ dưới tiến vào hậu cơ đại sảnh.

Nhìn chung toàn bộ lộ trình, cùng ngoại giới tiếp xúc cơ hội đã tường tận biện pháp giảm đến ít nhất. Đặng Hoa Bentley xe sẽ trực tiếp chạy đến Long Vũ đại hạ cửa, hấn ra xoay tròn môn có thể đủ lên xe. Đồng dạng, chiếc này Bentley xe cũng sẽ luôn luôn chạy đến sân bay gara ngầm cửa thang máy biên, xuống xe liền tiến vào thang máy. Tại đây chút trong quá trình không chỉ có chung quanh người rảnh rỗi sẽ bị hạn chế tới gần, chúng bảo tiêu còn có thể bên người thủ hộ, phòng bị thi thố kín không kể hờ.

Duy nhất vô pháp cùng ngoại giới ngăn cách liên hệ quá trình chính là ở hậu cơ đại sảnh chờ đợi thời gian. Cảnh sát cũng không khả năng bài trừ khác lữ khách tiến vào đại sảnh hậu cơ quyền lợi. Nhưng là đã trải qua an kiểm môn, gì lữ khách liền liên một quả nho nhỏ lưỡi dao cũng vô pháp mang nhập. Ở hơn nữa bảo tiêu thủ vệ cùng cảnh sát theo dõi,eumenides mặc dù tiếp cận đến Đặng Hoa, hấn có năng lực có cái gì làm đâu? Mà hậu cơ đại sảnh lại là cái hoàn toàn phong bế không gian, chỉ cần có gì gió thổi cỏ lay,eumenides sẽ gặp rơi vào trùng trùng vây khốn bên trong, nếu muốn đào thoát khó với lên trời!

Ám sát Đặng Hoa căn bản chính là một cái không có khả năng hoàn thành nhiệm vụ.

Nhưng là eumenides trước đây cố tình lại nhiều thứ chứng minh rồi: Hấn đúng là một cái có thể đem không có khả năng biến thành khả năng nhân.

Trận này bị diễn trệ mười tám năm giao phong, kết quả sẽ xuất hiện một cái thế nào kết cục?

Đáp án đem ở kế tiếp vài cái giờ nội công bố.

Nhiệm vụ phân phối xong sau, Liễu Tùng đặc công lực lượng đầu tiên xuất phát. Mà La Phi tắc cùng Hàn Hạo đám người cùng nhau, ở trong đại sảnh tiếp tục chờ đợi. Hấn thật sâu biết đêm nay sở hữu sự kiện máu chót điểm chỗ, chỉ cần bảo vệ cho này máu chót điểm, còn có bắt được eumenides hi vọng.

Hàn Hạo đồng dạng đã ở cùng đợi, cùng đợi cái kia máu chót điểm. Kia chính là hấn phiên bản duy nhất cơ hội. Hấn đã thua nhiều lắm, một trận chiến này đem không gì đường lui có thể đi! Ở cường đại dưới áp lực, hấn hai mắt che kín tơ máu, theo thời gian tới gần, tinh thần trạng thái cũng đến hết sức căng thẳng hồng mắt bên cạnh.

Xe cảnh sát đương trên gây vết máu thiếu chút nữa tiết lộ hấn bí mật, may mắn doãn kiếm giúp hấn che xuống dưới.

“Một cái tiểu sai lầm, tạo thành một cái đại sai lầm, ngay sau đó, lại là lớn hơn nữa sai lầm..... Làm người bước

đầu tiên đi nhằm sau, liền vô pháp lại quay đầu.”

Hàn Hạo đúng là như vậy từng bước một đi tới, theo một năm phía trước cái kia ban đêm bắt đầu.

Uống rượu là bước đầu tiên. Còn làm hấn gây tê, cũng đại đại rơi chậm lại hấn sức phán đoán cùng độ nhạy. Cảnh này khiến phát sinh ở song Lộc Sơn công viên kia tràng bắn nhau xuất hiện làm người ta thủ đoạn bị kịch.

Lúc đó chu minh cùng bành quảng phúc bị buộc đến núi giả đàn góc xó, mà Hàn Hạo cùng trâu tự tắc theo hai cái phương hướng bực đánh đi lại. Hàn Hạo đầu tiên cùng kiếp phi nhóm tao ngộ rồi, chu minh cử thương bắt bớ, đánh trúng Hàn Hạo chân bộ, Hàn Hạo tắc lập tức đánh trả, khả hấn động tác so với bình thường chậm rất nhiều.

Lúc này trâu tự theo một khối núi đá sau quanh co mà đến, vừa vặn xuất hiện tại hai gã kiếp phi sườn phương. Nhìn thấy chu minh nổ súng, hấn tình thế cấp bách bên trong chưa kịp nghĩ nhiều, một cái phi thân đem đối phương bổ nhào vào ở . Hoàn toàn vào lúc này, Hàn Hạo tiếng súng vang lên.

Kia phát không có đánh trúng kiếp phi, lại đánh trúng trâu tự tâm oa.

Trâu tự ngã xuống, nhưng hấn liều mạng cuối cùng một hơi, gắt gao ngăn chặn chu minh, cũng đoạt được đối phương súng lục. Hàn Hạo cũng giãy dựa tiến lên, bành quảng phúc nhìn thấy hai người loại này khí thế, không dám ham chiến, cướp đường mà chạy.

Hàn Hạo dùng thương để ở chu minh, mà trâu tự nhân trái tim bị thương, ở tiết tiếp theo khẩu khí sau, rất nhanh liền đình chỉ hô hấp. Mất thấy chiến hữu nhưng lại chết ở chính mình dưới súng, Hàn Hạo cực kỳ bi thương, hấn ngửa mặt lên trời dài hào đứng lên. Chu minh tắc co rúm lại ở trong góc, liên tục cầu xin tha thứ.

Nhưng mà phần nộ cùng tự trách đã hoàn toàn nuốt sống Hàn Hạo, hơn nữa còn tác dụng, hấn rút cuộc vô pháp không chế chính mình hành vi. Tuy rằng chu minh đã buông tha cho chống cự, hấn vẫn là khẩu súng khẩu để ở đối phương ót thượng, hơn nữa khẩu động cò súng.

Chu minh máu tươi bắn tung tóe đến Hàn Hạo trên mặt, hấn rút cục thanh tỉnh một ít. Hấn ý thức được chính mình đã phạm tiếp theo liên xuyên sai lầm. Này đó sai lầm đã trọn lấy hủy diệt hấn hình cảnh kiếp sống.

Đã trải qua ngắn ngủi giây dựa cùng do dự sau, hắn quyết định đem này đó sai lầm che giấu đứng lên.

Hiện trường lúc này di lưu tam mai viên đạn. Hàn Hạo đánh ra hai quả, phân biệt đánh chết trâu tỵ cùng chu minh. Chu minh đánh ra một quả viên đạn tắc đả thương Hàn Hạo. Này đó vật chứng cũng đủ cảnh sát suy đoán gặp chuyện không may thực chân tướng.

Hắn phải làm chút gì.

Hàn Hạo búng trâu tỵ thi thể thượng miệng vết thương, từ giữa khu ra đến từ chính mình súng lục kia mai đầu đạn. Sau đó hắn lại cầm lấy chu minh súng lục đối với núi giả thạch bích đánh ra thứ hai viên đạn, hắn nhặt khởi này mai đầu đạn, khảm vào trâu tỵ lòng dạ miệng vết thương.

Tiếp Hàn Hạo lại giây dựa đi đến bờ hồ, đem làm cho trâu tỵ tử vong kia mai đầu đạn tẩy trừ sạch sẽ, một lần nữa vứt bỏ ở bắn nhau hiện trường. Ông trời tựa hồ cũng có ý giúp hắn, nhường hắn ở địa phương phải xuất sở tuần cảnh theo tiếng súng đuổi tới phía trước, thuận lợi làm xong sở hữu sự tình.

Vì thế bắn nhau chân thật quá trình bị hoàn mỹ che giấu. Hàn Hạo theo ngộ thương chiến hữu, tư tề ngại phạm đắc tội nhân biến thành tái dự mà về anh hùng. Địa phương báo chí mấy ngày liền một độc đưa tin sự tích về hắn, thị dân nhóm cùng tán dương, cảnh giới nội tắc trao tặng hắn cao nhất công huân.

Nhưng thống khổ lại ở Hàn Hạo nội tâm không ngừng nảy sinh. Hắn quên không được trâu tỵ ngã xuống kia một khắc, quên không được chu minh nhiệt huyết vẩy ra ở chính mình trên mặt nóng rực cảm giác, quên không được từng tay đem chiến hữu thi thể thượng miệng vết thương búng, máu tươi theo khe hở chảy xuôi..... Hắn quên không được tối hôm đó phát sinh hết thảy.

Nhưng này hết thảy lại phải bị lãng quên. Lúc hắn bán ra vận vẹo chân tướng bước đầu tiên sau, liền nhất định từ đây vô pháp quay đầu. Hắn bắt đầu điên cuồng tìm kiếm bành quang phúc, không phải vì đưa hắn truy bắt quy án, mà là vì đánh gục đối phương, đánh gục này trừ mình ở ngoài duy nhất cho biết giả.

Nhưng mà hắn nhưng vẫn không thể tìm được bành quang phúc. Cuối cùng cảnh giới lãnh đạo ngăn lại hắn gần như điên cuồng “Trả thù” Hành động, hắn cũng chỉ hảo đem việc này tạm thời thả xuống dưới. Từ nay về sau hắn bắt đầu mong đợi cho bành quang phúc vĩnh viễn không cần dừng ở cảnh sát trong tay, cái kia bí mật cũng có thể vĩnh viễn che giấu.

Vận mệnh cũng không nguyên như vậy buông tha Hàn Hạo. Cảnh sát không có thể tìm được bành quang phúc, mà một cái khác càng thêm điên cuồng cùng đáng sợ nhân lại tìm được hắn.

eumenides.

Hôm kia buổi tối, ở hình cảnh đại đội trong phòng hội nghị. Làm bành quang phúc xuất hiện tại biểu hiện khí trên màn hình thời điểm, Hàn Hạo tâm liền thật sâu trầm đi xuống.eumenides hiển nhiên đã nắm giữ song Lộc Sơn án kiện chân tướng, người kia giết chết khác sở hữu ác đồ, duy độc để lại bành quang phúc một cái người sống, này hiểm ác dụng ý đối Hàn Hạo mà nói đã rất rõ ràng như yết.

Ở đêm đó lục tượng cuối cùng,eumenides cắt rớt bành quang phúc đầu lưỡi, sau đó hắn dùng âm trầm thấu xương thanh âm nói:“Đây là ta đưa cho ngươi cơ hội, hi vọng ngươi có thể nắm chắc lần này cơ hội.”

Sở hữu nhân đều cho rằng kia cơ hội là nhằm vào bành quang phúc mà nói, sở hữu nhân cũng đều nhận vì eumenides cắt điệu bành quang phúc đầu lưỡi là vì ngăn cản đối phương ở cảnh sát trước mặt tiết lộ chính mình đặc thù tin tức.

Chỉ có Hàn Hạo có thể nghe hiểu eumenides lời ngầm.

Bành quang phúc tuy rằng bị cắt đi đầu lưỡi, nhưng hắn còn có thể viết chữ. Nếu chuyên án tổ giải cứu hắn, đưa hắn mang về cảnh cục, hắn đem không hề nghi ngờ cung ra bắn nhau chân tướng lấy tẩy thoát chính mình tập cảnh chí từ đặc tội danh.

Cho nên cái kia cơ hội, là eumenides lưu cho Hàn Hạo cơ hội! Hắn phải nắm chắc cơ hội này, nhường bành quang phúc chết ở hiện trường, công viên bắn nhau bí mật mới có khả năng tiếp tục giấu diếm đi xuống.

Bằng Hàn Hạo chỉ số thông minh tự nhiên thực dễ dàng suy nghĩ cẩn thận trong đó lợi hại quan hệ. Mà eumenides từ nay về sau không ngờ gọi điện thoại tới, đặc biệt cường điệu một sự tình.

.....

“Ngươi hắn là cảm kích ta, không có tiết lộ ngươi cái kia tiểu bí mật. Hiện tại cơ hội ở chính ngươi trong tay, ngươi

nên biết như thế nào đi nắm chắc.”

.....

“Khó khăn? Đúng vậy, khó khăn đương nhiên tồn tại. Nhưng là ta sẽ giúp ngươi. Hiện trường sẽ xuất hiện đối với ngươi có lợi thế cục, mà kia thế cục thoáng chốc, ngươi phải hạ quyết tâm, không thể có chút do dự.”

.....

“Ngươi vì sao không nói chuyện, ngươi còn không có hạ quyết tâm sao? Xem ra ta có tất yếu cho ngươi miêu tả một chút do dự hậu quả. Ngươi đem theo anh hùng biến thành tội phạm, người người đều biết đến là ngươi giết chết trâu tỵ. Sẽ có một ít ti bỉ tiểu nhân dùng tối âm u tâm lý đi nghiền ngẫm ngươi ‘Động cơ’, ngươi đem bị nhân phi nhỏ, trăm khẩu đừng biện. Đồng thời bành quang phúc tội không chí tử, hấn đem sống sót, mang theo xấu xí tươi cười bàng quan ngươi quần bách tình cảnh. Là hấn hại chết trâu tỵ, kia vốn không phải ngươi trách nhiệm, khả ngươi nguyện ý nhường hấn trở thành cuối cùng người thắng sao?”

.....

“Không có người hội hoài nghi đến ngươi. Ta vừa mới giết chết Hàn Thiếu Hồng, sở hữu nhân đều biết đến ta năng lực, bọn họ sẽ tin tưởng là ta gây nên, ngươi không cần có gì băn khoăn. Ta đã ở hiện trường an trí hảo bom, chờ ngươi đắc thủ sau, nỗ mạnh đem hủy diệt hết thầy chứng cứ.”

.....

“Ta vì sao phải làm như vậy? Đây là một hồi trò chơi, ngươi không bắt nó tiến hành đi xuống, lại có thể nào hy vọng xa vời biết được nó kết quả đâu?”

.....

Rõ ràng biết là đối phương âm mưu, nhưng Hàn Hạo đã không có lựa chọn nào khác.

Ở quảng mỗ hiện trường, Hàn Hạo từng ném thử qua đem Hùng Nguyên chỉ khai. Nhưng người sau lại kiên định không dời canh giữ ở bành quảng phúc bên người, đây là Hàn Hạo ở thiết tường trung hội ngộ đến tệ nhất cục diện.

Bất quá đã có thiết tường, kia đương nhiên cũng đã làm tốt ứng phó này hồngбет cục diện chuẩn bị.

Đây là một cái thông khổ quyết định. Nhưng làm cái thứ nhất sai lầm gây thành là lúc, đã nhất định ngày sau vô pháp thu thập hậu quả xấu.

Có bước đầu tiên, còn có thứ hai bước. Có cái thứ nhất, còn có cái thứ hai.

Hàn Hạo lại một lần nữa giết chết chính mình chiến hữu. Chính là ngộ sát biến thành mưu sát.

Hùng Nguyên không hề phòng bị, Hàn Hạo lưỡi dao thoải mái mà xẹt qua hấn yết hầu. Máu tươi lại phun tung toé xuất ra, theo Hàn Hạo cổ tay chảy xuôi.

Sau đó là bành quảng phúc.

Hùng Nguyên té trên mặt đất, cường tráng thân thể khiến cho hấn nhất thời chưa chết. Nhưng hầu bộ thật sâu miệng vết thương đã nhường hấn nói không nên lời một chữ đến, hấn chỉ có thể trợn to mắt nhìn Hàn Hạo, phần nộ mà mê mang.

Hàn Hạo không có dừng khí đi bỏ thượng một đao. Hấn hướng về quảng mỗ chỗ sâu chạy như điên mà đi, như là đang lẩn trốn cách mặt đất ngục, hoặc như là ở vọt vào địa ngục.

Hùng Nguyên ánh mắt nhường hấn hấn não trướng đục liệt, tinh thần cũng khó miễn hoảng hốt. Cho nên làm đoãn kiếm đột nhiên xuất hiện thời điểm, hấn không có thể lập tức nhận ra đối phương. Ở theo bản năng giao thủ bên trong, Hùng Nguyên máu tươi bị truyền đến đoãn kiếm trên tay -- đây là xe cảnh sát đương trên gây vì sao sẽ xuất hiện huyết chỉ ngân nguyên nhân.

Trên thực tế làm phân đội nhỏ đuổi tới bệnh viện sau, ở sáng ngời hoàn cảnh trung đoãn kiếm rất nhanh liền phát hiện chính mình trên tay máu tươi, cũng bởi vậy ra một ít phi thường đáng sợ suy đoán. Hấn không thể tin được chính mình suy đoán, đồng thời cũng vô pháp vì cái kia suy đoán tìm được một hợp lý giải thích.

Doãn kiếm đem hoang mang giấu ở trong lòng. Ở hẩn trong mắt, Hàn Hạo đã không chỉ có là lãnh đạo, lại thần tượng cùng đạo sư, hẩn vô pháp thừa nhận như vậy một cái hình tượng ở chính mình trước mặt sụp đổ. Cho nên hẩn thà rằng đi tránh né.

Bất quá Liễu Tùng lại đem vấn đề chọn đến trên đầu sóng ngọn gió. Làm Hàn Hạo tìm lý do đi che giấu việc này khi, doãn kiếm vẫn cứ lựa chọn trầm mặc.

Khả Hàn Hạo đã vô pháp lại trầm mặc , hẩn biết đã vô pháp giấu diếm được doãn kiếm, cho nên liền an bày hai người trong lúc đó mật đàm.

Hàn Hạo đem hết thầy đều nói cho doãn kiếm, bởi vì hai người gian có không phải bình thường tình nghĩa, doãn kiếm đáp ứng đem bí mật bảo thủ đi xuống. Nhưng hẩn vô luận như thế nào cũng không thể nhận Hàn Hạo ở sai lầm trên đường đi được xa hơn, cho nên hẩn yêu cầu Hàn Hạo lập tức từ đi chuyên án tổ tổ trưởng chức vụ, đã tránh cho lại trở thành eumenides công cụ.

Hàn Hạo vô pháp thu tay lại, bởi vì eumenides sẽ không bỏ qua chính mình. Ở buổi sáng hội nghị phía trước,eumenides liền đánh tới điện thoại, này điện thoại khiến cho Hàn Hạo tiếp tục tham dự đến trò chơi bên trong.

.....

“Ta ở quảng mỗ nội an camera. Nổ mạnh tiền chuyện đã xảy ra đều đã bị ghi lại xuống dưới, hơn nữa truyền đến ta trong máy tính. Cho nên ngươi phải tiếp tục này trò chơi.”

.....

“Đúng vậy, ta biết ngươi không có khả năng đi sát Đặng Hoa. Hẩn bên người thời khắc đều có bảo tiêu, không ai có thể đủ lặng yên không một tiếng động giết hẩn. Chẳng lẽ muốn cho hình cảnh đại đội trưởng ở chúng mục nhìn trừng hạ đảm đương một sát thủ? Không, ta quyết không hội đưa ra như vậy vô lý yêu cầu, ta cũng biết ngươi quyết không hội đáp ứng như vậy yêu cầu.”

.....

“Ta chỉ cần người giúp ta -- một ít rất đơn giản giúp. Ta sẽ đi đến hậu cơ đại sảnh, làm ta làm chuẩn bị thời điểm, ta muốn người điều khai chung quanh cảnh lực. Người có thể cho bọn họ đi địa phương khác cảnh giới, này đối với người mà nói dễ dàng, cũng sẽ không khiến cho bất luận kẻ nào hoài nghi.”

.....

“Chính là đơn giản như vậy, còn lại sự tình ta chính mình có thể hoàn thành. Về phần ta cụ thể sẽ xuất hiện ở đâu vị trí, đến lúc đó ta sẽ thông qua tin nhắn nói cho người.”

.....

“Đây là cuối cùng trò chơi. Trò chơi sau khi kết thúc ta sẽ gặp tiêu hủy kia đoạn video clip, ta hứa hẹn.”

.....

Hàn Hạo không có năng lực cự tuyệt đối phương mời. Nhưng hãn đối này trò chơi đã có chính mình chủ ý.

Hắn sẽ không hồn nhiên đến đi tin tưởng một cái địch nhân hứa hẹn, hắn muốn hôn thủ đem điều này trò chơi kết thúc, chân chính , triệt để kết thúc.

Hắn đã thua đến sơn cùng thủy tận nông nổi, nhưng này cũng không đại biểu hắn liền không có cơ hội phiên bản!

Cho nên làm đoãn kiếm muốn ngăn cản chính mình thời điểm, Hàn Hạo đánh hôn mê đoãn kiếm. Hắn đem đối phương trói buộc hảo, khóa ở tại làm công quỹ trung. Chỉ cần đánh thắng đêm nay một trận chiến, đoãn kiếm vẫn cứ sẽ về đến chính mình trận doanh trung . Điểm này Hàn Hạo cũng không sầu lo.

Máu chốt liền ở chỗ đêm nay quyết chiến thời khắc, một trận chiến này đem quyết định sở hữu kết quả.

Lúc này một cái nhân đồng dạng cũng ở không an tĩnh cảm xúc trung, người này đó là Đặng Hoa.

Hắn không nghĩ tới mười tám năm trước kia khởi án tử cư nhiên đến bây giờ còn giữ một cái khó giải quyết đuôi. Cái kia tàn tật nam tử đến cùng là ai? Năm đó tử nhất bát huyết án cùng hắn lại có cái gì quan hệ? Mồ phi hắn từng cùng bạch tầm tã kết giao chặt chẽ, bởi vậy biết được tam nhất lục buôn lậu thuốc phiện án giấu kín? Tiết đại lâm cùng Viên Chí Bang tử, bao gồm chính mình thu được tử hình thông tri đơn, vì cấp bạch tầm tã báo thù sao?

Mấy vấn đề này quấy nhiễu Đặng Hoa, bắt quá theo một cái khác góc độ đến giảng, mấy vấn đề này lại không trọng yếu .

Bởi vì cái kia nam tử đã chết .

Trên thực tế, cho dù tên kia không có dẫn nổ mạnh đạn, hắn cũng không khả năng lại tiếp tục sống sót. Đặng Hoa đã ở hiện trường cảnh lực trung làm an bày, chỉ cần nam tử nhất thò đầu ra -- mặc kệ là đầu hàng vẫn là chạy trốn, đều sẽ bị tay súng bắn tia đương trường đánh gục.

Đây là “Đặng thị trường” lực lượng, tại đây cái thành thị trung, hắn có thể thao túng nhiều lắm sự tình.

Hắn có thể có hôm nay như vậy địa vị, có lẽ còn muốn cảm tạ eumenides, cảm tạ đối phương giết chết Tiết đại lâm.

Tiết đại lâm là hiểu biết nhất đặng ngọc long nhân. Lúc hắn đem đối phương theo trại tạm giam lý bảo lúc đi ra, chỉ biết chính mình ở đường một cái “Hỗ”.

Hỗ sẽ làm bị thương nhân. Ở tam nhất lục buôn lậu thuốc phiện án trung, này chỉ dần dần trưởng thành hổ đã hiện lộ ra nó nguy hiểm bản tính .

Tiết đại lâm vẫn cứ cần này con hổ, cho nên hắn buông tha lần đó bắt giết cơ hội. Nhưng không hề nghi ngờ, ở về sau trong công tác, hắn hội đối đặng ngọc long tiến hành càng nghiêm cẩn quản giáo, lấy hạn chế đối phương hổ tính.

Tiết đại lâm có năng lực làm được điểm này, hắn là một cái thuần hổ viên, ở hắn trong tay lạc kia con hổ gáy vòng.

eumenides đúng là đang lúc này giết chết Tiết đại lâm, dâng ngọc long hổ nhập thâm sơn, rốt cuộc không có người có thể quản được trụ hần. Hần cái danh vì Đặng Hoa, chuẩn bị khai sáng một phen đại sự nghiệp .

Bằng vào giấu kín ở trong tay thuốc phiện, Đặng Hoa nhanh chóng không chế vừa mới ở đại lục tro tàn lại cháy buôn lậu thuốc phiện sản nghiệp, tại đây trong quá trình hần tích lũy lớn tài chính. Trước đây nhiều năm tuyển nhân sinh nhai không chỉ có nhường hần đối cảnh sát đã kích thủ đoạn rõ như lòng bàn tay, hơn nữa cũng cho hần tích lũy chứa nhiều nhân mạch quan hệ, này đó điều kiện giúp hần đào thoát pháp luật đã kích.

Đặng Hoa ý nghĩ phi thường thanh tỉnh, hần biết rõ buôn lậu thuốc phiện cũng không kể lâu dài. Ở cảnh sát hạ quyết tâm chém ra trọng quyền phía trước, hần liền rời khỏi này ích lợi phong phú thị trường. Này hành động từng nhường hần thân tín phi thường không hiểu, nhưng sau này cả nước cấm độc chuyên nghiệp đã kích, rất nhiều độc phiến như vậy xuống ngựa, mọi người càng thêm khâm phục cho Đặng Hoa nhìn xa hiểu rộng.

Lúc này Đặng Hoa bắt đầu đầu tư ăn uống, tắm rửa chờ hưu nhân tiêu phí sản nghiệp. Bằng vào hắc bạch lưỡng đạo thượng hiểu rõ quan hệ, hần mua bán ngày càng thịnh vượng. Rất nhanh hần dựng lên khởi toàn tỉnh xa hoa nhất tổng hợp lại giải trí trung tâm, cũng lấy này trung tâm vì bình đài, kết giao càng nhiều cao tầng nhân mạch.

Tại đây cái trong quá trình, các loại tranh đấu gay gắt cũng theo nhau mà đến, trên đường , thương giới , thậm chí là quan trường . Ở kết giao khi, Đặng Hoa ra tay so với bất luận kẻ nào đều hào phóng; Ở tranh đấu khi, Đặng Hoa ra tay tắc so với bất luận kẻ nào đều ngoan độc. Vì thế hần thế lực một đường kéo lên đồng thời, đắc tội nhân cũng càng ngày càng nhiều.

Chính như chính hần theo như lời, trên thế giới này, muốn giết hần nhân vô số kẻ.

Cho nên một phong đến từ chính eumenides từ vong uy hiếp tín ở Đặng Hoa trong mắt thật đúng không tính cái gì. Hần đã ở từ vong uy hiếp trung sống nửa đời người, lúc này đây lại có cái gì đặc biệt đâu?

Hần có nhiều lắm ứng đối ám sát phương pháp, này đó phương pháp đều là trải qua huyết vũ tanh phong khảo nghiệm mà lần nào cũng đúng . Huống chi lần này còn có cảnh sát cao điệu hộ vệ.

Đương nhiên, để cho Đặng Hoa yên tâm , là hần bên người có một đặc lực , đáng giá tin cậy nhân -- A Hoa.

Có A Hoa ở, liền không có nhân có thể gần gũi chính mình thân, điểm này Đặng Hoa rất tin không nghi ngờ.

Cho nên Đặng Hoa cũng không có quá nhiều lo lắng đêm nay an nguy, nhường hẳn hiện tại do dự bất định là cái kia nữ nhân: Mộ Kiếm Vân.

“Nếu nàng thật sự lấy đến kia cuốn băng ghi âm, kia thật là kiện thực phiền toái sự tình. Vấn đề này vẫn là mau chóng giải quyết xong hảo.

.....

Có thể nhường A Hoa đi xử lý thì tốt rồi, chính mình sẽ yên tâm rất nhiều, chính là A Hoa hôm nay là phải bồi chính mình đi Bắc Kinh .

..... Hi vọng a thắng không muốn cho chính mình thất vọng đi, này cũng là cái rất thủ đoạn trẻ tuổi nhân, nhường hẳn rèn luyện rèn luyện cũng tốt.

.....

Không cần sầu nhiều như vậy . Nhiều thế này sóng to gió lớn đều xông đi lại, chẳng lẽ còn sẽ ở mười tám năm trước cái kia tiểu câu lý phiên thuyền sao?

Đã không ai có thể ban đồ ta sáng lập vương quốc, ai tưởng muốn ngăn cản ta thế lực, kia liền chỉ có đường nghiền nát vận mệnh!

Chính là đáng tiếc cái kia nữ nhân, theo rất nhiều phương diện mà nói, nàng đều là thực đáng giá thưởng thức đâu.....”

Ban đêm rốt cục ở mọi người chờ đợi trung đã đến .

Ngày hai mươi lăm tháng mười, trễ mười tám điểm ba mươi phân.

Đặng Hoa đi ra hẳn kia gian phòng bị nghiêm mật vẫn phòng, chuẩn bị theo kế hoạch đi trước sân bay.

Trong đại sảnh Hàn Hạo đã trước tiên chiếm được tin tức. Hình cảnh đội viên nhóm lập tức hành động đứng lên, bọn họ thanh lý đại hạ cửa ra vào phụ cận tạp vụ nhân viên. Cùng lúc đó, Đặng Hoa lái xe đem kia chiếc Bentley xe chạy thượng đại hạ trước cửa tiếp khách đài, Hùng Nguyên nhân mã tắc phối hợp canh giữ ở tiếp khách đài chung quanh.

Một lát sau, hơn mười cái mặc hắc y bảo tiêu lục tục đi rồi xuống dưới. Bọn họ một đám thân hình cao lớn, màu đen kính râm che khuất non nửa cái khuôn mặt, động tác đều nhịp, giống như là dây chuyền sản xuất thượng đi xuống đến nhân vật, ngoại nhân rất khó nhận ra giữa bọn họ khác biệt.

Bọn bảo tiêu trình hai liệt tách ra, ở đại hạ cùng cửa xe gian hình thành một cái hộ vệ nghiêm mật thông đạo. Sau đó Đặng Hoa mới xuất hiện ở tại trong đại sảnh. Ở bên người hắn, trừ bỏ cuối cùng hai gã hắc y bảo tiêu ở ngoài, đương nhiên còn không thể thiếu tối đặc lực bên người tùy tùng -- A Hoa.

A Hoa theo sát ở Đặng Hoa bên cạnh người, nhắm mắt theo đuôi. Làm tiếp cận Bentley xe thời điểm, hắn thường tiền một bước, mở ra sau sườn cửa xe nhường Đặng Hoa lên xe. Tuy rằng tình thế khẩn trương, nhưng Đặng Hoa vẫn có vẻ không chút hoang mang, vẫn duy trì ung dung đại gia diễn xuất.

La Phi đã ở hiện trường, hắn tự do ở toàn bộ phòng vệ hệ thống ở ngoài, mà như là cái dư thừa nhân.

Khả hắn cũng đã nắm giữ nhiều lắm bí mật.

Làm eumenides thiết trí trận thứ hai giết hại trò chơi thời điểm, La Phi liền đã cảm giác được trong đó ẩn chứa càng sâu âm mưu. Mà này âm mưu vô cùng có khả năng cùng Hàn Hạo cùng bành quang phúc trong lúc đó ân oán có nào đó liên lụy.

Cho nên La Phi tài hoa duyệt song Lộc Sơn tập cảnh án hồ sơ, mà hắn rất nhanh cũng phát hiện một ít điểm đáng ngờ: Ở trí trâu tự tử vong kia mai viên đạn thượng tồn tại rõ ràng mài mòn dấu vết.

Kia mai viên đạn xuất từ cho kiếp phi chu minh súng lục, đánh trúng trâu tự sau lưu lại ở người chết trong cơ thể.

Khả này mài mòn dấu vết rõ ràng là cùng cứng rắn vật thể va chạm mà thành, kết hợp hiện trường hoàn cảnh, kia cứng rắn vật thể thực khả năng đó là bốn phía dùng để lũy thế núi giả đá hoa cương.

Một quả đánh trúng trâu tỵ cũng trí này từ vong viên đạn thể nào lại hội đánh trúng qua hiện trường núi giả đâu?

Làm La Phi bắt lấy này điểm đáng ngờ tiến hành phân tích khi, hấn làm một ít lớn mật nhưng lại hợp lý đoán, này đó đoán đã cùng sự thật chân tướng phi thường tiếp cận .

Nhưng hấn nhưng không cách nào đem như vậy đoán rằng nói ra. Bởi vì hấn muốn khiêu chiến không chỉ có là một cái hình cảnh đại đội trưởng, chuyên án tổ tổ trưởng, lại toàn bộ tỉnh thành cảnh giới quyền uy.

La Phi có thể nghĩ đến: Không có nhân nguyên ý theo hấn ý nghĩ điều tra đi xuống. Đại gia không có lý do gì, cũng sẽ không nguyên ý đi nghi ngờ Hàn Hạo, nghi ngờ một cái cảnh giới một tay tạo lên anh hùng hình tượng.

Mà điều tra song Lộc Sơn tập cảnh án trực tiếp người phụ trách lại Hàn Hạo thân nhất tín trợ thủ -- doãn kiểm. Đối với La Phi phát hiện điểm đáng ngờ, hấn có lẽ cũng từng chú ý qua. Khả hấn cũng không hội triển khai như La Phi giống nhau phỏng đoán, hấn tình nguyện tin tưởng kia mai đầu đạn ở bắn ra phía trước cũng đã nhân nào đó duyên có mà sinh ra qua mài mòn.

Cho nên La Phi có chính là đoán rằng, này đoán rằng thậm chí liên chính hấn đều không có nhiều lắm nắm chắc. Hấn vô pháp có gì động tác, chỉ có tiếp tục đi tìm càng nhiều chứng cứ.

Sau này phát sinh ở quặng mỏ nội huyết án nhường La Phi nghi ngờ càng tăng. Đồng Liễu Tùng giống nhau, hấn cũng đối Hùng Nguyên thực lực rất tin không nghi ngờ. Hấn thật sự vô pháp tưởng tượng ở như vậy thời gian ngắn vậy nội, đặc công đội trưởng sẽ bị nhân lặng yên không một tiếng động cắt yết hầu mà chết.

Duy nhất giải thích hợp lý đó là Hùng Nguyên bị đánh lên, hấn vẫn chưa đối kẻ tập kích tiến hành gì phòng bị.

Liễu Tùng đem nghi ngờ đầu mâu chỉ hướng về phía doãn kiểm, La Phi lại biết doãn kiểm không hề gây động cơ. Hấn mục tiêu tiến thêm một bước tập trung ở Hàn Hạo trên người. Bởi vì nếu chính mình trước đây đoán rằng là thật, kia Hàn Hạo tuyệt không thể dễ dàng tha thứ bành quăng phúc tiếp tục sống sót.

Bất quá Liễu Tùng đưa ra vết máu vẫn đề, này đổ cho La Phi một cái nghiệm chứng chính mình đoán phương pháp. Làm cái kia vết máu quả nhiên bị nhân vội vàng lau đi sau, La Phi rốt cục có thể tự tin: Hàn Hạo đối Hùng Nguyên chết hết đối thoát không xong can hệ, mà doãn kiểm ở trong đó tắc ít nhất sắm vai một cái cho biết giả nhân vật.

La Phi quyết định liên hệ cảnh giới thượng tầng lãnh đạo, lập án chính thức điều tra này đó điểm đáng ngờ. Hấn tin tưởng này bước kỳ đem đánh trúng eumenides thất tắc, khiến cho đến tiếp sau âm mưu triệt để sanh non, mà cảnh sát cũng có cơ hội tại đây tràng đánh cờ trung xoay thế cục phản đi đầu cơ.

Khả eumenides lại kịp thời dịch ra sau chiều: Hấn nhường La Phi đối mặt một cái lưỡng nan lựa chọn.

Nếu La Phi ngăn trở eumenides âm mưu, Đặng Hoa đem bởi vậy lấy được cứu, đồng thời, này cũng ý nghĩa Mộ Kiếm Vân đem hãm sâu cho nguy hiểm hồ lửa trung.

Muốn cứu Mộ Kiếm Vân, duy nhất biện pháp chính là nhường Đặng Hoa tử.

Làm La Phi rời đi bệnh viện thời điểm, hấn đã làm ra lựa chọn.

Hấn dặn Tăng Nhật Hoa thủ hộ Mộ Kiếm Vân, trăm ngàn không cần rời đi. Chính hấn tắc muốn đi trước hiện trường, chính mắt nghiệm chứng cuối cùng trò chơi kết quả.

Giờ phút này, hấn mắt thấy Đặng Hoa đi lên Bentley xe. Tuy rằng người sau khí vũ hiên ngang, nhưng hấn ở La Phi trong mắt, lại càng như là một cái người chết.

eumenides kế hoạch đã bắt đầu chấp hành, chỉ cần này kế hoạch trung tâm không bị phá hư, liền không có nhân có thể ngăn cản hấn.

La Phi lại nhìn về phía cách đó không xa Hàn Hạo, người này đúng là eumenides kế hoạch trung tâm chỗ.

La Phi cũng không rõ ràng kế hoạch chi tiết, tựa như hấn cũng không rõ ràng Hàn Hạo lúc này ý tưởng giống nhau.

Mỗi người đều có điều tự bí mật, mỗi người đều ở chính mình trên đường làm ra lựa chọn, bọn họ không hề ngoại lệ đều ở lựa chọn đối chính mình có lợi nhất đi tới phương hướng.

Cuối cùng bọn họ đem chứng kiến cùng cái chung điểm, này chung điểm đến cùng là cái gì?

Theo một tiếng vang nhỏ, Bentley xe khởi động . Bọn bảo tiêu cũng đều tự lên xe, ở Bentley xa tiền sau hình thành hộ vệ đoàn xe. Hàn Hạo đám người tắc phân thừa hai chiếc xe cảnh sát, canh giữ ở này đội ngũ hai đoàn.

Bánh xe cuộn cuộn, chở mọi người hướng về chuyện xưa kết quả chạy như bay mà đi.

Lúc này bóng đêm vừa lên, thành thị trên đường đèn đuốc lộng lẫy, người đi đường như dệt. Đoàn xe tiến lên khiến cho rộng khắp chú ý, không biết chuyện giả còn tưởng rằng là mặt trên vị ấy quan lớn tới chơi, nếu không có thể nào điều động xe cảnh sát khai đạo?

Này một đường vẫn chưa gặp được gì trở ngại. Buổi tối mười chín điểm mười bảy phân, đoàn xe thuận lợi đến sân bay. Trước tới Liễu Tùng đám người sớm làm tốt tiếp ứng chuẩn bị. Bọn họ chuyên môn thanh ra một cái sân bay nhập khẩu làm chuyên dụng, Bentley xe trực tiếp chạy đến này lối vào. Làm bọn bảo tiêu cùng cảnh sát nhân viên đều đã xuống xe đứng chỗ sau, A Hoa từ trước tọa đi xuống, bang Đặng Hoa kéo ra cửa xe.

Đặng Hoa vẫn chưa lập tức xuống xe, hấn ở bên trong xe mang theo mũ dạ, khẩu trang cùng kính râm. Sau đó hấn mới từ bên trong xe đi ra, lúc này hấn cả người đều đã nghiêm nghiêm thực thực bao vây ở quần áo trung, để tránh bị tạp vụ nhân viên nhận ra chính mình thân phận.

Xem hấn này phó phái đoàn, La Phi không khỏi âm thầm lắc lắc đầu. Nhiều như vậy bảo tiêu cùng cảnh sát quay chung quanh tại bên người, nếu muốn tránh đi cừu gia hiểu biết có nói dễ hơn làm? Mặc dù cả người tiến vào kín không kể hờ du hành vũ trụ phục trung cũng là không làm nên chuyện gì .

A Hoa bên người thủ hộ, hắc y bảo tiêu vây quanh ở chung quanh, cảnh sát lực lượng phụ trách khai đạo cùng cảnh giới, tại như vậy nghiêm mật phòng bị thi thổ trung, Đặng Hoa dọc theo sân bay chuyên môn mở lục sắc thông đạo cao đến an kiểm chỗ, đoàn người thông qua an kiểm tiến nhập hậu cơ đại sảnh. Cảnh sát nhân viên tắc đưa ra tương quan giấy chứng nhận, ở sân bay cảnh lực phối hợp hạ từ trong bộ thông đạo được phép tiến vào.

Sân bay công an phân cục lạc cục trưởng cũng đồng dạng chiếm được thượng cấp chỉ thị, đích thân tới hiện trường phối hợp xử lý đối Đặng Hoa bảo vệ công tác. Mắt thấy Đặng Hoa đám người thông qua an kiểm chỗ, hấn cười

đối Hàn Hạo nói:“Hàn đội trưởng, của các người nhiệm vụ có thể xem như hoàn thành nhất hơn phân nửa . Sân bay hậu cơ đại sảnh được cho là trên thế giới an toàn nhất địa điểm. Đến nay mới thôi, còn chưa bao giờ từng có ở trong này nội phát sinh giết người án kiện đưa tin.”

Đúng vậy, theo trên lý luận đến giảng, một cái lưỡi dao đều không thể bị mang nhập đến hậu cơ trong đại sảnh, hung thủ lại dựa vào cái gì ở đây giết người? Huống chi ở Đặng Hoa bên người còn có nhất chúng trung thành và tận tâm bảo tiêu cùng [súng vác vai, đạn lên nòng] bảo vệ đâu?

Đặng Hoa quả thật giống như là vào tù sắt giống nhau an toàn.

Giờ phút này thời gian đã là buổi tối mười chín điểm ba mươi lăm phân, tiếp qua nửa giờ tả hữu, Đặng Hoa liền có thể đi lên bay đi Bắc Kinh kia thang chuyển bay. Sân bay phương diện sớm xác minh qua kia thang trên chuyển bay khác lẫn khách thân phận, tuyệt không gì khả nghi nhân viên. Mà tới Bắc Kinh sau, bên kia nhân vật trọng yếu [tức Đặng Hoa việc này bài phỏng đối tượng] đem phái ra chuyển đặc biệt đến sân bay nghênh đón, lấy người này thân phận cùng địa vị, tuyệt đối có thể cam đoan Đặng Hoa ở Bắc Kinh an toàn.

Cho nên lưu cho eumenides thời gian, tựa hồ liền chỉ còn lại có này nửa giờ .

Đặng Hoa ở hậu cơ trong đại sảnh tìm cái rộng mở vị trí ngồi xuống, hẩn bọn bảo tiêu tắc vây tụ ở chung quanh. Trong đại sảnh khác lẫn khách nhìn thấy này trận thế, đều đều đầu đến tò mò ánh mắt. Đồng thời không cần cảnh sát sơ tán, bọn họ liền đã tự giác xa xa tránh đi, để tránh bị liên lụy đến không cần thiết phiền toái bên trong.

Hàn Hạo chỉ huy hiện trường cảnh lực, đưa bọn họ đều đều bố trí ở tại toàn bộ trong đại sảnh. Hẩn tin tưởng cái kia tên nhất định sẽ đã đến, hẩn phải khống chế được toàn bộ đại sảnh thế cục, nhường cái kia tên không có gì thao tác không gian.

eumenides đã có sở ám chỉ: Hẩn đem ở trong đại sảnh vì ám sát Đặng Hoa làm một ít chuẩn bị, mà lúc này hẩn bên người là không thể xuất hiện cảnh sát nhân viên . Nếu Hàn Hạo an bày phi thường nghiêm mật, kia hẩn sẽ không không cầu trợ Hàn Hạo điều khai chung quanh cảnh sát nhân viên.

Đây đúng là Hàn Hạo muốn đạt tới hiệu quả.

La Phi tắc đồng thời theo dõi Đặng Hoa cùng Hàn Hạo hành động. Hẩn biết rõ eumenides cuối cùng mục tiêu đó là Đặng Hoa, cho nên nhìn thẳng Đặng Hoa cũng liền ý nghĩa chăm chú vào eumenides. Đồng thời hẩn cũng biết, Hàn

Hạo là eumenides trong tay một quả trọng yếu quân cờ, cho nên ở eumenides ám sát hành động trung, Hàn Hạo tất nhiên sẽ có một ít không bình thường hành động, cho nên La Phi cũng phải tránh nhanh Hàn Hạo, lấy nắm giữ đối phương đánh đáng đích xác tạc chứng cứ.

Nhường eumenides ám sát thành công, Đặng Hoa tử đắc tội có nên được, đồng thời cũng có thể bắt lấy cơ hội này đem eumenides cùng Hàn Hạo thăng chỉ cho pháp -- đây là La Phi việc này muốn đạt tới mục đích .

Hàn Hạo đang tìm tìm, La Phi đang tìm tìm, thậm chí Đặng Hoa giờ phút này đã ở tìm kiếm, bọn họ đều đang tìm tìm cùng cái mục tiêu:eumenides.

Nhưng này cái tên đến cùng ở nơi nào đâu?

Sở hữu nhân đều còn chưa tìm được hắn, nhưng là hắn cũng đã thấy được những người này.

Sau đó hắn xuất ra di động bắt đầu biên soạn tin nhắn.

“Ta đã đến, ta cần người giúp.”

Tin tức rất nhanh bị gửi đi đến Hàn Hạo di động thượng, người sau sớm tương lai điện hình thức điều thành chấn động. Hắn lên lút xuất ra di động, thấy được mặt trên biểu hiện nội dung.

Hàn Hạo khóe mắt run rẩy hai hạ, hắn ngưng tụ lại ánh mắt, mau lẹ vô cùng ở trong đại sảnh quét một vòng. Cái kia tên,eumenides, hắn chính giấu ở nơi nào?

Hàn Hạo vô pháp tập trung mục tiêu. Hữu hảo vài người tựa hồ đều có khả năng.

Cái kia vừa mới theo trong nhà vệ sinh đi ra tiểu tử, hắn hướng bên này nhìn một hồi lâu, có thể này lại tìm trương rảnh rồi ghé dựa ngòai xuống. Tuy rằng hắn triển khai một phần báo chí, nhưng hắn phiên rất nhanh, lực chú ý hiển nhiên không có hoàn toàn tập trung ở trên báo.

Cái kia ở làm công phục vụ khu lên mạng nam tử, hẳn một thân tây trang giày da, thoát nhìn giống cái công vụ nhân viên, nhưng là ở bên trong, hẳn vì sao muốn luôn luôn mang theo cái đại đại kính râm đâu?

Còn có cái kia đứng ở đại sảnh cửa sổ biên nhân, hẳn đã nhìn chăm chăm sảnh ngoại quét rác bảo khiết viên nhìn thật lâu. Này có cái gì đẹp mắt ? Hẳn có phải hay không là ở mượn dùng thủy tinh phản quang quan sát trong phòng cục diện?

.....

Hàn Hạo vô pháp tổ chức cảnh lực đối những người này tiến hành kiểm tra, bởi vì hẳn tuyệt đối không thể nhường eumenides bị cảnh sát bắt lấy. Cho nên hẳn chỉ có thể âm thầm quan sát đến, ở đầu óc trung triển khai khả năng trương nghiên ngắm cùng phân tích. Cái tay kia cơ bị hẳn gắt gao nắm bên trái trong tay, thậm chí sờ mó hơi.

Như thế đồng thời, một người khác đã ở quan sát đến hẳn.

La Phi chú ý tới Hàn Hạo nhỏ bé động tác cùng với đối phương cảm xúc biến hóa, hẳn lập tức sâu sắc ý thức được eumenides xuất hiện ! Hẳn đuổi theo Hàn Hạo ánh mắt, nhưng đồng dạng khó có thể tập trung một cái phi thường xác thực khả năng mục tiêu.

Hàn Hạo khóe mắt đột nhiên lại co rúm một chút, bởi vì hẳn nắm cái tay kia cơ lại chấn động đứng lên.

Di động bình thường biểu hiện ra tin nhắn tức: “Điều khai ở Đặng Hoa nam sườn mười thước chỗ cảnh giới kia hai gã cảnh viên.”

Hàn Hạo thật sâu hít vào một hơi. Hẳn thấy được kia hai gã hình cảnh đội đội viên eumenides vì sao muốn điều khai bọn họ, là vì eumenides đang ở này phụ cận, vẫn là nói hẳn đem theo này phương hướng thượng triển khai chính mình ám sát hành động?

Hàn Hạo không kịp làm quá nhiều lo lắng, hẳn hiện tại phải đối eumenides chỉ lệnh biểu hiện ra trăm phần trăm phối hợp. Vì thế hẳn bước nhanh đi tới kia hai gã đội viên trước mặt.

“Hai người các người đi thăm dò nhất tra cái kia mặc hoa cách áo lông nam tử.” Hàn Hạo hướng an kiểm khẩu

phương hướng chỉ chỉ, một gã nam tử vừa mới theo bên kia đi tới, cách bên này thượng có thất tám mươi thước khoảng cách.

Hai gã hình ảnh không nghi ngờ khác thường, lập tức hướng về tên kia nam tử đi rồi đi qua. Hàn Hạo tắc đường nhiên bỏ ở tại bọn họ lưu lại cương vị thượng.

Sau một lát, tin nhắn lại phát đến:“Tốt lắm. Đắc thủ sau, ta sẽ theo người phương hướng đào tẩu, thỉnh không cần ngăn trở ta.”

Hàn Hạo cắn chặt răng, hắn đã đến sao? Hắn ở nơi nào?

eumenides tựa hồ cảm giác được Hàn Hạo nghi vấn, hơn nữa thông qua tin nhắn trả lời vấn đề này:“Ta đang ở bảo tiêu đội ngũ trung, hắc âu phục bên trong mặc màu đỏ thể tuất cái kia chính là ta.”

Hàn Hạo tâm phanh nhảy dựng:eumenides cư nhiên giấu ở này bảo tiêu trung! Không sai, nếu muốn ám sát Đặng Hoa, còn có cái gì phương pháp so với lẫn vào hắc bảo tiêu đội ngũ càng thêm có thể làm đâu? Này bảo tiêu đều mặc thống nhất chế phục, mang theo đại đại kính râm, bọn họ lực chú ý tất cả đều tập trung ở chung quanh gió thổi cỏ lay bên trong, mặc dù trong đó mỗi cá nhân bị treo đầu dê bán thịt chó, những người khác cũng rất khó phát giác!

eumenides đã trà trộn bởi này trung, hắn cũng thay màu đen chế phục, mang theo kính râm, nhưng là lại còn chưa có tới kịp đổi điệu bên trong quần áo. Cho nên khác bảo tiêu ở chế phục nội đều mặc màu trắng áo sơ mi, mà hắn cũng là mặc màu đỏ thể tuất!

Nghi thông suốt đạo lý này, Hàn Hạo quanh thân mỗi một cái lỗ chân lông đều khẩn trương lên.eumenides ngay tại trước mắt mình! Hắn ngưng tụ lại ánh mắt, nhìn về phía nhất chúng bảo tiêu hắc y cổ tay áo.

Bọn bảo tiêu bên trong mặc quần áo nơi tay cổ tay bộ vị lộ xuất ra, người khác tất cả đều là màu trắng áo sơ mi, nhưng trong đó lại thiên có một người ngoại lệ.

Người này đang đứng ở A Hoa bên cạnh người khoảng cách Đặng Hoa không xa địa phương. Mà hắn tư thái cũng cùng với hắc bảo tiêu có điều bất đồng. Người khác đều là ánh mắt hướng ra phía ngoài, cảnh giác nhìn chăm chú vào chung quanh động tĩnh. Chỉ có hắn lại nghiêng mặt, tựa hồ cố ý muốn tránh đi những người khác chú ý.

Hàn Hạo tâm kinh hoàng lên. Người kia cũng không có xem hấn, vì thế hấn nơi tay cơ thượng ấn xuống vừa rồi này tin nhẩn tức hồi bát kiện.

Hấn không thể cấp đôi phương hồi tin nhẩn tức, bởi vì kia đem cấp cảnh sát đến tiếp sau truy tra lưu lại manh mối. Nhưng là trò chuyện là không có vấn đề , hiện tại kỹ thuật năng lực còn không khả năng truy nghe được mỗi lần trò chuyện nội dung. Đối với lưu lại trò chuyện ghi lại, hấn có thể tìm được nhiều loại lấy cơ đi giải thích việc này.

Chỉ cần eumenides đã chết, hết thấy vấn đề đều có thể giải quyết. Hấn là chuyên án tổ tổ trưởng, hấn có quyền nắm giữ cùng xử lý sở hữu một tay tư liệu, bao gồm eumenides di động cùng máy tính.

Này bất lợi cho chính mình chứng cứ đều có thể bị tiêu hủy, cho dù có khác con tin nghi cũng vô pháp dao động đến hấn căn cơ.

eumenides phải tử, hấn ác mộng mới có thể kết thúc.

Cho nên Hàn Hạo giả ý cùng eumenides phối hợp, mục đích chỉ có một: Muốn ở hiện trường đem đôi phương đánh gục.

Hiện tại hấn rốt cục tìm được đối phương mục tiêu, chỉ cần tiến hành cuối cùng nghiệm chứng .

Hấn phải có mười phần nắm chắc tài năng ra tay, bởi vì hấn biết rõ nhất kích không trúng đáng sợ hậu quả.

Điện thoại rất nhanh bị bắt thông, bắt quá Hàn Hạo nhưng không có nghe được di động tiếng chuông -- thực hiện nhiên, đôi phương cũng điều tiết chấn động hình thức.

Nhưng Hàn Hạo lại tình tường thấy được nghiệm chứng kết quả, bởi vì tên kia nam tử đem tay vươn đến trong túi, hấn lấy ra một cái di động nhìn thoáng qua, sau đó liền nhanh chóng cắt đứt, hơn nữa đem di động thả lại túi tiền.

Ở Hàn Hạo bên này, chấn linh cũng đồng thời bỏ dỡ, được thay thế bởi hệ thống nêu lên âm:“Thực xin lỗi, ngài bắt đánh người sử dụng chính việc.....”

Sự thật đã là như thế rõ ràng, mà thời cơ còn lại là thoáng chốc. Hàn Hạo nếu không do dự, đi nhanh hướng về tên kia nam tử đi đến.

Bọn bảo tiêu đều nhìn về phía Hàn Hạo, không biết phát sinh sự tình gì. A Hoa cũng quay đầu đến:“Hàn đội trưởng, có chuyện gì sao?”

Tên kia nam tử cũng bị kinh động , hấn quay sang, chính diện đối hướng về phía Hàn Hạo. Mà Hàn Hạo tay phải lúc này đã nâng lên, hòng súng cự kia nam tử mặt đã gần vài bước xa.

“Phanh!” Tiếng súng vang lên, viên đạn chuẩn xác lọt vào nam tử mi tâm. Kia nam tử thân thể hoảng cũng không hoảng, liền trực tiếp ngã xuống. Sở hữu nhân đều bị này tiếng súng chột ngẩn ra, ở một lát ngưng trệ sau, bọn họ mới đều phản ứng đi lại.

A Hoa một cái mãnh phốc, đem Hàn Hạo vung ở tại thượng, hai tay gắt gao đè lại đối phương súng lục. Hắc y bọn bảo tiêu có vây quanh đến ngã xuống đất nam tử bên người, xem xét hấn thương thế, có tắc vây đi lại giúp A Hoa công kích Hàn Hạo.

Cảnh sát nhân viên đã hành động lên, bọn họ cũng không minh bạch phát sinh sự tình gì, nhưng bọn hấn biết nhất định phải khống chế được này hỗn loạn thế cục. Vì thế bọn họ đều rút ra thương, lớn tiếng quát lớn đến:“Đều đừng nhúc nhích, đều đứng lên!”

“Buông ra ta!” Hàn Hạo cũng rống đứng lên,“Người kia chính là sát thủ, ta đánh chết sát thủ!”

Hai cái hình cảnh xông về phía trước tiền, đem đang cùng Hàn Hạo tánh mạng tương bác A Hoa kéo đến một bên. Mà lúc này ngồi ngay ngắn Đặng Hoa cũng đứng lên, hấn hái điệu kính râm cùng khẩu trang, nhìn xem Hàn Hạo, lại nhìn xem ngã vào vũng máu trung tên kia nam tử, trên mặt vẻ mặt mờ mịt mà lại chấn ngạc.

La Phi cũng chạy tới . Hàn Hạo bắt gọi điện thoại thời điểm hấn đã nhận thấy được tình huống có biến, nhưng Hàn Hạo đột nhiên bật thương bắn lại đại đại ra ngoài hấn dự kiến, mà này chính là ngay lập tức trong lúc đó sự tình, La Phi đó là phản ứng lại sâu sắc cũng vô lực ngăn cản. Hấn xem hái rớt kính râm cùng khẩu trang Đặng Hoa, tâm thật sâu trầm đi xuống.

Bởi vì người này căn bản là không phải Đặng Hoa.

Sau đó hắn thấy được chính mình lại càng không nguyện nhìn đến sự tình.

Bọn bảo tiêu hái rớt trứng đạn nam tử trên mặt kính râm, bọn họ một đám về mặt đau kịch liệt. Kia nam tử dĩ nhiên khí tuyệt, hắn mày kiếm mất hồ, trên mặt kính ngọc cùng uy nghiêm vu tòn.

Hắn thế nhưng mới là Đặng Hoa!

A Hoa cực kỳ bi thương, hắn thanh âm bởi vì tuyệt vọng cùng phần nộ mà trở nên khàn khàn:“Hỗn đản..... Ngươi giết đặng tổng! Ngươi giết đặng tổng!”

Tuy rằng bị hai cái cường tráng hình cảnh đội viên gắt gao ngăn chặn, nhưng A Hoa cứ nhiên vẫn là tránh thoát mở ra, hắn liền lĩnh về phía Hàn Hạo vọt đi qua.

La Phi ngăn ở trung gian, hắn một quyền giã ở A Hoa trên má, người sau đột nhiên bị trọng kích, đau đớn nhưng hắn thoáng thanh tỉnh một ít.

“Bình tĩnh!” La Phi lớn tiếng quát đến,“Ngươi còn ngại không đủ loạn sao?”

A Hoa lẳng lẳng đứng lại, ở trước mặt hắn này nam nhân tựa hồ có chứa làm người ta không thể kháng cự uy nghiêm.

“Hình cảnh đội nhân, gác trụ cửa ra vào, không muốn cho bất luận kẻ nào rời đi! Liễu Tùng, đem hàn đội trưởng trước không chế đứng lên!” La Phi lại hạ liên tiếp mệnh lệnh. Liễu Tùng sớm kiềm chế không được, lập tức liền dẫn người hướng về Hàn Hạo đi đến, mà Hàn Hạo thủ hạ hình cảnh đội viên nhóm tắc có chút bàng hoàng, bọn họ xem Hàn Hạo, tựa hồ thượng đang chờ đợi đối phương chỉ thị.

Hàn Hạo ánh mắt đại ra xem thượng Đặng Hoa thi thể, một bộ thất hồn lạc phách bộ dáng. Sự thật đã là như thế rõ ràng: Hắn lâm vào eumenides âm mưu, ở đối phương thao túng hạ, đúng là chính mình giờ lên súng lục đánh chết Đặng Hoa, do đó giúp đối phương hoàn thành ám sát nhiệm vụ!

Hắn còn có thể làm cái gì? Ở cuối cùng trong trận chiến đấu này, hắn đã thất bại thảm hại, lại vô phiên bản khả năng!

Xem hướng chính mình Liễu Tùng, Hàn Hạo cười thâm một chút. Sau đó hấn cây súng lục ném tới thượng, chủ động đem chính mình hai tay phụ đến sau lưng.

Hình cảnh đội viên nhóm hai mặt nhìn nhau, mờ mịt vô thố.

“Còn thất thần làm gì, ần la cảnh quan mệnh lệnh chấp hành!” Hàn Hạo đột nhiên rống lên một tiếng. Hấn đã triệt để đánh bại, nhưng là hấn cũng tuyệt không thể dễ dàng tha thứ eumenides toàn thân trở ra, mà lúc này, hấn chỉ có đem quay giáo nhất kích hi vọng gửi gắm tại đây cái đến từ chính long châu đồng hành trên người.

Hấn cũng tin tưởng đối phương có năng lực này. Từ ở trình Hách minh gia lần đầu gặp lại sau, Hàn Hạo liền đối với người này thực lực rất tin không nghi ngờ. Nhưng mà kiêu ngạo lại lộng quyền tính cách lại nhường hấn luôn luôn tại bài xích đối phương gia nhập, hiện tại hấn xem như lần đầu tiên đem La Phi chân chính coi như chính mình đồng chiến hào đội hữu.

Tin cậy một cái xuất sắc tên, cảm giác này tuy rằng tốt lắm, nhưng tới quá muộn một ít.

Hình cảnh đội viên nhóm rút cục dựa theo La Phi phân phó phân tán mà đi. Liễu Tùng tắc mang theo đặc công đội viên đem Hàn Hạo khảo lên. Giờ phút này La Phi cũng đi đến Hàn Hạo trước mặt, trịnh trọng mà lại sốt ruột hỏi:“Hấn ở nơi nào?”

Hàn Hạo biết La Phi hỏi là ai, khả hấn lại chỉ có thể cười khổ lắc đầu.

“Hấn ở nơi nào?” La Phi lại hỏi một lần, sau đó hấn đề cao thanh âm cường điệu nói,“Người vừa rồi còn tại cùng hấn liên hệ, hấn nhất định ngay tại phụ cận, hấn ở nơi nào?!”

La Phi cuối cùng một câu nhắc nhở Hàn Hạo. Không sai,eumenides luôn luôn tại cùng chính mình liên hệ, hấn hoàn toàn hiểu biết hiện trường tình huống, hấn nhất định ngay tại phụ cận!

Hàn Hạo tinh thần một lần nữa phấn chấn lên, hấn trừng lớn mắt mọi nơi tìm tòi , rất nhanh, ánh mắt của hấn liền đứng ở nơi nào đó, trên mặt lộ ra thoải mái mà lại phần nộ biểu cảm.

La Phi, A Hoa, Liễu Tùng cùng với ở đây tất cả mọi người theo ánh mắt của hấn nhìn đi qua --

Cái kia luôn luôn tại đại sảnh ngoại quét rác bảo khiết viên giờ phút này chính dán tại chỗ cao trên cửa sổ, thân nhiên nhìn xuống trong đại sảnh phát sinh hết thấy. Bởi vì lưng chỗ sân bay cường phản quang bên trong, không có người có thể thấy rõ hấn khuôn mặt. Nhưng hấn kia cao lớn thân hình lại bị cường quang đột ngột chiếu vào thủy tinh phía trên, hiện ra một loại quỷ dị mà lại vô pháp chống cự lực lượng.

“Thì phải là hấn, thì phải là hấn!” Hàn Hạo thanh âm run run , bao hàm nhiều lắm phần nộ, thống khổ cùng hối hận!

Hàn Hạo giọng nói chưa lạc, La Phi cùng A Hoa đã đồng thời vọt đứng lên, bọn họ thân thủ đều là thoăn thoắt vô cùng. Mà Liễu Tùng lập tức cũng hạ đạt mệnh lệnh, vài tên đặc công đội viên gắt gao theo ở tại mặt sau. Mọi người tất cả đều hướng về đại sảnh ngoại tiến đến.

Ngoài cửa sổ tên kia nam tử cũng không hoảng không vội, hấn lại nhìn sau một lát, mới khoan thai chuyển qua thân đi. Này muốn đuổi bắt hấn người phải vòng rất xa tài năng chạy ra đại sảnh, chờ bọn hấn đuổi tới bên cửa sổ thời điểm, chính mình sớm dọc theo thiết kế tốt lui lại lộ tuyến biến mất vô tung .

Đặng Hoa thi thể lẳng lẳng nằm ở hậu cơ đại sảnh trên sàn, máu tươi còn đang theo họng súng trung ồ ồ mà ra. Với hấn mà nói, này tựa hồ là cái ở mười tám năm trước liền đã nhất định quy túc.

Kết thúc

Hắn đi ra sân bay, bước chậm ở một mảnh hoang vu cánh đồng bát ngát trung. Gió thu lạnh thấu xương mà qua, nhưng hắn nhưng không cảm thấy lạnh, bởi vì ở trong thân thể hắn mặt, nhiệt huyết thượng ở sôi trào.

Hắn có thể nghĩ đến, hiện tại nhất định có vô số người đều ở truy tra hắn rơi xuống, nhưng không có người sẽ biết hắn là ai vậy.

Bởi vì hắn là một cái không có gì hồ sơ tư liệu nhân, một cái ở gì ghi lại trung cũng không tồn tại nhân.

Mười tám năm trước, hắn là một cái cơ khổ vô y lưu lạc nhi, mắt thấy sẽ bị tàn khốc xã hội sở cắn nuốt. Giờ phút này, hắn gặp cái kia quái vật, này quái vật sau này bị hắn xưng là “Lão sư”.

Lão sư giúp hắn hoàn thành một việc, kia chuyện là hắn nằm mơ đều muốn hoàn thành lại không có khả năng hoàn thành . Từ đây hắn đối lão sư tràn ngập kính sợ cùng sùng bái.

Lão sư muốn dạy cho hắn bản lĩnh, nhượng hắn về sau đi giúp trợ càng nhiều nhân. Vì thế hắn thành lão sư học sinh. Hắn có cực cao thiên phú, hắn chưa từng có nhượng lão sư thất vọng qua.

Ba năm trước, lão sư cho hắn một phần danh sách, kia mặt trên tất cả đều là tội ác tày trời lại đào thoát pháp luật trừng phạt đặc tội nhân. Hắn bắt đầu tìm kiếm những người này, cũng đối bọn họ thi bằng nghiêm khắc trừng phạt. Hắn hoàn thành rất khá, này cướp bóc, cường gian, giết người hung đồ ở trong tay hắn giống như là một cái chỉ đạo tể sơn dương, hắn phát ra “Từ hình thông tri đơn” Cho tới bây giờ chưa từng thất bại qua.

Hắn nhận vì chính mình có thể xuất sư , nhưng lão sư lại nói không được. Chỉ có lúc hắn giết người kia sau, hắn tài năng đủ trở thành một gã đủ tư cách chấp hành giả.

Đặng Hoa.

Đây là một cái lão sư cần phải giết chết nhân, nhưng muốn giết chết hắn cũng là một cái không có khả năng hoàn thành nhiệm vụ.

Hắn nỗ lực gần ba năm, nhưng không hề tiến triển, thẳng đến một tháng phía trước, hắn bắt được đến danh sách thượng kê tiếp con mồi: Bành quang phúc.

Bành quang phúc thô lộ song Lộc Sơn tập cảnh án tình hình thực tế, điều này làm cho hắn rốt cục nghĩ ra có thể giết chết Đặng Hoa kế hoạch.

Hắn đem này kế hoạch nói cho lão sư hơn nữa đạt được lão sư tán thành. Nhưng lão sư cho hắn cái thứ nhất chỉ điểm cũng là nhường hắn giết từ ngày xưa chuyên án tổ cảnh quan trịnh Hách minh, lấy sử Hàn Hạo cuốn vào đến án kiện trung đến.

Hắn đối này thực không hiểu, bởi vì trịnh Hách minh chẳng phải tử hình thông tri đơn thượng nhân. Muốn cho Hàn Hạo cuốn vào, vốn có khác cang ôn hòa phương pháp.

“Người đem trở thành chân chính chấp hình giả. Người phải minh bạch, ở người trước mặt vĩnh viễn đứng thẳng hai cái địch nhân, một cái là tử hình thông tri đơn thượng đắc tội phạm, một cái khác còn lại là cảnh sát. Vĩnh viễn không cần hoài nghi người cùng cảnh sát trong lúc đó đối lập quan hệ, chỉ cần có một chút cơ hội, bọn họ sẽ không chút do dự đem người đánh gục, cho nên người phải cũng làm hảo đồng dạng chuẩn bị. Đi giết chết cái kia cảnh sát, như vậy ở ngày sau cùng bọn họ gặp được trung, người mới sẽ không lại có gì chần chờ.”

Hắn tán thành lão sư dạy bảo, vì thế lấy trịnh Hách minh tử vì mở màn, toàn bộ kế hoạch chính thức bắt đầu.

Chuyên án tổ trùng kiến, Hàn Hạo trở thành tổ trưởng, kế hoạch hoàn thành bước đầu tiên.

Sau đó là Hàn Thiếu Hồng, muốn ở cảnh sát nghiêm mật theo dõi hạ đem nàng giết chết, này đích xác có chút mạo hiểm. Bất quá này bước kỳ sinh ra hai cái phương diện tác dụng: Thứ nhất, nó dẫn đường cảnh sát tư duy, khiến cho sau này bành quang phúc xuất hiện khi, người bình thường sẽ không đem nghi vấn tập trung ở song Lộc Sơn tập cảnh án thượng; Thứ hai, nó chứng minh rồi eumenides đáng sợ thực lực, do đó vì Hàn Hạo sát bành quang phúc chế tạo thích hợp che giấu, sẽ không làm cho người ta đầu tiên nghĩ đến hay không nội tặc gây nên.

Kế hoạch thuận lợi tiến hành đi xuống, Hàn Hạo giết chết bành quang phúc, Hùng Nguyên cũng thành vì phụ thuộc vật hi sinh. Mà hắn tắc nắm giữ hiện trường video clip tư liệu, vì thế Hàn Hạo đối hắn vừa hận vừa sợ, muốn giải quyết sở hữu vấn đề, Hàn Hạo nhất định phải đưa hắn đánh chết.

Đây đúng là hấn muốn đạt tới hiệu quả.

Mấy năm qua hấn tuy rằng không có thể tìm được ám sát Đặng Hoa cơ hội, nhưng thăm dò Đặng Hoa rất nhiều tình huống. Người này bình thường cực nhỏ xuất hiện tại công chúng trường hợp, vạn bất đắc dĩ thời điểm, hấn trừ bỏ mang theo bảo tiêu bao quanh hộ vệ ở ngoài, còn có một cái phi thường giấu kín phương pháp: Tìm kiếm thể thân.

Đặng Hoa sẽ làm thể thân giả mạo chính mình xuất hiện tại công chúng trong tầm mắt, mà chính mình tắc hóa thân vì bảo tiêu che giấu đứng lên. Đây là hấn ở nhiều năm tử vong uy hiếp hạ dưỡng thành một cái giáo hoạt thói quen.

Này thói quen bị hấn lợi dụng . Hấn nhường Hàn Hạo làm nhận vì cái này nguy trang bảo tiêu chính là sát thủ eumenides, ở Hàn Hạo gọi điện thoại nghiệm chứng phía trước, hấn sớm đem chính mình điện thoại chuyển dời đến Đặng Hoa di động thượng.

Vì thế Hàn Hạo giết chết Đặng Hoa, này không có khả năng hoàn thành nhiệm vụ rất cực từ hiện trường hộ vệ tổ tổ trưởng tự tay hoàn thành .

Lão sư tâm nguyện rất cực thực hiện, hấn tin tưởng lão sư sẽ ở cửu tuyền dưới sáng mắt.

Hấn xuất sư , từ hôm nay trở đi, hấn trở thành chân chính , độc lập tử hình người chấp hành.

Trên cái này thế giới không có người sẽ biết tên của hấn, nhưng hấn lại sẽ làm mỗi người đều biết đến eumenides.

Bởi vì trên thế giới vẫn có nhiều lắm tội ác chưa bị trừng phạt, hấn còn có nhiều lắm sự tình phải làm.

Hấn nhất định có thể hoàn thành rất khá.

Hấn thề.

La Phi đứng ở hậu cơ đại sảnh ngoại cửa sổ biên. Vài phút phía trước, người kia còn đứng ở trong này, mà lúc này nơi này đã là người đi ảnh không. Nhưng La Phi cũng không có thất vọng, ít nhất hấn rất cực gặp được người kia,

hắn tin tưởng chính mình tổng có thể thu đến đối phương đuôi.

Nhất định sẽ không nhường cái kia tên nhớn như ngoài vòng pháp luật .

Hắn thề.

A Hoa bên chạy ở bóng đêm giữa. Hắn cảm giác chính mình chạy mau tất thảy , nhưng hắn cũng không nguyện dừng lại.

Hắn muốn đuổi tới cái kia tên, tuy rằng hắn liên đối phương lui lại phương hướng đều không biết.

Hắn nhất định phải đuổi tới đối phương, cho dù chạy đến chân trời góc biển!

Hắn thề.

Hàn Hạo đứng ở sân bay trong đại sảnh, lạnh lẽo còng tay mang ở hắn song trên cổ tay. Đây là một loại chưa bao giờ từng có cảm giác.

Ở đã trải qua lúc ban đầu phần nộ, thống khổ cùng uể oải sau, hắn tư duy rốt cục chậm rãi bình tĩnh xuống dưới. Hắn biết chính mình đem gặp phải cái dạng gì hậu quả, nhưng hắn không cam lòng!

Hắn không thể cứ như vậy ỏ chẵn túi đánh bại, hắn phải ở tuyệt vọng trung cầu được một đường sinh cơ.

Này sinh cơ có lẽ vẫn cứ tồn tại..... Hiện tại hắn có chút may mắn chính mình không có đối doãn dưới kiếm tử thủ .

Hắn muốn phiên bản, hắn muốn tìm đến cái kia nhục nhã hắn, hãm hại hắn gia hòa, hắn muốn hôn thủ đem đối phương phá tan thành từng mảnh.

Hắn thề.

.....

[tử vong thông tri đơn thứ nhất bộ hoàn]

Tử vong thông tri đơn II số mệnh

Bọn họ ở theo đuổi đồng dạng chính nghĩa, bọn họ ở duy hộ đều tự quy tắc. Bọn họ, không có ngoại lệ bước trên chính mình số mệnh đường.....

Nội dung giới thiệu văn bản

“Chúng ta đều có giống nhau mục đích , nhưng chúng ta lại bị vây hoàn toàn bất đồng sinh tử trận doanh.”

“Tội ác là chúng ta cộng đồng địch nhân, nhưng chúng ta nhưng không cách nào bởi vậy trở thành bằng hữu.”

Ở La Phi cùng eumenides cuộc đấu trung, tiền hình cảnh đội trưởng sa lưới, khổng lồ buôn bán tập đoàn thể lực trọng tổ, nhiều năm trước làm toàn thị nữ hài sợ hãi bầm thây án hung phạm dần dần trôi lên mặt nước.....eumenides đối nhau phụ tử vong chân tướng tìm kiếm, tác động nhiều mặt vận mệnh thay đổi, cũng thành vì hấn cùng La Phi đấu tranh tiêu điểm!

Mười tám năm trước, là cái dạng gì chân tướng, nhường cái kia tràn ngập chính nghĩa cảnh giới kỳ tài, biến thân trở thành lãnh khốc sát thủ?

Mười tám năm sau, là cái dạng gì nhân quả, nhường thế hệ mới tử vong tuyên án giả, vô pháp trốn tránh chính mình số mệnh bản trách nhiệm?

Bọn họ, không có ngoại lệ bước trên đều tự số mệnh đường.....

La Phi bất động thanh sắc tung ra lợi thế, bị cảnh giới truyền kỳ tận lực giấu diếm nhiều năm chân tướng,eumenides thân thể chi mê, hay không có thể trở thành hấn cuối cùng cứu lại?

-- kia căn bản chính là cừu hận thấu xương, bất luận kẻ nào cũng không thể không báo thù hận.

-- hấn hội kiên trì sự phụ truyền thừa tín ngưỡng, vẫn là buông tha cho cổ chấp đem trận này giết hại chung kết?

Lời dẫn

Bóng đêm u ám.

Hẻo lánh vòm cầu hạ nước bùn đục ngầu, các loại hủ bại rác ở nước cạn chỗ chồng chất, tản mát ra từng đợt làm người ta khó có thể chịu được tanh tưởi. Đây là một cái ồn ào náo động đô thị trung bị lãng quên góc, mặc dù là tối thất vọng khát cái cũng sẽ không nguyện ý ở loại địa phương này nhiều ngốc một lát.

Mười mấy năm qua, bọn họ lại luôn lựa chọn ở cùng loại hoàn cảnh trung chạm mặt. Duy nhất nguyên nhân là bọn họ không nghĩ bị những người khác quấy rầy đến.

Lần này chạm mặt không khí cùng dĩ vãng cũng không đồng.

Người trẻ tuổi trong mắt lóe chút sáng lấp lánh gì đó, hẩn tựa hồ có chút qua cho kích động . Mà lớn tuổi giả chính ý đồ đem đôi phương loại này cảm xúc giảm bớt xuống dưới.

“Người cần phải đi.....” Hẩn phát ra cực kì khàn khàn tối nghĩa thanh âm,“Ta muốn nói đều đã nói được thực minh bạch.”

Ánh trắng trải qua nước sông chiết xạ, hôn ám bất định tránh qua đi, ần ần chiếu ra người nói chuyện như ma quỷ bàn không bố không trọn vẹn khuôn mặt.

Người trẻ tuổi trầm mặc sau một lúc lâu, rốt cục vẫn là nhìn không được hỏi:“Chúng ta lần sau gặp mặt ở nơi nào?”

“Hắc.” Quái vật tiếng cười cũng đồng dạng chói tai,“Người làm gì nhiều này vừa hỏi? Người có biết , không có lần sau .”

Người trẻ tuổi trong mắt tránh qua một tia mờ mịt, tuy rằng hẩn biết đây là sớm muộn gì sẽ tới đến kết cục, nhưng muốn chân chính đi đối mặt thời điểm, lại chung lại khó có thể giải thoát.

“Người sợ hãi cái gì đâu? Người đã trở nên cũng đủ cường đại, người không lại cần ta chi đạo .”

Người trẻ tuổi do dự một chút, nhẹ giọng nói:“Ta có chút thấy không rõ tiền phương lộ.”

“Ta minh bạch người cảm giác. Khả người nhất định sẽ đi xuống , đây là người số mệnh -- ở mười tám năm trước liền đã nhất định.” Quái vật tư điều chậm lý nói, bờ môi của hắn oai a a tách ra, lộ ra một mảnh trắng bệch răng nanh.

Nói xong những lời này, quái vật liền chuyển qua thân, gian nan về phía hà đạo chỗ sâu chậm rãi chuyển đi. Lúc hắn đi ra vòm cầu sau, thê lãnh ánh trăng bắn thẳng đến đi lại, ở hắn phía sau lòi ra một đạo thật dài bóng dáng, tịch mịch bi thương.....

Chương 1 tân đội trưởng tiền nhiệm

Nhì 〇〇 hai năm ngày hai mươi sáu tháng mười, buổi sáng chín giờ hai mươi lăm phân.

Hưng thành lộ bích phương viên khách sạn đi chỉ.

Nỗ mạnh hiện trường kéo thật dài cảnh giới tuyến, quần chúng nhóm bị ngăn ở vòng luẩn quẩn ngoại. Bọn họ tất cả đều nỗ lực thẳng dài cổ, kia bộ dáng quả thật rất giống là Lỗ Tấn dưới ngòi bút một đám con vịt.

Cảnh giới tuyến trung tâm là một mảnh phế tích. Trong không khí tựa hồ vẫn cứ tràn ngập nỗ mạnh nháy mắt sở hình thành khói thuốc súng cùng tử vong hơi thở. Hơn mười cái phòng cháy đội viên ở phế tích gian lận rộn , bọn họ thủ nâng cơ đỉnh, đem một khối khối đá vụn chuyên lịch thanh lý xuất ra. Ở bọn họ hồng sắc thân ảnh trung còn kèm theo vài cái mặc bạch y nam tử, này đó nam tử hai người một tổ, trong tay dẫn theo màu đen cực đại bạch xóp. Phòng cháy đội viên nhóm công tác ngẫu nhiên sẽ bị bạch y nam tử đánh gãy, lập tức người sau hội đi ra phía trước, theo phế tích trung nhật ra vài thứ trang nhập màu đen bạch xóp trung. Bọn họ về mặt cực kì nghiêm túc.

Mà giờ phút này người xem nhóm sẽ gặp phát ra một trận xôn xao.“Chắc chắc, lại tìm được.....” Cùng loại nói nhỏ thanh ở trong đám người hưng phấn mà truyền lại . Khả trên thực tế, bởi vì cảnh sát cảnh giới vòng kéo cũng đủ dài, bọn họ căn bản là thấy không rõ hiện trường trung tâm chỗ cụ thể tình hình.

Chân chính có thể thấy rõ chi tiết nhân cũng không ở trong đám người.

Ở hưng thành lộ lộ khẩu phụ cận, có một loạt xếp cao ngất tòa nhà văn phòng. Người trẻ tuổi ngay tại trong đó mổ cái chỗ cao thông qua kính viễn vọng nhìn chăm chú vào phế tích thượng phát sinh hết thảy -- mặc màu trắng quần áo nam tử đều là đến từ chính tỉnh thành cảnh sát pháp y, bị bọn họ trang nhập màu đen trong bạch xóp gì đó còn lại là một khối khối nhân thể di hài.

“Lão sư.....” Người trẻ tuổi thì thảo nhắc tới , trên mặt bày biện ra khó có thể miêu tả phức tạp vẻ mặt: Không gì ngoài bị thương cùng không tha ở ngoài, càng nhiều còn lại là thật sâu mê mang.

Người kia đã đi , đối nhân sinh của hắn mà nói, rồi đi có lẽ sẽ là một loại giải thoát. Mà nếu này đột nhiên rồi đi đối người trẻ tuổi mà nói lại không khỏi qua cho tàn nhẫn một ít, người sau nên như thế nào đi tìm này quấy nhiễu chính mình nhiều năm bí ẩn đáp án?

Ta là ai? Ta từ đâu tới đây?

Trừ bỏ lão sư ở ngoài, còn có ai có thể trả lời?

Hoàn hảo, ít nhất ta biết nên đi chạy đi đâu. Người trẻ tuổi lúc này thu hồi kính viễn vọng, âm thầm trấn an chính mình một câu.

“Người nhất định sẽ đi xuống.” Lão sư nói như vậy.

Cho nên, hắn nhất định phải đi xuống.

※※※

Ba giờ chiều mười bảy phân.

Vạn phong khách sạn, năm sao cấp. Tọa ủng tinh thành tối phồn hoa đoạn, trang hoàng nội thiết đều có thể nói cao nhất. Phòng bộ vị cho chỗ ngồi này ba mươi sáu tầng đại hạ đỉnh đầu, thông qua rộng rãi cửa sổ sát đất, vào ở khách nhân có thể quan sát đến toàn bộ nội thành phong mạo, tầm mắt sẽ không nhận đến gì quấy nhiễu.

Cho dù là mùa ế hàng, như vậy phòng một ngày thuê trụ phí dụng cũng muốn vượt qua ngàn nguyên.

Ngô dần ngo đã là năm gần sáu mươi lão nhân, hắn đời này vẫn là lần đầu tiên tiến vào như thế xa hoa nơi. Ngồi ở mềm mại da thật trên sofa, hắn không khỏi có một loại thụ sủng nhược kinh cảm giác. Hắn đem hai tay bình đặt ở trên đầu gối, thất lưng đỉnh thẳng tắp, tựa hồ sợ nhất dùng sức sẽ gặp đem kia sofa tọa hỏng rồi bình thường.

Trừ bỏ Ngô dần ngo ở ngoài, trong phòng còn có ba cái người trẻ tuổi, bọn họ giờ phút này biểu hiện lại cùng người trước hoàn toàn bất đồng. Đồng dạng là tới đến xa lạ trường hợp, bọn họ cũng không có hiện ra gì câu nệ, trừ bỏ ở trong phòng nội nơi nơi tán loạn ở ngoài, bọn họ còn không kiêng nể gì đùa nghịch các loại xa hoa đẹp để quý giá trần thiết phẩm.

Này ba cái người trẻ tuổi hai nam nhất nữ, quần áo giả dạng khác loại quái dị, vừa thấy liền biết là bạn cùng lứa tuổi trung “Bất lương phân tử”. Có lẽ gọi bọn hắn “Người trẻ tuổi” Có chút nói ngoa , bọn họ trên thực tế còn chính là chút mười sáu, bảy tuổi choai choai đứa nhỏ.

Trong đó một cái nam hài bên phải trên tai quai một cái đại đại hoàng vòng tai. Hắn tựa hồ xoay chuyển có chút mệt mỏi, liền đem chính mình hướng về hai thước có hơn sofa ném đi qua. Lúc hắn thích ý rơi vào mềm mại sofa bên trong khi, cách đó không xa lão nhân cũng khó khỏi bị đến liên lụy, nguyên bản ngay thẳng thân thể đi theo lắc lư hai hạ.

“Mẹ nó, thực đã nghiền.” Hoàng vòng tai “Hắc hắc” cười xấu xa .

“Các người cẩn thận một chút.” Ngô dần ngo thấp giọng nói, ba phần làm như quát lớn, bảy phần lại càng giống ở khản cầu.

Hoàng vòng tai đôi lão nhân khuyên bảo không chịu để ý, tựa như đối phương căn bản không tồn tại giống nhau. Giờ phút này hắn lực chú ý bị hắn đồng bạn -- một cái nóng cuộn mao đầu nam hài hấp dẫn. Người sau vừa mới mở ra trên bàn trà Tiểu Băng rượu, tựa hồ có điều phát hiện.

“Hi, người nha nhưng đừng ăn mảnh a! Hữu hảo này nọ đều lấy ra!” Hoàng vòng tai lớn tiếng ồn ào .

Cuốn mao đem đầu theo trong tủ lạnh rút khỏi đến, trong tay hơn hai quán đóng hộp bia. Hắn đem trong đó nhất quán ném cho hoàng vòng tai, chính mình mở ra một khác quán, mỹ tư tư uống một ngụm.

“Các người không cần loạn lấy, đây đều là đòi tiền .” Khả năng biết chính mình trong lời nói sẽ không có tác dụng, Ngô dần ngo ngữ khí có chút bất đắc dĩ.

“Dù sao có người bỏ tiền , sợ cái gì.” Nữ hài theo phòng ở một cái khác góc đi tới, nàng dài một trương mập mập viên mặt, tóc đại bộ phận bị nhuộm thành màu đỏ.

Cuốn mao cầm trong tay bia hướng nữ hài đưa qua đi:“Người cũng đến điểm?”

“Lăn, ai muốn người uống còn lại ?” Nữ hài thô lỗ trả lời, chính nàng theo trong tủ lạnh lục ra vừa nghe côca, một bên mở ra kéo hoàn, một bên cười hi hi hỏi kia lão giả:“Ngô lão sư, người muốn hay không?”

Ngô dần ngo liên tục xua tay:“Không cần không muốn.....”

Hoàng vòng tai theo trên sofa ngồi đây, hấn một tay nắm ở Ngô dần ngo đầu vai, tay kia thì nắm bắt lon bia hướng về đối phương môi thẩu đi qua, tề mi lộng nhần nói:“Đến đây đi, uống điếm thôi.”

Ngô dần ngo đem đối phương thủ đẩy ra, hấn thoát nhìn có chút tức giận:“Người làm gì, ta nói không cần.”

“Mọi người đều nói không cần, người bắt buộc cũng không hữu dụng .” Cuốn mao ngả ngón chế nhạo , khốc miệng lộ ra cười xấu xa. Khác hai cái hài tử rất nhanh phẩm ra hấn trong giọng nói đậm đắng tiềm ý, tất cả đều làm càn cười ha hả.

Ngô dần ngo đang cười trung lần hiển xấu hổ.“Người kia thế nào còn chưa?” Hấn trong lòng trung âm thầm oán giận , độc tự đối mặt này ba cái học sinh, thật sự là có nhục tôn nghiêm.

Mà kia ba cái tên ở cười xong sau, tựa hồ đã ở lo lắng đồng dạng vấn đề .

“Sao lại thế này a? Ước người người kia đâu?” Hoàng vòng tai xem cuốn mao nói,“Người nha sẽ không bị người thả bò câu đi?”

“Liên xung giá cao như vậy phòng, cũng không khả năng! Hiểu không?” Cuốn mao hèn mọn lườm liếc đối phương, lại ung ục ung ục uống sáng khoái mấy khẩu bia.

“Kia cũng không thể lãng phí thời gian a.” Nữ hài cũng có chút bất mãn ,“Ta còn hẹn nhân đạo phỏ đâu, người chạy nhanh thôi thôi cái kia tên.”

Cuốn mao nghĩ nghĩ, xuất ra một cái di động, tìm được tương quan dãy số bát đi ra ngoài. Hấn đem di động dán tại bên tai nghe xong một lát, bỗng nhiên nhượng mảy, tựa hồ có chút kỳ quái.

“Như thế nào?” Đứng ở bên người nữ hài hỏi.

Cuốn mao theo lon bìa thượng dọn ra một ngón tay đến, dừng thẳng ở bên môi “Hu” một chút, ánh mắt chuyển hướng về phía cửa phòng khách.

Trong phòng tạm thời an tĩnh lại, lúc này tất cả mọi người nghe được âm nhạc thanh âm.

Tuy rằng chính là di động tiếng chuông, nhưng này âm nhạc an tường dễ nghe, ẩn chứa làm người ta hiểu ra vô cùng vận luật.

Mà này âm nhạc đúng là theo hờ khép ngoài cửa truyền đến .

Rất nhanh, tiếng nhạc bỗng nhiên ngưng hẳn . Sau đó kia cửa phòng bị chậm rãi đẩy ra, ở mọi người kinh ngạc trong ánh mắt, một gã nam tử theo ngoài phòng đi đến.

Đây là một cái thân hình cao lớn nam nhân, hắn quần áo phổ thông, trừ bỏ mang theo một đôi không hợp mùa hắc sa bao tay ở ngoài, cũng không khác dị nhân chỗ. Làm đại gia hoang mang là: Hắn bộ một cái màu đen đầu tráo, giống như là ảnh thị trong kịch khủng bố phần tử bình thường, này đầu tráo che khuất toàn bộ khuôn mặt, chỉ lộ ra một đôi tinh quang lờ lờ mắt to.

“Ngươi..... Ngươi là?” Ngộ dân ngộ đứng đây, không yên bất an hỏi.

“Ta chính là ước của các ngươi nhân.” Nam tử vừa nói, một bên phản thủ đóng lại cửa phòng. Hắn nói chuyện khi thanh âm trầm thấp, nhưng đọc nhấn rõ từng chữ lại phi thường rõ ràng.

Cuốn mao lại bắt đầu khoe khoang hắn “Hài hước”：“Đại ca, ngươi động hồi sự? Mặt của ngươi nhường con la đá sao?” Hoàng vòng tai cùng tóc hồng nữ hài lập tức rất phối hợp cười ha ha.

Nam tử đối như vậy cười nhạo có vẻ không hề phản ứng. Hắn theo bàn trà bâng tha qua một trương chiếc ghế, đổ ở tại phòng khách nhập khẩu địa phương, sau đó hắn ngồi trên chiếc ghế, ánh mắt chậm rãi tại kia ba cái nam nữ trên người quét một lần. Ánh mắt của hắn cũng không hung ác, nhưng có một loại vô hình áp lực giấu ở trong đó, này áp lực khiến cho cuốn mao đám người rất nhanh liền yên tĩnh xuống dưới.

Lúc này nam tử mới lại mở miệng nói:“Đều cho ta ngồi ổn.”

Nam tử trầm ổn ngữ điệu trung mang theo một loại đương nhiên mệnh lệnh miệng. Giống như là thượng cấp quan quân ở phân phó chính mình cấp dưới giống nhau, không cần thiết lớn tiếng tất uổng, cũng không cần nghiêm từ nhuệ câu, nhưng mỗi một cái lời làm cho người ta cảm thấy khó có thể cãi lại.

Ngô dần ngo lập tức liền ngồi trở lại đến trên sofa. Vài cái thiếu niên tuy rằng không giống hần như vậy nghe lời, nhưng lúc này trong lòng cũng đều có một chút lo sợ cảm giác. Hoàng vòng tai cùng tóc hồng nữ hài do dự xem cuốn mao, xem ra người sau là bọn hần ba người trung trung tâm nhân vật.

Cuốn mao nghĩ nghĩ, cảm thấy không có thể ăn này biết, hần dương cô,“Hừ” một tiếng đem lời đề xóa đi qua:“Chúng ta tới nơi này nhưng là có điều kiện . Người trước đem điều kiện thực hiện lại nói.”

Nam tử giờ lên tay phải nhất dùm, hiện ra trong tay ba cái hồng bao:“Cầm đi.”

Đối phương như thế sáng khoái, này ngược lại nhường cuốn mao có chút do dự. Hần sừng sốt một lát sau mới tiến lên hai bước, đem kia ba cái hồng bao nhận lấy.

“Đây là người , này cấp cái kia nữ hài, này đưa cho người một cái khác đồng bạn.” Nam tử nhất nhất phân công , tương ứng hồng bao rất nhanh liền đến mỗi người trong tay. Mà Ngô dần ngo tựa hồ thành người ngoài cuộc, hần mờ mịt bàng quan để mất tiền chuyện đã xảy ra, đầu đầy mờ mịt.

Hoàng vòng tai đầu tiên mở ra hồng bao, hồng bao nội chỉ có một trương mỏng manh trang giấy, này hiển nhiên cùng hần chờ mong không hợp. Lúc hần thấy rõ trang giấy thượng viết nội dung khi, hần lại không chế không được kêu lên:“Này mẹ nó cái gì ngoạn ý a?”

Cuốn mao cũng thấy được thuộc loại chính mình kia tám hình, mặt trên rõ ràng là mấy đi phi thường tinh tế chữ in thể Tống:

【 tử hình thông tri đơn

Chịu hình nhân: Tà quan long

Hành vi phạm tội: Nhục sư tang nói

Chấp hành ngày: Ngày hai mươi sáu tháng mười

Chấp hành nhân:eumenides]]

“Thao, người nha đùa giỡn chúng ta ngoạn đâu?” Cuốn mao cầm giận đem kia tờ giấy nhu thành một đoàn, hướng cái kia nam tử trên người ném đi.

“Không có người ở đùa giỡn các người.” Nam tử trong giọng nói bỗng nhiên hơn lạnh như băng ý tứ hàm xúc,“Các người là võng dân tuyên ra đắc tội nhân, mà ta chính là người chấp hành eumenides.”

“Người hồ lộng ai đâu? Các người loại này gốc gác võng dân ta thấy hơn, mẹ , mang cái khăn trùm đầu liền trang Spider Man a? Lăn người đi!” Cuốn mao hùng hùng hổ hổ đáp lại .

“Này..... Đây là như thế nào?” Lão giả nhìn thấy trường hợp không đối, vội vội vàng vàng đứng lên, đi đến tóc hồng nữ hài bên người thấu xem đối phương trong tay trang giấy. Kia tấm hình ở hắn trước mắt bỗng nhiên run run đứng lên, mà tâm địa chấn đúng là đến từ chính tóc hồng nữ hài bàn tay. Ngô dần ngộ kinh ngạc đem ánh mắt chuyển tới nữ hài trên người, đã thấy nữ hài sắc mặt đã hải tái nhợt.

“Hắn không phải phổ thông võng dân. Hắn là eumenides..... Trời ạ, hắn là eumenides!” Qua cho kích động cảm xúc nhường nữ hài thanh âm có vẻ quái dị.

Hoàng vòng tai cùng cuốn mao nhú mày xem nữ hài, hiển nhiên không rõ ý tưởng.

“Hắn là cái sát thủ, hắn thật sự hội giết người.....” Nữ hài hoảng sợ bắt được hoàng vòng tai cánh tay,“Tuần trước hắn giết khai bảo mã (BMW) nữ nhân, trên mạng..... Trên mạng có rất nhiều nhân ở thảo luận hắn!”

Nữ hài cảm xúc cảm nhiễm đến nàng đồng bạn, hai cái tiểu tử cũng hiện ra nao núng thần sắc. Bởi vì không có

người nói chuyện, phòng trong yên tĩnh xuống dưới, mà này phân ngăn ngủ yên tĩnh rất nhanh liền bị cái kia tự xưng eumenides nam tử đánh vỡ .

“Tháng trước mười một hào, các người ở lớp học thượng đối đang ở giảng bài Ngô dần ngộ lão sư tiến hành rồi cản trở vũ nhục. Không chỉ có như thế, các người còn dùng dv chụp được toàn bộ vũ nhục quá trình, cũng đem trung một đoạn dài đến 5 phút video clip gửi đi đến hồ network thượng. Tuy rằng đối mặt phô thiên cái địa khiển trách, nhưng cho đến hôm nay, vẫn cứ nhìn không tới các người có gì hối cải thành ý. Đối như vậy đắc tội đi, các người còn có cái gì muốn nói sao?” Nam tử giọng nói theo trầm thấp trở nên dần dần cao vút, phần nộ sức dần hiện lên xuất ra.

Ở ngưng trọng không khí hạ, tất cả mọi người đã bắt đầu hồi hận vội vàng tiếp nhận rồi người xa lạ mời. Hoàng vòng tai tiến đến cuốn mao bên người, chột dạ hỏi câu:“Làm sao bây giờ?”

“Chúng ta đi, không cần để ý hấn.” Cuốn mao khẽ cắn môi nói, bất quá hấn rất nhanh liền phát hiện ý nghĩ của chính mình cũng không có thể làm, bởi vì kia nam tử đang ngồi ở phòng phòng khách khẩu thượng, hấn đem thông hương cửa phòng dẫn nói hoàn toàn phá hỏng . Nếu muốn đi ra này gian phòng ở, phải trước theo trên người hấn khiêu đi qua mới được.

“Người mẹ nó cho ta tránh ra!” Cuốn mao cường khởi động chính mình khí thế, nhưng là đối mặt cái kia nam tử, hấn lo lắng thật sự là qua cho đơn bạc .

Nam tử chính là thần nhiên nói câu:“Người đi lại đi.” Cuốn mao thân thể nhưng lại không tự chủ được run run đứng lên.

“Không, người đừng đi qua.” Ngô dần ngộ ngăn ở cuốn mao cùng nam tử trung gian, hấn cúi đầu, vẻ mặt yếu đuối về phía kia nam tử nói,“Bọn họ đã hướng ta nói tạ tội , van cầu các người, đừng ở khó xử bọn họ .”

Làm nhục sư video clip bị đặt ở trên mạng sau, lập tức khơi dậy phần đông võng dân oán giận. Lúc ban đầu vài ngày từng có không ít người đi đến trường học cửa chặn đường kia vài cái làm cản học sinh. Ở áp lực dưới, cuốn mao dám người quả thật từng hướng Ngô dần ngộ nói khiêm. Giờ phút này Ngô dần ngộ nói “Van cầu các người”, hiển nhiên là đem kia nam tử cũng về ở tại võng dân nhất loại. Mà sự thật nghiêm trọng tính lại muốn xa xa vượt qua hấn đoán trước.

“Xin lỗi?” Nam tử lạnh lùng cười,“Ta ở vào nhà phía trước, đã ở ngoài cửa nghe xong hồi lâu -- người nhận vì bọn họ xin lỗi có ý nghĩa sao?”

Ngô dần ngo bắt đắc dĩ a nhếch miệng. Đúng vậy, này vài cái học sinh theo trong đáy lòng liền chưa từng có tôn trọng qua hắn, cái gọi là xin lỗi, cũng chỉ là miệng thượng một cái hình thức thôi. Ngay tại một lát phía trước, bọn họ còn hướng đối đãi một cái đồ chơi giống nhau đùa giỡn cùng vũ nhục chính mình. Nhưng là đối đãi như vậy ngoạn kém học sinh, trời sanh tính gầy yếu hắn có năng lực có biện pháp nào đâu?

“Nhục sư chi tội.....” Nam tử nói tới đây, ánh mắt bỗng nhiên mê ly một chút, tựa hồ là nghĩ tới mặt khác nhân hòa sự.

Hắn cũng có chính mình lão sư, đó là hắn trong cuộc đời nhất thân thiết cũng là nhất tôn kính nhân, người này đã vĩnh viễn cách hắn mà đi.

Càng mất đi gì đó liền càng quý giá, mà cô tình có người không chỉ có không biết quý trọng, còn nghĩ như thế quý giá gì đó ném xuống đất, tùy ý giẫm lên! Nghĩ vậy chút chuyện tình thời điểm, hắn đã có chút không chế không được chính mình cảm xúc.

Cho nên lúc hắn ánh mắt thu hồi sau, tựa như cái đỉnh giống nhau hung hăng bắn ở tại cuốn mao đảm người trên người, sau đó hắn theo trong hàm răng bài trừ bốn chữ đến:“Tội không thể tha thứ!”

Ba cái người trẻ tuổi bị này bén nhọn ánh mắt đâm trúng, không hện mà cùng sau này né tránh một chút. Ngô dần ngo tắc về mặt đau khổ, lại khuyên giải nói:“Chuyện này..... Cũng không có như vậy nghiêm trọng, bọn họ..... Bọn họ cũng là ở cùng ta đùa. Ta là bọn họ lão sư, người có cái gì ý tưởng , có thể..... Có thể trước cùng ta nói.”

Chịu khi nhục lão sư lại tại giờ phút này vì chính mình nói nói, cuốn mao đảm người như là trông đến cứu tinh giống nhau, trên mặt đều hiện ra kỳ dục thần sắc.

“Lão sư? Hiện tại ngươi có biết chính mình là lão sư ? Đây đó học sinh ngoạn kém tác loạn thời điểm, ngươi thế nào không nghĩ tới chính mình là lão sư?” Nam tử ánh mắt chuyển tới lão giả trên người, nhưng cũng không có bởi vậy trở nên nhu hòa, ngừng lại một chút sau, hắn lại truy vấn một câu:“Ngươi có biết lão sư là cái gì sao?”

Ngô dần ngo lặng không tiếng động, như là không biết nên như thế nào trả lời.

“Sư giả, truyền đạo, thụ nghiệp, giải thích nghi hoặc..... Ngươi xem ngươi này vài cái học sinh, ngươi truyền cái gì nói? Thụ cái gì nghiệp? Giải cái gì hoặc?” Nam tử tung ra liên tiếp chất vấn,“Phát sinh như vậy nhục sư tang nói sự tình, ngươi cũng có không thể trốn tránh trách nhiệm. Ta hôm nay đem ngươi cũng ước đi lại, muốn cho ngươi tận mắt vừa

thấy, người đối học sinh một mặt theo đuổi cùng nao núng sở tạo thành hậu quả.”

Nam tử lời nói chính trực trung Ngô dần ngo chỗ đau, hấn xấu hổ cúi đầu, trong lúc nhất thời nói không ra lời. Vài cái học sinh kỳ dục cũng theo đó rơi vào khoảng không. Bất quá cuốn mao giờ phút này lại hiện ra một cổ bị buộc đến tuyệt cảnh sau dừng khí: Hấn thân thủ sau này thất lưng chỗ nhất sờ, bàn tay trung nhưng lại hơn một thanh búa nhỏ đầu.

Chịu hắc bang ảnh thị ảnh hưởng, trong trường học rất nhiều thích ở bên ngoài “Hỗn” học sinh thường thường sẽ ở trên người có đầu búa, khảm đao linh tinh hung khí. Đây đó hung khí hơn phân nửa chính là cái hù dọa nhân bài trí, rất ít có thể chân chính phát huy sử dụng. Hôm nay xem ra là không giống với , cuốn mao đem điều này búa nắm chặt ở trong tay sau, trong lúc nhất thời dừng khí đồ quả thật tăng lên rất nhiều.

“Người nhường không nhường khai?” Hấn dùng búa chỉ vào cái kia nam tử, “Người nếu không tránh ra ta cũng không khách khí !”

“Người đi lại đi.” Nam tử vẫn giống lúc trước giống nhau thần nhiên ngữ khí, cho dù lại nhiều một trăm đem như vậy búa, cũng căn bản không ở trong mắt hấn.

Cuốn mao cắn chặt răng, lần này hấn thật sự giống đối phương vọt đi qua.

Nam tử không chút hoang mang đứng lên, vươn tay trái vùng, cuốn mao nắm búa tay phải cổ tay liền bị dừng đi lại. Nam tử thoáng lại bỏ thêm điểm kinh, cuốn mao đã đau a mở miệng. Hấn “Ưm hừm ưm hừm” kêu, toàn bộ thân thể đi theo vòng vo nửa vòng, biến thành đưa lưng về nhau cái kia nam tử tư thế cơ thể. Người sau vươn tay phải, khép lại ngón trở cùng ngón giữa ở cuốn mao gáy nhẹ nhàng một chút, theo này một chút, cuốn mao hô đau thanh tiêu thất, hấn trừng trừng ánh mắt, tựa hồ đang ở trải qua trên thể giới đáng sợ nhất sự tình.

Khác vài cái những người đứng xem rất nhanh liền minh bạch kia đáng sợ sự tình là cái gì: Ở cuốn mao gáy hầu bộ tràn ra một đạo lại thâm sâu lại trường miệng vết thương, máu tươi phun dừng mà ra, ở tại phòng khách nội đẹp đẽ quý giá trên thảm. Nam tử tựa hồ không muốn chính mình nhận đến vết máu ô nhiễm, tay trái nhẹ nhàng nhất đưa, cuốn mao lập tức cúi người ngã quỵ đi xuống, vụn vụn giấy dựa vài cái sau liền cũng không nhúc nhích .

Nữ hài tiếng hét chói tai tùy theo vang lên, cơ hồ muốn thứ phá những người khác màng tai. Khả nam tử nhưng không vì thế lo lắng: Hấn lựa chọn như thế xa hoa phòng, coi trọng đúng là này phòng nội tốt cách âm hiệu quả.

Tuy rằng sớm có điềm xấu dự cảm, nhưng này huyết tinh một màn vẫn là tới qua cho khủng bố, qua cho đột

nhien. Ngô dần ngo sợ run sau một lúc lâu, có thể này như ở trong mộng mới tỉnh bàn kêu đứng lên:“Người giết người! Người thể nào có thể giết người đâu? Người vì sao muốn giết người?” Hấn thanh âm mang theo khóc nức nở, có vẻ đủ phát bất lực cùng yếu đuối.

Ở nữ hài hướng góc tường chỗ lùi bước đồng thời, hoàng vòng tai lại xem xét chuẩn không đương hướng về cửa chỗ phóng đi. Bất quá hấn động tác đối kia nam tử mà nói hiển nhiên là rất thông thả . Người sau thực tùy ý đem cánh tay trái duỗi ra, người đào vong liền bị hấn chặt chẽ nắm chặt ở tại trước ngực, sống giống một cái không hề gãy dựa năng lực con gà con.

“Đừng nữa giết người, van cầu người, đừng nữa giết người!” Mắt thấy nam tử tay phải vừa muốn nâng lên, Ngô dần ngo “Bùm” Một tiếng quỳ gối thương, nhưng lại hướng về đối phương đưng ngẩng đầu lên.

Nam tử tay phải đứng ở không trung:“Người không hy vọng ta trừng phạt hấn sao?”

Hoàng vòng tai thân thể như run rẩy bàn run run , một cổ ấm nóng chất lỏng theo hấn hai chân trong lúc đó thấm xuất ra. Nam tử chú ý tới này chi tiết, hấn hèn mọn cười lạnh một tiếng.

Ngô dần ngo quỳ trên mặt đất về phía trước tạt đi hai bước, nghẹn ngào nói:“Không cần lại trừng phạt đệ tử của ta . Điều là ta lỗi..... Là ta không có kết thúc lão sư chức trách!” Ở trên mặt hấn, nước mắt cuộn cuộn xuống. Làm một cái tính cách gầy yếu nam nhân, hấn nhiều năm qua sở chịu khuất nhục, lâu dài đè nén phần uất tị hận đều tại đây một khắc phát ra xuất ra.

Nam tử trầm mặc một lát:“Vậy người nguyện ý bù lại người sai lầm sao?”

“Nguyện ý, nguyện ý! Chỉ cần người có thể thả đệ tử của ta.” Ngô dần ngo vội vàng trả lời. Vốn đã như tro tàn bàn tuyệt vọng hoàng vòng tai giờ phút này lại thấy được một tia sinh cơ.

Nam tử mũi chân nhẹ nhàng đảo qua, đem cuốn mao rơi trên mặt đất chuôi này búa đá đến Ngô dần ngo trước mặt, sau đó hấn lạnh lùng nói:“Dem người tay trái chặt bỏ đến.”

“Cái gì?” Ngô dần ngo ngạc nhiên ngẩng đầu.

“Đem người tay trái chặt bỏ đến.” Nam tử lại lặp lại một lần, “Nhu vậy ta là có thể buông tha bọn họ.”

Ngô dần ngo hiển nhiên bị này đáng sợ yêu cầu dọa, hấn ghen hợm nhìn trăn trời nỉ non :“Này..... Này.....”

“Người làm lựa chọn đi, ta sẽ không miễn cưỡng người .” Nam tử vừa nói, một bên đem tay phải ngón trỏ cùng ngón giữa dò xét xuất ra.

Hoàng vòng tai rõ ràng thấy được kia hai ngón tay gian lộ ra chói lợi lưỡi dao, hấn phí công vận vẹo hai hạ, đồng thời dùng cầu xin ánh mắt nhìn về phía Ngô dần ngo, bởi vì bị cô thật chặt, hấn chỉ có thể miễn cưỡng phát ra một ít thanh âm:“Lão sư.....”

“Xin đợi nhất đẳng.....” Ngô dần ngo lại ngăn trở nam tử động tác, sau đó hấn kiên trì nhặt nổi lên kia đem sắc bén búa.

Nam tử trong ánh mắt cũng lộ ra nào đó chờ mong ý tứ hàm xúc.

Tựa hồ nên vì chính mình cổ chừng dừng khí, Ngô dần ngo “A --” tê kêu đứng lên, bạn này tiếng la, hấn đem búa cao giờ lên cao khỏi, nhận khẩu nhắm ngay bình đặt ở trên sàn tay trái cổ tay bộ. Tiếc nuôi là, hấn dừng khí lại thủy chung không thể tích góp từng tí một đến cũng đủ phân lượng. Làm tiếng la kết thúc thời điểm, búa cũng không có chặt bỏ đi, mà là suy sụp cúi rơi xuống.

Nam tử thất vọng lắc đầu, hấn tay phải xẹt qua hoàng vòng tai cổ, người sau bắt đắc dĩ thừa nhận rồi cùng cuốn mao đồng dạng vận mệnh. Lúc hấn thi thể bỏ nhào vào ở thời điểm, cặp kia đột ra ánh mắt vừa vận nhìn thẳng Ngô dần ngo, đáng thương lão giả giống như gặp đến đương đầu bỗng đánh, hấn vô lực ngồi sững ở trên thảm, vẻ mặt hoảng hốt.

Một lát sau, nữ hài tiếng thét chói tai đem Ngô dần ngo theo dần động trạng thái trung đánh thức đi lại. Hấn nhìn đến kia nam tử chính hướng về góc xó duy nhất thượng tồn học sinh bức đi qua, nữ hài đem chính mình ôm thành một đoàn, đầu thâm trát ở trong khuỷu tay, giống đà điều giống nhau phí công tránh né đầy trời đánh úp lại sợ hãi.

Nam tử vươn tay trái, nứ chặt nữ hài hông tóc đem nàng nói ra đứng lên. Nữ hài liên giây dựa dừng khí đều không có , nàng khóc không thành tiếng cầu xin :“Lão sư..... Cứu cứu ta, lão sư.....”

Ngô dần ngo lại điên cuồng gào thét đứng lên, lần này hấn hướng điên rồi giống nhau, trong tay búa giờ lên sau không có làm gì tạm dừng liền khảm rơi xuống. Đây một búa vừa ngoan vừa chuẩn, hấn tay trái lập tức theo cổ tay bộ thoát ly thân thể của chính mình.

Nữ hài sợ ngây người, nàng đành chỉ khóc. Một lát sau, nàng liều mạng hướng về lão sư phương hướng bỏ nhào qua, nam tử hợp thời buông lỏng tay ra, im lặng lui ở tại một bên.

Ngô dần ngo cảm cô trụ chính mình đoạn cổ tay, không nhường máu cấp tốc chảy ra. Hấn thấp giọng hô quát , cổ nén đau nhức, ánh mắt hấn gắt gao nhìn chăm chăm kia nam tử, trong ánh mắt hiện ra chưa bao giờ từng có cương nghị.

“Lão sư, lão sư.....” Nữ hài lại khóc lên tiếng, cũng là bi thương thay thế lúc trước sợ hãi, nàng đem lão nhân dứt tay nhặt lên, gắt gao ôm ở trong lòng bản thân.

Ngô dần ngo cảm nhận được một loại trước nay chưa có cảm giác, trên mặt của hấn thậm chí hiện ra vẻ tươi cười.

“Ta hoàn thành ta hình phạt. Nữ hài, ngươi đã chết qua một lần, sau này ngươi đem một lần nữa nhận thức sinh mệnh ý nghĩa. Mà ngươi, ngươi rốt cục có thể gánh vác làm một gã giáo sư ứng có dũng khí cùng trách nhiệm.”

Đây là Ngô dần ngo cuối cùng nghe được một câu, theo sau, kịch liệt đau đớn cùng cường đại tinh thần gánh vác rốt cục nhường này năm gần hoa giáp lão nhân chết ngất đi qua.

※※※

Trễ mười chín điểm ba mươi lăm phân.

Tỉnh thành nhà ga.

Đúng là lượng khách cao phong thời đoạn, nhà ga phòng đợi nội nhân viên rộn ràng nhốn nháo, đáng vẻ hỗn loạn.

Đây là La Phi thực thích hoàn cảnh. Hắn có thể quan sát đến đủ loại màu sắc hình dạng nhân vật, phân tích bọn họ chức nghiệp, quê quán, cảm thụ bọn họ hi vọng ái ố, đoán trước bọn họ sắp phát sinh hành vi..... Cùng loại đủ loại, làm không biết mệt.

Bất quá giờ phút này La Phi nhưng không có như vậy tâm tình, bởi vì hắn đang ở quan khán TV trung truyền phát một cái tin tức. Bởi vì TV bị giắt ở giữa không trung, cho nên La Phi chỉ có thể đem chính mình đầu trình góc bốn mươi lăm độ về phía thượng nâng lên, trang bị hắn kia hết sức chăm chú biểu cảm, bộ dáng bao nhiêu có chút khờ ngốc.

Trên màn hình TV xuất hiện hình ảnh đúng là bích phương viên khách sạn nổ mạnh hiện trường, pháp y dẫn theo trầm trọng màu đen bạch xấp theo màn ảnh tiền đi qua, La Phi đương nhiên biết kia trong gói to trang là cái gì.

Bất quá hắn càng thêm chú ý cũng là người dẫn chương trình lời thuyết minh.

“..... Hôm qua buổi chiều ở bản thị hưng thành lộ phát sinh nổ mạnh sự kiện trước mắt đã bước đầu điều tra rõ chân tướng: Đây là cùng nhau phạm tội phần tử bởi vì tạo thành ác tính hình sự án kiện. Nổ mạnh tạo thành hai người tử vong, ngoài ra không người bị thương. Người chết chỉ nhất vì nổ mạnh hiện trường bích phương viên khách sạn nữ lão bản Quách Mỹ nhiên, một khác danh người chết còn lại là nổ mạnh án chế tạo giả Viên Chí Bang. Theo cảnh sát lộ ra, mười tám năm trước ở bản thị phát sinh một khác cho nổ tạc án cũng là Viên Chí Bang gây nên, lúc đó nổ mạnh đồng dạng tạo thành hai người tử vong. Đồng thời cảnh sát tin tưởng, Viên Chí Bang chính là danh hiệu vì eumenides liên hoàn sát thủ, đúng là hắn chế tạo bản thị nhiều khởi giết người huyết án, trong đó liên bao gồm ngày gần đây oanh động internet nữ xe BMW chủ gặp chuyện án. Viên Chí Bang tử vong, tuyên cáo bao phủ ở thị dân trong lòng sát thủ bóng ma cũng có thể tùy theo tiêu tán.

Phía dưới là cảnh sát công bố hung phạm Viên Chí Bang cá nhân tư liệu.

Viên Chí Bang, nam, hiện năm bốn mươi một tuổi, bản tính võ trịnh huyện nhân. Mười tám năm trước án phát khi vì tình cảnh giáo tốt nghiệp ban học sinh, thị cục công an thực tập cảnh viên. Mười tám năm trước nổ mạnh án phát sinh sau, Viên Chí Bang bản nhân cũng bản thân bị trọng thương. Hắn biệt hiệu vì Hoàng Thiếu Bình, ở ru rú trong nhà đồng thời, tiếp tục âm mưu bày ra bước tiếp theo phạm tội hoạt động. Ngày gần đây hắn lại gây sau, này hành tung rất nhanh bị bản thị công an nhân viên phát hiện, ở cùng đường dưới tình huống, Viên Chí Bang bày ra hôm qua tự sát tính nổ mạnh sự kiện, trình diễn cuối cùng điên cuồng.....”

Cùng với người chủ trì sau một đoạn giảng giải, trên màn hình xuất hiện Viên Chí Bang mười tám năm trước ảnh chụp. Cái kia thân cảnh phục nhẹ nhàng nam nhi, anh tuấn soái khí bề ngoài, tràn ngập ánh mặt trời tươi cười, thật sự làm cho người ta khó có thể đem hắn cùng một cái liên hoàn sát thủ liên hệ ở cùng nhau. La Phi bên cạnh chứa nhiều quần chúng lúc này đều tránh không được phát ra một trận kinh ngạc giai thán thanh.

Mà La Phi lại có đầy cõi lòng cảm xúc. Hắn biết chính mình vĩnh viễn cũng vô pháp quên cuối cùng cùng Viên Chí Bang đối diện khi tình hình, mười tám năm ân oán tất cả đều cô đọng ở tại kia thoáng nhìn bên trong. Từng bạn thân rớt cục tại kia thoáng nhìn sau cô độc về phía địa ngục đi đến.

Kết quả là ai đem hắn biến thành như vậy một cái quái vật? Vén vén một ngày thời gian La Phi đều ở thống khổ suy tư về vấn đề này, mà càng thêm thống khổ là, hắn vô pháp tìm được xác thực đáp án.

Kia đoạn tin tức sau khi chấm dứt, La Phi lắc đầu than nhẹ một tiếng. Hắn theo nhân từng trung tể xuất ra, hướng về kiểm phiếu khẩu đi đến -- đi hướng long châu xe lửa còn có 20 phút sẽ gặp khai ra, hiện tại đã có thể cất góc tiến đứng.

Rời đi tòa thành thị này có thể hay không đem chua xót nhớ lại quên mất đâu? La Phi biết đáp án là phủ định , bởi vì hắn đã rời đi qua mười tám năm. Nhưng làm chuyện cũ bị một lần nữa gọi lên thời điểm, vẫn cứ là giống nhau đau triệt nội tâm.

Huống chi có đôi khi vận mệnh cũng không sẽ làm người dễ dàng rời đi.

La Phi chạy tới kiểm phiếu khẩu, đang lúc hắn muốn đem vé xe lửa đưa cho kiểm phiếu viên thời điểm, một thanh âm ở hắn phía sau cách đó không xa vang lên.

“La cảnh quan, xin dừng bước.”

Quen thuộc nữ tử thanh âm, ôn nhu lại giới giang nhuệ đạt.

La Phi xoay người, hắn thấy được xinh đẹp tâm lý học giảng sư Mộ Kiếm Vân. Ở nữ nhân bên người còn có hai cái mặc cảnh phục nam tử: Đeo mắt kính, tóc rối bời là Tăng Nhật Hoa; Một cái khác thân hình không cao, hơi chút đáng vẻ thư sinh đúng là doãn kiếm.

Này đó đều là “Tứ nhất bát” Chuyên án tổ đồng sự, bọn họ vì truy tung eumenides mà đi tới cùng nhau.

La Phi xem ba người cười cười, tuy rằng bọn họ đối chính mình từng có qua ngò vức, nhưng mấy ngày nay ở chung vẫn là sinh ra qua rất nhiều đáng giá lưu luyện tốt đẹp nháy mắt.

Bọn họ là tới cho ta đưa tiễn đi? La Phi ở trong lòng đoán , khả hấn đoán nhưng không cho xác thực. Làm ba người đi đến La Phi trước mặt sau, Mộ Kiếm Vân lại mở miệng nói:“La cảnh quan, người không thể đi.”

La Phi hơi hơi sùng sốt:“Vì sao?”

“Bởi vì chúng ta nhiệm vụ còn không có kết thúc. Viên Chí Bang đã chết, cũng thật chính eumenides còn sống. Điểm này người rất rõ ràng.” Tăng Nhật Hoa nói tới đây, lại tề mi lộng nhãn hạ giọng nói,“Này chó má trên tin tức nói tất cả đều là thí nói, chờ eumenides tiếp theo khởi án kiện bị cho sáng tỏ lúc đi ra, xem bọn hấn thể nào giảng hòa.”

La Phi đầu tiên là gật gật đầu, sau đó lại lắc đầu:“Ta biết, mà ta phải đi rồi -- ta cương vị ở long châu, ta lần này đi lại, chỉ thỉnh một vòng ngày nghỉ, bên kia còn có rất nhiều chuyện chờ ta đi xử lý đâu.”

Tăng Nhật Hoa “Hắc hắc” Cười:“Này đã không là vấn đề .”

La Phi kinh ngạc nhú nhú mày, không rõ đối phương ý tứ. Đã thấy Mộ Kiếm Vân đã ở cười dài xem chính mình, sau đó nàng lại hướng về phía một bên đoán kiếm sử cái ánh mắt.

Doãn kiếm mở ra tùy thân mang theo thủ bao, từ giữa lấy ra một trương chiết ngay ngắn chỉnh tề địa phương giấy, trình trọng giao cho La Phi trong tay.

La Phi đem phương giấy mở ra, đã thấy ngẩng đầu thượng cực đại hai cái chữ đen “Điều lệnh”. Trong lòng hấn vừa động, vội vàng cẩn thận đi xuống nhìn lại.

Chính văn nội dung là:

“Kinh tỉnh thành cục công an lãnh đạo đề nghị, tỉnh công an sảnh tổ chức bộ xét duyệt phê chuẩn, hiện khẩn cấp điều động nguyên long châu thị hình cảnh đội đội trưởng La Phi đồng chí xuất nhậm tỉnh thành hình cảnh đội đại lý đội trưởng, chuyên trách chủ trì ‘Tứ nhất bát’ chuyên án tổ toàn bộ công tác. Long châu thị hình cảnh đội đội trưởng cương vị, tỉnh sảnh tổ chức thuộc cấp cái khác an bày.”

Này hạ là tình công an sánh tở chức bộ lạc khoản cùng ngày.

La Phi thượng đắm chìm ở kinh ngạc cảm xúc trung, bên này doãn kiếm đã kính một cái tiêu chuẩn cảnh lễ:“La đội dài!”

La Phi đem điều lệnh một lần nữa chiết hảo, sau đó hấn nắm bắt chính mình cảm, cảm khái nói:“Này..... Này cũng quá đột nhiên thôi?”

“Đích xác có chút đột nhiên.” Mộ Kiếm Vân cùng Tăng Nhật Hoa nhìn nhau liếc mắt một cái, mỉm cười nói,“Chúng ta cùng eumenides chiến đấu, có lẽ hiện tại mới xem như chân chính bắt đầu.”

“Lần này điều lệnh nhanh như vậy có thể ký phát, chủ yếu là bởi vì thị cục tổng cục trưởng mãnh liệt đề nghị.” Doãn kiếm hiểu biết nhất nội tình, hấn hướng La Phi giải thích nói,“Tổng cục trưởng hi vọng người mau chóng tìm hấn một chút, cộng đồng thương lượng bước tiếp theo công tác kế hoạch.”

“Tổng cục trưởng? Chính là ở hùng đội trưởng ngộ hại đêm đó, cùng Hàn Hạo nói chuyện cái kia sao?” La Phi hồi tưởng khởi đương thời tình hình, tổng cục trưởng từng đối cảm xúc thất thường Hàn Hạo ở trên tinh thần cho rất lớn cổ vũ, người kia đích xác rất lãnh đạo quả cảm phong phạm.

Doãn kiếm gật gật đầu:“Chính là hấn.” Nói chuyện khi tiểu tử lộ ra xấu hổ cùng xấu hổ thần sắc. Tại kia cái buổi tối, hấn đã ý thức được Hàn Hạo cùng Hùng Nguyên ngộ hại thoát không xong can hệ, nhưng hấn nhưng không có kịp thời nói ra tình hình thực tế, khiến cho Hàn Hạo rốt cục luân vì chịu eumenides thao túng quan trọng nhất quân cờ.

La Phi biết doãn kiếm đang nghĩ cái gì, hấn ở đối phương đầu vai nhẹ nhàng mà vỗ vỗ.

“Nhân luôn có phạm sai lầm thời điểm..... Đồng dạng sai lầm không cần phạm lần thứ hai là tốt rồi.” Hấn như vậy trấn an người trẻ tuổi. Sau đó hấn lại nhìn về phía Mộ Kiếm Vân cùng Tăng Nhật Hoa,“Tốt lắm, nhường chúng ta xuất phát đi.”

Nhất giấy điều lệnh tảo hết La Phi lúc trước tiêu điều cảm giác. Hấn máu nhiệt liệt sôi trào hùng hực.

Đúng vậy, chiến đấu hiện tại mới xem như chân chính bắt đầu!

Chương 2 mạch nước ngầm cuộn cuộn

Trễ hai mươi điểm bốn mươi sáu phân.

Thị cục công an hình cảnh đại đội phòng thẩm vấn.

Doãn kiểm mang theo một loại cực kì phức tạp tâm tình đi vào phòng thẩm vấn nội, hấn sắp sửa đối mặt một gã đặc thù người hiềm nghi. Với hấn mà nói, người này người hiềm nghi phạm tội sự thật là như thế rõ ràng, nhưng này trảng thẩm vấn không thể nghi ngờ lại là hấn hình cảnh kiếp sống trung nhất gian nan một lần.

Loại cảm giác này không riêng doãn kiểm có, trong phòng thẩm vấn khác cảnh sát cũng không ngoại lệ.

Trên thực tế, đối Hàn Hạo thẩm vấn đã giằng co cả một ngày thời gian, khả thẩm vấn ghi chép thượng còn chưa xuất hiện gì có giá trị ghi lại. Ở thẩm vấn cảnh sát trong mắt, Hàn Hạo kia uy nghiêm không thể trái kháng đại đội trưởng hình tượng sớm thâm căn cố đế, mặc dù người này hiện tại đã trở thành lưới sắt lan sau nghi phạm, bọn họ vẫn là vô pháp đem kia vĩ đại tâm lý chênh lệch điều chỉnh đi lại. Hàn Hạo cũng bởi vậy chiếm được viễn siêu phổ thông phạm nhân đãi ngộ. Bởi vì bị nhốt tại lưới sắt lan sau, còng tay của hấn thậm chí đều bị hái rút.

Mà về phương diện khác, này đó hạ tầng cảnh quan thẩm vấn kỹ xảo rất nhiều đều là kinh Hàn Hạo tay cầm tay lời nói và việc làm đều mẫu mực mà đến, hiện tại trái lại phải này đó kỹ xảo dùng ở “Sur phụ” Trên người, loại này làm trò cười cho người trong nghề sự tình lại có ai có thể thân nhiên chỗ chi đâu?

Cho nên làm doãn kiểm tiến vào trong phòng sau, nguyên bản ở chủ trì thẩm vấn cảnh sát triệu thành lập tức đứng dậy tiến đến doãn thân kiểm tiền nói thầm nói: “Người đã tới. Mau tiếp nhận đi thôi, việc này ta thật sự là can không nổi nữa.”

“Tình huống gì?” Doãn kiểm hạ giọng hỏi.

“Hấn cái gì cũng không nói, nói đúng là phải đợi người tới.”

Doãn kiểm gật gật đầu: “Ta đã biết, người trước triệt đi.”

Triệu thành như trút gánh nặng một loại thờ phào một cái, rời khỏi ngoài phòng, doãn kiếm thì tại hấn không ra trên vị trí ngồi xuống.

Song sắt nội Hàn Hạo không nói một lời xem doãn kiếm, hấn hai mắt che kín tơ máu.

“Hàn đội.....” Doãn kiếm do dự , không biết nên từ nơi nào nói lên.

Hàn Hạo “Xuy” cười lạnh một tiếng:“Còn gọi ta hàn đội làm gì? Người hiện tại hấn là bảo ta phạm tội người hiềm nghi Hàn Hạo! Ta trước kia là thế nào gọi người ? Ở trên khí thế bại bởi đôi phương, người thăm vẫn liền thua một nửa!”

“Hàn..... Hàn đội.....” Doãn kiếm nỗ lực một lát, vẫn cứ vô pháp sửa miệng. Hấn dứt khoát triệt để buông xuống đáng người, dùng ba phần khản cầu ngữ khí nói:“Người cũng đừng khó xử chúng ta , là cái gì tình huống liền thực tại nói đi!”

Hấn như vậy thái độ ngược lại nhường Hàn Hạo ngây ngẩn cả người, người sau sợ run sau một lúc lâu sau, có thể này hỏi lại:“Người thế nào mới đến?”

“Cục lý có chút an bày.” Doãn kiếm lược nhất do dự, vẫn là đem lời nói thật nói ra,“Là nhân sự điều động phương diện sự tình..... La Phi hội trở thành thị hình cảnh đội đại lý đại đội trưởng.”

Hàn Hạo chỉ cảm thấy ngực một trận khí huyết cuộn cuộn, hậm hực không chịu nổi. Phải biết rằng nhân cảnh ngộ chỉ sợ đối lập. Ngắn ngủn một hai thiên phía trước, này La Phi vẫn là chính mình trong mắt phạm tội người hiềm nghi, mà lúc này song phương tình cảnh lại hoàn toàn rớt cái. Chợt được đến như vậy tin tức, thật sự là làm người ta khó có thể thừa nhận.

Thật lâu sau sau Hàn Hạo mới hoãn quá mức đến, cười khở hỏi:“Hấn khi nào thì tiền nhiệm?”

“Điều lệnh đã phát đi xuống , hấn là ngày mai sẽ chính thức tiền nhiệm.”

“Tốt.” Hàn Hạo nhắm lại ánh mắt than nhẹ một tiếng,“Vừa vặn có thể vượt qua đối ta thăm vấn, cái này hấn có thể có cơ hội ra một ngụm ác khí .”

Doãn kiểm hiển nhiên không tiếp thu vì La Phi hội như Hàn Hạo bàn tròng mắt tất báo, bất quá hấn vẫn là khuyên giải nói:“Hàn đội, người cũng đừng kéo dài tới hấn đến . Có cái gì tình huống liền theo chúng ta nói đi, đại gia dù sao đều là người huynh đệ, thế nào cũng không thể cho người nan kham.....”

Doãn kiểm ngữ khí thành khẩn, Hàn Hạo cũng không miễn có chút động dung. Bất quá trăm mặc sau một lát, hấn vẫn là lắc đầu:“Hôm nay nói không xong..... Ta quá mệt , ta cần hảo hảo mà nghỉ ngơi một chút.”

“Được rồi.” Tại như vậy không khí hạ, doãn kiểm cũng vui vẻ cho cấp chính mình trước tìm cái bậc thềm. Hấn nhìn xem bên người hai cái cảnh sát,“Các người trước đem hàn đội trưởng dẫn đi nghỉ ngơi đi.”

“Này.....” Một cái tiểu cảnh sát tựa hồ có chút hồ đồ, hờn hờn nhiên hỏi câu,“Thế nào mang?”

Doãn kiểm cắn cắn môi:“Cái gì thế nào mang? Ăn chế độ đến.”

“Là!” Tiểu cảnh sát đáp ứng tuy rằng rõ ràng, nhưng thực đi đến Hàn Hạo trước mặt khi lại trở nên sợ hãi rụt rè bộ dáng,“Hàn đội trưởng, ta.....”

Hàn Hạo chủ động đem hai tay vươn đến:“Khảo đi.”

Tiểu cảnh sát một bên cấp Hàn Hạo mang theo còng tay, vừa nói:“Trên người người gì đó..... Còn phải thanh một chút.”

Hàn Hạo nâng lên cánh tay, nhường tiểu cảnh sát theo hấn trong túi đem chìa khóa, giấy chứng nhận, ví tiền, di động đợi chút vật tất cả đều thanh xuất ra. Làm này hết thấy hoàn thành sau, tiểu cảnh sát ánh mắt lại chăm chú vào Hàn Hạo trên cổ.

Nơi đó mang theo một cái kim chúc tính chất dây chuyền, dựa theo quy định, này cũng là phải lấy xuống đến .

Hàn Hạo chú ý tới đối phương ánh mắt, thần nhiên nói:“Phương diện này là ta con ảnh chụp.”

Tiểu cảnh sát xin giúp đỡ nhìn về phía doãn kiểm.

Doãn kiểm lược nhất do dự: “Người đem cái kia hoa tai kiểm tra một chút đi.”

Hoa tai thoát nhìn cũng không có vấn đề gì, kia kỳ thật là một cái có thể sửa chữa đồng chế gọng kính, đem sửa chữa mở ra sau, thủy tinh hữu cơ khẩu mặt hạ đích xác đề nặng một trương ảnh chụp. Trên ảnh chụp cái kia bảy tám tuổi đại tiểu nam hài lộ mập mạp khuôn mặt tươi cười, chọc người yêu thích.

Như vậy hoa tai duy nhất an toàn tai hoạ ngầm đó là khả năng có người hiểm nghi hội đem dùng cho nuốt tự sát, nhưng doãn kiểm tin tưởng Hàn Hạo quyết không sẽ làm như vậy, cho nên hẳn cuối cùng cho phép Hàn Hạo đem hoa tai đeo ở trên người.

Hàn Hạo tâm huyết sôi trào một chút, bất quá biến hóa này chút không có ở trên mặt của hắn hiển hiện ra.

Hắn đoán được cảnh sát quyết không sẽ đem khẩu mặt sách hạ, lại vạch trần kia Trương Chiêu Phiến. Cho nên không có người sẽ phát hiện giấu ở ảnh chụp mặt trái kia một đoạn thanh sắt.

Đối với một cái người mang tuyệt kỹ tiền hình cảnh đội trưởng mà nói, này nhất đoạn ngắn không chớp mắt thanh sắt lại có thể chịu tải trụ nhiều lắm kỳ vọng.....

※※※

Trễ hai mươi một điểm linh ba phần.

Mỗi lần nhiệm vụ sau, hắn đều phải tìm một chỗ bữa ăn ngon một chút. Gần nhất hắn yêu thượng hoài dương đồ ăn.

Lục mùa xuân nhà ăn, toàn thị tốt nhất hoài dương đồ ăn nhà hàng. Nơi này trang hoàng xa hoa, hoàn cảnh tao nhã, lui tới tân khách nhiều là chút cử chỉ thỏa đáng trên xã hội lưu nhân sĩ.

Lúc hắn đi đến nơi này thời điểm, hắn chứa trang điểm cực kỳ giống một người tuổi còn trẻ cao đoan thành phần tri thức. Hắn luôn ngồi ở góc khuất nhất kia Trương Tiểu bàn. Đây là một cái có thể xem không toàn cục vị trí, mặc kệ hắn đến cái gì trường hợp, tìm được cũng chiếm cứ như vậy một vị trí đều là hắn đầu tiên phải làm sự tình.

Bốn phía ngọn đèn nhu hòa thoải mái, trên bàn đồ ăn phong cách cổ xưa thanh lịch, hai sườn tường mặt giấy dán tường thượng vẽ đậm trí thanh trúc..... Hoàn cảnh như vậy dường như cảm thấy phi thường vừa lòng.

Ở trong này hắn tâm có thể an tĩnh lại.

Đương nhiên, càng thêm làm hắn vừa lòng vẫn là này đồ ăn trung thịnh phóng đồ ăn.

Nhất chung hấp sư tử đầu, thịt chất non mịn, canh nước tiên mà không ngấy; Một mâm nóng can ti, đao công kỹ càng, vị thích hoạt; Còn có ngư.

Tựa như món cay Tứ Xuyên không thể thiếu lát tử giống nhau, hoài dương trong đồ ăn cũng không thể thiếu tôm cá tươi. Hiện tại đúng là quyết ngư màu mỡ mùa, cho nên trên bàn chủ đồ ăn đúng là một đạo kho tàu quyết ngư. Mếu máo rộng rãi thân quyết ngư tĩnh nằm ở nùng trù khiếm canh trung, chung quanh tắp làm đẹp một vòng xanh biếc tươi mới đồ ăn tâm, chỉnh bàn đồ ăn tản mát ra một loại cổ nhân tâm phách hương khí.

Hắn giáp nổi lên một viên đồ ăn tâm đưa vào trong miệng, sau đó hắn buông chiếc đũa, bung lên trước mặt một cái cao chân chén rượu. Trong chén rượu nho lóe đồ sộ sáng bóng, hiển nhiên thì tốt nhất rượu ngon. Bất quá hắn cũng không có vội vã uống rượu, mà là chậm rãi nhắm nuốt kia khóa đồ ăn tâm, theo mỗi một hạ nhắm nuốt, quyết ngư tiên hương liền theo đồ ăn tâm sợi trung tổ khắp xuất ra, ở xi gò má trong lúc đó thần nhiên miên chuyển. Chờ này một ngụm mùi dần dần tán đi sau, hắn mới đem cử thật lâu sau cốc có chân dài tiến đến bên môi, nhẹ nhàng mà xuyết một ngụm.

Phi thường tiểu nhân một ngụm.

Món ngon cần xứng lấy rượu ngon, nhưng hắn biết còn hội rơi chậm lại chính mình tư duy năng lực, đồng thời còn có thể phóng túng bản có thể đè nén xuống cảm xúc, đạo lý này lão sư đã sớm dạy qua hắn, hơn nữa hắn cũng thiết thân thể nghiệm qua trong đó nguy hại.

Hắn từ đây sau nếu không nhiều ăm.

Hoàn hảo giờ phút này có thể có để mà tá hảo cũng không chính là rượu ngon, còn có giống nhau những thứ tốt đẹp hẳn là có thể tận tình hưởng dụng .

Âm nhạc.

Tuyệt vời âm nhạc đến từ chính nhà ăn trung ương. Ở nơi đó có một hai trượng phạm vi nhân công cái ao, cái ao trung tâm chỗ bình đài bị thiết trí thành nho nhỏ biểu diễn khu.

Mặt nước có thể phản xạ sóng âm, như vậy biểu diễn khu trung truyền ra âm nhạc sẽ gặp càng thêm rõ ràng hoà nhã nhĩ. Kinh doanh giả đem Trung Quốc cổ điển lâm viên trung bình dùng kỹ xảo tham khảo đến chính mình nhà ăn trung, này lương khổ suy nghĩ lí thú hiển nhiên tiêu biểu.

Biểu diễn là nhiều duy , có đôi khi là đàn dương cầm độc tấu, có đôi khi là giọng nữ đơn ca, cũng có thời điểm là tình xảo vùng sông nước vũ đạo..... Bất quá này đó cũng không là hẳn yêu thích, hẳn mỗi lần đi đến nơi này, đó là phải đợi dài cho chín giờ đêm bắt đầu đàn violon độc tấu.

Tiếng đàn du dương không linh, tôi thích cho tẩy đi mọi người trong lòng thế tục bụi bặm.

Diễn tấu giả là cái tuổi trẻ nữ tử, nàng khuôn mặt thanh tú, đen thùi tóc dài như thác nước một loại tán trên vai đầu, màu trắng tinh bó sát người tay áo sam không chút nào keo kiệt buộc vòng quanh nàng linh lung đáng người, trang bị quần áo xanh biếc váy dài, cả người giống như là nở rộ ở Bích Thủy trung ương một đóa trắng nõn hoa sen.

Ở diễn tấu thời điểm nàng luôn nhắm mắt lại, có lẽ như vậy có thể nhường nàng càng thêm chuyên chú phát huy ra bản thân toàn bộ âm nhạc tài năng.

Hắn không biết chính mình vì sao như vậy thích nghe nàng âm nhạc. Dù sao hẳn có một loại kỳ quái cảm giác, kia âm nhạc tựa hồ ở dẫn đường hẳn, muốn dẫn hẳn hướng một cái sớm đi xa tốt đẹp thế giới.

Làm một khúc sắp kết thúc thời điểm, hẳn đem phục vụ sinh gọi vào trước mặt.

“Cấp cái kia nữ hài đưa nhất thúc lớn nhất bách hợp, ghi tạc ta trưởng thượng.”

Cấp chính mình thưởng thức biểu diễn giả hoa tươi, đây là lục mùa xuân trong phòng ăn một cái truyền thống. Hoa giả thực quý, nhưng nhà ăn sẽ đem trong đó một nửa phí dụng chuyển tới biểu diễn giả làm tròng thù lao lý. Trên thực tế đây là khách nhân đối diễn viên một loại nhất thực tế cổ vũ cùng khen ngợi.

“Tốt.” Phục vụ sinh khiêm tốn loan hạ thất lưng, “Tiên sinh cần nhấn lại sao?”

Hắn lắc đầu: “Người cũng không cần nói cho nàng là ai đưa .”

“Ta hiểu được.” Phục vụ sinh cúi đầu rời đi. Mà làm nữ hài kết thúc này một khúc diễn tấu sau, kia nhất thúc bách hợp cũng đúng hẹn đưa đến trong tay nàng.

Nữ hài đứng lên, bách hợp ở nàng trước ngực tản ra thơm ngát. Nàng hướng về người nghe nhóm thật sâu cúi nhất cung lấy chỉ ra lòng biết ơn, đồng thời nàng mở mắt, như là muốn ở nhân từng trung tìm kiếm đến cái kia cho nàng đưa hoa nhân.

Hắn cũng không hi vọng chính mình bị người khác tìm được, lần này cũng không ngoại lệ. Bất quá hắn lại ngồi ngay ngắn bất động, thần nhiên nghênh đón nữ hài ánh mắt.

Hắn biết đối phương không có khả năng nhìn đến bản thân.

Tại kia nữ hài xinh đẹp trên khuôn mặt, một đôi mắt to cũng là như thế tái nhợt vô thần.

Nàng là một cái hai mắt mù người mù.

※※※

Nhị ○○ hai năm ngày hai mươi bảy tháng mười, buổi sáng tám giờ.

La Phi ở đi làm trước tiên đi tới thị cục công an cục trưởng văn phòng, ở trong này hắn gặp được cái kia một tay đưa hắn điều nhập tỉnh thành hình cảnh đội tổng cục trưởng.

Đây là một cái qua tuổi bán trăm trung niên nam tử, hắn vóc người không cao, dáng người đã có một chút vi mập ra, ót trên đỉnh tóc cũng bóc ra không ít, lộ ra bóng lờng lờng đầu xác đến. Bất quá này đó cũng không gây trở ngại hắn độc hữu kia phân uy nghiêm đáng vẻ, đây là một loại ở bên trong khí chất, quyết không hội theo thời gian biến thiên mà suy yếu nửa phần.

La Phi đã thay hình cảnh đội trưởng phục sức, hắn đối mặt chính mình thượng cấp lãnh đạo kính một cái trang trọng hữu lực cảnh lễ:“Hình cảnh đội trưởng La Phi hướng ngài báo danh!”

“La Phi.....” Tổng cục trưởng kia hùng hậu giọng nam trầm ngâm hồi lâu, cuối cùng lại chỉ nói ra ngắn ngủn một câu,“Nhiều năm như vậy ủy khuất ngươi .”

La Phi cái mũi bỗng dung đau xót, trong lòng cảm khái như sóng biển bàn phập phồng. Bất quá hắn rất nhanh đem này đó cảm xúc đều đè nén ở tại đáy lòng, ở trên mặt của hắn, kiên nghị thần sắc rất nhanh liền thay thế được đảo qua mà qua thống khổ.

“Nếu không có năm đó kia khởi án kiện, ngươi sớm là của ta thuộc hạ .” Tổng cục trưởng xem La Phi một tiếng than nhẹ,“Ngươi biết không, khi đó sở hữu cảnh đội đều nhanh nhìn chăm chăm hai cái tỉnh cảnh giáo từ trước tới nay xuất sắc nhất đệ tử, một cái là ngươi, một cái là Viên Chí Bang.”

La Phi đón tổng cục trưởng ánh mắt, sau đó hắn nhất tự nhất tự hữu lực hồi phục nói:“Hiện tại cũng còn không trễ.”

Tổng cục trưởng hiện ra một tia mỉm cười, đối như vậy thuộc hạ, hắn còn cần nói cái gì dư thừa trong lời nói sao?

“Đi thôi, đi bắt lấy hắn!” Đây là hắn đối lần này gặp cuối cùng tổng kết trần từ.

15 phút sau, hình cảnh đại đội phòng họp nội.

Tứ nhất bát chuyên án tổ thành viên lại tề tụ ở cùng nhau, bọn họ đang ở quan khán hình chiếu nghi thượng truyền

phát một cái video clip phim ngắn.

Phim ngắn là dùng phổ thông liền cùng thức dṽ sở quay chụp, hình ảnh tương đối mơ hồ, hơn nữa quay chụp giả bản thân trình độ thật sự nghiệp dư, thường xuyên xuất hiện lay động cùng không hề quy luật màn ảnh cắt đều cấp quan khán giả mang đến không ít quấy nhiễu.

Cũng may này đó cũng không có ảnh hưởng đến video clip nội dung thể hiện.

Tổng trường 4 phân năm mười lăm giây video clip, là từ một câu thơ tục bắt đầu .

“Này mẹ nó chính là địa lý khóa.” Một gã mang theo hoàng vòng tai trung học nam sinh đối với dṽ màn ảnh nói. Theo sau màn ảnh bị kéo ra, xuất hiện một gian phòng học bối cảnh. Ở giáo sư trước nhất phương bức giảng bộ vị, một gã đầu đội màu trắng mũ lão giáo sư đang ở cấp hai mươi dư dư danh học sinh giảng bài.

Hình ảnh thượng, bức giảng hạ học sinh hiển nhiên không ở nghe giảng bài: Có người dựa bàn ngủ, có người lớn tiếng chuyện phiếm, có người đối với màn ảnh khoa tay múa chân hạ lưu thủ thế. Bất quá này đó đều còn không tính cái gì, bởi vì rất nhanh có cái cuốn mao tóc nam sinh cao giọng ồn ào nói:“Phía dưới nhường chúng ta tạ quan long đồng học cấp đại gia biểu diễn một chút.”

Hoàng vòng tai nhanh chóng cách tòa đứng dậy, lập tức hướng lão giáo sư, húc đầu tóm hạ người sau mũ. Lão giáo sư không nói một lời xem hoàng vòng tai, vẻ mặt bất đắc dĩ cùng quẫn bách.

Hoàng vòng tai cầm mũ đùa giỡn bàn lung lay hai vòng, sau đó lại khẩu trở lại lão sư trên đầu. Hắn mang theo tươi cười phản hồi chỗ ngồi, cũng đối màn ảnh đắc ý vẫy tay.

Lão giáo sư khuất nhục đứng ở tại chỗ, một lát tạm dừng sau, hắn lựa chọn tiếp tục giảng bài.

Khả hắn giảng bài thanh lập tức đã bị nhục mạ thanh cùng chơi đùa thanh bao phủ. Tại đây cái trung học lớp học thượng, hoàng vòng tai cùng “Nhiếp tượng sư” Nơi nơi đi lại, nam sinh nữ sinh tùy ý đứng dậy đùa giỡn, hồ ném tạp vật, thô tục cùng cười vang luôn luôn quanh quẩn ở phòng học nội.

Ước chừng một phút sau, hoàng vòng tai lại đi lên bức giảng, lần này hắn ý đồ dùng ngón tay đi đạ lão giáo sư gò

má, lão giáo sư cuống quýt tránh ở một bên.

“Các người không cần ảnh hưởng người khác.” Lão giáo sư không hề lo lắng kháng nghị một câu, mà như vậy kháng nghị hiển nhiên là phí công. Màn ảnh chuyển khai, cuốn mao đầu đối với dv nói: “Thì phải là nhất ngục bức, giết chết hẳn.” Theo sau, một cái không nước khoáng bình theo cuốn mao trong tay bay ra đến, thẳng đến bục giảng phương hướng mà đi.

Ở video clip cuối cùng, quay chụp giả đem màn ảnh đối với mặt mình, đây là một cái mập mạp viên mặt nữ hài, nàng đắc ý dào dạt giải thích nói: “Thấy được không có? Đây là chúng ta ban, không gì làm không được toàn năng ban.”

Video clip bá hoàn sau, hiện trường chuyên án tạo thành viên đều ở âm thầm lắc lắc đầu. Bọn họ vô pháp tưởng tượng đây là một cái đang ở lên lớp lớp học, càng vô pháp tưởng tượng hình ảnh trung này ngôn hành là nhất bang học sinh nhằm vào bọn họ tuổi già lão sư làm.

Chủ trì hội nghị La Phi cũng rơi vào ngạc nhiên, xã hội này mỗ ta biến hóa quả thật đã đến làm người ta khó có thể lý giải nông nổi. Nếu chỉ nhìn đến này đoạn video clip, hẳn giờ phút này nhất định sẽ tức giận đến vỗ án dựng lên, hận không thể đem này bang đồ ranh con theo hình ảnh trung bắt được đến bạo biến một chút.

Khả hẳn nhưng không có thật sự sinh ra loại này cảm xúc, bởi vì hẳn biết này đó choai choai đứa nhỏ đã gặp đến nhất tàn khốc trừng phạt.

“Doãn kiểm, người cấp đại gia đem tình huống nói một chút đi.” Hẳn phân phó bên cạnh cái kia vừa mới trở thành chính mình trợ thủ trẻ tuổi nhân.

Doãn kiểm gật gật đầu, cầm lấy vài tờ sửa sang lại tốt giấy viết bản thảo. Đây là hẳn suốt đêm tăng ca đuổi ra đến tài liệu, ở tân thủ trưởng trước mặt, hẳn cần hảo hảo mà biểu hiện một chút.

“Đầu tiên ta giảng hạ này đoạn video clip bóng lưng. Này đoạn video clip quay chụp đến nay năm mười một tháng chín hào, quay chụp địa điểm là bản thị chức nghiệp trường học cấp ba toàn năng ban. Video clip quay chụp giả -- cũng chính là cuối cùng xuất hiện cái kia viên mặt nữ hài -- ở hai ngày sau đem này đoạn video clip thượng truyền đến cá nhân internet không gian thượng. Rất nhanh video clip bị chuyển tốt bạn trên mạng phát hiện cũng ở trên mạng bốn phía truyền bá. Tuyệt đại bộ phận nhìn đến video clip nhân đều bị trong đó nội dung chọc giận, đối này vài cái nhục sự học sinh thảo phạt theo internet luôn luôn kéo dài đến sự thật trong xã hội. Nghe nói lúc đó từng có không ít bạn trên mạng tự phát đi đến chức nghiệp trường học cửa chặn đường này vài cái học sinh, các tạp chí lớn cũng đều tiến hành rồi đưa tin. Tại đây loại dưới áp lực, vài cái học sinh trước sau hướng chịu nhục giáo sư Ngô dần ngo nói khiếm, mà Ngô dần ngo cũng hi vọng tức sự ninh nhân, cho nên chuyện này ở hai chu tiền liền dần dần bình ổn xuống dưới. Bất quá Ngô dần ngo

bản nhân lại bởi vậy sự bị trường học khuyên lui.”

“Trường học không có xử lý học sinh, ngược lại đem chịu nhục lão sư khuyên lui?” Mộ Kiếm Vân kinh ngạc đánh gãy đoán kiếm lời nói.

Doãn kiếm bất đắc dĩ lắc lắc đầu:“Là như vậy..... Hiện tại chức nghiệp trường học, người cũng biết, kiếm tiền mới là đệ nhất vị, học sinh là thượng đế, lão sư chẳng qua là cái người làm công.”

“Này coi như là giáo dục sao?” Có lẽ bởi vì chính mình chính là cái hành nghề giả, Mộ Kiếm Vân có vẻ càng cảm giận bất bình,“Liên trường học tự thân cũng không tôn trọng lão sư, cũng khó trách học sinh sẽ như vậy làm càn !”

“Ân, hiểu biết này tình huống nhân đều thực không khí. Hơn nữa kia vài cái học sinh cũng không có thật tình ăn năn, thậm chí còn nhục mạ chặn đường bọn họ bạn trên mạng, hơn nữa ở mặt ngoài xin lỗi đồng thời đối Ngô dần ngo tiến hành châm chọc. Sau này eumenides ở trên mạng tiến hành tử hình thu thập khi, còn có bạn trên mạng cùng thiếp lên án bọn họ ác hành.”

“Này tình huống lúc đó vì sao không có khiến cho cảnh giác đâu?” Mộ Kiếm Vân chỉ tự nhiên là trên Internet hỏi thiếp, hiện tại xem ra, trong đó thực khả năng liên sát dấu eumenides tân gây mạnh mẽ.

Tăng Nhật Hoa cười khổ một chút nói:“Chúng ta lưu trữ này bài thiếp, vốn cũng là đang có muốn dẫn mạnh mẽ mục đích . Khả từ Hàn Thiếu Hồng gặp chuyện sau, này bài thiếp xem cùng hồi phục lượng liên trình không không chế được trạng thái bay lên. Trước mắt hỏi thiếp đã đạt tới tứ vạn hơn, trong đó tổ giác những người khác hành vi phạm tội còn có sáu ngàn hơn, nếu muốn từ nơi này mặt phân tích ra eumenides kế tiếp gây mục tiêu, đã cùng mò kim đáy bể không sai biệt lắm .”

“Khả ngày hôm qua Viên Chí Bang vừa mới từ vong, hẳn đúng là eumenides ‘Lão sư’, điểm này thực khả năng kích thích đến hắn, khiến cho hắn đối nhục sư đắc tội đi phá lệ miễn cảm. Người hắn là có thể nghĩ đến điểm này .” Mộ Kiếm Vân trừng mắt Tăng Nhật Hoa, đối internet tin tức tiến hành phân biệt sàng chọn đúng là người sau nhiệm vụ.

Tăng Nhật Hoa phần nộ nuốt nước miếng, hiển nhiên không quá chịu phục, bất quá hắn vẫn là a miệng nói:“Được rồi được rồi, là ta sơ sót, cảm ơn mộ lão sư phê bình.”

Mộ Kiếm Vân phiết qua mặt đi, thần sắc cũng đã hòa dịu rất nhiều.

La Phi trong lòng vừa động, tựa hồ ở Mộ Kiếm Vân trên người thấy được mờ cá nhân bóng dáng: Đồng dạng không chịu thua, đồng dạng cả vú lấp miệng em. Nàng đối eumenides gây tâm lý phân tích quả thật có nhất định đạo lý, nhưng là muốn cho Tăng Nhật Hoa trước đó liền đoán trước đến như vậy tình tiết, kia quả thật là ép buộc .

Bất quá Tăng Nhật Hoa phản ứng lại cùng năm đó chính mình đại không giống với. Khi đó chính mình nhất định sẽ trả lời lại một cách mỉa mai đi? Nếu thời gian có thể đảo lưu, chính mình cùng nàng trong lúc đó có thể có một cái chẳng như vậy tranh cường háo thắng, kia sau này sự tình lại hội thế nào đâu?

Đáng tiếc lịch sử cũng là không thể nhận giả thiết . La Phi tiếng lòng lược cùng nhau phục sau, lại âm đàm về tới hội nghị hiện trường. “Tốt lắm, thiết đến án kiện bản thân đi.” Hắc đối doãn kiếm nói.

Doãn kiếm không chế hình chiếu nghi, trên màn hình xuất hiện một bộ huyết tinh ảnh chụp: Hai cổ thi thể ngã vào trang sức xa hoa phòng nội, ở bọn họ dưới thân, nguyên bản lục sắc thẩm bị máu tươi nhuộm dần, biến thành đen như mực một đoàn.

“Đây là án phát vạn phong khách sạn hiện trường ảnh chụp. Người chết tạ quan long, Diêm Vương tức vì vừa rồi nhục sự video clip trung xuất hiện qua kia hai cái nam sinh. Này trí mạng miệng vết thương đều ở cổ bộ vị, thương tổn thủ pháp cùng Hàn Thiếu Hồng bị hại khi tình hình nhất trí. Hiện trường di lưu tam phân ‘Tử hình thông tri đơn’, này cách thức tự thể cũng cùng cùng trước kia án kiện nhất trí.” Ở doãn kiếm giảng giải trong quá trình, trên màn hình ảnh chụp bất chợt cắt , có nhiều góc độ người chết đặc tả, cuối cùng tắc đứng ở kia mấy phân “Tử hình thông tri đơn” Thượng.

“Tam phân thông tri đơn, nhưng là chỉ có hai cái người chết?” Tăng Nhật Hoa tung ra này nghi vấn.

“Cái kia nữ hài tiếp đến ‘Tử hình thông tri đơn’, nhưng lại không có chết. Hành hung giả bức bách Ngô dần ngo chém rớt chính mình một bàn tay, dùng để đổi lấy nữ hài sinh mệnh.”

Tăng Nhật Hoa bắt tay vói vào rối bời trong tóc gãi gãi: “Đây là cái gì con đường?”

“Tạm thời còn không rõ ràng, bởi vì ở đây hai cái đương sự đều còn vô pháp nhận cảnh sát hỏi ý.” Doãn kiếm trả lời nói, “Nữ hài nhân kinh hách quá độ, hiện tại cảm xúc thực không ổn định, Ngô dần ngo lại được vừa tiếp nhận rồi giải phẫu trị liệu, thượng ở bệnh viện quan sát kỳ. Căn cứ chúng ta mặt bên hiểu biết đến tình huống, lần này eumenides gây quá trình đại khái như sau: Hắc thông qua internet cùng điện thoại phân biệt cùng ba gã học sinh cấp Ngô dần ngo lão sư lấy được liên hệ, tự xưng là tòa soạn báo phóng viên, hi vọng an bày song phương làm một thứ thân cận thăm hỏi. Hắc đối ba gã học sinh hứa lấy phong phú lợi ích thù lao, đối Ngô dần ngo lão sư lên tiếng xưng có thể thông qua quan hệ giúp hắc khôi phục công tác, đúng là này đó điều kiện sử đương sự động tâm. Ngày hôm qua buổi sáng, eumenides cấp Ngô dần ngo tài khoản ngân hàng nội đánh 2000 nguyên tiền, nhượng người sau đến vạn phong khách sạn mở phòng. Vài cái

đương sự đều dựa theo hấn phân phó ở buổi chiều tụ tập ở tại phòng này nội, eumenides cũng đứng hện tới, hoàn thành hấn giết hại hành vi.”

“Hoàn mỹ mưu hoa.” Tăng Nhật Hoa nhún nhún vai bâng, tiếc nuối lại hơi khâm phục cảm khái nói, “Không có gì khâu đoạn cho chúng ta lưu lại khả cung truy tung manh mối đi?”

“Không chỉ có bày ra khâu đoạn không có, gây hiện trường cũng đồng dạng không thu hoạch được gì.” Doãn kiếm ngữ khí hơi có chút bất đắc dĩ, “Không có vân tay, không có dấu chân, không có đương sự dung mạo miêu tả -- hấn ở vào phòng phía trước liền mang tốt lắm bao tay, hải bộ cùng khăn trùm đầu, đồng thời hấn hoàn mỹ tránh né khách sạn nội theo dõi phương tiện, ở băng theo dõi trung nhiều nhất chỉ có thể nhìn đến hấn bóng lưng.”

Mộ Kiếm Vân đôi hai cái đồng sự bị quan trạng thái tựa hồ có chút bất mãn, nàng dùng cổ vũ sĩ khí miệng nói: “Nhưng là lần này chúng ta có hai cái đương sự, bọn họ cùng eumenides từng có chính diện tiếp xúc. Đây rất có khả năng trở thành chúng ta phá án và bắt giam này một loạt án kiện trọng đại đột phá khẩu.”

“Không sai, đây là trọng điểm chỗ!” Nói chuyện là La Phi, hấn nhất mở miệng, ở đây mọi người lập tức đều đem ánh mắt nhất tề đi lại.

La Phi tắc còn đang xem Mộ Kiếm Vân: “Hiện tại chúng ta chính cần người đi căn này khối xương cốt.”

Mộ Kiếm Vân mỉm cười: “Người là nói cái kia nữ hài đi?”

La Phi gật gật đầu: “Một bên tiến hành tâm lý trị liệu, một bên hỏi chi tiết, phương diện này người là chuyên gia, ta sẽ không cấp cái gì cụ thể ý kiến . Ta chỉ cần người phân tích báo cáo.”

Mộ Kiếm Vân trở về một cái tự tin tươi cười.

“Ngô dần ngo bên kia.....” La Phi lại quay đầu nhìn về phía doãn kiếm, “Người cùng bệnh viện phương diện liên hệ một chút, chỉ cần thân thể hấn tình huống cho phép , lập tức an bày ta cùng hấn gặp mặt.”

“Minh bạch!”

“Vậy không ta chuyện gì ?” Tăng Nhật Hoa lười biếng thân cái lười thất lung, bỗng nhiên lại tự mình đề cử nói, “Nếu không ta liền cùng mộ lão sư cùng nhau đi?”

La Phi lập tức phủ quyết hấn đề nghị: “Không, ngươi có rất trọng yếu nhiệm vụ. Ta muốn ngươi tra tìm theo 1985 năm 1 nguyệt bắt đầu, bản thị tám năm gian sở hữu mất tích nhi đồng, cô nhi cùng với lưu lạc nhi đồng tư liệu, tuổi theo bảy tuổi đến mười ba tuổi. Ngươi thế nào tra ta mặc kệ, đồng dạng ta chỉ cần ngươi phân tích báo cáo, ngươi minh bạch ta ý tứ sao?”

Tăng Nhật Hoa dày vẻ mặt bỗng đứng rung lên: “eumenides, ngươi là muốn ta tìm hấn?”

“Đúng vậy.” La Phi ngừng lại một chút, sau đó kỹ càng giảng giải ra bản thân ý nghĩ, “Viên Chí Bang tìm này người nổi nghiệp nhất định là cùng xã hội này không có gì liên hệ đứa nhỏ. Đứa nhỏ này không thể quá lớn, nếu không hấn đã vô pháp khống chế đối phương tư tưởng; Đứa nhỏ này cũng không thể quá nhỏ, bởi vì hấn không có khả năng thời khắc đem đối phương mang theo trên người, cho nên đứa nhỏ này ít nhất phải có độc tự hành động năng lực, dưới đây ta đem tuổi đặt ở bảy tuổi đến mười ba tuổi trong lúc đó. Viên Chí Bang 1985 năm 1 nguyệt thương cảng xuất viện, hấn nói ban nhân tìm kiếm từ đây khắc liền có khả năng bắt đầu, mà lấy eumenides triển lãm xuất ra năng lực, hấn ít nhất muốn nhận qua mười năm thời gian huấn luyện, cũng chính là trẻ nhất ở 1992 năm, hấn liền đã trở thành Viên Chí Bang môn đồ.”

“Tốt, ta hiểu được!” Tăng Nhật Hoa vỗ vỗ thủ, “Lớn như vậy thời gian chiều ngang, thực không phải một cái tiểu công trình đâu. Bất quá.....” Hấn bỗng nhiên hắc một tiếng, đề tài vừa chuyển nói, “La đội, ngươi cần phải phải nhân đi theo mộ lão sư, hôm kia chuyện.....”

La Phi cười thầm, minh bạch Tăng Nhật Hoa vừa rồi đưa ra cùng với Mộ Kiếm Vân cùng nhau, nguyên lai là ở vì đối phương an toàn lo lắng. Tuy rằng Đặng Hoa đã chết, nhưng cái khó miễn thủ hạ của hấn sẽ không tiếp tục tìm đến phiền toái.

“Tốt, ta sẽ an bày Liễu Tùng phụ trách mộ lão sư an toàn.”

Mộ Kiếm Vân nhìn Tăng Nhật Hoa liếc mắt một cái, ánh mắt chính lóe sung sướng thần sắc. Xem ra vô luận là cỡ nào cường thế nữ nhân đều sẽ thích bị che chở cảm giác.

“Đại gia còn có cái gì nghị vấn sao?” La Phi chờ đợi một lát, thấy không có người dị nghị, liền đứng lên, “Tốt lắm, tan họp, đại gia đều tự hành động đi.”

Doãn kiểm cũng đi theo đứng lên:“La đội, Hàn Hạo bên kia.....”

“Ân, ta đang muốn cùng ngươi nói --” La Phi nhìn nhìn đồng hồ,“Mười điểm chính chúng ta cùng đi thăm vấn.”

※※※

Buổi sáng bát khi ba mươi phân.

Long Vũ đại hạ nội, một cái khác hội nghị cũng đang đang tiến hành trung.

Tham dự hội nghị giả tất cả đều mặc đồ tang, biểu cảm đau kịch liệt -- bọn họ vừa mới theo hiển tế Đặng Hoa linh đường đi đến nơi này.

Chính giữa chủ tọa thượng trung niên nữ tử chính cúi đầu càng không ngừng lau nước mắt, một cái mười hai mười ba tuổi nam hài rúc vào nàng bên người, thần sắc sợ hãi mờ mịt, theo trên cánh tay trái màu đen phù hiệu trên tay áo đỏ có thể thấy được hai người này đúng là người chết Đặng Hoa đàn bà góa nương tử.

Hai người trẻ tuổi chia làm ở mẫu tử tả hữu, bên trái một cái lớn tuổi một ít, hình chữ nhật mặt, mày rậm mắt to, đúng là Đặng Hoa sinh tiền thủ tịch bảo tiêu A Hoa; Một người khác thể trạng khỏe mạnh, nhưng khuôn mặt lại có vẻ có chút non nớt, đại khái chỉ có hơn hai mươi bộ dáng, làm cho người ta một loại lẳng đầu lẳng não cảm giác.

Mẫu tử đối diện ngồi hai trung niên nam nhân, nhất béo nhất gầy. Kia mập mập thoát nhìn mặt mũi hiền lành , đang ở nỗ lực khuyên giải an ủi Đặng Hoa thê tử. Gầy nam nhân tắc thủy chung khóa chặt mày, tựa hồ là cái trầm mặc ít lời nhân vật.

Mập mập ngôn ngữ những câu tri kỷ, khởi đến tốt lắm hiệu quả. Sau một lát, nữ nhân rốt cục đình chỉ khóc, ngẩng đầu lên:“Tốt lắm, lắm tổng, ngươi không cần lại nói , này đó đạo lý ta đều biết..... Mặc kệ thế nào, chậm rãi tổng hội hảo lên..... Các ngươi có cái gì chính sự, chạy nhanh nói đi.”

“Này.....” Mập mập do dự một chút, có chút khó có thể mở miệng bộ dáng, hắn đem ánh mắt chuyển hướng về phía bên cạnh đồng bạn.

“Ta mà nói đi.” Gầy nam nhân ngữ khí lạnh như băng , trên mặt cũng nhìn không ra gì biểu cảm,“Đặng tổng bất hạnh ngộ hại, hiện tại đại tẩu chính là vũ long tập đoàn lớn nhất cổ đông . Chúng ta hôm nay khai kỳ thật coi như là cái ban giám đốc, chủ yếu chính là xác định một chút vũ long tập đoàn tân tổng giám đốc nhân tuyển.”

Nữ nhân sừng sốt một chút, lẩm bẩm nói:“Chuyện này..... Có phải hay không rất sốt ruột một điểm?”

“Đặng tổng còn không có đưa ma, hiện tại đề việc này đích xác không quá thích hợp.....” Mập mập khó xử lắc đầu, sau đó lại thở dài một tiếng,“Nhưng là vũ long tập đoàn các mặt sự tình, không có người tiếp nhận cũng không được a. Thành đông kia khối đất lập tức sẽ cạnh tiêu , đặng tổng nếu ở, nhất định là tình thế nhất định, chúng ta cũng không thể bỏ qua thời cơ..... Còn có vài cái hạng mục lập tức sẽ ký hợp đồng , hiện tại đối phương biết đặng tổng ngộ hại chuyện, đều do dự đứng lên, nếu không có có thể chống đỡ đại cục nhân ra mặt, chỉ sợ tình thế liền kham ưu .”

“Thật là làm sao bây giờ?” Nữ nhân hoảng loạn vô thức mở to hai mắt, nhìn xem kia hai cái nam tử, lại nhìn xem bên người A Hoa.

“Theo ta thấy, hay là muốn vất vả lâm tổng trước đem này vị trí khởi động đến.” Gầy nam nhân tựa hồ tổng ở tới thỏa đáng thời cơ mở miệng,“Nhiều năm như vậy đến, lâm tổng luôn luôn là đặng tổng phó thủ, các mặt nghiệp vụ quen thuộc, tập đoàn ngoại nhân cũng đều nhận hần. Đem lâm tổng trực tiếp phù chính, là nhanh nhất tốc cũng ổn thỏa nhất phương pháp.”

Đặng phu nhân do dự mà không nói chuyện, tuy rằng nàng chính là cái kiến thức nông cạn bạc nữ tử, nhưng giờ phút này cũng phẩm ra trận này “Ban giám đốc” tùy ông chi ý.

Mập mập quan sát đến đặng phu nhân thần sắc, sau đó quả quyết lắc đầu:“Không được. Vũ long tập đoàn là đặng tổng một tay đánh hạ đến thiên hạ, ta xem tân tổng giám đốc vẫn là từ tẩu tử đảm đương tương đối thích hợp, ta còn là làm ta phó tổng, toàn lực phụ tá là được.”

“Không, không.....” Đặng phu nhân thế khó xử lắc tay,“Ta sao được, ta không đảm đương nổi”

“Tẩu tử làm tổng giám đốc ta cũng không ý kiến.” Gầy tử vẫn là kia phó mặt không biểu cảm bộ dáng,“Nhưng là ngoại nhân hội thấy thế nào? Vũ long tập đoàn danh dự uy vọng còn có thể không thể duy trì? Kỳ thật công ty sớm hay muộn vẫn là đặng gia , chờ đặng tên trưởng thành, hảo hảo mà tôi luyện hần vài năm, lâm tổng sẽ đem vị trí truyền cho hần không phải được rồi?”

Tiểu nam hài nghe được tên của bản thân bị đề cập, có chút mờ mịt ngẩng đầu lên.

Béo lâm tổng thấu qua thân đi vượt đăng tên đầu, một bộ triu mến cùng cảm khái về mặt:“Ai, điều này cũng đúng cái đạo lý. Vũ long tập đoàn ở đăng tổng trong tay làm vinh dự, hiện tại phải được qua ta truyền xuống đi, ta trọng trách khả rất nặng a.”

“Nói như vậy lâm tổng chính là đồng ý ?” Gầy nam nhân nhìn thẳng đăng phu nhân,“Tẩu tử, ngài còn có cái gì ý kiến sao?”

“Ta.....” Đăng phu nhân xoay người xin giúp đỡ giống như xem A Hoa. Khả A Hoa lại mặt trầm xuống, không nói một lời. Đăng phu nhân đành phải cười khổ một chút:“Chúng ta cô nhi quả phụ , có thể có ý kiến gì?”

“Vây là tốt rồi.” Gầy nam nhân cuối cùng nở nụ cười một chút, sau đó hần xuất ra một phần văn kiện xảy ra cái bàn trung gian,“Nhâm mệnh thư đã nghĩ tốt lắm, chỉ cần cổ đông nhóm ký cái tự, liền tính là chính thức thông qua .”

A Hoa không ra đầu, nhưng đứng ở đăng tên bên cạnh cái kia lẳng tiểu tử giờ phút này lại rớt cục nhin không được :“Này hiển nhiên là bọn hần hợp mưu tốt. Phu nhân, ngài không thể ký tên!”

Gầy nam nhân bỗng dừng nhúu mày, ánh mắt thẳng bức bức về phía kia tiểu tử vọt tới. Người sau liếm liếm môi, có vẻ có chút nao núng .

“A thắng, chú ý thân phận của ngươi.” A Hoa rớt cục mở miệng, bất quá cũng là ở trách cứ chính mình đồng bạn,“Nơi này luân được đến nói chuyện với ngươi sao?”

Kêu a thắng tiểu tử xem ra đối A Hoa có chút kiêng kị, lập tức ngoan ngoãn cúi đầu.

Béo lâm tổng xem A Hoa ha ha nở nụ cười:“A Hoa a, ngươi theo đăng tổng nhiều năm như vậy , trong tập đoàn cũng có ngươi công ty cổ phần, đối chuyện này ngươi cũng phát biểu phát biểu ý kiến thôi!”

“Ta không nghĩ quản việc này.” A Hoa thản nhiên nói,“Ta hiện tại tương , chính là như thế nào đi tìm đến hần.”

Hiện trường yên lặng một lát, ai đều minh bạch A Hoa nói “Hắn” Chỉ là ai.

eumenides!

Cuối cùng vẫn là A Hoa đánh vỡ trầm mặc.

“Mặc kệ thế nào, ta không hy vọng nhìn đến tập đoàn bên trong xuất hiện gì nhiều loạn. Tại đây cái thời khắc, nếu chúng ta còn không đoàn kết đối ngoại trong lời nói, cũng chỉ có thể một đám trở thành đối thủ trong miệng sơn dương!”

Hắn câu chữ nói năng có khí phách, ở hiện trường mọi người trong lòng chấn động , tất cả mọi người cảm nhận được này nam tử trên người ẩn sâu uy nghiêm khí thế.

※※※

Buổi sáng cửu khi linh bảy phần.

Thị cục công an hình cảnh đội đội trưởng văn phòng.

La Phi trước mặt trên bàn công tác phóng một cái rương nhỏ, hắn đối với cái kia thùng, thần sắc có chút sững sờ.

Đó là ở mười tám năm trước “Tứ nhất bát” Nổ mạnh án trung, theo hiện trường thanh lý xuất ra người chết di vật.

Đại bộ phận vật phẩm đều đã bị đốt trụi vụn vụn, nhìn không ra tướng mạo sẵn có. La Phi thân thủ tại kia trong rương lay động , động tác thông thả mềm nhẹ, tựa hồ sợ đã quấy rầy đến cái gì.

Một lát hậu, hắn động tác bỗng nhiên ngừng lại. Hắn mũi thở nhẹ nhàng mà mấp máy , tay phải ly khai thùng, ở trước ngực mở ra.

Ở bàn tay hắc trung, ngừng một cái bướm bướm.

Bướm bướm cánh đã không trọn vẹn không được đầy đủ, nhưng mơ hồ có thể nhìn ra ngày xưa bộ dáng. Đó là một cái kim chúc tính chất bướm bướm, bởi vì đại hỏa cùng nhiều năm oxy hoá nguyên nhân, đã hoàn toàn biến thành màu đen.

Bất quá La Phi hoàn thành sở nhớ được kia bướm bướm ban đầu sắc thái, đó là tinh thuần thiên lam, tựa như sau cơn mưa trời quang giống nhau, tinh thuần đến cơ hồ trong suốt.

La Phi tay trái ở bướm bướm cánh chim thượng nhẹ nhàng mà vuốt ve đi qua, hắc đầu ngón tay hơi hơi có chút run run. Đồng thời ánh mắt hắc mê ly, suy nghĩ về tới một cái khác thời không trung.

.....

198 ba năm, thu.

Tình cảnh giáo đại lễ đường nội, toàn giáo trình thám đại tái trao giải tiệc tối đang ở tiến hành.

Đây là cảnh giáo mỗi năm một lần truyền thống trận đấu. Bình thường này đây mỗi khởi chân thật án kiện làm cơ sở, cấp ra một ít manh mối cung dự thi giả tiến hành trình thám, mục đích là tìm kiếm án kiện hung phạm cùng với trở lại như cũ án phát trước sau quá trình. Ai cấp ra đáp án tiếp cận nhất án kiện chân thật tình huống ai sẽ trở thành cuối cùng xuất sắc giả.

La Phi ngồi ở lễ đường trong đám người, chờ đợi đại tái tổ ủy hội tuyên bố trận đấu kết quả. Hắc cũng là dự thi giả chỉ nhất, hắc giờ phút này vẻ mặt thần nhiên tự đắc, bởi vì hắc tin tưởng chính mình cấp ra hoàn mỹ nhất đáp án, không có người có thể còn hơn này đáp án.

Ở bên người hắc cái kia soái khí tiêu tử đúng là Viên Chí Bang, người sau là cái vô câu vô thúc nhân, đối tham gia như vậy trận đấu không có hứng thú, hắc tới nơi này nguyên nhân, là vì tại như vậy trường hợp có thể nhìn thấy rất nhiều nữ sinh.

Viên Chí Bang thích nữ sinh, các nữ sinh bình thường cũng thích hắc.

Ở mọi người chờ mong trong ánh mắt, tiệc tối người chủ trì rốt cục đi tới trước đài. Nàng mở ra trao giải giấy viết thư, toàn trường nhất thời yên tĩnh xuống dưới.

“Phía dưới tuyên bố lấy được thưởng giả danh sách.” Người chủ trì ngừng lại một chút, sau đó hưng phấn mà thì thầm, “Lần này đại tái, có hai vị dự thi giả cấp ra đáp án đều cùng chân thật án kiện hoàn toàn ăn khớp, có thể nói hoàn mỹ đáp án!”

Hiện trường vang lên một mảnh tán thưởng thanh, cảnh giáo truyền thống đại tái đã kéo dài hơn mười năm, đây là tổ ủy hội lần đầu tiên cấp ra “Hoàn mỹ” đánh giá.

Làm hiện trường một lần nữa yên tĩnh sau, người chủ trì tiếp tục nói: “Đại tái tổ ủy hội quyết định, này hai vị dự thi giả đặt song song trở thành lần này đại tái xuất sắc giả. Tên của bọn họ phân biệt là La Phi, Mạnh Vân!”

Toàn trường vỗ tay sấm dậy, khả La Phi lại có vẻ có chút thất vọng.

“Đặt song song? Mạnh Vân? Là cái nữ sinh sao?” Hắn làm bầm lâu bầu nói thầm .

Viên Chí Bang ở bên cạnh vỗ hấn một cái tát: “Được rồi, khoái thượng đài lĩnh thưởng đi. Có cái nữ hài cùng có cái gì không tốt?”

La Phi bất đắc dĩ nhún nhún vai bâng, đứng dậy hướng về chủ tịch đài mà đi, chung quanh mọi người đầu đến một trận điểm mộ ánh mắt.

La Phi đứng ở trên bục lĩnh thưởng, nhưng là một khác danh lấy được thưởng giả lại chậm chạp không có hiện thân. Ở thật lâu sau chờ đợi sau, hiện trường khán giả xôn xao đứng lên, người chủ trì cũng co quắp không hiểu.

Lúc này bỗng nhiên có cái gì này nọ theo dưới đài bay lên đến, đánh vào La Phi trên người. La Phi nhíu mi vừa thấy, nguyên lai là một cái chiết tinh xảo tinh tế giấy tên.

Tựa như bọn nhỏ thường xuyên hội chơi đùa như vậy, giấy tên bị chiết thành bẻ nhọn dài nhỏ bộ dáng, ngay trước tác xé mở một cái lỗ thủng, thông qua này lỗ thủng có thể lợi dụng da cân nhất loại công cụ đem giấy tên bắn ra đi ra ngoài.

La Phi biết này cũng không phải một cái đơn giản đùa dai, hắn xoay người đem giấy tên nhặt lên đến, sau đó kia tờ giấy triển khai mặt bình. Trên giấy quả nhiên viết có chữ viết.

La Phi hơi hơi quét một lần, sau đó hắn mỉm cười đem kia tờ giấy đưa cho người chủ trì.

Người chủ trì thấy rõ giấy nội dung sau, lại trở nên hưng phấn đứng lên, nàg lớn tiếng thì thầm:“Hiện tại phát sinh nhất kiện rất thú vị sự tình -- một khác danh lấy được thưởng giả theo dưới đài đưa tới này trương tờ giấy, mặt trên viết là: Ta không thói quen cùng người khác đặt song song lĩnh thưởng. Cho nên hiện tại là thêm trại thời gian, thỉnh căn cứ này trương tờ giấy tìm được ta ở nơi nào -- thế nào, La Phi, người có hứng thú nhận trận này thêm trại sao?”

Hiện trường người xem cũng đều đều kích động nghị luận đứng lên, bọn họ đang chờ đợi La Phi đáp lại.

La Phi theo người chủ trì trong tay tiếp nhận phone, ánh mắt của hắn hướng dưới đài quét vài cái qua lại sau, định ở tại nơi nào đó, sau đó hắn tao nhã nói:“Mạnh Vân, thứ chín xếp trung gian thiên tả cái kia nữ hài. Màu tím áo lông, tóc dài áo choàng.”

Theo La Phi lời nói, ánh mắt mọi người đều hướng về hắn nói cái kia vị trí tìm đi qua. Quả nhiên có cái tư sắc áo lông nữ hài ngồi ở chỗ kia, tóc dài áo choàng, dung mạo tú lệ, nhưng ánh mắt gian lại ẩn ẩn lộ ra hiên ngang tư thế oai hùng.

Nữ hài trên mặt lộ ra không phục thần sắc, nàng không có đứng dậy phản bác, hiển nhiên là cam chịu La Phi phỏng đoán.

“Người có vẻ là đoán đúng rồi!” Người chủ trì sợ hãi than nói,“Trời ạ, nhanh như vậy? Người có thể cho đại gia nói một chút người phỏng đoán căn cứ sao?”

La Phi thân nhiên cười, theo người chủ trì trong tay lấy về tờ giấy lại lần nữa lộn trở lại giấy tên hình dạng, sau đó hắn đem giấy tên cao giọng lên cao khởi:“Tờ giấy là bị chiết thành giấy tên phóng ra đi lên . Như vậy giấy tên tầm bắn nhiều nhất mười đến thước, cho nên ta tìm kiếm phạm vi có thể thu nhỏ lại đến trước nhất phương mười xếp trong vòng. Đại tái kết quả là lâm thời tuyên bố , cho nên này chi giấy tên chế tác cùng phóng ra cũng là lâm thời nảy lòng tham đi?

Chế tác giả phóng ra công cụ chỉ có thể là nàng tùy thân mang theo mô dạng này nọ. Sẽ là cái gì đâu? Cái gì có thể khởi đến da cân tác dụng?”

Ở mọi người suy xét trong quá trình, La Phi đã cấp ra đáp án: “Nữ hài thúc dây cột tóc.”

Hiện trường một trận bùng tình đại ngộ nghị luận thanh, có chút tư duy nhanh nhẹn giả đã nghĩ ra trong đó ngọn nguồn. Mà La Phi tắc cười dài xem dưới đài: “Cái kia tử y phục nữ hài, ta lên đài thời điểm nhìn đến người tóc dài cao cao vẫn ở sau đầu, mà khi này tờ giấy tên xuất hiện thời điểm, người đã là tóc dài áo choàng. Người thúc dây cột tóc giờ phút này nhất định nắm trong tay đi?”

Nữ hài bĩu môi không nói chuyện, trầm mặc sau một lát, nàng cao giọng lên cao khởi tay trái, vươn ngón tay cái so với ra tán dương thủ thế.

Thêm trại kết quả đã rất rõ ràng như yết, toàn trường lại vang lên nhiệt liệt vỗ tay.

Tan cuộc sau, La Phi cùng Viên Chí Bang ở lễ đường cửa lại thấy cái kia nữ hài, nàng tóc dài vẫn chưa vẫn khởi.

Nữ hài chủ động đi lên phía trước đến, khiến cho La Phi dừng cước bộ.

“Người sức quan sát rất tuyệt.” Nữ hài nói xong khen tặng trong lời nói, trong ánh mắt cũng là khiêu khích thần sắc, “Người có thể nói với ta, ta thúc dây cột tóc là cái dạng gì sao?”

“Dây lưng thượng có một cái bướm bướm, xanh da trời bướm bướm.” La Phi không cần nghĩ ngợi trả lời.

Nữ hài đem tóc vẫn khởi, thúc thượng kia cộng mang, một cái xanh da trời bướm bướm dừng chân ở mái tóc của nàng thượng, linh động sinh tư.

Tuy rằng lại bị La Phi chính xác ra trung, nhưng lần này nữ hài lại đắc ý nở nụ cười.

“Người không có thắng, người thua.” Nàng chọn ánh mắt nói.

La Phi sờ sờ cảm, không rõ chân tướng.

“Người ở trên đài không có khả năng nhìn đến ta sau đầu dây cột tóc.” Nữ hài hơi hơi giơ lên đầu, “Người có thể nói ra ta dây cột tóc thượng bươm bướm, chỉ có một loại khả năng: Người ở lên đài phía trước cũng đã bắt đầu chú ý ta.”

La Phi trên mặt hiện ra xấu hổ biểu cảm, có chút chân tay luống cuống bộ dáng.

“Cho nên người có thể ở nhiều người như vậy trong lúc đó nhìn ra ta kiểu tóc biến hóa, chẳng phải duyên cho kinh người sức quan sát, chính là bởi vì người có một viên này mằm xuân tâm mà thôi.”

Ồ nữ hài khí thế bức nhân trong lời nói, La Phi sắc mặt càng ngày càng hồng.

“Ha ha. Người thua, hơn nữa thua hai tràng.” Nữ hài khoan khoái nở nụ cười hai tiếng sau, xoay người chạy chậm rời đi.

La Phi buồn bực lắc lắc đầu, nói thầm : “Thua hai tràng? Đây là cái gì ý tứ?”

“La Phi a.” Một bên Viên Chí Bang giờ phút này vỗ bờ vai của hắn, bất đắc dĩ cười nói, “Ồ trình thám thám án thượng người là cái thiên tài, nhưng là ở cảm tình thượng, người chính là cái học sinh tiểu học mà thôi.”

La Phi tự giễu a miệng, ánh mắt của hắn đuổi theo nữ hài bóng lưng. Thẳng đến kia chỉ xanh da trời bươm bướm toát ra tung bay, càng lúc càng xa, cũng cuối cùng biến mất ở nhân tung trung.

.....

Chương 3 eumenides thân phận

Cửu khi ba mươi phân.

Hình cảnh đội giam giữ bên trong.

Hàn Hạo luôn luôn nằm ở kia trương giản dị mộc chất phản thượng tu dưỡng sinh lợi. Hấn thoát nhìn đang ngủ, nhưng hấn tư duy cũng không có đình chỉ chuyển động.

Ở tích tụ thể lực đồng thời, hấn còn muốn nắm chặt thời gian suy xét.

Một chuỗi tiếng bước chân truyền đến, Hàn Hạo nhĩ khuếch nhẹ nhàng mà co rúm một chút.

Doãn kiếm xuất hiện tại giam giữ thất cửa. “Dem hấn mang xuất hiện đi.” Hấn hướng thường trực cảnh sát phân phó nói.

Cảnh sát mở ra cửa sắt, đi đến Hàn Hạo bên giường. Hàn Hạo không đợi hấn tiếp đón, chính mình nhất động thân ngồi dậy.

“Hàn đội, chúng ta đi thôi.” Cảnh sát ngữ khí như là ở cùng hấn thương lượng bình thường.

Hàn Hạo cũng không để ý hấn, đứng dậy mặt trầm xuống lập tức hướng doãn kiếm đi đến.

Doãn kiếm quay đầu không cùng Hàn Hạo ánh mắt tương đối, hấn thần thái bao nhiêu có chút co quắp.

“La Phi đến sao?” Hàn Hạo lạnh lùng hỏi một câu.

“Đúng vậy.” Doãn kiếm gật gật đầu, “La đội cũng tới.”

Hàn Hạo chú ý tới đối phương xưng là thượng biến hóa, hắn dừng lại cước bộ, thật sâu hít vào một hơi.

Đây là chính mình cuối cùng cơ hội -- ở nhìn thấy La Phi phía trước.

Làm hơi thở vững vàng sau, Hàn Hạo dẫn đầu mại mở cước bộ:“Chúng ta đây bước đi đi!” Hắn bộ pháp lại đại lại mau, doãn kiếm đâm người vội vàng chạy vài bước, có thể này theo sát ở tại hắn phía sau. Từ xa nhìn lại, đi tuốt đàng trước mặt Hàn Hạo hoàn toàn không giống như là cái bị áp giải người hiểm nghi, ngược lại là doãn kiếm đâm người vẫn giống như thủ hạ của hắn bình thường.

Theo giam giữ thất đến thâm vấn thất này giai đoạn trình Hàn Hạo quen thuộc nhất bất quá , nhưng là ở trải qua ký túc xá thời điểm, hắn lại dừng cước bộ.

“Ta bụng không thoải mái, muốn lên vệ sinh sở.” Hắn xoay người đối doãn kiếm nói.

Doãn kiếm hơi hơi nhíu hạ mày:“Vừa rồi thế nào không đi?”

“Người muốn ta cùng này chân chính đắc tội phạm ngồi xổm cùng vệ sinh sở lý? Nhưng này ta tự tay chop tới nhân hiện tại có thể nhìn đến ta chê cười?” Hàn Hạo phần nộ nhìn chăm chăm doãn kiếm, người sau rất nhanh liền nhuễn xuống dưới, hắn xưng đi theo cảnh sát gật gật đầu:“Dẫn hắn đi thôi.”

Lâu một đại sảnh quẹo bên trái chính là toilet . Làm đoàn người tiến vào thời điểm, trong nhà vệ sinh một người tuổi còn trẻ văn chức nhân viên đang ở đi tiểu, hắn quay đầu thấy rõ người tới, lập tức kinh ngạc há to miệng:“Hàn..... Hàn đội?”

Hàn Hạo mặt không biểu cảm nâng lên thủ, triển lãm kia bóng lưng còng tay, sửa chữa nói:“Phạm tội người hiểm nghi Hàn Hạo.”

Người trẻ tuổi vội vàng đem công cụ nhét vào đũng quần, cuống quít gian chưa hết nước tiểu tí nhiễm ẩm vạt áo trước. Xem hắn này phiên bộ đáng, doãn kiếm đâm người cũng lần thấy xấu hổ, cũng không tự giác nghiêng đi mặt.

Chờ trẻ tuổi nhân sau khi rời khỏi, doãn kiểm đẩy ra một cái cách gian môn, tiếp đón Hàn Hạo nói:“Nắm chặt thời gian đi.”

Hàn Hạo đi đến cách gian nội, hần quơ quơ cánh tay:“Ấn quy củ đến đây đi.”

Doãn kiểm gật gật đầu, một cái cảnh sát đi lên đến, lấy chìa khóa mở ra Hàn Hạo tay phải thượng khảo hoàn, sau đó khóa ở tại cách gian nội cương nước thép quản thượng. Đây là hình cảnh trong đội thông dụng thực hiện: Người hiềm nghi muốn lên quý danh khi, cảnh sát sẽ đem hần cùng trong nhà vệ sinh vòi nước khảo ở cùng nhau, chính mình thì tại bên ngoài chờ đợi.

Đây đúng là Hàn Hạo muốn hiệu quả. Hần đối hình cảnh đội ký túc xá thật sự rất quen thuộc , hần biết lầu một toilet trần nhà thượng có cái tám mươi cm gấp phương quản vòng kiểm tra khẩu, theo nơi đó tiến vào đi, liền có thể luôn luôn thông hướng văn phòng sau ngoài tường xuống nước tỉnh.

Hần suy xét vền vền một buổi tối, từ nơi này đào thoát tựa hồ là duy nhất có thể làm kế hoạch. Đương nhiên này kế hoạch thực hiện còn cần doãn kiểm đảm người phối hợp cùng một chút vận khí.

Làm Hàn Hạo nhìn đến doãn kiểm mang theo cảnh sát thối lui đến toilet ngoại sau, trong lòng hần một trận mừng như điên. Hần nhanh chóng mở ra trước ngực dây chuyền, xé mở con ảnh chụp, đem giấu kín trong đó kia đoạn thanh sắt lấy xuất ra.

Cồng tay rất nhanh bị mở ra, Hàn Hạo thả vòi nước đặt lên cách gian vách tường, sau đó hần thật cẩn thận chui vào quản vòng thông đạo, cơ hồ chưa phát ra gì tiếng vang.

Vận khí đã ở làm bạn hần: Tại đây cái trong quá trình, vừa đúng không có bất luận kẻ nào đối xử dùng này toilet.

Làm bên ngoài chờ đợi doãn kiểm cảm thấy thời gian không sai biệt lắm , liền ý bảo cảnh sát đi bên trong nhìn xem. Người sau đi đến toilet nội, nhìn thấy cái kia cách gian môn vẫn cứ khóa trái , hần kêu hai tiếng:“Hàn đội, hàn đội? Tốt lắm không có?” Nhưng là cách gian nội nhưng không có đáp lại.

Cảnh sát ần ần cảm thấy không ổn, hần trở lại trong hành lang, nhẹ giọng nhưng dồn dập về phía doãn kiểm hội báo :“Giống như có chút không đối!”

Doãn kiểm sừng sốt, hắn đi đến toilet cách gian ngoại, nằm sấp xuống thân hướng lý nhìn quanh. Theo trong khe hở nhìn không tới nhân hai chân, hắn tâm lập tức “Đặng” trầm đi xuống.

Doãn kiểm bắn lên thân một cước đem cách gian môn đá văng, bên trong rỗng tuếch, chỉ còn lại có kia phó thủ khảo bắt tại vòi nước thượng, hãy còn ở hơi hơi đóng đưa.

Năm phút sau, La Phi đi tới hiện trường, sắc mặt của hắn xanh mét. Hắn vô pháp lý giải một cái đang bị giam giữ người bị tình nghi nhưng lại theo mí mắt mình dưới chạy thoát đi ra ngoài. Mà người kia bỏ chạy thời điểm, chính mình đang cùng với nhất tràng lâu ba tầng trong văn phòng làm công!

La Phi ánh mắt vội vàng đảo qua, liền đã tìm được vấn đề mấu chốt chỗ.

“Còng tay là thế nào bị mở ra ?” Hắn xoay người xem doãn kiểm, ánh mắt như điện cự bình thường.

Doãn kiểm kích động mà mờ mịt: “Ta..... Ta cũng không biết.”

“Trên người hắn có cái gì này nọ? Các người có hay không thanh qua trên người hắn gì đó?!” La Phi liên tiếp truy vấn nói.

Doãn thân kiểm bàng cảnh sát tựa hồ muốn nói cái gì, nhưng lại không dám vội vàng trả lời, hắn sợ hãi lườm doãn kiểm liếc mắt một cái.

La Phi bắt giữ đến này chi tiết, lập tức nhíu mày: “Àn?”

“Chỉ có..... Một cái dây chuyền.” Doãn kiểm kiên trì trả lời nói, “Bên trong là con của hắn ảnh chụp.”

La Phi ánh mắt bỗng nhiên nhảy một chút, hắn loan hạ thân theo bình nước tiểu bàng nhật lên cái gì.

“Là này trương sao?” Hắn bắt tay trên đầu ngón tay gì đó đưa tới doãn thân kiểm tiền, đó là một trương nhân xé rách mà trở nên không trọn vẹn ảnh chụp, mặt trên cái kia mập mạp tiểu nam hài đúng là Hàn Hạo con.

Doãn kiếm đương nhiên nhận được, hắc cũng minh bạch này trương tê phá hư ảnh chụp ý nghĩa cái gì. Hắc mặt xám như tro tàn gật gật đầu.

“Đồng dạng sai lầm, vì sao tội phạm quan trọng lần thứ hai.” Đối mặt cấp dưới nghiêm trọng sai lầm, La Phi chính là thật sâu thở dài một câu, cũng không giống trước kia Hàn Hạo như vậy nổi trận lôi đình trách cứ.

Nhưng là doãn kiếm lại cảm nhận được càng thêm trầm trọng áp lực, hắc hô hấp trở nên dồn dập, cơ hồ cũng bị áp suy sụp .

“Chúng ta phải mau chóng hành động.....” La Phi một bên suy tư một bên hạ đạt mệnh lệnh,“Ở nhà ga bến tàu phát hiệp tra thông cáo, theo dõi hắc người nhà bằng hữu..... Trên người hắc không có tiền, không có điện thoại, hắc là chạy không xa . Triệu tập tá hữu có thể sử dụng cảnh lực, hiện tại phải đi!”

Doãn Kiếm Thần tình mờ mịt, tựa hồ không có nghe đến La Phi trong lời nói, thẳng đến người sau ở hắc trên vai nặng nề mà vỗ một chút, hắc mới bỗng nhiên tỉnh táo lại, hỏi lại một câu:“Ta sao?”

Ở doãn kiếm trong đầu, hắc còn đang cùng đợi La Phi xử phạt.

“Trừ ra ngươi còn có ai?” La Phi nhìn thẳng ánh mắt hắc,“Chính mình phạm hạ sai lầm, cần chính ngươi đi bù lại.”

“Là!” Như là muốn phát tiết cái gì dường như, doãn kiếm rống lớn một tiếng, hắc “Phách” kính một cái lễ, xoay người bước nhanh rời đi.

Xem tiểu tử bóng lưng, La Phi lại thở dài một tiếng, lần này cũng là vì chính mình. Kỳ thật hắc sớm nên nghĩ đến doãn kiếm khả năng trở thành Hàn Hạo lại lấy lợi dụng quân cờ, nhưng là nhưng không có sớm làm phòng bị. Ở cùng eumenides kịch chiến lúc đó, lại chương ngoại sinh ra như vậy nhất kiện làm người ta khó giải quyết sự tình, đó là La Phi cũng khó miễn sinh ra một chút khó có thể chống đỡ cảm giác .

※※※

Buổi chiều mười bốn khi hai mươi sáu phân.

Mộ Kiếm Vân về tới hình cảnh đội, nàng lập tức đi trước La Phi văn phòng hội báo tương quan công tác.

“Nữ hài hiện tại tinh thần tình huống đã ổn định rất nhiều. Bất quá đối án phát khi rất nhiều chi tiết nàng đều nhớ không rõ , đối với gặp qua cực độ khẩn trương cùng kinh hách người đến nói, này cũng là bình thường hiện tượng.” Nữ giảng sư ngữ khí có chút tiếc nuối.

“Vậy nói thẳng nói người phát hiện đi.” La Phi lại nhìn ra đối phương còn có một ít “Hảo liệu” Cát giấu chưa nói.

Mộ Kiếm Vân mỉm cười:“Vì sao cái kia nữ hài tiếp đến ‘Tử hình thông tri đơn’ vẫn sống xuống dưới? Vấn đề này ta biết rõ ràng .eumenides thông qua bức bách Ngô dần ngo khảm thủ, kích phát ra người sau làm lão sư dừng khí cùng ý thức trách nhiệm, mà nữ hài đối chính mình, đối người kia, thậm chí đối đãi nhân sinh thái độ cũng bởi vì việc này phát sinh vĩ đại thay đổi. Theo mỗi cái góc độ mà nói, đây là một loại tân sinh.eumenides trước khi rời đi đối nữ hài nói qua ‘Người đã chết qua một lần’, cùng loại cho nói như vậy. Cho nên eumenides cũng không có buông tha cho hình phạt, mà là lấy mặt khác một loại phương thức hoàn thành nó.”

“Ân.....” La Phi thường thức một hồi,“Này đồ cùng hắc dĩ vãng phong cách có chút khác nhau đâu.”

“Người chớ quên, đây là tân eumenides lần đầu tiên độc lập gây.” Mộ Kiếm Vân nhắc nhở La Phi,“Cho nên chúng ta có thể giả thiết, loại này phong cách thay đổi thể hiện tân eumenides cùng Viên Chí Bang trong lúc đó nào đó tính cách cùng ý nghĩ thượng sai biệt -- ở hắc trừng phạt trong quá trình, bắt đầu xuất hiện cứu lại tư tưởng. Tỷ như này khởi án kiện, trên thực tế thể hiện hắc đối sư nói cứu lại nào đó kỳ vọng.”

“Ân, phân tích rất khá.” La Phi khen ngợi nói,“Vất vả người , người có thể đi trước nghỉ ngơi một chút, buổi tối chúng ta cùng đi bệnh viện, nhìn xem theo Ngô dần ngo nơi đó còn có thể tìm ra cái gì manh mối. Hắc là người trưởng thành, lại không có nhận đến tử vong uy hiếp, tinh thần tình huống hẳn là so với kia nữ hài tốt một ít.”

Mộ Kiếm Vân lại lắc đầu:“Này đồ rất khó nói.....”

“Thế nào giảng?”

“Theo ta hiểu biết đến tình huống xem, Ngô dần ngộ là cá tính cách phi thường yếu đuối nam nhân. Lần này sự kiện đối hấn khả năng sẽ có hai cái phương diện ảnh hưởng. Hoặc là thật sự nhường hấn chiến thắng tự mình, trên tính cách đạt được một cái kiên cường bay vọt; Nhưng là có khả năng nhường hấn sống được càng thêm tự ti -- bởi vì hấn hội nhận vì tiền hai cái học sinh tử vong hấn không có thể kết thúc ứng có bảo hộ nghĩa vụ. Nếu sau khi xuất hiện một loại tình huống, chúng ta đây công tác sẽ phiền toái rất nhiều.....” Nói tới đây, Mộ Kiếm Vân bỗng nhiên ngữ điệu vừa chuyển, “Ai, đoán kiếm đâu? Cùng Ngô dần ngộ bên kia liên hệ không phải hấn nhiệm vụ sao?”

“Hắc.” La Phi cười khở một tiếng, “Người còn không biết đi? Hàn Hạo chạy!”

“Cái gì?” Mộ Kiếm Vân ngạc nhiên trừng lớn một đôi tú mắt.

“Doãn kiếm đang ở dẫn người tổ chức lòng bắt. Ta phía trước cũng luôn luôn tại vội vàng chỉ huy chuyện này.” La Phi lấy tay xoa sọ não, có vẻ có chút mệt mỏi, “-- đến bây giờ còn không có cái gì tiến triển. Thời gian tha dài quá, ta lo lắng Hàn Hạo chạy ra tỉnh thành, sự việc này liền khó làm .”

Mộ Kiếm Vân lược trầm xuống tư, cười khuyên nhủ: “Này người đồ không cần lo lắng, Hàn Hạo là sẽ không chạy đi .”

“Ân?” La Phi héch lên mày đầu xem đối phương, “Vì sao?”

“Bởi vì eumenides còn ở nơi này. Hàn Hạo là cái trùng mắt tất báo nhân, eumenides đem hấn làm hại thảm như vậy, hấn làm sao có thể dễ dàng rời đi?”

La Phi âm thầm gật đầu, tán thành đối phương phán đoán.

“Ta đề nghị người nhìn thẳng Hàn Hạo gia nhân.” Mộ Kiếm Vân lại tiến thêm một bước phân tích nói, “Bởi vì Hàn Hạo cũng không thể tốt lắm không chế chính mình tình cảm, nếu hấn tiếp tục ở lại tỉnh thành, nhất định sẽ nhịn không được cùng quan tâm gia nhân gặp mặt.”

Những lời này như là đánh thức La Phi, hấn hơi hơi nheo lại mắt, lẩm bẫm: “Đúng vậy..... Nhất là hấn cái kia bảo bối tử.....”

※※※

Buổi chiều mười sáu khi lè chín phân.

Tỉnh thành cục công an hồ sơ quản lý trung tâm.

Nơi này khả năng được cho là toàn bộ tỉnh thành công an hệ thống nội tối hẻo lánh nha môn , nó làm công địa điểm thậm chí cũng không ở cục công an đại viện nội, mà là sống nhờ ở địa phương chính phủ hồ sơ quán đông nam giặc. Hồ sơ trung tâm tuyển đầu quản lý nhân viên rất nhiều cũng không thuộc loại công an hệ thống chính thức công nhân viên chức, bọn họ chính là hợp đồng chế nhân viên công tác, để mà tiền trong lời nói đến giảng, tên là “Lâm thời công”. Chu hiểu tư chính là một trong số đó.

Chu hiểu tư năm đó vẫn là thác nhân tìm được như vậy một phần công tác, bất quá năng hiện tại đã có chút hối hận . Làm một cái nữ hài, năng lúc đó đối công tác yêu cầu là hi vọng “Thanh nhàn” Một điểm, khả năng thượng đòi sau mới phát hiện, này công tác thật sự lại quá mức “Thanh nhàn” .

Giờ phút này năng đang ngồi ở hồ sơ thất lổ vào, nhàm chán sửa làm ngón tay mình giáp. Ở năng trước mặt mặc dù có nhất máy tính, nhưng này là dùng đến tiến hành hồ sơ quản lý , không thể lên mạng, cũng không thể chơi trò chơi.

Đại đa số dưới tình huống, chu hiểu tư liên cái tán gẫu nhân đều tìm không thấy, loại tình huống này đối với một cái hơn hai mươi nữ hài mà nói đáng sợ, năng vài thứ tưởng đối cái công tác, bất đắc dĩ trung gian còn e ngại nhân tình, khó có thể mở miệng.

Bỗng nhiên bị cái gì vậy che khuất ánh sáng. Chu hiểu tư ngẩng đầu, chỉ thấy trước mặt đã hơn một gã nam tử.

“A, người thật đúng là làm ta giật cả mình.” Chu hiểu tư có chút khoa trương kêu đứng lên,“Người là thổi qua đến à? Một điểm thanh âm cũng không có!”

Nam tử hơi hơi cau mày, giống như thân thể không quá thoải mái bộ dáng. Hắn cầm một khối khăn tay ô ở ngoài miệng, trước ho khan hai tiếng, có thể này sa cổ họng nói:“Chỗ này là muốn bảo trì yên tĩnh đi..... Cho nên ta tận lực đi được rất nhẹ.”

Khi nói chuyện, hắn quay đầu hướng về cách đó không xa đại sảnh lối vào nhìn lại, nơi đó dựng thẳng một trương “Yên lặng” bố cáo bài, bên cạnh tắc thủ hai cái đáng về uy nghiêm bảo vệ.

“Cảm mạo ?” Chu hiểu tư một bên hỏi, một bên vươn tay ngoéo một cái. Kia nam tử hiểu ý, vội vàng dọn ra một bàn tay lấy ra giấy chứng nhận đưa tới.

Đó là một trương công an hệ thống nội điện tử tạp, đọc tạp khí biểu hiện người đến là đông thành phân cục hình cảnh đội từ chiến côn cảnh quan. Chu hiểu tư ngẩng đầu, tưởng so đối một chút người tới dung mạo, không ngờ kia nam tử lại đột nhiên đánh ra một cái hắt xì đến, mặc dù có khăn tay che, nhưng chu hiểu tư tựa hồ vẫn là cảm giác được bị nước miếng dính ở tại trên mặt. Nàng lập tức hiện ra phi thường rõ ràng chán ghét biểu cảm.

“Thực xin lỗi!” Nam tử vội vàng nói lời xin lỗi, đem thân thể chuyển tới một bên, đi theo lại đánh một cái càn vang .

“Vào đi thôi.” Chu hiểu tư đem điện tử tạp vẫn xuất ra, thúc giục giống như phát phát tay. Mấy ngày nay hạ nhiệt, đang phổ biến cảm mạo bùng nổ, nàng cũng không tưởng trúng chiêu.

Nam tử vào hồ sơ khu, mười phút sau hắn lúc đi ra, trong tay hơn một chồng túi hồ sơ.

“Này đó tư liệu thỉnh giúp ta sao chép một chút, cảm ơn.” Hắn vẫn cứ dùng khăn tay che miệng mũi nói, dựa theo quy định, quản lý hồ sơ không thể ngoại muyện. Nếu muốn mang đi đọc, chỉ có thể chọn dùng sao chép phương thức.

Hơn mười phân hồ sơ tổng cộng hữu hảo mấy trăm trang tư liệu. Ở chu hiểu tư thao tác thời điểm, nam tử thực tự giác xa xa lui ở tại một bên.

Toàn bộ công tác hoàn thành sau, chu hiểu tư đem kia điệp thật dày tư liệu cùng một phần minh tế chỉ một đồng đồ lên bên cạnh bàn: “Sao chép phí bảy mươi cửu nguyên, mời người tại đây trương minh tế đơn thượng ký cái tự.”

Nam tử trước giao tiền, sau đó lấy bút ở minh tế đơn thượng ký hạ tên của hắn: Từ chiến côn, hắn nhất bút nhất hoa viết phi thường nghiêm cẩn.

Chu hiểu tư có chút kỳ quái bĩ môi, nàng lần đầu tiên nhìn đến có người dùng loại này tiêu chuẩn phòng Tống thể

đến ký tên, như thể tinh tế, giống như là in ấn xuất ra giống nhau.

Bất quá nàng cũng không có nghĩ nhiều cái gì, ở nàng đem mình tể đan chiết khởi thu tốt thời điểm, kia nam tử đã ôm tìm được tư liệu bước nhanh ly khai hồ sơ quán.

“Vừa muốn bắt đầu nhàm chán.” Chu hiểu tư âm thầm nói thầm một câu, sau đó nàng tìm được một khối khăn lau, đem nam tử vừa rồi tiếp xúc đến địa phương tinh tế lau một lần, tựa hồ như vậy liền có thể đi trừ bỏ này chán ghét cảm mạo bệnh khuẩn bình thường.

※※※

La Phi vốn kế hoạch buổi tối cùng với Mộ Kiếm Vân cùng đi bệnh viện dò hỏi Ngô dần ngo, mà lúc này này kế hoạch không thể không cải biến. Bởi vì theo Tăng Nhật Hoa nơi đó truyền đến càng thêm cấp bách manh mối.

Tình huống đại khái như sau:

Hôm nay hơn ba giờ chiều chung, đông thành công an phân cục hình cảnh đội tử chiến côn cảnh quan ở y phục thường ra ngoài điều tra nghe ngóng tình tiết vụ án khi, bỗng nhiên lọt vào không rõ thân phận nhân vật đánh lén. Theo sau phân tích, kẻ tập kích theo sau lưng sử dụng trấn tĩnh loại dược vật tam tọa luân trí tử chiến côn ngăn ngừa hôn mê. Người sau tỉnh lại sau lập tức hướng lãnh đạo hội báo việc này, lúc đó nhận làm cho này thứ tập kích cùng hấn đang ở chấp hành nhiệm vụ có liên quan. Ước chừng mười tám khi tả hữu, tử chiến côn biên lai nhận vị căn tin ăn cơm, phát hiện chính mình điện tử cảnh quan tạp không thấy, hấn mới ý thức đến buổi chiều sự kiện khả năng muốn đào tẩu chính mình điện tử tạp. Vì thế hấn cùng Tăng Nhật Hoa phụ trách internet chỗ lấy được liên hệ, tuần tra này trương điện tử tạp sử dụng ghi lại. Ghi lại biểu hiện trì tạp nhân theo cục công an hồ sơ quản lý trung tâm lấy ra đại lượng hình trình tư liệu. Tăng Nhật Hoa thủ hạ theo sau ở hồ sơ quản lý trung tâm tìm được xâm nhập giả ký tên, đúng là này kỳ lạ ký tên nương Tăng Nhật Hoa chấn động.

Giống như in ấn bình thường phỏng Tống thể, nương cảnh sát không hề phân tích bút tích khả năng -- đây đúng là eumenides quen dùng phong cách!

La Phi cùng Tăng Nhật Hoa ngựa không dừng vó chạy tới hồ sơ quản lý trung tâm. Ở nơi đó bọn họ cùng sự kiện đương sự tử chiến côn cùng chu hiểu tư phân biệt tiến hành rồi nói chuyện với nhau.

Bởi vì tử chiến côn là ở yên lặng chỗ bị nhân theo phía sau đánh bất ngờ, cho nên hấn cơ bản vô pháp cung cấp

cái gì có giá trị mạnh mẽ; Mà chu hiểu tư chỉ có thể nói ra gây nam tử thân hình tương đối cao lớn, nhưng không cách nào miêu tả đối phương dung mạo, bởi vì đối phương thủy chung dùng một khối rất lớn khăn tay che khuất hơn phân nửa cái khuôn mặt.

“Hắn có hay không mang bao tay?” Tăng Nhật Hoa đang nghe hoàn chu hiểu tư tự thuật sau liền hỏi một câu.

“Giống như không có.....” Chu hiểu tư suy nghĩ một hồi, lại khẳng định gật gật đầu, “Không có!”

“Kia hắn hội lưu lại vân tay !” Tăng Nhật Hoa hưng phấn mà kêu đứng lên, “Hắn dùng qua kia chi bút đầu?”

Chu hiểu tư chỉ chỉ, bút ngay tại máy tính biểu hiện khí bên cạnh.

“Mau, mau thu hồi đến.” Tăng Nhật Hoa xem La Phi, hắn không phải hình trình nhân viên, cũng không hội mang theo vật chứng túi nhất loại dụng cụ.

La Phi lấy ra một cái gói to đưa cho hắn: “Người có hứng thú hãy thu đi, ta cũng không cảm thấy này có cái gì ý nghĩa.”

Tăng Nhật Hoa nhiệt tình bị nước lạnh đập tắt, hắn chán nản xem La Phi.

“Che giấu vân tay phương thức có rất nhiều loại, cũng không nhất định không nên mang bao tay.” La Phi gặp Tăng Nhật Hoa ánh mắt trừng lưu viên, vì thế lại tiến thêm một bước giải thích nói, “Đơn giản nhất lại tối vô hình dùng quá mức nơi tay chường nội sườn mặt thượng một tầng nhựa cao su. Cho nên đã quên vân tay sự tình đi -- đối với eumenides đối thủ như vậy, chúng ta căn bản không cần trông cậy vào hắn hội phạm hạ như thế cấp thấp sai lầm.”

“Được rồi..... Phương diện này người thật sự là chuyên gia.....” Tăng Nhật Hoa phần nộ gãi gãi đầu, vòng vo đề tài nói, “Vậy chạy nhanh xem hắn đều cầm đi nào hồ sơ tư liệu đi, chúng ta biết được nói cái kia tên bước tiếp theo muốn làm gì.”

La Phi gật gật đầu, đây mới là chính xác ý nghĩ. Hắn đem kia một chồng hồ sơ ôm ở trong tay, sau đó phân phó nói: “Người lập tức thông tri chuyên án tổ sở hữu thành viên, một giờ sau tập trung họp!”

※※※

Trễ hai mươi khi bốn mươi sáu phân.

Chuyên án tổ các thành viên lại gom lại cùng nhau, bọn họ thay phiên lật xem La Phi vừa mới mang về đến này hồ sơ tư liệu.

Doãn kiếm là cuối cùng một cái tới phòng họp , hẩn thoát nhìn nôn nóng mà mỗi một. Vẽn vẹn một ngày, hẩn tất cả đều bận rộn truy tìm Hàn Hạo rơi xuống, mà loại này truy tìm hiển nhiên còn không có làm người ta vừa lòng kết quả.

“Hiện tại tình huống gì?” La Phi đã trước xem xong này tư liệu, sở hữu hẩn có thời gian cùng doãn kiếm thảo luận một ít việc.

“Giữa trưa thời điểm, ngưi giác bờ sông phát sinh cùng nhau kiếp án. Báo án giả là một đôi tình lữ, theo bọn họ miêu tả đến xem, gây nhân đúng là Hàn Hạo.” Đây là doãn kiếm cho tới bây giờ duy nhất đạt được manh mối .

La Phi không có gì đặc biệt biểu cảm, kỳ thật này tình huống từ lúc hẩn đoán trước bên trong: Hàn Hạo thoát đi thời điểm thân vô xu, hẩn cũng biết cảnh sát khẳng định hội theo dõi người nhà của mình bằng hữu, cho nên trộm cướp hoặc là cướp bóc là hẩn không thể không làm việc.

“Hẩn cướp đến bao nhiêu tiền?” La Phi đối này tương đối quan tâm, hẩn cần phán đoán lần này cướp bóc có thể nhường đối phương duy trì bao lâu.

“Sáu trăm nhiều khối. Mặt khác hẩn còn đoạt đi rồi nam sự chủ áo khoác, hẩn là hội dùng để thay đổi chính mình trang phục, ta đã đem cái này áo khoác đặc thù thêm ở tại hiệp tra thông báo lý.”

“Chạy nhanh xóa đi.” La Phi lập tức đánh gãy doãn kiếm lời nói,“Trên tay hẩn đã có sáu trăm nhiều tiền mặt, thay đổi trang phục lựa chọn nhiều lắm. Cướp đi cái này áo khoác chính là cái nguy trang, hẩn tưởng mê hoặc chúng ta.”

Doãn kiếm vội vàng xuất ra điện thoại đem chuyện này chứng thực đi xuống.

eumenides tổng cộng lần này thủ đi rồi mười ba phân hồ sơ, mọi người tìm ước 20 phút thời gian đêm này đó hồ sơ vội vàng xem một lần. La Phi xem không sai biệt lắm khả, liền hỏi đại gia:“Các người cảm thấy thế nào?”

“Nhìn không ra cái gì trò.” Mộ Kiếm Vân dẫn đầu lắc lắc đầu,“Không hề quy luật đáng nói.”

Đây là mọi người cộng đồng quan điểm. Đây mười ba phân hình trình hồ sơ phân chúc mười ba khởi án kiện, theo án kiện loại hình xem, lớn đến giết người, nhỏ đến trộm cướp; Theo án phát thời gian xem, xa đến vài thập niên trước , gần đến một hai trong năm ; Tông phạm tội người hiềm nghi đến xem, có nam có nữ, có lão có thiếu, có đã đền tội, có thượng ở ngục giam bị tù; Theo điều tra và giải quyết đơn vị đến xem, tỉnh thành nhiều phân cục đều có đề cập, tóm lại vô luận theo người nào phương diện tìm khắp không đến đây mười ba khởi án kiện có cái gì điểm giống nhau.

“Hắn đến cùng muốn làm gì đâu?” Đặc công đội Liễu Tùng cũng buồn bực thật sự,“Đây đó đều là điều tra và giải quyết xong án kiện, tội phạm đều đã chiếm được trừng phạt, hắn mạo hiểm lớn như vậy phiêu lưu tìm này đó tư liệu làm gì?”

Này quả thật làm người ta cảm thấy không hiểu. Ở một lát yên lặng sau, Tăng Nhật Hoa nói:“Có lẽ không phải nhằm vào này tội phạm đi Hắn chính là ở tuần tra mổ chuyện?”

Mộ Kiếm Vân lập tức tiếp nhận đi:“Ta thật sự không nghĩ ra được có chuyện gì hội liên lụy tới nhiều như vậy không hề quy luật án kiện.”

Tăng Nhật Hoa a nhếch miệng, vô ngôn mà chống đỡ.

Mà sớm thâm tư thực lực qua La Phi rốt cục tại giờ phút này mở miệng .

“Không có quy luật kỳ thật cũng là một loại quy luật.” Hắn rất có uẩn nghĩa địa nói.

Mọi người sững sốt, đồng thời như là đều lược có điều ngộ. Mà Tăng Nhật Hoa tư duy nhanh nhất, vỗ tay nói:“Đúng vậy. Đây là eumenides muốn quy luật. Hắn ở mê hoặc chúng ta! Chỉ có một phân hồ sơ là hắn đang tìm tìm , khác mười hai phân đều là chương mắt nguy trang, tựa như Hàn Hạo cướp đi kia kiện áo khoác giống nhau!”

Tăng Nhật Hoa nói lời nói này thời điểm, những người khác đều ở yên lặng gật đầu. Bọn họ kỳ thật cũng tưởng

đến này một tầng, chính là bị đối phương trước tiên là nói xuất ra thôi.

“Cho nên kia một phần hồ sơ cũng rất máu chốt .” Bất quá là đồng ý vẫn là phản đối, Mộ Kiếm Vân giống như đều thực thích tiếp Tăng Nhật Hoa câu chuyện,“eumenides mạo hiểm lớn như vậy phiêu lưu đi tìm, hơn nữa vừa khổ tâm chuẩn bị kỹ muốn mê hoặc cảnh sát tầm mắt, kia hồ sơ lý nhất định cất giấu cái gì trọng yếu phi thường tin tức!”

Đạo lý này là rõ ràng , Liễu Tùng buồn rầu quán thủ, vạch vấn đề máu chốt chỗ:“Đối với chúng ta làm sao mà biết là này mười ba phân lý kia một phần đâu?”

La Phi hai cái thủ xoa ở cùng nhau, ngón tay cái cho nhau vòng quanh quyền quyền. Hắn tuy rằng không nói gì, nhưng theo vẻ mặt của hắn đến xem, hắn tựa hồ đã có một ít chủ ý.

Nửa giờ sau.

La Phi cùng Tăng Nhật Hoa lại về tới hồ sơ quản lý trung tâm. Bọn họ tay trái tiểu trong phòng, nơi này trần phóng là vài thập niên đến đã kết án hình trình tư liệu,eumenides sao chép đi hồ sơ đều là đến từ chính này sảnh.

Từ phía trên tường quầy hồ sơ chỉ chút ma mặt bày đầy tư liệu, dựa theo niên đại trước sau có tự sắp hàng .

Bởi vì đều là chút cũ kỹ hồ sơ, bình thường rất ít có người đến thăm xem, cho nên đại bộ phận tư liệu đều sắp hàng ngay ngắn chỉnh tề, túi hồ sơ biên khâu thượng tích một tầng tro bụi, nhưng thượng không đủ để cái trụ biên khâu thượng dấu hiệu hồ sơ trích yếu.

eumenides từ giữa thủ đi rồi mười ba phân hồ sơ, thế nào một phần mới là hắn chân chính mục tiêu chỗ?

La Phi ánh mắt tại đây chút tư liệu gian qua lại tảo động tìm tòi , hắn nhất nhất tìm được kia mười ba phân hồ sơ nguyên lai vị trí, sau đó hắn xuất ra một chi bút lông, tại đây chút chỗ trống chung quanh túi hồ sơ biên khâu thượng họa ra một cái bát khâu đại vòng tròn.

“Tốt lắm, đi đem đăng tất đi đi.” Mười ba cái vòng tròn tất cả đều họa hoàn sau, La Phi phân phó ở một bên chờ đợi Tăng Nhật Hoa.

Tầng Nhật Hoa tuy rằng không rõ chân tướng, nhưng hắn vẫn là thành thành thật thật làm theo. Hồ sơ đại sảnh nhất thời biến thành hắc ám một mảnh.

Một lát sau, trong bóng đêm lờ ra một tia ánh sáng nhạt, kia ánh sáng nhạt đến từ chính La Phi trong tay một cái đèn huỳnh quang. Đây cũng là hình trình nhân viên thường thường làm cho dùng đến thiết bị chi nhất, nhiều cùng vân tay phần phối hợp kiểm tra phạm tội người hiềm nghi lưu lại vân tay.

Khả La Phi đã biết đến rồi eumenides là không có khả năng lưu lại vân tay , hắn hiện tại xuất ra này đèn huỳnh quang, muốn làm cái gì đâu?

La Phi dùng đèn huỳnh quang chiếu hướng vừa rồi họa ra này vòng tròn. Hắn chiếu phi thường cẩn thận, một vòng tròn một vòng tròn xem qua đi, có khi còn oai qua đầu biến hóa quan sát góc độ. Thực hiện nhiên, hắn là đang tìm cái gì.

Tầng Nhật Hoa cũng thấu đi qua, khả hắn thật sự là nhìn không ra cái gì manh mối. Ánh huỳnh quang ánh La Phi khuôn mặt, hắn vẻ mặt nghiêm túc, trong bóng đêm đủ phát hiện ra ngưng trọng không khí đến.

Thật lâu sau sau, La Phi mới đưa kia mười ba cái vòng tròn toàn bộ xem xong. Hắn có thể này nhẹ nhàng mà thờ ra, trên mặt lộ ra đại công cáo thành thoải mái biểu cảm.

Tầng Nhật Hoa huyền tâm cũng mới hạ xuống, hắn chờ mong hỏi:“La đội, có quá mức sao?”

“Đến, người xem nơi này.” La Phi dùng đèn huỳnh quang chiếu hướng quây hồ sơ tả hạ giác một vòng tròn, đồng thời tránh ra góc độ, tiếp đón Tầng Nhật Hoa đi lại quan khán.

Tầng Nhật Hoa bán ngồi thân mình, theo ánh huỳnh quang chiếu xạ phương hướng xem qua đi. Vòng tròn nội hiện ra bất đồng trạng thái phản quang, biểu hiện ra tro bụi ở túi hồ sơ biên khâu thượng bất đồng trình độ chồng chất.

“Người xem nơi này.” La Phi ở một bên vách trọng điểm chỗ,“Nơi này vài bản túi hồ sơ biên khâu thượng tro bụi bóc ra , đây là ngón tay gần đây lay động dấu vết. Có thể tưởng tượng đương thời trạng thái sao? Hắn một quyền một quyền bay qua đi, xem xét biên khâu thượng trích yếu, cuối cùng hắn rút cục tìm được mục tiêu, đem trung một quyền hồ sơ trừ lấy ra đi.”

“Ân.” Tăng Nhật Hoa gật gật đầu, theo này dấu vết thực dễ dàng tưởng tượng ra eumenides động tác. Trên thực tế, này cũng là đại đa số nhân ở một đồng thư hàm trung tìm kiếm mục tiêu đều sẽ làm ra thường dùng động tác.

“Tốt lắm, chúng ta lại nhìn cái khác này đó vòng tròn.” La Phi đem đèn huỳnh quang chuyển hướng về phía khác mấu chốt chỗ, “Người xem, chỗ trống phụ cận túi hồ sơ biên khâu thượng tro bụi thực hoàn chỉnh. Này thuyết minh cái gì? Hẳn tại đây chút địa phương lấy hồ sơ thời điểm căn bản không có tìm kiếm, hẳn chính là phi thường tùy ý trừu thủ, động tác cấp tốc mà vội vàng, bởi vì hẳn cũng không có quá lớn nắm chắc ở hồ sơ quán Lý Trường thời gian lưu lại.”

“Đúng vậy!” Tăng Nhật Hoa hoàn toàn minh bạch La Phi ý tứ, nhin không được chặn đánh chương trầm trở khen ngợi, “Cho nên này đó dùng để quấy nhiễu tâm mắt nguy trang, tả hạ giác kia bản hồ sơ mới là eumenides duy nhất mục tiêu.”

“Nhìn xem đó là cái gì.”

Tăng Nhật Hoa nhanh chóng mở ra đèn điện, kia mười ba phân hồ sơ hẳn đều dẫn theo đi lại, ấn ngày thực dễ dàng liền tìm được theo ngòi xuống giác chỗ trống thượng lấy ra kia một quyển.

Đó là 198 bốn năm hồ sơ, này hẳn cảm năm lập tức nhường La Phi mày nhảy lên lên. Mà ở túi hồ sơ trên bì mặt tặc viết một hàng tiêu đề: “Nhất tam linh ác tính bất cóc con tin án”.

Đây là cái gì án tử? La Phi nhú mày nỗ lực nhớ lại, cũng đã tìm tòi không ra nhiều lắm ấn tượng. Theo tiêu đề xem, này án phát sinh ở 198 bốn năm ba mươi tháng một hào, đúng là tứ nhất bát đại án phát sinh hơn hai tháng tiền.

Nó cùng tứ nhất bát đại án hồi có cái gì liên hệ sao? eumenides vì sao lại hội đối này phân hồ sơ chuyên nhất tình? Này đó nghi vấn hiển nhiên phải đợi cẩn thận nghiên cứu qua hồ sơ nội dung sau mới có khả năng giải đáp.

※※※

Trễ hai mươi một điểm hai mươi tư phân.

Đúng là đô thị sống về đêm vừa mới tiến vào thời điểm cao trào, ba kéo kéo quán bar nội đầu người toàn động.

Quần áo nóng bỏng nữ ca sĩ ở quầy bar trung ương đèn cường vẫy vẫy xinh đẹp đáng người, cực cụ tiết tấu cảm âm nhạc, khăn khăn phóng đảng tiếng ca đem mị hoặc hơi thở gieo hạt đến quán bar nội từng cái góc.

Có người ở vùng quyền uống rượu, có người ở lác lư vũ điệu, ngọn đèn lúc sáng lúc tối, chiều này đó cả trai lẫn gái khuôn mặt giống như quỷ mỹ bình thường, hư ảo khó phân biệt.

Nếu muốn tìm đến một người, tại như vậy trong hoàn cảnh hiển nhiên là phi thường khó khăn .

Cho nên Hàn Hạo lựa chọn ở trong này nghỉ ngơi lấy lại sức.

Tuy rằng đã thành công thoát ngục, khả ở trước mặt hắn đường lại vẫn cứ vô cùng hung hiểm.

Hắn biết rõ cảnh sát điều tra thủ đoạn, hắn không thể đi khách sạn, cũng không thể đi đầu nhập vào thân thích bằng hữu, hắn thậm chí cũng không có thể đánh xe. Tại đây cái trong thành thị, hắn cơ hồ đã đến nửa bước khó đi quần bách hoàn cảnh!

Giữa trưa hắn bắt đắc dĩ cướp bóc một đôi tình lữ. Hắn quên không được kia hai người trẻ tuổi lúc đó xem ánh mắt mình -- kinh ngạc, sợ hãi, chán ghét. Cái loại này ánh mắt khiến cho hắn cảm nhận được một loại thật sâu trầm luân, một loại đau nhập tâm tì cảm giác!

Hắn đã triệt để thành một cái tội phạm, một cái chính mình từng căm thù đến tận xương tủy, hận không thể thanh tiếu cho thống khoái ti tiện nhân vật.

Vừa xong quán bar thời điểm, hắn điểm một lọ băng bia, một hơi liền uống lên cái sạch sẽ. Kia lạnh lẽo cảm giác mạn lặn toàn thân sau, hắn mới thoáng tỉnh táo lại.

Hắn phải không chế được chính mình cảm xúc, như vậy mới có khả năng ở tuyệt cảnh trung tìm được một tia sinh cơ.

Giữa trưa cướp bóc thời điểm hắn thuận tiện mang đi cái kia tiểu tử áo khoác, đây là một cái thủ thuật che mắt, kia kiện áo khoác rất nhanh liền bị hắn để ở ven đường thùng rác trung. Bất quá hắn biết này thủ thuật che mắt sử dụng không được bao lâu, nhất là tại kia cái La Phi trước mặt.

Hắn phải mau chóng tìm một đặt chân địa phương, chỗ này phải là hắn trước kia rất ít đi mà lúc này lại tuyệt đối an toàn .

Đi đâu mà tìm như vậy một chỗ đâu?

Ở cường táo tiếng nhạc trung, Hàn Hạo đã nghĩ đến có chút đau đầu.

Kia bình rượu đã uống hoàn, hắn cũng không tưởng lại điểm, bởi vì hắn phải bảo trì ý nghĩ thanh tỉnh.

Nhưng mà có người lại cố tình muốn cùng hắn làm đối đường như, đem một tá tân khai bia xảy ra hắn trước mặt.

Hàn Hạo cảnh giác ngẩng đầu, chỉ thấy một cái nùng trang điểm mặt nữ tử ngồi ở chính mình đối diện.

“Đại ca, uống rượu đi!” Nữ tử cất giọng hô, ở quán bar ồn ào hoàn cảnh trung, đây là một loại nói chuyện thái độ bình thường.

“Tránh ra, ta không cần thiết.” Hàn Hạo không kiên nhẫn vẫy vẫy tay, “Ta thăm nghĩ một người gốc .”

Khả năng kia chẳng những không rời đi, ngược lại hướng về Hàn Hạo bên người thẩu đi lại. Lần này nàng đem môi dán tại Hàn Hạo bên tai, hạ giọng nói: “Miễn đàn , hàn đại ca.”

Này thanh “Hàn đại ca” Giống lợi nhận bàn đâm trúng Hàn Hạo tâm oa, hắn hoảng sợ mở to hai mắt nhìn, toàn thân cơ bắp đều buộc chặt đứng lên, bày ra một bộ vận sức chờ phát động muốn liều mạng tư thế.

Nàng kia “Khanh khách ” cười ha hả, cười run rẩy hết cả người: “Thật thú vị, người nọ nói không sai, quả nhiên có thể đem người dọa quá. Ta nói người sao lại thế này a, đời này không uống qua miễn phí bia?”

Hàn Hạo theo nữ tử trong lời nói trung phẩm ra chút hương vị, hắc trong mắt hoảng sợ biến thành cảnh giác, ánh mắt mọi nơi tảo động .

“Được rồi, đừng tìm.” Nữ tử vươn thon thon ngọc thủ, khiêu khích giống như theo Hàn Hạo trước mắt lược đi qua, “Là bên kia đại ca mời khách, ta chính là mang cái nói mà thôi.”

Hàn Hạo theo nữ nhân ngón tay phương hướng nhìn đi qua. Ở quán bar góc, một cái nam tử thân nhiên độc ngồi, thân hình bao phủ trong bóng đêm. Hắc thấy được Hàn Hạo ánh mắt, liền đem khói thuốc đưa đến trong miệng mãnh hút một chút, màu đỏ sậm yên hòa tránh qua, chiếu ra hắc cặp kia sáng long lanh ánh mắt.

“Là hắc?” Hàn Hạo trong lòng vừa động. Do dự sau một lát, hắc nhắc tới kia đánh bia, đi nhanh hướng về nam tử chỗ góc đi đến.

※※※

Trẻ hai mươi một khi ba mươi phân.

Lục mùa xuân nhà ăn.

Hắc lại đây đến nơi này, vẫn cứ ngồi ở cái kia có thể thông lã toàn cục góc.

Trong khoảng thời gian ngắn nhiều lần xuất hiện tại giống nhau trường hợp với hắc mà nói vốn là kiện phi thường kiêng kị sự tình, khả hắc đã có chút khổng chế không được chính mình.

Hắc phải tìm cái phương pháp nhường chính mình hỗn loạn tâm bình tĩnh trở lại.

Ngắn ngủn hai ngày thời gian, hắc đã trải qua nhiều lắm sự tình.

Đầu tiên là người kia rời đi, cái kia cho hắc lần thứ hai sinh mệnh nhân.

Mười mấy năm qua, hấn sớm thích ứng tại kia cái nam nhân chỉ đạo cùng rắn dạy ra đời sống. Mà khi người kia rời đi thời điểm, hấn lại liên đối phương tên đều còn không biết.

“Lão sư”, đây là hấn cho tới nay đối người kia xưng hô.

Hấn cảm thấy mờ mịt mà bất đắc dĩ. Ở nhân sinh của hấn trung, này đã là lần thứ ba mất đi có thể ý lại nam nhân, mà mỗi một lần đều là như thế đột nhiên.

Lần đầu tiên là hấn phụ thân.

Phụ thân cụ thể hình tượng ở hấn trong đầu đã có chút mơ hồ, bởi vì hấn có thể nhìn thấy phụ thân thời điểm tuổi còn thật nhỏ. Nhưng ở hấn đáy lòng, lại cất giấu vô pháp ma diệt đối phụ thân nhớ nhung cảm giác. Cái loại cảm giác này luôn mang theo rõ ràng ưu thương.

Cùng phụ thân ở chung thời gian cũng không vui vẻ, bởi vì phụ thân trên người tựa hồ chịu tải nhiều lắm phiền não cùng thống khổ. Cho đến ngày nay, hấn vẫn có thể cảm nhận được năm đó phụ thân đối chính mình yêu thương, nhưng này loại yêu thương lại càng nhiều đắm chìm ở bi thương không khí trung. Có lẽ phụ thân cũng không nguyện ý ở đứa nhỏ trước mặt bày ra này bi thương, nhưng phụ tử gian huyết mạch là tương dung tương thông, phụ thân một chút ít cảm xúc đều có thể thấm nhập đến con trong lòng.

Khi đó hấn tuy rằng tuổi nhỏ, làm một loại muốn giúp phụ thân dục vọng cũng đã bắt đầu nảy sinh. Loại này dục vọng theo hấn tuổi tăng trưởng trở nên càng ngày càng mãnh liệt, nhưng mà hấn lại chưa bao giờ từng có giải quyết xong dục vọng cơ hội.

Bởi vì phụ thân bỗng nhiên theo hấn sinh mệnh tiêu thất. Biến mất như thế đột nhiên, không có phân biệt quá trình, thậm chí không có gì dự triệu.

Mười mấy năm qua hấn đều không biết phụ thân đi nơi nào, hấn chỉ biết là theo một ngày nào đó bắt đầu, phụ thân sẽ lại cũng không có ở sinh hoạt của bản thân trung xuất hiện qua.

Phụ thân biến mất ngày nào đó, trùng hợp cũng là cái thứ hai nam nhân tiến vào hấn sinh mệnh ngày nào đó.

Hắn rõ ràng nhớ được cái kia ngày, bởi vì ngày đó đúng là hắn sinh nhật.

Hắn quản cái thứ hai nam nhân tên là “Thúc thúc”.

Hắn đối này thúc thúc ấn tượng khắc sâu, bởi vì người sau từng cấp chính mình mang đến qua vô tận vui vẻ.

Theo một cái đứa nhỏ góc độ mà nói, thúc thúc là cái phi thường “Đẹp mắt” nam nhân, tuổi trẻ, soái khí, ánh mắt trời, trên mặt luôn cười hì hì, cho dù là lần đầu tiên gặp mặt, cũng sẽ làm cho người ta cảm thấy tự đáy lòng thân thiết.

Cùng phụ thân ở cùng nhau thời điểm, hắn thích trát ở đối phương trong lòng; Cùng thúc thúc ở cùng nhau thời điểm, hắn lại thích xem đối phương mặt, cảnh này khiến hắn ở hơn mười năm sau vẫn có thể rõ ràng nhớ lại người sau nụ cười âm dung.

Thúc thúc có rất nhiều phương pháp có thể dỗ hắn vui vẻ: Một điểm một chút quà vật, một câu chêu cười thậm chí là một cái mặt quỷ. Thúc thúc đối mẹ cũng thực chiều cố, khi đó mẹ bệnh nặng ở giường, nàng thường xuyên dặn chính mình muốn nghe thúc thúc trong lời nói.

Thúc thúc tồn tại khiến cho hắn thậm chí quên phụ thân rời đi ưu thương. Đó là hắn trong cuộc đời vui vẻ nhất một đoạn thời gian.

Nhưng là loại này vui vẻ cũng không có duy trì bao lâu thời gian, bởi vì thúc thúc rất nhanh cũng đã biến mất.

Đồng dạng là không hề dự triệu, đột nhiên biến mất, tùy theo rời đi còn có này từng có được vui vẻ.

Không lâu sau, mẹ cũng chết bệnh, hắn ở mất đi sở hữu chí thân đồng thời, cũng bắt đầu một đoạn chân chính hắc ám cuộc sống.

Hắn tiến nhập cô nhi viện. Hắn không thích cái kia địa phương, cho nên nơi đó nhân cũng đều không thích hắn. Ở vài năm thời gian nội, hắn ở trong trí nhớ không thấy gì vui vẻ nguyên tố. Hắn đọc lai đọc vãng, không có người biết hắn nội tâm thế giới, cũng không có nhân nguyện ý hiểu biết hắn nội tâm thế giới. Hoàn cảnh như vậy nhượng hắn hít thở không thông, hắn tưởng giãy dụa, tưởng phản kháng, khả hắn bốn phía tất cả đều là không gì phá nổi gông xiềng. Hắn không có chỗ có thể đi, tiền đồ mờ mịt.

Tại như vậy trạng thái trung, hấn theo thơ ấu hướng thiếu niên.

Rốt cục có một ngày, người kia xuất hiện . Đó là một cái theo sở không có kỳ quái nhân, ở này xấu xí khủng bố khuôn mặt hạ ẩn chứa làm người ta vô pháp kháng cự ma lực.

Theo sợ hãi đến tò mò, theo tò mò đến mê luyện, theo mê luyện đến kính sợ..... Hấn từng bước một về phía cái kia quái nhân đến gần, hấp thu đối phương vô cùng cường đại trí tuệ cùng lực lượng. Tại kia cá nhân dưới sự trợ giúp, giam cầm hấn công xiềng bị thoải mái đánh vỡ, hấn bởi vậy mà triệt để thuyết phục.

Người kia lại nhường hấn phóng tầm mắt nhìn về phía thế giới này, có bao nhiêu vô tội người còn đang thừa nhận cực khổ, có bao nhiêu tà ác lực lượng còn đang thi ngược, giải phóng chính mình còn xa xa không đủ, hấn gánh vác càng thêm sâu xa sứ mệnh.

Đúng vậy, hấn thấy được nhiều lắm. Đây cực khổ cùng tà ác nhường hấn cảm thấy đau lòng cùng phần nộ, thế giới này cần cứu vớt, hấn nguyện ý khuynh chỉ mình sở hữu trí tuệ cùng lực lượng, dẫn thân vào cho trận này cứu vớt bên trong.

Hấn đi lên cái kia quái nhân chỉ dẫn đường,“Lão sư” xưng hô ở hấn trong miệng tràn ngập kính ý.

Nhưng là giống như số mệnh giống nhau, sở hữu hấn thân cận nhân cũng không có thể làm bạn hấn lâu lắm. Ngay tại hấn cảm thấy chính mình đã có năng lực hồi báo sư ân thời điểm, lão sư nhưng cũng cách hấn mà đi .

Tiền một ngày buổi sáng, hấn xa xa xem cảnh sát toà án nhóm theo nỗ mạnh phế tích trung nhật xuất lão sư di hài, trong lòng tràn ngập bi thương cùng mờ mịt.

Người này đến cùng là ai? Hấn có thể nào chuyện xưa? Hấn vì sao muốn xuất hiện tại sinh hoạt của ta trung? Hấn có biết hay không ta quá khứ? Phụ thân ta còn có cái kia thúc thúc, bọn họ lại đều đi nơi nào?

Đối với mấy vấn đề này, lão sư cho tới bây giờ không muốn đề cập. Đây đáp án có lẽ đem vĩnh viễn bị nỗ mạnh phế tích sở mai táng. Bởi vì theo lão sư rời đi, trên cái này thế giới đã không có người biết chính mình lúc ban đầu thân phận. Chính mình đã triệt để trở thành một cái không có gì ghi lại, không có gì đi qua nhân.

Nhưng là sự thật nhưng không giống hắc tướng như vậy bị quan, một ít chân tướng ngược lại theo lão sư rồi đi trôi lên mặt nước.

Làm hắc thật sâu chấn kinh chân tướng.

Đêm qua, lúc hắc theo trên tivi nhìn đến nổ mạnh án tin tức đưa tin khi, hắc cơ hồ sợ ngây người.

Hắc đã biết lão sư chân thật thân phận -- cái kia tên là Viên Chí Bang thực tập cảnh sát.

Trên màn hình cái kia tuổi trẻ, soái khí, ánh mặt trời hình tượng lập tức cùng hắc trong đầu mỗi đoạn trí nhớ dung hợp ở cùng một chỗ, kia đúng là từng làm bạn chính mình vượt qua nhân sinh vui vẻ nhất thời gian “Thúc thúc”.

Thân thiết người thời nay “Thúc thúc” Cùng như quái vật bàn xấu xí sâm nghiêm “Lão sư” Cư nhiên là cùng một người!

Chứa nhiều hoang mang lập tức có thống nhất giải đáp. Hắc đã biết kia thúc thúc vì sao sẽ đột nhiên biến mất, cũng biết lão sư vì sao sẽ tìm được chính mình.

Sau đó còn thừa hoang mang lại trở nên càng thêm mãnh liệt.

Phụ thân, phụ thân đi nơi nào? Người kia lại kết quả là thể nào tiến nhập sinh hoạt của bản thân?

Muốn cởi bỏ này đó đáp án, hắc không thể không hồi tưởng đến khởi điểm đi tìm, sở hữu hoang mang bắt đầu khởi điểm.

Theo cái kia khởi điểm bắt đầu, hắc phụ thân liền biến mất , mà một cái cảnh sát lại đột nhiên xuất hiện tại hắc bên người.

Hắn rõ ràng nhớ được cái kia ngày, bởi vì ngày đó đúng là hắn lục một tuổi sinh nhật.

198 bốn năm ngày ba mươi tháng một.

Mà đối với ngày đó chuyện đã xảy ra, ở hắn trong trí nhớ đã còn sót lại hạ chút phá thành mảnh nhỏ mơ hồ ngắt quãng .

Mỗi khi hắn đi hồi tưởng kia đoạn chuyện cũ thời điểm, đầu tiên ở trong đầu hiện ra đến đó là màu trắng phòng bệnh. Mẹ nằm ở trên giường, thần sắc tiêu tụy không chịu nổi, như vậy tình hình làm bạn hắn thơ ấu.

Có lẽ phụ thân đúng là bởi vì nguyên nhân này mới suốt ngày buồn bực không vui đi.

Ngày đó hắn cũng rất vui vẻ, phụ thân đáp ứng qua hắn, muốn ở sinh nhật thời điểm cho hắn mua một cái sinh nhật bánh ngọt. Hắn đối này tràn ngập chờ mong.

Hắn còn cho tới bây giờ chưa ăn sinh nhật bánh ngọt, nhưng hắn nhìn thấy khác tiểu bằng hữu ăn qua. Kim hoàng sắc bánh ngọt thượng đôi màu trắng ngà bơ, kia tư vị nhất định thực mê người.

Hắn ở bệnh viện cùng mẹ cùng nhau cùng đợi ra ngoài phụ thân, nhưng là phụ thân lại hồi lâu không về. Lại sau này phòng bệnh trung xuất hiện hai ba cái xa lạ nam tử. Đầu lĩnh nhân thần sắc âm trầm, điều này làm cho nhỏ nhỏ hắn cảm nhận được một loại đè nén không khí, hắn nhịn không được sợ hãi khóc lên.

Lập tức có một đôi ấm áp bàn tay to đưa hắn bế đi qua, sau đó hắn thấy được kia trương thân thiết khuôn mặt để nhìn bằng -- này đó là “Thúc thúc” Lần đầu tiên ở hắn trong trí nhớ xuất hiện khi tình hình.

Thúc thúc rất nhanh liền đem hắn đậu nín khóc mỉm cười, hắn bị mang ra phòng bệnh, cùng đối phương vui vẻ ngoạn ở cùng một chỗ.

Cái khác nam tử một lát sau cũng theo xuất ra, bọn họ xem chính mình cùng thúc thúc trong lúc đó hòa hợp không khí, châu đầu ghé tai thương nghị cái gì.

Thương nghị kết quả khiến cho hắn chiêm được chưa bao giờ hưởng thụ qua ưu đãi: Kẹo que, đồ chơi trống bỏi, hắn thậm chí còn bị thúc thúc ôm ngồi trên tiểu ô tô. Hắn hỏi thúc thúc đi nơi nào, thúc thúc nói cho hắn đi tìm ba ba.

Hắn càng thêm vui vẻ , hắn khoe khoang một loại đối thúc thúc nói, hôm nay là hắn sinh nhật, ba ba hỏi cho hắn mua hồi hương vị ngọt ngào sinh nhật bánh ngọt.

Xuống xe tiền, thúc thúc cho hắn mang theo hai cái nhĩ bộ. Nhĩ bộ lý truyền đến khoan khoái êm tai nhi đồng ca khúc, hắn lực chú ý rất nhanh liền bị này tân kỳ ngoạn ý hấp dẫn. Hắn vừa ăn kẹo que một bên chuyên tâm nghe, ngẫu nhiên còn đi theo “Nha nha” Học xướng vài câu.

Thúc thúc quả nhiên dẫn hắn gặp được phụ thân, phụ thân đang cùng một cái nam nhân đứng chung một chỗ, bọn họ không biết đang làm cái gì.

Thúc thúc luôn luôn ôm hắn, hắn nhớ thương sinh nhật bánh ngọt, khả thẳng đến bọn họ rời đi thời điểm, phụ thân cũng không có đem hứa hẹn trung bánh ngọt cho hắn.

Nhìn thấy bánh ngọt là buổi tối sự tình , bánh ngọt ở thúc thúc trong tay, nghe nói đó là phụ thân thác hắn chuyển giao cấp chính mình .

Bánh ngọt phi thường hương vị ngọt ngào, trở thành hắn thơ ấu tốt đẹp nhất nhớ lại chi nhất. Nhưng là theo ngày đó sau này, hắn lại không có nhìn thấy qua chính mình phụ thân.

Hắn lục một tuổi sinh nhật đó là như vậy vượt qua .

Phụ thân đi nơi nào? Kia thúc thúc cùng xa lạ nam tử là ai? Đây đó nghi vấn từng quấy nhiễu hắn rất nhiều năm, mà hắn lại tìm không thấy thăm dò phương hướng.

Thẳng đến ngày hôm qua tin tức nhường hắn ở bỗng nhiên gian sáng sủa.

Thúc thúc cùng này người xa lạ, bọn họ đều là cảnh sát.

Đó là cùng nhau án kiện, phát sinh ở 198 bốn năm ngày ba mươi tháng một án kiện.

Hắn biết nên đi nơi nào tìm kiếm chính mình muốn đáp án .

Cục công an hình sự hồ sơ quản lý trung tâm.

Hắn mạo hiểm tiến vào hơn nửa ở nơi đó tìm được một ít có giá trị hồ sơ.

Hắn rút cục đã biết phụ thân đi nơi nào, đó là một cái làm người ta bi thương đáp án.

Cùng lúc đó, ở trong lòng hắn lại dâng lên càng nhiều bí ẩn.

Bí ẩn sau lưng chân tướng với hắn mà nói có lẽ là vô cùng đáng sợ , hắn đã ần ần có điều cảm giác. Nhưng hắn cũng không không tiếp tục truy tra đi xuống.

Này nhất định sẽ là cái thống khổ quá trình.

Cho nên hắn tâm trở nên thực loạn. Tại đây loại trạng thái hạ, hắn tựa hồ là theo bản năng đi tới lục mùa xuân nhà ăn. Chỉ có nơi này có thể nhường hắn tâm trở nên yên tĩnh.

Thanh nhã hoài dương đồ ăn, thuần mỹ rượu đỏ, đương nhiên quan trọng nhất, vẫn là cái kia nữ hài cùng nàng sở diễn tấu âm nhạc.

Nhưng này chút tốt đẹp không khí ở hôm nay lại đều phải đánh chút chiết khấu, bởi vì mỗi ta không biết nhân đang ở phá hư chúng nó.

Đó là ba nam tử. Hai cái tuổi hơi dài, nhất béo nhất gầy; Một cái khác người trẻ tuổi tuy rằng thể trạng to lớn, nhưng hai mắt khoảng thời gian góc khoan, làm cho người ta một loại chỉ số thông minh không cao cảm giác. Bọn họ ngồi ở cách diễn tấu khu gần nhất trên bàn cơm, điểm quý nhất thức ăn, uống cao nhất đương rượu đế.

Hắn hết sức khinh thường này ba gã nam tử: Bọn họ căn bản không có tư cách tại như vậy trong phòng ăn ăn cơm, bởi vì bọn họ căn bản cái gì cũng đều không hiểu.

Hoài dương tên đồ ăn giờ thăng lên trời hạ, này đặc sắc chính là một cái “Đạm” Tụ, mà này “Đạm” Là có nguyên nhân .

Dương Châu chỗ Trường Giang hạ du, bốn mùa rõ ràng, sản vật phong phú. Bởi vậy dân bản xứ ham mê “Ném thức ăn tươi”. Bất đồng mùa đều lấy có thể nhắm nháp đến làm quý tươi mới đồ ăn vì đẹp nhất. Vì bảo trì các màu đồ ăn nguyên vị, xông ra “Tiên” đặc sắc, hoài dương đồ ăn ở nấu nướng tài nghệ thượng mới có thể chú ý “Đạm” Thủ pháp.

Cho nên muốn ăn hoài dương đồ ăn, quan trọng nhất khái niệm đó là ném thức ăn tươi. Kia ba gã nam tử chỉ hiểu được điểm quý nhất xa hoa đồ ăn, khả mỗi món ăn đều cùng mùa chút không hợp, có thể nói làm trò cười cho người trong nghề.

Hoài dương đồ ăn đã vị đạm, liền không nên phối hợp nồng liệt rượu để thức ăn, cho nên kia ba gã nam tử sở lựa chọn rượu cũng là đại đại không ổn.

Mà bọn họ sở tọa vị trí cách diễn tấu khu lại qua gần, tại đây cái khoảng cách thượng, diễn tấu giả bản âm cùng mặt nước phóng ra âm hội lẫn nhau quấy nhiễu, ảnh hưởng đến người nghe sở hưởng thụ đến âm sắc. Này thuyết minh bọn họ căn bản cũng không hiểu âm nhạc, nữ hài tuyệt mỹ diễn tấu ở bọn họ trước mặt chính là đàn gảy tai trâu thôi.

Có lẽ bọn họ mục đích cũng không ở mỹ thực cùng âm nhạc. Bởi vì bọn họ trước mặt món ngon cũng không có động bao nhiêu, mà rượu đế cũng đã uống lên một lọ nhiều. Bọn họ còn thường xuyên sẽ ở diễn tấu cao trào bộ phận châu đầu ghé tai nói cái gì đó, hoàn toàn không để ý hội bởi vậy mà bỏ qua tối mĩ diệu âm luật.

Đối này ba gã nam tử mà nói, ăn cơm chính là một cái lý do, bọn họ chân chính mục đích là ở thương nghị sự tình gì. Bọn họ nói chuyện khi thanh âm rất thấp, tựa hồ còn không muốn cho ngoại nhân biết bọn họ sở thương nghị nội dung.

Hắn ngồi ở góc xó thờ ơ lạnh nhạt, khóe miệng nhin không được hiện ra một tia miệt cười -- hắn có thể đoán được những người đó ở thương nghị cái gì, bởi vì hắn đối bọn họ thật sự là rất quen thuộc .

Vì ám sát Đặng Hoa, hắn sớm đem Long Vũ tập đoàn lên lên xuống xuống tình huống sờ soạng cái lần, mà này ba người đều là trong đó hết sức quan trọng nhân vật.

Mập mạp lâm hằng can, gầy tử Mông Phương Lượng, đều là Long Vũ tập đoàn phó tổng, cũng là năm đó theo Đặng Hoa một đường đánh giết tới được nguyên lão cấp nhân vật, địa vị hiển hách. Nhất là lâm hằng can, mặc dù Đặng Hoa trên đời thời điểm, hắn ở Long Vũ tập đoàn cũng cận vì một người dưới mà thôi.

Cái kia người trẻ tuổi a thắng với hắn mà nói tác hơn quen thuộc , bởi vì người trước đúng là Đặng Hoa thủ hạ tối đặc lực bảo tiêu chi nhất. Nhân vật như vậy ở tập đoàn nội địa vị tuy rằng không cao, nhưng cùng Đặng Hoa một nhà quan hệ lại cực kì thân cận, người như thế thế lực giống như là hoàng đế bên người hoạn quan, nói tiểu tác tiểu, muốn nói đại nhưng cũng có thể đại dọa người.

Hiện tại Đặng Hoa vừa mới bị thứ, Long Vũ tập đoàn chính ở một cái quyền lực một lần nữa chinh hợp mẫn cảm thời kì. Đây ba người ghé vào cùng nhau, còn có thể thương nghị chút cái gì đâu?

Lâm hằng can rất ít nói chuyện, cũng rất ít nâng chén. Ở càng nhiều thời điểm hắn chính là lẳng lặng ngồi, trên mặt lộ ra định liệu trước cười yếu ớt. Cùng hắn tương phản, Mông Phương Lượng trong tay chén rượu liền chưa từng buông qua, bất quá hắn uống nhưng không nhiều lắm. Thường thường khiến cho hắn một tay bưng cái cốc, một tay vỗ a thắng bả vai nói cái gì đó, người sau tắc lắng nghe một lát liền hồng cổ gật gật đầu, sau đó đem chính mình trong chén rượu để uống một hơi cạn sạch, một bộ hào khí tận trời khí thế.

Mông Phương Lượng đối a thắng biểu hiện tựa hồ thực vừa lòng, xem đối phương lại đem một ly rượu để nuốt vào trong bụng, hắn quay đầu đến, hướng về lâm hằng can để cái ánh mắt. Lâm hằng can gật gật đầu, sau đó hai người cùng đứng lên.

A thắng cũng vội vàng đi theo đứng lên, hắn thân hình đã có chút lay động bất ổn.

Mông Phương Lượng cười ngăn lại a thắng, nói:“Người lại tọa hội, ta cùng lâm tổng đi trước.” Nói những lời này thời điểm hắn không lại hạ giọng, giống như là bình thường tự hội cáo biệt bình thường.

Lâm hằng trải qua đến cùng a thắng nắm tay, trong ánh mắt tựa hồ mang theo rất lớn chờ mong.

A thắng gắt gao đem đối phương béo thủ bắt lấy, kỳ có thụ sủng nhược kinh sợ hãi, lại mang theo thoả thuê mẫn nguyện hào khí.

Lâm hằng can cùng Mông Phương Lượng thân nhiên rời đi. Bọn họ đương nhiên sẽ không chú ý tới nhà ăn góc xó cái kia thành phần tri thức giả dạng tiêu tử, khả năng sau nhưng vẫn ở nhìn bọn hắn chăm chăm. Giờ phút này hắn chính lạnh lùng “Hừ” Ra một tiếng, biểu đạt ra trong lòng chán ghét cùng khinh bỉ. Thực hiển nhiên, lần này tư hội liên lụy đến mỡ ta bí mật giao dịch, làm đặng gia người thủ hộ a thắng dĩ nhiên ở phản bội chính mình chức trách.

A thắng lại càng không sẽ chú ý đến người kia, hắn còn đắm chìm ở Mông Phương Lượng cấp chính mình ung thuận tốt đẹp hứa hẹn trung. Đúng vậy, Đặng Hoa đã chết , hắn làm gì lại vì đặng gia bán mạng đâu? Làm gì lại chịu cái kia A Hoa áp chế đâu? Lương cảm trách móc mà tê, đối cái ông chủ, hắn có thể được đến so với A Hoa cũng có quyền thế địa vị.

A thắng càng nghĩ càng kích động, mà rượu kinh cuộn cuộn, nhường hắn cũng có một loại lâng lâng cảm giác, hắn thậm chí có chút không muốn rời đi.

Mặt nước trung tâm nữ hài kết thúc nàng diễn tấu, tiếng nhạc tại đây khi ngừng lại.

“Làm gì?” A thắng thô giọng nhượng một câu,“Đừng có ngừng, tiếp tục kéo, tiếp tục kéo!” Hắn tuy rằng không hiểu âm nhạc, nhưng lúc này lại muốn theo đuổi một loại tận thiện tận mỹ khoái cảm.

Một cái phục vụ sinh vội vàng khiêm nhiên tiến lên:“Thực xin lỗi, tiên sinh, bản tràng biểu diễn đã kết thúc .”

“Kết thúc cái rắm! Ta phò không dậy nổi tiền sao?” A thắng đánh ra mấy lớn dần sao,“Cho ta tiếp tục diễn!”

Nữ hài thân mình nhoáng lên một cái, tựa hồ bị chút kinh hách, nàng trừng mắt vô thần hai mắt đứng ở vũ đài trung ương, có vẻ như thể tiêm nhược cùng bất lực. Một cái khác phục vụ sinh vội vàng đi lên phía trước, ở phía sau giả nâng hạ, nữ hài cấp tốc thu thập xong diễn tấu khí cụ, hướng về hậu trường phương hướng triệt hồi.

“Người mẹ nó có ý tứ gì? Dám không cho ta mặt mũi? Người còn tưởng không nghĩ tại đây cái bãi lý lẫn lộn?” A thắng hạ không xong đài, nương rượu tính thốt nhiên phát tác đứng lên, hắn đứng lên lung lay thoáng động về phía kia nữ hài truy đi qua.

“Mẹ , từ người mù, đừng chạy!” Hắn luôn luôn đuổi tới hậu trường, khả kia nữ hài lại sớm không thấy .

“Mẹ nó, hảo, người chạy đi!” A thắng hùng hùng hổ hổ lược ngoan nói, “Người về sau vĩnh viễn đừng đến, ta thấy người một lần tap người một lần! Mẹ , cũng không hỏi thăm một chút lão tử là ai!”

Một phen phát tác sau, rượu kinh dữ phát dâng lên. Mọi người giờ phút này đều lẫn mất rất xa, không ai dám quan tâm hắn, này cũng nhường a thắng tự giác có chút không thú vị. Hắn rút cục lao đảo ra nhà ăn, hướng về bãi đỗ xe phương hướng mà đi.

Một lát sau, hắn tìm được chính mình kia chiếc Jetta xe. “Jetta, hắc, tổng..... Một ngày nào đó ta sẽ cho người biến thành bảo mã (BMW)!” Hắn một bên làm mộng đẹp, một bên mở cửa xe chui vào chỗ điều khiển nội.

Một cái mang theo gay mũi hơi thở khẩn tay bỗng nhiên ô ở tại trên mặt của hắn, vốn đã men say mộng lung a thắng lập tức thân thể xụi lơ, ở nháy mắt mất đi rồi sờ hữu tri giác.

.....

Cùng lúc đó, tỉnh thành nhân dân bệnh viện ngoại khoa khu nội trú.

Căn cứ cảnh sát yêu cầu, Ngô dần ngo bị chuyển tới đơn nhân săn sóc đặc biệt phòng bệnh nội. Phẫu thuật của hắn coi như thành công, bị chém đứt tay trái đã bị tiếp sống, kháng phục sau cơ bản công năng hắn là sẽ không tổn thất. Bất quá bởi vì tuổi trọng đại, trải qua này một phen ép buộc sau thân thể hắn tình huống trở nên phi thường suy yếu, cần hảo hảo tĩnh dưỡng một đoạn thời gian tài năng khôi phục.

Theo buổi sáng bắt đầu, vạn phong khách sạn phát sinh huyết án tiếng gió lan nhanh truyền xa, trở thành đầu đường cuối ngõ nóng nghì trọng tâm đề tài. Bởi vì nhục học thầy kiện nguyên bản liền khiến cho qua công chúng thật lớn chú ý, hiện tại sự kiện hướng một cái như thế có nổ mạnh hiệu quả kết cục, này đối truyền thông công tác giả lực hấp dẫn độ có thể tưởng tượng mà chỉ.

Nhất bát lại nhất bát phóng viên -- internet , mặt bằng , đài truyền hình ; Bản , nơi khác , chen chúc tới. Bọn họ thông qua các loại con đường nghe được Ngô dần ngo chỗ phòng bệnh, hi vọng có thể được đến trực tiếp phỏng vấn tư liệu.

Bất quá bọn họ không có ngoại lệ đều bị bệnh viện phương diện trực ban nhân viên ngăn ở phòng bệnh săn sóc đặc biệt khu ở ngoài. Bệnh nhân vừa mới làm xong giải phẫu, này thời khắc cần phải muốn tránh cho gì không quan hệ nhân viên quấy rầy. Nhất là này đó phóng viên, bọn họ không hề đúng mực phỏng vấn thường thường sẽ khiến cho bệnh

nhân cảm xúc thương dao động, bởi vậy lại viện phương trọng điểm phòng bị đối tượng.

Nhưng là vẫn có chút không cam lòng tên mưu toan có thể đột phá phương xạ phòng tuyến. Bọn họ sử xuất các loại bản lĩnh, hoặc nhuyển triển cứng rắn ma, hoặc đối trách nhiệm nhân viên dụ chi lấy lợi, nhưng ở chế độ nghiêm cẩn tinh nhân dân bệnh viện, này đó kỹ xảo cũng chỉ có thể vấp phải trắc trở mà về. Mà viện phương nhân viên sớm không thắng này phiên, bắt đầu còn có thể tâm bình khí hòa kiên nhẫn khuyên bảo, sau này thái độ cũng liền dần dần đông cứng, nhất là cái kia nữ y tá trưởng, nhân bộ dạng tuy rằng xinh đẹp, nhưng một đôi mắt hạnh trưng tương khởi đến, chính là lại uy mãnh nam tử cũng muốn nhượng bộ lui binh.

Có thể có nhân tựa như không thức thời bình thường, cố tình muốn chọn ở nữ y tá trưởng trực ban thời điểm đến xúc này rủi ro.

Đó là một người tuổi còn trẻ nam tử, cùng lúc trước các phóng viên áo mũ chỉnh tề giả dạng bất đồng, hấn thực tùy ý sường giáp khắc, lộ ra nội bộ bó sát người len lông cừu thể tuất sam, to lớn cơ bắp như ẩn như hiện, hiện ra một bộ nam tử dương cương khí phái đến. Bởi vì trên mặt mang theo một bộ đại đại kính râm, hấn khuôn mặt bị che khuất rất nhiều, bất quá hấn cao ngất mũi cùng cương nghị khóe miệng vẫn là có thể gây cho nhân một loại không đồng dạng như vậy uy nghiêm cùng tự tin cảm giác.

“Người hảo. Ngộ dần ngộ ở đâu cái phòng bệnh?” Nam tử đi thẳng vào vấn đề hỏi, ngữ khí trầm ổn lại không mất lễ tiết.

“Người là người nhà sao?” Nữ y tá trưởng mắt lạnh hỏi ngược lại.

“Không phải.” Nam tử lắc đầu, bất quá hấn rất nhanh lấy ra một quyển giấy chứng nhận đưa qua, “Ta là cảnh sát.”

Nữ y tá trưởng ngăn ra, kia quả nhiên là một quyển cảnh quan chứng, nàng vội vã lại ngẩng đầu nhìn nhiều kia nam tử hai mắt, đối phương thân hình cao lớn, dáng vẻ cao ngất, đích xác rất có cảnh quan phong phạm, mà hấn trang phục cũng pha phù hợp ảnh thị kịch trung cải trang phá án hình cảnh phong cách.

Nữ y tá trưởng định ý biến mất, trên mặt biểu cảm trở nên nhu hòa đứng lên: “Nga, thực xin lỗi, ta không biết ngài là.....”

“Ha ha, không quan hệ.” Nam tử mỉm cười.

“Này phóng viên rất chán ghét , ta nghĩ đến người cũng là.....” Nữ nhân mang theo xin lỗi, còn tưởng giải thích chút cái gì, bất quá lời của nàng ngữ rất nhanh lại bị kia nam tử đánh gãy:“Ta minh bạch. Người là ở thực hiện chính mình chức trách, này tốt lắm. Kỳ thật cũng là vất vả các người, quay đầu ta cùng tổ chức thượng đề nghị một chút, phái hai cái cảnh sát đi lại phối hợp của các người công tác.”

Ký nhận đến kích lệ, lại cảm nhận được đối phương quan tâm cùng săn sóc, nữ y tá trưởng trên mặt nở rộ ra sáng lạn tươi cười, tuy là tố trang đậm quã, nhưng là nhân này tươi cười mà có vẻ hết sức tươi đẹp động lòng người.

Nam tử thấy hiệu quả quả dĩ nhiên đạt tới, liền hợp thời đem đề tài thu trở về:“Ta đây có thể đi vào sao?”

“Đương nhiên có thể.” Nữ nhân ân cần xoay người chỉ dẫn ra phương hướng,“Bên trái cái thứ ba phòng,707.”

“Tốt.” Nam tử gật đầu lấy chỉ ra lòng biết ơn, hướng cái kia phương hướng đi rồi đi qua. Làm tiến vào săn sóc đặc biệt khu sau, trên mặt của hân nhin không được lộ ra đắc ý mà giao hoạt tươi cười.

“Đồ thật sự là cái mỹ nữ đầu!” Hân trong lòng trung âm thầm cảm khái,“Đã có thể giống thư thượng nói như vậy, mỹ nữ luôn khuyết thiếu đầu óc.”

※※※

Nhị 〇〇 hai năm ngày hai mươi tám tháng mười, rạng sáng một điểm mười hai phút.

A thắng từ từ tỉnh dậy đi lại, hân đầu óc mờ mịt , choáng váng đặc lợi hại.

Di động ở hân tử khó trong túi chấn động , di động tiếng chuông đã ở vang cái không ngừng. Có lẽ đúng là này phiên động tĩnh mới đem hân theo mê man trạng thái trung đánh thức đi.

A thắng một bên xoa trán đau đầu, một bên đưa điện thoại di động đào xuất ra. Trên màn hình biểu hiện một cái xa lạ điện báo dãy số, hân cũng không nghĩ nhiều liền ấn xuống tiếp nghe kiện:“Uy?”

Điện thoại kia quả nhiên nhân đang nghe đến hần thanh âm sau, lại lập tức liền cắt đứt . Trong ống nghe truyền ra “Tí tách -- tí tách -- tí tách” hệ thống thanh.

“Thao, ngốc bức.” A thắng cảm giận mắng một câu, đem di động ném tới một bên, sau đó hần mới dọn ra tinh lực đến quan sát chính mình vị trí hoàn cảnh.

Hần phát hiện chính mình chính ngồi ngay ngắn ở Jetta xe trên chỗ sau tay lái, dây an toàn lặc ở trước ngực, ô tô động cơ còn đánh cháy, đồng hồ đo đại đẳng đợi chút cũng đều lượng , bên trong xe tắc tở khắp một cỗ nồng liệt mùi rượu.

“Mẹ , lại uống hơn.” Hần than thở một câu, ở trong đầu nỗ lực tìm tòi cuối cùng trí nhớ. Hần nhớ tới chính mình tựa hồ ở trong phòng ăn vậy một trận rượu điên, sau đó xuất ra đến bãi đỗ xe. Có lẽ là gió lạnh nhất thổi sau, rượu kinh dâng lên đắc lợi hại, dù sao hần nhất tiến vào ô tô liền cái gì cũng không nhớ được . Hiện tại xem ra, chính mình hiển nhiên là không kháng được men say, không thể không ở giữa đường ngủ một giấc.

Ta đây là chạy đến nơi nào đến ? A thắng hướng xe ngoại nhìn quanh . Bốn phía đèn đường hôn ám thật sự, nhưng là đường cũng rất rộng mở, lộ hai bên còn có vòng bảo hộ, thoát nhìn vẫn là quy cách không thấp phong bế đoạn đường.

Nhưng là trên đường đã thấy không đến gì chạy chiếc xe, mà tình hình giao thông thoát nhìn cũng lạ mắt thật sự.

Là tân sửa lộ sao? Vẫn là bởi vì chính mình uống hơn, đã biện không rõ đường cùng phương hướng?

Mặc kệ nó , trước đi phía trước khai một đoạn rồi nói sau. Đến có người địa phương, cũng có thể xuống xe hỏi một câu. Ôm ý nghĩ như vậy, a thắng treo lên đương vị, chân phải dẫm nát chân ga thượng. Jetta xe gầm nhẹ một tiếng, dọc theo rộng lớn bằng phẳng đường về phía trước phương chạy tới.

Xe tốc độ càng lúc càng nhanh. Ở tốt tình hình giao thông thượng hành chạy, lái xe thường thường hội xem nhẹ chính mình tốc độ xe, hướng chỉ hiện tại điều khiển giả là cái thượng bị vây nửa tỉnh nửa say trạng thái trung huyết khí nam tử.

Làm a thắng nhìn đến đường tiền phương cảnh chỉ ra nhãn hiệu khi, hấn khi tốc sớm vượt qua một trăm km. Đây nhãn hiệu ở xa xa lóe ánh huỳnh quang, chặn đi trước đường. Nhãn hiệu chính giữa là từ ngọn đèn tạo thành cực đại hồng xoa, ở trong bóng đêm càng chói mắt.

Không lộ sao? A thắng phản ứng có chút trì độn, nhưng hấn chân trái vẫn là kịp thời dẫm nát phanh lại phiền thượng.

Nhưng là Jetta xe còn đang lấy cực nhanh tốc độ hướng về này nhãn hiệu tiến lên.

A thắng sững sốt một chút, một cước đem phanh lại thả đến để, hấn dưới chân nhưng lại không có gì chịu lực cảm giác, tốc độ xe tự nhiên cũng không có nhận đến chút ảnh hưởng.

Jetta xe giống như thoát cương con ngựa hoang giống nhau, thẳng hướng về biểu thị đường chung điểm cảnh chỉ ra khu vực đâm đi vào. A thắng đầu “Ông” một chút, chảy ra một thân mồ hôi lạnh, rượu kinh đã ở trong khoảnh khắc tán đi hơn phân nửa.

Mắt thấy cách này cái hồng xoa đã càng ngày càng gần, dưới tình thế cấp bách, hấn khẽ cắn môi, mạnh đánh một phen tay lái, đầu xe hướng bên phải nhìn đến tối tử.

Nhưng là ô tô hướng về chính tiền phương vĩ đại quán tính nhưng không cách nào tiêu trừ, đầu xe chuyển hướng sau thân xe vẫn lấy sườn hoạt phương thức hướng về đường chung điểm phóng đi, mang lên một mảnh kịch liệt ma sát thanh.

Theo một tiếng giòn vang, Jetta xe thực sự đánh vào cảnh chỉ ra hồng xoa thượng, cơ hồ như thế đồng thời, quán tính khiến cho nội sườn thân xe thoát ly mặt đất cũng cuối cùng kéo này chiếc xe lẳng không cuốn đứng lên. Bên trong xe a thắng hoảng sợ muôn dạng nhắm hai mắt lại, cùng đội xe thể khi kia một chút kịch liệt va chạm.

Nhưng này va chạm cũng không có đúng hạn đã đến. Nháy mắt bình tĩnh sau, a thắng lo sợ không yên nhìn quanh bốn phía, hấn phát hiện chính mình còn tại không trung. Lập tức hấn tâm triệt để trầm đi xuống.

Hấn thấy được vừa rồi cái kia cuối đường -- đang ở hấn đỉnh đầu phía trên, đó là một tòa chưa hoàn công cầu vượt.

“Xong rồi!” Hấn tuyệt vọng bi thiết một tiếng.

Jetta xe rơi xuống ở hai mươi thước thâm dưới cầu, ở nháy mắt biến thành một đồng nấu như sắt vụn.

Ở hai ba trăm mét có hơn ven đường, một người tuổi còn trẻ nhân thấy này thảm thiết một màn. Hấn mở ra di động sau cái, lấy ra bên trong di động tạp, chiết hủy sau ném vào ven đường cỏ hoang từng trung.

“Hiện tại người nên biết, không nghĩ hỗn người kia là người chính mình.” Hấn ần ần hít một câu, sau đó xoay người hướng về mệnh mang bóng đêm chỗ sâu đi đến.....

Chương 4 phức tạp

Nhì ○○ hai năm ngày hai mươi tám tháng mười, buổi sáng tám giờ.

Tỉnh thành cục công an cục trưởng văn phòng nội.

Tổng cục trưởng cùng La Phi tương đối mà ngồi, hắn xem đối diện này tân nhậm cấp dưới, trong ánh mắt có chút chờ mong ý tứ hàm xúc. Đối phương vừa lên ban liền vội vàng đi tìm đến, chẳng lẽ là có trong hồ sơ kiện thượng lấy được cái gì đột phá sao?

La Phi thần sắc lạnh nhạt, từ trên mặt hắn rất khó nhìn ra trong lòng cảm xúc. Chính là cặp kia ánh mắt hơi hơi có chút đỏ lên, hiển nhiên đây là bởi vì thức đêm mà tạo thành mỗi một hiệu quả. Hắn đem một phần túi hồ sơ đổ lên tổng cục trưởng trước mặt, ở phía sau giả sách thủ hồ sơ đồng thời hội báo nói: “Ngày hôm qua buổi chiều, một gã xa lạ nam tử nguy trang thân phận xâm nhập hình trình hồ sơ thất, ở hắn sao chép mang đi hơn mười phân hồ sơ tư liệu trung, này một phần đúng là hắn chân chính mục đích chỗ. Theo hắn hành vi phương thức cùng với lưu lại phỏng Tổng thể ký tên đến xem, chúng ta tin tưởng này nam tử chính là eumenides.”

Tổng cục trưởng nghe được eumenides tên này, lập tức chuyên chú nhíu mày. Ánh mắt của hắn cũng không có rời đi trong tay hồ sơ tư liệu. “Nhất tam linh ác tính bắt cóc con tin án? 198 bốn năm?” Hắn thì thào lầm bầm lầu bầu, theo trong giọng nói nghe tới, hắn đối này khởi án kiện cũng không có cái gì quá sâu ấn tượng, bắt quá án phát năm quả thật làm người ta mất cảm.

“Tôi hôm qua chúng ta suốt đêm đối này phân hồ sơ tiến hành rồi phân tích, nhưng là --” La Phi khinh táp một tiếng, “Cho tới bây giờ, này khởi bắt cóc án cùng tứ nhất bắt huyết án cũng nhìn không ra có cái gì trực tiếp liên hệ.”

“Ân.” Nghe đến đó, tổng cục trưởng lập tức đem kia điệp tư liệu thả xuống dưới, đồ không phải thất vọng, chính là hắn biết đã La Phi chuyên án tổ nghiên cứu một đêm cũng chưa cái gì kết quả, kia hắn hiện tại cũng có thể nhìn ra cái gì trò? Hắn dứt khoát tìm kiếm một loại càng ngắn gọn hiểu biết phương thức: “Người cho ta nói một chút này án tử.”

“Tình tiết vụ án cũng không phức tạp -- đây là cùng nhau nhân nợ nần tranh cãi dẫn phát ác tính bắt cóc con tin sự kiện. Đương sự trần thiên tiểu lúc đó bốn mươi lăm tuổi, từng hướng nghi phạm văn hồng bình mượn tiền nhất vạn nguyên, người sau lúc đó ba mươi hai tuổi. Văn hồng bình trước đây nhiều lần hướng trần thiên tiểu đòi nợ khoản không có kết quả. 198 bốn năm ngày ba mươi tháng một, sắp tới tết âm lịch. Văn hồng bình lại đến trần thiên tiểu trong nhà tới cửa đòi nợ, nhưng lần này hai người chẳng những không có đàm long, ngược lại đương trường phản bội. Tuổi trẻ lực tráng văn hồng bình tướng trần thiên tiểu bắt cóc, đồng thời triển lãm bên hông áo bông nội thổ chế bom. Hắn cảm xúc kích động, tự xưng nếu hôm nay lấy không được tiền nợ liền dẫn nổ mạnh đạn, cùng đối phương đồng quy vu tận.

Trần thiên tiểu lúc này đáp ứng còn khoản, hắn giả ý viết điều tử nhượng lão bà xuất môn tìm bằng hữu trừ mượn tiền hạng, nhưng ở trên giấy lại vụng trộm viết xuống ‘110’ chữ. Trần thê xuất môn sau lập tức báo nguy, cảnh sát tương quan nhân viên cũng rất nhanh đuổi tới hiện trường. Ở đối văn hồng binh lập lại khuyên bảo không có kết quả dưới tình huống, vì bảo đảm nhân dân quần chúng sinh mệnh tài sản an toàn, từ đặc công tay súng bắn tỉa nổ súng đem văn hồng binh đương trường đánh gục.” La Phi sớm làm tốt chuẩn bị, hắn đối tình tiết vụ án miêu tả ngắn gọn thả trật tự rõ ràng.

Tổng cục trưởng lắng lắng nghe xong, trầm ngâm một lát sau, hắn khó hiểu lắc lắc đầu:“eumenides vì sao hội chủ ý này khởi án tử? Chẳng lẽ hắn sẽ đối trần thiên tiểu gây trừng phạt?”

La Phi minh bạch đối phương ý tứ, tại đây khởi án kiện trung, trần thiên tiểu hiển nhiên sắm vai nào đó cũng không sáng rọi nhân vật. Ở eumenides thị phi hệ thống lý, này bắt cóc án trung con tin có lẽ mới là chân chính ác nhân, thả này ác nhân đắc tội đi vẫn chưa nhận đến trừng phạt.

“Loại này khả năng tính cũng không phải không tồn tại.” Đã tổng cục trưởng chủ động nói ra xuất ra, La Phi liền theo này ý nghĩ phân tích nói,“Bất quá này khởi án kiện đã là mười tám năm phía trước, tại như vậy cửu viễn sự kiện trung tìm kiếm trừng phạt mục tiêu, này có chút không hợp với lẽ thường. Hơn nữa đối này phỏng đoán có cái nghịch biện vô pháp giải thích: Nếu eumenides đã biết đến rồi trần thiên tiểu ác hành, hắn liền không có tất yếu đi thăm dò duyệt này phân hồ sơ; Nếu eumenides đối này khởi án kiện cũng không hiểu biết, hắn lại làm sao có thể như thế chuẩn xác ở hồ sơ thất trung thẳng đến này án mà đi đâu?”

Tổng cục trưởng dùng trầm mặc thái độ tán thành La Phi phán đoán. Mà người sau lại bổ sung nói:“Bất quá đối gì một loại khả năng tính chúng ta cũng không có thể dễ dàng bỏ qua, cho nên ta vẫn cứ phải nhân điều tra này trần thiên tiểu tin tức.”

“Tình huống thế nào?”

“Hắn thiếu rất nhiều người tiền. Mấy năm nay luôn luôn tại bên ngoài trốn nợ, hành tung bất định.” La Phi phiết miệng nói,“Người này thực khả năng chính là cái vòng tiền kẻ lừa đảo, hơn nữa nhiều năm như vậy , vẫn là tính chết.”

“Tiếp tục phải nhân tìm hắn -- này manh mối không cần thả.”

“Minh bạch.” La Phi đột nhiên chuyển qua đề tài,“Bất quá một cái chi tiết khả năng càng đáng giá chú ý.”

Tổng cục trưởng thần sắc vừa động:“Cái gì?”

“Theo hồ sơ vĩ trang ký tên đến xem, Viên Chí Bang cũng là này khởi án kiện kinh làm nhân chi nhất.”

“Nga?” Tổng cục trưởng lập tức đem hồ sơ phiên đến cuối cùng ký tên trang thượng, quả nhiên ở kinh làm nhân danh lục lý xuất hiện Viên Chí Bang tên.

“Làm sao có thể có hấn?” Tổng cục trưởng rất là nghi hoặc, “Viên Chí Bang lúc đó chính là cái thực tập cảnh viên, hấn hấn là không có tư cách tham dự như vậy ác tính án kiện.”

La Phi gật đầu: “Này cũng đang là trước mắt quấy nhiễu đại gia điểm đáng ngờ. Ta rất muốn biết Viên Chí Bang tại đây khởi án kiện trung sắm vai cái dạng gì nhân vật, có lẽ từ giữa có thể tìm được cùng tứ nhất bát huyết án tương quan liên hệ. Nhưng là rất kỳ quái, hồ sơ trung đối cảnh sát phá án cụ thể quá trình ghi lại phi thường giản lược, mà tiền bán bộ phận án kiện bối cảnh cùng đương sự phân tích lại phi thường tường tận -- này sử chúng ta hoài nghi cảnh sát năm đó ghi lại hay không ở tận lực lén gạt đi cái gì.”

Tổng cục trưởng phiên phiên này tư liệu, quả nhiên án kiện xử lý bộ phận viết phi thường giản lược. Nhất là cuối cùng đánh gục nghi phạm quá trình cư nhiên chỉ có đơn giản nói mấy câu:

“Cảnh sát nhân viên nghĩ cách tiến vào hiện trường, đối văn hồng binh tiến hành rồi kiên nhẫn khuyên nhủ. Mà văn hồng binh cảm xúc lại càng ngày càng kích động, nhất định phải cầu trần thiên tiểu đương trường hoàn lại tiền nợ. Bởi vì trần thiên tiểu tỏ vẻ chính mình không có hoàn lại năng lực, hiện trường không khí trở nên tương đương khẩn trương, văn hồng binh tùy thời có khả năng dẫn bạo trên người bom, đối đương sự cập ở đây cảnh viên cấu thành sinh mệnh uy hiếp. Dưới tình huống như vậy, hiện trường chỉ huy nhân viên hạ đạt đánh gục văn hồng binh mệnh lệnh. Tay súng bắn tỉa nhất thương trực tiếp trúng mục tiêu văn hồng sĩ quan bộ, người sau đương trường tử vong. Cảnh sát nhân viên lập tức nhảy vào hiện trường giải cứu con tin cũng đỡ bỏ bom.”

“Như vậy giản lược tình tiết vụ án ghi lại là không hợp yêu cầu.” Tổng cục trưởng dùng ngón tay ở hồ sơ thượng nặng nề mà gõ xạo, “Lúc đó thế nào có thể thông qua thẩm tra, kiến đương nhập khổ?”

La Phi cười khò một chút: “Lúc đó chủ quản hình trình công tác cục trưởng chính là Tiết đại lâm đi?”

Tổng cục trưởng sừng sốt: Đúng vậy. Vì sao như vậy một phần không hợp cách hồ sơ lại có thể vào khổ? Có thể trả lời vấn đề này Tiết đại lâm lại từ lúc mười tám năm trước liền đã hờn về hoàng tuyền. Này khởi bắt cóc con tin sự kiện phát sinh thời điểm, Tiết đại lâm đại bộ phận tinh lực hấn là chính tập trung ở cùng năm phát sinh tam nhất lục buôn

lậu thuốc phiên án thượng, có phải hay không nguyên nhân này khiến cho hấn thả lỏng đối khác án kiện giám sát cùng quản lý đâu?

Đáp án thực khả năng đã bao phủ ở lịch sử bụi bặm trung.

Tổng cục trưởng nhẹ nhàng mà đem hồ sơ khép lại, sau đó hấn nhìn về phía La Phi: “Vậy người hiện tại có cái gì ý nghĩ?”

“Ta tưởng.....” La Phi trầm ngâm, “..... Nếu này án tử trung gian có cái gì ẩn tình -- bao gồm Viên Chí Bang ở phá án trong quá trình đến cùng sắm vai cái dạng gì nhân vật, tối rõ ràng mấy vấn đề này nhân hấn là chính là năm đó này khởi án tử hiện trường người chỉ huy, cũng chính là này phân hồ sơ nắm chặt viết nhân.....”

Nói tới đây, La Phi thanh âm rõ ràng nhẹ xuống dưới, cái kia tên đã đến bên miệng hấn, nhưng lại bị mỗ ta đặc biệt cảm xúc sở ngăn cản.

Tôn kính, sùng bái, thậm chí mang theo ba phần kính sợ, này đó cảm xúc khiến cho La Phi vô pháp dễ dàng đem kia hai chữ nhỏ ra.

Tổng cục trưởng tầm mắt lưu lại ở hồ sơ trang tên sách thượng, hấn sớm thấy được kia hai chữ, ở ánh mắt của hấn trung đồng dạng hiện ra ra một loại khó có thể miêu tả thần thái.

Cho dù đã thân cư tính thành cục trưởng địa vị cao, cho dù toàn thân đều đắm mình uy nghiêm lãnh đạo khí chất -- làm tổng cục trưởng nhìn đến kia hai chữ thời điểm, hấn cũng không thể không tràn ngập kính ngưỡng.

Bởi vì kia hai chữ đại biểu một đoạn truyền kỳ, tinh thành cảnh giới, thậm chí là cả nước cảnh giới truyền kỳ.

Đinh Khoa.

Thật lâu sau sau, tổng cục trưởng mới ngẩng đầu nhìn La Phi, hấn không tiếng động than nhẹ một chút: “Người muốn tìm hấn sao?”

La Phi gật gật đầu:“Hắn có thể nói với ta này đáp án -- vì sao hồ sơ ghi lại như thế giản lược; Vì sao đệ tử thân phận Viên Chí Bang sẽ xuất hiện ở phá án nhân viên bên trong; Vì sao eumenides sẽ ở mười tám năm sau truy tra này khởi án kiện -- này đó đều cần hắn giải đáp.”

“Ta minh bạch người ý tứ.....” Tổng cục trưởng bắt đầu cười khổ,“Nhưng là toàn bộ tỉnh thành cảnh sát đã tìm hắn tìm có mười năm .”

“Cái gì?” La Phi trừng lớn hai mắt, trong lòng kinh ngạc rõ ràng,“Hắn..... Hắn mất tích sao?”

Tổng cục trưởng “Hắc” một tiếng, không đáp hồi lại:“Người đối chuyện của hắn biết bao nhiêu?”

La Phi thật sâu hít một hơi, lúc hắn muốn nói ra cái kia tên thời điểm, hắn phải bảo trì một loại trình trọng biểu cảm:“Đình Khoa, năm đó sở hữu cảnh giới đồng hành cùng cảnh giáo học viện đều sẽ biết tên này. Ta ở cảnh giáo đọc sách thời điểm, hắn là chúng ta hình trình chuyên nghiệp khách tọa giáo sư, đồng thời cũng là tỉnh thành hình cảnh đội đội trưởng. Lúc đó hắn đã có hai mươi năm theo cảnh trải qua, ở hình cảnh cương vị thượng, hắn là một cái truyền kỳ, bởi vì hắn vẫn duy trì một cái đến nay cũng không có người có thể đột phá ghi lại -- đối sở hữu qua tay án kiện trăm phần trăm phá án dẫn.”

Tổng cục trưởng lại than nhẹ một tiếng, đó là bao hàm cảm khái cùng ca ngợi thờ dài. Đình Khoa nhậm tỉnh thành hình cảnh đội trưởng thời điểm, hắn còn chính là mỗi cái khu phái xuất sở hình cảnh đội viên, khi đó Đình Khoa ở trong lòng hắn, quả thực chính là cái thần người bình thường vật.

Phải biết rằng, cho dù là đối án mạng, có thể đạt tới 90% đã ngoài phá án dẫn đã chúc không dễ. Mà càng là còn lại án kiện liền càng là nan phá, từ nay về sau nếu muốn đột phá mỗi một cái tân điểm đều phải gia tăng mấy lần đầu nhập. Theo này góc độ đi lên nói, nếu muốn đạt tới trăm phần trăm phá án dẫn cơ hồ là kiện không có khả năng sự tình.

Cái này giống vậy một cái ưu tú bắn vận động viên. Đánh ra mười hoàn thành tích với hắn mà nói có lẽ cũng không khó khăn, hắn thậm chí có thể ở lần nào đó trận đấu trung đánh ra rất nhiều cái mười hoàn. Nhưng là yêu cầu hắn toàn bộ vận động kiếp sống trung sở hữu đánh ra viên đạn đều trúng mục tiêu mười hoàn, vậy khó hơn lên trời .

Đình Khoa liền hoàn thành như vậy nhất kiện khó hơn lên trời sự tình. Hắn thậm chí lấy bản thân lực kéo toàn tỉnh phá án dẫn, ở hắn đảm nhiệm tỉnh thành hình cảnh này trong năm, tỉnh công an sảnh ở cả nước hệ thống bên trong khảo hạch trung, tương quan chỉ tiêu hàng năm đứng hàng thứ nhất.

Nhưng chỉ có một nhân vật như vậy lại ở chính mình tối tốt đỉnh thời khắc rời khỏi cảnh giới.

La Phi ở đề cập này đoạn chuyện cũ thời điểm, trong giọng nói cũng tràn ngập tiếc nuối: “198 bốn năm tháng tư, Đỉnh Khoa bởi vì hàng năm phá án vất vả lâu ngày thành tật, sinh một hồi bệnh nặng, không thể không hình phạt kèm theo cảnh đội trưởng cương vị thượng lui xuống dưới. Mà trận này bệnh nặng cũng nhường hấn chán ghét hình cảnh kiếp sống. Hấn công việc khỏi bệnh thủ tục, cho dù lành bệnh sau cũng không nguyện tiếp tục ở cảnh đội nhậm chức.”

“Hấn sinh bệnh thời điểm, vừa vặn là tứ nhất bát huyết án đêm trước.” Tổng cục trưởng tiếp La Phi trong lời nói bổ sung thêm, “Nếu hấn có thể tiếp tục đảm nhiệm tỉnh thành hình cảnh đội trưởng, chỉ sợ kia khỏi huyết án cũng sẽ không kéo dài tới hôm nay .”

Đúng vậy, La Phi nguyện ý tán thành như vậy giả thiết. Nếu năm đó có Đỉnh Khoa như vậy truyền kỳ nhân vật tọa trấn, mặc dù là Viên Chí Bang như vậy thiên tài cũng rất khó trở thành đối thủ của hấn đi.

“Kia sau này Đỉnh Khoa đi nơi nào đâu?” La Phi rốt cục nhin không được hỏi, “Ta tốt nghiệp về sau ly khai tỉnh thành, kế tiếp tình huống sẽ không rất hiểu biết .”

“Hấn lành bệnh tạm rời cương vị công tác sau, luôn luôn tại hẻm lánh hồi hương tỉnh dưỡng, qua ru rú trong nhà cuộc sống. Bất quá khi đó cảnh sát vẫn là có thể thông qua các loại cách tìm được hấn. Có đôi khi ra nghi nan án tử, hấn trước kia cấp dưới đồng sự sẽ gặp tìm được hấn hỗ trợ. Tuy rằng chính hấn cũng không thích lại liên lụy đến này đó tục sự lý, nhưng ở vài năm gian vẫn là giúp đỡ cảnh sát phá hoạch không ít đại án. Chính là mỗi một lần phá án nhân viên đi trí tạ thời điểm, hấn đều phải nói: ‘Các người lần sau nhưng đừng sẽ tìm ta . Các người nếu lại đến, ta liền trốn được một cái ai cũng tìm không thấy địa phương đi.’ lúc đó đại gia đều đem nói như vậy trở thành một cái vui đùa, cũng không nghĩ tới cái này vui đùa có một ngày lại biến thành sự thật.” Tổng cục trưởng nói tới đây, chính mình thở dài cảm khái một phen, sau đó mới lại nói tiếp, “Đó là 199 hai năm, vèn vèn mười năm trước . Tỉnh thành lại ra nhất cộc chấn động một thời đại án tử, này khởi án tử người hấn là cũng nghe nói qua .”

“Là nhất nhất cửu bầm thân án sao?” La Phi mày ròi đột nhiên nhảy dựng, mười năm trước tạo thành oanh động đại án tử đứng mũi chịu sào chính là nó .

“Đúng vậy.” Tổng cục trưởng ngưng tụ lại ánh mắt, tựa hồ ở nhớ lại năm đó tình tiết vụ án, hấn thanh âm cũng bởi vậy mà trở nên trầm thấp, “Này khởi án tử huyết tỉnh cùng khủng bố trình độ, năm đó liên một ít phá án hình cảnh đều khó có thể thừa nhận..... Ai, cụ thể hiện tại sẽ không nhiều lời . Nhất nhất cửu án phát thời điểm, ta vừa mới bị điệu đến thị hình cảnh đội, lúc đó toàn bộ tỉnh thành cảnh lực đều bị điều động đứng lên, cơ hồ đem tòa thành thị này hoàn toàn si một lần, khả hung phạm tung tích lại một điểm tìm khắp không đến. Sau này không có biện pháp, đành phải lại đi cầu trợ Đỉnh Khoa -- nhưng lần này cũng rốt cuộc tìm không thấy hấn . Theo hấn người nhà nói, hung án phát sinh sau Đỉnh Khoa liền dự đoán được cảnh sát sớm hay muộn sẽ tìm đến hấn, vì tránh né quấy rầy, hấn liền sớm ẩn nấp lên, cụ thể giấu ở chỗ nào mà ngay cả hấn thân cận nhất con đều không biết.”

“Cho nên hấn liền như vậy tiêu thất? Về sau cảnh sát rốt cuộc chưa thấy qua hấn?” Tuy rằng đã ở trong lòng đoán được kết quả, nhưng La Phi vẫn là pha không cam lòng lại nhiều hỏi hai câu.

“Mười năm . Mỗi khi có đại án phát sinh, tổng hội có người nghĩ đến hấn, nhưng là nhiều lần tìm kiếm đều không có kết quả. Xem ra hấn là quyết tâm không nghĩ lại liên lụy đến cảnh sát sự vụ trung.”

La Phi thất vọng cau mày:“Khả hấn vì sao muốn như vậy? Chẳng lẽ chính là một hội bệnh nặng nguyên nhân sao?”

“Hấn mệt mỏi..... Sinh bệnh có lẽ chính là cái lấy cớ. Đương nhiên cũng khả năng còn có cái khác nguyên nhân - trừ bỏ chính hấn, ai có thể nói được rõ ràng?”

La Phi sợ run một hồi, đem suy nghĩ một lần nữa quay lại đến chính mình điều tra phương hướng thượng.

“Kia nếu muốn tìm đến hấn sẽ rất khó Bất quá cái khác vài người hấn là tổng có thể tìm được đi?” La Phi vừa nói, một bên đem hồ sơ lại phiên đến cuối cùng một tờ, chỉ vào phá án nhân viên ký tên lan. Mặc kệ thế nào, hấn hiện tại mục đích muốn thăm tra theo đến năm đó bắt cóc con tin sự kiện kinh nghiệm bản thân giả, do đó tham tri đến cùng kia khởi án kiện có liên quan hơn tường tận tư liệu.

“Ân.” Tổng cục trưởng gật gật đầu,“Chuyện này ta sẽ phái người đi làm. Đây vài người hiện tại cũng không ở hệ thống nội -- dù sao mười tám năm , nhân sự thay đổi quá lớn. Nếu có cái gì tin tức, ta sẽ mau chóng thông tri người .”

“Tốt, cảm ơn cục trưởng!” La Phi đứng dậy cúi chào, ở được đến lãnh đạo đáp lễ sau, hấn liền bước nhanh rời khỏi ngoài phòng. Mà một người sớm ở ngoài cửa trong hành lang chờ hấn.

“La đội, người khả xuất ra !” Người nọ nghênh diện nói, tuy rằng tận lực đè thấp thanh âm, nhưng hấn ngữ khí lại che giấu không được hưng phấn cảm xúc, liền ngay cả ót thượng hỗn độn phát lữ đã ở theo hấn lời nói nhảy lên .

La Phi nhận ra người tới đúng là Tăng Nhật Hoa, mà đối phương cảm xúc cũng cảm nhiễm đến hấn.

“Có cái gì tình huống?” Hấn đồng dạng thấp giọng mà hưng phấn mà truy vấn.

“Ta biết hấn vì sao đôi kia phân hồ sơ cảm thấy hứng thú. Ta cũng biết thân phận của hấn!”

“Cái gì?” Này tin tức tới qua cho đột nhiên, đột nhiên nhường La Phi cảm thấy có chút khó có thể giải chịu.

“eumenides! Ta nói là eumenides!” Tăng Nhật Hoa lại cường điệu một lần.

La Phi nhìn chăm chăm Tăng Nhật Hoa, sau đó hấn “Hắc” nhếch môi, mau thúc nói câu:“Đi, đi phòng họp!”

※※※

Mười phút sau, chuyên án tạo thành viên đều tập trung ở tại hình cảnh đội phòng họp nội. Mà Tăng Nhật Hoa đang ở hướng đại gia triển lãm hấn vừa mới được đến trọng đại phân tích thành quả.

Hình chiếu nghi trên màn hình xuất hiện một trương hắc bạch ảnh chụp. Ảnh chụp tượng tổ rất thấp, bên cạnh cũng có chút ổ vàng mờ hồ, hiển nhiên là đến từ cho nhiều năm trước vật cũ. Ảnh chụp nội dung còn lại là một đám hải đồng chụp ảnh chung, này đó hải đồng có nam có nữ, tuổi theo bốn năm tuổi đến hơn mười tuổi không đợi.

“Này Trương Chiếu Phiến quay chụp cho 198 sáu năm, quay chụp địa điểm ở bản thị cô nhi viện.” Tăng Nhật Hoa bắt đầu giảng giải,“Trên ảnh chụp đưa nhỏ đều là lúc đó ở cô nhi viện cuộc sống cô nhi. Sở dĩ thỉnh mọi người xem này Trương Chiếu Phiến, là vì này Trương Chiếu Phiến thượng mỗi một đứa trẻ ở một năm sau mất tích .”

Mọi người ần ần đoán được Tăng Nhật Hoa muốn giảng thuật trọng điểm, một đôi song lỗ tai tất cả đều dựng đứng. Bọn họ này động tác có vẻ phi thường kịp thời, bởi vì Tăng Nhật Hoa ngay sau đó liền tuôn ra càng thêm làm người ta hưng phấn tư liệu.

“Căn cứ lịch sử ghi lại cùng với không lâu thực địa thăm viếng điều tra, hiện tại chúng ta đã có thể xác nhận, người này mất tích cô nhi tên là Văn Thành vũ, hấn sinh phụ đúng là ở nhất tam linh ác tính bất cóc con tin án bị cảnh sát đánh gục phạm tội người hiềm nghi văn hồng bình.”

Ai đều có thể nghe ra này tin tức sau lưng che giấu uẩn nghĩa. Mọi người tất cả đều lộ ra thần sắc mừng rỡ, Tăng Nhật Hoa còn lại là một bộ đặc ý đảo đạt biểu cảm, ánh mắt ở La Phi cùng Mộ Kiếm Vân trong lúc đó đánh chuyển nhĩ.

La Phi cũng cùng đại gia giống nhau kích động, nhưng hấn cường chế chính mình tinh táo lại hỏi:“Này tin tức có thể tin được không?”

“Tuyệt đối tin cậy.”

“Văn Thành vũ.....” La Phi đem điều này tên nhất tự nhất tự phun ra, sau đó hấn bình tĩnh thanh âm hỏi,“Này đó đứa nhỏ bên trong, người nào là hấn?”

Tăng Nhật Hoa di động trong tay laser bút, màu đỏ chùm tia sáng điểm đứng ở trên ảnh chụp nơi nào đó, mọi người ánh mắt cũng tề loạt loạt đi theo đi qua.

Đó là một cái bảy tám tuổi đại tiểu nam hài, ở chụp ảnh cô nhi quần thể lý, hấn thuộc loại tuổi nhỏ lại một cái. Bởi vậy hấn đứng ở trước nhất xếp bên trái sang bên vị trí. Nam hài tướng mạo đoan chính, theo thân hình khuôn mặt đi lên giảng cũng không có cái gì rõ ràng phân rõ đặc thù. Duy nhất làm người ta ấn tượng khắc sâu là hấn kia độc đáo khí chất. Ở một đám hoặc cười ha ha, hoặc lười nhác đứa nhỏ trung gian, hấn dáng người cao ngất, trên mặt vẻ mặt hiện ra cùng tuổi không hợp ngưng trọng cảm. Hấn tựa hồ luôn luôn tại tưởng chút cái gì, mà hấn suy nghĩ nội dung hiển nhiên vô pháp bị chung quanh đồng bạn nhóm sở lý giải.

Nếu này chính là một cái phổ thông nam hài, như vậy hấn làm cho người ta ấn tượng đầu tiên là thông minh , có hiểu biết. Hấn hấn là cái có thể lý giải cha mẹ vất vả con, có thể che chở muội muội an toàn ca ca, có thể nghe lão sư dạy bảo học sinh..... Nhìn đến hấn nhân đều sẽ đối hấn trưởng thành gặp gỡ tốt đẹp kỳ vọng.

Nhưng là hiện tại mọi người xem ảnh chụp lại có khác một phen cảm giác. Này đó uy danh hiển hách cảnh giới tinh anh nhóm thẩm thiết cảm nhận được một cái đứa nhỏ cho bọn hấn mang đến cảm giác áp bách, bởi vì bọn họ đã biết kia đứa nhỏ đó là eumenides, một cái lãnh huyết tàn khốc, như đồng hồ bàn tinh vi đồng thời lại như cứng như sắt thép cường ngạnh sát thủ.

Hội trường có vẻ có chút lặng im, loại này không khí càng thêm trọng mọi người trong lòng bóng ma. Sau một lát, chợt nghe Mộ Kiếm Vân thanh âm nói:“Làm người nhìn phía vực sâu không đáy đồng thời, vực sâu không đáy đã ở nhìn lại các hạ.”

Nữ giảng sư dễ nghe tiếng nói giờ phút này nghe tới lại có loại lạnh lạnh cảm giác. Tăng Nhật Hoa đang ở đùa nghịch trong tay laser bút, hần thực không thoải mái ngẩng đầu, cau mày hỏi:“Cái gì?”

“Triết học gia trích lời, đến từ chính mười tám thế kỷ nước Đức nhân Nietzsche.” Mộ Kiếm Vân lườm Tăng Nhật Hoa liếc mắt một cái, tựa hồ đối người sau ở nhân văn tri thức thượng thiếu thốn có chút bất mãn.

“Hắc, triết học?” Tăng Nhật Hoa hiện ra chế nhạo biểu cảm, đồng thời lại nhin không được hướng kia ảnh chụp nhìn nhiều hai mắt. Trên ảnh chụp Văn Thành vũ tựa hồ thật sự ở quay lại nhìn chính mình, kia lợi hại ánh mắt có thể xuyên qua hơn mười năm thời không chỉ hải bình thường.

Cái kia tên, hần chỉ sợ sớm đem chúng ta nghiên cứu thấu . Nghĩ đến đây, Tăng Nhật Hoa lại a nhếch miệng, cười khổ nói:“Triết học gia trong lời nói, có đôi khi vẫn là có chút ý tứ.”

“Mộ lão sư chính là nói một nửa, Nietzsche nguyên thoại còn có nửa câu đầu.” La Phi kết thúc cùng kia nam hài đối diện, đem Nietzsche nguyên thoại bỏ toàn,“-- vô luận là ai cùng này đó quái vật chiến đấu, đều cần hiểu biết bọn họ còn chưa có biến thành quái vật quá trình. Mà làm người nhìn phía vực sâu không đáy đồng thời, vực sâu không đáy đã ở nhìn lại các hạ.”

Mộ Kiếm Vân xung La Phi mỉm cười, có loại tìm được tri âm cảm giác, sau đó nàng lại nói tiếp:“Có loại gì trải qua, sẽ gặp biến thành cái dạng gì quái vật. Này nam hài hiện tại sẽ là cái gì dạng quái vật? La đội, có lẽ người có thể nói cho chúng ta biết.”

“Ta?” Lần này La Phi cũng không có lập tức lĩnh hội đối phương ý tứ.

“Văn Thành vũ gặp Viên Chí Bang thời điểm, còn chính là một cái tính cách vẫn chưa tổ hình tiểu nam hài. Hần sau này trưởng thành tắc hoàn toàn bị vây Viên Chí Bang có ý thức khống chế dưới. Người là chúng ta nơi này quen thuộc nhất Viên Chí Bang nhân, người cũng biết Viên Chí Bang bồi dưỡng này nam hài mục đích . Cho nên người hần là có thể miêu tả ra Viên Chí Bang sẽ đem hần tạo ra thành một cái cái dạng gì ‘Quái vật’.”

“Đúng vậy..... Nếu ta có thể đứng ở Viên Chí Bang góc độ thượng.....” La Phi nheo lại mắt, bắt đầu nhân vật biến hóa giả tưởng,“..... Ta cần một sát thủ, một cái ẩn hình sát thủ -- hần phải có siêu cường sâu sắc tư duy, bình tĩnh ý nghĩ, thiên tính cảnh giác mà trầm ổn, khác hần với thường nhân học tập năng lực cùng thăm dò dục, kích thích cùng khiêu chiến hội làm hần hưng phấn, cứng cỏi, thủ nghiêm nguyên tắc, định ra mục tiêu liền không thể ngăn cản.....”

Ở La Phi tiếp tục suy xét thời điểm, Mộ Kiếm Vân lại hỏi:“Ở xã giao cùng cuộc sống phương diện đầu, hần hần là thế nào?”

“Ân.....” La Phi trầm ngâm ,“..... Hần không thể nhường bất luận kẻ nào quen thuộc chính mình, nhưng hần ở xã giao thượng không có gì chướng ngại, lúc hần xuất hiện tại người xa lạ trước mặt khi, hần phải thân thiết thậm chí tràn ngập mị lực. Hần khả năng có một hoặc nhiều hợp pháp thân phận, lấy thích ứng ở bất đồng trường hợp xuất hiện yêu cầu. Hần vô pháp hưởng thụ thường nhân gian cảm tình, cũng không thể trầm mê cho gì ngoại tại sự vật, ở gì thời khắc, không có bất luận kẻ nào, bất cứ sự tình gì có thể liên lụy trụ hần cước bộ.”

Mọi người hết sức chăm chú nghe La Phi phân tích, cũng không khi gật đầu lấy chỉ ra đồng ý. Mà trong đó lại lấy Mộ Kiếm Vân nghe được nhất nghiêm cẩn, làm La Phi nói xong sau, nàng trầm tư nói:“Có lẽ ta còn có thể có điều bổ sung.....”

La Phi lập tức xung nàng gật đầu:“Thỉnh giảng.” Trong giọng nói kỳ có cổ vũ cũng có chờ mong.

“Hần khả năng hội chung tình cùng mỹ thực, hoặc là âm nhạc..... Đồng thời ở sắp tới, hần khả năng hội đối mỗi cá nhân sinh ra không phải bình thường tình cảm.”

Mộ Kiếm Vân nói ra lời nói này sau, cái khác tham dự hội nghị giả bao nhiêu đều lộ ra hoang mang biểu cảm. Nếu nói lúc trước La Phi phân tích hoàn toàn là căn cứ vào eumenides phẩm chất riêng sở làm hợp lý phỏng đoán, như vậy Mộ Kiếm Vân cách nói tắc tị hồ có quá cường liệt phỏng đoán thành phần.

La Phi cũng nhúu nhúu đầu mày, hần tiếp tục xem đối phương chờ đợi câu dưới.

Mộ Kiếm Vân cùng La Phi đối diện , nàng mỉm cười nói:“Ta là căn cứ người kết luận đến phân tích . Người nói cho chúng ta biết eumenides là như thế này một người: Hần thông minh, mẫn cảm, bác học, người như vậy thực dễ dàng đối mỗi một chuyện tốt đẹp tình sinh ra nồng hậu hứng thú; Nhưng là hần không thể có bằng hữu, không thể tham dự công chúng hoạt động, này hứng thú còn không có thể đối hần hằng ngày hành động có gì liên lụy, cho nên hần chỉ có thể đi tìm cái loại này phi thường tư mật, có thể độc tự hơn nữa mau lẹ hưởng thụ ham thích; Sinh hoạt của hần khẩn trương mà cô độc, như vậy tiết tấu cũng cần thư hòa dịu điều tiết, tổng hợp lại này hai phương diện mà nói, ta cảm thấy mỹ thực cùng âm nhạc có thể thỏa mãn yêu cầu của hần, thậm chí nói, nếu ta là Viên Chí Bang, như vậy ta ở eumenides trường thành trong quá trình sẽ gặp có ý thức tại đây hai phương diện bồi dưỡng hần ham thích, dẹp an toàn phóng thích hần đối tự thân dục vọng nhu cầu.”

Nghe đối phương nhất giải thích thật đúng là rất có đạo lý, La Phi mày dần dần triển khai, tiếp tục truy vấn:“Như vậy đối mỗi cá nhân sinh ra cảm tình lại là sao lại thế này đâu?”

“Nhân đều cũng có tình cảm nhu cầu .eumenides cũng không không đè nén phương diện này nhu cầu. Nhưng loại này đè nén sẽ không nhường nhu cầu biến mất, sẽ chỉ làm nhu cầu ở có thể phóng thích trong không gian trở nên càng thêm mãnh liệt. Có thể tưởng tượng, nhiều năm như vậy đến,eumenides cùng Viên Chí Bang trong lúc đó hội thành lập khởi cớ nào thâm hậu tình cảm, bởi vì người sau là hãn duy nhất có thể phóng thích tình cảm đối tượng. Hiện tại Viên Chí Bang đã chết,eumenides tình cảm không thể nào gửi gắm, hãn hội vội vàng cần một cái tân tình cảm mục tiêu.”

Mộ Kiếm Vân êm tai nói đến, mọi người lúc trước hoang mang như mây sương bàn tiêu tán, Tăng Nhật Hoa lại phấn khởi đem trong tay laser bút càng chuyển càng nhanh, liên thanh ủng hộ nói:“Có đạo lý, có đạo lý! Phấn khích, phấn khích!”

“Nhưng là cùng người xa lạ sinh ra tình cảm trao đổi đối eumenides mà nói là nhất kiện phi thường nguy hiểm sự tình.” La Phi vẫn như cũ vẫn duy trì bình tĩnh ý nghĩ, hãn nhẹ nhàng táp hạ miệng, biểu hiện ra một tia nghi ngờ,“Hãn hãn là rất rõ ràng điểm này, Viên Chí Bang sinh tiền khẳng định cũng sẽ lập lại đã cảnh cáo hãn.”

“Tình cảm là nhân loại nguyên thủy nhất bản năng, cũng không hội bởi vì chủ quan khống chế mà biến mất.” Mộ Kiếm Vân thực tự tin đáp lại ,“Bất quá bởi vì người nhắc tới tình huống,eumenides sẽ đối chính mình tình cảm đối tượng có điều lựa chọn.”

“Nga? Kia hãn hội lựa chọn dạng người gì?”

“Hãn là nữ nhân, loại này khả năng tính chiếm được 95% đã ngoài.”

“Vì sao?”

“Đầu tiên mà nói, đây là nhân loại thiên tính. Còn thừa 5%, là lo lắng đến eumenides cũng có thể là cái đồng tính luyện ái.”

La Phi đám người hiểu ý nở nụ cười, trên hội trường khó được xuất hiện thoải mái không khí.

“Tiếp theo, cũng là rất trọng yếu một điểm --” Mộ Kiếm Vân nhất mở miệng, đại gia lại lập tức an tĩnh lại,“Nữ nhân đối eumenides mà nói càng thêm an toàn. Nếu muốn vào một bước tế hóa cái cô gái này đặc thù, nàng hãn là phi

thường nhu nhược , nhu nhược đến không có khả năng đối eumenides cấu thành gì uy hiếp, đồng thời nàng hơn phân nửa ở chỗ ta phương diện cùng eumenides có cùng loại trải qua, như vậy eumenides mới có tiếp cận nàng dự vọng, bọn họ có thể sinh ra cộng minh, tiến tới phát sinh trên tình cảm trao đổi.”

La Phi vây quanh cánh tay, cúi đầu thưởng thức Mộ Kiếm Vân phân tích. Chờ đợi đối phương ý nghĩ hoàn toàn tiêu hóa hấp thu sau, hắn mới lại ngẩng đầu lên, nhẹ nhàng tán câu:“Tốt lắm.”

Mộ Kiếm Vân lộ ra cười yếu ớt, khoát trá tiếp nhận đối phương khen ngợi.

Lúc này La Phi lại đem ánh mắt chuyển hướng về phía Tăng Nhật Hoa:“Tốt lắm, hiện tại tiếp tục nói nói tóc người hiện đi.”

Tăng Nhật Hoa “Hắc” một tiếng, chuyển ở trong tay bút ngừng lại. Hắn dùng ngòi bút gãi gãi đầu, một lần nữa sửa sang lại bị Mộ Kiếm Vân đánh gãy ý nghĩ. Một ít da đầu tiết tại đây cái trong quá trình bay xuống, dính ở tại hắn đầu vai cảnh phục thượng.

Ngồi ở bên cạnh hắn Mộ Kiếm Vân như là sợ bị lây dính đến, nàng nghiêng đi thân thể, đồng thời biến miệng trừng mắt nhìn Tăng Nhật Hoa liếc mắt một cái.

Tăng Nhật Hoa vội vàng đình chỉ vò đầu động tác, hắn luống cuống tay chân muốn phủi đi trên vai đầu tiết.

“Được rồi.” Mộ Kiếm Vân thân thủ đánh hạ đối phương cánh tay, hạ giọng nói,“Chạy nhanh nói chính sự đi, đại gia đều chờ đâu.”

Tăng Nhật Hoa bài trừ chút quần bách tươi cười:“Ân..... Văn Thành vũ, căn cứ ta trước mắt hiểu biết đến tình huống.....” Hắn lục ra một tờ chuẩn bị tốt tư liệu, lại lấy lại bình tĩnh, ngôn ngữ rất cục trở nên nổi lên đứng lên,“Hắn sinh ra cho 197 tám năm ngày ba mươi tháng một, o hình huyết. Phụ thân văn hồng binh nhân kinh tế tranh cãi, cho 198 bốn năm ngày ba mươi tháng một thân phụ thuộc nỗ bắt cóc con tin, bị cảnh sát đánh gục; Cùng năm tháng sáu, hắn mẫu thân trương thủy bình cũng chết bệnh cho tỉnh thành nhân dân bệnh viện. Văn Thành vũ theo sau bị đưa vào bản thị cô nhi viện cuộc sống, bởi vì hắn cũng không biết phụ thân tin người chết, cho nên thủy chung không muốn nhận chính mình cô nhi thân phận. Cảnh này khiến hắn ở trong cô nhi viện nhận đến khác hài đồng xa lánh, cuộc sống cũng không khoái trá. 198 bảy năm ngày ba mươi tháng một, chín tuổi văn hồng binh ở một lần ra ngoài du ngoạn trung lạc đường, từ đây không biết tung tích.”

“Đều là ngày ba mươi tháng một?” La Phi lập tức có điều phản ứng, “Liên hần sinh nhật cũng là?”

“Đúng vậy.” Tăng Nhật Hoa buông tư liệu nâng nâng mắt kính, “Ngày kỳ thật vừa vặn giải thích mỗ ta sự tình.”

“Ân, người tiếp tục nói.”

“Hiện tại cơ bản đã có thể kết luận, này Văn Thành vũ ta nhóm muốn tìm kiếm eumenides. Hần sinh ra cho 197 tám năm, hiện năm hai mươi bốn tuổi. Ở hần sáu tuổi sinh nhật hôm đó, hần phụ thân bị cảnh sát đánh gục, Viên Chí Bang cũng là lần này hành động tham dự giả chi nhất, mà đối với chuyện này, Văn Thành vũ nhưng không biết được. Ba năm sau, 198 bảy năm đồng nhất, thương cảng xuất viện Viên Chí Bang tìm được Văn Thành vũ, hơn nữa bắt đầu thủ đưa hần bồi dưỡng thành chính mình người nối nghiệp. Này đó là chúng ta theo lịch sử trong tư liệu tìm được chuyện thực.

Phía dưới còn lại là ta phân tích:

Thứ nhất, Văn Thành vũ đào trộm nhất tam linh án kiện hồ sơ, mục đích vì truy tra chính mình phụ thân rơi xuống. Hần luôn luôn đều không biết chính mình phụ thân đã bị cảnh sát đánh gục, nhưng hần nhớ được ở ngày ba mươi tháng một ngày đó phát sinh qua mỗ ta đặc thù sự tình, hôm nay là hần sinh nhật, cho nên hần đối này ngày ấn tượng khắc sâu.

Thứ hai, Viên Chí Bang chưa bao giờ ở Văn Thành vũ trước mặt bại lộ qua chính mình trước kia thân phận, đồng dạng, tuy rằng hần hiểu rõ nhất tam linh án kiện sở hữu chi tiết, nhưng hần chưa từng có nhắc đến với Văn Thành vũ gì tương quan tin tức.

Thứ ba, Viên Chí Bang từ sau, Văn Thành vũ thông qua truyền thông đã biết đối phương từng là cảnh sát nhân viên, cảnh này khiến hần nhớ lại mỗ ta sự tình, đồng thời hần biết nên theo cảnh sát ghi lại lý đi tìm chính mình phụ thân rơi xuống.”

Nói xong này nhất đại đoạn thoại sau, Tăng Nhật Hoa xem chung quanh đồng sự, bọn họ đều ở vuốt cằm suy xét, tạm thời không có người nói chuyện. Bất quá theo biểu cảm thương xem ra, đại gia đối với hần phân tích không có cái gì dị nghị.

Đầu tiên đánh vỡ trầm mặc vẫn cứ là La Phi: “Nếu nói như vậy, kia Văn Thành vũ hiện tại đã biết đến rồi sinh phụ tin người chết. Hần sẽ có cái dạng gì phản ứng?”

Mộ Kiếm Vân lập tức đem lời lấy qua: “Hắn sẽ thương tâm cùng thất lạc, đồng thời hắn muốn tiếp tục truy tìm phụ thân tử vong chi tiết, bởi vì hắn hội vội vàng khát vọng biết rõ ràng Viên Chí Bang tại đây cái trong quá trình sắm vai nhân vật. Đương nhiên, mà càng trọng yếu hơn là, hắn hội báo thù.”

Mọi người trong lòng đồng thời run sợ một chút. Ai đều minh bạch “Báo thù” Hai chữ ý tứ: Theo một đứa con góc độ đến xem, văn hồng bình không thể nghi ngờ bị chết phi thường ủy khuất, cái kia ác ý tiền nợ trần thiên tiểu mới là chân chính làm ác giả. Mà này con lại là lấy trùng phạt tội ác vì nhiệm vụ của mình thủ đoạn mạnh mẽ sát thủ eumenides, hắn thật sự không có gì lý do sẽ bỏ qua trần thiên tiểu.

Đồng dạng bị vây nguy hiểm hoàn cảnh còn có năm đó cảnh sát tham chiến nhân viên. Này đó tham chiến giả đều đem tên của bản thân rãnh mạch ký ở tại hồ sơ vĩ trang, mà trong đó đứng mũi chịu sào không thể nghi ngờ đó là hiện trường người chỉ huy cùng với cuối cùng thực hành đánh gục hành vi đặc công tay súng bắn tỉa.

“Tìm được bọn họ, sở hữu ghi lại ở hồ sơ thượng nhân.” La Phi chỉ lệnh làm cho này tràng hội nghị họa thượng dấu chấm hết, hắn ngữ khí kiên quyết, triển lãm ra không thể dao động quyết tâm, “-- nhất là này trần thiên tiểu, chính là lấy ba thước, cũng muốn đem hắn đào ra!”

※※※

Buổi sáng chín giờ bốn mươi phân.

Tỉnh thành nhân dân bệnh viện.

Khu nội trú lâu sau là một mảnh xanh hoá mang, bởi vì xanh hoá mang đối diện chính là viện phương ngừng thi phòng, cho nên nơi này bình thường vết chân hằn tới, khả tính toàn bộ bệnh viện nội nhất u tỉnh địa phương. Bất quá hôm nay không khí đã có chút bất đồng.

Xanh hoá mang nội tụ tập không ít người, bọn họ đối với khu nội trú đại lâu làm thành một cái nửa vòng, chuyên chú trong vòng mô tả động thái. Tóp năm топ ba người rãnh rỗi vẫn theo bệnh viện các góc tới rồi, gia nhập quần chúng nhóm hàng ngũ.

Cùng với sắc nhọn còi cảnh sát thanh, một chiếc xe cảnh sát chạy đến đại lâu bàng. Trên xe nối đuôi nhau đi xuống vài tên cảnh sát, cước bộ vội vàng thẳng đến đám người mà đi. Quân chúng nhóm mang theo kính sợ tâm tình tự động tách ra đường, đồng thời trong ánh mắt lại dần hiện ra “Trò hay sắp trình diễn” Linh tinh chờ mong.

Đám người nội đã kéo cảnh giới tuyến, ở cảnh giới vòng trung tâm, cách đại lâu ba bốn thước có hơn trên mặt nằm sấp một gã nam tử, hấn mặc đồ bệnh nhân, tay trái quấn quít lấy thật dày băng vải, khuôn mặt dán tại xấp thỏ nhưỡng thượng, thấy không rõ cụ thể dung mạo. Có khác hai gã 110 tuần cảnh chờ đợi ở nam tử bên người.

Nhìn thấy có đồng sự tiến vào vòng lẩn quẩn, kia hai cái tuần cảnh liền chủ động nghênh đón. Sau này giả trung một cái thân hình nhỏ gầy trẻ tuổi cảnh sát xông về phía trước một bước tiến hành giao tiếp.

“Chúng ta là thị cục hình cảnh đội. Đây là chúng ta La Phi La đội dài.” Hấn chỉ vào bên cạnh cái kia tóc húi cua trung niên nam tử nói.

Hai gã tuần cảnh kính lễ, La Phi tắc một bên hoàn lễ một bên hỏi:“Tình huống thế nào?” Mọi người tất cả đều nhìn về phía quỳ rạp trên mặt đất tên kia bệnh nhân. Người sau tư thế quái dị, vẫn không nhúc nhích.

“Nơi này là bệnh viện.” Một cái tuần cảnh bắt đầu dĩ nhún vai bàng,“Nếu còn có cứu trong lời nói, nhân đã sớm nâng đi rồi.”

Một khác danh tuần cảnh ngẩng đầu lên bổ sung thêm:“Là từ lầu 7 ngã xuống tới , rất cao , người chết tuổi đại, thể chất lại nhược. Cho nên tuy rằng mặt đất tương đối nhuyễn, nhưng vẫn là đương trường tử vong.”

La Phi không lại nói chuyện. Hấn đi lên phía trước ở thi thể bàng ngời xồm xuống, dùng ánh mắt cẩn thận kiểm nghiệm cái gì. Một lát sau hấn đội bao tay, nhẹ nhàng bát khởi người chết đầu, lộ ra bị bùn đất che khuôn mặt.

Đây là một trương gầy yếu lão giả mặt, nếp nhăn quần quanh ở nhắm chặt hai mắt chung quanh, hiện ra một loại vẻ mặt thống khổ. Bởi vì gan bị hao tổn nghiêm trọng, không ít máu theo hấn miệng mũi chỗ chảy ra, máu dính thượng bùn đất sau biến thành tử hắc nhan sắc, người chết khuôn mặt bởi vậy mà có chút dữ tợn.

La Phi thật sâu thở dài. Hấn thật sự thật không ngờ, chính mình cùng Ngô dần ngo lần đầu tiên gặp mặt cư nhiên là như thế này một loại phương thức.

Ước chừng 20 phút phía trước, chuyên án tổ tiếp đến theo 110 chỉ huy trung tâm chuyển đến tin tức: Vạn phong khách sạn huyết án đương sự chỉ nhất Ngô dần ngo ở tỉnh thành nhân dân bệnh viện truy lâu bỏ mình. Vừa mới kết thúc hội nghị La Phi đám người lập tức khu xe chạy tới xong việc phát địa điểm. Bởi vì từng chính mắt thấy eumenides gây quá trình, Ngô dần ngo căn cứ chính xác từ đối với tứ nhất bát chuyên án tổ hội có cực kì trọng yếu ý nghĩa, nhưng là hiện tại, người này hiển nhiên đã vô pháp nhắc lại cung gì tin tức .

La Phi đứng dậy lại trở lại hai cái tuần cảnh trước mặt. “Hiểu biết qua tình tiết vụ án sao?” Hấn hỏi.

Một cái tuần cảnh đột đầu trả lời: “Là tự sát.”

La Phi lại nhíu mày: “Tự sát? Xác định sao?”

“Xác định. Theo người nhà phản ánh, hôm nay sáng sớm đến giường khi liền phát hiện người chết không quá bình thường. Không nói chuyện, cũng không chịu ăn điểm tâm, chính là một người ngẩn người, cảm xúc có vẻ phi thường sa sút. Đến tám giờ năm mươi phân tả hữu thời điểm, người chết đưa ra muốn một người yên lặng một chút, vì thế người nhà liền rời đi phòng bệnh cũng theo người chết yêu cầu mang theo cửa phòng. Từ nay về sau người nhà liền ở hành lang nội chờ đợi, không nghĩ tới hai mươi phút sau liền phát sinh truy lâu sự kiện. Lúc đó cũng có người ở dưới lầu thấy này quá trình. Người chết quả thật là chính mình trèo lên cửa sổ, sau đó theo lầu 7 thượng nhảy xuống tới.”

La Phi cùng bên cạnh doãn kiểm đối nhìn thoáng qua: Chiều này tình huống đồ thật là tự sát không thể nghi ngờ .

“Hấn vì sao muốn tự sát?” La Phi thì thảo nói, như là ở nêu câu hỏi, hoặc như là ở lăm bằm lầu bầu.

“Này.....” Vừa rồi nói chuyện tuần cảnh tựa hồ tưởng tiếp trả tiếp tục giảng, nhưng là hấn do dự một chút sau, lại ập a ập ứng muốn nói lại thôi.

La Phi bắt giữ đến đối phương vẻ mặt, lập tức truy vấn nói: “Như thế nào?” Hấn nghiêm túc trong giọng nói mang theo loại làm người ta vô pháp lảng tránh áp lực, kia tuần cảnh đành phải thực không được tự nhiên chà xát thủ, chi tiết trả lời: “Theo người nhà nói, hấn tự sát là bởi vì..... Bởi vì cảnh sát nguyên nhân.”

La Phi sừng sốt: “Có ý tứ gì?”

“Người nhà nói, là cảnh sát nhân viên tối hôm qua đối người chết tiến hành rồi hỏi sau, người chết mới bắt đầu trở nên không bình thường . Cho nên bọn họ mâu thuẫn cảm xúc rất lớn, vừa rồi chúng ta đi hiểu biết tình huống thời điểm, kia tư vị cũng không dễ chịu .” Tuần cảnh vừa nói một bên a miệng liên tục lắc đầu, xem ra thật là bị chút ủy khuất.

“Cảnh sát nhân viên hỏi?” La Phi quay lại ánh mắt nhìn về phía doãn kiểm.

Doãn kiểm lập tức lắc đầu:“Khẳng định không phải chúng ta nhân. Ta chính là cùng bệnh viện phương diện đánh cái tiếp đón, khả năng hôm qua phát sinh nhiều việc như vậy, chúng ta căn bản là không lo lắng này Ngô dần ngo.”

La Phi trong lòng trầm xuống. Vạn phong khách sạn huyết án lệ thuộc trực tiếp tứ nhất bát chuyên án tổ cũng án phá án và bắt giam, cảnh sát khác ngành không có nhúng tay đạo lý, mà nếu quả không phải chính mình thủ hạ nhân mã, na hội là ai đâu?

“Lập tức cùng các phân cục, phái xuất sở đều liên hệ một chút, xem bọn hắn có hay không phái nhân đi lại.” La Phi hướng doãn kiểm phân phó nói, sau đó hắn lại nhìn về phía kia hai cái tuần cảnh:“Các người phân một người xuất ra, mang ta đi gặp người nhà.”

Bởi vì sự kiện trọng đại, Ngô dần ngo con Ngô gia mình làm người nhà đại biểu đã bị thỉnh đến viện phương phòng khách lý. Lúc hắn nhìn đến La Phi đám người tiến vào khi, ánh mắt lập tức hiện ra mãnh liệt bất mãn cảm xúc.

“Người hảo, ta là thị cục công an hình cảnh đội trưởng, La Phi.” La Phi trong giọng nói bao hàm xin lỗi. Xin lỗi nguyên nhân là hắn cảm thấy nếu có thể sớm đi đã đến trong lời nói, kia bị kịch có lẽ liền sẽ không phát sinh .

Nhưng Ngô gia mình hiển nhiên hiểu lầm La Phi xin lỗi, hắn hừ một tiếng, trong ánh mắt bất mãn thậm chí diễn biến thành địch ý.

La Phi không có thời gian so đo nhiều lắm, hắn thẳng nhập chủ đề:“Ta có chút vấn đề cần hướng ngài hiểu biết một chút -- tối hôm qua có cảnh sát gặp qua phụ thân người sao?”

“Có hay không các người chính mình không biết?” Ngô gia mình mất thăng bằng đem nói đĩnh trở về.

La Phi sờ sờ cái mũi, có chút xấu hổ, hắn đang suy nghĩ nên thế nào thay đổi một chút từ ngữ, bên cạnh một

cái y tá giả dạng nữ tử tiến lên tiếp nhận câu chuyện:“Đích xác đã tới một cái cảnh sát, là ta phóng hấn tiến phòng bệnh.”

La Phi quay đầu đánh giá nữ tử, người sau liền tự giới thiệu nói:“Ta là nơi này y tá trưởng.”

La Phi “Ân” một tiếng, lại hỏi:“Kia hấn cùng bệnh nhân nói chút cái gì?”

Nữ y tá trưởng lắc đầu:“Này ta cũng không biết.”

La Phi nhìn về phía Ngô gia minh, lần này không đợi hấn hỏi lại, người sau đã ồn ào đứng lên:“Các người cảnh sát tiến ốc liền đem những người khác đều đuổi đi, ai biết các người đang nói cái gì?!”

La Phi bỗng dừng nhú mày. Cảnh sát đối đương sự hỏi ý bình thường là sẽ không về tránh người nhà , thậm chí vì ổn định đương sự cảm xúc, còn có thể hi vọng người nhà đi cùng. Này “Cảnh sát” Lại muốn đem người nhà chi khai, vậy phi thường kỳ quái .

“Người xem qua cái kia cảnh sát căn cứ chính xác kiện sao?” La Phi hỏi y tá trưởng.

“Nhìn đến qua, hấn chủ động lấy ra .”

“Ta là nói người có hay không mở ra cẩn thận xem xét?”

“Này.....” Nữ tử nói quanh co ,“Giống như không có.”

Lúc này La Phi di động vang lên, hấn chuyển được điện báo, đối diện nhân đứng là doãn kiểm, người sau hướng hấn hội báo vừa mới điều tra đến tình huống.

La Phi thần sắc dữ phát ác liệt, làm cắt đứt điện thoại sau, hấn qua lại đánh giá Ngô gia minh cùng nữ y tá trưởng, trịnh trọng tuyên bố:“Cái kia cảnh sát, là giả mạo !”

※※※

Buổi sáng mười điểm linh nhị phân.

Long Vũ đại hạ phòng họp nội.

Lăng hằng can cùng Mông Phương Lượng, này hai cái tập đoàn quyền thế nhân vật sắc mặt đều rất không tốt xem. Mập mập lăng hằng can mặt trầm xuống, hắn đem một chồng vừa mới xem xong ảnh chụp giao cho Mông Phương Lượng trong tay, sau đó lấy ra nhất phương thực sạch sẽ khăn tay xoa xoa thủ, tựa hồ kia trên ảnh chụp sẽ có cái gì vậy dính nơi tay thượng giống nhau.

Mông Phương Lượng ánh mắt đảo qua tám ảnh đầu tiên khi liền thật sâu nhủ mảy. Trên ảnh chụp là một chiếc báo hồng Jetta xe, đầu xe đã hoàn toàn chàng biết, chỗ điều khiển bởi vậy biến mất vô tung, rất khó tưởng tượng nơi đó từng tồn tại một cái tọa nhân không gian.

Sau này ảnh chụp càng ngày càng thảm thiết, Mông Phương Lượng không thể không điếm khởi một điều thuốc đến giảm bớt chính mình cảm xúc. Mà lúc hắn vừa trừu hoàn thứ nhất khẩu, phiên đến tiếp theo Trương Chiêu Phiến thượng liền xuất hiện một khối không trọn vẹn không được đầy đủ thi thể. Người chết thân thể bị chiết ra bất khả tư nghị góc độ, đầu cũng bị tẽ thay đổi hình, cơ hồ biến không ra vốn bộ mặt.

Mông Phương Lượng đỏ hấp một hơi, bị yên sắc đến, hắn kịch liệt ho khan đứng lên. Ngồi ở hắn bên phải lăng hằng can lập tức dùng khăn tay xoa xoa chính mình tả gò má, đồng thời hiện ra hèn mọn cùng bất mãn thần sắc.

Mông Phương Lượng trước đem thi thể kia Trương Chiêu Phiến ngã trở về, sau đó lại đem chính điệp ảnh chụp đặt lên bàn. Hắn lắc lắc mang theo khối thuốc tay phải:“Ta..... Khụ khụ..... Ta còn là không nhìn đi. Này..... Này đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

Mông Phương Lượng đang hỏi ngồi ở hắn đối diện hình chữ nhật mặt thanh niên nam tử, người kia đứng là Đặng Hoa sinh tiền cận vệ, cũng coi như được với là đăng gia nội vụ tổng quản -- A Hoa.

“Ta là rạng sáng hơn ba giờ được đến tin tức, nói a thắng phát sinh tai nạn xe cộ. Ta lập tức đuổi tới hiện trường, thông qua giao cảnh đội người quen hiểu biết đến một ít tình huống, này đó ảnh chụp cũng là tìm quan hệ lấy đến.” A Hoa nói chuyện thời điểm hơi hơi cúi đầu, ánh mắt không cùng đối diện hai người trực tiếp tiếp xúc. Đây là hắn nhiều năm qua đi theo Đặng Hoa dưỡng thành thói quen -- đối quyền thế gia bảo trì một loại tôn kính cùng khiêm tốn tư thái.

“Giao cảnh đội là nói như thế nào ?” Lãng hăng can câu hỏi khi ngữ khí Bì Mông phương lượng muốn trầm ổn rất nhiều.

“Say rượu điều khiển làm cho ngoài ý muốn sự cố. Giao cảnh đội thi thể tiến hành rồi huyết kiểm, mỗi trăm hào thăng trong máu còn độ dày vượt qua 200 hào khắc, này đã là nghiêm trọng say rượu trình độ . A thắng lúc đó lái xe trực tiếp theo một tòa chưa xong công cầu vượt thượng vọt xuống dưới, kia tòa kiều có hai mươi Michael, tương đương với lực tầng lầu mái nhà. Ở dưới cầu quốc lộ thượng có mấy cái người chứng kiến, a thắng xe trực tiếp ngã thành sắt vụn, theo xe ngoại đều nhìn không thấy nhân ở nơi nào. Sau này dùng cắt cơ đem xe cứ khai sau, thi thể mới bị thanh lý xuất ra.”

Nghe được tai nạn xe cộ hiện trường thảm trạng, Mông Phương Lượng nhin không được liên tục lắc đầu, thở dài:“A thắng luôn luôn đều có rượu sau lái xe thói quen đi? Đặng tổng trước kia giống như cũng mắng qua hắn..... Ai, hiện tại rốt cục đem mạng nhỏ bồi đi vào.”

Lãng hăng can lại còn đang truy vấn sự cố chi tiết:“Chưa xong công cầu vượt? Ở nơi nào?”

“Nam vòng thành quốc lộ đầu tử trang xuất khẩu chỗ, cái kia cầu vượt sửa thông sau sẽ trực tiếp liên đến ngoại thành trên đường cao tốc.”

“A thắng không phải ở tại lai phúc tiểu khu sao, hắn chạy đến nam vòng thành cái kia địa phương làm gì?”

Lãng hăng can như vậy vừa hỏi, Mông Phương Lượng cũng cảm thấy có chút kỳ quái. Lai phúc tiểu khu ở nội thành trung tâm, mà nam vòng thành quốc lộ đã đến vùng ngoại thành thành hương kết hợp bộ. A thắng làm sao có thể đem xe chạy đến cái kia địa phương đi đâu?

“Quả thật kỳ quái.....” A Hoa cũng gật đầu nói,“Hơn nữa kỳ quái địa phương còn không chỉ điểm này.”

Lãng hăng can cùng Mông Phương Lượng về mặt đồng thời rung mình, sau đó chuyên chú xem A Hoa, chờ đợi câu dưới.

“Cho dù a thắng muốn đi nam vòng thành bên kia, hắn cũng không có lý do hội khai thượng kia tòa cầu vượt. Bởi

vì đó là một cái chưa bao giờ khai thông qua hoàn toàn xa lạ lối rẽ, lộ khẩu còn ngăn đón thượng cách ly can. Cảnh sát miêu tả là, a thắng lái xe phá khai cách ly can, thượng cầu vượt về sau từng có qua lưu lại. Sau đó lại hướng về chặn đường cướp của chung điểm chạy tới, ở hành chạy một điểm tam km sau lao xuống kết thúc kiêu. Kỳ thật đại gia đều có uống say kinh nghiệm, say rượu sau phản ứng trì độ, quả thật thực dễ dàng gặp chuyện không may cố. Nhưng muốn nói hoàn toàn không biện phương hướng, đụng vào cách ly can đều không biết quay đầu, cái này có chút bất khả tư nghị .”

Lăng hằng can gạt đầu “Ân” một tiếng, tỏ vẻ đồng ý.

Mà A Hoa còn tại tiếp tục đi xuống nói:“Còn có, căn cứ hiện trường dấu vết phân tích, a thắng ở truy kiêu phía trước không có phanh lại, nhưng là đã có khẩn cấp rẽ ngoặt tránh hiểm động tác. Làm một cái lão lái xe, gặp nạn phanh lại hẳn là hội trở thành một loại bản năng phản ứng. Nếu say rượu không kịp phản ứng còn chưa tính, khả a thắng rõ ràng đoán được nguy hiểm, lại không hề phanh lại hành vi, cái này làm cho người ta khó hiểu”

“Chẳng lẽ là..... Phanh lại không nhạy?” Mông Phương Lượng đoán nói.

“Có này khả năng, nhưng là đã không có cách nào khác đi khảo chứng . Bởi vì chiếc xe đã hoàn toàn tổn hại, không có khả năng biết gặp chuyện không may tiền tình hình xe. Bất quá nếu là phanh lại không nhạy trong lời nói, a thắng ít khả năng đem xe theo nội thành chạy đến nam vòng thành, hơn nữa hẳn thượng cầu vượt sau còn có qua lưu lại --”

“Quả thật hữu hảo chút khó có thể giải thích địa phương. Tuy rằng đều là một ít nghi vấn, nhưng là --” Lăng hằng can nheo lại tiểu nhãn tình, trầm ngâm nói,“Này đó tiểu nghi vấn thêm ở cùng nhau, chính là đại đại nghi vấn .”

Trong lúc nhất thời ba người cũng không nói chuyện, tựa hồ đồng thời tiến nhập suy tư trạng thái. Mà A Hoa hiển nhiên là có bị mà đến, rất nhanh hẳn liền trước mở miệng nói:“Có một loại khả năng tính nhưng là có thể giải đáp này đó nghi vấn. Nếu là có người thừa dịp a thắng uống say, cố ý đem xe chạy thượng cầu vượt, ở dừng xe thời kì phá hủy phanh lại hệ thống..... Như vậy a thắng tỉnh lại sau cũng không biết chính mình ở nơi nào, hẳn bình thường phản ứng hội lái xe hướng phía trước dò đường, bởi vì lúc đó hẳn ý nghĩ còn không thanh tỉnh, thực dễ dàng hội truy kiêu bỏ mình.”

Mông Phương Lượng lại một lần nữa bị yên bị ghen ho khan đứng lên, hẳn kinh ngạc tròn tròn mắt:“Ý của người là..... A thắng không phải chết vào sự cố, mà là chết vào mưu sát?”

A Hoa dùng trầm mặc đáp lại đối phương. Mà Mông Phương Lượng một lát sau lại truy vấn nói:“Na hội có ai muốn sát a thắng?”

A Hoa đem giống nhau này nọ ném vào trên mặt bàn: “Đây là ở a thắng trong túi tìm được .”

Đó là một cái bật lửa, Mông Phương Lượng bắt nó cầm ở trong tay đoan trang , trên mặt hoang mang bỗng nhiên biến thành quần bách.

Bật lửa thực tân, còn cũng tràn đầy , hiển nhiên là vừa vặn sử dụng. Làm Mông Phương Lượng thực khó chịu là, ở ký thể thượng rõ ràng ấn “Lục mùa xuân nhà ăn” chữ.

“A thắng có một thói quen, đi khách sạn ăn cơm thời điểm, thích đem trong tiệm miễn phí đưa tặng bật lửa mang đi. Ta rất muốn biết a thắng được trước đó là cùng ai cùng nhau uống rượu, cho nên ta liền đến lục mùa xuân nhà ăn, điều nhìn đêm qua băng theo dõi.” A Hoa nói xong, ngẩng đầu thần nhiên quét tảo đối diện hai người.

Mông Phương Lượng không lại nói chuyện, hắn đem bật lửa ở trong tay vòng vo hai vòng, sau đó “Phách” đánh nhiên, lại điểm khởi một điều thuốc trừu đứng lên.

Một mảnh lặng im trung, lặng hắng can bỗng nhiên “Hắc” nở nụ cười một tiếng, hắn nhìn từ trên xuống dưới A Hoa, chế nhạo bàn nói: “A Hoa a, không nghĩ tới người còn có này phiên bản sự. Cho người làm bảo tiêu thật đúng là ủy khuất người , người hắn là đi làm cảnh sát mới đúng.”

“A thắng là của ta thủ hạ, hắn sinh tử quan hệ đến đẳng gia an nguy, ta chính là ở tấn ta chức trách mà thôi.” A Hoa vẫn là thần nhiên ngữ khí, trên mặt cũng nhìn không ra cái gì hi giận biểu cảm. Đây có lẽ cũng cùng hắn nhiều năm công tác thói quen có liên quan. Hắn là một cái bảo tiêu, chỉ cần dựa theo chủ nhân mệnh lệnh làm việc, hắn trong công tác cho tới bây giờ sẽ không sàm tạp gì dư thừa tình cảm.

“Tốt lắm. Đêm qua a thắng thật là cùng chúng ta ở cùng nhau ăn cơm, hơn nữa ngày hôm qua buổi sáng hắn cũng đối chúng ta từng có không tôn trọng hành vi. Nhưng không có khả năng là chúng ta động hắn --” Mông Phương Lượng hung hăng hút một ngụm, trong tay khói thuốc nháy mắt nhiên đi nhất mảng lớn, sau đó hắn đem còn lại khói thuốc ném xuống đất dùng chân đạp diệt, cười lạnh nói: “Hắn còn không xứng.”

“Ta cũng tin tưởng các người không hề động hắn.” A Hoa lúc này nhẹ nhàng mà thở dài, “Ồ lục tượng lý có thể nhìn đến các người ăn cơm khi không khí, hắn có thể ở các người trước mặt uống say, thuyết minh hắn đã buông tha cho ngày hôm qua buổi sáng lập trường. Có như vậy một người xếp vào ở đẳng gia, các người thế nào bỏ được động hắn đâu?”

Lăng hằng can cùng Mông Phương Lượng nhìn nhau liếc mắt một cái, hi hữu nửa nọ nửa kia. Xem ra A Hoa là tin tưởng a thắng tử cùng bên ta không quan hệ, bất quá hần nửa câu sau nói lại dấu điểm mũi nhọn, kia châm chọc tuy rằng không có đâm ra, nhưng đã tinh chuẩn ngấm ở tại yếu hại thượng.

Lăng hằng can “Ha ha” Hai tiếng, béo trên mặt lộ ra ngốc ngốc tươi cười, bất động thanh sắc đem đối phương châm chọc đẩy ra: “Đại gia nói như thế nào đều là người một nhà, cho dù có chút khác nhau, cũng không về phần ở sau lưng làm cái gì tay chân. A Hoa, người theo đảng tổng thời gian dài như vậy, đại sự thượng hần là thấy rõ. A thắng mấy năm gần đây rất được đảng tổng trọng dụng, làm không ít chuyện tình, đương nhiên cũng sẽ đắc tội không ít người. Hiện tại đảng tổng đi rồi, khẳng định có rất nhiều người muốn nhảy ra trả thù. Bất quá nói còn nói trở về, có lẽ chúng ta nghĩ đến nhiều lắm, a thắng không chuẩn còn chính là uống say rượu, chính mình ngã chết đâu?”

“Này đó kỳ thật cũng chưa cái gì. Ai dám đương lúc này nhảy ra, ta liền diệt ai.” A Hoa thông dong nói nửa câu, thần sắc lại đột nhiên trở nên ngưng trọng đứng lên, “Ta duy nhất lo lắng, là người kia……”

Mông Phương Lượng mày nhảy dựng: “Ai?”

“eumenides. Cấp đảng tổng hạ tử hình thông tri đơn cái kia sát thủ.” A Hoa ngữ khí lạnh như băng, mang theo bảy phần oán hận cùng ba phần sợ hãi.

“Hắn giết a thắng?” Lăng hằng cười gượng mị mị hỏi, “Vì sao?”

“Hắn vì sao giết đảng tổng?” A Hoa ngưng mắt xem lăng mông hai người, “Kia trương tử hình thông tri đơn thượng sở liệt đắc tội danh, chúng ta ai trên tay không có dính qua?”

Lăng mông hai người trong lòng rung mình, A Hoa ý tứ lại rõ ràng bất quá. eumenides sát Đảng Hoa, là vì người sau phạm hạ “Cố ý giết người, thiệp hắc” Đắc tội đi, mà đang ngồi đều là đi theo Đảng Hoa một đường chém giết tới được, tại đây chút hành vi phạm tội thượng tự nhiên cũng khó thoát can hệ.

Chẳng lẽ eumenides giết Đảng Hoa một cái còn chưa đủ, còn muốn đem bọn họ này bang nhân tất cả đều đuổi tận giết tuyệt sao?

Nghĩ đến người kia bày ra qua khủng bố lực lượng, Mông Phương Lượng trên trán đã thấm ra tinh tế mồ hôi.

Cũng may A Hoa phía dưới trong lời nói tựa hồ lại cho hắn ăn chút thuốc an thần: “Có lẽ từ hôm nay trở đi, ta muốn đặc biệt chú ý hai vị lão tổng an toàn. Cường địch trước mặt, sự tình trong nhà vẫn là trước phóng nhất phóng. Ta tưởng chừng tổng ở trong lời nói, nhất định cũng sẽ như vậy an bày.”

Mông Phương Lượng cảm kích nhìn A Hoa liếc mắt một cái, lẳng hằng can cũng gật đầu lấy chỉ ra lòng biết ơn: “Vậy muốn nhiều vất vả người. Long Vũ đại hạ bảo vệ công tác cũng đích xác không ly khai người A Hoa.”

“Ta chính là ở tần ta chức trách mà thôi.” Trầm mặc một lát sau, A Hoa lại đem một câu nói như vậy lại cường điệu một lần.

※※※

Giữa trưa 12 giờ năm mươi một phân.

Tỉnh thành cục công an đại lâu.

Cơm trưa qua đi, La Phi đem chính mình nhốt tại trong văn phòng, hắn cần một cái yên tĩnh hoàn cảnh đi suy xét vấn đề.

Nhất ba chưa bình, nhất ba lại khởi. Đây là La Phi điều nhiệm tỉnh thành cục công an hình cảnh đội trưởng sau sâu nhất thiết cảm giác. Tỷ như nói hôm nay Ngô dần ngo tự sát liền hoàn toàn ra ngoài hắn dự kiến, hắn không thể không phân ra tinh lực đến phân tích trận này đột phát sự kiện.

Sự tình tiền căn hậu quả trải qua bên ngoài điều tra đã cơ bản rõ ràng: Đêm qua chín giờ bốn mươi phân tả hữu, một gã nam tử giả mạo cảnh sát tiến vào sân sóc đặc biệt phòng bệnh cùng Ngô dần ngo tiến hành rồi nói chuyện với nhau. Toàn bộ nói chuyện với nhau giằng co ước nửa giờ, ở giữa tận lực yêu cầu không nhường kẻ thứ ba ở đây. Mười điểm thập phân tả hữu, nam tử tự hành rời đi. Bởi vì hắn mang theo kính râm, ngôn hành khi lại tận lực che chính mình dung mạo, cho nên mặc kệ là viện phương nhân viên vẫn là người nhà đều không thể chuẩn xác miêu tả ra hắn ngoại hình đặc thù.

Tự nam tử rời đi sau, Ngô dần ngo liền bị vây một loại thực không bình thường tinh thần trạng thái trung. Hắn cảm xúc cực kì sa sút, tựa hồ gánh vác rất nặng áp lực tâm lý. Vèn vèn một đêm, hắn đều không có ngủ yên, cảnh này khiến hắn tinh thần tiến thêm một bước hồng mắt. Hôm nay tám giờ sáng năm mươi phân, Ngô dần ngo chỉ khai bồi hộ gia nhân, theo phòng bệnh sau cửa sổ nhảy xuống lầu 7, đương trường bỏ mình. Mà ở hắn sinh sau tức để lại liên tiếp bí ẩn.

Cái kia giả mạo cảnh sát nhân là ai? Hấn cùng Ngô dần ngo nói chút cái gì? Hấn vì sao phải làm như vậy?

La Phi vừa mới cùng chuyên án tổ đồng sự nhóm thảo luận qua mấy vấn đề này, nhưng vô pháp ra một cái chỉ hướng tính đáp án.

Doãn kiểm đoán người kia chính là eumenides, này cũng là mọi người trước hết hoài nghi đến đối tượng, nhưng này cái đoán rất nhanh lại bị đại gia tập thể phủ quyết.

“eumenides đã hoàn thành đối Ngô dần ngo cứu lại, hấn không có lý do gì lại đến tìm Ngô dần ngo. Chẳng lẽ này cùng thương gia làm hoạt động giống nhau, còn cần thăm đáp lễ sao? Hơn nữa lần này ‘Thăm đáp lễ’ kết cục cùng eumenides ước nguyện ban đầu hoàn toàn tương phản,eumenides muốn là nhường Ngô dần ngo tìm về dừng khí cùng tôn nghiêm, mà Ngô dần ngo tự sát không thể nghi ngờ là cho hấn thiết kế họa thượng một cái thất bại dấu chấm tròn. Cho nên cái kia tên cũng không phải eumenides bản nhân.”

Đây là Mộ Kiếm Vân theo nhân vật hành vi động cơ thượng làm ra phân tích, mà La Phi tắc có càng thêm đơn giản lại càng thêm vô cùng xác thực lý do đến duy trì nữ giảng sư phán đoán suy luận.

“Ngô dần ngo tuy rằng chưa thấy qua eumenides dung mạo, nhưng nghe qua eumenides thanh âm. Cái kia giả cảnh sát đi đến phòng bệnh sau, đầu tiên yêu cầu người nhà rời đi. Tại đây cái trong quá trình, Ngô dần ngo không có đối hấn thanh âm sinh ra gì dị trạng phản ứng. Người nhà rời đi khi, Ngô dần ngo thật bình tĩnh cũng rất phối hợp, hấn hiển nhiên tin tưởng đối phương quả thật là cảnh sát. Bởi vậy đến xem, người này khẳng định sẽ không là eumenides.”

Mọi người thảo luận không có kết quả, La Phi độc tự suy xét tạm thời cũng lâm vào cục diện bế tắc. Hấn bắt đầu hoài nghi chuyện này hay không nhất định cùng eumenides phạm hạ liên hoàn hung án có liên hệ đâu? Người kia có lẽ chính là cái làm người ta chán ghét , vô khổng bất nhập phóng viên, tựa như năm đó khủng bố cóc mê án trung lưu vân giống nhau.

Ngay tại La Phi nghĩ đến có chút mệt mỏi thời điểm, cửa văn phòng đột nhiên bị xao vang .“Đốc đốc đốc” thanh âm không lớn nhưng lực hiển dồn dập.

“Mời vào!” La Phi hơi hơi phần chấn một chút tinh thần.

Doãn kiểm đầy cửa đi tới phòng trong. La Phi nhớ được từng phân phó qua trợ thủ: Giữa trưa chính mình muốn nghỉ ngơi một hồi, một giờ rưỡi phía trước nếu không có chuyện gì sẽ không cần tìm đến hắn. Hiện tại doãn kiểm lại trước tiên đã đến, La Phi không khỏi dựng thẳng lên mày hỏi:“Thế nào, có cái gì tình huống?”

Doãn kiểm gật gật đầu:“Có liên quan cho Hàn Hạo tin tức.” Hắn có vẻ có chút hưng phấn. Trước đây bởi vì cá nhân nguyên nhân liên tiếp sai mất đem Hàn Hạo quy án cơ hội, cũng khá trách cứ tiểu tử cơ hồ đem sở hữu tinh lực đều đầu nhập đến đối tiền hình cảnh đội trưởng truy tra thượng.

Mà La Phi nghe được tin tức này cũng giống bị kim đâm đến trung khu thần kinh giống nhau,“Đằng” liền ngồi ngay ngắn. Mà trước đây một mối cũng như là mặt trời mọc sau thần sương, trong khoảnh khắc tiêu tán vô tung .

Ở hành thứ Đặng Hoa sự kiện trung, Hàn Hạo từng trở thành eumenides đồng lõa. Nếu Hàn Hạo có thể quy án, kia không thể nghi ngờ sẽ ở truy tìm eumenides hành trình thượng lại mở ra một cái đường tắt.

Cho nên La Phi khẩn cấp truy nói:“Nói mau!”

“Ngày hai ngày chúng ta nhân luôn luôn tại đối Hàn Hạo thân hữu quan hệ tiến hành bố khống, hắn thê nhi lại trọng yếu nhất. Buổi sáng, chúng ta giám sát đến hàn thê di động tiếp đến qua một cái không biết điện báo, trò chuyện gần 20 phút. Mà đến điện dây số là một cái tức cấu tức dùng liên thông số di động, hôm nay buổi sáng mới vừa khai thông. Lập tức hàn thê liền rời đi đơn vị, cũng đến trường học đem con tiếp đi. Theo trường học lão sư phản ứng, nàng còn cấp con thỉnh nửa ngày giả, buổi chiều cũng không đi đi học. Mà từ nay về sau cái kia không biết điện báo lại cùng hàn thê từng có mấy lần trong thời gian ngắn trò chuyện.”

“Là Hàn Hạo?!” La Phi lập tức làm ra phán đoán,“Hắn buổi chiều cùng với thê nhi gặp mặt?!”

“Ta cùng hiện trường theo dõi nhân viên cũng là như vậy phân tích . Bước tiếp theo nên làm cái gì bây giờ, thỉnh ngài chỉ thị!”

“Hàn Hạo thê nhi hiện tại ở nơi nào?”

“Bọn họ giữa trưa ở trường học phụ cận một nhà KFC ăn cơm. Cho tới bây giờ còn không có rời đi.”

“Tốt tốt, KFC……” La Phi vội vã đứng lên, “Chúng ta hiện tại liền đuổi đi qua…… Ân, đợi chút, người trước thông tri Liễu Tùng, nhường hắn theo đặc công đội điều mười cái chiến sĩ đi lại, phải là không có tham gia qua cảnh sát liên hợp hành động sinh gương mặt!”

“Minh bạch!” Doãn kiếm vang dội đáp ứng rồi một tiếng. Lập tức hắn cùng La Phi một trước một sau bước nhanh đi ra văn phòng, hướng về sắp tới chiến trường chạy đi.

Chương 5 tàu điện ngầm truy tung

Buổi chiều mười ba khi bốn mươi lăm phân.

Tỉnh thành thiên anh trung tâm thương mại tầng dưới chót KFC Fastfood trong phòng.

Vị trí bên cửa sổ ngồi một đôi mẫu tử. Mẫu thân là cái sắp ba mươi tuổi thiếu phụ, tướng mạo đoan trang, quần áo thanh lịch, tóc dài bôn ở sau đầu, thoát nhìn cá nhân tố chất cùng cuộc sống tiêu chuẩn đều sẽ không quá kém. Khả năng ánh mắt gian lại tràn đầy khuôn mặt u sầu.

Ngồi ở thiếu phụ đối diện tiểu nam hài ước chừng bảy tám tuổi tuổi, đại đại ánh mắt, cái trán cao rộng rãi, thần thái yên tĩnh mà nhu thuận, hẳn là cái thực nhận người yêu thích thông minh đứa nhỏ. Hẳn cũng không minh bạch mẫu thân tâm tư, thủ nâng một quyển truyện tranh nhìn xem bất diệc nhạc hồ.

Hai người đã ở vị trí này ngồi hơn một giờ, hamburger cùng cánh gà đều ăn xong rồi, còn sót lại bán chén côca cùng một chút khoai điều, cùng tiểu nam hài thường thường tiêu tiêu miệng nhàn.

Giờ phút này là nghỉ trưa thời gian, cũng là KFC lên lớp cao phong kỳ, nhà ăn nội chỗ ngồi liền có chút cung không đủ cầu. Bất chợt có khách bưng thực phẩm khay ở mẫu tử bên người chờ đợi một lát, phát hiện hai người này cũng không muốn kết thúc ý tứ sau lại thất vọng rời đi. Kia thiếu phụ gặp hơn tình huống như vậy cũng thành thói quen, cho nên làm lại một thanh niên nam tử đi tới thời điểm, nâng một điểm cũng không có để ý.

Kia nam tử đi lại rất nhanh, như là cái tính nôn nóng. Bất quá cũng có thể là hắn khay trung đồ ăn đồ uống nhiều lắm, cho nên vội vàng muốn tìm cái nghỉ tay địa phương đi? Ở mẫu tử bên người lược làm lưu lại sau, hắn liền vội vội vàng xoay người, ý đồ khác tìm rãnh rồi chỗ ngồi. Không nghĩ tới hắn xoay người động tác qua cho đột nhiên, đến nỗi nửa thân thể cùng một cái khác đi ngang qua khách nhân đánh vào cùng nhau, trong tay hắn khay cũng tùy theo nhất oai, đặt ở bên cạnh chỗ một ly côca rơi xuống xuống dưới.

Nam tử “Ai u” Một tiếng, thăm dò một bàn tay tiếp được côca chén, nhưng là xoa sạch chén thượng nắp vung. Kia mẫu tử hai người một cái đang chuyên tâm đọc sách, một cái chính buồn bã xem ngoài cửa sổ, chờ nghe thấy nam tử tiếng kêu quay đầu đến khi, bọn họ trước mặt trên bàn đã sái không ít côca.

Nam hài vội vàng triệt diệu trên bàn sách báo, đồng thời đem thân thể lui ở chỗ ngồi góc xó; Thiếu phụ tắc đứng lên, một bên tránh né một bên xem xét hay không có thể nhặt bắn tung tóe đến chính mình trên quần áo. Phạm sai lầm

nam tử vội vàng nói xong “Thực xin lỗi”, hất buông khay cùng côca, huy khởi thủ tiếp đón: “Người phục vụ, mau tới lau một chút, nơi này côca phiền.”

Thiếu phụ phát hiện trên người cũng không lo ngại, lược nhẹ nhàng thở ra, thân thủ đi lấy đặt lên bàn bóp đầm -- kia bao cái đáy đã bị hất hạ côca mạn một vòng.

“Ai nha, ta đến ta đến.” Nam tử lại giành trước lấy tay đem bóp đầm chộp trong tay, sau đó hất lấy ra một ít khăn tay sát bao để, trong miệng còn tại liên thanh xin lỗi, “Thật sự ngưng ngưng! Thực xin lỗi, thực xin lỗi.....”

Cũng may kia bóp đầm bằng da tốt đẹp, lây dính côca thực dễ dàng biên bị lau đi. Thiếu phụ cũng hiện ra tốt lắm hàm dưỡng, làm nàng tiếp nhận bị nam tử lau tốt bóp đầm khi, chính là thần nhiên nói câu: “Không quan hệ”, vẫn chưa hiện ra tức giận hoặc là oán trách thần sắc.

Giờ phút này phục vụ sinh cũng chạy đi lại, dùng khăn lau lau khô cái bàn. Mẫu tử lưỡng một lần nữa ngồi ổn, nam tử tắc áy náy rời đi. Đây hết thấy đều phát sinh ở ngắn ngủn hai ba phút thời gian nội, cực kỳ giống bận rộn đô thị trung một cái bình thường nhạc đệm.

Một lát sau, nam tử rốt cục tìm được một chỗ không tòa. Đây là ở mẫu tử lưỡng sườn phía sau một vị trí, nam tử ngồi ổn sau, có thể tinh tường nhìn đến thiếu phụ bóng lưng, mà tiểu nam hài tầm mắt tắc bị mẫu thân thân thể che, vô pháp nhìn đến người này nam tử.

Nam tử theo trong khay nắm lên hamburger cắn mấy khẩu, sau đó lại dùng khăn tay xoa xoa miệng. Mà này chính là một yểm hộ động tác, ở khăn tay dưới, hất nhẹ nhàng mở ra cổ áo, đối với cổ áo chỗ mỡ cái trang bị hạ giọng nói: “001,001,005 gọi.”

Hắn thanh âm thông qua sóng vô tuyến điện truyền bá đi ra ngoài, ở xuyên không hơn trăm thước không gian sau, thu ở tại ven đường bãi đỗ xe nội một chiếc mặc lục sắc bánh trong xe.

Bánh bên trong xe đang ngồi La Phi chờ chuyên án tổ thành viên trung tâm. La Phi cầm lấy bộ đàm hỏi phục: “Ta là 001, thỉnh giảng.”

“Hóa đã đưa đến, xong.”

“Tốt lắm, tiếp tục theo dõi, xong.”

Kết thúc ngắn gọn đối thoại sau, La Phi buông bộ đàm, mở ra bên trong xe nhất đài điện tử trang bị, theo loa phát thanh lý truyền đến vừa rồi kia đối mẫu từ đối thoại thanh âm.

Mẫu thân:“Đem thân thể ngồi thẳng -- thư có hay không làm ả?”

Con:“Hoàn hảo..... Ba ba thể nào còn chưa nha?”

Mẫu thân:“Đừng có gấp, ba ba hiện tại bề bộn nhiều việc..... Người muốn ngoan ngoãn tài năng nhìn thấy ba ba, biết không?”

Con:“Ân.”

Mọi người vãn tai nghe đến đó, trong lòng rốt cục thoải mái. KFC nhà ăn nội mẫu từ đúng là Hàn Hạo thê nhi lưu vi cùng hàn đông đông. Giờ phút này chuyên án tạo thành viên nhóm rốt cục có thể xác nhận: Lúc trước đánh tới không rõ điện thoại nhân đúng là Hàn Hạo, hấn đích xác muốn cùng chính mình thê nhi gặp mặt.

Này không thể nghi ngờ là trảo bỏ Hàn Hạo tuyệt hảo cơ hội. Đến từ chính đặc công đội Liễu Tùng kìm lòng không đậu nắm một chút nắm tay, biểu hiện ra rất mạnh tham chiến dự vọng; Mà Hàn Hạo cũ bộ hạ doãn kiểm tắc căn cứ môi, biểu cảm ngưng trọng, tâm tình phức tạp.

Thân là quan chỉ huy La Phi giờ phút này trầm mặc không nói, hiện ra không giống người thường trầm ổn biểu cảm. Hấn am hiểu sâu ở đại chiến tiến đến phía trước bảo trì bình tĩnh tâm tính tầm quan trọng. Mà lúc này đây chiến đấu không thể nghi ngờ đem phá lệ gian nan.

Cảnh sát đối người hiểm nghi phục kích hành động, vốn nên là một hồi địch mình ta ám chiến đấu, nhưng là lúc này đây tình thế lại tựa hồ muốn đảo.

Bởi vì cảnh sát sắp đối mặt người hiểm nghi bản thân chính là một gã cảnh sát. Không chỉ có như thế, người này còn từng là tinh thành cảnh giới số một đội quân mũi nhọn, hấn tốt nghiệp cho cả nước cao nhất cảnh sát chuyên nghiệp trường học, ở mười năm hình cảnh kiếp sống gian phá án vô số. Này ý nghĩa hấn đối với cảnh sát hành vi phương thức

vô cùng quen thuộc, mặc kệ là theo dõi, bám đuôi, vây bắt, cảnh sát khả năng áp dụng thủ đoạn ở hần xem ra thuộc như lòng bàn tay. Hần dám ở giờ phút này cùng thê nhi liên hệ gấp mặt, hiển nhiên là làm tốt cùng cảnh sát chính diện giao phong chuẩn bị. Hần nhất định có chu mật kế hoạch, mà cảnh sát trước mắt đối này kế hoạch lại hoàn toàn không biết gì cả.

Ngoài ra, Hàn Hạo đối công an hệ thống nhân sự thượng quen thuộc cũng cấp cảnh sát hành động mang đến thật lớn chương ngại. Rất nhiều kinh nghiệm phong phú phức kích cùng vây bắt cao thủ bởi vì cùng Hàn Hạo quen biết vô pháp tham gia lần này chiến đấu. Tuy rằng La Phi khẩn cấp theo đặc công đội điều đến mười cái xa lạ chiến sĩ, nhưng thuật nghiệp chuyên tấn công, này đó đặc công đội viên sức chiến đấu cùng kinh nghiệm phong phú lão hình cảnh nhóm vẫn là có tương đương chênh lệch.

Càng thêm làm người ta đau đầu chuyện, làm chỉ huy nhân viên, La Phi dám người cũng không pháp ở hiện trường đốc chiến. Tuy rằng KFC đối diện tòa nhà văn phòng thượng có nhiều tốt quan sát điểm, nhưng này đó quan sát điểm không thể nghi ngờ hội trở thành Hàn Hạo chung trọng điểm phòng bị mục tiêu. Cho nên bọn họ chỉ có thể xa xa tránh ở một chiếc bánh trong xe, căn cứ hiện trường đưa về đến tin tức tiến hành chỉ huy.

Cũng may vừa rồi danh hiệu vì 005 tham chiến nhân viên thành công đem một quả nút áo thức nghe trộm khí dính vào lưu vi bóp đầm cái đáy, như vậy La Phi dám người liền có thể trước tiên nắm giữ mục tiêu nhân vật hướng đi. Bước này máu chốt quân cờ lạc thủ sau, La Phi mới chính thức cảm nhận được vài phần thắng lợi nắm chắc.

Kế tiếp sự tình chính là phô khai một trương lưới đánh cá lẳng lặng chờ đợi, này lưới đánh cá phải cũng đủ sơ tủng, sơ tủng đến mẫn cảm nhất con mồi cũng không thể cảm giác đến nó vòng mắt chỗ.

Này sẽ là một hồi thắng bại khó liệu so đo, mà so đo cái thứ nhất khâu đoạn là kiên nhẫn tỷ thí.

La Phi dự đoán được Hàn Hạo nhất định sẽ không ở trong khoảng thời gian ngắn xuất hiện. Hần hội tránh ở một cái thoải mái an toàn góc xó nghỉ ngơi dưỡng sức, mà cùng lúc đó, cảnh sát chiến đấu nhân viên lại phải bằng chừng tình thần, không thể có một tia lơ lửng. Tại như vậy trong quá trình, song phương sức chiến đấu sẽ gặp phát sinh này tiêu bi trường biến hóa -- đây đúng là Hàn Hạo muốn đạt tới hiệu quả.

Sự thật cũng đang như La Phi đoán liệu như vậy: Tại đây sau dài đến sổ giờ thời gian nội, KFC nhà ăn nội lưu vi mẫu tử đều không có cái gì dị động. Nghe trộm khí nội truyền đến nói chuyện với nhau cũng thực phổ thông, trừ bỏ có mấy lần hàn đông đông không chịu nổi tính tình truy vấn ở ngoài, nhìn không ra bọn họ có gì sắp sửa cùng Hàn Hạo liên hệ dấu hiệu.

Dần dần sắc trời đem ám, ở nhà ăn bên trong theo dõi cảnh sát nhân viên đã thay đổi vài bát. Hàn đông đông bắt

đầu oán giận đã đói bụng , vì thế lưu vi lại đã trước sân khấu đi mua một cái hamburger cùng một ly côca.

“Làm cái gì đâu? Bọn họ chuẩn bị ở KFC lý qua đêm sao?” Tăng Nhật Hoa đánh gấp nói, hẳn khó được tham dự loại này công việc bên ngoài hành động, ở liên can mọi người trung là tối tọa không được một cái. Mà nhanh ai bên người hẳn Mộ Kiếm Vân cũng ít nhiều lộ ra bì thái.

La Phi cũng có chút hoang mang . Thế nào như vậy trường thời gian đều không hề động tĩnh? Chẳng lẽ này chính là Hàn Hạo hư hoảng nhất thương? Lại hoặc là hẳn còn tại cùng đợi cái gì?

Liền tại đây không khí trung, nghe trộm trang bị lý bỗng nhiên truyền đến điện thoại di động tiếng chuông. Này tiếng chuông liền giống như nhất châm thuốc kích thích, nhất thời đem mọi người hệ thần kinh kích thích đến điểm cao nhất.

“Uy?” Lưu vi chuyển được điện thoại, sau đó đó là hơn mười giây trầm mặc. Bánh bên trong xe La Phi đám người tất cả đều giống con thỏ giống nhau dựng lên lỗ tai, nhưng này là phí công , bọn họ không có khả năng nghe thấy trong điện thoại thanh âm.

“Tốt, ta hiểu được.” Đây là lưu vi cùng đối phương trò chuyện kết thúc ngữ, sau đó nàng đối với con nói:“Đồng đồng, chúng ta đi thôi.”

“Là ba ba đến sao?” Hàn đồng đồng ngữ khí phi thường hưng phấn.

“Người cùng mẹ đi sẽ biết.”

La Phi đám người chỉ có thể nghe thấy kể trên đối thoại, mà hiện trường tình huống tắc cần theo dõi nhân viên tiến hành chuyển đạt.

“Lưu vi vừa tiếp cái điện thoại, hiện tại mẫu tử lưỡng đã đứng đây hướng ngoài tiệm đi đến.”

“Đuổi kịp, mọi người viên hướng mục tiêu phân tán tiếp cận, chú ý bảo trì khoảng cách, chú ý bảo trì khoảng cách!”

“Minh bạch!”

.....

Một lát sau hiện trường lại có hội báo:“Mục tiêu thượng một chiếc xe taxi, thỉnh chí thị!”

La Phi đã ở nghe trộm trang bị lý nghe được quan cửa xe thanh âm, hắn không có lập tức hạ đặt mệnh lệnh, mà là nài quyết tâm tiếp tục nghe lén. Hắn chờ đợi rất nhanh còn có hội báo.

Lưu vi thanh âm truyền tới:“Sur phụ, đến quảng nguyên miếu bến tàu điện ngầm!”

La Phi mệnh lệnh như bóng với hình bàn phát ra:“Lưu vi mẫu tử mục đích là quảng nguyên miếu bến tàu điện ngầm! Lại lặp lại một lần, quảng nguyên miếu bến tàu điện ngầm!002,003,004,005, các người đi theo kia xe taxi mặt sau. Những người khác viên lập tức đến mục tiêu địa điểm bố khống!”

Tham chiến nhân viên đều tự lĩnh mệnh hành động. Mà ngồi ở bánh xe giá chạy trên vị trí doãn kiếm không đợi La Phi phân phó, một cước thái hạ chân ga, đã sớm vận sức chờ phát động chiếc xe lập tức nhanh chóng cách rời dừng xe điểm, hướng về bến tàu điện ngầm phương hướng mà đi.

La Phi hít sâu một hơi, quay đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ. Giờ phút này đã là tan tầm thời gian, mặt đường thượng người đi đường chiếc xe tiệm hơn đứng lên. La Phi trong lòng vừa động, hắn đột nhiên minh bạch Hàn Hạo đến cùng đang đợi cái gì.

Hắn đang đợi giao thông trễ cao phong đã đến, mà chật chội bến tàu điện ngầm đúng là hắn thiết kế trung cùng thâm nhi gặp gỡ địa điểm!

※※※

Chạng vạng mười bảy khi năm mươi sáu phân.

Quảng nguyên miếu bến tàu điện ngầm nội.

Đối với một đại thành thị giao thông mà nói, tàu điện ngầm đường dẫn thật giống như là nhân thân thể lý động mạch, gánh vác cả tòa thành thị cung huyết trọng yếu công năng. Như vậy công năng ở sớm muộn gì cao phong thời khắc có vẻ càng xông ra.

Giờ phút này bến tàu điện ngầm nội đầu người toàn động, cho dù chuyển xuất phát tần độ đã đề cao đến tiếp cận cực hạn bốn phút / thứ, vẫn cứ vô pháp hoàn toàn thỏa mãn không ngừng dừng mãi vào lượng khách nhu cầu. Mọi người vây quanh ở cửa xe ngừng điểm phụ cận, mỗi khi nhất ban tàu tiến đứng sau, liền đã thành một đoàn hướng toa xe nội tế, kỳ vọng ở trên xe cướp đến một cái tốt chút vị trí. Đương nhiên muốn có tòa là không có khả năng, có thể ở tay vịn hoặc lập can biên cũng là không sai lựa chọn.

Lưu vi mang theo hàn đông đông xuất hiện tại sân ga thượng. Ở bọn họ chung quanh, cảnh sát theo dõi nhân viên sớm thành hình quạt phân bố, có khác vài tên y phục thường đặc công phân biệt bảo vệ cho tàu điện ngầm hai cái nhập khẩu. Cho dù tại như vậy một cái phức tạp chật chội hoàn cảnh trung, chỉ cần Hàn Hạo xuất hiện, hẳn liền khó có thể đào thoát cảnh sát bày ra truy bắt internet.

Mà hiện trường duy nhất chuyện xấu chính là lui tới không thôi tàu điện ngầm tàu. Hàn Hạo rất có khả năng xuất hiện tại mỗi thang tàu thượng, sau đó điều khiển thê nhi lên xe hoàn thành gặp. Bất quá làm như vậy tựa hồ cũng có rất lớn phiêu lưu -- chỉ cần cảnh sát y phục thường đi theo lưu vi mẫu tử lên xe, như vậy trong xe Hàn Hạo sẽ gặp trở thành cá trong chậu, khó có thể đào thoát.

Trên thực tế, La Phi lo lắng sẽ càng thêm chu toàn một ít. Vì phòng ngừa lưu vi mẫu tử ở tàu cửa xe đóng nháy mắt đột nhiên lên xe, mà đem cảnh sát theo dõi nhân viên vùng ở dưới xe, La Phi yêu cầu ở mỗi một chiếc tàu tới khi, đều phải có hai gã y phục thường trước tiên lên xe mà không nhìn lưu vi mẫu tử đứng xe cùng phủ. Nếu lưu vi mẫu tử không có lên xe, này hai gã y phục thường sẽ tại hạ vừa đứng xuống xe cuối đường về tàu điện ngầm trở lại quảng nguyên miếu sân ga. Bởi vì này thứ hành động trang bị cũng đủ cảnh lực, cho nên như vậy tuần hoàn cũng không hội suy yếu sân ga thượng lực khống chế lượng.

Vì cẩn thận khởi kiến, La Phi chờ cùng Hàn Hạo quen biết cảnh viên đều không có xuất hiện tại sân ga thượng. Tuy rằng quảng nguyên miếu bến tàu điện ngầm thiết có theo dõi thất, nhưng như vậy miễn cảm địa điểm thực khả năng trở thành Hàn Hạo phản điều tra mục tiêu, cho nên La Phi cũng không có cùng tàu điện ngầm cảnh sát tiến hành nổi. Bọn họ đem bánh xe chạy đến tàu điện ngầm khẩu phụ cận dừng lại, vẫn cứ ở bên trong xe điều khiển chỉ huy. Bất quá này cũng không đại biểu La Phi dám người sẽ gặp mất đi đối lưu vi mẫu tử không chế, bởi vì tiên tiến kỹ thuật thủ đoạn cũng đủ bù lại tiền thuật bất lợi cục diện.

Vấn đề mấu chốt ngay tại cái kia nút áo thức nghe trộm khí thượng, nó không chỉ có có thể tức thời đem hiện trường âm tần tư liệu truyền lại đi lại, nhưng lại cụ bị định vị công năng. Nghe trộm khí nội khảm mini tín hiệu phát sinh

khí có thể cùng bánh bên trong xe tiếp thu trang bị hình thành liên động, như vậy nghe trộm khí cùng tiếp thu trang bị trong lúc đó tương đối phương vị sẽ gặp ở một cái biểu hiện khí thượng bày ra đến. Có thể nói như vậy, La Phi đám người tuy rằng không ở hiện trường, nhưng là lại cụ bị có thể thực khi theo dõi hiện trường “Thiên lý nhãn” Cùng “Thuận Phong Nhĩ”.

Sân ga thượng hàn thê lưu vì xem ra cũng không biết chính mình vị trí quần bách hoàn cảnh, nàng tay trái nắm chặt di động, tay phải lôi kéo hàn đông đông, vẻ mặt sốt ruột lại tràn ngập chờ mong. Làm mỗi một lần tàu nhập đứng ngừng khi, nàng đều sẽ kiễng chân đầu thượng tìm thị ánh mắt, hy vọng cái kia quen thuộc thân hình có thể xuất hiện tại trước mắt.

Nàng cũng không có như nguyện nhìn đến trọng phụ hiện thân, bất quá ở sân ga thượng bàng hoàng chờ đợi hơn mười phút sau, di động của nàng lại vang lên.

Lưu vì vội vàng chuyển được điện thoại, trong ống nghe rất nhanh truyền đến Hàn Hạo thanh âm: “Tiếp theo chiếc tàu đến đứng sau, mang theo đông đông lên xe.”

“Chính là tiếp theo chiếc sao? Mặc kệ hướng phương hướng nào?”

“Đúng vậy. Nhìn đến tàu tiến đứng cho ta điện thoại lại.” Hàn Hạo ngắn gọn nói xong sau, lập tức liền cắt đứt .

Lưu vì đáp lời thông qua sóng điện truyền đến La Phi đám người trong tai, “Tiếp theo chiếc” Này mấu chốt từ lập tức xúc động bọn họ thần kinh, La Phi nhanh chóng cầm lấy bộ đàm hạ đạt tác chiến chỉ lệnh: “Mọi người viên chú ý, chặt chẽ chú ý tiếp theo chiếc tiến đứng tàu!”

Giờ phút này ở từ nam hướng bắc tiến lên phương hướng thượng, đường hầm trung đã mơ hồ có ù ù bánh xe thanh xa xa truyền đến, hiện trường y phục thường cảnh nỗ lực trên mặt đường như không có việc gì, nhưng một đám đều theo dòng người hướng về tàu điện ngầm đến xe kia một bên lại gần đi qua. Lưu vì mẩu từ cũng đi tới sân ga trung ương vị trí, tìm cái cửa xe ngừng điểm cùng đợi. Làm đầu xe ngọn đèn ở đường hầm trung xuất hiện sau, lưu vì dựa theo Hàn Hạo phân phó bắt thông đối phương điện thoại, cáo chi: “Có tàu tiến đứng.”

“Lên xe sau chiếm trụ cạnh cửa vị trí, không cần gác điện thoại.” Hàn Hạo ở điện thoại kia đoạn phân phó nói.

“Tốt.” Lưu vì một bên hồi phục, một bên lôi kéo đông đông đi phía trước tề tề, chiếm cứ một cái cũng có lợi lên xe vị trí.

Hiện trường cảnh viên lập tức đem này hướng đi báo cáo cho La Phi:“Mục tiêu tựa hồ muốn lên xe, thỉnh chỉ thị.”

La Phi cấp tốc suy tư ước một giây, mệnh lệnh nói:“002,003,004,005 lưu thủ sân ga, những người khác viên đi theo mục tiêu hành động.”

Hiện trường y phục thường đều tự lĩnh mệnh. Trừ bỏ lưu thủ bốn người ngoại, những người khác phân tán đến các lên xe khẩu, trong đó có hai người xếp hạng lưu vi mẫu tử phía sau.

Tàu chậm rãi tiến đứng, ở sân ga ngừng sau mở ra cửa xe. Lúc này đây nó nghênh đón không riêng gì vội vàng chật chội lượng khách, còn có rất nhiều song chặt chẽ chú ý ánh mắt. Lưu vi mẫu tử theo dòng người tiến vào toa xe, nàng không có giống khác khách nhân giống nhau hướng chỗ sâu tể, mà là gần đây ở cạnh cửa ngừng lại. Y phục thường nhóm cũng tùy theo đều lên xe, đồng thời có người hướng chỉ huy bên trong xe hội báo tình huống.

“Mục tiêu đã lên xe, dựa vào ở cạnh cửa. Toa xe nội không thấy khả nghi nhân viên -- lưu vi di động luôn luôn đặt ở bên tai, tựa hồ còn tại trò chuyện.”

La Phi nhíu nhíu đầu mày, lập tức theo tình tu chỉnh chỉ lệnh:“006,007 xuống xe, bổ sung sân ga cảnh lực, còn lại nhân viên tiếp tục đi theo mục tiêu.”

Lúc này lưu vi rút cục buông xuống điện thoại, nàng vẻ mặt tựa hồ có chút bất an, dùng cảnh giác ánh mắt đảo qua bốn phía. Đồng toa xe hai cái y phục thường vội vàng xoay người, giống tầm thường hành khách giống nhau hướng toa xe chỗ sâu tể đi. Như thế đồng thời ở lân cận toa xe nội, khác cảnh sát nhân viên thì tại hướng về này chương toa xe dựa.

Tàu hao hết ngừng thời gian, ở “Tí tách tí tách” vài tiếng nêu lên sau, chạy bằng điện cửa xe chậm rãi hướng trung tâm khép lại. Đã có thể ở cửa xe sắp đóng cửa trong nháy mắt, lưu vi bỗng nhiên vươn cánh tay trái cầm ở đã không đủ nửa thước khoan khe cửa trung. Bên cửa xe duyên tiếp xúc đến nhân thể sau, cảm giác an toàn ứng trang bị lập tức khởi động, hai sườn cửa xe đồng thời giống ngoại trắc văng ra nửa thước khoảng cách.

Thừa dịp cửa xe văng ra nháy mắt, lưu Willa hàn đông đông bước nhanh đi xuống tàu. Đồng toa xe hai gã y phục thường lập tức phản ứng đi lại, nhưng bọn hắn muốn lại cùng đi qua khi, cửa xe sớm một lần nữa đóng cửa. Bọn họ chỉ có thể bất đắc dĩ xem mục tiêu bị cách ở tại toa xe ở ngoài. Mà khác toa xe y phục thường càng không cần nói, một cái không kéo đều bị vung ở tại trên xe.

“Mục tiêu đột nhiên xuống xe, chúng ta không có thể đuổi kịp, thỉnh chỉ thị!” Tàu điện ngầm tàu thượng y phục thường vội vàng đem điều này tình huống báo cáo cho bộ chỉ huy. La Phi nặng nề mà thở ra một hơi, thần sắc ngưng trọng. Trên thực tế hắn đã đoán trước đến như vậy biến hóa, cho nên mới sẽ ở lần trước mệnh lệnh khi tăng mạnh sân ga thượng cảnh lực. Mà những người khác giờ phút này mới hiểu được La Phi chỉ huy khi nghệ thuật chỗ. Đại gia âm thầm bội phục đồng thời, cũng không miễn nghĩ mà sợ cho Hàn Hạo như thế có châm chích mưu kế an bày.

Giăng khắp nơi tàu điện ngầm đường hầm giờ phút này tựa hồ thành một bộ vĩ đại bàn cờ. La Phi cùng Hàn Hạo -- tình thành hình cảnh đội hai nhậm đội trưởng đang ở này trên bàn cờ triển khai một hồi đối chọi gay gắt trí lực cuộc đấu, mà này y phục thường cảnh sát cùng lưu vi mẫu tử tắc thành hai người đều tự khống chế quân cờ.

“Trên xe cảnh viên đến hạ đứng sau lập tức phản hồi, sân ga thượng nhân tiếp tục tránh nhanh mục tiêu.” La Phi đối Hàn Hạo lạc tử cấp ra phản ứng, hắn một bên điều động nhân mã, một bên nhanh nhìn chăm chăm trước mắt biểu hiện khí. Biểu hiện khí thượng nhảy lên điểm đỏ dấu hiệu ra lưu vi trước mắt chỗ vị trí. Mặc kệ Hàn Hạo đùa giỡn cái gì hoa chiêu, hắn cuối cùng mục đích là muốn cùng thê nhi gặp mặt. Chỉ cần cảnh sát nhìn chăm chăm lưu vi liền khả lập cho thế bất bại.

Mà giờ phút này ở sân ga thượng, Hàn Hạo vợ chồng trò chuyện còn đang tiếp tục.

“Ta xuống xe .” Lưu vi rốt cục mở miệng, trước đây nàng đã nghe đối phương nói thật lâu.

“Hiện tại đến sân ga đối diện đi cưới trái ngược hướng tàu, tọa hai đứng sau xuống xe.” Hàn Hạo phân phó nói.

“Vẫn là giống như vậy xuống xe sao?”

Lưu vi theo như lời “Như vậy” Chính là trọng phụ không lâu ở trong điện thoại giáo nàng phương pháp: Ở cửa xe sắp đóng cửa nháy mắt thân thủ đi vào, như vậy cửa xe sẽ gặp hướng ra phía ngoài sườn ngăn ngừa bắn ngược, lợi dụng này thời cơ xuống xe, ở tàu thượng nhân sẽ rất khó có cơ hội lại tiếp tục cùng xuống dưới.

“Không, lần này cửa xe nhất khai các người đã đi xuống. Xuống xe sau lại cho ta điện thoại.” Hàn Hạo nói xong câu này sau liền cắt đứt .

Đối với giữa hai người này lần này trò chuyện, cảnh sát chỉ có thể nghe trộm đến lưu vi ngôn ngữ. Mà ở giữa có ý nghĩa liên chỉ có một câu.

“Vẫn là giống như vậy xuống xe sao?”

Chỉ một câu liền nhường La Phi trên đầu chảy ra mồ hôi, bởi vì hắn đã minh bạch: Hàn Hạo đem lại sử dụng vừa rồi mưu kế. Mà này mưu kế gần một lần sau liền đã vung rớt cảnh sát đại bộ phận nhân mã. Làm người chỉ huy, hắn nên như thế nào đối mặt?

Hiện trường thế cục cũng không sẽ cho La Phi nhiều lắm thời gian suy xét. Rất nhanh, từ bắc hướng phía nam hướng tàu cũng đã chạy vào sân ga. Lưu vi mẫu tử theo dòng người lại lên xe. Đồng dạng, bọn họ vẫn cứ là thủ ở tại cửa xe phụ cận vị trí.

“Mục tiêu lại lên xe , thỉnh chỉ thị!” Hiện trường 002 tới 007 hào y phục thường sát ruột chờ đợi La Phi mệnh lệnh. Nếu lên xe, liền có bị lưu vi mẫu tử dùng đồng dạng phương pháp vung điệu nguy hiểm, mà không lên xe hiển nhiên vừa muốn cố kỵ mục tiêu thật sự cười này liệt tàu điện ngầm rồi đi.

“002 lưu thủ, những người khác đi theo lên xe!” La Phi ở ngắn nhất thời gian nội làm ra tối ưu quyết đoán. Hắn không thể nào phân biệt lưu vi mẫu tử lần này là muốn đi muốn lưu, nhưng là vừa rồi đi ra ngoài y phục thường nhóm đều ở trở về đuôi, sân ga thượng lực lượng rất nhanh có thể được đến bổ sung. Dưới tình huống như vậy, hắn lựa chọn lớn nhất trình độ đi cam đoan tàu thượng theo dõi nhân mã.

Mà lần này lưu vi mẫu tử không có xuống xe. Tàu điện ngầm tàu đóng cửa khởi động, mang đi cảnh sát theo dõi mục tiêu cùng với còn sót lại năm tên y phục thường cảnh viên. Tàu rất nhanh sẽ tới kế tiếp sân ga, đến lúc đó cảnh sát lại nên như thế nào hành động?

Ai đều biết đến, lưu vi mẫu tử khẳng định hội lại xuống xe . Khả vấn đề là, bọn họ sẽ ở thế nào vừa đứng xuống xe đâu?

Không chiếm được này đáp án, cảnh sát sẽ gặp ở mỗi một lần tàu dựa vào đứng mặt sau lâm giống nhau nan đề: Thế nào phân phối ở sân ga cùng tàu thượng theo dõi nhân mã -- bởi vì lưu vi mẫu tử có thể ở cửa xe cuối cùng đóng cửa phía trước lựa chọn bọn họ phải đi là lưu, mà cảnh sát nhân viên không có khả năng cùng được với mục tiêu lựa chọn, bọn họ chỉ có thể trước tiên làm tốt hai tay chuẩn bị.

Xét thấy này tình huống, La Phi chỉ có thể hạ đạt khẩn cấp ứng đối phương án: “003 đến 007 hào cảnh viên, từ nay về sau mỗi đứng lưu lại một cái nhân cùng mục tiêu ngược hành động, những người khác đi theo mục tiêu.”

Một bên Tăng Nhật Hoa đám người nhìn không được lắc lắc đầu, như vậy phương án tính toán đâu ra đấy, cũng chỉ có thể ứng phó ngũ đứng, ngũ đứng sau lưu vì mẫu tử liền đem thoát ly cảnh sát không chế. Hơn nữa cho dù ở ngũ đứng trong vòng, bằng vào một gã cảnh lực đi đối phó Hàn Hạo thật sự là không có bao lớn nắm chắc.

La Phi hiển nhiên cũng ý thức được cục diện bất lợi, hần thân thủ hướng chỗ tay lái trên chỗ tựa lưng trùng trùng vỗ, quát: “Mau lái xe, theo sau!”

“Cái gì?” Trên chỗ sau tay lái doãn kiểm nhất thời không quá minh bạch, mờ mịt quay đầu hỏi.

“Đọc theo tàu điện ngầm đường dẫn khai, theo sau!” La Phi lại cường điệu một lần, mọi người trong lòng có thể này sáng tỏ: La Phi là muốn dùng bánh xe đuổi kịp bay nhanh tàu điện ngầm, bởi vì trên xe có tín hiệu nhận khí, nếu cảnh sát y phục thường toàn bộ bị lộ mẫn, bánh bên trong xe chỉ huy nhân viên liền có thể làm như thứ hai thê đội đuổi kịp, ở Hàn Hạo tự nhận an toàn thời khắc đột nhiên xuất hiện, có lẽ có thể tạo được xoay chuyển cuộc tác dụng.

Doãn kiểm hít sâu một hơi, thả hạ chân ga, ô tô rất nhanh chạy thượng đại lộ. Doãn kiểm ở tỉnh thành công tác nhiều năm, đối giao thông đường quen thuộc thật sự, lập tức liền đọc theo tàu điện ngầm đường dẫn, hướng về kẻ tiếp bên tàu điện ngầm đuổi đi qua.

Mà La Phi thừa dịp này thời cơ tiếp tục đối chính mình khống chế quân cờ tiến hành bố trí.

“Mọi người viên chú ý, mục tiêu đã cưỡi từ bắc hướng phía nam hướng tàu nhanh chóng cách rời quảng nguyên miếu bên tàu điện ngầm, mất đi mục tiêu nhân viên nhanh chóng cưỡi đồng phương hướng tàu đuổi theo!”

Khả La Phi lần này được đến đáp lại lại ít ỏi không có mấy, rất nhiều y phục thường tựa hồ cũng không có thu được mệnh lệnh của hần. Hần không khỏi nhú mày, một bên Tăng Nhật Hoa cũng đã ý thức được cái gì, tấp tập chùy nói: “Hồng rồi..... Ở tàu điện ngầm đường hầm lý thu không đến tín hiệu!”

Tăng Nhật Hoa vừa dứt lời, theo dõi trên màn hình biểu hiện điểm đỏ cũng tùy theo tiêu thất. Mọi người trong lòng đều là trầm xuống: Không sai, đúng là đường hầm che chắn tín hiệu. Lúc này không chỉ có cảnh sát bên trong câu thông xuất hiện chương ngại, chính là đối mục tiêu theo dõi cũng không thể không lâm vào tạm thời điểm mù.

Có lẽ đây đúng là Hàn Hạo đem song phương đánh cờ địa điểm lựa chọn ở tàu điện ngầm nhà ga nguyên nhân chi nhất. Hắn có thể ở lưu vi mẫu tử tới sân ga khi tiến hành điều khiển, mà cảnh sát lạc hậu phản ứng chỉ lệnh lại hội bởi vì tàu tiến vào đường hầm mà vô pháp thẳng đường nhấn dùm, tại như vậy dưới tình huống, cảnh sát thế cục không thể nghi ngờ đem trở nên càng ngày càng bị động.

La Phi nghĩ không ra rất tốt phương pháp, hắn chỉ có thể một lần lại một lần lặp lại chính mình chỉ lệnh, kỳ vọng này bị vung điều cảnh viên có thể ở gần nhất thời gian nội cùng bộ chỉ huy trọng lấy được liên hệ. Mà hai ba phút sau, tin tức mới trọng lại thẳng đường, không bao lâu sau, biến mất truy tung tín hiệu cũng xuất hiện tại biểu hiện bình thường - - hiển nhiên lưu vi mẫu tử áp chế tàu đã tới trạm thứ nhất.

Căn cứ La Phi trước đây chỉ thị, tàu nhất dựa vào đứng sau,003 hào cảnh viên liền trước tiên xuống xe phòng bị, mà lưu vi mẫu tử nhưng không có xuống xe, cảnh sát ở toa xe nội lực lượng còn sót lại bốn người. Lúc này ở quảng nguyên miếu đứng nội, rút về cảnh viên lực tục được đến La Phi chỉ lệnh, bọn họ đang ở sót ruột chờ đợi tiếp theo thang từ bắc hướng nam tàu.

Lưu vi mẹ con cuối tàu rất nhanh lại chuyển động , làm lần này tàu chạy nhập thứ hai đứng khi, dựa theo Hàn Hạo phân phó, lưu vi lập tức mang theo hàn đông đông xuống xe, hơn nữa lại bắt thông Hàn Hạo điện thoại.

La Phi được đến hiện trường hội báo sau, lập tức mệnh lệnh 004 hào cảnh viên xuống xe đi theo, mà 005 tới 007 tiếp tục ở toa xe nội lưu thủ. Cùng lúc đó, một phần có thể thu được tín hiệu bị vung cảnh viên cũng phải đến tin tức, đang ở mặt sau tàu thượng hướng này sân ga tới rồi.

Nhưng lần này lưu vi hành động lại cùng ở quảng nguyên miếu nhà ga khi hoàn toàn tương phản, làm tàu sắp đóng cửa thời khắc, nàng bỗng nhiên lại phản hồi đến toa xe nội.004 hào cảnh viên bởi vậy cũng bị lỗ mãng, mà tiếp viện lực lượng còn chưa tới đạt, đối mục tiêu trực tiếp theo dõi cảnh lực cũng chỉ còn lại 005 tới 007 ba người.

La Phi biết rõ tình thế ác liệt. Chiều như vậy phát triển đi xuống, mỗi đến vừa đứng cảnh sát sẽ phân ra một người lưu thủ sân ga, mà hậu viện lực lượng lại cảm không nổi, như vậy lưu vi mẫu tử rất nhanh có thể đem sở hữu theo dõi giả đều vung rớt.

Chỉ huy trên xe những người khác cũng làm ra giống nhau phán đoán. Mộ Kiếm Vân hơi hơi lắc lắc đầu, nói:“Không cần lại phái nhân phân thủ sân ga đi? Lưu vi mẫu tử sẽ không xuống xe , bọn họ không dám ở sân ga thượng lưu lại -- bởi vì Hàn Hạo sẽ biết bị vung điều cảnh viên rất nhanh hội đuổi theo đi lại.”

“Nếu bọn họ xuống xe sau trực tiếp ra đứng, hoặc là lại cười trái ngược hướng tàu, làm sao bây giờ?” La Phi bình tĩnh thanh âm hỏi lại.

Mộ Kiếm Vân bệt bệt miệng, vô kế mà chống đỡ. Trên thực tế nàng vừa rồi đề đề nghị miệng liền có vẻ thực không có lo lắng.

Mặt đất hạ thế cực căng thẳng, trên mặt tình huống cũng không dung lạc quan. Bởi vì chính trực trể cao phong thời khắc, nội thành tuyến đường chính kẹt xe nghiêm trọng. Mặc dù bánh trên xe sáng lên cảnh đang, tốc độ xe cũng vẫn cứ mau không đứng dậy. Tuy rằng tàu điện ngầm tàu mới vừa chạy ra hai đứng, nhưng bánh xe đã bị kéo hạ không ít khoảng cách.

Mà tàu điện ngầm tàu thứ ba đứng rất nhanh cũng tới .005 hào cảnh viên đem hiện trường tình huống hội báo đi lại:“Mục tiêu xuống xe, thỉnh chí thị!”

“005 xuống xe đi theo.006,007 lưu thủ toa xe.” La Phi vẫn cứ bảo trì vừa rồi sách lược. Ở có khả năng dưới tình huống, hẳn phải bảo trì toa xe nội ưu thế lực lượng. Bởi vì lưu vi mẫu tử tiếp tục cùng xe đi khả năng tính muốn xa xa lớn hơn xuống xe lưu lại khả năng tính.

Nhưng là lần này Hàn Hạo tựa hồ liệu đến La Phi suy nghĩ, ở phía trước giả điều khiển hạ, lưu vi mẫu tử không có trở lên xe. Làm kia liệt tàu điện ngầm khai ra sau, màu đỏ tín hiệu điểm vẫn cứ lưu lại ở La Phi trước mặt trên màn hình. Mà 005 cho dù hội báo cũng truyền tới:“Tàu đã khai ra, mục tiêu không có lên xe, thỉnh chí thị!”

La Phi trong lòng nhất khoan: Lưu vi mẫu tử tại đây vừa đứng xuống xe. Nói như vậy, chỉ cần hẳn đem tin tức truyền lại đi ra ngoài, đến tiếp sau tiếp viện rất nhanh có thể đuổi tới nên đứng. Cảnh sát bị động cục diện đem đại đại giảm bớt.

Bất quá trên màn hình điểm đỏ không có lưu lại, mà là thông thả di động tới.

“Bảo trì đi theo! Mục tiêu hay không chuẩn bị ra đứng?” La Phi căn cứ điểm đỏ động thái phán đoán cũng dò hỏi. Hẳn cũng không lo lắng mục tiêu ra đứng, bởi vì chỉ cần rời đi bến tàu điện ngầm, cảnh sát thông tin cùng điều động liền thông thuận rất nhiều.

Nhưng là 005 hồi phục lại đại đại ra ngoài La Phi đoán trước:“Không, mục tiêu không có ra đứng, mục tiêu đang ở cấp tốc hướng địa hạ nhị tầng đổi thừa khâu.”

“Cái gì? Đổi thừa khẩu?” La Phi kinh ngạc hỏi lại, vừa rồi lạc quan cảm xúc ở trong khoảnh khắc tiêu thất.

“Quảng nguyên miếu -- chính hán phố -- thạch tháp lộ -- dương khẩu lộ --” Hàng trước lái xe đoãn kiếm vừa đứng vừa đứng sỗ đứng lên, sau đó hét lớn, “Không sai, này vừa đứng là dương khẩu lộ, là đường vòng cùng này nọ tuyến đổi thừa đứng!”

Tỉnh thành tàu điện ngầm tổng cộng có hai điều đường dẫn, phân biệt là đường vòng cùng này nọ tuyến cùng nam bắc tuyến. Đường vòng danh như ý nghĩa, chính là vòng quanh thành thị trung tâm khu quanh thân một vòng hình vuông quỹ đạo hoàn; Mà này nọ tuyến tắc trình một cái cực đại “Nhất” Hình chữ xuyên suốt thành thị này nọ, đường vòng phương hoàn liền bộ tại đây cái “Nhất” Tự thượng. Lưu vi mẫu tử xuất phát chỗ quảng nguyên miếu nhà ga ở đường vòng thượng tây bắc giác, từ nơi này lên xe hướng đi về phía nam tam đứng liền đến dương khẩu lộ nhà ga, mà nơi này đứng là đường vòng cùng này nọ tuyến đổi thừa chỗ giao giới. Theo sân ga trung bộ đổi thừa khẩu đi xuống tiến vào địa hạ nhị tầng, là có thể theo đường vòng sân ga đi đến này nọ tuyến đợi xe sân ga thượng.

005 đi theo này lưu vi mẫu tử đi tới nhị tầng này nọ tuyến, mà lúc này vừa đứng có một chiếc theo đông đi tây tàu đứng ở sân ga thượng. Lưu vi mang theo hàn đông đông lên xe, 005 đã không có thứ hai lựa chọn, hấn đành phải cũng đi theo hai người lên xe. Bởi vì lo lắng mục tiêu ở lâm lái xe phía trước đột nhiên xuống xe, 005 kiên trì chen chúc tại lưu vi bên người. Hấn đã là cuối cùng một cái theo dõi giả , vô luận như thế nào cũng không có thể lại bị lỗ mãng.

Mà lưu vi giờ phút này cắt đứt điện thoại. Ánh mắt của nàng tại bên người quét một vòng sau, đứng ở 005 trên người. Sau đó nàng bỗng nhiên cười cười, rất có thoải mái cùng chế nhạo ý tứ hàm xúc.

005 đại quẫn, ở hấn trình thám kiếp sống trung, còn chưa gặp qua như thế nan kham tình huống. Mà lúc này La Phi thanh âm còn theo trong tai nghe truyền đến: “005, 005, 001 gọi, thỉnh trả lời.”

Lần này theo dõi hành động đến vậy đã hoàn toàn thất bại. Mà 005 trong lòng tổ chất dù cho, cũng không khả năng ở mục tiêu nhìn chăm chú hạ cùng quan chỉ huy liên lạc. Hấn xấu hổ ho nhẹ một tiếng, lưng xoay người rời xa vài bước, sau đó đối với cổ áo ẩn hình Mike nói nhỏ nói: “Ta là 005, thỉnh chỉ thị.”

“Mục tiêu tình huống như thế nào?”

Ngay tại La Phi câu hỏi đồng thời, tàu cửa xe đã chậm rãi đóng cửa. Mà lưu vi trò cũ trọng thi, ở cửa xe quan hợp nháy mắt mang theo con xuống xe. 005 nghe thấy cửa xe tiếng vang, hấn vội vã quay đầu lại, nhưng chỉ có thể bắt đắc dĩ xem chính mình bị nhốt tại toa xe nội.

“Mục tiêu xuống xe -- ta ở tàu thượng.”005 uể oải thanh âm thông qua sóng điện hướng chỉ huy xe truyền đi,“Chúng ta đã hoàn toàn mất đi rồi đối mục tiêu theo dõi, sở hữu nhân đều bị bỏ rơi.”

La Phi cắn răng, khòe miệng lặc ra một đạo thâm câu. Hàn Hạo đã dịch ra “Tướng quân” nhất chiêu, mà chính hắn muốn xuất ra thế nào thắng bại thủ đi ứng đối?

Giám thị bình thường điểm đỏ lại bắt đầu chuyển động, hơn nữa rất nhanh biến mất.

“Hắn lên xe , thượng trái ngược hướng kia chiếc!” La Phi lập tức phán đoán xuất ra. Mà giờ phút này cũng có tiếp viện cảnh lực chạy tới dương khẩu lộ bến tàu điện ngầm, bọn họ chiếm được La Phi mệnh lệnh: Chờ đợi tiếp theo chiếc từ tây hướng đông tàu đuổi theo mục tiêu mẫu tử.

Mà giờ phút này La Phi đám người chỉ huy xe còn đang chật chội trên đường tập tễnh đi trước. La Phi rút cuộc ngồi không yên. Hắn gõ xao đoãn kiếm lưng ghé dựa:“Quá chậm , không thể như vậy hao. Người cho ta đi đường nhỏ, đi xe đạp nói, cho dù là vi chương, đi ngược chiều đều vô dụng quản, chỉ cần người đem tốc độ xe cho ta chạy đứng lên!”

“Đường nhỏ nhưng là có.” Doãn kiếm cũng nóng nảy, giọng đại đặc tượng rống giống nhau,“Khả vậy lệch hướng tàu điện ngầm đầu mối chính , ta không có khả năng lại một cái khẩu một cái khẩu sờ qua đi. Người nói với ta một cái cuối cùng mục , ta trực tiếp sao đi qua!”

“Mục , Hàn Hạo mục đích ở nơi nào?” La Phi trừng thu hút tinh, tuần tra bình thường ở trong xe nhìn một vòng. Mà Tăng Nhật Hoa, Mộ Kiếm Vân, Liễu Tùng người người lặng không tiếng động, toàn bộ tàu điện ngầm đường dẫn có gần hơn mười cái đứng khẩu, ai biết Hàn Hạo sẽ làm hắn thê nhi ở đâu cái đứng xuống xe đâu?

La Phi trên trán đột nổi lên gân xanh, đây là máu quá lượng dừng mãnh vào biểu hiện. Hắn tư duy đã ở giờ phút này đạt tới đỉnh trị, đột nhiên , hắn lớn tiếng kêu đứng lên:“Một cái khác đối thừa đứng ở chỗ nào?”

Đối tình thành giao thông nhất quen thuộc doãn kiếm lập tức hồi đáp:“Trung ương môn!”

“Mau, đi trung ương môn!” La Phi trước hạ đạt mệnh lệnh, sau đó lại ngắn gọn giải thích một câu,“Nếu ta là Hàn Hạo, ta nhất định sẽ ở nơi đó cùng thê nhi gặp mặt, bởi vì đó là tàu điện ngầm tàu chỉ phát tới thường xuyên địa phương!”

Đúng vậy, những người khác giờ phút này cũng minh bạch La Phi ý nghĩ: Mặc kệ thế nào, Hàn Hạo cùng thê nhi gặp mặt luôn muốn mạo hiểm tương đương phiêu lưu, cho nên hẳn khẳng định hội lựa chọn một cái tiện nhất đào thoát địa phương làm chậm mặt địa điểm. Mà ở tàu điện ngầm đối thừa nhà ga nội, tổng cộng có tứ thang tàu lại ở chỗ này chỉ phát. Dựa theo cao phong kỳ một tuyến chuyến xuất phát khoảng cách thời gian 4 phút đến tính toán, mỗi cách 1 phút sẽ gặp có nhất liệt tàu điện ngầm khai ra. Nói cách khác, Hàn Hạo ở mỗi phút trong vòng đều sẽ có theo tàu điện ngầm tàu đào thoát cơ hội.

Này nọ tuyến cùng đường vòng cùng sở hữu hai cái đối thừa đứng giao điểm, dương khẩu lộ đã trở thành rất nhiều cảnh viên tụ tập . Hàn Hạo có thể lựa chọn đối thừa khẩu liền chỉ có trung ương môn .

La Phi đứng là căn cứ đã ngoài hai điểm suy đoán lưu vì mẫu tử cuối cùng mục đích sẽ là trung ương môn bên tàu điện ngầm, này suy đoán tuy rằng không có trăm phần trăm nắm chắc, nhưng ở thế cục toàn diện bị động dưới tình huống vẫn là có thể cho cuối cùng nhất bác mang đến tân hi vọng.

Doãn kiểm hoa hơn mười giây thời gian ở trong đầu thiết kế ra đi trước trung ương môn bên tàu điện ngầm tốt nhất lộ tuyến. Sau đó hẳn mạnh một tá tay lái, bánh xe quai ra chệch dòng xe, một đầu chui vào cơ động xe hạn đi đường nhỏ. Gào thét còi cảnh sát thanh dần tới trên đường xe đạp cùng người đi đường đều sùnn nhường tránh né, bánh xe rốt cục có thể một đường thẳng đường chạy nhanh đứng lên.

Biểu hiện bình thường tín hiệu điểm lúc ẩn lúc hiện, mà đại khái phương hướng đúng là hướng về trung ương môn bên tàu điện ngầm mà đi, này cấp La Phi đám người lại tăng thêm một chút tin tưởng. Doãn kiểm cũng thực không chịu thua kém, hẳn thất mặc bát vòng chuyển qua mấy vòng sau, nguyên bản đã bị kéo ra đi xa tín hiệu lại dần dần có xu gần dấu hiệu. La Phi đám người trong lòng lược hỉ -- xem ra bọn họ vẫn có chặn đường trụ lưu vì mẫu tử cơ hội!

Ước chừng hai mươi phút sau, biểu hiện bình thường tín hiệu điểm xuất hiện lại xuất hiện, dấu hiệu ra vị trí cách chỉ huy xe đã phi thường tiếp cận. Ở gần ngửi đình trệ sau, tín hiệu điểm chậm rãi di động đứng lên. La Phi đám người cho nhau trao đổi để mắt thần, bọn họ tuy rằng không nói gì, nhưng trong lòng đều minh bạch: Lưu vì mẫu tử xuống xe , bởi vì hiện tại tín hiệu di động tình huống chính phù hợp đi bộ đặc thù!

Quả nhiên, theo nghe trộm khí trung truyền ra hàn đông đông hưng phấn tiếng kêu:“Ba ba!” Bất quá hẳn thanh âm lại đột nhiên gián đoạn, như là bị nhânưng kín miệng. Một lát sau, sóng điện trung lại truyền đến một trận tạp âm, sau đó sở hữu tín hiệu bỗng dừng toàn bộ tiêu thất.

“Hắn phá hủy nghe trộm khí!” Sở hữu nhân đều biết đến, La Phi trong miệng “Hắn” Đúng là cảnh sát đau khổ truy tìm Hàn Hạo!

Mà lúc này doãn kiểm cũng mở ra tiểu bánh một lần nữa xung trở về trên đường lớn, thừa dịp lộ khẩu chiếc xe đang ở chờ đèn đỏ, hấn theo xe đạp nói xông về phía trước đi, sau đó lại đi ngược chiều quả cái loan, ở thật sự không đường có thể đi khi mới dừng lại đến chỉ vào tiền phương nói:“Nơi đó chính là trung ương môn tàu điện ngầm khẩu!”

La Phi đám người không lại do dự, kéo ra cửa xe nói đuôi nhau nhảy xuống, thẳng hướng về tàu điện ngầm khẩu vọt đi qua.

Lần này toàn lực bôn chạy, mọi người thân thể tố chất thượng sai biệt liền hiển hiện ra. Liễu Tùng có đặc công trụ cột, hơn nữa đối Hàn Hạo thù hận vu thâm, đi trước làm gương xông vào dẫn đầu phía trước; Doãn kiểm tuy rằng tuổi trẻ, nhưng tốc độ cũng chỉ cùng La Phi tương đương, hai người lạc hậu Liễu Tùng đại khái hơn mười thước khoảng cách; Mộ Kiếm Vân thân là nữ tính, tự nhiên dừng ở cuối cùng; Tăng Nhật Hoa không biết là cố ý vẫn là vô tình, hấn cũng chạy đến rất chậm, hơn nữa bất chợt quay đầu nhìn lại phía sau Mộ Kiếm Vân.

Đoàn người phát lực chạy như điên, tiến đứng khi khó tránh khỏi cùng hi nhường dòng người ma sát chạm vào nhau. Một ít nhân không rõ chân tướng, liền lớn tiếng la lên đứng lên, chung quanh hành khách nhóm cũng đều ghé mắt, khiến cho không nhỏ xôn xao.

La lên cùng xôn xao truyền đến đứng nội. Một gã đang ở ra đứng nam tử sừng sốt một lát, bỗng nhiên xoay người bỏ chạy. Ở bên người hấn cách đó không xa nhất nữ nhất đồng cũng thay đổi sắc mặt, này ba người đứng là Hàn Hạo cùng lưu vi mẫu tử!

Hàn đông đông kêu một tiếng “Ba ba”, hấn vượt qua hai bước, tựa hồ muốn đuổi theo đuổi Hàn Hạo. Lưu vi vội vàng đem con giữ chặt, sau đó gắt gao ôm vào trong ngực. Rất nhanh, cảnh sát đuổi bắt nhân viên một đám theo bọn họ trước mặt xẹt qua, hàn đông đông sợ tới mức khóc lên, mà lưu vi cũng hai mắt ướt át, trên mặt treo đầy lo lắng cùng bất đắc dĩ.

Hàn Hạo hợp lại toàn lực xung hồi sân ga nhập khẩu, chính thấy một chiếc đường vòng tàu ngừng ở sân ga thượng. Hấn không kịp theo bậc thềm xuống, trực tiếp một cái phi thân, theo kiểm phiếu khẩu nhảy tới bốn năm Michael kém hạ sân ga thượng. Bởi vì động tác quá mức mãnh liệt, hấn rơi xuống đất khi thân thể nhất tã, chân phải rõ ràng uy một chút.

Liễu Tùng đi trước làm gương cũng đuổi tới kiểm phiếu khẩu, chính nhìn đến Hàn Hạo khập khiễng về phía tàu cửa đi đến, hấn cắn răng một cái cũng muốn nhảy xuống. Mà lúc này một bên kiểm phiếu viên lại phản ứng đi lại, nằng tiến lên đem Liễu Tùng ôm lấy:“Ai, các người sao lại thế này a? Mua phiếu không có?”

Liễu Tùng vừa vội vừa giận, lại không có cách nào khác đối này hơn bốn mươi tuổi đại tỷ đánh, hấn chỉ có thể

một bên giãy dụa một bên hô:“Buông ra, ta là cảnh sát!”

Lúc này La Phi cùng doãn kiểm cũng song song đuổi tới, bọn họ mắt thấy sân ga thượng tàu môn sắp đóng cửa, mà Hàn Hạo kéo thương chân rốt cục chen vào toa xe.

“Chúng ta là cảnh sát!” La Phi trình trọng lập lại Liễu Tùng trong lời nói, hấn về mặt rốt cục trấn trụ kiểm phiếu đại tỷ. Người sau hoang mang nói tay, lập tức La Phi ba người đều nhảy xuống sân ga, khả bọn họ đã là chậm quá một bước, cửa xe ở bọn họ trước mặt đóng cửa khép lại .

Liễu Tùng gầm nhẹ một tiếng, tiến lên muốn búng cửa xe, nhưng hấn hiển nhiên là phí công .

Hàn Hạo đứng ở cửa xe sau, hơi thở chưa định, hấn kiểm chân a nhếch miệng, xem ra thương thể không nhẹ.

La Phi cùng doãn kiểm cách cửa xe bắt đầu nhìn chăm chú vào Hàn Hạo, Hàn Hạo tắc nhẹ nhàng mà lắc đầu cười khỏ, trên mặt vẻ mặt cực kì phức tạp. Kỳ có đối gia nhân vương bạn cùng không tha, cũng có đối mặt ngày xưa đồng sự nan kham cùng xin lỗi, kỳ có bỏ mạng thiên nhai thống khổ cùng quần bách, cũng có thành công đào thoát sau thoải mái thậm chí đắc ý.

Tàu chậm rãi phát ra, ngưng hấn song phương gian cũng không quá lớn ý nghĩa giằng co. La Phi than nhẹ một tiếng -- giằng co một cái buổi chiều trí, lực chi đấu rốt cục có kết quả. Tuy rằng chính mình đem hết toàn lực, hơn nữa đã mất hạn tiếp cận thắng lợi, nhưng cuối cùng vẫn là thất bại trong gang tấc.

Chương 6 cùng là thiên nhai lưu lạc nhân

Tại nghe đất liền tục truyền đến cảnh viên nhóm báo cáo thanh, cũng là bộ phận mất đi mục tiêu y phục thường cũng theo tàu điện ngầm này nọ tuyển đến tiếp sau tàu chạy tới trung ương môn bên tàu điện ngầm. Bọn họ rất nhanh tập trung đến La Phi bên người, ở biết được Hàn Hạo đã đào thoát sau, tất cả mọi người lộ ra ảo não biểu cảm.

Đường hầm lại lộ ra ngọn đèn, tiếp theo thang tàu sắp tiến đứng.

“La đội..... Còn truy sao?” Doãn kiếm hỏi.

La Phi “Hắc” một tiếng, hỏi lại: “Hướng chỗ nào truy?”

Doãn kiếm can há miệng thở dốc, vô ngôn mà chống đỡ. Hàn Hạo trên người cũng không có tín hiệu truy tung khí, ai biết hắn sẽ ở nơi nào xuống xe, hướng phương hướng nào bỏ chạy?

“Thu đội đi.” La Phi khoát tay, xoay người hướng sân ga ngoại đi đến. Mọi người cũng chỉ hảo đi theo phần nộ mà về. Ra kiểm phiếu khẩu, đã thấy Tăng Nhật Hoa cùng Mộ Kiếm Vân hai người chính canh giữ ở cách đó không xa, lưu vi mẫu tử tắc hoảng sợ nhiên đứng ở bên người bọn họ.

Nguyên lai từng mộ hai người vừa rồi chạy ở mặt sau cùng, gặp Liễu Tùng La Phi doãn kiếm đều đuổi theo Hàn Hạo mà đi, bọn họ liền dừng lại, ngay tại chỗ khống chế được lưu vi mẫu tử. Hiện tại nhìn đến La Phi đám người quay đầu, Tăng Nhật Hoa việc đón nhận vài bước hỏi: “Thế nào?”

La Phi âm đạm lắc đầu: “Chạy -- còn kém một bước.”

Tăng Nhật Hoa tiếc hận “Nga” một tiếng, mà ở hẳn phía sau lưu vi lại như trút được gánh nặng thở phào một cái. Một bên hàn đông đông nắm chặt mẹ thủ, mờ mịt trên mặt nước mắt chưa khô.

La Phi đi lên phía trước đánh giá này mẫu tử hai người, hắn cũng không nói chuyện, không biết suy nghĩ cái gì.

Doãn kiểm giờ phút này tình cảnh tắc có chút xấu hổ, ở bị lưu vì nhìn chăm chú sau một lát, hấn rút cục cứng rắn ngẩng đầu lên da kêu một tiếng:“Tầu..... Tầu tử!” Sau đó hấn chia chia La Phi:“Đây là chúng ta mới tới đội trưởng, La Phi.”

“Doãn cảnh quan, La đội dài.....” Lưu vì lộ vẻ sàu thăm cười,“Các người muốn trị ta bao che tội sao?”

Doãn kiểm cúi đầu không lại nói chuyện. Mà La Phi tắc đã nhìn ra: Ở trước mặt hấn là cái cứng cỏi thả lại thông minh nữ nhân, theo nàng trong miệng rất khó được đến cùng Hàn Hạo có liên quan tin tức. Hấn trầm mặc một hồi, lại về phía trước đi rồi hai bước, ở hàn đông phía đông tiền ngồi xuống dưới.

“Người kêu hàn đông đông đi?” La Phi dùng thân mật thanh âm hỏi, nam hài xem trước mặt người xa lạ, thần sắc có chút hoảng khùng.

“Ta biết người. Người xem, ta còn có người ảnh chụp.” La Phi mở ra tay phải, ở lòng bàn tay hấn trung quả nhiên có một trương hàn đông đông ảnh chụp -- đó là Hàn Hạo theo công an đại lâu toilet đào thoát khi đi rơi xuống .

Hàn đông đông kinh ngạc sai lệch oai đầu, đối La Phi cảnh giác cảm tiêu tán rất nhiều.

“Đông đông, người có biết ba ba đi nơi nào sao?” La Phi thừa cơ truy vấn, nếu vừa rồi Hàn Hạo cùng lưu vì nói qua cái gì, kia theo đứa nhỏ trong miệng có lẽ có thể bộ xuất ra.

“Ta biết, ba ba vừa mới nói với ta .”

Hàn đông đông trả lời nhường mọi người tâm đầu nhất khiêu, một đôi song lỗ tai tất cả đều dựng đứng.

“Nga?” La Phi tựa hồ không chút để ý mỉm cười,“Hấn đi nơi nào ?”

“Hấn đi bắt người xấu, một cái rất xấu rất xấu người xấu.” Hàn đông đông nghiêm cẩn nói, sau đó hấn tự hào ngẩng ngẩng đầu lên,“Ba ta là cái cảnh sát!”

La Phi ngây ngẩn cả người, doãn kiếm, Liễu Tùng đám người cũng đều ngây ngẩn cả người. Tại như vậy tình cảnh trung, hàn đông đông lời nói không thể nghi ngờ cấp ở đây sở hữu nhân đều mang đến rất nhiều cảm khái. Mà lưu vi lại đỏ hai mắt, nước mắt ở trong hốc mắt đã khởi chuyển nhĩ.

Đúng vậy, đây đúng là Hàn Hạo vừa mới đối con nói qua trong lời nói. Ở con trong lòng, hấn phụ thân vẫn cứ là cái kia chuyển trào trướng thổi anh hùng.

La Phi tựa hồ cũng không cam tâm, trầm mặc một lát sau, hấn lại hỏi: “Ba người còn cùng người nói gì đó?”

“Hấn nương ta hảo hảo học tập, trưởng thành sau cũng muốn làm cái cảnh sát.” Hàn đông đông đem nho nhỏ bộ ngực đỉnh đỉnh, giống như như vậy có thể nhanh hơn lớn lên bình thường.

Cảnh sát..... Hàn Hạo có lẽ chỉ có thể đem hấn theo đuổi gửi gắm ở con trên người thôi? Bởi vì hấn chính mình đã hướng tương phản phương hướng đi lên một cái không đường về.

La Phi sờ sờ nam hải đầu, than nhẹ một tiếng: “Người nhất định có thể làm cái cảnh sát, hơn nữa nhất định sẽ trở thành một cái hảo cảnh sát.” Hấn đem trọng âm đặt ở “Hảo” Tự thượng, khởi đến đặc biệt cường điệu tác dụng.

Lưu vi rốt cuộc không chế không được chính mình cảm xúc, nước mắt từng hạt một ngã nhào xuống dưới.

La Phi cũng có chút động dung, hấn vô pháp lại bảo trì lúc trước công tác trạng thái. Đứng lên sau, hấn phân phó một bên doãn kiếm: “Người khai xe cảnh sát đưa bọn họ về nhà đi.”

Doãn kiếm gật gật đầu, cúi người đem hàn đông đông ôm lấy. Hấn cùng với Hàn Hạo người một nhà nguyên bản hiểu biết, hàn đông đông bị hấn ôm cũng là nhu thuận thật sự. Lưu vi lại nhìn thoáng qua La Phi, nàng lau quệt nước mắt, không nói một lời theo ở doãn thân kiếm sau. Ba người hướng về bến tàu điện ngầm Khẩu Bắc mà đi.

Mọi người ánh mắt theo sát bọn họ bóng lưng, thẳng đến ba người biến mất ở giữa trời chiều. Tầng Nhật Hoa a nhếch miệng, dần dần đánh vỡ trầm mặc.

“Này Hàn Hạo, mạo lớn như vậy phiêu lưu, cũng chỉ là muốn cùng con nói này đó sao?” Hấn không hiểu gãi đầu, đa đầu tiết lại tùy theo phiến phiến xuống.

“Đúng vậy.” Mộ Kiếm Vân thanh âm thần kỳ trầm thấp, nàng quay đầu xem Tăng Nhật Hoa, “Chờ người làm phụ thân về sau, sẽ minh bạch.”

“Được rồi..... Người đó giúp ta sinh một đứa trẻ đâu?” Tăng Nhật Hoa một bên đùa, một bên liếc mắt tinh đi liếc Mộ Kiếm Vân. Ai biết lại phát hiện đối phương nhưng lại đo đỏ đôi mắt, hần vội vã thu hồi cười ha ha biểu cảm, chuyển hướng đề tài hỏi La Phi: “La đội..... Xe chạy đi rồi, chúng ta thế nào hồi cục lý a?”

La Phi ánh mắt còn tại xem lưu vi mẫu tử rời đi phương hướng. Một lát sau hần đột nhiên hỏi câu hoàn toàn không quan hệ trong lời nói: “Các người có bao nhiêu lâu không về nhà?”

“Hữu hảo chút thiên” Tăng Nhật Hoa nhún nhún vai bâng, “Chuyên án tổ trùng kiến về sau, đại gia không đều là ở tại hình cảnh đội nhà khách lý sao?”

“Ngay tại chỗ giải tán. Các người đều về nhà nhìn xem đi.....” La Phi xúc động nói, “Ngày mai buổi sáng tám giờ đến phòng họp tập hợp.”

“A?” Mộ Kiếm Vân vừa mới theo người khác phụ tử phân biệt thương cảm cảm xúc trung giải thoát xuất ra, liền đột như nghe được tốt như vậy tin tức. Vui sướng qua đi, nàng lại hơi hơi nhần lại mày đầu, thân thiết hỏi La Phi, “La đội dài, vậy người đi nơi nào đâu?”

“Ta?” La Phi sững sốt, tự giấu cười khổ, “Ta vốn liền không có gia..... Một người, muốn đi nơi nào phải đi nơi nào.”

Mộ Kiếm Vân trong lòng đau xót, nhưng không cách nào nói cái gì nữa. Nàng biết La Phi trong lòng cái kia không giải được kết, mỗi xúc động một lần liền có một lần thống khổ.

Mà La Phi tựa hồ cũng không nguyện lại đứng ở như vậy không khí trung. Hần dẫn đầu cất bước hướng về bến tàu điện ngầm ngoại đi đến.

“Bảo trì điện thoại khởi động máy, hữu tình hướng tùy thời liên hệ!” Đây là hần cuối cùng vút cho mọi người lời nói.

※※※

Trễ hai mươi một điểm linh bảy phần.

Lục mùa xuân nhà ăn.

Du dương đàn violon thanh theo nữ hài xanh lục mười ngón gian chảy xuôi xuất ra, ở sóng nước thượng tràn ngập phản xạ sau, lại hướng về nhà ăn các góc thẳm vào đi qua. Kia liền như là một cái vô hình lại mềm nhẹ ầm ập bàn tay to, nhẹ nhàng mà môn trón các thực khách trong lòng, làm cho người ta ở hưởng thụ vị giác thịnh yên đồng thời lại cảm nhận được một loại cả vật thể thư thái khoái cảm.

Một khúc kết thúc, dư vị thượng ở du dương, giả dạng sạch sẽ lưu loát phục vụ sinh điểm tiểu bước nhanh đi tới diễn tấu trên đài, đem nhất đại thức hoa tươi đưa đến nữ hài trong tay.

“Khách nhân tặng cho người -- không có nhấn lại, cũng không có lưu danh.” Phục vụ sinh nhẹ giọng nói xong sau, liền muốn hướng dưới đài đi đến. Khả cái kia nữ hài lại gọi lại hần.

“Đợi chút.” Nữ hài thanh âm cũng giống như đàn violon bình thường dễ nghe êm tai.

Phục vụ sinh dừng lại cước bộ xem nữ hài. Nữ hài đã buông xuống đàn violon, nàng đem kia thức hoa phụng ở trước ngực, đôi mi thanh tú khinh khóa, tựa hồ ở suy xét cái gì.

Mùi hoa phiêu tán, nữ hài tuy rằng nhìn không thấy, nhưng có thể nghe thấy ra đó là nhất thức bách hợp. Nàng tay phải ở đóa hoa gian nhẹ nhàng vuốt phẳng một lát, sau đó từ giữa hái ra một căn đan chi hướng phục vụ sinh đưa qua đi.

“Thỉnh đem này đóa hoa quà đáp lễ cấp vị kia khảng khái khách nhân.” Nữ hài ôn nhu nói.

Phục vụ sinh gật gật đầu, trở về câu:“Minh bạch.” Sau đó hần bước nhanh hạ diễn tấu đài, hướng nhà ăn góc xó đi đến. Nơi đó địa thế u tĩnh, là toàn bộ trong đại sảnh không bắt mắt nhất địa phương. Nhà ăn kinh doanh giả tại đây

góc thiết trí mấy trương rất khác biệt tiểu bàn ăn, vì khả năng thẩm tình lữ nhóm mở ra một chỗ thanh lịch yên tĩnh không gian. Cấp nữ hài đưa hoa cái kia khách nhân giờ phút này liền độc ở trong đó một trương tình lữ trên bàn.

Đó là một người tuổi còn trẻ nam tử, hần xem phục vụ sinh từng bước một đến gần, trên mặt hiện ra hồi thần sắc.

“Tiên sinh. Đây chi bách hợp là của chúng ta đàn violon thù quả đáp lễ cho ngài . Thỉnh ngài nhận lấy, cảm ơn ngài cổ động.” Phục vụ sinh cung kính đem đóa hoa dâng, lời nói gian cũng hết sức lễ nghi.

Người trẻ tuổi “A” một tiếng, hần đem kia chi hoa tiếp ở trong tay, sau đó hoà thuốc vào nước vụ sinh hơi hơi gạt gạt đầu. Phục vụ sinh hoàn thành nhiệm vụ, cúi đầu rời đi.

Người trẻ tuổi trầm ngưng một lát, tựa hồ ở tình tế thường thức trong tay bách hợp sở phát ra ản ản thơm ngát. Mà giờ phút này ở trên đài, nữ hài đã bắt đầu tiếp theo khúc diễn tấu. Làm tiếng nhạc tung bay tới được thời điểm, người trẻ tuổi nâng lên ánh mắt nhìn về phía cái kia nữ hài, trên mặt của hần tuy rằng nhìn không ra cái gì biểu cảm, nhưng ở khóe mắt gian lại chảy ra một tia cực đậm ý cười.

Mà nữ hài chính là trầm tâm cho chính mình diễn tấu, làm âm nhạc đem nàng vây quanh thời điểm, nàng tựa hồ liền bị tuyệt chặt đứt cùng ngoại giới sở hữu liên hệ, nàng tình cảm tất cả đều theo cảm huyền chấn động mà nhu nhập đến liên miên nhạc khúc trong tiếng.....

Nàng vẫn cứ mặc kia thân bạch y thúy váy diễn xuất phục, như hoa sen bàn thanh nhĩ tú lệ.

Bất quá một giờ sau, làm nữ hài xuất hiện tại nhà ăn cửa thời điểm, nàng trang phục cùng khí chất lại cùng diễn xuất khi có thật lớn bất đồng.

Thúy váy đã đổi đi, biến thành một cái màu đen quần dài; Trên thân bạch y cũng theo nhanh thức nữ thức áo somi đổi thành rộng rãi giản dị áo khoác. Trừ lần đó ra, ở nàng trên cánh tay trái còn đội một cái hắc cô, bị bạch y nhất sấn có vẻ dị thường chói mắt.

Đó là một cái hiếu cô, đội nó ý nghĩa nữ hài không lâu vừa mới mất đi rồi một vị thân nhân.

Nữ hài trên mặt vẻ mặt cũng xác minh điểm này -- ở nàng buộc chặt ánh mắt gian tràn ngập khuôn mặt u sầu.

Lúc này bóng đêm đã thâm. Lục mùa xuân nhà ăn tiền tuy rằng vẫn là xa hoa truy lạc, nhưng nhân khí đã tán đi rất nhiều. Gió thu lược qua, hàn ý tập nhân, nữ hài nhện không được rút lui thêm nhược thân thể.

Một cái hơn ba mươi tuổi nam tử đứng ở nữ hài bên người, hẩn hiện ra một bộ muốn đi còn lưu do dự bộ dáng, do dự luôn mãi sau, rốt cục lại mở miệng hỏi nói:“Người..... Thật sự không cần ta đưa người sao?”

“Thật sự không cần.” Nữ hài thanh âm mềm nhẹ nhưng thái độ kiên định,“Hôm nay sẽ có người tới đón ta . Cảm ơn người!”

Nam tử lắc đầu, không nghĩ ra sẽ có ai tới tiếp nữ hài. Nữ hài phụ thân vừa mới qua đời, mà nàng tựa hồ cũng không có khác có thể dựa vào thân nhân cùng bằng hữu.

Nam tử là nhà ăn đại trù. Bởi vì luôn cùng nữ hài đồng thời cùng đi làm, cho nên mấy ngày nay hẩn liền lâm thời gánh vác khởi tiếp đưa đối phương nhiệm vụ. Nhưng là hôm nay nữ hài lại đột nhiên đưa ra không cần thiết hẩn đưa, hẩn khó tránh khỏi có chút kỳ quái, đồng thời cũng có một ít lo lắng.

“Người không cần vì ta lo lắng.” Nữ hài tựa hồ cảm giác được đối phương ý tưởng, còn nói thêm,“Cho dù tiếp ta nhân không đến, ta cũng sẽ không đi đánh mất -- có Ngu Ngu cùng ta đâu.”

Nam tử ánh mắt buông xuống dưới, dừng ở nữ hài bên chân một cái kéo không kéo nhiều khuyên thượng. Đây là nữ hài trong miệng “Ngu Ngu”, là phụ thân sinh tiền đưa cho nàng một cái loại tốt đạo manh khuyên. Ngu Ngu huấn luyện có tố, ký thông minh lại trung thành, quả thật là cái làm người ta yên tâm dẫn đường đồng bọn.

“Vậy được rồi.” Nam tử không lại kiên trì , hẩn cùng với nữ hài cáo biệt sau, một người hướng về nhà ăn bãi đỗ xe đi đến. Lái xe trải qua cửa thời điểm, hẩn lại nhện không được hướng về nữ hài đứng thẳng phương hướng nhìn vài lần.

Nữ hài vẫn là cô linh linh đứng, cái kia tiếp nàng nhân còn không có đến.

Nam tử hơi hơi lắc đầu. Hẩn đã phát hiện trải qua vài ngày nay ở chung, chính mình ở thương hại ở ngoài tựa hồ lại đối nữ hài có chút khác cảm tình. Nhưng là, hẩn cũng không muốn cho này cảm tình ở đào tạo đi xuống.

Xem nữ hài trống rỗng vô thần hai mắt, nam tử trong lòng trung thờ dài một tiếng “Đáng tiếc”. Sau đó hấn thả hạ chân ga, ô tô gia tốc hướng viện ngoại trên đường lớn chạy tới.

Nữ hài nghe ra nam tử rời đi. Nàng đề ra trong tay cầu thẳng, Nguru Nguru lập tức lĩnh hội chủ nhân ý tứ, mang theo nữ hài cước bộ về phía trước đi đứng lên. Ở gặp được bậc thềm thời điểm, Nguru Nguru sẽ đem thân thể hoành ở chủ nhân căng chân phía trước, phát ra riêng cảnh chỉ ra. Chờ chủ nhân thật cẩn thận bước trên bình sau, nó mới lại tiếp tục đi phía trước bán ra nhẹ nhàng cước bộ.

Một người nhát cẩu liền dạng lẫn nhau phối hợp đi ra nhà ăn sân, lúc này trên đường chiếc xe cùng người đi đường cũng đã phi thường rất thừa thớt, nữ hài thân ảnh bị mờ nhạt đèn đường thật dài kéo ra, bao nhiêu có vẻ có chút cô độc cùng bất lực.

Nữ hài khẽ khuếch bỗng nhiên nhẹ nhàng mà giật mình, nàng nghe thấy phía sau truyền đến lớp xe cùng mặt đất ma sát thanh âm. Nàng dự cảm đến cái gì, vì thế liền dừng lại cước bộ cùng đợi.

Theo nhẹ nhàng phanh lại thanh, một chiếc màu đen xe hơi đứng ở nữ hài bên người. Bên trong xe trẻ tuổi nam tử quay cửa kính xe xuống hỏi: “Cần giúp sao? Ta có thể đưa người.”

Nữ hài không có lập tức trả lời, nàng hướng về người trẻ tuổi tiếng phát ra phương hướng phủ qua thân đi, đồng thời dùng cái mũi thật sâu hít vào một hơi.

Người trẻ tuổi sững sốt, hấn cũng đi theo trừu khịt khịt, theo sau hấn bỗng nhiên minh bạch cái gì, ánh mắt chuyển hướng bên trong xe.

Nhất chi hoa bách hợp tĩnh nằm ở đồng hồ đo phía trên, bên trong xe bởi vậy mà phiêu dật một cỗ thần nhiên thom ngát.

Người trẻ tuổi không tiếng động cười khỏ, hấn biết chính mình đã rơi vào rồi đối phương “Cạm bẫy” Trung.

“Tốt lắm, ta chính là đang đợi người.” Nữ hài trên mặt thần sắc nghiêm túc thật sự, nàng lạnh lùng hỏi: “Người ở nhìn chăm chăm ta?”

Người trẻ tuổi thoát nhìn cũng không tưởng phản bác. Trầm mặc một lát sau, hắn đề nghị nói: “Trước lên xe đi -- bên ngoài rất lạnh.”

Nữ hài lại lui về sau một bước, cảnh giác lắc lắc đầu: “Không, ta sẽ không thượng người xe.”

“Kia..... Chúng ta tìm một chỗ tọa ngồi xuống?” Nhìn đến nữ hài cự tuyệt lên xe khả lại không có rời đi ý tứ, người trẻ tuổi liền đưa ra cái thứ hai đề nghị, “Ngay tại phụ cận cái kia quán cà phê.”

Nữ hài biết cái kia quán cà phê, cách lục mùa xuân nhà ăn cũng liền trăm mét khoảng cách. Lược nhất do dự sau, nàng gật đầu đồng ý. Bất quá nàng lập tức lại cường điệu nói: “Ta chính mình đi qua.”

“Được rồi. Ta hãy đi trước chờ người.” Người trẻ tuổi lái xe ly khai. Rất nhanh hắn liền tới cái kia quán cà phê. Dựa theo thói quen hắn tìm cái góc khuất nhất vị trí, sau đó kêu lên một cái phục vụ sinh phân phó nói: “Có cái nữ hài đang từ lục mùa xuân nhà ăn bên kia đi tới, người đi tiếp một chút nàng -- ánh mắt nàng nhìn không thấy.”

Phục vụ sinh lên tiếng trả lời mà đi, ước chừng thất tám phút sau, hắn đem nữ hài lĩnh đến bên cạnh bàn.

“Mời ngồi.” Người trẻ tuổi thân nhiên nói xong sau liền không có câu dưới. Như vậy gặp bản không ở kế hoạch của hắn trong vòng, hắn thậm chí còn chưa có suy nghĩ cẩn thận chính mình vì sao muốn đề nghị lần này gặp, hắn tựa như hắn không rõ vì sao hội không ly khai cái kia nhà ăn giống nhau.

Nữ hài sờ soạng ngồi ở người trẻ tuổi đối diện. Ngưu Ngưu tắc thân dài cái mũi đông khuru tây ngữi một trận, sau đó nó bán nằm ở chủ nhân bên người, đồng thời nhận đến chủ nhân khẩn trương cảm xúc ảnh hưởng, nó giống bảo tiêu giống nhau trừng lớn hai mắt, nhanh nhìn chăm chăm cách đó không xa cái kia người xa lạ.

“Người vì sao muốn nhìn chăm chăm ta?” Nữ hài cũng không hàn huyền, trực tiếp tung ra một cái mắt thẳng bằng vấn đề.

“Ta không có nhìn chăm chăm người.” Người trẻ tuổi đang chờ đợi thời điểm đã tưởng tốt lắm trả lời trong lời nói, “Ta ở nhà ăn ăn cơm. Lúc đi thấy được người, ta chính là tưởng giúp một việc mà thôi.”

Người trẻ tuổi tuy rằng không có nói dối, nhưng này chẳng phải sự thật toàn bộ. Ít nhất hắn ở cơm nước xong sau không có lập tức rời đi, mà là tận lực ở bãi đỗ xe chờ đợi một hồi. Như vậy hắn mới có thể nhìn đến nữ hài đi một mình thượng ngã tư đường, vì thế hắn đem xe chạy đi lên hồi đối phương hay không cần giúp.

“Không, ngươi ở nhìn chăm chăm ta, ta có thể cảm giác được. Ngươi đừng nghĩ gạt ta, tuy rằng ta là cái người mù --” Nữ hài nhú nhú đầu mày, hiện ra bất khoái biểu cảm, “Người mù có đôi khi ngược lại có thể nhìn đến người bình thường nhìn không tới gì đó.”

“Đúng vậy.....” Người trẻ tuổi tự giễu giống như “Hắc hắc” Cười, “Tỷ như nói, kia chi bách hợp.”

“Ngươi không phải lần đầu tiên cho ta đưa hoa .”

Người trẻ tuổi cam chịu, hắn vô pháp cũng không tưởng phản bác vấn đề này.

“Vài ngày nay ngươi mỗi ngày đều đến, hơn nữa đều chờ ta đi rồi về sau ngươi mới đi -- ta nhìn không thấy, nhưng ta cảm giác được.” Nữ hài lại cường điệu một lần, “Ngươi ở nhìn chăm chăm ta, ngươi đừng nghĩ gạt ta.”

Người trẻ tuổi than nhẹ một tiếng. Có lẽ đúng như nữ hài theo như lời, hai mắt mù ngược lại cho nàng khác hẳn với thường nhân giác quan thứ sáu thấy. Hắn tự cho là hắn hành động có thể giấu diếm được bất luận kẻ nào, ai biết hôm nay lại hội thua ở một cái manh nữ thủ hạ.

“Được rồi.” Hắn rõ ràng thân nhiên thừa nhận, “Ta là ở nhìn chăm chăm ngươi. Bất quá ta không có ác ý, ta thậm chí nghĩ ngươi an toàn rời đi. Bởi vì..... Ngươi gần nhất mất đi rồi chiếu cố.”

“Ngươi..... Có ý tứ gì?” Nữ hài bị chạm được tâm cơ non mềm chỗ, nàng thanh âm lực có chút run run.

Người trẻ tuổi cắn cắn môi, tựa hồ mỡ ta sự tình nhường hắn cảm thấy thống khổ, sau đó hắn bình tĩnh thanh âm nói: “Ta biết ngươi mất đi rồi phụ thân.....”

Nữ hài “Anh” một tiếng, nước mắt lập tức theo nàng thất thần trong ánh mắt rơi xuống. Đồng thời nàng lại nghe thấy trẻ tuổi nhân tiếp tục nói: “Ta cũng là vừa mới mất đi phụ thân, cho nên ta có thể cảm nhận được ngươi cảm giác..... Bỗng nhiên mất đi rồi chăm sóc, giống như sinh mệnh mỡ cái trọng yếu chống đỡ tiêu thất.....”

“Cái gì? Ngươi phụ thân cũng.....” Nữ hài kinh ngạc giương miệng, nước mắt vẫn cứ bắt tại trên mặt của nàng, bất quá nàng định ý rõ ràng tán đi rất nhiều.

“Đúng vậy, phụ thân ta.” Người trẻ tuổi lập lại một lần. Hắn cũng không cảm thấy tự bản thân sao nói có cái gì không ổn, hơn mười năm sớm chiều ở chung, người kia ở trong lòng hắn địa vị sớm cùng phụ thân không khác.

Nữ hài sùng sốt một lát, nàng nước mắt dần dần ngừng, sau đó nàng đột nhiên hỏi:“Ngươi chính là vì vậy cho ta đưa hoa? Nhưng lại nhìn chăm chăm ta?”

“Không.” Người trẻ tuổi lại lắc lắc đầu nói,“Ta cho ngươi đưa hoa, chính là bởi vì ta thích ngươi âm nhạc.”

Nữ hài thoáng lộ ra ngoài ý muốn biểu cảm:“Ngươi biết âm nhạc sao?”

“Không hiểu. Nhưng ta có thể nghe hiểu ngươi khúc. Nhất là ngươi mỗi ngày diễn tấu thứ nhất thủ, luôn..... Luôn như ta nhớ tới này mất đi nhân.....”

“Đó là nước Đức nhân Del đức kéo [kỷ niệm khúc], vốn chính là vì nhớ lại này mất đi nhân sở làm.....” Nữ hài ảm ảm than một tiếng,“Ngươi có thể nghe hiểu này thủ khúc, thuyết minh ngươi thật không có gạt ta, ngươi quả thật mất đi rồi đối với ngươi mà nói rất trọng yếu nhân. Tựa như ngươi nói , phụ thân.....”

Nữ hài thanh âm càng nói càng thấp, ảm ảm gian cùng kia người xa lạ sinh ra đồng bệnh tương liên ai sở.

Người trẻ tuổi cũng trầm mặc , ánh mắt của hắn có chút mê ly, bên tai tựa hồ lại vọng lại khởi kia nhẹ nhàng chậm chạp yên tĩnh nhạc khúc thanh..... Đồng thời những người đó dung mạo đã ở trước mắt thoáng hiện , hoặc mơ hồ, hoặc rõ ràng, có chút lại lẫn nhau lần lượt thay đổi trọng điệp đứng lên, biến ảo ra quái dị hình dạng, nhưng hắn không thể nào nhận.

Này trí nhớ như ông hắn đầu càng ngày càng trưởng, hắn rốt cục nhìn không được thống khổ kêu rên một tiếng.

“Người làm sao vậy?” Nữ hài câu hỏi không lại giống vừa rồi như vậy lạnh như băng .

“Không có việc gì.” Người trẻ tuổi hít sâu một hơi, lấy tay xoa xoa cái trán, tựa hồ muốn thoát khỏi lập tức quẩn cảnh, hần liền chuyển hướng đề tài nói, “Người diễn tấu thứ ba thủ khúc ta cũng phi thường thích.”

“Thứ ba thủ?” Nữ hài lấy tay nhẹ nhàng mà chỉ khởi má bang, “Nó sẽ cho người cái dạng gì cảm giác?”

“Nó có thể nhường ta tâm trầm tĩnh xuống dưới.”

“Người có phải hay không có rất nhiều tâm sự? Có một số việc cho người cảm thấy hoang mang, đi qua , tương lai Còn có tiền phương lộ.....”

Người trẻ tuổi ngậy ngấn cả người, hần kinh ngạc xem nữ hài, không biết đối phương vì sao sẽ có như thế chuẩn xác phán đoán.

Nữ hài tựa hồ cảm giác được hần hành vi cùng tư tưởng, nàng mỉm cười một chút, giải thích nói: “Kia thủ khúc là Pháp quốc nhân mã tư nại [trăm tư], là nhất thủ nổi tiếng mình tưởng khúc. Người có vài phần tâm sự, nó liền có thể cùng người kích khởi vài phần cộng minh.”

Đây là người trẻ tuổi lần đầu tiên nhìn thấy nữ hài lộ ra tươi cười, cảnh này khiến nàng lược hiển tái nhợt trên khuôn mặt hơn vài phần lo lắng. Hần nhin không được tự đáy lòng ca ngợi nói: “Người cười đứng lên thật xinh đẹp.”

Nữ hài cúi đầu, tươi cười tuy rằng tiêu thất, nhưng nàng thần thái hiển nhiên là tiếp nhận rồi đối phương ca ngợi. Một lát sau nàng dùng hạ phán đoán suy luận miệng nói: “Người không phải cái người xấu.”

“Vì sao?” Người trẻ tuổi hỏi. Đây chỉ sợ là gì một người nam nhân ở giống nhau hoàn cảnh hạ đều sẽ hỏi vấn đề.

Nữ hài trả lời đúng là như thế đơn giản: “Bởi vì người thật sự nghe hiểu ta âm nhạc.”

“Kia phía trước đâu? Ta là nói thảo luận âm nhạc phía trước -- ta ở trong lòng người chính là cái nguy hiểm người

xấu đi?”

“Cũng không hoàn toàn là.....” Nữ hài nghĩ đến chính mình vừa mới bắt đầu thái độ, không khỏi có chút xin lỗi, “Kỳ thật là vì phát sinh một sự tình, ta không nghĩ gặp phải phiền toái.”

“Ân..... Chuyện gì?”

“Ngày hôm qua có cái khách nhân, hân uống hơn rượu..... Sau đó nói với ta một ít vô lễ trong lời nói, chuyện này người hân là biết đi?”

“Đúng vậy. Lúc đó ta còn thực lo lắng, cho nên ta luôn luôn đợi đến người an toàn rồi đi nhà ăn sau, ta mới rời đi. Hôm nay ta nhìn chằm chằm người, cũng là sợ hãi người kia còn có thể trở về tìm việc.” Người trẻ tuổi hiện ra một ít sốt ruột ngữ điệu, mà hân lời nói lập tức liền bị nữ hài đánh gãy : “Người kia đã chết.”

Người trẻ tuổi một tiếng thét kinh hãi: “Cái gì?”

“Chính là đêm qua hân đi rồi về sau ra chuyện. Thoạt nhìn là tai nạn xe cộ, nhưng là hân có một chút bằng hữu lại nhận vì chẳng như vậy đơn giản. Hôm nay buổi chiều những người đó tìm được ta, bọn họ hoài nghi là bởi vì cùng ta tranh chấp khiến cho mắ tai vạ. Mà ta bên người không có khả năng có người hội làm như vậy sự tình..... Bất quá hôm nay người lại xuất hiện , ta đã nghĩ nhiều lắm một ít.....” Nữ hài châm chước , đem lời nói được tận lực uyển chuyển, “Ta cũng không phải hoài nghi người, chính là..... Chính là muốn gặp đến người, có thể giáp mặt hỏi một chút.”

Người trẻ tuổi trong lòng hơi hơi căng thẳng, nhưng không có ở trên vẻ mặt biểu hiện ra ngoài. Hân biết a thái này bằng hữu sẽ là ai. Tối hôm qua sự tình hân đã làm phi thường cẩn thận, sợ rước lấy cảnh sát hoặc là A Hoa lưu cấp nữ hài mang đến phiền toái, không nghĩ tới phiền toái vẫn là thượng môn. Đây A Hoa..... Xem ra còn không có thể quá coi thường hân .

“Người không cần nghĩ nhiều như vậy, không thẹn với lương tâm là được.” Người trẻ tuổi trấn an nữ hài nói, “Giống hân người như vậy, bình thường không biết chọc bao nhiêu sự, cho dù thực sự có người hại hân, thế nào tính cũng coi như không đến trên đầu người.”

“Cũng là, quả thật là ta rất đa tâm .” Nữ hài đã hoàn toàn đánh mất lúc trước nghi ngờ, tự giấu nói, “Khả năng cũng là theo ta tính cách có liên quan đi, di truyền.”

Nói tới đây, nàng lại nghĩ đến nỗi ta thương tâm sự tình, bỗng nhiên trầm mặc xuống dưới. Một lát sau, nàng mới lại bình tĩnh thanh âm nói: “Người biết không? Phụ thân ta là cái cảnh sát.”

Người trẻ tuổi sau một lúc lâu không có đáp lại. Nữ hài ngẩng đầu, phỉ công trợn to hai mắt: “Người làm sao vậy?”

“Rất trẻ , người nên về nhà” Người trẻ tuổi không chế được phập phồng cảm xúc, dùng hết lượng tự nhiên ngữ khí nói.

Nữ hài phẩm ra đối phương cáo biệt ý tứ hàm xúc, nàng cũng cảm thấy chính mình có chút nhiều lời, đối phương dù sao chính là cái người xa lạ mà thôi.

“Là rất trẻ” Nữ hài do dự một lát, hỏi, “Người..... Người còn có thể đưa ta sao?”

“Đương nhiên.” Người trẻ tuổi không chút do dự trả lời, hẳn đối nữ hài có khó có thể nói rõ ý thức trách nhiệm.

“Cám ơn người.” Nữ hài lại lộ ra tươi cười, sau đó nàng chủ động báo ra tên của bản thân, “Ta gọi Trịnh Giai.”

Chương 7 dự phục

Trễ hai mươi một điểm ba mươi sáu phân.

Tỉnh thành hình cảnh đại đội nhà khách nội.

La Phi đang đứng ở cửa sổ hướng ngoài phòng nhìn ra xa. Đây là một cái sát đường cao tầng phòng, cho nên hắn tầm nhìn có thể phóng thật sự khai. Phồn hoa tỉnh thành ngã tư đường ở trong bóng đêm lóe ra các loại hoa mắt sáng rọi, cấp La Phi mang đến một loại ký quen thuộc lại xa lạ cảm giác.

Ở đại học thời kì, La Phi từng ở tỉnh thành này người bốn năm. Đó là hắn nhân sinh trung tối đặc ý cũng vui vẻ nhất bốn năm. Thanh xuân, hữu nghị, tình yêu, lý tưởng..... Hắn cơ hồ có được lúc đó có thể có được sở hữu tốt đẹp sự vật. Nhưng là tại đây bốn năm sắp kết thúc thời điểm, hết thảy tất cả đều bị đánh nát .

Sau đó hắn liền rời đi tòa thành thị này, mang theo một viên bị thương đau nghiền dập nát tâm linh. Mười tám năm sau lúc hắn lại trở về, này thành thị đã phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất: Rộng mở ngã tư đường, cao ngất lầu đài, rực rỡ nghệ hồng, xuyên qua không thôi dòng xe..... Này đó xa hoa ma đăng cảnh tượng đều là long châu cái kia nhị tuyền thành thị vô pháp với tới .

Trải qua vài ngày liên miên Thu Vũ, thời tiết rốt cục bắt đầu hảo chuyển. Trải qua mưa rửa sạch sau, trời quang hạ đô thị cảnh đêm có vẻ dữ phát lộng lầy mê người. La Phi thân ở hoàn cảnh như vậy trung, phồn hoa bóng đêm xúc tua khả kịp bàn hiện ra ở trước mắt hắn, khả trong lòng hắn lại khó có hưng phấn cảm giác.

Tuy rằng cách cửa sổ, vẫn có nhẹ gió lạnh xuyên qua khe hở chui vào phòng trong, điều này làm cho La Phi cảm thấy hàn ý. Dõi mắt trông về phía xa, thành thị trung vạn gia đèn đuốc cùng chân trời đầy sao dần dần hòa hợp nhất thể, kia đèn đuốc sau phải là không đếm được ấm áp gia đình. Ở những kia trong phòng, rét lạnh liền sẽ không như thế dễ dàng xâm nhập đi lại đi?

Mặc dù là bỏ mạng thiên nhai Hàn Hạo cũng vẫn có thể ở buổi chiều hưởng thụ đến ngắn ngủi tình thân. Chính mắt chứng kiến đến kia một màn, La Phi trong lòng tạo nên vô hạn cảm khái. Không biết tại đây cái thành thị trung, còn có bao nhiêu cô độc giả giống chính mình giống nhau không nhà để về.

Ít nhất có một người là cùng chính mình đồng bệnh tương liên , hắn giờ phút này lại hội ẩn thân tại đây thành thị trung người nào góc?

Bọn họ cho nhau trốn lại cho nhau đánh giá, chịu được cô độc đồng thời lại hưởng thụ tranh đấu kích thích. Ở mặt phương diện, bọn họ là như thế tương tự, khả bọn họ lại giống như là một quả tiền xu chính phản hai mặt, theo đúc kia một khắc khởi liền nhất định vĩnh vô trùng hợp ngày nào đó.

eumenides, mười tám năm trước La Phi tự tay sáng tạo ra này nhân vật, nhân sinh của hắn bởi vậy hướng một cái vĩ đại bước ngoặt, mà hiện tại, lúc hắn một lần nữa đối mặt này nhân vật thời điểm, hắn là có phải có năng lực đem kia thống khổ quỹ tích xoay trở về?

La Phi cũng vô pháp cấp ra đáp án, hắn chỉ biết là: Chính mình cùng eumenides đang ở hướng một hồi vô pháp lãng tránh va chạm, bọn họ đồng dạng chờ mong, cũng đồng dạng sợ hãi kia va chạm sau cuối cùng kết cục.

La Phi suy nghĩ cứ như vậy hỗn độn phiêu tán , thẳng đến chuông cửa thanh đưa hắn tha trở lại trong hiện thực đến.

La Phi đi qua mở ra cửa phòng, cửa đứng là Tăng Nhật Hoa.

“La đội. Không đã quấy rầy người đi?” Tiểu tử quan sát đến La Phi trên mặt lưu lại trầm ngưng thần sắc, liền thử giống như hỏi một câu.

“Nga..... Không có, không có.” La Phi cười cười, thừa cơ điều chỉnh một chút chính mình trạng thái, sau đó hắn hỏi ngược lại,“Sao người lại tới đây? Không về nhà sao?”

“Hi, ta một cái người đàn ông độc thân, có trở về hay không gia có cái gì khác nhau? Lại nói nơi này ăn trụ đều phương tiện, còn có người quét dọn vệ sinh.” Tăng Nhật Hoa cười hi hi nói.

“Kia tiến vào ngồi đi.” La Phi tránh ra thông lộ, đồng thời bán đùa xem Tăng Nhật Hoa,“Này phòng ở người cũng thực, cũng đừng khách khí .”

Tăng Nhật Hoa sừng sốt, lập tức minh bạch La Phi sở chỉ: Trước đây Hàn Hạo chỉ huy chuyên án tổ thời điểm, chính mình từng phụng mệnh vùng trộm điều tra qua La Phi phòng. Hiện tại lại khi quá cảnh thiên, La Phi đã thành tín nhiệm chuyên án tổ trưởng. Hắn chỉ có thể “Hắc hắc” Cười gượng hai tiếng, giả bộ hồ đồ không tiếp đối phương trong

lời nói trà.

La Phi vẩy tay, ý bảo khách nhân ngồi xuống. Đồng thời hần nhìn đến trong tay đối phương dẫn theo cái bịch xốp, sẽ theo khẩu hỏi câu:“Đó là cái gì vậy?”

“Nga, một ít đồ dùng hàng ngày.” Tăng Nhật Hoa đem bịch xốp đồ lên La Phi trước mặt. Người sau mở ra vừa thấy, cũng là gói đầu dịch, xà phòng, bàn chải đánh răng linh tinh gì đó.

“Nhà khách cung cấp duy nhất dụng cụ chất lượng rất kém , cái kia bàn chải đánh răng cứng rắn , có thể đem lợi loét xuất huyết đến. Người ở trong này cũng không phải một ngày hai ngày , có một số việc không cần thấu sống.” Tăng Nhật Hoa nói tới đây, phát hiện La Phi ánh mắt trở nên có chút kỳ quái, vội vàng bổ sung giải thích nói,“La đội, người đừng hiểu lầm..... Đây đó đều là mộ lão sư thác ta sao đưa cho người, vừa rồi ta nói , cũng là nàng thác ta chuyển đạt trong lời nói.”

La Phi gạt mình bàn “A” cười:“Ta nói đi, người này lời thôi quang côn, thế nào còn có thể nghĩ vậy chút.....” Hần lần này tới vội vàng, quả thật không có mang theo đồ dùng hàng ngày. Máy thử này thật là có chút đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi ý tứ. La Phi không khỏi ần ần cảm thấy chút lo lắng, đồng thời hần lại chú ý tới cái gì, ánh mắt hướng đối phương trên đầu bay một chút,“Àn? Lý qua phát ra a, này cũng là mộ lão sư công lao đi.”

Đích xác, Tăng Nhật Hoa đỉnh đầu kia đôi rôi bởi “Điều oa” Không thấy , thủ nhi đại chi là một đầu sạch sẽ lưu loét tóc ngắn. Tiểu tử cũng bởi vậy có vẻ tinh thần rất nhiều.

“Hắc hắc, cái gì đều không thể gạt được người.” Tăng Nhật Hoa nói,“Buổi tối ta thỉnh mộ lão sư ăn cơm , nàng nói thật ra chịu không nổi da đầu ta tiết, sau khi ăn xong liền cứng rắn lôi kéo ta đi để ý phát. Sau đó nàng còn mua bình đi tiết dầu gội cho ta, đồng thời cũng cho người mua này bao này nọ.” Hần vừa nói một bên tập quán tính gãi gãi da đầu, lần này chưa tái xuất hiện “Bông tuyết” Tung bay rầm rộ.

“Ta đây vẫn là dính người hết.” La Phi mỉm cười nói. Từ mấy ngày trước đây Tăng Nhật Hoa cứu Mộ Kiếm Vân sau, này hai người trẻ tuổi trong đó quan hệ hiển nhiên thân cận rất nhiều. Đây đó đều bị La Phi xem ở trong mắt.

Tăng Nhật Hoa lại xem La Phi lắc lắc đầu:“Kia đồ không nhất định, có lẽ là ta dính người quang đầu.”

La Phi không hiểu:“Có ý tứ gì?”

“Mộ lão sư mua xong này đó đồ dùng hàng ngày, nhường ta tặng cho người. Nàng cái kia thời điểm về mặt thực mắt tự nhiên --” Tăng Nhật Hoa phiết miệng nói, “-- cho nên ta hoài nghi, nàng cùng ta nét mực nửa ngày, kỳ thật mục đích chính là muốn cho ta hơi mấy thứ này mà thôi.”

“Kia nàng cần gì phải?” La Phi khó có thể tán thành, “Trực tiếp giao cho ta không được sao?”

“Người nghe nói qua ăn thịt người tham gà mái sao?” Tăng Nhật Hoa đột nhiên toát ra một câu, “Ta cảm thấy chính mình chính là kia con gà mái.”

La Phi nhú mày, hoàn toàn không rõ đối phương đang nói cái gì .

“Thanh đại từng có một cái nhà giàu nhân gia, tiểu thư thân thể nhược, muốn tiến bỏ nhân sâm. Nhưng là trực tiếp ăn thịt người tham được lực rất xung, nữ hài tử chịu không nổi. Vì thế bọn họ liền đem nhân sâm băm uy gà mái, sau đó đem gà mái hạ đản lại cho tiểu thư ăn. Như vậy nhân sâm được hiệu liền đến trong trứng gà, khởi đến một cái giảm xóc tác dụng. Cho nên lão gà mái tuy rằng ăn đến nhân sâm, khả chẳng qua là cho tiểu thư làm giá y nha.” Tăng Nhật Hoa nói xong này chuyện xưa sau, thờ dài nói, “Ta đâu, cũng cùng này gà mái giống nhau, mộ lão sư ngưng ngưng trực tiếp đem này nọ tặng cho người, cho nên mới thiết kế như vậy cái vòng lớn tử để cho ta tới đại lao.”

La Phi ngẩn ra, trong lòng nổi lên một loại kỳ quái cảm giác, tựa như năm đó hắn ở khủng bố cốc bỏ tù khi, ha ma tộc nữ hài Hứa Hiểu Văn cách ngục môn uy hắn ăn thịt khi bình thường. Bất quá hắn rất nhanh liền đem kia cảm giác đè ép đi xuống, bởi vì ở hắn tâm linh chỗ sâu, có chút này nọ là vĩnh viễn vô pháp vượt qua .

“Tốt lắm, không nói này . Dù sao ta đã hoàn thành nhiệm vụ, ngày mai hảo ngưỡng mộ lão sư báo cáo kết quả công tác.” Tăng Nhật Hoa là cái tâm vô khúc mắc nhân, cũng không để ý La Phi trong lòng vi diệu biến hóa. Hắn theo trong túi lấy ra một trương giấy đưa cho đối phương, thay đổi cái đề tài nói: “Nhìn xem này đi, đây là ta chân chính nhiệm vụ -- hướng chuyên án tổ trưởng báo cáo kết quả công tác.”

La Phi tiếp nhận kia tờ giấy triển khai, mặt trên nội dung không nhiều lắm, cũng là một cái nhân vật tin tức:

“Hoàng Kiệt Viễn, nam, bốn mươi ba tuổi, đương nhiệm hắc ma lực quán bar lão bản, di động:13020011590.”

Tăng Nhật Hoa ở một bên giải thích : “Hoàng Kiệt Viễn. Mười tám năm trước nhất tam linh bắt cóc con tin án kiện, hắn đứng là Đình Khoa trợ thủ. Cho nên trừ bỏ Đình Khoa ở ngoài, hắn chính là hiểu biết nhất kia khởi án kiện người.”

La Phi nở nụ cười, minh bạch đây mới là Tầng Nhật Hoa việc này chân chính ý đồ đến. Bởi vì đã biết đến rồi eumenides đúng là năm đó nhất tam linh bắt cóc án kiện hung phạm con mồ côi, cho nên chuyên án tổ liền đem năm đó đính đáng cảnh viên xác định vì thẩm tra theo mục tiêu. Tuy rằng một ngày nội liên tục phát sinh Ngô dần ngo nhảy lều, Hàn Hạo ước gặp thê nhi hai khởi sự kiện trọng đại, nhưng Tầng Nhật Hoa vẫn chưa buông tha cho đối nhất tam linh sự kiện truy tra, hiện tại hắn đã đem quan trọng nhất một cái manh mối đưa đến chính mình trong tay.

La Phi tự đáy lòng tán câu:“Tốt lắm.” Tiểu tử tuy rằng tính cách không kèm chế được, nhưng công tác năng lực cùng chủ động tính vẫn là chớ dung hoài nghi .

“Đáng tiếc chỉ tra được này một người.” Tầng Nhật Hoa lại phiên để mắt da, tựa hồ đối chính mình cũng không vừa lòng,“Đinh Khoa là không trông cậy vào -- toàn bộ tỉnh thành cảnh giới đã tìm hắn mười năm..... Cái khác vài người, có đã không ở thế; Một cái kêu chung vân -- chính là năm đó trực tiếp đánh gục hung phạm văn hồng binh cái kia đặc công tay súng bắn tỉa -- thế nào cũng tra không đến hắn tin tức, rất kỳ quái.....”

La Phi “Àn” một tiếng nói:“Kia có thể là biệt hiệu.”

“Biệt hiệu?”

“Bởi vì đánh chết nhân, tuy rằng là hung phạm, nhưng là hội đối người chấp hành tạo thành chứa nhiều áp lực. Cho nên hắn nếu không đồng ý công khai thân phận, là cho phép sử dụng biệt hiệu .”

“Nga.” Tầng Nhật Hoa gật gật đầu, đối La Phi giải thích tỏ vẻ lý giải, đồng thời thôi để mắt kính nói:“Kia muốn tìm người này nói, ta cũng không biện pháp .”

“Tìm được Hoàng Kiệt Viễn, sẽ không sâu tìm không thấy hắn. Bất quá --” La Phi khẩu phong vừa chuyển,“-- ta đồ không đề nghị tìm hắn, bởi vì tìm không thấy hắn, đối hắn đúng là một loại bảo hộ.”

“Quả thật như thế.” Tầng Nhật Hoa một điểm tức thấu. Đối eumenides mà nói, nếu hắn muốn báo thù, như vậy mục tiêu danh sách trung hiển nhiên không phải ít này trực tiếp đánh gục phụ thân đang tập kích. Hiện tại đại gia đều không biết người này là ai vậy, tương đối mà nói hắn đồ an toàn .

“Chúng ta đây cần phải chạy nhanh liên hệ này Hoàng Kiệt Viễn a.” Tiểu tử còn nói thêm, “Nếu như eumenides trước tìm được hấn, chúng ta đây đã bị động -- muốn hay không ta hiện tại liền gọi cuộc điện thoại?”

Khi nói chuyện, Tăng Nhật Hoa đã đem di động sờ soạn xuất ra. Trên thực tế lấy hấn tính cách, đã sớm kiểm chế không được. Bất quá trước đây ở Hàn Hạo làm tổ trưởng khi thực phản cảm thù hạ người càng quyền làm việc, Tăng Nhật Hoa từng có giáo huấn, cho nên lần này không có vội vàng hành động, mà là trước hướng La Phi làm hội báo.

“Đừng vội.” La Phi vẫy tay ngăn lại Tăng Nhật Hoa động tác, “Hiện tại đã đình trệ, ngày mai rồi nói sau.”

“Đình trệ?” Tăng Nhật Hoa sững sốt, có vẻ đối La Phi này lý do không quá lý giải, hấn do dự một lát, muốn nhắc nhở đối phương dường như cường điệu một câu, “Chúng ta nhưng là ở cùng eumenides thường thời gian a.”

“Ta biết.” La Phi ngưng tụ lại ánh mắt xem đối phương, sau đó hấn lại nhẹ nhàng phun ra ba chữ đến: “Nghe ta.”

La Phi trong ánh mắt tựa hồ cất giấu chút không thể nói rõ gì đó, nhưng đồng thời cũng để lộ ra mệnh lệnh kiên định. Tăng Nhật Hoa vội vàng xao động cảm xúc liền tại đây trong ánh mắt yên ổn xuống dưới.

Đồng dạng là chuyên án tổ tổ trưởng, Hàn Hạo hạ mệnh lệnh khi bình thường là cường thế, không tha cái lại miệng, La Phi lúc này thái độ cùng với so sánh với muốn nhu hòa rất nhiều, nhưng này nhu hòa lại giống như cất giấu vô tận lực lượng nhỏ bé, làm cho người ta càng thêm vô pháp kháng cự.

“Được rồi. Hết thấy đều nghe người an bày.” Tăng Nhật Hoa tại đây lực lượng nhỏ bé hạ thuận theo nói, “Nếu cần ta làm cái gì, tùy thời phân phó đều có thể.”

“Yên tâm đi. Có người đại triển thân thủ thời điểm.” La Phi trong ánh mắt lúc này lại tràn ngập cố gắng ý tứ hàm xúc.

“Đi, ta đây sẽ không quan tâm cái này.” Tăng Nhật Hoa triệt để thả lỏng, con mắt hấn vòng vo hai chuyển, tự duy lại nhảy tới nơi khác: “Ai, La đội, có cái vấn đề ta thật sự là không nín được, thế nào cũng phải hỏi một chút người không thể.”

“Cái gì?”

“Lần trước ta đã tới phòng của ngươi, ngươi là làm sao mà biết được đâu?” Tăng Nhật Hoa buồn bực nhúc nhúc, “Ta nhưng là vạn phần cẩn thận, hẳn là không có lưu lại gì dấu vết đi?”

“Bởi vì ngươi lay động qua ta ba lô.” La Phi thực sáng khoái trả lời nói.

“Kia thì thế nào đâu?” Tăng Nhật Hoa không cam lòng truy vấn, “Ta xác định bảo trì ba lô vị trí cùng trong bao gì đó cùng nguyên lai là một cái dạng .”

“Nhưng là ba lô khóa kéo đầu vị trí biến hóa . Ban đầu có thất cách khóa kéo khẩu không có khép kín, ngươi phiên hoàn bao sẽ đem khóa kéo kéo lên thời điểm, đã có bát cách khóa kéo khẩu không có khép kín.”

“Chính là này?” Tăng Nhật Hoa thoát nhìn nửa tin nửa ngờ.

La Phi thần nhiên địa điểm đầu: “Chính là này.”

“Nhưng là..... Ngươi thế nào có thể.....” Tăng Nhật Hoa lộ ra khó có thể tin biểu cảm.

Ở kéo hợp khóa kéo thời điểm, bình thường không có người sẽ đem khóa kéo hoàn toàn kéo đến cái đáy, phía cuối hoặc nhiều hoặc ít đều sẽ lưu có một chút chưa khép kín liên khẩu. Ngày đó Tăng Nhật Hoa kéo ra La Phi ba lô thời điểm, cũng ý thức được vấn đề này, cho nên hắn còn cố ý quan sát khóa kéo đầu chỗ vị trí, như vậy hẳn ở một lần nữa kéo lên khóa kéo thời điểm, cơ bản nhường khóa kéo đầu hoàn trả đến giống nhau trên vị trí. Nhưng này sao làm vẫn là để lại sơ hở! Hẳn thật sự vô pháp tưởng tượng: La Phi cư nhiên có thể nhận ra thất cách khóa kéo khẩu cùng bát cách khóa kéo khẩu trong lúc đó khác nhau.

“Này khác biệt cũng quá rất nhỏ thôi, nhất cách khóa kéo khẩu, cũng liền một cái mm độ rộng, ngươi thế nào có thể nhìn ra được đến?” Hắn đem trong lòng hoang mang nói ra, “Chẳng lẽ..... Chẳng lẽ ngươi kéo khóa kéo thời điểm còn có thể đi sờ này còn lại liên khẩu sao?”

La Phi trả lời càng làm cho hắn kinh ngạc: “Đúng vậy. Ta sờ .”

Tăng Nhật Hoa trừng lớn mắt xem La Phi, sau một lúc lâu mới hiểu được một ít dường như:“Người đối chúng ta có đề phòng? Cho nên người luôn luôn đều ở đề phòng chúng ta?”

“Không.” La Phi lại phủ định đối phương loại này đoán,“Không có như vậy phức tạp, này chính là ta thói quen mà thôi.”

“Thói quen? Nào có loại này thói quen?” Tăng Nhật Hoa hiển nhiên không tin La Phi giải thích,“Không có khả năng, người đang gạt ta -- hắc hắc, kỳ thật cũng không có gì, lúc đó đại gia còn không quen thuộc, lẫn nhau trong lúc đó có đề phòng cũng là bình thường .”

La Phi cười cười, hắc trầm mặc nhất tiểu hội, bỗng nhiên nói:“Này tầng lầu thang máy gian cửa phô một trương thảm, người nhớ được sao?”

Tăng Nhật Hoa mờ mịt gât gât đầu, không biết đối phương vì sao bỗng nhiên nhắc tới này.

“Thảm ở ròi xa cửa thang máy kia sườn bên cạnh thượng, có một chỗ tổn hại, hình thành một cái không đến một cm trường chỗ hồng, này người xem đến sao?” La Phi lại hỏi.

Lần này Tăng Nhật Hoa lắc lắc đầu, thần sắc dữ phát mờ mịt.

Mà La Phi còn không có nói xong.

“Cái kia chỗ hồng vừa vặn cùng thảm hạ hợp lại sàn gỗ theo đông đi tây sổ đệ thập nhị điều khe hở tường ăn khớp -- người nếu không tin, hiện tại là có thể nhìn vừa thấy.”

“Này..... Người cũng sổ qua?” Tăng Nhật Hoa đồ không nghi ngờ La Phi trong lời nói, hắc chính là không hiểu đối phương hành vi.

“Đúng vậy. Ta sổ qua.” La Phi lạnh nhạt nói,“Theo ta trụ tiền nhà khách ngày đó bắt đầu, này tình huống liền chưa bao giờ có gì biến hóa. Cho nên ta biết, nhà khách bảo khiết viên ở quét dọn vệ sinh thời điểm, cho tới bây giờ sẽ không xúc lên thảm đi lau lau che cái trụ kia bộ phận tấm ván gỗ.”

“Nhưng là..... Người nghiên cứu này có cái gì ý nghĩa đâu? Người tự cấp bảo khiết viên chấm điểm sao?” Tăng Nhật Hoa ở không hiểu ra sao trung vẫn quên không được đùa giỡn nói lái nhải.

“Không có ý nghĩa.” La Phi nhú nhú hần mảy,“Này chính là ta thói quen. Nếu người còn chưa tin, ta còn có thể nói cho người càng nhiều không có ý nghĩa gì đó.”

Tăng Nhật Hoa có vẻ rất hứng thú:“Còn có cái gì?”

“Nhà khách trước sân khấu đồng hồ treo tường, biểu hiện Sydney thời gian kia một cái so với giờ chuẩn gian chậm một phần hai mươi ba giây, mà biểu hiện Luân Đôn thời gian cái kia, lại so với giờ chuẩn gian nhanh năm mươi bốn giây; Hôm nay ở phía trước đài đang trực cái kia nữ hài, tóc nàng thẳng là màu lam , hơn nữa ở mái tóc thượng tha tứ vòng; Nhà khách trong viện có ngũ chiếc xe đã vượt qua hai ngày không hề động qua, trong đó xe hào 9563 kia chiếc Passat tả tiền luân vừa vặn ngăn chặn mặt đất âm nắp giếng tam căn thiết điều; Còn có người..... Người buổi sáng họp khi sử dụng du bút rút vào người cảnh phục bên trái nội trong túi, nếu hiện tại bút tâm lý cũng còn lại năm phần chi nhị mực in lượng, kia thuyết minh người sau này rất ít hoặc là không có sử dụng qua này chi du bút.”

Nghe La Phi thao thao nói tới đây, Tăng Nhật Hoa lập tức theo chính mình cảnh phục bên trái nội đâu lấy ra kia chi du bút, bút tâm trung mực in lượng chính như La Phi theo như lời lưu lại ở năm phần chi nhị vị trí. Tăng Nhật Hoa sửng sốt một lát sau, có thể này than nhẹ lắc đầu, trên mặt lộ ra tán phục thần sắc.

“Thật sự chính là thói quen..... Đáng sợ thói quen.....” Tăng Nhật Hoa xem La Phi, ánh mắt như là đang nhìn một cái chưa từng gặp qua quái vật, sau đó hần lại hoang mang hỏi:“Vậy người phải muốn bao nhiêu thời gian đi duy trì người thói quen? Người vừa muốn lấy bao lớn não dung lượng đến chứa đựng nhiều như vậy tin tức?”

La Phi lại chính là không cho là đúng cười cười, giải đáp nói:“Cũng không cần tiêu phí thêm vào thời gian, bởi vì này chút công tác đều là ở hằng ngày hoạt động trung nhân tiện hoàn thành . Người mỗi ngày đều sẽ đi ngang qua nhà khách trước sân khấu, nếu người chính là không có việc gì bàn đi qua, vậy người liền sẽ không nhìn đến gì này nọ; Mà ta lại thích quan sát, vừa đi một bên quan sát, không có gì mục đích tính, nhưng bởi vậy mà chú ý tới rất nhiều này nọ. Đồng dạng, làm ta kéo lên ba lô khóa kéo thời điểm, ánh mắt của ta sẽ gấp đảo qua còn thừa liên khẩu, thuận thế sổ thanh chúng nó số lượng cũng không khó khăn. Làm được này đó cũng không cần hơn người não dung lượng, bởi vì ta cũng không có đem sở hữu quan sát đến gì đó tất cả đều ghi tạc trong đầu, trên thực tế, ta chỉ trí nhớ gần đây nhìn đến này tin tức. Tỷ như ta lại một lần nữa kéo lên khóa kéo thời điểm, ta sẽ nhớ kỹ một cái tân liên khẩu sổ, đồng thời quên mất trước kia cái kia. Sử dụng trong máy tính thuật ngữ: Ta chẳng phải ở không ngừng chứa đựng, ta chính là ở không ngừng đổi mới mà thôi.”

“Ta hiểu được.....” Tăng Nhật Hoa rút cục thoải mái gật gật đầu,“Này quả thật chính là một cái thói quen: Tùy thời tùy chỗ quan sát bên người hết thấy sự vật, hơn nữa tướng lĩnh quan tin tức giống máy tính giống nhau tính chuẩn ghi lại xuống dưới. Nói như vậy đứng lên tựa hồ không khó, nhưng là lại có mấy cái nhân có thể thật sự làm được?”

“Ta từ nhỏ còn có như vậy thói quen. Sau này thượng cảnh giáo, ta lại tận lực cường hóa phương diện này huấn luyện. Cho nên ở hai mươi năm trước loại này thói quen cũng đã xâm nhập đến ta hành vi trung, trở thành sinh hoạt của ta phương thức. Đối ta mà nói, hoàn thành cùng loại công tác tựa như ăn cơm ngủ giống nhau, là phi thường phổ thông, cũng phi thường sự tình đơn giản.”

“Khó trách.....” Tăng Nhật Hoa cảm xúc từ thoải mái lại chuyển biến thành cảm khái, “Khó trách sở hữu nhân đều đối tứ nhất bát huyết án trung kia ‘2 phút thời gian sai lệch’ lơ đãng, duy độc ngươi lại có thể từ giữa phá giải ra toàn bộ án kiện huyền diệu. 2 phút đối người thường mà nói là phi thường ngắn ngủi, đoán cho hết toàn có thể không nhìn; Mà ở sinh hoạt của ngươi hệ thống trung, này cũng là một cái vĩ đại đến vô pháp lãng tránh biến hóa. Viên Chí Bang khổ tâm kinh doanh liền hủy ở này 2 phút thời gian sai lệch thượng. Hắc hắc, liên hắc đều đầu không lại ngươi, ta đưa tại ngươi trong tay, coi như là tâm phục khẩu phục.”

La Phi cũng không nguyện nhận đối phương này phiên khen, hắc ảm đạm lắc đầu: “Đánh bại Viên Chí Bang nhân chẳng phải ta..... Ở kế hoạch của hắc trung vốn không có này 2 phút khác biệt..... Là Mạnh Vân.....”

La Phi không có đem lời nói xong, hắc không muốn nhiều lời, bởi vì hắc biết người khác rất khó lý giải hắc, Viên Chí Bang cùng với Mạnh Vân ba người gian cảm giác. Bọn họ cho nhau tranh đấu lại cho nhau thưởng thức, tuy rằng mỗi người đều bởi vậy trả giá thâm thống đại giới, nhưng La Phi cũng không nguyện những người khác xem thường chính mình từng đối thủ.

Nghe La Phi nói đến Mạnh Vân tên, Tăng Nhật Hoa thức thời lộ ra một chút đau kịch liệt thần sắc, không có liên cái kia đề tài lại truy vấn đi xuống. Bất quá hắc lúc trước kia cổ hưng phấn về còn không có trầm tĩnh xuống dưới, hơi nghỉ ngơi sau một lát, lại hếch lên mày đầu nói: “La đội, ngươi có biết chính mình giống cái gì sao?”

“Cái gì?”

“Chớ săn! Ngươi là một cái trời sinh chó săn!” Tiểu tử kích động đứng lên, cũng không quản lời nói hay không thích hợp, “Ngươi đi đến nơi nào đều người tới người lui, đối hết thấy đều tràn ngập chú ý, đây là bản tính của ngươi. Đối mặt như vậy chó săn, có cái gì con mồi có thể đào thoát nó đuổi bắt đâu? Liên tính là eumenides cũng không thể!”

La Phi mỉm cười, từ chối cho ý kiến. Hắc biết Tăng Nhật Hoa là cái đơn thuần thẳng tính nhiệt tình thanh niên, mà chính mình tắc phải bảo trì bình tĩnh: eumenides, kia cũng không phải một cái dễ dàng đối phó tên.

Tầng Nhật Hoa tựa hồ ý còn chưa hết, liếm liếm môi còn tưởng lại nói chút cái gì. La Phi lại vào lúc này nâng cổ tay làm cái xem biểu động tác -- kim đồng hồ đã lướt qua ban đêm mười điểm vị trí.

“Tốt lắm, không còn sớm.” La Phi biết đối phương lắm mồm thật sự, liền quyết định chủ động kết thúc trận này nói chuyện với nhau, “Sớm một chút nghỉ ngơi đi, này hai ngày đại gia đều thực vất vả, muốn bắt nhanh cơ hội tu dưỡng tinh thần.”

“Được rồi.....” Tầng Nhật Hoa bắt đầu dĩ đem đang muốn toát ra câu chuyện nuốt trở vào, “Ta đây trở về ốc đi.” Hắn đứng dậy đi ra hai bước, bỗng nhiên lại nghĩ tới cái gì, quay đầu dặn dò nói: “Mộ lão sư nói, nàng ngày mai vừa thấy tóc của người, chỉ biết người dùng vô dụng nàng mua dầu gội.”

La Phi “A” cười, nhìn xem trên bàn trà này vật dụng hàng ngày, rét lạnh thu ý trung cũng phiếm ra một cổ khác lo lắng.

※※※

Ngày ba mươi một tháng mười, rạng sáng hai giờ năm mươi phân.

Đông lâm lộ là tỉnh thành nổi tiếng “Quán bar một cái phố”. Lược hiển hẹp hòi ngã tư đường hai sườn lâm đứng các thức quán bar, câu lạc bộ đêm chờ giải trí trảng, hoa mắt đèn nê ông tranh phương khoe sắc, chiếu rọi ra này thành thị trung nhất lộng lẫy cảnh đêm.

Bất quá cho dù là như vậy nơi, giờ phút này ồn ào náo động cũng khó miễn phải đi hướng kết thúc -- bởi vì thời gian thật sự đã quá muộn. Tốp năm tốp ba ma đấng nam nữ nhóm theo chứa nhiều hội sở trung đi ra, hình dung mỗi một, men say huân nhiên. Bọn họ vừa mới ở âm nhạc tốt đẹp trong rượu phát tiết xong quá thừa tình lực, hiện tại cần phải làm là tìm cái yên tĩnh góc, hoặc là nặng nề ngủ, hoặc là đi hưởng thụ một ít càng thêm tư mật phóng túng.

Ở mỗi một gian quán bar nội, tình huống lại có điều bất đồng. Này quán bar môn mặt không lớn, vị trí vị trí cũng khó xưng lý tưởng. Nó ở đông lâm lộ phía cuối một cái quai khẩu, chiều bài bị hai sườn cao lớn kiến trúc che, không cần thận nhìn trong lời nói thực dễ dàng bỏ qua. Quán bar chủ nhân đối này tựa hồ lơ đãng. Hắn ngược lại đem quán bar chiều bài thiết kế thành màu đen, hơn nữa hoàn toàn không có nghệ hồng câu ánh. Như vậy chiều bài ở trong bóng đêm có vẻ cực kì mật mờ, hình như là sợ bị lui tới giả thấy giống nhau.

Người chỉ có đi đến phụ cận, dụng tâm phân biệt một phen, tài năng nhìn ra kia chiều bài thượng chữ viết đến.

“Hắc ma lực quán bar”, tự thể quái dị, lộ ra một loại biến hoá kỳ lạ hơi thờ.

Ở quán bar cửa đứng hai cái thân hình cao lớn soái tiểu hỏa, bọn họ cũng mặc một thân màu đen quần áo, tựa hồ muốn cùng chung quanh bóng đêm hòa hợp nhất thể.

Thực hiển nhiên, này hai cái tiểu tử chính là “Hắc ma lực quán bar” môn đồng. Bất quá cùng phổ thông môn đồng không quá giống nhau, bọn họ nhiệm vụ không phải nghênh đón khách nhân, mà là ngăn trở khách nhân. Ngẫu nhiên có nhân tản khách nhân muốn tiến vào thời điểm, bọn họ sẽ gặp thân thủ ngăn lại cửa, sau đó khách khí nói:“Thỉnh đưa ra hội viên tạp.”

Đại bộ phận lai khách đều không có hội viên tạp, vì thế tiểu tử liền mỉm cười giải thích:“Thực xin lỗi, chúng ta quán bar là hội viên chế . Ngài cần từ lão hội viên giới thiệu nhập hội sau, tài năng thăm chúng ta quán bar.”

Lai khách thường thường liền buồn bực lắc đầu rời đi.

Nhưng là có một chút nhân đưa ra hội viên tạp sau liền tiến nhập quán bar. Ở chuyển biến vượt qua một cửa bình sau, quán bar nội triển lãm ra một bộ khác động thiên.

Cùng nhỏ hẹp môn mặt so sánh với, quán bar nội sảnh rộng mở rất nhiều. Đi sảnh chu vi một vòng tán đài, đại bộ phận hội viên liền tốp năm tốp ba ngồi xuống trong đó. Một ít khách nhân tôn quý tắc từ phục vụ sinh dẫn cất bước lầu hai, ở trên lầu ghé lô nội hưởng thụ càng thêm chu trí phục vụ. Lầu một trong đại sảnh ương đứng lên một tòa diễn đài, giờ phút này một cái nam ca sĩ chính ôm đàn ghita ở yên trên đài lại rống lại khiêu, đem tràn ngập rock'n'roll lực lượng âm phù tạp hướng quán bar từng cái góc.đj đem âm hưởng điệu thật sự đại, kia thanh lượng đối người bình thường mang tai tuyệt đối là một loại tra tấn.

Thời gian đã tiếp cận rạng sáng tam điểm, ở khác chỗ ăn chơi tiếp cận đóng cửa thời khắc, hắc ma lực quán bar nội cũng không đoạn có tân khách đã đến. Bọn họ ở vĩ đại tiếng gầm trung ngồi xuống, mặt không biểu cảm, tựa hồ kia rock'n'roll kinh khủng căn bản vô pháp kích thích đến bọn họ thần kinh. Chỉ có ngẫu nhiên hướng trong cổ họng rót xuống một hai chén liệt rượu sau, bọn họ trên mặt mới có thể hơi hiện ra hưng phấn thần sắc, đồng thời ánh mắt của bọn họ liền tiếp bay về phía trên quầy bar phương cái kia tạo hình quái dị đồng hồ treo tường, thoạt nhìn giống đang chờ đợi cái gì.

Nhạc rock 'n roll thủ một khúc xướng tất, quán bar nội đạt được một lát yên tĩnh. Lúc này đồng hồ treo tường “Đương đương làm” Vang tam hạ, kim đồng hồ nhắm ngay ở chung bàn vị trí một phần tư khoảng cách. Canh giữ ở cửa

tiểu tử nghe tiếng đóng lại đại môn, “Hắc ma lực quán bar” Tùy theo biến thành khó phân đô thị trung một cái bịt kín mà lại giấu kín không gian.

Trong quán bar những khách nhân rung động đứng lên, bọn họ chờ mong gì đó sẽ bắt đầu, một loại phản khởi cảm xúc ở bọn họ trong cơ thể bắt đầu khởi động, khó có thể ức chế.

Phối hợp mọi người chờ đợi, tiếng nhạc một lần nữa xuất hiện . Đây là một loại trước nay chưa có âm nhạc, mỗi một cái âm phù đều giống bạo liệt giống nhau ở quán bar phong bế không gian nội nổ tung, rất nhanh hình thành một mảnh từ sóng âm lan tràn thành kinh đảo hải lãng. Kia sóng biển chấn động người nghe màng tai, hơn nữa loại này chấn động nháy mắt lại truyền lại đến trái tim chỗ sâu. Tại đây cái trong quá trình, sở hữu mạch máu cùng thần kinh đều tùy theo nhảy lên, ngũ tạng lục phủ đã ở quay cuồng, tựa như bỗng nhiên bị phao đến tận trời, giây lát gian lại cấp tốc rơi xuống. Cùng như vậy tiếng nhạc so sánh với, vừa rồi rock'n'roll liền thành giáo đường tuần yên tĩnh thánh ca.

Sở hữu nhân đều tại như vậy âm nhạc trung điên cuồng . Bọn họ bắt đầu vận vẹo, liệt rượu một ly tiếp một ly quán đến trong bụng. Sau đó bọn họ bắt đầu có tiết tấu hô lớn: “Xuất ra! Xuất ra!”

Cùng với mọi người tiếng gào, một nữ nhân đi lên diễn đài.

Đây là một cái thân hình cao gầy thanh xuân nữ tử, tóc dài lay động, làn da trắng nõn. Nửa thanh mặt nạ che khuất nàng mặt mày, nhưng giấu không được nàng kia kiều diễm dung nhan. Mặt nạ tạo hình là một cái gương cánh hấp huyết biên bức, cả vật thể tối đen, chỉ có khóe miệng đầm đìa vài giọt đỏ sẫm máu tươi. Đáng sợ biên bức lại dừng chân ở một trương điểm lệ khuôn mặt thượng, cấu thành làm người ta hít thở không thông sắc đẹp hình ảnh.

Nữ tử mặc màu đen bó sát người áo da quần da, chùng đặng cao đồng màu đen da ủng, đủ phát hiện lên xuất thân hình yếu điệu thon dài. Nàng đi theo âm nhạc mạnh mẽ tiết tấu vũ động xoay tròn, mũi hoặc hơi thở theo nàng tuổi trẻ trên thân thể phát ra.

Dưới đài rượu khách xao động , sóng nhiệt ở trong thân thể quay cuồng. Đồng thời bọn họ tiếng kêu trở nên càng thêm điên cuồng, gần như khàn cả giọng. Bọn họ còn đang hô lớn: “Xuất ra! Xuất ra!”

Lại có người đi tới diễn đài phía trên, lần này cũng là một cái nam tử. Màu đen khăn trùm đầu đưa hắc diện mạo bộ vị hoàn toàn che khuất, chỉ lộ ra hai cái lóe hung quang ánh mắt; Hắc trên thân hoàn toàn quang , ngực bụng gian cơ bắp tinh tráng, hiện ra làm người ta sinh ra lực lượng cảm; Mà hắc hạ thân tắc mặc một cái màu đen quần dài, chính thể trang điểm cực kỳ giống châu Âu thời trung cổ thị huyết đao phủ.

Nữ nhân nhìn đến đao phủ giả dạng nam tử, xinh đẹp khuôn mặt thượng hiện ra thần sắc sợ hãi. Nàng trốn tránh, tựa hồ muốn từ diễn trên đài đào tẩu, nhưng này nam tử rất nhanh xông về phía trước hai bước, thân thủ nắm lấy nữ nhân một cái cánh tay, giống điều hâu tróc gà con giống nhau đem nàng túm đi lại.

Rượu khách nhóm ầm ầm phát ra ủng hộ thanh âm, tuy rằng này thanh âm lập tức liền bị đình tai nhức óc tiếng nhạc bao phủ, nhưng đao phủ vẫn là thâm chịu kích thích. Ánh mắt của hắn trở nên càng thêm hung ác, sau đó hắn dọn ra hai tay nhéo nữ nhân cổ áo, dùng sức hướng hai bên xé rách. Nữ nhân vận vẹo yếu điệu thân hình liễu mạng giấy dựa, nhưng này giấy dựa ngược lại phối hợp nam tử hành vi. Rất nhanh, nữ nhân áo da liền giống duẩn xác giống nhau bị bác đi. Mà nàng áo da hạ trừ bỏ nhất kiện màu đen bra ở ngoài, nhưng lại cái gì cũng không có mặc. Vì thế nàng đại phiến đại phiến trắng nõn da thịt cùng cao ngất ngực liền bại lộ ở tại mọi người trước mắt. Quán bar nội cực nóng không khí cũng bởi vậy đạt tới một cái tân cao trào.

Đao phủ vẫn không bỏ qua, hắn đem nửa thân trần nữ nhân ấn ngã xuống đất, đem đối phương hạ thân quần da cũng mạnh mẽ rút đi. Như vậy nữ nhân trên người trừ bỏ nội y quần lót ở ngoài, liền chỉ còn lại có trên mặt biên bức chụp mắt cùng dưới chân cao đồng da ủng, mà này đó quần áo tráo ủng tất cả đều là màu đen, dù phát làm nổi bật ra nữ nhân kiều khu tuyết trắng.

Đao phủ đắc ý dào dạt đứng lên, cầm trong tay quần da hướng dưới đài ném đi. Này lập tức khiến cho một trận tranh mua. Cùng lúc đó, dưới đài cũng có cái gì vậy ném đi lên. Đao phủ đem kia này nợ tiếp được sau giờ lên cao triển lãm cấp người xem, mọi người huy nắm tay hưởng ứng, gần như mê.

Đó là một cái tiên hồng sắc dài dây thừng, như máu dịch bình thường minh diễm chói mắt. Mà ở dưới đài, rượu khách nhóm ánh mắt cũng nổi lên tiên hồng sắc tơ máu, ở còn, âm nhạc cùng mê tiết trường hợp hỗn hợp tác dụng hạ, bọn họ linh hồn chỗ sâu thú tính chính dâng lên dục ra.

Nữ nhân giờ phút này đã buông tha cho phản kháng. Nàng quỳ sát ở nam nhân dưới chân, giống một cái đợi làm thịt cừu bản sợ hãi mà bất lực. Đao phủ cất bước đi đến nàng phía sau, đem dây tơ hồng vòng ở nàng gáy đánh cái vòng, sau đó theo nàng hai sườn nách hạ xuyên qua, cầm cô trụ vú sau lại vòng trở về. Như thế lặp lại, dây tơ hồng kinh thất lưng phúc hướng chân bộ, cuối cùng nhưng lại đem kia nữ nhân như con tôm bàn um tùm gói đứng lên.

Nam tử dùng sức lặc nhanh thẳng đầu, dây thừng cô nữ nhân mềm mại da thịt, từng đạo đỏ sẫm như máu, nhưng lại lộ ra một loại cực kỳ quý dị xinh đẹp hơi thở.

Mà nam nhân còn đang tăng lực, hắn nắm lấy thẳng đầu, không ngừng mà ra bên ngoài kéo nhanh. Mà hắn mỗi kéo một lần, dây thừng liền hướng về nữ nhân kiều khu trung lại thâm sâu hãm vài phần.

Ồ dần dần hướng cao trào rung động âm luật trung, nữ nhân thống khổ rên rỉ vãn vẹo , mồ hôi tẩm ẫm nội y, mạn điệu đáng người đã gần đến hồ nhìn một cái không xót gì.

Dưới đài rượu khách nhóm hô hấp cũng trở nên dồn dập, bọn họ máu quay cuồng , quả thực sắp sôi trào, có một số người thậm chí đi theo trên đài nữ tử cùng nhau rên rỉ đứng lên.

Nam tử rút cục đem thẳng đầu ở nữ nhân gánh vác hai tay thượng đánh cái kết, như vậy nữ nhân đã bị triệt để trở thành một cái bánh chưng. Dây tơ hồng, thịt luộc, hắc y, ba loại sắc thái đối lập tiên minh, thẳng người xem hoa mắt quáng mắt.

Lúc này hai cái phục vụ sinh đem một cái đại thủy tinh rương đồ lên trên đài, bọn họ vạch trần rương cái sau liền tự hành triệt hạ. Cái kia thùng ước chừng một thước dài, nửa thước cao, cả vật thể trong suốt, như là một cái cực đại bẻ cá.

Đao phủ đem nữ nhân ôm lấy đến, sau đó đem này chỉ đại “Thịt bánh chưng” Nhét vào trong rương mặt. Lập tức hấn lại theo trong rương phủng ra một đồng chói lọi đao kiếm, này đó đao kiếm bị ném tới diễn trên đài khi, cho nhau va chạm , phản xạ ra âm trầm quang mang.

Nam tử đem thùng một lần nữa cái hảo. Nữ nhân cuộn mình ở thủy tinh mặt sau, mờ mờ cao ngất , toàn bộ thân thể bị vãn vẹo thành một loại mê người tư thái.

Đao phủ nhặt khởi một thanh trường kiếm, hướng rượu khách nhóm triển lãm một chút mũi kiếm mũi nhọn. Dưới đài mọi người liền ngừng lại rồi hô hấp, bọn họ trọn tròn màu đỏ ánh mắt, như là một đám đang chờ đợi đồ ăn đói sói.

Đao phủ dùng trường kiếm để ở rương thể, dùng một chút lực, kiếm kia tiêm nhưng lại xuyên qua thủy tinh sắp đi vào. Theo nữ nhân một tiếng thê lương kêu thảm, mũi kiếm thật sâu trát ở tại nữ nhân bầu vú thượng, máu lập tức theo mũi kiếm ồ ồ chảy ra.

Thùng nội tựa hồ có Mike cùng âm quỹ tương liên. Bị phóng đại kêu thảm thanh truyền khắp toàn trường, cùng máu tươi tôn nhau lên sấn sinh ra ra cực kì rung động hiệu quả. Rượu khách nhóm thân thể đều tùy theo nghiêm nghị rung động một chút, trên mặt tất hiện ra khẩn trương cùng kích thích tương giao tạp phần khởi biểu cảm.

Âm nhạc càng tảo loạn điên cuồng. Ở kim chúc ma sát trong tiếng ầm ầm truyền đến dã thú trầm thấp kêu gào, mà nữ nhân ái muội rên rỉ cùng như tố khóc cũng xen lẫn ở trong đó, làm người ta vô pháp ức chế trong lòng nguyên thủy

dục vọng cùng thị huyết xúc động. Bầy sói khê liếm môi, bắt giữ trong không khí kia ngọt huyết tinh hơi thở.

Đó là bọn họ chung ái hơi thở, cũng đang là hấp dẫn này bang rượu khách “Hắc sắc ma lực”. Bọn họ ở phía sau nửa đêm đi đến nhà này không chớp mắt quán bar nội, muốn chờ đợi cuối cùng màn này huyết tinh tuồng!

Đao phủ rút ra mang huyết trường kiếm, lần này hắc thanh kiếm cử qua đỉnh đầu, đồng thời hướng dưới đài rượu khách nhóm vũ động tay trái, làm ra kích động trạng thái. Đói khát bầy sói tại đây một khắc triệt để bạo phát, bọn họ cuồng tảo vũ động, màu đỏ trong ánh mắt phun ra ra dục vọng hỏa diễm. Không ít người dĩ nhiên kiếm chế không được muốn xông lên đài đến. Bất quá nơi này hiển nhiên có trước quy củ. Chỉ có một gã nam tử bị cho phép lên đài, những người khác đều đồ quân dụng vũ sinh ngăn cản xuống dưới. Nam tử này trong tay vung nữ tử bị bới hạ quần da, nguyên lai hắc đúng là trước đây tranh đoạt trong quá trình thắng lợi giả, hiện tại này quần da tắc thành hắc lên đài khi giấy thông hành.

Người này ước chừng sắp ba mươi tuổi, trung đẳng cái đầu, tướng mạo đường đường, một thân chính trang trang bị điều màu đen caravat. Người như vậy đi ở trên đường cái, người hơn phân nửa hội nhận vì hắc là một cái có chút thành tựu thể diện nhân sĩ. Mà lúc này hắc quanh thân đều ở chảy xuôi trần trụi thú tính, thẳng làm người ta không rét mà run.

Đao phủ đem trường kiếm giao cho hắc caravat trong tay, người sau thân thể bởi vì hưng phấn mà run run đứng lên, hắc nắm trường kiếm, hai mắt nhìn chăm chăm xem thủy tinh gương nội nửa thân trần nữ nhân. Sau khi bị thương nữ nhân càng có vẻ mảnh mai vô y, đỏ tươi máu thấm ở tuyết trắng trên ngực, tổ hợp thành lãnh khốc mà lại diễm lệ sắc thái.

Hắc caravat nuốt nước miếng, hận không thể đem đối phương một ngụm nuốt điệu dường như. Sau đó hắc cuồng loạn tản ra chính mình trước ngực vật áo, có vẻ khô nóng không chịu nổi, vì giảm bớt này phân cuồng nhiệt, hắc thậm chí thanh trường kiếm đưa đến bên miệng, vươn đầu lưỡi liếm cắn mũi kiếm thượng lưu thẳng máu tươi.

Này phiên cảnh tượng thật sâu kích thích ở đây người xem, bọn họ mồm to uống rượu, tựa hồ theo còn trung cũng có thể phẩm xuất huyết dịch tư vị.

Sở hữu nhân đều bởi vì hắc caravat sự huyết động tác mà cảm thấy hưng phấn, bao gồm lâu hai ghế lô nội một thân phận đặc thù nhân.

Này cũng là một cái nam tử, thoát nhìn bốn mươi đến tuổi, hắc dáng người mặc dù đã rõ ràng mập ra, nhưng ánh mắt gian lại giấu không được có khả năng cao lợi hại thần sắc. Người này ngồi ngay ngắn ở ghế lô nội một trương trên ghế sofa, trước mặt là một loạt xếp theo dõi màn hình. Này đó màn hình cùng sở hữu gần hai mươi cái, đúng là đem toàn

bộ ca trong phòng giác góc lạc tình hình toàn bộ nhiếp lục xuống dưới.

Mập ra nam tử ánh mắt nhanh nhìn chăm chăm tới trung gian kia đài giám thị khí, bên trong biểu hiện đúng là hắc caravat sị huyết khi hình ảnh. Nam tử mày một điều, có chút động dung.

Bên cạnh một cái trưởng ca bộ dáng tiêu tử chú ý tới nam tử biểu cảm biến hóa, hắc thẩu tiến lên nhẹ giọng hỏi:“Hoàng tông, muốn hay không cẩn thận tra tra người này?”

Nguyên lai kia nam tử đúng là “Hắc ma lực quán bar” lão bản Hoàng Kiệt Viễn. Đối mặt cấp dưới hỏi, hắc tử chối cho ý kiến đáp câu:“Nhìn nhìn lại đi.” Mà hắc hai mắt thủy chung chưa từng rời đi màn hình mây may.

Ở màn hình trung, hắc caravat đã vô pháp ở đè nén thi ngược dục vọng, ở đao phủ chỉ dẫn hạ, hắc tìm được trên thủy tinh che giấu khe hở, sau đó hắc hai tay đem trụ chuỗi kiếm, đem mũi kiếm hướng về thủy tinh rương bên trong sáp đi vào.

Nhưng là sáp kiếm quá trình nhưng không hướng đao phủ vừa rồi biểu thị như vậy thoải mái. Kiếm đầu vừa mới nhập vào một tắc đến thâm liên gặp chỗ ta trở ngại. Hắc caravat động tác bởi vậy đình trệ một chút, sau đó hắc ngưng đem tinh thần, đột nhiên gia tăng khí lực, muốn một lần thanh kiếm đầu trát nhập kia mê người con mồi trung. Nhưng mà không như mong muốn, trường kiếm ngược lại “Kha” một tiếng, nhưng lại từ trung gian bẻ gãy .

Thấy đến một màn như vậy, Hoàng Kiệt Viễn thất vọng lắc đầu, lẩm bẩm:“Không phải hắc.....” Âm đạm ngòi yên một lát sau, hắc vươn tay vẫy vẫy. Trưởng ca hiểu ý, lấy qua một chồng tư liệu đưa tới trong tay hắc.

Hoàng Kiệt Viễn cẩn thận lật xem kia điệp tư liệu, đó là “Hắc ma lực quán bar” hội viên đăng ký biểu, ghi lại nhập hội mọi người kỹ càng cá nhân tin tức.

Không quá nhiều lâu, Hoàng Kiệt Viễn tựa hồ đối trong đó mỗi một phần tư liệu sinh ra hứng thú. Xem kỹ một phen sau, hắc đem kia trang tư liệu một mình rút ra, trả lại cấp bên cạnh trưởng ca.

“Nhuòng a lực làm quen một chút người này, lần sau đem quần da ném cho hắc.”

Trưởng ca tiếp nhận kia phân tư liệu:“Minh bạch.”

“Hiện tại phải đi đi -- ta tưởng nghỉ một chút .” Hoàng Kiệt Viễn dùng lược hiển bì thái thanh âm nói.

Trường ca hiểu ý, hần khinh thủ khinh cước rời khỏi ghế lô ngoại, phản thủ mang theo cửa phòng.

Ghế lô nội chỉ còn lại có Hoàng Kiệt Viễn một người, hần xoa chính mình huyết thái dương, than nhẹ một tiếng.

Mười năm đi qua , hần tinh lực đã đại không bằng tiền, khả hần muốn hoàn thành sự tình lại còn một cái gập đầu cũng không có.

Hần thật sâu biết: Thời gian tha càng lâu, hần cơ hội lại càng thiếu. Khả hần cũng không có thể buông tha cho, hần phải tìm về kia thất lạc tôn nghiêm.

Đồng hồ báo thức xao qua rạng sáng 4 giờ, quán bar nội tuồng cũng tiếp cận kết thúc. Hoàng Kiệt Viễn đem chính mình ném tới ghế lô nội đơn độc nhân trên giường, hần cần hảo hảo mà ngủ một giấc .

Ghế lô nội hơi ẩm thật đầy, hần cùng y nằm, tùy tay xả điều mao thảm cái ở trên người bản thân.

Nhiều năm như vậy thời gian, Hoàng Kiệt Viễn đối kia giường đơn đều đã sinh ra cảm tình. Mỗi khi “Tuồng” Trình diễn ngày, đều là cái giường này cùng hần vượt qua một cái lại một cái thất vọng bình minh.

“Nếu có một ngày kia án tử thật sự phá. Ta liền đem huy hiệu vĩnh viễn bắt tại trên chiếc giường này.” Hoàng Kiệt Viễn chờ mong mà lại bất đắc dĩ ảo tưởng . Tại đây cái trong quá trình, ủ rũ một trận một trận tập đi lại, rất nhanh hần liền nặng nề đã ngủ.

Này vừa cảm giác không biết ngủ bao lâu, thẳng đến có người đem hần theo trong mộng tỉnh lại.

Hoàng Kiệt Viễn mở mắt nhập nhèm mắt buồn ngủ, nhìn đến lúc trước cái kia trường ca chính cúi người ở hần trước mặt.

“Hoàng tổng, có ngài điện thoại.” Tiểu tử nhẹ giọng nói.

Hoàng Kiệt Viễn nhìn nhìn đồng hồ, hắn vừa ngủ bốn nhiều giờ.

“Ai a?” Hắn xâu hỏi, trong giọng nói lộ ra bất mãn cảm xúc.

“Đối phương nói là công an hệ thống .”

“Nga?” Bởi vì trước kia trải qua, Hoàng Kiệt Viễn vừa nghe “Công an hệ thống” Bốn chữ liền lập tức tinh thần tỉnh táo. Hắn đang ngồi dậy, hơi chút vền vện y lữ, sau đó liền đi theo trường ca thẳng hướng quán bar trước sân khấu mà đi.

Rượu khách nhóm sớm tan hết, chỉ còn lại có phục vụ sinh nhóm thượng ở sửa sang lại nội vụ, cũng vì lần tiếp theo “Tuồng” Tiến hành chuẩn bị. Hoàng Kiệt Viễn kia khởi gác lại ổng nghe nói:“Uy, ta là Hoàng Kiệt Viễn.”

“Người hảo, nơi này là cục công an hồ sơ quản lý trung tâm.” Đầu kia điện thoại truyền đến một cái nam tử thanh âm, không biết là cảm mạo vẫn là khác cái gì duyên cớ, kia thanh âm có chút khàn khàn, rất khó phán đoán người nói chuyện tuổi này trình tự.

“Hồ sơ quản lý trung tâm?” Hoàng Kiệt Viễn chần chờ một chút, hiển nhiên đối phương chẳng phải hắn đoán trước trung hắn là xuất hiện trò chuyện giả.

“Đúng vậy.” Kia thanh âm tiếp tục nói,“Chúng ta có một chút tình huống tương hướng ngài hiểu biết một chút, là về mười tám năm trước cùng nhau án tử, nhất tam linh bắt cóc con tin án kiện, ngài lúc đó là hình cảnh đội trưởng Đinh Khoa trợ thủ, cũng là này khởi án kiện trực tiếp tham dự giả đi?”

“Nhất tam linh án kiện?” Hoàng Kiệt Viễn trầm ngâm hỏi lại,“Vì sao đột nhiên quan tâm khởi này?”

“Là như vậy: Gần nhất tình sảnh ở đối bao năm qua đến hình sự hồ sơ vụ án tiến hành kiểm tra thí điểm, vừa vặn tra được nhất tam linh án kiện. Khả hồ sơ thượng đối này khởi án kiện ghi lại thực không rõ tẩn, mơ hồ không rõ địa phương cũng tương đối nhiều. Cho nên chúng ta cần đối đương sự tiến hành lại phỏng, cũng dưới đây viết một phần lưu đương bổ sung báo cáo.”

Đối phương giải thích pha hợp tình lý, bất quá Hoàng Kiệt Viễn lại “Hắc” một tiếng nói: “Mười tám năm trước sự tình, ai còn nhớ được nhiều như vậy? Lại nói ta sớm không phải công an hệ thống nội nhân, không có nghĩa vụ đối với các người phụ trách cái gì.”

“Này, lời tuy nói như vậy.....” Đối phương châm chọc tìm từ nói, “Chúng ta chẳng phải ở yêu cầu người, mà là thỉnh cầu người cung cấp một ít giúp.”

“Ta không nhiều như vậy thời gian.....” Hoàng Kiệt Viễn miễn cưỡng trả lời, “Ta chính mình sự tình còn việc không đi tới.”

Người nọ trầm mặc một lát, thay đổi ngữ khí nói: “Kỳ thật chúng ta cũng là ở giúp đỡ tương trợ. Tuy rằng người đã không phải hệ thống nội nhân, nhưng nếu người đối ‘Nhất nhất cử bầm thây án’ cảm thấy hứng thú trong lời nói, có lẽ chúng ta có thể hướng người cung cấp một ít mới nhất tư liệu.”

Hoàng Kiệt Viễn nghe xong lời này sừng sốt, một lát sau mới hiểu ra nói: “Như thế có chút ý tứ”

Đối diện người nọ theo trong lỗ mũi “A” cười, lại quay lại đến mục tiêu của chính mình: “Vậy người còn nhớ rõ mười tám năm trước sự tình sao?”

“Được rồi.” Hoàng Kiệt Viễn dĩ nhiên lấy định rồi chủ ý, thống khoái mà đáp, “Ta đi tìm tìm năm đó nhật ký, đối với các người hẳn là hữu dụng.”

“Cái gì nhật ký?”

“Ta chính mình viết nhật ký. Năm đó ta tham dự mỗi một khởi án kiện, đều sẽ đem trước sau quá trình kỹ càng nhớ kỹ, đó là trực tiếp tư liệu, thậm chí so với quan phương hồ sơ vụ án cũng có giá trị.”

“Khi nào thì có thể tìm được?” Người nọ khàn khàn tiếng nói trung lộ ra vội vàng dục vọng.

“Kia xem ta khi nào thì đi tìm.” Hoàng Kiệt Viễn cầm khang nói, “Nhật ký đều ở nhà ta trong gara, cùng một đồng giấy bỏ tạp vật xen lẫn trong cùng nhau, thật nhiều năm không quản . Hắc hắc, mười năm trước ta cỏi cảnh phục, còn tưởng rằng rốt cuộc không cần phải chúng nó .”

“Ta hi vọng có thể mau chóng được đến tin tức của ngươi.”

“Không cần rất sốt ruột, ngươi dọn ra thời gian đi chuẩn bị tốt ‘Nhất nhất cửu bầm thân án’ tư liệu. Cho nên, vẫn là ta chờ tin tức của ngươi đi.”

“Tốt tốt, ta hiểu được.” Người nọ ở đối diện nở nụ cười, “Hoàng tiên sinh quả nhiên là cái sẽ không ăn một người làm ăn.”

Hoàng Kiệt Viễn cũng phát ra khéo đưa đẩy tiếng cười: “Minh bạch là tốt rồi..... Hi vọng giữa chúng ta có thể đạt thành một lần khoái trá hợp tác.”

Nói đến nhường này, đối nói chuyện với nhau song phương mà nói tựa hồ đều đã đạt tới mong muốn hiệu quả. Lại nhiều nói vài câu trường hợp thượng lời khách sáo sau, bọn họ đều tự cắt đứt điện thoại.

Theo sóng điện gián đoạn, Hoàng Kiệt Viễn tươi cười đọng lại ở trên mặt, hắn đầu tiên nhìn nhìn thời gian: Hiện tại là ngày ba mươi một tháng mười buổi sáng tám giờ ba mươi ba phân. Sau đó hắn hướng về phía chờ đợi ở một bên trường ca vẫy tay, mặt trầm như nước nói: “Ta muốn dùng một chút di động của ngươi.”

※※※

Buổi sáng mười điểm bốn mươi bảy phân.

Thành đông lai nhân uyển tiểu khu, Hoàng Kiệt Viễn gia chỗ .

Bảy tám năm tiền lai nhân uyển tiểu khu vừa mới Kiến Thành thời điểm, được cho là tỉnh thành cấp bậc rất cao nhà chung cư . Bất quá theo vài năm nay phòng điền sản ngành nghề nhanh chóng phát triển, lai nhân uyển tiểu khu kiến thiết vào lúc này đã có vẻ có chút lạc hậu, rõ ràng nhất đó là gara phối trí.

Năm đó khai phá thương hiền nhiên không dự đoán được tư gia xe hơi sẽ ở ngày sau mấy năm nội được đến thông dụng, cho nên khi đó “Gara” Kỳ thật là vì xe đạp sở thiết kế. Dem toàn bộ lầu tầng dưới chót phân chia thành thất bát thước vuông lớn nhỏ một loạt “Chuồng bò câu”, toàn lầu hộ gia đình mỗi gia một gian. Đối với Hoàng Kiệt Viễn mà nói, lúc hần mua ô tô sau, này gara liền mất đi rồi thực tế sử dụng ý nghĩa. Cho nên cùng rất nhiều khác gia đình giống nhau, “Gara” Cuối cùng thành một cái chất đồng lâm thời vật phẩm “Tập vật gian”.

Sắp tới giữa trưa, tiểu khu nội bao nhiêu có vẻ có chút quạnh quẽ, mà một đôi nam nữ liền tại giờ phút này đi vào tiểu khu đại môn.

Kia nữ nhân cùng người gác cổng gật đầu đánh tiếp đón, thoát nhìn là lai nhân uyển trụ khách. Nữ nhân sắp ba mươi tuổi, quần áo sạch sẽ, không thi phần trang điểm. Nàng tay phải dẫn theo một cái plastic túi tiền, trong gói to trang đầy thực phẩm rau dưa, xem ra đúng là mua đồ ăn trở về.

Đi theo nàng phía sau là một cái thôi xe ba bánh thanh niên nam tử. Theo hần to lớn dáng người cùng bản hê hê màu da cùng mặc đến xem, người này hơn phân nửa là cái trường kỳ làm lao động chân tay nông dân. Xe ba bánh thượng đôi mắt đại khuôn khổ đồ ăn quả táo, xác minh đối hần đoán.

“U, mua quả táo a.” Bảo vệ cửa cười hê hê hỏi kia nữ nhân.

“Đúng vậy, này quả táo lại ăn ngon lại tiện nghi. Ta liền nhiều mua điểm, quả đưa đến gia . Một hồi cũng lấy điểm cho người nếm thử.” Nữ nhân nói khởi nói đến thùy thùy , có vẻ thực sáng khoái.

“Ai nha, không cần khách khí.” Bảo vệ cửa tiến lên, bang kia nam tử đẩy một phen xe ba bánh. Tiểu tử vội vàng nói tạ. Có lẽ là cả ngày thết to duyên cớ, hần thanh âm trầm thấp khàn khàn.

Nữ nhân rất nhanh đem tiểu tử đưa dưới lầu một gian gara tiền. Căn cứ trước đó ước định, tiểu tử chỉ phụ trách đem nhất khuôn quả táo đưa đến dưới lầu, cho nên nữ nhân muốn đem quả táo trước gửi ở trong gara.

Nữ nhân lấy ra chìa khóa mở ra gara môn đồng thời, tiểu tử cũng đem nhất khuôn quả táo theo xe ba bánh thượng bé xuống dưới. Kia quả táo thoát nhìn trầm thật sự, tiểu tử đảo sát ruột thúc tiểu toái bước vọt tới phòng trong, tìm khối đất trống buông xuống trúc khuôn.

“Được rồi, cảm ơn người!” Nữ nhân lấy ra một trương tiền mặt đưa cho tiểu tử. Tiểu tử tiếp nhận tiền nhưng không rời đi, ánh mắt của hần ở trong phòng tự do , cuối cùng đứng ở ốc giác từ vứt bỏ báo chí cùng trang giấy xếp

thành tạp vật thượng.

“Đại tỳ, người này đó giấy bỏ còn muốn sao? Ba mươi đồng tiền thu cho ta đi.” Tiểu tử hỏi dò. Bằng tâm mà nói, hẳn khai ra là một cái phi thường không sai giá.

Khả nữ nhân lại mở to hai mắt nhìn, lộ ra phi thường kinh ngạc biểu cảm. Làm nàng kinh ngạc chẳng phải đối phương đề nghị, mà là thượng kia đôi tạp vật. Bởi vì nàng không nhớ rõ nhà mình gara trung có như vậy một đồng giấy bỏ tạp vật, mà tạp vật đôi bên cạnh hai cái đại đại hộp giấy lại nàng trước kia chưa bao giờ gặp qua .

Hai cái đóng gói rương, một cái là trang tử lạnh , một cái là trang máy giặt . Nữ nhân khẳng định kia quyết không là nhà mình vật phẩm. Nàng quay đầu nhìn nhìn gara trên cửa dãy số, có chút hoài nghi chính mình hay không đi nhầm phòng. Mà lúc này càng làm nàng kinh hãi sự tình phát sinh .

Kia hai cái đại hộp giấy đồng thời tán ra, từ giữa biến ma thuật một loại nhảy ra hai cái xa lạ nam tử. Trong đó một người đoạt lấy đến đóng lại gara môn, tên còn lại tắc mãi hổ chụp mỗi bình thường đem cái kia bán hoa quả tiểu tử phóng té trên mặt đất.

Này hết thấy đều phát sinh ở giây lát trong lúc đó, nữ nhân một tiếng thét kinh hãi thậm chí còn chưa có tới kịp lao ra giọng. Một cái nam tử ở đóng cửa đồng thời đã thấp giọng quát:“Đừng sợ, chúng ta là cảnh sát!”

Kia nữ nhân đứng là Hoàng Kiệt Viễn thê tử, nàng kinh hồn chưa định xem trước mặt này trung niên nam tử, đối phương lượng ra căn cứ chính xác kiện biểu hiện hẳn tính danh: La Phi.

Trên thực tế từ lúc ngày hôm qua chạng vạng, La Phi đã thông qua tổng cục trưởng cùng Hoàng Kiệt Viễn lấy được liên hệ. Bởi vì eumenides cũng không biết chuyên án tổ đã theo dõi đến nhất tam linh bắt cóc án này manh mối, La Phi liền bắt đầu thiết kế thông qua Hoàng Kiệt Viễn dụ bắt eumenides kế hoạch. Lo lắng đến eumenides thực khả năng hội đối chuyên án tổ tiến hành phản theo dõi, La Phi cùng Hoàng Kiệt Viễn liên hệ đều là khiêu qua chuyên án tổ tiến hành , mặc dù là Tăng Nhật Hoa đám người đối này kế hoạch cũng không biết được. La Phi biết Hoàng Kiệt Viễn lý lịch, mười tám năm trước hẳn có thể lên làm cảnh giới truyền kỳ Đình Khoa phó thủ, ở hình trình phương diện tất nhiên cũng có hơn người thực lực. Nhường hẳn tham chiến là đáng giá tin cậy .

Thực dễ dàng nghĩ đến, cái kia hướng Hoàng Kiệt Viễn điều tra nhất tam linh án kiện nam tử đứng là eumenides. Hoàng Kiệt Viễn biểu hiện cũng không có nhường La Phi thất vọng. Buổi sáng hẳn cùng với eumenides trò chuyện khi, lạt mềm buộc chặt biểu diễn chút giấu giếm dấu vết, ở cùng đối phương cò kè mặc cả đồng thời, một cái lưới lớn đã lặng yên mở ra.

Ổ tiếp đến Hoàng Kiệt Viễn tuyến báo sau, La Phi lập tức mang theo Liễu Tùng chạy tới lai nhân uyển tiểu khu, bọn họ tìm mười phút thời gian đem gara dựa theo cần bố trí hảo, sau đó liền mai phục đứng lên: Tại như vậy một cái tạp vật trong gian đôi thượng vài cái trang tử lạnh, máy giặt đại hộp giấy tử, sau đó lại tàng thượng một hai cá nhân chẳng phải cái gì thực chuyện khó khăn.

Hoàng Kiệt Viễn không có trực tiếp tham dự phục kích hành động, bởi vì hắn biết chính mình hành động thực khả năng đang ở eumenides chú ý dưới. Cấp La Phi nói chuyện điện thoại xong sau, hắn còn cố ý đến khu nào nhiệt đạo qua một vòng, ở phân tán eumenides lực chú ý đồng thời cũng cấp La Phi đám người mai phục sáng tạo thời gian.

eumenides hiển nhiên sẽ không thật sự cùng Hoàng Kiệt Viễn trao đổi án kiện tư liệu, xảy ra trước mặt hắn đơn giản nhất phương pháp, chính là trực tiếp lén vào phòng bị cũng không nghiêm mật tiểu khu gara, tướng lĩnh quan “Nhật ký” Đánh cắp.

Đương nhiên, kia cái gọi là “Nhật ký” Cũng không tồn tại, ở gara nội chờ đợi eumenides là La Phi cùng Liễu Tùng này hai gã chuyên án tổ cảnh viên.

Đem eumenides dẫn vào gara, đây là La Phi cùng Hoàng Kiệt Viễn trước đây thương nghị tốt phương pháp. Gara là một cái tốt lắm thảo bồ nơi, bịt kín thả nhỏ hẹp. Tiến vào sau liền rất khó đào thoát, hơn nữa cũng sẽ không đối ngoại giới quần chúng an toàn cấu thành uy hiếp.

Hết thấy bố trí xong sau. Còn lại sự tình đó là tĩnh hậu eumenides đã đến. La Phi tin tưởng đối phương nhất định sẽ có điều động tác, bởi vì Hoàng Kiệt Viễn tư liệu trung cất dấu eumenides sinh phụ tử nhân, càng cất dấu Viên Chí Bang cùng việc này liên lụy, mà này đó đều là eumenides vô pháp lảng tránh nhân sinh bí ẩn.

La Phi biết hắn nhất định sẽ truy tìm này đó bí ẩn. Đây là bản tính của hắn, cùng chính mình giống nhau, truy tìm bí ẩn, truy tìm con mỗi thiên tính.

La Phi cùng Liễu Tùng ẩn thân tại kia hai cái đại hộp giấy nội, thông qua rương thể thượng lỗ nhỏ có thể quan sát đến gara nội tình hình. Hộp giấy xác đã trải qua xử lý, ở cần thời điểm có thể rất dễ dàng tản ra, không đến mức đối bọn họ hành động có điều hạn chế.

Bọn họ ẩn núp hơn một giờ, gara môn rốt cục bị nhân mở ra , bất quá mở cửa cũng là một nữ nhân.

La Phi lập tức nghĩ vậy nữ nhân thực khả năng chính là Hoàng Kiệt Viễn thê tử.

La Phi từng đề nghị Hoàng Kiệt Viễn đem gara mai phục sự tình báo cho biết thê tử, để tránh phát sinh không cần thiết hiểu lầm, khả Hoàng Kiệt Viễn lo lắng sau cũng không đồng ý La Phi đề nghị.

“Lão bà của ta không có công tác, mỗi ngày buổi sáng mua đồ ăn đã hình thành lệ thường. Nếu nàng đã biết chúng ta kế hoạch, ngôn hành cử chỉ đúng trọng tâm chắc chắn không hề bình thường biểu hiện. Mà eumenides hành động tiền, thực khả năng sẽ tương biện pháp đối nàng tiến hành quan sát cùng thử. Cho nên vẫn là nhường nàng cái gì đều không biết tốt nhất. Nàng mua xong đồ ăn sau đều là trực tiếp về nhà, sẽ không tiến gara . Cho dù nàng thật sự đi vào, phát hiện kia hai cái thùng khẳng định hội đánh trước điện thoại hỏi ta. Đến lúc đó ta lại hướng nàng giải thích cũng không muộn.”

La Phi cảm thấy Hoàng Kiệt Viễn trong lời nói cũng có đạo lý. Dù sao bọn họ đối thủ eumenides thật sự là quá nhạy cảm, gì khác thường dấu vết để lại đều có khả năng đã thảo kinh xà. Căn cứ vào điểm ấy lo lắng, La Phi thậm chí cũng không dám ở tiểu khu trong viện bố trí cảnh sát nhân viên. Cho nên theo dự định góc độ lo lắng, thật là nhường hoàng thê ở không biết chuyện dưới tình huống phối hợp diễn xuất nhất lý tưởng.

Vì thế La Phi liền tiếp thu Hoàng Kiệt Viễn ý nghĩ. Cho nên hoàng thê xuất hiện cũng không có ra ngoài La Phi dự kiến, chân chính nhường người sau trở tay không kịp , là theo hoàng thê tiến vào gara cái kia tiểu tử.

Theo bề ngoài thượng xem, kia chính là một cái bán quả táo nông thôn hán tử mà thôi. Nhưng là La Phi bọn người đã lĩnh giáo qua eumenides cải trang giả dạng bản lĩnh, ai có thể cam đoan này cao lớn to lớn trẻ tuổi nhân khẳng định cùng eumenides không hề quan hệ?

Cho nên kia tiểu tử vừa xuất hiện, La Phi cùng Liễu Tùng thần kinh liền lập tức độ cao khẩn trương lên. Bọn họ thông qua lỗ nhỏ chặt chẽ chú ý người tới nhất cử nhất động.

Mà sau này chuyện đã xảy ra lại biểu hiện ra càng ngày càng nhiều điểm đáng ngờ.

Đầu tiên, hoàng thê mua nhất đại khuông quả táo, lại chỉ phó cho kia tiểu tử năm mươi nguyên tiền. Kia khuông quả táo chừng hơn mười cân, người người hồng nhuận lưu viên, ở trên thị trường thế nào cũng không thể chỉ bán ra năm mươi nguyên. Đây là không phải đủ để thuyết minh: Kia tiểu tử vốn là không phải thành tâm muốn bán quả táo ?

Cũng có thậm giả, tiểu tử bán hoàn quả táo sau, cư nhiên chủ động đề nghị muốn thu mua phòng trong kia đôi giấy bỏ. Hơn nữa hẳn chẳng phải trong lúc vô tình thấy được kia đôi giấy, ánh mắt của hắn hiển nhiên là tận lực tìm kiếm

đi qua . Phải biết rằng, kia đôi giấy đúng là La Phi không lâu mới vừa vì eumenides chuẩn bị tốt rồi! Tiểu tử có thể nào khéo như vậy liên đới này chuyên nhất tình? Hẳn ra giá cũng rõ ràng muốn cao hơn bình thường phé phẩm thu mua giả, này hết thấy đều chứng thực người này đi đến gara trung nhất định là có khác hẳn đồ!

Hiện trường thế cục cũng không dung La Phi lại tiếp tục chờ đợi, bởi vì hoàng đế nhìn đến giấy đôi cùng kia hai cái đại thùng sau, trên mặt đã bắt đầu hiện ra kinh ngạc biểu cảm. Nếu kia tiểu tử quả thật cùng eumenides có điều liên hệ, kia hẳn rất nhanh có thể căn cứ nữ nhân khác thường biểu hiện làm ra đối cảnh sát cực kì bất lợi phán đoán.

La Phi không có lựa chọn nào khác, hẳn hạ đặt tác chiến chỉ thị. Lập tức hẳn cùng Liễu Tùng đồng thời nhảy ra mai phục địa điểm. Liễu Tùng trực tiếp đánh về phía cái kia khả nghi trẻ tuổi nhân, La Phi tắc đầu tiên đoạt đi qua đóng lại gara môn, cũng là phòng ngừa đối phương chạy trốn, cũng là lo lắng vạn nhất đối phương không phải chánh chủ, đóng cửa lại có thể sử dụng này phóng ra đối ngoại giới ảnh hưởng giảm tới nhỏ nhất.

Xác định La Phi hai người cảnh sát thân phận sau, nữ nhân thoáng ổn hạ thần đến. Sau đó nàng mặc danh kỳ diệu định hỏi:“Các người đang làm cái gì?”

“Hắn là ai vậy?” La Phi chỉ vào thượng cái kia tiểu tử hỏi lại. Người sau đang bị Liễu Tùng dùng trụ hai tay, a miệng kinh hoàng thất thố kêu:“Ôi, ta không phải người xấu, đại tỷ, người cho ta chứng minh a!”

“Hắn là bán hoa quả a.” Nữ nhân không hiểu ra sao,“Này..... Đây là như thế nào?”

La Phi nhíu mày hỏi nữ nhân:“Này khuông quả táo bao nhiêu tiền?”

“Năm mươi a.”

“Làm sao có thể như vậy tiện nghi?”

“Hắn chính là bán nhân tiện nghi, ta cũng không khả giới.” Nữ nhân hiện ra chút buồn bực vẻ mặt.

“Là hẳn chủ động bán cho người?”

“Đúng vậy. Ta ở dạo thị trường, chính hần đã chạy tới nói có tiện nghi quả táo bán cho ta. Hơn nữa..... Còn chủ động phải giúp ta đưa đi lại, cho nên ta mới có thể mua” Kinh La Phi như vậy nhắc tới tình, nữ nhân giờ phút này cũng cảm thấy có chút không thích hợp, nàng trừng mắt kia tiểu tử hỏi, “Người có ý đồ gì?”

“Nói mau! Sao lại thế này?” Liễu Tùng trên tay tăng lực, tiểu tử ăn đau bất quá, liền thanh cầu xin tha thứ: “Nhẹ chút nhẹ chút! Ta nói, ta nói..... Là có người mặt khác ra tiền, nhường ta tiện nghi bán.”

Liễu Tùng lập tức ngừng đầu cùng La Phi nhìn nhau liếc mắt một cái, người sau thần sắc ngưng trọng. Liễu Tùng không đợi đối phương phân phó, thủ đoạn căng thẳng, lại lớn tiếng truy vấn nói: “Là ai? Hần ở nơi nào!”

“Ôi, ôi! Ta không biết hần..... Thật sự..... Thật sự không biết!” Tiểu tử đau đến liền nói đều nói bất lợi tác.

La Phi than nhẹ một tiếng, đối Liễu Tùng nói: “Trước buông ra hần đi, nhường hần hảo hảo nói.”

Liễu Tùng cũng lắc đầu, trước mắt này uất ức tên đích xác không giống như là eumenides. Hần cấp tốc su qua đối phương toàn thân, xác nhận không có hung khí sau liền buông ra đối phương, bất quá hai tay vẫn cứ cảnh giác kháp đối phương cánh tay.

“Đến cùng là chuyện gì xảy ra, nói rõ ràng.” La Phi trầm thấp mà lại nghiêm khắc hỏi.

Tiểu tử nhe răng vung cơ hồ mau bị ninh đoạn cổ tay, vẻ mặt đau khổ đáp: “Ta ở thị trường lý bán hoa quả, sau đó đi lại một cái nam. Cho ta hai trăm đồng tiền, nhường ta đem nhất khuông quả táo tiện nghi bán cho này đại tỷ. Ta..... Ta cũng không nghĩ nhiều a, ta còn tưởng rằng kia nam cùng vị này đại tỷ..... Có..... Có nhất chân đâu.”

“Thả người chó má!” Hoàng thê bỗng chốc phát hỏa, chỉ vào kia tiểu tử mắng, “Các người này đó lưu manh, nói bậy bạ gì đó đâu?”

Tiểu tử bị dọa đến, nao núng không dám mở miệng. La Phi xung hoàng thê vẫy vẫy tay, người sau theo hần ác liệt trong ánh mắt đọc biết chút cái gì, cảm xúc bình tĩnh xuống dưới. La Phi lúc này lại hỏi kia tiểu tử: “Cái kia nam nhân lớn lên trong thế nào? Hần còn cùng người nói cái gì?”

“Kia nam cái đỉnh cao, khả cụ thể diện mạo không được rõ lắm -- bởi vì hần mang theo cái chụp mũ, khăn quàng

cổ còn che nghiêm mặt. Hấn nhường ta nhất định phải bang vị này đại tỷ đem quả táo đưa đến dưới lầu gara. Sau đó hấn còn nói, đại tỷ gia trong gara khả năng có chút giấy bỏ, nếu ta có thể thu tới được nói, hấn có thể phó cho ta tam đồng tiền nhất cân giá cao.” Tiểu tử vừa nói một bên xem góc tường kia đôi trang giấy, mà hoàng thê cũng đi theo đem ánh mắt đầu đi qua, nàng cũng ý thức được khả năng đúng là kia đôi giấy bên trong có cái gì huyền cơ, vội vàng giải thích nói:“Đây đôi giấy không phải chúng ta gia .”

La Phi cố không lên giải thích, hấn chỉ để ý xem kia tiểu tử:“Người kia ở đâu đâu? Người thu được giấy bỏ sau, thể nào cho hấn?”

“Hấn nói hấn ngay tại tiểu khu cửa chờ ta. Chỉ cần ta đi ra ngoài có thể tìm được hấn.”

“La đội, làm sao bây giờ?” Liễu Tùng nhất thời khăn trương đứng lên, trán của hấn bính ra gân xanh,“Lao ra đi bắt nhân -- nếu không, chạy nhanh đem người này thả, đem này đôi giấy cũng mang đi, như vậy có lẽ có thể đem eumenides ổn định.”

La Phi lại chỉ có thể lộ ra cười khổ.

“Điều đã quá muộn. Bắt người căn bản không kịp, chúng ta vừa ra khỏi cửa, hấn sớm chạy. Tiếp tục diễn trò..... Hắc.....” Hấn lắc lắc đầu,“Còn diễn đi xuống sao? Gara môn đột nhiên quan thượng đã có vài phút,eumenides đã sớm minh bạch phương diện này ở phát sinh chút cái gì ?”

“Kia làm sao bây giờ đâu?” Liễu Tùng xem La Phi, chờ mong đôi phương có thể nghĩ ra ngăn cơn sóng dữ phương pháp.

La Phi tay phải chống tại dưới mũi, nắm chặt quyền trong lòng đã chảy ra mồ hôi. Hấn thật không biết chính mình là nên mở cửa vẫn là tiếp tục chờ đợi: Mở cửa khả năng hội triệt để bại lộ; Mà không mở cửa, tha thời gian càng dài cũng sẽ càng bất lợi.

Ngay tại tiến thoái lưỡng nan trong lúc đó, mọi người bên tai bỗng nhiên vang lên “Thùng thùng” thanh âm, đúng là có người ở gara ngoại gõ cửa.

Là ai? Đây rất ít có người hỏi thăm gara vì sao ở hôm nay lại trở nên như thế náo nhiệt?

Mặc kệ người tới là địch là bạn, cái này La Phi đám người lại nghĩ oa cũng không được . La Phi dùng ánh mắt ý bảo Liễu Tùng làm tốt cảnh giới, sau đó hắn lặng yên không một tiếng động lại cực kỳ linh mau đem gara kéo mở ra.

Đứng ở cửa khẩu nhân đại gia đều nhận thức, lại đúng là lai nhân uyên tiểu khu người gác cổng.

“Có người nhường ta đem này phong thư giao cho các người.” Người gác cổng hoảng trong tay một cái phong thư, vừa nói chuyện một bên tò mò hướng gara nội nhìn quanh.

Nhiều người như vậy đóng cửa tránh ở trong gara quả thật sẽ làm nhân cảm thấy kỳ quái.

“Người kia đâu?” La Phi tiếp nhận phong thư hỏi.

“Hắn vội vã , ném tín bước đi . Chính là nói nhường ta đến trong gara tìm người, đem tín chuyển giao một chút.”

“Hắn là không phải cao cao vóc người, mang theo mũ cùng khăn quàng cổ, đem hơn phân nửa biên mặt đều che khuất ?”

“Không sai!” Người gác cổng ha ha cười, cảm giác chính mình bỗng chốc tìm đúng rồi nhân, có chút tự đắc.

La Phi mày lại ninh thành một cái ngật đáp, hắn biết lần này dụ phục đã hoàn toàn thất bại. Mang theo uể oải mà lại bất đắc dĩ tâm tình, hắn mở ra phong thư, bên trong có một tờ giấy cùng một cái ngọc Quan Âm vật trang sức.

Kia tờ giấy thượng dùng tiêu chuẩn phòng Tổng thể viết:“Bốn giờ chiều, bác thể giới vồng thành.”

Này tính cái gì? La Phi khẩn trương suy xét , một cái ước hội sao? Kia Quan Âm vật trang sức đâu? Này lại đại biểu có ý tứ gì?

Hắn cẩn thận đoan trang cái kia vật trang sức, nhất thời lại nhìn không ra cái gì đặc thù trò. Mà gara nội nữ nhân giờ phút này lại tiến đến phụ cận, phát ra kinh hoàng mà vừa vội thúc tiếng kêu:“A!”

La Phi lập tức quay đầu hỏi: “Như thế nào?”

“Này hình như là con ta mang Quan Âm.” Nữ nhân đem ngọc kiện cướp đến trong tay vuốt phẳng một lát, lại kiên định bổ sung thêm, “Đúng vậy, chính là con ta ! Nó làm sao có thể ở trong này?”

La Phi vô pháp trả lời kia nữ nhân vấn đề, mà hấn tâm dĩ nhiên thật sâu trầm đi xuống.

※※※

Giữa trưa 12 giờ hai mươi ba phân.

Tĩnh thành hình cảnh đại đội phòng họp nội.

Tân nhậm chuyên án tạo thành viên kẻ hết đang ngồi, ngoài ra còn hơn một cái mập mạp trung niên nhân. Người này khuôn mặt u sầu đầy mặt, nhưng trong ánh mắt lại lộ ra kiên nghị bất nạo thần sắc.

La Phi hướng đại gia giới thiệu này tân gương mặt: Hoàng Kiệt Viễn, từng nhậm tĩnh thành hình cảnh đội phó đại đội trưởng. Mười năm trước nhân cổ rời đi cảnh giới, sau theo thương, hiện tại là “Hắc ma lực quán bar” lão bản.

Mười năm trước Hoàng Kiệt Viễn cũng không qua ba mươi ba, bốn tuổi tuổi, liền đã đảm nhiệm tĩnh thành hình cảnh đội phó đội trưởng, hấn chức nghiệp tố chất hiển nhiên tiêu biểu. Mọi người đối này béo nam nhân đều sinh ra một ít kính ý, bất quá đối với người này bọn họ càng cảm thấy hứng thú , hay là hấn mười tám năm trước thân phận.

Mười tám năm kia, ở trí eumenides sinh phụ tử vong nhất tam linh bắt cóc con tin án trung, Hoàng Kiệt Viễn đứng là phá án người phụ trách Đình Khoa phó thủ, đúng là bởi vì nguyên nhân này, này sớm thoát ly cảnh giới tiền bối giờ phút này mới lại bị cuốn vào đến “Tứ nhất bát chuyên án tổ” Trung.

Hấn thậm chí gánh vác so với khác tổ viên lớn hơn nữa áp lực. Bởi vì hấn con một hoàng Đức Dương cực khả năng đã dừng ở eumenides trong tay.

Hoàng Đức Dương năm nay mười bốn tuổi, ở tỉnh thành tam trung đọc sơ nhị. Hôm nay trùng hợp là trường học khai đại hội thể dục thể thao. Hắn đồng học chứng thực, hoàng Đức Dương đại khái ở hơn chín giờ chung thời điểm rời đi sân thể dục đi mua đồ uống, từ nay về sau liền không thấy hắn bóng dáng. Mà hơn một giờ về sau, La Phi đám người ở lại nhân uyển phục kích thất bại,eumenides thác nhân đưa tới hoàng Đức Dương tùy thân đeo ngọc Quan Âm vật trang sức, đồng thời bám vào một trương viết có thời gian, địa điểm tờ giấy.

“Bốn giờ chiều, bác thể giới vững thành.”

Nghe La Phi thông báo hoàn này đó mới nhất tình tiết vụ án, Tăng Nhật Hoa nhìn xem Hoàng Kiệt Viễn, lại nhìn nhìn La Phi, tự giễu lắc đầu:“Nguyên lai các người đã sớm liên hệ lên , ta vẫn chưa hay biết gì đâu.”

“Đây là căn cứ vào giữ bí mật lo lắng.” La Phi mang theo xin lỗi giải thích nói,“Đồ không phải không tin các người, chính là eumenides thật sự qua giáo hoạt hoạt, gì hình thức phòng bị đều cũng có tất yếu .”

“Giữ bí mật có thể có cái khác phương thức. La đội dài làm như vậy, chính yếu nguyên nhân, vẫn là căn cứ vào người trong tiềm thức qua cho cường đại khống chế dục đi.” Nói chuyện là Mộ Kiếm Vân, nàng đã ở xem La Phi, mà nàng trong ánh mắt cảm xúc tắc có chút phức tạp.

La Phi dụng quyền đầu cọ cọ chớp mũi, không có mở miệng. Một bên Tăng Nhật Hoa lại đến kinh, đem thân thể thối ngưỡng mộ kiếm vân truy vấn nói:“Khống chế dục? Không chế cái gì? Không chế chúng ta sao?”

“Không chế hết thảy, không hy vọng có bất cứ sự tình gì vượt qua chính mình nắm giữ ở ngoài. Khả người hiện tại là chuyên án tổ tổ trưởng, người phải học hội tín nhiệm người khác, đây là người trách nhiệm.” Mộ Kiếm Vân tăng thêm ngữ khí, ký như là ở khuyên giải an ủi, lại mang theo hai ba phân cảnh giới.

“Có lẽ người nói rất đúng.....” La Phi than nhẹ một tiếng,“Ít nhất ta nên an bày xong đối lão hoàng cả nhà bảo hộ thi thố, như vậy liền sẽ không hiện tại bị động cục diện .”

“Không.....” Hoàng Kiệt Viễn lại lắc lắc đầu,“Chẳng phải như vậy . Giữ bí mật là đối , chỉ là chúng ta giữ bí mật công tác làm được còn chưa đủ hảo, người nhà ta mới có thể lâm vào đến trong lúc nguy hiểm.”

Mọi người quay đầu nhìn về phía này béo nam nhân, mà người sau lại tiếp tục giải thích nói:“eumenides đã đã biết ta thân phận, liền nhất định sẽ hướng ta gắng hỏi nhất tam linh án kiện chi tiết. Nếu hắn không có phát hiện cảnh sát cũng tra được ta nơi này, hắn liền sẽ không như vậy khản trương, hắn hội dùng ôn hòa phương thức để đạt được chân thực

nhất tin tức, đây là hân hôm nay sáng sớm giả mạo hồ sơ quản lý viên gọi điện thoại cho ta dụng ý; Trái lại, lúc hân phát hiện ta cùng cảnh sát có tiếp xúc, hân chỉ biết không có khả năng lại dùng ôn hòa phương thức theo ta nơi này lừa đi tin tức, cho nên hân mới có thể bắt đi con ta, muốn dùng mồi ta cực đoan phương thức bức ta đi vào khuôn khổ.”

Này phiên phân tích nhưng là hợp tình hợp lý. Doãn kiểm cân nhắc một hồi, bỗng nhiên có điều phát hiện giống như nói:“eumenides cấp lão hoàng gọi điện thoại là khoảng tám giờ rưỡi; Hơn chín giờ chung thời điểm, hân bắt đi hoàng Đức Dương; Nhưng là thẳng đến gần mười một điểm, hân mới cùng La đội giao thủ -- đây là không có ý vị ,eumenides trên thực tế ở thông hoàn điện thoại sau cũng đã nhìn ra sơ hở?”

“Đúng vậy.” Hoàng Kiệt Viễn thật dài thở ra một hơi, cau mày đem ánh mắt tể thành một cái khâu,“Ai, chính là ta hiện tại cũng không suy nghĩ cẩn thận, kia sơ hở kết quả ở nơi nào? Ta cùng La đội trong lúc đó liên hệ như thế giấu kín -- ta cấp La đội gọi điện thoại thời điểm, thậm chí cũng chưa dám dùng di động của mình.”

Này cũng đang là làm La Phi buồn bực vấn đề:eumenides ở hơn chín giờ liền bắt đầu tiến hành thứ hai thủ hành động, hân là từ nơi nào người được cảnh sát hơi thở? Mà sau này lai nhân uyển trận chiến ấy, kỳ thật chính là hân đối cảnh sát hành động đích xác chứng cùng đùa cợt đi?

Bất quá hiện tại không có nhiều lắm thời gian đi lo lắng này đó. Cách eumenides ước định đã chỉ còn hơn ba giờ, bọn họ phải mau chóng chế định ra tương ứng tác chiến phương án. Làm chuyên án tổ trưởng, La Phi hợp thời tung ra chính đề:“Khác trước không nói -- đại gia đối bước tiếp theo hành động có cái gì giải thích?”

Một câu đem tất cả mọi người mang vào trầm tư, đối mặt cường đại địch nhân, ai cũng không muốn vội vàng phát biểu ý kiến. Sau một lát, mới nghe Mộ Kiếm Vân trầm ngâm nói:“Muốn xác định chính mình nên làm cái gì, đầu tiên biết được nói đối phương muốn làm cái gì.”

“Không sai.” La Phi đồng ý địa điểm đầu,“eumenides tuy rằng chỉ để lại một cái thời gian cùng một chỗ điểm, nhưng chúng ta không ngại đứng ở hân góc độ giả thiết một chút: Đối mặt trước mặt cục diện, hân hội làm như thế nào?”

“Này đồ cũng không khó tưởng.” Tăng Nhật Hoa lập tức quơ quơ đầu, sau đó phun ra hai chữ đến:“Internet.”

La Phi đem ánh mắt ngưng ở trên người hân, ý bảo hân tiếp tục đi xuống nói.

“Giả thiết ta là eumenides, ta phải đuổi theo tuần sinh phụ tử vong chân tướng. Hiện tại duy nhất manh mối ở trên người người --” Tăng Nhật Hoa chỉ chỉ Hoàng Kiệt Viễn,“Nhưng là người đã bị cảnh sát nhìn thẳng. Ta nên làm cái gì

bây giờ? Đây có thể sánh bằng giết người càng thêm khó giải quyết..... Nghĩ tới nghĩ lui, ta phải buông tha cho cùng người trực tiếp tiếp xúc phương thức. Nhưng là gián tiếp trao đổi ta lại rất dễ dàng bị người lừa gạt. Lúc này ta nghĩ tới internet: Ở trên Internet có thể tiến hành video clip tán gẫu. Đây ý nghĩa ta không cần xuất hiện tại người trước mặt, nhưng là ta lại có thể thấy người, thông qua sát ngôn quan sắc phân biệt người ngôn ngữ thật giả. Đồng thời ta bắt đi con của người, để bức bách người phải dựa theo ta chỉ lệnh đến làm việc, ở ta đặt ra tình cảnh hạ tiến hành nói chuyện với nhau, ta có nắm chắc thông qua như vậy nói chuyện với nhau được đến ta muốn biết gì đó.”

La Phi dùng ngón tay khinh khẩu mặt bàn:“Ý của người là:eumenides lưu lại đây trưng tờ giấy, muốn ước lão hoàng tiến hành một lần trên Internet video clip tán gẫu?”

“Bác thế giới võng thành.” Tăng Nhật Hoa cường điệu tờ giấy thượng địa điểm tin tức,“Không phải tán gẫu, chẳng lẽ là kết bè kết đảng tán gái đánh trò chơi sao?”

Hoàng Kiệt Viễn lườm Tăng Nhật Hoa liếc mắt một cái, lộ ra một chút phản cảm cảm xúc. Ở ái tử rơi vào địch thủ thời khắc nguy cơ, đối phương vui đùa khai quả thật có chút chẳng ra cái gì cả. Cách đó không xa Mộ Kiếm Vân tắc sấm thành thói quen Tăng Nhật Hoa điểm này, biết hắn cũng không ác ý, giờ phút này liền chuyển hướng đề tài giống như hỏi Hoàng Kiệt Viễn:“Năm đó nhất tam linh án kiện đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

La Phi lại vẩy vẩy tay đánh gãy nạng:“Trước không đề cập tới này, lại nói tiếp nói quá dài. Hiện tại mấu chốt là,eumenides muốn biết cái gì? Chúng ta lại hẳn là nhường eumenides biết cái gì?”

Mọi người âm thầm gật đầu, đều minh bạch La Phi ý tứ. Đích xác, chuyên án tổ hiện tại mục tiêu thực minh xác - bắt lấy eumenides, mà nhất tam linh án kiện chi tiết cùng này cũng không liên hệ. Đã eumenides muốn hỏi vòng vèo Hoàng Kiệt Viễn tin tức, như vậy chuyên án tổ đầu tiên muốn lo lắng là: Đem cái dạng gì tin tức tiết lộ cho đối phương có lợi nhất cho đối eumenides trao đổi, mà này tin tức là thật là giả cũng không trọng yếu.

“Kỳ thật chúng ta hoàn toàn có thể lợi dụng lần này cơ hội một lần nữa làm một cái bẫy.” Doãn kiếm theo La Phi nêu lên dần thân nói.

Này cũng đang là mọi người giờ phút này ý nghĩ. Bọn họ đều khẩn trương suy xét đứng lên. Thật lâu sau sau, trầm mặc bị Liễu Tùng đánh vỡ.

“Đem eumenides ý nghĩ dẫn hướng đặc công đội đi. Hắn không phải muốn truy tra sinh phụ tử vong chân tướng sao? Đánh gục văn hồng binh nhân là đặc công đội đang tập kích. Lần này tứ nhất bát án kiện, chúng ta đặc công đội cũng là tham chiến chủ lực. Không bằng theo chúng ta hiện dịch đội viên lý chọn một cái tuổi đại, năng lực cường , đem tên của hắn báo cấp eumenides.”

Liều Tùng ý tứ phi thường mình xác: Muốn dùng đặc công đội viên làm dụ dỗ eumenides mồi câu. La Phi lập tức bình tĩnh thanh âm nhắc nhở nói:“Này sẽ phi thường nguy hiểm.”

Không sai, trực tiếp đánh gục sinh phụ tay súng, này ở eumenides trong mắt cơ hồ đó là không đội chung trời kẻ thù. Đem như vậy một cái nhân vật gánh vác ở trên người bản thân, không thể nghi ngờ sẽ trực tiếp đối mặt một cái cường đại sát thủ sinh mệnh uy hiếp.

“Cùng địch nhân tác chiến, vốn chính là người chết ta sống sự tình, ai không nguy hiểm? Chúng ta đặc công đội mỗi một cái chiến sĩ đều ở ngóng trông vì hùng đội trưởng báo thù.....” Nhắc tới đến hy sinh Hùng Nguyên, tiểu tử tiếng nói trở nên ngạnh chất đứng lên,“Nếu không phải tuổi thượng sai quá xa, ta..... Ta thế nào bỏ được đem cơ hội như vậy tặng cho người khác!”

“Được rồi.” La Phi nhìn chăm chăm Liều Tùng, ngực cũng có nhiệt huyết ở sôi trào ,“Vậy người mau chóng xác định nhân tuyển, nhường hẳn tức khắc đến chuyên án tổ đưa tin!”

“Minh bạch!” Liều Tùng leng keng hữu lực lên tiếng, đứng dậy đi trước rời đi.

La Phi ánh mắt giờ phút này lại đảo qua hội trường:“Các người còn có không có gì ý kiến?”

Hoàng Kiệt Viễn chần chờ một hồi:“Báo một cái tên dễ dàng, nan là thế nào nhường eumenides tin tưởng đâu?” Bởi vì con ở đối phương trong tay, cho nên hẳn thực lo lắng cảnh sát mưu kế lại bị eumenides xuyên qua.

“Cần lợi dụng một ít kỹ xảo, không thể nói rất trắng ra .” La Phi nhìn Mộ Kiếm Vân liếc mắt một cái,“Mộ lão sư, người có thể hay không giúp giúp lão hoàng?”

“Ân.” Mộ Kiếm Vân nghĩa bất dung từ địa điểm đầu,“Có thể lợi dụng trên tâm lý học kỹ xảo đến dẫn đường nói chuyện với nhau, hơn nữa thiết kế một ít trước sau xác minh chi tiết, như vậy nhường đối phương từng bước một đi vào đến, do đó đánh mất hẳn hoài nghi. Cụ thể thực hiện..... Cho ta một giờ thời gian, ta cùng lão hoàng thương lượng thương lượng.”

La Phi tán câu “Tốt lắm”, lập tức lại bổ sung nói:“Các người muốn tận khả năng đem nói chuyện với nhau quá

trình kéo dài, cấp Tăng Nhật Hoa lưu lại cũng đủ thời gian.”

Mộ Kiếm Vân còn tại cân nhắc La Phi trong lời nói ý, Tăng Nhật Hoa đã “Hắc” nở nụ cười: “La đội, ta còn tưởng rằng ngươi đem ta quên mất đâu.”

“Internet truy tung là người sở trường nhất.” La Phi cũng cười nhẹ, “Nếu eumenides thật sự thông qua internet cùng lão hoàng liên hệ, thì phải là người mở ra thân thủ lúc.”

“Yên tâm đi.” Tăng Nhật Hoa bay phi mây, “Ta đã sớm chờ một ngày này !”

“Hảo!” La Phi nhìn nhìn đồng hồ, “Hiện tại là một điểm linh bảy phần. Doãn kiếm, Tăng Nhật Hoa, hai người các ngươi cùng ta lập tức xuất phát, đến bác thế giới võng thành chuẩn bị sẵn sàng. Lão hoàng, người cùng mộ lão sư cẩn thận thương nghị một chút, ba giờ đến bác thế giới cùng chúng ta hội hợp. Có vấn đề sao?”

Không có người nói chuyện, sở hữu nhân đều ngưng trọng địa điểm đầu, một loại đại chiến đem tức không khí bao phủ toàn bộ phòng họp.

Năm phút sau, La Phi cùng doãn kiếm, Tăng Nhật Hoa đi trước thượng một chiếc xe cảnh sát, hướng về bác thế giới võng thành khai đi.

Chương 8 internet giao phong

Mười phút sau, La Phi cùng doãn kiểm, Tăng Nhật Hoa đi trước thượng một chiếc xe cảnh sát, hướng về bắc thế giới vồng thành khai đi.

Trải qua khăn trương hội nghị sau, ba người ở trên xe xem như thoáng có một lát nghỉ ngơi cơ hội.

Tăng Nhật Hoa cũng là cái miệng không chịu ngồi yên nhân. Xe chạy thường lui tới bao lâu, hần thanh âm liền lại ở toa xe nội vang lên.

“La đội. Có chuyện tình hiện tại khả năng không phải xử lý thời điểm, bất quá..... Ngươi vẫn là biết một chút tương đối hảo.”

“Vậy ngươi nói đi.” La Phi rõ ràng đáp. Hần biết Tăng Nhật Hoa đã đã khơi mào câu chuyện, kia mặc kệ thích hợp không thích hợp, là nhất định phải nói xong, còn không bằng cho hắn đi đến cái thống khoái.

Tăng Nhật Hoa đem đầu thẩu đi lại:“Là về Ngô dần ngộ tử nhân.”

“Ngà? Ngươi có manh mối?” La Phi bỗng chốc đến hứng thú. Ngày hôm qua buổi sáng Ngô dần ngộ tự sát sau, hắn còn chưa có dọn ra tinh lực đi điều tra chuyện này, chẳng lẽ Tăng Nhật Hoa bên kia có cái gì phát hiện?

“Xung không lên manh mối.” Tăng Nhật Hoa lắc đầu, bất đắc dĩ thở dài,“Đều nhanh mắn thành đều biết sự tình.”

La Phi bị đối phương khiến cho có chút hồ đồ:“Đến cùng sao lại thế này?”

“Hôm kia buổi tối cái kia giả mạo cảnh sát cùng Ngô dần ngộ gặp mặt nhân là cái internet phóng viên, Ngô dần ngộ chính là bởi vì nhận hắn phỏng vấn, cho nên mới nhảy lầu tự sát.”

“Ngươi làm sao mà biết? Phóng viên phỏng vấn cáo đã lên vồng?” La Phi đoán hỏi.

“Khởi chi thượng võng đơn giản như vậy, nghiêm nhiên đã thành hôm nay internet điểm đánh đại hấp dẫn! Tiêu đề tên là [thần bí sát thủ eumenides lại lần nữa phóng ra, nghệ giáo nhục học thầy kiện huyết tinh kết thúc], thế nào, đủ hỏa bạo đi?” Tăng Nhật Hoa mang theo trào phúng ý tứ hàm xúc chế nhạo nói.

“Đây đều là cái gì vô lương phóng viên? Lấy lòng mọi người, không hề xã hội ý thức trách nhiệm!” Lái xe đoạn kiếm giờ phút này cũng nhin không được bán nghiêng đầu, giận dữ khiển trách một câu.

Tăng Nhật Hoa lại “Hắc” cười lạnh một tiếng:“Cái này cũng chưa tính hoàn đầu! Cái kia phóng viên thậm chí đem hắc giả trang cảnh sát phỏng vấn Ngô dần ngo âm tần tư liệu cũng phóng tới trên mạng, lấy tên vì [chịu nhục giáo sư trước khi lâm chung thăm hỏi]. Bởi vì ngày hôm qua Ngô dần ngo tự sát tin tức ngay tại các tạp chí lớn sao hỏa bạo, cho nên này đoạn ghi âm lên mạng sau, tương quan trang web cơ hồ bị điểm bạo. Hơn nữa nghe qua ghi âm nhân đều cho rằng, đúng là này cái gọi là ‘Cuối cùng thăm hỏi’ làm cho Ngô dần ngo tự sát.”

La Phi nhú mày:“Thăm hỏi nội dung thực quá đáng sao?”

“Ta cho người phóng một đoạn người sẽ biết.” Tăng Nhật Hoa xuất ra một cái mp3 điệu đến truyền phát trạng thái,“Đây là Ngô dần ngo tự thuật hoàn án phát sau khi trải qua, cái kia phóng viên đối hắc một ít nêu câu hỏi. Các người nghe một chút xem.”

Truyền phát khí lý truyền ra nói chuyện thanh âm, tuy rằng ghi âm hiệu quả không tốt lắm, nhưng vẫn là có thể nghe được tương đối rõ ràng.

“Dựa theo người tự thuật, cái kia sát thủ bỏ qua cho cuối cùng nữ sinh, là vì người rất cục chặt bỏ chính mình tay, người tìm về làm người dũng khí, gánh vác nổi lên làm lão sư trách nhiệm, là như thế này sao?”

Người nói chuyện là một cái nam tử, hắc thanh âm nghe qua có chút quái dị.

Ngô dần ngo thì thảo khó có thể trả lời:“Này..... Này.....”

“Được rồi, ta đem vấn đề này đơn giản hoá một chút.” Kia nam tử lại nói,“Người cho rằng người là một cái có dũng khí người sao? Người có phải hay không một cái có trách nhiệm cảm lão sư?”

“Ta.....” Ngô dần ngo ngáp ngừng một hồi, rốt cục cổ chừng khí nói, “Trước kia không phải, nhưng là..... Nhưng là đã trải qua chuyện này sau, ta tưởng..... Ta về sau có thể làm được.”

“Xuy.” Kia nam tử làm càn nở nụ cười một tiếng, “Nói như vậy, người cho rằng người tại đây sự kiện trung biểu hiện tốt lắm ư? Như vậy kia hai cái nam hài tử đâu? Lại nên do ai đến phụ trách? Bọn họ mới mười bảy tuổi, còn không có trưởng thành.”

Ngô dần ngo phát ra một tiếng thống khổ kêu rên, sau đó hẩn thời gian rất lâu nói không ra lời.

Nam tử đợi một hồi, lại bắt đầu hỏi vấn đề kế tiếp.

“Bởi vì cái kia sát thủ đồng ý cho người khôi phục giáo sư công tác, cho nên người mới đi vạn phong khách sạn, phải không?”

“Đúng vậy.....” Ngô dần ngo thanh âm đã phi thường sa sút.

“Phát sinh như vậy sự tình sau, người cho rằng người còn thích hợp làm một gã giáo sư sao?”

Gặp đối phương không trả lời, nam tử liền nói tiếp: “Xem ra chính người cũng nhận vì không thích hợp -- một khi đã như vậy, người vì sao còn muốn đi đâu? Có phải hay không đối với người mà nói, giáo sư kỳ thật chính là một phần công tác, cùng này phân công tác gây cho người tiền lương so sánh với, cái gọi là trách nhiệm cùng nghĩa vụ tương đối mà nói sẽ không trọng yếu?”

“Ta..... Ta không nghĩ trả lời vấn đề này.” Ngô dần ngo suy yếu lảng tránh.

“Vì sao muốn chạy trốn tránh đâu? Người không phải đã tìm về dũng khí sao?” Nam tử cũng không y không buông tha, “Người có hay không nghĩ tới, nếu người ngày đó không có đi vạn phong khách sạn, hoặc là nói người cho tới bây giờ liền không có trở thành một gã giáo sư, như vậy huyết án liền sẽ không phát sinh. Theo nào đó trình độ đi lên nói, đệ tử của người có phải là nhân người mà tử?”

“Ta..... Ta.....” Ngô dần ngo đã nói không nên lời gì nói đến, ghi âm trung truyền ra là một trận thống khổ mà tuyệt vọng nức nở thanh.

“Hỗn đản!” La Phi rút cuộc nghe không nổi nữa, hấn dựng thẳng lên mày trách mắng,“Đổi một cái vừa mới nhận đến thể xác và tinh thần bị thương nặng lão nhân hỏi ra như vậy vấn đề, này không phải đem nhân hướng tử lộ thương bức sao?”

“Không hỏi như vậy lại có thể nào sinh ra hỏa bạo truyền bá hiệu quả? Về phần bị hỏi giả có thể hay không thừa nhận, này đó phóng viên căn bản là sẽ không quản.” Tăng Nhật Hoa vừa nói một bên tắt đi truyền phát khí, lập tức hấn lại khoa trương a nhếch miệng nói,“Có lẽ hấn liền hi vọng Ngô dần ngo không chịu nổi, ra chút gì ngoài ý muốn mới tốt đâu. Các người xem trên Internet âm tần tiêu đề, bất chính là ở mượn Ngô dần ngo tử vong tiến hành sao làm sao?”

“Có này tâm thật đáng chết, có này tâm thật đáng chết!” La Phi giận dữ đem này thành ngữ liên nói hai lần, sau đó hấn hỏi Tăng Nhật Hoa,“Này phóng viên là ai?”

Tăng Nhật Hoa lắc đầu:“Còn không biết. Internet phóng viên gửi bản thảo đi dùng đều là biệt hiệu, hơn nữa các người nghe ghi âm, hấn đổi chính mình thanh âm làm đổi tần số xử lý, hiển nhiên cũng sợ hãi bị nhân theo sự thật thế giới trung bắt được đến. Muốn tìm hấn chỉ sợ không dễ dàng đâu.....”

“Này ta trước lưu trữ.” La Phi đem kia mp3 theo Tăng Nhật Hoa trong tay tiếp nhận đến,“Ta cũng không tin tìm không thấy manh mối.”

Tăng Nhật Hoa quán buông tay hỏi lại:“Tìm được hấn có ích lợi gì? Hấn phỏng vấn hành vi bản thân lại không đáng pháp.”

La Phi sừng sốt, biết đối phương nói không sai. Trên chỗ sau tay lái doãn kiếm đồ kiểm chế không được , nắm tay nện ở trên tay lái:“Liên xung hấn làm giả chứng, giả mạo cảnh sát, trước đem hấn bắt đứng lên lại nói. Đến số phòng lý, xem thế nào thu thập hấn!”

“Quên đi, trước không cần tưởng này đó .” La Phi gấp chính mình trợ thủ có chút kích động, liền phát phát tay nói,“Không cần làm chúng ta chính sự.”

Doãn kiếm oán hận khê cắn môi, không lại nói cái gì. Mà Tăng Nhật Hoa lại thở dài nói:“Ai, người nói chúng ta học huyết đi đối phó eumenides, nhưng là đâu, có đôi khi gặp được này đó làm giận sự tình, thật đúng là muốn cho

eumenides đi thu thập này bang tên.”

La Phi lờm Tăng Nhật Hoa liếc mắt một cái, tuy rằng không nói gì, nhưng trong lòng nhưng lại cũng nổi lên một tia gợn sóng. Hắn đem kia mp3 phóng tới chính mình trong túi, như có đăm chiêu không biết nghĩ đến cái gì.

※※※

Buổi chiều mười ba điểm ba mươi hai phân.

La Phi ba người chạy tới bác thể giới võng thành.

Cùng rất nhiều hữu danh vô thực tuyên truyền quảng cáo giống nhau, bác thể giới võng thành tên thức dậy phi thường vang dội, kỳ thật lại chính là một cái môn quy thật nhỏ giá rẻ tiệm net. Một gian hơn ba mươi thước vuông phòng ở nội um tùm xếp bày mấy chục máy tính, tuy rằng tiêu phí hoàn cảnh cùng phần cứng phối trí cũng không thể nào, nhưng bởi vì tới gần một khu nhà trường cao đẳng, cho nên sinh ý đồ cũng không tệ.

La Phi bố trí doãn kiểm cùng Tăng Nhật Hoa canh giữ ở cửa, chính mình tắc lập tức hướng về trước sân khấu chỗ đi đến. Tuy rằng đã thay thường phục, nhưng hắn cử chỉ gian vẫn là lộ ra một loại không giống người thường khí chất. Tiệm net lão bản cũng là nhìn quen xu lợi nhân vật, nhìn thấy này trận thế, vội vàng nghênh xuất ra cùng cẩn thận hỏi:“Ngài ba vị là.....?”

“Cảnh sát.” La Phi đưa ra giấy chứng nhận,“Cảnh sát muốn chấp hành nhiệm vụ, sở hữu nhân phải xếp hàng đi ra tiệm net, hơn nữa ở cửa đăng ký cá nhân kỹ càng tin tức, mời người phối hợp.”

“Này.....” Lão bản sửng sốt một lát, sau đó có chút nan tẽ ánh mắt,“Bọn họ đều giao hoàn tiền , không đủ thời gian chỉ sợ đuổi bắt động”

“Cho bọn hắn toàn ngạch lui khoản, tiệm net sở hữu tổn thất từ cảnh sát gánh vác.”

“Đi lặc!” Lão bản chờ chính là những lời này. Hắn thông khoái mà chuyển qua thân nhất miêu thất lưng chui được trước sân khấu phía dưới. La Phi chính kỳ quái gian, đã thấy lão bản đã đem trước sân khấu hệ thống mạng nguồn điện ổ điện sờ soạng xuất ra, sau đó một phen kéo trường máy đầu cắm.

Hắn này hành động rất nhanh ở tiệm net nội nổi lên phản ứng, nghi ngờ cùng mắg thanh âm liên tiếp vang lên.

“Thế nào làm ?”

“Mẹ nó, điệu tuyến !”

“Thao, võng thế nào chặt đứt?!”

“Lão bản, lão bản!”

.....

Lão bản đi đến phòng ở trung gian, về mặt vô tội trạng:“Hệ thống mạng tử cơ .”

“Kia chạy nhanh trọng khai a!”

“Khai không đến , mẹ nó, có thể là chủ bản cháy hồng .” Lão bản cũng bạo câu thô khẩu, hắn oán hận xem kia hệ thống mạng, giống như hận không thể xông lên đi đá hai chân đường như.

La Phi bất động thanh sắc xem hắn, trong lòng âm thầm bật cười.

Võng khách nhóm một trận ồn ào.

“Thao, cái gì thứ đồ hư?!”

“Lui tiền!”

“Đổi, lui tiền!”

Lão bản ủy khuất đều nhanh khóc, khả hấn lại hiện ra một bộ muốn tức sự nhin nhân uất ức bộ đáng.

“Hảo, lui tiền lui tiền, đều lui.....” Hấn cầm lấy trên mặt bàn lên mạng đăng ký biểu đi đến tiệm net cửa, “Các người xếp thành hàng, một đám đến..... Của các người tiền thể chấp cùng chứng minh thư hào đều có ghi lại, bằng chứng minh thư toàn ngạch lui khoản.”

Võng khách nhóm hùng hùng hồ hồ đứng dậy, bất quá cũng là toàn ngạch lui khoản, bọn họ thực tế cũng không có gì câu oán hận. Rất nhanh liền xếp nổi lên lui khoản đội ngũ. Số ít một ít nhân tướng chen ngang ồn ào, đều bị La Phi tiến lên ngăn lại. Đối với này đó trăm mê cho hư nghĩ thế giới trẻ tuổi nhân, hấn không cần cho thấy thân phận liền đủ để ứng phó rồi.

Mà lão bản tắc đem lên mạng đăng ký biểu giao cho canh giữ ở cửa đoãn kiểm, đồng thời hạ giọng nói: “Những người này tin tức đều có ghi lại, các người chỉ cần thẩm tra một chút chứng minh thư kiện là có thể.”

Đoãn kiểm cùng Tăng Nhật Hoa đối diện cười yếu ớt: Này lão bản nhưng là có có chút tài năng, một lát trong lúc đó liền đem này pha khó giải quyết vấn đề giải quyết như thế khéo đưa đẩy.

Tiệm net thanh tràng công tác cũng bởi vậy thuận lợi hoàn thành. Tuy rằng biết eumenides ẩn thân cho này đó võng khách trung khả năng tính nhỏ nhất, nhưng đoãn từng hai người vẫn là thực nghiêm cẩn nhất nhất thẩm tra bọn họ chứng minh thư kiện. Cùng eumenides mấy lần giao thủ kinh nghiệm nói cho cảnh sát: Đó là một cái thường thường hội vi phạm lẽ thường ra bài nhân, làm đối thủ của hấn, cảnh sát phải ở gì một cái khâu đoãn đều làm được cẩn thận mới được.

Sở hữu võng khách đều rút lui khỏi sau, nguyên bản huyên náo tiệm net trở nên yên tĩnh không tiếng động. La Phi ba người nhìn quanh bốn phía trống rỗng chỗ ngồi, một loại không hiểu áp lực chính lén lút đánh úp lại.

“Có hay không khả năng hiện tại liền bắt đầu tìm hấn?” La Phi đột nhiên hỏi Tăng Nhật Hoa.

Tiểu tử trát trát nhần tình, tựa hồ không quá minh bạch.

“Hắn vì sao muốn ước tại đây cái tiệm net?” La Phi nói ra chính mình trong lòng hoang mang, “Muốn thông qua internet trao đổi, bất kỳ địa phương nào đều có thể, vì sao càng muốn hạn định tại đây cái tiệm net?”

“Phương diện này khẳng định có mỗ đài máy móc, đối eumenides mà nói là đặc thù, có thể giúp hắn đạt thành một ít che giấu mục đích!” Doãn kiểm theo đội trưởng ý nghĩ đi xuống phân tích, “Ta tưởng..... Có lẽ là nào đó bệnh độc.”

“Cái dạng gì mục? Cái dạng gì bệnh độc?” Tăng Nhật Hoa như có đăm chiêu hỏi lại.

La Phi dùng chờ mong ánh mắt xem Tăng Nhật Hoa: “Đây là lĩnh vực của ngươi. Ta hi vọng nghe được ngươi giải đáp.”

Tăng Nhật Hoa lại khó hiểu lắc lắc đầu: “Bệnh độc..... Bệnh độc chủng loại đủ loại, nhưng mục đích đơn giản đều là vì khống chế đối phương máy tính, hoặc là đánh cắp tư liệu, hoặc là viễn trình theo dõi, nhưng là eumenides có cái gì đạo lý muốn khống chế nơi này máy tính đâu? Hắn chính là muốn cùng Hoàng Kiệt Viễn tiến hành một lần internet trò chuyện, bệnh độc đối hắn có ích lợi gì?”

La Phi trầm ngâm một lát: “Như vậy đi, chúng ta mặc kệ hắn có ý đồ gì. Ngươi trước đem nơi này máy tính ai cái kiểm tra một lần -- thời gian còn kịp đi?”

Tăng Nhật Hoa nhìn xem biểu: “Miễn cưỡng đủ.” Khi nói chuyện hắn đã kéo qua một cái ghế ngồi xuống, hai tay tả hữu khởi công, nhưng lại đồng thời thao tác khởi hai máy tính.

La Phi thấy hắn tiến nhập công tác trạng thái, liền không lại đã quấy rầy, quay đầu nhìn về phía doãn kiểm: “Chúng ta cũng không thể liền đem lực chú ý đặt ở trên máy tính, tiệm net bên ngoài có lẽ càng đáng giá chú ý. eumenides chỉ định này địa điểm, có phải hay không muốn lợi dụng nơi này địa hình làm chút văn vẻ đâu?”

“Chẳng lẽ hắn muốn đả thương hại Hoàng Kiệt Viễn?” Doãn kiểm trở nên khẩn trương đứng lên. Hắn hướng tiệm net cửa đi ra vài bước, quan sát đến chung quanh hoàn cảnh. Nơi này tiếp giáp đường cái, phố hai sườn đều là chút trung ả cửa hàng lâu. Xuống ngõ đứng là này loại địa điểm lượng khách cao phong kỳ, nam nữ già trẻ, lui tới không dứt.

Doãn kiếm dùng xem kỹ ánh mắt đánh giá đi ngang qua trẻ tuổi nam tử, tựa hồ bọn họ mỗi người đều đáng giá hoài nghi. Ở chỗ eumenides giao thủ mấy lần sau, sở hữu tham chiến giả đều hoạn thương cùng loại di chứng.

La Phi cũng theo đi lại, ánh mắt của hắn mọi nơi đảo qua sau, nâng lên ngón tay phải hướng chỗ cao vài cái địa phương:“Gia cụ thành lâu 3, điện lực đại hạ lâu 4 đông sườn, công thương ngân hàng mái nhà, này vài cái địa phương đều phải bày ra chúng ta cơ sở ngầm. Doãn kiếm, người hiện tại phải đi an bày một chút, nửa giờ nội nhân viên đứng chỗ.”

Doãn kiếm lĩnh mệnh mà đi sau, La Phi lại bắt thông Liễu Tùng điện thoại:“Người bên kia tình huống thế nào?”

“Nhân tuyển đã định tốt lắm.” Đặc công tiểu tử ở điện thoại kia đoạn trả lời,“Muốn hay không hiện tại mang đi lại gặp người?”

“Không! Không muốn cho hắn tiếp cận tiệm net hiện trường, chuẩn bị một phần kỹ càng cá nhân tư liệu cho ta.”

“Tốt.” Liễu Tùng tính ra một chút thời gian,“Ta đây đại khái ở bốn mươi phút sau tới tiệm net.”

La Phi cũng nhìn xem đồng hồ. Nói như vậy, Liễu Tùng khả năng hội cùng Mộ Kiếm Vân, Hoàng Kiệt Viễn đồng thời tới, thời gian nhưng là vừa khéo thích hợp.

Sự thật tình huống quả không ra La Phi sở liệu, ba giờ trước sau, Liễu Tùng, Mộ Kiếm Vân cùng Hoàng Kiệt Viễn cơ hồ là trước sau chân đi tới bác thế giới võng thành, mà lúc này doãn kiếm cũng bố trí tốt lắm tiệm net bên ngoài cảnh lực. Đến tận đây cảnh sát sở hữu lực lượng đều đã đến vị. Tên thượng huyền trương, ở nhập chủ chuyên án tổ sau, La Phi rốt cục đem nghênh đón cùng eumenides lần đầu mặt đối mặt giao phong.

La Phi đem tiệm net lão bản phòng nghi trở thành lâm thời tác chiến bộ chỉ huy. Hắn mang theo mọi người tiến vào buồng trong, đầu tiên hỏi Mộ Kiếm Vân:“Hai người các người chuẩn bị thế nào?”

Mộ Kiếm Vân gật gật đầu:“Thiết kế một ít bộ sậu, mấu chốt tâm lý nắm chắc điểm hoàng tổng đều đã lý giải -- bất quá có thể hay không thành công, chủ yếu còn phải xem trường thi song phương thực tế nói chuyện với nhau.”

“Ân.” La Phi hơi gật đầu, lập tức thiết đến một cái khác đề tài,“Liễu Tùng, người giới thiệu một chút các người

đặc công đội đề cử xuất ra nhân tuyển đi.”

Liều Tùng đem một cái hồng bì túi văn kiện giao cho La Phi:“Nơi này là hẩn cá nhân tư liệu.”

La Phi hơi hơi lật xem , sau đó tán một câu:“Tốt lắm.” Hiển nhiên là đối như vậy một người tuyển phi thường vừa lòng. Sau đó hẩn vừa chuyển thủ đem túi văn kiện giao cho Hoàng Kiệt Viễn trong tay,“Nhiệm vụ của ngươi đã nói được rất rõ ràng, muốn đem eumenides mục tiêu chuyển dời đến người này trên người. Bây giờ còn có không đến một giờ thời gian, ngươi tận khả năng làm quen một chút người này.”

Hoàng Kiệt Viễn đem túi văn kiện nội thật dày tư liệu rút ra, trên cùng là một trương cá nhân toàn thân chiếu. Trên ảnh chụp nam tử tư thế oai hùng bùng bùng.

“Hẩn là chúng ta đại đội trưởng sinh tiền..... Tốt nhất bằng hữu.” Liều Tùng lại bổ sung một câu, thanh âm nhân nghẹn ngào mà trở nên khàn khàn.

La Phi trên mặt cũng tránh qua bi thương thần sắc, nhớ tới Hùng Nguyên, hẩn cảm giác đầu vai áp lực vừa nặng vài phần.

Hoàng Kiệt Viễn đem kia điệp tư liệu đại khái phiên phiên, lắc đầu nói:“Ta không có khả năng nhớ kỹ nhiều như vậy.”

“Ngươi không cần thiết nhớ nhiều lắm. Hẩn chính là ở mười tám năm trước cùng ngươi từng có hợp tác trải qua chiến hữu. Đối với hẩn kỹ càng tình huống, ngươi có chút không biết cũng là bình thường . Ngươi thậm chí phải chú ý: Nếu eumenides hỏi quá nhiều, ngươi không thể tất cả đều trả lời, này ngược lại sẽ khiến cho đối phương hoài nghi.” Nói tới đây, La Phi lại chuyển hướng Mộ Kiếm Vân,“Mộ lão sư, ngươi cũng nhìn xem này đó tư liệu. Nào tin tức là muốn tiết lộ cho eumenides , nào tin tức cần giữ lại, ngươi giúp đỡ nắm chắc một chút.”

Mộ Kiếm Vân gật đầu tỏ vẻ minh bạch, cùng Hoàng Kiệt Viễn cùng nghiên cứu khởi dương lâm cá nhân tư liệu. La Phi thấy vậy tình hình liền rời đi nội ốc, giờ phút này ở tiệm net trong đại sảnh, Tăng Nhật Hoa còn đang đồng kìa máy chục máy tính ác chiến .

“Thế nào? Có cái gì phát hiện không?” La Phi đi qua hỏi câu.

“Mỗi đài máy móc thượng đều giết chết một ít bệnh độc, bắt quá nhìn không ra cùng eumenides có cái gì liên hệ.” Tầng Nhật Hoa vừa nói nói, hai tay như bướm tung bay, đồng thời tại trái phải hai máy tính thượng vũ động không ngừng, gặp La Phi không có phải rời khỏi ý tứ, hẩn liền nhiều lời hai câu, “Kỳ thật, nếu ta là eumenides, cho dù sẽ đổi máy tính gian lận, hiện tại người khác cũng không khả năng tra ra.”

“Vì sao?”

“Ta chỉ cần ghi nhớ mục tiêu máy tính internet địa chỉ, cái này giống vậy đạo tặc nhận chuẩn gây địa điểm. Đã định tốt gây thời gian là bốn giờ chiều, ta có tất yếu ở tứ điểm phía trước sẽ đến nơi đây sao?”

“Ý của ngươi là, eumenides hội đợi đến ước định thời gian sau mới động thủ?”

“Đúng vậy. Bởi vì hẩn biết chúng ta nhất định sẽ trước đó đổi máy tính tiến hành kiểm tra. Lấy năng lực của hẩn, muốn công kích nhất đài phổ thông tiệm net máy tính dễ như trở bàn tay, hoàn toàn không tất yếu trước tiên động thủ.”

“Minh bạch .” La Phi trầm ngâm , “Kia dựa theo ngươi ý kiến, chúng ta nên thế nào phòng bị?”

“Mặc kệ thế nào, trước đó kiểm tra luôn không sai . Bất quá càng mấu chốt công tác hẩn là ở tứ điểm sau, đến lúc đó ta sẽ bảo vệ cho tiệm net hệ thống mạng, bởi vì vô luận eumenides công kích thế nào đài máy móc, hẩn đều tránh không khỏi hệ thống mạng theo dõi. Sau đó các ngươi theo kế hoạch bám trụ eumenides, ta thì tại trên Internet truy tung hẩn hành tích.”

La Phi “Ân” một tiếng tỏ vẻ tán thành: “Nếu ngươi cần điều động công việc bên ngoài, có thể trực tiếp cùng đoàn kiểm liên hệ, bên ngoài nhân thủ đều giao cho hẩn .”

Tầng Nhật Hoa “Hắc hắc” Cười: “Vậy ngươi nên thông tri hẩn chuẩn bị sẵn sàng, đến lúc đó nhưng là muốn trực tiếp bắt người đi .”

Sở hữu tham chiến giả trung, duy độc Tầng Nhật Hoa cảm xúc nhất thả lỏng, này cũng cảm nhiễm La Phi, làm người sau khẩn trương lực giảm bớt. Cảnh sát các ngành nhân viên đều đã phân công đứng chỗ, bọn họ cộng đồng cùng đợi tân chiến dịch đã đến.

Mà thời gian cũng tại như vậy chờ đợi trung rốt cục đi tới bốn giờ chiều giờ khắc này.

Liễu Tùng canh giữ ở tiệm net cửa, cảnh giác nhìn chăm chú vào lui tới người đi đường; Mà ở ngoại vi, doãn kiếm dẫn theo càng nhiều cảnh lực thiết hạ kín không kể hờ vòng vây; Hoàng Kiệt Viễn đi tới tiệm net đại sảnh, tâm ưu ái từ an nguy mà sốt ruột vạn phần; Mộ Kiếm Vân đứng ở bên người hắn, chuẩn bị tùy thời cung cấp tâm lý chiến lược phụ đạo; La Phi tắc ở giữa chỉ huy toàn cục, bất quá hần lúc này lực chú ý lại càng nhiều tập trung ở Tầng Nhật Hoa trên người.

Tầng Nhật Hoa chính canh giữ ở trước sân khấu hệ thống mạng tiền, dựa theo hần phân tích,eumenides đem tại giờ phút này có điều động tác, mà này vô pháp tránh đi hệ thống mạng theo dõi.

Tầng Nhật Hoa phân tích quả nhiên không sai. Làm ước định đã đến giờ đến sau, hần rất nhanh liền phát hiện internet theo dõi tình huống dị thường.

“Ba mươi ba hào máy móc!” Hần kêu to lên,“Hần đang ở thượng truyền một cái phần mềm.”

La Phi lập tức hỏi:“Cái gì phần mềm?”

“Chưa thấy qua, thoát nhìn như là nào đó không chế trình tự, cụ thể tác dụng muốn vận hành đứng lên mới biết được, muốn hay không ngăn cản?”

“Không, nhường hần truyền -- nơi này chúng ta đến ứng phó, người chạy nhanh truy tung hần internet địa chỉ!” La Phi ý nghĩ thực rõ ràng, cảnh sát cần lợi dụng lần này internet gặp, giờ phút này liền ngăn cản eumenides hành động không thể nghi ngờ hội thao chi qua cấp.

“Hần bắt đầu trang bị phần mềm .” Tầng Nhật Hoa tiếp tục hội báo nói,“Các người nhìn thẳng ba mươi ba hào máy móc. Ta đã ở phục chế này phần mềm..... Internet địa chỉ, hần thiết trí che giấu, bất quá ta rất nhanh có thể phá giải!”

La Phi ánh mắt cấp tốc ở tiệm net trong đại sảnh đảo qua, rất nhanh hần tìm đến ba mươi ba hào cơ vị chỗ. Đó là tiệm net góc khuất nhất trung một vị trí, mà Hoàng Kiệt Viễn cùng Mộ Kiếm Vân giờ phút này cũng theo Tầng Nhật Hoa chỉ điểm tìm đi lại.

Tựa hồ ở phối hợp cảnh sát động tác, ba mươi ba hào máy tính biểu hiện bình thường giờ phút này đột nhiên bắn ra một cái đối thoại khuông đến, bên trong có ba cái bắt mắt chữ to:“Ta đến .”

Màu đen phòng Tổng thể chữ viết, như thể quen thuộc, chẳng qua lần này theo tờ giấy chuyển dời đến máy tính biểu hiện khí thượng.

La Phi biết kia đối thoại khuông thuộc loại nhất khoản tối lưu hành tán gẫu phần mềm, hẳn càng biết là ai ở internet một chỗ khác cho bọn hắn phát đến như vậy tin tức.

Dựa theo kế hoạch, Hoàng Kiệt Viễn ngồi ở máy tính, hắn đang nói chuyện phiếm phần mềm đối thoại khuông lý đưa vào cảnh sát đáp lại:“Chúng ta cũng tới rồi.”

“Ta nhìn thấy các ngươi.” Ở eumenides đưa vào những lời này đồng thời, La Phi đám người chú ý tới tán gẫu phần mềm video clip tuyển hạng bị mở ra , mà ba mươi ba hào máy tính camera giờ phút này vừa vặn nhắm ngay ba người chỗ phương vị. Thực hiện nhiên,eumenides đang ở internet một chỗ khác thông qua video clip xem bọn họ, mà eumenides kể tiếp câu nói càng xác minh điểm này.

Hắn ở trên màn hình theo thứ tự đánh ra ba người tên:“Hoàng Kiệt Viễn, La Phi, Mộ Kiếm Vân.”

Hoàng Kiệt Viễn lộ ra không được tự nhiên biểu cảm. Như vậy không hề ngăn cản bại lộ ở đối thủ mí mắt dưới, này đích xác làm người ta có chút xấu hổ.

La Phi lại ngưng tụ lại ánh mắt nhanh nhìn chăm chăm kia camera, hắn thậm chí còn đi phía trước thâu một bước, tựa hồ muốn xuyên qua thời không thấy rõ đối diện người nọ bộ mặt bình thường.

Mộ Kiếm Vân nhú mày, nàng không thích loại này bị xa lạ nam nhân nhìn trộm cảm giác, vì thế nàng vươn tay suy nghĩ muốn đem kia camera chuyển khai.

Khả eumenides đã gần khi cảnh cáo nói:“Không cần đóng cửa camera, ta phải biết là ai ngồi ở ta đối diện.”

La Phi xung Mộ Kiếm Vân vi khoát tay, ngăn trở người sau động tác. Muốn cam đoan internet nói chuyện với nhau tiến hành đi xuống, bọn họ phải vâng theo eumenides đặt ra điều kiện.

Mộ Kiếm Vân bắt đắ dĩ bĩu môi, nàng nghiêng đi thân thể, chuyển tới camera chiếu không tới một cái góc độ thượng, đồng thời nàng đối Hoàng Kiệt Viễn sử cái ánh mắt, ý bảo đối phương có thể bắt đầu.

Hoàng Kiệt Viễn đang nói chuyện phiếm đối thoại khuông lý phát ra tin tức:“Hải tử của ta ở nơi nào?!”

eumenides không có trả lời vấn đề này, hắn thông qua tin tức mệnh lệnh nói:“Mang theo tai nghe, ta muốn nghe thấy người thanh âm.”

Hoàng Kiệt Viễn thoát nhìn do dự một chút -- đương nhiên này chính là hắn giả vờ biểu cảm mà thôi. Cảnh sát sớm đoán được eumenides hội dùng video clip cùng giọng nói trao đổi phương thức đến dò hỏi hắn nghĩ đến được tin tức, mà Hoàng Kiệt Viễn cũng làm tốt lắm dưới tình huống như vậy ứng phó đối phương chuẩn bị, lúc hắn đem tai nghe mang theo sau, câu nói đầu tiên vẫn cứ là:“Con ta đâu?”

“Người con cùng ta ở cùng nhau.”eumenides thanh âm theo tai nghe trung truyền đến.

“Hắn không có việc gì đi?”

“Hiện tại không có việc gì.”

“Ta muốn thấy hắn, người đem bên kia video clip mở ra.”

“Hiện tại có thấy hay không đều không có ý nghĩa.”eumenides lạnh lùng nói.

“Người không cần thương tổn hắn!” Hoàng Kiệt Viễn phần nộ gầm nhẹ ,“Ta cảnh cáo người, không cần thương tổn hắn!”

eumenides trầm mặc một lát, sau đó hắn than nhẹ một tiếng:“Có chuyện tình người phải minh bạch, sẽ làm bị thương hại hắn người là người. Nếu không phải các người buổi sáng làm ra ngu xuẩn xiếc, người con hiện tại hắn là cùng hắn đồng bọn nhóm ở cùng nhau chơi đùa.”

Hoàng Kiệt Viễn hít sâu một hơi, như là kiệt lực khổng chế chính mình cảm xúc, sau đó hần bình tĩnh thanh âm hỏi:“Người đến cùng muốn thế nào.”

Đây đúng là cảnh sát trước đó thiết kế tốt giao phong ý nghĩ. Tuy rằng là muốn cấp eumenides thiết kế tiếp cạm bẫy, nhưng này cạm bẫy thiết trí quá trình phải cũng đủ chân thật, tại giờ phút này Hoàng Kiệt Viễn phải đầu tiên cường điệu đưa nhỏ an nguy, đây mới là bình thường phản ứng.

La Phi đối Hoàng Kiệt Viễn biểu hiện coi như vừa lòng. Mà lúc này hần nhìn đến Tầng Nhật Hoa đi ra trước sân khấu, hướng về phía chính mình vẫy vẫy tay. La Phi lập tức đi rồi đi qua.

Tầng Nhật Hoa cũng vội vàng đón nhận hai bước, đồng thời hần cẩn thận tránh được ba mươi ba hào máy tính nhiệt tượng khu vực.

“Đã truy tung đến một chỗ chi.” Hần vung trong tay một trương giấy ghi chép, kia mặt trên ghi lại một chuỗi ip hào,“Đây là mười km bên ngoài lam tinh tiệm net.”

“Lại là tiệm net?” La Phi cảm thấy có chút kỳ quái,eumenides sẽ không ở tiệm net lý công nhiên cùng cảnh sát liên lạc đi? Đồng thời hần chú ý tới Tầng Nhật Hoa ở “Địa chỉ” Bỏ thêm “Một cái” định ngữ, này tìm từ ám chỉ nơi đó đều không phải eumenides chỗ xác thực nơi.

Tầng Nhật Hoa đã nhìn ra La Phi hoang mang, hần theo sát sau lại bổ sung thêm:“99% khả năng, đây là một cái ‘Liên thức ngựa gỗ’.”

La Phi không hiểu truy vấn:“Có ý tứ gì?”

“Ngựa gỗ là một loại bệnh độc trình tự, dùng để viễn trình khổng chế trúng độc máy tính.” Tầng Nhật Hoa biết La Phi máy tính tri thức cũng không phong phú, liền đánh cách khác giải thích nói,“Người có thể đem trúng độc máy tính tưởng tượng thành một cái điều, ngựa gỗ bệnh độc là tốt rồi so với ở điều thượng treo chỉ tác khẩu, internet còn lại là hệ ở tác khẩu thượng dây thừng, chơi điều nhân dặt dây thừng là có thể khổng chế này chỉ điều. Đương nhiên, nếu này chỉ ‘Điều’ cũng đủ thông minh, nó cũng có thể theo dây thừng tìm được cái kia khổng chế nó nhân. Mà ‘Liên thức ngựa gỗ’ lại càng thêm phức tạp , đây là dùng nhất Đài Trung độc máy tính đi khổng chế một khác Đài Trung độc máy tính, như thế lập lại, trung gian khả năng trần trọc qua rất nhiều khâu đoạn. Cái này giống vậy xuyên liên ở cùng nhau hảo nhiều điều, người nếu muốn tìm đến chân chính khổng chế giả, phải theo điều tuyến một căn một căn đụng đến đầu mới được.”

“Ý của ngươi là, cái kia tiệm net chẳng phải eumenides chỗ , nhưng là nơi đó có nhất máy tính chính liên tiếp ở trong này ba mươi ba hào trên máy tính, mà kia nhất máy tính lại là bị nơi khác thứ ba máy tính sở khống chế?”

“Đúng vậy.” Tăng Nhật Hoa gật đầu nói, “Ta hiện tại phải đến làm tính tiệm net tài năng tra được thứ ba máy tính chỗ . Tựa như xuyên ở cùng nhau điều giống nhau, chỉ có thể nhất cấp nhất cấp đi xuống tìm.”

“Minh bạch .” La Phi quyết đoán mệnh lệnh nói, “Ngươi lập tức kêu lên Liễu Tùng, mang chừng nhân thủ đi ra phát, dùng tốc độ nhanh nhất tra đi xuống, mặc kệ eumenides thiết trí bao nhiêu cái khâu đoạn, các ngươi đều phải bắt hấn cho ta đào ra!”

Tăng Nhật Hoa nhưng không có lập tức lĩnh mệnh: “Còn có một vấn đề.....”

La Phi héch lên mày đầu: “Như thế nào?”

“Vừa rồi eumenides thượng truyền đến ba mươi ba hào trên máy tính trình tự hiện tại đang ở vận hành, ta còn chưa có làm rõ ràng kia đến cùng là cái gì.” Tăng Nhật Hoa có chút chán nản đáp.

“Ngươi vừa rồi nói phục chế cái kia trình tự?”

“Là phục chế . Nhưng là trình tự thao tác mặt biên đã bị cắt bỏ, nhìn không ra là đang làm gì..... Ta vừa rồi mở ra hậu trường số hiệu, mỗi ta khuông khối hiển nhiên là ở làm một ít ngoại bộ giám sát hơn nữa hội tặng lại ra tức thời kết quả.”

“Hắn ở theo dõi chúng ta?” La Phi miễn cảm truy vấn, “Cụ thể là theo dõi cái gì?”

“Không biết..... Dù sao là ngoại bộ nào đó hội biến hóa chỉ tiêu, thanh âm, hình vẽ, độ ẩm, ánh sáng, chấn động..... Có nhiều lắm khả năng tính, cụ thể sẽ xem cùng trình tự tương liên ngoại bộ phần cứng ở dò xét cái gì.”

La Phi ý thức được cái gì: “Ngươi là nói ba mươi ba hào trên máy tính trang bị nào đó đặc thù ngoại bộ phần

cứng?”

“Đúng vậy. Bởi vì kia trình tự ở hệ thống mạng thượng vận hành khi, trắc không đến gì trị số, nhưng là ba mươi ba hào trên máy tính trình tự nhưng vẫn ở tầng lại ra không rõ hình sóng đồ.” Tăng Nhật Hoa vừa nói, một bên xa xa nhìn chăm chăm ba mươi ba hào máy tính.

La Phi cũng theo Tăng Nhật Hoa ánh mắt xem qua đi, sau đó hần lắc đầu:“Kia máy tính cùng cái khác hoàn toàn giống nhau, nếu có đặc thù ngoại thiết, trước người nên tra ra .”

“Khăng định là nào đó giấu kín thiết bị. Lại nhường ta tra một lần, ta khẳng định có thể tìm ra.” Tăng Nhật Hoa quay đầu, dùng xin chỉ thị thái độ xem La Phi.

“Không, hiện tại không cần tìm.” La Phi quả quyết lắc lắc thủ,“Mặc kệ là cái gì, nhường hần đi theo dõi, dùng này ổn định hần, người hiểu chưa?”

Ổn định eumenides, một bên nhường Hoàng Kiệt Viễn đem hần dẫn vào cạm bẫy, một bên âm thầm truy tung hần ẩn thân , đây đúng là cảnh sát trước đó bố trí. Nếu hiện tại đi kiểm tra eumenides thiết trí theo dõi trình tự, hiển nhiên hội tạo thành dả thảo kinh xà hiệu quả.

Tăng Nhật Hoa gật gật đầu tỏ vẻ lý giải. Mặc kệ eumenides ở theo dõi cái gì, mục đích của hần đơn giản là cam đoan chính mình an toàn đi? Mà cảnh sát hiện tại đúng là cấp cho hần loại này cảm giác an toàn.

Chính mình quan trọng nhất nhiệm vụ, hần là theo kia liên tiếp “Điều” Sờ đi xuống, mau chóng tìm được eumenides ẩn thân chỗ. Nhưng là nhường eumenides ở mí mắt mình dưới trêu đùa này đó tiểu xiếc, nếu không làm ra một ít phản ứng trong lời nói, kia cũng không tránh khỏi muốn rất nhường đối thủ coi thường. Nghĩ đến đây, Tăng Nhật Hoa lại cảm giác được thật sâu khó chịu.

“Xuất phát đi.” La Phi lại hạ đặt chính mình mệnh lệnh.

“Là!” Tiểu tử trên mặt hiện ra buồn bực biểu cảm, bất quá hần vẫn là xoay người phụng mệnh rời đi.

La Phi cũng không có thời gian lưu lại, hần vội vàng lộn trở lại đến tiệm net góc xó, ở ba mươi ba hào bên máy

tính, Hoàng Kiệt Viễn cùng eumenides giao phong còn đang tiếp tục.

Mộ Kiếm Vân vươn ngón tay cái đối La Phi khoa tay múa chân một chút, ý bảo Hoàng Kiệt Viễn tại đây tiền chu toàn trung biểu hiện tốt. La Phi thoáng định ra tâm, thông qua Hoàng Kiệt Viễn mang theo tai nghe, hần mơ hồ nghe thấy eumenides thanh âm đang từ internet kia đoạn truyền đến.

“Nói với ta về nhất tam linh án kiện sự tình.” Hần thanh âm lạnh như băng chói tai, như kim chúc bàn không hề tình cảm, làm cho người ta một loại rất quái dị cảm giác.

“Người đã đánh cắp hồ sơ. Bên trong có ghi lại, có ảnh chụp, người còn hỏi ta cặn cái gì?” Hoàng Kiệt Viễn mỗi một mà lại bất đắc dĩ hỏi lại, hần thoát nhìn đã hoàn toàn bị vây hạ phong.

“Ta muốn biết chi tiết, hồ sơ trung sở quên -- hoặc là nói, là cố ý che giấu chi tiết.” eumenides nhẹ nhàng ngữ điệu trung lại bao hàm khí thế bức nhân nhục thứ, bởi vì hần biết chính mình trong tay nắm Hoàng Kiệt Viễn vô pháp kháng cự lợi thế.

Hoàng Kiệt Viễn trầm mặc, hã cho đối phương lợi thế, hần phải nói cái gì đó, khả hần lại không muốn chủ động nói ra quá nhiều. Như vậy do dự một lát sau, hần bày ra một bộ lấy lùi để tiến tư thái nói: “Người muốn biết cái gì liền hỏi đi, ta tận lực trả lời.”

Mike đem Hoàng Kiệt Viễn thanh âm chuyển hóa thành điện tử tín hiệu. Thông qua trải rộng ở thành thị gian bốn phương thông suốt vòng tuyến, kia tín hiệu một đường kéo dài, ở mấy máy tính gian qua lại nhảy lên vài lần sau, cuối cùng truyền đến mỗi cái giấu kín góc trung.

Thu được tín hiệu trẻ tuổi nam tử giờ phút này lại có vẻ có chút sững sờ. Trong lòng hần có nhiều lắm nghi hoặc, hiện tại đến có thể cõi bỏ này nghi hoặc thời khắc, cũng không biết nói vì sao, trong lòng hần lại ẩn ẩn có một loại cảm giác sợ hãi. Tựa như một tầng nùng sa che giấu mỗi ta không biết chân tướng, ở vạch trần nùng sa đồng thời, người hay không đã chuẩn bị tốt ứng đối gì sắp bày ra cục diện đâu?

Nhưng là vô luận như thế nào, này đều là cần phải vạch trần mê hoặc.

Hơi chút bình định rồi một chút suy nghĩ sau, hần tung ra cái thứ nhất vấn đề: “Viên Chí Bang vì sao sẽ ở phá án nhân viên bên trong?”

Viên Chí Bang, một cái quen thuộc mà lại xa lạ tên. Hắn còn không thói quen đem này ba chữ cùng trong lòng mổ cái hình tượng trùng hợp ở cùng nhau. Nhưng này ba chữ hoàn toàn lại là liên tiếp chính mình hai đoạn nhân sinh mâu chốt nhất giao điểm.

“Viên Chí Bang năm đó là cảnh giáo tốt nghiệp ban học sinh, phân phối đến hình cảnh đội làm thực tập cảnh viên, phụ trách này khởi án từ Đình Khoa đội trưởng đúng là hắn chỉ đạo lão sư.” Hoàng Kiệt Viễn hồi đáp.

“Dựa theo quy định, thực tập cảnh viên có tư cách tham dự như vậy ác tính án kiện sao?”

“Hắn là không được, hắn nhiều nhất chỉ có thể phụ trách một ít bên ngoài liên lạc công tác. Lúc đó đình đội trưởng phái ta cùng hắn một chỗ đi tìm người hiềm nghi người nhà, hi vọng thông qua người nhà công tâm sách lược đến giảm bớt hiện trường thế cục.” Hoàng Kiệt Viễn ngừng lại một chút, biến chuyển khẩu khí nói, “Khả ở tiếp xúc về nhà chúc sau, tình thế biến hóa lại sử Viên Chí Bang không thể không tiến vào đến án kiện trung tâm hiện trường.”

Tuổi trẻ nam tử tiếng lòng hơi hơi rung động một chút, đôi phương tự thuật đang ở chạm đến hắn sâu trong trí nhớ một thứ gì đó, này mơ mơ hồ hồ bóng dáng lại hướng chính mình đi tới.

“Cái dạng gì tình thế biến hóa?” Hắn không ché một chút nổi lòng, lại truy vấn nói.

“Chúng ta ở bệnh viện tìm được người hiềm nghi thê nhi. Thê tử của hắn chính hoạn bệnh nặng nằm trên giường, không có khả năng tới hiện trường. Như vậy muốn thông qua người nhà đến cảm hóa người hiềm nghi, chúng ta chỉ có thể đem hi vọng gửi gắm ở con hắn trên người. Cái kia nam hài lúc đó mới sáu tuổi, là cái thực sợ người lạ tuổi này, người xa lạ rất khó tiếp cận hắn. Cũng không biết vì sao, hắn cũng rất thích Viên Chí Bang.”

Đúng vậy, cái kia thúc thúc..... Lần đầu tiên nhìn thấy hắn, ta cũng rất thích hắn. Vì sao? Người trẻ tuổi thì thảo tự hỏi, khả chính hắn cũng nói không rõ cụ thể nguyên nhân. Hắn chỉ nhớ mang máng cái kia thúc thúc khuôn mặt tươi cười, thân thiết, ánh mặt trời, chính mình thực nguyện ý bị hắn ôm vào trong ngực. Viên Chí Bang, Viên Chí Bang..... Hắn thật sự chính là sau này cái kia như quỷ bàn xấu xí, lãnh khốc mà lại bất cầu ngôn tiểu lão sư sao?

Internet một chỗ khác, Hoàng Kiệt Viễn còn đang tiếp tục tự thuật mười tám năm trước tình hình: “Bởi vì Viên Chí Bang cùng kia nam hài ở chung rất khá, cho nên đình đội trưởng liền lâm thời quyết định nhường Viên Chí Bang mang theo kia đứa nhỏ tiến vào hiện trường, hi vọng có thể làm người hiềm nghi ái tử chi tâm.”

“Các người cấp kia đứa nhỏ mua đồ chơi, còn cho hắn mang theo tai nghe, truyền phát nhạc thiếu nhi, phải

không?” Người trẻ tuổi trí nhớ cùng đôi phương tự thuật ở một chút hô ứng đứng lên.

“Đúng vậy. Đây đó đều là Viên Chí Bang chủ ý -- kia đứa nhỏ đã hoàn toàn tín nhiệm hắn. Ta nhớ được Viên Chí Bang ôm hắn tiến vào hiện trường thời điểm, hắn một bên ca hát một bên ngoạ đồ chơi, có vẻ phi thường vui vẻ. Đây cũng đang là chúng ta muốn hiệu quả: Gì một cái phụ thân nhìn thấy như vậy thiên chân khả ái đứa nhỏ, thế nào còn có thể nhẫn tâm đi lên một cái bị giết đường đâu?”

Phụ thân. Tuy rằng người kia cụ thể hình tượng đã như thế mơ hồ, nhưng này từ sở thông cảm uẩn nghĩa lại vĩnh nan ma diệt. Người trẻ tuổi trong lòng nổi lên một cỗ chua xót cảm nhận sâu sắc: Hắn trong trí nhớ cái kia vui vẻ ngày, lúc hắn xướng nhạc thiếu nhi thời điểm, cũng là đang ở đi vào phụ thân bị thảm nhân sinh mặc chương.

Phụ thân, người vì sao cuối cùng vẫn là khí con mà đi? Ở đương thời tình hình hạ, người vì sao còn muốn lựa chọn cái kia tối không nên lựa chọn tuyệt lộ?

Mang theo này đó nghi vấn, hắn thanh âm cũng trở nên có chút khàn khàn :“Nói với ta sau này sự tình, nói với ta Viên Chí Bang tiến vào hiện trường sau chi tiết.....”

Hoàng Kiệt Viễn trả lời lại nhường hắn thất vọng:“Hiện trường chi tiết..... Ta không biết.”

“Làm sao có thể không biết?”

“Viên Chí Bang tiến vào hiện trường sau, vì nhường ngoại bộ cảnh lực hiểu biết phòng trong tình huống, hắn ở cổ áo đeo một cái ẩn hình đối giảng thiết bị. Bất quá này thiết bị tiếp thu khí luôn luôn mang ở đỉnh đội trưởng trên lỗ tai, cho nên trừ bỏ Viên Chí Bang bản nhân ở ngoài, chỉ có đỉnh đội trưởng có thể kịp thời hiểu biết hiện trường chuyện thái tiến triển, mà chúng ta chính là căn cứ đỉnh đội trưởng chỉ lệnh hành động.”

Người trẻ tuổi đối Hoàng Kiệt Viễn giải thích hiển nhiên không vừa lòng, hắn truy vấn nói:“Cho dù lúc đó không biết, sau này cũng không biết sao? Như vậy án kiện, đã trang bị đối giảng thiết bị, chẳng lẽ không có tiến hành hiện trường ghi âm sao?”

“Có ghi âm, nhưng ta chưa bao giờ nghe qua kia đoạn ghi âm.”

“Cái khác cảnh viên đầu?”

“Ta lúc đó là đình đội trưởng trợ thủ, ta đều không có nghe qua trong lời nói, chúng ta đội trưởng cũng sẽ không lại cho những người khác nghe.”

“Vì sao?” Người trẻ tuổi nghi ngờ nói, “Này không phù hợp trình tự.”

Hoàng Kiệt Viễn thân nhiên thừa nhận: “Đúng vậy. Này án tử có rất nhiều địa phương không phù hợp trình tự -- theo Viên Chí Bang tiến vào hiện trường bắt đầu. Đây là án tử rất nhiều chi tiết cũng không bị viết nhập hồ sơ nguyên nhân.”

“Nếu nói như vậy, thuyết minh cảnh sát hành động xuất hiện vấn đề! Kia vấn đề liền giấu ở hiện trường ghi âm trung, phải không?” Người trẻ tuổi sắc bén hỏi.

Hoàng Kiệt Viễn lần này trầm mặc một lát sau mới nói: “Hẳn là .”

Người trẻ tuổi từng bước ép sát: “Người cảm thấy là cái gì vấn đề?”

“Ta đã nói rồi, ta không biết.”

“Ta muốn nghe người đoán. Làm một cái hình cảnh, đã ý thức rồi đến vấn đề, người lại không thể có thể không có sai trặc!” Người trẻ tuổi tăng thêm ngữ khí, không tha cự tuyệt cùng cãi lại.

Hoàng Kiệt Viễn thở dài, bất đắc dĩ nói: “Được rồi..... Ta cảm thấy là..... Một lần, một lần sai lầm.”

“Cái gì sai lầm?” Người trẻ tuổi tâm thu lên, hẳn biết chính mình sợ hãi nhất là cái gì, khả hẳn lại vô pháp lảng tránh.

“Bởi vì Viên Chí Bang sao?” Hẳn cơ hồ là thật cẩn thận hỏi.

Cũng may hắn chiếm được một cái có chút giải thoát trả lời.

“Không, là tay súng bắn tia sai lầm.”

Người trẻ tuổi khinh ra một hơi:“Là tay súng bắn tia..... Tay súng bắn tia như thế nào?”

“Viên Chí Bang ở hiện trường khuyên bảo hắn là đã lấy được tương đối tốt hiệu quả, nhưng là..... Tay súng bắn tia lại đang lúc này sai lầm bắn .”

“Cái gì?” Này không thể nghi ngờ là một cái cũng đủ nhường người trẻ tuổi kinh ngạc trả lời,“Ý của ngươi là..... Cái kia, cái kia.....” Hắn nỗ lực hai lần, vẫn là vô pháp phun ra “Người hiềm nghi” Xung hô, vì thế hắn rõ ràng buông tha cho kia đã mất tất yếu nguy trang,“Ngươi là nói, phụ thân ta đã muốn buông tay chống cự, còn là bị tay súng bắn tia bắn chết ?! Vì sao?!”

Internet kia đoạn truyền đến thoải mái cười khở thanh:“..... Ngươi quả nhiên là hắn con.”

Người trẻ tuổi không nhìn về thân phận trọng tâm đề tài, hắn chỉ lo căn cứ truy vấn:“Ngươi trả lời ta, vì sao?!”

“Ta không biết.” Hoàng Kiệt Viễn đáp,“Hơn nữa ta cũng không xác định chính là tay súng bắn tia sai lầm -- kia chính là ta đoán mà thôi. Ngươi bức ta nhất định phải đem này đoán nói ra .”

Người trẻ tuổi thoáng bình tĩnh một ít, sau đó hắn hỏi:“Ngươi dựa vào cái gì như vậy đoán?”

“Ta vừa rồi nói qua, chúng ta lúc đó ở hiện trường ngoài phòng chờ đợi đội trưởng mệnh lệnh. Viên Chí Bang đi vào sau, đội trưởng luôn luôn thông qua tai nghe theo dõi phòng trong chuyện thái. Ta nhìn thấy trên mặt hắn thần sắc chậm rãi trầm tĩnh lại -- đây là tốt lắm chính triệu. Càng trọng yếu hơn là, sau này đội trưởng còn dùng tay ra hiệu ý bảo chúng ta làm tốt vọt vào phòng trong chuẩn bị.”

Người trẻ tuổi phân tích :“Tai kiếp trì con tin án tử trung, nếu muốn ngoài phòng cảnh lực vọt vào hiện trường, kia nhất định là cục diện đã hòa dịu sau, nếu không chỉ biết tạo thành nghiêm trọng nhất hậu quả.”

“Đúng vậy. Lúc đó ta cũng cho rằng nguy cơ khả năng hội như vậy giải trừ. Đã có thể ở chúng ta vận sức chờ phát động thời điểm, tiếng súng lại vang .”

“Vì sao?!” Người trẻ tuổi lại phát ra thống khổ chất vấn, “Là Đinh Khoa hạ mệnh lệnh sao?”

“Không có. Trên thực tế, đội trưởng nghe được tiếng súng sau cùng chúng ta đồng dạng kinh ngạc. Sau đó chúng ta liền cùng nhau vọt tới trong phòng.”

“Người..... Nhìn thấy gì?” Biết rõ sẽ là một bức làm chính mình thống khổ hình ảnh, nhưng người trẻ tuổi vẫn là hi vọng được đến chứng kiến giả miêu tả.

“Người hiểm nghi mi tâm trúng đạn, đã đương trường bị mất mạng, con tin bình yên vô sự. Viên Chí Bang ôm cái kia đứa nhỏ, hắn đem đứa nhỏ đầu gắt gao lăm ở trong lòng mình trung, không nhường đối phương nhìn đến trước mắt thảm kịch.....”

Người trẻ tuổi lại nhớ lại mỗi ta ngắt quãng: Thúc thúc bỗng nhiên gắt gao ôm chính mình, hắn đầu trát vào đối phương ngực trung, cảm giác dày mà ấm áp. Khoan khoái nhạc khúc thanh hấp dẫn chính mình đại bộ phận lực chú ý, hắn tựa hồ nghe đến một tiếng bạo vang, nhưng hắn căn bản không biết kia ý nghĩa cái gì..... Khả giờ phút này, trong trí nhớ nhìn như tốt đẹp ngắt quãng lại cùng tàn khốc sự thật trùng hợp ở cùng một chỗ, sinh ra một loại làm người ta hít thở không thông áp lực. Hắn nắm chặt nắm tay, thống khổ lực lượng ở nơi đó súc tích, cánh tay cũng đi theo run run đứng lên.

“Kia đứa nhỏ hoàn toàn không biết phát sinh cái gì, hắn thậm chí còn tại đi theo trong tai nghe nhạc khúc xướng nhạc thiếu nhi..... Phải không?” Hắn thì thảo nói, thanh âm ghen ngào mà khàn khàn.

“Đúng vậy.” Hoàng Kiệt Viễn trầm mặc một lát, lại bổ sung nói, “Kỳ thật cấp đứa nhỏ mang theo tai nghe, tiếng nhạc khai thật sự đại. Cũng là lo lắng đến vạn nhất phát sinh ngoài ý muốn, có thể che giấu trụ hiện trường tình hình. Theo trên điểm này đến xem, cảnh sát là thành công .”

“Thành công?” Người trẻ tuổi bị thống lãnh lạnh chuyên biến vì làm cho người ta sợ hãi cười lạnh, “Các người xưng là thành công?”

Hoàng Kiệt Viễn vô ngôn mà chống đỡ. Mà người trẻ tuổi giờ phút này cũng đột nhiên rung mình, chần tiển khác này nọ phân tán lực chú ý, internet gian trận này trò chuyện lần đầu tiên xuất hiện yên lặng trường hợp.

Khiến cho người trẻ tuổi chú ý là trên màn hình máy tính bắn ra một cái đối thoại không.

“Cảnh cáo: Hệ thống đang ở gặp đến từ chính 192.168.81.252 công kích.”

Tới thực mau a. Người trẻ tuổi trong lòng trung khen ngợi đối thủ một câu, sau đó hẩn lườm liếc mắt một cái màn hình hữu phía dưới đồng hồ điện tử -- có lẽ chính mình nên nắm chặt chút thời gian .

Khó phân cửu trát cấp quang tuyến ở thành thị trung tung hoành xuyên qua, hình thành một trương cực đại mạng nhện. Vô số máy tính phân bố tại đây trương mạng nhện thượng, nếu thành thị giao thông internet trung phòng ốc giống nhau, mỗi máy tính ở hồ network thượng cũng có một cái duy nhất địa chỉ:ip hào.

ip hào ghi rõ máy tính ở hồ network lạc trung cụ thể vị trí.

192.168.81.252 đúng là mỗi máy tính ip hào, này ip địa chỉ đến từ chính bắc thành lam tinh tiệm net. Một cái đeo mắt kính, đầu đại đại tiểu tử đang ngồi ở này đài tiệm net tiền, hai tay như gian điệp bàn ở bàn phím thượng tung bay . Một lát sau, hẩn tay phải ngón trở trùng trùng khấu ở tại hồi xe kiện thượng, giống như nghệ sĩ dương cầm vì chính mình diễn tấu họa thượng dấu chấm hết.

Trên màn hình biểu hiện ra mỗi ta tư liệu. Tiểu tử lập tức xuất ra di động bất thông một cái dây số. Vô tuyến tín hiệu bay qua nửa thành thị, khiến cho bác thể giới vông trong thành mỗi cái tiếp thu đầu cuối hô ứng.

Cảm nhận được hô ứng trung niên nam tử lấy ra di động của mình, ra bên ngoài đi thông thả hai bước, sau đó đề nặng thanh âm tiếp nghe nói:“Uy, ta là La Phi.”

“La đội, ta đang ở lam tinh tiệm net.” Bất gọi điện thoại tiểu tử đương nhiên chính là Tăng Nhật Hoa ,“Ta đã truy tung đến xích thượng kế tiếp địa chỉ, là nam thành chân dương đại hạ tòa nhà văn phòng. Nãi nãi , xem ra tên kia là muốn mang theo chúng ta mãn thành vòng quanh!”

La Phi cũng không ngoài ý muốn, hẩn nhìn xem đồng hồ, hiện tại là buổi chiều mười sáu điểm hai mươi ba phân.

“Các người đuổi tới chân dương đại hạ muốn bao lâu thời gian?”

“Nghẹn chừng kinh khai, phỏng chừng muốn 20 phút đi. La đội, các người nhất định phải đem tên kia bám trụ!”

“Ta biết, các người mau xuất phát đi.” La Phi nói xong chỉ biết chính mình nửa câu sau nói là dư thừa, bởi vì hắn đã theo ông nghe xuôi tai đến ô tô mô-tơ khởi động khi tiếng gầm rú. Vì thế hắn vội vàng cắt đứt di động, bước nhanh về tới ba mươi ba bên máy tính.

“Nói với ta cái kia tay súng bắn tĩa tên.”

-- làm La Phi mơ hồ nghe thấy eumenides những lời này thời điểm, hắn liền biết Hoàng Kiệt Viễn cùng đối phương giao phong đã đến mấu chốt nhất thời khắc.

Trước đây Hoàng Kiệt Viễn đối với eumenides nêu câu hỏi đều là chi tiết trả lời. Đây đúng là Mộ Kiếm Vân theo tâm lý học góc độ đưa ra yêu cầu: Nếu muốn nhường đối phương tin tưởng người một câu nói dối, người phải dùng mười câu nói thật làm chần chệ.

Mà này nói thật cũng không ảnh hưởng cảnh sát bố trí. Làm eumenides hoài phần hận tâm tính truy vấn tay súng bắn tĩa rơi xuống thời điểm, hắn là phủ biết chính mình chính từng bước một bước vào cảnh sát kỳ dục bước đi trung?

Căn cứ trước đó an bày, Hoàng Kiệt Viễn đem từ đây khắc bắt đầu có mục đích về phía đối phương cung cấp giả dối tin tức.

“Ta không biết tên của hắn.” Hắn tựa hồ là do dự nói.

eumenides“Hừ” một tiếng, đối như vậy trả lời khinh thường nhất bác.

Hoàng Kiệt Viễn ý đồ giải thích cái gì:“Cuối cùng viết ghi lại thời điểm, hắn ký một cái tên giả tự.....”

“Không cần theo ta nói này đó.”eumenides đánh gãy hắn trong lời nói,“Biệt hiệu chính là xuất hiện tại cuối cùng

ghi lại trung, chẳng lẽ các người hành động tiểu tồ bên trong trao đổi thời điểm, hẳn cũng sẽ sử dụng giả danh sao?”

Hoàng Kiệt Viễn còn tưởng biện bạch:“Ta..... Ta quả thật không biết cái kia tay súng bắn tia gọi cái gì.”

eumenides trầm mặc một lát, sau đó hẳn lạnh lùng nói:“Ý của người là, chúng ta nói chuyện với nhau hiện tại có thể kết thúc , phải không?”

“Không!” Hoàng Kiệt Viễn có chút kích động kêu đứng lên,“Người còn chưa có nói với ta, con ta ở nơi nào?”

eumenides lặp lại yêu cầu của bản thân:“Nói với ta cái kia tay súng bắn tia tên.”

“Ta không biết.....”

“Ta đã hỏi hai lần, ta sẽ không hỏi lại thứ ba lần . Người cho là ta nên khẩn cầu người sao?!”eumenides ngữ khí trở nên hung ác đứng lên,“Ta lại cho người năm giây, người hảo hảo mà nhớ lại một chút!”

Hoàng Kiệt Viễn hiển nhiên cảm nhận được đối phương trong giọng nói uy hiếp ý tứ hàm xúc, hẳn suy yếu phòng tuyến bởi vậy buông lỏng xuống dưới. Ở thờ dài một tiếng sau, hẳn bất đắc dĩ hỏi:“Nếu ta nói cho người cái kia tên, con ta lại hội thể nào?”

“Người con, hẳn hiện tại rất đói bụng --”eumenides cũng thả lỏng thái độ, dụ hoặc đối phương nói,“Người nắm chặt điểm thời gian trong lời nói, các người còn có thể kịp một khối ăn cơm chiều.”

“Được rồi..... Ta biết, ta biết cái kia tay súng bắn tia tên.” Hoàng Kiệt Viễn thấp giọng nói.

“Vậy nói ra.”

“Hắn họ Trần, nhĩ đông trần. Tên, ta nhớ được là trần hạo, ngày Thiên Hạo.”

“Hắn hiện tại ở nơi nào?”eumenides bất động thanh sắc truy vấn.

“Còn tại công an hệ thống nội, bắt quá đã điều đến đông thành hình cảnh đội nhậm đội trưởng.”

“Trần hạo, đông thành hình cảnh đội đội trưởng.....”eumenides lặp lại Hoàng Kiệt Viễn cung cấp tin tức, đồng thời tai nghe trung truyền đến đánh bàn phím thanh âm, sau một lát, một trương hình ảnh bỗng nhiên xuất hiện tại ba mươi ba hào máy tính biểu hiện bình thường.

Đó là một trương cá nhân hồ sơ tiết lộ, hữu bán bộ phận là một cái có khả năng cao nam tử nửa người ảnh chụp, tả bán bộ phận còn lại là người này nam tử cá nhân tin tức. Trong đó “Tính danh” Nhất lan chính biểu hiện “Trần hạo” Hai chữ.

Ở hình ảnh xuất hiện đồng thời,eumenides thanh âm cũng truyền tới:“Là người này sao?”

“Là. Người làm sao có thể có hân tư liệu?” Hoàng Kiệt Viễn ngữ khí có vẻ có chút kinh ngạc.

“Công an trên Internet cá nhân tin tức hệ thống với ta mà nói không có gì bí mật đáng nói.”eumenides cười lạnh một tiếng, bỗng nhiên chuyển biến ngữ khí hỏi,“Người này năm nay ba mươi lăm tuổi sao?”

Tư liệu lan lý tình tường ghi rõ trần hạo sinh ra ngày, Hoàng Kiệt Viễn đối này không thể nào cãi lại. Hắn chỉ có thể do dự đáp:“Là..... Đúng vậy.”

eumenides tắc khí thế bức nhân:“Mười tám năm trước, kia hắn chính là mười tám tuổi. Người cảm thấy hắn có khả năng tại như vậy hành động trung đảm nhiệm chủ công tay súng bắn tĩa sao?”

“Này, này.....” Hoàng Kiệt Viễn xấu hổ tìm kiếm lý do,“Có lẽ hắn sửa đổi tuổi, xuất phát từ..... Xuất phát từ tiến chức lo lắng, đem tuổi sửa tiểu qua.....”

“Được rồi!”eumenides khiển trách đánh gãy hắn,“Ta nơi này có mười tám năm trước tình thành sở hữu ở dịch đặc công đội viên tư liệu, bên trong căn bản là không có tên là trần hạo nhân! Đây chính là cảnh sát cố ý bày ra mồi, nếu ta không đoán sai trong lời nói, này trần hạo đã bị bí mật điều nhập chuyên án tổ thôi?!”

Hoàng Kiệt Viễn xấu hổ nuốt nước miếng, hấn quay đầu liếc mắt bên cạnh La Phi cùng Mộ Kiếm Vân, ánh mắt có vẻ bất lực mà hoảng loạn. Hấn này phiên biểu hiện hiển nhiên đều bị eumenides thông qua camera xem ở tại trong mắt, người sau “Hừ” một tiếng, phần nộ tiếp tục nói: “Hoàng lão bản, nếu ngươi còn tưởng nhìn thấy con của ngươi, liền đem cảnh sát dạy cho ngươi này bộ ngu xuẩn xiếc thu hồi đến đây đi! Ta đã mau mất đi kiên nhẫn, ta lại cho ngươi một lần cơ hội, cuối cùng cơ hội!”

Hoàng Kiệt Viễn thu hồi ánh mắt, hấn chán nản lắc lắc đầu, xem ra đã hoàn toàn buông tha cho cùng eumenides đối kháng. Con an nguy tác động hấn tâm, nhưng là hấn có thể như vậy hướng đối thủ tước vũ khí đầu hàng sao? Hấn thể khó xử về mặt đau khổ, ở khó có thể lưỡng toàn lựa chọn trung thống khổ bồi hồi, sau một lúc lâu sau mới thì thảo luận bầm: “Không, không được…… Ta không thể vì chính mình con liền bán đứng trước kia chiến hữu……”

“Được rồi, ta cũng có thể đủ lý giải ngươi tình cảnh……” eumenides không nghĩ nhường đối thoại thật sự lâm vào cục diện bế tắc, hấn vì đối phương tìm cái bậc thêm, “Như vậy đi, ta không cần thiết ngươi nói thẳng ra người kia tên, ngươi lòng tự trọng không cho phép ngươi làm như vậy. Chúng ta có thể áp dụng một loại chiết trung phương pháp……”

Hoàng Kiệt Viễn xem camera, trên mặt hiện ra chờ mong thả lại không yên về mặt.

“Ta có mười tám năm trước sở hữu đặc công đội viên ảnh chụp.” eumenides tiếp tục nói, “Ta sẽ một trương trưng phóng cho ngươi xem, đồng thời ta sẽ hỏi ngươi: Có phải hay không hấn? Ngươi chỉ cần trả lời ‘Là’ hoặc là ‘Không phải’.”

Hoàng Kiệt Viễn không nói gì. Nhưng ở rất nhiều dưới tình huống, trầm mặc chính đại biểu cho một loại tán thành thái độ.

Cùng lúc đó, nam thành chân dương đại hạ nộ. Tăng Nhật Hoa cùng Liễu Tùng đám người tìm được “Liên thức ngựa gỗ” Trung cái thứ hai khâu đoạn -- đó là một nhà văn hóa công ty bên trong máy tính. Ở biểu lộ cảnh sát thân phận sau, Tăng Nhật Hoa lập tức tại đây máy tính thượng đối ngựa gỗ logout triển khai truy tung, mà Liễu Tùng tắc gọi điện thoại đem tương quan tình huống hội báo cấp La Phi.

Cảnh sát cùng eumenides đồng thời ở hai điều chiến tuyến nộ lên phong say sưa. La Phi chặt chẽ chú ý hai bên động thái, chính mình tắc khó tránh khỏi sinh ra vài phần hữu lực sử không lên bị đè nén cảm giác. Giờ phút này cách hấn không xa địa phương, ba mươi ba hào máy tính biểu hiện khí thượng chính xuất hiện một trương trên diện rộng ảnh chụp, eumenides đã triển khai đối Hoàng Kiệt Viễn ép hỏi. Cái kia ở mười tám năm trước bắn chết văn hồng binh đang tập kích hay không hội bởi vậy hiển lộ hình dáng?

“Là người này sao?” eumenides thanh âm xa xa truyền đến. Trên ảnh chụp là cái hắc trắng nam tử, Hoàng Kiệt

Viễn nhìn thoáng qua, trong lòng đã có tính toán, khả lại khó với mở miệng.

“Người không nói chuyện, ta đây liền nhận vì là hấn .”eumenides lạnh lùng nói, nói ý trung sát khí làm người ta không rét mà run.

“Không, không phải hấn.” Hoàng Kiệt Viễn rốt cục mở miệng , hấn biết chính mình trả lời đem quan hệ đến một người khác an nguy. Vô luận như thế nào, hấn không có quyền lợi đem một cái hoàn toàn vô tội người kéo vào đến như vậy phiêu lưu trung đến.

“Tốt lắm -- người trả lời càng thông khoái, người có thể càng sớm nhìn thấy người con.” Cùng với eumenides lời nói, trên màn hình ảnh chụp đối qua một trương, sau đó hấn lại lập lại đồng dạng vấn đề:“Là người này sao?”

Lần này Hoàng Kiệt Viễn không có do dự lâu lắm:“Không phải.”

Trên màn hình ảnh chụp lại đối qua một trương.

“Là người này sao?”

“Không phải.”

.....

Ở giống nhau vấn đáp không ngừng lập lại trong quá trình, một cái lại một cái nam tử hình tượng theo thứ tự xuất hiện tại Hoàng Kiệt Viễn trước mặt. Chính như eumenides theo như lời, này đều là mười tám năm trước ở tỉnh thành đặc công đồng phục của đội dịch đội viên, mà trong đó tất nhiên có một chính là bắn chết này sinh phụ đang tập kích.

Lập lại số lần hơn sau, Hoàng Kiệt Viễn nguyên bản miễn cảm thần kinh tựa hồ cũng trở nên dần dần chết lặng, hấn trả lời đối phương nêu câu hỏi tốc độ rõ ràng nhanh hơn .

“Không phải.”

“Không phải.”

“Không phải.”

.....

Thời gian tại đây bàn đơn điệu vẫn đáp trong quá trình trôi qua, hơn mười phút đi qua , thượng trăm tên đặc công đội viên ảnh chụp đi qua màn hình. Ngay tại giảng co song phương đều có chút mỗi một thời điểm, tình huống rất cực phát sinh biến hóa.

“Là người này sao?”eumenides làm theo phép bàn hỏi, trên màn hình tắc xuất hiện một cái to lớn nam tử, người này mặt chữ điền mày kiếm, vô luận là trong mắt kiên nghị ánh mắt còn ngực cánh tay gian buộc chặt cơ bắp đều lộ ra một loại mười phần lực lượng cảm.

Hoàng Kiệt Viễn máy móc trả lời lại đình chỉ, hấn xem này trương mới nhất xuất hiện ảnh chụp, muốn nói cái gì khả vừa đau khổ nuốt trở vào.

eumenides lại hỏi một lần:“Là người này sao?”

Hoàng Kiệt Viễn liếm môi, ánh mắt của hấn ở màn hình ngoại ngấn ngủi tự do một vòng, này chi tiết tự nhiên vô pháp tránh được eumenides internet theo dõi. Người sau ý thức được cái gì, đốt đốt ép hỏi:“Cấp ra người trả lời,‘Là’ hoặc là ‘Không phải!’”

Hoàng Kiệt Viễn thật sâu hít một hơi, theo trong hàm răng bài trừ vài cái tự đến:“Ta muốn gặp con ta.”

eumenides không cho là đúng:“Trả lời hảo ta vấn đề, người tự nhiên sẽ nhìn đến con của người.”

“Không, ta hiện tại sẽ gặp! Hiện tại sẽ!” Hoàng Kiệt Viễn bỗng nhiên phát ra thấp giọng rít gào, hấn cung đầu, trên trán bính ra gân xanh, rất giống là một cái khốn cho cạm bẫy trung mãnh thú. Ở hấn trong thân thể tựa hồ đè nén

một loại đáng sợ lực lượng, tùy thời đều khả năng bộc phát ra đến.

eumenides trầm mặc , có thể là ở do dự hay không chỉ điểm đối phương thỏa hiệp.

“Ta trước hết nhìn thấy con ta, ta muốn tin tưởng hắn vẫn cứ an toàn.” Hoàng Kiệt Viễn ngữ khí nhuyển xuống dưới, hơn chút ý cầu khẩn, đồng thời hắn cũng cường điệu nói:“Nếu không ta sẽ không lại trả lời người gì vấn đề.”

“Được rồi.”eumenides rốt cục ở cân nhắc trung làm ra quyết định. Rất nhanh, ba mươi ba hào trên màn hình máy tính xuất hiện một cái video clip cửa sổ, cũng là eumenides ở internet kia đoạn cũng liên thượng tức thời nhiếp tượng trang bị.

Camera bị trước điệu tốt lắm góc độ, nhiếp không đến máy tính phụ cận khu vực. Chỉ nhìn đến ở hai thước có hơn địa phương có một trương giường lớn, trên giường nằm một thiếu niên. Tay chân của hắn mắt khẩu đều bị trói chặt, nhưng thân thể hội thỉnh thoảng lại vặn vẹo giấy dựa một chút, thoát nhìn đồ chưa nhận đến không thực chất tính thương tổn.

Hoàng Kiệt Viễn liếc mắt một cái liền nhận ra kia thiếu niên đúng là chính mình con. Hắn đem mặt tiến đến màn hình tiền hô to :“Dương dương, dương dương!”

Mà giờ phút này ba mươi ba hào máy tính một người khác lại ở chú ý video clip trung khác tin tức, người này đúng là lần này hành động tổng chỉ huy La Phi. Đang nhìn ra một ít manh mối sau, hắn lập tức rút khỏi vài bước, đồng thời bắt thông Liễu Tùng điện thoại. Rất nhanh theo ông nghe trung truyền đến tiêu tử thanh âm.

“Uy, La đội.”

“Các người đến nơi nào ?”

“Vừa mới theo một nhà tiệm net xuất ra, hiện tại ở hướng cái thứ tư địa điểm đuôi -- kia máy tính giống như ở công nghiệp học viện nam sinh ký túc xá.”

“Ta vừa mới thấy được hiện trường video clip, các người muốn tìm kiếm cuối cùng địa điểm hắn là một nhà mau lẹ thức công vụ khách sạn.” La Phi thực xác định nói,“Nếu tìm được tương xứng hợp manh mối, lập tức hướng ta hội

báo!”

“Minh bạch!” Tiểu tử lĩnh mệnh sau còn nói:“La đội, người chờ một chút.” Một lát sau, điện thoại kia đoạn đối thành Tăng Nhật Hoa thanh âm.

“La đội. Ta vừa rồi truy tung logout thời điểm, thuận tiện chặn được một đoạn từ cái kia không rõ trình tự truyền tổng đi ra ngoài theo dõi tín hiệu, phương diện này khả năng có chút kỳ quái, nhưng là ta xem không rõ.”

“Nga?” Kia không rõ trình tự cũng luôn luôn là La Phi trong lòng ẩn ưu, hắn lập tức truy vấn nói,“Kia trình tự có cái gì trò?”

“Nó ở giám sát một đoạn một đoạn mạch xung tín hiệu, tựa hồ là nào đó sóng điện. Ta đã đem chặn được tín hiệu thông qua internet gửi đi đến tiệm net hệ thống mạng thượng, người đóng dấu xuất ra nhìn xem, dù sao ta là nhìn không thấu nó chi tiết.”

“Tốt. Ta hiểu được.” La Phi cắt đứt điện thoại. Chính hắn đối máy tính cũng không tinh thông, vì thế liền kêu lên tiệm net lão bản, phân phó đối phương đi đem hệ thống mạng thượng tân thu được văn kiện đóng dấu xuất ra. Cũng may kia lão bản cũng là là cái cơ trí nhân vật, hoàn thành điểm ấy tiểu nhiệm vụ hắn là không nói chơi.

La Phi chính mình lại trở lại ba mươi ba hào máy tính phụ cận. Đã thấy trên màn hình video clip cửa sổ đã đóng cửa, mà Hoàng Kiệt Viễn tựa hồ đang từ một loại kích động cảm xúc trung bình tĩnh trở lại.

Tại nghe trung ẩn ẩn truyền ra eumenides thanh âm:“Tốt lắm, ta đã thỏa mãn nguyện vọng của người, hiện tại trả lời ta. Là người này sao?”

Hoàng Kiệt Viễn không nói gì, nhưng hắn đã ở không tiếng động địa điểm đầu.

“Dương lâm, bốn mươi một tuổi, cảnh linh hai mươi năm, đương nhiệm đặc công đại đội cách đấu huấn luyện viên.”eumenides niệm một đoạn trên ảnh chụp to lớn nam tử tư liệu, sau đó lại hỏi,“Người tin tưởng là hắn?”

“Ta tin tưởng.” Hoàng Kiệt Viễn trong cổ họng tựa hồ đổ cái gì vậy, phát âm trầm thấp mà nuốt chát.

“Tốt lắm --” eumenides trầm ngâm một lát, lại nói: “Bất quá ta còn là hi vọng người đem còn lại ảnh chụp xem xong.”

“Vì sao?” Hoàng Kiệt Viễn nhìn không được hỏi.

“Ta sợ người nhận sai. Dù sao kia đã là mười tám năm trước sự tình, người có tất yếu đem toàn bộ ảnh chụp đều xem một lần lại cho ta một cái khẳng định trả lời thuyết phục.” eumenides giải thích hợp thanh lý, dù sao cũng là đang tìm tìm chính mình sát thủ cha nhân, mặc kệ là ai đều sẽ thận trọng đối đãi đi?

“Được rồi.” Hoàng Kiệt Viễn đáp ứng rồi đối phương yêu cầu. Hắn cũng không sợ phiền toái, trên thực tế, hắn nhiệm vụ chỉ một là là muốn tận khả năng thời gian dài đem eumenides tha ở máy tính. Bởi vì ở một cái khác chiến tuyến thượng, cảnh sát lực lượng đang ở một đường mịch tung mà đi.

Vì thế trên màn hình ảnh chụp lại một trương trương thay đổi đứng lên, bạn chỉ lấy hai người máy móc bàn hỏi đáp.

“Là người này sao?”

“Không phải.”

.....

Hai người lại tìm ba bốn phút thời gian đem còn thừa đặc công tư liệu ở trên màn hình máy tính đi qua một lần. Mà mỗi một lần Hoàng Kiệt Viễn đều ở không chút do dự trả lời: “Không phải.”

Tình huống thoát nhìn đã thập phần sáng tỏ, cái kia tên là dương lâm đặc công đúng là mười tám năm trước bắn chết văn hồng binh đang tập kích.

“Người rất nhanh là có thể cùng con đoàn tụ .” eumenides cuối cùng nói, xem ra hắn đối lần này truy tìm kết quả cũng tỏ vẻ vừa lòng.

Hoàng Kiệt Viễn nhẹ nhàng thở ra: “Ta nên đi nơi nào tiếp hần?”

“Còn không sốt ruột.” eumenides lại nói, “Ta còn không tưởng kết thúc nói chuyện -- bất quá không phải cùng người, ta muốn cùng bên người người người kia tâm sự.”

Hoàng Kiệt Viễn kinh ngạc quay đầu nhìn thoáng qua: “Người muốn tìm..... La đội dài?”

“Đúng vậy.”

Hoàng Kiệt Viễn tháo xuống tai nghe đưa cho La Phi: “Hần muốn cùng người nói chuyện.”

La Phi nhú mày, này quả thật là cái kỳ quái yêu cầu. Dựa theo lẽ thường, eumenides đã đạt được muốn truy tìm tin tức, hần hần là mau chóng rút lui khỏi mới đúng. Vì sao còn có thể điếm danh cùng với chính mình tán gẫu? Bất quá đối phương đã kéo ra huyền, chính mình liền không có lý do gì không đem kia chi tên bắn ra đi.

La Phi mang theo tai nghe, cùng Hoàng Kiệt Viễn thay đổi vị trí. Lần đầu tiên cùng với cái kia tên như thế trực tiếp trao đổi, trong lòng hần có loại khó có thể hình dung phần khởi cảm giác.

Hoàng Kiệt Viễn rút khỏi camera theo dõi phạm vi, ở không xa địa phương, Mộ Kiếm Vân chính truyện qua trao đổi ánh mắt. Hai người cùng tránh qua mỉm cười, bởi vì bọn họ vừa mới hoàn mỹ đưa lên cảnh sát thiết kế tốt mồi.

Dương lâm, đặc công đại đội đương nhiệm cách đấu huấn luyện viên, Hùng Nguyên sinh tiền thân mật nhất chiến hữu. Đây mới là đặc công đội tuyển ra đến đối phó eumenides “Mồi” Nhân tuyển.

Vì nhường eumenides tin tưởng dương lâm chính là năm đó đang tập kích, Mộ Kiếm Vân cố ý thiết kế liên tiếp tâm lý cạm bẫy, mà Hoàng Kiệt Viễn trường thi phần kích suy diễn rất cục nhường eumenides từng bước một xâm nhập đến cạm bẫy trung tâm.

Mộ Kiếm Vân biết eumenides nhất định sẽ đoán được cảnh sát ý nghĩ: Hội dùng một cái bên trong nhân viên đến giả mạo năm đó đang tập kích, cho nên phải thiết kế một cái ngụy trang.

Trần hạo chính là cái kia nguy trang. Hắn là tiền đặc công đội viên, hiện tại lại là phân cục hình cảnh đội trưởng, như vậy nhân vật thập phần phù hợp cảnh sát yêu cầu, vì thế Hoàng Kiệt Viễn liền trước đem tên của hắn phao đi ra ngoài.

Khả trần hạo làm mỗi đã có một cái trí mạng lỗ hồng: Tuổi.

eumenides đương nhiên sẽ không bỏ qua như vậy lỗ hồng, lúc hắn vạch trần trần hạo thân phận sau, hắn hội tự cho là đã đánh tan cảnh sát cạm bẫy. Theo giờ phút này bắt đầu, hắn tính cảnh giác sẽ đại đại rơi chậm lại .

Kế tiếp Hoàng Kiệt Viễn sẽ đem đối phương lực chú ý hấp dẫn đến chân chính mỗi đi lên.

Kia cần một phen biểu diễn. Ở chiến hữu tình nghĩa cùng phụ tử huyết mạch trong lúc đó thống khổ giây dựa -- Hoàng Kiệt Viễn diễn chừng trận này diễn, căn bản không có người có thể tìm ra trong đó sơ hở.

Mặc dù là tâm tư kín đáo eumenides cũng không khả năng.

Mộ Kiếm Vân xung Hoàng Kiệt Viễn giơ ngón tay cái lên, biểu đạt không tiếng động khen ngợi. Cùng lúc đó, tiệt net lão bản cầm trong tay một chồng đóng dấu giấy đã đi tới.

Mộ Kiếm Vân đón nhận đi dùng hỏi ánh mắt xem đối phương.

“Đây là la cảnh quan muốn ta đóng dấu tư liệu.” Lão bản lắc lắc trong tay đóng dấu giấy.

“Ta đi cho hắn đi.” Mộ Kiếm Vân tiếp nhận đến lược vừa lật xem, chỉ nhìn đến trên giấy một cái điều hình sóng đồ. Nàng cũng không biết này có ích lợi gì, bất quá đã là La Phi cần, nàng vẫn là quyết định nghĩ biện pháp đưa đi qua.

Mà giờ phút này La Phi đã ngồi ở ba mươi ba hào máy tính bắt đầu cùng eumenides internet nói chuyện với nhau.

“La đội dài, ta muốn hướng ngươi tỏ vẻ cảm tạ.” Đây là eumenides lời đạo đầu.

La Phi bất động thanh sắc đáp lại:“Cảm tạ cái gì?”

“Cảm tạ người giúp ta giết Đặng Hoa.”

“Vậy người tự mình đa tình .” La Phi vẫn là mặt không biểu cảm bộ dáng,“Ta cũng không có giúp người.”

“Người có vẻ có một chút phần nộ? Ta có thể nhìn ra.”eumenides ở internet kia đoán nhẹ giọng nói,“Bất quá -- chúng ta đều rõ ràng, nếu người tưởng ngăn cản ta, ta là giết không được Đặng Hoa . Ta bố ở Hàn Hạo trên người kỳ lúc đó đã bị người xem phá, theo trên điểm này mà nói, ta đã bại bởi người một lần.”

La Phi “Hắc” cười:“Đặng Hoa đã chết -- đây là sự tình kết quả. Người nói bại bởi ta, là ở châm chọc ta sao?”

“Kia ích Vu lão sư cuối cùng bố trí. Cho nên nói, kia chẳng phải thuộc loại ta thắng lợi.”eumenides trong giọng nói toát ra thật sâu tiếc nuối, sau đó hắt than nhẹ một tiếng. Kia tiếng thở dài ở La Phi nghe tới lại nhấn dùm ra lạnh lạnh hàn ý.

“Cho nên nói --” La Phi nghiêm nghị nói,“Người nhất định phải tự mình còn hơn ta một lần, phải không?”

“Đúng vậy.”eumenides thần thừa hơn nữa hỏi lại,“Chẳng lẽ người không nghĩ sao?”

La Phi trầm mặc không nói.

“Người không có khả năng không nghĩ -- bởi vì chúng ta đều rất khó gặp lẫn nhau đối thủ như vậy. Kỳ thật chúng ta đã ở hưởng thụ này quá trình , theo hôm nay buổi sáng bắt đầu.”

La Phi biết đối phương chỉ là cái gì:“Người xem phá ta thiết hạ mai phục, người thắng qua ta một tay .”

“Không.”eumenides lại nói,“Chính là ngang tay. Ta vốn tưởng rằng người rất khó đoán được mục tiêu của ta, bởi vì ta theo hồ sơ quán đánh cấp hơn mười phân hồ không tương quan tư liệu. Khả người nhanh như vậy liền theo dõi Hoàng Kiệt Viễn, nhưng lại đã biết ta xuất thân. Người làm như thế nào?”

“Ta vì sao muốn nói cho người đâu?” La Phi cố ý đem nói chuyện với nhau quá trình kéo dài kéo dài.

“Người nói với ta sơ hở ở nơi nào, ta cũng sẽ nói ra người sơ hở ở nơi nào.”eumenides êm tai nói,“Chúng ta cộng đồng tiến bộ, như vậy về sau giao thủ mới có thể càng hoàn mỹ.”

Cộng đồng tiến bộ? Một cái tội phạm đối cảnh sát nói ra nói như vậy, này quả thật có chút hoang đường. La Phi nhớ tới hẳn cùng Viên Chí Bang xa nhau phía trước, đối phương từng đem chính mình so sánh “Cá nheo”, một cái có thể nhường cá sardin tăng cường sức sống “Cá nheo”. Hiện tại xem ra như vậy cách khác chẳng phải cái gì nhằm chán vui đùa.

La Phi đồ không kháng cự đối phương đề nghị, hẳn quả thật cũng rất muốn biết bên ta lỗ hổng ra ở nơi nào. Đúng như eumenides theo như lời, bọn họ đều thích cái loại này cùng cao thủ so chiêu cảm giác. Vì thế lược thêm châm chọc sau, hẳn giản lược nói:“Ta thông qua bị đạo tư liệu túi phụ cận tro bụi biến hóa, do đó xác định người chân chính muốn kia phân tư liệu. Đồng thời ta phân phó ta bộ hạ tra tìm theo 1985 năm 1 nguyệt bắt đầu, bản thị tám năm gian sở hữu mất tích nhi đồng, cô nhi cùng với lưu lạc nhi đồng tư liệu. Này hai phân tư liệu hợp hai thành một, ta có thể xác định ra người chân thật thân phận .”

“Đúng vậy..... Ta hiểu được.”eumenides ảo não thở dài,“Ta có chút nóng vội . Đào trộm hồ sơ hành động, thật sự là có chút vội vàng..... Đối mặt chính mình thân thể bí ẩn, lại có ai có thể trầm được khí?”

“Người là thấy thế nào phá buổi sáng cảnh sát phục kích hành động ?” Đến phiên La Phi đặt câu hỏi ,“Ta có thể tin tưởng, ta cùng Hoàng Kiệt Viễn trong lúc đó trao đổi quyết vô đề lộ bí mật khả năng, thậm chí liên ta thủ hạ tổ viên đều bị giấu diếm được .”

“Lai nhân uyển tiểu khu cửa có một phế phẩm thu mua điểm, ta đi qua cùng trong tiệm tiểu nhị hàn huyên một hồi. Tiểu nhị nói với ta, Hoàng Kiệt Viễn từ là cái phi thường sạch sẽ nhân, hội định kỳ tìm người tới cửa thanh lý trong nhà tạp vật. Có chút chính là vừa mới quá thời hạn tạp chí, tiểu nhị cảm thấy làm phế phẩm bán thật sự đáng tiếc, thường thường hội chính mình lưu lại đọc.”

“A.” La Phi cười khở một tiếng, trong lòng dĩ nhiên sáng tỏ: Trong nhà bà nội trợ như thế sạch sẽ, liên vừa qua khỏi kỳ tạp chí đều sẽ kịp thời thanh lý, kia gara trung lại làm sao có thể lưu có đóng lớn giấy bỏ tạp vật? Cho nên eumenides ở tiến vào tiểu khu phía trước liền nhìn ra sơ hở, vì thế hẳn bắt cóc Hoàng Kiệt Viễn con, bày ra ra trận này internet nói chuyện với nhau.

“Người kế tiếp tưởng làm như thế nào?” La Phi lại hỏi, “Đi tìm dương lâm sao?”

“Có một số việc là phải hoàn thành.” eumenides thần nhiên trả lời.

“Đối với người mà nói, kia rất nguy hiểm.” La Phi mang ra điểm uy hiếp khẩu khí, hẳn biết chính mình càng nói như vậy, đối phương hội càng tin tưởng dương lâm quả thật chính là cái kia mục tiêu.

“Đúng vậy. Các người đã theo dõi này tuyến, ta tiếp tục đi xuống, là tốt rồi so với ở đồng lửa trung khiêu vũ bình thường. Mà ta không thể dừng lại, bởi vì kia sự kiện xúc động đến một người nam nhân nguyên tắc. Tựa như lão sư nhất định phải sát Đặng Hoa giống nhau, ta cũng nhất định phải điều tra rõ phụ thân tử vong chân tướng. Lại nguy hiểm cũng phải đi làm, hơn nữa --” eumenides kiên định mà lại tự tin nói, “Ta sẽ có ta phương pháp.”

Thoạt nhìn eumenides đã hoàn toàn hướng cảnh sát thiết kế bước đi trung, hơn nữa hẳn không muốn kết thúc hội thoại ý tứ. Này hết thấy tựa hồ qua cho thuận lợi, ngược lại làm La Phi cảm giác có chút do dự. Mà đúng lúc này, La Phi nhìn đến Mộ Kiếm Vân lặng lẽ đi đến ba mươi ba hào máy tính mặt trái, sau đó hướng về phía chính mình triển khai một trương đóng dấu giấy. Nữ giảng sư vị trí vị trí là camera vô pháp theo dõi góc, mà nàng triển lãm đóng dấu giấy vị trí vừa đúng, La Phi chỉ cần thực tự nhiên nhìn về phía tiền phương là có thể đem giấy nội dung thu hết đáy mắt.

Đó là một hàng đi sóng điện đồ, có khi bằng phẳng, có khi phập phồng. La Phi đối như vậy đồ hình giống như đã từng quen biết, hẳn bỗng dưng sùng sốt: Chẳng lẽ này đúng là.....

“La đội dài, người đang nghĩ cái gì?” Tuy rằng cách internet, nhưng eumenides vẫn cứ nhận thấy được một tia dị thường.

“A.” La Phi lộ ra rất quái dị tươi cười, hỏi lại: “Người có biết ta đang nghĩ cái gì?”

“Người thực khẩn trương, ta có thể cảm giác được.”

“Đúng vậy, ta là nghĩ tới một ít này nọ.....” La Phi một bên hàm hồ nói xong, một bên tháo xuống tai nghe, mỗi một giống như dùng hai tay xoa huyết thái dương, mà ánh mắt của hắn tắc cấp tốc đảo qua, thấy được tai nghe bên trong một ít đặc thù cấu tạo. Mà này chính xác minh hắn đoán.

La Phi tâm trầm đến đáy cốc. Giống như đêm phục chó săn đột nhiên bị bại lộ ở chói mắt ánh mặt trời hạ, hắn có một loại bị đối thủ nhìn cái tinh quang hồ thẹn cùng bất đắc dĩ. Bất quá hắn kiệt lực che giấu này đó tâm lý biến hóa, hơn nữa dùng tốc độ nhanh nhất điều chỉnh tốt cảm xúc sau, hắn mới đưa kia tai nghe lại đeo trở về.

“Ta suy nghĩ.....” La Phi như là tiếp được lúc trước trong lời nói trà, “Có lẽ có thể thông qua khác phương thức đến thực hiện nguyện vọng của ngươi.”

“Ngươi chỉ cái gì?”

“Thông qua bình thường con đường. Nhưng cảnh sát đi thăm dò, về mười tám năm trước nhất tam linh án kiện chân tướng.”

“Cảnh sát?” eumenides “Xuy” một tiếng, “Chân tướng vốn chính là bị các ngươi che giấu, còn trông cậy vào các ngươi đi thăm dò? Chỉ có thể dựa theo ta phương thức đi làm, nhưng ta đi hoàn thành các ngươi cảnh sát vô pháp hoàn thành sự tình -- tựa như ta trước kia làm qua như vậy.”

“Phương thức của ngươi? Ngươi cho ngươi phương thức cảm thấy tự hào sao?” La Phi giận dữ nói, “Ngươi đó là phạm tội.”

“Ta ở trừng trị tội ác, thế giới này bởi vì ta tồn tại mà càng thêm công chính.”

“Không, ngươi sáng tạo tân tội ác. Mà cái gọi là công chính cũng không giống như ngươi nghĩ như vậy --” La Phi mang theo châm chọc ngữ khí nói, “Cục diện ở trong tay ngươi đã không khống chế được .”

eumenides miễn cưỡng hỏi: “Ngươi có ý tứ gì?”

“Kia khởi nhục sự án, ngươi đối đương sự gây trừng phạt. Ngươi cho là chính mình trọng chấn sư nói, giúp Ngô dần ngo tìm về trách nhiệm cùng tôn nghiêm, khả sự thật lại hoàn toàn tương phản, ngươi hại chết cái kia lão sư.”

“Điều đó không có khả năng!” eumenides bác bỏ nói, “Hắn chính là chém đứt chính mình một bàn tay. Cứu trợ kịp thời, đó là có thể tiếp thượng . Mà hắn đạt được tâm lý cứu lại muốn xa xa thắng cho hắn sở thừa nhận thân thể thống khổ.”

“Xem ra người hôm nay còn không có thời gian lên mạng.” La Phi đột nhiên tăng thêm ngữ khí, “Ngô dần ngo đã chết , tự sát!”

eumenides hiển nhiên sững sốt, một lát sau mới phản ứng đi lại: “Tự sát? Vì sao?”

“Bởi vì hắn không chỉ có ở trên thân thể, quan trọng hơn là tâm lý nhận đến thương tổn. Người mang đến thương tổn! Người nên nghe một chút này đoạn trên mạng ghi âm, người sẽ minh bạch .” La Phi nói tới đây, thân thủ đem kia chỉ mp3 theo trong túi lấy ra đến, ấn xuống truyền phát kiện sau, hắn đem mp3 loa khẩu ghé vào máy tính Mike thượng.

mp3 lý bắt đầu truyền phát kia đoạn phóng viên phỏng vấn Ngô dần ngo ghi âm. Ở đây Mộ Kiếm Vân cũng là lần đầu tiên nghe thể đoạn ghi âm, theo kia thăm hỏi tiến hành, trên mặt của nàng hiện ra khó có thể ức chế phần nộ thần sắc.

eumenides ở internet kia đoạn trầm mặc không nói, thẳng đến kia ghi âm toàn bộ sau khi chấm dứt, mới nghe thấy hắn thanh âm lại vang lên.

“Cái kia phóng viên là ai?” Hắn dùng phi thường bình tĩnh ngữ khí hỏi, bình tĩnh làm cho người ta cảm thấy rét lạnh cùng đáng sợ.

“Phóng viên là ai cũng không trọng yếu, phóng viên cũng không thể nhường Ngô dần ngo tự sát. Là người hại chết hắn, dùng phương thức của người. Người cấp kẻ yếu mang đến không phải công chính, mà là càng thêm triệt để thương tổn!”

La Phi lời nói hiển nhiên ở một điểm một điểm gây xích mích eumenides thần kinh, người sau tiếng hít thở rõ ràng trở nên dồn dập. Bất quá hắn rất nhanh liền khống chế được cảm xúc, phản bác nói: “Người sai lầm rồi. Cho hắn mang đến thương tổn không phải ta, mà là có khác tội ác. Bởi vì người không có năng lực đi trừng trị kia tội ác, cho nên người mới có thể đem này hắc oa đổ lên ta trên người.”

La Phi dùng cười lạnh đáp lại đối phương phản kích: “Ít nhất người không có thể khống chế được cục diện. Xã hội này có nó quy tắc, khả người cũng không tuân thủ. Người khiêu thoát quy tắc ở ngoài, tự cho là có thể khống chế hết thảy, khả sự thật lại chứng minh người thất bại .”

eumenides không lại đáp lại La Phi khiêu khích, hấn trầm mặc một lát nói:“Ta vốn định cùng ngươi có một lần thân cận nói chuyện với nhau, khả ngươi lại tận lực muốn phá hư như vậy không khí. Ta có chút thất vọng, ta tưởng chúng ta không cần phải lại tiếp tục đi xuống.”

“Nếu ngươi phải rời khỏi trong lời nói, trước nói với ta kia đứa nhỏ ở nơi nào.” La Phi cũng chuyển qua đề tài phương hướng,“Kia đứa nhỏ là vô tội, ngươi đã chiếm được muốn tin tức, ngươi hấn là thả hấn.”

“Ta sẽ phóng , chính là ta còn chưa có muốn rời đi.”eumenides cười khẽ nói,“Nếu ta hiện tại bước đi, kia chẳng phải là rất vắng vẻ mộ lão sư?”

“Ngươi muốn cùng nàng nói chuyện sao?” La Phi nghiêng ngẫm đối phương lời ngẫm.

“Đúng vậy, xin cho nàng mang theo tai nghe.”

La Phi có chút kinh ngạc.eumenides vừa rồi cùng chính mình nói chuyện với nhau nhìn không ra có cái gì ý nghĩa, hiện tại vừa muốn tiếp tục cùng Mộ Kiếm Vân tán gẫu đi xuống. Hấn thực hiện, mà như là tận lực cấp cảnh sát lưu chừng thời gian đến truy tung chính mình giống nhau. Hấn đến cùng muốn làm gì?

Cứ việc có như vậy không hiểu chi hoặc, La Phi vẫn là theo lời đem tai nghe đưa cho cách đó không xa Mộ Kiếm Vân.

“Hấn muốn cùng ngươi tâm sự.” La Phi vừa nói một bên nghiêng người nhường ra chỗ ngồi, làm ra nhiếp tượng phạm vi sau, hấn lại hạ giọng bổ sung một câu,“Tận lực bám trụ hấn. Cùng hấn vòng quanh -- nhưng không cần tận lực lừa hấn, hấn có thể cảm giác được.”

Mộ Kiếm Vân không hiểu xem La Phi, không rõ đối phương nói “Hấn có thể cảm giác được” Là cái gì ý tứ. Khả hiện trường thế cục lại không tha nàng hỏi nhiều, nàng đành phải trước nhớ kỹ La Phi dặn, sau đó liền ở camera tiền ngồi xuống.

La Phi triệt đến vòng lẩn quẩn bên ngoài, hấn nhìn xem biểu, hiện tại là buổi chiều mười bảy khi năm mươi một phân. Đây là nói, cảnh sát đã cùng eumenides đầy đủ chu toàn gần hai giờ, mà người sau dĩ nhiên đạt tới chính mình mục đích , tùy thời có khả năng theo cảnh sát trong tầm mắt đào thoát. Nếu muốn lợi dụng lần này cơ hội truy tìm đối thủ tung tích, cảnh sát đạt được giấy tất cần!

Làm La Phi hơi cảm vui mừng là, Tầng Nhật Hoa bên kia rất nhanh liền truyền đến một cái lợi tốt tin tức.

“La đội.” Tiểu tử bắt gọi điện thoại sau hưng phấn nói, “Chúng ta vừa mới xác định kế tiếp internet tọa độ, là vị cho thuận đức trên đường cái Cẩm Hoa khách sạn. Theo khách sạn trước sân khấu nhân viên nói, cùng vòng chỉ tương ứng trong phòng vào ở là một người tuổi còn trẻ nam tử cùng một cái gần mười tuổi nam hài. Bọn họ hôm nay buổi sáng vào ở khi, nam hài bị vây mê man trạng thái, nam tử tự xưng là đứa nhỏ cậu, mang đứa nhỏ đến tỉnh thành xem bệnh. Vào ở đăng ký dùng chứng minh thư ta cũng tra qua, là một cái ngoại lai người làm công, hôm nay buổi sáng vừa mới mất đi ví tiền, chứng minh thư đồng thời mất trộm.”

“Chính là hắn, chính là hắn!” La Phi đè nén không được hô nhỏ hai câu, sau đó hắn khẩn trương về phía ba mươi ba hào máy tính phương hướng lờm liếc mắt một cái: Mộ Kiếm Vân đang ở cùng internet đối diện eumenides nói chuyện với nhau, bọn họ còn chưa có muốn kết thúc dấu hiệu.

Hoàng Kiệt Viễn chú ý tới La Phi biến hóa, hắn lập tức rời đi máy tính, hướng La Phi bên người miễn cưỡng bước tới.

“Thuận đức đường cái.....” La Phi tính toán địa hình, khả năng đối tỉnh thành đường không quá quen thuộc. Nhìn đến Hoàng Kiệt Viễn đến gần, hắn liền thuận thế đem đối phương ra bên ngoài tha vài bước hỏi, “Thuận đức đường cái, từ nơi này đi qua muốn bao lâu thời gian?”

“20 phút đi!” Hoàng Kiệt Viễn khẩn trương lờm La Phi liếc mắt một cái, “Có cái gì tình huống?”

“Bọn họ là ở chỗ này! Người thích hợp có quen hay không?”

La Phi nói được phi thường giản lược, nhưng Hoàng Kiệt Viễn đã hoàn toàn minh bạch đối phương ý tứ.

“Vài thập niên, có thể không thực sao? Ta đi lái xe!” Hắn cứu tử sốt ruột, không đợi La Phi phân phó liền hướng ngoài cửa phóng đi.

La Phi cũng đi theo đi ra ngoài, đồng thời hắn thông qua di động phân phó đầu kia điện thoại Tầng Nhật Hoa: “Các người đến Cẩm Hoa khách sạn sau, trước không chế tốt cửa ra vào, không cần vào nhà. Ta đại khái hai mươi phút sau tới!”

“Minh bạch!” Tăng Nhật Hoa đáp, “Chỉ cần các người bên kia có thể đem eumenides bám trụ, lần này hẳn bỏ chạy không xong!”

Đúng vậy, chỉ cần đem eumenides bám trụ! La Phi lại quay đầu nhìn Mộ Kiếm Vân liếc mắt một cái. Người sau sớm cảm giác được kết thúc thể biến hóa, bất quá nàng còn đang thần sắc tự nhiên cùng eumenides chu toàn, làm một cái tâm lý học phương diện chuyên gia, nàng hẳn là có thể tốt lắm nắm chắc nói chuyện với nhau tiết tấu đi?

Hoàng Kiệt Viễn rất nhanh liền đem xe chạy đến tiệm net cửa, La Phi vội vã thượng xe. Đây dấu hiệu cảnh sát tiêu điểm chiến trường đã theo tiệm net chuyển dời đến ngoại tuyến. Nhưng La Phi cũng rõ ràng, tiệm net nội thể cục biến hóa vẫn sẽ trực tiếp ảnh hưởng đến bên ngoài tác chiến kết quả, cho nên ở ô tô khởi động đồng thời, hẳn lại cấp đoãn kiểm đánh cái điện thoại.

“Chúng ta đã truy tung đến eumenides địa chỉ, hiện tại chính bọn đánh đi qua. Tiệm net chung quanh cảnh giới có thể thủ tiêu --” Hẳn mệnh lệnh nói, “Mộ lão sư còn tại tiệm net cùng eumenides internet nói chuyện với nhau, ta muốn cầu người đến hiện trường tiến hành theo dõi, hơn nữa tùy thời hướng ta hội báo động thái. Chú ý muốn bảo trì khoảng cách, không cần kinh động đối thủ.”

“Minh bạch!” Đoãn kiểm lĩnh mệnh sau, rất nhanh liền rút khỏi cảnh giới điểm hướng tiệm net tiến đến, La Phi theo đi xa cửa kính xe sau thấy được này trường hợp, biết tiệm net bên này công tác đã mất sơ hở, chính mình có thể quá chú tâm đầu nhập đến thẳng đánh eumenides thứ nhất hiện trường.

Hoàng Kiệt Viễn nói được không sai, ở tỉnh thành vài thập niên trải qua khiến cho hẳn đối này thành thị đường cái đường nhỏ đều đã xong như lòng bàn tay. Tuy rằng chính trực tan tằm cao phong kỳ, nhưng hẳn lái xe tả hữu xuyên qua, tổng có thể tìm kiếm đến dòng xe ít thẳng đường lộ tuyến. Lúc hẳn rút cục chờ La Phi tới Cẩm Hoa khách sạn thời điểm, người sau nhìn nhìn đồng hồ: Mười tám điểm mười ba phân, bọn họ thậm chí so với dự tính thời gian còn nhanh một ít.

Hai người xuống xe đi vào khách sạn đại sảnh. Liễu Tùng lập tức đón đi lên. Mà Tăng Nhật Hoa tắc lười biếng nằm ngã vào đại sảnh trên sofa, một bộ đắc ý mà lại thiệp mau thần sắc: Hẳn đã viên mãn hoàn thành chính mình nhiệm vụ, kế tiếp trao bỏ công tác sẽ không thuộc loại hẳn chức trách phạm vi.

La Phi xem Liễu Tùng, không đợi đặt câu hỏi, người sau đã bắt đầu hội báo: “Khách sạn sở hữu xuất khẩu đều khổng chế được, bao gồm lầu mặt trái sau cửa sổ. Chúng ta là mười tám điểm linh nhị phân tới hiện trường, ta có thể cam đoan, từ nay về sau không ai đi ra qua này khách sạn. Mặt khác, chúng ta cấp khách sạn trước sân khấu nhân viên nhìn hoàng Đức Dương ảnh chụp, bọn họ xác định chính là 212 phòng cái kia nam hài. Một cái nam tử tuy rằng tiến hành rồi nguy trang, nhưng hình thể đặc thù cùng sát hãn thiếu hồng hung thủ cực kì tương tự.”

“Tốt lắm.” La Phi tán một câu, hấn ngữ khí bình thản, nhưng nội tâm lại ở kịch liệt phập phồng . Ngay tại 1 phút phía trước, hấn vừa mới hướng dẫn kiểm xác mình tiệm net lý tình huống: Mộ Kiếm Vân còn đang cùng eumenides tiến hành nói chuyện với nhau. Đây ý nghĩa cái kia cảnh sát đau khổ truy tìm hung thủ đã bị vây quanh ở ung quán trung !

Phía dưới một cái có chút khó giải quyết vấn đề, chính là thế nào đem này cá trong chậu thuận lợi cầm xuất ra.

Ai đều biết đến eumenides cường hấn cùng hung ác, huống chi lúc này đây trong tay hấn còn nắm giữ một cái vô tội đứa nhỏ.

Liễu Tùng đề nghị nói:“Có lẽ chúng ta nên nhường người phục vụ lừa khai cửa phòng, ở eumenides mở cửa trong nháy mắt vọt vào đi, dựa vào nhân số ưu thế ở nháy mắt đưa hấn chế phục.”

Khả La Phi lập tức phủ định hấn ý tưởng:“Đây chiêu thức cảnh sát dùng nhiều lắm,eumenides tuyệt đối sẽ không mắc mưu .”

Hoàng Kiệt Viễn yên lặng gật đầu tán thành La Phi phán đoán, lập tức hấn lại sốt ruột hỏi:“Thật là làm sao bây giờ đâu?”

La Phi lược suy nghĩ một hồi, lấy định chủ ý nói:“Hay dùng đơn giản nhất phương pháp. Mang theo điện tử thẻ phòng, chúng ta nhiều người phối hợp hảo. Ở sắp tập mở ra điện tử gác công đồng thời, nhường hai cái cước lực lớn nhất cảnh viên đem cửa phòng tiêu thụ tại chỗ đá văng, sau đó chúng ta liền vọt vào đi bắt nhân.”

“Ân.” Hoàng Kiệt Viễn phụ họa ,“Phương pháp này trực tiếp nhất, tới đột nhiên, đối phó eumenides như vậy giao hoạt tên, đơn giản, trực tiếp, đột nhiên, chính là hữu hiệu nhất !”

“Ta một người là có thể đá văng tiêu thụ tại chỗ.” Liễu Tùng tự tin nói,“Bất quá vì bảo hiểm khởi kiến, ta sẽ lại an bày một cái cường tráng đặc công đội viên cùng ta cùng nhau đá môn, tuyệt đối một cước có thể đá văng!”

“Tốt. Ta đây liền phụ trách khai điện tử gác công, các người đều xem ta chỉ huy!” La Phi ngắn gọn phân phó một phen sau, liền mang theo tham chiến nhân viên cấp tốc lên lầu đứng đến 212 cửa phòng khẩu. Mọi người ẩn bố trí tốt trận thế tản ra: La Phi cầm điện tử thẻ phòng bán ngồi xổm cửa, Liễu Tùng cùng một khác danh đặc công đội viên tắc lui ra phía sau lưu ra tiến lên khoảng cách, những người khác đều thiếp tường ẩn nấp ở môn hai sườn.

Việc này không nên chậm trễ, mỗi trì hoãn một phần liền hơn một phần chuyện xấu. La Phi gặp đại gia chuẩn bị xong, liền giơ lên tay trái, ở giữa không trung lược lưu lại một lát sau, bỗng nhiên hạ phát huy xuất hành động tín hiệu. Liễu Tùng hai người lập tức lữ chừng kinh xông lên trước, hai chân tề phát, tấn mãnh chỉ cực hướng về 212 cửa phòng đập đi qua. Ngay tại bọn họ chân sắp bước trên ván cửa phía trước, La Phi tay phải nắm bắt điện tử thẻ phòng sáp nhập đèn gác cổng tào trung, “Giọt” một tiếng vang nhỏ, đèn xanh sáng.

“Giọt” vang nhỏ lập tức liền bị “Loảng xoảng” nổ sở che giấu -- kia đúng là Liễu Tùng hai người phi đá tạo thành hiệu quả. Cửa phòng lên tiếng trả lời mà khai, hơn nữa quán tính không giảm trọng đánh vào phòng nội trên tường. La Phi, Liễu Tùng, Hoàng Kiệt Viễn, cùng với khác cảnh viên tất cả đều ở nháy mắt dừng mãnh vào đến phòng trong, bọn họ như lâm đại địch bàn giơ lên trong tay [súng vác vai, đạn lên nòng], khả bọn họ hòng súng hạ lại không thấy khả cung công kích mục tiêu.

Phòng nội bố cục ở La Phi xem ra là như thế quen thuộc, bởi vì kia đúng là hắn không lâu phía trước theo internet video clip trung nhìn thấy qua cái kia cảnh tượng.

Phòng ở trung gian trên giường lớn, nam hài vẫn như video clip trung giống nhau bị mờ mắt trói buộc. Hắn hiển nhiên bị chàng môn thanh âm dọa đến, chính không tự chủ được đánh run run. Hoàng Kiệt Viễn hô to một tiếng “Con!”, đau lòng mà lại vui sướng xông lên phía trước, đem trên giường nam hài một phen ôm vào chính mình trong lòng.

Đối diện cuối giường trên bàn học, nhất đài dùng cho tán gẫu máy tính còn mở ra, trên màn hình máy tính video clip cửa sổ thậm chí còn chớp động Mộ Kiếm Vân thân ảnh. Không hề nghi ngờ, nơi này đúng là eumenides cùng cảnh sát internet tán gẫu địa điểm.

Nhưng mà máy tính trên ghế ngồi lại không có một bóng người.

Liễu Tùng dùng tốc độ nhanh nhất kiểm tra rồi toilet, tủ quần áo, thậm chí dưới giường sở hữu khả năng giấu người không gian, nhưng đồng dạng không thu hoạch được gì. Hắn chỉ có thể ngẩng đầu, dùng bất đắc dĩ ánh mắt nhìn về phía La Phi.

Tầng Nhật Hoa cũng đi tới phòng nội, nhìn thấy này tình hình, hắn thất vọng lắc đầu cười khổ nói: “Hắc, xem ra chúng ta vẫn là đã tới chậm một bước.”

Liền tại đây khi, La Phi di động cũng chấn động lên. Cũng là do kiểm đánh tới điện thoại. La Phi mặt trầm xuống ần xuống tiếp nghe kiện, ống nghe trung rất nhanh truyền đến trợ thủ thanh âm: “eumenides kết thúc tán gẫu, hắn khả năng hội đào tẩu!”

Này đã là một cái rõ ràng chuyện thực, La Phi kiệt lực ngăn chặn hỏa, chất vẫn nói:“Vì sao không có kịp thời báo cáo?!”

Tiểu tử ở điện thoại kia đoạn lược sừng sốt một chút, giải thích nói:“Vừa mới kết thúc a, ngay tại hơn mười giây phía trước!”

“Cái gì?” La Phi tức giận biến thành hoang mang,“Hơn mười giây phía trước?”

Hơn mười giây phía trước, kia đúng là cảnh sát đá văng cửa phòng thời khắc. Chẳng lẽ eumenides ngay tại cảnh sát vọt vào đến thời điểm, giống một cỗ thủy khí bình thường theo phòng nội trống rỗng chung phát rồi sao?

Này cơ hồ như nói nhầm mà thôi bàn vớ vẩn, khả đoán kiểm miêu tả lại cố tình như thế:“Đúng vậy. Một lão sư bên kia trò chuyện vừa đoạn, ta trước tiên liền bắt di động của ngươi. Cái kia eumenides, hắc hắc là vừa mới gián đoạn tán gẫu đi? Hắc liên tán gẫu cửa sổ đều còn chưa có đóng cửa đâu!”

La Phi buông tay cơ, hắc từng bước một về phía bàn học đi đến. Cách máy tính càng gần, hắc tâm lại càng trầm, cuối cùng hắc âm đạm đứng ở màn hình máy tính tiền.

“Hắc đi rồi, đã sớm đi rồi.....” La Phi thì thào nói xong, đồng thời hắc theo trên bàn học nhấc nổi lên một cái điện thoại di động. Cái tay kia cơ vừa rồi cùng liên tiếp máy tính tai nghe đặt ở cùng nhau, di động Mike đối này tai nghe ổng nghe, mà di động ổng nghe tắc đối với tai nghe thượng máy tính Mike.

La Phi điệu ra trên di động trò chuyện ghi lại, gần nhất một lần trò chuyện ở một phút trước kết thúc, lần này trò chuyện duy trì năm mươi hai phút thời gian.

Liễu Tùng đám người cũng tụ lại đi lại, bọn họ trên mặt hoặc nhiều hoặc ít đều còn tồn hoang mang thần sắc.

“eumenides đã sớm đi rồi.....” La Phi hướng mọi người triển lãm di động thượng tin tức,“Ồ năm mươi đa phần chung phía trước bước đi, sau đó hắc luôn luôn thông qua cái di động này cùng cảnh sát tán gẫu. Thẳng đến 1 phút phía trước, lúc hắc nghe thấy chàng môn thanh âm sau, mới cắt đứt điện thoại.”

“Năm mươi đa phần chung tiền?” Hoàng Kiệt Viễn một bên vội vàng cấp con mở trời, một bên chen vào nói

nói, “Thì phải là nói, lúc hấn cùng ta kết thúc trò chuyện sau, hấn cũng đã đi rồi?”

La Phi gật gật đầu. Đúng vậy, cái kia thời gian điểm đúng là Hoàng Kiệt Viễn đem đối thoại quyền giao cho chính mình thời điểm.

Tăng Nhật Hoa ở một bên xấu hổ gãi đầu: Trước đây chính mình một đường hưng phấn mà truy tung internet manh mối, ai có thể nghĩ đến ở gần một giờ phía trước này công tác liền đã thành vô dụng công. Buồn bực rất nhiều, hấn lại nhìn không được hỏi: “Hấn vì sao phải làm như vậy? Đã đã đào tẩu, gì chứ còn muốn nguy trang ra cùng cảnh sát liên hệ? Mục đích của hấn là cái gì?”

La Phi cũng đang ở suy xét vấn đề này, mà hấn nghĩ ra đáp án cũng là làm nhân tâm quý.

“Mục đích của hấn cùng chúng ta giống nhau.” La Phi lạnh lẽo thanh âm mang ra không rõ chính triệu, gặp người khác còn không rất minh bạch, hấn lại bổ sung thêm, “Hấn là ở kéo dài thời gian.”

Kéo dài thời gian! Mọi người trong lòng rộng mở trong sáng. Không sai, bởi vì nguy trang ra bảo trì trò chuyện giả tượng, ở gần một giờ trong thời gian, cảnh sát đem sở hữu lực lượng đều đầu nhập đến đối trò chuyện internet truy tra trung, đây là eumenides mục đích!

Bất quá kéo dài thời gian lại là vì cái gì? Vì có thể an toàn trốn xa? Nếu chính là nguyên nhân này, kia không khỏi có chút chuyện bé xé ra to thôi? Là vì điều hồ ly sơn? Kia thuyết minh eumenides đã lợi dụng này một giờ thời gian kém bốn hướng về phía mỗi cái bị cảnh sát bỏ qua mục tiêu, này mục tiêu là cái gì?

Trước mặt mọi người nhân theo này ý nghĩ tưởng đi xuống thời điểm, bất đồng nhân có bất đồng đáp án.

“Nguy rồi, tiệm net! Hấn có phải hay không sát hại tiệm net?” Tăng Nhật Hoa trá a a hô to đứng lên, tiệm net giờ phút này lực lượng bạc nhược, hấn thập phần lo lắng Mộ Kiếm Vân an nguy.

Liễu Tùng có bất đồng đoán.

“Ta cùng dương lâm cảnh quan nói được rất rõ ràng, theo hôm nay buổi chiều bắt đầu, hấn còn có khả năng bị vây eumenides trong tầm mắt. Cho nên hấn đã sớm làm tốt chuẩn bị, đang ở chờ đối thủ tới cửa đâu.” Liễu Tùng vừa

nói, một bên xuất ra di động cùng với dương lâm liên lạc. Một bên Hoàng Kiệt Viễn cũng đốt đầu, hiển nhiên hắn cũng nhận vì eumenides điều động cảnh sát mục đích vì cấp chính mình trả thù sáng tạo cơ hội. Mà dương lâm đứng là trước đây tán gẫu trung cảnh sát tiết lộ cho đối thủ mỗi. Đối thủ được đến mỗi sau liền vội vàng rời đi, này đối cảnh sát mà nói ngược lại là tốt tin tức đầu.

La Phi lại biết sự tình cũng không giống bọn họ tưởng như vậy lạc quan. Ở trong lòng hắn, điềm xấu dự cảm đã càng ngày càng chiếm cứ thượng phong.

“Điêu ra kia đoan theo dõi tín hiệu.” Hắn bỗng nhiên đối Tăng Nhật Hoa nói.

Tăng Nhật Hoa đương nhiên minh bạch La Phi sở chỉ, hắn vội vã khống chế máy tính, đem theo tiệm net phát tới được này theo dõi tín tức điều lấy ra.

Giống như sóng điện từ giống nhau đường cong xuất hiện tại mọi người trước mắt, có tương đối nhẹ nhàng liên miên “Đồi núi”, cũng có đột nhiên bất khởi tiềm ẩn “Phong lĩnh”.

“Này đến cùng là cái gì này nọ?” Tăng Nhật Hoa nói thầm một câu.

La Phi không có thời gian trả lời, chỉ lo dựa theo chính mình ý nghĩ đi trước.

“eumenides đem mười tám năm trước sở hữu đặc công đội viên ảnh chụp nhường lão hoàng từng cái phân biệt, hay dùng này máy tính mở ra. Ta muốn người tìm được hắn tại đây vài cái quãng thời gian mở ra ảnh chụp.” La Phi dùng ngón tay ở theo dõi đường cong thượng điểm mấy chỗ, đều là chút đường cong thượng phi thường bắt mắt “Phong lĩnh”. “Phong lĩnh” Bảng biểu hiện theo dõi trình tự ghi lại xuống dưới phát sinh thời gian.

Như vậy yêu cầu đối Tăng Nhật Hoa mà nói cũng không khó khăn, hắn tam hai hạ tìm đến tương quan tư liệu. Máy bức đặc công đội viên ảnh chụp xuất hiện tại trên màn hình, trong đó một trương tất cả mọi người rất quen thuộc, bởi vì kia đúng là cảnh sát cấp eumenides thiết trí môi: Đặc công đội cách đấu huấn luyện viên dương lâm.

Nhưng La Phi ánh mắt nhưng không có đứng ở dương lâm trên ảnh chụp, ngón tay hắn điểm hướng về phía một khác Trương Chiêu Phiến, đó là một cái hắc gầy nam tử, ánh mắt không lớn nhưng sáng ngời hữu thần.

“Có phải hay không hử?” Hửn chuyển hướng Hoàng Kiệt Viễn, về mặt ngưng trọng hỏi, “Năm đó cái kia tay súng bắn tia, có phải hay không hử?”

“Là hửn. Nhưng là..... Người làm sao mà biết?” Hoàng Kiệt Viễn ngạc nhiên mở to hai mắt nhìn, năm đó cái kia tay súng bắn tia chân thật thân phận hửn chưa bao giờ nhắc đến với bất luận kẻ nào, mặc dù là La Phi cũng không ứng biết được.

“Chẳng những ta biết, càng trọng yếu hơn là, eumenides cũng biết .” La Phi thanh âm dõ phát trầm thấp.

Cái này không riêng Hoàng Kiệt Viễn kinh ngạc, Liễu Tùng, Tăng Nhật Hoa đám người cũng là hai mắt nhìn nhau. Lần này cảnh sát cùng eumenides trên mạng trao đổi là trải qua tí mĩ bố trí , cho dù eumenides nhìn ra sơ hở, biết dương lâm không phải năm đó đang tập kích, hửn cũng không có cách nào khác biết thật sự tay súng bắn tia là ai a?

Khả La Phi nhưng cũng dễ dàng điểm ra cái kia tay súng bắn tia chân thật thân phận, này thuyết minh hửn vừa mới nói trong lời nói cũng không nói chuyện giật gân!

Nhưng này đến cùng là vì sao?

“Hửn ở ba mươi ba hào trên máy tính, trang sóng não phát hiện nói dối nghi.” La Phi rốt cục bắt đầu bắt đi mọi người trong lòng sương mù, “Này đó sóng điện tín hiệu chính là phát hiện nói dối nghi đưa về đến sóng não tin tức. Lão hoàng, người trình diễn lại xuất sắc, cũng vô pháp giấu điểm được eumenides. Bởi vì người có thể không chế chính mình biểu cảm, thần thái, ngữ khí, nhưng người vô pháp khống chế chính mình tư duy trung nhỏ bé dao động. Người mỗi một câu nói dối đều bị phát hiện nói dối nghi bắt giữ xuống dưới, này dĩ thường sóng điện não đều bị gửi đi đến eumenides trước mắt. Cho nên nói, khi chúng ta cùng eumenides chu toàn thời điểm, tự cho là xảo diệu, kỳ thật ở hửn trong mắt, lại cùng quang môn khiêu vũ tiểu sử giống nhau buồn cười.”

“Phát hiện nói dối nghi?” Hoàng Kiệt Viễn rời đi cảnh giới có mười năm , cũng không hiểu biết này tiên tiến điện tử thiết bị, hửn có chút khó có thể tin lắc lắc đầu, “Cái kia này nọ có lợi hại như vậy sao?”

“Nó có thể trình trặc đến người sóng điện não, nói cách khác, nó có thể đem người nội tâm chân thật động thái biểu hiện xuất ra.” La Phi giải thích nói, “Mỗi người đang nói dối thời điểm, hửn tư duy đều sẽ so với trạng thái bình thường hạ khẩn trương. Dựa theo chúng ta thiết kế, trần hạo là môi, dương lâm mới là cái kia tay súng bắn tia. Như vậy người ở trần thuật trong quá trình, nói đến trần hạo thời điểm, sóng điện não hửn là xuất hiện tương đương phong tri, bởi vì này là một cái nói dối; Cùng này tương đối, người chỉ ra và xác nhận dương lâm thời điểm, sóng điện não hửn là thực thả lỏng, bởi vì người rốt cục nói ra xong việc thực, có thể đạt được giải thoát rồi. Nhưng là ở eumenides nhìn đến sóng não đồ thượng, tình huống lại hoàn toàn tương phản, người đề cập trần hạo thời điểm sóng điện bằng phẳng vô kỳ, ở chỉ

ra và xác nhận dương lâm thời điểm lại xuất hiện tới kịch liệt dao động, này thuyết minh dương lâm mới là người trong miệng lớn nhất nói dối. Mà người diễn hoàn dương lâm trận này diễn sau, lâm này hắc gầy nam tử ảnh chụp xuất hiện thời điểm, người cảm xúc lại xuất hiện rõ ràng dao động, kia liền thực dễ dàng nghĩ đến, kỳ thật người này mới là năm đó cái kia tay súng bắn tỉa!”

“Là như thế này……” Hoàng Kiệt Viễn đại khái lý giải , lẩm bẩm nói,“Chúng ta đây thật là không lừa được hần.”

Tăng Nhật Hoa chen vào nói hỏi:“Hần muốn trình trác sóng điện não, tổng yếu có cái ngoại tiếp thiết bị đi? Cái kia ngoại thiết lập tại nơi nào?”

“Tai nghe.” La Phi than nhẹ một tiếng,“eumenides cái trang cái kia tai nghe, dùng cho trình trác sóng điện não kim chúc phiên liên trang ở trong tai nghe.”

“Là như thế này…… Khó trách hần muốn hạn định trò chuyện địa điểm, cái này toàn minh bạch , toàn minh bạch ……”

La Phi nhưng không có thời gian bởi Tăng Nhật Hoa cảm khái, hần dùng ngón tay sột ruột địa điểm màn hình máy tính:“Mau tra ra người này tư liệu. Ta muốn biết hần hiện tại ở nơi nào!”

Không cần giải thích, ai đều minh bạch La Phi trong lời nói ẩn nghĩa:eumenides điều khai cảnh lực, là vì hần đã xuất phát đi tìm năm đó bắn chết sinh phụ tay súng. Cảnh sát tại đây tràng giao phong trung đã lạc hậu một bước lớn, hiện tại phải hoá tốc đuổi theo mới có san đều tỉ số khả năng!

Chương 9 giết cha hung phạm

Buổi chiều mười sáu khi ba mươi một phân, tinh thành tử sam bắn câu lạc bộ đĩa bay bãi bắn bia nội.

Thái dương đã dần dần tây trầm, đem phía chân trời biên đám mây nhuộm thành một mảnh sáng lạn màu cam. Mà nguyên bản chói mắt ánh mặt trời trải qua nhiều trọng chiết xạ sau cũng trở nên phá lệ nhu hòa, từ xa nhìn lại, kia đoàn nóng cháy hỏa cầu mà như là một cái cực đại vệt lòng đỏ trứng, đỏ tươi giống như có thể khắp ra du đến.

Đối với đĩa bay bắn mà nói, lúc này sắc trời là một ngày trung tối thích hợp . Bởi vì ở chiều sáng vẫn cứ sung túc dưới tình huống, người còn không dùng lo lắng mãnh liệt ánh mặt trời hội đâm bị thương người hai mắt. Ngoài ra, yên tĩnh mà lại xinh đẹp chạng vạng cũng có thể nhường xạ thủ tiến vào một loại tốt nhất bắn trạng thái trung. Thiết tưởng một chút đi: Màu đen bá bản xẹt qua bầu trời , ở ánh nắng chiều tiền tha ra một đạo rõ ràng dấu, giờ phút này như người càng đánh trúng, bá bản vỡ tan, màu trắng sương khói đăng khởi, sấn chanh màu đỏ bối cảnh, đó là một bức cỡ nào làm người ta say mê đẹp để hình ảnh.

Chung tế dân phi thường khát vọng có thể ở như vậy tình cảnh trung cầm trong tay súng săn, hảo hảo mà qua thượng một phen nghiệm, nhưng như vậy nguyện vọng lại khó có thể thực hiện.

Một quả súng săn viên đạn mười lăm nguyên, một cái đĩa bay bá bản một trăm nguyên -- đây là đĩa bay bắn kinh tế đại giới. Đây ý nghĩa chung tế dân một ngày tiền lương cũng không đủ chi trả một lần bắn phí dụng. Có thể có khả năng cái này vận động nhân đều là chút ký có tiền lại có nhân hưởng lạc giai cấp, những người này thường thường là chút tuổi còn trẻ công tử ca, bọn họ mặc hàng hiệu, giá danh xe mà đến, bên người tắc tránh không được đi theo vài cái nùng trang điểm mặt nữ tử. Những người này bãi bắn bia nội ngâm chính là một ngày, thượng vạn nguyên tiêu phí tựa như chung tế dân trừu chi khói thuốc giống nhau đơn giản.

Bọn họ có rất nhiều tiền, hơn nữa bọn họ tiền chẳng phải chính mình tránh đến -- đây là chung tế dân nhìn đến người tuổi trẻ này mà ra suy luận.

Bất quá này đó hưởng lạc giai cấp bắn kỹ thuật thật sự là khó có thể khen tặng, mười lần trung có thể có một lần đánh trúng bá bản đã chúc khó được. Làm loại này tiểu xác suất sự kiện phát sinh thời điểm, công tử ca bên cạnh bọn nữ tử sẽ gặp phát ra một mảnh khoa trương âm thanh ủng hộ. Chung tế dân liền tại đây tiếng khen hay trung nhịu mày, chán ghét bọn họ phá hủy sân bắn tức mục không khí.

Bắn là hạng nhất nghiêm túc sự tình, bởi vì mỗi một viên đạn sau lưng đều có khả năng đại biểu cho sinh hoặc tử này hai loại cực đoan lựa chọn. Đây là hai mươi năm trước chung tế dân ở đặc công đội thượng đẳng nhất đường bắn giờ dạy học, huấn luyện viên đối hần nói câu nói đầu tiên, những lời này liền cùng với hần nửa đời. Sau này hần chuyển

nghe thành một gã bắn giáo luyện, cũng tổng lấy lời này làm hấn cùng đệ tử trong lúc đó lời đạo đầu. Cho dù là ở như vậy một cái tràn ngập giải trí không khí trong hội sở, hấn cũng khó lấy thay đổi ở sâu trong nội tâm đối với đạn kính sợ cảm xúc.

Cho nên hấn chán ghét những người đó đối với bắn trò chơi thái độ, hấn nhận vì đó là đối đạn một loại tiết độ. Nhưng là hấn lại vô lực thay đổi cái gì, bởi vì chính mình chẳng qua là sân bắn nội một cái giáo luyện mà thôi. Theo nào đó trên ý nghĩa mà nói, này làm hấn chán ghét tên đúng là chính mình áo cơm cha mẹ, chính mình tiền lương liền thông cảm tại kia một quả mai lung tung bắn ra viên đạn trung.

Ở sân bắn gốc thời gian dài quá, chung tế dân lấy kính bồi dưỡng ra một loại đặc thù năng lực: Hấn mỗi một cái khách nhân đi vào tràng nội thời điểm, hấn liếc mắt một cái có thể nhìn ra người này bắn thuật trình độ. Đó là một loại khó có thể miêu tả nội tại khí chất, nhưng hấn quả thật có thể nhìn ra. Nói được tận lực đơn giản một điểm: Một cái ưu tú xạ thủ bản thân có thể làm cho người ta một loại thương cảm giác -- ở túc mục đồng thời lại tràn ngập lực lượng cảm.

Chung tế dân đối này đã rất ít trông nhầm. Cho nên người kia thân ảnh vừa xuất hiện ở bãi bắn bia trung liền lập tức khiến cho hấn chú ý.

Đó là một cái thân hình cao lớn nam tử, hấn mặc bắn phục, mũ trùm đầu khẩu ở trên đầu, mắt bộ tắc đội một bộ đại đại kính râm. Tuy rằng thấy không rõ tuổi tướng mạo, nhưng hấn thẳng tắp thân thể cùng hành tẩu khi độ mạnh yếu lại càng có thể biểu hiện ra người này một ít bản chất tính đặc thù.

Hấn chính là một cây, một chi chung tế dân luôn luôn chờ mong nhìn đến , hội hành động thương!

Kia cây hướng về bãi bắn bia nội đi tới, tựa hồ tồn tại nào đó tâm linh cảm ứng bình thường, hấn cũng rất nhanh thấy được chung tế dân. Hai người tầm mắt ở nháy mắt đối đụng phải một lần, lau nổi lên một chút vô hình hỏa hoa.

Chung tế dân như là bị cái gì vậy đâm trúng , nhưng lại không tự chủ được đánh cái giạt mình. Hấn vô pháp tưởng tượng kia nam tử ánh mắt đến cùng có bao nhiêu lợi hại, mặc dù cách kính râm cũng có thể bắn ra như thế nhiếp nhân lực lượng.

Nam tử giờ phút này dừng cước bộ, hấn quay đầu hướng về phía cách đó không xa một cái phục vụ sinh vẫy vẫy tay. Phục vụ sinh lập tức ân cần thấu đi qua, ở nam tử phía trước nghe đối phương phân phó. Ngắn gọn nói chuyện với nhau sau, phục vụ sinh hướng về chung tế dân chỗ phương vị nhất lưu chạy chậm chạy đi lại.

“Lão chung.” Hấn hưng phấn mà tiếp đón, “Người có sinh ý -- cái kia khách nhân điểm danh muốn người đi làm bồi luyện.”

Đối sân bắn nội giáo luyện mà nói, cấp hộ khách làm tư nhân bồi luyện không thể nghi ngờ là hạng nhất mỹ kém. Bởi vì cái dạng này không những có thể ở khách nhân bắn phí dụng trung đạt được trích phần trăm, hơn nữa chính mình cũng có thể mượn thực đạn biểu thị cơ hội qua một phen nghiệm. Gặp được ra tay khoát xước công tử ca, còn thường thường hội đạt được xa xỉ tiểu phí. Tuy rằng chung tể dân đôi này công tử bạn hữu cho tới bây giờ xem không vào mắt, nhưng có thể đề cao chính mình thu vào luôn kiện mỹ sự.

Mà hôm nay này khách nhân hiển nhiên không phải này công tử ca có thể so sánh. Làm chung tể dân nghe nói chính mình bị người nọ điểm trúng làm bồi luyện thời điểm, trong lòng lại có một loại thụ sủng nhược kinh cảm giác. Hấn lập tức đứng dậy, bước nhanh đi ra phía trước. Kia nam tử tắc đứng ở tại chỗ, nhìn theo đối phương từng bước đến gần, thật dày kính râm ẩn tàng rồi trong lòng hấn cảm xúc, nhưng che không được hấn kia chuyên chú chi cực thần thái.

Chung tể dân không quá minh bạch đối phương vì sao hội như thế nghiêm cẩn xem chính mình, hấn chính là cái lại hắc vừa gây trung niên hấn tử, quần áo mộc mạc, mạo không kinh người. Bất quá hấn vẫn chưa bởi vậy mà thất lễ, chủ động đánh tiếp đón nói: “Tiên sinh, người hảo!”

“Người hảo.” Kia nam tử thân nhiên ứng một câu, nghe thanh âm hấn là cái người trẻ tuổi. Hấn không chỉ có đội đại kính râm, cao hơn nữa cao dựng thẳng lên cổ áo, tựa hồ cố ý không nghĩ để cho người khác thấy rõ hấn dung mạo.

Chung tể dân rất muốn nhất đồ người này mặt mày, nhưng là phục vụ giả thân phận nhường hấn không có quyền đi xem xét khách nhân riêng tư. Hấn chính là tận lực đi sắm vai tốt bản thân ứng chỗ nhân vật.

“Xin hỏi người cần cái dạng gì chỉ đạo?” Hấn hỏi.

“Ta mua mười cái bá bàn tạp cuốn. Người cùng ta đánh xong đi.” Người trẻ tuổi khi nói chuyện đã cất bước mà đi, chung tể dân tắc thoáng lưu lại một lát, trước tiên cái kia phục vụ người học nghề trung lĩnh hảo súng săn cùng đạn dược, sau đó nhanh đuổi vài bước, cùng người trẻ tuổi cùng đi tới bãi bắn bia bắn khu.

Người trẻ tuổi giao thứ đong đưa hai bên kiên khuỷu tay, hoạt động tương ứng dây chằng cùng các đốt ngón tay. Đĩa bay bắn cùng trạng thái tĩnh bá vị bắn bất đồng, cần phải có cấp tốc phản ứng cùng linh mẫn tứ chi động tác. Theo người trẻ tuổi chuẩn bị động tác phối hợp trình độ đến xem, hấn hiển nhiên không phải một cái người học nghề. Mà ánh mắt của hấn tắc luôn luôn nhìn chằm chằm phương xa, giờ phút này phía chân trời mộ hà dữ phát dày đặc, rất có vài phần tà dương như máu tức sát ý cảnh, loại cảm giác này cùng trong lòng hấn nào đó cảm xúc hô ứng, nhưng lại nhường hấn ở trong lúc nhất thời trở nên có chút si mê.

“Tiên sinh, chuẩn bị tốt sao?” Chung tế dân thanh âm ở người trẻ tuổi sùnn phía sau vang lên. Người sau quay đầu, đã thấy giáo luyện chính đem kia chi súng sẵn đưa cho chính mình.

“Thình cẩn thận lấy thương, viên đạn đã lên thang.” Chung tế dân phi thường trình trọng nói, “Ở bắn phía trước, cần phải bảo trì hòng súng hướng thân thể của chính mình tiền phía dưới.”

Người trẻ tuổi khẩu súng tiếp ở tại trong tay, động tác thuần thực mà linh hoạt. Hắn mang theo một bộ màu đen sa mỏng bao tay, trao thương tư thế cũng có thể nói hoàn mỹ, hắn cả người ở nháy mắt cùng kia cây hòa hợp nhất thể, cho nhau kích phát ra một loại sắc bén bức người khí thế.

Chung tế dân thật sâu hít vào một hơi. Hắn sớm nhìn ra kia nam tử trong cơ thể ẩn chứa như bắn lên bình thường khí chất, hiện tại này khí chất đủ phát rõ ràng phát ra đến. Hắn bắt đầu đoán người này hẳn là làm qua binh, hoặc là hắn cùng chính mình giống nhau, cũng từng là một gã đặc công tay súng bắn tỉa? Bởi vì làm người nọ cầm trong tay súng sẵn nhi lập thời điểm, hắn nghiêm nhiên chính là một cái có thể phán quyết sinh tử trí mạng thợ săn.

Bất quá người nọ cũng không có dựa theo dặn khẩu súng khẩu chỉ hướng mặt đất, chung tế dân không thể không lại nhắc nhở hắn: “Hòng súng chỗ xung yếu hạ, không cần bình bụng -- như vậy rất nguy hiểm.”

Người trẻ tuổi không để ý đến đối phương, hắn thậm chí liên đầu cũng lười chuyển một chút, hướng chân trời lại chăm chú nhìn sau một lát, mới nghe được hắn thanh âm nhẹ nhàng vang lên: “Chân chính có thể không chế được thương, không phải trên tay tư thế, mà là nắm thương nhân tâm trung ý tưởng.”

Chung tế dân tâm có điều xúc. Người trẻ tuổi lời nói tiến thêm một bước cho thấy hắn là một cái rất có cảnh giới tay súng, hắn nghĩ không ra nên thế nào đi phân bác đối phương, bởi vì kia thật là đối thương chân chính trên ý nghĩa lý giải. Hắn đành phải phần nộ nhìn quét bốn phía, hi vọng không có những người khác nhìn đến nơi này phát sinh vi quy hành vi.

“Phóng đi.” Người trẻ tuổi giờ phút này nói.

Chung tế dân ẩn xuống không chế nữ, một cái điệp bá “Vèo” theo phóng ra khí trung nhảy lên xuất ra, ở huyền thái chạng vạng bối cảnh trung họa xuất tuyệt vời phao vật quý tích. Làm kia nói quý tích đi tới điểm cao nhất thời điểm, tiếng súng đột nhiên vang lên, bá bàn lên tiếng trả lời nổ tung, đằng khởi một mảnh màu trắng yên hoa.

“Xinh đẹp.” Chung tế dân uống lên câu thái. Làm một gã những người đứng xem, hắn không thể không thừa nhận lúc này một lần hoàn mỹ kích phát, vô luận theo chuẩn xác tính, nắm bắt thời cơ, vẫn là động tác mỹ cảm, các phương diện đều không thể soi mói.

Người trẻ tuổi chính là phản thủ khẩu súng đưa cho chung tế dân, thân nhiên nói:“Thượng viên đạn, phóng điệp.”

Xem ra đây là một cái không muốn nhiều lời nói khách nhân. Chung tế dân trong lòng trung âm thầm phân tích , kia chính mình tốt nhất cũng không cần qua cho lắm mồm, nếu không ngược lại sẽ làm đối phương phản cảm. Nhưng là hắn bắn thuật như thế kỹ càng, cần gì phải muốn đạn thành một cái giáo luyện đến làm làm nền đâu?

Tốt nhất viên đạn súng sẵn lại về tới người trẻ tuổi trong tay. Sau đó đó là điệp bá bay ra, tiếng súng vang lên, yên hoa tán ra.

Người trẻ tuổi động tác nhanh chóng mà ngắn gọn, như là ở hoàn thành hạng nhất lệ thường công tác bình thường. Không biết là phía chân trời ánh nắng chiều qua cho đẹp để hay là hắn không muốn để cho người khác nhìn đến bản thân khuôn mặt. Làm cử phát bắn cho tới khi nào xong thôi, hắn vẫn là liên một lần đầu cũng không có hỏi qua.

Cử phát, trăm phần trăm trúng mục tiêu dẫn. Như vậy thành tích làm chung tế dân cũng khó miễn ghé mắt.

Cũng còn cuối cùng còng viên đạn , tham chiếu lúc trước trạng thái, chung tế dân không chút nghi ngờ người trẻ tuổi đem hoàn thành một hồi hoàn mỹ đại mãn quán. Vì thế hắn thả ra điệp bá, chậm đợi kia yên hoa ở mộ hà trung lại tán ra.

Nhưng là lần này thương thân nhưng không có vang lên. Người trẻ tuổi nhìn theo điệp bá xẹt qua phía chân trời, thân hình hướng định trụ bình thường, không hề sở động.

“Như thế nào?” Điệp bá rơi xuống đất sau, chung tế dân kinh ngạc hỏi.

Người trẻ tuổi rốt cục quay đầu, ánh mắt của hắn theo kính râm mặt sau bắn ra đến, chặt chẽ chăm chú vào chung tế dân trên mặt. Như vậy sau một lúc lâu, hắn ả ả nói:“Đây là cuối cùng còng viên đạn .”

“Đúng vậy.” Chung tế dân bất đắc dĩ lắc đầu,“Nhưng là ngươi đã bỏ lỡ điệp bá.”

Người trẻ tuổi “Hừ” một tiếng, tựa hồ ở cười lạnh. “Ta đối bắn điệp bá cũng không có hứng thú.” Hắn vừa nói, một bên lại quay lại ánh mắt nhìn về phía chân trời.

Đúng vậy. Giống hắn như vậy bắn thuật, đối điệp bá như vậy không có biến hóa bắn mục tiêu sớm chán ghét thôi? Chung tế dân tựa hồ pha có thể thông cảm đối phương cảm giác, vì thế hắn mỉm cười thôi giới nói: “Bắn sản bắn nội còn có đã ngoại sản bắn hoạt động hạng mục, ngươi có cần hay không thể nghiệm một chút?”

“Bắn chết động vật?” Người trẻ tuổi lắc đầu, “Ngươi không biết là kia căn bản cũng là lãng phí viên đạn sao?”

Chung tế dân vô pháp lý giải đối phương ý tứ, hắn cau mày hỏi: “Vậy ngươi còn tưởng thế nào ngoạn?”

Người trẻ tuổi thường thức trong tay súng sản: “Đối với một cái tay súng mà nói, nhân tài là tốt nhất con mồi. Ở người nổ súng thời khắc, người nhất định có thể cảm nhận được hắn sợ hãi, hắn tuyệt vọng..... Hắn cũng có khả năng phản kháng, kia toàn bộ quá trình sẽ càng thêm kích thích. Đương nhiên, quan trọng nhất ở chỗ, người sẽ tìm được người một cái bắn chết hắn lý do, làm người mang theo mục đích đi nổ súng thời điểm, đây mới là một lần chân chính hoàn mỹ bắn.”

“Điều này sao có thể đâu?” Chung tế dân ách nhiên thất tiểu, “Ở hiện tại trong xã hội, người làm sao có thể có cảm thương giết người cơ hội?”

Người trẻ tuổi hỏi lại: “Đối với người sống nổ súng, đây là không phải mỗi một cái tay súng ở sâu trong nội tâm dục vọng?”

Chung tế dân chợt ngăn ra, hắn bắt đầu nghĩ được một tia bất an hơi thở. Hắn không có tiếp đối phương trong lời nói trà, mỉm cười dùng hết lượng tùy ý ngữ khí nói: “Tiên sinh, thỉnh khẩu súng giao cho ta đi. Ngươi bắn đã kết thúc.”

“Kết thúc?” Người trẻ tuổi tựa hồ đã ở cười trả lời, “Mà ta còn có càn viên đạn, không phải sao?”

“Ngươi đã bỏ lỡ điệp bá -- thỉnh khẩu súng giao cho ta.” Chung tế dân dữ phát bất an, hắn thay đổi miệng, trở nên nghiêm túc đứng lên.

Người trẻ tuổi không chút nào không có muốn giao thương ý tứ, tay hắn ngược lại cầm thật chặt. Như vậy chung tể dân có chút tiến thoái lưỡng nan, hắn trịch trịch chính mình hay không hắn là đi mạnh mẽ chước qua đối phương thương: Nhưng hiện tại viên đạn đã lên thang, làm như vậy không thể nghi ngờ là cái phi thường nguy hiểm hành động -- vạn nhất ở tranh chấp trung phát sinh tẩu hỏa, súng sẵn ở đây nội bắn ra đạn ria đến cũng không phải là đùa giỡn !

Người trẻ tuổi lúc này chuyển qua thân, cùng chung tể dân hình thành mặt đối mặt tư thế. Sau đó hắn đột nhiên hỏi nói:“Người nổ súng giết qua người sao?”

Như vậy vấn đề thật sự là có chút vô lễ cùng đột ngột, chung tể dân thật muốn hái điệu đối phương kính râm, nhìn xem kia mặt sau kết quả cất giấu thể nào sắc mặt. Bất quá hắn vẫn là nỗ lực ngăn chặn cảm xúc, hỏi lại:“Như thế nào?”

“Ta chính là muốn biết..... Người giết nhân lý do, còn có người giết chết đối phương sau cảm thụ.” Người trẻ tuổi nói được thực nghiêm cẩn, trong giọng nói thật không có khiêu khích ý tứ. Bất quá hắn xoay người sau, hòng súng liền nhắm phía chung tể dân chỗ phương hướng, điều này làm cho người sau cảm thấy thực không được tự nhiên, hắn có chút hối hận chính mình thể nào tiếp đãi như vậy một cái kỳ quái khách nhân.

Bất quá hắn quyết định nghiêm cẩn trả lời đối phương vấn đề, vì vậy đề tài ở trong lòng hắn nguyên bản chính là thần thánh .

“Ta giết qua nhân. Ta giết người tất cả đều là trừng phạt đúng tội. Xem những người này ngã vào ta hòng súng hạ, ta lớn nhất cảm thụ chính là hoàn thành chính mình sứ mệnh, thủ hộ chính nghĩa tôn nghiêm.” Chung tể dân nói năng có khí phách nói, cuối cùng hắn còn kiêu ngạo đỉnh nổi lên ngực,“Bởi vì ta từng là một gã đặc công tay súng bắn tỉa, ta nhiệm vụ chính là bắn chết này nghiêm trọng nguy hại công chúng an toàn đạo tặc.”

Người trẻ tuổi trầm mặc một lát:“Người có thể cam đoan người bắn chết mỗi người đều là hắn là giết, người chưa từng có sai lầm sử dụng qua người trong tay sinh sát quyền lực?”

“Ta có thể cam đoan.” Chung tể dân không chút do dự xem đối phương,“Ta bắn chết qua bắt cóc án kiếp phi, điên cuồng liên hoàn sát thủ, nguy hiểm vượt ngục phần tử..... Bọn họ tất cả đều phạm hạ hắn phải chết đặc tội đi.”

Người trẻ tuổi ở kính râm mặt sau cùng chung tể dân đối diện :“Vậy người còn có nhớ hay không mười tám năm trước, một cái tên là văn hồng bình nhân?”

Chung tể dân lập tức nhíu mày, hiển nhiên hắn đối tên này ấn tượng khắc sâu. Sau đó hắn miễn cưỡng hỏi lại

“Người làm sao có thể biết chuyện này?”

“Ồ người trong tư liệu có.” Người trẻ tuổi sớm tưởng hảo ứng đối chỉ từ, “Câu lạc bộ trên trang web có các người sở hữu giáo luyện kỹ càng tư liệu, người theo cảnh khi chiến công cũng bị liệt xuất ra. Ta chính là nhìn đến này đó tư liệu mới lựa chọn người làm bồi luyện.”

“Là như thế này?” Chung tế dân nửa tin nửa ngờ, hắn đối internet cũng không rất hiểu biết, ngẫm lại trừ bỏ như vậy, đồ thực tìm không ra cái khác giải thích. Một lát sau hắn bất mãn oán giận một câu: “Nói dùng tốt biệt hiệu, thế nào chuyện này vẫn là truyền mở?”

“Người rất sợ bị người khác biết không?” Người trẻ tuổi khoe miệng lướt trên một tia cười lạnh, “Nhưng là người vừa rồi nói lên chính mình công tích khi nhưng là trần ngập kiêu ngạo.”

“Chuyện này không giống với.....” Chung tế dân do dự mà, “Người kia..... Hắn vốn không nên từ.”

“Vì sao?”

“Hắn là bị buộc bắt đắc dĩ, phạm tội chủ quan nguy hại tính cũng không cường. Hơn nữa lúc đó ở hiện trường, cảnh sát đàm phán nhân viên đã nắm giữ kết thúc thế.” Chung tế dân nhớ lại năm đó chuyện cũ, này nguyên bản là cái bí mật, mà lúc này lại bị một cái người xa lạ nhắc tới. Có lẽ là năm đầu lâu lắm, cho nên đại gia cũng không để ý thôi?

Hắn vô luận như thế nào không thể tưởng được, để ý nhất chuyện này nhân giờ phút này đang đứng ở chính mình trước mặt.

Người trẻ tuổi tiếng lòng kịch liệt địa chấn chiến, đối phương lời nói xác minh hắn lúc trước hiểu biết đến tình huống, cũng đưa hắn mang nhập đến thống khổ giữa hồi ức. Ở nỗ lực ổn định cảm xúc sau, hắn lạnh lùng mở miệng: “Khả người vẫn là bắn chết hắn. Người bắn chết một cái vốn không nên từ nhân!”

Đối phương lời nói trở nên bén nhọn, nhưng chung tế dân lại ngược lại thản nhiên. Hắn lắc lắc đầu bình tĩnh nói: “Ta không có giết hắn.”

Người trẻ tuổi thoáng sửng sốt: “Người có ý tứ gì?”

“Ta không có giết hấn -- này quan hệ đến một ít bên trong cơ mật.” Chung tế dân lại lặp lại một lần, nhưng nói không tỉ mỉ, sau đó hấn cảnh giác hỏi ngược lại, “Người vì sao đổi chuyện này cảm thấy hứng thú?”

Người trẻ tuổi trầm mặc không nói, theo kính râm bên cạnh có thể nhìn đến hấn mày đã tể thành hai luồng tiểu ngật đáp. Trận này nói chuyện với nhau chính tiến vào một cái hấn đoán trước ở ngoài phương hướng, mà đối phương biểu cảm không giống như là nói dối, hơn nữa hấn cũng không có lý do trên chuyện này nói dối.

Bởi vì đối như vậy biến hóa không hề chuẩn bị, nói chuyện với nhau tựa hồ lâm vào nào đó cục diện bế tắc. Người trẻ tuổi vô pháp đối mặt chung tế dân hỏi lại, cũng tưởng không ra biện pháp tốt nhường đối phương đem cái kia “Bí mật” Nói rõ. Bất quá bằng vào đã nắm giữ đến tin tức, hấn cũng đã có thể triển khai tương quan thiết tưởng cùng trình thám.

“Người không có giết hấn -- thì phải là mặt khác có người giết hấn, phải không?” Thật lâu sau sau, người trẻ tuổi lại mở miệng, hấn thanh âm trở nên có chút khàn khàn, tựa hồ thực cố sức tài năng nói ra bình thường.

Chung tế dân phiết miệng không nói chuyện, bất quá hấn thái độ hiển nhiên là ở cam chịu.

Người trẻ tuổi ngực bắt đầu phập phồng, một loại đột nhập này đến sợ hãi cảm ở hấn trong cơ thể tràn ngập . Trong lúc nhất thời hấn thậm chí muốn trốn tránh, nhưng là một loại càng cường đại hơn lực lượng lại bắt buộc hấn hướng về đáng sợ chân tướng từng bước tới gần, vì thế hấn mang theo run run cảm xúc tiếp tục truy vấn: “Người không có giết hấn, bắn chết văn hồng binh là một cái nhân -- nhưng là cảnh sát ghi lại vì sao muốn viết người?”

“Ta đã nói rồi, đây là cảnh sát cơ mật.” Chung tế dân tựa hồ cảm giác được đối phương gầy yếu, hấn khẩu khí bởi vậy mà cường ngạnh đứng lên, “Ta không muốn cùng người nhiều lời, mời người khẩu súng giao cho ta.”

Khả người trẻ tuổi còn không tưởng kết thúc.

“Bởi vì này thứ bắn chết trái với cảnh sát trình tự, phải không?” Hấn bắt đầu chính mình trả lời lúc trước nêu câu hỏi, đồng thời thân thể hấn khổng chế không được về phía chung tế dân chỗ vị trí đè ép đi lại.

Chung tế dân sau này triệt khai một bước, nhân đối phương tới gần mà trở nên thần sắc khẩn trương: “Người làm

gi?” Hắn một bên hỏi một bên ngưng tụ lại tinh thần -- đối phương thủy chung không chịu giao thương, có lẽ chính mình nên áp dụng chút phi thường thủ đoạn.

Đã bước qua trung niên, chung tể dân thân thể không lại giống tuổi trẻ khi như vậy cường tráng, bất quá nhiều năm đặc công kiếp sống lưu lại trụ cột vẫn là ở . Nếu trước đây gặp được tình huống như vậy, hắn hẳn là không chút do dự bỏ nhào qua, thì triển ra bắt thủ đoạn đem đối phương tức khắc chế phục.

Khả hôm nay hắn nhưng không có dũng khí làm như vậy, chẳng phải bởi vì khiếp đảm, mà là hắn đối diện người kia thật sự cho hắn nhiều lắm áp lực. Cái kia tên toàn thân đều bao phủ ở một cỗ cường đại khí tràng trung, cái loại này lực lượng cảm là hắn trước kia chưa bao giờ gặp qua . Cho nên hắn không dám hành động thiếu suy nghĩ, bởi vì hắn thật sự không có đánh bại đối phương nắm chắc.

Cho nên chung tể dân lại bớt chút thời gian quét tảo ra bốn phía, bắt đầu tìm kiếm cầu viện khả năng tính. Như vậy động tác nhỏ bị người trẻ tuổi xem ở trong mắt, nhưng là người sau lại không chút nào bận tâm, hắn chính là từng bước tới gần, trong miệng chứng thực bàn câu hỏi tiếp tục tung ra:“Cái kia chân chính tay súng, hắn căn bản không có nổ súng tư cách, bởi vì hắn chính là một cái thực tập cảnh sát! Nếu như vậy hành vi bị viết ở báo cáo lý, như vậy hành động người phụ trách cùng tay súng đều phải bị truy cứu trách nhiệm! Cho nên người tự thành trên danh nghĩa bắn giả, hiện trường chân tướng bị hoàn toàn giấu diếm, nên chịu trừng phạt nhân đạo thoát trừng phạt, mà người tắc đạt được hư cấu xuất ra công lao!”

Chung tể dân thần sắc từ khản trương biến thành kinh ngạc, hắn bỗng nhiên nhíu mày:“Người đến cùng là ai? Người làm sao có thể biết nhiều như vậy?”

Người trẻ tuổi lại chính là trái lại tự găm nhẹ :“Nói với ta! Ta nói có đúng hay không?!”

Chung tể dân cười khô:“Người đều đã biết đến rồi , gì chứ còn muốn tới hỏi ta?”

Hắn nói chuyện thanh âm không lớn, kia những lời này lại giống như lợi hại châm chọc, đem người trẻ tuổi nhiếp nhân khí tràng lên tiếng trả lời trát phá, người sau lập tức thống khổ lui khỏi thân, như là gặp đến một hồi trước nay chưa có đau kịch liệt đã kích, hắn cắn chặt hàm răng, thì thảo ô ngữ:“Vì sao, vì sao.....”

Chung tể dân lập tức ý thức được đây đúng là phóng ra hảo cơ hội, hắn về phía trước đoạt một bước, tay trái đi đoạt súng sẵn, tay phải tắc khóa hướng về phía người trẻ tuổi hầu bộ.

Giữa bọn họ khoảng cách nguyên bản cũng rất gần, mà chung tể dân động tác lại rất nhanh, hần tin tưởng chính mình tuyệt đối sẽ không thất thủ. Nhưng là hần sai lầm rồi.

Hần thân hình vừa mới hoảng ra, người trẻ tuổi đã tùy theo bắn lên. Lúc trước kia tràn ngập lực lượng khí tràng ở nháy mắt đoàn tụ cũng triệt để bộc phát ra đến, chung tể dân chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, tay phải đã bị một cỗ đại lực đẩy ra, đồng thời có cái gì lạnh lẽo thả cứng rắn gì đó dính ở tại chính mình trên thiên linh cái.

Chung tể dân tâm thật sâu trầm xuống, hần rất biết dính ở trên đầu cái kia này nọ là cái gì .

Thương là hần cả đời đồng bọn, nhưng này đồng bọn lại bị một cái khác đáng sợ nhân nắm ở trong tay. Vì thế trí mạng viên đạn khoảng cách mạng của hần môn liền chỉ có một căn nòng súng xa.

“Vì sao?” Người trẻ tuổi rít gào đứng lên, “Cái kia thực tập cảnh viên vì sao muốn nổ súng?! Nói với ta!”

Hần thanh âm rất lớn, thoát nhìn đã bị vây một loại không không chế được cảm xúc trung. Sân bắn nội nhân viên công tác khác rốt cục bị kinh động , bọn họ đều quay đầu nhìn về phía nơi này. Mà hiện trường tình hình tắc nhường mọi người vừa kinh vừa sợ, một trận xôn xao sau, có người lo sợ không yên rời đi, cũng có người thật cẩn thận khi gần đi lại.

Người trẻ tuổi khẩu súng khẩu vừa nặng trọng địa đi phía trước dính một chút: “Nói mau! Ta không có thời gian chờ ngươi!” Ngắn ngủi không không chế được sau, hần dần dần khôi phục trầm tĩnh, thanh âm thấp, mà ngữ khí tắc càng thêm lạnh lạnh đáng sợ.

Hạng súng thượng truyền đến vĩ đại áp lực nhường chung tể dân lập tức cấp ra trả lời: “Ta không biết.”

Người trẻ tuổi cắn răng không nói chuyện, hiển nhiên đối như vậy trả lời cũng không vừa lòng, chung tể dân chạy nhanh lại bổ sung nói, “Ta chính là cái tay súng bắn tía, ta vị trí địa điểm là ở án phát hiện tràng đối diện trên lầu. Ngày đó người hiềm nghi luôn luôn tại cố ý biến hóa vị trí, thường xuyên hội chạy ra ta thư kích không chế phạm vi. Sau này có cái cảnh sát tiến vào phòng trong đàm phán, hiện trường chỉ huy thông báo nói tiến triển thuận lợi. Ta còn tưởng: Ngươi cơ hần là có thể hóa giải thôi? Nhưng là sau một lát, tiếng súng vang , người hiềm nghi bị đàm phán cảnh sát đánh gục, lúc đó người hiềm nghi ở ta tầm mắt ở ngoài, ta thật sự không biết phát sinh cái gì.”

Người trẻ tuổi nhanh nhìn chăm chăm đối phương mặt, kia phó tình thế cấp bách bắt buộc dĩ biểu cảm không giống như là đang nói dối. Khả hần vẫn là không cam lòng truy vấn nói: “Các ngươi sau này tiến hành hành động tổng kết thời điểm, cụ thể tình huống chẳng lẽ không có ở bên trong bộ thông báo sao?”

“Không có. Hành động chỉ huy chính là lên nói với ta, nổ súng nhân chính là cái thực tập cảnh sát, cho nên muốn ta đi mạo danh thế thân hắn. Mà hiện trường đến cùng phát sinh cái gì, cũng chỉ có tay súng cùng chỉ huy hai người biết. Chỉ huy không có nói với ta chi tiết, hắn thậm chí không nhường cái thứ ba tiến vào hiện trường.”

“Vì sao?”

“Là lo lắng thế thân bí mật tiết lộ đi ra ngoài đi? Súng ngắm hình thành miệng vết thương cùng cảnh lấy tay thương là hoàn toàn không đồng dạng như vậy, nếu khác cảnh sát tiến vào phòng trong, liếc mắt một cái sẽ nhìn ra sơ hở.”

“Chuyện như vậy thế nào có thể giấu diếm được?” Người trẻ tuổi thâm biểu hoài nghi, trong tay súng sẵn lại phát lực, “Hắn chính là một cái hiện trường chỉ huy, có thể một tay che trời sao?”

Chung tế dân bất đắc dĩ cười khổ: “Cái kia chỉ huy..... Hắn là một cái phi thường đặc thù nhân. Ta không biết thế nào cho người giải thích, bởi vì hắn năm đó ở cảnh giới quyền uy người là vô pháp tưởng tượng.”

Người trẻ tuổi sừng sốt một chút, hỏi: “Là cái kia kêu Đinh Khoa ? Năm đó hình cảnh đội trưởng?” Hắn theo trộm đạo hồ sơ trung biết nhất tam linh án kiện chỉ huy thân phận, nhưng đối với người này truyền kỳ trải qua lại không hề hiểu biết.

Chung tế dân đáp lại nói: “Chính là hắn.” Tuy rằng đang đứng ở súng sẵn trí mạng uy hiếp hạ, nhưng nhắc tới tên này thời điểm, trên mặt hắn kính nể thần sắc vẫn là du nhiên nhi sinh, sau đó hắn lại than nhẹ cảm khái: “Người không cần hoài nghi ta trong lời nói, bởi vì không có người kia làm không được sự tình.”

Người trẻ tuổi trầm mặc một lát: “Kia hắn hiện tại ở nơi nào?”

“Mười năm trước hắn liền tiêu thất -- hắn đem chính mình dấu đi.”

Người trẻ tuổi biết quả thật là như thế. Hắn trước đây cũng từng tra tìm qua Đinh Khoa hành tung, mà gần mười năm đến đều không có về người này gì dấu vết để lại.

“Người muốn tìm đến hấn?” Chung tế dân nhìn ra đối phương suy nghĩ sau khẽ lắc đầu, “Không có khả năng, đã hấn tưởng giấu đi, liền không có người có thể tìm được hấn.”

Người trẻ tuổi hừ một tiếng, có vẻ có chút uẩn giận.

Cái kia tên là Đinh Khoa tên, hấn thật sự có như vậy lợi hại? Mặc kệ thế nào, ta nhất định phải tìm được hấn. Ta muốn nhường thế nhân biết, có thể làm được bất cứ sự tình gì người kia, chỉ có ta!

“Tiểu tử, không cần xúc động, có chuyện chậm rãi nói.....” Một cái xa lạ thanh âm đánh gãy người trẻ tuổi suy nghĩ. Hấn quay đầu theo tiếng nhìn lại, nói chuyện cũng là một cái trung niên mập mạp, hấn đứng ở mười thước có hơn địa phương, một thân tây trang giấy da, xem ra phải là sân bắn nội quản lý đi.

Lại hướng mập mạp phía sau nhìn lại, mười đến cái mặc bảo an chế phục nam tử chính lạng lẽ tản ra, đối chính mình vị trí vị trí hình thành vây quanh trạng thái. Người trẻ tuổi tâm niệm khẽ nhúc nhích, biết nơi này đã không thể ở lâu.

Đương nhiên, hấn là sẽ không đem này đó bảo an để vào mắt. Chính là theo thời gian có lợi đứng lên, người kia rất nhanh nên chạy đến -- đây mới là hấn chân chính cố kỵ địa phương.

Trung niên mập mạp nhìn đến người trẻ tuổi như có đăm chiêu thần thái, tưởng chính mình khuyên giải nổi lên hiệu quả. Vì thế hấn nuốt nước miếng, không ngừng cố gắng: “Ta là nơi này quản lý, mặc kệ người đối chúng ta phục vụ có ý kiến gì, ta đều có thể giúp người giải quyết. Người trước khẩu súng buông.....”

Người trẻ tuổi mỉm cười, bỗng nhiên nhất nình cánh tay, báng súng đảo ngược, nặng nề mà nện ở chung tế dân cái trán. Người sau lập tức té xỉu ở. Cơ hồ cùng lúc đó, tiếng súng cũng chợt vang lên, “Phanh” một chút đánh nát mập mạp đỉnh đầu nhất trần cực đại đèn treo. Thủy tinh mảnh nhỏ như thiên nữ tán hoa bàn hạ xuống, đèn treo hạ mọi người kinh hoàng thất thối tránh né, sân bắn nội nhất thời loạn làm một đoàn.

Người trẻ tuổi đem súng sẵn ném ở chung tế dân dưới chân, người sau là hiện trường duy nhất hội đối hấn bỏ chạy tạo thành chướng ngại nhân, cho nên hấn một chỗ thủ đầu tiên đem đối phương phóng đổ. Đám kia bảo an tuy rằng nhân nhiều, nhưng đều là chút bao cò cấp nhân vật. Năm đó khinh nhân bước nhanh hướng sân bắn ngoại phóng đi thời điểm, này bao cò liền một sợi lông cũng không khả năng cầm lấy.

Ở kinh hồn phủ định sau, béo quản lý lấy điện thoại cầm tay ra, vội vã bấm thông 110 báo nguy điện thoại. Mà cảnh

sát nhân mã tới so với hần chờ mong còn muốn mau. Cơ hồ là hần vừa mới cắt đứt điện thoại thời điểm, hần liền nhìn đến một hàng ba người cảnh tượng vội vàng đi đến. Những người này đều mặc y phục hàng ngày, nhưng khi trước một người dáng người hòa khí chất đã lại có thể biểu hiện ra mồ ta chúc nghiệp thượng đặc thù. Béo quản lý cũng là thức không người nào sở nhân vật, hần lập tức hướng về này người đi đường nghênh đón. Bên kia đầu lĩnh nam tử về mặt nghiêm túc, hần triển lãm một chút giấy chứng nhận, tự giới thiệu nói:“Chúng ta là hình cảnh đội.”

“Là, là ta báo cảnh.” Béo quản lý lấy ra một khối khăn tay lau mồ hôi, đồng thời kinh ngạc thờ dài,“Các người tới thật là nhanh!”

Cùng béo quản lý nói chuyện nam tử đúng là La Phi, đương nhiên hần chẳng phải tiếp đến 110 chỉ huy trung tâm mệnh lệnh mà đến . Ở biết được eumenides sử xuất kim thiên thoát xác kế sách sau, hần lập tức mang theo Liễu Tùng cùng Tăng Nhật Hoa hướng về tử sam bắn câu lạc bộ tới rồi. Bởi vì căn cứ tuần tra kết quả, năm đó đặc công tay súng bắn tỉa chung tế dân hiện nay đang ở này câu lạc bộ nội làm bắn giáo luyện công tác.

Xem béo quản lý hoảng loạn về mặt, La Phi đã biết đến rồi: Nơi này khẳng định đã phát sinh qua cái gì. Tuy rằng chính mình một đường ngựa không dừng vó, nhưng đúng là vẫn còn chậm một bước.

“Chúng tế dân ở nơi nào?” La Phi không thời gian hướng đối phương giải thích cái gì, hần thẳng đến chính mình quan tâm nhất chủ đề.

Béo quản lý thân thủ nhất chỉ:“Ở bên kia đâu. Vừa mới ra chuyện, ta đều còn chưa có tới kịp nhìn, cũng không biết nhân thể nào . Ai, cái kia hung thủ cũng là mới vừa đi, các người truy trong lời nói có lẽ còn kịp!”

La Phi lắc đầu, đã eumenides đã rời đi, truy kích hiển nhiên là phí công . Hần chính là theo béo quản lý ngón tay phương hướng nhìn lại, đã thấy bắn khu vây quanh một đám người, hiển nhiên nơi đó đúng là gặp chuyện không may địa điểm. La Phi vội vàng dẫn người đuổi đi qua, tách ra đám người sau, chỉ thấy một cái trung niên nam tử chính nhắm mắt nằm trên mặt đất, theo hần hắc gây khuôn mặt có thể nhận ra, người này đúng là cảnh sát đang tìm tìm mục tiêu nhân vật chung tế dân.

Hiện trường cũng không vết máu, điều này làm cho La Phi buộc chặt tâm thoáng từng một chút, hần ngồi xổm xuống ở chung tế dân hơi thở gian thân chỉ dò xét thăm, hô hấp coi như bình thường, hần là không có trở ngại. Đồng thời hần chú ý tới hôn mê giả cái trán có một khối bầm tím, xem ra là gặp đến độn vật trọng kích. La Phi đem đối phương bán nâng dậy đến, tay phải ngón cái đặt tại nhân trung của hần huyết thượng.

Sau một lát, chung tế dân thở phào một hơi, ần ần tỉnh dậy. Béo quản lý lập tức ở một bên cao hứng thẳng chà xát thủ:“Ai nha, nhân không có việc gì là tốt rồi, nhân không có việc gì là tốt rồi!”

“Tăng Nhật Hoa, người dẫn bọn hắc đi xuống hiểu biết một chút tình huống. Liễu Tùng, người chú ý cảnh giới.” La Phi ngắn gọn hạ đặt chỉ lệnh. Chung tế dân không có đại bệnh nhẹ thật là cái làm người ta vui sướng kết quả, bất quá eumenides hành vi xưa nay khó có thể nắm lấy, cũng không thể bài trừ hắc đột nhiên sát cái hồi mã thương khả năng. Cho nên chẳng những không thể thả lỏng cảnh giác, hiện trường tạp vụ nhân chờ cũng muốn mau chóng phân phát mới tốt.

Tăng Nhật Hoa cười hi hi đem béo quản lý kéo đến một bên, đồng thời tiếp đón vây xem bảo an: “Các người đều theo ta đi lại đi.” Cùng La Phi so sánh với, hắc hình dung cử chỉ có vẻ phi thường hiền hoà, vì thế quản lý bọn người đi theo hắc rầm rịt đến an toàn tuyến sau này khu vực.

La Phi xem chung tế dân, người sau xoa trên trán thũng khối, thần trí đang dần dần khôi phục.

“Người nhìn thấy hắc ?” La Phi hỏi.

“Ai?” Chung tế dân thần sắc có chút mờ mịt, hắc xem bên người xa lạ nam tử, lại hỏi, “Người là ai?”

“Ta là cảnh sát.” La Phi cho thấy thân phận, lại truy vấn, “Cái kia đã thương người nhân, người nhìn thấy hắc sao?”

Chung tế dân cười khổ hồi đáp: “Ta đều bị hắc lực ngã, làm sao có thể không gặp đến hắc?”

“Ta ý tứ là --” La Phi cường điệu nói, “Người nhìn thấy hắc cụ thể tướng mạo không có?”

“Này --” Chung tế dân sững sốt một chút, “-- không có, hắc mang theo mũ cùng kính râm, cổ áo rất cao, nhìn không ra lớn lên trông thế nào.” Hắc về mặt có chút quần bách, làm một cái có đặc công đội tư lịch nam nhân, bị nhân đánh nghiêng ở cũng chưa thấy rõ đôi phương tướng mạo, này thật sự là có chút dọa người.

Đương nhiên La Phi cũng không hội bởi vậy mà coi rẻ đôi phương, bởi vì hắc biết rõ cái kia hành hung giả đáng sợ thực lực. Trên thực tế, làm eumenides thoát khỏi cảnh sát hành động thời điểm, La Phi đã ở trong lòng làm tệ nhất mong muốn. Nhưng hiện tại chung tế dân vẫn cứ sống sót, này đã có chút ra ngoài hắc dự kiến .

Lấy eumenides sát thủ bản tính, hẳn không có lý do gì buông tha một cái bắn chết chính mình sinh phụ kẻ thù. Kia đến cùng là cái gì tình huống cải biến vốn nên xuất hiện bi kịch kết quả đầu? Là chung tể dân phản kháng làm cho eumenides hành động thất bại, vẫn là eumenides ở bày ra càng thêm đáng sợ âm mưu?

Này đó nghi vấn đáp án hẳn là liền giấu ở chung tể dân trước đây trong những việc trải qua. Cho nên La Phi lập tức lại hỏi: “Nói với ta vừa rồi phát sinh cái gì, người muốn nghiêm cẩn nhớ lại, không thể bỏ qua gì chi tiết.”

Chung tể dân như ngôn bắt đầu tự thuật chính mình trải qua, theo cái kia thần bí trẻ tuổi nhân vào bàn bắt đầu, giữa bọn họ sở hữu giao phong cùng đối thoại đều kỹ càng hồi tưởng một lần. Mà tranh tướng đã ở như vậy tự thuật trung dần dần trong sáng, trong đó đáp án xuất hiện tắc đại đại ra ngoài La Phi dự kiến.

Trên thực tế, La Phi cùng eumenides giống nhau, đang nghe nói chung tể dân chính là một cái “Thế thân” tay súng khi lập tức liền đoán được chân chính tay súng thân phận, bất quá hẳn vẫn là kiên nhẫn nghe đối phương đem sở hữu trải qua nói xong, sau đó hẳn trầm mặc một lát sau hỏi: “Cái kia bắn chết văn hồng bình thực tập cảnh sát, tên của hẳn có phải hay không kêu Viên Chí Bang?”

“Đôi.” Chung tể dân có chút kỳ quái xem La Phi, không rõ đối phương thế nào cũng đối việc này có điều hiểu biết.

La Phi đã ở cảm thấy kỳ quái, bởi vì này sao trọng đại tình tiết Hoàng Kiệt Viễn lại chưa từng nhắc tới qua. Bởi vì Hoàng Kiệt Viễn phụ tử đoàn tụ sau liền chưa cùng tùy cảnh sát hành động, cho nên hẳn này nghi vấn vẫn là chỉ có thể theo chung tể dân chỗ đạt được giải đáp.

“Người thế thân sự tình liên khác hành động nhân viên đều không biết sao?”

“Chỉ có Viên Chí Bang bản nhân cùng Đinh Khoa biết. Người hẳn là cũng nghe nói qua Đinh Khoa người này đi? Hẳn làm việc là cẩn thận, nếu muốn ở chính mình quản hạt trong phạm vi che giấu trụ chỗ ta chân tướng với hẳn mà nói dễ dàng.”

Đúng vậy. La Phi chút không nghi ngờ cái kia cảnh giới truyền kỳ xử sự năng lực, khả hẳn mảy mò phút này lại vẫn cứ thật sâu khóa lên.

Vì sao? Đinh Khoa vì sao phải làm như vậy? Gần là vì che giấu cùng nhau vượt quyền vi quy hành vi sao? Vô luận như thế nào, Viên Chí Bang đánh gục là một gã thân buộc thuốc nổ hung đồ, mặc dù là vi quy, nhiều nhất cũng là

cái ưu khuyết điểm tương để kết quả đi? Đình Khoa có cái gì tất yếu đòi chuyện này chân tướng như thế che giấu?

Phương diện này nhất định có chỗ ta ý vị sâu xa bí mật!

Chương 10 mỗi cùng gông xiềng

Trễ mười chín điểm hai mươi ba phân, tinh thành hình cảnh đội phòng họp nội.

Trên hội trường không khí có chút trầm mặc.

Ở La Phi nhập chủ “Tứ nhất bát” Chuyên án tổ sau, hôm nay là lần đầu tiên dẫn dắt hân đội viên nhóm cùng eumenides triển khai chính thức giao phong, mà trận này giao phong kết quả khó nói hết nhân ý.

Trên thực tế, nếu không phải mười tám năm trước “Nhất tam linh” Án kiện nội tình xuất hiện ngoài ý muốn biến chuyển, chuyên án tổ thực khả năng gặp đối lại một khối xuất từ eumenides tay thụ hại giả thi thể. Nhất tướng đến này tình huống La Phi liền từng trận nghĩ mà sợ: Cảnh sát có thể ở này dịch trung toàn thân trở ra, thật sự là may mắn chi cực!

Chuyên án tổ khác thành viên cũng khó khỏi bị đến cùng loại cảm xúc ảnh hưởng. Doãn kiếm cúi đầu không nói chuyện, Liễu Tùng còn lại là một bộ có lực sử không ra buồn bực cảm xúc, bất quá tối khó chịu vẫn là Tăng Nhật Hoa, hôm nay chiến dịch trung hân xem như trực tiếp cùng eumenides so đo chủ lực, khả hân chẳng những không có thể phá giải đối phương phát hiện nói dối trình tự, internet truy tung cũng là trung đối phương điều hồ ly sơn kẻ sách. Như vậy xem ra quả thực khả tính hoàn bại. Mà hân lại cho tới bây giờ sẽ không che giấu chính mình cảm xúc, cho nên liền luôn luôn a miệng, than thở không dứt bên tai.

“Người có thể hay không đứng lên tiếng ?” Ngồi ở một bên Mộ Kiếm Vân tựa hồ không thể chịu đựng được , nàng trừng mắt Tăng Nhật Hoa oán giận nói. Người sau phần nộ gãi đầu, thấp giọng bức tức: “Trong lòng khó chịu, dù sao cũng phải tìm cái con đường phát tiết xuất hiện đi?”

“Ta cảm thấy đại gia đều cần tỉnh lại một điểm.” Mộ Kiếm Vân đề cao thanh âm, mặt hướng mọi người sở nói, “Sự tình cũng không giống thoát nhìn tẻ như vậy cao. Chúng ta lần này tuy rằng không có thể đánh bại eumenides, nhưng là hiện tại eumenides đồng dạng cũng hưởng thụ không đến người thắng vui sướng.”

Đại gia ánh mắt tụ tập đến Mộ Kiếm Vân trên người, bọn họ có thể lý giải cuối cùng câu nói kia ý tứ: eumenides tuy rằng thành công truy tung đến “Nhất tam linh” Án kiện trung đang tập kích, nhưng là cái kia tay súng bắn tia chẳng phải bắn chết hân sinh phụ tay súng. Chân chính tay súng dĩ nhiên là Viên Chí Bang! Đúng là người này một tay đưa hân theo không nơi nương tựa cô nhi bồi dưỡng thành mọi việc đều thuận lợi sát thủ. Lúc này eumenides nên như thế nào đi đối mặt loại này trên tình cảm vĩ đại chuyển biến?

“Ta hi vọng người có thể phân tích một chút,eumenides hiện tại sẽ nghĩ sao? Nay đối chúng ta bước tiếp theo hành động sẽ rất trọng yếu.” La Phi thân thiết hỏi, hẳn trước đây chính là ở cân nhắc vấn đề này, vừa mới có điểm ý nghĩ, cần hướng chuyên nghiệp nhân sĩ chứng thực một chút.

Mà này cũng đúng là Mộ Kiếm Vân muốn đề cập trọng tâm đề tài. Nữ giảng sư bắt đầu chậm rãi mà nói:“Hắn hội lâm vào mãnh liệt mê mang cảm xúc. Hẳn nguyên bản là mang theo một loại báo thù cảm xúc ở truy tra chính mình thân thể, tìm kiếm giết chết sinh phụ hung thủ. Mà lúc này hung thủ thân phận lại chỉ hướng về phía đưa hắn mang theo sát thủ đường Viên Chí Bang. Đối với chuyện này, liên chúng ta đều cảm thấy phi thường hoang mang, kia eumenides nhất định hội lâm vào càng thêm nồng liệt sương mù trung. Với hắn mà nói, này đó sương mù phải bị giải khai, nếu không hắn tự thân tồn tại sẽ mất đi ý nghĩa. Bởi vì là Viên Chí Bang đáp nặn hắn tiền nửa đời, chúng ta có thể tưởng tượng, Viên Chí Bang cho hắn lưu lại ảnh hưởng tựa như giáo phụ giống nhau sâu xa, loại này ảnh hưởng trở thành hắn thông hướng sát thủ đường vững chắc cơ thạch. Mà lúc này, này đó cơ thạch lại biến ảo thành một đoàn lung lay sắp đổ dấu chấm hỏi. Này đó dấu chấm hỏi không cởi bỏ trong lời nói, hắn còn thể nào có thể tiếp tục đi xuống?”

La Phi sấp hỏi:“Ý của người là, hắn nhất định phải tìm ra Viên Chí Bang bắn chết chính mình phụ thân chân thật nguyên nhân?”

“Đúng vậy.” Mộ Kiếm Vân tin tưởng điểm đầu,“Mặc kệ có bao nhiêu khó khăn, muốn trả giá bao lớn đại giới, đây đều là hắn cần phải hoàn thành sự tình.”

“Như vậy hắn tiếp tục truy tra phương hướng, chỉ có thể tập trung ở Đình Khoa cùng trần thiên tiểu hai người kia trên người .” La Phi theo ý nghĩ dần thân nói. Bởi vì căn cứ chung tế dân miêu tả, biết văn hồng binh tử vong tình hình cụ thể trừ bỏ kinh nghiệm bản thân giả trần thiên tiểu cùng Viên Chí Bang, cũng chỉ có năm đó hành động chỉ huy Đình Khoa. Hiện tại Viên Chí Bang đã chết, truy tra manh mối liên tiến thêm một bước thu nhỏ lại.

“Hai người kia đều không tốt tìm. Đình Khoa mười năm trước liền yếu vô tin tức, trần thiên tiểu tắc thiếu đặt mông nợ, cũng có ba bốn năm không đi ngang qua mặt, có một đồng nhân đều ở đuổi theo tìm hắn. Lời nói không xuôi tai , này hai cái sống hay chết, hiện tại đều là hai nói đi.”

Nói lời nói này là Tăng Nhật Hoa. Trên thực tế “Nhất tam linh” Án kiện hồ sơ bị phát hiện sau, La Phi liền đã an bày đối này hai cái mấu chốt nhân vật truy tra, cụ thể công tác đúng là từ Tăng Nhật Hoa thủ hạ phụ trách . Nhưng cho tới bây giờ còn không có đầu mối.

“Cho người nhân gia tăng độ mạnh yếu --” La Phi cường điệu một câu, sau đó nghiêng đầu xem đoản kiếm,“Người cũng điệu những người này đi hiệp trợ phương diện này công tác, hai bút cùng vẽ, nhất định phải đuổi ở eumenides phía trước!”

Doãn kiểm lĩnh mệnh nói:“Minh bạch!”

La Phi ánh mắt còn không có dè:“Chuyện này tầm quan trọng, không cần ta nhiều lời đi?”

Doãn kiểm cũng dùng kiên định ánh mắt nhìn lại La Phi:“eumenides mục tiêu chính là cảnh sát mục tiêu. Đây dịch thành bại mấu chốt, chính là song phương truy tìm tốc độ. Nếu nhường eumenides đuổi ở phía trước, chúng ta đây sẽ mất đi khiên trộn đối thủ quan trọng nhất mạnh mẽ.”

Doãn kiểm phân tích ngắn gọn lại thấu triệt, La Phi vừa lòng gật gật đầu. Sau đó hắn lại nhìn về phía Mộ Kiếm Vân, trong lòng vẫn có một chút hoang mang cần đối phương đến giúp giải đáp.

“Mộ lão sư. Ta còn tưởng thỉnh giáo một chút, nếu eumenides tìm được cuối cùng đáp án, kia lại hội đối hắn sinh ra thế nào ảnh hưởng?”

Lần này Mộ Kiếm Vân nhưng không có lập tức trả lời, nàng trầm mặc , tựa hồ đã ở suy tư về cái gì, một lát sau nàng nói:“Này muốn xem hắn tìm được thế nào đáp án.”

La Phi nhẹ nhàng “Àn” một tiếng, tiếp tục hỏi:“Người có thể nói hay không nói lại cụ thể điểm?”

“Người nhận vì kia đáp án sẽ là thế nào ?” Mộ Kiếm Vân lại xem La Phi hỏi ngược lại,“Viên Chí Bang vì sao muốn bắn chết văn hồng binh? Điểm này quả thật rất ý tứ -- Hoàng Kiệt Viễn cùng chung tế dân đều chứng thực, lúc đó hiện trường tình huống đã chiếm được khống chế.”

La Phi lắc đầu:“Theo ta trước mắt nắm giữ tư liệu mà nói, ta vô pháp cấp ra phán đoán.”

Mộ Kiếm Vân mỉm cười:“Người không cần mỗi câu đều nói như vậy nghiêm cẩn -- ta chính là muốn nghe xem người đoán.”

“Đoán là không có ý nghĩa” La Phi a nhếch miệng. Bất quá vì phối hợp đối phương, hắn vẫn là tiếp nói vài câu,“..... Có lẽ chính là một lần sai lầm đi, Viên Chí Bang lúc đó chính là một cái thực tập cảnh sát, lần đầu tiên tham gia như vậy nhiệm vụ, bởi vì khẩn trương mà ra hiện sai lầm là có thể lý giải ; Bất quá..... Người này hành vi có khi lại rất khó nắm lấy, hắn nếu có khác ý tưởng mà cố ý làm như vậy trong lời nói, kia cũng không chút nào kỳ quái.”

Mộ Kiếm Vân gật đầu nói:“Được rồi, ta đây liền căn cứ người đoán nói một câu. Nếu là một lần sai lầm, như vậy làm Văn Thành vũ biết chân tướng sau, hắn hội cảm thấy phi thường thất lạc. Chính mình phụ thân là bị Viên Chí Bang thất thủ đánh chết, tuy rằng không đến mức sinh ra oán hận, nhưng Viên Chí Bang ở trong lòng hắn uy tín lại hội đại đại rơi chậm lại, này có khả năng hội dao động hắn tinh thần trụ cột, khiến cho hắn đối eumenides này nhân vật mất đi hứng thú, hắn thậm chí khả năng đối rất nhiều chuyện đều mất đi hứng thú, từ đây trở nên tinh thần sa sút, ngược lại theo đuổi một loại bình tĩnh cuộc sống.”

La Phi phi thường nghiêm cẩn lắng nghe, đối phương vừa dừng lại đồn, hắn liền có chút vội vàng truy vấn:“Kia nếu là sau một loại tình huống đâu?”

“Sau một loại tình huống -- chính là Viên Chí Bang xuất phát từ nào đó mục đích cố ý bắn chết văn hồng bình, nói vậy, sự tình sẽ có chút phức tạp.” Mộ Kiếm Vân châm chước nói,“Đầu tiên, không hề nghi ngờ là, Văn Thành vũ biết chân tướng sau hội đối Viên Chí Bang sinh ra thật sâu oán hận, hắn hội nhận vì Viên Chí Bang trước đây đối với bản thân cảm tình hoàn toàn là dối trá, chính mình là một cái thụ hại giả, đúng là Viên Chí Bang hủy sinh hoạt của bản thân, hắn tiến tới hội thống hận chính mình làm eumenides thân phận, bởi vì kia đúng là Viên Chí Bang thêm ở trên người bản thân, này thân phận trong mắt hắn trở thành đối phương âm mưu kéo dài.”

“Kia hắn hội đình chỉ giết người sao?” La Phi chờ mong hỏi, này kỳ thật mới là hắn quan tâm nhất vấn đề.

Mộ Kiếm Vân nhưng chưa cấp ra La Phi muốn nhất nghe được trả lời thuyết phục.“Không nhất định.” Nàng lắc đầu nói,“Ở loại này dị thường mãnh liệt cảm xúc hạ, hắn tính tình khả năng hội hướng hai cái cực đoan. Hoặc là đột nhiên đã thấy ra, triệt để vứt bỏ eumenides sát thủ thân phận, hơn nữa hội bởi vì trước kia chính mình làm cảm thấy hối hận, từ đây đi lên một cái một lần nữa làm người đường; Nhưng là cũng có một loại khả năng: Chính là hắn sẽ càng thêm điên cuồng mà thực thi huyết tinh giết hại hành vi, bởi vì hắn sẽ đem Viên Chí Bang bắn chết chính mình phụ thân sự kiện cũng trở thành là một lần chưa bị pháp luật chế tài tội ác, vì bù lại loại này tội ác cho hắn mang đến thống khổ, hắn chỉ có tiếp tục tìm kiếm chế tài mục tiêu, ở giết hại trung cầu được giải thoát.”

“Quả thật là hai cái cực đoan, hoàn toàn bất đồng phương hướng.” La Phi thì thào cảm khái, sau đó hắn nheo lại mắt xem Mộ Kiếm Vân,“Như vậy người có thể hay không nói với ta: Hắn đến cùng hội hướng phương hướng nào, là từ cái gì đến quyết định đâu?”

“Tương đương một phần nguyên nhân, là quyết định bởi cho hắn tự thân tính cách -- đây là tiên thiên tính gì đó, ai cũng vô pháp không chế cùng đoán trước. Đương nhiên, ngoại giới hoàn cảnh ảnh hưởng cũng không dung bỏ qua, nếu hắn có một tri tâm bằng hữu, có thể nghe hắn nói hết, chia sẻ hắn bi thương, khuyên giải an ủi hắn phần nộ, như vậy hắn làm hội một người bình thường xác suất sẽ lớn một chút; Nếu không, nếu hắn đem sở hữu cảm xúc đều áp ở trong lòng, không có phát tiết thổ lộ cơ hội, như vậy hắn 80% đã ngoài hội trở thành một cái càng thêm đáng sợ mà điên cuồng sát thủ.”

La Phi kinh ngạc sững sốt một lát, sau đó hần “Hắc” cười khổ một tiếng, ngữ khí gian rất nhiều bất đắc dĩ: “Hần có thể hướng ai đi nói hết đâu?”

La Phi trong lời nói không có nói thấu, nhưng ở đây tất cả mọi người minh bạch hần ẩn nghĩa: Như vậy một cái cô độc sát thủ, có thể nào hy vọng xa vời hần có một quang minh sáng sủa ngoại bộ hoàn cảnh? Xem ra nếu muốn ngưng hần eumenides tội ác đường, chỉ có đưa hần thẳng chi cho pháp mới được! Đại gia hồi tưởng khởi từng ở trên ảnh chụp nhìn đến cái kia cô trĩ đưa bé, trong lòng không khởi có chút cảm khái: Có lẽ ở hần gặp Viên Chí Bang thời khắc khởi, cũng đã nhất định đi lên một cái bi kịch tính nhân sinh đường.

※※※

Trẻ hai mươi một điểm bốn mươi lăm phân. Lục mùa xuân từ lâu tiền.

Hoa mỹ đô thị nghệ hồng dưới, nữ hài bạch y hắc váy có vẽ phá lệ thanh lịch. Mà ở trên mặt của nàng, hôm nay biểu cảm cùng ngày xưa có rõ ràng bất đồng: Khuôn mặt u sầu phai nhạt một ít, ánh mắt gian đối cuộc sống hình như có tâm chờ mong, mặc dù là kia mù đã lâu hai mắt nhưng lại cũng lộ ra chút thần thái đến.

Làm từ lâu đại trù đi đến nữ hài bên người thời điểm, nữ hài lại một lần nữa cự tuyệt đối phương đưa nàng về nhà hảo ý, hơn nữa lúc này đây cự tuyệt có vẻ càng thêm triệt để, nàng nói cho đối phương: “Về sau tan tâm người trực tiếp về nhà là đến nơi, không cần lại lo lắng ta, có người hội đưa ta trở về.”

Đại trù nhìn xem nữ hài, ánh mắt lại hướng bốn phía quét một vòng, thần sắc bao nhiêu có chút tò mò cùng kinh ngạc. Bất quá hần cũng không có tìm được cái gì đáng giá chú ý mục tiêu. Vì thế khách khí dặn vài câu sau, hần liền đi trước rời đi.

“Cám ơn người! Trên đường đừng khai quá nhanh.” Nữ hài ở hần phía sau nói, nam tử quay đầu, thấy đối phương hoa tươi bẽn lẽn đẹp khuôn mặt tươi cười. Hần tâm áy náy mà động.

Từ nữ hài phụ thân gặp chuyện không may về sau, lần đầu tiên thấy như vậy tươi cười. Kết quả là cái gì cải biến tâm tình của nàng đâu?

Mặc kệ thế nào, đây đều là một cái làm người ta vui sướng biến hóa -- làm nam tử lại xoay người mà đi thời điểm, khóe miệng của hắn cũng hiện lộ ra một chút ý cười.

“Chúng ta cũng đi thôi.” Nữ hài run lấy bảy trong tay bộ thăng, cấp ngồi xổm dưới chân đạo manh khuyến nhấc dùm chính mình mệnh lệnh. Kia chỉ tên là “Nguru Nguru” con chó nhỏ đứng dậy run lấy bảy quanh thân kim mao, thuần thục mà dẫn dắt chủ nhân mại hạ bậc thêm.

Nữ hài nắm chắc đi tới phương hướng, mà Nguru Nguru tắc nhắc nhở chủ nhân các loại rẽ ngoặt khẩu cùng chướng ngại xuất hiện địa phương. Như thế ấn ý phối hợp thường hội đưa tới người qua đường nhóm hâm mộ ánh mắt. Như vậy đi rồi không bao lâu, nữ hài nghe thấy có người ở nàng trước mặt khách khí nói:“Tiểu thư ngài hảo. Thỉnh đi theo ta đi, ngài bằng hữu đang ở chờ ngài.”

Nữ hài nghe ra nói chuyện đúng là ngày hôm qua dẫn đường qua chính mình quán cà phê phục vụ sinh. Nàng mỉm cười gật đầu lấy chỉ ra lòng biết ơn, sau đó đi theo đối phương hướng quán cà phê bên trong đi đến.

Vẫn cứ là cùng ngày hôm qua giống nhau vị trí, nữ hài có thể cảm giác xuất ra. Ở ngồi vào chỗ của mình đồng thời, nàng hỏi:“Người luôn thích ngồi ở như vậy địa phương sao?”

“Thế nào địa phương?” Một thanh âm đáp lại nàng.

“Góc xó. Ở trong phòng ăn là như thế này, ở trong này cũng là.”

“Ha ha.” Cùng nàng đối thoại trẻ tuổi người cười cười,“Người tuy rằng nhìn không thấy, nhưng người chú ý tới sự tình so với đại bộ phận càng nhiều.”

Đối phương hiển nhiên là tán thành chính mình đoán, vì thế nữ hài lại tò mò truy vấn đi xuống:“Như vậy vị trí có cái gì ưu điểm đâu?”

“Yên tĩnh.” Người trẻ tuổi thân nhiên trả lời. Đương nhiên này chính là trong đó một nguyên nhân, một cái khác càng trọng yếu hơn nguyên nhân hắn không tiện giải thích, hướng hồ cho dù hắn giải thích, bị vậy hắc ám thế giới trung nữ hài cũng vô pháp lý giải đi?

“Thích ăn hoài dương đồ ăn, uống nhẹ đồ uống cùng rượu, thích nghe [trầm tư] nhất loại đàn violin khúc, vừa yên tĩnh góc vị trí.....” Nữ hài nhất khoản nhất khoản nhẹ giọng nói, ánh mắt nàng hướng đối diện trẻ tuổi nhân, tựa như có thể thấy đối phương giống nhau, cuối cùng nàng lăm bầm lâu bầm bàn hỏi lại:“Người nhất định là cái có rất nhiều trải qua nhân.”

Người trẻ tuổi ánh mắt lóe ra một chút, trong lòng bị khơi dậy phiền phiền gợn sóng.

“Vì sao?” Trầm mặc sau một lát, hắn hỏi ngược lại.

“Bởi vì chỉ có thường xuyên trải qua sóng gió nhân, mới có thể phá lệ quý trọng kia phân yên tĩnh cảm giác. Nếu sinh hoạt của người bình thần vô kỳ, vậy người ở rảnh rỗi thời điểm nhất định tương nếm thử kích thích món cay Tứ Xuyên, ở huyền não quán bar cuồng hoan phát tiết.”

Người trẻ tuổi suy nghĩ có chút phiêu tán, hắn thoáng đóng hội ánh mắt mới không chế được chính mình cảm xúc.

“Người nói rất đạo lý.....” Hắn than nhẹ nói,“Nhưng là người vì sao sẽ có như vậy khác sâu cảm giác?”

“Bởi vì.....” Nữ hài trầm ngâm ,“..... Bởi vì, ta là một cái người mù.”

Người trẻ tuổi “Nga?” một tiếng.

“Bởi vì ta là một cái người mù, cho nên ta so với các người có càng nhiều suy xét thời gian.” Nữ hài giải thích nói.

“Đúng vậy.” Người trẻ tuổi tựa hồ minh bạch cái gì,“Ồ hoàn toàn hắc ám thế giới trung suy xét, không chịu gì quấy rầy, cho nên ngược lại có thể nhìn đến người thường nhìn không tới gì đó.”

Nữ hài nở nụ cười:“Vậy người hâm mộ ta sao?”

Người trẻ tuổi thực nghiêm cẩn trả lời nói:“Có một chút.”

“Một người bình thường hâm mộ một cái người mù, đây là không phải có chút kỳ quái?”

Người trẻ tuổi không thể không thừa nhận: “Là có một điểm.”

“Chính là như vậy cảm giác, đúng không?” Nữ hài hơi hơi nghiêng đi đầu, một bên suy ngẫm vừa nói, “Rất nhiều chuyện đều là chung : Người đối mỗ dạng này nọ có được càng nhiều, người lại càng khát vọng cùng chi tương phản gì đó. Người hội hâm mộ ta ở hắc ám thế giới trung cảm thụ, nhưng là ta đâu? Ta đối quang minh khát vọng lại là người vô pháp hiểu biết . Làm ta dùng như vậy ý nghĩ đến phân tích người đối yên tĩnh thiên hảo khi, ta có thể đại khái đoán được người ở trải qua thế nào cuộc sống.”

Người trẻ tuổi cúi đầu không nói, như là đang chuyên tâm thưởng thức nữ hài nói trong lời nói. Một lát sau hắn lại mở miệng, đem lời đề tiêu điểm chuyển tới nữ hài trên người.

“Ánh mắt người..... Là tiên thiên tính sao?”

Nữ hài gật gật đầu: “Lúc còn rất nhỏ còn có thể thấy một ít này nọ, khả sau này lại càng biến càng kém, ở mười tuổi phía trước liền hoàn toàn mù . Cho nên ta đối thế giới này ấn tượng, chỉ lưu lại ở thơ ấu trên hình ảnh. Đây hình ảnh nhớ lại tới là phi thường tốt đẹp -- chính là thời gian qua lâu lắm , đã trở nên chậm rãi mơ hồ.”

Người trẻ tuổi nhìn chằm chằm nữ hài ánh mắt, bắt đầu ảo tưởng: Cặp kia trong mắt nếu có thể khôi phục quang minh thần thái, thật là là một bức cỡ nào rung động lòng người cảnh đẹp? Mang theo như vậy cảm xúc, hắn hỏi: “Bây giờ còn ở trị liệu sao?”

Nữ hài lắc đầu: “Đã sớm ngừng y -- trị cũng không hữu dụng .”

“Ân.....” Người trẻ tuổi cũng không giống đối phương như vậy bị quan, “Ta nghe nói hiện tại có một loại gen liệu pháp, có thể trị liệu giống người như vậy tiên thiên bệnh lây qua đường sinh dục chứng. Người hắn là đi thử thử một lần.”

“Phải không?” Nữ hài như là trong nước nhân ngữ được không khí hơi thở bình thường, chờ mong ngẩng đầu lên đến, “Nơi nào bệnh viện có?”

“Cần đi nước Mỹ --” Người trẻ tuổi trả lời nói, “-- đây là mới nhất kỹ thuật.”

Nữ hài nhiệt tình rõ ràng lạnh xuống dưới.

“Nước Mĩ?” Nàng thản nhiên cười khỏ, “Ta liên tỉnh thành đều không có rời đi qua..... Hơn nữa như vậy trị liệu khẳng định phải muốn rất nhiều tiền đi?”

Người trẻ tuổi thực tự nhiên tiếp nói trà nói: “Này đó người đều vô dụng lo lắng. Ta sẽ giúp người giải quyết .”

Nữ hài lại ngây ngẩn cả người. Nàng cùng đối diện nam tử quen biết bất quá một ngày, tuy rằng lẫn nhau có tốt cảm giác, nhưng đối phương bỗng chốc hứa hẹn phải giúp như vậy đại ân, nàng thật sự có chút vô pháp lý giải. Hắn là ở đùa sao? Hoặc là chính là nói chút dối trá trường hợp nói? Nhưng là theo đối phương ngữ khí đến xem, này hai loại tình huống lại cũng không giống. Mang theo như vậy hoang mang, nữ hài mày không tự chủ được nhíu lại.

Người trẻ tuổi cảm giác được đối phương trong lòng suy nghĩ, vì thế hắn còn nói thêm: “Ta là nghiêm cẩn . Hơn nữa người không cần nghĩ nhiều lắm, hết thấy đều từ ta đến xử lý -- sở hữu sự tình. Chờ ta an bày xong sau, người chỉ cần đi nước Mĩ nhận trị liệu là được.”

“Nhưng là -- vì sao?” Nữ hài khó hiểu lắc lắc đầu, chuyện này thật sự qua cho hoang mang, nàng phải đề hỏi minh bạch.

“Người đến cùng là ai? Người trước kia nhận thức ta sao?”

“Không có như vậy phức tạp.” Người trẻ tuổi bình tĩnh đáp, “Ta chính là tưởng giúp người.”

“Nếu chúng ta chính là vừa mới nhận thức, ta nghĩ không ra người như vậy giúp ta lý do.....” Nữ hài thẳng thắn nói, “Người biết không? Làm người như vậy nói thời điểm, ta một điểm cũng không cao hứng, lại càng không hội đối với người cảm kích, ta càng nhiều là cảm thấy..... Người đang gạt ta.”

“Người nghĩ như thế nào đều không gọi là. Ta sẽ an bày xong hết thấy, sau đó người đi nước Mĩ trị liệu. Đối với người mà nói, sự tình chính là đơn giản như vậy.”

“Ta ở người trong mắt rất đơn giản phải không?” Nữ hài thay đồng cứng ngữ khí, “Nếu nói như vậy -- ta đây sẽ cự tuyệt người hết thầy giúp.”

“Người hiểu lầm ta Ta nói ‘Đơn giản’, người hẳn là minh bạch ta tưởng biểu đạt ý tứ.”

“Vậy người phải cho ta một cái lý do, vì sao muốn như vậy giúp ta?”

Một lát trầm mặc sau, người trẻ tuổi thanh âm ở nữ hài bên tai vang lên: “Bởi vì trừ bỏ ta ở ngoài, không có những người khác sẽ như vậy chiếu cố người.”

Nữ hài khẽ run lên, thân thể như bị điện giật bần nể lên một loại nóng bỏng mềm yếu cảm giác. Đồng thời nàng xấu hổ xê dịch thân thể, như là tránh né cái gì dường như.

Lại nghe người trẻ tuổi lại tiếp tục nói: “Ta tưởng chiếu cố hảo người, như vậy ta tài năng nghe được ta thích âm nhạc -- không biết này có tính không là cho người vừa lòng lý do? Hơn nữa với ta mà nói, bang như vậy chiếu cố chẳng phải cái gì chuyện khó khăn, ta chính là ở chính mình năng lực trong phạm vi, muốn đi giúp một cái đáng giá giúp bằng hữu.”

Nữ hài theo ngây thơ trạng thái trung khôi phục.

“Khả người với ta mà nói chính là một cái người xa lạ --” Nàng lại cường điệu nói, bất quá ngữ khí đã hòa hoãn rất nhiều, “Nếu người phải giúp ta, vậy người hiện tại cần làm, có lẽ là trước nhường chúng ta càng sâu ở chỗ này hiểu biết.”

“Ta cũng hi vọng như thế. Nhưng là.....” Người trẻ tuổi tựa hồ có chút nói vô pháp kéo dài, ở tạm dừng thật lâu sau sau, hẳn mới vừa buồn thương nói, “Có chút hiểu biết khả năng dùng xa cũng vô pháp làm được.”

“Vì sao?” Nữ hài không hiểu truy vấn.

Người trẻ tuổi không lại nói cái gì, hẳn hôm nay đã nói được nhiều lắm, này vốn không phải phong cách của hẳn.

Giữa hai người xuất hiện trầm mặc không khí, cuối cùng này không khí bị nữ hài thanh âm đánh vỡ.

“Ta nghĩ muốn về nhà .” Nàng có chút tiêu điều vắng vẻ nói. Làm nàng hôm nay đến phố này ước hội thời điểm, cũng không sẽ tưởng đến nói chuyện với nhau hội lâm vào như vậy quẩn cảnh. Nàng hiện tại tin tưởng đối phương quả thật là xuất phát từ thật tình phải giúp chính mình, cũng không biết vì sao, nàng tổng cảm thấy lẫn nhau trong lúc đó bắt đầu xuất hiện một loại kỳ quái cảm giác.

Tựa hồ người kia hướng chính mình che giấu cái gì chuyện trọng yếu phi thường, nhưng này sự tình đến cùng là cái gì, nàng còn nói không rõ ràng.

“Thời gian không còn sớm , ta cái này đưa ngươi trở về.” Người trẻ tuổi một bên xem biểu vừa nói,“Bất quá ta còn có một việc muốn nói cho ngươi.”

“Cái gì?” Nữ hài vành tai, có chút chờ mong bộ dáng.

Người trẻ tuổi ôn nhu mà lại chuyên chú xem đối phương:“Ngày hôm qua chúng ta có cái ước định: Ta nói ta về sau mỗi ngày đều sẽ tại đây cái quán cà phê chờ ngươi, sau đó đưa ngươi về nhà --”

“Đúng vậy.” Nữ hài cười cười, hi vọng tịch này hòa dịu lúc trước bất khoái,“Hôm nay là chúng ta lần đầu tiên thực hiện này ước định.” Nhưng là nàng tươi cười rất nhanh đọng lại ở trên mặt, bởi vì đối phương trả lời lại một lần nữa nhường nàng cảm thấy ngoài ý muốn.

“Ta muốn thất ước .” Người trẻ tuổi đột nhiên dùng tràn ngập xin lỗi ngữ khí nói,“Thực xin lỗi.”

Nữ hài sững sốt, sau đó nàng lắc đầu, trong lòng bất mãn cảm xúc khó có thể che giấu:“Ngươi đối với chính mình sở làm quyết định, luôn nhanh như vậy sẽ thay đổi sao?”

“Không, không phải ngươi tưởng như vậy --” Người trẻ tuổi tạm dừng một lát, hắn thật sâu hít vào một hơi nói,“Ta muốn đi hoàn thành một việc, tại đây sự kiện làm xong phía trước, ta không có cách nào lại cùng ngươi gặp mặt.”

Nữ hài trầm mặc một hồi:“Vậy ngươi cần gì phải cùng ta ước hẹn? Vốn chúng ta đều có đều tự cuộc sống, có thể hồ không ảnh hưởng .”

“Là hôm nay vừa mới xuất hiện tình huống, ta hoàn toàn vô pháp dự kiến tình huống.” Người trẻ tuổi giải thích , dùng hần nhất quán bình thản ngữ điệu. Hần tựa hồ cũng không nóng lòng đi tỏ lộ, nhưng như vậy thái độ ngược lại có vẻ càng thêm có thể tin.

Nữ hài bất mãn cảm xúc tiêu tán rất nhiều, bất quá thất vọng vẫn cứ viết ở trên mặt của nàng. Nàng đoán hỏi:“Người muốn đi nơi khác sao?”

“Không, ta chính là không thể cùng người gặp mặt.”

“Vậy người còn có thể sẽ không tới nghe ta âm nhạc?”

“Tại kia chuyện kết thúc phía trước -- không được.”

Nữ hài âm đàm bĩu môi:“Hoàn thành kia chuyện, cần bao lâu?”

Người trẻ tuổi lắc đầu:“Ta không biết.”

Nữ hài than nhẹ một tiếng. Nàng phát hiện càng tiếp cận trước mặt này nam tử, liền càng hiện trên người hần bao phủ nồng đậm sương mù. Bất quá nàng cũng không tưởng lại truy vấn cái gì . Lúc trước kinh nghiệm đã cho thấy: Đối phương không nghĩ nói sự tình, chính mình lại thể nào hỏi cũng là phí công .

Một lát sau nàng nói:“Ta cũng tưởng nói cho người một việc.”

“Cái gì?”

Nữ hài mân miệng, tựa hồ ở do dự cái gì, bất quá cuối cùng nàng vẫn là đem trong lòng chân thật cảm thụ nói ra.

“Ta đã mù hơn mười năm, người khẳng định có thể tưởng tượng ra ta đối quang mình khát vọng. Nhưng là hôm nay, người nói với ta người sẽ giúp ta chữa khỏi ánh mắt, sau đó còn nói không thể tuân thủ ngày hôm qua ước định. Người biết không? Ta lại tình nguyện người mặc kệ ánh mắt ta, nhưng là người có thể thủ ước, như vậy ta sẽ thật sự cảm thấy hơn một cái bằng hữu, mà không phải một loại không thể nắm chắc kỳ vọng. A, có lẽ đối với người mà nói, này có chút vô pháp lý giải?”

“Không --” Người trẻ tuổi lập tức hồi phục nói, “Ta hoàn toàn có thể lý giải người. Trên thực tế, hai chúng ta trong lúc đó có rất nhiều chung địa phương.”

“Nga?” Nữ hài cắn môi, “-- vậy người hay không hội lại lo lắng một chút?”

Người trẻ tuổi không có trả lời, hần bỗng nhiên vòng vo đề tài hỏi: “Người phụ thân vì sao sẽ đi thế?”

Nữ hài lộ ra kinh ngạc thần sắc, không rõ đối phương thế nào nhắc tới vấn đề này. Bất quá đối loại đề tài này nàng đồ cũng không kiêng kị, bởi vì phụ thân trong lòng nàng là cái anh hùng, nàng thậm chí hi vọng toàn thế giới nhân đều biết đến phụ thân sự tích.

“Cha ta là một cái cảnh sát.” Nàng bi thương nhưng lại mang theo kiêu ngạo ngữ khí nói, “Hắn sinh tiền luôn luôn tại tra cùng nhau án mạng, phi thường lớn án mạng. Sau này cái kia hung thủ tìm được hắn, hắn ở cùng cái kia hung thủ chiến đấu thời điểm bị giết hại.”

“Người muốn tìm đến cái kia hung thủ sao? Sát hại phụ thân người hung thủ?” Hỏi cái này vấn đề thời điểm, người trẻ tuổi cúi đầu, không dám đi nhìn thẳng đối phương ánh mắt, tuy rằng hắn biết rõ cặp kia ánh mắt cái gì cũng nhìn không thấy.

“Đương nhiên.” Nữ hài không chút do dự nói, “Nếu ta có thể tìm được hắn, ta nguyện ý trả giá hết thủy đại giới. Ta muốn mặt đối mặt hỏi hắn: Vì sao phải làm như vậy? Ta tưởng hắn nhất định không dám trả lời ta, hắn sẽ ở ta phần nộ trước mặt run run. Nhưng ta sẽ không bỏ qua hắn, trên thế giới này, chỉ có hắn biết phụ thân tử vong sở hữu chi tiết. Ta phải tìm hắn hỏi rõ ràng, sau đó ta muốn xem hắn gặp đến tối nghiêm khắc trừng phạt.”

Nữ hài thanh âm như thế kiên định, cùng nàng mềm mại văn nhã hình tượng sinh ra tiên minh đối lập, mà cùng lúc đó, đã có hai hàng trong trẻo nước mắt theo nàng bên quai hàm ngã nhào xuống dưới.

Người trẻ tuổi đắm chìm ở nào đó cảm xúc trung, thật lâu sau vô ngôn. Thẳng đến nữ hài nước mắt chậm rãi

phong can, mới lại nghe thấy hân thanh âm.

“Đối với phụ thân người tử vong, người không muốn lưu lại gì dấu chấm hỏi. Sau đó..... Nếu có cơ hội trong lời nói, người nhất định phải cho người phụ thân báo thù, phải không?”

Nữ hài không tiếng động gật đầu.

“Này cũng đang là ta hiện tại ý tưởng.” Người trẻ tuổi âm trầm cảm khái nói, “Cho nên nói, chúng ta có nhiều lắm chung điểm. Ta cỡ nào hi vọng: Người có thể giống ta lý giải người giống nhau lý giải ta -- ta lại xin lỗi, bởi vì ta thất ước, bất quá luôn có chút chuyện tình là chúng ta phải đi làm .”

※※※

Ngày một tháng mười một, buổi sáng bảy giờ bốn mươi một phân.

Hình cảnh đại đội giam giữ bên trong.

Đây là hình cảnh đội dùng để giam phạm tội người hiềm nghi địa điểm chỗ, cách vách chính là thăm vấn thất. Người hiềm nghi ở nhận thăm vấn phía trước, bình thường sẽ ở này gian trong phòng trước giam giữ một đoạn thời gian. Hiện tại trong phòng cô linh linh ngồi một gã nam tử. Hắn tay phải bị một bộ còng tay liên ở tại đặc chế phạm nhân ghế, thoạt nhìn hắn là một gã vừa mới bị bắt lấy được người hiềm nghi.

Bất quá hắn quần áo thần thái tựa hồ lại khó có thể cùng người hiềm nghi thân phận ăn khớp đứng lên. Người này thoạt nhìn vừa hai mươi tuổi, một thân hàng hiệu mặc, thanh xuân thời thượng. Tuy rằng là bị khảo ở ghế tựa, nhưng hắn vẫn cứ vẫn duy trì một loại phi thường tiêu sái đáng ngời: Khiêu chân bắt chéo, trên thân khuynh tựa lưng vào ghế ngồi, giáp Carat luyện thực tự nhiên sừng đến ngực lấy hạ, kia phó diễn xuất không giống như là bị giam giữ, đến như là ở quán cà phê trung đẳng đãi cùng mỹ nữ ước hội bình thường.

Giam giữ bên trong trần thiết rất đơn giản, trừ bỏ một bộ mộc chất cái bàn ở ngoài, tối dễ thấy chính là tây sườn trên tường một mặt cực đại gương. Trẻ tuổi nam tử chính diện hướng gương, hắn xem trong gương chính mình anh tuấn dung nhan, rất có một loại tự kỷ bản thưởng thức cảm giác.

Mà ở gương mặt trái cũng đứng hai người. Bất quá khi bọn hắn nhìn về phía gương thời điểm, ánh mắt lại có thể xuyên thấu kính mặt tấn lãm giam giữ bên trong toàn cảnh. Nguyên lai đây là một mặt đặc chế đơn độc thấu kính, trang ở trong này mục đích đúng là vì nhường bên ngoài cảnh sát có thể quan sát đến bên trong người hiềm nghi nhất cử nhất động.

“Tiểu tử này thực mẹ nó có thể trang.” Gương mặt sau hai người trung cái kia gầy yếu nam tử nói, “Người cũng không nhìn đến ta trao hắn thời điểm, tiểu dạng sợ tới mức đều nhanh nước tiểu quần .”

Người nói chuyện này mạo xấu xí, cùng giam giữ trong phòng nam tử so sánh với, hắn làm cho người ta cảm giác thậm chí có chút đáng khinh, bất quá hắn xem bị khảo ở ghế tựa cái kia soái ca khi, trong ánh mắt lại tràn ngập miệt thị.

Gầy từ đồng bạn gật gật đầu tỏ vẻ đồng ý, hắn nhìn về phía bên trong ánh mắt cực kì lợi hại, ở nghiêm cẩn quan sát một hai phút sau, người này nói: “Người này khả năng biết đây là khối đan mặt thủy tinh. Cho nên hắn giả bộ này phó một bộ điềm nhiên như không có việc gì, đây là cố ý làm cho chúng ta xem . Bất quá ánh mắt hắn thực phiêu, này thuyết minh hắn có chút chột dạ. Còn có hắn tay phải ngón trỏ, người chú ý tới không có? Luôn luôn tại đánh ghế dựa bắt tay, này thuyết minh hắn trong đầu suy nghĩ rất nhiều này nọ, cũng không giống hắn biểu hiện ra ngoài như vậy nhàn nhã.”

Gầy yếu nam tử theo đồng bạn chỉ điểm nhìn lại, quả thế. Hắn nhìn không được cảm khái một phen: “Nhân này này nọ thật sự là phức tạp, người có thể nhìn đến biểu tượng thường thường cùng chân thật tình huống tương đi khá xa. Ai, giống ta người như vậy, xem ra cũng chỉ có thể cùng máy tính đánh giao tiếp -- cái thế giới kia đơn giản thật sự, không phải 1 chính là 0, không cần phải đi theo người khác vòng quanh.”

Người nói chuyện ở máy tính lĩnh vực thành tựu đích xác rất khó có người so với được với, hắn đúng là tinh công an sánh võng giám chỗ kỹ thuật chuyên gia Tăng Nhật Hoa, mà đứng ở bên người hắn cái kia trung niên nhân còn lại là vừa mới tiền nhiệm tinh thành cục công an hình cảnh đội trưởng -- La Phi.

“Người là thế nào tìm được hắn ?” La Phi lúc này hỏi.

Tăng Nhật Hoa tát chặc lưỡi nói: “Kia thật đúng là mất một phen trắc trở đâu. Vốn ta tưởng, giống như vậy internet phóng viên, chỉ cần tìm được bọn họ lão bản, kia khẳng định có thể đem hắn bắt được đến . Nhưng là không nghĩ tới người này căn bản không có lão bản! Ta đi thượng truyền kia đoạn video clip tư liệu trang web, trang web cũng không biết người này thân phận. Bọn họ chính là ở trên mạng liên hệ, tên kia ở thu được trang web phó cho hắn tuyệt bút tiền thù lao sau, liền đem tương quan tư liệu phát ra đi lại. Vì thế ta lại đi thăm dò hắn thu khoản tài khoản, cư nhiên là dùng giả chứng minh thư công việc .”

“Nga?” La Phi “Hắc” nở nụ cười một tiếng, “Hắn tính cảnh giác còn đỉnh cao ?”

Tằng Nhật Hoa gật đầu nói: “Kia cũng không. Người này cũng biết chính mình can không phải cái gì chuyện tốt. Hắn ở trên mạng dùng bút danh tên là ‘Chân như gió’, đề cập vài khởi vô lương phòng vấn cùng với xâm phạm riêng tư quyền đưa tin, sớm là tiếng xấu lan xa, thậm chí có đương sự muốn thuê hắc đạo đối hắn tiến hành trả thù. Cho nên hắn mới có thể che giấu đứng lên, giống con chuột giống nhau không thể ngửa mặt nhìn trời.”

“Ác nhân đều có ác nhân ma.” La Phi nhìn nhìn phòng trong nam tử, trong lời nói có chuyện nói.

Tằng Nhật Hoa tắc tiếp tục chính mình ý nghĩ đi xuống giảng thuật: “Sau này ta liền tập trung hắn thường xuyên lên mạng kia vài cái số tài khoản, đối toàn thị máy tính internet tiến hành theo dõi. Đại khái rạng sáng 4 giờ nhiều chung thời điểm, hắn qq ở trung tâm thành phố một nhà tắm rửa trung tâm hưu nhàn trong đại sảnh đăng nhập login. Ta lập tức dẫn người đuổi đi qua, đem hắn đồ vừa vặn. Hắn ngay từ đầu còn lớn hơn âm ỹ đại não tưởng phản kháng, sau này chúng ta sáng ngời cảnh sát thân phận, lập tức liền ủ rũ. Thiết, na hội tưng đặc tượng cái gà thẳng nhai con giống nhau.”

“Người ngay từ đầu cố ý không có cho thấy thân phận đi?” La Phi chú ý tới nam tử trên trán có chút ứ thanh, liền quay đầu hỏi một câu, “Người có phải hay không đánh hắn?”

Tằng Nhật Hoa xấu hổ nhúc đầu, sau đó tề cười nói: “Này vương bát đản, người không nghĩ tẩu hắn hai hạ nha? Là hắn trước đây đẩy đẩy đẩy muốn động thủ, ta đương nhiên liền không khách khí. Hắc hắc, người đừng nhìn người kia cao mã đại, muốn cùng ta đánh căn bản không phải cái.”

La Phi cười lắc đầu, hắn biết Tăng Nhật Hoa tuy rằng là cái văn chức, nhưng luận cách đấu cũng là một phen hảo thủ. Lúc đó Đặng Hoa thủ hạ muốn bắt cóc Mộ Kiếm Vân thời điểm, đúng là bị hắn đàn thương thất mã cứu. Trong phòng cái kia tên lần này chỉ sợ là không ăn ít khổ. Chuyện này tuy rằng trái pháp luật cảnh sát kỷ luật, nhưng chính mình làm chuyên án tổ trưởng, cũng chỉ có thể cười mà qua thời. Sau đó hắn lại đem đề tài dẫn giống quỷ nói: “Thân phận của hắn lý lịch đã điều tra xong đi?”

“Hắn kêu Đỗ Minh Cường, hai mươi sáu tuổi. Đến từ Quý Châu vùng núi. Đây là thân phận của hắn tư liệu, đã xác minh qua, không có vấn đề.” Tăng Nhật Hoa vừa nói, một bên đem đóng dấu xuất ra một phần hộ tịch tư liệu trình đến La Phi trong tay.

La Phi cấp tốc mà lại nghiêm cẩn đem kia phân tư liệu quét một lần, sau đó phân phó nói: “Đem hắn đưa phòng thẩm vấn đi, ta trước cho hắn làm làm chặn đê.” Khi nói chuyện, hắn lại nâng cổ tay nhìn xem đồng hồ, “Àn, hiện tại bảy giờ bốn mươi lăm phân, người thông tri đại gia, 8 giờ rưỡi ở phòng họp họp, chúng ta thảo luận một chút kỹ càng kế hoạch.”

“Tốt.” Tăng Nhật Hoa đáp ứng một tiếng, ra theo dõi thất. Một lát sau, La Phi liền nhìn đến hắn đi vào giam giữ bên trong, luôn luôn tại phòng trong cố làm ra vẻ Đỗ Minh Cường lập tức khẩn trương hoạt động một chút, trong ánh mắt tránh qua một tia kinh cụ.

Này Tăng Nhật Hoa, xem ra xuống tay không nhẹ. La Phi trong lòng trung âm thầm suy nghĩ, tuy rằng đánh nhau nhân chuyện này hắn cũng không có quá lớn phản cảm, nhưng nếu Đỗ Minh Cường bởi vậy đối cảnh sát sinh ra nghiêm trọng đối lập cảm xúc, đó có khả năng đối phía dưới kế hoạch mang đến phản đối ảnh hưởng.

Không hỏi qua đề sẽ không rất lớn. Ít nhất theo mặt ngoài xem ra, này Đỗ Minh Cường chẳng phải cái khó có thể khổng chế nhân vật. Mang theo ý nghĩ như vậy, La Phi cũng lý khai theo dõi thất, đến phòng thẩm vấn nội đi trước chờ đợi đứng lên.

Không quá nhiều lâu, Tăng Nhật Hoa liền đem Đỗ Minh Cường đưa phòng thẩm vấn nội. Hai người này thân cao kếm có bao nhiêu một nửa, nhưng Tăng Nhật Hoa một tay chế trụ Đỗ Minh Cường cánh tay, lại có thể làm đối phương không hề sức phản kháng. Bất quá Đỗ Minh Cường ngoài miệng cũng không nhân rồi, hắn một đường cắn giận bất bình kêu la :“Các người dựa vào cái gì bắt người? Dựa vào cái gì đánh người? Ta muốn trách cứ!”

“Nhượng cái gì nhượng, cho ta thành thật đi!” Tăng Nhật Hoa thủ đoạn phát lực đưa hắn nhân ngã vào thẩm vấn ghế, kia ghế dựa có cái mang khóa tấm ván gỗ, vắt ngang ở Đỗ Minh Cường phía trước khi, liền hình thành một cái giản dị nhà giam.

La Phi xung Tăng Nhật Hoa sử cái ánh mắt, người sau hiểu ý, xoay người rời đi hơn nửa mang theo cửa phòng.

Giờ phút này phòng trong chỉ còn lại có La Phi cùng Đỗ Minh Cường hai người. La Phi cũng không vội vã nói chuyện, hắn ngưng tụ lại ánh mắt bắt đầu ở càng gần khoảng cách nội quan sát khởi đối phương đến.

Không thể phủ nhận, này thật là cái soái khí tiểu tử. Hắn lưu trữ một đầu nồng đậm tóc dài, khuôn mặt gầy có hình, mũi tiêm tiểu cao ngất, khoe miệng của hắn cũng có cương nghị đường cong, hơi hơi khinh khời mào đến thời điểm, liền lộ ra một tia kiêu ngạo mà lại không kèm chế được thần sắc.

Đương nhiên, làm La Phi ấn tượng sâu nhất vẫn là đối phương ánh mắt. Cặp kia ánh mắt không tính đại, nhưng là hắc bạch lại phi thường rõ ràng. Hiện tại kia hai cái ừ nước sơn bàn hắc đồng tử chính trực thẳng đối với La Phi -- hắn chủ nhân đã ở nghiêm cẩn đánh giá chính mình trước mặt đối thủ.

Này quả nhiên là cái khó đối phó tên -- La Phi xác minh chính mình lúc trước đoán. Hắn không muốn lại cho đối phương quá nhiều chuẩn bị thời gian, vì thế mở miệng hỏi nói:“Người kêu Đỗ Minh Cường?”

“Người là loại người nào?” Đỗ Minh Cường không đáp hỏi lại, đồng thời hắn cường điệu nói,“Ta biết pháp luật, người có nghĩa vụ đầu tiên hướng ta cho thấy thân phận của người.”

“Cục công an hình cảnh đại đội trưởng, La Phi.” La Phi vừa nói còn một bên lấy ra giấy chứng nhận đến,“Người cần xem một chút sao?”

Đỗ Minh Cường sững sốt một chút, ánh mắt của hắn chính là lưu lại ở La Phi trên mặt, đối kia giấy chứng nhận nhưng không có cái gì hứng thú.

“Hình cảnh đội trưởng?” Sau một lát hắn hoang mang hỏi,“Các người là không phải trao sai người?”

La Phi không nói chuyện, hắn xuất ra một chi mp3 ấn xuống truyền phát kiện. Một cái nam tử thanh âm lập tức vang lên:

“Dựa theo người tự thuật, cái kia sát thủ bỏ qua cho cuối cùng nữ sinh, là vì người rất cục chặt bỏ chính mình tay, người tìm về làm người dũng khí, gánh vác nổi lên làm lão sư trách nhiệm, là như thế này sao?”

Đây đúng là ở trên mạng dẫn phát điên cuồng điểm đánh Ngô dần ngo tự sát tiền thăm hỏi âm tần. Bởi vì thượng truyền giả tận lực đối giọng nói tiến hành rồi đổi tần số xử lý, cho nên kia thanh âm nghe qua bao nhiêu có chút quái dị.

Nghe xong một câu sau, La Phi liền ngưng hắn mp3 truyền phát, đồng thời hắn hỏi:“Này người nói chuyện chính là người đi?”

Tuy rằng âm tần đã đình chỉ, bất quá đến tiếp sau này làm người ta tức giận đối thoại nội dung sớm bị La Phi ghi tạc trong lòng, hiện tại hắn đầy ngập phần nộ cảm xúc chính thông qua ánh mắt thâm thấu xuất ra.

Đỗ Minh Cường không trả lời ngay, hắn kia đen bóng lượng con mắt ở trong hốc mắt rất nhỏ mà lại cấp tốc chuyển động hai hạ. Này chi tiết lập tức bị La Phi bắt giữ đến, vì thế người sau lại cười lạnh bổ sung nói:“Người không cần phải tưởng nhiều lắm. Đã đến chỗ này -- người hiểu chưa?”

Đỗ Minh Cường liếc mắt đưa tình lờm một chút La Phi, tuy rằng mình bạch đối phương là có bị mà đến, nhưng hắn còn không nguyện dễ dàng buông tha cho. Vì thế ở giữa bộ một bộ vô tội biểu cảm sau, hắn trả lời nói:“Ta không biết người đang nói cái gì.”

“Có lẽ ta nên gọi người tên trên mạng: Chân như gió, này có thể bang trợ người nhớ tới rất nhiều này nọ.” La Phi chính sắc nói,“Chúng ta đã tra được người lên mạng dùng qua sở hữu số tài khoản, người tiếp thu trang web tiền thù lao chi phiếu hào đợi chút..... Ở người chỗ ở chúng ta còn lấy ra nhất bộ laptop, ta tưởng trong đó nhất định cũng bảo tồn rất nhiều thú vị tư liệu đi?”

La Phi nói chuyện thời điểm, Đỗ Minh Cường liền ngẩng đầu xem đối phương, mà trên mặt hắn vô tội biểu cảm theo La Phi lời nói xâm nhập mà dần dần biến mất, đương đặc biệt chính mình tay đề máy tính cũng đã rơi vào đối phương trong tay sau, hắn biết chống chế đã không hề ý nghĩa, vì thế nhếch miệng thừa nhận nói:“Được rồi. Người kia chính là ta..... Kia đoạn âm tần văn kiện cũng là ta phóng tới trên mạng đi.”

La Phi ứng câu:“Tốt lắm.” Hắn đem mp3 thu hồi, ánh mắt lăm lăm nhìn chằm chằm Đỗ Minh Cường. Người sau cũng là một bộ không gọi là biểu cảm, thẳng đến bị đối phương ánh mắt làm cho thật sự không có biện pháp, hắn mới ồ ào đứng lên:“Là ta lại như thế nào? Ta phạm pháp sao? Các người dựa vào cái gì bắt ta?”

La Phi vẫn chính là xem đối phương.

“Hắc hắc.” Đỗ Minh Cường bỗng nhiên nở nụ cười,“Có lẽ là ta gây trở ngại các người phá án? Tôn kính hình ảnh đội trưởng? Cái kia tên là eumenides sát thủ thật không tốt trào đi? Cho dù như vậy, các người cũng không thể đem oán khí phát tiết ở trên người ta a?”

La Phi ngực có chút khó chịu, lửa giận dâng lên. Bất quá hắn rất nhanh minh bạch đối phương nói những lời này mục đích chính là muốn chọc giận chính mình, vì thế liền lại tỉnh táo lại. Hắn bắt đầu nhìn chằm chằm đối phương, sau đó chậm rãi nói:“Người không cần phải nói chút không hề ý nghĩa trong lời nói -- bởi vì chân thật tình huống chúng ta đều rất rõ ràng: Người bức tử một cái giáo sư, một cái lão nhân!” Hắn giọng không lớn, nhưng mỗi một cái tự lại đều nói năng có khí phách.

Nhỏ nhỏ phòng thẩm vấn nội không khí trở nên ngưng trọng đứng lên, Đỗ Minh Cường vẻ mặt cũng bởi vậy thu liễm một ít. Trầm mặc một lát sau, hắn lắc lắc đầu thở dài:“Ngô dân ngo là chính mình tự sát..... Cùng ta có cái gì quan hệ? Ta chính là một cái phóng viên.....”

“Phóng viên?” La Phi bỗng nhiên chen vào nói hỏi, “Người có phóng viên chứng sao?”

Ra ngoài La Phi dự kiến, vấn đề này tựa hồ đánh trúng Đỗ Minh Cường chỗ đau. Tiểu tử mặt “Đắng” một chút đỏ lên, nào đó cảm xúc ở hần trong cơ thể nổi lên, theo lúc ban đầu xấu hổ, dần dần chuyển hóa thành phần uất, kia phần uất tiếp tục tích lũy, cuối cùng lại biến thành đầy ngập tức giận bộc phát ra đến.

“Ta không có phóng viên chứng, nhưng này cũng không gây trở ngại ta trở thành một gã ưu tú phóng viên!” Hần liền thoắt một cách bài bản lớn tiếng nói, “Giấy chứng nhận tính cái gì? Kia chính là kẻ vô năng nội khổ mà thôi! Ta là một thiên tài phóng viên, ta căn bản không cần thiết dùng giấy chứng nhận đến chứng minh chính mình!”

Xem đối phương kích động bộ dáng, La Phi lòng có sở động. Hần luôn luôn nhận vì Đỗ Minh Cường chính là một cái buôn bán riêng tư trục lợi giả, không nghĩ tới người này lại vẫn thật sự lấy phóng viên tự cho mình là. Mà không có phóng viên chứng xem ra chính là hần khinh thường cho nhân tâm bệnh. Quay đầu lại ngẫm lại, làm vạn phong khách sạn huyết án phát sinh sau, rất nhiều kiềm giữ hợp pháp giấy chứng nhận phóng viên từng chen chúc tới bệnh viện, muốn phỏng vấn Ngô dần ngộ nhưng không một như nguyện. Mà này sơn trại mặt hàng lại có thể mông qua hiện trường trực ban y tá, làm ra như vậy một phần oanh động internet thăm hỏi âm thầm. Theo này góc độ đi lên nói, hần đồ đích xác có trở thành phóng viên thiên phú.

Đáng tiếc là, một người như tưởng có điều thành tựu, thiên phú cũng chỉ có thể xếp hạng sở nhu điều kiện vị thứ hai, quan trọng nhất vẫn là phẩm hạnh -- đây là La Phi nhất quán tới nay quan điểm.

Tựa như trước mắt này tiểu tử, hần mặc dù thật sự có trở thành phóng viên thiên tài, nhưng hần dơ bản đạo đức phẩm hạnh chung quy sẽ làm này luân làm người nhân phi nhỏ nhân vật.

Mặc kệ thế nào, hiện tại cuối cùng tìm được người này tâm lý nhược điểm. La Phi thu hồi suy nghĩ thầm nghĩ, hần quyết định tiến thêm một bước đi kích thích kích thích đối phương, vì thế hần thay một loại khinh miệt ánh mắt xem đối phương: “Ta không muốn cùng ngươi thảo luận này đó đồ vô dụng. Đã ngươi không có phóng viên chứng, như vậy ngươi hành vi liền thuộc loại vô chứng phỏng vấn.”

“Vô chứng phỏng vấn, được rồi được rồi.....” Đỗ Minh Cường thì thảo nhắc tới, hần cảm xúc ở chậm rãi bình phục, hiển nhiên không có lại chịu La Phi sở kích. Một lát sau hần ngược lại phiên mắt thấy La Phi, quá thanh quá khí hỏi: “Thế nào hiện tại hình cảnh đội chỉ có thể quản loại này cấp bậc án kiện sao?”

“Trái pháp luật sự tình chúng ta đều có thể quản.” La Phi dùng lạnh lùng lời nói phản kích đối phương, “Mà ngươi không chỉ có kẻ khả nghi vô chứng phỏng vấn, còn kẻ khả nghi giả mạo cảnh sát, đồng thời, chúng ta ở tay ngươi để trong máy tính tra được phi pháp xem tình dục trang web ghi lại..... Người này đó hành vi đều xúc phạm pháp luật, cảnh

sát có quyền giam giữ người, cũng đối với người thi hành trị an câu lưu xử phạt.”

“Trị an câu lưu?” Đỗ Minh Cường xem La Phi, hần chớp chớp mắt hỏi, “Vài ngày?” Hần thần thái cùng ngữ khí chút không có hoảng loạn cảm giác, ngược lại lộ ra loại như trút gánh nặng một loại giải thoát.

La Phi rất rõ ràng đối phương tâm tính: Bị cảnh sát như lâm đại địch bàn bắt được, lại là hình cảnh đối trường tự mình thẩm vấn, người kia tuy rằng biểu hiện thật sự cường ngạnh, nhưng trong lòng khó tránh khỏi chột dạ. Khả một phen kịch liệt ngôn ngữ giao phong sau, chính mình gặp phải xử phạt nguyên lai cận là trị an câu lưu mà thôi, hần giờ phút này nhất định là thờ phào một cái.

Này cũng đang là La Phi tận lực muốn xây dựng hiệu quả: Nếu một người cảm xúc xuất hiện dao động thời điểm, hần tư duy năng lực cùng phòng ngự bản năng khẳng định hội đại đại rơi chậm lại.

Là thời điểm dẫn đường đối phương đi trải qua kẻ tiếp đỉnh sóng .

“Trên thực tế, chúng ta cũng không chuẩn bị câu lưu người.” La Phi nheo lại mắt, ánh mắt bởi vậy mà có vẻ càng thêm tinh lực, mà hần âm trầm ngữ khí tựa hồ ở biểu thị cái gì đáng sợ sự tình.

Đỗ Minh Cường cảm nhận được cái loại này không phải bình thường không khí, hần nhú mày hỏi: “Kia..... Các người muốn thế nào?”

La Phi mặt trầm xuống không nói chuyện. Đỗ Minh Cường chờ đợi sau một lát, rốt cục có chút thiếu kiên nhẫn , hần đề cao giọng chính mình cấp chính mình bơm hơi nói: “Hiện tại là pháp chế xã hội, các người làm bất cứ chuyện gì, đều phải có pháp luật căn cứ !”

La Phi “Xuy” khẽ cười một tiếng, nói: “Hiện tại người có biết cách nói luật ? Khả chính người trái với pháp luật thời điểm, vì sao không ngấm lại hậu quả đâu? Người có biết hay không, người đang ép tử Ngô dân ngo đồng thời, cũng đem chính mình kéo vào một hồi nguy hiểm trò chơi.”

Đỗ Minh Cường thoát nhìn không quá minh bạch La Phi ý tứ, hần do dự hỏi ngược lại: “Người có ý tứ gì?”

La Phi mở ra trước mặt một cặp hồ sơ, đó là Tăng Nhật Hoa giao cho hần tư liệu, bao gồm Đỗ Minh Cường thân

phận lý lịch đợi chút. Ở những kia tư liệu trên cùng cũng là một cái phong thư, La Phi đem kia phong thư ném tới Đỗ Minh Cường trước mặt:“Đây là cảnh sát ở người chỗ ở lục soát gì đó.”

Đỗ Minh Cường cầm lấy cái kia phong thư nhìn thoáng qua, trên mặt vẻ mặt lại dữ phát mạc danh kì diệu:“Đây là kiến thiết ngân hàng ký tới được thẻ tín dụng đối hóa đơn, ta hàng tháng đều sẽ thu được như vậy thư tín, có cái gì vấn đề sao?”

“Này phong thư người không có mở ra xem qua?” La Phi nghiêm cẩn hỏi.

Đỗ Minh Cường lắc đầu:“Như vậy rác thư tín có cái gì đẹp mắt ? Ta hàng tháng đúng hạn đem cạn kiệt tiền còn thượng không phải được rồi?”

“Khả cảnh sát tìm được này phong thư thời điểm, phong thư cũng là bị mở ra .” La Phi nhấn lại mày đầu tựa hồ nghĩ đến cái gì, sau đó hần lại thì thảo tự nói,“Bất quá nếu là người kia mở ra , cũng là cũng không kỳ quái.....”

“Người đến cùng đang nói cái gì?” Đỗ Minh Cường mở to hai mắt nhìn, hắc ánh mắt bởi vậy mà có vẻ càng thêm sáng ngời.

La Phi nhẹ nhàng lắc lắc cằm:“Chính người nhìn xem đi -- bên trong gì đó.”

Đỗ Minh Cường dùng tay trái đem phong thư chà xát khai, tay phải hai cái ngón tay thám đi vào, lấy ra bên trong giấy viết thư. Ánh mắt hần lập tức nghiêm nghị một chút, bởi vì theo giấy chất đi lên xem, kia giấy viết thư hiển nhiên không phải ngân hàng đối hóa đơn, mà là một trương mỏng manh viết giấy. Lúc hần tiến thêm một bước đem kia Trương Thư viết giấy triển khai sau, trên mặt hần biểu cảm tắc dữ phát như định trụ bình thường, chấn kinh vạn phần.

Bởi vì hần thấy được giấy nội dung, kia mặt trên dùng cực kì tinh tế phỏng Tống thể bút tích viết:

【 tử hình thông tri đơn

Chịu hình nhân: Chân như gió

Hành vi phạm tội: Vô lương phong vấn, bức người chí tử

Chấp hành ngày: Mười một nguyệt ngày

Chấp hành nhân:eumenides】

Thật lâu sau sau, Đỗ Minh Cường mới từ chấn kinh trung tỉnh tảo lại, hấn khó có thể tin lắc lắc đầu hỏi:“Này..... Đây là cái gì?”

“Người không biết đây là cái gì?” La Phi lạnh lùng hỏi lại,“Giống người như vậy internet linh thông nhân sĩ, nhưng lại mặt đối mặt phỏng vấn qua Ngô dân ngo, người sẽ không biết đây là cái gì?”

“Tử hình thông tri đan? Sát thủ eumenides tử hình thông tri đan? Cho ta tử hình thông tri đan?” Đỗ Minh Cường liên tục hỏi tam câu, trên mặt vẫn tràn ngập bất khả tư nghị bàn biểu cảm.

“Không sai.” La Phi cho khẳng định trả lời thuyết phục. Sau đó hấn trình trọng chuyện lạ nói:“Hiện tại người mình bạch chưa? Đây mới là chúng ta đem người đưa hình cảnh đội chân chính mục đích !”

“Ta hiểu được, ta hiểu được!” Đỗ Minh Cường liên thanh nói,“Này, này thật sự là..... Ta không biết nên hình dung như thế nào, thật sự là rất làm cho người ta hưng phấn !”

“Cái gì?” La Phi có chút không tin chính mình lỗ tai: Cư nhiên có người ở đối mặt eumenides [tử hình thông tri đan] khi nói ra “Hưng phấn” Hai chữ, chẳng lẽ tên kia là nói năng lộn xộn sao?

Đỗ Minh Cường nhìn ra La Phi suy nghĩ, hấn nở nụ cười, lộ ra một ngụm trắng nõn chỉnh tề răng nanh. Sau đó hấn xem La Phi.

“Người rất kỳ quái đi? Ta vì sao hội hưng phấn? Người cảm thấy ta hấn là sợ hãi mới đúng --” Nói chuyện thời điểm hấn nắm chặt nắm tay, thân thể bởi vì kích động mà run nhẹ nhẹ ,“Đúng vậy, ta cũng sợ hãi, nhưng là loại này sợ hãi ở mặt khác một loại cảm xúc trước mặt lại trở nên không đáng giá nhắc tới. Này phân tử hình thông tri đan, ở người khác xem ra có lẽ chính là một phần tử vong uy hiếp. Ở trong con mắt của ta, nó đã có mặt khác một phần càng thêm trọng yếu ý nghĩa!”

“Cái gì ý nghĩa?” Hiện tại đến phiên La Phi hồ đồ , đối phương giờ phút này biểu hiện thật sự ra ngoài hần dự kiến, làm hần hoàn toàn vô pháp lý giải.

“Đây là một mẫu tin tức, oanh động tính tin tức!” Đỗ Minh Cường phấn khởi đi phía trước thám thân thể -- nếu không phải thâm vấn ý hạn chế hần hành động, hần giờ phút này chỉ sợ đã nhảy dựng lên,“Mà ta, một thiên tài phóng viên, hiện tại đúng là này tắc tin tức trung nhân vật chính, đây là nhất kiện cỡ nào làm người ta kích động sự tình! Ta sẽ viết ra nhất thiên vĩ đại đưa tin, độc nhất vô nhị đưa tin!”

La Phi thờ ơ lạnh nhạt đối phương biểu diễn, trong lòng dâng lên một loại dở khóc dở cười cảm giác. Hần rốt cục mình bạch, đối với trước mắt thanh niên nhân này, tựa hồ không có gì so với hần phóng viên mộng càng thêm trọng yếu. Vì nhất thiên dẫn nhân chú ý đưa tin, hần không những có thể không nhìn người khác tình cảm, thậm chí liên chính mình tánh mạng cũng có thể thị chi không để ý!

Có lẽ..... Hần kỳ thật cũng không rõ ràng cái kia sát thủ có bao nhiêu sao đáng sợ. Nghĩ đến đây, La Phi nhin không được hỏi một câu:“Người có biết hay không eumenides đã giết bao nhiêu nhân?”

“Cái kia xe BMW nữ chủ xe, bị tạc tử khách sạn nữ lão bản, còn có hai ngày trước kia hai cái nhục sư học sinh..... Ta biết đến chính là này đó -- nhưng là, nhất định còn có cái khác án tử đi?” Đỗ Minh Cường dùng chờ mong ánh mắt xem La Phi, hần tựa hồ hoàn toàn xuyên tạc đối phương ý nghĩa lời nói, đem một lần cảnh cáo trở thành dò hỏi tình tiết vụ án giấu kín cơ hội.

La Phi có chút bất đắc dĩ lắc đầu. Lúc hần tung ra eumenides tử hình thông tri đơn sau, trận này nói chuyện với nhau không khí còn có chút biến vị , hiện tại hần phải đem cục diện dẫn tới bình thường quỹ đạo đi lên. Lược nhất châm chọc sau, hần trả lời nói:“Đúng vậy, còn có rất nhiều án tử là không có hướng công chúng công bố , bao gồm Đặng Hoa tử vong.”

Đỗ Minh Cường đồng tử lại nhân hưng phấn mà phóng đại:“Đặng Hoa? Hần cũng là bị eumenides giết chết ? Quan phương trên tin tức nói, hần là ở sân bay đột phát bệnh tim bỏ mình.....”

La Phi “Hắc” một tiếng hỏi:“Người tin tưởng quan phương tin tức sao?”

“Đương nhiên không tin.” Đỗ Minh Cường cười nói,“Quan phương tin tức cho tới bây giờ không nói cho mọi người sự tình chân tướng, cho nên xã hội này cần ta như vậy nhân.”

Đối phương kia dương dương tự đắc bộ dáng làm La Phi có chút phản cảm, ngẫm lại hấn sở tác sở vi, cư nhiên còn có mặt mũi tự khoe vì bị “Xã hội cần” nhân? La Phi nhìn chằm chằm đối phương khuôn mặt -- kia anh tuấn dung mạo xứng Thượng Tiểu dung hấn là làm người ta cảnh đẹp ý vui mới đúng, khả hấn giờ phút này lại chỉ có buồn nôn cảm giác.

Có lẽ thực nên nhường eumenides hoàn thành hấn chấp hành. La Phi trong lòng trung âm thầm thâm nghĩ, này ý tưởng hiển nhiên cùng hấn thân phận đại tướng mâu thuẫn, cho nên hấn rất nhanh lại lắc lắc đầu, như là ở tự mình phủ định giống nhau. Sau đó hấn đối Đỗ Minh Cường nói:“Còn có một cái tình huống, có lẽ ngươi càng hấn là chuyên chú một chút.”

“Cái gì?” Đỗ Minh Cường hưng trí bừng bừng truy vấn, trận này thâm vấn trong mắt hấn tựa hồ đã thành phần khích tin tức tuyên bố hội.

La Phi thần sắc trịnh trọng:“eumenides phát ra tử hình thông tri đơn, cho tới bây giờ còn chưa bao giờ thất bại qua.”

“Ngà? Chưa bao giờ thất bại tử hình thông tri đơn..... Này hội trở thành đưa tin trung một cái điểm sáng.” Đỗ Minh Cường phiên ánh mắt, lăm bầm lâu bầu bàn nói, theo sau hấn tựa hồ nghĩ đến chút khác này nọ, ở im lặng sững sốt sau một lát, hỏi lại La Phi:“Nếu này tình huống kéo dài đi xuống trong lời nói, như vậy ta rất nhanh cũng sẽ trở thành một cái người chết?”

La Phi gật gật đầu, đồng thời ám thờ phào nhẹ nhõm: Người kia cuối cùng còn có điểm lý trí, rốt cục minh bạch vấn đề mấu chốt chỗ.

Con kiến còn sống tạm bợ, trên thế giới này, lại có ai có thể hoàn toàn trí chính mình sinh mệnh cho không để ý đâu. Huống chi tướng Đỗ Minh Cường tên gia hỏa như vậy, hấn ở trên bản chất hấn là một cái phi thường ích kỷ nhân. Duy nhất có chút bất đồng là, hấn đối với mỗi chuyện có gần như điên cuồng theo đuổi, loại này điên cuồng sẽ ở trong khoảng thời gian ngắn làm hấn đầu óc mất đi bình thường tư duy năng lực.

Bất quá ở đáng sợ chuyện thực trước mặt, hấn tổng nên tỉnh táo lại .

La Phi một bên như vậy nghiền ngẫm một bên mắt lạnh quan sát đến Đỗ Minh Cường, dùng đối phương biểu hiện xác minh chính mình phân tích.

Đích xác, lúc trước cái loại này hưng phấn biểu cảm đã động lại ở Đỗ Minh Cường trên mặt. Hắn mày hơi hơi nhăn lại, sau đó hắn lại một lần nữa triển khai kia Trương Thư viết giấy, đưa đến trước mắt mình.

“Ngày này là..... Mười một nguyệt mấy hào?” Hắn đột nhiên ngẩng đầu hỏi La Phi. Bởi vì tại kia trương tử hình thông tri đơn thượng, ghi rõ cụ thể “Mấy hào” địa phương vừa đúng xuất hiện một ít ô tổn hại, cho nên cái kia chữ số đã khó có thể nhận .

La Phi lại hỏi lại hắn:“Nơi này vết bầm là thế nào làm ?”

“Hắn là ta chính mình dơ .” Đỗ Minh Cường nhún nhún vai bâng,“Loại này thư tín ta cho tới bây giờ không xem, đương nhiên liền sẽ không chú ý bảo hộ cái gì. Đêm qua ta cấp bút máy hấp mực thủy, tùy tay cầm lấy này phong thư điểm ở mặt dưới. Cho nên có vài giọt mực thủy sái xuất ra, vừa vặn dừng ở này chữ số thượng.”

Đích xác, tạo thành ô tổn hại đúng là lan màu đen mực thủy, bởi vì kia Trương Thư viết giấy vốn liền tương đối bạc, cho nên mực thủy hoàn toàn thấm thấu trang giấy, đem cho thấy cụ thể chấp hành ngày chữ số hoàn toàn che giấu .

“Chúng ta tìm được này phong thư thời điểm, chữ viết đã bị phá phá hư. Cho nên nếu người không biết này ngày, như vậy có thể cho ra đáp án , cũng chỉ có eumenides một người .” La Phi pha mang theo chút bất đắc dĩ ngữ khí nói.

Đỗ Minh Cường đem ánh mắt tiến đến kia tờ giấy thượng, muốn nỗ lực thấy rõ cái kia bị ô tổn hại chữ số. Bất quá hắn hành động là phí công , bởi vì eumenides tử hình thông tri đơn bản thân cũng là dùng lan màu đen bút máy viết, cho nên bị giống nhau mực thủy nhuộm dần sau, nguyên bản chữ viết liền hoàn toàn nhìn không ra . Hắn chỉ có thể lắc đầu lấy chỉ ra buông tha cho.

Lại nghe La Phi lại hỏi:“Người ngày hôm qua dùng này phong thư điểm mực bình nước thời điểm, phong thư đã bị mở ra sao?”

Đỗ Minh Cường nhíu mi suy nghĩ hội, lại lắc đầu:“Ta không nhớ rõ . Ai sẽ đi chú ý loại này râu ria sự tình?”

Đối người thường mà nói, như vậy chi tiết thật là râu ria . Cho nên La Phi muốn theo thư tín bản thân tìm manh mối xa cầu tựa hồ muốn thất bại . Bất quá hắn cũng không bởi vậy mà cảm thấy uể oải. Bởi vì hắn biết: Cho dù Đỗ Minh

Cường có thể cung cấp mỗ ta tin tức, loại này tin tức cũng không tất liền có giá trị.eumenides ở phương diện này là cái tuyệt đối cao thủ, nếu hắn liền đưa tử hình thông tri đơn quá trình đều sẽ bị đương sự tìm được sơ hở, kia hắn căn bản là không tư cách trở thành làm cảnh sát đầu đầu trí mạng sát thủ.

Đỗ Minh Cường đem lá thư này nạp lại hảo, ném hồi cấp La Phi, đồng thời hắn dùng một loại pha mang tự giễu ngữ khí nói:“Thoạt nhìn ta tình huống so với trước kia này chịu hình nhân càng thêm hồng bét, phải không? Bọn họ ít nhất còn biết sát thủ hành động cụ thể ngày, mà ta lại liên này cơ bản nhất chuẩn bị đều không thể làm được.”

“Là như vậy.” La Phi thân nhiên lườm Đỗ Minh Cường liếc mắt một cái,“Bất quá cùng kia di thất ngày so sánh với, ngươi càng hắn là ngấm lại: Tên của bản thân vì sao sẽ xuất hiện ở chịu hình nhân danh sách thượng.”

Đối mặt La Phi như thế trắng ra ngôn ngữ hỏi trách, Đỗ Minh Cường lại chính là lơ đãng a nhếch miệng:“Ta biết ngươi là thấy thế nào ta..... Ngươi tự khoe vì đạo đức mãnh liệt nhân sĩ, đối ta sở tác sở vi cười nhạt. Ở ngươi trong mắt, ta thậm chí xứng đôi tử hình thông tri đơn thượng đắc tội danh. Bất quá, này chẳng phải vấn đề mấu chốt. Mấu chốt ở: Ta hiện tại vì sao ngồi ở chỗ này? Nguyên nhân ở rất đơn giản: Trên luật pháp cũng không sẽ cho ta tương ứng chế tài, đồng thời pháp luật cũng không cho phép một sát thủ đến giẫm lên những người khác sinh mệnh. Mà ngươi là vì pháp luật phục vụ , cho nên ngươi phải bảo vệ ta, mặc kệ trong lòng ngươi là cỡ nào chán ghét ta, đây đều là ngươi hiện tại phải hoàn thành nhiệm vụ -- ta nói rất đúng sao?”

“Đúng vậy.” La Phi cũng chỉ có thể gật đầu thừa nhận,“Ngươi đối thế cục phán đoán nhưng là thực chuẩn.”

“Ta nói rồi, ta là một thiên tài. Mặc kệ là xem xét giấu kín vẫn là phân tích lòng người hoạt động, đây đều là ta lấy thủ trò hay.” Đỗ Minh Cường chọn mày, càng nói càng tự đắc, hắn thậm chí lấy La Phi cùng chính mình làm nổi lên đôi lập,“Nếu ta được đến cùng ngươi giống nhau cơ hội, có lẽ ta cũng có thể trở thành một cái hình cảnh đội trưởng đầu. Hắc, chỉ tiếc ta có mặt khác nhân sinh quỹ tích, nhất định ta chỉ có thể trở thành một gã nổi tiếng phóng viên. Các ngươi không hiểu ta, ta không chút để ý -- thiên tài đều là không bị nhân sở lý giải.”

Vài cái hiệp giao phong xuống dưới, La Phi cũng thói quen người kia tự kỷ phong cách. Mà đối phương tự kỷ cũng đều không phải không hề tiền vốn, trên thực tế, hắn đem Ngô dần ngo bức tới hồng mắt kia đoạn thăm hỏi, theo tâm lý công kích góc độ mà nói chính là một cái kinh điển án lệ. Nhưng là, cho dù là thiên tài thì thế nào? Đặng Hoa có tính không một thiên tài? Lấy năng lực của hắn cùng xu lợi đều không thể tránh thoát eumenides tử hình thông cáo, kia Đỗ Minh Cường có năng lực như thế nào đâu?

Lại rất giỏi tên ở tử sau cũng cũng chỉ là một khối thi thể mà thôi, đến kia một bước, hắn cùng với bất luận kẻ nào đều không có phân biệt.

Tiền án trung làm Đặng Hoa ở trùng trùng canh phòng nghiêm ngặt dưới tiền vào Bentley xe, hướng về sân bay mà đi thời điểm, La Phi liền từng có qua cùng loại cảm khái. Hiện tại hắn xem trước mắt này dương dương tự đắc trẻ tuổi nhân, trên mặt lại nhìn không được hiện ra ngũ vị tạp trần phức tạp thần sắc. Giờ phút này trong mắt hắn, đối phương kỳ thật đã cách người chết không xa .

Đỗ Minh Cường cảm nhận được La Phi biến hóa, loại này biến hóa nhường hắn thu hồi cảm xúc đi đối mặt chính mình vị trí nguy hiểm hoàn cảnh. Hắn xung La Phi cười cười xem như xin lỗi, sau đó chủ động nói:“Tốt lắm, chúng ta không nói này đó đồ vô dụng. Hiện tại ngươi có thể hay không nói với ta, đối với eumenides lúc này đây từ hình báo trước, cảnh sát có tính toán gì không đâu?”

La Phi chính sắc trả lời:“Chúng ta hội bảo hộ ngươi.”

“Bảo hộ ta -- đó là đương nhiên , ta quan tâm là: Thế nào bảo hộ?” Đỗ Minh Cường lại truy vấn.

“Chúng ta sẽ phái ra chuyên môn cảnh lực đối với ngươi tiến hành mọi thời tiết đi theo.”

Đỗ Minh Cường gật gật đầu, bất quá hắn tựa hồ lại có chút cái khác lo lắng:“Các ngươi sẽ không hạn chế ta hành động tự do đi?”

“Sẽ không .” La Phi đáp,“Chỉ cần ngươi không đi ra cảnh sát tầm mắt là được. Trừ lần đó ra, ngươi hoàn toàn có thể tự do an bày ngươi hoạt động.”

Đỗ Minh Cường nhẹ nhàng mà thờ ra:“Ta còn tưởng rằng các ngươi muốn đem ta nhốt tại một cái kín không kẽ hở trong phòng -- tựa như như bây giờ.”

“Theo bảo vệ ngươi góc độ mà nói, này đồ vẫn có thể xem là một biện pháp tốt -- bất quá, chúng ta cũng không có làm như vậy quyền lợi.” Nói tới đây La Phi tạm dừng một lát, sau đó lại nói,“Bất quá nếu chính ngươi yêu cầu trong lời nói, chúng ta cũng có thể cung cấp cùng loại an toàn thi thố.”

Đỗ Minh Cường “Hắc” nở nụ cười một tiếng, chế nhạo nói:“Làm gì đâu? Làm gì phải làm nhất kiện nhường tất cả mọi người khó chịu sự tình?”

La Phi nghe vậy hơi hơi nhú mày, mà Đỗ Minh Cường nhìn đến đôi phương như vậy biểu cảm liền càng thêm đắc ý, hần nhếch môi, bưng một bộ tự cho là thông minh tư thái nói:“Nếu ta bị hạn chế tự do, vậy ở một cái bảo vệ nghiêm mật địa phương, tối khó chịu nhân phẩm định chính là eumenides, bởi vì hần muốn tiếp cận ta liền trở nên rất khó, nói không chừng sẽ bị bách buông tha cho ban đầu kế hoạch; Nếu eumenides buông tha cho kế hoạch, cảnh sát cũng sẽ khó chịu, bởi vì các người trong tay này mạnh mẽ hội trở nên không có ý nghĩa; Mà với ta mà nói đâu? Ta tránh né eumenides chính là đang trốn tránh từ trước tới nay có nhất tin tức giá trị sát thủ, một cái chân chính phóng viên là quyết không sẽ làm như vậy . Cho nên nói đi, nhường ta khôi phục tự do, vì ta cùng eumenides tiếp xúc cung cấp tốt điều kiện, đây mới là đại gia đều muốn nhìn đến cục diện.”

La Phi cũng không phản bác đôi phương này phiên ngôn luận, hần vẫn cứ vẫn duy trì chính mình nhất quán vững vàng tác phong, thần nhiên hỏi:“Nói như vậy trong lời nói, người nguyện ý nhận cảnh sát an bày ?”

“Nhận an bày?” Đỗ Minh Cường lắc đầu,“Nói như vậy trong lời nói tựa hồ không cho xác thực. Ta tưởng giữa chúng ta quan hệ -- hần là hợp tác.”

“Hợp tác?” La Phi xem đôi phương, không biết người này lại ở trên đùa cái gì mê hoặc.

“Đúng vậy, hợp tác!” Đỗ Minh Cường tăng thêm ngữ khí cường điệu nói,“Trên thực tế, các người cảnh sát là muốn lợi dụng ta đến dẫn eumenides, mà ta nguyện ý cùng các người phối hợp. Đây với ta mà nói hội thừa nhận tương đương phiếu lưu, cho nên ta cũng muốn hưởng thụ hòa phong hiểm tương ứng tiền lời mới được.”

Cư nhiên đang lúc này cùng cảnh sát nói điều kiện, thật sự là cái cuồng vọng mà lại không biết tự lượng sức mình tên. La Phi đối người như vậy xưa nay phản cảm, bất quá hần cũng không có đem loại này cảm xúc hiển ở trên mặt, chính là hỏi:“Vậy người muốn chút cái gì?”

“Tin tức tư liệu sống. Cùng eumenides có liên quan tin tức tư liệu sống.”

“Điều đó không có khả năng.” La Phi quả quyết cự tuyệt,“Đây đó đều là cảnh sát tuyệt mật tư liệu, tuyệt sẽ không tiết ra ngoài.”

Đỗ Minh Cường lộ ra thất vọng thần sắc, bất quá hần cũng không cam tâm, lại lộ ra áp chế miệng nói:“Ta đây cũng không thể cam đoan hoàn toàn dựa theo của các người kế hoạch hành động. Có lẽ ta sẽ chính mình trốn đi, hoặc là, ta sẽ chính mình đi tìm cùng eumenides có liên quan tư liệu.”

“Đây là người tự do.” La Phi lạnh lùng trả lời, “Bất quá ta muốn nói cho người, nếu người thật sự thoát ly cảnh sát theo dõi, như vậy cảnh sát lần sau tìm được người thời điểm, hơn phân nửa sẽ mang theo pháp y cho người nhất xác .”

Đỗ Minh Cường tựa hồ không dự đoán được đối phương thái độ như thế cường ngạnh, hấn sừng sốt một chút, sau đó phần nộ lắc lắc đầu, một bộ không thể nề hà biểu cảm.

Mà La Phi cũng không có hứng thú lại đem trận này nói chuyện với nhau tiến hành đi xuống, hấn còn có rất nhiều càng trọng yếu hơn sự tình chờ phải làm. Gặp Đỗ Minh Cường không lại nói cái gì, hấn liền đứng lên: “Tốt lắm. Tình huống đã nói được thực minh bạch. Mời người ở trong này chờ một lát, ta sẽ phái ra chuyên môn cảnh lực đối với người tiến hành bảo hộ, sau đó người là có thể ly khai.”

Nói xong những lời này sau, La Phi liền rời đi thăm vấn thất. Hấn đưa tới hai cái trách nhiệm cảnh sát, dặn bọn họ đem trụ cửa, không nhường bất luận kẻ nào xuất nhập. Nơi này là hình cảnh đại đội trung tâm địa bàn, hấn cũng không tin tưởng eumenides dám đến nơi này giương oai. Bất quá như nhau hấn xưa nay tính cách, bất luận làm chuyện gì, tổng yếu cẩn thận mới tốt.

※※※

Buổi sáng 8 giờ rưỡi, hình cảnh đại đội phòng họp.

Kia trương phát cho Đỗ Minh Cường từ hình thông tri đơn trải qua xem xét sau, bị hình chiếu nghi đánh vào phòng họp tiền phương biểu hiện trên màn hình. Từ nhất bát chuyên án tổ các thành viên giờ phút này đều ở nhìn chăm chăm kia màn hình, vẻ mặt chuyên chú nghiêm túc.

Tầng Nhật Hoa đang ở hướng mọi người giới thiệu này trương từ hình thông tri đơn lai lịch.

“Ngày hôm qua chạng vạng, theo bản câu lạc bộ rút lui khỏi sau, La đội liền cho ta hạ một đạo mệnh lệnh, muốn ta đi tìm cái kia phỏng vấn Ngô dần ngộ giả phóng viên. Đến ngày hôm qua rạng sáng bốn mùa hứa, ta thông qua internet truy tung phương pháp, ở bản thị một nhà tắm rửa trung tâm trong đại sảnh bắt đến người kia. Hấn kêu Đỗ Minh Cường, Quý Châu nhân, không nghề nghiệp, hiện tại chính giam giữ ở hình cảnh đại đội lý. Đây trương ‘Từ hình thông tri đơn’ còn lại là chúng ta ở hấn ở tạm lý tìm được .”

“Vì nhà này hỏa thăm hỏi tạo thành Ngô dần ngộ tự sát, cho nên chọc giận eumenides, mới lĩnh đến như vậy một trương từ hình thông tri đơn đi?” Nghe xong này đoạn giới thiệu sau, đoãn kiểm phân tích nói.

“Hiển nhiên đúng vậy.” Tăng Nhật Hoa gật đầu, hơi có chút cảm khái nói, “La đội lo lắng vấn đề, quả thật so với chúng ta chu toàn, tư duy cũng mau. Ngày hôm qua muốn ta mau chóng tìm được cái kia phóng viên, ta còn không rất minh bạch trong đó dụng ý, thẳng đến su ra này phân tử hình thông tri đơn sau mới bừng tỉnh đại ngộ đâu.”

“Phải không? Bất quá ta đồ cảm thấy ngươi cũng không có hoàn toàn minh bạch.” Một cái ôn nhu giọng nữ tiếp được Tăng Nhật Hoa trong lời nói trà nói.

Người nói chuyện đúng là Mộ Kiếm Vân, nàng hơi hơi quay đầu, tựa tiểu phi tiểu xem Tăng Nhật Hoa.

Tăng Nhật Hoa một bên vò đầu một bên nháy mắt, lộ ra khó hiểu vẻ mặt.

Mộ Kiếm Vân hỏi hần: “Ngươi có hay không nghĩ tới, eumenides làm sao có thể nhanh như vậy chỉ biết Ngô dần ngo nhận thăm hỏi sau tự sát sự tình?”

“Là từ trên mạng xem ra đi?” Tăng Nhật Hoa đoán.

Mộ Kiếm Vân lập tức lắc đầu: “eumenides hiện tại chú ý tiêu điểm là sinh phụ tử vong chân tướng, căn bản sẽ không giống cảnh sát giống nhau tiếp tục chú ý Ngô dần ngo động thái. Hần biết chuyện này, là vì ngày hôm qua buổi chiều La đội thông qua internet cho hần truyền phát kia đoạn phỏng vấn âm tần. Kia đoạn âm tần nhường eumenides cảm thấy: Chính mình hành động lần đầu tiên mất đi rồi nguyên bản ý nghĩa, cho nên hần dị thường cảm tức.”

“Phải không? La đội đem kia đoạn âm tần phóng cho hần nghe?” Tăng Nhật Hoa như có chút ngộ địa điểm đầu. Ngày hôm qua La Phi cùng eumenides internet nói chuyện với nhau thời điểm hần đang ở tỉnh thành chạy ngược chạy xuôi truy tung eumenides chỗ, bởi vậy đối La Phi truyền phát phỏng vấn âm tần hành động cũng không biết được. Hiện tại Mộ Kiếm Vân chỉ ra sau, hần rất nhanh trở về qua vị đến, dù phát cảm khái nói, “Nguyên lai eumenides tránh thượng Đỗ Minh Cường, theo căn bản thượng chính là xuất phát từ La đội tỉ mỉ thiết kế đâu!”

Vừa nói, hần còn một bên dùng chứng thực ánh mắt xem La Phi. Mà La Phi cũng không có tất yếu phủ nhận, hơi vuốt cằm nói: “Làm việc tổng yếu có bao nhiêu thủ chuẩn bị mới tốt. Ngày hôm qua chúng ta định ra phương án, muốn dùng đặc công đội viên làm dụ bắt eumenides mồi, mà ta ở cùng eumenides internet nói chuyện với nhau thời điểm, đã phát hiện trang ở tai nghe trung phát hiện nói dối trang bị. Cho nên ta dự cảm đến lần này bố nhệ hành động khả năng muốn thất bại. Làm ứng biến phương án chi nhất, ta cấp eumenides truyền phát kia đoạn phỏng vấn âm tần, hơn nữa tận lực đi chọc giận đối phương, như vậy chúng ta tuy rằng mất đi rồi một cái mồi, nhưng là lại có thể có một tân mồi làm dự

khuyết.”

Tằng Nhật Hoa “Hắc” than một tiếng, nghĩ đến ngày hôm qua buổi chiều chính mình là ở đi trước tiệm net trên đường hướng La Phi hội báo giả phỏng vấn sự tình. Theo sau La Phi liền đem kia đoạn âm tần tư liệu thu đứng lên, chẳng lẽ hẳn lúc đó đã nghĩ đến muốn dùng này đoạn tư liệu đến kích thích eumenides? Nếu nói như vậy, như vậy người này tư duy không chỉ có chu mật, hơn nữa quyết đoán cực nhanh cũng đủ để làm người ta thán phục!

“Cơ bản tình huống chính là như vậy --” La Phi dẫn đường mọi người ý nghĩ trở về án kiện bản thân, “Đối với này tân xuất hiện tình huống, mọi người xem xem có cái gì ý tưởng?”

“Cái kia ngày là chuyện gì xảy ra?” Liễu Tùng đưa ra chính mình trong lòng nghi ngờ, Mộ Kiếm Vân đám người cũng đi theo gật đầu, hiển nhiên đây là đại gia đều thực quan tâm vấn đề.

“Này phân ‘Tử hình thông tri đơn’ là giáp ở một phần ngân hàng đối trưởng giấy viết thư trung. Mà Đỗ Minh Cường đêm qua đêm mặc giọt nước mưa ở tại giấy viết thư thượng, cho nên tạo thành này một phần nội dung vô pháp nhận.” La Phi giải thích, hần ngữ khí lộ ra ti tiếc hận, “Đại gia cũng đều thấy được, mặc giọt nước mưa vừa vắn bao trùm cụ thể tử hình chấp hành ngày. Đối này ngày, chúng ta chỉ có thể biết là ‘Mười một nguyệt’.”

“Hôm nay là mười một nguyệt nhất hào.” Liễu Tùng nhú mày nói, “Kia chẳng phải là ý nghĩa, từ hôm nay trở đi vắn vẹn một tháng trong thời gian, eumenides đều có khả năng đối Đỗ Minh Cường xuống tay?”

“Đúng vậy.” La Phi tọa thực Liễu Tùng phân tích. Mà mọi người cũng đều ý thức được cảnh sát hội bởi vậy mà gặp phải một loại xấu hổ cục diện: Bọn họ tuy rằng cấp eumenides thành công bày ra một viên nhị liệu, nhưng lại vô pháp biết eumenides kết quả khi nào hội tiến đến đại mau cần ăn.

Liễu Tùng lắc lắc đầu than nhẹ một tiếng: “Cái này phiền toái. Bố trí một cái dụ bỏ eumenides cạm bẫy có lẽ không khó, nhưng chúng ta làm sao có thể đem này cạm bẫy bảo trì một tháng thời gian?”

Đang ngồi giả đều tham dự qua bảo hộ hàn thiếu hồng thị dân quảng trường chi chiến, biết rõ sẽ đối phó eumenides như vậy sát thủ, cảnh sát muốn đầu nhập bao lớn nhân lực cùng tinh lực. Phải cùng loại trạng thái bảo trì một tháng thời gian, kia quả thực chính là nhất cục không thể hoàn thành nhiệm vụ.

“Chúng ta không thể tại đây chuyện thượng phân tán nhiều lắm tinh lực.” La Phi cũng nói, “Bởi vì chúng ta đồng thời còn gặp phải rất nhiều càng trọng yếu hơn chiến trường.”

Đích xác, đối với nhất tam linh án kiện chân tướng truy tra, đây mới là eumenides lúc này nhất chú ý tiêu điểm. Cảnh sát nếu vì bảo hộ Đỗ Minh Cường mà xem nhẹ này manh mối, kia hiển nhiên sẽ mất nhiều hơn được .

Mộ Kiếm Vân bỗng nhiên giương mắt xem La Phi, nàng tựa hồ nghĩ đến chút cái gì. Ở châm chước sau một lát, nàng mở miệng nói:“Này cụ thể ngày di thất, có lẽ chẳng phải một cái ngoài ý muốn!”

Mọi người ánh mắt đều bị nàng hấp dẫn đi lại, đồng thời nghiêng ngả nàng trong lời nói lời ngầm. Chỉ có Tăng Nhật Hoa đã không chịu nổi tính tình truy vấn:“Không phải ngoài ý muốn? Đây là cái gì ý tứ?”

Mộ Kiếm Vân êm tai phân tích nói:“‘Tứ hình thông tri đơn’ là ở đối tượng giấy viết thư trung tâm được , nhưng là ai cũng không biết này phân ‘Tứ hình thông tri đơn’ là cái gì thời điểm bị bỏ vào giấy viết thư bên trong đi . Có lẽ mặc thủy nhuộm dần giấy viết thư là phát sinh ở ‘Tứ hình thông tri đơn’ đưa phía trước. Mà eumenides đã đến đi sau hiện này phong bị ô nhiễm giấy viết thư, cho nên hắn tiện lợi dùng này nguyên tố, tạo thành chấp hành ngày bị trong lúc vô tình nhiễm không giả tượng. Mà trên thực tế, căn bản chính là chính hắn muốn che giấu này ngày!”

“Ân. Nhưng là rất có khả năng --” Tăng Nhật Hoa liên tục gật đầu,“Nếu không làm sao có thể khéo như vậy? Chính là vài giọt mực thủy, vừa vặn liền đem cụ thể ngày cấp cái ở?”

Liễu Tùng “Hắc” cười lạnh một tiếng:“Thì phải là eumenides cũng không dám đem cụ thể ngày nói cho cảnh sát, khả vừa muốn bảo trì được hắn nhất quán kiều ngạo phái đoàn, cho nên liền làm ra này phiên cố lộng huyền hư xiếc.”

Mộ Kiếm Vân lại lắc đầu:“Không, tình huống chi sợ không phải đơn giản như vậy.” Khi nói chuyện, ánh mắt của nàng trọng lại nhìn về phía La Phi, giống như đang chờ đợi người sau phân tích định luận.

La Phi trầm mặc một lát, sau đó hắn đem hai tay giao nhau ở cùng nhau, cười khò mà nói nói:“Hắn xuyên qua .”

Mộ Kiếm Vân nhẹ nhàng mà thở dài, La Phi đoán đang cùng nàng ý tưởng tương hô ứng. Tăng Nhật Hoa đám người tắc vẫn là hai mặt nhìn nhau, nhất thời không thể phản ứng đi lại.

“eumenides đã biết đến rồi đây là ta cố ý ném cho hắn mồi.” La Phi lại tiếp tục giải thích nói,“Cho nên hắn liền tương kế tựu kế sử xuất như vậy chiêu số. Hiện tại cảnh sát ở một tháng thời gian nội cần hai tuyến tác chiến, mà

eumenides lại có thể ở mười một nguyệt gì một ngày chấp hành đối Đỗ Minh Cường ám sát. Còn lại thời gian, hẳn là có thể chuyên tâm đuổi theo tra sinh phụ tử vong chân tướng.”

Cái này mọi người tất cả đều minh bạch . Liễu Tùng lúc trước liền cảm thấy có chút bị động, nhưng vẫn chưa nghĩ vậy loại bị động là eumenides cố ý bộ ở cảnh sát trên người gông xiềng. Ngạc nhiên sững sốt một lát sau, hẳn cũng khẽ thở dài:“Đúng vậy. Bởi vì cảnh sát đã thành đã chết nhất tam linh án kiện manh mối, điều này làm cho eumenides tiếp tục truy tra trở nên phi thường khó khăn. Nếu ta là eumenides, ta giờ phút này cũng muốn ý tưởng nghĩ cách đi phân tán cảnh sát cảnh lực. Hắc hắc, một cái Đỗ Minh Cường là có thể kiềm chế cảnh sát một tháng thời gian, này bước kỳ quả thật lợi hại đâu.”

Chính như Liễu Tùng sở cảm, La Phi cùng eumenides trong lúc đó quả thật như đánh cò cao thủ bình thường, hai người chính diện giao phong tuy rằng còn không có hoàn toàn triển khai, nhưng người tới ta đi, ở bố cục trong lúc đó liền đã giết được khó phân thắng bại .

Chương 11 bằng hữu khó phân

Buổi sáng cửu khi hai mươi bảy phân, hình cảnh đội thẩm vấn thất.

Đỗ Minh Cường bị khảo ở thẩm vấn ghế vô pháp nhúc nhích, bất quá hấn tư duy nhưng không có bởi vậy mà nhận đến hạn chế. Trên thực tế, theo tiến vào hình cảnh đội kia một khắc khởi, hấn liền luôn luôn ở một loại cực kì khẩn trương suy xét trạng thái trung. Bởi vì hấn thật sâu biết: Chính mình chính diện đối một hồi chưa bao giờ từng có vĩ đại khiêu chiến, kia cảm giác tựa như ở vách núi đen biên khiêu vũ giống nhau, hơi có một tia vô ý, sẽ gặp ở trong khoảnh khắc ngã cái tan xương nát thịt!

Nhưng hấn lại thực thích như vậy cảm giác, đây là hấn thiên tính trung tồn tại gì đó. Đối thủ càng cường đại, hấn liền càng hưng phấn. Hấn hy vọng cùng cái kia đáng sợ đối thủ tiến hành trực diện so đo. Mà hiện tại, trận này so đo rất cực muốn kéo ra màn che .

Thẩm vấn bên ngoài vang lên một chuỗi tiếng bước chân -- nghe qua kia hấn là thuộc loại hai người : Một cái mạnh mẽ hữu lực, một cái khác tắc tương đối nhu hòa, hấn là cái nữ tử. Tiếng bước chân tiệm đi tiệm gần, rất nhanh liền đi tới trước cửa. Đỗ Minh Cường thu hồi suy nghĩ, ngẩng đầu nhanh nhìn chằm chằm kia sắp bị mở ra cửa phòng.

Quả nhiên không ra hấn phán đoán, đẩy cửa vào nhà đúng là một nam một nữ hai người. Bọn họ thoát nhìn tuổi cũng không đại, nam tử cường tráng có khả năng cao, tinh thần chấn hưng; Nữ tử tuy rằng thân hình nhỏ nhắn mềm mại, nhưng ánh mắt trong lúc đó nhưng cũng cất giấu một cỗ bức người anh khí.

“Các người chuẩn bị khi nào thì đem ta buông ra?” Đỗ Minh Cường lay còng tay bắt đầu oán giận, “Ta cũng không thích bị các người làm phạm nhân đối đãi.”

“Thả người rất đơn giản. Nhưng là có một số việc phải hướng người nói rõ mới được.” Người tới trung nữ tử xem Đỗ Minh Cường nói, đồng thời nàng ở đối phương trước mặt cách bàn mà ngồi.

Đỗ Minh Cường dùng xem kỹ ánh mắt đánh giá nữ tử một lát, sau đó hỏi câu: “Người là ai?”

Nàng kia hồi đáp: “Tứ nhất bát chuyên án tạo thành viên, Mộ Kiếm Vân.”

Đỗ Minh Cường “Chặc chặc” Táp hai tiếng, cười khen: “Không nghĩ tới hình cảnh trong đội còn có như vậy xinh đẹp nữ cảnh quan.” Ánh mắt của hắn tiếp tục tập trung ở đối phương trên người, tương đối cho hắn giờ phút này thân phận, như vậy hành động bao nhiêu có chút vô lễ.

Mộ Kiếm Vân bên cạnh nam tử nhíu nhíu đầu mày, thoát nhìn muốn phát tác. Bất quá Mộ Kiếm Vân nhẹ nhàng xua tay ngăn trở hắn, kia nam tử liền “Hừ” một tiếng, ở mặt khác trên một cái ghế ngồi xuống, mắt lạnh xem Đỗ Minh Cường.

“Người có thường thức cùng bình phán mỹ xấu quyền lợi. Nhưng hiện tại thời gian cùng trường hợp, thảo luận này đó phi thường không thích hợp.” Mộ Kiếm Vân lạnh lùng đánh trả , đồng thời nàng cũng ngưng tụ lại ánh mắt nhìn về phía Đỗ Minh Cường, hai người tầm mắt tương giao, người sau lập tức cảm thấy pha không được tự nhiên, hắn không tự chủ được đem ánh mắt lạnh khai đi.

“Ta còn muốn sửa chữa ngươi một sai lầm --” Mộ Kiếm Vân thừa dịp thắng truy kích, hơi chậm chọc ngữ khí nói, “Xuất hiện tại hình cảnh đội , không nhất định đều là hình cảnh. Ta thân phận là tinh cảnh giáo tâm lý học giảng sư, mà ngồi ở bên người ta , còn lại là đến từ chính đặc công đội Liễu Tùng liễu cảnh quan.”

“Tâm lý học giảng sư?” Đỗ Minh Cường thoáng sửng sốt, liền “Hắc” nở nụ cười một tiếng nói, “Khó trách ngươi ánh mắt như vậy trát nhân. Nghe nói các ngươi chỉ cần xem người khác ánh mắt, có thể phán đoán ra đối phương ý nghĩ trong lòng? Thật sự là đáng sợ! Xem ra ta về sau cùng ngươi nói chuyện với ngươi thời điểm, tốt nhất đều đem ánh mắt bế đứng lên.”

Hắn nói như vậy , cư nhiên thật sự đem ánh mắt đóng đứng lên. Sau đó hắn còn có ý hoảng đầu: “Thế nào? Ngươi bây giờ còn có thể hay không nhìn ra trong lòng ta suy nghĩ cái gì?”

Mộ Kiếm Vân xem đối phương đùa giỡn quái bộ dáng dở khóc dở cười. Mà Liễu Tùng rốt cục kiềm chế không được , hắn dùng chỉ lưng nặng nề mà gõ xạo cái bàn, quát: “Được rồi! Chúng ta không thời gian cùng ngươi nói giỡn, mời ngươi đem thái độ phóng đoán chính một điểm!”

Đỗ Minh Cường mở to mắt, trên mặt cười ha ha biểu cảm cũng thu hồi đến . Ngắn ngủn một cái chớp mắt trong lúc đó, hắn bỗng nhiên trở nên trịnh trọng mà lại nghiêm túc, trong lúc nhất thời thậm chí nhường mộ liễu hai người có chút không quá thích ứng.

“Đúng vậy, chúng ta đều không có thời gian nói giỡn.” Lại nghe Đỗ Minh Cường chính sắc nói, “Nhưng là đoán chính thái độ, là cần song phương đều cụ bị . Nếu các ngươi vẫn cứ đem ta làm phạm nhân đối đãi trong lời nói, chúng ta đây trong lúc đó liền khuyết thiếu thương thảo chính sự bầu không khí.”

Phòng thẩm vấn nội xuất hiện ngắn ngủi trầm mặc. Đỗ Minh Cường khảy lộng trên cổ tay còng tay, lần này hắn không có nhắc lại ra yêu cầu, nhưng hắn hiển nhiên đang chờ đợi cái gì.

Giằng co sau một lát, Mộ Kiếm Vân hướng về phía ngoài phòng hô một tiếng:“Đến đem hắn cái còng mở ra đi.”

Một cái cảnh sát lên tiếng trả lời tiến vào, cầm trong tay một chuỗi chìa khóa bang Đỗ Minh Cường buông lỏng tay ra thượng trời buộc. Đỗ Minh Cường xoa xoa tay cổ tay, lại thư thư phục phục thân cái lười thất lưng, có vẻ sáng khoái vô cùng. Xem kia cảnh sát chuẩn bị rời đi, hắn lại đuổi theo nói một câu:“Thỉnh đem ta tùy thân vật phẩm trả lại cho ta, cảm ơn!”

Vào hình cảnh đội giam giữ thất nhân, tùy thân mang theo một ít vật phẩm tỷ như ví tiền, di động, chìa khóa đợi chút đều là cũng bị tạm khấu . Hiện tại Đỗ Minh Cường đã bị giải trừ giam giữ, như vậy hắn đưa ra trả này đó vật phẩm cũng là đương nhiên sự tình. Vì thế Mộ Kiếm Vân liền xung cái kia cảnh sát gật gật đầu, người sau lại chạy một chuyến, mang về một cái cái hộp nhỏ, bên trong đúng là Đỗ Minh Cường tùy thân vật.

“Tốt lắm, hiện tại chúng ta đã là ngang hàng quan hệ. Nói chuyện với nhau đứng lên hắn là không có gì chướng ngại thời?” Mộ Kiếm Vân xem Đỗ Minh Cường nói.

Người sau đang ở khảy lộng trong hòm vật phẩm, cũng rất nhanh từ giữa tìm ra nhất bộ di động đến. Nghe được Mộ Kiếm Vân câu hỏi, hắn liền nhướng mắt nói:“Người nói đi, đến cùng có chuyện gì?”

“eumenides cho người phát ra ‘Tứ hình thông tri đơn’--” Mộ Kiếm Vân nói thẳng hỏi,“Người hay không biết chuyện này đối với người mà nói có bao nhiêu nguy hiểm?”

Đỗ Minh Cường hơi hơi nheo lại ánh mắt, xem ra eumenides tên này cũng đủ để cho hắn cảm xúc khẩn trương đứng lên. Trầm mặc một lát sau, hắn nhẹ giọng trả lời:“Ta biết. Nghe nói hắn phát ra tứ hình thông tri đơn còn chưa bao giờ thất bại qua.”

“Ta đây muốn phi thường trọng trọng nhắc nhở người: Tại đây một tháng thời gian nội, người hắn là phá lệ cần thận! Người sở hữu hành động đều hắn là ở cảnh sát nghiêm mật theo dõi dưới, tốt nhất không cần ra ngoài. Chúng ta thậm chí có thể ở hình cảnh đội bên trong cho người an bày một chỗ nơi.”

Nói lời nói này thời điểm, Mộ Kiếm Vân tận lực tăng thêm ngữ khí, ý đồ chế tạo ra một loại càng thêm khẩn trương không khí. Nhưng là nàng khổ tâm nhưng không có được đến Đỗ Minh Cường lý giải. Giờ phút này ở phía sau giả trên mặt lược hiện ra chút kinh ngạc thần sắc, sau đó hẩn hời ngược lại:“Đây là các người chuyên án tổ ý kiến?”

Mộ Kiếm Vân gật gật đầu.

Đỗ Minh Cường “Hắc” cười gượng một tiếng:“Các người thật sự là đem ta làm hồ đồ Ta vừa mới cùng các người La đội dài tán gẫu qua, hẩn nói qua sẽ không hạn chế ta hành động tự do.” Khi nói chuyện, hẩn bắt đầu đùa nghịch vừa mới tìm được di động, bất quá liên xoa bóp vài lần khởi động máy kiện, di động đều không có phản ứng.

“Mẹ , lại không điện .” Đỗ Minh Cường đem di động ném tới trên bàn, vẻ mặt có chút uể oải.

“Muốn đánh điện thoại sao? Dừng ta đi.” Mộ Kiếm Vân thấy thế, liền chủ động lấy ra di động của mình đệ đi qua. Đây là một cái kéo gần song phương khoảng cách hảo cơ hội, khả năng hội đối song phương đến tiếp sau can thiệp quá trình đại có ích lợi.

Đỗ Minh Cường cũng không khách khí, đình đặc tiếp nhận di động:“Ta được đem điện thoại của ta tạm thay đi, ta muốn bắt dây số tồn tại bên trong -- người không để ý đi?”

Thoạt nhìn là ở hời, nhưng nói chuyện đồng thời hẩn tay phải đã mở ra điện thoại di động sau cái, dỡ xuống pin, đem nguyên bản trang nơi tay cơ lý sim tạm khu xuất ra, sau đó hẩn lại sách Hạ Tự Kỷ trong di động sim tạm thay đổi đi lên.

Mộ Kiếm Vân lực chú ý cũng không nơi tay cơ thượng, nàng hợp thời đem đề tài cắt trở về:“Ta biết người cùng La đội đã tán gẫu qua -- bất quá ta còn là tưởng khuyên nữa khuyên người, cho nên ta mới xin lần này gặp.”

Đỗ Minh Cường đem thân thể tựa lưng vào ghế ngồi, giờ lên đầu dùng một loại thực quả quyết ngữ khí nói:“Người là ở lãng phí thời gian.”

Mộ Kiếm Vân còn tưởng nói cái gì, Đỗ Minh Cường lại khoát tay ý bảo tạm dừng, sau đó hẩn trái lại tự bắt cái dây số, đem di động đặt ở bên tai, chuẩn bị nghe điện thoại .

Mộ Kiếm Vân đành phải kiên nhẫn chờ đợi. Kìa di động chần lnh vang thất bát thanh, lại thủy chung không có chuyển được. Đỗ Minh Cường đành phải đem điện thoại buông, bất mãn oán trách :“Này đều mấy điểm? Còn đang ngủ?”

Mộ Kiếm Vân cười cười:“Đánh cho ngươi bạn gái sao?”

Đỗ Minh Cường hàm hồ này từ hồi đáp:“Là cái quan tâm nhất ta nhân -- cũng là tôi có thể lý giải ta nhân.”

Mộ Kiếm Vân nắm chắc đối phương cảm xúc hỏi:“Ngươi có phải hay không cảm thấy có thể lý giải ngươi nhân rất ít?”

“Ngươi có phải hay không cảm thấy ta là một cái thực ti bi nhân, không hề đạo đức?” Đỗ Minh Cường hỏi ngược lại. Hắn lại bắt đầu sách trước mặt hai bộ di động, thoát nhìn là muốn đem sim tạp đổi trở về.

Mộ Kiếm Vân lược nhất châm chọc, gật đầu nói:“Theo ta nhìn đến này sự thật mà nói -- quả thật như thế.”

Đỗ Minh Cường tự giễu một loại “Hắc hắc” Cười:“Ngươi đại biểu tuyệt đại bộ phận nhân ý tưởng -- đại biểu này vô pháp lý giải ta nhân.”

Mộ Kiếm Vân lại xem Đỗ Minh Cường ánh mắt, nàng thanh âm trở nên nhu hòa đứng lên:“Ta cùng tuyệt đại bộ phận nhân cũng không giống nhau, ta hi vọng hiểu biết ngươi nội tâm thể giới..... Ở trong lòng ngươi nhất định cất giấu nào đó vô pháp thay đổi theo đuổi cùng giấc mộng, ngươi nhận vì cái này giấc mộng giá trị là vượt qua hết thảy . Vì thực hiện ngươi giấc mộng, ngươi cái gì cũng không để ý, phải không?”

Đỗ Minh Cường thần sắc giật mình một chút, suy nghĩ tựa hồ cũng bị đối phương mang đi. Bất quá hắn rất nhanh liền ý thức được cái gì, vội vàng né tránh Mộ Kiếm Vân nhìn thẳng, nương sách trang di động làm nhì, hắn điều chỉnh tốt cảm xúc nói:“Ngươi không cần làm như vậy. Ngươi mơ tưởng tiến vào ta nội tâm thể giới, tìm được ta nhược điểm..... Ngươi cũng mơ tưởng thuyết phục ta.....”

“Theo tâm lý học góc độ mà nói, không có bất luận kẻ nào nội tâm thể giới là vô pháp phá được .” Mộ Kiếm Vân mỉm cười trả lời, nàng luôn luôn xem Đỗ Minh Cường, trong ánh mắt tràn ngập tự tin.

Đỗ Minh Cường bắt đắ dĩ lắ đầu, lại thay đỏi cái ngữ khí nói:“Được rồi. Cho dù người có thể thuyết phục ta, nhưng này cũng không có gì ý nghĩa, người chính là ở lãng phí thời gian.”

Mộ Kiếm Vân vô pháp lý giải đỏi phương lời nói này ngữ logic ở đâu, nàng nhắ lại mảy đầu hỏi câu:“Vì sao?”

Đỗ Minh Cường đem trang tốt dĩ động ném hồi cấp Mộ Kiếm Vân, lược hiện ra một tia cười khỏ:“Thoạt nhìn người chẳng phải một cái đừ tư cách tâm lý học chuyên gia, ít nhất có một người tâm tư người không có thể nhìn thấu.”

“Ai?” Mộ Kiếm Vân ngoài miệng đang hỏi, trong đầu cũng đã phản xạ có điều kiện giống như nhớ tới mỗ cá nhân đến. Đồng thời nổi lòng nàng cũng nhậ không được nhẹ nhàng mà kích động một chút.

Đỗ Minh Cường thực sáng khoái phun ra cái kia tên:“La Phi.”

Không sai, La Phi. Đây đúng là cái kia nương Mộ Kiếm Vân cảm thấy hoảng loạn nhân vật. Nàng nhớ tới bọn họ lần đầu tiên gặp mặt, làm chính mình nhìn về phía cái kia nam tử ánh mắt thời điểm, đỏi phương ánh mắt lại phản xạ đi lại, ngược lại muốn đem chính mình nhìn thấu dường như.

Cái kia tên..... Đúng vậy, nàng quả thật vô pháp thấy rõ đỏi phương suy nghĩ. Bất quá Đỗ Minh Cường vì sao sẽ biết điểm này đâu? Hắ lại vì sao phải vào lúc này nơi đây nhắc tới La Phi?

“Người có ý tứ gì?” Mộ Kiếm Vân thử bàn hỏi ngược lại.

“La Phi sẽ không đồng ý người vừa rồi đề nghị.” Đỗ Minh Cường thẳng thắ trả lời,“Nương ta tự do hành động, do đó trở thành sẵn bỗ eumenides mồi, này căn bản chính là hắ kế hoạch một phần. Cho nên người muốn thuyết phục ta đến thay đỏi này kế hoạch, này chỉ có thể là lãng phí thời gian.”

Mộ Kiếm Vân ngạc nhiên ngắ ra, đúng là như vậy? Nàng có loại bị lường gạt cảm giác.

“Nếu là như thế này, hắ vì sao còn muốn đồng ý ta tới khuyên nói người?” Cắ giận rất nhiều, nàng còn có chút không lắ cam tâm.

“Bởi vì hần biết người thuyết phục không xong ta. Ở ta cùng La Phi phía trước gặp trung, đã đạt thành chung nhận thức. Ta có thể cảm nhận được hần ý tưởng, đồng dạng, hần cũng có thể cảm nhận được ta. Ta khát vọng cùng eumenides gặp, mà La Phi tắc hi vọng thông qua ta tìm được eumenides manh mối.” Nói tới đây, Đỗ Minh Cường lược tạm dừng một chút, sau đó lại ra vẻ thần bí bàn hạ giọng, “Đương nhiên, hần còn có một cái nguyện vọng, tuy rằng không có nói rõ, nhưng ta cũng có thể cảm giác được.....”

“Cái gì?” Mộ Kiếm Vân có chút bất đắc dĩ, nàng hiện tại tựa hồ chỉ có đặt câu hỏi năng lực. Một cái La Phi đã nhường nàng đau đầu, huống chi lại nhiều cái đồng dạng không bớt lo Đỗ Minh Cường.

“Hần hi vọng ta chết ở eumenides trong tay.” Đỗ Minh Cường ần ần nói, trên mặt của hần hiện ra kỳ quái biểu cảm: Mày khóa, nhưng khóe miệng lại đang cười.

Mộ Kiếm Vân nặng nề thở dài, nàng đã hoàn toàn minh bạch Đỗ Minh Cường ý tứ. Đúng vậy, làm La Phi mang theo này ý tưởng thời điểm, hần làm sao có thể đem Đỗ Minh Cường hạn chế ở một cái tuyệt đối an toàn trong hoàn cảnh đâu? Nhưng là.....

“Hần không thể làm như vậy!” Mộ Kiếm Vân lắc lắc đầu, thái độ kiên quyết.

“Nhưng là hần đã quyết định làm như vậy.” Đỗ Minh Cường a miệng nói, “Hơn nữa hần mới là chuyên án tổ trưởng, không phải sao?”

Mộ Kiếm Vân không lại nói cái gì, ở trầm mặc hai giây sau, nàng đành đứng dậy, cầm lấy di động của mình, lập tức rời đi phòng thẩm vấn mà đi.

Đỗ Minh Cường nhìn theo Mộ Kiếm Vân bóng lưng, trong đầu không biết còn đang suy nghĩ chút cái gì. Thẳng đến Mộ Kiếm Vân biến mất ở hần tầm nhìn ở ngoài, hần mới đột nhiên ý thức được phòng trong còn có một người. Vì thế hần quay sang đến xem Liễu Tùng, tựa tiêu phi tiêu hỏi: “Thế nào, các người là cùng nhau đến, chẳng lẽ không dùng một khối đi sao?”

Vào thẩm vấn thất sau, Liễu Tùng liền luôn luôn không nói gì, chính là ở một bên lạnh lùng xem Đỗ Minh Cường. Kỳ thật hần chẳng phải một cái thiếu ngôn ngữ nhân, trầm mặc hoàn toàn duyên cho đối Đỗ Minh Cường phản cảm. Hiện tại đối phương chủ động mở miệng, hần cũng liền đơn giản hồi đáp: “Ta vâng mệnh bảo vệ người an toàn.”

“Nga?” Đỗ Minh Cường ngưng tụ lại trên tinh thần hạ đánh giá Liễu Tùng. Đã thấy cái kia người trẻ tuổi tựa hồ

cùng chính mình không sai biệt lắm tuổi, thể trạng tuy rằng không tính cường tráng, nhưng có khả năng cao thật sự. Lo lắng đến nhân sinh của chính mình an toàn từ đây sẽ xin nhờ ở trong tay đối phương, hắn liền khẩn thiết đứng lên, thăm dò tay phải ân cần thăm hỏi nói:“Người hảo. Ta hẳn là xưng hô người..... Liễu cảnh quan?”

Liễu Tùng đứng dậy cùng Đỗ Minh Cường nắm tay, bất quá này hành động hoàn toàn là quá trường thức ứng phó. Hai người bàn tay thậm chí còn không có thiếp nhanh, hắn đã bắt tay triệt trở về. Ở làm tự giới thiệu thời điểm, hắn cũng là ngắn gọn chỉ cực:“Đặc công đội, Liễu Tùng.”

Từ lần đó ra, hắn liền một chữ cũng không tương nhiều lời. Ở hắn xem ra, đối diện cái kia tên không dài một bộ anh tuấn túi da, nhưng này xấu xa ngôn hành căn bản không xứng với chính mình nhiệt tình.

Đỗ Minh Cường cũng không để ý, hắn bình thân ung dung tiếp đón :“Chúng ta ngồi xuống tán gẫu đi.” Kia phó tư thái đồ giống nơi này là hắn sân nhà bình thường.

Liễu Tùng cứng rắn cứng rắn ngồi xuống, mắt lạnh thả xem đối phương muốn đùa giỡn cái gì trò.

“Nhìn ra được đến, người thực chán ghét ta?” Đỗ Minh Cường a nhếch miệng nói,“Có rất nhiều nhân đều chán ghét ta, bất quá ta không cần -- bởi vì có nhiều hơn nhân thích đọc ta viết đưa tin, với ta mà nói, đây mới là quan trọng nhất.”

Liễu Tùng hừ nhẹ một tiếng:“Người nói với ta này đó có ý nghĩa sao? Ta chính là bảo vệ người nhân thân an toàn, cũng không quan tâm người đạo đức phẩm hạnh.”

Đỗ Minh Cường quán buông tay:“Ta cũng không phải là muốn cùng người bắt chuyện cái gì -- bất quá đã chúng ta muốn vào đi hợp tác, cần phải lẫn nhau hiểu biết một ít mới tốt.”

“Cái gì hợp tác không hợp tác ? Đừng tìm ta nói này đó về nho nhã từ.” Liễu Tùng đánh gãy đối phương lời nói,“Hiện tại sự tình phi thường đơn giản:eumenides muốn giết người, mà ta tắc phải bảo vệ người. Tại đây cái trong quá trình, người có hành động tự do, nhưng người gì hành động phải đạt được ta tán thành.”

“Ta hành động muốn người tán thành?” Đỗ Minh Cường phiết bĩu môi nói,“Cái này gọi là cái gì tự do?”

“Người cũng có thể không nghe ta . Nhưng người phải hiểu được: Với ta mà nói, tệ nhất kết quả chính là không có hoàn thành nhiệm vụ, mà người đã có khả năng vứt bỏ mạng nhỏ.” Liễu Tùng dùng thần nhiên ngữ khí nói, nhưng Đỗ Minh Cường hiển nhiên vô pháp coi thường đối phương nữa câu sau trong lời nói lộ ra hàn ý, hần sợ run nhất tiểu hội sau, có chút bất đắc dĩ gật gật đầu:“Vậy được rồi..... Ta sẽ đầy đủ tôn trọng người ý kiến.”

“Như vậy tốt nhất.”

“Chúng ta đây xem như đạt thành chung nhận thức. Tuy rằng ta làm một ít không quá tình nguyện nhượng bộ, nhưng không có gì, tốt hợp tác luôn theo tranh cãi trung bắt đầu .” Đỗ Minh Cường lại bắt đầu tự quyết định bạch hồ đứng lên. Gặp Liễu Tùng không muốn lại tiếp chính mình trong lời nói trà, hần liền “Hắc hắc” cười gượng hai tiếng, nói,“Ta đây hiện tại tưởng về nhà bỏ cái thấy, không biết liễu cảnh quan hay không cho phép?”

“Có thể. Ta lái xe đưa người trở về.”

“Chuyến đặc biệt tiếp đưa, này dài ngoằng nhưng là không sai đâu.” Đỗ Minh Cường một bên đứng dậy một bên thân cái đại lười thất lung,“Vậy đi nhanh đi. Bị các người chộp tới ép buộc một đêm, khổn từ ta .”

Xem đối phương kia phó làm ra vẻ thần thái, Liễu Tùng cũng chỉ có thể oán hận dài phun một ngụm trọc khí. Chính như hần dự cảm đến như vậy, chính mình nhiệm vụ thật đúng như là người kia bên người “Bảo mẫu” .

Hai người rời đi thăm vấn thất, Liễu Tùng đi bãi đỗ xe khai ra một chiếc xe cảnh sát, Đỗ Minh Cường cũng không khách khí, mở cửa xe ngồi ở phó điều khiển trên vị trí.

“Thánh đức hoa viên.” Hần đỉnh đặc báo cái danh, sau đó liền thích ý hướng trên lưng ghé dựa nhất dựa vào, bắt đầu lật xem trong tay một phần sớm báo -- đây là hần vừa rời ở xuyên qua hành chính đại lâu môn sảnh khi, thuận tay theo sách báo giá thượng lấy đến .

Liễu Tùng không nói gì thêm, hần phát động xe cảnh sát, chậm rãi hướng ngoài cửa lớn khai đi. Hiện tại hần đã không có tâm tình tái sinh Đỗ Minh Cường con giận không đâu, bởi vì hần biết: Chỉ cần xe cảnh sát ra cục công an đại môn, vậy ý nghĩa tiến nhập eumenides đi sẵn khu vực, chính mình phải đã khởi mười hai phút cẩn thận, tùy thời chuẩn bị xử lý các loại đột phát ngoài ý muốn tình huống.

Nhưng là Đỗ Minh Cường lại nhàn rồi. Xe chạy ra cục công an không rất xa, liền nghe hần kia thở gấp táo táo thanh âm lại vang lên, lần này cũng là ở đọc nhớ kỹ thân báo thượng mỗi điều tin tức:“Sáng nay, ở thành đông ngọc đài

giữa sông phát hiện một khối thanh niên nam tử thi thể. Kinh pháp y kiểm tra, người chết vì nịch thủy bỏ mình, mà hấn trong máu còn hàm lượng đạt tới 213 hào khắc mỗi thắg, ở trước khi chết đã thuộc loại nghiêm trọng say rượu trạng thái. Cảnh sát phỏng đoán, nên nam tử có thể là say rượu sau ở bờ sông đi tiểu khi, vô ý rơi xuống nước nịch vong, sự phát thời gian làm ở hôm nay rạng sáng thời gian. Cảnh sát cũng mượn này nhắc nhở quảng đại thị dân: Uống rượu muốn số lượng vừa phải, quá độ uống rượu không chỉ có thương thân, hơn nữa ần núp các loại không tưởng được nguy hiểm.”

“Liều cảnh quan. Người đối này tin tức có ý kiến gì không?” Niệm xong này đoạn sau, Đỗ Minh Cường buông báo chí, bả đầu chuyên hướng Liễu Tùng bên này hỏi.

Có lẽ là chức nghiệp nguyên nhân, đối như vậy tin tức Liễu Tùng nhưng là có hứng thú thảo luận một chút. Bất quá hấn giải thích nghe qua có chút tiêu cực.

“Như vậy ngoài ý muốn tử vong mỗi ngày đều ở phát sinh.” Hấn lơ đểnh nói,“Nếu người trải qua hình cảnh, giao cảnh hoặc là pháp y, phòng cháy đội viên, người đối chuyện như vậy liền sẽ không cảm thấy ngạc nhiên .”

“Mà nếu quả này không hay ho tên là bị người mưu sát đâu?”

Liều Tùng nhăn nhú:“Mưu sát? Đưa tin thượng đã nói, hấn là say rượu sau trượt chân rơi xuống nước bỏ mình.”

“Say rượu có thể xác định, nịch thủy cũng có thể xác định. Nhưng là, trượt chân chuyện này, ai tới làm chứng đâu?” Đỗ Minh Cường lắc lắc đầu,“Nếu người kia là say rượu sau bị nhân đồ lên trong sông đi , kia chẳng phải là cùng nhau mưu sát án? Cảnh sát như thế dễ dàng định luận khả năng sẽ buông tha chân chính hung thủ .”

Này phiên giả thiết nhìn như ly kỳ, nhưng muốn triệt để phản bác nhưng cũng khó có thể làm được. Liễu Tùng nghĩ nghĩ, nói:“Nếu thật sự là nói như vậy, trừ phi hiện trường có người mục kích, nếu không cảnh sát vô pháp đạt được hình trình học thượng chứng cứ.”

Đỗ Minh Cường “A” một tiếng:“Người là thừa nhận cảnh sát đối này bắt lực ?”

Quả thật như thế. Liễu Tùng nhớ tới năm trước mùa hè đặc công đội từng tiếp đến một cái nhiệm vụ: Đi ngoại ô thành phố vùng núi sưu cứu một cái mất tích bên ngoài thám hiểm giả. Lúc đó bọn họ dùng dây thừng hạ đến vết chân hấn tới khe suối trung, tìm tòi ba ngày ba đêm. Kết quả mục tiêu không có phát hiện, ven đường lại tìm được vài cụ hủ bại đã lâu vô danh thi thể. Này đó người chết kết quả là ở thám hiểm trong quá trình ngoài ý muốn tử vong vẫn là bị có ý định mưu hại đâu? Chỉ sợ là lại lợi hại hình trình nhân viên cũng khó lấy phán đoán đi.

Liều Tùng nhẹ thở dài một hơi, xem như cam chịu Đỗ Minh Cường cách nói.

“Như vậy xem ra, thật sự có rất nhiều hắc ám góc là hình phạt vô pháp chiếu cố đến.” Đỗ Minh Cường vì thế có chút cảm khái nói, “eumenides này nhân vật tồn tại quá thật có nhất định xã hội ý nghĩa đâu.”

Liều Tùng thật sự là nhịn không được, hắn quay đầu nhìn xem Đỗ Minh Cường, ánh mắt có chút kinh ngạc. Đây phiên cảm khái ở những người khác nói ra đều có thể lý giải, khả xuất phát từ Đỗ Minh Cường chỉ khẩu liền thật sự là làm cho người ta dở khóc dở cười. Phải biết rằng, chính hắn không phải là một cái thượng eumenides từ vong danh sách xã hội hắc ám phần tử sao?

Này thật sự là một cái mặc danh kỳ diệu tên, cả đầu hoang đường ý tưởng, khó có thể thuyết phục. Liều Tùng âm thầm lắc đầu, quyết định không lại quan tâm đối phương. Hắn tin được tay lái, ánh mắt như lập ứng bản nhìn quét chung quanh mặt đường, đem toàn bộ trải qua đều đầu nhập đến chuẩn bị chiến tranh trạng thái trung.

※※※

Buổi sáng chín giờ năm mươi sáu phân. Hình cảnh đội trưởng văn phòng.

La Phi đang đứng ở phía trước cửa sổ hướng ra phía ngoài ngắm nhìn. Theo nam minh sơn cảnh giác thời đại bắt đầu, này liền thành La Phi thói quen nghề nghiệp chỉ nhất.

Ánh mắt trông về phía xa khi, ý nghĩ dường như cũng sẽ mở rộng rất nhiều.

Văn phòng vị chỗ cao tầng, đứng ở chỗ này nhìn ra đi có thể đem nửa tỉnh thành đều thu vào trong mắt. Nhưng thấy lâu vũ lâm lập, ngựa xe như nước xuyên qua không dứt, nhất phái náo nhiệt bận rộn cảnh tượng. Nhưng là tại đây chút tuyệt vời phố cảnh sau lưng, lại cất dấu bao nhiêu không muốn người biết gì đó?

Giống như vậy môn quy một cái tỉnh lị thành thị, hàng năm hình sự án kiện xảy ra án tổng sản lượng đều phải ở hai ba vạn khởi, chia đều mỗi ngày thất tám mươi khởi. Đây là nói, mỗi qua hơn mười phần chung, tại đây tòa thành thị mỗi cái góc xó sẽ có cùng nhau hình sự án kiện phát sinh.

Cho dù người có thể quan sát toàn bộ thành thị, nhưng cũng vô lực ngăn cản này đó liên tục phát sinh tội ác -- đối với hình cảnh đội trưởng mà nói, này không thể nghi ngờ là một cái làm người ta uể oải khả lại không thể không đối mặt sự thật.

Đúng là buổi sáng thời gian, ánh nắng tươi sáng. La Phi nhưng không biết là chói mắt là vì đông nam biên một khác tòa cao lầu vừa đứng ở hắn phía trước cửa sổ quăng xuống một bóng ma.

Thái dương quang mang ra sao chờ rộng lớn sáng ngời, nhưng chung quy vô pháp chiếu rọi đến thế gian từng cái góc.

Đại biểu cho chính nghĩa chi kiểm pháp luật làm sao không phải như thế?

Cái kia như u linh bàn thần bí eumenides, lúc hắn chạy ở trong bóng tối đi trùng trệ này tội ác thời điểm, hắn trên người kết quả lóng lánh thế nào quang mang?

Hắn là tội ác chung kết giả, nhưng hắn đồng này bị chung kết tội ác giống nhau nhìn không được ánh mặt trời.

La Phi chính đắm chìm tại đây bàn suy nghĩ thời điểm, cửa phòng bỗng nhiên bị nhân đẩy ra. Hắn lập tức sâu sắc xoay người, đã thấy Mộ Kiếm Vân đang từ ngoài phòng đi vào đến.

Đối phương không gõ cửa liền trực tiếp xông tới, điều này làm cho La Phi thoáng cảm thấy có chút kỳ quái. Ở hắn trong ấn tượng, Mộ Kiếm Vân tuy rằng cá tính hướng ngoại cường thế, nhưng người ngoài xử sự lễ tiết tính lại xưa nay không kém. Lại ngưng mắt nhìn kỹ khi, đã ần ần cảm giác được đối phương tựa hồ mang theo nào đó bất mãn cảm xúc. Vì thế hắn liền chủ động cười cười, hỏi:“Tình huống thế nào?”

“Người làm gì biết rõ còn có hỏi?” Mộ Kiếm Vân lạnh lùng lườm La Phi liếc mắt một cái, sau đó nàng không đợi La Phi tiếp đón, liền chính mình chạy đến tiếp khách trước sofa ngồi xuống.

“Người không có thể nói phục Đỗ Minh Cường?” La Phi châm chọc nói,“Đúng vậy, kết quả này đích xác ở ta dự kiến bên trong.”

Mộ Kiếm Vân lập tức chất vấn:“Vậy người gì chứ còn muốn nhường ta đi lãng phí thời gian?”

La Phi quán quán hai tay giải thích nói:“Đã ngươi rất muốn đi, cho nên ta không có lý do gì không nhường ngươi đi thử thử một lần.”

Mộ Kiếm Vân cũng không nhận này giải thích, nàng nhẹ nhàng mà “Hừ” một tiếng:“Được rồi. Đừng nói như vậy đường hoàng ! Ta hỏi ngươi, nếu Đỗ Minh Cường có thể bị ta thuyết phục, ngươi còn có thể nhường ta đi sao?”

La Phi đối như vậy bèn nhón nêu câu hỏi khuyết thiếu tư tưởng chuẩn bị, đồng thời hắn cũng không thiện cho đối mặt đồng nghiệp nói dối. Ở trầm mặc sau một lát, hắn chỉ có thể dùng xấu hổ cười lấy đại trả lời.

“Từ đầu tới cuối, Đỗ Minh Cường ở ngươi trong mắt cũng chỉ là một khối mồi. Ngươi căn bản không cần hấn an toàn, ngươi thậm chí hi vọng hấn có thể bị eumenides xử quyết. Bởi vì ở ngươi trong mắt, Đỗ Minh Cường quả thật là có tội . Ta nói rất đúng sao?” Mộ Kiếm Vân nhất quyết không tha tiếp tục truy vấn.

Đối phương đã nói được như thế thấu triệt, La Phi ngược lại có loại thoải mái cảm giác. Hắn mặc than một tiếng sau đáp:“Ồ ta trong tiềm thức, có lẽ đích xác tồn tại như vậy khuynh hướng. Ta vô pháp nói sạo, bởi vì hiện tại cục diện đã xác minh ngươi đoán. Ta không cần phải lừa ngươi, càng không lừa được ta chính mình.”

Gặp La Phi thái độ thẳng thắn thành khẩn, Mộ Kiếm Vân bất mãn cảm xúc thoáng tán đi một ít. Nàng bắt đầu cười khổ một chút, thản nhiên nói:“Ta biết eumenides ở nơi nào .”

La Phi ngạc nhiên sững sờ, vội vàng hỏi:“Ồ nơi nào?”

“Ngay tại trong lòng ngươi.” Mộ Kiếm Vân thẳng tắp xem La Phi ánh mắt.

La Phi minh bạch đối phương ý tứ, hắn quay đầu một lần nữa nhìn về phía ngoài cửa sổ, im lặng không nói.

“Vốn cũng là như vậy --” Mộ Kiếm Vân tiếp tục cảm khái ,“Năm đó đúng là ngươi cùng Mạnh Vân sáng tác ra này nhân vật. Tuy rằng hơn mười năm đi qua , này nhân vật sau này người sử dụng cho ngươi chính mình cũng nếm cả quả đắng. Nhưng ở trong lòng ngươi vẫn là vô pháp thoát khỏi này nhân vật bản thân sở mang đến dự hoặc đi.”

La Phi có chút mờ mịt . Hắn nhớ tới chính mình cùng Mạnh Vân sáng tạo eumenides nhân vật cái kia ban đêm, tuy rằng chính là ở hư cấu một cái trong tiểu thuyết nhân vật, nhưng lúc đó cái loại này hưng phấn cảm giác nhất định là đến từ chính sâu trong tâm linh nào đó tình cảm hô ứng đi? Hắn lại nghĩ tới cùng Viên Chí Bang gặp cuối cùng một mặt cái kia thời khắc, đối phương lời nói như là còn đang bên tai bình thường.

“eumenides vốn chính là các người sáng chế tạo, chính người chính là eumenides, Mạnh Vân cũng là..... Thậm chí rất nhiều người trong lòng đều có eumenides, vì vậy trên thế giới tồn tại nhiều lắm tội ác, mọi người cần eumenides tồn tại.”

Kia như kim chúc xé rách bàn khó nghe tiếng nói kích thích La Phi thần kinh, làm hắn hô hấp trở nên dồn dập. Mà đúng tại đây khi, thái dương bỏ qua cho đông nam giác thượng cao lầu, hoa mắt ánh mặt trời không hề ngăn cản bắn thẳng đến đi lại. La Phi theo bản năng nhắm hai mắt lại.

Mỗi người đều ở ca ngai ánh mặt trời, khả lại có ai chưa bao giờ từng có e ngại ánh mặt trời thời khắc?

Thật lâu sau sau, La Phi mở to mắt, suy nghĩ một lần nữa trở lại sự thật thế giới trung. Hắn chậm rãi xoay người, phát hiện Mộ Kiếm Vân còn đang xem chính mình -- đối phương khó được bắt lấy cơ hội như vậy, hận không thể một chút đem hắn xem cái thông thấu đường như.

La Phi lần này không có tránh đi, hắn cùng với Mộ Kiếm Vân đối diện , thần sắc thản nhiên.

“Người nói không sai,eumenides liền giấu ở trong lòng ta. Bởi vì ta thống hận sở hữu tội ác, ta hi vọng này đó tội ác đều có thể được đến ứng có trừng phạt. Khả trong hiện thực nguyện vọng này nhưng không cách nào thực hiện, cho dù là thân phi cảnh phục, trở thành chính nghĩa lực lượng đại biểu, ta cũng chỉ có thể ở pháp luật thước đo chuyển về sử tương ứng quyền lực. Mà pháp luật cũng không hoàn mỹ, luôn có một ít có tội nhân có thể đào thoát chế tài. Nay đối chấp pháp giả mà nói, không thể nghi ngờ là lớn nhất bị ai. Cho nên chúng ta hội ảo tưởng cái khác lực lượng đến trừng trị này đó tội ác, theo này góc độ mà nói, ta tin tưởng: Ở mỗi một cái cảnh sát trong lòng đều có một cái eumenides.”

Mộ Kiếm Vân hiểu ra La Phi lời nói, đồng thời nàng đứng dậy đi đến bên cửa sổ, học đối phương lúc trước bộ dáng hướng ra phía ngoài ngắm nhìn. Sau một lát nàng từ từ nói:“eumenides, hẳn lúc này hẳn là liền tại đây thành thị mỗi cái góc xó đi.”

La Phi gật gật đầu:“Có lẽ hắn cũng đang ở đứng xa xa nhìn chúng ta.”

Mộ Kiếm Vân đem mặt chuyển hướng phòng trong xem La Phi: “Vậy người kết quả hội thể nào đối đãi cái kia lãnh huyết sát thủ? Hắn ở người trong mắt, là địch nhân vẫn là bằng hữu?”

“Địch nhân? Bằng hữu?” La Phi thì thảo tự hỏi, nhưng cũng khó có thể cấp ra xác thực đáp án. Cuối cùng hắn lắc đầu nói, “Chẳng phải sở hữu nhân đều có thể dùng này hai loại nhân vật đến phân chia khai. Nếu người không nên nhường ta cho hắn một cái định nghĩa, khả năng ‘Đối thủ’ này từ sẽ càng thêm chuẩn xác một ít.”

“Đối thủ.....”

“Đúng vậy.” La Phi tiến thêm một bước giải thích nói, “Tội ác là chúng ta cộng đồng địch nhân, nhưng chúng ta nhưng không cách nào bởi vậy trở thành bằng hữu. Bởi vì pháp luật lại đem chúng ta quản lý do đến bất đồng trận doanh trung -- ta ở duy hộ pháp luật, hắn lại ở giẫm lên pháp luật. Cho nên chúng ta chỉ có thể trở thành đối thủ: Tuy rằng mục tiêu giống nhau, nhưng vô pháp cùng tồn tại.”

“Cho nên.....” Mộ Kiếm Vân tạm dừng một lát sau nói, “Người chính là muốn bắt trụ cái kia tên, mà đối với hắn giết nhân hành vi, người nhưng không có quá lớn hứng thú đi ngăn cản?”

“Người làm sao có thể như vậy nhận vi?” La Phi nhíu nhíu đầu mày, lập tức chính sắc trả lời nói, “Chỉ cần là vi bởi pháp luật hành vi, ta đương nhiên đều phải ngăn cản. Mặc kệ pháp luật bản thân hoàn mỹ cùng phủ, theo ta mặc vào cảnh phục ngày đó khởi, ta đã tuyên thệ trở thành năng tối kiên định người thủ hộ.”

“Là người hành vi nhường ta sinh ra như vậy cảm giác.” Mộ Kiếm Vân biểu cảm đồng dạng nghiêm túc, năng nhất nhất liệt kê nói, “eumenides lần đầu tiên công khai gây mục tiêu khi, người ở chuyên án tổ quãng xuống mẩu chốt nhất phiếu, đồng ý Hàn Thiếu Hồng ra ngoài hành động, gián tiếp giúp eumenides ám sát hành vi; Cùng Viên Chí Bang gặp, người biết rõ Quách Mỹ nhiên sinh mệnh nguy ở sớm tối, lại vẫn cứ theo đuổi rời đi; Hiện tại này Đỗ Minh Cường, người cơ hồ là tự tay đem hắn trở thành một khối dài rộng mồi đưa đến eumenides bên miệng..... Loại tình huống này liên tiếp xuất hiện, nhường ta không thể không đối với người tư tưởng căn nguyên sinh ra nghi ngờ.”

La Phi cười khổ một chút, tựa hồ chính mình cũng cảm thấy khó có thể giải thích. Bất quá hắn vẫn là tận lực biện giải nói: “Hàn Thiếu Hồng lần đó, ta có chút xem nhẹ eumenides năng lực, cho nên mới hội duy trì Hàn Hạo ở quảng trường tiến tới đi bỏ không kế hoạch; Quách Mỹ nhiên -- ta thấy đến năng thời điểm, năng đã hoàn toàn bị Viên Chí Bang khống chế được, ở như vậy gấp gấp trong thời gian, ta thật sự nghĩ không ra nghĩ cách cứu viện năng biện pháp; Về phần Đỗ Minh Cường -- quả thật là hắn chính mình muốn tiếp xúc eumenides, ta không có quyền lực đi hạn chế hắn tự do.”

“Được rồi, cho dù này đó lý do tất cả đều thành lập. Nhưng là.....” Mộ Kiếm Vân hơi hơi nheo lại ánh mắt, lại

muốn nói lại thôi.

La Phi không phải một cái có thể nhận nửa thanh nói nhân, hấn lập tức truy vấn:“Bắt kể cái gì?”

Mộ Kiếm Vân cắn cắn môi, rốt cục đem trong lòng lớn nhất cái kia ngật đáp phun ra:“Đặng Hoa đâu? Người thế nào giải thích Đặng Hoa gặp chuyện?”

“Đặng Hoa?” La Phi ánh mắt hơi hơi lóe ra một chút, hỏi ngược lại,“Thế nào Đặng Hoa từ cũng muốn tính ở ta trên đầu? Lúc đó Hàn Hạo là hiện trường hành động quan chỉ huy, liên hấn đều trở thành eumenides quân cờ, ta thế nào ngăn cản được đâu?”

“Không, người rõ ràng có thể ngăn cản.” Mộ Kiếm Vân dùng phi thường xác định ngữ khí nói,“Có trong hồ sơ phát chiều hôm đó, người đã đổi Hàn Hạo sinh ra hoài nghi. Lúc đó người còn muốn ta đi liên hệ lên tầng lãnh đạo, mục đích nói vậy muốn đổi Hàn Hạo áp dụng hành động. Khả sau này người lại cải biến chủ ý, ngược lại nhường chúng ta nghe theo Hàn Hạo an bày, cuối cùng làm cho Đặng Hoa bị Hàn Hạo bắn chết. Như vậy kết quả hấn là từ lúc người dự kiến bên trong đi?”

La Phi cười lắc đầu:“Người quá nhạy cảm. Lúc đó ta cùng Liễu Tùng chính là tại hoài nghi doãn kiếm, lo lắng Hàn Hạo hội đối doãn kiếm vấn đề có điều giấu diếm.”

Mộ Kiếm Vân nhìn chăm chăm La Phi nhìn một lát, thần sắc dữ phát nghiêm túc đứng lên:“La đội dài, người chẳng phải một cái thiện cho nói dối nhân..... Người cũng rất ít nói dối. Hiện tại người càng là như vậy, lại càng thuyết minh trong lòng người có quỷ.”

La Phi tươi cười cương ở trên mặt. Đúng vậy, hấn cũng không thiện cho nói dối, hướng chỉ là ở một cái tâm lý học chuyên gia không coi vào đâu? Xấu hổ gian, hấn bắt đắ dĩ thờ dài, không biết nên nói như thế nào .

Mà Mộ Kiếm Vân lại thừa dịp thắng truy kích bàn nói:“Người cố ý theo đuổi Hàn Hạo hành vi, này chỉ có một giải thích: Người hi vọng nhìn đến Đặng Hoa bị giết chết.”

La Phi cười khỏ, như là buông tha cho chống cự bình thường:“Được rồi..... Ta thừa nhận người suy đoán.”

“Vì sao?” Mộ Kiếm Vân giơ lên đầu hỏi, “Liên bởi vì Đặng Hoa từng có thiệp hắc bối cảnh, cho nên người nhận vì hấn hấn là thừa nhận eumenides quyết định tử hình?”

La Phi trầm mặc. Hấn vô pháp hướng đối phương nói ra trong đó chân thật nguyên nhân, hấn chỉ có thể áp dụng như vậy không nói một lời phương thức, vừa không thừa nhận, cũng không phủ nhận.

Mà Mộ Kiếm Vân lại đem La Phi loại thái độ này làm cam chịu, nàng nhẹ nhàng mà lắc đầu cảm khái: “Này nghe qua thật sự là hoang đường -- thân là chuyên án tổ tổ trưởng, người đối eumenides hành động cư nhiên là tán thành. Như vậy tin tức nếu truyền ra đi, đại gia tác chiến nhiệt tình chỉ sợ đều phải bị đón đầu kêu thượng một chậu nước lạnh đi?”

“Ta hi vọng người đem hôm nay nói chuyện trở thành một bí mật.” La Phi nghiêm cẩn thỉnh cầu nói, “Chỉ có chúng ta hai người biết đến bí mật.”

Mộ Kiếm Vân mỉm cười gật gật đầu. Thoạt nhìn có thể cùng La Phi cùng chung tư mật đối nàng mà nói là kiện vui vẻ sự tình. Đồng thời có thể đem này “Nhìn không thấu” tên làm cho thắng thắn chịu thua, lúc trước ở thăm vấn thất vọng lại xuống dưới buồn bực đã trở thành hư không.

Lại nghe La Phi lại bổ sung cường điệu nói: “Bất quá có một chút xin người yên tâm. Ta quyết không hội quên chính mình thân là hình cảnh đội trưởng cùng chuyên án tổ trưởng chức trách. Trảo bổ eumenides mới là ta quan tâm nhất sự tình, mặc kệ ta đối này tử hình thông tri đơn thượng nhân hi ác như thế nào, đều không thể ảnh hưởng ta đối ‘Tứ nhất bát’ án kiện phá án và bắt giam dục vọng.”

“Như vậy tốt nhất.” Mộ Kiếm Vân xoay người, đặc ý đem song chương ôm ở trước ngực nói, “Nường chúng ta chạy nhanh trở lại án kiện thượng đi. Hiện tại nên làm chút cái gì?”

La Phi nghiêm mặt nói: “Đi tìm hiểu Đinh Khoa rơi xuống.” Đây là buổi sáng họp khi liên xác định tốt kế hoạch. Bởi vì eumenides tới lúc gấp rút cho điều tra rõ sinh phụ bị bắn chết chi tiết, mà Đinh Khoa là đối năm đó tình tiết vụ án hiểu biết nhất nhân, cho nên hấn nhất định sẽ trở thành eumenides truy tìm mục tiêu. Cảnh sát nếu có thể giành trước một bước tìm được Đinh Khoa, cũng liền cầm liên lụy eumenides dây thừng.

Mộ Kiếm Vân “Ân” một tiếng, thuận thế hỏi câu: “Có cái gì manh mối sao?”

“Chúng ta phải đi tỉnh lý công đại học đi một chuyến.” La Phi vừa nói một bên lấy ra trương tờ giấy đưa qua, “--

Đình Khoa con ở nơi đó.”

“Đình Khoa con.....” Mộ Kiếm Vân ánh mắt tại kia Trương Chiêu Phiến thượng lưu lại thời gian rất lâu. Đối với tình thành cảnh giới mà nói, Đình Khoa là cái như sấm bên tai tên, mà Mộ Kiếm Vân chính là nghe nói qua người này truyền thuyết, còn chưa hữu cơ duyên nhìn thấy này cảnh giới truyền kỳ. Hiện tại tay cầm Đình Chấn ảnh chụp, ở trên người hần hần là cũng có thể chiết xạ ra một ít phụ thân bóng dáng đi.

Trên ảnh chụp nhân là một cái khí chất phi phàm nam tử. Mặt hần hình ngay ngắn, thắt lưng cao ngất, sáng ngời ánh mắt ẩn chứa hơn người trí tuệ cảm. Xứng lấy ảnh chụp phía dưới “Phó viện trưởng, giáo sư” Như vậy danh hiệu, đủ để cho những người đứng xem đối hần sinh ra kính nể mà lại thường thức cảm giác.

Cho dù bảo đi truy tầm án kiện nhân tố, Mộ Kiếm Vân cũng bức thiết tương hội một hồi cái nhân vật này .

Chương 12 phụ tử quan hệ

Giữa trưa mười một điểm linh ba phần, tỉnh lý công đại học hoàn cảnh học viện.

Năm gần đây quốc nội giáo dục cao đẳng sự nghiệp phát triển tấn mãnh, quốc gia tăng đại tài chính đầu nhập, các giáo chiêu sinh nhân số cũng liên tiếp kéo lên. Làm toàn tỉnh số một số hai trường cao đẳng, lý công đại học tự nhiên cũng không cam nhân sau: Một phen tài nguyên chính hợp, đem chung quanh mấy sở trường cao đẳng đều xác nhập tiến vào, môn quy bỗng chốc tăng lên vài lần, nghiễm nhiên có trở thành quốc nội nhất lưu trường cao đẳng xu thế.

Hoàn cảnh học viện là lý công đại học một cái ưu thế chuyên nghiệp học viện, này địa vị theo học viện đại lâu vị trí địa lý vị trí liên hiển nhiên tiêu biểu. Đại lâu ở trường học cửa chính nội sườn, thuộc loại trường học “Thể diện công trình”, không chỉ có vẻ ngoài thượng xa hoa khí phái, ở công năng thiết kế thượng cũng có rất nhiều độc đáo chỗ: Lâu thể thành c tự hình, mở miệng triều nam, vây quanh một cái lục sắc sinh thái trung đình. Trung đình nội sum xuê thực vật xanh không chỉ có có thể cho nam hướng phòng che nắng, hơn nữa có thể tạo được loại bỏ bụi bậm cùng tinh lọc không khí tác dụng. Vì sử kiến trúc bên trong có thể lớn nhất hạn độ nhận chiếu sáng hơn nữa tăng đại trung đình hoa viên không gian, đại lâu tầng lầu áp dụng tầng tầng lui đài phương thức, mà mỗi một tầng lầu nam hướng tường ngoài trên mặt đều trang đầy năng lượng mặt trời tiếp thu ván mộc, nghe nói này đó ván mộc chuyển hóa ra điện năng trừ bỏ cung lâu nội sử dụng ở ngoài, còn có thể hướng ra phía ngoài chuyển vận đến thành thị điện vãng trung.

La Phi cùng Mộ Kiếm Vân ở bảo vệ cửa chỗ đăng ký nhập phòng sau, song song đi vào hoàn cảnh đại lâu nội. Nơi này không khí yên tĩnh, tràn ngập nồng đậm học biết hơi thở. Tại như vậy trong hoàn cảnh, xưa nay hành động mau lẹ La Phi cũng theo bản năng thả chậm cước bộ, sợ đánh vỡ chung quanh yên tĩnh.

Đình Chấn độc lập văn phòng ngay tại lầu 8 cửa thang máy. Bên ngoài văn phòng môn bài ghi rõ chủ nhân phó viện trưởng thân phận. Môn là hờ khép, La Phi tiến lên nhẹ nhàng mà gõ hai hạ, sau đó chậm đợi phòng trong nhân đáp lại.

“Mời vào.” Đáp lại giả thanh âm ngọt, cũng là một nữ tử.

La Phi đẩy cửa ra, cùng Mộ Kiếm Vân cùng đi vào phòng trong. Nguyên lai phòng trong lại chia làm trong ngoài hai cái phòng xép, vừa rồi đáp lời nữ tử đang ngồi ở gian ngoài trước bàn làm việc, cầm trong tay một chồng văn kiện tư liệu, tựa hồ đang ở bận rộn cái gì. Nhìn thấy đẩy cửa mà vào là hai cái người xa lạ, trên mặt nàng lộ ra chút kinh ngạc thần sắc, đồng thời buông trong tay công tác đứng dậy hỏi: “Xin hỏi các người tìm ai?”

“Chúng ta là cục công an .” La Phi đưa qua giấy chứng nhận, “Có cùng nhau án tử, muốn tìm đình giáo sư hiểu biết chút tình huống.”

Nữ tử tiếp nhận giấy chứng nhận đoàn trang , nàng chân mày cau lại, tựa hồ “Hình cảnh đội trưởng” danh vọng nhường nàng có chút lo sợ không yên.

La Phi cười cười:“Người không cần hiểu lắm. Án tử bản thân cùng đình giáo sư không có quan hệ, chúng ta chính là cần hấn cung cấp chút tin tức.”

Nữ tử thoải mái nhẹ nhàng thở ra, nàng đem giấy chứng nhận còn cấp La Phi, nói:“Đình giáo sư đang ở hạp đâu. Các người xin chờ một chút.” Sau đó nàng lại mỉm cười tự giới thiệu:“Ta là hấn thư ký, ta gọi Ngô quỳnh.”

“Đại khái phải đợi bao lâu thời gian đâu?” Mộ Kiếm Vân ở La Phi phía sau hỏi.

“Này sẽ không hảo nói.” Ngô quỳnh nhún nhún vai tỏ vẻ xin lỗi,“Đình giáo sư công tác bề bộn nhiều việc, bình thường tiếp khách đều là cần hẹn trước . Bất quá các người đây là đặc thù tình huống, ta tưởng hấn hấn là hội rút ra cơm trưa thời gian tới đón đãi các người.”

“Kia chẳng phải là rất đã quấy rầy ?” Nghe nói muốn chậm trễ người khác ăn cơm trưa thời gian, La Phi cảm thấy có chút không ổn.

“Không có quan hệ. Hấn bình thường đều là kêu Fastfood đến văn phòng ăn, cho nên các người có thể vừa ăn vừa nói chuyện -- chỉ cần các người không đề ý là tốt rồi.”

La Phi gật gật đầu:“Vậy được rồi.”

“Các người đến buồng trong tọa một chút.” Ngô quỳnh nhiệt tình tiếp đón , đem la mộ hai người dẫn tới nội ốc. Chờ khách nhân ở trên sofa ngồi vào chỗ của mình sau, nàng lại đổ thượng hai chén nước trà, sau đó mới xoay người rời đi.

“Có như vậy một cái thư ký thật sự là không sai đâu.” Chờ Ngô quỳnh thân ảnh biến mất sau, La Phi nhin không được nhẹ nhàng mà tán một câu.

“Nam nhân bệnh chung.” Mộ Kiếm Vân lạnh lùng nhìn La Phi liếc mắt một cái, “Vừa thấy đến xinh đẹp nữ nhân liền tâm viên ý mã.”

“Ta chính là ở khen ngợi nàng công tác thái độ.” La Phi cấp chính mình biện giải nói. Bất quá hần biện giải có chút độ mạnh yếu không đủ, bởi vì hần vừa rồi ca ngợi trung đích xác bao hàm đối Ngô quỳnh dung mạo thường thức. Kia đích xác xưng được với là cái “Xinh đẹp” nữ nhân, La Phi thậm chí ở âm thầm lấy nàng cùng Mộ Kiếm Vân làm nổi lên tương đối.

Mộ Kiếm Vân dung mạo tú lệ, đồng thời lại lộ ra một cổ hiên ngang tư thế oai hùng. Mà Ngô quỳnh tắc thẳng ở diện mạo ngọt, đáng người xinh đẹp, có lẽ như vậy nữ nhân càng dễ dàng gọi lên nam nhân mơ ước tâm lý.

“Thư ký, còn không chính là như vậy hồi sự?” Mộ Kiếm Vân bữu môi, nàng bỗng nhiên lại nghĩ đến cái gì, khó chịu nói, “Ai, ta cuối cùng đi theo người mặt sau đối tới đối lui, người khác sẽ không đem ta cũng trở thành người thư ký đi?”

La Phi cười cười nói: “Kia làm sao có thể? Người khí chất ở nơi đó bãi.” Hần ngữ khí bình thản thật sự, cũng không có giảng quá nhiều khen tặng lời nói. Bất quá như vậy ngược lại có vẻ thái độ càng thêm chân thật. Mộ Kiếm Vân khóe mắt mỉm cười, phương tâm pha duyệt.

La Phi tắc không lại dây dưa đề tài này, ngưng tụ lại thần bắt đầu đánh giá phòng trong trần thiết. Văn phòng tuy rằng rộng mở, nhưng bài trí không nhiều lắm. Tối dẫn nhãn chú mục đó là duyên tường mà liệt một loạt giá sách, sở hữu quỹ cách đều xếp đầy các loại sách báo cùng văn đương tư liệu, hiển lộ ra chủ nhân chăm chỉ cùng bác học.

Mộ Kiếm Vân tắc đối như vậy quan sát không có hứng thú. Nàng bùng lên cốc nước chậm rãi xuyết đứng lên, cùng với nói là phẩm trà, kỳ thật cho hết thời gian ý tứ hàm xúc đồ lớn hơn nữa một ít.

Cũng may bọn họ cũng không có chờ đợi lâu lắm. Ước chừng nửa giờ sau, gian ngoài môn bị nhân đẩy ra. Theo liền tiếp cấp tốc thả hữu lực tiếng bước chân, ai đều nghe được ra có một gã nam tử tiến nhập phòng trong.

“Đình giáo sư, ngài đã trở lại.” Ngô quỳnh ôn nhu thanh âm theo sát sau vang lên, “Có khách đang ở buồng trong chờ ngài.”

“Khách nhân?” Nam tử có chút không hờn giận, hần dùng trách cứ miệng nói, “Ta hôm nay cũng không có an bài tiếp khách thời gian.”

“Bọn họ là hình cảnh đội.” Ngô quỳnh giải thích .

“Ân.” Kia nam tử trầm mặc , tựa hồ ở suy xét cái gì. Sau một lát hần tiếng bước chân hướng về nội ốc phương hướng mà đến.

La Phi cùng Mộ Kiếm Vân vội vàng đứng lên, dọn xong lễ tiết chuẩn bị nghênh đón chủ nhân nơi này.

Cửa phòng bị sạch sẽ lưu loát đẩy ra. Một gã nam tử đi vào phòng trong, hần bước về trước một bước sau dừng lại, sau đó bản khởi mặt bắt đầu đánh giá cách đó không xa kia hai gã khách không mời mà đến. Người này tự nhiên chính là hoàn cảnh công trình học viện phó viện trưởng Đinh Chấn giáo sư . Hần thân chính trang, kiểu tóc chỉnh tề, y quan làm sạch, ánh mắt lại sáng ngời hữu thần, làm cho người ta một loại tràn ngập sức sống cảm giác.

“Đinh giáo sư, người hảo.” La Phi đón nhận một bước, chủ động vươn tay phải ý bảo.

Đinh Chấn nhưng không có lập tức đáp lại, hần đứng ở tại chỗ hỏi:“Các người là hình cảnh đội ?”

“Đây là hình cảnh đội tân tiền nhiệm đội trưởng, La Phi.” Mộ Kiếm Vân cũng đi rồi đi lên, sau đó nàng lại tự giới thiệu,“Ta là tình cảnh giáo giảng sư, Mộ Kiếm Vân.”

Đinh Chấn “Ân” một tiếng, ánh mắt của hần lưu lại ở La Phi trên người, thoát nhìn hần đối với hình cảnh đội trưởng hứng thú muốn cao hơn cảnh giáo giảng sư. Sau một lát, hần nâng lên tay phải cùng La Phi cầm, nói một tiếng:“Người hảo.” Bất quá câu này ân cần thăm hỏi chính là làm theo phép mà thôi, từ giữa cảm thụ không đến gì hoan nghênh nhiệt tình.

“Người hảo.” La Phi chân thành bề mặt đạt xin lỗi,“Ngượng ngùng, chúng ta không mời tự đến, nhiều có đã quấy rầy .”

Đinh Chấn khoát tay, nói câu:“Ngồi đi.” Chính hần cũng đi đến bàn làm việc sau, ngồi ở kia trương rộng rãi ghế dựa thượng. Sau đó hần hỏi:“Các người muốn hay không cùng ta cùng nhau ăn cơm?”

Thật sự là một cái độc đáo lời đạo đầu, La Phi cười trả lời:“Không cần. Cảm ơn.”

“Con người khi còn sống phi thường ngăn ngui, cho nên chúng ta hẳn là ứng dụng trù tính chung học nguyên lý đến quản lý chúng ta thời gian. Tỷ như ăn cơm thời điểm, chúng ta là có thể đồng thời làm một ít việc khác -- nghe một chút tin tức, hoặc là kế hoạch ngoại nói chuyện với nhau đơi chút.” Không biết là phủ là xuất phát từ chức nghiệp thói quen, hẳn nói chuyện thời điểm mang theo một loại trên cao nhìn xuống dạy bảo miệng, cuối cùng hẳn lại hỏi một lần, “Các người không nghĩ thừa dịp lúc này đem cơm trưa giải quyết sao?”

Đối phương trong lời nói nghe qua rất đạo lý. Trên thực tế, La Phi cũng thường thường vừa ăn cơm một bên suy xét tình tiết vụ án. Bất quá hẳn thật sự nghĩ không ra hiện tại cùng đối phương cùng nhau ăn cơm sẽ là một loại thể nào kỳ quái cảnh tượng, do dự sau một lát, hẳn cấp ra một cái có chút ngốc trả lời: “Không xong..... Chúng ta còn không đỏi.”

Đình Chấn không lại tốn nhiều võ mồm, hẳn cầm lấy trên bàn điện thoại nói câu: “Kêu một phần Fastfood đưa vào đến.” Thực hiển nhiên, này bộ điện thoại có thể nổi thẳng cấp gian ngoài thư ký Ngô quỳnh.

Thời gian với hẳn mà nói tựa hồ phá lệ quý giá, vừa mới buông điện thoại, hẳn liền lại nhìn về phía La Phi, không làm gì hàn huyên, ngựa không dừng vó hỏi: “Các người là không phải muốn tìm phụ thân ta?”

La Phi sừng sốt, sau đó hẳn quay đầu cùng Mộ Kiếm Vân nhìn nhau liếc mắt một cái. Bọn họ đến phía trước cũng không có cùng Đình Chấn chào hỏi qua, nhưng đối mới là gì có thể như thế chính xác ra ra bọn họ ý đồ đến đâu?

Đình Chấn nhìn đến hai người như thế biểu cảm, đã đoán được bọn họ sẽ tương chút cái gì. Vì thế hẳn “Hắc” một tiếng, hơi chế nhạo miệng nói: “Các người hình cảnh đội tới tìm ta, không có việc khác. Các người khẳng định là muốn thông qua ta tìm được phụ thân ta Đình Khoa, bởi vì các người lại gặp phá không được khó giải quyết án tử, cho nên muốn được đến cha ta giúp.”

Nói nghe qua chói tai, nhưng La Phi cũng vô pháp phủ nhận đối phương đoán. Hẳn gật gật đầu nói: “Quả thật là như thế này. Ta nghe nói phụ thân người đã chán ghét hình trình cuộc sống -- nhưng lần này tình tiết vụ án trọng đại, hi vọng người có thể giúp chúng ta tìm được hẳn.”

“Tình tiết vụ án trọng đại.....” Đình Chấn lạnh lùng cười, “Ồ các người hình cảnh trong mắt, chỉ cần là tình tiết vụ án liền không có không nặng đại. Ta rất rõ ràng điểm này. Một khi có tình tiết vụ án, khác sự tình các người đều có thể không để ý. Cho dù là gia đình, thân nhân, ở các người trong mắt cũng không như tình tiết vụ án trọng yếu.”

La Phi sừng sốt một chút, xấu hổ cười nói: “Xem ra đình giáo sư đối chúng ta này chức nghiệp rất có thành kiến?”

Đinh Chấn hồ hững nhìn La Phi một lát, đột nhiên hỏi nói:“Người thành gia sao?”

La Phi lắc đầu.

“Vây là tốt rồi. Cùng với trở thành một cái không chịu trách nhiệm trọng phụ cùng phụ thân, còn không bằng liền độc thân qua cả đời đâu.”

La Phi chưa trí có thể không, một bên Mộ Kiếm Vân đồ nghe không nổi nữa. Nàng cau mày nói:“Đinh giáo sư, người hay không luôn luôn đối chính mình phụ thân phi thường bất mãn? Người nhận vì hắn không có thực hiện cũng may trong gia đình nhân vật?”

Lần này đến phiên Đinh Chấn ngây ngẩn cả người, bởi vì Mộ Kiếm Vân lời nói chính đối chọi gay gắt bàn đàm trùng tiếng lòng hắn. Hắn nheo lại mắt xem cách đó không xa cái kia nữ tử, có chút một lần nữa xem kỹ đối phương ý tứ hàm xúc. Mộ Kiếm Vân cũng không chút nào yếu thế nhìn lại hắn, vẫn phòng nội không khí trong lúc nhất thời có vẻ có chút khẩn trương.

Đúng tại đây khi, tiếng đập cửa nhẹ nhàng mà vang lên.

Đinh Chấn lược ổn ổn cảm xúc, hắn mượn cơ hội dời tầm mắt tiêu điểm, đồng thời thấp giọng nói câu:“Tiến vào.”

Cửa phòng bị đẩy ra, Ngô Quỳnh chân thành mà vào. Nàng đem một cái món thường hộp đưa đến Đinh Chấn trước mặt:“Đinh giáo sư, ngài cơm trưa đến.”

Đinh Chấn gật gật đầu lấy chỉ ra lòng biết ơn, sau đó nói:“Người trước đi ra ngoài đi.”

Ngô Quỳnh đi ra hai bước, nàng tựa hồ cảm giác được không khí dị thường, vì thế vừa đi một bên quay đầu nhìn về phía La Phi cùng Mộ Kiếm Vân, ở cùng đối phương tầm mắt tương giao sau, nàng sáng lạn cười, ôn nhu nói câu:“Các người chậm rãi tán gẫu.”

Tuy rằng chính là đơn giản một câu, lại như gió mát giống nhau thổi nhẹ ở la mộ hai người trong lòng, làm cho người ta cả vật thể thư sướng. Liên Mộ Kiếm Vân cũng nhìn không được lộ ra mỉm cười, trong lòng trung âm thầm tán thưởng: Nữ nhân này có thể có như vậy lực tương tác, đích xác xứng được với là tốt thư ký .

Đình Chấn mở ra cái kia món thường hộp, bắt đầu hưởng dụng hần cơm trưa. Hần ăn cơm tốc độ rất nhanh, mồm to nuốt , tựa hồ này quá trình với hần mà nói cũng chỉ là hạng nhất nhu lệ thường hoàn thành công tác bình thường. Ăn ba năm khẩu sau, hần một lần nữa ngẩng đầu, xem La Phi hỏi:“Lần này là cái gì án tử?”

Có lẽ là tự nghĩ lúc trước đối thoại xác thực có vô lễ, có lẽ là bị Mộ Kiếm Vân phản kích tóa đi nhuệ khí, cũng có lẽ là Ngô quỳnh xuất hiện hòa dịu tâm tính hần, Đình Chấn giờ phút này ngữ khí bình thản rất nhiều.

“Là mười tám năm trước cùng nhau án tử .” La Phi trả lời nói,“Năm đó chính là phụ thân người phụ trách -- kỳ thật kia án tử đã sớm kết , chúng ta tìm người phụ thân, chính là suy nghĩ giải một chút tình tiết vụ án chi tiết.”

Bởi vì nghe nói Đình Khoa ẩn nấp nguyên nhân vì tránh né phá án tục sự, cho nên La Phi đặc biệt cường điệu đây là cùng nhau đã trình kết án kiện, cũng không sẽ cho đối phương tăng thêm rất nhiều phiền toái.

Khả Đình Chấn lại ngược lại nhú mày, hần dừng lại ăn cơm động tác, trầm ngâm hỏi:“Mười tám năm trước Có phải hay không kia khởi bắt cóc con tin án tử?”

“Người có biết kia khởi án tử?” La Phi có chút ngoài ý muốn, đồng thời cũng có chút hưng phấn: Nếu Đình Chấn hiểu biết này án chi tiết, kia cho dù tìm không thấy Đình Khoa, có lẽ cũng có thể hoàn thành việc này mục đích đâu.

“Đó là cùng nhau không viên mãn án kiện.” Đình Chấn nhẹ nhàng mà “Hắc” một tiếng, không biết đang cười cái gì.

“Không viên mãn? Có ý tứ gì?” La Phi tuy rằng không quá minh bạch đối phương trong lời nói ý, nhưng hần đối như vậy nói chuyện với nhau nội dung đã càng ngày càng cảm thấy hứng thú .

“Cha ta là cái tự mình yêu cầu rất cao nhân. Hần làm hai mươi năm cảnh sát, qua tay án kiện vẫn duy trì phần trăm chi bạch phá án dẫn. Nhưng là chỉ có này cùng nhau án kiện, với hần mà nói là không viên mãn .” Đình Chấn khước miệng ý cười càng sâu, thoát nhìn hần đối chính mình phụ thân lại có chút trào phúng ý tứ hàm xúc.

La Phi bắt chắp đi phân tích đôi cha con này gian phức tạp cảm tình, hần nhanh cầm lấy truy vấn án kiện sự tình:“VẬY người biết kia khởi án tử cụ thể chi tiết sao?”

Đình Chấn lắc đầu: “Không biết -- ta đổi hẩn án tử cho tới bây giờ không có hứng thú.” Nói xong sau, hẩn lại vùi đầu ăn nhiều mấy khẩu Fastfood.

La Phi thất vọng lại không cam lòng: “Vậy ngươi vì sao nói án tử là ‘Không viên mãn’ ?”

Đình Chấn đem miệng đồ ăn nuốt vào bụng, sau đó dương dương tự đắc hỏi lại La Phi: “Nếu án tử thực viên mãn, các ngươi vì sao còn muốn tới hỏi án tử sự tình?”

La Phi bị hỏi sững sốt, lập tức lộ ra bất đắc dĩ cười khổ. Chẳng lẽ chính là nguyên nhân này? Logic nhưng là chính xác, đáng tiếc đối chính mình mà nói không hề giá trị.

Đình Chấn lại xem La Phi cười cười: “Bất quá các ngươi cảnh sát phản ứng cũng quá chậm. Ta khả ở mười tám năm trước thời điểm chỉ biết này án tử có vấn đề .”

Kia hẩn vẫn là biết một sự tình? La Phi không có tiếp tục truy vấn, chính là dùng ánh mắt biểu đạt chính mình hoang mang -- đối phương hiển nhiên ở cố ý vòng quanh, chính mình nếu còn đi theo hẩn trong lời nói chuyển động không khỏi có chút rất ngốc.

Đình Chấn rất rõ ràng La Phi nghĩ muốn cái gì, cho nên hẩn lại cường điệu nói: “Ta cũng không biết án kiện chi tiết -- ta biết này án tử có vấn đề, là vì cha ta bởi vậy buông tha cho hẩn hình cảnh kiếp sống.”

“Phụ thân ngươi là vì này khởi án kiện từ chức ?” Như vậy tin tức nhường La Phi phi thường kinh ngạc, một bên Mộ Kiếm Vân cũng có chút động dung: Nếu việc này là thật, kia nhất tam linh án kiện liền thực sự chút sâu không lường được cảm giác .

Đình Chấn cười lạnh hỏi lại: “Vậy ngươi nhóm tướng bởi vì sao?”

“Quan phương cách nói là: Thân thể phương diện nguyên nhân, vất vả lâu ngày thành tật.” La Phi lấy “Quan phương cách nói” Này vài cái tự ngắt đầu lên, hiển nhiên là đối loại này cách nói có thể tin độ đã đại nổi lên nghi .

“Thân thể nguyên nhân có thể nhường hấn buông tha cho hình cảnh kiếp sống?” Đinh Chấn chậm rãi lắc đầu, “Các người rất không hiểu biết ta phụ thân rồi. Hấn là một cái vì phá án cái gì đều có thể không để ý nhân. Thân thể nguyên nhân có thể nhường hấn dừng lại? Hắc hắc, trừ phi hấn thật sự mệt chết có trong hồ sơ phát hiện trảng.”

La Phi quay đầu cùng Mộ Kiếm Vân nhìn nhau liếc mắt một cái. Hai người thần thái đều khuynh hướng cùng tán thành Đinh Chấn cách nói. Đối với bọn họ mà nói, Đinh Khoa chính là cái tồn tại cùng trong truyền thuyết nhân vật, bọn họ đối này hiểu biết đích xác không nhiều lắm. Bất quá có một chút là có thể thiết tưởng : Nếu Đinh Khoa không phải một cái thị án như mạng công tác cuồng, hấn lại làm sao có thể sang hạ phá án dẫn trăm phần trăm cảnh giới thần thoại? Như vậy một người, gần bởi vì thân thể nguyên nhân liền theo tội đình trạng thái đột nhiên ẩn lui, này đích xác không hợp tình lý.

“Không có khác nguyên nhân có thể nhường hấn buông tha cho phá án .” Lại nghe Đinh Chấn lại tiếp tục nói, “Hấn không nghĩ lại làm cảnh sát chỉ có một giải thích: Thị phải là hấn gặp vô pháp giải quyết án tử, mà hấn tính cách là không thể nhận thất bại kết quả . Cho nên hấn đành phải tìm lấy cớ rời đi hình cảnh đội, như vậy tài năng bảo toàn hấn hai mươi năm tích lũy xuống dưới hiền hách thanh danh.”

Nói xong lời nói này, Đinh Chấn lại bắt đầu trái lại tự ăn nhiều khởi trước mặt Fastfood. Hấn thần thái tựa như lão sư tự cấp học sinh lên lớp, chỉ lo nói chính mình , căn bản không có hứng thú chờ đợi người khác nghi ngờ cùng phản bác.

Khả La Phi lại không thể không đưa ra chính mình nghi ngờ: “Theo ta được biết, nhất tam linh án kiện ở chi tiết thượng mặc dù có một ít mơ hồ, nhưng đại tình huống vẫn là rõ ràng . Phạm tội người hiềm nghi thân buộc thuộc nỗ bắt cóc con tin, cuối cùng bị cảnh sát đương trường đánh gục. Này đó cũng không tồn tại nghi vấn. Như vậy án kiện sẽ xuất hiện vấn đề gì, thế cho nên phụ thân người đều không thể giải quyết? Huống hồ phụ thân người rời đi hình cảnh đội thời điểm, này khởi án tử đã thẩm kết đệ đơn a.”

Đinh Chấn một ngum đồ ăn nghẹn ở miệng: “Người là thật không biết hoặc là giả không biết?”

La Phi lắc đầu. Một bên Mộ Kiếm Vân tắc trùng mắt Đinh Chấn, không chút nào che giấu chính mình bất mãn: “Người có cái gì nói nói thẳng được không, đừng nhiều lai nhiều khứ .”

Đã lĩnh giáo qua Mộ Kiếm Vân lợi hại ngữ phong, Đinh Chấn không muốn lại cùng nàng lời nói xung đột. Vì thế hấn cấp tốc đem kia khẩu đồ ăn nuốt vào trong bụng, giải thích nói: “Ta nghĩ đến người nhóm đã tới hỏi kia khởi án tử, hấn là đối tượng quan tình huống đều có sở hiểu biết mới đúng -- kia án tử nhìn như kết liễu , nhưng trên thực tế còn để lại cái đuôi. Đại khái hai tháng sau, cái kia bị bắt cóc thụ hại giả lại đây báo án, nói hấn bị nghi phạm đồng lõa bắt cóc cùng vơ vét tài sản.”

“Nghỉ phạm đồng lõa?” La Phi dữ phát kinh ngạc, “Đó là người nào?”

“Ai biết?” Đinh Chấn lắc lắc đầu, sau đó ngữ điệu vừa chuyển, “Nếu biết đến nói, cha ta liền sẽ không từ chức .”

La Phi đọc ra đối phương lời ngầm: “Ý của ngươi là: Sau này án tử luôn luôn không phá? Phụ thân ngươi chính là bởi vậy từ chức ?”

Đinh Chấn gật gật đầu: “Cha ta là cái theo đuổi hoàn mỹ nhân, không thể dễ dàng tha thứ thất bại kết cục. Cho nên hấn thà rằng từ dùng chức đến trốn tránh. Hắc, mặc kệ hấn đối ngoại nói ra cái gì mũ miện lý do, đều không thể gạt được ta. Ta là con hấn, không có người so với ta càng hiểu biết hấn.” Hấn vừa nói vừa ăn, trước mặt Fastfood đã chỉ còn hơn một nửa .

“Kia án tử có như vậy phiền toái?” La Phi có chút không quá lý giải bộ dáng. Theo lý thuyết, bắt cóc, vợ vết tài sản như vậy án tử là thực dễ dàng phá án và bắt giam , bởi vì nghỉ phạm cùng người bị hại trong lúc đó thường thường sẽ có chặt chẽ tiếp xúc quá trình. Được xưng cảnh giới thần thoại Đinh Khoa làm sao có thể bị loại này án tử làm khó?

Đinh Chấn nhìn ra La Phi hoang mang, hấn nhún vai nói: “Án tử cụ thể tình huống ta không biết -- ta cũng cho tới bây giờ không quan tâm này đó. Nhưng là kia một trận cha ta cả ngày đều là vẻ mặt đau khổ đối với hồ sơ phát sàu, ở ta trong ấn tượng, trước kia nhưng cho tới bây giờ không có cùng loại tình huống.”

La Phi mày càng khóa càng chặt. Hấn không nghĩ tới nhất tam linh án kiện sau lưng còn cất dấu càng thêm phức tạp tình huống. Năm đó văn hồng binh đã ở hiện trường bị Viên Chí Bang đánh gục, như vậy sau này xuất hiện này đồng án là ai? Mà người này lại là dùng thể nào phạm tội thủ pháp, cư nhiên có thể đem Đinh Khoa làm cho rời khỏi cảnh giới?

Một đám nổi bắn khoăn liên tiếp bật xuất ra, đem nguyên bản liền sương mù lượn lờ nhất tam linh án kiện bao vây đủ phát kín.

“Tốt lắm, chúng ta nói chuyện với nhau liền đến này kết thúc đi.” Đinh Chấn giờ phút này đột nhiên nói.

La Phi ý nghĩ bị đánh gãy , hấn ngẩng đầu ngạc nhiên xem đối phương: “Cái gì?”

“Chúng ta nói chuyện với nhau nên kết thúc .” Đinh Chấn lặp lại một lần,“-- bởi vì ta nghỉ trưa thời gian đã kết thúc, ta muốn bắt đầu công tác.”

La Phi chú ý tới đối phương trước mặt Fastfood chỉ còn lại có một cái không hộp, chẳng lẽ hắn trong miệng “Nghỉ trưa thời gian” Chính là cùng “Cơm trưa thời gian” Hoàn toàn hoa ngang bằng sao?

Đinh Chấn tắc dùng thực tế hành động làm giải đáp, hắn kia khởi trên bàn công tác điện thoại, phân phó gian ngoài thư ký:“Tiểu Ngô, tiến vào đem cặp lồng cơm thu một chút, thuận tiện đem Sơn Đông cái kia chế được xường nước thả xếp phóng tư liệu mang đi lại.”

“Đinh giáo sư.” La Phi vội vàng nhắc nhở hắn nói,“Người còn chưa có nói cho chúng ta biết nên thế nào đi tìm người phụ thân.”

Đây mới là bọn họ việc này quan trọng nhất mục đích , nói chuyện với nhau có thể nào cứ như vậy vội vàng kết thúc?

Đinh Chấn lại cấp ra làm người ta thất vọng trả lời:“Hắn đã tiêu thất mười năm, ta cũng không biết hắn ở nơi nào.”

“Chẳng lẽ không có gì liên hệ phương thức sao?” La Phi không cam lòng truy vấn -- tại như vậy một cái tin tức vô cùng phát đạt xã hội hiện đại, này thật sự có chút có bội lẽ thường.

Đinh Chấn “Xuy” một tiếng, ngữ khí có chút không kiên nhẫn :“Hắn muốn đem chính mình giấu đi, làm sao có thể lưu lại liên hệ phương thức?”

“Kia hắn vì sao muốn đem chính mình giấu đi?” La Phi nhất quyết không tha.

Đinh Chấn lãnh đạm trả lời nói:“Ta tưởng ta đã trả lời qua cùng loại vấn đề .”

“Cái gì?” La Phi trong lúc nhất thời có chút mặt danh kỳ diệu.

“Dùng dùng người năng lực phân tích.” Đinh Chấn dùng ngón tay đốt chính mình sọ não, tựa hồ đối La Phi không cần nghĩ ngợi nêu câu hỏi có chút thất vọng. Mà cùng lúc đó, cửa phòng bị nhẹ nhàng đẩy ra, Ngô Quỳnh thủ nâng một đồng tư liệu đi đến.

“Ta lại cho các người cuối cùng nửa phút thời gian, các người còn có cái gì tươi mới vấn đề sao?” Thừa dịp Ngô Quỳnh thu thập bàn làm việc làm nhí, Đinh Chấn lại biểu đạt muốn kết thúc nói chuyện với nhau thông điệp.

“Nói như vậy --” La Phi bắt đắc dĩ quán buông tay, “-- tạm thời không có.”

Đinh Chấn vì thế “Ân” một tiếng, hấn trái lại tự cầm lấy một phần tư liệu lật xem đứng lên. Cơ hồ là ngay lập tức trong lúc đó, hấn liền tiến nhập công tác trạng thái, nhìn không chớp mắt, vẻ mặt chuyên chú, tựa hồ ngoại giới gì quấy rầy đều đã cùng hấn hoàn toàn ngăn cách.

Đối mặt như thế quần cảnh, La Phi chỉ có thể nhìn xem bên cạnh Mộ Kiếm Vân, hồ trí tự giễu, tán gẫu lấy an ủi.

Cũng may Đinh Chấn còn có một cái thiện giải nhân ý thư ký. Ngô Quỳnh cười dài đi đến hai người trước mặt, nhẹ giọng nói: “La cảnh quan, mộ lão sư, nếu không các người đi về trước đi. Nếu còn có chuyện gì trong lời nói, có thể tùy thời cùng ta liên hệ, ta lại an bày các người cùng đình giáo sư gặp.”

Ngô Quỳnh lời nói phi thường khách khí, nhưng lời ngậm lại lộ ra hai người hôm nay không mời tự đến thực không hề thỏa. Mà La Phi cùng Mộ Kiếm Vân cũng chính mắt chứng kiến Đinh Chấn tranh thủ thời gian công tác trạng thái, hiện tại Ngô Quỳnh cho cái bậc thêm, bọn họ tự nhiên muốn thuận thế xuống.

“Vậy được rồi, chúng ta liền tạm không đã quấy rầy .” La Phi vừa nói, một bên mang theo Mộ Kiếm Vân đứng dậy.

“Hai vị xin theo ta đến, ta đưa các người đến cửa thang máy.” Ngô Quỳnh miệng cười sáng lạn như hoa. Nói xong sau, năng tiện lợi trước dẫn lộ đi ra ngoài, đi lại chân thành, dáng người lay động thướt tha.

Ba người ở cửa thang máy bắt tay phân biệt. La mộ hai người theo sau vào thang máy, làm thang máy khởi động sau, La Phi liền hỏi: “Người cảm thấy Đinh Chấn trong lời nói hợp lý sao?”

Mộ Kiếm Vân hỏi lại: “Người chỉ là cái gì?”

“Thứ nhất, về Đỉnh Khoa rời khỏi cảnh giới nguyên nhân; Thứ hai, bọn họ phụ tử lưỡng ở mười năm thời gian nội không hề liên hệ.”

“Điểm thứ nhất phi thường hợp lý.” Mộ Kiếm Vân đầu tiên thực khẳng định nói, “Ít nhất này giải thích so với cái gọi là thân thể nguyên nhân đáng tin nhiều lắm. Đỉnh Khoa từ chức thời điểm vừa năm mươi hơn tuổi đi? Thân thể còn không trí cho đến vô pháp chống đỡ trình độ, huống hồ từ nay về sau đã nhiều năm trong thời gian hắn còn không phải sống hảo hảo? Cho nên hắn ẩn lui còn phải theo tâm lý nguyên nhân đến phân tích. Làm cảnh giới tạo truyền kỳ, được xưng phá án dẫn trăm phần trăm, trên người hắn nhất định thừa nhận người thường vô pháp lý giải áp lực. Hắn sẽ càng thêm sợ hãi thất bại, một khi gặp gỡ vô pháp đột phá án kiện, thực khả năng hội lựa chọn trốn tránh.”

“Ân.” La Phi gật gật đầu, đối Mộ Kiếm Vân phân tích tỏ vẻ tán thành. Khả trên mặt hắn lại hiện ra uể oải thần sắc, bởi vì cái dạng này phân tích đang ở gạt bỏ quay chung quanh Đỉnh Khoa thần thánh quang hoàn. Mà La Phi làm tám mươi niên đại cảnh giáo tốt nghiệp, Đỉnh Khoa từng là bọn hắn này một thể hệ nhân tâm trung chân thật đáng tin thần tượng, cho nên hắn mau chóng kết thúc này làm người ta xấu hổ trọng tâm đề tài.

“Lại nói nói thứ hai điều đi.”

“Làm một đôi phụ tử, mười năm trong thời gian không có gì liên hệ, này quả thật làm người ta vô pháp lý giải.” Mộ Kiếm Vân châm chọc nói, “Nếu không nên giải thích trong lời nói, ta chỉ có thể nhận làm cho này đôi phụ tử gian quan hệ là có vấn đề.”

La Phi ánh mắt nhảy một chút, đây đúng là hắn muốn nghe đến phân tích. Vừa rồi ở Đỉnh Chấn văn phòng thời điểm, Mộ Kiếm Vân lời nói trung liên từng đề lộ ra một ít manh mối, hơn nữa kia phiên lời nói thực rõ ràng đánh trúng Đỉnh Chấn chỗ đau.

Thang máy đi tới một tầng, hai người đi ra thang máy, chính diện đối đại lâu nam sườn thủy tinh mạc tường. Mạc ngoài tường loại rậm rạp hoa cỏ cây cối, tường nội tắc bày biện một vòng bàn tròn chiếc ghế, hình thành một mảnh lịch sự tao nhã hưu nhân khu vực.

“Chúng ta đi qua ngồi trở lại đi.” La Phi đề nghị nói. Cái kia địa phương thoạt nhìn thực yên tĩnh, đúng là nói chuyện với nhau hảo nơi đi.

Mộ Kiếm Vân vui vẻ đồng ý. Hai người tìm trượng dựa vào tường cái bàn ngồi xuống, ánh mặt trời xuyên thấu qua cây cối chiếu tiền thủy tinh tường nội, tươi đẹp cũng không hoa mắt.

“Tiếp tục chúng ta đề tài vừa rồi đi.” La Phi nhắc nhở nói, “Vừa rồi người nói Đình Khoa cùng Đình Chân gian phụ tử quan hệ.”

Mộ Kiếm Vân ánh mắt lưu chuyển một chút, tựa hồ chính mình nghĩ đến chút cái gì. Sau đó nàng dùng sáng ngời hai tròng mắt xem La Phi, hỏi: “Cảnh sát, nhất là hình cảnh, trên vai phụ khởi xã hội chức trách đồng thời, đối với trong gia đình nhân vật chức trách sẽ có sở khiếm khuyết đi?”

“Đó là không thể tránh khỏi.” La Phi thân nhiên trả lời, “Đã làm hình cảnh, sinh hoạt của người tiêu điểm cũng chỉ có thể vây quanh đủ loại đặc tội phạm đảo quanh. Đối với gia đình này khối tự nhiên liền chiếu cố thật sự thiếu.”

“Lần này gia nhập ‘Tứ nhất bát’ chuyên án tổ, ta đã khắc sâu cảm nhận được điểm này.” Mộ Kiếm Vân bán đùa bán oán giận nói.

“Hình cảnh cuộc sống chính là như vậy, cùng đại học giảng sư nhẹ nhàng cuộc sống là hoàn toàn bất đồng.” La Phi cười cười, ký xin lỗi lại có chút bất đắc dĩ bộ dáng, “Rất nhiều người quả thật vô pháp thích ứng. Ta ở long châu thời điểm, thủ hạ có cái tiểu tử liên luôn nói muốn từ chức. Bởi vì hắn bạn gái thật sự chịu không nổi hắn công tác trạng thái, dùng chia tay đến buộc hắn đâu.”

“Có thể lý giải. Cùng án tử thời điểm, thường xuyên dăm ba ngày không còn thấy nhân, còn muốn lo lắng chịu sợ -” Mộ Kiếm Vân than nhẹ một tiếng, cúi đầu suy nghĩ hội cái gì, sau đó nàng bỗng nhiên lại ngừng đầu nói, “Kỳ thật đều vô dụng nếu nói đến ai khác, nói nói chính người đi.”

“Nói ta? Nói ta cái gì?” La Phi kỳ thật biết Mộ Kiếm Vân ý tứ, nhưng hắn cố ý đã khởi ha ha.

“Chính người cuộc sống.” Mộ Kiếm Vân biểu cảm thực nghiêm cẩn, “Người luôn luôn đều như vậy sao? Một người. Trong thế giới của người chỉ có án kiện cùng tội phạm sao?”

La Phi trầm mặc. Nàng nhìn như đơn giản vấn đề lại đủ để gọi lên hắn ở sâu trong nội tâm nhiều lắm nhớ lại. Thật lâu sau sau, hắn nhẹ nhàng mà “A” một tiếng nói: “Này có lẽ là thích hợp nhất sinh hoạt của ta đi.”

“Kỳ thật --” Mộ Kiếm Vân thật sâu xem La Phi ánh mắt, muốn đem đôi phương cát dấu tình cảm đều phải đào ra đường như, “-- cũng không nhất định.”

“Nga?” La Phi nở nụ cười, “Người có biết cái gì?”

“Theo ngày đó người cho chúng ta nghỉ phép, ta có thể cảm giác được người một mặt khác. Ở trong thế giới của người, trừ bỏ án kiện cùng tội phạm, còn có rất nhiều mềm mại gì đó. Chẳng qua người thích đem mấy thứ này giấu đi.”

Hai ngày tiền La Phi mang đội phục kích Hàn Hạo khi, bởi vì cảm hoài Hàn Hạo cùng thê nhi phân biệt khi cảnh tượng, cho nên cấp chuyên án tổ đội viên nhóm nghỉ phép, nhường mọi người về nhà cùng gia nhân đoàn tụ. Lúc đó mọi người tất cả đều vui vẻ tán đi, La Phi lại chỉ có thể nhắm nháp cô độc tịch liêu cảm giác, kia một màn đang bị cẩn thận Mộ Kiếm Vân xem ở trong mắt. Giờ phút này nàng cố ý nói, La Phi tiếng lòng bị nhẹ nhàng mà kích thích một chút, hẳn kia thiện cho che giấu tình cảm khuôn mặt thượng, trúc trắc biểu cảm cũng trở nên nhu hòa rất nhiều.

Về nhà. Nay quả thật là cái ấm áp từ ngữ, gần là muốn nhất tương, cũng có thể làm cho người ta mang đến ánh mặt trời bàn sáng lạn cảm giác.

Gia, một cái làm cho người ta mệt mỏi khi có thể yên tâm bỏ neo cảng. Càng trọng yếu hơn là, ở nhà, nhất định sẽ có người vương bạn người, giống như trên cũng cho người vương bạn.

Nhưng là, đối với La Phi mà nói, cái kia cảng, người kia lại ở nơi nào?

Nghĩ đến đây thời điểm, La Phi lại cắn cắn môi, chống cự lại theo trong lòng nổi lên chua xót tư vị. Ở trước mắt hắn, trọng lại xuất hiện một cái màu lam bướm bướm phiên phi thân ảnh.

Như vậy xinh đẹp bướm bướm, nàng nhảy lên tiết tấu sớm dung nhập La Phi mạch đập trung, cho dù đã vượt qua mười tám năm dài lâu thời gian, vẫn cứ cùng hắn mỗi một lần hô hấp chặt chẽ tương liên.

“Người đang nghĩ cái gì?” Mộ Kiếm Vân thân thiết hỏi một câu. La Phi cảm xúc thượng biến hóa không có thể tránh được ánh mắt nàng.

“Ta suy nghĩ một ít.....” La Phi thật sâu hít vào một hơi, “..... Một ít quá khứ sự tình.”

“Chuyện quá khứ.....” Mộ Kiếm Vân lập tức hiểu được. Nàng tâm thần mạc danh kỳ diệu rối loạn một chút, như là muốn tránh né cái gì dường như, nàng buông xuống ánh mắt. Làm nàng lại ngẩng đầu thời điểm, không có nhìn về phía La Phi, lại quay đầu đi xem mạc ngoài tường kia một mảnh cây cối.

Cây cối tuy rằng rậm rạp khỏe mạnh, nhưng bắt mắt dĩ thu ý đã nùng, không lại giống xuân hạ khi như vậy xanh um tươi tốt.

Một cái chịu qua thương nhân, hẩn nội tâm hay không tựa như này ngày mùa thu lý cây cối bình thường, mặc dù thượng có còn sót lại lục sắc, nhưng cũng chung đem ở gió thu trung khô vàng điêu linh?

Ở một mảnh lặng im không khí trung, La Phi đầu tiên thu hồi suy nghĩ.

“Thực xin lỗi, ta tựa hồ đem lời đề xả xa. Chúng ta hẳn là đang nói..... Đình Chấn phụ tử gian quan hệ.”

Trên thực tế là Mộ Kiếm Vân từng bước một đem nói chuyện với nhau dẫn hướng về phía La Phi ở sâu trong nội tâm. Cho nên La Phi xin lỗi ngược lại nhường nàng càng thêm xấu hổ, nàng đành phải tự giấu một loại “Ha ha” Cười, sau đó thuận thế đem lời đề một lần nữa đưa quỹ đạo thượng:“Ta vừa rồi suy nghĩ, Đình Khoa là cái gì dạng nhân? Hẩn hội thể nào đi xử lý công tác cùng gia đình trong đó quan hệ?”

“Sinh hoạt của hẩn tất nhiên này đây công tác vì trung tâm .” La Phi không cần nghĩ ngợi nói,“Chúng ta ở đến trường thời điểm, chợt nghe quá quan cho hẩn phá án rất nhiều truyền thuyết. Này đó truyền thuyết đem hẩn miêu tả thành một cái vì phá án có thể mất ăn mất ngủ công tác cuồng. Cho ta ấn tượng sâu nhất , nói có một lần hẩn cải trang nhốt đánh vào thiệp hắc đội bên trong, vì giữ bí mật, ở dài đến hơn một tháng trong thời gian không có cùng gia nhân liên hệ, thậm chí còn liên hệ từ của hẩn đều không biết hẩn đi nơi nào.”

“Nói như vậy, sẽ không nan lý giải Đình Chấn trước đây thái độ .”

Mộ Kiếm Vân nói “Trước đây thái độ”, chỉ tự nhiên là cùng Đình Chấn gặp chi sơ đối với hình cảnh chức nghiệp châm chọc khiêu khích. Sau đó nàng lại kỹ càng phân tích nói:“Đình Khoa là mười tám năm trước từ chức , khi đó Đình Chấn vừa mới hai mươi bốn tuổi. Bởi vậy có thể thấy được, Đình Khoa chức nghiệp kiếp sống tới bận rộn thời kì, đang cùng Đình Chấn thanh xuân trưởng thành kỳ tương trọng điệp. Thời thanh xuân nam hải trên nhiều khía cạnh đều chờ mong phụ thân giúp cùng chỉ đạo, mà một lòng nhào vào thám án trên công tác Đình Khoa hiển nhiên bỏ qua con phương diện này nhu cầu. Cho nên phụ tử trong lúc đó liên sinh ra ngăn cách. Cái này giải thích vì sao sau này Đình Khoa bị bắt

từ chức khi, Đình Chấn chẳng những không buồn rầu, ngược lại có loại vui sướng khi người gặp họa ý tứ.”

“Ý của người là: Bởi vì Đình Khoa chỉ lo công tác, phụ tử lú lo hệ rất sớm liền xa lạ , cho nên mới sẽ xuất hiện mười năm cũng không liên hệ kỳ quái trạng thái?”

Mộ Kiếm Vân trầm ngâm nói:“Một việc nguồn gốc thường thường là nhiều phương diện , nhất là phức tạp nhân tế quan hệ. Nếu phụ tử hai người hình đồng người lạ, như vậy song phương khẳng định đều có nguyên nhân.”

“Ta cũng là nghĩ như vậy .” La Phi lập tức tỏ vẻ đồng ý,“Năm mới Đình Khoa khả năng đích xác đối con quan tâm không đủ, bất quá mười năm trước hấn mất tích thời điểm, Đình Chấn đã trưởng thành. Giờ phút này hấn hấn là chủ động đối từ từ tuổi già phụ thân gánh vác khỏi quan tâm trách nhiệm đi.”

Mộ Kiếm Vân gật đầu nói:“Vấn đề liền ở trong này . Chúng ta vừa mới kiến thức đến Đình Chấn công tác khi trạng thái -- hấn đồng dạng là một cái công tác cuồng. Ở trong mắt hấn, gia đình thực khả năng cũng là một cái phi thường làm nhạ ký hiệu. Cho nên hấn đối phụ thân mới có như vậy thờ ơ thái độ.”

Hồi tưởng vừa rồi Đình Chấn đàm cập chính mình phụ thân khi ngữ khí, không chỉ có là thờ ơ, thậm chí còn thường xuyên đề lộ ra châm chọc ý tứ hàm xúc. La Phi dùng dùng thân mình, có vẻ có chút không quá thoải mái. Đôi cha con này ở trên sự nghiệp đều lấy được làm người ta diễm mộ thành tựu, nhưng là vốn nên âm áp gia đình quan hệ đúng là như thế lạnh như hàn băng.

“Bất quá cho dù như vậy, cũng còn có nói không thông địa phương.” Mộ Kiếm Vân lại tiếp tục nói,“Đình Khoa thoái ẩn sau, đã triệt để cáo biệt hình cảnh kiếp sống. Ở một người chậm rãi già đi thời điểm, hấn kết thân tình ý lại cảm hội càng ngày càng mạnh . Cho dù Đình Chấn không có thời gian đi tìm hấn, hấn cũng hấn là chủ động cùng con liên hệ đi.” Nói xong này đó sau, nàng ngừng lại một chút, lại nói,“Ta thậm chí có một loại phi thường không tốt đoán.”

La Phi theo đối phương ngữ khí liền minh bạch nàng muốn nói cái gì, hấn lập tức phản ứng nói:“Người hoài nghi hấn đã không ở nhân thế ? Này khả năng tính thật nhỏ.”

“Nga? Vì sao?”

“Hấn còn tại lĩnh chính mình về hưu tiền lương.”

“Lĩnh tiền lương?” Mộ Kiếm Vân phi thường không hiểu mở to hai mắt nhìn. Một cái mắt tích mười năm nhân còn tại đúng hạn lĩnh tiền lương.

“Theo ngân hàng tài khoản thượng lĩnh.” La Phi giải thích nói, “Mười năm trước thị cục công an liền cấp sở hữu công nhân viên chức ở ngân hàng xây dựng tiền lương tài khoản. Mà thuộc loại Đình Khoa cái kia tài khoản thường xuyên còn có người đi đề khoản, gần nhất một lần ngay tại hai tháng phía trước.”

Mộ Kiếm Vân vẫn là cảm thấy phi thường kinh ngạc: “Đã như vậy, các người làm sao có thể tìm không thấy hắn? Ở thủ khoản phụ cận nhiều hỏi thăm một chút a.”

“Thị cục đồng chí đã sớm nắm thử qua, nhưng là không có gì hiệu quả.” La Phi hơi hơi nheo lại mắt, “Người phải tin tưởng, nếu Đình Khoa chính mình muốn tránh đứng lên, như vậy dùng cảnh sát thám án phương thức đi thăm dò phỏng là không có khả năng thành công.”

Mộ Kiếm Vân quyết quyết miệng, nàng minh bạch đối phương ý tứ. Đối Đình Khoa mà nói, cảnh sát này chiêu số tất cả đều là hạ bút thành văn chút tài mọn mà thôi, hắn phá giải đứng lên thật sự rất dễ dàng.

“Thì phải là nói, Đình Khoa khẳng định còn sống, hơn nữa liền tại đây cái trong thành thị. Chính là không ai có thể tìm được hắn?”

La Phi gật gật đầu.

“Thật là có thú.....” Mộ Kiếm Vân nhú mày, “Hắn vì sao muốn như vậy đâu?”

“Quan phương cách nói là: Mười tám năm trước, Đình Khoa bởi vì thân thể nguyên nhân từ đi hình cảnh đội trưởng chức vụ, từ nay về sau liền luôn luôn nhàn rỗi ở nhà. Nhưng là hình cảnh đội có nghi nan án kiện khi, vẫn là hội tới cửa xin giúp đỡ. Như vậy đã nhiều năm xuống dưới, Đình Khoa lại giúp hình cảnh đội phá không ít án tử. Bất quá ở mười năm phía trước, Đình Khoa rốt cục triệt để chán ghét vĩnh viễn phá án kiếp sống, vì thế hắn lựa chọn biến mất. Vì không nhường cảnh sát tìm được hắn, hắn không có cấp bắt luận kẻ nào lưu lại gì liên hệ phương thức.”

“Quan phương cách nói?” Mộ Kiếm Vân khẽ cười một tiếng, “Vậy người nhận vì chân chính nguyên nhân là cái gì?”

La Phi nhưng không có chính diện trả lời, hần chính là nói:“Đình Chấn đã cho chúng ta nêu lên.”

Mộ Kiếm Vân nhớ tới Đình Chấn cuối cùng nói kia nói mấy câu.

“Ta tưởng ta đã trả lời qua cùng loại vấn đề .”

“Dùng dùng người năng lực phân tích.”

Đã trả lời qua? Phân tích? Mộ Kiếm Vân lược suy xét một hồi, trong lòng rốt cục sáng sủa đứng lên.

“Chẳng lẽ nói..... Hần lại gặp vô pháp phá giải án tử?”

“Đây là lớn nhất khả năng.” La Phi lộ ra đồng ý thần sắc,“Đình Chấn đã nói cho chúng ta biết, Đình Khoa chưa từng có đối thám án sinh ra chán ghét. Hần từ chức nguyên nhân chính là gặp khó khăn mà thôi. Nếu chúng ta dùng kéo dài ý nghĩ đến phân tích hần mười năm trước thoát ần -- thực rõ ràng, Đình Chấn ám chỉ chúng ta làm như vậy -- sau đó chúng ta phải đến người vừa rồi nói kết luận.”

Mộ Kiếm Vân trước gật gật đầu, sau đó lại lắc đầu:“Đạo lý thượng có thể giảng thông, khả tình lý thượng thật sự có chút kỳ quái. Nếu nói Đình Khoa từ chức là muốn bảo trụ chính mình trăm phần trăm phá án dẫn truyền kỳ, như vậy mười năm trước hần đã hình phạt kèm theo cảnh trên vị trí lui xuống dưới, cho dù phá không xong án, cũng không trí cho hoa lớn như vậy đại giới đi tránh né đi?”

La Phi trầm mặc một lát sau nói:“Bởi vì kia khởi án tử thật sự là rất đặc thù . Nó sở sinh ra vĩ đại áp lực, cho dù là không ở hình cảnh chức vị thượng Đình Khoa cũng sẽ cảm thấy vô pháp thừa nhận.”

“Người có biết là cái gì án tử?” Mộ Kiếm Vân thật cẩn thận hỏi. Nàng theo La Phi biểu cảm thượng cảm nhận được một loại không bình thường không khí, tuy rằng thủy tinh ngoài tường ánh nắng tươi sáng, nhưng có âm lãnh cảm giác tràn ngập đi lại.

La Phi đề nặng cổ họng, thanh âm trầm thấp mà khàn khàn:“Nhất nhất cửu bầm thân án.”

Này vài cái tự lập tức tỉnh lại Mộ Kiếm Vân trong trí nhớ mỗ ta không thoải mái gì đó, làm nàng không tự chủ được đổ trầu một ngụm lạnh khí.

Khả La Phi lại giống tận lực phải kia đoạn trí nhớ trở nên càng thêm rõ ràng, hắn xem Mộ Kiếm Vân hỏi:“Người khẳng định là biết này khởi án tử , đúng không?”

“Đương nhiên biết.” Mộ Kiếm Vân biểu cảm có chút cổ quái, tựa hồ ngũ tạng lục phủ đều thực không thoải mái dường như, sau đó nàng vừa khổ cười bỏ sung nói:“Toàn bộ tỉnh thành, không có người không biết.”

La Phi hơi hơi cúi đầu, cũng lâm vào nhớ lại trạng thái:“Ta lúc đó còn tại nam minh sơn phái xuất sở nhậm chức, nhưng đối này khởi án tử cũng là rất nhiều nghe thấy. Ta có thể tưởng tượng ra này án huyết tình trình độ sẽ cho phổ thông thị dân mang đến bao lớn khủng hoảng..... Ân, mười năm trước, na hội người còn tại thượng trung học đi?”

“Chính thượng cấp ba đầu. Bởi vì muốn lên tự học tối, cho nên án phát sau cha ta mỗi ngày đều đến trường học tiếp ta. Kia mấy tháng trong thời gian, trường học cửa luôn chật ních tới đón nữ nhi tộc trưởng.” Mộ Kiếm Vân ngừng lại một chút, lại nói:“Bất quá nhường ta ấn tượng sâu nhất , là ta không thể không tiến đi âu yếm tóc dài, hơn nữa có nửa năm thời gian không dám mặc hồng y phục, bởi vì cái kia nữ hài ngộ hại là chính là cùng loại trang điểm, đại gia đều ở truyền, nói cái kia biến thái sát thủ liên thích như vậy nữ hài.”

Đến cùng vẫn là tiểu cô nương, sợ hãi rất nhiều, tối buồn bức sự tình cũng là mất đi rồi mặc quần áo giả dạng quyền lợi. La Phi không khởi trong lòng trung âm thầm uyển người, hắn nhìn về phía Mộ Kiếm Vân ánh mắt nổi lên chút biến hóa, bởi vì hắn đang ở giả tượng đối phương ở mười bảy mười tám tuổi thời điểm sẽ là phó thể nào bộ dáng.

Mộ Kiếm Vân cảm nhận được La Phi ý tưởng, nàng có chút kiều uẩn nhăn lại cái mũi:“Người ở vụng trộm giẫm cọt ta sao?”

“Không có không có.” La Phi vội vàng phủ nhận , đồng thời đem này tạp niệm theo chính mình trong đầu chạy đi ra ngoài.

Mộ Kiếm Vân nhẹ nhàng mà hừ một tiếng, không lại truy cứu.

La Phi tiếp tục lúc trước nghiêm túc đề tài:“Theo người tự mình trải qua có thể thấy được, nhất nhất cửu án kiện xã hội ảnh hưởng có bao nhiêu ác liệt. Sở hữu nhân đều ở chú ý này khởi án kiện, toàn thành thị dân chờ mong chuyển hóa thành cảnh sát trên đầu vĩ đại áp lực, cảnh sát rơi vào đường cùng, đành phải hướng Đinh Khoa xin giúp đỡ, nếu

Đinh Khoa nhận xin giúp đỡ, kia ý nghĩa hần liền trở thành sở hữu áp lực tiêu điểm. Cho nên hần tuy rằng đã không lại là hình cảnh thân phận, nhưng này khởi án tử vẫn cứ hội quan hệ đến hần một đời thanh danh.”

“Đây là hần thoái ẩn nguyên nhân ? Hần không có nắm chắc phá án, cho nên rõ ràng tìm cái lấy có trốn tránh?”
Mộ Kiếm Vân lộ ra thất vọng biểu cảm, “Nếu nói như vậy, kia Đinh Khoa cũng có chút chỉ có hư danh đi..... Ít nhất hần là một cái khuyết thiếu dũng khí nhân.”

La Phi sờ sờ cái mũi, nhất thời không biết nên nói cái gì đó. Như thế suy đoán quả thật có tổn hại Đinh Khoa hình tượng, khả trừ lần đó ra, lại thật sự không có càng thêm giải thích hợp lý a.

Nhân luôn có khuyết điểm , cho dù hần bị mọi cách thần thoại, cũng không khả năng làm được hoàn mỹ không sót mẻ. Chính là bị thần thoại giả này khuyết điểm thường thường bị chói mắt quang hoàn che giấu ở. Mà muốn duy trì như vậy quang hoàn, sẽ không không trả giá thường nhân vô pháp lý giải đại giới.

Đinh Khoa cũng khó lấy đào thoát thế gian này phổ biến quy luật đi?

La Phi ý nghĩ như trên thuật bàn kéo dài khai. Bất quá không tưởng quyết không là hần phong cách, đối hần mà nói, gì đoán đều phải có việc thực đến làm bằng chứng. Cho nên trầm tư qua đi, hần lại đứng dậy.

“Chúng ta đã có một ít ý tưởng, hiện tại phải là nghiệm chứng lúc.” Hần đối Mộ Kiếm Vân nói.

Mộ Kiếm Vân nhiều có hứng thú giờ lên đầu: “Thế nào nghiệm chứng?”

“Trước giản lược đan bắt đầu -- về Đinh Khoa phụ tử gian quan hệ.”

“Vậy được rồi.” Mộ Kiếm Vân cũng đứng dậy, “Chúng ta nên đi nơi nào?”

“Không, ngươi không cần đi.” La Phi khoát tay, “Ta một người có thể hoàn thành, ngươi ở chỗ này chờ ta là được.”

Mộ Kiếm Vân nghĩ nghĩ, nói câu: “Được rồi.” Sau đó nàng một lần nữa ngồi trở lại đến nhuyển ghé. Tuy rằng không rõ La Phi một mình hành động dụng ý, nhưng nàng tin tưởng đôi phương làm như vậy khẳng định là có đạo lý, nàng càng tin tưởng La Phi nhất định có thể mang về bọn họ muốn đạt được tin tức. Một khi đã như vậy, chính mình chẳng liên phôi phôi năng, đẹp đẹp ngồi mát ăn bát vàng đi.

La Phi rời đi hưu nhân khu. Hắn đầu tiên chạy đến trong đại sảnh tầng lầu phân bố đồ tiền nhìn một hồi, sau đó lại thượng thang máy. Mộ Kiếm Vân độc tự ngồi một hồi, lược cảm thấy nhàm chán. Nàng nhìn đến mạc cạnh tường có một báo chí giá, liền đi đi qua tường nhật bản tạp chí. Nhưng là phiên đến phiên đi, cái giá thượng đều là chút hoàn cảnh loại chuyên nghiệp sách báo, Mộ Kiếm Vân đang muốn mất đi hứng thú thời điểm, bỗng nhiên phát hiện mỗi bản tạp chí bìa mặt nhân vật đúng là Đinh Chấn. Vì thế nàng liền đem này bản tạp chí đưa chính mình trên chỗ ngồi.

Kia trương bìa mặt ảnh chụp chính là ở trong văn phòng sở chụp. Trên ảnh chụp Đinh Chấn tây trang giày da, hắn ngưỡng ngồi ở ghé làm việc, hai tay khoanh trước ngực tiền, ánh mắt sáng ngời, nhìn thẳng phương xa, hiện ra một loại phi phạm tự tin cùng quyền uy khí chất. Ảnh chụp phía dưới tắc có một hàng dẫn đọc tiêu đề, viết là: “Muốn đạt được vượt qua cho thường nhân thành tựu, sẽ đầu nhập vượt qua cho thường nhân tinh lực -- thủy ô nhiễm thống trị chuyên gia Đinh Chấn giáo sư thăm hỏi”.

Mộ Kiếm Vân đem tạp chí mở ra đến thăm hỏi nội văn, tinh tế đọc đứng lên. Thăm hỏi tiền bán bộ phận cường điệu ở giới thiệu Đinh Chấn năm nay tới lấy học thuật thành tựu, Mộ Kiếm Vân đối này không quá cảm thấy hứng thú, nàng chú ý là văn vẻ nửa phần sau đối Đinh Chấn cá nhân cuộc sống tình huống một ít thảo luận.

Phóng viên bộ phận soạn văn như sau:

“.....

Hỏi: Đinh giáo sư, ngài có thể lấy được hôm nay thành tựu, hay không cùng ngài cá nhân tính cách có nào đó liên hệ đâu?

Đáp: Khẳng định là có. Ta là một cái không chịu thua nhân, mặc kệ làm chuyện gì, đều nhất định phải làm được tốt nhất. Ta không thể dễ dàng tha thứ người khác đối ta nghi ngờ. Mà tránh cho nghi ngờ duy nhất biện pháp, chính là đem sự tình làm được hoàn mỹ.

.....

Hỏi: Đình giáo sư, ngài là như thế nào phân phối công tác cùng giải trí thời gian?

Đáp: Giải trí? Không, ta không cần thiết giải trí.

Hỏi: Ngài ý tứ là sở hữu thời gian đều dùng ở trên công tác? Ngài không cần thiết nghỉ ngơi sao?

Đáp: Ăn cơm, ngủ đều là nghỉ ngơi, thậm chí công tác bản thân cũng là nghỉ ngơi. Ta làm thí nghiệm làm mệt mỏi, có thể đi xem một hội văn hiến, xem văn hiến xem mệt mỏi, có thể an bày khai một hội nghị..... Giải trí? Kìa chỉ do là lãng phí thời gian.

.....

Hỏi: Đình giáo sư, ngài cho tới bây giờ vẫn là độc thân một người, không có lo lắng qua thành gia vấn đề sao?

Đáp: Ta hiện tại công tác trạng thái tốt lắm, không cần phải vì thành gia mà thành gia.

Hỏi: Có âm áp gia đình, có lẽ có thể rất tốt duy trì ngài công tác đâu?

Đáp: Đây là phổ biến ý tưởng, cũng là người thường ý tưởng. Đối ta như vậy nhân cũng không áp dụng. Ta không có thời gian đi hưởng thụ gia đình âm áp. Tại đây loại trạng thái hạ thành gia, chỉ biết cấp trong gia đình khác thành viên mang đến thương tổn.

.....”

Quả thực là một cái không hề tình cảm tên, giống người máy giống nhau. Xem kể trên thăm hỏi nội dung, Mộ Kiếm Vân nhìn không được âm thầm cảm khái. Người như vậy còn sống có cái gì lạc thú đâu? Cho dù ở trên sự nghiệp lấy được lại đại thành công thì phải làm thế nào đây? Nàng thật sự vô pháp lý giải.

Nhưng là nghĩ lại nhất tưởng, chỉ cần là chính mình lựa chọn nhân sinh phương thức, mặc kệ người khác thấy thế nào đâu, đối lựa chọn giả bản nhân mà nói khẳng định là tối vừa lòng một loại đi. Người không hiểu hắc, hắc đồng dạng

còn không lý giải người đâu. Thế giới này vốn chính là đa nguyên , cần gì phải đi vọng tự phỏng đoán người khác cuộc sống?

Liền tại đây miên man suy nghĩ làm nhĩ, đã thấy La Phi lại xuất hiện tại một tầng trong đại sảnh, chính hướng về mặt cạnh tường đi tới. Mộ Kiếm Vân nhìn xem thời gian, cự hần rời đi khi còn không đến 20 phút. Nàng đem tạp chí buông, chờ đợi La Phi đi đến phụ cận sau, mỉm cười nói:“Động tác rất nhanh nha.”

La Phi ngồi ở Mộ Kiếm Vân đối diện nhuyển ghế, hần chú ý tới trên bàn kia bản tạp chí, vì thế một bên cầm ở trong tay lật xem, một bên tán thưởng nói:“A, xem ra người tuy rằng không có xê dịch, nhưng là có không ít thu hoạch đâu.”

“Nhất thiên sưu tầm, lớn nhất thu hoạch chính là đã biết này đình giáo sư vì công tác, đến nay chưa hôn.” Mộ Kiếm Vân không chút để ý nhún vai bâng,“Người tin tức khẳng định so với ta nhiều, mau lấy ra chia xẻ một chút đi.”

La Phi lại như là bị kia thiên sưu tầm hấp dẫn ở, hần nhìn xem thực nghiêm cẩn, đến mẩu chốt chỗ thậm chí nhẹ nhàng mà niệm tụng đứng lên:“..... Ta không có thời gian đi hưởng thụ gia đình ấm áp. Tại đây loại trạng thái hạ thành gia, chỉ biết cấp trong gia đình khác thành viên mang đến thương tổn..... Ân, những lời này hiển nhiên là có sở chỉ .”

Mộ Kiếm Vân nhắc tới hứng thú, nàng đem thân thể tọa thẳng, chậm đợi La Phi câu dưới. Mà người sau giờ phút này tắc đem tạp chí nhẹ nhàng ném trở lại trên mặt bàn, nói:“Đình Chấn những lời này là ở nhằm vào hần phụ thân.”

“Nga?” Mộ Kiếm Vân lược có điều ngộ,“Thương tổn..... Cái dạng gì thương tổn đâu?”

“Đình Khoa bởi vì công tác nguyên nhân vắng vẻ thê nhĩ, thê tử của hần không thể chịu đựng được, rốt cục sinh ra ngoài giá thú tình, cuối cùng cùng trượng phu nào đến ly hôn nông nổi. Đó là hai mươi mấy năm tiền sự tình , lúc đó Đình Chấn cũng chính là mười sáu bảy tuổi tuổi đi.”

“Nguyên lai còn có này vừa ra.” Mộ Kiếm Vân than nhẹ một tiếng,“Mười sáu bảy tuổi, đúng là đôi nam nữ việc cái hiểu cái không tuổi. Giờ phút này cha mẹ gian bởi vì ngoại tình mà ly hôn, nhất định sẽ ở Đình Chấn trong lòng lưu lại rất lớn bóng ma. Khó trách hần đối gia đình cùng tình thân cái nhìn đều cùng người bình thường không quá giống nhau.”

“Đúng vậy. Bởi vì nhận đến qua gia đình thương tổn, cho nên hần đối chính mình tổ kiến gia đình cũng sinh ra sợ hãi cảm giác. Người ở bên ngoài xem ra, hần là toàn thân tâm đầu nhập công tác mới xem nhẹ tình thân, kỳ thật trái lại tưởng, vị tất không phải tình thân quá sớm vỡ tan, mới sản xuất ra như vậy một cái bất cận nhân tình công tác cuồng đi?”

Nghe La Phi này phân tích, Mộ Kiếm Vân nhìn không được nhìn nhiều đối phương hai mắt. Hắn phân tích người khác thời điểm đạo lý rõ ràng, nhưng lại đã quên chính mình cũng là cô đơn lớn tuổi nam tử đâu. Hắn cùng với tình yêu cách biệt nguyên nhân, hay không cũng có thể dùng đồng dạng lý luận đến giải thích đâu?

La Phi cũng không biết Mộ Kiếm Vân giờ phút này suy nghĩ. Gặp đối phương không có kịp thời cùng chính mình sinh ra hô ứng, hắn còn tưởng rằng là Mộ Kiếm Vân đối này có điều dị nghị. Đang chờ đợi sau một lát, hắn đột nhiên hỏi câu: “Người có biết hay không Ngô quỳnh cùng Đinh Chấn trong đó quan hệ?”

“Ngô quỳnh cùng Đinh Chấn?” Mộ Kiếm Vân sững sốt, sau đó lắc lắc đầu nói, “Ta không biết là giữa bọn họ có cái gì quan hệ đặc thù.”

Cái gọi là “Đặc thù quan hệ” Lời nói hàm hồ, nhưng ở trong này ý nghĩa lời nói lại thập phần minh bạch. Độc thân nam lãnh đạo cùng tuổi trẻ xinh đẹp nữ thư ký, này vốn là cái phi thường dễ dàng khiến cho người kia liên tưởng phối hợp. Mộ Kiếm Vân ở mới gặp Ngô quỳnh thời điểm cũng có qua đời tục đoán, nhưng là nàng không lâu lại gặp được Đinh Chấn sau, loại này đoán đã bị chính nàng phủ định .

Vô luận theo đối thoại, ánh mắt vẫn là cái khác trao đổi chi tiết trung, Mộ Kiếm Vân đều bắt giữ không đến giữa hai người này có gì ái muội dấu hiệu. Ngô quỳnh đối Đinh Chấn có cũng đủ tôn kính, mà phi thân cận; Đinh Chấn tắc đối bất luận kẻ nào đều không hề nhiệt tình. Mộ Kiếm Vân là cái sát ngôn quan sắc cao thủ, nàng tin tưởng chính mình tuyệt sẽ không nhìn lầm, lại nói hai người này nếu có công tác ngoại tình cảm, cũng không có tất yếu ở chính mình trước mặt che giấu đi.

“Quả thật không có người tưởng cái loại này quan hệ.” La Phi giải thích một câu. Hắn này nhất giải thích đồ có vẻ Mộ Kiếm Vân suy nghĩ nhiều dường như. Người sau khó tránh khỏi cảm thấy có chút xấu hổ, liền đồ mặt đem ánh mắt chuyển hướng về phía ngoài cửa sổ.

La Phi nhìn đến đối phương quần bách bộ dáng, ý thức được chính mình nói có chút vấn đề. Bất quá loại chuyện này xin lỗi cũng không quá thích hợp, phương pháp tốt nhất nhưng là trang cái hồ đồ. Vì thế hắn giống không để ý dường như tiếp tục nói: “Lấy Đinh Chấn danh vọng cùng thành tựu, có thể được cho là cái không hơn không kém kim cương vương lão ngũ . Trên thực tế theo đuổi hắn nữ tính quả thật rất nhiều, Ngô quỳnh chính là một trong số đó.”

Mộ Kiếm Vân một lần nữa quay đầu nhìn về phía La Phi, ý nghĩ cũng về tới hai người tham thảo trên đề tài.

“Ngô Quỳnh trước kia là Đình Chấn học sinh.” La Phi tiến thêm một bước giải thích nói, “Thầm mến Đình Chấn nữ học sinh không ít, nhưng Đình Chấn lại cũng không nhận gì nữ tính bày tỏ tình yêu. Mà này Ngô Quỳnh phi thường chấp nhất, ở nghiên cứu sinh tốt nghiệp sau, nàng buông tha cho đi nổi danh ngoại xá công tác cơ hội, tình nguyện ở lại trong hệ làm một cái nho nhỏ thư ký, mục đích vì có thể bồi ở Đình Chấn bên người. Khả ngay cả như vậy, Đình Chấn cũng không chút nào cảm kích. Ba năm thời gian trôi qua, giữa hai người quan hệ chưa bao giờ đột phá qua công tác giới hạn.”

Nghe La Phi nói như vậy, Mộ Kiếm Vân đồ có chút đau lòng Ngô Quỳnh. Vì chính mình người yêu chờ đợi thời gian dài như vậy, lại không chiếm được gì hồi báo, này phải là thế nào chưa sót tư vị? Nghĩ đến đây, nàng nhin không được than nhẹ cảm khái: “Này cần gì phải đâu, lấy cái kia nữ hài điều kiện, còn sợ tìm không thấy hảo nam nhân sao?”

La Phi “Hắc” một tiếng: “Chuyện tình cảm, ai có thể nói được rõ ràng?”

Mộ Kiếm Vân vẫn là cảm thấy pha không dễ chịu: “Này Đình Chấn cũng thật sự là kỳ quái. Cùng như vậy ôn nhu xinh đẹp nữ hài sớm chiều ở chung, chính là ý chí sắt đá cũng nên bị hòa tan đi? Hắn thế nào có thể như thế thờ ơ? Chẳng lẽ hắn thật là cái không thực nhân gian yên hòa người máy sao?”

“Không thực nhân gian yên hòa..... Quả thật có thể như vậy hình dung.” La Phi trầm ngâm nói, “Kỳ thật hắn không riêng gì cảm tình lạnh lùng, đối cuộc sống phương diện khác nhu cầu cũng là đơn giản đến cực điểm.”

“Nga? Người còn nghe được tình huống gì?”

“Hắn có thể liên tục một tháng ở văn phòng ăn Fastfood, thực đơn một tuần không thay đổi cũng có thể chịu được. Hắn đến nay còn ở tại trường học phân cho hắn nhỏ hẹp nhất trong phòng ở, mà hắn tài sản ở thị nội tốt nhất đoạn mua biệt thự đều dư dả.”

“Thật sự là vô pháp thuyết phục.” Mộ Kiếm Vân liên tục lắc đầu. Một lát sau, nàng lại kỳ quái xem La Phi, “Người theo chỗ nào lấy đến nhiều như vậy bát quái tin tức?”

La Phi cười nhẹ: “Ta trực tiếp đi nhân sự chỗ, tìm được một cái đại tỷ bắt chuyện một hồi.”

Mộ Kiếm Vân cũng cười: “Người thật đúng sẽ tìm nhân.”

Bị La Phi xưng là đại tỷ nhân, tuổi hắc là ở bốn mươi đến tuổi đi, thuộc loại ham thích nhất cho hỏi thăm bách gia dài ngắn tuổi này. Nhân sự chỗ làm trường học nội cơ quan ngành, nơi này công nhân viên chức thường thường là chút lão tư cách đơn vị liên quan, công tác thanh nhàn, lịch duyệt phong phú, không chỉ có như thế, nhân sự chỗ bản thân lại nắm giữ mỗi một danh công nhân viên chức hồ sơ tư liệu. Cho nên muốn đánh thám cùng hệ nội nhân viên có liên quan tin tức, tìm như vậy nhân vật nhờ một chút lại thích hợp bất quá .

“Nhưng là ngươi vì sao không nhường ta một khối đi đâu?” Mộ Kiếm Vân đối vấn đề này còn không rất minh bạch.

“Chúng ta ở thảo luận người khác riêng tư, nhân hơn sẽ không rất hảo.” La Phi giải thích nói,“Này đó đại tỷ tuy rằng thích tán gẫu một ít nói tin tức, nhưng các nàng trong tiềm thức cũng là có tự hạn chế . Hai người tán gẫu nàng hội nhận vì là thực tự nhiên chuyện phiếm, nếu có kẻ thứ ba ở đây, nàng còn có loại truyền bá người khác riêng tư chịu tội cảm, lại nói tiếp liền sẽ không như vậy thoải mái .”

“Ngươi thật đúng là hiểu rõ các nàng tâm lý.” Mộ Kiếm Vân cười khẽ lấy chỉ ra thán phục,“Liền ngay cả ta học tâm lý học chuyên nghiệp , cũng phải cam bái hạ phong đâu.”

“A.” La Phi không cho là đúng khoát tay,“Ta cũng không có cái gì lý luận, chính là trường kỳ hình cảnh kiếp sống tổng kết ra đến kinh nghiệm mà thôi.”

“Tốt lắm, dựa theo hiện tại hiểu biết đến tình huống. Cơ bản có thể nhận định: Đinh Chấn quả thật là một cái nhân tình lãnh đạm, trừ bỏ công tác không hề không chuyên tâm nhân. Đinh Khoa chỉ sợ cũng đại khái như thế, cho nên nói này phụ tử lưỡng trong lúc đó mười năm không có liên hệ cũng là rất có khả năng .” Mộ Kiếm Vân tổng kết một phen, gặp La Phi không có dị nghị, nàng liền đem ý nghĩ thuận thế kéo dài tới đi xuống, hỏi,“Cái thứ nhất nghi vấn xem như tạm thời giải quyết , chúng ta kế tiếp nên chứng thực chút cái gì?”

“Kia hai khởi án kiện.” La Phi không cần nghĩ ngợi hồi đáp, vẻ mặt của hắn đồng thời cũng trở nên nghiêm túc đứng lên,“Chúng ta cần đi kỹ càng điều tra tương quan tình huống, lấy chứng thực Đinh Khoa quả thật là vì này hai khởi án kiện mà từ chức, thoái ẩn.”

Cái gọi là “Hai khởi án kiện”, chỉ tự nhiên chính là “Nhất tam linh án kiện” Lưu lại đuôi cùng với chấn động một thời “Nhất nhất cửu bầm thây án” . Người trước đồ hoàn hảo, cái kia bầm thây án nhưng là nhiều năm trước liền cấp Mộ Kiếm Vân lưu lại qua âm mai đáng sợ chuyện cũ, hiện tại muốn gần gũi vạch trần trong đó mạng che mặt, thật sự là ngấm lại khiến cho nhân cảm thấy phát lạnh.

“Ngươi không cần thiết kỹ càng nhìn án kiện tư liệu. Còn giống vừa rồi như vậy, ta đi giải tình huống, sau đó

chúng ta cùng nhau thảo luận là có thể .” La Phi nhìn ra Mộ Kiếm Vân sợ khó cảm xúc, chủ động tung ra một viên thuốc an thần.

Mộ Kiếm Vân nhanh sức mày giãn ra mở ra. Nàng mỉm cười nói một tiếng:“Cám ơn.” Hiện tại nàng đã phát có thể tin tưởng chính mình phán đoán: La Phi chẳng phải một cái tình cảm đậm mực nam nhân, hẳn thậm chí so với rất nhiều nam nhân đều càng tinh tế, chính là hẳn rất ít đi biểu đạt mà thôi.

Chương 13 án trung án

Ba giờ chiều mười một phân, hình cảnh đội trưởng văn phòng.

La Phi trước mặt hội nghị trên bàn chất đồng hai điệp hồ sơ, đây là hấn không lâu vừa mới theo hồ sơ trong phòng đề xuất cùng Đình Khoa thoái ẩn tương quan hai khởi án kiện tư liệu. Trong đó bên tay phải kia điệp tư liệu nội dung không nhiều lắm, chỉ trang một cái túi hồ sơ. Bất quá La Phi đối này phân tư liệu hứng thú muốn càng đậm hậu một ít, bởi vì kia khởi án kiện đúng là Đình Chấn theo như lời “Nhất tam linh án kiện” đuôi.

Ở mười tám năm trước kia khởi bắt cóc con tin sự kiện trung, Viên Chí Bang ở thế cục đã được đến khổng chế dưới tình huống nổ súng kích tể người hiềm nghi văn hồng binh, mà văn hồng binh con Văn Thành vũ lúc đó cũng ở hiện trường. Trước mắt đã có nguyên vẹn tư liệu biểu hiện, này Văn Thành vũ chính là Viên Chí Bang sau này một tay bồi dưỡng ra hắc ám sát thủ eumenides. Cho dù lại trì độn nhân cũng sẽ ý thức được: Nhất tam linh án kiện trung mỗ ta tình huống dị thường thực khả năng cùng eumenides sinh thành có chứa nhiều liên hệ.

Mà hiện tại “Nhất tam linh án kiện” Lại toát ra một cái ý vị sâu xa đuôi. Có phải hay không có càng nhiều eumenides manh mối giấu ở này đuôi trung?

Căn cứ vào như vậy lo lắng, tuy rằng một khác điệp tư liệu nội dung là tiếng tăm lừng lẫy “Nhất nhất cửu bầm thâm án”, nhưng La Phi vẫn là đem hàng đầu tinh lực đặt ở tiền thuật kia cộc không chớp mắt tiểu án tử thượng.

Chân chính mở ra hồ sơ thời điểm, La Phi tâm tình có chút phức tạp. Căn cứ Đình Chấn theo như lời, Đình Khoa năm đó chính là tại đây phân hồ sơ trước mặt hết đường xoay xở, cuối cùng nhưng lại muốn dùng từ chức đến trốn tránh đối mặt áp lực.

Như vậy tại đây phân hồ sơ lý, kết quả là thế nào nhất cộc kỳ lạ án kiện đâu? Làm hồ sơ bị mở ra sau, La Phi suy nghĩ biến theo này phủ đầy bụi đã lâu văn tự về tới mười tám năm trước thời không bên trong.

Lưu đương tư liệu cũng không nhiều, đầu tiên là một phần báo án nhân hỏi ghi chép, nội dung như sau:

【 hỏi ghi chép [đệ 1 thứ]

Thời gian: 1984 năm ngày bảy tháng tư 4 khi 20 phân ~ 5 khi 30 phân

Địa điểm: Đông đài tiêu khu 7 hào lầu 404 thất

Hỏi nhân tính danh: Vương Đông lâm [cục công an hình cảnh đội cảnh sát nhân dân]

Ghi lại nhân tính danh: Hứa quân [cục công an hình cảnh đội cảnh sát nhân dân]

Bị hỏi nhân tính danh: Trần thiên tiểu dân tộc: Hán từng dùng danh: Vô giới tính: Nam tuổi: Bốn mươi lăm tuổi văn hóa trình độ: Sơ trung

Hỏi: Là người đánh 110 báo án sao?

Đáp: Đúng vậy, ta bị cướp bóc .

Hỏi: Mời người đem sự tình trải qua nói một chút.

Đáp: Ta buổi tối đang ngủ, bỗng nhiên bị đau tỉnh. Tỉnh lại sau ta phát hiện chính mình bị nhân khôn trụ tay chân, không thể động đây, ánh mắt cũng bị niêm thượng băng dính, không mở ra được. Sau đó còn có một người ở ta bên tai nói chuyện, muốn ta nói ra trong nhà tù sắt mật mã. Ta không chịu nói, hắn hay dùng càn không ngừng tra tấn ta. Biến thành ta thật sự chịu không nổi, đành phải đem tù sắt mật mã nói cho hắn. Người kia mở ra tù sắt sau đoạt đi rồi hơn hai vạn đồng tiền. Ta nghe thấy hắn sau khi rời khỏi liền bắt đầu giãy dụa, sau này ta chính mình tránh thoát dây thừng, tìm điện thoại đánh 110 báo án.

Hỏi: Án phát cụ thể thời gian là mấy điểm?

Đáp: Đại khái là rạng sáng hai ba giờ đi, chuẩn xác thời gian ta cũng nói không rõ ràng.

Hỏi: Người kia là thể nào vào nhà ?

Đáp: Không biết.

Hỏi: Người là thế nào tránh thoát dây thừng ?

Đáp: Ta đi đến trong phòng bếp, tìm kéo tiền đoạn .

Hỏi: Ấn phát thời điểm, người thê tử có phải hay không cùng người ở cùng nhau.

Đáp: Đúng vậy.

Hỏi: Vậy người thê tử lúc đó là cái gì tình huống.

Đáp: Nàng cũng bị trói chặt tay chân, niêm trụ ánh mắt cùng miệng, ta chính mình tránh thoát sau mới giúp nàng cởi bỏ.

Hỏi: Các người có hay không nhìn đến người kia lớn lên trông thế nào?

Đáp: Không có, bởi vì ánh mắt luôn luôn đều bị niêm trụ.

Hỏi: Người kia dùng cái gì phương pháp tra tấn người?

Đáp: Hắn dùng ẩm bổ che ta miệng, không nhường ta hô hấp. Tổng cộng buồn ta bảy tám lần, một lần so với một lần thời gian dài. Hắn còn uy hiếp ta, nếu không nói ra mật mã, liền luôn luôn đem ta buồn tử mới thôi.

Hỏi: Người có thể hay không hình dung một chút người này thanh âm?

Đáp: Là cái nam , khác..... Hình dung không được.

Hỏi: Nếu lại nghe được hấn thanh âm, người có thể hay không phân rõ xuất ra.

Đáp: Chỉ sợ không thể. Bởi vì hấn mỗi lần nói chuyện đều là đem miệng dán tại ta bên tai, dùng phi thường khinh thanh âm, chính là chỉ có khí cái loại này, nghe không ra khẩu âm.

Hỏi: Trừ bỏ ép hỏi người mật mã ở ngoài, hấn còn nói cái gì?

Đáp: Hấn nói hấn là bang nhân đến đòi nợ .

Hỏi: Giúp ai muốn nợ?

Đáp: Đáp: Ta cảm thấy hấn là văn hồng binh đồng lõa. Hai tháng tiền, văn hồng binh bắt cóc ta, vợ vết tài sản nhất vạn khối, lần đó hấn không có đạt được, cho nên hấn đồng lõa lại đây trả thù.

Hỏi: Hấn tổng cộng đoạt đi rồi bao nhiêu tiền?

Đáp: Tổng cộng là hai vạn bốn ngàn khối.

Hỏi: Người cảm thấy người này sẽ là ai?

Đáp: Đây ta không biết, dù sao là cùng văn hồng binh có quan hệ nhân.

Hỏi: Người đã ngoài theo như lời hay không lời nói thật?

Đáp: Là lời nói thật. Đã ngoài ghi lại đã xem qua, cùng ta giảng giống nhau.

Ký tên: Trần thiên tiểu [dấu tay] 1984 năm ngày bảy tháng tư 』

Có khác một phần trần thiên tiểu thể tử triệu thủy phương hồi ghi chép, này trần thuật nội dung cùng trần thiên tiểu tự thuật cơ bản ăn khớp.

Ở cái khác tư liệu trung, La Phi nhất chú ý là hiện trường thăm dò ghi chép, nên phân ghi chép ghi lại như sau:

【 hiện trường khám tra ghi chép

Phát hiện / báo án thời gian: 1984 năm ngày bảy tháng tư 3 khi 45 phân

Hiện trường người giám hộ tính danh, đơn vị: Vương thiên vũ, ân chính hồng [đông bá phái xuất sở cảnh sát nhân dân]

Hiện trường người giám hộ tới thời gian: 1984 năm ngày bảy tháng tư 3 khi 51 phân

Khám tra thời gian: 1984 năm ngày bảy tháng tư 4 khi 15 phân tới 6 khi 27 phân

Khám tra địa điểm: Đông đài nơi ở tiểu khu 7 hào lâu 404 thất

Chỉ huy nhân tính danh: Đinh Khoa [thị cục công an hình cảnh đại đội đội trưởng]

Tham gia nhân tính danh: Hoàng Kiệt Viễn, lịch hoa [thị cục công an hình cảnh đại đội cảnh sát nhân dân]; Vương vĩ đạt [thị cục công an pháp y]; Từ kiện [thị cục công an chụp ảnh kỹ thuật viên]; Nhan băng, đồng đức nhất [thị cục công an dấu vết kỹ thuật viên].

Hiện trường điều kiện: Nhiệt độ không khí 14~15 độ, độ ẩm tương đối 30%~35%, đèn chân không.

Khám tra quá trình cập kết luận:

1984 năm ngày bảy tháng tư 3 khi 52 phân, thị cục hình cảnh đại đội phòng trực ban tiếp đông bá phái xuất sở cảnh sát nhân dân vương thiên vũ điện thoại thông báo xưng: Đông đài tiểu khu 7 hào lâu 404 thất hộ gia đình gặp được nhập thất cướp bóc, thỉnh cầu khám tra hiện trường. Tiếp báo sau, hình cảnh đại đội lập tức tổ chức kỹ trình nhân viên ở đội trưởng Đinh Khoa dẫn dắt hạ, cho đồng nhất 4 khi 13 phân tới hiện trường.

Theo báo án nhân trần thiên tiểu [nam, bốn mươi lăm tuổi, đông đài tiểu khu 7 hào lâu 404 thất chủ hộ] giới thiệu: Rạng sáng hai giờ tới tam điểm trong lúc đó, hấn ở trong nhà gặp được không rõ nam tử nhập thất cướp bóc. Nên nam tử rời đi sau, hấn tránh thoát trôi buộc sau báo án.

Nghe xong án phát giới thiệu, hình trình nhân viên ở Đinh Khoa đội trưởng chỉ huy hạ, đối hiện trường từ trung tâm tới bên ngoài tiến hành rồi thăm dò.

Hiện trường ở bản thị đông đài nơi ở tiểu khu 7 hào lâu 404 thất, nên phòng ốc vì nam bắc hướng hai thất nhất sảnh hộ hình, phòng khách cùng phòng ngủ chính triều nam, thứ phòng ngủ cùng phòng bếp toilet triều bắc.

Phòng ốc đại môn mộc chất, trang bị “Tam hoàn” Bài môn hộ khóa, đại môn cùng khóa đầu đều không hư hao dấu hiệu.

Án phát thời sự chủ đang ở phòng ngủ chính nội ngủ, nơi này tức vì trung tâm hiện trường. Nên phòng ngủ từ nhất phiên nội khai cửa gỗ thông hướng phòng khách, theo sự chủ trần thuật, án phát tiền cửa gỗ giấu mà chưa khóa. Phòng ngủ nam đoan có ban công, ban công trang bị phòng trộm võng, phòng trộm võng có trong hồ sơ phát sau hoàn hảo không tổn hao gì.

Phòng ngủ nội có song nhân giường, tủ quần áo, giường quỳ, bàn học chờ gia cụ, gia cụ đều không khiêu động hủy hoại dấu vết.

Song nhân giường giường mặt hỗn độn, đầu giường rút bỏ có khăn lông ướt một khối, kính sự chủ phân biệt, này khăn lông vì nhà mình rửa mặt khăn lông, án phát tiền ứng bắt tại toilet nội.

Dưới giường có một cái kiêu nam quần dài, nên quần dài bị tiền trưởng thành điều trạng, chia cắt dấu vết tươi mới. Kính sự chủ phân biệt, này quần dài cũng vì chính mình ngày thường sở mặc, án phát tiền ứng bắt tại phòng ngủ chính tủ quần áo nội. Án phát khi phạm tội người hiềm nghi dùng này quần dài buộc chặt thê tử của hấn triệu thúy phương, sau bị sự chủ cởi bỏ.

Dưới giường còn có chút ít sử dụng sau băng dính, kính sự chủ phân biệt, này băng dính vì nhà mình phòng khách nội gửi nhật dụng vật, án phát khi phạm tội người hiềm nghi dùng này đó băng dính niêm trụ triệu thủy phương miệng cùng ánh mắt, sau bị sự chủ tê điếu.

Phòng ngủ đông nam giác có nhất loại nhỏ tủ sắt, thăm dò khi nên tủ sắt kính trình chỉnh sửa thường phương thức rộng mở, tủ sắt nội vô tiền mặt.

Phòng ngủ mặt đất trải gần dị gạch men sứ, mặt đất sờ lưu dấu chân đã lấy ra. Tủ sắt, gia cụ, quần dài, băng dính thượng sờ lưu vân tay cũng toàn bộ lấy ra.

Phòng khách vì phong bế thất, trừ nhập hộ ngoài cửa, vô khác đối ngoại xuất khẩu. Phòng khách bàn ăn tiểu ngăn kéo trung gia dụng băng dính bị lấy ra, khác không thấy dị thường.

Triều bắc tiểu phòng ngủ vì cất giữ gian, bình thường không được nhân. Án phát trước sau tiểu phòng ngủ môn khóa trái, khám tra khi chưa phát hiện tình huống dị thường.

Toilet có nhất phiến nhắm hướng đông cửa sổ nhỏ hộ, án phát trước sau cửa sổ cùng từ trong bộ quan hảo, không người vì khiêu động cùng xuất nhập dấu vết.

Phòng bếp có về phía tây đại mở cửa sổ, án phát trước sau cửa sổ cùng từ trong bộ quan hảo, không người vì khiêu động cùng xuất nhập dấu vết. Phòng bếp thượng có khác một cái bị tiền trường thành điều khiển nam quần dài cùng với băng dính điều chắc chắn, nên quần dài cũng chúc sự chủ sở hữu, có trong hồ sơ phát khi bị dùng để buộc chặt sự chủ. Quần dài bàng có kéo một phen, vì sự chủ án phát sau dùng đến tiền khai trói buộc công cụ.

Khác không khác thường.

Hiện trường khám tra cho ngày bảy tháng tư 6 khi 27 phân kết thúc. Lấy ra hiện trường di lưu hải án cùng vân tay. Quay chụp hiện trường ảnh chụp 15 trương, vẽ hiện trường đồ 1 phân, chế tác khám tra ghi chép 1 phân.

Chỉ huy nhân: Đinh Khoa [ký tên]

Thăm dò nhân: Hoàng Kiệt Viễn, lịch hoa, vương vĩ đạt, từ kiện, nhan băng, đồng đức nhất [ký tên]]

Xem xong này phân khám tra ghi chép, La Phi bắt đầu phẩm ra một ít tư vị. Này khởi án kiện đích xác không hề thiếu không phải bình thường địa phương.

Đầu tiên xâm nhập giả ở rạng sáng lên vào bên trong nhưng không có cửa đối diện cửa sổ tạo thành gì phá hư, này đã không phải phổ thông đạo tặc có năng lực làm được, mà càng thêm làm người ta ghé mắt là, xâm nhập giả sở hữu gây dụng cụ [dùng để trói buộc sự chủ quản dài, bằng dính điều đợi chút] toàn bộ là ở hiện trường ngay tại chỗ lấy tài liệu. Này nhất chiêu nhìn như phổ thông, kỳ thật lại đại có chú ý, bởi vì cảnh sát phá hoạch này loại án kiện một cái trọng yếu đột phá khẩu chính là thăm tra theo gây công cụ nơi phát ra, nghi phạm ở phương diện này không có cấp cảnh sát lưu lại gì cơ hội.

Theo đã ngoài hai điểm đến xem, này án người hiềm nghi cực kì lão đạo, thậm chí đối cảnh sát phá án thủ pháp cũng hiểu rõ trong lòng. Tiếp tục lật xem tương quan tư liệu khi, ý vị sâu xa địa phương còn càng ngày càng nhiều.

Pháp y xem xét báo cáo biểu hiện, sự chủ tứ chi các đốt ngón tay chỗ xác thực có buộc chặt dấu vết, nhưng trừ lần đó ra, quanh thân không gì vết thương;

Dấu vết kỹ thuật viên xem xét kết quả biểu hiện, hiện trường hoàn cảnh trung [bao gồm cửa sổ, quỹ bảo hiểm, bằng dính điều, kéo chờ] lấy ra đến vân tay cùng dấu chân đều là sự chủ vợ chồng sở lưu, cũng không người thứ ba đi lưu dấu vết;

.....

Tổng hợp lại này đó phương diện đến xem, án phát hiện trắng nhưng lại tìm không thấy cùng xâm nhập giả có liên quan một chút dấu vết để lại, chẳng lẽ hẳn thật sự có thể giống Mị Ảnh bình thường đến vô ảnh, đi vô tung sao?

Thật là cùng nhau làm người ta đau đầu án tử, khó trách mặc dù có Đình Khoa tọa trấn, cảnh sát nhân viên nhưng cũng đối này án hết đường xoay xở.

Trừ lần đó ra, trong tư liệu tựa hồ không có cái gì có giá trị ghi lại. Chỉ có án kiện ở ngoài một cái chi tiết còn có thể khiến cho La Phi chú ý: Cảnh sát ghi lại biểu hiện, này án giai đoạn trước người phụ trách là Đình Khoa, đến hậu kỳ tắc biến thành Hoàng Kiệt Viễn. Bởi vậy có thể thấy được, Đình Khoa thật là tại đây án phá án và bắt giam trong quá trình từ chức, theo sau tắc từ hẳn trợ thủ Hoàng Kiệt Viễn thay thế hẳn công tác.

Như vậy Đình Khoa từ chức nguyên nhân chính là đôi này khởi án kiện bắt lực sao? Ít nhất theo mặt ngoài xem ra, này cũng coi như một cái kia thuyết phục lý do. Nhưng là rất nhiều chuyện, chân tướng thường thường muốn so với biểu tượng phức tạp nhiều lắm.

La Phi giấu cuốn trầm tư, nỗ lực muốn nhìn thấu này mười tám năm phủ đầy bụi hồ sơ sau bí mật. Đang ở hết sức chăm chú trung thời điểm, cửa văn phòng bị nhân nhẹ nhàng gõ hai hạ.

La Phi nhìn xem biểu, hiện tại là bốn giờ chiều. Hắn biết người tới hẳn là Mộ Kiếm Vân, theo lý công học viện rời đi sau, bọn họ ước hảo lúc này gặp mặt mặt, cộng đồng thương thảo kia hai khởi án kiện.

“Mời vào.” Theo La Phi mời thanh, Mộ Kiếm Vân đẩy cửa vào nhà, nàng vừa đi hướng La Phi một bên hỏi: “Thế nào? Hồ sơ xem xong sao?”

“Vừa nhìn cùng trần thiên tiểu có liên quan án tử.” La Phi chia chia bàn làm việc đối diện ghé dựa ý bảo đối phương nhập tòa, “-- nhất nhất cửu bầm thân án còn chưa có lo lắng xem.”

Mộ Kiếm Vân hu một tiếng, như là thở dài nhẹ nhõm một hơi dường như: “Vây là tốt rồi, trước nói chuyện này khởi án tử đi, nhất nhất cửu bầm thân án..... Ta thật đúng là cổ không dậy nổi dũng khí đâu.”

La Phi đem kia điệp cao cao hồ sơ chuyển đến một bên, tránh cho Mộ Kiếm Vân nhìn đến trên cùng kia mấy trương làm người ta phi thường không khoẻ ảnh chụp. Sau đó hắn lực có chút không hiểu nhún vai bâng: “Người ở cảnh giáo thời điểm, hẳn là cũng nghiên cứu qua nước ngoài biến thái giết người án lệ đi, đối như vậy huyết tinh án kiện, hẳn là cũng có chút nhận năng lực mới đúng.”

“Nhất nhất cửu án kiện liên từng phát sinh ở bên người ta, này cùng nghiên cứu nước ngoài án kiện là hoàn toàn không đồng dạng như vậy.” Mộ Kiếm Vân vì chính mình biện giải nói.

La Phi cười cười tỏ vẻ tán thành. Sau đó hắn đem trần thiên tiểu kiếp án tư liệu đổ lên đối phương trước mặt: “Này đó tư liệu không nhiều lắm, người trước nhìn xem đi, sau đó chúng ta thảo luận.”

“Hảo.” Mộ Kiếm Vân bắt đầu lật xem này tư liệu, mà La Phi tắc một lần nữa lâm vào trầm tư.

Ước chừng khoảng mười phút sau, Mộ Kiếm Vân bỗng nhiên nhẹ nhàng mà “À” một tiếng, tựa hồ có cái gì phát hiện.

La Phi ý nghĩ bị đánh gãy, liền thuận thế hỏi: “Như thế nào?”

“Này có phải hay không là trần thiên tiểu báo án giả?” Mộ Kiếm Vân đem chính mình vừa mới được đến ý nghĩ phao xuất ra.

“Án giả..... Ân, nói nói ngươi căn cứ đi.”

“Ngươi xem này.” Mộ Kiếm Vân cầm trong tay một phần ghi chép thôi ở trên bàn. Đó là cảnh sát có trong hồ sơ phát sau triển khai bên ngoài điều tra khi làm ghi chép, La Phi ở không lâu cũng xem qua.

Mộ Kiếm Vân dùng ngón tay đốt kia phân ghi chép nói: “Này phân ghi chép biểu hiện, rất nhiều quen thuộc trần thiên tiểu nhân đều phản ứng, người này ở bên ngoài thiếu rất nhiều tiền, luôn luôn kéo không trả. Bởi vì hắn cá nhân không có tài sản, cho nên pháp viện đều lấy hắn không có biện pháp. Khả hắn báo án thời điểm, lại nói bị đoạt đi rồi hơn hai vạn đồng tiền, này không phải mâu thuẫn sao?”

“Cho nên ngươi cảm thấy hắn dùng phương thức này báo án giả, mục đích vì lại trưởng, hoặc là cho hắn chủ nợ nhóm vu oan?”

“Ta cảm thấy rất có khả năng. Ngươi xem phía trước cảnh sát khám tra ghi lại, hiện trường không có lưu lại gây giả gì dấu vết. Sở hữu án phát trải qua trừ bỏ trần thiên tiểu vợ chồng khẩu thuật ngoại, không có cái khác bằng chứng căn cứ, liền ngay cả nghi phạm ép hỏi mật mã phương thức cũng là không hề dấu vết khả theo hít thở không thông thức bức cung, này đó đều làm người ta khả nghi. Trần thiên tiểu nói gây giả cùng hắn chủ nợ có liên quan, nhưng là cảnh sát sau này điều tra qua sở hữu chủ nợ, cũng không có bất luận kẻ nào kinh tế tình huống có trong hồ sơ phát sau có đột nhiên tính biến hóa..... Như thế đủ loại, đều là không hợp với lẽ thường địa phương. Mà này đó dị thường đều có thể thông qua một cái giả thiết giải thích rõ ràng: Thì phải là trần thiên tiểu đang nói dối.”

“Này thật là khả năng tính chi nhất.” La Phi chờ đối phương toàn bộ nói xong sau mới bắt đầu cho thấy chính mình thái độ, “Một cái khả năng tính chính là gây giả thủ pháp quá mức cao minh, cao minh đến làm thường nhân thậm chí hoài nghi đây là cùng nhau án giả. Về phần kinh tế tình huống thượng biến hóa, gây giả hoàn toàn có thể che giấu.”

“Vậy ngươi càng có khuynh hướng thế nào loại khả năng tính đâu?” Mộ Kiếm Vân hi vọng La Phi thái độ càng

minh xác một ít.

La Phi không chút do dự cấp ra đáp án:“Người sau.”

“Vì sao?” Mộ Kiếm Vân bĩu môi, có vẻ có chút thất vọng.

“Nếu này chính là trần thiên tiểu một cái kỹ xảo, hơn nữa loại này kỹ xảo ở mười tám năm sau đều có thể theo văn đương trung phân tích xuất ra, vậy người nhận vì hắn có khả năng giấu giếm qua Đỉnh Khoa ánh mắt sao?”

Mộ Kiếm Vân vô ngôn mà chống đỡ . Đúng vậy, liên chính mình đều có thể ở mười phút nhìn thấu xiếc, không cần nói Đỉnh Khoa, liên tính là năm đó Hoàng Kiệt Viễn cũng nên thoải mái xuyên qua đi.

“Tốt lắm. Đừng lão nương ta nói.” Trầm mặc một lát sau, Mộ Kiếm Vân đầu hàng nói,“Vẫn là nương ta nghe một chút suy nghĩ của người đi.”

“Ta cảm thấy này khởi án tử lớn nhất khả năng tính, vẫn là cùng văn hồng bình bắt cóc án có quan hệ.”

“Vì sao?”

“Đầu tiên, đây là đương sự thứ nhất cảm giác, điểm này trọng yếu phi thường. Người biết không, chúng ta hình cảnh ở phá án và bắt giam cướp bóc, cường gian loại này ác tính tiếp xúc loại án kiện khi, chúng ta cũng không hội ngay từ đầu phải đi phân tích manh mối. Chúng ta luôn hỏi trước đương sự: Người cảm thấy nghi phạm là ai? Bởi vì không có ai so với đương sự càng hiểu biết chính mình chung quanh quan hệ giữa người với người, ai ở mơ ước hắn, ai có khả năng mưu hại hắn, phạm tội trong quá trình một ít chi tiết hội chỉ hướng người nào riêng tên, này đó tin tức giá trị thường thường so với gì manh mối đều có hiệu.”

“Ân.” Mộ Kiếm Vân gật đầu, lại hỏi,“Kia tiếp theo đâu?”

“Tiếp theo.....” La Phi sờ sờ cái mũi,“Người nhớ được Đỉnh Chấn nói trong lời nói sao? Đỉnh Khoa ở từ chức tiền, thường xuyên gặp đối với hai phân hồ sơ ngàn người, một phần là này khởi cướp bóc án, còn có một phần chính là nhất tam nhất án kiện.”

Mộ Kiếm Vân minh bạch La Phi ý tứ:“Đây là nói, Đình Khoa cũng nhận làm cho này hai khởi án kiện trong lúc đó có liên hệ.”

“Đúng vậy, ta tưởng ta không có lý do gì đi hoài nghi Đình Khoa phán đoán.” Tuy rằng là ở thảo luận một cái sớm ẩn lui nhân, nhưng La Phi giờ phút này trong giọng nói vẫn là tràn ngập tôn kính.

“Đình Khoa..... Người này lại lợi hại, cũng không về phần như thế mê tín hấn đi?” Mộ Kiếm Vân có chút bất đắc dĩ,“Hơn nữa chiều này ý nghĩ tưởng đi xuống, có một vấn đề là vô pháp giải thích .”

“Ta biết người muốn nói cái gì -- nếu là văn hồng binh đồng lửa đoạt đi rồi này bút tiền, như vậy văn hồng binh thể nhi kinh tế tình huống hẳn là có rõ ràng hảo chuyển mới đúng. Khả trên thực tế đâu, văn hồng binh thể tử không lâu sau liền bệnh dậy thì vong, mà con hấn Văn Thành vũ tắc vào cô nhi viện.”

“Đúng vậy, văn hồng binh lúc trước bắt cóc trần thiên tiểu, vì trừ tiền cấp thể tử xem bệnh đi? Nếu sau này là hấn đồng lửa cướp bóc trần thiên tiểu, như vậy văn hồng binh thể tử xem bệnh tiền sẽ không cần sầu a.”

“Phương diện này đích xác có vấn đề.” La Phi suy ngẫm cái gì, sau một lát hấn lại ần ần nói,“Có lẽ ở mười tám năm trước, chính là vấn đề này quấy nhiễu Đình Khoa.”

“Kia đến cùng là chuyện gì xảy ra đâu?”

“Ta tưởng chúng ta hiện tại phương pháp tốt nhất, chính là trở lại mười tám năm trước.”

“Trở lại mười tám năm trước?” Mộ Kiếm Vân tròn tròn mắt, nàng bị La Phi khiến cho càng ngày càng mờ mịt .

“Trở lại mười tám năm trước.” La Phi lại lặp lại một lần,“Nhờn chúng ta theo lúc đó Đình Khoa đi qua lộ tuyến đi xuống sò soạng, sau đó chúng ta sẽ nhìn đến: Ngăn trở hấn cái kia chương ngại đến cùng là cái gì.”

※※※

Nửa giờ sau, tỉnh nhân dân bệnh viện u khoa chuyên gia phòng.

Chủ nhiệm chuyên gia trần đại phần hoa phát tán tóc bạc, mập mạp khuôn mặt, một bộ mặt mũi hiền lành bộ dáng. Loại này mặt hướng nhân bình thường tốt lắm nói chuyện, cũng nguyện ý giúp người khác. Bất quá La Phi đem văn hồng binh một nhà ba người tư liệu ảnh chụp đưa tới đối phương trên tay thời điểm, trong lòng lại hơi có chút sầu lo.

Trần đại dương năm nay sáu mươi một tuổi, ở theo y hơn ba mươi trong năm, kinh trên tay hắn liền chẩn qua bệnh nhân sổ lấy vạn kế. Hắn còn có thể không thể nhớ được mười tám năm trước mỗi ta riêng sự tình đâu?

Cũng may La Phi loại này lo lắng rất nhanh đã bị đánh mất. Bởi vì trần đại dương nhìn chằm chằm kia ảnh chụp nhìn chỉ chốc lát sau, liền phi thường xác định chỉ vào văn hồng binh thê tử nói:“Chính là cái cô gái này, nàng từng là của ta bệnh nhân.”

La Phi thoải mái cười, khen:“Trần bác sĩ trí nhớ thật tốt.”

Trần đại dương lại tự giễu lắc lắc đầu:“Một bó tuổi người, còn có cái gì hảo trí nhớ? Chính là cái cô gái này cho ta ấn tượng đặc biệt khắc sâu, bởi vì bọn họ người một nhà gặp được thực làm người ta đau lòng. Hơn nữa lúc đó nàng rõ ràng có tiền, khả cuối cùng lại chủ động buông tha cho trị liệu.”

La Phi lập tức cùng bên người Mộ Kiếm Vân nhìn nhau liếc mắt một cái.“Nàng lúc đó rõ ràng có tiền”? Đây chính là cái làm người ta phần chấn tin tức. Nàng tiền từ đâu tới đây? Có phải hay không cùng kia khởi kiếp án chặt chẽ tương quan?

“Thình ngài giới thiệu một chút đương thời kỹ càng tình huống đi.” La Phi mang theo cấp bách tâm tình hỏi, nhưng ngữ khí lại trước sau như một bình tĩnh.

“Cái cô gái này lúc đó hoạn là tử cung nham. Các người người áp giải cung nham đi? Tuy rằng là ung thư, nhưng cũng không có trong tưởng tượng như vậy đáng sợ, nói như vậy tiến hành giải phẫu trị liệu trong lời nói, khởi hắn khả năng tính vẫn là phi thường lớn.” Trần đại dương trước giới thiệu câu dưới thê năm đó bệnh tình, gặp la mộ hai người đều gật đầu tỏ vẻ hiểu biết, hắn liền tiếp tục còn nói thêm,“Bất quá ngay từ đầu, này gia nhân lại trừ không ra tiền đến làm phẫu thuật, chỉ có thể nhận một ít tính bảo thủ trị liệu. Sau này hắn trọng phụ vì hoa tiền đi làm bất cóc, kết quả bị cảnh sát đánh chết. Này gia nhân tình cảnh liền trở nên càng thêm khó khăn.....”

“Kia nàng thế nào lại có tiền?” La Phi sắp một câu, đây là hắn quan tâm nhất vấn đề, hắn hi vọng đối phương có

thể mau chóng thiết đến trọng điểm thượng.

“Đó là lại sau này sự tình Bởi vì trị liệu bất lực, hơn nữa trượng phu qua đời đã kích, kia nữ nhân bệnh tình càng ngày càng nghiêm trọng, thật sự nếu không khai đao trong lời nói, thật sự phải về thiên vô thuật. Ta lúc đó trong lòng cũng thực vội, dù sao rất đồng tình các nàng , cho nên luôn luôn thúc giục nàng nhất định phải nắm chặt trù khoản, đồng thời chúng ta viện phương cũng đem giải phẫu phí dụng áp đến thấp nhất. Sau này rốt cục có một ngày, kia nữ nhân ước ta thảo luận làm phẫu thuật sự tình, nguyên lai nàng cuối cùng trù đến giải phẫu khoản.”

“Người không hỏi nàng tiền là từ chỗ nào đến sao?”

“Hỏi.” Trần đại dương nâng nâng chính mình lão thị kính, nói,“Ta cuối cùng tưởng nàng chấp vớ lung tung mượn đến . Khả năng nói không phải, nàng nói đó là nàng trượng phu sinh tiền mượn cho người khác tiền, hiện tại muốn trở về .”

La Phi cùng Mộ Kiếm Vân lại đối diện trao đổi. Mà người sau gật đầu sau lại lắc đầu:“Nói như vậy, cơ hồ có thể xác định Nhưng là, vì sao.....”

Mộ Kiếm Vân hai câu nói đều không có nói xong, nhưng La Phi thực minh bạch nàng ý tứ. Đầu tiên là cái gọi là “Xác định”: Nếu đem chính mình mang nhập đến mười tám năm trước thám án giả nhân vật trung, giờ phút này tuyệt đối muốn hoài nghi văn thê tiền đúng là đến từ chính trần thiên tiểu bị cướp đi tiền tham ô, đây là cực kì rõ ràng sự tình. Mà Mộ Kiếm Vân từ nay về sau hoang mang thì tại cho: Đã là như vậy rõ ràng tình huống, vì sao mười tám năm trước Đình Khoa đám người lại làm như không thấy? Thậm chí có trong hồ sơ kiện hồ sơ trung còn để lại “Sở hữu khả nghi giả đều vô trên kinh tế đột nhiên biến hóa” Như vậy cùng sự thật hoàn toàn tương bội ghi lại?

La Phi cũng tưởng không thông vấn đề này, hắn đành phải lại hỏi trần đại dương:“Năm đó không có cảnh sát hướng người hiểu biết tương quan tình huống sao?”

“Nàng kia bút tiền có phải hay không lai lịch bất chính?” Trần đại dương có điều cảm giác giống như hỏi lại một câu.

“Này đồ không nhất định.....” La Phi hàm hồ này từ hồi phục nói. Cho dù có thể xác định văn thê năm đó tiền chính là nơi phát ra cho trần thiên tiểu kiếp án, cũng rất khó dùng để lộ bất chính đến hình dung đi? So sánh đứng lên, trần thiên tiểu rõ ràng có tiền lại cự không về còn hành vi càng thêm làm người ta chán ghét, kia bút tiền ở hắn trong tay mới là chân chính “Lai lịch bất chính”.

“Kỳ thật năm đó ta đã cảm giác được có chút vấn đề .” Trần đại dương giờ phút này lại tiếp tục nói,“Bởi vì đích xác có cảnh sát đến hiểu biết qua tình huống. Về cái kia nữ nhân có hay không đột nhiên trở nên có tiền linh tính .”

“Vậy người tình hình thực tế nói sao?”

“Kia đương nhiên.” Theo trần đại dương ngữ khí đến xem, La Phi căn bản không nên hỏi này lược hiển vô lễ vấn đề.

La Phi chân mày cau lại, hắn không rõ như vậy một cái trọng yếu manh mối đã đã bị cảnh sát phát hiện, lại vì sao sẽ bị xem nhẹ? Sau một lát, hắn bỗng nhiên nghĩ thông suốt cái gì dường như hỏi:“Lúc đó đến hiểu biết tình huống cảnh sát có mấy cái nhân?”

“Một cái.”

La Phi gật gật đầu, tựa hồ này đáp án đã ở hắn dự kiến bên trong. Sau đó hắn nheo lại mắt, lộ ra một bộ do dự bàng hoàng vẻ mặt.

Mộ Kiếm Vân rất ít ở La Phi trên mặt nhìn đến như vậy vẻ mặt, giống như là một cái đứa nhỏ sắp bị đại nhân phát hiện ẩn sâu bí mật bình thường.

Mà La Phi quả nhiên cũng cất giấu một ít này nọ, lúc hắn rốt cục hạ quyết tâm sau, hắn lấy ra chính mình ví tiền, theo chỗ sâu nhất tường kếp trung lấy ra một trương ảnh chụp.

Đó là một trương nghiệp dĩ biến vàng lão ảnh chụp , trên ảnh chụp là hai người trẻ tuổi chụp ảnh chung. Một cái gây trầm ổn, ánh mắt sáng ngời lợi hại, một cái khác còn lại là ánh mặt trời soái khí, sức sống mười phần.

La Phi đem kia Trương Chiêu Phiến triển lãm cấp trần đại dương, chỉ vào trong đó mỗi một người tuổi còn trẻ nhân hỏi:“Năm đó đến cảnh sát có phải hay không hắn?”

“Không phải.” Trần đại dương lắc lắc đầu.

Này trả lời làm La Phi có chút thất vọng, hấn lại hỏi một lần:“Người xác định sao?”

“Khẳng định không phải.” Trần đại dương cẩn thận đoan trang kia Trương Chiêu Phiến, lại nói,“Bất quá người này ta cũng có ấn tượng. Hấn cũng là cảnh sát sao?”

La Phi ánh mắt nhảy một chút:“Người đối hấn có cái gì ấn tượng?”

“Này tiểu tử có rất thời gian dài đều ở chiếu cổ kia đối đáng thương mẫu tử, ta còn tưởng rằng bọn họ là thân thích đâu. Chẳng lẽ hấn cũng là cảnh sát? Chính hấn nhưng cho tới bây giờ chưa nói qua.....”

La Phi sững sốt, vẻ mặt tùy theo trở nên hoảng hốt đứng lên. Suy nghĩ của hấn về tới mười tám năm trước, bắt đầu nỗ lực nhớ lại mỗi ta đã đam mại thật lâu chuyện cũ.

“Người đang nghĩ cái gì đâu?” Xem La Phi mắt hờn mắt vĩa bộ dáng, Mộ Kiếm Vân nhin không được hỏi.

La Phi lại chính là lác đầu, hấn đem kia Trương Chiêu Phiến trang hồi ví tiền, nhớ lại cũng đi theo trang lên. Hấn ý nghĩ tắc một lần nữa về tới lúc trước cái kia nổi bản khoản. Đã trần đại dương đã cấp cảnh sát cung cấp manh mối, nhưng này điều manh mối nhưng không có tiến vào ghi lại, kia năm đó tiến hành điều tra nghe ngóng cái kia cảnh sát cũng rất có vấn đề . Biết cái kia cảnh sát là ai, rất nhiều vấn đề tài năng giải quyết dễ dàng.

Vì thế La Phi lại đối trần đại dương hỏi:“Người còn có nhớ hay không năm đó đến điều tra cái kia cảnh sát gọi cái gì?”

Trần đại dương bất đắc dĩ cười cười:“Này ta cũng thật nghĩ không ra Thật sự lâu lắm”

La Phi cũng áy náy cười, tỏ vẻ lý giải. Như vậy nêu câu hỏi bản thân còn có chút ép buộc. Hấn suy nghĩ một lúc sau, bắt đầu tiến vào vấn đề kế tiếp:“Cái kia nữ nhân cuối cùng vẫn là không có làm phẫu thuật, phải không?”

“Đúng vậy.” Trần đại dương lộ ra tiếc nuối thần sắc,“Cho nên nàng không lâu sau liền bệnh phát qua đời.”

“Vì sao không có làm đâu? Nàng không phải có tiền sao?”

“Chính nàng cách nói là bệnh đã tha dài như vậy thời gian, lại làm phẫu thuật ý nghĩa cũng không đại, chính là không công tiêu tiền, còn không bằng đem này bút tiền lưu cho đứa nhỏ. Bất quá ta cảm thấy này chẳng phải duy nhất nguyên nhân, dù sao làm phẫu thuật trong lời nói, vẫn là có hi vọng khang phục . Nhân luôn có bản năng cầu sinh đi? Hơn nữa chỉ cần có một đường hi vọng, người nào mẫu thân nhẫn tâm đem đứa nhỏ một người cô linh linh ở lại trên đời?”

“Người cảm thấy còn có cái khác nguyên nhân?”

“Ta cảm thấy cùng kia bút tiền lai lịch có liên quan.” Trần đại dương thẳng thắn hỏi đáp, “Ta vừa rồi đã nói qua, ta đã sớm cảm thấy này đó tiền lai lịch bất chính . Bởi vì cái kia cảnh sát đang hỏi qua ta sau, cũng tìm cái kia nữ nhân điều tra qua. Ta nghe thấy nàng nói cho cảnh sát nói chính mình không có tiền, đã có thể ở mấy giờ trước, nàng còn theo ta nói giải phẫu khoản có rơi xuống. Đây không phải hiển nhiên có vấn đề sao? Cái kia cảnh sát đi rồi sau, nàng liền buông tha cho mô tính toán. Ta cảm thấy mẫu chốt chính là kia bút tiền lai lịch, nàng thực sợ hãi cảnh sát biết nàng có tiền , cho nên mới không dám lại làm phẫu thuật.”

Mộ Kiếm Vân một bên nghe một bên âm thầm gật đầu. Trần đại dương này phiên phân tích phi thường hợp lý, đã hoàn toàn có thể buộc vòng quanh mười tám năm trước kiếp án chân tướng. Hiện tại còn sót lại hoang mang ngay tại cho hai người cụ thể thân phận: Nhất là hiện trường gây kiếp phi, nhị là ẩn nấp tình tiết vụ án cảnh sát.

Mà La Phi suy nghĩ muốn nhanh hơn một ít, hắn đã ở lo lắng mặt khác vấn đề. Vấn đề này cùng án kiện không quan hệ, nhưng là là hấn sở quan tâm .

Vì thế hấn lại một lần nữa hướng trần đại dương nêu câu hỏi nói: “Người chết qua đời sau, là do ai đến xử lý phía sau công việc?”

“Là người chết muối muối, này cũng là nàng lúc đó duy nhất thân nhân .”

“Các nàng quan hệ cũng không tệ sao?”

“Hắn là không sai. Nàng muối muối ở nàng ốm đau thời kì cũng thường xuyên tới chiếu cố nàng, chính là cái kia niên đại nhân đều cùng, ở trên kinh tế cũng không thể đến giúp nàng tỷ tỷ.”

“Ta hiểu được.” La Phi trầm ngâm gật gật đầu, làm nói chuyện với nhau kết thúc khi lễ tiết, hấn vươn tay phải cùng trần đại dương cầm, chân thành nói, “Cám ơn người phối hợp!”

Cùng trần đại dương cáo biệt sau, La Phi cùng Mộ Kiếm Vân rời đi chuyên gia văn phòng hướng bệnh viện ngoại đi đến. Ở trải qua lâu một phòng cấp cứu thời điểm, bọn họ không hẹn mà cùng thả chậm cước bộ, vẻ mặt tức mục mà bi thương.

Không lâu phía trước, bọn họ đứng là ở trong này đưa tiễn nguyên đặc công đội trưởng Hùng Nguyên. Cái kia chính trực dũng mãnh hán tử liền lẳng lặng nằm ở nơi này, hấn gáy miệng vết thương máu tươi chưa lưu tẩn, nhiễm đỏ nhất đại phiến trắng noãn drap giường. Kia bức trường hợp thật sâu kích thích La Phi đám người thần kinh, cho tới bây giờ trải qua nơi này, tựa hồ vẫn có thể ngửi được trong không khí làm nhân tâm đau huyết tinh hơi thở.

Mà cộng đồng đạo diễn màn này thăm kịch hai cái hung thủ: eumenides cùng Hàn Hạo, bọn họ lại vẫn cứ tiêu dao cho pháp ngoại. Nghĩ đến điểm này khi, La Phi liền cảm thấy một loại khó có thể thừa nhận đè nén, loại này đè nén cảm thẳng đến hấn đi ra bệnh viện đại môn, lại mồm to hô hấp mấy khẩu mới mẽ không khí sau mới được đến hơi hơi giảm bớt.

Ngày gần hoàng hôn, sắc trời dần tối. Mặt đường thượng người đi đường chiếc xe lui tới, như nước chảy.

Tỉnh thành thật là cái đều là thị, như vậy chật chội náo nhiệt trường hợp ở long châu là nhìn không tới. La Phi đối mặt chật chội ngã tư đường âm thầm cảm khái.

Mười tám năm trước, hấn bởi vì eumenides mà bị bắt rời đi nơi này; Mười tám năm sau, hấn lại nhân eumenides mà quay về đến. Vận mệnh của hấn tựa hồ ở trong này chuyển qua một vòng tròn, như vậy vòng tròn mạt bút kết quả là một cái kết cục, vẫn là một cái tân bắt đầu?

Mấy ngày nay đến, theo dõi eumenides thân thể điều tra nghe ngóng, mười tám năm trước một ít chuyện cũ bắt đầu trôi lên mặt nước. Nay chuyện xưa khai đoan xem ra cũng không giống phía trước suy nghĩ như vậy đơn giản, từ lúc Viên Chí Bang bày ra tứ nhất bát huyết án phía trước, Viên Chí Bang cùng Văn Thành vũ, này hai đại sát thủ cũng đã gặp nhau, mà giữa bọn họ đến cùng là thế nào một loại quan hệ, trước mắt thượng có vẻ vi diệu trùng trùng.

Mộ Kiếm Vân cùng La Phi ở gió thu trung đứng đó một lúc lâu. Xem La Phi buồn bã nhíu mày bộ dáng, nàng đoán được đối phương hơn phân nửa lại ở cảm hoài qua lại năm tháng. Bỗng nhiên nàng rất muốn mượn cơ hội này tiếp xúc đến La Phi suy nghĩ, vì thế nàng lược nhất chậm chước sau lựa chọn đề tài nói: “Không nghĩ tới người còn giữ là cùng Viên Chí Bang chụp ảnh chung ảnh chụp.”

Mộ Kiếm Vân nói đúng là La Phi vừa rời ở bệnh viện đưa cho trần đại dương xem kia trương hắc bạch chụp ảnh chung. Kia hai người trẻ tuổi trung gầy ốm trọng là La Phi, ánh mặt trời soái khí còn lại là Viên Chí Bang.

Những lời này tựa hồ chính trạc ở La Phi mỗ căn thân kinh thượng, hấn mảy càng thêm nhúu chặt, bắt quá hấn rất nhanh liền che giấu trụ loại này cảm xúc, nhìn như thực tùy ý nói:“Trước kia không biết hấn chính là tứ nhất bát huyết án thủ phạm, cho nên còn luôn luôn lưu trữ kỷ niệm. Vài ngày nay cũng không lo lắng xử lý.”

Mộ Kiếm Vân cười nhẹ:“Tuồng xử lý trong lời nói, nửa phút thời gian là đủ rồi đi? Nếu không trong lời nói, mười năm tám năm cũng không nhất định có thể rút ra thời gian.”

La Phi giật mình, hấn biết chính mình vô pháp phản bác, vì thế ngẩng đầu hướng xa xa chân trời nhìn lại, cái gì cũng không nói .

Mộ Kiếm Vân nhưng không có bởi vậy dừng lại:“Kỳ thật nói còn nói trở về, nếu trong lòng căn không có xử lý, quang xử lý một trương ảnh chụp cũng không có cái gì ý nghĩa.”

La Phi đem ánh mắt vòng vo trở về, hấn xem Mộ Kiếm Vân ánh mắt, tựa hồ rất muốn nói cái gì. Nhưng cuối cùng hấn lại chính là lắc lắc đầu nói:“Có lẽ ngươi rất khó minh bạch.”

Mộ Kiếm Vân nhìn lại La Phi, ánh mắt nàng hơi hơi loan lên, sau đó nàng nhẹ giọng nói:“Ta minh bạch -- ngươi là một cái phi thường luyện cũ nhân.”

La Phi tâm hơi hơi chiến một chút. Tuy rằng là đơn giản một câu, nhưng lập tức khiến cho hấn cộng minh. Sau một lát hấn thu hồi ánh mắt, đồng thời tự giễu một loại cười khổ mà nói nói:“Sự thật lại chứng minh, mặc kệ khi nào thì, cũng không có thể nhường một cái tâm lý học gia xem ánh mắt ngươi.”

Mộ Kiếm Vân có chút đắc ý nở nụ cười:“Ngươi luôn như vậy vòng quanh vòng luẩn quẩn khích lệ người khác sao?”

La Phi cũng cười , vừa không thừa nhận, cũng không phủ nhận.

Mộ Kiếm Vân lại hỏi:“Ngươi vừa rồi nhất định suy nghĩ sự tình trước kia đi? Cùng án tử có liên quan sao?” Có

vừa rồi chần chệ, cho dù nàng đem lời đề lại dẫn trở lại trên công tác, giữa hai người vẫn cứ vẫn duy trì một loại thoải mái không khí.

“Đúng vậy.....” La Phi không lại che giấu cái gì, “Ta suy nghĩ: Viên Chí Bang tại kia khởi kiếp án trung đến cùng sắm vai thế nào nhân vật.”

“Người hoài nghi hẳn chính là cái kia tìm trần đại dương điều tra cảnh sát?”

“Ân, nếu không rất khó giải thích vì sao này mẩu chốt manh mối không có tiến vào cảnh sát ghi lại.”

“Người là nói: Bởi vì Viên Chí Bang bắn chết văn hồng bình, cho nên hẳn đối cô nhi quả phụ có mang áy náy, liền có ý vô tình đi giúp trợ bọn họ, bao gồm đi che giấu có chút đôi mẩu tử lương bất lợi manh mối. Ân, loại này tâm lý biến hóa là thực hợp lý, hơn nữa trần đại dương vừa rồi cũng chứng minh rồi, Viên Chí Bang sau này cùng Văn Thành vũ mẩu tử quan hệ thực không bình thường đâu.”

La Phi lại ý vị thâm trường lắc lắc đầu nói: “Người nói giúp, khả năng còn không chính là đơn giản như vậy.”

Mộ Kiếm Vân thoáng sùng sốt, lập tức liền hiểu được: “Chẳng lẽ kia khởi kiếp án bản thân chính là Viên Chí Bang làm?”

“Cùng nhau không có lưu lại gì manh mối án tử, trừ bỏ Viên Chí Bang, còn có ai có thể làm được?” La Phi có chút cảm khái nói, khả năng chính mình cũng cảm thấy như vậy tán thưởng có chút lập trường vấn đề, hẳn rất nhanh lại bổ sung nói, “Đương nhiên, ta còn có cái khác căn cứ.”

“Nga? Là cái gì đâu?” Mộ Kiếm Vân chú ý tới La Phi dùng xong “Căn cứ” Mà không phải “Chứng cứ”, này thuyết mình tương quan tình huống cũng không có cũng đủ chứng minh lực.

“Kia khởi kiếp án phát sinh trước sau, ta cùng Viên Chí Bang là cùng chỗ nhất ốc bạn cùng phòng. Hiện tại hồi tưởng đứng lên, hẳn một ít tình huống thực không tầm thường, nhất là kiếp án phát sinh hôm đó.” Khi nói chuyện, La Phi lại lâm vào nhớ lại biểu cảm.

“Người trí nhớ lực tốt như vậy sao?” Mộ Kiếm Vân kinh ngạc mở to hai mắt nhìn. Theo lý thuyết, La Phi cùng

Viên Chí Bang năm đó là cùng cư bạn thân, đôi phương có chút khác thường hành động lưu có ấn tượng là khả năng . Nhưng là mười tám năm trước mỗi cái cụ thể ngày còn có thể tương tự, này quả thực có chút không thể tưởng tượng .

La Phi đương nhiên minh bạch đôi phương kinh ngạc nguyên nhân, hắc “A” một tiếng giải thích nói:“Ta có thể nhớ được ngày nào đó, là vì 4 nguyệt 7 hào vốn chính là cái đặc thù ngày.”

“4 nguyệt 7 hào.....” Mộ Kiếm Vân không quá lý giải,“Có cái gì đặc thù ?”

La Phi do dự . Gặp đôi phương luôn luôn con mắt sáng lờ lờ xem chính mình, một bộ muốn đánh phá nòi đất khí thế, có thể này rốt cục trả lời nói:“Ngày đó là..... Mạnh Vân sinh nhật.”

Mộ Kiếm Vân bừng tỉnh đại ngộ, nhưng là nàng cũng không có mê hoặc bị giải khai khoái cảm, ngược lại cảm thấy một loại không hiểu thất lạc. Sau một lúc lâu sau nàng đậm cười nói:“Người thật là có cái lý lẽ cũ nhân.”

La Phi nhú mày, đôi phương nhiệt tình đột nhiên hạ thấp nhường hắc có chút kỳ quái:“Người không muốn biết ngày đó phát sinh chút cái gì sao?”

Mộ Kiếm Vân lắc đầu:“Không cần. Dù sao ta tin tưởng người phán đoán, đã người có nắm chắc nói ra, ta cũng tán thành Viên Chí Bang chính là kia khởi kiếp án chế tạo giả.”

La Phi mỉm cười:“Người như vậy có tính không là vòng quanh vòng luẩn quẩn khích lệ người khác?”

Mộ Kiếm Vân “Hừ” một tiếng, giả uẩn bàn nhú mày:“Người đừng quá đắc ý , ta cũng là kinh quá đáng tích . Viên Chí Bang ở nhất tam linh án kiện khi liền tiến vào qua hiện trường, có tốt gây điều kiện; Mà hắc bắt chết văn hồng bình sau bút rút tâm lý cũng nhường hắc cụ bị gây động cơ. Huống chi, tông phạm tội tâm lý học góc độ mà nói, này khởi kiếp án hoàn toàn có thể xem thành là ‘Tứ nhất bát huyết án’ khúc nhạc dạo, Viên Chí Bang eumenides đường, có lẽ chính là theo này khởi kiếp án bắt đầu đâu.”

La Phi gật gật đầu. Đôi phương này phiên phân tích cùng ý nghĩ của chính mình phi thường ăn khớp. Viên Chí Bang theo một cái cảnh giáo ưu tú học viện biến thân vì lãnh huyết sát thủ, gần dùng Bạch Phi phi tử vong đến giải thích nói, tuy rằng cũng có thể nói được thông, nhưng tổng cảm thấy còn khuyết thiếu chút cái gì. Bởi vì bất luận kẻ nào chuyển biến đều cũng có quá trình , theo thiên sứ đến ma quỷ, Viên Chí Bang biến hóa này thật sự rất đột ngột một ít. Nếu chiếu Mộ Kiếm Vân vừa rồi nhắc tới ý nghĩ suy nghĩ,eumenides đây án kiện lúc đầu điểm tắc có thể sau này đổ thôi một bước lớn, như vậy tông phạm tội tâm lý học góc độ đến xem, liền bước đầu cụ bị tâm lý thay đổi dần hoàn chỉnh quá

trình.

Chính là muốn xem thanh eumenides hình thành quá trình rõ ràng toàn cảnh, trước mắt còn có hai cái bí ẩn hoang mang không rõ, thứ nhất đó là ở nhất tam linh án kiện trung Viên Chí Bang bắn chết văn hồng binh chân tướng. Ở hiện trường đã khổng dưới tình huống, nhất định là phát sinh nào đó biến cố, có thể này làm cho cuối cùng bị kịch tính kết quả. Cái kia biến cố đến cùng là cái gì? Nó cùng hai đại eumenides dưng dục trải qua có thể nào liên hệ?

Thứ hai chính là ở phía sau đến kiếp án trung, cái kia ẩn tàng rồi trọng yếu manh mối cảnh sát là ai? Hấn cùng eumenides đẩy án kiện có phải hay không cũng có liên hệ?

Tựa hồ cùng La Phi tồn tại nào đó tâm linh cảm ứng, Mộ Kiếm Vân giờ phút này suy nghĩ cũng đi tới này hai cái mấu chốt điểm thượng. Hơn nữa nàng còn tưởng đến chỗ cái điểm đột phá, vì thế vỗ tay nói:“Ai nha, kỳ thật chúng ta thực dễ dàng biết cái kia cảnh sát là ai, chỉ cần đến hỏi một người là đến nơi.”

La Phi xem nàng gật đầu cười, đem người kia tên nói ra:“Hoàng Kiệt Viễn.”

Mười tám năm trước, Hoàng Kiệt Viễn cũng là kiếp án tham chiến hình cảnh, hơn nữa Đình Khoa từ chức sau, hấn lại tiếp nhận trở thành này án tổng chỉ huy. Như vậy năm đó án kiện cụ thể tình huống hấn phải là lại hiểu biết bất quá .

Không có lý do gì chần chờ, La Phi lập tức lấy điện thoại cầm tay ra, bấm thông Hoàng Kiệt Viễn số điện thoại.

Điện thoại rất nhanh liền chuyển được , nhưng nghe đồng lý truyền đến cũng Hoàng Kiệt Viễn thanh âm.

“Người hảo.” Người nói chuyện cung kính có lễ, nghe qua là cái tuổi trẻ tiểu tử.

“Người hảo.” La Phi lược sừng sốt, hấn nhìn di động biểu hiện bình, xác định chính mình không có bất sai, sau đó mới lại đối với bên kia nói,“Ta tìm Hoàng Kiệt Viễn.”

“Thực xin lỗi. Chúng ta hoàng tông đang ngủ.”

“Ngủ?” La Phi thực kinh ngạc nhìn xem biểu, “Hiện tại mấy điểm? Còn đang ngủ?”

“Đúng vậy. Bởi vì đêm nay là ‘Biểu diễn ngày’. Cho nên hoàng tổng hội trước ngủ thượng vừa cảm giác, nghỉ ngơi dưỡng sức.”

Biểu diễn ngày? La Phi dù phát hồ đồ. Hắn cũng lười đi hỏi cái này chút không liên quan sự tình, rõ ràng trực tiếp điểm nói: “Phiền toái người gọi hắn tiếp cái điện thoại. Ta là hình cảnh đội.”

“Thực xin lỗi. Hoàng tổng phân phó qua, hắn nghỉ ngơi thời điểm không hy vọng người khác quấy rầy. Ngài nếu có sự tình, có thể lưu lại liên hệ phương thức, chờ hoàng tổng đã tỉnh ta sẽ nói cho hắn.” Tiểu tử nói chuyện vẫn cứ khách khách khí khí, nhưng không chút nào nề tình đem La Phi yêu cầu đình trở về.

La Phi bắt đầu dĩ a nhếch miệng: “Tĩnh tĩnh, ta một hồi lại đánh đi.” Nói xong liền cắt đứt điện thoại, vừa quay đầu, đã thấy Mộ Kiếm Vân chính vui sướng khi người gặp họa xem chính mình.

“Hắc hắc, hoàng tổng..... Thật lớn phở đầu.” La Phi lắc đầu, dờ khóc dờ cười bộ dáng.

“Hắn hiện tại là xã hội người, vốn liền không nghĩa vụ nghe theo người điều khiển.” Mộ Kiếm Vân trêu ghẹo nói, “La đội dài, người cần phải bãi chính tâm thái a.”

“Điều khiển, kia đương nhiên không thể nói rõ.” La Phi ngược lại nghiêm cẩn, “Hoàng Kiệt Viễn là Đình Khoa sau tỉnh thành hình cảnh đội trưởng, tính đứng lên cũng là ta tiền bối đầu. Ta chỉ là có chút kỳ quái, hắn làm gì không được, làm một cái quán bar, nghe nói còn chương khí mù mịt.”

Mộ Kiếm Vân cười nhẹ, nói: “Nhân các hữu chí.”

Được rồi, nhân các hữu chí. La Phi cũng chỉ hảo nhận này quan điểm, cũng may này manh mối cũng là không phải phi thường khẩn cấp, liền trước phóng phóng cũng không có gì.

“Thời gian cũng không sớm, chúng ta tìm một chỗ ăn chút cơm chiều đi.” La Phi đề nghị nói, “Một ngày đều chạy tới chạy lui, người cũng đói bụng đi?”

“Tốt.” Mộ Kiếm Vân vui vẻ đồng ý, nàng đưa mắt nhìn một hồi, ngón tay cách đó không xa ngã tư, “Nơi đó có cái Hàn Quốc tiệm ăn, chúng ta đi ăn cái Triều Tiên trộn cơm.”

La Phi gật đầu nói: “Đi.” Chính hắn đối ẩm thực thượng yêu cầu cũng không cao, này Triều Tiên trộn cơm giá không quý, hơn nữa sạch sẽ mau lẹ, cũng là đang cùng dạ dày hắn khẩu đầu.

Chương 14 mượn đao đả thương người

Chạng vạng mười tám khi hai mươi sáu phân. Đỗ Minh Cường nơi nội.

Đây là một bộ nhất phòng ở kết cấu tư nhân nhà trọ. Bên trong trang hoàng ngăn gọn thanh thoát, gia cụ cũng không nhiều, vừa thấy chỉ biết là đương đại người trẻ tuổi chỗ ở.

Cùng cái khác quốc nội một đường thành thị giống nhau, tình thành phòng điền sản thị trường gần mấy năm qua cũng tiến nhập điền cuồng phát triển thời kì. Theo trung tâm thành phố đến ngoại ô, nhất lay động cao lầu đột ngột từ mặt đất mọc lên, nhất ba lại nhất ba kích thích mọi người mua dục vọng. Mà giá phòng đã ở trong quá trình này lấy làm người ta trở mất tốc độ tăng cao, mua phương bởi vậy liền thành quá nhiều đô thị thanh niên thời đại đề tài.

Làm một cái sinh ra nghèo khó ngoại lai dốc sức làm giả, Đỗ Minh Cường rất khó hy vọng xa vời tại đây tòa trong thành thị có được một bộ thuộc loại chính mình phòng ở, hẳn chỉ có thể thuê ở tại như vậy một bộ tiểu diện tích nhà trọ nội. Mặc dù như vậy, hẳn cũng so với rất nhiều người trẻ tuổi muốn hạnh phúc, bởi vì hẳn ít nhất không cần thiết cùng người khác hợp thuê, hơn nữa này bộ nhà trọ vị trí địa điểm coi như phồn hoa -- liền này hai điểm mà nói, đã thực nhường bạn cùng lứa tuổi hâm mộ .

Giờ phút này nhà trọ nội trừ bỏ Đỗ Minh Cường ở ngoài, có khác một cái cao gầy trẻ tuổi nhân -- hẳn chính là phụng mệnh đến bảo hộ Đỗ Minh Cường an toàn đặc công đội viên Liễu Tùng. Bất quá hai người bọn họ cũng không có đứng ở một gian trong phòng: Đỗ Minh Cường ở phòng ngủ nội bộ giấc, Liễu Tùng thì tại trong phòng khách chờ đợi .

Vốn xuất phát từ an toàn góc độ lo lắng, Liễu Tùng hẳn là cùng Đỗ Minh Cường như hình với bóng mới đúng. Bất quá người sau mãnh liệt phản đối người khác ở hẳn ngủ khi tiến vào phòng ngủ. Bởi vì này thứ hành động đều không phải cưỡng chế trông giữ, cho nên Liễu Tùng cũng vô pháp kiên trì. Hẳn đành phải xem xét phòng ngủ trong ngoài hoàn cảnh. Trừ bỏ thông hướng phòng khách môn ở ngoài, phòng ngủ cùng ngoại giới tương thông một cái khác xuất khẩu chính là hướng tới nam diện cửa sổ. Liễu Tùng liền thoáng yên tâm một ít: Phòng ốc ở chín tầng lầu độ cao, thả ngoài cửa sổ còn có theo dõi nhiếp tượng trang bị, cho dù eumenides cũng rất khó thông qua này cửa sổ đến hoàn thành ám sát. Hẳn chỉ cần canh giữ ở phòng khách nội ứng nên là có thể cam đoan Đỗ Minh Cường an toàn. Lui nhất vịn bước mà nói, cho dù phòng ngủ nội có đột phát tình huống, nhất tường chi cách Liễu Tùng cũng có thể nhanh chóng phản ứng, mà gì xâm nhập giả nếu muốn theo lầu 9 nháy mắt thoát đi, trừ phi hẳn mọc cánh mới được.

Bất quá nhiệm vụ này quả thật có chút nhàm chán: Bảo hộ đối tượng ở bên trong ốc ngủ say, Liễu Tùng chỉ có thể ở trong phòng khách giống cái rồi gõ bàn gỗ ngồi. Nghĩ đến cái khác chuyên án tổ đội viên giờ phút này hẳn là đều ở các điều chiến tuyến khẩn trương chiến đấu , hẳn liền dữ phát cảm giác đến mức hoảng. Hận không thể eumenides lập tức liền xuất hiện tại chính mình trước mặt, song phương thông thống khoái khoái đến cái kết thúc mới tốt.

Mà Đỗ Minh Cường này vừa cảm giác lại ngủ nhẹ nhàng vui vẻ đầm đìa, lúc hần thân lười thắt lưng theo trong phòng ngủ đi ra thời điểm, ngoài phòng sắc trời đã đen xuống dưới.

“Ai nha, cái này thật đúng là ngủ chắc chắn .” Hần đi thông thả đến Liễu Tùng trước mặt cười ha ha nói,“Liễu cảnh quan, người vất vả thôi? Hắc hắc, ngay cả ngủ đều có nhân xem, này đãi ngộ có thể có vài người hưởng thụ đến a.”

Liễu Tùng liếc mắt nhìn hắn, cảm thấy cùng người như vậy thật sự là không có gì tiếng nói chung.

Gặp đối phương nói cái gì cũng không nói, Đỗ Minh Cường chính mình cũng cảm thấy có chút không thú vị. Ở phòng trong nhân lung lay một trận sau, hắn lại vỗ vỗ chính mình cái bụng, lầm bầm:“Một ngày chưa ăn này nọ , bụng ở thâm thì kêu đau.”

Như thế lời nói thật, Liễu Tùng cũng cảm thấy có chút bụng đói kêu vang . Vì thế hắn nghĩ nghĩ nói:“Người muốn ăn chút gì? Ta có thể cho ta đồng sự đưa đi lại.”

“Không cần như vậy phiền toái.” Đỗ Minh Cường khoát tay,“Phụ cận có gia thiêu nướng xếp đương, thịt xuyên nướng đặc biệt hảo. Đi thôi, hôm nay ta mời khách, chúng ta hảo hảo mà ăn chút uống điểm.”

Liễu Tùng nhăn nhó, không có tiếp đối phương trong lời nói. Đỗ Minh Cường biết hắn đang nghĩ cái gì, liền mở ra tay nói:“Không cần như vậy khẩn trương đi? Xuất liên tục đi ăn cơm đều không được, vậy người nhóm còn không bằng đem ta nhốt tại ký hiệu lý đâu.”

Đối phương đã nói như vậy , Liễu Tùng cũng cảm thấy không tất yếu phản đối . Dù sao Đỗ Minh Cường vốn chính là cảnh sát môi, này môi phao càng xa, có thể điệu thượng cá lớn khả năng tính mới đại đâu.

Vì thế hai người này liền sửa sang lại ăn mặc ra cửa. Đi ra tiểu khu không xa liền nhìn đến Đỗ Minh Cường theo như lời cái kia xếp đương. Xếp đương môn mặt không lớn, nhưng sát đường một mảnh đất trống bị lợi dụng lên, xiêm áo vài xếp lộ thiên cái bàn. Có khách nhập tòa khi, bọn tiểu nhị sẽ mang sang tiểu than nướng giá đặt ở cái bàn trung gian, có thể dùng để đun nóng đồ ăn, lại khá ở hàn ý trừ tập Thu Dạ mang đến một chút lo lắng. Bởi vì này phiên độc đảo tình cảnh, hơn nữa chỗ tiểu khu lộ khẩu, cho nên này xếp đương mỗi ngày đều có thể hấp dẫn không ít thực khách, thường xuyên qua lại , chừng nhưng lại rất có thanh danh.

Hai người đi đến phụ cận, một cỗ thiêu nướng mùi xông vào mũi. Đỗ Minh Cường thật là có điểm chủ nhà diễn

xuất, một đường đi một đường nhiệt tình về phía Liễu Tùng ngồi giới thiệu: “Nhà này tôi có đặc sắc chính là cánh gà nướng, nhất định phải ăn tối lát cái loại này, lại hương lại đã nghiền, lại đến hai chai bia, tuyệt đối hưởng thụ a.”

Vô luận theo người nào góc độ lo lắng, Liễu Tùng cũng không nguyên cùng này lắm mồm tên ngồi cùng bàn ăn chung, vì thế hắn thừa cơ tìm cái lý do cự tuyệt: “Ta là phía nam nhân, ăn không xong lát. Chính người ăn đi, ta tùy tiện ăn cái cơm rang cái gì là được.”

“Ăn không xong lát? Kia thật đúng là đáng tiếc .” Đỗ Minh Cường liên tục lắc đầu, đại có thay đổi phương lần cảm không đáng giá ý tứ hàm xúc, sau đó hắn lại mang theo khoe ra cảm giác dùng gia hương nói câu, “Người có biết chúng ta Quý Châu nhân, vô lát không vui đâu.”

Khi nói chuyện đã có tiểu nhị đón đi lên: “Hai vị sao? Thỉnh bên này tọa.”

Liễu Tùng khoát tay: “Chúng ta tách ra tọa, trưởng cũng là các tính các .”

“Tách ra tọa làm gì?” Đỗ Minh Cường ồn ào đứng lên, “Người này đã có thể khinh thường ta , vừa rồi ta đều nói , hôm nay ta mời khách.”

“Ta có nhiệm vụ trong người. Cho nên thứ nhất, ta không thể uống rượu; Thứ hai, ta phải cùng người bảo trì một đoạn khoảng cách, như vậy tài năng rất tốt quan sát chung quanh tình thế.” Liễu Tùng trịnh trọng chuyện lạ nói, lời nói gian không hề thương lượng đường sống.

Đỗ Minh Cường thất vọng a nhếch miệng: “Vậy được rồi.....” Hắn gần đây tìm tương sạch sẽ điểm cái bàn ngồi xuống: “Ta đây liền chính mình ăn chính mình ?”

Liễu Tùng gật gật đầu, đồng thời ánh mắt hướng xung tìm kiếm một vòng. Ở khoảng cách Đỗ Minh Cường tam trương cái bàn có hơn địa phương có cái không tòa, nơi đó tầm nhìn tương đối mở rộng, hơn nữa chỗ góc, tương đối tương đối ẩn nấp, đúng là cái theo dõi toàn cục hảo địa điểm. Vì thế hắn liền độc tự đi qua, mặt hướng Đỗ Minh Cường ngồi ổn.

Đỗ Minh Cường xem Liễu Tùng cười cười, đôi hậu ở một bên tiểu nhị nói: “Cho ta đến nướng mười cái thịt xuyên, tứ đối cánh gà, nhiều phóng hạt tiêu. Lại đến hai chai bia.”

Tiểu nhị thủy thủy ứng , lại xoay người đi đến Liễu Tùng trước mặt:“Vị tiên sinh này, ngài yếu điểm cái gì?”

“Cấp đến phân cơm chiên trứng.”

“Hảo lạc.” Tiểu nhị cầm ghi nhớ tờ danh sách nhất lưu chạy chậm về tới môn mặt nội. Bên trong đều có sự phụ liệu lý khách nhân điểm hạ thực phẩm. Không bao lâu, Liễu Tùng muốn cơm chiên trứng phần đỉnh đi lên, hắn cũng quả thật là đói bụng, chỉ lo mồm to ăn trước, nhưng tầm mắt luôn không rời Đỗ Minh Cường chung quanh.

Đỗ Minh Cường rượu và thức ăn rất nhanh cũng đã thượng tề, hắn cấp chính mình châm thượng bia, sau đó cầm lấy một chuỗi cánh gà cắn ăn đứng lên. Không biết là phù là đồ ăn cay quá tại sao, hắn ăn tốc độ rất chậm. Những người đứng xem xem qua đi, còn tưởng rằng hắn là phải đợi người nào bình thường.

Mà trường kỳ đặc công kiếp sống sớm nhường Liễu Tùng dưỡng thành giản bữa cơm tốc thực thói quen. Không vài phút hắn liền đem chính mình trước mặt kia phân cơm rang ăn cái sạch sẽ. Xem cách đó không xa Đỗ Minh Cường kia thân nhiên tự đắc bộ dáng, hắn không khỏi vừa tức giận vừa buồn cười. Chỉ sợ người chung quanh đều sẽ không nghĩ vậy tên kỳ thật đang đứng ở khủng bố sát thủ tử vong uy hiếp trung đi? Mà eumenides nếu kiến thức đến vậy nhân này phiên đức hạnh, không biết lại nên hội làm gì cảm khái?

Đã đã ăn xong rồi cơm, Liễu Tùng dứt khoát liền hết sức chăm chú đầu nhập đến theo dõi trong công tác. Tuy rằng dựa theo trước đây cảnh sát phân tích,eumenides đã muốn dùng Đỗ Minh Cường đến phân tán cảnh sát tầm mắt, kia khẳng định sẽ không quá sớm xuống tay. Nhưng eumenides hành động xưa nay đủ ngoài dự đoán mọi người cử chỉ, Liễu Tùng tiếp nhận rồi nhiệm vụ này, liền một khắc cũng đại ý không được.

Giờ phút này đúng là đi ăn cơm cao phong kỳ, mà xếp đương lại bị vây dòng người lượng trọng đại thị khẩu, các màu nhân chờ lui tới hỗn loạn. Liễu Tùng ánh mắt lấy Đỗ Minh Cường vì trung tâm càng không ngừng mọi nơi tảo động , ước chừng hơn mười phút sau, mặt đường thượng xuất hiện một cái tình huống khiến cho hắn chú ý.

Một chiếc màu đỏ xe hơi theo lộ khẩu rẽ ngoặt chỗ chuyển xuất ra, ở tiếp cận xếp đương địa phương tiệm đi chậm dần, cuối cùng triệt để dừng lại. Xe hơi chỗ tay lái cửa kính xe lập tức điều hạ một nửa, một cái mang kính râm nam tử vươn đầu hướng xếp đương khu ăn uống tìm kiếm cái gì. Sau một lát hắn tựa hồ có điều phát hiện, thân thủ đem kính râm tháo xuống, ánh mắt cũng chết tử địa đỉnh ở tại nơi nào đó.

Liễu Tùng tâm rồi đột nhiên căng thẳng, bởi vì kia nam tử tầm mắt có thể đạt được đúng là Đỗ Minh Cường chỗ phương vị. Hắn vội vã ngưng tụ lại tinh thần muốn nhìn thanh kia nam tử khuôn mặt, nhưng là cửa kính xe lại rất nhanh bị dao thượng. Chỉ mơ hồ tới kịp thấy rõ kia cũng là cái người trẻ tuổi.

Liều Tùng cảm giác được sự tỉnh có chút không ổn. Kia bên trong xe nam tử hiển nhiên là ở dừng xe tìm người, mà hắn tìm kiếm mục tiêu thực khả năng chính là Đỗ Minh Cường. Khả hắn vì sao như thế thần bí lên lút? Hơn nữa tìm được mục tiêu sau, vừa không xuống xe lại không ra xe rồi đi?

Ngay tại Liều Tùng khẩn trương suy xét làm nhi, kia xe hơi cửa sau xe lại mở ra . Sau đó theo bên trong xe nổi đuôi nhau chui ra ba gã nam tử. Bọn họ tuổi đều ở hơn hai mươi bộ dáng, quần áo tiên lệ, dáng vẻ lỗ mãng, trên người tấc đeo không ít ngạc nhiên cổ quái quái sức, trung gian vóc người cao nhất người kia còn thế cái sáng long lanh quang đầu, có chút chọc người chú mục. Bọn họ xuống xe sau, ánh mắt cũng là tề loạt loạt nhìn về phía Đỗ Minh Cường chỗ.

Đỗ Minh Cường đang ở phá được trước mặt thứ hai đối cánh gà, hắn lực chú ý tựa hồ hoàn toàn bị nóng lạt mỹ thực hấp dẫn, chút không có cảm giác được ven đường lai khách chú ý.

Kia ba cái người trẻ tuổi khe khẽ nói nhỏ vài câu, sau đó phân biệt hướng về bất đồng phương hướng tan tác mở ra. Liều Tùng nhìn đến trường hợp như vậy không khỏi dữ phát kinh hãi, bởi vì này ba người trạng thái đúng là sẽ đối Đỗ Minh Cường hình thành vây kín xu thế!

Quả nhiên, kia ba người tản ra một đoạn khoảng cách sau, lại cùng bước hướng về Đỗ Minh Cường chỗ phương vị xúm lại đi lại. Cái kia quang đầu đi đến nửa đường thời điểm, thuận tay theo trái qua trên bàn sò nổi lên một cái không chai bia, ánh mắt của hắn gắt gao nhìn chằm chằm Đỗ Minh Cường, trên mặt đằng đằng sát khí!

Mắt thấy kia ba người càng chạy càng gần, cách Đỗ Minh Cường đã cận có năm sáu thước khoảng cách. Mà người sau giờ phút này rốt cục cũng phát hiện dị thường, hắn ngừng đầu xem đối mặt chính mình đi tới cái kia quang đầu, hoảng sợ thất sắc.

Quang đầu ác thanh ác khí hỏi câu:“Người là Đỗ Minh Cường sao?”

“Là.....” Đỗ Minh Cường lo sợ không yên đáp, đồng thời cầu cứu bàn nhìn trộm nhìn về phía cách đó không xa Liều Tùng.

Mà Liều Tùng vẻ mặt lại căng thẳng đến cực điểm. Kia ba gã nam tử đối Đỗ Minh Cường tập kích ý đồ đã bại lộ không thể nghi ngờ! Hắn nhanh chóng theo cổ áo phía dưới lôi ra một cái nho nhỏ Mike, bình tĩnh tiếng nói quát một tiếng:“Hành động!”

Hắn chỉ lệnh một chút, lập tức hữu hảo mấy cái bóng người “Thốc” hành động đứng lên. Bọn họ theo Đỗ Minh

Cường chung quanh các không chớp mắt góc xó nhảy lên ra, như mãnh hổ bình thường đánh về phía kia ba cái khi gần xa lạ nam tử. Kia ba người chưa kịp phản ứng liền bị đều phóng ngã xuống đất, mà phốc đi lên những người đó xuống tay không lưu tình chút nào, gắt gao đè lại bọn họ đồng thời, đem bọn họ tay chân cũng dùng sức dùng trụ. Trong đó quang đầu nam cảnh ngộ, bởi vì muốn đoạt hạ hấn trong tay bình rượu, nhào lên giả dùng thủ động tác khá lớn, hấn “Nha” một tiếng vậy thủ, kêu thảm liên tục.

Gặp hiện trường tình thế đã cơ bản không chế được, Liễu Tùng thoáng nhẹ nhàng thở ra. Sau đó hấn không lại chân chờ, phi thân theo trên chỗ ngồi bắn dậy, thẳng đến đứng ở ven đường màu đỏ xe hơi mà đi. Căn cứ hấn phán đoán, bên trong xe trên chỗ sau tay lái cái kia mang kính râm trẻ tuổi nhân tài là lần này tập kích chủ mưu!

Bên trong xe nhân hiển nhiên đã thấy được bất lợi cục diện. Động cơ ầm ầm gầm nhẹ đứng lên, xe hơi muốn khởi động rời đi.

Liễu Tùng tạt chạy hai bước, đổ ở tại xe hơi đi tới phương hướng thượng. Mà kia xe hơi nhưng lại không ngừng hạ, ngược lại gia tốc hướng về Liễu Tùng vọt đi lại.

Liễu Tùng nghiêng người nhảy, đầu xe sát thân thể hấn xẹt qua. Ngay tại đột nhiên lần lượt thay đổi nháy mắt, hấn đã thân thủ theo bên hông cây súng lục sờ soạng xuất ra. Nương toát ra quán tính, hấn thuận thế làm một cái quay cuồng, bắt đầu thân đồng thời dọn xong bắn tư thế.

Xe hơi càng khai càng nhanh, mắt thấy sẽ chạy nhập chủ lộ. Liễu Tùng lược làm điều chỉnh sau khẩu động cò súng, theo “Phanh” một tiếng giòn vang, xe hơi hữu tiền luân lên tiếng trả lời mà bạo, thân xe lay động đi trước hơn mười thước khoảng cách, rốt cục không không chế được xông lên đường cái nha tử, bị bắt ngừng lại.

Liễu Tùng đứng dậy truy đi qua. Mà lúc này xa tiền cửa mở ra, trong chỗ điều khiển cái kia người trẻ tuổi chính mình chui xuất ra. Hấn dùng tay trái che đầu -- nơi đó tao ngộ rồi va chạm, máu tươi đang từ trong khe hở chảy ra.

“Người mẹ nó bệnh thần kinh a! Tin hay không ta làm tử người!” Nhìn đến Liễu Tùng xung đi lại, người trẻ tuổi hung tợn mắng một câu, hấn vung tay phải nắm chặt xếp đương khóa, hùng hổ.

Mà hấn được đến đáp lại chính là Liễu Tùng huy đánh tới được nắm tay. Tại hạ ba gặp trùng trùng nhất kích sau, hấn mềm yếu ngã vào bên xe, tạm thời không thể động dậy .

Này liên tiếp có chuyện xảy ra làm ở đây khác quần chúng kinh ngạc vạn phần, bọn họ đều xúm lại đi lại, thất

chủ bất thiết nghị luận đoán . Theo xe hơi cúi xuống đến bốn người trẻ tuổi đã hoàn toàn đánh mất năng lực phản kháng, ở chế phục hần nhóm nam tử trung, có hai người giờ phút này canh giữ ở Đỗ Minh Cường bên người, đem hần cùng với người xem ngăn cách đến. Mà Đỗ Minh Cường còn lại là vẻ mặt hưng phấn biểu cảm, ánh mắt tại đây chút âm thầm bảo hộ hần nam tử trên mặt tảo không động đậy ngừng.

※※※

Trễ mười chín khi ba mươi bảy phân, tỉnh thành cục công an bên trong nhà khách.

Bởi vì cũng không đặc biệt nhiệm vụ, cùng Mộ Kiếm Vân đơn giản ăn bữa tối sau, hai người liền lẫn nhau nói lời từ biệt. Mộ Kiếm Vân hồi trong nhà mình nghỉ ngơi. Mà La Phi bởi vì vừa mới điều nhiệm tỉnh thành hình cảnh đội trưởng, tại đây tòa thành thị trung còn không có chính mình nơi, chỉ có thể tạm cư ở đơn vị nhà khách lý. Nơi này không cần thiết vì ăn ở vệ sinh đợi chút việc vật phát sầu, hơn nữa khoảng cách làm công địa điểm gần gang tắc xa, nhưng là thực phù hợp La Phi như vậy độc thân nam tử cách sống.

Bất quá hôm nay cảm giác lại cùng dĩ vãng có chút bất đồng. Làm một người trầm tĩnh xuống dưới sau, La Phi ẩn ẩn sinh ra chút tịch tịch cảm giác. Hần vô pháp xác thực nói rõ loại cảm giác này đến cùng vì sao mà đến, bởi vì tại đây một ngày trung, quả thật có rất nhiều sự tình đều xúc động đến hần tình cảm chỗ sâu.

Vô luận là Đinh Khoa phụ tử gian lạnh lùng quan hệ, vẫn là Ngô quỳnh đối Đinh Chấn thuần khiết si tình, bao gồm chính mình cùng Mộ Kiếm Vân ở chung khi này vì diệu mà lại ẩn ý cảm giác, này đó đều ở trên chọc La Phi tinh thần thể giới. Cho nên lúc hần giờ phút này đứng ở phía trước cửa sổ, nhìn ra xa đến xa xa thành thị trung vạn gia đèn đuốc khi, trong lòng cũng bắt đầu chờ mong này ánh sáng sở mang đến ấm áp cảm giác.

Hần nguyên bản cũng hần là có thể hưởng thụ đến kia phân ấm áp, mà hết thảy lại ở mười tám năm trước phát sinh trọng đại thay đổi.

Bao nhiêu năm rồi, hần trí nhớ luôn luôn bị chặt chẽ dừng hình ảnh ở 198 bốn năm ngày mười tám tháng tư một ngày này. Nhưng là hiện tại, theo eumenides trưởng thành chi mê bị từng bước một vạch trần, hần trong óc chỗ sâu càng nhiều nhớ lại đã ở bị dần dần tỉnh lại.

Viên Chí Bang, hần làm sao không có giống chính mình giống nhau, trông về phía xa vạn gia đèn đuốc, hướng tới húc ấm ấm áp cuộc sống? Ít nhất thẳng đến ngày bảy tháng tư ngày nào đó, bọn họ đều còn từng thảo luận qua loại đề tài này.

Ngày bảy tháng tư, đôi La Phi mà nói là cái đặc biệt ngày, hẳn bởi vậy ở mười tám năm sau, vẫn có thể nhớ được đương thời tình hình:

.....

Khi đó một cái sáng sửa ban đêm, đèn hoa vừa lên.

Tình cảnh giáo nam sinh ký túc xá nội, trên tường đồng hồ treo tường chính tích tấp vang , tựa như nó chủ nhân cách sống giống nhau, đầu vào đây, tràn ngập chuẩn xác tính cùng tiết tấu cảm.

Trên bàn bãi một cái nhỏ nhỏ xoay tròn radio, trong radio truyền ra nữ phát thanh viên ôn nhu thanh âm:“Ngài hảo, hiện tại là giờ Bắc kinh mười chín điểm chính, thỉnh ngài đối khi.”

La Phi dẫm nát một trương trên ghế, đem kia đồng hồ treo tường theo trên tường hái xuống, hẳn đầu tiên là nhìn đầy dây cót, sau đó làm báo giờ cuối cùng một tiếng cao âm “Giọt” Vang lên thời điểm, đem đồng hồ treo tường kim phút chuẩn xác bắt đến linh điểm trên vị trí.

“Ta thực thích này chỉ đồng hồ treo tường.” Hắn hơi chút kiêu ngạo ngữ khí nói,“Dùng xong cũng mau bốn năm thôi? Vẫn là đi như vậy chuẩn, ta thường xuyên thật nhiều thiên cũng không cần điều tiết nó.”

“Ta thật là có chút chịu không nổi người đâu. Mỗi ngày đều đem thời gian giáo như vậy chuẩn, sau đó buổi sáng sáu giờ rời giường, 6 rưỡi ăn bữa sáng, giữa trưa 11 rưỡi ăn cơm trưa, bảy giờ rưỡi đêm ăn bữa tối, mười một điểm ngủ. Giây phút không kém, người đến cùng là người sống vẫn là máy móc?” Nói chuyện là một người cao lớn soái khí trẻ tuổi nam tử, hẳn đang đứng ở ký túc xá cửa sổ hướng ra phía ngoài ngắm nhìn. Người này đương nhiên chính là La Phi bốn năm đến cùng lớp xá hữu Viên Chí Bang, tóc của hắn hơi hơi có chút tự nhiên cuốn, dài cặp đuôi lông mày, ở đương thời cái kia niên đại, có vẻ phi thường thời thượng, ánh mặt trời.

La Phi cười cười, theo trên ghế khóa xuống dưới. Hắn biết chính mình nghiêm cẩn cuộc sống thói quen đã thành rất nhiều đồng học trong miệng đề tài câu chuyện. Thậm chí có một số người hội căn cứ hắn ăn cơm thời gian đến so với đồng hồ của mình.

“Người đi lại, nhìn xem nơi đó.” Viên Chí Bang giờ phút này hướng về phía hắn vẫy tay, chỉ vào phương xa hỏi,“Người có cảm giác gì?”

La Phi đi đến đồng bạn bên người, đã thấy xa xa hôn ám màn đêm trung, lấm tấm nhiều điểm phồn đăng làm đẹp trong đó, giống như hắc sa tanh thượng được khảm đá quý bàn lóc ra .

“Rất xinh đẹp.” La Phi tán thưởng một câu.

“Quả thật xinh đẹp.” Viên Chí Bang hai tay ôm hoài, hấn nheo lại mắt, tâm tình thoát nhìn so với La Phi muốn phức tạp rất nhiều.

La Phi sớm nhìn ra Viên Chí Bang vài ngày nay cảm xúc không quá đối, bất quá này cũng đang thường đi. Viên Chí Bang trước kia bạn gái bạch tằm tã vừa mới tự sát, hấn cũng bởi vì bội tình bạc nghĩa đắc tội yêu cầu làm tốt vì dư luận tiêu điểm. Loại chuyện này các ở bất luận kẻ nào trên người đều sẽ không cảm thấy thoải mái.

Theo rất nhiều góc độ mà nói, La Phi đều phi thường thương thức Viên Chí Bang, duy độc vô pháp tán thành đối phương đối với cảm tình thái độ. Kỳ thật tại nội tâm chỗ sâu, La Phi cũng cảm thấy Viên Chí Bang đối thoại tằm tã tử là có trách nhiệm , bất quá sự tình đã đến nhường này, hấn thật sự không tất yếu sẽ đem loại cảm giác này nói ra. Đối phương là cái minh bạch nhân, có chút này nợ hấn là chính mình có năng lực đi thể hội, trưởng thành.

“Người biết không.” Lại nghe Viên Chí Bang lại tiếp tục nói,“Này trong thành thị mỗi một ngọn đèn đều là một gia đình. Trong đó có lão nhân, có trượng phu, có thê tử, có đứa nhỏ. Bọn họ sinh hoạt tại cùng nhau, mỹ mãn lại yếu ớt.”

“Yếu ớt?” La Phi không quá minh bạch cái thứ hai hình dung từ vì sao sẽ xuất hiện ở trong này.

“Bởi vì có nhiều lắm gì đó sẽ làm bị thương hại đến bọn họ.” Viên Chí Bang có chút cảm hoài than nhẹ ,“Càng là những thứ tốt đẹp, càng dễ dàng nhận đến thương tổn, mà bọn họ nhưng không có gì năng lực đi bảo hộ chính mình.”

La Phi “A” nở nụ cười một tiếng:“Đúng vậy. Bất quá này cũng đang là chúng ta tồn tại ý nghĩa. Bởi vì bọn họ yếu ớt, cho nên cần chúng ta, chúng ta trách nhiệm chính là bảo hộ này những thứ tốt đẹp không bị thương hại.”

La Phi ngữ khí tự tin mà lại kiêu ngạo. Nhưng Viên Chí Bang lại đột nhiên quay đầu xem hấn, thân nhiên hỏi một câu:“Nếu chúng ta bảo hộ không xong đâu?”

“Bảo hộ không xong?” La Phi sửng sốt một chút, không rõ đối phương làm sao có thể hỏi như vậy,“Chúng ta là

cảnh sát a, bảo hộ lương thiện, đã kích tội ác, đây là pháp luật giao cho chúng ta quyền lực.”

“Nhưng là pháp luật trừng trị không xong sở hữu tội ác. Đôi khi, thậm chí còn có thể trở thành tội ác đồng lõa.” Viên Chí Bang ý vị thâm trường, tựa hồ hẳn có rất nhiều rất nhiều trong lời nói, lại không tiện nói rõ.

“Điều này sao có thể đâu?” La Phi vô pháp lý giải lắc lắc đầu, đồng thời hẳn xoay người nhìn nhìn cái kia đồng hồ treo tường. Bởi vì còn có điểm khác sự tình, hẳn khuyết thiếu cũng đủ kiên nhẫn đem trận này nói chuyện với nhau xâm nhập đi xuống.

Viên Chí Bang nhìn ra La Phi tâm tính, hẳn nghĩ sơ tưởng, quyết định đem lời đề trở nên đơn giản một ít.

“Nếu, ta chính là nói nếu --” Hẳn bán đùa bàn hỏi, “Mỗ ta tội ác vượt qua pháp luật quản hạt phạm vi, ngươi có phải hay không đi vi phạm pháp luật nguyên tắc đối nó tiến hành trừng phạt? Liền tỳ như vài ngày nay trong trường học huyền ồn ào huyền náo cái kia eumenides, ngươi thấy thế nào đợi hẳn hành vi?”

Vấn đề này..... La Phi trong lòng trung âm thâm bật cười: Nếu Viên Chí Bang biết cái kia eumenides chính là xuất từ Mạnh Vân cùng chính mình bút tích, hẳn sẽ là thế nào một bộ kinh ngạc biểu cảm.

Nghĩ đến chính mình hành động có thể đem Viên Chí Bang như vậy cao thủ giấu giếm ở cổ lý, La Phi nhin không được có chút lằng lằng cảm giác thành tựu.

Bất quá vô luận như thế nào, cái kia eumenides chính là Mạnh Vân trong tiểu thuyết một cái cấu tứ mà thôi, cho dù hẳn cùng Mạnh Vân trong lúc đó bởi vì đối mà lẫn nhau tỷ thí, cũng chỉ là đôi trường học trung một ít không đạo đức hành vi tiến hành rồi nho nhỏ , không ảnh hưởng toàn cục trừng phạt, cũng không có vượt qua đến pháp luật giới hạn ở ngoài.

Cho nên ở trả lời vấn đề này thời điểm, La Phi vẫn là trịnh trọng nói ra chính mình nguyên tắc: “Ta tưởng ta sẽ không vi phạm pháp luật , cho dù nó không hề hoàn thiện địa phương. Bởi vì ở gì thời điểm xã hội đều cần một cái không gì phá nổi chế độ, nếu không có chế độ, sự tình chỉ biết trở nên càng ngày càng hỗn loạn. Mà chúng ta cảnh sát chính là chế độ người bảo vệ.”

Viên Chí Bang xem La Phi, hẳn nở nụ cười, tựa hồ đối này trả lời thuyết phục thực vừa lòng cũng thực vui mừng: “Ta chỉ biết ngươi là như vậy nhân, một cái nghiêm cẩn mà lại trung thành vệ sĩ. Ngươi là một cái quân tử, thủ nghiêm hết thầy quy tắc quân tử, tựa như ngươi đá cầu khi phong cách giống nhau.”

La Phi cũng cười. Hắn cùng Viên Chí Bang đều thích đá cầu, cùng là giáo bóng đá đội chủ lực. Bất quá bọn họ đá cầu phong lại khác hẳn bắt đồng. La Phi đá cầu cực kì sạch sẽ, cơ hồ không có gì cố ý phạm quy hành vi; Mà Viên Chí Bang tắc lấu cả thật sự, chỉ cần là đối đội bóng thắng lợi hữu ích sự tình, mặc kệ là quy tắc nội vẫn là quy tắc ngoại hắn đều sẽ nếm thử, tỷ như chiến thuật phạm quy, cố ý kéo dài trận đấu thời gian, thậm chí ở đây thượng dùng ngôn ngữ khiêu khích đối phương cầu thủ đội chút.

“Nguyên lai ngươi không thích ta đá cầu khi phong cách.” La Phi cũng đùa bỡn nói, “Khó trách mỗi lần phân đội huấn luyện thời điểm, ngươi luôn phải lựa chọn cùng ta đánh đối bát.”

Viên Chí Bang lại lắc đầu: “Cầu phong không hợp chính là một nguyên nhân. Ta không thích cùng ngươi ở một bên, còn có một cái càng trọng yếu hơn nguyên nhân.”

“Nga?” La Phi nhiều có hứng thú hỏi, “Là cái gì?”

“Bởi vì ta càng thích trở thành đối thủ của ngươi. Ở toàn giáo đá cầu nam sinh trung gian, chỉ có ngươi có tư cách trở thành đối thủ của ta. Nếu hai chúng ta còn phân ở một bên, kia cầu đá còn có cái gì ý tứ?”

Nói lời nói này thời điểm, Viên Chí Bang luôn luôn thực nghiêm cẩn xem La Phi, La Phi lại thứ ách nhiên thất tiểu: “Thật sự là kỳ quái lý do. Nếu ngươi cảm thấy ta đá không sai, chúng ta đây trở thành kẻ vai chiến đấu đội hữu chẳng lẽ không đúng rất tốt?”

Viên Chí Bang giống như căn bản không có nghe tiến La Phi đang nói cái gì, hắn chỉ lo đắm chìm ở chính mình ý nghĩ lý. Sau đó hắn lại cường điệu một lần: “Một hồi phần khích trận đấu, cần phải có một đối thủ cường đại.”

La Phi hiện ra chút bất đắc dĩ biểu cảm, hắn lại quay đầu nhìn nhìn đồng hồ treo tường.

Viên Chí Bang hỏi: “Ngươi có chuyện?”

“Hôm nay là Mạnh Vân sinh nhật. Chúng ta ước hảo bảy giờ rưỡi gặp mặt.” La Phi mỉm cười nói.

“Tình yêu.....” Viên Chí Bang than nhẹ một tiếng, “Tình yêu đoạt đi người tư duy năng lực, khó trách người nghe không hiểu ta đang nói cái gì.”

La Phi lơ đễnh quán buông tay: “Nếu nói như vậy -- sẽ chờ ta trở về về sau rồi nói sau.”

Viên Chí Bang “Hắc” một tiếng, cảm giác đàn độn vô vị bộ dáng. Sau đó hần đột nhiên lại hỏi La Phi nói: “Mạnh Vân đối ta còn là có rất đại ý kiến sao?”

La Phi bị hỏi sững sốt, xấu hổ lắc đầu nói: “Không, nàng sẽ không”

Xem đối phương quần bách bộ dáng, Viên Chí Bang nhìn không được nở nụ cười: “Người cho tới bây giờ học không xong thế nào ở bằng hữu trước mặt nói dối.”

La Phi đành phải buông tha cho chống cự, hần không thể nề hà nói: “Người có biết..... Mạnh Vân cùng bạch tâm tã quan hệ tốt lắm. Các nàng trước kia đều là trường học nghệ thuật đoàn nòng cốt.”

“Nàng nhận vì là ta hại chết bạch tâm tã?”

La Phi không có trả lời, loại thái độ này hiển nhiên chính là cam chịu .

Viên Chí Bang nhưng không có hiện ra áy náy cảm xúc, hần thậm chí còn mượn đề khai nổi lên vui đùa: “Người xem, nếu này xem như ta phạm hạ tội ác, khả pháp luật đối này nhưng không cách nào chế tài. Ha ha, cái kia sinh động ở trong vườn trường eumenides, hần có phải hay không tìm được ta trên đầu đến đâu?”

La Phi trầm mặc , từ chối cho ý kiến. Đối phương như thế không kèm chế được thái độ nhường hần có chút khó có thể thích ứng, hần cũng không biết nên như thế nào đem điều này đề tài lại tiến hành đi xuống. Vừa vận giờ phút này thời gian đã gần đến bảy giờ rưỡi, hần liền chuẩn bị thuận thế thoát thân.

“Ta được đi rồi, Mạnh Vân nên ở dưới lầu chờ ta đâu.”

“Ta khẳng định lưu không được ngươi, đúng không? Bởi vì ngươi cho tới bây giờ sẽ không đến trễ --” Viên Chí Bang có chút tiếc nuối nhún nhún vai bâng, “Kỳ thật ta hôm nay làm nhất kiện phi thường chuyện thú vị, còn tưởng nói cho ngươi nghe đâu.”

Viên Chí Bang nói “Thú vị” Chuyện, kia nhất định là thật sự rất thú vị. Bất quá La Phi quả thật không có thời gian, hắn chỉ có thể tạm thời kiềm lại trong lòng tò mò: “Hiện tại không thời gian nghe xong..... Chờ ta buổi tối trở về đi.”

“Quá hạn không hậu. Ngươi nếu muốn biết chuyện này, ngươi nhất định phải đánh vỡ ngươi thủ nghiêm quy tắc, kéo dài vài phút thời gian.” Viên Chí Bang trịnh trọng chuyện lạ nói, ở trên mặt hắn rất ít xuất hiện như thế nghiêm túc biểu cảm.

Khả La Phi lúc đó nhưng không để ý nhiều như vậy. Có lẽ chính như đối phương theo như lời, đó là bởi vì tình yêu đoạt đi hắn tư duy năng lực. Hắn cơ hồ không có thể nào lo lắng liền từ chối đối phương đề nghị.

“Ta sẽ không đến trễ, ngươi có biết ta thói quen.” Hắn đã vừa nói chuyện một bên xoay người hướng cửa đi đến, “-- ta phải xuất phát.”

Viên Chí Bang nở nụ cười, trên mặt buộc chặt biểu cảm cũng tùy theo lòng xuống dưới, thoạt nhìn kỳ có chút thất vọng nhưng lại có vài phần thoải mái. Sau đó hắn La Phi bóng lưng nói: “Ta đang cùng ngươi tương phản. Ta chán ghét các loại quy tắc cùng trói buộc, ngươi có biết vô câu vô thúc, tự do làm việc cảm giác là cỡ nào tuyệt vời sao?”

Có lẽ là vì La Phi đã đi xa không có nghe đến, có lẽ là tuy rằng nghe được lại không rảnh bận tâm. Tóm lại La Phi đối Viên Chí Bang cuối cùng này đoạn thoại không có cho gì hồi phục. Mà theo giờ khắc này bắt đầu, hai người đã nhất định đi lên hai điều hoàn toàn bất đồng đường.

Nguyên bản là cùng một trận doanh chiến hữu, khả bọn họ lại cuối cùng trở thành cả đời đối thủ.

.....

Mà ở mười tám năm thời gian giây lát mà thế sau, La Phi rốt cục minh bạch ngày đó Viên Chí Bang theo như lời “Thú vị chuyện” Đến cùng là cái gì.

198 bốn năm ngày bảy tháng tư, trần thiên tiểu bị kiếp. Hiện tại xem ra, kia có lẽ đúng là eumenides lần đầu tiên vượt qua pháp luật giới hạn ở ngoài hành động. Cũng đang là ngày nào đó,eumenides lần đầu tiên hưởng thụ đến “Vô câu vô thức, tự do làm việc” tuyệt vời cảm giác.

La Phi nhìn không được muốn giả thiết, nếu ngày đó hẳn lại lưu lại vài phút, nghe Viên Chí Bang nói xong kia kiện “Thú vị chuyện”, như vậy từ nay về sau sự tình lại hội hướng phương hướng nào phát triển đâu?

Khả hẳn lại nghĩ không ra đáp án, hẳn thậm chí biết, như vậy giả thiết bản thân chính là không hề ý nghĩa .

Bởi vì hẳn không có khả năng lưu lại, tựa như Viên Chí Bang không có khả năng bị quy tắc sở trói buộc, tựa như Mạnh Vân không có khả năng hướng đối thủ nhận thua giống nhau, này đó đều là sớm nhất định sự tình, mặc dù lại có trăm ngàn thứ lựa chọn cơ hội, kết cục cũng rất khó thay đổi.

Hiện tại đi phân tích chuyện xưa bắt đầu, cũng không thể hy vọng xa vời đi thay đổi cái gì, La Phi chính là hi vọng kia chuyện xưa có thể mau chóng hướng nó kết cục.

Di động tiếng chuông bỗng nhiên vang lên, đánh gãy La Phi bay tán loạn suy nghĩ, hẳn lực chú ý một lần nữa tập trung đến sự thật bên trong. Làm phát hiện trên màn hình điện báo biểu hiện là Liễu Tùng đánh tới sau, hẳn lại bỗng dưng rung lên, đã khởi mười hai phút tinh thần chuyển được điện thoại.

“Uy, ta là La Phi.”

“La đội!” Liễu Tùng thanh âm nghe qua hưng phấn mà vừa vội thúc,“Vừa rồi có bốn gã không rõ thân phận nam tử tập kích Đỗ Minh Cường, hiện tại đã bị toàn bộ khống chế được, mục tiêu an toàn. Thỉnh chỉ thị!”

“Ngay tại chỗ cảnh giới! Ta lập tức điều tiếp viện lực lượng đi lại!” Tại hạ đạt mệnh lệnh đồng thời, La Phi dĩ nhiên xoay người, bước nhanh hướng cửa phòng ngoại phóng đi.

Hơn mười phút sau, La Phi mang theo hình cảnh đội người tới xong việc phát địa điểm. Mà trước đó, phụ cận phái xuất sở đã ở cảnh sát chỉ huy trung tâm thống nhất điều động hạ phái ra tiếp viện lực lượng. Hiện trường cảnh sát như lâm đại địch, lấy Đỗ Minh Cường vì trung tâm vây thủ nghiêm nghiêm thực thực. Kia bốn gã nam tử tắc bị giam giữ ở xe cảnh sát lý, hơn nữa bị chặt đứt cùng ngoại giới hết thảy liên hệ.

La Phi lưu lại vài tên kỹ thuật nhân viên khám tra hiện trường, chính mình tắc mang đội áp che chờ Đỗ Minh Cường cùng kia bốn gã nam tử về tới hình cảnh đại đội. Theo sau thẩm vấn công tác cũng nhanh chóng triển khai.

Bởi vì công tác tính chất phân công, Liễu Tùng không có tham dự thẩm vấn công tác. Dem sự động dục hình kỹ càng thuật lại cấp La Phi sau, hắn liền luôn luôn tại trong phòng nghỉ chờ . Cùng hắn đứng ở cùng nhau trừ bỏ Đỗ Minh Cường ở ngoài, còn có năm sáu danh thân y phục thường nam tử. Vừa lúc trước đúng là bọn họ ra tay chế phục xuống xe tập kích Đỗ Minh Cường kia ba cái người trẻ tuổi.

“Không nghĩ tới a không nghĩ tới, ở bên người ta cứ nhiên mai phục nhiều người như vậy?” Đỗ Minh Cường tựa hồ còn không có theo phần khởi trạng thái trung hồi phục đi lại,“Liễu cảnh quan, ta còn tưởng rằng cũng chỉ có người một cái đâu.”

“Đối phó eumenides, một người là rất khó ứng phó . Hơn nữa ta đã ở chỗ sáng, hắn muốn tránh đi ta chẳng phải là dễ dàng? Chân chính bảo vệ người nhân là bọn hắn --” Liễu Tùng chỉ vào kia vài cái nam tử nói,“Này đó đều là đặc công trong đội tinh anh đội viên, ở sau này một tháng lý. Bọn họ mỗi thời mỗi khắc đều sẽ ẩn nấp ở cạnh người.”

“Rất thần kỳ , ta thật sự là một điểm cũng không có nhìn ra.” Đỗ Minh Cường liền thanh tán thưởng , ánh mắt tại kia vài tên đặc công trên người đối tới đối lui , như là ánh mắt cũng không đủ dùng bình thường. Liễu Tùng thực lý giải hắn cảm giác, bởi vì này vài tên đặc công đội viên đều là trải qua tỉ mỉ chọn lựa , theo ngoại hình giả dạng đi lên nói các hữu đặc điểm, có giống dân công, có giống lão bản, có giống thành phần tri thức..... Nhưng chính là không ai giống cảnh sát.

Xem Đỗ Minh Cường kia phó ngạc nhiên bộ dáng, Liễu Tùng liền lạnh lùng trở về một câu:“Nếu liền người đều có thể nhìn ra, lại thể nào giấu giếm qua eumenides ánh mắt?”

“Không sai không sai, này thật đúng là phần kích nhất bút a. Các người có biết hay không, chỉ bằng hôm nay chuyện đã xảy ra, đã đủ vừa lòng ta viết ra nhất thiên phần kích đưa tin. Về sau còn có thể phát sinh cái gì? Ta thật sự là tràn ngập chờ mong đâu!” Nói đến đắc ý chỗ, Đỗ Minh Cường tựa hồ có chút khát nước , hắn cũng là không thấy ngoại, chính mình cầm cái duy nhất cốc nước, đến góc tường bình nước nơi đó tiếp một chén nước, từng ngụm từng ngụm uống say đứng lên.

Tràn ngập chờ mong? Liễu Tùng trừng mắt xem Đỗ Minh Cường, vô pháp lý giải đôi phương lời nói. Theo lý thuyết, người này giờ phút này chờ mong nhất , hắn là cảnh sát mau chóng theo kia bốn kẻ tập kích trên người tìm được đột phá khẩu, tiến tới một lần bắt được eumenides, để giải trừ hắn tử vong uy hiếp mới đúng. Trừ lần đó ra, hắn còn có thể chờ mong cái gì?

Bất quá Liễu Tùng cũng không có hứng thú cùng này nặng nhẹ chẳng phân biệt được tên lửa mồm. Hẳn chính là vội vàng chờ đợi, chờ đợi La Phi theo trong phòng thẩm vấn mang đến tin tức.

Hơn hai giờ sau, loại này chờ đợi rốt cục có kết quả: La Phi xuất hiện tại phòng nghỉ cửa.

“Thế nào?” Liễu Tùng vội vàng đón nhận tiền dò hỏi.

La Phi hướng về phía Liễu Tùng sử cái ánh mắt, người sau hiểu ý, đi theo La Phi đi ra ngoài. Hai người đi ra hơn hai mươi thước, mãi cho đến hàng hiên rõ ngoặt chỗ La Phi mới ngừng lại được.

“Tình huống gì?” Liễu Tùng lại kiểm chế không được truy vấn nói.

La Phi có chút bất đắc dĩ đáp một câu: “Chúng ta bị lừa giỡn.” Hẳn đem Liễu Tùng một mình kêu lên nói chuyện này, chính là lo lắng đến ở như vậy nhiều người trước mặt công bố trong lời nói, kia trường hợp khả năng hội tương đối xấu hổ.

“Bị lừa giỡn?” Liễu Tùng thoáng nhú hạ mày. Trên thực tế, bởi vì này thứ hành động quá mức thuận lợi, hẳn cũng không có rất trông cậy vào theo này bốn tên trên người có thể bắt lấy eumenides đuôi, bất quá hẳn cũng không minh bạch “Bị lừa giỡn” Là cái thế nào khái niệm, vì thế hẳn lại hỏi: “Đây là eumenides mưu kế? Kia vài cái tên lại là không rõ chân tướng kẻ chết thay sao?”

“Cùng eumenides không quan hệ, chúng ta là bị Đỗ Minh Cường lừa giỡn.”

“Cái gì?” Liễu Tùng có chút không tin chính mình lỗ tai, này đáp án là hẳn vô luận như thế nào không có dự tính đến, hẳn chỉ có thể mờ mịt mờ to hai mắt, “..... Này đến cùng là chuyện gì xảy ra.”

“Chúng ta đối kia bốn người trẻ tuổi tiến hành rồi cách ly thẩm vấn, hiện tại tình huống đã trên cơ bản biết rõ ràng.” La Phi cảm xúc đồ có vẻ tương đối bình tĩnh, hẳn rất trật tự giới thiệu thẩm vấn thời kì thu hoạch, “Cái này tập kích chủ mưu chính là bị người đã đảo cái kia mang kính râm trẻ tuổi nhân. Tên của hắn kêu thường khái, năm nay hai mươi một tuổi. Đại khái ở nửa năm trước, hắn mở ra một chiếc tam lăng xe thể thao ở nội thành trên đường lớn đâm chết một cái đại học danh tiếng tốt nghiệp. Chuyện này người nghe nói qua sao?”

Liều Tùng gật đầu nói: “Nghe nói qua.”

“Ân. Người hẳn là so với ta rõ ràng mới đúng, nghe nói chuyện này ở bản địa cũng huyền ồn ào huyền ảo. Nhưng là ta lúc đó còn tại long châu, cũng không rất hiểu biết đâu.”

Đích xác, chuyện này ở tỉnh thành có thể nói người qua đường đều biết. Cái kia tên là thường khai trẻ tuổi nhân là cái cuồng nhiệt biểu xe ham thích giả, nửa năm trước, hắn giá một chiếc tam lăng xe thể thao ở nội thành chủ lộ cùng bằng hữu biểu xe thời điểm, đâm chết một cái đang ở qua đường kẻ vạch cho người đi bộ tiểu tử. Bởi vì hiện trường thảm thiết, hơn nữa người chứng kiến phản đông, việc này nhanh chóng truyền lưu mở ra, dẫn phát rồi rộng khắp khiển trách cùng tranh luận. Sau này nghe nói người gây ra họa trao gần trăm vạn bồi thường, hơn nữa lấy giao thông gây chuyện đắc tội danh bị nhắc tới công tố. Từ nay về sau theo thời gian trôi qua, việc này liền dần dần bị nhân phai nhạt.

“Người này làm sao có thể sam hồ đến Đỗ Minh Cường cùng eumenides sự kiện lý đến?” Liều Tùng đối điểm này rất là khó hiểu.

“Đỗ Minh Cường nhằm vào này khởi sự kiện viết qua vài thiên internet đưa tin. Không chỉ có lời nói bèn nhọn, nhưng lại công bố thường khai ảnh chụp cùng một ít tư nhân tin tức, cảnh này khiến thường khai cuộc sống nhận đến rất lớn ảnh hưởng, bởi vậy liền đối với Đỗ Minh Cường ghi hận trong lòng. Thường khai giao thông gây chuyện bị hình phạt sau, bởi vì trong nhà có tiền cũng có chút quan hệ, rất nhanh liền làm bảo ngoại. Chuyện này cũng bị Đỗ Minh Cường ở trên mạng thống xuất ra, nhắc lên vòng dân đối thường khai có một phen mãnh liệt công kích. Vì thế thường khai đối Đỗ Minh Cường càng thêm hận thấu xương.”

Thì ra là thế, Liều Tùng có thể tưởng tượng ra Đỗ Minh Cường hội dùng một loại cái dạng gì thái độ đi viết này đưa tin, khẳng định là lời nói khoa trương, kích động tính mười phần cái loại này. Thường khai gây chuyện hành vi cố nhiên đáng giận, nhưng là từ Đỗ Minh Cường đối hắn tiến hành công kích cùng khiển trách, không thể nghi ngờ liền làm cho người ta một loại “Chó cắn chó, nhất miệng mao” vớ vẩn cảm giác.

“Chính là bởi vì nguyên nhân này, cho nên thường khai hội dẫn người đột kích đánh Đỗ Minh Cường?”

“Chủ yếu nguyên nhân chính là này. Đương nhiên cuối cùng nào đến quyền cước gặp nhau nông nổi còn cần chút đạo hỏa tác.”

“Kia đạo hỏa tác là cái gì đâu?”

“Đỗ Minh Cường vài ngày trước thông qua internet tán gẫu công cụ tìm được thường khai, đưa ra đối hấn tiến hành internet suu tầm. Thường khai chính nhất bụng hòa không địa phương phát tiết đâu, vì thế hai người ở trên mạng phát sinh kịch liệt xung đột, cho nhau nhục mạ, thậm chí đề xuất muốn ở sự thật thế giới trung ‘Một mình đâu’ cái gì.”

“Này Đỗ Minh Cường thật đúng là không biết nặng nhẹ.” Liễu Tùng nhếch miệng thở dài, “Còn dám trực tiếp tìm đương sự tiến hành suu tầm, này quả thực có chút ‘Bảo hộ lột da’ ý tứ a. Chỉ bằng hấn một cái thế đơn lực độc ngoại lai hộ, muốn cùng thường khai như vậy làm thiếu hào cứng đối cứng, kia không phải tự mình chuốc lấy cực khổ sao?”

La Phi “Hắc” cười gượng một tiếng: “Hấn có thể sánh bằng tưởng tượng của người thông minh hơn. Kỳ thật lúc đó hấn chính là ở trên mạng đối thường khai tiến hành khiêu khích, cũng không có lưu lại chính mình ở sự thật trong xã hội gì tin tức -- cho nên thường khai tưởng đối hấn tiến hành trả thù cũng không từ dưới thủ. Mà hấn tắc đem song phương tán gẫu ghi lại gia công nhuộm đậm một phen, thiếp đến trên mạng sau lại khiến cho đại lượng điểm đánh, thường khai lại trở thành bạn bè trên mạng cái đích cho mọi người chỉ trích.”

Là có chuyện như vậy? Liễu Tùng một bên hiểu ra một bên phân tích nói: “Kia Đỗ Minh Cường là cố ý đi kích thích thường khai đi? Như vậy tài năng dụ dỗ đối phương nói ra quá khích ngôn luận, tiến thêm một bước kích động vòng dân nhóm lửa giận. Người này thật sự là rất giỏi hoạt , theo trí lực đi lên nói, thường khai hoàn toàn không phải đối thủ của hấn a. Nhưng là đã hấn không có lưu lại chân thật tin tức, vừa rồi thường khai bọn họ là thế nào sát tới cửa đến ?”

La Phi cười khổ xem Liễu Tùng, có chút bất đắc dĩ bộ dáng.

Liễu Tùng chớp chớp mắt, đột nhiên bừng tỉnh đại ngộ: “Này..... Này cũng là Đỗ Minh Cường cố ý thiết kế ?”

La Phi không có vọng kết luận, hấn vẫn cứ chỉ tại tự thuật thăm vấn khi được đến tin tức: “Theo thường khai cung thuật, hôm nay hơn bốn giờ chiều chung thời điểm, Đỗ Minh Cường lại một lần thông qua internet tìm tới cửa đến. Giữa hai người mắng chiến càng thêm thăng cấp. Chính là lúc này đây Đỗ Minh Cường nhưng không có trốn trốn tránh tránh , hấn chủ động mở video clip, nhượng thường khai thấy rõ ràng hấn dung mạo. Sau đó hấn còn hướng đối phương khiêu khích nói: Chính mình sẽ ở bây giờ đêm thời điểm, đến ánh mặt trời tiêu khu cửa đại bài đương uống rượu ăn cánh nướng, nếu các người không phục trong lời nói, liền cứ việc phóng ngựa đi lại.”

Liễu Tùng sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi. Tình huống kỳ thật đã phi thường sáng tỏ: Đỗ Minh Cường từng nhân làm đưa tin sự tình cùng thường khai kết thù kết oán, mà hấn thế lực vô pháp cùng đối phương tiến hành chính diện chống lại, cho nên hấn trước kia chỉ có thể mượn dùng internet hư nghĩ lực lượng tiến hành phản kích. Nhưng là hôm nay, bởi vì eumenides phát ra “Tử hình thông tri đơn”, cảnh sát phái ra tinh anh lực lượng đối Đỗ Minh Cường thi lấy toàn phương vị bảo hộ. Điều này làm cho Đỗ Minh Cường cảm thấy có tiến thêm một bước trả thù thường khai cơ hội. Hấn cố ý hiện lộ ra chính mình hành tung, vì thế thường khai liền dẫn người tiến đến, muốn quần áo hấn một chút. Nhưng là ở đặc công tinh anh nhóm trước mặt, bọn họ căn bản không có gì cơ hội, chỉ có thể không công gặp một phen da thịt cùng nhục nhã khổ.

Liều Tùng lúc này mới hiểu được La Phi theo như lời “Bị đùa giỡn ” Đây ba chữ chân chính hàm nghĩa. Đúng vậy, bọn họ đều bị Đỗ Minh Cường đùa giỡn , không chỉ có bao gồm thường khải đảm người, còn bao gồm lấy chính mình cầm đầu đặc công đội viên nhóm. Buổi chiều thời gian, làm chính mình ở trong phòng khách vắt vả thủ vệ thời điểm, Đỗ Minh Cường cũng không có đang ngủ, hắn ở phòng ngủ nội mở ra internet, bắt đầu đạo diễn vừa ra “Mượn đao giết người” Hào diễn. Cuối cùng màn này diễn đúng hạn trình diễn, đặc công đội viên nhóm thành diễn trung Đỗ Minh Cường đã thủ cùng đồng lõa.

Liều Tùng càng nghĩ càng là tức giận. Nghẹn nửa ngày sau, hắn mới oán hận hỏi La Phi nói:“Hiện tại nên làm cái gì bây giờ?”

“Kia vài cái tiểu tử, lấy gây hắn gây chuyện danh nghĩa câu lưu vài ngày cho đủ . Về phần Đỗ Minh Cường thôi -” La Phi lược lo lắng một hồi, nói,“Ta đã đem hắn giao cho người . Ở trong này, người có thể tùy ý xử lý. Bất quá ra hình cảnh đội đại môn, người hàng đầu nhiệm vụ vẫn cứ là cam đoan hắn an toàn.”

“Ta hiểu được!” Liều Tùng muốn chính là “Tùy ý xử lý” Đây bốn chữ. Hắn lập tức xoay người hướng phòng nghỉ phương hướng đi đến. La Phi tắc tắc đầu, sau đó hướng tới tương phản phương hướng ly khai.

Phòng nghỉ nội, Đỗ Minh Cường chính khiêu chân bắt chéo ở uống nước, này y phục thường đặc công một đám đứng ở hắn bên người, đồ thực giống như chúng tinh phùng nguyệt bàn cảm giác. Liều Tùng “Đăng đăng đăng” đã chạy tới, vừa thấy này tư thế, lại giận không thể át. Chỉ nghe hắn cúi đầu rống lên một tiếng:“Các người đều tránh ra.”

Đặc công nhóm xem Liều Tùng, tuy rằng không rõ ý tưởng, nhưng vẫn là lĩnh mệnh lui qua một bên. Chỉ còn Đỗ Minh Cường cùng Liều Tùng trực diện tương đối, người trước cảm giác được không khí có chút dị thường, liền buông cốc nước, đứng lên nói:“Như thế nào? Liều cảnh quan?”

“Người hiện tại rất đặc ý, phải không?” Liều Tùng từng bước một tới gần,“Người này tự cho là đúng tên!”

“Không cần kích động thôi!” Đỗ Minh Cường mặt dày cười nói,“Ta bất kể cái gì đều không có làm a.”

Liều Tùng không lại nói cái gì, hắn đột nhiên thường tiền một bước, hai tay bắt được Đỗ Minh Cường cổ áo. Người sau cũng là thân cao 1m8 mấy to con, nhưng lại bị hắn càng lực cấp cử lên.

“Ai, có chuyện nói chuyện, không nên động thủ a.” Đỗ Minh Cường cái này có chút hoảng, hấn hai chân nhẹ nhàng loạn đặng, phí công giấy dựa , có vẻ chặt vật không chịu nổi.

Liều Tùng song chương đây, đem Đỗ Minh Cường cực đại thân hình để ở tại trên vách tường.

“Người thực đã cho ta nhóm là người bảo mẫu sao? Giúp người cùng người khác đánh nhau?!” Liều Tùng trừng mắt hai mắt quát, mũi hấn cơ hồ muốn thiếp đến đối phương trên mặt.

“Người là nói thường khái sao?” Đỗ Minh Cường cư nhiên còn dám trơ mặt ra hỏi lại, “Người như vậy cặn bã, các người đánh thời điểm trong lòng hẳn là cũng thống khoái đi?”

Liều Tùng biết Đỗ Minh Cường khéo miệng hoạt lưỡi, chính mình rất khó nói qua đối phương. Hấn liền lạnh lùng hừ một tiếng, dọn ra một bàn tay hướng về phía chính mình đồng sự vậy vậy: “Đem số điện thoại bộ lấy đi lại.”

Một cái trắng treo nồn nà, trang điểm thành thành phần tri thức bộ đáng đặc công đem trên bàn kia bản thật dày điện thoại bộ đưa cho Liều Tùng. Lúc trước ở đại bài đương thời điểm, đúng là người này chế phục cầm trong tay chai bia quang đầu.

Liều Tùng tay trái tiếp nhận điện thoại bộ, lập tức liền điểm ở tại Đỗ Minh Cường trên bụng. Người sau mờ mịt chớp chớp mắt: “Người làm gì --”

Hấn giọng nói chưa lạc, Liều Tùng đã một quyền đánh ra, hung hăng chủy ở tại kia bản điện thoại bộ thượng. Quyền lực trải qua điện thoại bộ truyền lại khuếch tán đến Đỗ Minh Cường toàn bộ bụng. Người sau nhất thời không tự chủ được hít sâu một ngụm lãnh khí, đem cuối cùng một cái “Sao” Tự cứng rần rần nuốt trở lại trong bụng.

Liều Tùng nói tay, lui về sau hai bước, xoay người đem điện thoại bộ ném trở lại trên mặt bàn. Mà Đỗ Minh Cường tắc dùng hai tay ôm bụng, giống con tôm giống nhau cung thân giằng co một lát, cuối cùng rốt cục thống khổ cuộn tròn té trên mặt đất.

“Người cho ta nghe tốt lắm.” Gặp Đỗ Minh Cường mất đi rồi oa tảo năng lực, Liều Tùng đi lên đi, ngồi xổm hấn trước mặt nói, “Ta cùng ta đồng sự nhóm, chúng ta đã liên tục chiến đấu hăng hái thật nhiều thiên. Chúng ta ở tìm một tên là eumenides sát thủ. Vì bắt lấy hấn, ta cái gì đều có thể không quan tâm. Nhưng là hôm nay, làm ta đồng sự đang họp, ở thám án, ở điều tra nghe ngóng các lộ tuyến tác thời điểm, ta lại muốn bồi ở người này rác bên người, bảo vệ người an toàn. Nếu người cho là đây là bởi vì chúng ta để ý người, vậy người liền mười phần sai , chúng ta chính là đang đợi

eumenides xuất hiện, mà đối với người an nguy, chúng ta căn bản không gọi là. Người còn dám giống hôm nay như vậy đùa giỡn này đó nhằm chán kẻ dối trá, như vậy lập tức một cái nguy hiểm đã đến thời điểm, ta cam đoan ta các huynh đệ không có một cái sẽ ra tay giúp người. Chúng ta sẽ luôn luôn xem người chết mất, lấy này xác định đó là phù là eumenides ở gây. Nếu không trong lời nói, chúng ta liền sẽ không lại đi triển lộ chính mình hành tung! Người nghe hiểu chưa?”

Đỗ Minh Cường từng ngậm từng ngậm hấp khí, nhất thời vẫn là nói không ra lời, chỉ có thể nỗ lực gật gật đầu.

Liễu Tùng đứng lên, hần run lấy bầy hai tay, tựa hồ vừa rồi cùng Đỗ Minh Cường tiếp xúc sẽ đem chính mình dơ dường như, sau đó hần lại nhìn xem cái kia thành phần tri thức đặc công, nói:“Cho hần uống nước đi.”

Thành phần tri thức đặc công tiếp một chén nước, nâng dậy Đỗ Minh Cường, uy hần uống lên đi vào. Người sau ho khan vài tiếng, rốt cục chậm rãi hoãn quá mức đến. Hần xung Liễu Tùng phiên một trận xem thường, sau đó dùng khàn khàn thanh âm nói:“Ta..... Ta có thể cùng các người..... Hợp tác.”

“Hợp tác?” Liễu Tùng khinh thường cười lạnh: Người kia, chỉ cần có thể nói chuyện, luôn tưởng tự cho là thông minh. Bất quá hần vẫn là hỏi đối phương nói:“Người nói xem, thế nào cái hợp tác pháp?”

“Các người muốn bắt trụ eumenides. Ta có thể phối hợp các người, ký cho các người làm môi, cũng sẽ không chậm trễ người khác công tác.” Đỗ Minh Cường nói chuyện nói liền một ít, nhưng thanh âm vẫn là tương đối thấp.

Bất quá hần này đoạn thoại hiển nhiên khiến cho Liễu Tùng hứng thú. Người sau sờ sờ cằm:“Vậy người đồ cụ thể nói nói, thế nào phối hợp a?”

“Bình thường không có tình huống thời điểm, ta ngay tại bên ngoài hoạt động, dẫn eumenides mắc câu. Giờ phút này các người liền phái nhân đi theo ta. Nếu các người cần hợp, hoặc là địa phương khác xuất hiện cái gì tình huống cần điều động lực lượng, ta chột nghe theo của các người an bày, các người đến nơi nào, ta cũng theo tới nơi nào, quyết không chạy loạn, quyết không cho các người thêm phiền.” Nói xong lời nói này, Đỗ Minh Cường đã không cần thiết thành phần tri thức đặc công đỡ , chính hần cầm cốc nước lại uống lên mấy khẩu. Vừa rồi Liễu Tùng dùng điện thoại bộ điểm đánh hần muốn loại này hiệu quả: Bị đánh nháy mắt phi thường thống khổ, nhưng tới cũng nhanh đi cũng nhanh, sẽ không tạo thành nghiêm trọng hậu quả, cũng sẽ không lưu lại ngoại thương ứ thanh.

Liễu Tùng xem Đỗ Minh Cường, khoe miệng hiện ra mỉm cười. Nếu đúng như đối phương theo như lời, kia ý nghĩa chính mình ký có thể hoàn thành La Phi bố trí nhiệm vụ, cũng sẽ không bỏ qua chủ chiến tràng thượng chuyên án tổ cùng eumenides hội chiến. Này đồ thật là đẹp cả đôi đường việc. Như vậy chủ ý bị Đỗ Minh Cường chủ động nói ra, chẳng lẽ hần thật là bị đánh sau học ngoan sao?

Này giao hoạt tên, chỉ sợ tình huống không có đơn giản như vậy đi? Nghĩ đến đây, Liễu Tùng lại bản khởi mặt hỏi:“Người lại ở đùa giỡn cái gì hoa chiêu? Có cái gì mục ?”

Đỗ Minh Cường a nhếch miệng, giống như thực ủy khuất bộ dáng:“Liễu cảnh quan, người không cần đem ta nghĩ đến như vậy phá hư được không? Ta nhiều nhất chính là tưởng: Cùng các người cùng được ngay điểm, đạt được tương quan tư liệu cũng có thể nhiều một chút. Cùng người phương tiện, cùng bên ta liền thôi.”

Thì ra là thế, Liễu Tùng âm thầm gật đầu. Mục đích này cũng đích xác phù hợp Đỗ Minh Cường phong cách hành sự, tại đây cái tên trong mắt, chỉ cần là đối viết đưa tin hữu ích sự tình, đều là đáng giá nhất làm !

Mặc kệ như thế nào, chính mình về sau chấp hành nhiệm vụ nhưng là thư thái rất nhiều.

Hắc hắc, cùng người phương tiện, cùng bên ta liền. Ít nhất những lời này tên kia không có nói sai.

Chương 15 chuyện cũ sơ hiện

Ngày hai tháng mười một, rạng sáng lãnh khi mười ba phân.

Đồng lâm lộ quán bar một cái phố.

Đối với quán bar này nhất loại chỗ ăn chơi mà nói, giờ phút này đúng là sống về đêm nhất huyền náo thời khác. Trai thanh gái lịch nhóm ở hoa mắt đèn nê ông xuống dưới hướng xuyên qua, bọn họ biểu cảm như bóng đêm bàn mông lung mê say.

Duy độc lộ khẩu phía cuối “Hắc ma lực” Quán bar đã có bất đồng không khí. Nơi này chỗ ao giác, quán bar chiêu bài ẩn nấp biến hoá kỳ lạ, đại môn cũng nhắm chặt , như là phải nhân cự chi ngàn dặm ở ngoài bình thường. Cho nên quán bar tiền môn đình vắng vẻ liền không chút nào kỳ quái . Ngẫu có tốp năm tốp ba rượu khách đi ngang qua, nhìn thấy này phó tình hình, cũng sẽ không chút do dự rời đi, tìm kiếm càng thêm náo nhiệt nơi đi.

Bất quá cũng là có một chiếc thương vụ dùng xe đứng ở hắc ma lực quán bar cửa, một nam một nữ hai người theo trên xe xuống dưới sau liền thẳng đến quán bar đại môn mà đi, như là trước đó liền tìm đúng nơi này bình thường. Làm hai người đi đến phụ cận khi, quán bar môn liền vừa đúng mở ra . Nguyên lai ở môn diêm cõi trang phục có theo đổi thiết bị, bên trong không chế giả chân không rời nhà, là có thể quan sát đến quán bar phụ cận tình hình.

Kia nam nữ hai người đi vào quán bar nội, sớm có một cái trường ca bộ dáng tiểu tử đang chờ bọn họ.

“Hai vị là hình cảnh đội la cảnh quan cùng tỉnh cảnh giáo mộ lão sư đi?” Tiểu tử bán cung thân thể, tất cung tất kính hỏi.

Khi trước tên kia nam tử gât gât đầu. Hắn trung đẳng dáng người, tóc húi cua mặt chữ điền, lông mày nồng đậm, ánh mắt không lớn nhưng đen bóng hữu thần. Người này đúng là tỉnh thành cục công an tân tấn hình cảnh đội trưởng La Phi. Ngày hôm qua chạng vạng thời gian, hắn ở truy tra Đình Khoa rơi xuống trong quá trình muốn tìm Hoàng Kiệt Viễn hiểu biết một ít tình huống, không nghĩ tới Hoàng Kiệt Viễn lúc đó lại đang ngủ. Người sau tỉnh lại đã là đêm khuya thời gian, hắn lập tức cấp La Phi trở về điện thoại, biết được đối phương là muốn điều tra cùng Đình Khoa thoái ẩn có liên quan hai khởi án kiện chi tiết, Hoàng Kiệt Viễn liền ước La Phi ở rạng sáng thời gian đến hắc ma lực quán bar nội gặp mặt.

La Phi cũng không cảm thấy quán bar là cái thích hợp thảo luận tình tiết vụ án nơi, hơn nữa sở ước thời gian cũng

rất có không tiện. Bất quá Hoàng Kiệt Viễn đã không phải cảnh giới người trong, cảnh sát bản không có quyền lực lại yêu cầu đối phương làm cái gì. Huống hồ ngày hôm trước Hoàng Kiệt Viễn vì phối hợp nhằm vào eumenides hành động, còn liên lụy đến chính mình con một lâm vào hiểm cảnh. Nghĩ đến điểm này, La Phi bao nhiêu tâm tồn ấy nấy, hấn cũng hi vọng sau này hành động có thể nhỏ nhất hạn độ đã quấy rầy đến này đó người ngoài cuộc cho thỏa đáng.

La Phi theo sau cấp Mộ Kiếm Vân đánh cái điện thoại, hỏi nàng hay không nguyện ý tham gia việc này. Mộ Kiếm Vân vốn đã ngủ hạ, nhưng nàng vẫn là thống khoái cho khẳng định trả lời thuyết phục. Vì thế La Phi liền lái xe tiếp thượng nữ giảng sư, hai người cùng đi tới ở đông lâm lộ “Hắc ma lực” Quán bar nội.

“Hai vị xin theo ta đến.” Trường ca tiểu tử giờ phút này hạ thấp người bày ra dẫn đường tư thế, “Hoàng tổng đang ở trên lầu chờ các người.”

Cái gọi là “Trên lầu” Là vị cho quán bar lầu hai một chỗ xa hoa ghé lô. La Phi hai người bị tiến cử ghé lô sau, một cái mập mạp trung niên nam tử theo trên sofa nghênh đứng dậy, mỉm cười hàn huyên: “Các người đến .”

La Phi gật gật đầu lấy chỉ ra tiếp đón, đồng thời hấn dùng kính ngác ánh mắt đánh giá ghé lô nội trần thiết. Cùng với nói đây là một cái quán bar ghé lô, chẳng trở thành “Theo dõi trung tâm” Hơn chuẩn xác một ít. Bởi vì ghé lô chính diện trên tường treo đây giám thị màn hình, quán bar trong ngoài mỗi một cái góc xó tức thời tình hình đều thông qua tương ứng camera truyền tổng ở đây, thậm chí liên toilet đều không lộ chút sơ hở.

“Ta nói hoàng tổng, người nơi này bảo an thi thổ cũng qua cho nghiêm mật thôi.” Mộ Kiếm Vân hiển nhiên cũng là lần đầu tiên kiến thức đến như vậy trận thế, nàng dùng ngón tay chỉ biểu hiện toilet màn hình, bán nghiêm cẩn nói, “Người đây chính là nghiêm trọng xâm phạm riêng tư vì quy hành vi.”

“Ta này quán bar là hội viên chế . Nhập hội giả tất cả đều điền qua xin thư, có liên quan phương diện này pháp luật vấn đề ở xin trong sách đều làm chỉ rõ -- nơi này là một cái giấu kín không gian, nhưng là tại đây cái trong không gian, thành viên trong lúc đó không cần giữ lại gì riêng tư. Bởi vì đi đến nơi này nhân muốn hưởng thụ một loại cực kì triệt để phát tiết cùng phóng túng.” Hoàng Kiệt Viễn đơn giản giải thích vài câu, sau đó tiếp đón la mộ hai người nói, “Các người trước ngồi xuống đi. Hôm nay thời gian tương đối dư dả, chúng ta có thể chậm rãi tán gẫu.”

Phòng trong sofa đối diện màn tường giám thị bình, La Phi cùng Mộ Kiếm Vân ngồi ở chỗ kia, quán bar nội phát sinh hết thấy đều thu hết đáy mắt, như là đang nhìn nhất bộ thực khi phim nổi.

“Hai người các người tưởng uống chút gì?” Hoàng Kiệt Viễn bồi ngồi ở một bên hỏi, “Ta nơi này cái gì rượu đều có đâu.”

La Phi khoát tay:“Rượu liền miễn đi. Chúng ta lần này xuất ra là thuộc loại công vụ, cấp đến hai chén trà là được.”

Hoàng Kiệt Viễn xung trường ca tiểu tử vầy vầy tay:“Chọn tốt nhất trà xanh phao nhất hồ đến.” Tiểu tử lên tiếng trả lời mà ra, bất quá hấn hành tung vẫn thông qua giám thị bình biểu hiện ở mọi người trước mắt. La Phi nhin không được lắc đầu, đùa nói:“Dù cho trà chúng ta cũng không dám uống a. Ngươi tổng không thể nhường chúng ta ở mí mắt ngươi dưới đi toilet đi?”

Hoàng Kiệt Viễn “Hắc” một tiếng:“Này đồ không đến mức..... Lầu hai có chúng ta quán bar bên trong toilet, cái kia địa phương là không có theo dõi .”

“Nga.” La Phi làm ra như trút gánh nặng một loại biểu cảm,“Vây là tốt rồi, vây là tốt rồi.....”

Mộ Kiếm Vân xem La Phi uyển ngời. Cái kia bên trong toilet liền tại đây cái ghế lô bên cạnh, chính mình vừa rồi đều chú ý tới , La Phi càng không thể có thể làm như không thấy. Hấn hiện tại này phó bộ dáng, hiển nhiên là ở lấy Hoàng Kiệt Viễn trêu ghẹo đầu.

“Hoàng tổng buổi chiều chính là ngủ ở nơi này sao?” La Phi giờ phút này lại thay đổi cái đề tài, ánh mắt của hấn nhìn về phía mặt bên trong góc tường một trương giường đơn. Trên giường chăn mỏng trình tản ra trạng thái, thoạt nhìn là không lâu còn có người ở mặt trên nằm qua.

Hoàng Kiệt Viễn gật gật đầu, đồng thời nhếch môi nói:“Các ngươi đừng nữa bảo ta hoàng tổng , quái kỳ quái . Vẫn là bảo ta ‘Lão hoàng’, ta nghe qua tương đối dễ nghe.”

La Phi “Ân” một tiếng, bỗng nhiên lại nói:“Nơi này biểu diễn nhất định sẽ thực phần khích đi.”

Hoàng Kiệt Viễn cùng Mộ Kiếm Vân đều xem La Phi, tựa hồ có chút tiếp không lên nói trà. La Phi cũng ý thức được chính mình toát ra nhanh chút, liền đem này trung gian logic biến chuyển bổ sung xuất ra:“Ngươi từ buổi chiều bắt đầu liền thủ tại chỗ này ngủ, giám thị bình trải rộng quán bar góc. Không biết đến cùng là cái dạng gì biểu diễn, có thể cho ngươi như thế coi trọng?”

Nghe La Phi nói như vậy, Mộ Kiếm Vân cũng hỏi qua vị đến, nàng chuyển mục xem Hoàng Kiệt Viễn, trong lòng có chút tò mò. Quán bar như vậy nơi nàng vốn là rất ít đề cập, huống chi là như thế này một chỗ vô luận mệnh danh vẫn là trang sức không khí đều tràn ngập thần bí hơi thở chỗ. Nơi này sắp sửa tiến hành ‘Biểu diễn’ khẳng định cũng sẽ

không giống người thường đi?

Hoàng Kiệt Viễn thân nhiên thừa nhận la mộ hai người ánh mắt. “Ta hôm nay ước các người đi lại, muốn mời các người cùng đến xem trận này biểu diễn.” Hấn thân nhiên nói.

La Phi cùng Mộ Kiếm Vân nhìn nhau liếc mắt một cái, bao nhiêu đều cảm thấy có chút ngoài ý muốn. Bọn họ là vì tra án mà đến, thế nào Hoàng Kiệt Viễn lại nói là muốn “Xem biểu diễn”? Hơn nữa đối phương lời nói như thế tự nhiên, giống như đây là đại gia cộng đồng mục đích bình thường.

Mộ Kiếm Vân nhú nhú đầu mày, muốn mở miệng hỏi chút cái gì, lại bị La Phi dùng ánh mắt ngăn trở. Lập tức ghế lô cửa bị đẩy ra, lúc trước cái kia tiểu tử bung nước trà cái cốc đi vào đến. Ghế lô nội liên tạm thời không người nói chuyện. Hoàng Kiệt Viễn đãi tiểu tử buông khay trà, cấp tất cả mọi người ngã trà sau mới phân phó nói: “Thời gian không sai biệt lắm, người đi nói cho phía dưới, chuẩn bị mở cửa buôn bán đi -- ta không gọi người sẽ không cần lại vào được.”

Tiểu tử đáp ứng một tiếng, rời khỏi ghế lô, phản thủ đóng lại cửa phòng. Vì thế này ghế lô liền thành một cái độc lập mà lại giấu kín tiểu thế giới, nhưng ở này tiểu thế giới trung tâm nhân lại có thể động xem đến quán bar nội toàn cảnh.

Hoàng Kiệt Viễn bung lên chính mình trước mặt chén trà trước khinh tuyết một ngụm, sau đó mân miệng tinh tế thưởng thức đứng lên.

“Hảo trà.” Một lát sau hấn tán một câu, đồng thời hướng hai vị lai khách giới thiệu nói, “Đây là năm nay đầu xuân thái Hoàng Sơn mao phong, các người cũng ném thử xem đi.”

Chủ nhân như thế thịnh tình, La Phi liền cũng bung chén trà uống một ngụm. Hấn đôi trà đạo cũng không nghiên cứu, chỉ cảm thấy kia trà nghe thấy đứng lên thơm ngát phức mũi, dễ chịu đầu lưỡi sau tắc đầu tiên là vị khổ, mà sau lại chuyển vị ngọt lành, hiểu ra ngân nga. Này phiên phẩm chất quả thật không tầm thường lá trà có thể sánh bằng.

Xem kia hai người nhàn nhã phẩm trà bộ dáng, Mộ Kiếm Vân có chút không chịu nổi tính tình. Nàng không có đoan chén, chỉ lo đem lúc trước bị ngăn chặn trọng tâm đề tài lại phao xuất ra: “Lão hoàng, người làm cái gì mê hoặc đâu? Dem cái ghế lô làm thành theo dõi thất, người đến cùng muốn cho chúng ta nhìn cái gì biểu diễn?”

Hoàng Kiệt Viễn trầm ngâm nói: “Hiện tại thời gian còn sớm..... Như vậy đi, cũng là người nhóm trước tiên là nói nói, hôm nay tới nơi này cụ thể suy nghĩ giải chút cái gì?”

Mộ Kiếm Vân liền quay đầu xem La Phi, ý bảo đôi phương chạy nhanh thiết tiến chính đề.

“Là như vậy.” La Phi vừa nói một bên buông xuống chén trà, “Chúng ta đang tìm tìm Đinh Khoa rơi xuống. Bởi vì hắn là văn hồng bình tử vong chân tướng cho biết giả, tìm được hắn không những có thể cởi bỏ Văn Thành vũ thân thể chi mê, đồng thời đối phân tích Viên Chí Bang mưu trí biến hóa cũng rất ý nghĩa. Càng trọng yếu hơn là, chúng ta tin tưởng eumenides đã ở tìm kiếm Đinh Khoa, cho nên chúng ta có thể giành trước một bước trong lời nói, là có thể nắm chắc eumenides hành tung.”

Hoàng Kiệt Viễn gật đầu nói: “Này đó ta đều biết đến.”

La Phi tiếp tục đi xuống nói: “Hôm nay..... Nga, phải nói ngày hôm qua càng chuẩn xác một ít. Ngày hôm qua buổi sáng, chúng ta tìm được Đinh Khoa con Đinh Chấn, căn cứ hắn cách nói, Đinh Khoa là ở hai khởi án kiện phá án và bắt giam trong quá trình gặp được đến vô pháp vượt qua trở ngại, cho nên mới lựa chọn thoái ẩn. Vì thế chúng ta liền nhằm vào này hai khởi án kiện triển khai điều tra, nhất là muốn nghiệm chứng loại này cách nói tin cậy tính, thứ hai cũng là hi vọng có thể ở này hai khởi án kiện trung phát hiện có liên quan Đinh Khoa hành tung manh mối.”

“Kia hai khởi án kiện ta cũng nhớ được. Cùng nhau là phát sinh ở ‘Nhất tam linh’ án kiện sau không lâu ‘Tứ thất cướp bóc án’, một khác khởi còn lại là mười năm trước phát sinh ‘Nhất nhất cửu bầm thân án’.....” Hoàng Kiệt Viễn dùng hai tay nâng chén trà, ánh mắt mê ly, tựa hồ chính lâm vào đến xa xưa giữa hồi ức, một lát sau hắn bỗng nhiên lại “Xuy” một tiếng, như là tự giễu một loại cười nói, “Kỳ thật đâu chỉ là nhớ được? Này hai khởi án kiện đối với ta khi còn sống đều có cực kì trọng yếu ý nghĩa.”

“Nga?” La Phi nhất thời có chút hồi bất quá vị đến. Hắn lúc trước ý nghĩ tất cả đều tập trung ở Đinh Khoa cùng này hai khởi án kiện quan hệ thượng, chưa bao giờ nghĩ tới Hoàng Kiệt Viễn cùng với còn có cái gì trọng yếu liên hệ.

“‘Tứ thất cướp bóc án’ nhường đình đội rời khỏi cảnh giới. Theo sau ta liền bắt đầu tiếp nhận hắn công tác, cho nên kia khởi án kiện, có thể nói là ta nhập chủ tỉnh thành hình cảnh đội lúc đầu; Từ nay về sau ta làm tám năm hình cảnh đội trưởng, thẳng đến ‘Nhất nhất cửu bầm thân án’ làm cho ta tự nhận lỗi từ chức, này khởi án kiện liền thành ta hình cảnh kiếp sống chung điểm. Lại nói tiếp cũng thật sự là thật đáng buồn, ta ở tỉnh thành hình cảnh đội trưởng trên vị trí, này một đầu một đuôi hai khởi án kiện, cư nhiên đều là huyền mà chưa quyết nét bút hồng.” Nói xong này đoạn thoại, Hoàng Kiệt Viễn ngửa đầu nhắm mắt, lặng yên không một tiếng động nhưng lại cực kì sâu nặng âm ảm thở dài.

La Phi có thể cảm nhận được đôi phương tiêu điều tâm tình. Có ai hội cam tâm lấy như vậy một loại thất bại phương thức kết thúc chính mình hình cảnh kiếp sống? Đinh Khoa năm đó lựa chọn thoái ẩn, cũng không đúng là bởi vì không dám đi đối mặt như vậy thất bại sao? Như thể tương đối đứng lên, Hoàng Kiệt Viễn ở cảnh giới thanh danh tuy rằng không thịnh, nhưng càng như là một cái bi tráng dũng sĩ.

“Người cũng không cần quá mức để ý, dù sao cũng là liên Đình Khoa đều không thể xuống tay án kiện.....” La Phi chỉ có thể dùng nói như vậy ngữ đến an ủi đối phương.

“Đúng vậy. Ta lại làm sao có thể vượt qua hấn?” Hoàng Kiệt Viễn ánh mắt khôi phục chút thần thái, bất quá hấn lập tức lại trở nên mê mang đứng lên, “Nếu hấn quả thật là vì tránh né này hai khởi án kiện trở ra ần, ta đây nhiều năm như vậy đau khổ truy tìm chẳng phải là không hề ý nghĩa?”

La Phi trong lòng vừa động, theo đối phương trong giọng nói đồng thời phẩm ra hai tầng ý tứ đến: Thứ nhất, Hoàng Kiệt Viễn tuy rằng đã rời khỏi cảnh giới, nhưng những năm gần đây cũng không có buông tha cho đối ngày xưa án chưa giải quyết truy tác; Thứ hai, ở Hoàng Kiệt Viễn trong cảm nhận, Đình Khoa hình tượng địa vị nghiêm nhiên là thần thánh không thể xâm phạm, thế cho nên hấn nghe nói Đình Khoa có thể là đối mặt án chưa giải quyết biết khó mà lui, lập tức liền cảm thấy chính mình lại nhiều nỗ lực cũng đều là uổng phí.

Nếu hấn ôm như vậy tiêu cực thái độ, kia đối từ nay về sau công tác khai triển hiển nhiên cũng là bất lợi. La Phi đành phải lại theo tương phản góc độ đến làm hấn tư tưởng công tác: “Có rất nhiều sự tình cũng đều không phải tuyệt đối..... Ần, đã nói ‘Tứ thất cướp bóc án’ đi, này khởi án kiện huyền mà vị phá nguyên nhân, khả năng chẳng phải nghi phạm gây thủ pháp cao bao nhiêu minh, mà là ở cảnh sát bên trong xuất hiện một ít vấn đề.”

“Cảnh sát bên trong có vấn đề?” Hoàng Kiệt Viễn ngạc nhiên ngẩn ra, hấn đem chén trà nhẹ nhàng mà thả lại máy án thượng, xem La Phi hỏi, “Người..... Đây là cái gì tứ?”

Rất nhiều tình huống La Phi cảm thấy cũng không có tất yếu che lấp, liền thẳng thắn nói: “Căn cứ ta trước mắt nắm giữ tin tức đến xem, ‘Tứ thất kiếp án’ chân tướng cũng không khó khuy. Văn hồng bình thê tử tại kiếp án phát sinh sau, kinh tế tình huống có phi thường đột nhiên hảo chuyển -- hơn nữa sau này nàng còn tận lực đi giấu diếm cái sự thật này. Nếu năm đó cảnh sát có thể bắt lấy này manh mối thâm lấy đi xuống trong lời nói, ta tưởng tình tiết vụ án nhất định sẽ có trọng đại đột phá.”

“Người xác định theo như lời là sự thật?” Hoàng Kiệt Viễn nhíu mày hỏi ngược lại, làm một gã lão hình cảnh, hấn tự nhiên minh bạch này manh mối giá trị.

La Phi phi thường tin tưởng địa điểm đầu: “Này manh mối tuyệt đối tin cậy.”

“Người là làm sao mà biết được?” Hoàng Kiệt Viễn cũng không che giấu chính mình hoài nghi cảm xúc, “Năm đó cảnh sát không có thể phát hiện manh mối, người ở hơn mười năm sau là thế nào được đến?”

“Ta hỏi năm đó cấp văn thê xem bệnh chủ trị bác sĩ, hần nói tai kiếp án phát sinh về sau, văn thê từng tìm hần thương lượng giải phẫu trị liệu sự tình. Mà trước đây nàng luôn luôn cũng chưa tiền chi trả giải phẫu phí dụng.”

Hoàng Kiệt Viễn đầu tiên là trừng lớn mắt xem La Phi, sau đó lại chậm rãi lắc lắc đầu nói:“Này..... Không quá khả năng đi? Nếu là như vậy rõ ràng manh mối, năm đó chúng ta là quyết không khả năng xem nhẹ nha.”

“Các người cũng không có xem nhẹ. Năm đó còn có cảnh sát tìm này bác sĩ hiểu biết đến tương quan tình huống. Hơn nữa chính là này cảnh sát đã đến sau, văn thê mới lại buông tha cho giải phẫu kế hoạch, bởi vì nàng biết cảnh sát đã theo dõi này manh mối. Vì bảo hộ năm đó gây giả, nàng lựa chọn hy sinh chính mình.”

“Không có khả năng, không có khả năng, không có khả năng!” Hoàng Kiệt Viễn liên tục nói ba cái “Không có khả năng”, “Cảnh sát năm đó thăm hỏi ghi chép lý tuyết đối không có như vậy ghi lại! Này hồ sơ vụ án tư liệu đều là ta tự tay sửa sang lại, không có người so với ta càng rõ ràng tương quan tình huống !”

La Phi có chút bất đắc dĩ lắc lắc đầu: Hần thế nào còn tưởng không rõ đâu? Như vậy tư duy năng lực thật sự là khó có thể xứng đôi “Tiền hình cảnh đội đội trưởng” danh hào, chẳng lẽ là nhiều năm như vậy đắm chìm ở trên xã hội, nguyên bản sâu sắc tư duy cũng bắt đầu trở nên trì độn sao?

Không có biện pháp, La Phi chỉ có thể dùng trắng ra phương thức nói ra chính mình đối việc này phân tích.

“Quả thật có cảnh sát năm giữ này manh mối, nhưng là hần cũng không có đem manh mối hội báo cấp án kiện người phụ trách. Hần đem này manh mối ẩn tàng rồi đứng lên! Đây là năm đó cảnh sát tại đây án giờ lên bước duy gian quan trọng nhất nguyên nhân.”

Hoàng Kiệt Viễn mờ mịt xem La Phi, giống như nghe không hiểu đối phương trong lời nói giống nhau.

“Tốt lắm.” La Phi cũng bị đối phương khiến cho phi thường buồn bực, rõ ràng trực tiếp hỏi, “Người có thể hay không nói với ta, năm đó phụ trách điều tra nghe ngóng này manh mối cảnh sát là ai?”

Hoàng Kiệt Viễn biểu cảm trở nên có chút cổ quái:“Cái kia đi bệnh viện thăm viếng cảnh sát? Người hoài nghi hần che giấu manh mối, bao che kiếp phi?”

“Không phải hoài nghi.” La Phi nhìn không được tăng thêm ngữ khí, “Hiện tại có vô cùng xác thực chứng cứ cho thấy, hắc chính là làm như vậy ! Nếu có thể tìm được hắc, chúng ta có lẽ có thể đủ cời bỏ cùng ‘Tứ thất cướp bóc án’ tương quan toàn bộ bí ẩn!”

Hoàng Kiệt Viễn xem La Phi không nói chuyện, hắc bắt đầu thống khổ cau mày, La Phi theo như lời trong lời nói cùng hắc trong đầu một ít cố hữu tin tức va chạm , nhưng hắc thật sự khó có thể lý giải.

Xem Hoàng Kiệt Viễn như vậy biểu cảm, La Phi cũng đã phát kinh ngạc, hắc quay đầu nhìn Mộ Kiếm Vân liếc mắt một cái. Người sau lắc đầu, đồng dạng không rõ chân tướng.

“Lão hoàng, ngươi làm sao vậy?” La Phi chậm lại ngữ khí lại hỏi, “Cái kia cảnh sát đến cùng là ai?”

Hoàng Kiệt Viễn nặng nề mà nuốt nước miếng, cổ họng tùy theo “Cô” vang một tiếng. Sau đó hắc gian nan phun ra hai chữ đến.

“Đinh Khoa.”

“Cái gì?” Lần này đến phiên La Phi cùng Mộ Kiếm Vân ngây ngẩn cả người.

“Không sai. Năm đó bệnh viện điều tra nghe ngóng chính là Đinh Khoa đình đội trưởng tự mình đi , bởi vì chúng ta cũng đều biết, kia đúng là tối đáng giá chú ý đường dẫn.” Hoàng Kiệt Viễn đã chậm rãi phục hồi tinh thần lại, cười khổ mà nói, “Hiện tại các người nên minh bạch: Vì sao cảnh sát chưa từng có hoài nghi nơi này xảy ra vấn đề, bao gồm các người vừa rồi nói với ta chân thật tình huống sau, ta vẫn cứ không thể tin..... Bởi vì ta thật sự không có lý do gì tin tưởng.....”

Đúng vậy, La Phi hoàn toàn có thể lý giải Hoàng Kiệt Viễn giờ phút này cảm thụ. Hắc nên như thế nào tài năng đem trong lòng cái kia như thần minh bàn kính ngưỡng nhân vật cùng mười tám năm trước che giấu manh mối “Nội gian” Trọng điệp đứng lên? Cho dù là La Phi bản nhân ở đối “Nội gian” Thân phận làm chứa nhiều đoán thời điểm, cũng chưa bao giờ một lần nghĩ đến qua “Đinh Khoa” Tên này.

Bởi vì cái kia tên đại biểu cho cảnh giới trung nào đó nhất thần thánh cảm giác. Theo cảnh giáo thời đại bắt đầu, La Phi chợt nghe người này truyền thuyết mà trưởng thành, lấy người này thành tựu làm chính mình suốt đời hướng tới mục tiêu, hắc căn bản không có khả năng đổi tên này sinh ra gì nghi ngờ ý niệm.

Không phải không dám sinh ra, mà là căn bản là không có khả năng sinh ra. Tựa như đứa nhỏ vĩnh viễn sẽ không đi tưởng cha mẹ hội sát hại chính mình giống nhau.

Hoàng Kiệt Viễn làm Đình Khoa nhiều năm qua phó thủ, hẳn đối cái nhân vật này sùng bái cùng tín nhiệm lại có thể nghĩ. Cho nên hẳn lúc trước nói chuyện với nhau trung mới có thể có vẻ như thế tri độn: Ở La Phi xem ra đã cực kì rõ ràng chuyện thực hẳn cũng rất khó lý giải. Bởi vì kia phiên thảo luận tiêu điểm vấn đề hoàn toàn tiến nhập hẳn đầu óc trung tư duy mạnh khu -- một cái bị thần thánh quang hoàn che đậy mạnh khu.

Lui một bước mà nói, cho dù phao lại này trên tình cảm chương ngại, La Phi cũng rất khó đem cái kia ẩn nấp mạnh mối cảnh sát cùng Đình Khoa liên hệ ở cùng nhau. Bởi vì trước đây hẳn luôn luôn cho rằng: Đình Khoa đúng là bị này khỏi án kiện quấy nhiễu, mới không thể không rời khỏi cảnh giới. Mà lúc này xem ra, cái kia quấy nhiễu Đình Khoa nhân cư nhiên chính là chính hắn.

Bất thành linh tư duy biến chuyển hoàn toàn xung rối loạn La Phi tư duy. Hẳn thật sâu nhúu mày, nỗ lực muốn làm rõ trong đó ngàn triệu vạn vòng rõ ràng. Mà Hoàng Kiệt Viễn rõ ràng liên loại này nỗ lực đều buông tha cho , hẳn chính là mờ mịt xem La Phi. Ở trong lòng hẳn chính bao phủ trùng trùng sương mù, duy kỳ vọng đối phương có thể vì chính mình vạch một cái quang minh phương hướng.

Giờ phút này ghé lô nội ba người trung, Mộ Kiếm Vân trẻ tuổi nhất, đồng thời cũng đều không phải hình trình chuyên nghiệp xuất thân, cho nên Đình Khoa lực ảnh hưởng ở trên người nàng tương đối muốn bạc nhược một ít. Nàng tư duy trước hết vòng vo đi lại, chính trầm ngâm nói:“Nói như vậy trong lời nói, kỳ thật Đình Khoa năm đó đã nắm giữ đến kiếp án trọng yếu mạnh mối. Nếu hẳn theo này mạnh mối tra đi xuống, án kiện thực khả năng sẽ gặp giải quyết dễ dàng. Khả hẳn vì sao không có làm như vậy đâu? Nhưng ngoại nhân thoát nhìn, đồ cho rằng hẳn bị án kiện dọa lui đâu.”

La Phi xoay mặt xem Mộ Kiếm Vân, suy nghĩ cũng bị đối phương lời nói dắt , hơn nữa thuận thế phát ra khai đi. Chậm rãi, ở trên mặt của hắn, thoải mái biểu cảm thay thế được thật sâu hoang mang, sau đó Mộ Kiếm Vân cùng Hoàng Kiệt Viễn đều nghe thấy hắn ần ần than nhẹ một tiếng.

“Như thế nào?” Mộ Kiếm Vân biết hắn là tư có điều lấy được, vội vàng truy vấn một câu.

“Chúng ta vẫn là xem nhẹ Đình Khoa.” La Phi có chút cảm khái nói,“Chúng ta cư nhiên tin tưởng hắn sẽ bị tình tiết vụ án nan ở..... Trên thực tế hẳn cái gì đều biết đến. Cho nên hẳn mới có như vậy lựa chọn đi?”

La Phi ngữ khí như là đã hoàn toàn tương thông , nhưng là Mộ Kiếm Vân cùng Hoàng Kiệt Viễn vẫn là đầu đầy mờ mịt. Bọn họ cơ hồ là trăm miệng một lời hỏi:“Cái gì lựa chọn?”

La Phi lại xem Hoàng Kiệt Viễn hỏi lại một câu:“Người hiện tại có biết hay không ‘Tứ thất cướp bóc án’ là ai làm ?”

Hoàng Kiệt Viễn lắc đầu.

La Phi lại quay đầu nhìn về phía Mộ Kiếm Vân, Mộ Kiếm Vân nhú mày nói:“Người không phải nói là Viên Chí Bang sao?”

“Viên Chí Bang?” Hoàng Kiệt Viễn mặt lộ kinh ngạc,“Thế nào này khởi án tử cũng là hắn làm ?”

La Phi gật đầu, đồng thời hướng đối phương giải thích nói:“Ồ văn hồng binh tử sau, Viên Chí Bang từng cùng Văn Thành vũ mẫu tử đi được phi thường thân cận, cho nên hắn là có gây động cơ ; Mà theo gây thủ pháp cùng trên năng lực đến xem, kia cũng không phải người bình thường có thể hoàn thành án tử; Đương nhiên ta tin tưởng Viên Chí Bang chính là cái kia kiếp phi còn có một cái càng trọng yếu hơn nguyên nhân, bất quá kia liên lụy tới một ít tư mật chuyện cũ, ta sẽ không nhiều lời”

“Thật là hắn?” Hoàng Kiệt Viễn càng cân nhắc càng cảm thấy có vị nhân, xúc động thở dài,“Hắc hắc, ta thua ở trong tay hắn cũng là không tính oan uổng, chính là.....”

Hoàng Kiệt Viễn trong lời nói tuy rằng không có nói hoàn, nhưng ý tứ cũng đã phi thường rõ ràng. Lấy Viên Chí Bang thực lực, chính mình thua cũng chỉ hạo hển tiến một hơi đi, nhưng là Đinh Khoa đâu? Hắn rõ ràng có thể bắt Viên Chí Bang , lại vì sao lựa chọn lùi bước?

Vấn đề này đồng dạng cũng quấy nhiễu Mộ Kiếm Vân, nàng lại thôi hỏi La Phi:“Tốt lắm, người nói nhanh lên đi. Đinh Khoa năm đó đến cùng làm cái gì lựa chọn?”

La Phi trầm mặc một lát, không biết suy nghĩ cái gì. Trên mặt của hắn tác hiện ra thế khó xử vẻ mặt, cuối cùng hắn “Ài” than một tiếng, như là buông tha cho cái gì dường như, tràn ngập bất đắc dĩ cảm giác.

Mộ Kiếm Vân cùng Hoàng Kiệt Viễn đều đang nhìn La Phi, cùng đợi người sau trả lời.

La Phi rót cục mở miệng :“Năm đó Đình Khoa gặp phải hai loại lựa chọn. Thứ nhất chính là theo cái kia manh mối nhất tra được đề, các người ngắm lại xem, làm như vậy sẽ có cái gì kết quả?”

“Ân --” Hoàng Kiệt Viễn làm hơn mười năm cảnh sát, trả lời như vậy vấn đề tự nhiên là một bữa ăn sáng,“Nếu tình tiết vụ án quả thật như người phân tích như vậy, như vậy Viên Chí Bang sẽ lấy cướp bóc đắc tội danh bị phê bô. Bởi vì là nhập thất cướp bóc, thả mức vĩ đại, hẳn thời hạn thi hành án ít nhất ở mười năm đã ngoài. Sau đó tiền tham ô đem bị truy hồi, Văn Thành vũ mẫu tử lại đem lâm vào khốn cùng bất lực cục diện.”

La Phi chờ Hoàng Kiệt Viễn nói xong sau lại bổ sung thêm:“Có lẽ còn không cần như thế. Nếu văn thê biết này bút tiền khoản lý do, nàng còn nghĩ gặp phải bao che tội thậm chí là cướp bóc đồng án lên án. Mà theo nàng sau này biểu hiện đến xem, nàng hẳn là hiểu biết tình tiết vụ án .”

“Vậy có chút quá đáng thôi?” Mộ Kiếm Vân tát chặc lưỡi, tựa hồ rất khó nhận như vậy giả thiết,“Vốn chính là trần thiên tiểu khiếm Văn gia tiền a. Thế nào không chỉ có muốn đem tiền còn cấp ác ý lại trương tên, trái lại còn muốn cấp chủ nợ hình phạt?”

“Đây là pháp luật.” La Phi dùng hết lượng bình thản ngữ khí nói,“Ồ pháp luật trước mặt chỉ có chế độ, không có người tình.”

Mộ Kiếm Vân lắc đầu không lại nói chuyện. La Phi theo như lời đạo lý kỳ thật phi thường tốt biết, nhưng là làm tươi sống thí dụ xuất hiện tại trước mắt khi, lại cuối cùng làm cho người ta vô pháp giải thoát.

Lại nghe La Phi lại tiếp tục nói:“Đình Khoa gặp phải thứ hai loại lựa chọn vừa vặn tương phản: Thi phải là không nhìn này manh mối, nhường này khởi án kiện biến thành cùng nhau án chưa giải quyết. Nói như vậy, tiền khoản có thể ở lại Văn Thành vũ mẫu tử trong tay; Người khởi xướng trần thiên tiểu cũng nhận đến trừng phạt; Mà hẳn ái đồ Viên Chí Bang cũng không cần gặp phải lao ngục tai ương , bất quá này không thể nghi ngờ là vi phạm hình cảnh chức trách hành vi -- nếu các người là Đình Khoa trong lời nói, hội thể nào tuyền đầu?”

La Phi cuối cùng câu hỏi nhường Mộ Kiếm Vân cùng Hoàng Kiệt Viễn đều có chút mờ mịt . Đây thật là một cái làm người ta quấy nhiễu lưỡng nan lựa chọn!

Thật lâu sau sau, mới gặp Mộ Kiếm Vân bắt đầu dĩ lắc đầu nói:“Chỉ sợ ta là rất khó nhận thứ nhất loại kết quả . Kia căn bản chính là thiện ác đảo ngược thôi!”

“Kỳ thật còn không cận như thế.” Hoàng Kiệt Viễn lại phụ họa nói, “Các người biết không, năm đó Đình Khoa đối Viên Chí Bang nhưng là trần ngập chờ mong, một lòng muốn đem đối phương bồi dưỡng thành chính mình truyền kỳ kế thừa giả. Hẳn thế nào nhẫn tâm xem Viên Chí Bang cứ như vậy vì một cái vô lại mà hủy diệt tiền đồ?”

Hoàng Kiệt Viễn lời nói này La Phi là tin tưởng. Năm đó Đình Khoa đến cảnh giáo chiêu thực tập cảnh viên, chuyện này ở hình trình chuyên nghiệp tốt nghiệp trong ban cũng dẫn phát qua không nhỏ oanh động. Ai đều biết đến, bị Đình Khoa lựa chọn nhân cũng liền ý nghĩa đem trở thành cái truyền kỳ nhân vật môn đồ. La Phi cũng từng là hậu tuyển giả chi nhất, bất quá kia trận hấn vừa khéo rơi vào cùng Mạnh Vân ký ngọt ngào lại giày vò tình yêu cuồng nhiệt trung, này bao nhiêu phân tán hấn tinh lực, cho nên cuối cùng Đình Khoa liền lựa chọn Viên Chí Bang.

Có thể tưởng tượng, đối như vậy một cái ngàn điều vạn tuyển mà ra hậu bối tinh anh, Đình Khoa nhất định sẽ khuynh lực quan tâm che chở. Mà Viên Chí Bang biểu hiện khẳng định cũng không có nhường hấn thất vọng, nếu không hấn làm sao có thể ở “Nhất tam linh bất cóc án” Trung tướng tiến vào hiện trường mấu chốt nhiệm vụ giao cho thượng ở thực tập kỳ Viên Chí Bang?

Đình Khoa đối Viên Chí Bang thầy trò tình nghĩa, hấn là tựa như phụ thân đối con bình thường đi? Cho dù đối phương phạm hạ sai lầm, cũng không nhẫn tâm nhường hấn nhận đến thương tổn, huống chi cái kia sai lầm có một cái phi thường chính nghĩa lý do.

Nghĩ đến đây, La Phi bỗng nhiên lại cảm thấy chính mình bằng được có chút không quá chuẩn xác. Bởi vì Đình Khoa cùng con Đình Chấn trong lúc đó tựa hồ ngăn cách thâm hậu, theo này góc độ lại nói tiếp, đối Đình Khoa mà nói, cái loại này thành lập công tác quan hệ thượng tinh thầy trò có lẽ so với phụ tử gian quan hệ đều còn muốn thân mật đâu!

Khả Đình Khoa hay không biết, đúng là theo cái kia thời khắc bắt đầu, Viên Chí Bang đã ở mưu hoa một cái nghe rợn cả người sát thủ kế hoạch, hấn đã nhất định đi lên một cái cùng cảnh sát chức trách đi ngược lại không về đường!

Hoàng Kiệt Viễn cũng không biết hấn một câu sẽ đem La Phi suy nghĩ mang ra như vậy xa, hấn vẫn cứ ở phân tích lúc trước La Phi tung ra kia nói lựa chọn đề. Lại nghe hấn lại ở suy tư về nói: “Bất quá nói lại hỏi đi lại nói. Tuy rằng thứ nhất loại lựa chọn sẽ làm Đình Khoa phi thường thông khổ, nhưng này cũng không đại biểu hấn chọn con đường thứ hai có thể đạt được giải thoát. Ta cảm thấy thứ hai loại lựa chọn hấn đồng dạng là vô pháp nhận. Bởi vì làm như vậy trong lời nói, hấn liền triệt để phản bội chính mình chức trách. Làm Đình Khoa phó thủ, ta phi thường hiểu biết hấn. Hấn là một cái chức trách cảm phi thường mãnh liệt nhân. Ở hấn hình cảnh kiếp sống trung, hấn buông tha cho qua rất nhiều, cũng hy sinh qua rất nhiều -- có chút hy sinh tin tưởng là người thường không thể chịu đựng được, mà hấn lại đều chịu được xuống dưới, bởi vì hấn thù vừng chính mình chức trách, hấn là pháp luật tối kiên định bảo vệ giả, đây là hấn vĩnh sẽ không buông tay điểm mấu chốt.”

“Đối với Đình Khoa chuyên nghiệp tinh thần, chúng ta cũng là nghe nói rất nhiều.” Mộ Kiếm Vân đối Hoàng Kiệt Viễn này phiên phân tích tỏ vẻ đồng ý, đồng thời nàng quay đầu cùng La Phi thay đổi cái ánh mắt, La Phi biết nàng hơn

phân nửa cũng là nhớ tới Đình Khoa phụ tử gian khổ tương quan hệ.

Vì công tác, liên tình thân đều có thể xem nhẹ con người sắt đá, lại như thế nào dễ dàng buông tha cho chính mình chức nghiệp đạo đức đâu?

“Nói như vậy trong lời nói, thật là rất khó làm đâu!” Mộ Kiếm Vân giờ phút này lại quán buông tay, tổng kết trần từ bàn nói, “Đem ta phóng tới đương thời tình huống trung, ta thật sự không biết nên thế nào lựa chọn. Tốt lắm, La đội dài, người sẽ không cần lại khó xử chúng ta, nói nói người đối việc này đến cùng là như thế nào phân tích đi.”

La Phi nheo lại mắt -- này phó về mặt bình thường ý nghĩa hẩn chính tiến vào một loại suy ngẫm trạng thái. Một lát sau hẩn nhẹ thở dài một hơi nói: “Quả thật là vô pháp lựa chọn. Cho nên Đình Khoa này hai con đường đều không có tuyến, hẩn lựa chọn là..... Trốn tránh.”

Như nhất ngữ bừng tỉnh người trong mộng bình thường, Mộ Kiếm Vân cùng Hoàng Kiệt Viễn đồng thời lộ ra bừng tỉnh đại ngộ bàn thần sắc.

“Nguyên lai là như vậy..... Đình Khoa từ chức chẳng phải bởi vì chịu trở cho kiếp án, chính là bởi vì hẩn vô pháp ở nhân tình cùng pháp lý trung làm ra duy nhất lựa chọn. Cho nên hẩn mới rời khỏi cảnh giới, như vậy ký có thể không làm thất vọng chính mình lương tâm, lại bảo toàn chính mình chức nghiệp kiếp sống, do đó bất lưu hạ gì vi phạm chức nghiệp đạo đức chỗ bản.” Mộ Kiếm Vân vừa nói một bên lắc lắc đầu, tựa hồ đối như vậy kết cục có chút tiếc nuối.

Mà lúc này cảm xúc nhận đến đánh sâu vào lớn nhất không người nào nghi chính là Hoàng Kiệt Viễn. Cũng chính là ngăn ngừa mấy chục phút thời gian nội, hẩn không chỉ có hiểu rõ mười tám năm trước kia khởi kiếp án toàn bộ giấu kín, còn lần đầu tiên hiểu biết đến Đình Khoa thoái ẩn chân chính nguyên nhân. Trong lòng hẩn có chút thất lạc, cũng có một ít chua xót: Nếu không phải bởi vì chuyện này, chính mình vẫn có thể ở Đình Khoa chỉ đạo tan tằm làm, kia tình thành cảnh giới sau này còn có thể phát sinh nhiều như vậy biến cố sao? Chính mình lại như thế nào ở mười năm trước gặp được kia trăng khắc cốt minh tâm chức trăng đại nhục?

Đối với Đình Khoa mà nói, kia quả thật là một hồi vô pháp tiến hành lựa chọn. Mặc kệ hẩn lựa chọn cái kia lộ, đều sẽ cấp sau này hình cảnh kiếp sống lưu lại khó có thể lau đi bóng ma. Cho nên hẩn lựa chọn trốn tránh cũng không khả chỉ trích nặng. Nhưng là, hẩn nhưng là thoải mái, chính mình lại bị lừa chẳng biết gì, độc tự đi thừa nhận hơn mười năm áp lực, chẳng lẽ hẩn liền không có nghĩ tới, chính mình cũng là sẽ bị áp khóa sao?

Hoàng Kiệt Viễn trong lòng trào lưu tư tưởng bành phái, khó có thể ức chế. Hẩn trọng lại nâng chung trà lên uống một hớp lớn, không biết là phẩm trà phương thức không đổi vẫn là vị từ tâm sinh, nguyên bản thơm ngát hợp lòng người trà xanh lần này lại có vẻ chua sót dị thường.

Mộ Kiếm Vân chú ý tới Hoàng Kiệt Viễn cảm xúc thượng biến hóa, nàng thân thủ tiếp nhận đôi phương chén trà: “Này trà mát, tặc điểm nước ấm mới tốt.”

Kia nước ấm kích ở bát trà lý, thơm ngát cảm giác tùy theo bốn phía dật ra. Hoàng Kiệt Viễn tâm cũng cảm thấy ấm áp lên.

“Như vậy chân tướng, đích xác làm cho người ta bất đắc dĩ.” La Phi cũng đang rơi vào nào đó cảm khái cảm xúc trung, hần chủ động đem chính mình chén trà đổ lên Mộ Kiếm Vân trước mặt, “Giúp ta cũng thêm điểm nước ấm đi.”

Mộ Kiếm Vân tay phải tiếp tục nước ấm hồ, tay trái nâng tay phải cổ tay. Ở ghế lô nội hôn ám dưới ánh đèn, dữ phát sấn ra hai tay trắng nõn tinh tế. Nàng châm trà thời điểm vẻ mặt chuyên chú, liền xung nàng kia phó nghiêm cẩn cẩn thận kinh nghi, La Phi cũng cảm thấy này chén trà chắc chắn cam hương trong veo.

Theo Hoàng Kiệt Viễn cùng La Phi trước sau nâng chung trà lên, ghế lô nội tạm thời xuất hiện yên tĩnh không khí. Ba người đều tự khinh tuyết trong chén nước trà, tựa hồ đều nghĩ đến chút cái gì. Mà cuối cùng này phân yên tĩnh bị La Phi dẫn đầu đánh vỡ.

“Nhân sinh rất nhiều thời điểm đều là như thế.” Hần hơi hơi ngẩng đầu lên, ánh mắt lược có chút mờ mịt, “Làm nào đó cục diện đã hình thành sau, người lại thế nào nỗ lực cũng đều không làm nên chuyện gì. Người có khả năng làm, chính là đem thương tổn giảm nhỏ đến thấp nhất trình độ mà thôi. Nhưng là ngoại nhân cũng không hiểu biết, bọn họ nhìn đến người làm một cái hồngбет lựa chọn, bởi vậy liền oán giận, thất vọng, lại không biết như vậy lựa chọn đã là tương đối mà nói tốt nhất kết quả.”

La Phi này đoạn thoại mang theo thuyết giáo ý tứ hàm xúc, Hoàng Kiệt Viễn no kinh mưa gió, tự nhiên cũng nghe minh bạch. Hần thân nhiên cười khở: “Đúng vậy. Ta không nên đối Đỉnh Khoa có điều oán giận. Đem ta đối đến hần trên vị trí cũng vô pháp làm ra rất tốt lựa chọn. Tựa như người nói, cái kia thời điểm cục diện đã vô pháp văn hồi.”

“Nếu nhất định phải có người làm cho này loại cục diện phụ trách, kia nhân hần là Viên Chí Bang mới đúng. Lúc hần phạm hạ ‘Tứ thất kiếp án’ thời điểm, hần liền đem Đỉnh Khoa thôi thượng lương nan hoàn cảnh.” Mộ Kiếm Vân nói chuyện khi mang theo cảm giận bất bình cảm xúc.

La Phi quay đầu xem Mộ Kiếm Vân, ánh mắt ngăm đen lóe sáng. Người sau liền nhún nhún vai bàng: “Như thế nào? Người có chuyện cứ việc nói thẳng đi.”

“Được rồi.” La Phi cũng không lại do dự, nói thẳng nói, “Người hiện tại nhận vì ‘Tứ thất kiếp án’ là làm cho Đình Khoa thoát ải căn bản nhất nguyên nhân. Nhưng là người có hay không nghĩ tới: Làm Viên Chí Bang phạm hạ kiếp án thời điểm, hắn có lẽ đồng dạng là ở xấu hổ hoàn cảnh hạ làm ra bắt đắc dĩ lựa chọn đâu?”

Mộ Kiếm Vân sững sốt một chút, sau đó nàng lắc lắc đầu: “La cảnh quan, chiếu người này cách nói, mỗi người lựa chọn đều có thể là bắt đắc dĩ, bị bắt, chúng ta có phải hay không sẽ đối mọi người báo lấy đồng tình cùng lý giải?”

La Phi ánh mắt lại mị lên.

“Luôn có một cái lúc đầu điểm --” Hắn ần ần nói, “Lúc ban đầu lúc đầu điểm. Chỉ là chúng ta tạm thời còn vô pháp nhìn đến cái kia điểm toàn cảnh.”

“Người nói là ‘Nhất tam linh bất cóc án’?” Hoàng Kiệt Viễn hỏi lại một câu, đồng thời như có chút ngộ trầm tư đứng lên.

Mộ Kiếm Vân cũng minh bạch La Phi ý tứ. Đúng là “Nhất tam linh” Án kiện sau, Viên Chí Bang bắt đầu cùng Văn Thành vũ mẫu tử trở nên thân cận, cuối cùng vì bang Văn gia lấy lại công đạo thực thi “Tứ thất kiếp án”, cho nên cấp cho Viên Chí Bang hành vi tìm được ngược dòng điểm trong lời nói, này điểm hiển nhiên sẽ dừng ở 198 bốn năm ba mươi tháng một hào một ngày này.

“Có lẽ chúng ta thực nên hảo hảo mà cân nhắc cân nhắc, Viên Chí Bang đến cùng là ở tình huống gì hạ bản chết văn hồng binh.” Hoàng Kiệt Viễn đem chính mình trầm tư vấn đề chạy đến, hi vọng được đến đại gia thảo luận, “Theo hắn đến tiếp sau biểu hiện đến xem, hắn đối văn hồng binh thế nhi quan tâm đã vượt qua bình thường phạm vi.”

La Phi lập tức gạt đầu đối này quan điểm tỏ vẻ tán thành. Theo cảnh sát góc độ mà nói, đối nghi phạm sinh ra đồng tình cũng là bình thường, thậm chí đi giúp đỡ nghi phạm người nhà tình huống cũng không tiên gặp. Nhưng là giống Viên Chí Bang như vậy, vì thế không tiếc xúc phạm pháp luật giới hạn, cái này có bội lễ thường.

“Hắn loại này hành vi, mà như là ở trả nợ giống nhau.” Mộ Kiếm Vân ý đồ theo tâm lý học góc độ cung cấp một ít phân tích, “Như vậy xem ra, Viên Chí Bang đối với Văn gia, tựa hồ hoàn thực cường áy náy cảm.”

La Phi ánh mắt chớp động một chút, hần tiến thêm một bước hỏi:“Kia hần ở áy náy cái gì?”

Một cái cảnh sát ở hiện trường kích tể thân buộc thuốc nổ, bắt cóc con tin nghi phạm, cho dù người này tội có thể nguyên, cũng không trí cho nhường cảnh sát sinh ra áy náy cảm xúc đi?

Cho nên nhất định còn có cái khác giấu kín tại trái phải này cảnh sát tình cảm.

Đôi mắt La Phi hỏi, Mộ Kiếm Vân lại chỉ có thể cấp ra hàm hồ trả lời thuyết phục:“Cụ thể tình huống ta cũng không biết, nhưng ta dám khẳng định, chuyện này hội cùng Viên Chí Bang bắn chết văn hồng binh quá trình có liên quan - lớn nhất khả năng tính chính là: Hiện trường xuất hiện nào đó ngoài ý muốn, mà loại này ngoài ý muốn đúng là duyên cho Viên Chí Bang sai lầm.”

“Không sai.” Hoàng Kiệt Viễn phụ họa nói,“Ta cũng là nghĩ như vậy .”

La Phi ánh mắt chậm rãi chuyển động , mà ánh mắt của hần tắc càng ngày càng lóe sáng. Tựa hồ trong đó chính cất giấu chút hưng phấn cảm xúc, dâng lên dục ra.

“Người lại nghĩ đến cái gì ?” Mộ Kiếm Vân là sát ngôn quan sắc chuyên gia, cô tình nàng lại là cái tính nôn nóng, luôn nhin không được muốn thúc giục đối phương.

“Nếu chân tướng các người phân tích như vậy --” La Phi tầm mắt ở đồng bạn hai người trên mặt theo thứ tự đảo qua, hần dùng tận lực đè nén thanh âm nói:“Chúng ta đây liền có thể có thể có một loại khác đồ đi đánh bại eumenides, một loại càng thêm ôn hòa, lại càng thêm hữu hiệu cách!”

Hoàng Kiệt Viễn chớp chớp mắt, tựa hồ không có nghe mình bạch. Mà Mộ Kiếm Vân lại lập tức phản ứng đi lại:“Đúng vậy, chúng ta hoàn toàn có thể phá hủy eumenides tinh thần trụ cột.”

Hoàng Kiệt Viễn nhú mày, có vẻ có chút buồn rầu:“Hai người các người đừng đánh cam ngữ , nói rõ điếm được không?”

La Phi mỉm cười, hướng Hoàng Kiệt Viễn kỹ càng giải thích nói:“Chúng ta đã biết đến rồi, hiện tại eumenides chính là năm đó cô nhi Văn Thành vũ, hần sở dĩ trở thành hiện tại sát thủ, hoàn toàn duyên cho Viên Chí Bang nhiều năm

qua đôi hán dẫn đường cùng bồi dưỡng. Như vậy ở trong lòng hán, Viên Chí Bang chính là hán đạo sư, chỉ dẫn hán nhân sinh phương hướng, hán còn chưa bao giờ đôi này phương hướng sinh ra qua gì nghi ngờ. Nhưng là nếu hán biết Viên Chí Bang eumenides đường này đây chính mình phụ thân tử vong làm khởi điểm, hơn nữa Viên Chí Bang bản thân còn muốn đối phụ thân tử vong chịu trách nhiệm, kia hán sẽ có cái gì cảm giác đâu?”

Hoàng Kiệt Viễn giật mình vỗ vỗ đầu:“Kia hán tín ngưỡng căn cơ sẽ sinh ra dao động! Hán không chỉ có sẽ cảm thấy Viên Chí Bang ở lợi dụng chính mình, càng sẽ cảm thấy căn bản chính là Viên Chí Bang hại chính mình! Bởi vì này hết thấy đều là xuất phát từ Viên Chí Bang thiết kế, mà chính mình chính là thiết kế trung nhất hoàn, vì bù lại Viên Chí Bang sai lầm, hóa giải Viên Chí Bang áy náy mà ra hiện..... Cái loại cảm giác này, nhất định là ký vô tội lại bất đắc dĩ, làm loại này cảm xúc sinh ra sau, hán hội bắt đầu oán hận Viên Chí Bang áp đặt cho hán hết thấy, bao gồm eumenides sát thủ thân phận.”

“Cho đến lúc này, chúng ta là có thể bắt chiến mà khuất nhân chi binh .” Mộ Kiếm Vân cười hề hề dùng một cái thành ngữ bang Hoàng Kiệt Viễn làm tổng kết.

“Này ý nghĩ quả thật là hảo!” Hoàng Kiệt Viễn hưng phấn qua đi, lại có vẻ có chút uể oải,“-- chỉ tiếc chúng ta còn không biết năm đó ở ‘Nhất tam linh án’ trung tâm hiện trường đến cùng phát sinh cái gì.”

“Ít nhất chúng ta còn có manh mối, hơn nữa eumenides đã ở căn này manh mối. Ta tin tưởng năm đó văn hồng binh bị bắn chết chân tướng nhất định sẽ triển lộ ở chúng ta trước mặt, triển lộ ở eumenides trước mặt!”

La Phi thanh âm leng keng hữu lực, khiến cho hán hai cái đồng bạn cũng bằng thêm vài phần tin tưởng. Đúng vậy, có như vậy một cái sâu sắc sắc bén tên chỉ dẫn đại gia, có loại gì bí ẩn là không thể coi bỏ đâu? Kia yên lặng mười tám năm “Tứ thất kiếp án”, cũng không đúng là ở hán phân tích xuống nước lặc thạch ra sao?

Ba người theo sau đều trầm mặc nhất tiểu hội, có lẽ là ở hiểu ra vừa mới kết thúc kia phiên thảo luận cùng phân tích, có lẽ là ở tích tụ tiếp tục chiến đấu quyết tâm cùng dũng khí. Bất quá như vậy không khí tựa hồ có chút qua cho yên tĩnh , thế cho nên sau một lát, Mộ Kiếm Vân nhin không được đánh cái đại đại ngáp.

La Phi xem nàng mỉm cười:“Một nhọc sao? Xem ra ngươi không thói quen thức đêm a.”

“Lúc này điểm quả thật có chút không thói quen.” Mộ Kiếm Vân biết miệng oán giận nói,“Ta ở trường học thời điểm, cuộc sống nghi ngại đều là thực quy luật . Tiến các người chuyên án tổ, toàn bộ đều lộn xộn .”

La Phi quán thủ, có vẻ thực vô tội bộ dáng:“Hôm nay cũng không nên trách ta, là lão hoàng an bày đâu.”

Mộ Kiếm Vân liền quay đầu, đem đầu mâu chỉ hướng về phía Hoàng Kiệt Viễn:“Ai, lão hoàng, người kia đến cùng là cái gì trọng yếu diễn xuất a, thế nào cũng phải khuya khoắt đem chúng ta ước đi lại?”

Nàng những lời này tựa hồ nhắc nhở Hoàng Kiệt Viễn, người sau nhìn nhìn đối diện trên tường theo dõi màn hình, tự nhủ nói câu “Ân, diễn xuất sắp bắt đầu đâu.”

Theo trên màn hình có thể nhìn đến, một giờ trước còn trống trơn đăng đăng quán bar hiện tại đã trở nên phi thường náo nhiệt . Hoa mắt đèn màu bạn âm nhạc mạnh mẽ tiết tấu qua lại lóe ra , kích thích này đã ngồi xuống cùng trong đại sảnh rượu khách. Bọn họ thân ảnh như quý mỹ bản lúc sáng lúc tối, gò má tấy nhân quá độ phấn khởi mà hồng nóng lên.

“Người này quán bar sinh ý không sai nha.” Mộ Kiếm Vân thuận miệng khoa một câu.

“Hôm nay là biểu diễn ngày, đại bộ phận hội viên đều sẽ đến .” Hoàng Kiệt Viễn tính toán nói,“Phòng chừng có hai ba trăm người đi.”

La Phi lập tức tiếp trà nói:“Cho tới bây giờ là hai trăm ba mươi bảy nhân.”

“Ân?” Hoàng Kiệt Viễn quay đầu lẳng lẳng xem La Phi,“Người làm sao mà biết?”

“Sổ .” La Phi nhún nhún vai bâng, tựa hồ ngại đối phương ở ngạc nhiên,“Đã người ở lối vào trang camera, này công tác cũng rất đơn giản đi. Người xem, hiện tại lại có hai người vào được. Như vậy tổng cộng chính là hai trăm ba mươi chín người, trong đó nam tính một trăm chín mươi bảy người, nữ tính bốn mươi hai nhân.”

Quả thật, nếu nhìn chăm chăm vào cái kia theo dõi màn hình xem trong lời nói, phải kể tới rõ ràng vào bàn rượu khách số lượng có lẽ đều không phải việc khó. Khả Hoàng Kiệt Viễn cùng Mộ Kiếm Vân nhìn nhau liếc mắt một cái, vẫn là đều có chút bất khả tư nghị cảm giác.

“Người vừa rồi luôn luôn tại cùng chúng ta thảo luận ‘Tứ thất kiếp án’ tình huống, ta không phát hiện người ở nhìn chăm chăm theo dõi màn hình xem a. Người là thế nào sổ ?” Mộ Kiếm Vân tròn tròn mắt hỏi, tạm dừng sau một lát,

nàng lại bổ sung một vấn đề, “Hơn nữa người sở này làm gì? Có cái gì ý nghĩa sao?”

“Không cần thiết nhìn chăm chăm vào xem, chỉ cần lưu cái tâm nhãn là đến nơi. Về phần ý nghĩa -- quả thật không có gì ý nghĩa, chính là một loại thói quen, hoặc là, cũng có thể nói là một loại rèn luyện. Nếu các người cũng thường xuyên bồi dưỡng như vậy thói quen, các người sẽ phát hiện loại chuyện này thoát nhìn nan, nhưng làm đứng lên kỳ thật thực dễ dàng. Hơn nữa này thoát nhìn không hề tác dụng tin tức cũng thường thường ở thời khắc mấu chốt biểu hiện ra trọng đại ý nghĩa.” La Phi nhẹ nhàng băng quơ giải thích, giống như này với hắn mà nói là lại bình thường bất quá sự tình.

“Thật sự là kỳ quái thói quen.” Hoàng Kiệt Viễn lắc lắc đầu than thở một câu. Mộ Kiếm Vân tắc cười cười, tựa hồ minh bạch chút cái gì.

Này thật là một loại thói quen, này nam nhân độc hữu thói quen. Tựa như năm đó kia 2 phút thời gian sai lệch giống nhau, trừ bỏ này mỗi thời mỗi khắc đều đối cuộc sống từng chút tiến hành cẩn thận quan sát tên, còn có ai hội đối như vậy nhỏ bé chi tiết vội bắt không thả đâu?

Mà sự thật chứng minh, đúng là này nhỏ bé chi tiết quyết định La Phi cùng Viên Chí Bang kia tràng trí lực cuộc đấu thắng bại. Này thoát nhìn là cái phi thường ngẫu nhiên nhân tố, nhưng này ngẫu nhiên cũng là ngàn vạn thứ tất nhiên tích lũy mà thành đâu!

“Được rồi, đừng nữa thảo luận La đội thói quen vấn đề.” Mộ Kiếm Vân xem Hoàng Kiệt Viễn, “Nói nhanh lên người biểu diễn đi, đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

Hoàng Kiệt Viễn vẫn là không có chính diện trả lời, hắn nhìn nhìn thời gian: “Ân, hiện tại là rạng sáng một điểm hai mươi phân, còn có 40 phút biểu diễn mới có thể chính thức bắt đầu, còn kịp trước làm chuẩn bị.”

“Chuẩn bị?” Mộ Kiếm Vân lộ ra không rõ chân tướng vẻ mặt. Đối phương nhưng là càng làm càng mê hoặc đầu.

“Đúng vậy, nếu không các người rất khó lý giải trận này biểu diễn ý nghĩa.” Hoàng Kiệt Viễn mặt trầm xuống, bỗng nhiên trong lúc đó trở nên cực kỳ nghiêm túc, “Ta kế tiếp muốn cùng người nhóm thảo luận vấn đề, kỳ thật cũng đang là các người sở quan tâm. Cho nên ta mới có thể đem người nhóm ước đến nơi đây.”

Chương 16 nhất nhất nhị bầm thây án

Có lẽ là bởi vì Hoàng Kiệt Viễn ngữ điệu qua cho trầm thấp, một loại làm người ta lần cảm đè nén không khí ở ghế lô nội tràn ngập mở ra. Đây không khí La Phi giống như đã từng quen biết, hần đột nhiên ý thức được cái gì, liền cũng thay đổi sắc mặt hỏi:“Người muốn nói là -- nhất nhất nhị bầm thây án?”

Nghe được “Nhất nhất nhị bầm thây án” Đây sáu cái tự, Mộ Kiếm Vân bất an xê dịch thân thể, cảm giác này hôn ám ghế lô nội đột nhiên trong lúc đó âm lãnh rất nhiều.

Hoàng Kiệt Viễn gật gật đầu, sau đó hỏi ngược lại:“Đôi này khởi án từ, hiện tại các người giải bao nhiêu?”

“Hồ sơ tư liệu đều ở phòng làm việc của ta, bắt quá ta còn chưa có tới kịp nhìn kỹ.” La Phi trả lời đối phương nói,“Hôm nay ta chủ yếu tinh lực đều đặt ở ‘Tứ thất kiếp án’ mặt trên.”

Hoàng Kiệt Viễn “Ân” một tiếng, tỏ vẻ lý giải. Đối La Phi mà nói, chính yếu nhiệm vụ là truy tra eumenides rơi xuống, mà “Tứ thất kiếp án” Liền cùng eumenides thân thể cùng một nhịp thở. So sánh với dưới,“Nhất nhất nhị bầm thây án” Chính là Đỉnh Khoa nhân sinh trung một cái bước ngoặt, cho nên tuy rằng là chấn động nhất thời án kiện, nhưng ở La Phi đám người xem ra ý nghĩa nhưng không nhất định rất lớn.

“Mộ lão sư, người là người địa phương. Đôi này khởi án kiện hẳn là có rất nhiều nghe nói thôi?” Hoàng Kiệt Viễn giờ phút này lại chuyển hướng Mộ Kiếm Vân hỏi.

Mộ Kiếm Vân cười khò gật gật đầu:“Án phát sau kia mấy tháng, cơ hồ mỗi ngày đều là ở các loại nghe đồn trung vượt qua .”

“Vậy người trước tiên là nói nói đi, nhìn xem thị dân trong lúc đó là thế nào truyền lưu .” Hoàng Kiệt Viễn đem thân thể tựa vào trên sofa, sau đó lấy ra một chi khói thuốc điểm đứng lên.

Mộ Kiếm Vân nguyên bản là phi thường chán ghét người khác hút thuốc , nhất là tại như vậy bịt kín không gian nội. Bắt quá giờ phút này nhìn đến sương khói theo Hoàng Kiệt Viễn miệng mũi trung dọn ra, nàng lại ngược lại có loại vui vẻ cảm giác. Bởi vì kia đoạn sắp bị đề cập nhớ lại thật sự quá mức đè nén, nếu phóng ở lại khuyết thiếu nhân gian yên hòa hơi thở, kia thật sự là sẽ đem nhân ghen mắc lỗi .

La Phi ánh mắt cũng ngăm nhìn đến Mộ Kiếm Vân trên người, thần sắc gian trần ngập chờ mong. Làm một gã hình cảnh, hắn công tác thường thường là từ đầu đường cuối ngõ điều tra nghe ngóng bắt đầu. Dân chúng gian đồn đãi mặc dù có thời điểm không quá chuẩn xác, làm bởi vì là mới nhất tiên trực tiếp tư liệu, cho nên thường thường hội cất dấu phi thường mầu chốt mà lại dịch bị xem nhẹ mạnh mẽ.

Mộ Kiếm Vân dùng hai tay đem chén trà phủng ở tại trong tay, tựa hồ tịch này có thể đạt được một ít thêm vào nhiệt lượng. Sau đó nàng hơi hơi nheo lại mắt, suy nghĩ bắt đầu đi vào mười năm trước cái kia mùa đông.....

“Nhất nhất nhị bầm thây án..... Cái kia ngày hắn là 199 hai năm mười hai tháng một hào đi? Lúc đó ta đọc cấp ba, ta nhớ được na hội đúng là cuối kỳ cuộc thi đêm trước, chúng ta mỗi ngày đều phải đi trường học học tự học buổi tối. Có một ngày buổi tối, đến hạ tự học thời gian, lão sư cũng không nhường chúng ta nữ sinh trở về, mà là một đám thông tri tộc trưởng đến trường học tới đón nhân. Sau này cha ta đi lại đem ta tiếp trở về nhà. Ta rất kỳ quái, hỏi hắn là chuyện gì xảy ra. Phụ thân nói với ta: Trong thành ra người xấu, gần nhất nhất định không cần một mình ra ngoài, thượng hạ học hắn đều sẽ tới đón đưa ta. Ta hỏi lại kỹ càng khi, hắn cũng không khẳng định, chính là bảo ta chuyên tâm học tập, không cần vì khác sự tình phân tâm. Hắn càng là như vậy, ta lại càng tò mò, đương nhiên cũng sẽ có lo sợ bất an dự cảm. Ngày thứ hai đến trường học, đồng học trong lúc đó đều ở thảo luận chuyện này. Lúc này ta mới biết được tình huống có bao nhiêu sao khủng bố, cho tới bây giờ, ta đều hối hận không nên đi nghe này đồn đãi. Bất quá lúc đó sở hữu nhân đều đang nói chuyện này, ta chính là không muốn nghe chỉ sợ cũng không khả năng đâu.”

Nghe được Mộ Kiếm Vân cuối cùng câu kia oán giận, La Phi nhin không được cười thâm. Hắn biết rõ thị dân nhóm truyền bá này loại tin tức tốc độ. Năm đó hắn còn xa ở nam minh sơn phái xuất sở nhậm chức, nhưng là nhận đến qua tương quan đồn đãi lan đến.

Hoàng Kiệt Viễn hưng hăng hút một ngụm khói thuốc, hỏi:“Này đồn đãi đều là nói như thế nào?”

Mộ Kiếm Vân đem chén trà đoan đến bên miệng, nhưng chỉ là nhuận nhuận môi sau liền lại buông. Sau đó nàng nhớ lại nói:“Ta nghe nói có cái nữ sinh bị giết. Hung thủ là một cái khủng bố biến thái, hắn đem bị hại giả trên người thịt tất cả đều qua thành thịt dê nhúng bình thường lát cắt, có chút ăn, còn lại sẽ bị loạn ném ở thành thị các góc xó. Còn có người nói, người chết đầu cùng nội tạng cũng tất cả đều bị nấu chín. Giống như cái kia hung thủ giết người mục đích, muốn hưởng dụng một chút mỹ vị thịt người đại tiệc.....”

Mộ Kiếm Vân thanh âm càng nói càng thấp, cuối cùng nàng lắc đầu, tựa hồ rất khó ở tiếp tục đi xuống. La Phi thực hiểu biết nàng cảm thụ, bởi vì nàng sở miêu tả thật sự là một bức qua cho khủng bố trường hợp, mặc dù là La Phi như vậy lịch lãm nhiều năm hình cảnh, ở theo này phiên miêu tả triển khai liên tưởng thời điểm đều khó tránh khỏi sinh ra không khỏe cảm giác.

Chỉ có Hoàng Kiệt Viễn mặt không biểu cảm, bởi vì tương quan cảnh tượng đã ở trước mắt hắn quán quanh vèn vèn mười năm, lại huyết tinh lại khủng bố, đến cuối cùng cũng đều về vì chết lặng. Đến nay vô pháp tán đi chỉ có si

nhục, thời gian tha càng dài liền càng vì khắc sâu si nhục.

Mộ Kiếm Vân thoáng nghỉ ngơi hai khẩu khí, cảm giác tốt chút, liền lại tiếp tục nói: “Sau này còn có cảnh sát đến trong trường học, mang theo mấy Trương Chiêu Phiến nhường chúng ta phân biệt. Ta nhớ được đều là một ít dính dáng vật phẩm. Cho ta ấn tượng sâu nhất là nhất kiện màu đỏ áo lông, kia hẳn là người chết ngộ hại khi sờ mặc. Kia nhan sắc hồng chói mắt, giống như là bị huyết nhuộm thành giống nhau. Ta chỉ dám nhìn thoáng qua liền ngay cả việc quay đầu, sau này liên tiếp mấy ngày buổi tối ta đều sẽ làm ác mộng, mơ thấy kia kiện đỏ như máu quần áo. Từ nay về sau rất nhanh còn có tân đồn đãi, nói cái kia biến thái sát thủ đã thả lời đến: Về sau hàng tháng đều phải ăn một người, mà hắn tập trung mục tiêu chính là này mặc đồ đỏ quần áo, lưu trữ dài tóc trẻ tuổi nữ hài.”

Nghe đến đó, Hoàng Kiệt Viễn nhin không được đánh gãy đối phương: “Cái này chỉ do lời đồn.”

Mộ Kiếm Vân lắc lắc đầu nói: “Có phải hay không lời đồn, lúc đó chúng ta không có năng lực nhận. Ta chỉ biết là, chúng ta ban sở hữu nữ sinh đều tiền rút tóc dài, hơn nữa ở nửa năm thời gian nội cũng không dám mặc đồ đỏ quần áo. Thẳng đến ta sau này thi được cảnh giáo, đến một cái tương đối an toàn tập thể hoàn cảnh trung, như vậy bóng ma mới chậm rãi tán đi.”

“Lời đồn truyền bá trình độ theo mỡ cái mặt bên cũng có thể phản ứng ra thị dân nhóm khủng hoảng tâm lý.” La Phi từ từ sắp một câu, “Cho nên chúng ta cũng không hẳn là đi trách cứ này tin tưởng cùng truyền bá lời đồn nhân, làm cảnh sát, chúng ta càng hẳn là hỏi một chút chính mình, vì sao bọn họ sẽ như vậy sợ hãi? Vì sao không có người đứng ra bảo hộ bọn họ?”

Hoàng Kiệt Viễn ngạc nhiên ngẩn ra, lúc trước oán hận cảm xúc đọng lại ở trên mặt của hắn. Mười năm trước, trọng áp chế hắn đối mặt các loại tàn sát bừa bãi lời đồn cơ hồ tâm lực lao lực quá độ, mặc dù hiện tại hồi tưởng đứng lên vẫn khó tránh khỏi căm giận bất bình. Khả chính như La Phi theo như lời, chính mình thật sự có tư cách đi oán hận này bị vây khủng hoảng bên trong dân chúng sao?

Tiêu diệt sợ hãi, trừng trị tội ác, này nguyên bản là hắn chức trách. Nhưng mà làm tòa thành thị này cần hắn, làm dân chúng cần hắn thời điểm, hắn lại làm đến cái gì đâu?

Hoàng Kiệt Viễn khỏi thuốc ghé vào bên miệng, cũng đã hồi lâu không có hấp thụ một ngụm. Nhiên tẫn khói bụi đã tích góp từng tí một đến bán tắc dài hơn, cơ hồ sẽ nhiên đến ngón tay hắn. Hắn cứ như vậy si ngốc ngồi, dường như về tới mười năm trước cái kia xấu hổ thời khắc.

Mơ hồ có cái trang trọng thanh âm ghé vào lỗ tai hắn hồi tưởng, tuy rằng yếu xa mờ mịt, nhưng là khắc cốt minh tâm.

“..... Tự ‘Nhất nhất nhị đặc đại ác tính bầm thâm án’ phát sinh sau, xã hội hưởng ứng vĩ đại, dân chúng gian sợ hãi cảm xúc lan tràn, lời đồn nổi lên bốn phía, cấp bản thị bình thường sinh sản cuộc sống tạo thành thật lớn phản đối ảnh hưởng. Phụ trách phá án và bắt giam này án thị cục công an hình cảnh đội ở gần một năm trong thời gian công tác bất lực, chưa lấy được gì đột phá tính tiến triển, phạm án hung thủ đến nay nhỡn nhơ ngoài vòng pháp luật, đến nỗi cho quảng đại nhân dân quần chúng mất đi rồi cảm giác an toàn. Ở năm nay chính phủ công tác dân ý xác định và đánh giá trung, thị cục công an danh liệt đếm ngược thứ nhất. Xét thấy kể trên tình huống, kinh tổ chức nghiên cứu quyết định, theo ngay hôm đó khởi miễn đi Hoàng Kiệt Viễn đồng chí thị cục công an hình cảnh đại đội đội trưởng chức vụ.....”

Hoàng Kiệt Viễn thống khổ nhắm hai mắt lại, tay hần hơi hơi run run , khói bụi tùy theo gãy, điệu đến trên sàn toái vì tro tàn.

“Lão hoàng, nói nói người có biết tình huống đi -- chân thật tình huống.” La Phi thanh âm đem Hoàng Kiệt Viễn theo sỉ nhục tính giữa hồi ức tím xuất ra. Người sau thật sâu hít một hơi, hần đem khói thuốc dùng sức kháp diệt ở góc bàn, cổ chừng dừng khí đi nhìn thẳng vào kia đoạn nhân sinh hoạt thiết lư.

“Mộ lão sư vừa rồi nói được không sai, ‘Nhất nhất nhị bầm thâm án’ chính là phát sinh ở 199 hai năm mười hai tháng một hào.” Hoàng Kiệt Viễn bình tĩnh cổ họng nói, mà La Phi tư duy cũng theo hần giảng thuật về tới mười năm trước cái kia mùa đông.

“Trước hết phát hiện tình tiết vụ án , là một cái dọn dẹp đường cái lão thái thái. Nàng ở sáng sớm đi làm thời điểm, ở đông bá lộ đông rác biên phát hiện một cái màu đen bạch xóp. Bởi vì lúc đó phi thường sớm, đông rác trên cơ bản là không, cho nên cái kia bạch xóp phi thường dễ thấy. Xuất phát từ tò mò, lão thái thái mở ra bạch xóp, nhìn đến bên trong là nhất chỉnh túi tươi mới thịt phiến. Nàng tưởng thịt heo, cảm thấy là người nào vội thị mua đồ ăn nhân mất đi , vì thế liền đem kia túi thịt mang về nhà cẩn thận tẩy trừ. Kết quả ở tẩy trừ trong quá trình, nàng cư nhiên ở thịt phiến lý phát hiện tam căn ngón tay, nhân ngón tay! Lão thái thái dọa cái chết khiếp, hô to gọi nhỏ chạy ra phòng ở. Chung quanh hàng xóm đi lại sau khi hiểu rõ tình huống, chạy nhanh báo án. Cảnh sát chỉ huy trung tâm tiếp đến báo án thời gian là ngày mười hai tháng một buổi sáng bảy giờ hai mươi ba phân, 15 phút sau, ta liền mang theo tương quan kỹ thuật nhân viên chạy tới sự phát hiện tràng.”

Tuy rằng đã sự cách mười năm, nhưng Hoàng Kiệt Viễn đối với án phát thời gian vẫn cứ nhớ được phi thường chuẩn xác, này bao nhiêu biểu hiện ra hần thân là một thể hệ hình cảnh đội trưởng chuyên nghiệp tố chất. La Phi ngưng thần nghe được nơi này, hơi hơi nâng tay đánh gãy đôi phương: “Cho nên người là trước tiên liền nhìn đến kia túi thịt phiến? Người có thể hay không nhớ lại một chút này thịt trạng thái?”

“Thịt phiến thực tươi mới, làm cho người ta ấn tượng đầu tiên quả thật như là vừa mới theo trên thị trường mua đến thịt heo. Chính túi thịt phiến trọng lượng rỗng chín giờ ngũ cân, tổng cộng là bốn trăm ba mươi sáu phiến. Thịt phiến lẻ sách phi thường tron nhãn, mã phóng cũng thực chỉnh tề. Mỗi phiến thịt diện tích ở hai mươi tới ba mươi bình phương

cm trong lúc đó, mỗi phiến thịt dày độ 6 nhĩ tới tam mm trong lúc đó. Kinh pháp y xem xét, này đó thịt phiến cùng nơi phát ra cho trưởng thành nữ tính chân bộ cơ bắp, mà kia tam căn ngón tay còn lại là đến từ chính nữ tính tay trái bộ vị ngón giữa, ngón trỏ cùng ngón áp út.”

Hoàng Kiệt Viễn êm tai nói đến, như là ở làm lệ thường tình tiết vụ án thông báo bình thường. Mộ Kiếm Vân lại càng nghe càng không phải tư vị, ngực thẳng nổi lên từng đợt ghê tởm cảm giác.

“Ngươi không sao chứ?” La Phi chú ý tới nàng dị thường vẻ mặt, thân thiết hỏi một câu.

“Không có việc gì.” Mộ Kiếm Vân khoát tay, sau đó xem Hoàng Kiệt Viễn nói, “Đem ngươi yên cho ta một chi.”

Hoàng Kiệt Viễn lấy ra khói thuốc, tính cả bật lửa cùng nhau ném tới. Mộ Kiếm Vân điểm khởi một điếu thuốc ngâm ở bên miệng, chỉ nhẹ nhàng mà hút một ngụm, liền cau mày ho khan đứng lên.

“Ngươi sẽ không hút thuốc a?” Hoàng Kiệt Viễn lộ ra dờ khóc dờ cười biểu cảm, “Ngươi có phải hay không có chút chịu không nổi? Nếu không..... Về trước tránh một chút?”

“Không cần.” Mộ Kiếm Vân một ngụm từ chối đối phương hảo ý, “Ngươi tiếp tục đi xuống nói đi, ta không ngươi tưởng tượng như vậy kém cỏi.”

La Phi xem Mộ Kiếm Vân âm thầm mỉm cười -- nàng này phò không chịu thua tính cách nhưng là cùng Mạnh Vân có vài phần tương tượng đâu.

Hoàng Kiệt Viễn không phải cái thích cần nhần nhân. Gặp Mộ Kiếm Vân như thế liền cũng không nói thêm nữa cái gì, quay lại đề tài tiếp tục giới thiệu năm đó tình tiết vụ án.

“Phát hiện này túi thịt phiến sau, chúng ta đã ý thức được khả năng muốn ra ác tính án kiện, sau này chuyện thực cũng chứng thực loại này đoán --” Nói tới đây, Hoàng Kiệt Viễn không khỏi than nhẹ một tiếng, “Chỉ là chúng ta lúc đó còn chưa có có thể đoán trước đến, này khởi án kiện tính chất đến cùng hội ác liệt đến một cái cái dạng gì nông nổi!”

La Phi biết hẳn giảng thuật sắp tiến vào kế tiếp trọng điểm, cực kì chuyên chú lắng nghe. Mộ Kiếm Vân tắc lấy tay nhu nhu cái mũi, đem châm khói thuốc tiến đến bên miệng, vừa không dám hấp khẩu lại luyện tiếc buông.

Lại nghe Hoàng Kiệt Viễn nói:“Đến buổi sáng chín giờ linh bảy phần, chỉ huy trung tâm lại tiếp đến thị dân báo án. Lần này là hai cái kiến trúc công nhân ở thạch tháp nền đường kiến công trường thượng phát hiện một cái phế khí túi du lịch. Chúng ta lập tức ngựa không dừng vó hướng thứ hai hiện trường tiến đến. Khi chúng ta tới thời điểm, hiện trường đã bị phụ cận phái xuất sở cảnh sát nhân dân bảo hộ lên. Lúc đó có rất nhiều nhân ở cảnh giới tuyến bên ngoài xem, mà kia hai cái báo án công nhân còn lại là một bộ thất hồn lạc phách bộ dáng. Ta cũng cố không lên làm ghi chép, trước cướp đến vòng luân quần trung gian mở ra cái kia túi du lịch. Tuy rằng đã làm tốt lắm sung túc tư tưởng chuẩn bị, ta còn là bị túi du lịch nội thất trạng chán ờ. Na hội đúng là vào đông hàn thiên, nhưng ta rõ ràng nhớ được, trên người ta mồ hôi lạnh từng giọt tỏa ra ngoài, chỉ đều dừng không được!”

Nói xong những lời này sau, Hoàng Kiệt Viễn ngừng lại, tựa hồ hẳn cũng cần một ít thời gian tài năng thích ứng năm đó nhìn đến thảm thiết tình hình. Ở lặng im không khí trung, ghế lô nội không khí ngưng trọng cơ hồ làm cho người ta vô pháp thở dốc.

Mộ Kiếm Vân không thể chịu đựng được như vậy trăm mặc, nàng nắm chặt trong lòng bàn tay hỏi:“Kia túi du lịch lý..... Đền cùng là chút cái gì vậy?”

“Một người đầu, còn có một bộ hoàn chỉnh nhân thể nội tạng.” Hoàng Kiệt Viễn cắn răng nói,“Hơn nữa tựa như nghe đồn theo như lời như vậy, người nọ đầu cùng nội tạng đều là..... Đầu là bị nấu chín.”

Mộ Kiếm Vân cổ họng phát ra thầm thì thanh âm, nàng hao hết khí lực mới đem kia cuộn cuộn mà lên nôn khan dục vọng đè ép trở về.

Mà đối với kia túi du lịch đáng sợ miêu tả còn đang tiếp tục.

“Bởi vì bị nấu qua, cho nên kia khóa đầu người là màu đỏ sậm, trên mặt làn da tất cả đều phù thũng đứng lên. Nay nội tạng tắc lại bị phân biệt bao ở năm trong suốt trong bạch xốp, mã đặt ở đầu người chung quanh, trong đó ruột vẫn là trước ngay ngắn chỉnh tề điệp hảo sau mới cất vào trong gói to.”

Cái này liên La Phi đều có chút ngạc nhiên. Kỳ thật vô luận hung thủ như thế nào tàn bạo hẳn đều sẽ không giết mình, hẳn kinh ngạc là Hoàng Kiệt Viễn cuối cùng nhắc tới cái kia chi tiết. Làm hung thủ sắp chết giả ruột chính tề điệp phóng thời điểm, hẳn phải là thế nào một loại bình tĩnh mà lại nhân nhĩ tâm tính? Tại như vậy tâm tính ra thao trường làm như thế đáng sợ đặc tội đi, kia thật sự là một cái làm người ta nghe những điều chưa hề nghe lãnh huyết ác ma!

Hoàng Kiệt Viễn hoãn hoãn thần, sau đó tiếp tục nhớ lại nói: “Lúc đó mỗi một cái ở hiện trường nhân, cảm giác đều chỉ có thể dùng ‘Khiếp sợ’ hai cái từ trước đến nay hình dung. Xét thấy tình tiết vụ án trọng đại, ta lập tức tướng lĩnh quan tình huống hướng thượng cấp lãnh đạo làm hội báo. Rất nhanh, một cái từ cục công an dài dần dần, thị hình cảnh đội làm tham chiến chủ lực chuyên án tổ tựu thành lập, hơn nữa ở kiến trúc công trường hiện trường mời dự họp lần đầu tiên công tác hội nghị. Ở hội nghị thượng, này án bị định tính vì ‘Nhất nhất nhị đặc đại ác tính giết người bầm thây án’, đồng thời xác định vài cái chủ công phương hướng: Nhất là ở toàn thị trong phạm vi tiến hành sưu xếp, tìm kiếm người chết thi thể khác bộ phận; Nhị là điều tra sắp tới thị nội mất tích nữ tính dân cư, xác định thi nguyên; Tam là tăng mạnh tuần tra cùng an toàn cảnh chỉ ra, để ngừa kẻ bắt cóc lại hành hung.”

“Ân.” La Phi trầm ngâm gật gật đầu, “Phương hướng là không thành vấn đề, sau này tiến triển như thế nào?”

“Tìm kiếm thi thể phương diện, rất nhanh còn có tân phát hiện. Hiệp tra nhân viên đầu tiên là ở diên lăng lộ một chỗ trong đồng rác lại tìm được một cái màu đen bạch xộp, trong gói to trang có gần mười cân nhân thể thịt phiến cùng hai ngón tay; Đến tiếp cận giữa trưa thời điểm, ở đông vòng thành quốc lộ bàng bụi cỏ trung lại phát hiện một cái dùng cũ nát drap giường cuốn lấy bao vây, ở bao vây nội tìm được cái thứ ba trang có người thể thịt phiến cùng ngón tay bạch xộp, trừ lần đó ra, trong bao vây còn có trọn vẹn nữ tính trong ngoài quần áo, đồng dạng cũng là gấp ngay ngắn chỉnh tề -- bắt quá sau đó, cảnh sát sẽ lại cũng không có tìm được qua cái khác người chết đi hài.”

“Nói như vậy, tổng cộng chính là tam bao thịt phiến, còn có một cái trang có đầu cùng nội tạng túi du lịch?”

“Đúng vậy.”

“Tam bao thịt phiến tổng cộng không đến ba mươi cân đi? Nói cách khác, người chết đi hài có một nửa đã ngoài đều không có tìm được, bao gồm nang chủ thể cốt cách.”

“Đúng vậy.” Hoàng Kiệt Viễn thoát nhìn có chút uể oải, sau đó hần chủ động giải thích nói, “Này nguyên nhân trong đó, chúng ta cũng chuyên môn phân tích qua: Hơn phân nửa là nghi phạm đối còn thừa thi hài vứt bỏ áp dụng càng thêm ẩn nấp phương thức, tỷ như nói vùi lấp, đốt cháy, hoặc là vứt bỏ đến ngoại ô dã ngoại đợi chút. Đương nhiên, trên xã hội còn có một ít không hề căn cứ lời đồn.....”

“Bị ăn?” Bởi vì trước đây nghe qua Mộ Kiếm Vân giảng thuật, cho nên La Phi lập tức đã nghĩ đến kia lời đồn sẽ là thế nào, hần ít dùng suy tư liền lắc đầu phủ định nói, “Loại này khả năng tính trên cơ bản không cần lo lắng. Nếu kia thật là một cái ăn thịt người ác ma, hần khẳng định sẽ không đem cốt cách lưu lại, lại đem thịt phiến nơi nơi loạn ném đi?”

Mộ Kiếm Vân gật đầu tỏ vẻ tán thành. Đáng sợ ăn thịt người lời đồn kinh La Phi làm sáng tỏ sau, sắc mặt của

nàng thoát nhìn cũng thư hoãn một ít.

“Tốt lắm, hiện tại nói nói thì nguyên là thế nào xác định đi.” La Phi ý nghĩ không ngừng nghỉ chút nào dọc theo tình tiết vụ án tiếp tục đi phía trước đây tiến.

Hoàng Kiệt Viễn trọng lại điểm khởi một điều thuốc, hít sâu một ngụm sau nói:“Chúng ta đầu tiên là xếp tra xét toàn thị sắp tới mất tích dân cư, nhưng không có tìm được mục tiêu. Rơi vào đường cùng, chúng ta lại ở toàn thị phát hành lượng lớn nhất nhật báo thượng đẳng nhận thi thông cáo, hơn nữa kèm trên người chết quần áo ảnh chụp -- màu đỏ áo lông, chính là mộ lão sư đến trường khi nhìn đến qua kia trương. Sau đó đến mười lăm tháng một hào thời điểm, chức nghiệp đại học mấy nữ sinh đến liên hệ chuyên án tổ, nói các nàng ký túc xá một cái đồng học hữu hảo vài ngày rồi đã trở lại, mà nhận thi thông cáo lý kia kiện áo lông rất giống là nàng bình thường mặc quần áo.

Chuyên án tổ lập tức mang theo này mấy nữ sinh đối người chết quần áo tiến hành rồi thật thể phân biệt. Các nàng nhất trí nhận vì kia vài món quần áo chính là mất tích đồng học sở mặc. Giờ phút này trong lòng ta đã có 90% nắm chắc . Theo sau kia mấy nữ sinh lại đề xuất muốn nhìn thi thể, ta còn không muốn cho các nàng xem, kia quả thật là rất khủng bố . Bất quá kia mấy nữ sinh lại muốn kiên trì -- cũng là đồng học một hồi , quả thật không yên lòng đi. Vì thế ta liền đem lá gan lớn nhất một người nữ sinh đưa pháp y nơi đó, nàng chỉ đối kia khóa đầu chăm chú nhìn liền xác định nói:“Chính là nàng, chính là nàng!” đồng thời nàng giống con tôm giống nhau cung thân thể, liền khóc mang phun , nước mũi, nước mắt, dịch dạ dày cái gì tất cả đều xuất ra . Bất quá người chết thân phận rốt cục được đến xác định: Bản thị chức nghiệp đại học tài vụ và kế toán chuyên nghiệp đại nhị học sinh phòng Xuân Linh.”

“Chức nghiệp đại học học sinh..... Nàng là ngày nào đó bắt đầu mất tích ?”

“Một tháng mười hào buổi sáng ra ngoài, từ nay về sau liền luôn luôn không có trở về.”

“Thì phải là có năm ngày thời gian ? Như vậy trường thời gian, nàng đồng học liền không có cảnh giác? Trường học cũng không quản sao?” La Phi hơi có chút kỳ quái hỏi.

“Khi đó là cuối kỳ, trong đại học chương trình học đã kết thúc , các học sinh đều ở ôn tập phụ lục, cho nên trường học cũng không biết phòng Xuân Linh mất tích sự tình. Về phần nàng ký túc xá đồng học tuy rằng biết tình huống, nhưng là không có nghĩ nhiều. Bởi vì người chết trước đây còn có qua đêm không quy túc tiền lệ. Hơn nữa nàng lão gia khoảng cách tỉnh thành cũng liền hai trăm km lộ trình, về nhà ôn tập đi cũng không nhất định. Nếu không phải kia vài cái nữ hài thấy được nhận thi thông cáo, chỉ sợ người chết thân phận đích xác nhận còn muốn kéo dài vài ngày đâu.”

Là như thế này? Đây cũng là nói được thông. Bất quá thực hiển nhiên người chết cùng xá hữu gian quan hệ cũng không thân cận, nếu không người khác không đến mức đối nàng hành tung một điểm cũng không hiểu biết. Vì nghiệm

chứng chính mình này phỏng đoán, La Phi liền lại hỏi Hoàng Kiệt Viễn:“Căn cứ các người đến tiếp sau điều tra, người chết là cái gì dạng nhân?”

“Người chết phùng Xuân Linh 197 hai năm sinh ra, ngộ hại khi còn không mãn hai mươi một tuổi. Theo nàng đồng học phản ứng, người này tính cách tương đối nội hướng, thậm chí là có chút quái gở. Bình thường nàng rất ít ở trong ký túc xá cùng xá hữu nhóm ở chung, cho dù ở thời điểm, cũng nhiều nửa là một người nghe ca, đọc sách cái gì. Nàng đại bộ phận sau khi học xong thời gian đều là ở giáo ngoại vượt qua, bất quá cụ thể đang làm chút cái gì, có nào bằng hữu, cũng rất ít có người biết.”

La Phi “Ân” một tiếng, này phiên miêu tả cùng chính mình phán đoán cơ bản ăn khớp, sau đó hần lại nhẹ nhàng mà tát miệng nói:“Nếu nói như vậy, liền cấp cảnh sát phân tích người chết quan hệ giữa người với người mang đến không nhỏ khó khăn .”

“Quả thật như thế.” Hoàng Kiệt Viễn đang đưa trong tay khói thuốc, như là tổ khổ nói chung nói:“Nếu là hiện tại thì tốt rồi, đi di động buôn bán sành đem cái chết giả trò chuyện ghi lại điều xuất ra vừa thấy, sở hữu liên hệ nhân vừa xem hiểu ngay. Mà khi khi căn bản không có như vậy liên hệ phương thức, cảnh sát chỉ có thể dựa vào điều tra thăm viếng phương pháp đi giải người chết từng cùng người nào từng có tiếp xúc. Khả bởi vì người chết ở trường học nhất quán vẫn duy trì độc lai độc vãng phong cách, như vậy thăm viếng sẽ rất khó đạt được hữu hiệu tin tức.”

Phân tích người chết quan hệ giữa người với người, đây là gì nhất cộc giết người án ở phá án và bắt giam khi thủ tuyến ý nghĩ. Nhưng đối cho “Nhất nhất nhị bầm thân án”, này bước đầu tiên liền gặp khó khăn.

Bất quá La Phi giờ phút này cũng không bận triển khai chính mình ý nghĩ, hần vẫn là lấy hỏi cùng hiểu biết vì chủ.

“Kia cảnh sát sau này phá án và bắt giam phương hướng là thể nào xác định đâu?”

Hoàng Kiệt Viễn bất đắc dĩ phiệt miệng:“Chỉ có thể chọn dùng tối bốn biện pháp -- mò kim đáy bể.”

La Phi đồ cũng không có hiện ra khinh bỉ thần sắc, hần ngược lại là khẳng định bàn gật gật đầu:“Ồ rất nhiều thời điểm, tối bốn biện pháp cũng đang là hữu hiệu nhất biện pháp -- chỉ cần có thể người bảo lãnh thủ sung túc.”

Hoàng Kiệt Viễn “Hắc” một tiếng nói:“Nhân thủ nhưng là không thành vấn đề . Án phát sau, bởi vì xã hội ảnh hưởng quá lớn, thị cục không thể không công khai hướng dân chúng hạ quân lệnh trạng: Năm nội vụ tất phá án. Theo sau toàn bộ hệ thống cảnh lực cơ hồ đều bị điều động đứng lên, ở toàn bộ tỉnh thành tiến hành rồi một lần đại bài tra.”

“Toàn thành xếp tra? Không có xác định trọng điểm mục tiêu sao?” La Phi lược nhíu nhíu mày. Tuy rằng là mò kim đáy bể chiến lược, nhưng nếu hoàn toàn râu lông mày cầm trong lời nói, liền có lại nhiều cảnh lực cũng khó lấy ứng phó a.

“Mục tiêu vẫn phải có.” Lại nghe Hoàng Kiệt Viễn giải thích nói, “Lúc đó chúng ta xác định một cái phạm vi, hai cái khu vực, ba người đàn tiến hành trọng điểm xếp tra.”

“Nga?” La Phi vòng có hứng thú chọn mày, “Kỹ càng nói nói?”

“Một cái phạm vi chính là lấy chức nghiệp đại học vì trung tâm, bởi vì người chết hoạt động quỹ tích hiển nhiên cũng là coi đây là trung tâm. Chúng ta cơ hồ điều tra toàn giáo sở hữu sư sinh, đồng thời đối trường học chung quanh cửa hàng tiệm cơm chờ công chúng nơi cũng tiến hành rồi thăm viếng.”

Như thế cơ bản nhất ý nghĩ, La Phi lại hỏi: “Có cái gì manh mối sao?”

“Không có tìm được gây hiềm nghi giả. Duy nhất thu hoạch chính là tìm được phùng Xuân Linh sinh tiền thường xuyên hội thăm vài cái studio cùng hiệu sách -- đều ở trường học cửa chính phụ cận.”

“Nàng là một tháng mười hào mất tích. Như vậy theo mười hào đến án phát quang thời gian nội, nàng đi qua này đó địa phương sao?”

Hoàng Kiệt Viễn nói: “Không có.”

Nói như vậy, này manh mối ý nghĩa sẽ không lớn. La Phi liền tiếp tục đi xuống hỏi: “Kia hai cái khu vực lại là thế nào xác định?”

“Hai cái khu vực là căn cứ phao thi địa điểm phân tích xuất ra có khả năng nhất kẻ bắt cóc hành hung địa điểm. Theo không gian phân bố đến xem, chung quanh phát hiện người chết hài cốt địa điểm vừa vắn hình thành một cái ‘Khẩu’ hình chữ. Lo lắng đến kẻ bắt cóc không quá khả năng mang theo bốn bao vây ra ngoài phao thi, cho nên hấn phao thi hành vi hấn là chia làm bốn lần hoàn thành. Theo nghi phạm tâm lý mà nói, hấn ở mỗi một lần phao thi thời điểm đều sẽ không lặp lại trước đây đi qua đường. Chiều này ý nghĩ phân tích, bốn phao thi địa điểm hấn là xuất hiện tại gây

hiện trường bốn bất đồng phương hướng thượng, nói cách khác gây hiện trường ở khẩu hình chữ bên trong. Cho nên chúng ta này trong phạm vi hai cái ở lại tụ tập điểm cũng làm trọng điểm xếp tra khu vực.”

“Có manh mối sao?”

Hoàng Kiệt Viễn trầm mặc lắc đầu.

La Phi đem hai tay hợp ở cùng nhau chà xát:“Ân..... Vậy đang nói nói ba người đàn đi.”

“Cái gọi là ba người đàn, chính là bác sĩ, đồ tể cùng ngoại lai lưu động nhân viên.” Hoàng Kiệt Viễn trước tổng thể khái quát, sau đó lại bắt đầu kỹ càng giới thiệu,“Theo thi thể bị giết hại trình độ đến xem, hung thủ tâm lý thừa nhận năng lực rất mạnh, hơn nữa phân thân thủ pháp thành thạo lão luyện, nếu theo chức nghiệp đặc thù đến lo lắng, khả năng bác sĩ cùng đồ tể tương đối ăn khớp loại này đặc điểm. Mặt khác ngoại lai lưu động nhân viên bị vây xã hội tầng dưới chót, tính nhu cầu đề nén, làm việc bất kể hậu quả, hơn nữa thực dễ dàng nảy sinh trả thù xã hội tâm tính, cho nên chúng ta đem loại người này cũng định vì trọng điểm sờ xếp đối tượng.”

Giống như vậy huyết tính tàn bạo án kiện đích xác không phải người bình thường có thể hoàn thành , đem bác sĩ cùng đồ tể nạp làm trọng điểm hoài nghi đám người hợp tình hợp lý. Tương đối dưới, ngoại lai lưu động nhân viên nhập vây liền có vẻ có chút bất đắc dĩ , bởi vì cơ hồ sở hữu vô đầu án mạng phát sinh sau, cảnh sát đều sẽ đầu tiên đem tầm mắt chăm chú vào người này đàn trên người, này chỉ sợ cũng là xã hội phát triển trong quá trình một cái bị ai đi.

“Như vậy sờ xếp cũng vẫn là không có manh mối sao?” Tuy rằng đã đoán được đáp án là cái gì, nhưng La Phi vẫn là làm theo phép bàn hỏi một câu.

“Không có.” Hoàng Kiệt Viễn cúi đầu đàn khói bụi, biểu cảm ký xấu hổ lại bất đắc dĩ.

“Quả thật là cái lợi hại tên.....” La Phi tự nhủ nói. Bằng lương tâm mà nói, cảnh sát xác định cái gọi là “Một cái phạm vi, hai cái khu vực, ba người đàn” trọng điểm mục tiêu vẫn là rất có chú ý , nhưng vất vả xếp tra nhưng không có đạt được mong muốn hiệu quả, kia chỉ có thể thuyết minh hung phạm tránh né cảnh sát tầm mắt năng lực hơn kỳ cao một bậc.

“Xem ra mò kim đáy bể phương pháp là không thể thực hiện được .” La Phi lược cân nhắc một lát, lại nghĩ đến chút cái khác ý nghĩ, lại hỏi,“Đối phao thi hiện trường khám tra kết quả như thế nào?”

Hoàng Kiệt Viễn nhẹ thở dài một hơi:“Lại nói tiếp cũng thật sự là khéo . Mười hai tháng một hào ngày đó rạng sáng thời gian, tình thành vừa đúng bắt đầu hạ tuyết, thẳng đến buổi sáng hơn chín giờ chung mới dần dần ngừng lại. Cho nên nghi phạm phao thi khi lưu lại dấu chân, vân tay chờ dấu vết đều bị tuyết đọng phá hủy. Hắc, thật giống như là ông trời cũng muốn cố ý làm khó dễ chúng ta đâu.”

La Phi tay phải nắm tay, kéo ra một căn ngón trở vuốt ve cằm, sau đó hần vi lắc lắc đầu nói:“Này chỉ sợ không phải ông trời làm khó dễ, là cái kia tên lợi dụng thời tiết tình huống mà thôi. Nếu ngày đó không có hạ tuyết trong lời nói, có lẽ hần hội chờ đợi, hoặc là lựa chọn cái khác phương thức hủy diệt dấu vết, tóm lại ta không tiếp thu vì hần sẽ ở hiện trường lưu lại cùng loại dấu chân vân tay như vậy rõ ràng manh mối.”

Hoàng Kiệt Viễn sừng sốt một chút:“Có lẽ..... Có lẽ quả thật giống người nói đi, lấy cái kia tên thủ đoạn, hần là sẽ không phạm hạ như vậy cấp thấp sai lầm.”

La Phi càng thêm minh xác đem chính mình lúc trước ý tưởng lại biểu đạt một lần:“Ta vừa rồi nhắc tới hiện trường khám tra tình huống, chủ yếu là muốn biết: Theo thịnh phóng thụ hại giả di hài chờ vật phẩm thượng có thể hay không tìm được đột phá khẩu?”

Ồ phạm tội hiện trường di lưu vật trung tìm kiếm manh mối cũng là cảnh sát quen dùng hình trình thủ pháp chi nhất. Theo trên lý luận mà nói, mỗi một kiện di lưu vật đều có thể điều tra đến nó xuất xứ. Sau đó lại lấy xuất xứ vì ngọn nguồn truy tìm đồng loại vật phẩm chảy về phía, như vậy liền có thể đại khái tập trung vật phẩm người sử dụng hoạt động phạm vi. La Phi ở long châu khi hay dùng loại này thủ pháp phá hoạch qua cùng nhau giết người án. Lúc đó người chết bị trang ở một cái quý danh lữ hành rương trung, phao thi đã ngoại. La Phi liền mang theo này lữ hành rương đến địa phương rương bao thị trường tiến hành điều tra nghe ngóng, đối sắp tới mua qua loại này lữ hành rương khách hàng đều tiến hành rồi đặc thù phác hoạ, cũng cuối cùng bằng vào phác hoạ xuất ra bức hoạ bắt đến hung phạm.

Đáng tiếc đối với “Nhất nhất nhị bầm thân án”, như vậy phương pháp vẫn cứ là không thể thực hiện được . Hoàng Kiệt Viễn chán nản nói cho La Phi:“Năm đó chúng ta cũng từng theo này ý nghĩ triển khai qua công tác, nhưng là rất nhanh liền tiến hành không nổi nữa. Đầu tiên là trang thịt phiến bịch xộp thật sự quá mức phổ thông, thị nội gì một nhà chợ, tạp hoá điểm cơ hồ đều có thể tìm được, hơn nữa đều là miễn phí thủ dùng; Mà dùng để trang đầu nội tạng túi du lịch cùng bao vây quần áo drap giường không chỉ có phổ thông, còn đều là phi thường cũ kỹ vật phẩm, này sử dụng niên hạn ít nhất đã vượt qua năm năm. Muốn tra ra mấy thứ này năm năm phía trước nơi phát ra cùng chảy về phía, kia cơ hồ là không có khả năng .”

Nghe Hoàng Kiệt Viễn nói như vậy, La Phi cũng chỉ hảo lắc đầu buông tha cho , hần híp mắt cảm khái nói:“Người kia..... Hần nhất cử nhất động thật đúng là cẩn thận đâu.”

“Quả thật như thế. Hần hình như là phi thường quen thuộc cảnh sát thám án trình tự, cho nên mỗi một cái khâu đoạn đều tiến hành rồi cực cụ châm chích phòng bị thi thố. Ta mang theo chuyên án tổ ngày đêm không ngừng ác chiến

mấy tháng, còn là không thu hoạch được gì.” Hoàng Kiệt Viễn nói đến chỗ này, ánh mắt cố ý đứng ở La Phi trên mặt, dừng một chút lại nói, “Dưới tình huống như vậy, ta đành phải hậu khởi da mặt, lại đi cầu trợ đã thôi thoái ẩn nhiều năm Đình Khoa.”

Nghe được “Đình Khoa” Đây hai chữ, không chỉ có La Phi tinh thần rung lên, liền ngay cả luôn luôn tại trong thống khổ dày vò Mộ Kiếm Vân cũng bỗng nhiên khôi phục thần thái. Mặc kệ nhất nhất nhị bầm thây án cỡ nào oanh động ly kỳ, hai người này tới chơi mục đích hay là muốn đi tra khảo Đình Khoa rơi xuống. Mà căn cứ đồn đãi, Đình Khoa cũng là bị nhất nhất nhị án kiện làm cho mai danh ẩn tích đâu. Sự thật kết quả là thế nào đâu? Chính cần trước mặt này tiền hình cảnh đội đội trưởng cấp ra đáp án.

“Đình Khoa.....” La Phi thì thảo thờ dài, “Khi đó hấn rời khỏi cảnh giới đã có tám năm thôi? Nghe nói này thời kì hấn cũng bang qua người không ít việc?”

“Đúng vậy.” Hoàng Kiệt Viễn thần nhiên thừa nhận, “Dù sao hấn coi như là của ta sư phụ. Cho nên án tử thượng có cái gì khó khăn, ta cuối cùng tránh không được muốn đi tìm hấn. Hấn khi đó đã thoái ẩn ở ngoại ô, mỗi ngày đủ loại hoa, dưỡng dưỡng điều, ngày đổ nhân nhĩ thật sự. Tuy rằng tuổi lớn, so với ở hình cảnh đội thời điểm còn muốn tinh thần. Bất quá hấn cũng không thích ta đi tìm hấn, dùng hấn trong lời nói nói: Ta mỗi đi một lần, hấn đều phải hao phí mấy ngày tinh lực tâm huyết, quả thực liền cùng giảm thọ giống nhau.”

La Phi cười khổ lắc đầu. Đích xác, hình trình công tác cường độ cũng không phải là người bình thường có thể thích ứng, một khi đầu nhập đến mỗ cộc án kiện bên trong, vậy người liền không cần tưởng nghĩ một hơi, thẳng đến đem nghi phạm thẳng chỉ cho pháp ngày nào đó.

“Vậy người lần này đi tìm hấn, lại là cái gì kết quả đâu?” Mộ Kiếm Vân cũng không quan tâm này đó lời ngoài mặt, thậm nghĩ vội vàng hỏi kết quả.

“Hấn theo thường lệ lại oán giận ta vừa thông suốt. Bất quá oán giận về oán giận, hấn hay là nghe ta đem tình tiết vụ án kỹ càng giới thiệu một lần. Sau đó hấn nói với ta, nhường ta nửa tháng sau lại đi tìm hấn. Hắc, nửa tháng a, hấn trước kia nhưng cho tới bây giờ không đề cập qua như vậy trường thời gian!”

Mộ Kiếm Vân nghe Hoàng Kiệt Viễn cảm khái, có chút không rõ chân tướng: “Thời gian này có cái gì cách nói sao?”

“Thời gian này liền đại biểu hấn cần phá án số trời. Các người cũng biết, ở tám năm gian ta đi tìm hấn rất nhiều lần. Mỗi lần hấn đều là như vậy, nghe xong nói xong tình tiết vụ án sau, liền nói với ta một cái thời gian, nhường ta đến lúc đó lại đến tìm hấn. Thời gian này chậm thì một hai thiên, lâu thì dăm ba ngày, nhưng chưa bao giờ vượt qua một tuần.

Ta lại qua thời điểm, hắn sẽ gặp có trong hồ sơ tình mấu chốt nhất địa phương chỉ điểm ta vài câu, tuy rằng chính là tâm sự sở ngữ, nhưng ta biết kia đều là hắn mấy ngày lý khổ tư ra tình hoa. Làm ta căn cứ hắn chỉ điểm lại đi phá án khi, nguyên bản giằng co cục diện lập tức liền giải quyết dễ dàng, không có ngoại lệ.”

“Nga.” Mộ Kiếm Vân gật gật đầu: Như vậy thám án phương thức thật đúng là tràn ngập truyền kỳ sắc thái. Theo sau nàng lại cảm thán nói:“Kia lần này đưa ra thời gian là nửa tháng, này thuyết minh Đinh Khoa cũng biết, lần này bầm thây án khó khăn so với dĩ vãng gì án kiện đều phải lớn đầu!”

Hoàng Kiệt Viễn không nói chuyện, tựa hồ này căn bản chính là cái không cần thảo luận chuyện thực.

Lại nghe La Phi hỏi:“Nửa tháng sau tình huống thế nào?”

Bạn câu này câu hỏi, La Phi cùng Mộ Kiếm Vân trong ánh mắt đều hiện ra cực kì chờ mong thần sắc. Đối với này khởi huyết tinh mà lại khó giải quyết án kiện, ai không muốn nghe xem Đinh Khoa sẽ cho ra thế nào ý kiến đâu?

Hoàng Kiệt Viễn ngẩng đầu nhìn hai người, thần sắc lại âm đạm thật sự. Sau đó hắn cười khổ mà nói nói:“Sau tình huống -- các ngươi đều đã biết đến rồi.”

La Phi cùng Mộ Kiếm Vân đầu tiên là sửng sốt, bất quá rất nhanh liền ý thức được cái gì.

“Ngươi không có tái kiến Đinh Khoa?” La Phi đoán hỏi.

“Đúng vậy --” Hoàng Kiệt Viễn than nhẹ một tiếng,“Chờ ta thật vất vả ngao đủ nửa tháng, lại đi tìm Đinh Khoa thời điểm, hắn cũng đã chuyển đi rồi. Ai cũng không biết hắn đi nơi nào, hắn cũng không có cấp bắt luận kẻ nào lưu lại liên hệ phương thức.”

Vốn là tràn ngập hi vọng, nhưng cuối cùng hi vọng lại giống xà phòng phao giống nhau tan biến. Mộ Kiếm Vân thực lý giải Hoàng Kiệt Viễn năm đó phải là thế nào một loại cô đơn tính tình, bất quá nàng vẫn là nhịn không được nhắc nhở đối phương:“Hắn giống như chính là ở tận lực trốn tránh ngươi đâu.”

Hoàng Kiệt Viễn biết biết miệng, xem như âm đạm cam chịu.

“Bởi vì hấn đối này khởi án kiện cũng không kể khả thi sao?” Mộ Kiếm Vân muốn đánh phá nỗi đất hỏi đến cùng bình thường.

“Ta không biết, ta từ đây không còn có nhìn thấy qua hấn.” Hoàng Kiệt Viễn thái độ có chút trốn tránh, bắt quá ở chân chờ một lát sau, hấn vẫn là bất đắc dĩ bổ sung thêm: “Loại này khả năng tính..... Hấn là lớn nhất .”

Quả thật, trừ bỏ như thế giải thích, còn có thể có cái gì khác lý do đâu? Nếu Đinh Khoa chính là chán ghét rườm rà thám án công tác, hấn hoàn toàn có thể ở Hoàng Kiệt Viễn lần đầu tiên đăng môn khi liền từ chối đối phương. Ở làm ra hứa hẹn sau lại lựa chọn biến mất, chỉ có thể là kia hứa hẹn vô pháp thực hiện duyên cớ đi?

La Phi cũng hiện ra chút thất lạc cảm xúc. Không chỉ có vì nhất nhất nhị án kiện cản trở, càng bởi vì Đinh Khoa như vậy rời khỏi phương thức. Làm một cái thanh danh hiển hách cảnh giới truyền kỳ, cho dù vô pháp hoàn thành hứa hẹn, cũng nên cấp chờ mong giả lưu một cái giao cho a. Cứ như vậy thất ước rồi đi, bao nhiêu có chút không chịu trách nhiệm cảm giác.

Bất quá theo Đinh Khoa xử lý “Tứ thất kiếp án” Khi tiền lệ đến xem, loại này xử sự phương thức giống như cũng đang phù hợp hấn tính cách. Giáp mặt đối vô pháp xử trí nan đề là lúc, hấn cũng không hội miễn cưỡng chính mình, trốn tránh tổng hội trở thành hấn thiên vị lựa chọn.

Có lẽ này cũng là bị thanh danh sở một duyên cớ đi. Như vậy cùng nhau đại án tử, tự nhiên là cảnh giới mọi người ánh mắt tiêu điểm chỗ. Một khi đi ra phía trước, lại nghĩ lui về sau là khẳng định không có khả năng . Dưới tình huống như vậy, một lần thất bại sẽ gặp bị sở hữu nhân ghi khắc, đủ để thối lại trước đây hơn mười năm tích lũy thắng lợi quang hoàn.

Cái gọi là “Chỗ cao không thắng hần” Đúng là ý tứ này. Làm người đã ở mọi người trong cảm nhận trở thành thắng lợi hóa thân, như vậy thắng lợi đối với người sẽ không lại cụ bị càng nhiều ý nghĩa; Mọi người đối với người duy nhất chú ý điểm cận ở chỗ: Người chừng nào thì hội thất bại.

Cho nên người sẽ gặp phá lệ sợ hãi thất bại. Làm lại có khiêu chiến đã đến thời điểm, người đã không có dũng khí đi thân nhiên đối mặt. Đang lúc này, trốn tránh tự thành người bất đắc dĩ lựa chọn.

Đinh Khoa có lẽ chính là ở lặp lại một cái anh hùng tới đỉnh núi sau tất kinh đường mà thôi. Mà hấn này nhất lui, liền càng không có lại tái nhậm chức lý do . Khó trách ở dài đến mười năm trong thời gian, mọi người đều không thể tìm được hấn hành tung. Có lẽ chỉ cần “Nhất nhất nhị bầm thây án” Còn chưa có phá, Đinh Khoa tên này cũng chỉ có thể làm một cái truyền thuyết phong tồn tại mọi người trong trí nhớ đi.

Nếu thật sự là nói như vậy, kia vẫn hồng binh tử vong chỉ mê làm sao khi tài năng chân tướng rõ ràng? Lấy việc này vì manh mối truy tìm eumenides tung tích hay không là đi vào một cái ngõ cụt?

La Phi càng nghĩ càng là phiền muộn, hắn dùng thủ nhu nhu huyết thái dương, tướng tích này thư hoãn ý nghĩ trung áp lực.

Mộ Kiếm Vân lực chú ý lại còn tập trung tại đây tiền đề tài thảo luận thượng. Nàng đang ở bất đắc dĩ cảm thán nói:“Liên Đình Khoa đều như vậy Kia này khởi án kiện từ nay về sau còn có cái gì tiến triển sao?”

Hoàng Kiệt Viễn tự giễu lắc đầu cười khổ:“Trên thực tế, ở mắt đi Đình Khoa giúp sau, ta đã trên cơ bản tuyệt vọng. Bất quá thân là hình cảnh đội trưởng, ta phải kiên trì đi xuống, đem ngựa chết chữa cho ngựa sống đi. Ở kế tiếp mấy tháng trong thời gian, ta mang theo ta đội viên giống sàng giống nhau đem tình thành cơ hồ si một lần, đã có thể giống ta chính mình sớm đều đoán trước đến , chúng ta liên tên kia một căn lông tơ cũng không có bắt lấy. Cứ như vậy mãi cho đến 199 hai năm cuối năm, tổ chức thượng vì bình ổn dân chúng bắt mẫn, ta đây hình cảnh đội trưởng cấp miễn ..”

Mộ Kiếm Vân dùng đồng tình ánh mắt xem Hoàng Kiệt Viễn. Như vậy xử lý, thật là có điểm tìm người chịu tiếng xấu ý tứ. Bất quá nói còn nói trở về, việc này lớn như vậy xã hội ảnh hưởng, dù sao cũng phải cào ra ý kiến đến đây đi? Hung thủ tìm không thấy, hình cảnh đội trưởng nan từ này cứu. Dù sao người tại đây vị trí thượng, sẽ gánh vác khởi tương ứng trách nhiệm đến.

Hoàng Kiệt Viễn xem hiểu Mộ Kiếm Vân cảm xúc. Hắn hơi hơi cười cười, thần sắc có chút phức tạp:“Lúc đó miễn ta chức, đối ta cũng là là một loại giải thoát -- ta đã bị kia khởi án tử ép tới thật sự là chịu không nổi . Hắc, nhưng như vậy sự tình đối một cái cảnh sát mà nói không thể nghi ngờ là lớn nhất sỉ nhục. Ta chính mình cảm thấy không mặt mũi ở hình cảnh trong đội ngũ đi xuống , cho nên ta không lâu sau liền từ chức, thành các người hiện tại nhìn đến xã hội nhân.”

Mộ Kiếm Vân mỉm cười đáp lại Hoàng Kiệt Viễn, tựa hồ nàng đồng dạng sáng tỏ đối phương suy nghĩ.

“Thoạt nhìn người cũng là đang trốn tránh, nhưng người lại cùng Đình Khoa không giống với. Bởi vì người tuy rằng không lại là một gã hình cảnh, nhưng người lại trước giờ không có quên ‘Nhất nhất nhị bâm thâm án’. Thậm chí cảnh sát đã đem này án phong tồn tại hồ sơ quản lý , mà người lại còn tại đau khổ tìm kiếm tên kia hung thủ tung tích. Người chưa từng có buông tha cho qua --” Nàng nhìn thẳng đối phương ánh mắt,“-- ta nói đúng sao?”

Như là nào đó hồn phách bị đột nhiên tỉnh lại, Hoàng Kiệt Viễn ánh mắt lóe sáng lên, hiện ra kiên định mà lại lợi hại sáng rọi. Như vậy sáng rọi người là vĩnh viễn vô pháp ở một cái phổ phùng thương nhân trên mặt tìm được . Sau đó

hắn cắn răng, nhất tưng một chút nói: “Ai thêm cho ta sỉ nhục, ta nhất định phải nhường hắn tưng mình vì ta lau đi. Không cần nói mười năm, mặc dù là hai mươi năm, ba mươi năm, ta cũng quyết không sẽ bỏ qua hắn!”

La Phi ngẩng đầu xem trước mặt này năm gần nửa trăm nam tử -- thân thể hắn đã mập ra, hắn thái dương cũng lược hiện ra tóc bạc, nhưng là trong lòng hắn chiến đấu hỏa diễm lại còn đang hùng hực thiêu đốt. La Phi cảm thấy chính mình máu cũng bắt đầu thăng ôn. Đúng vậy, bị đánh bại cũng không đáng sợ, chỉ cần ngươi còn có dũng khí chiến đấu, thắng lợi hi vọng liền vẫn cứ phiêu đẳng ở ngươi tiền phương!

Mặc kệ là “Nhất nhất nhị bầm thây án” Khủng bố ác ma, vẫn là lãnh huyết sát thủ eumenides, các ngươi đều phải đối mặt như vậy vĩnh không buông tay đối thủ!

“Thoạt nhìn diễn xuất đã bắt đầu đâu.” Mộ Kiếm Vân bỗng nhiên chuyển qua đề tài, bắt quá nàng nửa câu sau nói lại vòng vo trở về, “Này diễn xuất cũng là ngươi tìm kiếm hưng thủ phương thức sao?”

Hoàng Kiệt Viễn cười thâm. Nếu không có như thế, hắn lại như thế nào đêm hôm khuya khoắc đem này hai cái cảnh giới chuyên gia ước đến chính mình trong quán bar.

La Phi giờ phút này cũng quay đầu hướng về theo dõi màn hình nhìn lại, đã thấy quán bar đại đường nội đã là đầu người toàn động. Một cái trang điểm quái dị ca sĩ đang ở vũ đài trung tâm hát vang, bốn phía rượu khách nhóm thì tại lóe ra bất định ngọn đèn trung loạn khiêu vũ điệu.

“Này còn không phải chính thức diễn xuất.” Khi nói chuyện, Hoàng Kiệt Viễn nhìn xem biểu, thời gian đã gần đến rạng sáng hai giờ. Hắn lược châm chúc một lát, lại nói: “Như vậy đi, các ngươi đều là lần đầu tiên đến, ta mang bọn ngươi đến hiện trường đi, như vậy có thể nhìn xem càng rõ ràng một ít.”

Hắn vừa nói một bên theo trên sofa đứng lên. La Phi cùng Mộ Kiếm Vân cũng không chút do dự theo đứng dậy, tuy rằng còn không rõ ràng kia diễn xuất đến cùng là cái dạng gì, nhưng gần gũi quan khán không thể nghi ngờ so với ở theo dõi trong phòng càng có thể hiểu rõ trong đó huyền cơ.

Vì thế này một hàng ba người liền trước sau hướng về ghé lô ngoại đi đến. Làm kia có tốt cách âm hiệu quả ghé lô môn vừa mở ra sau, lập tức liền có một cỗ chấn nhân tiếng gầm mãnh liệt mà đến.

Đối La Phi mà nói, đó là một loại chưa bao giờ thể nghiệm qua âm nhạc. Mỗi một cái âm phù đều cường hãn đến cực điểm, ở trong không khí lấy nổ mạnh hình thức hướng ra phía ngoài truyền lại liền miên không dứt sóng xung kích,

lâm kia đỉnh sóng va chạm đến người màng tai sau, giống như là búa tạ kháng đánh giống nhau, chấn đắc trái tim người cũng muốn đi theo kinh hoàng đứng lên. Mà ca sĩ khàn khàn tiếng nói xen lẫn ở trong đó, cuồng loạn, không giống như là ở ca hát, mà như là dã thú trước khi chết kêu khóc.

La Phi trong lúc nhất thời có chút khó có thể thừa nhận, hấn nhú nhú đầu mày, muốn nói cái gì đó lại buông tha cho. Bởi vì tại như vậy tiếng gầm hạ, hấn cho dù đem cổ họng xé vỡ, cũng rất khó nhường chính mình đồng bạn nghe rõ hấn lời nói.

Để sau đến lâu một sau, kia tiếng gầm lại mãnh liệt, La Phi cảm giác thân thể của chính mình đều phải bị phao đến không trung bình thường. Hấn quay đầu nhìn xem phía sau Mộ Kiếm Vân, đã thấy đối phương đang dùng thon thon tay nhỏ bé đặt tại ngực bộ vị, hiển nhiên cũng thực không thích ứng hoàn cảnh như vậy.

Bất quá ở diễn đài chung quanh này rượu khách lại hoàn toàn là một khác phó trạng thái. Bọn họ trong tay bưng các loại rượu ngon, ở tiếng gầm trung kịch liệt lắng lắng, say mê bởi này trung. Đồng thời ánh mắt của bọn họ trung tản mát ra một loại mãnh liệt dục vọng, tựa hồ ở chờ mong cái gì.

Hoàng Kiệt Viễn mang theo la mộ hai người hướng quán bar trung tâm chỗ đi đến. Diễn đài chung quanh sớm bị vây chặt như nêm cối, bất quá kia trường ca tiêu tử hợp thời xuất hiện tại ba người trước mặt. Hoàng Kiệt Viễn không cần nói chuyện, chỉ xung hấn lực gât gât đầu, tiêu tử liền tức hiểu ý rời đi. Không bao lâu, hấn mang về ba năm cái thân thể khỏe mạnh bảo an. Này bảo an cũng không có hai lời, đi qua liền trực tiếp chen chúc tại trong đám người, dùng thân thể sinh sôi khiêng ra một cái thông đạo.

Hoàng Kiệt Viễn đi ở khi trước, cùng La Phi, Mộ Kiếm Vân cùng dọc theo người nọ thịt thông đạo đi tới vòng luân quần trung tâm chỗ. Ở nơi đó có một vòng một người rất cao thủy tinh mạc tường nâng cốc khách nhóm chắn cách diễn đài ba thước có hơn địa phương. Bất quá mạc tường chính diện có một cánh cửa, đầu lĩnh bảo an mở cửa, đem La Phi ba người phóng tới thủy tinh tường trong vòng. Nơi này không cần chịu chật chội khổ, thả tầm mắt thông thấu, không hề ngăn trở. Bên ngoài không ít rượu khách đều đầu đến hăm mộ ánh mắt, không biết này ba gã “Khách quý” Đến cùng là cái gì lai lịch.

La Phi ba người vừa mới đứng định, trên đài vị kia rock'n'roll ca sĩ biểu diễn liền kết thúc . Đỉnh tai nhức óc âm nhạc cùng huyền não thanh cũng tùy theo ngưng hấn. Thừa dịp này khó được yên tĩnh một lát, Hoàng Kiệt Viễn bình tĩnh cổ họng nói một tiếng:“Mau bắt đầu.” Hấn giọng nói phủ lạc, lại nghe “Làm -- làm --” Hai tiếng, quán bar nội đồng hồ treo tường chỉ hướng về phía rạng sáng hai giờ. Bên ngoài rượu khách nhóm về mặt xôn xao, nào đó phần khởi cảm xúc đang ở bọn họ trong cơ thể cấp tốc nổi lên .

Âm nhạc tại giờ phút này lại lần nữa tấu vang lên đến, tựa hồ cấp cho rượu khách nhóm nóng cháy cảm xúc thêm nữa thượng một phen vượng hỏa. Mà lần này âm nhạc so với lúc trước càng thêm quái dị cùng mạnh mẽ, kia cơ hồ là một loại không thuộc mình gian sở hữu âm nhạc, nó cũng không có tuyệt vời giai điệu, rất nhiều thời điểm chính là giống

kim chúc gian đánh cùng ma sát mà sinh ra vĩ đại tạp âm. Bất quá này đó tạp âm không thể nghi ngờ lại trải qua tỉ mỉ bố trí, do đó cấu thành một chi đường như là đến từ địa ngục chỗ sâu hòa âm. Này trầm trọng âm phù như là đen đặc mây đen bình thường tràn ngập mở ra, che đậy người nghe trong lòng ánh mặt trời, chỉ còn lại tiếp theo phiến tràn ngập tuyệt vọng cùng sợ hãi, làm người ta hít thở không thông đè nén cảm giác.

La Phi đối âm luật không hiểu nhiều lắm, khả hấn cả người máu cũng bị như vậy âm phù ăn mòn. Mỗi khi âm nhạc tiết tấu tới cao trào là lúc, hấn huyết thái dương cùng thủ đoạn chỗ động mạch liền cũng theo kịch liệt nhảy lên, dường như tùy thời hội thừa nhận không xong áp lực mà bạo liệt bình thường. Hấn có chút hãi dị cho này âm nhạc cường đại uy lực, liền nhắm hai mắt lại, đồng thời nỗ lực ngưng tụ lại tâm thần tưởng không chế được thân thể tiết tấu. Dần dần, này âm phù tựa hồ tiêu thất, mà ở trước mắt hấn bỗng nhiên xuất hiện một ít kỳ quái hình ảnh.

Hấn nhìn đến một mảnh máu tươi đầm đìa thảm thiết cảnh tượng, bị thiết toái thi thể ở không trung phi vũ, còn có này bị nấu chín đầu người cùng nội tạng. Ở người chết da thịt tuyên cách trên mặt, cư nhiên ần ần lộ ra một tia quỷ dị tươi cười, mà khoe mắt nàng lại rõ ràng có đục ngầu nước mắt ồ ồ mà ra. Làm La Phi tưởng đề sát vào chút xem cái rõ ràng thời điểm, người chết mí mắt bỗng nhiên mở, lộ ra một đôi che kín máu đen ánh mắt.

La Phi cảm thấy lòng dạ chỗ một trận kinh hoàng, cơ hồ muốn hô to ra tiếng. Liền vào lúc này, bỗng nhiên có người bắt được cổ tay hấn, đem hấn theo kia phiến huyết nhục bay tứ tung hư ảo thế giới trung tha xuất ra.

La Phi mở to mắt, cuồng táo tiếng nhạc lại cắn nuốt hấn màng tai, làm hấn phiền muộn không chịu nổi. Bắt lấy cổ tay hấn nhân cũng là Mộ Kiếm Vân, người sau chính thân thiết xem hấn, hai mắt mình xán như tinh. La Phi ý thức bị này ánh mắt mang về đến sự thật thế giới trung, cảm giác sợ hãi tiêu tán rất nhiều, mà lúc này hấn mới ý thức đến, trán của bản thân ở giây lát trong lúc đó nhưng lại là đại hấn đầm đìa.

Mộ Kiếm Vân dùng ngón tay ánh mắt mình, sau đó lại lắc lắc đầu. La Phi nhất thời hiểu được: Vừa rồi đúng là bởi vì chính mình nhắm mắt lại, cho nên tư duy mới hoàn toàn bị kia âm nhạc mang đi, đến nỗi cho sinh ra khủng bố ảo giác. Vì thế hấn liền hấp thụ giáo huấn, không lại đi tận lực cùng kia âm nhạc đối kháng, mà là từ bỏ mất đi chú ý chung quanh chân thật thế giới tình huống.

Chỉ thấy này rượu khách nhóm cảm xúc đã gần đến điên cuồng, bọn họ cùng kia âm nhạc tiết tấu hô lớn :“Xuất ra! Xuất ra!” Tựa như đói khát bày sới ở tru lên bình thường.

La Phi cùng Mộ Kiếm Vân nhìn nhau liếc mắt một cái, biết bọn họ kêu gọi đúng là Hoàng Kiệt Viễn an bày “Biểu diễn”. Vì thế hai người lập tức lại đều đem ánh mắt chuyển hướng về phía cách đó không xa diễn đài, bởi vì nơi đó đúng là chúng rượu khách tầm mắt tụ tập chỗ.

Rốt cục, ở mọi người ngàn hô vạn gọi bên trong, biểu diễn nhân vật chính chân thành đi lên diễn đài. Đây là một cái yêu dã cao gây nữ tử, nàng mặc một thân màu đen giả dạng, theo bó sát người áo da quần da, đến trên chân đăng đài đồng da ủng, thậm chí là trên mặt đeo biên bức mặt nạ, toàn bộ đều là màu đen. Này đó màu đen phụ trợ ra nàng tuyết trắng da thịt, tức tản ra mùi hoặc hơi thở, đồng thời sắc thái cũng cùng âm nhạc bình thường âm trầm đè nén.

Nữ tử ở diễn trên đài vũ động xoay tròn, mang dưới đài rượu khách nhóm cảm xúc càng thêm cao vút. Bọn họ mồm to uống liệc rượu, đồng thời lại đang không ngừng hô lớn: “Xuất ra! Xuất ra!”

Vì thế có một nhân vật từ hậu đài đi ra. Lần này cũng là một cái tinh tráng nam tử. Hắn quang trên thân, trên đầu bộ màu đen mặt nạ bảo hộ, chỉ có một đôi mắt hung tợn trừng ở bên ngoài, hiển nhiên là ở sắm vai một cái đao phủ nhân vật.

Nữ nhân thấy này đao phủ sau liền bắt đầu ở diễn trên đài kinh cụ trốn tránh. Mà người sau vượt qua vài bước sau liền đem nàng cầm ở tại trong tay. Sau đó đao phủ cuồng tính quá, hắn xé rách nữ nhân áo da quần da, rất nhanh đã đem đối phương áo khoác toàn bộ thốn tẩn. Kia nữ nhân trên người còn sót lại màu đen nội y cùng da ủng, nàng yếu kém vô lực giãy dụa, một đôi mặt mày ở biên bức mặt nạ sau lóe ra hoảng sợ quang mang.

Mộ Kiếm Vân bị này dâm tục trường hợp kích thích không quá thoải mái, liền hơi hơi quay mặt qua chỗ khác. Liền tại đây khi, nàng bỗng nhiên cảm giác có người ở đụng chạm cánh tay của mình, quay đầu vừa thấy cũng là La Phi.

La Phi hướng về phía phía sau mặc ngoài tường vây nỗ bừa môi, Mộ Kiếm Vân vội vàng hướng về hướng ý bảo phương hướng nhìn lại. Đã thấy vừa rồi kia vài cái cường tráng bảo an lại xâm nhập trong đám người, bọn họ tựa hồ nhận định chỗ cái mục tiêu, vài người lẫn nhau bọc đánh hướng cùng một chỗ dựa, cuối cùng chậm rãi vây quanh ở một gã rượu khách bên người.

Đó là một cái vóc dáng thấp nam tử, thoát nhìn sắp ba mươi tuổi, dáng người béo tốt, vẻ mặt dữ tợn. Hắn chính mê say cùng trên đài “Phấn khích” biểu diễn, nhưng bất đắc dĩ dáng người có hạn, tầm mắt bị che lợi hại. Ở chung quanh mọi người tiếng động lớn tiếng la trung, hắn luôn luôn tưởng chừng đến vòng luẩn quẩn hàng trước, khả phía trước nhân lại khởi khảng nhường hắn đi qua? Bất quá làm kia vài cái bảo an đã đến sau, tình huống đã có biến hóa. Bởi vì bọn họ chính lạng lẽ dùng chính mình cường tráng thân thể vì kia nam tử bài trừ một cái thông đạo. Kia nam tử cũng không có cảm thấy ra đây là tận lực gây nên, hắn chính là theo bản năng theo mở đường bảo an, bất tri bất giác liền đi tới mặc tường bên ngoài. Mà kia vài cái bảo an tắc luôn luôn tán ở bên người hắn, đem hắn cùng cái khác rượu khách ngăn cách mở ra.

Rượu khách nhóm tất cả đều rơi vào điên cuồng trạng thái, không có người chú ý tới phát sinh tại bên người biến hóa này. Chú ý đến này một màn trừ bỏ La Phi cùng Mộ Kiếm Vân ở ngoài, còn có trên đài cái kia đao phủ. Lúc hắn nhìn đến ả cái nam tử đã bị tách ra đến, liền vung theo nữ tử trên người bối hạ cái kia quần da, nhe răng cười hướng về diễn đài bên cạnh đi đến.

Thủy tinh ngoài tường quần chúng nhóm như là chiếm được nào đó ám chỉ, điên cuồng mà muốn đụng đến hàng trước. Lúc này đã thấy kia đao phủ vung tay lên cánh tay, đem quần da ném dưới đài đám người. Mọi người tê hô ý muốn tranh đoạt, nhưng người may mắn chỉ có một, cái kia quần da công bằng chính dừng ở bị bảo an vây quanh tên kia ả cái nam tử trong tay.

Chung quanh rượu khách nhóm đều phát ra diêm mộ tán thưởng cùng ảo não tiếc hận thanh. Nhưng La Phi cùng Mộ Kiếm Vân lại trong lòng hiểu rõ: Đây hết thấy căn bản chính là thiết kế tốt, ả cái nam tử sớm là trải qua “Điều động nội bộ” người may mắn.

Kia nam tử chính mình đối này hiển nhiên cũng không chút nào cho biết. Lúc hắn đem cái kia quần da thường ở trong tay thời điểm, liền giống trung cuối cùng giống nhau hưng phấn mà cuồng khiêu đứng lên, sau đó hắn còn đem quần da tiến đến chính mình miệng mũi tiền, phi thường đáng khinh thâm khúu còn sót lại nữ nhân mùi thơm của cơ thể.

Mộ Kiếm Vân phi thường hèn mọn phun ra hai chữ đến: “Ghê tởm.” Một bên La Phi tuy rằng nghe không thấy lời của nàng, nhưng theo đối phương biểu cảm cũng có thể đoán ra cái đại khái. Lại chuyển tới bên kia nhìn xem Hoàng Kiệt Viễn, đã thấy người sau lược gật gật đầu, vẻ mặt nghiêm túc thật sự, tựa hồ ở ý bảo chính mình nghiêm cẩn tiếp tục xem đi xuống.

Diễn trên đài chân nhân tú đã tiến vào đến hùng hực khí thế giai đoạn. Ở đao phủ đem quần da phao đến dưới đài sau, không biết từ chỗ nào lại xả ra một cái dài thẳng. Kia dài thẳng bị nhuộm thành đỏ tươi ánh mắt, vũ động đứng lên giống như là lưu động máu bình thường. Đây huyết sắc làm nổi bật đến rượu khách nhóm trong mắt, khiến cho bọn hắn ánh mắt cũng trở nên màu đỏ màu đỏ, lóe ra như bày sôi một loại ánh sáng mang.

Nữ tử giờ phút này nằm co ở đao phủ dưới chân, mảnh mai lợi hại đi năng lực phản kháng. Đao phủ hai tay đem dây tơ hồng kéo khai, sau đó theo nữ tử cổ chỗ bắt đầu, một vòng một vòng vây quanh nàng khu buộc chặt đứng lên. Nàng kia thống khổ giãy dụa vặn vẹo, nhưng cuối cùng vẫn là bị trói buộc um tùm.

Đao phủ dùng sức túm còn sót lại thẳng đầu, khiến cho dây thừng thật sâu khảm vào nữ tử trắng nõn da thịt nội. Theo dưới đài nhìn lại, đỏ tươi dây thừng cực kỳ giống trái rộng toàn thân tàn khốc vết máu. La Phi bỗng nhiên cảm thấy có chút không khỏe, bởi vì này mạc cảnh tượng nhường hắn không tự chủ được liên tưởng nổi lên vừa mới thảo luận qua kia khởi bầm thây án. Hắn tâm niệm vừa động: Chẳng lẽ này đao phủ đúng là ở ám phòng nhất nhất nhị án kiện trung hung phạm bầm thây quá trình sao?

Đao phủ đem thẳng đầu ở nữ nhân gánh vác cổ tay thượng đánh cái kết. Lúc này hiện trường tiếng nhạc trung âm ảm xen lẫn nữ tử rên rỉ, kia rên rỉ nghe qua cực đoạn thống khổ, sống thoát thoát đó là kẻ cận tử vong lâm chung thở dốc,

làm người ta không rét mà run. Nhưng này chút vậy xem rượu khách lại tại như vậy rên rỉ trung đạt được lớn hơn nữa khoái cảm, bọn họ hô hấp trở nên dồn dập, máu cơ hồ muốn theo âm nhạc bốc cháy lên.

Lúc này từ hậu đài lại chui ra hai gã nam tử. Bọn họ cũng đều quang cánh tay, một bộ hung thần ác sát bộ dáng. Hai người này hợp lực thổi một cái đại thủy tinh rương, kia thùng nằm ngang ở ròng rọc trên xe, ước chừng một thước dài, nửa thước cao, cả vật thể trong suốt, như là một cái cực đại bể cá.

Hai gã nam tử đem thủy tinh rương thổi phóng tới diễn Đài Trung tâm, sau đó đem rương cái vạch trần, lại ban âm nhạc sáng vài cái tràn ngập bạo lực cảm tư thế. Làm âm nhạc lược nhập cơn sóng nhỏ thời điểm, bọn họ liền một lần nữa lui vào hậu trường.

Vì thế trận này biểu diễn nhân vật chính lại thành cái kia đao phủ. Chỉ thấy hắn đi lên phía trước đem cái kia nữ nhân hoành thân ôm lấy, vòng đài triển lãm một vòng sau lại đem nàng nhét vào cái kia thủy tinh rương lý. Tựa hồ muốn phối hợp như vậy bạo lực trường hợp, diễn đài bốn phía dâng nổi lên một trận lượn lờ sương khói. Làm sương khói tan hết sau, đao phủ đã không biết từ chỗ nào phùng ra một đồng chói lọi đao kiếm, này đó đao kiếm bị ném tới diễn trên đài khi, cho nhau va chạm, phản xạ ra âm trầm quang mang.

La Phi trong lòng cả kinh, dựa vào hắn nhiều năm hình cảnh kinh nghiệm, có thể phán đoán này đó đao kiếm đều là mở nhận khẩu “Thực tên”! Vật như vậy bị lấy đến trên vũ đài, không biết phía dưới biểu diễn còn có thể xuất hiện thế nào huyết tinh bạo lực trường hợp?

Mà này rượu khách cũng là thấy nhưng không thể trách, hoặc là nói, bọn họ vốn là vì này huyết tinh cùng bạo lực cảnh tượng mà đến! Làm lóe hàn quang đao kiếm bị lượn ra thời điểm, bọn họ bộc phát ra âm âm thanh ủng hộ. Quán bar nội trong lúc nhất thời quần ma loạn vũ, ồn ào bốc lên!

Đao phủ đem kia thủy tinh rương một lần nữa cái hảo, nữ nhân liền triệt để thành trong rương kẻ tù tội. Sau đó hắn nhặt nổi lên một thanh trường kiếm, giơ lên cao qua đỉnh, hướng mọi người triển lãm mũi kiếm dày đặc mũi nhọn. Âm nhạc tại giờ phút này im bật, ồn ào náo động quần chúng nhóm cũng ngừng lại rồi hô hấp, bọn họ trọn tròn màu đỏ ánh mắt, như là một đám đối sói bàn nhanh nhìn chăm chăm diễn trên đài kia chỉ trắng nõn con mồi.

Nữ nhân cuộn mình ở thủy tinh mặt sau, mông nhũ cao ngất, toàn bộ thân thể bị vắn vẹo thành một loại mê người tư thái. Dây tơ hồng, thịt lợt, màu đen mặt nạ bảo hộ cùng nội y, này ba loại sắc thái đối lập tiên minh, thẳng người xem hoa mắt quá mắt.

“Bọn họ…… Muốn làm gì?” Cứ việc trước đó biết này chính là một hồi “Biểu diễn”, nhưng Mộ Kiếm Vân vẫn là thống thống Hoàng Kiệt Viễn, không yên hỏi một câu.

Hoàng Kiệt Viễn đem tay phải ngón trỏ đặt ở bên môi, làm cái “Hu” Thủ thế, sau đó hần nhẹ nhàng mà dặn nói: “Đừng nói chuyện, đến mấu chốt nhất thời khắc !”

Mộ Kiếm Vân lại quay đầu nhìn xem La Phi, đã thấy người sau đã ở nhìn không chuyển mắt nhìn chăm chăm diễn đài, nàng đành phải bắt đắc dĩ bữu môi, đem lực chú ý một lần nữa đầu trở lại diễn xuất hiện trường.

Giờ phút này đao phủ chính thanh trường kiếm mũi kiếm đề ở rương thể thượng, ở nổi lên sau một lát, hần bỗng nhiên dùng một chút lực, kiếm kia tiêm nhưng lại xuyên qua thủy tinh sáp đi vào!

Mộ Kiếm Vân tâm căng thẳng, không tự chủ được “A” một tiếng, bất quá nàng này thanh kinh hô lại không có người có thể nghe thấy. Bởi vì thủy tinh rương nội nữ tử đã ở đồng thời phát ra một tiếng thê lương kêu thảm, bạn này tiếng hô, trong lúc đó đâm vào rương thể trường kiếm thật sâu trát ở tại nữ nhân lỗ lỗ bầu vú thượng, máu lập tức theo mũi kiếm ồ ồ chảy ra.

Thùng nội tựa hồ có Mike cùng âm quỹ tương liên. Bị phóng đại kêu thảm thanh truyền khắp toàn trường, cùng máu tươi tôn nhau lên sấn sinh ra ra cực kì rung động hiệu quả. Rượu khách nhóm thân thể đều tùy theo nghiêm nghị rung động một chút, trên mặt tất hiện ra khấn trương cùng kích thích tương giao tạp phản khởi biểu cảm.

Âm nhạc tại giờ phút này lại vang lên, tiết tấu càng tảo loạn điên cuồng. Ở kim chúc ma sát trong tiếng ầm ầm truyền đến dã thú trầm thấp kêu gào, mà nữ nhân ái muội rên rỉ cùng như tổ khóc cũng xen lẫn ở trong đó, đủ để kích phát ra nam nhân trong lòng nguyên thủy dục vọng cùng thị huyết xúc động. Dưới đài vây xem bày sới khê liêm môi, bắt giữ trong không khí kia ngọt huyết tinh hơi thở. Bọn họ đã ở triệt để điên cuồng bên cạnh!

Gì một nữ nhân bình thường ở đối mặt cảnh tượng như vậy khi đều khó tránh khỏi sinh ra sợ hãi, đó là Mộ Kiếm Vân cũng không thể ngoại lệ, nàng nhìn quanh bốn phía, sắc mặt có vẻ có chút tái nhợt. La Phi chú ý tới nàng biến hóa, liền thoáng đứng ở nàng sườn phía sau, dùng thân thể che khuất bên ngoài bày sới cơ khát tầm mắt. Này rất nhỏ động tác nhường Mộ Kiếm Vân cảm thấy an toàn rất nhiều, nàng xung đối phương cười nhẹ, lấy chỉ ra lòng biết ơn.

Diễn trên đài đao phủ giờ phút này thanh trường kiếm rút ra, sau đó dùng tay phải cao giơ lên cao quá mức đỉnh, tươi mới máu theo kiếm gian tích lạc ở hần lỗ lỗ trước ngực thượng, dữ phát sấn hiện ra này dữ tợn đáng sợ khí chất.

Rượu khách nhóm cuồng tảo đứng lên, bọn họ đối chỗ ta sự tình đã mong đợi lâu lắm, thật sự khó có thể đè nén phản khởi cảm xúc!

Đao phủ am hiểu sâu như vậy không khí, hiện tại hẳn sẽ đem này cuối cùng một đoàn liệt hỏa châm. Vì thế hẳn hướng về tiền phương bán ra hai bước, xung dưới đài rượu khách nhóm vũ động chính mình cánh tay trái, như là muốn vờ dẫn bọn họ xông lên diễn đài bình thường. Tại như vậy khiêu khích hạ, này sớm bành trướng thủ tính rốt cục triệt để bạo phát, đám người điên cuồng mà về phía trước bắt đầu khởi động, mỗi người trong mắt đều lóe ra hùng hực dục vọng chi hỏa, tình dục, thị huyết, tràn ngập từ vong hơi thở dục vọng!

Bất quá diễn trước đài mặt kia nói mặc tường chặn bày sói đường đi. Chỉ có lúc trước cái kia ả cái nam tử ở chúng bảo an vây quanh hạ thông qua mặc trên tường cánh cửa kia. Hẳn cao hứng phấn chấn vung trong tay cái kia quần da, bởi vì câu lạc bộ diễn xuất quy tắc sớm thuyết minh: Này quần da đúng là rượu khách nhóm muốn đi lên diễn đài khi duy nhất “Giấy thông hành”.

La Phi đám người nhìn theo ả cái nam tử theo bên người bản thân trải qua. Người nọ hai mắt thẳng lẳng lẳng nhìn chăm chăm trên đài thủy tinh rương, tựa hồ nơi đó chính là hẳn phát tiết dục vọng chung cực nơi. Ở đề nén táo loạn tiếng nhạc trung, hẳn từng bước một đi lên diễn đài, đi tới cái kia thủy tinh rương tiền.

Đao phủ đem lấy máu trường kiếm giao cho ả cái nam tử trong tay, sau đó chính mình liền lui ở tại một bên. Kia nam tử gắt gao nắm giữ trường kiếm, ánh mắt hướng móc giống nhau tránh hướng về phía bị nhốt ở thủy tinh rương nội nữ tử.

Sau khi bị thương nữ nhân càng có vẻ mảnh mai vô y, đỏ tươi máu thấm ở tuyết trắng trên ngực, tổ hợp thành lãnh khốc mà lại diễm lệ sắc thái. Nàng liền giãy dụa khí lực cũng không có, chính là thở dốc rên rỉ, mà như vậy càng thêm kích phát rồi lang tộc thú tính trung bạo ngược dục vọng.

Ả cái nam tử dục vọng giờ phút này đã vô pháp áp chế, hẳn giờ lên trường kiếm, thanh kiếm tiêm nhắm ngay thủy tinh rương mặt ngoài một chỗ ẩn nắp mở miệng, sau đó tựa như lúc trước đao phủ giống nhau, dùng hai tay đem trụ chuỗi kiếm, đem trường kiếm hướng rương trong cơ thể bộ sấp đi.

Mộ Kiếm Vân đối không lâu huyết tinh trường hợp vẫn lòng còn sợ hãi, thấy vậy cảnh tượng vừa muốn xuất hiện, liền hơi hơi nghiêng đầu đi. Bất quá lần này nàng kia kêu thảm thiết vẫn chưa đúng hạn xuất hiện. Mộ Kiếm Vân liền lại kinh ngạc quay đầu đến, đã thấy kia nam tử trong tay trường kiếm gần đâm vào rương thể một tắc có thừa liền thứ không nổi nữa, như là kiếm đầu gặp cái gì trở ngại dường như.

Một bên Hoàng Kiệt Viễn cùng La Phi đều ở nhìn không chuyển mắt nhìn chăm chăm kia nam tử động tác, thoát nhìn này một màn mới là “Diễn xuất” Chân chính tiêu điểm chỗ!

Diễn trên đài ải cái nam tử cũng hơi hơi lộ ra kinh ngạc về mặt, bất quá hắn cũng không có sốt ruột gia tăng cây mạnh, mà là hơi hơi chuyển động thủ đoạn, biến hóa phát lực góc độ. Một lát sau, hắn tựa hồ tìm được một cái thông lộ, trường kiếm lại bắt đầu hướng về rương trong cơ thể bộ đẩy tiến .

Hoàng Kiệt Viễn mảy mảy hơi hơi nhú nhú, ánh mắt cũng tùy theo trở nên ngưng trọng đứng lên.

Bởi vì muốn một đường tránh né thủy tinh rương nội nào đó trở ngại, nam tử trong tay trường kiếm đâm vào tốc độ trở nên càng ngày càng chậm, bất quá cuối cùng hắn vẫn là thành công đem mũi kiếm đưa đến thùng trung tâm bộ vị. Sắc bén mũi kiếm lại cắt qua nữ tử xinh đẹp da thịt, tiếng kêu thảm thiết cũng tùy theo vang lên.

Dưới đài quần chúng nhóm như thắng lợi bàn cùng kêu lên hoan hô, bọn họ tà ác dục vọng ở huyết tính giết hại trong quá trình chiếm được thỏa mãn. Mà trên đài ải cái nam tử tắc lại như si như cuồng, hắn chậm rãi đem kia trường kiếm lui xuất ra, sau đó thân lười dài đầu đi thêm cẩn mũi kiếm thượng tràn ngập máu tươi.

Mộ Kiếm Vân thật sự là nhìn không được , nàng nâng lên tay phải khoát lên mi gian thượng, đồng thời phi thường phản cảm liên tục lắc đầu. Bất quá cũng đúng lúc này, Hoàng Kiệt Viễn trước sau huých chạm vào nàng cùng La Phi cánh tay, sau đó làm cái “Đi” ánh mắt.

La mộ hai người hiểu ý, liền theo sát ở Hoàng Kiệt Viễn phía sau. Ba người xuyên qua mặc tường, còn đang chúng bảo an bồi hộ hạ bài trừ đám người, hướng về lầu hai ghé lô phương hướng đi đến.

Chờ vào ghé lô sau, La Phi làm chuyện thứ nhất chính là trước đem kia thật dày cách âm môn quan tử. Bị kia cực cụ lực đánh vào âm nhạc tra tấn nửa nhiều giờ, hắn sớm phiền muộn dục nôn. Cho dù đem kia sóng âm nhốt tại ngoài cửa, hắn màng tai cũng còn đang ông ông tác hưởng, pha sau một lúc lâu mới bình tĩnh trở lại.

“Ngồi đi.” Hoàng Kiệt Viễn một bên tiếp đón la mộ hai người, một bên tìm chốt mở bể rót mẫn tường giám thị màn hình. Bọn họ vừa mới gần gũi quan khán toàn bộ “Biểu diễn” Quá trình, này đó theo dõi cũng liền mất đi rồi tiếp tục mở ra ý nghĩa.

Mộ Kiếm Vân ngồi ở chính mình nguyên lai trên vị trí, nàng bùng lên chính mình chén trà, cũng không quản thủy ôn đã mát, “Ừng ục đơ” liên uống lên vài khẩu, tựa hồ như vậy liền có thể lau đi vừa mới nhận đến bất lương kích thích. Hơi chút hoãn qua chút kinh sau, nàng buông chén trà hỏi: “Này biểu diễn đến cùng là cái gì ý tứ?”

Hoàng Kiệt Viễn không có trực tiếp trả lời, hắn nhìn La Phi liếc mắt một cái nói: “La đội dài, ngươi cảm thấy

đâu?”

La Phi sớm đã có một ít ý tưởng, gặp đối phương chủ động hỏi, liền pha tự tin trả lời nói:“Thực rõ ràng, người đang tìm tìm một thích cực đoan âm nhạc , bạo lực thị huyết , hơn nữa đối lưỡi dao có tốt không chế năng lực tình dục cuồng.”

Hoàng Kiệt Viễn mỉm cười lắc đầu, một bộ thần phục vẻ mặt:“Ta biết rất nhiều chuyện không thể gạt được người, nhưng là không nghĩ tới người có thể nhìn xem như thế toàn diện chuẩn xác.”

Mộ Kiếm Vân ở một bên tròn tròn mắt xem này hai người, dần dần trong lòng cũng sáng sủa đứng lên. Đối với này câu lạc bộ hình thức quán bar mà nói, nơi này tiến hành “Biểu diễn” Cũng không phải là người thường có thể nhận , mà này ham thích như thế nói hội viên nhóm đích xác đều phù hợp “Thích cực đoan âm nhạc, bạo lực thị huyết cùng tình dục cuồng” Này ba cái đặc thù, về phần “Đối lưỡi dao có tốt không chế năng lực” Hiển nhiên là từ biểu diễn cuối cùng kiếm thứ thủy tinh rương trong quá trình ra kết luận. Theo đương thời hiện trường tình huống đến xem, kia ả cái nam tử phải phi thường cẩn thận, độ mạnh yếu cùng góc độ đều lựa chọn thỏa đáng tài năng cuối cùng thanh trường kiếm đưa đến thủy tinh rương bên trong. Minh bạch này đó biểu diễn thiết trí dụng ý, lại kết hợp “Nhất nhất nhị bầm thây án” Trung hưng đồ gây thủ pháp, trong đó đồ thực sự không ít ý vị sâu xa địa phương đâu!

Bất quá giờ phút này Mộ Kiếm Vân vẫn là rất khó tĩnh hạ tâm qua lại suy nghĩ sâu xa này đó huyền cơ, bởi vì “Biểu diễn” Trong quá trình này huyết tinh trường hợp vẫn nhường nàng tư sau sợ. Cho nên nàng lại nhìn không được truy vấn nói:“Cái kia bị thứ nữ hài lại là sao lại thế này? Các người không có thật sự xúc phạm tới nàng đi?”

Hoàng Kiệt Viễn “Hắc hắc” Nở nụ cười hai tiếng, hần vẫn là đem ánh mắt đầu hướng La Phi, tưởng trước hết nghe nghe xong giả đối việc này phân tích.

“Người không cần lo lắng.” La Phi xung Mộ Kiếm Vân cười cười,“Chúng ta vừa rồi nhìn đến , hần là xem như một cái ma thuật.”

“Ma thuật.....” Mộ Kiếm Vân như có chút ngộ gât gât đầu, khả năng cũng không thể nghĩ thông suốt trong đó nguyên lý, cho nên trên mặt vẫn treo đầy hoang mang biểu cảm,“Đây là làm như thế nào đến đâu?”

“Cụ thể thủ pháp ta bây giờ còn không dám xác định, bất quá cái kia thủy tinh rương hần là cái cấu tứ tinh xảo đạo cụ đi?” La Phi dùng đoán miệng nói,“Đâm đến trong rương kiếm khẳng định sẽ không thương đến cái kia nữ nhân, hết thấy đều chính là một hồi hiệu quả rất thật biểu diễn.”

Theo La Phi trong miệng vô pháp được đến kỹ càng giải đáp, Mộ Kiếm Vân liền lại quay đầu, dùng tò mò mà lại chờ mong ánh mắt xem Hoàng Kiệt Viễn.

Hoàng Kiệt Viễn cười gật gật đầu:“Huyền cơ quả thật ngay tại cái kia trong rương. Kia thùng kỳ thật thuộc bốn phận ngoại hai tầng, ngoại tầng là một vòng phi thường hậu trong suốt thủy tinh, nội tầng còn lại là kẻ sát thủy tinh điện tử màn hình. Mà thùng phía dưới rỗng rọc xe cát giấu thông đạo, có thể cùng diễn bãi đất cao trên sàn một cái khai không tương liên.”

La Phi nghe được nơi này liền mạnh nhất phách ba chương:“Ta hiểu được. Khó trách kia đao phủ đem nữ nhân ném vào thùng thời điểm, diễn trên đài đẳng nổi lên một trận sương khói. Ở mặt ngoài xem là muốn xây dựng vũ đài hiệu quả, kỳ thật là ở đánh yểm trợ đi? Cái kia nữ nhân liền thừa dịp cơ hội này theo rỗng rọc xe trong thông đạo chui vào diễn đài phía dưới. Mà từ nay về sau chúng ta nhìn đến sở hữu về nàng hình ảnh, kỳ thật đều chính là điện tử trên màn hình biểu hiện mô phỏng hình vẽ thôi.”

Thì ra là thế! Mộ Kiếm Vân trong lòng rốt cục thoải mái. Lại hồi tưởng đương thời tình hình, từ kia nữ nhân bị nhét vào trong rương sau, nàng liền cảm thấy đối phương hình tượng có chút không quá chân thật. Bất quá na hội chính là nhận vì là thủy tinh chiết xạ sau sinh ra thị giác sai biệt, lại như thế nào nghĩ đến trong rương sớm trình diễn một màn kim thiên thoát xác hảo diễn? Huống hồ hiện trường ngọn đèn minh ám lóe ra, bản thân xây dựng đó là một loại cũng thực cũng huyền diệu hiệu quả, ai lại hội hoài nghi trong rương cảnh tượng hay không còn chân thật đâu?

Đại khái là minh bạch , bất quá vẫn có chút chi tiết nhỏ không rõ lắm. Mộ Kiếm Vân cũng không nguyện buông tha gì một cái nhỏ nhỏ nghi vấn.

“Kia trường kiếm thượng máu là thế nào xuất hiện đâu?”

“Này rất đơn giản.” Hoàng Kiệt Viễn thoải mái mà nhún vai,“Trước đó chuẩn bị tốt huyết bao, sau đó dùng trong suốt ống dẫn liên tiếp đến trên thủy tinh mũi kiếm mở miệng chỗ, chỉ cần mũi kiếm va chạm vào màn hình, sẽ có trang bị đè ép huyết bao, máu sẽ nháy mắt thấm mẫn trên thủy tinh mở miệng, mà biểu hiện bình thường nữ tử bị thương hình ảnh là sớm thu tốt, chỉ cần hợp thời truyền phát, như vậy trong ngoài đồng bộ, là có thể đạt tới lấy giả đánh tráo hiệu quả .”

“Thực sự ý tứ.” Mộ Kiếm Vân tự đáy lòng cảm khái . Bởi vì tin tưởng cũng không có nhân tại như vậy biểu diễn trung bị thương, tâm tình của nàng tốt lắm rất nhiều, sắc mặt cũng trở nên hồng nhuận đứng lên.

“Tốt lắm.” La Phi giờ phút này xem Hoàng Kiệt Viễn nói,“Chúng ta đều đã xem minh bạch người biểu diễn, người hay không cũng nên cho chúng ta nói một chút người ý nghĩ ?”

“Ta ý nghĩ --” Hoàng Kiệt Viễn ngửa đầu hít sâu một hơi, nhất thời không biết nên như thế nào chuẩn xác biểu đạt. Châm chước sau một lát, hắn hỏi ngược lại: “Các ngươi có biết hay không vồng ngư cùng câu cá khác nhau?”

Cái này không chỉ có Mộ Kiếm Vân không hiểu, liên La Phi cũng cảm thấy có chút tò mò. Vồng ngư cùng câu cá? Này cùng nhất nhất nhị án kiện có cái gì quan hệ đâu? Mang theo như vậy hoang mang, hắn mở ra hai tay nói: “Mời ngươi kỹ càng giải thích một chút đi.”

“Được rồi, hôm nay ta liền cho các ngươi giảng nhất giảng.” Hoàng Kiệt Viễn phủ trên thân thấu hướng la mộ hai người, “Lưới đánh cá các ngươi đều gặp qua đi? Rất lớn một trương, nhất vồng rắc đi, có thể bắt lấy rất nhiều ngư. Các ngươi nói, đây là không phải tốt lắm bắt cá phương thức?”

“Là không sai a.” La Phi vuốt cằm nói. Hắn từng ở minh trạch đảo gặp qua ngư dân rồi bến, làm lưới đánh cá bị tha lên thuyền thời điểm, miễn vồng ngư vui vẻ, cho dù là những người đứng xem cũng có thể nhìn xem lòng tràn đầy vui mừng.

Hoàng Kiệt Viễn nhìn chằm chằm La Phi ánh mắt nhìn một lát, như là muốn dẫn đường đối phương ý nghĩ: “Đáng tiếc tát vồng bắt cá có cái lớn nhất khuyết điểm, không biết ngươi có thể hay không nghĩ đến?”

La Phi cân nhắc một hồi, cười lắc đầu: “Cũng là ngươi đến nói với ta đi.”

Hoàng Kiệt Viễn có chút thất vọng, lại có một chút đắc ý, hắn nheo lại mắt nói: “Tát vồng bắt cá, bắt đến ngư tuy nhiều, nhưng này chút đều là bôn ngư, gốc ngư, trì độn ngư! Chân chính lợi hại ngư người là bắt không được. Bởi vì giảo hoạt, nhanh nhẹn ngư ở người thu vồng phía trước liền sớm bỏ trốn mất dạng. Cho dù ngươi vồng tát lại đại, lại có thể nào lỗi nặng toàn bộ hải dương? Nơi đó đều là con cá thiên địa, chỉ cần nó đủ nhanh nhẹn, đủ giảo hoạt, người liền vĩnh viễn đừng nghĩ dùng vồng bắt giữ đến nó!”

La Phi ần ần cảm giác được Hoàng Kiệt Viễn tưởng biểu đạt cái gì, hắn trầm ngâm nói: “Ân, có chút ý tứ -- tiếp tục nói tiếp.”

“Cho nên đối với này đó lợi hại ngư, chúng ta sẽ đổi một loại phương pháp. Không thể dùng lưới cá, mà phải dùng ngư câu. Ở ngư câu thượng quái khởi mồi, sau đó đưa lên ở con cá thường lui tới địa phương. Sau đó người liền lặng lẽ cùng đợi -- quyết không thể chủ động phóng ra, bởi vì như vậy chỉ biết đem giảo hoạt con cá dọa chạy! Chờ gió êm sóng lặng sau, chỉ cần này mồi đối vị, con cá một ngày nào đó hội cắn câu, khi đó nó liền không thể không trở thành người vật trong bàn tay!”

Nghe Hoàng Kiệt Viễn nói như vậy sau, Mộ Kiếm Vân ánh mắt cũng lóe sáng lên: “Ý của ngươi là, nhất nhất nhĩ án kiện hung thủ chính là một cái giao hoạt ngư?”

Hoàng Kiệt Viễn dùng tay phải ngón trỏ nặng nề mà khấu đánh một chút mặt bàn: “Đúng là như vậy! Hiện tại các ngươi biết năm đó chuyên án tổ vì sao hội vô ích đi? Năm đó mò kim đáy bể xếp tra sách lược là tốt rồi so với tát vồng bắt cá. Vồng tuy rằng tát đại, nhưng là có ích lợi gì? Nửa năm nhiều thời giờ, tiêu phí đại lượng nhân lực vật lực, nhưng là liên quan phá hoạch gần trăm khởi đạo thưởng án kiện, tiểu mao tặc bắt nhất đồng lớn, nhưng là chánh chủ bóng dáng cũng chưa thấy. Giống như vậy một cái hung tàn giao hoạt tên, hẩn nhìn đến ngươi giống trống khua chiêng tát vồng, đã sớm chạy đến vồng bên ngoài trốn đi, làm sao có thể đình trệ ở ngươi lưới cá lý đâu?”

La Phi cùng Mộ Kiếm Vân đều ở âm thầm gật đầu: Lời nói này nói được quả thật là có đạo lý. Hoàng Kiệt Viễn nhìn đến bọn họ phụ họa thần thái, có vẻ pha là vui mừng, bất quá hẩn lập tức lại than nhẹ cảm khái: “Đáng tiếc a. Ta năm đó phụ trách này khởi án kiện thời điểm lại không có thể nghĩ thông suốt đạo lý này. Chờ ta hình phạt kèm theo cảnh đội từ chức, chậm rãi tĩnh hạ tâm đến, mới dần dần thương thức ra một ít này nọ. Sau này ta rất cục minh bạch, nếu muốn bắt lấy nhất nhất nhĩ huyết án hung phạm, ta phải quăng xuống mồi, chờ đợi hẩn chủ động mắc câu mới được!”

Mộ Kiếm Vân hơi hơi nghiêng đi đầu hỏi: “Cho nên ngươi mới mở này quán bar, bày ra mồi chờ đợi hẩn xuất hiện?”

“Đúng vậy.” Hoàng Kiệt Viễn oán hận mà lại kiên định cắn chặt răng, “Mặc kệ chờ bao lâu, chỉ cần này mồi không sai, ta cũng không tin hẩn vĩnh viễn không mắc câu.”

“Kia hiện tại đã nói nói ngươi mồi đi.” La Phi bắt lấy cơ hội tung ra chính mình tối cảm thấy hứng thú trọng tâm đề tài, “Ngươi làm sao mà biết này mồi nhất định hợp dạ dày hẩn khẩu?”

Hoàng Kiệt Viễn dùng sáng ngời ánh mắt nhìn quét la mộ hai người, hỏi: “Các ngươi vừa rồi đều nghe xong trong quán bar âm nhạc, có cái gì cảm giác sao?”

“Thực đề nén.” La Phi đầu tiên cấp ra một cái tối ngắn gọn miêu tả.

“Còn có đâu?”

“Còn có..... Ân, còn có một loại khủng bố cùng tuyệt vọng cảm giác, giống như có thể kích động khởi ngươi đáy lòng nào đó bất lương cảm xúc, thậm chí là sinh ra một ít..... Ảo giác.”

“Người không thể nhắm lại ánh mắt .” Mộ Kiếm Vân xem La Phi nói, “Như vậy người liên quá mức đầu nhập vào. Âm nhạc quả thật có thể ảnh hưởng nhân cảm xúc, làm người cảm thấy vô pháp khống chế thời điểm, hẳn là tận lực đem tư duy chuyển dời đến sự thật thể giới trung. Nếu tập trung tinh lực cùng nó cứng rắn kháng, vậy hoàn toàn ngược lại .”

“Đúng vậy --” La Phi lòng còn sợ hãi a miệng, “-- ta chưa từng nghĩ đến âm nhạc sẽ có như vậy đáng sợ lực lượng đâu.”

“Người coi như tốt . Ta lần đầu tiên nghe kia âm nhạc tình hình, kia mới chính thức làm cho người ta nghĩ mà sợ.” Hoàng Kiệt Viễn trình trọng chuyện lạ nói, đồng thời hắn đứng dậy đi đến phía đông góc tường, theo đầu giường trong ngăn tủ lấy ra một cái bịch xốp. Lúc hắn đem này bịch xốp phóng tới trên bàn trà thời điểm, La Phi liếc mắt một cái nhận ra kia đúng là hình trình công tác thường dùng đến căn cứ chính xác vật bảo toàn túi.

Hoàng Kiệt Viễn ngồi trở lại đến trên sofa, đem thân thể dựa vào hướng lưng ghế dựa, sau đó dùng ngón tay chỉ cái kia vật chứng túi nói: “Nhìn xem đi. Đây âm nhạc chính là theo này bàn dây lưng lý thu băng lại đi ra ngoài . Ta lần đầu tiên nghe âm nhạc, là 199 ba năm mùa đông mỗi cái đêm khuya. Lúc đó ta lẻ loi một mình, đeo tai nghe, sau khi nghe xong nhưng lại giống tam phục thiên giống nhau cả người đại hẳn. Cái loại cảm giác này, tựa hồ toàn thể giới đều tràn ngập bạo lực cùng tử vong, cho người tràn ngập tuyệt vọng mà lại không chỗ có thể trốn.”

La Phi gật gật đầu, quả thật chính là như vậy cảm giác. Hắn cầm lấy cái kia vật chứng túi, đã thấy bên trong một mâm ghi âm băng từ. Ở hai mươi thế kỷ bát chín mươi niên đại thời điểm, đúng là như vậy băng từ đem các loại âm nhạc đưa đến ngàn gia vạn hộ, bất quá hiện tại này địa vị sớm bị đĩa phim thay thế được .

“Đây bàn gói to cùng nhất nhất nhị án kiện có liên quan sao?” La Phi miễn cảm hỏi.

“Đây là người chết di vật. Là từ trường học của studio lý mua đến đánh khẩu mang.”

“Đánh khẩu mang?” La Phi đối này danh từ có vẻ có chút xa lạ.

Làm cái kia thời đại thiếu nữ, Mộ Kiếm Vân biết là sao lại thế này, liền mỉm cười giải thích: “Chính là nước ngoài một ít nguyên bản âm nhạc băng từ, bởi vì động lại bán không ra , liền đánh lên khẩu, lấy phế plastic phương thức bán được quốc nội đến. Bất quá rất nhiều thời điểm, đánh khẩu chỉ thương đến băng từ hộp, băng từ bản thân cũng không chịu ảnh hưởng. Như vậy dây lưng sẽ tàn mạn khắp nơi đến quốc nội âm tượng trên thị trường, xưng là ‘Đánh khẩu

mang’. Năm đó nhưng là phi thường thời thượng gì đó đâu!”

“Ân.” La Phi đại khái đã hiểu, nhìn nhìn lại kia dây lưng, quả nhiên là tiếng Anh nguyên bản , hơn nữa băng từ xác bên cạnh thực rõ ràng có một đập vụn địa phương không.

Hoàng Kiệt Viễn tiếp tục giới thiệu này bàn dây lưng lai lịch:“Năm đó chuyên án tổ lấy ra này bàn băng từ, bản ý là muốn kiểm tra một chút mặt trên vân tay. Bởi vì theo người chết đồng học phản ứng, người chết sinh tiền phi thường thích này bàn dây lưng, cơ hồ đến tùy thân mang theo nông nổi. Sở hữu nếu có nhân từng cùng nàng lui tới chặt chẽ trong lời nói, có lẽ sẽ ở băng từ thượng lưu lại dấu vết. Đáng tiếc sau này kỹ thuật nhân viên cũng không có tìm được có giá trị manh mối. Vì thế này bàn dây lưng cũng đã bị đại gia phai nhạt . Thẳng đến ta bị miễn chức sau, suốt ngày không có việc gì, mà đầu óc tưởng vẫn cứ là kia khởi huyết án. Mỗi thiên buổi tối, ta trong lúc vô ý lại lục ra này bàn băng từ, lúc đó cũng không có cái gì minh xác mục đích , liền đem này băng từ bỏ vào tùy thân nghe bên trong truyền phát đứng lên.”

“Ồ không hề tư tưởng chuẩn bị dưới tình huống nghe thể dạng âm nhạc, nhưng lại là đêm khuya, một người mang theo tai nghe……” Mộ Kiếm Vân xem Hoàng Kiệt Viễn, thâm biểu đồng tình.

“Nghe nhạc quá trình đích xác rất thống khổ, bất quá ta theo này âm nhạc trung được đến thu hoạch lại hoàn toàn đúng được rất tốt như vậy tra tấn.” Hoàng Kiệt Viễn nuốt nước miếng, dễ chịu một chút nhân hưng phấn mà trở nên khàn khàn cổ họng,“Nghe xong này bàn âm nhạc, ta mới chính thức hiểu biết phùng Xuân Linh người này, hơn nữa có thể tịch này vẽ phác thảo ra nàng kết giao vòng luẩn quẩn.”

La Phi cùng Mộ Kiếm Vân bị như vậy lý luận hấp dẫn ở, bọn họ hết sức chăm chú lắng nghe đứng lên.

“Căn cứ chuyên án tổ ban đầu hiểu biết đến tin tức, chúng ta đem phùng Xuân Linh khắc họa thành như vậy một cái hình tượng: Cô độc, nội hướng, tình cảm đơn giản. Nhưng là làm ta tiếp xúc đến nàng sở thích âm nhạc sau, này hình tượng liền bị triệt để đảo điên . Mà này âm nhạc cho ta cảm xúc còn không cận như thế. Phía trước ta luôn luôn rất khó tưởng tượng: Phạm hạ nhất nhất nhị huyết án người kia, hẳn đến cùng là cái gì dạng ác ma? Gây khi hoại thể nào tâm tính? Ta căn bản vô pháp lý giải hẳn động cơ cùng tình cảm, mà này đáp án đồng dạng đã ở này âm nhạc lý! Này đã không chỉ có là một mâm âm nhạc băng từ, đây là người chết lưu cho chúng ta thư tín!”

Gặp đối phương nói được như thế kích động, La Phi liền theo bản năng đem vật chứng túi tiền đến trước mắt, tưởng cẩn thận nhìn xem kia bàn băng từ hình dáng.

Lại nghe Hoàng Kiệt Viễn còn nói thêm:“Người nếu có thể xem hiểu băng từ phong bì thượng văn tự, người liền càng dễ dàng lý giải ta trong lời nói .”

Nga? La Phi vội vàng ngưng tụ lại ánh mắt, bắt quá hần lập tức liền lộ ra bất đắc dĩ cười khổ: “Đều là tiếng Anh a?”

Mộ Kiếm Vân xung La Phi vươn tay: “Cho ta xem.”

La Phi đem băng từ giao cho đôi phương, lược có chút hồ thẹn dường như: “Hắc, tốt nghiệp đại học sau liền không chạm qua tiếng Anh, trước kia học một điểm đã sớm quên sạch.”

Mộ Kiếm Vân cười cười, lơ đãng. Sau đó nàng nhìn chằm chằm băng từ phong bì nghiêm cẩn nhìn một lát, thử phiên dịch nói: “Kim loại nặng, làm một loại âm nhạc hình thức tối rõ rệt đặc điểm chính là trầm mê cho tử vong, bạo lực cùng với khó có thể tránh thoát tình dục, biểu đạt tình diệu Nietzsche ‘Vực sâu’ lý luận. Làm người đắm chìm cho này đoạn âm nhạc thời điểm, người hội nhìn đến tử vong trở thành người thắng, mọi người tốt ý nguyện trở thành người thất bại, văn minh trụ cột nhận đến công kích, bạo lực ở phá hủy hết thảy, khôn cùng tình dục chung quanh tràn ngập. Người có thể dùng chủ nghĩa hư vô đến gây tê chính mình, nhưng người vĩnh viễn vô pháp tránh né bao phủ hết thảy tử vong bóng ma. Cứu lại duy nhất phương thức chính là dùng bạo lực phương thức hưởng thụ tử vong bản thân.”

“Mộ lão sư tiếng Anh trình độ thật sự là làm cho người ta bội phục.” Hoàng Kiệt Viễn thành ý khen nói, “Năm đó chúng ta cũng đều là không hiểu tiếng Anh, mới bỏ lỡ trọng yếu như vậy manh mối. Chờ ta nghe xong âm nhạc, sẽ tìm nhân phiên dịch này đoạn thoại thời điểm, tốt nhất phá án thời cơ sớm đi qua..... Nếu chuyên án tổ lý có người như vậy nhân, có lẽ này án tử sẽ là mặt khác một phen mặt mày!”

“Vực sâu lý luận.....” La Phi đối phong bì trung xuất hiện này từ phá lệ miễn cưỡng, hần thuật lại Nietzsche đoạn thoại kia, “-- vô luận là ai cùng này đó quái vật chiến đấu, đều cần hiểu biết bọn họ còn chưa có biến thành quái vật quá trình. Mà làm người nhìn phía vực sâu không đáy đồng thời, vực sâu không đáy đã ở nhìn lại các hạ.”

“Chúng ta đã nhìn đến hần --” Hoàng Kiệt Viễn ần ần nói, “-- thông qua này bản âm nhạc.”

La Phi nheo lại mắt, hần tựa hồ cũng thấy được kia phó dữ tợn gương mặt -- trốn ở tràn ngập bạo lực, tử vong cùng tình dục hơi thở sương mù bên trong.

Mộ Kiếm Vân suy nghĩ giờ phút này chính tập trung ở một cái góc độ. Nàng đem kia bản băng từ nhẹ nhàng thả lại đến trên bàn trà, đồng thời trầm ngâm nói: “Nếu nói như vậy, quả thật rất khó dùng ‘Nội hướng chỉ một’ như vậy từ đến định nghĩa người chết. Trên thực tế, nàng tình cảm thể giới muốn xa so với bạn cùng lứa tuổi thâm thúy phức tạp, thể cho nên nàng cảm thấy đồng học nhóm vô pháp cùng chính mình sinh ra trao đổi, cho nên mới hội có vẻ lãnh đạm cùng cô độc đi? Nàng có chính mình ham thích, tự nhiên cũng có một đám cùng chung chí hướng bằng hữu, bất quá này đó bằng hữu hiển nhiên là tiểu chúng thả giấu kín. Nàng giao tế vòng ở giáo ngoại, tại đây cái trong vòng luân quần, nàng

thực khả năng hội triển lãm ra cùng đồng học ấn tượng hoàn toàn bất đồng một mặt. Hơn nữa, xét thấy nàng giống như này khác loại âm nhạc thường thức, ta đoán trắc năng cũng hẳn là có một chút đồng dạng khác loại nhân sinh trải qua.”

“Nói được tốt lắm!” Hoàng Kiệt Viễn lại đối nữ giảng sư biểu đạt khen ngợi, “Cùng ta cảm giác phi thường tiếp cận..... Bất quá ta làm không ra như vậy kỹ càng tâm lý phân tích, ta chính là bằng cảm giác đối tình tiết vụ án triển khai tân suy đoán.”

La Phi luôn luôn tại lắng nghe, suy xét, hiện tại ánh mắt của hắn lại quay lại đến Hoàng Kiệt Viễn trên người, cổ vũ đối phương tiếp tục nói tiếp.

“Ta là như vậy thiết tưởng .” Hoàng Kiệt Viễn ngồi ngay ngắn bắt đầu giảng thuật, kia tư thái giống như là mười năm trước làm tổ trưởng mời dự họp chuyên án hội nghị bình thường, “Người chết cùng hung thủ đúng là thông qua như vậy kim loại nặng âm nhạc quen biết , thậm chí rất có khả năng, bọn họ chính là ở bán đánh khẩu mang studio lý lần đầu tiên gặp nhau. Sau đó bọn họ thành ‘Bằng hữu’, cộng đồng thảo luận bạo lực, tình dục, thậm chí là tử vong. Ở phương diện này, cái kia hung thủ hiển nhiên so với người chết hiểu biết càng nhiều, hắn nói bóc nói phét hấp dẫn người chết, giữa hai người quan hệ dần dần thân mật. Khả người chết không có ý thức được, hung thủ đáy lòng này biến thái dục vọng đã cực độ bành trướng, đó là thật sự tà ác dục vọng, mà không phải gửi gắm cho âm nhạc trung ảo tưởng. Rốt cục có một ngày, bởi vì mỗi cái không xác định nguyên nhân -- có lẽ là một lần ngoài ý muốn tranh cãi, có lẽ là cầu hoan bị cự tuyệt, hung thủ rốt cục bạo phát, hắn đem này đè nén nhiều năm dục vọng tất cả đều phát tiết ở tại người chết trên người, cưỡng gian, giết người, bầm thây, một loạt đáng sợ đặc tội đi như vậy phát sinh. Chúng ta vô pháp lý giải như vậy đặc tội đi, nhưng hung thủ có lẽ chính là một bên nghe này âm nhạc, một bên ở hưởng thụ hành vi phạm tội thực thi trung biến thái khoái cảm đâu.”

Nói xong lời nói này sau, Hoàng Kiệt Viễn dùng ánh mắt nhìn quét che mặt tiền La Phi cùng Mộ Kiếm Vân, hiển nhiên là ở cùng đợi bọn họ bình luận. Mà là mộ hai người tắc đều tự suy xét cái gì, ghé lô nội tạm thời xuất hiện không người nói chuyện trầm mặc trạng thái.

Hoàng Kiệt Viễn đồ có chút khản trương . Hắn biết trước mặt này hai người đều là trước mắt cảnh giới trung tình anh, chính mình này phiên phân tích hay không có thể bị bọn họ tán thành đâu?

Rốt cục Mộ Kiếm Vân đầu tiên mở miệng : “Nếu nói như vậy -- thì phải là cùng nhau tiêu chuẩn biến thái giết người sự kiện : Hung thủ gây chủ yếu mục đích chính là ở vượt qua thường quy hành hung trong quá trình hưởng thụ nào đó độc đáo khoái cảm. Căn cứ trong ngoài nước dĩ vãng án lệ phân tích, loại này khoái cảm là rất khó ức chế , nó cụ bị nào đó thành nghiện tính. Nói cách khác, một khi hung thủ thường đến trong đó ngon ngọt, hắn sẽ rất khó khống chế loại này dục vọng lại bùng nổ. Cho nên biến thái giết người sự kiện bình thường sẽ không một mình xuất hiện, hung thủ ở bị cảnh sát bắt được phía trước hội nhiều lần gây, trở thành chúng ta bình thường theo như lời liên hoàn sát thủ.”

Hoàng Kiệt Viễn nhưng là lần đầu tiên nghe nói như vậy lý luận. Bất quá đối phương đã là phạm tội tâm lý học

phương diện chuyên gia, khẳng định là ngôn chi có theo đi. Hấn lược nhất cân nhắc, về mặt trở nên càng thêm tự tin đứng lên: “Ta đây liền cũng có tin tưởng đem này cá lớn câu mắc câu. Hiện tại cách án phát đã có mười năm, người này sớm nên không nín được. Mà ta này quán bar chính là hấn phát tiết dục vọng tốt nhất nơi. Hấn có thể ở thích nhất tiếng nhạc trung phát tiết chính mình bạo lực cùng tình dục. Chỉ cần hấn biết này quán bar, hấn sớm hay muộn sẽ đến hưởng thụ này hết thảy.”

Mộ Kiếm Vân gật gật đầu, bắt quá nàng mày lại còn nhăn, tựa hồ có chút từ chối cho ý kiến ý tứ.

Hoàng Kiệt Viễn lại một mình xem La Phi: “La cảnh quan, nói nói người ý kiến đi.”

“Người này mỗi quả thật thiết trí phi thường minh xác, thực phù hợp người đối hung thủ đặc thù miêu tả.” La Phi đầu tiên dùng khẳng định ngữ khí nói, “Bất quá người đối hung thủ miêu tả chính là một loại phỏng đoán, theo logic góc độ mà nói, vẫn là khuyết thiếu qua cứng rắn chống đỡ chứng cứ. Bằng kia bàn bằng từ đích xác có thể tiến hành như vậy giả tượng, nhưng đã là giả tượng, cũng chỉ có thể làm vì khả năng tính chi một tồn tại. Cho nên ta không dám nói người khẳng định có thể câu được trong tưởng tượng cái kia cá lớn.”

Hoàng Kiệt Viễn biết biết miệng, bao nhiêu có chút uể oải cảm xúc. Bất quá hấn rất nhanh lại phản chấn lên, dùng cực kì kiên định miệng nói: “Chỉ cần là tồn tại khả năng tính, cho dù chỉ có một phần mười, 1%, ta cũng nhất định phải kiên trì đi xuống!”

Xem hấn hoa râu mép tóc gian kia phó ương ngành khuôn mặt, La Phi cùng Mộ Kiếm Vân đột nhiên đều có chút cảm động. Này đã gần đến bán trăm hấn từ, hấn tuy rằng gặp qua vĩ đại sỉ nhục, nhưng hấn lại chưa bao giờ chịu thua. Như vậy một người, là vĩnh viễn cũng sẽ không bị gì lực lượng đánh bại.

Ghế lô ngoại bỗng nhiên vang lên tiếng đập cửa đánh gãy ba người trong lúc đó nói chuyện với nhau. Hoàng Kiệt Viễn bày ra uy nghiêm thanh âm nói câu: “Tiên vào.”

Môn bị thôi lui, xao động tiếng nhạc đã không ở, chắc là này rượu khách nhóm cũng đều tán đi thôi. Lúc trước cái kia trường ca tiểu tử tiến vào ghế lô, xung Hoàng Kiệt Viễn tất cung tất kính cúi mình vái chào, nói: “Hoàng tổng, hôm nay cái kia khách nhân kỹ càng tư liệu ta đã đóng dấu xuất ra, ngài hiện tại cần sao?”

Hoàng Kiệt Viễn vẫy tay, “Ân” một tiếng.

Tiểu tử đi lên phía trước, đem trong tay vài tờ tư liệu đưa cho Hoàng Kiệt Viễn. Sau đó không đợi lão bản phân

phó, hấn liền thực tự giác lại lui đi ra ngoài.

“Hôm nay người kia, thật sự là thực đáng giá chú ý đâu.” Hoàng Kiệt Viễn một bên xem tư liệu, một bên thực nghiêm cẩn nói, “Hấn kêu vương văn siêu, bản thị hộ khẩu. Năm nay ba mươi tám tuổi, bản thị nhân, đã làm hơn mười năm đầu bếp -- hắc, đầu bếp, khó trách đối đao cảm giác tốt như vậy!”

La Phi biết hấn nói chính là vừa rồi cầm quần da trình diễn đài cái kia ả cái nam tử. Đến này quán bar đến nhân, trừ bỏ chung tình cho bạo lực cùng tình dục ở ngoài, còn muốn trải qua một cái thực ẩn nấp khảo nghiệm: Đối đao công nắm chắc. Bởi vì ở nhất nhất nhị bầm thây án trung, đem bát cửu cân thịt người cắt thành đều đều chính tề mấy trăm phiến, đối người bình thường mà nói là rất khó hoàn thành. Cho nên Hoàng Kiệt Viễn ở thiết kế cái kia thủy tinh rương thời điểm, cố ý ở lưỡi dao thông đạo càng thêm một chút tiểu nhân khúc chiết, mà hấn cung cấp trường kiếm không chỉ có rất mỏng, hơn nữa tính chất thúy cứng rắn. Nếu không phải thường xuyên dùng đao, xúc cảm hoàn mỹ nhân, thẳng lăng lăng đem trường kiếm hướng trong thông đạo chử, tất nhiên hội đem trường kiếm đình chiết. Này có thể thanh trường kiếm đâm đến trên màn hình nhân, không chỗ nào không phải là thường xuyên cùng đao cụ đánh giao cho quen tay.

Hôm nay này vương văn siêu, không chỉ có ở tính cách đặc thù thượng phù hợp Hoàng Kiệt Viễn đặt ra, hơn nữa là đầu bếp sinh ra, nhìn quen huyết tính, đao công kỹ càng, hơn nữa tuổi cũng cùng án phát quãng thời gian tương ăn khớp, khó trách Hoàng Kiệt Viễn hội đối hấn như thế chú ý.

“Bước tiếp theo ngươi chuẩn bị làm sao bây giờ?” La Phi nhiều có hứng thú hỏi.

“Ta sẽ âm thầm điều tra có liên quan người này các loại quanh thân tình huống. Bao gồm hấn kỹ càng lý lịch, hấn trực hệ, hấn xã hội đánh giá..... Đương nhiên, quan trọng nhất chính là hấn ở mười năm trước án phát thời đoạn hướng đi. Nếu có tất yếu trong lời nói, ta sẽ tìm được hấn năm đó nơi, nghĩ biện pháp tiến hành một lần hiện trường khám nghiệm.”

“Ngươi đã không phải cảnh sát.” La Phi nhìn không được phải nhắc nhở hấn, “Ngươi có chút hành vi có thể là phi pháp. Bao gồm..... Trong quán bar cái loại này biểu diễn.....”

“Ta cố không lên nhiều như vậy.” Hoàng Kiệt Viễn không e dè hồi đáp, “Ta chỉ cần không làm thất vọng chính mình lương tâm là được! Tên hồn đản này, chờ ta đem hấn bắt được đến thời điểm, cho dù pháp luật trước đến chế tài ta, ta cũng nhận!”

La Phi sừng sốt một chút. Hấn bỗng nhiên ý thức được, chính mình trước mặt lại xuất hiện một cái vì trừng trị tội ác mà cam nguyện mạo phạm pháp luật nhân. Hấn nên thế nào nhìn đối phương? Chẳng lẽ cũng muốn đem này kiên

định không ngừng chiến sĩ làm chính mình định nhân sao?

Hắn vô pháp trả lời chính mình, cuối cùng chỉ có thể cười khô lắc lắc đầu.

Hoàng Kiệt Viễn tựa hồ nhìn ra La Phi suy nghĩ, hắn đem thân thể đi phía trước thấu thấu, vỗ nhẹ đối phương bả vai nói:“La đội dài, vô luận như thế nào, người đều hắn là duy trì ta a. Nếu ta thật sự bắt được cái kia tên, nói không chừng Đinh Khoa cũng sẽ như vậy trọng xuất giang hồ đâu!”

Không sai. La Phi tâm niệm vừa động: Đinh Khoa đúng là bởi vì nhất nhất nhị huyết án trở ra ản, nếu giúp hắn đem này tâm bệnh giải quyết xong, hắn liền không tất yếu lại trốn thôi? Cho nên nhất nhất nhị huyết án tuy rằng không thuộc loại chính mình chức trách phạm vi, nhưng theo đuổi bắt eumenides góc độ đến xem, hắn cũng hắn là cùng Hoàng Kiệt Viễn bị vây cùng trận tuyến a.

Thế giới này thật sự là phức tạp. Thị phi dây dưa không rõ, nếu muốn kiên trì mỗ hạng nguyên tắc lại nói dễ hơn làm?

La Phi suy nghĩ thật lâu sau, cuối cùng cũng chỉ đẹp mắt Hoàng Kiệt Viễn nói:“Người đi làm đi -- thật sự có chuyện gì khó xử trong lời nói, ta cũng có thể giúp người.”

“Có người những lời này là đủ rồi!” Hoàng Kiệt Viễn vui vẻ vỗ vỗ thủ, sau đó bùng lên chính mình trước mặt kia chén mát trà, ngưỡng cổ uống một hơi cạn sạch.

Chương 17 phong ba tái khởi

Ngày hai tháng mười một buổi sáng mười điểm chính.

Hình cảnh đại đội phòng họp nội.

Bởi vì ở “Hắc ma lực” Quán bar ép buộc quá muộn, cho nên hôm nay chuyên án tổ hội nghị thường kỳ cũng chậm lại thời gian. Lấy La Phi cầm đầu, Mộ Kiếm Vân, doãn kiểm, Tăng Nhật Hoa, Liễu Tùng tất cả đều đứng giờ đến hội.

“Liễu Tùng, trước đem người bên kia tình huống cấp đại gia nói một chút đi.” Một ngày này đến cũng không có cái gì trọng đại sự tình phát sinh, cũng chính là Liễu Tùng trình cái kia tuyển thượng ra một ít tiểu nhân “Khúc chiết”.

Liễu Tùng liền đem tối hôm qua Đỗ Minh Cường cùng thường khải trong lúc đó xung đột quá trình giảng thuật một lần. Lúc hắn nói đến dùng hình phạt riêng giáo huấn Đỗ Minh Cường kia một đoạn khi, La Phi cố ý nhắc nhở phụ trách làm biên bản hội nghị doãn kiểm: “Này đó sẽ không cần viết đi vào.”

Doãn kiểm bọn người hiểu ý nở nụ cười. Từ “Tứ nhất bát chuyên án tổ” Trùng kiến tới nay, còn rất ít ở hội nghị trung xuất hiện như vậy thoải mái không khí.

“Người này tiện thật sự, miệng du, ý đồ xấu cũng là một bộ một bộ . Đối người như thế, chính là thu thập! Người càng ngoan, hắn lại càng thành thật.” Tăng Nhật Hoa phiết miệng nói. Hắn ở thảo bỏ Đỗ Minh Cường thời điểm cũng động qua tay, hiện tại hồi tưởng đứng lên vẫn cứ cảm thấy thực hết giận.

Mộ Kiếm Vân nhẹ nhàng mà lắc đầu, giống như thấy không ổn, bắt quá ngẫm lại ngày hôm qua cùng Đỗ Minh Cường gặp khi tình hình, đối phương kia phớt lờ cho là đúng sắc mặt cũng quả thật đủ làm cho người ta chán ghét .

“Sau này không ra lại cái gì tình huống đi?” La Phi đem lời đề trở về linh linh, để tránh chạy đến quá xa.

Liễu Tùng trả lời nói: “Không có -- sau này liền luôn luôn ngoan ngoãn ở nhà cóc , hôm nay ta muốn đem hắn đưa hình cảnh đội, hắn cũng không có gì ý kiến. Ta đem hắn an trí ở phòng nghỉ , chờ chúng ta họp xong lại phóng hắn đi ra ngoài.”

Muốn nhận hũy thu, tường phóng để lại. Đây đồ thật sự thành bị cảnh sát khổng chế mồi. La Phi gật gật đầu, đối như vậy tình huống tỏ vẻ vừa lòng. Sau đó hắn lược suy tư một hồi, lại hỏi:“Buổi tối nghỉ ngơi thời điểm, hai người các người không ở trong một căn phòng, này sẽ không nhường eumenides chui vào chỗ trống đi?”

“Sẽ không .” Liễu Tùng rất nắm chắc nói,“Đó là ở chín tầng lầu đâu! Ngoài cửa sổ còn có theo dõi camera, hơn nữa lầu ngoại cũng có ta huynh đệ âm thầm thành thủ.”

La Phi “Ân” một tiếng:“Lần này thành khổng thời gian tương đối dài, các người phải làm hảo đánh đánh lâu dài chuẩn bị. Nhân thủ có đủ hay không? Không đủ trong lời nói ta lại hình phạt kèm theo cảnh đội điều vài người cho người.”

“Không cần, nhân nhiều trong lời nói ngược lại dễ dàng bại lộ. Hơn nữa -- các người bên kia nhiệm vụ cũng rất nặng.” Liễu Tùng vừa nói một bên nhìn về phía doãn kiểm, có vẻ thoải lý hữu thoải bộ dáng.

La Phi đương nhiên minh bạch Liễu Tùng ý tứ, hắn cũng đem ánh mắt vòng vo đi lại, trực tiếp hỏi:“Doãn kiểm, người bên kia có cái gì không tiến triển?”

Doãn kiểm dừng lại ghi lại bút, một bộ sầu mi khổ kiểm bộ dáng:“Vẫn là không có Hàn Hạo tin tức.”

Liễu Tùng không nói gì, nhưng trên mặt lại hiện ra rõ ràng bất mãn cảm xúc.

La Phi cũng nhíu mày:“Chẳng lẽ hắn đã ra tỉnh thành?”

Doãn kiểm bắt đắc dĩ liếm liếm môi:“Hiện tại..... Cũng không thể bài trừ này khả năng tính.....”

Liễu Tùng trùng trùng “Âi” một tiếng. Lấy Hàn Hạo bản lĩnh, nếu thực nhường hắn ra khỏi thành, vậy giống hồ nhập thâm sơn, đến nơi nào lại đi truy tìm hắn tin tức?

“Ta đồ cảm thấy Hàn Hạo còn tại trong thành.” Mộ Kiếm Vân giờ phút này thân nhiên sấp một câu,“Hắn là sẽ

không giống chó nhà có tang giống nhau trốn , kia không phải hần tính cách.”

La Phi hơi hơi vuốt cằm: Đúng vậy. Hàn Hạo là cái cực độ kiêu ngạo thả lại tròng mắt tất báo nhân, hần thể nào cam tâm cứ như vậy nhận thua rồi đi?

“Các người còn nhớ rõ mấy ngày hôm trước Hàn Hạo đối con của hần nói qua cái gì sao?” Mộ Kiếm Vân lại nêu lên bàn hỏi.

La Phi tâm niệm vừa động, hần đông đông kia non nót đồng âm vọng lại ở bên tai:“Hần đi bắt người xấu, một cái rất xấu rất xấu người xấu.”

Cái kia rất xấu rất xấu nhân, tự nhiên chính là eumenides! Đúng là hần làm hại Hàn Hạo thân phụ huyết án, không thể không phao thê khí tử, bỏ mạng thiên nhai.

Doãn kiếm cùng Liễu Tùng tinh thần giờ phút này cũng không ước mà đồng rung lên. Hiển nhiên bọn họ cũng tưởng nổi lên hần đông đông trong lời nói, đồng thời cũng minh bạch những lời này uẩn nghĩa.

Hàn Hạo chẳng những sẽ không rời đi. Hơn nữa hần ngay tại chuyên án tổ bên người, bởi vì hần cùng cảnh sát đều ở truy sẵn một cái cộng đồng mục tiêu --eumenides.

Bất quá doãn kiếm rất nhanh lại lộ ra uể oải thần sắc:“Kia hần đến cùng hội giầu ở nơi nào đâu? Toàn thị khách sạn lữ điểm đều xếp tra qua , hần thân thuộc bằng hữu cũng đều tránh gắt gao . Hần ở tỉnh thành còn có thể có cái gì chỗ dung thân?”

La Phi hơi hơi nhắm lại ánh mắt, hần lại nghĩ tới Hoàng Kiệt Viễn “Võng ngư” Cùng “Câu cá” Lý luận. Hàn Hạo không thể nghi ngờ cũng là một cái nhảy bén cá lớn, cho nên cảnh sát rắc lại đại võng cũng rất khó bắt giữ đến hần đi. Lại nghiêm cần quyền hành sau, La Phi làm ra một cái quyết định:“Đem nhằm vào Hàn Hạo xếp tra cùng theo dõi tạm thời phóng nhất phóng đi.”

Liễu Tùng lập tức tỏ vẻ ra nghi ngờ:“Vì sao?”

“Tập trung sở hữu tinh lực đuổi bắt eumenides. Như vậy chúng ta tránh đã chết này tuyến, Hàn Hạo liền nhất

định sẽ xuất hiện.” La Phi giản lược giải thích nói, “Đây là ‘Câu cá’ lý luận.”

Ở đây đều là minh bạch nhân, bọn họ rất nhanh liền lĩnh ngộ La Phi ý tứ. Liên Liễu Tùng cũng không có nói cái gì nữa.

Gặp đại gia đều không có cái gì dị nghị, La Phi liền lại nhảy tới kế tiếp trên đề tài: “Đối trần thiên tiểu truy tra có cái gì không kết quả?”

Chuyện này cũng là doãn kiểm ở phụ trách. Hắn xem La Phi hội báo nói: “Ta ngày hôm qua buổi chiều chủ yếu chính là thăm viếng chuyện này, tuy rằng còn không biết hắn hiện tại nhân ở đâu, nhưng là đối hắn cơ bản tình huống đều thăm dò rồi chứ.”

La Phi gật gật đầu, ý bảo hắn kỹ càng nói nói.

Doãn kiểm liền nhất ngữ nhất thập nói: “Trần thiên tiểu, 193 chín năm sinh ra, bản thị hộ khẩu. Luôn luôn không thỏa đáng chức nghiệp. 198 hai năm nhân đầu ki đảo bả bị phán qua ba năm hoãn thi hành hình phạt. Người này biết ăn nói, cũng chính là hội lừa dối gạt người, năm mới lấy kết phùng làm mua bán, giúp mua hút hàng vật tư, giúp giải quyết công tác chờ danh nghĩa vay tiền lừa tiền, văn hồng binh cũng chính là tại đây cái thời kì cùng hắn phát sinh nợ nần quan hệ. Đến hắn trong tay tiền trên cơ bản đều cũng có đi vô hồi, nếu nếu không trở về. Người nếu như đi cáo hắn, hắn cũng không sợ. Bởi vì hắn mỗi lần đều đánh mượn tiền khiếm điều, cho nên cảnh sát rất khó lập án, chỉ có thể dựa theo dân sự kinh tế tranh cãi tiến hành điều giải. Rất nhiều người đành phải tự nhận không hay ho, cũng có bị buộc thương tuyệt cảnh, áp dụng phi thường thủ đoạn, ‘Nhất tam linh án kiện’ chính là một ví dụ. Sau này sự phần nộ của dân chúng càng tích càng lớn, lại vượt qua nghiêm đánh, rốt cục đem người này bắt lại, thật đóng bảy năm. Bất quá hắn ra tù sau bản tính không thay đổi, ở cửu ngũ năm thời điểm đăng ký một cái sinh vật công ty làm ốc sên nuôi dưỡng, kỳ thật chính là một cái âm mưu.”

“Cái gì? Kia dưỡng ốc sên chính là hắn làm trò?” Tăng Nhật Hoa bỗng nhiên tròn mắt sắp một câu. Dẫn tới tất cả mọi người đem ánh mắt đầu đi lại. Hắn cũng không cố kỵ nhiều như vậy, vừa hận hận mắng câu thô tục, “Mẹ nó! Phụ mẫu ta năm đó chính là dưỡng này ốc sên, một không ít tiền đâu.”

Mộ Kiểm Vân lần này thật không có đối Tăng Nhật Hoa thô tục biểu hiện sinh ra phản cảm, nàng ngược lại mang theo đồng tình phụ họa nói: “Ta hàng xóm cũng có dưỡng, kia này nợ thật sự là hồ nhân sâu.”

La Phi bởi vì không ở tỉnh thành, đối chuyện này hiểu biết không nhiều lắm, liền nài hạ tính tình nghe doãn kiểm kỹ càng giải thích: “Chuyện này năm đó ở tỉnh thành quả thật huyền rất lớn. Trần thiên tiểu làm này công ty được xưng tiền cử Pháp quốc sản bạch ngọc đại ốc sên, nuôi dưỡng sau có thể tiêu thụ đến nước ngoài tránh đồng tiền lớn, lừa dối dân

chúng tham dự. Ngay từ đầu mọi người nửa tin nửa ngờ, hẳn trước hết ký kết hồi cầu hợp đồng, cũng chính là chi cần người dưỡng, ta liền khẳng định giá cao thu về. Như vậy còn có nhất tiểu bộ phận nhân ôn thử xem xem thái độ mua chút ấu trùng về nhà nuôi dưỡng. Mấy tháng sau ốc sên thành thực, trần thiên tiểu quả nhiên ấn ước hồi cầu, vì thế này phê nuôi dưỡng hộ đều kiếm được tiền. Bọn họ thường đến ngon ngọt sau, đương nhiên hội khuếch đại nuôi dưỡng môn quy, muốn kiếm càng nhiều tiền. Đồng thời người chung quanh cũng bị kéo đứng lên, gia nhập đến nuôi dưỡng hộ hàng ngũ. Vì thế này tuyệt cầu càng lẫn càng lớn, đến 199 bảy năm thời điểm, toàn bộ tỉnh thành có gần ngàn hộ gia đình đều ở dưỡng này ốc sên, luy kế mua ấu trùng kim ngạch đạt tới ba trăm nhiều vạn nguyên. Dựa theo hợp đồng điều khoản, năm nay cuối năm trần thiên tiểu công ty muốn chi trả gần ngàn vạn nguyên qua lại cầu thành thực ốc sên. Khả nuôi dưỡng hộ nhóm lại đợi không được một ngày này, bởi vì 199 bảy năm tháng sáu, làm trần thiên tiểu bán ra cuối cùng một đám ốc sên ấu trùng sau, liền tuyên bố công ty phá sản, hơn nữa từ đây không biết tung tích.”

La Phi nghe mình bạch, cùng loại âm mưu một lần phi thường lưu hành, hẳn ở long châu thời điểm cũng nghe người qua:“Như vậy án tử hẳn là chúc kinh trình đại đội quân đi? Nay trần thiên tiểu cùng khoản lẫn trốn, thế nào mấy năm nay luôn luôn không có triển khai truy bắt?”

Doãn kiếm đáp:“Chỉ có thể nói này trần thiên tiểu rất giao hoạt. Hẳn lúc đó tìm cái tiểu tình nhân, đăng ký sinh vật công ty đều là lấy cái kia nữ nhân danh nghĩa tiến hành. Sau đó chính hắn lại mặt khác đăng ký một cái công ty. Ở thông qua sinh vật công ty lừa gạt dân chúng tài chính thời điểm, hắn lại thông qua một ít hợp pháp giao dịch, sử dụng sinh vật công ty gánh vác chính mình công ty đại lượng nợ nần. 199 bảy năm tháng sáu, sinh vật công ty lấy hoàn lại nợ nần phương thức đem tài chính tất cả đều chuyển tới trần thiên tiểu công ty danh nghĩa. Theo sau trần thiên tiểu liền cùng khoản biến mất. Như vậy một vòng chuyển sau, theo trên luật pháp liền vô pháp bắt lấy hắn đuôi, cho nên kinh hình sự chỉ có thể lấy hiệp trợ điều tra danh nghĩa đi tìm hắn, cũng không thể triển khai đại quy mô công khai truy bắt.”

“Cái kia nữ nhân đâu? Cũng một khối chạy?”

Doãn kiếm “Hắc” một tiếng:“Xui xẻo nhất liền số cái kia nữ nhân. Nàng trên danh nghĩa là sinh vật công ty pháp nhân, kỳ thật đối bên trong huyền cơ một điểm cũng không hiểu biết. Trần thiên tiểu dời đi tài chính, cùng khoản biến mất, căn bản là không cùng nàng chào hỏi. Nàng hoàn toàn thành trần thiên tiểu người chịu tội thay, bởi vì giữa hai người cũng không có chính thức vợ chồng danh phận, cho nên trần thiên tiểu thậm chí cũng không cần gánh vác liên quan trách nhiệm.”

“Người này thật sự là ghê tởm!” Tăng Nhật Hoa nhất tưởng khởi cha mẹ bị lừa qua liền nhin không được muốn mắng hai câu, lúc đó quả thật không biết trần thiên tiểu mới là phía sau màn chủ mưu, bị lừa quần chúng chỉ ngăn chặn một nữ nhân, mà cái kia nữ nhân nhưng không có gì tài sản, cho dù bị hình phạt, cũng vô pháp vẫn hồi bị lừa giả tổn thất.

“Chỉ mong kiếm lợi điển hình.” Mộ Kiếm Vân cũng dùng hèn mọn miệng cấp trần thiên tiểu hạ định nghĩa,“Người như thế trong mắt chỉ có tiền, cái gì cảm tình, đạo đức, luân lý, vì tiền tất cả đều có thể vứt bỏ.”

“Cho nên muốn tìm người này thật sự rất khó.....” Doãn kiếm tổ khổ nói chung nói,“Bởi vì chúng ta căn bản không có khả năng theo hần quan hệ giữa người với người thượng đạt được đột phá -- chỉ cần nhận thức trần thiên tiểu nhân cơ hồ đều bị hần hồ qua, sở hữu nhân đều ở tìm hần, nhưng không một người biết hần ở nơi nào.”

Mộ Kiếm Vân đoán nói:“Hơn phân nửa chạy đến chỗ cái nhị tuyển thành thị hưởng phúc đi. Hần lừa đến này tiền đủ tiêu dao được một lúc đâu!”

“Hoa ba mẹ ta tiền hưởng thanh phúc --” Tăng Nhật Hoa dữ phát cầm giận bất bình,“Mẹ nó, đừng làm cho ta bắt lấy hần, nếu không ta nhường hần nửa đời sau đều đừng nghĩ sống yên ổn.”

La Phi bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, lược có chút không hiểu xem Tăng Nhật Hoa:“Người không phải ở hiệp trợ doãn kiếm điều tra nghe ngóng trần thiên tiểu sao? Thế nào các người trong lúc đó giống như không có gì câu thông?”

“Nga.” Tăng Nhật Hoa gãi gãi da đầu,“Này hai ngày đang vội việc khác, trần thiên tiểu bên này đều là doãn kiếm một người chạy .”

“Chuyện khác?” La Phi nhú mày, có chút không rõ chân tướng.

“Là cùng án kiện có liên quan” Tăng Nhật Hoa giải thích nói,“..... Hơn nữa, nếu ta nói ra trong lời nói, các người đều sẽ thực cảm thấy hứng thú.”

Mộ Kiếm Vân liếc mắt nhìn hần, thúc giục nói:“Vậy người cũng sắp nói đi.”

Tăng Nhật Hoa nhìn chung quanh mọi người nói:“Ta ở mô phỏng Văn Thành vũ bức họa.” Hần nói chuyện ngữ khí lười biếng , nhưng thần sắc gian lại lộ ra một cỗ đắc ý kinh nhi.

Quả nhiên, hần những lời này vừa ra khỏi miệng, ở đây mọi người khẩu vị đều bị điều lên, bọn họ xem Tăng Nhật Hoa, ánh mắt ký hưng phấn lại tò mò. Mà La Phi lại lập tức truy vấn nói:“Thế nào cái mô phỏng pháp?”

Mọi người chú ý Tăng Nhật Hoa hần cảm giác phi thường tốt, lúc trước về điểm này bắt khoái sớm phao đến lên chín tầng mây. Hần đem thân thể tựa lưng vào ghế ngồi, hiện ra một bộ thực tiêu dao bộ dáng, sau đó mới bắt đầu nói:“Chúng ta không phải tìm được Văn Thành vũ cha mẹ ảnh chụp sao? Căn cứ cha mẹ ảnh chụp, hơn nữa Văn Thành

vũ khi còn nhỏ ảnh chụp, dùng chuyên môn máy tính phần mềm tiến hành nghĩ hợp xử lý, là có thể được đến Văn Thành vũ sau trưởng thành đại khái dung mạo.”

“Nga?” La Phi tuy rằng không hiểu máy tính, nhưng này nguyên lý đại khái nhưng cũng nghe minh bạch , trên mặt của hắn lập tức tràn ngập chờ mong thần sắc,“Hiện tại bức họa đã làm xuất ra sao?”

Liễu Tùng đám người cũng đều cực kì thân thiết. Nếu thật có thể được đến Văn Thành vũ bức họa, kia cảnh sát đến tiếp sau công tác không thể nghỉ ngơi liền làm ít công to .

Đáng tiếc Tăng Nhật Hoa giờ phút này lại lắc lắc đầu:“Làm sao có thể nhanh như vậy? Này công tác không đơn giản như vậy” Thấy mọi người cũng không rất quan tâm giải, hắn liền lại kỹ càng giải thích nói:“Này phần mềm ta từ năm trước liền tổ chức tinh sảo kỹ thuật nhân viên tiến hành khai phá, trước đó không lâu vừa mới hoàn thành. Phần mềm vận hành nguyên lý ta có tất yếu giản lược một chút: Kỳ thật máy tính bản thân không có đoán trước năng lực, nó chỉ có thể thay thế nhân não hoàn thành đại lượng công tác thống kê cùng phân tích công tác, do đó ra nào đó phổ biến quy luật. Cho nên chúng ta khai phá này phần mềm cần đưa vào đại lượng cha mẹ cùng trực hệ hậu đại tam duy dung mạo số liệu, sau đó tiến hành di truyền học thượng đặc thù so đối, tiến tới hình thành nhất định nghĩ hợp quy luật. Đưa vào số liệu càng nhiều, làm ra phân tích lại càng tin cậy. Cho nên tiền một trận, ta khai phá tiểu tổ luôn luôn đều ở hoàn thiện số liệu khó thu thập công tác, hiện tại cũng chỉ có thể nói là sơ cụ môn quy.”

“Kia có thể hay không đầu nhập ứng dụng đâu?” Đây là La Phi quan tâm nhất vấn đề.

“Có thể --” Tăng Nhật Hoa đầu tiên là khẳng định trả lời, theo sau lại ngữ điệu vừa chuyển,“Nhưng cụ thể đến này án kiện thượng, còn có khác một ít chương ngại.”

“Cái gì chương ngại?”

“Này phần mềm là căn cứ tam duy số liệu tiến hành nghĩ hợp. Nhưng là chúng ta chỉ nắm giữ Văn Thành vũ cha mẹ mặt bằng ảnh chụp. Cho nên nếu muốn nhường phần mềm bình thường công tác trong lời nói, chúng ta trước hết nghĩ biện pháp đem mặt bằng thượng nhị duy số liệu biến thành tam duy số liệu mới được.”

“Này dùng máy tính có thể hoàn thành sao?”

Tăng Nhật Hoa a bữu môi nói:“Tạm thời không thể. Ta đã nói rồi, máy tính chỉ có thể vào đi công tác thống kê cùng quy nạp công tác, sẽ không tiến hành tưởng tượng. Nếu muốn cho máy tính hoàn thành nhị duy biến tam duy công

tác, chúng ta sẽ một lần nữa khai phá một cái tân phần mềm, đưa vào đại lượng nhị duy cùng tam duy số liệu, máy tính tài năng lấy này số liệu khó làm cơ sở tiến hành phân tích. Nhưng là như vậy một cái phần mềm khai phá, ít nhất lại cần nửa năm thời gian.”

La Phi lắc đầu:“Vậy có chút ngoài tầm tay với”

“Vốn là như vậy , cho nên hai ngày trước ta nhìn thấy Văn Thành vũ cha mẹ ảnh chụp thời điểm còn chưa có nghĩ đến có thể dùng để nghĩ hợp Văn Thành vũ dung mạo.....”

La Phi phẩm ra Tăng Nhật Hoa trong lời nói tiềm nghĩa, cũng biết đối phương thích thừa nước đục thả câu, cả cười cười lại hỏi:“Hiện tại lại có chuyên cơ thời?”

Tăng Nhật Hoa cũng “Hắc hắc” nở nụ cười, đặc ý nói:“Ngày hôm qua ta lên mạng thời điểm, ngẫu nhiên nhìn đến một cái xã hội tin tức, nói bản thị đông quan lão hạng lý có cái bảy mươi hơn tuổi biểu diễn lưu động, là cái làm con tò te . Vị này lão tiên sinh có một tay tuyệt sống: Dùng bùn nặn ra đầu người giống cực kì rất thật!”

Mộ Kiếm Vân đoán được là chuyện gì xảy ra :“Kia hửn xem ảnh chụp có thể bả đầu giống nặn ra tới sao?”

“Không sai! Hửn néo năm mươi nhiều năm nhân tượng, tích lũy xuống dưới kinh nghiệm chỉ sợ liên trong máy tính số liệu khó cũng so ra kém đâu.” Tăng Nhật Hoa cảm khái một phen sau nói,“Ngày hôm qua buổi chiều ta phải đi tìm được vị này lão tiên sinh, hửn đã đáp ứng giúp chúng ta chế tác Văn Thành vũ cha mẹ nhân tượng. Chỉ cần nhân tượng của hửn làm ra đến, ta là có thể dùng máy tính thu thập đến tam duy số liệu, tiến tới nghĩ hợp ra Văn Thành vũ hiện tại ảnh bán thân mô hình.”

“Tốt lắm!” La Phi không chế được cảm xúc, bất động thanh sắc truy vấn nói,“Hoàn thành này đó công tác còn cần bao lâu thời gian?”

“Ta phỏng chừng mau trong lời nói dăm ba ngày, chậm trong lời nói một tuần, chúng ta là có thể lấy đến Văn Thành vũ mô phỏng bức họa !”

Trên hội trường mọi người cho nhau trao đổi hưng phấn ánh mắt. Đây được cho là gần mấy ngày qua chuyên án tổ đạt được tối làm người ta phấn chấn tin tức . Ở truy tìm Đinh Khoa cùng trần thiên tiểu công tác gặp được suy sụp là lúc, như vậy biến hóa không thể nghi ngờ cấp mọi người mang đến một loại hi vọng bàn thoải mái cảm giác. Tăng Nhật Hoa lại mi phi sắc vũ, một bên đặc ý dào dạt a miệng, một bên nhìn trộm nhìn Mộ Kiếm Vân phản ứng.

La Phi vẫn vẫn duy trì nghiêm mật mà cẩn thận tư duy, ở mọi người vui mừng khôn xiết thời khắc, hấn không quên dặn doãn kiếm nói:“Người mau chóng dẫn người đem lão tiên sinh tiếp đến hình cảnh đội đến, nếu hấn thật sự không đồng ý rời nhà, người liền dẫn người cùng hấn, nhất định phải cam đoan hấn an toàn.”

Doãn kiếm lập tức rõ ràng ứng mệnh lệnh.

Bởi vì không có kịp thời lo lắng đến lão nghệ nhân an toàn vấn đề, Tăng Nhật Hoa công lao tựa hồ bị kín chút bóng ma. Hấn quơ quơ lão đại, mang theo vài phần vì chính mình giải vây miệng nói:“La đội, người có chút qua cho cẩn thận rồi..... Ta ngày hôm qua hành động là tuyệt đối bí mật , liên các người đều không biết,eumenides làm sao có thể biết đâu?”

“Lời tuy nói như vậy, nhưng cẩn thận một chút luôn không sai .” Mộ Kiếm Vân đối La Phi tỏ vẻ duy trì,“Dù sao chúng ta muốn đối mặt không phải bình thường nhân vật, vô luận làm cái gì đều phải vạn vô nhất thất mới được a.”

Gặp Mộ Kiếm Vân là này thái độ, Tăng Nhật Hoa cũng sẽ không ở lắm mồm . Hấn khởi động cánh tay thân cái lười thất lưng:“Như vậy cũng tốt. Các người là có thể thanh thần ổn định , chờ ta hảo tin tức đi!”

※※※

Một ngày vô sự.

Bóng đêm tiem thâm, mặc dù là tỉnh thành như vậy một đường đô thị, đầu đường cũng dần dần quanh quẽ xuống dưới.

La Phi một chỗ trong phòng, thừa dịp này phiên thanh tỉnh sửa sang lại chính mình ý nghĩ.

Tựa như này tịch liêu bóng đêm giống nhau, tứ nhất bát chuyên án tổ công tác cũng lâm vào cơn sóng nhỏ. Gần hai ngày qua, bọn họ ở các phương hướng điều tra đều không đột phá tính tiến triển, nhất là chính mình một đường, đối với cái kia biệt tích đã lâu Đình Khoa, nếu muốn truy tìm đến hấn mạnh mỗi thật là cực kì gian nan.

Nhưng này cái Đình Khoa hoàn toàn lại là nắm giữ eumenides thân thể máu chốt nhân vật, đồng thời cũng là liên hệ chuyên án tổ cùng eumenides song phương tầm mắt tiêu điểm ràng buộc.

Mà eumenides từ tiệm net nhất dịch sau liền lại không một tiếng động, hẳn là phủ đã ở đối mặt đồng dạng vấn đề hết đường xoay xở? Phải biết rằng eumenides tìm kiếm Đình Khoa dự vọng có thể sánh bằng cảnh sát mãnh liệt nhiều lắm.

Bất quá giờ phút này yên tĩnh nhưng cũng ần ần lộ ra mưa gió mãnh liệt khúc nhạc dạo:eumenides đã cấp Đỗ Minh Cường hạ tử hình thông tri đơn, này ý nghĩa tại đây thảng trung, hẳn tất nhiên sẽ ra tay cùng cảnh sát triển khai tân một vòng chém giết; Hơn trọng yếu còn lại là hôm nay họp khi được đến cái kia tin tức tốt -- Tăng Nhật Hoa đã bắt đầu mô phỏng eumenides bức họa, nếu này công tác thuận lợi hoàn thành, kia cảnh sát là có thể phản thủ vì công, một lần xoay khai chiến tới nay bị động cục diện!

Kịch liệt chiến đấu ngay tại trước mắt. Giờ phút này đúng là song phương tu dưỡng sinh lợi thời cơ. Chính mình cũng nên thả lỏng cảm xúc, hảo hảo mà điều chỉnh điều chỉnh mới đúng.

Mang theo ý nghĩ như vậy, La Phi liền sớm nằm ở trên giường, định hạ tâm lai yên giấc nghỉ ngơi. Giờ phút này hẳn cũng không sẽ biết, một hồi bão tố đã bắt đầu nổi lên!

※※※

Trễ mười một điểm hai mươi lăm phân, Long Vũ đại hạ nội.

Ở trung tâm thành phố chỗ ngồi này hai mươi bảy tầng đại hạ là Long Vũ tập đoàn tổng bộ chỗ. Tuy rằng đã gần đến rạng sáng, nhưng đại hạ lại đèn đuốc sáng trưng. Mười đến cái thân hắc y, đeo kính đen nam tử canh giữ ở đại hạ lối vào, thần sắc uy nghiêm. Ngẫu từng có mê hoặc người qua đường nhìn thấy này phiên trận thế, sẽ gặp nhện không được tò mò nghi chân quan vọng, nhưng bọn hắn cũng không dám đi được thân cận quá -- Long Vũ tập đoàn danh vọng thật sự rất vang, người bình thường là vô luận như thế nào đều trêu chọc không dậy nổi.

Kỳ thật không riêng gì đại hạ cửa, đại hạ bên trong cũng là đề phòng sâm nghiêm. Ở thang máy, bước thê chờ thông đạo cửa ra vào đều có hắc y nam tử đóng quân gác. Loại tình huống này lại lấy đại hạ đệ thập bát tầng vì tới. Tại đây một tầng hàng hiên trong hành lang, mỗi một cái rẽ ngoặt khẩu đều bày ra thủ vệ, như thế tầng tầng đề phòng, luôn kéo dài đến hành lang phía cuối kia phiến an kiểm môn.

Đây là một đạo cùng sân bay hậu cơ nhập khẩu đồng dạng cấp bậc an kiểm thiết bị. Bốn gã hắc y nam tử canh giữ ở an kiểm cạnh cửa, bọn họ thiết diện vô tư thủ vững chính mình chức trách, mặc kệ là loại người nào muốn thông qua này môn, cũng không có thể mang theo gì nguy hiểm vật phẩm.

Sở hữu này đó đề phòng thi thố, đều là vì cam đoan hành lang cuối kia gian phòng ốc chủ nhân an toàn. Người này chính là Long Vũ tập đoàn sáng lập giả, ở tỉnh thành có “Đặng thị trường” Mỹ dự Đặng Hoa.

Như thế nghiêm mật phòng bị hiện tại thoát nhìn đã có chút “Maginot phòng tuyến” buồn cười ý tứ hàm xúc, bởi vì này điều phòng tuyến không hề linh hoạt tính đáng nói. Làm Đặng Hoa đi ra Long Vũ đại hạ sau, chung quy khó tránh khỏi chết cho eumenides tình diệu thiết kế dưới.

Nếu hẳn luôn luôn tránh ở này phòng tuyến nội đâu? eumenides còn có thể phủ đúng hạn hoàn thành kia phân “Tủ hình thông tri”? Này thật là một cái ý vị sâu xa giả thiết.

Chỉ tiếc thế giới này vận hành quy luật cũng không nhận giả thiết. Mà Đặng Hoa này kiêu ngạo kiêu hùng lúc đó cũng không khả năng như rùa đen rút đầu bản luôn luôn tránh ở phòng làm việc của bản thân trung. Vì thế này phòng tuyến chủ nhân rốt cục ở phòng tuyến ngoại nhận đến sát thủ một kích trí mệnh.

Khả đã Đặng Hoa đã chết, này phòng tuyến vì sao lại ở đêm nay tiến nhập cao nhất đề phòng trạng thái đâu? Ở đại hạ lâu một theo dõi trung tâm lý có lẽ có thể tìm được đáp án.

Tựa như “Hắc ma lực quán bar” cái kia ghé lô giống nhau, trong cái phòng này tối dẫn vào chú mục cũng là một loạt xếp theo dõi màn hình. Bởi vì kiến trúc môn quy bất đồng, nơi này màn hình tường có vẻ hơn đồ sộ. Màn hình theo dõi phạm vi bao gồm đại hạ các cửa ra vào, sở hữu thang máy, hàng hiên, hành lang, phòng thậm chí là đại hạ bên ngoài quanh thân trường hợp. Có thể nói, chỉ cần ngồi ở phòng này nội, người suy nghĩ giải Long Vũ đại hạ trong ngoài gì một góc động thái, đều có thể từ trong đó mổ cái theo dõi trên màn hình tìm được trực quan bày ra.

Theo dõi bên trong cũng đứng bốn hắc y nam tử, bọn họ hướng về phía màn hình tường nhất tợ đẩy ra, mỗi người ánh mắt đều trừng lớn, hết sức chăm chú nhìn chằm chằm đều tợ trước mặt giám thị khí. Mà ở bọn họ phía trước lại bày biện hai trương ghế ngồi, hai cái mặc y phục hàng ngày nam tử ngồi ngay ngắn này thượng.

Tại như vậy trường hợp trung mặc y phục hàng ngày thường thường ý nghĩa muốn so với những người khác thân phận tôn quý một ít, mà hiện trường tọa lập tình huống cũng xác minh điểm này. Này hai cái ngồi nam tử trung dựa vào tay trái tuổi ở ba mươi tuổi cao thấp, hình chữ nhật khuôn mặt, mày rậm mắt to, theo hình thể xem thân cao ít nhất ở 1m8 mười đã ngoài. Một cái khác thoát nhìn hơi lớn tuổi, thân hình tạc càng thêm khôi ngô, cơ hồ đạt tới cách đầu loại chuyên nghiệp vận động viên tiêu chuẩn. Hai người này đồng thời chú ý tới phía dưới chính giữa vị trí một khối giám thị màn hình.

Ở sở hữu màn hình trung, này một khối diện tích là lớn nhất , mà trên màn hình sở biểu hiện hình ảnh không thể nghi ngờ cũng là cả tòa đại hạ nội trọng yếu nhất.

Kia đúng là đại hạ mười tám tầng cuối văn phòng nội tình hình. Này bị vây nghiêm mật dưới sự bảo vệ phòng nguyên bản là Đặng Hoa hằng ngày làm công địa phương, nhưng là theo hiện tại màn hình biểu hiện tình huống đến xem, kia tựa hồ lại thành một cái phòng ngủ.

Bởi vì văn phòng diện tích rất lớn, cho nên cần hai cái camera tài năng nhìn lên đến bên trong toàn cảnh. Kia khối giám thị bình cũng tích này bị chia làm tả hữu hai cái bộ phận. Bên trái nửa màn hình biểu hiện là văn phòng đông bán gian phòng ở, bên phải màn hình tắc biểu hiện ra văn phòng phía tây nửa. Hai cái màn hình hợp ở một khối, vừa đứng liền bày biện ra văn phòng toàn cảnh.

Đã thấy phòng trong cũng là ngọn đèn đại lượng, trừ bỏ bàn làm việc ý chờ ban đầu còn có bài trí ở ngoài, ở này nọ hai sườn dựa vào tường trên vị trí các hơn một trương giường nhỏ. Hai cái nam tử phân biệt nằm ở hai trương trên giường, tựa hồ ngủ say chính hương. Bởi vì thị giác có hạn, mà camera nhận thức lại thấp, sở hữu theo trên màn hình cũng thấy không rõ kia hai người dung mạo, chính là hai người thân hình nhất béo nhất gầy, nhưng là thực dễ dàng phân chia.

Theo dõi màn hình tiền cái kia khôi ngô nam tử vừa mới trừu xong rồi một liều thuốc, chính đem yên mông nhấn diệt ở trước mặt trong gạt tàn. Gạt tàn trung tàn thuốc đã xếp thành một tòa núi nhỏ, xem ra trong phòng nhân đã ở này theo dõi thất trung nhện rất dài thời gian.

Liên tiếp hút thuốc cũng không có cách nào khác tiêu trừ liên tục thức đêm mệt nhọc, kia khôi ngô nam tử đồ hồng mắt, lớn dần miệng đánh cái thật dài ngáp.

“Long ca mệt mỏi đi?” Ngồi ở bên tay trái nam tử thân nhiên an ủi một câu, đồng thời ánh mắt vẫn cứ nhanh nhìn chăm chăm theo dõi màn hình, chút không dám thả lỏng.

“Hoàn hảo.” Được xưng là “Long ca” to con triển khai hai tay ở trên mặt chà xát vài cái, ánh mắt so với lúc trước trùng lớn hơn nữa một ít.

“Kỳ thật Long ca không cần vất vả như vậy . Nơi này có ta thủ là được, hai người xem cùng một người xem cũng không có gì khác nhau.”

“Nói là nói như vậy, nhưng là chức trách chỗ, trăm ngàn qua loa không được. Đặng tổng đã ngộ hại, nếu lâm thúc lại có ngoài ý muốn, kia Long Vũ tập đoàn cũng thật muốn sụp thiên .”

Nói đến chỗ này, Long ca ánh mắt liền nhìn về phía biểu hiện bình trung cái kia mập mạp, nguyên lai người nọ chính là Long Vũ tập đoàn phó tổng lâm hằng can. Mà theo Long ca xưng hô “Lâm thúc” Khi khẩu khí đến xem, hai người bọn họ trong lúc đó hiển nhiên có không bình thường thân mật quan hệ.

Bên tay trái nam tử “Hắc” nở nụ cười một tiếng, nói:“Long ca là đòi ta làm việc không quá yên tâm đi?”

Long ca ngẩn ra, bài trừ ti tươi cười nói:“A Hoa, người nói như thế nào khởi hai nhà nói đến? Đặng tổng ngộ hại khi, rất nhiều huynh đệ đều ở đây, kia thật sự không phải người trách nhiệm a.....”

Tay trái nam tử than nhẹ một tiếng, không lại nói chuyện, nguyên lai hắc chính là Long Vũ đại hạ chủ quản A Hoa, đồng thời cũng là Đặng Hoa sinh tiền tín nhiệm nhất bảo tiêu cùng tâm phúc.

“Ta cùng người một khối ngao , kỳ thật chẳng phải cảm thấy người một người làm không xong này phái đi. Chính là này đại hạ nội bảo an hệ thống ta cũng phải quen thuộc quen thuộc, về sau hảo giúp người chia sẻ chút lao khổ không phải?” Long ca vỗ vỗ A Hoa bả vai, như là muốn tận lực cùng đối phương kéo gần quan hệ bình thường.

A Hoa lại đem tay hắc nhẹ nhàng đẩy ra:“Đừng nói nữa. Tập trung tinh lực đi.”

Long ca biết biết miệng, có vẻ có chút ủy khuất. Bất quá này chính là hắc giả vờ trường hợp tình mà thôi, ở trong lòng hắc cũng là lạnh lùng “Hừ” một tiếng:“Vua nào triều thần nấy, người chính là nếu không nguyện ý, nên nhường cũng phải nhường xuất ra !”

A Hoa ánh mắt vẫn cứ không rời giám thị bình, giờ phút này hắc nhìn nhìn màn hình tả thượng giác biểu hiện thời gian, lẩm bẩm:“Không đến nửa giờ”

“Ta đã sớm nói, tên kia không có khả năng đắc thủ !” Long ca đem thân thể sau này tựa lưng vào ghế ngồi, tựa hồ đã chuẩn bị trước tiên khánh công,“Như vậy bảo vệ thi thố, hắc thế nào đi vào đến? Trừ phi hắc thực sự Tôn Ngộ Không thiên biến vạn hóa!”

A Hoa hơi hơi lắc lắc đầu: “Không thể đại ý, càng gần đến mức cuối thời điểm, càng phải cảnh giác. Hẳn thực khả năng đã nghĩ thừa dịp chúng ta cuối cùng thả lỏng thời điểm ra tay.....”

“Ta chỉ sợ hẳn không đến!” Long ca hung hăng “Thôi” một tiếng, “Hẳn chỉ cần dám đến, xem ta không sống lột hẳn, cấp dạng tổng tế thiên!”

A Hoa im miệng không nói, hẳn chính là gắt gao nhìn chăm chăm biểu hiện bình. Văn phòng nội hai cái nam tử còn đang ngủ say, trên màn hình trừ bỏ không ngừng biến hóa thời gian chữ số ở nhảy lên ở ngoài, hết thấy đều bị vây yên lặng trạng thái, thoát nhìn không có gì dị thường.

Khả A Hoa thông thả chậm nhú mày, tựa hồ cảm nhận được nào đó điềm xấu không khí. Ở hẳn cảm nhiễm hạ, Long ca cũng trở nên cảnh giác đứng lên, hẳn đem thân thể thấu hướng giám thị bình, trừng lớn mắt nhìn một lát sau, lại thoải mái liếm liếm môi: “Không có gì không đúng thôi? Người như vậy khẩn trương làm gì?”

Tựa hồ muốn đối Long ca loại thái độ này hình thành châm chọc, hẳn giọng nói vừa, trước mặt biểu hiện bình đột nhiên đen. Vì thế hẳn kinh ngạc thanh âm lại theo sát sau vang lên: “Ai, như thế nào đây là?!”

“Cắt điện !” A Hoa ở một bên sột ruột hồi đáp. Long ca thể này mới ý thức được không chỉ có là biểu hiện bình đen, theo dõi bên trong đăng cũng tất cả đều diệt, chung quanh đã biến thành đen ngòm.

“Hữu tình hướng!” Long ca cấp hồ hồ theo ghé tựa đứng lên, khả nhất thời lại không biết nên hướng chạy đi đâu, liền lại mờ mịt hỏi, “Làm sao bây giờ?”

A Hoa sờ soạng nhảy tới sát đường cạnh tường, một phen kéo ra trên cửa sổ màn. Đại hạ ngoại ngọn đèn thấu tiến vào, sử phòng trong nhân mơ hồ có chút tầm mắt.

Khả A Hoa sắc mặt lại bởi vì này ngọn đèn thấu nhập mà trở nên càng thêm âm u. Hẳn bình tĩnh thanh âm nói: “Bên ngoài có điện!”

Long ca tâm cũng trầm đi xuống. Bên ngoài có điện, vậy ý nghĩa đại hạ cắt điện là duyên cho bên trong ngoài ý muốn tình hướng. Mà tại như vậy mẫn cảm thời khắc máu chột, này “Ngoài ý muốn” Ý nghĩa cái gì không cần nói cũng biết!

“Ta lập tức dẫn người đi lên!” Long ca vội vã chạy đi liền đi ra ngoài, bốn gã hắc y nam tử trung có hai cái theo sát ở hần phía sau, mặt khác hai người tắc tại chỗ bất động nhìn chăm chú vào A Hoa, chờ đợi người sau chỉ thị.

“Đều không cần động!” A Hoa rống lớn một tiếng, như là nổi lên cái tiếng sấm. Long ca bị rống chấn động, thực nghe lời dừng lại cước bộ. Sau đó hắn cũng đỡ dẫn xem A Hoa, tư duy tạm thời lâm vào tạm dừng.

A Hoa thần sắc cực kì ác liệt, cảm xúc lại không hốt hoảng chút nào. Nhìn thấy theo dõi thất cục diện đã bị chính mình khống chế, hắn liền lại lấy ra một cái bộ đàm, bắt đầu gọi ở mười tám tầng phụ trách cảnh giới thủ hạ: “A Kiệt?”

Rất nhanh theo bộ đàm lý truyền đến hồi phục thanh âm: “Hoa ca, ta là a kiệt.”

“Người nơi đó tình huống thế nào?”

“Đột nhiên mất điện.”

“Ta biết.” A Hoa tăng thêm ngữ khí, “Ta hỏi là: Trừ bỏ mất điện, còn có không có tình huống khác.”

“Tạm thời không có.”

Nghe thế dạng trả lời, theo dõi trong phòng nhân đều thoáng nhẹ nhàng thở ra.

“Người nơi đó hiện tại có hay không chiếu sáng?” A Hoa tiếp tục hỏi.

“Có hai cái huynh đệ đã theo phòng cháy trong quầy vào tay đèn pin, tạm thời đình một trận không thành vấn đề.”

“Tốt lắm!” A Hoa vẻ mặt nghiêm túc khen một câu, “Mặc kệ lại phát sinh tình huống gì, các người đều phải bảo vệ cho cửa văn phòng, bất luận kẻ nào cũng không chuẩn tiến vào, hiểu chưa?”

Cái kia kêu a kiệt tiểu tử phi thường lưu loát hồi đáp:“Minh bạch!”

“Có cái gì biến hóa tùy thời cùng ta liên hệ!” Cuối cùng lại dẫn một câu sau, A Hoa đem bộ đàm phóng tới một bên. Sau đó hắn xem đứng ở tại chỗ chưa động kia hai cái hắc y tiểu tử, hỏi:“Các người có biết hay không đại hạ lý dự phòng máy phát điện vị trí?”

Kia hai người cơ hồ đồng thời trả lời nói:“Biết!”

A Hoa quyết đoán đem vung tay lên:“Hai người cùng đi! Cho các người ba phút thời gian!”

Hai cái hắc y tiểu tử không nói hai lời, lập tức mại khai đi nhanh liền hướng theo dõi bên ngoài phóng đi. Cho dù ở xét qua Long ca đám người bên người thời điểm bọn họ cũng không chút nào lưu lại, tựa như đối phương căn bản không tồn tại giống nhau.

Long ca cương ở tại chỗ, sắc mặt lúc đỏ lúc trắng , có chút khó coi.

A Hoa lúc này tựa hồ mới nhớ tới Long ca còn bị chính mình lượng , hắn quay đầu xem đối phương, sau đó về phía trước đi lên vài bước.

Long ca nhanh nhìn chăm chăm A Hoa, trên mặt cơ bắp hơi hơi run rẩy . Tuy rằng hắn thân cao mã đại, tuổi cũng so đối phương cư dài, nhưng giờ phút này khí thế cũng đã hoàn toàn bị đối phương ngăn chặn, mà ngay cả có chút nâng không dậy nổi đầu cảm giác. Bất quá suy nghĩ một chút bên cạnh còn có hai cái tiểu đệ đi theo, cũng không thể quá mức từng bao, hắn liền cường khởi động lo lắng nói:“Hiện tại tình huống có biến, canh giữ ở theo dõi trong phòng còn có cái gì ý nghĩa? Chúng ta chạy nhanh đi lên tiếp viện a!”

A Hoa đi đến Long ca trước mặt sau dừng lại cước bộ, sau đó hắn thần nhiên hỏi:“Hiện tại không có điện, các người chạy đến lầu 18, phải muốn bao nhiêu thời gian?”

“Này.....” Long ca lộ ra xấu hổ thần sắc, lược tính toán một chút, hắn hàm hồ trả lời nói:“Khả năng muốn cái ba năm phút.....”

“Ba năm phút..... Cho dù các người thật có thể chạy lên đi, cũng mệt mỏi đặc tượng lừa giống nhau thôi? Dọc

theo đường đi còn cảnh tối lửa tắt đèn , gặp gỡ phục kích các người liên hoàn thủ khí lực đều không có! Chạy lên đi có ích lợi gì? Mặt trên có mấy chục hào huynh đệ thủ , văn phòng hai tầng cửa sắt nhắm chặt, chìa khóa ở hai chúng ta trong tay, một người một phen, chúng ta bất động, ai có thể đi vào đi? Hoang mang rối loạn hoảng, có cái gì hảo hoảng ? Người có biết hay không, địch nhân muốn nhường chúng ta kích động, chúng ta hoảng hốt, nhất loạn, hấn mới có cơ hội!”

Long ca bị A Hoa này liên tiếp răn dạy bàn thuyết giáo nghẹn á khẩu không trả lời được, đồng thời hấn cũng cảm thấy phía sau lưng chỗ mồ hôi lạnh chảy ra, nhẹn không được nghĩ mà sợ. Đích xác, hiện tại tuy rằng chặt đứt điện, nhưng chỉ cần mười tám tầng các huynh đệ bảo vệ cho văn phòng đại môn, địch nhân liền một điểm khả thừa chi cơ đều không có. Nếu vừa rồi A Hoa cũng theo chính mình lỗ mãng thất mất đất chạy lên đi, ở nửa đường bị địch nhân đánh cái phục kích trong lời nói, kia đồ thực biến thành cấp đối thủ đưa chìa khóa đi!

“Chúng ta đây hiện tại nên làm cái gì bây giờ?” Long ca nuốt nước miếng hỏi, khẩu khí hoàn toàn biến thành một cái chờ đợi đại lão chỉ thị tiểu đệ. Không biết hấn giờ phút này hay không minh bạch: Vua nào triều thần nấy, nhưng vô luận là thiên tử vẫn là thần tử, đều là cần nhờ thực lực mà nói nói !

“Lấy bất biến ứng vạn biến.” A Hoa thái độ kiên định nói,“Rất nhanh dự phòng máy phát điện sẽ bắt đầu công tác, mà trong lúc này, chúng ta nhiệm vụ chính là điều tự bảo vệ cho chính mình cương vị, không nhường trước phòng ngự kế hoạch nhận đến gì ngoại lai quấy nhiễu.”

Nói xong lời nói này sau, A Hoa dẫn đầu đi trở về đến theo dõi đài, ở chính mình trên chỗ ngồi ngồi xuống. Long ca cũng duy mệnh là từ theo đi qua, tuy rằng vẫn là cùng A Hoa song song mà ngồi, nhưng lúc trước kia sọi ngang ngược lão đại diễn xuất đã không còn sót lại chút gì .

A Hoa lại lấy qua bộ đàm, lại cùng trên lầu a kiệt tiến hành liên hệ. Tặng lại đến tin tức biểu hiện: Trên lầu huynh đệ ở được đến A Hoa chỉ thị sau, điều tự canh giữ ở tại chỗ, đối cái kia văn phòng phòng thủ vẫn cứ là cẩn thận. Dưới tình huống như vậy, địch nhân cũng cũng không có hiển lộ tung tích. A Hoa một bên nghe thủ hạ hội báo, một bên quay đầu nhìn Long ca liếc mắt một cái. Long ca chịu phục địa điểm đầu: Quả nhiên, chỉ cần bên ta phòng bị chỗ kinh bất loạn, địch nhân liền rất khó tìm đến khả cùng xuống tay lỗ hổng.

Mọi người liền như vậy trong bóng đêm cùng đợi, tuy rằng chính là ngắn ngủn vài phút thời gian, nhưng bởi vì tinh thần đều bị vây độ cao khẩn trương trạng thái, cho nên cảm giác nhưng lại giống vài cái giờ bàn dài lâu. Đột nhiên hắc ám rốt cục tiêu thất, hạ nội ngọn đèn trọng lại sáng đứng lên.

A Hoa đám người đồng thời phát ra một tiếng cúi đầu hoan hô, biết là phái hướng tầng hầm ngầm khởi động dự phòng phát điện thiết bị thủ hạ đã hoàn thành nhiệm vụ. Sau đó bọn họ lại đem ánh mắt ngắm nhìn ở cách đó không xa giám thị trên màn hình, muốn xác định bị bảo hộ đối tượng hay không vẫn như cũ an toàn.

Biểu hiện khí phản ứng so với đèn điện chậm rất nhiều. Thông thường điện lưu sau cũng còn cần một đoạn thời gian tải nặng chậm rãi khôi phục đến bình thường công tác trạng thái. Mà làm trên màn hình nhiếp lục họa càng ngày càng rõ ràng bày ra đến sau, hai người ánh mắt cũng tùy theo càng trùng càng lớn, như là có chút không đủ dùng đường như.

Long ca đầu tiên “Dĩ” một tiếng, ký kinh ngạc lại sợ hãi, đồng thời còn có một loại bất khả tư nghị chấn kinh cảm giác. Hắn thậm chí hoài nghi có phải hay không chính mình vô pháp thích ứng đột nhiên đã đến quang minh, thế cho nên xem hoa ánh mắt. Mang theo loại này may mắn ý tưởng, hắn quay đầu xem A Hoa, mà đối phương phản ứng lại nhường hắn tâm triệt để trầm đi xuống.

A Hoa hoảng sợ nhìn chằm chằm biểu hiện màn hình, hai mắt trợn lên, khóe mắt cơ hồ đều phải băng liệt . Hắn dường như thấy được trên cái này thế giới khó nhất vì lý giải hình ảnh, liền tính là ban ngày thấy ma hiệu quả chỉ sợ cũng không gì hơn cái này.

“Này..... Làm sao có thể?!” Hắn thì thào nói, như là bị nhân đương đầu mãnh đánh nhất cơn dường như, ngây ra như phỗng.

Đúng vậy. Long ca cũng cảm thấy này trên màn hình cảnh tượng căn bản không có khả năng phát sinh!

Nhưng này cảnh tượng lại cố tình liền phát sinh ở bọn họ trước mắt!

Tại kia trên màn hình, văn phòng vẫn cứ là đại môn nhắm chặt, ngọn đèn thông minh, này hết thấy đều cùng cắt điện phía trước giống nhau như đúc. Mà ở này nọ hai sườn dựa vào tường trên giường, nhất béo nhất gầy hai cái nam tử đang ở ngủ say, bọn họ tư thế ngủ thậm chí đều không có thay đổi qua!

Này phòng ở vốn nên chính là như vậy. Trừ bỏ cắt điện sau lại mở điện ở ngoài, không nên có gì biến hóa. Hơn mười cái huynh đệ thủ hai phiến nhắm chặt cửa sắt, liền một cái ruồi bọ cũng đừng tưởng phi vào nhà nội!

Mà lúc này trong phòng lại nhiều ra một người đến. Người kia chính cất bước hướng về tây sườn cạnh tường đơn độc nhân giường đi đến, như là muốn tận lực khoe ra đường như, hắn tay phải nhẹ nhàng mà thân hướng không trung, đón ngọn đèn phương hướng hơi choáng váng. Trên màn hình lập tức tránh qua một đạo lợi hại quang mang.

A Hoa cùng Long ca đều là ở đầu đao thượng liêm huyết nhân, bọn họ rất biết này đạo bạch quang đại biểu cho cái gì. Đó là lưỡi dao phản quang, sắc bén bức người, kia nhuệ khí tựa hồ đã xuyên thấu màn hình, thật sâu kéo ở tại bọn

họ đẩy lòng.

“A Hoa, sao..... Làm sao bây giờ?” Kinh ngạc dưới, Long ca đã có chút nói năng lộn xộn .

A Hoa còn chưa có tới kịp trả lời, ngọn đèn cùng biểu hiện khi đột nhiên lại tắt cả đều dập tắt. Long Vũ đại hạ lại lâm vào trong bóng tối.

Mà lúc này đây là càng thêm triệt để hắc ám, đủ để cho mỗi người tâm đều lưu lạc đến hít thở không thông bản vô tận vực sâu!

Chương 18 mật thất huyết án

Ngày ba tháng mười một, rạng sáng linh điểm bốn mươi lăm phân.

Bén nhón còi cảnh sát cắt qua bầu trời đêm. Đến từ thị hình cảnh đội, đặc công đội rất nhiều cảnh lực chính hướng về trung tâm thành phố Long Vũ đại hạ tụ tập mà đến. Trước tới cảnh sát nhân dân kéo thật dài cảnh giới tuyến, đem toàn bộ đại hạ đều vây quanh ở cảnh giới trong vòng. Cảnh giới ngoài vòng tròn, càng tụ càng nhiều xe cảnh sát lóc ra hồng lan giao nhau cảnh đăng, ở đen ngòm đại hạ bối cảnh hạ có vẻ hết sức chói mắt.

Theo trên xe cảnh sát xuống dưới cảnh viên người người hạng nặng võ trang, bọn họ bằng nhanh nhất tốc độ dọc theo cảnh giới vòng tán ra, cấu trúc ra một cái kín không kê hở phòng tuyến. Long Vũ đại hạ trong ngoài liên hệ đã bị này phòng tuyến hoàn toàn chặt đứt.

Mà ở cảnh giới vòng trung tâm chỗ, La Phi chính mang theo lệ thuộc trực tiếp tham chiến nhân viên tiến vào đại hạ bên trong. Này nhóm người mã ở lâu một đại sảnh chia làm hai lộ, đặc công đội kỹ thuật nhân viên mang theo sửa gấp thiết bị đại hạ địa hạ xúng điện thất mà đi, bọn họ nhiệm vụ là mau chóng nhường đại hạ cung cấp điện hệ thống khôi phục bình thường. Mà La Phi tắc suất lĩnh hình cảnh đội các chiến sĩ thẳng đến đại hạ đệ thập bát tầng.

Tuy rằng là ở trong lúc ngủ mơ bị lâm thời tỉnh lại, nhưng La Phi thân thể lại tại giờ phút này bộc phát ra mạnh mẽ cơ năng. Hắn đi nhanh như bay đuổi ở đội ngũ trước nhất liệt, không tốn mấy may cho bên người này nhị, ba mươi tuổi trẻ tuổi tiểu tử. Này một phương diện ích cho hắn hàng năm không ngừng thân thể huấn luyện, về phương diện khác còn lại là duyên cho hắn trên tinh thần mãnh liệt chiến đấu dục vọng.

Kia dục vọng đến từ chính một cái cường đại đối thủ kích thích, đến từ chính cái kia làm La Phi khắc cốt铭 tâm, phiếm huyết tinh hơi thở tên: eumenides!

Năm phút sau, mọi người đi lên Long Vũ đại hạ đệ thập bát tầng.

La Phi chẳng phải lần đầu tiên tới nơi này. Lần trước cùng Đặng Hoa gặp cảnh tượng hắn ký ức hãy còn mới mẻ. Hắn biết đây là một cái khổng lồ tập đoàn trái tim chỗ, ẩn chứa thường nhân vô pháp tưởng tượng quyền thế cùng lực lượng. Nhưng giờ phút này, lúc hắn chón cũ trọng du thời điểm, cảm nhận được lại hoàn toàn là một loại cảm giác khác.

Ở cảnh lấy tay điện chiếu xuống, La Phi nhìn đến trước mắt xuất hiện hai hàng hắc y nam tử, bọn họ người người thân hình khôi ngô, thể trạng hùng tráng, có từng kinh đào dạt ở trên người bọn họ tinh khí thần lại hoàn toàn không thấy,

thủ nhi đại chi là che giấu không được sợ hãi cùng kinh hoàng. Bọn họ đứng ở lại hắc lại trường trong hành lang, trên mặt tràn ngập tuyệt vọng về mặt, như là đứng ở địa ngục lối vào giống nhau.

La Phi đám người dọc theo hành lang hướng tầng lầu chỗ sâu đi đến. Hơn mười song giày da dẫm nát trên sàn, phát ra đều nhịp tiếng vang, như là thổi bay chính nghĩa trang nghiêm chiến đấu kèn. Này tiếng vang kinh động tụ tập ở hành lang cuối nhất đám đám người, ở rất nhỏ xôn xao sau, đám người tách ra, hai cái đầu lĩnh giả từ giữa đón xuất ra.

“La cảnh quan, ngươi hảo.” Khi trước cái kia người thanh niên đánh cái tiếp đón, thái độ ôn hoà. La Phi nhớ được hắn kêu A Hoa, là Đặng Hoa sinh tiền tối đắc dụng tâm phúc. Ở A Hoa phía sau người kia La Phi thật không có gặp qua, bất quá người này thân sắc hoảng hốt, phương tác dĩ nhiên đại loạn, lường trước chẳng phải cái gì rất giỏi nhân vật.

“Là ngươi báo án đi?” La Phi một bên hỏi, một bên lại về phía trước đi rồi vài bước. Phía trước chính là Đặng Hoa văn phòng, La Phi xem kia tối om cửa nhú mây -- xuất phát từ nào đó chức nghiệp bản năng, hắn đã rõ ràng người được tử vong hơi thở.

“Đúng vậy.” A Hoa gật gật đầu, “Nhân đã triệt để tắt thở. Cho nên ta không có đánh 120, trực tiếp báo cảnh.” Hắn mày hơi hơi dựng thẳng lên, tựa hồ còn có vài phần kinh ngạc không thể rút đi. Bất quá hắn lời nói cử chỉ coi như trầm ổn, pha có thể trấn được trường hợp.

“Ngươi làm sao mà biết là eumenides làm án?” La Phi thẳng chỉ vấn đề mấu chốt chỗ.

A Hoa không có chính diện trả lời, hắn cầm trong tay nắm chặt một trương giấy trắng đưa cho La Phi.

La Phi tiếp nhận kia tờ giấy, phía sau doãn kiểm bước lên một bước, lấy tay điện giúp hắn chiếu khỏi ánh sáng. Có lẽ là bỗng nhiên nhận đến cường quang kích thích duyên cớ, La Phi đồng tử bỗng dưng co rút lại đứng lên.

Kia trang giấy kiểu dáng cùng trên giấy đen như mực sắc chữ viết hắn là như thế quen thuộc, theo mười tám năm trước lần đầu tiên nhìn thấy khi khởi, liền vĩnh viễn không có khả năng quên!

Kia mặt trên viết là:

【 tử hình thông tri đơn

Chịu hình nhân: Lâm hằng can, Mông Phương Lượng

Hành vi phạm tội: Thiệp hắc, giết người, buôn lậu thuốc phiện

Chấp hành ngày: Ngày hai tháng mười một

Chấp hành nhân:eumenides】

La Phi trừng mắt kia trương tờ giấy, trong mắt cơ hồ muốn gấp đến độ phun ra hỏa đến. Ở hán xem ra, đây là một phần chiến thư, đến từ cái kia đáng sợ đối thủ trần trụi tuyên chiến thư.

Khả hán lần này lại bỏ lỡ giao chiến thời gian. Hiện tại đã là ngày ba tháng mười một lâm thân, mà eumenides cũng đúng hẹn đắc thủ . Còn có cái gì so với như vậy cục diện càng làm người ta uất ức sao?

“Các ngươi là khi nào thì thu được này phân tử hình thông tri đơn ?” Làm La Phi ánh mắt rời đi tờ giấy sau, liền chặt chẽ chăm chú vào A Hoa trên người.

A Hoa đối như vậy nêu câu hỏi tựa hồ sớm có chuẩn bị, hán thân nhiên tiếp được La Phi ánh mắt, trả lời nói:“Hai ngày phía trước.”

“Vì sao không còn sớm báo nguy?!” La Phi lập tức quát hỏi nói. Hai tay của hán dùng sức nắm lên, như là tụ tập toàn thân lực lượng lại không chỗ phát tiết.

“Báo nguy? A --” A Hoa mũi thở hướng lên trên nhú nhú, hiện ra một bộ phần nộ, bị thương cùng hèn mọn tương giao phức tạp thần sắc, sau đó hán lạnh lùng hỏi ngược lại,“Đặng luôn chết như thế nào?”

La Phi ngây ngẩn cả người, cái loại này trách cứ cảm xúc nháy mắt rút đi. Mà A Hoa còn không nguyện như vậy bỏ qua, hán vừa hận hận bỏ thêm một câu:“Ngươi nói, các ngươi cảnh sát có khả năng chút cái gì?”

La Phi than dài một tiếng, đối với đối phương này phiên khiêu khích bàn cãi vẫn nhưng lại không có ngôn mà chống đỡ. Phải biết rằng, ở sân bay lần đó trong chiến đấu, đúng là cảnh sát hành động tổ trưởng Hàn Hạo tự tay nổ súng kích tể bảo hộ đối tượng Đặng Hoa. Có như vậy không sáng rọi ghi lại, A Hoa đả người đích xác không có gì lý do lại tin tưởng cảnh sát. Cho nên bọn họ mới có thể ở thu được này phân tử hình thông tri đơn sau, lựa chọn tự hành xử lý, không có hướng cảnh sát lộ ra gì tin tức.

A Hoa cũng không phải không có như vậy thực lực. Hắn đối Đặng Hoa thủ hộ một lần cam đoan người sau ở hiểm ác hắc đạo giang hồ độ hiểm như di. Nếu cuối cùng không phải Hàn Hạo trung eumenides “Mượn đao giết người” Chi kế, Đặng Hoa nói không chừng đến bây giờ cũng còn sống đâu. Theo này góc độ đi lên nói, A Hoa quả thật không cần thiết cảnh sát, thậm chí ở hắn trong mắt, cảnh sát vẫn là làm trở ngại chứ không giúp gì vương tay nhân vật.

Cảnh sát bỏ qua lần này cùng eumenides chính diện giao phong cơ hội, này quả đáng hoàn toàn là cảnh sát chính mình sở nhượng. Mà La Phi tắc bao nhiêu có chút vì tiền nhân chịu tiếng xấu ý tứ hàm xúc. Bất quá sự cứ thế này, La Phi cũng không ý vì chính mình biện bạch giải vây. Hắn biết rõ tiêu trừ đối phương hiểu lầm tốt nhất phương pháp chính là dùng thực lực một lần nữa thắng hồi tôn trọng, không còn hấn lộ.

Vì thế La Phi không lại dây dưa này sự tình đã muốn phát sinh, hắn đem toàn bộ tinh lực tập trung đến trước mắt huyệt án hiện trường.

“Trong phòng bây giờ còn có người sao?” La Phi nheo lại mắt xem cửa phòng mở rộng văn phòng. Nơi đó vốn nên là an toàn nhất thành lũy trung tâm, mà lúc này lại thành một tòa âm lãnh phần mộ.

A Hoa hít sâu một hơi, khống chế được chính mình cảm xúc. Sau đó quay đầu quét tảo phía sau này hắc y nam tử, lãnh ngữ trả lời nói: “Chúng ta nhân đã toàn bộ rút khỏi đến -- quy củ ta biết, đã báo nguy, kế tiếp chính là của các người công tác, ta sẽ không làm nhiều.”

Tuy rằng nhận đến lạnh nhạt, nhưng La Phi đối A Hoa như vậy xử sự thái độ vẫn là có chút tán thưởng. Nhân đều khó tránh khỏi hữu tình cảm yêu ghét, nhưng chỉ cần làm việc thời điểm lưu loát rõ ràng, điểm này liền khả xem như khó được phong độ của một đại tướng.

Đoãn kiểm cảm đèn pin hướng văn phòng nội thám chiếu một phen. Kia phòng ở rất lớn rất sâu, từ bên ngoài khó có thể lẫn lộn phòng trong tình hình. Hắn liền xin chỉ thị hỏi: “La đội, hiện tại muốn hay không đi vào?”

La Phi trầm ngâm một chút:“Chờ nhất đẳng đi..... Cung cấp điện khôi phục lại đi vào không muộn.”

Doãn kiểm gặt gặt đầu, minh bạch đội trưởng dụng ý. Bọn họ đối mặt địch nhân thật sự quá cường đại, cho nên mỗi một bước đều phải cực kì cẩn thận. Nếu vội vàng tiến vào tối đen một mảnh hiện trường, kia thực khả năng sẽ cho ăn núp từ một nơi bí mật gần đó đối thủ lấy khả thừa chi cơ.

La Phi nhìn xem đồng hồ, hần tiến vào Long Vũ đại hạ đã có mười phút thời gian. Mà doãn kiểm giờ phút này tắc chủ động dùng bộ đàm cùng đặc công kỹ thuật nhân viên tiến hành rồi câu thông, sau đó hần lại hội báo nói:“Phía dưới lại có thất 8 phút là có thể thu phục .”

Thất 8 phút. Chỉ cần bên ngoài nắm chắc được, điểm ấy thời gian cũng không sẽ làm ký có cục diện sinh ra quá lớn biến hóa. La Phi liền càng thêm trầm ở khí, thừa dịp này đương lúc, hần vừa vặn có thể trước hiểu biết một chút án phát trước sau đại khái tình huống.

“Mời người giảng nhất giảng sự tình trải qua đi -- theo các người thu được từ hình thông tri đơn bắt đầu.” Hần xem A Hoa nói. Hần dùng chân thành ánh mắt nhắc nhở đối phương: Chúng ta đang ở đối mặt một cái cộng đồng đối thủ.

A Hoa cắn răng trầm mặc một lát, ánh mắt của hần từ uể oải trở nên kiên nghị, tựa hồ đã nổi lên khỏi một cỗ cùng chung mối thù dữ dội khí đến. Sau đó hần bắt đầu lâm vào kia đoạn làm chính mình lần cảm sỉ nhục nhớ lại.

“Ta là hôm kia giữa trưa thu được này phân tử hình thông tri đơn, là theo một phong thư nặc danh ký tới được. Bởi vì đẳng tổng vừa mới ngộ hại, ta đối này phong thư đương nhiên sẽ phi thường coi trọng, cho nên ta lập tức cùng lâm tổng, mộng tổng tiến hành rồi liên hệ, bọn họ cũng đang muốn tìm ta, bởi vì eumenides cũng cho bọn hần mỗi người phát ra một phân tử hình thông tri đơn.....”

La Phi biết lâm tổng, mộng tổng chính là vừa rồi kia phân tử hình thông tri đơn thượng chịu hình nhân lâm hằng can cùng Mộng Phương Lượng. Hai người này đều là Long Vũ tập đoàn nguyên lão nhân vật,eumenides liên hạ nặng tay, chẳng lẽ là muốn đem Long Vũ tập đoàn triệt để phá hủy sao?

Ổ Đặng Hoa hơn mười năm kinh doanh hạ, Long Vũ tập đoàn ở tỉnh thành nhiều lĩnh vực đều hình thành lũng đoạn kinh doanh cục diện, trong đó khi đi lũng đoạn thị trường, lấy hắc dưỡng thương tình huống cũng không tiên gặp,eumenides đã lấy tội ác người thẩm phán tự cho mình là, dùng “Diệt cỏ tận gốc” Đến giải thích hần đuổi giết động cơ cũng là hợp lý.

La Phi suy nghĩ đồng thời, A Hoa cũng không có định chỉ giảng thuật:“..... Vì thế chúng ta liên tụ ở cùng nhau thương lượng đối sách. Lúc đó hai người bọn họ nhân đều phi thường khẩn trương, lâm tổng từng có quá báo nguy ý tưởng, bất quá lập tức đã bị ta phủ quyết .”

La Phi cười khỏ một chút:“Đúng vậy, ngươi căn bản là không tín nhiệm cảnh sát.”

“Này chính là một phương diện nguyên nhân.” A Hoa nheo lại mắt, trong ánh mắt lộ ra chút ngoan kinh:“eumenides cố ý đem cái chết hình thông tri đan ký cho ta một phần, này đã là trần trụi khiêu khích, ta không có lý do gì không tiếp chiêu ! Huống chi hắn giết hại đặng tổng, ta nằm mơ đều muốn đem hắn tự tay tê toái!”

La Phi minh bạch A Hoa cảm giác.eumenides, đây là một cái làm người ta sợ hãi nhưng lại hội khát vọng cùng chi một trận chiến đối thủ. A Hoa tự nhiên cũng sẽ không dễ dàng buông tha cho cùng hắn giao thủ cơ hội. Bất quá La Phi đồng thời cũng cảm thấy có chút uể oải -- lần này eumenides không có đem giết hại kế hoạch thông tri cảnh sát mà thông tri A Hoa, hay không ở hắn xem ra: Cảnh sát đã thua nhiều lắm, thế cho nên hắn muốn đổi cái đối thủ ?

A Hoa vẫn trái lại tự tiếp tục nói xong:“Sau này lâm tổng mông tổng đều nghe theo ta đề nghị: Không báo nguy, mượn dùng tập đoàn lực lượng của chính mình đến bảo hộ bọn họ. Vì thế chúng ta đều tự triệu tập thân cận nhất huynh đệ, đồng thời quyết định bắt đầu dùng đặng tổng sinh tiền văn phòng làm nơi ẩn núp.”

“Những người này cũng không tất cả đều là thủ hạ của ngươi sao?” La Phi chen vào nói hỏi một câu, hắn chú ý tới A Hoa đề cập những người này mã thời điểm, luôn nói “Chúng ta”, mà không có nói “Ta ”.

“Có một nửa là của ta huynh đệ, còn có một nửa là lâm tổng nhân.” A Hoa giải thích nói,“Chúng ta tuy rằng đều ở Long Vũ tập đoàn, nhưng lâm tổng cũng có chính mình lệ thuộc trực tiếp ngành.”

La Phi “Ân” một tiếng, tỏ vẻ lý giải. Lớn như vậy tập đoàn thế lực, bên trong chia làm vài cái phe phái cũng là thực bình thường .

“Vị này Long ca chính là lâm tổng tâm phúc.” A Hoa lúc này hướng La Phi giới thiệu phía sau cái kia khô ngô hân tử,“Hắn cùng ta cùng nhau phụ trách bảo hộ hai vị lão tổng.”

Long ca xem La Phi “Âi” một tiếng, xem như miễn cưỡng đánh cái tiếp đón. Hắn vẫn là một bộ mặt hờn mát vía bộ dáng, xem ra còn chưa theo chủ nhân ngộ hại đã kích trung khôi phục lại.

Muốn gián tiếp hiểu biết một người thực lực, người có thể đi quan sát hán bằng hữu, cũng có thể đi quan sát hán cấp dưới. Giờ phút này nhìn đến A Hoa cùng Long ca biểu hiện đối lập, La Phi thực dễ dàng lý giải vì sao Đặng Hoa có thể ở Long Vũ tập đoàn độc đại hơn mười năm, địa vị như núi nan hám.

“Nói nói các người bảo hộ hành động cụ thể quá trình đi.” La Phi đem lời đề dẫn hướng về phía máu chốt nhất tình tiết.

A Hoa sắc mặt có chút phát thanh. “Bảo hộ hành động” Đây bốn chữ xem như cho hán lưu chừng mặt mũi. Theo kết quả đến xem, kia càng như là một hồi mèo vờn chuột bàn nhục nhả trò khôi hài. Mà hán hiện tại lại không thể không đem này trò khôi hài trải qua giảng cấp từng bị hán khinh bỉ cảnh sát.

“Từ hình thông tri đơn thượng chấp hành ngày là mười một nguyệt nhị hào. Chúng ta ở nhất hào tám giờ đêm liền đem hai vị lão tổng thỉnh đến đặt tổng trong văn phòng. Hai tầng phòng trộm môn toàn bộ khóa kỹ, chìa khóa ta cùng Long ca một người bảo quản một phen. Đồng thời chúng ta ở mười tám tầng trong hành lang bày ra trùng trùng hộ vệ -- nhất là văn phòng cửa, lại tập trung hơn mười cái huynh đệ gác. Trừ lần đó ra, đại hạ các cửa ra vào cũng bố trí trông coi. Ta cùng hoa ca tắc đều tự mang theo hai cái thân tín, ở đại hạ một tầng theo dõi trong phòng chờ đợi. Long Vũ đại hạ trong ngoài ngoài các góc đều trang có camera, cho nên chúng ta ở một tầng có thể nhìn đến đại hạ bên trong sở hữu hình ảnh. Đương nhiên chúng ta trọng điểm giám thị chính là hai vị lão tổng chỗ kia gian văn phòng.”

La Phi đi vào đại hạ trong quá trình đã kiến thức đến A Hoa đám người bố trí nghiêm mật phòng thủ. Mặc dù là eumenides, nếu muốn đơn thương thất mã xông qua đến cũng không quá khả năng đi? Nhưng là eumenides giết hại lại cố tình đắc thủ, hơn nữa dọc theo đường đi cũng không có nhìn thấy chiến đấu dấu hiệu, chẳng lẽ hán là theo khác thông đạo đường vòng lối tắt?

A Hoa như là nhìn ra La Phi suy nghĩ, tiến thêm một bước giải thích nói: “Kia gian văn phòng là năm đó đặt tổng dẫn đại hạ nhà thiết kế chuyên môn thiết kế xuất ra, toàn bộ tầng lầu chỉ có một cái thông đạo có thể thông hướng văn phòng cửa. Phòng bên trong cũng không có gì dấu điểm ống dẫn có thể cùng ngoại giới tương thông. Phòng trong duy nhất cửa sổ ở đại hạ nam diện trên tường, chung quanh mười thước trong phạm vi đều là bóng loáng kính mặt vách tường, liền tính là thế giới đứng đầu phản nham cao thủ cũng vô pháp leo lên. Mà ở cửa sổ chính phía trên mỗi cách năm thước khoảng cách, đều sẽ khảm chế một loạt lợi hại lưỡi dao, cho nên cũng mơ tưởng theo mái nhà thông qua dây thừng hoạt giảng đến cửa sổ.”

La Phi nhíu mày: “Đã nói như vậy, eumenides là thế nào tiến vào văn phòng?”

“Ta cũng không biết.....” A Hoa lộ ra xấu hổ mà lại mờ mịt thần sắc, “Ta cùng Long ca theo nhất hào buổi tối bắt đầu liền nhìn chăm chăm vào theo dõi màn hình, chưa bao giờ dám có một chút ít buông lỏng. Thẳng đến hơn một giờ, tình huống đều vẫn là hết thấy bình thường. Bất quá ở nhị hào mười một giờ đêm ba mươi lăm phân tả hữu, đại hạ lý điện đột nhiên toàn chặt đứt.”

Mười một giờ đêm ba mươi lăm phân -- đã tiếp cận từ hình thông tri đan ước định cuối cùng thời khắc. La Phi âm thầm nghĩ,eumenides nhất định là cố ý tuyền tại đây cái thời đoạn xuống tay đi, trải qua hơn hai mươi giờ gian khổ chờ đợi, A Hoa đoán người nhất định là tình trạng kiệt sức, tư duy cùng phản ứng năng lực đều đã đại đại giảm xuống.

“Lúc này các người hẳn là tiếp tục thủ vững phòng tuyến, trăm ngàn không thể mù quáng, bị đối phương điều động .” Tuy rằng sự tình đã qua đi, nhưng La Phi vẫn là nhện không được nhắc nhở nói.

“Chúng ta không có lộn xộn. Lúc đó trên lầu huynh đệ theo phòng cháy trong quây lấy đến đèn pin, luôn luôn thủ vững văn phòng kia đạo môn. Ta tắc đem bên người hai cái huynh đệ phải đi ra ngoài, làm cho bọn họ xuống đất thất khởi động đại hạ nội dự phòng máy phát điện.”

La Phi nói một tiếng:“Hảo.” Cho dù là hẳn ở hiện trường tự mình chỉ huy, cũng nhất định sẽ là như vậy lộ số. Đồng thời hẳn lại đoán hỏi một câu:“Dự phòng máy phát điện cũng hỏng rồi đi?”

A Hoa gật gù đầu:“Khả định cũng là bị nhân động qua tay chân Bất quá lúc đó vẫn là khởi động một trận, đại khái cũng chính là hơn mười giây thời gian, sau đó liền cháy hỏng .”

“Kia eumenides là ở đại hạ triệt để hắc ám sau tiến vào văn phòng?”

“Này.....” A Hoa may mắn nhanh sức ở cùng nhau, bị một ít trăm tư nan giải hoang mang tra tấn phi thường thống khổ,“Dự phòng máy phát điện công tác kia hơn mười giây lý, chúng ta ở theo dõi màn ảnh thấy được eumenides, khi đó hẳn đã vào văn phòng, mà chúng ta bày ra phòng tuyến lại hoàn hảo không tổn hao gì. Ta thật sự không biết hẳn là thế nào đi vào .”

Là như thế này? La Phi cũng cảm thấy có chút kinh ngạc, bất quá hẳn tạm thời bất động thanh sắc, tiếp tục đi xuống hỏi:“Kia sau này đâu?”

“Sau này đại hạ lại trở nên tối đen một mảnh, theo dõi màn ảnh cũng chặt đứt. Bởi vì eumenides đã xuất hiện, ta cùng Long ca đương nhiên không thể lại ngồi ở lầu một chờ. Chúng ta dùng tốc độ nhanh nhất chạy lên lầu 18, chờ chúng ta tới văn phòng cửa thời điểm, kia hai cánh cửa hảo hảo khóa , một điểm dị thường đều không có. Chúng ta vội vàng đem cửa mở ra, đi vào trong phòng vừa thấy, hai vị lão tổng đều bị cắt đầu, sớm tắt thở. Khả eumenides lại biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi !”

“Vậy không hề nghi ngờ.” La Phi dùng phi thường xác định ngữ khí nói, “Nhất định còn có khác thông đạo có thể xuất nhập này văn phòng.”

A Hoa chỉ có thể báo lấy cười khô: “Thật sự không có. Từ đại hạ Kiến Thành về sau, ta liền luôn luôn phụ trách bảo hộ đẳng tổng an toàn. Nếu trong phòng còn có khác thông đạo, ta làm sao có thể không biết?”

Không nói vô ích, vấn đề này nếu muốn được đến xác thực trả lời, phải tiến vào hiện trường triển khai thực địa khám tra mới được.

Tựa hồ muốn phối hợp La Phi ý nghĩ bình thường, đại hạ nội ngọn đèn tại giờ phút này rốt cục sáng đứng lên. Quang minh bị xua tan làm người ta hít thở không thông hắc ám, mang đến an toàn cùng âm áp cảm giác. Bao gồm Long ca ở bên trong rất nhiều người đều lộ ra giải thoát bàn biểu cảm.

La Phi tắc lập tức hướng văn phòng nội nhìn lại. Tầm mắt có thể đạt được chỗ, đầu tiên nhìn đến là đối diện cửa kia trương cực đại bàn làm việc. Bàn làm việc sau trên tường, một cánh cửa sổ hộ rõ ràng mở rộng.

La Phi nhìn xem bên cạnh A Hoa. A Hoa lắc đầu, nói câu: “Không có khả năng.”

Đúng vậy, hẳn trước đây cũng đã cường điệu qua, này phiền cửa sổ độc đáo thiết kế khiến cho nó căn bản vô pháp trở thành xuất nhập văn phòng cửa thông đạo.

Phòng trong trên sàn có một chút hỗn độn huyết dấu chân, có mấy cái luôn luôn kéo dài đến cạnh cửa. La Phi liền cau mày hỏi câu: “Các người có mấy cái nhân tiến vào phòng ở?”

“Bốn. Ta cùng Long ca, sau đó hai chúng ta lại các dẫn theo một tiểu đệ.”

La Phi a nhếch miệng, bất quá cũng không có nói cái gì nữa. Ngẫm lại đương thời tình huống, bốn phía tối đen một mảnh, eumenides hành tung không rõ, chỉ có bốn người tiến vào hiện trường thực không tính nhiều. Xem ra A Hoa vẫn là có chút bảo hộ hiện trường ý thức, nếu nhường cái kia Long ca đến làm quyết đoán, chỉ sợ cũng một đám người chen chúc mà vào, lại nhiều manh mối cũng đều bị phá phá hư hầu như không còn.

Đã cung cấp điện đã khôi phục, như vậy hiện trường các hạng công tác sẽ mau chóng triển khai. La Phi xem

chính mình các bộ hạ, bắt đầu hạ đạt tác chiến mệnh lệnh: “Doãn kiếm, người thông tri đặc công đội nhân tiến vào, đem toàn bộ đại lâu cho ta triệt để điều tra một lần, gì góc đều không cần buông tha.”

Doãn kiếm cúi chào lĩnh mệnh: “Minh bạch!”

La Phi lại chuyển hướng A Hoa: “Chúng ta đối đại hạ không quá quen thuộc, khả năng cần người nhân phối hợp một chút.”

A Hoa gật gật đầu: “Không thành vấn đề.”

Tiếp La Phi đối Long ca nói: “Long ca, người đem người nhân đưa lầu một đi, trước phối hợp chúng ta đồng chí làm ghi chép.”

Long ca về mặt cầu xin lên tiếng. Bị cái kia trảo không được thân ảnh đối thủ đánh thất bại thảm hại sau, hấn sớm đánh mất tiếp tục chiến đấu dũng khí. Mà chủ nhân lâm hằng can gặp chuyện, lại khiến cho hấn thăng chức rất nhanh mộng đẹp nhảy mất vỡ tan, hấn thật sự là cảm thấy bản thân cuộc đời cũng chưa sống như vậy nghẹn khuất qua.

“Các người theo ta tiến vào khám tra hiện trường đi.” La Phi cuối cùng xem pháp y cùng hình trình kỹ thuật nhân viên nói.

Mọi người tiến vào văn phòng, pháp y cùng kỹ thuật nhân viên lập tức tìm được mục tiêu triển khai công tác. Mà La Phi tắc đầu tiên hướng về phía nam trên tường kia phiến cửa sổ đi đến. Bởi vì tại như vậy một cái phong bế trong phòng, duy độc cửa sổ như thế rõ ràng mở ra, này không thể nghi ngờ là cái thật lớn dị thường. Mà cẩn thận quan sát mặt đất là, nhưng lại có thể thấy được mấy chỗ vết máu theo phòng trong hướng cửa sổ biên kéo dài mà đi, này tựa hồ càng thêm tọa thực La Phi mỗ ta đoán.

Nhưng là làm La Phi đi đến cửa sổ sau, hấn lại không thể không buông tha cho ban đầu đoán. Bởi vì lúc hấn theo cửa sổ nhìn ra đi thời điểm, hấn mới chính thức minh bạch A Hoa nói “Không có khả năng” Là cái gì ý tứ.

Không có bất luận kẻ nào có thể thông qua này phiến cửa sổ đối phòng trong nhân cấu thành uy hiếp, mặc kệ người muốn dùng cái dạng gì phương thức!

Này không thể nghi ngờ là nhất trắng trải qua tỉ mỉ quy hoạch qua kiến trúc. Đầu tiên nó tuyến chỉ sẽ không bình thường: Tuy rằng ở khu náo nhiệt, nhưng bởi vì đại hạ phía nam vừa vặn là lão thành nội, cho nên theo này ở mười tám tầng văn phòng hướng ra phía ngoài nhìn lại, đối diện không gian nhìn một cái không xót gì, ở sổ km trong phạm vi nhưng lại tìm không thấy nhất trắng có thể cùng này sánh vai kiến trúc. Cái này cam đoan đứng ở trong phòng nhân có thể thoải mái nhìn xuống trước mắt hết thấy, mà ngoại nhân tắc vô pháp theo đối diện không gian chiếm cứ độ cao thượng ưu thế.

Vì phòng ngừa có người theo đại hạ bên trong xâm nhập này phiến cửa sổ, đại hạ nam mặt chính lựa chọn bóng loáng thủy tinh làm như thiếp cường tài liệu. Mà lấy này gian văn phòng vì trung tâm, tả hữu mười thước trong phạm vi đều không có đồng tầng khác cửa sổ. Đồng thời toàn bộ nam mặt chính bị thiết kế thành nội ao hình cung, như vậy ở cao tầng bộ phận liền hình thành hướng bên trong nghiêng tường mặt, khiến người ở vuông góc phương hướng thượng vô pháp tiến hành gì leo lên. Không chỉ có như thế, theo đại hạ tầng hai mươi hướng lên trên, mỗi cách một tầng còn có một loạt sáng long lanh kim chúc được khảm vật, nhìn qua như là lâu mặt trang sức, nhưng kinh A Hoa nhắc nhở sau La Phi đã biết đến rồi, này tất cả đều là sắc bén dị thường lưỡi dao!

Có thể tưởng tượng, Đặng Hoa nhiều năm qua là như thế nào khổ tâm cô nghệ tránh né chứa nhiều cừu gia đuổi giết. Mà đúng là này gian ở đại hạ đệ thập bát tầng văn phòng cho hắn cung cấp một cái như tù sắt bàn an toàn nơi ẩn núp, nhường hắn ở huyết vũ tanh trong gió trở thành hơn mười năm vẫn sừng sững không ngã!

Trừ phi eumenides giống phi điều giống nhau dài cánh, nếu không hắn tuyệt đối vô pháp theo này phiến cửa sổ ra vào đại hạ. Âm thầm cấp ra như vậy phán đoán sau, La Phi chỉ có thể một lần nữa nghiền ngẫm cửa sổ bị mở ra cùng với này di lạc phía trước cửa sổ vết máu sở đại biểu ý nghĩa .

Có lẽ eumenides đắc thủ sau, đầu tiên nghĩ đến cũng là theo này phiến cửa sổ bỏ chạy. Cho nên hắn đi đến phía trước cửa sổ, mở ra cửa sổ đi tìm đường dẫn. Kia nhất lưu vết máu ở phía trước cửa sổ vị trí tích lạc lượng lớn nhất, chính thuyết minh hành hung giả từng tại đây lược có lưu lại. Bất quá hắn khẳng định không thể như nguyện, phải đi tìm cái khác thoát đi phương thức.

Bất quá này tựa hồ lại không phù hợp eumenides phong cách, hắn ở hành động phía trước, nhất định sẽ đổi địa hình rõ như lòng bàn tay, làm sao có thể phát sinh như vậy lâm thời nước tới chân mới nhảy chặt vật sai lầm?

Lại hoặc là nói, cửa sổ tiền tình huống chính là eumenides tận lực muốn lưu lại sai lầm manh mối? Tại đây tiền giao phong trung, này cũng thật là eumenides quen dùng kỹ xảo chi nhất. Nếu nói như vậy, kia eumenides hiển nhiên là muốn tịch này che giấu hắn chân thật đường lui, cái kia đường lui lại ở nơi nào đâu?

La Phi đem tầm mắt theo ngoài cửa sổ vòng vo trở về, bắt đầu đánh giá văn phòng bên trong tình hình.

Pháp y cùng kỹ thuật nhân viên đang ở cẩn thận làm khám tra công tác, bọn họ tập trung ở phòng ở gì đó hai sườn. Nơi đó dựa vào tường vị trí phân biệt bày biện hai giường đơn. La Phi tỉnh tường nhớ được chính mình lần trước tiến đến khi trong phòng cũng không có như vậy trần thiết, chắc là lần này cấp lâm môn hai người tị nạn, vì làm cho bọn họ nghỉ ngơi mà lâm thời chuyển đi vào đi.

Trên sàn vết máu đều là theo phía tây kia trương trên giường kéo dài xuất ra , La Phi một bên giống kia trương giường đi qua, một bên tiến hành quan sát cùng phân tích. Đây vết máu chia làm hai lộ. Một đường hướng nam cao đến cửa sổ, huyết lượng ít, lấy hình tròn huyết điểm vì chủ, hẳn là hung thủ hành hung sau, người chết máu phun tung toé đến hẳn trên người, sau đó lại theo hẳn đi lại giọt vung cho mặt đất; Một khác lộ còn lại là hỗn độn huyết dấu chân, theo bên giường kéo dài đến văn phòng cửa, hơn phân nửa là A Hoa đám người vào nhà sau, ở bên giường thả đến người chết vũng máu, sau đó lại đi lại sở lưu.

Đến bên giường. Đã thấy trên giường ngưỡng mặt nằm một cái dáng người mập mạp mập mạp nam tử, căn cứ trước đó hiểu biết đến bối cảnh tư liệu, hẳn hẳn là chính là Long Vũ tập đoàn nhị hào nhân vật lâm hằng can. Bất quá giờ phút này hẳn sớm hơi thở toàn vô, từng quyền thể cùng phú quý cũng đều hóa thành một mảnh mây khói. Cướp đi hẳn tánh mạng là vị cho hẳn cổ họng bộ vị một cái đáng sợ miệng vết thương, kia miệng vết thương ký dài thả thâm, mặt ngoài vết thương cực kì san bằng, hiển nhiên là dùng lợi hại lưỡi dao cắt sở trí. Hẳn nửa người trên khuynh hướng giường ngoài, một cái cánh tay còn lẳng không huyền xuất ra, miệng vết thương chỗ máu đúng là theo này cánh tay chảy xuôi xuống, ở trước giường hình thành nhất đại phiến vũng máu.

Pháp y nhìn thấy La Phi đi lại, liền nhẹ giọng nói:“Hiện trường không có giấy dựa cùng phản kháng dấu hiệu, hẳn là nhất kích bị mất mạng, hành hung giả thủ pháp phi thường lão đạo.”

Đem đánh giá như vậy thêm cấp eumenides không thể nghi ngờ có chút vẽ rắn thêm chân dư thừa ý tứ hàm xúc. La Phi không nói một lời nhìn một lát, xoay người lại đi phía đông kia giường đơn mà đi.

Phía đông trên giường người chết là cái lại cao vừa gầy nam tử, La Phi biết hẳn kêu Mông Phương Lượng, ở Long Vũ tập đoàn trung địa vị gần với lâm hằng can. Hẳn vết thương trí mệnh đồng dạng là cổ họng chỗ một cái vết dao, cùng lâm hằng can bất đồng là, hẳn ngộ hại khi thân thể tư thế là trình mặt hướng giường nội bán nằm sắp trạng, cho nên ở kề sát đầu giường đông trên vách tường để lại đại lượng phun tung toé vết máu, mà trước giường sàn tương đối mà nói tắc tương đối làm sạch.

La Phi vòng đến đầu giường chỗ, đối với tường mặt quan sát một chút vết máu hình dạng, sau đó hẳn vươn tay phải, nắm tay ở trên tường nặng nề mà chũ hai hạ.

Đang ở thu thập dấu vết hàng mẫu kỹ thuật viên ngẩng đầu kinh ngạc xem hẳn:“La đội, người gì chứ đâu?”

La Phi lắc đầu không nói gì, hắn dọc theo vách tường đi thong thả vài bước, sau đó lại là nắm tay nhất chúy. Vẫn cứ là xúc cảm cứng rắn, nặng nề không tiếng động, vì thế La Phi liền lại lắc đầu, tiếp tục thiếp tường mà đi.

Kỹ thuật viên nhìn ra chút trò, giật mình nói:“Người hoài nghi này trong phòng có thâm nghi?”

“Nếu không đúng sự thật, vậy thật sự là thấy quý .” La Phi lăm bầm lầu bầu bình thường nói thầm . Đã eumenides có thể không nhìn trùng trùng thủ vệ qua lại tự nhiên, mà ngoài cửa sổ bình chương lại khó có thể vượt qua, kia hiển nhiên là phòng trong còn có khác thông đạo. Đồng thời lấy Đặng Hoa đa nghi bản tính, ở phòng làm việc của bản thân có dấu một cái những người khác đều không biết bí đạo cũng không chừng vì kỳ.

Trước kia La Phi ở trao bỏ một ít tay buôn ma túy thời điểm, liền thường xuyên sẽ ở bọn họ oa điểm lý phát hiện giáp giấu ở vách tường lý bí đạo. Cho nên hắn hôm nay cũng như pháp bảo chế, hi vọng có thể có sở đột phá. Nhưng là sự tình cổ tình còn liền thật sự thấy quý. La Phi dọc theo vách tường gõ một vòng xuống dưới, không chút nào không có phát hiện bí đạo tung tích. Hắn thậm chí còn ngồi xổm thượng đem sàn cẩn thận nghiên cứu một phen, đó là một mảnh đúc kim loại ngay ngắn chỉnh tề thủy nê mặt, lại càng không hội tồn tại cái gì che giấu cửa ra vào.

La Phi thực buồn bực đứng ở phòng ở trung gian, cảm thấy này hết thấy thật sự khó có thể giải thích. Hắn thậm chí có tâm đi đến trần nhà đi lên kiểm tra một phen, bất quá hắn rất nhanh liền buông tha cho này buồn cười ý niệm. Không nói đến ngày đó hoa trên sàn khám đầy đèn treo, đàn theo kia tứ thước nhiều tầng đi tới xem, mặc dù kia mặt trên thực sự mở miệng, lại có ai có thể thượng phải đi đâu?

La Phi không thể không một lần nữa triển khai cái khác thiết tường. Rất nhanh hắn lại có một ít ý nghĩ, vì nghiệm chứng này đó ý nghĩ khả năng tính, hắn quyết định tìm được án phát trái qua chứng kiến giả, lại hiểu biết một ít cụ thể tình huống.

La Phi tạm thời ly khai án phát hiện tràng, tọa thang máy đi tới lầu một. Tầng này theo dõi thất bị lâm thời thiết trí thành cảnh sát bộ chỉ huy. La Phi tiến vào theo dõi bên trong, đã thấy doãn kiểm chính mang theo vài cái hình cảnh ngồi ở theo dõi màn hình tiền hết sức chăm chú nghiên cứu án phát trước sau ở văn phòng nội làm phim đến lục tượng.

La Phi hỏi một câu:“A Hoa đâu?”

Doãn kiểm nghe tiếng quay đầu:“Hắn mang theo đặc công đội đồng chí nhóm sưu lâu đi.”

“Ân.” La Phi ánh mắt ở màn tường trên màn hình quét một vòng, rất nhanh tìm đến A Hoa đám người bóng dáng.

Bọn họ đang ở đại hạ thứ mười lăm tăng trực ốc điều tra.

Vì thế La Phi lại lui mà cầu tiếp theo hỏi:“Kia Long ca bọn họ ở nơi nào?”

Doãn kiểm trả lời nói:“Ồ lâu một đại sảnh làm ghi chép đâu.”

“Người đi đem hắc kên lên đến, ta có một số việc muốn hỏi hắc.”

Doãn kiểm ứng thanh:“Là.” Xoay người ra phòng ở, không cần một lát hắc liền đem Long ca dẫn theo trở về.

La Phi tự tay chuyển trương ghế dựa cấp Long ca:“Ngồi đi.” Hắc hi vọng đối phương cảm xúc có thể mau chóng bình phục xuống dưới, để duy trì một cái tốt suy xét cùng đối thoại trạng thái.

Long ca tọa là ngồi xuống, nhưng ánh mắt lại trôi đi bất định , không biết còn tại miên man suy nghĩ chút cái gì.

“Kia gian văn phòng, người trước kia hắc là rất quen thuộc đi?” La Phi dùng kéo việc nhà bàn miệng hỏi.

“Nga.....” Long ca sững sốt một chút, sau đó kinh ngạc trả lời nói,“Không quá quen thuộc.”

Cái thứ nhất vấn đề đã bị nghẹn trở về, La Phi nhìn không được nhú mày. Mà Long ca lúc này tựa hồ mới hỏi qua vị đến, vội vàng lại bổ sung nói:“Đó là đẳng tổng văn phòng, A Hoa rất quen thuộc. Ta chính là ngẫu nhiên sẽ cùng lâm tổng đi qua một chuyến.”

“Ân, chỉ cần đi qua là được --” La Phi lại hỏi tiếp nói,“Gian phòng kia vốn thượng phô hồng thẩm, tứ phía đều là thủy tinh thủy tinh tường mặt, đúng hay không?”

“Đôi.” Lần này Long ca trả lời tương đối rõ ràng.

“Thế nào hiện tại thăm cùng trên tường thủy tinh thủy tinh tất cả đều không có đâu?”

“Đó là A Hoa dẫn người can . Thăm triệt bỏ, thủy tinh thủy tinh cũng đều bị tạp .”

“Vì sao?”

“Không phải hai vị lão tổng muốn tránh ở bên trong sao? A Hoa nói trong phòng càng đơn giản càng tốt, không cần có này loạn thất bát tao gì đó. Thăm phía dưới có lẽ có thể giấu người, thủy tinh tường mặt vòng ánh mắt, đến lúc đó hội quấy nhiễu theo dõi màn hình, thấy không rõ lắm. Cho nên chúng ta đem có thể triệt diệu gì đó đều triệt , chính là bỏ thêm hai trương giường đi vào.”

La Phi gật gật đầu, trong lòng lại tưởng: Chân thật nguyên nhân chi sợ không giống Long ca nói như vậy nông cạn -- có lẽ A Hoa đã ở lòng nghi ngờ kia trong văn phòng hội có khác bí đạo đâu! Bất quá mặc kệ thế nào, A Hoa quả thật là cái làm việc cẩn thận, tư duy nghiêm mật tên.

“Lâm hằng can cùng Mông Phương Lượng là nhất hào tám giờ đêm trụ tiền văn phòng ?”

“Đối.”

“Thế nào sớm như vậy? Từ hình thông tri đơn thượng ngày theo nhị hào mới bắt đầu a.”

“Này cũng là A Hoa chủ ý. Hắn nói trong văn phòng an toàn nhất, sớm một chút đi vào, miễn cho đêm dài lắm mộng.”

La Phi chú ý tới Long ca trả lời vấn đề khi luôn tận lực đem A Hoa thôi ở phía trước, hắn có thể nghiền ngẫm đến tâm lý đối phương: Bởi vì không có báo nguy, kết quả ra hai điều mạng người, cho nên liền tận lực đem chính mình sau này lui, để từ chối can hệ.

“Hai người bọn họ nhân tiến văn phòng thời điểm, các người có hay không cẩn thận kiểm tra bên trong tình huống?”

“Này đương nhiên kiểm tra qua . Ta còn đem bàn làm việc ngăn tủ đều mở ra nhìn đầu, tuyệt đối không có nhân giấu ở trong phòng.”

“Sau đó các người liền đem cửa khóa thượng ?”

“Đúng vậy, có lưỡng đạo môn, ta cùng A Hoa mỗi người cầm một phen chìa khóa. Như vậy chỉ có hai chúng ta nhân đồng thời lên lầu tài năng đem cửa mở ra.”

“Kia sau này các người khai quá môn không có?”

“Chính là cuối cùng mới khai -- nhìn đến theo dõi khí lý có người sau.”

“Trung gian một lần đều không có khai qua?”

“Không có. Chúng ta ở trong phòng bị tốt lắm lương khô cùng thủy, dưới giường thả nước tiểu bồn. A Hoa trước đó liền lập lại cường điệu qua: Trừ phi cái kia sát thủ vào phòng lý, nếu không thời gian không đến, gì tình huống cũng không mở cửa.”

“Tại đây cái thời kì, hai người các người luôn luôn canh giữ ở theo dõi khí phía trước sao?”

“Đúng vậy -- trừ bỏ đi toilet thời điểm rời đi một hồi, bất quá kia cũng là thay phiên đi . Hơn nữa khác còn có vài cái huynh đệ đã ở xem.”

“Này trung gian không có phát hiện gì tình huống dị thường sao?”

“Không có.”

La Phi cũng không hy vọng hắn trả lời nhanh như vậy:“Người mới hảo hảo ngẫm lại.”

Long ca làm ra dùng sức suy tư bộ dáng, cuối cùng vẫn là lắc đầu:“Mãi cho đến cắt điện phía trước, thật sự không có gì tình huống.”

La Phi quay đầu nhìn về phía phía sau theo dõi màn hình, nơi đó đang ở truyền phát văn phòng nội lực tượng hồi phóng. Đã thấy màn hình trung, lâm hằng can cùng Mông Phương Lượng hai người phân ngồi ở bàn làm việc, tựa hồ ở chuyện phiếm cái gì.

“Thế nào? Phát hiện cái gì trò không có?” La Phi hỏi luôn luôn tại chú ý lực tượng đoán kiếm.

“Tạm thời còn không có.” Doãn kiếm mang theo chút tổ khổ ngữ khí nói,“Này lực tượng thật sự quá dài , gần ba mươi mấy giờ, chính là dùng mau vào tốc độ đến truyền phát, ít nhất cũng phải nhìn đến trời đã sáng.”

La Phi vẩy vẩy tay:“Phía trước trước đừng nhìn , người trực tiếp cho ta thiết đến nhị hào mười một giờ đêm ba mươi phân.”

Doãn kiếm lập tức đem tiến độ điều tra động đến tiếp cận cuối cùng địa phương, lực tượng thượng bắt đầu biểu hiện đêm trước mười một điểm ba mươi phân văn phòng nội tình hình. Khi đó khoảng cách lần đầu tiên cắt điện đã không có thời gian dài bao lâu.

Đã thấy lâm hằng can cùng Mông Phương Lượng đều tự nằm ở này nọ hai sườn trên giường, ngủ say say sưa.

“Này hai người thế nào ngủ như vậy kiên định?” La Phi lược có chút kỳ quái hỏi.

Hắn nói như vậy, doãn kiếm cũng cảm thấy không quá thích hợp. Lúc này đã tiếp cận tứ hình thông tri đan hạn định thời gian kết thúc điểm, theo lý thuyết hẳn là lâm mông hai người cảm xúc khẩn trương nhất cũng chờ mong nhất thời khắc. Bọn họ làm sao có thể như thế ngủ yên như di đầu?

Cũng may Long ca kịp thời cấp ra giải đáp:“Bọn họ buổi chiều đều ăn thuốc ngủ .”

La Phi “Àn?” một tiếng, lấy chỉ ra nghi ngờ.

“Này cũng là A Hoa chủ ý. Hắn nói không uống thuốc trong lời nói, hai cái lão tổng khẳng định đều ngủ không được. Này hai ba mươi mấy giờ can ngao xuống dưới, không có việc gì cũng phải ngao ra bệnh đến.”

Điều này cũng đúng. Lâm hằng can cùng Mông Phương Lượng đều đã năm gần nửa trăm, thân thể tình huống cũng không có cách nào khác cùng A Hoa bọn họ tương so với. Nếu ở thật lớn tinh thần dưới áp lực chịu khổ một ngày nhiều, kia đối bọn họ không thể nghi ngờ là một loại tàn phá. Thật đúng không bằng ăn chút thuốc ngủ, hai mắt nhất bết, cái gì cũng không tương ngủ thượng vừa cảm giác đâu.

La Phi liền không lại dây dưa vấn đề này, một lần nữa đem lực chú ý tập trung đến hồi phóng lục tượng thượng. Giờ phút này văn phòng nội vẫn cứ hết thấy như thường, nhưng La Phi đám người lại khẩn trương ngừng lại rồi hô hấp, bởi vì bọn họ biết, quỷ dị biến hóa rất nhanh sẽ phát sinh .

Màn hình tả thượng giác thời gian một giây một giây nhảy lên , làm kia xuyên chữ số đi đến 23:35:12 thời điểm, hình ảnh bỗng nhiên xuất hiện một cái rất nhỏ nhảy lên, đồng thời thời gian số bỗng chốc biến thành 23:39:21.

La Phi hô một tiếng:“Ngừng!” Doãn kiểm lập tức khống chế truyền phát khí, đem hình ảnh như ngừng lại cái kia nháy mắt.

Không hề nghi ngờ, kia gần 5 phút thời gian toát ra đó là bởi vì lần đầu tiên cắt điện duyên cớ. Mà giữa đoạn hình ảnh lại khôi phục sau, phòng trong tình hình góc chỉ lúc trước đã có rõ ràng bất đồng.

Đầu tiên là lâm mông hai người tư thế ngủ thay đổi, ở hình ảnh cắt nháy mắt, cấp những người đứng xem tạo thành một loại hai người đều “Động” nhất tiểu hạ lỗi thấy. Bất quá này đồ cũng không kỳ quái: Lâm mông hai người tuy rằng đều ăn thuốc ngủ, nhưng chỉ là vì phụ trợ giấc ngủ, dược lượng sẽ không rất lớn, ở ngủ say trung cũng khó miễn xoay người hoạt động đợi chút.

Nhưng mặt khác biến hóa liền làm người ta ghé mắt , tỷ như nói nam diện trên tường giăng co cửa sổ, ở cắt điện tiên là nhắm chặt , mà cắt điện sau cũng đã trở nên mở rộng. La Phi nhìn ra kia cửa sổ mở ra biên độ đang cùng án phát hiện tràng lưu lại tàn cảnh cực kì nhất trí.

Bất quá như cùng hình ảnh trung mặt khác một chỗ cảnh tượng so sánh với, kia không hiểu mở ra cửa sổ liền có vẻ chẳng có gì lạ .

Ở phòng ở tây sườn vị trí, rõ ràng xuất hiện một người cao lớn nam tử thân ảnh. Hắn đưa lưng về phía camera,

chính cất bước muốn đi tây biên dựa vào tường kia giường đơn mà đi.

“eumenides!” Doãn kiếm như là bỗng nhiên thấy được người quen dường như thốt ra.

La Phi minh bạch hẳn trợ thủ vì sao hội như thế kích động. Bởi vì liếc mắt một cái nhìn lại, cái kia thân ảnh thật là quá mức quen thuộc. Người này thân hình cao lớn to lớn, một thân nhẹ nhàng hầu hạ, trên đầu tặc đội một cái màu đen nhung mạo, vành nón ép tới cực thấp, vừa vận đem khuôn mặt che ở tại theo dõi màn ảnh tầm mắt ở ngoài.

Việc này thoát thoát đó là ở đức nghiệp đại hạ tiền sát Hàn Thiếu Hồng cái kia hung thủ. Lúc đó kia hung thủ nguy trang thành cảnh sát y phục thường, vô luận là y mạo trang điểm vẫn là hình thể đặc thù, đều cùng giờ phút này xuất hiện tại màn hình trung cái kia thần bí nam tử giống như đức.

eumenides! Chỉ cần là trải qua qua đức nghiệp đại hạ nhất dịch nhân, lập tức sẽ ở trong đầu nghĩ tới cái này làm người ta run rẩy tên!

La Phi vững vàng, hắn đem mắt gần sát màn hình, muốn từ kia hình ảnh thượng bắt giữ đến một ít càng thêm chi tiết gì đó. Một lát sau hắn hơi hơi lắc lắc đầu nói:“Bao tay, hài bộ, mũ đều đội..... Hắn là sẽ không ở chút này mặt có điều sơ hở”

Doãn kiếm cũng nhìn ra La Phi miêu tả, này ý nghĩa người trong tranh sẽ không ở hiện trường lưu lại gì vân tay, dấu chân thậm chí bộ lông. Cho nên cảnh sát dấu vết xem xét chuyên gia cũng liền mất đi rồi dùng võ nơi.

La Phi giờ phút này tựa hồ đã trá hết hình ảnh thượng có giá trị tin tức, hắn dùng ngón tay khấu khấu mặt bàn, nói:“Tiếp tục truyền phát đi.”

Doãn kiếm theo lời ấn xuống truyền phát kiện, trên màn hình dừng hình ảnh trụ hình ảnh một lần nữa vận động đứng lên. Đã thấy kia đội hắc nhung mạo nam tử từng bước một về phía tây sườn đơn độc nhân giường đi đến. Ánh mắt của hắn hẳn là dừng ở ngũ say lâm hằng can trên người, mà hắn kia không chút hoang mang tư thái sống thoát thoát đã đem đối phương trở thành một đạo nấu chín bữa ăn ngon.

Càng thêm làm người ta giận dữ là, làm ngọn đèn một lần nữa sáng lên sau, kia nam tử còn cố ý hướng về phía camera phương hướng huy huy tay phải, lạnh lạnh bạch quang bỗng dừng tránh qua, biểu hiện ra hắn giấu giấu ở khe hở trung sắc bén lưỡi dao.

“Này cũng..... Quá kiêu ngạo thôi!” Doãn kiểm oán hận nói một câu. Đối phương kia trạng thái hiển nhiên là một loại không tiếng động khiêu khích: Các người xem, lần trước ta ngay tại các người không coi vào đâu giết Hàn Thiếu Hồng, hiện tại ta lại tới nữa, các người có thể có biện pháp gì?

Cũng may này đoạn làm người ta buồn bức lực tượng rất nhanh liền kết thúc , ở 23:39:32 thời điểm, theo dõi màn hình nhất hắc, cũng là lực tượng tư liệu đã bá đến cuối.

La Phi biết đó là bởi vì dự phòng máy phát điện cũng tổn hại , theo lực tượng cuối cùng thời khắc khởi, mãi cho đến cảnh sát nhân viên chữa trị mạch, toàn bộ Long Vũ đại hạ đều rơi vào một mảnh trong bóng tối.

“Tên kia đến cùng là thế nào tiến vào phòng ? Là từ cửa sổ sao?” Doãn kiểm chứng thực bàn xem La Phi, hắn cũng chú ý tới lực tượng hình ảnh toát ra khi kia phiến cửa sổ biến hóa.

La Phi lắc đầu:“Kia hắn là hắn cố ý bày ra làm đạo. Theo hiện trường khám tra tình huống đến xem, kia phiến cửa sổ căn bản không có khả năng trở thành cửa ra vào.”

Tuy rằng không có đích thân tới hiện trường, nhưng doãn kiểm đối La Phi khám tra kết luận không chút nào nghi ngờ. Hắn khó hiểu nhưc đầu:“Đó là sao lại thế này? Trong phòng còn có cái khác thông đạo?”

La Phi lại thứ phủ định hắn đoán:“Không có.”

“Vậy nói không thông a.” Doãn kiểm lâm vào thật sâu mê vọng trạng thái,“Duy nhất cửa ra vào bị chặt chẽ thủ hộ , tên kia là thế nào ra vào văn phòng ?”

Long ca trừng lớn mắt, một hồi nhìn xem doãn kiểm, một hồi lại nhìn xem La Phi. Vấn đề này đồng dạng tra tấn hắn hồi lâu, hắn phi thường kỳ vọng không ai có thể cho hắn một đáp án.

“Theo trên lý luận mà nói, hắn căn bản vô pháp ra vào --” La Phi trầm ngâm nói,“-- cho nên, có lẽ hắn căn bản không có ra vào.”

Những lời này nghe qua có chút vòng, doãn kiểm cân nhắc một lát sau mới phẩm ra chút huyền diệu đến:“Ý của người là, hắn vốn liền giấu ở này trong phòng ? Sau đó, chờ A Hoa bọn họ mở ra văn phòng lại thừa dịp hắc ám đào

thoát?”

La Phi còn chưa có trả lời, Long ca đã đem đầu dao thành cái trống bỏi bình thường: “Không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng. Ta vừa rồi đã nói, khóa cửa tiền ta cùng A Hoa cẩn thận kiểm tra qua phòng ở, bên trong khẳng định không có những người khác.”

Doãn kiếm đã có chút không cho là đúng: “Có lẽ hắc giấu ở một cái các ngươi không tưởng được địa phương đâu? Tên kia nhưng là thường xuyên có chút ngoài dự đoán mọi người thủ pháp đâu.”

“Liền lớn như vậy cái phòng ở, chẳng lẽ hắc có thể tiến vào tường khâu lý sao?” Long ca mặt đỏ lên phản bác, hôm nay hắc đã đủ buồn bực, vô pháp dễ dàng tha thứ người khác đối như vậy vô cùng xác thực sự tình sinh ra nghi ngờ.

La Phi lần này cùng Long ca đứng ở một bên. Hắc sờ sờ cảm nói: “Theo hiện trường tình huống đến xem, trong phòng muốn giấu người cũng không dễ dàng. Cho nên tên kia ở khóa cửa tiền đã giấu ở án phát hiện trạng khả năng tính cũng không đại.”

“Không phải mới vừa ngươi nói hắc ‘Không có ra vào’ sao?” Doãn kiếm bị La Phi mơ hồ không rõ thái độ khiến cho càng hồ đồ.

“‘Không có ra vào’ cũng không đại biểu hắc liền luôn luôn tại trong phòng. Còn có một loại khác khả năng, thì phải là --” La Phi dừng một chút, chờ những người khác đều bày ra nghiêm cẩn nghe thái độ sau, mới sát có chuyện lạ nói: “-- hắc luôn luôn sẽ không ở trong phòng.”

“Nhưng là, này.....” Doãn kiếm càng thêm cứng lưỡi, “Có lục tượng a, hắc quả thật vào nhà, chúng ta đều thấy rõ rõ ràng sờ!”

Long ca đã ở một bên phụ họa gật đầu, đồng dạng vô pháp nhận La Phi loại này giả thiết.

“Mắt thấy cũng không nhất định vì thực -- bởi vì lục tượng là có thể giả tạo.”

“Giả tạo lục tượng?” Doãn kiếm há to miệng, điểm này hắc thật sự chưa bao giờ nghĩ tới. Bất quá lấy eumenides

bản lĩnh, này với hấn mà nói cũng là đều không phải việc khó!

Được đến La Phi nêu lên, đoán kiếm ý nghĩ liền rộng mở trong sáng rất nhiều, hấn ngưng thần lý một lát, bắt đầu thử phân tích nói:“Chẳng lẽ kia đoạn hung thủ lên vào trong phòng màn ảnh là eumenides trước đó liền thu tốt? Làm lần đầu tiên mất điện thời điểm, hấn liền thông qua kỹ thuật thủ đoạn, này đoạn lục tượng thay thế được hiện trường theo dõi tín hiệu. Do đó cấp những người đứng xem tạo thành có người đã xâm nhập hiện trường lỗi thấy. Như vậy A Hoa bọn họ liền chạy nhanh chạy đến trên lầu đem cửa phòng mở ra, mà lúc này eumenides mới thừa dịp loạn thừa dịp hắc lên vào phòng trong, hoàn thành đối hai vị thụ hại giả ám sát.”

La Phi chậm rãi đốt đầu:“Mặc dù có rất nhiều chi tiết còn khó có thể giải thích, nhưng ít ra đây là một cái đáng giá cân nhắc ý nghĩ.”

Long ca lại một lần đưa ra kháng nghị:“Này cũng là không có khả năng !”

La Phi cùng đoán kiếm đồng thời quay đầu đến xem hấn, Long ca liền nganh nganh cổ nói:“Chúng ta vào nhà thời điểm, hai vị lão tổng cũng đã bị giết , tuyệt đối không phải chúng ta đem cửa mở ra sau, hung thủ mới đi vào !”

La Phi táp táp chủy, nơi này quả thật là cái vấn đề. Trước đây A Hoa nói qua, vào nhà tổng cộng chính là bốn người: Hấn, Long ca cùng với hai cái tiểu đệ, cho nên ở phòng trong hấn là sẽ không xuất hiện hỗn loạn cục diện. Cho dù eumenides thật là mở cửa sau đi theo lần vào, cũng rất khó ở loại này tình huống trung xuống tay liên tề hai mệnh đi?

Mà Long ca kế tiếp trong lời nói tắc nhường đoán kiếm càng thêm uể oải:“Ta là cái thứ nhất vọt vào trong phòng . Lúc đó ta trực tiếp chạy tới lâm tổng bên giường, một cước liền dẫm nát đầu giường huyết oa lý. Sau đó ta tiểu đệ đi lại đá thủ điện nhất chiếu, lâm tổng cổ bị mở ra, đã sớm tắt thở . Căn bản là không phải các người đoán cái kia tình huống.”

“Nếu nói như vậy, kia eumenides vẫn là trước tiên vào nhà a! Ai, thật sự là theo người nào góc độ đều nói không thông đâu.....” Doãn kiếm lắc lắc đầu, như là tự mình buông tha cho , chỉ có thể dùng xin giúp đỡ ánh mắt xem La Phi.

La Phi cũng có chút hết đường xoay sở bộ dáng, cuối cùng hấn như là lại nghĩ đến cái gì, đối đoán kiếm nói:“Người đem kia đoạn lục tượng lại phóng một lần, theo lần đầu tiên cắt điện tiền bắt đầu.”

Doãn kiếm liền đem lục tượng trở về điện một đoạn, theo 23:35:00 thời điểm trọng lại bắt đầu truyền phát.

La Phi ánh mắt gắt gao nhìn thẳng màn hình phía bên phải. Toàn bộ văn phòng là từ hai cái camera cộng đồng theo dõi , màn hình phía bên phải biểu hiện đúng là phía tây nửa văn phòng tình hình.

Doãn kiểm cũng đồng dạng hết sức chăm chú xem cái kia khu vực. Bởi vì nơi đó đúng là thần bí nam tử xuất hiện địa phương.

23:35:12 thời điểm hình ảnh nhảy một chút, thời gian lập tức cắt đến 23:39:21.

Doãn kiểm đem mặt dán tại màn hình phía trước, cẩn thận nghiên cứu sau này lực tượng hay không có tạo giả dấu vết. Mà La Phi cũng đã triệt qua thân thể tựa vào trên lưng ghế dựa, trong miệng thì thảo nói:“Xem ra vừa rồi người kia đoạn phân tích thật là sai lầm rồi.”

Doãn kiểm biết La Phi đã có kết liễu luận, liền vội vàng bả đầu cùng đi lại hỏi:“Như thế nào?”

La Phi bất đắc dĩ ngoéo một cái khóe miệng:“Kia đoạn lực tượng quả thật là thật .”

“Người làm sao thấy được đâu?” Doãn kiểm một bên hỏi một bên lại quay đầu, lại đổ hỏi lực tượng nhìn một lần, nhưng vẫn là vô pháp làm ra hữu hiệu phán đoán.

La Phi nêu lên nói:“Chú ý trên cửa sổ phương cái kia đồng hồ treo tường.”

“Đồng hồ treo tường?” Doãn kiểm thấy , trên cửa sổ phương quả thật có một mặt đồng hồ treo tường, bởi vì cửa sổ vị trí ngã về tây, cho nên kia mặt chung cùng thần bí xuất hiện nam tử giống nhau, đều bị nhiếp vào phía bên phải màn hình trung.

Nhưng là kia đồng hồ treo tường lý có thể có dấu thể nào tin tức đâu? Doãn kiểm nhú mi suy nghĩ hội, bỗng nhiên trong lòng vừa động, lược có chút mặt mày. Vì thế hắn lại đem kia đoạn lực tượng đổ hỏi, lại một lần nữa nghiên cứu cắt điện trước sau theo dõi hình ảnh. Mà hần ý tưởng đã ở trong quá trình này chiếm được nghiệm chứng.

“Thời gian!” Hắn dùng ngón tay đốt trên màn hình đồng hồ treo tường,“Thời gian có thể ăn khớp !”

La Phi gật gật đầu, đây đúng là phán đoán lục tượng thật giả mầu chốt chốt.

Theo dõi trên màn hình biểu hiện thời gian, cắt điện khi là 23:35:12, dự phòng máy phát điện cung cấp điện khi là 23:39:21; Cần thận phân rõ đồng hồ treo tường thượng kim đồng hồ, có thể nhìn đến hình ảnh toát ra tiền thời gian chỉ thị ở mười một khi ba mươi ba phân bốn mươi lăm giây chỗ, hình ảnh toát ra sau tắc chỉ thị ở mười một khi ba mươi bảy phân năm mươi bốn giây chỗ. Tuy rằng hai cái thời trước khí trong lúc đó tồn tại khác biệt, nhưng chúng nó ghi lại xuống dưới cắt điện thời gian khoảng cách lại hoàn toàn nhất trí, đều là bốn phần lẻ chín giây. Điểm này liền đủ để thuyết minh này đoạn lục tượng cũng không tạo giả khả năng.

Bởi vì cho dù eumenides có thể thông qua tinh xảo thiết kế không chế mất điện thời gian, nhưng hẳn tuyệt đối không chế không xong dự phòng động cơ khởi động thời gian. A Hoa lúc đó phái hai cái thủ hạ xuống đất thất hoàn thành khởi động dự phòng máy phát điện công tác, kia hai cái thủ hạ tiến lên tốc độ là vô pháp đoán trước. Nói cách khác, này hai cái thủ hạ ở mất điện sau bốn phần lẻ chín giây khởi động dự phòng máy phát điện, lúc này điểm không hề xác định tính.

Cho nên nếu eumenides giả tạo lục tượng, cái khác cảnh tượng đều có thể bắt chước rất khá, nhưng này cái đồng hồ treo tường thượng kim đồng hồ nhưng không cách nào bắt chước, bởi vì hẳn căn bản không biết cắt điện cùng điện báo trong lúc đó thời gian khoảng cách sẽ là bao nhiêu! eumenides muốn tạo giả trong lời nói, hẳn nhất định sẽ lựa chọn chụp không đến đồng hồ treo tường tả bên màn hình đến thao tác. Lấy hẳn cẩn thận cùng kín đáo, tuyệt không hẳn là nhường kia khó có thể không chế đồng hồ treo tường xuất hiện tại giả tạo lục tượng trung!

Mà hiện tại kia đồng hồ treo tường không chỉ có xuất hiện tại lục tượng trung, hơn nữa đồng hồ treo tường thượng kim đồng hồ biến hóa còn có thể cùng thực tế tình huống tình diệu ăn khớp, này chỉ có thể thuyết minh: Kia đoạn lục tượng biểu hiện đích xác chính là văn phòng hiện trường tình hình, cũng không tạo giả khả năng!

Này nghi vấn đến vậy xem như giải quyết. Nhưng La Phi tâm tình lại thoải mái không đứng dậy. Bởi vì bởi vậy mà diễn sinh ra đến suy luận là: Ở 23:39:21 thời khắc, quả thật có một cao lớn nam tử xâm nhập thủ bị nghiêm mật văn phòng. Trong tay hẳn mang theo lợi hại lưỡi dao, đang chuẩn bị triển khai một hồi huyết tinh tàn sát!

Hắn kết quả từ đâu tới đây? Gây sau lại đi nơi nào? Này đây đưa không rõ vấn đề lại trở thành huyết án trung đứng mũi chịu sào hoang mang tiêu điểm!

Lần này La Phi trầm tư thật lâu sau vẫn vô tiến triển, đầu óc lại dần dần nở. Vì thế hẳn hít sâu một hơi, tạm thời tu chỉnh một lát. Nhìn xem thời gian, đã qua rạng sáng tam điểm. Hẳn châm chước một hồi, phân phó doãn kiểm: “Người thông tri một chút Tăng Nhật Hoa cùng mộ lão sư đi, làm cho bọn họ đi lại. Chúng ta lúc bốn giờ khai cái hiện trường hội nghị.”

Chương 19 hiện trường khám tra

Ngày ba tháng mười một, rạng sáng 4 giờ chính.

Long Vũ đại hạ một tầng theo dõi thất. “Tứ nhất bát chuyên án tổ” hiện trường hội nghị bắt đầu. Trừ bỏ Liễu Tùng nhân bảo hộ Đỗ Minh Cường không thể đi trước, khác thành viên đều đúng giờ xuất hiện tại trên hội trường.

Doãn kiểm đầu tiên giới thiệu án phát trải qua, đồng thời đem hiện trường lục tượng lại lặp lại truyền phát mấy lần. Đối với như vậy lý kỳ nhập thất ám sát sự kiện, Tăng Nhật Hoa cùng Mộ Kiếm Vân cũng chỉ có thể mở to hai mắt nhìn không nói chuyện, một bộ bất khả tư nghị biểu cảm.

Chờ doãn kiểm nói xong sau, La Phi bắt đầu bổ sung một ít bên ngoài đã nắm giữ tình huống: “Cắt điện nguyên nhân đã điều tra rõ ràng. Đại hạ chủ cung cấp điện cấp điện thượng bị an trí một cái đứng giờ phá trang bị. Nỗ lực uy lực thật nhỏ, nhưng sinh ra độ ẩm đủ để đem cấp điện cách biệt tầng nóng chảy, làm cho cung cấp điện hệ thống đường ngắn tê liệt. Dự phòng máy phát điện đồng dạng bị động tay chân, phát ra cấp điện vốn từ từ tổ đường dẫn tạo thành, trong đó tam tổ đều bị trước đó tiền đoạn, còn lại một tổ đường dẫn vô pháp thừa nhận tứ lần thiết kế gánh vác, cho nên ở khởi động hơn mười giây sau liền mạnh đốt đứt.”

Nghe đến đó, Tăng Nhật Hoa liền nhiều có hứng thú hoảng nổi lên đầu: “Này có thể có điểm ý tứ a. Đã muốn phá hư, hẳn gì chứ không đem tứ tổ đường dẫn đều tiền đoạn đâu? Cố tình muốn lưu lại một tổ, sợ là có khác văn vẻ đi?”

“Hẳn là cố ý muốn cho chúng ta nhìn đến mặt sau kia đoạn màn ảnh.....” Mộ Kiếm Vân cũng bắt đầu suy tư khởi vấn đề này, “Vì sao đâu? Khoe ra? Khiêu khích? Hoặc là..... Này vốn chính là hẳn kế hoạch một phần?”

“Ồ các người đến phía trước, ta cùng doãn kiểm từng có một ít ý nghĩ -- bất quá, tựa hồ đứng không vững.” La Phi dừng một chút, lại nói, “Đã đại gia đều ở, cũng không ngại thảo luận một chút..... Ân, chúng ta lúc đó nhận vì, mặt sau này đoạn lục tượng có khả năng là giả tạo. Lúc đó cũng không có nhân xâm nhập bên trong, hung thủ làm như vậy mục đích, là muốn dụ dỗ A Hoa đám người đem cửa phòng mở ra, sau đó hẳn tài năng thừa dịp loạn trong bóng đêm hoàn thành ám sát.”

“Ai, rất đạo lý a!” Tăng Nhật Hoa tựa hồ đối này ý nghĩ phi thường tán thành, hẳn thậm chí hưng phấn mà lấy tay vỗ một chút cái bàn.

“Nga?” La Phi liền nhân thể hỏi, “Giả lục tượng loại sự tình này, theo kỹ thuật mà nói khó khăn sao?”

Tằng Nhật Hoa đỉnh đạc khoát tay:“Một điểm cũng không khó khăn. Ngươi tưởng a, chúng ta theo trên màn hình nhìn đến hình ảnh, đều là theo theo dõi thiết bị đầu cuối xuyên qua đến điện tử tín hiệu a. Đây đầu cuối nếu là camera trong lời nói, chúng ta đây nhìn đến chính là camera nhiếp lục đến hình ảnh. Muốn tạo giả trong lời nói, chỉ cần thừa dịp lần đầu tiên cắt điện cơ hội đem tín hiệu đường truyền nhỏ xuống đến, sau đó cùng trước đó chuẩn bị tốt truyền phát đầu cuối liên tiếp ở cùng nhau. Chờ cung cấp điện khôi phục sau, theo dõi trên màn hình sẽ biểu hiện ngươi truyền phát hình ảnh.”

“Ân --” La Phi nghe hiểu đối phương giảng giải, cũng tiếp tục dần thân nói,“Chờ dự phòng máy phát điện bị cháy hỏng, điện lực lại gián đoạn sau. Ta chỉ cần đem tín hiệu tuyên một lần nữa cùng camera cắm ở cùng nhau, như vậy theo dõi thiết bị liền lại khôi phục thái độ bình thường, hơn nữa sẽ không lưu lại gì dấu vết.”

Tằng Nhật Hoa vỗ vỗ tay nói:“Không sai!”

Khả La Phi lại cau mày, thoát nhìn vấn đề vẫn chưa giải quyết. Hắn lại đưa ra tân vấn đề:“Như vậy theo dõi trên màn hình biểu hiện thời gian đâu? Đây cũng có thể tạo giả sao?”

“Đây a.....” Tăng Nhật Hoa gãi gãi da đầu,“..... Đây đã có thể không được. Bởi vì trên màn hình biểu hiện là theo dõi hệ thống bên trong đặt ra thời gian, cùng đầu cuối tín hiệu là không quan hệ a. Nói cách khác, mặc kệ trên màn hình xuất hiện cái dạng gì hình ảnh, biểu hiện thời gian cũng không khả năng biến hóa .”

“Nói như vậy, kia đoạn lục tượng lại không thể có thể là giả .” La Phi có chút thất vọng biết biết miệng, sau đó đem lục tượng lý đồng hồ treo tường biểu hiện thời gian sai lệch vấn đề giảng giải một lần.

Tằng Nhật Hoa nghe xong có chút âm đạm, bất quá hắn còn không rất cam tâm, một lát sau lại biện giải nói:“Có phải hay không khởi động dự phòng máy phát điện nhân là cùng eumenides thông đồng tốt. Chỉ cần đem thời gian khớp chuẩn, là có thể lừa dối quá quan .”

“Đây không cần phải a.” Mộ Kiếm Vân đầu tiên liền phủ quyết này đoán rằng,“Hai cái camera lý chỉ có một hội chụp đến đồng hồ treo tường,eumenides muốn tạo giả khẳng định hội lựa chọn không hiện ra đồng hồ treo tường màn hình, làm gì hướng ngươi theo như lời như vậy lao lực đâu?”

La Phi gật gật đầu, thả còn nói thêm:“Ta cũng hỏi qua kia hai cái đi khởi động dự phòng máy phát điện tiểu tử. Bọn họ tự thuật cũng không lỗ hỏng, cho nên biểu hiện bình thường thời trước khi vô pháp làm bộ trong lời nói, như vậy

lục tượng làm bộ khả năng tính trên cơ bản cũng sẽ không tồn tại.”

Tăng Nhật Hoa phần nộ nuốt nước miếng:“Kia hẳn thật là thần tiên sao? Đến vô ảnh, đi vô tung.”

“Chúng ta khẳng định vẫn là xem nhẹ cái gì..... Mỗ cái tư duy góc chết.” La Phi nheo lại mắt, ánh mắt như là ngưng trệ ở chỗ ta nhìn không thấy sương mù bên trong.

Hội trường tạm thời lâm vào trầm mặc không khí trung. Mọi người tựa hồ đều ở ngưng thần suy tư lại khó được rõ ràng. Liên tại giờ phút này, doãn kiếm di động bỗng nhiên vang lên, hắn chạy nhanh một bên tiếp nghe một bên rời khỏi hội trường, sợ quấy nhiễu đến những người khác suy nghĩ. Nhưng không lâu sau hắn một lần nữa đi vào phòng trong khi, lại không hề có kỳ lớn tiếng nhượng đứng lên:“La đội, bọn họ tìm được eumenides thay cho huyết y!”

La Phi lập tức đứng lên:“Mau, mang ta đi nhìn xem!”

Làm Long Vũ tập đoàn tổng bộ đại lâu, Long Vũ đại hạ có được một cái phi thường xa hoa tầng dưới chót đại sảnh. Bởi vì đại sảnh diện tích so với khác tầng lầu hình chiếu diện tích lớn, cho nên đại hạ tầng dưới chót một mình hướng về lầu thể nam diện đột ra rất lớn một khối không gian, này phiến không gian đỉnh chóp tự nhiên liền hình thành một mảnh ban công. Này phiến ban công tuy rằng không tính cao, nhưng là thuộc loại đại hạ ngoại đỉnh mặt, bình thường rất ít có người sẽ tới đạt chỗ này.

Điều tra tiểu tổ đứng là ở trong này phát hiện một cái không người nhận lãnh vận động hình ba lô. Mở ra ba lô khóa kéo, phát hiện trong bao chứa nhu thành một đoàn quần áo, mà trên cùng rõ ràng là một đôi tấm đầy máu tươi lụa trắng bao tay. Bọn họ không dám chậm trễ, một bên bảo hộ hiện trường, một bên đem tình huống hướng chuyên án tổ làm hội báo.

Năm sáu phút sau, La Phi đám người đi tới này phiến ban công. Điều tra tiểu tổ ra bên ngoài vây triệt khai, đem trung tâm khu vực nhường xuất ra. La Phi mang theo bạc giao bao tay, ngồi xổm vòng lượn quần trung tâm lật xem cái kia ba lô, rất nhanh hắn liền cấp ra phán đoán suy luận:“Không sai, này thật là hung thủ lưu lại đền.”

Trong bao trừ bỏ bao tay ở ngoài, còn có một bộ huyết y, một cái hắc nhung mạo, cùng với một đôi hài bộ. Này đó quần áo cùng lục tượng trung cái kia thần bí nam tử mặc hoàn toàn nhất trí. Đồng thời La Phi ở ba lô ngoại tường kẹp trung còn tìm đến một thanh cực kỳ sắc bén lưỡi dao, lưỡi dao thượng chưa hoàn toàn khô cạn vết máu tỏ rõ đây đúng là dùng cho giết hại hung khí.

Tầng Nhật Hoa cũng ngồi xổm La Phi bên người, giờ phút này hần tựa hồ rất mê hoặc vỗ tay nói:“Kia nơi này nhất định chính là eumenides chạy trốn lộ tuyến !”

“Ân.” Doãn kiếm phụ họa gật gật đầu,“Hần hần là trước đó chuẩn bị một bao sạch sẽ quần áo ở trong này. Ở giây sau, hần tới trước này trên ban công thay đổi huyết y, tàng thật hung dữ khí, sau đó mới bỏ trốn mất dạng .”

Bởi vì thân là nữ tính thả cũng không quen thuộc hình trình quá trình, Mộ Kiếm Vân luôn luôn đứng ở ngoài vòng tròn bàng quan . Đang nghe đến đồng bạn nhóm phân tích sau, nàng liền quay đầu chung quanh, đánh giá khởi chung quanh địa hình đến.

“Từ nơi này đào tẩu nhưng là dễ dàng. Mấu chốt vấn đề là, hần nên thế nào tài năng theo lầu 18 văn phòng tới này ban công?” Cuối cùng Mộ Kiếm Vân ngẩng đầu lên nhìn về phía đại hạ cao tầng, tung ra như vậy nghi vấn.

Quả thật là như thế. Nếu có thể đến đạt này ban công, kia vô luận theo bên cạnh phương hướng nào đi xuống nhảy, liền khả thoát thân đến đại hạ ở ngoài [năm sáu thước độ cao đối người thường mà nói có lẽ là cái chướng ngại, nhưng đối eumenides như vậy cao thủ sẽ không trị nhắc tới]. Nhưng là đại hạ mười tám tầng cùng này ban công trong lúc đó đã có mấy chục thước cao kém,eumenides tổng không có khả năng giống điều giống nhau phi xuống dưới đi?

La Phi giờ phút này cũng đứng lên, hần ngẩng đầu nhìn xem chỗ cao tầng lầu, sau đó đem ánh mắt lại quay lại đến trên ban công. Đã thấy này ban công chọn dùng “Không trung hoa viên” Thức thiết kế, chung quanh nhất vòng lớn đều phủ thượng bùn đất, làm thành xanh hoá mang, bên trong cây cối xanh um, mọc cũng là tươi tốt.

“Qua bên kia cây cối từng lý lại cẩn thận sưu sưu xem.” La Phi đối điều tra hạ tổ hạ đạt tân mệnh lệnh. Tiểu tử nhóm lập tức phân tán mở ra, chui vào rậm rạp xanh hoá mang trung.

Không qua vài phút, còn có hưng phấn thanh âm theo cây cối lý truyền ra đến:“Nơi này có một đồng dây thừng!”

La Phi đám người tất cả đều vì này động dung, bọn họ không hẹn mà cùng hướng về tiếng hô truyền ra địa phương chạy tới. Trát đến gần chỗ vừa thấy, quả nhiên, ở một góc cây tiểu thanh tùng bên cạnh đôi đại lượng dây thừng, um tùm đan vào, độ dài tương đương khách quan.

La Phi xoay người đem kia dây thừng nhiếp khởi nhất tiết. Đã thấy kia dây thừng chỉ có ngón út bàn phẩm chất, nhưng tính chất phi thường cứng cõi, hần là chuyên nghiệp bên ngoài leo lên đồ dùng. Hần nhẹ nhàng tấp một tiếng, ngẩng đầu hướng về chỗ cao xa xa nhìn ra xa.

Này động tác ám chỉ ý tứ hàm xúc là như thế rõ ràng, thế cho nên chung quanh rất nhiều người đều kim lòng không đậu “Nga” một tiếng, cảm giác bùng tỉnh đại ngộ dường như. Tăng Nhật Hoa lại kiềm chế không được kêu đứng lên: “Nguyên lai hắc chính là dùng này căn dây thừng đi tiến đi ra !”

La Phi cũng không trí có thể không. Hắc lẳng lẳng suy tư về, tựa hồ có rất nhiều sự tình vẫn là vô pháp lý giải.

“Đi phá sản là có thể, muốn đi tiến kia cũng quá khó khăn đi?” Mộ Kiếm Vân cũng từ từ bề mặt đạt ra bản thân hoang mang.

Bởi vì đại hạ ở nam hướng bên trong là trình nội ao hình cung. Cho nên dây thừng nếu theo mười tám tầng kia phiến cửa sổ huyền xuống dưới, tất nhiên có rất dài một đoạn là không nơi nương tựa cúi ở không trung. Dọc theo như vậy dây thừng đi xuống lưu thực dễ dàng, nhưng muốn hướng lên trên leo lên, sở cần kỹ thuật cùng thể lực liền không phải bình thường .

Mà La Phi lo lắng vấn đề tắc càng nhiều. Hắc thu hồi ánh mắt xem Tăng Nhật Hoa, như là hỏi lại nói chung nói: “Muốn tránh đi bên ngoài theo dõi nhiếp tượng, hắc chỉ có thể ở mất điện sau bắt đầu leo lên. 4 phút thời gian, từ nơi này thượng đến lầu 18, đi thang lầu đều hao hết, chỉ trông vào này dây thừng, khả năng sao? Hơn nữa vương góc chênh lệch lớn như vậy, này dây thừng bắt đầu thế nào treo lên đi? Cuối cùng lại thế nào thu hồi đến?”

Tăng Nhật Hoa bị hỏi ra vẻ mặt khuôn mặt u sầu, hắc pha ỳ ỳ khuất a miệng: “Ta làm sao mà biết nhiều như vậy? Bất quá eumenides người này, hắc khẳng định là có biện pháp .”

“Đã ở trong này phát hiện dây thừng, cái kia văn phòng lại chỉ có cửa sổ có thể xuất nhập. Cho nên eumenides cơ bản thủ pháp hắc là có thể xác định thôi.” Doãn kiếm đối Tăng Nhật Hoa biểu đạt duy trì thái độ, “Về phần hắc kết quả thế nào hoàn thành cao như vậy khó khăn công tác, ta cảm thấy có thể thỉnh giáo một chút đặc công đội đồng chí.”

Doãn kiếm mới nói được đặc công đội đồng chí, đặc công đội nhân thật đúng liền xuất hiện . Đã thấy Liễu Tùng đang từ đại hạ nhị tầng xuất khẩu chuyển xuất ra, chạy lên ban công.

La Phi thị lực nhất sâu sắc, hắc đầu tiên thấy được này bất kỳ tới đồng nghiệp, nhìn không được nhẹ nhàng mà “Dì” một tiếng. Những người khác liền cũng theo ánh mắt của hắc nhìn lại. Mà Liễu Tùng tắc rất nhanh bỏ chạy đến bọn họ bên người.

“Người thế nào cũng tới rồi?” La Phi nhớ thương phải cấp Liễu Tùng nhiệm vụ, “Không phải cho người thủ Đỗ Minh Cường sao?”

“Ta đem hắc một khối mang đi lại.” Liễu Tùng thoát nhìn khiêu chiến dục vọng phi thường mãnh liệt, hắc đơn giản đáp một câu sau liền vội thiết hỏi lại, “Nơi này tình huống thế nào?”

La Phi vẫn là có chút không quá yên tâm: “Hắc hiện tại ở đâu đâu?”

“Ồ đại hạ lý. Chung quanh đều là chúng ta đồng chí, khẳng định không ra được sự.”

La Phi có thể này gật gật đầu. Hiện tại Long Vũ đại hạ vài bố lót trong đây cảnh sát cùng tập đoàn hộ vệ, mỗi người đều ở toàn lực sưu tầm eumenides rơi xuống. Dem Đỗ Minh Cường an trí ở nơi đó, cho dù không có Liễu Tùng giám phòng cũng không trí ra vấn đề gì.

Tăng Nhật Hoa “Hắc hắc” Cười, cảm khái nói: “Thâm càn rạng sáng, tên kia cũng là vui đi theo người một khối ép buộc.”

“Lần trước bị ta giáo dục một lần, hiện tại thành thật hơn.” Liễu Tùng hiểu trong lòng mà không nói nhìn lại Tăng Nhật Hoa, đối với “Giáo dục” này từ ý nghĩa, hai người này là rất có cộng minh.

Đã Liễu Tùng đến, đoãn kiểm vừa vặn có thể tiếp tục lúc trước tham thảo ý nghĩ. Hắc ngẩng đầu chỉ vào đại hạ chỗ cao hỏi Liễu Tùng: “Người có thể hay không nhìn đến lầu 18 kia phiến cửa sổ?”

Liễu Tùng nheo lại mắt tìm ma một hồi: “Có phải hay không bốn phía nhất đại phiến đều hắc, ở giữa gian cô linh linh đèn sáng cái kia?”

“Không sai.” Đoãn kiểm lại cúi đầu chia chia dưới chân, “Người nhìn nhìn lại này đôi dây thừng, có thể hay không dùng nó từ nơi này đi đến kia phiến cửa sổ?”

Liễu Tùng chợt cứng lưỡi: “Cao như vậy? Hơn nữa là lằng không leo lên..... Ta khẳng định là không được.”

La Phi lại truy vấn một câu:“Vậy người cảm thấy không ai có thể làm được sao?”

Liều Tùng vốn định lắc đầu, nhưng nhìn đến tất cả mọi người cực kì trịnh trọng xem chính mình, liền biết việc này không phải là nhỏ. Hắn do dự một lát, thay đổi một loại bảo thủ ngữ khí:“Àn..... Nói như thế, chúng ta đặc công đội cũng sẽ thường xuyên tiến hành leo lên huấn luyện, giống như vậy đồ thủ nhẹ nhàng phàn thẳng, nhiều nhất cũng chính là thiết trí hơn hai mươi thước độ cao. Cao tới đâu trong lời nói, không chỉ có thể năng thượng chống đỡ không được, hơn nữa đây thùng hội lắc lư thật sự lợi hại, không tốt không chế.”

La Phi vuốt chính mình cằm, như có đăm chiêu. Liều Tùng được cho là đặc công trong đội đáng chú ý, một thân bản lĩnh vị tất ở eumenides dưới. Liền hắn đều cảm thấy khó có thể hoàn thành nhiệm vụ,eumenides thật sự có thể ở bốn phần nhiều chung trong thời gian liền thoải mái thu phục sao?

Liều Tùng theo La Phi đám người trong thần sắc khuy đến một ít manh mối. Hắn dùng khó có thể tin miệng hỏi:“Chẳng lẽ eumenides chính là như vậy tiến vào gây hiện trường?”

Doãn kiểm nháy mắt, có vẻ ký mờ mịt lại bất đắc dĩ:“Theo trước mắt tình huống đến xem, chỉ có thể như vậy giải thích”

Liều Tùng lại ngẩng đầu lên, lớn dần miệng xem kia phiến cửa sổ. Nơi đó thật sự rất cao, quả thực giống trong trời đêm đầy sao, yếu không thể kịp. Bởi vì đầu ngưỡng góc độ quá lớn, máu hồi dững, Liều Tùng rất nhanh cảm thấy có chút choáng váng đầu, hắn dùng thủ xoa cổ, chán nản gục đầu xuống đến. Tuy rằng còn chưa cùng eumenides chính diện gặp nhau, nhưng ở trong lòng hắn như là dĩ nhiên thua một cái hiệp.

Tại đây loại xấu hổ không khí trung, bên ngoài tìm tòi cảnh viên bỗng nhiên lại hám lên:“La đội, các người đi lại nhìn xem, nơi này có phát hiện!”

Mọi người tinh thần rùng mình, vội vàng theo tiếng đi rồi đi qua. Đã thấy ở ban công tây sườn bên cạnh chỗ, một cái tìm tòi đội viên chính ngồi xồm cây cối gian, nghiêm cẩn nghiên cứu thượng mô dạng này nọ.

Đi đến gần chỗ mới nhìn rõ, nguyên lai đó là một khối màu trắng plastic bọt biển. Này vốn là thành thị trung tùy ý có thể thấy được phế khí vật, sở dĩ khiến cho chú ý, là vì này khối plastic bọt biển bên cạnh lay dính nhất mảnh nhỏ vết máu.

La Phi luôn luôn đội bạc giao bao tay, trực tiếp liền đem kia khối bọt biển nhặt lên đến cẩn thận đoan trang. Kia

bọt biển mỏng manh biển biển , mang theo rõ ràng độ cong, hình dạng thoát nhìn như là cổ đại nóc nhà thượng cái loại này dài nhỏ ngói lưu ly phiến.

“Đây là cái gì?” Mộ Kiếm Vân thấu tiên lên, lược oai đầu hỏi.

“Hắn là đóng gói dùng bọt biển xác đi --” Doãn kiếm đoán nói, “-- xem hình dạng bao là ly thủy tinh linh tinh gì đó.”

La Phi nhăn nhu mày, như là bỗng nhiên nhớ tới cái gì, hắn quay đầu đối bên người cái kia tìm tòi đội viên nói: “Người theo đại hạ cửa chính đi ra ngoài, hướng đông đi hơn hai mươi thước, ở đường cái bên cạnh hắn là còn có một khối như vậy bọt biển -- hiện tại phải đi bắt nó nhặt đi lại.”

Kia tìm tòi đội viên lập tức lĩnh mệnh mà đi. Gặp bên người những người khác đều lộ ra hoang mang thần sắc, La Phi liền lạnh nhạt giải thích nói: “Ta đến thời điểm ở cửa nhìn đến qua , lúc đó không có đề ý. Bất quá này hai khối bọt biển hình dạng đỉnh giống , không biết có phải hay không có cái gì manh mối -- hi vọng kia khối bọt biển còn không có bị những người khác nhặt đi.”

Lưu ý bên người mỗi một cái chi tiết, hơn nữa có đã gặp qua là không quên được thần kỳ bản lĩnh, đây đúng là La Phi khác hẳn với thường nhân chỗ. Bất quá Tăng Nhật Hoa đối hắn lần này phát hiện đã có chút không cho là đúng: “Như vậy đóng gói rác đầy đường đều là đi -- rất nhiều người đều sẽ tùy tay loạn ném . Ta cảm thấy không nên đi tây, hắn là tập trung lực lượng, dọc theo đại hạ hướng đông cẩn thận điều tra.”

Mộ Kiếm Vân xem hắn, tựa hồ đang hỏi vì sao, Tăng Nhật Hoa liền lại hoa chân múa tay vui sướng giải thích: “Người xem, này bọt biển thượng có vết máu a, nhưng lại thực tươi mới, hiển nhiên chính là hung thủ lưu lại . Này thuyết minh hung thủ từng đến qua chỗ này, nơi này lại là ban công bên cạnh, kia hắn hẳn là chính là theo này phương hướng nhảy xuống ban công , chúng ta hướng phía đông su đi qua mới đúng.”

Ở hắn nói chuyện trong quá trình, doãn kiếm đã bắt đầu lắc đầu, hơn nữa theo sát sau hắn giọng nói phun ra ba chữ đến: “Không nhất thiết.”

Tăng Nhật Hoa tròn tròn mắt, có chút nhận đến đả kích bộ dáng. Mà La Phi còn lại là ánh mắt sáng ngời, có chút khen ngợi xem chính mình trợ thủ.

Doãn kiếm cảm nhận được đến từ La Phi cổ vũ, vì thế càng thêm lớn mật nói ra chính mình cái nhìn: “Đã hung thủ

đã ở trên ban công thay đổi huyết y, như vậy trên người hắn vết máu khẳng định cũng sẽ thanh lý sạch sẽ, sẽ không ở nhảy xuống ban công khi còn đem huyết lấy dính đến chung quanh vật thể thượng. Hơn nữa này bọt biển thượng huyết rõ ràng trình tẩm mạn trạng, nếu là hung thủ trải qua là lưu lại, hẳn là hình thành tích lặc trạng máu tươi mới đúng.”

Đối phương lời nói có lí có cứ, Tăng Nhật Hoa không thể không gật đầu lấy chỉ ra tán thành:“Ân, như vậy a..... Nói như vậy, này vết máu là chuyện gì xảy ra đâu?”

“Ta cảm thấy là hung thủ ở thay cho huyết y phía trước, lấy tay nắm lên qua này khối bọt biển, cho nên bao tay thượng huyết liền nhiễm đi lên.” Doãn kiếm vừa nói, một bên thân thủ đi qua ở bọt biển bên cạnh hư hư so với một chút. Quả nhiên, nếu mở ra hồ khẩu nắm bọt biển trong lời nói, vừa vặn có thể ở bọt biển một mặt nhiễm lên ăn khớp dấu vết máu.

“Hắn lấy này bọt biển làm gì?” Tăng Nhật Hoa phiên thu hút tinh làm ra trầm tư suy nghĩ bộ dáng. Đúng lúc này, vừa mới bị La Phi phái ra đi cái kia điều tra đội viên đã phản trở về.

“La đội, tìm được.” Hắn một bên lớn tiếng hội báo một bên bước nhanh đi đến phụ cận, hắn trong tay nắm bắt một cái quý danh căn cứ chính xác vật túi, bên trong một khối khác plastic bọt biển.

La Phi tiếp nhận vật chứng túi, cùng những người khác cùng nhau tinh tế đoan trang. Đã thấy này khối bọt biển hình dạng quả nhiên cùng trên ban công không sai biệt lắm, chính là kích cỡ tựa hồ yếu lược lớn một chút. Bất quá này khối bọt biển thượng cũng không có vết máu, sạch sẽ bình thường thật sự.

“Dem mấy thứ này đều chụp ảnh, đóng gói, mang về trong đội đi.” La Phi đầu tiên là đối doãn kiếm phân phó một phen, sau đó lại mệnh lệnh chung quanh điều tra tiểu tổ,“Các người lại vất vả vất vả, đem điều tra phạm vi khuếch đại một điểm, phạm vi năm mươi thước trong phạm vi, đều phải cẩn thận si một lần, nhất là đại hạ nam sườn!”

Mọi người đều tự lĩnh mệnh, mà La Phi lúc này lại ngẩng đầu lên đến, xa xa nhìn về phía chỗ cao kia trần cô độc ngọn đèn, không biết suy nghĩ cái gì. Hắn chuyên án tổ đồng nghiệp nhóm cũng đều ngẩng đầu, bọn họ trong ánh mắt bao nhiêu có chút mê mang, xem ra bọn họ tuy rằng có thể cùng trụ La Phi động tác, cũng rất nan cùng trụ hắn tư duy.

Thật lâu sau sau, La Phi suy nghĩ tựa hồ tới một cái tiết điểm, hắn không tiếng động dài hấp một hơi, quay đầu xem mọi người nói:“Chúng ta hồi đại hạ lý nhìn xem đi.”

Đoàn người hạ ban công, đầu tiên tiến nhập đại hạ một tầng trong đại sảnh. Long Vũ tập đoàn này hắc y hộ vệ

giờ phút này trên cơ bản đều tập trung ở trong này, chắc chắn cái hình cảnh đội viên chính vội vàng cho bọn hắn làm hỏi ghi chép. Mà ở đại sảnh tiếp khách đài biên, có hai người chính tương đối mà ngồi.

“Hai người bọn họ thế nào tiến đến cùng đi?” La Phi nhìn đến trường hợp như vậy, không khỏi cảm thấy có chút kỳ quái.

Liễu Tùng sắc mặt trở nên có chút khó coi, bởi vì kia hai cái đang ở nói chuyện với nhau nam tử, một cái là A Hoa, một cái khác cũng là hắn bảo hộ mục tiêu Đỗ Minh Cường, người sau giờ phút này nhếch lên chân bắt chéo, một bộ đắc ý thần nhiên bộ dáng.

“Ta cho ngươi ở theo dõi thất ngốc, ngươi chạy nơi này tới làm gì?” Liễu Tùng bước nhanh vượt qua tiền, tức giận xịch hỏi Đỗ Minh Cường.

Đỗ Minh Cường buông xuống chân bắt chéo, thần thái lược thu liễm chút. Bất quá hắn vẫn là liên thoáng một cách bài bản phản bác nói:“Chúng ta đang ở làm một cái tình tiết vụ án hiện trường sưu tầm. Ra sự tình lớn như vậy. Làm một cái phóng viên, ta làm sao có thể ở trong phòng nhàn được?”

Liễu Tùng mở to hai mắt nhìn, theo sau đuổi tới Mộ Kiếm Vân nghe được bọn họ đối thoại, nhin không được nhẹ nhàng cười, đưa lỗ tai đối Tăng Nhật Hoa nói:“Ta đã sớm biết người này ngoan ngoãn nghe theo bài bố là có khác rắc tâm. Liên hắn này thân đồ đệ tiện, các ngươi cho rằng đánh hai lần liền sửa được sao?”

Liễu Tùng thân thủ đem Đỗ Minh Cường theo ghé tựa túm đứng lên:“Đi một chút đi! Đây là ngươi hạt hồ nháo địa phương sao?!”

Khả A Hoa lại túm ở Đỗ Minh Cường mặt khác một cái cánh tay, đồng thời lạnh lùng xem Liễu Tùng nói:“Vị này cảnh quan, ta cũng không cảm thấy đồ tiên sinh hành vi là hồ nháo. Làm eumenides giết hại danh sách thượng đối tượng, hắn có quyền lực hiểu biết tình thế tiến triển, mà làm một gã phóng viên, hắn cũng có nghĩa vụ đem sự tình chân tướng báo cho biết cấp công chúng.”

Đỗ Minh Cường có A Hoa duy trì, thất lưng tựa hồ cứng rắn rất nhiều, vì thế liền cương thân thể cùng Liễu Tùng góc nổi lên kinh:“Ta là hợp pháp công dân! Nơi này là Long Vũ đại hạ! Chỉ cần chủ nhân đồng ý, các ngươi không có quyền hạn chế chúng ta nói chuyện với nhau tự do!”

“Ngươi.....” Liễu Tùng tuy rằng buồn bực, nhưng ở lời nói thượng cũng rất nan địch nổi nhanh mồm nhanh miệng

Đỗ Minh Cường, hần đành phải nhìn về phía phía sau La Phi, tựa hồ phải đợi đãi đối phương quyết đoán.

La Phi lại cảm thấy vấn đề trung tâm ở A Hoa trên người, cho nên hần không có quan tâm Đỗ Minh Cường, mà là đối A Hoa nói:“Người không nên nhận hần phỏng vấn. Hần chính là cái internet phóng viên, sự tình hôm nay nếu ở trên Internet truyền bá khai, sẽ cho công chúng mang đến khủng hoảng .”

“Ta biết hần là internet phóng viên mới nhận phỏng vấn .” A Hoa nhất mở miệng liền đem La Phi trong lời nói đình trở về,“Truyền thông truyền thông đều là bị thiên qua , ta mới sẽ không ở bọn họ trước mặt lãng phí thời gian. Mấy ngày hôm trước trên tivi không là nói eumenides đã chết, khủng bố sát thủ bóng ma đã tiêu tán? Hừ, các người chính mình không biết là thực buồn cười sao?”

La Phi cười khò một chút, hần cũng biết này truyền thông đức hạnh, quả thật là không vài câu nói thật.

“Chúng ta cần ở trên mạng lượng ra bản thân thanh âm, mà không phải nhường eumenides một người ở nơi đó làm đơn độc!” A Hoa trái lại ý đồ thuyết phục La Phi,“Hiện tại rất nhiều võng dân đều đem eumenides trở thành thành thị anh hùng, khả bọn họ hay không biết, mỗi một khởi máu chảy đầm đìa giết hại đều là cùng nhau tan tội ác? Này thụ hại giả đồng dạng có gia đình, có bằng hữu, có yêu hần người nhóm. Những người này thống khổ lại đi tìm ai chia sẻ đâu?”

Này đó ngôn ngữ nghiêm nhiên phát ra từ phé phủ, thế nhưng ở đây mọi người đều có chút động dung. Mà Đỗ Minh Cường tắc như là trọng trách trên vai bình thường ngẩng ngẩng đầu lên, vỗ bộ ngực nói:“Ta nhất định sẽ đem bọn họ cảm thụ viết ra, nhường công chúng chân chính hiểu biết eumenides. Hần chẳng phải cái gì anh hùng, hần chính là một cái lạm dụng chính nghĩa tội phạm giết người!”

La Phi nhìn xem Đỗ Minh Cường, bắt đầu một lần nữa lo lắng này internet phóng viên khả năng mang đến lợi hại quan hệ. Kỳ thật hần cũng cảm thấy cảnh sát ở dư luận thượng cùng eumenides đối kháng có chút mệt mỏi. Từ eumenides ở trên Internet phát ra “Tử hình thu thập làm”, sau đó lại đứng hện xử trí Hàn Thiếu Hồng, Quách Mỹ nhiên cùng với nhục sự thiếu niên này đó internet trung công phần đối tượng, hần danh vọng đã càng ngày càng cao, ả ả đã thành vì võng dân nhóm gửi gắm chính nghĩa tình cảm như một chi tuyến. Mà kia thiên thu thập làm cũng bị đại lượng chuyển thiếp, làm cảnh sát võng giám ngành mệt mỏi ứng phó.

Cổ nhân sớm có tri thủy chi huấn. Làm công chúng cảm xúc đã bùng bột nổi lên đứng lên, chỉ dựa vào “Đồ” Là vô pháp giải quyết vấn đề . Có lẽ lúc này thật sự hần là xuất hiện cùng eumenides tương đối thanh âm, theo một cái góc độ dẫn đường mọi người nhìn đến sự tình toàn cảnh. Thời đại đã bắt đầu , mỗi người đều có tự do tư tưởng, làm cho bọn họ đạt được cũng đủ tin tức, tiến tới đi phán đoán, đi lựa chọn có lẽ mới là chân chính dư luận không chế chỉ đạo.

Nghe đến đây, La Phi liền hỏi Đỗ Minh Cường: “Người hội thế nào đi viết này thiên đưa tin?”

“Yên tâm đi, ta khẳng định sẽ không đi nhuộm đẫm giết người chi tiết.” Đỗ Minh Cường phiên để mắt da nói, “Ta là một cái có xã hội ý thức trách nhiệm phóng viên, chẳng phải dò hỏi giấu kín câu từ đội! Ta sở chuyên chú là án kiện sau lưng ý nghĩa, tỷ như nói hung án cấp thụ hại nhân gia đình mang đến thống khổ đội chút.”

“Như vậy đội eumenides cấp người bị hại bày ra đặc tội danh đâu? Người xử lý như thế nào?” La Phi quan tâm nhất kỳ thật là điểm này, vì vậy vấn đề nắm chắc không tốt trong lời nói, vòng dân nhóm thực khả năng lại hội nghiêng về một phía vì eumenides ủng hộ.

Đỗ Minh Cường “Hắc hắc” cười quái dị đứng lên: “Đây đúng là ta này thiên đưa tin phản kích chỗ đâu.” Gặp La Phi mặt lộ vẻ không hiểu sắc, hắn lại cầm thừa nước đục thả câu lần điều giải thích nói: “eumenides lần này cấp hai cái người chết định đặc tội danh đều là ‘Thiệt hại’. Khả hắn có lẽ không biết, Mông Phương Lượng ở hơn mười năm tiền liền bởi vì giống nhau đặc tội danh ngồi qua ngục giam, thẳng đến bốn năm trước mới hình mãn phóng thích. Cho nên hắn đặc tội đi đã bị pháp luật chế tài qua, cũng không cần eumenides trừng phạt. Mà Mông Phương Lượng ở ra tù sau một lòng hướng thiện, thậm chí đã bái Phật giáo. Đối như vậy một người, eumenides có cái gì lý do giờ lên hắn dao mổ?”

Là như thế này? La Phi tâm niệm vừa động, kia eumenides lần này hành hình quả thật có chút lạm sát kẻ vô tội hiềm nghi. Nếu đem sự thật công bố cho chúng, có lẽ thật sự có thể nhường rất nhiều eumenides người ủng hộ phản chiến tướng hướng đâu.

Bất quá La Phi cũng không có đem trong lòng mừng thầm biểu hiện ra ngoài. Hắn biết Đỗ Minh Cường thật sự là cái quá mức mạnh mẽ tên, người khen hắn ba phần, hắn đảo mắt sẽ bay lên đến một trạng. Cho nên La Phi vẫn cứ phụng phịu không, hắn tựa hồ châm chọc hỏi lâu, có thể này làm ra thật lớn nhượng bộ giống như đối Liễu Tùng nói: “Như vậy đi, chờ hắn đem đưa tin viết xong, người trước lấy đi lại cho ta xem. Ta cảm thấy không thành vấn đề, khiến cho hắn phát ra đi. Nếu hắn viết cùng hôm nay nói không giống với, vậy nhường Tăng Nhật Hoa đem hắn ở trên Internet sở hữu gửi công văn đi quyền hạn toàn bộ phong cấm.”

Liễu Tùng ứng thanh “Là”, triệt tay buông lỏng ra Đỗ Minh Cường. Đỗ Minh Cường lười biếng một lần nữa ngồi xuống, một bộ người thẳng đặc ý tư thái.

La Phi lúc này lại nhìn về phía A Hoa, kỳ thật người sau mới là hắn đi đến đại sảnh mục tiêu chỗ.

“A Hoa, người kêu lên Long ca. Phiên toái các người hai cái theo ta lên lầu một chuyến.”

“Có chuyện gì sao?” A Hoa miễn cưỡng hỏi.

“Hiện trường cái kia bàn làm việc, có một ngăn kéo vô pháp mở ra.....”

“Đó là dạng tổng tư nhân ngăn kéo, ta cũng không có chìa khóa.”

“Ta biết. Nhưng là xuất phát từ phá án cần, ta còn là muốn nhìn một chút cái kia ngăn kéo. Để sau ta sẽ đem khóa khiêu khai, hai người các người tốt nhất cùng ta một khối đi lên, như vậy phương tiện một điểm.” La Phi trong lời nói nói được thực khách khí, nhưng hiển lộ ra đến thái độ cũng không dung sửa đổi.

Cũng là cảnh sát phá án cần, A Hoa tự nhiên không lý do cự tuyệt. Hướng hồ đối phương có thể mời đã phương nhân viên cùng đi trước, coi như là có lễ có chương. A Hoa gật đầu nói:“Vây được rồi.”

Vì thế mọi người kêu lên Long ca, lại thừa thang máy hướng về lầu 18 mà đi. Lần này Liễu Tùng hấp thụ giáo huấn, dặn dưới lầu đồng sự xem trọng Đỗ Minh Cường, phòng ngừa hấn lại chạy đến án phát hiện tràng thêm phiền.

Văn phòng nội, đối thi thể khám nghiệm cùng với vật chứng dấu vết sưu tập công tác còn đang đầu vào đầy tiến hành giả. La Phi đảm người tránh đi người chết chỗ trung tâm hiện trường, trực tiếp đi tới kia trương cực đại trước bàn làm việc.

Lại chính A Hoa cùng Long ca sau khi đồng ý, La Phi chỉ huy Liễu Tùng mở ra ngăn kéo thượng khóa đầu. Đối với Liễu Tùng mà nói, như vậy việc căn bản chính là một bữa ăn sáng.

Ngăn kéo bị chậm rãi kéo ra, liền ngay cả A Hoa cùng Long ca cũng thán dài quá cổ. Bởi vì bọn họ cũng chưa bao giờ kiến thức qua dạng tổng này trong ngăn kéo đến cùng hội chứa chút cái gì bảo bối.

Khả kia ngăn kéo lại cơ hồ là rỗng tuếch. Thẳng đến kia thể lung đem kéo đến cuối thời điểm, mới ở tới lý đoan hiện ra một cái phong thư đến.

Trụi lủi phong thư, mặt ngoài không có gì chữ viết. Mà mọi người tâm cũng không ước mà đồng vì này căng thẳng.

La Phi một lần nữa mang theo thủ chứng dùng bạc giao bao tay, đem cái kia phong thư theo trong ngăn kéo lấy xuất ra. Sau đó ở mọi người nhìn chăm chú hạ, hắn đem phong thư mở ra, từ giữa rút ra một tờ giấy.

Ở đây mọi người đối như vậy tờ giấy sớm phi thường quen thuộc, bọn họ sở quan tâm đơn giản là tờ giấy thượng lần này xuất hiện nhân danh thôi.

Đã thấy lần này tờ giấy thượng viết là:

【 tử hình thông tri đơn

Chịu hình nhân: A Hoa

Hành vi phạm tội: Thiệp hắc

Chấp hành ngày: Ngày năm tháng mười một

Chấp hành nhân:eumenides】

Trong phòng xuất hiện ngắn ngủi yên tĩnh, đại gia đều nhìn về phía A Hoa, trong ánh mắt để lộ ra khó có thể miêu tả phức tạp cảm xúc.

A Hoa cắn chặt hàm răng, trong mắt hắn chỉ có thù hận cùng phần nộ, chút nhìn không tới sợ hãi thần sắc. Nhưng là hiện trường một cái nhân nhện không được hoảng sợ kêu ra tiếng đến:“Người này..... Hắn, hắn là muốn đem chúng ta đuổi tận giết tuyệt sao?”

La Phi đám người theo tiếng nhìn lại, người nói chuyện cũng là Long ca. Thân thể hắn run run, hoàn toàn không xứng với kia phó khổng vô hữu lực mặt mày.

A Hoa trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái:“Cũng không phải viết đưa cho ngươi, ngươi sợ cái gì!”

“Sớm hay muộn cũng sẽ đến ta !” Long ca liên nói chuyện thanh âm cũng run run đứng lên, “Đầu tiên là đặng tổng, sau đó là a thắng, lần này là lâm tổng, mông tổng, kế tiếp chính là người ta, hấn một cái đều sẽ không buông tha !”

“A thắng?” La Phi cự cảnh giác đứng lên, “A thắng là ai?”

“A thắng cũng là đặng tổng tâm phúc, vài ngày trước xảy ra tai nạn xe cộ đã chết.” Long ca vội vàng trả lời, tựa hồ đem La Phi xem thành hấn cuối cùng cứu mạng đạo thảo, “Bất quá lúc đó A Hoa bọn họ liền phân tích, này thực khả năng cũng là eumenides thiết kế độc thủ!”

La Phi nhìn xem bên người đồng nghiệp, thần sắc dữ phát ác liệt. Không nghĩ tới khiêu khai này gần kéo sau, không ngờ liên lụy ra trước sau hai điều chi tiết đến. Này hấn nguyên tưởng rằng hội thoải mái vượt qua ban đêm, giờ phút này đã đem hấn dẫn vào tận một vòng kịch chiến lốc xoáy bên trong!

※※※

Ngày ba tháng mười một, sáng sớm lục khi chính.

Tỉnh học viện âm nhạc nội.

Làm đại đa số đồng học sinh thượng đang ngủ thời điểm, đã có một cái nữ hài đã đạp sương sớm đi ở trường học trung. Nàng mặc quần áo thanh nhã hắc bạch phục sức, như là một đóa mở ra ở mông lung trong nắng sớm tinh thuần hoa sen.

Nàng đi lại nhẹ nhàng, nhưng đi được rất chậm, bởi vì ánh mắt nàng từ nhỏ mất đi rồi thị lực. Nàng chỉ có thể một đường đi theo kia chỉ tên là Ngưu Ngưu đạo manh khuyển, người sau đã trở thành nàng sinh mệnh không thể thiếu đồng bọn.

Này một người nhất câu xuyên qua một mảnh đại mặt cỏ, đi tới một gian độc lập cảm trước phòng. Nơi này cây rừng vờn quanh, hoàn cảnh thanh u, giờ phút này cơ hồ nhìn không tới cái khác lui tới người. Nữ hài lấy ra chìa khóa, mở ra cửa phòng đi vào. Tuy rằng sắc trời vẫn ám, nhưng nàng nhưng không có bật đèn, bởi vì kia ngọn đèn cũng không thể đuổi đi tràn ngập ở bên người nàng hắc ám.

Nữ hài mỗi ngày cuộc sống chính là theo này gian cầm phòng bắt đầu . Nàng phải tới rất sớm, bởi vì nàng chẳng phải học viện âm nhạc học sinh, nàng chính là ở mượn này phòng ở. Mỗi đến tám giờ về sau, làm bản giáo học sinh bắt đầu lên lớp hoạt động thời điểm, nàng phải đập ánh sáng mặt trời rời đi.

Nữ hài không bỏ được có một tia buông lỏng, nàng theo cầm trong hộp lấy ra chính mình âu yếm nhạc khí, dọn xong tư thế, hơi chút ngưng ngưng thần sau, liền bình thường một hơi, từ từ kéo động cầm huyền. Ôn nhu giai điệu giống như suối nước bàn sàn sàn chảy ra, thấm vào này cuối mùa thu sáng sớm. Mà nữ hài tắc nhắm chặt hai mắt, say mê cho này thuộc loại cho chính mình âm nhạc thế giới. Làm nàng trên thân thể chỗ thiếu hụt hoàn toàn bị âm nhạc quang mang sở che giấu khi, cũng chính là nàng xinh đẹp nhất thời khắc, đáng tiếc như vậy thời khắc cũng rất ít có người có thể thưởng thức đến.

Một khúc kết thúc, cầm phòng bốn phía hồi phục yên tĩnh. Nguyên bản luôn luôn ghé vào chủ nhân dưới chân Ngưu Ngưu giờ phút này lại bỗng nhiên đứng lên, hướng về phía ngoài phòng “Uông uông uông” kêu đứng lên. Nữ hài buông đàn violon, có chút kinh ngạc sai lệch oai đầu, ngưng thần lắng nghe bên ngoài động tĩnh. Tại đây cái quãng thời gian, nơi này hẳn là rất ít có người qua lại .

Khả hôm nay nàng lại rõ ràng nghe thấy được tiếng bước chân, kia bộ pháp trầm ổn mau lẹ, hơn nữa chính hướng về cầm phòng phương hướng càng đi càng gần. Nữ hài đứng lên, có chút khẩn trương nắm chặt Ngưu Ngưu bột bộ thượng dây thùng.

Tiếng bước chân ở cầm trước cửa phòng dừng, một lát sau, “Thùng thùng thùng” tiếng đập cửa vang lên, hơn nữa có cái xa lạ nam tử thanh âm đang hỏi nói: “Có người sao?”

Cửa phòng chính là hờ khép , nhưng này nhân nhưng không có trực tiếp đem cửa đẩy ra, theo điểm này xem ra, kia nam tử nhưng là cái rất có lễ phép lai khách. Nữ hài hơi hơi thả lỏng chút cảm xúc, hỏi ngược lại: “Người tìm ai?”

“Trịnh Giai nữ sĩ ở trong này sao?” Nam tử vẫn là ở ngoài phòng hỏi.

Nữ hài hơi hơi do dự một hồi, không có trả lời, trên mặt tắc lộ ra kinh ngạc mà lại do dự vẻ mặt.

Ngoài phòng nhân tựa hồ cảm nhận được nàng nghi ngờ, liền lại giải thích nói: “Ta là đưa chuyển phát , cố chủ nương ta tại đây cái thời gian đem hàng hóa đưa tới nơi này, giao cho một cái tên là Trịnh Giai nữ sĩ.”

Nữ hài rốt cục mở miệng: “Vậy người vào đi.”

Cửa phòng bị nhẹ nhàng mà đẩy ra, nữ hài nghe thấy kia nam tử đi vào phòng trong. Hắn đứng ở cự nữ hài hai ba thước xa địa phương, mang theo chúc phúc ngữ khí nói:“Hôm nay là người sinh nhật, có người ở trên mạng đánh này chỉ bánh ngọt, thác ta đưa đi lại.”

Sinh nhật? Nữ hài tựa hồ sững sốt một hồi mới phản ứng đi lại. Đúng vậy, hôm nay quả thật là của chính mình sinh nhật. Chính là gần nhất gặp được chí thân kịch biến, nàng sớm đem chút chuyện quên ở sau đầu. Không nghĩ tới cư nhiên còn có người khác ở giúp nàng nhớ kỹ.

“Là ai đánh ?” Nàng thực tự nhiên đưa ra như vậy vấn đề.

“Ta không biết. Trên mạng đặt hàng có thể là nặc danh tiến hành , chúng ta chỉ để ý đem hàng hóa đưa đến là được. Chúc người sinh nhật vui vẻ.” Nam tử mỉm cười nói, hơn nữa hắn mỉm cười tựa hồ có thể thông qua ngôn ngữ truyền lại đi ra ngoài, ở nữ hài bên người dào dạt ra một cỗ lo lắng.

“Cám ơn người.” Nữ hài cũng mỉm cười hồi phục hắn.

“Ta đây đem bánh ngọt đặt ở cầm đẳng thượng .”

“Đợi chút --” Nữ hài nghe ra đối phương trong giọng nói cáo từ ý tứ hàm xúc,“-- người phải đi sao?”

Nam tử “Ha ha” Cười, uyển chuyển trả lời nói:“Ta còn có khác hàng hóa muốn đưa.”

Nữ hài cắn cắn môi:“Người có thể hay không chờ một hồi. Ta tưởng..... Mời người miêu tả một chút cái kia bánh ngọt, nó là bộ dáng gì ? Ta nhìn không thấy.....”

Như vậy một cái thỉnh cầu theo như vậy một cái nữ hài trong miệng nói ra, chỉ sợ bất luận kẻ nào đều không nhẫn tâm cự tuyệt. Kia nam tử cũng bởi vậy để lại cước bộ, hắn xem cái kia bánh ngọt nghiêm cẩn nói:“Này bánh ngọt không lớn, nhưng là phi thường xinh đẹp. Bánh ngọt là kim hoàng sắc , mặt trên là một tầng thật dày bơ. Bơ trung tâm dùng sôcôla điêu thành một thanh đàn violon, lượng lượng , hắc hắc . Có thật nhiều âm phù vây quanh đàn violon phi vũ, này đó âm phù là tiên hồng sắc , thoát nhìn hắn là..... Ân, là dùng ngọt tương hoa quả họa ở bơ thượng đi?”

Nữ hài nghiêng đi lổ tai lắng nghe , trên mặt của nàng lộ ra ý cười, rõ ràng là cảm nhận được này rục rở sắc thái. Sau đó nàng lại hỏi:“Mặt trên có chữ viết sao?”

“Đương nhiên là có -- bánh ngọt thượng viết: Chúc Trịnh Giai hai mươi một tuổi sinh nhật vui vẻ!”

“Lạc khoản đâu?” Nữ hài kỳ dục giờ giờ lên đầu.

Nam tử lần này lược chân chờ một chút, trả lời nói:“Không có lạc khoản.”

Nữ hài nhẹ nhàng mà “Nga” một tiếng, nàng ngồi xỏm xuống ghế, lấy tay nhẹ nhàng vuốt ve Nguru Nguru sọ não. Nguru Nguru nhu thuận ngồi ở nàng bên chân, một bên dùng đầu cọ chủ nhân, một bên dùng dầy ánh mắt xem cách đó không xa nam tử.

“Đây là ta đạo manh khuyến, nó kêu Nguru Nguru.” Nữ hài ôn nhu giới thiệu chính mình đồng bọn.

Nam tử cười cười, khen nói:“Nó thoát nhìn thực ngoan, cũng thật đáng yêu.”

“Nguru Nguru thấy người xa lạ thời điểm là thực cảnh giác --” Nữ hài hơi hơi nghiêng đi đầu, trầm ngâm nói,“-- khả từ người vào nhà sau, nó liền một tiếng cũng không có kêu lên.”

Nam tử đứng không nói chuyện, khóe miệng khơi mào một tia cười khỏ.

Nữ hài bỗng nhiên ngẩng đầu, ánh mắt đối diện nam tử phương hướng. Người sau pha không được tự nhiên dừng dừng thân thể, giống như đối phương thật có thể đủ thấy chính mình bình thường.

Nữ hài cứ như vậy “Chăm chú nhìn” đối phương, sau một lát, nàng rốt cục cổ chừng dừng khí, hỏi dò:“Là người sao?”

Nam tử thở phào một cái, đồ giống bỗng nhiên như trút được gánh nặng bình thường. Sau đó hắn bất đắc dĩ lắc đầu thở dài:“Người tuy rằng nhìn không thấy, mà ta không có một lần có thể giấu giếm qua người.”

“Thật là người?” Tuy rằng chiêm được khẳng định trả lời thuyết phục, nữ hài trong lòng lại còn tồn nghi ngờ, “Người thanh âm thế nào thay đổi?”

“Ta tận lực làm một ít che giấu..... Không nghĩ cho người nghe ra tới là ta.” Nam tử vừa nói, một bên đem nhanh lặc ở hậu loan chỗ một cái plastic vòng giải xuống dưới. Hắn dùng thủ nhu nhu bị ép tới phát đau dây thanh, cảm giác hô hấp thông thuận rất nhiều.

“Hiện tại rốt cục có thể thoải mái một điểm .” Hắn a miệng nói, ngữ điệu trung khôi phục người trẻ tuổi đặc hữu cái loại này ánh mặt trời cùng tinh thần phấn chấn.

Đây mới là nữ hài quen thuộc thanh âm. Nàng mỉm cười đứng lên, thần sắc có chút kinh hãi. Bất quá nàng rất nhanh lại nhú mày hỏi: “Người vì sao muốn gạt ta?”

“Ta không nghĩ cho người biết ta đã tới.” Đã đã bị đối phương xuyên qua thân phận, người trẻ tuổi dứt khoát trở nên thần nhiên đứng lên.

Nữ hài miễn cưỡng truy vấn: “Người sợ ta hội bỏ lên người sao?”

“Không --” Người trẻ tuổi vội vàng giải thích, “Chính là..... Ta hiện tại chọc một ít phiền toái, không tất yếu cho người lo lắng, lại càng không tưởng đem người cuốn tiến vào.”

Nữ hài không khỏi vì đối phương thân thiết: “Cái dạng gì phiền toái?”

“Ta có thể giải quyết .” Người trẻ tuổi thần nhiên đáp. Hắn kia tự tin ngữ điệu nghe qua làm cho người ta thập phần yên tâm, nữ hài liền vừa cười cười, đành chỉ đối đề tài này dây dưa.

“Mời ngồi một hồi đi?” Nàng hướng đối phương phát ra thân cận mời, “-- nếu người không cần phải gấp gáp rời đi trong lời nói.”

“Được rồi.” Người trẻ tuổi tìm trương ghé dựa chuyển đến nữ hài trước mặt, ở ngòi xuống đồng thời hắt lại bổ sung một câu, “Bất quá ta không thể lưu lại lâu lắm.”

Nữ hài lý giải gật gật đầu, nàng cũng sờ soạng ngòi trở lại đến ghé tựa: “Người đã nói người gần nhất sẽ rất việc, ta còn tưởng rằng sẽ rất lâu ngộ không đến người đâu.”

“Hôm nay tương đối đặc thù, cho nên ta nghĩ biện pháp trừu cái thân.”

Nữ hài khước mắt hơi hơi cong lên: “Liên vì cho ta đưa cái bánh ngọt sao?”

“Mỗi người ở sinh nhật thời điểm, đều sẽ hi vọng không ai có thể cướp chính mình đưa tới sinh nhật bánh ngọt đi.” Người trẻ tuổi thực nghiệm cẩn hời đáp.

Nữ hài nhẹ giọng nói câu: “Cám ơn người.” Nàng biểu đạt tuy rằng đơn giản, nhưng phi thường chân thành.

Người trẻ tuổi không tiếng động cười, trên mặt lộ ra vui mừng vẻ mặt. Chỉ tiếc kia nữ hài cũng không pháp thấy, gặp đối phương trầm mặc không nói, nàng liền lại chủ động nói: “Người giúp ta thiết một khối bánh ngọt đi -- ta hôm nay vừa vận không có ăn sớm một chút đâu.”

Người trẻ tuổi đương nhiên sẽ không cự tuyệt đối phương thỉnh cầu. Ở trong lòng hắt, chiếu cố này nữ hài đã trở thành chính mình không thể trốn tránh trách nhiệm. Hắt đứng dậy mở ra cái kia bánh ngọt, thiết kế tiếp nhỏ nhỏ tiêm giác thịnh ở giấy thác lý, sau đó đưa đến nữ hài trước mặt.

Nữ hài nghe thấy được bánh ngọt hương vị ngọt ngào hơi thở, nàng thật sâu khịt khịt mũi, nâng tay đi sờ soạng bánh ngọt vị trí. Bất quá nàng nỗ lực vài lần cũng chưa có thể chuẩn xác tìm được giấy thác, nàng xin lỗi cười cười, đồng thời cũng không miễn có chút uể oải.

Người trẻ tuổi chần chờ một lát, tựa hồ muốn làm cái gì nhưng lại khuyết thiếu cũng đủ dũng khí. Bất quá hắt cuối cùng vẫn là vươn chính mình tay phải, nhẹ nhàng bắt được nữ hài tả cổ tay.

“Ồ trong này.” Hắt dẫn đường nữ hài tiêm bạch tay nhỏ bé cầm giấy thác.

“Ta là không phải thực phiền toái?” Nữ hài biết miệng hỏi, nhưng vẻ mặt cũng là vui vẻ .

“Làm sao có thể? Mỗi ngày đều như vậy cùng người ta đều sẽ không cảm thấy phiền toái.” Người trẻ tuổi vừa nói một bên thu hồi chính mình tay, hấn trên đầu ngón tay vẫn cứ còn sót lại nữ hài ẩm áp cùng nhu hương, tâm thần hơi hơi có chút kích động, đây là hấn trước kia chưa bao giờ nhấm nháp qua tuyệt vời cảm giác.

Mà nữ hài trong lòng giờ phút này cũng đồng dạng không yên ổn tĩnh, đối phương lời nói trung chân thành quan tâm cảm giác làm gương mặt nàng không tự chủ được vì nóng lên. Nàng cúi đầu, nường ăn bánh ngọt động tác che giấu chính mình thần sắc biến hóa.

“Ăn ngon sao?”

“Ăn ngon.”

Tựa hồ là đơn giản đã có chút nhược trí đối thoại, nhưng mỗi một cái lời ở trên chọc hai người tiếng lòng. Theo sau bọn họ cũng không nói nữa, nữ hài một ngum một ngum ăn bánh ngọt, người trẻ tuổi thì tại một bên kinh ngạc xem nàng.

Thật lâu sau sau, nữ hài tựa hồ cảm giác không khí trầm mặc có chút kỳ quái, liền ngẩng đầu hỏi câu:“Người đang nghĩ cái gì?”

Người trẻ tuổi theo mờ mịt suy nghĩ trung phục hồi tinh thần lại.“Ta nhớ tới Nhớ tới chính mình lần đầu tiên ăn bánh ngọt thời điểm.” Hấn ả ả nói.

“Ha ha.” Nữ hài thanh thúy cười, loan mu bàn tay che lại miệng mình giác,“Cư nhiên sẽ tưởng này nghĩ đến ngần người? Ta đoán người lúc đó nhất định là tham hồng rồi đi?”

Người trẻ tuổi lại cười không đứng dậy.

“Lần đó là ta sáu tuổi sinh nhật --” Hấn lần đầu tiên hướng người khác kể ra kia đoạn nhớ lại,“Ta lớn nhất nguyện vọng chính là có thể ăn đến một khối sinh nhật bánh ngọt, cha ta rất sớm đáp ứng ta, sẽ ở sinh nhật ngày đó thỏa mãn ta nguyện vọng này.”

Người trẻ tuổi ngừ điệu trầm thấp, điều này làm cho nữ hài cảm nhận được một tia không bình thường không khí. Đồng thời “Phụ thân” Kia hai chữ cũng nhường nàng mỡ danh thương cảm đứng lên. Buồn bã sau một lát, nàng nhẹ giọng nói: “Phụ thân người nhất định rất thương yêu người đi? Hẳn hẳn là cái xứng chức phụ thân, sẽ không cho người nguyện vọng thất bại.”

Người trẻ tuổi lại lắc lắc đầu: “Không, cuối cùng nhường ta ăn thượng bánh ngọt nhân chẳng phải phụ thân ta.....”

“Nga?” Nữ hài có chút làm không rõ tình huống, nàng thông minh lựa chọn ngậm miệng không nói. Bởi vì nàng cảm giác được đó là đối phương ở sâu trong nội tâm mỡ ta non mềm nhớ lại, nếu nguyện ý nói, hẳn sẽ gặp nói ra; Nếu không muốn nói, chính mình vẫn là không cần hỏi nhiều hảo.

Người trẻ tuổi ánh mắt tráo một tầng sương mù, hẳn tựa hồ có thể xuyên thấu qua thời không nhìn đến chút cái gì, mang hết thảy lại như thế mơ hồ nan biện. Mười tám năm đi qua, kia bánh ngọt tư vị do ở bên môi: Hương vị ngọt ngào trung lại lộ ra khó có thể miêu tả chua xót.

Hắn vô pháp hướng đối phương giảng thuật nhiều lắm, cuối cùng hắn chính là chậm rãi nói một câu: “Cha ta chính là tại kia một ngày qua đời.”

Nữ hài ngạc nhiên chột ngẩn ra. “Thực xin lỗi..... Ta không biết.....” Nàng thì thào nói xong, “Nguyên lai người nhỏ như vậy liền mất đi rồi phụ thân.....”

Người trẻ tuổi dùng hai tay ôm đầu, nhiều lắm phức tạp suy nghĩ ở hắn trong đầu va chạm, làm hắn không tự chủ được run run đứng lên. Bỗng nhiên, tay hắn bị một khác song mềm mại tay nắm giữ, một cổ dòng nước ấm tùy theo mạn lặn toàn thân. Hắn ngẩng đầu, nhìn đến nữ hài không biết khi nào thì đã đứng ở hắn phía trước, đang dùng hai tay nhẹ nhàng mà an ủi hắn.

Người trẻ tuổi chậm rãi khống chế được chính mình cảm xúc. Sau đó hắn phản nắm giữ nữ hài tay nhỏ bé: “Không có người so với ta càng hiểu biết mất đi phụ thân cảm giác Cho nên ta lần đầu tiên nhìn thấy người thời điểm, liền nhìn không được muốn bảo hộ người, chiếu cố người.....”

Nữ hài không nói gì, nhưng nội tâm chua xót trung lại ở chậm rãi thấm ra chút ngọt ngào cảm giác. Trước kia nàng chính là đem đối phương trở thành một cái đáng giá kết giao bằng hữu, mà giờ khắc này khởi, nàng bắt đầu cảm thấy lẫn nhau trong đó có loại đồng bệnh tương liên thân cận.

“Ta phải đi.” Người trẻ tuổi bỗng nhiên đứng lên, “Ta đã lưu lại lâu lắm.....”

Nữ hài gật gật đầu, bắt tay theo đối phương trong lòng bàn tay rút ra. Tuy có chút không tha, nhưng nàng quả thật cũng cần thời gian đến bình tĩnh một chút.

“Người có thể hay không đáp ứng ta một việc?” Rồi đi phía trước, người trẻ tuổi còn có chút lời muốn nói.

“Cái gì?”

“Khả năng sẽ có người hướng người hỏi thăm ta tình huống -- không cần nói cho những người đó chúng ta từng gặp qua mắt.”

Nữ hài thực sắc khoái ứng xuống dưới: “Tốt.”

Người trẻ tuổi đồ có chút kỳ quái: “Người không hỏi xem vì sao sao?”

“Người không nghĩ nói, ta cần gì phải muốn hỏi?” Nữ hài thân nhiên cười, “Dù sao ta tin tưởng người không phải người xấu, tổng không có khả năng hại ta.”

Người trẻ tuổi xem nữ hài, đối phương kia tràn ngập tín nhiệm khuôn mặt tươi cười lại giống đao phong giống nhau xâm cắt hấn tâm linh. Hắn đột nhiên cảm thấy có chút hít thở không thông.

“Ta đi rồi.” Hắn dùng một loại vội vàng phương thức nói cáo biệt, sau đó chật vật, giống cái đao binh giống nhau chạy ra khỏi cầm phòng.

Chương 20 bọt biển nhân

Mười giờ sáng hai mươi lăm phân, Đỗ Minh Cường chỗ ở.

Liều Tùng độc tự ngủ ở trên sofa phòng khách. Bỗng nhiên phòng trong truyền đến một ít rất nhỏ động tĩnh, hắn lập tức cảnh giác bắn lên thân, buồn ngủ ở nháy mắt tiêu tán không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

“Liều cảnh quan, người cũng qua cho khăn trương thôi.” Theo phòng ngủ đi đến phòng khách Đỗ Minh Cường nhìn đến đối phương này phó về mặt, liền mang theo chế nhạo miệng nói một câu. Vừa rồi động tĩnh đúng là hắn đi ra phòng ngủ thời điểm vọng lại.

Liều Tùng lạnh lùng nhìn Đỗ Minh Cường liếc mắt một cái, lười cùng hắn nói thêm cái gì. Đó là một không biết nặng nhẹ tên, chính mình không tất yếu cùng hắn loại này kiến thức. Phải biết rằng, nghiêm mật như rồng vũ đại hạ giống nhau an toàn thì thổ,cumenides vẫn có thể qua lại tự nhiên hoàn thành giết hại, mà chính mình tại đây trắng phổ thông dân cư nội chấp hành bảo hộ nhiệm vụ, lại thế nào dè dặt cẩn thận cũng khó ngon vì qua a.

Đỗ Minh Cường cũng không để ý đối phương lãnh đạm thái độ. Hắn hưng trí bùng bùng đi tới ngồi ở Liều Tùng bên cạnh, giống như hai người là rất quen thuộc lạc hảo huynh đệ bình thường.

“Đến, xem xem ta viết bản thảo đi!” Hắn vỗ Liều Tùng bả vai, đem vài tờ đóng dấu tốt giấy viết bản thảo nhét vào trong tay đối phương.

Liều Tùng nhớ tới rạng sáng thời gian ở Long Vũ đại hạ trong đại sảnh, La Phi cùng A Hoa đám người từng thương thảo qua ở internet san gửi bản thảo đi kiện sự tình, không nghĩ tới Đỗ Minh Cường nhanh như vậy liền viết ra . Hắn nhin không được có chút kinh ngạc lờm đối phương liếc mắt một cái.

Đỗ Minh Cường minh bạch Liều Tùng suy nghĩ, hắn đắc ý đánh cái ha ha:“Tin tức đưa tin trọng yếu nhất là cái gì? Thứ nhất là tốc độ, thứ hai là tốc độ, thứ ba vẫn là tốc độ! Người ngủ thời điểm ta ngay tại đuổi cáo, hiện tại này thiên bài viết phát ra đi, không chỉ có có độc nhất vô nhị đưa tin hiệu quả, còn vừa vặn có thể vượt qua vòng dân xem cao nhất phong. Người nói, này bản thảo làm sao có thể không hòa?”

Liều Tùng đem Đỗ Minh Cường thủ theo chính mình đầu vai đẩy ra, hừ nhẹ một tiếng nói:“Người đừng hưng phấn quá sớm , người này thiên bản thảo có thể hay không phát ra đến còn không nhất định đâu!”

“Ai!” Đỗ Minh Cường bỗng chốc nóng nảy, “Ta này bản thảo ý nghĩ đều là La đội dài tán thành qua , người dựa vào cái gì không nhường ta phát a?”

“Phát không phát hai chúng ta nói cũng chưa dùng.” Liễu Tùng không nhanh không chậm nói, “cấp La đội thẩm tra, hấn nói có thể tài năng phát.”

“Quan liêu, quan liêu chi cực!” Đỗ Minh Cường cảm giận oán giận , “Như vậy thể chế, có thể có cái gì hiệu suất? Không có hiệu suất liền không có sức chiến đấu, khó trách các người luôn luôn đấu không lại cái kia sát thủ!”

Này cuối cùng một câu Liễu Tùng khả thật sự không thích nghe, hấn bỗng dừng trọn ánh mắt nhìn gần Đỗ Minh Cường. Người sau bị này ánh mắt đâm vào cả kinh, nghĩ đến từng ăn qua đau khổ, hấn vội vã thức thời ở đất khẩu.

“Được rồi, được rồi.....” Xấu hổ trầm mặc sau một lát, hấn tựa hồ làm ra nhượng bộ, lại than thở nói, “Vậy người nhanh đưa bản thảo đưa cho La đội dài nhìn xem đi, nhưng đừng chậm trễ ta gửi bản thảo đi thời gian.....”

Liễu Tùng cũng là đang muốn hỏi trong đội hiểu biết một chút án kiện tiến triển. Vì thế hấn một bên nhìn nhìn thời gian, vừa nói: “Người theo ta một khối đi hình cảnh đội đi.”

Đỗ Minh Cường nhướng mắt: “Ta đi làm cái gì? La đội dài nói có thể, người gọi cuộc điện thoại nói với ta không phải được rồi sao?”

“Ta nhiệm vụ là bảo vệ người an toàn, cho nên hai chúng ta khẳng định không thể tách ra.”

“Ai nha, người cũng quá giáo điều thôi? Bên ngoài không phải còn có vài cái y phục thường ở thủ sao? Ta hôm nay thể nào cũng không đi, ta ngay tại trong phòng ngủ ngủ -- ta đều nhanh chóng đã chết!” Đỗ Minh Cường vừa nói một bên đánh cái đại đại ngáp, bởi vì ép buộc một đêm không có chợp mắt, hấn xem thường cầu thượng đã chảy ra rất nhiều to máu, thoát nhìn thật là mỗi mệt thật sự.

“Kia đi a, ta cũng lại ngủ một giấc.” Liễu Tùng bất động thanh sắc nói, “Chờ chúng ta đều tỉnh ngủ lại đi tìm La đội, dù sao ta không nóng nảy.”

Đỗ Minh Cường trừng mắt nhìn xem Liễu Tùng, sau đó hắn bắt đầu thở dài một tiếng: “Hành hành hành, ta ngoan bắt quá người -- người định đoạt. Đi thôi, đi hình cảnh đội.”

Liễu Tùng cười nhẹ, đứng dậy.

Đỗ Minh Cường cũng đi theo đứng dậy, hắn tựa hồ ngẫm lại lại không cam lòng, thấp giọng oán giận nói: “Người không nóng nảy? Đợi lát nữa đến hình cảnh đội, người khẳng định vừa muốn một đầu chui vào phòng họp đi!”

Liễu Tùng mục đích đã đạt tới, liền không để ý tới hắn câu oán hận, chính là thúc giục nói: “Đi nhanh đi, dù sao ta cam đoan đem bài viết giao cho La đội không phải được rồi? Người quản ta mở không ra hội?”

Đỗ Minh Cường còn tại cò kè mặc cả: “Người họp thời điểm, chờ tìm một chỗ cho ta ngủ!”

“Ngay tại lần trước cái kia phòng nghỉ.”

Đỗ Minh Cường đem miệng nhất a: “Nơi đó lại không có giường, thế nào ngủ?”

“Bàn làm việc đủ lớn, lại cho người lấy cái gối đầu.” Gặp Đỗ Minh Cường còn tưởng nói cái gì nữa, Liễu Tùng liền lại trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, “Ta ở trong này, cũng không đều là ngủ sofa sao?”

Đỗ Minh Cường nuốt nước miếng, mặc dù khó chịu nhưng lại vô kế khả thi. Bởi vì vội vàng muốn đem chính mình “Độc nhất vô nhị bài viết” Phát biểu xuất ra, hắn đành phải ngoan ngoãn theo ở Liễu Tùng phía sau, rồi đi nơi hướng hình cảnh đội mà đi.

Đến hình cảnh đội sau, Liễu Tùng trước đem Đỗ Minh Cường an trí ở trong phòng nghỉ, từ hắn thủ hạ kia vài cái y phục thường đặc công phụ trách thủ hộ. Sau đó chính hắn liền mang theo Đỗ Minh Cường kia phân bài viết đi tìm La Phi. Sáng sớm thời gian theo Long Vũ đại hạ tán đi thời điểm, La Phi nhường đại gia đều tự trở về nghỉ ngơi một hồi, sau đó buổi sáng 9 giờ rưỡi ở phòng họp họp. Liễu Tùng phỏng chừng này hội hắn là còn chưa có khai hoàn, vì thế liền trực tiếp trước đi tới phòng họp.

Đến trong phòng vừa thấy: Quả nhiên, La Phi, doãn kiểm, Mộ Kiếm Vân, Tăng Nhật Hoa chờ liên can nhân đều ở. Bọn họ một đám buộc chặt hai hàng lông mày, nhìn chăm chăm chất đóng ở hội nghị bàn trung tâm một ít này nọ, tựa

hồ đang ở đầy cõi lòng hoang mang suy tư về cái gì.

Liễu Tùng không dám đánh gãy mọi người ý nghĩ, liền khinh thủ khinh cước ngồi ở doãn thân kiếm bâng chổ trống thượng. La Phi giờ phút này cũng thấy được hần, chủ động mở miệng tiếp đón nói:“Người cũng tới rồi?”

Liễu Tùng gật gật đầu giải thích nói:“Đỗ Minh Cường viết phân đưa tin, ta lấy vội tới người xem có thể hay không phát -- thuận tiện hiểu biết một chút án tử tiến triển.”

“Ân, người tới vừa vặn.” La Phi thân thủ xung hội nghị trên bàn chỉ chỉ,“Người xem mấy thứ này, có thể hay không tìm ra chút huyền cơ?”

Liễu Tùng liền nhìn chăm chú nhìn lại, đã thấy hội nghị bàn trung tâm trắng bóng đôi nhiều plastic bọt biển, đại khái có mười vài khối. Đây đó bọt biển lớn nhỏ khác nhau, nhưng chính thể hình dạng đều là mỏng manh , đồng thời hoặc nhiều hoặc ít mang theo chút độ cong.

Doãn kiếm đem thân thể thấu đi lại hướng Liễu Tùng giải thích nói:“Đây đó đều là theo Long Vũ đại hạ chung quanh khu vực nội tìm thấy được . Cùng chúng ta rặng sáng khi ở trên ban công tìm được kia khối mang huyết bọt biển so sánh với, vô luận theo chất liệu vẫn là tạo hình đi lên xem đều phi thường tương tự, hẳn là duyên cho mỗi loại giống nhau xuất xứ.”

“Nga? Thứ này hội cùng án kiện có liên quan sao?” Liễu Tùng nheo lại mắt cân nhắc , bắt quá nhất thời cũng nhìn không ra cái gì manh mối.

Doãn kiếm lại tiếp tục bổ sung nói:“Trên ban công kia khối bọt biển đã làm xem xét, mặt trên vết máu đúng là xuất phát từ người chết lâm hằng can. Cho nên hiện tại ít nhất có thể xác định: Hung thủ ở gây sau từng tiếp xúc qua kia khối bọt biển.”

“Ân..... Lấy tên kia năng lực, loại này tiếp xúc hẳn là không phải ngoài ý muốn.” Liễu Tùng đi theo này ý nghĩ phân tích nói,“Hẳn là dùng kia khối bọt biển làm cho ta cái gì?”

“Không chỉ có là kia một khối bọt biển, đây đó bọt biển khả năng đều có chút vấn đề.”

Liễu Tùng cũng không có mù quáng đồng ý, hần lắc lắc đầu nói:“Này đồ không nhất định đi? Chúng nó tuy rằng thoát nhìn tương tự, nhưng là hứa chính là cùng loại thương phẩm đóng gói vật, bị nhân tùy ý vứt bỏ sau, trùng hợp ở trên ban công kia một khối bị hung thủ nhặt lên.”

“Nếu là cùng một vật phẩm đóng gói vật, vì sao chúng nó phân tán địa điểm sẽ như vậy phân tán? Này đồ bọt biển tuy rằng đều là ở đại hạ nam sườn phát hiện , nhưng là hai hai trong lúc đó xa nhất lại cách xa nhau sáu mươi nhiều thước. Người cảm thấy đây là có chuyện gì?” La Phi xem Liễu Tùng nói, hần ngừ khí cùng ánh mắt tựa hồ đều ở tận lực dẫn đường đối phương tư duy.

“Này.....” Liễu Tùng lược sừng sốt một chút, rất nhanh có ý nghĩ,“Có lẽ này đồ bọt biển là từ chỗ cao phao lạc , cho nên mới hội phân tán như vậy khai.”

La Phi gật gật đầu, mà ở đây những người khác cũng đều dùng đồng ý ánh mắt xem Liễu Tùng, tựa hồ hần vừa mới nói ra một cái phi thường mấu chốt vấn đề. Liễu Tùng tại đây loại không khí tự nhiên sẽ tưởng càng sâu, đột nhiên hần rốt cục ngộ đến cái gì, kích động thốt ra:“Chẳng lẽ là theo án phát hiện tràng phao lạc ?!”

“Phi thường khả năng --” La Phi dùng ngón tay khinh khẩu mặt bàn,“Bởi vì theo bọt biển phân tán quy luật đến xem, cùng án phát hiện tràng độ cao cùng với đêm qua hướng gió điều kiện đều phi thường phù hợp.”

Liễu Tùng tư duy dữ phát sinh động đứng lên:“Kia này đồ bọt biển chính là gây hiện trường dụng cụ? Nhưng này vài thứ có thể có cái gì tác dụng đâu?”

La Phi dùng ánh mắt quét tảo bên cạnh đồng nghiệp nhóm, sau đó lược nhún vai bâng nói:“Chúng ta cũng đang ở lo lắng vấn đề này -- bất quá cho tới bây giờ còn không có đáp án.”

“Ta vừa rồi đoán rằng, mấy thứ này có phải hay không là trời cao leo lên nào đó dụng cụ?” Tăng Nhật Hoa bắt đầu phát biểu ý kiến,“Tỷ như nói bọt biển trọng rất nhẹ, có thể sinh ra nhất định sức nổi đời chút. Bất quá phương diện này chúng ta đều là người thường, đang muốn nghe một chút người này đặc công chuyên gia ý kiến đâu.”

“Loại này ý nghĩ..... Không khỏi có chút rất khoa học viễn tưởng thôi?” Liễu Tùng dùng xong như vậy một cái khoa trương hình dung từ đến biểu đạt chính mình quan điểm,“Này chẳng qua là một đồng bọt biển, ở trong nước có lẽ có thể đem nhân thân thể mang lên đến, nhưng là ở trong không khí có thể phát huy cái gì tác dụng?”

Tăng Nhật Hoa nhưc đầu không nói chuyện, chính mình cũng cảm thấy nan viên này nói.

Lúc này Liễu Tùng chỉ vào kia đôi bọt biển nói:“Ta có thể hay không lấy một khối nhìn xem?”

“Người lấy đi.” La Phi không có ngăn trở,“Đây đó bọt biển kỹ thuật nhân viên đều kiểm tra qua , không có lưu lại cái gì có giá trị dấu vết.”

Vì thế Liễu Tùng liền nhặt một khối ít nhất bọt biển cầm ở trong tay, theo lớn nhỏ cùng hình dạng đi lên xem, này khối bọt biển cùng trên ban công mang vết máu kia khối mấy vô nhị trí.

Ngay tại Liễu Tùng nghiên cứu bọt biển làm nhi, lại nghe Mộ Kiếm Vân lại mở miệng nói:“Kỳ thật có mặt khác một việc cũng rất kỳ quái đâu.”

“Cái gì?” La Phi lập tức nhiều có hứng thú truy vấn, Mộ Kiếm Vân đã ở trên hội trường trầm mặc hồi lâu, La Phi đã sớm muốn nghe xem nàng giải thích.

“Nếu này đó bọt biển thật là gây hiện trường dụng cụ, kia hung thủ vì sao hội tùy ý vứt bỏ đâu? Theo mười tám tầng lầu trời cao bỏ xuống sau, bọt biển khẳng định hội phân tán ở rất lớn trong phạm vi, bởi vậy mà trở nên không chớp mắt. Nhưng là lấy eumenides phong cách hành sự, hẳn ít nhất hẳn là đem lấy dính vết máu này khối bọt biển mang đi đi? Chúng ta đứng là ở trên ban công phát hiện này khối bọt biển sau mới bắt được này manh mối, phương diện này tuy rằng có may mắn thành phần, nhưng dù sao vẫn là đối thủ hành vi đầu tiên để lại sơ hở, mà này sơ hở hẳn vốn là thực dễ dàng bù lại.”

“Đây quả thật là cái nghi vấn.” La Phi đốt đầu tỏ vẻ đồng ý,“Bao gồm trên ban công cái kia trang huyết y bao vây cũng thập phần khả nghi -- đem trọng yếu như vậy vật chứng ở lại hiện trường, này thật sự cùng eumenides nhất quán tác phong cùng tiêu chuẩn không quá tương xứng.”

“Kia hẳn vì sao muốn như vậy?” Tăng Nhật Hoa lấy tay đẩy đẩy hẳn kia phó rất nặng ánh mắt phiến, đoán nói,“Chẳng lẽ hẳn là muốn cố ý làm đạo chúng ta tầm mắt sao?”

Tăng Nhật Hoa trong lời nói nhường đang ở khắc khổ nghiên cứu bọt biển huyền cơ Liễu Tùng có chút nhụt chí, người sau tựa hồ có chút buông tha cho . Hắn dùng tay trái chống đầu, tay phải phản khẩu bất lấy bọt biển phiến một mặt, sau đó giống đánh mau bản giống nhau dùng kia phiến bọt biển nhảm chán vỗ nhẹ chính mình cánh tay.

Liễu Tùng này động tác rất nhanh khiến cho La Phi chú ý, hình cảnh đội trưởng nhìn không được thật sâu sắc nhường mày.

Doãn kiểm lên lút huých Liễu Tùng một chút, nhắc nhở đối phương chú ý. Liễu Tùng có thể này phục hồi tinh thần lại, vội vàng cầm trong tay bột biển lấy hảo -- hẳn thiếu chút nữa quên đây chính là hiện trường lấy ra đến căn cứ chính xác vật đầu.

Bất quá La Phi chú ý tiêu điểm tựa hồ cũng không ở chỗ này. Hẳn lúc này đã quay đầu, ánh mắt lại nhìn thẳng hội nghị bàn trung tâm chỗ kia đôi plastic bột biển. Ở cứng đờ sau một lát, ánh mắt hẳn chậm rãi sáng ngời đứng lên, cuối cùng nhưng lại bắt đầu lóe ra khỏi hưng phấn quang mang.

Tất cả mọi người ý thức được La Phi nhất định là phát hiện cái gì, ánh mắt của bọn họ cũng đều đi theo đi qua, muốn nhìn ra kia giấu ở bột biển đôi hạ huyền cơ. Làm này phiên nếm thử thất bại sau, bọn họ lại không hèn mà cùng nhìn về phía La Phi, chờ mong tổ trưởng có thể giúp bọn hắn vạch trần sương mù.

La Phi không nói gì, hẳn ở mọi người nhìn chăm chú hạ đứng lên, hướng về tiếp cận nhất bột biển cái bàn bên cạnh đi đến. Nguyên bản ngồi ở cái kia trên vị trí Tăng Nhật Hoa thực tự giác chuyển khai ghế ngồi, cấp La Phi nhường ra đường.

La Phi tầm mắt thủy chung chăm chú vào kia đôi bột biển thượng, không hề mất lễ. Tới bên cạnh bàn sau, hắn lập tức thân thủ cào ra trong đó lớn nhất kia phiên bột biển, lược một mặt tường sau, đem bày biện ở hội nghị bàn sau quả nhiên không chỗ.

Kia phiên bột biển đại khái có nửa gổ đầu bàn lớn nhỏ, đồng dạng cũng mang theo chút độ cong. La Phi để đặt thời điểm là đột mặt triều hạ, kia bột biển liền ở trên bàn nhẹ nhàng mà đong đưa, như là một cái bị bay qua đến rùa lưng xác.

Mọi người nhìn không chuyển mắt xem, nhưng vẫn là không rõ La Phi đến cùng muốn làm gì. La Phi tác không ngừng nghỉ, xoay người lại theo bột biển đôi lý nhật ra mặt khác một khối lớn nhỏ xấp xỉ bột biển, lần này cũng là đột mặt triều thượng, hai cái ao tương mạo đối, khẩu ở tại lúc trước kia khối bột biển thượng.

Mọi người thấy xuất ra La Phi tựa hồ muốn dùng này bột biển hợp lại ra ở tản ra phía trước nguyên hình, bất quá hiện tại muốn nói kia nguyên hình là cái gì còn không có đầu mối. Cũng may La Phi động tác còn tại tiếp tục, một khối lại một khối bột biển bị hắn nắm lên sau lại tìm được thích hợp vị trí hạ xuống, sau một lát, sở hữu bột biển đều dời đi địa điểm, mà trên bàn cái kia ghép hình cũng rốt cục hiện ra toàn cảnh.

Bên cạnh bàn mỗi người đều mở to hai mắt nhìn, lộ ra bất khả tư nghị thần sắc. Bởi vì giờ phút này ở bọn họ trước mắt xuất hiện tình hình thật sự là có chút quỷ dị, quỷ dị đến làm cho bọn họ này đó cảnh quan đều khó tránh khỏi có chút trong lòng sợ hãi.

Này bọt biển tổ hợp thành đồ án nhưng lại sống thoát thoát là cá nhân hình! Này “Nhân” Có thân thể, có thất lưng mông, có tứ chi, nhưng duy độc không có đầu. Ở “Hắn” Hữu cánh tay bộ vị đúng là trên ban công phát hiện kia khối tiểu bọt biển, kia dĩ nhiên khô cạn vết máu in nhuộm ở “Hắn” cổ tay bộ, ần ần lộ ra một cổ không thuộc mình gian âm lãnh không khí.

“Này..... Đây là cái gì này nọ?” Tăng Nhật Hoa trước hết thiếu kiên nhẫn, hần cứng họng hỏi.

La Phi đồng dạng ở nhìn chăm chăm cái kia bọt biển tạo thành búp bê trăm tư , sau một lát, hần ần ần nói:“Cụ thể là cái gì này nọ còn không hảo nói..... Nhưng có một chút có thể khẳng định, thứ này từng xuyên qua trên ban công đi lưu kia kiện huyết y.”

Đoán kiếm giờ phút này cũng nhìn ra một ít trò, hần đứng lên để sát vào người kia ngẫu nói:“Kia kiện huyết y tay phải cổ tay áo chỗ có nhất đại phiến vết máu, vị trí cùng này khối bọt biển thượng vết máu vừa vặn nhất trí. Có thể suy đoán: Làm hung thủ hành hung thời điểm, này khối bọt biển sẽ mặc ở trong quần áo, cho nên cổ tay áo chỗ vết máu mới có thể thấm ở bọt biển bên cạnh.”

Liễu Tùng tư duy cũng bị điều động lên:“Thì phải là nói,eumenides lúc đó là đêm này bộ bọt biển mặc ở trong quần áo, tựa như mặc thân áo giáp giống nhau?”

La Phi biểu đạt bảo thủ đồng ý:“Ấn..... Theo trước mắt xem ra, tựa hồ chính là như vậy .”

Tuy rằng này bọt biển búp bê ngọn nguồn đã dần dần rõ ràng, có từng Nhật Hoa đã có một loại càng nghe càng hồ đồ cảm giác, hần chớp tiểu nhãn tinh hỏi:“Khả hần đây là muốn làm gì đâu? Chẳng lẽ mặc vào này thân bọt biển, có thể đủ bay qua mười tám tầng lầu trời cao sao?”

Mọi người trăm mặc , không ai có thể trả lời hần vấn đề này. Này thật sự là một cái xấu hổ cục diện: La Phi tựa hồ đã đào ra một cái làm người ta trước mắt sáng ngời manh mối, cần phải dùng để giải quyết quá nhiều bọn họ câu đố khi, này manh mối lại có vẻ tái nhợt vô lực, thậm chí là phí công tăng thêm càng nhiều hoang mang.

Thật lâu sau sau, La Phi bỗng nhiên lại nhẹ nhàng mà nói một câu:“Có lẽ hần căn bản là không có tiến vào kia

gian văn phòng.”

Tất cả mọi người là sững sốt, không nghĩ tới này nhiều lai nhiều khứ , nhưng lại đem La Phi ý nghĩ lại vòng vo trở về. Nhưng này điều ý nghĩ sớm bị chính hấn phủ định qua nha.

“Nếu hấn không có tiền vào văn phòng, kia băng theo dõi lý hình ảnh lại thể nào giải thích?” Mộ Kiếm Vân nhú lại đôi mi thanh tú hỏi.

La Phi lập tức cấp ra quyết đoán trả lời:“Kia đoạn lục tượng là chân thật , điểm này chúng ta đã thảo luận qua , không phải hấn là lại có nghi vấn.”

Mộ Kiếm Vân nhìn xem chung quanh đồng sự, bị La Phi tự mâu thuẫn bàn lời nói khiến cho có chút mờ mịt. Mà Tăng Nhật Hoa tiểu nhãn tình nhanh chóng trát động hai hạ sau, bỗng nhiên lại có tâm ý tưởng.

“Chẳng lẽ kia lục tượng lý xuất hiện căn bản chính là cái giả nhân? Chính là này mặc quần áo bọt biển búp bê?”

Này thật sự là một cái hoàn toàn mới mà lại lớn mật ý nghĩ, chi sợ chi có Tăng Nhật Hoa như vậy máy tính quái tài tài năng nghĩ ra đi? Mọi người giờ phút này đều đem ánh mắt đầu hướng trên mặt bàn bọt biển búp bê, tưởng tượng thấy người này nếu mặc xong quần áo, giống rồi gỗ giống nhau bị khổng chế khi sẽ là thể nào một bộ quái bộ đáng.

Bất quá La Phi cũng không nể tình đem Tăng Nhật Hoa ý tưởng bác trở về:“Người cũng xem qua kia đoạn lục tượng, người cảm thấy lục tượng lý cái kia nam tử như là cái giả người sao?”

Tăng Nhật Hoa lấy tay xoa xoa cái mũi, quần bách cúi đầu xuống. Quả thật, kia lục tượng tuy rằng không đủ rõ ràng, nhưng phản ánh xuất ra hình ảnh vẫn là phi thường nổi liền . Hình ảnh trung cái kia nam tử thân thể tự nhiên, động tác phối hợp, mặc dù là trên thể giới tiên tiến nhất điện tử người máy cũng vô pháp mô phỏng chân nhân đến như thể cảnh giới đi?

“Lục tượng là thật , nhân cũng là thật sự, lại nghĩ không ra hợp lý phương pháp ra vào kia phiến cửa sổ. Này chẳng phải là hình thành một cái nghịch biện vòng tròn sao?” Mộ Kiếm Vân xem La Phi nói, ngữ khí bao nhiêu có chút bang Tăng Nhật Hoa biện giải ý tứ.

La Phi như là bị này phiên cật vấn nan ở. Hắn cúi đầu thì thảo tự nói:“Nghịch biện? Quả thật là nghịch biện đâu.....” Khi nói chuyện, hắn tựa hồ đã quên những người khác tồn tại, chỉ lo chính mình ôm khuỷu tay, ở trong phòng hội nghị qua lại đi thông thả khởi bước đến.

Đang ngồi những người khác vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy La Phi như vậy trạng thái, bọn họ liền đều trầm mặc không nói chuyện, sợ đã quấy rầy đến chuyên án tổ trưởng ý nghĩ. Mà làm La Phi rốt cục dừng lại cước bộ sau, bọn họ lại đây cõi lòng chờ mong xem hắn.

La Phi lại toát ra thật có lỗi ánh mắt:“Ta cần một người yên lặng một chút. Như vậy đi, chúng ta trước tan họp, nhưng đại gia tạm thời không cần rời đi, chờ ta nghĩ rõ ràng sau lại một khối thảo luận thảo luận.”

Mọi người hai mặt nhìn nhau, đối như vậy xử lý bao nhiêu cảm thấy có chút kỳ quái.

Doãn Kiếm làm La Phi trợ thủ, vô luận như thế nào là muốn đứng ở đội trưởng một bên . Gặp đại gia đều có chút mờ mịt, hắn liền ở bên trong phát huy khởi trơn tác dụng đến:“Đại gia đều vất vả . Phải đi nghỉ ngơi nghỉ ngơi đi, vừa vặn muốn tới cơm trưa thời gian . Ta đi căn tin tiếp đón một chút, hôm nay nhiều hơn vài món thức ăn, thăm hỏi thăm hỏi đại gia.”

“Vậy được rồi, cơm nước xong ngủ tiếp cái ngủ trưa -- ai, cũng quả thật là mệt mỏi đâu.” Tăng Nhật Hoa một bên chống lưng thất lưng một bên đứng lên. Hắn vốn là cái đỉnh đặc nhân, sẽ không nhớ thương sự, nhắc tới ăn cơm ngủ liền tự vui mừng đứng lên.

Mộ Kiếm Vân nhưng là còn tưởng nói cái gì đó bộ dáng, bất quá cuối cùng nàng vẫn là hơi hơi lắc đầu, đi theo Tăng Nhật Hoa phía sau một khối đi ra ngoài.

Liễu Tùng tắc đứng dậy đi đến La Phi bên người, đem Đỗ Minh Cường viết kia thiên bài viết đệ đi qua:“La đội, người bớt chút thời gian ngắm liếc mắt một cái này thiên bản thảo đi, nhìn xem có thể hay không phát?”

“Hách, người này bút đồ rất nhanh.” La Phi vừa thấy đến kia bản thảo độ dài liền nhin không được hít một câu, sau đó hắn đem bài viết tiếp ở trong tay, đã thấy tiêu đề viết là: Khủng bố sát thủ lại lần nữa phóng ra, huyết tính tàn sát lại thất công bằng.

Theo tiêu đề nhạc đạo đến xem, thật là đứng ở eumenides đối diện ở nghỉ ngơi hắn giết hại hành vi. La Phi tương đối vừa lòng gật gật đầu, sau đó lại bắt đầu tinh tế đọc đưa tin nội dung cụ thể.

Vấn về kết cấu câu tứ sáng tạo, không có trực tiếp thiết nhập phát sinh ở đêm qua kia trăng giết người án, mà là theo Mông Phương Lượng năm mới trải qua bắt đầu đặt bút viết. Theo văn trung miêu tả cũng biết, Mông Phương Lượng ở Long Vũ tập đoàn sáng lập sơ kỳ từng là Đặng Hoa thủ hạ tối đắc lực kiện tướng, mà lúc đó ở tỉnh thành chưa hình thành một nhà độc đại cục diện, vì ứng phó đến từ khắp nơi uy hiếp cùng khiêu chiến, Mông Phương Lượng trên tay bao nhiêu liền dính chút huyết tinh. Sau này bởi vì cùng nhau cố ý thương tổn án, Mông Phương Lượng bị bắt, hơn nữa bị phán xử ở tù chung thân.

Này đoạn văn tự viết phong thanh thủy khởi, khẩn trương thoải mái, pha như là nhất bộ cô đọng bản giang hồ phong văn tiểu thuyết, lường trước định có thể chặt chẽ hấp dẫn nội trú giả ánh mắt. Mà đến Mông Phương Lượng bỏ tù sau, liền lại đầu bút lông vừa chuyển, bắt đầu gắng sức khắc họa khởi nhân vật nội tâm chuyển biến. Ở Đỗ Minh Cường dưới ngòi bút, Mông Phương Lượng lấy được hình sau liền hoàn toàn tỉnh ngộ, đối chính mình từng phạm hạ huyết tinh hành vi phạm tội thông hận không thời, đồng thời hắn cũng tích cực dùng thực tế hành động chứng minh chính mình tha lỗi chí tâm, ở trong ngục không chỉ có tích cực nhận cải tạo, hơn nữa nhiều lần lập công, cuối cùng ở bị tù mười năm sau trước tiên đạt được tạm tha, có một lần nữa làm người cơ hội.

Nếu nói trong ngục này đoạn như là một cái cực khổ giả gian nan tự chuộc lỗi, như vậy kế tiếp miêu tả liền tràn ngập âm áp cùng hạnh phúc ý tứ hàm xúc. Mông Phương Lượng ra tù sau, cùng ly biệt nhiều năm gia nhân đoàn tụ, thê tử hiền lành, nữ nhi nhu thuận, người một nhà này hòa thuận vui vẻ bộ dáng, làm độc giả cũng nhìn không được vì bọn họ cảm thấy vui sướng. Mà Mông Phương Lượng tắc triệt đề vứt bỏ trước kia hắc ám cuộc sống, hắn thậm chí quy y Thiên Chúa giáo, thường xuyên dùng chính mình trải qua đến giáo dục lầm nhập lạc lối trẻ tuổi nhân.

Này hai đoạn văn tự cũng không là rất dài, mà nhanh kế tiếp liền thay đổi bất ngờ, bắt đầu thiết nhập toàn văn trọng điểm: Đến từ eumenides từ hình phán phạt. Ở giản lược giới thiệu eumenides bối cảnh sau, tác giả đại lượng văn chương vẫn cứ đặt ở Mông Phương Lượng trên người. Ở văn trung, tuy rằng gia nhân đều phi thường lo lắng, nhưng Mông Phương Lượng chính mình lại có thể thần nhiên đối mặt đến từ sát thủ tử vong uy hiếp, bởi vì hắn tin tưởng chính mình đã tiếp nhận rồi trừng phạt, hối cải để làm người mới, nếu eumenides hiểu biết này đoạn trải qua, nhất định sẽ không lại đối hắn thi lấy độc thủ. Cho nên hắn ở tiến vào văn phòng tị nạn thời điểm, cố ý mang theo năm đó bản án, bị tù thời kì lập công giấy khen, tạm tha chứng minh cùng với có thể phản ánh chính mình tâm lộ lịch trình nhật ký một quyển.

Theo này đoạn miêu tả đến xem, Đỗ Minh Cường văn vẻ nhưng là có nhất định có thể tin độ. Bởi vì cảnh sát ở khám nghiệm hiện trường thời điểm, quả thật đã ở Mông Phương Lượng đầu giường phát hiện bản án cùng với nhật ký chờ vật. La Phi vốn đang có chút buồn bực, hiện tại mới biết được, nguyên lai Mông Phương Lượng là muốn dùng mấy thứ này đến chứng minh chính mình sớm nhận trừng phạt, cải tà quy chính, để có thể đạt được eumenides khoan thứ.

Nhìn đến nơi này, gì một cái trung lập độc giả đều sẽ ở trên tình cảm duy trì Mông Phương Lượng, mà bọn họ cũng tất nhiên hội hoài sốt ruột thiết tâm tình một hơi đọc xong chính thiên đưa tin, để giải khai kia cuối cùng tri hoãn:eumenides sẽ bỏ qua Mông Phương Lượng sao?

Vấn về rốt cục tiền nhập máu chốt nhất kiêu đoạn, Đỗ Minh Cường cũng đem chính mình hành văn bày ra vô cùng nhuần nhuyễn.eumenides gây quá trình bị miêu tả kinh tâm động phách, trầm bổng pháp phòng, này phần khích trình độ quả thực có thể cùng tôi kích thích hảo lai ồ đại phiến cùng so sánh. Bất quá cuối cùng kết cục cũng là làm người ta thù đoạn : Mông Phương Lượng cũng không thể đủ đả động eumenides, hấn vẫn cứ bị vô tình “Xử quyết” .

Ở chi tiết miêu tả trung, Đỗ Minh Cường cũng không quên hợp thời kích thích một chút, trong đó cấp La Phi lưu lại khắc sâu ấn tượng mỗi đoạn văn tự là như vậy viết :“..... Mông Phương Lượng miệng hơi hơi mở ra , tựa hồ tương đối ám sát hấn người kê ra chút cái gì. Khả hấn đã không có khả năng lại có cơ hội , máu tươi đang từ hấn hầu bộ miệng vết thương phun dũng mà ra, nhiễm đỏ để đặt ở đầu giường cái kia nhật ký. Hấn nhiều năm qua sám hối cùng cứu lại tại giờ phút này đều có vẻ không hề ý nghĩa, mà hấn đối tốt đẹp cuộc sống khát vọng, đối tình cảm chân thành gia nhân nhớ nhung cũng giống như nhật ký trung qua lại giống nhau, hết thầy đều bao phủ ở tại tàn khốc huyết tinh bên trong.....”

La Phi nhẹ nhàng tấp tấp chùy, cảm thấy thán phục. Này bản thảo tuy rằng vẫn chưa đối eumenides làm ra gì đánh giá, nhưng đọc đến lại không khác nhất thiên hung ác thụ hại giả huyết lệ lên án thư. Mặc dù là trung thành nhất sát thủ fan đoàn, đang nhìn đến này thiên văn về sau, chỉ sợ cũng đúng eumenides hành vi hợp lý tính triển khai nghĩ lại đi?

Một bên Liễu Tùng đồ hiểu lầm La Phi chặc lưỡi ý tứ hàm xúc. Hấn giận dữ nói:“Ta chỉ biết tiểu tử này không viết ra được cái gì thứ tốt..... Ta cái này đem hấn mang về, điện tử bản thảo cũng lệnh cường chế hấn san điệu.”

“Không,” La Phi vội vàng khoát tay,“Nhường hấn phát, hơn nữa phải nhanh một chút -- đem chúng ta trong đội máy tính mượn cho hấn dùng tốt lắm. Ân, không chỉ có ở trên Internet muốn phát, ở truyền thông truyền thông thượng cũng muốn phát. Đi chải vuốt một chút tòa soạn báo quan hệ, làm cho bọn họ chuyển một chút, tóm lại đem thanh thế tạo càng lớn càng tốt!”

Liễu Tùng đối La Phi như vậy thái độ khuyết thiếu chuẩn bị tâm lý, hấn về mặt không khỏi có chút phát lạnh.

La Phi minh bạch hấn cảm giác, liền vừa cười cười, hạ giọng, hơi có chút thần bí bổ sung một câu:“Lần này chuẩn bị cho tốt trong lời nói, có lẽ có thể nhất tiễn song điêu đâu!”

Liễu Tùng tâm niệm vừa động, biết bên trong này khả năng đại hữu văn chương. Liền chính sắc lĩnh mệnh nói:“Tốt, ta phải đi ngay an bày.”

“Doãn kiểm, người đi theo hiệp trợ một chút.” Có thể là lo lắng đến Liễu Tùng đối hình cảnh đội không quá quen thuộc, La Phi liền cho hấn phái cái giúp đỡ, cuối cùng hấn lại dặn dò một câu,“Hai người các người trước đem chuyện này xử lý hoàn, sau đó qua một cái nửa giờ, một khối đến phòng làm việc của ta đến.”

Doãn liễu hai người liền tức rời đi, cùng an bày Đỗ Minh Cường gửi bản thảo đi công việc. Theo sau doãn kiểm lại nhớ thương chính mình lúc trước hứa hẹn, đi căn tin cấp chuyên án tổ đồng nghiệp nhóm bỏ thêm vài món thức ăn. Mọi người ăn cơm thời điểm, La Phi nhưng không có xuất hiện, vì thế doãn kiểm lại nhật lưu loạt đồ ăn đánh bao, chuẩn bị một hồi gây cho hắn lãnh đạo.

Cơm nước xong hơi sự nghỉ ngơi một hồi, nhìn xem thời gian cũng kém không nhiều lắm, hai người liền hướng La Phi văn phòng đi đến. Đến cửa, đã thấy môn là hờ khép, doãn kiểm ở trên cửa nhẹ nhàng gõ hai hạ, La Phi lập tức ở phòng trong đáp lại nói:“Vào đi.”

Hai người đẩy cửa vào nhà, doãn kiểm trước quơ quơ trong tay cặp lồng cơm:“Người còn chưa có ăn đi? Cho người sao điểm.”

La Phi mỉm cười gật gật đầu, lấy chỉ ra lòng biết ơn. Hắn nguyên bản đứng ở phía trước cửa sổ, giờ phút này chính trở lại hướng bàn làm việc của mình bên kia đi đến. Lúc trước ở phòng họp kia đôi plastic bọt biển đã bị hắn lấy đến này trưng trên bàn công tác, bọt biển bên cạnh còn phóng ở trên ban công tìm được kia chỉ vận động ba lô.

Doãn kiểm nhìn đến mặt bàn đã bị chiếm được tràn đầy, cảm thấy muốn đem cặp lồng cơm chen chúc tại này đôi này nọ bên trong có chút không quá thích hợp, liền giơ lên thủ hỏi câu:“Này cho người các chỗ nào a?”

“Trước phóng trên cửa sổ đi.” La Phi tùy ý thật sự,“Ta một hồi lại ăn.”

Doãn kiểm đến cửa sổ chỗ kia đi rồi cái qua lại, sau đó hỏi La Phi nói:“La đội, người có phải hay không đã suy nghĩ cẩn thận?”

“Nga?” La Phi cười hỏi lại,“Người làm sao mà biết?”

“Bởi vì người đã không có ở tiếp tục suy nghĩ.” Doãn kiểm nghiêm trang nói,“Người tưởng sự tình thời điểm hội hết sức chăm chú, cho dù có người cùng nói chuyện với người, ánh mắt người cũng tổng đang nhìn hướng nơi khác -- sẽ không giống như bây giờ thoải mái tùy ý. Mà đối với án tử thượng sự tình, nếu người không nghĩ minh bạch, như vậy là tuyệt đối sẽ không dừng lại.”

La Phi nghe xong đối phương này phiên miêu tả,“Hắc” một tiếng, từ chối cho ý kiến. Bất quá một bên Liễu Tùng nhưng là tràn đầy đồng cảm, hắn đã bày ra một bộ vận sức chờ phát động bộ dáng, đang dùng chờ mong ánh mắt xem La Phi, chuẩn bị nhận tác chiến chỉ lệnh.

La Phi cảm nhận được người sau chiến đấu dục vọng, hấn nhìn từ trên xuống dưới trước mắt này tiểu tử, bỗng nhiên đột đầu liên tán hai tiếng:“Hào, hảo.”

Hai câu này “Hào” Tới không khỏi có chút đột ngột, mà La Phi như vậy từ đầu đến chân đánh giá mà như là đang nhìn người xa lạ bình thường, Liễu Tùng theo bản năng quay đầu nhìn xem đoán kiểm, hai người hai mặt nhìn nhau, đều không biết La Phi trong hồ lô vừa muốn bán ra cái gì được đến.

La Phi xoay người đem trên bàn cái kia vận động ba lô kéo dài tới chính mình trước mặt, sau đó hấn mở ra khóa kéo, đem trong bao một đồng này nọ đào xuất ra. Mấy thứ này đều là án phát hiện trảng di lưu vật, kể có vận động phục một bộ, màu đen mang diêm nhưng mạo đỉnh đầu. Y mạo thượng vật chứng tin tức đã từ kỹ thuật nhân viên làm giữ lại, bất quá trừ bỏ người chết lâm hằng can vết máu ở ngoài, vẫn chưa lấy ra đến phạm tội người hiềm nghi bộ lông chờ đặc thù vật.

“Đến.” La Phi xưng Liễu Tùng vậy vậy tay,“Người đem này thân quần áo mặc vào thử xem.”

Liễu Tùng mờ mịt sững sốt, bất quá La Phi đã đem quần áo đưa đến hấn trước mặt, chứng minh hấn cũng không có nghe lầm cái gì. Tuy rằng thực không hiểu làm như vậy dụng ý, nhưng phục tùng mệnh lệnh cũng là cảnh sát bên trong cơ bản nhất kỷ luật chi nhất. Cho nên hấn cũng không có nói thêm cái gì, đem chính mình áo khoác bỏ đi sau, thay hung thủ lưu lại kia kiện vận động áo khoác.

Liễu Tùng tuy rằng vóc người đỉnh cao, nhưng hình thể cũng rất gầy. Cho nên cái này áo khoác mặc ở hấn trên người liền có vẻ có chút buông lỏng dài rộng. Nghĩ vậy quần áo từng là hung thủ sở mặc, hơn nữa trên quần áo còn lưu lại người chết đại phiến vết máu, Liễu Tùng không khỏi ninh vận người thể, pha không được tự nhiên.

La Phi cũng không bận tâm thuộc hạ cảm thụ, hấn lại theo trên bàn kia khởi vài miếng plastic bọt biển đưa qua, nói:“Đem này đó nhét vào trong quần áo mặc đi.”

Kia vài miếng bọt biển đúng là lúc trước hợp lại tiếp thành “Búp bê” Nửa người trên ngực, lưng cùng với hai cánh tay tài liệu. Liễu Tùng đem áo khóa kéo kéo ra, đem này đó bọt biển phiến nhất nhất nhét vào thân thể tương ứng bộ vị. Nói đến cũng khéo, này đó bọt biển phiến nhưng lại như là vì hấn lượng thân định chế bình thường, vừa vận điền ở hấn thân thể cùng áo khoác gian này rộng thùng thình khe hở. Lúc hấn lại đem áo khóa kéo kéo tốt thời điểm, hấn hình thể liền ở bọt biển phiến phụ trợ hạ có vẻ to lớn không ít.

La Phi vây quanh Liễu Tùng thân thể vòng vo hai vòng, một bên xem một bên vuốt cảm, không biết ở cân nhắc chút cái gì. Cuối cùng hấn lại cảm lấy kia đỉnh hắc nhung mạo mang ở Liễu Tùng trên đầu, hơn nữa còn tận lực đè thấp vành nón.

Làm xong việc này sau, La Phi chính mình gật gật đầu, tựa hồ có chút vừa lòng, sau đó hấn xung một bên đoãn kiểm bữu bữu môi hỏi:“Người xem, cảm giác thế nào?”

“Cảm giác.....” Đoãn kiểm làm không rõ ràng La Phi đến cùng muốn hỏi kia phương diện, liền thực trắng ra nói một câu,“..... Cảm giác đỉnh giống lực tượng lý cái kia sát thủ .”

Cái này Liễu Tùng rốt cục kiểm chế không được , hấn khoát tay đem mũ hái được xuống dưới, giống bị vũ nhục giống như chất vấn nói:“La đội, các người làm cái gì vậy đâu?”

La Phi thần sắc cũng trở nên ác liệt đứng lên.“Ta có nhiệm vụ muốn giao cho người.” Hấn xem Liễu Tùng trình trọng nói.

Liễu Tùng lập tức thần kinh run lên, vừa rồi về điểm này bất khoái nháy mắt đã tan thành mây khói. Mà La Phi đối nhiệm vụ này miêu tả lại nhường hấn nhiệt huyết sôi trào.

“Trọng yếu phi thường , tuyệt mật nhiệm vụ.” Hình cảnh đội trưởng nhất tợ một chút nói, tựa hồ nhiệm vụ này từ đây khắc bắt đầu đã ở hao phí hấn toàn thân lực lượng!

※※※

Trễ hai mươi điểm hai mươi một phân.

La Phi đi tới lục mùa xuân nhà ăn bảo an bộ, yêu cầu chọn đọc tài liệu ngày hai mươi chín tháng mười buổi tối đi ăn cơm khu vực băng theo dõi.

Tuy rằng đã minh bạch Long Vũ đại hạ thích khách hành hung thủ pháp, hơn nữa đối bước tiếp theo tác chiến kế hoạch cũng có châm chích an bày. Nhưng La Phi còn cần nắm giữ càng nhiều cùng Long Vũ tập đoàn có liên quan bối cảnh tư liệu, để tiến thêm một bước phân tích đêm qua kia tràng huyết án phát sinh càng sâu trình tự nguyên nhân. Cho

nên từ buổi chiều bắt đầu, hắn liền một người ra hình cảnh đội, căn cứ trong tay ký có mấy cái manh mối triển khai tương ứng điều tra.

Làm Long Vũ tập đoàn một cái khác mẫu chốt tính nhân vật, a thắng ngoài ý muốn tử vong tự nhiên cũng khiến cho La Phi chú ý. La Phi đầu tiên che giấu tung tích ở Long Vũ tập đoàn bên trong tìm hiểu đến một ít dân thanh, sau đó hắn lại đây đến vùng ngoại thành giao cảnh đội, tuần tra làm cho a thắng tử vong kia khởi “Ngoài ý muốn sự cố”.

Này nhất tra thật đúng phát hiện không ít điểm đáng ngờ, tuy rằng còn không có thể đem này khởi giao thông sự cố chuyển lập vì hình sự án kiện, nhưng này đó điểm đáng ngờ đã nhường La Phi sinh ra cũng đủ hứng thú truy tra đi xuống.

La Phi còn đã biết chính mình chẳng phải cái thứ nhất đối này khởi sự cố khả nghi tâm nhân. Theo phụ trách này án giao cảnh giới thiệu, ở sự cố ngày thứ hai, A Hoa liền từng phi thường kỹ càng hỏi qua cùng sự cố tương quan chứa nhiều chi tiết, hơn nữa còn mang đi người chết nhất kiện di vật: Bật lửa.

Giao cảnh đội lưu có kia trương bật lửa ảnh chụp, La Phi chỉ nhìn liếc mắt một cái liền minh bạch A Hoa mang đi kia chỉ bật lửa nguyên nhân: Tại kia chỉ bật lửa sườn cái thượng, ấn rãnh mạch năm chữ to: Lục mùa xuân nhà ăn.

Vì thế La Phi liền theo A Hoa dấu chân đi tới nhà này ở khu náo nhiệt xa hoa nhà ăn, bọn họ ý nghĩ cũng hoàn toàn nhất trí: Đầu tiên liền muốn điều xem sự phát đêm đó nhà ăn theo dõi.

La Phi rất nhanh ngay tại lục tượng trưng tìm được mục tiêu: Ở nhà ăn tối dễ thấy trung tâm vị trí, a thắng cùng mặt khác hai người ăn uống linh đình, trò chuyện với nhau thật vui, mà hai người này thế nhưng chính là đêm qua huyết án thụ hại giả: Lâm hằng can cùng Mông Phương Lượng. Này bức cảnh tượng làm La Phi cảm thấy ngoài ý muốn, đồng thời cũng nhường Long Vũ tập đoàn bên trong quan hệ có vẻ dữ phát rắc rối phức tạp.

La Phi lúc trước thăm viếng trung đã hiểu biết đến: Đặng Hoa tử sau, bởi vì quyền lực xung đột vấn đề, lâm mông hai vị phó tổng trung với đặng gia A Hoa, a thắng đám người tựa hồ sinh ra chút ngăn cách, a thắng nghe nói còn tại cao tầng hội nghị thượng trực tiếp va chạm qua lâm mông hai người. Bởi vậy La Phi đoán a thắng tử có phải hay không hai người này ra tay? Khả theo lục tượng thượng ba người ngồi cùng bàn cộng âm cục diện đến xem, lâm mông hai người cùng a thắng quan hệ lại phi so với tầm thường. Nhất là rượu qua ba tuần là lúc, a thắng lại liên tiếp nâng chén hướng hai vị lão tổng biểu đạt kính ý, Mông Phương Lượng cũng có khi tán thưởng vỗ vỗ a thắng bả vai, thái độ rất là thân mật.

La Phi dưới đây phán đoán: A thắng giờ phút này ứng đã bị lâm mông hai người thu mua, tại đây tròng quyền lực cuộc đấu trung đồ hướng về phía càng có thể lực nhất phương. Nếu nói như vậy, a thắng tử có phải hay không là xuất phát từ A Hoa thanh lý môn hộ hành vi đâu?

La Phi rất nhanh cũng đem loại này khả năng tính bài trừ . Bởi vì ở a thắng tử sau, A Hoa từng tích cực điều tra qua việc này. Theo giao cảnh đội trung bào căn hỏi để bàn chi tiết suru tâm, đến sau này tìm hiểu nguồn gốc xem xét nhà ăn lục tượng, đều đủ để chứng minh A Hoa cá nhân tại đây sự thượng cũng không liên lụy.

Như vậy a thắng tử kết quả lại là người nào gây nên? Chẳng lẽ thật sự chính là một hồi nhân say rượu khiến cho giao thông ngoài ý muốn sao?

Mang theo như vậy nghi vấn, La Phi nại tính tình tiếp tục đem kia đoạn theo dõi xem xong, kỳ dự có thể có một ít tân phát hiện.

Lục tượng trung bữa ăn sau khi chấm dứt, lâm mộng hai người đi trước ly khai nhà ăn, mà a thắng tiếp tục ở lại bên cạnh bàn tự châm tự ẩm. Mà sau không lâu, a hơn hẳn hồ đến tì khí, hẳn đầu tiên là hoà thuốc vào nước vụ sinh la to một phen, sau đó lại đứng lên chạy ra khỏi hình ảnh, như là muốn truy người nào dường như.

“Đây là có chuyện gì?” Bởi vì băng theo dõi không có thanh âm, La Phi đành phải hỏi bên cạnh nhà ăn bảo an trưởng phòng.

“Lúc đó này khách nhân uống hơn rượu, hướng về phía chúng ta đàn violon thủ mượn rượu làm càn.” Bảo an trưởng phòng giải thích nói, “Bất quá việc này không nháo lên -- chúng ta nhân rất nhanh liền đem hẳn khuyển trụ .”

Quả nhiên, lục tượng biểu hiện ở sau một lát, liền có vài cái phục vụ sinh đem a thắng lại sam trở về hình ảnh trong vòng, người sau tuy rằng còn tại bất mãn ồn ào cái gì, nhưng cũng không có nhân chân chính cùng hẳn hình thành xung đột.

La Phi xem này đoạn hình ảnh, đột nhiên hẳn giống như có cái gì ngoài ý muốn phát hiện, hô to một tiếng: “Ngừng!”

Khống chế lục tượng bảo an vội vàng ấn xuống tạm dừng kiện, thời gian như ngừng lại tối hôm đó hai mươi một điểm ba mươi bảy phân.

“Đây là cái gì nhân?” La Phi chỉ vào hình ảnh nơi nào đó hỏi.

Bảo an trưởng phòng cơ hồ muốn đem mặt thiếp đến trên màn hình mới nhìn đến La Phi sở chỉ thân ảnh, đó là cách theo dõi camera rất xa nhà ăn góc xó, một cái nam tử đang ở hướng nhà ăn xuất khẩu phương hướng đi đến, mặt hần hơi hơi độ lệch đi lại, xem a thắng chỗ vị trí.

“Đây là trong phòng ăn khác khách nhân đi.” Bảo an trưởng phòng lơ đễnh nói, “Có người tranh cãi âm ỉ, hần hướng bên này xem một hai mắt cũng là bình thường.”

La Phi tâm đã có chút ức chế không được gia tốc nhảy lên. Tuy rằng cái bóng người kia ở màn ảnh trung lại ám lại tiêu, nhưng La Phi vừa thấy đến hần liền có một loại rất tinh tường cảm giác. Vô luận người này đi khi khí chất đáng vẻ vẫn là đầu đội diêm mạo giả dạng, đều cực kỳ giống cái kia thật sâu minh khắc ở hần trong đầu hình ảnh: eumenides.

La Phi trừng lớn mắt, muốn theo hình ảnh trung đạt được càng xác thực tin tức. Chỉ tiếc quay chụp khoảng cách thật sự quá xa, mà người nọ lại đứng ở ánh sáng bắn thẳng đến không đến chỗ tối, bởi vậy thật sự nhận không ra hần phần trích phóng to đặc thù. La Phi lược hơi trầm ngâm, phân phó kia đội cảnh sát dài nói: “Đem ngày đó ở trong phòng ăn trách nhiệm phục vụ sinh cho ta gọi tới.”

Đội cảnh sát dài đối hình cảnh đội trưởng mệnh lệnh tự nhiên không dám chậm trễ, hần nhanh như chớp chạy đi ra ngoài, chỉ chốc lát liền đem hai cái phục vụ sinh đưa bảo an bộ.

Khả La Phi đối hần công tác còn giống như không quá vừa lòng: “Liên bọn họ hai cái sao?”

“Chúng ta là cất lượt chế --” Đội cảnh sát dài vội vàng giải thích nói, “-- hiện tại chỉ có thể tìm được hai người bọn họ.”

“Được rồi.” La Phi gật gật đầu tỏ vẻ lý giải, sau đó chỉ vào màn hình hỏi kia hai người, “Các người đi lại nhìn xem, đối này khách nhân có hay không ấn tượng?”

Hai cái phục vụ sinh đồng dạng đem mặt tiến đến trên màn hình, nhìn một lúc sau, trong đó một người vỗ vỗ ót nói: “Đây là cái kia ngồi ở góc xó khách nhân đi? Kia mũi ta nhớ được! Hần cấp Trịnh Giai đưa qua hoa, nhưng là cũng không khẳng định lưu danh, cho nên ta đối hần ấn tượng đình thâm đâu.”

“Trình Giai là ai?” La Phi miễn cảm hếch lên mày đầu.

“Là chúng ta nhà ăn mượn đàn violon nhạc thủ.” Bảo an trưởng phòng cướp trả lời, “Vừa rồi lực tượng lý khách nhân chính là ở xung năng mượn rượu làm càn đầu.”

“Nga?” La Phi đầu óc nhanh chóng chuyển đứng lên, bắt đầu phân tích những người này vật cùng sự kiện trong lúc đó khả năng tồn tại quan hệ. Sau một lát, hắn lại hỏi cái kia phục vụ sinh: “Người có thể hay không miêu tả một chút này khách nhân lớn lên trông thế nào?”

Phục vụ sinh lộ ra khó xử thần sắc: “Này..... Ta không có thấy rõ.”

“Không thấy rõ? Người ánh mắt có tật xấu sao không thấy rõ?” Bảo an trưởng phòng chất vấn bàn nói.

La Phi cũng cảm thấy khó có thể lý giải, nếu nói nhớ không rõ báo đáp ân tình có thể nguyên, làm sao có thể xuất hiện thấy không rõ tình huống đầu?

“Hắn tọa cái kia vị trí là nhà ăn góc xó tình lữ tiểu cách gian, ánh sáng đặc biệt ám.” Phục vụ sinh đối bảo an bộ trưởng tựa hồ có chút sợ hãi, thực ủy khuất biện giải, “Hơn nữa hắn tổng mang theo cái mũ, cho nên ta thật sự rất khó thấy rõ ràng.”

Bảo an trưởng phòng lại vẫn có răn dạy phục vụ sinh lý do: “Tên kia không phải một người sao? Người gì chứ muốn đem hắn đưa tình lữ cách trong gian mặt?”

La Phi khoát tay đem đối phương cản trở về: “Khẳng định là người kia chính mình tuyển định vị trí, cùng bọn họ không có quan hệ.”

Bảo an trưởng phòng nuốt nước miếng không ở nói chuyện, phục vụ sinh tắc dùng cảm kích ánh mắt xem La Phi, cảm khái này hình cảnh đội trưởng tuy rằng quan đại, thái độ ngược lại lại hòa ái nhiều lắm.

La Phi lúc này đã đứng dậy, hắn nhẹ nhàng ở phục vụ sinh đầu vai vỗ vỗ: “Tiểu tử, mang ta đi hắn tọa cái kia cách gian nhìn xem.”

Phục vụ sinh tiện lợi trước dẫn đường, dẫn La Phi đi tới trong phòng ăn. Lúc này vừa qua khỏi chín giờ đêm, đi ăn cơm những khách nhân chính tiến vào cuối cùng cảnh đẹp. Mà ở nhà ăn trung tâm diễn trên đài, một cái bạch y thúy váy nữ hài nhắm mắt lôi kéo đàn violon, du dương âm phù như bi bàn ở diễn đài bốn phía trên mặt nước nhảy lên, làm người ta vui mừng say mê.

Gặp La Phi ánh mắt bị kia nữ hài hấp dẫn đi qua, phục vụ sinh liền tiến đến hắt bên tai nói:“Nàng chính là Trịnh Giai.”

La Phi gật gật đầu:“Chúng ta không cần đánh gãy nàng -- trước mang ta đi chỗ ngồi nơi đó đi.”

Chính như phục vụ sinh phía trước nói, cái kia tình lữ cách gian ở nhà ăn góc khuất nhất vị trí, ngọn đèn u ám, người bên ngoài rất khó nhìn đến cách gian nội tình hình. La Phi đi vào tìm vị trí ngồi xuống, sau đó hỏi kia phục vụ sinh:“Hắn lúc đó có phải hay không an vị tại đây cái ghế tựa?”

“Đúng vậy. Người làm sao mà biết được?” Phục vụ sinh có chút kỳ quái hỏi ngược lại.

“Bởi vì chỉ có ngồi ở chỗ này tài năng giám nhìn đến toàn bộ nhà ăn toàn cảnh.” La Phi biết này lý do đối phục vụ từ nhỏ nói có chút khó có thể lý giải, bất quá hắn cũng không tưởng kỹ càng giải thích, liền vẫy vẫy tay nói,“Không chuyện của người, người tiếp đón khách nhân đi thôi.”

Tiểu tử thúy thúy lên tiếng, xoay người rời đi. Chỉ để lại La Phi một người ngồi ở kia cách trong gian. La Phi đưa mắt nhìn quanh bốn phía, càng xem càng hoài nghi mấy ngày trước xuất hiện cái kia khách nhân chính là eumenides. Bởi vì vô luận theo ánh sáng, tầm mắt, tránh né camera cùng với khắt cấp trốn đi chứa nhiều góc độ đi lo lắng, này cách gian đều là toàn bộ nhà ăn trung như một chi tuyến. Cái kia khách nhân hoàn toàn tuyến ở trong này dùng cơm, chẳng lẽ cận dùng trùng hợp là có thể giải thích sao?

La Phi chậm rãi nhắm mắt lại, có ý thức thả lỏng suy nghĩ, ý đồ đem chính mình mang nhập đến người nọ đương thời tình cảnh trung.

Hắn vì sao sẽ đến đến nơi đây? Hấp dẫn hắn sẽ là cái gì?

Bốn phía tỏ khắp các màu thức ăn mê người mùi, mà tuyệt vời đàn violon khúc tắc hướng nhu phong bình thường nhẹ vỗ về mọi người thần kinh. Lại một nhọc nhân tiến vào hoàn cảnh như vậy cũng có thể đủ rất nhanh lòng xuống dưới.

La Phi bỗng nhiên tâm niệm vừa động, hẩn nhớ tới Mộ Kiếm Vân từng đối eumenides làm qua cá tính phân tích.

“Hẩn khả năng hội chung tình cùng mỹ thực, hoặc là âm nhạc..... Đồng thời ở sắp tới, hẩn khả năng hội đối mỗ cá nhân sinh ra không phải bình thường tình cảm.”

Như là trong bóng đêm nhân bỗng nhiên thấy một luồng hào quang, La Phi bỗng dung mở to mắt, ánh mắt thẳng đầu hướng nhà ăn trung ương diễn đài mà đi. Tuy rằng hai nơi cách xa nhau hơi xa, nhưng ngồi ở này góc độ thượng, hẩn tầm mắt lại không hề cách trở, có thể rành mạch thấy cái kia như hoa sen bàn tính thuần xinh đẹp diễn tấu giả.

Mộ Kiếm Vân đối eumenides phân tích do ghé vào lỗ tai hẩn vọng lại.

“Nữ nhân đối eumenides mà nói càng thêm an toàn. Nếu muốn vào một bước tế hóa cái cô gái này đặc thù, nàng hẩn là phi thường nhu nhược , nhu nhược đến không có khả năng đối eumenides cấu thành gì uy hiếp, đồng thời nàng hơn phân nửa ở mỗ ta phương diện cùng eumenides có cùng loại trải qua, như vậy eumenides mới có tiếp cận nàng dục vọng, bọn họ có thể sinh ra cộng minh, tiến tới phát sinh trên tình cảm trao đổi.”

La Phi cơ hồ cấp tốc không kịp đãi cùng với cái kia diễn tấu giả tiến hành một lần nói chuyện với nhau !

Ước chừng hai mươi phút sau, nữ hài hoàn thành cuối cùng một khúc diễn tấu, đứng lên hướng người nghe nhóm cúi đầu thăm hỏi. La Phi liền cũng đứng dậy đi ra ngoài, chuẩn bị ở đối phương thối lui đến hậu trường thời điểm thuận tiện đón nhận đi chặn đứng.

Mà kia nữ hài nhưng không có vội vã xê dịch, tựa hồ còn tại cùng đợi cái gì. Đã thấy lúc trước cái kia phục vụ sinh bước nhanh chạy tới diễn tấu trên đài, nâng trụ nữ hài tay trái. Nữ hài chính mình dùng tay phải cầm đàn violon, ở phục vụ sinh dẫn đường hạ chậm rãi hướng dưới đài đi đến.

La Phi bỗng dung sừng sốt, lập tức mới hiểu được đi lại: Nguyên lai này nữ hài đúng là cái hai mắt mù manh nhân, khó trách nàng ở diễn tấu trong quá trình luôn luôn không có mở to mắt.

Như thế xinh đẹp điềm tĩnh nữ hài cũng không hạnh thân phụ như vậy tàn tật, phá lệ có thể làm cho người ta sinh ra một loại đau lòng cảm giác. La Phi liền cũng tam hai bước chạy lên tiến đến, nhẹ nhàng đỡ nữ hài phía bên phải cánh tay, đồng thời thân thủ đi tiếp cái kia đàn violon:“Đến, ta giúp ngươi lấy đi?”

Nữ hài theo tiếng vòng vo phía dưới, ánh mắt nàng mờ mịt không ánh sáng, nhưng trên mặt lại rõ ràng mang ra xa lạ cùng hoang mang thần sắc.

“Vị này là hình cảnh đội la cảnh quan.” Phục vụ sinh vội vàng ở một bên giới thiệu nói, “Hắn tìm người có một số việc.”

“La cảnh quan.....” Nữ hài thoải mái cười, tựa hồ đối này danh hiệu có trời sinh thân cận cùng hảo cảm, nàng yên tâm mà đàn violon giao cho La Phi trong tay, đồng thời ôn nhu nói, “Ngượng ngùng a, cho người đợi thật lâu thôi?”

“Không có quan hệ.” La Phi thật cẩn thận theo ở nữ hài bên người, cảm giác nàng giống như là một cái xinh đẹp mà lại dịch toái bình hoa, thế nào quan ái che chở cũng không vì qua.

Một hàng ba người cứ như vậy xuyên qua nhà ăn, đi tới hậu trường phòng nghỉ trung. Đỡ nữ hài ngồi xuống sau, kia phục vụ sinh liền tự giác lui đi ra ngoài. La Phi trước bang nữ hài đem đàn violon thu hảo, sau đó chuyển qua trương ghế dựa ngồi ở nàng đối diện.

Nữ hài luôn luôn tại dùng lỗ tai chú ý La Phi hành động, đãi đối phương ngồi vào chỗ của mình sau, nàng dẫn đầu mở miệng hỏi nói: “La cảnh quan, người là vừa đến hình cảnh đội không lâu sao?”

“Đúng vậy. Ta tuần trước tài hoa đến tỉnh thành đến.....” La Phi pha cảm thấy có chút kỳ quái, “Người là làm sao mà biết được?”

“Cha ta trước kia thường cho ta giảng hình cảnh trong đội chuyện xưa, cho nên đối với hắn đồng sự ta trên cơ bản đều sẽ nghe nói qua .” Nữ hài cúi thấp đầu xuống, có thể là nhớ tới chuyện cũ, nàng vẻ mặt có vẻ có chút thương cảm.

La Phi tắc càng thêm kinh ngạc : “Phụ thân người đã ở hình cảnh đội công tác?”

Nữ hài ngạc nhiên ngẩng đầu: “Người không biết? Chẳng lẽ người không phải bởi vì ta phụ thân tìm được ta sao?”

La Phi bị hoàn toàn làm hôn mê, tuy rằng thực không lẽ phép, nhưng hắn không thể không kiên trì hỏi: “Người phụ thân..... Hắn tên gọi là gì?”

Nữ hài cười khỏắc lắc đầu, nàng buông xuống mi mắt, thần sắc có vẻ phi thường thất lạc: “Nguyên lai là ta tưởng sai lầm rồi, ta còn tưởng rằng.....”

La Phi cũng có chút xấu hổ, tuy rằng đối phương không có đem lời nói xong, nhưng hắn có thể đoán được tám chín phần. Đã nữ hài phụ thân đã ở hình cảnh đội, như vậy nàng nhất định nhận vì chính mình tới chơi là cùng phụ thân có liên quan đi. Khó trách lúc trước vừa nghe nói chính mình thân phận, nàng thái độ liền lập tức trở nên thân cận cùng tín nhiệm đứng lên. Không nghĩ tới chính mình lại liên nàng phụ thân là ai đều không biết, này hiển nhiên sẽ cho nàng cảm xúc mang đến vĩ đại chênh lệch.

“Ngượng ngùng.....” La Phi đành phải biểu đạt vài phần xin lỗi, “Là ta không đem lời nói rõ ràng.”

Nữ hài miễn cưỡng bài trừ chút tươi cười, xem như tiếp nhận rồi La Phi xin lỗi. Sau đó nàng dùng mang theo vô hạn nhớ nhưng cùng niềm thương nhớ thanh âm nói: “Phụ thân ta..... Tên của hắn kêu trịnh Hách minh.”

Bởi vì bị thương nan ức, nữ hài nói chuyện khi thanh âm rất nhẹ, nhưng “Trịnh Hách minh” Này ba chữ lại giống kinh lời giống nhau nổ vang ở La Phi bên tai. Người sau hoảng sợ mở to hai mắt nhìn, ánh mắt gắt gao chăm chú vào nữ hài đôi mi thanh tú khuôn mặt thượng.

Ở nhà ăn nội một bên nghe âm nhạc một bên chờ đợi thời điểm, La Phi liền từng đối sắp sửa hiểu biết đến tình huống tiến hành rồi nhiều loại phân tích cùng đoán, bất quá giờ phút này cục diện biến hóa vẫn là đại đại ra ngoài hắn đoán trước. Này kiếm cụ xinh đẹp cùng nhu nhược hai cái cục đoạn nữ hài, nàng phụ thân cư nhiên sẽ là trịnh Hách minh!

La Phi ở mười tám năm trước liền cùng trịnh Hách minh quen biết, bởi vì người sau đúng là eumenides dẫn giết người án đòi thứ nhất phá án và bắt giam giả, đồng thời thể hệ mới eumenides cùng cảnh sát trong lúc đó ác chiến đại mạc cũng đang là từ người này trên người kéo ra: Là hắn cái thứ nhất phát hiện eumenides một lần nữa hoạt động nhặc đạo, mà eumenides cũng không lưu tình chút nào lựa chọn hắn làm tân một vòng giết hại toàn diện triển khai hiển tế phẩm.

Khả La Phi quả thật không biết trịnh Hách minh có như vậy một cái hai mắt mù nữ nhi, hắn lại càng không sẽ tưởng đến này nữ hài nhưng lại cũng bị cuốn đến án kiện bên trong!

Hiện tại La Phi cơ hồ có thể khẳng định cái kia xuất hiện tại theo dõi góc xó thực khách chính là eumenides-- hơn

nữ hân cùng kia nữ hài quen biết cũng không là ngẫu ngộ, hân nhất định là xuất phát từ nào đó động cơ chủ động tìm kiếm tới được!

Bất thành linh biến hóa ẩn chứa đại lượng đáng giá miệt mài theo đuổi tin tức, liền ngay cả La Phi như vậy đầu cũng có chút không chịu nổi, hân dùng thủ nhu nhu huyết thái dương, ý đồ nhường chính mình tư duy trở nên tỉnh táo lại.

Nữ hài vô pháp nhìn đến La Phi cảm xúc thượng biến hóa. Bởi vì đối phương hồi lâu không có ra tiếng, nàng liền thất vọng hỏi:“Người không biết phụ thân ta sao?”

“Không, chúng ta mười tám năm trước liền nhận thức.” La Phi bao hàm thâm tình nói,“Phụ thân người vì tra án mà hy sinh, hân là trên thế giới tối xứng chức hình cảnh, là chúng ta mọi người học tập tấm gương.”

Nữ hài cảm nhận được La Phi trong giọng nói chân thành tha thiết tình cảm, nàng khẽ cười cười, tuy rằng trong lòng vẫn có chua xót, nhưng là hơn một phần thân là anh hùng chi nữ tự hào cảm giác.

“Ta hân là cảm tạ các người.” Nàng theo sau nói,“Cảm tạ các người nhanh như vậy tìm đến cái kia hung thủ, cha ta trên trời có linh thiêng cũng có thể sáng mắt, ta cũng sẽ không giống lúc ban đầu như vậy bị thống.”

La Phi ngần ra, trên mặt có loại phát sốt cảm giác. Hân biết nữ hài là bị truyền thông tuyên truyền ảnh hưởng, cho rằng vài ngày trước bị tạc tử Viên Chí Bang chính là sát hại chính mình phụ thân hung phạm. Nàng giờ phút này thành tâm thành ý biểu đạt lòng biết ơn, ở La Phi nghe tới cũng là như thế chói tai, quả thực chính là ở đối cảnh sát vô năng biểu hiện đùa cợt cùng châm chọc bình thường.

Nghe thấy La Phi lại lâm vào trầm mặc, nữ hài liền chủ động thay đổi đề tài:“Không nói phụ thân ta. Người đi lại hân là có công việc đi? Nhưng đừng chậm trễ.”

La Phi do dự không biết nên như thế nào trả lời. Nếu là khác nữ hài, hân đại khả trực tiếp tỏ rõ ý đồ đến; Mà lúc này đối mặt này vừa mới theo tang phụ chi đau trung giãy dụa xuất ra nhu nhược nữ tử, hân lại thế nào nhẫn tâm nói cho đối phương: Cái kia sát hại phụ thân người hung thủ đến nay vẫn nhón nhơ ngoài vòng pháp luật.

Cho nên hân quyết định tát một cái nho nhỏ đối:“Ta đang ở tra mặt khác cùng nhau án tử. Ân..... Là cùng nhau tại nạn xe cộ, bất quá cũng có thể là hình sự án kiện. Người chết gặp chuyện không may tiền ở trong này ăn cơm xong, người hân là đối hân có chút ấn tượng đi?”

“Người nói là cái kia uống say nháo sự tên đi?” Nữ hài lập tức nghĩ tới, “Ngày đó ta cũng thật bị hấn sợ hãi đâu.”

La Phi gật gật đầu: “Đôi, chính là người kia.” Đồng thời hấn ở trong lòng nổi lên, thế nào tài năng ký lảng tránh tứ nhất bát án kiện, nhưng lại có thể tìm hiểu đến về eumenides tin tức.

“Người đã không phải cái thứ nhất tới hỏi ta chuyện này, thật sự là kỳ quái.” Nữ hài giờ phút này lại sai lệch oai đầu nói, “Nếu cha ta ở trong lời nói, có lẽ hội hung hăng giáo huấn hấn một chút. Mà lúc này giống ta như vậy thiếu nữ tử, có thể đem hấn thế nào đâu?”

“Nga, chúng ta đương nhiên sẽ không hoài nghi người.” La Phi tâm niệm vừa động, thuận thế đem cái kia loan vòng vo đi lại, “Chúng ta chính là ở chú ý người một cái bằng hữu.”

“Bằng hữu của ta?” Nữ hài ần ần ý thức được cái gì, bất quá trên mặt biểu cảm lại nhìn không ra cái gì biến hóa.

“Đúng vậy. Hấn là một người tuổi còn trẻ tiểu tử, hấn là thực thích người biểu diễn -- bởi vì hấn từng cố ý đưa hoa cho người.” La Phi dùng một loại không chút để ý ngữ khí hỏi, “Người cùng hấn quen thuộc sao?”

Nữ hài lắc lắc đầu nói: “Vài ngày trước là có người cho ta đưa qua hoa, bất quá hấn là nặc danh đưa, ta cũng không biết người kia là ai.”

“Nga?” La Phi có chút không quá cam tâm bộ dáng, “Hấn cho tới bây giờ không cùng người trực tiếp liên hệ qua sao?”

“Không có.” Nữ hài lại cấp ra phủ định trả lời thuyết phục, sau đó lại hỏi lại La Phi, “Như thế nào? Cái kia ma men tử hội cùng hấn có liên quan sao?”

Bởi vì vô pháp nhìn đến nữ hài ánh mắt, cho nên La Phi rất khó phán đoán đối phương hay không ở lên gạt đi cái gì. Bất quá nữ hài cuối cùng câu kia thân thiết câu hỏi tựa hồ lại để lộ ra một ít manh mối. La Phi liền nghiền ngẫm đáp: “Kia đến không phải, bất quá hấn khả năng thấy được một sự tình, cho nên cảnh sát muốn tìm hấn làm chứng.”

“Nga.” Nữ hài âm thầm nhẹ nhàng thở ra, bày ra cũng không để ý miệng nói, “Dù sao ta không biết hấn.”

La Phi trầm ngâm một hồi, bất đắc dĩ lắc đầu nói: “Đã nói như vậy -- xem ra ta hôm nay là tìm không đến cái gì thu hoạch . Bất quá nếu về sau ngươi có người này tin tức, muốn kịp thời nói với ta được không?”

Nữ hài gật gật đầu, trong lòng lại ở mờ mịt: Muốn tới khi nào thì, ta mới có thể lại có hân tin tức đâu?

Chương 21 huyết án chân tướng

Ngày năm tháng mười một trễ hai mươi điểm ba mươi lăm phân.

Tỉnh thành kiểm hà sân thể dục nội người ta tập nập, tiếng hô ồn ào. Bản trại quý cả nước cả nước bóng đá league thủ luân trận đấu đang ở này tiến hành. Từ quan tên là “Long Vũ” tỉnh bóng đá đội nghênh chiến một khác chỉ quốc nội giới đá banh đội mạnh.

A Hoa ngồi ngay ngắn ở chủ tịch đài trung tâm vị trí. Hắn mang theo kính râm, trên lỗ tai quả gọi tiếp thu trang bị, vẻ mặt lạnh lùng nghiêm túc thần sắc. Thực hiển nhiên, hắn lực chú ý chút không có vì phần khích trận đấu hấp dẫn, bởi vì hắn đang ở cùng đội nào đó càng thêm kinh tâm động phách khiêu chiến.

Hôm nay đúng là mới nhất một phần “Tứ hình thông tri đơn” Trung eumenides sở tuyên bố chấp hành ngày, hắn chấp hành đối tượng chính là A Hoa.

eumenides tựa hồ là chuyên môn lựa chọn này đặc thù ngày, nhường A Hoa không thể tránh né ngày.

Long Vũ tập đoàn thu mua tỉnh bóng đá đội đã có hai năm, ở đầu nhập đại lượng tài chính sau, rốt cục đem này chi nhược lỗ tạo ra vì nước nội giới đá banh một chỉ tân quý. Mà hôm nay trận đấu đúng là đội bóng lần đầu ở cả nước cao nhất league trung thể hiện thái độ. Nguyên nhân như thế, trận này trận đấu tự nhiên hấp dẫn nhiều phương diện chú ý. Liền ngay cả Long Vũ tập đoàn lão bản Đặng Hoa cũng sớm tuyên bố: Hắn đem đích thân tới trại tràng tiến hành đốc chiến.

Nhưng là Long Vũ tập đoàn lại ở theo sau trong cuộc sống trên tóc vĩ đại chấn động. Đầu tiên là Đặng Hoa ở sân bay bị mất mạng, tiếp eumenides lại liên tiếp phát ra tân tứ hình thông tri đơn, mục tiêu thẳng chỉ tập đoàn nội cái khác cao tầng nhân vật. Kế Đặng Hoa sau, hai cái phó tổng lâm hằng can cùng Mông Phương Lượng lại đồng thời vắng mặt, có hiển hách uy danh Long Vũ tập đoàn nhưng lại ở khoảng cách trong lúc đó gặp phải toàn diện sụp đổ nguy hiểm!

Tại như vậy cục diện hạ, A Hoa quyết định muốn động thân mà ra, làm tập đoàn đại biểu tham dự trận này toàn tỉnh chú ý bóng đá trận đấu.

Kiểm hà sân thể dục cùng sở hữu ngũ vạn bốn ngàn cái chỗ ngồi, tại đây cái ban đêm không một hư tịch. Như thế huyền ảo phức tạp hoàn cảnh tự nhiên sẽ cho sát thủ cung cấp thật tốt gây điều kiện. A Hoa nhiều năm qua làm bảo tiêu, đối thế cục hung hiểm trình độ so với ai đều rõ ràng, bất quá hắn vẫn là dứt khoát từ chối cảnh sát khuyên can.

“Ta quyết không hội trốn đi làm một cái rùa đen rút đầu . Hiện tại đúng là tập đoàn tối nguy nan thời khắc, này bị chúng ta đã đảo qua đối thủ nhóm, bọn họ chính tránh ở chỗ tối rục rịch, bọn họ cho rằng Long Vũ tập đoàn vận số đã hết , đồ hồng mắt muốn thủ nhi đại chi! Mà ta muốn thông qua trận này trận đấu nói cho bọn họ: Long Vũ tập đoàn nhân còn chưa chết tuyệt, Long Vũ cũng sẽ không sợ hãi bất kể đối thủ nào khiêu chiến! Ta muốn ngồi ở chủ tịch trên đài, xem ta địa cầu đội thắng được thắng lợi; Đồng thời ta cũng muốn chờ eumenides, chờ hắn đi đến ta trước mặt, nhường chúng ta làm một cái cuối cùng kết thúc!”

Làm A Hoa leng keng hữu lực nói ra lời nói này sau, La Phi tựa hồ cũng vì chi động dung. Người sau không lại kiên trì nhường A Hoa tránh ở cảnh sát che chở dưới, hắn quyết định sai phái cảnh lực phối hợp A Hoa ở sân thể dục lý thể hiện thái độ, lấy dất tay nghênh đón đến từ chính eumenides huyết tinh khiêu chiến.

Cảnh sát y phục thường lấy người mê bóng cùng nhân viên công tác thân phận rải ở chủ tịch đài chung quanh các góc xó, thời khắc chú ý phụ cận gì dị động. Mà ở chủ tịch trên đài, A Hoa cùng hắn vài cái tối đặc lực thủ hạ lại trận địa sẵn sàng đón quân địch, bọn họ đều là ở mưa gió trong chốn giang hồ thiên chuy bách luyện sau nhân vật, mặc dù eumenides thật sự xuất hiện tại trước mặt, bọn họ cũng chút sẽ không sợ hãi.

Thậm chí còn, bọn họ còn tại chờ mong eumenides đã đến. Bởi vì bọn họ báo thù lửa giận đồng dạng cần phát tiết!

Theo mặt ngoài thoát nhìn, hôm nay A Hoa tựa hồ là eumenides con mồi, khả thể cực kỳ thật muốn phức tạp nhiều lắm, cảnh sát cùng A Hoa đồng dạng cũng là chờ đợi đi săn thợ săn.

Chủ tịch trên đài một cái nhân lại có vẻ có chút quái dị. Ánh mắt hắn trôi đi bất định, một hồi nhìn xem trại tràng, một hồi nhìn xem bốn phía, một hồi lại nhìn xem ngồi ở bên người A Hoa, thần sắc khi thì hưng phấn, khi thì lại có chút lo sợ không yên.

Hắn cũng là một cái nhận đến eumenides tử vong uy hiếp nhân. Bất quá hắn hôm nay xuất hiện tại này trường hợp, cũng là duyên cho hắn một cái khác cực kì tự hào thân phận: Phóng viên.

Người này tự nhiên chính là Đỗ Minh Cường .

Hai ngày tiền, hắn nhằm vào Long Vũ đại hạ giết người án viết kia thiên đưa tin tuyên bố sau, lập tức sinh ra nổ mạnh tính hiệu quả. Rất nhiều độc giả ở văn vẻ dẫn đường hạ bắt đầu nghi ngờ eumenides giết hại hành vi. Mà đây đúng

là A Hoa cùng cảnh sát đều hi vọng nhìn đến hiệu quả, vì thế bọn họ liền cấp Đỗ Minh Cường cung cấp lớn hơn nữa phương tiện. Đỗ Minh Cường cũng liền rèn sắt khi còn nóng, ngay sau đó lại đã Mông Phương Lượng trong nhà đối người chết đàn bà góa thiếu nữ tiến hành rồi sưu tầm, cũng tịch này viết ra nhất thiên thôi nhân rơi lệ, cực độ kích thích bị văn. Trong lúc nhất thời dân gian dư luận đều phản chiến, eumenides “Hắc ám anh hùng” hình tượng bị bịt kín một tầng thật dày bóng ma.

Tại đây thiên văn vẽ thiên mạng, Đỗ Minh Cường cũng đem eumenides hạ cấp A Hoa kia phân mới nhất “Tứ hình thông tri đơn” Công chư cho chúng, đồng thời hô hào eumenides đình chỉ giết hại, hẳn là tìm kiếm khác ôn hòa cách đến giải quyết vấn đề.

A Hoa đối Đỗ Minh Cường sở làm công tác cực kì vừa lòng, chính thức mượn người sau làm chính mình hướng eumenides tuyên chiến tiếng nói vũ khí. Lần này sân thể dục chi chiến, hẳn cũng đem Đỗ Minh Cường mời thượng chủ tịch đài, nếu eumenides lại giờ lên dao mổ, như vậy Đỗ Minh Cường nhất định căn cứ hiện trường kinh nghiệm bản thân viết ra càng thêm động lòng người văn vẽ, sử eumenides tiến thêm một bước ném cả dư luận công kích chưa sót.

Mà đối với cảnh sát mà nói, lúc này đem Đỗ Minh Cường đặt ở sân thể dục chủ tịch trên đài cũng là cái không sai lựa chọn. Bởi vì muốn đồng thời bố khống bảo hộ A Hoa cùng Đỗ Minh Cường, ở cảnh lực điều hành thượng khó tránh khỏi có hết sức. Chẳng đem hai người an trí ở một chỗ, như vậy liền có thể tập trung lực lượng, đồng thời đối hai cái mục tiêu hình thành tốt nhất bảo hộ hiệu quả.

Đỗ Minh Cường bản thân đối như vậy phương án đương nhiên là câu còn không được. Như vậy một hồi toàn tỉnh chú ý trận đấu, phổ thông phóng viên có thể đi vào sân thể dục nội đưa tin trận đấu đã chúc không dễ, mà hẳn cư nhiên có thể ngồi ở chủ tịch trên đài, này tuyệt đối là làm người ta diễm mộ đãi ngộ. Mà hẳn còn rất có khả năng chính mắt thấy A Hoa cùng eumenides trong lúc đó long hổ chi tranh, đối với một cái phóng viên mà nói, cho dù xổ số trung giải thưởng lớn cũng không như vậy may mắn đi?

Bất quá làm chủ tịch đài chung quanh thực sự dị động thời điểm, Đỗ Minh Cường trên mặt cũng sẽ hiện ra chút che giấu không được kích động. Dù sao chính hẳn cũng là “Tứ hình thông tri đơn” Thượng chấp hành đối tượng, nếu eumenides thật sự đã đến, có phải hay không cũng đem hẳn nhân tiện một khối giải quyết đâu?

Đỗ Minh Cường thường xuyên quay đầu nhìn bên người A Hoa, không biết là ở quan sát đối phương phản ứng, vẫn là muốn từ đối phương trên người tìm được chút tịch lấy thêm can đảm dũng khí? Bất quá A Hoa non nửa khuôn mặt đều giấu ở rộng rãi kính râm mặt sau, ký nhìn không tới ánh mắt hẳn tầm mắt, cũng rất khó nhận ra vẻ mặt của hẳn.

Kỳ thật đây đúng là A Hoa tận lực muốn đạt tới hiệu quả. Cao thủ so chiêu, địch trong tối ta ngoài sáng, chính mình gì rất nhỏ về mặt biến hóa đều có khả năng bị đối thủ bắt giữ, tiến tới bại lộ đã phương tác chiến bố trí. Lúc này mang theo một cái kính râm là có thể che giấu trụ này đó tin tức, không cho đối thủ lấy khả thừa chi cơ.

Cho nên làm A Hoa ngồi ở chủ tịch đài sau, ánh mắt của hắn liền có thể không hề cố kỵ nhìn quét bốn phía, do đó mượn dùng địa hình thượng ưu thế bù lại địch ta trong lúc đó mình ám đối lập. Đồng thời hắn chỉ lệnh cũng có thể tùy thời thông qua giấu ở cổ áo trung Mike truyền lại cấp thủ hạ của mình, này đó thủ hạ có rải ở chủ tịch đài chung quanh, còn có một ít tắc mai phục tại sân thể dục ngoại kim hải đại tửu điểm lý.

Theo A Hoa chỗ vị trí nhìn ra đi, kim hải đại tửu điểm liền rõ ràng đứng sừng sững ở tầm mắt chính tiền phương. Nhà này năm sao cấp xa hoa khách sạn cấp ba mươi sáu tầng, bị có khách phòng hai ngàn dư bộ, có thể nói tính thành tối to lớn kiến trúc chi nhất. Khách sạn cùng kiếm hà sân thể dục cận có một đường chỉ cách, cho nên nếu vào ở khách sạn cao tầng phòng, như vậy hoàn toàn có thể ở trong phòng nội tần lâm sân thể dục nội toàn cảnh. Sẽ đối sân thể dục động thái tiến hành theo dõi, A Hoa đương nhiên sẽ không bỏ qua như vậy một chỗ trọng yếu quan trắc địa điểm.

Đồng dạng coi trọng này khối địa điểm tự nhiên cũng ít không xong cảnh sát lực lượng. Giờ phút này ở khách sạn lầu 22 2237 phòng nội, ba cái đặc thù khách nhân đang đứng ở phía trước cửa sổ. Rèm cửa sổ bị kín, phòng trong toàn vô ngọn đèn, cảnh này khiến người bên ngoài không có khả năng nhìn đến trong cửa sổ tình hình, nhưng này ba người lại có thể thông qua liên gian khe hở hướng ra phía ngoài bộ quan sát. Bọn họ khi thì xa xa dùng mắt thường thống lĩnh toàn cục, khi thì mượn dùng kính viễn vọng tế tiện cận cảnh, biểu cảm nghiêm túc mà chuyên chú.

Ba người trung cái kia đeo tai nghe Mike trung niên nam tử đứng là “Tứ nhất bát chuyên án tổ” Người phụ trách, hình cảnh đội trưởng La Phi, ở bên người hắn một nam một nữ tắc phân biệt là La Phi trợ thủ đoãn kiếm cùng tâm lý học chuyên gia Mộ Kiếm Vân.

Theo trên vị trí mà nói, lầu 22 chính có thể đối sân thể dục nội chủ tịch đài hình thành tốt nhất quan trắc góc độ. Cho nên La Phi đám người liền đem nơi này định vì lần này hành động cảnh sát bộ chỉ huy. Bọn họ ở trận bóng bắt đầu trước khi một giờ liền bí mật ẩn núp tiến vào, sau đó luôn luôn tại nơi này chặt chẽ chú ý sân bóng nội động thái, đồng thời không ngừng mà cùng cảnh sát khác tham chiến nhân viên tiến hành sóng điện câu thông.

Mộ Kiếm Vân làm văn chức cảnh sát, cũng không có trực tiếp tham dự hiện trường tác chiến bố trí hội nghị. Bất quá lần trước ở thị dân quảng trường bảo hộ Hàn Thiệu Hồng chiến dịch trung, Mộ Kiếm Vân từng từ La Phi nơi đó học được không ít cảnh sát nguy trang bố không kỹ xảo. Lúc này đây lại đây đến hiện trường, nàng vừa vận có thể lợi dụng cơ hội gia dĩ xác minh.

“Ngồi ở nhanh lâm chủ tịch đài bên trái trên khán đài, thứ bảy xếp cái kia tay cầm tiểu loa nam tử; Còn có đội chủ nhà giáo luyện tịch bên cạnh nhân viên công tác -- hai người kia hẳn là đều là chúng ta y phục thường đội viên đi?” Ở trải qua cẩn thận quan sát sau, Mộ Kiếm Vân đoán hỏi.

“Đúng vậy.” Một bên đoãn kiếm lộ ra chút kinh ngạc biểu cảm, “Người có thể nhìn ra được đến?”

La Phi cũng quay đầu, tranh thủ lúc rảnh rỗi giống như khế cười nói: “A, mộ lão sư, người lĩnh ngộ thật sự là rất nhanh đâu!”

Mộ Kiếm Vân lại nhú mày, giống như đối chính mình biểu hiện cũng không vừa lòng. Nàng nhẹ nhàng táp miệng nói: “Kỳ quái, ta thế nào chính là tìm không thấy Liễu Tùng ở nơi nào đâu?”

Ở tuyến đầu tham chiến nhân viên trung, Mộ Kiếm Vân quen thuộc nhất chính là Liễu Tùng. Cho nên nàng cái thứ nhất muốn tìm đến mục tiêu cũng đang là này đặc công đội tiểu tử.

“Liễu Tùng.....” La Phi một lần nữa bả đầu chuyển hướng ngoài cửa sổ, dùng ánh mắt nhìn quét to như vậy sân thể dục, sau đó hần nhẹ nhàng mà nói câu, “Hiện tại cho dù hần đứng ở người đối diện, người cũng không nhất định có thể nhận ra được đâu.”

Nga? Mộ Kiếm Vân tâm niệm vừa động, chẳng lẽ là cố ý nguy trang qua tướng mạo? Nàng lại đem hai mắt tiến đến kính viễn vọng thượng, càng thêm nghiêm cẩn tìm tòi một lần. Bất quá cuối cùng nàng vẫn là thất vọng lắc lắc đầu, vẫn không chỗ nào lấy được.

“Hắn là không phải không ở sân thể dục lý a?” Mộ Kiếm Vân nhìn không được đưa ra như vậy nghi ngờ. Bất quá nàng nghi ngờ có vẻ thực không có lo lắng -- như vậy trường hợp, Liễu Tùng làm sao có thể vắng hợp đâu? Huống hồ Đỗ Minh Cường an vị ở chủ tịch trên đài, cái này ý nghĩa Liễu Tùng nhất định ngay tại phụ cận!

La Phi giống như cấp cho Mộ Kiếm Vân một cái càng thêm minh xác phán đoán. Hắn đối với Mike gọi nói: “002,001 gọi, thỉnh trả lời.”

“Ồ.” Tuy rằng trong tai nghe chỉ truyền đến một chữ, bất quá Mộ Kiếm Vân vẫn là có thể nghe ra kia đúng là Liễu Tùng thanh âm.

La Phi hỏi: “Người bên kia tình huống thế nào?”

“Còn đang trước vị trí mai phục, trước mắt mới thôi không khác thường dấu hiệu.”

Trước vị trí? Mộ Kiếm Vân nheo lại mắt, kết quả là ở nơi nào đâu?

“Bảo trì cảnh giác.” La Phi dặn một câu, thái độ có vẻ cực kì trịnh trọng.

“Minh bạch!” Liễu Tùng ngắc gọng hữu lực hồi đáp, mặc dù là cách sóng điện, phòng trong ba người cũng cảm nhận được đối phương cái loại này bông bột chiến đấu dục vọng cùng kiên định tất thắng tín niệm.

La Phi không tiếng động địa điểm đầu, trên mặt tắc hiện ra vừa lòng biểu cảm. Hắn cần đúng là như vậy chiến sĩ!

Kết thúc này đoạn trò chuyện sau, La Phi nhìn nhìn thời gian: Trận bóng đã tiến nhập kết thúc. Hắn thật sâu hít một hơi, hận không thể đem toàn thân tinh lực đều tụ tập đứng lên. Bởi vì hắn biết: Một khác tràng kịch liệt chiến đấu chính lửa sém lông mày!

Lúc này đồng dạng ở kim hải đại tửu điểm, ở hai mươi một tầng 2107 phòng nội cũng có một gã nam tử chính xuyên thấu qua rèm cửa sổ khe hở xem chú sân thể dục nội động thái. Theo bóng lưng xem ra, đây là một người cao lớn cường tráng trẻ tuổi nhân, hắn mặc một thân rộng thùng thình vận động phục sức, trên đầu cũng mang theo đỉnh đầu vận động hình diêm mào. Tuy rằng thân ở bên trong, hơn nữa sắc trời đã đen, nhưng hắn lại mang theo một bộ kính râm, hình như là có thể muốn che khuất chút cái gì dường như.

Người này nam tử từ lúc ngày hôm qua liền định ra rồi này gian khách phòng, nhưng hắn không có lập tức vào ở, mà là cho tới hôm nay buổi chiều mới khoan thai đến chậm. Theo xuất hiện kia một khắc khởi, trên mặt hắn kính râm liền chưa từng có tháo xuống qua, cho nên mặc kệ theo người nào góc độ đều không thể nhìn đến hắn ánh mắt. Bởi môi của hắn biên lưu trữ lại nùng lại hắc đoản tu, bất quá này đoản tu thoát nhìn không quá tự nhiên, có loại đột ngột tể thành một đồng cảm giác.

Làm trận bóng bắt đầu sau, nam tử liền đứng ở phía trước cửa sổ chưa bao giờ rời đi. Trong tay hắn cũng cầm một cái kính viễn vọng, bất chợt dùng để coi sân thể dục lý phát sinh mỗi ta chi tiết.

Thực hiển nhiên, nam tử này đang ở theo dõi mỗi ta sự tình, khả hắn là phủ biết, chính hắn cũng đang bị vây người khác theo dõi bên trong?

Ở khách phòng đèn hướng dẫn lý chứa một cái ẩn nắp camera, này màn ảnh đối diện cửa sổ phương hướng. Cho nên theo nam tử này đi đến phía trước cửa sổ kia một khắc khởi, hắn nhất cử nhất động liền tất cả đều bị camera vồ xuống dưới. Này đó hình ảnh tín hiệu thông qua cáp điện một đường truyền, cuối cùng biểu hiện ở một cái nho nhỏ giám thị trên màn hình.

Màn hình tiền ngồi một cái hơn ba mươi tuổi trắng niên nam tử, hấn mặc một thân khách sạn phục vụ sinh phục sức, nhưng này ánh mắt gian lạnh lùng biểu cảm lại hoàn toàn không phù hợp phục vụ sinh khí chất. Hấn nhanh nhìn chăm chăm trước mặt theo dõi màn hình, trong ánh mắt lóe ra làm người ta sợ phần nộ hỏa điểm.

Bất quá kia chẳng phải duy nhất theo dõi bình. Tại đây gian nhỏ hẹp trong phòng, cùng loại theo dõi bình chỉ chút ma mật, lại có mấy trăm nhiều. Trong đó 2237 trong phòng cảnh sát chỉ huy trung tâm tức cảnh cũng rõ ràng ở liệt: La Phi chờ ba người chính hết sức chăm chú tụ tập ở phía trước cửa sổ, tựa hồ đối gặp nhìn trộm hoàn cảnh không hề phát hiện.

Có khác một cái một mình bày biện biểu hiện bình lý cũng là ở truyền phát sân thể dục nội kia tràng trận đấu trực tiếp. Theo hình ảnh thượng đó có thể thấy được, lúc này tràng thượng tranh đấu đã tới gay cấn nông nổi. Nhất là mặc bạch y đội khách, cơ hồ là dùng một loại điên cuồng trạng thái ở bên chạy, thượng tiết.

Điểm số bài thượng chữ số có lẽ có thể giải thích nguyên nhân trong đó.2:1, đội chủ nhà dẫn đầu. Mà trận đấu thời gian đã sở thừa không có mấy, đội khách không thể không liều mạng muốn vẫn hồi bại thế.

Bất quá đội chủ nhà [mọi người đồng tâm hiệp lực, sức mạnh như thành đồng], ương ngành chống cự ở đối thủ nhất ba lại nhất ba thể công, theo chủ trọng tài hai đoạn nhất trưởng kết thúc tiểu vang lên, đội chủ nhà tiểu từ nhóm rút cục đem thắng lợi quả thực lưu tại trong túi.

Sân thể dục nội mấy vạn danh người xem theo tiểu thanh sôi trào hưng hực, bọn họ hoan hô , hò hét , tận tình phát tiết trong lòng mừng như điên. Chủ tịch trên đài A Hoa đám người giờ phút này cũng đều đứng dậy, cùng khán giả cùng nhau vỗ tay, lấy biểu đạt đối đội bóng chúc mừng.

Đội bóng tiểu từ nhóm thật sâu say mê ở hiện trường chúc mừng không khí trung. Bọn họ tự phát kéo thủ, đến gần khán đài hướng khán giả cúi đầu thăm hỏi. Đây một lần động đem khán giả lửa nóng cảm xúc triệt để châm, mọi người đều hướng về khán đài ngay trước đứng đi, có một chút cuồng nhiệt trẻ tuổi nhân thậm chí nhảy xuống khán đài, muốn cùng trong cảm nhận anh hùng nhóm đến cái thân mật nhất tiếp xúc.

Này một màn mặc cảnh tượng đều bị cái kia mặc phục vụ sinh chế phục nam tử xem ở tại trong mắt, hấn tựa hồ đã sớm đang chờ đợi này thời khắc, hiện tại thời cơ rốt cục thành thực, hấn cầm lấy trong tay một cái Mike, bình tĩnh tiếng nói một tiếng:“Hành động!”

Trong sân bóng, theo trên khán đài nhảy xuống địa cầu mê đại bộ phận đều bị hiện trường duy trì trật tự cảnh sát ngăn cản trở về, bất quá cũng có cá biệt thân thủ linh hoạt tên vòng qua phòng vệ vọt tới cầu thủ trước mặt. Cầu thủ nhóm cũng đang bị vây hãm phần trạng thái trung, liền có nhân thuận thế đem chính mình áo chơi bóng đưa cho trước hết tới địa cầu mê. Đây trường hợp tựa hồ cổ vũ đến tiếp sau giả, càng nhiều địa cầu mê liên tiếp nhảy xuống khán đài, hướng về cầu thủ nhóm tiến lên.

Này trận thế tựa hồ trở nên có chút không thể văn hồi. Cầu thủ nhóm cũng bắt đầu nhút nhát, liền vội vàng việc ném vài món cầu y, sau đó tập thể hướng về phòng thay quần áo thoái lui. Hiện trường cảnh sát kiệt lực đi ngăn trở này cuồng nhiệt địa cầu mê, nhưng bọn họ lực lượng ở không khống chế được đám đông trước mặt đã có vẻ bé nhỏ không đáng kể. Người mê bóng nhóm ủa lên chém giết đoạt đất thượng áo chơi bóng, trong lúc nhất thời hiện trường trở nên hỗn loạn vô cùng.

Tại đây loại dưới tình huống, có thất tám người bỗng nhiên theo trong đám người thoát ly xuất ra, hướng về chủ tịch đài phương hướng toàn tốc chạy vội đi qua. Bọn họ một đám dáng người nhanh nhẹn, đi lại mạnh mẽ, vừa thấy sẽ không như là phổ thông dân chúng.

Này một màn biến hóa đương nhiên trốn bắt quá đối diện trên nhà cao tầng theo dõi giả ánh mắt. Ở 2237 phòng nội, La Phi đã bắt đầu gọi Liễu Tùng:“002, tức khắc tiến vào nhất cấp phòng bị trạng thái!”

Liễu Tùng không có đáp lời, mà trầm mặc bản thân chính đại biểu cho nhất khẩn trương thế cục.

Phòng nội hình ảnh bị camera truyền tổng đến giám thị trên màn hình, bất quá cái kia phục vụ sinh trang điểm nam tử tựa hồ đối La Phi đám người trạng thái cũng không quan tâm. Ánh mắt của hắn nhìn chăm chăm vào 2107 phòng kia khỏi giám thị bình.

2107 trong phòng cái kia nam tử cao lớn hiển nhiên cũng chú ý tới sân thể dục lý phát sinh biến hóa. Hắn chính đem kính viễn vọng dán tại trước mắt, tựa hồ ở nỗ lực tìm kiếm mỗi cái mục tiêu.

Giám thị màn hình tiền nam tử xem này một màn, hắn nhíu nhíu khóe miệng, như là nổi lên một tia cười lạnh. Sau đó nam tử này liền đứng lên, bước nhanh hướng về ngoài phòng đi đến. Đi tới cửa thời điểm, hắn nâng lên cánh tay phải, thuận tay xả một khối màu trắng hàng da khăn khoát lên đi lên. Như vậy cận theo giả dạng đi lên xem, hắn liền cực kỳ giống một cái đang muốn đi cấp khách nhân đổi mới khăn lông phục vụ sinh.

“Phục vụ sinh” Ra phòng, nguyên lai nơi này là toàn bộ khách sạn đại lâu tầng hầm ngầm. Hắn tựa hồ đối địa hình phi thường quen thuộc, ở hướng quẹo trái hai cái loan sau sẽ đến thang máy gian cửa, sau đó hắn tiến vào thang máy, nhấn sáng đi trước hai mươi một tầng cái nút.

Mà giờ phút này ở 2107 phòng nội, nan mạch hình dáng nam tử cao lớn còn đang chú ý sân thể dục nội động thái. Hắn hơi di động tới trong tay kính viễn vọng, màn ảnh theo sát kia vài cái nhằm phía chủ tịch đài “Người mê bóng”. Làm những người này chạy đến khoảng cách chủ tịch đài hai ba mươi thước trong phạm vi khi, bỗng nhiên lại theo các góc lao ra hơn y phục thường nam tử, này đó sau lao tới nhân ở số lượng thượng có ưu thế, bọn họ đối này cử chỉ khác thường “Người mê bóng” Triển khai vây bắt. “Người mê bóng” Nhóm cũng không phản kháng, rất nhanh đã bị sau này giả không chế được. Mà lúc này A Hoa bên người một cái thủ hạ theo chủ tịch trên đài đi rồi xuống dưới, hắn đi tới hai nhóm người trung gian, tựa hồ ở quay vắn cái gì.

Phòng nội nam tử cao lớn thấy đến một màn như vậy liền buông xuống tay trung kính viễn vọng, hắn hơi hơi quay đầu đi, hai hàng lông mày ở kính râm phía trên rồi rậm thành hai luồng ngất đáp. Đúng lúc này, theo hắn phía sau bỗng nhiên truyền đến “Giọt” một tiếng vang nhỏ.

Nam tử ý thức được đó là cửa phòng điện tử khóa bị khai khai thanh âm, hắn bỗng dừng quay đầu, đã thấy một cái “Phục vụ sinh” Xuất hiện tại cửa phòng khẩu, cánh tay phải thượng đáp một cái thật dài khăn lông.

Nam tử mượn dùng trong hành lang ngọn đèn mờ hồ nhìn ra giả thân hình tướng mạo, hắn quát hỏi một tiếng: “Ai?”

Này thanh quát hỏi thông qua giấu ở trong cổ áo Mike truyền đi ra ngoài, mà tiếp thu giả đúng là ở khách sạn 2237 phòng La Phi. La Phi “Tăng” một chút theo phía trước cửa sổ xoay người lại, đối này chính mình Mike rống lớn một tiếng: “Hành động!”

Cùng với câu này chỉ lệnh, La Phi cùng đoàn kiếm đã đồng thời phi thân hướng ngoài phòng phóng đi. Mà ở kim hải đại tửu điểm cửa trên đường cái, cũng có hơn mười danh giả dạng thân phận khác nhau y phục thường nghe tiếng hành động đứng lên, bọn họ theo các góc hướng về khách sạn đại môn khẩu cấp tốc tụ tập.

Mà ở 2107 phòng nội, cái kia “Phục vụ sinh” Đem cửa phòng đẩy ra sau nhưng không có gì dư thừa lời nói cùng động tác, hắn mặt âm trầm khẩu động giấu ở khăn lông lý súng lục cò súng.

Nòng súng thượng sớm trang bị hảo ống hãm thanh, cho nên viên đạn bắn ra thời điểm chỉ phát ra “Phốc” một tiếng vang nhỏ. Kia viên đạn chính đánh trúng phía trước cửa sổ nam tử ngực, người sau nặng nề hừ một tiếng, sau này đánh ngã ở .

“Phục vụ sinh” Thành công đem đôi phương đánh bại sau, lập tức vung rớt trên cánh tay khăn lông, hấn ghì súng xông về phía trước, đã thấy kia nam tử nằm trên mặt đất, dùng hai tay ôm ngực, hơi thở ngưng trệ, thống khổ không chịu nổi.

“Phục vụ sinh” Ngồi xổm xuống dùng thương để ở bên trong nam tử đầu, dọn ra tay trái tam hai hạ hái rớt người sau trên mặt kính râm cùng môi biên chòm râu, lúc hấn thấy rõ người này tướng mạo sau, lại nhin không được phát ra một tiếng kinh ngạc kinh hô:“Là người!?”

Bên trong nam tử tròng khơi một đôi hồng nhân tinh gắt gao nhìn chăm chăm “Phục vụ sinh”, đồ hơi thở gian nan học ra đôi phương tên:“Hàn..... Hạo!”

Đúng vậy, tuy rằng phòng trong ánh sáng hôn ám, nhưng như thế gần khoảng cách hạ, hấn vẫn là rành mạch thấy được đôi phương khuôn mặt. Đây giả trang phục vụ sinh nam tử đúng là lần trốn đã lâu tiền nhiệm hình cảnh đội đội trưởng Hàn Hạo!

Hàn Hạo tự nhiên cũng nhận được nằm trên mặt đất cái kia nam tử đúng là Hùng Nguyên tối đặc lực bộ hạ, đặc công đội viên Liễu Tùng. Hấn bỗng nhiên ý thức được cái gì, thân thủ kéo mở đôi phương cổ áo, che giấu Mike hiển lộ ra đến.

Hàn Hạo trên mặt kính ngạc nhanh chóng chuyển biến vì lo âu thần sắc, hấn đứng lên vén lên rèm cửa sổ hướng dưới lầu nhìn quanh, chính thấy y phục thường nhóm đều nhảy vào khách sạn đại môn thân ảnh.

Hàn Hạo khê cần môi, xoay người còn muốn chạy, nhưng dưới chân bị kiềm hãm, cũng là bị Liễu Tùng bắt được chân phải mất cá. Hấn lập tức dùng thương ngăn người sau đầu, thấp giọng trách mắng:“Buông ra!”

Liễu Tùng không chút nào sợ hãi, trợn lên hai mắt cùng Hàn Hạo đối diện , trong ánh mắt tràn ngập thù hận cùng phần nộ. Mà người sau bị như vậy ánh mắt đâm đến trong lòng chỗ đau, hấn đã không có dũng khí lại khẩu động cò súng, chính là nâng lên chân trái, đá vào Liễu Tùng trên trán. Người sau thân thể tùy theo mềm nhũn, triệt để hôn mê bất tỉnh.

Hàn Hạo không lại lưu lại, bước nhanh hướng phòng ngoại đi đến. Vừa mới tới trong hành lang, liền nghe được cách đó không xa bước nói thang lầu trung truyền đến dồn dập tiếng bước chân, hiển nhiên là có người đang từ lầu 22 chạy xuống. Hàn Hạo không cần nghĩ chỉ biết người tới là ai, trán của hấn ở nháy mắt thăm ra một loạt tinh mịn mồ hôi.

Giờ phút này vô luận hướng hành lang thể nào một mặt chạy trốn đều đã không còn kịp rồi. Dưới tình thế cấp bách, hắn dùng tay trái lý kia trương vạn năng điện tử thẻ phòng mở ra đối diện 2108 cửa phòng, chợt lóe thân chui đi vào, lập tức lại đem cửa phòng khóa trái, kẻ sát ở phía sau cửa theo mắt mèo lý ra bên ngoài khuỷu vọng.

Theo trên lầu phi nước đại xuống dưới nhân đúng là La Phi cùng doãn kiếm, bọn họ sớm đào thương nơi tay, tùy thời làm tốt chiến đấu chuẩn bị. Bất quá làm hai người đuổi tới 2107 phòng thời điểm, lại phát hiện đối thủ đã tiêu nặc vô tung, chỉ còn Liễu Tùng một người choáng váng nằm ở phòng cửa sổ hạ.

“Hắn chạy đi nơi đâu ?” Doãn kiếm xoay xoay vòng ở trong phòng ngoài phòng sưu tầm , về mặt cấp bách thần sắc.

La Phi tắc bình tĩnh nhiều lắm, hắn một bên ngồi xổm xuống kiểm tra Liễu Tùng thương thế, một bên thông qua Mike mệnh lệnh cái khác tham chiến cảnh viên:“Phòng tòa trụ đại hạ sở hữu cửa ra vào, phái hai người đi tiếp quản đại hạ theo dõi thất.”

Lúc này lại một trận cước bộ vang lên, cũng là Mộ Kiếm Vân cũng theo đi lại. Nhìn thấy phòng trong tình hình, thần sắc của nàng bao nhiêu có chút hoang mang.

“Liễu Tùng? Hắn thế nào ở trong này?” Thấy rõ ràng thượng nằm nhân sau, nàng lập tức mở to hai mắt hỏi La Phi,“Này đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

La Phi cố không lên cùng nàng giải thích. Hắn trước thân thủ chỉ dò xét thám Liễu Tùng hơi thở, sau đó lại dùng lực nhấn đối phương nhân trung huyết, sau một lát, Liễu Tùng từ từ tỉnh dậy đi lại.

“La đội.....” Tiểu tử theo bản năng đánh cái tiếp đón, làm thần trí lược nhất khôi phục sau, hắn lập tức lại cấp thiết hỏi,“Bắt lấy Hàn Hạo không có?”

La Phi lắc lắc đầu:“Chúng ta đuổi tới thời điểm, hắn đã không thấy .”

“Hắn khẳng định không chạy xa !” Liễu Tùng giãy dụa suy nghĩ muốn ngồi dậy, nhưng bỗng nhiên lại thống khổ a nhếch miệng, lấy tay ô ở tại trong lòng.

La Phi nhíu nhíu đầu mày, tế nhất xem xét, đã thấy Liễu Tùng vận động phục trước ngực ra hơn một cái vết đạn, lộ ra bên trong màu đen chống đạn y.

“Mẹ” Liễu Tùng oán hận mắng một câu, “Là ta đại ý, ai tưởng đến tên kia vừa lên đến liền nổ súng.”

“Người trước năm hảo, khả năng có gãy xương.” La Phi khinh cỡ Liễu Tùng bả vai. Tuy rằng tiểu tử mặc chống đạn y, nhưng ở như vậy gần khoảng cách hạ trung bắn ra, này hiệu quả không thua gì nhận đến thiết chùy trọng kích.

Mộ Kiếm Vân cũng ngồi xổm một bên thân thiết xem Liễu Tùng, bắt quá trong đầu nàng hoang mang đã là càng tích càng nhiều, rốt cục nhìn không được lại truy vấn nói: “Hàn Hạo thể nào đã ở nơi này? Các người kết quả đang làm cái gì trò?”

Liễu Tùng nhìn xem Mộ Kiếm Vân nói: “Đây đều là La đội an bày, hần phân tích thật sự chuẩn, chỉ tiếc ta không có thể hoàn thành nhiệm vụ.” Khi nói chuyện, trên mặt của hần lộ ra tự trách mà lại ảo não thần sắc.

Chính như hần theo như lời, vừa rồi phát sinh một màn kỳ thật đúng là La Phi định ra “Dẫn xà xuất động” kế sách.

Hai ngày tiền buổi chiều, làm Liễu Tùng ở La Phi trong văn phòng nhận nhiệm vụ an bày thời điểm, hần liền nghe La Phi kỹ càng phân tích Long Vũ đại hạ giết người án chân thật bộ mặt:

“Không ai có thể đủ có trong hồ sơ phát thời đoạn ra vào Đặng Hoa văn phòng, mà hiện trường kia đoạn xuất hiện thần bí sát thủ lục tượng tư liệu cũng là chân thật --” Lúc đó La Phi như vậy phân tích nói, “-- này hai người trong lúc đó tựa hồ hình thành nghịch biện, nhưng nếu chúng ta từ bắt lấy này nghịch biện không tha, lại có thể được đến một cái hoàn toàn mới suy đoán, này suy đoán có lẽ chính là cởi bỏ bản án bí ẩn máu chốt nhất chìa khóa.”

“Cái dạng gì suy đoán?” Liễu Tùng nhìn xem cùng tồn tại hiện trường đoãn kiếm, bắt quá hai người tựa hồ đều muốn không ra cái gì rõ ràng.

Vì thế La Phi liền lại tiếp tục đi xuống nói: “Không có người có thể hiện trường, mà hiện trường quả thật lại xuất hiện một sát thủ. Này chỉ có thể có một loại giải thích: Này sát thủ vốn ngay tại hiện trường trong vòng.”

“Nhưng là nguyên lai cái kia trong văn phòng, quả thật chỉ có Mông Phương Lượng cùng lâm hằng can hai người a.” Doãn kiểm vẫn là cảm thấy nói không thông, “Hiện trường lục tượng ghi lại theo hai cái thụ hại nhân tiến vào văn phòng thời điểm liền bắt đầu, mãi cho đến cắt điện phía trước, này đoạn lục tượng đều là liên tục, không hề tạo giả khả năng. Cắt điện khi hiện trường rõ ràng cũng chỉ có hai người, nơi nào đến sát thủ đâu?”

La Phi mỉm cười, ý đồ đi dẫn đường trợ thủ tư duy: “Này lại là một cái nghịch biện. Chúng ta hẳn là thích nghịch biện mà không phải sợ hãi nghịch biện, bởi vì đối với nghịch biện giải thích thường thường là duy nhất, này duy nhất giải thích chính là chúng ta ở đau khổ tìm kiếm đáp án.”

“Duy nhất giải thích?” Doãn kiểm ở La Phi nêu lên hạ tử khu trụ vừa rồi nghịch biện xuất hiện cái kia mâu chốt điểm, “Cắt điện khi hiện trường chỉ có hai người, cắt điện sau không có khả năng có khác nhân tiến vào, nhưng khi sát thủ lại quả thật xuất hiện, kia duy nhất giải thích chỉ có thể là --”

Nói tới đây, hắn bỗng dừng lại, kia suy đoán ngay tại bên miệng, khả chính hắn lại cảm thấy như vậy đáp án thật sự là qua cho vớ vẩn, quả thực là không có một điểm khả năng tính.

Bên cạnh Liễu Tùng cũng cùng doãn kiểm vẫn duy trì đồng dạng ý nghĩ, vì thế hắn bang người sau đem chưa nói xong trong lời nói bỏ tẽ: “Duy nhất giải thích chỉ có thể là: Sát thủ chính là văn phòng nội hai người chi nhất.”

Doãn kiểm trừng lớn mắt xem La Phi. La Phi chính yên lặng gật đầu, hiển nhiên là tán thành bọn họ này phiên suy luận. Mạnh mới tựa hồ chính dần dần rõ ràng, nhưng là đạo lý lại càng nghĩ càng hồ đồ. Doãn kiểm chỉ có thể sá nhiên lắc đầu: “Nhưng là điều này sao nói được thông đâu? Trong văn phòng hai người rõ ràng là Mông Phương Lượng cùng lâm hằng can, bọn họ đều là eumenides giết hại đối tượng. Hơn nữa mặt sau lục tượng rõ ràng biểu hiện, làm sát thủ xuất hiện thời điểm, hai người kia còn đều nằm ở trên giường ngủ say đâu.”

Liễu Tùng cũng nhíu mày xem La Phi, bị đồng dạng hoang mang mông ở ánh mắt.

“Của các ngươi ý nghĩ tiến nhập hai cái manh khu.” La Phi nhíu nhíu mày nói, “Bất quá này cũng lạ không được các ngươi, bởi vì này hai cái manh khu vốn chính là đối thủ tận lực thiết trí tốt, ta cũng một lần nghĩ mãi không xong đâu. Trên thực tế, đối thủ lần này mưu kế phi thường xảo diệu, nếu không phải có một mảnh bọt biển dính vào vết máu, mà này khối bọt biển lại vừa đúng dừng ở đại hạ trên ban công, chỉ sợ ta cho tới bây giờ cũng không thể tìm được trong đó đáp án.”

La Phi đã nói như vậy, như vậy kia đôi phân tán bọt biển hiển nhiên chính là phân tích tình tiết vụ án mâu chốt. Doãn kiểm đem ánh mắt nhìn về phía Liễu Tùng, này bọt biển phiền, bao gồm trên ban công tìm được huyết y, hiện tại đều bị người sau mặc ở trên người.

“Người còn nhớ rõ chính mình vừa rồi nói trong lời nói sao?” La Phi hỏi doãn kiểm đạo.

Doãn kiểm phiên phiên ánh mắt:“Cái gì?” Lời hắn nói nhiều lắm, không biết đối phương chỉ là thế nào một câu.

La Phi liền lại nêu lên nói:“Người vừa rồi nói, nhìn đến Liễu Tùng mặc vào này thân quần áo cùng bọt biển, người có cái gì cảm giác?”

Doãn kiểm nhớ tới kia đoạn đối thoại:“Ân, ta nói hắn thoát nhìn rất giống lục tượng lý cái kia sát thủ.”

Liễu Tùng vóc người rất cao, nhưng dáng người cũng là thuộc loại gầy gò hình . Mà eumenides so sánh đứng lên tác muốn cường tráng rất nhiều. Bất quá làm Liễu Tùng đem này bọt biển phien nhét vào trong quần áo sau, hắn hình thể liền cùng lục tượng lý sát thủ “eumenides” Phi thường tiếp cận . Cho nên doãn kiểm mãnh vừa thấy Liễu Tùng, sẽ gặp cảm thấy hắn rất giống cái kia sát thủ.

La Phi thoải mái cười:“Vậy người hiện tại nên mình bạch này đó bọt biển phien là làm gì dùng .”

Doãn kiểm sững sốt một chút, sau đó bừng tỉnh đại ngộ bàn thốt ra:“Có người muốn mặc này thân bọt biển phien, do đó mô phỏng cái kia sát thủ đáng người!”

La Phi gật gật đầu:“Nghĩ thông suốt điểm này, người cũng bước đi ra cái thứ nhất manh khu. Xuất hiện tại lục tượng lý cái kia sát thủ chẳng phải eumenides, mà là một cái hình thể thực gầy, nhưng thân cao lại cùng eumenides xấp xỉ nhân.”

Doãn kiểm cùng Liễu Tùng nhìn nhau liếc mắt một cái, hai người đồng thời học ra một cái tên:“Mông Phương Lượng!”

Đã phía trước đã nói đến lục tượng lý sát thủ chính là nguyên bản đứng ở trong văn phòng nhân, hiện tại lại đem hình thể đặc thù hạn định như thể cụ thể, kia đáp án cơ hồ đã không cần suy nghĩ nhiều. Mông Phương Lượng ký cao thả gầy, mà lâm hằng can tắc lại thấp lại béo, ở màn ảnh tiền nguy trang thành eumenides người kia tất nhiên là Mông Phương Lượng không thể nghi ngờ!

“Khả kia đoạn lục tượng thể nào giải thích đâu?” Doãn kiểm tư duy lại vòng vo trở về, “Lục tượng lý rõ ràng biểu hiện án phát khi trong văn phòng có ba người a?”

“Đây đúng là cái thứ hai manh khu, này manh khu ở sơ kỳ từng triệt để che mờ ta tầm mắt.” La Phi tự giấu một loại lác đầu, sau đó lại ngữ điệu vừa chuyển, “Bất quá làm ta nghĩ đến lục tượng trung eumenides kỳ thật là từ Mông Phương Lượng giả trang sau, này manh khu cũng cũng rất mau bị công phá . Các người có thể tưởng tượng, đã Mông Phương Lượng lúc đó đã xuống giường giả trang thành sát thủ, như vậy hấn sở nằm giường hiển nhiên hấn là không mới đúng. Đối với chúng ta theo lục tượng thượng lại nhìn đến Mông Phương Lượng vẫn cứ nằm ở trên giường, này chỉ có thể thuyết minh một vấn đề --”

Doãn kiểm hưng phấn mà vỗ cằm chường: “Ta hiểu được -- phía đông kia đoạn lục tượng là giả !”

Bởi vì Đặng Hoa văn phòng quá lớn, cho nên cần hai cái camera tài năng theo dõi phòng trong toàn cảnh. Lúc trước La Phi đám người hoài nghi lục tượng hay không giả tạo khi, tiêu điểm đều tập trung ở sát thủ xuất hiện tây ốc tình hình, nhưng tây ốc trên vách tường đồng hồ treo tường lại chứng thực này đoạn lục tượng quả thật chính là hiện trường tức cảnh. Nhưng là hiện tại theo một cái khác ý nghĩ lý xuống dưới, phía đông kia đoạn nhìn như bình thân vô kỳ hình ảnh mới là giả mạo ! Lúc đó đông sừng cạnh tường kia trương giường vốn nên là không, lục tượng trung biểu hiện Mông Phương Lượng còn đang ngủ say tình hình chính là một đoạn lặp lại truyền phát quá thời hạn hình vẽ thôi.

Thoạt nhìn giống giả , kỳ thật cũng là thật sự; Mà thoạt nhìn giống thật sự, kỳ thật cũng là giả . Đây là từng vát ngang ở mọi người ý nghĩ thượng cái thứ hai manh khu.

Liễu Tùng không có tham dự hiện trường khám tra, cho nên cũng không thể lý giải cái gì vậy lục tượng trong lúc đó huyền diệu. Bất quá một cái khác hoang mang lại không cần hiểu biết nhiều lắm tình tiết vụ án cũng sẽ tưởng đến.

“Nếu là Mông Phương Lượng giả mạo eumenides, như vậy đến cùng là ai giết hấn cùng lâm hằng can?”

Doãn kiểm lược suy tư một hồi, nói: “Lâm hằng can hấn là chính là bị Mông Phương Lượng giết chết đi? Hấn xuyên qua kia kiện huyết y cùng với cổ tay áo bọt biển phiền thượng vết máu đều có thể làm bằng chứng. Cụ thể quá trình đại khái như sau: Ở lần đầu tiên mất điện gần 5 phút trong thời gian, hấn thay gây dùng quần áo, cũng ở bên trong tắc thượng bọt biển phiền, để mà bắt chước eumenides đáng người. Theo sau dự phòng máy phát điện ngăn ngừa cung cấp điện hiển nhiên cũng là xuất phát từ hấn thiết kế, bởi vì hấn cần ở màn ảnh tiền triển lãm một chút chính mình bóng lưng, do đó đem cảnh sát ý nghĩ dẫn đường tới eumenides trên người; Làm cung cấp điện lần thứ hai gián đoạn sau đó là hấn xuống tay lúc, bởi vì lâm hằng can đã dùng thuốc ngủ, cho nên hấn có thể thực nhẹ nhàng dùng lưỡi dao cắt qua đôi phương yết hầu; Hoàn thành hành hung sau, hấn cởi huyết y nhét vào vận động trong ba lô, theo cửa sổ đem ba lô ném tới trên ban công, hấn còn trước đó ở ban công tàng nổi lên một căn dây thừng, này đó hành động đều là muốn đem cảnh sát ý nghĩ dẫn hướng có người xâm nhập gây lạc lối; Đối với này khả năng hội bại lộ huyền cơ bọt biển phiền, hấn cũng theo lầu 18 cửa sổ ném đi ra ngoài, hấn cho rằng bọt biển phiền rất nhẹ, rơi trên mặt đất khi hội định tán thật sự xa,

căn bản sẽ không khiến cho người khác chú ý. Khả hấn không nghĩ tới, có một khối dính máu bọt biển vừa đứng dừng ở trên ban công, mà La đội lại từng có mục không quên bản lĩnh, lập tức đối bất đồng địa điểm nhìn đến hai khối tương tự bọt biển sinh ra cảnh giác, này nhỏ nhỏ ngoài ý muốn nhưng lại thành bại lộ hấn toàn bộ âm mưu nét bút hồng.”

“Này hết thấy đều là Mông Phương Lượng âm mưu sao?” Liễu Tùng nghe xong cái bán biết phi biết, “Nhưng là hấn cũng đã chết a, chẳng lẽ hấn giết tử lâm hằng can sau, lại tự sát?”

Doãn kiếm lắc đầu: “Hấn nếu tưởng tự sát cần gì phải phí lớn như vậy trắc trở? Hơn nữa theo hiện trường đến xem, làm cho Mông Phương Lượng chết kia áp đặt phi thường ngoan, quyết không là tự sát giả có thể làm được ; Càng máu chốt , hiện trường cũng không có lưỡi dao chờ hung khí di lưu, cho nên tự sát khả năng tính căn bản không tồn tại.”

Liễu Tùng hoang mang hỏi: “Kia là ai giết hấn đâu?”

Lúc trước ở trăm tư thời điểm, doãn kiếm đối vấn đề này còn có điều chuẩn bị, cho nên hấn lập tức phải trả lời nói: “Như vậy phức tạp âm mưu, bằng vào Mông Phương Lượng một người là hoàn thành không được. Hấn nhất định còn có một cái đồng mưu -- mà này đồng mưu cũng chính là giết chết hấn hung thủ.”

La Phi đã hồi lâu không nói gì, nghe được nơi này hấn rút cục lộ ra chút tán dương thần sắc, hỏi: “Này đồng mưu là ai, trong lòng ngươi hấn là cũng có phần tác thôi?”

“A Hoa.” Doãn kiếm không cần nghĩ ngợi học ra tên này, sau đó lại tường giải nói, “Đã theo cửa sổ tiến vào văn phòng là không có khả năng hoàn thành nhiệm vụ, như vậy muốn giết chết Mông Phương Lượng cũng chỉ có một loại khả năng: Ở văn phòng đại môn mở ra sau, thừa dịp hấn loạn hoàn cảnh sờ đi vào hành hung. Lúc đó trước hết vọt vào văn phòng có bốn người, phân biệt là Long ca, A Hoa cùng với bọn họ đều tự mang đi vào một cái thân tín thủ hạ. Long ca hai người vào nhà sau thẳng đến chính mình chủ tử lâm hằng can, mà A Hoa tắc mang theo thủ hạ của hấn hướng phía đông Mông Phương Lượng mà đi. Mông Phương Lượng lúc này vì che giấu chính mình giết chết lâm hằng can đắc tội đi, khẳng định đang nằm ở trên giường giả bộ ngủ đi? Hấn tuyệt không nghĩ tới A Hoa hội nhân cơ hội này đối chính mình đầu hạ độc thủ, trình diễn ra một hồi ‘Đường lang bỏ thiên, hoàng tước ở phía sau’ hảo diễn.”

“Nói như vậy, đồ đích xác có thể đem hung án phát sinh quá trình giải thích rõ ràng, nhưng là động cơ đâu?” Liễu Tùng tiếp tục truy vấn, “Mông Phương Lượng vì sao muốn giết lâm hằng can? A Hoa làm sao có thể trở thành hấn đồng mưu? Đã A Hoa là cùng mưu, kia hấn cuối cùng vì sao vừa muốn đem Mông Phương Lượng giết chết?”

Này liên tiếp vấn đề rút cục đem doãn kiếm nan ở, hấn xem La Phi, tựa hồ đang tìm cầu người sau giúp.

“Cụ thể động cơ bây giờ còn rất khó giải thích rõ ràng.” La Phi trầm ngâm nói, “Bất quá Đặng Hoa đột nhiên chết đi, Long Vũ tập đoàn bên trong đang đứng ở một cái quyền lực chân không kỳ, tất nhiên hội sinh ra một loạt kịch liệt tranh đấu gay gắt, mà những người này lại đều là hắc đạo sinh ra, nếu ở tranh đấu áp dụng cực đoan thủ đoạn cũng không kỳ quái.”

Liễu Tùng cùng doãn kiểm đều ở yên lặng gật đầu, phẩm ra trong đó tư vị. Theo sau Liễu Tùng lại có vẻ có chút thất vọng: “Nói như vậy trong lời nói, này khởi án tử căn bản chính là Long Vũ tập đoàn bên trong phân tranh dẫn phát giết người, hung thủ vì giấu nhân hiệu biết cố ý nhắc lên eumenides làm ngụ trang. Án kiện bản thân cùng eumenides không chút nào tương quan a, chúng ta này không phải ở uống phí khí lực thôi?”

Liễu Tùng một lòng muốn cấp Hùng Nguyên báo thù, đối eumenides cùng Hàn Hạo ở ngoài án kiện cũng không quan tâm. Huống chi Long Vũ tập đoàn nhường nào nhân vật ở hắc xem ra cũng không là cái gì thứ tốt, cho nên mới sẽ nói ra nói như vậy ngữ.

Nhưng mà La Phi lại nheo lại mắt, từ từ nói: “Này án tử cũng là vị tất cùng eumenides toàn không quan hệ hệ.”

Liễu Tùng nhú mày, lộ ra mờ mịt vẻ mặt; Liền ngay cả doãn kiểm cũng khó hiểu xem La Phi, nghe không hiểu đối phương trong lời nói huyền cơ.

Theo vừa rồi phân tích đến xem, này án tử chính là Mông Phương Lượng cùng A Hoa giả tá eumenides danh vọng gây nên, cùng cái kia lãnh huyết sát thủ có năng lực có cái gì thực tế liên hệ đâu?

La Phi nhìn quét bên cạnh hai cái tiểu tử: “Các ngươi có hay không nghĩ tới, nếu chính là muốn mượn eumenides danh vọng diệt trừ dị kỷ, như vậy cuối cùng vì sao lại sẽ ở bàn làm việc trong ngăn kéo xuất hiện lưu cho A Hoa ‘Tử hình thông tri đơn’?”

Vui đầu khổ tư một trận sau, doãn kiểm lại có chút ý tưởng: “Có thể là vì ở chi tiết thượng làm được càng thêm hoàn mỹ đi.”

La Phi vòng có hứng thú hếch lên mày đầu: “Cái dạng gì chi tiết?”

“Mông Phương Lượng hành hung khi sờ mặc quần áo cùng bọt biển phiên phải trước đó giấu kín ở trong văn phòng. Nhưng là ở đêm lâm mông hai người khóa ở văn phòng phía trước, A Hoa cùng Long ca là muốn đối toàn bộ phòng tiến hành một lần triệt để kiểm tra. Như vậy cũng chỉ có thể đem trang quần áo cùng bọt biển phiên ba lô giấu ở

cái kia thượng khóa ngăn kéo trung. Bởi vì kia ngăn kéo là Đặng Hoa di vật, Long ca đương nhiên không có chìa khóa, hần cũng không có lý do đối này ngăn kéo tiến hành cưỡng chế kiểm tra. Mà A Hoa kỳ thật là có chìa khóa, hần chỉ cần đem chìa khóa giao cho Mông Phương Lượng, người sau là có thể ở cần thời điểm lấy ra này đồ đạo cụ. Bất quá này hội lưu lại một chỗ tiểu điểm đáng ngờ: Cảnh sát khám tra hiện trường thời điểm, khẳng định muốn đem này ngăn kéo cũng mở ra, đến lúc đó phát hiện này ngăn kéo trống trơn, khó tránh khỏi có chút quái dị. Nếu cảnh sát nghĩ tới cái này ngăn kéo có phải hay không vì trang cái gì vậy mà bị thanh không, vậy thực khả năng dọc theo này ý nghĩ xuyên qua Mông Phương Lượng nguy trang eumenides xiếc. Cho nên A Hoa tận lực ở trong ngăn kéo để lại một phong ‘Tử hình thông tri đơn’, như vậy cảnh sát sẽ nhận vì là eumenides thanh không trong ngăn kéo gì đó, mà sẽ không tại đây cái trên vấn đề quá nhiều dây dưa đi xuống.”

“Ân, có chút đạo lý.” Nghe xong doãn kiểm này phiên giảng thuật, La Phi cũng gật đầu tỏ vẻ tán thành, “Này thiết kế quả thật có thể sinh ra người theo như lời hiệu quả. Bất quá --” Đề tài câu chuyện của hần bỗng nhiên lại vừa chuyển, “-- người cảm thấy A Hoa lưu lại này phân ‘Tử hình thông tri đơn’ sau, nên như thế nào xong việc đâu? Nếu đến chấp hành ngày eumenides không hề phản ứng, hần này nhất chiêu chẳng phải là biến khéo thành vụng?”

Doãn kiểm a nhếch miệng, vô ngôn mà chống đỡ.

Lại nghe La Phi nói: “Trên thực tế, này khởi án từ so với các người hiện tại hiểu biết muốn phức tạp rất nhiều. Long Vũ tập đoàn bên trong tranh đấu chính là trong đó một cái phương diện, A Hoa còn tưởng mượn cơ hội hoàn thành hần một cái trọng yếu mục đích: Dem eumenides dẫn đến.”

Doãn kiểm trong lòng vừa động, ần ần ý thức được cái gì. Bất quá hần vẫn là theo bản năng hỏi câu: “Thế nào dẫn?”

La Phi không đáp hồi lại: “Người cho là A Hoa nhường Đỗ Minh Cường viết ra kia phân đưa tin, thật sự chỉ là vì ở dư luận thượng đối này tiến hành công kích sao?”

Doãn kiểm hơi hơi sững sốt, lập tức liền phản ứng đi lại: “Hần là muốn chọc giận eumenides!”

La Phi gật gật đầu: “Không sai. Bị không hiểu khẩu thượng lạm sát kẻ vô tội đắc tội đi, sau đó lại lọt vào dư luận công kích, lấy chính nghĩa hóa thân tự khoe eumenides nhất định là khó có thể chịu được. Hần khẳng định rất muốn đem cái kia giả mạo chính mình danh vọng tên bắt được đến.”

“Ân, cho nên làm kia trương nguy thông tri đơn thượng A Hoa chấp hành ngày đã đến là lúc, eumenides cũng tới đến hiện trường, hần muốn nhìn đến cùng là ai ở bại hoại chính mình thanh danh. Mà cái này trung A Hoa mưu kế, người sau nhất định sớm thiết tốt lắm bấy, sẽ chờ eumenides mắc câu, làm tốt Đặng Hoa báo thù rửa hận đâu.” Doãn kiểm

theo La Phi ý nghĩ tiếp tục phân tích nói.

“Nếu eumenides thực đến trong lời nói, chúng ta nên làm cái gì bây giờ?” Liễu Tùng chậm rãi nghe ra trò, cảm xúc một lần nữa tăng vọt đứng lên.

“Đây đúng là ta muốn giao cho nhiệm vụ của ngươi.” La Phi xem Liễu Tùng chính sắc nói, “Ta muốn cầu ngươi mặc vào này đồ bọt biển phiến, giống Mông Phương Lượng giống nhau giả dạng thành eumenides bộ dáng, ở 5 hào ngày đó xuất hiện tại A Hoa thiết kế hiện trường trung.”

“Ta hiểu được. Ta mặc vào này áo liền quần, eumenides sẽ đem ta trở thành là giả phần hấn cái kia tên, đến lúc đó hấn nhất định sẽ tới tìm ta.” Liễu Tùng một bên hưng phấn mà nói xong, một bên cúi đầu đánh giá chính mình dáng người, này làm người ta chán ghét huyết y cùng bọt biển hiện tại đã có một loại phi thường vừa người thoải mái cảm giác.

“Ngươi ngày đó tình cảnh sẽ phi thường nguy hiểm.” La Phi tăng thêm ngữ khí nhắc nhở Liễu Tùng, “Bởi vì ngươi không riêng có khả năng đưa tới eumenides, ngươi còn khả năng lọt vào A Hoa công kích!”

Liễu Tùng lược nhất suy tư: Không sai. Chính mình giả mạo thành eumenides sau, A Hoa thực khả năng hội nhận vì thật sự eumenides lâm vào hấn bẫy, do đó đối chính mình triển khai công kích. Bất quá hấn không sợ phản cười: “La đội, ta rốt cục minh bạch ngươi nói câu kia thành ngữ. Nhất tiễn song điêu! Hắc, nhường ta mặc vào này áo liền quần, đến ngày đó có lẽ thật đúng có thể hoàn thành nhất tiễn song điêu xinh đẹp chiến dịch đâu.”

Xem Liễu Tùng như thế tăng vọt khiêu chiến cảm xúc, La Phi nhưng không vui xem. Hấn chậm rãi đi thông thả hai bước, tựa hồ lại ở trầm tư cái gì, một lát sau hấn ngẩng đầu nhìn hướng ngoài cửa sổ, khoanh tay nói: “Còn có một người khả năng cũng tới, người này càng thêm là ngươi tha thiết ước mơ”

“Ai?” Liễu Tùng tâm căng thẳng, hấn đã nghĩ tới rồi cái tên, nhưng cũng không có vội vàng nói ra.

Bất quá La Phi lập tức liền xác minh hấn đoán.

“Hàn Hạo.” Hình cảnh đội trưởng lạnh lùng nói, này hai chữ lập tức nhường phòng trong không khí trở nên phá lệ ngưng trọng. Vì vậy tên cùng phòng trong ba người đều có qua cho quan hệ mật thiết.

Hàn Hạo, này tỉnh thành hình cảnh đội tiền nhiệm đội trưởng là La Phi tiền nhiệm, doãn kiểm từng thủ trưởng, đồng thời cũng là tàn sát Hùng Nguyên, làm Liễu Tùng hận thấu xương hungh thủ.

“Hắn cũng sẽ xuất hiện? Này..... Đây là có chuyện gì?” Doãn kiểm là làm cho Hàn Hạo đào thoát đắc tội nhân, cho nên mỗi khi bỗng nhiên nghe thế cái tên thời điểm, về mặt của hắn tổng hội có chút xấu hổ.

“Ta tin tưởng Hàn Hạo đã cùng A Hoa đạt thành nào đó đồng minh.” La Phi chậm rãi nói, “A Hoa có thể đem hai phân ‘Tử hình thông tri đơn’ giả tạo giống như đúc, có thể đem Mông Phương Lượng giả dạng như thế phù hợp eumenides hình thể, thậm chí có thể như thế nói bắt chước ra eumenides giết người khi cắt yết hầu thủ pháp, hắn tất nhiên khi chiếm được một cái quen thuộc nội tình giả giúp, người này ta nghĩ tới nghĩ lui, chỉ có Hàn Hạo. Thậm chí cùng ám sát Mông Phương Lượng hành vi, ta đều hoài nghi là từ Hàn Hạo tự tay hoàn thành. Muốn ở loại này hắc ám trong hoàn cảnh vô thanh vô tức đem một cái đại người sống giết chết, này cũng không phải là người bình thường có thể làm đến sự tình.”

Doãn kiểm gật gật đầu, đối La Phi phân tích tỏ vẻ tán thành. Bất quá hắn đồng thời cũng có chút bất khả tư nghị: “Này hai người làm sao có thể tiến đến cùng nhau đâu? Đặng Hoa là bị Hàn Hạo trực tiếp nổ súng đánh chết, hắn là phi thường thông hận Hàn Hạo mới đúng a.”

“Mặc dù có như vậy quá tiết, nhưng bọn hắn vẫn cứ có khả năng liên thủ.” La Phi giải thích nói, “Bởi vì bọn họ cho nhau trong lúc đó đều có lợi dụng giá trị, hơn nữa bọn họ còn có một cái cộng đồng địch nhân.”

Doãn kiểm như có chút ngờ: “Ta nói thế nào tìm không đến Hàn Hạo đâu, nguyên lai hắn bị A Hoa dấu đi. A Hoa lợi dụng hắn đến diệt trừ dị kỷ, sau đó cùng đối phó eumenides!”

“Thật sự là càng ngày càng có ý tứ.” Liễu Tùng khước miệng hơi hơi khơi mào, như là đang cười, nhưng trong ánh mắt lại lóe ra sắc bén ánh sáng lạnh, “Khiến cho bọn họ đều đến đây đi, ta chờ bọn họ!”

Kế tiếp một ngày trung, tình thế biến hóa càng thêm xác minh La Phi lần này ba người hội nghị trung phân tích. Đầu tiên là A Hoa kiên trì muốn tham dự 5 hào buổi tối tiến hành kia tràng trận bóng, đồng thời hắn lại nhường Đỗ Minh Cường viết đến tiếp sau đưa tin, bốn phía nhuộm đậm “eumenides” Đem ở trận bóng trong quá trình đối chính mình triển khai ám sát tin tức. Giờ phút này La Phi đã có nắm chắc: Kiểm hà sân thể dục chính là A Hoa khổ tâm chuẩn bị kỹ muốn phục kích eumenides địa điểm.

La Phi cẩn thận nghiên cứu kiểm hà sân thể dục chung quanh địa hình, rất nhanh tìm kiếm đại từ điểm liền tiến nhập hắn tầm mắt bên trong. Này rượu đối diện sân thể dục chủ tịch đài, là đối diện trường thế cục tiến hành quan trắc cùng theo dõi tốt nhất địa điểm.

eumenides nếu tiến đến trong lời nói, tất nhiên cũng sẽ không bỏ qua như vậy địa điểm đi. Cho nên A Hoa bày ra cam bẫy, khẳng định liền thiết lập tại này khách sạn trung. La Phi liền mệnh lệnh Liễu Tùng cải trang sau tiến vào khách sạn, ở trong phòng trung giả trang thành eumenides, trở thành một cái khả năng đưa tới có vài cá lớn mồi.

Bất quá nhiệm vụ lần này nhưng cũng hung hiểm vô cùng. Bởi vì toàn bộ khách sạn khẳng định đều đã ở A Hoa theo dõi dưới, cho nên cảnh sát lực lượng sẽ không có thể đại quy mô tiến vào mai phục. Trừ bỏ La Phi ba người để bảo vệ A Hoa danh nghĩa ở lầu 22 thiết lập cảnh sát bộ chỉ huy ở ngoài, cái khác tham chiến cảnh lực chỉ có thể phân tán ở khách sạn bên ngoài, tùy thời chờ La Phi điều khiển.

Mà cùng lúc đó, ở sân thể dục nội bảo hộ công tác còn muốn tiến hành. Trên thực tế, tiến vào sân thể dục nội cảnh sát lực lượng cũng không biết lần này hành động chân chính mục đích, bọn họ nhận đến mệnh lệnh muốn bảo hộ A Hoa cùng Đỗ Minh Cường an toàn. Mà ở bộ chỉ huy lý Mộ Kiếm Vân cũng bị mông ở tại cổ lý, này hết thấy đều là vì giả diễn thực làm, lừa bịp qua A Hoa thậm chí là Hàn Hạo ánh mắt.

Mà thế cục phát triển quả nhiên không ra La Phi sở liệu. Hóa trang thành eumenides Liễu Tùng thật sự đưa tới Hàn Hạo này cá lớn! Chỉ tiếc ở cùng đối phương trực tiếp so đo trung, Liễu Tùng lại không có thể chiếm được tiên cơ, ngược lại thiếu chút nữa chết ở Hàn Hạo hòng súng hạ.

Đây là vừa rồi kia tràng chiến dịch phát sinh trước sau trải qua. Giờ phút này xem Liễu Tùng tự trách thần sắc, La Phi ngược lại cảm thấy có chút áy náy. Hắn an ủi đối phương nói:“Là ta sơ sót. Ta hẳn là nghĩ đến, bất luận A Hoa vẫn là Hàn Hạo, bọn họ đối eumenides đều phi thường kiêng kị, thực khả năng nhất đối mặt liền động thủ, lấy chiếm trước tiên cơ. Nói như vậy người thật sự rất khó cùng bọn họ đối kháng, bởi vì địch nhân hiện thân phía trước người đều phải tiếp tục diễn trò. Làm người mặt hướng cửa sổ thời điểm, cũng liền đem bạc nhược nhất phía sau lưng bại lộ cho đối thủ. Người có thể ở như vậy hung hiểm dưới tình huống còn thành công đem tin tức truyền lại xuất ra, đã thực không dễ dàng !”

Lúc này doãn kiểm lại “Đăng đăng đăng” chạy về phòng nội. Ở La Phi xem xét Liễu Tùng thương tình thời điểm, hắn đã chạy đến hai sườn thang lầu lộ trình suu một vòng.

La Phi quay đầu tới hỏi một câu:“Thế nào?”

Doãn kiểm chán nản lắc đầu. Hắn từng ngum từng ngum thở hổn hển, bởi vì vừa rồi kia phiên kịch liệt bồn chạy mà hao hết thể lực.

La Phi đứng lên đi ra 2107 phòng, đứng ở trong hành lang hướng hai sườn nhìn quanh . Lúc trước tuyển định nhường Liễu Tùng tại đây cái trong phòng thiết dự, theo địa hình đi lên nói cũng có điều lo lắng. Vì vậy phòng đang đứng ở hành lang trung bộ, cách hai sườn hàng hiên đều rất xa. Mà La Phi bọn họ chỗ 2237 phòng cũng là nhanh lắm cửa thang lầu, một khi tiếp đến Liễu Tùng tín hiệu, bọn họ là có thể nhanh chóng hạ đến 21 lầu, mà lên câu đối thủ muốn theo hành lang trung bộ đào thoát liền không dễ dàng như vậy .

“Hắn không có khả năng chạy đến nhanh như vậy!” La Phi ở trong lòng tính toán một chút, sau đó hắn phân phó doãn kiểm, “Người nhường tiếp ứng đồng chí đem điện tử thẻ phòng dẫn tới. Lấy ta đứng địa phương vì trung tâm, này hai sườn sở hữu phòng, muốn từng bước từng bước cẩn thận điều tra!”

Rất nhanh cảnh sát tiếp ứng lực lượng liền đi tới hai mươi một tầng, mà tương ứng điều tra rất nhanh còn có rồi kết quả: Ngay tại đối diện 2208 phòng nội, toilet đỉnh chớp thông gió ống dẫn nhập khẩu có rõ ràng bị khiêu động qua dấu vết!

La Phi lập tức chọn đọc tài liệu đại hạ nội thông gió ống dẫn bố trí đồ, sau đó máy móc, ở ống dẫn các cửa ra vào tiến hành chặn đường. Bất quá hắn đã là muộn rồi một bước, ngay tại 2 phút phía trước, Hàn Hạo đã theo tầng lầu đông sườn phòng cháy gian nội thông gió khẩu chui ra đến, hơn nữa lén lút tiềm nhập góc xó vận chuyển hàng hóa thang máy gian.

Hai cái mặc màu đen âu phục tiểu tử đang ở nơi đó chờ hắn, nhìn thấy hắn đã đến, kia hai người liền cung kính đón nhận tiên: “Hàn đội trưởng, hoa ca nhường chúng ta ở chỗ này chờ người.”

Chương 22 Hàn Hạo tử

Tựa như La Phi suy đoán như vậy, phát sinh ở Long Vũ đại hạ lý kia trảng giết người án đúng là Hàn Hạo cùng A Hoa dắt tay hoàn thành .

Hàn Hạo hình phạt kèm theo cảnh đội đào thoát sau, ở cùng đường là lúc vừa đúng gặp gỡ A Hoa. Ra ngoài hẳn đoán trước là, A Hoa chẳng những không có truy cứu hẳn ngộ sát Đặng Hoa trách nhiệm, ngược lại cho hẳn cung cấp chỗ lánh nạn. Hẳn lúc đó liền âm thầm đoán, A Hoa như vậy tất nhiên hội có khác dụng ý.

Quả nhiên, A Hoa rất nhanh đã nói ra hẳn chân thật mục đích: Hẳn cần Hàn Hạo giúp chính mình sát hai người, đồng thời muốn thiết kế đem giết người đắc tội danh trốn tránh đến eumenides trên người.

Hàn Hạo ngay từ đầu quả quyết cự tuyệt đối phương yêu cầu. Hẳn tuy rằng đã đi đến cuối cùng, nhưng là dữ dần tính cách khiến cho hẳn quyết không cam tâm luân vì người khác quân cờ. Bất quá làm A Hoa nói ra hẳn một nửa kia kế hoạch sau, Hàn Hạo cũng không tùy vào động tâm .

Giả mạo eumenides tên dẫn chân chính eumenides, do đó thực hiện báo thù kế hoạch. Đây là A Hoa cùng Hàn Hạo theo đuổi cao nhất mục tiêu, đây là này cao nhất mục tiêu đem này hai cái nguyên bản thể đồng nước lửa nhân cột vào cùng chiếc trên thuyền.

Hàn Hạo cùng A Hoa tỉ mỉ bày ra phát sinh ở Long Vũ đại hạ kia trảng huyết án. Bằng vào Hàn Hạo đối eumenides hiểu biết, kia khởi án kiện mỗi một cái chi tiết đều bắt chước giống như đúc, cực kỳ giống eumenides bút tích. Nếu không phải một khối mang huyết bọt biển phiền tiết lộ huyền cơ, chỉ sợ liên La Phi cũng muốn bị bọn họ lừa chẳng biết gì.

Bất quá dừng lại ở đây, hai người kế hoạch ở vừa mới hoàn thành một nửa. Kế tiếp dự đánh eumenides hành động mới là Hàn Hạo chân chính quan tâm bộ phận.

A Hoa lợi dụng Đỗ Minh Cường đối eumenides tiến hành rồi dư luận công kích, đồng thời lợi dụng kiếm hà sân thể dục đặc thù địa hình thiết hạ phục kích eumenides cạm bẫy.eumenides nếu muốn tìm ra cái kia giả trang chính mình gia hỏa, hẳn liền nhất định sẽ không sai qua hẹn trước ở ngày năm tháng mười một kia trảng trò hay. Mà đối diện sân thể dục chủ tịch đài kim hải đại tửu điểm không thể nghi ngờ là “Xem diễn” tốt nhất địa điểm. Cho nên A Hoa đảm người trước ở kim hải đại tửu điểm nội bày ra như thiên la địa võng bàn theo dõi thiết bị, chỉ chờ eumenides đã đến!

Ở sân thể dục nội nhằm phía chủ tịch đài này nam tử kỳ thật đều là A Hoa thủ hạ, bọn họ này phiên biểu diễn mục đích muốn hấp dẫn trên lầu “eumenides” lực chú ý, do đó vì Hàn Hạo hành động sáng tạo cơ hội.

Nhưng mà A Hoa cùng Hàn Hạo lại xem nhẹ cảnh sát lực lượng. Bọn họ ở theo dõi trong màn hình nhìn đến cái kia “eumenides”, kỳ thật chính là La Phi tương kế tựu kế sau, ở kim hải đại tửu điểm lý thiết hạ một đạo tình mỹ mồi. Mà Hàn Hạo tắc bất hạnh thành cấn câu cá lớn.

Làm Hàn Hạo phát hiện 2107 trong phòng nam tử dĩ nhiên là Liễu Tùng thời điểm, hắn liền biết là trung cảnh sát mưu kế. Cũng may hắn phản ứng kỳ tốc, ở ngắn nhất thời gian nội ẩn nấp ở đối diện 2108 phòng nội, do đó vì chính mình lại bỏ chạy thẳng được giảm xóc thời gian.

Hàn Hạo tránh ở trong phòng cùng A Hoa lấy được liên hệ, người sau nói cho hắn, cảnh sát đã phong tỏa đại hạ sở hữu cửa ra vào, hơn nữa đang ở tiếp quản lầu nội theo dõi hệ thống, hắn phải nghĩ cách đi trước tầng lầu đông sùnn vận chuyển hàng hóa thang máy, nơi đó bộ phận theo dõi thiết bị đã bị trước tiên phá hư, đồng thời sẽ có chuyên gia giúp hắn thoát đi kim hải đại hạ.

Thực hiển nhiên, giờ phút này đón nhận tiền kia hai cái hắc y tiểu tử chính là A Hoa phái tới “Chuyên gia” .

Hàn Hạo ở hắc y nhân diện tiền dừng cước bộ, sau đó cấp tốc hỏi:“Chúng ta thế nào đi ra ngoài?”

“Chúng ta trước tọa thang máy chuyên vận chuyển hàng hoá đến địa hạ bãi đỗ xe. Hoa ca đã ở nơi đó chuẩn bị tốt một chiếc xe hơi, đại hạ bãi đỗ xe có một giấu kín thông đạo có thể thông hướng đối diện kiểm hà sân thể dục gara ngầm. Cảnh sát phong tỏa lực lượng không thể nhanh như vậy không chế toàn bộ sân thể dục, chỉ cần chúng ta có thể đến đạt kiểm hà bên kia gara, người là có thể theo trận bóng tan cuộc đám người đi ra ngoài.” Khi trước cái kia hắc y tiểu tử đem chạy trốn kế hoạch giảng thuật một lần.

Hàn Hạo thực nghiêm cẩn nghe xong, sau đó hắn “Ân” một tiếng, xem ra là nhận làm cho này kế hoạch có thể làm.

“Việc này không nên chậm trễ.” Hắc y tiểu tử lắc mình tránh ra thông lộ,“Chạy nhanh lên thang máy đi.”

Hàn Hạo lại ngược lại trầm ở khí:“Các người trước thượng, ta đi theo các người mặt sau.”

Hai cái tiểu tử hồ thị liếc mắt một cái, nhấn khai cửa thang máy chui đi vào. Hàn Hạo dẫn theo súng lục đi theo bọn họ phía sau, tiến thang máy hẳn liền vọt đến góc xó, đem chính mình lưng che giấu đứng lên.

Ước chừng nửa phút sau, thang máy tới địa hạ một tầng bãi đỗ xe. Cửa mở sau, Hàn Hạo vẫn cứ chờ kia hai người trước đi ra ngoài, sau đó chính mình mới đi theo bọn họ phía sau.

Bãi đỗ xe trống trải khoáng , chỉ có này ba người ở bước nhanh tịch đi.

“Xe đứng ở phía trước, quả qua này loạn liền đến .” Khi trước hắc y nhân vừa nói, một bên làm ra dẫn đường tư thái. Bỗng nhiên hẳn lại theo chuyển biến khẩu lùi về đến, trên mặt biểu cảm trở nên thực khẩn trương.

“Như thế nào?” Hàn Hạo hạ giọng hỏi.

“Có cảnh sát đi lại .” Người nọ làm ra thật cẩn thận biểu cảm, sau đó xung Hàn Hạo sử cái ánh mắt,“Mau đưa thương thu hồi đến!”

Hàn Hạo nhíu mày, hẳn thiếp đến cạnh tường, tay trái nắm tay chậm rãi thăm dò rẽ ngoặt khẩu, ở cổ tay hẳn thượng mang theo một khối đồng hồ, bóng lưỡng kính mặt vừa vặn có thể chiếu rọi ra tường bên kia tình huống.

Đã thấy đối diện trên đường trống trải khoáng , cũng không những người khác trải qua. Hàn Hạo tâm niệm vừa động, vội vàng xoay người, chính thấy tới gần chính mình cái kia hắc y tiểu tử đã lấy ra một phen đao nhọn, hướng về chính mình bên trái eo mãnh liệt đi lại.

Hàn Hạo thẳm kêu một tiếng “Không tốt!” Thân thể co rút lại, tránh thoát eo ra bạc nhược bộ vị, kia đao nhọn hơi hơi nhất tà, đâm vào hẳn nách hạ lặc bộ. Hàn Hạo thét lớn một tiếng, xoay người phản khuỷu tay, ngạnh sinh sinh dùng chính mình xương sườn tạt ở lưỡi đao, đồng thời đem cái kia hắc y nhân chính điều cánh tay dừng chuyển bắt.

Một cái khác hắc y tiểu tử gặp đồng bạn thất thủ, lượng khoe khoang tài giỏi đao cũng tưởng gia nhập chiến đoàn. Nhưng Hàn Hạo hoãn qua đánh bắt ngờ trí mạng chiêu sau, há có thể lại cho đối phương cơ hội? Cái thứ hai hắc y nhân còn chưa có tới kịp thượng bước, Hàn Hạo đã nâng lên tay phải,“Phốc” một tiếng, thương vang bắn ra, chính giữa đối thủ mi tâm. Tên kia hừ cũng không hừ liền mềm yếu ngã xuống.

Lúc trước đâm bị thương Hàn Hạo cái kia hắc y nhân tuy rằng nửa người đã bị chế trụ, nhưng ngọt ở ngoan cổ chống lại. Giờ phút này hắn bay lên chân trái đá hướng về phía Hàn Hạo mặt, Hàn Hạo không nhường phản nghênh, một bên cất bước về phía trước một bên đem đối phương thân thể kéo hướng chính mình, làm hai người cơ hồ mặt đối mặt thiếp thượng thời điểm, đối phương bay lên đến kia một cước liền không hề phát lực đường sống . Mà Hàn Hạo tắc thuận thế quỳ gối, hung hăng đánh vào đối phương hạ thân yếu hại chỗ, kia hắc y nhân “Ô” một tiếng, giống con tôm giống nhau cung đứng dậy thể, rốt cuộc không thể động dậy.

Hàn Hạo đầu khai tay trái, kia hắc y nhân chậm rãi hướng thượng quỳ đi. Hàn Hạo tắc thu hồi súng lục, cắn răng một cái, đem khảm ở xương sườn lý chuỗi này đao nhọn rút ra, lập tức liền lại thuận thế hướng về kia hắc y nhân tâm khẩu trát đi. Hắn này liên tiếp động tác không hề tạm dừng, làm đao sáp nhập đối phương thân thể, thẳng nhập tới bính thời điểm, kia hắc y nhân hai đầu gối cũng bắt quá vừa mới .

Hàn Hạo nhìn cũng không thèm nhìn đối phương, xoay người rời đi chiến trường, hướng về bãi đỗ xe chỗ sâu đi đến. Bởi vì lạc bộ miệng vết thương máu tươi tẩm ra, hắn vừa đi một bên liêu khởi áo khoác vật áo, ở lạc hạ gắt gao đâm một cái kết.

Đầy đủ đi ra hai ba mươi thước, mới nghe thấy phía sau “Bùm” Một tiếng, cũng là kia hắc y nhân thi thể ngã quỵ ở tại thượng.

Ước chừng 5 phút sau, cảnh sát điều tra lực lượng cũng đi tới này địa hạ bãi đỗ xe. Hai cỗ thi thể rõ ràng nằm ngang ở bọn họ trước mắt, mang đội hình cảnh vội vàng đem tình huống hội báo cấp La Phi. Sau một lát, La Phi cùng Mộ Kiếm Vân, doãn kiểm ba người đến hiện trường.

Vừa thấy đến kia hai cái người chết mặc, La Phi chỉ biết bọn họ là A Hoa thủ hạ. Hai người tử nhân một cái là bị lợi nhận đâm trúng trái tim, một cái khác tắc gặp viên đạn mặc não đả ngã. La Phi kiểm tra thực hư trúng đạn giả trên trán cái kia vết đạn, phán đoán ra đạn loại, sau đó hắn xác định gậy gậy đầu:“Là Hàn Hạo can .”

“Có lẽ hắn liền tránh ở này trong gara đâu.” Doãn kiểm dùng cảnh giác ánh mắt hướng bốn phía nhìn quét ,“Liều Tùng phát ra tín hiệu sau, chúng ta nhân lập tức liền phong tỏa đại hạ sở hữu cửa ra vào, bao gồm này gara. Cho nên hắn không có khả năng đi ra ngoài .”

La Phi về phía trước phương đi thông thả vài bước, sau đó ngồi xổm xuống đến nhìn chăm chăm thượng một chỗ tích lạc trạng vết máu. Doãn kiểm đám người cũng đi theo vây đi lên.

“Hắn bị thương!” Có người nhẹ nhàng mà kêu một tiếng.

“Lấy ta vị trí vì trung tâm, hướng tứ phía khuếch tán điều tra, mỗi một chiếc xe hậu bị rương đều phải mở ra. Nếu phát hiện tân vết máu, muốn lập tức hướng ta báo cáo!” La Phi đứng dậy hướng mọi người hạ đạt tác chiến mệnh lệnh.

Mọi người lập tức tản ra, bảo trì tác chiến đội hình, hai hai một tổ cho nhau che giấu triển khai điều tra công tác. Thất 8 phút sau, này phiên điều tra lại xuất hiện một cái ngoài dự đoán kết quả.

“La đội, nơi này còn có một cái xuất khẩu!” Tiến lên đến đông nam góc xó một tổ cảnh viên bỗng nhiên lớn tiếng nói.

La Phi tâm trầm xuống, vội vàng bước nhanh chạy tới cái kia góc xó. Quả nhiên, gara đông tường ở nơi đó có cái tứ thước đến khoan mở miệng, u dài u dài không biết thông hướng nơi nào.

“Này xuất khẩu vì sao không có không chế được?” La Phi quay đầu xích hỏi đi theo phía sau doãn kiểm, ngữ khí có chút nghiêm khắc. Bởi vì phong tỏa đại hạ cửa ra vào chiến đấu an bày đúng là thông qua doãn kiểm bố trí đi xuống .

Doãn kiểm biểu cảm tắc có vẻ mờ mịt mà lại ủy khuất:“Này..... Đại hạ làm xong đồ lý không có này xuất khẩu a?”

La Phi nhú nhú đầu mày:“Người xác định?”

Doãn kiểm lập tức đáp:“Này ta dám đánh cam đoan !”

Bởi vì biết A Hoa tất nhiên hội trước tiên đối toàn bộ đại hạ tiến hành theo dõi, cho nên cảnh sát trước đó liền không có an bày lực lượng đối đại hạ tiến hành thực địa sờ xếp, mà chính là điều lấy đại hạ làm xong đồ. Điểm này trải qua La Phi tán thành, La Phi cũng hiểu biết doãn kiểm công tác tác phong nhất quán cẩn thận, hẳn là sẽ không xuất hiện sai lậu tình huống. Nhưng này lý lại rõ ràng lại nhiều một cái không có bố không xuất khẩu, này đến cùng là chuyện gì xảy ra?

Bất quá sự cứ thế này, quan trọng nhất vẫn là mau chóng làm ra khẩn cấp an bày. La Phi mệnh lệnh kia hai cái phát hiện xuất khẩu hình cảnh:“Hai người các người theo này thông đạo sơu đi ra ngoài. Nhất định phải bảo trì cảnh giác, tùy thời thông báo!”

“Minh bạch!” Kia hai gã hình cảnh lập tức lĩnh mệnh mà đi.

La Phi theo sát sau lại phân phó doãn kiểm:“Người hướng đại hạ bên trong nhân viên hiểu biết một chút, này xuất khẩu là cái gì tình huống!”

Doãn kiểm rất nhanh tìm con đường biết rõ ràng tương quan tin tức. Nguyên lai này thông đạo ở lúc trước quả thật không có, chính là sau này phổ đổi diện kiểm hà sân thể dục tu kiến gara ngầm khi, theo bên kia dẫn một cái thông đạo đi lại, như vậy liền tương đương với đem hai cái gara cấp địa thông . Bất quá này thông đạo bình thường cũng không mở ra, chỉ có làm kiểm hà sân thể dục có trọng đại trận đấu , xe vị căng thẳng, có thể này sẽ đem thông đạo đâu chướng ngại vật quét sạch, khai thông kim hải đại hạ bên trong bãi đỗ xe để hóa giải sân thể dục bên kia áp lực.

Làm rõ ràng tình huống sau, La Phi thần sắc trở nên dữ phát ác liệt. Bởi vì này ý nghĩa Hàn Hạo thực khả năng đã dọc theo này thông đạo tiến nhập sân thể dục gara ngầm. Mà hiện tại đúng là trận bóng tan cuộc dòng người cao phong kỳ, cảnh sát nếu muốn ở trong khoảng thời gian ngắn một lần nữa khống chế được thế cục nói dễ hơn làm!

Doãn kiểm đi theo La Phi phía sau, hắt a miệng, có vẻ cực kì uể oải. Hàn Hạo lần trước bỏ chạy liền cùng hắt a ý có liên quan, không nghĩ tới lúc này đây chu mật kế hoạch lại hội bởi vì chính mình ở bộ khống thượng một cái tiểu sơ hở mà thất bại trong gang tấc. Nghĩ đến Liễu Tùng còn tại hành động trung phụ thương, hắt a thật sự là không biết nên như thế nào hướng đối phương giao cho mới tốt.

Bất quá La Phi ý nghĩ cũng không có nhân này suy sụp mà tạm dừng xuống dưới, hắt a rất nhanh lại điều chỉnh ra tân tác chiến phương án.

“Lập tức tăng phái cảnh lực đi trước sân thể dục gara, chọn đọc tài liệu các xuất khẩu gần 20 phút nội băng theo dõi, phạm là tại đây cái quãng thời gian rời đi gara ô tô đều phải tiến hành theo dõi điều tra. Mặt khác thông qua cảnh dân internet tuyên bố hiệp tra tin tức, trọng điểm ở chỗ xe taxi radio, loại nhỏ nhà trọ, tiệm thuốc cùng với phòng khám, trừ bỏ lúc trước công bố qua hình dáng đặc thù ngoại, hơn nữa một cái: Hắt a trên thân bộ vị có rõ ràng đao thương!”

Nghe xong La Phi này phiên bố trí, doãn kiểm ảm đạm cảm xúc lại thoáng phần chần một ít. Tuy rằng Hàn Hạo rất có khả năng đã trốn ra cảnh sát bộ khống phạm vi, nhưng hắt a dù sao cũng là thân phụ đao thương đi đến cuối cùng người. Mà A Hoa thủ hạ bị giết, này thuyết minh Hàn Hạo cùng A Hoa lâm thời thành lập lên đồng minh quan hệ đã triệt để vỡ tan. Tại như vậy dưới tình huống, Hàn Hạo còn có thể chạy đi nơi đâu? Chỉ sợ nếu không bao lâu, có thể ở ngoại vì một lần nữa tập trung hắt a tung tích .

Giờ phút này ở kiểm hà sân thể dục nội, bởi vì đội viên nhóm đã lui vào phòng thay quần áo, cho nên trên sân bóng chúc mừng cũng tiệm gần kết thúc. Vượt qua một cái kích tình thắng lợi chi đêm sau, người mê bóng nhóm đều tự

kết đàn, cảm thấy mỹ mãn cách tràng mà đi.

Mà ở chủ tịch trước đài phượng, kia vài cái theo người mê bóng đôi lý lao tới nam tử đã hướng cảnh sát y phục thường giải thích bọn họ thân phận. Bọn họ tự xưng đều là A Hoa thủ hạ, trước đây luôn luôn dấu diêm đang nhìn trên đài bảo hộ A Hoa an toàn. Sau này nhìn đến sân bóng nội cục diện không không chế được, bọn họ quan tâm A Hoa an nguy, cho nên mới vội vã hướng chủ tịch đài bôn chạy, không nghĩ tới lại khiến cho cảnh sát nhân viên hiểu lầm.

Chủ tịch trên đài A Hoa tự nhiên đối sự tình chân tướng trong lòng biết rõ ràng. Hắn an bày hạ màn này trò hay, trên thực tế là muốn cấp kim hải đại tửu điểm Hàn Hạo sáng tạo rất tốt xuống di động hội. Khả hắn không nghĩ tới 2107 trong phòng thần bí nam tử dĩ nhiên là cảnh sát nhân viên, làm Hàn Hạo thông qua Mike đem hành động thất bại tin tức nhấn chìm tới được thời điểm, hắn chỉ biết sự tình đã đại đại không ổn .

Vì che giấu Long Vũ đại hạ giết người án nội tình, A Hoa đương nhiên không thể nhường Hàn Hạo rơi xuống cảnh sát trong tay. Bất quá hắn theo ngay từ đầu liền không tính toán giúp Hàn Hạo đào thoát, kia hai cái an bày ở kim hải đại tửu điểm lý hắc y nhân nhiệm vụ chính là giết chết Hàn Hạo, mặc kệ người sau hành động đắc thủ cùng phủ.

Theo thời gian đi lên xem, kia hai cái thủ hạ cùng Hàn Hạo sớm nên gặp nhau , nhưng A Hoa lại chậm chạp không chiếm được tặng lại tin tức. Hắn dần dần có loại điềm xấu dự cảm.

Có lẽ chính mình vẫn là quá coi thường cái kia tên . Dù sao hắn cũng từng là cảnh giới trung có hiển hách uy danh nhân vật, chỉ phái hai người đi qua rất khó giữ được hiềm đầu!

Bất quá việc đã đến nước này, ảo não cũng sẽ không khởi cái gì tác dụng. Vẫn là mau ly khai đây là phi nơi, trở về hảo hảo suy nghĩ một chút thế nào ứng đối cảnh sát đề ra nghi vấn đi.

Mang theo như vậy tính toán, A Hoa liền đứng dậy, đồng thời hướng về phía Đỗ Minh Cường nói một câu:“Chúng ta cũng đi thôi.”

“Cái kia eumenides, hắn thế nào chưa có tới đâu?” Đỗ Minh Cường hoảng đầu tả hữu chung quanh, có vẻ có chút thất vọng bộ dáng.

“Có lẽ hắn buông tha cho lần này hành động .” A Hoa thần nhiên nói,“Bất quá ngươi không cần lo lắng, hôm nay phát sinh khác sự tình cũng cũng đủ người viết ra nhất thiên phần khích bản thảo.”

Đỗ Minh Cường vừa nghe lời này liền đến kinh:“Phải không? Vậy người nhất định phải cho ta lộ ra chút nội tình a.”

A Hoa không ở tiếp hần trong lời nói trà, hướng về chủ tịch đài mặt sau khách quý thông đạo đi đến, Đỗ Minh Cường vội vàng cũng đứng lên đi theo hần phía sau. Tương ứng bảo tiêu cùng cảnh sát y phục thường cũng âm thầm vây quanh bọn họ kéo một trương bảo hộ vòng.

Đoàn người theo khách quý thông đạo đi xuống đi, đi tới ở tầng hầm ngầm bãi đỗ xe. Giờ phút này đúng là tan cuộc cao phong kỳ, mà cảnh sát lại ở xuất khẩu chỗ trú hoạch phô trương đòi, cho nên chờ đợi xuất trưởng ô tô đã xếp nổi lên rất dài đội ngũ.

A Hoa liếc mắt một cái liền nhìn đến La Phi đã ở bãi đỗ xe trung, liền đi tiến lên đi giả bộ hỏi:“La cảnh quan, đây là có chuyện gì?”

“Hàn Hạo xuất hiện , hần còn giết chết người hai cái thủ hạ.” La Phi lạnh lùng nói,“Chúng ta đang ở tìm tòi hần tung tích.”

“Hàn Hạo?!” A Hoa lộ ra kinh ngạc biểu cảm, trong lòng âm thầm đau mắng thủ hạ vô năng. Bất quá hần đồng thời cũng nhẹ nhàng thở ra: Nếu cảnh sát bây giờ còn không có thể bắt trụ Hàn Hạo, kia lấy năng lực của hần, khẳng định đã chạy ra theo dõi khu . Chính mình tuy rằng là Long Vũ đại hạ giết người án chủ mưu, nhưng sát lâm hăng can là Mông Phương Lượng động thủ, sát Mông Phương Lượng lại là Hàn Hạo động thủ. Chỉ cần cảnh sát trao không được Hàn Hạo này manh mối, kia bọn họ liền không có gì chứng cứ đến lên án chính mình.

“Chúng ta nhất định sẽ bắt lấy hần .” La Phi nhanh nhìn chăm chăm A Hoa, những lời này như là cố ý muốn nói cho hần nghe giống nhau.

“Ta đề nghị các người trực tiếp đem hần đánh gục, miễn cho bắt lấy hần sau, lại nhường hần trốn thoát .” A Hoa không ngần ngại không cứng rắn ám định một câu, sau đó hần lại mỉm cười,“Tốt lắm, la cảnh quan, ta không chậm trễ của các người công tác. Hôm nay ta địa cầu đội thắng, ta muốn tìm một chỗ hảo hảo chúc mừng một chút.”

Nói xong những lời này, A Hoa liền xoay người hướng về chính mình ô tô đi đến. Phụ trách bảo hộ hần y phục thường đầu lĩnh tiến đến La Phi bên người hỏi:“La đội, chúng ta còn muốn tiếp tục đi theo sao?”

“Cùng!” La Phi không cần nghĩ ngợi đáp. Hiện tại song phương đều đã lượng ra át chủ bài, hần cũng không tất

yếu lại che lấp cái gì, vì thế liền lại bổ sung giải thích nói, “Bất quá không phải bảo hộ hấn -- cũng không có nhân muốn giết hấn. Các người hiện tại nhiệm vụ là cho ta xem trọng hấn, bởi vì hấn cùng hôm kia án tử có liên lụy. Chỉ cần chúng ta tìm được Hàn Hạo, kế tiếp bắt bớ mục tiêu khẳng định chính là người kia.”

Y phục thường gật gật đầu, sau đó lại chia chia đứng ở cách đó không xa Đỗ Minh Cường: “Người kia làm sao bây giờ?”

La Phi nhăn nhu, cảm giác hơi có chút phiền toái. A Hoa “Từ hình thông tri đơn” Là giả tạo, nhưng là Đỗ Minh Cường kia một phần cũng là hàng thật giá thật xuất từ eumenides bút tích. Hiện tại Liễu Tùng vừa mới bị thương, nếu bắt an trí hảo người kia, nhường eumenides thừa dịp loạn đắc thủ, kia đối cảnh sát thật đúng là họa vô đơn chí.

“Trước đem hấn ở lại ta nơi này đi.” La Phi lược lo lắng một hồi sau nói. Hiện tại nơi này là cảnh sát lực lượng tối tập trung khu vực, tự nhiên cũng chính là tương đối mà nói an toàn nhất khu vực.

Đỗ Minh Cường đối La Phi này an bày cũng không hề dị nghị, với hấn mà nói, nơi nào náo nhiệt sẽ hướng nơi nào chui. Nhìn đến bãi đỗ xe nội cảnh sát loại này như lâm đại địch bàn tư thế, hấn rốt cục kiểm chế không được hỏi: “La cảnh quan, nơi này lại phát sinh án tử sao? Có phải hay không eumenides đến?”

La Phi không thời gian quan tâm hấn, đây là đối bên người y phục thường sử cái ánh mắt. Kia y phục thường hiểu ý, phân phó thủ hạ điều đem cảnh sát chiếc xe khai ra đến, một hồi quan trọng hơn đi theo A Hoa phía sau.

A Hoa giờ phút này chạy tới chính mình bên cạnh xe, hấn trước kia đều là cấp Đặng Hoa lái xe. Hiện tại Đặng Hoa đã chết, nhưng hấn tự mình lái xe thói quen còn không có thay đổi. Thủ hạ của hấn nhóm tự nhiên không dám ngồi ở hấn lái xe thượng, đều đều tự tản ra đi tìm đến khi chiếc xe.

A Hoa đào chìa khóa mở ra cửa xe, sau đó nhất miều thất lung chui vào chỗ điều khiển nội. Hấn đem chìa khóa cắm vào khóa mắt đang chuẩn bị đánh lửa thời điểm, bỗng nhiên phát giác có chút không thích hợp: Trong xe kính chiếu hậu cùng với xe hai bên liếc nhìn kính góc độ đều có chút không quá bình thường, rõ ràng không phải chính mình cách xe khi trạng thái.

A Hoa ý thức được chiếc xe đã bị nhân động thủ chân, nhin không được ở trong lòng thâm kêu một tiếng: “Không tốt!” Nhưng vào lúc này, nguyên bản đứng thẳng chỗ tay lái ý bỗng nhiên về phía sau ngã xuống, A Hoa bất ngờ không kịp phòng, thân thể cũng đi theo nằm xuống. Lúc hấn phản ứng đi lại muốn lại bắt dậy thời điểm đã là chậm quá, một cái hữu lực cánh tay hoàn đi lại ôm lấy hấn cổ, đồng thời một khác sườn lạnh như băng nòng súng cũng dán tại hấn sọ não thượng.

A Hoa từ sau thị kính lý liễu đến người đánh lên dung mạo, hấn đầu tiên là cả kính, bắt quá rất nhanh liền ổn quyết tâm thần, mang theo vài phần châm chọc ngữ khí nói:“Hàn đội trưởng. Không nghĩ tới người còn ở nơi này, ta còn tưởng rằng người đã sớm chạy đi đâu.”

Mai phục tại A Hoa người trong xe đứng là Hàn Hạo, ngón tay hấn chính khoát lên súng lục cò súng thượng, cười lạnh nói:“Ta bị thương, cho dù chạy ra cũng không hữu dụng, chẳng lưu lại cùng người làm kết thúc -- người làm cho bọn họ đều lui ra phía sau, nếu có đi một mình tiến chiếc này xe năm thước trong vòng phạm vi, ta liền nổ súng!”

Hàn Hạo nửa câu sau nói là nhằm vào xe ngoại nhân nói , A Hoa lên xe sau dị thường tình huống đã khiến cho y phục thường cùng hắc y thủ hạ chú ý, bọn họ chính kính ngạc hướng về ô tô xúm lại đi lại. Bởi vì Hàn Hạo trước đó liền điều chỉnh tốt kính chiếu hậu cùng liếc nhìn kính góc độ, cho nên hấn giấu ở sau xe tòa thời điểm, có thể nhìn đến xe ngoại các phương hướng tình hình, mà xe ngoại nhân lại nhìn không tới hấn.

“Các người đừng tới đây, Hàn Hạo ở trong xe! Hấn có súng, ta bị hấn bắt cóc !” A Hoa điều hạ tiền chỗ điều khiển cửa kính xe, lớn tiếng hô,“Mọi người thối lui đến năm thước ở ngoài!”

Đã tiếp cận ô tô nhân vội vàng dừng cước bộ, mà xa xa La Phi đám người tắc bước nhanh tới rồi, mọi người vây quanh ô tô hình thành một vòng tròn, bọn họ đều đối bất thành linh biến cổ kính ngạc không thôi.

“Tốt lắm.” Hàn Hạo âm trầm tán một câu,“Người nếu sớm như vậy thức thời trong lời nói, cũng không trí cho rơi xuống hiện tại hoàn cảnh.”

Lại nghe La Phi ở xe ngoại kêu gọi nói:“Hàn Hạo! Mời người lập tức buông vũ khí, giơ lên hai tay đi ra ô tô, đây là người duy nhất đường ra! Người cũng là cảnh sát, hấn là rõ ràng, người chính là bắt cóc lại nhiều con tin, cảnh sát cũng không khả năng đối với người thỏa hiệp .”

La Phi lời nói thâm thù mà lại nghiêm khắc, đâm vào Hàn Hạo pha không được tự nhiên xê dịch thân thể. Hấn lắc hạ miệng vết thương bởi vậy mà nhận đến khiên kéo, đau hấn nhẹ nhàng mà “Tê” một tiếng.

“Người bị thương không nhẹ a.” A Hoa “Hắc hắc” cười gượng hai tiếng,“Xem ra thủ hạ của ta còn không tính quá mức bội mẫu.”

“Người dám bán đứng ta?!” Hàn Hạo oán hận nói,“Gi một cái bán đứng ta nhân, ta đều phải cho hấn biết đại giới!”

A Hoa lại “Hừ” một tiếng: “Giữa chúng ta chưa nói tới bán đứng không ra bán đi? Người hẳn là rõ ràng kế hoạch thất bại hậu quả, huống hồ người còn nổ súng đánh chết Đặng tông, ta có cũng đủ lý do giết người. Người còn sống, xem như ta không có đem sự tình làm tốt mà thôi!”

Hàn Hạo hơi hơi sừng sốt, cũng là tán thành A Hoa cách nói. Hắn lại ngay sau đó nói: “Đã nói như vậy, người cũng đừng trách ta tâm ngoan. Ta muốn giết người lý do đồng dạng đầy đủ.” Khi nói chuyện, cổ tay hắn càng thêm phát lực, lạnh như băng nòng súng đem cái chết vong hơi thờ thẳng áp đến A Hoa trong óc.

A Hoa nhưng không hoảng hốt trương: “Người không có trực tiếp nổ súng đánh chết ta -- thuyết minh người còn tưởng đàm phán. Đã nói như vậy, liền thông khoái chút đưa ra người điều kiện đi.”

“Đàm phán?” Hàn Hạo cười lạnh đứng lên, “Người thật sự là quá coi thường ta. Ta còn không có nổ súng, là vì người chưa đầy đủ thể nghiệm đến tử vong thống khổ. Ta sẽ cho người một điểm thời gian, cho người đi nhớ lại người nhà của người, nhớ lại người sinh mệnh này những thứ tốt đẹp. Làm người cảm thấy luyến tiếc rồi đi thời điểm, ta mới có thể đưa người rồi đi!”

Nghe như vậy lạnh như băng thấu xương lời nói, A Hoa cũng không cảm có chút ngạc nhiên: “Đây là mục đích của người? Người buông tha cho chạy trốn cơ hội, bị cảnh sát trùng trùng vây quanh, muốn nhường ta ném cả trước khi chết thống khổ sao?”

“Đúng vậy.” Hàn Hạo cắn răng nói, “Đây là người mạo phạm ta kết cục.”

A Hoa cười khò một chút: “Chúng ta đây thật sự là không giống với. Ta cũng giết hơn người, khả kia chính là một loại giải quyết vấn đề thủ đoạn, ta giết người mục đích cho tới bây giờ không phải muốn cho đối phương thống khổ.”

“Đây là phong cách của ta, người có thể không thói quen, nhưng là người phải thừa nhận!” Hàn Hạo lại cười lạnh, hắn tựa hồ đã thường thức đến một tia báo thù khoái cảm.

A Hoa than nhẹ một tiếng, sau đó hắn trầm mặc, không biết suy nghĩ cái gì.

Xe ngoại La Phi gặp Hàn Hạo cũng không hỏi phục hắn kêu gọi, liền bắt đầu an bày sơ tán không quan hệ quần

chúng, đồng thời bố trí vây quanh cảnh lực. Đèn này cục diện thượng, Hàn Hạo đã là cá trong chậu, tuyệt đối không có lại đào thoát khả năng .

Đỗ Minh Cường cũng ở cảnh giới ngoài vòng tròn chú ý tình thế biến hóa, hần về mặt hưng phấn biểu cảm, dường như đã nhìn đến bản thân tin tức cỏ lại trở thành internet chú ý tiêu điểm.

Mọi người liền tại đây không khí trung giăng co một lát. Mà Hàn Hạo biết chính mình không thể chờ lâu lắm, nếu đặc công đội đang tập kích đuổi tới hiện trường, hần tại đây cái nho nhỏ ô tô nội mặc kệ thế nào trốn đều là không làm nên chuyện gì .

“Người tốt đẹp nhớ lại nên kết thúc .” Hần một bên đối A Hoa nói xong, một bên căng thẳng nắm tay súng chỉ thượng cơ bắp.

“Vậy người nhớ lại đâu?” A Hoa bỗng nhiên thân nhiên ứng một câu,“Người liền cho tới bây giờ không nghĩ sao?”

Hàn Hạo thoáng sửng sốt:“Người có ý tứ gì?”

“Thê tử của người cùng con, người có vẻ thật đã quên bọn họ. Bất quá ta cũng không có quên, mấy ngày nay đều là ta ở giúp người chiếu cố bọn họ.” A Hoa ngữ khí thực bình thản, như là ở cùng đối phương kéo việc nhà giống nhau.

Hàn Hạo tâm lại kịch liệt cuộn cuộn đứng lên, cổ tay hần phát lực, hận không thể muốn đem nòng súng trạc đến đối phương trong óc, đồng thời gầm nhẹ nói:“Mẹ nó, người tưởng đùa giỡn ta sao?!”

A Hoa cũng không cùng Hàn Hạo tranh cãi cái gì, chính là trái lại tự nói:“Đông đông là cái thực thông minh đứa nhỏ. Chỉ tiếc hần tuổi quá nhỏ, còn không có thể bảo hộ chính mình. Cho nên mấy ngày nay ta cố ý phái vài cái huynh đệ, luôn luôn tại âm thầm chăm sóc hần.” Nói tới đây, A Hoa khẩu khí hơi hơi rùng mình,“Bất quá nếu ta chết , các huynh đệ không có người trông giữ, còn có thể không thể như vậy tận lực bảo hộ quý công tử an toàn, này đã có thể nói không tốt .”

Đối phương trong giọng nói uy hiếp ý tứ hàm xúc rất rõ ràng như yết, mà công kích mục tiêu lại là Hàn Hạo trong lòng bạc nhược nhất khâu đoạn. Hàn Hạo chỉ cảm thấy ngực đau xót, như là bị người dùng trọng quyền anh ở tại non mềm trên đầu quả tim. Một loại vô pháp chống cự suy yếu cảm giác ở nháy mắt mạn lãn hần toàn thân, đem hần lúc trước cái loại này cường ngạnh ưu thế đánh trúng dập nát. Thật lâu sau sau, hần thật sâu hít vào một hơi, chất nhiên đem

này khẩu mật vàng nuốt vào trong bụng, sau đó khàn khàn cổ họng hỏi:“Người..... Người muốn thế nào?”

A Hoa nhẹ nhàng mà thờ dài một hơi:“Ta nói rồi, ta không thích thương tổn người khác. Cho nên đan theo trên tình cảm mà nói, ta cũng tuyệt đối không muốn đi thương tổn con của ngươi. Nhưng là có chút thời điểm, ta phải áp dụng nào đó thủ đoạn đến hoàn thành một sự tình, hiện tại chính là như vậy: Ta an bày xong hết thấy, nhìn ngươi chính mình thế nào lựa chọn.”

Hàn Hạo trên mặt hiện ra một loại như tro tàn bàn âm đạm biểu cảm. Hắn cả đời tự cho mình rất cao, thật mạnh giành thắng lợi, tính cách cũng cực kì dữ dằn, thuộc loại ăn không được một điểm một nhân vật. Nhưng mà gần nhất lại liên tục gặp suy sụp, đầu tiên là bị eumenides thiết kế hãm hại, sau này lại nhiều lần thua ở La Phi trên tay, trong lòng phần uất thật sự là tột đỉnh. Hôm nay ở gặp rủi ro khi lọt vào A Hoa âm toán, rốt cục đem hắn đầy ngập lửa giận thiêu đốt đến đỉnh, cho nên hắn mới liều lĩnh muốn tìm đến A Hoa báo thù. Kỳ thật hắn cũng biết, A Hoa cùng chính mình vốn là lẫn nhau lợi dụng quan hệ, làm sao nói chuyện gì bán đứng không ra bán? Chính là hắn hỏa bạo cảm xúc đã đến phải phát tiết nông nổi, cho nên mới bắt lấy A Hoa này mục tiêu không tha. Khả hắn cũng không từng nghĩ đến, A Hoa nhưng lại cũng đem chính mình tính kế gắt gao . Đây nhất vòng lớn đầu xuống dưới, hắn chỉ có thể thua cái thất bại thảm hại, liên cùng đối thủ cá chết lưới rách cơ hội đều không có!

Nghĩ đến đây, hắn phần nộ cùng thù hận tất cả đều chuyển hóa thành băng triệt toàn thân bi thương, hai hàng nước mắt không nhịn được theo khóe mắt chỗ rơi xuống. Như thế độc tự thân thương một lát, hắn tựa hồ lấy định rồi cái gì chủ ý, quay đầu ở trên lưng ghế dựa lau khô nước mắt, sau đó lại điều hạ sau tòa cửa kính xe, hướng về xe ngoại la lớn:“Cảnh sát ở nơi nào? Ta muốn cùng các người đàm phán!”

La Phi về phía trước đi lên một bước:“Ta ở trong này, ngươi có cái gì ý tưởng liền cùng ta nói đi.”

Khả Hàn Hạo lại cự tuyệt hắn:“Không, ta chỉ cùng doãn kiểm đàm phán, ngươi nhường hắn lên xe đến.”

La Phi nhíu mày, nhất thời sùỵ không ra đối phương dụng ý. Mà giờ phút này doãn kiểm đã chủ động cướp được hắn phía trước, thỉnh cầu nói:“La đội, ngươi nhường ta đi thôi!”

La Phi do dự một lát, cuối cùng vẫn là bị trợ thủ trong mắt khẩn thiết khiêu chiến dục vọng sở đã động.“Đi thôi.” Hắn thân thủ ở tiểu tử trên vai vỗ vỗ, lại hạ giọng nói,“Khẩu súng mang hảo, ta hiện tại trao quyền ngươi, có thể áp dụng gì khẩn cấp thì tốt.”

Doãn kiểm hơi hơi sừng sốt. Hắn thực minh bạch “Gi” Hai chữ ý nghĩa cái gì. Bởi vì trước đây phạm quá sai lầm, hắn luôn luôn hy vọng có thể có cơ hội một lần nữa chứng minh chính mình. Khả hắn dù sao cũng cùng Hàn Hạo có nhiều năm cũng vừa là thầy vừa là bạn về mặt, hiện tại rồi đột nhiên đến bước này, trong lòng hắn khó tránh khỏi có chút

buồn bã.

Bất quá nhiệm vụ ký đã tiếp được, cho pháp cho lý, hấn đều lại vô khác lựa chọn. Doãn kiểm rất nhanh liền phục hồi tinh thần lại, hấn trịnh trọng trả lời một tiếng:“Là!” Xoay người hướng về vòng luẩn quẩn trung tâm kia chiếc ô tô đi đến.

Đến bên cạnh xe khi mới nhìn rõ bên trong tình hình: Đã thấy chính chỗ điều khiển ghế ngồi bị phóng đổ, A Hoa ngưỡng mặt nằm; Hàn Hạo tắc bán nằm ở phía sau xếp trên chỗ ngồi, tay trái nhanh ôm A Hoa cổ, tay phải tắc lấy thương để đối phương ót. Nhìn đến doãn kiểm sau, Hàn Hạo liền hướng về phía phó điều khiển vị trí nổ bừa môi, nói một tiếng:“Tiến vào.”

Doãn kiểm vòng đến phó giá thất bên này, mở cửa nghiêng người ngồi vào bên trong xe. Hấn tay phải nhìn như tự nhiên khoát lên bên hông, kỳ thật chính lén lút cầm súng lục thương binh.

Hấn này động tác nhỏ không có thể tránh được Hàn Hạo ánh mắt, người sau “Hừ” một tiếng, lạnh lùng nói:“Người liền thoải mái khẩu súng lấy ra đến đây đi, tàng đến tàng đi có cái gì ý tứ?”

Doãn kiểm cắn cắn môi, lấy ra thương nhắm ngay Hàn Hạo đầu:“Hàn đội, xin lỗi . Người tốt nhất hiện tại liền để xuống thương theo ta đi ra ngoài, miễn cho nhường ta khó xử.”

Hàn Hạo nghiêm khắc trừng mắt nhìn doãn kiểm liếc mắt một cái:“Người ở chấp hành nhiệm vụ của người, có cái gì xin lỗi ?! Hấn là ta xin lỗi người!”

Doãn kiểm giật mình, không nghĩ tới đối phương sẽ nói ra nói như vậy ngữ.

“Lần trước ta hình phạt kèm theo cảnh đội đào tẩu, khẳng định cho người lưu lại không ít phiền toái. Hôm nay ta còn cho người một cái cơ hội, người nổ súng đi!”

“Không --” Doãn kiểm quả quyết lắc đầu,“Ta sẽ không làm như vậy , ta thậm nghĩ đem người mang đi.”

Hàn Hạo “Hắc” cười lạnh một tiếng:“Đem ta mang đi có ích lợi gì? Người hiện tại chỉ có hướng ta nổ súng, tài năng vẫn hỏi người lần trước lưu cho người khác phá hư ấn tượng. Người là ta một tay mang xuất ra , cho ta tranh điểm

khí được không!”

Doãn kiếm lại vẫn cứ chính là lắc đầu:“Người khẩu súng buông đi..... Không nên ép ta.”

Nhìn thấy hai người như thế, A Hoa nhưng lại ở một bên thờ dài nói:“Hàn đội trưởng, không nghĩ tới người cư nhiên sẽ có như vậy một cái không quả quyết đồ đệ.”

Hàn Hạo khí hồ hồ thét lớn một tiếng, răn dạy doãn kiếm nói:“Làm việc phải có quyết đoán, như vậy tài năng nhanh nhất đạt tới mục tiêu của chính mình. Người xem ta, nếu không phải năm đó.....”

Những lời này hần nói một nửa lại nuốt vào trong bụng. Hần bồn ý là muốn đề cập năm đó ở song Lộc Sơn công viên thời điểm, nếu không phải chính mình quyết định thật nhanh đánh gục chu minh giả tạo hiện trường, lại có thể nào hóa tội vì công, sớm đi lên hình cảnh đội trưởng địa vị cao? Nhưng là nghĩ lại nhất tưởng, chính mình hôm nay này bước tình thế cũng đang là ở kia một khắc mai phục mầm mống, người này sinh lên xuống vô thường, thật sự là làm người ta trăm mối cảm xúc ngổn ngang, thôn thức nan ức.

Hàn Hạo dùng sức quơ quơ đầu, tựa hồ muốn đem này đó bất khoái trí nhớ toàn bộ phao đến lên chín tầng mây. Sau đó hần phụng phịu đối doãn kiếm nói:“Người trước kia ở ta thủ hạ thời điểm, ta nếu nói muốn làm chuyện gì, có hay không ngôn ra chưa đi thời điểm?”

Doãn kiếm không cần nghĩ ngợi đáp:“Không có.”

“Vậy người hiện tại cho ta nghe tốt lắm, một hồi ta sở tam hạ. Tam hạ kết thúc nếu người không nổ súng, ta sẽ nổ súng đánh chết A Hoa, sau đó mở cửa xe ra bên ngoài xung. Đến lúc đó ta sẽ chết ở loạn thương dưới, mà A Hoa thủ hạ sẽ tìm đông đông báo thù.....”

“Không, người trăm ngàn không cần xúc động!” Doãn kiếm sốt ruột vạn phần khuyên can nói,“Đây là tệ nhất kết quả!”

“Người mình bạch là tốt rồi!” Hàn Hạo cuối cùng trừng mắt nhìn doãn kiếm liếc mắt một cái, sau đó hần bắt đầu đếm hết,“Nhất.....”

Doãn kiểm hô to: “Không cần!”

Hàn Hạo không chút nào để ý, tiếp tục đi xuống sở : “Nhị.....”

Doãn kiểm chỉ cảm thấy cả người máu đều ở hướng lên trên dừng, da đầu cơ hồ muốn phá nát mở ra.

“Tam.....”

Tiếng súng vang lên: “Phanh!”

Giống như trăm mét vận động viên nghe được phát lệnh bình thường, La Phi đám người lập tức hướng về thương vang chỗ chen chúc mà đi. Bất quá rất nhanh bọn họ liền tắt cả đèn nghỉ chân đứng ở bên cạnh xe.

A Hoa đã theo bên trong xe ngồi dậy, lông tóc không tổn hao gì. Ở bên cạnh hắn phó giá tòa thượng, doãn kiểm vẫn cứ vẫn duy trì bất tư thế, nhưng vẻ mặt lại như gà gỗ bàn đại ra. Ở hắn tầm mắt tiêu điểm thượng, Hàn Hạo vẫn không nhúc nhích ngưỡng nằm , máu tươi đang từ trán của hắn ồ ồ chảy ra.

“Đây là hắn cho ngươi thượng cuối cùng nhất khóa.” A Hoa đứng dậy thời điểm, xem doãn kiểm nhẹ giọng nói một câu. Mà doãn kiểm tựa hồ hồi lâu sau mới nghe thấy dường như, mờ mịt quay đầu hỏi: “Ngươi nói cái gì?”

“Ngươi lòng mềm yếu -- tại đây một điểm thượng, ngươi thực nên hảo hảo mà hướng sư phó của ngươi học học.” A Hoa vừa nói một bên ly khai kia chiếc ô tô. Xe ngoại không khí như thể tươi mát, hắn nhìn không được từng ngum từng ngum sừng hấp đứng lên.

※※※

Ngày sáu tháng mười một rạng sáng một điểm mười ba phân.

Tỉnh thành cục công an hình cảnh đại đội hồi thất.

“Muốn nói ta đều đã nói xong, hiện tại ta có thể đi rồi sao?” A Hoa một bên hỏi, một bên nâng cổ tay nhìn xem đồng hồ.

La Phi ngồi ở A Hoa đối diện, hắn không nói một lời nhìn chăm chăm đối phương, ánh mắt lợi hại đặc trưng đầu đao giống nhau. A Hoa cũng không vì sở động, hắn đánh một cái thật dài ngáp, có vẻ thân thể tuy rằng mỏi mệt, nhưng tinh thần cũng rất thả lỏng dường như.

La Phi bên người một cái tiểu tử đã ở căn phòng xem A Hoa, trên mặt hắn cơ bắp nhẹ nhàng mà trừu một chút, nào đó cảm xúc đã nhận không được muốn bộc phát ra đến.

Tiểu tử đứng là doãn kiếm, ở trên người hắn khó được hiện ra như vậy bạo tì khí. Bất quá La Phi đứng đến lúc đó cơ hồ nhẹ chụp hắn khuỷu tay, đem đối phương đầy ngập xúc động xoa bóp trở về.

Doãn kiếm dài dài phun ra một ngụm trọc khí, sau đó hắn cắn bờ môi của bản thân, không biết suy nghĩ cái gì.

La Phi giờ phút này thu hồi ánh mắt, hắn đem doãn kiếm ghi lại hồi ghi chép cầm lấy đưa tới A Hoa trước mặt, nói:“Thỉnh ký tên đi.”

A Hoa cười cười:“Ta là cái thô nhân, viết không tốt tự, vẫn là ấn cái dấu tay đi.” Khi nói chuyện, hắn tự hành mở ra trên mặt bàn nhất hộp mực đóng dấu, đem tay phải ngón tay cái duỗi đến bên trong chấm thấm đậm, sau đó dụng lực ở hồi ghi chép tới phía dưới nhấn ra một cái rõ ràng vân tay.

Hắn này liên tiếp động tác thực lạc vô cùng, tựa như ở trong nhà mình uống miếng nước giống nhau đơn giản. Phải biết rằng, theo gần mười tuổi thời điểm bắt đầu, hắn chính là các câu lưu sở khách quen, kinh hắn họa qua áp ghi chép chỉ sợ có thể ba vị chữ số đến tính toán .

Làm xong này hết thấy, A Hoa liền đứng lên bình thần ung dung về phía ngoài phòng đi đến. Hắn vừa vừa đi tới cửa, lập tức còn có hai cái chờ tiểu đệ đón nhận tiền, cho hắn phủ thêm chống đỡ đem hàn áo gió. Thon dài áo gió đem hắn dáng người sấn càng thêm cao lớn rắn rỏi, mà hắn đi lại cũng cứng cáp hữu lực, không lại giống làm người bảo tiêu khi như vậy khiêm cung cẩn thận. Ở một loạt thay đổi bất ngờ sau, này đẳng gia tột tở đã ẩn ẩn trở thành Long Vũ tập đoàn tối thủ lĩnh nhân vật.

La Phi đám người nhìn theo A Hoa bóng lưng, trong lòng đều có cỗ nói không nên lời kỳ quái tư vị. Doãn kiếm lại thực khó chịu hỏi:“La đội, thực cứ như vậy nhường hắn đi rồi?”

“Không nhường hấn đi có năng lực thế nào?” La Phi ngưỡ khí hiện ra chút bất đắc dĩ, “Hàn Hạo đã chết, chúng ta tìm không thấy gì chứng cứ. Nhiều nhất bắt hấn hai mươi tư mấy giờ.”

“Vậy trước bắt hấn hai mươi tư mấy giờ! Cho hấn thượng lưới thế, lừa gạt lừa gạt hấn, không chuẩn có thể bộ ra chút gì đâu!”

La Phi lắc đầu: “Khăng định vô dụng. Người như thế cái gì trường hợp chưa thấy qua? Bắt hấn lại lấy hấn không hề biện pháp, ngược lại tòa chúng ta chính mình nhuệ khí.”

Doãn kiểm thở dài, không cam lòng nhưng lại vô kế khả thi.

“Hôm nay liền đến nơi này đi. Đại gia đều vất vả, sớm một chút nghỉ ngơi.” La Phi đứng lên thu thập chính mình trước mặt văn kiện, di động, bỗng nhiên hấn lại nghĩ đến cái gì, quay đầu đối doãn kiểm nói, “Còn có một cái gian khổ nhiệm vụ, chỉ có thể giao cho người”

“Cái gì?”

“Đi an ủi một chút Hàn Hạo người nhà đi. Mang hai cái trong đội lão đồng chí một khối đi..... Đã nói hấn là ở hiệp trợ cảnh sát đuổi bắt eumenides thời điểm hi sinh vì nhiệm vụ.” Khi nói chuyện, La Phi lấy ra ví tiền, đem bên trong đại ngạch tiền mặt đều điểm xuất ra, “Nơi này có một ngàn nhiều, tính ta cá nhân tâm ý, trong đội có ai nguyện ý ra cũng có thể ra điểm. Tổ chức thượng trợ cấp kim, ta sẽ tận lực đi tranh thủ.....”

Doãn kiểm tiếp nhận kia điệp tiền mặt, đồng thời khóc mắt nhất nóng, mấy khóa nước mắt không tự giác ngã nhào xuống dưới.

La Phi biết doãn kiểm đối với chính mình tự tay bắn chết Hàn Hạo chuyện thực khó lấy giải thoát, hấn than nhẹ một tiếng, bắt tay chụp ở tiểu tử đầu vai: “Người là Hàn Hạo tín nhiệm nhất nhân, cho nên hấn mới có thể cho người lên xe. Mà có thể chết ở người dưới súng, với hấn mà nói là một loại tội có tôn nghiêm kết cục, người hiểu chưa?”

Doãn kiểm gật gật đầu, nhắm mắt lại không chế được còn thừa nước mắt, đồng thời hai tay của hấn chặt chẽ nắm thành nắm tay, tựa hồ trong cơ thể có nào đó kinh người lực lượng sắp sửa phun trào xuất ra!

Chương 23 hồ lang chi ước

Ngày sáu tháng mười một buổi sáng chín giờ chính.

Hình cảnh đại đội phòng họp nội, “Tứ nhất bát chuyên án tổ” tác chiến hội nghị thường kỳ đang ở mời dự họp.

Ở thảo luận đề tài thảo luận phía trước, La Phi đầu tiên hỏi Liễu Tùng thân thể tình huống: “Thương thế của người thế nào?”

“Chặt đứt một căn xương sườn, đánh lên băng vải liền không có chuyện gì.” Liễu Tùng thất lung đỉnh thẳng tắp, như là muốn xác minh chính mình ngôn ngữ giống nhau. Ngày hôm qua hắn bị thương sau, chỉ tại trong bệnh viện gây người một buổi tối bỏ chạy xuất ra.

“Vẫn là nghỉ ngơi nhiều hai ngày đi.” Doãn kiếm ở một bên khuyển bảo nói, “Thân thể là cách mạng tiền vốn, khả qua loa không được.”

“Hiện tại đúng là thời điểm máu chót, ta bên này không thể nghỉ. Hơn nữa điểm ấy tiểu thương chúng ta huấn luyện thời điểm đều thường sẽ phát sinh, thật sự không có gì đáng ngại.” Liễu Tùng vừa nói, một bên xung doãn kiếm thân cận cười cười. Hắn đã biết được Hàn Hạo bị doãn kiếm bắn chết, đối người sau thái độ liền có gần như một trăm tám mươi độ chuyển biến.

La Phi không tiếng động gật gật đầu, hiện tại thế cục rắc rối phức tạp, đích xác không phải nghỉ xả hơi thời điểm. Sau đó hắn lại hỏi một câu: “Đỗ Minh Cường bên kia tình huống thế nào?”

“Vừa rồi ta hiểu biết một chút, nói là còn tại trong phòng ngủ đâu. Ta đã dặn qua hiện trường huynh đệ, ở ta trở về phía trước, không muốn cho người này ra ngoài.”

La Phi “Ân” một tiếng, hắn biết này ý lại internet nhân thường thường đều là loại này buổi tối không ngủ, buổi sáng không dậy nổi cuộc sống thói quen. Ngày hôm qua Liễu Tùng sau khi bị thương, hắn lo lắng nhất chính là eumenides hội nhân cơ hội hoàn thành đối Đỗ Minh Cường ám sát. Hiện tại Liễu Tùng kịp thời trở về, hắn hậu cố chi ưu xem như thiếu một khối.

“Tốt lắm.” La Phi chuẩn bị thiết nhập chính đề, “Ngày hôm qua chuyện đã xảy ra đại gia đều biết đến, này cũng xác minh phía trước ta đối Long Vũ đại hạ giết người sự kiện tình tiết vụ án đoán.....”

“La đội dài, người không biết là chúng ta biết được quá muộn một điểm sao?” Mộ Kiếm Vân bỗng nhiên đánh gãy La Phi câu chuyện, mà nàng trong giọng nói rõ ràng để lộ ra bất mãn ý tứ hàm xúc.

La Phi nhú nhú đầu mày, đối như vậy hỏi lại tựa hồ không có chuẩn bị. Mà trên hội trường những người khác ánh mắt giờ phút này cũng đều đều ngắm nhìn ở Mộ Kiếm Vân trên người.

“Ta cùng Tăng Nhật Hoa đều là chuyên án tố thành viên. Đối với chúng ta nhưng không có kịp thời được đến lần này tác chiến bố trí chân thật tin tức, ta cảm thấy này đã ảnh hưởng đến chúng ta làm một cái đoàn đội sức chiến đấu.” Mộ Kiếm Vân tiếp tục nói, đồng thời nàng quay đầu nhìn xem Tăng Nhật Hoa, muốn cầu được người sau duy trì.

Tăng Nhật Hoa lập tức hiểu ý, liền cũng phụ họa nói: “Ân, ân..... Này quả thật là có chút không ổn a..... Ta dù sao là từ không hiện ra trăng nhân, cũng là không gọi là. Bất quá mộ lão sư nếu sớm một chút tham dự đi vào trong lời nói, nàng có lẽ có thể đoán được Hàn Hạo hội giành trước động thủ, như vậy sớm làm dự án, hoặc là an bày một ít tương ứng tâm lý cạm bẫy, ngay từ đầu thế cục liền sẽ không như vậy bị động.”

Lời này nói được quả thật có đạo lý. Không nói hai lời liền nổ súng bản phù hợp Hàn Hạo nhất quán tác phong, nếu như Mộ Kiếm Vân tham gia, có lẽ thật sự trước đó có thể phân tích xuất ra. Bất quá đối với lần này giấu kín hành động an bày, La Phi cũng là có chính mình lo lắng, hẳn đang muốn nói vài câu thời điểm, Liễu Tùng lại đoạt lấy tới đón ở nói trà.

“Lần này hành động có cái thực đặc thù địa phương, chính là chúng ta nhất cử nhất động đều sẽ nhận đến đối thủ theo dõi. Mà mặc kệ eumenides vẫn là Hàn Hạo, đều là kinh nghiệm mười phần lợi hại nhân vật. Gì một cái nhỏ bé sơ hở đều khả năng bại lộ chúng ta tỉ mỉ bố trí cạm bẫy. Mà mộ lão sư đối với phục kích chiến cũng không quen thuộc, cho nên chúng ta liền không có nói cho người tác chiến chi tiết. Sự thật chứng minh, này hiệu quả vẫn là có thể, liên Hàn Hạo đều mắc câu. Về phần ta bị thương, này cũng là trong chiến đấu thường có sự, cũng không tính ngoài ý muốn.” Bởi vì Hàn Hạo đền tội, đêm qua hành động đối với Liễu Tùng mà nói có rất lớn cảm giác thành tựu, cho nên hẳn bàn bạc liền hoàn toàn đứng ở người chỉ huy La Phi trên lập trường.

Mộ Kiếm Vân nhưng không cách nào nhận này bộ lý do thoái thác: “Nếu nói như vậy, các người có thể không muốn cho ta đi hiện trường a. Như ta giống cái đồ ngọc giống nhau theo ở phía sau, rất thú vị sao?” Nhớ tới đêm qua chính mình hoàn toàn bị lừa chẳng biết gì xấu hổ biểu hiện, nàng hơi có chút sinh khí trừng nổi lên ánh mắt.

“Này.....” Liễu Tùng do dự một chút, quay đầu nhìn về phía La Phi, tựa hồ không biết còn lại trong lời nói làm nói

không đương nói.

“Nhu thế nào?” Mộ Kiếm Vân ánh mắt ở La Phi đám người trên người quét tới quét lui , một bộ muốn đánh phá nôi đất hỏi đến cùng kiên định biểu cảm.

Đã nói đã nói đến nhường này, tựa hồ cũng không có tất yếu lại che lấp cái gì. La Phi liền thẳng thắn đổ ra chính mình lúc đó chân thật ý tưởng:“Trên thực tế ta chính là tận lực như vậy an bày : Cho người ở không biết chuyện trạng thái hạ tham dự hiện trường tác chiến. Bởi vì người hiện trường kinh nghiệm rất ít, cho nên đối với thủ ở theo dõi thời điểm, khẳng định sẽ đem người làm chính yếu quan sát mục tiêu. Nói như vậy, ta cùng doãn thân kiếm thượng áp lực sẽ gặp tiêu rất nhiều. Mà người cũng không biết chúng ta chân chính tác chiến phương án, người nhất cử nhất động đều sẽ phi thường tự nhiên, vừa vặn có thể đem đối phương ý nghĩ dẫn tới chúng ta thiết kế tốt phương hướng thượng.”

“Nguyên lai ta chính là một cái đạo cụ, các người hành động khi đạo cụ.....” Mộ Kiếm Vân im lặng cắn môi. Theo hành động kế hoạch đi lên nói, đây là một bước diệu , nhưng là chính mình bị đặt như vậy nhân vật, nàng lại thật sự ghen đầy bụng ủy khuất không thể nào phát tiết.

La Phi cũng trầm mặc không nói, hắn có thể cảm nhận được đối phương cảm xúc. Một cái tràn ngập lòng tự trọng hảo cường nữ nhân đối La Phi mà nói cũng không xa lạ. Có lẽ hắn hắn là nghĩ biện pháp đem này các đốt ngón tay vòng đi qua , khả hắn lại thật sự không thói quen đối mặt chính mình đồng chí nói dối.

Thật lâu sau sau, Mộ Kiếm Vân cười khổ than một tiếng:“Thật sự là đáng sợ không chế dục..... Người cần đem hết thảy đều nắm giữ ở chính mình trong tay sao? Người khác, đều chỉ có thể trở thành người công cụ?”

La Phi vô ngôn mà chống đỡ, hắn vô pháp phủ nhận đối phương về không chế dục chỉ trích. Đúng vậy, hắn thích không chế hết thảy, người khác rất khó tả hữu hắn ý tưởng. Nhưng hắn cũng không cảm thấy này có cái gì không đối, hắn chính là muốn cho sự tình đạt tới tốt nhất kết quả mà thôi.

Hiện trường không khí trong lúc nhất thời có chút xấu hổ. Liền tại đây khi, doãn kiếm di động bỗng nhiên vang lên, doãn kiếm nhìn thoáng qua dãy số, một bên tiếp khởi một bên đối La Phi giải thích nói:“Là bên ngoài điều tra viên.” Mọi người ánh mắt đều tùy theo chuyển dời đến hắn trên người, xem như tìm được một cái kết thúc lúc trước đề tài cơ hội.

Mà doãn kiếm như là muốn phối hợp đại gia loại này biến hóa một bên, ở tiếp nghe xong vài câu sau, ngữ điệu cùng thần sắc đều trở nên hưng phấn đứng lên.

“Tình huống gì?” La Phi dự cảm đã có đầu mối mới, đối phương vừa nhất cắt đứt di động, liền khẩn cấp truy vấn nói.

“Mông Phương Lượng lão bà gọi điện thoại báo nguy, nói nàng hôm nay thu được một quyển băng ghi âm, bên trong nội dung có thể chứng minh A Hoa mới là Long Vũ đại hạ giết người án chủ mưu!” Doãn kiếm vừa nói một bên nóng lòng muốn thử xoa xoa tay, hận không thể lập tức sẽ lao ra đi, đem A Hoa tróc nã quy án.

“Nga?” La Phi cũng đột nhiên rung lên, lược nhất suy tư sau liền cấp ra liên tiếp chỉ thị, “Nói cho cái kia nữ nhân, nhường nàng ở nhà ngục, trăm ngàn không cần xuất môn, chờ cảnh sát nhân tới cửa nhắc tới thủ chứng có. Người thông tri gần nhất phải xuất sở, phải cảnh sát hãy đi trước, chúng ta lập tức xuất phát!”

“Là!” Doãn kiếm vang dội lên tiếng, sau đó liền vội vội vàng vàng lao ra đi, dẫn đầu chuẩn bị xe chiếc đi. Ở hán xem ra, đúng là A Hoa bức bách Hàn Hạo chết thảm ở chính mình trong tay, cho nên hán đối bắt lấy A Hoa khát vọng chút không thua gì eumenides.

“Liễu Tùng, người vẫn là đi nhìn chăm chăm Đỗ Minh Cường bên kia; Tăng Nhật Hoa, người nắm chặt nghĩ hợp eumenides bức họa; Mộ lão sư.....” La Phi xem Mộ Kiếm Vân thời điểm ngôn ngữ hơi chút chần chờ một chút, “..... Người vẫn là theo chúng ta cùng nhau hành động đi.”

Mộ Kiếm Vân biết biết miệng, có vẻ lúc trước bất mãn chưa tan hết. Bất quá nàng vẫn là đứng lên nói câu: “VẬY ĐI THÔI.”

Vì thế hai người một trước một sau ra phòng họp. Đến lầu tiền quảng trường thượng, chính xem doãn kiếm đem xe cảnh sát ngừng đi lại. Hai người nắm chặt thời gian lên xe, doãn kiếm nhất giẫm chân ga, xe cảnh sát hướng về cục công an ngoài đại viện bay nhanh mà đi.

Khai ra đi không tới 5 phút, doãn kiếm di động lại vang lên. Hán tiếp khởi điện thoại “Uy” một tiếng, rất nhanh liền đem di động đưa cho La Phi: “Đông giao sở 110, đã đến hiện trường, người cùng bọn họ nói đi.”

La Phi gật gật đầu: “Người chuyên tâm lái xe là tốt rồi.” Sau đó hán đem di động phóng tới bên tai, trước tự báo thân phận nói: “Người hảo, ta là hình cảnh đại đội La Phi.”

“La đội a? Các người hiện tại ở nơi nào đâu?” Trong điện thoại truyền tới thanh âm có chút khàn khàn. Một đường 110 hình cảnh bởi vì xử lý sự tình phi thường vụn vặt, cho nên đây thanh thường xuyên hội bị vây qua một nhọc

trạng thái.

“Chúng ta đang ở trên đường, còn có 20 phút đến hiện trường đi.”

“Người có hay không phải những người khác đi lại?”

“Không có những người khác .” La Phi cảnh giác nhú mày,“Như thế nào?”

“Sự chủ nói vừa rồi đã có cảnh sát đã tới, hơn nữa đem ghi âm băng từ đã cầm đi.”

La Phi tâm trầm xuống dưới:“Kia khẳng định là giả mạo ! Các người lập tức ngay tại chỗ triển khai truy tra, chúng ta mau chóng chạy tới!”

Một bên doãn kiểm tuy rằng lái xe, nhưng lỗ tai luôn luôn dựng thẳng thật cao. Nghe được La Phi lời nói này, hẳn biết hiện trường ra tình huống, không đợi đối phương phân phó liền đem chân ga lại đi hạ thâm thối vài phần. Xe động cơ phát ra một tiếng gầm nhẹ, gia tốc về phía trước nhảy lên đi.

Hơn mười phút sau, bọn họ rốt cục đến việc này mục đích : Ở ngoại ô thành phố Tĩnh An hoa viên khu biệt thự Mông Phương Lượng nơi. Đã thấy ngoài cửa nghe 110 xe cảnh sát, một cái ải ục ịch béo cảnh sát nhân dân đang ở bên cạnh xe đánh thủ thế.

Doãn kiểm đem xe đứng ở 110 bên cạnh, còn chưa có tắt lửa La Phi liền nhảy xuống.

“Là La đội sao?” Béo cảnh sát nhân dân chào đón đánh tiếp đón,“Ta là này phiên người phụ trách, ta họ Ngô.”

La Phi không kịp hàn huyên, thẳng thiết chủ đề hỏi:“Hiện tại tình huống gì?”

“Ta xem ra xong việc chủ gia băng theo dõi. Là hai người, mặc giả mạo cảnh phục. Ngay tại chúng ta tới tiền vài phút tới được, hẳn là còn không có chạy xa, bởi vì chúng ta xác nhận dị thường sau, đầu tiên liền liên lạc bảo vệ cửa, bọn họ cũng không có nhìn đến hai người kia rồi đi. Đó là một xa hoa tiểu khu, tường vây thượng có phòng hộ võng, đi không

được.”

Đang nói đâu, béo cảnh sát trong tay bộ đàm truyền ra gọi thanh âm:“Lão Ngô lão Ngô.”

Béo cảnh sát đem bộ đàm phóng tới bên miệng, ngắn gọn rõ ràng nói:“Giảng!”

“Tìm được người, ở núi giả khu.”

“Đem nhân không chế tốt! Chúng ta lập tức đi lại!” Béo cảnh sát một bên hồi phục, một bên cất bước hướng biệt thự bên phải quai đi qua. Đừng nhìn hấn thân hình ngắn, nhưng đi khởi lộ đến lại tuyệt không chậm. La Phi dám người tự nhiên không nên tiếp đón, bước nhanh đi theo hấn phía sau.

Béo cảnh sát đối tiểu khu địa hình phi thường quen thuộc, ở nhất lay động biệt thự gian tả hữu tha mấy vòng, rất nhanh sẽ đến tiểu khu trung tâm núi giả cảnh quan khu. Đã thấy vài cái tuổi trẻ 110 tuần cảnh chính đem hai cái thể tắc đầu tiểu tử gắt gao đặt tại thượng. Hai người này mặc thấp kém giả cảnh phục, xiêm y không chỉnh, thoát nhìn chật vật không chịu nổi.

“Không sai, chính là hai vị này!” Béo cảnh sát hưng phấn mà hô một tiếng, sau đó lại hỏi một câu,“Này nọ đâu, tìm được không có?”

“Không đâu.” Một người tuổi còn trẻ tuần cảnh thở phì phì trả lời nói,“Này hai cái tiểu tử miệng còn dính cứng rắn, còn dám theo ta nói bậy loạn giao .”

“Mạnh miệng?” Béo cảnh sát ngồi xổm xuống, liên tốc mang lỗ tai nắm lên một cái tắc đầu tiểu tử,“Thiếu đi theo ta này bộ. Nói cho người, đối phó người như vậy , ta biện pháp hơn đi. Thành thành thật thật đem này nọ giao ra đây, đỡ phải đến sở lý chịu khổ đầu!”

“Ai u, ta đại ca, ta thân ca ai!” Tiểu tử nhe răng trợn mắt kêu to đứng lên,“Ta cũng không nói bậy, kia này nọ thật sự bị người khác cầm đi. Ta còn tưởng rằng là các người y phục thường đâu, thủ như vậy cứng rắn!”

Vừa thấy hai người này tạo hình, hơn nữa mở miệng đã kêu “Đại ca” khuôn cách, La Phi lại tin tưởng bọn họ là A Hoa thủ hạ cuộn cuộn. Những người này nói dối lấy như cơm thường, rất khó theo bọn họ ngữ khí thần thái phân rõ thật

giả. Hắn nghĩ nghĩ, hạ mệnh lệnh nói: “Đem bọn họ đưa tiểu khu theo dõi trong phòng đi, đem lục tượng điệu xuất ra, làm cho bọn họ đối này lục tượng giải thích.”

“Hảo lạc.” Béo cảnh sát vẫy vẫy tay, nhường các huynh đệ đem kia hai cái tiểu tử túm lên, đồng thời ngoài cười nhưng trong không cười quát, “Các người nếu giải thích không rõ ràng, tối hôm nay khiến cho các người điệu tăng da!”

Bởi vì là người giàu có tụ tập khu biệt thự, cho nên Tĩnh An trong hoa viên băng theo dõi cơ hồ bao trùm tiểu khu từng cái góc. Kia hai cái giả cảnh sát hành tung đã ở lục tượng trung hoàn toàn bày ra đến.

Chín giờ ba mươi lăm phân, hai người này theo một chiếc màu trắng bảo lai trong xe hơi chui ra đến. Mặc cảnh phục hướng về mấy chục thước ngoại Mông Phương Lượng nơi đi đến, ở lừa sự chủ mở ra cửa phòng sau, bọn họ chỉ có tiến ốc ngậy người hai phân nhiều chung liền vội vàng rời đi. Thực hiển nhiên, lúc này bọn họ đã đem băng ghi âm lừa đến trong tay. Sau đó bọn họ liền một đường hướng tiểu khu nội núi giả khu vực. Theo chính bọn họ giải thích, đây là muốn tránh ở núi giả lý đối mới cũng vứt bỏ cảnh phục, do đó có thể thuận lợi từ tiểu khu lý lẫn trốn đi ra ngoài. Bất quá tại đây khi lục tượng lý, đã có một cái nam tử lén lút đi theo bọn họ phía sau.

“Là hắn?” Doãn kiếm kinh hô ra tiếng. Tựa hồ này nam tử xuất hiện so với băng ghi âm bị lừa đi còn muốn làm người ta giật mình.

La Phi cùng Mộ Kiếm Vân nhìn nhau liếc mắt một cái, hai người đồng dạng đều là mặt trầm như nước. Tuy rằng nhân y mạo che, thấy không rõ kia nam tử tướng mạo, nhưng theo hắn giả dạng cùng hình thể tư thái đến xem, rõ ràng đúng là eumenides.

Kế tiếp lục tượng trung cảnh tượng chứng thực tác đầu nam tử cách nói: Cái kia hư hư thực thực eumenides nam tử theo dõi hai người đi đến núi giả sau, nhanh chóng ra tay đưa bọn họ đánh choáng váng, sau đó lại theo trên người bọn họ sờ đi rồi cái gì vậy, ngênh ngang ly khai.

“Người này, chúng ta ở tiến vào tiểu khu thời điểm còn thấy qua hắn. Hắn chính là theo chúng ta xe cảnh sát bên cạnh đi ra!” Béo cảnh sát chỉ vào hình ảnh ảo não nói, “Sớm biết rằng chúng ta cảnh giác một điểm, lúc đó liền đem hắn khẩu xuống dưới!”

La Phi lại chính là lắc đầu, trong lòng có nói không tiện nói rõ: Không nói đến người này hành động căn bản không có khả năng cho người bắt lấy gì sơ hở, mặc dù các người thật sự phát hiện khác thường, chỉ bằng các người vài cái, lại làm sao có thể lưu được hắn?

Béo cảnh sát còn tại nóng lòng muốn thử bộ dáng: “Muốn hay không đuổi theo người kia?”

“Bị hấn lấy đi gì đó là truy không trở lại.” La Phi lạnh nhạt lại bắt đầu nói, “Chúng ta vẫn là tìm xem sự chủ, xem xem nàng có hay không thu băng lại dự bị đi.”

Doãn kiếm đã ở lắc lắc đầu, không tiếng động than nhẹ. Bởi vì hấn biết, sự chủ ở trước tiên lựa chọn báo nguy, cảm xúc kích động dưới còn tưởng đến lưu để dự bị khả năng tính thật sự tiểu chi lại hạ. Mà hấn nhất buồn bực là: Cái kia tên thể nào lại hội hoành ra một tay, liên lụy đến cảnh sát cùng A Hoa so đo trung đến?

※※※

Trễ hai mươi điểm ba mươi bảy phân.

Thiên tử sơn trang khu biệt thự là toàn thị xa hoa nhất tư nhân khu dân cư, phong thủy thượng thừa, kiến trúc xa hoa, an bảo nghiêm mật. Đặng Hoa nơi vào chỗ cho nên khu biệt thự trung tâm đoạn, chỉ có như vậy vị trí tài năng chương hiện ra “Đặng thị trưởng” Ở tỉnh thành tôn quý địa vị.

Giờ phút này tại đây trắng ba tầng biệt thự trong đại sảnh, không khí bao nhiêu có chút tịch liêu. Biệt thự chủ nhân đi ảnh cung phụng ở chưa triệt hồi trên tế đàn, đại sảnh bốn phía tắc trang điểm chứa nhiều hắc đoạn lựa trắng.

Đại sảnh chính giữa ngồi trên sofa một cái tố y nữ tử, nàng mặt mày thanh tú, dáng người nhu mì xinh đẹp, tuy rằng đã qua Phương Hoa chỉ linh, nhưng nhàn mày cười trong lúc đó vẫn để lộ ra độc đáo ý vị. Một cái choai choai nam hài rúc vào bên người nàng, bọn họ đều ở dùng hơi mê vờn ánh mắt xem ngồi ở sofa sườn vị thượng một cái ba mươi tuổi nam tử.

Kia nam tử đúng là A Hoa, thân thể hấn tọa thật sự thẳng, thắt lưng mông cũng chỉ là bán đáp sofa bên cạnh. Đây phó câu nệ bộ dáng cùng hấn mấy ngày nay giới bên ngoài uy phong một trời một vực.

Mặc kệ hấn đạt được thể nào quyền thế cùng địa vị, chỉ cần hấn đi đến này trắng biệt thự thời điểm, hấn cũng chỉ là một cái tôi tớ -- hơn mười năm tiền, A Hoa lần đầu tiên nhìn thấy Đặng Hoa thời điểm, hấn liền chặt chẽ nhớ kỹ những lời này.

Hiện tại ngồi ở hẳn đối diện đúng là Đặng Hoa đàn bà góa cô nhi, người ở bên ngoài xem ra, này có lẽ chính là một đôi ồm yếu bất lực mẫu tử thôi, nhưng ở A Hoa trong mắt, bọn họ cũng là chính mình chủ nhân. Đối mặt chủ nhân, hẳn vĩnh viễn đều phải bảo trì một loại khiêm tốn tư thái.

“Người có vẻ hơi mệt, vài ngày nay đều không có nghỉ ngơi tốt đi?” Đặng thê đối A Hoa nói, ngữ khí thản nhiên, như là đang hỏi hậu một cái phi thường thân cận gia nhân.

“Là có chút việc -- bất quá rốt cục đều bận hết.” A Hoa một bên cung kính trả lời, một bên phụng ra mấy phân đóng dấu tốt văn kiện, dùng hai tay thôi phóng tới Đặng thê trước mặt trên bàn trà.

Nữ nhân đem văn kiện cầm ở trong tay lật xem một chút, nàng còn không có thói quen này điều điều văn gì đó, liền lại dùng ý lại miệng hỏi: “Đây là cái gì?”

“Công ty cổ phần chuyển nhượng văn kiện --” A Hoa giải thích nói, “Ta đã thu mua lãng tổng mông tổng sinh tiền sở trì công ty công ty cổ phần, hiện tại Long Vũ tập đoàn sở hữu tài sản đều thuộc loại ngài cùng tiểu công tử danh nghĩa.”

Đặng thê đầu tiên là cười cười, vui mừng mà lại thoải mái, bất quá nàng lập tức lại hơi hơi nhíu mày: “Ta đối công ty nghiệp vụ không biết gì cả, đặt tên lại còn nhỏ. Này đó tài sản ở chúng ta trong tay không cần đập hư mới tốt.”

“Này ngài không cần lo lắng. Ta sẽ cam kết xuất sắc nhất chức nghiệp quản lý người đến quản lý công ty nghiệp vụ. Ngài chỉ đề ý bồi dưỡng tiểu công tử hảo hảo đến trường, chờ hẳn học thành sau là có thể tiếp quản công ty nghiệp vụ.” A Hoa nói tới đây, đã thấy chủ nhân mày vẫn chưa giãn ra khai, liền lại bổ sung thêm, “Ngài yên tâm đi, ta sẽ quản hảo những người đó. Chỉ cần ta sống, Long Vũ tập đoàn liền vĩnh viễn họ đặt!”

Đặng thê xem A Hoa, tựa hồ phẩm ra đối phương trong giọng nói kiên định mà lại hung ác ý tứ hàm xúc. Một lát sau nàng quay đầu vỗ vỗ bên cạnh đặt tên, ôn nhu nói: “Con, người trước lên lầu đọc sách đi. Mẹ cùng hoa ca lại nói vài câu, một hồi sẽ.”

Đặng tên gật gật đầu, đứng dậy hướng cửa thang lầu đi đến. A Hoa cũng đi theo đứng lên, hơi hơi cung thân thể nhìn theo đối phương rời đi.

“Người ngồi xuống đi.” Đặng thê tiếp đón A Hoa, “Chúng ta làm người đều giống người trong nhà. Ta cùng Đặng Hoa thì khí không giống với, người ở trước mặt ta không cần lớn như vậy quy củ.”

A Hoa trong miệng đáp ứng , nhưng thẳng đến đặng tên thân ảnh biến mất sau, hần mới lại lần nữa ngồi trở lại trên sofa.

Đặng thê lại bắt đầu lật xem trong tay kia mấy phần văn kiện, lần này nàng nhìn xem rất nhỏ, thẳng đến năm sáu phút sau mới đem văn kiện buông. Sau đó nàng chuyển mục hướng A Hoa chăm chú nhìn một lát, đột nhiên hỏi nói:“Người nói với ta lời nói thật đi, lăng hằng can cùng Mông Phương Lượng, bọn họ đến cùng là chết như thế nào?”

A Hoa ánh mắt hơi hơi cúi một chút, im lặng xem chính mình mũi chân. Hần biết chính mình không có quyền lực ở chủ nhân trước mặt nói dối, hần phải kiếm một cái thích hợp tìm từ. Thật lâu sau sau hần ngẩng đầu lên, trịnh trọng nói:“Bọn họ đều muốn được đến không nên được đến gì đó, cho nên bọn họ mới có thể tử.”

Đặng thê nhẹ nhàng mà thở dài, nói:“Có lẽ ta không nên hỏi nhiều Đặng Hoa trước kia luôn báo cho ta, nên nam nhân đi xử lý sự tình, nữ nhân không cần lo cho. Chính là rất nhiều chuyện, có nguyên nhân còn có quả, ta luôn luôn đều tin tưởng..... Khả hần cho tới bây giờ không nghe ta” Nói nơi này, nữ nhân thanh âm có chút ngạnh ở, nàng xem cách đó không xa Đặng Hoa di ảnh, hai mắt đầm lệ mông lung.

“Mạng của ta vốn chính là đặng tổng cấp --” A Hoa hít sâu một hơi, thản nhiên nói,“Chỉ cần là vì đặng gia, mặc kệ có loại gì quả, ta đều nhận .”

Xem đôi phương kia kiên định biểu cảm, đặng thê biết chính mình đã không có khả năng thay đổi này đó nam nhân làm việc phương thức. Nàng xoa xoa khóe mắt nước mắt, bỗng nhiên còn nói thêm:“Dem người thủ cho ta.”

A Hoa sững sốt một chút, không biết đôi phương muốn làm gì. Bất quá hần vẫn là tuân mệnh nâng lên tay phải, duỗi đến nữ nhân trước mặt.

Đặng thê theo chính mình tay phải trên cổ tay bắt tiếp theo xuyên phật châu, sau đó nhẹ nhàng bộ ở tại A Hoa cổ tay thượng.“Nhớ kỹ ta trong lời nói đi.” Nàng cuối cùng lại dặn một tiếng.

※※※

Ngày bảy tháng mười một rạng sáng một điểm ba mươi bảy phân.

A Hoa nằm ở khách sạn trên giường, hần hơi hơi bé khởi hai mắt, hô hấp dồn dập mà mỗi một.

Một cái yêu dã nữ từ xích thân thể thẩu đi lại, nàng lấy tay nhẹ vỗ về A Hoa ngực, trêu đùa nói:“Soái ca, nghĩ cái gì đâu?”

A Hoa cũng không sửa bậy, hần triển khai cánh tay đem nàng kia đẩy ra, sau đó trao qua đầu giường áo khoác, lấy ra ví tiền đến ném ở đối phương trên người, lạnh lùng nói:“Chính mình đem tiền sỏ hảo, mặc quần áo đi thôi.”

Nữ tử bữu môi, hơi có chút không thú vị bộ dáng. Nàng không rõ này nam nhân vì sao trở nên nhanh như vậy, vừa rồi còn nhiệt liệt như hỏa, trong nháy mắt cũng đã lãnh đạm đặc tượng sông băng giống nhau.

Cũng may hần phó trưởng thời điểm đồ không nét mực. Nữ tử nghĩ như vậy , khóe miệng lại khơi mào mỉm cười. Nàng mở ra ví tiền, từ giữa sỏ ra một chồng trăm nguyên tờ tiền lớn, sau đó liền cầm lấy tiền bắt đầu mặc quần áo. Nàng động tác nhanh nhẹn thật sự, hơn nữa muốn mặc quần áo lại thật sự không nhiều lắm, cho nên không đến 1 phút thời gian đã thu thập thỏa đáng .

“Soái ca, đừng quên ta a. Lần sau tưởng đùa thời điểm gọi điện thoại cho ta.” Nữ nhân ở trên tủ đầu giường buông một trương danh thiếp, lắc mông chi ly khai.

A Hoa đem tay vươn đến gối đầu hạ sờ soạng một lát, tìm được trước đây tận lực tháo xuống phật châu -- nếu ở làm kia sự kiện thời điểm còn mang theo phật châu, hần cảm thấy sẽ là đối nữ chủ nhân một loại tiết độc.

Mấy giờ trước, làm nữ chủ nhân đem phật châu mang ở trên tay hần thời điểm, hần hoàn toàn có thể cảm nhận được đối phương lương khổ dụng tâm. Nhưng hần chỉ có thể tại nội tâm chỗ sâu đáp lại lấy thần nhiên chua sót: Nhân ở giang hồ, thân bất do kỷ.

Thật lâu phía trước, hần cũng từng kỳ quái qua: Vì sao sẽ có nhiều người như vậy muốn giết đặng tông? Sau này hần dần dần minh bạch: Bọn họ vị trí thế giới chính là như vậy, hoặc là người giết người khác, hoặc là người bị người khác giết chết -- đây là bọn họ quy tắc.

Làm lăng hằng can cùng Mông Phương Lượng lần đầu tiên hiển lộ ra nuốt hết Long Vũ tập đoàn dã tâm khi, A

Hoa liền biết cùng hai người này quan hệ lại vô điều hòa khả năng. Nếu không giành trước đem đối phương dẫm nát dưới chân, như vậy chính mình liền tất nhiên sẽ bị đối thủ nhốt đánh vào địa ngục.

Làm Đặng Hoa sinh tiền thân nhất lại thủ hạ, A Hoa lựa chọn là không hề trì hoãn. Hắn ở mặt ngoài bất động thanh sắc lấy ổn định đối thủ, âm thầm tắc bắt đầu bày ra trí mạng thế công. Hắn biết chính mình chút không thể đại ý, bởi vì hắn địa vị cũng không pháp đồng hai vị phó tổng so sánh với, một khi ra tay không trúng, liền rất khó có xoay người cơ hội!

Làm hắn cũng không có nghĩ đến là, Mông Phương Lượng ngầm nhưng lại cũng có chính mình bàn tính. Hắn chủ động tìm được A Hoa, biểu đạt đối lãng hằng can vượt quyền hành vi phản cảm, đồng thời hắn còn âm thầm lộ ra khẩu phong, cố ý liên hợp A Hoa cùng “Làm điều lãng hằng can”.

A Hoa đương nhiên minh bạch, Mông Phương Lượng như vậy thái độ cũng không phải xuất phát từ đối Đặng thị gia tộc trung tâm. Hắn chính là không cam lòng vì lãng hằng can đoạt quyền làm giá y thôi.

Lãng mông hai người đều là Đặng Hoa hồi trước tranh đấu giành thiên hạ khi sinh tử huynh đệ, mà Mông Phương Lượng địa vị một lần còn tại lãng hằng can phía trên. Chính là sau này Mông Phương Lượng lấy được tội bỏ tù, ra lại giang hồ đã cảnh còn người mất. Đặng Hoa trên đời thời điểm hắn đồ không dám có không an phận chi tướng, vì thế liền tạm thời ngủ đông xuống dưới, ở trong tập đoàn mưu cái chức quan nhân tản, hình như có thoái ẩn chi ý.

Hiện tại Đặng Hoa đột nhiên tử vong, Long Vũ tập đoàn xuất hiện vĩ đại quyền lực chân không. Mông Phương Lượng đã tâm liền cũng một lần nữa xông xáo đứng lên. Mấy năm nay lãng hằng can càng ngày càng không đem hắn đề vào mắt, trong lòng hắn sớm oán hận chất chứa thâm hậu, chính là thế lực có hạn, khó có thể phát tác. Mà ngày đó tập đoàn cao tầng ở Long Vũ đại hạ gập gờ sau, Mông Phương Lượng sâu sắc bắt giữ đến A Hoa đối lãng hằng can bất mãn. Hắn cảm thấy chính mình cơ hội tới.

Nương vì đảng gia trừ hoạn danh nghĩa, liên hợp A Hoa diệt trừ lãng hằng can, sau đó chính mình liền có thể thuận lý thành chương đi lên Long Vũ tập đoàn thứ nhất đem giao ý -- này đó là Mông Phương Lượng trong lòng tính toán. A Hoa tiếp nhận rồi Mông Phương Lượng ám chỉ, hai người bắt đầu mưu đồ bí mật diệt trừ lãng hằng can kế hoạch. Mông Phương Lượng đặc ý nhận vì chính mình là không chế toàn cục kỳ thủ, nhưng trên thực tế, hắn lại chính là A Hoa hai ngón tay gian khinh niêm một viên quân cờ mà thôi.

Lúc này một khác khóa quân cờ xuất hiện vì A Hoa hành động cung cấp lớn hơn nữa tiện lợi. Tối hôm đó, A Hoa ở chính mình bãi lý ngẫu ngộ cùng đường Hàn Hạo. Vì thế một cái mượn đao giết người ý tưởng bắt đầu ở trong lòng hắn nổi lên thành hình.

A Hoa cấp Hàn Hạo cung cấp chỗ lánh nạn. Hàn Hạo tác bang A Hoa bày ra giả tá eumenides tên giết chết lăng mộ hai người mưu kế. Đồng thời bọn họ cũng tưởng thông qua như vậy phương thức chọc giận eumenides, đem này cộng đồng kẻ thù dẫn đến.

Hết thủy vận trù hoàn bị sau, A Hoa tìm được Mông Phương Lượng, nói cho đối phương: Hắn đã giả tạo eumenides “Tử hình thông tri đơn”, đem mượn này lý do đem lăng mộ hai người nhốt tại cùng gian trong văn phòng. Đến lúc đó Mông Phương Lượng liền có thể mượn dùng lực tượng thượng cơ quan, giả bạn thành eumenides giết chết lăng hăng can.

Mông Phương Lượng đối này kế hoạch thực cảm thấy hứng thú, bất quá một ít cụ thể chi tiết hắn còn không rất yên tâm.

“Ta đã già đi, nếu muốn sạch sẽ lưu loát giết chết một người cũng không dễ dàng.”

“Ta đến lúc đó sẽ an bài các người ở nghỉ ngơi phía trước dùng một ít thuốc ngủ. Như vậy người động thủ thời điểm, lăng hăng can hội ngủ đặc tượng người chết giống nhau. Hơn nữa người sau không cần trả lời cảnh sát gì vấn đề, bởi vì người lúc đó cũng ‘Đang ngủ’.”

“eumenides ‘Tử hình thông tri đơn’ là phát cho hai chúng ta nhân , cuối cùng lại chỉ có lăng hăng can một người đã chết, điểm này thế nào giải thích đâu?”

“Người đã làm qua lao, hiện tại là một cái cái tà quy chính hảo nhân. Cho nên eumenides không phải hẳn là đem người tên liệt ở thông tri đơn thượng. Người ở ngủ say thời điểm, đem này có thể chương hiển trong sạch tài liệu đặt ở đầu giường.eumenides thấy được này đó tài liệu, cho nên hắn lâm thời buông tha cho xử quyết suy nghĩ của người -- như vậy giải thích cũng không hợp tình hợp lý sao?”

Nghe xong A Hoa này phiên trả lời, Mông Phương Lượng cuối cùng bản khoản cũng bị đánh mất . Hắn hoàn toàn dựa theo A Hoa thiết kế chấp hành đối lăng hăng can mưu sát. Đặc thủ sau, hắn đem huyết y chờ vật theo cửa sổ bỏ xuống, sau đó trở lại chính mình trên giường, tiếp tục “Ngủ say”.

Nhưng là đến bước này mới thôi, A Hoa mưu kế mới hoàn thành một nửa. Hắn đã biết đến rồi Mông Phương Lượng là so với lăng hăng can càng thêm hung ác hồ lang đồ đệ, hắn lại có thể nào dễ dàng tha thứ đối phương ngủ say ở đẳng gia sừng sập thượng?

Vì thế A Hoa mang theo Hàn Hạo gặt hái . Làm văn phòng đại môn bị mở ra sau, Long ca cùng thủ hạ không chút nào ngoài ý muốn thẳng đến lãg hãg can mà đi, mà Hàn Hạo tắc nhanh chóng đưng đến Mông Phương Lượng bên giường. Làm như từng hình cảnh đội trưởng, Hàn Hạo giết người thủ pháp cực kì lưu loát, thanh tĩnh trạng thái Mông Phương Lượng chưa kịp phát ra gì tiếng vang liền bị hãm cắt đứt yết hầu, kia miệng vết thương hướng về phía nội tường, thậm chí liên một giọt máu tươi đều không có lây dính đến hãm trên người.

Trong một đêm, Long Vũ tập đoàn hai đại lão tổng đồng về hoàng tuyến. Long Vũ trong tập đoàn rút cuộc không có người có năng lực uy hiếp đến đăng tên mẫu tử an nguy.

Từ nay về sau ở kiểm hà sân thể dục, tuy rằng eumenides không có trùng kế hiện thân, nhưng A Hoa thành công mượn cảnh sát tay trừ bỏ Hàn Hạo. Hãm vốn tưởng rằng này kế hoạch đã họa thượng một cái hoàn mỹ dấu chấm tròn, nhưng không nghĩ tới ngày hôm qua lại khác sinh gợn sóng.

A Hoa trước đây cũng lo lãg gian xảo Mông Phương Lượng hội lưu có hậu chiêu. Cho nên hãm trước tiên ngay tại mông gia trong biệt thự trang bị nghe trộm trang bị, lấy theo dõi mông gia động thái. Hãm thậm chí còn chuyên môn an bày hai cái tiểu đệ ở mông gia tiểu khu nội tùy thời hậu mệnh. Như vậy một khi có cái gì gió thổi cỏ lay, bọn họ là có thể thường ở cảnh sát phía trước hóa giải nguy cơ.

Nguy cơ thật đúng xuất hiện . Ngày hôm qua buổi sáng, Mông Phương Lượng thê tử thu được một phong đúng giờ đưa phát chuyển nhanh, phát chuyển nhanh nội chứa nhất hộp băng từ. Băng từ trung thu nội dung rõ ràng đúng là A Hoa cùng Mông Phương Lượng mưu đồ bí mật khi đối thoại.

A Hoa biết này tất nhiên là Hàn Hạo bút tích. Có thể tưởng tượng, Hàn Hạo trộm lục này phân chứng có, nếu ở sân vận động hành động trung hãm bị A Hoa tính kế mà chết, kia này phân chứng có sẽ gặp ở ngày thứ hai ký đến Mông Phương Lượng trong nhà. Mà từ Mông Phương Lượng gia nhân báo nguy, ngày sau A Hoa thủ hạ huynh đệ liền sẽ không đem này bút trưởng tính đến Hàn Hạo thê nhi trên đầu.

A Hoa bố trí ở Tĩnh An hoa viên hai cái tiểu đệ phát huy tác dụng. Bọn họ giả trang thành cảnh sát, đuổi ở 110 đã đến phía trước lừa đi rồi kia hộp băng ghi âm. Cũng không nghĩ đến đường lang bỏ thien, hoàng tước ở phía sau, một cái thần bí nam tử lại đột nhiên xuất hiện, đem băng ghi âm ngang nhiên cướp đi.

A Hoa ẩn ẩn đoán được người kia là ai, nhưng hãm lại đoán không ra đối phương dụng ý. Cũng mặc kệ thế nào, chỉ cần kia hộp băng ghi âm lưu lạc bên ngoài, chính mình mỗi một thiên đều sẽ giống ngủ ở thuốc nổ bao thượng giống nhau. Hãm thật sự không thích loại cảm giác này, cho dù ở nữ nhân trên người điên cuồng phát tiết cũng vô pháp giải quyết hãm buồn bực.

Ai biết kia bao thuốc nổ khi nào thì sẽ bị dẫn bạo đâu? A Hoa nhắm mắt lại trầm tư . Cuối cùng hấn thở dài buông tha cho , bởi vì kia thật sự là cái làm người ta vô pháp nắm lấy tên.

A Hoa đem phật châu đưa trên cổ tay, sau đó đứng dậy giống toilet đi đến. Hấn muốn hảo hảo tắm rửa một cái, tẩy đi trên người huyết tinh cùng bì trọc.

A Hoa này tắm đầy đủ tẩy sạch có 15 phút. Tẩy cả người gân cốt đều giãn ra mở ra, mềm nhũn hưởng thụ mười phần. Sau đó hấn đi ra toilet, nghĩ đến phòng xếp trong phòng khách đi phao chén trà nóng.

Hấn vừa mới đi ra phòng ngủ, cả người xóp cơ bắp đột nhiên khản trương đứng lên. Bởi vì hấn thấy trên sofa phòng khách nhưng lại ngồi ngay ngắn một cái bóng đen. Kia bóng đen nhìn thấy hấn xuất ra, còn chủ động thân nhiên nói:“Trà đã phao tốt lắm, tọa đi lại uống một chén đi.”

“Là người?!” A Hoa xem cái kia cao lớn nam tử, trong ánh mắt giống như muốn toát ra hỏa đên. Hấn hai đám chậm rãi nắm chặt, bày ra liều mạng nhất kích tư thái.

“Người không cần khản trương.” Nam tử trái lại tự mang trà lên uống một ngụm,“Nếu ta tưởng đối với người động thủ, ta căn bản là sẽ không ngồi ở chỗ này.”

Đúng vậy, đã hấn có thể tiến vào, như vậy có thể đối chính mình xuống tay cơ hội thật sự nhiều lắm. Hiện tại hấn như vậy an tọa như di, hiển nhiên là có cái khác dụng ý. Nghĩ tới này một tầng, A Hoa liền cũng thả lỏng một ít. Hấn đón đối phương đi qua, ngồi ở kia bóng đen đối diện. Sau đó hấn lạnh lùng hỏi:“Người muốn làm gì?”

Nam tử buông trong tay chén trà nói:“Làm giao dịch.”

“Giao dịch?” A Hoa cắn răng nói,“Giữa chúng ta chỉ có sinh tử, không có giao dịch.”

Nam tử cười nhẹ:“Sinh tử về sinh tử, giao dịch về giao dịch. Hoa ca ở trên đường lăn lộn nhiều năm như vậy, hấn là linh thanh đi.”

A Hoa trầm mặc một lát, không có phản bác đối phương cách nói. Vì thế kia nam tử liền theo trong túi lấy ra nhất kiện này nọ đổ lên A Hoa trước mặt:“Đây là ta lợi thế.”

A Hoa đồng tử rút một chút. Trên bàn gì đó là nhất hộp băng ghi âm, hẳn đương nhiên rõ ràng bên trong lục là cái gì nội dung.

“Vậy ngươi ra giá đâu?” Sau một lát, hẳn bình tĩnh thanh âm hỏi.

Nam tử thái độ trở nên nghiêm túc đứng lên: “Giúp ta chiếu cố một người.” Tay hắn mở ra, lộ ra bàn tay trung thủ sẵn một trương ảnh chụp.

Trên ảnh chụp là cái nhu nhược mà lại xinh đẹp nữ hài. A Hoa nhớ tới chính mình ở truy tra a thắng tử thời điểm, từng gặp qua này nữ hài.

“Vì sao muốn ta chiếu cố nàng?” A Hoa lược nheo lại mắt hỏi.

“Bởi vì ngươi vốn chính là một cái bảo tiêu.” Nam tử mang theo tán dương mỉm cười nói, “Hơn nữa ta tin tưởng, trên thế giới này, không có cái thứ hai bảo tiêu hội so với ngươi càng thêm làm hết phận sự.”

Tuy rằng đối kia nam tử có cừu hận thấu xương, nhưng có thể được đến đối phương khen ngợi vẫn là nường A Hoa trên mặt có chút ý cười, bất quá hẳn vẫn có nghi vấn: “Chính ngươi chiếu cố không xong nàng sao?”

“Ta đã nắm chắc không xong vận mệnh của ta.” Nam tử trầm mặc một lát, sau đó dùng một loại mang theo mê mang ngữ khí nói, “Ta không thể không đi quấy nhiễu một cái đáng sợ nhân, ta không biết làm như vậy sẽ có thể nào hậu quả -- nhưng ta phải đi làm. Cho nên ta phải đem một sự tình trước phó thác hảo.”

A Hoa chậm rãi gật gật đầu, xem ra là nhận rồi nam tử cách nói. Sau đó hẳn vươn tay đi, đem kia Trương Chiếu Phiến thu đứng lên.

Nam tử mỉm cười nói một tiếng: “Cám ơn.”

A Hoa lại mặt trầm như nước: “Hiện tại chúng ta thanh toán xong.”

“Ta minh bạch.” Nam tử trịnh trọng chuyện lạ nói, “Lần sau gặp mặt thời điểm, giữa chúng ta liền chỉ có sinh tử.”

“Tốt lắm.” A Hoa cũng bung lên một ly trà, hẩn nhẹ nhàng mà xuyết một ngụm, bỗng nhiên lại hỏi, “Người nói cái kia đáng sợ nhân là ai?”

“Như thế nào?” Nam tử hếch lên mày đầu hỏi lại.

“Người nợ ta một cái mệnh --” A Hoa lạnh lùng trả lời, “-- cho nên ta không hy vọng người bị chết quá sớm.”

Nam tử chậm rãi liếm môi, tựa hồ cận là nói ra cái kia tên cũng cần rất lớn dũng khí. Thật lâu sau sau, hẩn rốt cục mới phun ra kia hai chữ đến.

“Đinh Khoa.”

Chương 24 nghi hung vẽ giống

Ngày bảy tháng mười một buổi sáng bảy giờ mười bảy phân.

Hình cảnh đại đội văn phòng.

Trừ bỏ Liễu Tùng ở ngoài, tứ nhất bát chuyên án tổ thành viên tề tụ ở hội nghị trước bàn. Đang ngồi còn có một gã người ngoài biên chế nhân viên: Tiền hình cảnh đội đội trưởng, hiện “Hắc ma lực quán bar” lão bản Hoàng Kiệt Viễn.

Còn chưa tới bình thường đi làm thời gian, cho nên mọi người trên mặt bao nhiêu đều mang theo chút đồng hồ sinh học bị đánh vỡ sau mỗi mệ. Nhất là Hoàng Kiệt Viễn, ở hẩn nghỉ ngơi thời gian biểu lý, giờ phút này hẩn là vừa mới tiến vào say sưa đi vào giấc ngủ trạng thái.

Tùng cái tham dự hội nghị giả trước mặt trên bàn đều bãi hai loại này nọ: Một ly tốt nhất nùng trà cùng một chồng thật dày văn kiện tư liệu.

“Thật xin lỗi sớm như vậy liền đem đại gia triệu tập đi lại.” Chủ trì hội nghị La Phi đơn giản đánh cái tiếp đón, lập tức liền chuyển thành nghiêm túc miệng, “Nhưng tình huống lần này phi thường khẩn cấp, đại gia mau chóng điều chỉnh một chút, đem tốt nhất công tác trạng thái lấy ra.”

Nói xong những lời này sau, hẩn liền quay đầu phân phó bên cạnh doãn kiểm: “Bắt đầu đi.”

Doãn kiểm mở ra trong tay hình chiếu chót mở, đem một bức xem xét tốt ảnh chụp văn kiện đưa lên đến phòng họp chính tiền phương màn trắng thượng. Một đoạn giống như đã từng quen biết văn tự liền hiện ra ở tại mọi người trước mắt.

【 tử hình thông tri đơn

Chịu hình nhân: Nhất nhất nhị bầm thây án hung thủ

Hành vi phạm tội: Cố ý giết người

Chấp hành ngày: Ngày bảy tháng mười một

Chấp hành nhân:eumenides】

“Này phân tử hình thông tri riêng là hôm nay sáu giờ sáng hai mươi phân đưa tới được.” Doãn kiểm giải thích nói,“La Phi lập tức liền cho ta biết an bày hội nghị, cùng đại gia thương thảo đối sách.”

Xem này phân mới nhất tử hình thông tri đơn, mọi người liền minh bạch La Phi trong miệng “Khẩn cấp” Hai chữ hàm nghĩa: Thông tri đơn thượng chấp hành ngày đúng là hôm nay! Này ý nghĩa cảnh sát cùng eumenides trong lúc đó tân một vòng so đo đã lửa sém lông mày. Đương nhiên, này phân thông tri đơn thượng đáng giá chú ý địa phương cũng không chỉ tại thời gian thượng.

Tăng Nhật Hoa đầu tiên gãi da đầu, phát biểu chính mình hoang mang:“Nhất nhất nhị bầm thây án? Hắc, này án tử hung thủ ở nơi nào?”

“Đây là chúng ta đầu tiên muốn đối mặt vấn đề.” La Phi chính sắc nói,“Mà eumenides lưu cho chúng ta thời gian, nhiều nhất cũng chỉ có không đến mười bảy mấy giờ .”

La Phi trong giọng nói logic phi thường rõ ràng: Cảnh sát nếu muốn ngăn chặn eumenides, trước hết tìm được nhất nhất nhị bầm thây án hung thủ, mà cái này công tác chỉ có ở hôm nay hoàn thành mới có ý nghĩa. Bởi vì eumenides tử hình thông tri đơn còn chưa bao giờ từng có hư ngôn, hần lần này xuống tay thời gian tuyệt sẽ không vượt qua ngày bảy tháng mười một đêm khuya hai mươi tư điểm.

“Mười bảy mấy giờ..... Chúng ta đầu tiên muốn phá điều nhất cộc mười năm thời gian đều phá không được án tử, sau đó còn muốn tìm được cái kia hung thủ, tiếp lại nhằm vào eumenides bố trí tương ứng tác chiến kế hoạch.....” Tăng Nhật Hoa khoa trương a nhếch miệng,“Này, điều này sao có thể đâu?”

Trên hội trường những người khác cũng cùng hai mặt nhìn nhau, trầm mặc không nói. Đích xác, vô luận theo người nào góc độ đến phân tích, này đều cơ hồ là cái không có khả năng hoàn thành nhiệm vụ. Chỉ có La Phi vẫn như cũ vẫn duy trì kiên định ánh mắt:“Mặc kệ thế nào, đối phương đã phát đến khiêu chiến thư, chúng ta cũng chỉ có toàn lực nghênh chiến. Mà ta theo cảnh nhiều năm như vậy, sớm minh bạch một cái đạo lý: Trên thế giới này, cũng không có cái gì không có khả năng sự tình.”

Này phiên lêng keng hữu lực lời nói như là cấp mọi người rót vào nhất tể cường tâm châm, mỗi người tinh thần đều phấn chấn không ít. Mà đoán kiếm cũng theo ở phía sau phụ họa nói:“La đội nói không sai. Đã eumenides có thể tìm được cái kia hung thủ, chúng ta vì sao không thể? Chúng ta sở nắm giữ tư liệu cùng tin tức, vô luận như thế nào đều sẽ không so với eumenides thiếu đi?”

“eumenides.....” Hoàng Kiệt Viễn giờ phút này chậm rãi lắc đầu,“..... Các người tin tưởng hẳn thật sự tìm được nhất nhất nhị án kiện hung thủ?” Hẳn đúng là bởi vì nhất nhất nhị án kiện bị miễn chức, từ nay về sau mười năm đau khổ truy hung lại không hề kết quả. Nếu eumenides nhẹ nhàng như vậy tìm đến hung thủ, kia đối với hẳn chức nghiệp tôn nghiêm quả thực là một loại khó có thể nhận vũ nhục.

La Phi thực lý giải Hoàng Kiệt Viễn giờ phút này cảm thụ, hẳn chỉ có thể dùng một loại uyên chuyên phương thức nhắc nhở đối phương nhận sự thật.“eumenides cho tới bây giờ sẽ không ở tử hình thông tri đán thượng nói dối, điểm này ta tưởng đang ngồi chờ vị đều có thể đạt thành chung nhận thức.”

Mộ Kiếm Vân bọn người không tiếng động địa điểm đầu. Hoàng Kiệt Viễn lại sững sốt một lát sau, uể oải mà lại mờ mịt than dài một tiếng.

“Người này. Ta nói gần nhất vài ngày thế nào mai danh ẩn tích, nguyên lai là đi thăm dò nhất nhất nhị án kiện đi.” Lại nghe Tăng Nhật Hoa hoàng lão đại nói,“Bất quá hẳn làm này án kiện làm gì? Là muốn phân tán chúng ta lực chú ý? Vẫn là cố ý khoe ra, cười nhạo cảnh sát vô năng?”

Mộ Kiếm Vân lập tức phản bác Tăng Nhật Hoa luận điểm:“Này giai đoạn hẳn không có nhân tâm làm khác án tử, hẳn chỉ quan tâm chính mình thân thể. Hẳn đuổi theo tra nhất nhất nhị án kiện hung phạm, ta cảm thấy chỉ có một loại khả năng tính: Theo này khởi án kiện trung có lẽ có thể liên lụy ra Đỉnh Khoa rơi xuống.”

Tăng Nhật Hoa trợn tròn mắt, tựa hồ có chút không quá lý giải bộ dáng. Vì thế Mộ Kiếm Vân lại tiếp tục giải thích nói:“Năm đó đúng là bởi vì nhất nhất nhị án kiện áp lực, cho nên Đỉnh Khoa mới triệt để quy ẩn. Mà eumenides muốn tra rõ ràng thân phụ bị bắn chết chân tướng, phải tìm được Đỉnh Khoa. Cho nên hẳn sẽ tưởng đến lấy nhất nhất nhị án kiện làm đột phá khẩu đi.”

Tăng Nhật Hoa “Nga” một tiếng, sau đó lại cân nhắc một lát, nói:“Kia hẳn thế nào cái ý tứ? Giết nhất nhất nhị án kiện hung phạm, kia Đỉnh Khoa cũng liền không tất yếu lại giấu kín đi lên sao?”

“Nếu Đinh Khoa thoát ản quả thật là vì vô lực phá giải nhất nhất nhĩ án kiện, kia ý nghĩ là có thể nói thông . Quấy nhiễu chính mình nhiều năm huyết án hung thủ bị người khác giết chết , vô luận theo lòng hiếu kỳ cùng áp lực phóng thích góc độ, Đinh Khoa đều quyết không hội không hề phản ứng đi?” Nói tới đây, Mộ Kiếm Vân lược tạm dừng một lát, sau đó lại thay đổi một cái góc độ phân tích nói,“Đương nhiên, chúng ta cũng không thể bỏ qua thứ hai loại khả năng: Đinh Khoa thoát ản có lẽ cùng nhất nhất nhĩ án kiện trung mỗi cái thâm trình tự giấu kín có liên quan. Nếu là này tình huống, kia eumenides chỉ cần đào ra nhất nhất nhĩ án kiện chân tướng, tịch này tìm được Đinh Khoa liền cũng có nắm chắc .”

“Đúng vậy.” Tăng Nhật Hoa liên tục gật đầu, đối Mộ Kiếm Vân này phiên lý luận phi thường tán thành,“Nói như vậy trong lời nói, chúng ta cũng hẳn là sớm một chút đem tầm mắt nhắm ngay nhất nhất nhĩ án kiện mới đúng a. Hiện tại nường eumenides chiếm tiên cơ, chúng ta đã có thể bị động !”

La Phi than nhẹ một tiếng, vẻ mặt có vẻ có chút bất đắc dĩ. Trên thực tế từ lúc vài ngày phía trước hẳn cũng đã một đường truy tra đến Hoàng Kiệt Viễn quán bar, thậm chí đã nhằm vào nhất nhất nhĩ huyết án chi tiết triển khai qua một ít tham thảo. Chính là sau này nửa đường lại đột nhiên sát ra Long Vũ đại hạ giết người sự kiện, khiến cho chính mình không thể không phân tâm đi đối phó Hàn Hạo cùng A Hoa hai cái khó chơi nhân vật. Hiện tại tuy rằng sau cùng nhau án kiện chuyện thực đã cơ bản trong sáng, Hàn Hạo cũng đền tội , nhưng eumenides lại thừa dịp này khoảng cách ngư ông đắc lợi, đem cuộc đấu bộ pháp thưởng ở tại cảnh sát đăng trước.

Bất quá hiện tại đây dựa cho này đó cảm khái là không hề ý nghĩa , ít nhất eumenides cũng không có trái lại tự tuyệt trần mà đi, hẳn vẫn là cấp cảnh sát để lại đuôi theo cơ hội -- cụ thể có thể hay không vượt qua sẽ xem cảnh sát thực lực của chính mình . Nghĩ đến đây, La Phi liền quyết định nắm chặt đem mọi người ý nghĩ dẫn hướng chính đề, vì thế hẳn thanh thanh cổ họng nói:“Tốt lắm. Trước mắt thế cục đại gia đều đã minh bạch. Khác nói cũng không cần nhiều lời -- chúng ta phải dùng ngắn nhất thời gian tập trung nhất nhất nhĩ án kiện hung phạm. Khó khăn là tồn tại , dù sao này khởi án kiện đã qua đi mười năm, hơn nữa đang ngồi đại bộ phận đồng chí đối tình tiết vụ án chẳng phải thực hiểu biết. Cho nên ta cố ý đem năm đó hồ sơ tất cả đều sao chép tốt lắm, mỗi người một phần. Ta cấp đại gia nửa giờ đọc này đó tư liệu, nửa giờ sau, chúng ta lại tập trung thảo luận.”

Nói xong những lời này sau, La Phi đầu tiên đi đầu cầm lấy chính mình trước mặt kia đôi tư liệu lật xem đứng lên. Cái khác tham dự hội nghị giả cũng đều mô phỏng, trên hội trường trong lúc nhất thời trở nên yên tĩnh không tiếng động.

Tuy rằng đều là chuyên án tổ viên, nhưng mọi người ở lật xem tư liệu khi biểu hiện cũng có sở bất đồng. La Phi bởi vì trước đây liền đã xem qua một lần, cho nên hẳn hiện tại chính là một bên suy ngẫm, một bên dựa theo ý nghĩ tiến triển chọn lựa tương ứng đoạn trọng điểm nghiên đọc; Ở bên người hẳn doãn kiểm tắc muốn cẩn thận nhiều lắm, hẳn một tờ một tờ án trình tự lật xem, một bên xem còn một bên ở trên laptop ghi lại cái gì; Đồng dạng là một tờ một tờ bay qua đi, Tăng Nhật Hoa đọc tốc độ cũng rất mau, chỉ có ở phiên đến án phát hiện trạng này cực độ huyết tinh ảnh chụp khi, hẳn mới có thể nhe răng trợn mắt nhiều xem vài lần; Mộ Kiếm Vân lại cùng Tăng Nhật Hoa hoàn toàn tương phản, chỉ cần gặp được có ảnh chụp chương và tiết, nàng đều rõ ràng nhắm mắt lại trực tiếp khiêu qua, dù vậy, theo đọc xâm nhập, nàng hô hấp vẫn là dừng càng ngày càng dồn dập, như là có chút không chịu nổi bộ dáng.

Ở sở hữu nhân giữa, tâm tình tối phức tạp đọc giả làm chúc Hoàng Kiệt Viễn . Đây đó tư liệu đại bộ phận đều là

năm đó hắn tự tay sửa sang lại xuất ra , hiện tại một lần nữa lật xem, mỗi một trang đều sẽ đem suy nghĩ của hắn mang về đến từng trong trí nhớ. Đó là một đoạn xen lẫn phần nộ, khuấy nhục cùng bất đắc dĩ năm tháng, này đó rồi rầm tình cảm cho tới bây giờ còn đang tra tấn hắn. Không quá nhiều lâu, hắn lực chú ý liền hoàn toàn thoát ly trong tay tư liệu, ánh mắt cũng kinh ngạc định ở chỗ cái hư vô tiêu điểm thượng, không biết suy nghĩ cái gì. Thẳng đến hắn nghe thấy La Phi thanh âm ở kêu chính mình, mới từ một mảnh sững sờ trung tránh thoát đi lại.

“Lão hoàng, người đối này án tử hiểu biết nhất , cho nên xin mời người trước nói một chút đi.” Nửa giờ đã qua đi, La Phi chính xem Hoàng Kiệt Viễn nói, “Thời gian cấp bách, đại gia không có khả năng nhìn xem rất tế -- có người trụ cột, có thể tạo được làm ít công to hiệu quả.”

Hoàng Kiệt Viễn gật gật đầu, hít sâu một hơi, đồng thời vân vê chính mình suy nghĩ. Sau đó hắn liền đem án kiện một ít chi tiết, trước kia chuyên án tổ tổng kết ra đến tin tức cùng với chính mình sau này khởi đầu “Hắc ma lực quán bar” ý nghĩ nghiêm cẩn giảng giải một lần. Đang ngồi giả biết theo trong miệng hắn được đến tin tức lượng chi sợ so với kia nhất chính điệp tư liệu còn càng có giá trị, cho nên một đám đều ở bên nhĩ lắng nghe, không dám có đôi câu vài lời sơ hờ.

Đối với rất nhiều nội dung, La Phi cùng Mộ Kiếm Vân đã là lần thứ hai nghe nói. Bất quá lần này trạng thái lại cùng vài ngày trước ở “Hắc ma lực quán bar” Khi hoàn toàn bất đồng. Lúc đó bọn họ chính là đem này khởi án kiện làm là truy tìm Đinh Khoa rơi xuống khi gặp được một cái nhạc đệm, cho nên chính là vừa nghe mà qua, vẫn chưa triển khai châm chích xâm nhập suy xét. Hiện tại lại nghe khi, cũng là thừa nhận eumenides gây gấp áp lực, bọn họ trong đầu mỗi một cái tế bào đều bị điều động lên, toàn tốc vận chuyển , kiệt lực ở trùng trùng sương mù trung tìm kiếm đến quang minh phương hướng.

Đoãn kiếm cùng Tăng Nhật Hoa đã ở đi theo Hoàng Kiệt Viễn giảng thuật nhủ mi trầm tư, nhất là người sau tung ra màu đen kim loại nặng âm nhạc giết người lý luận khi, bọn họ lại biểu hiện ra nồng hậu hứng thú. Rốt cục đợi đến Hoàng Kiệt Viễn nói xong, Tăng Nhật Hoa dẫn đầu kiếm chế không được ồn ào đứng lên: “Đúng đúng, người nói cái loại này âm nhạc ta ở trên mạng cũng nghe qua. Thật là thực biến thái ! Ta cảm thấy có thể thích loại này âm nhạc nhân, tâm lý bao nhiêu đều có chút tật bệnh đi? Cho nên người nói này âm nhạc có khả năng chính là giết người môi giới, ta phi thường tán thành. Hắc hắc, ta còn nói đâu, người làm sao có thể đi mở như vậy một cái quán bar? Nguyên lai là có khác thâm nghĩa a! Bội phục bội phục.”

Mộ Kiếm Vân lườm Tăng Nhật Hoa liếc mắt một cái, cảm thấy đối phương vô nghĩa hơi chút hơn chút. Tăng Nhật Hoa thức thời dừng lại khẩu, lại nghe Mộ Kiếm Vân hỏi Hoàng Kiệt Viễn nói: “Lão hoàng, lần trước ta cùng La đội ở quán bar thời điểm, người có vẻ là tập trung một cái đầu bếp -- sau này điều tra tình huống thế nào?”

Hoàng Kiệt Viễn lắc đầu: “Hắn là không phải hắn. Mười năm trước án phát thời điểm, hắn nữ nhi vừa vận sinh ra. Ta theo nhiều phương diện hiểu biết qua , kia một trận hắn cả ngày đều ở trong nhà chiếu cố thể nhi, cũng không có gây thời cơ.”

“Như vậy nhiều năm như vậy trong thời gian, người liên không có tìm được một cái các phương diện điều kiện đều phù hợp khả nghi đối tượng sao?” Tăng Nhật Hoa lại nhìn không được ngắt lời hỏi.

Hoàng Kiệt Viễn có chút bất đắc dĩ thở dài: “Quả thật là một cái điều không có. Bản thân có thể ở trong quán bar thông qua đạo công thí nghiệm nhân cũng rất thiếu, ngẫu nhiên có thông qua, nếu không chính là gây thời gian không phù hợp, nếu không chính là không cụ bị gây hoàn cảnh.....”

“Đợi chút.” Tăng Nhật Hoa đánh gãy đối phương trong lời nói, “Ta cảm thấy chỗ này có chút vấn đề đâu! Người vì sao nhất định phải tìm đạo công phi thường kỹ càng đối tượng? Cho dù này thật phiền phi thường bạc, chẳng lẽ không có thể là dùng thiết thực cơ nhất loại công cụ chế tạo ra đến sao?”

“Dùng thiết thực cơ trong lời nói, sẽ không rất phù hợp gây giả tâm lý miêu tả.” Nói những lời này cũng là Mộ Kiếm Vân.

“Nga?” Tăng Nhật Hoa bay phi lông mày, làm ra nguyên nghe này tường biểu cảm.

“Bởi vì đem cái chết giả thi thể cắt thành thịt phiến, này vốn chính là một loại biến thái hành vi. Hung thủ nhất định là ở giết hại thi thể trong quá trình hưởng thụ đến nào đó khoái cảm, cho nên mới hội thực thi như vậy hành vi. Nếu sử dụng thiết thực cơ trong lời nói, hắn đoạt được đến khoái cảm liền đại đại rơi chậm lại.”

“Ý của người là, chỉ cần đem thi thể làm thành thịt phiến đối hung thủ là không có gì ý nghĩa? Hắn muốn chính là tự mình động thủ đi thiết cái kia quá trình?”

Mộ Kiếm Vân gật gật đầu: “Không sai.”

“Này..... Này thật sự là.....” Tăng Nhật Hoa a miệng nghẹn nửa ngày, bài trừ vài cái từ đến, “Súc sinh..... Không, hắn là ma quỷ!”

“Kỳ thật vị tất cần theo tâm lý học góc độ đến phân tích cũng có thể bài trừ sử dụng thiết thực cơ khả năng tính.” Hoàng Kiệt Viễn giờ phút này lại nói tiếp, “Bởi vì dùng xong thiết thực cơ trong lời nói, sở hữu thịt phiến dày độ hắn là đều là đều đều. Nhưng là hiện trường tìm được người chết di khối cũng như vậy. Này thịt phiến có bạc có hậu, vừa thấy chính là từ nhân thủ công cắt thành.”

“Là như thế này a?” Tăng Nhật Hoa một bên nói thầm , một bên theo trong tư liệu lục ra một trương đôi mấn thịt phiến ảnh chụp, ghé vào cái mũi phía trước tinh tế đoan trang. Ngồi ở bên người hấn Mộ Kiếm Vân nguyên bản luôn luôn chú ý người trước hành động, giờ phút này vội vàng đem ánh mắt dời đi khai đi, không muốn đi tiếp xúc này huyết tinh hình ảnh.

“Quả thật như thế đâu.” Sau một lát, Tăng Nhật Hoa đem ảnh chụp thả lại đến trên bàn, mang theo chút phần nô ngữ khi nói.

La Phi thật lâu không nói chuyện , nhưng hấn luôn luôn tại chú ý Tăng Nhật Hoa đám người thảo luận. Giờ phút này hấn lại thám qua thân đi, đem Tăng Nhật Hoa bỏ lại ảnh chụp nhất đi lại, nhìn sau một lát, ánh mắt của hấn run sợ run sợ, tựa hồ có chút ý tưởng.

“Của các người ý nghĩ có lẽ đều là đối với .” Hấn theo thứ tự nhìn nhìn Mộ Kiếm Vân cùng hoàng Nhật Hoa, “Nhưng kết luận lại vị tất chính xác.”

“Ân?” Mộ hoàng hai người đồng thời dùng hoang mang ánh mắt nhìn lại La Phi.

Lại nghe La Phi lại tiếp tục nói: “Nếu hấn chính là dùng thiết thịt cơ cắt bộ phận thịt phiến, cái khác đều là lấy tay thiết đâu? Sau đó đem hai bộ phận sam ở cùng nhau, cũng có thể tạo thành độ dày không cùng cảm giác đi?”

Hoàng Kiệt Viễn sừng sốt một chút, hỏi lại: “Khả hấn vì sao muốn làm như vậy? Lại dùng thủ lại dùng thiết thịt cơ , theo hấn hành vi mục đích tính đi lên nói, bản thân liền vô pháp thống nhất nha?”

“Lấy tay thiết là vì thỏa mãn hấn nào đó biến thái dục vọng, dùng thiết thịt cơ còn lại là vì tạo thành một loại lẫn lộn hiệu quả.” La Phi quơ quơ trong tay ảnh chụp, “Ta cẩn thận nhìn , hiện trường thịt phiến lý chỉ có nhất tiểu bộ phận thiết thật sự bạc, cho nên ta liền sinh ra như vậy đoán.”

“Đúng vậy, thật là như vậy. Chân chính rất mỏng thịt phiến cũng không nhiều.....” Hoàng Kiệt Viễn không cần xem ảnh chụp, sở hữu cảnh tượng cùng chi tiết sớm thật sâu lạc ở tại hấn trong đầu, “Cái khác thịt phiến, người thường muốn cắt ra đến cũng không là rất khó. Ân, chỉ cần là thường xuyên nấu cơm bà chủ nhà, hấn là đều có thể làm được.”

“Nhưng là kia nhất tiểu bộ phận rất mỏng thịt phiến, đã có thể dẫn đường cảnh sát tư duy, nhường cảnh sát cảm thấy: Hung thủ nhất định là cái đao công phi thường cẩn thận kỹ càng nhân -- tiến tới hội đối người này chức nghiệp phạm vi tiến hành bước đầu xác định.”

La Phi ý nghĩa lời nói đã phi thường rõ ràng, Hoàng Kiệt Viễn ngạc nhiên nói:“Ngươi là nói, cái kia tên ở giết hại thì thể phát tiết dục vọng thời điểm, cố ý dùng thiết thật cơ xử lý một phần thật khối, mục đích muốn nhường cảnh sát làm ra phán đoán sai lầm?”

“Không thể bài trừ như vậy khả năng tính.” La Phi vẫn duy trì nghiêm cẩn tìm từ,“Bởi vì này chút thật phiên cắt tiêu chuẩn tồn tại rõ ràng sai biệt.....”

Hoàng Kiệt Viễn lại khó có thể cam tâm:“Này có lẽ cùng hung phạm gây khi tâm tình có liên quan đi. Đôi khi áp lực đại, trình độ liên phát huy kém một chút; Hoặc là nói mỗi lần vừa mới bắt đầu thời điểm làm được rất cẩn thận, dần dần sẽ mất đi kiên nhẫn, động tác càng ngày càng thô ráp đâu?”

“Này cũng là hợp lý đoán.” La Phi đầu tiên là gật gật đầu, sau đó lại theo một cái khác góc độ phân tích nói,“Bắt quá mười năm trước cảnh sát liên tập trung bác sĩ, đồ tể chờ tương quan đám người tiến hành rồi trọng điểm xếp tra, từ nay về sau ngươi lại mấy năm như một ngày bày ra tỉ mỉ thiết kế cạm bẫy, mà này đó công tác nhưng không có gì thu hoạch. Dưới tình huống như vậy chúng ta hay không hẳn là thay đổi một chút ý nghĩ -- có lẽ lúc trước ở bước đầu tiên xác định điều tra phạm vi thời điểm liên đã xuất hiện lệch lạc?”

Hoàng Kiệt Viễn trầm mặc . Quả thật, đã tồn tại bất đồng khả năng tính, như vậy đem “Dùng đao kỹ xảo” làm phân biệt hung phạm tiêu can hiển nhiên là không thích hợp . Thật lâu sau sau, hắn mới cười khổ tự than thở nói:“Chẳng lẽ ta theo ngay từ đầu liền sai lầm rồi sao?”

“Ít nhất theo hiện tại xem ra, chúng ta hẳn là đem tìm tòi phạm vi ở khuếch đại một ít, không chỉ có là bác sĩ, đồ tể, đầu bếp này đó riêng đám người, cũng không gán là kỹ thuật cao siêu đao thủ.”

Tăng Nhật Hoa tiếp La Phi trong lời nói trà nói:“Lão hoàng a, ngươi sẽ không nên ở trong quán bar thiết trí cái kia kiểm nghiệm đao công đạo cụ đâu. Nếu không có cái kia này nọ tác quái, có lẽ ngươi đã sớm đem nhất nhất nhị án kiện hung thủ cào ra đến .”

Hoàng Kiệt Viễn lại bất đắc dĩ lắc đầu:“Nếu không thiết cái kia đao cụ, kia đáng giá hoài nghi đối tượng thật sự nhiều lắm. Ta đã không phải cảnh sát thân phận, căn bản không có năng lực đối sở hữu nhân triển khai điều tra.”

“Điều này cũng đúng.....” Tăng Nhật Hoa đẩy đẩy mắt kính phiền, tự giác có chút “Đừng nói chuyện không thất lưng đau” vị nhân.

“Hung ngại phạm vi vẫn là cần phải giới định -- phá án và bắt giam như vậy vụ án không đầu mối, đây là cảnh sát cần phải đổi mặt hàng đầu nhiệm vụ. Chính là hiện tại chúng ta theo phương diện khác một lần nữa lo lắng giới định phương pháp.” Nói tới đây, La Phi liền dùng ánh mắt nhìn quét đang ngồi mọi người, “Có ai nguyện ý đưa ra chút giải thích sao?”

Không có người nói chuyện, cũng không có nhân chủ động đi tiếp La Phi ánh mắt. Đại gia đều ở trầm tư, dù sao một cái quán triệt nhiều năm ý nghĩ vừa mới bị phủ định, nếu muốn thành lập khởi làm người ta tin phục tâm hệ thống là cần thời gian.

Sau một lát lại nghe doãn kiếm nói: “Ta cảm thấy lão hoàng về kim loại nặng âm nhạc kia bộ lý luận rất ý tứ, có lẽ chúng ta hẳn là hướng tới này phương hướng lại thâm lấy một chút.”

La Phi từ chối cho ý kiến “Ân” một tiếng, có vẻ cũng không hưng phấn. Bởi vì này bản không tính cái gì tân quan điểm, hơn nữa Hoàng Kiệt Viễn tại đây cái phương hướng thượng đã điều tra gần mười năm, có thể lấy gì đó chỉ sợ sớm lấy lần đi?

“Mộ lão sư, người đối này có ý kiến gì không đâu? Này cùng phạm tội tâm lý có liên quan, chúng ta đều muốn nghe một chút người phân tích.” Doãn kiếm lại quay đầu đối Mộ Kiếm Vân nói. Làm hội nghị hiện trường thư ký, hẳn tựa hồ có ý thức tưởng gây xích mích một chút nặng nề không khí. La Phi âm thầm khen ngợi: Ý nghĩ là cần cho nhau kích phát, nếu có thể hình thành nhiệt liệt thảo luận bầu không khí, kia hiệu quả hội so với mọi người đều tự độc tư tốt nhiều lắm.

“Tại đây một điểm thượng, ta đồng ý lão hoàng phân tích --” Mộ Kiếm Vân bị thành công đầu đã mở miệng, “-- khác loại âm nhạc thực khả năng đó là liên hệ hung phạm cùng người chết ràng buộc. Bởi vì này là người chết sinh tiền ham thích, mà này ham thích lại hoàn toàn cùng tử vong, bạo lực cập tính có liên quan. Căn cứ điểm này, hơn nữa năm đó những người khác đối người chết miêu tả, chúng ta có thể đại khái nghiên ngầm ra người chết sinh tiền tính cách đặc thù: Nàng hẳn là cái mẫn cảm nữ hài, tư duy phức tạp tính muốn vượt qua bạn cùng lứa tuổi. Cảnh này khiến nàng ở trong trường học có vẻ có chút quái gở, bởi vì nàng cảm thấy khác đồng học rất khó cùng chính mình sinh ra tư tưởng thượng cộng minh. Vì thế nàng đem giao tế ánh mắt phóng tới giáo ngoại, hung thủ cùng nàng chính là tại như vậy dưới tình huống quen biết đi.”

“Đợi chút.” Tăng Nhật Hoa bỗng nhiên vẫy vẫy tay, “Chúng ta có phải hay không tưởng phức tạp đâu? Tình huống cũng khả năng rất đơn giản: Cái kia biến thái hung thủ cùng thụ hại nhân trong lúc đó chính là ngẫu nhiên gặp nhau, mà đều không phải một loại xã giao tính phạm tội. Nếu nói như vậy, kia ham thích cùng ràng buộc linh tính phân tích không chỉ có dư thừa, thậm chí hội làm đạo chúng ta ý nghĩ đâu.”

“Không có khả năng là ngẫu nhiên xảy ra án kiện.” Hoàng Kiệt Viễn lập tức đưa ra phản bác, “Bởi vì hung phạm có thể đối người chết thì thể tiến hành như thể cẩn thận giết hại, thuyết minh án phát hiện trảng nhất định là cái tư mật tính phi thường tốt không gian. Mà lấy người chết cái loại này mẫn cảm mà lại nội hướng tính cách, quyết không sẽ cùng tùy một cái người xa lạ tiến vào như vậy không gian. Cho nên hung phạm ở gây phía trước, trước hết thông qua nào đó phương thức đã động người chết nội tâm thể giới, đạt được đối phương tín nhiệm mới được.”

Tăng Nhật Hoa giật mình “Nga” một tiếng, không lại nói cái gì. La Phi cũng gật gật đầu, đồng thời phân phó bên cạnh doãn kiểm: “Nơi này có một cái suy luận, hung phạm ở gây khi hẳn là có một sống một mình nơi, này nơi cụ bị phân thân cơ bản điều kiện -- người đem này trước nhớ kỹ.”

Doãn kiểm theo lời cầm lấy bút, ở trên laptop ghi lại đến:

“Hung phạm đặc thù:

1, sống một mình, chỗ ở giấu kín, có thể cung cấp phân thân nơi.”

La Phi lúc này lại nhìn về phía Mộ Kiếm Vân: “Mộ lão sư, mời người tiếp đi xuống nói.”

Mộ Kiếm Vân liền tiếp tục nói: “Hiện tại chúng ta có thể nếm thử một chút, đứng ở thụ hại giả góc độ thượng phân tích hung phạm sẽ là cái gì dạng nhân. Ta vừa rồi nói, người chết tính tình mẫn cảm, tư duy thành thực tính muốn vượt qua bình thường nữ hài, cho nên bạn cùng lứa tuổi rất khó giành được chiếm được nàng ưu ái. Hung phạm nếu muốn đạt được người chết tán thành, theo tâm lý tuổi đi lên nói ít nhất muốn so với người chết vượt qua năm tuổi đã ngoài.”

“Án phát khi người chết tiếp cận hai mươi tuổi, thì phải là nói, hung phạm tuổi này ít nhất ở hai mươi lăm tuổi đã ngoài?” Doãn kiểm tính toán rất nhanh một chút, hỏi, “Muốn hay không đem này nhớ kỹ?”

“Người nếu phải nhớ trong lời nói, trước viết hai mươi tám tuổi. Bởi vì ta vừa rồi nói là tâm lý tuổi, mà đối với hai mươi đến ba mươi tuổi nam nữ mà nói, nữ sinh tâm lý tuổi phổ biến là muốn vượt qua nam sinh, này chênh lệch ước chừng ở khoảng ba tuổi. Như vậy tương đương xuống dưới, hung phạm thực tế tuổi hẳn là so với người chết vượt qua tám tuổi đã ngoài -- trừ phi các người nhận vì hung phạm sẽ là một nữ tính.”

“Nữ tính? Kia làm sao có thể?” Doãn kiểm lắc đầu, ở trên laptop viết xuống thứ hai điều hung phạm tin tức:

“2, nam tính, án phát lúc đó linh ở hai mươi tám tuổi đã ngoài.”

Ở đoạn kiểm ghi lại đồng thời, Mộ Kiếm Vân đã bắt đầu phân tích: “Người chết là cái sinh viên, tính tình mẫn cảm, nội hướng, bao nhiêu mang theo chút thanh cao tự thưởng cảm xúc. Có thể tiếp cận năng, đạt được năng nguyên vẹn tin cậy hòa thân gần gũi, không chỉ có ngoại tại điều kiện muốn nói đi qua, học thức cùng nội hàm cũng ắt không thể thiếu. Cho nên hung phạm thứ ba điều đặc thù ta đề nghị người viết lên: Tướng mạo trung thượng, cao bằng cấp, có khá cao xã hội địa vị.”

“Này không nhất định đi?” Doãn kiểm lần này lại dừng lại bút, đưa ra một ít nghi ngờ, “Người chết chỗ chức nghiệp đại học, chẳng phải cái gì ưu tú trường học, năng tướng mạo cũng không xuất chúng. Cho nên năng đối kết giao giả yêu cầu hẳn là không như vậy cao đi?”

Mộ Kiếm Vân cười cười: “Người nói sai rồi, càng là người như vậy yêu cầu hội càng cao. Người chết mẫn cảm, thanh cao, nhưng chính mình các phương diện điều kiện đều cũng không xuất sắc, người như vậy thường thường hội có chứa một loại tên là ‘Hư vinh tính tự ti’ tâm lý. Năng khinh thường chung quanh cùng chính mình giống nhau nhân, đồng thời sẽ có một loại mãnh liệt tương dung nhập cao tăng thứ hoàn cảnh dục vọng, hi vọng tịch đến đây đề cao chính mình giá trị con người, bù lại trong lòng tự ti cảm xúc. Mà trái lại, tự thân điều kiện đã thực ưu việt nhân, ngược lại hội đối chung quanh sự vật nhìn xem tương đối đạm, bởi vì bọn họ đã không cần thiết dựa vào vài thứ kia đến chứng minh chính mình.”

Doãn kiểm cân nhắc một hồi, thật đúng là như vậy hội sự. Vì thế hẳn đem Mộ Kiếm Vân tổng kết thứ ba điều hung phạm đặc thù cũng ghi lại đến trên laptop, sau đó lại ngẩng đầu hỏi: “Ân, còn có sao?”

“Theo người chết góc độ đến phân tích trong lời nói, tạm thời chính là này đó . Kế tiếp cần theo hung phạm tự thân góc độ đến tiến hành phân tích.”

Doãn kiểm đem bút nắm ở trong tay, ngưng thần lấy đi. La Phi đám người cũng đều chuyên chú xem Mộ Kiếm Vân, cho dù là đối huyết án nghiên cứu hơn mười năm Hoàng Kiệt Viễn cũng bị này phiên cẩn thận tỉ mỉ tâm lý học phân tích thật sâu hấp dẫn ở, cảm giác ánh mắt mình đột nhiên sáng ngời rất nhiều dường như.

“Vừa rồi đã nói đến , hung phạm các phương diện điều kiện hẳn là cũng không sai, ít nhất là xa xa trội hơn người chết . Nhưng hẳn lại nguyện ý cùng người chết tiến hành xâm nhập kết giao, cho nên ta phân tích, người này hẳn là cái ‘Ân tính tự ti chứng’ người bệnh.”

“Ân tính tự ti chứng? Có ý tứ gì?” Doãn kiểm nói thầm một tiếng. Vừa rồi nói người chết “Hư vinh tính tự ti” Hoàn hảo lý giải, nhưng “Ân tính tự ti chứng” Này từ cũng là chưa bao giờ nghe nói.

“Ngoại tại điều kiện phi thường ưu việt nhân, tại nội tâm chỗ sâu lại có dấu một ít khó có thể hướng ra phía ngoài nhân ngôn nói tự ti cảm xúc. Như vậy mấu chốt tại tâm lý học thượng được xưng là ‘Ẩn tính tự ti chứng’. Người nếu lưu ý quan sát trong hiện thực cuộc sống đám người, sẽ phát hiện luôn có như vậy một lần loại nhân, hẳn tự thân điều kiện muốn xa xa trội hơn hẳn chung quanh hoàn cảnh -- nơi này theo như lời ‘Hoàn cảnh’ bao gồm phối ngẫu, sự nghiệp, giao tế vòng đời chút. Bình thường dưới tình huống, đại gia sẽ cảm thấy người như thế khuyết thiếu tiến tới tâm, không có theo đuổi. Nhưng trên thực tế, bọn họ thường thường chính là ‘Ẩn tính tự ti chứng’ người bệnh. Bọn họ có nào đó không muốn người biết chỗ thiếu hụt, mà chung quanh đám người chờ mong khiến cho bọn họ hấn khiếp cho đem loại này chỗ thiếu hụt bày ra đến, do đó hình thành một loại giấu ở ở sâu trong nội tâm, cùng ngăn nắp bề ngoài hình thành mãnh liệt tương phản tự ti cảm xúc. Tại đây loại cảm xúc khổng chế hạ, bọn họ hội tự hạ đáng người, dung nhập này cùng tự thân điều kiện không ăn khớp thấp đoan hoàn cảnh. Bởi vì tại đây loại thấp quả nhiên hoàn cảnh trung, bọn họ hội cũng có cảm giác an toàn.”

Đang ngồi mọi người đều tự gật đầu, minh bạch “Ẩn hình tự ti chứng” uẩn nghĩa. Bất quá Hoàng Kiệt Viễn lập tức liền tỏ vẻ ra một ít nghi ngờ: “Cái kia hung phạm chính là muốn tìm kiếm một cái gây mục tiêu, này khả không tính là cái gì bình thường kết giao, có thể dùng ‘Ẩn tính tự ti chứng’ lý luận đến phân tích hẳn sao?”

“Mặc kệ hung phạm là ôm cái dạng gì dục vọng đi tiếp cận người chết, nhân bản năng là sẽ không thay đổi.” Mộ Kiếm Vân đáp lại nói, “Đối nam nhân đến nói, ai không hi vọng tiếp xúc đến ưu tú mỹ nữ đâu? Các người liền tính là cùng nữ nhân cãi nhau, cũng sẽ hi vọng đối phương là mỹ nữ mà không phải xấu nữ đi? Đây là của các người bản năng, cùng làm việc mục đích tính không hề quan hệ.”

Này quả thực chính là không thể cãi lại chân lý. Bao gồm La Phi ở bên trong, đang ngồi sở hữu nam sĩ đều nhin không được uyển người mà cười.

“Cho nên nói, cho dù hung phạm lúc ban đầu đã nghĩ muốn gia hại người chết, hẳn cũng nên có ý thức đi lựa chọn một cái cùng tự thân điều kiện tương đương mỹ nữ mới đúng, một mỹ nữ không thể nghi ngờ có thể nhường hẳn ở phạm tội quá trình hưởng thụ đến lớn hơn nữa khoái cảm. Khả trên thực tế hẳn lại lựa chọn người chết này cực kì phổ thông nữ hài, này thuyết minh hẳn ở chỗ ta phương diện là khuyết thiếu tự tin, hẳn nhận vì chính mình chỉ có thể khống chế loại này trình tự góc thấp nữ hài, nếu không hẳn sẽ mất đi cảm giác an toàn.”

La Phi cảm giác được Mộ Kiếm Vân lời nói đang ở tiếp cận chỗ ta thực chất tính nội dung, liền mang theo hứng thú thật lớn truy vấn nói: “Kia hẳn tự ti đến cùng là nguyên tự cho người nào phương diện đâu?”

“Hung phạm thực có thể là ở một cái không trọn vẹn trong gia đình lớn lên, hoặc là ở thơ ấu thời điểm gặp qua thân nhân ngược đãi. Loại này khả năng tính ở 95% đã ngoài.”

“95%?” La Phi nhú nhú mày, “Nhu vậy cụ thể chữ số cũng là thông qua tâm lý phân tích xuất ra sao?”

Mộ Kiếm Vân lắc đầu: “Đương nhiên không phải. Đây chữ số nơi phát ra cho phạm tội hành vi học công tác thống kê quy luật. Tâm lý học là một môn tổng kết tính ngành học, cùng tiên nghiệm tính khoa học tự nhiên bất đồng, chúng ta vô pháp thành lập một cái phương trình, đem các loại ảnh hưởng ước số làm tham số mang nhập đi vào, sau đó liền có thể tính toán ra một người tâm lý trạng thái -- này tuyệt đối là không thể thực hiện được. Chúng ta có khả năng làm, chính là căn cứ một người hiện có trạng thái đến phỏng đoán từng phát sinh ở trên người hắn trải qua. Mà loại này phỏng đoán tối tin cậy căn cứ đó là đối dĩ vãng chứa nhiều án lệ tổng kết. Nước Mỹ liên bang điều tra cục chuyên môn thành lập một cái cấp dưới nghiên cứu cơ cấu, kỹ càng ghi lại ở toàn mỹ cảnh nội phát sinh qua các loại biến thái giết người sự kiện. Nghiên cứu nhân viên sẽ đem này đó hung án dựa theo gây thủ pháp, gây đối tượng chờ nhân tố tiến hành phân loại, sau đó tổng kết mỗi một thuộc loại án kiện trung gây giả cùng sở hữu đặc thù, này đó đặc thù bao gồm bề ngoài, hình thể, tính cách, chức nghiệp, ở lại hoàn cảnh cùng với năm mới trải qua đợi chút. Mà công tác thống kê biểu hiện, 95% đã ngoài biến thái giết người giả đều tăng gặp qua một cái nghĩ lại mà kinh sợ ấu. Đúng là này đó năm mới trải qua ở bọn họ trong lòng trước mắt khó có thể bù lại vết thương, cũng cuối cùng gây thành một loại cực kì vận vẹo tính cách.”

La Phi ngưng thần nghe xong, hắn suy nghĩ một hồi, lại trầm ngâm nói: “Kia 95%, trên thực tế là đối sở hữu biến thái giết người sự kiện công tác thống kê đi? Người vừa rồi nói còn có phân loại nghiên cứu, như vậy đối loại này giết hại thì thể hành vi, nước Mỹ nhân có hay không làm ra cái gì cụ thể nghiên cứu kết luận đâu?”

“Có!” Mộ Kiếm Vân một chữ lập tức nhường mọi người tinh thần đều vì này rung lên, sau đó nàng tường giải nói, “Nước Mỹ bang Ohio ở 198 chín năm phát sinh qua cùng nhau cùng loại án kiện. Hung phạm cũng là giết chết một gã nữ người bị hại, sau đó sắp chết giả thi thể phân cách, hơn nữa không nể này phiên đem thi khối cắt thành vụn vật thịt phiến. Sau này nghiên cứu chứng thực, hung phạm bởi vì ở thời thơ ấu gặp kẻ phụ đồng tính tính xâm hại, tạo thành hắn sau trưởng thành tâm lý tính tính công năng chướng ngại. Cho nên hắn vô pháp thông qua bình thường cách được đến tính thỏa mãn, mà hắn ở đối người bị hại thi thể tiến hành giết hại thời điểm, đè nén dục vọng lại có thể có thể phát tiết.”

La Phi đám người dường như là ở nghe nhất đường phạm tội tâm lý học tọa đàm, tất cả đều có một loại nhãn giới đại khai nhẹ nhàng vui vẻ cảm giác. Đoãn kiếm lại việc không kịp ở trên laptop viết xuống:

“4, ‘Ẩn tính tự ti chứng’ người bệnh, thơ ấu bất hạnh, sau khi thành niên có tâm lý tính tính công năng chướng ngại.”

La Phi chờ đoãn kiếm viết xong sau, đem laptop cầm lấy xem qua một lần, sau đó lại đưa cho Mộ Kiếm Vân: “Người xem, cho tới bây giờ nhớ được hay không chuẩn xác, còn có không có muốn bổ sung?”

Mộ Kiếm Vân hơi hơi nhìn lướt qua, chỉ vào thứ hai điều nói: “Về tuổi có thể viết lại chuẩn xác một điểm -- khoảng ba mươi tuổi.”

“Nga?” La Phi hiện ra chút không hiểu bộ dáng, lúc trước Mộ Kiếm Vân phân tích thời điểm chỉ nói hung phạm tuổi này phải làm ở hai mươi tám tuổi đã ngoài, cũng không có như vậy chuẩn xác giới định.

“Này cũng là môn thống kê thượng số liệu.” Mộ Kiếm Vân giải thích nói, “Nghiên cứu cho thấy, tuyệt đại đa số biến thái giết người già lần đầu tiên gây thời gian đều là ở khoảng ba mươi tuổi. Cứu này nguyên nhân, hẳn là cùng nhân loại tâm trí phát dục giai đoạn có liên quan, này đó biến thái giết người già tâm lý tật bệnh thường thường sẽ ở khoảng ba mươi tuổi thời điểm phát triển đến vô pháp khống chế nông nổi, cho nên bọn họ lần đầu tiên bùng nổ làm án cũng sẽ tại đây cái quãng thời gian.”

“Ân.” La Phi đem laptop tiếp nhận đến một lần nữa đặt ở doãn thân kiếm tiền, “Người đem tuổi sửa lại đi. Thuận tiện hơn nữa thứ năm điều đặc thù: Bản thị hộ khẩu.”

“Vì sao?” Hoàng Kiệt Viễn kinh ngạc hỏi. Lúc trước hắn từng đem ngoại lai lưu động nhân viên làm trọng điểm xếp đối chiếu tượng, mà La Phi hiện tại lại cấp ra hoàn toàn bất đồng phán đoán.

“Một cái khoảng ba mươi tuổi dân nhập cư, nếu muốn một người sống một mình trong lời nói, bình thường hội lựa chọn phòng cho thuê. Mà năm đó án phát sau, các người hẳn là đem thị nội sở hữu ngoại lai người thuê đều si cái lần đi? Không có thể si đến người này tung tích, thuyết minh hẳn là cái sinh trưởng ở địa phương, thực dễ dàng lừa dối che giấu người địa phương.”

La Phi trình bày hoàn chính mình quan điểm, đã thấy Mộ Kiếm Vân giống như ở khế lặc đầu. Hắn liền chủ động hỏi: “Mộ lão sư, người cảm thấy không đúng không?”

Mộ Kiếm Vân thẳng thắn đáp: “Phương diện này có chút vấn đề -- nếu hung phạm là người địa phương, tự nhiên có lợi cho hắn ứng phó cảnh sát triển khai đại bài tra. Nhưng là không hề lợi một mặt: Chính là hắn dĩ vãng tiền khoa thực khả năng sẽ bị chung quanh hàng xóm nhóm tố giác xuất ra.”

“Tiền khoa? Người làm sao mà biết hẳn nhất định sẽ có tiền khoa?”

“Gì tâm lý tật bệnh cũng không có thể là một sớm một chiều gian đột nhiên hình thành. Nhất nhất nhị huyết án trung hung phạm cuối cùng phát triển đến giết người bầm thây giai đoạn, ở phía trước kỳ nhất định sẽ bày biện ra đủ loại chần chệ. Tỷ như nói công kích khuynh hướng, rình coi hành vi, hoặc là giết hại tiểu động vật dơi chút -- liên bang điều tra cục công tác thống kê án lệ có thể đầy đủ chứng minh này luận điểm. Hung phạm sẽ ở công chúng trước mặt nguy trang thành ôn hòa thiện lương bộ dáng, nhưng hắn này tiểu ác hành cũng rất nan giấu diếm được bên người thân thích láng giềng. Cho nên nếu hắn là người địa phương trong lời nói, ở cảnh sát năm đó đại bài tra trung, hẳn là sẽ có người đưa hắn trước kia dị thường hành vi tặng lại đi lên mới đúng.”

La Phi im lặng gật gật đầu. Quả thật, gì cực đoan tính cách đều là tiến hành theo chất lượng gây thành , một người không có khả năng không có gì chinh triệu biến thành một cái biến thái sát thủ. Nhưng là cảnh sát nhưng không có xếp tra ra người này tiền khoa, chẳng lẽ hẳn thật sự không phải người địa phương sao?

La Phi nhất thời vô pháp quyết đoán, vì thế phân phó doãn kiểm:“Bản thị hộ khẩu này một cái, tạm thời trước không cần viết.”

“Kỳ thật tra không đến tiền khoa đến không phải mấu chốt nhất .” Mộ Kiếm Vân giờ phút này lại nhíu mày nói,“Ta lo lắng nhất là: Cái kia hung thủ gây sau liền ly khai tỉnh thành, từ đây không còn có trở về qua.”

Hoàng Kiệt Viễn cười khỏ một tiếng. Mộ Kiếm Vân lời nói cũng đang là hẳn một khối tâm bệnh: Nếu hung thủ thật là dân nhập cư lên gây, hành hung sau liền đã rời đi tỉnh thành. Kia hẳn nhiều năm qua nỗ lực kỳ thật đều là ở uống phí công phu thôi.

La Phi vững vàng truy vấn:“Người nói hẳn đã rời đi, có cái gì phán đoán căn cứ sao?”

“Căn cứ chính là: Theo năm đó nhất nhất nhị án đăm đăm đến bây giờ, mười năm thời gian trôi qua , ở tỉnh thành không còn có thứ hai khởi cùng loại huyết án phát sinh.”

Nghe Mộ Kiếm Vân nói như vậy, La Phi liền hiểu được:“Đúng rồi, người lần trước đã nói qua, loại này biến thái giết người sự kiện là cụ bị nào đó thành nghiện tính . Hung thủ một khi gây, thường đến khoái cảm sau, sẽ rất khó không chế loại này dục vọng lại bùng nổ. Cho nên hẳn hội liên tiếp tiếp tục gây, trở thành liên hoàn sát thủ.”

“Đúng vậy. Nhưng này hung thủ lại giống mai danh ẩn tích giống nhau, cho nên ta hoài nghi hẳn đã không ở tỉnh thành.”

La Phi lược nhất châm chọc, lại lắc đầu:“Không đối. Dựa theo người cách nói, hẳn đến địa phương khác cũng hay là muốn gây . Nếu là như vậy ác tính án kiện, mặc kệ ở nơi nào phát sinh, chúng ta hình cảnh trong vòng luân quần nhân đều sẽ có điều nghe thấy. Mà ta mười năm đến cũng không có nghe nói qua cùng loại tin tức. Điều này sao giải thích đâu?”

“Người có thể xác định sao?” Mộ Kiếm Vân không quá tin tưởng dường như, “Chỉ cần quốc nội còn phát sinh qua tương tự án kiện, mặc kệ ở địa phương nào, người đều sẽ biết?”

Lần này La Phi còn chưa có tới kịp trả lời, Tăng Nhật Hoa đã giành trước tiếp nhận nói đi: “Ta có thể xác định. Ta hàng năm đều sẽ tham dự sửa sang lại trong phạm vi cả nước phát sinh hình án tư liệu. Giống như vậy huyết tinh án kiện, gần mười năm đến chỉ tại ta thị phát sinh qua cùng nhau.”

Liên Tăng Nhật Hoa như vậy tin tức chuyên gia đều lên tiếng, Mộ Kiếm Vân liền không có lý do gì lại nghi ngờ cái gì. Nàng chỉ có thể khó hiểu khóa mày: “Vậy thật sự rất kỳ quái”

Gặp đối phương như thế mặt ủ mày chau, đoán kiếm nhin không được hỏi: “Loại này giết người thành nghiện lý luận thực có thể tin được không? Liền sẽ không xuất hiện giết một người sau, từ đây thu tay lại mặc kệ tình huống sao?”

“Giống bản án như vậy biến thái sát nhân cuồng là tuyệt đối sẽ không chính mình thu tay lại.” Mộ Kiếm Vân cấp ra phi thường xác định trả lời, “Bởi vì này hoàn toàn là một loại tâm lý tật bệnh, tựa như hít thuốc phiện giống nhau, thường đến tư vị sau chỉ biết càng ngày càng sa vào. Mà gây trong quá trình cái loại này khoái cảm theo khác gì cách đều không thể đạt được. Cho nên mỗi hiểu ra một đoạn thời gian sau, hắn sẽ nhin không được thực thi tiếp theo giết hại, như thế tuần hoàn đi xuống, trầm luân không còn nữa.”

“Kia người này đến cùng đi nơi nào? Đã chết? Xuất ngoại? Bởi vì khác án tử tiền phòng trực?” Tăng Nhật Hoa nhún nhún vai bâng, mang theo tự giễu miệng nói, “Nếu thật sự là như vậy, chúng ta ngồi ở chỗ này thảo luận, còn có cái gì ý nghĩa?”

Tăng Nhật Hoa cuối cùng một câu như là nhắc nhở La Phi, người sau đột nhiên rung mình, neho lại mắt nói: “Không, hắn nơi nào cũng không có đi, hắn liền tại đây tòa trong thành thị!”

Tăng Nhật Hoa phiến thu hút tinh xem La Phi, như là đang hỏi “Vì sao?” Mà La Phi cũng lập tức cấp ra đáp án: “Bởi vì eumenides đã tìm được hắn.”

Mọi người hai mặt nhìn nhau, trong lúc nhất thời vô ngôn mà chống đỡ. Này nghe qua là tới vô lý đầu một đáp án, nhưng tại giờ phút này tình cảnh trung lại khó có thể cãi lại.

Nếu nhất nhất nhị huyết án hung thủ đã không ở tỉnh thành, eumenides lại như thế nào khai ra kia phân “Tử hình thông tri đơn”? Cái kia kiêu ngạo sát thủ quyết không sẽ ở cảnh sát trước mặt bày ra như vậy đại ô long.

“Nhất định là có người làm” Thật lâu sau sau, Hoàng Kiệt Viễn ầm ầm nói, “Nếu không là chúng ta, nếu không chính là eumenides, nếu không trong lời nói, chuyện này thế nào giải thích?”

La Phi hơi hơi ngẩng đầu, ánh mắt hắn đóng đứng lên, đồng thời dùng hai tay nhẹ nhàng mà xoa huyết thái dương.

Mọi người xem ra La Phi đã tiến nhập thâm trầm nhất suy xét trạng thái trung, vì thế liền đều bình tĩnh hô hấp, lặng ngắt như tờ.

Quả thật, La Phi suy nghĩ đang ở một đoàn sương mù trung kịch liệt va chạm . Lúc trước thảo luận tựa hồ tiến nhập một cái vô pháp giải thích ngõ cụt, bất quá hắn cũng không sợ hãi. Dĩ vãng kinh nghiệm nói cho hắn, loại này cục diện thường thường ý nghĩa chân tướng đã gần đến ở trước mắt, chỉ cần đột phá chỗ cái tư duy thượng góc chết, hết thảy đều sẽ rộng mở trong sáng.

La Phi lúc này đây suy xét duy tục tương đương trường thời gian. Từng xem qua này tư liệu ở hắn trong đầu một tờ một tờ bay qua, mỗi một Trương Chiêu Phiến, mỗi một câu lời chứng, mỗi một cái chi tiết, mấy vô số hồ. Lúc hắn cuối cùng đem này đó linh linh tán tán toái kiện gom góp đứng lên, cũng cùng Mộ Kiếm Vân vừa rồi kia phiên tình diệu tâm lý phân tích lẫn nhau xác minh sau, hắn rốt cục nhìn lên đến một ít che giấu huyền cơ.

La Phi chậm rãi mở to mắt, hắn nhìn đến sở hữu nhân đều ở dùng chờ mong ánh mắt nhìn chăm chú vào chính mình.

“Người chết thân thể cốt cách chưa từng có tìm được sao?” La Phi nhìn về phía Hoàng Kiệt Viễn, bỗng nhiên đưa ra một cái cùng lúc trước đề tài thảo luận không chút nào tương quan nghi vấn.

Hoàng Kiệt Viễn lắc đầu nói: “Không có.”

“Chúng ta đều bị hắn lừa.....” La Phi thật dài thở hắt ra, sau đó lại lặng lẽ cười khổ một tiếng, “Hắn căn bản không phải cái gì biến thái sát nhân cuồng, hắn chính là một cái tình thông thủ thuật che mắt giáo hoạt hồ ly!”

“Không phải biến thái?” Tăng Nhật Hoa bĩu môi, “Kia hắn đến cùng muốn làm gì? Đem thi thể cắt thành thịt

phiên, đem đầu cùng nội tạng nấu chín..... Thủ thuật che mắt? Người nên không phải muốn nói: Mục đích của hắn muốn nhường đại gia cảm thấy hắn là cái biến thái đi?”

Mộ Kiếm Vân xung Tăng Nhật Hoa khoát tay, ý bảo hắn không cần quấy nhiễu La Phi suy nghĩ.

La Phi ánh mắt vẫn cứ đang nhìn Hoàng Kiệt Viễn, hắn tiếp lúc trước trọng tâm đề tài lại tiếp tục hỏi:“Các người năm đó là thế nào lo lắng vấn đề này ? Vì sao chỉ tìm được người chết quần áo, đầu, nội tạng cùng bộ phận thịt mềm, mà đối với người chết chính yếu thân thể bộ vị thi cốt nhưng vẫn không thấy tung tích đâu?”

“Có thể là vứt bỏ ở chỗ cái ẩn nấp địa điểm đi, hoặc là luôn luôn giấu ở trong nhà mình cũng nói không chừng.” Hoàng Kiệt Viễn thần sắc lược có chút xấu hổ. Làm này án từng người phụ trách, hắn chẳng những đối hung thủ rơi xuống không tìm ra manh mối, thậm chí liên người chết thi cốt cũng không có thể tìm toàn, thật là không thể nào nói nổi.

Mà Mộ Kiếm Vân lập tức liền phủ định hắn thứ hai loại đoán:“Giấu ở trong nhà khả năng tính không lớn. Có rất nhiều biến thái sát thủ quả thật có bảo tồn người chết di thể thói quen, nhưng bọn hắn lựa chọn bình thường đều là thi thể trung có chứa dấu hiệu tính bộ vị, tỷ như nói đầu, sinh thực khí quan, thậm chí là nội tạng đợi chút. Tại đây tiền tư liệu trung, đều vô bảo tồn thân thể hài cốt tiền lệ. Bởi vì bảo tồn đại khối thi hài không chỉ có không có phương tiện, đối với hung thủ mà nói cũng không có ý nghĩa.”

Hoàng Kiệt Viễn quán buông tay, xem ra là không nghĩ phản bác, bất quá hắn lại cường điệu nói:“Chúng ta năm đó đem toàn bộ tình thành đều phiên một lần, còn kém quật ba thước , còn lại thi hài đến cùng giấu ở nơi nào, đích xác làm người ta khó hiểu.”

“Có phải hay không là chôn ở trong nhà mình ?” Tăng Nhật Hoa lại nhìn không được muốn phát biểu quan điểm,“Đại khối thi hài rất khó khuân vác, cho nên ở giấu kín gây địa điểm ngay tại chỗ vùi lấp -- như vậy ví dụ trước kia nhưng là thường xuyên có a.”

Đích xác, hung thủ ở giết người sau, đem thi thể ngay tại chỗ xử lý án lệ không ở số ít. Có thể ở tường lý , có chôn ở dưới giường , khoa trương nhất là một người nam nhân sát thê sau, chuyên môn mua hai túi nước bùn, ở trên bàn công thể cái đại tảng đến giấu kín thi thể.

La Phi nhìn về phía Tăng Nhật Hoa nói:“Người ý nghĩ có hai điểm giảng không thông. Thứ nhất, ở một cái hiện tại hóa đô thị lý, ngay tại chỗ xử lý thi thể khó khăn hòa phong hiểm đều quá lớn. Người sẽ ở trong nhà chính ra rất lớn động tĩnh, hơn nữa một khi khiến cho người khác hoài nghi liền lại vô quay về đường sống -- bởi vì thi thể bản thân chính là như núi bằng chứng.”

“Ân.” Doãn Kiếm theo ở phía sau phụ họa, “Năm trước có cái tên dùng thủy nê đem lão bà phong ở trên ban công, kia quả thực là ta nhìn thấy qua ngu xuẩn nhất tâng thi thủ pháp. Nếu tên kia cũng ngốc như vậy trong lời nói, liền sẽ không mười năm còn nhớn hơn ngoài vòng pháp luật.”

Tăng Nhật Hoa không cam lòng cứ như vậy bị bác bỏ, ghen một hồi sau lại biện giải nói: “Vạn nhất hấn chỗ ở lúc đó vừa vặn có chút đặc thù tình huống đâu? Tỷ như nói trong nhà đang ở làm trang hoàng cái gì, thuận tiện đem thi thể cũng xử lý.”

Loại này giải thích hiển nhiên có chút gương ép, La Phi không thời gian cùng hấn dây dưa không rõ, trực tiếp lại tung ra cái thứ hai vấn đề: “Nếu hấn có thể thuận lợi ở trong nhà xử lý thi thể, vì sao còn muốn bả đầu sọ, nội tạng, người chết quần áo cùng với bộ phận thịt phiến vứt bỏ đi ra ngoài?”

“Này.....” Tăng Nhật Hoa nỗ lực vì hung ngại tìm kiếm lý do, một lát sau hấn cuối cùng nghĩ tới một ít lý do thoái thác, “Có lẽ..... Có lẽ là khoe ra chính mình phạm tội thủ pháp đi? Hướng cảnh sát khiêu chiến, tựa như eumenides tuyên bố thông tri chỉ một dạng.”

Mộ Kiếm Vân lập tức đuổi kịp nói: “Nếu hấn loại nghĩ gì này, kia hấn lại càng không hội chỉ làm cùng nhau án kiện hãy thu tay -- điểm này ta có thể trăm phần trăm khẳng định.”

Tăng Nhật Hoa sừng sốt, sau đó cười khổ một chút: “Điều này sao nói xong nói xong, lại quay lại đến vừa rồi vấn đề?”

La Phi lại vẫy vẫy tay: “Chúng ta trước không lo lắng đối hung phạm tâm lý phân tích, chỉ lo lắng hấn gây thủ pháp. Hướng cảnh sát khiêu chiến trong lời nói, ném ra một bao bầm thây còn chưa đủ sao? Vì sao muốn phân bốn lần ném ra tam bao thi thể thịt phiến cùng một cái trang có đầu cùng nội tạng túi du lịch? Mặt khác vì sao muốn đem người chết sở hữu quần áo cũng ném ra, này theo khiêu chiến cảnh sát góc độ cũng giải thích không thông đi?”

Tăng Nhật Hoa khổ khởi mặt, lần này hấn rốt cuộc viên không nổi nữa, đành phải đầu hàng bình thường quơ quơ đầu: “Vay được rồi..... Người nói là sao lại thế này? Này đại khối thi hài đến cùng đi nơi nào?”

“Giấu kín ở chỗ cái đặc thù địa phương.....” La Phi chậm rì rì nói, “Mà chỗ này đặc thù tính ở chỗ, nơi đó tuy rằng có thể tâng trụ người chết chủ thể thi hài, nhưng không thể tâng phía dưới sọ, nội tạng, thịt phiến cùng quần áo, cho nên hung thủ muốn đem mấy thứ này rất xa vắng ra.”

Tất cả mọi người hơi hơi nhú mảy, có thể minh bạch La Phi ý nghĩ, nhưng đối cụ thể chi tiết lại vô pháp lý giải: Cái dạng gì tàng thi có thể cất chứa đại khối thi hài nhưng vô pháp lưu lại đầu, nội tạng cùng thịt phiến như vậy tương đối tiểu khối bầm thây đâu?

Mà La Phi lược làm tạm dừng sau còn nói thêm:“Như vậy đi, ta còn là từ đầu bắt đầu loát một lần, dựa theo ta hình thức. Trong đó ta cũng sẽ trích dẫn không ít mộ lão sư tâm lý phân tích kết quả. Đại gia đều nghe một chút, nhìn xem này ý nghĩ có thể hay không thuận đi xuống.”

Thấy mọi người cũng chưa cái gì dị nghị, La Phi liền bắt đầu giảng thuật. Cùng Mộ Kiếm Vân sống yên cho tâm lý học phân tích bất đồng, quan điểm của hắn chủ yếu là đến từ chính hình trình học thượng phán đoán.

“Ồ gì cùng nhau giết người án kiện trung, như thế nào xử lý thi thể đều là hung phạm phải đối mặt tối khó giải quyết vấn đề. Bởi vì thi thể bản thân chính là án kiện trung quan trọng nhất vật chứng, có kinh nghiệm hình trình nhân viên có thể thông qua thi thể tìm được đủ loại manh mối: Bao gồm người chết thân phận, hung án phát sinh thời gian, hung án phát sinh nguyên nhân, hung thủ giết người phương pháp, thậm chí là hung thủ bản nhân thể xác và tinh thần đặc thù đợi chút. Mà hung thủ vì hủy diệt này đồ chứng cứ, hội chọn dùng chứa nhiều có châm chích thủ pháp đến phá hư thi thể. Nhưng này thủ pháp bản thân nhưng cũng ở bại lộ ra càng nhiều tin tức -- ít nhất chúng ta có thể từ giữa biết, hung thủ muốn che giấu chút cái gì. Mà hắn tận lực muốn che giấu gì đó thường thường chính là án kiện trung quan trọng nhất manh mối.

Cụ thể đến này khởi án kiện trung, chúng ta có thể nhìn đến, hung thủ tung ra người chết đầu cùng quần áo, có thể thấy được hung thủ cũng không ý che giấu người chết thân phận, nói cách khác hung thủ cũng không lo lắng cảnh sát hội đối người chết quan hệ giữa người với người tiến hành xếp tra. Bởi vậy có thể thấy được, hung thủ cùng người chết quen biết hẳn là một lần ngẫu ngộ thức gặp gỡ bất ngờ, cũng không có người thứ ba biết giữa bọn họ quan hệ.”

Tất cả mọi người âm thầm gật đầu tỏ vẻ tán thành. Bất quá này phiên phân tích cũng không chừng vì kỳ, cho nên bọn họ còn phải ngưng thần tiếp tục nghe đi xuống.

“Nơi này ta muốn trích dẫn mộ lão sư lý luận.” La Phi lúc này nhìn Mộ Kiếm Vân liếc mắt một cái, cùng người sau tiến hành rồi một lần ánh mắt trao đổi,“Theo người chết tính cách đến xem, một cái người xa lạ nếu muốn ở trong khoảng thời gian ngắn tiếp cận năng, người này đối năng phải có cũng đủ lực hấp dẫn. Cho nên ta tán thành lấy hạ mấy điểm: Hung thủ đương thời tuổi ở hai mươi tám tuổi đã ngoài; Tướng mạo trung thượng; Cụ bị nhất định nội hàm; Xã hội địa vị khá cao; Đồng thời người này là một cái ‘Ẩn tính tự ti chứng’ người bệnh, nếu không vô pháp giải thích hẳn vì sao hội đối người chết cảm thấy hứng thú.”

Mộ Kiếm Vân mỉm cười, tựa hồ ở đối La Phi tín nhiệm tỏ vẻ cảm tạ.

La Phi lược gật đầu lấy chỉ ra đáp lại, sau đó lại nói: “Đã chúng ta đã xác định: Người chết cùng hung thủ là ngẫu nhiên quen biết, như vậy ở phân tích hung thủ giết người động cơ thời điểm, chúng ta liền gặp phải hai cái mở rộng chỉ nhánh khả lựa chọn. Thứ nhất loại khả năng, hung thủ là cái biến thái sát nhân cuồng, mà nhất nhất nhị án kiện cũng là cùng nhau dự mưu giết người án. Hung thủ tìm được người chết mục đích vì giết chết nàng, hưởng thụ giết người trong quá trình khoái cảm. Trên thực tế, trước đây cảnh sát chính là luôn luôn ôm này ý nghĩ ở thám án. Bao gồm chúng ta vừa rồi cũng là nghĩ như vậy -- bởi vì hung thủ đối thi thể giết hại thật sự vượt qua người bình thường hành vi phạm trù. Đã là có dự mưu, hẳn đương nhiên trước đó làm tốt nguyên vẹn chuẩn bị: Bao gồm thể nào đem cái chết giả dẫn tới trong nhà, thể nào xuống tay, thể nào xử lý thi thể đợi chút. Kế hoạch của hắn nhất định thực chu mật hơn nữa chiếm được hoàn mỹ thực thi. Cho nên cảnh sát trải qua mười năm cũng vô pháp phá án. Nhưng là này ý nghĩ lại tồn tại vô pháp giải thích địa phương: Tỷ như này biến thái hung thủ vì sao không có tiếp tục gây? Hẳn vì sao muốn đem đầu, nội tạng, thịt phiến cùng quần áo phân biệt vứt bỏ ở bất đồng địa điểm?”

Đây đúng là lúc trước thảo luận chịu trở địa phương. Mọi người hiện tại nghe La Phi nói như vậy, đều minh bạch hẳn là muốn tránh đi này đó chương ngại, chuyển dời đến mặt khác một cái ý nghĩ thượng.

“Kia một loại khác khả năng tính là thể nào?” Mộ Kiếm Vân nhin không được thúc giục hỏi.

“Một loại khác khả năng tính là: Hung phạm vốn cũng không có tính toán giết chết người bị hại. Mục đích của hắn chính là tưởng tiến hành một lần bình thường xã giao. Bất quá phải chết giả đi đến trong nhà hắn sau lại xuất hiện một ít biến cố, này biến cố khiến cho hung thủ giết chết này nữ hài.”

“Vì sao không có loại thứ ba khả năng tính đâu?” Mộ Kiếm Vân đưa ra nghi vấn, “Cho dù hắn không phải biến thái, cũng có khả năng dự mưu giết người a. Vì sao ngươi nhất định phải cường điệu là ngoài ý muốn biến cố làm cho giết người đâu?”

La Phi hỏi ngược lại: “Nếu ngươi không phải biến thái, hơn nữa trước đó làm tốt giết người dự mưu, vậy ngươi vì sao muốn đem người này giết chết ở trong nhà mình?”

Mộ Kiếm Vân giật mình “Nga” một tiếng. Trước đây đại gia đã có chung nhận thức: Hung phạm có thể đối thi thể tiến hành như thể tinh tế gia công, thuyết minh hắn gây địa điểm nhất định là ở tư mật tính thực cường trong nhà. Nhưng ai hội tận lực đem nhà của mình lựa chọn vì giết người địa điểm đâu? Trừ phi hắn là một cái muốn “Hưởng thụ” Tương thi quá trình biến thái.

“Nói như vậy trong lời nói, nếu không phải biến thái giết người, chính là cùng nhau lâm thời nảy lòng tham đột phát tính giết người sự kiện?” Doãn Kiếm cũng sam tiến vào phân tích nói, “Vì sao đâu? Lớn nhất khả năng tính chính là tính xâm hại gia tăng kết quả đi?”

Quả thật có rất nhiều nam tính nhắm vào nữ tính giết người án đều là từ cường gian án kiện chuyển biến xấu sau làm cho . Nếu hung phạm đem cái chết giả đưa trong nhà mới xuất hiện sắc tâm, mà thụ hại giả xử trí không đương, làm thời nảy lòng tham cường gian thường thường hội chuyển hóa vì giết người án kiện.

Khả Mộ Kiếm Vân đã có tương phản quan điểm:“Ta cảm thấy loại này khả năng tính không lớn.”

“Vì sao đâu?” Doãn kiếm dùng thỉnh giáo miệng khiêm tốn hỏi.

“Ta từng chuyên môn nghiên cứu qua cường gian chờ tính phạm tội án kiện trung nghi phạm cùng thụ hại nhân song phương tâm lý đặc thù. Mà này khởi án kiện trung nam nữ song phương trạng thái cũng không phù hợp dĩ vãng án lệ. Căn cứ phân tích, này án trung nam tính cá nhân điều kiện muốn vượt qua nữ tính rất nhiều, mà thôi thụ hại con người tính cách đã có thể đi theo hung phạm về nhà, kia thuyết minh nàng đối hung phạm bản thân đã tương đương tán thành. Dưới tình huống như vậy, mặc dù nam tính đối nữ tính tiến hành tính xâm hại cũng rất khó chuyển biến xấu đến giết người nông nổi, bởi vì nữ tính thường thường sẽ ở ỡm ờ trung thuận theo. Đương nhiên cũng không bài trừ lúc trước song phương ở trao đổi mục đích tính thượng tôn tại hiểu lầm, thế cho nên nam tính tính xâm hành vì lọt vào nữ tính mãnh liệt phản kháng. Bất quá lúc này nam tính thường thường hội bỏ dỡ xâm hại, bởi vì ở hẩn xem ra, nên nữ tính cũng không đáng giá hẩn trả giá qua đại đại giới. Hơn nữa hẩn điều kiện ưu việt, bất trí cho luân vì một gã cực độ cơ khát bạo lực hình tính xâm giả.”

Hoàng Kiệt Viễn giờ phút này cũng theo một cái góc độ phụ họa Mộ Kiếm Vân quan điểm:“Năm đó theo phao thi hiện trường lấy ra đến chứng cứ trung, người chết trong ngoài quần áo đều hoàn hảo không tổn hao gì, theo điểm này đến xem, cũng không phù hợp bạo lực cường gian án đặc thù.”

“Kia này đột phát tính giết người động cơ đến cùng là cái gì đâu?” Doãn kiếm tấp tấp chủ,“Bọn họ không cừ không oán , xâm tài càng không thể có thể -- đều nói hung phạm điều kiện muốn so với người chết ưu việt rất nhiều a.”

“Vấn đề mấu chốt liền ở trong này. Bởi vì hung phạm điều kiện muốn xa trội hơn người chết, cho nên không cần già đi nghiền ngẫm hung phạm tưởng xâm chiếm người chết cái gì. Ta cảm thấy nếu là đột nhiên tính giết người trong lời nói, thực có thể là người chết chọc giận hung phạm sau gây thành bị kích.”

“Nga? Đối với điểm này, người có càng kỹ càng phân tích sao?” La Phi nhiều có hứng thú xem Mộ Kiếm Vân hỏi.

“Người chết mẫn cảm mà thanh cao, nhưng nội tâm lại là tự ti . Loại tính cách này nhân thường thường không thiện cho cùng người khác ở chung, bọn họ nói chuyện thời điểm thực dễ dàng xuất khẩu đả thương người, không phải sao?”

“Ý của ngươi là, người chết mổ câu kích thích đến hung thủ?”

Mộ Kiếm Vân gật gật đầu.

“Sẽ là cái dạng gì trong lời nói đâu?” La Phi đưa ra vấn đề này thời điểm, chính mình cũng cảm thấy có chút ép buộc.

Bất quá Mộ Kiếm Vân thật không có bị khó xử trụ bộ dáng. Nàng hỏi ngược lại: “Mọi người dễ dàng nhất bị cái dạng gì trong lời nói chọc giận?”

La Phi ngây ngẩn cả người, đối phương vấn đề tựa hồ quá lớn, nhưng hắn không biết nên như thế nào trả lời. Cũng may Mộ Kiếm Vân rất nhanh lại đem này nêu câu hỏi cụ thể hoá đứng lên.

“Tăng Nhật Hoa.” Nàng bỗng nhiên quay sang xem Tăng Nhật Hoa, phi thường nghiêm túc nói, “Ta cảm thấy ngươi căn bản không hiểu máy tính, ngươi trước kia công tác không hề ý nghĩa, không có cấp chuyên án tổ cung cấp một điểm giúp.”

Tăng Nhật Hoa trừng lớn mắt xem Mộ Kiếm Vân, một bộ mặc danh kỳ diệu bộ dáng: “Ngươi nói cái gì đâu?” Bàng quan mọi người cũng hai mặt nhìn nhau, không rõ Mộ Kiếm Vân làm sao có thể đột nhiên đối Tăng Nhật Hoa máy tính tiêu chuẩn đưa ra nghi ngờ.

Mà Mộ Kiếm Vân còn không tính hoàn. “Ngươi phân tích án kiện trình độ lại kém đến rồi tinh rồi mù.” Nàng ngay sau đó còn nói thêm, “Cho tới bây giờ, ngươi đối tình tiết vụ án phân tích nếu không chính là vô nghĩa, nếu không chính là hoang đường lời lẽ sai trái. Ta không biết ngươi còn ngồi ở chỗ này làm gì.”

Tăng Nhật Hoa mặt “Đắng” một chút ghen đỏ, sau đó hắn kích động đứng lên: “Hào hảo hảo, ta nói đều là vô nghĩa, lời lẽ sai trái! Ngươi phân tích lợi hại! Đã ngươi đối ta ý kiến lớn như vậy, ta đây hiện tại bước đi!”

Mộ Kiếm Vân khoát tay, thân thủ kéo lại muốn phẩy tay áo bỏ đi Tăng Nhật Hoa.

“Mời ngồi hạ đi, từng cảnh quan.” Nàng mỉm cười nói, “Ta đối với ngươi cũng không có ý kiến -- ta chính là dùng ngươi làm thí nghiệm, về phần nộ thí nghiệm.”

Tăng Nhật Hoa ngây ngẩn cả người. Hắn gãi gãi da đầu làm trở lại ghế tựa, hồng toàn bộ khuôn mặt ở hoang mang biểu cảm trung chậm rãi phai màu, sau đó hắn nghe thấy Mộ Kiếm Vân ở một bên hỏi: “Ta nói ngươi không hiểu máy tính thời điểm, ngươi có hay không sinh khí?”

“Không có.” Tăng Nhật Hoa tròn trĩnh mắt, “Ngươi dựa vào cái gì nói ta không hiểu máy tính?”

“Ân. Ta biết ngươi sẽ không sinh khí, bởi vì ngươi máy tính trình độ so với ta cao rất nhiều, cho nên ngươi căn bản không thèm để ý ta đối với ngươi đánh giá. Bất quá làm ta nói ngươi sẽ không phân tích án kiện thời điểm, ngươi liền chịu không nổi, đúng không?”

“Ta phân tích án kiện quả thật không bằng các ngươi.” Tăng Nhật Hoa nói thầm nói, “Nhưng ngươi cũng không thể như vậy đả kích người khác a.”

“Chính là một cái thí nghiệm, đừng hướng tâm lý đi.” Mộ Kiếm Vân vỗ vỗ Tăng Nhật Hoa bả vai, biểu đạt xin lỗi. Mà người sau giống ủy khuất đưa nhỏ chiếm được đường khối, lập tức liền nhiều mây chuyển tình.

La Phi xem Mộ Kiếm Vân hỏi: “Ngươi muốn nói mình cái gì đâu?”

“Làm chính mình nhược điểm nhận đến công kích thời điểm, nhân là dễ dàng nhất phần nộ. Bởi vì ngươi tiềm tại tự ti tâm lý hội lọt vào bị thương nặng, tại tâm lý học thượng, chúng ta đem này tên là ‘Vết sẹo hiệu ứng’ -- một người nhược điểm tựa như tâm hồn vết sẹo, bị vạch trần khi tất nhiên hội bạn có kịch liệt đau đớn phản ứng.”

La Phi phẩm ra một ít ý tứ hàm xúc: “Ý của ngươi là, người chết cũng yết đến hung phạm vết sẹo?”

“Đúng vậy. Mà này vết sẹo cũng đang là hung phạm ‘Ẩn tính tự ti chứng’ mấu chốt chỗ. Vì vậy vết sẹo, hung phạm lựa chọn càng phương diện điều kiện cũng không như chính mình người chết tiến hành kết giao, hắn có thể không nhìn gì bất kính ngôn ngữ, duy độc không thể chịu được chính mình tối giấu kín nhược điểm lọt vào công kích, mà người chết hoàn toàn phạm vào này kiêng kỵ, kết quả gặp đến họa sát thân -- đây là ta phỏng đoán.”

“Kia hung phạm ‘Vết sẹo’ sẽ là cái dạng gì?” La Phi nheo lại mắt hỏi. Này có lẽ mới là hấn quan tâm nhất vấn đề, bởi vì bởi vậy ra kết luận đem trực tiếp ảnh hưởng đến cảnh sát đối hung phạm đặc thù miêu tả.

Chính là lần này Mộ Kiếm Vân lại nhún vai, hiện ra bất lực biểu cảm đến: “Này sẽ không hảo nói..... Có lẽ là thời đại nhân sinh bóng ma, có lẽ là không trọn vẹn gia đình, có lẽ là chính mình trên thân thể chỗ thiếu hụt..... Tóm lại sẽ là hung phạm tối không muốn bị người khác nhìn đến gì đó. Cho nên cho dù chúng ta hiện tại có thể nắm giữ tin tức này, chỉ sợ đối điều tra khâu đoạn tác dụng cũng không đại, bởi vì hung phạm bình thường sẽ đem này ‘Vết sẹo’ che giấu rất khá, cho dù là hấn bên người nhân cũng rất khó hiểu biết.”

La Phi gật gật đầu. Theo tâm lý học góc độ mà nói, Mộ Kiếm Vân đã làm cũng đủ tốt lắm, người quả thật vô pháp xa cầu nàng ngồi ở trong phòng hội nghị có thể đem một cái mười năm trước hung phạm riêng tư cho sáng tỏ ở đại gia trước mặt.

“Tốt lắm. Hiện tại chúng ta liền giả thiết nhất nhất nhị án kiện là cùng nhau kế hoạch ngoại giết người án, nguyên nhân là người chết đối hung thủ chỗ khó có thể mở miệng riêng tư tiến hành rồi công kích. Kia hiện tại ai có thể giải thích một chút, hấn đã không phải cái biến thái, vì sao sẽ đối người chết thi thể tiến hành giết hại?” Tăng Nhật Hoa ánh mắt ở Mộ Kiếm Vân cùng La Phi trên người qua lại nhìn quét một vòng, hỏi ngược lại. Hấn là cái tâm vô khúc mắc nhân, ở biết được Mộ Kiếm Vân trước đây nói móc chính là “Làm thí nghiệm” Sau, liền lại bắt đầu tùy tiện đưa ra chính mình nghi vấn.

“Nói đến vấn đề này, chúng ta đầu tiên suy nghĩ một chút --” Nói tới đây La Phi lược dừng lại đồn, ở tin tưởng mọi người lược chú ý đều đã bị hấp dẫn sau, có thể này đem kia quan trọng nhất tư duy điểm đột phá phao xuất ra, “Nhưnng chúng ta đứng ở hung thủ góc độ suy nghĩ một chút: Lúc hấn ngoài ý muốn giết người sau, đối mặt trong nhà kia cỗ thi thể, hấn hiện tại tối nóng lòng giải quyết vấn đề là cái gì?”

Hoàng Kiệt Viễn không cần nghĩ ngợi đáp: “Đương nhiên là phao thi.”

Không có người đối này đáp án có dị nghị. Cho dù là mùa đông, thi thể cũng sẽ ở vài ngày nội phát ra tanh tưởi khí thể, cho nên mau chóng đem thi thể theo trong nhà chuyển đi liền thành hung thủ làm vụ chi cấp.

“Như vậy ở phao thi trong quá trình, có nào tin tức là hấn cần phải che giấu trụ?” La Phi lại tiếp tục hỏi.

Hoàng Kiệt Viễn lược trầm ngâm một lát, dùng ngón tay nhẹ nhàng mà khấu mặt bàn nói: “Trừ bỏ cá nhân dấu vết chứng cứ ở ngoài, ta tưởng quan trọng nhất, chính là không thể nhưnng cảnh sát tập trung án phát địa điểm.”

Doãn kiểm gật gật đầu tỏ vẻ lý giải. Mà Tăng Nhật Hoa cùng Mộ Kiếm Vân hai cái hình trình người thường tắc có chút xoay không kịp, vì thế La Phi lại nhiều giải thích vài câu:“Ồ phao thi án kiện trung, cảnh sát thường thường đối hai điều manh mối tối cảm thấy hứng thú: Thứ nhất là người chết thân phận, thứ hai còn lại là án phát thứ nhất hiện trường. Đã biết người chết thân phận, là có thể thông qua xếp tra quan hệ giữa người với người phương pháp đến tập trung hung ngại phạm vi, hiểu rõ nói án phát thứ nhất hiện trường ở nơi nào, tắc có thể ở không gian thượng xác định điều tra trung tâm khu vực.”

Mộ Kiếm Vân một điểm liền thấu:“Ta hiểu được. Căn cứ chúng ta vừa rồi giả định, bởi vì hung phạm cùng người chết là gặp gỡ bất ngờ quen biết, cho nên hấn cũng không lo lắng cảnh sát tra ra người chết thân phận; Nhưng là án phát địa điểm ở chính hấn trong nhà, điểm này với hấn mà nói là phi thường trí mạng , cho nên hấn ở phao thi trong quá trình, nhất định phải chặt đứt cảnh sát truy tra án phát thứ nhất hiện trường manh mối.”

“Thì phải là nói, hấn đem thi thể ném càng xa càng tốt la?” Tăng Nhật Hoa theo này logic suy đoán nói.

“Nếu có thể xa xa ném xuống trong lời nói, kia đương nhiên là tối bảo hiểm phương pháp.” La Phi gật gật đầu, sau đó lại tiếp tục dùng thiết hỏi phương pháp đến dẫn đường mọi người ý nghĩ,“Bất quá hung phạm chỉ có một nhân, trước đó lại không có tiến hành gì chuẩn bị, hấn thể nào tài năng đem một khối trường thành thi thể ném tới cũng đủ xa địa phương đi?”

Doãn kiểm căn cứ dĩ vãng phao thi án lệ cấp ra trả lời:“Đầu tiên muốn tìm đến trang thi thể lộ -- một cái quý danh lữ hành rương hoặc là hộp giấy; Sau đó phải có phương tiện giao thông, ô tô, hoặc là ít nhất là chiếc xe ba bánh. Sau đó thừa dịp ban đêm xuất phát, vận khí tốt trong lời nói là có thể đem thi thể rất xa vứt bỏ rớt.”

“Ân, người nói rất đúng: Muốn vận khí tốt mới được.” La Phi nhằm vào doãn kiểm cách nói bình luận nói,“Vận khí không tốt trong lời nói, khả năng ở phao thi nửa đường đã bị đêm tra tuần cảnh phát hiện -- bởi vì lớn như vậy thùng thật sự là chọc người chú mục. Đương nhiên chúng ta cũng phải lo lắng vận khí cực kém tình huống, tỷ như nói chính mình không có xe, hoặc là nói liên trang hạ thi thể thùng đều không có, thật là làm sao bây giờ đâu?”

“Chính mình không có xe, hoặc là không có đại thùng.....” Doãn kiểm tẽ ánh mắt, giống như thực khó xử bộ dáng,“Kia đã có thể không dễ làm”

“Có thể mượn xe hoặc là xe thuê nha. Thùng càng đơn giản, đi mua một cái không phải được rồi?” Tăng Nhật Hoa ở một bên than thở hai câu. Một bên Mộ Kiếm Vân không quá lý giải khơi mào mào.

Hoàng Kiệt Viễn “Hắc” cười lạnh một tiếng:“Nếu nói như vậy, chúng ta đã sớm bắt đến hấn .”

“Lâm thời tìm kiếm phao thi công cụ, này sẽ cho cảnh sát lưu lại rất dễ truy tung manh mối.” Doãn kiểm hướng từng mộ hai người giải thích nói,“Ồ phát sinh phao thi án kiện thời điểm, cảnh sát đầu tiên sẽ theo phao thi công cụ nơi phát ra bắt đầu tra khởi. Nếu người mượn xe , hoặc là vừa mới mua qua phao thi dùng thùng, vậy người rất nhanh sẽ bị cảnh sát liệt vào trọng điểm tránh không đối tượng.”

“Như vậy a!” Tăng Nhật Hoa đẩy đẩy mắt kính,“Kia thật đúng là không dễ làm”

Doãn kiểm lúc này lại bắt đầu phát biểu quan điểm:“Dưới tình huống như vậy, duy nhất có thể làm phương pháp chỉ sợ cũng là phân thân . Xé chắn ra lẻ, đem thi thể phân cách thành chắc chắn tiểu khối, sau đó dùng con kiến chuyển nhà phương pháp từng nhóm phân tán vận đến xa xa.”

La Phi nói:“Phân thân thật là cái phương pháp -- ở rất nhiều chân thật án lệ trung hưng thủ chính là làm như vậy . Nhưng là này quá trình cũng không giống đại gia tưởng tượng đơn giản như vậy. Đầu tiên phân thân bản thân sẽ không dễ dàng, chỉ dùng trong phòng bếp thái đao là căn bản vô pháp hoàn thành . Ở dĩ vãng án lệ trung, hưng phạm thường xuyên nhất dùng đến phân thân công cụ là lưỡi cưa, nhưng là đối một cái cẩn thận hưng thủ mà nói, hẳn biết rõ lâm thời tìm kiếm này loại công cụ sẽ cho chính mình mai phục bao lớn phiền lưu.”

Doãn kiểm chính mình cũng tỏ vẻ đồng ý:“Đúng vậy, phân thân chỉ có thể là không có cách nào biện pháp. Hơn nữa thể nào đem thân thể chờ bộ vị đại kiện thi khối vận đi ra ngoài vẫn cứ là cái vấn đề -- ở hưng thủ ký không có phương tiện giao thông, lại tìm không thấy thích hợp đóng gói vật dưới tình huống.”

“Tại đây khởi án kiện trung, hưng thủ hiển nhiên là chọn dùng rất tốt phương pháp -- đơn giản, có thể làm, hơn nữa đem các loại phiêu lưu đều giảm đến thấp nhất.” La Phi dùng tràn ngập hướng dẫn miệng xem doãn kiểm nói.

Doãn kiểm suy ngẫm một lát, ánh mắt vừa động:“Chẳng lẽ là giấu ở nơi phụ cận? Tỷ như nói âm tĩnh, hổ rác linh tinh ẩn nấp địa điểm?”

Hoàng Kiệt Viễn lập tức lắc đầu:“Năm đó chúng ta đem toàn thị âm tĩnh, hổ rác, hàm tất cả đều xếp tra qua, cũng không có phát hiện người chết di hài.”

“Thật là quăng đi nơi nào?” Lại một cái ý nghĩ bị đoạn tuyệt , doãn kiểm bắt đầu tiếp tục suy nghĩ khổ tương.

Nhìn đến bản thân trợ thủ như thế gian nan, La Phi nhịn không được phải nhắc nhở hắn:“Lớn như vậy một bộ thi thể di hài, mười năm thời gian đều không có tìm được. Người nhận vì tại như vậy trong thành thị, nó còn có thể giấu ở

chỗ nào?”

“Chẳng lẽ là..... Chôn ở dưới đất ?” Doãn kiểm đoán nói, bất quá lo lắng rõ ràng không đủ.

“Ồ trong thành thị thế nào mai? Đây so với xa xa chờ đi khó khăn còn muốn đại đầu!” La Phi đầu tiên là quả quyết phủ định, sau đó lại ngữ điệu vừa chuyển,“Bất quá còn có một loại phương pháp, hiệu quả cũng cùng mai đứng lên không sai biệt lắm.....”

La Phi trong lời nói đã nói đến nhường này, doãn kiểm còn chưa có phản ứng đi lại, nhưng Hoàng Kiệt Viễn đã thốt ra:“Trong sông, chẳng lẽ là ném tới trong sông?” Khi nói chuyện hấn nhú chặt mày, vẻ mặt ký hưng phấn lại bàng hoàng, tựa hồ đã khuy đến một tia manh mối, nhưng dưới tình thế cấp bách còn chưa có thể bả đầu tự hoàn toàn làm rõ.

“Ném tới trong sông? Đúng vậy! Nếu hung phạm nơi phụ cận có hà trong lời nói, này thật là cái tội giản tiện phương pháp.” Doãn kiểm đầu óc cũng đi theo cấp tốc xoay tròn đứng lên,“Hơn nữa nhiều năm như vậy đều không có tìm được này thì hài, thật sự thực có thể là trầm ở tại đáy sông đâu!”

Mộ Kiếm Vân cùng Tăng Nhật Hoa cũng lộ ra bừng tỉnh đại ngộ bàn biểu cảm. A thị là chỗ Giang Nam, có bao nhiêu con sông lưu mặc thành mà qua, hơn nữa một năm bốn mùa cũng không khô. Nếu có cái gì vậy trầm ở đáy sông trong lời nói, chỉ sợ vĩnh viễn cũng khó mỗi ngày ngày đâu.

Bất quá doãn kiểm nghĩ lại sau, lại khẩu ra nghi ngờ:“Đợi chút, vẫn là có chút vấn đề. Ném tới trong sông trong lời nói, thì thể hư thối sau sẽ nổi lên a. Hung phạm khẳng định cũng biết này phiêu lưu đi? Đến lúc đó ngược lại muốn bại lộ ra hung án hiện trường ngay tại bờ sông.”

“Có thể truy thượng trọng vật lại ném.” Tăng Nhật Hoa chen vào nói nói,“Như vậy án lệ trước kia cũng có qua.”

“Là có như vậy án lệ --” Doãn kiểm do dự nói,“Bất quá kia đều là hai người đã ngoài hợp mưu án kiện. Nếu hung thủ chính là đan thương thất mã, kia muốn hoàn thành cái này công tác khó khăn liền quá lớn. Hơn nữa buộc trọng vật bản thượng cũng không bảo hiểm, dây thừng hư thối sau trọng vật sẽ bóc ra, bởi vì nguyên nhân này làm cho thi thể bại lộ ví dụ chỗ nào cũng có.”

La Phi lắc đầu, nhẹ nhàng mà “Hắc” một tiếng nói:“Không nghĩ nhường thi thể nổi lên, vị tất cũng chỉ có buộc thượng trọng vật này một cái biện pháp!”

“Còn có cái gì phương pháp?” Doãn Kiếm càng nói càng mờ mịt . Thi thể hư thối sau, ở cơ thể trong tổ chức hội hình thành đại lượng khí thể, do đó tạo thành trọng đại đại rơi chậm lại, hủ thi thượng phù. Hiện tại không nghĩ nhường thi thể nổi lên, lại không thể buộc chặt trọng vật, chẳng lẽ có biện pháp ức chế thi thể hư thối hóa học quá trình sao?

Tăng Nhật Hoa cùng Mộ Kiếm Vân cũng nhũ mảy, hiện ra cân nhắc không ra biểu cảm. Chỉ có biết rõ án kiện chi tiết Hoàng Kiệt Viễn thần sắc ngưng trọng, tựa hồ chính lâm vào trầm tư trạng thái trung. Sau một lát, hần như là rút cục nghĩ thông suốt cái gì, thật dài học ra một ngum trọc khí, nói:“Chém rớt đầu, đào đi nội tạng, oản điệu thịt khối..... Chẳng lẽ mục đích của hần, chính là không nhường thi thể nổi lên?” Hần thanh âm có chút run run, không biết là bởi vì miêu tả trường hợp qua cho khủng bố, vẫn là bởi vì nhìn lên đến tìm ra lời giải đường sau hung phần sở trí.

“Đúng vậy.” La Phi rút cục cấp ra khẳng định hồi phục,“Bởi vì hung thủ là ở kế hoạch ngoại giết người, cho nên hần không hề phao thi chuẩn bị -- ký không có trang thi thể lộ, cũng không có vận chuyển thi thể công cụ. Dưới tình huống như vậy, hần phải tìm được một cái rất tốt phương pháp đến xử lý trong nhà thi thể. May mắn là, cách hần chỗ ở quá gần địa phương có một cái hà, hần có thể phương tiện đem thi thể ném tới cái kia trong sông. Bất quá hần biết rõ, thi thể hư thối sau mật độ hội liền tiểu, đến lúc đó sẽ nổi lên, do đó bại lộ chính mình gây địa điểm. Vì thế hần cời hết người chết quần áo, đem thi thể tứ chi chờ bộ vị đại khối cơ bắp tổ chức oản xuống dưới, sau đó lại đào lên người chết ngực bụng, phòng ngừa thi thể ở trong nước ngấm thành bành trướng bị lợn khí nang. Làm này đó xử lý sau, hần sẽ không cần lo lắng thi thể hội nổi lên mặt nước . Đương nhiên , này có khả năng bị ngư tôm thác túm xuất ra nội tạng đương nhiên cũng muốn thanh lý điệu; Còn có người chết đầu cũng muốn chặt bỏ đến, bởi vì thật dài tóc ở lại trong nước sẽ là cái phiền toái, bất định khi nào thì sẽ theo hư thối bóc ra da đầu bay tới trên mặt nước.”

Mộ Kiếm Vân lấy tay phủ phủ chính mình ngực, nàng trong bụng một thứ gì đó đang ở hướng lên trên cuộn cuộn, kia tư vị thật sự rất là khó chịu.

Mà La Phi còn tại tiếp tục miêu tả kia phó huyết tinh trường hợp.

“..... Làm xong này hết thảy sau, người chết thi thể đã chỉ còn lại có một bộ huyết nhục không rõ hài cốt . Hần tùy tiện tìm điều cũ nát drap giường một bao, sau đó thừa dịp bóng đêm đem khối này giết hại ném tới rồi nhà không xa trong sông. Kế tiếp nhiệm vụ chính là thanh lý di lưu ở trong nhà này thi thể tàn khối, này công tác tương đối mà nói liền đơn giản hơn -- chỉ cần đồ thủ xa xa ném xuống là được. Hần tìm đến vài cái tùy ý có thể thấy được màu đen bích xóp, lại theo trong đồng rác nhặt hồi một cái cũ nát túi du lịch làm lô hàng thi khối lộ.”

“Người có vẻ lậu qua cái gì.” Tăng Nhật Hoa nhỏ giọng nhắc nhở La Phi,“-- thịt khối còn không có cắt miếng đâu.”

“Đúng rồi.” La Phi lấy tay vỗ nhẹ nhẹ chụp đầu, bổ sung nói,“Ồ hung thủ đem này đó tàn thi trang bao phía trước, hần bỗng nhiên ý thức được một vấn đề: Cảnh sát khẳng định hội phân tích hần thiết hạ người chết thịt khối cùng với đầu chờ vật nguyên nhân, khó tránh khỏi sẽ có cao thủ từ giữa đoán ra chính mình phao thi giữa sông hành vi. Đến lúc đó

cảnh sát dọc theo bờ sông triển khai xếp tra đã có thể phiền toái . Vì che giấu điểm này, hắn còn phải cấp ‘Phân thân’ tìm một lý do -- có thể tạo được chứng cứ tác dụng lý do. Vì thế hắn đem thịt khối phân cắt thành thịt phiến, đem chính mình giả dạng thành một cái đam mê ngược thì biến thái sát nhân cuồng. Trong lúc này hắn có lẽ còn thuận tiện thiết kế một chút, dẫn đường cảnh sát đối chính mình ‘Đạo công’ trình độ sinh ra phán đoán sai lầm.....”

“Kia hắn đem nội tạng cùng đầu nấu chín đâu? Cũng là vì biểu hiện biến thái sao?” Tăng Nhật Hoa khàn khàn tiếng nói nói, hắn tựa hồ cũng có chút không quá thư thái.

“Hắn là có phương diện này lo lắng đi. Bất quá chính yếu nguyên nhân, khả năng vẫn là vì vứt bỏ phương tiện. Làm người mang theo một cái túi du lịch đi tới đi lui thời điểm, người cũng không hi vọng trong bao chảy ra máu tươi hoặc là cái khác cái gì chất lỏng đi? Nấu một chút liền bảo hiểm hơn.” Nói tới đây, La Phi đã đem chính mình ý nghĩ hoàn toàn chinh chỉnh hiện ra xuất ra, hắn lưu ra điểm trầm mặc thời gian nhường đại gia tế thêm cân nhắc, sau đó hỏi:“Các người cảm thấy thế nào?”

“Có thể nói thông.” Mộ Kiếm Vân đầu tiên cấp ra tích cực thái độ,“Máu chốt là trước đây tập trụ địa phương cũng có hiểu biết thích. Chúng ta đều cho rằng tên kia là biến thái sát nhân cuồng, xem ra thật là bị lừa. Thay đổi cái ý nghĩ sau liền rộng mở trong sáng đầu.”

Doãn kiếm cùng Tăng Nhật Hoa cũng đều gật đầu tỏ vẻ đồng ý. Chỉ có Hoàng Kiệt Viễn có vẻ phi thường cẩn thận, hắn nhắm lại ánh mắt trầm tư , đem kia khối huyết án phía trước phía sau chi tiết tất cả đều lục ra đến xác minh một lần. Cuối cùng hắn cũng thoải mái than dài một tiếng, nói:“Theo này ý nghĩ suy nghĩ trong lời nói, thật là sở hữu chi tiết đều có thể lẫn nhau ăn khớp.”

“Vậy là tốt rồi!” La Phi chính mình cấp chính mình tán một tiếng. Đã liền đắm chìm này án mười năm Hoàng Kiệt Viễn cũng không lại có dị nghị, La Phi liền chính thức nhằm vào này ý nghĩ bắt đầu hạ đạt tác chiến chỉ lệnh:“Doãn kiếm, Tăng Nhật Hoa!”

“Đến!” Hai cái tiểu tử trăm miệng một lời ứng lên.

“Ta muốn các người lập tức triển khai công tác, thông qua các người điều tra con đường đi tìm như vậy một người.” La Phi trình trọng nói,“Người này vì nam tính, án phát lúc đó linh ở hai mươi tám tuổi đã ngoài, tướng mạo trung thượng, xã hội địa vị tốt, độc thân, vô đại hình phương tiện giao thông, có cụ bị phân thân điều kiện độc lập nơi. Quan trọng nhất một điểm: Nơi vị trí lảng giềng gần bờ sông.”

“Minh bạch!” Doãn từng hai người lập tức lĩnh mệnh mà đi. Doãn kiếm nắm giữ đại lượng xã hội cơ sở ngầm, mà Tăng Nhật Hoa tắc chứng quan cảnh sát cơ sở dữ liệu, hai người này có thể nói là tìm tòi tin tức khi hoàng kim hợp tác.

Hoàng Kiệt Viễn nhìn theo hai người rời đi, cảm giác lồng ngực nội có đoàn hỏa sắp thiêu cháy bình thường. La Phi chỉ lệnh nhường hấn ở mười năm trong bóng đêm rốt cục thấy được ánh rạng đông. Lúc này đây xếp tra mặc dù có khi quá cảnh thiên chi ngu, nhưng bởi vì nội thành nội con sông chung quy đều biết, xếp tra châm chích liền rất mạnh. Chỉ cần sàng chọn ra năm đó phù hợp điều kiện hà bạn hộ gia đình, đối nơi ở tiến hành tinh tế khám nghiệm, tìm được phân thân hiện trường lưu lại huyết chứng cũng là đại có khả năng !

Cùng Hoàng Kiệt Viễn so sánh với, thân là người chỉ huy La Phi ngược lại không như vậy lạc quan. Tuy rằng hấn đối chính mình phân tích kết quả rất tin tưởng, nhưng dù sao nhiều năm trôi qua như vậy , cho dù có thể sàng chọn ra vài cái trọng điểm mục tiêu, nếu muốn tiếp tục xếp tra tập trung, thậm chí đạt được tính quyết định chứng cứ cũng cũng không chuyện dễ. Mà mấu chốt nhất còn tại cho: eumenides lưu cho hấn thời gian đã chỉ có hơn mười mấy giờ, nếu qua hôm nay đêm khuya, cho dù có thể tìm ra nhất nhất nhị án kiện hung phạm lại có cái gì ý nghĩa đâu? Bọn họ chẳng qua là phá hoạch cùng nhau mười năm trước án tồn đọng, mà cùng eumenides giao phong lại nếu một lần bại hạ trận đến.

Bất quá vô luận như thế nào, mặc dù chỉ có 1% hi vọng, cũng phải đầu nhập trăm phần trăm nỗ lực. Chính như La Phi chính mình theo như lời: Trên cái này thế giới, cũng không có cái gì không có khả năng sự tình. Ngay tại hai giờ tiền, mọi người không trả đối nhất nhất nhị án kiện hết đường xoay sở sao? Mà hiện tại, bọn họ ít nhất đã thực sự bán ra nhất gian nan bước đầu tiên!

Kỳ tích luôn chiếu cố này thời khắc đều ở chuẩn bị sẵn sàng nhân. Đến hơn một giờ chiều chung thời điểm, câu này châm ngôn lại một lần ở La Phi trên người xác minh .

Doãn kiểm cùng Tăng Nhật Hoa mang về bọn họ điều tra kết quả, chưa mở miệng hội báo, hai người này trên mặt hung phần biểu cảm đã ở nói cho đại gia: Bọn họ nhất định là có cái gì trọng đại phát hiện.

“Nhanh như vậy liền xếp tra xong rồi?” La Phi có chút không quá tin tưởng dường như, nhưng đồng thời lại che giấu không được kỳ dục thần sắc.

“Còn không có hoàn toàn tra hoàn.” Doãn kiểm dùng rất nhanh tốc ngữ điệu trả lời nói, “Bất quá hiện tại đã tập trung một cái chính yếu phạm tội người hiềm nghi.”

La Phi nhú nhú đầu mày, cảm thấy trợ thủ cách nói không khỏi võ đoán: Đã còn không có tra hoàn, lại có thể nào dễ dàng dùng tới “Chính yếu” Này định ngữ đâu?

“Người hiền nghị tư liệu đâu?” La Phi quyết định tự mình làm phán đoán.

“Cụ thể tư liệu còn chưa có tới kịp sửa sang lại..... Chúng ta lúc đó vừa thấy đến người này hồ sơ, lập tức liền tới rồi hội báo . Người kia kêu --” Có thể là nói được quá mau , đến mấu chốt nhất thời khắc đoán kiếm cũng không không ngừng xuống dưới nghỉ ngơi khẩu khí, sau đó mới đem câu nói kia nói xong,“-- kêu Đình Chấn, hấn là Đình Khoa con!”

Đột nhiên nghe thế hai cái tên, La Phi bỗng dừng ngẩn ra, tư duy nhưng lại ở nháy mắt đường ngăn một lát. Ngồi ở hấn đối diện Hoàng Kiệt Viễn cũng là mở to hai mắt nhìn, như là căn bản không tin chính mình lỗ tai. Chỉ có Mộ Kiếm Vân vẫn cứ vẫn duy trì bình tĩnh thần sắc, lược nhất cân nhắc sau liền đột đầu nói:“Không sai. Đình Chấn..... Hấn phù hợp chúng ta phân tích xuất ra sở hữu hung ngại đặc thù.”

Ngay tại vài ngày phía trước, la mộ hai người còn cùng này Đình Chấn từng có một lần gần gũi tiếp xúc, bọn họ thậm chí nhằm vào người này tiến hành qua chuyên môn thảo luận cùng phân tích. Hiện tại hồi tưởng đứng lên, hấn các hạng đặc thù đích xác cùng Mộ Kiếm Vân đối nhất nhất nhị huyết án hung tâm lý bức họa thập phần ăn khớp: Tướng mạo đường đường, chịu nhân tôn kính đại học giáo sư, năm mới gặp được gia đình bất hạnh, nhiều năm qua luôn luôn bảo trì độc thân.....

“Nơi ở của hấn nhanh lắm bắc thành bảo mang hà.” Doãn kiếm lúc này lại tiếp tục nói,“Đó là hấn vừa tham gia công tác thời điểm, trường học phân cho hấn độc thân nhà trọ. Theo lý thuyết, hấn sớm nên đổi căn phòng lớn , nhưng hấn đến nay còn ở tại nơi đó.”

Sở hữu nhân đều nghe hiểu được doãn kiếm trong lời nói lời ngầm. Mà La Phi tư duy năng lực cũng rốt cục ở chấn kinh trung khôi phục lại. Hấn đã không cần thiết nghe càng nhiều gì đó , tựa như doãn kiếm cùng Tăng Nhật Hoa vừa thấy đến hồ sơ liền tới rồi hội báo giống nhau. Bởi vì chỉ bằng một cái manh mối cũng đã thuyết minh nhiều lắm vấn đề.

Bao gồm Đình Khoa vì sao muốn thoái ẩn, bao gồm eumenides vì sao phải chết nhéo này khởi phát sinh ở mười năm trước án kiện..... Hết thầy hết thầy có lẽ đều chỉ dùng này manh mối liền có thể giải thích.

Hấn là Đình Khoa con!

Chương 25 tử vong phụ ra

Buổi chiều mười ba điểm hai mươi một phân.

Tỉnh lý công đại học hoàn cảnh học viện, lầu 8 phó viện trưởng văn phòng.

Làm Đinh Chấn thư ký, Ngô quỳnh thông thường công tác chỉ một là là chiếu cố đối phương ảm thực. Mỗi ngày giữa trưa, nàng đều sẽ dựa theo Đinh Chấn phân phó đánh hảo cặp lồng đựng cơm cũng đưa đến văn phòng phòng trong. Đinh Chấn hội vừa ăn cơm một bên tìm đọc chút chuyên nghiệp tư liệu, tại đây cái trong quá trình, hắn không hy vọng bị người khác quấy rầy, cho nên Ngô quỳnh phải bên ngoài gian chờ đợi. Chờ Đinh Chấn cơm nước xong, hắn sẽ đánh một cái điện thoại thông tri Ngô quỳnh vào nhà thu thập cặp lồng cơm, mà chính hắn tắc hội lợi dụng còn lại đến nghỉ trưa thời gian chợp mắt một chút một lát.

Khả hôm nay tình huống đã có chút kỳ quái. Ngô quỳnh 11 rưỡi liền đem cặp lồng đựng cơm đưa đến trong phòng, gần hai giờ đi qua, Đinh Chấn vẫn cứ không có đánh điện thoại cho nàng, cảnh này khiến nàng không khỏi âm thầm lo lắng đứng lên: Người này nên không phải lại vội vàng công tác quên ăn cơm đi? Dạ dày hắn đã có chút tật xấu, như vậy bị đối đối thân thể cũng không tốt!

Có như vậy lo lắng sau, Ngô quỳnh lại càng đến càng ngồi không được. Tuy rằng biết rõ Đinh Chấn phi thường chán ghét công tác trạng thái bị đánh gãy, nàng vẫn là quyết định muốn vào ốc nhìn một cái, vô luận như thế nào đều phải đốc thúc đối phương đem cơm ăn trước.

Vì thế Ngô quỳnh liền đứng dậy đi tới buồng trong cửa, nàng thân thủ ở trên cửa nhẹ nhàng mà gõ hai tiếng, chậm đợi trong phòng nhân đáp lại.

Nhưng là mười đến giây đi qua, trong phòng lại một điểm động tĩnh đều không có. Ngô quỳnh lại tiếp tục nâng tay ở trên cửa gõ hai hạ, đồng thời ôn nhu hoán một tiếng: “Đinh giáo sư?”

Trong phòng vẫn là không có gì thanh âm, giống như căn bản là không có người tồn tại giống nhau.

“Chẳng lẽ là đang ngủ?” Ngô quỳnh cau mày âm thầm đoán, đồng thời trong lòng lại hiện lên một khác tầng sầu lo: “Đã nhập thu, nếu y bị không có cái hảo, kia nhưng là thực dễ dàng cảm lạnh!”

Một khi đã như vậy, Ngô quỳnh cũng liền bất chấp nhiều như vậy . Nàng nắm giữ tay nắm cửa nhẹ nhàng vừa chuyển, sau đó đem cửa phòng chậm rãi hướng bên trong đẩy ra, cả người cũng đi theo tránh vào phòng nội.

Làm nàng cảm thấy ngoài ý muốn là: Đinh Chấn cũng không có ngủ, hẳn thậm chí cũng không có đang làm việc. Đây trung niên nam tử chính ngồi ngay ngắn ở bàn làm việc của mình tiền, hẳn vẫn không nhúc nhích , ánh mắt thẳng tắp nhìn về phía tiền phương, nhưng tầm mắt tiêu điểm lại hiển nhiên không có dừng ở chỗ cái cụ thể vật thể thượng.

Ngô quỳnh nhìn ra đối phương không biết tưởng chút cái gì nghĩ ra thần. Nàng khinh thủ khinh cước đi về phía trước vài bước, đã thấy phía trước đưa tới kia phân cặp lồng đựng cơm quả nhiên còn đặt ở trên bàn công tác, một ngum cũng không có động qua.

“Đinh giáo sư. Ngài thế nào còn không có ăn cơm đâu?” Ngô quỳnh mang theo oán trách mà lại đau lòng ngữ khí hỏi.

Đinh Chấn con mắt Mộc Mộc chuyển hướng Ngô quỳnh, như là vừa mới cảm thấy được có người đi tới bên người. Ánh mắt của hắn vẫn có chút đăm đăm, hiển nhiên còn không có theo không hiểu suy nghĩ trung hoàn toàn thoát khỏi xuất ra.

“Biết ngài việc, nhưng là ăn một bữa cơm có thể chậm trễ bao nhiêu thời gian đâu?” Ngô quỳnh thân thủ thủ thủ cặp lồng cơm, “Người xem xem, đã lạnh lẽo -- ta đi tìm cái địa phương nóng nóng lên đi.”

“Không cần.” Đinh Chấn một bên dùng trầm thấp tiếng nói nói, một bên muốn làm ra cái ngăn cản động tác. Bất quá hắn cánh tay gần nâng lên một nửa, liền lại mềm yếu cúi xuống dưới, thoát nhìn giống như là một cái sức cùng lực kiệt bệnh nhân.

“Ngài như thế nào? Không thoải mái sao?” Ngô quỳnh cảm giác được dị thường, nàng vội vã buông cặp lồng cơm, vòng qua bàn làm việc đi tới Đinh Chấn bên người.

Đinh Chấn lại hơi hơi nâng nâng cánh tay của mình, dùng một loại khăn khăn , như là theo trong cổ họng bài trừ đến thanh âm nói: “Ta không sao..... Người đi ra ngoài đi.”

Ngô quỳnh lại càng lo lắng , nàng thân thủ sờ sờ đối phương cái trán: “Không có phát sốt đi?”

Nữ nhân mềm mại xúc cảm trung lại mang theo ảm áp cảm giác, nhường Đinh Chấn thân thể nhịn không được hơi hơi địa chấn chiến một chút. Hắn nâng lên ánh mắt nhìn về phía Ngô Quỳnh khuôn mặt, đó là một trương ôn nhu tính tế nữ nhân mặt, đang cùng hắn ai như thế chi gần, gần gũi cơ hồ muốn ngửi được kia phiến say lòng người hương.

Đây là cỡ nào tốt đẹp hình ảnh, nhưng Đinh Chấn lại theo bản năng sau này rút lui thân thể, như là tận lực muốn né tránh đối phương dường như.

Ngô Quỳnh phát hiện đối phương nhiệt độ cơ thể cơ bản bình thường, liền hơi hơi nhẹ nhàng thở ra. Đồng thời nàng chú ý tới đối phương tránh né chính mình động tác, trong lòng lại nhịn không được nổi lên một trận chua xót. Nàng tin tưởng chính mình chẳng phải một cái làm người ta phản cảm nữ nhân, khả vì sao trước mặt này nam tử luôn không muốn nhận chính mình thân cận? Thậm chí còn giống như vậy hoàn toàn phát ra từ cho nội tâm quan tâm cũng sẽ nhường hắn tránh không kịp?

Cũng may nhiều năm qua, nàng đối trường hợp như vậy coi như là thói quen. Nàng sớm không nghĩ xa cầu nhiều lắm, chỉ cần có thể bồi tại đây cái nam nhân bên người, yên lặng nhìn lên hắn công tác cùng thành tựu, cũng có thể thỏa mãn.

Ngô Quỳnh phát ra không tiếng động than nhẹ, xoay người muốn rời đi. Khả đột nhiên nàng lại đình chỉ động tác, kinh ngạc sững sờ ở tại chỗ, ánh mắt tắc gât gao chăm chú vào Đinh Chấn trên mặt.

Lúc này đúng là ánh sáng mặt trời nhất mãnh liệt sau giữa trưa, ánh mặt trời theo cửa sổ chỗ bắn thẳng đến tiền vào, cấp ngồi ở phía trước cửa sổ Đinh Chấn tráo thượng một tầng hoa mắt quang quyển. Mà ở Đinh Chấn khóe mắt chỗ, rõ ràng có chút trong suốt gì đó ở giữa ánh nắng hơi hơi lóe ra.

Ngô Quỳnh tâm một trận xúc động. Làm nữ nhân, nàng đương nhiên biết này lóe ra gì đó sẽ là cái gì. Chính là nàng không rõ, vì sao ở Đinh Chấn trên mặt sẽ đột nhiên xuất hiện như vậy cảm xúc. Nhiều năm qua, nàng đều cho rằng này nam nhân trong lòng trừ bỏ công tác nhiệt tình ở ngoài, rốt cuộc dung không dưới nửa điểm cái khác tình cảm. Nàng thậm chí hoài nghi đối phương huyết nhục thân hình trung ẩn chứa một viên máy móc cấu thành trái tim, cảnh này khiến hắn vô pháp sinh ra gì cảm tình cùng tư dục, người chính là lưu biến toàn thân nhiệt huyết cũng vô pháp đưa hắn hòa tan.

Nhưng như vậy nhân cư nhiên đã ở rơi lệ. Vì sao? Ngô Quỳnh khó có thể không chế, ký lo lắng đồng thời lại vô cùng kỳ thiết suy nghĩ: Sẽ là vì ta sao?

Ngô Quỳnh sững sờ do dự một lát, rốt cục cô chừng dừng khí hỏi câu: “Đinh giáo sư, người làm sao vậy?” Nàng trong miệng “Ngài” Biến thành “Người”, làm nàng nhìn đến Đinh Chấn nước mắt khi đó khởi, xây dựng ở giữa bọn họ kia tầng vô hình vách tường tựa hồ liền đã tiêu tán rất nhiều.

“Người đi ra ngoài đi.....” Đinh Chấn viền mắt nước mắt còn không có tán đi, khóe miệng lại nổi lên nòng đậm cười khô,“..... Người ở trong này cũng không giúp được ta .”

Khả hấn càng là nói như vậy, Ngô quỳnh trong lòng nào đó tình cảm liền càng là mãnh liệt. Nàng lần đầu tiên nhìn đến này nam nhân tại chính mình trước mặt biểu hiện ra bất đắc dĩ mà vừa buồn thương thần sắc, đây mới là hấn chân thực nhất bộ mặt đi? Trái tim hấn chẳng phải máy móc, nơi đó thậm chí so với người bình thường còn muốn nhu nhược, chính là có một tầng chắc chắn xác ngoài bao lại hấn tâm, để cho người khác không thể nào tới gần.

Hiện tại kia tầng xác ngoài rốt cục mở ra, đây đúng là chính mình thân cận đối phương tới thích hợp thời cơ. Nhân ở càng yếu ớt thời điểm liền càng dễ dàng nhận người khác ban cho tình cảm, bất luận nam nữ, đều là như thế.

Vì thế Ngô quỳnh ngược lại đi phía trước càng thêm đến gần một bước. Nàng dùng chính mình mềm mại ngón tay mon trớn đối phương ánh mắt, sau đó nhẹ giọng nói:“Có lẽ ta quả thật không giúp được người, nhưng ta ít nhất có thể lưu lại cùng người. Ta biết người là cần ta -- tuy rằng người cho tới bây giờ cũng không nói.”

Đinh Chấn nhắm hai mắt lại, nhưng không cách nào ngăn cản càng nhiều nước mắt theo Ngô quỳnh ngón tay gian ngã nhào xuất ra. Này nước mắt dường như đánh vào lòng của phụ nữ đầu, làm nàng dữ phát địa chấn dung. Nàng bỗng nhiên cúi người, dùng miệng môi thật sâu hôn ở đối phương khóe mắt, một loại vừa khổ lại chất tư vị ở nàng trong miệng lan tỏa đến, nhưng trong lòng nàng lại ngược lại nổi lên một trận ngọt ngào.

Bởi vì kia nam nhân rốt cục không có lại cự tuyệt nàng.

Đúng vậy, Đinh Chấn chẳng những không có cự tuyệt, hấn thậm chí còn ngưỡng mặt tới đón không ngờ như thế đối phương. Kia ôn nhuận môi cho hấn mang đến quen thuộc mà lại xa lạ cảm giác, hấn khinh khừ nữ nhân da thịt chỗ truyền đến hương, một loại đè nén nhiều năm dục vọng lại chậm rãi manh ra tân nha.

Đó là nhân loại nhất nguyên thủy dục vọng, nhưng ở trong lòng hấn lại bị tàn nhẫn giam cầm nhiều năm như vậy. Hấn chỉ có thể dựa vào điên cuồng công tác đến gây tê chính mình, dùng hàn băng bàn vách tường đem kia dục vọng cùng chân thật thế giới ngăn cách đến.

Hấn cũng có tình cảm, hấn cũng tưởng đi yêu, nhưng là hấn không dám. Hấn sợ kia tình cảm hội hủy chính mình, càng hội hủy người khác.

Nhưng là hôm nay, làm kia tăng nhìn như cứng rắn xác ngoài bị bác khai sau, hấn lực phòng ngự cũng tùy theo âm âm sụp đổ. Bởi vì hấn đã không cần lại lo lắng hậu quả .

Sở hữu sự tình với hấn mà nói đều sẽ không lại có gì hậu quả.

Ngô quỳnh sâu sắc bắt giữ đến Đinh Chấn ở sâu trong nội tâm biến hóa. Nàng dùng càng thêm nhiệt liệt hôn đáp lại đối phương. Theo khóc mắt đến gò má, theo gò má đến môi, lạnh lẽo nước mắt thấm vào bọn họ da thịt, nhưng vô pháp dập tắt bọn họ bùng bột dấy lên nóng cháy tình cảm.

Không biết theo khi nào thì bắt đầu, Đinh Chấn nước mắt ngừng , Ngô quỳnh nước mắt lại mới hạ xuống. Đó là một loại vô pháp giải thích nước mắt, không biết là hi cực mà khóc, vẫn là ở phát tiết khó có thể ức chế chua xót.

“Người thích ta , người rõ ràng thích ta” Nàng ở nước mắt trung mơ hồ không rõ nói hết ,“Khả người vì sao muốn đối với ta như vậy? Vì sao?”

Đinh Chấn vô pháp trả lời, hấn chính là mở ra song chương, nhẹ nhàng nắm ở nữ nhân thân thể. Mà Ngô quỳnh cũng thuận thế quỳ rạp xuống đất thưng, đem toàn bộ nửa người trên đều ngã vào Đinh Chấn ngực mang trung, không kiêng nể gì lên tiếng khóc lớn lên.

Đinh Chấn cúi đầu, chớp mũi trát ở nữ nhân cổ chỗ, im lặng không tiếng động. Nhiều năm như vậy , trong lòng hấn rốt cục ôm lấy một nữ nhân. Hơn nữa kia thật là hấn tối chung ái, thậm chí liên trong mộng cũng sẽ thường xuyên nhìn thấy nữ nhân.

Hấn chỉ dám ở trong mộng ôm ấp đối phương, mà hiện tại kia trong mộng cảm giác lại biến thành sự thật.

Nữ nhân tinh tế tú lệ lưng theo khóc mà hơi hơi phập phồng , mà một đôi vú tấc chính áp ở Đinh Chấn trên đùi, tuy rằng cách bó sát người áo lông, nhưng người sau vẫn là có thể rõ ràng bắt giữ đến cái loại này đầy đặn cùng mềm mại cảm giác.

Mang theo bị đè nén nhiều năm bản năng dục vọng, một cỗ nhiệt lưu chậm rãi ở Đinh Chấn hai chân trong lúc đó tụ tập. Mà Ngô quỳnh rất nhanh liền cảm thấy được đối phương biến hóa, nàng đành chỉ khóc, nâng lên vuốt phẳng hai mắt nhắm lệ xem Đinh Chấn.

Đinh Chấn hô hấp trở nên dồn dập lên, hần bỗng nhiên nắm ở đối phương cổ, hướng về phía kia nở nang môi điền cuồng mà hôn xuống, đồng thời hần tay kia thì cũng thắm vào nữ nhân y khẩu, chiếm lĩnh kia một mảnh mềm nhũn sơn lĩnh.

Ngô quỳnh phát ra xinh đẹp kêu rên thanh, nàng tích cực đáp lại đối phương, lấy tay ở đối phương hai chân trong lúc đó vuốt ve . Kia luồng nhiệt lưu đã càng ngày càng tràn đầy, tựa hồ không có gì chướng ngại có thể lại ngăn trở trụ hần. Vì thế Ngô quỳnh nhẹ nhàng mà giải khai Đinh Chấn đai lưng, đem kia đoàn hòa bình thường kích tình phóng ra xuất ra.

Đinh Chấn cảm nhận được nữ nhân mềm mại lòng bàn tay chính chạm đến chính mình miễn cảm nhất bộ vị, hần nhin không được nhẹ giọng rên rỉ đứng lên. Đồng thời hần nghe được Ngô quỳnh ở bên tai mình thở gấp hỏi:“Người thích ta sao?”

Đinh Chấn đã đành không ra tinh lực đi trả lời, hần chính là không tiếng động gật gật đầu.

“Người thích ta, người thích ta.....” Ngô quỳnh lộ ra say rượu bình thường si mê thần sắc,“Vậy người đem ta đem đi đi, ta là của người.”

Khi nói chuyện, chính nàng rút đi kia kiện bó sát người áo lông, sau đó lại đem tay vươn đến sau lưng, giải khai bra thượng yếm khoá. Theo nội y bay xuống, nàng kia xa hoa thân thể liền hoàn toàn hiện ra ở Đinh Chấn trước mặt.

Đinh Chấn chỉ cảm thấy trước mắt một mảnh tuyết trắng. Hần bỗng dừng ngay ngắn cả người, kia phiến tuyết trắng cảnh tượng giống như điện lưu bình thường đánh ở tại trong lòng hần, mang đến cõi lòng tan nát nhoi nhói cảm giác thấy, đồng thời cũng mở ra hần sâu trong trí nhớ mờ phiến khuất nhục miệng cống.

Hần đã nói không nên lời đó là bao nhiêu năm phía trước, hần chỉ nhớ rõ chính mình lúc đó ở thượng trung học. Chiều hôm đó hần nhân bệnh trước tiên về tới trong nhà, lúc hần mở ra cửa phòng thời điểm, trước mắt đó là cơ hồ đồng dạng một mảnh tuyết trắng.

Tuyết trắng nữ nhân thân thể, bị một cái ngăm đen nam nhân áp ở dưới thân. Kia hắc bạch hai sắc hình thành tiên minh đối lập, cho hần để lại vĩnh viễn cũng vô pháp ma diệt tàn khốc ấn tượng.

Nữ nhân là hần mẫu thân, mà nam nhân cũng hần phụ thân -- hần phụ thân cho tới bây giờ sẽ không sớm như vậy về đến nhà.

Hắn trí nhớ tại kia phiến tuyết trắng trước mặt tựa hồ ở giữa chặt đứt. Hắn nhớ không nổi mặt sau còn phát sinh cái gì, hắn cuối cùng ấn tượng đó là mẫu thân kia kinh hoàng thất thố tiếng gào: “Đi ra ngoài, người mau đi ra!”

Làm kia tiếng gào lại ghé vào lỗ tai hắn vang lên thời điểm, hắn kia cổ dâng lên dục phát nhiệt lưu liền ở nháy mắt phục hồi xuống dưới, sở hữu kích tình đều tiêu thất, thống khổ cùng khuất nhục chiếm cứ hắn toàn bộ tình cảm.

Ngô Quỳnh cảm nhận được Đinh Chấn trên thân thể uể oải, nàng đầu tiên là sửng sốt một chút, sau đó lộ ra ký kinh ngạc lại thất vọng biểu cảm: “Người làm sao vậy?”

Đinh Chấn vô ngôn mà chống đỡ. Hắn cảm thấy chính mình như là bị nhân trần trụi để ở phố xá sầm uất trung tâm, nhiều năm qua thủ nghiêm tôn nghiêm ở trong khoảnh khắc không còn sót lại chút gì.

Đó là một người nam nhân cơ bản nhất, tuyệt đối không thể bị xâm phạm tôn nghiêm. Vì bảo vệ này phân tôn nghiêm, hắn không tiếc trả giá gì đại giới.

Hắn có thể ở mười năm từ từ năm tháng trung không đi thân cận gì nữ sắc, bởi vì hắn từng bởi vậy ném cả qua tôn nghiêm gặp nhục nhã thảm thiết thống khổ.

“Nguyên lai người không phải cái nam nhân.” Hắn vĩnh viễn quên không được cái kia nữ hài đối hắn nói qua những lời này, càng quên không được hiện lên ở nữ hài trên mặt ký đặc ý lại khinh miệt biểu cảm. Ở mười năm trước cái kia rét lạnh tuyết đêm, này biểu cảm giống như là một phen bén nhọn cái dùi, dễ dàng gian liền đem hắn kiêu ngạo bề ngoài đâm vào dập nát. Theo sau, cực độ khuất nhục khiến cho hắn máu từ dưới thân bắt đầu ngược nẩy lên ọt, hơn nữa nổi lên ra một loại đủ để phá hủy hết thảy đáng sợ phần nộ cảm xúc. Hắn oán hận kia tuyết trắng thân thể, tựa hồ đó là trên thế giới xấu nhất ác ảnh thu nhỏ, trong đó càng chiếu rọi hắn khuất nhục ấn ký, đến suốt cuộc đời cũng khó lấy ma diệt.

Vì thế hắn hướng về kia cụ thân thể mãnh xông đến, dùng hai tay gắt gao tạp ở đối phương yết hầu, phát tiết chính mình ủy khuất cùng phẫn uất. Thẳng đến kia nữ hài nước mắt, nước mũi thậm chí là đồ cứng đá tất cả đều không khống chế mà ra thời điểm, hắn mới rớt cuộc theo diễn cuồng trạng thái trung tỉnh táo lại. Nhưng mà hết thảy đều đã quá muộn, có tuyết trắng thân thể nữ nhân đang dần dần biến thành một khối lạnh như băng thi thể, hắn không thể không vắt óc tìm mưu kế đi che giấu chính mình xúc động đặc tội đi.....

Từ đây hắn không dám lại tiếp cận gì nữ nhân, cho dù là Ngô Quỳnh như vậy cuồng đại một mảnh người sùng bái.

Hắn đem chính mình bao vây ở thật dày cứng rắn xác hạ, thủ hộ chính mình tôn nghiêm, cũng là thủ hộ mười năm trước kia đoạn huyết tinh bí mật.

Nhưng mà vận mệnh chung quy không chịu buông qua hắn. Làm kia đoạn giấu kín bị nhân vạch trần thời điểm, hắn nội tâm thành lũy đã ở tuyệt vọng không khí trung sụp đổ. Vì thế đè nén nhiều năm tình dục lại bị điểm nhiên, nhưng thật đáng buồn là, này tình dục cuối cùng ném đem hắn vùng hướng về phía cái kia giống như đã từng quen biết xấu hổ hoàn cảnh.

Hắn còn có thể nói cái gì? Hắn duy nhất có thể làm, chính là ở chính mình người yêu trước mặt nhắm mắt lại, rất giống là một cái đem đầu chui vào sa đọa lý đáng thương đà điểu.

Ngô Quỳnh đương nhiên vô pháp biết được Đinh Chấn trong nội tâm này phức tạp tình cảm thế giới. Nàng chỉ cho rằng đối phương trên thân thể biến hóa là bởi vì chính mình còn chưa đủ hảo, loại này ý tưởng nhường nàng trở nên vô cùng ưu thương, lúc trước vui sướng lại hóa thành lung lay sắp đổ nước mắt.

“Người không thích ta sao?” Nàng không yên bất an hỏi.

“Đúng vậy, ta không thích người!” Đinh Chấn như là bắt đến một căn cứ mạng đạo thảo, hắn cuồng loạn điên cuồng hét lên đứng lên, “Ta chán ghét người! Người tiến đến đi ra ngoài, ta căn bản không muốn gặp đến người!”

Ngô Quỳnh sắc mặt trở nên trắng bệch, nàng tròn tròn mắt gắt gao nhìn chăm chăm Đinh Chấn, muốn đem đối phương cao thấp đều xem cái thông thấu dường như. Mà Đinh Chấn giờ phút này lại cúi thấp đầu xuống, không dám cùng ánh mắt của nàng tương tiếp.

“Ta không tin.” Ngô Quỳnh nâng lên cằm, khiêu khích bình thường đem mặt thấu càng gần, “Người thích ta, người vì sao muốn gạt ta?”

Đinh Chấn còn chưa có tới kịp trả lời, Ngô Quỳnh bỗng nhiên lại cúi xuống thân mình, sau đó làm ra một cái Đinh Chấn vô luận như thế nào cũng tưởng tượng không đến động tác -- nàng nhẹ nhàng mở ra chính mình môi, đem đối phương kia mất đi rồi hùng phong nhuyển căn hàm ở tại trong miệng.

Đinh Chấn chỉ cảm thấy một cổ dòng nước ấm lại lần nữa rót vào hắn trong cơ thể, hơn nữa hùng hổ không thể ngăn cản. Tại kia cái nháy mắt, hắn đầu óc trung biến thành trống rỗng một mảnh, sở hữu chuyện cũ, sở hữu tội ác cùng khuất nhục cũng không phục tồn tại. Hắn như là một cái tân sinh trẻ con, bị trần trụi mà lại tinh thuần ái dục gắt gao bao

vây lấy, bất luận kẻ nào đều không thể lại xúc phạm tới hắn.

Ngô Quỳnh dồn dập thở hào hển, cảm thụ được đối phương ở thân thể của chính mình lý bành trướng thành lớn. Nàng biết chính mình đã hoàn toàn khống chế này nam nhân, nàng thậm chí tin tưởng đối phương vĩnh viễn đều sẽ không lại rời đi nàng.

.....

Kia một khắc triền miên không biết giằng co bao lâu, kích tình qua đi hai người cũng còn gắt gao ôm ở cùng nhau, nan xá khó phân. Thẳng đến gian ngoài điện thoại tiếng chuông vang lên, mới đem bọn họ theo hai người thế giới tha trở lại trong hiện thực đến.

Ngô Quỳnh nhu nhược vô lực đứng dậy: “Ta nên tiếp điện thoại đi.” Lúc trước điên cuồng sức mạnh giờ phút này đã theo dư vị chậm rãi rút đi, nữ nhân trên người lại bày biện ra một loại chọc người triu mến thẹn thùng trạng thái.

Đinh Chấn gật gật đầu, nhìn theo nữ nhân chân thành mà đi, kia cụ tuyết trắng thân thể lóng lánh thánh khiết mà duy mỹ quang mang.

Một lát sau, Ngô Quỳnh tiếp hoàn điện thoại về tới buồng trong.

“Là ai?” Không biết có phải hay không vừa rồi kích tình hao hết Đinh Chấn thể lực, hắn tựa hồ muốn dùng tận toàn thân khí lực mới miễn cưỡng bài trừ này hai chữ đến.

“Giáo bảo vệ chỗ , hỏi người có hay không. Hỏi bọn hắn có chuyện gì, bọn họ lại không nói.” Ngô Quỳnh thân nhiên trả lời. Thực hiển nhiên, nàng cũng không có đem này gọi điện thoại để ở trong lòng. Nàng suy nghĩ có lẽ còn đắm chìm tại kia phiến tốt đẹp hiểu ra trung đi.

Đinh Chấn trong mắt lại tránh qua một tia phức tạp thần sắc, đồng thời xen lẫn bi thương, thống khổ cùng tuyệt vọng. Này cùng hắn trên mặt vẫn cứ lưu lại hạnh phúc cảm giác hình thành tiên minh đối lập, nhưng nữ nhân chính vội vàng mặc quần áo, cũng không có chú ý tới này một màn.

“Đem cặp lồng đựng cơm cầm nóng nóng lên đi, ta đói bụng.” Sau một lát, Đinh Chấn ra vẻ bình tĩnh nói.

“Tốt.” Ngô Quỳnh hoạt bát cười, “Ta trước kia thật đúng nghĩ đến người là làm bằng sắt thân thể, chẳng những vô dục vô cầu, hơn nữa có thể không ăn không uống đâu.”

Đinh Chấn không lại nói cái gì, hắn chính là nhìn không chuyển mắt xem nữ nhân, mang theo tham lam mà lại không tha thân sắc.

Ngô Quỳnh hiển nhiên hiểu lầm Đinh Chấn tình cảm, mặt nàng đỏ lên. Có chút co quắp kia khỏi cặp lông com hướng ngoài phòng đi đến.

“Ta một hồi sẽ trở về.” Đây là nàng cuối cùng quảng cấp Đinh Chấn lời nói.

※※※

Ước chừng mười lăm phút sau, Ngô Quỳnh theo căn tin phương hướng hướng hoàn cảnh công trình hệ chỗ tiết kiệm năng lượng đại hạ đi trở về đến. Trong tay nàng bụng kia phân nóng hầm hập cặp lông dựng com, tâm tình cũng như là đắm chìm trong giữa ánh nắng bình thường, tràn ngập ôn nhu húc ầm cảm giác. Bất quá làm nàng quải qua một khúc rẽ, đi đến đại hạ phụ cận thời điểm, trước mắt xuất hiện một bộ kỳ quái cảnh tượng lại nhường nàng sửng sò ở tại chỗ: Đại lượng cảnh sát cùng xe cảnh sát tụ tập ở đại hạ chung quanh, cơ hồ đem toàn bộ tiết kiệm năng lượng lầu vây quanh cái chặt như nêm cối.

“Xảy ra chuyện gì?” Ngô Quỳnh đi đến bên ngoài xem náo nhiệt trong đám người, mặc danh kỳ diệu hỏi một câu.

“Ta cũng làm không rõ lắm. Hình như là cảnh sát tới bắt nhân, lại hình như là trên lầu có người muốn tự sát.” Nói chuyện là cái tuổi trẻ tiểu tử, theo hắn mặc đến xem, hắn là quảng trường bãi đỗ xe bảo an. Gặp Ngô Quỳnh ánh mắt mờ mịt tìm không thấy mục tiêu, hắn lại duỗi thân dài cánh tay hướng chỗ cao chỉ chỉ: “Người xem, lầu 8 cái kia địa phương, nhìn đến nhân không có?”

Ngô Quỳnh theo tiểu tử ngón tay phương hướng nhìn lại, quả nhiên có người ảnh đang đứng ở lầu 8 chỗ cái phòng trên bệ cửa, hắn vị trí địa điểm đã là bệ cửa sổ tối bên cạnh vị trí, cơ hồ là một trận gió đều có khả năng đưa hắn thổi rơi xuống.

Ngô quỳnh “A” kinh hô một tiếng, trong tay cặp lồng cơm đánh nghiêng trên mặt đất. Bên cạnh hấn tiểu tử việc không kịp né một chút, đồng thời kinh ngạc hỏi: “Người làm sao vậy?”

Ngô quỳnh không có tâm tình cùng hấn giải thích, nàng hoảng loạn vô thố bài trừ đám người, hướng về đại hạ lối vào phóng đi. Sau đó rất nhanh còn có hai cảnh sát đoạt lấy đến ngăn cản nàng: “Thực xin lỗi, hiện tại đại hạ cấm xuất nhập.”

“Không được, các người cho ta vào đi, ta là hấn thư ký, ta là hấn thư ký!” Ngô quỳnh nói năng lộn xộn quát to, ánh mắt của nàng gắt gao nhìn chăm chăm lầu 8 bệ cửa sổ chỗ cái kia nam tử, sắc mặt tái nhợt.

Kia nam tử đúng là Đinh Chấn. Hấn giờ phút này cũng thấy được Ngô quỳnh, vì thế hấn kia đờ đẫn trên mặt rất cục có tia tiểu ý.

Chính mình vẫn cứ đứng ở chỗ này, có lẽ chính là đang đợi cái cô gái này đi. Tuy rằng chính là xa xa nhìn thấy thân ảnh của nàng, nhưng như vậy cũng đã thực thỏa mãn.

Có lẽ duy nhất tiếc nuối sự tình, chính là chính mình mười năm trước vì sao không có gặp nàng đâu? Nếu không rất nhiều chuyện đều sẽ thay đổi đi?

Đinh Chấn không dám dọc theo này giả thiết nghĩ lại đi xuống, bởi vì na hội nhường hấn thừa nhận đến như xé rách bình thường tâm phế chi đau.

Vô luận thế nào tốt đẹp, vô luận thế nào làm người ta chờ mong, bắt đắc dĩ hết thảy đều đã là chậm quá.

Hấn lại ngẩng đầu, nhìn về phía không trung kia lộng lẫy thái dương. Chói mắt ánh sáng nhường trước mắt hấn xuất hiện hỗn độn mà lại hoa mỹ huyền ảo, dường như mở ra một đạo thông hướng thế giới khác đại môn.

“Tái kiến.” Hấn nhẹ nhàng mà ngập ngừng một câu, như là đối chính mình theo như lời, hoặc như là đối toàn thế giới theo như lời. Sau đó hấn nhẹ nhàng nhảy, hướng về ngoài cửa sổ nhảy xuống.

Ở hấn sinh mệnh cuối cùng thời khắc, hấn sở hữu cảm thấy cơ hồ đều đã phong bế, chỉ có kia nữ nhân hiểu nội tâm tiếng gào thùy chung quanh quần ở hấn bên tai.

“Không ~”

Hắn rất muốn làm cho này tiếng la lại lưu lại một lát, nhưng hắn đã không có gì cơ hội .

Theo Đinh Chấn rơi xuống đất khi kia thanh trầm trọng trầm đục, Ngô Quỳnh thân thể cũng mềm yếu ngã xuống. Bên cạnh cảnh sát vội vàng đem nạng nâng đến ngoài vòng tròn, một bên cấp cứu một bên cùng đội xe cứu thương đã đến.

Có khác vài người lại hướng về Đinh Chấn rơi xuống địa điểm tụ lại đi qua. Trong đó đầu lĩnh đúng là hình cảnh đội trưởng La Phi. Hắn một bên ngồi xổm xuống nghiệm sáng tỏ Đinh Chấn thân phận, một bên phân phó phía sau đoàn kiểm soát người:“Đem thật lớn hạ các cửa ra vào, trong trong ngoài ngoài cho ta triệt để điều tra một lần.”

“Là!” Đoàn kiểm soát mang theo cảnh sát đại đội nhân mã dựa theo La Phi mệnh lệnh chấp hành đi. Mà lúc này mọi người bên trong một người mặc y phục hàng ngày trung niên nam tử chậm rãi quỳ gối Đinh Chấn thi thể trước mặt, hắn thời gian dài xem kia trương thoát phá khuôn mặt, thần sắc có chút sững sờ. Sau một lát, hắn thể nhưng vươn tay đi, kháp ở tại thi thể nhân trung bộ vị.

“Lão hoàng, ngươi làm gì?” La Phi cảm thấy được kia nam tử dị thường, vội vàng thấp giọng hét lên một tiếng.

Kia nam tử đúng là mười năm đến luôn luôn khổ đuổi theo nhất nhất nhị án kiện Hoàng Kiệt Viễn. Hắn cảm xúc cũng đã bị vây một loại không không chế được trạng thái, không chỉ có đối La Phi khiển trách mất điếc tai ngơ, ngược lại lại dọn ra tay kia thì đến kéo lấy Đinh Chấn áo cổ áo.

“Ngươi tỉnh tỉnh! Ngươi cho ta đứng lên!” Hắn dùng một loại bị đè nén qua thanh âm rít gào nói.

La Phi nhíu mày, xung phía sau cảnh sát sử cái ánh mắt:“Nhanh đi đem hắn kéo ra.”

Hai cái tuổi trẻ cảnh sát theo hai sườn sam ở Hoàng Kiệt Viễn cánh tay, mạnh mẽ đem hắn kéo cách Đinh Chấn thi thể. Hoàng Kiệt Viễn cuồng táo giãy dụa đứng lên:“Các ngươi làm gì? Buông ra ta?!”

La Phi đề cao giọng rống lên một câu: “Lão hoàng, mời ngươi bình tĩnh một điểm!”

Này một tiếng giống như cảnh tĩnh, rốt cục nhường Hoàng Kiệt Viễn tỉnh táo lại. Người sau động tác cùng thần sắc đều ở chậm rãi bình định, nhưng đồng thời đã có hai hàng trọc lệ lăn qua mặt hắn băng.

“Ta chính là muốn hỏi một chút hắn --” Thật lâu sau sau, hắn dùng khàn khàn tiếng nói nói, “-- hỏi một chút hắn, ta chờ hắn mười năm, hắn vì sao liên một ngày cũng không chịu chờ ta? Hắn vì sao không dám cùng ta mặt đối mặt nói rõ ràng?”

La Phi im lặng than một tiếng, hắn đi đến Hoàng Kiệt Viễn trước mặt, nhẹ nhàng mà vỗ vỗ đôi phương bả vai. Nguyên bản hắn còn tưởng nói vài câu, nhưng chung quy cái gì cũng không có nói ra.

Từ nay về sau vài cái giờ nội, cảnh sát đem tiết kiệm năng lượng đại hạ mỗi một cái góc đều sưu cái lần, toàn lầu băng theo dõi cũng lập lại điệu xem, nhưng cũng không có phát hiện eumenides gì dấu vết để lại, thoát nhìn hắn liền căn bản không có tại đây trắng đại hạ lý xuất hiện qua.

Nhưng La Phi tin tưởng eumenides nhất định đã thông qua nào đó không biết phương thức “Đến” Qua , nếu không liền vô pháp giải thích Đinh Chấn vì sao sẽ ở cùng cảnh sát giao phong phía trước liền đi lên lầu 8 bộ cửa sổ. Phải biết rằng, tuy rằng La Phi dám người đối nhất nhất nhị huyết án phân tích cuối cùng đem Đinh Chấn tập trung làm trọng đại người hiểm nghi, nhưng cảnh sát cũng vẫn chưa nắm giữ Đinh Chấn dính dáng cụ thể chứng cứ. Dưới tình huống như vậy, Đinh Chấn lại ngoài dự đoán mọi người chủ động chịu chết, này thuyết minh ở cảnh sát đã đến phía trước hắn nhất định trải qua qua cái gì, đúng là này đoạn trải qua đem hắn bức đến không thể vấn hồi tuyệt vọng hoàn cảnh.

Thăng đến khoảng bốn giờ chiều, La Phi đoán trước trung “Trải qua” Rốt cục bị tìm được, đó là bảo tồn ở Đinh Chấn laptop trung một đoạn internet tán gẫu ghi lại.

Cùng Đinh Chấn tán gẫu nhân không chút nào che giấu đem chính mình tên trên mạng thiết trí vì “eumenides”, hắn điều thứ nhất tin tức gửi đi ở giữa trưa 11:35:32. Ở Đinh Chấn nghỉ ngơi thời gian biểu trung giờ phút này đúng là cơm trưa thời gian.

Đó là một cái tử hình thông tri đơn, cùng cảnh sát thu được văn bản cáo so sánh với, này thông tri đơn trung ghi chú rõ cụ thể chịu hình nhân.

Chịu hình nhân: Đinh Chấn

Hành vi phạm tội: Cố ý giết người

Chấp hành ngày: Ngày bảy tháng mười một

Chấp hành nhân:eumenides】

11:36:27, Đinh Chấn cấp ra hồi phục:“eumenides? Người đến cùng là ai?”

11:36:53,eumenides:“Ta là ai cũng không trọng yếu, quan trọng là người đã từng làm qua cái gì.”

11:39:11, Đinh Chấn:“Người đây là ở đe dọa ta sao? Ta sẽ báo nguy .”

11:39:31,eumenides:“Người không cần làm điều thừa, cảnh sát rất nhanh sẽ đến .”

11:39:43, Đinh Chấn:“Người có ý tứ gì?”

11:40:52,eumenides:“Ta có thể tìm được người, cảnh sát đương nhiên cũng có thể đủ tìm được người.”

11:41:35, Đinh Chấn:“Ta không rõ người đang nói cái gì.”

11:43:45,eumenides:“Mười năm trước, ngày mười hai tháng một, người giết chết một cái nữ sinh viên. Sau đó người xử lý năng thi thể, đem trong đó đại bộ phận ném vào người nơi sau lưng bảo mang trong sông, khác một ít thịt phiến cùng đầu đợi chút tắc phân để qua thị nội các nơi.”

11:44:21,eumenides:“Người còn có cái gì không rõ ?”

11:47:12, Đình Chấn:“Người muốn giết ta?”

11:47:54,eumenides:“Đúng vậy. Nhưng là hứa ở ta động thủ phía trước, người sẽ tự sát.”

11:48:09, Đình Chấn:“Hoang đường!”

11:50:38,eumenides:“Cảnh sát rất nhanh sẽ tìm được người, người đem bởi vì nhất nhất nhị án kiện mà nhận đến nghiêm mật điều tra. Đồng thời cả nước truyền thông hội chen chúc tới, người sở nhận đến chú mục đem xa xa vượt qua người từng có qua học thuật địa vị. Người còn không thể không đối mặt bị người vớt bỏ người chết di thể, kia khóa đầu, còn có theo đáy sông vớt đi lên di hài đều muốn ở người trước mắt lên án tội của người đi. Cho đến lúc này, ta cam đoan người sẽ hối hận . Bởi vì người từng có một cơ hội có thể trốn tránh này hết thấy, nhưng người cũng không nguyện nắm chắc.”

11:56:21,eumenides:“Cảnh sát đem triệt để điều tra nơi ở của người. Ở vách tường cùng trên sàn, chỉ cần có một tia từng rớt vào vết máu liền đủ để chỉ ra chỗ sai tội của người đi. Còn có người dùng để phao thi bịch xộp cùng túi du lịch, cùng với người theo người chết trên người cởi xuống đến quần áo, mười năm đến giống trên quý văn vật giống nhau bị cảnh sát tỉ mỉ bảo quản, bởi vì kia mặt trên giữ lại người vô pháp đoán trước dấu vết vật chứng: Có lẽ là người một cái da tiết, lại có lẽ là cùng người nơi hoàn cảnh tương ăn khớp mỗi cái vật thể sợi. Tóm lại cảnh sát ở đối đãi này án tử thời điểm, nhất định sẽ tận hết sức lực dùng tới sở hữu sang quý kỹ thuật thủ đoạn, đương nhiên , bọn họ cũng sẽ không keo kiệt các loại người nghe những điều chưa hề nghe thăm vấn ‘Kỹ xảo’.”

12:01:23,eumenides:“Nếu người quả thật cụ bị cường đại lực lượng tinh thần cùng kì tích một loại hảo vận khí, vậy người có lẽ đem trở thành pháp luật dưới chế độ lọt lưới giả. Nhưng người vô pháp đào thoát thẩm phán, vì vậy trên thế giới còn có một loại khác lực lượng tồn tại. Người sẽ không biết ta là ai, nhưng người nhất định nghe nói qua eumenides. Người chung quy hội thừa nhận tử hình thông tri đán thượng xác định hình phạt.”

12:03:45,eumenides:“Ta biết này rất khó quyết định. Nhưng lưu cho người lo lắng thời gian đã không nhiều lắm . Làm người rơi xuống cảnh sát trong tay sau, người thậm chí liên lựa chọn quyền lực cũng sẽ không lại có.”

Tán gẫu ghi lại đến vậy liền im bật. Ở toàn bộ trong quá trình, Đình Chấn cũng không có nói nói mấy câu, đến đoạn sau lại hoàn toàn thành eumenides kịch một vai. Nhưng là La Phi giờ phút này đọc đến, lại có thể rõ ràng cảm nhận được Đình Chấn ở sâu trong nội tâm trải qua kia phiên thông khổ giày dựa.eumenides cho hẳn bày ra một hồi nhìn không tới gì hi vọng hắc ám tiền đồ, ai sẽ có dũng khí tại như vậy trên đường tiếp tục đi xuống?

Cuối cùng Đinh Chấn làm ra hấn lựa chọn: Làm thứ nhất chiếc xe cảnh sát xuất hiện thời điểm, hấn đã đứng ở lầu 8 trên bệ cửa. Sau đó hấn tựa hồ đang chờ đợi cái gì, bất quá kia chờ đợi cũng không có thể thay đổi hấn kết cục.

Xem xong này đoạn tán gẫu ghi lại sau, La Phi ánh mắt vẫn cứ đứng ở máy tính biểu hiện bình thường, kinh ngạc không biết suy nghĩ cái gì. Sau một lát hấn mới ngẩng đầu lên, hướng chính mình bốn phía nhìn chung quanh một vòng.

Doãn kiểm mang theo hình cảnh đội nhân còn tại khám nghiệm hiện trường, thu thập chứng cứ. Mộ Kiếm Vân thì tại bên ngoài bồi che chỗ Hoàng Kiệt Viễn, hiện tại hấn bên người liền chỉ có Tăng Nhật Hoa một người.

“Có thể truy tung đến hấn lên mạng địa chỉ sao?” La Phi chỉ vào trên màn hình “eumenides” tên hỏi Tăng Nhật Hoa.

“Này rất đơn giản.” Tăng Nhật Hoa ở bàn phím thượng bay nhanh đánh một trận, rất nhanh biểu hiện bình trung liền bắn ra một cái có chứa tự phù xuyên đối thoại khung.

“Nhạ, đây là hấn lên mạng địa chỉ.” Tăng Nhật Hoa nhún vai, “Bất quá nhìn chăm chăm này địa chỉ chỉ sợ không có gì ý nghĩa.”

La Phi minh bạch đối phương ý tứ. Cảnh sát trước đây đã đối eumenides tiến hành qua hai lần internet truy tung. Một lần tìm được là trong tòa văn phòng vô tuyến internet, một lần khác còn lại là liên tiếp máy tính thịt gà. Lấy eumenides năng lực, cảnh sát tưởng thông qua này con đường bắt lấy hấn tung tích quả thật là không quá khả năng. Bất quá La Phi vẫn là đối Tăng Nhật Hoa nói: “Mặc kệ thế nào, vẫn là thử một chút đi. Mỗi một cái chi tiết nhỏ chúng ta cũng không hấn là buông tha.”

Tăng Nhật Hoa đối này cũng là không có quá lớn dị nghị, hấn ứng câu: “Được rồi.” Theo sau liền xoay người ly khai hiện trường.

Làm Tăng Nhật Hoa bóng lưng biến mất sau, La Phi ánh mắt lại về tới trên màn hình máy tính. Hấn mở ra vừa rồi Đinh Chấn cùng eumenides tán gẫu cửa sổ, đưa vào một hàng tự phù gửi đi đi ra ngoài: “Người còn tại sao?” Sau đó hấn liền lẳng lặng chờ đợi, về mặt chuyên chú mà lại nghiêm túc.

Một lát sau, đối thoại khung bắn ra, mang đến đến từ internet một chỗ khác hồi phục: “Người là ai?”

La Phi nhẹ nhàng mà hít vào một hơi, lượng ra tên của bản thân:“La Phi.”

Lúc này đây máy tính kia quả nhiên nhân tạm dừng một hồi, mà hần lúc này đây hồi phục cũng là ở khen ngợi cảnh sát hiệu suất:“Của các người động tác rất nhanh, ta tìm ba ngày thời gian mới nhìn phá người này quý kể.”

La Phi thản nhiên viết rằng:“Chúng ta nắm giữ tài nguyên lượng không giống với. Hơn nữa ở chúng ta thảo luận trong quá trình, có chút địa phương tham khảo đến người nêu lên.”

eumenides tựa hồ không thói quen loại này lẫn nhau tán thưởng bầu không khí, hần thay đổi loại ngữ khí:“Hiện tại của các người máy tính chuyên gia đã xuất phát đi? Không biết hần lần này tìm kiếm tốc độ vẫn là nhanh như vậy trong lời nói, ta phải lo lắng trốn nhất né.”

“Ta cũng không có như vậy lạc quan.” La Phi đáp lại,“Người đã dám cùng ta tán gẫu, chúng ta đây chỉ sợ rất khó tìm đến người.”

eumenides lại cải biến nói chuyện với nhau phương hướng:“Nói đến tán gẫu, ta cũng có cái phán đoán -- đã La đội dài như vậy nhàn nhã, thuyết minh Đinh Chấn đã chết , đúng không?”

“Đúng vậy.” La Phi một bên châm chước một bên tiếp tục đánh bàn phím,“Bất quá lần này hành động cũng không phù hợp người phong cách.”

Máy tính bên kia lập tức truyền tới một cái “?”.

“Đinh Chấn là tự sát, hần cũng không có nhận đến người trừng phạt. Theo điểm này mà nói, người kí tên tựa hồ không phải hần là xuất hiện tại kia trương ‘Tứ hình thông tri đơn’ thượng.”

eumenides:“Cụ thể do ai đến động thủ rất trọng yếu sao? Mục đích của ta chính là nhường này phạm hạ hành vi phạm tội nhân được đến bọn họ hần là được đến kết quả. Thay lời khác nói, nếu các người cảnh sát công tác có thể hoàn mỹ một ít, ta căn bản liên ‘Tứ hình thông tri đơn’ cũng không cần ký ra đâu.”

La Phi:“Chính người cũng không thích bạo lực, người cũng hi vọng có thể sử dụng cái khác phương thức giải quyết vấn đề?”

eumenides vừa không phủ nhận cũng không thừa nhận: “Chính là ở rất nhiều thời điểm, bạo lực lại thành không thể không áp dụng thủ đoạn.” Hẳn trong giọng nói thái độ tựa hồ có chút hàm hồ.

La Phi trầm tư một lát, lại phát ra tin tức: “Gây bạo lực nhân, chính mình cũng sẽ nhận đến bạo lực thương tổn. Ta tưởng điểm này chính người cũng cảm nhận được thôi?”

Lần này tin tức qua đi, thời gian rất lâu cũng không chờ đến eumenides hồi phục. Bất quá La Phi biết, này đại biểu chính mình đang từ từ chiếm cứ nói chuyện với nhau quyền chủ động. Vì thế hẳn lại rèn sắt khi còn nóng bàn tung ra nặng nhất bằng câu nói.

“Ta đã gặp qua cái kia nữ hài.”

eumenides hồi đi lại một chuỗi im lặng tuyệt đối “.....”, này đoạn hồi phục tuy rằng không có lời nói, nhưng từ trong đó mỗi một cái viên điểm trùng La Phi đều có thể đọc ra đối phương cái loại này hỗn độn mà lại bàng hoàng tâm tình.

La Phi lại ở nói chuyện với nhau khuông nội viết rằng: “Nếu ta là người, ta sẽ lựa chọn thu tay lại.”

Lần này eumenides rốt cục cho vấn đề hồi phục: “Có một số việc đã phát sinh, thu tay lại thì phải làm thế nào đây?”

“Phát sinh qua sự tình đã vô pháp vấn hồi, nhưng là người vẫn cứ còn có cứu lại cơ hội.”

eumenides hồi phục tốc độ càng ngày càng chậm: “Người vì sao nói với ta này đó?”

La Phi cũng là động tác bay nhanh: “Bởi vì ta thấy được người hoàn thành cứu lại ý nguyện. Hơn nữa ta nguyện ý tin tưởng, đây mới là người bản tính.”

eumenides: “Người xem đến cái gì? Cái kia nữ hài sao?”

La Phi:“Đúng vậy. Người ở chú ý nàng, bảo hộ nàng. Ta bởi vậy mà thấy được người nội tâm, nếu lại cho người một lần cơ hội trong lời nói, người sẽ không đi sát trịnh Hách minh , đúng không?”

eumenides nhưng chưa như La Phi mong muốn.“Không, người sai lầm rồi.” Hấn hồi phục trung lộ ra lạnh lùng ý tứ hàm xúc.

La Phi bám riết không tha:“Vì sao? Người vì sao muốn giết một cái không hề sai lầm nhân?”

“Bởi vì chúng ta là hai cái trận doanh địch nhân, ở giữa chúng ta chỉ có người chết ta sống quan hệ. Cho nên ta phải giết chết một cái địch nhân đến kiên định chính mình tín niệm. Như vậy ta về sau lại đối mặt cảnh sát thời điểm liền sẽ không có gì băn khoăn cùng chần chờ. Có câu người hấn là biết: Đối địch nhân nhân từ, chính là đối chính mình tàn nhẫn.”

Xem như vậy lãnh khốc câu nói, La Phi lòng đang từng đợt trừu nhanh. Hấn lại nghĩ tới cùng Viên Chí Bang cuối cùng một lần gặp mặt khi đối phương nói qua những lời này:“Chúng ta đã bị vây bắt đồng trận doanh, cho dù cho nhau thưởng thức, cho dù chúng ta ở theo đuổi đồng dạng chính nghĩa, nhưng vì duy hộ đều tự quy tắc, gặp mặt sau lại chỉ có thể hợp lại cái người chết ta sống. Người muốn giết ta, ta cũng muốn giết người -- đây là cảnh sát cùng sát thủ chuyện xưa. Vì trừng trị tội ác, chúng ta đều đã làm tốt hy sinh chuẩn bị, này hy sinh là vì bảo hộ càng nhiều nhân lợi ích. Cho nên giữa chúng ta giết hại, là không có vô tội đáng nói .”

Hiện tại, máy tính đối diện cái kia người trẻ tuổi đang dùng giống nhau luận điệu đáp lại chính mình. La Phi trong miệng nổi lên một cỗ bi thương chua xót cảm giác. Bất quá hấn vẫn không muốn buông tha cho, ở trầm mặc thật lâu sau, hấn lại đánh bàn phím:“Ta đây muốn hỏi người cuối cùng một vấn đề, người nhất định phải chi tiết trả lời ta.”

eumenides không muốn dễ dàng ưng thuận hứa hẹn, nhưng hấn cũng không có từ chối, chính là nói:“Người hỏi trước đi.”

“Đã người đã giết chết trịnh Hách minh. Vậy người về sau lại gặp được cảnh sát nhân viên, đối mặt này đó người cái gọi là ‘Địch nhân’, người thật sự sẽ càng thêm kiên định giờ lên người trong tay giết hại dao mổ sao?”

eumenides hồi lâu cũng không có hồi phục.

“Người do dự ?” La Phi tinh thần lại phấn chấn lên, “Người chân thật trạng thái vừa vặn cùng người vừa rồi lý luận tương phản đi? Lần đó giết hại không có cho người trở nên càng thêm kiên định, mà là cho người hãm sâu ở áy náy cùng bàng hoàng đầm lầy trung. Nếu không người vì sao muốn tận lực tìm được cái kia nữ hài? Người ở sâu trong nội tâm chẳng lẽ không có hoài một loại tha lỗi động cơ sao?”

“Buồn cười.” eumenides chữ viết một lần nữa xuất hiện tại trên màn hình, “Người ở đem ý nghĩ của chính mình áp đặt cho ta.”

La Phi lập tức bén nhọn hồi phục đi qua: “Đem ý tưởng áp đặt đưa cho người nhân, không phải ta, là Viên Chí Bang! Là hấn cho người giết trịnh Hách minh, là hấn quán chủ cho người cùng cảnh sát là địch lý luận, thậm chí là hấn cho người eumenides này nhìn không được ánh mặt trời tên. Chẳng lẽ người chưa bao giờ nghĩ ngờ qua: Chính mình vì sao muốn nhận này đó? Vì sao muốn thành vì eumenides? Kia chính là một cái nhân vận vẹo dục vọng, người vì sao nên vì này dục vọng mà trả giá chính mình hết thấy?”

eumenides: “Người kia cho ta lần thứ hai sinh mệnh. Ta đã tiếp nhận rồi hấn ban cho sinh mệnh, ta lại có cái gì quyền lợi đi cự tuyệt hấn truyền thừa cho ta ý tưởng?”

“Người thật sự nhận vì Viên Chí Bang đưa cho người tất cả đều là ban ân sao? Chẳng lẽ kia không phải một cái âm mưu?”

“Mời người im miệng!”

Cho dù là cách internet, La Phi cũng cảm nhận được đối phương cảm xúc thượng biến hóa. Hấn chẳng những không có dừng lại, ngược lại càng tiến thêm một bước viết rằng: “Người nên biết, đúng là Viên Chí Bang giết chết người tự mình phụ thân, mà đương thời thế cục rõ ràng đã có thể không chế. Hấn vì sao muốn làm như vậy? Người chẳng lẽ chưa bao giờ nghĩ tới sao?”

“Im miệng!” eumenides lại kịch liệt kháng nghị nói, “Ta không cần thiết người tới dẫn đường ta ý nghĩ! Ta chính mình có thể tra ra chân tướng, sở hữu chân tướng!”

“Được rồi.” La Phi tạm thời rút về chính mình mũi nhọn, “Có lẽ chân tướng sẽ làm người triệt để thay đổi.”

eumenides tựa hồ ở internet kia đoạn suy xét cái gì, sau một lát hấn mới hồi phục nói: “Thay đổi..... Có thể thay đổi cái gì đâu? Ta đã là một sát thủ.”

“‘Đã là’ đều không phải mấu chốt, trọng yếu ở chỗ: Mỗi người đều còn có tương lai.”

eumenides:“Người là chuyên án tổ trưởng, ta là bị truy bắt hung phạm. Giữa chúng ta có tất yếu thảo luận tương lai sao?”

La Phi trong lòng vừa động, hẳn rõ ràng nghe ra đối phương trong giọng nói nào đó thử ngừ khí. Này với hẳn mà nói không thể nghi ngờ là cái tốt tín hiệu, mà chính mình phải mau chóng đối này tín hiệu làm ra phản ứng.

La Phi cấp tốc trầm ngâm một chút, sau đó hẳn lấy định chủ ý, dùng bàn phím xao ra như sau câu nói:“Người cũng không có ở ta trên tay phạm qua án tử, ta cùng lắm thì lại trở lại long châu.”

Xét thấy chính mình thân phận, La Phi không thể đem lời nói được qua cho trắng ra. Nhưng hẳn ý tứ cũng đã phi thường rõ ràng:eumenides tuy rằng thân phụ nhiều trọng án mạng, nhưng này chút án kiện đều là chính mình nhậm chức tỉnh thành hình cảnh đội trưởng phía trước phạm hạ . Cho dù là vạn phong khách sạn huyết án, cũng là phát sinh ở La Phi chính thức nhận nhậm mệnh tiền một ngày buổi chiều. Từ nay về sau a thắng tử, hiện tại cũng không có chứng cứ cho thấy là eumenides gây nên. Cho nên nghiêm cần nói đến,eumenides đích xác còn không có ở La Phi trên tay phạm hạ án kiện, La Phi vẫn có lý do từ đi chuyên án tổ trưởng chức vụ, tiếp tục trở lại long châu nhậm chức.

eumenides bao nhiêu có chút ngoài ý muốn:“Người muốn phản bội chính mình chức trách sao?”

La Phi tạm dừng một lát, hẳn cũng có chút do dự. Đối mặt một cái huyết án luy luy sát thủ nói ra khoan nhẫn lời nói tựa hồ có vì chính mình nhất quán phong cách. Bất quá kia sát thủ nếu thật sự nguyện ý tự mình cứu lại, lại có cái gì lý do muốn đem hẳn đường về phá hỏng? Nghĩ đến đây, La Phi liền lại thân nhiên đáp lại nói:“Ta chức trách là ngăn cản tội ác, mà không phải báo thù. Nhường tội ác không lại phát sinh, đây mới là ta cuối cùng theo đuổi mục đích . Cho nên nếu nhường ta làm một cái nhị tuyến nhất lựa chọn -- người tiếp tục gây sau đó bị ta bắt lấy, hoặc là người từ đây biến mất vô tung -- ta sẽ không chút do dự lựa chọn người sau. Nếu người còn có thể đối với người tội ác tiến hành cứu lại cùng bồi thường, ta đây lựa chọn đem trở nên cũng có ý nghĩa.”

“Chỉ cần ta tiếp tục gây, người liền nhất định sẽ không bỏ qua ta, phải không?”eumenides phân tích La Phi lời ngầm.

“Đúng vậy.” Đối vấn đề này La Phi không có chút do dự,“Người hiện tại vẫn có thể lựa chọn, nhưng chỉ cần có cùng nhau án kiện ở trong tay ta, người sẽ lại không có lần thứ hai cơ hội. Cho nên ta sẽ chờ người, chờ người đến tháng

này cuối tháng.”

Tháng này cuối tháng, đúng là “Tứ hình thông tri đản” Thượng cấp Đỗ Minh Cường thiết trí cuối cùng chấp hành kỳ hạn. Nếu eumenides có thể buông tha cho lần này hành động, kia liền ý nghĩa hấn ngưng hấn “Tứ hình thông tri đản” Thượng giết hại. Mà La Phi ở mất đi truy tra manh mối đồng thời, tựa hồ cũng có khoan thứ đối phương lý do.

Này thoát nhìn có lẽ là một loại tốt lắm kết quả. Liền giống như cao thủ gian cho nhau nhường nhịn, đạt thành nào đó cân đối “Hoà đàm” Cục diện giống nhau.

Nhưng này ngăn ngại cân đối lại là phù có thể duy trì trụ đâu?

La Phi còn tại cùng đợi đối phương trả lời, nhưng lúc này đây eumenides nhưng không có lại hồi phục.

※※※

Ba ngày sau, ngày mười tháng mười một buổi sáng chín giờ hai mươi bảy phân.

Cùng đại đa số thành thị giống nhau, tỉnh thành nhà tang lễ cũng ở hẻo lánh ngoại ô. Trước cửa đường cái tuy rằng sửa rộng lớn san bằng, nhưng cho dù tại như vậy buổi sáng thời gian, cũng vẫn cứ không thấy được nhiều lắm người đến xe hướng.

Thị nội cũng có xe bus hội trải qua nhà tang lễ, bất quá đầy đủ 15 phút mới rớt cuộc chờ đến một chiếc. Có tứ nam tam nữ theo chiếc này giao thông công cộng trên xe đi xuống đến, bọn họ tuổi này mặc khác nhau, không có ngoại lệ là mỗi người trên mặt đều là một bộ túc mục biểu cảm.

Này vài người xuống xe sau liền phân tán khai hướng về nhà tang lễ lối vào đi đến. Xem ra bọn họ đều là tới tham gia lo việc tang ma hoạt động, nhưng ở chỗ này cũng không đồng hành.

Nhà tang lễ ngoài cửa ven đường tụ tập hơn mười gia lưu động quây hàng, bán ra chút hoa tươi, hoàng giấy, ngọn nến linh tinh tế điện đồ dùng. Làm kia tứ nam tam nữ trải qua thời điểm, chủ quán nhóm liền cũng không mất cơ hội cơ rao hàng đứng lên.

“Tiên sinh, mua nhất thúc hoa tươi mang vào đi thôi?”

“Đại giá, đại giá tiện nghi .”

.....

Có lẽ là chuẩn bị sẵn sàng mà đến, có lẽ là không có tâm tình lưu lại, này đó khách qua đường nhóm phần lớn đối bên cạnh rao hàng thanh mắt điếc tai ngơ. Bọn họ đi lại vội vàng, liên đầu cũng không lặn quay lại một chút.

Nhưng là có một người không giống người thường. Nhân từng trung một cái thân hình gầy lão giả dừng cước bộ, hắc râu tóc hoa râm, thoát nhìn đã gần đến thất tuần tuổi, ở hướng này đàn tiểu thương nhóm trên người nhìn quét một vòng sau, hắc lại cất bước hướng về trong đó một cái nam tính chủ quán đi đến.

Kia chủ quán đại khái hơn ba mươi tuổi, dáng người thấp bé, ăn mặc thô tục, bóng nhảy tóc hỗn độn dán tại ót thượng, như là có nửa tháng cũng chưa tẩy qua dường như. Nhìn thấy có “Khách hàng” Tới cửa, hắc vội vã cùng mặt hồ: “Đại gia, cần chút gì?”

Lão giả lại đối hắc quây hàng thượng hàng hóa nhìn cũng không thèm nhìn, chính là bình tĩnh thanh âm hỏi câu: “Các ngươi đội trưởng đâu?”

Chủ quán ngẩn người, sau đó hắc nhìn xem bên người đồng hành nhóm, hỏi lại kia lão giả nói: “Cái gì đội trưởng? Chúng ta làm làm tiếp mua bán , nơi nào có cái gì đội trưởng?”

Lão giả hơi hơi lắc lắc đầu: “Đừng ở trước mặt ta trang . Ngươi, còn có phía trước theo ta cùng nhau xuống xe mặc lục giáp khắc tiểu tử, các ngươi đều là hình cảnh đội .”

Chủ quán ánh mắt lóe ra một chút, hắc miễn cưỡng bài trừ chút tươi cười: “Ngươi nói cái gì đâu? Làm thôi?”

Lão giả khề thờ dài, tựa hồ có chút bất đắc dĩ. Đột nhiên hắc nâng lên tay phải, hướng về chủ quán nhĩ tấn gian lại dài lại loạn mếp tóc bắt đi qua. Kia chủ quán vội vàng lui cổ tránh né, nhưng lão giả động tác mau lẹ vô cùng, người trước chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, đồng thời có một trận gió nhẹ theo mặt mình gò má bàng khinh lược mà qua. Đợi cho lấy lại tinh thần thời điểm, chỉ thấy lão giả thủ đã rút trở về, mà hắc trong lòng bàn tay lại hơn một cái khéo léo linh lung

vô tuyến tai nghe.

Chủ quán vẽ mặt xấu hổ biểu cảm, a miệng rộng lại không biết còn có thể lại nói chút cái gì.

“Gọi các người đội trưởng tới gặp ta.” Lão giả đem tai nghe ném tới quán trên mặt, sau đó liền phui tay tự hành rời đi. Chỉ để lại chủ quán trợn mắt há hốc mồm mà đứng ở tại chỗ, độc tự thừa nhận chung quanh “Đồng hành” Nhóm đầu tới được kinh ngạc ánh mắt.

Lão giả đi vào nhà tang lễ đại môn, lập tức hướng về phía tây linh đường phương hướng mà đi. Đến linh đường lối vào, đã thấy có mấy cái nhân viên công tác đang ở trước sau bận rộn cái gì. Lão giả lược dừng lại cước bộ, ánh mắt rất nhanh lưu lại ở trong đó một thanh niên nam tử trên người. Kia nam tử đồng dạng cũng là cảnh sát xếp vào tốt y phục thường, hần tằm mắt cùng lão giả đứng rồi một chút, lập tức liền sinh ra một loại không biết vì sao luống cuống loạn cảm giác, vì thế vội vàng xoay người lánh khai đi.

Lão giả lại đưa mắt hướng linh đường nội nhìn quét một vòng, có thể này cất bước đi đến tiền vào. Linh đường chính giữa vị trí bày biện một khối thủy tinh quan cữu, một cái qua tuổi hoa giáp lão phụ nhân đang đứng ở quan cữu bên cạnh, yên lặng rơi lệ. Lão giả đi lên phía trước, tay phải nhẹ nhàng mà khoát lên quan cữu thượng, cúi đầu nhìn về phía tỉnh nằm ở bên trong người chết.

Lão phụ nhân giờ phút này cảm giác được có người đã đến, làm nàng quay đầu nhìn đến kia lão giả khi, trên mặt bi thống liền chuyển hóa thành kinh ngạc cùng oán hận thần sắc.

“Người rốt cục đến .” Nàng cầm cổ họng nói,“Ta còn tưởng rằng sẽ không còn được gặp lại người .”

Lão giả thủ ở quan cữu thượng chậm rãi phát động , như là muốn cách kia thủy tinh quán cái vuốt ve người chết khuôn mặt giống nhau. Thật lâu sau sau, hần u nhiên than dài một tiếng:“Con ta..... Ta đương nhiên muốn đến xem hần”

“Người không cần ở trong này giả từ bi .” Lão phụ nhân oán khí chưa tán,“Người chừng nào thì quan tâm qua hần? Người nếu là cái xứng chức phụ thân, con lại làm sao có thể từ sớm như vậy, muốn cho người đầu bạc tiền người đầu xanh?”

Phụ nhân vừa nói một bên lấy tay quyên chà lau để mắt giác, tựa hồ khó có thể khống chế được trong lòng bi hận cảm xúc.

Lão giả lộ ra âm đạm cười khổ: “Người cho là con là vừa vặn mới rời đi ? Hai mươi mấy năm tiền, hắc vẫn là cái thiếu niên thời điểm, hắc tâm cũng đã nằm ở nơi này .”

“Người là ở trách ta sao? Người còn muốn đem trách nhiệm đổ lên ta trên người?” Phụ nhân dữ phát kích động đứng lên.

Lão giả than nhẹ một hơi, hắc hơi hơi ngẩng đầu lên, đồng thời lại nhắm mắt lại, tựa hồ có rất nhiều trong lời nói lại thật sự khó có thể nói ra miệng.

Phụ nhân cũng không lại để ý hắc, cúi đầu xem quan cữu nội người chết, không biết suy nghĩ cái gì. Một lát sau nàng bị thống tựa hồ tới chỗ cái cực điểm, vì thế liền dùng song chưởng ôm quan cữu, lên tiếng khóc thảm thiết đứng lên.

Lão giả khòe mắt cũng hơi hơi có chút ướt át, nhưng nước mắt vẫn chưa hoạt hạ. Đột nhiên hắc tựa hồ cảm giác được cái gì, mạnh xoay người lại nhìn về phía linh đường nhập khẩu phương hướng.

Đã thấy một nam một nữ hai người đang đứng ở cửa, tương tiến lại không tiến, có chút do dự bất định bộ dáng.

Lão giả ánh mắt mị mị, hắc thẳng nhìn chằm chằm cửa trung niên nam tử, tuy rằng không nói gì, nhưng trong ánh mắt đã truyền lại ra rất nhiều gì đó.

Kia nam tử liền cũng không lại chần chờ, hắc bước đi thật nhanh hướng linh đường Lý tẩu đến. Một cái khác tuổi trẻ nữ tử tắc gắt gao đi theo hắc phía sau.

Lão giả yên lặng chờ kia trung niên nam tử đi đến phụ cận, có thể này mở miệng hỏi nói: “Nơi này nhân đều là người an bày sao?”

“Đúng vậy. Ta là tân nhậm hình cảnh đội trưởng La Phi.” Trung niên nam tử dừng một chút, lại bổ sung nói, “Ta bố trí những người đó, đối ngài cũng không có ác ý, ta chính là tương bảo hộ ngài an toàn.”

“La Phi?” Lão giả ánh mắt rùng mình, tựa hồ nghĩ tới chút cái gì. Sau đó hắn lại cúi đầu nhìn về phía quan cữu trung người chết, âm đạm hỏi: “Như vậy là người tìm được hắn?”

La Phi trả lời nói: “Không riêng gì ta, còn có một cái nhân.”

Lão giả ngẩng đầu “Nga?” một tiếng.

“eumenides, cái kia liên hoàn sát thủ. Gần nhất ngài hắn là cũng nghe nói qua có liên quan hắn nghe đồn đi?”

Lão giả mặt nhú mày: “Viên Chí Bang? Tin tức trung nói hắn đã chết .”

“Viên Chí Bang đích xác đã chết, nhưng là eumenides còn tại. Từ lúc hơn mười năm tiền Viên Chí Bang liền cấp chính mình tuyên định một cái người nói nghiệp.” La Phi một bên giải thích một bên quan sát đến lão giả biểu cảm, cho tới bây giờ, hắn còn không rõ ràng đối phương đối với hai đại eumenides sự tình đến cùng hiểu biết bao nhiêu.

“Người nói nghiệp..... Lấy hắn tính cách cũng là không kỳ quái.” Lão giả nhẹ nhàng mà lắc lắc đầu, “Dù sao cũng là hắn muốn làm sự tình. Chỉ cần hắn còn sống, kia không hữu hiệu cái gì phương thức, cũng nhất định phải làm đi xuống.”

“Kia ngài biết hắn tuyên định nhận ca giả sẽ là người nào sao?” La Phi hỏi dò.

Lão giả xem La Phi ánh mắt, tựa hồ muốn từ đối phương nơi đó phản bổ đến một ít tin tức. Dần dần , trên mặt hắn thần sắc trở nên càng ngày càng ngưng trọng.

“Ta đã biết.....” Hắn từ từ nói, “Bất quá cũng chỉ là vừa mới biết mà thôi.”

La Phi tin tưởng đối phương lí do thoái thác: Hắn là vừa mới căn cứ chính mình thần thái, cũng tổng hợp lại khác tin tức sau suy đoán ra eumenides người nói nghiệp thân phận, này với hắn mà nói chẳng phải cái gì khó khăn công tác.

Mà lão giả giờ phút này lại bùi ngùi than một tiếng: “Như vậy hắn đang ở truy tra sinh phụ bị bắn chết chân tướng

đi? Cho nên các người mới có thể tìm được con ta. Hắc, có người nào phụ thân có thể ở con sau khi chết, còn không đi lại gặp thượng cuối cùng một mặt đâu?”

La Phi cam chịu lão giả cách nói. Trên thực tế, ở Đình Chấn tự sát sau, đúng là hắn an bày các lộ truyền thông rộng khắp đăng báo “Đại học giáo sư lý kỳ tử vong” Sự kiện đưa tin. Mà mục đích của hắn cũng cùng eumenides giống nhau: Muốn thông qua như vậy phương thức dẫn biến mất đã lâu Đình Khoa.

Hiện tại mục đích này đã thực hiện. Giờ phút này đứng ở chính mình trước mặt lão giả đúng là trong truyền thuyết không gì làm không được cảnh giới thần thoại Đình Khoa. La Phi tin tưởng hắn nhất định nắm giữ mười tám năm trước nhất tam linh án kiện chân tướng, mà này chân tướng có lẽ chính là phá hủy eumenides huyết tinh tín ngưỡng hữu hiệu nhất vũ khí.

Bất quá có chuyện tình La Phi cảm thấy có cần phải nói mình một chút: “Chúng ta tìm được Đình Chấn thời điểm, trên thực tế đã là chậm quá. eumenides giành trước một bước thông qua internet đối Đình Chấn tiến hành rồi uy hiếp, đây mới là ngài con tự sát chân chính nguyên nhân.”

“Người không cần giải thích này đó. Ta sẽ không đem hắn từ giận chó đánh mèo bởi này hắn bắt luận kẻ nào. Bởi vì muốn truy cứu căn bản nhất trách nhiệm, nguyên bản ngay tại ta trên người bản thân.....” Nói tới đây, Đình Khoa lại nhắm mắt lại tĩnh, đồng thời đem hai tay đều đặt tại quan cữu thượng.

La Phi nhìn xem bên cạnh Mộ Kiếm Vân, hai người đều cảm thấy có chút xấu hổ. Ở do dự sau một lát, hắn mang theo xin lỗi nói: “Vốn ta hôm nay là không nghĩ quấy rầy ngài Chính là này y phục thường lại không thể không an bày, bởi vì cái kia sát thủ so với chúng ta càng thêm cấp bách muốn tìm đến ngài, chúng ta cần phải cam đoan ngài an toàn.”

“Ta chính mình lưu ý thì tốt rồi. Hơn vài cái y phục thường, có thể có bao lớn ý nghĩa.” Đình Khoa thản nhiên nói, trong giọng nói để lộ ra đến cũng là mười phần tự tin cùng khí phách, “Hôm nay là chúng ta phụ tử phân biệt ngày, ta thật sự không nghĩ bị khác sự tình quấy rầy.”

La Phi “Ân” một tiếng. Nhưng không có cấp ra mình xác hồi phục.

Một bên Mộ Kiếm Vân biết La Phi tâm tư: Một phương diện hắn tin tưởng Đình Khoa năng lực, đồng thời xuất phát từ tôn trọng, cũng hi vọng cấp đối phương lưu ra riêng tư không gian; Nhưng về phương diện khác đối với eumenides như vậy địch thủ, vô luận thế nào cẩn thận cùng cẩn thận lại đều là không đủ. Nếu triệt để sở hữu y phục thường, vạn nhất Đình Khoa ở eumenides trong tay ra ngoài ý muốn, kia cảnh sát phía trước sở hữu nỗ lực liền tất cả đều uổng phí.

“Không bằng như vậy đi.” Ở trầm mặc sau một lát, Mộ Kiếm Vân đưa ra một cái chiết trung phương án, “Chúng ta chỉ để lại một người đối ngai tiến hành bồi hộ, người khác tất cả đều triệt đến bên ngoài. Mà lưu lại người này ngai là rất quen thuộc, hẳn là sẽ không ảnh hưởng đến ngai cảm xúc.”

“Hoàng Kiệt Viễn sao?” Đinh Khoa rất nhanh liền đoán được một cái tên.

Mộ Kiếm Vân gật gật đầu, mà La Phi tắc hướng nàng đầu đến tán dương ánh mắt. Hoàng Kiệt Viễn từng cấp Đinh Khoa làm nhiều năm trợ thủ, ở cảnh đội trung như vậy quan hệ thậm chí không thua gì phụ tử huynh đệ gian tình thân. Mà Hoàng Kiệt Viễn làm tiền nhiệm hình cảnh đội trưởng, các phương diện năng lực cũng không dung khinh thường. Nhường hẳn bồi ở Đinh Khoa bên người khả tính tối bảo hiểm thả lại cục cụ nhân tình vị an bày.

Quả nhiên, lần này Đinh Khoa không có lại cự tuyệt.

“Được rồi.” Hắn đốt đầu nói, tựa hồ vì đáp lại đối phương tri kỷ an bày, hẳn theo sau lại bổ sung một câu, “Chờ ta đem con tiễn bước sau, ta sẽ nói cho các người muốn biết này đáp án.”

Chương 26 luận cục

Ngày mười một tháng mười một, buổi chiều mười bốn điểm năm mươi một phân.

Ở thu ý dần dần dày trong cuộc sống, hai giờ chiều đến tứ điểm có lẽ là một ngày trung tốt đẹp nhất thời gian. Một mỗi một mỗi ngủ cái ngủ trưa sau, ở dưới ánh mặt trời rực rỡ đi vừa đi, có thể đem cả người gân cốt đều ấm áp phơi khai; Mà gió thu lành lạnh, mang theo cũng không rét lạnh lương ý, càng có thể tẩy đi mọi người trên người phàm trần trọc khí.

La Phi giờ phút này liền ở hưởng thụ loại này thoải mái mà lại nhẹ nhàng khoan khoái cảm giác. Mà tâm tình của hắn cũng là một mảnh trong sáng, bởi vì từng che đậy trụ hắn hai mắt thương rất nhiều sương mù tựa hồ đều đến tiêu tán thời điểm.

Hắn đang đứng ở một gian nhà đơn đình viện cửa, dưới chân là chưa sửa chữa thổ lộ, phía sau còn lại là một mảnh rậm rạp vườn trái cây. Thực hiển nhiên, nơi này đã rời xa thành thị, thuộc loại nói nói nông thôn địa khu.

Giống như vậy tràn ngập quê cha đất tổ dã thú địa phương La Phi đã thật lâu không có đặt chân . Mà hắn hôm nay đi đến nơi này là bởi vì hắn trước mặt này tiểu viện đúng là Đình Khoa ẩn cư nơi.

Mộ Kiếm Vân cùng đoãn kiếm đi theo La Phi phía sau, liền ngay cả cực nhỏ xuất ngoại cần Tăng Nhật Hoa hôm nay cũng không có kéo hạ. Bái phỏng một cái cảnh giới trung gần như truyền kỳ tiền bối, cơ hội như vậy lại có ai nguyện ý bỏ qua đâu?

Cùng Đình Khoa ước tốt thời gian là ba giờ chiều, La Phi đám người trước tiên mười phút liền đã đi tới viện ngoại cửa. Sân tường vây là dùng ly ba trát thành , người ở bên trong thực dễ dàng liền có thể nhìn đến viện ngoại động tĩnh. Cho nên La Phi còn không có gõ cửa khi, đã có nhân theo trong phòng đi ra mở cửa .

Người tới đúng là Hoàng Kiệt Viễn, một ngày đến hắn một tác cũng không rời canh giữ ở Đình Khoa bên người, bảo hộ đôi phương an toàn, hơn nữa cùng cảnh sát vẫn duy trì tức thời liên lạc. Hắn mở ra viện môn tiếp đón La Phi đám người:“Vào đi. Đình đội vừa mới đang nói: Các người nhanh đến đâu.”

La Phi đám người đi vào sân, lại nghe đến một cổ thân nhiên mùi thơm xông vào mũi. Nhìn chăm chú nhìn lên, nguyên lai trong viện bích ra một khối nho nhỏ hoa viên, bên trong Cúc Hoa khai chính thịnh, kia cổ mùi thơm cũng đang là đến từ bởi này trung.

“Đỉnh lão thật là có lịch sự tao nhã. Khó trách có thể mười năm cũng không lộ diện, nguyên lai là tìm được như vậy cái tu thân dưỡng tính hảo địa phương.” Mộ Kiếm Vân nhin không được cảm thán nói.

“Thật sự là cảm giác không giống với đâu. Hàng năm ở tại chỗ này, nhất định có thể kéo dài tuổi thọ đi?” Tăng Nhật Hoa lập tức phụ họa nói, mà La Phi cùng doãn kiếm tuy rằng không có ngôn ngữ, nhưng trong ánh mắt cũng chia minh toát ra tán thưởng thần sắc.

“Đã đại gia đều thích nơi này, chúng ta đây không bằng ngay tại trong viện tọa tọa.” Cùng với Đỉnh Khoa đặc hữu cứng cáp giọng nam, cái kia lão giả theo trong phòng đi ra, hẩn ngẩng đầu nhìn nhìn không trung nói:“Hôm nay phong không lớn, ngoài phòng cũng rộng thoáng, không giống trong phòng như vậy hiệp thúc.”

La Phi đám người đều tỏ vẻ đồng ý. Vì thế doãn kiếm liền cùng Hoàng Kiệt Viễn cùng nhau theo phòng trong chuyển ra bàn ghế linh tinh, Hoàng Kiệt Viễn còn cấp tất cả mọi người châm thượng phao trà ngon thủy, giống như hẩn đã thành nơi này nửa chủ nhân bình thường.

Đỉnh Khoa chính mình đồ không vội mà ngồi xuống. Hẩn nhắc tới một cái siêu, đi đến trong vườn cấp này Cúc Hoa kiều khởi thủy đến. Hẩn về mặt an tường, động tác nhẹ nhàng chậm chạp, ở ngày mùa thu ánh mặt trời hạ mà như là cái nhàn cư thi họa tiên sinh bình thường.

“Đỉnh lão, ngài một ngày này không có phát hiện cái gì dị thường tình huống đi?” Mộ Kiếm Vân cố ý muốn khơi mào chút đề tài.

“Ngươi là nói cái kia sát thủ sao? Hẩn sẽ không tới tìm ta -- các ngươi tránh ta tránh như vậy nhanh, hẩn làm sao dám đến? Cho nên ta một ngày này qua bình thường thật sự. Ngày hôm qua tiễn bước con ta, ta cuối cùng một cái tâm tư coi như là” Nói tới đây, Đỉnh Khoa quay đầu đến xem Mộ Kiếm Vân, khóe miệng hơi hơi nhú nhú,“Ngươi nhưng là hẩn là quan tâm quan tâm ngươi đồng sự nhóm, tối hôm qua một đêm cũng chưa nghỉ ngơi tốt đi?”

Mộ Kiếm Vân xem La Phi hiểu ý cười, La Phi tắc bắt đắc dĩ biết biết miệng. Tối hôm qua hẩn mang theo doãn kiếm ở phụ cận cửa thôn thu cả một đêm, phòng chính là eumenides sẽ đột nhiên đến thăm Đỉnh Khoa. Mà chính mình này đó động tác đều không thể giấu diếm được Đỉnh Khoa ánh mắt.

Này một đêm tuy rằng vất vả, nhưng cùng La Phi việc này chờ mong so sánh với, điểm ấy vất vả thật sự là bé nhỏ không đáng kể.

La Phi lúc ban đầu đem thẩm tra theo tầm mắt chú ý ở Đỉnh Khoa trên người, là vì eumenides thực khả năng vì thân thể chi mê mà tìm được Đỉnh Khoa, cho nên Đỉnh Khoa liền thành truy tra eumenides tung tích một cái tiềm tại manh mối. Mà hiện tại này manh mối tựa hồ lại có chỗ ta càng thêm trọng yếu ý nghĩa.

Theo trước mắt nắm giữ đến tình huống đến xem, có một mấu chốt chỗ đã vô cùng xác thực không thể nghi ngờ: Ở mười tám năm trước nhất tam linh bắt cóc con tin án trung, Viên Chí Bang ở thế cục đã được đến khống chế dưới tình huống bắn chết Văn Thành vũ sinh phụ văn hồng binh. Mà ba năm sau, Văn Thành vũ bị Viên Chí Bang tuyển định vì eumenides kế thừa giả. Nay trong đó biến hóa khiến người không thể không đối Viên Chí Bang năm đó bắn chết văn hồng binh động cơ sinh ra xâm nhập liên tưởng.

Mà đối việc này chân tướng nhất mẩn cảm không thể nghi ngờ chính là Văn Thành vũ bản nhân. Hắn bị Viên Chí Bang tử mi bồi dưỡng thành chấp hành huyết tinh chính nghĩa sát thủ, khả năng lại vị tất chân chính lý giải chính mình vì sao muốn thành vì eumenides. Mười mấy năm qua, hắn tư tưởng luôn luôn bị Viên Chí Bang khống chế, có thể có bao nhiêu hành vi là xuất phát từ hắn tự thân giá trị suy xét? Mà hiện tại Viên Chí Bang đã chết, Văn Thành vũ tự mình tư duy bắt đầu phóng xuất ra đến, hắn phải đi điều tra chính mình tồn tại ý nghĩa.

Đối Văn Thành vũ mà nói, hắn sinh mệnh bước ngoặt chính là mười tám năm trước sinh phụ tử vong. Nếu lần đó sự kiện bị chứng thực là Viên Chí Bang tận lực gây nên, kia Văn Thành vũ thân là eumenides tinh thần trụ cột hội nháy mắt sụp đổ, hắn sẽ biết chính mình chẳng qua là một cái quân cờ -- bị Viên Chí Bang lợi dụng lấy thực hiện người sau tàn khốc kế hoạch quân cờ.

Văn Thành vũ đem ở thống khổ nghĩ lại trung nguyên đón tái sinh, mà cùng chi làm bạn còn lại là eumenides triệt để tử vong.

Này có lẽ là La Phi tối nguyện ý nhận kết cục: Hắn phải chung kết eumenides, nhưng cũng không cần chung kết cái kia vận mệnh nhiều suyễn đưa nhỏ.

Là Trịnh Giai đột nhiên xuất hiện nhường La Phi thấy được viết loại này kết cục hi vọng. Thông qua cái kia nữ hài, hắn thấy được Văn Thành vũ áy náy cùng bàng hoàng cảm xúc; Hắn thấy được Văn Thành vũ chính bàng hoàng đứng ở nhân sinh một cái khác lộ khẩu, không biết nên hướng phương hướng nào đi trước; Hắn biết Văn Thành vũ tinh thần thế giới đang tìm tìm kế tiếp đạo sư.

La Phi đương nhiên muốn tại đây cái thời khắc đứng ra, hắn phải cái kia chưa bao giờ nắm chắc qua chính mình vận mệnh đưa nhỏ dẫn hướng quang minh phương hướng.

Hiện tại hắn đã tìm được đối phương tâm linh chi môn, nhưng hắn còn khuyết thiếu mở ra này phiên môn cuối cùng một phen chìa khóa.

Kia chìa khóa bí mật liền nắm giữ ở trước mắt này đang ở kiều hoa lão giả trong tay.

La Phi có cấp bách dự định đi giải cái kia bí mật, bất quá lúc hắn thật sự ngồi vào này trong viện, đối mặt cái kia lão giả thời điểm, hắn tâm lại đột nhiên trầm tĩnh xuống dưới. Giống như là tiến nhập động phòng chú rở quan, làm tâm nương tử an vị ở đầu giường thời điểm, bọn họ thường thường cũng không dám đi vạch trần kia khối mơ tưởng đã lâu hồng sa.

Hồng sa hạ kết quả sẽ là một trương cái dạng gì dung nhan? La Phi cần một điểm thời gian đến điều chỉnh một chút, chuẩn bị sẵn sàng nghênh đón cái kia hội quyết định kết cục hướng đáp án.

Hắn bung lên trước mặt nước trà, nhẹ nhàng xuyên một ngụm. Một cỗ lạnh lạnh hương khí ở môi với răng lan tỏa, giống này Cúc Hoa tiểu viện giống nhau, làm cho người ta mang đến sáng khoái vô cùng cảm giác.

Đình Khoa thoát nhìn lại càng không sót ruột, hắn còn đang kiên nhẫn quản lý trong vườn Cúc Hoa. Kiều hoàn thủy sau, hắn lại bắt đầu khảy lưng này hoa chi.

Tăng Nhật Hoa luôn luôn tại nghiêm cẩn xem Đình Khoa, làm người sau ở xem xét một gốc cây màu tím trọng cánh hoa cúc thời điểm, hắn bỗng nhiên há mồm đến một câu:“Cây này hoa hắn là tiền nhất tiền .”

“Nga?” Đình Khoa hơi hơi quay đầu,“Người cũng biết hoa?”

“Cha ta thích dưỡng hoa, cho nên ta hơi chút biết một ít.” Tăng Nhật Hoa “Hắc hắc” cười nói.

Đình Khoa lấy tay khinh nâng lên cây kia cực đại mẫu hoa:“Ân, vậy người nói nói xem đi, này hoa vì sao muốn tiền? Nên thế nào tiền?”

Tăng Nhật Hoa thân thủ ở da đầu trên đỉnh gãi gãi, ngại ngừng đứng lên:“Ta cũng chính là thuận miệng vừa nói, này dưỡng hoa môn đạo nhiều nha, ta làm sao dám ở ngài trước mặt múa búa trước cửa Lỗ Ban?”

La Phi nhìn xem Mộ Kiếm Vân, hai người nhìn nhau cười. Không thể tưởng được giống Tăng Nhật Hoa như vậy tùy tiện nhân, ở Đình Khoa trước mặt nhưng lại cũng có vài phần câu nệ. Mộ Kiếm Vân liền cười cổ vũ Tăng Nhật Hoa nói: “Cho người nói người đã nói tốt lắm. Cho dù nói được không đối, cũng đang làm cho đình lão giúp người chỉ ra chỗ sai chỉ ra chỗ sai.”

“Được rồi, ta đây liền lung tung nói a.” Tăng Nhật Hoa đứng lên đi đến hoa viên biên, đối cây kia Cúc Hoa vừa cẩn thận quan sát một lát, sau đó hẩn tựa hồ lại tăng thêm vài phần tin tưởng, thẳng khởi thất lưng nói, “Các người xem cây này Cúc Hoa, nó rõ ràng dài sai lệch thôi. Cảnh đã xâm lược đến khác hoa chu trên địa bàn. Nói như vậy, bên cạnh kề bên nó Cúc Hoa, còn có nó chính mình sinh trưởng đều sẽ nhận đến ảnh hưởng. Cho nên hẩn là bắt nó vươn đến cảnh tiền điệu mới được.”

La Phi đám người tuy rằng không có đi đến hoa chu biên, nhưng trên cơ bản cũng có thể thấy rõ ràng. Cây kia màu tím Cúc Hoa tuy rằng khai điểm lệ, nhưng chu can thật là dài sai lệch. Cho nên nó đóa hoa đã xâm phạm đến bên cạnh mặt khác một gốc cây Cúc Hoa, đem người sau chỉ sao đều áp loạn.

“Tiền điệu trong lời nói rất đáng tiếc a.” Mộ Kiếm Vân thương tiếc kia hoa nhi khai xinh đẹp, đối Tăng Nhật Hoa cách nói liền có chút chần chờ, “Lại nói cho dù tiền điệu, về sau vẫn là sẽ mọc ra đi. Đến lúc đó làm sao bây giờ, còn phải lại tiền sao?”

“Này hoa khai là hảo. Nhưng là ảnh hưởng đến bên cạnh cây liền không có biện pháp a.” Tăng Nhật Hoa xưng Mộ Kiếm Vân bắt đắc dĩ quán buông tay, “Không tiền trong lời nói, về sau này hai dùng nhiều đều dài hơn không tốt. Hơn nữa ta xem cây này hoa rêu cây khai quật thời điểm chính là oai, nói như vậy, về sau lại dài quả thật còn phải có vấn đề. Muốn triệt để giải quyết cũng chỉ có thể bắt nó liên căn khoét xuống.”

Nói xong lời nói này sau, Tăng Nhật Hoa liền dùng chờ mong ánh mắt xem bên cạnh Đình Khoa, không biết chính mình quan điểm có không được đến người sau tán thành.

Đình Khoa cũng không trí có thể không, hẩn quay đầu nhìn xem ngòai ở trong viện La Phi đám người, hỏi: “Các người cảm thấy đâu?”

Mộ Kiếm Vân nhún nhún vai bâng, không có nói cái gì nữa -- xem ra nàng nhận vì Tăng Nhật Hoa trong lời nói là có đạo lý.

La Phi cùng đoãn kiếm cũng đều tự gật đầu, bọn họ tuy rằng nhu nhược qua hoa, nhưng là nhìn đến kia hai chu Cúc Hoa đây dựa quấy nhiễu bộ dáng, cũng cảm thấy quả thật cần xử lý một chút.

Gặp không có người nói chuyện, Đình Khoa liền đem ánh mắt lại nhìn về phía chính mình đồ đệ, trực tiếp điểm danh nói:“Hoàng Kiệt Viễn, người tới nói nói xem đi.”

“Ta ngày hôm qua liền cảm thấy này đoá hoa có chút kỳ quái --” Hoàng Kiệt Viễn xem ra cũng không có cái gì dị nghị,“Hoàn toàn dài sai lệch, còn ảnh hưởng khác hoa, không bằng liền bào điệu đi.”

Đình Khoa nhẹ nhàng mà “Ân” một tiếng, hẩn cúi người, thân thủ tại kia đoá màu tím Cúc Hoa thượng nhẹ nhàng mà vuốt ve , ánh mắt chuyên chú, không biết suy nghĩ cái gì.

“Mỗi một chu hoa đô là đình lão tâm huyết a.” La Phi nghiêng ngẫm Đình Khoa tâm tư,“Tuy rằng là dài sai lệch, nhưng muốn bào điệu vẫn là hội đau lòng .”

Đình Khoa không tiếng động mà thán, tựa hồ đối La Phi lời nói rất có xúc động. Sau đó hẩn thẳng đứng dậy xem kia hai chu dây dưa ở cùng nhau Cúc Hoa, lại độc tự trầm ngâm một lát sau, đột nhiên hỏi nói:“Vì sao các người không có người đề nghị đem mặt khác một gốc cây Cúc Hoa xử lý điệu đâu?”

“Mặt khác một gốc cây Cúc Hoa bộ dạng thực bình thường a --” Tăng Nhật Hoa lập tức hoảng đầu hỏi ngược lại,“-- làm chi muốn xử lý nó? Dài sai lệch cây kia mới là toàn bộ trong vườn ‘Con sâu làm rầu nồi canh’.”

Đình Khoa giương mắt xem cách đó không xa La Phi đám người:“Các người cũng đều là nghĩ như vậy đi?”

Mọi người đều gật đầu, đối Tăng Nhật Hoa quan điểm đều không có cái gì dị nghị.

“Mọi việc đều có nhân quả. Này hai chu Cúc Hoa dây dưa ở cùng nhau, nguyên nhân chính là màu tím cây kia dài sai lệch. Hơn nữa cây kia Cúc Hoa tuy rằng khai tràn đầy, nhưng nó nghiêng chỉ can lại cùng với hẩn Cúc Hoa thực không hài điệu, ảnh hưởng đến toàn bộ hoa viên mỹ cảm. Cho nên nếu muốn vào đi tu bổ trong lời nói, khẳng định hẩn là đối cây này dài sai lệch Cúc Hoa động thủ a.” La Phi đầu tiên là ẩn ý nghĩ của chính mình trình bày một phen, sau đó lại để lại chút đường sống hỏi,“Bất quá đình lão đã tung ra vấn đề này, chắc là có khác chút giải thích .”

“Mọi việc đều có nhân quả..... Nói không sai. Bởi vì này chu Cúc Hoa dài sai lệch, không chỉ có quá nhiều đến mặt khác một gốc cây Cúc Hoa, cũng cùng hoa viên chính thể bầu không khí cách cách không bằng, cho nên nên bắt nó xử lý điệu -- đạo lý này lại nói tiếp, giống như thiên kinh địa nghĩa bình thường.” Nói tới đây, Đình Khoa tạm dừng một lát, ngữ điệu bỗng vừa chuyển,“Bất quá các người có hay không nghĩ tới, cây này Cúc Hoa vì sao hội trường oai đâu?”

Tất cả mọi người là sùng sốt, đối như vậy vấn đề tựa hồ không hề chuẩn bị. Tăng Nhật Hoa cũng cong nổi lên đầu: “Vì sao dài oai? Đây ta cũng thật không biết..... Hỏi một chút lão gia nhà ta từ có lẽ có thể.”

Đinh Khoa cười cười: “Không cần như vậy phiền toái -- phương diện này nguyên nhân ta là biết đến. Hoa chu khai quật sau nếu hướng chỗ cái nghiêng phương hướng sinh trưởng, không gì khác có hai loại tình huống: Thứ nhất, là bởi vì chung quanh khác Cúc Hoa che khuất ánh mặt trời, chỉ tại này phương hướng thượng để lại một khe hở, cho nên này đoá Cúc Hoa xuất phát từ truy đuổi ánh mặt trời bản năng, cũng chỉ có thể dài thành này phó nghiêng bộ dáng; Thứ hai loại khả năng còn lại là này đoá Cúc Hoa rễ cây ở bùn đất trung nhận đến khác Cúc Hoa rễ cây đè ép, thế cho nên nó chỉ can ở khai quật phía trước cũng đã nghiêng, như vậy nó lớn lên sau, sẽ gặp trên mặt đất xâm chiếm đến khác Cúc Hoa sinh trưởng không gian.”

“Nguyên lai là có chuyện như vậy.” Tăng Nhật Hoa bừng tỉnh đại ngộ bàn địa điểm đầu. Hẳn đầu tiên là biến hóa góc độ quan sát hội ánh mặt trời chiếu hiện trạng, sau đó lại đem đầu chôn ở Cúc Hoa rễ cây bộ vị cẩn thận nghiên cứu, hận không thể lập tức liền đem bùn đất cũng lấy khai, nhất khuy kết quả.

La Phi nghe xong Đinh Khoa này phiên giảng thuật sau tức hơi hơi cúi thấp đầu xuống, hẩn bùng lên trước mặt chén trà, đưa đến bên môi khi lại ngừng lại, hai mắt nhanh nhìn chăm chăm trong chén xanh biếc nước trà, suy nghĩ như là ngưng trụ bình thường. Bất quá hẳn cũng không có quá dài suy xét thời gian, bởi vì Đinh Khoa vấn đề kế tiếp rất nhanh lại phao xuất ra: “La đội dài, hiện tại đối với trong vườn này đoá Cúc Hoa, lại nên thế nào cời ‘Nhân quả’ này hai chữ đâu?”

La Phi bắt đắc dĩ lắc đầu, không biết nên như thế nào trả lời vấn đề này. Bên cạnh Mộ Kiếm Vân đám người cũng đều minh bạch hẳn giờ phút này quấy nhiễu chỗ. Trước đây La Phi tán thành quét sạch cây kia dài sai lệch Cúc Hoa, đúng là theo “Nhân quả” góc độ đi phân tích: Bởi vì cây kia Cúc Hoa dài sai lệch, quấy nhiễu đến cái khác Cúc Hoa, cho nên phải làm đối nó tiến hành thanh lý. Mà lúc này xem ra, kia Cúc Hoa sở dĩ hội trường oai, lại là bởi vì khác Cúc Hoa quấy nhiễu trước đây duyên cớ. Như vậy muốn truy cứu lúc ban đầu người khởi xướng, chẳng lẽ muốn đem chung quanh che ngăn nắp Cúc Hoa tất cả đều quét sạch, hoặc là đào lên bùn đất; Đối phía dưới dây dưa bộ rễ trước làm một phiên thanh lý sao?

Gặp La Phi bị chính mình trong lời nói tha đi vào, Hoàng Kiệt Viễn liền nhin không được phải giúp đối phương giải cái vây: “Mặc kệ thế nào, theo hoa viên chính thể lợi ích đến xem, tổng hay là muốn đem cây kia dài sai lệch Cúc Hoa xử lý điếu đi? Đây là đơn giản nhất phương pháp. Không có khả năng vì này một đoá hoa, ở đem khác rất nhiều hoa nhi lại liên lụy tiến vào.”

“Đây quả thật là đơn giản nhất phương pháp.” Đinh Khoa đột đầu, tay phải lại khoát lên kia đoá kiều diễm màu tím Cúc Hoa thượng, “Bất quá đối với cây này Cúc Hoa mà nói, có phải hay không thực không công bằng? Lúc trước bởi vì khác hoa nhi nguyên nhân, nó không thể không nghiêng sinh trưởng; Hiện tại lại ghét bỏ nó dài sai lệch ảnh hưởng đến chính thể lợi ích. Như vậy nó khi còn sống, chẳng phải là nhất định không đường có thể đi?”

Mọi người tất cả đều trầm mặc . Liền ngay cả Tăng Nhật Hoa giờ phút này cũng phả ra Đỉnh Khoa lời nói này ngữ huyền cơ -- hẳn hiển nhiên đã không chỉ có ở bình luận đóa hoa, mà là ẩn chứa hơn khắc sâu ẩn nghĩa.

Liền tại đây phiền trầm mặc không khí trung. Đỉnh Khoa thủ bỗng nhiên trầm xuống, cầm cây kia Cúc Hoa hành can, đem chinh chu hoa nhi trừ tận gốc lên. Hẳn này động tác không hề dự triệu, những người đứng xem căn bản không có ngăn trở cơ hội. Đại gia đều là sừng sốt, Mộ Kiếm Vân lại nhin không được kêu ra tiếng đến:“Đỉnh lão, ngài..... Ngài thể nào thật sự rút?”

Đỉnh Khoa “Hắc” một tiếng:“Này không phải các ngươi vừa rồi nhất trí tán thành phương án sao?” Khi nói chuyện, hẳn đem cây kia Cúc Hoa nhẹ nhàng ném tới thượng. Đóa hoa như trước tiên diễm, nhưng rồi đi bùn đất sau, rất nhanh liền đã mất đi sinh mệnh sáng rọi.

Mộ Kiếm Vân xem cây kia tàn hoa, trong ánh mắt ẩn ẩn lộ ra tiếc hận cảm giác:“Nói là nói như vậy Nhưng là dài sai lệch lại đích xác không phải nó lỗi -- chẳng lẽ liền không có rất tốt xử lý phương pháp sao?”

“Không có rất tốt phương pháp.” La Phi rót cục lại mở miệng, mà lúc này đây hẳn thái độ tựa hồ càng thêm kiên định,“-- bởi vì nó đã dài sai lệch, vì chính thể lợi ích, nhất định phải bắt nó quét sạch.”

Đỉnh Khoa dùng sáng ngời ánh mắt nhìn chăm chú vào La Phi:“Ngươi nói được không sai. Quét sạch điều này hội gây trở ngại tập thể ích lợi cây, này căn bản chính là người làm vườn trong công tác thủ tục. Nhưng vô luận như thế nào, loại này lựa chọn chẳng phải ở tuần hoàn ‘Nhân quả phân tích’ lý luận. Nếu muốn phân tích nhân quả, chúng ta đây thường thường tìm không đến cuối cùng đáp án. La đội dài, người làm cảnh sát cũng có hơn mười năm thôi? Ở người trên tay phá hoạch án tử vô số kẻ, hẳn là thực minh bạch ta nói đạo lý.”

La Phi trong lòng rung mình, ở Đỉnh Khoa lời nói dặt dụa, suy nghĩ của hắn bay ra tiểu viện, đem râu thám nhập đến chứa nhiều qua lại thời không trung.

Này từng bị hắn đau khổ truy tìm tội phạm nhóm nhất nhất xuất hiện tại trước mắt hắn, đều tự mang theo vận vẹo nghiêng lệch nhân cách. Mà làm La Phi ý đồ phân tích này “Nhân cách” Sau lưng nhân quả khi, hẳn đầu lại trở nên như trưởng liệt bàn đầu đốn vô cùng. Lá cây phi, lí diên huy, lãng quảng phong, kiều vân..... Làm những người này hướng hắc ám lạc lối thời điểm, là ai đem cái kia đường phố ở tại bọn họ dưới chân?

Mấy vấn đề này La Phi trước kia cũng ý đồ suy xét qua, nhưng chung quy hội lấy buông tha cho mà chấm dứt. Lúc này đây cũng giống nhau.

“Thật là tìm không thấy đáp án.” La Phi nhẹ nhàng mà thờ dãi, “Có lẽ chúng ta hành vi vốn sẽ không nên chịu ‘Nhân quả’ ý tưởng chi phối. Chúng ta chính là ở chấp hành quy tắc, nhường chính thể ích lợi trở nên rất tốt quy tắc.”

“Người là ở trốn tránh vấn đề này.....” Đinh Khoa vỗ vỗ trên tay bụi đất, ánh mắt lại hướng xa xa nhìn lại. Khóc mắt hần hơi hơi buông xuống, lộ ra bi thương, thống khổ, áy náy chờ chứa nhiều cảm xúc đan vào ở cùng nhau phức tạp thần sắc, sau đó hần lại nhẹ nhàng mà nói câu: “Mà nếu quả vô pháp trốn tránh trong lời nói, lại nên làm cái gì bây giờ đâu?”

La Phi trong lòng vừa động: Vô pháp trốn tránh? Đúng rồi..... Hần nhất định là nghĩ tới chính mình con.

Sau một lát, La Phi đoán chiếm được xác minh. Làm Đinh Khoa xoay người lại thời điểm, ánh mắt của hần nhìn về phía Hoàng Kiệt Viễn.

“Ta biết người hội oán trách ta --” Lão nhân dùng thê lương ngữ điệu nói, “-- oán trách ta năm đó đi không từ già. Nhưng là ta có năng lực có thể nào lựa chọn? Làm người xem đến chính mình con trưởng thành nghiêng cây, người lại làm sao có thể không đi tìm kiếm này làm cho hần vận vẹo sinh trưởng nguyên nhân? Khả tìm tới tìm lui, cuối cùng nguồn suối lại ở trên người bản thân.”

Mọi người biết Đinh Khoa sắp ngôn cập nhất nhất nhị huyết án sau lưng giấu kín, không khỏi tất cả đều vãn tai ngưng thần lắng nghe. Mà Đinh Khoa giờ phút này lại chuyển mục nhìn về phía Mộ Kiếm Vân: “Mộ lão sư, Hoàng Kiệt Viễn hướng ta thuật lại các người phân tích án kiện quá trình. Ta rất bội phục người tại tâm lý học phương diện giải thích, con ta quả thật tựa như như người nói vậy.”

Mộ Kiếm Vân hơi gật đầu. Có thể nhận đến cảnh giới truyền kỳ nhân vật khách lệ vốn là kiện làm người ta vui sướng sự tình, nhưng nàng vô pháp tại như vậy tình cảnh trung lộ ra ý cười.

Lại nghe Đinh Khoa tiếp tục đi xuống nói: “Ta thê tử ở hai mươi mấy năm tiền liền ly khai ta -- ta cũng không hận nàng, cái kia thời điểm ta mỗi ngày đều vội vàng tra án tử, đối gia đình trả giá thật sự quá ít, là cái nữ nhân đều hội rời đi ta đi? Chính là Đinh Chấn thiếu niên khi trong lúc vô ý gặp được ta thê tử cùng tình nhân thân thiết hình ảnh, mà này hình ảnh ở trong lòng hần để lại thật sâu bóng ma. Lúc hần lớn lên sau, hần không dám cùng nữ tính kết giao, bởi vì hần chỉ cần nhất tưởng đến cái kia hình ảnh, hần liền vô pháp biểu hiện đặc tượng cái chân chính nam nhân.”

Đinh Khoa trong lời nói nói được có chút giấu diếm, nhưng La Phi bọn người nghe minh bạch : Bởi vì thiếu niên khi gặp được mẫu thân cùng người khác yêu đương vụng trộm, khiến cho Đinh Chấn loạn quan tâm lý tính bệnh liệt dương. Đây chính là Mộ Kiếm Vân theo như lời “Ẩn hình tự ti chứng” căn nguyên.

“Bất quá này đó tình huống ta lúc đó cũng không biết.” Đinh Khoa ầm ầm than một tiếng, “Ta chính là kỳ quái, vì sao con ta ba mươi xuất đầu, các phương diện điều kiện đều như vậy ưu tú, nhưng luôn luôn cũng không tìm bạn gái đâu? Hắc, ta không riêng kỳ quái, nhưng lại thực vội. Vì thế ta liền luôn thúc giục hắn, hi vọng hắn mau chóng thành gia. Hắn rốt cục bị ta làm cho không có biện pháp, đành phải.....”

Mộ Kiếm Vân nhẹ nhàng đánh gãy Đinh Khoa trong lời nói: “Đinh lão, ngài đừng nói nữa. Phía dưới sự tình chúng ta đại khái đều có thể đoán được.....”

La Phi cũng yên lặng địa điểm đầu. Có Đinh Khoa này đoạn tự thuật, hơn nữa lúc trước Mộ Kiếm Vân đối nghị phạm tâm lý học miêu tả, năm đó kia tràng huyết án trước sau quá trình liền cơ bản rõ ràng: Đối mặt phụ thân áp lực, Đinh Chấn đành phải kiên trì đi tìm nữ nhân. Bởi vì tâm lý bệnh không tiện nói ra, hắn không dám theo đuổi chính mình tâm nghi nữ tử, mà là trước đem ánh mắt chăm chú vào các phương diện điều kiện đều thật bình thường thụ hại nhân thân thượng, hi vọng có thể theo đối phương nơi đó tìm về nam nhân tự tin cảm giác. Mà thụ hại nhân lại đối hắn tiến hành rồi ngôn ngữ nhục nhã, cuối cùng gây thành thâm án phát sinh.

Đinh Khoa biết đại gia không muốn nhường hắn lại tiếp tục kia đoạn thống khổ xấu hổ nhớ lại, hắn liền trầm mặc tiếp nhận rồi này phiên thiện lương dụng ý. Sau một lát, hắn cười khổ mà nói: “Hiện tại các người nên minh bạch: Chân chính hắn là vì kia khởi huyết án phụ trách nhân, ta chính mình -- đây là ta vì sao muốn ẩn cư mười năm nguyên nhân.”

Đúng vậy. La Phi hoàn toàn cảm nhận được Đinh Khoa lúc đó lưỡng nan tình cảm lựa chọn: Hắn đã nhận vì chính mình mới là trận này “Nhân quả” lúc đầu điểm, lại thế nào nhẫn tâm xem con độc tự thừa nhận sở hữu đắc tội qua? Nhưng tàn khốc chuyện thực lại nhường hắn vô pháp đối mặt, hắn chỉ có thể lựa chọn thoái ẩn, thẳng đến kia đoạn nghiệt trái triệt để kết thúc.

La Phi suy nghĩ đồng thời cũng từ điểm này dần thân đi ra ngoài. Chờ lão nhân cảm xúc hơi chút bình phục chút sau, hắn liền lại hỏi: “Kia ngài mười tám năm trước theo cảnh đội từ chức, cũng không gần là thân thể phương diện nguyên nhân đi?”

Đinh Khoa nhìn xem La Phi: “Ta biết người là nghĩ như thế nào -- bất quá người chỉ đoán đúng phân nửa.”

La Phi “Ngà?” một tiếng, không quá minh bạch “Đúng phân nửa” Là cái dạng gì khái niệm.

“Mười tám năm trước ta từ chức quả thật cùng Viên Chí Bang có chút quan hệ.” Đinh Khoa nói, “Bất quá cho dù không có Viên Chí Bang, ta cũng sẽ không ở hình cảnh đội tiếp tục gốc lâu lắm.”

Thông qua lúc trước trao đổi, La Phi đã nhìn ra Đinh Khoa là cái thấy rõ sâu sắc, tư duy sâu đậm đồng thời lại tâm tính từ bi lão nhân, cho nên hắn đoán năm đó Viên Chí Bang sa đọa sau, Đinh Khoa đồng dạng không đành lòng chế tài đối phương, cho nên mới hội từ chức. Nhưng hiện tại xem ra, việc này còn có khác càng trọng yếu hơn ẩn tình.

“Thì phải là nói ngài vốn còn có lui ý?” La Phi trầm ngâm hỏi, “Vì sao?”

Đinh Khoa chính sắc xem mọi người: “Bởi vì lúc đó ta đã nhận thức đến: Hình cảnh công tác cũng không có quá lớn ý nghĩa.”

Nói như vậy đột nhiên theo một cái cảnh giới truyền kỳ trong miệng nói ra, thật sự là quá mức ngoài dự đoán mọi người. La Phi đám người hai mặt nhìn nhau, trong lúc nhất thời đều không thể lý giải: Trừng trị tội ác, duy hộ chính nghĩa, như vậy công tác làm sao có thể không có ý nghĩa?

Đinh Khoa sớm dự đoán được mọi người trong lòng hoang mang, vì thế hắn theo sát sau bắt đầu giải thích: “Chúng ta công tác, chính là ở thanh lý này dài sai lệch cây, mà này đó cây vì sao hội trường oai đâu? Cảnh sát chức trách yêu cầu chúng ta: Mặc kệ dài oai cây bản thân có hay không sai lầm, chúng ta đều phải bắt nó thanh lý điếu. Khi chúng ta nghiêm cẩn đi chấp hành này chức trách thời điểm, sẽ không không trở về tránh đối với ‘Nhân quả’ căn nguyên suy xét, bởi vì này loại suy xét thường thường sẽ làm chúng ta đối chức trách hợp lý tính sinh ra nghi ngờ.”

“Chẳng lẽ hắn đồng ý Viên Chí Bang lý luận?” Mộ Kiếm Vân lặng lẽ đưa lỗ tai đối La Phi nói. Đích xác, Đinh Khoa lời nói này ngữ trung ẩn ẩn có nghi ngờ pháp luật quy tắc ý tứ, mà Viên Chí Bang đúng là tại đây loại tư duy dẫn đường hạ đi lên trở thành eumenides đường.

Ở Mộ Kiếm Vân nói chuyện đồng thời, Đinh Khoa ánh mắt nhú lại, ánh mắt đã hướng về nàng cấp xạ đi lại. Mà Mộ Kiếm Vân vừa dứt lời, Đinh Khoa liền lắc lắc đầu nói: “Không, người sai lầm rồi.”

Mộ Kiếm Vân mặt đỏ lên, lộ ra xấu hổ mà vừa sợ nhạ biểu cảm. Nàng nói câu nói kia sắp tới hồ thì thâm, không biết mấy thước ở ngoài Đinh Khoa như thế nào có thể nghe thấy?

La Phi tắc trong lòng hiểu rõ: Theo Đinh Khoa vừa rồi nhìn chăm chú Mộ Kiếm Vân thần thái đó có thể thấy được, này lão giả hẳn là có thể đọc biết môi ngữ -- làm cảnh giới từng truyền kỳ, này cẩn thận tỉ mỉ quan sát năng lực bởi vậy hiển nhiên tiêu biểu.

Đoãn kiếm đám người cũng không biết Mộ Kiếm Vân nói gì đó, cho nên nghe được Đinh Khoa bác từ sau cũng

có chút mờ mịt không hiểu. Cũng may Đinh Khoa ngay sau đó lại kỹ càng giải thích nói: “Ta quan điểm chẳng những cùng Viên Chí Bang không giống với, thậm chí là hoàn toàn tương phản .” Hắn vừa nói, một bên lại quay đầu nhìn về phía dưới chân kia phiến hoa viên, sau đó dùng hướng dẫn khẩu khí hỏi: “Các người ngẫm lại, đối vừa rồi này đây dựa ở cùng nhau Cúc Hoa, nếu dựa theo Viên Chí Bang quan điểm, hội thể nào đến xử lý đâu?”

Mọi người đều tự suy ngẫm một lát, Mộ Kiếm Vân tắc cụp trả lời nói: “Dài sai lệch cây kia Cúc Hoa hẳn khẳng định là muốn thanh lý điệu . Mà này ngăn trở ánh mặt trời , rể cây xâm lược đến khác hoa chu , hẳn hơn phân nửa cũng sẽ không buông tha.”

La Phi thấp giọng phụ họa một câu: “Không sai.”

Đinh Khoa cũng gật gật đầu: “Là như vậy. Viên Chí Bang đem chính mình trở thành pháp luật ở ngoài người thẩm phán. Hắn tồn tại ý nghĩa muốn đuổi theo cứu này chế độ ở ngoài trách nhiệm. Cho nên hẳn hội dùng tới vô tình thủ đoạn đến sửa trị này phiến hoa viên, sở hữu ‘Bất lương’ hoa chu đều ở hẳn thanh lý trong phạm vi.”

“Kia ngài đâu?” Mộ Kiếm Vân ánh mắt lờ lờ xem Đinh Khoa, “Ngài lại là cái gì quan điểm?”

Đinh Khoa ần ần thở dài. Hắn gánh vác khởi hai tay, ngửa đầu nhìn không trung, thật lâu sau sau mới nói: “Ta nhận vì không có gì một viên hoa chu là lý nên nhận đến thanh lý -- không chỉ có là bị bách đãi oai cây kia, khác sở hữu hoa chu, mặc kệ chúng nó hay không phương hại đến người khác, chúng ta đều khuyết thiếu cũng đủ lý do đi trừng phạt chúng nó. Bởi vì mỗi một chu hoa đô có chính mình ‘Nhân quả’, chúng ta căn bản vô pháp ngược dòng ra một cái chân chính thuần túy ‘Tội ác chi nguyên’.”

Mộ Kiếm Vân có chút cảm khái “Nga” một tiếng. Đinh Khoa như thế xử sự thái độ cùng hẳn lúc trước chứa nhiều lời nói có thể ăn khớp đứng lên, làm cho người ta một loại tức đề ý liệu ở ngoài, lại ở thanh lý bên trong giạt mình cảm giác. Mà càng thêm làm người ta thổn thức là: Đồng dạng đều đối chế độ bản thân đang có nghi ngờ, nhưng Đinh Khoa cùng Viên Chí Bang lại phân hoá ra hai điều hoàn toàn bất đồng tâm linh đường: Một cái là cực đoan vô tình, một cái cũng là cực đoan từ bi.

Chẳng lẽ Đinh Khoa chính là bởi vì cái dạng này từ bi ôm ấp tình cảm, cho nên muốn vứt bỏ làm bạn này nửa đời hình cảnh kiếp sống?

Mang theo như vậy nghi vấn, La Phi rốt cục lại mở miệng .

“Dựa theo ngài cách nói, chẳng lẽ chúng ta nên cái gì đều dùng không làm sao?” Hấn thẳng thắn bề mặt đạt ra bản thân nghi ngờ, “Bởi vì tìm không thấy ‘Nhân quả’ căn nguyên, cho nên nhậm chức bằng này hoa chu cho nhau dây dưa, quấy nhiễu? Như vậy đi xuống, toàn bộ hoa viên đều sẽ nhận đến phá hư đi? Cho nên loại này nhìn như ‘Từ bi’ phương pháp, cuối cùng đã có khả năng làm cho tới ‘Vô tình’ kết quả.”

Đình Khoa chậm rãi lắc đầu. “Người lý giải sai lầm rồi --” Hấn nhìn thẳng La Phi hai mắt nói, “Ta cũng không có nói cái gì cũng không làm. Khi chúng ta lo lắng chính thể ích lợi thời điểm, thanh lý nghiêng lệch hoa chu đương nhiên cũng là tất yếu thủ đoạn. Trên thực tế, ta cũng từng đem hai mươi mấy năm thời gian đầu nhập đến cùng loại trong công tác. Tại đây hai mươi mấy năm trung, ta phá hoạch vô số án kiện, nhất trà lại nhất trà nghiêng hoa chu ở trong tay ta lọt vào thanh lý. Mà ta lại nhìn không tới kia hoa viên trở nên càng thêm xinh đẹp, ngược lại có nhiều hơn vạn vẹo chi can đang không ngừng sinh trưởng xuất ra. Rốt cục, ta bắt đầu dần dần minh bạch: Cái kia luôn luôn bị chúng ta lãng tránh vấn đề hoàn toàn mới là sự tình mâu chốt nhất chỗ.”

“Chúng ta luôn luôn lãng tránh vấn đề.....” La Phi thì thảo sừng sốt một lát, “Nói đến nói đi, vẫn là ‘Nhân quả’ này hai chữ sao?”

Đình Khoa ngưng tụ lại ánh mắt nói: “Đúng vậy.”

“Ta đại khái minh bạch ngài ý tứ. Người muốn nói: Này nghiêng lệch cây đã là sở hữu vấn đề tới phía cuối thể hiện, gần đi thống trị chúng nó cũng không có quá lớn ý tứ, chúng ta hẳn là đi giải quyết càng thêm bản chất vấn đề.” La Phi vừa nói một bên quan sát đến Đình Khoa biểu cảm, ở được đến đối phương khẳng định ý bảo sau, hấn lại ngữ điệu vừa chuyển, “Nhưng là chúng ta căn bản vô pháp tìm được ‘Nhân quả’ căn nguyên. Tựa như ngài vừa rồi nói, trong vườn mỗi một chu Cúc Hoa đều là một loại ‘Nhân’, nhưng nó đồng thời đã ở thừa nhận mặt khác ‘Quả’, chứa nhiều ‘Nhân quả’ dây dưa ở cùng nhau, trừ bỏ phía cuối thống trị ở ngoài, chúng ta còn có thể làm được gì đây?”

Đình Khoa mỉm cười, trả lời nói: “Chúng ta đích xác tìm không thấy ‘Nhân quả’ ngọn nguồn, nhưng chúng ta lại có thể chặt đứt ‘Nhân quả’ truyền lại cách.”

La Phi ánh mắt sáng ngời, tựa hồ phẩm ra chút hương vị. Một bên Mộ Kiếm Vân cũng hết sức chăm chú lắng nghe giữa hai người này nói chuyện với nhau, năng tư duy chút không có kéo hạ. Chính là Tăng Nhật Hoa cùng đoàn kiếm này hai người trẻ tuổi giờ phút này lại hiện ra mờ mịt thần sắc, giống như càng ngày càng nghe không hiểu.

Đình Khoa vẫn cứ lấy trong viện hoa viên làm so sánh, tiếp tục tường thuật chính mình tư tưởng: “Các người nhìn xem này đó hoa nhi, mỗi một đoá đều có chính mình sinh trưởng chi đạo. Chúng nó ở ảnh hưởng người khác, đồng thời cũng không tránh được khỏi bị đến người khác ảnh hưởng. Mà một cái hảo người làm vườn kết quả nên làm chút cái gì? Chính là đi quét sạch này nghiêng lệch hoa chu? Vẫn là khác cũng có ý nghĩa sự tình?”

Mọi người suy nghĩ đều bị điều động lên: Cái gọi là cũng có ý nghĩa sự tình, sẽ là cái gì?

Mà Đinh Khoa đã ở cấp ra một ít đáp án: “Nếu biết hoa chu bộ rễ hội cho nhau đè ép, như vậy ở gieo thời điểm, nên lưu lại lớn hơn nữa không gian; Nếu biết ánh sáng hội nhận đến che, chúng ta đây vì sao không sáng tạo ra càng nhiều ánh mặt trời? Làm mấy vấn đề này giải quyết sau, liền sẽ không lại có nghiêng lệch hoa chu sinh ra, chúng ta cũng sẽ không lại lâm vào quy tắc cùng tình lý mâu thuẫn xung đột trung.”

La Phi đang ở âm thầm gật đầu là lúc, lại nghe Tăng Nhật Hoa nói thầm nói: “Nhưng là có một số việc là không có khả năng làm được nha? Liền tỷ như nói này ánh mặt trời -- chúng ta làm sao có thể sáng tạo ra càng nhiều ánh mặt trời đến? Trong vườn nhiều như vậy Cúc Hoa, chung quy sẽ có vài cộng hưởng thụ không đến nguyên vẹn ánh mặt trời, người khác là không có cách nào giúp chúng nó nha.”

“Biện pháp luôn có, chính là nhìn người có nguyện ý hay không đi làm.” Đinh Khoa chỉ vào trong vườn một gốc cây ấu cúc hỏi Tăng Nhật Hoa, “Người xem đến kia đóa Cúc Hoa sao? Người cảm thấy nó hiện tại có hay không khả năng hưởng thụ đến ánh mặt trời?”

Kia đóa ấu cúc bộ dạng thượng ải, hơn nữa lại ở hoa viên phía đông vị trí, dần dần tây đi ánh mặt trời liền bị phía trước cao lớn cây che nghiêm nghiêm thực thực, ấu cúc chỉ có thể ủ khuất ở hôn ám hoàn cảnh trung.

Tăng Nhật Hoa quơ quơ đầu nói: “Trừ bỏ bắt nó phía đông Cúc Hoa thanh lý điệu, nếu không không có cách nào.”

Đinh Khoa không có trực tiếp phản bác đối phương, hẩn xoay người hướng về chính mình ở lại phòng nhỏ nội đi đến. Tăng Nhật Hoa gãi da đầu, không rõ đối phương là cái gì ý tứ, đành phải xấu hổ đứng ở tại chỗ cùng đợi.

Cũng may không quá bán phút, Đinh Khoa liền lại theo trong phòng đi ra. Lúc hẩn lại đi đến hoa viên biên thời điểm, Tăng Nhật Hoa phát hiện đối phương trong tay hơn một mặt tiểu gương. Đinh Khoa đem kia gương giơ lên, đón ánh mặt trời điều chỉnh vài cái, gương phản xạ ánh sáng chiếu vào trong hoa viên, vừa vắn chiếu vào cây kia thấp bé ấu cúc thượng.

“Hiện tại người cảm thấy đâu?” Đinh Khoa cười dài hỏi Tăng Nhật Hoa.

Tăng Nhật Hoa há miệng thở dốc, “Hắc hắc” cười gượng đứng lên: “Thật đúng là có thể làm đến”

“Nhường mỗi một chu hoa đô hưởng thụ đến nguyên vẹn ánh mặt trời, như vậy công tác có phải hay không so với thanh lý này nghiêng lệch cây cũng có ý nghĩa?” Đinh Khoa lại quay đầu xem mọi người nói.

“Quả thật như thế.” La Phi tự đáy lòng than một tiếng.

“Đây là ta rời đi cảnh đội sau làm chuyện như vậy, mười mấy năm qua chưa bao giờ ngừng qua.” Sau khi nói xong câu đó, Đinh Khoa nhẹ nhàng mà đem gương đặt ở một bên, sau đó đi đến trước bàn, ở La Phi đối diện ngồi xuống. Tăng Nhật Hoa cũng vội vàng cùng đi lại, ngồi ở Mộ Kiếm Vân cùng đoán kiếm trung gian.

La Phi yên lặng xem Đinh Khoa, ánh mắt lại bằng thêm vài phần nghiêm nghị kính ý. Hắn rốt cục biết: Này từ bi lão nhân tuy rằng sớm không phải một gã hình cảnh, nhưng hắn chưa từng có trốn tránh qua gì trách nhiệm, hắn chính là tìm được một loại khác phương pháp đi hóa giải thể gian tội ác. Đây là một loại càng thêm ôn hòa, càng thêm hợp lý phương pháp, đồng thời cũng cần càng nhiều kiên nhẫn cùng trí tuệ.

Hoàng Kiệt Viễn vì Đinh Khoa châm thương một chén trà nóng. Đinh Khoa hơi hơi uống một ngụm, nhuận nhuận chính mình cổ họng. Lại ngẩng đầu nhìn chung quanh mọi người, đã thấy đại gia đều có chút mắt hờn mắt vía bộ dáng, hiển nhiên còn tại hiểu ra chính mình vừa rồi kia phiên lời nói. Hắn liền “A” cười, tự giễu nói: “Ta là không phải đem lời đề xả quá xa ? Hôm nay đại gia đi lại, cũng không phải là muốn nghe ta này đó toái lao đi?”

Mọi người nhìn nhau cười. Đích xác, bọn họ việc này mục đích vốn là vì cời bỏ mười tám năm trước cùng eumenides thân thể có liên quan bí ẩn. Chính là chút bất tri bất giác ý nghĩ lại bị Đinh Khoa sở dẫn, đều lâm vào đến về tội ác nhân duyên suy xét bên trong.

Mà La Phi giờ phút này lại lí lẽ rõ ràng một ít ý nghĩ, liền xem Đinh Khoa nói: “Ngài vừa rồi nói rất dẫn dắt tính. Nếu có thể bỏ dỡ tội ác nổi lên quá trình, kia rất nhiều án kiện căn bản là sẽ không phát sinh. Theo này góc độ mà nói, chúng ta hình cảnh tất cả đều thất nghiệp mới tốt nhất đâu.”

“Kia chỉ có thể là lý tưởng trung tình huống . Trên thực tế, bỏ dỡ tội ác khó khăn so với trừng trị tội ác muốn lớn. Ta làm hình cảnh thời điểm, được xưng có trăm phần trăm phá án dẫn; Mà ta rời đi hình cảnh đội sau, đối với này đoán trước đến tội ác, cuối cùng có thể thành công ngăn cản cũng không vượt qua một nửa. Càng hoảng sợ luận còn có rất nhiều tội ác nảy sinh quá trình là như thế ẩn nấp, ở nó bùng nổ phía trước, người căn bản vô pháp tìm kiếm đến nó tung tích.” Nói tới đây, Đinh Khoa đau kịch liệt lắc lắc đầu, “Ai, muốn cứ như vậy ví dụ, chỉ cần một cái như vậy đủ rồi.”

Xem Đinh Khoa âm đạm thần thương biểu cảm, La Phi biết đối phương khẳng định lại là nghĩ tới Đinh Chấn. Này lão nhân cả đời đều ở cùng tội ác giao tiếp, nhưng cuối cùng lại không thể ngăn cản bên người chí thân trầm luân, như vậy cục diện thực tại làm người ta giai thán.

Như lại miệt mài theo đuổi đứng lên, Đình Chấn dị biến lại cùng Đình Khoa đối công tác quên ta đầu nhập không phải không có quan hệ. Làm Đình Khoa dốc hết tâm huyết muốn đem ánh mặt trời sái mãn thế gian đồng thời, lại không nghĩ rằng nhà mình mạ đang ở trong bóng đêm vẩn vơ sinh trưởng. Trong đó “Nhân quả” Hai chữ, lại bảo nhân như thế nào tham ngộ thấu? Nghĩ đến đây, La Phi cũng tránh không được nhẹ nhàng mà thở dài một tiếng.

“Không nói này đó .” Đình Khoa ngửa đầu hướng thiên, như là phải này thương tâm qua lại toàn bộ phao trong mây đoàn đường như. Thật lâu sau sau, hấn rút cục thu hồi ánh mắt, xem La Phi nói:“La đội dài, nói nói của các người ý đồ đến đi, có phải hay không vì ‘Nhất tam linh’ án kiện?”

La Phi dị thường trình trọng gật gật đầu:“Ta muốn biết, chúng ta hay không còn có cơ hội ngăn cản cái kia đưa nhỏ?”

Đình Khoa hơi hơi trầm ngâm một lát, nói:“Ngày hôm qua ngươi vừa nói Viên Chí Bang vì eumenides tìm kiếm người nổi nghiệp, ta đầu tiên liền nghĩ tới cái kia đưa nhỏ. Ta vốn có thể sớm một điểm ngăn cản , nhưng ta sơ sót, ta không nghĩ tới hấn có thể ngủ đông mười tám năm đi bồi dưỡng một cái tân eumenides.”

La Phi tâm cơ rút nhanh một chút, hỏi lại:“Thì phải là nói, mười tám năm trước ngài đã biết đến rồi eumenides chính là Viên Chí Bang?”

Đình Khoa gật đầu giải thích nói:“Nổ mạnh án phát sinh thời điểm ta tuy rằng đã ly khai cảnh đội, nhưng đối với lớn như vậy án tử, ta cũng không khả năng ngồi xem mặc kệ. Ta đi các người ký túc xá điều tra qua, cũng xem qua người hỏi ghi chép. Người đối án phát thời gian miêu tả xuất hiện 2 phút khác biệt, mà ta biết người đối thời gian nắm chắc là cực kỳ nghiêm cẩn . Đúng là theo điểm này xuất phát, ta nhìn thấu eumenides gây thủ pháp, hấn chân thật thân phận cũng sẽ không ngôn hiển nhiên .”

La Phi lộ ra cười khổ. Đích xác, kia 2 phút thời gian sai lệch đúng là Viên Chí Bang hoàn mỹ trong kế hoạch duy nhất sơ hở, chỉ tiếc chính mình ở mười tám năm sau tài năng nhìn thấu, mà năm đó đã nhìn thấu Đình Khoa lại vì sao phải che giấu khởi bí mật này?

Đình Khoa minh bạch La Phi suy nghĩ, áy náy than dài một tiếng:“Lúc đó Viên Chí Bang đã bị nổ thành phế nhân, ta nhận vì hấn không có khả năng lại tiếp tục chính mình điên cuồng kế hoạch. Mà đối với hấn chuyển biến, ta lại thật sự không đành lòng lại tiến hành truy trách -- bởi vì chuyện này lại nói tiếp, chúng ta hai cái đều có bãi không thoát can hệ.”

La Phi sừng sốt, hần phía trước đoán được ở “Nhất tam linh” Án kiện trung, Đình Khoa cùng Viên Chí Bang trong lúc đó có lẽ phát sinh qua một ít ẩn tình, mà này đoán ẩn tình đúng là làm Viên Chí Bang chuyển biến chân chính căn nguyên. Khả Đình Khoa vì sao muốn nói chính mình cũng liên lụy ở trong đó đâu?

“Tựa như chúng ta vừa rồi thảo luận qua , thế gian này mọi việc nhân quả thật sự là dây dưa không rõ.” Lại nghe Đình Khoa lại ở cảm khái nói, “Năm đó ta có rời khỏi cảnh giới ý tưởng, vì thế liền bắt đầu xem xét chính mình người nói nghiệp. Các người có biết hay không ta cái thứ nhất lựa chọn mục tiêu là ai?”

La Phi trong lòng vừa động, ẩn ẩn đoán được cái gì, nhưng lấy hần tính cách cũng không nguyện vọng vàng nói ra chính mình đoán. Mà một bên Mộ Kiếm Vân tắc không có nhiều như vậy cố kỵ, thốt ra nói: “Chẳng lẽ là La đội?”

“Cảnh giáo từ trước tới nay ưu tú nhất đệ tử chi nhất. Tính cách trầm ổn, tư duy sâu sắc, có cực kì xuất sắc bắt giữ chi tiết năng lực, người như vậy thật là xuất sắc nhất hình cảnh chọn nhân tài.” Đình Khoa xem La Phi nói, hần lời nói trung tràn ngập quá khen ngợi chi ý, nhưng lại không hề làm ra vẻ cảm giác.

La Phi trong lòng cũng là ngũ vị tạp trần, chua ngọt đan vào. Năm đó Đình Khoa đến cảnh giáo chọn nhân tài sự tình hần cũng biết, làm hình trình chuyên nghiệp đệ tử, có ai không phải nóng lòng muốn thử? Chỉ tiếc Đình Khoa cuối cùng tuyển định cũng là Viên Chí Bang, mà La Phi tắc nhất định bước trên tràn ngập bụi gai nhấp nhô đường. Hiện tại biết Đình Khoa thứ nhất lựa chọn nguyên bản cũng là chính mình, ở tự hào rất nhiều, La Phi trong lòng càng tăng thêm vài phần tang thương khó nhin cảm khái.

Mộ Kiếm Vân hỏi Đình Khoa: “Kia ngài vì sao lại không có tuyển hần đâu?” Nàng trong giọng nói cũng cất giấu thật sâu tiếc hận chi ý.

“Bởi vì ở phía sau đến xâm nhập khảo sát thời điểm, ta lại phát hiện trên người hần có một chút ‘Chỗ bẩn’--” Đình Khoa ở trả lời Mộ Kiếm Vân vấn đề, nhưng ánh mắt lại xem La Phi.

Nghe thế câu, mọi người tất cả đều lộ ra kinh ngạc thần sắc, ánh mắt cũng đều hướng La Phi trên người ngấm nhìn đi qua. Bằng bọn họ đối này hình cảnh đội trưởng hiểu biết, thật sự là nghĩ không ra kia cái gọi là “Chỗ bẩn” Sẽ là cái gì.

Ở một lát trầm mặc sau, Đình Khoa gần từng tiếng cấp ra cụ thể đáp án: “Là hần trước hết sáng tạo ra ‘eumenides’ này nhân vật.”

Mọi người một mảnh giạt mình. La Phi tắc âm đạm nhắm hai mắt lại: Dĩ nhiên là chuyện này, ngoài dự đoán mọi người nhưng lại hợp tình hợp lý -- hẳn cùng Mạnh Vân ở cảnh giáo lý kia phiên làm có thể giấu diếm được người khác, nhưng lại có thể nào giấu giếm qua Đinh Khoa đâu?

“Khả kia chính là tình lữ gian trò chơi mà thôi.” Mộ Kiếm Vân nhin không được nên vì La Phi bênh vực kẻ yếu, “Tuy rằng thực hiện không quá thỏa đáng, nhưng là không thể bay lên đến ‘Chỗ bần’ độ cao đi.”

“Ta muốn chọn lựa là từ nay về sau vài thập niên lý cảnh giới lương đồng, phải phi thường cẩn thận mới được.” Đinh Khoa nhìn Mộ Kiếm Vân liếc mắt một cái, dùng trường giả bản báo cho miệng nói, “Mà lúc đó còn có một cái nhân tuyển, hẳn các phương diện điều kiện cũng phi thường xuất sắc, ta vốn còn có chút khó có thể cân nhắc. Đúng là La Phi vì nhật ký hành trình vì nhường ta làm ra cuối cùng quyết định.”

Mộ Kiếm Vân đương nhiên cũng biết mặt khác nhân tuyển là ai. “Viên Chí Bang --” Nàng cười khổ mà nói ra cái kia tên, “Lần này lựa chọn chỉ sợ là ngài trong cuộc đời sai lầm lớn nhất đi?”

Đinh Khoa lập tức lắc đầu: “Không, đan theo lựa chọn đi lên nói, ta cũng không có làm sai cái gì. Viên Chí Bang cùng La Phi đều cũng đủ ưu tú, hơn nữa lại các hữu đặc điểm. La Phi tính cách nội liễm, có bình tĩnh cùng cứng cỏi phẩm chất, nếu lựa chọn hẳn trong lời nói, tốc hẳn triển hội tương đối vững vàng, từng bước một đi được phi thường vững chắc; Mà Viên Chí Bang tắc hoàn toàn tương phản, hẳn tính cách hướng ngoại, có không phải bình thường nhiệt tình cùng bốc đồng, cho nên ta lúc đó càng xem trọng hẳn ở ngắn hạn nội phát triển tiền cảnh.”

“Nhưng như vậy nhân thường thường không thiện cho khổng chế chính mình cảm xúc.” Mộ Kiếm Vân theo sát sau nói, “Nếu hẳn nhiệt tình nhận đến không đương dẫn đường, sẽ rất dễ dàng đi lên lạc lối.”

“Người nói được có đạo lý.” Đinh Khoa trầm ngâm một lát, “Bất quá ta lúc đó cũng không lo lắng điểm này. Bởi vì ta lựa chọn nhân hội trở thành ta đệ tử, hẳn lại làm sao có thể nhận đến không đương dẫn đường đâu?”

Mộ Kiếm Vân không quá nhẫn tâm cùng lão nhân lại tiếp tục tranh cãi cái gì, nhưng là đối phương muốn dùng Viên Chí Bang đem La Phi so với đi xuống lại nhường nàng vô pháp nhận. Cho nên nàng do dự một chút sau, rốt cục còn nói thêm: “Nhưng là sự thật đã làm tốt nhất xác minh. Ngài lựa chọn Viên Chí Bang, mà cuối cùng hẳn lại trở thành chân chính eumenides.”

“Kia chẳng phải lựa chọn sai lầm.” Đinh Khoa lại cường điệu. Sau đó hẳn trầm mặc hồi lâu, lại thì thảo bổ sung nói, “Nếu nhất định phải truy cứu Viên Chí Bang chuyển biến căn nguyên, có lẽ chỉ có hai chữ có thể giải thích.....”

“Cái gì?” Mộ Kiếm Vân truy vấn đồng thời, La Phi cũng phi thường chú ý ngưng tụ lại ánh mắt.

Đinh Khoa thở dài một tiếng, ần ần phun ra hai chữ đến: “Số mệnh.”

“Số mệnh?” Như vậy trả lời tựa hồ quá mức huyền diệu, La Phi đám người đều nhú mày, trong lúc nhất thời cũng có thể không lý giải.

“Số mệnh.” Đinh Khoa đem kia hai chữ lại lặp lại một lần, sau đó hẩn tầm mắt một lần nữa ngấm nhìn ở La Phi trên người, “Người, ta, văn hồng binh, thậm chí còn có cái kia đứa nhỏ, mỗi người đều liên lụy ở trong đó. Rất khó nói có ai làm sai cái gì, nhưng làm sở hữu nhân tố đều nhu tạp ở cùng nhau sau, liền thúc đẩy Viên Chí Bang chuyển biến. Đối Viên Chí Bang mà nói, này có lẽ chính là hẩn số mệnh, không có bất luận kẻ nào có thể khống chế số mệnh.”

La Phi mày lại nhăn càng nhanh : Muốn nói chính mình sáng tạo ra eumenides này nhân vật, có lẽ đích xác đối Viên Chí Bang có điều ảnh hưởng, nhưng này một đứa trẻ năm đó mới sáu tuổi, có cái gì năng lực đi thay đổi Viên Chí Bang? Đinh Khoa này phiên lí do thoái thác, thật sự là làm người ta càng ngày càng hoang mang.

“Cái kia đứa nhỏ?” Mộ Kiếm Vân cũng đưa ra đồng dạng nghi vấn, “Hẩn làm sao có thể ảnh hưởng đến Viên Chí Bang? Rõ ràng là Viên Chí Bang ảnh hưởng hẩn khi còn sống.....”

Đinh Khoa ánh mắt ở La Phi cùng Mộ Kiếm Vân trên khuôn mặt chậm rãi đảo qua: “Ta có thể đoán được của các người ý tưởng. Làm các người đi đến nơi này thời điểm, các người hi vọng đối nhất tam linh án kiện được đến một cái minh xác đáp án, hoặc là nói, một cái phi thường rõ ràng thị phi nhân quả: Đến cùng là ai thúc đẩy Viên Chí Bang sa đọa? Đến cùng nên do ai đến vì cái kia đứa nhỏ bị kịch vận mệnh phụ trách? Mà chân tướng cũng là như thế phức tạp, tựa như vừa rồi chúng ta nhìn đến này Cúc Hoa, sở hữu nhân quả đều dây dưa ở cùng nhau -- mỗi người đều là ngọn nguồn, mỗi người lại đều là thụ hại giả.”

“Kia chân tướng đến cùng là cái gì?” La Phi rốt cục kiềm chế không được , hẩn trực tiếp đem cái kia mẩu chốt nhất vấn đề phao xuất ra, “Ồ nhất tam linh trì kiếp án hiện trường, thế cục đã được đến không chế, Viên Chí Bang vì sao muốn bắt chết văn hồng binh?”

Đinh Khoa im lặng không nói, suy nghĩ dường như lại về tới mười tám năm trước cái kia thời khắc. Lúc đó Viên Chí Bang ở trong phòng đối bắt cóc con tin người hiềm nghi văn hồng binh tiến hành khuyên nhủ. Có lẽ là vì Viên Chí Bang tài ăn nói đích xác rất cao, lại có lẽ là ái tử xuất hiện hòa tan văn hồng binh đáy lòng nhu nhược tình thân, tóm lại văn hồng binh cường ngạnh thái độ đã rõ ràng mềm hoá xuống dưới, dựa theo Đinh Khoa kinh nghiệm phán đoán, trận này bắt cóc án thực khả năng hội lấy hòa bình thủ đoạn giải quyết, vì thế hẩn đối bên người cảnh sát làm ra chuẩn bị hành động thủ thế, đồng thời tiếp tục thông qua tai nghe nghe lén phòng trong động tĩnh.

Khả kia tai nghe trung theo sau lại truyền đến làm Đinh Khoa khó có thể nhận tin tức. Này đoạn tin tức trung thực ghi lại hiện trường tình thế biến hóa, trong đó chuyện thực chân tướng hẳn cho tới bây giờ không đổi bất luận kẻ nào nói qua.

Cho dù là Đinh Khoa trợ thủ Hoàng Kiệt Viễn đối cuối cùng vài phút chuyện đã xảy ra cũng không chút nào cho biết. Hẳn chỉ biết là Viên Chí Bang bị lâm thời nhâm mệnh mang theo đứa nhỏ tiến vào hiện trường, ý đồ đối văn hồng binh tiến hành khuyên phục. Khả theo sau lại phát sinh mớ cái ngoài ý muốn, Viên Chí Bang bắn chết văn hồng binh, mà Đinh Khoa tắc che giấu hết thảy, đem lần này bắn chết miêu tả thành tay súng bắn tía sai lầm.

Hiện tại La Phi rốt cục đem vấn đề này mặt đối mặt nói ra xuất ra. Vì thế tất cả mọi người ở dùng chờ mong ánh mắt xem Đinh Khoa, chờ đợi hắn công bố đáp án.

Làm nhớ lại suy nghĩ dần dần bình ổn sau, Đinh Khoa rốt cục mở miệng :“Người nói không sai, lúc đó ở hiện trường, thế cục đích xác đã chiếm được khống chế. Nhưng theo sau kia đứa nhỏ nói một câu nói, đúng là những lời này làm cho tình thế nháy mắt nghịch chuyển.”

La Phi quay đầu cùng Mộ Kiếm Vân nhìn nhau liếc mắt một cái, trên mặt cũng có ngoài ý muốn sắc. Ban đầu bọn họ đều cho rằng là Viên Chí Bang khống chế hiện trường thế cục, chưa từng nghĩ tới kia đứa nhỏ đúng là trong đó mấu chốt. Kinh ngạc rất nhiều, La Phi lập tức lại truy vấn nói:“Kia đứa nhỏ nói gì đó?”

Đinh Khoa vẻ mặt chua xót:“Lúc đó ta ở tai nghe lý nghe thấy kia đứa nhỏ thanh âm, hẳn hỏi hẳn phụ thân:‘Ba ba, ta sinh nhật bánh ngọt mua được sao?’”

La Phi chờ đợi một lát, gặp Đinh Khoa đã không có câu dưới, liền ngạc nhiên nói:“Chính là câu này?”

Đinh Khoa gật gật đầu:“Đúng vậy. Các người khả năng cũng không hiểu biết, ba mươi tháng một hào đúng là Văn Thành vũ sinh nhật, mà văn hồng binh từng đáp ứng qua đứa nhỏ, sẽ cho hắn mua một cái xinh đẹp sinh nhật bánh ngọt. Nhưng là thê tử bệnh nặng ở giường, văn hồng binh đã sớm nghèo rớt mòng tơi, đến ngày đó thật sự kêu sơn cùng thủy tận, trong túi liên một trương mười viên tờ tiền lớn đều không có. Đúng là tại như vậy dưới tình huống, hắn mới bí quá hoá liều bắt cóc trần thiên tiểu, muốn dùng loại này cực đoan phương pháp đến đòi lại chính mình tiền mồ hôi nước mắt.”

“Ta hiểu được.” Nghe Đinh Khoa nói như vậy, Mộ Kiếm Vân đã phẩm ra chút tư vị,“Vốn Viên Chí Bang chính là thông qua phụ tử tình thân đến gọi lên văn hồng binh đối tượng lai hi vọng, đáng tiếc công tác vừa mới nhìn thấy hiệu quả

thời điểm, Văn Thành vũ câu này đồng ngôn lại bỗng chốc lại đem văn hồng binh kéo tàn khốc sự thật thế giới trung. Hắn liên con sinh nhật nguyện vọng đều không thể thỏa mãn, vốn nên hòa tan tâm linh tình thân nháy mắt biến ảo thành áp khóa hẳn tinh thần cuối cùng một cộng rơm.”

Đinh Khoa than nhẹ một tiếng, cam chịu Mộ Kiếm Vân này phiên phân tích. Mà một bên La Phi đám người chỉ cảm thấy mũi hầu gian chua xót không chịu nổi, một loại khó có thể miêu tả đè nén cảm giác đổ trong lòng khẩu, không thể nào phát tiết.

Một cái đi đến cuối cùng phụ thân lại muốn đổi mất một cái tràn ngập tốt đẹp ảo tưởng hồn nhiên hài đồng -- đây là mười tám năm trước phát sinh tại kia gian trong phòng nhỏ chua xót hình ảnh, mà tất cả mọi người đã biết đến rồi, trận này tàn khốc tình cảm va chạm chung đem hướng một cái bi kịch tính kết cục.

Đinh Khoa dùng trầm thấp ngữ điệu giảng thuật này chuyện xưa cuối cùng văn chương:“Nghe đứa nhỏ nói xong câu nói kia sau, văn hồng binh cảm xúc liền mất đi rồi không chế. Hắn lại hướng trần thiên tiểu truy muốn tiền nợ, mà trần thiên tiểu lại một mực chắc chắn không có tiền. Văn hồng binh cực kì phẫn nộ, hắn thậm chí đối trần thiên tiểu tiến hành rồi xé rách cùng ấu đả. Xét thấy hắn lúc đó thân phụ bom, như vậy tứ chi xung đột là cực kì nguy hiểm . Bách cho loại này gấp gáp cục diện, Viên Chí Bang không thể không nổ súng, đem văn hồng binh đương trường đánh gục.”

Thì ra là thế. La Phi chậm rãi lắc đầu, thôn thức không thôi. Mà Mộ Kiếm Vân còn có điểm cảm giận nan bình:“Vì sao muốn dùng như vậy cực đoan phương thức? Kia kỳ thật chính là một quả giả bom đi?”

“Lúc đó ai có thể biết bom thật giả? Viên Chí Bang cử động theo hiện trường cảnh viên góc độ mà nói là không có vấn đề . Chính là.....” La Phi than nhẹ một tiếng, tựa hồ khó có thể ngôn tục.

“Chính là này kết quả thật sự làm cho người ta vô pháp nhận, phải không?” Đinh Khoa đem La Phi nói một nửa trong lời nói bỏ tề , sau đó hắn lại “Hắc” cười khổ một tiếng,“Người là một cái người ngoài cuộc, còn có sâu như vậy cảm khái. Viên Chí Bang làm đương sự, bản thân lại đối cái kia đứa nhỏ có nhất kiến như cố bản thâm tình, người có thể tưởng tượng hắn đương thời cảm thụ sao?”

La Phi im lặng nhắm hai mắt lại, hắn thật sự không biết nên dùng thế nào thái độ đi xem kỹ người kia. Từng chỉ giao hảo hữu, lại động lại mười tám năm thù hận, như thế quen thuộc, lại như thế xa lạ. Chính mình nên đi thông cảm hắn sao? Nhưng là làm người kia đem Mạnh Vân đưa vào chỗ chết thời điểm, hắn làm sao từng vì thế sau thương hại lưu lại một tí nhất hào đường sống?

Lại nghe Hoàng Kiệt Viễn nhớ lại nói:“Ta còn nhớ rõ năm đó tiếng súng vang lên sau, chúng ta vọt vào phòng trong khi tình hình: Viên Chí Bang gắt gao ôm cái kia đứa nhỏ, không nhường hắn quay đầu nhìn đến phụ thân chết đi

trường hợp. Mà chính hấn tắc ngơ ngác đứng ở tại chỗ, thần sắc một mảnh hoảng hốt. Mà hấn vốn là cái sáng sửa lặc quan tiểu tử, ta cho tới bây giờ không ở trên mặt hấn gặp qua như vậy biểu cảm.”

“Ta lúc đó cũng chú ý tới --” Đinh Khoa chứng thực Hoàng Kiệt Viễn cách nói, “Hấn dù sao cũng là lần đầu tiên tham dự chính thức hành động, kết quả liền phát sinh như vậy tình huống. Ta thực lo lắng hấn thừa nhận không xong tâm lý áp lực, cho nên cố ý phân phó tay súng bắn tia đỉnh hạ bắn chết văn hồng bình trách nhiệm, hi vọng Viên Chí Bang có thể mượn này tránh đi này đoạn thị phi. Đáng tiếc này an bày cũng không có thể đạt tới lý tưởng hiệu quả, vào lúc ban đêm ta tìm được Viên Chí Bang, nhìn đến hấn còn tại một người ngồi ngẩn người. Ta biết hấn nhất định là chính mình suy nghĩ rất nhiều này nọ, bởi vì hấn vừa thấy đến ta, liền đỏ hồng mặt nói: ‘Đinh đội, ta thực hối hận -- ta hối hận chính mình thương pháp vì sao sẽ như vậy chuẩn? Nếu bị ta đánh chết nhân là trần thiên tiểu, thật là tốt biết bao?’”

La Phi đám người hai mặt nhìn nhau nhưng lại trầm mặc không nói. Một lát sau nhưng là Mộ Kiếm Vân thân nhiên nói: “Đang ngồi chur vị chỉ sợ tiềm thức trung đều sẽ có cùng loại ý tưởng đi, bất quá đại gia đều ngại cho thân phận, không thể công khai bề mặt đạt xuất ra.”

Đinh Khoa nghiêm nghị nói: “Vấn đề liền ở trong này. Chúng ta mỗi người đều sẽ có tội giả dối thị phi xem, nhưng đồng thời chúng ta lại đều nhận đến chế độ cùng quy tắc chế ước, cũng không hội vượt qua Lôi Trì. Nhưng Viên Chí Bang cũng không đồng, hấn tính tình qua cho nhiệt liệt, khó có thể khống chế. Lúc hấn nói ra câu nói kia thời điểm, hấn tư tưởng đã hoàn toàn bị quản chế cho chính mình tính cảm, đồng thời hấn cũng liền mất đi rồi thân là cảnh sát chuẩn tắc.”

“Đúng vậy, lấy Viên Chí Bang tính cách, đích xác sẽ như vậy.” Mộ Kiếm Vân cũng phụ họa Đinh Khoa ý nghĩ triển khai phân tích, “Hấn nguyên bản là hoài thật lớn nhiệt tình đầu nhập đến hình cảnh sự nghiệp trung, hi vọng có thể ở này bảo vệ chính nghĩa tôn nghiêm. Nhưng là lần đầu tiên tham gia hành động, hấn liền mất thấy chính nghĩa khái niệm ở chính mình hòng súng hạ bị vụn vụn. Cái này giống một người đang ở đi phía trước bên chạy, nhưng vừa mới ra đi liền đụng vào cứng rắn trên vách tường. Nếu người này là La Phi, hấn hội bởi vậy thả chậm cước bộ, đồng thời suy xét nên như thế nào bỏ qua cho này mặt vách tường. Nhưng Viên Chí Bang cũng không giống nhau, hấn bên chạy tốc độ quá nhanh, mà hấn lại là cái loại này tràn ngập sức dẫn, vô pháp co rút lại tính cách, cho nên hấn sẽ không dừng lại, hấn sẽ chỉ ở va chạm trung điệu quá mức, từ đây chạy hướng một cái khác hoàn toàn tương phản phương hướng.”

La Phi xem Mộ Kiếm Vân gật gật đầu, chính mình cùng Viên Chí Bang tính cách sai biệt quả thật liền giống như đối phương theo như lời như vậy. Theo đại học thời đại bắt đầu, mặc kệ là ở bãi bóng thượng, vẫn là nam nữ tình cảm vấn đề xử lý trung, như vậy sai biệt đều tần hiện không bỏ sót.

Đinh Khoa đối Mộ Kiếm Vân phân tích đương nhiên cũng phi thường đồng ý. Lại nghe hấn lại tiếp tục nói: “Từ nay về sau qua đại khái hai tháng, ta lo lắng rốt cục biến thành sự thật -- trần thiên tiểu tao ngộ rồi nhập thất cướp bóc.....”

“Tứ thất kiếp án --” La Phi tiếp được đề tài này, “Này khởi án tử chúng ta đã nghiên cứu qua, hơn nữa đoán được Viên Chí Bang chính là dính dáng kiếp phi.”

Mộ Kiếm Vân tắc xem Đinh Khoa: “Ngài hẳn là rất nhanh liền tra được Viên Chí Bang thôi? Bất quá ngài lại đem chuyện này che giấu xuống dưới.....”

Đinh Khoa cũng không phủ nhận: “Đúng vậy.”

“Nếu ngài lúc đó không có che chở hẳn trong lời nói, chuyện sau này có lẽ liền sẽ không phát sinh” Tăng Nhật Hoa tựa hồ hơi có chút oán giận nhắc tới một câu.

“Kia đồ vị tất.” Mộ Kiếm Vân lắc đầu nói, “Lấy Viên Chí Bang tính cách, cho dù này khởi kiếp án nhường hẳn nhận đến trừng phạt, hẳn trở thành eumenides kế hoạch cũng sẽ không đổi biến . Nhiều nhất cũng chỉ có thể kéo dài hẳn triển khai giết hại thời gian mà thôi.”

Đinh Khoa cũng gật đầu bù ngùi thờ dài: “Ai, nhân quả đã gây thành, lại muốn vãn hồi liền khó khăn. Hơn nữa ta năm đó che chở Viên Chí Bang, cũng là xuất phát từ bất đắc dĩ.....”

“Ngài chính là tâm địa quá mức từ bi.” Mộ Kiếm Vân cướp nói, “Ngài vừa không nhẫn tâm truy trách Viên Chí Bang, lại càng không nhẫn tâm theo văn hồng bình thê tử nơi đó truy hồi lại lấy cứu mạng tiền khoản, cho nên ngài rõ ràng theo cảnh đội từ chức, vừa đi chi .”

Đinh Khoa lộ ra cười khỏ, xem như cam chịu đối phương phân tích, sau đó hẳn còn nói thêm: “Bất quá ta sớm đã có lui ý , luôn luôn kéo, chính là còn tưởng bồi dưỡng một cái người nổi nghiệp xuất ra. Mà Viên Chí Bang chuyển biến nhường ta nản lòng thoái chí, từ đây ở cảnh giới cũng sẽ lại vô lưu luyến. Về phần kia khởi nhường ta khó có thể quyết đoán kiếp án, lại nhường ta kiên định muốn theo nhân quả tương liên chỗ hóa giải tình tiết vụ án ý tưởng. Cho nên ta rất nhanh liền từ chức, chuyên tâm đi nghiên cứu tội ác nảy sinh nhân duyên quan hệ. Khi đó ai có thể nghĩ đến: Viên Chí Bang thể nhưng đang ở bày ra một cái cực kì đáng sợ huyết tinh âm mưu.”

“Ngài thật là không thể tưởng được.” La Phi xem Đinh Khoa nói, “Bởi vì ở giữa còn phát sinh một việc, mà chuyện này ngài khả năng cũng không cho biết.”

Đinh Khoa ánh mắt tránh một chút: “Chuyện gì?”

La Phi hỏi lại: “Kia năm ‘Tam nhất lục buồn lậu thuốc phiện án’ ngài hẳn là cũng tham dự thôi?”

“Tham dự không nhiều lắm, kia khởi án từ lúc đó là từ phó cục trưởng Tiết đại lâm trực tiếp chỉ huy.” Đinh Khoa một bên nhớ lại vừa nói, “Ta nhớ được Tiết đại lâm có cái thân tín tuyển nhân ở trong đó nổi lên máu chốt tính tác dụng, giống như kêu dậy cái gì.....”

“Đăng ngọc long.” La Phi báo ra cái kia tên, sau đó bắt đầu giải thích người này cùng Viên Chí Bang trong lúc đó can hệ, “Đăng ngọc long có trong hồ sơ phát sau ngằm chiếm một nửa thuốc phiện cùng độc tư, hẳn hành vi tuy rằng bị Tiết đại lâm phát hiện, nhưng người sau xuất phát từ trùng trùng lo lắng, lại quyết định đem chuyện này tư áp xử lý. Bất quá giữa bọn họ mật đàm lại bị cục trưởng văn phòng thực tập thư ký trong lúc vô tình lục xuống dưới, này thư ký tên là bạch tầm tã, là Viên Chí Bang bạn gái trước. Đăng ngọc long vì diệt khẩu, theo sau đem bạch tầm tã hại chết, đồng thời giả tạo ra tình biến tự sát giả tượng. Viên Chí Bang đúng là vì cấp bạch tầm tã báo thù, có thể này triệt để đi lên trở thành eumenides không đường về.”

“Còn có này nhất chương?” Đinh Khoa kinh ngạc rất nhiều, lại thỏ thẻ thở dài, “Nói như vậy, Viên Chí Bang chuyển biến toàn bộ lịch trình liên phi thường rõ ràng.....”

“Ân, nhất tam linh án kiện là hẳn tư duy bước ngoặt, hẳn vô pháp thoát khỏi văn hồng binh tử mang đến áp lực, hơn nữa từ đây đối cảnh sát chức trách sinh ra nghi ngờ; Mà bạch tầm tã ngộ hại tắc nhường hẳn triệt để phản bội cảnh sát đường, hẳn tin tưởng vững chắc chỉ có dùng lực lượng của chính mình tài năng chân chính thân trương chính nghĩa; Đang lúc này, La Phi sáng tạo xuất ra eumenides một góc tựu thành chỉ dẫn hẳn ngược đi tới lộ tiêu..... Tại đây một loạt nhân tố cộng đồng tác dụng hạ, Viên Chí Bang rốt cục biến thành một cái thường nhân vô pháp thuyết phục quái vật.”

Mộ Kiếm Vân lại đem này quá trình kỹ càng miêu tả một phen. Mà La Phi đám người một bên nghe một bên yên lặng gật đầu, pha chấp nhận.

“Hiện tại các người nên minh bạch ta vì sao hội dùng ‘Số mệnh’ đến giải thích Viên Chí Bang chuyển biến đi?” Đinh Khoa cảm khái ngàn vạn nói, “Nhiều như vậy vô pháp đoán trước sự tình lại cố tình đều tác dụng ở tại hẳn trên người: Nếu La Phi không có sáng tạo ra eumenides, ta liền sẽ không đem Viên Chí Bang tuyển tại bên người; Nếu cái kia đứa nhỏ không có đặc biệt thích hẳn, ta cũng sẽ không phái Viên Chí Bang tiến vào nhất tam linh án phát hiện trắng; Nếu kia đứa nhỏ không có đột nhiên tác muốn bánh ngọt, án kiện thực khả năng sẽ hòa bình giải quyết; Nếu lúc đó tay súng bắn tã vị trí hảo một điểm, sẽ không cần từ Viên Chí Bang đến hoàn thành bắn; Nếu bạch tầm tã không có ngộ hại, Viên Chí Bang cũng không về phần muốn dùng như thế cực đoan phương pháp đi triển khai báo thù kế hoạch..... Lên làm thuật hết thấy đều phát sinh ở trên người hẳn thời điểm, trừ bỏ ‘Số mệnh’ hai chữ, còn có thể thế nào đi giải thích đâu?”

Nói lời nói này thời điểm, Đinh Khoa lại bày ra bi thiên mẫn nhân bàn từ bi ôm ấp tình cảm, mà “Số mệnh” lý luận hiển nhiên cũng bao hàm đối Viên Chí Bang khoan dung ý tứ hàm xúc. Bên cạnh hẳn người nghe nhóm cũng đều tùy theo lộ ra cảm thán thần sắc, chỉ có La Phi âm đạm thần thương, tựa hồ vẫn cứ có dấu không giải được khúc mắc. Mà

trầm mặc thật lâu sau sau, hắn rốt cục quyết định đem này khúc mắc thổ lộ xuất ra.

“Cho dù hết thảy đều là ‘Số mệnh’, có thể có một việc, ta vĩnh viễn đều sẽ không tha thứ hắn.” Hắn đỏ hồng mắt nói.

“Mạnh Vân tử, phải không?” Đinh Khoa lập tức bắt giữ đến tâm tư của hắn,“-- ngươi vô pháp tha thứ hắn giết hại Mạnh Vân.”

La Phi ngửa đầu hướng thiên, thật sâu hít vào một hơi, đem trong lòng đau đớn nỗ lực đè ép đi xuống. Một bên Mộ Kiếm Vân tắc lưng qua mặt đi, tựa hồ không đành lòng nhìn đến hắn này pho vẻ mặt.

Đinh Khoa lại xem La Phi nói:“Ngươi biết không, hắn giết hại Mạnh Vân, trừ bỏ mưu kế thượng cần ở ngoài, còn có một cái rất trọng yếu nguyên nhân.”

“Cái gì nguyên nhân?” La Phi tâm không tự chủ được co rút nhanh một chút.

Đinh Khoa nói:“Bởi vì ngươi là hắn tốt nhất bằng hữu, đồng thời cũng là hắn tôn trọng nhất đối thủ.”

La Phi bỗng nhiên sững sốt, mà bên cạnh đoàn kiếm đâm người cũng lộ ra mờ mịt vẻ mặt. Chỉ có Mộ Kiếm Vân như có chút ngơ bần gật gật đầu.

“Viên Chí Bang là cái cảm tình mãnh liệt, thậm chí vô pháp tự chế nhân. Chính hắn rất rõ ràng điểm này. Cho nên lúc hắn chuẩn bị bước trên eumenides đường thời điểm, ngươi tự thành trong lòng hắn nhất kiên kị chướng ngại.” Đinh Khoa xem La Phi triển khai phân tích,“Hắn vô pháp dứt bỏ cùng ngươi trong lúc đó thâm hậu tình bạn, nhưng đồng thời hắn lại biết, các ngươi chắc chắn trở thành thề không lưỡng lập địch nhân, hơn nữa thực lực của ngươi là hắn vĩnh viễn cũng vô pháp khinh thị. Này yêu cầu hắn phải triệt để đoạn tuyệt đối với ngươi tình cảm, bởi vì ngày sau giao phong thời điểm, loại này tình cảm thực khả năng trở thành hắn trí mạng tử huyệt.”

La Phi nhú mày, tựa hồ cũng không rất quan tâm giải.

Đinh Khoa liền hỏi La Phi:“Làm các ngươi trở thành bất đồng trận doanh địch nhân sau, ngươi có phải hay không bởi vì chính mình tình cảm mà buông tha cho nguyên tắc?”

La Phi quả quyết lắc đầu:“Sẽ không.”

“Người có thể không chế chính mình tình cảm, mà Viên Chí Bang cũng không có thể. Nói như vậy, nếu các người sắp sửa sinh tử tương tác, ở giao thủ phía trước Viên Chí Bang cũng đã thua ba phần.”

Đích xác như thế..... La Phi giả tưởng ra bản thân cùng Viên Chí Bang xung đột vũ trang khi tình hình -- cái kia tên có phong phú mà lại mãnh liệt tình cảm, mà chính mình ở gì thời điểm đều phải bình tĩnh nhiều lắm. Hắn dần dần phả ra một ít ý tứ hàm xúc, thống khổ thì thảo lắm lắm:“Hắn chính là bởi vậy muốn giết chết Mạnh Vân sao?”

“Rất lớn nguyên nhân thật là như thế. Viên Chí Bang tâm tư tinh mẫn cùng cẩn thận tuyệt không á cho người, hắn biết rõ chính mình nhược điểm. Cho nên hắn phải nghĩ biện pháp đoạn tuyệt cùng người trong lúc đó tình cảm đường lui. Cùng lúc đó, ở kế hoạch của hắn trung lại cần một cái có thể chứng minh chính mình từ vong vô tội giả, vì thế hắn liền lựa chọn Mạnh Vân đến đảm nhiệm này nhân vật. Chỉ cần Mạnh Vân vừa chết, các người sẽ theo bằng hữu biến thành không đội chung trời cừu địch, vĩnh vô quay về đường sống. Hắn tình cảm nhược điểm cũng sẽ không lại tồn tại.” Đinh Khoa như vậy phân tích một phen sau, lại có chút bất đắc dĩ thở dài:“Hơn nữa theo các phương diện đến xem, Mạnh Vân lại đều phi thường phù hợp kế hoạch yêu cầu. Thậm chí có thể nói, kế hoạch của hắn đúng là bởi vì Mạnh Vân tồn tại mà trở nên hoàn mỹ.”

“Không!” La Phi nghe được nơi này bỗng nhiên ngẩng đầu lên, phi thường kiên định phản đối nói:“Hoàn toàn tương phản, là Mạnh Vân nường kế hoạch của hắn xuất hiện khuyết điểm. Hắn tính toán đúng là bị Mạnh Vân đánh trúng đập nát, nếu vận khí lại kém một chút, hắn khả năng ở mười tám năm trước liền hô phi yên diệt !”

Đinh Khoa ngẩn ra, nghĩ lại ngẫm lại, tựa hồ lại đích xác như thế. Hắn ảm đạm lắc lắc đầu, trong lòng thổn thức không thôi: Viên Chí Bang, La Phi, Mạnh Vân, này ba cái khó được cảnh giới thiên tài lại cố tình muốn dây dưa cùng kia đoạn bất đắc dĩ phân tranh trung, mà thực lực của bọn họ lại là như thế tiếp cận, bởi vậy nhất định hướng một cái tam bại câu thương , làm người ta vô cùng thương tiếc kết cục.

Theo này phủ đầy bụi đã lâu chuyện cũ bị một màn mạc bày biện ra đến, thái dương đã ở này quá trình dần dần tây chìm xuống. Đinh Khoa giờ phút này ngẩng đầu nhìn nhìn trời sắc, chuyển qua đề tài nói:“Nhanh đến ngũ điểm đi? Các người làm khó ta nơi này đến một chuyến, hôm nay không bằng liền lưu lại ăn cái cơm chiều, đại gia cũng có thể nhiều tán gẫu một hồi.”

“Thế nào không biết xấu hổ quấy rầy ngài?” La Phi vội vàng chối từ nói:“Chúng ta một khối tìm cái khách sạn tự vệ đi, ta đến mời khách.”

Đình Khoa cười nói:“Có cái gì quấy rầy ? Ta ở ốc sau bích mấy khối đất trồng rau, các loại mùa quả sơ đều dài hơn không sai, chỉ cần đi ngắt lấy một ít, gọt rửa làm làm, một bữa cơm cũng liền xuất ra .”

“Phải không?” Mộ Kiếm Vân lập tức biểu hiện ra nòng hậu hứng thú đến,“Còn có vườn rau tử? Ta hiện tại đã nghĩ đi xem đâu.”

“Ngay tại ốc sau.” Đình Khoa thân thủ vung lên,“Hoàng Kiệt Viễn, người mang mộ lão sư đi qua, nhặt mới nhất tiên quả sơ, nhiều hái một điểm đi lại.”

Hoàng Kiệt Viễn lên tiếng, dẫn Mộ Kiếm Vân hướng viện ngoại đi đến, Tầng Nhật Hoa liền ngồi không yên, đánh cái tiếp đón cũng đi theo hai người phía sau.

“Doãn kiếm, chúng ta cũng đi qua giúp đỡ một chút đi.” La Phi một bên phân phó chính mình trợ thủ, một bên cũng tưởng đứng dậy. Nhưng lúc này thân thể hắn lại bị kiềm hãm, bị Đình Khoa ở dưới bàn dùng mũi chân ôm lấy cẳng chân loan.

La Phi trong lòng vừa động, liền thuận thế ngưng trụ thân hình. Một bên doãn kiếm bất giác khác thường, trái lại tự đuổi theo ra sân đi.

Đình Khoa nhìn theo mọi người thân ảnh biến mất ở ốc sau, có thể này quay đầu đối La Phi nói:“La đội dài, ta có kiện này nợ muốn giao cho người.”

“Nga?” La Phi nhiều có hứng thú nhú mày: Đã đối phương khiến cho như vậy thần bí, thứ này tất nhiên sẽ có chút huyền cơ.

Đình Khoa bắt tay thám nhập áo túi tiền, lấy ra một cái cái hộp nhỏ đặt lên bàn. La Phi nhận được đó là một quyển mini băng từ, ở máy tính thời đại phía trước, cảnh sát thường dùng này làm nghe lén ghi âm công cụ.

Mà Đình Khoa không đợi La Phi đặt câu hỏi, liền chủ động giải thích nói:“Nhất tam linh án kiện thời điểm, Viên Chí Bang tiến vào hiện trường khi đeo nghe lén thiết bị, bởi vậy đương thời tình huống là có ghi âm tư liệu . Năm đó bởi vì ta xuất phát từ bảo hộ Viên Chí Bang mục đích , ở cảnh sát ghi lại trung che giấu rất nhiều sự thật. Vì không nhường chân tướng mai một, này cuốn ghi âm tư liệu ta luôn luôn bảo tồn . Người cầm lại nghe một chút đi, văn hồng binh bị bắn chết trước sau trải qua đều ở bên trong.”

La Phi thân thủ thu hồi kia cuốn ghi âm, đồng thời lược có chút kỳ quái hỏi:“Ngài vừa rồi thể nào không lấy ra đâu?”

“Ta không nghĩ nhường những người khác thấy --” Đinh Khoa hí mắt nói,“Bởi vì này băng ghi âm lý mỗ ta nội dung là không thể nhường cái kia đứa nhỏ biết đến.”

Nghe nói như thế, La Phi trong lòng không khỏi cả kinh, đồng thời phẩm ra hai tầng ẩn nghĩa. Hắn lập tức liền hạ giọng hỏi:“Ngài cảm thấy bên người ta nhân sẽ có vấn đề?”

Đinh Khoa không có trực tiếp trả lời, hắn trầm ngâm nói:“Theo ta hiểu biết, nhất nhất nhị án kiện hồ sơ chỉ bảo tồn ở cục công an hồ sơ trong phòng, cũng không có lục nhập đến máy tính khổ trung. Nếu nói eumenides cho tới bây giờ không xem qua này hồ sơ, người cảm thấy có khả năng sao?”

Đinh Khoa lời nói có chút toát ra, nhưng La Phi phi thường lý giải trong đó logic quan hệ.eumenides bằng bản thân lục tra được nhất nhất nhị án kiện hung phạm, nếu nói hắn chưa bao giờ tham khảo cảnh sát trước đây hồ sơ ghi lại, kia căn bản là không có khả năng . Nhưng cảnh sát ghi lại lại chỉ bảo tồn ở cục công an bên trong,eumenides muốn thông qua cái gì con đường tài năng được đến đâu?

Vấn đề này không nghĩ tắc đã, càng là thâm tưởng liền càng là làm cho người ta sợ hãi. Giấy lát trong lúc đó, La Phi cái trán nhưng lại tinh tế chảy ra mồ hôi.

“Người cũng không cần quá khẩn trương .” Đinh Khoa giờ phút này phản lại trấn an La Phi nói,“Ta cũng chỉ là tùy tiện đoán, cũng không có cái gì bằng chứng. Bất quá đã người có tâm ngăn cản kia đứa nhỏ tiếp tục làm ác, chúng ta phải phá lệ cẩn thận mới được. Cho nên này dây lưng lý ghi lại chân tướng, tạm thời chỉ có thể cho người một người biết.”

Cái thứ nhất vấn đề chưa giải quyết, cái thứ hai vấn đề lại theo sát mà đến. La Phi nhanh sức khởi hai hàng lông mày:“Chẳng lẽ ngài vừa rồi miêu tả cũng không là sự thật?”

“Sự thật là sự thật, chính là cũng không hoàn chỉnh.” Đinh Khoa ý vị thâm trường nhìn thẳng La Phi, từ từ nói,“Đã chúng ta muốn ngăn cản tội ác tiếp tục phát sinh, chúng ta đây phải làm , hắn là chặt đứt tội ác nảy sinh nhân quả liên hệ, mà không phải đi theo đuổi nhân quả căn nguyên.”

La Phi cái hiểu cái không liếm liếm môi, mà ánh mắt của hắn tắc gao nhìn chăm chăm trong tay băng từ -- ở

nơi đó mặt đến cùng còn cất dấu thể nào bí mật?

Chương 27 người chết chi lễ

Ngày mười hai tháng mười một, buổi sáng tám giờ linh bảy phần.

Hình cảnh đại đội phòng họp nội.

Trừ bỏ tứ nhất bát chuyên án tổ thành viên ngoại, đang ngồi còn có một ngoại nhân -- Đỗ Minh Cường. Hắn đang ở đánh một cái thật sâu ngáp, giống như chưa tỉnh ngủ dường như.

“Ai, này ngày khi nào thì là cái đầu a?” Đánh xong ngáp sau, hắn liền lấy tay xoa cái mũi của mình nói, “Ta và các người nghỉ ngơi thời gian thật sự điều không đến một khối đi, về sau các người lại nhường ta sớm như vậy rồi giường, kia còn không bằng trực tiếp giết ta.”

“Sáng sớm trùng nhi có thực ăn --” La Phi vừa nói, một bên nhìn nhìn bên cạnh doãn kiểm, “Đem này nọ cho hắn đi.”

Doãn kiểm đem một cái đại phong thư đồ lên Đỗ Minh Cường trước mặt.

“Đây là cái gì?” Đỗ Minh Cường mở ra phong thư, từ giữa đồ ra một chồng tư liệu cùng một cái mp3.

“Đưa cho người tin tức tư liệu sống -- người trước đem tư liệu nhìn đi.”

Vừa nghe nói là tin tức tư liệu sống, Đỗ Minh Cường lập tức tinh thần tỉnh táo. Hắn cầm lấy kia tệp tư liệu nghiêm cẩn đọc đứng lên, tư liệu trung nội dung cũng là đối mười tám năm trước cùng nhau bắt cóc con tin án kiện khách quan miêu tả, án kiện bối cảnh, dính dáng nhân vật cùng với án phát trước sau toàn bộ quá trình trải qua, nội dung phi thường tỉ mỉ xác thực.

“Mâu thuẫn xung đột thực cường, luân lý chú ý điểm cũng có --” Sau khi xem xong, Đỗ Minh Cường liền vung thủ bình luận đứng lên, “Chẳng qua thời gian cũng cửu viễn thôi? Có tác dụng trong thời gian hạn định tính kém một chút, cho dù viết ra, chỉ sợ tin tức hiệu quả cũng sẽ không tốt lắm.”

“Án kiện trung cái kia đứa nhỏ, chính là hiện tại sát thủ eumenides; Mà bản chết phụ thân cảnh sát, chính là một tay bồi dưỡng ra eumenides Viên Chí Bang.” La Phi thần nhiên địa điểm ra tài liệu trung mấu chốt chỗ.

“Là có chuyện như vậy?” Đỗ Minh Cường hai mắt thả ra khác thường quang mang, “Cái này không giống với ! Đây chính là hiện tại tối hấp dẫn xã hội tiêu điểm đề tài. Ta hoàn toàn có thể căn cứ này đó tài liệu, phân tích ra hai đại eumenides tâm lộ lịch trình, tuyệt đối hấp dẫn ánh mắt!”

La Phi gật gật đầu: Đỗ Minh Cường bỗng chốc liền theo tư liệu trông được đến đối eumenides mưu trí phân tích tiền cảnh, hẳn chức nghiệp khứu giác thật không có nhường chính mình thất vọng.

“Đem hiện trường ghi âm cũng phóng cho hắn nghe nghe.” La Phi lại phân phó đoãn kiểm. Người sau lập tức liền mở ra cái kia mp3, mười tám năm trước hiện trường ghi âm chân thật tái hiện cho mọi người bên tai.

Ghi âm theo Viên Chí Bang tiến vào bắt cóc hiện trường bắt đầu. Tuyệt đại bộ phận nội dung đều là Viên Chí Bang đối văn hồng binh khuyên nhủ quá trình. Cùng với người trước chân thành kiên nhẫn ngôn ngữ, văn hồng binh xao động bất an cảm xúc tựa hồ đã chậm rãi bình ổn. Mà phụ tử gian tình thân lại nhường hẳn vô pháp dứt bỏ, rốt cục hẳn không lại dây dưa cho cùng trần thiên tiểu nợ nần tranh cãi, mà là hướng Viên Chí Bang đưa ra muốn ôm ôm chính mình đứa nhỏ.

“Đem bom buồng, buồng ra con tin, như vậy ta tài năng yên tâm đem đứa nhỏ cho ngươi.” Ở ghi âm trung, Viên Chí Bang dùng an ủi ngữ khí nói, “Ngươi không cần có cái gì băn khoăn. Hết thầy đều sẽ đi qua , hết thầy đều sẽ tốt đẹp lên.”

Hiện trường lập tức lâm vào ngán ngùi trầm mặc, văn hồng binh không nói gì, hẳn tựa hồ ở do dự mà cái gì.

Viên Chí Bang lại tiếp tục triển khai nỗ lực: “Ngươi còn tưởng không rõ sao? Đối với ngươi mà nói cái gì mới là quan trọng nhất? Ngươi nếu tiếp tục sai đi xuống, đem ngươi thê tử, con của ngươi lại đặt ở cái gì vị trí?”

“Con, con ta.....” Văn hồng binh rốt cục phát ra thì thảo niệm ngữ. Ai đều có thể theo này ngữ điệu xuôi tai ra, hẳn cố chấp tinh thần phòng tuyến đã đến sụp đổ bên cạnh.

“Đến, đứa nhỏ, quay đầu nhìn một cái, tiếng kêu ‘Ba ba’.” Viên Chí Bang giờ phút này ôn nhu lời nói hiển nhiên là đối trong lòng hài đồng theo như lời, mà mục đích của hắn muốn dùng phụ tử tình thân đối văn hồng binh tiến hành cuối cùng triệu hồi.

Một lát sau, thanh thủy giọng trẻ con vang lên: “Ba ba, ta sinh nhật bánh ngọt mua được sao?”

Những lời này tựa hồ đâm trúng văn hồng bình trong lòng nhu nhược nhất chỗ đau. Hấn phát ra một tiếng thống khổ nức nở, tùy theo mà đến đó là một trận điên cuồng quát to: “Dem tiền của ta trả lại cho ta! Trả lại cho ta!”

“Ta thật sự không có tiền.....” Kia tái nhợt vô lực biện giải thanh tự nhiên là nguyên cho trần thiên tiểu chi khẩu.

Viên Chí Bang tắc sột ruột vạ phần: “Dừng tay, mời người bình tĩnh một điểm!”

“Hỗn đản! Người nói dối, ta muốn giết người!” Văn hồng bình thanh âm nghe qua như là mặt đồ dã thú, khàn khàn tuyệt vọng, làm người nghe mao cốt tung nhiên. Theo sau hấn lời nói thanh lại biến thành kịch liệt thờ dốc, như là đang cùng người nào sinh ra kịch liệt tư đánh.

“Dừng tay, đều dừng tay!” Viên Chí Bang lớn tiếng quát chỉ, nhưng hấn đã vô pháp lại không chế cục diện.

Thẳng đến tiếng súng vang lên, “Phanh!” Hết thấy rốt cục kết thúc .

Kia đoạn ghi âm cũng dừng lại ở đây. Bất quá trong phòng hội nghị mọi người trong lúc nhất thời lại tất cả đều im lặng không nói, tựa hồ khó có thể thoát khỏi kia đoạn chuyện cũ ở bọn họ trong lòng bao phủ âm mai.

Thật lâu sau sau, vẫn là La Phi đánh vỡ này làm người ta lần cảm đè nén trăm mặc không khí.

“Người có cái gì cảm giác?” Hấn xem Đỗ Minh Cường nói.

Đối mặt người như vậy gian bi kịch, Đỗ Minh Cường trên mặt nhất quán tê liệt biểu cảm cũng đã biến mất, hấn giật mình lắc đầu: “Cái kia..... Cái kia đưa nhỏ, là hấn một câu.....”

“Đúng vậy. Chính là hần một câu cải biến thể cục, làm người ta cảm khái, đồng thời cũng làm người ta bất đắc dĩ.” La Phi cũng thờ dài, lại nói, “Ta hi vọng người có thể đem này đoạn viết tiến đưa tin bên trong.”

“Nga?” Đỗ Minh Cường nhìn lại La Phi, tựa hồ muốn từ đối phương trong ánh mắt lĩnh hội đến càng nhiều thâm ý.

“Không riêng gì đưa tin, cái kia mp3 người cũng mang đi, quay đầu đem ghi âm cũng phóng tới trên mạng.”

Đỗ Minh Cường lại chăm chú nhìn La Phi một lát, khóe miệng của hắn dần dần hiện lên một tia giảo hoạt ý cười: “La cảnh quan, người là ở lợi dụng ta sao?”

“Người nếu không có hứng thú có thể không làm.” Mộ Kiếm Vân tới xem không được đối phương này phó tự cho là đúng bộ dáng, liền lạnh lùng chen vào nói, “Chúng ta nắm giữ internet phóng viên cũng không phải cũng chỉ có người một cái.”

“Làm, tốt như vậy tư liệu sống ai không muốn làm?” Đỗ Minh Cường a nhếch miệng, xung Mộ Kiếm Vân làm ra đầu hàng bàn biểu cảm, “Bất quá các người tốt nhất đem chân thật dụng ý nói với ta, như vậy ta viết văn về thời điểm cũng tốt có điều châm chước a.”

Yêu cầu này nhưng là hợp tình hợp lý, Mộ Kiếm Vân nhìn La Phi liếc mắt một cái, ở được đến người sau khẳng định ám chỉ sau, liền lại đối Đỗ Minh Cường nói: “Văn Thành vũ, cũng chính là hiện tại eumenides, hần năm đó thật nhỏ, chính mình cũng không nhớ được này khởi án kiện tình hình cụ thể. Chúng ta hi vọng người viết nhất thiên đưa tin, hơn nữa bị eumenides thấy, bởi vì án kiện trung chi tiết có khả năng thúc đẩy hần buông tha cho sát thủ đường.”

“Của các người ý tứ, là muốn nhường ta viết một phong khuyên giới thư sao?” Đỗ Minh Cường cười ha ha đánh cái so sánh.

“Cũng có thể nói như thế.” Mộ Kiếm Vân nhún vai, sau đó lại kỹ càng giải thích nói, “Viên Chí Bang đúng là bởi vì này khởi án kiện mới đi thượng sát thủ đường. Bởi vậy theo nào đó trên ý nghĩa giảng, kỳ thật là thời thơ ấu Văn Thành vũ trong lúc vô ý chuyển biến Viên Chí Bang, tiến tới mới có sau này eumenides. Hiện tại chúng ta đem này đoạn chuyện cũ báo cho biết Văn Thành vũ, mục đích chính là nhường hần từ giữa sinh ra nghĩ lại. Hần sẽ biết: Trở thành eumenides chẳng phải hần phải đi đường, Viên Chí Bang truyền thụ cho hần này lý luận cũng cũng không có không gì phá nổi căn cơ -- kia kỳ thật chính là một lần ngẫu nhiên sự cố, duyên cho chính hần một câu vô tình đồng ngôn. Trận này từ hần khiến cho huyết tính bị kích, hiện tại cũng đồng dạng có thể ở trong tay hần được đến chung kết.”

Đỗ Minh Cường lấy tay vuốt cằm, như là rất có hiểu ra bộ dáng:“Ta minh bạch người ý tứ”

“Vậy người biết viết như thế nào này thiên đưa tin sao?” Mộ Kiếm Vân chọn mảy hỏi. Mà không đợi Đỗ Minh Cường trả lời, La Phi lại ở một bên tăng thêm kiếp mã:“Người đối chuyện này hẳn là so với chúng ta bất luận kẻ nào đều càng thêm coi trọng, bởi vì nó kỳ thật trực tiếp quan hệ đến người tánh mạng -- người hiểu chưa?”

Đỗ Minh Cường “Hắc” một tiếng:“Đương nhiên. Nếu này thiên đưa tin có thể đạt tới trong dự đoán hiệu quả, ta sẽ trở thành cái thứ nhất đào thoát eumenides tử vong thông cáo nhân.”

“Ân, người là cái người thông minh, ta vốn cũng không cần nói nhiều như vậy .” La Phi quay đầu nhìn xem bởi ngồi ở Đỗ Minh Cường bên người Liễu Tùng,“Liễu cảnh quan, người cái này dẫn hẳn chuẩn bị đi thôi. Bản thảo xuất ra sau vẫn là trước đưa cho ta nhìn xem.”

“Là!” Liễu Tùng đứng lên kính cái lễ. Tuy rằng bên hông còn quần quít lấy băng vải, nhưng hẳn đáng người như trước kiên nghị cao ngất.

Đỗ Minh Cường giờ phút này cũng lười biếng đứng lên, hẳn quơ quơ trong tay đại phong thư, hơi có chút đắc ý cảm khái nói:“Chẳng lẽ đây là vận mệnh của ta sao? Nhất định trở thành một cái khiến người chú ý đại phóng viên.”

“Đi nhanh đi!” Liễu Tùng trừng mắt nhìn Đỗ Minh Cường liếc mắt một cái, sau đó túm này hẳn đi ra phòng họp.

Đãi này hai người đi xa sau, La Phi xem Mộ Kiếm Vân hỏi:“Mộ lão sư, người cảm thấy chuyện này nắm chắc có bao lớn?”

“Khó mà nói.....” Mộ Kiếm Vân trầm ngâm , không dám đem lời nói được quá mức tuyệt đối,“Bất quá mặc kệ thế nào, này thiên đưa tin nhất định sẽ dao động đến eumenides tín ngưỡng căn cơ. Hẳn đau khổ truy tìm thân thể chỉ mê là như thế bất đắc dĩ, mà bất đắc dĩ có thể tiêu ma gì chắc chắn tình cảm, mặc kệ là yêu vẫn là hận, hẳn đều không có lý do lại chấp nhất đi xuống. Nếu giờ phút này lại có nhân tố bên ngoài xúc tiến, kia hẳn buông tha cho sát thủ đường khả năng tính liên phi thường lớn .”

La Phi trong lòng vừa động, hẳn kỳ thật đã rõ ràng thấy được cái kia nhân tố bên ngoài, nhưng cũng không phương tiện tại đây cái trường hợp nói ra.

“Đối với chúng ta cứ như vậy thay đổi chiến lược sao?” Doãn kiểm bỗng nhiên toát ra như vậy một câu, gặp La Phi nghe tiếng quay đầu, hắn liền lại tiếp tục nói, “Chúng ta đã tìm được Đinh Khoa, vì sao không bày ra cạm bẫy eumenides mắc câu, ngược lại chủ động đem hắn muốn này tin tức nói cho hắn đâu?”

La Phi không có trực tiếp trả lời, hắn dùng ánh mắt ở đây nội đồng nghiệp trên người dạo qua một vòng, sau đó hỏi câu: “Các người ai đồng ý dùng Đinh Khoa làm eumenides môi?”

Tất cả mọi người không lên tiếng. Thông qua ngày hôm qua buổi chiều ở chung, bọn họ đều đã bị cái kia lão nhân thâm thúy cảnh giới sở thuyết phục, lấy hắn vì môi bắt giữ eumenides, thật sự là khó có thể nhận. Hơn nữa lấy Đinh Khoa thương xót ôm ấp tình cảm, hắn đối như vậy hành động hơn phân nửa cũng sẽ không phối hợp.

Sau một lát, lại nghe Tăng Nhật Hoa gãi da đầu nói: “Chúng ta đã có một cái môi, nhưng là không cần lại dùng đinh già đi mạo hiểm đi? Dem tin tức nói cho eumenides cũng tốt, như vậy chúng ta cũng có thể tập trung tinh lực, tránh từ Đỗ Minh Cường.”

“Mà nếu quả eumenides thật sự bị khuyên phục, hắn buông tha Đỗ Minh Cường, chúng ta còn thể nào trao hắn?” Doãn kiểm không cam lòng truy vấn nói.

La Phi khe khẽ thở dài một tiếng: “Doãn kiểm, trong lòng người báo thù cảm xúc quá nặng.”

Doãn kiểm ngẩn ra. Đúng vậy, hắn luôn luôn đối Hàn Hạo cảnh ngộ canh cánh trong lòng, ở hắn xem ra, eumenides đúng là đem Hàn Hạo bức hướng tuyệt cảnh hung thủ.

“Ta tán thành La đội trưởng phương án.” Mộ Kiếm Vân hợp thời đối La Phi tỏ vẻ duy trì, “Vô luận như thế nào, ngăn lại phạm tội mới là chúng ta căn bản nhất mục đích. Về sau có thể hay không bắt lấy eumenides là một khác hỏi sự, nhưng cái khó nói vì bắt lấy hắn, người liền hi vọng hắn tiếp tục thực thi giết hại hành vi sao?”

Doãn kiểm ngẩng đầu lên, đôi mắt hắn có chút đỏ lên, nhưng hắn chung quy không có nói cái gì nữa.

※※※

Ngày mười ba tháng mười một buổi sáng mười điểm mười sáu phân.

Hình cảnh đội trưởng văn phòng.

Buổi sáng ánh mặt trời theo phòng ở nam diện cửa sổ trung chiếu vào đến, chiếu trong phòng sáng trưng .

La Phi lẳng lặng ngồi ở trước bàn làm việc, trên mặt bàn quán một phần thần báo.

Kia chẳng phải hôm nay tân báo chí, tiêu đề báo ngày ghi chú rõ là ngày một tháng mười một. Ở báo chí phó bản vị trí đăng một cái xã hội tin tức, đối nhìn quen các loại án mạng hình cảnh đội trưởng mà nói, này tin tức vốn không có cái gì chỗ đặc biệt:

“Sáng nay, ở thành đông ngọc đá giữa sông phát hiện một khối thanh niên nam tử thi thể. Kinh pháp y kiểm tra, người chết vì nịch thủy bỏ mình, mà hấn trong máu còn hàm lượng đạt tới 213 hào khắc mỗi thăng, ở trước khi chết đã thuộc loại nghiêm trọng say rượu trạng thái. Cảnh sát phỏng đoán, nên nam tử có thể là say rượu sau ở bờ sông đi tiểu khi, vô ý rơi xuống nước nịch vong, sự phát thời gian làm ở hôm nay rạng sáng thời gian. Cảnh sát cũng mượn này nhắc nhở quảng đại thị dân: Uống rượu muốn số lượng vừa phải, quá độ uống rượu không chỉ có thương thân, hơn nữa ẩn núp các loại không tưởng được nguy hiểm.”

Bất quá La Phi ánh mắt cũng đã tại đây điều trên tin tức lưu lại thật lâu, hấn tay phải khoát lên trên bàn, ngón trỏ tiêm thông thả mà có tiết tấu khinh xảo mặt bàn, cả người chính đắm chìm ở một loại xâm nhập suy xét trạng thái trung. Thẳng đến ngoài phòng vang lên “Độc độc độc” tiếng đập cửa, hấn mới từ loại trạng thái này trung tránh ra.

“Mời vào.” La Phi một bên tiếp đón, một bên đem kia phân báo chí điệp khởi, thu hồi đến bàn làm việc gần kéo trung.

Hờ khép cửa phòng bị đẩy ra, đi đến có người trong nhà cũng là La Phi trợ thủ doãn kiểm. Tiểu tử vừa vào cửa liền cười hì hì hỏi:“La đội, hôm nay có phải hay không người sinh nhật?”

“Sinh nhật?” La Phi lược sừng sốt -- mười ba tháng mười một hào, thật là đầu. Hấn lập tức tự giấu một loại nhếch môi, hỏi lại:“Người làm sao mà biết được? Ta chính mình đều đã quên.....”

Doãn kiểm “Hắc hắc” Nhất nhạc:“Có người cho người đưa quà sinh nhật đến .”

“Ai?” La Phi một bên hỏi một bên âm thầm nghiền ngẫm: Chính mình vừa xong tỉnh thành không lâu, cụ thể sinh nhật cũng chưa bao giờ đối bên người này đó tân đồng sự nhóm nói lên qua, là ai hội như thế để bụng, còn cố ý đưa tới quà sinh nhật?

“Ta cũng không biết, chính người hỏi hẩn đi.” Doãn kiếm nói xong liền quay đầu hướng ngoài phòng tiếp đón một tiếng, “Người vào đi.”

La Phi ngưng tụ lại ánh mắt, mắt thấy một cái xa lạ tiểu tử hấp tấp đi tới phòng trong. Kia tiểu tử mặc màu lam chế phục, La Phi liếc mắt một cái liền nhìn ra hẩn là chẳng qua là cái phụ trách đưa hóa viên công.

“Ngài chính là ‘Tứ nhất bát chuyên án tổ’ la cảnh quan sao?” Tiểu tử xem La Phi, cung kính hỏi. Trong tay hẩn dẫn theo một cái sinh nhật bánh ngọt, bánh ngọt hòm thượng còn mang theo một phong thơ tiên.

La Phi gật gật đầu, hẩn còn tại tiếp tục đoán tặng lễ nhân lai lịch, nhưng là lại thủy chung nghĩ không ra rõ ràng.

“Hôm nay là ngài sinh nhật, có vị tiên sinh bang ngài định rồi này chi bánh ngọt, dặn ta nhất định phải đưa đến tay của ngài thượng.” Tiểu tử đi lên hai bước, đem bánh ngọt phóng tới La Phi trước mặt, sau đó lại lớn tiếng nói một câu: “Chúc ngài sinh nhật vui vẻ!”

La Phi đoán vẫn như cũ không có kết quả, liền lắc lắc đầu chuẩn bị buông tha cho . Bất quá lúc hẩn ánh mắt nhìn về phía bánh ngọt hòm thượng lá thư này tiên khi, lại phát hiện phong thư thượng trống rỗng, vẫn chưa đánh dấu gì kí tên. Hẩn đành phải ngẩng đầu hỏi kia tiểu tử: “Là người nào tiên sinh đưa ?” Khóe miệng của hẩn ần ần tràn đầy mỉm cười cảm giác, vô luận như thế nào, có thể thu được ngoài ý muốn quà sinh nhật luôn hội làm người ta vui vẻ cùng vui mừng .

“Cái kia tiên sinh không có lưu lại tính danh, bất quá ta vừa nói ngài nên biết hẩn --” Tiểu tử can nuốt nước miếng, như là chậm được mỡ ta không quá khoái trá nhớ lại, “-- bởi vì hẩn bộ dáng bộ dạng phi thường đặc biệt.....”

La Phi ngẩn ra, trên mặt mỉm cười dần dần đọng lại đứng lên. Trầm mặc sau một lát, hẩn dùng trầm thanh âm hỏi: “Người kia có phải hay không bị bóng qua?”

“Đúng vậy.....” Tiểu tử a miệng, “Cả người làn da đều bị cháy hồng , trên mặt cũng tất cả đều là sẹo, thoát nhìn

phi thường dọa người.”

“Là Viên Chí Bang?” Doãn kiếm ở một bên kinh ngạc thờ ra thanh đến.

La Phi xung doãn kiếm vẩy vẩy tay, ý bảo đối phương trước mặt người ở bên ngoài không chế được cảm xúc. Sau đó hần lại hỏi kia tiểu tử: “Người này là cái gì thời điểm định ra bánh ngọt.”

“Đại khái là ba tuần trước thôi?”

La Phi gật đầu “Ân” một tiếng: Ba tuần trước, kia đúng là Viên Chí Bang thực thi bí pháp viên nổ mạnh án đêm trước. Khi đó hần biết chính mình thân phận sắp bại lộ, cho nên liền làm tốt lắm chịu chết chuẩn bị. Không nghĩ tới hần ở trước khi chết còn cấp chính mình định ra rồi này phân quà sinh nhật. Này tính cái gì đâu? Là lão bằng hữu trong lúc đó cuối cùng thăm hỏi, vẫn là có khác khác giấu diếm mưu đồ?

La Phi tức mục suy ngẫm về mặt nhường đưa hóa tiểu tử cảm thấy một tia áp lực. Người sau không yên hỏi: “La cảnh quan, người xem xem..... Không thành vấn đề trong lời nói, thỉnh đem biên lai nhận ký thôi.”

“Nga.” La Phi phục hồi tinh thần lại, tiếp nhận tiểu tử đưa tới biên lai nhận, ký thật lớn danh sau còn cấp đối phương, “Không chuyện của ngươi, ngươi trở về đi.”

Tiểu tử ứng câu “Hảo lắm!” Xoay người ly khai La Phi văn phòng.

Doãn kiếm đi theo tiểu tử phía sau đem cửa phòng quan hảo, sau đó xoay người lại khẩn trương hề hề xem La Phi: “La đội, này bánh ngọt muốn hay không đi xét nghiệm một chút?”

La Phi minh bạch trợ thủ ý tứ, bất quá hần càng biết cùng loại đầu độc ti tiện kỹ xảo quyết không là Viên Chí Bang phong cách hành sự. Cho nên hần chính là thân nhiên trở về câu: “Bất trí cho.” Sau đó hần liền động thủ mở ra đóng gói thẳng, đem bánh ngọt hộp thượng lá thư này tiên lấy xuống dưới.

Doãn kiếm nhìn không chuyển mắt nhìn chăm chăm La Phi động tác. Hần biết không quản Viên Chí Bang ra sao rắp tâm, nhất định sẽ ở lá thư này tiên trung có điều thể hiện. Bất quá kia dù sao thuộc loại La Phi tư nhân vật phẩm, hần mặc dù có mãnh liệt tham tri dục vọng, nhưng cũng không tiện thẩu tiến lên đọc giấy viết thư thượng nội dung.

La Phi trầm ồ đem kia phong thư mở ra, bên trong trừ bỏ một trương sinh nhật thiệp chúc mừng ở ngoài, còn có một tờ giấy cùng mấy Trương Chiêu Phiến. La Phi trước cầm lấy ảnh chụp nhìn nhìn, sở hữu ảnh chụp đều là một cái nhỏ gầy nam tử, mà nam tử này La Phi cũng không thừa nhận thức. Hắn nhíu mày, vẻ mặt đủ phát khó hiểu. Lại mở ra sinh nhật thiệp chúc mừng khi, đã thấy mặt trên viết:

“Trí La Phi:

Ta tới thân ái bằng hữu, cũng là ta tới thưởng thức đối thủ. Chúc ngươi sinh nhật vui vẻ.

Ta đem người này làm quà sinh nhật tặng cho ngươi -- ta biết các ngươi đều muốn tìm được hắn.”

“Người này” Hiển nhiên chính là chỉ trên ảnh chụp nam tử , bất quá nam tử này đến cùng là ai đâu?

Mang theo như vậy hoang mang, La Phi cuối cùng triển khai kia trương tùy tín kèm trên tờ giấy. Mà kia tờ giấy thượng nội dung như sau về mặt trở nên đủ phát ngưng trọng.

Đó là ngắn ngủn một câu, nhưng thông cảm một cái thật lớn tin tức.

“Trần thiên tiểu. Hải Nam tỉnh cửa biển thị nam ngạn rừng rậm tiểu khu 18 hào lâu 609.”

※※※

Ngày mười bảy tháng mười một trễ chín giờ bốn mươi một phân.

Hình cảnh đại đội phòng họp nội.

La Phi cùng đoàn kiểm về mặt thoát nhìn có chút mỗi một. Một giờ phía trước, bọn họ mới vừa đi xuống theo cửa

biển phi để tinh thành chuyển bay, cùng bọn họ đồng cơ tới còn có một cái đã theo tinh thành tiêu thất nhiều năm nhân vật -- trần thiên tiểu.

Viên Chí Bang ở bốn ngày trước đưa đạt tin tức cực kì chuẩn xác, cảnh này khiến La Phi việc này tuy rằng đi chung đường xa xôi, nhưng quá trình nhưng vô khúc chiết. Ở cửa biển cảnh sát phối hợp hạ, trần thiên tiểu cho nam ngan rừng rậm tiêu khu thúc thủ chịu trôi. Hẳn nhưng là sớm giả tạo chứng minh thư, nhưng loại này tiểu kỹ xảo ở La Phi trước mặt là không có gì ý nghĩa .

Chính như trên ảnh chụp biểu hiện như vậy, trần thiên tiểu thân hình nhỏ gầy, làn da ngăm đen. Mặc dù đã qua tuổi sáu mươi, nhưng theo trên mặt của hắn nhìn không tới một tia trường giả ứng có đôn hậu khí chất. La Phi đối người như vậy có trời sinh chán ghét cùng phản cảm, thậm chí ở đối thoại thời điểm lười con mắt nhìn đối phương. Tên kia thường thường một bên nói khéo như rót mật bên nói bốc nói phét, một bên từ nhỏ tiểu nhân tam giác trong mắt lóe ra giả dối ra quang mang. Hắn lời nói tràn ngập cổ động cùng dụ hoặc tính, nhưng cùng chỉ làm bạn cũng là một cái âm độc đáng sợ độc xà chí tin.

Cho nên La Phi căn bản là không nghe người này gì lí do thoái thác. Trở lại hình cảnh đội sau, hắn trực tiếp đem trần thiên tiểu ném vào giam giữ trong phòng, phái chuyên gia nghiêm mật quản lý. Lập tức La Phi liền triệu tập Mộ Kiếm Vân cùng Tăng Nhật Hoa tham gia hội nghị khẩn cấp, cộng đồng thương thảo bước tiếp theo đối sách.

“Chúng ta đầu tiên muốn làm rõ ràng, Viên Chí Bang vì sao phải làm như vậy?” Tăng Nhật Hoa đầu tiên đưa ra vấn đề này, “Chúng ta đang ở phát sào tìm không thấy này trần thiên tiểu, Viên Chí Bang lại đem hắn đưa lên cửa đến, nhưng lại là ba tuần trước liền bày ra tốt -- chúng ta tổng không đến mức tin tưởng, cái này chỉ cần là một phần đưa cho La đội sinh nhật đại lễ đi?”

La Phi lập tức tiếp được nói trả: “Ta mấy ngày nay lý cũng luôn luôn tại suy xét vấn đề này. Ta cảm thấy lớn nhất khả năng tính chính là: Viên Chí Bang ý đồ dùng như vậy phương thức cùng chúng ta tranh đoạt đối Văn Thành vũ tinh thần không chế.”

Tăng Nhật Hoa xem La Phi nhún vai, biểu đạt ra “Nguyên nghe này tường” thái độ. Mà La Phi cũng đang muốn kỹ càng giải thích: “Ba tuần trước, Viên Chí Bang biết chính mình thân phận sắp bại lộ, cho nên liền làm tốt chịu chết chuẩn bị. Giờ phút này tân eumenides các phương diện kỹ năng đã thành thực, nhưng Viên Chí Bang vẫn có một việc không yên lòng -- thì phải là đệ tử tinh thần tín ngưỡng vấn đề.”

“Đúng vậy, Văn Thành vũ trước đây cũng không có hình thành chính mình độc lập tinh thần thế giới, cho nên làm đạo sư biến mất sau, hắn tín ngưỡng liền thực khả năng sinh ra dao động. Lấy Viên Chí Bang tính mìn tâm tư, hẳn hẳn là có thể đoán trước đến điểm này.” Mộ Kiếm Vân cũng theo này ý nghĩ phân tích vài câu.

La Phi xung Mộ Kiếm Vân gật gật đầu, lại nói: “Không chỉ có như thế, Viên Chí Bang còn đoán được cảnh sát hội bắt lấy Văn Thành vũ tâm lý nhược điểm tiến hành công kích, sử Văn Thành vũ tự động đánh mất thân là eumenides ý chí chiến đấu. Cho nên hẳn ở trước khi chết cố ý để lại như vậy một nước cờ: Đem trần thiên tiểu giao cho cảnh sát, mượn này ở cảnh sát cùng Văn Thành vũ trong lúc đó trùng kiến khởi khó có thể điều hòa mâu thuẫn.”

“Ân.” Tăng Nhật Hoa quơ quơ đầu nói, “Viên Chí Bang biết chính mình tử sau chân thật thân phận khẳng định hội bại lộ xuất ra. Đến lúc đó Văn Thành vũ sẽ coi đây là manh mối truy tra thân thể chi mê, mà chỉ cần Văn Thành vũ tra tìm đến nhất tam linh án kiện hồ sơ, hẳn sẽ đem trần thiên tiểu làm làm cho thân phụ tử vong hung thủ. Nếu nên vì sinh phụ báo thù, hẳn nhất định phải ở cảnh sát trên tay giết chết trần thiên tiểu, do đó ở eumenides đường tiếp tục đi xuống.”

“Thật sự là tính toán không bỏ sót --” Doãn kiếm nhin không được lú lười cho đồng nghiệp nhóm này quy đồng mẫu số tích, “Cho dù chết cũng còn muốn chặt chẽ không chế được chính mình đệ tử, tên kia..... Thật sự chỉ có thể dùng ‘Quái vật’ này từ đến hình dung.”

Tăng Nhật Hoa a bữu môi nói: “Kia hiện tại có phải hay không có thể tuyên bố: Chúng ta ý đồ theo trên tinh thần chuyển biến eumenides kế hoạch đã thất bại đâu?”

Mộ Kiếm Vân lắc đầu, phun ra hai chữ đến: “Vị tất.”

Nguyên bản nhú chặt mày La Phi nghe vậy thần kinh run lên, dùng chuyên chú mà lại kỳ dục ánh mắt nhìn về phía này nhiều lần sẽ cho chính mình mang đến kinh hi tâm lý học chuyên gia.

Mộ Kiếm Vân nói: “Viên Chí Bang biết Văn Thành vũ hội đối thân thể chi mê triển khai điều tra, nhưng hẳn vị tất có thể dự đoán được người sau điều tra có thể đi vào đi như thế xâm nhập. Trực tiếp bắn chết văn hồng bình nhân đứng là Viên Chí Bang, mà thế cục không không chế được lại là từ Văn Thành vũ một câu đồng ngôn khiến cho , này đó phi thường giấu kín chi tiết hiện tại đều đã hiện ra ở Văn Thành vũ trước mắt -- này chỉ sợ cũng không ở Viên Chí Bang kế hoạch trong vòng .”

La Phi trầm ngâm “Ân” một tiếng: “Này đó chi tiết đều sẽ đối Văn Thành vũ tâm lý sinh ra ảnh hưởng đi?”

“Phi thường đại ảnh hưởng.” Mộ Kiếm Vân khẳng định trả lời thuyết phục nói, “Nếu không có này đó chi tiết, Văn Thành vũ nhất định sẽ đem trần thiên tiểu trở thành sinh phụ tử vong lớn nhất trách nhiệm nhân. Nhưng là đã biết này đó chi tiết, nhất là nghe được hiện trường tình hình thực tế ghi âm sau, tình huống liền phức tạp rất nhiều. Nỗ sủng Viên Chí Bang, thậm chí là văn hồng bình chính mình đều đối sự tình cuối cùng kết cục phụ có trách nhiệm, mà càng trọng yếu hơn là: Văn Thành vũ biết là chính mình một câu đồng ngôn dẫn bạo vốn đã bình ôn thế cục, hẳn hội bởi vậy sinh ra thật sâu áy náy cùng bất đắc dĩ, loại này cảm xúc đem che giấu trụ trong lòng hẳn cảm giác khác thấy -- bao gồm đối trần

thiên tiểu thù hận.”

“Có đạo lý a!” Tăng Nhật Hoa cũng đi theo phụ họa đứng lên, “Cho nên Viên Chí Bang tuy rằng làm tốt chu mật an bài, nhưng chỉ sợ không đạt được hần trong dự đoán hiệu quả a. Chỉ cần Văn Thành vũ nhìn đến Đỗ Minh Cường internet đưa tin, hần tín ngưỡng khẳng định sẽ có điều dao động -- bởi vì kia thiên đưa tin viết thật sự là thật tốt quá.”

La Phi cười cười. Tăng Nhật Hoa tuy rằng xưa nay thích cả kinh nhất chốt , nhưng hần lần này thật không có khoa trương. Đỗ Minh Cường viết kia thiên đưa tin đích xác không tầm thường, đem cảnh sát dụng ý vô cùng nhuần nhuyễn thể hiện xuất ra. Văn về trung trần đầy đối thể sự bất đắc dĩ cảm thán cùng với đối đương sự thắm thiết đồng tình, độc giả đều bị thôn thức nan ức. Văn Thành vũ quyết không khả năng đối này không hề xúc động, trong lòng hần phần nộ hỏa điểm cùng huyết tinh tín ngưỡng lại có thể nào lại kéo dài đi xuống đâu?

“Bất quá chúng ta cũng không thể rất lạc quan .” Mộ Kiếm Vân giờ phút này lại nhắc nhở đại gia nói, “Bởi vì này trên thế giới khó nhất nắm lấy chính là nhân tâm. Tâm lý học nghiên cứu thường thường chỉ tại công tác thống kê chữ số thượng có ý nghĩa, cụ thể đến chỉ một thân thể, tình huống tác muốn phức tạp rất nhiều. Hiện tại Văn Thành vũ đến cùng hội lựa chọn thế nào một con đường? Này chỉ sợ không phải chúng ta ngồi ở trong phòng hội nghị có thể phân tích xuất ra .”

La Phi gật đầu tỏ vẻ đồng ý: “Cho nên mặc kệ thế nào, chúng ta hiện tại đều phải làm tốt hai tay chuẩn bị.”

“Chúng ta đây muốn hay không nghiên cứu một chút: Thế nào đem trần thiên tiểu thiết kế thành trao bỏ eumenides môi.” Doãn kiếm đề nghị nói. Trên thực tế đối với trần thiên tiểu sa lưới hần là cao hứng nhất , nếu eumenides bởi vì ám sát trần thiên tiểu mà bị bắt, kia với hần mà nói mới là hoàn mỹ nhất kết cục.

La Phi lại vẫy vẫy tay: “Không vội. Trước cấp trần thiên tiểu định cái lừa dối hiểm nghi, đem hần không chế ở chúng ta trong tay. Hiện tại chúng ta chỉ cần toàn lực nhìn thẳng Đỗ Minh Cường là được, lại nhiều môi ngược lại phân tán tinh lực.”

Đạo lý này không khó lý giải: Đỗ Minh Cường là đã thu được “Tứ hình thông tri đan” nhân, chỉ cần Văn Thành vũ vẫn như cũ kiên trì eumenides đường, hần liền quyết không sẽ bỏ qua đối phương. Cho nên ở tháng mười một còn lại trong cuộc sống, cảnh sát cũng không cần đi tìm càng nhiều môi.

Doãn kiếm cũng gật gật đầu, bất quá hần lập tức còn nói thêm: “Trần thiên tiểu lừa dối là rất khó tìm đến cái gì chứng cứ , cho nên chúng ta đối hần không chế không xong quá dài thời gian.”

La Phi “Hắc” một tiếng nói: “Chỉ cần có thể không chế đến cuối tháng là đến nơi. Nếu đến lúc đó Đỗ Minh Cường bị ám sát, mà chúng ta vẫn là không có thể bắt trụ eumenides, kia ở trần thiên tiểu trên người chúng ta còn có một lần phiên bản cơ hội.”

Đúng vậy. Nếu Văn Thành vũ kiên trì phải đi eumenides đường, như vậy dựa theo hấn tín ngưỡng, trần thiên tiểu tất nhiên cũng là tử hình thông tri đơn thượng nhân. Cảnh sát đại có thể ở Đỗ Minh Cường gặp chuyện sau sẽ đem trần thiên tiểu thả ra đi -- đem người sau tiếp tục làm bắt giữ eumenides mỗi, chỉ sợ ai cũng không cần có cái gì lòng áy náy đi?

Mâu chốt vấn đề ở chỗ: Văn Thành vũ kết quả hội hướng phương hướng nào đi tới đâu?

Này tựa hồ là cái phải đợi đến cuối tháng tài năng công bố đáp án.

※※※

Ngày một tháng mười hai rạng sáng linh điểm.

Đỗ Minh Cường nơi nội.

Trong phòng khách đồng hồ treo tường tích táp, kim giây, kim phút cùng kim đồng hồ rớt cục dùng bát đồng tốc độ đồng thời chuyển qua chung bàn trên cùng cái kia đỉnh.

Một người tuổi còn trẻ nhân độc ngồi ở trên sofa trọn tròn hai mắt nhìn chăm chăm kia đồng hồ treo tường, sắc mặt hấn đỏ bừng, tiếng lòng cũng căng thẳng đến cực hạn. Ở hấn dưới chân tắc mã nhất lưu không chai bia, xem ra đúng là này trong bình vật bạn hấn vượt qua tiền nửa ban đêm.

Làm cái kia dự định thời khắc đã đến sau, hấn đầu tiên là sững sốt một chút, sau đó liền nhin không được cười ra tiếng đến.

Đầu tiên là “Hắc hắc hắc” tiếng cười, sau đó càng lúc càng lớn, rớt cục biến thành “Ha ha ha” cuồng tiếu. Hấn thậm chí đứng dậy hoa chân múa tay vui sướng, tựa hồ có nào đó đề nện đã lâu cảm xúc đang từ hấn trong thân thể không chịu khống chế dâng lên mà ra.

Bỗng nhiên “Rầm” Một tiếng giòn vang, có cái gì này nọ bị đánh nát dường như. Người trẻ tuổi liền phát hoảng, bất quá lập tức phát hiện kia chẳng qua là bên chân bị đá ngã lăn một cái chai bia. Cho nên hắn tiếng cười ngẩn ngui gián đoạn một chút về sau, liền càng thêm không kiêng nể gì phát tiết xuất ra.

Quang cười tựa hồ còn chưa đủ đã nghiền, người trẻ tuổi lại nhặt lên trên sàn còn lại vỏ chai rượu hướng góc tường ném tới. “Phách! Phách!.....” Phòng trong liên tục vang lên thanh thúy phá thanh.

Chờ sở hữu bình rượu đều bị tạp hoàn sau, người trẻ tuổi hơi hơi bình tĩnh một ít. Hắn lại nhìn nhìn trên tường đồng hồ treo tường, thời gian đã tiếp cận linh điểm linh năm phân .

Người trẻ tuổi tựa hồ cũng làm ăm ỉ mệt mỏi, hắn thật dài thở ra, sau đó hướng về phía trần nhà thượng đèn treo làm cái “v” Hình thủ thế.

Kia đèn treo lý cất giấu một cái mini camera, hắn biết hình cảnh đội trưởng La Phi giờ phút này nhất định chính ngồi ngay ngắn ở giám thị màn hình mặt sau. Đây một tháng qua, trừ bỏ tư mật phòng ngủ cùng toilet, này phòng trong phòng đậm ngoài ngoại mỗi một cái góc đều ở cảnh sát nghiêm mật theo dõi dưới.

Hiện tại này hết thầy rốt cục có thể kết thúc .

Người trẻ tuổi hướng về cửa đi đến. Hắn mở ra rất nặng phòng trộm môn, ngoài cửa là tối đen mà yên tĩnh hàng hiên. Người trẻ tuổi ho khan hai tiếng, đốt sáng lên thanh không lâu đăng.

Ở hôn ám ngọn đèn trung, một bóng người mau lẹ vô cùng tránh một chút. Người trẻ tuổi chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, cửa phòng đã nhiều ra một cái nam tử.

“Liễu cảnh quan, nhiệm vụ của ngươi rốt cục hoàn thành !” Người trẻ tuổi định thần thấy rõ người tới sau, liền hưng phấn mà nói, “Chúng ta cũng rốt cục có thể giải phóng !”

Cái kia theo hàng hiên ẩn nấp chỗ lờ ra đến nam tử đúng là đặc công đội viên Liễu Tùng, hắn nhìn từ trên xuống dưới phòng trong cái kia người trẻ tuổi, này một tháng qua chính mình cơ hồ là một tắc cũng không rời địa bảo che chở người này an toàn, bởi vì đối phương tên từng một lần xuất hiện tại eumenides tử hình thông tri đơn thượng -- Đỗ Minh

Cường.

Còn không có theo gì một cái thượng tử hình thông tri đán nhân có thể ở chấp hành ngày sau khi đi qua vẫn cứ sống sót, mà Đỗ Minh Cường tựa hồ đã làm đến điểm này.

Đúng vậy! Liễu Tùng lại xác nhận chính mình phán đoán: Cái kia người trẻ tuổi quanh thân cao thấp hoàn hảo không tổn hao gì, giờ phút này hắc duy nhất vấn đề chính là uống rượu hơi chút hơn chút, tinh thần có chút qua cho phần khởi.

Liễu Tùng theo bên hông lấy ra bộ đàm, điều tiết hảo tương quan kênh:“001,001--003 gọi.”

“Thỉnh giảng.” Bộ đàm trung truyền đến La Phi thanh âm.

Liễu Tùng hội báo hiện trường tình huống:“Hạn định thời gian đã qua, tình huống hết thấy bình thường.”

La Phi ở sóng điện kia đầu trầm mặc một lát, sau đó hắc thân nhiên phun ra ba chữ đến:“Thu đội đi.”

“Là!” Liễu Tùng vừa mới muốn cắt đứt tín hiệu, bên cạnh Đỗ Minh Cường lại một tay lấy bộ đàm đoạt đi qua:“Nhường ta cũng nói hai câu đi!”

Liễu Tùng nhú nhú đầu mày, bất quá nghĩ đến Đỗ Minh Cường giờ phút này cũng là hắc là hướng cảnh sát biểu đạt chút lòng biết ơn, vì thế liền kiềm lại cảm xúc không có phát tác.

“La đội dài sao? Ha ha, ta còn sống, cái kia sát thủ --eumenides, hắc khẳng vốn là không có xuất hiện!” Đỗ Minh Cường hướng về phía bộ đàm lớn tiếng nói.

“Ta biết --” La Phi tại kia đầu tựa hồ cũng cười cười,“Hiện tại ngươi có thể hảo hảo mà ngủ một giấc .”

Đỗ Minh Cường lại còn không nguyện kết thúc đối thoại, hắc lại thực tận lực hỏi một câu:“Ngươi có biết tên kia vì sao chưa có tới sao?”

“Vì sao?” La Phi hoàn toàn là ứng phó bàn hỏi ngược lại.

“Bởi vì hần thấy được ta viết đưa tin!” Đỗ Minh Cường đắc ý đảo dạt cười ha hả, “Đó là nhất thiên phần khích tuyệt luân đưa tin! Nó nhường một cái truyền kỳ sát thủ buông xuống tay trung huyết tinh dao mổ -- trừ bỏ ta Đỗ Minh Cường ở ngoài, trên cái này thế giới còn có ai có thể viết xuất ra?!”

Đáng tiếc hần vô pháp nghe được La Phi đối chính mình hồi phục cùng đánh giá, bởi vì Liễu Tùng đã giận dữ đem bộ đàm đoạt trở về.

“Chỉ mong người cả đời đều có thể có tốt như vậy vận khí!” Liễu Tùng lạnh lùng ném những lời này sau, xoay người hướng về thang máy gian đi đến. Có khác hai cái ẩn nấp từ một nơi bí mật gần đó đặc công giờ phút này cũng thoáng hiện thân hình, đoàn người không hề quyển ý ly khai này phần đầu một tháng không tiếng động chiến trường.

Liễu Tùng bọn họ rời đi quá mức đột nhiên, Đỗ Minh Cường hơi hơi giật mình ở tại chỗ, tựa hồ trong lúc nhất thời còn chưa có phản ứng đi lại. Một lát sau, lầu đang đứng giờ tắt, toàn bộ hàng hiên lại lâm vào một mảnh trong bóng tối.

※※※

Ngày một tháng mười hai, buổi sáng tám giờ linh bảy phần.

Hình cảnh đại đội giam giữ bên ngoài.

La Phi gánh vác hai tay, mắt thấy trông coi cảnh viên mở ra giam giữ thất cửa sắt, đem can hắc nhỏ gầy trần thiên tiểu theo phòng trong nói ra xuất ra.

Qua hai tuần cấm đoán cuộc sống, trần thiên tiểu chung lại gặp được tự do bầu trời. Hần ngẩng đầu lên xem tươi đẹp thần ái, nhân nhĩ hít câu: “Ai, mau bắt đầu mùa đông, bắt quá này thái dương nhưng là không sai đâu.”

“Trần thiên tiểu.” La Phi đón nhận tiền nói, “Đối với người kẻ khả nghi lừa dối một chuyện, trải qua cảnh sát điều

tra, chúng có không đủ. Hiện quyết định không đáng bắt.”

“Hắc hắc.....” Trần thiên tiểu cười gượng hai tiếng, thanh âm âm trầm trầm , làm cho người ta cực không thoải mái, sau đó hắn lại đắc ý nói,“Ta nói rồi , các người thế nào đem ta trao tiến vào, đến lúc đó sẽ thế nào đem ta thả ra đi.”

La Phi tựa hồ khinh thường cho quan tâm đối phương, hắn chính là xung phong giữ cảnh sát phát phát tay:“Dẫn hắn đi lĩnh tùy thân vật phẩm đi.”

Trần thiên tiểu lại vẫn có chút ý còn chưa hết cảm giác, một bên đi ra ngoài một bên xem cười nói:“Ta vĩnh viễn cũng sẽ không ngồi đại lao , mặc dù ở các người xem ra, ta làm rất nhiều ‘Chuyện xấu’, người có biết vì sao sao?”

La Phi lạnh lùng nhìn lại hắn, im lặng không nói.

“Bởi vì ta cho tới bây giờ không đáng pháp! Ta so với các người bất luận kẻ nào đều biết pháp luật!” Trần thiên tiểu tự quyết định cấp ra đáp án, sau đó hắn nghênh ngang đi qua La Phi bên người, nghênh ngang mà đi.

“Liên như vậy thả hắn sao?” Doãn kiếm luôn luôn đứng ở La Phi bên cạnh, giờ phút này hắn xem trần thiên tiểu bóng lưng, nhin không được hỏi.

“Không tha thì phải làm thế nào đây? Chẳng lẽ người có thể giống eumenides như vậy chế tài hắn sao?” La Phi hỏi lại một câu, sau đó hắn vỗ vỗ trợ thủ bả vai,“Đừng nghĩ -- chạy nhanh đi phòng họp đi, mộ lão sư bọn họ đang chờ đâu.”

Mười phút sau, la doãn hai người đi tới hình cảnh đại đội phòng họp nội. Gần hơn một tháng đến, nơi này đã thành vì “Tứ nhất bát” Chuyên án tổ cố định chạm mặt địa điểm. Giờ này khắc này, Mộ Kiếm Vân, Tăng Nhật Hoa, Liễu Tùng này đó thành viên trung tâm nhóm lại ở trong này tề tụ nhất đường.

La Phi tắc cấp đại gia mang đến một cái có chút ngoài ý muốn tin tức.

“Ta tuyên bố:‘Tứ nhất bát’ chuyên án tổ từ hôm nay trở đi tạm thời giải tán.”

“Cái gì?” Liễu Tùng cái thứ nhất tròn tròn ánh mắt, “Nhưng là eumenides còn chưa có bắt đến đâu!”

“Thế nào trảo?” La Phi lạnh nhạt hỏi ngược lại.

Liễu Tùng lắc đầu, hắn cũng lấy không ra cái gì phương án đến.

“Hắn đã thu tay lại . Mà chúng ta cũng không có gì khả dụng truy tìm manh mối --” La Phi than nhẹ một tiếng nói, “Chúng ta không biết hắn công khai thân phận, không biết hắn tướng mạo [chú: Tăng Nhật Hoa mô phỏng bức họa kiều đoạn này cao trung đã cắt bỏ, thỉnh độc giả ý nghĩ chờ lại chịu này quá nhiều]..... Nay hơn nửa tháng đến, chúng ta động tác đều không có cái gì tiến triển, chuyên án tổ tiếp tục duy trì đi xuống còn có cái gì ý nghĩa đâu?”

Liễu Tùng bỗng nhiên lại nghĩ đến cái gì: “Cái kia trần thiên tiểu đâu? Chúng ta vì sao không phái nhân theo dõi hắn?”

“Không tất yếu . Hắn đã buông tha Đỗ Minh Cường, cũng sẽ không đi tìm trần thiên tiểu -- hắn đã không lại là eumenides .”

“Kia án tử cứ như vậy quên đi sao?” Doãn Kiếm cũng hơi có chút không cam lòng bộ dáng.

La Phi nhún vai: “Theo hiện tại mà nói, chỉ có thể vô hạn kỳ gác lại, trừ phi lại có tân ‘Tứ hình thông tri đơn’ xuất hiện.”

“Chỉ sợ sẽ không lại có” Mộ Kiếm Vân lắc lắc đầu nói, “Hắn đã buông tha cho sát thủ đường, lại có cái gì lý do lại quay đầu đâu?”

“Nói như vậy trong lời nói, chúng ta cũng chỉ có thể giải tán?” Tăng Nhật Hoa lúc này thân cái đại đại lười thất lưng, “Như vậy cũng tốt a, nay hơn một tháng thật đúng là mệt muốn chết rồi, đại gia đều hảo hảo mà nghỉ ngơi vài ngày đi!”

Mọi người hai mặt nhìn nhau lại đều tự không nói gì. eumenides ngưng hãn phạm tội, như vậy kết cục có lẽ không thể tính hoàn toàn thất bại, nhưng là đối cùng chung mối thù chiến đấu hơn một tháng chuyên án tổ mà nói lại đích xác chôn xuống nhiều lắm tiếc nuối.....

Chương 28 số mệnh

Ngày một tháng mười hai, trễ hai mươi một điểm ba mươi bảy phân.

Lục mùa xuân nhà ăn.

Một khúc kết thúc, nữ hài chân thành đứng dậy, hướng về dưới đài người nghe nhóm cúi đầu thăm hỏi. Tuy rằng ánh mắt nhìn không thấy, nhưng thân thể của nàng lại theo bản năng khuynh hướng nhà ăn chỗ cái góc.

Nàng biết người kia từng ngồi ở chỗ kia, nhưng nàng lại không biết đôi phương khi nào thì còn có thể lại đến.

Bỗng nhiên, nữ hài khước miệng hơi hơi hướng lên trên chọn một chút, bởi vì nàng nghe thấy được một cổ quen thuộc mùi hoa -- tươi mát, thanh nhã, thấm vào ruột gan hoa bách hợp hương.

Nữ hài thẳng đứng dậy, có chút hưng phấn mà lại không yên chờ đợi cái gì.

Cùng với nhỏ vụn tiếng bước chân, nhà ăn phục vụ sinh chạy lên tiến đến, đem nhất thúc hoa bách hợp đưa tới nữ hài trong tay.

“Đưa hoa nhân ở nơi nào?” Nữ hài có chút cấp bách hỏi một câu.

“Hắn không có tiến vào.” Phục vụ sinh đáp.

Nữ hài “Nga” một tiếng, khó nén sức trong lòng thất lạc. Bất quá phục vụ sinh kế tiếp trong lời nói lại nhường nàng trọng vừa cười nhận như hoa.

“Hắn nói người biết nên đi nơi nào tìm hắn.”

Một giờ sau, nữ hài đi tới cái kia quen thuộc quán cà phê, ngồi ở cái kia quen thuộc trên chỗ ngồi. Người kia nhưng không có ở chỗ ngồi đối diện chờ nàng. Bất quá nàng cũng không lo lắng, bởi vì nàng tin tưởng người kia nói qua trong lời nói là nhất định sẽ thực hiện .

Quả nhiên, mười phút sau, nàng nghe thấy quen thuộc tiếng bước chân chính hướng về chính mình đi tới. Ghé vào nàng bên chân Ngưu Ngưu giờ phút này cũng khoan khoái dao nổi lên đuôi.

“Người đến muộn.” Nữ hài mỉm cười nói, nhưng trong giọng nói chút không có trách cứ ý tứ hàm xúc.

“Thực xin lỗi.” Người trẻ tuổi một bên nhập tòa, một bên chủ động biểu đạt xin lỗi, bất quá hắn cũng không có giải thích đến trễ nguyên nhân: Ở đi vào quán cà phê phía trước, hắn phải cẩn thận đem chung quanh tình thế khám tra một lần, lấy bảo đảm nữ hài phía sau không có “Đuôi”.

“Người sự tình bạn hết sao?” Nữ hài ôn nhu hỏi nói. Nàng nhớ được đối phương nói qua muốn đi xử lý nhất kiện chuyện trọng yếu, mà sự tình không có kết thúc thời điểm là không rảnh tìm đến chính mình .

Người trẻ tuổi trầm mặc một lát, sau đó hắn nhẹ nhàng mà đáp câu:“Hắn là xong rồi đi.”

Nữ hài nở nụ cười, lộ ra trắng nõn răng nanh, nhìn qua thực vui vẻ bộ dáng.

Người trẻ tuổi nhìn chằm chằm nữ hài miệng cười, như là thấy được trên thế giới xinh đẹp nhất phong cảnh. Đồng thời hắn lại rất có cảm khái:“Vốn ta cho rằng kia sự kiện là rất khó hoàn thành , ta thậm chí còn đem người phó thác cho một cái nhân.”

“Phải không? Vậy người cũng không có chinh ta đồng ý a.” Nữ hài giả giận dữ nói,“-- bất quá đã là người bằng hữu, nhất định cũng là đáng giá tin cậy nhân đi.”

Người trẻ tuổi lắc lắc đầu:“Hắn chẳng phải bằng hữu của ta, nhưng là hắn đích xác phi thường đáng giá tin cậy.”

Nữ hài hơi hơi súc khởi đôi mi thanh tú, tựa hồ rất khó lý giải như vậy quan hệ. Bất quá này đối nàng mà nói đã cũng không trọng yếu.

“Hiện tại đâu?” Nàng hỏi cái kia người trẻ tuổi, “Người chuẩn bị tự mình chiếu cố ta sao?”

Người trẻ tuổi gật gật đầu: “Ta đã ở liên hệ nước Mĩ bác sĩ, ta sẽ đem người đưa nước ngoài, chữa khỏi ánh mắt người.”

“Thật sự?” Nữ hài vui sướng kêu lên vui mừng một tiếng, lập tức lại trịnh trọng ngưng tụ lại thần sắc, “Người vì sao hội đối ta tốt như vậy?”

Người trẻ tuổi suy nghĩ hồi lâu, tựa hồ rất khó trả lời vấn đề này. Cuối cùng hắn đành phải dùng một cái thực tục từ đến biểu diễn chính mình cảm thụ.

“Có lẽ, đây là..... Số mệnh đi.”

“Số mệnh?” Nữ hài bỗng dưng hưng phấn đứng lên, “Chẳng lẽ thật là số mệnh sao?”

“Như thế nào?” Người trẻ tuổi có chút kinh ngạc cho đối phương cảm xúc biến hóa.

Nữ hài hơi hơi oai đầu: “Ta nói ra người có lẽ không tin, này quả thật là có chút thần kỳ đâu.....”

Người trẻ tuổi “Àn?” một tiếng, như trước hoang mang.

“Là như vậy.” Nữ hài bắt đầu kỹ càng giải thích nói, “Ở ba cái tuần lễ phía trước, khi đó chúng ta còn không có nhận thức đâu. Ngày đó ta đi cấp phụ thân đưa ma, ở mộ địa lý ta gặp một cái kỳ quái nhân, hắn cho ta nhất kiện lễ vật.....”

“Kỳ quái nhân?” Người trẻ tuổi trong lòng ẩn ẩn có chút cảm giác khác thường, hắn vội vã truy vấn một câu, “Thế nào cái kỳ quái pháp?”

“Hắn thanh âm thực khàn khàn, thậm chí nói phi thường khó nghe, nhưng giống như có loại thần bí ma lực -- bởi vì mỗi khi hắn nói chuyện thời điểm, ta cuối cùng là bị hắn thật sâu hấp dẫn, khó có thể rời đi. Ta đoán hắn diện mạo hẳn là

cũng thực đặc biệt đi, chỉ tiếc ta nhìn không thấy..... Người nói hần là không phải có mỡ ta kỳ dị năng lực đâu?”

Người trẻ tuổi tim đập rõ ràng gia tốc , hần không có tâm tư đi trả lời nữ hài kỳ tư diệu tượng, chính là vội vã hỏi:“Kia hần cho người cái gì?”

“Ta cũng không biết.” Nữ hài hoạt bát cười cười,“Bởi vì hần không nhường ta mở ra, hần nói này này nọ là cho người.”

“Cho ta? Khả người lúc đó căn bản là không biết ta.”

“Kỳ diệu liên kỳ diệu ở trong này a. Lúc đó người kia nói với ta, về sau ta khả năng hội ngộ đến một người nam nhân, này nam nhân hội đối ta thực thân cận, nhưng là ta lại rất khó bắt giữ đến hần..... Người nói, người này có phải hay không rất giống người?”

Người trẻ tuổi thân thể cảm thấy từng đợt rét run, hần nỗ lực không chế được chính mình âm điệu, không nhường loại cảm giác này thể hiện ra:“Kia hần còn nói qua cái gì?”

“Hần nói:“Nếu có thể nào một ngày này nam nhân thật sự nguyện ý thật sự cùng người , người liền đem này hòm giao cho hần.”” Nữ hài vừa nói, một bên theo trong tay nải lấy ra một cái cái hộp nhỏ,“Ta mấy ngày nay luôn luôn mang theo này hòm đâu, bất quá ta thật sự thực lo lắng về sau hội sẽ không còn được gặp lại người.”

Người trẻ tuổi tiếp nhận cái kia hòm, hần dùng run nhẹ hai tay đem nắp hộp mở ra -- kia hòm nằm một quyển nho nhỏ bằng từ.

“Người biết không, người kia còn nhường ta chuyển cáo người một câu, những lời này cùng người vừa rồi nói được thực tương tự đâu!” Nữ hài lúc này lại hưng trí bừng bừng nói.

“Hần nói gì đó?”

“Hần nói: Đây là người số mệnh.”

Nữ hài thanh âm như chuông bạc bàn êm tai. Nhưng này câu tại kia người trẻ tuổi nghe tới cũng là như thế trầm trọng, ép tới hần cơ hồ không thờ nổi.

Hần bên tai lại vang lên kia “Quái vật” Như xé rách bàn thanh âm: “Đây là người số mệnh -- ở mười tám năm trước liền đã nhất định.”

※※※

Ngày mười tháng mười hai trễ mười chín điểm hai mươi một phân.

Hải Nam tỉnh cửa biển thị.

Nơi này là cả nước tối phụ vang danh dưỡng lão thắng , phong cảnh tuyệt đẹp, khí hậu dễ chịu.

Trần thiên tiểu phi thường thích tòa thành thị này. Hiện tại hần đang ngồi ở náo nhiệt lộ thiên xếp đương lý, một bên nhắm nháp mỹ vị hải sản, một bên hưởng thụ ấm áp mà lại tươi mát gió biển.

Ở trong sinh hoạt trần thiên tiểu cho tới bây giờ sẽ không bạc đãi chính mình. Hần cảm thấy nhân trên thế gian sống nhất tao chính là hần là sống phóng túng, đem có thể hưởng thụ đến toàn bộ hưởng thụ một lần -- chỉ có nhường chính mình thoải mái mới là cứng rắn đạo lý, khác cái gì đạo đức, tình nghĩa, toàn mẹ nó đều là mây bay.

Nhân sinh của hần đã đi qua hơn phân nửa, hiện tại hần không có bằng hữu, thậm chí cũng không có một người thân, nhưng hần cũng không để ý, bởi vì hần cho tới bây giờ liền không có đối bất luận kẻ nào trả giá một chút chân tình. Ở trong mắt hần chỉ có ích lợi, hoàn toàn phục vụ cho tự thân nhu cầu lợi ích.

Cho nên hần rất nhiều tiền. Tiền nhường hần có tư cách tại đây cái xinh đẹp ven biển thành thị tận hưởng tuổi thọ, thậm chí ở năm du hoa giáp thời điểm còn có thể mỗi ngày đều ôm bắt đồng nữ nhân.

Đối này hần phi thường thỏa mãn.

Vài ngày trước kia vài cái cảnh sát đột nhiên đã đến từng buồng trần thiên tiểu giặt mình không nhỏ, hần còn tưởng rằng chính mình thực sự cái gì chứng cứ dừng ở cảnh sát trong tay. Bất quá việc này cuối cùng cũng vẫn là không giải quyết được gì, xem ra cảnh sát điều tra cũng không có đạt được cái gì thực chất tính thành quả. Đi hình cảnh đại đội giam giữ thất đi ra thời điểm, trần thiên tiểu cơ hồ nhìn không được tưởng ngửa mặt lên trời cười to, hần cảm thấy chính mình là cái rõ đầu rõ đuôi người thắng, hần chiến thắng sở hữu cùng chính mình đánh qua giao tế nhân, thậm chí còn chiến thắng pháp luật.

Hần không còn có cái gì hậu cố chi ưu . Lúc hần trở lại cửa biển sau, hần liền càng thêm tùy ý hưởng thụ cuộc sống, hưởng thụ hần theo này người thất bại trong tay cướp lấy đến tài phú.

Ở mười hai tháng đầu mùa đông, khác hải vực nước biển đã lãnh thấu xương, mà nơi này vẫn như cũ vẫn duy trì 28 niếp thị độ đã ngoài thủy ôn, tôm cua màu mỡ, cao măn hoàng chừng. Trần thiên tiểu ăn xong cuối cùng một cái đại con cua, một bên nắm lên giấy ăn sát miệng, một bên giơ lên tay kia thì hô to một tiếng:“Thanh toán!”

Một cái thân hình cao lớn phục vụ sinh rất nhanh đi đến hần trước mặt. Trần thiên tiểu hơi hơi lườm đối phương liếc mắt một cái, đã thấy người này lưu trữ tóc dài, trên cằm một vòng râu quai nón, nhìn không ra cụ thể tuổi.

“Mới tới ?” Trần thiên tiểu ợ lên no nê,“Lạ mắt thực a.”

Phục vụ sinh cười mà không đáp, hai tay cung kính đem một tờ hóa đơn giấy đưa tới.

Trần thiên tiểu tiếp nhận hóa đơn, thấu ngọn đèn nhìn chăm chú nhìn lên, lại bỗng chốc ngây ngẩn cả người.

Kia trương trên tờ giấy trắng ghi lại chẳng phải tiêu phí danh sách, mà là viết một đoạn làm cho người ta không hiểu lời nói:

【 tử hình thông tri đơn

Chịu hình nhân: Trần thiên tiểu

Hành vi phạm tội: Cố ý giết người

Chấp hành ngày: Ngày mười tháng mười hai

Chấp hành nhân:eumenides】

“Người làm cái gì trò?” Sau một lát, trần thiên tiểu đem kia trương giấy trắng cầm giận nhu thành một đoàn, phui tay hướng về cái kia phục vụ sinh quãng đi qua.

Giấy đoàn chính nện ở phục vụ sinh trên mặt, nhưng này nhân lại không chút nào để ý, hắn thậm chí còn thực nghiêm cẩn trả lời trần thiên tiểu đưa ra vấn đề.

“Ta ở thỉnh ngài thanh toán.” Cùng với những lời này ngữ, phục vụ sinh tay phải mau lẹ vô cùng về phía trước thăm dò, ở trần thiên tiểu trước mặt họa xuất nửa vòng tròn. Mà người sau chỉ cảm thấy cổ chỗ chợt lạnh, muốn kinh cụ la lên khi, lại phát hiện rốt cuộc phát không ra thanh âm gì đến.

Bởi vì hắn yết hầu đã bị chặt đứt, trải qua dòng khí chi có thể mang lên không sạch sẽ huyết tương, hướng xuôi phun bình thường hướng miệng vết thương ngoại tiên xạ . Hắn trọn to mắt nhìn màn này phát sinh ở trên người bản thân khủng bố cảnh tượng, đồng thời hắn lại nghe thấy kia phục vụ sống nguội lãnh nói:“Này bút trưởng, người nguyên bản mười tám năm trước nên thanh toán .”

Mười tám năm trước? Trần thiên tiểu thoáng nhớ tới chút cái gì, nhưng hắn suy nghĩ đã vô pháp lại tiếp tục đi xuống. Hắn sở hữu cảm thấy chính theo máu tươi phun ra mà nhanh chóng đánh mất, lúc hắn thân thể cứng ngắc ngã xuống thời điểm, hắn thậm chí còn chưa có tới sinh ra một tia hồi ý.

Xếp đương chung quanh khách nhân phát hiện này bàn phát sinh dị thường, nho nhỏ xôn xao đang ở nổi lên. Mà cái kia phục vụ sinh tắc mại khai đi nhanh, nhanh chóng hướng về náo nhiệt đường cái biên đi đến. Một lát sau, hoảng sợ muôn dạng tiếng hét chói tai liên tiếp truyền đến, mà lúc này hắn sớm dung nhập đến đầu đường rộn ràng nhốn nháo dòng người bên trong.

※※※

Trễ hai mươi hai điểm bốn mươi phân.

Cửa biển thị hải thiên triều tắm rửa trung tâm.

Người trẻ tuổi đem toàn bộ thân thể đều ngâm ở bể trung, chỉ chừa đầu lộ ở bên ngoài. Ao lý thủy thực nóng, nóng làn da hần thậm chí có chút hơi hơi cảm nhận sâu sắc, bất quá hần thích như vậy cảm giác, giống như có thể đem toàn thân sở hữu gân cốt đều phao khai đường như.

Ao lý thực thanh tĩnh, cơ hồ nhìn không tới cái khác khách nhân. Bởi vì tại đây cái quãng thời gian đi đến tắm rửa trung tâm nhân, bọn họ mục đích thường thường không phải tắm rửa.

Người trẻ tuổi lẳng lẳng nằm trong nước, trước mắt tràn ngập một mảnh nóng hần hấp hơi, cảnh này khiến hần tầm mắt có chút mơ hồ, suy nghĩ cũng đi theo mờ mịt đứng lên.....

Hần dường như nghe thấy được âm nhạc thanh âm, tuyệt đẹp nhu hòa đàn violon, một lần từng dẫn dắt chính mình hướng phi thường tốt đẹp địa phương. Nhưng này phân tốt đẹp rất nhanh lại bị một loại khác thanh âm đánh vỡ .

Đến từ mười tám năm trước sóng điện, ghi lại một đoạn xấu xí lịch sử, cũng nhất định hần từ nay về sau cả đời đường về.

Kia sóng điện thanh dần dần bao trùm đàn violon du dương nhạc khúc, mà người trẻ tuổi khoe miệng tắc nổi lên một cổ khó có thể ức chế chua xót tư vị.

Hần biết chính mình phải quên một thứ gì đó, cho dù này quá trình lại thống khổ, hần cũng vô pháp quay đầu.

Bởi vì này chính là hần số mệnh.

Người trẻ tuổi đã ở ao phao cũng đủ lâu, lúc trước nóng cảm nhận sâu sắc đã biến mất, thủ nhi đại chi là mạn lần cả người da thịt tê ngứa cảm giác. Vì thế hần liền đem thân thể hướng mặt nước ngoài dò xét thám, lộ ra hơn phân nửa cái lưng đến, đồng thời vẫy tay cao giọng tiếp đón :“Sư phụ, lau cái lưng!”

“Đến lặc!” Ngồi ở bên ngoài điều đẳng thượng đẳng hậu kì lưng sư phụ lên tiếng, nhưng hần nhưng không có nhúc nhích, mà là xoay người nhìn nhìn phía sau cách đó không xa một cái khác trung niên nam tử. Người sau mỉm cười, xung kì lưng sư phụ giờ ngón tay cái lên làm cái tán dương tỏ vẻ, sau đó chính hần liền đứng dậy, hướng về phòng tắm

nội đi đến.

Kia nam tử thoát trần truồng , trên cánh tay đắp điều khăn lông, thoát nhìn là kì lung sư phụ đồng hành, bất quá kì lung sư phụ trước kia lại chưa bao giờ gặp qua hắn.

Kì lung sư phụ cảm thấy kia nam tử là cái kỳ quái nhân, bởi vì hắn vừa tới cũng rất thống khoái mà cho chính mình một trăm đồng tiền, mà yêu cầu của hắn cũng rất thú vị: Làm ao lý trẻ tuổi nhân tìm người kì lung thời điểm, chính mình cần kịp thời lên tiếng trả lời, nhưng là kì lung sống lại muốn giao cho kia nam tử đi làm.

Có người nguyện ý ra tiền bang chính mình làm việc, trên đời này chạy đi đâu tìm tốt như vậy mỹ sự? Cho nên tuy rằng đầy bụng kinh ngạc, kì lung sư phụ vẫn là đem đối phương yêu cầu một ngậm ứng thừa xuống dưới.

Hiện tại hắn liền mang theo tò mò ánh mắt, mắt thấy kia thần bí nam tử từng bước một về phía bán tắm ở nước ao trung trẻ tuổi nhân đi đến.

Nhiệt khí bốc hơi, hơi nước lượn lờ. Nam tử rốt cục đi tới người trẻ tuổi phía sau, hắn loan hạ thất lưng, tay trái lấy khăn lông đặt tại người trẻ tuổi lưng, tay phải tắc thuận thế nắm lên người trẻ tuổi cánh tay trái.

Kì lung sư phụ lắc đầu, trong lòng âm thầm nhắc tới một câu:“Người thường.” Kì lung tiêu chuẩn động tác hắn là tay phải lấy khăn lông, tay trái nắm lấy khách nhân cánh tay trái mới đúng, mà đối phương như vậy dùng tay phải nắm chặt cánh tay trái động tác thật sự là kỳ quái vô cùng.

Ao lý trẻ tuổi nhân tựa hồ cũng cảm giác được một tia khác thường, hắn hơi hơi thiên qua đầu đang muốn nói cái gì đó khi, bỗng nhiên cảm thấy tả cổ tay chỗ chột lạnh, bị một cái trầm trọng gì đó chặt chẽ bộ ở.

Người trẻ tuổi bỗng dựng cả kính, vội vàng ngẩng đầu lên, xuyên thấu qua mệnh môn thủy khí, hắn thấy được một cái quen thuộc thân ảnh, mà một bộ bóng lưng cùng tay đã đem chính mình tay trái cổ tay cùng kia người tới tay phải cổ tay chặt chẽ khóa ở cùng một chỗ.

“La đội dài?” Người trẻ tuổi ở sừng sốt một lát, dùng kinh ngạc ngữ điệu báo ra người tới danh hào.

Mà kia giả mạo kì lung sư phụ trung niên nam tử đúng là La Phi, ở thành công khóa ở đối phương sau, hắn tay

trái mau lẹ run lên, đem khăn lông khoát lên hai người thủ đoạn tương liên ra, vừa vặn có thể đem kia phó thủ khảo che đứng lên.

“Không cần từng có đại động tác, nếu không chỉ biết trước tiên đưa tới địa phương cảnh sát.” La Phi một bên nhẹ giọng nói xong, một bên xung ngoài cửa chú ý bọn họ kì lưng sư phụ nỗ bữu môi, sau đó chính hắn cũng đi vào ao lý, lại nói, “Chúng ta còn có thời gian nhờ một chút.”

Ở lúc ban đầu kinh ngạc sau, người trẻ tuổi lại nhanh chóng khôi phục bình tĩnh. Hắn thậm chí còn hướng về phía La Phi cười cười: “Khéo như vậy sao? La đội dài, người cũng đến nơi này nghỉ phép?”

La Phi cũng cười, hắn sóng vai ngồi ở người trẻ tuổi bên người, đem kia phó thủ khảo nhập vào trong nước, sau đó hắn hỏi lại một câu: “Ta nên thế nào xưng hô người đâu? Văn Thành vũ, vẫn là Đỗ Minh Cường?”

Ngoài cửa kì lưng sư phụ xem hai người này thân mật nói chuyện với nhau bộ dáng nhìn không được càng thêm buồn bực lắc lắc đầu. Chẳng lẽ hai người này vốn là quen biết bằng hữu, kia cần gì phải nhường chính mình bạch tránh này một trăm đồng tiền đâu? Này thế đạo thật đúng là càng ngày càng khó đã hiểu.

Mà bề trung trẻ tuổi nhân giờ phút này tắc nghiêng đầu xem La Phi, trên mặt tràn ngập hoang mang cùng mờ mịt: “Người có ý tứ gì?”

“Ta đã tránh ngươi vẹn vẹn mười ngày, theo mười hai tháng nhất hào chuyên án tổ rút lui khỏi thời điểm bắt đầu. Người cảm thấy còn có tất yếu ở trước mặt ta giấu diếm cái gì sao?” La Phi thân nhiên nói, “Chúng ta hiện tại trần trường thẳng thắn thành khẩn tương đối, chung quanh cũng sẽ không có những người khác, thỉnh đem sở hữu nguy trạng đều toàn bộ tể diệu đi.”

Lúc này đây người trẻ tuổi trầm mặc thật lâu, hắn xem trước mắt lượn lờ hơi nước, không biết suy nghĩ cái gì. Lúc hắn lại quay đầu đối mặt La Phi thời điểm, hắn rốt cục buông xuống sở hữu đề phòng, mà hắn toàn thân khí chất đã ở nháy mắt có căn bản biến hóa.

Cái kia kiều căng tự thưởng, mù quang cuồng vọng phóng viên không thấy, thủ nhi đại chi là cái ánh mắt sâu thẳm, mỗi một cái lỗ chân lông đều tản ra sâu sắc khí chất bình tĩnh sát thủ.

“Trước nói với ta đi --” Hắn than nhẹ nói, “Ta lỗ hổng ở nơi nào?”

“Nhất nhất nhị huyết án phá án và bắt giam.” La Phi giờ phút này lại càng không cần giấu diếm cái gì, “Người cũng không có thiết đi hồ sơ quán lý tư liệu, nhưng có thể làm ra như thể tình chuẩn phân tích, cho nên người tất nhiên có cái khác con đường có thể thám thính đến cảnh sát bên trong tin tức. Nghĩ đến điểm này sau, ta liền bắt đầu hoài nghi người. Bởi vì ta tin tưởng vững chắc bên người ta đồng nghiệp tuyệt đối không có khả năng xuất hiện ‘Nội quỷ’, bọn họ sẽ chỉ ở vô ý thức dưới tình huống bị người lợi dụng. Mà tại kia đoạn thời kì, có thể cùng chuyên án tổ nhân viên thường xuyên tiếp xúc ngoại nhân chỉ có người một cái.”

“Ân, ta nóng vội --” Người trẻ tuổi tiếc nuối ngẩng đầu lên, “Ta nên càng trầm ổn một ít.”

“Bất quá ta cũng không thể xác định người cụ thể là thông qua cái gì phương pháp ở đánh cắp tin tức, cho nên ta chỉ có thể đem chuyên án tổ tạm thời giải tán, chỉ có như vậy tài năng chặt đứt cơ sở ngầm của người hơn nữa lại không làm cho người cảnh giác.” La Phi trần thuật đồng thời xem trẻ tuổi nhân, trong ánh mắt mang theo chút hoài nghi.

Người trẻ tuổi liền cũng thân nhiên nói cho đối phương: “Các người bắt ta ngày đầu tiên ta mượn Mộ Kiếm Vân đi động, thừa dịp đổi đi động tạp cơ hội, ta ở bên trong hộp lý trang một cái mini nghe trộm khí. Đây nghe trộm khí là đi động chuyên dụng, có thể thông qua đi động pin tiến hành cung cấp điện.”

Thì ra là thế, La Phi gật gù đầu. Mộ Kiếm Vân tham dự cùng nhất nhất nhị án kiện tương quan sở hữu thảo luận, eumenides từ giữa đạt được tư liệu thậm chí vượt qua cảnh sát hồ sơ ghi lại. Đối phương kỳ thật là đứng ở chuyên án tổ trên vai, cho nên mới có thể dẫn đầu tra ra nhất nhất nhị huyết án hung phạm. Nghĩ vậy một tầng, La Phi nhin không được lộ ra bất đắc dĩ cười khổ.

“Ta cũng là không có cách nào mới đi ra này bước hiểm chiêu.” Người trẻ tuổi lại giải thích nói, “Lúc đó ta nóng lòng tưởng điều tra rõ gia phụ tử vong chân tướng, mà sở hữu manh mối lại bị các người chặt chẽ tránh đã chết. Ta chỉ có nghĩ biện pháp mượn dùng của các người lực lượng tài năng tiếp tục tra đi xuống.”

Đúng vậy, lên vào chuyên án tổ bên trong, đem chuyên án tạo thành viên làm cơ sở ngầm của mình. Đây thật sự là một cái ký an toàn lại dùng ít sức lưỡng toàn chi kế.

“Vừa vặn khi đó ta cố ý tung ra internet phóng viên chân như gió, muốn dùng hắn đến làm người mồi. Vì thế người liền tương kế tựu kế, giành trước một bước giết chết cái kia phóng viên, đồng thời đem cảnh sát tầm mắt dụ dỗ đến trên người bản thân, lấy cái kia phóng viên thân phận bị chuyên án tổ bắt lấy, mượn này liền nhốt đánh vào cảnh sát bên trong.”

“Nga?” Người trẻ tuổi nhú nhú mày, “Ta khoanh khắc cái phóng viên sự tình người cũng biết?”

“Nếu ngươi là eumenides, vậy ngươi liền khẳng định không phải cái gì ‘Chân như gió’, bởi vì cái kia phóng viên đối Ngô dần ngo ép hỏi hoàn toàn không phải eumenides xử sự phong cách, hơn nữa eumenides cũng sẽ không cho chính mình tiếp theo phân vô pháp thực hiện ‘Tử hình thông tri đan’. Nghĩ tới điểm này sau, ta liền bắt đầu nghiêm cẩn suy xét kia phân thông tri đan thượng bị mặc thủy che giấu ngày vấn đề --” La Phi thoáng tạm dừng một chút, sau đó lại có chút tự tin nói: “Kia hẳn là mười một nguyệt nhất hảo mới đúng đi? Ngươi lợi dụng mọi người tư duy xu hướng tâm lý bình thường làm cái thủ thuật che mắt. Làm cảnh sát nhìn đến kia phân thông tri đan thời điểm, phản ứng đầu tiên muốn ở toàn bộ tháng mười một tăng mạnh đề phòng, lại xem nhẹ trước đây đã qua đi, nhưng đồng dạng thuộc loại tháng mười một kia vài cái giờ. Mà ngươi đúng là tại kia đoạn thời gian nội thực thi đối ‘Chân như gió’ ám sát.”

Người trẻ tuổi lược lộ ra chút thương thức biểu cảm: “Hoàn toàn chính xác.”

Vì thế La Phi lại tiếp tục nói: “Ở mười một nguyệt nhất hảo toàn thị cũng không có giết người án phát sinh, bởi vậy ta phải đi tra tìm hôm đó ngoài ý muốn tử vong ghi lại. Sau này ta tra được một cái say rượu nịch tề nam tử, tên của hắn tên là đồng mộc lâm. Ở thanh tra hắn kinh tế lui tới cùng internet tư liệu sau, ta tin tưởng hắn mới là chân chính internet phóng viên ‘Chân như gió’. Đương nhiên này đó điều tra ta đều là nương cấp dưới phân cục hình cảnh đội bí mật tiến hành, cho nên ngươi một điểm đều không biết.”

“Đương thời thời gian rất vội vàng, ta phải mau chóng hoàn thành thể thân công tác -- bởi vì các ngươi cũng đang ở toàn lực tìm kiếm cái kia phóng viên.” Đỗ Minh Cường có chút bất đắc dĩ nói, “Cho nên ta không có khả năng thanh lý điều đồng mộc lâm sở hữu tin tức, ta chính là lấy ra một ít mấu chốt nhất tin tức, dùng cho nguy trạng chính mình thân phận.”

“Tìm được chân chính ‘Chân như gió’ sau, ta liền càng thêm xác định ngươi chính là eumenides.” La Phi dùng sáng ngời ánh mắt xem người trẻ tuổi. Người sau cười nhẹ, không lại phủ nhận chính mình này thân phận.

La Phi lại nói: “Bất quá ta còn có hai vấn đề hiện tại cũng không có làm cho rõ.”

Người trẻ tuổi im lặng xem La Phi, cùng đối phương tương thuật.

“Đầu tiên là về ngươi hành động hạn chế. Ngươi đem chính mình giao cho cảnh sát, chúng ta tất nhiên hội đối với ngươi tiến hành hai mươi tư giờ thủ hộ, chẳng lẽ ngươi đã chuẩn bị sẵn sàng, tại đây một tháng trong thời gian không tiến hành gì tự do hành động sao?”

“Đương nhiên không thể như vậy tuyệt đối, ta là chuẩn bị tốt đường lui. Ngươi nếu điều tra qua ta phòng ngủ sẽ minh bạch.”

“Có bí mật thông đạo?” La Phi ần ần đoán được cái gì.

Người trẻ tuổi gật gật đầu: “Ta sở trụ nhất phòng ở cùng cách vách nhất phòng ở kỳ thật là đả thông . Giống nhau cái kia môn ngay tại ta trong phòng ngủ, bất quá ta bình thường đều sẽ dùng một cái áo bành tô quỳ đệm này môn ngăn trở. Nếu có chuyện gì tình nhất định phải đi ra ngoài xử lý, ta sẽ cải trang trang điểm một phen, sau đó theo cách vách kia phòng ốc ra vào. Đương nhiên, ta khẳng định hội lựa chọn Liễu Tùng ở phòng khách ngủ say thời điểm đi làm chuyện như vậy, hơn nữa ta ra ngoài thời gian sẽ không lâu lắm.”

La Phi “Nga” một tiếng, như vậy cũng là nói được thông. Bởi vì hắn đã không chỉ một lần kiến thức qua đối phương cải trang giả dạng bản lĩnh, bất quá có một chút vẫn là làm người ta trừ nghi.

“Bên ngoài y phục thường đâu, bọn họ đối với người ra vào chẳng lẽ không có gì lòng nghi ngờ sao?”

“Ta sẽ tránh đi bọn họ .” Người trẻ tuổi nhún vai, “Người đã quên sao, ngày đầu tiên buổi tối ta liền đem sở hữu y phục thường đều nhận cái lần.”

Đúng vậy! La Phi giật mình nhớ tới: Ở cảnh sát đối Đỗ Minh Cường tiến hành quản lý ngày đầu tiên buổi tối, người sau liền tận lực khơi mào cùng giao thông người gây ra họa thường khải trong lúc đó một hồi tranh chấp, ở mặt ngoài thoát nhìn hắn là muốn mượn cảnh sát tay cấp chính mình ra một hơi, chân thật mục đích cũng là muốn nhận rõ cảnh sát bố trí sở hữu y phục thường.

Quả thật là xuất sắc mưu hoa, lớn mật mà lại cẩn thận. La Phi âm thầm tán thưởng, nhưng vẫn chưa ở trên mặt biểu hiện ra ngoài. Theo sau hắn lại nhíu mày nói: “Một cái vấn đề còn lại là để cho ta hoang mang -- chính là về thân phận của người. Thực hiển nhiên người cũng không kêu Đỗ Minh Cường, nhưng là ta không chỉ một lần kiểm tra qua người căn cứ chính xác kiện tư liệu, nhưng không có từ giữa phát hiện gì vấn đề. Người là thông qua cái gì phương thức đem một cái giả tạo thân phận biến thành như thế rất thật?”

Đỗ Minh Cường trầm mặc một lát sau, nói: “Kia chẳng phải giả tạo thân phận, đó là chân thật .”

La Phi nheo lại ánh mắt: “Khả người chân thật tính danh rõ ràng tên là Văn Thành vũ.”

“Ta ký kêu Văn Thành vũ, cũng kêu Đỗ Minh Cường. Ta còn có rất nhiều cái khác tên, nhưng ta hiện tại cũng không tưởng nói cho người.” Đỗ Minh Cường trịnh trọng nói, “Nhưng ta có thể cam đoan với người, này đó tên mặt sau mỗi một cái thân phận, đều là chân thật hữu hiệu .”

La Phi lắc đầu, tựa hồ dù phát khó có thể lý giải.

Người trẻ tuổi liền bắt đầu kỹ càng giải thích vấn đề này: “Theo ta mười bốn tuổi thời điểm bắt đầu, lão sư liền mang theo ta đi khắp cả nước các tỉnh. Chúng ta ở đầu đường tìm kiếm này thoát ly gia đình quản giáo, khoảng mười tám tuổi xã hội lang thang thiếu niên, cũng lựa chọn trong đó điều kiện thích hợp thiếu niên lạng lẽ xử lý điều, sau đó từ ta đến đối phương trong nhà đào trộm hộ khẩu, cũng thể thân này thiếu niên đi tiến hành chứng minh thư kiện, như vậy ta liền đạt được thân phận của hắn -- hoàn toàn hợp pháp thân phận. Cùng loại thân phận ta có mười vài cái, phân bố ở các bất đồng tỉnh thị, mà tuổi chiều ngang theo hai mươi tuổi đến ba mươi tuổi không đợi, thành thị nông thôn, cái gì cần có đều có, đủ để ứng phó ta ngày sau hành động sở nhu.”

La Phi nghe được trong lòng từng đợt rét run. Mười vài cái như vậy thân phận, cũng liền ý nghĩa mười vài cái thiếu niên sớm ở vô thanh vô tức trung bị mất mạng.

“Điều kiện thích hợp? Thế nào tên là điều kiện thích hợp?” Hắn dùng trầm thấp thanh âm truy vấn nói.

“Cùng gia đình khác thành viên liên hệ càng ít càng tốt, nếu cha mẹ song vong, vậy thích hợp nhất bất quá.” Người trẻ tuổi tựa hồ cũng nhìn ra La Phi trong lòng phần uất, liền lại cố ý bổ sung thêm: “Đương nhiên, bọn họ tuy rằng tuổi không lớn, nhưng mỗi người đều ác hành luy luy, mặc dù ở lại trên đời, cũng chỉ có thể luân vi xã hội tai họa.”

La Phi thật sâu hít vào một hơi, hắn biết đối phương logic, mà kia logic đúng là giữa bọn họ vô pháp điều hòa mâu thuẫn căn nguyên.

Bất quá La Phi lại tịch này nghĩ thông suốt một cái khác vấn đề: “Khó trách chúng ta vô pháp xếp tra được người thụ huấn ghi lại, bởi vì người có nhiều như vậy hợp pháp thân phận.....”

“Đúng vậy.” Người trẻ tuổi thần nhiên thừa nhận, “Ta ở bất đồng địa điểm dùng bất đồng thân phận tiến hành bất đồng huấn luyện. Các người muốn theo cơ sở dữ liệu trung tìm được một cái cùng ta tương ăn khớp nhân là không có khả năng, bởi vì ‘Ta’ là từ hơn mười cái bất đồng ‘Nhân’ tạo thành, mà mỗi một cái chỉ một ‘Ta’ đều không hề chỗ đặc biệt.”

“Các người chuẩn bị ven vẹn mười tám năm, vì một cái giết người kế hoạch.” La Phi âm đạm cảm khái nói, “Khó trách này kế hoạch hội như thế chu mật cùng đáng sợ.....”

“Đúng vậy. Phi thường nguyên vẹn chuẩn bị, bao gồm tài chính, kỹ năng cùng chuẩn bị tâm lý.” Nói tới đây, người trẻ tuổi xung La Phi lộ ra kỳ quái tươi cười, “Người biết không? Có vẻ vẹn vẹn một năm thời gian, ta đều là ở đông bắc mộ thị ngục giam cùng trại tạm giam lý vượt qua, mục đích vì huấn luyện chính mình ngày sau ứng phó các người này đó cảnh sát năng lực.”

La Phi bất đắc dĩ cười khổ một chút, bất quá hắn đối trước đây một cái khác từ đó cũng có hứng thú.

“Nói nói tài chính đi, các người là thế nào giải quyết?” Viên Chí Bang đã hoàn toàn đánh mất cuộc sống năng lực, hắn nên như thế nào đi kiếm eumenides trưởng thành, huấn luyện cùng với ngày sau hành động sở cần tuyệt bút tài chính?

“Này cũng quá đơn giản thôi?” Người trẻ tuổi tựa hồ rất kỳ quái La Phi làm sao có thể hỏi ra như vậy nhằm chán vấn đề đến, hắn đánh cái cách khác, “Tỷ như ta hôm nay giết trần thiên tiểu, nếu không phải bị người khảo trụ, kia ngày mai ta mỗi cái ngân hàng tài khoản thượng liền lại hội nhiều chỗ mấy trăm vạn nguyên tài sản.”

La Phi tự giễu cười cười, trách cứ chính mình làm sao có thể quên đối phương làm việc logic: Ở eumenides trong mắt, gì “Ác nhân” tài phú đều là lý nên bị không ràng buộc cướp đoạt.

“Tốt lắm, ta đã trả lời quá nhiều vấn đề.” Người trẻ tuổi giờ phút này nghiêm cẩn xem La Phi ánh mắt, “Ta hi vọng người kế tiếp cũng có thể thẳng thắn thành khẩn trả lời trong lòng ta một ít nghi vấn.”

La Phi cũng nhìn lại đối phương, đồng dạng nghiêm cẩn gật gật đầu.

Người trẻ tuổi đưa ra cái thứ nhất vấn đề: “Đã Đinh Chấn tử sau người cũng đã đoán được ta thân phận, người vì sao không có bắt ta?”

La Phi thực sắc khoải trả lời nói: “Bởi vì ta khuyết thiếu cũng đủ chứng cứ, mà người đã có không chệ vào đâu được chứng minh thư mình -- đồng thời ta cũng không trông cậy vào có thể thông qua thẩm vấn theo người trong miệng được đến chút cái gì.”

“Vậy người sau này sở làm hết thảy đều là tự cấp ta thiết cục sao? Vì đạt được người muốn chứng cứ?”

Lần này La Phi do dự một chút, sau đó hỏi ngược lại:“Người chi nào?”

“Lần đó hợp thời điểm, người đem băng ghi âm cùng ‘Nhất tam linh’ án kiện tư liệu giao cho ta, người còn đối với người tổ viên nhóm nói, hi vọng thông qua tâm lý dẫn đường bỏ dờ eumenides giết hại -- cho dù hội bởi vậy mà mất đi trao bỏ eumenides cơ hội.”

“Này đó đều là ta chân thật thái độ, ta hi vọng người có thể như vậy thu tay lại.” La Phi đầu tiên là vô cùng xác thực không thể nghi ngờ nói ra những lời này, sau đó lại hơi chút chuyển biến khẩu khí,“Nhưng là ta biết: Thông qua ‘Đỗ Minh Cường’ sinh tử đến phán đoán người lựa chọn là không hề ý nghĩa , chân chính sinh tử tiêu chuẩn hẳn là dừng ở trần thiên tiểu trên người. Cho nên tháng mười một sau này chờ đợi quả thật là ở làm diễn, chiến đấu chân chính theo mười hai tháng nhất hào mới bắt đầu. Theo ngày đó khởi, người liên luôn luôn không có thoát ly qua ta tầm nhìn.”

“Hắc.” Người trẻ tuổi cười gượng một tiếng,“Người luôn luôn tại theo dõi ta? Mà không phải trần thiên tiểu.”

La Phi giải thích nói:“Theo dõi trần thiên tiểu sẽ có phiêu lưu, bởi vì người muốn tiếp cận trần thiên tiểu phía trước, nhất định sẽ đối chung quanh tình thế tiến hành quan sát, nói vậy ta cũng rất dễ dàng bại lộ. Mà theo dõi người thời điểm, ta sẽ gặp luôn luôn bị vây người chỗ tối, ta tự tin sẽ không thất thủ.”

La Phi đích xác không có thất thủ, người trẻ tuổi cũng tán thành gật gật đầu.

“Ta theo dõi người ngày đầu tiên buổi tối, nhìn đến người đi tìm cái kia nữ hài. Lúc đó ta cho rằng này án tử thật sự kết thúc” Lại nghe La Phi lại tiếp tục nói, mà người trẻ tuổi nghe đến đó khi liền nhắm hai mắt lại, tựa hồ muốn che giấu trụ trong lòng nỗi ta tình cảm.

“Khả ngày thứ hai ta liền phát hiện người lại bắt đầu lén lút truy tung trần thiên tiểu, theo A thị luôn luôn đuổi tới cửa biển. Ta đi theo người cước bộ, trong lòng rất khó nói ra là cái dạng gì tư vị. Ta biết ta rốt cục có thể bắt lấy eumenides, nhưng này chẳng phải ta muốn nhất nhìn đến kết quả.” La Phi tình chân ý thiết ân cần nói, cuối cùng hẳn nặng nề mà than dài một tiếng,“Vì sao? Vì sao người hay là muốn làm ra như vậy lựa chọn?”

Người trẻ tuổi vẫn cứ nhắm mắt lại, trong miệng lại mạn khởi chua xót tư vị, sau đó hẳn hỏi ngược lại:“Người lại vì sao phải băng ghi âm cuối cùng nội dung lau đi?”

La Phi ngạc nhiên ngẩn ra:“Người nghe được cuối cùng nội dung?”

Người trẻ tuổi cười khở gật gật đầu:“Lão sư sớm an bày xong hết thầy. Lúc hấn phát hiện ta vụng trộm nhìn kia nữ hài diễn xuất thời điểm, cũng đã tính đến ta sau này lộ trình. Cho nên hấn nhường kia nữ hài đem hoàn chỉnh băng ghi âm giao cho ta -- ngay tại người ngày đầu tiên theo dõi ta đêm hôm đó.”

La Phi tâm chậm rãi trầm đi xuống, ngực giống hít thở không thông bình thường khó chịu. Hấn ngàn trù vạn hoa, lại sơ hở này trọng yếu các đốt ngón tay. Mười tám năm trước kia khởi bắt cóc án, Viên Chí Bang hiển nhiên là có năng lực phục chế hiện trường ghi âm. Mà hấn đã dự đoán được cảnh sát hội đối Văn Thành vũ triển khai tâm lý thể công, lại như thế nào quên mất đem ghi âm trung chân tướng triển lãm cấp cái kia đưa nhỏ.

“Người không cần phải hỏi ta vì sao hội làm như vậy lựa chọn.” Lúc này người trẻ tuổi rút cục mở mắt, hấn quay đầu xem La Phi, ần ần nói:“Người đã muốn lau đi cuối cùng chân tướng, thuyết minh người phi thường rõ ràng: Ta tại kia chân tướng trước mặt căn bản không thể nào lựa chọn, đúng không?”

La Phi liếm liếm môi, lại không biết còn có thể lại nói chút cái gì. Hấn cùng với trẻ tuổi nhân nhìn nhau không nói gì, mà ghi âm trung kia đoạn bị lau đi bộ phận giờ phút này dường như lại ở bọn họ bên tai một lần nữa vang lên:

.....

Đầu tiên là đưa nhỏ kia thanh khoan khoái la lên:“Ba ba, ta sinh nhật bánh ngọt mua được sao?”

Ở vài giây chung yên tĩnh qua đi, văn hồng bình bình tĩnh thanh âm nói:“Hội mua Ta một hồi liền cho người mua.”

“Ba người lừa gạt người, hấn căn bản không có tiền! Hấn mua không nổi sinh nhật bánh ngọt --” Một cái sắc nhọn thanh âm bỗng nhiên đánh gãy văn hồng bình trong lời nói,“Người vĩnh viễn cũng ăn không đến sinh nhật bánh ngọt.”

Đưa nhỏ thất vọng tiếng khóc cùng với này sắc nhọn khắc nghiệt thanh âm vang lên.

Văn hồng bình lửa giận bị nháy mắt châm, hấn cảm xúc rốt cuộc vô pháp khống chế. Vì thế mắng chửi, tư đánh, xen lẫn Viên Chí Bang sót ruột mà lại bất đắc dĩ khuyên can thanh, loạn loạn vang thành một mảnh.

“Phanh!” Tiếng súng vang lên, kết thúc này hỗn loạn một màn. Sau đó đó là Viên Chí Bang giận xịch

thanh:“Người có bệnh sao? Người kích thích hấn làm gì?! Người xem không thấy trên người hấn cột lấy bom?!”

“Sợ cái gì?” Bị trách cứ nhân lại ở âm trầm trầm cười,“Một cái giả bom mà thôi!”

“Người nói cái gì?” Viên Chí Bang thanh âm cực độ hải dị.

Theo sau đó là Đinh Khoa đám người dừng tiến hiện trường thanh âm, đến tận đây kia đoạn ghi âm mới chính thức kết thúc.

.....

Ở thật lâu sau trầm mặc sau, người trẻ tuổi rốt cục lại lại mở miệng:“Không có dây dưa thành một đoàn nhân quả, không có bất đắc dĩ, cũng không có mờ mịt. Hết thấy đều phi thường rõ ràng, rõ ràng nhường ta run run -- bởi vì kia căn bản chính là cừu hận thấu xương, bất luận kẻ nào cũng không thể không báo thù hận.”

La Phi nhẹ nhàng mà thờ dài. Cho dù là hấn như vậy khai sáng nhân giờ phút này cũng không biết nên thế nào đi khuyên giải an ủi đôi phương, bởi vì chuyện đó thực chân tương quả thật cũng không có nhân quả bất đắc dĩ không hề quan hệ. Viên Chí Bang, văn hồng binh, bao gồm cái kia muốn ăn bánh ngọt đưa nhỏ, bọn họ đều căn bản không cần vì kia bị kịch tính kết cục phụ trách, sở hữu trách nhiệm đều như thế rõ ràng chỉ hướng duy nhất người khởi xướng -- trần thiên tiểu.

Trần thiên tiểu đã sớm biết văn hồng binh mang theo là một quả giả bom, có lẽ theo văn hồng binh xâm nhập hấn trong nhà lúc ban đầu thời khắc liền đã biết được. Nhưng hấn lại ở luôn luôn phối hợp văn hồng binh diễn xuất, bởi vì hấn còn có càng sâu mục đích .

Viên Chí Bang đối văn hồng binh khuyên giải an ủi suýt nữa phá hủy trần thiên tiểu kế hoạch, cũng may cái kia đưa nhỏ một câu đồng ngôn nhường hấn thấy được chuyển cơ. Vì thế hấn bắt đầu dùng ti tiện ngôn ngữ đi kích thích văn hồng binh trong lòng nhu nhược nhất bộ vị, hấn biết đôi phương nhất định sẽ bởi vậy mà trở nên điên cuồng.

Trần thiên tiểu thành công . Viên Chí Bang chuẩn xác bắn ra viên đạn kia cho hấn kế hoạch họa thượng hoàn mỹ dấu chấm tròn. Truy nợ giả chết ở hấn trước mặt, về sau hấn có thể yên tâm thoải mái hưởng dụng kia bút không người truy thảo nợ nần.

Viên Chí Bang cùng cái kia đưa nhỏ đều chính là hấn ở thực thi này tà ác kế hoạch khi dùng đến công cụ mà thôi.

Viên Chí Bang là sớm nhất biết chân tướng nhân, khả hấn lại đối trần thiên tiểu không hề biện pháp. Bởi vì theo trên luật pháp mà nói cái kia tên cũng không có gì đắc tội trách.

Nguyên bản hấn là thân trưng chính nghĩa viên đạn lại luân vì ác hành thực thi khi công cụ. Biến hóa này ở mười tám năm trước đánh nát Viên Chí Bang thân là cảnh sát tín ngưỡng, hấn không lại thờ phụng gì quy tắc, hấn từ đây chỉ tin tưởng chính mình, hấn thề muốn dùng lực lượng của chính mình đến cải tạo thế giới này trung tồn tại tà ác.

Mà mười tám năm sau Văn Thành vũ cũng không pháp trốn tránh chính mình số mệnh bản trách nhiệm. Bởi vì hấn sinh phụ là chết vào một hồi rõ đầu rõ đuôi mưu sát, vô cùng tà ác lại tuyệt đối “Hợp pháp” mưu sát.

“Làm ta nghe xong kia cuốn băng ghi âm sau, ta mới triệt để lĩnh ngộ đến eumenides tồn tại ý nghĩa. Mà trở thành eumenides, cũng từ lúc mười tám năm trước đã trở thành ta vô pháp trốn tránh số mệnh.” Người trẻ tuổi giờ phút này lại tiếp tục nói, “Ta muốn cảm tạ lão sư, là hấn đem trần thiên tiểu để lại cho ta, làm ta bàng hoàng khi chi lộ đèn sáng.”

La Phi trong lòng vừa động: Đúng vậy. Viên Chí Bang luôn luôn nắm giữ trần thiên tiểu đi về phía lại luôn luôn không hề động thủ, như vậy xem ra người sau thật là Viên Chí Bang cố ý lưu cho Văn Thành vũ chỉ người qua đường. Trong lòng hấn đồng thời lại dâng lên một cỗ bi thương bất đắc dĩ cảm giác: Chính mình một lần nhận vì có thể đem Văn Thành vũ kéo cách Viên Chí Bang không chế trận doanh, nhưng ai biết đối phương sớm làm tốt chu mật an bày, chính mình chung quy chính là một cái cùng eumenides trưởng thành cá nheo.

Bất quá mặc kệ thế nào, này cá nheo cuối cùng là bỏ đến chính mình con mồi. Nghĩ vậy một tầng, La Phi tâm tính liền hơi hơi thoải mái một ít, tuy rằng loại này thoải mái trung khó tránh khỏi hội mang theo vô tận tiếc nuối.

Nên trong lời nói tựa hồ đều đã nói xong, lại tương đối trầm mặc thật lâu sau sau, La Phi thật dài hít vào một hơi: “Có lẽ ta nên thông tri địa phương cảnh sát đi lại.”

“Người không có mang chính mình người sao?” Người trẻ tuổi hỏi.

La Phi lắc đầu: “Phía trước ta đã nói qua, ta không xác định người là từ ai trên người đạt được cảnh sát tin tức, cho nên ta giải tán chuyên án tổ, một người đi theo người tới đến cửa biển. Địa phương cảnh sát ta cũng luôn luôn không hề động dùng, bởi vì ta cảm thấy ở người như vậy đối thủ trước mặt, vẫn là ta chính mình hành động càng thêm yên tâm một ít.”

Người trẻ tuổi thoải mái cười: “Khó trách ngươi không có ở ta giết chết trần thiên tiểu hiện trường bắt ta.”

“Tại kia dạng hoàn cảnh trung, ta một người cũng không có nắm chắc bắt lấy ngươi.” La Phi dừng một chút, sau đó còn nói ra mỗ ta ẩn sâu dưới đáy lòng lời nói, “Hơn nữa ta cũng nghe qua kia cuốn băng ghi âm, ta cảm thấy trần thiên tiểu ‘Cố ý giết người’ đặc tội danh là có thể thành lập.”

“Ngươi ở theo đuôi ta hành vi?” Người trẻ tuổi khóc mắt hơi hơi loan lên.

La Phi sừng sốt một lát, sau đó hắc “Hắc” cười khở một tiếng: “Có lẽ Viên Chí Bang ít nhất có một câu là chính xác: Chúng ta đều có giống nhau mục đích, nhưng chúng ta lại bị vây hoàn toàn bất đồng sinh tử trận doanh.”

Người trẻ tuổi im lặng gật gật đầu, tựa hồ cũng phi thường tán thành La Phi miêu tả. Bất quá hắc còn có một cái máu chót vấn đề phải làm rõ ràng.

“Đã ngươi không có ở hiện trường bắt lấy ta, ngươi hiện tại có muốn dùng cái dạng gì chứng cứ đến lên án ta này có hợp pháp thân phận nhân đâu?” Hắc xem đôi phương chuyên chú hỏi.

“Muốn từ trên người ngươi được đến chứng cứ đích xác rất khó.” La Phi do dự nói, “Ngươi tới cửa biển sau, trước đối trần thiên tiểu theo dõi trình sát mấy ngày, thăm dò hắc cơ bản cuộc sống quy luật. Bởi vì trần thiên tiểu nơi theo dõi nghiêm mật, ngươi quyết định ở bên ngoài động thủ. Vì thế ngươi ở hắc mỗi đêm đều sẽ đi cái kia đại bài đương đối diện thuê ở một gian tư nhân tiểu nhà trọ. Cái kia nhà trọ phi thường đơn sơ, không có theo dõi thiết bị, mà ngươi chỗ phòng lại có thể tần lăm nhà trọ trong ngoài thực khi tình huống. Cho nên ta vô pháp tiến vào nhà trọ, chỉ có thể ở một cái rất xa tịch góc xó nhìn thẳng nhà trọ cửa ra vào. Tối hôm nay, nhưng trần thiên tiểu lại đi đến đại bài đương sau, ta nhìn thấy ngươi đi ra nhà trọ -- tuy rằng ngươi lúc đó tiến hành rồi cải trang trang điểm, đeo tóc giả cùng chòm râu, thấy không rõ cụ thể khuôn mặt, nhưng ta còn là theo thân hình động tác phán đoán ra người kia chính là ngươi. Ngươi đến đại bài đương lý trộm một bộ quần áo lao động thay, sau đó đối trần thiên tiểu thực thi ám sát. Lúc đó đúng là người đến xe mê hoặc cao phong kỳ, ngươi hoàn thành giết hại sau, rất nhanh liền lên vào dòng người, cũng dọc theo kế hoạch tốt lộ tuyên bố chạy vô tung. Ngươi động tác phi thường mau, ta thậm chí một lần cùng đã đánh mất ngươi. Chờ ta lại ở đầu đường phát hiện ngươi thời điểm, ngươi đã trừ đi nguy trang, khôi phục vốn già dạng.”

Người trẻ tuổi tựa hồ càng nghe càng có hứng thú, hắc oai đầu lại hỏi: “Một khi đã như vậy trong lời nói -- chúng có ở nơi nào?”

“Không có chúng có ta sẽ không bắt người.” La Phi tự tin cười cười, “Ta chụp đến một trương ảnh chụp.”

“Giết người hiện trường ảnh chụp sao? Người thế nào chứng minh cái kia tóc dài áo choàng, che khuất nửa khuôn mặt, sau đó lại vẽ mặt đại hồ tử nhân chính là ta?”

La Phi nhìn chăm chăm người trẻ tuổi nhìn một lát, hỏi: “Người còn có nhớ hay không người vừa mới trón lên ngựa lộ thời điểm, một bên chạy một bên hái rớt gây khi mang bao tay, giờ phút này vừa vặn có một chiếc ni tang xe hơi khai đi lại, kém một chút đụng vào người. Người linh hoạt né tránh, nhưng đồng thời tay phải lại theo bản năng tại kia chiếc xe hơi tiền cái thượng chống đỡ một chút.”

“Đúng vậy.” Người trẻ tuổi trầm ngâm gật gật đầu, “Ta nhớ được ta dùng xong ngón trỏ cùng ngón giữa -- ta dùng này hai cái ngón tay đầu ngón tay chống được ni tang xe tiền cái.”

La Phi lại nói: “Ta ở chỗ cao chụp đến này nháy mắt ảnh chụp, kia Trương Chiêu Phiên có thể rõ ràng biểu hiện ra ngón tay người chạm đến xe hơi vị trí.”

Người trẻ tuổi minh bạch trong đó các đốt ngón tay.

“Vậy người nhất định đã lấy ra đến kia hai cái vân tay, đúng không?” Hần thân nhiên hỏi, nhưng ánh mắt đã có chút trầm ngưng, tựa hồ đang ở kiệt lực suy xét cái gì.

“Không sai.” La Phi cũng không kiêng dè đem chính mình át chủ bài lượng cấp đối phương, “Có này hai cái vân tay, có người chạm đến ô tô ảnh chụp, hơn nữa lái xe cùng hiện trường người chứng kiến căn cứ chính xác từ, ta tưởng này đã trọn đủ tạo thành một cái không gì phá nổi chứng cứ liên.”

Đích xác, nếu như vậy chứng cứ còn chưa đủ nguyên vẹn nói, kia trên thế giới sở hữu hung phạm đều có thể nhờ ngoài vòng pháp luật.

Bất quá người trẻ tuổi giờ phút này cố tình lại còn có thể cười được.

“La đội dài, người còn có nhớ hay không ta lúc đó dùng là thế nào chỉ thủ?” Hần đột nhiên hỏi như vậy một câu.

La Phi nhú nhú đầu mày, không biết vấn đề này sẽ có cái gì ý nghĩa, bất quá hấn vẫn là nghiêm cẩn trả lời nói: “Ta có thể phi thường xác định nói: Là tay phải.”

“Vậy ngươi thực không phải hấn là liền đem ta tay trái khảo đúng lên.” Người trẻ tuổi vừa nói, một bên nâng lên tay phải. Sau đó ngay tại La Phi không coi vào đâu, hấn đem ngón giữa cùng ngón trỏ trước nhất quả nhiên các đốt ngón tay đưa đến chính mình miệng, khớp hàm phát lực, hung hăng cắn đi xuống.

“Ngươi làm gì!” La Phi trong lòng trầm xuống, muốn đi ngăn cản khi lại nơi nào còn kịp? Máu tươi từ người trẻ tuổi khoe miệng lý chảy xuôi xuất ra, mà lúc hấn tay phải rời đi bên miệng thời điểm, kia hai ngón tay ngay trước các đốt ngón tay đã biến mất vô tung, đương nhiên tùy theo cùng nhau biến mất còn có thể tọa thực hấn hung thủ thân phận kia hai cái vân tay.

La Phi ngờ ngác sừng sốt, mắt thấy máu tươi từ người trẻ tuổi đoạn chỉ trung không ngừng trào ra, như dày đặc hạt mưa bàn dừng ở trong ao, trong khoảnh khắc liền nhiễm đỏ nhất đại phiến.

Người trẻ tuổi lại giống hèn nhiên không cảm giác đau đớn dường như, hấn đem kia hai chương đầu ngón tay nuốt vào trong bụng thời điểm, thậm chí liền mày đều không có nhăn một chút.

“Tên của ta kêu Đỗ Minh Cường, ta chính là một cái internet phóng viên. Đồng một lâm là của ta đồng sự, chúng ta xài chung một cái internet số tài khoản ‘Chân như gió’. Ta đích xác thông qua mỗi trương phương pháp tiến nhập chuyên án tổ bên trong, hơn nữa ở tổ viên trong di động trang bị nghe trộm khí, nhưng này sao làm đều là vì thỏa mãn ta chức nghiệp nhu cầu, bởi vì ta là một cái phóng viên, ta cần dò hỏi này tối ẩn nấp bí mật --” Hấn vừa nói nói, một bên lại biến thành cái loại này đặc ý dào dạt, tự cao tự đại kiêu căng trạng thái, sau đó hấn lớn tiếng tuyên bố nói, “Mà mục tiêu của ta, chính là trở thành trên thế giới tốt nhất phóng viên!”

La Phi bất đắc dĩ xem đôi phương, hấn muốn cười khở, nhưng lại liền một chút tươi cười cũng tế không được. Bởi vì hấn biết đôi phương giờ phút này theo như lời tất cả đều là nói dối, mà chính mình cũng đã mất đi rồi vạch trần này đó nói dối mầu chột nhất chứng cứ.

Kết thúc

Hai tháng sau, nhị ○○ ba năm ngày mười một tháng hai buổi chiều mười sáu khi linh bảy phần.

Tỉnh thành trung cấp toà án nhân dân nội.

Toà án trung sở hữu nhân viên giờ phút này đều đứng lên, chánh án đã chuẩn bị muốn tuyên đọc thẩm phán kết quả.

Người trẻ tuổi đứng ở thẩm phán tịch thượng, theo vẻ mặt của hắn trung rất khó nhìn ra hắn giờ phút này nội tâm cảm xúc.

Dự thỉnh tịch trung có La Phi, Mộ Kiếm Vân, doãn kiếm, Liễu Tùng, Tăng Nhật Hoa này đó “Tứ nhất bát chuyên án tử” thành viên, bọn họ trên mặt tất hiển lộ ra chờ mong mà lại không yên thần sắc, bởi vì kế tiếp bản án chính là cân nhắc bọn họ mấy tháng qua gian khổ chiến quả trực tiếp tiêu xích.

A Hoa đứng ở góc khuất nhất địa phương, hắn cũng không thích tham dự như vậy trường hợp, nhưng hôm nay tuyên án hắn lại không thể không đến.

“.....

A thị viện kiểm sát nhân dân lấy bị cáo Đỗ Minh Cường phạm giả tạo cư dân chứng minh thư tội, phi pháp đánh cắp quốc gia bí mật tội, phi pháp sử dụng nghe trộm, thiết chiếu chuyên dụng thiết bị tội, cố ý giết người tội, hướng bốn viện nhắc tới công tố. Bốn viện thụ lý sau, theo nếp tạo thành hội thẩm, công khai mở phiên toà thẩm tra xử lý bản án. Bản án hiện đã thẩm tra xử lý chung kết.

Kinh thẩm tra xử lý điều tra rõ, bị cáo Đỗ Minh Cường xuất phát từ cá nhân mục đích , lợi dụng cảnh sát đổi này tiến hành nhân thân an toàn bảo vệ cơ hội, cho nhị ○○ hai năm mười một nguyệt gian chọn dùng an trí nghe trộm thiết bị phương pháp theo dõi cảnh sát phá án quá trình, này hành vi đã cấu thành phi pháp thu hoạch quốc gia bí mật tội cùng phi pháp sử dụng nghe trộm, thiết chiếu chuyên nghiệp thiết bị tội.

Công tố cơ quan đối Đỗ Minh Cường giả tạo cá nhân thân phận lên án khuyết thiếu tất yếu chứng cứ, bản đình

không đáng duy trì.

Công tố cơ quan đối Đỗ Minh Cường sát hại đồng một lâm, trần thiên tiểu hai người lên án, tương quan chứng có khuyết thiếu tính chất biệt lập, bản đình không đáng duy trì.

Dựa theo [Trung Hoa nhân dân nước cộng hoà hình pháp] thứ hai trăm tám mươi nhị điều, thứ hai trăm tám mươi tư điều chỉ quy định, phán quyết như sau:

Bị cáo Đỗ Minh Cường phạm phi pháp thu hoạch quốc gia bí mật tội, phán xử tù có thời hạn ba năm.

Bị cáo Đỗ Minh Cường phạm phi pháp sử dụng nghe trộm, thiết chiều chuyên nghiệp thiết bị tội, phán xử tù có thời hạn hai năm.

Hai tội cũng phạt, đối bị cáo Đỗ Minh Cường chấp hành tù có thời hạn năm năm.

.....”

Nghe thể dạng bản án, chuyên án tố các thành viên đều khó tránh khỏi âm thầm lắc đầu: Chính như bọn họ trước dự đoán được như vậy, toà án cũng không có tiếp thu đối người hiềm nghi máu chốt nhất cố ý giết người tội danh lên án.

Mà La Phi tâm tình tắc muốn càng thêm phức tạp một ít, bởi vì hấn sơ sẩy, người hiềm nghi cắn đứt ngón tay mình, khiến cho có thể trực tiếp chứng minh hấn giết hại trần thiên tiểu kia hai quả hiện trường vân tay mất đi rồi ý nghĩa. Tuy rằng theo “Đỗ Minh Cường” Nơi cũng lấy ra đến cùng ni tang xa tiền cái sở lưu vân tay giống nhau vật chứng, nhưng luật sư bên biện đưa ra: Sát thủ eumenides từng ở đưa “Tứ hình thông tri đơn” Khi tiến vào qua Đỗ Minh Cường nơi, cho nên ở nơi nội lấy ra đến sát thủ vân tay cũng không thể tính chất biệt lập chứng minh chính là “Đỗ Minh Cường” Bản nhân sở lưu.

Căn cứ “Nghị tội theo vô” pháp luật nguyên tắc, toà án quả thật vô pháp phán quyết người hiềm nghi cố ý giết người tử tội.

Bất quá mặc kệ thể nào, tên kia cuối cùng cũng bị nhốt tại ngục giam trung, hơn nữa hấn đã mất đi rồi hai chương ngón tay, sau này mặc dù ra tù, cũng vô pháp che giấu chính mình thân phận .

Nghĩ đến đây, La Phi tự trách liền thoáng tán đi một ít. Hắn thậm chí còn có một ít vui vẻ, bởi vì theo đáy lòng mà nói, hắn cũng không nguyện ý đem cái kia người trẻ tuổi bức thượng tuyệt lộ.

Người trẻ tuổi trên mặt vẫn cứ nhìn không ra cái gì biểu cảm, nhưng hắn da mặt hạ lại cất giấu mỉm cười. Hắn còn sống, đây là quan trọng nhất, mà ngục giam với hắn mà nói cũng không đáng sợ.

Ở đi theo lão sư trưởng thành trong cuộc sống, hắn từng có vên vẹn một năm thời gian đều là ở trong ngục giam vượt qua, hắn quen thuộc nơi đó chế độ, quy tắc, đồng dạng cũng quen thuộc nơi đó lỗ hổng.

Hắn đã bại lộ một thân phận, làm “Đỗ Minh Cường” thân phận. Bất quá hắn còn có hơn mười cái cùng loại hợp pháp thân phận, cho dù là La Phi cũng không khả năng biết này đó thân phận giấu ở nơi nào. Cho nên chỉ cần hắn có thể tự do đi ra ngục giam đại môn, hắn rất nhanh có thể đủ bốc hơi lên ở mờ mịt trong biển người.

Cho nên nói hắn tuy rằng mất đi rồi hai chương ngón tay, nhưng hắn còn xa chưa thua đến hai bàn tay trắng.

Hiện trường một cái nhân đã ở cười, người này đúng là A Hoa.

Hắn muốn cảm tạ toà án không có phán quyết cái kia tên tử hình, này cấp chính mình để lại cơ hội báo thù.

Ngục giam cũng là A Hoa phi thường quen thuộc địa phương, thậm chí có thể nói, nơi đó chính là hắn thế lực phạm vi. Hắn có thể ở trong ngục giam làm ra rất nhiều chuyện, mà cái kia tên thoát nhìn đã rất khó có trốn tránh cơ hội.

Trò hay mới vừa bắt đầu đâu. A Hoa xem thâm phán tịch thượng trẻ tuổi nhân, trong lòng trung âm thầm nói.

[tử vong thông tri đơn thứ hai bộ hoàn]

Tử vong thông tri đản III: Ly biệt khúc

*Tôi không đành lòng hận trung có dấu thâm trầm nhất yêu, tàn khốc nhất tử vong nguyên cho tôi thương
xót thấm phán!eumenides đem như thế nào đối mặt cuối cùng nhân sinh số mệnh?*

Nội dung giới thiệu văn bản

Một cái giám thất vượt ngục phương án dần dần thành hình, đêm đó hành động tựa hồ hết thảy đều ở dựa theo dự định kế hoạch tiến hành, nhưng đang lẫn trốn sinh ra thiên cuối cùng thời khắc, sự tình lại xuất hiện không tưởng được biến hóa!eumenides “Tử vong thông tri đơn” Lại xuất thế. Lúc này đây, nhận đến tử vong xử quyết nhân sẽ là ai? Phía sau màn không lồ chân tướng dần dần lộ ra băng sơn một góc.....

Cùng lúc đó, ngục giam ngoại, Long Vũ tập đoàn bị tình thành mới phát thế lực tàn khốc chèn ép, tàn A Hoa có thể dựa vào bản thân lực, bảo trụ đẳng gia sản nghiệp sao? Xã hội đen thế lực càng đấu người chết ta sống, khởi liệu La Phi sớm chu toàn ở giữa, thiết hạ trùng trùng liên hoàn kế.....

La Phi,eumenides, A Hoa, tam phương chung cục cuộc đấu đến cùng kết cục như thế nào? Trịnh Giai còn có thể nhìn thấy nàng vương bận người kia sao? Tình cùng lý, yêu cùng hận, quỷ kế cùng chân tướng, hết thảy thâm phán, sắp hạ xuống màn che!

Lời dẫn

Tao nhã hoàn cảnh, tinh xảo mỹ thực, này vốn là lúc mùa xuân nhà ăn danh tiếng chỗ. Bất quá này hai điểm đặc sắc giờ phút này lại đều luân vì làm nên, âm nhạc làm nên.

Nữ hài mềm nhẹ kéo động cảm huyền, như là ở không chế được nhất phương kỳ diệu con suối, kia duyên dáng nhạc khúc liền theo này con suối trung ồ ồ mà ra, chậm rãi sũng nước phòng từng cái góc. Nhạc khúc tiết tấu trầm thấp thư hoãn, mang theo một chút ưu thương cảm xúc, chính như diễn tấu giả giờ phút này tâm tình.

Mặc dù là tối thô lỗ thực khách cũng khó miễn bị như vậy nhạc khúc đã động, bọn họ nghiêng tai lắng nghe, thậm chí không dám dùng sức nhắm nuốt nghiệp dĩ đưa vào khoang miệng mỹ thực. Đồng thời bọn họ suy nghĩ tắc theo này phi vũ âm phù phiêu tán đi ra ngoài, đều tự trầm mê cho một ít làm người ta cảm hoài chuyện cũ bên trong.

Đây là âm nhạc, một loại có thể vượt qua gì trao đổi chương ngại kỳ diệu ngôn ngữ.

Mà bị này ngôn ngữ cảm nhiễm sâu nhất không thể nghi ngờ vẫn là diễn tấu giả bản nhân, nàng khẽ cắn mềm mại môi, nhắm chặt tú lệ hai mắt, tựa hồ muốn đem toàn thân cảm quan đều dung nhập đến kia căn tinh tế cảm huyền thượng.

Ly biệt khúc.

Này vốn là tiểu bang đàn dương cầm tác phẩm tiêu biểu, nàng trước kia cực nhỏ diễn tấu này chi khúc. Bởi vì nàng cảm thấy đàn dương cầm khúc cải biên thành đàn violon khúc sau, nhất định sẽ tổn thất rất nhiều ý nhị.

Hiện tại nàng biết ý nghĩ của chính mình là không đối, nếu người chân chính lý giải nhất thủ nhạc khúc, khí giới thượng khác biệt lại có thể nào hạn chế trụ diễn tấu giả biểu đạt?

Làm này một khúc kết thúc sau, nhà ăn trung lặng im một lát. Theo sau có tiếng vỗ tay vang lên, đầu tiên là rải rác, nhưng rất nhanh liền chiếm được càng nhiều phụ họa.

Vỗ tay càng ngày càng nhiệt liệt, nữ hài lại mất điếc tai ngơ. Nàng chính là yên lặng ngồi, như là ở ngân người, hoặc như là đang chờ đợi cái gì.

Ở nàng giờ phút này tâm tình trung, cho dù là toàn thể giới võ tay cũng để không lên nhất thúc tản ra thanh nhã thơm ngát hoa bách hợp.

Sau một lúc lâu sau, võ tay dần dần dừng lại, ở một bên hậu thị phục vụ sinh đi tới diễn trên đài, hần nhẹ nhàng đáp khỏi nữ hài cánh tay phải, đồng thời thờ dài khuyên nhủ: “Đi thôi..... Người kia hôm nay vẫn là chưa có tới.....”

Nữ hài bất đắc dĩ mở mắt. Nàng hai mắt lại đại lại hắc, nhưng không hề linh động thần thái. Nàng đem như vậy một đôi mắt chuyển hướng về phía nhà ăn mỗi cái riêng góc, trên mặt tắc treo đầy ưu thương mà lại mê vông thần sắc.....

Chương 1 bỏ tù

2003 năm ngày mười bốn tháng ba, buổi sáng chín giờ linh ba mươi bảy phân.

Đây là tỉnh thành một nhà có chút xa hoa quán cà phê, bởi vì vừa qua khỏi mở cửa buôn bán thời gian, cho nên phục vụ khu nội chính là cô linh linh ngồi một người khách nhân.

Đó là một cái khoảng ba mươi tuổi nam tử, hần thân cao đại khái 1m7 tả hữu, hình thể có chút gầy yếu, lược hiển tái nhợt trên mặt mang theo một bộ cực đại kính đen, lộ ra một cổ đậm phong độ trí thức. Hần trên thân mặc nhất kiện dài hơn miên giáp khác, này ở ngày càng ảm áp đầu xuân mùa bao nhiêu có chút lỗi thời, giáp khác hạ còn lại là một cái tẩy bạc thêch quần Jeans, bộ ở trên đùi nhuộm thấp thấp, vừa thấy đó là giá rẻ tiền quán hóa.

Nam tử như vậy khí chất mặc cùng quán cà phê xa nhĩ bầu không khí pha không giáp với, chính hần tựa hồ cũng ý thức được điểm này, cố ý chọn lựa góc khuất nhất một cái giấu kín vị trí, thần thái cũng trốn trốn tránh tránh, một bộ tự biết xấu hổ sinh khiếp biểu cảm.

Nữ phục vụ sinh bùng khay đi đến nam tử trước mặt, đưa qua thực đơn hỏi:“Tiên sinh, ngài cần dùng chút gì?”

“Không, trước không cần.....” Nam tử vầy vầy tay, sau đó lại bắt thúc giải thích nói,“Ta còn tại..... Còn tại đám người.”

Nữ phục vụ gật đầu nói:“Tốt.” Sau đó nàng theo trong khay cầm lấy một ly nước chanh đặt ở trên bàn.

Nam tử vội vàng đem kia cái cốc đẩy ra, lại lặp lại một lần:“Ta đang đợi nhân, này trước không cần.”

Nữ phục vụ bài trừ chức nghiệp thức mỉm cười giải thích :“Đây là miễn phí .”

“Nga.....” Nam tử nhẹ nhàng thở ra, hần hai tay nâng lên kia chén nước chanh, cảm kích nói tạ, sau đó đưa đến bên miệng thật cẩn thận uống một ngụm.

Nữ phục vụ âm thầm buồn cười, đoán rằng người này nhất định là cái nghèo túng trạch nam, đi đến trường hợp này, chỉ sợ là cùng với nữ bạn trên mạng linh tinh gặp mặt ước hội đi? Trong túi không vài cái tiền, lại muốn giả bộ cao nhã thân sĩ phái đoàn, như vậy khách nhân cũng không thiếu, bất quá giống như vậy liên nước chanh cũng không dám uống “Tiểu bạch”, đồ thật đúng là lần đầu tiên nhìn thấy đâu.

Sau này sự tình phát triển tựa hồ xác minh tiểu cô nương đoán. Đại khái mười phút sau, quán cà phê nghênh đón hôm nay cái thứ hai khách nhân. Đây là một cái thời thượng tính lệ nữ tử, ước chừng hăm sáu hăm bảy tuổi, đúng là phong vận nhất động lòng người tuổi. Vào cửa sau nàng liền dùng ánh mắt mọi nơi sưu tầm, hiển nhiên là ở tìm người. Rất nhanh nàng thấy được cuộn mình ở trong góc cái kia “Trạch nam”, mà người sau cũng đồng thời hướng về phía nàng phát phát tay.

Xem đối phương kia phó lên không được mặt bàn hình tượng, nữ tử nhin không được nhú mày. Bất quá nàng vẫn là cất bước hướng cái kia nam tử, thoát nhìn giữa hai người này đích xác có một hồi xấu hổ ước hội.

Nữ tử ngồi xuống sau, người phục vụ lại cầm thực đơn đã đi tới, nữ tử không đợi nàng mở miệng liền giành trước nói câu:“Chúng ta chính là tọa nhất tiêu hội, không cần thiết phục vụ.”

Người phục vụ lên tiếng, rồi đi tiền đồng tình lườm trạch nam liếc mắt một cái: Thực hiển nhiên người này trị không được cái kia mỹ nhân a, nhân gia đối hấn chán ghét thật sự đâu.

Lúc này lại có khách đi vào trong điểm, đó là hai cái thương vụ trang điểm trung niên nam tử. Bọn họ nhìn quanh một vòng sau, ở kề bên điểm môn trên vị trí tương đối mà ngồi. Nữ phục vụ vội vàng nhanh đi vài bước đi tiếp đón tân khách nhân, đem kia kỳ quái một nam một nữ vung ở tại quanh quẽ góc trung.

Nữ tử lạnh lùng xem đối diện nam nhân, không nói một lời.

Nam tử tắc có chút phát lãng đường như, hấn nhìn chăm chăm đón nữ nhân ánh mắt, không biết suy nghĩ cái gì. Sau một lúc lâu sau hấn mới cười khổ một chút, ần ần hỏi:“Người nhất định sẽ hận ta, phải không?”

Nữ nhân “Hừ” một tiếng:“Này còn dùng hỏi sao?”

“Ta cũng không tưởng làm thành như vậy, là ngươi bức ta !” Nam tử đột nhiên trở nên kích động đứng lên, hấn tựa hồ tưởng giải thích cái gì, nhưng lại càng như là muốn phát tiết đè nén trong lòng trung đầy ngập phần uất.

“Người kêu cái gì kêu?!” Nữ nhân trừng mắt nhìn nam tử liếc mắt một cái, người sau như là có chút sợ nàng, liền phần nộ nuốt nước miếng, không dám nói cái gì nữa.

“Tốt lắm, hiện tại nói này đó còn có cái gì ý nghĩa?” Nữ nhân giờ phút này nhú nhú mày, ngữ khí trở nên nhu hoãn một ít, nàng xem kia nam tử hỏi:“Người đem ảnh chụp đều mang đến?”

Nam tử gật gật đầu, hấn vỗ miên giáp khắc túi tiền, đồng thời hỏi lại đối phương:“Người đâu? Tiền mang đến không có?”

Nữ nhân dùng một loại bất đắc dĩ biểu cảm xem nam tử, như là muốn cười vừa cười không được dường như:“Người thật sự nhận vì ta hội mang tiền vội tới người?”

Nam tử ngạc nhiên ngây ngẩn cả người:“Người có ý tứ gì? Chúng ta không phải nói tốt sao?”

“Người thật sự là hồn nhiên.” Nữ nhân cười lạnh nói, đồng thời nàng đứng dậy, làm ra muốn rời đi động tác.

Nam tử cũng theo sát sau đứng dậy, một phen túm ở nữ nhân cánh tay:“Không được đi!”

“Người làm gì?!” Nữ nhân uấn giận quát lớn, “Đem người tay cầm khai!”

“Đem tiền cho ta!” Nam tử đề nặng cổ họng gầm nhẹ. Nhìn ra được đến, hấn cảm xúc cũng thực kích động, nhưng lại sợ nơi này động tĩnh hội hấp dẫn những người khác chú ý.

Nữ nhân cũng không để ý này đó, một bên giãy dụa một bên hô to:“Buông ra ta!” Nàng thanh âm vang vọng toàn bộ quán cà phê.

Quầy bar chỗ nữ phục vụ trừng lớn mắt nhìn qua, nhất thời không biết nên như thế nào xử lý khách nhân gian tranh cãi. Mà ngồi ở cửa chỗ kia hai cái thương vụ nam tử tắc nhanh chóng đứng dậy, một trước một sau hướng về góc xó nam nữ dựa đi lại.

Nữ nhân ngoái đầu nhìn lại liếc đến này phiên tình hình, nàng đột nhiên đình chỉ phản kháng, xoay người dùng cằm chọc miệng đối kia nam nhân nói nói:“Đòi tiền phải không? Người hiện tại hướng cảnh sát muốn đi đi!”

Nam nhân ngẩn ra, ngẩng đầu nhìn kia hai cái càng chạy càng gần người xa lạ, hấn bỗng dung minh bạch cái gì, sắc mặt trở nên dữ phát tái nhợt, môi cũng không từ từ chủ run run đứng lên.

“Người đang ép ta..... Người đang ép ta.....” Hấn tuyệt vọng thì thào nói.

Nữ nhân khinh thường chồm khoe miệng, một bộ đùa cợt thần sắc.

“Chúng ta là cảnh sát.” Đi ở phía trước trung niên nam tử giờ phút này đã không đủ ba bước xa, hấn lấy ra chính mình căn cứ chính xác kiện mệnh lệnh nói,“Buông ra nàng!”

Nam tử cắn chặt răng, hấn chẳng những không có buông tay, ngược lại túm nữ nhân hướng góc xó lại rút một bước. Đứng nhìn hấn thân hình nhỏ gầy, trong cơ thể lại phát ra kinh người lực đạo đến, kia nữ nhân bị hấn túm một cái lão đảo, chàng phiên trước mặt cái bàn, đồng thời phát ra sắc nhọn tiếng kinh hô.

“Buông tay!” Trung niên cảnh sát lại quát lớn, tràn ngập uy nghiêm.

Nam tử lại ngầy một nghiêm trọng, phản thủ đem nữ nhân cánh tay ninh chuyển tới sau lưng, đồng thời hấn tay trái nhao lên một cái, không biết tại sao nhưng lại lấy ra một phen đao nhọn, rõ ràng đặt tại nữ nhân cổ thượng.

“Lui ra phía sau! Các người đều cho ta lui ra phía sau!” Hấn cuồng bạo tê hô, trên trán gân xanh căn căn bật ra hiện.

Này thành lĩnh xảy ra biến cố ra ngoài mọi người dự kiến. Hai cảnh sát vội vàng dừng bước, mà nữ nhân tắc sợ tới mức câm như hến, lúc trước kiêu căng vẻ mặt ở nháy mắt tiêu tán vô tung.

“Người không cần xúc động.” Đầu lĩnh trung niên cảnh sát thay nhu hòa ngữ khí bắt đầu khuyên giải,“Có chuyện hảo hảo nói, trước bỏ đao buông đao.”

Khả nam từ cảm xúc đã trở nên khó có thể khống chế, hấn dùng nắm đao kiết nhanh lặc ở nữ nhân cổ, thanh âm khàn khàn thả mang theo khóc nức nở:“Là ngươi bức ta , là ngươi bức ta Ngươi đem ta làm hại hảo lắm!”

Hấn theo như lời “Ngươi” Hiền nhiên chính là chỉ cái kia đáng thương nữ nhân, bất quá người sau nhưng không cách nào đáp lại, bởi vì nàng thật sự bị lặc thật chặt, giờ phút này đã sắc mặt đỏ bừng, liên khí đều khó được suyễn đi lên.

“Không có người bức ngươi.....” Cảnh sát về phía trước phương vươn tay chưởng, tựa hồ như vậy có trợ giúp trấn an đôi phương cảm xúc,“Ngươi có cái gì yêu cầu có thể đề xuất, hết thấy đều hảo thương lượng.”

“Ta muốn tiền. Đem tiền trả lại cho ta, đem tiền trả lại cho ta!” Nam tử khản trương mà lại cuồng loạn.

“Tiền là việc nhỏ.” Cảnh sát liêm liêm môi,“Ngươi trước bỏ đao buông, hết thấy đều hảo thương lượng.”

“Thương lượng cái gì? Các ngươi là tới bắt ta , các ngươi đã sớm thông đồng tốt lắm, các ngươi muốn hại ta!”

Cảnh sát bắt đầu dĩ lặc đầu, nhuyển không được, hấn liền lại ở trong giọng nói lộ ra chút áp lực đến:“Không sai, chúng ta hôm nay chính là chuyên môn cho ngươi đến . Ngươi biết không, chúng ta đã sớm nhìn chăm chăm ngươi ! Bất quá chuyện này, vốn nhiều nhất là cái xảo trá vợ vét tài sản tình tiết, nhưng là nếu ngươi còn không bỏ đao buông, thì phải là bắt cóc con tin, là bạo lực cướp bóc, tính chất liền hoàn toàn không giống với !”

“Xảo trá vợ vét tài sản? Thú lắm! Thú lắm!” Nam tử cảm xúc dữ phát kích động,“Các ngươi căn bản chính là một người , tránh ra, cho ta tránh ra!” Hấn thay đổi một bàn tay lặc trụ nữ nhân cổ, dọn ra trong tay đao nhọn đối với cảnh sát vung đứng lên.

Cảnh sát về phía sau lui một bước, đồng thời thân thủ đẩy đẩy phía sau đồng bạn:“Ngươi trước đi ra ngoài đi.”

Tuổi trẻ cảnh sát ngăm hiều, tiếp đón sững sờ ở một bên người phục vụ:“Đi, đại gia đều đi ra ngoài.” Vì thế một đám người liền kêu loạn hướng ngoài cửa ừng đi, tuổi trẻ cảnh sát nhân cơ hội lấy ra một cái bộ đàm, ghé vào bên miệng thấp giọng gọi :“Hạt thông bắc lộ hồng đảo tiệm cà phê phát sinh bắt cóc con tin sự kiện, thỉnh cầu tiếp viện, thỉnh cầu tiếp viện!”

“Người cũng đi ra ngoài!” Trì đạo nam tử chỉ vào trung niên cảnh sát quát, đồng thời ánh mắt của hắn bị tuổi trẻ cảnh sát dị thường hành động hấp dẫn, nhìn không được sầu lo nhíu mày, thân thể động tác cũng tùy theo tạm dừng xuống dưới.

Này có lẽ chính là một cái thoáng chốc nháy mắt, nhưng đối với này thân kinh bách chiến mà nói cũng đã cũng đủ. Trung niên cảnh sát đột nhiên một cái cất bước xông về phía trước, hai tay hai tay bắt chéo sau lưng trụ nam tử căng tay uốn éo, kia đao nhọn đã lên tiếng trả lời mà rơi. Hắn ngay sau đó lại một cái lưng khóa, đem kia nam tử gầy yếu thân thể lẳng không tóm khởi, thực sự ngã ở trên sàn.

Trọng lấy được tự do nữ nhân kêu sợ hãi một tiếng, thất hồn lạc phách về phía quán cà phê ngoài cửa phóng đi.

Tuổi trẻ cảnh sát theo ngoài cửa đi vòng vèo trở về, hắn mở to hai mắt nhìn: Phòng trong thế cục biến hóa qua cho đột nhiên, cơ hồ nhường hắn có chút vô pháp nhận. Sau một lúc lâu sau, hắn mới lẳng đầu lẳng não than thở đứng lên: “La đội, người..... Người này cũng quá nhanh đi, ta vừa kêu tiếp viện đâu.”

“Chạy nhanh thủ tiêu đi -- thừa dịp bọn họ còn chưa có xuất phát.” Bị gọi La đội đúng là tỉnh thành hình cảnh đội trưởng La Phi, hắn vừa nói nói, động tác chút không ngừng, rất nhanh liền đem kia nam tử hai tay hai tay bắt chéo sau lưng đến sau lưng, dùng thiết cái còng khóa ở cùng một chỗ.

Nam tử giống một cái vừa mới mọc ra bùn đất sâu, liều mạng vặn vẹo thân thể, lúc hắn rốt cục ý thức được chính mình lại thế nào giãy dụa cũng không tể cho sự thời điểm, hắn bắt đầu dùng cái trán va chạm mặt đất, đồng thời phát ra từng đợt như dã thú một loại khủng bố thấp hào.

“Người làm gì?!” La Phi cũng lắp bắp kinh hãi, hắn vội vã cường chế tính đem kia nam tử cổ lặc khởi, ngăn lại đối phương tự mình hại mình hành vi.

Nam tử “A a” kêu hai tiếng, rốt cục triệt để buông tha cho chống cự. Khả đột nhiên, hắn lại lên tiếng khóc rống lên, nước mắt trao đổi.

La Phi cùng chính mình đồng sự trao đổi một ánh mắt, hai người đều có chút mờ mịt. Bọn họ rất ít nhìn đến một cái trưởng thành nam tử giống như vậy khóc rống, giống như là toàn thế giới bị thương đều áp ở hắn trên người, toàn thân máu đều phải bị áp thành nước mắt rơi xuất ra.....

※※※※※

Một tháng sau.

Đã là xuân về hoa nở thời tiết, tươi đẹp ánh mặt trời rải hương đại địa , mang đến vạn vật dễ chịu tuyệt vời cảm giác. Bất quá mặc dù là ở cùng phiên dưới trời xanh, cũng vẫn cứ sẽ có ánh mặt trời vô pháp chiếu rọi đến địa phương.

Che khuất ánh mặt trời là một vòng cao ngất tường vây. Tường thể từ nửa thước gấp phương vật liệu đá xây mà thành, cứng rắn, lạnh như băng, nguy nga, mà đầu tường trải rộng diện vồng thì tại dưới ánh mặt trời lóng lánh âm trầm quang mang. Đây bức tường đem bông bột xuân ý ngăn cách bên ngoài, ở trong cơ thể xác định một mảnh như rét đậm bàn rét lạnh cô tịch nơi.

Ngoài tường là hoang vắng ngoại ô địa khu, bốn phía chỉ thấy đại phiên tình thế, ít có người gia. Giờ phút này một chiếc lam màu trắng cánh dùng xe đồ đang từ tình thế gian đường nhỏ thượng tiệm đi tiến dần, cuối cùng đứng ở kia vòng tường vây chính nam phương dưới chân.

Một gã võ cảnh theo xe đồ phó giá tòa thượng nhảy xuống, cầm trong tay một phần công văn hướng về tường nội phương hướng đi đến, rất nhanh có nhất phiên rất nặng đại cửa sắt ngăn ở hần trước mặt, cửa sắt bằng quả bạch để hắc tử cực đại bằng hiệu: A thị thứ nhất ngục giam.

Võ cảnh đem công văn giao đưa cho ngoài cửa trì giới bảo vệ, bảo vệ hơi hơi vừa xem, liền chỉ dẫn hần vào cách đó không xa một cái thiên môn. Ước chừng mười phút sau, đại cửa sắt chậm rãi mở ra, kia võ cảnh theo tường nội đi ra, lại lên xe ngồi xuống phó giá trong phòng. Ở lên xe đồng thời hần nói câu:“Thủ tục làm tốt , đưa đến thứ tư trung đội trọng giám khu.”

“Hảo lắm.” Điều khiển viên một bên đáp lời, một bên quay đầu hướng phía sau toa xe lờm liếc mắt một cái, trong ánh mắt lộ ra đồng tình cùng vui sướng khi người gặp họa tương giao tạp thần sắc. Sau đó hần quả đương khởi bước, lái xe hướng về tường vây nội chạy tới. Sau xe truyền đến “Loảng xoảng” nhất thanh muện hưởng, cũng là đại cửa sắt lại lần nữa khép kín ở cùng nhau, lại ngăn cách ngoài tường ánh mặt trời.

Toa xe nội, hai gã hạng nặng võ trang võ cảnh tạm giam tám gã kẻ tù tội. Kẻ tù tội nhóm thể quang đầu, đều tự mang theo còng tay xiềng chân, chia làm hai hàng đối diện mà ngồi. Nghe được cửa sắt đóng cửa thanh âm, trong đó một cái mang ánh mắt người thanh niên liền mờ mịt ngẩng đầu lên, hướng về ngoài cửa sổ phương hướng lờm liếc mắt một cái.

“Nhìn cái gì vậy! Bà đầu thấp kém đi!” Võ cảnh nghiêm khắc quát lớn thanh lập tức vang lên, người thanh niên chạy nhanh lại cúi đầu, về mặt sợ hãi.

Tường vây sau là một mảnh lân thứ kiến trúc đàn. Lái xe tựa hồ ngựa quen đường cũ, tại đây phiến kiến trúc trong lúc đó tự nhiên xuyên qua . Chạy cách kiến trúc khu sau, xe chờ tù lại theo thứ tự chạy qua một mảnh mở rộng nông trường cùng mấy xếp giống nhà xưởng giống nhau thấp bé nhà trệt, cuối cùng đứng ở nhất trắng cô linh linh đại lâu trước mặt.

Nói là nhất trắng đại lâu, nhưng làm cho người ta một loại là lạ cảm giác. Toàn bộ lâu thể đều là xám trắng xám trắng , sắc thái đơn điệu làm người ta chán ghét, kiến trúc vận mệnh còn lại là cực kì cứng nhắc hình tứ phương, tường ngoài trên mặt không chỉ có không có gì trang sức, liền ngay cả cửa sổ cũng ít đáng thương. Hơn nữa mỗi một phiến cửa sổ diện tích đều thật nhỏ, cao nhất tầng song cửa sổ gian cũng cấm đầy chi chít ma mặt lưới sắt lan.

Lạ nhất địa phương ở chỗ, này trắng lâu cư nhiên hoàn toàn không có ban công, cảnh này khiến đại lâu từ bên ngoài thoát nhìn giống như là một cái kín không kẽ hở hòm, hoặc là nói, càng như là một tòa cực đại âm lãnh phần mộ.

Lâu trạm kế tiếp ba cái cảnh ngục đang chờ đợi . Nhìn thấy xe chờ tù ngừng ổn, bọn họ liền hướng về chỗ điều khiển phương hướng đón đi lại. Đi đầu võ cảnh xuống xe, cùng lấy ba gã cảnh ngục thực lực đánh tiếp đón. Mà toa xe nội tắc lại vang lên áp giải viên hô quát thanh:“Chính mình đem xiềng xích mở ra, tốt lắm bao vây, xếp hàng xuống xe!”

Nói chuyện áp giải viên mở ra toa xe cửa sau, chính mình trước nhảy xuống, sau đó đem một chuỗi chìa khóa ném ở tù phạm nhóm dưới chân. Tù phạm nhóm dựa theo phân phó, đều tự mở ra xiềng xích sau, ôm lấy chính mình hoặc đại hoặc tiểu nhân bao vây xếp thành nhất liệt cánh quân xuống xe đứng vững.

Mang mắt kính người thanh niên xem trước mắt kia trắng tái nhợt phần mộ, lẳng lẳng không biết tưởng chút cái gì. Hắn thân hình gầy yếu, xen lẫn trong một loạt cao lớn vạm vỡ hung đồ trung có vẻ có chút yếu đuối.

Một lát sau, người thanh niên tầm mắt bắt đầu lẳng đặng mọi nơi du động, cuối cùng định ở tại trên dưới một trăm thước có hơn mỗi cái chỗ cao. Kia rõ ràng là một cái chòi canh, cương vị thượng chính như hồ rình mồi xem bọn họ này bang mới tới “Khách nhân”, bóng lưỡng sáng ống dưới ánh mặt trời lóa uy nghiêm hàn quang.

Người thanh niên tựa hồ bị kia hàn quang đau đón đầu quả tim, cảm không tự chủ được run run một chút.

Xe chờ tù một chỗ khác, hai bang cảnh sát hàn huyền qua đi bắt đầu nói lời từ biệt. Theo sau võ cảnh nhóm lái xe

rời đi, mà cảnh ngục nhóm tắc đi tới tù phạm nhóm trước mặt.

Đứng ở trung gian vị trí cái kia cảnh ngục hiển nhiên là này ba người trung đầu đầu. Hấn ước chừng ba mươi lăm lục tuổi, vóc người không tính cao, nhưng dáng người cao ngất, tràn đầy một loại có khả năng cao khí. Theo tướng mạo đi lên nói, hấn chưa nói tới soái khí, nhưng là tuyệt không khó coi, mà hấn một đôi mắt tắc sẽ cho nhân lưu lại phi thường khắc sâu ấn tượng.

Đó là một đôi tiêu chuẩn mắt hổ, ánh mắt sáng ngời hữu thần, khóe mắt thì tại ngoại hướng bên hai bên điều khởi, lộ ra uy nghiêm thâm sâu sắc khí thế. Hiện tại hấn đang dùng này ánh mắt nhìn quét mọi người, ở ánh mắt của hấn có thể đạt được chỗ, lại hung ác tù phạm cũng tránh không được muốn cúi đầu, không dám cùng hấn đối diện.

Như vậy hiệu quả làm hấn phi thường vừa lòng, vì thế hấn thân nhiên nói câu:“Xếp thành hàng, đi theo ta đi.” Nói xong, tiện lợi trước mặt mở bộ pháp. Hấn hai cái thủ hạ tắc tự động tán ở hai sườn, giám thị tù phạm nhóm hành động.

Không có người dám lỗ mãng, tám tù phạm xếp ngay ngắn chỉnh tề, đi theo cảnh ngục nhóm hướng đại lâu nội đi đến. Đại lâu nhập khẩu ở đông nam góc thượng, ngăn đón một đạo thiết chế giảng co môn. Đi qua này nói giảng co môn, lại ở hẹp hòi đi ra nội quái hai cái loan, có thể này tính chân chính tiến nhập lâu nội, mà nơi này lại có một loại bỗng nhiên sáng sủa cảm giác.

Mọi người trước mặt xuất hiện một cái hẹp dài đại sảnh, diện tích đại khái như là ba cái bóng rổ tràng dựng thẳng xếp hạng cùng nhau. Lâu nội giám thất tắc vây quanh đại sảnh tu kiến, tổng cộng có tầng năm, mỗi một tầng giám bên ngoài đều có một vòng hành lang hoặc là ban công.

Kêu ban công có lẽ cũng không thích hợp, bởi vì này chút “Ban công” Hoàn toàn dày đặc ở đại lâu bên trong, mặc dù là quanh năm suốt tháng cũng không thấy được tinh húa ánh mặt trời.

Đại sảnh lầu một chính đông hướng trên tường quái một cái đồng hồ điện tử, thời gian biểu hiện là buổi chiều mười sáu điểm hai mươi lăm phân, giờ phút này bên ngoài hấn là vẫn là ánh mặt trời chiếu khắp sáng ngời thế giới, nhưng này tràng lâu nội cảm giác đã cùng ban đêm không khác, phải dựa vào nhất trần trần đèn huỳnh quang đến duy trì bên trong độ sáng.

Một trương trương khuôn mặt xuất hiện tại giám cửa phòng khẩu, xuyên thấu qua lưới sắt lan hướng ra phía ngoài nhìn quanh. Những người này đều là trọng giám khu thường trụ khách, mà dưới lầu “Người mới” Giờ phút này tắc thành trong mắt bọn họ kính chiếu ảnh. Có người ở huyết sáo, có người ở ồn ào, còn có người tắc “Một hai nhất” giúp đỡ người mới nhóm hô đi tới khẩu lệnh.

Mắt kính nam xem này hoàn toàn xa lạ thế giới, cước bộ không chịu khổng chế chậm lại.

“Yên tĩnh!” Mang đội địa ngục cảnh hô to một tiếng, dải ồn ào bình ổn sau, hắn chỉ huy người mới nhóm ở trong đại sảnh gian đứng thành một loạt, sau đó lại mệnh lệnh nói:“Đem bao vây đặt ở thượng mở ra, áo khoác cũng đều cởi.”

Tù phạm nhóm máy móc chấp hành chỉ lệnh, mở ra bao vây sau bắt đầu thoát y. Mắt kính nam ở cởi áo khoác cùng quần dài sau, động tác không khỏi có chút do dự.

“Cọ xát cái gì? Tiếp tục thoát.” Một người tuổi còn trẻ cảnh ngục đi lên phía trước quát lớn một câu, trong tay hắn dẫn theo một căn điện côn, uy hiếp giống như huy huy.

Lầu 3 có người phát ra cười quái dị thanh:“Ha ha, tiểu bạch kiểm còn then thùng đâu.”

Mắt kính nam mặt đến mức đỏ bừng, có vẻ xấu hổ vô cùng. Hắn nhìn xem hai bên đồng bạn, tất cả đều thoát chỉ còn lại có một cái nho nhỏ quần lót. Hắn cũng chỉ hảo bất đắc dĩ liếm môi, đem bên người áo trong cùng thu khổ toàn bộ trừ bỏ, gần như lộ ra trọn vẹn chịu đựng các loại vô lễ ánh mắt.

Tuổi trẻ cảnh ngục tiến lên dùng điện côn ở bao vây cùng quần áo đôi lý khây lộng , kiểm tra có hay không vi phạm lệnh cấm vật phẩm, mà giám trong phòng tù phạm tắc bắt đầu hưng trí bừng bừng đôi tân nhân nhóm thân thể phát biểu bình luận.

“Ai, đeo kính kia tiểu tử thực bạch a, cùng cái đàn bà đường như.”

“Ân, hảo hảo kiểm tra hạ, hay là cái làm qua giải phẫu nhị phần cuối.”

Mắt kính nam rút lui thân thể, hận không thể chính mình có thể giống con nhím giống nhau đoàn đứng lên.

Người xem một trận cười vang sau, đầu mâu lại chỉ hướng về phía nơi khác.

“Nhìn xem xếp thứ hai cái kia, hình xăm không sai a.”

“Ân, điều hâu chinh còn đi.”

“Đi cái gà đi, đầu nhỏ như vậy, cùng cái quy đầu đường như. Đến lão tử trong tay, lại cho nha thứ cái lồng sắt, nha liền thành thật.”

Bị ngôn cập là cái cao lớn cường tráng tiểu tử, vẻ mặt dữ tợn, vừa thấy chính là đã quán. Hắn khả chịu không nổi như vậy nhục nhã, lập tức quay đầu hướng về lời nói truyền ra phương hướng rống lên một câu: “Tôn tử, ngươi sẽ chờ chết đi!”

Khiêu khích giả “Hắc” cười gượng một tiếng, không có cãi lại, chung quanh tắc vang lên linh linh tán tán hư thanh. Hình xăm nam cảm thấy chính mình chiếm thượng phong, liền đắc ý dào dạt ngẩng ngẩng đầu lên, ngạo nghễ chung quanh.

Bất quá hiện trường không khí lại bắt đầu trở nên quái dị, các loại tiếng vang dần dần bình ổn, lộ ra một mảnh không khí trầm lặng yên tĩnh. Hình xăm nam buồn bực thu hồi ánh mắt, đột nhiên trong lòng căng thẳng, giống giống bị hỏa liêu tử nóng một chút dường như.

Cái kia mang đội địa ngục cảnh đang dùng chước nhân ánh mắt gắt gao theo dõi hắn. Hình xăm nam có chút sợ hãi, vội vàng đem tầm mắt tránh đi, bất quá hắn lại không cam lòng bỗng chốc ghen tị, cổ còn tại ương ngành ngành ngành.

“Các ngươi còn không nhận thức ta đi?” Cảnh ngục ánh mắt vẫn cứ lưu lại ở hình xăm nam trên người, nhưng nói chuyện khẩu khí cũng là ở mặt hướng sở hữu người mới.

Đại gia cũng không nói chuyện, chỉ có cá biệt nhân lắc lắc đầu.

Cảnh ngục liền lại mặt không biểu cảm tự đáp: “Ta họ Trương, kêu Trương Hải Phong, là tứ trung đội trung đội trưởng. Bất quá các ngươi chỉ cần bảo ta trương quân giáo -- nhớ kỹ sao?”

Lần này chúng người mới đều hưởng ứng: “Nhớ kỹ.” Nhưng thanh âm lại lệch lạc không đều.

Trương Hải Phong đồ cũng không để ý, hấn ngay sau đó đưa ra cái thứ hai vấn đề: “Đây là cái gì địa phương?”

Vấn đề này qua Vu Giản đơn, ngược lại không ai dám vội vàng trả lời.

Trương Hải Phong liền về phía trước đi rồi vài bước, mục tiêu thẳng chỉ hướng cái kia hình xăm hình xăm nam. Mà hấn mỗi một bước tựa hồ đều dẫm nát hình xăm nam khí tràng thượng, người sau đầu dần dần cúi xuống dưới.

Trương Hải Phong thẳng đi đến hình xăm nam mặt thiếp mặt nông nổi, có thể này dừng cước bộ. Hấn chấp tay sau lưng, đem khẩu môi bám vào đối phương bên tai lại hỏi một lần: “Đây là cái gì địa phương?”

Trương Hải Phong cái đầu so với hình xăm nam ả không ít, hấn nói chuyện thời điểm thậm chí muốn hơi hơi kiêng mũi chân. Nhưng hấn khí thế đã hoàn toàn áp đảo đối phương, hình xăm nam lạnh run sau này né một chút, đồng thời a miệng đáp: “Ngục giam.”

Trương Hải Phong hắc hắc nở nụ cười, kia tiếng cười cổ quái thật sự, nghe không ra là cao hứng vẫn là tức giận. Hình xăm nam không hiểu, cũng chỉ hảo ngây ngốc cùng nở nụ cười hai tiếng. Bất quá hấn tiếng cười vừa mới xuất khẩu liền đột nhiên xoay làn điệu, biến thành một trận gào khóc thảm thiết bàn kêu thảm thiết.

Bên người hấn nhân đều bị này tám nhân tiếng kêu thảm thiết liền phát hoảng, nhất là cái kia mắt kính nam, lại rõ ràng địa chấn nhiếp một chút. Nhìn chăm chú nhìn lên, đã thấy Trương Hải Phong lưng thủ đã đuổi đến tiền phương, trong tay điện côn chính thực sự trạc ở hình xăm nam nách hạ. Người sau giống trúng gió dường như run rẩy hai hạ, sau đó liền cuộn thành con tôm bình thường ngã xuống thượng.

“Ngục giam? Nguyên lai ngươi nhận làm cho này lý chính là ngục giam?” Trương Hải Phong lạnh lùng trừng mắt kia hình xăm nam nói, “Khó trách ngươi dám như vậy làm càn.”

Hình xăm nam từng ngum từng ngum thở phì phò, vô pháp ngôn thanh, kịch liệt bị điện giật tạo thành cơ bắp co rút nhường hấn hô hấp đều trở nên dị thường khó khăn.

Trương Hải Phong tiến lên đá hấn hai chân, quát: “Đứng lên, đứng vững!”

Hình xăm nam không dám cãi lại, giãy dụa đứng lên, sắc mặt tái nhợt.

Trương Hải Phong không lại quan tâm hấn, ngược lại ở người mới nhóm trước mặt đi thông thả nổi lên khoan thai, cũng tiếp lúc trước cái kia vấn đề nói:“Ta nói cho các người đây là cái gì địa phương -- đây là tứ trung đội, là trọng giám khu! Các người đi đến nơi này, thuyết minh các người đều từng phạm hạ luy luy hành vi phạm tội. Đối với các người những người này, ta rất thích ý dùng tàn khốc nhất thủ đoạn đến trừng phạt các người.”

Trương Hải Phong thanh âm không lớn nhưng thâm nghiêm hữu lực, mà trong tay hấn điện côn như trước hướng ra phía ngoài duỗi thân, côn đầu đồm độp rung động. Hấn đi đến chỗ nào, tương ứng trên vị trí tù phạm liền hiện ra nao núng thần sắc, sợ tay hấn đi phía trước nhẹ nhàng buông lỏng, chính mình liền muốn ăn nhiều đau khổ.

Trương Hải Phong ở mắt kính nam trước mặt dừng cước bộ, nhìn chăm chăm đối phương nhìn một hồi. Người sau khiếp sinh sinh cắn môi, đại khí cũng không dám ra một ngụm. Hấn này phó đối phương sinh khiếp bộ đáng tựa hồ làm Trương Hải Phong tâm tình hảo vòng vo một ít. Vì thế kia quân giáo đóng cửa điện côn chột mở, thay đổi loại ngữ khí lại tiếp tục nói:“Đương nhiên, chính phủ đem người nhóm giao cho ta trên tay, không phải để cho ta tới trừng phạt của các người, mà là để cho ta tới cứu vớt các người, cho các người lạc đường biết quay lại, một lần nữa làm người. Chính phủ có thể nói nổi khổ tâm, nhưng các người vị tất có thể biết. Bất quá không hiểu cũng không cần nhanh, các người ở trong này, chỉ cần nhớ kỹ hai chữ: Phục tùng! Ta cho các người làm gì, các người liền làm gì, ta không nhường các người can, các người liền đem đuôi giáp ở đứng quân lý, thành thành thật thật lui ! Nghe hiểu chưa?”

Mọi người vội vàng cùng kêu lên tỏ thái độ:“Nghe minh bạch !” Chỉ có kia hình xăm nam còn chưa có theo điện giật sau sợ hãi trung khôi phục lại, miệng ngập ngừng một chút, nhưng không có ra tiếng.

Trương Hải Phong nhíu nhíu đầu mày, thân thủ nhất chỉ nói:“Ta nhìn hấn đầu óc không đủ chuyển, các người sẽ giúp hấn tỉnh tỉnh.” Một cái khác cảnh ngục liền cười hì hì đi ra phía trước, trong tay điện côn phách phách bạch bạch lại trạc ở tại hình xăm nam bên hông. Người sau tê hào một tiếng ngã xuống thượng.

Cảnh ngục đi theo ngồi đi qua, điện côn một chút một chút truy đuổi cái kia quay cuồng thân thể, như là bướng bỉnh tiểu hài tử dùng một cái đùa giỡn một cái cực đại sâu. Hình xăm nam một bên phí công tránh né, một bên dùng đôi giọng thanh âm hô lớn :“Nghe minh bạch ! Nghe minh bạch !”

Trương Hải Phong gánh vác thủ đứng ở một bên, tùy ý kia chói tai thanh âm tra tấn mọi người màng nhĩ. Chừng nửa phút sau, hấn mới rột cuộc phát phát tay, nhường thủ hạ của mình đình chỉ này phiên ngược hình.

Hình xăm nam tà miệng, nước mắt giàn giụa. Bất quá hấn lần này học ngoan, không đợi quân giáo phân phó liền dùng hết khí lực đứng lên, thẳng tắp đứng trở lại đội ngũ trung. Kia chỉ vẫn ở hấn lưng điều hâu hiện tại tắc dính đầy tro bụi, biến thành một cái mặt xám mày tro gia tước.

Trương Hải Phong ánh mắt hướng bên này miệt nhiên nhìn lướt qua, lại nói: “Ta biết các ngươi những người này, ở bên ngoài đều là đi ngang lộ, cấp cho các ngươi thượng quy củ chỉ sợ không quá dễ dàng. Không quan hệ, các ngươi tưởng thế nào đã liền thế nào đã.....”

“Cũng không dám dă, chúng ta nhất định nghe theo quản giáo chỉ huy, tuyệt không dám trêu quản giáo sinh khí.” Cướp tở thái độ là cái thượng tuổi tên, một đôi tam giác mắt tặc tặc hề hề, vừa thấy chính là cái lần lịch giang hồ lão gian xảo.

“Sinh khí?” Trương Hải Phong lại nở nụ cười, hấn hướng lão nhân kia đi lên hai bước hỏi, “Ngươi nhận vì ta vừa rồi tức giận sao?”

Lão nhân ứng biến cũng thật sự là mau, lập tức cùng cười nói: “Không có không có..... Ngài đại nhân đại lượng, khẳng định sẽ không cùng chúng ta loại này kiến thức.”

“Ta nói cho ngươi, ta chẳng những không có sinh khí, ngược lại thật cao hứng. Ta nói: Các ngươi tưởng thế nào đã liền thế nào đã, đây là lời thật lòng --” Trương Hải Phong hí mắt trừng mắt lão nhân kia, kéo dài giọng nói, “-- ngươi có biết vì sao sao?”

Lão nhân ngây ngẩn cả người, dùng sức tế ánh mắt, lại không biết nên như thế nào trả lời.

“Bởi vì ta không nghĩ nhường trong tay điện côn nhân rồi!” Trương Hải Phong đột nhiên đề cao âm điệu, dùng lợi hại ánh mắt nhìn quét che mặt tiền này đó tân thu kẻ tù tội, “Ta mỗi ngày đều phải đứng ở cái mà mộ giống nhau trong ngục giam, chịu đựng không có cuối ở tù, này tất cả đều là báai người nhóm ban tặng! Các ngươi này đó cận bã, ta hận không thể đem ngươi nhóm tất cả đều điện chết đi sống lại! Đáng tiếc ngục giam điều lệ chế độ không cho phép ta tùy tiện trừng phạt các ngươi, ta có thể làm sao bây giờ? Ta đành phải mong đợi cho các ngươi tận tình gương oai, như vậy ta mới có sung túc lý do đến hưởng thụ của các ngươi thống khổ -- tựa như vừa rồi như vậy.”

Khi nói chuyện, Trương Hải Phong lại đi thông thả đến kia hình xăm nam tử trước mặt, dùng điện côn nhẹ nhàng xao đôi phương đầu vai: “Ta muốn cảm ơn ngươi. Ngươi biết không, rất nhiều chuyện đều giống hít thuốc phiện giống nhau, là có nghiện. Cảm ơn ngươi, hôm nay nhường ta qua chùng nghiện.”

Hình xăm nam tử can nuốt hai khẩu nước miếng, tựa hồ muốn cười, nhưng này tươi cười thật sự so với khóc còn muốn khó coi.

Trương Hải Phong tắc lộ ra cảm thấy mỹ mãn bàn về mặt, hấn xung thủ hạ của mình vẫy vẫy tay: “Tốt lắm, đưa bọn họ các về các ốc.”

Ở cảnh ngục chỉ huy hạ, kinh hồn phủ định kẻ tù tội nhóm ôm lấy chính mình quần áo bao vây, nửa thân trần thân thể xếp thành một đội, hướng giám thất phương hướng đi đến. Làm kia mắt kính nam trải qua Trương Hải Phong bên người thời điểm, người sau bỗng nhiên gọi lại hấn.

“Người tên là gì?”

“Hàng Văn Trị.” Mắt kính nam xoay người thể, nghiêm đáp.

“Ân.....” Trương Hải Phong trầm ngâm một lát, “Ta biết người sự tình -- nhưng đã đến nơi này, sẽ tuân thủ nơi này quy củ. Người hiện tại là một cái tội phạm, cùng khác tội phạm giống nhau, không có gì đặc thù địa phương, người hiểu chưa?”

Hàng Văn Trị đáp thanh “Minh bạch”, nhưng giọng nói cũng là vô cùng chua xót.

“Minh bạch là tốt rồi.” Trương Hải Phong vẫy vẫy tay, “Đi theo đội ngũ đi thôi.”

Mọi người ở giám khu một đường đi trước, mỗi lần dừng lại khi, liền có một gã tù phạm bị đưa vào chỗ cái giám thất trung. Hàng Văn Trị hi vọng sớm một chút đến phiên chính mình, bởi vì cận quần lót ở mấy trăm hào nhân nhìn chăm chú xuống dưới đi trở về động thật sự là làm người ta xấu hổ. Khả sự thật cũng không như nhân nguyện, Hàng Văn Trị cố tình bị an bày ở cuối cùng, thẳng đến thượng lầu 4, hai ngục cảnh mới ở đông nam góc chỗ ngừng lại. Trong đó một ngục cảnh mở ra tới gần giám thất cửa sắt, nỗ bữu môi nói: “Vào đi thôi.”

Hàng Văn Trị nhìn nhìn trên cửa sắt đánh số: Tứ nhị tứ, sau đó liền âm đạm đi vào kia gian phòng ở. Trong phòng ánh sáng có chút hôn ám, hấn nỗ lực trừng lớn mắt điều chỉnh chính mình thị lực.

Cửa sắt ở sau người một lần nữa khóa kỹ, đồng thời có cái thanh âm nói: “Tiểu tử này xương cốt tể, các người nhưng đừng khi dễ hấn.”

“Yên tâm đi, chu quản giáo.” Trong phòng có người cười nói, “Chúng ta không dám cấp chính phủ thêm phiền.”

Hàng Văn Trị ánh mắt giờ phút này dần dần có thể thấy rõ chung quanh hoàn cảnh, đã thấy đây là một cái mui đến thước vuông phòng nhỏ, vào cửa bên tay trái là một cái gián dị toilet, từng trận tao thổi vị xông vào mũi, bên tay phải còn lại là một trương cao thấp phô thiết cái giá giường, thượng phô nằm cá nhân, hạ phô lại không.

“Mất kính, thì phải là người giường.” Vừa rồi người nói chuyện chỉ vào kia trương không phô nói, chính hắn nằm ở dựa vào bên trong một trương hạ phô thượng, ở hắn đối diện còn có một trương giường, hạ phô thượng song song tề ngồi ba người.

Hàng Văn Trị cầu tốt dường như cười cười, đồng thời tại tâm lý tính toán một chút: Tam trương giường sáu cái nhân, xem ra này giám thất hiện tại là “Đủ quân số”. Hắn đem bao vây buồng, sau đó ngồi ở trên giường cầm lấy thu khổ liền muốn hướng trên đùi bộ.

“Mẹ người cái bức, cho người mặc quần áo sao?” Bên trong trên giường ngồi một người không sạch sẽ mắng lên. Đó là một phi thường tuổi trẻ tiểu tử, thoát nhìn còn không đến hai mươi tuổi. Tuy rằng tướng mạo non nớt, nhưng hắn nói chuyện thời điểm lại tà mi nhếch miệng, vẻ mặt bỉ khí.

Hàng Văn Trị động tác cương ở tại một nửa, cầm trong tay quần, mặc cũng không phải, không mặc cũng không phải.

“Người đi lại.” Lúc trước nói chuyện nam tử xung Hàng Văn Trị vẫy tay, nhìn hắn vui mừng nằm nhàn nhã tư thế, tựa hồ là này giám trong phòng lão đại.

Hàng Văn Trị đem thu khổ thả lại trên giường, nửa thân trần thân thể đi đến kia nam tử trước mặt. Đã thấy đối phương khoảng bốn mươi tuổi, ải trắng ải trắng đáng người, trên má trái lập nói đao sẹo, dung mạo thật là hung hãn.

Mặt sẹo nhìn từ trên xuống dưới Hàng Văn Trị, như là muốn đem hắn nhìn thấu dường như. Người sau bắt đắ đi mà lại xấu hổ cúi đầu.

“Người mẹ nó là cầm điếc a?” Tiểu lưu manh bỗng nhiên từ phía sau khiêu đi lại, chộp ở Hàng Văn Trị sọ não thượng quăng một cái tát, “Còn không kêu Bình ca?”

Hàng Văn Trị quay đầu đi, thần sắc có chút giận dữ. Tiểu lưu manh lập tức trừng thu hút tinh:“Nhu thể nào, tưởng tạc thứ a?”

“Hắc, liền này tiểu bộ đáng, còn rất có tì khí đâu, cũng không ngấm lại đây là cái gì địa phương.” Một cái khác ngồi ở đối diện trên giường nam tử cười lạnh nói, nghe thanh âm đây đúng là lúc trước xúi giục hình xăm nam người kia. Hàng Văn Trị ý thức được chính mình quyết không thể nói thêm cái gì, đành phải nhin xuống khí hướng về phía nằm ở trên giường ái trắng nam tử kêu một tiếng:“Bình ca.”

Bình ca hừ một tiếng, xem như ứng , sau đó hỏi:“Người tên là gì?”

“Hàng Văn Trị.”

“Ân, nhân đinh văn, tên cũng đinh văn.” Bình ca lại liếc mắt nhìn hắn,“Là người làm công tác văn hoá đi? Một điểm lễ phép đều không có, người cho dù đến trong nhà người khác làm khách, cũng không trước cùng chủ nhân đánh cái tiếp đón?”

“Là, Bình ca.” Hàng Văn Trị cũng là nhận , lại xoay người xem đối diện ngồi kia ba người,“Ta mới đến, không hiểu quy củ, chư vị đại ca thông cảm .”

Bình ca lúc này chỉ vào kia ba người phân biệt giới thiệu:“Đây là hắc tử, đây là A Sơn, đây là Tiểu Thuận.” Hắn mỗi giới thiệu một người, Hàng Văn Trị liền muốn đi theo kêu “Hắc tử ca, sơn ca, thuận ca.” Hắc tử cùng A Sơn đều là sắp ba mươi tuổi, hắc tử thân cao thể trắng, a ca tắc muốn có khả năng cao một ít, hai người này kêu “Ca” Đồ hoàn hảo, chính là cái kia lưu manh “Tiểu Thuận” Tuổi còn trẻ, chính mình nhưng cũng muốn kêu “Ca”, Hàng Văn Trị trong lòng bao nhiêu có chút ghen ghét. Bất quá đã tới chỗ này, còn có cái gì đạo lý khả giăng?

Nằm ở cửa thiết trên giường phô nam tử luôn luôn không có đứng dậy, Hàng Văn Trị do dự mà, không biết là phù cũng muốn tiến lên đánh cái tiếp đón. Bình ca nhìn ra trong lòng hắn suy nghĩ, bữu môi nói:“Hắn đang ngủ, không cần phải xen vào hắn.” Mà hắc tử giờ phút này tắc “Hừ” Hiểu rõ một tiếng, tựa hồ đối người nọ còn tồn chút bất mãn cảm xúc.

“Ai nha, mau ăn cơm thôi?” Bình ca bỗng nhiên khịt khịt mũi, theo trên giường ngồi dậy.

Hắn nói như vậy, những người khác cũng đều nghe thấy được một cỗ thần nhiên cơm hương. Hắc tử cảm xúc lại vô cùng hào chuyền, hưng phấn mà xoa xoa tay nói:“Hôm nay ta được có thêm bữa cơm đi?”

“Yên tâm đi, khẳng định có người.” A Sơn cười nói, “Lão trương tâm là ngoan, nhưng nói chuyện vẫn là có nghĩa. Chỉ bằng người hôm nay biểu hiện, khẳng định có thịt ăn.”

Tiểu Thuận cũng đi theo phụ họa: “Hắc tử ca câu nói kia cũng thật tuyệt: Cấp nha thứ cái lồng sắt! Ha ha, ta nhất tưởng đến liền nhạc.”

Hắc tử đặc ý khoe khoang nói: “Nói tuyệt là một phương diện, chính yếu là ánh mắt chuẩn. Hôm nay này bang tân phạm, tung nhân nhiều lắm. Ta liếc mắt một cái liền nhìn ra chỉ cần cái kia hình xăm nhi có thể xúi giục. Thế nào, bị ta đoạt cái cuối cùng đi?”

Hàng Văn Trị dần dần nghe ra chút vị nhân. Nguyên lai nhập giám khi lão phạm nhóm ngôn ngữ khi dễ đúng là ở Trương Hải Phong gợi ý hạ tiến hành, này mục đích không nói cũng hiểu: Muốn tìm ra tân phạm trung tối “Tặc thứ” cái kia, sau đó sát gà hũ hũ, cấp những người khác một hạ mã uy. Chỉ có thể liên cái kia hình xăm nam cho tới bây giờ vẫn chưa hay biết gì.

Gặp này vài vị tán gẫu khoan khoái, Hàng Văn Trị liền thật cẩn thận về tới chính mình chỗ nằm thượng. Lần này đồ không có người lại quá lớn hấn, hấn vội vã nắm chặt thời gian mặc được quần áo, cuối cùng thoát khỏi nan kham hoàn cảnh.

Chợt nghe trên đỉnh đầu tất tác tiếng vang, lập tức thấy hoa mắt, trước giường bằng thêm một thân ảnh, nguyên lai là kia thượng phô nam tử cũng nhảy xuống tới. Hàng Văn Trị vội vàng đứng lên, muốn đánh cái tiếp đón lại không biết nên như thế nào xưng hô.

“Mới tới?” Kia nam tử giành trước đã mở miệng. Đã thấy người này đại khái vừa hai mươi tuổi, thân cao ở 1m8 mười đã ngoài, mũi cao mắt to, khuôn mặt đoan chính, thái dương rõ ràng, nhưng là cái trong ngực khó gặp anh tuấn hán tử.

Hàng Văn Trị dùng sức gật gật đầu, đồng thời báo ra chính mình danh hào: “Ta gọi Hàng Văn Trị.”

“Ta gọi Đỗ Minh Cường.” Anh tuấn nam tử miễn cưỡng kéo thắt lưng, như là còn không có ngủ đủ đường như.

“Nga, Cường ca……”

“Cái gì ca không ca , ta có như vậy lão sao?” Đỗ Minh Cường cười ha ha đánh gãy đối phương, vừa chìa tay theo thượng trái giương chiếu đầu lấy ra cái cặp lồng com đến, hô, “Com xe đều nhanh tới cửa , ca vài cái còn không chạy nhanh hậu ?”

“Ta khả xem như ăn xong ngươi .” Bình ca “Hắc” một tiếng nói, “Nuốt trôi ngủ được, ngươi này không phải ngồi đại lao, ngươi đây là vào trại an dưỡng a?”

“Cầm tinh con heo .” Hắc tử nói thầm một tiếng, trong giọng nói rất nhiều trào phúng.

Đỗ Minh Cường quơ quơ đầu, phản cười nói: “Trư có cái gì không tốt ? Có mấy cái nhân có thể so sánh trư qua vui vẻ? Ngươi nói đúng không là, trư ca?”

Hàng Văn Trị sừng sốt một lát mới phản ứng đi lại đối phương là ở cùng chính mình trên ghẹo, liền cũng cùng cười gượng hai hạ.

Hắc tử miệng nhất phiến: “Hảo cái gì hảo? Ai đao sát hóa.”

Những lời này tấn lộ mũi nhọn, đã cùng khiêu khích không khác. Nho nhỏ giám sát đột nhiên an tĩnh lại, A Sơn cùng Tiểu Thuận đều đang nhìn Đỗ Minh Cường, như là đang đợi hắn phản ứng. Bình ca tắc không chút để ý lay ngón tay mình, bày ra chuyện không liên quan chính mình trạng thái.

Đỗ Minh Cường lại chính là cười ha ha, làm bộ như không nghe thấy giống nhau. Hắn chao đảo đi vào đối diện toilet, một lát sau, một trận nước tiểu dịch nhảy vào mặt nước thanh âm đánh vỡ yên tĩnh, đồng thời còn có một tiếng xúc động thở dài: “Ai, thoải mái a.”

“Này ghen tét.....” Tiểu Thuận nhin không được cười trộm đứng lên, một bên A Sơn tắc nhú mày lắc lắc đầu. Hắc tử cảm giác chính mình bị vũ nhục, đột nhiên đứng lên, như là muốn bùng nổ bộ dáng.

Bình ca ngẩng đầu, trừng mắt nhìn hắc tử liếc mắt một cái. Người sau thở dài một hơi, phần nộ ngồi trở về.

Thực hiện nhiên, này Đỗ Minh Cường hòa bình ca đám người chẳng phải một đường. Hắc tử nhưng là cố ý chọn sự, nhưng không biết vì sao Bình ca lại ở bên trong ngăn cản một đạo.

Liền ở mọi người nói chuyện trong lúc đó, toa ăn đã đi tới tứ nhĩ tứ giám thất cửa. Phụ trách đưa cơm là hai cái tuổi già không hện phạm, có khác một cái quần giáo đi theo giám hộ.

Quần giáo mở ra giám thất cửa sắt, Tiểu Thuận lập tức nhảy nhót theo Hàng Văn Trị bên người tể đi ra ngoài, hấn cầm trong tay vài cái cơm bòn, mà Bình ca, A Sơn cùng hắc tử tắc ngồi ngay ngắn chưa động, xem ra Tiểu Thuận tại đây vài người trước mặt chính là cái bị sai sử tạp dịch.

Đưa cơm nhân theo thứ tự hướng các cơm bòn đánh cơm, sau đó lại khẩu thượng nhất chúc đồ ăn. Tiểu Thuận vội trước vội sau đem đánh tốt đồ ăn đưa đến trong phòng, còn lại cuối cùng một cái cơm bòn khi, hấn cố ý cường điệu một câu:“Quần giáo, này bòn là hắc tử .”

Quần giáo xung phụ trách đánh cơm tù phạm nỗ bữu môi, người sau liền một mình xuất ra một cái cơm hộp đến nhét vào Tiểu Thuận trong tay.

“Tiêm tiêu sao thịt băm.” Quần giáo liếc mắt giám trong phòng hắc tử,“Trương đội thưởng cho ngươi .”

“Cám ơn quần giáo! Cám ơn chính phủ!” Hắc tử vui mừng khôn xiết đáp lại . Tiểu Thuận tắc vui vẻ vui vẻ nâng cái kia cơm hộp, một đường đưa đến các vị đại ca trước mặt.

“U, thơm quá a!” Đỗ Minh Cường kéo đầu theo trong toilet đi thông thả xuất ra, như là bị hương khí điều ở cái mũi bình thường. Hấn đem cơm bòn giáp ở vách hạ, hai cái thủ hỷ còn ở lưng quần gian bận rộn .

“Thịt heo, có thể không hương sao?” Hắc tử còn tại cố ý vô tình dây dưa có liên quan “Trư” Trọng tâm đề tài, đồng thời hấn đem kia hộp đồ ăn đầu tiên giao cho Bình ca,“Bình ca, ngươi trước đến đây đi.”

Bình ca việc tốt không nhường người, huy khởi chiếc đĩa lay đầy đủ bán hộp, sau đó mới vẩy vẩy tay:“Đều là của các ngươi .”

Hắc tử, A Sơn cùng Tiểu Thuận liền đem lấy còn lại bán hộp thịt băm phân cái để chỉ thiên, trong đó đại đầu tự nhiên về hắc tử, Tiểu Thuận xếp hạng cuối cùng, phân đến đồ ăn lượng thiếu đáng thương.

“Còn có ai không đánh cơm? Chạy nhanh!” Huấn luyện viên ở ngoài cửa thúc giục đứng lên. Hàng Văn Trị cấp Đỗ Minh Cường nhường đường lộ: “Người trước đến đây đi.”

Đỗ Minh Cường cười nói: “Chúng ta lại ăn không đến thịt, có gì hiếu khách khí?” Vừa nói một bên đánh cơm, định đặc ở Hàng Văn Trị chỗ nằm ngồi hạ. Hàng Văn Trị tắc cuối cùng đi đến toa ăn tiền, thỉnh thoảng chính mình đồ ăn. Kia cơm nhan sắc xám trắng, nhất chúc trong đồ ăn chỉ thấy cái trắng cùng fan, nan tìm được nửa điểm đồ mặn.

Thức ăn như vậy đương nhiên chưa nói tới mỹ vị, hơn nữa Hàng Văn Trị luôn luôn tâm sự trùng trùng bộ dáng, cho nên chỉ ăn hơn một nửa liền không có khẩu vị. Bên cạnh Đỗ Minh Cường cũng là một khác phó bộ dáng, lang thôn hồ yết không vài phút liền ăn xong rồi chính mình kia phân. Gặp Hàng Văn Trị ở bụng cơm bòn phát sàu, hần liền thấu qua mặt tới hỏi nói: “Như thế nào? Ăn không đi vào?”

Hàng Văn Trị “Ài” một tiếng, cấp chính mình tìm lý do: “Ta không đói bụng.”

“Vừa mới tiến đến đều là như vậy, qua hai ngày là tốt rồi.” Đỗ Minh Cường rất có kinh nghiệm nói, đồng thời hần đem chính mình cơm bòn thân đi lại, “Ăn không hết liền cho ta đi, đừng lãng phí.”

Hàng Văn Trị đem còn lại hơn phân nửa bòn đồ ăn đều khẩu ở tại đối phương trong bòn. Đỗ Minh Cường liền lại hồng học gặm lấy gặm để, vừa không ngại bẩn, cũng không cảm thấy ăn không tiêu. Này vừa thông suốt lại ăn xong sau, hần đi trong toilet lung tung rửa mặt, xoay người bỏ lại chính mình thượng phó.

“Ai, mắt kính, đi lại!” Nói chuyện là Tiểu Thuận, bọn họ bên kia tựa hồ cũng ăn xong rồi.

Hàng Văn Trị đi lên phía trước, Tiểu Thuận nhất chỉ vài người trước mặt trông tròn cơm bòn: “Đi, đem này đó bòn nhi lột.”

Xem đối phương kia vênh mặt hất hàm sai khiến bộ dáng, các ai cũng khó tránh khỏi muốn sinh ra chút phần hận. Mà kia tiểu tử cũng bất quá là cái bất nạt kẻ yếu nhân vật. Bất quá Hàng Văn Trị là vô luận như thế nào không nghĩ ở trong này chọn sự, hần nhìn xuống trong lòng bất mãn, đem kia nhất xấp cơm bòn thu hồi, yên lặng hướng toilet mà đi. Tiểu Thuận thỏa mãn tiếng cười ở hần phía sau vang lên: “Hắc hắc, có tiểu tử này, ta về sau cuối cùng có thể được cái nhẹ nhàng.”

Đến toilet, đã thấy Đỗ Minh Cường cơm bòn bị lung tung ném ở trong ao. Hàng Văn Trị liền thuận tay cũng một khối lột, lau khô sau đưa đến đối phương đầu giường. Bất quá hần hảo tâm người sau lại vị tất sao biết được tình, bởi vì

Đỗ Minh Cường đã ngã xuống trên giường, xoang mũi công chính ở phát ra rất nhỏ tiếng ngáy.

Thật đúng là cái cảm tình con heo . Hàng Văn Trị nhìn không được trong lòng trung âm thầm bình luận một câu. Tiếp hấn đem Bình ca đám người cơm bòn cũng nhất nhất tẩy hảo đuổi về, đương nhiên đồng dạng cũng không được đến nửa câu tạ từ.

Tiểu Thuận ánh mắt luôn luôn đuổi theo Hàng Văn Trị, trên mặt tắc quải không có hảo ý tặc cười. Mắt thấy này vốn nên thuộc loại chính mình việc đều bị đối phương can xong rồi, Tiểu Thuận đem đầu hướng giường đối diện thấu thấu, nóng lòng muốn thử hỏi câu:“Bình ca, khai thăm sao?”

Bình ca thân thủ ở Tiểu Thuận trên trán vỗ một cái tát, nói:“Gấp cái gì! Ta cũng phải tiêu tiêu thực a.”

Tiểu Thuận xoa ót, đỉnh không thú vị bộ dáng. Bình ca đánh ra cái ợ no nê, lại nói:“Trước diện bích.”

Hàng Văn Trị tuy rằng nghe không hiểu những người này đang nói gì, nhưng biết tổng chính mình có liên quan. Chính nghiền ngẫm gian, hắc tử đã quay sang xung hấn rống lên một câu:“Nói nguoi đâu, diện bích đi!”

Hàng Văn Trị chớp chớp mắt, không rõ chân tướng. Tiểu Thuận lập tức khiêu đi lại đẩy hấn một phen:“Ngốc a nguoi? Nghe không hiểu tiếng nguoi? Lên giường hướng về phía tường ngồi ổn, nghĩ lại hành vi phạm tội, chờ đợi thẩm phán.”

Hàng Văn Trị khúm núm đáp lời, cởi giày ngồi trên giường. Tiểu Thuận ở một bên hùng hùng hổ hổ chỉ đạo hấn động tác: Mặt triều lý kê sát vách tường, ngồi xuống bàn đem hai chân bàn ở cùng nhau, còn muốn ưỡn ngực thu phúc ngẩng đầu, nhìn không chớp mắt.

Này tư thế ngay từ đầu còn đi, một lúc sau Hàng Văn Trị liền có chút duy trì không được, xương sống thất lưng chân đau không nói, mắt kính cũng bị mồ hôi tẩm ướt, một đường lưu đến chớp mũi thượng. Nhìn trộm xem Bình ca đám người khi, đã thấy bọn họ đã tụ ở cùng nhau ngoạn nổi lên phốc khắc, như là đem tự bản thân trà cấp đã quên.

Hàng Văn Trị âm thầm kêu khổ, nhưng lại không dám buông lỏng. Một khi người nào địa phương không đối chọc giận này bang nhân, tất nhiên còn phải nhận đến lớn hơn nữa tra tấn.

Này ngồi xuống chừng hai ba mấy giờ, đến ước chừng lúc chín giờ, giám trong khu vang lên chuông điện thanh. Bình ca đám người liền thu phốc khác, đều tự đi toilet đi tiểu rửa mặt, Hàng Văn Trị theo bọn họ đối thoại trung phán đoán: Phải là đến tắt đèn đi ngủ thời gian .

Chờ này bang nhân lên giường ngủ sau, chính mình có thể đủ giải thoát rồi đi? Hàng Văn Trị tự mình trấn an . Nhưng mà sự thật cho dù không giống hần tưởng như vậy đơn giản.

20 phút sau, giám trong phòng đăng diệt, chỉ có phiến lũ ánh trắng theo hai thước rất cao cửa sổ nhỏ trung thấu chiếu vào đến, cấp giám thất mang đến một tầng mông lung lượng sắc.

“Được rồi, khai thăm.” Lại nghe Bình ca nói một câu. Sau đó đó là hắc tử thét to thanh âm:“Mất kính, đừng ngồi , thượng nơi này đến!”

Hàng Văn Trị theo trên giường chuyển xuống dưới, khập khiễng đi đến buồng trong hai trương giường trung gian vị trí. Bởi vì ngồi xếp bằng thời gian quá dài, hần căng chân đi xuống đã ma lợi hại đi cảm giác.

“Ngồi xồm xuống.” Tiểu Thuận vươn căn ngón tay tìm hoa, giống mệnh lệnh a miêu a cầu dường như. Hàng Văn Trị phản ứng lược có chút chậm chạp, đùi phải nội tất chỗ liền bị nhân đập một cước, hần một cái lão đảo, thiếu chút nữa quỳ rạp xuống đất thượng. Xoay mặt nhìn lên, đá hần người cũng là cái kia gầy gò nam tử A Sơn. Người này trên mặt tổng quái một bộ âm trầm biểu cảm, làm người ta không rét mà run.

Hàng Văn Trị cắn răng ngồi đi xuống, vừa mới có chút lung lay chân bộ huyết mạch truyền đến một trận trướng đau cảm giác.

Bình ca độc chiếm một trương giường, a khai hai chân thư thư phục phục ngồi. Gặp Hàng Văn Trị một bộ thành thật gặp cảnh khốn cùng bộ dáng, hần ngược lại cảm thấy có chút không thú vị, chính là không chút để ý hỏi câu:“Phán bao nhiêu a?”

“Không hện.” Hàng Văn Trị cầm cổ họng đáp, trong giọng nói lộ ra uể oải cùng phần uất được rất tốt cảm xúc.

“U, năng lực a!” Bình ca tinh thần phần chấn một chút,“Nói nói, phạm vào chuyện gì?”

Lần này Hàng Văn Trị lại báo lấy trăm mặc.

“Nói chuyện!” Hắc tử trừng thu hút quát một tiếng.

Hàng Văn Trị có thể này lắc lắc đầu, hình như có chút hoảng hốt nói:“Ta không phạm tội.”

“Thúi lắm!” Hắc tử một cước đá vào Hàng Văn Trị cái mông,“Không phạm tội người mẹ nó có thể ở nơi này?”

Hàng Văn Trị cứng rắn thân thể đã trúng này một cước, sau đó quay đầu đến nhìn chăm chăm hắc tử. Hắc tử “Đằng” một chút liền thượng hỏa, thăm dò vươn tay đốt đối phương cái mũi:“Ta dựa vào, muốn cùng ta phạm quyết?”

Hàng Văn Trị ánh mắt nhuyền xuống dưới, nhưng ngoài miệng nhưng không có nhận thua:“Ta chính là không phạm tội -- ta là bị oan uổng .”

“Oan uổng?” Hắc tử phát ra một trận cười quái dị, ngẩng đầu nhìn đối diện giường,“Bình ca, hắc tử nói hắc tử là oan uổng .”

Bình ca cười lạnh một tiếng, trên mặt đao sẹo ở dạ quang trung rung động :“Kia ca vài cái nên thương lượng thương lượng, giúp đỡ người sửa lại án xử sai a.....”

Hàng Văn Trị nghe được đối phương ngữ khí không tốt, liền dứt khoát thấp đầu không nói thanh, bày ra phó yêu tin hay không trạng thái.

“Bình ca, tiểu nhân cũng oan uổng a, đại lão gia nên cho ta tác chủ.” Tiểu Thuận tiêm cổ họng, học nổi lên sân khấu kịch thượng giọng hát. Hắc Tử Dương khởi nắm tay làm bộ muốn tấu hắc:“Người cái tiểu tạp toái.”

“Đều đừng náo loạn --” A Sơn lạnh lùng tung ra một câu,“-- nghe Bình ca nói chuyện.” Giám trong phòng lập tức lại an tĩnh lại, xem ra này A Sơn tuy rằng không làm gì mở miệng, nhưng nói được ra lời vẫn là có chút phân lượng .

Bình ca lại ở lay hắc tử kia mấy căn thô đoản ngón tay đầu, một lát sau mới nói:“Đã đến nơi này, phải nhận mệnh.

Cái gì có oan uổng hay không , nói cho ai nghe đâu? Mẹ , vào ký hiệu kêu oan, sớm làm gì đi? Có lá gan phạm tội, không có lá gan nhận nợ? Ta hỏi lại ngươi một lần, cái gì việc vào?”

Bình ca trong lời nói chữ ở trong này, tiếp tục trang cảm điếc cũng không được . Hàng Văn Trị đành phải lại ý đồ đi thuyết phục đối phương:“Ta thật là oan uổng Ta bị một nữ nhân cấp hại.”

“Ta tha!” Bình ca bỗng nhiên thay đổi sắc mặt,“Bị nữ nhân hại? Tiểu tử ngươi có phải hay không phạm hoa án?”

Hoa án chính là cưỡng gian, là ngục giam trung tối làm người ta trở trên đấng tội danh. Hắc tử vừa nghe Bình ca nói lời này, đi lên một cước liền đem Hàng Văn Trị gạt ngã trên mặt đất:“Ta nói yên lặng chút chút không chịu mở miệng, nguyên lai là hoa án!”

“Không, không phải.....” Hàng Văn Trị vội vàng biện bạch .

“Còn không phải? Nhìn ngươi tiểu tử như vậy nương, ta đã sớm đoán được.” Tiểu Thuận bày ra sau Gia Cát Lượng phái nhĩ, tròn mắt vòng vo hai chuyển lại phân tích nói,“Còn cấp phán cái không hèn, ngươi nha khẳng định tai họa ấu nữ!”

“Thực mẹ nó không phải nhân!” Hắc tử càng nói càng khí, chân càng không ngừng hướng Hàng Văn Trị trên người tiếp đón. Người sau một bên quay cuồng tránh né, một bên hãy còn ở cãi lại:“Không..... Ta thật sự, oan uổng.....” Nhưng rất nhanh Tiểu Thuận cùng A Sơn cũng gia nhập chiến đoàn, hắc tử đến nơi nào, một đôi song thối chân liền theo tới nơi nào, đá hắc tử liền nói cũng nói không đều toàn .

Xuất phát từ tự vệ bản năng, Hàng Văn Trị cuộn lại thân thể, song chưởng ở trước ngực lung tung che , ngẫu nhiên vây quanh trong lúc đó lại bắt được một cái cẳng chân. Vừa vặn lúc này hắc tử cái ót vừa nặng trọng địa đã trúng một chút, hắc tử đau bất quá, nín thở thân thể vừa lật, đem trong lòng cái kia chân chủ nhân cũng cùng hao xuống giường.

“Còn dám hoàn thù?!” Bị ôm lấy nhân đúng là Tiểu Thuận, hắc tử hỏn hển giãy dụa , nhưng rất nhanh hai cái đùi đều bị ôm lấy, ngược lại ngã ngồi ở tại thượng.

“Muốn điên a!” Bình ca hung tợn mắng, thấu tiến lên một cước đá vào Hàng Văn Trị eo thượng, người sau lập tức cung thành một cái con tôm, hai cái cánh tay gấp ở nách hạ, rốt cuộc không thể động đậy.

Tiểu Thuận đứng lên, phát tiết bàn lại đập vài chân. Hàng Văn Trị chính là kêu rên , liên ngăn cản khí lực đều không có .

“Nhìn không ra tiểu tử này còn đỉnh trà.” Hắc tử cũng đứng dậy bỏ hai chân, sau đó hỏi,“Bình ca, hiện tại thể nào chính?”

Bình ca hướng đầu giường nhất dựa vào, không biết theo thể nào lấy ra điều thuốc điểm đứng lên, hắc liếc mắt nhìn thượng Hàng Văn Trị, phun ra vòng khói nói:“Đã là hoa án, vậy cho hắc gật rửa đi.”

Hắc tử ứng thanh:“Đi lặc!” A Sơn cùng Tiểu Thuận cũng ngằm hiểu, ba người nâng lên Hàng Văn Trị, hướng toilet phương hướng đi đến.

Hàng Văn Trị lặc bộ đã trúng Bình ca một quyền sau, hồi lâu mới chậm rãi hoãn qua khí đến. Nỗ lực trợn mắt vừa thấy, chỉ thấy chính mình đã bị ném vào toilet lạnh lẽo trên sàn, hắc tử cùng A Sơn nhún thân thể hắc, Tiểu Thuận lại bắt tay tìm được hắc bên hông hiểu biết hắc quần.

“Các ngươi làm gì?” Hàng Văn Trị khí nhục công tâm, lặc lặc thân thể quát hỏi nói. Nhưng hắc lại có thể nào kháng qua ba cái hung đồ hợp lực? Hết thấy gãy dựa đều chính là phí công. Tiểu Thuận dặt hắc trong ngoài quần, bỗng chốc tất cả đều bóc xuống dưới.

Hàng Văn Trị chỉ cảm thấy hạ thể chột lạnh, biết chính mình tối giấu kín bộ vị đã lộ lồ ở trước mặt mọi người. Tuy rằng đều là nam nhân, nhưng như vậy vô cùng nhục nhã chung làm người ta không thể chịu đựng được, hắc cái gì cũng cố không lên , bứt lên cổ họng bắt đầu mắng:“Các ngươi này bang hỗn đản! Lưu manh!”

Bình ca ở toilet ngoại nhú mày:“Nói nhỏ chút, đừng đem quần giáo đưa tới .”

A Sơn thuận tay xả đoàn thối khăn lau nhét vào Hàng Văn Trị miệng, người sau mắng biến thành nặng nề “Ô ô” Thanh.

“Gọi ngươi tiểu tử không thành thật! Hôm nay ca vài cái giúp ngươi gật rửa sạch sẽ, làm cho ngươi một lần nữa làm người.” Thuận tử vừa nói, một bên theo bờ hồ nắm lên một phen giặt quần áo phần, lung tung mấy đem mặt ở tại Hàng Văn Trị hạ bộ. Hàng Văn Trị cảm giác được gốc rễ thượng truyền đến nóng bỏng cảm giác, vừa sợ vừa giận, hai cái chân giống gió ngược xe giống như loạn đặng đứng lên. Tiểu Thuận một cái chưa chuẩn bị, nhưng lại bị đập cái té ngã.

Hắc tử xung A Sơn bữu môi nói:“Người đi qua đem hắc chân ôm lấy.” Chính hắc tử đem hai tay sáp đến Hàng Văn Trị nách hạ, phản lưng đối phương hai tay, khống chế được hắc tử nửa người trên. A Sơn liền dọn ra thủ đến, thừa dịp Hàng Văn Trị nghỉ xả hơi làm nhẽ, mạnh đem hắc tử hai chân ôm lấy, gắt gao nhấn ở tại thượng.

Tiểu Thuận liền lại không có hậu cố chi ưu, hắc tử chạy đến bờ hồ thượng, ở một đồng súc miệng chén lý phiên tìm cái gì.

“Dùng ta , ta kia can tâm, mao cứng rắn!” Hắc tử nhe răng cười nói.

Tiểu Thuận xoay người lại, trong tay đã hơn can bàn chải đánh răng. Hàng Văn Trị ần ần đoán được cái gì, hắc tử hoảng sợ muôn dạng mở to hai mắt nhìn, trong miệng phát ra nặng nề gào thét.

Tiểu Thuận giơ bàn chải đánh răng ngồi tiến lên:“Nãi nãi , nhường tiểu gia hảo hảo rình rập người này hai lượng lạn thịt.” Nói chuyện, hắc tử dùng tay trái bắt đem thủy, đem Hàng Văn Trị đứng quần lý giặt quần áo phần mặt khai, sau đó tay phải bàn chải đánh răng liền thân đi qua, không đầu không đuôi một trận loạn thống.

Một trận thấu xương lạt đau thẳng nhập nội tâm, cùng với chùng lầy làm người ta hồng mắt khuất nhục. Hàng Văn Trị gắt gao cắn miệng phá khăn lau, hai hàng nước mắt theo khóe mắt tràn mi mà ra.

Như vậy thể xác và tinh thần tra tấn làm Hàng Văn Trị hoàn toàn đánh mất thời gian khái niệm, hắc tử cảm giác chính mình ở trải qua một cái dài dòng thể kỷ, thẳng đến một thanh âm ở cửa toilet ồ ào đứng lên:“Ta nói các người làm bậy đẳng gì đâu?”

Tiểu Thuận dừng tay hướng phía sau nhìn lại, nói chuyện cũng là Đỗ Minh Cường, hắc tử mở to mắt nhập nhèm mắt buồn ngủ, như là vừa mới bị đánh thức dường như.

“Có người chuyện gì? Lăn đi qua một bên!” Hắc tử đề nặng thanh âm, ngữ khí lại dị thường hung hãn.

Đỗ Minh Cường lại ngạnh cổ nhất quyết không tha:“Thế nào không chuyện của ta? Ngày mai còn phải vội xuất công đâu, các người còn nhường không nhường nhân ngủ?”

“Người đại gia , thành tâm là đi?” Hắc tử đã sớm xem đối phương khó chịu , giờ phút này rốt cuộc kiềm chế không được, một cái cất bước vọt tới đối phương trước mặt, thân thủ mãnh liệt đẩy một phen.

Đỗ Minh Cường bị đẩy cái lão đảo, hắn giúp đỡ đem tường mới miễn cưỡng đứng lại, đồng thời động gào to hô kêu đứng lên:“Ai, người thế nào tùy tiện đánh người?”

Hắc tử còn muốn tiến lên, lại nghe có người ở buồng trong phương hướng nói:“Không sai biệt lắm , ngủ đi.”

Nói chuyện đúng là Bình ca, hắc tử liền cũng không dám lại tát đá hậu. Đúng lúc này, trong nhà vệ sinh bỗng nhiên lại nổi lên một trận xôn xao, hắc tử còn chưa có tới kịp xoay người đã bị nhân một chút phá khai, tập trung nhìn vào, nguyên lai là Hàng Văn Trị tránh thoát không chế, chính mất mạng về phía giám thất cửa sắt chỗ phóng đi.

“Mau bắt lấy hắn!” Bình ca theo trên giường nhảy dựng lên. Hắc tử như ở trong mộng mới tỉnh, muốn ngăn lại nơi nào còn kịp? Hàng Văn Trị sớm vọt tới phía sau cửa, miệng phá khăn lau cũng bị kéo, hắn bắt lấy hai căn lưới sắt lan, đem đầu kiệt lực hướng ngoài cửa thân đi, đồng thời xả thẳng cổ họng tê kêu đứng lên:“Cứu mạng a! Cứu mạng a!”

Này thê lương thanh âm mang theo khóc nức nở, ở trong đêm đen nghe qua thẳng như quỷ hào bình thường. Giám khu nội này vừa mới nằm xuống phạm nhân liền đi theo xôn xao đứng lên, có oán giận , có mắng , có đi theo ồn ào , loạn thành một đoàn.

“Người mẹ nó, trở về!” Hắc tử đuổi đi qua dùng cánh tay lắc trụ Hàng Văn Trị cổ, dùng sức đem hắn trở về kéo. Hàng Văn Trị dây thanh bị ngăn chặn, tiếng gọi âm ỉ liền bị nganh sinh sinh chặt đứt. Nhưng hắn hai tay giống kim sắt bình thường gắt gao khâu ở môn hàng rào thượng, khó có thể kéo động.

Tiểu Thuận cùng A Sơn giờ phút này cũng vọt tới toilet bên ngoài, vừa thấy này phó tư thế, A Sơn thấp giọng hô:“Đừng cùng hắn phân cao thấp , chạy nhanh lên giường!” Tiểu Thuận tắc không chút nào hàm hồ, rõ ràng xuy trượt đi thẳng hướng bên trong ốc chạy đi, hắn chỗ nằm ở Bình ca phía trên, hướng lên trên đi thời điểm bị Bình ca hung hăng đập một cước.

“Liền người chạy đến mau, nãi nãi ba người chế không được một cái tiêu bạch kiểm!” Bình ca oán hận mắng một câu, hắn này một cước chính đá vào Tiểu Thuận hạ bộ, người sau đau đến thẳng nhếch miệng, nhưng lại không dám phản bác gì, chỉ có thể sàu mi khổ kiểm lần đến trên giường.

Hắc tử biết nửa khắc hơn hội tha bất động Hàng Văn Trị, liền cũng buông tha cho , nói tay hướng chính mình chỗ

nằm chạy tới. Hắc cùng A Sơn cùng chung một trương song nhân giường, A Sơn ở thượng, hắc tử tắc chiếm cứ trương đối thoải mái hạ phò.

Hàng Văn Trị mất đi rồi trời buộc, liền càng thêm mất mạng kêu to đứng lên. Cách đó không xa Đỗ Minh Cường cười khổ lắc đầu, cũng trèo lên chính mình chỗ nằm. Cơ hồ ở hắc lên giường đồng thời, giám khu nội đèn huỳnh quang đột nhiên tắt cả đều sáng đứng lên, đem trong trong ngoài ngoài chiếu giống như ban ngày bình thường. Bình ca đám người đều ở trên giường ngồi dậy, bày ra một bộ mờ mịt vô tội thần thái nhìn về phía an trí ở trên cửa sắt phương theo dõi camera.

Ngọn đèn nhường Hàng Văn Trị khẩn trương cảm xúc cũng phải đến giảm bớt, hắc đình chi la lên, lập tức lại ý thức được chính mình vẫn cứ quang hạ thân, vội vàng xoay người trước đem quần nói ra đứng lên.

“424 giám thất, sao lại thế này?!” Nghiêm khắc hô quát thanh rất nhanh ở giám bên trong vang lên. Hàng Văn Trị mờ mịt ngẩng đầu, tìm nửa ngày mới nhìn đến buồng trong dựa vào thông gió cửa sổ địa phương chứa một cái khuếch đại âm thanh loa, quần giáo thanh âm đúng là theo nơi đó truyền đến .

Kia loa vị trí cách Tiểu Thuận chỗ nằm nhất tiếp cận, mà người sau đã linh hoạt thấu tiến lên đi, đối với loa bên cạnh Mike khẩu nói:“Bảo cáo quản giáo. Này tân thu không phục chính phủ, kháng cự cải tạo, hắc nói chính mình là oan uổng , kêu cứu mạng đâu!”

“Không..... Không phải!” Hàng Văn Trị thì thào vì chính mình cãi lại , nhưng là hắc thanh âm ký tiểu, khoảng cách Mike khẩu lại quá xa, đối phương căn bản liên nghe đều nghe không được.

Quản giáo không có nói cái gì nữa, loa tựa hồ cũng đóng cửa , chính là ngọn đèn vẫn cứ lạng , này khiến cho khác giám thất các phạm nhân lại một trận oán giận.

Hàng Văn Trị lẳng lẳng đứng ở cửa khẩu, tiếp tục kêu cũng không phải, giải thích cũng không phải, hắc mờ mịt liêm liêm môi, không biết chính mình còn có thể làm chút cái gì.

“Yên tĩnh!” Quát lớn thanh lại vang lên, cũng là theo dõi thất quần giáo xuất hiện tại giám thất khu. Tùy theo mà đến còn có điện côn đánh ở trên cửa sắt “Đang đang đang” tiếng vang, này tiếng vang tràn ngập uy hiếp lực, tương ứng giám thất các phạm nhân lập tức yên lặng xuống dưới.

“Hắc, đến !” Tiểu Thuận xung Hàng Văn Trị xấu xa cười. Hắc tử tắc chỉ vào tà đối diện thượng phò Đỗ Minh

Cường, nhìn môi uy hiếp nói:“Tiểu tử, ta cảnh cáo ngươi, một hồi đừng nói lung tung nói!”

Đỗ Minh Cường giả câm vờ điếc không đáp đối phương trà.

Tiếng bước chân càng ngày càng gần, nghe qua dồn dập mà lại lo lắng. Một lát sau, trách nhiệm quản giáo xuất hiện tại 424 giám thất cửa sắt ngoại, hần phía sau còn đi theo hai cái thân cao mã đại địa ngục cảnh.

“Vừa rồi là ngươi kêu cứu mạng?” Gặp Hàng Văn Trị vẫn cứ ở phía sau cửa đứng, quản giáo liền mặt trầm xuống hỏi một câu.

Hàng Văn Trị vội vàng thân thủ chỉ hướng bên trong ốc phương hướng:“Bọn họ..... Bọn họ vài cái khi dễ ta!”

Hắc tử Tiểu Thuận dám người lập tức trở mặt bác bỏ đứng lên:

“Ai, ngươi nói bậy bạ gì đó đâu?”

“Ai khi dễ ngươi?”

.....

“Các ngươi đều đừng nói chuyện.” Quản giáo tròn mắt ở giám bên trong quét một vòng, rất nhanh tìm được giải quyết vấn đề mấu chốt. Hần dùng điện côn chỉ chỉ không đếm xỉa đến Đỗ Minh Cường, nói:“Ngươi tới nói nói, sao lại thế này?”

Hàng Văn Trị chờ mong xem Đỗ Minh Cường, trông cậy vào đối phương có thể bang chính mình nói vài câu. Khả Đỗ Minh Cường lại nhăn nghiêm mặt, một bộ còn buồn ngủ bộ dáng:“Ta nào biết nói sao hồi sự? Ta sáng sớm liền đang ngủ.”

Hàng Văn Trị không nghĩ tới đối phương như vậy trả lời, sốt ruột kêu đứng lên:“Ngay từ đầu ngươi là ở ngủ, khả sau này sự tình ngươi rõ ràng thấy a!”

“Được rồi được rồi!” Quân giáo cảm thấy loại này đơn phương thuyết minh không hề ý nghĩa, hắn đánh gãy Hàng Văn Trị trong lời nói, hỏi ngược lại:“Bọn họ thế nào khi dễ ngươi?” Đồng thời ánh mắt của hắn ở đối phương trên người cẩn thận đánh giá, nhưng cũng không có tìm được ấu đả lưu lại vết thương.

“Bọn họ..... Bọn họ.....” Hàng Văn Trị mặt đỏ lên, lúc trước gặp được thật sự qua cho sỉ nhục, hắn ấp a ấp úng , nhất thời nói không nên lời.

Quân giáo nhíu mày, trong ánh mắt dần dần hiện ra nghi ngờ thần sắc.

Bình ca đánh giá thời cơ thích hợp , liền đứng dậy nói:“Báo cáo quân giáo. Đây tân thu chính là không phục chính phủ phán quyết, phi nói chính mình là oan uổng . Tắt đèn cũng không chịu đi ngủ. Hắc tử là hù dọa hắn hai câu, nhưng tuyệt đối không hề động thủ đánh hắn.”

Hắc tử lập tức đứng lên phối hợp:“Báo cáo quân giáo. Mắng chửi người là của ta không đối, ta kiểm điểm..... Bất quá người này hơn nửa đêm kêu oan, chẳng những công kích chính phủ, còn ảnh hưởng người khác nghỉ ngơi, ta thật sự là xem bất quá đi.....”

“Nga?” Quân giáo ánh mắt lạnh lùng chăm chú vào Hàng Văn Trị trên người,“Ngươi cảm thấy chính mình oan uổng ?”

Hàng Văn Trị cắn cắn môi, vấn đề này tựa hồ can hệ đến nhân cách của hắn điểm máu chót, cho nên hắn vô luận như thế nào cũng không chịu nhả ra.

“Là..... Ta là bị oan uổng , đừng hãm hại !” Hắn cầm cổ họng lại vô cùng kiên định hồi đáp.

Quân giáo “Hắc” nở nụ cười:“Thì phải là chính phủ sai lầm rồi, pháp luật sai lầm rồi?” Vừa nói, hắn một bên đào chìa khóa mở ra giám thất cửa sắt, đi thông thả đến Hàng Văn Trị trước mặt.

Hàng Văn Trị cảm giác được tình thế không đối, vừa định muốn giải thích vài câu:“Không phải chính phủ lỗi, là cái kia nữ nhân.....” Hắn trong lời nói chỉ nói một nửa, bỗng nhiên cảm thấy thân thể nhất ma, cả người không chịu khống chế run rẩy đứng lên.

Quản giáo điện côn chính trực ở Hàng Văn Trị bên hông, cường đại điện lưu nháy mắt đem hắc đánh bại ở .

“Nhân không làm, ngươi càng muốn thành quý!” Quản giáo nổi giận đùng đùng mắng, “Này ký hiệu bên trong hung , hoạt , ta cái dạng gì chưa thấy qua? Ngay đầu tiên tiến vào ngươi liền dám kháng cự cái tạo, làm từ a ngươi?”

Hàng Văn Trị xụi lơ thân thể, ánh mắt tuyệt vọng mà vừa buồn mát, nhưng hắc hầy còn rắn rãnh, thì thào nói: “Oan uổng..... Ta oan uổng!”

“Không phục phán quyết ngươi có thể kháng án a! Đều đưa đến ký hiệu lý còn kêu cái gì?” Quản giáo không kiên nhẫn than thở , lười lại quan tâm này không thể nói lý tên. Sau đó hắc lại bước đi đến hắc tử trước mặt, khiển trách: “Có người quá nhiều giám sát trật tự, ngươi có thể hướng quản giáo báo cáo. Ai cho ngươi quyền lực mắng chửi người ? Ngươi có phải hay không cho rằng chính mình là lão phạm nhân, là có thể tài trí hơn người?”

“Báo cáo quản giáo: Không dám!” Hắc tử đứng thẳng tắp lấy chỉ ra cung kính, “Ta chính là tì khí nóng nảy điếm, xem không được gì oai phong tà khí!”

“Ngươi tì khí cấp, ta tì khí còn cấp đâu!” Quản giáo huy khởi trong tay điện côn, làm ra đe dọa tư thái.

“Báo cáo quản giáo, ta đã biết sai rồi. Thỉnh quản giáo tỉnh điện.” Hắc tử nghiêm trang lớn tiếng nói.

Quản giáo bị đập nhất nhạc: “Ngươi thái độ đồ không sai. Sớm có này giác ngộ, làm gì phí lớn như vậy sự? Này tân thu, các ngươi mới hảo hảo khai đạo khai đạo hắc, phải giúp trợ hắc, mang theo hắc cộng đồng tiến bộ.”

“Ngài yên tâm đi.” Bình ca lại vừa đứng đứng dậy, “Ta hướng chính phủ cam đoan: 424 giám sát tuyệt đối sẽ không ra lại nhiễu loạn.”

Quản giáo vừa lòng gật gật đầu, lại lườm Hàng Văn Trị liếc mắt một cái, sau đó liền hướng về giám bên ngoài đi đến. Hàng Văn Trị nỗ lực theo đi trên đất đứng lên, thần sắc bị thương lại không rên một tiếng -- hắc biết giờ phút này nói cái gì nữa đều không hữu dụng .

Giám thất cửa sắt một lần nữa lạc khóa, quản giáo tiếng bước chân dần dần đi xa, không lâu sau, đèn huỳnh quang cũng dập tắt, giám khu một lần nữa lâm vào một mảnh bóng đêm bên trong. Mà Hàng Văn Trị cứ như vậy yên lặng đứng, mặc cho khôn cùng hắc ám đem chính mình triệt để bao phủ.

“Mất kính, người chờ xem. Đã chúng ta như vậy hữu duyên, ca vài cái nhất định cùng người ngoạn đến cùng.” Hoảng hốt trung tựa hồ nghe gặp Tiểu Thuận thanh âm, lỗ mãng ngữ khí làm Hàng Văn Trị lại nghĩ tới vừa mới gặp qua lãng nhục.

“Được. Hôm nay đều ngủ đi, thời gian còn dài đâu.” Bình ca đi theo lên tiếng.

Đúng vậy. Thời gian còn dài đâu..... Bộ dạng làm người ta vọng không đến giới hạn. Hàng Văn Trị suy sụp đổ ngòi ở chính mình chỗ nằm thượng, thật lâu sau sau, theo hấn chỗ vị trí ẩn ẩn truyền ra bị đè nén khóc nước mắt thanh.

Bình ca đám người sớm cảm thấy mỹ mãn ngủ. Chỉ có thượng phó Đỗ Minh Cường tựa hồ hơi hơi khẽ thờ dài một chút, bất quá hấn cũng chỉ là phiên cái thân, lập tức liền lại nhắm hai mắt lại.....

Không biết qua bao lâu -- có lẽ đã đến ngày thứ hai rạng sáng thời gian. Dù sao bóng đêm đã cực kì sâu nặng, toàn bộ giám khu nội yên tĩnh một mảnh, nghe không được nửa điểm tiếng người.

Tiểu Thuận ngủ tiền cùng vài cái đại ca đánh phốc khắc, bị quán vài chén bạch thủy. Hiện tại đang ngủ say, bụng phía dưới cũng không không chịu thua kém não trưởng lên đến. Nước tiểu ý một khi bắt đầu nảy sinh liền rút cuộc không chế không được, hấn đành phải dày xuống giường, một đường nghiêng lệch hướng về toilet đi đến.

Theo cửa sổ thấu vào ánh trăng quải không xong loan, cảnh này khiến toilet nội có vẻ càng hắc ám. Cũng may bình nước tiểu chỗ vị trí sớm hiểu rõ cùng Tiểu Thuận trong lòng, hấn đánh cái đại đại ngáp sau, rõ ràng nhắm mắt lại bằng cảm giác tiếp tục đi trước.

Đột nhiên dưới chân bị kiềm hãm, như là bị cái gì vậy cấp phản một chút. Tiểu Thuận kinh ngạc cúi đầu, đã thấy bình nước tiểu tiền nằm ngang một cái đen tuyền bóng người. Này ngoài ý muốn phát hiện nhường hấn tâm cả kinh, buồn ngủ ở nháy mắt tán đi thất bát phân.

“Ai nha? Nằm này gì chứ đâu?” Hấn động gào to hô nhượng lên.

Tiểu Thuận xuống giường thời điểm Bình ca liền tỉnh, hiện tại lại nghe thấy đối phương ồn ào, cái thứ nhất liền tiếp lời hỏi:“Như thế nào?”

“Thượng nằm cá nhân.” Tiểu Thuận vừa nói một bên đem thân mình tìm được toilet ngoại xem xét xem xét, đã thấy cửa hạ phô giường là không , hấn lập tức cấp ra phán đoán,“Hình như là mất kính.”

“Làm cái gì đâu?” Bình ca không kiên nhẫn tát miệng,“Đừng âm ỹ lão tử ngủ!”

“Đứng lên đứng lên!” Tiểu Thuận đi trở về đá thượng người nọ hai chân, nhưng này nhân lại mềm nhũn không hề phản ứng. Tiểu Thuận có chút điềm xấu dự cảm, thanh âm cũng hoảng,“Bình ca, ngươi đi lại nhìn xem đi..... Giống như không quá thích hợp!”

Bình ca cũng không có buồn ngủ, hấn hùng hùng hổ hổ xuống giường, thuận tay sờ soạng cái bật lửa mang theo. Đợi đến toilet sau, liền “Phách” một chút đánh hỏa, chiếu sáng giám bên trong này nho nhỏ góc.

Đã thấy bình nước tiểu biên quả nhiên cuộn tròn một người, theo thân hình xem ra đúng là hôm nay vừa mới nhập giám Hàng Văn Trị. Hấn cúi người lao xuống, một bàn tay cúi ở bình nước tiểu lý, vẫn không nhúc nhích nằm sấp .

Tiểu Thuận ngồi xổm xuống, đề sát vào Hàng Văn Trị tinh tế quan sát, ở chưa quyết định trong ánh lửa, đã thấy nhất lữ hắc ám sắc chất lỏng đang từ Hàng Văn Trị cổ tay bộ chảy xuôi xuất ra, theo bình nước tiểu tri vách tường mạn vào xếp ô khẩu nội.

Tiểu Thuận thân thủ dò xét thám kìa chất lỏng, chỉ cảm thấy trù ngắc ngắc còn mang theo mùi. Hấn đương nhiên biết đó là cái gì, lập tức kinh hoàng thất thổ kêu đứng lên:“Mẹ ta ai! Huyết!”

“Hoảng cái gì!” Bình ca xích Tiểu Thuận một câu, chính mình tắc cấp tốc thôi lui đến toilet ngoại. Tiểu Thuận cũng ý thức được cái gì, vội vàng đi theo chạy xuất ra.

“Như thế nào, Bình ca?” Hắc tử ngồi ở trên giường hỏi, hấn thoát nhìn vừa mới bị đánh thức. Đồng thời ngủ ở thượng phô A Sơn cùng Đỗ Minh Cường cũng đều ngồi dậy.

“Ta thao, chết người!” Tiểu Thuận bật thốt lên nói, hắc tử cùng A Sơn liền đều lấp bấp kinh hãi.

Bình ca đổ còn trần được, hấn vẩy vẩy tay:“Đừng hoảng hốt, việc này cùng chúng ta không quan hệ. Tiểu Thuận, chạy nhanh báo cáo quản giáo!”

Tiểu Thuận “Vèo vèo” đi đến chính mình chỗ nằm thượng, ấn xuống loa bên cạnh gọi chốt mở. Rất nhanh đôi giảng hệ thống liền bị chuyển được, quản giáo thanh âm truyền đến:“424 giám thất, lại như thế nào?”

“Báo cáo quản giáo: Chết người! Tân thu kia tiểu tử đã chết!” Tiểu Thuận nơm nớp lo sợ hội báo , mà hấn giọng nói chưa lạc, toàn bộ giám khu ngọn đèn lại lại sáng đứng lên.

Bình ca đám người sớm trở lại chính mình chỗ nằm ngồi hảo, Đỗ Minh Cường lại một cái xoay người nhảy xuống giường, lập tức chui vào trong nhà vệ sinh. Một lát sau, mọi người nghe được hấn tiếng la:“Nhân còn chưa có chết đâu, đều đi lại giúp đỡ một chút!”

“Không chết?” Tiểu Thuận nhẹ nhàng thở ra, cấp rống rống xuống giường nghĩ tới đi xem. Đi đến cửa toilet khi, hấn bỗng nhiên ý thức được Bình ca bọn người không có nhúc nhích, liền lại dừng lại cước bộ quay đầu trương liếc mắt một cái.

“Ngốc bức, có người chuyện gì?” Hắc tử khinh thường ôm lấy ánh mắt,“Chớ chọc một thân xui xẻo.”

Tiểu Thuận minh bạch hắc tử ý tứ, bất quá trên tay hấn đã dính huyết, này xui xẻo là muốn bỏ cũng không xong . Nghĩ vậy tằng, hấn chỉ có thể cứng rắn ngẩng đầu lên da lại đi vào toilet. Đã thấy Đỗ Minh Cường đã đem Hàng Văn Trị đổ máu cánh tay theo bình nước tiểu lý nhật xuất ra, hơn nữa đề lại đôi phương cổ tay động mạch. Mà người sau chính nhắm chặt hai mắt, sắc mặt tái nhợt, không hề thần chí.

Nhìn thấy Tiểu Thuận tiến vào, Đỗ Minh Cường vội vàng vẩy vẩy tay:“Mau, tìm khối khăn lau cho ta!”

Tiểu Thuận nhặt lên thượng khăn lau ném qua, kia đứng là trước đây hấn tra tấn Hàng Văn Trị khi nhét vào qua đôi phương miệng kia khối.

Đỗ Minh Cường đem khăn lau xả thành điều, ở Hàng Văn Trị khuỷu tay chỗ đánh kết, sau đó lại chặt chẽ trát từ. Người sau cổ tay bộ có một tua nhỏ miệng vết thương, giờ phút này huyết lưu chiếm được hữu hiệu ngăn chặn.

Giám thất cửa sắt bị rầm mở ra, theo một trận dồn dập tiếng bước chân, trách nhiệm quản giáo xuất hiện tại trong nhà vệ sinh.

“Sao lại thế này?” Nhìn đến trước mắt tình hình, quản giáo mày nhăn thành hai đồng hóa không ra đại ngật đáp.

“Là tự sát. Dùng mắt kính phiến cắt --” Đỗ Minh Cường vừa nói một bên chỉ chỉ bình nước tiểu bàng mấy khối dính vết máu thủy tinh mảnh nhỏ, “-- huyết vào bình nước tiểu lý, không biết chảy bao nhiêu. Bất quá theo thể sắc đi lên xem, hẳn là không có sinh mệnh nguy hiểm.”

Quản giáo vẫy vẫy tay: “Chạy nhanh đem nhân đưa đến phòng y tế!” Hai cái người hầu cảnh ngục lập tức đi lên phía trước đến, nâng lên Hàng Văn Trị thân thể.

“đem tay hấn giơ lên, cao hơn đỉnh đầu.” Đỗ Minh Cường ở một bên chỉ điểm nói.

“Người biết cấp cứu?” Quản giáo nheo lại mắt hỏi hẳn.

Đỗ Minh Cường gật gật đầu: “Biết một điểm.”

“Vậy người đi theo giúp đỡ một chút.” Quản giáo tiếp đón một tiếng, sau đó hấn lại quét tảo trong phòng khác tù phạm, “Các người vài cái thành thành thật thật ngốc, ngày mai đừng xuất công, chờ đợi hồi!”

Cứng rắn lược hạ những lời này sau, quản giáo cùng Đỗ Minh Cường đám người liền vội vàng chỉ huy cứu giúp đi. Liền đem 424 giám thất những người khác viên lại khóa ở tại nhỏ hẹp thiết trong phòng.

Tai nghe rồi ren tiếng bước chân dần dần đi xa, Tiểu Thuận lau đem trên trán mồ hôi, lòng còn sợ hãi nói: “Dựa vào, may mắn không chết, này muốn chết thật đúng là nói không rõ.”

“Tiểu tử người ngốc a?” Hắc tử thối hấn một câu, “Đã chết mới bớt lo đâu, chúng ta lại không chạm vào hấn.”

Tiểu Thuận nuốt nước miếng, âm thầm cộng lại: Người nhưng là không chạm vào, ta ở hiện trường đó là dấu chân vân tay gì cũng chưa kéo hạ -- thật sự là đứng nói chuyện không thất lung đau. Bất quá này đó từ hấn cũng ngay tại trong lòng nói thầm nói thầm, không dám nói ra.

“Bây giờ còn thật sự là phiền toái.....” Bình ca cũng nhíu mày, “Một hồi tương đầu khẳng định chạy tới, chờ mắt kính tỉnh, đem phía trước sự tình vừa nói, kia khả quá sức .”

Nhất tưởng đến giám khu Trương đội trưởng đèn pin, Tiểu Thuận lập tức lộ ra khuôn mặt u sầu. Lúc trước tra tấn Hàng Văn Trị thời điểm chúc hấn tối tích cực, hơn nữa hấn cũng biết, một khi sự tình bị thông xuất ra, trong phòng các vị đại ca khẳng định sẽ đem chính mình thôi ở phía trước gánh trách nhiệm, đến lúc đó thật đúng là muốn ăn không xong đầu đi rồi. Bất quá sầu lo rất nhiều, hấn cũng ôm chút may mắn: “Mắt kính cũng không dám nói bừa đi? Hấn muốn nói , chúng ta về sau còn không chinh từ hấn?”

A Sơn lắc đầu: “Mắt kính còn chưa có bị loét bình đầu.”

Tiểu Thuận trong lòng một trận uể oải, hấn mình bạch A Sơn ý tứ: Ngủ tiền bọn họ vài cái ép buộc Hàng Văn Trị, người sau khả luôn luôn không có chịu phục. Nhân gia lúc đó liền bôi cửa sắt hô to “Cứu mạng”, may mắn Bình ca cùng hắc tử trình diễn hảo, mới đem cái kia hồ đồ quân giáo cấp đổi phó đi qua. Hiện tại Hàng Văn Trị bị đưa đến phòng y tế, lại muốn nói gì bọn họ cũng vô pháp ngăn cản. Huống hồ Trương Hải Phong là cái dạng gì nhân vật? Việc này hơn phân nửa muốn không thể gạt được đi.

“Mẹ , muốn ta nói, đều lại cái kia Đỗ Minh Cường!” Hắc tử oán hận oán giận mở, “Nếu không là hấn vương bạn, ca vài cái còn không sớm đem mắt kính cấp thu thập ?”

Thuận tử vỗ tay một cái: “Thật sự là a! Chúng ta thăm mắt kính thời điểm, chính là tiểu tử này vương chân vương tay, kết quả nhường mắt kính tạc bao. Này hội mắt kính tìm chết đi, hấn lại đem nhân cấp cứu. Chờ mắt kính cấp trưng phía trước sau vừa nói, hấn khả mỹ , chỉ cấp ta ca vài cái nước tiểu một thân tao.”

Gặp có người phụ họa chính mình, hắc tử liền càng thêm hăng hái, chủ sự cây bản kêu gào nói: “Nên đem kia tiểu tử một khối thu thập .”

A Sơn cũng nói: “Tiểu tử này là phải làm. Bằng không này trong phòng không yên ổn a.” Vừa nói, hấn một bên giương mắt nhìn Bình ca thái độ.

Bình ca điểm xưa nay yên, tiến đến bên miệng thật sâu hút khẩu, tạm thời không có tỏ thái độ.

“Ta đã sớm muốn làm hấn !” Hắc tử có chút kiềm chế không được, mang theo oán giận ngữ khí nói, “Được vài lần không đều là Bình ca ở bên trong chống đỡ sao?”

“Các ngươi vài cái nhìn xem thiên a.” Bình ca phun ra một chuỗi thật dài vòng khói, trầm mặc một lát sau lại nói, “Người này cũng không hảo chạm vào.”

Hắc tử khinh thường nhướng mắt: “Có cái gì không tốt chạm vào ? Không phải là cái năm năm phạm sao, có thể có bao lớn cái lượng?”

Bình ca vươn tay trái ngón trỏ xung hắc tử điểm điểm: “Vấn đề liền ở trong này.”

Hắc tử tê mảy, không nghĩ ra trong đó tình huống, một bên A Sơn nhưng là trầm ngâm đứng lên, như là phẩm ra chút tư vị.

Lại nghe Bình ca còn nói thêm: “Tứ trung đội là cái gì địa phương, này không cần ta nói đi.”

“Trọng giám khu a, toàn thị tối ác phạm nhân đều ở chỗ này tập trung đâu.” Hắc Tử Dương đầu, còn giống như đinh tự hào bộ dáng.

“Ân, chúng ta đây này giám khu, cùng khác giám khu có cái gì bất đồng?”

“Kia đã có thể thăm” Hắc tử a nhếch miệng, bật ra một câu vè thuận miệng đến, “Tứ trung đội, Quỷ Kiến Sầu, trương đầu, mộ phần, viên đạn đầu.”

Câu này vè thuận miệng đúng là ở tỉnh thành ngục giam quảng vì truyền lưu hải ngữ. Tù phạm nhóm dùng đến đây miêu tả tứ trung đội nhất “Đáng sợ” tam chuyện: Trương đầu, tức chỉ giám khu thủ đoạn mạnh mẽ đội trưởng Trương Hải Phong; Mộ phần, chỉ là giống phần mộ giống nhau kín không kê hở giám xá đại lâu; Viên đạn đầu, còn lại là nói tứ trung đội giam giữ đều là trọng phạm, trong đó không ít người vẫn là chờ ăn “Viên đạn đầu” tử tù.

“Tứ trung đội, Quý Kiến Sầu.....” Bình ca có chút cảm khái thở dài, “Nói cho cùng a, hắc hắc, ta tại đây ‘Quý Kiến Sầu’ địa phương này người cũng có mười năm, Đỗ Minh Cường là ta nhìn thấy cái thứ nhất năm năm phạm. Các người ngẫm lại, người này nếu không phải cái lợi hại nhân vật, lại làm sao có thể bị nhốt tại nơi này?”

Hắc tử trong lòng vừa động, minh bạch Bình ca logic. Lấy Đỗ Minh Cường thời hạn thi hành án hoàn toàn không tư cách vào trọng giám khu, khả hắc lại cố tình bị đóng tiến vào, này bất chính thuyết minh hắc là một cái chân chính nguy hiểm phần tử, cần phải dựa vào người người nghe thấy sắc biến “Quý Kiến Sầu” Tứ trung đội tài năng chế trụ hắc đi?

Tuy rằng nghĩ thông suốt tầng này quan hệ, nhưng hắc tử nhưng không phục nhuyển, hắc ngược lại “Hừ” một tiếng: “Cho dù tiểu tử này thật sự là cái cứng rắn trà lại thế nào? Ta hắc tử sợ qua ai? Mẹ, hắc nếu thức thời, ta còn cho hắc ba phần mặt mũi; Dám theo ta tặc thứ, ta giống nhau tiêu diệt hắc!”

Bình ca chọn khỏe miệng nhìn xem hắc tử, tựa hồ đối người sau ngoan kinh có chút thường thức, đồng thời hắc gật gật đầu nói: “Ta vốn cũng là ý tứ này. Tiểu tử này nhập giám thời điểm coi như nhu thuận, ca vài cái thăm hắc, hắc cũng đỉnh thành thật. Sau này mặc dù có điểm giả ngây giả dại, nhưng cơ bản quy củ đều còn bãi được, cho nên ta cũng mặc kệ hắc, đồ cái đại gia tường an vô sự. Bất quá hắc lần này đã có thể có chút vung lớn.....” Nói tới đây, Bình ca thanh âm dần dần trở nên trầm thấp, hắc dùng ngón cái cùng ngón trỏ dùng sức nhất chà xát, đem kia còn đang thiêu đốt tàn thuốc niếp thành bột phấn, sau đó lại cười lạnh nói, “Đã nói như vậy, chúng ta liền bồi hắc chơi một chút.”

Hắc tử nắm bắt nắm tay, hiện ra một bộ nóng lòng muốn thử hưng phấn thần sắc. Hắc đã ở này phần mộ bình thường giám thất trung ghen lâu lắm, chính cần tìm một cơ hội phát tiết một chút đâu.....

Trận này nghị luận trung tiêu điểm nhân vật Đỗ Minh Cường đối Bình ca đám người mưu đồ bí mật thượng không chút nào cho biết. Ở giám khu đại lâu một tầng phòng y tế lý, bác sĩ trực ban cấp Hàng Văn Trị làm đơn giản cầm máu xử lý sau, đề nghị đem đưa vào ngục giam phụ thuộc bệnh viện làm tiến thêm một bước trị liệu. Quản giáo không dám chậm trễ, mang theo đoàn người ra đại lâu, vừa vội vàng hướng bệnh viện phương hướng tiến đến.

Đỗ Minh Cường phụ trách gánh vác nhân sự không biết Hàng Văn Trị đi trước, bởi vì người sau thân thể gầy yếu, nhiệm vụ này với hắc mà nói cũng không có hết sức. Hắc một đường hô hấp không khí thanh tân, thỉnh thoảng còn ngẩng đầu nhìn xem sâu thăm trời sao, cảm thụ này khó được tự do hơi thở.

Chỉ tiếc này đoạn đi chung đường thật sự ngắn ngủi, ước chừng năm sáu phút sau, nhất trắng bốn tầng tiểu bạch lâu đã xuất hiện tại mọi người trước mặt. Giờ phút này chính trực rạng sáng thời gian, phóng tầm mắt hướng bốn phía nhìn lại, ngục giam tường cao nội một mảnh hắc ám, chỉ có này trắng tiểu lâu nội vẫn cứ ngọn đèn thông minh. Đỗ Minh Cường biết nơi này chính là ngục giam trung phụ thuộc bệnh viện.

Ngục giam bệnh viện không có đăng ký lưu trình, bệnh nhân nhập viện đều là tùy đến tùy trị. Mọi người đem Hàng Văn Trị đưa đến lầu hai ngoại khoa phòng bệnh, một cái trung niên ngục y đi lại hiểu biết tình huống sau, lập tức thủ an bày truyền máu công việc.

Phạm nhân nhập giám tài liệu trung xứng có kiểm tra sức khoẻ biểu, cho nên thực dễ dàng liền tra được Hàng Văn Trị xứng đôi nhóm máu, một phen bận rộn sau, một cái huyết túi bị liên tiếp ở Hàng Văn Trị tĩnh mạch máu thượng, sinh mệnh hi vọng theo máu cùng nhau lại lưu về tới bệnh giả trong cơ thể. Hàng Văn Trị sắc mặt dần dần hồng nhuận, hô hấp cũng trở nên vân trọng đứng lên.

“Không gì vấn đề lớn. Các người an bày cá nhân hãy chờ xem, chờ bệnh nhân tỉnh lại đến bảo ta.” Ngục y cấp trách nhiệm quản giáo tặng khóa thuốc an thần, sau đó liền cáo từ đi việc chính mình nhất quán sự tình .

Quản giáo nhẹ nhàng thở ra, mang theo thủ hạ cảnh ngục triệt tới cửa trù khôi yên đến. Đỗ Minh Cường tắc bồi hộ ở Hàng Văn Trị bên người, phụ trách quan sát người sau tình huống.

Mà Hàng Văn Trị khôi phục tốc độ xác minh ngục y lạc quan đoán trước: Quản giáo đám người một viên yên còn chưa có trù hoàn, hẳn đã chậm rãi mở mắt. Theo sau con mắt hắn lẳng đặng chuyển động , mơ hồ thấy rõ trước mắt tình hình.

“Ta..... Ta không có chết sao?” Hắn phun ra một ngụm trọc khí, âm đạm nói, kia thanh âm khinh như tơ nhện bình thường. Nói chuyện đồng thời, hắn thấy được ngồi ở bên người bản thân Đỗ Minh Cường.

Đỗ Minh Cường hướng về phía hắn không tiếng động nở nụ cười một chút, sau đó đè thấp thân thể, đem miệng ghé vào hắn bên tai nói chế nhạo nói:“Đó là một không có tự do địa phương, liên từ tự do cũng không có.”

Hàng Văn Trị bất đắc dĩ lắc đầu, không muốn lại trả lời thuyết phục cái gì. Đứng ở cửa khẩu quản giáo chú ý tới Đỗ Minh Cường hành động, hắn đem trù một nửa khói thuốc lung tung khắp diệt ở khung cửa thượng, một bên cất bước đi lại một bên hỏi:“Hắn tỉnh sao?”

Đỗ Minh Cường lại giống không nghe thấy quản giáo câu hỏi, chính là tiếp tục đối với Hàng Văn Trị thì thầm, mà lần này hắn ngữ khí trở nên cực kì trịnh trọng:“Trăm ngàn đừng nói tới hôm qua sự tình!”

Hàng Văn Trị tâm co rút lại,“Tối hôm qua sự tình”..... Đó là hắn từ lúc chào đời tới nay gặp đến lớn nhất nhục nhã, vì sao đối phương không nhường hắn nói ra? Hắn ngưng mắt xem cái kia người trẻ tuổi, tựa hồ trong lòng rất nhiều

hoang mang.

Đỗ Minh Cường lại không kịp làm qua nhiều giải đáp , bởi vì quân giáo đã đi tới trước giường. Hắn một tay đem Đỗ Minh Cường kéo đứng lên, cảm giận nhiên quát hỏi nói:“Người làm gì đâu? Lỗi tai điếc?”

“Hắn vừa tỉnh, ta cho hắn đem bắt mạch.” Đỗ Minh Cường cười mỉa biên cái hoảng.

“Người đem cái rằm mạch! Cho người mặt a? Đứng đi qua một bên!” Quân giáo đem Đỗ Minh Cường đẩy ra, thẩu tiến lên nhìn nhìn Hàng Văn Trị khí sắc, nói:“Người hiện tại cái gì cũng đừng tưởng, trước hảo hảo nghỉ ngơi.”

“Ai, Trương đội!” Ngoài phòng chờ đợi địa ngục cảnh bỗng nhiên tiếp đón một tiếng, mang theo điểm cấp phòng trong báo tin ý tứ. Trách nhiệm quân giáo vội vàng xoay người lại, mà theo một trận nặng nề giày da tiếng vang, Trương Hải Phong thân ảnh đã xuất hiện tại cửa phòng bệnh.

“Trương đội, người đã đến rồi.” Quân giáo nghiêm nghị đánh cái tiếp đón, Đỗ Minh Cường tắc thấp kém đầu, hai tay kê sát ở ống quần thượng, bày ra nghiêm tạo hình.

“Sao lại thế này?” Trương Hải Phong âm nghiêm mặt, ánh mắt rất nhanh ở trong phòng quét một vòng.

“Này tân thu không phục phán quyết, buồn bực, dùng mắt kính phiến cắt mạch tự sát. May mắn ta phát hiện sớm, cấp đã cứu đến .” Trách nhiệm quân giáo đơn giản nói hai câu, chẳng những biến mất giám trong phòng phạm nhân tranh đấu tình tiết, còn đem cứu trợ công lao cũng lấm ở tại trên người bản thân.

Hàng Văn Trị kêu rên một tiếng, trên mặt hiện ra phần uất thần sắc. Chiều nói như vậy, hắn đổ thành không có việc gì tìm việc phiền toái nhân vật, trên thực tế hắn nhưng là cái nhận hết ủy khuất khổ chủ.

Trương Hải Phong bắt giữ đến Hàng Văn Trị rất nhỏ biểu cảm, ánh mắt rùng mình nói:“Chỉ sợ không đơn giản như vậy đi?” Nói chuyện, hắn đã đi thông thả đến bên giường, bán phủ thân trực tiếp hỏi Hàng Văn Trị:“Chính người nói nói, sao lại thế này?”

Hàng Văn Trị sợ run một hồi, không có trực tiếp trả lời, lại hơi hơi dừng qua tầm mắt nhìn đứng ở một bên Đỗ Minh Cường. Người sau từ lâu đem mặt vụng trộm vòng vo đi lại, cùng Hàng Văn Trị ánh mắt tương giao kia một khắc,

hắn ngưng trọng mà lại thông thả lắc lắc đầu.

Trương Hải Phong tâm tư sâu sắc, lập tức quay đầu theo Hàng Văn Trị tầm mắt nhìn lại, bất quá Đỗ Minh Cường lúc này đã khôi phục thành thành thật thật biểu cảm, cúi đầu khoanh tay, nhìn không chớp mắt.

“Ta luẩn quẩn trong lòng, ta không có phạm tội..... Ta là oan uổng” Hàng Văn Trị rút cục thì thảo tự nói đứng lên, mà hắn lí do thoái thác đang cùng lúc trước quản giáo giải thích hoàn toàn ăn khớp.

Trương Hải Phong lược hơi trầm ngâm, chỉ vào Đỗ Minh Cường đối kia trách nhiệm quản giáo nói:“Người đem hắn trước đưa cách vách phòng bệnh, ta một hồi muốn hỏi hắn trong lời nói.”

Trách nhiệm quản giáo ứng thanh “Là”, mà Đỗ Minh Cường không đợi đối phương thôi tang, chính mình ngoan ngoãn đi ở phía trước. Không nhiều lắm hội hai người liền đi tới cách vách rãnh rồi phòng bệnh trung, quản giáo mệnh lệnh Đỗ Minh Cường dán góc tường đứng vững, chính mình thì tại cửa phụ cận qua lại đi thông thả khoan thai, có vẻ có chút tâm thần bất định bộ dáng; Hắn không thể không lo lắng Hàng Văn Trị bộc ra ngũ tiền giám sát xung đột, như vậy hắn liền tránh không được bị khẩu thượng “Quản lý không tốt” mũ.

Bất quá tình thế tiến triển coi như lạc quan. Ước chừng 5 phút sau, Trương Hải Phong cũng theo đi lại, tiến ớc hắn liền xung trách nhiệm quản giáo vẫy vẫy tay nói:“Người đi về trước đi, giám khu bên kia nhìn chăm chăm điểm, đừng nửa ra cái gì nhiễu loạn .”

Trách nhiệm quản giáo nhẹ nhàng thở ra, đang muốn tiếp đón Đỗ Minh Cường khi, Trương Hải Phong lại thân thủ nhất chỉ:“Đem người này lưu lại, ta còn chưa có hỏi hắn nói đâu.”

Trách nhiệm quản giáo gật gật đầu, một người ly khai phòng bệnh. Hắn biết Đỗ Minh Cường là cái biết quy củ lão bánh quẩy , hắn là sẽ không nói gì sai. Hắn vừa vừa ra khỏi cửa, Trương Hải Phong liền tìm trương ghế dựa ngồi xuống, hai mắt tắc nhìn chăm chăm chăm chú vào Đỗ Minh Cường trên người.

Đỗ Minh Cường vẫn là thành thành thật thật đứng, đầu cũng không dám nâng.

“Đỗ Minh Cường.....” Trương Hải Phong mở miệng ,“Đây là tên của ngươi sao?”

“Báo cáo quản giáo: Là!” Đỗ Minh Cường thực tình trọng đáp.

Trương Hải Phong cười cười, hi giận khó lòng bộ dáng. Sau đó hấn xung Đỗ Minh Cường vẫy tay: “Người đi lại, ở trước mặt ta đứng vững.”

Đỗ Minh Cường thuận theo đi lên phía trước, đứng ở khoảng cách Trương Hải Phong một bước xa địa phương. Trương Hải Phong đem tay phải tìm được bên hông, lấy ra dùi ở dây lưng thượng kia căn điện côn.

“Người nhập giám có hai tháng thôi?” Trương Hải Phong lại hỏi, ngữ khí bình thản đặc tượng là ở kéo việc nhà bình thường.

Đỗ Minh Cường tắc thùy chung vẫn duy trì đồng dạng thái độ: “Là.”

Trương Hải Phong dùng điện côn nhẹ nhàng xao chính mình tay trái bàn tay, mỉm cười nói: “Ta còn là lần đầu tiên tìm người nói chuyện.”

Đỗ Minh Cường thuận gậy tre đi tương khởi đến: “Kia thuyết mình ta biểu hiện hảo, cũng không nhường quản giáo lo lắng.”

“Ha!” Cái này Trương Hải Phong cười lên tiếng, “Cũng không nhường quản giáo lo lắng? Người nhưng là để cho ta lo lắng một cái!” Khi nói chuyện, hấn tay phải nâng lên kia căn điện côn, chậm rãi hướng về Đỗ Minh Cường thân thể thân đi.

Đỗ Minh Cường âm thầm cắn chặt răng, không né không tránh, mắt thấy điện côn đầu trạc đến chính mình trong tay trái, nhưng cũng không có điện giật cảm nhận sâu sắc truyền đến. Hấn nhú nhú mày, lược hiện ra chút kinh ngạc thần sắc.

Nguyên lai Trương Hải Phong chưa mở ra điện giật chốt mở, hấn chính là dùng điện côn khơi mào Đỗ Minh Cường tay trái, sau đó trở về nhất câu, đem cái tay kia câu đến chính mình trước mắt.

Đó là một cái thuộc loại người trẻ tuổi thủ, làn da sáng bóng, cơ bắp no đủ, góc cạnh rõ ràng các đốt ngón tay lộ ra làm người ta hâm mộ lực lượng cảm. Nhưng này cánh tay lại xa xa xung không lên hoàn mỹ, bởi vì ở nó ngón trở cùng

ngón giữa bộ vị, đều tự khuyết thiếu trên cùng một cái đốt ngón tay.

Đó là một cái không tròn vẹn không được đầy đủ thủ.

Trương Hải Phong nhìn chăm chăm cái tay kia nhìn hồi lâu, như là đang nhìn nhất kiện tinh mỹ tác phẩm nghệ thuật, xem đủ sau hần ngừng đầu lên, nhiều có hứng thú hỏi:“Đây là chính người cần điều ?”

Đỗ Minh Cường a nhếch miệng:“Ta cần chính mình làm gì? Trước đây làm công bị máy móc yết .”

Trương Hải Phong run lấy bấy điện côn, bỏ ra Đỗ Minh Cường tay trái, đồng thời hần pha tiếc nuối than một tiếng:“Người không thành thật a.” Gặp Đỗ Minh Cường chính là cúi đầu không hé răng, hần lại nói tiếp:“Hình cảnh đội La đội dài tự mình chiếu cố, muốn đem người đưa đến trên tay ta. Cho nên có liên quan người này đồn đãi, ta bao nhiêu vẫn là biết một ít .”

Đỗ Minh Cường cười khỏ một chút, tiếp tục trang hần cam điếc.

Trương Hải Phong miệng cũng không nhàn rồi, hần châm thước một hồi, tiếp tục nói:“Kỳ thật ta đối với người trước kia làm qua cái gì cũng không quan tâm, đó là người cùng hình cảnh đội trong lúc đó sự tình. Ta cùng người vừa không là địch nhân, lại càng không là bằng hữu -- người có biết chúng ta là cái gì quan hệ sao?”

Đỗ Minh Cường lắc đầu, đồng thời biểu hiện ra chăm chú lắng nghe thái độ.

Trương Hải Phong trong tay điện côn ở giữa hai người qua lại chỉ chỉ, tha dài quá thanh âm nói:“Công -- làm -- quan -- hệ. Người ở ta nơi này bị tù, ta sẽ phụ trách đem người trông giữ hảo. Người đừng cho ta thêm phiền, ta cũng sẽ không làm phiền người, người hiểu chưa?”

Lúc này Đỗ Minh Cường rút cục mở miệng nói:“Minh bạch.”

“Tốt lắm.” Trương Hải Phong thật dài nhẹ nhàng thở ra, sau đó dùng điện côn chỉ vào cách vách phòng hỏi,“Đó là sao lại thế này?”

Đỗ Minh Cường quán thủ, thần thái phi thường thản nhiên:“Cùng ta không quan hệ.”

“Nhưng là người che giấu chân tướng!” Trương Hải Phong đột nhiên theo ghế tựa đứng lên, thẳng cùng với Đỗ Minh Cường làm cho mặt thiếp mặt,“Hơn nữa người còn ngăn trở Hàng Văn Trị nói chuyện! Người cho là ta khờ ? Nhìn không ra tới sao?”

“Ta không trông cậy vào có thể giấu giếm qua ngài.” Đỗ Minh Cường lộ ra bất đắc dĩ biểu cảm,“Nhưng hãn không thể nói chuyện, nếu không hãn thật sự sống không nổi.”

Trương Hải Phong “Hắc” cười lạnh một tiếng:“Người là ở lấy ta uy nghiêm đến đáp sao?”

“Hãn không nói chuyện liền không tổn hao gì ngài uy nghiêm. Hơn nữa --” Đỗ Minh Cường lúc này ngẩng đầu lên, không lại tránh né đối phương ánh mắt,“-- ngài cũng không hi vọng ra ra lại nhiều loạn, không phải sao?”

Trương Hải Phong nheo lại ánh mắt, tựa hồ lòng có sở động. Sau một lát hãn xoay người sang chỗ khác, đem kia điện còn lại sáp trở lại bên hông, sau đó gánh vác thủ hỏi:“Người có thể cam đoan sẽ không ra lại nhiều loạn?”

Đỗ Minh Cường nghe ra đối phương thái độ có quay về ý tứ, liền rèn sắt khi còn nóng nói:“Hàng Văn Trị là cái khổ chủ, tì khí lại ninh, nếu dùng trong ngục giam kia bộ quy củ đi ma hãn, phi đem hãn ma chặt đứt không thể. Ngài nhường ta đi khai đạo khai đạo hãn, hãn là cái người làm công tác văn hoá, hãn là có thể nghe khuyên.”

Trương Hải Phong trầm ngâm chừng nửa phút, lúc hãn lại quay đầu đến thời điểm, rốt cục làm ra quyết đoán:“Vậy trước từ người cùng hãn đi. Ta cho các người một cái ban ngày nghỉ ngơi thời gian, ngày mai buổi tối đưa hai người các người hồi giam khu.”

“Cám ơn quản giáo, cám ơn chính phủ!” Đỗ Minh Cường liên tiếp nói hai câu cám ơn, tình cảm tự đáy lòng mà phát.

Trương Hải Phong khoát tay:“Đừng nhiều lời, đi thôi.”

Đỗ Minh Cường cúi mình vái chào, xoay người rời đi này gian phòng bệnh, lại đi tới Hàng Văn Trị chỗ phòng. Lúc trước hai ngục cảnh vẫn cứ ở cửa đứng, nửa là chiếu cố nửa là trông giữ ý tứ. Mà Hàng Văn Trị trạng thái lại khôi phục

không ít, đã có thể bảo trì bán tọa trạng thái , nhìn đến Đỗ Minh Cường tiến vào, ánh mắt hắn lập tức chăm chú vào đối phương trên người, tựa hồ đã sớm đang chờ đợi cái gì.

Đỗ Minh Cường tha qua đầu giường ghé ngồi xuống, cười hì hì giành trước nói:“Nhờ phúc của ngươi, quản giáo nhường ta chiếu cố ngươi. Hắc hắc, đây chính là khó được mỹ kén a, không cần làm cu li, còn có thể hỗn thượng đồn cơm cho bệnh nhân.”

Hàng Văn Trị vô tâm tình chú ý này đó, hắn hạ giọng, khẩn cấp hỏi:“Ngươi vừa rồi vì sao không nhường ta nói chuyện?”

“Nói cái gì? Nói ngươi đêm qua bị nhân cấp tẩu ?” Đỗ Minh Cường đem mặt tiến đến đối phương trước giường,“Ngươi có biết như vậy sẽ liên lụy bao nhiêu nhân? Bình ca bọn họ, bao gồm trách nhiệm quản giáo, một đám tất cả đều muốn ăn không xong đâu đi! Cái kia Trương Hải Phong Trương đội dài, thủ đoạn của hắn ngươi chẳng lẽ chưa thấy qua?”

“Bọn họ xứng đáng ! Ta còn phải thay bọn họ lo lắng sao?” Nhất tường khởi tới hôm qua nhận đến vũ nhục, Hàng Văn Trị cảm xúc trở nên dị thường kích động, thậm chí không chế không được run run đứng lên.

Đỗ Minh Cường dùng đồng tình ánh mắt xem Hàng Văn Trị:“Không phải thay bọn họ lo lắng, là thay chính ngươi lo lắng.”

Hàng Văn Trị chậm rãi quay đầu đến, trên mặt treo đầy không hiểu thần sắc.

“Nếu bọn họ nhận đến một phần chỉ trích, kia nhất định sẽ dùng thập phần khí lực trả thù ở ngươi trên người.” Đỗ Minh Cường thân thủ ở Hàng Văn Trị đầu vai vỗ nhẹ hai hạ, thở dài,“Đây là trong ngục giam trò chơi quy tắc.”

Hàng Văn Trị ngạc nhiên sững sốt, sau một lúc lâu sau, khóe mắt hắn dần dần ướt át, mang theo ghen ngào thì thào nói:“Các ngươi gì chứ còn muốn cứu ta? Như vậy ngày, sao không nhường ta chết quên đi?”

“Đã chết, vậy cái gì đều không có ; Còn sống, ít nhất còn có hi vọng.” Đỗ Minh Cường đem ánh mắt chuyển hướng phòng bệnh cửa sổ, tuy rằng cách đen nhánh lưới sắt lan, nhưng là chân trời mờ hồ nắng sớm vẫn là ản ản thấu tiến vào.

“Hi vọng?” Hàng Văn Trị lập lại một lần, khước miệng lại quai lạnh lùng tự giễu, “Đừng tìm nói hi vọng, này từ sẽ chỉ làm ta tâm lầy máu.”

“Ta biết ngươi là cái khô đũa nhỏ. Tốt lắm, nói nói xem đi, ngươi đến cùng thừa nhận rồi bao lớn oan tình?”

Hàng Văn Trị nhìn xem Đỗ Minh Cường, muốn nói lại thôi.

“Nói đi.” Đỗ Minh Cường dùng mỉm cười cổ vũ hắn, “Ta sẽ nghiêm cẩn nghe .”

Hàng Văn Trị còn tại do dự mà hỏi: “Ngươi tin tưởng ta không phải người xấu?”

“Này có cái gì không tin” Đỗ Minh Cường ở Hàng Văn Trị trên đùi vỗ vỗ, ý vị thâm trường nói, “Ở ngôi tù không nhất định đều là người xấu, người xấu cũng không nhất định đều ở ngôi tù.”

Những lời này như là điểm trúng Hàng Văn Trị tâm oa, hắn bỗng nhiên xem Đỗ Minh Cường, đại có tri kỷ khó gặp gỡ cảm giác: “Ngươi nói được quá đúng!”

“Ngươi ở bên ngoài là làm cái gì?” Gặp nói chuyện với nhau không khí dần dần hòa hợp, Đỗ Minh Cường liền kéo việc nhà dường như hỏi đứng lên.

Hàng Văn Trị rất nhanh tốc trả lời: “Ta ở thị chính thiết kế viện công tác.” Xem ra hắn đã triệt để triệt bỏ nhằm vào Đỗ Minh Cường tâm lý phòng tuyến.

“Tốt lắm đơn vị a. Ổn định, đãi ngộ cũng không kém đi?”

Hàng Văn Trị khiêm tốn cười: “Cũng không tệ.”

“Ngươi nói cũng không tệ, kia khẳng định là muốn làm không sai.” Đỗ Minh Cường vẫy vẫy tay, rất nắm chắc phân tích nói.

Hàng Văn Trị tươi cười lại dần dần trở nên chua xót: “Công tác hào có ích lợi gì? Cuối cùng còn không phải muốn tới trong ngục giam qua nửa đời sau?”

Đỗ Minh Cường cùng hắn cảm khái một hồi, lại thiết vào còng sâu tầng vắn đề: “Người nói là bị một nữ nhân hãm hại?”

“Đúng vậy. Đây.....” Hàng Văn Trị oán hận cắn răng, nghẹn nửa ngày mới ở chính mình từ khó trung tìm ra cái mắng chửi người từ ngữ đến, “Đây đồ dê tiện!”

Đỗ Minh Cường ôm lấy cánh tay: “Không cần phải nói, người khẳng định là bị này, ừn,..... Đây ‘Đồ dê tiện’ mê hoặc.”

Hàng Văn Trị chán nản gật gật đầu, xem như cam chịu. Một lát sau hắn lại chủ động giải thích nói: “Ta cùng nàng là thông qua hôn nhân giới thiệu sơ nhận thức, ta chỉ nhìn đến nàng xuất chúng bề ngoài, không nghĩ tới nàng nhưng lại sẽ là như vậy một cái vô tình vô nghĩa nhân.”

“Hôn giới sở?” Đỗ Minh Cường a nhếch miệng, nơi đó ngư long hỗn tạp, thậm chí có rất nhiều lấy gạt người vì chức nghiệp “Hôn thác”, bất quá hắn tạm thời không có không có đem lời nói được rất tuyệt đối, chính là lắc đầu nói, “Nơi đó nhận thức nhân đích xác không đáng tin a.”

“Ta bắt đầu cũng cảm thấy hôn giới sở không đáng tin, nhưng là không có biện pháp, người trong nhà thôi được ngay a.” Nói đến đề tài này, Hàng Văn Trị có vẻ có chút xấu hổ, “Không sợ người chê cười, ta lúc đó ba mươi một một tuổi, ở đi hôn giới sở phía trước còn chưa từng nói qua đối tượng. Trong nhà theo ta này một đứa con, cha mẹ sốt ruột, bên người ta lại tìm không thấy nữ hài, đành phải đi hôn giới sở thử xem xem.”

Đỗ Minh Cường “Ân” một tiếng tỏ vẻ lý giải. Giống Hàng Văn Trị như vậy mạo không xuất chúng nam tử, tính cách lại yếu đuối nội hướng, ở cá nhân trên vấn đề đích xác sẽ có chút khó khăn. Mà hắn cảm tình trải qua trống rỗng, nếu gặp được một cái xinh đẹp lại có tâm cơ nữ tử, không thể nghi ngờ sẽ bị đối phương thoải mái đùa bỡn cho vồ tay phía trên.

“Cùng ta nói nói cái kia nữ nhân đi.” Đỗ Minh Cường hỏi tiếp nói, “Người đối nàng hiểu biết bao nhiêu?”

“Nàng so với ta Tiểu Tứ tuổi, không có công tác. Theo chính nàng nói, nàng tốt nghiệp đại học sau đều ở liên hệ xuất ngoại, bất quá luôn luôn cũng không có thành hàng. Hiện tại tuổi cũng không nhỏ, muốn tìm cái thích hợp nhân kết

hôn, yên ổn xuống dưới sông.”

“Tiểu Ngũ tuổi chính là hai mươi bảy, tốt nghiệp đại học hẳn là hai mươi hai tuổi --” Đỗ Minh Cường tính toán, “Kia nàng cũng ép buộc đã nhiều năm. Này cũng không giống có thể yên ổn nhân a.”

“Người phán đoán thật sự chuẩn!” Hàng Văn Trị có chút khâm phục nhìn Đỗ Minh Cường liếc mắt một cái, “Sau này ta gặp được giống như người đoán trước như vậy. Bất quá lúc đó ta hoàn toàn bị cái kia nữ nhân che mờ, thật tình muốn cùng nàng thành gia, hai người cùng nhau sống.”

Này đã ở Đỗ Minh Cường đoán trước bên trong, hắn gật gật đầu hỏi: “Sau này ra sao?”

Hàng Văn Trị tự giấu cười khổ: “Sau này? Sau này nàng lại nhận thức một cái nam nhân, này nam nhân có thể giúp nàng xuất ngoại, vì thế nàng liền đưa ra muốn cùng ta chia tay, ta đương nhiên không thể nhận, nhưng là nàng phi thường tuyệt quyết, quả thực một điểm tình nghĩa đều không có.”

Đỗ Minh Cường “Hắc” một tiếng: “Các người phía trước hữu tình nghĩa?”

“Có a.” Hàng Văn Trị nghiêm cẩn nói, “Ta cùng nàng cái gì đều phát sinh đâu.”

Đỗ Minh Cường xem đối phương kia phó trình trọng bộ dáng, âm thầm cảm khái: Giống Hàng Văn Trị như vậy tình cảm ngây thơ xử nam, thật đúng cho rằng chỉ cần phát sinh quan hệ chính là tình đầu ý hợp? Đối phương không chuẩn chính là chơi đùa, giải sầu chút hư không tịch mịch thôi.

Bất quá loại này nói lại không có phương tiện nói thẳng, cho nên Đỗ Minh Cường đành phải theo một cái khác góc độ đi trấn an đối phương: “Đã cái gì đều phát sinh, kia phân liền phân thôi, người lại không ăn mết. Nam nhân thôi, dù sao cũng phải trải qua một ít cảm tình khúc chiết tài năng thành thực đứng lên.”

“Người nói được linh hoạt.” Hàng Văn Trị trừng mắt xem Đỗ Minh Cường, “Nàng đều nhanh đem ta huyết ép khô, còn nhường ta thể nào phân?”

Đỗ Minh Cường ngẩn ra, hắn ban đầu cho rằng Hàng Văn Trị là không thể nhận tình cảm đã kích, nhất thời xúc động đến nổi phạm tội bỏ tù. Hiện tại nghe tới, này trong đó hình như có càng phức tạp khúc mắc. Lược hơi trầm ngâm,

hắn đã đoán được thất bát phân, liền nhủ mày hỏi:“Nàng lừa tiền của người?”

“Không riêng gì ta” Hàng Văn Trị nắm chặt nắm tay, thân thể bởi vì kích động mà hơi hơi phát run,“Còn có ta cha mẹ cả đời tích tụ, đều bị nàng lừa đi rồi.”

“Tại sao có thể như vậy?” Đỗ Minh Cường có chút nhớ nhưng không thông , nam nữ kết giao, nếu nhà trai thiệp thế không sâu, ở nhà gái trên người tiêu tiền quá độ cũng là bình thường, nhưng không có nghe nói qua đem cha mẹ cả đời tích tụ cũng đáp đi vào .

Hàng Văn Trị bị thương cười khổ:“Kỳ quái đi? Hắc, đây đều là ta làm hảo sự a..... Na hội chúng ta kết giao mau nửa năm , ta bắt đầu tìm cách cùng kia nữ nhân kết hôn. Khả kia nữ nhân lại nói: Muốn kết hôn ít nhất có phòng tứ đi? Hơn nữa vì cam đoan chúng ta sau này chất lượng sinh hoạt, này phòng ở ít nhất tam phòng ở, địa điểm cũng muốn hảo, còn phải toàn khoản cấu nhập, không thể khiếm thải.”

Đỗ Minh Cường táp táp đầu lưỡi:“Thật lớn khẩu vị!” Vài năm nay thành thị giá phòng luôn luôn tại trướng, nhất là tỉnh thành chỗ này, nếu muốn ở trung tâm thành phố cấu nhập một bộ tam phòng ở phòng ở, cần tài chính tuyệt đối không phải một cái số lượng nhỏ! Ngay sau đó hắn lại đoán nói:“Người hướng cha mẹ người vay tiền ?”

Hàng Văn Trị gật gật đầu:“Lúc đó chúng ta cả nhà đều sốt ruột nhường ta kết hôn. Cho nên kia nữ nhân nhắc tới phòng ở sự tình, phụ mẫu ta liền chủ động tỏ vẻ hội duy trì chúng ta. Như vậy bọn họ xuất ra cả đời tích tụ có ba mươi vạn tả hữu, hơn nữa mấy năm nay ta chính mình toàn hơn mười vạn nguyên, chúng ta ở trung tâm thành phố mua bộ một trăm nhiều bình phòng ở.”

Đỗ Minh Cường mặc than một tiếng, nghĩ rằng này “Cẩn lão” Cẩn thật đúng là triệt để. Bất quá hiện tại người trẻ tuổi nếu muốn sớm mua phòng kết hôn, lại có mấy cái có thể không “Cẩn lão” ?

Lại nghe Hàng Văn Trị tiếp tục nói:“Kỳ thật mua phòng bản thân cũng là không có gì. Mặc kệ ta là không phải muốn kết hôn, này phòng ở sớm hay muộn là muốn mua . Chính là ta ngàn không nên vạn không nên, ta không nên đem bất động sản chứng viết lên cái kia nữ nhân tên.”

Cái này Đỗ Minh Cường há to miệng, ngạc nhiên nửa ngày mới tổng xuất hai chữ đến:“Hồ đồ!”

“Thật là hồ đồ.” Hàng Văn Trị vô tình cãi lại,“Lúc đó kia nữ nhân nói với ta, muốn dùng bất động sản chứng thượng tên đến khảo nghiệm ta đối với nàng cảm tình. Hắc hắc, cảm tình, này hai chữ lúc đó hoàn toàn đem ta cấp gây

tê , ta liên một điểm suy xét năng lực đều không có.....”

“Cha mẹ người đâu? Bọn họ cũng có thể đồng ý?”

Hàng Văn Trị nuốt xuống một ngụm mật vàng nói:“Ta gạt bọn họ làm , kia nữ nhân không nhường ta cùng cha mẹ nói, nàng sớm đem chúng ta một nhà bị cho là gắt gao .”

Đỗ Minh Cường xem Hàng Văn Trị, không biết còn có thể nói cái gì đó, trong ánh mắt chỉ có “Đồng tình” Hai chữ.

Hai người tương đối im lặng hồi lâu, Đỗ Minh Cường mới lại mở miệng nói:“Nàng đưa ra muốn cùng người chia tay, nhưng là phòng ở lại không chịu còn cho người, phải không?”

Hàng Văn Trị âm trầm rũ mắt xuống tình:“Nàng nói đó là nàng nên được -- bù lại nàng cảm tình tổn thất.”

“Quả nhiên là đồ dê tiện!” Đỗ Minh Cường thật sự nhịn không được, giận dữ mắng lên tiếng. Tại đây hai người kết giao trung, gặp cảm tình tổn thất hiển nhiên hẳn là Hàng Văn Trị. Hắn hoàn toàn có thể thể hội đối diện cái kia nam nhân phần nộ mà lại bất đắc dĩ tâm tình.

“Ta hiểu được.....” Hắn u nhiên thở dài,“Khó trách người hội phạm hạ này hành vi phạm tội.”

Hàng Văn Trị lại xoay qua cổ, quả quyết phản bác nói:“Không, ta không có phạm tội, ta là oan uổng .”

“Ân?” Đỗ Minh Cường héch lên mày đầu, làm ra nguyên nghe này tường biểu cảm.

“Ta vô pháp nhận như vậy nhân tài hai không kết quả.....”

“Ai cũng không tiếp thụ được!” Đỗ Minh Cường sấp một câu, cho thấy chính mình lập trường. Hàng Văn Trị thoải mái gật gật đầu, tiếp tục nói:“Vì thế ta đuổi theo kia nữ nhân tác muốn phòng khoản, nhưng nàng căn bản không có trả lại ý tứ. Sau này ta thật sự không có cách nào, đành phải chọn dùng một ít phi thường thủ đoạn.....”

“Nga?” Đỗ Minh Cường tò mò xem hắn, không biết này yếu đuối nam nhân có thể có cái gì phi thường thủ đoạn?

Hàng Văn Trị xấu hổ tạm dừng một chút, nói:“Ta cùng kết giao thời điểm, dùng di động chụp qua một ít ảnh chụp, đề cập đến nàng riêng tư. Ta sau này hay dùng này đó ảnh chụp làm lợi thế, muốn kia nữ nhân đem phòng khoản trả lại cho ta, nếu không ta liền đem ảnh chụp phát đến trên Internet đi.”

Đỗ Minh Cường nhất đoán chỉ biết đó là chút cái dạng gì ảnh chụp, hắn cũng liền không có thâm hỏi. Ngẫm lại Hàng Văn Trị thủ đoạn cũng là có có chút tài năng, kia nữ nhân nếu không phải vô sỉ đến nhất định cảnh giới, hắn là sẽ có điều cố kỵ đi? Bất quá nghĩ lại nhất tường, Hàng Văn Trị khẳng định vẫn là ngoan bất quá cái kia âm hiểm nữ nhân. Dù sao kết quả xảy ra trước mắt: Này đáng thương tên đang ở trong đại lao ngồi đâu.

“Sau này đâu?” Đỗ Minh Cường thực cảm thấy hứng thú hỏi.

“Sau này kia nữ nhân gọi điện thoại đi lại, đồng ý đem tiền trả lại cho ta, chúng ta ước định một cái quán cà phê tiến hành giao dịch.”

“Người cũng không thể đi.” Đỗ Minh Cường lập tức làm ra phán đoán,“Kia nhất định là cái cạm bẫy.”

“Người thật sự là so với ta lợi hại hơn, vừa nghe liền minh bạch sao lại thế này.” Hàng Văn Trị cảm khái nói,“Mà ta cố tình ngốc như vậy, cư nhiên thật sự đi, nhưng lại thực áy náy, cảm thấy thực xin lỗi kia nữ nhân. Ai biết kia nữ nhân căn bản không tưởng còn tiền, nàng báo cảnh. Làm xác định ta đem ảnh chụp mang ở trên người sau, nàng liền phát ra tín hiệu, nhường cảnh sát đi lại bắt ta .”

Đỗ Minh Cường “Hắc” một tiếng, xem như đem tiền căn hậu quả chính cái thấu triệt, theo sau hắn châm chọc một hồi, lại bắt đầu phân tích nói:“Nếu người không thể cử chứng kia nữ nhân nợ người phòng khoản..... Lời này kỳ thật không cần phải nói, lấy cái kia nữ nhân thủ đoạn, khẳng định chưa cho người lưu lại cái gì chứng cứ. Nói như vậy, người hành vi liền phù hợp ‘Xảo trá vợ vét tài sản tội’ . Người tác muốn phòng khoản là hơn bốn mươi vạn, thuộc loại mức đặc biệt vĩ đại, cân nhắc mức hình phạt điểm phỏng chừng ở mười năm tù hữu.” Nói tới đây, hắn lộ ra kinh ngạc biểu cảm,“Ai, người thế nào bị phán thành không hèn ?”

Hàng Văn Trị thân thủ gãi gãi trụi lủi sọ não, thần thái quẫn nhiên nói:“Ta..... Ta còn động dao tử .”

“Người?” Đỗ Minh Cường không thể tin được dường như, “Người còn động đao tử?”

“Trên người ta vừa vịn dẫn theo bả đao, là ta làm thiết kế thời điểm, dùng để tài thiết bản vẽ . Khi đó ta nhìn thấy cảnh sát đi lại bắt ta, nhất kích động, liền đem kia nữ nhân cấp chế trụ . Ta bả đao đặt tại năng trên cổ, nhường năng còn tiền.”

“Xong rồi, cướp bóc!” Đỗ Minh Cường bừng tỉnh đại ngộ bàn vỗ vỗ đùi, “Trì đao, mức còn đặc biệt vĩ đại, liền tính là chưa toại, cũng đủ phán người cái không hện . Không oan, không oan.”

“Ta thế nào không oan?” Hàng Văn Trị phản nhiên trừng mắt nhìn Đỗ Minh Cường liếc mắt một cái, “Ta đó là tác muốn chính mình tiền, có thể kêu cướp bóc sao?”

Đỗ Minh Cường vội vàng giải thích nói: “Ta không phải cái kia ý tứ..... Ta chính là nói theo pháp luật góc độ xem quả thật không thành vấn đề, dù sao người cử không ra đối phương nợ người tiền chứng cứ a.”

“Kia nhưng là.....” Hàng Văn Trị không thừa nhận cũng không được điểm này, bất quá hấn lập tức lại không cam lòng cần môi nói, “Pháp luật? Pháp luật liền nhất định chính xác sao?”

“Đương nhiên không nhất định.” Nói đến đề tài này, Đỗ Minh Cường tràn đầy sở cảm, “Pháp luật bảo hộ không xong sở hữu hảo nhân, càng trừng phạt không xong sở hữu người xấu..... Đôi khi, chúng ta phải mượn dùng pháp luật ở ngoài lực lượng.”

Hàng Văn Trị tựa hồ cảm nhận được Đỗ Minh Cường cảm xúc, lại vô pháp lý giải, chỉ có thể mờ mịt hỏi một câu: “Cái gì lực lượng?”

Đỗ Minh Cường trầm mặc không nói, hấn còn không muốn cùng đối phương nói được nhiều lắm. Khả Hàng Văn Trị chính mình cân nhắc một hồi, lại đột nhiên toát ra một cái từ đến: “eumenides!”

Đỗ Minh Cường trong lòng cả kinh, trên mặt cũng không động thanh sắc, làm bộ không nghe rõ giống như hỏi: “Cái gì?”

“eumenides, một cái internet sát thủ, người không có nghe nói qua sao?” Hàng Văn Trị hiện ra chút hưng phấn mà

lại thần bí biểu cảm, “Hắn ở trên mạng thu thập này pháp luật chế tài không được tội phạm, sau đó gây trừng phạt.”

Đỗ Minh Cường không rõ chân tướng lắm đâu: “Ta không làm gì lên mạng.”

Hàng Văn Trị tiếc nuối biết biết miệng, lại lăm bầm lăm bầu bàn nói: “Nếu ta lúc đó cũng đi trên mạng phát thiệp, không biết hắn có phải hay không lý ta? Bất quá hắn nếu thực đem kia nữ nhân giết, giống như lại có chút hơi quá đáng.....”

Đỗ Minh Cường không lại tiếp Hàng Văn Trị trong lời nói trà, hắn đem ánh mắt chuyển hướng ngoài cửa sổ, không biết ngưng thần tưởng chút cái gì.

Giờ phút này sắc trời đã đại lượng, một luồng ánh mặt trời đang từ trên đường chân trời đi đem đi lên.

Chương 2 bảo tồ

Đầu xuân thời gian, đúng là này thành thị tới mỹ diệu mùa. Xuân phong húc ẩm, bần đất hương. Trải qua một hai trảng mưa phồn dễ chịu sau, non mềm thụ nha đều theo khô bại đã lâu cảnh chui sắp xuất hiện đến, cấp toàn bộ thành thị bịt kín một tầng như đám sương bần mông lung, lại như ánh bình minh bần bông bột say lòng người lục sắc.

Có lẽ này phiên cảnh đẹp chính là “Lục mùa xuân nhà ăn” Mệnh danh khi sở thủ ngụ ý chỗ.

A Hoa chẳng phải lần đầu tiên đi đến nhà này nhà ăn, cũng không phải lần đầu tiên nhìn thấy ở nhạc Đài Trung gian diễn tấu cái kia nữ hài. Năm trước thủ hạ của hắn a thắng gặp được ly kỳ tai nạn xe cộ chết, A Hoa từng theo manh mối một đường truy tra đến nơi đây. Lúc đó hắn hiểu biết đến a thắng trước khi chết đối cái kia nữ hài từng có mạo phạm, bất quá hắn nghĩ không ra có ai sẽ vì này cơ khổ vô y nữ hài xuất đầu đầu?

Sau này hắn rốt cục có đáp án.

Một cái biệt hiệu vì Đỗ Minh Cường trẻ tuổi nhân đem nữ hài ảnh chụp thôi ở trước mặt hắn, hơn nữa phó thác hắn chiếu cố này nữ hài.

A Hoa đối cái kia người trẻ tuổi hận thấu xương, nhưng hắn nhưng không cách nào cự tuyệt đối phương yêu cầu. Bởi vì đối phương đồng thời đưa tới còn có một mâm băng ghi âm, tại kia bàn băng ghi âm trung ghi lại A Hoa cùng Long Vũ tập đoàn phó tổng Mông Phương Lượng mưu đồ bí mật quá trình.

Bởi vì Đặng Hoa gặp chuyện, Long Vũ tập đoàn một lần lâm vào nội loạn bên trong. Hai vị phó tổng lâm hăng can cùng Mông Phương Lượng đều muốn mượn cơ hội thượng vị, đạt được đối toàn bộ tập đoàn nắm trong tay toàn. Mà A Hoa vì bảo toàn Đặng thị con mồ cô quyền lợi, âm thầm soạn hợp Mông Phương Lượng trừ bỏ lâm hăng can, theo sau lại qua tay giết chết Mông Phương Lượng, này phiên thiết kế tuy rằng không thể gạt được hình cảnh đội trưởng La Phi ánh mắt, nhưng người sau nhưng không cách nào tìm được mấu chốt chứng cứ -- kia bàn băng ghi âm.

A Hoa nhận băng ghi âm, đồng thời cũng hãy thu hạ Đỗ Minh Cường phó thác. Mặc kệ giữa bọn họ còn tồn tại thể nào quá tiết, A Hoa nhất định phải đem này phó thác hoàn thành.

Chịu nhân chi huệ, trung nhân việc. Đây là A Hoa xử sự chuẩn tắc, vì vậy chuẩn tắc, hắn phải giúp trợ Đỗ Minh Cường chiếu cố cái kia tên là Trịnh Giai nữ hài; Đồng dạng cũng vì vậy chuẩn tắc, hắn nhất định phải giết chết Đỗ Minh Cường.

Này hai kiện sự tình ở hấn xem ra một điểm cũng không mâu thuẫn.

Cho nên hấn lại một lần đi tới “Lục mùa xuân nhà ăn”.

A Hoa ngồi ở nhà ăn trung không bắt mắt nhất góc xó. Hấn không có gọi cơm, chính là muốn một chén rượu chậm rãi uống. Làm kia âm nhạc từ từ truyền đến thời điểm, hấn đã biết Đỗ Minh Cường vì sao hội mê thượng nơi này.

Này quả thật là cái có thể làm người ta yên tĩnh địa phương, hơn nữa đối với này nội tâm cũng không yên tĩnh nhân.

Khúc thanh kết thúc, nữ hài đứng dậy, hướng về nhạc dưới đài chân thành cúi nhất cung. Đồng thời nàng mở hai mắt, hướng về A Hoa chỗ phương hướng xem qua đi. Ánh mắt nàng tuy lớn nhưng ảm đạm không ánh sáng.

A Hoa biết nữ hài cái gì cũng nhìn không thấy, hấn cũng biết đối phương chẳng phải đang tìm tìm chính mình. Hấn thờ ơ ngồi ngay ngắn, đùa bốn trong chén tàn rượu. Làm nữ hài khởi bước sau này đài đi đến thời điểm, hấn liền nhất ngưỡng cổ, đem kia chén tàn rượu đều khuynh vào ăn uống bên trong.

Nửa giờ sau, nữ hài xuất hiện tại khoảng cách “Lục mùa xuân nhà ăn” Không xa một nhà quán cà phê trung. Nàng ngồi ở cái kia quen thuộc trên vị trí, như là đang chờ đợi cái gì. Nàng bên chân nằm sắp một cái nhu thuận đáng yêu đạo manh khuyến, đó là nàng thân mật nhất đồng bọn “Ngư Ngư”.

Mấy tháng qua, nữ hài cùng nàng đồng bọn đã thói quen loại này không có hi vọng chờ đợi. Bất quá nàng vẫn là mỗi ngày đều đến tọa một lát, nàng tin tưởng có một ngày người kia chung sắp xuất hiện hiện, như thể đột nhiên, tựa như hấn rời đi thời điểm giống nhau.

Nữ hài lặng lặng ngồi người một lát, dùng lỗ tai quan sát đến quán cà phê nội người đến người đi, bỗng nhiên, nàng về mặt trở nên chuyên chú đứng lên, bởi vì nàng nghe thấy có người chính hướng về chính mình chỗ phương hướng đi tới, hơn nữa theo bộ pháp tiết tấu cùng độ mạnh yếu đến xem, đối phương không thể nghi ngờ là cái tuổi trẻ nam tử.

Nữ hài tâm một trận cấp khiêu, nhưng rất nhanh lại ở thất vọng trung hồi phục bình tĩnh, bởi vì Ngư Ngư đột nhiên đứng lên thân, yết hầu trung phát ra “Ô ô” kêu rên thanh, như là cấp cho chủ nhân một ít cảnh cáo đường như.

Kia khẳng định không phải hấn , Nguru Nguru sớm quen thuộc hấn mùi, nhìn thấy hấn chỉ biết khoan khoái dao khởi đuôi. Nữ hài nói cho chính mình. Ở thất vọng đồng thời, nàng cũng lộ ra hoang mang cùng cảnh giác thần sắc.

“Người hảo.” Người tới đã dẫn đầu đi khởi tiếp đón. Kia thanh âm nghe qua giống như đã từng quen biết, nữ hài lược nhất suy ngẫm liền có chút nhớ lại.

“Là người?” Nữ hài nhú nhú đầu mày, nàng cúi người nhẹ nhàng mà ở Nguru Nguru trên đầu vuốt ve gạch vại cái, Nguru Nguru một lần nữa nằm ngã vào nàng dưới chân, bắt quá hai mắt vẫn cứ mở được thật to xem kia không tốc lại khách.

“Ta gọi A Hoa, chúng ta gặp qua một lần mặt.” Người tới âm thầm sợ hãi than cho nữ hài hơn người trí nhớ, sau đó lại giải thích nói,“Bất quá ta không phải bởi vì lần trước kia sự kiện đến .”

Nữ hài nhẹ nhàng mà “Nga” một tiếng, thần sắc thoáng thả lỏng một ít.

“Ta có thể ngồi ở chỗ này sao?” A Hoa xem nữ hài hỏi, được đến đối phương gật đầu cho phép sau, hấn ở nữ hài đối diện trên sofa ngồi xuống.

“Người tìm ta có việc? Người làm sao mà biết ta ở trong này?” Nữ hài trong lòng vẫn có rất nhiều nghi hoặc.

“Có người nhường ta đến nơi này tìm người.”

“Là hấn?!” Nữ hài vội vàng mà vừa sợ nhạ hỏi.

A Hoa thân nhiên trả lời:“Là hấn.”

Tuy rằng hai người đều không có nói ra người kia tên, nhưng nữ hài không thể nghi ngờ đã chiếm được khẳng định trả lời thuyết phục. Ở lúc ban đầu kích động bình ổn sau, nàng ngược lại mờ mịt ngây ngẩn cả người. Sau một lúc lâu, nàng mới lại thì thào hỏi:“Hấn hiện tại ở nơi nào?”

Đối phương cấp ra một cái không tính trả lời trả lời:“Hắn không hy vọng người hiểu biết nhiều lắm.”

Nữ hài lộ ra một tia cười khở: Chính mình hiểu biết quá nhiều sao? Chính mình không biết người kia từ đâu tới đây, cũng không biết hắn đi nơi nào; Chính mình không biết hắn là đang làm gì, cũng không biết hắn bao lớn mấy tuổi; Chính mình thậm chí không biết tên của hắn, hắn diện mạo, này chẳng lẽ coi như là hiểu biết nhiều lắm sao?

Khả chính mình vì sao lại như thế đề ý hắn? Có lẽ tựa như cái kia quái nhân nói qua , hết thấy đều là “Số mệnh”? Nhưng mà ngay tại chính mình tối tin tưởng kia đoạn số mệnh thời điểm, hắn lại vì sao bỗng nhiên biến mất vô tung?

Nữ hài có rất nhiều nghi vấn, lại bị A Hoa dễ dàng một câu liền toàn bộ đổ trở về. Bất quá câu nói kia cũng đều không phải toàn vô tin tức, ít nhất nữ hài hiện tại biết người kia an toàn không việc gì, hơn nữa đối phương vẫn cứ ở quan tâm chính mình.

Nghĩ vậy một tầng nữ hài liền bình thường trở lại rất nhiều, nàng chuyển qua đề tài phương hướng:“Vậy người tìm ta có chuyện gì đâu?”

A Hoa không có trực tiếp trả lời, hắn hỏi ngược lại:“Hắn nói qua muốn chiếu cố người, giúp người chữa khỏi ánh mắt, phải không?”

Nữ hài do dự một chút, sau đó gật gật đầu.

“Hắn tới không được -- cho nên hắn thác ta giúp hắn hoàn thành việc này, hoàn thành đối với người hứa hẹn.”

“Tới không được” Nữ hài chậm rãi thương thức này vài cái tự hàm nghĩa, khinh hỏi,“Là tạm thời tới không được , vẫn là khác cái gì?”

A Hoa tin tưởng người kia vĩnh viễn cũng sẽ không đến , bởi vì người nọ đã thành chính mình cá trong chậu, hắn lại có thể nào cho phép đối phương lại tiếp tục sống sót đâu? Bất quá xem trước mặt nữ hài, A Hoa nhưng không có dừng khí đem chân thật ý tưởng biểu đạt xuất ra, ở trầm mặc sau một lát, hắn hàm hồ có lệ nói:“Ta không biết.”

Nữ hài cúi thấp đầu xuống, không lại nói chuyện. Thẳng đến nàng lại nghe thấy A Hoa thanh âm.

“Ta cần thân phận của người chứng.”

“Ân?” Nữ hài đối này thỉnh linh xảy ra yêu cầu khiến cho có chút mặt kỳ diệu.

“Tiền một trận ta luôn luôn tại liên hệ nước Mỹ nhân khoa chuyên gia, hiện tại hết thấy đều an bày xong , chỉ chờ người đi nước Mỹ làm phẫu thuật.” A Hoa giải thích nói,“Này hai ngày ta sẽ giúp người công việc hộ chiếu cùng visa, cho nên người tạm thời đem chứng minh thư giao cho ta.”

Nữ hài gật đầu tỏ vẻ lý giải, nàng lấy ra ví tiền đem chính mình chứng minh thư đem ra. A Hoa tiếp nhận chứng minh thư thời điểm cười cười, bởi vì đối phương như thế sẵn khoái hành động không thể nghi ngờ ở truyền lại một loại tín nhiệm cảm, hẳn thực thích như vậy cảm giác.

Dương nhiên, này tín nhiệm cảm rất lớn một phần phải là nơi phát ra cho một cái nam nhân đánh hạ trụ cột đi. Nghĩ đến đây, A Hoa không khỏi nhiều đánh giá cái kia nữ hài vài lần.

Ở trước mặt hẳn là một trương tú lệ tươi mát khuôn mặt, chảy xuôi nào đó thoát tục khí chất.

A Hoa cũng gặp qua rất nhiều mỹ nữ, nhưng này chút nữ nhân cùng này nữ hài so sánh với hiển nhiên khuyết thiếu mỡ ta rất trọng yếu gì đó. A Hoa không khỏi có chút hâm mộ khỏi cái kia tên .

Ở giữa bọn họ đến cùng từng phát sinh qua thế nào chuyện xưa đâu? A Hoa xem nữ hài, nhiều có hứng thú chuyển nổi lên cân não. Bất quá trên mặt của hẳn vẫn là một bộ hờ hững bình thản biểu cảm.

Hắn không thích toát ra chính mình gì tình cảm, này đã thành vì hẳn nhiều năm qua khó có thể thay đổi thói quen.

Cùng nữ hài phân biệt sau, A Hoa lái xe đi tới trung tâm thành phố khai hoàn môn đại tử điểm. Đây là tỉnh thành thủ gia năm sao cấp khách sạn, đồng thời cũng là Long Vũ tập đoàn kỳ hạ sản nghiệp. A Hoa ở khách sạn cao nhất tầng có cái chuyên dụng phòng thuê, bất quá hẳn không có trực tiếp đi phòng, mà là trước đi đến lầu hai tắm hơi bộ, thư thư phục phục tắm rửa một cái, sau đó ở tắm hơi phòng nội chợ mắt một chút đứng lên.

Một lát sau, một cái phục vụ sinh nhẹ nhàng đẩy cửa vào phòng, vô cùng cung kính cúi mình vái chào nói: “Hoa ca, ngài đến .”

A Hoa nửa khép ánh mắt “Ân” một tiếng.

“Kêu cái tiểu muội vội tới ngài ần ần sao?” Phục vụ sinh lại cười nịnh hót, được đến khẳng định trả lời thuyết phục sau, hần liền quay người lại lại dừng đi ra ngoài.

Này tấm hơi bộ là A Hoa thường xuyên thăm địa phương, cho nên phục vụ sinh từ lâu thăm dò hần khẩu vị. Một lát sau, hần liền mang theo một cái yêu đã nữ tử đi tới phòng nội.

“Hoa ca, người xem này tiểu muội được không?”

Ra ngoài hần dự kiến, A Hoa nhìn chăm chăm nàng kia nhìn nửa ngày, cuối cùng lại lắc lắc đầu.

“Ta đây cho ngài đổi một cái.” Phục vụ sinh chạy nhanh đem nàng kia lĩnh ra phòng, lại đi gọi một cái khác mỹ nữ tiến vào.

Này nữ tử chân dài eo nhỏ, búi tóc cao bàn, nghiêm nhiên mang theo loại quý tộc bàn lãnh diễm khí chất.

Khả A Hoa lại vẫn không vừa lòng dường như, hần trầm ngâm một hồi, đổi kia phục vụ sinh nói: “Như vậy đi, người nhiều kêu vài cái tiến vào, ta tương đối tương đối.”

“Minh bạch!” Phục vụ sinh nhất miêu thất lưng chiết đi ra ngoài. Đã hoa ca lên tiếng nói nhiều kêu vài cái, hần sao dám chậm trễ? Làm phục vụ sinh lại trở về thời điểm, phía sau phần phật kéo đi theo một đám nữ hài, cơ hồ chật ních toàn bộ phòng.

“Hoa ca, người xem xem, có thích hợp sao?” Phục vụ sinh thật cẩn thận hỏi, đồng thời trong lòng âm thầm bồn chồn, không biết hoa ca hôm nay vì sao hội như thế soi mói?

A Hoa ánh mắt ở Giai Lệ đàn trung qua lại quét một vòng, cuối cùng đứng ở phòng góc xó. Chỗ kia đứng một cái nữ hài, nàng vóc người không cao, thậm chí là có chút gầy yếu, trong khi nàng nữ hài đều ở phía sau tiếp trước triển lãm chính mình phong vận khi, nàng lại vẫn không nhúc nhích đứng, thần thái yên tĩnh.

A Hoa trọng cái kia nữ hài chỉ chỉ:“Nàng.”

Phục vụ sinh theo A Hoa chỉ hướng đi đến nữ hài trước mặt, chứng thực giống như hỏi:“Nàng sao?”

A Hoa gật gật đầu.

“Hoa ca hôm nay tưởng đổi khẩu vị ?” Phục vụ sinh trên đùa đem nữ hài hướng A Hoa trước mặt đẩy đẩy:“Đi thôi. Hoa ca để ý người, là người phúc khí.”

Nữ hài cúi đầu kêu một tiếng “Hoa ca”, đồng thời lấy tay long long chính mình tóc. Mà này nàng nữ hài cùng kia phục vụ sinh tắc thức thời ly khai phòng.

A Hoa tinh tế đánh giá nàng, tuy là phong trần trung nữ tử, nhưng mặt mày đồ xác thực có vài phần thanh lệ khi chất.

“Người tên là gì?” Hắn thân nhiên hỏi câu.

“Rõ ràng.” Nữ hài một bên trả lời một bên ngồi xuống giường, mềm mại hai tay nhẹ nhàng đặt tại A Hoa trong ngực,“Hoa ca một một ngày thôi? Hào hảo thả lỏng một chút.”

A Hoa nhắm mắt lại, theo cặp kia non mịn tay nhỏ bé ở hắn trước ngực chạy, hắn bên tai tựa hồ lại vang lên một đoạn đoạn tuyệt đẹp nhu hòa nhạc khúc thanh.....

Có lẽ là rõ ràng phục vụ qua cho hoàn mỹ, A Hoa đêm nay thượng ngủ phá lệ hương vị ngọt ngào. Lúc hắn ở khách sạn phòng thuê nội mở to mắt thời điểm, sắc trời sớm đại lượng. Hắn xuống giường kéo ra rèm cửa sổ, nhường đầu xuân húc ánh mặt trời ấm áp chiếu xạ tiến vào, làm cho người ta mang đến một loại lười biếng khoái cảm.

Nhìn xem thời gian, đã là buổi sáng chín giờ mười lăm phân, A Hoa biết chính mình không thể hưởng thụ lâu lắm, hẳn còn phải đuổi tới Long Vũ đại hạ, vì hôm nay buổi chiều sắp cử hành một hồi thổ địa đấu giá hội làm chuẩn bị.

Từ trừ bỏ lâm hằng can cùng Mông Phương Lượng sau, Long Vũ tập đoàn quyền thế liền đều tập trung ở A Hoa một người trong tay. Tuy rằng chính hẳn cũng không tham luyện này đó vật ngoài thân, nhưng Đặng Hoa thê nhi còn ốm yếu, còn không có thể toàn diện tiếp quản tập đoàn sự vật, cho nên A Hoa cần phải gánh vác khởi nhiều trọng chức trách.

Sắp tới điền sản thị trường tiền cảnh một mảnh xem trọng, cũng đưa tới phần đông đầu tư giả. Buổi chiều muốn bán đấu giá đất ở tân thành khai phá khu, tăng giá trị tiềm lực vĩ đại. Nếu có thể đem này khối làm tới tay, ít nhất có thể cam đoan Long Vũ tập đoàn năm năm lợi ích. Càng trọng yếu hơn là, lợi dụng này hạng mục nhường Đặng thị thê nhi tham dự tiến vào, bồi dưỡng khởi rốt cục bọn họ tân thế lực, chính mình cũng là có thể an tâm đỡ xuống gánh nặng, nhất toại Đặng tổng nguyện vọng.

Cho nên A Hoa đôi lần này bán đấu giá tình thế nhất định, hơn nữa hẳn cũng tràn ngập tin tưởng, dù sao lấy Long Vũ tập đoàn thực lực, ở trong tỉnh có ai có thể chống lại đâu? Chính là tập đoàn bên trong vừa mới trải qua qua kịch liệt rung chuyển, này có lẽ sẽ cho mỗi ta rình giả lấy khả thừa chi cơ.

Chính trịch trực trong lúc đó, di động tiếng chuông bỗng nhiên vang lên. A Hoa theo đầu giường cầm lấy di động nhìn thoáng qua, cũng là một cái quen thuộc dãy số.

A Hoa chuyển được điện thoại di động:“Uy, Long ca?”

Này kêu Long ca nhân vật từng là tập đoàn phó tổng lâm hằng can tâm phúc. Đặng Hoa từ sau, hẳn vốn định theo lâm hằng can thế lực một lần thượng vị, nhưng sao liệu lâm hằng can lại bị mất mạng cho Long Vũ đại hạ bên trong. Long ca liền cũng tùy theo cô đơn, giờ phút này hẳn đột nhiên gọi điện thoại đi lại, A Hoa ẩn ẩn cảm thấy vị tất có cái gì chuyện tốt.

“Ha ha, A Hoa a.” Long ca ở đầu kia điện thoại hiện ra rất quen thuộc lạc ngữ khí,“Có chút ngày không gặp, tưởng ca ca không có?”

“A.” A Hoa cũng hơi hơi bồi thanh cười, theo sau lại hỏi,“Có chuyện gì sao?”

“Mời người ăn một bữa cơm, vượng hải tửu lâu. Chạy nhanh đi lại đi.”

“Hiện tại?”

“Đúng vậy, ta đã ở chờ ngươi , không gặp không về.”

“Hiện tại chỉ sợ không được, buổi chiều có khối muốn vờn tiêu.....”

“Ta biết.” Long ca đánh gãy A Hoa câu chuyện, cười nói,“Ngươi cho là ta tìm ngươi gì chứ? Muốn thương lượng thương lượng đấu thầu sự tình!”

A Hoa ngẩn ra, thầm nghĩ: Chiều này tiêu sự tình cùng ngươi có cái gì quan hệ? Lời này tuy rằng không có nói thẳng xuất ra, nhưng Long ca lại giống đoán được dường như, ngược lại trước một bước mở miệng ngăn chặn hẳn:“Như thế nào, A Hoa? Có phải hay không lâm tổng đã chết, ca ca ở Long Vũ tập đoàn liền ngay cả nói chuyện tác dụng đều không có ?”

Đối phương những lời này lược xuất ra A Hoa liền không tốt nói cái gì nữa . Vốn lâm hằng can chết ở song phương trong lòng liền để lại khúc mắc, hiện tại đại cục sơ định, A Hoa cũng không tưởng lại nhắc lên cái gì gọn sóng. Tiến thêm một bước lo lắng, đã Long ca đã thuyết minh là muốn đàm đấu thầu sự tình, sẽ không phương đi qua nhìn xem, mặc kệ là chuyện tốt chuyện xấu, ít nhất trong lòng có cái chuẩn bị.

Nghĩ đến đây, A Hoa liền “Hắc” một tiếng nói:“Long ca đây là nói nhà ai nói? Ta lập tức liền đi qua.”

Cắt đứt điện thoại, A Hoa đơn giản rửa mặt một chút, xuống lầu lái xe, thẳng đến vượng hải tử lâu mà đi. Vừa giờ sau đến mục , xa xa liền thấy một cái thân hình khôi ngô nam tử đang đứng ở tử lâu cửa hết nhìn đông tới nhìn tây , người này đúng là Long ca.

A Hoa ngừng xe xong đi ra phía trước, xung Long ca đánh cái tiếp đón.

“Nhanh như vậy liền đến , đủ sáng khoái!” Long ca vỗ vỗ A Hoa bả vai,“Đi, đến lầu 3, ta đã định hảo phòng .”

A Hoa cười nhẹ, theo Long ca tiến khách sạn hướng về trên lầu đi đến. Đến lầu 3 vừa một quả qua cửa thang lầu, chợt nghe khuyển thanh đại sủa, đồng thời một cái hắc lung đại chó săn theo hàng hiên góc xó nhảy lên xuất ra, hùng hổ lao thẳng tới hướng hai người.

Long ca liền phát hoảng, sau này liên lui vài bước. A Hoa tắc lập tức băng đứng lên hình, làm tốt đón đánh chuẩn bị. Mắt thấy kia chó săn sẽ bỏ nhào vào A Hoa trên người, lại nghe có người quát to một tiếng: “Đao sẹ, trở về!”

Kia chó săn thật là nghe lời, lập tức thay đổi đầu hướng về lên tiếng nhân chạy đi. Hắc chủ nhân thương một bước bắt được chó săn dây xích, thuận thế ở nó cổ chỗ xoa nhẹ hai thanh. Đại chó săn lập tức đuôi loạn đao, có vẻ cùng người nọ thân thiết vô cùng.

“Ai nha, cao lão bản a, người dưỡng này đại câu, thật muốn đem nhân dọa ra bệnh tim đến.” Long ca vỗ vỗ ngực của chính mình, gào to hô nói.

“Súc sinh không hiểu chuyện, hai vị không lấy làm phiền lòng. Đến, bên trong ngồi đi.” Được xưng là “Cao lão bản” nhân vậy vậy thủ nói, người này ước chừng bốn mươi đến tuổi tuổi, trung đẳng đáng người, gầy teo trên mặt đứng phó ung câu cái mũi, ánh mắt không lớn nhưng lợi hại bức người.

A Hoa quay đầu xem Long ca, có chút không rõ chân tướng.

“Ta thuyết minh một chút: Hôm nay ta chỉ phụ trách mời khách, cao lão bản mới là làm ông chủ chủ nhân.” Long ca vừa nói một bên xông về phía trước hai bước, đi tới hai người trung gian, lại nhất chỉ A Hoa nói, “Đây là ta tiểu huynh đệ, A Hoa. Hai vị đều là trên đường đại danh đình đình nhân vật, không cần ta ở lẫn nhau giới thiệu thôi? Ha ha!”

A Hoa đứng ở tại chỗ không có nhúc nhích, sắc mặt lại dần dần ngưng trọng đứng lên. Dích xác, đối diện vị này cao lão bản không cần giới thiệu, bởi vì hắn đã sớm nghe nói qua đối phương đại danh.

Mười năm trước, làm A Hoa vừa mới đi đến Đặng Hoa bên người thời điểm, Đặng Hoa liền từng đối hắn nói qua nói như vậy:

“Nếu có một ngày ta bị nhân giết. Người báo thù cho ta, cái thứ nhất người muốn tìm tên là Cao Đức Sâm, ở toàn bộ tỉnh thành tôi có năng lực đối ta động thủ, phi người này mạc chúc!”

Từ đây A Hoa liền bắt đầu chú ý này Cao Đức Sâm nhất cử nhất động, hần đối người này khắc sâu nhất ấn tượng chính là kia phò âm trầm loan câu cái mũi. Hần còn biết: Đây Cao Đức Sâm cũng là tỉnh thành ăn lần hắc bạch lưỡng đạo lợi hại nhân vật, hần cùng với Đặng Hoa trong lúc đó sớm hay muộn sẽ có một hồi kinh tâm động phách hỏa tịnh.

Bất quá sau này Đặng Hoa thể lực càng lúc càng lớn, Cao Đức Sâm nhưng không có gì đại động tác, hần ở nam thành chính mình trên địa bàn an phận ở một góc, tựa hồ không muốn lại tham dự tỉnh thành bên trong tranh đấu. Cuối cùng Đặng Hoa hình thành một nhà độc đại cục diện, nhưng hần cũng luôn luôn không có chủ động đi trên chọc Cao Đức Sâm. Cái nhân vật này cũng liền dần dần bị A Hoa phai nhạt .

Hiện tại khi quá cảnh thiên, Đặng Hoa đã chết cho eumenides thiết kế dưới, mà Cao Đức Sâm lại tại giờ phút này đột nhiên xuất hiện, này hiểu ý vị cái gì đâu?

Cao Đức Sâm tự nhiên có thể đoán được A Hoa trong lòng băn khoăn, hần vừa cười nói:“Ta vốn nên tự mình đăng môn đi thỉnh A Hoa huynh đệ , nhưng lại sợ rất đường đột , cho nên mới ủy thác a long. A Hoa huynh đệ sẽ không trách móc đi?”

Gặp đối phương như thế lạnh nhạt, A Hoa liền cũng vững vàng trả lời:“Cao lão bản nói quá lời. Người làm ông chủ, ta ăn cơm, có cái gì đường đột không đường đột ? Chỉ cần có duyên ngồi ở cùng nhau, đại gia đều là huynh đệ.”

Long ca ha ha cười:“Ta đã nói thôi, A Hoa huynh đệ là cái sáng khoái nhân! Đến đến đến, mau vào ốc ngồi xuống tán gẫu.” Khi nói chuyện hần đã nắm ở A Hoa đầu vai, dẫn người sau hướng ghé lỗ cửa đi đến, nghiêm nhiên như là nửa chủ nhân bình thường.

Cao Đức Sâm đứng ở cách đó không xa khuôn mặt tươi cười đón chào, khả bên cạnh hần cái kia tên là đao sẹo đại chó săn thoát nhìn cũng không thậm thân cận. Kia súc sinh cung khởi lưng, hai mắt lóe lạnh lùng u quang thẳng nhìn chăm chăm A Hoa, trong miệng tắc phát ra từng đợt ngắn ngủi ác sủa.

“Thành thật điếm!” Cao Đức Sâm vỗ nhẹ đao sẹo đầu, nhưng đao sẹo cũng không nghe lời, chính là ô ô ô kêu, không nhường A Hoa tới gần.

“Đây súc sinh thông nhân tính, nó cảm nhận được uy hiếp của người.” Cao Đức Sâm xem A Hoa tựa tiểu phi tiểu nói,“-- trên người người có sát khí.”

Long ca đã ở một bên phụ họa:“Cao lão bản, người đao sẹo chính là một cái cầu, ta A Hoa huynh đệ, kia nhưng là một cái sói!”

A Hoa khẽ cười cười, tựa hồ nghe không hiểu hai người này ngôn từ trung ngụ ý.“Đao sẹo chính là đối ta không quen thuộc đi?” Hấn vừa nói, một bên nghiêng người theo kia chó săn bên người tha đi qua.

“Đến đến đến, vào nhà đi.” Cao Đức Sâm lại tiếp đón,“Nơi này là địa bàn của ta, hai vị mời theo ý.”

Long ca đem A Hoa nhường ở tại dẫn đầu phía trước, ba người nối đuôi nhau vào phòng. Kia phòng xa hoa khí phái tự không cần phải nói, phòng trung tâm vị trí xiêm áo trang đường kính đầy đủ có tứ thước vòng tròn lớn bàn, nhưng trên mặt bàn lại chỉ trải tài công bạc ba đồ ăn.

Vài cái có khả năng cao tiểu đệ sớm ở phòng nội hậu tứ , nhìn thấy ba người tiến vào, liền tề loát loát cúi đầu hô to một tiếng:“Đại ca hảo!”

Cao Đức Sâm đối này tiểu đệ xem cũng không xem, nhất chỉ bàn ăn trung gian khách quý ghé:“A Hoa huynh đệ, xin mời ngồi.”

A Hoa thân nhiên trở về câu:“Cao lão bản khách khí.” Đi lên phía trước thân nhiên ngồi ổn. Cao Đức Sâm lại tiếp đón Long ca ngồi ở A Hoa bên tay phải, chính mình tắc ngồi ở A Hoa bên tay trái chủ bồi vị trí.

Đao sẹo đã ở chủ nhân bên người ngồi ổn, nó hình thể khổng lồ, cho dù là ngồi thời điểm cũng có một người rất cao.

Long ca xem kia cầu tấp tấp lưỡi nói:“Đã sớm nghe nói cao lão bản yêu cầu, hôm nay mới tính chân chính mở mắt. Như vậy thuần đại hắc lưng, ai xem ai không thích a?”

“Này cầu là ta thác nhân theo nước Đức mang về đến , mỗi ngày quang thịt phải ăn được mấy cân.” Cao Đức Sâm vuốt ve đao sẹo đầu,“Các người xem nó tả nhĩ, nơi đó có điều đao sẹo, đó là hai năm trước, Thành Nam có tên côn đồ muốn ám toán ta, này cầu giúp ta cản một đao.”

“Hảo cầu a!” Long ca tự đáy lòng tán câu,“Trách không được kêu đao sẹo đầu.”

Đạo sạo tựa hồ nghe đã hiểu mọi người khen, nó tọa đũ phát thẳng tắp, ngẩng đầu ưỡn ngực, khí vũ hiên ngang.

A Hoa yên lặng ngồi, tựa hồ đối này hai người nhất cẩu trong lúc đó sự tình không có hứng thú. Cao Đức Sâm không nghĩ vắng vẻ hần, liền đáp lời giống như hỏi câu:“A Hoa huynh đệ đối cẩu không có hứng thú đi?”

A Hoa “A” cười, nói:“Ta là cái thô nhân, không hiểu nuôi chó, chỉ biết là ăn thịt chó.”

Long ca tựa hồ bị A Hoa chọc cười , hần một bên ha ha cười, một bên lấy tay vỗ A Hoa bả vai, trêu ghẹo nói:“Huynh đệ, này cẩu thịt người khả ăn không dậy nổi, giống như vậy một cái cùng một loại hắc lưng, giá trị con người mười vài vạn đâu.”

Cao Đức Sâm cũng cười , bắt quá hần thị điểm lại tập trung ở A Hoa đầu nửa câu nói thượng.

“Thô nhân, hắc, thô nhân tốt. Nói chuyện làm việc trực lai trực khứ, không cần quanh co lòng vòng. Ta liền thích cùng thô nhân giao tiếp.” Như thế cảm khái một phen sau, Cao Đức Sâm lại xưng các tiểu đệ vẫy tay:“Đem thực đơn lấy vội tới A Hoa huynh đệ nhìn xem.”

Một cái đầu lĩnh tiểu đệ vội vàng thẩu đi lại, cung kính đem thực đơn đưa tới trước bàn.

A Hoa cũng không thân thủ đi tiếp, chỉ nói câu:“Không cần nhìn, khách tùy chủ liền.”

Tiểu đệ động tác cương ở tại nửa đường, tiến cũng không được, thôi cũng không xong, đành phải xin giúp đỡ giống như xem Cao Đức Sâm.

Cao Đức Sâm cũng là không lại lời nói khiêm tốn, khoát tay chặn lại nói:“Vậy từ ta đến an bày đi.”

Tiểu đệ liền thu thực đơn, ngược lại đem chính mình cầm trong tay gọi món ăn dùng giấy bút giao cho Cao Đức Sâm. Cao Đức Sâm hướng về hai vị khách nhân giải thích nói:“Bọn họ cũng đều biết ta thói quen. Ta gọi món ăn cho tới bây giờ không xem thực đơn, chính là viết vài cái muốn ăn đồ ăn, giao cho sau trừ đi làm là được.”

Vừa nói một bên cầm lấy bút loát loát loát viết đứng lên. Hấn viết thật sự mau, chỉ chốc lát liền đem hạ tốt ra trả lại cấp tiểu đệ, dặn nói:“Nường sau trừ nắm chặt lắm, nhanh chút thượng đồ ăn.”

Tiểu đệ lưu loát trở về câu:“Minh bạch.”

Cao Đức Sâm lại vỗ vỗ đao sẹo:“Người cũng đi theo đi ra ngoài đi, ta cùng hai vị khách quý muốn ăn cơm .” Hấn ngữ khí cực kì ôn nhu, tựa như ở kiều đồ chính mình ái tử bình thường.

Đao sẹo “Ô” một tiếng, phe phẩy đuôi đứng lên, ngoan ngoãn theo ở tại tiểu đệ bên người. Tiểu đệ cũng không lại lưu lại, một tay nắm chặt hạ thực đơn, một tay dẫn theo đao sẹo dây xích, dẫn kia đại chó săn xuất môn sau này trừ mà đi.

Một lát sau liền có phục vụ sinh đem tứ điệp lãnh đồ ăn xiêm áo đi lên, có khác tiểu đệ cấp ba vị đại ca châm thượng rượu ngon. Chính là lúc trước đi hạ ra cái kia đầu lĩnh tiểu đệ lại chậm chạp chưa hồi, chắc là ở phía sau trừ tránh công đi.

Cao Đức Sâm dẫn đầu bung lên chén rượu:“Cảm tạ hai vị huynh đệ quang lâm, khác trước không nói, này chén rượu ta kính nhị vị, can !” Nói xong liền uống một hơi cạn sạch. Long ca nói câu:“Cảm ơn cao lão bản!” Đi theo đem trong chén uống rượu hoàn. A Hoa cũng bung lên chính mình trước mặt cái cốc, tuy rằng chưa nói nói cái gì, nhưng là rượu cũng là uống sáng khoái.

Lập tức liền có tiểu đệ tiến lên tục rượu, Cao Đức Sâm không ngừng nghỉ chút nào, ngay sau đó lại giờ lên thứ hai chén. Dựa theo rượu tràn lệ thường, này thứ hai chén rượu chủ nhân nên nhắc tới chút đề tài .

“Mấy năm nay đại gia đều ở tỉnh thành, đi lại cũng không nhiều. Cho nên hôm nay ta cố ý bãi hạ này bàn rượu, thỉnh hai vị huynh đệ đi lại tụ tụ. Cũng không có khác ý tứ, chính là muốn cùng hai vị huynh đệ nhiều liên hệ liên hệ, về sau lẫn nhau trong đó hảo có thể chiếu ứng lẫn nhau.” Nói xong lời nói này sau, hấn nhất ngưỡng cổ tửu, đem này thứ hai chén rượu lại ngã vào trong bụng.

Long ca cũng theo uống hoàn thứ hai chén rượu, tỏ thái độ nói:“Nói đúng vậy. Đại gia đều ở một đường dốc sức làm, không dựa vào huynh đệ dựa vào cái gì? Lời nói tục , đoàn kết đứng lên lực lượng đại thôi!”

A Hoa chính là đi theo uống rượu, lại như trước trầm mặc không nói. Cao Đức Sâm gặp không khí có chút lạnh, liền buông chén rượu, rõ ràng thẳng lẳng lẳng đem nói hướng về đối phương phao đi qua: “A Hoa huynh đệ, người cảm thấy đâu?”

A Hoa đem ly không niết ở trong tay thưởng thức một lát, rốt cục mở miệng nói: “Lẫn nhau chiều ứng đương nhiên là hảo. Cao lão bản tuổi so với chúng ta lưỡng đều đại, nên hảo hảo dẫn dẫn chúng ta này hai cái tiểu huynh đệ.”

Long ca vừa nghe lời này như thế đáng tin, không khỏi sắc mặt vui vẻ, miệng đầy đã khởi cam đoan: “Đó là nhất định, cao lão bản mời chúng ta ăn cơm, không phải là ý tứ này sao?”

Cao Đức Sâm lại nghe ra A Hoa thoại lý hữu thoại, hẳn chính là làm theo phép bàn mỉm cười, chờ đợi đối phương câu dưới.

Quả nhiên, Long ca vừa dứt lời, A Hoa liền lại tiếp tục nói: “Hôm nay buổi chiều Long Vũ tập đoàn hội họp được tân thành kia khối đất. Chờ đất tới tay sau, ở công trình vận tác phương diện, còn thỉnh cao lão bản nhiều hơn chỉ giáo. Dù sao tiểu đệ vừa mới nhận công ty vận tác, thật nhiều sự tình đều còn thiếu chút kinh nghiệm.”

Cao Đức Sâm liếm liếm môi, lâm vào trầm mặc bên trong, Long ca tươi cười lại cương ở tại trên mặt. Vốn lần này bọn họ đem A Hoa ước đến, đúng là muốn hiệp đàm buổi chiều kia khối đất công việc. Không nghĩ tới A Hoa không đợi bọn họ đề xuất, liền giành trước một bước bày ra đối kia khối đất chỉ ở nhất định phải khí thế. Lần này liền đảo khách thành chủ, ngược lại nhường Cao Đức Sâm không tiện mở miệng.

Một mảnh yên tĩnh trung, Long ca nhảy ra đánh cái giảng hòa: “Ai nha, chuyện này một hồi lại nói. Đến, đại gia trước đem tách thứ ba rượu can. Cao lão bản, này chén nên chúng ta kính người.”

Long ca vừa mới bung lên chén rượu, Cao Đức Sâm lại làm cái “Chậm đã” Thủ thế. Lập tức người sau bung lên chính mình kia chén rượu, trầm ngâm nói: “A Hoa quả nhiên là cái trực lai trực khứ hán tử..... Đã người nhắc tới kia khối, vậy không ngại đem lời rộng mở nói đi. Tân thành này khối, người lão ca ta cũng tưởng muốn.”

A Hoa bung chén rượu đón nhận đi: “Vậy để sau ngo đầu giá hội sau, ta thỉnh cao lão bản uống rượu, cấp lão ca bồi tội.” Hắn nói chuyện ngữ khí bình thản ung dung, giống như kia khối đã quản lý do ở Long Vũ tập đoàn kỳ tiếp theo bàn.

Cao Đức Sâm co rút lại thủ, nâng cốc chén triệt trở về. Hắn búi người than nhẹ một tiếng: “A Hoa huynh đệ, ta biết

Long Vũ tập đoàn luôn luôn tiền tài quyền thế tràn đầy, các người nếu muốn lấy kia khối , chỉ sợ không có người có thể hợp lại qua các người. Bất quá đại gia hợp lại đến hợp lại đi có cái gì hảo? Kết quả là ngược lại tiện nghi ngoại nhân. Người nếu tin được lão ca, chẳng trước hết nghe ta nói vài câu.”

A Hoa cũng đem chén rượu buông. Đây vài cái hiệp xuống dưới, hắn đã ần ần chiếm chút thượng phong, hiện tại đã đối phương muốn nói nói, không ngại liền yên lặng xem xét.

Cao Đức Sâm chậm chước một lúc sau, lại tiếp tục nói:“Năm đó Đặng tổng ở thời điểm, Long Vũ tập đoàn muốn bắt , ta tưởng tính thành không ai dám nói cái không tự. Mà lúc này Đặng tổng đi rồi, tình thế khó tránh khỏi sẽ phức tạp một ít. Đông thành vương mặt rỗ, vùng ngoại thành bành đại pháo, còn có nội thành, bao gồm ngoại trấn vài cái đại lão bản, hiện tại đều đối kia khối như hồ rình mồi a. Dưới tình huống như vậy, các người mặc dù có thể lấy đến này khối , chỉ sợ giá cũng không nhất định có thể như vậy như ý.”

A Hoa gật gật đầu, lời này hắn cũng là tán thành. Đặng Hoa sau khi chết, Long Vũ tập đoàn uy hiếp lực đã đại không bằng tiền, mà càng nhiều người tham gia cạnh tiêu, cuối cùng giá khẳng định lại càng cao.

Gặp đối phương tiếp nhận rồi chính mình ngôn luận, Cao Đức Sâm tinh thần vì này rung lên, rèn sắt khi còn nóng tung ra chính mình bản tính:“Nếu chúng ta hai nhà liên thủ đứng lên, cục diện liền đại không giống với .”

A Hoa hơi hơi nheo lại mắt:“Thế nào cái liên thủ pháp?”

Cao Đức Sâm đón A Hoa ánh mắt:“Không nói gạt người, vài ngày nay ta đã đem khác muốn cạnh tiêu nhân đều thu phục , hôm nay buổi chiều, bọn họ chính là đi qua cùng chơi một chút. Hiện tại cũng chỉ còn lại người ta hai người, nếu chúng ta cũng không hướng lên trên nâng, này khối giá liền cao không xong.”

A Hoa minh bạch Cao Đức Sâm ý tứ, chính là đối phương đối với mấu chốt nhất vấn đề còn không có thuyết minh. Hắn không thích vòng quanh, nói thẳng đem này vấn đề phao xuất ra:“Đã chúng ta cũng không kêu giới, kia này khối đến cùng cho ai đâu?”

Cao Đức Sâm cười cười:“Người vừa rồi cũng nói, hợp trình kiến thiết phương diện không có gì kinh nghiệm. Một khi đã như vậy, không bằng liền đem này khối trước giao cho lão ca. Sau đó chúng ta có thể cùng nhau đến làm, đến lúc đó huynh đệ người kia một khối, lão ca tuyệt đối sẽ không bạc đãi người.”

“Điểm này ta có thể đảm bảo.” Long ca vỗ bộ ngực nói,“Cao lão bản làm việc, nên rõ ràng địa phương tuyệt đối

sẽ không hàm hồ.”

“Ta kia một khối.....” A Hoa tỉnh tở thường thức một lát, hỏi:“Người nói là ta cá nhân, vẫn là Long Vũ tập đoàn?”

Cao Đức Sâm “Hắc” một tiếng nói:“Này lại có bao lớn khác nhau đâu? Chiều ta nói, Long Vũ tập đoàn không bằng liền cùng ta kỳ hạ công ty xác nhập ở cùng nhau, tập đoàn tài sản cho dù làm các người huynh đệ hai người ở ta trong công ty công ty cổ phần.”

Lời nói này rất cực triệt để bại lộ Cao Đức Sâm dã tâm: Hắn đúng là muốn thông qua A Hoa cùng Long ca lấy đi Long Vũ tập đoàn góc tường, cuối cùng thực hiện đem Long Vũ tập đoàn một ngum thôn tính mục đích . Này ý nghĩ mặc dù Long ca cũng là lần đầu tiên được biết, hắn trọn tròn mắt, cổ họng “Cồ” một tiếng, can nuốt xuống nhất mồm to nước miếng.

Đối phương khẩu vị thật sự quá lớn, khả khai ra điều kiện lại cũng đủ mê người!

A Hoa nhanh nhìn chăm chăm trước mắt kia chén rượu, thật lâu sau không nói.

Cao Đức Sâm lại nâng chén:“Hai vị nếu không ghét bỏ Cao mỗ vô năng, liền uống lên này tách thứ ba quán bar!” Nói xong liền trước cạn vì kính.

Long ca bưng lên chính mình rượu, đảo mắt thoáng nhìn A Hoa vẫn cũng chưa hề đụng tới, lại do do dự dự thả xuống dưới.

Cao Đức Sâm dự đoán được sẽ có trường hợp như vậy, dù sao việc này can hệ quá lớn, các ở ai trước mắt đều rất khó lập tức quyết đoán. Hắn cũng không thúc giục, chính là cười nói:“Xem ra A Hoa huynh đệ đối thành ý của ta vẫn là có điều hoài nghi a. Không quan hệ, không quan hệ!” Liền nói hai câu “Không quan hệ” Sau, hắn quay đầu nhìn xem phía sau tiểu đệ:“Các người đi thôi thôi, rượu đều uống lên vài chén , nóng đồ ăn thể nào còn chưa có đi lên?”

Một tiểu đệ chạy chậm ra ghé lô, không quá bán phút liền lại chiết trở về, thở hổn hển hội báo:“Cao tổng, món chính đã làm tốt lắm, chính hướng trong phòng đoàn đâu!”

Cao Đức Sâm gật gật đầu, kia tiểu đệ lại vọt đến hắn phía sau. Đúng lúc này, một cỗ nồng đậm mùi từ từ nhẹ

nhàng đi lại. A Hoa sáng sớm rời giường còn không có ăn cơm, ngủ được này cổ mùi, trong bụng cũng là cô cô cô thèm ăn nổi lên.

Theo một trận dồn dập tiếng bước chân, lúc trước đi hạ thực đơn cái kia đầu lĩnh tiểu đệ toái chạy tiến nhập ghé lô nôi. Hắn hai cánh tay vây quanh, nâng một cái cực đại đồng nôi, từng trận mùi đúng là theo kia đồng nôi trung phát ra tới.

Cao Đức Sâm sử cái ánh mắt, đầu lĩnh tiểu đệ liền đem đồng nôi đặt ở A Hoa trước mặt. Đã thấy bên trong tràn đầy nhất nôi, đôn đều là đỏ bừng sáng bóng thịt khối. Có khác tiểu đệ tiến lên cầm lấy nôi trung mức chước, cấp ba vị đại ca trong chén đều tự thịnh thượng nhất chước thịt.

Cao Đức Sâm làm cái “Thỉnh” Thủ thế: “Ăn đi, trăm ngàn không cần khách khí.”

Long ca sớm bị kia mùi thịt gọi lên tham trùng, hắn giáp khởi một miếng thịt đưa vào trong miệng, vừa ăn biên tán: “Không sai không sai, cao lão bản thủ hạ, chính là cái đầu bếp cũng không giống người thường a.”

Cao Đức Sâm cũng giáp khởi một miếng thịt phẩm mấy khẩu, đồng thời tiếp đón A Hoa: “A Hoa huynh đệ, đừng thất thần a, món ăn này nhưng là chuyên môn cho ngươi chuẩn bị.”

“Vì ta chuẩn bị ? Ta đây đồ muốn cẩn thận nếm thử.” Gặp đối phương như thế nhiệt tình, A Hoa cũng không tốt quá mức lạnh lùng, hắn giáp khởi trong chén thịt, nhấp khẩu phía trước lại lơ đãng hỏi câu: “Thật là rất thơm a, đây là cái gì thịt?”

Cao Đức Sâm hai mắt rùng mình, nói: “Cẩu thịt.”

A Hoa sững sốt: “Cẩu thịt?”

“A Hoa huynh đệ không phải mới vừa nói: Không hiểu nuôi chó, chỉ biết là ăn thịt chó sao? Cho nên ta khiến cho thủ hạ làm thịt đao se, làm thành này nôi cẩu thịt, thỉnh A Hoa huynh đệ nhất no có lộc ăn!” Cao Đức Sâm dùng lợi hại ánh mắt xem A Hoa hai mắt, gần từng tiếng nói.

Long ca nghe được tròn tròn ánh mắt, một bộ bất khả tư nghị bộ dáng, sau đó hắn vội vàng đem trong miệng còn

chưa ăn lạn thịt toàn bộ phun ra:“Này..... Đây là đao sẻo thịt?! Cao lão bản, người, người này cần gì phải?”

“Ồ huynh đệ trước mặt, một cái cầu bị cho là cái gì?” Cao Đức Sâm lại đem trong miệng cầu thịt thoải mái đem đĩa nuốt vào trong bụng, thần sắc bình thản ung dung.

A Hoa trong tay chiếc đĩa đứng ở không trung, hần xem trước mắt này ung câu mũi nam tử, rốt cục lý giải Đặng Hoa vì sao sẽ đem người này liệt vào chính mình hạng nhất đối thủ. Nếu nói trước đây giao phong từng nhường A Hoa dần dần khinh địch, giờ phút này hần phía sau lưng lại thật sự lộ ra một trận hơi lạnh thấu xương. Ngồi ở bên người bản thân người này, này thủ đoạn chi âm ngoan độc lạt, quả thực là nghe những điều chưa hề nghe!

Không nói đến người này chỉ vì triền lăm thành ý, liền đem đi theo chính mình nhiều năm yêu khuyến đồn thành nhất nôi cầu thịt, càng thêm đáng sợ là: Hần chính là thông qua một trương thực đơn hướng thuộc hạ nhấn dùm chính mình mệnh lệnh, mà nhìn đến thực đơn tiểu đệ nhưng lại không có nói ra cái gì nghi dị, có thể thấy được người này bình thường nói là làm, ở trước mặt mọi người sớm tích lũy hạ lệnh nhân tư chi đáng sợ uy nghiêm!

Đây là một cái vì đạt được mục đích , không tiếc áp dụng gì thủ đoạn hung ác đồ đệ; Đây là một cái vì ích lợi, không sợ cắt thịt đoạn cốt bỏ mạng đồ đệ; Đây là một cái thường phạt phân minh, dưỡng nhất bang tử trung tiểu đệ đã tâm đồ đệ! Vô luận là ai cùng như vậy một người là địch, đều sẽ là nhất kiện cực kì hung hiểm sự tình!

Cao Đức Sâm nhìn ra A Hoa cảm xúc thượng biến hóa, hần cấp chính mình trong chén lại rót đầy rượu đế, nâng chén hướng về phía hai vị khách kính một vòng, nói:“Thế nào? Có này nôi cầu thịt nhắm rượu, hai vị hần là sẽ không lại không đoan này chén thôi?” Nói xong sau, chính hần lại là liên can đến cùng, đồng thời dùng ung giống nhau ánh mắt nhìn chăm chú bên cạnh hai người.

Kia trong ánh mắt lộ ra vĩ đại lại vô hình áp lực. Long ca bị này áp lực khiến cho cơ hồ thở không nổi tức, rốt cục, hần bùng lên chính mình kia chén rượu chậm rãi đưa đến bên miệng, cắn răng một cái, cô lỗ một tiếng uống lên đi xuống. Sau đó hần quay đầu đến, cùng Cao Đức Sâm cùng nhau đem ánh mắt tập trung ở tại A Hoa trên người.

Thật lâu sau trầm mặc sau, A Hoa rốt cục mở miệng:“Cao lão bản thịnh tình A Hoa tâm lĩnh , nhưng này nôi cầu thịt, ta quả thật là ăn không dậy nổi.”

Cao Đức Sâm rốt cục đợi đến cuối cùng hồi phục. Lúc này phục tuy rằng nhường hần có chút thất vọng, nhưng là không có rất ra ngoài hần dự kiến. Thở dài một tiếng sau, hần cầm trong tay ly không nhẹ nhàng thả lại đến trên mặt bàn, lạnh lạnh nói:“Nếu này nôi cầu thịt người không muốn ăn trong lời nói, chỉ sợ về sau cũng liền không có cho người ăn đồ ăn !”

“Ta minh bạch.” A Hoa cũng không nói thêm nữa cái gì, đứng dậy nói câu, “Cáo từ .” Nói xong sau cũng không chờ Cao Đức Sâm trả lời thuyết phục, nhưng vẫn đi rồi đi.

“Này.....” Long ca bị độc tự lợc ở trên bàn, có vẻ có chút xấu hổ, hấn thật cẩn thận nhìn nhìn Cao Đức Sâm: “Nếu không, ta lại đi khuyên nhủ hấn?”

Cao Đức Sâm khoát tay: “Không cần.” Hấn lại giáp khởi một khối cầu thịt, một bên đại ăn một bên cảm khái: “Thơm như vậy thịt có người chính là không ăn, chính hấn muốn đói chết, ta có thể có biện pháp gì?”

“Hấn không ăn chúng ta ăn!” Long ca tuyên thệ bàn lớn tiếng nói câu, sau đó hấn cũng giáp khởi trong bát cầu thịt, không chỗ nào có kỵ gặm lấy gặm để.

Làm A Hoa đi ra vượng hải tửu lâu thời điểm chính trực giữa trưa, ánh nắng tươi sáng, gió mát thổi nhẹ, khả hấn đã có một loại bị cuồng phong mưa rào trùng trùng bao cuốn đè nén cảm giác.

Mặc dù đã có đủ loại điềm xấu dự cảm, nhưng này phiên cuồng phong mưa rào thể tới cực nhanh chi mãnh, vẫn là ra ngoài A Hoa dự kiến.

Hai giờ chiều bán, A Hoa mang theo hấn đoàn đội đi tới phổ lan hội nghị trung tâm một tầng đại sảnh, tân thành kia khối đất đấu giá hội sắp ở trong này tiến hành.

Cao Đức Sâm đang ngồi ở bán đấu giá tịch tới trung tâm vị trí, hấn miễn cưỡng ngậm một viên yên, thần thái nhàn nhã. Mà cái khác tham dự hội nghị giả ở tiền vào hiện trường sau, đều sẽ chủ động cùng Cao Đức Sâm đánh cái tiếp đón, đại gia nhìn nhau cười, rất nhiều việc đã trong lòng biết rõ ràng.

Cao Đức Sâm cũng không có nói mạnh miệng, hấn quả thật đã thu phục sở hữu cạnh chụp giả, những người đó hôm nay đi đến hội trường chẳng qua là làm một hồi làm nền.

“Thu phục” Này hai chữ nghe qua đơn giản, trên thực tế lại thông cảm quá lớn học vấn. Đối bất đồng nhân cần phải có bất đồng thủ đoạn, có đôi khi đùa là “Tiền”, có đôi khi đùa còn lại là “Mệnh”.

Đương nhiên cũng có một ít nhân, mặc kệ ngươi ngoạn “Tiền” Vẫn là ngoạn “Mệnh” Đều không hữu dụng, giờ

phút này liền không có cách nào khác chơi, chỉ có thể cứng đối cứng đi hợp lại, hợp lại “Thực lực”.

Cao Đức Sâm cảm thấy chính mình lớn nhất ưu điểm chính là tổng có thể chuẩn xác phán đoán ra địch ta song phương thực lực. Cho nên hắn biết cái gì thời điểm có thể hợp lại, khi nào thì không thể hợp lại.

Đặng Hoa đắc thế thời điểm, toàn bộ tinh thành nhân đều đang nhìn hắn, chờ hắn cùng với Đặng Hoa trong lúc đó long tranh hổ đấu, nhưng hắn lại lui bước. Chỉ cần Đặng Hoa thế lực nhúng chàm phạm vi, hắn cũng không đi tranh, bởi vì hắn biết chính mình cũng không cạ bị cái kia thực lực.

Rất nhiều người từ đây cho rằng Cao Đức Sâm không gì hơn cái này, bắt quá những người này nhiều năm qua tích góp từng tí một nhận thức ở gần gũi mấy tháng nội phải đến triệt để xoay.

Đặng Hoa sau khi chết, Cao Đức Sâm liền xuất ra chính mình toàn bộ thực lực, hắn tin tưởng ở toàn bộ tinh thành không có nhân có thể hợp lại qua chính mình.

Quả thật, thực lực của hắn rất nhanh bình định hết thấy, hiện tại có thể đứng ở trước mặt hắn cũng chỉ có Long Vũ tập đoàn, chỉ có cái kia không chịu ăn “Cầu thị” A Hoa.

Làm A Hoa đi vào bán đấu giá sảnh thời điểm, Cao Đức Sâm cố ý đứng dậy hướng đối phương phát phát tay, hắn vẻ mặt ý cười, như là ở cùng thân mật nhất lão bằng hữu đánh tiếp đón.

A Hoa lại chính là hơi hơi gật gật đầu, sau đó hắn tìm cái dựa vào góc vị trí ngồi xuống, mặt không biểu cảm. Hắn không thích nhường bất luận kẻ nào nhìn đến bản thân cảm xúc, mặc kệ là chân thành vẫn là dối trá cảm xúc, bởi vì rất nhiều thời điểm người trên tinh thần nhược điểm đúng là thông qua này đó cảm xúc nhấn chìm đưa cho người đối thủ.

Quan trọng nhất: Là tập trung tinh thần làm tốt chính mình sự tình. Đây là A Hoa giờ phút này đang ở thủ nghiêm chuẩn tắc. Mà đối với địch ta trong lúc đó phân tích, hắn từ lúc xuất phát phía trước cũng đã xâm nhập nghiên cứu thấu triệt.

“Lần này bán đấu giá đất, tổng diện tích là 60 mẫu, cộng lại 4 vạn m². Dựa theo 2.0 quy hoạch dung tích dẫn, này khối có thể kiến tạo xuất ra nhà chung cư tổng diện tích vì 8 vạn m². Hiện tại tân thành địa khu nhà chung cư cùng giới ở 3000 nguyên mỗi m², kiến trúc cùng khác phí tổn 1000 nguyên mỗi m², cho nên chúng ta hoa 2000 nguyên mỗi m² lầu mặt phí dụng, trên lý luận là cái không bồi không kiếm cục diện. Như vậy tính toán xuống dưới, này khối cao nhất giá trị vì 1.6 triệu nguyên.

Bất quá chúng ta còn muốn lo lắng tân thành địa khu bất động sản giá tăng lượng, căn cứ chúng ta nghiên cứu, nên địa khu giá phòng hai năm sau ít nhất ở 4000 nguyên đã ngoài, như vậy này khối đất cao nhất giá trị có thể đạt tới 2.4 triệu nguyên.

Này đó đều là trong suốt bộ phận, đại gia đều sẽ tính, mà Long Vũ tập đoàn còn có mỡ ta che giấu ưu thế. Trên thực tế, chúng ta có thể đem dung tích dẫn làm được 3.0, này lên lên xuống xuống quan hệ đẳng tổng năm đó sớm loát bình, cho nên chúng ta có thể kiến thiết nhà chung cư diện tích kỳ thật là 12 vạn m², tương đương thành thổ địa giá trị là 3.6 triệu, nói cách khác, 3.6 triệu mới là chúng ta tham dự lần này cạnh chụp giá tơ hồng.

Lo lắng đến Cao Đức Sâm cũng đối này khối đất tình thế nhất định, cho nên chúng ta ở cạnh giới thời điểm, còn có thể lại đột phá một ít. Nếu Cao Đức Sâm thét lên 3.6 triệu, chúng ta có thể kêu 4 triệu. Đây là một cái tương đối nguy hiểm chữ số, thực khả năng kiểm không đến tiền, nhưng tức là bồi, đã ở Long Vũ tập đoàn khả thừa nhận trong phạm vi, chỉ cần có thể chèn ép trụ Cao Đức Sâm, này hiểm đáng giá nhất mạo. Nếu Cao Đức Sâm tiếp tục hướng lên trên kêu, chúng ta sẽ không cần theo, chờ nhường này khối đem chính hấn tha chết đi.”

Làm ra này phiên phân tích Long Vũ tập đoàn thủ tịch công trình cố vấn chuyên gia, A Hoa đối nhãn lực của hấn cùng tính toán độ chính xác không chút nghi ngờ. Cho nên hôm nay hấn đi đến bán đấu giá hiện trường căn bản là không cần lo lắng Cao Đức Sâm muốn làm gì, hấn chỉ cần dựa theo chuyên gia chế định phương châm đến vận tác, việc khác tùy tiện Cao Đức Sâm thế nào ép buộc.

Cao Đức Sâm còn tại có một ngụm không một ngụm hấp khói thuốc, không biết hấn giờ phút này lại suy nghĩ cái gì?

Ba giờ chiều, đấu giá hội chính thức bắt đầu. Người chủ trì đầu tiên là tuyên đọc cạnh chụp giả danh sách, sau đó lại báo ra cạnh chụp giá thấp 1.2 triệu nguyên, đồng thời tuyên bố khởi động cạnh giới trình tự.

“1.25 triệu.” Hàng trước một cái ục ịch từ trước hết cử bài. Bất quá theo sau còn có nhân gắt gao đuổi kịp: “1.28 triệu.” Lần này cử bài là cái trung niên nữ tử.

“1.3 triệu.”

“1.35 triệu.”

“1.4 triệu.”

.....

Cử bài báo giá giả nối liền không dứt, nhưng báo giá tăng phúc cũng không lớn. A Hoa thờ ơ lạnh nhạt, hẳn biết này đó cử bài giả chính là ở tô đậm không khí mà thôi, bọn họ căn bản không phải chân chính tham dự giả.

Chân chính tham dự giả trừ bỏ chính mình, cũng chỉ có cái kia ngồi ở trong đám người nuốt vôn phun sương Cao Đức Sâm.

Làm này làm nền trên cơ bản đều cử một vòng giới bài sau, Cao Đức Sâm rốt cục mở miệng .

“1.8 triệu.” Hẳn báo ra trước mắt mới thôi toàn trường cao nhất giá.

Hiện trường như là chiếm được nào đó chỉ lệnh, ồn ào náo động cạnh giới thanh chột ngừng lại xuống dưới. Đại gia tựa hồ đều bị này giá trấn trụ , tuy rằng ai đều minh bạch 1.8 triệu còn xa xa không đạt được cạnh giới login.

“1.8 triệu lần đầu tiên.” Người chủ trì bắt đầu báo chùy .

Cao Đức Sâm từ từ phun ra một cái vòng khói, sau đó hẳn quay đầu đến xem góc xó A Hoa, hẳn biết chỉ có người kia còn có thể tiếp tục hướng lên trên nâng giới.

Quả nhiên, A Hoa ở người chủ trì lần thứ hai báo chùy phía trước hô lên chính mình giá.

“3 triệu!”

Hẳn thanh âm không lớn nhưng khí thế mười phần. Hiện trường lập tức vang lên một trận xôn xao, ánh mắt mọi người đều tề loạt loạt hướng về A Hoa phóng đi qua. Hẳn báo giá không chỉ có đại đại vượt qua Cao Đức Sâm báo giá, thậm chí đã vượt qua tuyệt đại bộ phận nhân đối với này khối đất đánh giá trị, có thể nào không nhường nhân sợ hãi than ba phần?

Mà này cũng đang là A Hoa muốn xây dựng hiệu quả. Hắn rất tin Cao Đức Sâm chắc chắn ở cạnh chụp giá thượng cùng chính mình duy trì trật tự không nghỉ, một khi đã như vậy, dứt khoát lần đầu tiên liền báo ra giá cao, ở trên khí thế trước ngăn chặn đối phương.

Ở mọi người nhìn chăm chú dưới, A Hoa quay đầu nhìn về phía Cao Đức Sâm, ánh mắt của hắn cực kì kiên định, truyền lại một loại người người đều có thể đọc biết cường ngạnh tín hiệu.

Cao Đức Sâm tránh được A Hoa tầm mắt, hắn đem trong tay đầu mẫu thuốc lá ném ở trên sàn, dùng hài để nghiêm cẩn thái vài cái.

“3 triệu lần đầu tiên.” Người chủ trì lại bắt đầu báo chùy.

Những người đứng xem dời đi tiêu điểm, bọn họ đều nhìn về phía Cao Đức Sâm, cùng đội hắn phản kích.

A Hoa đã ở cùng đội, tin tưởng Cao Đức Sâm sẽ không như vậy nhận túng, hơn nữa lấy người này bản sự, hắn đồng dạng có thể tại đây khởi đất thượng cái khởi vượt qua quy hoạch dung tích dẫn phòng ở. Cho nên 3 triệu quyết không là bọn hắn trận này tranh đấu chung điểm.

“3 triệu lần thứ hai.”

Cao Đức Sâm lại chính là mai đầu, hắn còn tại cùng kia khóa đáng thương đầu mẫu thuốc lá góc kình.

Có chút thiếu kiên nhẫn nhân đã bắt đầu châu đầu ghé tai nghị luận đứng lên. Này không ai bì nổi cao lão bản chẳng lẽ cứ như vậy bị A Hoa nhất kích bắt?

Liền ngay cả A Hoa chính mình cũng có chút buồn bực. Cao Đức Sâm giờ phút này biểu hiện giống như hắn mới là cái chân chính làm nền, hiện trường sắp sửa phát sinh tình huống căn bản cùng hắn không hề quan hệ.

Mọi người không có đợi đến Cao Đức Sâm phản kích, bọn họ chờ đến là người chủ trì giải quyết dứt khoát tiếng

la: “3 triệu, thành giao!”

Bán đấu giá tịch thượng một mảnh mờ mịt, sở hữu nhân đều là không hiểu hoang mang biểu cảm. Bọn họ không nghĩ ra Cao Đức Sâm tìm lớn như vậy đại giới bày ra như vậy một hồi đấu giá hội, chẳng lẽ cứ như vậy cam tâm cấp A Hoa làm kiện giá y?

Lúc này Cao Đức Sâm rốt cục ngẩng đầu lên, hần xem A Hoa cười cười, đưa lên một cái chúc mừng thủ thế.

Đối phương tươi cười chẳng phải nguy trang ra, A Hoa ẩn ẩn cảm thấy có chút không đối, khả lại không biết vấn đề ra ở nơi nào. Mà hiện trường tình thế cũng không có cho hần nhiều lắm suy xét thời gian, người chủ trì đã ở trên đài thúc giục : “Thỉnh trúng thần Long Vũ tập đoàn đi lại ký tên tương quan văn kiện.”

A Hoa đám người đứng dậy hướng về chủ tịch đài đi đến. Tại đây cái đoàn đội trung có luật sư, có kinh tế phân tích viên, hữu lý tài sư, người người đều là đứng đầu nhân tài.

Người chủ trì mở ra một chồng văn kiện, đồng thời dẫn dò đến: “Các người cần ở ba cái thời gian làm việc trong vòng trước giao nộp 10% tiền đặt cọc, nếu không bán đấu giá kết quả không có hiệu quả, thuận mua tư cách thế thân cấp hiện trường thứ hai cao ra giá giả.”

Không thành vấn đề, A Hoa lấy ra bút máy bắt đầu ký tên này văn kiện, đồng thời hần phân phó phía sau quản lý tài sản sư: “Cấp ngân hàng gọi điện thoại ước một chút, chúng ta ngày mai đi qua chuyển trưởng.”

Quản lý tài sản sư tự giác triệt đến đi qua một bên gọi điện thoại. 2 phút sau, A Hoa ký xong rồi văn kiện, lúc hần xoay người lại thời điểm, lại thấy được một trương thất kinh mặt.

Quản lý tài sản sư điện thoại niết nơi tay thượng chưa cắt đứt, hần tựa hồ mắt rất lớn kinh mới gian nan nói: “Hoa ca..... Tập đoàn tài khoản bị..... Bị đông lại !”

A Hoa bỗng nhiên rung lên, lập tức theo bản năng ngẩng đầu hướng bán đấu giá tịch trung tâm vị trí nhìn lại.

Cao Đức Sâm như trước thân nhiên tự đắc ngồi ở chỗ kia, hần lại tân điểm nổi lên một viên khói thuốc, khốc miệng chính khơi mào một tia như có như không ý cười.

Làm A Hoa khẩn cấp hỏa liệu đuổi tới Long Vũ đại hạ sau, hấn mới chính thức ý thức được tình thế nghiêm trọng tính.

Đại hạ cửa ngừng vài chiếc xe cảnh sát, mặc cảnh sát chế phục người chính đi vào đi ra , đem nhất đài máy tính trường máy chuyển đến trên xe cảnh sát.

Lưu thủ đại hạ thuộc hạ hướng A Hoa hội báo tương quan tình huống: Đây phê cảnh sát đại khái là một giờ phía trước đến . Bọn họ đối đại hạ chỗ làm việc vực tiến hành rồi thanh trảng, sau đó một nhóm người ở thanh tìm tập đoàn các loại văn kiện, một khác bộ phận nhân tắc bắt đầu khuân vác trong văn phòng máy tính trường máy.

A Hoa ở lầu 18 tổng tài trong văn phòng tìm được mang đội cảnh quan, đó là một cái bốn mươi đến tuổi trắng nõn nam tử. Ở biết được A Hoa thân phận sau, nam tử lấy ra cảnh quan chứng triển lãm một chút, đồng thời tự báo danh hào nói:“Chúng ta là tinh thành cục công an kinh trình đại đội , Long Vũ tập đoàn kẻ khả nghi một loạt kinh tế án kiện, mời người phối hợp chúng ta điều tra.”

A Hoa đương nhiên sẽ không cùng cảnh sát cứng đối cứng, hấn đành phải ngoan ngoãn theo kinh trình đại đội cảnh sát nhóm về tới cảnh cục. Bất quá hấn ở ứng phó thẩm vấn phương diện sớm trăm luyện thành tinh , mặc kệ cảnh sát đưa ra vấn đề gì, hấn đều lấy vừa mới tiếp nhận tập đoàn sự vụ vì từ, lấy vừa hỏi tam không biết thái độ thần nhiên đãi chi

Bất quá hấn ở sâu trong nội tâm lại càng ngày càng cảm thấy kinh hãi, bởi vì này cảnh sát nêu câu hỏi điều điều đều thẳng chỉ Long Vũ tập đoàn từng chỗ bản chỗ. Đây đó chỗ bản nếu bị thẩm tra, toàn bộ tập đoàn đều muốn gặp phải hồng mất nguy hiểm.

Cũng may A Hoa trước kia luôn luôn này đây bảo tiêu thân phận xuất hiện tại Đặng Hoa bên người, thật nhiều sự tình không có chứng cứ rõ ràng cũng là truy cứu không đến hấn trên người.

Dù là như thế, này một phen bán nhuyển bán cứng rắn thẩm vấn cũng giằng co vèn vèn một đêm. Thăng đến ngày thứ hai buổi sáng, A Hoa mới được phép rời đi kinh trình đại đội, đồng thời bị lệnh cường chế cấm cách phụ, tùy thời chờ đợi gọi đến.

Cùng cảnh sát toàn lực chu toàn hơn mười mấy giờ, mặc dù là A Hoa như vậy tinh lực dư thừa hấn tướng cũng khó miễn có chút choáng váng đầu não trướng. Hấn trực tiếp đánh xe taxi hướng khái hoàn môn đại tử điểm mà đi,

chuẩn bị tốt hảo ngũ thượng vừa cảm giác.

Ai biết xuống taxi vừa thấy, khách sạn tiền nhưng lại cũng ngừng xe cảnh sát, đồng thời khách sạn đại môn khẩu còn bị kéo lên cảnh giới tuyến, khách sạn nội một ít nhân viên công tác giống bị chạy xuất ra, đang đứng ở cảnh giới tuyến ngoại tham đầu tham não nhìn quanh . Mà cảnh giới tuyến nội thượng tụ tập rất nhiều trụ khách, đang ở nhận cảnh sát đề ra nghi vấn cùng điều tra, nửa ngày mới lấy được hứa cho đi một cái.

A Hoa trong lòng nhịn không được một trận cảm tức. Nếu nói Long Vũ tập đoàn bản thân lịch sử liền mặc kệ tính, cảnh sát tìm tới cửa đến không lời nào để nói, này khái hoàn môn đại tử điểm nhưng là Đặng Hoa sinh tiền cố ý đăng ký ở thê tử danh nghĩa xí nghiệp, trừ bỏ có chút màu xám kinh doanh hạng mục ở ngoài, địa phương khác chọn không ra gì tạt xấu đến, hiện tại cảnh sát cư nhiên đem toàn bộ khách sạn đều phong bế , bọn họ quyền lực từ đâu mà đến?

Nghĩ vậy chút, A Hoa liền đứng lý hợp tình đi lên phía trước, trực tiếp vượt qua cảnh giới tuyến hướng khách sạn nội xông vào.

“Đứng lại!” Một cái cảnh sát lập tức đi lại đem hắn ngăn lại,“Ngươi làm gì?”

“Ta là nơi này người phụ trách.” A Hoa lạnh lùng hỏi ngược lại,“Các ngươi đang làm cái gì?”

“Ngươi là người phụ trách?” Cảnh sát cao thấp đánh giá A Hoa vài lần, thái độ trở nên ôn hòa một ít, sau đó tự giới thiệu nói,“Chúng ta là hình cảnh đội , đang ở phá án.”

Hình cảnh đội? A Hoa trong lòng càng thêm thiết thực . Nếu là khách sạn màu xám hạng mục phạm vào sự, kia hẳn là trị an đại đội quân hạt, hiện tại trước mặt hắn cũng là hình cảnh đội nhân mã, kia án tử khẳng định cùng khách sạn bản thân không có gì quan hệ. Chẳng lẽ là ốc lậu thiên phùng mưa liên tục, người nào đui mù tên ở khách sạn trong khách phòng phạm vào án, thế cho nên đưa tới nhiều như vậy cảnh sát? Xem này tư thế, án tử sợ là không nhỏ đâu.

Chính suy nghĩ gian, khách sạn đại đường nội vài cái đang ở kiểm tra trụ khách cảnh sát đã theo tiếng hướng bên này đã đi tới. Trong đó một người thân y phục hàng ngày, thoát nhìn cho là mang đội người phụ trách .

A Hoa nhìn đến người nọ khi không khỏi sùng sốt một chút, mà đối phương cũng có chút ngoài ý muốn giống như , bật thốt lên nói:“Là ngươi?”

Nguyên lai kia mặc thường phục nam tử không phải người khác, đúng là tỉnh thành hình cảnh đội đội trưởng La Phi. Mấy tháng trước A Hoa thiết kế giết chết lâm môn hai người thời điểm cùng La Phi từng có kịch liệt giao phong, hãn thủ đoạn sát nhân tuy rằng bị La Phi xuyên qua, nhưng bởi vì Hàn Hạo tử vong, La Phi vô pháp đạt được đủ đề cấp A Hoa định tội chứng cứ. Cho nên này án luôn luôn còn huyền mà chưa quyết, giữa hai người lưu trữ không nhỏ thù.

A Hoa vừa mới lỏng xuống dưới thần kinh lại buộc chặt lên, bất quá hãn mặt ngoài vẫn cứ bất động thanh sắc, ngược lại đón nhận tiền hai bước chủ động bắt tay nói:“La đội dài, người hảo.”

La Phi cũng trường hợp hóa ứng thanh hảo, đồng thời hỏi:“Nơi này là người phụ trách ?” Ở bên người hãn một cái lược hiển văn chất cảnh sát đối diện A Hoa trợn mắt nhìn, người này đúng là La Phi trợ thủ doãn kiểm, hãn đối A Hoa bức tử Hàn Hạo chuyện cũ luôn luôn canh cánh trong lòng.

A Hoa gật gật đầu, hỏi lại:“Ra cái gì án tử ?”

“Buôn lậu thuốc phiện.” La Phi ngắn gọn trả lời,“Chúng ta theo một tuần .”

A Hoa “Nga” một tiếng. Cho dù Đặng Hoa trên đời thời điểm, cũng đã thật nhiều năm không có chạm qua thuốc phiện , cho nên như vậy án tử khẳng định cùng chính mình không có gì quan hệ.

“Ở trong này giao dịch ?” Hãn lại hỏi.

“Đôi.”

“Đã La đội dài đều ra tay , kia khẳng định là nhân tang câu lấy được đi.”

“Nhân là bắt được, nhưng thuốc phiện còn không có tìm được.” La Phi quay đầu nhìn quanh một chút,“Bất quá khẳng định liền tại đây trắng đại hạ lý.”

A Hoa cười khổ một chút, hãn cuối cùng minh bạch cảnh sát vì sao muốn đem cả toàn cao ốc này phong bế nghiêm nghiêm thực thực, gây chiến. Trừ phi bọn họ tìm được bị che giấu thuốc phiện, nếu không khách sạn giới nghiêm sẽ không bị giải trừ .

“Hi vọng các người nhanh chút xong việc.” A Hoa không thể không nhắc nhở La Phi, “Chúng ta nơi này ngừng kinh doanh một ngày, kia nhưng là hơn mười vạn tổn thất.”

“Chúng ta hội tận lực -- không nói nhiều, ta nơi này chính khẩn trương đâu.” La Phi biểu đạt ra cáo từ ý tứ.

A Hoa đương nhiên cũng không có hứng thú lưu lại xem náo nhiệt, hắn bắt đắ dĩ lắ đầu, xoay người đi ra khách sạn. Đang nghĩ tới lại đánh cái xe hồi chỗ ở thời điểm, bỗng nhiên nghe được có người gọi hắn: “Hoa ca!”

A Hoa quay đầu, đã thấy một cái gầy yếu thanh tú nữ hài đứng ở cách đó không xa, chính đáng thương hề hề xem chính mình. Bởi vì quần áo qua cho đơn bạc, mặc dù ở húc ẩm đầu xuân, nữ hài vẫn cứ bị đông lạnh lên mặt sắt phát run.

“Rõ ràng?” A Hoa nhận ra nữ hài đứng là hôm kia buổi tối cấp chính mình “Phục vụ” cái kia tiểu muội, “Người ở chỗ này làm gì? Mặc ít như vậy.”

Rõ ràng ủy khuất bĩu môi: “Quần áo đều ở trong khách sạn đâu..... Ta cũng không địa phương khác đi a.”

A Hoa biết mới tới tiểu muội đều là ở khách sạn nội tập trung dừng chân, như rời đi khách sạn đó thật là không nhà để về. Hắn liền có chút mềm lòng, nghĩ nghĩ nói: “Vậy người theo ta một khối đi thôi.”

“Cám ơn hoa ca!” Rõ ràng sắc mặt lập tức mưa dầm chuyển tình, trở nên so với tháng sáu thiên còn muốn khôi.

A Hoa thân thủ ngăn cản chiếc xe, trước đem rõ ràng đưa đến sau tòa, chính mình đang muốn đuổi kịp xe khi, chợt nghe đắc thủ cơ tiếng chuông vang lên.

Dãy số biểu hiện điện báo là mộng hương lâu đại đường quản lý, mộng đẹp lâu đồng dạng là Đặng Hoa sinh tiền đăng ký ở thê tử danh nghĩa ăn uống xí nghiệp, là toàn bộ tỉnh thành có thể đếm được trên đầu ngón tay mấy nhà xa hoa tửu lâu chi nhất. Giờ phút này khách sạn quản lý bỗng nhiên gọi điện thoại tới, A Hoa lườm trước sợ là không có cái gì chuyện tốt.

Quả nhiên, điện thoại chuyển được sau, trong ống nghe truyền đến sốt ruột thanh âm: “Hoa ca, người mau tới đây nhìn xem đi, khách sạn đã xảy ra chuyện!”

“Ta lập tức liền đến.” A Hoa cũng không tể hỏi, trực tiếp cắt đứt điện thoại, đồng thời đem rõ ràng theo trong taxi kéo xuất ra.

“Ai, hoa ca.....” Rõ ràng sắc mặt “Thốc” một chút lại thay đổi trở về, nước mắt ở trong ánh mắt đánh chuyển.

A Hoa lấy ra ví tiền, lục ra hai trăm đồng tiền, sau đó lại cời xuống một chuỗi chìa khóa một cổ nãi đưa cho rõ ràng: “Trong thành vùng sông nước 19 hào lâu 342, chính mình đi thôi.” Nói xong sau cũng không chờ rõ ràng phản ứng, liền tự lên xe kéo hảo cửa xe, đối kia lái xe nói: “Mộng đẹp lâu, càng nhanh càng tốt!”

Mười lăm phút sau, A Hoa đến mục . Đại đường quản lý sớm ở sau cửa lâu ngày, này vừa hai mươi tiểu tử tên là mã lượng, bình thường làm việc lưu loát thực, nếu không phải thật sự gặp gỡ khó giải quyết sự tình, hắn cũng không trí cho vợ vãi hướng A Hoa cầu cứu.

A Hoa hỏi câu: “Tình huống gì?” Cước bộ cũng không ngừng, trực tiếp hướng từ lâu nội đi đến. Mã lượng muốn một đường chạy chậm tài năng đuổi kịp hắn tốc độ, một bên chạy vừa nói: “Buổi sáng vừa mở cửa đã tới rồi nhất bang nhân, mỗi người chiếm một trương cái bàn, chỉ điểm một chai bia cùng một mâm sao khoai tây ti.....”

Tiểu tử nói còn không có nói xong, A Hoa đã toàn minh bạch , bởi vì kia phó cảnh tượng đã rành mạch triển lãm ở hắn trước mặt: Ở từ lâu một tầng trong đại sảnh, mỗi một trương trước bàn ăn đều ngồi một người tuổi còn trẻ cường tráng nam tử, bọn họ tất cả đều thể bóng lưng quang đầu, chính liền một mâm khoai tây ti chậm rãi uống bia.

“Hoa ca, người xem bọn họ này phó tư thế, còn có người nào khách nhân dám vào đến?” Mã lượng chỉ vào này nam tử tiếp tục nói. Không nói đến kia từng hạt một quang đầu khiến cho nhân xem sợ hãi, không ít nam tử còn cố ý cuốn lấy tay áo, lộ ra trên cánh tay bát nháo hình xăm, vừa thấy sẽ không là cái gì đường chính nhân sắc. Mà bọn họ ăn cái gì tốc độ tắc chậm kinh người, mỗi lần chỉ giáp khởi một căn khoai tây ti, chiều này tốc độ, này bàn đồ ăn thẳng đến buổi tối đóng cửa cũng không nhất định có thể ăn xong.

“Ai là đầu lĩnh ?” A Hoa một bên hạ giọng hỏi, một bên ngưng tụ lại ánh mắt tại đây những người này trên người nhất nhất đảo qua. Quang đầu bọn nam tử cũng chú ý tới A Hoa, bất quá bọn họ không nói một lời, chỉ làm bộ như không phát hiện dường như.

Mã lượng lắc đầu, tỏ vẻ nhìn không ra đến.

A Hoa lược trầm tư một lát, lại thấp giọng phân phó mã lượng:“Đến sau trừ tiếp đón một chút, mỗi bàn cấp thêm một cái đồ ăn, nhiều tìm chút người phục vụ đồng thời bùng lên, lớn tiếng báo tên của ta, đã nói là ta đưa .”

Mã lượng tuy rằng tưởng không rõ này cử dụng ý, nhưng vẫn là thực rõ ràng ứng thanh:“Hảo lắm.” Bất quá vừa mới bán ra đi một bước, hần lại lộn trở lại tới hỏi nói:“Thêm cái gì đồ ăn?”

“Khoai tây ti!” A Hoa không cần nghĩ ngợi,“Bọn họ không phải thích ăn này sao?”

Mã lượng nhất lưu chạy chậm trát vào sau trừ, A Hoa tắc đi thông thả đến đại sảnh trước sân khấu, đem thân thể bán khoát lên mặt bàn thượng xem này nam tử. Chúng nam tử không chút để ý, người xem người , bọn họ là nên ăn ăn, nên uống uống, chính là tốc độ chậm giống ốc sên, thực non đặc tượng con kiến.

Qua ước chừng có mười phút, mã lượng từ sau trừ xuất ra, tiến đến A Hoa bên người nói:“Khoai tây ti đều chuẩn bị tốt .”

A Hoa gật gật đầu:“Thượng đồ ăn đi.”

Mã lượng liền bứt lên giọng, giống khuếch đại âm thanh loa đường như:“Thượng đồ ăn!”

Theo này thanh la lên, nhất lưu người phục vụ xếp chỉnh tề đội ngũ từ sau trừ nối đuôi nhau mà ra, mỗi người trong tay đều bùng một mâm khoai tây ti. Đến tiền sảnh sau, các nàng đều tự tìm hảo mục tiêu đem kia khoai tây ti đưa đến quang đầu bọn nam tử trước bàn. Đồng thời lớn tiếng báo ra tên đồ ăn:“Tổ sao khoai tây ti, hoa ca đưa , thỉnh chậm dùng!”

Này đội ngũ chừng hơn mười hào nhân, phía trước thượng là tuổi trẻ nữ phục vụ, mặt sau liền cao lớn vạm vỡ đầu bếp cũng lên sân khấu , tưởng là bùng thức ăn nhân không đủ, lại thỏa mãn A Hoa “Đồng thời thượng đồ ăn” yêu cầu, cho nên đành phải kéo con vịt thượng giá .

Này một phen thượng đồ ăn khí thế rộng lớn, báo tên đồ ăn tiếng động liên tiếp, ngắn ngủn hơn mười giây trong vòng, từng cái quang đầu nam tử trước mặt hết thấy lại nhiều ra một mâm tổ sao khoai tây ti.

Này biến cố hiển nhiên ra ngoài quang đầu bọn nam tử dự kiến, rất nhiều người trên mặt đều hiện ra mờ mịt thần sắc, nhất thời không biết nên như thế nào ứng phó. Bọn họ liền theo bản năng quay mặt đi, ánh mắt tề tụ hướng đại sảnh phía đông nam hướng bốn mươi tám hào trên bàn ngồi tên kia nam tử.

Kia nam tử cũng là vừa hai mươi tuổi, cánh tay phải thượng vẫn một gốc cây thanh tùng. Chỉ có hấn ánh mắt bất loạn, gật đầu hướng người phục vụ nói thanh tạ, sau đó cầm lấy chiếc đĩa, làm lại thượng khoai tây ti trung giáp khỏi một căn đưa vào trong miệng.

Khác nam tử thấy thế liền ổn định tâm thần, lại giống lúc trước giống nhau tự châm tự ẩm, chỉ là bọn hấn hiện tại gấp thức ăn thời điểm lại nhiều một cái lựa chọn, tuy rằng đồ ăn đồng dạng vẫn là khoai tây ti.

A Hoa lộ ra ti khó có thể phát hiện cười lạnh. Hấn quay người lại từ trước đài rượu giá thượng lấy xuống một lọ rượu đế, đồng thời nói cho mã lượng:“Cho ta lấy hai cái cái cốc đến.” Sau đó hấn liền dẫn theo kia bình rượu hướng về bốn mươi tám hào bàn ăn đi đến.

Cánh tay phải vẫn thanh tùng nam tử ngẩng đầu lờm A Hoa liếc mắt một cái, hấn nhìn ra đối phương chính hướng về phía chính mình mà đến, nhưng hấn vẫn cứ bất động thanh sắc, chính là một căn một căn mang theo khoai tây ti.

A Hoa tại kia nam tử đối diện ngồi xuống, mã lượng theo sát sau đã chạy tới, đem hai cái chén rượu đặt ở trên bàn cơm.

“Vị này huynh đệ thế nào xưng hô?” A Hoa xem kia nam tử hỏi.

Nam tử rút cục buông trong tay chiếc đĩa, hấn không chút nào yếu thế nhìn lại A Hoa, một lát sau mới mở miệng nói:“Tiên mệnh một cái không có gì xưng hô, các huynh đệ đều bảo ta lão ngũ.”

A Hoa gật gật đầu, hấn mở ra kia bình rượu đế châm tràn đầy hai chén, chính mình bưng một ly, đem một khác chén đổ lên lão ngũ trước mặt:“Bia đối huynh đệ mà nói rất phai nhạt đi? Ta này trong tiệm khác không dám nói, hảo tửu có rất nhiều. Đến, ta mời người uống một chén.”

Lão ngũ “Hắc hắc” Cười:“Ta nhưng là muốn mỗi ngày đến , ngươi thỉnh được rất tốt sao?”

“Người khác có thể mời người uống nhiều ít ngày bia, ta có thể mời người uống nhiều ít ngày rượu đế.” A Hoa nâng cốc chén đi phía trước càng đẩy tiến một bước, trong giọng nói lộ ra dụ hoặc ý tứ hàm xúc,“Huynh đệ, thể nào loại rượu hảo uống, lựa chọn một chút đi.”

Lão ngũ lại thay đổi sắc mặt:“Được không uống là một chuyện, ta có nguyện ý hay không uống lại là một hồi sự. Hoa ca đã ở vụng hủ tử lâu cự tuyệt cao lão bản câu thịt, vì sao còn muốn lấy như vậy nhằm chán lựa chọn đến nguy nan huynh đệ? Chẳng lẽ ta lão ngũ liền dài một bộ gấp lợi quên nghĩa gương mặt sao?”

Nghe được đối phương này phiên lời nói, A Hoa biến sắc, trong ánh mắt đổ thêm vài phần kính trọng ý tứ hàm xúc. Trầm ngâm một lát sau, hần bùng lên chính mình phía trước kia chén rượu nói:“Là huynh đệ ta mạo muội , này chén rượu ta tự phạt.” Nói xong liền uống một hơi cạn sạch.

Lão ngũ thần sắc cũng hòa dịu một ít, hần trở về câu:“Hoa ca nói quá lời.” Sau đó chính mình cũng uống một ly, bất quá uống vẫn là lúc trước bia.

Đã không thể đồng ý, A Hoa sẽ không nói thêm nữa cái gì, hần cầm lấy mang tới được kia bình rượu, cách tịch mà đi. Mã lượng theo sát sau hần, một đường lại về tới trước sân khấu.

“Lượng tử, gọi điện thoại cho báo đầu đi, nhường hần anh em kết nghĩa nhóm đều triệu tập đứng lên.” A Hoa nâng cốc thả lại rượu giá, thần nhiên nói.

Mã lượng vừa nghe báo đầu tên, hai mắt lập tức phát ra hưng phấn quang mang, hần hạ giọng hỏi:“Hoa ca, muốn đầu võ sao?”

A Hoa gật gật đầu:“Đánh, cần phải đánh!”

“Chính là đánh!” Mã lượng nóng lòng muốn thử,“Này bang tôn tử, trang bức cũng không tuyển cái địa phương. Một hồi làm cho bọn họ đem ăn đi khoai tây ti một căn toàn cho ta nhổ ra.”

A Hoa quay đầu đập mã lượng liếc mắt một cái:“Ngươi nghĩ cái gì đầu? Nhân gia bình thường ăn cơm, ngươi

đánh cái gì đánh? Đây muốn đánh về sau sinh ý còn có thể làm sao? Nói cho báo đầu, nhường hẳn anh em kết nghĩa nhóm đều kéo đến hoàng cung câu lạc bộ đêm, ta ở nơi đó chờ bọn họ!”

“Nga……” Mã lượng cũng ý thức được ý nghĩ của chính mình qua cho lỗ mãng, sợ hãi biết biết miệng. Sau đó hắn liền lấy điện thoại cầm tay ra, một bên quay số điện thoại một bên sau này trừ phương hướng đi đến. Làm gọi bị chuyển được thời điểm, hắn quay đầu xa xa trừng mắt nhìn lão ngũ liếc mắt một cái, trong lòng mắng thầm:“Tôn tử, người chờ xem, sớm muộn gì có người tiêu chảy ngày đó!”

Hoàng cung câu lạc bộ đêm ở trung tâm thành phố hoa viên quảng trường. Nơi đây nghe nói ở mấy trăm năm tiền từng là chỗ vị hoàng đế nam tuần khi hành cung chỗ. Năm năm trước dăm khai phá này khối thổ địa , làm thành một cái đại hình hoa viên thức hưu nhân giải trí quảng trường. Đặng Hoa liền mua xuống quảng trường biên nhất thượng phong thượng thủy khu vực vàng, kiến khởi chỗ ngồi này câu lạc bộ đêm, mệnh danh là “Hoàng cung”.

Nhà này câu lạc bộ đêm đồng dạng là trên danh nghĩa ở Đặng Hoa thuê từ kỳ hạ. Xem ra mặc dù ở Đặng Hoa nhất huy hoàng thời khắc, hắn cũng chưa từng có quên qua chính mình một thân vị trí tình thế nguy hiểm. Cho nên hắn ở Long Vũ tập đoàn ở ngoài chuyên môn đặt mua ba chỗ thực nghiệp lưu cho thuê, lấy bị ngày sau bất cứ tình huống nào.

Này ba chỗ thực nghiệp đúng là khái hoàn môn đại tửu điểm, mộng đẹp lâu cùng với hoàng cung câu lạc bộ đêm.

Đặng Hoa đương nhiên sẽ không nhường thuê từ thật sự đi quản lý này ba chỗ thực nghiệp, hắn đem tự bản thân chút tối bảo hiểm của cải giao cho một cái tối bảo hiểm người đến trông giữ, người này đúng là A Hoa.

A Hoa đối Đặng thị gia tộc trung tâm sớm đã lịch qua hơn mười năm mưa gió ma chứng, hơn nữa hắn còn có được hoàn toàn có thể so sánh cho kia khóa trung tâm gan dạ sáng suốt cùng tài trí. Cho nên hắn ở triệu tập nhân mã thời điểm, trực tiếp đem địa điểm định ở tại hoàng cung câu lạc bộ đêm.

Theo ngày hôm qua buổi chiều bắt đầu, liên tiếp không ngừng mưa gió bạo triều nhất ba lại nhất ba cắn nuốt Đặng Hoa mười mấy năm qua khổ tâm tạo ra cơ nghiệp. Đây hiển nhiên là một hồi chủ mưu đã lâu âm mưu. Dịch nhân thể công vượt qua hắc bạch lưỡng đạo, theo mỗi một cái khả năng góc độ xâm nhập mà đến. Bọn họ mục đích phi thường rõ ràng: Muốn đem từng thuộc loại Đặng Hoa thế lực một lần đánh trúng đập nát, sau đó theo tính thành này trên vũ đài mặt cái sạch sẽ.

Nhìn đến mộng đẹp trong lâu này quang đầu nam tử sau, A Hoa liền ý thức được khái hoàn môn đại tửu điểm lý phát sinh buôn lậu thuốc phiện án cũng không phải cái gì trùng hợp; Càng trọng yếu hơn là, A Hoa còn biết hoàng cung câu lạc bộ đêm cũng tuyệt sẽ không tại đây trảng gió lốc trung chỉ lo thân mình. Cho nên hắn rất nhanh hạ quyết đoán:

Liền đem đón đánh địch nhân chiến trường lựa chọn ở hoàng cung câu lạc bộ đêm. Hiện tại cách câu lạc bộ đêm mở cửa còn có vài mấy giờ, hãn thủ hạ các huynh đệ có thể có cũng đủ thời gian chuẩn bị sẵn sàng.

Rời đi mộng đẹp lâu sau, A Hoa trực tiếp đánh xe chạy tới hoàng cung câu lạc bộ đêm. Ở trên đường hãn đã điện thoại thông tri câu lạc bộ đêm quản lý nghiêm khắc, nhường hãn triệu tập bãi lý sở hữu làm ban nhân viên họp.

Giống nghiêm khắc, mã lượng như vậy quản lý trước kia cũng đều là đi theo A Hoa dốc sức làm qua huynh đệ, làm khởi sự tình đến không chút nào hàm hồ. Làm A Hoa đi đến hoàng cung câu lạc bộ đêm thời điểm, nghiêm khắc đã tập hợp hảo bãi lý sở hữu phục vụ sinh cùng bảo an. Một đám người ở lầu một đại sảnh đông nghìn nghịt đứng thành một mảnh, mặc dù chật chội nhưng trật tự tĩnh nhiên, lặng ngắt như tờ. Nghiêm khắc tắc đứng ở này nhóm người trước nhất đầu, hãn năm nay sắp ba mươi tuổi, thoát nhìn so với mã lượng muốn trăm ôn rất nhiều.

“Cấp hoa ca vẫn an!” Nhìn đến A Hoa tiến vào, nghiêm khắc bứt lên cổ họng tiếp đón một câu. Hãn tuổi tuy rằng so với A Hoa đại, nhưng bởi vì trên địa vị khác biệt, vẫn là thói quen lấy “Hoa ca” Xưng hô đối phương.

Trong đại sảnh hai ba trăm hào nhân liền nhất tề hét lớn một tiếng:“Hoa ca hảo!” Khí thế cũng là kinh người.

A Hoa cố không lên quan tâm những người này, hãn hướng về phía nghiêm khắc vẫy tay, cước bộ chút không ngừng. Người sau hiểu ý, một đường theo sát sau A Hoa đi tới quản lý văn phòng.

A Hoa nhường nghiêm khắc quan hảo môn, sau đó chính sắc hỏi:“Này hai ngày có cái gì không không bình thường tình huống?”

“Không có a.” Nghiêm khắc theo bản năng đáp một câu, nhìn đến A Hoa thần sắc trịnh trọng, lại hỏi ngược lại,“Hoa ca, động?”

A Hoa trả lời thật sự giản lược:“Có người muốn tới nơi này làm sự.”

“Ai nhân?”

“Nam thành Cao Đức Sâm.”

“Cho hấn đi đến.” Nghiêm khắc có chút không cần đường như, “Chúng ta tại sao phải sợ hấn ?”

“Lần này không phải việc nhỏ.” A Hoa đem cổ họng ép tới âm trầm, “Đối phương là muốn ăn luôn chúng ta.”

Nghiêm khắc khóe mắt co rúm một chút, sắc mặt cũng trầm xuống dưới. Kinh doanh câu lạc bộ đêm như vậy nơi, trong ngày thường tiêu đánh tiêu náo nhiều đến thực, nghiêm khắc đã sớm tập mãi thành thói quen. Này bang cái kia phái cũng tốt, đánh tới đánh lui cũng chính là điểm ấy sự, cuối cùng hơn phân nửa là song phương đại ca ra mặt đàm phán, thế lực nhược bồi điểm tiền, tức sự ninh nhàn. Cho nên hấn ngay từ đầu nghe nói Cao Đức Sâm nhàn muốn đến cũng không để ý. Mà lúc này A Hoa nói được minh bạch, đối phương lần này nhưng là muốn ngoạn đại, liên lụy tới hai cổ thế lực gian sống mái với nhau. Nghiêm khắc ở mười năm trước từng tham dự qua như vậy sống mái với nhau, kia cũng không phải là đùa giỡn, song phương đều sẽ có chết, cũng tránh không được có người ngồi tù ai thương tử, mà thất bại nhất phương thế lực tất sẽ bị triệt để quét sạch, các huynh đệ cảnh ngộ từ đây nghèo túng bi thảm.

Một lát trầm mặc sau, nghiêm khắc híp mắt nói: “Ta đây phải đi chuẩn bị chuẩn bị. Người đừng nhìn phía dưới nhàn nhiều, có thể phái thượng dùng cũng liền ba bốn mươi cái, thật muốn can đứng lên, chỉ sợ còn phải chỉnh điểm tên!”

A Hoa lại lắc đầu: “Không, các người trăm ngàn đừng động thủ.”

Nghiêm khắc trát trát nhãn tình, không rõ A Hoa ý tứ.

“Chúng ta ở chính mình bãi lý, làm việc nhất định phải phi thường cẩn thận. Người nói cho người nhàn, đem ánh mắt đều đánh bóng điểm, nhìn đến có tiền bãi khách lạ, liền một cái cùng một cái nhìn chăm chăm. Nhưng là nhớ kỹ một cái: Mặc kệ đối phương thế nào chọn sự, các người đều không cần động thủ.”

Nghiêm khắc táp táp chùy: “Như vậy cũng không phải biện pháp đi? Đối phương đã đi lại, chúng ta lại thế nào nén giận, bọn họ đúng là vẫn còn muốn động thủ.”

A Hoa vỗ vỗ nghiêm khắc bả vai: “Này các người không cần phải xen vào, hôm nay của các người nhiệm vụ muốn chịu khi dễ.”

Nghiêm khắc can nuốt nước miếng, thoát nhìn phi thường khó chịu.

A Hoa cũng không để ý hội hân cảm xúc, tiếp tục đi xuống nói: “Cho dù đối phương động thủ, các người cũng muốn ít nhất chịu được 1 phút, đồng thời tại đây 1 phút trong thời gian, đêm khác không quan hệ khách nhân thanh xuất trưởng -- này hẳn là không khó đi?”

Nghiêm khắc bữu môi: “Còn dùng chúng ta thanh? Sự tình thật sự đi lên, bọn họ chạy còn không kịp đâu.....”

“Vây là tốt rồi.” A Hoa khẽ cười cười, lại nói, “Bất quá ta muốn nói cho người, có một chút khách nhân cũng sẽ không đi, bọn họ hội cùng camera cùng nhau chứng kiến các người bị khi nhục cảnh tượng. Chờ 1 phút sau, đối phương nhân hội không cẩn thận ngộ thương đến bọn họ, vì thế này đó khách nhân sẽ gặp thay các người hết giận. Lúc này các người có thể đi lên kéo kéo thiên giá.....”

Nghiêm khắc đầu óc thoáng vừa chuyển liền minh bạch này đó “Khách nhân” lai lịch, hẳn hiểu ý nở nụ cười.

“Đánh cho không sai biệt lắm, người liền báo nguy. Này ‘Khách nhân’ nhóm khẳng định sẽ ở cảnh sát đến phía trước chạy đến sạch sẽ, nhưng là này tìm đến sự tên, một cái cũng đừng thả chạy, hiểu chưa?”

“Minh bạch.” Không cần A Hoa nói được rất tế, nghiêm khắc đã là trong lòng thông thấu, bất quá hẳn còn có chút khác bản khoản, vì thế lại nhiều hỏi một câu, “Hoa ca, người tìm đến nào ‘Khách nhân’ được không a, đến lúc đó nhưng đừng áp không được đối phương.”

“Yên tâm đi.” A Hoa nhìn nhìn đồng hồ, “-- bọn họ hẳn là một hội liền đến, người đi trước đem theo dõi đóng, đừng cho cảnh sát hạ xuống mượn cớ.”

Nghiêm khắc gật gật đầu, xoay người rời đi văn phòng, dựa theo A Hoa phân phó nhất nhất tiến hành. Hẳn đầu tiên đóng cửa theo dõi, sau đó cấp thủ hạ phục vụ sinh cùng bảo an khai đại hội, giao cho trước công việc. Bên này hội nghị vừa mới khai hoàn, lại nghe thấy lối vào rèm cửa nhất liệu, một cái lưu trữ tóc dài nam tử đi đến.

Nam tử này thoát nhìn cùng nghiêm khắc không sai biệt lắm tuổi tác, thân cao ở 1m75 tả hữu, hình thể không tráng nhưng thắt lưng thẳng thắn, đi khởi lộ đến uy vũ sinh phong. Tóc của hắn lại dài lại cuốn, còn thiên nhiên mang theo chút ám hoàng nhan sắc, trang bị trên khuôn mặt cặp kia ngoại hướng đột khởi ánh mắt, làm người ta vừa thấy liền ấn tượng khắc sâu.

“Báo đầu!” Nghiêm khắc hưng phấn la lên đồng thời xông về phía trước hai bước, cùng kia nam tử đến cái thân thiết hùng ôm.

“Thật lâu không gặp, tiểu tử ngươi lại trắng, sống được đỉnh dễ chịu đi?” Báo đầu ở nghiêm khắc trên lưng vỗ vỗ, theo sát sau hỏi câu:“Hoa ca đến sao?”

“Ở trong phòng đâu.” Nghiêm khắc vừa nói, một bên khi trước dẫn đường. Giờ phút này hắn tâm triệt để thiết thực xuống dưới, cũng minh bạch A Hoa tin tưởng chỗ: Đã báo đầu đến hiện trường, dám đến làm sự nhân khẳng định chiếm không được hảo đi.

Theo mười năm trước bắt đầu, báo đầu chính là Đặng Hoa dưới trướng hạng nhất đả thủ. Ở tỉnh thành hắc đạo thượng, hắn nhiều năm qua luôn luôn gánh vác “Một mình đấu vô đối thủ” danh hiệu. Mà thực lực của hắn theo kiểu tốc thượng liền hiển nhiên tiêu biểu.

Ở hắc đạo thượng đảm đương đả thủ nhân bình thường đều sẽ thế cái quang đầu, này kỳ thật chẳng phải ở nhuộm đầm vũ lực, mà là vì bác sát khi cần. Ở hỗn loạn quần ẩu trung, kiêng kỵ nhất chính là bị người khác túm ở tóc, khi đó cho dù ngươi có ba đầu sáu tay cũng vô pháp thi triển, khó tránh khỏi bị nhân đánh thành cái hũ nút. Nhưng báo đầu lại không thêm đề ý này chi tiết, hắn thủy chung lưu trữ một đầu phiêu dật cuốn khúc tóc dài, hơn nữa hắn này đầu tóc dài ở hơn mười năm kiếp sống chưa bao giờ bị người khác bắt lấy qua.

Báo đầu ở đánh nhau thượng kinh người thực lực khiến cho hắn nhiều năm qua luôn luôn là Đặng thị tập đoàn giải quyết bạo lực vấn đề khi thủ tuyến hãn tướng. Nghiêm khắc từng cũng là cùng hắn một chỗ kề vai chiến đấu huynh đệ, nhưng hiện tại hai người các tư sở trường, đã có hảo một đoạn thời gian không có đã gặp mặt. Lần này lão bằng hữu đi đến chính mình trên địa bàn, tự nhiên có khác một phen cảm khái.

Bất quá hiện tại chẳng phải ôn chuyện thời điểm, nghiêm khắc dẫn báo đầu vội vã nhắm thẳng văn phòng mà đi. Báo đầu hiển nhiên cũng biết đã xảy ra chuyện, theo lộ diện bắt đầu thần sắc liền luôn luôn thực trịnh trọng.

Hai người vào nhà sau, A Hoa đem đại khái tình huống cấp báo đầu nói nói, báo đầu không nói một lời nghe xong sau, đối A Hoa nói:“Không thành vấn đề, nếu thực sự có người dám lên môn nháo sự, ta khẳng định làm cho bọn họ không thể quay về.”

A Hoa yên tâm mà gật gật đầu, lại hỏi báo đầu:“Ngươi mang đến bao nhiêu nhân?”

“Hai mươi tám cái, ta không cho bọn họ đi vào, đều là thô nhân.”

A Hoa “Ân” một tiếng, hần lo nghĩ, lại phân phó nghiêm khắc: “Người cùng báo đầu một khối đi xem, nếu không được cấp các huynh đệ đặt mua mấy thân quần áo, có quang đầu mang cái chụp tóc, bằng không rất chói mắt .”

Nghiêm khắc ứng , cùng báo đầu cùng hướng ngoài phòng đi đến, đồng thời ở trong lòng âm thầm bội phục A Hoa nghĩ đến chu đáo.

Chờ này một phen an bày xong, sắc trời đã dần dần lau hắc. Mắt thấy cách câu lạc bộ đêm buôn bán thời gian càng ngày càng gần, các đạo nhân mã đều mỗi người đều có vị trí và cương vị riêng, ở một mảnh yên tĩnh không khí trung đẳng đợi kia tràng sắp tới gió lốc.

A Hoa, nghiêm khắc cùng báo đầu dời bước đến theo dõi thất trung, bọn họ đem ở trong này nắm trong tay toàn cục.

Câu lạc bộ đêm mỗi ngày chạng vạng lục điểm bắt đầu buôn bán, đến ngũ điểm bốn mươi tả hữu, một cái trường ca bộ dáng trẻ tuổi nam tử xao mờ theo dõi thất đại môn. Tiểu tử trước cấp các vị đại ca hỏi hảo, sau đó thật cẩn thận xem nghiêm khắc: “Nghiêm tổng, ngài xuất ra một chút.”

“Ta đi ra ngoài làm gì?” Nghiêm khắc pha không kiên nhẫn trách nói, “Nơi này không ngoại nhân, có việc nói thẳng.”

Trường ca tựa như thực hội báo: “Nghiêm tổng, bãi lý tiểu muội, hôm nay một cái cũng chưa đến.....”

Nghiêm khắc nhíu mày: “Làm cái gì đâu? Nguyệt linh có tới không?”

Trường ca lắc đầu: “Cũng không có tới.”

Tháng này linh đúng là hoàng cung câu lạc bộ đêm lý mang tiểu muội mẹ, người như vậy tuy rằng địa vị không cao, nhưng ở đây Tử Lý tác dụng cũng là hết sức quan trọng. Nghe nói nàng cũng mỹ đến, nghiêm khắc biết có chút không thích hợp , hần quay đầu đến, sầu lo nhìn A Hoa liếc mắt một cái.

A Hoa cũng không nhìn hần, ánh mắt chỉ nhìn chăm chăm cái kia trường ca, mặt không biểu cảm hỏi: “Cho nàng nhóm gọi điện thoại sao?”

“Đánh, không có người tiếp.” Trường ca vẻ mặt bất đắc dĩ.

“Dùng dùng điện thoại của người đánh, từ dưới mặt tìm cá nhân đánh.” A Hoa đốt ngón tay nói, gặp tiểu tử còn tại phát lãng, hẳn đành phải đem lời bổ sung minh bạch, “Lớn như vậy bãi, ta cũng không tin không có phục vụ sinh cùng tiểu muội làm nhân tình !”

“Chạy nhanh đi!” Gặp thủ hạ nhân không thông suốt, nghiêm khắc có vẻ có chút căm tức, tăng thêm ngữ khí nói, “Điện thoại đánh không thông, hôm nay người cấp lão tử làm tiểu bạch kiểm người tiếp khách nhân!”

Trường ca vội vàng khúm núm lui đi ra ngoài, năm sáu phút sau, hẳn vừa vội vàng gấp trở về: “Hoa ca, nghiêm túc, nghe được”

“Nói mau!” Nghiêm khắc thúc giục .

“Nguyệt linh bị một cái bãi lấy đi qua , sở hữu tiểu muội cũng đều đi theo nàng đi rồi.”

“Người nào bãi?” Nghiêm khắc có chút hỏa đại.

“Là cái tân khai bãi, tới gần nam thành , gọi cái gì quảng hàn cung.”

Nghiêm khắc cùng A Hoa nhìn nhau liếc mắt một cái, hai người trong lòng sáng như tuyết: Đây nhất định là Cao Đức Sâm bút tích. Bọn họ đoán được Cao Đức Sâm hội đối hoàng cung câu lạc bộ đêm xuống tay, nhưng không nghĩ tới đây đây như vậy một loại phương thức. Đối phương không phải người nào, nhưng cục diện lại làm A Hoa đám người xấu hổ vô cùng, bởi vì một cái không có tiểu muội câu lạc bộ đêm, quả thực tựa như không có rượu ngon khách sạn giống nhau nhằm chán chi cục.

“Mẹ , lấy góc tường, đây cũng quá không nói thôi!” Nghiêm khắc oán hận mắng nổi lên thô tục, sau đó hẳn cắn răng nói, “Hoa ca, việc này không thể khách khí, đánh lên môn đi. Là bọn hắn trước hồng rồi quy củ, đánh lên cũng là chúng ta có lý.”

“Tới cửa đi đánh.....” A Hoa trầm ngâm ,“Chỉ sợ đối phương sớm có chuẩn bị .”

“Dù sao báo đầu đều đi lại , thì sợ gì! Ta bắt tay hạ huynh đệ cũng tổ chức tổ chức. Hôm nay không ra trương, đêm này bang tiện nhân cướp về lại nói.”

A Hoa khẩn trương suy xét một hồi, quay đầu trung cầu báo đầu ý kiến:“Người cảm thấy đâu?”

Báo đầu nhưng không có nói chuyện, thần sắc có chút xấu hổ dường như.

“Người nghĩ như thế nào liền nói như thế nào.” A Hoa giúp hấn khoan giải sầu,“Nếu người cảm thấy không nắm chắc, chúng ta trước hết ổn vừa vững.”

Báo đầu lại trầm mặc một hồi, có thể này mở miệng nói:“Hoa ca, người hôm nay kêu ta đi lại, chính là nói bang a lập xem bãi , trước đó cũng không nói muốn đi bên ngoài đánh. Hơn nữa phương diện này đến cùng phát sinh chuyện gì, ta cũng không quá rõ ràng.....”

Nghiêm khắc vừa nghe lời này còn có chút nóng nảy:“Người khác đều đã cười ở trên đầu chúng ta đi tiểu , này còn có cái gì không rõ ràng ?”

A Hoa đối báo đầu trong lời nói cũng có chút kinh ngạc, hấn lắc lắc thủ, ý bảo nghiêm khắc không nên gấp gáp, sau đó xem báo đầu nói:“Báo đầu, chúng ta có bao nhiêu năm giao tình ?”

“Mười một năm.” Báo đầu không cần nghĩ ngợi đáp, xem ra này chữ số ở trong lòng hấn nhớ được phi thường rõ ràng.

“Kia còn có cái gì nói không thể nói thẳng ?” A Hoa ánh mắt trở nên lợi hại đứng lên,“-- người bên kia có phải hay không có chuyện gì?”

Báo cúi đầu tưởng cũng có lẽ bất quá đi, liền nói:“Ta biết quảng hàn cung, đó là Long ca tân khai bãi.”

“Long ca bãi?” Nghiêm khắc bỗng chốc ngậy ngấn cả người, hấn còn không biết phương diện này phức tạp quan hệ.

A Hoa cũng hơi hơi có chút ngoài ý muốn, bắt quả này trong đó ảo diệu với hấn mà nói cũng không khó giải. Theo sau hấn dùng hai câu ngắn gọn lời nói đem trước mắt tình thế lại tổng kết một lần: “Xem ra Long ca đã cùng Cao Đức Sâm thông đồng ở cùng nhau, mà Cao Đức Sâm mục tiêu muốn ăn luôn chúng ta.”

“Ta dựa vào!” Nghiêm khắc cắn giận nhiên thối một ngụm, không biết là ở thóa mạ Long ca vẫn là ở cảm khái thế cục ác liệt.

Đã đã đã mở miệng, báo đầu sẽ không lại che che lấp lấp: “Long ca ngày hôm qua đến cùng ta tán gẫu qua. Hấn nói Cao Đức Sâm chính là muốn cùng chúng ta hợp tác, hợp tác đại gia đều hảo, không tất yếu đánh cái người chết ta sống.”

“Hợp tác, hợp tác cái rắm! Đây không phải là muốn chúng ta huynh đệ cấp cái kia họ Cao đi làm vương bát sao?” Nghiêm khắc không thể nói lý trừng mắt báo đầu, “Người này đầu óc làm sao? Liên việc này đều thấy không rõ lắm?”

A Hoa lại biết báo đầu vị tất là thấy không rõ lắm, hấn nheo lại mắt xem báo đầu, cuối cùng đột nhiên nở nụ cười.

“Long ca cho phép người cái gì?” A Hoa thân nhiên hỏi, ngữ khí lại làm người ta không thể lảng tránh.

Báo đầu khẽ cắn môi, nghĩ ngang nói ra lời nói thật: “Long ca tân khai cái kia bãi, muốn giao cho ta.”

Nghiêm khắc ánh mắt trừng thành hắc nhân đại bánh trôi: “Tiểu tử người..... Người mẹ nó thực không phải này nọ, điểm ấy ưu việt liền đem người thu mua?”

“Là, liền điểm này ưu việt.” Nói đến nhường này, báo đầu cũng không xong, hấn cùng nghiêm khắc đối diện, “Người làm quản lý có năm năm thôi? Ta đâu? Luôn luôn tại đánh đánh giết giết, ta năm trước lão bà vừa sinh đứa nhỏ, người có lẽ chứng mất điểm ấy ưu việt, nhưng ta, ta không thể không xem.”

Những lời này đồ thực đem nghiêm khắc cấp nghẹn ở, hấn cùng báo đầu năm đó đều là cùng hợp lại tới được

huynh đệ. Sau này chính mình tiếp nhận hoàng cung câu lạc bộ đêm, tiểu bọn họ vài tuổi mã lượng cũng quản cái khách sạn. Chỉ có báo đầu luôn luôn còn tại làm đả thủ, này đồ không phải đại gia coi thường hắn, chính là hắn quả thật rất có thể đánh, ai cũng chưa nghĩ tới cấp cho hắn đổi cái nhân vật. Sao dự đoán được việc này lại hội trở thành báo đầu cảm xúc thượng bồng nổ điểm.

A Hoa không có tham dự báo đầu cùng nghiêm khắc trong lúc đó tranh cãi, hắn chính là xem báo đầu. Chờ đối phương nói xong kia lời nói sau, hắn có thể này vừa khổ cười hỏi:“Đã là như thế này, ngươi hôm nay làm chỉ còn muốn đến?”

Báo đầu có thể cùng phần nộ nghiêm khắc đối diện, cũng không dám đi đối mặt A Hoa bình thản ánh mắt. Hắn cúi đầu nói:“Ta báo đầu chẳng phải vô tình vô nghĩa nhân, thực xin lỗi hoa ca, thực xin lỗi huynh đệ chuyện ta sẽ không làm. Long ca theo bãi lý lấy tiểu muội, chuyện này ta phía trước thật sự không biết.....”

“Ngươi không cần giải thích, ta minh bạch.” A Hoa đánh gãy báo đầu trong lời nói,“Cho nên ta kêu ngươi xem bãi ngươi cũng đến, ngươi muốn làm song mặt giao sao? Hai bên cũng không đắc tội?”

Báo đầu trầm mặc không nói. Nghiêm khắc vù vù thở phì phò, nhưng cũng không biết nên chút cái gì.

Thật lâu sau sau, A Hoa mặc thán một tiếng, nói:“Mấy năm nay là ta sơ sót, không có đem ngươi an bày xong. Sự tình đã như vậy, ta hiện tại lại nghĩ cho ngươi bãi, cũng có vẻ không có ý tứ. Như vậy đi --” A Hoa quay đầu nhìn xem nghiêm khắc,“-- ngươi đến tài vụ thất, đề hai mươi vạn tiền mặt đi lại.”

Nghiêm khắc sừng sốt, báo đầu lại vội vàng xua tay:“Hoa ca, này không phải tiền chuyện.....”

“Ngươi cho là ta muốn dùng tiền mua hồi ngươi tâm? Ngươi sai lầm rồi --” A Hoa lắc lắc đầu nói,“Tâm thay đổi, dùng bao nhiêu tiền có thể mua trở về? Cho dù ngươi hiện tại đồng ý lưu lại, chúng ta còn có thể trước đây như vậy huynh đệ sao?”

Lời nói này giống như đem báo đầu nói được cũng có chút xót xa, hắn bất an kêu một tiếng:“Hoa ca.....”

A Hoa lược dừng một chút, tiếp tục nói:“Chính là này trên giang hồ sự tình, là không dám đương nổi song mặt giao. Ngươi tưởng giáp ở bên trong, sẽ bị hai bên lực lượng cùng nghiền nát. Chúng ta mười một năm giao tình, hơn nữa ta cho ngươi con lễ gặp mặt, cùng nhau tính hai mươi vạn, ngươi đem này tiền mang đi, không cần chối từ. Sự nghiệp của ngươi vừa mới khởi bước, này tiểu muội liên tính là nghiêm khắc đối với ngươi duy trì. Về sau giữa chúng ta rõ ràng, tự

giải quyết cho tốt đi.”

Báo đầu có thể này nghe được minh bạch. Nguyên lai A Hoa là dùng này hai mươi vạn bán đứt giữa bọn họ giao tình, về sau lại muốn gặp mặt chính là hai cái trận doanh địch nhân, chỉ có thể các vệ này chủ, liều chết tướng bác. Hắn sững sờ ở tại chỗ, vô ngôn mà chống đỡ.

“Được rồi, hôm nay liền đến nơi này đi. Nghiêm khắc, ngươi đem chuyện này làm tốt.” A Hoa giao cho hoàn sau, liền đọc tự một người hướng về ngoài phòng đi đến.

“Ta đã hơn ba mươi mấy giờ không ngủ thấy . Ta quá mệt , ta được nghỉ ngơi một hồi.” Đây là hắn cuối cùng bỏ xuống mỗi một lời nói.

Làm A Hoa đi ra hoàng cung câu lạc bộ đêm thời điểm, sắc trời đã toàn hắc. Nghĩ đến chính mình xe còn đứng ở Long Vũ đại hạ cửa, hắn liền đánh chiếc sĩ đi trước thủ xe.

Bởi vì Long Vũ tập đoàn tài khoản đã bị cảnh sát đông lại, sở hữu nghiệp vụ tự nhiên cũng liền vô pháp khai triển. Trong ngày thường đèn đuốc huy hoàng Long Vũ đại hạ hiện tại đã lạnh lùng Thanh Thanh. A Hoa xuống taxi sau, xem đèn nhánh lâu thể ngưỡng mặt trường tư. Cả toàn cao ốc này lý từng tập trung người người vì này ghé mắt tài phú cùng quyền thế, nay lại lắc lắc dục phúc, làm hắn độc lập nan chi.

Bi thương rất nhiều, A Hoa khước miệng lại hiện ra tươi cười, đó là một tia như cứng như sắt thép cứng rắn cười lạnh. Hắn năm mới theo Đặng Hoa một đường chém giết, cái dạng gì kinh đào hải lãng không có gặp qua? Địch nhân tuy rằng thế tới rào rạt, nhưng nếu muốn đưa hắn đã khoa, kia còn sớm đâu!

Chính như Long ca nói như vậy, A Hoa là một cái sói, ương ngạnh, bình tĩnh, cứng cỏi mười phần. Ngươi có thể đem hắn đánh cho máu tươi đầm đìa, nhưng ngươi vĩnh viễn vô pháp đoạt đi hắn răng nanh cùng lợi trào. Chỉ cần hắn còn có một hơi, sẽ theo khi có khả năng một lần bùng nổ, cắn trung đối phương trí mạng cổ họng.

Hiện tại này con sói cần tìm một chỗ nghỉ ngơi lấy lại sức. Nhưng là A Hoa đem xe đánh sau, nhất thời lại không biết nên đi hướng nơi nào.

Thân thể hắn thực mỗi mệt, khả hắn đầu óc lại đắm chìm đang vội loạn suy nghĩ trung, vô pháp ngừng lại. Hắn cần một cái yên tĩnh địa phương, kỳ có thể nhường thân thể hắn thả lỏng, có năng lực nhường suy nghĩ của hắn hơn lưu sướng vận chuyển.

Như ở thường lui tới, hắn sẽ không chút do dự đi trước khai hoàn môn đại tửu điểm, hưởng thụ kia gian thuộc loại chính hấn xa hoa phòng thuê, nhưng hiện tại khách sạn vẫn cứ bị vây trạng thái giới nghiêm, đêm nay khẳng định là không thể đi .

Hắn cũng không tưởng về nhà, giống sở hữu độc thân nam nhân sống một mình sở giống nhau, nơi đó lại bản lại loạn, sẽ chỉ làm hắn càng thêm phiền lòng.

A Hoa liền không có vội vã rời đi, hắn quay cửa kính xe xuống, điểm khởi một điều thuốc chậm rãi trườn đứng lên. Làm kia đầu mẫu thuốc lá nhiên tận thời điểm, hắn đột nhiên nghĩ tới một chỗ.

Nửa giờ sau, làm A Hoa đi đến lục mùa xuân nhà ăn thời điểm, nữ hài đàn violon diễn tấu vừa đúng vừa mới bắt đầu. A Hoa vẫn cứ lựa chọn cái kia hẻo lánh góc, hắn điểm vài cái lịch sự tao nhã ăn sáng, vừa ăn một bên nghe duyên dáng nhạc khúc.

Như hòa âm phù giống dòng chảy bản theo màng tai chỗ ồ ồ mà vào, sau đó lại rót vào máu tuần hoàn, hướng về toàn thân mao tế đầu cuối tầm mắt đi qua. Một loại khó có thể miêu tả thoải mái cảm giác liền theo như vậy quá trình chiếm lĩnh người nghe toàn bộ thần kinh, làm người ta rốt cuộc cố không lên đi không chuyên tâm hết thấy ưu phiền. A Hoa thực khai liên mê thượng như vậy cảm giác, hắn đem rượu và thức ăn ăn xong sau, rõ ràng nhắm lại ánh mắt ngưỡng tựa vào trên chỗ ngồi, tựa như phiêu phù ở một mảnh âm áp hải dương bên trong.

Hắn kia lo lắng tim đập cũng tùy theo chậm rãi bình tĩnh trở lại.

A Hoa biết chính mình đến đúng rồi địa phương, hắn cũng càng thêm lý giải eumenides vì sao cũng sẽ mê thượng nơi này.

Nữ hài diễn tấu dần dần tiếp cận kết thúc, nhưng A Hoa lại còn chưa hoàn toàn đã nghỉ ngơi. Hắn vẫy tay đem phục vụ sinh kêu đi lại.

“Có thể hay không nhường cái kia nữ hài Dora một hồi?”

Phục vụ sinh lễ phép từ chối hắn:“Không được , chúng ta nhạc sĩ mỗi ngày đều có cố định diễn tấu thời gian, ngài

muốn nghe trong lời nói, có thể ngày mai lại đến.”

“Mời người giúp ta tranh thủ một chút đi, ta là nàng bằng hữu, ngày hôm qua chúng ta còn tại một khối tọa qua.” A Hoa vừa nói, một bên đem một trương trăm nguyên tiền mặt nhét vào phục vụ sinh trước ngực túi tiền, này hành động nhường người sau vô pháp lại cự tuyệt yêu cầu của hắn.

“Ta bang ngài hỏi một câu, thỉnh ngài chờ.” Phục vụ sinh nói xong liền hướng về diễn tấu đài đi đến. Nữ hài đang ở nơi đó thu thập nhạc cụ, phục vụ sinh ở nàng bên tai khẩu ngữ vài câu, nữ hài suy nghĩ một hồi, không biết trở về câu gì, phục vụ sinh liền lại đi A Hoa chỗ chiết trở về.

“Ngượng ngùng, bởi vì phía dưới còn có khác diễn tấu, cho nên chúng ta đàn violon thủ không có khả năng ở tiếp tục đi xuống.” Phục vụ sinh cung thất lưng đối A Hoa nói, làm thất vọng thần sắc vừa mới ở phía sau giả khuôn mặt thượng hiện lên thời điểm, hắn lại mỉm cười ngữ điệu vừa chuyển, “Nếu ngài nguyện ý trong lời nói, có thể đi theo kia nữ hài đến hậu trường, nàng nguyện ý vì ngài một mình diễn tấu mấy khúc.”

A Hoa cũng cười, hắn rút ra hai trăm khối làm tiền com áp ở trên bàn, sau đó đứng dậy đi theo nữ hài sau này đài đi đến.

“Cám ơn người.” Vượt qua nữ hài bộ pháp sau, A Hoa tự đáy lòng nói câu.

“Người quá khách khí.” Nữ hài nhẹ giọng hồi phục nói, “Người giúp ta an bày giải phẫu, ta còn không biết nên như thế nào báo đáp.”

“Ta chính là chịu nhân nhờ vả.” A Hoa chi tiết nói.

“Người là hắn bằng hữu sao?”

“Không..... Không phải.”

Nữ hài hơi hơi há miệng thở dốc, có chút xuất hồ ý liệu bộ dáng.

“Chúng ta.....” A Hoa cố sức giải thích ,“Ân, chúng ta chính là có một giao dịch.”

“Giao dịch?” Nữ hài nhú mày, dữ phát hoang mang .

“Chính là ta giúp hấn hoàn thành một việc, hấn cũng giúp ta hoàn thành một việc.”

“Nga?” Nữ hài hơi hơi nghiêng đi khuôn mặt,“Kia hấn giúp người hoàn thành kia chuyện rất khó sao?”

“Kia sự kiện..... Với ta mà nói trọng yếu phi thường.”

Nữ hài lộ ra tươi cười, tựa hồ cảm thấy vui mừng. A Hoa trong lòng vừa động, đoán được nữ hài suy nghĩ.

Người nọ dùng nhất kiện chuyện trọng yếu phi thường đến trả lại đối chính mình phó thác, thuyết minh chính mình tại kia cá nhân trong lòng cũng là đồng dạng trọng yếu đi?

Theo diễn tấu khu thông hướng hậu trường lộ cũng không dài, hai người rất nhanh bước đi vào một gian phòng nhỏ trung.

“Đây là ta phòng nghĩ.” Nữ hài giới thiệu nói,“Mời ngồi ở cạnh tường trên sofa đi.”

Phòng nhỏ không lớn, dựa vào tường địa phương phóng một cái đan nhân sofa, đối diện còn lại là một bộ bàn trang điểm, hấn là nữ hài biểu diễn tiền hoá trang địa phương. Nguru Nguru chính ghé vào bàn trang điểm phía dưới cùng đợi chủ nhân, giờ phút này liền cao hứng phấn chấn đứng lên, đuôi dao cái không ngừng.

A Hoa ở trên sofa ngồi ổn, nữ hài tắc sờ soạng ngồi vào trang điểm ghế, sau đó nàng đem đàn violon theo trong rương lấy ra, ngồi ổn diễn tấu tư thế.

“Người muốn nghe cái gì khúc?” Nữ hài hỏi một câu.

Bởi vì đối âm nhạc cũng không hiểu biết, A Hoa chỉ có thể bất đắc dĩ đáp: “Ta cũng không biết.”

Nữ hài suy nghĩ một hồi nói: “Ta đây cho người kéo nhất thủ [trăm tư] đi, đây là hân thực thích nhất thủ khúc.”

“Hân biết âm nhạc sao?” A Hoa tựa hồ muốn cùng người kia tương đối chút cái gì.

“Hân rất thiên phú.” Nữ hài nói xong câu đó liền ngừng lại rồi hô hấp, một lát sau, nàng tay phải nhẹ nhàng nhất hoa, du trăm nhạc khúc thanh theo cầm huyền hạ lưu thẳng xuất ra.

A Hoa lại lâm vào cái loại này bị nước biển vây quanh cảm giác trung, bình tĩnh mà lại biển nước biển, mang theo thoải mái lo lắng. Hân ở trong nước biển miễn cưỡng mở to mắt, xem cái kia nữ hài.

Bởi vì biết nữ hài nhìn không thấy chính mình, cho nên A Hoa ánh mắt có thể không chỗ nào cố kỵ thẳng chăm chú vào đối phương trên khuôn mặt.

Đó là một trương gần như hoàn mỹ khuôn mặt, trắng nõn xinh đẹp tuyệt trần, mà nhắm chặt hai mắt tắc che giấu ở này khuôn mặt thượng duy nhất chỗ thiếu hụt.

Nếu kia nữ hài lại có được một đôi sáng ngời ánh mắt, phải là một bộ cỡ nào tuyệt luân cảnh đẹp? A Hoa nhìn không được bắt đầu ảo tưởng đối phương mở hai mắt sau con mắt sáng thiện liếc bộ dáng, khả chính hân tầm mắt lại tại đây cái trong quá trình dần dần mơ hồ đứng lên.....

Vì thế hân cả người cũng trở nên hốt hoảng , áp ở trong lòng rất nhiều này nọ cũng theo ý thức cùng tiêu tán, cuối cùng nhưng lại tiến nhập một loại hoàn toàn hư vô cảnh giới. Như vậy tình hình không biết giảng co bao lâu, thẳng đến hân bỗng nhiên cảm giác được có một loại kỳ quái lực lượng muốn đem chính mình hướng nước biển chỗ sâu tha tóm khi, hân mới mạnh tỉnh ngủ đi lại.

“A!” A Hoa kim lòng không đậu kêu sợ hãi một tiếng.

“Người tỉnh?” Nữ hài mềm nhẹ thanh âm ghé vào lỗ tai hân vang lên, A Hoa thể này mới ý thức được chính mình vừa rồi nguyên lai là đang ngủ. Hân nỗ lực ngưng tụ lại tán loạn ánh mắt, thấy rõ ràng tha tóm chính mình nguyên lai là Ngưu Ngưu: Đây tiểu gia hỏa chính cần ống quần cùng hân phân cao thấp, như là muốn đem hân theo trên sofa kéo

xuống dưới giống nhau.

A Hoa bắt chước nữ hài động tác, thân thủ muồn đi sờ sờ Nguru Nguru đầu. Nguru Nguru cũng không cảm kích, uốn éo thân mình hướng về chủ nhân bên kia chạy tới .

“Ngượng ngùng.....” A Hoa xấu hổ cười cười, “Ta ngủ bao lâu?”

“Có nửa nhiều giờ đi.”

A Hoa cảm giác sâu sắc dọa người: “Ta như vậy người nghe..... Thật sự là kém cỏi.”

Nữ hài lại đối A Hoa nói: “Không, ngươi là một cái đủ tư cách người nghe, hoàn toàn cùng âm nhạc dung ở cùng một chỗ. Vốn lòng tham của ngươi loạn, nghe được âm nhạc sau liền trầm tĩnh xuống dưới, hô hấp cũng càng ngày càng đều đều. Vì thế ta lại thay đổi nhất thủ yên giác khúc, bởi vì ta cảm giác được ngươi thực mỗi mệt, ngươi cần ngủ một hồi nhì.”

Nguyên lai là như vậy..... A Hoa vui mừng nhẹ nhàng thở ra, sau đó hần theo trên sofa đứng dậy: “Ta phải đi -- ta đã trì hoãn ngươi không ít thời gian.”

“Trì hoãn đồ chưa nói tới -- bất quá ta cũng không lưu ngươi .” Nữ hài dùng tái nhợt ánh mắt xem A Hoa, lạnh nhạt nói, “Bởi vì lại dài dòng lưu lại, chung quy cũng phải có lý biệt thời khắc.”

Trong thành vùng sông nước ở tỉnh thành bắc giao, một cái sông nhỏ từ tiểu khu trung tâm bộ vị xuyên qua, khiến cho lâu bàn khai phá thương có sao làm “Thủy cảnh hào trạch” Đây khái niệm tư bản. Năm năm trước, A Hoa ở trong này mua một bộ nhà nghèo hình độc thân nhà trọ, bất quá hần cũng rất thiếu ở nơi này.

Đặng Hoa gặp chuyện phía trước, A Hoa cơ hồ cùng hần như hình với bóng. Cho nên hần sớm đã thành thói quen bên ngoài phiêu bạc bất định cuộc sống, kia bộ phòng trọ nhỏ tựa hồ chính là hần dùng đến chất đồng tư nhân tạp vật địa điểm.

Bất quá tới hôm nay, hần cần phải trở lại này phòng nhỏ qua đêm .

A Hoa xuất hiện tại phòng nhỏ cửa thời điểm đã tới gần đêm khuya, hấn phiến lần toàn thân lại tìm không thấy cửa phòng chìa khóa, lúc này hấn mới nhớ tới, chính mình từ lúc buổi sáng liền đem chìa khóa giao cho cái kia tên là rõ ràng nữ hài.

A Hoa đành phải ấn vang chuông cửa -- hấn ở chính mình gia môn khẩu, hiện tại lại như là cái tới chơi khách nhân.

Cũng may rõ ràng rất nhanh liền đi qua mở ra cửa phòng, sau đó A Hoa liền ngậy ngốc sững sờ ở ngoài cửa.

Hấn cơ hồ muốn hoài nghi chính mình thật là cái khách nhân , bởi vì hấn trước mắt nhìn đến cảnh tượng thật sự không giống như là chính mình cái kia “Gia”.

Hấn “Gia” Hấn là cái hỗn độn không chịu nổi phòng nhỏ, quần áo bản tùy ý đôi quai, trên sàn lạc mẫn tro bụi. Nhưng là hiện tại lại sạch sẽ đặc trưng danh môn tú nữ khuê phòng.

A Hoa biết này biến hóa nghiêng trời lệch đất chỉ có một loại khả năng tính, hấn đem kinh ngạc ánh mắt di chuyển qua đến, nhìn thẳng trước mắt cái kia nữ hài.

“Thế nào? Chấn động đi?” Rõ ràng thanh thúy cười, đắc ý phi phàm.

A Hoa nhẹ nhàng mà “A” một tiếng, hấn chap vào phòng, ở đóng cửa đồng thời hỏi:“Người là ở báo đáp ta sao?”

“Không.” Rõ ràng thần thủ chỉ điểm A Hoa cái mũi, nghiêm trang trả lời nói,“Là người phòng ở thật sự rất rối loạn, loạn đến nhận chức gì một cái nữ hài cũng chưa biện pháp chịu được.”

Trừ bỏ Đặng Hoa ở ngoài, rất ít có người dám dùng ngón tay A Hoa cái mũi. Đương nhiên trước kia cũng từng không hề biết nặng nhẹ tên ném thử qua, bọn họ bình thường sẽ gặp được thủ đoạn gãy xương kết cục.

Nhưng lần này A Hoa lại chịu được đối phương giáo huấn, hấn thậm chí còn rụt lui cổ, giống như thật sự phạm vào sai lầm đường như. Sau đó hấn lại chú ý tới mặt khác một sự tình.

“Người mặc ai quần áo?” Hấn trừng mắt xem rõ ràng, người sau bé bóng trên thân hình mặc nhất kiện cực đại đại áo trong, áo trong vạt áo đã đến đầu gối vị trí, cơ hồ như là kiện liên thể váy ngắn.

“Từ trong tủ quần áo lục ra đến .” Rõ ràng quán thủ nói, “Ta tắm rửa xong không khác quần áo đổi. Bất quá người cũng không chịu thiệt a, ta đem người toàn mấy tháng quần áo bản đều cấp tẩy sạch.”

Màu trắng áo trong hạ, rõ ràng linh lung có trí dáng người tản mát ra mị hoặc quang mang. Mà nàng hạ thân tựa hồ chỉ mặc nhất kiện quần lót, lộ ra thon dài trắng nõn hai chân.

A Hoa cảm thấy một cổ dục vọng ở chính mình bụng phía dưới bốc cháy lên, đây là gì một người nam nhân đều không thể kháng cự dục vọng, hơn nữa khi bọn hắn gặp được đến ngoại giới các loại áp lực thời điểm, liền càng cần nữa thông qua loại này dục vọng đến phát tiết bị đè nén cảm xúc.

A Hoa một tay lấy rõ ràng túm đến chính mình trước ngực, mà nữ hài thúc không kịp phòng, nàng đầu tiên là “Anh” kêu sợ hãi một tiếng, theo sau nàng ý thức được cái gì, liền trừng lớn mắt xem A Hoa, hô hấp trở nên trầm trọng mà dồn dập.

A Hoa bàn tay ở rõ ràng trên khuôn mặt phù qua, đồng thời hấn nói câu: “Ánh mắt người ghê gớm thật.”

“Xinh đẹp sao?” Rõ ràng cư nhiên lộ ra ngượng ngùng biểu cảm.

A Hoa không tiếng động gật gật đầu, hấn xem cặp kia tối đen mắt to, lại trong lòng trung tưởng mặt khác một trương xinh đẹp tuyệt trần khuôn mặt chồng đi lên.....

Chương 3 giám xá đầu

Trải qua một ngày tĩnh dưỡng, Hàng Văn Trị thân thể đã bắt đầu trở ngại. Ở giám khu bệnh viện hưởng dụng một chút dinh dưỡng bữa tối sau, hắn bị đuổi về 424 giám thất.

Từ giám khu trung đội trưởng Trương Hải Phong tự mình chấp hành lần này áp giải, tới giám thất sau, hắn nhường thủ hạ trước đem Hàng Văn Trị cùng Đỗ Minh Cường ở lại ngoài cửa, chính mình một người đi thông thả đến giám trong phòng.

Bình ca đám người lập tức tề tựu đứng lên, tất cung tất kính hô:“Quản giáo tốt!”

Trương Hải Phong nhìn quét kia vài cái tên, quát lên một tiếng lớn:“Hào? Khá lắm thì!”

Bình ca đám người cảm giác được trong không khí áp lực, một đám câm như hến. Tiểu Thuận lại thật sâu cúi đầu, liên con mắt cũng không dám lại nâng một chút.

“Nửa đêm bị điện thoại đánh thức, liền thấy đầu ngủ không xong, còn thể nào tốt pháp?!” Trương Hải Phong lại về phía trước đi rồi hai bước, dặt giọng rít gào nói, nước miếng chấm nhỏ đều nhanh muốn bắn tung tóe đến Bình ca đám người trên mặt.

Trương Hải Phong thanh âm tuy rằng đại, nhưng hắn chính là ở cường điệu thấy ngủ không ngon, lời nói trung vẫn chưa đề cập máu chót yếu hại, điều này làm cho Bình ca phẩm ra một ít ý tứ hàm xúc. Người sau liền đem ánh mắt hơi hơi nhú lại, châm chọc thấu thượng nói nhĩ:“Trương đầu, cái kia tân thu đầu thiên buổi tối liền tự sát, này ai có thể nghĩ đến đâu? Không riêng ngài không ngủ hảo, chúng ta huynh đệ vài cái cũng là mệt mỏi một đêm a, hiện tại như vậy đứng, hư bắp chân đều đánh biều đâu.”

“Các ngươi cũng biết mệt?” Trương Hải Phong mắt lé bễ nghệ Bình ca, thu hồi giọng lãnh ngữ đe dọa,“Biết mệt tự ít đi cho ta ép buộc!”

“Chúng ta nào dám ép buộc? Về sau ca vài cái thay phiên trách nhiệm, nhất định đem cái kia tân thu chiếu khán hảo.” Bình ca thuận pha hạ lửa, tích cực biểu lộ thái độ. Hắc tử đám người cũng chạy nhanh đi theo gặt đầu phụ họa.

“Đây chính là người nói, ta đây liền đem nhân giao cho người phụ trách, nếu về sau ra lại cái gì tình huống, ta duy người là hỏi!” Trương Hải Phong nhìn gần Bình ca, âm u nói.

Bình ca cũng là trấn được, thân nhiên cười nói: “Ngài cứ yên tâm đi. Ta cam đoan hẳn liền một sợi lông đều không thể thiếu.”

Trương Hải Phong đối như vậy trả lời tựa hồ thực vừa lòng, hẳn buộc chặt da mặt chậm rãi lông xuống dưới, dường như lộ ra một chút ý cười. Bình ca đám người thần kinh liền cũng đi theo thả lỏng, nhưng liền tại đây đương lúc, Trương Hải Phong lại bỗng nhiên trừng thu hút tinh, đề thấp thanh âm quát lớn nói: “Các người vài cái đều cho ta nghe tốt lắm! Lần này sự tình ta đều cho các người ghi tạc trưởng thượng, về sau có thu thập thời điểm! Đừng tưởng rằng các người ai cũng không mở miệng, ta cũng chỉ có thể trang hạt làm câm!”

Mấy câu nói đó nói được nói năng có khí phách, trong đó hàm nghĩa cũng rõ ràng thật sự: Lần này bởi vì không có người xuất ra thuyết minh chân tướng, chính mình không lý do hạ ngoan thù, nhưng này bút trưởng cũng là phải nhớ hạ. Về sau một khi bị nắm ra trà nhi, vậy tân trưởng cũ trưởng cùng nhau tính cái minh bạch!

Bình ca vẫn cứ ở cùng cười, nhưng tươi cười cũng đã cứng ngắc rất nhiều. Đón đối phương sắc bén ánh mắt, hẳn chỉ cảm thấy trên mặt nóng rát, giống bị châm thứ bình thường nhưê đau khó nhìn.

Trương Hải Phong cứ như vậy trừng mắt đối phương, thẳng đến Bình ca rốt cục chịu không được cúi đầu, hẳn có thể này “Hừ” một tiếng, xoay người ly khai giám sát.

Bình ca đám người mắt thấy hẳn bóng lưng biến mất, có thể này dám thở phào một cái, như trút được gánh nặng.

Mà ở cửa chờ đợi Đỗ Minh Cường cũng là mặt khác một bộ khoái trá tâm tình. Hẳn vĩnh tai nghe được phòng trong kia phiên đối thoại, biết Hàng Văn Trị an toàn tình huống sau này đem đại đại cải thiện, ít nhất kia vài cái tên ở một đoạn thời kì nội là không dám lại tra tấn hẳn.

“Còn không chạy nhanh cảm ơn quản giáo.” Mắt thấy Trương Hải Phong đã đi tới bên người bọn họ, Hàng Văn Trị lại còn mặc lẳng lẳng ngốc đứng, Đỗ Minh Cường nhìn không được nhẹ giọng nhắc nhở đối phương một câu.

Hàng Văn Trị hoàn toàn thức tỉnh, hướng về Trương Hải Phong khom người chào, nói một tiếng: “Cảm ơn quản giáo chiếu cố.” Thương tốt trong lúc đó động tác cứng ngắc buồn cười, như là ảnh thị kịch trung bị tận lực sừu hóa qua Nhật Bản quý.

“Được rồi được rồi.” Trương Hải Phong không kiên nhẫn vẫy vẫy tay, “Các người cũng cho ta tự giải quyết cho tốt đi.”

Tuy rằng nói là “Các người”, nhưng Trương Hải Phong nói chuyện khi ánh mắt lại chỉ nhìn chăm chăm Đỗ Minh Cường một người. Người sau tắc cười hắc hắc, một bộ dường như không có việc gì lười nhác kinh nhi.

Trương Hải Phong không lại quan tâm bọn họ, chỉ đối chính mình cấp dưới phân phó một câu: “Áp đi vào.” Nói xong liền mại khoan thai rời đi. Lưu lại quân giáo đem Hàng Văn Trị cùng Đỗ Minh Cường đưa vào giám thất, theo sau cũng lặc khóa rời đi.

“Ai nha, lại có thể ngủ la.” Tiến ốc Đỗ Minh Cường trước chống đỡ cái lười thất lung, sau đó liền đỡ giường hướng chính mình thượng phô đi đi.

Hắc tử khinh thường phiệt ra một câu: “Thực mẹ nó trư.”

Bình ca lại đối Đỗ Minh Cường làm như không thấy, chính là đối với Hàng Văn Trị nói: “Hi, người hôm nay khả thích thôi? Lại là ngủ nhuyển giường lại là chăm sóc đặc biệt. Chúng ta ca vài cái đã có thể thăm, tại đây số phòng lý lo lắng đề phòng ghen một ngày.”

Nghe thể dạng chế nhạo lời nói, Hàng Văn Trị trong lòng phần hận nảy ra. Bất quá ban ngày Đỗ Minh Cường đã lập lại dặn dò qua hần, hồi giám thất sau nhất định phải khắc chế nhẫn nại, nếu không chịu thiệt đúng là vẫn còn chính mình. Cho nên hần chính là căn môi nhìn lại đối phương, cũng không ngôn ngữ.

Bởi vì đã đánh mất mắt kính, Hàng Văn Trị hiện tại xem này nọ thời điểm không thể không đem ánh mắt mị thành một cái khâu, ánh mắt cũng bởi vậy có vẻ mông lung mà mê ly. Tiểu Thuận xem hần này phó bộ đáng, liền cười xấu xa châm chọc nói: “Hắc, rắn hổ mang biến thành hạt gia tước.”

“Tiểu tử này ngạnh là ngạnh điểm, miệng người sai vật đem đồ còn kín.” A Sơn xem như bang Hàng Văn Trị nói câu lời hay.

Bình ca cũng gật gật đầu, nâng tay hướng về phía Hàng Văn Trị chỉ điểm nói: “Tính tiểu tử người thông minh.

Người có biết không? Đây ký hiệu bên trong lớn nhất kiềng kị chính là ở quần giáo trước mặt mặt báo! Người nếu dám nói bừa, kia các huynh đệ ăn khổ về sau đều gấp bội tính ở trên đầu người!” Lời nói này lộ ra ngoan kình, bên ngoài là ở khoa đối phương, thực địa lý cũng là không hơn không kém đe dọa cùng uy hiếp.

Hàng Văn Trị sững sốt một lát, như là muốn tìm chút từ nhi đáp lễ đối phương, nhưng đúng là vẫn còn cái gì cũng không có nói. Sau đó hắn ngồi xuống chính mình trên giường, ngẩng đầu lên nhìn trời hoa bản, mờ mịt không biết suy nghĩ cái gì.

Có lẽ là Trương Hải Phong phía trước cảnh cáo nổi lên hiệu quả, Bình ca đám người cũng là không có tiếp tục khó xử hắn, bọn họ ghé vào một khối chơi hội bài, đợi đến tắt đèn sau liền đều tự rửa mặt ngủ.

Này một đêm không nói chuyện, đến ngày kế sáu giờ sáng, giám xá lý đăng sáng đứng lên, đồng thời tiếng chuông mãnh liệt. Các giám xá các phạm nhân theo trong mộng bị tỉnh lại, một bên oán giận còn chưa ngủ đủ, một bên phía sau tiếp trước rời giường hướng toilet tiến đến. 424 giám trong phòng phải kể tới Tiểu Thuận động tác nhất nhanh nhẹn, hắn cái thứ nhất nhảy xuống giường bang Bình ca đánh tốt lắm rửa mặt dùng thủy, lại tẽ hảo kem đánh răng đưa đến đối phương trước giường, sau đó chính mình xếp hạng hắc tử cùng A Sơn phía sau chờ rửa mặt. Hàng Văn Trị không muốn cùng kia vài cái tên ghé vào một khối, ngay tại trên giường nhiều ngáy người một hồi. Cùng hắn đồng dạng không nóng nảy còn có Đỗ Minh Cường, bất quá người sau chủ yếu mục đích là muốn ngủ nhiều một hồi, giám khu nội đã ồn ào náo động một mảnh, hắn lại còn tại thân nhiên tự đắc đánh khò khè.

Đại khái hai mươi phút sau, có quần giáo nhân viên đi đến giám khu, ai cái giám thất mở ra cửa lao, đồng thời cầm phạm nhân danh sách điểm danh kiểm tra nhân số. Đỗ Minh Cường có thể này xuống giường, cùng Hàng Văn Trị cùng nhau chen chúc tại bờ hồ qua loa tẩy sạch hai thanh.

Hôm nay là thời gian làm việc, toàn bộ giám khu hơn bốn trăm hào trọng hình phạm ở điểm danh sau tất cả đều đi đến dưới lầu đại sảnh tập hợp. Đến lục điểm ba mươi phân, sáu cái quần giáo nhân viên áp giải này đó phạm nhân đi đến giám khu căn tin tập thể dùng cơm.

Bữa sáng thời gian thực ngắn ngủi, lục điểm năm mươi phân, các phạm nhân rời đi căn tin, bị giám đưa đến cách đó không xa nhất tầng hai tiểu lầu, nơi này chính là tứ trung đội công tác khu, các phạm nhân mỗi chu có năm ngày thời gian muốn tại đây trắng tiểu lầu nội tiến hành cải tạo lao động.

Hơn bốn trăm hào nhân bị phân đến sáu cái đại nhà xưởng trung, mỗi người một cái tiểu bàn làm công tác đài, lúc bây giờ, một ngày làm việc chính thức bắt đầu.

Ngày hôm qua ở bệnh viện nghỉ ngơi thời điểm, Hàng Văn Trị đã nghe Đỗ Minh Cường giới thiệu có liên quan cái

tạo lao động tương quan tình huống:

Cùng cái nhà xưởng làm việc nhân viên bị biên vì cùng cái ban tổ, trang bị một cái quản giáo giám sát làm việc. Đồng thời còn có thể có một phạm nhân làm lớp trưởng hiệp trợ quản giáo công tác, này “Mỹ kém” Bình thường đều là từ thông phương pháp đơn vị liên quan chiếm lấy . Ở ban tổ dưới, lại dựa theo ký túc xá quan hệ chia làm chắc chắn cái tiểu đội, mỗi ngày lao động nhiệm vụ bị chia đều phân phối đến các tiểu đội trên đầu. Mà ở cùng cái tiểu đội trung, lao động nhiệm vụ lại té hóa đến cá nhân xứng ngạch khi, tắc hoàn toàn là từ “Tiểu đội trưởng” Mà nói tính.

Hàng Văn Trị chỗ ban tổ chỉ huy trực ban quản giáo họ Hoàng, là cái khoảng năm mươi tuổi gầy can nam tử, bình thường không thương nói chuyện, bình thường sẽ không chủ động cấp phạm nhân tìm trà, nhưng nghe nói một khi tì khí lên đây cũng không phải là nhỏ. Hiệp quản “Lớp trưởng” Là phạm tội kinh tế, trước kia nghe nói mỗ cái ngân hàng tiểu lãnh đạo, hơn bốn mươi tuổi, bộ dạng trắng trẻo mập mạp , khác phạm nhân cho hắn nổi lên cái ngoại hiệu tên là “Đại bánh bao”. Ý vào chính mình ở bên ngoài có chút người sai vật, hơn nữa trước kia làm lãnh đạo làm quán , đại bánh bao thật đúng đem tự bản thân cái “Lớp trưởng” Làm bàn đồ ăn, động bất động đối người khác hết ngũ uông lục . Bất quá đại gia cũng không rất khinh thường hắn, nếu không phải e ngại quản giáo mặt mũi, hắn này chỉ “Bánh bao” Chỉ sợ muốn ba ngày hai đầu đã bị tẩu lên men một hồi.

Ở phạm nhân trung tâm chính có thực quyền có địa vị vẫn là các ký túc xá “Tiểu đội trưởng”, những người đó một đám đều là có thể phục chúng “Đại ca” Cấp ngoan nhân vật. Hàng Văn Trị nguyên bản đoán rằng tứ nhĩ tứ giám xá đội trưởng nhất định là Bình ca , khả đến lao động hiện trường sau lại phát hiện sự thật đều không phải như thế.

“Đỗ Minh Cường, này tân thu liền giao cho người mang theo đi, hôm nay hai người các người nhiệm vụ là lưỡng trăm cái, có vấn đề sao?” Đãi mọi người ngồi vào chỗ của mình sau, đứng ra ra lệnh nhân là hắc tử. Hắn ngữ khí cứng rắn , căn bản không lưu ra cái gì cò kè mặc cả đường sống.

Đỗ Minh Cường bất đắc dĩ cười khổ, ứng thanh:“Không thành vấn đề.” Hàng Văn Trị còn lại là một bộ thoải mái biểu cảm, có thể cùng Đỗ Minh Cường phân ở một tổ, với hắn mà nói hắn là phi thường lý tưởng kết quả .

Hắc tử lại tiếp tục phân công nói:“Tiểu Thuận, người tuổi trẻ, tay chân lanh lẹ, cũng lấy một trăm nhiệm vụ đi, A Sơn, người tám mươi cái, còn lại ta hòa bình ca phân .”

Tiểu Thuận lưu loát “Ài” một tiếng, giống như thực tích cực bộ dáng. A Sơn tắc cái gì cũng chưa nói, chỉ đề ý chính mình một người bận việc đi.

“Chạy nhanh động thủ đi.” Đỗ Minh Cường kéo đem tỉnh tỉnh mê mê Hàng Văn Trị,“Hoàn bất thành nhiệm vụ trong lời nói, cơm chiều đều không kịp ăn đâu.”

Hàng Văn Trị có chút sờ không được chi tiết:“Lưỡng trăm cái rất khó hoàn thành sao?”

Đỗ Minh Cường bữu môi nói:“Từng cái tiểu đội mỗi ngày hạn ngạch là bốn trăm năm mươi cái, chúng ta hai người liền chiếm gần một nửa. Người vẫn là cái gì cũng không hiểu tân thủ, người nói có khó không?”

Hàng Văn Trị chớp chớp mắt, rất nhanh tính thanh này bút trưởng. Tổng cộng bốn trăm năm mươi nhiệm vụ, chính mình, Đỗ Minh Cường, Tiểu Thuận mỗi người một trăm, A Sơn tám mươi, cảm tình hắc tử hòa bình ca thêm một khối mới gánh vác bảy mươi, này cũng quá không công bằng thôi? Nghĩ đến đây, hẩn nhin không được muốn quay đầu hướng kia hai cái “Nhàn hẩn” Bạch thượng liếc mắt một cái.

Đỗ Minh Cường lúc này đã đem chính mình ghé chuyển đến Hàng Văn Trị bên cạnh bàn, nhìn thấy người sau cảm giận bất bình biểu cảm, hẩn “Hắc” một tiếng nói:“Người không cần xem bọn hẩn -- Bình ca khẳng định sẽ không chính mình động thủ , hắc tử là hẩn thân tín, có thể gánh vác bảy mươi nhiệm vụ đã không sai .”

Quả nhiên, Bình ca chính là chộp lấy thủ, căn bản không có muốn làm việc ý tứ. Nguyên lai “Đội trưởng” Hắc tử chính là hẩn quản lý công cụ, tại đây cái giám xá lý vẫn cứ là Bình ca độc hưởng cao nhất tôn quý địa vị.

“Bọn họ như vậy khi trá đồng xá, chẳng lẽ quản giáo không biết sao?” Hàng Văn Trị hạ giọng oán giận nói.

“Quản giáo biết cũng sẽ không hỏi đến , bọn họ cũng cần người như vậy.”

Hàng Văn Trị hếch lên mày đầu xem Đỗ Minh Cường, giống như không rõ đối phương ý tứ, người sau đành phải lại tiếp tục giải thích nói:“Giống Bình ca như vậy nhân vật có thể trấn được đồng giám xá khác phạm nhân, quản giáo liền lợi dụng người như thế đối các phạm nhân tiến hành quản lý, đồng thời cũng sẽ cam chịu bọn họ một ít đặc quyền. Nơi này cùng bên ngoài thế giới không giống với, cái gì công bằng, đạo lý là không thể thực hiện được , nơi này chính là một cái cá lớn nuốt cá bé xã hội, có nó tự thân vận hành quy tắc.”

Hàng Văn Trị gật gật đầu, hẩn cũng không phải bản nhân, đối phương chỉ cần hơi hơi một điểm, hẩn liền có thể nghĩ thông suốt trong đó huyền cơ: Nơi này phạm nhân người nào không phải điều ngoa khó chơi chủ? Chỉ có lấy bạo khổng bạo, nhường Bình ca người như vậy phát huy ra quản lý tác dụng, tài năng hình thành một loại tương đối ổn định cục diện. Nếu làm cái gì dân chủ, công bằng, kia khẳng định lộn xộn không thể.

“Dừng hạt cân nhắc , chạy nhanh làm việc đi.” Đỗ Minh Cường lại một lần nữa nhắc nhở Hàng Văn Trị. Đồng thời hấn đem chính mình lao động dụng cụ cũng chuyển đến này trưng trên bàn, nhớ có một chồng lớn cứng rắn giấy, một quyển bện thẳng, nhất chi bút máy, một cái cuốn bút đao, một phen mộc thước, một cái kéo cùng một lọ nhựa cao su.

Trong ngục giam lao động hạng mục cũng không xác định, bình thường quyết định bởi cho ngoại liên quản giáo có thể tiếp lại cái dạng gì sống. Gần nhất một đoạn thời gian tứ giám khu lao động nhiệm vụ là chế tác cứng rắn túi giấy, chính là rất nhiều trong thương trường mua sắm quầy chuyên doanh hội miễn phí đưa tặng cái loại này trang phục tiểu kiện tay cầm gói to.

Đỗ Minh Cường chính mình trước chế tác một cái túi giấy, mượn này cấp Hàng Văn Trị giảng giải toàn bộ chế tác quá trình: Trước dựa theo riêng kích cỡ yêu cầu dùng bút máy ở cứng rắn trên giấy họa hảo chế tác tuyến, sau đó dùng kéo tiến khai, chiết hảo cùng sử dụng nhựa cao su niêm đứng lên.

Kế tiếp sẽ đến khoan cơ nơi nào đây khoan, khoan cơ không cái phân xưởng trang bị nhất đài, từ chuyên môn kỹ thuật phạm nhân thao tác vận hành.

Đánh xong khôngg sau, ở lỗ trung mặc vào bện thẳng làm tay cầm trang bị, như vậy một cái cứng rắn túi giấy liền tính là đại công cáo thành .

Hoàn thành như vậy một loạt công tác, một cái thuần thực phạm nhân đại khái cần năm sáu phút thời gian, tay chân ngốc một điểm tác muốn thất 8 phút thậm chí lâu.

“Người thử xem đi.” Làm xong làm mẫu sau, Đỗ Minh Cường xung Hàng Văn Trị nỗ bữu môi. Chính hấn tắc ngắng đầu nhìn trên tường đồng hồ treo tường, chuẩn bị cấp đối phương thời trước.

Hàng Văn Trị cầm lấy phát cho chính mình kia chi tân bút máy, nhét vào cuốn bút đao lý vòng vo mười đến vòng, sau đó tay trái trao qua mộc thước ngay tại giấy cứng thượng ước lượng đứng lên. Hấn lạc thước cực chuẩn, ít dùng điều chỉnh tay phải bút máy liền trực tiếp vẽ đi lên, động tác thành thạo vô cùng.

“Ân?” Đỗ Minh Cường vừa thấy này phó tư thế nhìn không được kinh ngạc mở to hai mắt nhìn,“Người trước kia trải qua việc này?”

“Ta là làm thiết kế a, cả ngày đều họa sữ trình đồ, họa này còn không phải một bữa ăn sáng?” Hàng Văn Trị khi nói chuyện động tác không ngừng, rất nhanh ngay tại giấy cứng thượng đem tiêu chuẩn cơ bản tuyến vẽ cái rãnh mạch,

sau đó hắn thực tiêu sái đem bút máy ngâm ở miệng, lại thay kéo bắt đầu cắt.

“Đúng rồi đúng rồi, ta đồ đã quên người nguyên lai nghề.” Đỗ Minh Cường vỗ chính mình ót nói, đồng thời trong lòng có chút vui sướng. Phải biết rằng này chế tác túi giấy quan trọng nhất bộ sậu chính là họa tiêu chuẩn cơ bản tuyến, Hàng Văn Trị thị này khâu đoạn vì lấy thủ ăn sáng, kia không thể nghi ngờ đem thật lớn đề cao hắn công tác hiệu suất.

Quả nhiên, một cái túi giấy làm xong, Hàng Văn Trị chỉ dùng năm phần bán chung thời gian, này đối lần đầu tiên bắt đầu người mới mà nói có thể coi là cái rất giỏi thành tích. Đỗ Minh Cường nhếch môi, vẻ mặt đại duyệt:“Được rồi được rồi, vốn ta còn phát sầu sẽ bị người tha chân sau, hiện tại xem ra, hắc hắc, người so với ta làm được còn nhanh đâu!”

Hàng Văn Trị cũng cười lên. Từ hắn tiến vào ngục giam sau, này vẫn là lần đầu tiên lộ ra như thế tự đáy lòng tươi cười. Có thể được đến Đỗ Minh Cường tán thưởng tựa hồ làm hắn phi thường cao hứng, có lẽ là vì đối phương bang qua hắn một lần, mà chính mình cuối cùng tìm được nào đó có thể hồi báo phương thức đi.

“Được, ta không cùng người nhiều lời, chúng ta đều nắm chặt làm việc đi.” Đỗ Minh Cường đứng dậy chuẩn bị hồi chính mình chỗ ngồi, ở thu thập này nọ thời điểm sau hắn lại dặn dò nói,“Này đó công cụ người nên bảo quản tốt lắm, mất đi công cụ nhưng là khó lường đại sự.”

Hàng Văn Trị gật gật đầu:“Người yên tâm đi, con người của ta không phải đại khái.”

Đỗ Minh Cường tiếp tục “Nhất là bút máy, tuyệt đối không thể đã đánh mất, cuối cùng không thể dùng bút máy đầu đều giao trở về.”

“Bút máy đầu còn phải giao trở về?” Hàng Văn Trị táp đầu lưỡi,“Này cũng quá khu thôi?”

“Không phải khu không khu vấn đề, là vì an toàn.” Đỗ Minh Cường trịnh trọng chuyện lạ nói,“Nơi này nơi nơi đều là bỏ mạng đồ đệ, một cái tiểu bút máy đầu đều có thể trở thành đã thương người hung khí!”

“Nga.” Hàng Văn Trị vẻ mặt cũng trở nên nghiêm túc đứng lên. Làm bút máy tước tiêm sau quả thật là có thể đã thương người đâu, mà tại như vậy miễn cảm khu vực, đối loại này nguy hiểm vật phẩm quản chế nhất định phải phi thường nghiêm cần mới được. Hắn hồi tưởng khởi giám xá lý xứng phát bàn chải đánh răng đều là ngăn ngừa tay cầm, bình đầu viên trượt đi, nói vậy cũng là xuất phát từ an toàn lo lắng đi.

Không chỉ có như thế, hiện tại dùng đến khác công cụ, mặc kệ là mộc thước, kéo vẫn là cuốn bút dao, cũng tất cả đều làm đặc thù phòng bị thi thố: Mộc thước hai đầu là viên độn hình cung; Kéo bộ viên trượt đi plastic xác, như là nhì đồng đồ chơi giống nhau, này nhận khẩu lợi hại độ cũng cận có thể sử dụng đến cắt giấy mà thôi; Cuốn bút dao còn lại là một cái triết để nhì đồng đồ chơi, công tác bộ kiện bị giấu ở một cái gổm sứ làm thành rỗng trung, bút máy muốn theo rỗng miệng nhét vào khởi cuốn bảo, mà bút hoa tặc tạm tồn tại rồi đại cái bụng trung. Trừ phi người thường thức ngấu đập nát, nếu không căn bản vô pháp tiếp xúc đến bên trong lưỡi dao.

Như thế xem ra, này đó các phạm nhân duy nhất có thể tiếp xúc đến nguy hiểm khí cụ còn chính là trong tay bút máy, đối này tiến hành hà khắc quản lý cũng là cũng không vì qua.

Đỗ Minh Cường nhìn đến Hàng Văn Trị biểu cảm biến hóa, biết đối phương đối này đã có cũng đủ coi trọng. Hắn có thể này yên tâm rồi đi. Từ nay về sau mọi người liền tự vui đầu bận việc chính mình công tác, không cần nhiều biểu.

Trong lúc này, hoàng quân giáo chuyển trương ghé dựa ngai ở phân xưởng cửa, chấp hành chính mình giám thị công tác. Kỳ thật hắn cũng không cần quá mức làm lung vất vả, bởi vì phân xưởng nội bốn camera sẽ đem tức thời tình hình truyền lại đến theo dõi thất, cho nên rất ít có phạm nhân dám ở phân xưởng nội hưng phong tác quái.

Duy nhất theo dõi manh khu chính là phân xưởng nội độc lập toilet, xuất phát từ đối phạm nhân riêng tư quyền tôn trọng, chỗ này không có trang bị camera. Bất quá cái kia toilet cơ hồ là toàn phong bế, trừ bỏ thông hướng phân xưởng ngoài cửa lớn, liền nhất phiên cùng ngoại giới tương liên cửa sổ đều không có, cho nên căn bản không cần lo lắng phạm nhân hội đi qua này toilet bỏ chạy đến nhà xưởng ngoại bộ.

Lớp trưởng “Đại bánh bao” Tắc chấp tay sau lưng ở phân xưởng nội đối tới đối lui, một bức làm như có thật bộ dáng. Thấy có ai nhàn tản một điểm, hắn còn có thể tiến lên quát lớn vài câu. Bất quá hắn cũng chỉ dám lựa chút nhuyển quả hồng xoa bóp, giống Bình ca nhân vật như vậy cho dù đem chân bắt chéo kiêu đến công tác trên đài, đại bánh bao cũng không có lá gan nói cái gì đó.

Đến giữa trưa 11 rưỡi, hoàng quân giáo theo ghé tựa đứng lên, hắn lấy ra chỉ tiêu từ “Đô” dài thổi một tiếng.

Phân xưởng nội vang lên một trận hoan hô, làm việc một cái buổi sáng các phạm nhân lắc đầu kéo chân, thả lỏng chính mình mệt nhọc cơ bắp cùng thần kinh. Đối bọn họ mà nói, này tiểu thanh sánh bằng điệu âm nhạc còn muốn êm tai, bởi vì nó vang lên ý nghĩa cơm trưa thời gian rốt cục đến.

“Lên mặt cái gì? Điều cho ta yên tĩnh, thu thập xong chính mình công cụ, xếp hàng xuất môn!” Đại bánh bao một bên ồn ào, một bên đuổi tới phân xưởng cửa, ở trước cửa bày ra bốn đại thùng, cũng là phân biệt dùng để thu về mộc thước, kéo, bút máy cùng cuốn bút dao.

Các phạm nhân kêu loạn xếp hàng, ở giữa hoàng quần giáo, đại bánh bao hoặc là giám xá các đại ca liên tiếp quát lớn vài câu, trật tự mới dần dần bình định xuống.

Đỗ Minh Cường vốn định cùng Hàng Văn Trị một khối trả lại công cụ, nhưng động tác hơi chút chậm một điểm, liền bị vài cái nóng vội ăn cơm phạm nhân cầm ở đội ngũ trung gian. Vì thế đành phải theo đội ngũ kiên nhẫn đi phía trước hoạt động. Mắt thấy phía trước Hàng Văn Trị rút cục xếp đến đội thủ, chính cầm trong tay công cụ phân biệt đề vào kia vài cái đại thùng trung.

Chợt nghe đại bánh bao lớn tiếng quát:“Ngươi bút máy sao lại thế này?!”

Đỗ Minh Cường sầu lo nhú mày, hẩn cố ý Hàng Văn Trị cường điệu qua bảo quần hảo bút máy tầm quan trọng, chẳng lẽ đôi phương vẫn là ra cái gì sai lầm sao?

Mà Hàng Văn Trị tắc nỗ lực ở giải thích cái gì, thanh âm khiếp nhưng mà quần bách:“Ta chính là thói quen, không có việc gì thích đem bút máy cắn ở miệng.....”

Đỗ Minh Cường đem trên thân thăm dò đội ngũ về phía trước phương nhìn quanh, chỉ thấy đại bánh bao trong tay nắm chặt Hàng Văn Trị vừa mới bỏ lại bút máy, vẻ mặt chán ghét bộ dáng. Mà tạo thành hẩn chán ghét nguyên nhân cũng thực rõ ràng: Kia chi bút máy vĩ bộ nha ngắn luy luy, đã bị cắn nấu như không chịu nổi.

“Hảo hảo một chi tân bút máy, còn chưa có dùng như thế nào đã bị ngươi cắn thành như vậy, ngươi mẹ nó ghê tởm không ghê tởm?” Đại bánh bao dùng bút máy mông trạc Hàng Văn Trị mặt mắng.

Hàng Văn Trị biết chính mình đuối lý, đỏ mặt không biết nên như thế nào cho phải. Hẩn trước kia dùng bút máy khi nào thì nghĩ tới còn muốn đưa còn? Cho nên dưỡng thành dùng miệng cắn bút máy mông thói quen, hiện tại này bút bị cắn thành như vậy, đối người khác tới nói quả thật là không có cách nào khác dùng xong.

“Này bút chúng ta cũng không tưởng chạm vào. Đại bánh bao, ngươi đem này bút ở lại một bên, buổi chiều còn cho hẩn chính mình dùng.” Đỗ Minh Cường lúc này tiếp trà nhi nói. Hẩn ở mặt ngoài là ở oán giận, trên thực tế cũng là đưa ra một cái có thể làm giải quyết phương án, xem như cấp Hàng Văn Trị chi cái vậy.

Hoàng quân giáo nghe được Đỗ Minh Cường lời này, liền ở một bên gật gật đầu, xung đại bánh bao nói:“Liền như vậy làm đi.” Chỉ cần công cụ không có di thất, đối với này đó loạn thất bát tao việc nhỏ hần cũng lười nhiều quân.

Đã quân giáo lên tiếng, đại bánh bao cũng không tốt nói thêm nữa cái gì. Hần đành phải đem kia chi bút máy một mình vung ở thùng trong một cái góc xó, đồng thời lại trừng mắt nhìn Hàng Văn Trị liếc mắt một cái, nói thầm nói:“Tiểu tử ngươi cảm tình con chó a? Can sống còn muốn tổn hơi thừa lời?”

Hàng Văn Trị cũng không cùng đối phương tranh chấp cái gì, chính là nhận sai giống như cùng cười, sau đó lại quay đầu đến xung Đỗ Minh Cường lược điểm một điểm hạ hặc, lấy chỉ ra lòng biết ơn.

Lần đầu tiên xuất công, mặc dù phạm vào điểm đào ngũ sai, nhưng cuối cùng hữu kinh vô hiểm vượt qua . Liền can phạm nhân trả lại hoàn lao động công cụ sau, lại ở quân giáo nhóm áp giải xuống dưới đến tập thể căn tin hưởng dụng cơm trưa.

Đồ ăn tuy rằng đơn giản, nhưng trải qua một buổi sáng làm việc, các phạm nhân sớm là bụng đói kêu vang, một đám đều mồm to nuốt, ăn đạt được ngoại hương vị ngọt ngào.

Cơm trưa thời gian lưu tương đối dài. Cơm nước xong sau, các phạm nhân liền tốp năm tốp ba ghé vào cùng nhau, nhàn ngồi tán gẫu. Đỗ Minh Cường liền lại tìm được Hàng Văn Trị, cấp đối phương nói chút ngục giam trung thông thường cuộc sống quy củ.

Nguyên lai trong ngục giam cũng cùng bên ngoài giống nhau, thực hành mỗi thứ sáu thiên công tác chế. Thứ hai đến thứ sáu các phạm nhân đều phải tiến hành cải tạo lao động, một ngày ba bữa liền ở căn tin lý dùng. Thứ bảy cùng chủ thiên là nghỉ ngơi ngày, này hai ngày đại bộ phận quân giáo cũng không đi làm, căn tin cũng nghỉ phép. Cho nên các phạm nhân liền chỉ có thể cả ngày đứng ở giám xá trung, sở ăn đồ ăn cũng là trước tiên chuẩn bị tốt .

Hàng Văn Trị nhớ tới chính mình hôm kia vừa xong giám khu thời điểm, các phạm nhân đều ở trong ký túc xá không có việc gì, cơm chiều cũng là có nhân thôi toa ăn đưa đến ký túc xá , nguyên lai cũng là nghỉ ngơi ngày duyên có.

Đến mười hai điểm năm mươi phân tả hữu, quân giáo một tiếng tiểu vang, tuyên bố nghỉ trưa thời gian kết thúc. Các phạm nhân liền lại xếp hàng đi đến nhà xưởng tiểu lâu, bắt đầu buổi chiều làm việc cuộc sống.

Hắc tử cấp chính mình phân phối nhiệm vụ ít nhất, hơn nữa Bình ca có đôi khi thật sự cùng cực nhàm chán , cũng sẽ giúp đỡ giúp hần làm thượng một hai cái. Cho nên hần bên kia nhiệm vụ là trước hết hoàn thành . Bất quá dựa theo

quy củ, từng cái tiểu đội phải đợi bốn trăm năm mươi cái túi giấy toàn bộ làm xong sau, từ chất kiểm viên kiểm nghiệm đủ tư cách, tài năng có lẽ rồi đi phân xưởng, trước tiên hồi giám xá nghỉ ngơi.

A Sơn không lâu sau cũng làm xong rồi hẩn kia tám mươi cái, liền cùng hắc tử, Bình ca ngồi ở một khối tán gẫu nghỉ ngơi. Chỉ còn lại có Đỗ Minh Cường, Hàng Văn Trị cùng Tiểu Thuận còn đang vui đầu khổ can. Này ba người công tác hiệu suất tựa hồ đều không sai biệt lắm, mãi cho đến năm giờ chiều xuất đầu thời điểm, toàn bộ tiểu đội nhiệm vụ xem như toàn bộ hoàn thành .

“Đi a, tay chân đỉnh nhanh nhẹn .” Hắc tử dùng ánh mắt phiêu Hàng Văn Trị, tựa hồ đối hẩn biểu hiện có chút kinh ngạc, sau đó hẩn lại đá Tiểu Thuận một cước, “Ai, giúp ta ôm, hai ta nghiệm hóa đi.”

Tiểu Thuận liền xoay người đem đại gia làm tốt túi giấy tất cả đều ôm lấy đến, đi theo hắc tử phía sau hướng phân xưởng cửa đi đến. Ở phía sau cửa phụ trách nghiệm hóa mỹ kém đương nhiên lại là bị đại bánh bao cầm giữ .

Tiểu Thuận đem thật dày nhất xấp túi giấy đặt ở trên bàn, đại bánh bao liền đứng dậy bắt đầu kiểm xem.

Kiểm nghiệm phương pháp cũng là đơn giản, đầu tiên nhìn xem gói to niêm kết, thẳng khẩu hay không hoàn hảo, sau đó cầm lấy một chồng túi giấy, giáp đi vào một cái tiêu chuẩn hàng mẫu, thấu thành một đồng ở trên mặt bàn đôn vài cái, nhìn xem kích cỡ hay không phụ họa yêu cầu. Đại bánh bao tuy rằng làm người chán ghét, nhưng can đứng lên việc này nhi đến nhưng là nghiêm cẩn thực, nói vậy cũng là muốn ở quản giáo trước mặt lưu lại tốt biểu hiện đi.

Bình ca miễn cưỡng tựa vào công tác ghế, liếc mắt nhìn cửa nghiệm hóa quá trình. Sau một lát hẩn “Hắc” cười lạnh một tiếng, nói: “Thao, giống như không quá quan a.”

Hẩn những lời này nói được thanh âm rất lớn, như là cố ý muốn cho người chung quanh nghe thấy giống nhau. Đỗ Minh Cường cùng Hàng Văn Trị vốn đang ở nói chuyện phiếm, nghe thấy lời này liền ngẩng đầu lên, hướng về phân xưởng cửa đầu đi chú ý ánh mắt.

Quả nhiên, đại bánh bao chính phụng phịu đem một phần túi giấy theo trên bàn ngã xuất ra, miệng còn than thở túi , tuy rằng nghe không rõ nói cái gì đó, nhưng khẳng định là không gì lời hay.

Hắc tử cũng há miệng thở dốc, theo khẩu hình xem hẩn là mắng câu thô tục, sau đó hẩn xoay người liền trở về đi, Tiểu Thuận tắc ngồi xồm đem này ngã xuất ra túi giấy một cái chỉ nhặt lên đến, thoạt nhìn có hai ba mươi cái bộ dáng.

Chỉ chốc lát sau hắc tử liền về tới tứ nhị tứ giám xá công tác khu. Hắc dùng ánh mắt tảo Đỗ Minh Cường cùng Hàng Văn Trị, sắc mặt âm trầm nói:“Hai người các ngươi việc không hợp cách, một hồi lưu lại tăng ca đi!” Hắc giọng nói vừa, Tiểu Thuận cũng gấp trở về , người sau đem nhật lên túi giấy ngã ở Hàng Văn Trị trên bàn, vẻ mặt vui sướng khi người gặp họa biểu cảm.

Hàng Văn Trị đầu tiên là sững sốt, lập tức liền nhìn không được hỏi:“Ngươi làm sao mà biết là chúng ta lường không hợp cách?” Hắc làm túi giấy thời điểm phi thường cẩn thận, tự tin hẳn là sẽ không xuất hiện thứ phẩm.

“Ngươi còn dám không phục? Chúng ta trong đội liền ngươi một cái tân thủ, trừ ra ngươi còn có ai ra vấn đề?” Hắc tử tròn tròn mắt quát lớn một câu, sau đó hắc lại hướng về phía Đỗ Minh Cường mắng,“Nhường mang tân thủ là để mất ngươi, ngươi liền cấp lão tử mang thành như vậy? Mẹ , này đó sống hai người các ngươi một khối bỏ thượng!”

Hàng Văn Trị chỉ cảm thấy trong lòng nhất đổ, nháy mắt liền nghẹn khởi nhất bụng oán khí. Đơn giản là chính mình là tân thủ, liền nhất định sẽ làm ra thứ phẩm sao? Lại nói , đã là đại gia cùng nhau đưa kiếm thời điểm xảy ra vấn đề, tới thứ cũng hẳn là là đại gia cùng nhau đến gánh vác trách nhiệm, làm sao có thể như thế vô đoán đem sai lầm tất cả đều thôi ở trên người bản thân? Hơn nữa vì vậy vấn đề còn muốn liên lụy Đỗ Minh Cường cùng nhau ai phạt, này lại nhường hắc không tiếp thụ được.

“Ta chính là không phục!” Hắc rốt cục kiềm chế không được đứng lên, ngẩng cổ chống đối một câu.

Hắc tử xem Hàng Văn Trị này phó bộ dáng, không giận phản cười:“Ôi, có loại a! Cảm thấy có quản giáo cho ngươi chỗ dựa , lá gan càng phi là đi? Đi, chúng ta liền nhìn xem quản giáo nói như thế nào, Tiểu Thuận, đi đem quản giáo gọi tới!”

Tiểu Thuận lập tức hướng về cửa phương hướng nhảy lên đi ra ngoài, vừa chạy vừa kêu:“Báo cáo quản giáo, nơi này có tân thủ không phục quản lý!”

Hoàng quản giáo cũng đang ở chú ý bên này động tĩnh, Tiểu Thuận như vậy nhất chiêu hô, hắc lập tức liền dẫn theo điện côn bước nhanh đã đi tới. Đại bánh bao tắc vui vẻ vui vẻ theo ở hắc phía sau.

Bình ca cùng A Sơn đứng lên, bày ra cung kính chờ đón tư thế. Đỗ Minh Cường tắc bất đắc dĩ lắc đầu, cũng đứng ở Hàng Văn Trị bên người.

“Sao lại thế này.” Gầy quản giáo hỏi một câu, thái độ đồ coi như bình thản.

Hắc tử hội báo nói:“Này tân thu làm việc có lần phẩm, ta an bày hấn tăng ca làm lại, hấn không phục.”

“Nga. Ngươi là mới tới ?” Hoàng quân giáo đánh giá Hàng Văn Trị vài lần, sau đó dùng giải thích miệng nói,“Trong ngục giam lạ mặt sản cũng là có nhiệm vụ , làm ra thứ phẩm, sẽ làm lại, đây là chế độ.”

“Khả này thứ phẩm không nhất định là ta làm , vì sao muốn ta một người gánh vác?” Hàng Văn Trị vì chính mình biện giải nói, ở quân giáo trước mặt, hấn cũng không dám đem lời nói được rất tuyệt đối, chính là dùng xong “Không nhất định” Này cách nói.

Hoàng quân giáo cũng là không cùng hấn tranh cãi, chính là quay đầu hỏi đại bánh bao một câu:“Này giám thất bao lâu thời gian không ra qua thứ phẩm ?”

“Có hơn một tháng thôi.” Đại bánh bao đáp, suy nghĩ một hồi sau, lại bổ sung,“Trước kia cho dù ra thứ phẩm, cũng liền nhất kiện hai kiện , chưa từng có qua hôm nay tình huống.”

Hoàng quân giáo liền lại quay đầu xem Hàng Văn Trị, ánh mắt chậm rãi trở nên nghiêm khắc đứng lên, lộ ra cổ không giận tự uy khí chất.

Hàng Văn Trị trong lòng trầm xuống, có khổ khó nói. Quân giáo tưởng biểu đạt ý tứ đã phi thường rõ ràng: Này tiểu đội đã hơn một tháng không ra qua thứ phẩm , lần này lại một chút ra nhiều như vậy, mà hôm nay vừa đứng lại là chính mình lần đầu tiên xuất công, bên trong này trách nhiệm cơ hồ là không nói cũng hiểu.

Liền tính là Hàng Văn Trị chính mình cũng khó mà chống đỡ như vậy logic quan hệ sinh ra nghi ngờ.

“Ngươi còn có cái gì nói sao?” Hoàng quân giáo lạnh lùng hỏi ngược lại.

Hàng Văn Trị cúi đầu, âm đạm không nói gì.

Gặp đối phương không lại cãi lại , hoàng quân giáo liền vừa lòng hừ một tiếng. Sau đó hấn lại xem hắc tử

nói:“Chuyện này a, người làm đội trưởng cũng là có trách nhiệm . Người biết rõ hấn là tân thủ, vì sao không nhiều lắm mang vùng hấn? Như vậy sinh sản sự cố, hấn là tiêu diệt ở nấy sinh trạng thái thôi.”

Hắc tử lập tức định liệu trước cấp ra hồi phục:“Báo cáo quân giáo: Ta đã an bày trong đội kỹ thuật tốt nhất đệ tử giúp hấn , cũng không nghĩ đến vẫn là ra như vậy vấn đề.”

“Nga? Người an bày người nào?”

Hắc tử chỉ chỉ Đỗ Minh Cường, người sau tắc nhếch môi chủ động thẳng thắn nói:“Ta.”

“Người cũng không đủ phụ trách a.” Hoàng quân giáo lộ ra bất mãn ngữ khí.

“Hấn liền cố chính mình đuổi nhiệm vụ !” Tiểu Thuận ở một bên đã khởi tiểu báo cáo,“Hấn liền cấp tân thủ làm một lần làm mẫu, sau đó sẽ không quản .”

Đỗ Minh Cường cười khỏ, hấn không thể không thừa nhận đối phương nói đích xác thực là lời nói thật.

“Quân giáo. Đây cũng không liên quan chúng ta a, muốn phạt phải phạt bọn họ hai cái.” Bình ca lúc này cũng mở miệng , nói chuyện thái độ không đau không ngứa .

“Ân.” Hoàng quân giáo đốt đầu đánh nhịp,“Khiến cho hai người bọn họ nhân lưu lại tăng ca.”

Hắc tử ứng thanh “Minh bạch”, đãi quân giáo cùng đại bánh bao xoay người rời đi thời điểm, khóe miệng của hấn mới khơi mào một tia không có hảo ý tươi cười.

Đỗ Minh Cường kéo Hàng Văn Trị một phen:“Chạy nhanh khỏi công đi, này đó sống một giờ đều bỏ không xong đâu.”

Hàng Văn Trị can nuốt nước miếng, trong lòng lão đại khó chịu, nhưng lại không biết nên từ đâu nói lên. Sừng sốt sau một lát, đành phải vừa già thành thật thực địa thao khởi công cụ, một lần nữa bận việc đứng lên.

Cái khác phạm nhân giờ phút này tắc đều hoàn công, thông qua kiểm nghiệm sau đều xếp hàng đi căn tin ăn cơm chiều . Khoảng mười phút qua đi, to như vậy phân xưởng nội trống trơn đặng đặng, chỉ còn lại có Đỗ Minh Cường cùng Hàng Văn Trị hai người.

Yên tĩnh trung bỗng nhiên xuất hiện một chuỗi “Cô cô cô” vang nhỏ, Hàng Văn Trị sừng sốt, lập tức minh bạch đây là Đỗ Minh Cường bụng ở kêu to. Hắn liền dùng đồng tình mà lại xin lỗi ánh mắt xem đối phương.

“Ai.” Đỗ Minh Cường thở dài một tiếng, “Tối hôm nay cần phải đói bụng.”

“Thế nào? Liên cơm chiều cũng không nhường ăn sao?” Hàng Văn Trị không hiểu hỏi.

Đỗ Minh Cường nhún nhún vai bâng: “Căn tin cũng sẽ không chờ chúng ta, qua điểm liền tan tầm.”

Hàng Văn Trị ngẫm lại cũng cảm thấy có chút không ổn, vội hỏi: “Chúng ta đây hẳn là ăn cơm trước a. Ăn cơm chiều rồi trở về tăng ca không được sao?”

“Quản giáo còn chờ tan tầm đâu, người có thể để cho hắn chờ chúng ta?” Đỗ Minh Cường hướng về phía cửa phương hướng sai lệch nhếch miệng, lão hoàng chính nhàm chán vô nghĩa ngồi ở ghế tựa, vẻ mặt đã pha không kiên nhẫn.

Hàng Văn Trị nhẹ nhàng “Nga” một tiếng, thoáng lý ra gật đầu tự. Một lát sau hắn lại truy vấn: “Chúng ta đây luôn luôn làm không xong, quản giáo liền luôn luôn tại nơi này thủ a?”

Đỗ Minh Cường “Hắc hắc” Nhất nhạc: “Quản giáo có thể có như vậy ngốc? Hắn nhiều nhất hao đến tan tầm điểm, sáu giờ đúng giờ chạy lấy người. Nếu hai chúng ta hoàn bất thành, sẽ thêm vào ngày mai lượng công việc thượng. Ngày mai còn hoàn bất thành, buổi tối tiếp tăng ca, đến lúc đó vẫn là không cơm ăn!”

Hàng Văn Trị nhăn nhăn cái mũi, khắc sâu cảm nhận được tình thế ác liệt, trên tay động tác dữ phát mau lẹ đứng lên. Bất quá hai ba cái túi giấy làm xong sau, hắn lại có chuyện muốn nhin không được nói ra.

“Ta còn là cảm thấy việc này không đối?”

“Ân?” Đỗ Minh Cường nhú mày xem hấn, trên tay động tác không ngừng.

Hàng Văn Trị đem bút máy cắn ở miệng do dự một lát, nói: “Này đó thứ phẩm thật sự không phải ta làm .”

Đỗ Minh Cường không nói chuyện. Hàng Văn Trị đoán không ra đối phương thái độ, liền búng một cái thứ phẩm túi giấy giải thích nói: “Người xem, này túi giấy hoàn toàn là dựa theo họa tốt tiêu chuẩn cơ bản tuyến chiết xuất ra . Đã kích cỡ không đối, kia nhất định là tiêu chuẩn cơ bản tuyến họa có vấn đề. Ta lần đầu tiên bắt đầu, muốn nói địa phương khác đi công tác sai đồ có khả năng, nhưng là tiêu chuẩn cơ bản tuyến tuyệt đối sẽ không họa sai.”

Đỗ Minh Cường vẫn là không nói chuyện, chính là xem đối phương.

“Người không tin? Ta vẽ vẽ đã bao nhiêu năm!” Hàng Văn Trị có chút sốt ruột , hấn đem ngậm ở ngoài miệng bút máy bắt đến, lột lột hai hạ, ở phế khí túi giấy thượng họa ra hai cái ký hiệu, đối Đỗ Minh Cường nói, “Người lượng đi, này hai điều tuyến trong lúc đó khoảng cách là ba mươi cm, khác biệt sẽ không vượt qua linh điểm ngũ.”

Đỗ Minh Cường thật đúng cầm lấy mộc thước lượng một chút, quả nhiên là ba mươi cm, phi thường tinh chuẩn.

“Người xem, ta không cần thước đều có thể họa như vậy chuẩn, cảm thước còn có thể họa sai lầm rồi?!” Hàng Văn Trị cấp bách muốn chứng minh chính mình.

Đỗ Minh Cường rốt cục nói chuyện, mà hấn mở miệng đồng thời trên mặt tắc quải một tia không thể nê hà cười khở.

“Người thật đúng cho rằng sự tình hôm nay là có người làm ra thứ phẩm?”

Đối phương hiển nhiên thoải lý hữu thoải, Hàng Văn Trị sửng sốt một chút, bày ra nỗ lực suy tư bộ dáng. Mà Đỗ Minh Cường giờ phút này đã tiếp tục nói: “Đây là hắc tử bọn họ cố ý vu oan đầu.”

“Cố ý ?” Hàng Văn Trị nháy mắt, “Bọn họ cố ý làm này đó thứ phẩm, chính là muốn cho chúng ta không kịp ăn cơm chiều?”

“Không kịp ăn cơm chiều, hắc hắc, kia đồ không gọi là.” Đỗ Minh Cường ánh mắt dần dần ngưng trọng đứng lên, “Chỉ sợ phía sau còn có trò hay đâu.”

“Cái gì..... Có ý tứ gì?” Hàng Văn Trị nhìn không được có chút khiếp nhiên.

“Người cũng không ngấm lại, ngày hôm qua bọn họ như vậy ép buộc người, kết quả bị ta cấp giáo thất bại, bọn họ có thể từ bỏ ý đồ sao?”

Hàng Văn Trị giận dữ hỏi lại: “Khả bọn họ còn tưởng thế nào? Trương quân giáo không phải đều đã cảnh cáo bọn họ sao?”

“Chính là khúc mắc trương quân giáo cảnh cáo, bọn họ mới có thể làm ra như vậy một tuồng kịch đi.” Đỗ Minh Cường từ từ phân tích nói, “Tối hôm nay nếu giám xá lý tái khởi cái gì xung đột, bọn họ đại có thể cấp hai ta tái thượng một cái ‘Không phục cải tạo lao động, có ý định khiêu khích trả thù’ đặc tội danh.”

Là như thế này! Hàng Văn Trị đám khởi mày, càng nghĩ càng cảm thấy có đạo lý, lộ ra vừa tức lại sợ thần sắc. Đỗ Minh Cường thấy thế liền vỗ nhẹ chụp bờ vai của hắn: “Bất quá người cũng không cần lo lắng, bọn họ lần này chủ yếu là hướng về phía ta đến .”

Hàng Văn Trị ngẩng đầu nhìn đối phương, dùng ánh mắt biểu đạt trong lòng nghi hoặc.

“Nếu chính là muốn chinh người, làm gì đem hai chúng ta biến thành một tổ? Hiện tại này trận thế, rõ ràng là muốn đối ta xuống tay đâu. Cho nên người chỉ cần đừng chống đối bọn họ, bọn họ hẳn là sẽ không đối với người như vậy .”

Nghe Đỗ Minh Cường nói như vậy, Hàng Văn Trị trong lòng ngược lại khơi dậy một phần hào khí, trừng nổi lên ánh mắt nói: “Ta đây có thể xem bọn họ chinh người? Bọn họ cũng không cần khinh người quá đáng , đến lúc đó ta cùng lắm thì cùng bọn họ liều mạng, dù sao ta vốn cũng không muốn sống !”

Đỗ Minh Cường mỉm cười, đối Hàng Văn Trị này phiên có nạn cùng chịu sức mạnh thật là tán thưởng. Bất quá hắn lập tức lại lắc đầu khuyên nhủ:“Vì sao không muốn sống? Ngày lành còn dài đâu! Lại nói , muốn tử, cũng không đáng giá đem mệnh khoát lên này vài cái tên trên người a.”

“Kia còn có thể làm sao bây giờ?” Hàng Văn Trị thần sắc giận dữ,“Còn không đều là bị bọn họ bức .”

Đỗ Minh Cường vẫn là mỉm cười, sau một lát hắn nói một câu:“Ta có biện pháp đối phó bọn họ.”

Đây là cực bình thân cực phổ thông một câu, nhưng ngữ khí lại vô cùng trấn định, lộ ra mười phần nắm chắc đến. Hàng Văn Trị thậm chí không cần thiết đi hỏi kia đến cùng là cái gì biện pháp, bởi vì đối phương ánh mắt đang ở nói cho hắn: Đây đó đều là chính mình không cần phải hiểu biết .

Hàng Văn Trị kia khóa hoảng phần cang loạn tâm liền tại đây câu ngữ trung chậm rãi bình ổn xuống dưới, sau đó hắn chân thành , nóng lòng muốn thử nói:“Vô luận cần ta thế nào hỗ trợ, ta đều nhất định sẽ làm được.”

“Ta chỉ cần ngươi làm được một sự kiện --” Đỗ Minh Cường dùng sáng ngời ánh mắt nhìn chăm chú vào Hàng Văn Trị, chậm rãi nói:” Ta muốn ngươi tối hôm nay nhất tắt đèn liền lập tức lên giường. Theo sau vô luận ở giám xá trung phát sinh tình huống gì, ngươi đều phải thành thành thật thật ngồi ở chính ngươi chỗ nằm thượng, không cần xuống giường, cũng không cần nói thêm một câu.”

Thật sự là kỳ quái yêu cầu, Hàng Văn Trị không hiểu cần cần môi, hỏi ngược lại:“Vì sao? Ngươi là sợ có chuyện gì liên lụy đến ta? Nếu ngươi nghĩ như vậy, vậy ngươi liền quá coi thường ta!”

“Ta thật sự không có nghĩ như vậy.” Đỗ Minh Cường nghiêm cẩn lắc lắc đầu,“Chính là ngươi không làm như vậy trong lời nói, có khả năng hội phá hư kế hoạch của ta. Cho nên ngươi hiện tại phải trả lời ta, có thể làm được hay không?”

Hàng Văn Trị cùng đối phương nhìn nhau một lát, rốt cục gật đầu nói:“Có thể!”

Trải qua này phiên nói chuyện với nhau sau, Hàng Văn Trị tâm tình sẽ rất khó lại bình tĩnh trở lại, làm việc cũng làm được chẳng như vậy có thứ tự . Đỗ Minh Cường mà như là cái gì cũng không phát sinh, một bộ chẳng hề để ý bộ dáng, có đôi khi còn trên đùa Hàng Văn Trị hai câu, nói là sớm biết rằng sẽ ảnh hưởng công tác hiệu suất, sẽ không đem những lời này nói cho hắn nghe .

Đến sáu giờ chiều, quả nhiên tướng Đỗ Minh Cường nói như vậy, quân giáo bắt đầu thúc giục hai người thu thập công cụ hồi giám thất. Hai người kiểm kê một chút tăng ca hoàn thành túi giấy, vừa vặn là hai mươi cái, còn lại vài cái ngày mai nếu nắm chặt can trong lời nói, hẳn là có thể ở cơm chiều tiền bổ hoàn.

Vô luận như thế nào hôm nay cơm chiều khẳng định là sai qua , hai người đói bụng trở lại giám xá, đã thấy Bình ca đám người chính ghé vào buồng trong, một đám chí đắc ý mãn, thoát nhìn thích ý thật sự.

Áp giải quân giáo vừa vừa ly khai, hắc tử liền quái cường quái điệu ồn ào đứng lên:“Hi, chiến sĩ thi đua đã trở lại a, đại gia vỗ tay hoan nghênh.” Nói xong chính mình trước đi đầu đôm đốp đôm đốp chụp đứng lên, bên cạnh lập tức có người đi theo phụ họa, dùng sức so với hẳn còn lớn hơn, không cần xem cũng biết, này e sợ cho thiên hạ bất loạn tên khẳng định là Tiểu Thuận.

Hàng Văn Trị trong lòng hận thẳng cắn răng, nhưng hẳn nhớ kỹ Đỗ Minh Cường chiếu cố trong lời nói, chỉ để ý ngồi trở lại đến chính mình trên giường, đối hắc tử đám người khiêu khích như là không nghe thấy giống nhau.

Đỗ Minh Cường vẫn là một bộ lười nhác tán bộ đáng, hẳn một bên giãn ra gân cốt một bên lập tức đi vào toilet, xem ra là có chút quá mót.

Hắc tử nhưng không có bởi vì đối phương ả nhân thái độ mà bỏ qua, hẳn đứng lên chao đảo đi đến gian ngoài, đem cánh tay khoát lên thượng trái giường chiếu đầu, bán phủ thân mình hỏi Hàng Văn Trị:“Như thế nào? Chưa ăn thượng cơm chiều hữu tình tự a?”

Hàng Văn Trị vẫn là không mở miệng, ánh mắt cũng không xem đối phương. Hắc tử không vừa ý , hướng hẳn trên đùi đá một cước:“Nói chuyện a, người nha ánh mắt không tốt sử, lỗi tai cũng điếc ?”

Lại nghe Đỗ Minh Cường ở trong nhà vệ sinh sửa bảy nói:“Chúng ta không cảm xúc, bụng hữu tình tự.”

Hắc tử liền nhe răng nhát nhac, quay đầu xem toilet phương hướng:“Ai cho các ngươi công tác thái độ không hợp chính đâu? Liền hai người các ngươi này tiểu dạng, ngày mai làm theo còn phải hữu hảo mấy chục kiện không hợp cách, đến lúc đó không riêng gì không cơm chiều ăn, ta còn phải tố giác các ngươi có ý định kháng cự cải tạo.”

Trong nhà vệ sinh trầm mặc một hồi, sau đó liền nghe được Đỗ Minh Cường “Hắc” nở nụ cười một tiếng, dùng oán giận ngữ khí lớn tiếng nói:“Thật sự là kỳ quái, này trong phòng đầu cũng không dưỡng súc sinh, thế nào luôn có cỏ từ tạo vị?”

Những lời này trung thực nhả ý tứ hàm xúc rõ ràng vô cùng, nghe được trong phòng tất cả mọi người là sững sốt. Đây Đỗ Minh Cường trong ngày thường tỉnh tỉnh ha ha , giống như mặc kệ người nói cái gì hắn cũng không quá để ý đúng vậy. Hôm nay lại đột nhiên tung ra như thế mãnh liệt tìm tòi, thật sự là có chút ngoài dự đoán mọi người. Chỉ có Hàng Văn Trị biết Đỗ Minh Cường là có bị mà đến, trong lúc nhất thời ký không yên lại chờ mong, tim đập cũng bang bang nhanh hơn rất nhiều.

Hắc tử vốn liền luôn luôn xem Đỗ Minh Cường khó chịu, lần này lại có ý định muốn tu lý đối phương. Giờ phút này nghe thế dạng lời nói làm sao có thể còn kiềm chế được? Hơn nữa đối phương vừa vặn bị vây theo dõi mạnh khu, hắn liền hung tợn mắng câu:“Người mẹ nó muốn chết thôi?!” Sau đó liền một đầu hướng về trong nhà vệ sinh vọt vào đi.

Hàng Văn Trị giương đôi diện toilet, hắn thấy Đỗ Minh Cường còn tại đôi mặt bình nước tiểu sữa sang lại quần áo, mà hắc tử đã vọt tới hắn phía sau, giờ lên cao khỏi tay phải sẽ huy quyền hướng hắn cái gậy trên cửa tạp. Hàng Văn Trị nhin không được hô to một tiếng:“Cẩn thận!”

Đỗ Minh Cường cũng không xoay người, tay phải đột nhiên sau này lục ra, giống dài quá sau mắt giống nhau chuẩn xác nắm lấy hắc tử huy đánh tới được thủ đoạn, sau đó hắn thuận thế một cái bãi cánh tay, hai người thân thể đồng thời vừa chuyển, chờ tạm dừng xuống dưới khi đã biến thành Đỗ Minh Cường đứng ở hắc tử phía sau, mà hắc tử cánh tay còn bị phản nình , chặt vật không thôi.

Trong giây lát thế cục không không chế được, hắc tử không khỏi phát ra một tiếng vừa giận lại hãi quái kêu:“Ta thao --” Mà Đỗ Minh Cường tắc ung dung, hắn tay trái thậm chí còn đang bận còn sống chính mình chưa hoàn toàn quản lý tốt lưng quần.

Hắc tử mặt đỏ lên, dùng sức giãy dụa , khả cổ tay của mình lại giống bị kim sắt chế trụ bình thường, chút không thể động đậy. Vì thế hắn lại liên thanh hô quát:“Buông tay, người mẹ nó cho ta buông tay!” Một phương diện cấp chính mình trắng trắng thanh thế, một phương diện cũng là hướng đồng bạn gọi cầu viện.

Bình ca tuy rằng nhìn không tới toilet nội tình hình, nhưng nghe thanh âm biết không đối. Hắn hướng hai bên sử cái ánh mắt, A Sơn cùng Tiểu Thuận đồng thời đứng dậy hướng toilet phương hướng tiến đến.

Bọn họ vừa mới đi ra hai bước, hắc tử tiếng gọi âm ỉ đột nhiên im bật. Yên tĩnh trung lại nghe đến Đỗ Minh Cường thấp giọng mắng câu:“Cút đi!” Ngữ khí khinh miệt vô cùng.

Cùng lúc đó, hắc tử tựa như ở phối hợp Đỗ Minh Cường quát mắng giống nhau, quả thực theo trong nhà vệ sinh quay cuồng quăng ngã xuất ra. Hắc tử ngã vị trí vừa lúc ở Hàng Văn Trị dưới chân, kia tư thế giống như là ôm đầu cấp đối phương đập đầu bình thường.

A Sơn cùng Tiểu Thuận sững sốt, theo bản năng dừng lại cước bộ nhìn về phía hắc tử. Đã thấy hắc tử mặt xám mày tro theo đi trên đất đứng lên, thoát nhìn thân thể nhưng là không có gì trở ngại, nhưng về mặt lại uể oải vô cùng.

Đỗ Minh Cường khoan thai đi thông thả ra toilet, đối hắc tử đám người nhìn cũng không thèm nhìn liếc mắt một cái.

Ở trong ngục giam phạm nhân trong lúc đó bác sát khi có phát sinh, quan trọng nhất muốn so với một cái “Ngoan” Tự. Giống Bình ca đám người như vậy đã hình thành thế lực đội, một người cật khuy cũng không có cái gì, kế tiếp chỉ cần mọi người ulla lên, ở giám xá nhỏ như vậy không gian nội, nhậm đối phương là ba đầu sáu tay cũng chống đỡ không được. Cho nên A Sơn cùng Tiểu Thuận vừa thấy này phó tư thế, cơ hồ là đồng thời trợn tròn ánh mắt sẽ hướng lên trên xung.

Liền tại đây mùa bọn họ vụn vụn không thể tưởng được sự tình lại phát sinh : Hắc tử chợt lóe thân ngăn ở ba người trung gian, dùng gần như cầu xin ngữ khí nói:“Đừng, trước đừng động thủ.”

Lần này biến cố quá mức đột nhiên, A Sơn cùng Tiểu Thuận đều có chút không hiểu. Bọn họ nhìn xem hắc tử, lại nhìn xem Đỗ Minh Cường, đã thấy người sau chính hướng chính mình thượng phô đi đi, đối phía sau chuyện đã xảy ra chẳng quan tâm, một bộ không biết sợ bộ dáng.

“Thao.” Tiểu Thuận chậm rãi phẩm ra chút tư vị, hắc tử châm chọc giống như phiến khóe miệng, đối hắc tử nói,“Người nha không phải túng thôi?”

“Người mẹ nó mới túng !” Hắc tử đột nhiên trong lúc đó lại nổi giận đứng lên, hắc tử có chút không chế không được chính mình cảm xúc, nhưng lại làm ngục cho Tiểu Thuận một quyền, Tiểu Thuận thúc không kịp phòng, bị hắc tử đánh một cái lão đảo, suýt nữa ngã sấp xuống.

“Người đánh ta làm chi?” Tiểu Thuận cũng giận,“Người mẹ nó bị nhân tấu , lấy ta tát tức giận cái gì?” Bất quá mắng về mắng, xét thấy trong ngày thường địa vị, Tiểu Thuận cũng là không dám đi hướng hắc tử hoàn thủ.

A Sơn hoàn toàn làm không rõ thế cục, có chút mờ mịt đứng ở tại chỗ, thượng cũng không phải, không lên cũng

không phải. Đang ở này xấu hổ thời khắc, giám trong phòng bộ đàm bỗng nhiên vang .

“Tứ nhị tứ giám thất, làm gì đâu? Đừng nháo sự!” Quản giáo thanh âm truyền tới.

Bình ca luôn luôn tại thờ ơ lạnh nhạt, giờ phút này hần rốt cục hạ giọng phát ra câu:“Náo cái gì náo, còn chưa có tắt đèn đâu!”

Một câu này nói nhắc nhở mọi người. Quả thật, đang còn lượng , giám xá lý một câu vừa động đều sẽ bị theo dõi quản giáo xem ở trong mắt. Cho nên một khi rời đi toilet, đã có thể không tốt lắm động thủ . A Sơn liền quay đầu lại hướng buồng trong, Tiểu Thuận tắc cười mỉa hướng về phía bộ đàm phương hướng hô câu:“Báo cáo quản giáo, chúng ta đùa với ngoạn đâu.”

“Tình lực quá thừa có phải hay không? Ở náo ngày mai các người đội lao động nhiệm vụ gấp bội!” Quản giáo ở bộ đàm kia đầu quát lớn một câu, sau đó liền đóng cửa sóng điện.

Tiểu Thuận cùng hắc tử cũng các về các vị, Tiểu Thuận một đường đi, một đường xoa ngực bị hắc tử quyền anh bộ vị, bất mãn liếc đối phương, nghĩ rằng: Liền tính là hiện tại không có phương tiện động thủ, người cũng không trí cho cấp người một nhà một quyền đi.

Bình ca đã ở xem hắc tử, sắc mặt âm trầm, ánh mắt như là mang theo nhuệ thứ giống nhau. Thực hiển nhiên, hần đối với người sau vừa rồi biểu hiện thực không vừa lòng.

Hắc tử phần nộ nhếch môi, miễn cưỡng bài trừ chút tươi cười cấp chính mình biện giải nói:“Mẹ , nhất thời đại ý , kia tiểu tử ám chiêu.” Hần nói chuyện thanh âm rất nhẹ, tựa hồ chính mình cũng cảm thấy như vậy lấy có thật sự là không bản lĩnh.

Bình ca bữu môi:“Trước ngồi xuống đi, một hồi lại nói.” Thanh âm lạnh như băng .

Hắc tử ảm đạm ngồi ở chính mình giường ngủ thượng. Tại đây cái giám xá trung, hần địa vị cận ở Bình ca dưới. Mặc dù là ở toàn bộ giám khu, trừ bỏ Bình ca ở ngoài, hần cũng cho tới bây giờ không phục qua ai. Mà lấy hần tính tình nóng nảy, xưa nay cũng là trong mắt không chấp nhận được nửa điểm hạt cát, có cừu oán nhất định phải hiện báo nhân vật. Lần này cần đại gia kế hoạch đối Đồ Minh Cường động thủ, cũng là hần trước khuyến khích lên. Ai có thể có thể nghĩ đến hần hội không chịu được như thế nhất kích, hơn nữa nhưng lại một điểm tì khí cũng không có?

Giờ phút này không riêng Bình ca đám người tâm còn nghi vấn lo, nhất kinh ngạc cũng là Hàng Văn Trị.

Bởi vì vị trí vị trí tiếp cận nhất sự phát địa điểm, Hàng Văn Trị tinh tường thấy được Đỗ Minh Cường cùng hắc tử xung đột khi mỗi một cái chi tiết. Trừ bỏ kia hai cái đương sự ở ngoài, chỉ có hắc tử biết: Hắc tử sau này biểu hiện cũng không phải cố kỵ đến quân giáo theo dõi, mà là bởi vì Đỗ Minh Cường theo như lời một câu.

Lúc đó Đỗ Minh Cường phản nịnh hắc tử cánh tay, hắc tử một bên giãy dụa một bên chửi bậy, mà Đỗ Minh Cường tắc đờm tiến đến hắc tử bên tai, nhẹ nhàng mà nói câu cái gì.

Hàng Văn Trị không có khả năng nghe được câu nói kia nội dung, nhưng hắc tử lại theo hắc tử trên mặt chứng kiến đến một loại có rung động hiệu quả uy lực. Làm Đỗ Minh Cường nói xong câu nói kia sau, hắc tử mặt tựa như bị điện côn đánh trúng giống nhau kịch liệt run rẩy, đồng thời hắc tử chửi bậy thanh cũng giống đóng băng giống nhau im bất đình chỉ. Hắc tử cả người tinh lực đều bị tháo nước, thân thể mềm yếu biến thành nhát quẩn bần nhão. Theo sau Đỗ Minh Cường chính là nhẹ nhàng mà một cước liền đem hắc tử cự đại thân hình theo trong nhà vệ sinh đập xuất ra.

“Cút đi.” Làm Đỗ Minh Cường nói ra này hai chữ thời điểm, ngữ khí cơ hồ chính là ở đùa giỡn một cái vườn trẻ hài đồng.

Mà hắc tử thể nhưng như thể uể oải, không cần nói phản kháng, hắc tử thậm chí liên phần nộ dũng khí không có.

Hàng Văn Trị rất muốn hỏi một chút Đỗ Minh Cường, hắc tử đến cùng là bằng vào cái gì đem không ai bì nổi hắc tử như thế thoải mái đánh bại. Nhưng hắc tử lại nhớ kỹ đối phương chiếu cố qua lời nói: Cái gì muốn hay không làm, cái gì cũng không cần nói. Cho nên hắc tử chỉ có thể lẳng lặng chờ đợi, đồng thời hắc tử có một loại mãnh liệt dự cảm: Một hồi trò hay mới vừa bắt đầu!

Giờ phút này phòng trong ai cũng không nói chuyện, tựa hồ mỗi người đều có tâm tư. Duy độc Đỗ Minh Cường lên giường sau không phải liền lại phát ra rất nhỏ tiếng ngáy, giống như cả đời đều ngủ không đủ dường như.

Thời gian ở một loại quái dị không khí trung chậm rãi trôi qua, liền giống như mưa to tiền cái loại này mây đen áp đỉnh bàn cảm giác, yên tĩnh lại làm người ta hít thở không thông.

Rốt cục giám khu nội chuông điện thanh lại vang lên, lại đã nên tắt đèn đi ngủ thời gian. Bình ca đám người cũng là bình thường đi toilet rửa mặt, chính là lúc này đây ai cũng không có rửa chân đổi giày. Hiên nhiên đại gia đều biết đến: Tắt đèn sau còn có một hồi kịch liệt “Hoạt động” Đang chờ bọn họ.

Tiểu Thuận theo thường lệ xếp hạng này bang nhân trung cuối cùng một cái, chờ hấn tẩy cho tới khi nào xong thôi giám khu nội đăng cũng đã tắt. Hấn liền không có hồi chính mình giường ngủ, mà là lập tức đi tới Hàng Văn Trị trước mặt.

Đã thương nghị sẽ đối Đỗ Minh Cường động thủ, Bình ca đám người tự nhiên cũng là làm tốt kế hoạch . Chính như Đỗ Minh Cường phân tích như vậy, ban ngày sinh sản trong quá trình vu oan chính là “Khúc nhạc dạo”, tác dụng chính là vì buổi tối sắp sửa phát sinh tranh chấp tìm một lý do, vạn nhất kinh động quân giáo , cũng tốt có ý kiến. Mà buổi tối tuồng cũng là bố trí tốt, đầu tiên vẫn cứ muốn ở Hàng Văn Trị trên người tìm trà, bởi vì bọn họ trước đây cảm thấy Hàng Văn Trị càng dễ dàng bị chọc giận, mà Đỗ Minh Cường ngược lại lại hề hề , có khả năng sẽ làm không người nào theo phát lực.

Tuy rằng tình huống ở Đỗ Minh Cường cùng hắc tử xung đột sau đã có biến thành hóa, nhưng Bình ca đám người cũng không có cơ hội lại đi thương thảo tân sách lược, hết thầy liền vẫn cứ dựa theo trước phương án tiến hành. Dù sao chỉ cần chọn phát hỏa Hàng Văn Trị, Đỗ Minh Cường khẳng định sẽ không ngồi xem mặc kệ .

Tiểu Thuận mừng rỡ đi làm này “Tiên phong quan”, hấn vốn chính là tốt chọn sự chủ. Vừa rồi hắc tử ăn cái ghen, ngược lại càng làm cho hấn nóng lòng muốn thử -- hấn bình thường cũng không thiếu chịu hắc tử khí, có lẽ hôm nay nhưng là cái mượn đề xoay người cơ hội. Huống chi hấn phía sau còn có A Sơn hòa bình ca đầu, đoàn người đối phó một cái Đỗ Minh Cường, chẳng lẽ còn thật có thể cật khuy?

Mang theo ý nghĩ như vậy, Tiểu Thuận liền thẳng lẳng lẳng đối với Hàng Văn Trị nói:“Ai, chiến sĩ thi đua, hôm nay giao cho ngươi một cái nhiệm vụ, đi đem toilet loét thôi.”

Hàng Văn Trị ngơng mặt nằm, hờ hững.

“Ngươi mẹ nó còn trang cam điếc?” Tiểu Thuận mắng a mở,“Ngươi tin không tin ta đem thi tảng sùỵ trên mặt ngươi!”

“Vì sao muốn hấn loét toilet?” Thượng phô có người tiếp lời. Không ngoài sở liệu, quả nhiên là Đỗ Minh Cường nhẩy ra, hấn phiến cái thân, mặt xung ngoại nằm, nhất cúi đầu vừa vắn cùng Tiểu Thuận bốn mắt nhìn nhau.

“Hấn không loét cũng xong, ngươi tới loét a.” Tiểu Thuận dựa theo trước đó thiết kế tốt lời kịch ứng phó xong. Bọn họ mục đích muốn mau chóng đem Đỗ Minh Cường tha xuống nước.

“Vì sao hần không loát chính là ta loát, các người không thể loát sao?” Đỗ Minh Cường cư nhiên cùng Tiểu Thuận đối hỏi về đáp đến, hần nói chuyện ngữ khí cực kì nghiêm cẩn, nhưng Hàng Văn Trị thế nào nghe thế nào cảm thấy hần là ở đầu đối phương ngoạn nhi.

Bình ca đám người trước đó thiết kế cũng không có như vậy kỹ càng, Tiểu Thuận nhất thời nghĩ không ra nên thế nào hồi phục, mặt đỏ tai hồng nghẹn một hồi sau, có thể này tung ra một câu:“Thao, ai cho các người lưỡng ngử cách toilet gần đâu.”

“Người lúc trước không phải nói trong phòng có tao vị sao? Dem toilet loát loát sạch sẽ, còn không phải các người hai cái dựa được gần tối hưởng phúc?” Bình ca ở trong ốc ôn hoà nói. Có lẽ là cảm thấy Tiểu Thuận trên ngữ ngôn đầu không lại Đỗ Minh Cường, cho nên hần liền cầm vào đèn làm cái viện thủ.

“Nga, là như thế này.” Đỗ Minh Cường nghe vậy gật gật đầu, thực nghiêm túc bộ dáng. Sau đó hần nhất kéo cánh tay, đột nhiên theo thượng phô nhảy xuống, bỗng chốc phiến đến Tiểu Thuận phía sau.

Tiểu Thuận liền phát hoảng, cho rằng đối phương muốn đột nhiên động thủ, vội vàng hướng bên cạnh phát ra một bước, làm tốt phòng bị tư thế.

Đỗ Minh Cường lại chính là cười hì hì xem hần nói:“Con người của ta thực lười a, người nhường ta loát toilet ta khẳng định không đồng ý. Bất quá ta đồ có cái càng đơn giản phương pháp đến giải quyết vấn đề này đâu.”

Tiểu Thuận dự đoán được đối phương không có gì hay nói, rõ ràng không đáp hần trả :“Mẹ cái bức , người phé nói cái gì, cho người loát người liền loát!”

Câu này thô tục cũng là cái ám hiệu, phòng ở bên kia, A Sơn phút chốc đứng lên, cùng Tiểu Thuận hình thành giáp công Đỗ Minh Cường trận thế. Theo kế hoạch hần từ giờ phút này cũng muốn tiến lên giúp đỡ, nhưng hần lại mặc nét mực đất rừng vừa khai thác có chút do dự, thẳng đến Bình ca lạnh như băng ánh mắt nhìn gần đi lại khi, hần có thể này miễn cưỡng đứng lên, đi theo A Sơn sau lưng.

Đỗ Minh Cường nhận thấy được dị trạng, hần xoay người xem A Sơn đám người, cười nói:“Các người như vậy khẩn trương làm gì? Ta chính là muốn cùng Tiểu Thuận thay đổi giường, như vậy loát toilet vấn đề không phải giải quyết sao?”

Giám xá lý giường phân phối là phi thường có chú ý , chỗ nằm hảo phá hư trực tiếp dấu hiệu tù phạm ở giám xá trung địa vị. Đỗ Minh Cường đưa ra cùng với Tiểu Thuận đối giường, đó là trần trụi muốn đánh áp đối phương , Tiểu Thuận lập tức liền một thân hết to:“Ta thao mẹ ngươi , cùng lão tử đối giường, ngươi dựa vào cái gì?!” Đồng thời thừa dịp đối phương xoay người bán ra không đương, hấn liền bỏ ra cánh tay một quyền kén đi ra ngoài.

A Sơn cũng không chút nào hàm hồ, cao cao bay lên một cước, trực tiếp đá hướng Đỗ Minh Cường mặt, này một cước đá thật sự, lập tức khiến cho một trận kêu thảm.

Chỉ tiếc lớn tiếng hô đau người nọ không phải Đỗ Minh Cường, mà là Tiểu Thuận. Nguyên lai Đỗ Minh Cường đã chột lóc thân chập đến Tiểu Thuận phía sau, đồng thời hấn cánh tay phải lặc trụ Tiểu Thuận cổ nhất xả, đem đối phương kéo đến chính mình phía trước, thực sự làm một phen tấm mộc.

“Ta thao!” Tiểu Thuận cơ hồ bỉnh ra khóc nức nở,“Các ngươi hôm nay đều hấn mẹ ăn sai được ? Tẫn hướng trên người ta tiếp đón!”

A Sơn xấu hổ nuốt nước miếng, cũng không nói chuyện, ánh mắt lại trở nên càng thêm hung ác. Hấn toàn chừng kinh, tay chân cùng sử dụng về phía Đỗ Minh Cường công tới. Đỗ Minh Cường cũng không phản kích, chính là đem Tiểu Thuận kéo đến kéo đi liền đều hóa giải đối phương thế công. Tiểu Thuận to như vậy một cái người sống, hiện tại hoàn toàn thành một cái giấy ngẫu đường như, không chỉ có không hề tự do, còn tránh không được lại liên đã trúng vài hạ kẹp nhân quyền cước, khổ mắng không ngừng.

Này phiên buồn cười tình hình liền phát sinh ở Hàng Văn Trị trước mắt, người sau có chút buồn cười, nhưng lại cường ngao không dám phát ra tiếng vang.

“Được rồi, trước dừng tay!” Bình ca rốt cục nhìn không được , hấn quát bảo ngưng lại ở A Sơn, đồng thời mặt trầm xuống theo buông trong hạ phô thượng đứng lên.

“Bình ca, tiểu tử này thủ cứng rắn thật sự a, hôm nay chỉ sợ bắt không được hấn, còn phải bàn bạc kỹ hơn.” Hắc tử tiến đến Bình ca bên người, đề nặng thanh âm nói thầm đến.

A Sơn vừa rồi cùng Đỗ Minh Cường chu toàn thời điểm hắc tử luôn luôn đứng ở bên cạnh án binh bất động. Này hết thấy đều bị Bình ca xem ở trong mắt, hiện tại nghe được hắc tử nói mấy lời này, trong lòng hấn vô danh cơn tức, phải tay liền cho đối phương một cái tát tai, mắng:“Thương nghị ngươi chó đản!”

Hắc tử bị trừu một cái lão đảo, trên mặt nóng bừng thiêu đau. Nhưng hắn lại không dám phát tác, chỉ có thể co rúm lại ở một bên xem Bình ca, khuôn mặt u sầu đầy mắt.

Bình ca không lại quan tâm hắc tử, cất bước hướng về gian ngoài phương hướng đi đến. Vừa đi một bên nhe răng cười đối Đỗ Minh Cường nói:“Ta đã sớm nhìn ra tiểu tử ngươi không đơn giản, cũng thật không nghĩ tới ngươi có thể có như vậy thân thủ.”

Đỗ Minh Cường liền cũng cười ha ha hồi phục:“Bình ca quá khen. Cùng huynh đệ vài cái chơi một chút, hắn là còn không có trở ngại.”

Tiểu Thuận nhìn đến Bình ca đi tới, tựa như cũ xã hội bản nông thấy được giải phóng quân giống nhau, thống khổ khuôn mặt thượng lập tức hiện ra kỳ dục vẻ mặt, ngũ khí cũng tăng lên đứng lên.

“Ngươi cái vương bát đần, chạy nhanh đem lão tử buông ra, đừng mẹ nó ở Bình ca trước mặt làm tử!” Hắn vận vẹo thân thể giãy dụa quát mắng, nhưng Đỗ Minh Cường chính là dùng một bàn tay nắm lấy hắn trợ thủ đắc lực cổ tay liền đã nhường hắn không thể động đậy .

“Ngươi đừng lo lắng, hắn không dám động ngươi .” Bình ca ở khoảng cách hai người ba bước có hơn địa phương dừng lại cước bộ, hắn tựa hồ ở đối Tiểu Thuận nói chuyện, khả ánh mắt nhưng vẫn nhìn chăm chăm Đỗ Minh Cường,“Hắn là cái đoản hình phạm, người như vậy tối không dám ở trong ngục giam gây chuyện -- hắn sợ hãi thêm hình.”

Đỗ Minh Cường cũng là gật đầu tán thành:“Ngươi nói không sai, ta không nghĩ gây chuyện.”

“Mà ta không giống với.” Bình ca chậm rãi nheo lại khóe mắt, hỏi đối phương nói,“Tại đây cái giám trong khu, từng phạm nhân đều sợ ta, ngươi có biết vì sao sao?”

Đỗ Minh Cường cười ha ha biểu cảm biến thành cười khổ, sau đó hắn trả lời nói:“Ta biết, bởi vì ngươi cho tới bây giờ không sợ thêm hình.”

Bình ca gật gù đầu:“Ta hiện tại là không hện, muốn thêm cũng thêm không xong. Ta cũng không trông cậy vào giảm hình phạt, cho nên tại đây cái giám trong khu, mặc kệ là người nào phạm nhân, ta muốn đánh liền đánh, muốn mắng cứ mắng, chỉ cần không làm tai nạn chết người, nhiều nhất chính là ăn cái điện côn, quan cái cấm đoán, mẹ , hôm nay ta liền bất cứ giá nào !”

Đỗ Minh Cường than nhẹ một tiếng, hẳn biết rõ đối phương nói được thật là tình hình thực tế. Trên thực tế, mặc kệ ở đâu cái trong ngục giam, ngục phương quản lý phạm nhân quan trọng nhất thủ đoạn chính là giảm hình phạt dụ hoặc. Các loại tốt biểu hiện đều có khả năng đạt được tích phân, mà tích phân đạt tới trình độ nhất định liền có thể được đến giảm hình phạt cơ hội. Cùng lúc đó, một lần vi kỷ sẽ làm cho trước kia vất vả toàn hạ tích phân hóa thành hư ảo. Đúng là tại như vậy dưới chế độ, các phạm nhân không thể không cẩn thận chặt chẽ, bởi vì bọn họ mỗi một lần xúc động đều sẽ tiến thêm một bước kéo dài chính mình cùng tự do trong lúc đó khoảng cách.

Khả Bình ca lại bởi vì nào đó đặc thù nguyên nhân không nghĩ rời đi ngục giam, cho nên giảm hình phạt với hắn mà nói không có gì tác dụng. Trương Hải Phong điện côn tuy rằng cũng có nghiệp nhân uy lực, nhưng này chung quy chính là nhất thời chi đau, đối với Bình ca như vậy hẳn đồ khổ căn môi vẫn là có thể đỉnh đi qua. Bởi vậy Bình ca ở giám khu trung nhận đến ước thúc liền so với khác phạm nhân giảm rất nhiều, này cũng đang là hắn có thể ở này hỗ lang nơi vì bá nhất phương quan trọng nhất nhân tố.

“Đã ngươi có biết này đó, vậy ngươi dựa vào cái gì theo ta đấu?” Bình ca gặp Đỗ Minh Cường không hề rằng, liền hung tợn cười lạnh đứng lên. Nở nụ cười hai tiếng sau, hắn bỗng nhiên quay người lại, hướng về cách đó không xa Hàng Văn Trị giường đánh tới.

Bình ca động tác tấn mãnh vô cùng, mà Hàng Văn Trị lại không hề đề phòng, làm người sau ý thức được không ổn khi đã là chậm quá, Bình ca giống điều hâu tróc gà con giống nhau đem hắn theo trên giường túm xuống dưới, hơn nữa hung ác phản nình ở hắn cánh tay phải.

Hàng Văn Trị kêu lên một tiếng, cắn răng cố nén dùng tay khuỷu tay chỗ truyền đến cảm giác đau đón thấy.

“A Sơn, ngươi tiếp tục tiếp đón đi.” Đã thấy Bình ca chính mình ngồi ở kia trương trên giường, định liệu trước nói, “Nếu hắn còn dám dùng Tiểu Thuận đến chống đỡ, ta coi như tràng đem tiểu tử này cánh tay vặn gãy!”

Đỗ Minh Cường biết Bình ca nói được thì làm được, đành phải cười khổ lắc đầu, một cước đem Tiểu Thuận đá văng ra. A Sơn mắt thấy không có cách trở, liền lại súc súc chân khí đánh về phía Đỗ Minh Cường, hai người triển đấu ở cùng một chỗ. Đỗ Minh Cường chính là né tránh chống đỡ, cũng không hoàn thủ, một phương diện hắn không nghĩ đem sự tình báo đại, về phương diện khác, hắn cũng lo lắng thật sự chọc giận Bình ca, người sau đối Hàng Văn Trị hạ nặng tay, kia đã có thể không tốt thu thập.

Tiểu Thuận bị đá ra chiến đoàn sau, lung lay mấy hoảng ổn định thân hình. Vừa nhắc đầu, lại thấy hắc tử đang đứng ở một bên sưng sờ, hắn liền mang theo oán giận miệng hô: “Xem gì đâu? Đại gia một khối thượng a!”

Hắc tử “Ân” một tiếng, dưới chân cũng không nhúc nhích. Tiểu Thuận cũng không chờ hắc, xoay người liền hướng về Đỗ Minh Cường vọt đi qua. Người sau dùng dư quang có điều phát hiện, một bên thân, mang chân nhẹ nhàng câu một chút, Tiểu Thuận liền thu không được thế, một cái té ngã ngã sắp xuống ở giám xá cửa.

“Thực mẹ nó phé vật!” Bình ca đối với Tiểu Thuận thổi một ngụm, vẻ mặt khinh thường.

Tiểu Thuận tự tôn bị thật sâu xúc phạm tới, vừa thẹn vừa giận. Hắc biết chính mình thân thủ cùng Đỗ Minh Cường thật sự kém quá xa, dưới tình thế cấp bách cũng không đứng dậy, trực tiếp hướng về Đỗ Minh Cường dưới chân lần đi qua. Người sau liền nhắc chân đá hướng hắc ngực, Tiểu Thuận khế cắn môi, chịu đựng đau không né không tránh, thừa cơ ôm lấy Đỗ Minh Cường chân phải, sau đó lại đem toàn bộ thân thể bò lên đi, muốn đem đối phương ngã sắp xuống.

Như vậy đầu pháp đã cùng đầu đường vô lại không có gì khác biệt. Mà giám xá nội không gian nhỏ hẹp, Đỗ Minh Cường cũng là không thể nào né tránh, tuy rằng hắc hạ bàn trát thật sự ổn, nhưng dưới chân quán quít lấy đại người sống, bộ pháp liền mại không ra. Cái này muốn tránh né A Sơn thế tới cương mãnh quyền cước liền khó khăn rất nhiều.

“Thao, ta đổ nhìn ngươi ba đầu sáu tay, còn có thể đỉnh bao lâu.” Bình ca ở một bên âm sù sù cười. Hàng Văn Trị ở hắc kiểm chế hạ nỗ lực nâng đầu, đồng dạng đã ở chú ý trận này gần ngay trước mắt đánh nhau.

Đã thấy A Sơn lại là một cái bãi quyền huy hướng Đỗ Minh Cường đầu, người sau đã bị Tiểu Thuận triển ở tại góc tường, ở không thể nào tránh né dưới tình huống hai tay một trận, trình chữ thập trạng kẹp lấy A Sơn cánh tay phải, sau đó hắc lại lay động thủ đoạn, đem đối phương cánh tay áp ở chính mình phía trước.

A Sơn dùng sức trở về nhất đoạt, lại tránh thoát không ra. Hắc rõ ràng lại nắm chặt khởi tả quyền, liều mạng bình thường kén đi lên, hoàn toàn không để ý chính mình ngực sơ hở đại khai.

Đỗ Minh Cường hai tay lờ kéo, nương đối phương kén quyền lực lượng mang theo hắc vòng vo nửa vòng, đồng thời hắc bỗng nhiên “Hắc” cười, nói: “Phương vĩ sơn, ngươi đã quên thái bình hồ án mạng sao?”

Những lời này mang theo một loại lực lượng thần bí, lập tức đem A Sơn thân thể định ở tại tại chỗ. Phương vĩ sơn đúng là hắc tên đầy đủ, tự hắc bỏ tù sau liền rất ít có người đề cập, hiện tại lại đột nhiên theo Đỗ Minh Cường trong miệng bật xuất ra, làm hắc nhin không được tâm sinh mờ mịt. Mà đối phương nửa câu sau nói lại nương A Sơn cực kì hải dị, hắc ngạc nhiên sau một lúc lâu sau, có thể này không yên hỏi ngược lại: “Ngươi nói cái gì?”

“199 sáu năm ngày ba tháng năm rạng sáng, người cùng phan đại bảo ở thái bình bên hồ cướp bóc một cái độc thân nam tử, kết quả bị đối phương phản kháng, các người trong cơn tức giận sẽ giết này nam tử, thi thể bị phao vào thái bình hồ.” Đỗ Minh Cường vừa nói, một bên phân ra tinh lực đối phó dưới chân hãy còn dây dưa không nghỉ Tiểu Thuận, thẳng đến đem đối phương chặt chẽ dẫm nát chân tường sau, hắn mới ngẩng đầu lên đối với A Sơn cười nói, “Việc này không phải ta biên đi?”

A Sơn trừng lớn mắt xem đối phương, trong lúc nhất thời vô ngôn mà chống đỡ. Hắn này phó biểu hiện hiển nhiên là ở xác minh Đỗ Minh Cường lời nói. Phòng trong những người khác liền đều lộ ra kinh ngạc thần sắc, chú ý tiêu điểm cũng tùy theo dời đi đi lại.

“Tiểu tử ngươi trên người còn lưng án mạng đâu?” Bình ca quát hỏi một câu.

A Sơn ót thượng bật ra khỏi mấy căn gân xanh, do dự sau một lúc lâu sau, hắn mới đề nặng giọng nói: “Bình ca, việc này hiện tại nói không được!”

Đối A Sơn mà nói, việc này đương nhiên nói không được. Hắn ba năm trước bởi vì liên hoàn cướp bóc án bỏ tù, bị phán hai mươi năm ở tù, tuy rằng trên người hắn lưng cùng nhau án mạng nhưng cũng không bị cảnh sát đào móc xuất ra, nhưng việc này nhưng vẫn là hắn tâm bệnh. Hắn ở ngục giam trung luôn luôn trầm mặc ít lời, cũng là có nguyên nhân này ở bên trong. Không nghĩ tới việc này lại đột nhiên gian bị một cái người xa lạ phao xuất ra, trong lòng hắn khiếp sợ quả thật không phải là nhỏ.

“Phan đại bảo đem ta cần xuất ra ?” Một lát trầm mặc sau, lại nghe A Sơn chiến thành âm hỏi.

“Hắn nếu cần ra ngươi, ngươi còn có thể sống đến bây giờ?” Đỗ Minh Cường xem A Sơn, “Phan đại bảo đã chết , chuyện này cũng chỉ có ta một người biết.”

Đỗ Minh Cường nói đều là lời nói thật. A Sơn cùng phan đại bảo phạm hạ kia khởi án mạng cảnh sát vẫn chưa phá hoạch. Mà hắn năm đó thụ huấn trở thành eumenides thời điểm, từng thanh lý qua một đám cảnh sát án tồn đọng, trong đó còn có thái bình hồ án mạng. Đỗ Minh Cường theo manh mối tìm được phan đại bảo, cũng từ sau giả trong miệng chiếm được một cái khác dính dáng giả tên: Phương vĩ sơn. Hắn cấp phan đại bảo hạ tử hình thông tri đơn, mà phương vĩ sơn bởi vì đã bỏ tù, cho nên liền tránh được hắn hình phạt riêng.

Này quá trình A Sơn tự nhiên không thể nào biết được, mà hắn hiện tại cũng không quan tâm này đó. Hắn chính là cần rằng hỏi Đỗ Minh Cường: “Vậy ngươi..... Ngươi muốn thế nào?”

“Ta vốn nhưng là không nghĩ thế nào. Bất quá --” Đỗ Minh Cường cười nhẹ, “Nếu có nhân cả ngày muốn đuổi theo ta đánh nhau, người nói ta sẽ sẽ không cảm thấy thực phiền chán?”

A Sơn tự nhiên có thể nghe hiểu đôi phương ngôn ngoại chỉ ý. Hắn suy sụp cúi thấp đầu xuống, xoay người mờ mịt xem Bình ca.

“Mẹ , tiểu tử ngươi dám dám đương điệp báo? Vậy đỡ phải lão tử động thủ , toàn bộ giám khu nhân đều sẽ ghen kình phé đi ngươi!” Bình ca hướng về phía Đỗ Minh Cường ác ngữ uy hiếp nói. Cái gọi là “Điệp báo”, chính là đem phạm nhân gian bí mật bán đứng cấp quản giáo nhân vật, người như vậy ở tù phạm trung gian là tội tào thống hận , sẽ bị coi là tù phạm quần thể trung “Phản đồ”.

Đỗ Minh Cường đương nhiên cũng rõ ràng trong đó lợi hại quan hệ, hắn “A” một tiếng nói: “Kia án tử chi tiết ta nhất thanh nhị sở -- nếu muốn làm điệp báo trong lời nói còn chờ đến bây giờ? Một cái mạng người án, hắc hắc, thế nào cũng có thể lao đến cái trọng đại lập công biểu hiện đi?”

“Tính tiểu tử ngươi thực tướng.” Bình ca xung A Sơn vẫy tay, “Ngươi đi lại đi, này giá ngươi là đánh không xong.”

A Sơn triệt đến Bình ca bên cạnh, hãy còn có chút tâm thần bất định. Hôm nay việc này bị Đỗ Minh Cường thống xuất ra, toàn bộ giám xá nhân khả tất cả đều nghe thấy được. Về sau mặc kệ theo ai miệng chạy ra điếm tiếng gió đều có khả năng cấp chính mình mang đến vô tận phiền toái.

Gặp A Sơn lui xuống, Đỗ Minh Cường trên mặt thần sắc trở nên dữ phát thoải mái, hắn theo góc tường đi ra, đánh ha ha nói: “Đánh nhau vốn liền giải quyết không xong gì vấn đề. Chúng ta hẳn là ngồi xuống nói chuyện, các ngươi xem, có một số việc nói chuyện không phải rõ ràng sao?”

Bình ca âm nghiêm mặt, hiện tại hắn biết trước mắt người kia không chỉ có thân thủ rất cao, tâm cơ nhưng lại cũng sâu đậm. Lược trầm mặc một lát sau, hắn lạnh lùng hỏi: “Ngươi còn tưởng đàm chút cái gì?”

“Phía trước ta đã nói qua a -- đổi giường.” Đỗ Minh Cường hoảng đầu nói, “Ta cùng Tiểu Thuận thay đổi, đỡ phải này toilet không có người quét dọn, luôn một cỗ tao vị.”

“Ngươi dựa vào cái gì theo ta đòi?” Tiểu Thuận theo đi trên đất đứng lên, một bộ không phục bộ dáng, bất quá hắn lại không dám tiến lên tìm nếm mùi đau khổ, đành phải ở trong lời nói thường chút tiên cơ, “Ta nhưng là giết người vào, người tính hàng?”

Ngục giam trung tù phạm nhóm địa vị thường thường cùng bọn họ đắc tội danh chặt chẽ tương quan, trong đó liền chúc tội phạm giết người tội chịu nhân kính sợ. Tiểu Thuận bình thường liền thích đi chính mình đắc tội danh bắt tại bên miệng, lấy đến đây đàn áp này làm hắn khó chịu đối đầu. Chiều này nếu các ở bình thường cũng là hảo sử, nhưng giờ phút này Đỗ Minh Cường không chút nào bắt vì sở động, miệt cười hỏi ngược lại: “Người cũng giết hơn người?”

Tiểu Thuận giờ lên cổ: “Vô nghĩa, ta chẳng những giết qua nhân, hơn nữa giết vẫn là đại loa, người hỏi thăm một chút, kia nhưng là thành chủ nhà thượng lưng lấy đại danh nhân vật!”

“Nga, người nói là ‘Cửu · nhị thất ác tính giết người án’ đi?” Đỗ Minh Cường nheo lại mắt, như là ở nhớ lại cái gì, sau đó hắn lại không nhanh không chậm nói: “Đó là ở phía trước năm mùa hè, trà trộn thành đông nhiều năm đại loa ở tân an thương hạ cửa bị người dùng Nhật Bản đao cấp đánh chết. Bởi vì án phát phổ xá sầm uất, lại là giữa ban ngày ban mặt, cho nên khiến cho thị dân thật lớn chấn động. Sau này điều tra rõ, nguyên lai là trên đường một cái khác đại ca muốn tìm đại loa trả thù, liền sai khiến bản thị kỹ giáo một đệ tử cuộn cuộn đi làm chuyện này. Không nghĩ tới cái kia học sinh cuộn cuộn xuống tay không biết nặng nhẹ, cứ nhiên lấy đem Nhật Bản đao theo phía sau trực tiếp phách chặt đứt đại loa cổ. Càng hoang đường là, hắn xuất phát tiền còn nhường chính mình một cái ‘Tiểu đệ’ kêu lên nhất đại bang kỹ giáo học sinh đi trước trợ trận vây xem. Sự tình náo đại sau, này cuộn cuộn cùng sai khiến hắn trên đường đại ca đều bị phán tử hình, mà giúp hắn gọi người ‘Tiểu đệ’ cũng nhận đến liên lụy, lấy cố ý giết người tội bị phán xử mười lăm năm ở tù, nghe nói này tiểu đệ ở toà án thẩm vấn hiện trường nước mắt trao đổi, hối hận không thôi. Hắn hướng thẩm phán khóc kể, chính mình cũng là bị cuộn cuộn đồng học ức hiếp, bắt buộc dĩ mới giúp đỡ gọi người. Nhìn đến đại loa bị chém chết, hắn đương trường đều nước tiểu quần. Hắc hắc, không nghĩ tới này đoạn trải qua hiện tại cũng đáng thời phỏng?”

Ở Đỗ Minh Cường lời nói trong tiếng, Tiểu Thuận sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi, ngẩng cao đầu cũng không thể không co rúm lại đứng lên. Hắn tiến ngục giam sau thường xuyên lấy “Chém chết” Đại loa làm khoe ra tư bản, nhưng trong đó chi tiết lại chưa từng trước bất kỳ ai miêu tả qua. Hiện tại bị Đỗ Minh Cường vạch trần gốc gác, này “Tư bản” Cũng chỉ có thể luân vì nhàm chán trò cười.

“Mẹ, ta đã nói, liền người kia tưng dạng có thể giết được đại loa?” Bình ca xung Tiểu Thuận bĩu môi, chán ghét nói: “Người điểm ấy tiền đồ thật đúng là không xứng ngủ lý giường, người liền đổi đến ngoại phố đi thôi.”

Tiểu Thuận vẻ mặt đau khổ không dám phản bác, hắn còn có thể nói cái gì? Chỉ cần Đỗ Minh Cường không đem chính mình này đoạn “Quang vinh sử” Ở giám xá ngoại tuyên truyền, hắn liền cảm ơn trời đất, thế nào còn có thể lại cùng đối phương tranh cái gì giường?

“Ân.” Đỗ Minh Cường gật gật đầu, thoát nhìn đối Bình ca này an bày phi thường vừa lòng, sau đó hắn còn nói thêm: “Ta thay đổi phô, bằng hữu của ta cũng không thể ở lại gian ngoài chịu tội. Như vậy đi, khiến cho hắn cùng hắc tử thay đổi. Hắc tử, người không ý kiến đem?”

Từ buổi tối xung đột phát sinh sau, hắc tử liền luôn luôn tại buồng trong ngục , như là không nghĩ liên lụy trong đó. Hiện tại Đỗ Minh Cường chuyên môn điểm hắc danh, hắc tử giả cảm vờ điếc cũng không được . Vì thế hắc tử đành phải ra bên ngoài ốc phương hướng đi lên vài bước, cười nói:“Không phải là cái giường ngủ sao? Có cái gì , buồng trong gian ngoài còn không đều là giống nhau ngủ.”

Bình ca nhìn xem Đỗ Minh Cường, lại mắt lé liếc hắc tử, bỗng nhiên mắng:“Mẹ , tiểu tử ngươi có phải hay không cũng có nhược điểm niết ở nhân gia trong tay?”

Hắc tử về mặt xấu hổ, thừa nhận cũng không phải, biện bạch cũng không phải.

“Chính mình nói, sao lại thế này?!” Bình ca trừng nổi lên ánh mắt,“Đừng mẹ nó còn chờ người khác cho người giữ ra đến!”

Hắc tử trong ngày thường tuy rằng ương ngạnh, nhưng đối Bình ca trong lời nói cho tới bây giờ không dám không nghe. Hiện tại gặp Bình ca động giận, chính mình cũng suy nghĩ: Đến nước này khẳng định tưởng giấu giếm cũng giấu giếm không được , đành phải chi tiết nói:“Bình ca, là ta điểm mã tam..... Ngươi biết ta phạm chuyện, không đem mã tam điểm xuất ra trong lời nói, ta khẳng định là mất mạng.....”

Hắc tử là buôn lậu thuốc phiện vào, phán cái tử hoãn, sau này lại đổi thành không hện. Mã tam trước đây cùng hắc tử một chỗ hỗn huynh đệ, so với hắc tử phạm tội sớm, sau này luôn luôn tại bên ngoài đào vong. Nay thời kì hắc tử liền chủ động giúp chăm sóc mã ba năm mại cha mẹ, điểm này nhường người sau có chút cảm động. Sau này mã tam bị cảnh sát bắt lấy phán tử hình, hành hình tiền giam giữ ở tử giám khu, không thiếu khoa hắc tử hảo. Bình ca cũng là bởi vì này cảm thấy hắc tử nhân nghĩa, cho nên ở ký hiệu lý mới phá lệ nâng hắc tử. Hiện tại vừa nghe hắc tử nói là hắc tử điểm mã tam, Bình ca là lại kinh ngạc lại thượng hỏa, hắc tử tức giận truy vấn nói:“Ngươi không phải bang mã tam chiếu cố cha mẹ sao? Đem hắc tử điểm là thế nào cái nói ?!”

Hắc tử a một trương khổ mặt, thật cẩn thận trả lời nói:“Ta ở mã tam gia trang nghe lén, lão gia tử dùng di động tạp cũng là ta lạng lẽ cấp làm , cho nên mã tam cùng trong nhà liên lạc ta đều có thể tra được. Sau này chuyện của ta phạm vào, vì bảo cái mạng, ta liền đem mã tam hành tung cấp điểm.”

“Ta thao mẹ ngươi .” Bình ca giận không thể át mắng đứng lên,“Hắc tử hắc tử, tiểu tử ngươi quả nhiên đủ hắc a! Ngươi là đã sớm để lại một tay muốn phá hư mã tam đi? Mẹ , lão tử thật sự là mắt bị mù, cư nhiên xem trọng ngươi như vậy gì đó! Lăn! Đi toilet cửa cho ta quỳ đi, tối hôm nay đừng dính giường !”

Hắc tử tự biết đuối lý, cũng không dám giả mồm, thành thành thật thật chạy đến toilet cửa quỳ đi. Liền ngay cả Tiểu Thuận đều nhìn không được miệt thị hắc tử mắt một cái, thầm nghĩ trong lòng:“Thao, điệp báo, còn bán đứng bằng

hữu!”

Bình ca lúc này lại đem ánh mắt quay lại đến Đỗ Minh Cường trên người, không mặn không nhạt nói:“Đi a, tiểu tử ngươi biết đến sự tình thật đúng không ít.”

Đỗ Minh Cường cười hắc hắc:“Ta là một cái phóng viên thôi, phóng viên chính là tìm hiểu các loại bí mật nhân, nếu không là chơi đùa hóa, ta cũng sẽ không đứng ở đây trong phòng giam.”

Hắn mấy câu nói đó nửa thật nửa giả. Đích xác, hắn bỏ tù nguyên nhân chỉ một là là phạm vào phi pháp thu hoạch quốc gia bí mật tội, nhưng hắn đối hắc tử đám người chi tiết hiểu biết lại cùng “Phóng viên” Thân phận không hề quan hệ. Đó là bởi vì hắn ở nhận sát thủ huấn luyện thời điểm, từng tiêu phí đại lượng thời gian nghiên cứu qua tình thành sở hữu đại án cùng trọng hình phạm nhân. Loại này nghiên cứu cũng là vì hắn trừng phạt tìm kiếm con mồi, đồng thời cũng là vì ứng phó ngày sau khả năng hội trải qua đến kẻ tù tội kiếp sống.

Bình ca cũng lười dây dưa này đó sau lưng các đốt ngón tay. Khóe miệng của hắn hiện lên một tia cười lạnh, hỏi Đỗ Minh Cường:“Kia về ta tình huống, ngươi khẳng định cũng tìm hiểu đến không ít đi?”

Đỗ Minh Cường hòa bình ca đối diện , chậm rãi mà nói:“Ngươi tên thật kêu thẩm kiến bình, năm nay bốn mươi ba tuổi. Ở hơn hai mươi tuổi thời điểm, ngươi đã là tình thành trên đường có thể đếm được trên đầu ngón tay các vị đại ca chi nhất. Bất quá mười năm trước ngươi lại tạo ngộ rồi nhân sinh hoạt thiết lư, bởi vì ngươi bại cho một cái càng thêm lợi hại đối đầu. Cái kia đối đầu bắt đầu đuổi giết ngươi, ngươi cơ hồ không đường khả trốn, cuối cùng đành phải hướng cảnh sát tự thú, để trốn vào trọng hình phạm giam khu. Ngươi có biết nơi này là toàn tỉnh đề phòng nhất sâm nghiêm địa phương, cho dù là cái kia thần thông quảng đại đối đầu cũng không khả năng ở trong này giết ngươi. Từ đây ngươi ngay tại giam khu xưng bá nhất phương, muốn làm gì thì làm, chẳng những không theo đuổi giảm hình phạt, ngược lại mấy lần thêm hình thẳng đến không hạn. Đây chẳng phải bởi vì ngươi không khát vọng tự do, chính là ngươi không dám lại rời đi này ngục giam thôi. Ngươi ở tường cao nội kiêu ngạo kỳ thật chính phản bắn ngươi đối mỗi cá nhân cực đoan sợ hãi cảm xúc.”

Bình ca im lặng nghe xong này đoạn giảng thuật, sau đó hắn gật gật đầu, thật bình tĩnh nói:“Ngươi nói đúng, ta là sợ hãi người kia, bất quá này chẳng phải cái gì dọa người sự tình. Trên thực tế, có gan cùng người kia làm đối đầu đã là ta cuộc đời này đáng giá tự hào sự tình -- ta chính là muốn hỏi ngươi, ta còn có không có gì ám muội , có thể bị ngươi áp chế nhược điểm nắm chặt ở trong tay ngươi?”

Đỗ Minh Cường phiết miệng, lắc đầu nói:“Không có.”

“Vậy là tốt rồi.” Bình ca ngữ khí trở nên lạnh lạnh đáng sợ,“Hôm nay ngươi thả ta ba cái huynh đệ, mặc kệ bọn

họ trước kia thế nào, ta chung quy là bọn hắc đại ca. Cho nên này phân bãi ta phải tìm trở về. Hiện tại người cầm lấy ta này ba cái huynh đệ uy hiếp, ta sẽ người bằng hữu một cái cánh tay, này bút giao dịch miễn cưỡng còn không có trở ngại đi?”

Khi nói chuyện, Bình ca cổ tay phát lực, đem Hàng Văn Trị cánh tay phải kỳ quái đi lại. Hàng Văn Trị thét lớn một tiếng, trên trán bắt đầu chảy ra đậu đại mồ hôi.

“Chờ một chút!” Đỗ Minh Cường làm ra thân thủ ngăn trở tư thế.

Bình ca mắt lạnh xem hắn:“Người còn có nói?”

“Nếu người bị thương hắn, người nhất định sẽ hối hận.” Đỗ Minh Cường chính sắc nói,“Bởi vì ta còn cho người mang đến một cái tin tức, một cái đủ để thay đổi người sinh tồn trạng thái tin tức.”

Bình ca nhíu mày, hắn tin tưởng đối phương chẳng phải ở phô trương thanh thế. Vì thế hắn liền hơi hơi buông ra Hàng Văn Trị cánh tay, truy vấn nói:“Cái gì tin tức?”

Đỗ Minh Cường hướng về phía trước thối lùi một bước, hắn nhanh nhìn chăm chăm Bình ca ánh mắt, gần từng tiếng nói:“Người e ngại cái kia đối đầu, hắn đã chết !”

“Đã chết?” Bình ca bỗng chốc tròn ánh mắt,“Chết như thế nào?”

“Bị nhân giết.” Đỗ Minh Cường trả lời nói,“Hiện tại có thể đem ta bằng hữu buông ra đi?”

Bình ca trên mặt hưng phấn thần sắc lại giây lát lướt qua, hắn chẳng những không có buông tay, ngược lại lại bỏ thêm sức lực, đồng thời lắc lắc đầu cười lạnh nói:“Người gạt ta, không có khả năng có người giết được hắn!”

Đỗ Minh Cường nhún nhún vai bàng, có chút bất đắc dĩ cho Bình ca cố chấp thái độ. Nghĩ sơ tưởng sau, hắn dùng thủ nhất chỉ Hàng Văn Trị:“Người có thể hỏi hỏi hắn.”

Bình ca nín chặt Hàng Văn Trị cổ áo đem hấn bay qua đến, hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm đối phương, nổi lên ra một loại thâm nghiêm đe dọa không khí, sau đó mới mở miệng hỏi:“Người có biết Đặng ngọc long sao?”

Hàng Văn Trị sững sốt một chút, có chút mờ mịt:“Đặng ngọc long?”

“Chính là Đặng Hoa, đặng thị trưởng!” Đỗ Minh Cường ở bên cạnh bổ sung một câu. Mà theo hấn báo ra này danh hào, giám xá lý những người khác cũng đều tự lộ ra ngạc nhiên thần sắc, bởi vì này danh hào đối bọn họ mà nói thật sự là qua cho vang dội .

“Đặng Hoa ta biết.” Hàng Văn Trị lúc này cũng vội vàng trả lời nói,“Hấn quả thật là đã chết!”

Bình ca chú ý Hàng Văn Trị nói chuyện khi ánh mắt biểu cảm, hấn tin tưởng đối phương không có nói sai. Tay hấn bắt đầu hơi hơi run run đứng lên, trong lòng nào đó kích động cảm xúc dĩ nhiên đè nén không được. Hấn hít sâu một hơi khống chế một chút, sau đó lại tiếp tục truy vấn:“Hấn là chết như thế nào? Người nói cho ta nghe một chút! Dám nói bừa trong lời nói, ta liền đem ngươi đầu lưỡi tước xuống dưới!”

“Có một internet sát thủ cho hấn hạ tử hình thông tri đơn, sau đó ở sân bay hậu cơ trong đại sảnh bắt hấn cho giết.” Hàng Văn Trị chi tiết nói, xem Bình ca tựa hồ ý còn chưa hết, hấn lại bổ sung một câu,“Lại kỹ càng tình huống, ta sẽ không rõ ràng .”

“Internet sát thủ?” Bình ca đối này từ không quá lý giải, hấn lại ngẩng đầu, muốn từ Đỗ Minh Cường nơi đó được đến càng nhiều đáp án,“Hấn là cho ai làm việc ?”

Đỗ Minh Cường trầm mặc một lát, trả lời nói:“Hấn không vì bất luận kẻ nào làm việc, hấn độc lai độc vãng, chuyên khoảnh khắc chút phạm vào tội nhưng không có được đến trừng phạt nhân.”

Bình ca buông ra Hàng Văn Trị, lâm vào trầm tư trạng thái, một lát sau hấn xúc động lắc lắc đầu, thờ dãi:“Bên ngoài thế giới biến hóa rất lớn a.....”

Hàng Văn Trị rốt cục thoát khỏi trói buộc, hấn xoa húc vào thủ đoạn, dùng một loại khác thường ánh mắt xem Đỗ Minh Cường. Ngày hôm qua bọn họ ở cùng nhau tán gẫu thời điểm, người sau còn có vẻ đối eumenides hoàn toàn không biết gì cả, mà hấn giờ phút này lại không gì không biết, loại này hoàn toàn tương phản biểu hiện trung cất dấu cái gì đâu.

Đỗ Minh Cường đọc hiểu đối phương không tiếng động hỏi, hần chính là thân nhiên cười cười, lại cái gì cũng không có nói.

Bên kia Bình ca độc tự cảm khái một hồi, lại bắt đầu tung ra tân vấn đề:“Đó là chuyện khi nào đâu?”

“Năm trước cuối mùa thu.”

“Mẹ .” Bình ca thấp giọng oán giận một câu,“Vài tháng , cao lão nhị cũng không cho ta sao cái tín tiền vào.”

Đỗ Minh Cường “Hắc” cười:“Đặng Hoa đã chết, hiện tại đúng là Cao Đức Sâm độc bá tính thành hảo cơ hội, hần nói cho người làm gì? Mười năm , người thật đúng cho rằng hần còn có thể bắt người làm đại ca?”

Bình ca mặt trầm xuống không nói chuyện, trong lòng cũng rất minh bạch đạo lý này: Không sai, giờ phút này so sánh đứng lên, hần trước kia này “Tiểu đệ” Nhóm khả năng càng hi vọng chính mình vĩnh viễn đứng ở trong đại lao không cần xuất hiện đi.

Mười năm , hần quả thật đã cùng ngoại giới thoát ly lâu lắm, thật nhiều sự tình đều sẽ không giống nhau hần trong trí nhớ như vậy .

Này một phen suy nghĩ đi lên, Bình ca đã mất nhàn rồi bận tâm phát sinh ở giám xá trung trạn này tranh đấu. Hần im lặng đứng lên hướng về buồng trong phương hướng đi đến. Bất quá hần cũng không có lên giường nghỉ ngơi, mà là đứng ở chân tường tiền ngang đầu nhìn đầu trên đỉnh kia phiền khí cửa sổ. Thân nhiên ánh trăng đang từ cửa sổ chiếu vào, cùng mười năm đến mấy ngàn cái ban đêm cũng không bất đồng chỗ. Nhưng là ở Bình ca trong mắt, đêm nay ánh trăng lại lộ ra một tia làm người ta ký hưng phần lại sâu não khác quang huy.

Tự này một đêm qua đi, tứ nhị tứ giám xá nhân viên vận mệnh sinh ra vĩ đại biến hóa. Nguyên bản phong cảnh vô hạn hắc tử địa vị xuống dốc không phanh, chỉ có thể cùng Tiểu Thuận cùng nhau chen chúc tại gian ngoài kia trương mùi hôi huân nhiều trên giường. Bình ca vẫn cứ là giám xá lão đại, nhưng phong cách hành sự lại cải biến rất nhiều, sẽ không lại tùy tâm sở dục, không chỗ nào kiêng kị.

Đỗ Minh Cường nghiêm nhiên thành giám xá nhị hào nhân vật, bất quá hần trừ bỏ chiếu cố chiếu cố chính mình bằng hữu Hàng Văn Trị ở ngoài, cũng không nguyện ý sàm cùng những người khác trong lúc đó phân tranh. Bình ca đám người tự nhiên cũng sẽ không lại đi trêu chọc này cái gì đều biết đến “Phóng viên”.

A Sơn thay thế được hắc tử thành Bình ca tân cánh tay. Mặc dù có chút thực quyền, nhưng hắc cũng không dám giống ngày xưa hắc tử như vậy ương ngạnh. Hắc cùng hắc tử, Tiểu Thuận kỳ thật hình thành một cái lẫn nhau kiềm chế tam giác quan hệ: Mỗi người đều nắm giữ những người khác bí mật, đồng thời chính mình cũng bị những người khác kiềm chế nắm giữ .

Hàng Văn Trị ngày liền thoải mái . Tại đây một đêm phát sinh biến cố trung, hắc cũng không có đắc tội bất luận kẻ nào, nhưng là lại trở thành lớn nhất ký đắc lợi ích giả. Hắc cầm hắc tử, A Sơn cùng Tiểu Thuận nhược điểm, đồng thời đối chính mình lại không hề kiềm chế. Cho dù không có Đỗ Minh Cường tráo hắc, giám xá lý những người khác cũng không dám lại tùy ý khi dễ hắc .

Loại này vận mệnh biến hóa cũng thể hiện ở tại từ nay về sau lao động an bày thượng. Hắc tử cùng Tiểu Thuận tự nhiên bắt đầu gánh vác nặng nhất nhiệm vụ, A Sơn nguyên bản có thể thoải mái rất nhiều, nhưng hắc làm người điệu thấp cẩn thận, cũng không nguyện ý dính tiện nghi chịu bìa miệng cắn nuốt, cho nên hắc đem tiết kiệm đến số định mức cho Đỗ Minh Cường, Đỗ Minh Cường đương nhiên cũng không độc chiếm, luôn nhân tiện chiếu cố một chút Hàng Văn Trị. Nay hai người cái thoải mái, can hoàn sống liền ghé vào một khối nói chuyện phiếm nói chuyện phiếm, quan hệ đủ phát thân mật.

Chương 4 A Hoa phản kích

Tỉnh thành cục công an.

Hình cảnh đội trưởng La Phi sáng sớm sẽ đến cục trưởng văn phòng cùng một cái khoảng năm mươi tuổi nam tử tương đối mà ngồi, kia nam tử cái đầu không cao, ngoại hình thượng đã lưu lại rõ ràng năm tháng dấu vết: Dáng người mập ra, ót cũng có tạ đỉnh. Bất quá hấn trong đôi mắt vẫn cứ ẩn chứa một loại vô pháp ma diệt tinh thần, uy nghiêm mà lại tràn ngập ý chí chiến đấu tinh thần.

Này khí chất bất phàm nam tử đúng là tỉnh thành cục công an cục trưởng tổng chấn đông, cũng là La Phi lệ thuộc trực tiếp thủ trưởng. Hấn đang ở cùng La Phi thảo luận cái gì, theo trên bàn chất đồng hồ sơ vụ án tư liệu cùng hai người trên mặt nghiêm túc biểu cảm đến xem, bọn họ trọng tâm đề tài hiển nhiên cùng một khởi trọng đại án kiện có liên quan.

Ước chừng ở mười ngày phía trước, La Phi lãnh đạo hình cảnh đội được đến một cái nặc danh cử báo tin tức, nói có một ngoại hiệu tên là “Nóng cầu” độc phiến khổng chế được thành bắc địa khu k phần cùng lắc đầu hoàn chờ kiểu mới thuốc phiện phân tiêu. La Phi liền an bày kỹ thuật nhân viên đối “Nóng cầu” Tiến hành mọi thời tiết theo dõi, mà này theo dõi không lâu sau liền có làm người ta phần chấn kết quả: Một cái phía nam khẩu âm nam tử liên hệ lên “Nóng cầu”, nói là có một đám hảo hóa vừa mới nhập cảnh, hi vọng có thể theo “Nóng cầu” Trên tay đạt được tỉnh thành tiêu thụ con đường. Người này tuy rằng là lần đầu tiên cùng “Nóng cầu” Liên hệ, nhưng khẩu khí phi thường lớn, thoát nhìn ở hành nội bối cảnh rất sâu. La Phi ý thức được án kiện tầm quan trọng, tổ chức khởi tố có khả năng cao lực lượng đầu nhập trong đó.

Phía nam nhân hòa “Nóng cầu” Liên lạc vài lần sau, song phương ước định cho ngày hai mươi sáu tháng ba buổi sáng ở khai hoàn môn đại tửu điểm tiến hành giao dịch, hiện trường nghiệm hóa, tiền mặt kết toán. La Phi cũng trước tiên làm tốt chu mật bố trí, tự mình mai phục tại giao dịch địa điểm bên cạnh khách phòng trung.

Đến giao dịch ngày, “Nóng cầu” Cùng phía nam nam tử trước sau đi đến khai hoàn môn đại tửu điểm. Phía nam nhân mang theo ba cái thân cao mã đại tùy tùng, từng cái tùy tùng trong tay đều dẫn theo một cái xa hoa mật mã rương. Căn cứ nghe lén được đến tình báo, đại lượng thuốc phiện liền giấu kín ở trong đó mã chỉ mật mã rương trung.

Độc phiến cũng bày ra thực cường phản trình sát ý thức. Vào khách sạn sau, chỉ có phía nam nhân chính mình đúng hẹn đi tới giao dịch phòng. Hấn ba cái tùy tùng tắc đều tự dẫn theo một cái mật mã rương phân tán mở ra, ở toàn bộ khách sạn nội qua lại đi dạo. Mà này ba người ở chỗ này hình thành che giấu trạng thái, cảnh sát y phục thường không có biện pháp cùng thật chặt, đành phải trước rút khỏi đến khổng chế được khách sạn tương quan cửa ra vào, hình thành bất ba ba trong rọ thế cục.

Phía nam nhân ở giao dịch phòng nội gặp được “Nóng cầu”, hấn lập tức xuất ra hàng mẫu cung đôi phương nghiệm hóa. “Nóng cầu” Đối nguồn cung cấp phẩm chất phi thường vừa lòng, tiếp hai người liền chuẩn bị rời đi khách sạn, nhường đều tự tiểu đệ lưu lại chính thức hoàn thành tiền hàng gian giao dịch.

La Phi biết đây đúng là độc phiến giáo hoạt chỗ: Bọn họ trước đó rời đi hiện trường, như vậy giao dịch khi cho dù bị cảnh sát chặn được, bọn họ cũng vẫn có đào thoát cơ hội. Mà La Phi đương nhiên sẽ không cho phép loại tình huống này phát sinh, căn cứ vào bên ngoài đã bố trí hảo thiên la địa võng, La Phi quyết đoán hạ đạt phóng ra mệnh lệnh.

Trảo bỏ quá trình phi thường thuận lợi. La Phi dẫn người nhảy vào giao dịch phòng, phía nam nhân hòa “Nóng cầu” Song song thúc thủ chịu trời. Mà từ trợ thủ doãn kiểm chỉ huy bên ngoài lực lượng cũng đem tự do ở khách sạn các góc chur “Tiểu đệ” Hết thầy bắt. Nhưng mọi người cũng gặp được đến một cái nho nhỏ suy sụp: Ở sở hữu tam chỉ mật mã rương trung đều không có tìm được chờ đợi giao dịch thuốc phiện. Thực hiện nhiên, phía nam nhân ba cái tùy tùng đã thừa dịp ở khách sạn nội du đăng cơ hội đem thuốc phiện dấu đi.

Giao dịch trong phòng hàng mẫu đã bị “Nóng cầu” Khuynh nhập bồn cầu tự hoại lý xung đi, cho nên phải tìm được cái khác thuốc phiện tài năng chứng minh song phương buôn lậu thuốc phiện hành vi. La Phi đối vấn đề này chẳng phải thực lo lắng, bởi vì căn cứ nghe lên tin tức, thuốc phiện khẳng định bị đưa khách sạn trong vòng, đã ở trảo bỏ trong quá trình không có người hiềm nghi rời đi khách sạn, kia tìm được thuốc phiện chẳng qua là thời gian vấn đề.

Vì thế La Phi liền tổ chức cảnh lực đem khai hoàn môn đại tửu điểm vây quanh cái chậ như nê m cối, một bên thanh lý sở hữu không quan hệ nhân viên cách trảng, một bên triển khai cẩn thận tìm tòi công tác. Tại đây cái trong quá trình, hấn cùng với A Hoa không hẹn mà gặp, thế mới biết khai hoàn môn đại tửu điểm nguyên lai là thuộc loại Đặng thị gia tộc sản nghiệp.

Lúc đó La Phi cũng không có nhân tâm cùng A Hoa sinh ra khúc mắc, hấn thâm nghĩ mau chóng tìm được biến mất thuốc phiện, hảo cấp này khởi buôn lậu thuốc phiện đại án hoa thượng một cái hoàn mỹ dấu chấm tròn. Nhưng mà không như mong muốn, vên vẹn một ngày tìm tòi lại không hề kết quả, mong muốn trúng độc phẩm thần bí không biết sở tổng .

Bởi vì khai hoàn môn đại tửu điểm thật sự quá lớn, nếu muốn đem toàn bộ khách sạn cẩn thận phiên một lần sẽ là một hồi phi thường mênh mông cuộn cuộn công trình. La Phi liền suy nghĩ dời đi đột phá khẩu: Thông qua thâm vấn phương pháp theo nghi phạm trong miệng đạt được một chút có giá trị tin tức.

Phiên toái lại xuất hiện , sở hữu người hiềm nghi đều giống trước đó ước định tốt lắm giống nhau, mặc kệ cảnh sát như thế nào hỏi, bọn họ tất cả đều một lời không nói. Loại thái độ này làm cảnh sát thâm vấn nhân viên nhất đau đầu, bởi vì này trên thực tế hình thành một loại xấu hổ cục diện bế tắc, nếu muốn đánh phá cục diện bế tắc, cảnh sát phải đầu tiên triển lãm ra qua cứng rắn chứng cứ đến.

La Phi minh bạch lãnh đạo ý tứ. Đối như vậy kẻ khả nghi buồn lâu thuốc phiện đại án, công an cơ quan có thể đối phạm tội người hiềm nghi thực thi dài nhất thời gian vì một tháng hình sự câu lưu, tại đây một tháng thời gian nội phải hoàn thành bước đầu điều tra, sau đó hướng viện kiểm sát nhân dân trình báo tư liệu, đệ trình phê bổ. Nếu đến lúc đó còn chưa có tìm được thuốc phiện, như vậy công an cơ quan báo bổ tài liệu chỉ còn thiếu cơ bản nhất chỗ đứng, khẳng định vô pháp được đến viện kiểm sát phê chuẩn. Đã bắt không xong, kia một tháng câu lưu kỳ mãn sau cũng chỉ có thể thả người.

Theo lý thuyết khai hoàn môn đại tử điểm lại đại, một tháng điều tra thời gian đối cảnh sát mà nói vẫn là thực giàu có, tìm được thuốc phiện hẳn là có thể chờ mong kết quả. Bất quá La Phi giờ phút này thần sắc cũng không giống tổng cục trưởng như vậy lạc quan, hấn tay phải nắm khởi hư quyền, dùng ngón cái bụng cùng ngón trỏ cái thứ hai các đốt ngón tay nhẹ nhàng niết ma này chính mình cầm, đồng thời thoạt lý hữu thoạt hồi đáp: “Thời gian nhưng là cũng đủ -- ta chính là lo lắng chuyện này hội có khác huyền cơ.”

“Nga?” Tổng cục trưởng ánh mắt tránh một chút, “Ngươi đã có cái gì mới phát hiện?”

Đã đề tài đã điểm xuất ra, La Phi cũng sẽ không thừa nước đục thả câu, nói thẳng nói: “Đêm qua chúng ta đối kia vài cái tên đột kích thăm vấn một đêm, có chút tình huống tương đối khác thường.”

Tổng cục trưởng thân thể đi phía trước dò xét thám, biểu hiện ra chú ý thái độ, mà La Phi tắc tiếp tục nói: “Từng cái phạm tội người hiềm nghi đều là bị tách ra thăm vấn, thời kì chúng ta vận dụng một ít tâm lý thể công, tỷ như nói cho người hiềm nghi nói: Thuốc phiện đã tìm được, chứng cứ vô cùng xác thực, hiện tại trước hết mở miệng nhân có thể làm lập công biểu hiện ghi lại có trong hồ sơ. Khả này tên cư nhiên tất cả đều thờ ơ, giống như chuyện này căn bản cùng bọn họ không quan hệ giống nhau.”

“Kia quả thật là có vấn đề a.” Tổng cục trưởng trầm ngâm nói. Cảnh sát ở thăm vấn thời điểm bình thường hội lợi dụng đánh cờ luận trung kẻ tù tội khôn cảnh lý luận đối cự không mở miệng người hiềm nghi tiêu diệt từng bộ phận, mà loại này thủ pháp cũng có thể nói lần nào cũng đúng. Theo lý thuyết thuốc phiện đã ở ngay tại trong khách sạn, này bang người hiềm nghi hẳn là biết: Thuốc phiện bị tìm ra là sớm muộn gì sự tình, giấu giếm khẳng định là không thể gạt được. Giờ phút này chỉ cần cảnh sát lược thêm dụ dỗ, bọn họ hẳn là phía sau tiếp trước tranh thủ lập công biểu hiện mới đúng, giống như vậy tập thể tính lấy trăm mặc đến đối kháng thăm vấn thật sự là giải thích không thông.

“Ngươi là nghĩ như thế nào?” Tổng cục trưởng rất nhanh lại hỏi La Phi. Hấn biết đối phương đã chủ động tìm đến chính mình, kia hẳn là trong lòng bao nhiêu là có điểm quá mức.

La Phi dùng ngón tay nhẹ nhàng chạm đập đánh mặt bàn, ngưng mắt nói: “Trong khách sạn chỉ sợ căn bản là không có thuốc phiện, cho nên này bang tên mới có thể như thế không biết sợ.”

“Ý của người là: Thuốc phiện bị giấu ở địa phương khác, cũng không có đưa trong khách sạn đi?”

“Cũng không phải..... Chúng ta luôn luôn theo dõi song phương giao dịch quá trình, bọn họ nói được thực minh bạch, ngay tại trong khách sạn giao dịch, một tay giao tiền, một tay giao hàng.”

“Vậy người là cái lý tứ?” Tổng cục trưởng có chút hồ đồ .

“Nếu thuốc phiện không ở trong khách sạn trong lời nói, kia thuyết minh bọn họ trước đây thương thảo chi tiết tất cả đều là giả , là một hồi rõ đầu rõ đuôi âm mưu.”

Tổng cục trưởng sững sốt một chút, lộ ra dữ phát mạc danh kỳ diệu cười khổ:“Bọn họ đang làm cái gì?”

“Quả thật rất khó lý giải --” La Phi ngẩng đầu nhìn chính mình lãnh đạo, đột nhiên ngữ điệu vừa chuyển,“Bất quá sau này ta nhớ tới có trong hồ sơ phát hiện trảng nhìn đến một người, vì thế ta có một ít tân đoán.”

“Người nào?”

“A Hoa.” La Phi báo ra cái kia tên sau, tiến thêm một bước giải thích nói,“Khải hoàn môn đại tửu điểm là bắt tại Đặng Hoa thê tử danh nghĩa sản nghiệp, mà khách sạn thực tế quản lý giả đúng là A Hoa.”

Tổng cục trưởng “Nga” một tiếng, bắt đầu thường thức tên này sau lưng che giấu huyền cơ. Mà La Phi chính là lược dừng một chút, ngay sau đó lại tung ra liên tiếp chuyện thú vị đến:“Theo ta hiểu biết, có trong hồ sơ phát mấy ngày nay, Long Vũ tập đoàn đang ở nhận kinh trình ngành thẩm tra, mà A Hoa quản lý một tòa xa hoa tửu lâu cũng bị không rõ nhân sĩ quấy rầy, hơn nữa Khải hoàn môn đại tửu điểm đề cập độc án bị phong bế điều tra, Đặng Hoa lưu lại đến sản nghiệp tựa hồ chính gặp đến liên tiếp đánh sâu vào, này đó đánh sâu vào làm A Hoa chật vật không chịu nổi.”

“Long Vũ tập đoàn.....” Tổng cục trưởng nhìn lại La Phi, lộ ra một loại muốn nói lại thôi ngữ khí, bất quá cuối cùng hẳn vẫn là quyết định đem một sự tình nói cho đối phương,“Trên thực tế cảnh sát đối với Đặng Hoa theo dõi theo rất sớm phía trước liền bắt đầu . Những năm gần đây chúng ta sớm tích lũy Long Vũ tập đoàn giao thiệp với các loại kinh tế phạm tội chứng cứ, kinh trình ngành hành động cũng là ta bố trí”

La Phi “Ân” một tiếng, tuy rằng không nói gì thêm, nhưng trong ánh mắt lại truyền lại ra rõ ràng hoang mang.

Tổng cục trưởng biết La Phi đang nghĩ cái gì: “Đặng Hoa án tử thực phức tạp, liên lụy tới gì đó nhiều lắm. Cho nên nếu Đặng Hoa không có chết trong lời nói, chỉ sợ cảnh sát cũng rất khó đối Long Vũ tập đoàn xuống tay..... Điểm này hi vọng người có thể lý giải.”

La Phi trong lòng trung im lặng than nhẹ, tại đây cái sự thật trong xã hội quả thật còn có rất nhiều chuyện vô pháp ở hẳn tán thành quy luật hạ vận hành..... Theo trên điểm này mà nói, cảnh sát hay không hẳn là cảm tạ eumenides? Nếu không phải hẳn thiết kế giết chết Đặng Hoa, cảnh sát đối Long Vũ tập đoàn hành động còn muốn tha bao lâu đâu?

La Phi không chế một chút chính mình ý nghĩ không có thâm tưởng đi xuống, dù sao hẳn hiện tại muốn đối mặt hoàn toàn là mặt khác nhất cục án kiện, mà eumenides cũng đã bị hẳn tự tay đưa vào trọng hình phạm giám khu.

“Bất quá người nói đến Đặng Hoa sản nghiệp gặp đến thế lực khác đánh sâu vào, này tình huống ta sẽ không rất hiểu biết.” Giờ phút này tổng cục trưởng lại xem La Phi hỏi, “Người là cảm thấy bên trong này sẽ có cái gì liên hệ sao?”

La Phi gật đầu nói: “Thực có thể là có người tưởng thừa dịp cảnh sát đối Long Vũ tập đoàn áp dụng hành động, mượn cơ hội đem Đặng Hoa ở tỉnh thành còn sót lại thế lực áp khóa.”

Tổng cục trưởng lược hơi trầm ngâm, theo La Phi ý nghĩ lướt đi xuống: “Chiều người nói như vậy, này khởi buồn lậu thuốc phiện án cũng là căn bản chính là giả dối hư ảo, chính là có người cố ý cấp cho A Hoa quấy rối?”

“Lấy ta hơn mười năm hình cảnh kiếp sống đến phán đoán, chỉ có như vậy giải thích mới là hợp lý nhất.” La Phi thực nghiêm cẩn nói, “Bởi vì này bang nhân mục đích tựa hồ muốn nhường cảnh sát luôn luôn tại khai hoàn môn đại tửu điểm điều tra đi xuống, cho dù tìm không thấy gì này nọ cũng không dám dễ dàng buông tha cho. Mà đối với khai hoàn môn loại này môn quy xí nghiệp mà nói, ngừng kinh doanh phong bế một tháng đã trọn lấy cho bọn hắn mang đến chấn động tính đánh sâu vào.”

Tổng cục trưởng phiên thu hút tinh nhìn chăm chăm trần nhà nhìn một hồi, sau đó thu hồi ánh mắt: “Nếu thật sự là nói như vậy, nhất định có người ở sau lưng điều khiển Người kia là ai?”

“Ta còn chưa có rút ra thời gian tế tra..... Bất quá muốn tra trong lời nói hẳn là không khó --” La Phi rất nắm chắc nói, “-- kia khẳng định là cái tướng ở tỉnh thành thay thế được Đặng Hoa địa vị tên.”

“Ân.” Tổng cục trưởng đem mười căn mập mập ngón tay nhu ở cùng nhau chà xát, lại hỏi La Phi, “Người kể tiếp chuẩn bị làm sao bây giờ?”

“Ta tưởng đem này và sự kiện đặt ở một khối tránh nhất tránh, đem phía sau màn người kia tìm ra -- bởi vì này chút chuyện nếu tiếp tục phát triển đi xuống, khả năng xảy ra vấn đề.”

Tổng cục trưởng ánh mắt miễn cảm nhảy một chút.

“Ta hiểu biết A Hoa --” La Phi giải thích nói, “-- người khác gặp phải cửa, hẳn là tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ . Nếu cảnh sát không kịp thời tham gia trong lời nói, chỉ sợ xảy ra ác tính hình sự án kiện.”

Tổng cục trưởng dùng ngón tay chỉ La Phi: “Người đã có kế hoạch đi? Nói nói người cụ thể ý tưởng.”

“Ta tưởng đình chỉ ở khai hoàn môn điều tra công tác, bởi vì nơi đó hành động thật sự là chiếm dụng nhiều lắm cảnh lực. Sau đó ta đem bắt đến mấy người kia buông tha, nhưng là âm thầm phái nhân nhìn bọn hắn chăm chăm, nếu thuận lợi trong lời nói, ta rất nhanh có thể biết ai là việc này kiện phía sau bày ra giả.”

“Mục đích của người đâu? Cuối cùng người tưởng đạt tới thể nào hiệu quả?”

“Ít nhất có thể nắm trong tay hai cái đội gian khả năng sẽ phát sinh sống mái với nhau..... Càng tiến thêm một bước, có lẽ có thể ở hành động trung đào ra có thể chế tài A Hoa manh mối.” La Phi chậm rãi ngưng tụ lại ánh mắt, bốc cháy lên tràn ngập khiêu chiến dục vọng hòa diễm. Hẳn biết A Hoa trên người ít nhất gánh vác lắm hăng can cùng Mông Phương Lượng hai điều mạng người, nhưng bởi vì Hàn Hạo ở cuối cùng thời điểm chủ động muốn chết, cảnh sát mất đi rồi lên án A Hoa mấu chốt nhất nhân chứng, mà Hàn Hạo lưu lại ghi âm chứng cứ lại bị eumenides nửa đường tiết đi, cảnh này khiến La Phi chỉ có thể trơ mắt xem A Hoa nhỡ như ngoài vòng pháp luật, này với hắn mà nói không thể nghi ngờ là một loại khó có thể chịu được thống khổ dày vò.

Tổng cục trưởng có thể lý giải La Phi tâm tình, nhưng hắn cũng không không cho đối phương hắt thượng một chậu nước lạnh: “Đối khai hoàn môn đại tửu điểm điều tra tạm thời không thể đình chỉ -- bởi vì chúng ta cũng không có thiết thực chứng cứ chứng minh này chính là một hồi âm mưu. Vô luận như thế nào, các người đều phải nâng cốc điểm triệt để điều tra một lần, gì góc cũng không có thể buông tha. Dù sao đây là cùng nhau buôn lậu thuốc phiện án, là ra không được gì sai lầm .”

La Phi lược hiện ra chút thần sắc bất đắc dĩ, nhưng hắn cũng chỉ có thể lĩnh mệnh nói: “Minh bạch.”

“Đương nhiên, trước người ý tưởng ta cũng sẽ không bỏ qua .” Tổng cục trưởng lại dùng trấn an miệng đôi La Phi nói,“Đối với có khả năng phát sinh ác thế lực tranh đấu, ta sẽ bố trí trị an đại đội đồng chí tiến hành xử lý, người chỉ đề ý yên tâm tốt lắm.”

La Phi gật đầu tỏ vẻ tán thành. Phòng ngừa gây hấn gây chuyện, duy hộ xã hội trật tự vốn chính là thuộc loại trị an đại đội công tác chức trách, ở chưa phát sinh hình sự án kiện thời điểm chính mình cũng là quả thật không tiện nhúng tay đâu. Bất quá còn có một cái thực mấu chốt vấn đề, hấn cảm thấy phải hướng tổng cục trưởng chỉ ra một chút.

“Ở tra cái kia phía sau màn độc thủ thời điểm, khả năng cần cẩn thận một điểm, nhất là cảnh cục bên trong giữ bí mật công tác.”

Tổng cục trưởng lập tức cảnh giác nhíu mày:“Người cảm thấy chúng ta bên trong có vấn đề?”

La Phi hơi lo lắng thần sắc nói:“Tên kia hành động là trải qua tỉ mỉ bày ra , chẳng phải một hai =Thiên Tâm huyết dâng lên kết quả. Mà hấn hành động thời gian vừa vặn cùng kinh trình ngành đối Long Vũ tập đoàn động thủ thời gian như thế phù hợp, ta lo lắng này chẳng phải cái gì ngẫu nhiên.....”

“Ta minh bạch người ý tứ.” Tổng cục trưởng sắc mặt cũng dữ phát ngưng trọng, thật lâu sau sau mới nói,“Ta sẽ chú ý chuyện này. Người trước đi xuống đi, làm tốt chính người công tác.”

“Là!” La Phi trịnh trọng kính một cái cảnh lễ, đứng dậy rời đi.

A Hoa theo trong lúc ngủ mơ mở to mắt thời điểm sắc trời đã đại lượng. Hấn nghe được một trận rất nhỏ bích bích phốc phốc thanh âm, đồng thời có một cỗ mùi bay tới, làm người ta bụng đói kêu vang. Hấn liền đứng dậy hướng về này hết thấy nơi phát ra chỗ -- phòng bếp đi đến.

Đến phòng bếp cửa, đã thấy rõ ràng đang ở bếp nấu tiền việc bắt diệc nhạc hồ: Nàng cầm một cái đầu gối cái xềng lay động cái chảo trung hai cái tiền trứng gà.

“Người cũng tỉnh ?” Cảm giác được A Hoa đã đến, rõ ràng tranh thủ lúc rảnh rồi quay đầu đánh cái tiếp đón.

“Người đang làm cái gì?” A Hoa có vẻ có chút mờ mịt, ở hẳn khi còn sống trung còn chưa từng có cảm thụ qua cảnh tượng như vậy.

“Làm bữa sáng a.” Rõ ràng thân tay trái hướng phía sau chỉ chỉ, “Trong ngăn tủ đầu có sữa, chính người cầm uống đi.”

A Hoa khó có thể lý giải cau mày, lại hỏi: “Không nên sữa cùng trứng gà?”

“Đương nhiên là ta mua a.” Rõ ràng quay đầu lờm A Hoa liếc mắt một cái, rất kỳ quái đối phương làm sao có thể có nhiều như vậy ngu xuẩn vấn đề.

A Hoa lắc đầu, ly khai phòng bếp. Hắn đem trong phòng khách rèm cửa sổ kéo ra, đứng ở sau cửa sổ hướng ngoài phòng nhìn lại. Nơi này là toàn bộ đại lâu cao nhất tầng, cho nên A Hoa ánh mắt có thể nhìn xem rất xa, hẳn thích như vậy cảm giác.

Rất nhiều chuyện cần phải đi giải quyết, mà trên cao nhìn xuống nhìn ra xa tòa thành thị này khi, hẳn liền có một loại nắm trong tay toàn cục cảm giác về sự ưu việt, cảnh này khiến hắn vô luận ở thế nào áp lực cùng khốn cảnh trung đều có thể bộc phát ra tới ương ngành sức chiến đấu đến.

Theo một trận đá đá tháp tháp tiếng bước chân, rõ ràng cũng đi ra phòng bếp, nàng bụng sữa cùng trứng gà tiếp đón A Hoa: “Đến ăn điểm tâm đi, ném thử tay nghề của ta --”

A Hoa ý nghĩ bị đánh gãy, hẳn cũng cảm thấy chính mình cần chút đồ ăn đến bổ sung một chút trống rỗng bụng, vì thế liền đi tới trước bàn ăn ngồi ổn.

“Nhanh ăn đi.” Rõ ràng đem tiên tốt trứng gà đồ lên A Hoa trước mặt, đồng thời trên mặt tránh qua một tia không yên biểu cảm, “Ai nha, thật lâu chưa làm qua, cũng không biết được không ăn.”

A Hoa giáp khởi một con gà đàn nguyên lành nuốt nhập khẩu lý, ăn tam hai hạ liền nuốt xuống bụng -- hương vị đồ cũng không tệ.

Rõ ràng xem A Hoa lang thôn hồ yết bộ dáng, khóe miệng nhợt nhạt nở nụ cười.

“Người làm sao có thể làm việc này?” A Hoa đột nhiên hỏi nói.

Rõ ràng sai lệch oai đầu hỏi lại:“Nào sự?”

“Nấu cơm, giặt quần áo, thu thập phòng.....”

“Này đó đều là nữ hài hửn là hội làm nha.”

“Ta nghĩ đến người nhóm này đó nữ hài sẽ không như vậy, các người hửn là không thích làm gia vụ, là cái loại này.....” A Hoa nói một nửa dừng lại, tựa hồ không biết nên thế nào dùng từ mới tương đối thỏa đáng.

“Hết ăn lại nằm phải không?” Rõ ràng bang đối phương đem lời tiếp đi xuống.

A Hoa từ chối cho ý kiến, nắm lên một hộp sữa, trái lại tự mở ra uống lên.

“Người loại nghĩ gì này cũng không kỳ quái.....” Rõ ràng thở dài nói,“Nhưng là ta chẳng phải người tương cái loại này nữ hài, ta làm này một hàng cấp tốc bất đắc dĩ, ta có một đệ đệ.....”

“Đừng nói nữa.” A Hoa xua tay đánh gãy đối phương,“Ta biết các người mỗi người đều có thể giảng ra vài cái làm người ta đau lòng chuyện xưa.”

Rõ ràng buồn bực cắn môi:“Khác nữ hài đều là biên xuất ra, mà ta chuyện xưa là thật.”

A Hoa không gọi là lặc đầu:“Thật hay giả với ta mà nói đều không có ý nghĩa, bởi vì căn bản không cần này đó.” Khi nói chuyện ánh mắt của hửn bỗng nhiên thẳng lăng lăng đứng ở rõ ràng trước ngực.

Rõ ràng nhất quăn:“Người làm gì?” Gục đầu xuống đến xem khi mới biết được là chính mình hiểu sai. Nàng vẫn

cứ mặc A Hoa áo somi, hiện tại trong lòng hơn một khối đại đại quần áo dính dầu mỡ.

“Ngượng ngùng.....” Nữ hài xin lỗi gãi đầu, “Trong nhà không tìm được tạp dề.....”

A Hoa bắt đầu dĩ cười khở: “Cái này áo somi một ngàn nhiều khối, hiện tại bị người lấy đem đương quần áo lao động.”

“Quần áo của ta đều ở khách sạn trong ký túc xá đâu.” Rõ ràng bừa môi vì chính mình biện giải nói.

A Hoa nhìn chăm chăm rõ ràng nhìn một hồi, ánh mắt hẩn chậm rãi mị lên, trong đầu không biết suy nghĩ cái gì.

“Như thế nào?” Rõ ràng bị nhìn xem cả người không được tự nhiên, mà đối phương trong ánh mắt tựa hồ chớp động một ít hàn quang, lại nhường nữ hài trong lòng sợ hãi.

“Không có gì.” A Hoa suy nghĩ thu trở về, thân nhiên nói, “Một hồi ta mang người trên đường, cho người mua hai thân quần áo.”

Rõ ràng lộ ra vui sướng biểu cảm: “Thật sự?”

A Hoa gật gật đầu, lại nói: “Bất quá người giúp ta làm và sự kiện tình.”

Rõ ràng miệng đầy đáp ứng: “Không thành vấn đề.”

A Hoa hếch lên mày mao: “Người không hỏi xem là chuyện gì?”

“Kia có cái gì hảo hảo .” Rõ ràng bừa môi cười, “Người nhường ta làm cái gì ta thì làm cái đó.”

A Hoa bán đùa bàn nói: “Nếu ta cho người giết người phóng hỏa đâu?”

Rõ ràng chính là thoáng sừng sốt, lập tức còn nói:“Ta đây cũng đi.”

Cái này đến phiên A Hoa ngây ngẩn cả người:“Vì sao?”

“Sở hữu nhân đều nói, hoa ca nhất ân oán rõ ràng nhân vật. Cho nên nếu có thể đến giúp hoa ca, mặc kệ sự tình gì, ta đều nguyện ý đi làm.” Rõ ràng mỉm cười nói,“Ta tưởng trở thành người bằng hữu, bởi vì hoa ca cho tới bây giờ sẽ không bạc đãi bằng hữu.”

A Hoa liền cũng lộ ra tươi cười -- đó là rất ít ở trên mặt hắn xuất hiện chân thành mà lại thiện ý tươi cười.

Cùng lúc đó, tại đây tòa thành thị một cái góc xó, mỗi cái tuổi trẻ nam tử cũng vừa vừa tỉnh lại, hắn còn buồn ngủ, thần sắc dày, tựa hồ chưa hoàn toàn thoát khỏi say rượu hàm ý.

Cho A Hoa xa hoa nhà trọ lâu so sánh với, nam tử ở lại địa phương muốn khó coi rất nhiều. Đây là trong phố nhỏ một gian thấp bé nhà trệt, ẩm ướt hơn nữa đơn sơ, trong không khí tắc tràn ngập một loại tiêu tán không đi mùi mốc.

Bất quá nam tử đối loại này quần bách tình cảnh cũng không cho rằng ý. Hắn chẳng phải một cái ham trước mắt hưởng thụ nhân, hắn muốn bằng mượn chính mình mồ hôi và máu đi dốc sức làm ra một mảnh thuộc loại cá nhân thiên địa .

Hắn đối chính mình rất tin tưởng, hơn nữa hắn cảm thấy ở trước mắt đã triển khai một cái tràn ngập dự hoặc lực huy hoàng đại đạo.

Ba năm trước hắn cùng nhất bang đồng hương đi đến tòa thành thị này thời điểm, không có người nhận thức hắn, càng không có người để mắt hắn. Hắn thậm chí không có một cái có thể làm cho người ta nhớ được tên, chỉ vì ở đồng hương trong lúc đó tuổi xếp thứ năm, cho nên sau này đại gia liền tên gọi tắt hắn vì “Lão ngũ”.

Hắn lúc đó làm cho này dạng tình huống cảm thấy thật sâu hổ thẹn, hắn thề muốn xông ra chính mình danh hào. Ba năm qua đi hắn làm được , làm rất nhiều người lại nhắc tới “Lão ngũ” Đây hai chữ thời điểm, kính sợ đã thay thế được từng miệt nhiên thái độ.

Đại gia đều biết đến: Lão ngũ là cái ngoan nhân vật. Hắn không sợ chết, hắn dám cùng bất luận kẻ nào liều mạng.

Vì thế có người bắt đầu tìm đến lão ngũ làm việc, theo lúc ban đầu trắng trường hợp, kéo bè kéo lũ đánh nhau linh tinh tiêu sổng, đến sau này bang nhân đòi nợ, xem bãi, lão ngũ danh vọng càng sấm càng lớn. Rốt cục ở một vòng phía trước, một cái chân chính đại nhân vật tìm được hắn.

Cao Đức Sâm, cao lão bản -- trên đường huynh đệ đổi tên này sớm như sấm bên tai. Đây đại nhân vật chuyên môn bãi tiếp theo bàn tiệc rượu mở tiệc chiêu đãi lão ngũ cùng hắn các huynh đệ. Tịch thượng cao lão bản không chỉ có mang sang hảo tửu hảo đồ ăn, càng trọng yếu hơn là, hắn còn nói rõ một cái cơ hội.

Đây là một cái làm lão ngũ tư đến nhiệt huyết sôi trào cơ hội. Nếu nắm chắc cơ hội này, nhân sinh của hắn có lẽ đem kéo ra mới tinh văn chương.

“Người biết không? Ở hơn mười năm tiền ta cũng không có tên, đại gia đều bảo ta ‘Cao lão nhị’. Mà lúc này bọn họ đổi giọng gọi ta cao lão bản. Lão ngũ huynh đệ, người nếu đi theo ta, không cần năm năm, này tỉnh thành chính là chúng ta thiên hạ. Đến lúc đó người sẽ không là lão ngũ, sở hữu nhân thấy người đều phải gọi một tiếng, ‘Ngũ ca’.” Rượu tới uống chưa đủ đô thời điểm, Cao Đức Sâm vỗ lão ngũ bả vai nói.

Lão ngũ liền đem chính mình trước mặt mẫn chén rượu để uống một hơi cạn sạch, sau đó hắn chỉ nói một chữ: “Hảo!”

Ở rất nhiều thời điểm, càng giới thiệu vắn tắt lời nói chữ chân phương hiện ra càng kiên định quyết tâm. Lão ngũ đã hoàn toàn say mê cho Cao Đức Sâm vì hắn bày biện ra tốt đẹp tiền cảnh, đồng thời hắn tin tưởng chính mình cũng quyết không hội làm đối phương thất vọng.

Đương nhiên hắn rất rõ ràng, xuất hiện tại trước mặt hắn sẽ là một cái thế nào đáng sợ đối thủ.

Tự lão ngũ đến tỉnh thành tới nay, hắn còn cho tới bây giờ không có nghe nói qua có ai dám cùng hoa ca làm đối. Bất quá càng là trước kia không ai dám làm việc, thực làm đứng lên chẳng phải càng là thoải mái?

Hơn nữa trên cái này thế giới lại có ai là tuyệt đối chạm vào không được? Liền tính là A Hoa lão bản Đặng Hoa, cuối cùng cũng không bị mất mạng ở như mặt trời ban trưa là lúc?

Cũ thể lực ngã xuống đi, cũng liền ý nghĩa có tân thể lực muốn đứng ra. Nếu bỏ lỡ cơ hội này, lão ngũ chính mình đều không thể tha thứ chính mình.

Huống hồ A Hoa lại lợi hại, hần cũng chỉ có một cái mệnh mà thôi. Theo trên điểm này mà nói, lão ngũ cảm thấy chính mình càng có ưu thế. Bởi vì hần đến nay vẫn ở tại thấp bé trong khu ổ chuột, côi cút một người. Cho nên hần không có gì vương bận.

Lão ngũ không chup tử, hần tùy thời đều có thể đem chính mình này mệnh hợp lại đi ra ngoài. Hần tin tưởng A Hoa là vô pháp làm được điểm này . Cho nên hần liền tại đây trảng tranh đấu trung nắm một trương làm đối phương không thể chống đỡ được át chủ bài.

Làm lão ngũ đi vào mộng đẹp lâu thời điểm, hần đã sù ý hảo kia trương át chủ bài, làm ra tệ nhất tính toán. Cho nên hần tuyệt không sợ hãi. Cho dù làm đại danh đỉnh đỉnh A Hoa thật sự xuất hiện tại trước mặt hần, hần cũng có thể mặt không đổi sắc uống chính mình bia, mà đối A Hoa đưa tới được rượu để làm như không thấy.

Lão ngũ biết: Ở trên giang hồ trở thành có chút nguyên tắc là không thể đụng chạm . Hần đã uống lên Cao Đức Sâm rượu, nếu hần lại uống xong A Hoa rượu, kia hai loại rượu ngon sẽ va chạm thành trí mạng độc dược. Này độc dược cho dù sẽ không nhiên tổn hần thân thể, cũng sẽ ăn mòn diệu hần ở trên đường thanh danh. Mà một khi mất đi rồi thanh danh, hần liền chỉ có thể lại trở về vì bị người miệt thị nhân vật.

Cho nên lão ngũ liền dùng lạnh lùng ánh mắt ngênh thị A Hoa, minh xác nhấn dùm ra vô pháp dao động địch ý.

A Hoa tự phạt một chén rượu, sau đó lặng yên lui ra.

Chuyện này bị ở đây sở hữu huynh đệ xem ở trong mắt, hơn nữa ở gần gần nửa ngày thời gian nội liền truyền khắp tỉnh thành. Mọi người nghị luận đều: Một cái tên là “Lão ngũ” Trẻ tuổi nhân cự tuyệt hoa ca kính rượu, chẳng lẽ tỉnh thành giang hồ thật sự đến thay đổi triều đại thời khác?

Buổi tối lão ngũ rời đi mộng đẹp lâu thời điểm, sớm đã có chút linh thông bằng hữu đang chờ hần. Bọn họ vây quanh lão ngũ, nhất định phải thỉnh hần thống khoái mà uống một chút. Người sau cũng không có chối từ, hần cảm thấy này chính mình hiện tại xứng đôi như vậy đãi ngộ.

Lão ngũ uống rượu say mềm, hần thậm chí không nhớ rõ chính mình là thế nào trở lại này gian phòng nhỏ . Có lẽ là bị kia bang bằng hữu đuổi về đến ? Nơi này hoàn cảnh quả thật có chút dọa người, bất quá có cái gì quan hệ đâu?

Thuộc loại chính mình huy hoàng thời đại đã ở kéo ra mở màn .

Buổi sáng tỉnh lại sau, lão ngũ không có lập tức rời giường. Hắn miễn cưỡng nằm, xuyên thấu qua cửa sổ thường thức bên ngoài sáng lạn ánh mặt trời. Đồng thời hắn bắt đầu tính toán nên đi nơi nào trước điền nhất điền bụng, bởi vì một hồi lại đúng một mâm khoai tây ti hao thượng cả một ngày đâu.

Chính suy nghĩ gian, ngoài phòng bỗng nhiên truyền đến gõ cửa thanh âm.

“Ai a?” Lão ngũ buồn thanh hồn đổi hỏi câu, đồng thời cảnh giác nhú mày. Hắn chỗ này bình thường là không có khách nhân đến phòng .

“Đưa ngoại bán .” Gõ cửa nhân ở ngoài phòng đáp,“Có cái bằng hữu cho ngài đánh tốt lắm bữa sáng, nhường chúng ta đưa đi lại.”

Lão ngũ buông ra mày, khoe miệng lộ ra mỉm cười, thầm nghĩ: Khẳng định là làm xong mời khách bằng hữu đi? Bọn họ tâm tư nhưng là đỉnh chu đáo đâu. Vì thế hắn ứng câu:“Chờ a.” Sau đó đứng dậy đơn giản chụp vào điều quần, xích bạc hướng cửa đi đến.

Vừa mới đầu xuân không phải, dư hàn vuu tồn. Nhưng lão ngũ thói quen quang cánh tay. Hắn thích triển lãm chính mình cường kiện cơ bắp cùng với trên cánh tay văn cây kia cứng cáp thanh tòng.

Cửa phòng mở ra sau, lão ngũ thấy cửa đứng một cái phục vụ sinh trang điểm tiểu tử. Kia tiểu tử nhìn đến lão ngũ, lập tức đem một cái giấy chế Fastfood túi đưa đi lại.

Lão ngũ thân thủ tiếp nhận, đồng thời không chút để ý hỏi câu:“Là cái gì?”

“Là ngài yêu nhất ăn .” Tiểu tử cười hi hi, lời nói gian còn mang theo một chút thần bí.

Lão ngũ xem hình dáng nguyên tưởng rằng là hamburger linh tinh gì đó, khả tiếp đến trong tay cảm giác cứng rắn cứng rắn lại không quá giống. Hắn cũng lười đoán, trực tiếp đem trong gói to gì đó ngã xuất ra. Đã thấy kia này nọ viên viên như nắm tay bàn lớn nhỏ, cũng là một cái bụi không lưu thu khoai tây, da thượng còn dính bùn, tựa như vừa từ trong đất đào ra giống nhau.

Lão ngũ sắc mặt nhất thời trầm xuống dưới. “Ai cho ngươi đưa ?” Hắn tròn tròn mắt hỏi.

“Ngươi không phải yêu nhất ăn đất đậu sao? Hiện tại cho ngươi đưa đến trong nhà đến, ngươi thể nào còn không cao hứng ?” Cùng với câu này diễn tiết lời nói, lại có một người trẻ tuổi theo cửa phòng ngoại trong góc tường tránh xuất ra, người này làn da không công , thoát nhìn thực Văn Tĩnh, chính là một đôi mắt đen bóng, lại có vẻ quý linh thật sự.

Lão ngũ một tá mắt liền cảm thấy người này quen mặt, lược một hồi tưởng nhận ra đối phương đúng là mộng đẹp lâu khách sạn quản lý mã lượng. Hắn tâm đầu tiên là căng thẳng, lập tức liền lại vững vàng, ngoài cười nhưng trong không cười nói: “Ta là thích ăn khoai tây, bắt quá được đến mộng đẹp lâu tìm cái tòa, liền bia từ từ ăn.”

“Mẹ , phé nói cái gì!” Mã lượng bỗng nhiên thay đổi sắc mặt, quát lên một tiếng lớn nói, “Tiểu Băng, uy nha !”

Tiểu Băng đúng là cái kia phục vụ sinh trang điểm tiểu tử, hắn được đến mã lượng mệnh lệnh sau, lập tức liền huy quyền kén hướng lão ngũ mặt, mà giờ phút này hắn tươi cười còn còn bắt tại trên mặt chưa từng tán đi.

Lão ngũ đã có sở đề phòng, hắn lược một bên thân, vươn cánh tay trái cách một chút, đồng thời nhấc chân đi đá Tiểu Băng hạ bàn. Tiểu Băng chẳng những không né, ngược lại lại hướng về phía trước đoạt một bước, đánh bữa ăn lão ngũ một cước, thừa cơ cùng đối phương dây dưa ở cùng nhau, thành gần người đấu sức thể cực. Lão ngũ tuy rằng thể trạng thượng càng cường tráng một ít, nhưng là ở nhỏ hẹp cửa hiên tiếp theo khi cũng chiếm không đến quá lớn tiện nghi.

Mà đây đúng là Tiểu Băng theo đuổi hiệu quả, bởi vì ở hắn bên cạnh còn có một cái mã lượng đâu. Gặp Tiểu Băng cùng lão ngũ dây dưa không rõ, mã lượng không chút nào hàm hồ, đi lên đối với lão ngũ lạc bộ chính là một quyền. Lão ngũ một tiếng kêu rên, bị này một quyền đánh cho cơ hồ hít thở không thông. Thân thể hắn không chịu không chế cuộn mình đứng lên, trên tay lực đạo cũng mất đi rồi.

Tiểu Băng đem lão ngũ đồ lên trong phòng, mã lượng cũng theo vào đến, một bên phản thủ quan thượng cửa phòng, một bên mắng a a nói: “Thao mẹ ngươi , lão tử tự mình tới cửa phục vụ, ngươi còn chọn tam nhật tứ dâm không ăn?!”

Lão ngũ lúc này lược suyễn qua một hơi, hắn trừng thu hút tinh thẳng lẳng lẳng nhìn chằm chằm mã lượng, cắn răng nói: “Ngươi mẹ nó có loại liền đem lão tử đánh chết, nếu không ngươi sẽ chờ ta giết chết ngươi!”

“Dựa vào, trà đình cứng rắn a? Kia lão tử hôm nay sẽ thanh toán ngươi !” Mã lượng lạnh lùng nở nụ cười một tiếng, lại một quyền đánh vào lão ngũ trên huyết thái dương, người sau lần này liên hừ cũng không hừ, thân thể trực tiếp buông mình nhuễn .

Tiểu Băng đem lão ngũ phóng té trên mặt đất, quay đầu hướng về phía mã lượng tấp tấp lùi:“Mã ca, ngươi sẽ không thực đem hân đánh chết thôi? Hoa ca khả phân phó qua, trăm ngàn đừng chính ra đại loạn tử.”

“Ta đều biết .” Mã lượng đem nắm tay tiến đến bên miệng thổi thổi, như là ngư tử tiêu sái thổi âu yếm sủng lục,“Này một quyền hôn mê mười phút, không tin ngươi lấy cái biểu khắp.”

Tiểu Băng đương nhiên sẽ không thật sự đi lấy biểu, hân xuất ra một căn dây thừng, đem lão ngũ tay chân thực sự buộc chặt đứng lên. Trối hoàn không qua một hồi, lão ngũ quả nhiên nỗ lực mở hai mắt, ần ần khôi phục thanh tỉnh.

Mã lượng sớm ở bên cạnh chờ không kiên nhẫn , hân trong tay nắm chặt lúc trước cái kia khoai tây trực tiếp hướng lão ngũ miệng lấp đầy:“Mẹ , thích ăn khoai tây là đi? Hôm nay ta cho ngươi một lần ăn cái đủ!”

Lão ngũ ý nghĩ mờ mịt , nhất thời cũng không biết chống cự. Chờ hân mình bạch là chuyện gì xảy ra thời điểm, kia khoai tây đã có hơn một nửa nhét vào trong miệng của hân, cảm giác lại ngạnh lại mát, hơn nữa rót nhất miệng bụn bột phấn.

Lão ngũ cắn răng, bắt đầu đem kia khoai tây ra bên ngoài phun, đồng thời dùng ô oa oa thanh âm biểu đạt chính mình phẫn nộ.

Mã lượng xung Tiểu Băng nỗ bừa môi, hô:“Ai, tiểu dạng theo ta phân cao thấp đâu, ta còn tắc bất động -- đi lại bang đá một cước.”

Tiểu Băng lúc trước bị lão ngũ đá một cước, tuy rằng không có gì trở ngại, nhưng cuối cùng ần ần làm đau. Hiện tại có cơ hội trả thù tự nhiên cậu còn không được, hân sáng lên hài để liền hướng về lão ngũ ngoài miệng kia khoả khoai tây đá tới, lão ngũ theo bản năng rút hạ cổ, kết quả này nhất hài để chính đá vào trên mũi, nhất thời nhân mạo kim tinh, nước mắt cũng không từ từ chủ để lại xuất ra.

“Đừng hân mẹ lộn xộn.” Mã lượng một tay nắm chặt lão ngũ cổ, một tay hãy còn đỡ kia khoai tây, cảnh cáo nói,“Này muốn đá vào ngươi trên mắt, ngươi ánh mắt đều bạo .”

Lão ngũ hừ hừ hai tiếng, tưởng giãy dụa lại phát hiện tay chân đều đã bị chặt chẽ trời trụ. Hắn đành phải bắt đắc đi xem Tiểu Băng lại lượng ra hài đề, lúc này đây nhưng là thực sự, tính chuẩn đá trung kia khoà khoai tây, lão ngũ chỉ cảm thấy khớp hàm chấn động, toàn bộ khoang miệng đều bị kia khoai tây chống đỡ, tắc cái tràn đầy.

Tiểu Băng lại bỏ mấy đá, thẳng đến hơn phân nửa cái khoai tây đều nhét vào lão ngũ miệng sau mới bỏ qua. Lão ngũ bị chống đỡ thành Thiên Lô miệng, ánh mắt trừng lão đại, nhưng một điểm thanh âm cũng phát không được .

“Thế nào? Mộng đẹp lâu khoai tây hương vị không sai đi?” Mã lượng xem lão ngũ cười xấu xa hai tiếng, lại quay đầu đối Tiểu Băng nói,“Đem máy ảnh lấy ra đi, chụp ảnh lưu niệm!”

Tiểu Băng tùy thân lưng một cái tay nải, hần giờ phút này đem tay nải mở ra, theo bên trong lấy ra cái máy ảnh, đồng thời như là giải thích cái gì dường như đối lão ngũ nói:“Rất nhiều có diện mạo nhân vật đến mộng đẹp lâu ăn cơm, đều sẽ cùng chúng ta quản lý hợp cái ảnh đầu. Người ngày hôm qua cũng thấy được đi, trên tường quả một trương nhất trương . Hôm nay tính người mặt mũi đại, chúng ta quản lý cũng phải cùng người chiếu một cái.”

“Nói với hần này đó vô nghĩa can gì?” Mã lượng không kiên nhẫn khoát tay,“Chạy nhanh đem quần áo cho hần mặc vào.”

“Hảo lạc.” Tiểu Băng đáp ứng rồi một câu, miệng lại vẫn là không nhàn rỗi,“Chụp ảnh đi người cũng không thể quang cảnh tay a, rất không văn minh . Người xem, chúng ta quản lý nghĩ đến nhiều chu đáo, liền trang phục đều cho người mang đến .”

Khi nói chuyện Tiểu Băng nhất sờ tay nải, lại lục ra hai kiện quần áo đầu mở ra. Mà lão ngũ vừa thấy này tư thế quả thực liên phế đều phải khí tặc , bởi vì kia quần áo đúng là nhất kiện đai đeo tiểu sam cùng một cái tiên diễm váy ngắn.

Tiểu Băng căn bản không nhìn lão ngũ cảm xúc, lung tung đem đai đeo tiểu sam cùng váy ngắn bộ ở tại đối phương trên người. Vì thế một cái xích bạc to lớn đại hán liền mặc vào xinh đẹp nữ nhân phục sức, kia phó trường hợp tự nhiên là buồn cười vô cùng.

“Mã ca, người xem này thân còn được không?” Tiểu Băng thành khẩn hỏi.

Mã lượng cao thấp đánh giá lão ngũ một phen, a miệng nói:“Quần áo nhưng là không sai, chính là nha dáng người kém một chút.”

“Ân.” Tiểu Băng gạt đầu tỏ vẻ tán thành, “tưởng cái biện pháp vền vện.” Ánh mắt của hắn ở trong phòng xoay vòng lưu chuyển một vòng, sau đó có chút chủ ý.

Tiểu Băng hướng trong phòng đi rồi hai bước, theo trên tủ đầu giường lấy qua một quyển giấy vệ sinh đến. Sau đó hắn một bên xả một bên xoa nắn, dùng kia cuốn giấy vệ sinh làm ra hai cái đại giấy đoàn.

Mã lượng đoán được Tiểu Băng muốn làm cái gì, hắc hắc hắc chính là cười xấu xa.

Tiểu Băng cũng đắc ý cười, đem kia hai cái giấy đoàn nhét vào lão ngô trước ngực tiểu sam lý, lão ngô đáng người lập tức gian trở nên “Mặt ngoài có trí” .

“Không sai a, tiểu tử ngươi hiện tại có chút ý tưởng.” Mã lượng tán thưởng khoa một câu, tiến đến lão ngô phía trước ngồi xổm xuống nói: “Chụp đi!” Tiểu Băng liền cầm lấy máy ảnh kha răng rắc sát loạn vỗ một mạch.

Lão ngô hoàn toàn có thể tưởng tượng ra giờ phút này chính mình là thế nào một bộ khuất nhục hình tượng. Hắn vừa thẹn vừa giận, bất đắc dĩ miệng bị khoai tây tắc , tay chân lại bị trói , liền ngay cả một điểm phản kháng cảm xúc đều không thể biểu đạt.

Nhìn xem Tiểu Băng chụp không sai biệt lắm , mã lượng liền lại khoát tay: “Được rồi, ngươi trước đi ra ngoài đi.”

Tiểu Băng lên tiếng, đem máy ảnh hướng trong tay nài nhất sùy, trái lại tự xuất môn đi rồi.

Lão ngô xem Tiểu Băng bóng lưng biến mất ở ngoài cửa, sau đó thống khổ nhắm hai mắt lại. Hắn hiện tại có loại khóc không ra nước mắt cảm giác, hắn biết chính mình đã đánh bại, hơn nữa bị bại như thế triệt để, liền một chút ít xoay người cơ hội đều không có.

Bởi vì đối phương trong tay đã cầm hắn nhất quý trọng gì đó.

-- hắn tôn nghiêm.

Lão ngũ có thể liều mạng, hấn thậm chí có thể không sợ chết, nhưng hấn duy độc không dám mất đi đúng là kia phân tôn nghiêm. Đây là hấn tại đây cái trên giang hồ duy nhất đáng giá tự hào gì đó, nếu mất đi rồi, hấn từ đây sẽ gặp danh tiếng không đáng một xu.

Mã lượng hoàn toàn minh bạch đối phương trong lòng suy nghĩ. Hấn vỗ vỗ lão ngũ đầu vai, thu hồi tươi cười, thay đổi bằng hữu bàn khuyên giải an ủi ngữ khí nói:“Lão ngũ a, chúng ta hoa ca biết ngươi là điều hấn tử, cho nên cũng không tưởng tận lực làm khó dễ ngươi. Vừa rồi chụp ảnh chụp, chúng ta tạm thời làm tư nhân đồ cất giữ, sẽ không quai đến mộng đẹp lâu trên tường đi.”

Lão ngũ mở to mắt, tránh qua một chút hi vọng quang mang.

Mã lượng ánh mắt cùng lão ngũ đứng rồi một chút, ngữ khí bỗng trở nên lạnh lạnh:“Bất quá tình thành đã dung không dưới ngươi, ngươi ngày mai phải rời đi.”

Lão ngũ tròn tròn mắt, hấn tuy rằng nói không nên lời nói, nhưng trong ánh mắt rõ ràng lộ ra không cam lòng thần sắc.

“Ngươi hiện tại đi, đổi cái địa phương còn có thể hỗn xuất ra.” Mã lượng không nhuyển không cứng rắn nói,“Nếu này ảnh chụp thật sự quai đi ra ngoài, hắc hắc, chính ngươi ngấm lại, ngươi chỉ sợ cũng chỉ có thể về lão gia làm ruộng thôi?”

Lão ngũ cổ họng cô một tiếng, nuốt tiếp theo khẩu nước miếng. Kia nước miếng lý hỗn tạp khoai tây da thượng bùn sa, vừa khô lại chất.

Mã lượng giống giống như đọc hiểu lão ngũ tâm tư, hấn thân thủ cấp đối phương trên cánh tay dây thừng giải cái nút dài rút, sau đó liền đứng dậy, dương dương tự đắc nghênh ngang mà đi.

Trễ hai mươi một điểm hứa, quảng hàn cung câu lạc bộ đêm.

Phồn hoa đô thị trung sống về đêm vừa mới kéo ra thông hướng cao trào mở màn. Ở tiếng động lớn tạp tiếng nhạc trung, cả trai lẫn gái nhóm tận tình cuồng hoan, hoặc chè chén, hoặc hoan khiêu, hưởng thụ nhẹ nhàng vui vẻ phóng

túng thời khắc.

Đối với rất nhiều có tiền lại có nhân nam nhân đến nói, quán đêm vĩnh viễn là sân diễm tốt nhất nơi. Mà này thượng vô bạn trai trẻ tuổi nữ hài đúng là trong mắt bọn họ mỹ vị ngon miệng món ngon.

Giờ phút này ở sân nhảy đại sảnh đông bắc giác thượng an vị như vậy một cái nữ hài. Nàng thân hình tiêm nhược, độc tự một người lẳng lẳng thủ một trương tiểu bàn. Sân nhảy thượng ngọn đèn lúc sáng lúc tối, mơ hồ có thể chiếu ra nữ hài dung nhan, cũng là đậm trang tố mặt, có khác một phen thanh lệ phong vị.

Rất nhanh liền có không ít nam nhân chú ý tới này nữ hài, bao gồm cách đó không xa ghé dài trung một đám tiểu tử. Theo trang phục trang diễm đến xem, này bang nhân như là một người chơi bời lêu lổng ăn chơi trác táng, bọn họ bên trong đại bộ phận nhân tìm khắp đến bạn gái, duy độc nhất cái thể mao tác đầu cao gầy cái vẫn cứ là cô cút một người. Vì thế mọi người liền cười cợt một phen, cổ động kia mao tác đầu đi bắt chuyện này độc tọa nữ hài.

Mao tác đầu cũng là ở đây Tử Lý hỗn quán , lập tức liền hì hì cười, đứng dậy theo ghé dài lý cầm lấy hai chai bia hướng cái kia nữ hài. Nữ hài đồ không để ý, nàng đang dùng hai tay nâng gò má, ánh mắt lưu lại ở sân nhảy trung cả trai lẫn gái chớp lên không nghĩ thân ảnh thượng, không biết nghĩ đến chút cái gì.

“Mỹ nữ, ta ngồi ở chỗ này có thể chứ?” Mao tác đầu đi đến trước bàn, dùng thân thể chặn nữ hài tầm mắt, hỏi.

Nữ hài dùng tối đen con ngươi nhìn đối phương liếc mắt một cái, không nói chuyện nhưng gật gật đầu. Mao tác đầu liền đỉnh đặc kéo trương ghé dựa ngồi ở nữ hài bên người, đồng thời dựng thẳng lên ngón cái xung chính mình đồng bạn nhóm làm ra một cái khoe ra thủ thế.

Nữ hài tựa hồ không nghĩ tới đối phương hội cùng chính mình làm được như vậy gần, nàng nhú nhú đầu mày, động dậy thân thể hướng một bên tránh tránh.

Mao tác đầu đem trong tay xách bia phóng tới trên bàn, sau đó đem trong đó một lọ đổ lên nữ hài trước mặt, nói:“Ta mời người .”

“Không cần.” Nữ hài vội vàng đem bia lại đẩy trở về,“Ta sẽ không uống rượu .”

Mao tác đầu có chút xấu hổ. Thoáng nhìn mắt đã thấy chính mình đồng bạn nhóm chính cười xấu xa khe khẽ nói nhỏ, hiển nhiên là ở chờ xem chính mình làm trò cười cho thiên hạ đâu. Vì thế hắn chạy nhanh vừa nặng chấn tinh thần nói:“Ta đây cho người muốn chén đồ uống đi.”

Nữ hài lại một lần cự tuyệt hắn:“Không cần -- cần trong lời nói ta sẽ chính mình kêu .”

Mao tác đầu cũng không bận tâm đối phương lời nói, hắn tự chủ trương vẫy tay kêu lên phục vụ sinh, điểm một ly nước chanh đưa đến nữ hài trước mặt. Nữ hài bất đắc dĩ bĩu môi, đem mặt chuyển hướng về phía bên kia, lấy chỉ ra cùng đối phương trong lúc đó phân rõ giới hạn.

Nam nhân hậm hực hờn dỗi gãi gãi chính mình mao tác đầu, có chút rút lui có trật tự ý tứ. Bất quá như vậy mặt xám mày tro trở về khẳng định sẽ ở đồng bạn trong lúc đó hạ xuống trò cười, hắn lại vô pháp cam tâm, nghiền ngẫm do dự một hồi sau, hắn quyết định sử xuất cuối cùng tất sát kỹ.

“Người nói cái giá đi, bao nhiêu tiền?” Hắn kéo ghế dựa tiến đến nữ hài bên người, ở đối phương bên tai nói.

Nữ hài quay đầu, mặc danh kỳ diệu xem đối phương hỏi lại:“Cái gì?”

Mao tác đầu tề ánh mắt, cợt nhả :“Đừng trang , không phải là có chuyện như vậy sao? Tối hôm nay người theo giúp ta, nói đi, bao nhiêu tiền?”

Nữ hài tròn tròn ánh mắt, tựa hồ tức giận đến độ không biết nên nói cái gì cho phải . Sau một lát nàng lạnh lùng ném ra một câu:“Nhàm chán!” Lập tức đứng dậy liền dục rời đi.

Cách đó không xa ghế dài lý phát ra một trận cười vang thanh, có người thổi bay khẩu tiểu, có người ở quái kêu ồn ào. Mao tác đầu sắc mặt tại đây làm ồn trung trầm xuống dưới, hắn thăm dò thân mình cảm ở nữ hài cổ tay, đem đối phương lại túm về tới trên ghế ngồi.

“Người làm gì?” Nữ hài một bên xích hỏi một bên giãy dụa , bất quá nàng thật sự quá mức gầy yếu, hoàn toàn vô pháp thoát khỏi đối phương dây dưa.

“Mẹ , đừng thấy cho chút mặt mũi mà lên mặt, cho ta ngồi xuống!” Mao tác đầu phụng phịu, trong giọng nói lộ ra

uy hiếp ý tứ hàm xúc.

Nữ hài trên mặt phần nộ chuyển biến thành kinh cụ thần sắc, nàng một bên tiếp tục giấy dựa, một bên bắt lực quay đầu chung quanh. Rất nhanh nàng nhìn đến một cái dáng người to lớn trung niên nam tử chính hướng về phía này phương hướng đi tới.

Mao tác đầu cũng chú ý tới cái kia nam tử, bất quá hấn đồ cũng không kích động, chính là đem nữ hài cổ tay hướng mặt bàn ép xuống áp.

Nam tử tựa hồ đúng là hướng về phía này bàn đến , hấn ở trước bàn dừng lại cước bộ, hỏi câu:“Các ngươi đang làm cái gì?”

“Ngươi quản được sao?” Mao tác đầu trừng mắt xem nam tử,“Hai chúng ta chỗ bằng hữu đâu.”

Nữ hài vội vàng làm sáng tỏ nói:“Không, chúng ta không phải bằng hữu, ta không biết nàng.”

Nam tử gật gật đầu, đối mao tác đầu nói:“Ngươi đem nàng buông ra.” Thanh âm không lớn, nhưng ngữ khí lại cứng rắn thật sự.

“Ta dựa vào, ngươi có ý tứ gì a? Tìm việc là đi?” Mao tác đầu buông ra nữ hài, đồng thời đứng lên cùng kia xen vào việc của người khác nam tử đối diện . Hấn đã biết đến rồi hôm nay rất khó trị định cái kia nữ hài, dứt khoát liền đối cái con đường đem oán khí phát tiết phát tiết, toàn làm tìm về chút mặt mũi.

Nam tử khinh miệt xem mao tác đầu:“Ngươi có biết ai vậy bãi, dám ở nơi này gây chuyện?”

“Mẹ , ai bãi cũng không tốt sử, ngươi cũng không tại đây phiền hỏi thăm một chút, ta gọi mao tác!” Mao tác đầu ngạnh cổ nói, nhưng trong lòng đã có chút chột dạ . Tuy rằng chính mình cùng đối phương thân cao không sai biệt lắm, nhưng hình thể lại nhu nhược rất nhiều, này muốn thực động khí thù đến chỉ sợ chiếm không đến cái gì tiện nghi. Vì thế hấn liền tận lực gia tăng âm lượng, đồng thời đem ánh mắt đầu hướng về phía chính mình đồng bạn nhóm.

Ghế dài nội nam nữ nhóm chú ý tới trận này ma sát, lại có ba bốn cái tiểu tử đứng dậy hướng bên này đi tới. Mao tác đầu dừng khí lập tức tăng lên, dùng ngón tay trung niên nam tử cái mũi quát:“Lập tức cút cho ta!”

Trung niên nam tử cũng không nói chuyện, chính là dùng ánh mắt ở chung quanh mọi người trên mặt quét một vòng. Vài tối được vài cái tiểu tử lý khi trước giả mặc kiện đồ thẩm sắc áo khoác, hắn cùng trung niên nam tử ánh mắt chống lại sau liền bỗng nhiên ngẩn ra, thì thào kêu một tiếng:“Long ca?”

Chung quanh mọi người cũng đều ngây ngẩn cả người, trong lúc nhất thời nhưng lại ngây ra như phỗng. Đối bọn họ này đó tên côn đồ mà nói, Long ca tên này thật sự quá mức vang dội, bọn họ căn bản không dám thiết tưởng chính mình có thể ở như vậy một loại cục diện hạ cùng đối phương gặp nhau.

Này trung niên nam tử đích xác chính là Long ca, mà quảng hàn cung câu lạc bộ đêm đúng là hắn ở Cao Đức Sâm giúp đỡ hạ tân khai bãi. Bởi vì gần nhất thế cục mẫn cảm, này hai ngày hắn đều là tự mình ở đây Từ Lí tọa trấn. Nữ hải bị quấy rầy địa phương vừa vặn là ở một cái theo dõi camera phía dưới, cho nên Long ca đối sự phát triển qua thấy rõ ràng sờ. Vốn đối như vậy việc nhỏ chỉ cần phái hai cái nội bảo đi qua có thể giải quyết , nhưng Long ca lại đối kia nữ hải cảm thấy hứng thú, vì thế hắn mới tự mình đi lại xem xét.

Đối với này mấy tên côn đồ, Long ca đương nhiên là sẽ không tha ở trong mắt , hiện tại thấy bọn họ đã nhận ra chính mình, Long ca liền hừ một tiếng, tà híp mắt giác nói:“Còn không đi?”

Vài cái tiểu tử vội vàng lui trở về. Mao tác đầu buồn đầu cũng tưởng đi theo khai lưu, lại bị Long ca thân thủ ngăn cản xuống dưới:“Người đợi lát nữa.”

“Long..... Long ca, ta trước kia chưa thấy qua ngài, ngài..... Ngài nhất định bao dung.” Mao tác đầu vẻ mặt đau khổ, nói chuyện thanh âm đều có chút run lên .

Long ca miệt nhiên cười:“Ta có thể cùng người loại này kiến thức sao? Người xứng sao?”

“Kia ngài..... Ngài đây là?” Mao tác đầu xem đối phương hãy còn hoành cánh tay, không rõ chân tướng.

Long ca hướng về phía tiểu bàn bữu bữu môi:“Này bia là người mang đến đi? Nước chanh cũng là người muốn đi?”

Mao tác gật đầu:“Là, đều là.”

“Ném nơi này làm chi a?” Long ca bỗng nhiên đem ánh mắt trừng, “Uống hoàn lại đi!”

Mao tắc đầu nào dám vi phạm? Vội vàng cầm lấy nước chanh liền hướng miệng đổ, kia nước chanh trần lạnh lẽo, một hơi uống xong đi cổ họng đều có chút chết lặng. Nhưng hắn cũng không dám suyễn chút -- một bên còn có hai bình ướp lạnh bia đâu.

Cho nước chanh so sánh với, mang khí bia uống đến trong bụng khả trường hơn. Mao tắc đầu miễn cưỡng quán đi vào một lọ liền cảm giác bụng chống đỡ khó chịu, thứ hai bình cầm ở trong tay thật sự là có chút vô lực vì kẻ.

“Chạy nhanh, cầm rượu không uống, còn chờ ta kính người như thế nào a?” Long ca lạnh lùng thúc giục một câu.

Mao tắc đầu khẽ cắn môi, đem chai bia đối ở trong miệng, ngưỡng cổ dùng sức đi xuống nuốt. Trung gian vài thứ ngao không được, uống đến trong bụng rượu lại phản cách xuất ra. Mặc dù như vậy hắn động tác cũng không dám có chút tạm dừng, liều mạng mệnh lại đem thứ hai bình rượu toàn bộ uống hoàn.

“Cút đi.” Long ca có thể này đem thân thể nghiêng đi một bước, trên mặt mang theo chế ngao bần cười nhạo.

“Cám ơn..... Cám ơn Long ca!” Mao tắc đầu đầu lưỡi mơ hồ không rõ, vừa nói chuyện một bên nỗ lực ngăn chặn cuộn cuộn đi lên rượu. Lúc hắn bước nhanh trốn trở lại chính mình ghé dài thời điểm, rốt cục kiềm chế không được, một khi hé miệng “Oa” phụt lên như tuyên.

Long ca không lại quan tâm đối phương, hắn quay đầu xem ngòi ở một bên nữ hài, hỏi: “Người không sao chứ?”

Nữ hài mỉm cười lắc đầu, sau đó cảm kích trở về thanh: “Cám ơn người.”

“Không cần khách khí. Loại địa phương này loạn thực, giống người như vậy xinh đẹp nữ hài phá lệ cẩn thận mới được.” Long ca một bên thân thiết dặn, một bên thực tự nhiên ở nữ hài đối diện ngồi xuống.

Nữ hài lại là cười, mang theo điểm ngượng ngùng biểu cảm. Mặc kệ thế nào, bị người khác khen “Xinh đẹp” Tổng có thể nhường một nữ nhân cảm thấy vui vẻ.

Long ca lại ở một bên hỏi:“Chính ngươi đến sao?”

“Không, ta cùng bằng hữu một khối.” Gặp Long ca lược có chút thất vọng, nữ hài liền lại bổ sung nói,“Là của ta tỷ muội mang ta đến .”

“Nga. Nàng thế nào đem ngươi một người ném ?” Long ca giống như thực thay đổi phương tôn thương bởi bất công dường như.

“Nàng cùng nam nhân khiêu vũ đi, nơi nào còn lo lắng ta?” Nữ hài tự giễu cười cười,“Nàng liền thích như vậy trường hợp, ta cũng không rất thói quen, chính là làm cái người tiếp khách.”

“Khó trách đâu, ngươi khí chất quả thật không giống như là tới nơi này đùa nhàn.”

Nữ hài cúi đầu nhìn nhìn chính mình mặc, có chút quẫn bách hỏi:“Là ta rất thô sao?”

Nữ hài trên thân mặc kiện màu trắng lồi biên nữ thức áo sômi, hạ thân xúng điều màu đen váy, nhất tề tóc mái, tóc dài tặc thẳng phi trên vai đầu. Thấy thế nào thế nào như là cái Văn Tĩnh nữ học sinh.

“Ngươi bộ dạng phi thường thanh thuần, này thân trang điểm phi thường xinh đẹp.” Long ca đầu tiên là khen hai câu, sau đó ngữ điệu vừa chuyển,“Chẳng qua tại đây cái trong hoàn cảnh sẽ không rất thích hợp . Bởi vì nơi này ánh sáng thực ám, ngươi phải hóa phi thường nùng trang, quần áo sáng rọi tiên lệ, như vậy tài năng hấp dẫn càng nhiều nam nhân ánh mắt.”

Nữ hài lại bình thường trở lại, nàng nhún vai bàng cười nói:“Hấp dẫn nhiều như vậy nam nhân làm gì? Ta cũng không hứng thú.”

“Ngươi thực đặc biệt.” Long ca nhìn chăm chăm nữ hài nhìn một hồi, lại hỏi,“Ngươi tên là gì.”

Nữ hài mân cái miệng nhỏ nhắn:“Ta gọi tiểu tĩnh. Ngươi đâu? Những người đó giống như gọi ngươi Long ca?”

Long ca gật gật đầu.

“Bọn họ thế nào như vậy sợ người?” Nữ hài oai đầu, mở to hai mắt giống như rất hiếu kỳ bộ dáng.

Long ca nở nụ cười. Thường xuyên hỗn suất diễn tới nhân có lẽ hội không biết chính mình, nhưng là chưa nói nghe qua “Long ca” Danh hào nhân khả quả thật không nhiều lắm. Hắn dĩ phát tin tưởng đối diện này xinh đẹp nữ hài là cái không rành thế sự “Con non”, mà loại này nữ hài ở hắn trong mắt không thể nghi ngờ là một khối cực kì tươi mới thịt béo đầu.

“Về sau người sẽ biết .” Long ca cấp ra một cái hàm hồ trả lời thuyết phục. Hắn cũng không muốn cho chính mình thân phận đem đối phương dọa chạy, đồng thời hắn cũng biết: Sẽ đối phó như vậy tiểu cô nương, bảo trì cũng đủ thần bí cảm là phi thường hữu hiệu thủ đoạn.

Quả nhiên, nữ hài đang dùng một loại thăm dò dục ánh mắt xem Long ca, giống như đã bị này nam nhân thật sâu hấp dẫn ở.

“Ta mời người uống một chén đi.” Long ca tận dụng mọi thứ đề nghị nói.

“Không được a, ta sẽ không uống rượu.” Nữ hài lắc lắc đầu nói. Bất quá nàng lần này thái độ muốn so với lúc trước cự tuyệt mao tác đầu khi nhu hòa hơn.

“Ta nhường điệu rượu sư cho người điệu điểm rượu cốc tai, thực nhu hòa , thực ngọt, tựa như đồ uống giống nhau. Người nếm thử xem, thích trong lời nói liền uống hai khẩu, không thích cho dù .” Long ca cũng hoàn toàn không có miễn cưỡng ý tứ, mà hắn loại thái độ này ngược lại nhường nữ hài đánh mất bản khoả, người sau lược do dự một hồi, gật đầu nói:“Được rồi.”

Vì thế Long ca vẫy tay, rất nhanh liền có phục vụ sinh đi tới tất cung tất kính chờ phân phó. Long ca ở phục vụ sinh bên tai nói nhỏ vài câu, người sau liền tiến đến rượu dưới đài ra. Một lát sau làm phục vụ sinh lại trở về thời điểm dùng một cái khay bưng tới tràn đầy một mâm chén rượu, từng cái trong chén rượu đều đựng vừa điệu tốt rượu cốc tai, hồng hồng lục lục, trông rất đẹp mắt.

“Thế nào kêu nhiều như vậy a?” Nữ hài kinh ngạc hỏi.

“Ta không biết người yêu uống thể nào loại khẩu vị , cho nên ta phân phó điệu rượu sư đem lấy thủ tác phẩm đều bung lên , người có thể chậm rãi nhấm nháp.”

“Ta từu lượng nhỏ như vậy, khẳng định uống không dưới .” Nữ hài có chút buồn rầu,“Đến lúc đó chẳng phải đều lãng phí .”

“Lãng phí liền lãng phí đi, có thể uống bao nhiêu uống hơn tuổi.” Long ca bày ra không gọi là thái độ. Hấn tin tưởng tự bản thân sao vừa nói sau, nữ hài ngược lại hội tận lực uống nhiều, bởi vì nàng nhất định ngưng ngừng cô phụ chính mình “Một mảnh hảo tâm”.

“Vậy người cũng uống điếm đi -- ta thật sự uống không bao nhiêu.” Nữ hài đề nghị nói.

“Ta một cái đại lão gia nhóm, uống này đó làm gì?” Long ca dừng cảm vung tay lên, hoà thuốc vào nước vụ sinh reo lên,“Cho ta khai bình dương rượu, muốn độ cao .”

Rất nhanh phục vụ sinh lại đưa lên một lọ độ cao dương rượu, Long ca cấp chính mình châm thượng một ly, nâng chén khuyên nhủ:“Hai người quen biết còn có hữu duyên. Đến đây đi, vì chúng ta quen biết trước cạn một ly!”

Nữ hài liền theo một đồng rượu cốc tai trung chọn nhan sắc tối diễm lệ kia chén đón đi lại, chạm cốc sau nàng chính là nhẹ nhàng mà chúc một ngum nhỏ, mà gương mắt đã thấy Long ca đã đem một ly dương rượu uống một hơi cạn sạch, sau đó đổ qua cái cốc nói:“Ta này liệt rượu đều can nga.”

Nữ hài có chút ngưng ngừng , đành phải cũng đem chính mình kia chén rượu tiếp tục uống hoàn. Cũng may kia rượu quả nhiên là ngọt ngào hương vị, nhập khẩu nhẹ nhàng khoan khoái thật sự.

Long ca cười hỏi:“Cảm giác thế nào?”

Nữ hài tắc ăn ngay nói thật:“Hương vị rất tốt .”

“Ta chỉ biết người sẽ thích , này rượu số ghi thấp, so với bia còn đậm đầu, cho nên người cứ yên tâm uống đi.” Long ca vừa nói, một bên bang nữ hài lấy ra thứ hai chén rượu,“Đến, nếm thử này -- phương diện này xứng tiên trá cảnh có quả, có thể mĩ dung đầu.”

“Được rồi.” Nữ hài tiếp nhận chén rượu, nghĩ nghĩ nói, “Này chén ta kính người, cảm ơn người giúp ta đem cái kia tên đuổi đi.”

Long ca thông khoái mà cấp chính mình châm rượu, một hơi uống hoàn. Mà nữ hài cũng đi theo uống xong rồi thứ hai chén rượu cốc tai, nang trắng nõn trên má bắt đầu nổi lên một tia đỏ ửng.

Long ca quan sát đến nữ hài biến hóa, trong lòng âm thầm đắc ý. Phải biết rằng này mấy chén rượu cốc tai tuy rằng nhập khẩu ngọt, nhưng số ghi khả cũng không giống hần nói như vậy thấp. Như vậy một ly chén uống xong đi, thế nào cũng phải đem kia nữ hài uống hôn mê không thể.

Quả nhiên, hai chén rượu hạ đồ sau, nữ hài ánh mắt bắt đầu có chút lơ mơ, lời nói cũng nhiều lên. Mà Long ca tắc tận tình triển lãm chính mình đắm mình nhiều năm tán gái công lực, một bên khơi mào các loại nữ hài cảm thấy hứng thú trọng tâm đề tài, một bên liên tiếp nâng chén mời rượu. Vì thế hai người người tới ta đi, uống lên cái bất diệc nhạc hồ.

Bất tri bất giác trung, nữ hài nhưng lại đem bụng tới rượu cốc tai tất cả đều uống xong rồi, mà Long ca bên này cũng có hơn phân nửa bình dương rượu vào trong bụng, hai người đều đã là men say mông lung. Long ca còn tưởng lại cho nữ hài muốn vài chén rượu khi, nữ hài lại bỗng nhiên nhớ tới cái gì dường như, nang sốt ruột việc hoảng nhìn nhìn biểu, sau đó vẻ mặt đau khổ nói: “Ai nha, hỏng rồi, ký túc xá mau khóa cửa đâu.”

“Ký túc xá?”

“Đúng vậy, ta trụ trường học ký túc xá, mười một giờ đêm khóa lâu môn, hiện tại đều mười điểm năm mươi.” Nữ hài bắt đầu thu thập chính mình tùy thân vật phẩm, “Ta được chạy nhanh đi trở về.”

Quả nhiên là cái sinh viên a. Long ca một bên mừng thầm, một bên đề lại nữ hài thủ nói: “Người gấp cái gì? Còn có mười phút, lại sốt ruột cũng đuổi không quay về a.”

“Kia làm sao bây giờ đâu? Ta sẽ không chỗ ở” Nữ hài mở to hai mắt, một bộ đáng thương hề hề bộ dáng.

Long ca liền thuận thế nói: “Nhà ta đại, hữu hảo vài cái phòng trống đâu, người hôm nay phải đi ta nơi đó ở một đêm thượng đi, ngày mai ta lái xe đưa người hồi trường học.”

Nữ hài tuy có chút say huân huân , nhưng còn vẫn duy trì bản năng cảnh giác tâm lý, nàng bắt tay trờ về, do dự :“Này..... Không quá phương tiện đi.”

“Ta chính là một người, có cái gì không có phương tiện ?” Long ca nhất sốt ruột, đầu lưỡi cũng có chút lớn,“Người..... Người là không tin được ta sao?”

“Kia thật không có.....” Nữ hài mặt đỏ lên.

“Vây đi thôi.” Long ca thám qua thân mình, lại một lần bắt được nữ hài thủ. Lần này nữ hài do dự một chút, không có lại giãy dụa, nàng ngưng ngưng gật gật đầu.

Long ca mừng rỡ, vội vàng đem cái bàn dọn dẹp một chút, nâng nữ hài hướng câu lạc bộ đêm ngoài cửa đi đến. Nữ hài bắt đầu đi lại đồ hoàn thành sở, ra đại môn gió lạnh nhất kích, cước bộ liền có chút lảo đảo , chắc là rượu kinh dừng đi lên.

Long ca tự nhiên là hi vọng đối phương càng túy càng tốt, hấn vội vã đem nữ hài phù đến chính mình xe đẩy lý, an trí ở phó điều khiển trên chỗ ngồi. Sau đó chính mình cũng tiến vào xe, đánh lửa phát động mà đi.

Nữ hài gò má đỏ ửng, đầu tà lệch qua trên vai, giống như muốn nặng nề ngủ. Long ca nghe theo trên người nàng phát ra từng trận mùi thơm, sớm là tâm viên ý mã. Hấn ngoan thả chân ga, hận không thể một bước liền bay trở về đến chính mình sống một mình nhà trọ trung.

Long ca chỗ ở ở tỉnh thành đông giao. Xuyên qua mấy cái đèn đuốc sáng trưng nội thành tuyến đường chính sau, xe đẩy chạy vào một cái tương đối u ám hẻm lách đoạn đường. Đây giai đoạn ở một tòa chưa hoàn công lầu bàn bàng, vừa mới sửa hảo, còn chưa có tới kịp trang bị đèn đường. Bất quá đường đỉnh khoan , cơ động xe cùng phi cơ động làn xe còn cách một cái toàn phong bế xanh hoá mang, cho nên khai đứng lên cũng là thư sướng.

Tại đây con đường thượng mở không một hồi, nữ hài bỗng nhiên thanh tỉnh đi lại, nàng trợn mắt hướng bốn phía nhìn nhìn, kêu một tiếng:“Dừng xe! Mau dừng xe!”

Long ca bị liền phát hoảng, vội vàng đem xe đứng ở ven đường, hỏi:“Như thế nào?”

Nữ hài mở to mắt nhìn lung mắt say lơ đãng, thần sắc mê mang:“Ta..... Ta đây là ở nơi nào?”

Xem ra là uống nhỏ nhất Long ca âm thầm đoán, đồng thời không thể không giải thích nói:“Các người ký túc xá lâu đã đóng cửa , ta mang người đi nhà ta ở một đêm thượng.”

Nữ hài xoay mặt xem Long ca, bỗng nhiên theo phó giá ngồi trên thám qua thân, dùng lửa nóng đôi môi hôn ở đối phương miệng rộng. Lần này liên Long ca đều có chút thúc không kịp phòng, bất quá mỹ nữ môi thắm rất nhanh khiến cho hắn như say như dại, vì thế hắn liền thuận thế đem nữ hài ôm vào trong lòng, tận tình hưởng thụ đứng lên.

Nữ hài lấy tay nâng Long ca đầu, vuốt ve vài cái, sau đó lại về phía sau sờ soạng, đem sau đầu ghé ngồi đầu chằm lên lút lấy xuống dưới. Hoàn thành này công tác sau, nàng bỗng nhiên tránh thoát Long ca ôm ấp, lấy tay nhu nhu ngực thở gấp nói:“Không được, ta uống hơn..... Ta tưởng phun.”

Long ca cũng sợ ô uế yêu xe, vội vàng theo xe tòa bồng rút ra mấy trương mặt giấy đưa cho đối phương:“Vội đi ra ngoài phun một chút đi, ta ở trong xe chờ người.”

Nữ hài cầm mặt giấy đi xuống xe, bên cạnh vừa vặn chính là xanh hoá cách ly mang, nàng đứng ở cách ly mang theo oa oa ói ra mấy khẩu, bỗng nhiên lại nghĩ tới cái gì dường như xoay tay lại gõ xạo cửa kính xe, dùng làm nũng nịu ngữ khí nói:“Ai, người đem đèn xe đóng, hiện tại không được xem ta.”

Long ca trong lòng âm thầm buồn cười: Đến cùng là sinh viên, da mặt mỏng, đều nhường này còn bận tâm mặt mũi đâu. Được rồi, không xem sẽ không xem, dù sao tối hôm nay ta thế nào đều chờ đem người xem cái thấu.

Nghĩ như vậy , Long ca liền nhìn diệt đèn xe, sau đó nhàn nhã đem thân thể đem trên chỗ ngồi trước tới sát. Lập tức hắn phát hiện đầu trống trơn , đem lại không biết đi nơi nào?

Đang buồn bực gian, chợt nghe “Phanh” một tiếng nổ, xe thể mạnh hướng về phía trước một chút. Long ca không hề phòng bị, đầu theo vĩ đại quán tính nặng nề mà vung hướng về phía phía sau. Hắn chỉ cảm thấy cổ chỗ truyền đến một trận mãnh liệt đón sai cảm, sau đó liền trước mặt bỗng tối sầm, cái gì đều không biết

Không biết qua bao lâu, Long ca theo hôn mê trạng thái trung từ từ tỉnh dậy. Tuy rằng mở mắt, nhưng hắn trí nhớ

vẫn có chút mơ hồ, không rõ phát sinh chuyện gì, cũng không biết chính mình đang ở nơi nào, chỉ cảm thấy chính ngưỡng mặt nằm ở một trạng mềm mại trên giường, mà thị lực có thể đạt được phía trên còn lại là một mảnh trắng noãn tường đình.

“A long, a long, người tỉnh.....” Bên tai truyền đến nữ nhân bị thương tiếng kêu, Long ca có thể nhận ra đó là chính mình lão bà. Hắn tưởng quay đầu hướng lão bà chỗ phương hướng xem liếc mắt một cái, nhưng toàn bộ cổ lại cảm giác cứng rắn , chút không thể động đậy.

“Người không cần lộn xộn -- hiện tại mang theo hộ gáy cái giá đầu, tưởng động cũng động không được.” Cùng với xa lạ thanh âm, một cái xa lạ nam tử khuôn mặt xuất hiện tại Long ca tầm mắt phía trên. Theo kia nam tử màu trắng ăn mặc có thể thấy được hần hần là cái đại phu, mà người nọ kế tiếp động tác cũng xác minh Long ca phán đoán: Hắn phiên phiên Long ca mí mắt, cấp vừa mới thức tỉnh bệnh nhân làm một ít lệ thường kiểm tra.

“Ta như thế nào?” Long ca theo bản năng hỏi câu, đồng thời ở trong đầu nỗ lực tìm tòi tương quan nhớ lại.

“Người xảy ra tai nạn xe cộ --” Kia đại phu trả lời nói,“Người điều khiển chiếc xe bị một khác chiếc xe tông vào đuôi xe, bởi vì không có đầu chằm bảo hộ, làm cho người xương cổ gãy xương.”

Long ca mơ hồ nhớ tới chút cái gì, mà nữ nhân ở một bên khóc thanh âm nhường hắn có loại không rõ dự cảm, hắn không yên bất an truy vấn nói:“Này sẽ rất nghiêm trọng sao?”

Đại phu không có trực tiếp trả lời đối phương vấn đề, mà là hỏi lại một câu:“Người tay phải hiện tại có cảm giác sao?”

Tay phải? Long ca quả thật không cảm giác chính mình tay phải ở nơi nào, hắn chỉ có thể chi tiết đáp:“Không có.”

Một bên nữ nhân khóc càng thêm bi thiết, bởi vì nàng tỉnh tường nhìn đến trượng phu tay phải đang bị đại phu dùng sức niết động . Ở phát hiện bệnh nhân không hề cảm giác sau, đại phu liền bắt đầu dĩ than nhẹ một tiếng, nói:“Địa vị cao liệt nửa người, cụ thể tới trình độ nào còn muốn làm tiến thêm một bước kiểm tra.”

Long ca đầu óc “Ồng” một chút, ở chỗ cái nháy mắt trở nên hoàn toàn trống rỗng. Mà lập tức có nhiều lắm suy nghĩ lại chen chúc tới, đưa hắn ngực tắc đờ gần như hít thở không thông.

“A long.....” Nữ nhân ở một bên khóc xóa khí, nàng vài lần muốn bỏ nhào vào trượng phu trên người, nhưng đều bị bên cạnh quản lý y tá phù mở.

Long ca biết chính mình từ đây đem gặp phải thể nào tình cảnh, hắn tuyệt vọng nhắm mắt lại, hai khóa đục ngầu nước mắt chậm rãi ngã nhào xuống dưới.

Phòng bệnh nội trong lúc nhất thời không người nói chuyện, thẳng đến nữ nhân khóc thảm ở y tá khuyên giải an ủi hạ chậm rãi ngừng lại, Long ca mới lại nghe thấy kia đại phu ở đối chính mình nói nói.

“Người hiện tại trạng thái thế nào?”

Long ca chuyển động ánh mắt, ở chính mình bên tay phải miễn cưỡng phác họa đến đại phu thân ảnh, sau đó hắn mờ mịt “Àn?” một tiếng.

Trạng thái? Chính mình đã đến này phó tình thế, còn có thể có cái gì trạng thái? Cho nên hắn không biết nên như thế nào trả lời đối phương vấn đề.

Cũng may đại phu ngay sau đó tỏ rõ nói:“Giao cảnh đội đồng chí đã ở trong bệnh viện đợi thật lâu , bọn họ tưởng hướng người xác minh một chút sự cố phát sinh khi tình huống, người cảm thấy người hiện tại trạng thái có thể nhận bọn họ điều tra sao?”

“Có thể.” Long ca không chút suy nghĩ liền cấp ra khẳng định trả lời thuyết phục. Bởi vì hắn trong lòng cũng có nhiều lắm nghi vấn cần được đến giải đáp.

Đại phu đi ra ngoài cửa, một lát sau một người tuổi còn trẻ giao cảnh bị hắn dẫn tới phòng bệnh nội. Kia giao cảnh cầm trong tay một cặp hồ sơ, vào nhà sau liền tự hành tha trương băng ghế ngồi ở Long ca trước giường.

“Người kêu hàn đức long?” Cảnh sát dùng như vậy một câu lệ thường câu hỏi vạch trần điều tra mở màn, đồng thời hắn mở ra cặp hồ sơ, xuất ra giấy bút làm tốt ghi lại chuẩn bị.

Long ca đáp thanh:“Đổi.” Đồng thời hắn lại chuyển động để mắt cầu -- đây là trước mắt hắn toàn bộ thân thể thượng duy nhất khả chịu tự thân nắm trong tay vận động khí quan.

Giao cảnh thoát nhìn mặt không biểu cảm, hẳn đã nhìn quen các loại tai nạn xe cộ, bao gồm rất nhiều vô cùng thâm lâm nạn giả, Long ca hiện trạng vô pháp kích khởi hẳn càng nhiều đồng tình.

“Tai nạn xe cộ phát sinh tiền sự tình người còn nhớ rõ sao?” Giao cảnh cùng Long ca ánh mắt tà tà đứng rồi một chút.

Long ca tưởng gật đầu nhưng cổ bị hộ gáy cái giá chặt chẽ lặc , hẳn phải dùng ngôn ngữ trả lời nói:“Nhớ được.”

“Kia mời người miêu tả một chút đi -- về tai nạn xe cộ cụ thể phát sinh quá trình.”

Long ca liền sửa sang lại chính mình suy nghĩ:“Ta nhớ được ta là muốn đưa một cái bằng hữu về nhà. Lái xe đến nửa đường thời điểm, ta cái kia bằng hữu tưởng xuống xe nôn mửa, ta liền đem xe đứng ở ven đường chờ nàng, sau đó ta xe liền bị va chạm.”

Bởi vì đối mặt là cảnh sát, hơn nữa chính mình lão bà đã ở bên cạnh, cho nên đối với rất nhiều chi tiết Long ca cảm giác không có phương tiện thuyết minh, liền hàm hồ mang qua .

Chính là cảnh sát cũng không giống nữ nhân tốt như vậy hồ lộng. Long ca vừa mới nói xong, kia giao cảnh đã nói thẳng hỏi:“Các người trước đây uống rượu sao?”

Long ca do dự một chút, tránh nặng tìm nhẹ đáp:“Ta cái kia bằng hữu uống hơn.”

Khả giao cảnh mục tiêu thực minh xác:“Người đâu? Người uống bao nhiêu?”

Long ca biết hoàn toàn chống chế cũng không sự thật, liền đánh cái chiết khấu nói:“Ta không uống bao nhiêu, đại khái hai lượng dương quán bar.”

Giao cảnh đem bút ngừng lại:“Người xác định sao?”

“..... Không sai biệt lắm đi.”

“Người mới hảo hảo ngẫm lại.”

“Chính là hai lượng tử hữu..... Nhiều nhất tam hai.”

Giao cảnh lắc đầu, hẳn không thời gian cùng đối phương dây dưa không rõ, trực tiếp theo trong cặp hồ sơ xuất ra một tờ xét nghiệm giơ lên trên giường bệnh phương:“Chúng ta đã đối với người làm huyết kiểm, kết quả cho thấy sự phát khi người trong máu còn hàm lượng là mỗi một trăm hào thăng một trăm ba mươi hai hào khắc, đã xa xa vượt qua say rượu lái xe tiêu chuẩn. Người ngẫm lại, đến cùng uống lên bao nhiêu.”

Long ca trầm mặc một hồi, rốt cục chịu thua nói:“Kia khả năng có bán cân nhiều đi.”

Giao cảnh ở hồi ghi chép thượng nhớ kỹ kết quả này, sau đó hẳn lại đưa ra một cái khác nhường Long ca khó chịu vấn đề:“Cùng người đồng xe cái kia nữ nhân, cùng người là cái gì quan hệ?”

“Không có gì quan hệ, chính là bằng hữu bình thường.”

“Người có biết nàng tên gọi là gì sao?”

Long ca suy nghĩ một hồi, rốt cục nhớ lại đến :“Nàng nói nàng kêu tiểu tĩnh.”

“Tên đầy đủ người không biết?”

“Không biết.”

“Nga.” Giao cảnh khoe miệng khơi mào một tia châm chọc cười yếu ớt,“Các người là ở câu lạc bộ đêm nhận thức đi.”

“..... Đúng vậy.”

Ở Long ca bắt đắ dĩ trả lời trung, nữ nhâ vốn dĩ ã ngừng lại khóc lại ở một loại “Đau này không tranh” tâm tính trung một lần nữa tấu vang .

Mà cảnh sát câu hỏi còn tại tiếp tục:“Các người ở trên ô tô thân thiết sao?”

Long ca rốt cục không thể chịu đựng được , hắ rất muốn cấp đối phương một cái hung ác nhìn chăm chăm, đáng tiếc toàn thân cứng ngắc trạng thái lại nhường hắ liếc mắt tinh ngoài tầm tay với. Vì thế hắ chỉ có thể cứng rắn ném một câu:“Ta cự tuyệt trả lời vấn đề này!”

Cảnh sát đồ không vội không nã, chính là dựa theo chính mình ý nghĩ đi xuống tiến hành :“Căn cứ chúng ta hiện trường khám tra, hai xe chạm vào nhau trình độ không nghiêm trọng lắm, người sở dĩ hội xương cổ gãy xương, nguyên nhân chủ yếu là thừa nhận phía sau va chạm khi đầu mất đi rồi chống đỡ bảo hộ. Người trên ghế ngồi lúc đó không có đầu chằm -- người có biết đầu chằm đi nơi nào sao?”

Long ca mờ mịt trả lời:“Không biết.” Hắ nhớ tới chính mình ở tai nạn xe cộ phát sinh tiền cũng phát hiện vấn đề này, kia đầu chằm đến cùng đi nơi nào?

Gặp đối phương nói không nên lời, giao cảnh liền giúp hắ trả lời :“Cùng người đồng xe cái kia nữ nhâ nói, các người sự phát tiên ở trước xe tòa thượng thân thiết, nàng cảm thấy đầu chằm vướng bận, cho nên liền lấy xuống dưới -- này cách nói là thật sao?”

“..... Có thể là đi, này ta thật sự không nhớ rõ .” Long ca can nuốt một ngụm nước miếng, trong lòng cảm thấy vô cùng tích. Hiện tại hội tưởng tai nạn xe cộ tiên phát sinh hết thấy, cái kia tên là “Tiểu tĩnh” nữ nhâ thật sự là cái không hơn không kém “Sao chỏi”!

“Tốt lắm.” Giao cảnh ghi lại xong lại ngẩng đầu lên,“-- cuối cùng một vấn đề, tai nạn xe cộ phát sinh thời điểm, người xe có hay không bật đèn?”

“Không có.” Long ca tức giận đáp. Hắ cũng không tưởng giải thích đóng cửa đèn xe nguyên nhân, bởi vì mấy chuyện này phía trước phía sau xuyên đứng lên, liên chính hắ đều cảm thấy là cái cực kì dọa người trò cười.

“Vây được rồi.” Giao cảnh lộ ra thoải mái biểu cảm, hắn đem hồi ghi chép khép lại, lại theo trong cặp hồ sơ xuất ra vài tờ đồng dấu tốt tư liệu nói, “Người vừa rồi giảng thuật cùng chúng ta trước đây hiểu biết đến tình huống cơ bản ăn khớp. Bao gồm mặt khác hai cái đương sự cùng với ven đường vài cái người chứng kiến. Cho nên đối với cho này khỏi sự cố trách nhiệm nhận định hẳn là thực rõ ràng, ta hiện tại liền hướng người tuyên đọc một chút giao cảnh ngành nhận định kết quả.”

Long ca dựng lên lỗ tai, một bên khóc nữ nhân cũng tĩnh xuống dưới. Tuy rằng biết tiền cảnh không quá tuyệt vời, nhưng bọn hắn trong lòng vẫn là bản năng tồn tại nào đó kỳ vọng.

Chỉ tiếc này kỳ vọng rất nhanh đã bị cảnh sát lời nói đánh trúng dập nát.

“Đường giao thông sự cố trách nhiệm nhận định thư, đệ 0312 hào

2003 năm ngày hai mươi tám tháng ba 23 khi 28 phân, hàn đức long rượu sau điều khiển Buick tiểu xe đồ, ở đông giao đông trang lộ cơ động chủ xe tuyến đường chính đỗ xe trái quy định, thích có nhiều Đông Hoa điều khiển thiết nặc cơ xe Jeep lấy ước sáu mươi km khi tốc độ kinh đường này. Bởi vì nên đoạn đường ngọn đèn hôn ám, tầm mắt khiêm giai, nhiều Đông Hoa chưa kịp khi phát hiện trước phương lưu lại tiểu xe đồ, chờ hắn cuối cùng phát hiện sau mặc dù thái khẩn cấp phanh lại, nhưng lúc này khoảng cách đã phi thường tiếp cận, dừng xe không kịp, xe Jeep tiền bộ đánh vào tiểu xe đồ phần sau, tạo thành tiểu xe đồ nội điều khiển viên hàn đức long xương cổ gãy xương, hai xe cũng có hư hao giao thông sự cố

Phát sinh giao thông sự cố nguyên nhân là: Hàn đức long rượu sau lái xe, chúc trái với [đường giao thông quản lý điều lệ] thứ hai mươi sáu điều ‘Cơ động xa giá chạy viên, phải tuân thủ dưới đây quy định: [lục] uống rượu sau không cho điều khiển chiếc xe’ quy định; Hàn đức long ở đông trang lộ cơ động chủ xe tuyến đường chính lâm thời dừng xe, chúc trái với [đường giao thông quản lý điều lệ] thứ sáu mươi hai điều ‘Chiếc xe ở bãi đỗ xe bên ngoài khác địa điểm lâm thời dừng xe, phải tuân thủ dưới đây quy định: [tam] ở thiết có người hành đạo vòng bảo hộ [hàng rào cây xanh] đoạn đường, nhân đi hoành nói, thi công đoạn [thi công chiếc xe ngoại trừ], chướng ngại vật đối diện, không cho dừng xe’ quy định; Hàn đức long lâm thời dừng xe trong quá trình đóng cửa đèn xe, chúc trái với [đường giao thông quản lý điều lệ] thứ sáu mươi hai điều ‘Chiếc xe ở bãi đỗ xe bên ngoài khác địa điểm lâm thời dừng xe, phải tuân thủ dưới đây quy định: [thất] cơ động xe ở ban đêm hoặc ngộ phong, vũ, tuyết, sương thiên thời, tu khai chỉ ra khoan đăng, đèn sau.

Căn cứ [đường giao thông sự cố xử lý biện pháp] đệ thập cửu điều quy định, hàn đức long phụ sự cố toàn bộ trách nhiệm, nhiều Đông Hoa không chịu trách nhiệm.

Gánh vác nhân: Tổng hải, quách hạo điền 2003 năm ngày hai mươi chín tháng ba”

Đọc chậm hoàn này phân nhận định thư sau, kia giao cảnh tạm dừng một hồi, lại hỏi:“Hàn đức long, ngươi đối nhận định kết quả có cái gì dị nghị sao?”

Long ca ai thán một tiếng, tuy rằng hấn giờ phút này bi buồn chỉ cực, nhưng liền này khởi sự cố mà nói quả thật là tìm không đến đối phương gì cố, hấn đành phải cười khổ trả lời:“Không có.” Đồng thời trong lòng âm thầm tính toán: Bạch đạo là đi không thông , nhưng không hữu hiệu cái gì thủ đoạn, cũng nhất định phải theo đối phương trên người trả ra chút tiền đến!

Nữ nhân lúc này tỉnh tỉnh mê mê nâng lên hai mắt đắm lệ hỏi kia cảnh sát:“Toàn bộ trách nhiệm là cái gì ý tứ? Người kia đem ta lao công vỡ thành như vậy, chẳng lẽ hấn một điểm tiền đều vô dụng bởi sao?”

“Theo pháp luật góc độ mà nói là như vậy.” Giao cảnh quay đầu xem cái kia nữ nhân, trong ánh mắt rớt cục lộ ra đồng tình thần sắc đến. Vì chương giả có thể nói là tự làm tự chịu, hấn người nhà mới là vô tội nhất thụ hại giả.

Nữ nhân cúi đầu, bất đắc dĩ mà lại tuyệt vọng.

“Kỳ thật không chỉ có hấn không cần bồi tiền, các ngươi còn phải ra tiền cho hấn sửa xe.” Cảnh sát lại tiếp tục nói,“Bất quá đối phương đã chủ động buông tha cho bắt đền quyền lực. Hấn thậm chí hi vọng có thể vòng qua pháp luật mặt, cho ngươi tiến hành một ít kinh tế bồi thường.”

Long ca chớp chớp mắt, có vẻ có chút hoang mang. Thiên hạ nào có tốt như vậy nhân?

Cảnh sát ý đồ giúp hấn cởi bỏ hoang mang:“Người nọ nói hấn nhận thức ngươi.”

Long ca lại dữ phát buồn bực . Nhiều Đông Hoa? Hấn đối tên này thật sự là không có gì ấn tượng, hấn nghiền ngẫm người nọ có phải hay không đã ở trên đường hỗn qua, bao nhiêu biết chính mình bối cảnh, cho nên mới hội tích cực tiêu tiền miễn tai?

Kia cảnh sát còn nói:“Đối phương hiện tại đã ở trong bệnh viện đâu. Hấn rất muốn cùng ngươi nói chuyện, biểu đạt biểu đạt xin lỗi. Ta gặp các ngươi lưỡng có thể trước nói chuyện, có thể đàm long liền tốt nhất . Pháp luật về pháp luật, nhân tình về nhân tình, này hai người có đôi khi cũng không mâu thuẫn -- ngươi xem đâu?”

Liên cảnh sát đều là như vậy thái độ, Long ca còn có cái gì lý do cự tuyệt? Hấn lập tức nói một tiếng:“Đi.”

Vì thế cảnh sát liền đứng dậy đến bên ngoài gọi người. Một lát sau nghe được tiếng bước chân vang, hấn là một người nam nhân đi theo kia cảnh sát đi vào phòng bệnh.

Long ca vô pháp nhìn đến người tới tướng mạo, hấn chỉ có thể mơ hồ cảm giác được người nọ tựa hồ vòng quanh chính mình giương vòng vo nửa vòng, sau đó lại nghe người nọ cực kì cảm khái than một tiếng:“Long ca a, người nói chúng ta huynh đệ trong lúc đó làm sao có thể làm ra loại sự tình này đâu?”

Những lời này giống như là lợi hại tiêm châm đâm thẳng nhập Long ca màng tai, ánh mắt hấn bỗng nhiên gian trùng lão đại, một bộ kinh ngạc không thôi bộ dáng, đồng thời hấn trong miệng thì trào phun ra hai chữ đến:“A Hoa!”

Người tới đúng là A Hoa. Hấn khoanh tay đứng ở cuối giường, tự giễu cười khổ:“Là ta. Ai, nhiều năm như vậy , liên người đều không biết ta tên đầy đủ, nhớ tới cũng thật sự là thật đáng buồn.”

Đích xác, hoa ca tên ở trên đường như sấm bên tai, nhưng lại có mấy cái nhân biết hấn tên đầy đủ nguyên lai tên là nhiều Đông Hoa? Mà tình huống như vậy ở trên giang hồ kỳ thật là một loại thái độ bình thường: Đại gia đều kiêng kị đem chính mình tên đầy đủ báo cho biết cho nhân, lẫn nhau trong lúc đó đều là lấy biệt hiệu hồ xưng.

Long ca giờ phút này lại không rảnh đi phụ họa đối phương này phiên cảm khái, lòng dạ hấn công chính bị vài loại vĩ đại cảm xúc qua lại va chạm . Nguyên bản tồn lưu một ít hoang mang ở nháy mắt chiếm được giải đáp, mà hấn lúc trước uể oải cùng bị ai cảm xúc cũng lập tức bị đẩy ngập phần nộ sở thay thế được .

“Người là cố ý chà đạp ta , người thiết cục hãm hại ta!” Kịch liệt thở dốc vài cái sau, Long ca lớn tiếng la lên đứng lên.

A Hoa cũng không phản bác, chính là bày ra một bộ vô tội biểu cảm xem bên cạnh cảnh sát.

Cảnh sát ho khan một tiếng, dùng nhắc nhở miệng nói:“Hàn đức long, người không cần nói lung tung, loại này nói phải có bằng chứng .” Ở giao thông sự cố trung, thu được thương tổn nhất phương nếu không chiếm được pháp luật duy trì, thường thường sẽ tương tẫn các loại biện pháp đi lừa bịp tổng tiền mặt khác nhất phương, loại tình huống này hấn đã sớm nhìn mãi quen mắt .

“Hắn cùng cái kia nữ nhân, bọn họ khẳng định là một người !” Long ca nghiêng răng nghiêng lợi nói.

“Cái kia nữ nhân chúng ta đã điều tra qua . Có rất nhiều nhân chứng, bao gồm câu lạc bộ đêm băng theo dõi cũng biểu hiện : Là người chủ động tìm đối phương bắt chuyện , nhưng lại khuyên nhân gia uống lên rất nhiều rượu. Hiện tại rượu giá đã xảy ra chuyện, người thế nào có thể đem trách nhiệm đều giao cho người khác?” Cảnh sát ngữ khí hơi hơi lộ ra chút bất mãn. Ở hắn xem ra: Long ca chỉ trích không riêng gì muốn ngoa đối phương một phen , hắn còn tại công nhiên coi rẻ cảnh sát làm ra điều tra kết quả.

Long ca can há miệng thở dốc, không biết còn có thể nói cái gì đó. Cảnh sát nói đều là sự thật, thật là chính mình hoài nghi gì xấu xa chủ động đi tiếp cận cái kia nữ nhân. Hiện tại tuy rằng hắn tin tưởng trong đó tất nhiên có A Hoa xảo diệu an bài, nhưng chính mình cũng chỉ có thể là ngậm bồ hòn làm ngọt, có khổ nói không nên lời .

A Hoa này hội đồ nói chuyện:“Cảnh sát đồng chí, nếu không các người trước đi ra ngoài một chút. Ta một mình cùng hắn tâm sự..... Loại chuyện này đi, có chút nói có ngoại nhân ở tại, ngược lại không tốt lắm nói.”

Cảnh sát lập tức gật đầu tỏ vẻ lý giải:“Ân, vậy người nhóm trước tâm sự, chúng ta đi bên ngoài chờ.” Nói xong hắn hướng về phía trong phòng những người khác cũng làm cái đi ra ngoài thủ thế. Vì thế đại gia liền đều đi theo hắn hướng ngoài cửa đi đến.

“Không, các người chờ đi!” Long ca lại hô to đứng lên,“Hắn hội hại chết ta , hắn muốn giết người diệt khẩu!”

Cảnh sát lập tức bác bỏ nói:“Người bình tĩnh một chút, ta ngay tại cửa xem, hắn làm sao có thể hại người?”

“Hai người các người là một người đi? Người có phải hay không đã bị hắn thu mua ?” Dưới tình thế cấp bách, Long ca có chút miệng không dẫn đo . Mà hắn này phiên lý do thoái thác tự nhiên khiến cho cảnh sát thật lớn phản cảm.

“Người nói vậy gì đó? Lão bà người đã ở nơi này, chẳng lẽ hắn cũng bị thu mua ? Mặc danh kỳ diệu.” Cứng rắn ném những lời này sau, cảnh sát liền bước nhanh đi đến ngoài cửa đứng . Bác sĩ cùng y tá cũng theo xuất ra. Chỉ có nữ nhân do dự một hồi, bất quá nàng ngẫm lại vẫn là cảm thấy không thể đắc tội cảnh sát, vì thế liền bi thiết thiết khuyên câu:“A long a, người trước cùng hắn tâm sự xem đi, chúng ta đều ở cửa đâu, không có việc gì .” Nói xong cũng đi ra ngoài.

Phòng bệnh nội chỉ còn lại có A Hoa cùng Long ca hai người. A Hoa chậm rãi đi thông thả đến đầu giường, đem đầu duỗi đến trên giường phượng, như vậy Long ca rốt cục có thể không cần quay đầu có thể thấy đối phương .

A Hoa dùng lợi hại ánh mắt nhìn chăm chăm Long ca, sau đó hần nhẹ nhàng mà hỏi một câu:“Người còn tưởng ngoạn đi xuống sao?”

Liền như vậy vô cùng đơn giản một câu, Long ca lại giống nghe được kinh lời bình thường. Gương mặt hần không tự chủ được run run , trong ánh mắt phần hần bỗng nhiên tiêu thất, thủ nhi đại chi là vô tận sợ hãi.

Còn muốn ngoạn sao? Chính mình mọi cách đắc thế thời điểm còn như thế, hiện tại đã tê liệt ở giường, còn có thể thế nào ngoạn? Đối phương muốn nghiền tử chính mình, chỉ sợ so với nghiền tử con kiến đều phải đơn giản đâu.

Gặp Long ca như thế thần sắc, A Hoa liền đem ánh mắt thu trở về. Hần nhất miêu thất lung ngồi ở vừa rồi cảnh sát tha tới được kia trương băng ghế thượng, sau đó cầm lấy Long ca tay phải, một bên đùa nghịch vừa nói:“Thương thế của người tình ta kỹ càng hỏi qua . Tìm tốt đại phu làm giải phẫu, lại tỉ mỉ điều dưỡng, khôi phục nửa người trên công năng vẫn là rất nắm chắc . Nếu vận khí đủ cho một điểm, người về sau có lẽ còn có thể chống quái trạng đứng lên.”

Long ca liếc mắt nhìn A Hoa, mặc kệ đối phương lời này dụng ý như thế nào, ở hần xem ra, chung quy có thể sử hắc ám tương lai đường lại đẩy lên một chút hi vọng.

A Hoa lúc này đem Long ca kia chỉ không hề hay biết tay phải một lần nữa thả lại đến bên giường, còn nói thêm:“Người hiện tại trông cậy vào ai tới giúp người? Cao Đức Sâm? Hắc hắc, hần muốn người này phế nhân làm gì? Nhưng là chúng ta huynh đệ một hồi, liền tính là có chút hiểu lầm, cũng không về phần hoàn toàn bỏ lại người mặc kệ.....”

“Được rồi, người đừng nói nữa.” Long ca gian nan cử động đầu kết, sau một lúc lâu sau, hần thở dài một tiếng, nghẹn ngào nói,“Ta phục rồi.....”

A Hoa liền thân thủ ở Long ca đầu vai vỗ vỗ, đó là đối phương còn sót lại không nhiều lắm thượng có tri giác thân thể, sau đó hần lại hướng về phía ngoài cửa phát phát tay:“Cảnh sát đồng thời, chúng ta tán gẫu xong rồi. Ngài vào đi, không thành vấn đề .”

“Không thành vấn đề là tốt rồi.” Cảnh sát một bên vào nhà một bên đem kia trương nhận định thư lại phiên xuất ra,“Vậy người nhóm song phương ngay tại nhận định thư thượng ký tên đi.”

A Hoa trước ký tự. Long ca đã vô pháp hoàn thành cao như vậy khó khăn động tác, hoàn hảo ở cảnh sát dưới sự hiệp trợ xoa bóp cái đầu tay. Sau đó từ lão bà làm hấn người giám hộ ký thay nhận định thư. Nay đó công tác làm xong, cảnh sát liền cảm thấy mỹ mãn cầm tư liệu trở về báo cáo kết quả công tác đi. A Hoa tắc ôn hoà cùng chung quanh mọi người nói chuyện phiếm vài câu, không bao lâu cũng đứng dậy cáo từ.

Vừa mới đi ra phòng bệnh, còn chưa có quai đến cửa thang lầu nội, đã thấy nghênh diện một cái quen thuộc thân ảnh vội vã tới rồi. Đó là một cái to lớn nam tử, trong tay dẫn theo quả cái giỏ hoa tươi, vẻ mặt phong trần một mồi bộ dáng.

“Báo đầu.” A Hoa nhận ra người nọ, liền giành trước kêu một tiếng.

Báo đầu sừng sốt, hấn hiển nhiên không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp gỡ A Hoa.

“Đến xem Long ca a?” A Hoa lại giống không có việc gì nhân dường như nhàn lao .

“Là..... Hoa ca.” Báo đầu xấu hổ cùng cười hỏi,“Người mới ra đến ? Long ca thế nào ?”

“Phê đi.” A Hoa thản nhiên nói, sau đó hấn lại hướng báo đầu phía trước áp thượng một bước, cố ý bổ sung nói,“Bị ta chàng .”

Báo đầu mở to hai mắt, trong lúc nhất thời nói không ra lời. Ngay tại hấn ngạc nhiên cảm xúc trung, A Hoa sớm mại khai đi nhanh, khoan thai nghênh ngang mà đi .

A Hoa độc tự đi ra bệnh viện đại môn, ở ven đường hơi đứng một hồi. Rất nhanh có một chiếc màu trắng xe hơi theo dừng xe chỗ chạy xuất ra, chạy đến A Hoa phía trước dừng lại. Theo phó giá thất trong cửa sổ xe thăm dò mã lượng đầu:“Hoa ca, nhanh lên xe đi.”

A Hoa chui vào sau xe xếp. Xe đẩy lập tức phát động. Lái xe cũng là nghiêm khắc, hấn quay đầu ân cần đánh cái tiếp đón:“Hoa ca, ngài một ngày này cũng thật vất vả , một đêm không ngủ đi?”

A Hoa đánh ngáp:“Không có gì, sớm đã thành thói quen.” Hấn ngày hôm qua cả một đêm đều ở giao cảnh đội lấy khẩu cung, dù sao cũng là cái trọng đại sự cố, tuy rằng thiết kế cẩn thận, nhưng nhân vẫn là tránh không được muốn

ăn chút vất vả .

Mã lượng ở một bên cô lỗ đứng lên:“Ngài cũng là , này đó bản sống tùy tiện tìm cái huynh đệ đi làm phải , gì chứ còn đem chính mình thua tiền.”

Nghiêm khắc hắc hắc cười rộ lên:“Này người lại không hiểu đi? Liền kia cái gì a long có thể đáng giá hoa ca tự thân xuất mã? Hoa ca muốn là này hiệu quả. Muốn cho đại gia đều biết đến: A long đối hoa ca nổi lên nhị tâm, hoa ca liền bắt hắc cho chàng phé đi, đừng phải sau còn đi bệnh viện nhìn hắc. Về sau ai còn dám không phục?”

Mã lượng lộ ra giật mình bàn biểu cảm, sau đó hắc quay đầu xem A Hoa, tựa hồ muốn từ đối phương trên người được đến tiến thêm một bước chứng thực, bất quá A Hoa lại im lặng không nói, mã lượng liền thức thời đành chỉ đề tài này.

Xe đẩy một đường đi qua, cuối cùng đứng ở mộng đẹp lâu khách sạn cửa. Mã lượng giành trước nhảy xuống xe, bang A Hoa mở ra sau tòa cửa xe. A Hoa xuống xe bước nhỏ nhìn quanh một hồi, giờ phút này đã tiếp cận chàng vạng khách sạn, đã thấy cửa khách sạn không ngừng mà có thực khách kết bạn mà vào, buôn bán trật tự hiển nhiên đã khôi phục bình thường.

A Hoa hướng về phía mã lượng mỉm cười, lược chỉ ra tán thưởng, bên kia nghiêm khắc cũng đem xe nhập vị ngừng hảo, ba người cùng hướng về khách sạn nội đi đến.

Mã lượng sớm trước tiên an bày xong tốt nhất phòng, bên trong rượu và thức ăn đủ tự không cần phải nói. Mà làm ba người tiến vào phòng thời điểm, bên trong đã có một người đang chờ đợi bọn họ.

Đó là cái thanh tú Văn Tĩnh nữ tử, ăn mặc cũng thực thanh thuần. Nàng một bên kêu “Hoa ca” Một bên tiến ra đón, thần thái trung lại lộ ra một cổ mười phần mềm mại đáng yêu kinh nghi.

“Người còn đừng nói, thực sự điểm sinh viên hình dáng đâu.” Nghiêm khắc nhiều có hứng thú đánh giá cái kia nữ tử, bán đùa tán một câu. Nàng kia đúng là ở quảng hàn cung câu lạc bộ đêm nội biệt hiệu vì “Tiểu tĩnh” rõ ràng, nàng đêm qua giả dạng hành vi đều là ở A Hoa gợi ý hạ hoàn thành. Long ca tham rượu hảo sắc tật xấu trên đường sớm có nghe thấy, nhất là dung mạo thanh thuần nữ sinh viên đối hắc tối có lực sát thương, cho nên A Hoa liền nhắm đối phương nhược điểm định hảo mưu kế, quả nhiên nhất kích trung .

Rõ ràng tiếp đón ba người ngồi xuống, sau đó lại là bung trà lại là điểm yên. Nàng nguyên bản chính là phục vụ

tràng thượng hồn quán nhân, liệu lý này đó việc nhỏ đương nhiên là không nói chơi.

“Được rồi, đừng bận rộn .” A Hoa phát phát tay, “Người cũng ngồi xuống đi, nơi này có người phục vụ đâu.”

“Ta người phục vụ cũng không như rõ ràng lạnh lợi, xinh đẹp trình độ liền lại càng không như .” Mã lượng vừa nói tăng tốc trong lời nói, một bên cấp rõ ràng kéo qua một cái ghế, hơn nữa cố ý an bày ở tại A Hoa bên người.

Xem rõ ràng ngồi xuống sau, A Hoa nhìn như tùy ý hỏi một câu: “Thế nào, cảnh sát bên kia để đôi phó sao?”

“Có cái gì khó đôi phó ? Liên trang phi thường sợ hãi, sau đó một mực chắc chắn tất cả đều là ngoài ý muốn không phải xong rồi sao?” Rõ ràng pha đặc ý chọn mày, lại nói, “Lại nói , ai chưa thấy qua vài lần cảnh sát nha, sợ cái gì.”

“Hắc hắc.” Nghiêm khắc xem rõ ràng kia phó bộ dáng không khỏi uyển người, “Đi a. Người nếu cái lão gia nhóm về sau khẳng định có thể hồn xuất ra.”

Mã lượng cũng hì hì cười, lại nói: “Nữ nhân cũng có nữ nhân ưu việt, hoa ca bên người cần phải có cái nữ nhân.”

Rõ ràng gục đầu xuống, như là có chút thẹn thùng dường như, đồng thời lại dùng khóe mắt lườm liếc A Hoa, âm thầm vui mừng.

A Hoa nhưng không có tâm tư cùng bọn họ trêu ghẹo, hẩn xem bên cạnh bên cạnh rõ ràng, thần sắc có chút nghiêm túc. Rõ ràng rất nhanh cảm giác được không khí không đối, liền ngẩng đầu hỏi: “Như thế nào?”

“Người ngày mai liền rời đi tỉnh thành đi.” A Hoa tung ra những lời này sau, lại quay đầu phân phó mã lượng, “Một hồi người đi trưởng trên mặt cho nàng đề hai vạn đồng tiền.”

Rõ ràng sững sốt, trên mặt thần sắc nháy mắt liền có một trăm tám mươi độ biến hóa. “Vì sao muốn cho ta đi, ta làm sai cái gì ?” Nàng ủy khuất hỏi, vành mắt đều có chút đỏ.

Nghiêm khắc cùng mã lượng nhìn nhau liếc mắt một cái, trong lòng đều tự đều biết. Lại nghe nghiêm khắc cười giải thích nói: “Hoa ca đây là trân trọng người đầu. A long liền như vậy bị chàng phé đi, người nếu lại đứng ở hoa ca bên người, chỉ sợ sẽ có phiền toái.”

“Ta không sợ.” Rõ ràng chu miệng lên nói, “Cho dù ta cùng hoa ca nhận thức thì thế nào? Lại tìm không thấy chúng ta trước đó thông đồng chứng cứ -- cảnh sát không phải đều lấy ta không có biện pháp sao?”

Nghiêm khắc lắc đầu: “Này không phải cảnh sát vấn đề, chủ yếu là phòng bị Cao Đức Sâm bên kia. Hần liên tiếp ăn vài cái đại biết, khẳng định không thể từ bỏ ý đồ a, chúng ta vài cái đồ không có việc gì, người một nữ nhân vẫn là cẩn thận một chút hảo.”

Rõ ràng vẫn là câu nói kia: “Ta không sợ!” Nàng mở to hai mắt xem A Hoa, hi vọng đối phương có thể thay đổi chủ ý.

“Đừng nói nữa, liền như vậy định rồi.” A Hoa ngữ khí thực kiên quyết. Kỳ thật nói đến cùng hẳn vẫn là đối rõ ràng không quá yên tâm, nàng dù sao cũng là cái nữ nhân, vạn nhất rơi xuống Cao Đức Sâm trong tay kháng không được dụ dỗ đe dọa vậy phiền toái .

Rõ ràng biết biết miệng, không dám nói cái gì nữa, chính là một bộ rầu rĩ không vui bộ dáng. Mã lượng gặp trường hợp có chút xấu hổ, liền xuất ra đánh cái giảng hòa: “Ai nha, chính là cho người trước đi ra ngoài tránh một chút, chờ sự tình đi qua hoa ca khẳng định hội tiếp người trở về. Đến lúc đó người ở hoa ca trong lòng địa vị đã có thể không giống với .”

Rõ ràng oảng oảng ánh mắt xem mã lượng, đối phương cuối cùng một câu cuối cùng nhường nàng tìm được một điểm an ủi.

“Được rồi được rồi, nhanh ăn cơm đi.” Mã lượng cầm lấy chiếc đĩa tiếp đón , “Hôm nay này bàn đều là mộng đẹp lâu tân thượng chiêu bài đồ ăn, đại gia nếm thử thế nào.”

Ép buộc cả một ngày, A Hoa cũng quả thật là đói bụng. Lập tức liền không lại nói thêm cái gì, chỉ để ý đại mau cắn ăn. Mã lượng đám người ở một bên cùng, thời kì tránh không được muốn chèn chén mấy chén. Rõ ràng chính mình ăn thật sự thiếu, thăm cấp A Hoa rót rượu điểm yên. Nghiêm khắc xem ở trong mắt, trong lòng âm thầm khen ngợi. Hần bản thân cũng là quân bài , đối phong trần trung nữ tử rõ như lòng bàn tay, rõ ràng cái loại này săn sóc tỉ mỉ sức mạnh đồ thật là tình cảm chân thật biểu lộ, cũng không kiêu nhu làm diễn cảm giác.

Rượu tới uống chưa đủ đô thời điểm, nghiêm khắc di động vang lên. Hấn đi ra ngoài tiếp cái điện thoại, trở lại ghé lô thời điểm sắc mặt sung sướng, đối A Hoa nói:“Hoa ca, nguyệt linh vừa rồi gọi điện thoại đến , nàng mang kia bang tiểu muội nhóm hiện tại đều muốn trở về làm.”

A Hoa thần nhiên “Nga” một tiếng, nói:“Trở về là tốt rồi.” Theo hấn thần thái nhìn ra được: Đây phiên biến cố từ lúc hấn dự kiến bên trong .

“Phi, đầu tường thảo! Còn có mặt mũi trở về?” Rõ ràng thói mắng một câu, vẻ mặt khinh bỉ.

“Nguyệt linh nói lúc trước quảng hàn cung hứa cho nàng nhóm trích phần trăm so với hoàng cung cao năm điểm, các nàng nhất thời tâm nóng liền đi qua , hiện tại ngẫm lại vẫn là cảm thấy hoa ca nhân nghĩa, đi theo hoa ca hẳn mới có tiền đồ.” Nghiêm khắc vừa nói một bên cười, chính mình đều cảm thấy những lời này thật sự giả dối, cuối cùng xem A Hoa nói,“Nguyệt linh còn tưởng giáp mặt cho ngài bồi cái tội.”

“Bồi tội đồ không cần.” A Hoa trầm ngâm một lát nói,“Nói cho các nàng hảo hảo can, chỉ cần các nàng can tốt lắm, hoàng cung trích phần trăm cũng sẽ không so với khác bãi thấp.”

Nghiêm khắc gật đầu nói thanh:“Minh bạch.” Trong lòng tắc khâm phục không thôi. Như thế ân uy cũng thi mới xứng được với chân chính đại ca phong phạm, chính mình muốn học địa phương còn nhiều nha.

“Báo đầu đâu? Hấn còn chưa có ý kiến?” Lại nghe mã lượng ở một bên hỏi câu, như là có điều chờ mong dường như.

A Hoa lập tức lắc đầu nói:“Đừng nghĩ hấn . Báo đầu cùng nguyệt linh là hai việc khác nhau -- huynh đệ tình cảm cũng có thể qua lại đồ sức?”

Mã lượng không nói chuyện, chính mình uống lên chén rượu. Hấn trước kia cùng báo đầu quan hệ tốt nhất, hiện tại biến thành như vậy khó tránh khỏi có chút thương cảm.

Mọi người lại đều tự ăn uống một hồi, mắt thấy rượu chừng com no, nghiêm khắc liền đề nghị nói:“Một hồi đến ta bãi lý chơi một chút đi. Mẹ , hai ngày trước ghen khuấy hồng rồi, hôm nay hảo hảo thả lỏng một chút.”

Mã lượng vừa định ứng một tiếng “Hảo”, chợt thấy A Hoa mặt trầm xuống không nói gì, chạy nhanh đem đến bên miệng tiếng khen hay lại nuốt trở vào.

A Hoa chú ý tới mã lượng thần thái, cười cười nói: “Hai người các ngươi cái đi thôi.”

Nghiêm khắc nhìn xem A Hoa, lại nhìn xem rõ ràng, tựa hồ mình bạch cái gì, liền xung mã lượng vụng trộm sử cái ái muội ánh mắt. Bất quá hần đoán rất nhanh đã bị chứng minh là sai lầm, bởi vì A Hoa lập tức còn nói thêm: “Bất quá các ngươi trước đem rõ ràng hộ tống trở về -- ta mặt khác còn có chút việc tình.”

Rõ ràng ngửa đầu xem A Hoa, nỗ lực che giấu thất vọng cảm xúc. Bất quá nàng cũng không có nói thêm cái gì, bởi vì nàng biết chính mình căn bản vô lực thay đổi cái kia nam nhân gì ý tưởng.

Một giờ sau A Hoa xuất hiện tại lục mùa xuân nhà ăn trung. Bởi vì vừa mới ăn no nên qua một chút, cho nên hần chính là muốn một ly trà xanh, ở nhu hòa đàn violon nhạc khúc trong tiếng chậm rãi thưởng thức.

Kia nhạc khúc giống vùng núi dòng suối giống nhau thanh linh tinh thuần, gột rửa A Hoa ở sâu trong nội tâm thô bạo cùng huyết tính. Hần hơi hơi nhắm mắt lại, bắt đầu khảm lõng bàn tay trung một chuỗi phật châu.

Này phật châu từng mang ở Đặng Hoa thê tử cổ tay thượng, kia nữ nhân mỗi ngày vì chính mình trượng phu cầu nguyện bình an, đáng tiếc Đặng Hoa chung quy không thể đào thoát eumenides từ hình trùng phạt. Đặng Hoa tử sau, Long Vũ tập đoàn hai cái phó tổng đồ mưu chiếm lấy Đặng thị gia sản, kết quả song song chết vào A Hoa thiết kế dưới. Đặng thê biết việc này sau cũng không có nói thêm cái gì, nàng chính là đem này xuyên làm bạn chính mình nhiều năm phật châu đưa cho A Hoa.

A Hoa đương nhiên mình bạch đối phương dụng ý, nhưng hần dừng không được đến. Tựa như hôm nay buổi chiều, lúc hần nghe được Long ca lão bà bị thương tuyệt vọng khóc khi, hần cũng sẽ sinh ra thương hại cùng áy náy loại tình cảm, khả hần lại vẫn muốn bản khởi gương mặt dùng tối sắc bén ánh mắt đi phá hủy đối phương cận tồn phòng tuyến.

Đây là giang hồ, chỉ có thắng lợi giả tài năng sinh tồn đi xuống. Mặc dù bởi vậy mà huyết tính luy luy, không thể không nuốt ve phật châu tới tìm cầu một lát tịch an ủi.

Vô luận như thế nào, này tổng so với nhượng đối thủ nuốt ve phật châu đến kỷ niệm chính mình tốt đi?

Diễn tấu kết thúc sau, A Hoa đi theo cái kia manh mắt nữ hài đi tới hậu trường.

“Người đã đến rồi.” Nữ hài nghe ra hần tiếng bước chân, mỉm cười nói, “Người hôm nay tâm tình giống như không sai.”

“Người có thể cảm giác được?” A Hoa hếch lên mày đầu, kinh ngạc cho đối phương sâu sắc.

Nữ hài gật gật đầu: “Đối với một cái người mù mà nói, này cũng không khó. Ta có thể nghe được người hô hấp, nghiền ngẫm người đi khi tần suất..... Còn có, Ngưu Ngưu nhìn thấy người sau cảm xúc cũng có thể làm tham khảo.”

A Hoa nhìn nhìn nữ hài dưới chân kia chỉ đạo manh khuyến, tiểu gia hỏa chính hướng về phía chính mình hưng phấn mà thở hào hển. Hần trước kia nghe nói nhân sung sướng thời điểm thân thể hội phát ra một loại đặc thù mùi, bị khuyến loại bắt giữ đến sau là có thể chia xẻ chủ nhân tâm tình. Hôm nay xem ra loại này cách nói thật đúng không phải lời nói vô căn cứ.

Lược làm hàn huyên sau, A Hoa dẫn chính mình việc này chính đề: “Đi nước Mĩ giải phẫu sự tình, ta đã an bày xong. Người này hai ngày chuẩn bị chuẩn bị đi, đại khái một tuần sau là có thể nhích người.”

Nữ hài ngẩn ra, trong lòng dâng lên một cỗ phức tạp cảm xúc: Vui sướng, khát vọng còn có một chút không chân thực hư ảo cảm giác. Thật lâu sau sau, nàng mới có thể dùng chân thành ngữ khí hồi phục nói: “Ta không nghĩ tới hội nhanh như vậy..... Cảm ơn người.”

A Hoa cũng không nguyện nhận đối phương lòng biết ơn.

“Người thật sự không cần cảm tạ ta. Ta đã nói rồi, này chính là một lần trao đổi.” Dừng một chút sau, hần thậm chí bổ sung nói, “Theo ta góc độ đến giảng, ta thật đúng không nghĩ đem người đưa đến nước Mĩ.”

“Phải không?” Nữ hài hiện ra chút kỳ quái biểu cảm.

“Người đi rồi sau, ta chợt nghe không đến như vậy âm nhạc.” A Hoa vừa nói một bên quán đồng hồ chỉ ra tiếc nuối, bất quá đối phương cũng không pháp nhìn đến hần tứ chi động tác.

“Là như thế này a.” Nữ hài nở nụ cười, “Kỳ thật ta đã lo lắng đến, cho nên cố ý cho các người chuẩn bị lễ vật.”

Khi nói chuyện, nữ hài theo chính mình cầm bao tường kếp lý lấy ra hai trương quang quyền: “Này đó đều là ta thích nhất khúc, ta thành hai trương CD, một trương là cho ngươi, còn có một trương, thỉnh giúp ta chuyển giao cho hần đi.”

A Hoa đương nhiên biết “Hần” Là ai. Hần do dự một chút, vẫn là tiến lên tiếp được kia hai trương quang quyền.

“Hơn nữa ta rất nhanh là có thể đã trở lại nha.” Nữ hài còn nói thêm, “Đến khi đó, ta hai mắt có phải hay không là có thể hồi phục thị lực ?”

“Hần là không thành vấn đề.” A Hoa trả lời rất nắm chắc, làm cho người ta vừa nghe liền tràn ngập tin tưởng. Nữ hài mở to hai mắt, kia âm đạm trong mắt tựa hồ đã ở tản ra một ít sáng rọi.

“Kia thật sự là quá mỹ diệu, ta cơ hồ vô pháp tưởng tượng.” Nàng dùng hưng phấn ngữ điệu nói.

A Hoa nhin không được hỏi nàng: “Vậy ngươi hiện tại muốn nhất nhìn đến gì đó là cái gì?”

Nữ hài do dự một hồi, sau đó nàng trả lời nói: “Nhân.” Hơn nữa cố ý cường điệu: “Ba người.”

“Ba cái?” A Hoa âm thầm đoán phương diện này có phải hay không có chính mình, bất quá hần lại ngượng ngùng hỏi ra đến.

Cũng may nữ hài chủ động thẳng thắn vấn đề này: “Có một người là ngươi, một người khác là hần. Còn có một cái, là ta muốn nhất nhìn thấy”

Nữ hài nói tới đây, ngữ khí bỗng nhiên trở nên ngưng trọng đứng lên. Mà A Hoa lại sửng sốt, hần không nghĩ tới người kia ở nữ hài trong lòng cư nhiên cũng không có xếp hạng “Muốn nhìn đến nhân” Trung đệ nhất vị.

Kia xếp đệ nhất vị nhân thì là ai đâu?

Vẫn cứ không cần thiết A Hoa nêu câu hỏi, nữ hài chính mình đã tiếp tục đi xuống nói: “Ta không biết người này là ai vậy, ta thậm chí không biết tên của hắn, ta chỉ biết là hắn là một cái hung thủ, ở trên Internet hắn có một danh hiệu, tên là eumenides.”

“Cái gì?” A Hoa vô pháp ức chế trong lòng kinh ngạc, hắn rốt cục nhìn không được kêu ra tiếng đến.

Nữ hài hiểu lầm A Hoa cảm xúc, nàng hít sâu một hơi nói: “Người nhất định cũng nghe nói qua người này, đúng không? Ta sờ dĩ muốn nhất nhìn thấy hắn, là vì hắn giết đã chết phụ thân ta.”

A Hoa cảm thấy dữ phát bất khả tư nghị, hắn bỗng nhiên phát hiện chính mình thực ngốc, đối với nữ hài cùng người kia trong lúc đó chuyện xưa, hắn căn bản là hoàn toàn không biết gì cả!

Nữ hài lúc này lại nghĩ tới cái gì, vội vàng giải thích nói: “Người đừng hiểu lầm, cha ta là cái cảnh sát, là ở truy tung cái kia hung thủ thời điểm bị giết làm hại -- cùng hắn ở trên mạng thu thập đến con mồi cũng không giống nhau. Bất quá vô luận như thế nào, ta sẽ không tha thứ cái kia tên -- ta nhất định phải tự tay bắt lấy hắn!”

“Người có biết hắn ở nơi nào sao?” A Hoa có chút may mắn đôi phương là cái người mù, nếu không chính mình tuyệt đối che giấu không được trên mặt kính hải cảm xúc.

Nữ hài lắc đầu: “Từng có tin tức nói hắn bị tạc đã chết. Bất quá sau này ta biết đó là giả, bởi vì hắn lại ra tay làm qua vài món án tử.” Thoáng trầm mặc sau một lát, nữ hài còn nói thêm, “Ta hi vọng hắn đừng có ngừng xuống dưới, thẳng đến bị ta bắt lấy ngày nào đó.”

A Hoa minh bạch nữ hài ý tứ, nàng cũng không phải đồng ý sát thủ thực hiện, nàng chính là cảm thấy: Chỉ cần đôi phương không dừng tay liên chung quy có tung tích khả theo, mà chính mình cũng còn có cơ hội báo thù.

A Hoa xem nữ hài trống rỗng ánh mắt, trong đó chớp động thù hận quang mang. A Hoa cười khô, đồng thời cảm giác được một tia không hiểu hàn ý.

Khả hàn ý trung lại xen lẫn một loại khó có thể miêu tả khoái cảm, như thế quái dị.....

Chương 5 mất tích bút máy

Tự đêm hôm đó Đỗ Minh Cường cùng Bình ca buồng tay nhất bác qua đi cũng là vô sự, bất tri bất giác lại đã cuối tuần. Dựa theo ngục giam nội quản lý chế độ, cuối tuần phạm nhân là không cần lao động, này hai ngày thời gian một ngày dùng để an bày thân hữu thăm hỏi, một khác thiên tắc tập trung tiến hành tư tưởng chính trị học tập.

Thứ sáu buổi tối liền có quản giáo đem ngày thứ hai thăm hỏi an bày báo cho biết tương quan phạm nhân. Có người đến thăm hỏi phạm nhân tự nhiên hỉ thượng đuôi lông mày, bởi vì thông qua cơ hội như vậy không những có thể được đến thân hữu nhóm sao đến thực phẩm chờ hút hàng vật tư, càng trọng yếu hơn là có thể hưởng thụ đến một lần ẩm áp ngang hàng tình cảm trao đổi -- đây đúng là sở hữu các phạm nhân tối khát vọng được đến gì đó.

“Đỗ Minh Cường, thăm hỏi thời gian, buổi sáng chín giờ; Hàng Văn Trị, thăm hỏi thời gian: Buổi sáng 9 giờ rưỡi; Chung Tiểu Thuận, thăm hỏi thời gian: Buổi sáng mười điểm.” Quản giáo ở tứ nhị tứ giám xá tiền ồn ào mấy cổ họng sau, liền lại hướng về khác giám xá mà đi.

“Đi a, phóng viên. Người không phải nói không có người quản ngục sao? Này không phải là có người đến xem ngục?” Bình ca nằm ở chính mình chỗ nằm thượng, hướng lên trên trái giường chiếu bản đá một cước -- cái kia chỗ nằm nguyên bản là Tiểu Thuận ngủ, hiện tại đã thuộc loại Đỗ Minh Cường.

Bình ca cùng hắc tử, A Sơn bỏ tù thời gian tương đối dài, đã rất ít thân bằng tới thăm bọn họ. Cho nên bọn họ liền thực chú ý đồng giám xá phạm nhân đãi ngộ, bởi vì một khi có người thu được thân hữu đưa tới thực phẩm, ấn quy củ luôn muốn bắt một ít xuất ra cấp “Đại ca” Nhóm chia xẻ. Tiểu Thuận gia nhân luôn luôn tới tương đối cần, xem như ở phương diện này đối giám xá “Cổng hiến” Lớn nhất một cái. Mà Đỗ Minh Cường tắc khó coi thật sự, từ lúc hắc tử bỏ tù sau cho tới bây giờ không có người đến xem qua hắn. Cho nên lần này thăm hỏi an bày trung xuất hiện Đỗ Minh Cường tên, Bình ca ngược lại cảm thấy có chút kỳ quái.

Đỗ Minh Cường ở thượng phó “Hắc” một tiếng nói: “Không nhất thiết là cái gì chuyện tốt.” Đồng thời trong lòng đã ở âm thầm suy nghĩ. Biết chính mình thân phận nhân trên thế giới này thật là không nhiều lắm, trừ bỏ tứ nhất bát chuyên án tổ kia vài cái cảnh sát ở ngoài, cũng chỉ có A Hoa. Sang năm muốn tới gặp chính mình người sẽ là người nào? Người tới lại sẽ ôm cái dạng gì mục đích đâu?

Bình ca gặp Đỗ Minh Cường không muốn nhiều lời, cũng liền lười cùng hắn tiếp lời, ngược lại đi chế nhạo Hàng Văn Trị cùng Tiểu Thuận, hỏi bọn hắn có phải hay không có thân mật con nóc muốn đến. Tiểu Thuận trơ mặt ra hi hi ha ha ứng phó, Hàng Văn Trị lại trầm mặc không nói, như là bị nói trúng chỗ đau bình thường.

Bình ca chỉ do muốn tìm cái vui vẻ, vì thế lại phiết hạ Hàng Văn Trị chuyên tấn công Tiểu Thuận. Tiểu Thuận bị

liều đầu vài câu sau, cảm xúc cũng phần khởi đi lên, bắt đầu không biên không có yên lòng thối phồng chính mình bỏ tù phía trước phong lưu phóng khoáng, lúc đó trong trường học kia vài cái “Thái muội” Bị hắc đem cái lần, bây giờ còn có nhân phải chết muốn sống chờ hắc ra tù đâu.

Hắc tử đang ở trong nhà vệ sinh đi tiểu, gặp Tiểu Thuận càng nói càng lên mặt, liền một bên mang theo quần một bên xuất ra chen vào nói nói:“Người mẹ nó ba hoa bức đi. Liền người này từng bao còn đem tiểu muội đâu? Ta nhìn người trang tiểu bạch kiểm cho người khác liếm liếm mông còn kém không nhiều lắm!”

“Ta thế nào từng ?” Tiểu Thuận không phục ngẩng khởi cổ,“Ta ở trường học cũng là ‘Tứ đại kim cương’ chi nhất, này thái muội nhóm chính là cả ngày vây quanh ta chuyển, như thế nào?”

“Như thế nào? Liền người này tiểu dạng mao còn bị dài tẽ đi? Đến, trước nhường đại gia nghiệm cái hóa.” Hắc tử ý định muốn đùa giỡn Tiểu Thuận, khi nói chuyện đột nhiên vươn tay đi, ở Tiểu Thuận hạ bộ nặng nề mà đào một phen.

Trước kia ở tứ nhị tứ giám xá lý, Tiểu Thuận cũng là bị Bình ca, hắc tử đám người trêu đùa quán . Có đôi khi mặc dù quá đáng một điểm, hắc tử cũng chỉ có thể cười gượng phần nộ chi. Bất quá từ tối hôm đó hắc tử bị tuôn ra “Điện báo” thân phận sau, Tiểu Thuận đối hắc tử thái độ liền có chút không nhận thức được thay đổi. Giờ phút này lại nhận đến đối phương vũ nhục, hắc tử khả nhẫn không được , đứng dậy liền đẩy hắc tử một phen:“Ta thảo! Ta nghiệm người cái mẹ nghiệm!”

Hắc tử vụn vụn không nghĩ tới Tiểu Thuận sẽ đột nhiên động thủ, thúc không kịp phòng hạ bị đẩy một cái lão đảo. Sắc mặt của hắc tử bá một chút thay đổi, hung tợn phun ra câu thô tục, xông về phía trước một bước ôm Tiểu Thuận sẽ tấu, Tiểu Thuận cũng không hàm hồ, tay chân cùng sử dụng cùng hắc tử dây dưa ở cùng một chỗ.

“Làm gì đâu? Điều cho ta dừng tay!” Bình ca mắt thấy tình thế có chút không khống chế được, liền theo trên giường ngồi dậy quát. Tiểu Thuận cùng hắc tử ngừng tay, nhưng lẫn nhau trong đó vẫn cứ lôi kéo cổ áo, đỏ mặt tía tai .

“Giường oai là đi?” Bình ca trừng mắt kia hai người,“Có nhân kinh đều cho ta loát toilet đi!”

Hắc tử nhìn ra Bình ca là thật tức giận, liền buông lỏng ra Tiểu Thuận giải thích nói:“Bình ca, người hãy nhìn thấy, là hắc trước theo ta động thủ .”

“Được rồi được rồi.” Bình ca vô tâm tình cấp này hai người bình phán thị phi, chính là không kiên nhẫn vậy vậy

tay, “Người cũng là , ta cùng Tiểu Thuận đậu hai câu, người mẹ nó hạt sam hồ gì?”

Hắc tử không gì nói , hắc nuốt nước miếng, tâm tình vô cùng uể oải. Hắc ở Bình ca trong lòng địa vị hiển nhiên đã đại không bằng tiền, liền ngay cả cùng Tiểu Thuận phát sinh mâu thuẫn, Bình ca cư nhiên cũng không có đứng ở tự bản thân biên.

Tiểu Thuận gặp hắc tử ai mắng trong lòng tự nhiên là một trận ám thích. Bất quá hắc cũng biết chính mình cân lượng, không dám quá mức lên mặt. Chính là lại hoành hắc tử liếc mắt một cái, sau đó liền đi đến chính mình trên giường làm bộ ngủ đi.

Trải qua như vậy nhất náo, Bình ca cũng không có vui đùa hưng trí. Mọi người các về các giường, hoành nằm nhàm chán vô nghĩa. Chỉ có Hàng Văn Trị ngồi xếp bằng độc tọa, mắt nhìn khí ngoài cửa sổ khôn cùng bóng đêm, suy nghĩ nan bình.

Sáng sớm hôm sau, các phạm nhân rời giường sau ăn trước điểm tâm, sau đó tập trung đến giám xá tiền một cái trong viện thông khí. Đêm qua bị điểm đến danh phạm nhân tắc dựa theo dự định tốt thời gian, theo thứ tự bị đưa dò hỏi trong phòng nhận thân hữu thăm.

Đỗ Minh Cường là tứ nhị tứ giám xá lý cái thứ nhất bị an bày thăm nhân. Lúc hắc bị đưa dò hỏi thất thời điểm, lai khách đã đợi hắc một hồi. Người nọ ước chừng khoảng ba mươi tuổi tuổi, hình chữ nhật khuôn mặt, thân hình cao lớn cao ngất, đúng là Đặng Hoa sinh tiền cận vệ A Hoa.

Quản giáo cấp Đỗ Minh Cường cởi bỏ còng tay, sau đó thối lui đến dò hỏi cửa phòng ngoại.

Đỗ Minh Cường tha động xiềng chân ở A Hoa đối diện ngồi xuống, hắc chính là yên lặng xem đối phương, cũng không nóng lòng nói chuyện.

A Hoa cũng theo dõi hắc nhìn một hồi, ánh mắt thâm trầm lại tuyệt không toát ra quá nhiều cảm xúc. Hai người cứ như vậy đối diện , ở bọn họ tầm mắt bên trong tựa hồ liên không khí đều đình chỉ lưu động.

Cuối cùng vẫn là A Hoa đánh vỡ này phân trầm mặc.

“Người thác ta làm sự tình, ta đã an bày xong .” Đang nói chuyện đồng thời A Hoa dờn tầm mắt, bắt đầu mọi nơi đánh giá dò hỏi bên trong trần thiết vận mệnh.

“Nga?” Đỗ Minh Cường vẫn cứ đang nhìn đối phương, mà hần điều tra ngữ khí hiển nhiên là hi vọng đối phương cấp chút càng thêm kỹ càng tin tức.

A Hoa liền quét Đỗ Minh Cường liếc mắt một cái, tiếp tục nói:“Ta liên hệ tốt nhất bác sĩ, xuất ngoại thủ tục cũng làm thỏa đáng , tuần sau là có thể xuất phát. Bên kia bệnh viện cung cấp toàn bộ quá trình khách quý thức phục vụ, theo đón máy bay đến nhập viện giải phẫu đều có chuyên môn hộ lý nhân viên phụ trách, ta còn đặc biệt yêu cầu trang bị một gã tiếng Trung phiên dịch.”

Đỗ Minh Cường trên mặt lộ ra tươi cười, tán câu:“Tốt lắm.” Bất quá hần cũng không có nói “Cám ơn” Nhất loại lời khách sáo, bởi vì bọn họ trong lúc đó chính là ở hoàn thành một hồi giao dịch.

A Hoa tự nhiên rất rõ ràng bên trong này can hệ, cho nên ở được đến đối phương khen ngợi sau hần chính là thần nhiên hỏi lại một câu:“Hiện tại giữa chúng ta thanh toán xong thôi?”

Đỗ Minh Cường trả lời:“Đúng vậy”. Lập tức hần lại cảm nhận được đối phương ánh mắt, mà lúc này đây trong ánh mắt bao hàm một loại chúc nhân lợi hại cảm giác.

“Cho nên giữa chúng ta nên xử lý mặt khác một sự tình .” A Hoa gần từng tiếng lạnh lạnh nói.

Đỗ Minh Cường đương nhiên biết “Mặt khác một sự tình” Chỉ là cái gì: Hần giết đã chết Đặng Hoa, đối phương vô luận như thế nào đều là muốn tìm chính mình báo thù . Bất quá hần đối này cũng không phản cảm, hần thậm chí thật thường thức A Hoa trung thành, cho nên mới sẽ đem Trịnh Giai phó thác cấp đối phương -- sự thật chứng minh đó là một chính xác lựa chọn. Giờ phút này đối mặt A Hoa phẫn nộ ánh mắt, Đỗ Minh Cường thực nghiêm cẩn gật gật đầu nói:“Người có này quyền lợi, ta sẽ chờ người.”

A Hoa cũng gật gật đầu, hai người trong lúc đó liền dùng như thế đơn giản đối thoại hoàn thành một hồi sinh tử chi ước. Sau đó A Hoa theo áo khoác trong túi lấy ra một trương CD đặt ở trên mặt bàn, nói cho Đỗ Minh Cường nói:“Đây là nàng thác ta gây cho người .”

Đỗ Minh Cường tâm “Phanh” nhảy rộn một chút, hần nheo lại mắt mẫn cảm hỏi ngược lại:“Nàng biết ta ở trong này?”

A Hoa chú ý tới Đỗ Minh Cường cảm xúc biến hóa, hơn nữa lập tức phán đoán ra đối phương đang lo lắng cái gì. Khóe miệng của hắn khơi mào một tia khó có thể phát hiện cười lạnh, đồng thời chỉ tiết báo cho biết đối phương nói: “Nàng cũng không biết tình huống của người, nàng còn tại chờ mong thị lực khôi phục sau cùng người gặp nhau.”

Đỗ Minh Cường nhẹ nhàng thở ra, hắn đem kia trương CD chộp trong tay, nhẹ nhàng mà vuốt ve .

“Người cho hắn cái gì vậy?” Áp giải Đỗ Minh Cường quản giáo luôn luôn tại dò hỏi cửa phòng khâu giám thị bên trong động tĩnh, nhìn thấy này hai người ở truyền lại vật phẩm, hắn liền đi tiến lên quát hỏi một câu.

Đỗ Minh Cường vội vàng cùng cười: “Chính là một trương CD.”

“Chúng ta trước thăm tra một chút đĩa phim nội dung, đây là ngục giam chế độ, mời người lý giải.” Quản giáo vừa nói một bên xung Đỗ Minh Cường vươn tay.

Đỗ Minh Cường bất đắc dĩ bĩu môi, đem kia trương CD giao cho quản giáo trong tay.

A Hoa đã hoàn thành việc này sứ mệnh, gặp quản giáo vừa vặn vào được, hắn liền lễ tiết tính đánh cái tiếp đón, sau đó không lại quan tâm Đỗ Minh Cường, trái lại tự đứng dậy rời đi.

Đỗ Minh Cường xem A Hoa đi xa, hắn chủ động đem hai tay vươn đến, bày ra phối hợp quản giáo mang còng tay thuận theo thái độ.

Quản giáo lại nở nụ cười: “Gấp cái gì? Người thăm hỏi thời gian còn chưa tới.”

Ngục giam quy định thăm hỏi thời gian là mỗi lần nửa giờ, bình thường thăm hỏi song phương đều sẽ cảm thấy thời gian này đoạn giấy lát mà thê, giống A Hoa như vậy không đến 5 phút liền đứng dậy rời đi tình huống thật sự hiếm thấy.

Đỗ Minh Cường có chút bất đắc dĩ, hắn xem quản giáo cười khỏ nói: “Kia ngài là cái gì ý tứ? Ta nhất định phải ở

trong này ngực đủ thời gian sao?”

“Còn có người chờ gặp người đâu.” Quản giáo nói xong câu đó sau liền chấp tay sau lưng đi ra dò hỏi thất, chỉ chốc lát sau một cái thân y phục hàng ngày trung niên nam tử xuất hiện tại cửa, hắn cùng quản giáo gật đầu đánh cái tiếp đón, sau đó vào nhà ngồi ở Đỗ Minh Cường đối diện.

Đỗ Minh Cường xem đối phương cười cười, người kia là hắn lão bằng hữu, hắn chính là không nghĩ tới đối phương hội cùng A Hoa trước sau chân đã đến.

“La cảnh quan, người hảo.” Đỗ Minh Cường thậm chí chủ động cùng đối phương đánh cái tiếp đón -- người nọ đúng là tỉnh thành hình cảnh đội đội trưởng La Phi, cũng là tự tay đem chính mình đưa vào này ngục giam nhân.

La Phi thoát nhìn cũng không giống Đỗ Minh Cường như vậy nhiệt tình, hắn đầu tiên hướng đối phương nói rõ nói:“Ta chẳng phải đặc biệt tới tìm người.”

“Nga?” Đỗ Minh Cường rất nhanh đã nghĩ minh bạch, “Vậy người là theo A Hoa tới được?”

La Phi gật gật đầu:“Ta đã theo hắn mấy ngày.”

“Hắn lại phạm chuyện gì?” Đỗ Minh Cường héch lên mày đầu, có vẻ vòng có hứng thú dường như.

“Bang phái tranh đấu.” La Phi giản lược khái quát một câu.

“Có người tương thừa cơ ăn luôn Long Vũ tập đoàn?” Đỗ Minh Cường đoán đến.

La Phi không nói chuyện, xem như cam chịu.

Đỗ Minh Cường liền lại lắc đầu than nhẹ:“Khẩu vị cũng quá lớn chút, làm không tốt sẽ đem chính mình nghẹn từ
.”

La Phi xem Đỗ Minh Cường nghiêm cẩn nói:“Thị nội gần nhất đã phát sinh vài khởi ma sát, nếu không khống chế trong lời nói, chỉ sợ còn muốn ra đại sự.”

Đỗ Minh Cường nhướn mắt da nhìn trời hoa bản, hần tuy rằng đang ở nhà tù, nhưng La Phi cung cấp tin tức đã trọn đủ hần triển khai một ít suy xét. Sau một lát hần đổi hình cảnh đội trưởng nói:“A Hoa khẳng định biết người ở thành hần. Mặc dù có cái gì động tác, hần sẽ không cho người lưu lại chứng cứ .”

La Phi cũng là không phủ nhận, hần cười khổ một chút nói:“Đúng vậy, như vậy tránh đi xuống rất khó có thực chất tính đột phá, hơn nữa chúng ta nhân cũng hao không dậy nổi -- cho nên ta chính là tưởng trước thăm dò hần mạng lưới quan hệ, làm chút có châm chích phòng bị.”

“Ân, tạm thời cũng chỉ có thể như vậy --” Đỗ Minh Cường gật gật đầu, bỗng nhiên lại xem La Phi hỏi,“Vậy người vì sao tới tìm ta?”

Đối phương đã chủ động hỏi, La Phi liền không lại đầu cái gì vòng luẩn quẩn, thẳng nhập chủ đề nói:“Vì kia cuốn băng ghi âm.”

Đỗ Minh Cường trong lòng biết rõ ràng: Đó là một quyển cực kì trọng yếu băng ghi âm! Lúc trước hần vì biết rõ ràng sinh phụ tử vong chân tướng, không tiếc lấy thân mạo hiểm lên vào đến tứ nhất bát chuyên án tổ bên trong, hơn nữa đối cảnh sát động thái triển khai nghe lén. Ở giữa lại mọc lan tràn khúc chiết:

A Hoa vì trừ bỏ đã tâm bành trướng lâm hăng can cùng Mông Phương Lượng, giả tá eumenides tên bày ra một hồi mưu sát. Trận này mưu sát tuy rằng thao tác thiên y vô phù, nhưng giai đoạn trước mưu đồ bí mật quá trình lại bị Hàn Hạo trộm lục xuống dưới. Sau này Hàn Hạo cũng bị thiết kế bỏ mình, bất quá hần nghĩ cách đem kia cuốn băng ghi âm ký cho Mông Phương Lượng người nhà, lấy việc này vì làm đối A Hoa vò đến. Cảnh sát tiếp đến báo án lập tức đi Mông Phương Lượng trong nhà lấy ra này cuốn băng ghi âm, chính là này tin tức lại bị Đỗ Minh Cường nghe lén đến, người sau giành trước một bước cướp đi băng ghi âm, làm cảnh sát vô công mà phản. Mà kia cuốn băng ghi âm đúng là chế tài A Hoa hữu lực nhất chứng cứ!

Nhìn thấy La Phi nhắc tới này nói trà, Đỗ Minh Cường liền nhắm lại ánh mắt mỉm cười. Đây là một cái mẫn cảm đề tài, ở không có nắm chắc dưới tình huống hần không tiện nói nhiều lắm, nếu không rất có khả năng đem chính mình cũng vòng vào đi.

La Phi biết Đỗ Minh Cường tâm tư. Đối phương không nói chuyện, hần liền chủ động công kích đối phương yếu hại:“Ta biết cướp đi băng ghi âm người kia chính là người.”

Đỗ Minh Cường mở to mắt, dùng vô tội ngữ khí nói:“Đổi chuyện này, ta khả chưa từng thừa nhận qua cái gì.”

“Đúng vậy, ngươi không thừa nhận qua, ngươi nếu một mực chắc chắn không biết chuyện, ta đây cũng không có gì biện pháp.” La Phi mở ra tay làm cái bất đắc dĩ tỏ vẻ, sau đó lại tiếp tục nói,“Bất quá ta trước kia luôn luôn đều rất kỳ quái: Trên chuyện này ngươi vì sao phải giúp A Hoa? Hai người các ngươi nhân quan hệ, hẳn là ngươi chết ta sống trạng thái mới đúng. Thẳng đến mấy ngày nay ta mới biết được trong đó đáp án.”

Đỗ Minh Cường như cũ chỉ nhìn đối phương không nói chuyện.

“Ngươi đem Trình Giai phó thác cho A Hoa, đúng không? Mà ngươi lợi thế chính là kia cuốn băng ghi âm, ngươi coi đây là trao đổi điều kiện?”

Đỗ Minh Cường cười cười. Đã La Phi đã theo A Hoa mấy ngày, như vậy có một số việc khẳng định là không thể gạt được đối phương . Hắn châm chọc một hồi sau hồi ngược lại:“Ta sẽ không về đáp ngươi gì vấn đề . Ngươi nói thẳng đi, ngươi hiện tại muốn làm gì?”

“Ta cũng có thể cùng ngươi trao đổi, đồng dạng điều kiện.” La Phi đem thân thể đi phía trước dò xét thăm, tưởng hiện lên ra bản thân thành ý,“Ta sẽ giúp ngươi chiếu cố cái kia nữ hài.”

Đỗ Minh Cường từ chối cho ý kiến. La Phi tắc tiếp tục khuyên:“A Hoa thật là cái thực tẩn trách nhân, hẳn cấp cái kia nữ hài an bày một sự tình có thể là ta vô pháp làm được . Nhưng ngươi nghĩ tới không có, A Hoa tùy thời có khả năng bị cừu gia giết chết, hoặc là bị cảnh sát bắt lấy, đến lúc đó cái kia nữ hài nên làm cái gì bây giờ? Ngươi hẳn là tìm một lâu xa, càng ôn hòa người đến chiếu cố nàng đi.”

Đỗ Minh Cường trầm mặc một lát, sau đó hắn cấp ra chính mình trả lời:“Dài nhất xa, ôn hòa nhất nhân, chỉ có ta chính mình.”

La Phi sừng sốt, lập tức cười khổ lắc đầu. Hắn nguyên bản đối lần này nói chuyện kết quả pha cụ tin tưởng, nhưng đối phương những lời này vừa nói lại đem hắn kỳ vọng bỗng chốc dập tắt . Hơn nữa hắn tình huống nhìn đến hai người gian ý nghĩ sai biệt xuất hiện tại nơi nào.

La Phi nói chuyện với nhau điểm xuất phát ở chỗ: Đỗ Minh Cường chính mình rốt cuộc vô pháp chiếu cố cái kia nữ hài. La Phi nhận vì cái này giả thiết là hợp lý , bởi vì hắn đã đem Đỗ Minh Cường đưa vào trong ngục giam. Khả Đỗ Minh Cường hiển nhiên cũng không thừa nhận lần này thất bại, hắn tin tưởng chính mình vẫn cứ có thể trở lại tự do thế

giới, trở thành cái kia nữ hài bên cạnh ổn thỏa nhất bạn lữ.

Như vậy ý nghĩ khác nhau căn bản không có điều hòa khả năng.

Rơi vào đường cùng, La Phi đành phải ý đồ theo một cái khác góc độ đi thuyết phục đối phương.

“Kỳ thật đem băng ghi âm giao cho cảnh sát đối với ngươi là có lợi . Ngươi có biết A Hoa sẽ không bỏ qua ngươi, mà ngươi lại ở ngục giam trung, ngươi thế nào cùng hắn đối kháng?”

“Ta cùng A Hoa trong lúc đó là chúng ta hai người sự tình, ta cũng không cần cảnh sát bảo hộ.” Đỗ Minh Cường đầu tiên là thân nhiên cự tuyệt đối phương hảo ý, sau đó lại dùng cẩn thận nghiêm cẩn đối đáp nói,“Về phần ngươi nói kia cuốn băng ghi âm, cho dù thật sự từng ở trong tay ta, ta cũng sẽ không cùng A Hoa giao dịch đồng thời còn lưu lại một cái bản sao -- này không phải ta làm việc phong cách.”

Đối phương đã đem lời nói đến nhường này, La Phi biết đã mất quay về đường sống. Hắn mặc than một tiếng, đứng dậy rời đi. Bất quá ở đi tới cửa thời điểm, hắn lại quay đầu nói:“Nếu ngươi thay đổi chủ ý, có thể tùy thời nhường quần giáo chuyển cáo ta.”

Đỗ Minh Cường không có lại tiếp đối phương trong lời nói trà.

“Không cần ở gì thời điểm bởi vì người khác khuyên bảo mà thay đổi chính mình trước kế hoạch.” Đây là lão sư đã cho hắn dạy, nhiều năm qua hắn luôn luôn ghi nhớ trong lòng trước.

La Phi sau khi rời khỏi, ở ngoài cửa chờ đợi quần giáo lại vào phòng. Giờ phút này nửa giờ thăm hỏi thời gian đã đến, quần giáo cấp Đỗ Minh Cường mang theo công tay, chuẩn bị áp giải hắn trở lại tử giám khu. Hai người đi ra dò hỏi thất chỗ đại lâu khi, đã thấy một cái khác quần giáo chính áp Hàng Văn Trị ở đại lâu cửa cùng đợi.

“Ngươi đã đến rồi a? Chờ đã bao lâu?” Đỗ Minh Cường xem Hàng Văn Trị đánh cái tiếp đón.

“Không bao lâu.” Hàng Văn Trị nhếch miệng ngốc ngốc cười, sau đó hỏi,“Vừa rồi đến thăm hỏi ngươi nhân là hình cảnh đội La đội dài?”

Đỗ Minh Cường trả lời nói: “Xem như đi -- người xem thấy hấn ?”

“Ân, vừa mới từ nơi này đi ra.” Hàng Văn Trị vị trí vị trí có thể thấy dò hỏi thất đại môn, hấn nhất định là trước nhìn đến La Phi rồi đi, sau đó lại nhìn đến Đỗ Minh Cường bị áp giải xuất ra, cho nên làm ra kể trên phán đoán.

“Người cũng là bị La Phi trảo vào?” Đỗ Minh Cường đoán đến, trừ bỏ nguyên nhân này hấn nghĩ không ra còn có cái gì lý do có thể nhường Hàng Văn Trị nhận thức La Phi.

Hàng Văn Trị xấu hổ gật gật đầu. Mà lúc này áp giải hấn quản giáo ở bên người hấn thúc giục nói: “Được rồi, hạt tán gẫu cái gì đâu, còn không chạy nhanh đi vào!”

Hàng Văn Trị liền không dám nhiều lời, khúm núm theo kia quản giáo đi rồi. Đỗ Minh Cường cũng không lại lưu lại, đi theo áp giải chính mình quản giáo một đường trở về đi. Đến tứ giám khu sau, đã thấy các phạm nhân vẫn cứ ở tiểu quảng trường thượng thông khí hoạt động.

Này quảng trường là ở giám xá đại lâu phía đông dùng ba mặt chuyên tường vây xuất ra , diện tích đại khái có bảy tám trăm cái thước vuông. Quảng trường trung tâm có cái đơn sơ bóng rổ trắng, một đồng phạm nhân chính tụ ở mặt trên ầm ầm truy cướp một cái phá nát không chịu nổi bóng rổ.

Quản giáo đem Đỗ Minh Cường đưa trong viện, quan hảo viện môn sau cấp Đỗ Minh Cường mở ra còng tay xiềng chân. Đỗ Minh Cường không muốn đi trên sân bóng rổ kia náo nhiệt, liền đến góc xó tìm cái đất trống ngồi xuống, lười biếng hưởng thụ đầu xuân thời gian hức năng âm quang.

Qua ước chừng 20 phút, lại nghe thấy quản giáo ở lớn tiếng la lên Tiểu Thuận tên. Tiểu Thuận vội vàng theo trên sân bóng rổ xuống dưới, nhất lưu chạy chậm đi đến quản giáo trước mặt. Quản giáo liền bắt tay khảo xiềng chân lại cấp Tiểu Thuận mang theo -- đây là tứ giám khu đặc thù quy định, này đó trọng phạm chỉ cần đi ra bản giám khu không chế phạm vi, trên nguyên tắc đều là muốn trọng hình thêm thân .

Đỗ Minh Cường biết đây là nên đến phiên Tiểu Thuận đi nhận thăm hỏi , này đồng thời cũng ý nghĩa Hàng Văn Trị rất nhanh sẽ trở lại giám khu trung.

Quả nhiên, Tiểu Thuận bị mang đi sau không bao lâu liền nhìn đến Hàng Văn Trị bị áp giải trở về. Hình cụ đi trừ sau, Hàng Văn Trị cũng không có chui vào trên sân bóng rổ phạm nhân đôi lý. Hấn đứng nhìn quanh một hồi, rất nhanh liền nhìn đến dưới ánh mặt trời Đỗ Minh Cường, vì thế hấn liền hướng về đôi phương đi rồi đi qua.

Đỗ Minh Cường cấp Hàng Văn Trị chuyển khối hảo , nhiệt tình hô:“Đến, ngồi nghỉ hội đi -- nơi này ánh mặt trời tốt nhất, còn có miễn phí địa cầu trại xem đâu.”

Hàng Văn Trị ngã ngồi là ngồi, nhưng hấn ngửa đầu nhìn không trung, vẻ mặt âm đạm thật sự.

“Ai tới nhìn ngươi ?” Đỗ Minh Cường cố ý muốn chọn đối phương nhiều lời nói chuyện, hấn biết vừa mới tiến ngục giam nhân thực dễ dàng nặng nề đè nén, nhất là gặp qua thân hữu sau.

Hàng Văn Trị rũ mắt xuống tinh đáp:“Ta một cái đồng sự, cũng là ta tốt lắm bằng hữu.”

Đỗ Minh Cường lược cảm thấy có chút kỳ quái:“Như thế nào? Trong nhà ngươi nhân không có tới?”

Hàng Văn Trị trầm mặc một lát nói:“Mẹ ta bị bệnh, trúng gió.” Hấn thanh âm hơi hơi có chút khàn khàn.

Đỗ Minh Cường xem đối phương, trong lúc nhất thời cũng không biết nên chút cái gì. Hấn có thể ngẫm lại đối phương giờ phút này tâm tình, kia nhất định là tràn ngập tự trách cùng áy náy, sốt ruột phần hận lại bất lực.

Thật lâu sau sau, nhưng là Hàng Văn Trị lại mở miệng .

“Ta năm nay ba mươi hai . Cổ nhân nói: Ba mươi nhi lập. Hắc, ngươi xem ta lập cái gì? Chính mình qua không tốt còn chưa tính, còn muốn liên lụy phụ mẫu ta cùng nhau chịu khổ..... Ta mẫu thân thân thể luôn luôn không làm gì hảo, lần này trúng gió, có một nửa nguyên nhân là bị ta cấp cấp , ngươi nói ta coi như cái nam nhân sao, ta còn có cái gì mặt tiếp tục sống trên đời?” Hàng Văn Trị càng nói càng kích động, đến cuối cùng thanh âm đã rõ ràng nghẹn ngào đứng lên.

“Ngươi sai lầm rồi.” Đỗ Minh Cường vỗ vỗ Hàng Văn Trị đầu vai, trịnh trọng nói,“Càng là loại tình huống này ngươi càng tiếp tục sống sót -- như vậy mới xem như chân chính nam nhân.”

Hàng Văn Trị ngẩng đầu nhìn Đỗ Minh Cường, tựa hồ theo đối phương trong lời nói cảm giác được một tia chống đỡ lực.

“Mặc kệ bị bao lớn khổ, mặc kệ tương lai cỡ nào tuyệt vọng, chúng ta đều phải tiếp tục còn sống --” Đỗ Minh Cường xem Hàng Văn Trị ánh mắt, “Sống sót, vì quan tâm chúng ta nhân, lại vì thương tổn chúng ta nhân.”

Hàng Văn Trị trong ánh mắt tránh qua một tia hoang mang, tựa hồ không quá lý giải đối phương cuối cùng kia nửa câu nói.

Vì thế Đỗ Minh Cường lại giải thích nói: “Chúng ta sống lâu một ngày, này đáng giận tên sẽ ở bất an cảm xúc trung giã dựa. Nếu chúng ta đã chết, bọn người kia liền triệt để giải thoát rồi, người hiểu chưa?”

Hàng Văn Trị hít sâu một hơi, thì thào nói: “Không sai, vì này thương tổn chúng ta nhân, cần phải tiếp tục sống sót.” Ánh mắt hắn chậm rãi nheo lại đến, nguyên bản cái loại này hối hận bị thương thần sắc bắt đầu chuyển hóa thành một loại kiên cường phần nộ.

Rất nhiều thời điểm, phần nộ đúng là chống đỡ một người vượt qua tuyệt cảnh mạnh nhất kinh động lực.

Gặp đối phương tiêu cực cảm xúc có điều hòa dịu, Đỗ Minh Cường liền hợp thời chuyển hướng đề tài hỏi: “Người bằng hữu đều cho người mang cái gì?”

“Chính là chút ăn, còn có điểm vật dụng hàng ngày.”

“Giờ phút này còn có thể nghĩ người nhân, kia mới là chân chính bằng hữu. Người có thể có bằng hữu như vậy, tiền nửa đời cũng sẽ không tính quá mất bại, đúng hay không?”

Xem Đỗ Minh Cường khuôn mặt tươi cười, Hàng Văn Trị cũng cười. Đích xác, chỉ cần người nghiêm cần đi tìm, trong cuộc sống luôn có làm người ta ám áp địa phương.

“Kỳ thật ta đổ hi vọng người bằng hữu có thể cho người mang phó mắt kính đến.” Đỗ Minh Cường Nà Rang thành tựu về văn hoá trên ghẹo nói, “Người nếu mang theo mắt kính, chúng ta đây này tổ công tác hiệu suất có năng lực đề cao cái hai ba thành đầu.”

“Đúng vậy.” Hàng Văn Trị vỗ vỗ chính mình đầu, “Vừa rồi tâm tình không tốt, đem này trà cấp đã quên. Ai, chi có thể để sau chu hấn tới được thời điểm lại nói.”

Hai người như vậy nói chuyện tào lao, tạm thời phai nhạt này làm người ta đè nén sự thật. Lúc này ngày cũng càng ngày càng cao, thời gian đã qua buổi sáng 10 giờ rưỡi. Tứ nhị tứ giám thất cuối cùng một cái nhận thăm hỏi Tiểu Thuận cũng bị áp giải đã trở lại. Hấn ở tiểu quảng trường lý độc tự đi bộ, nhìn như lãng đãng, nhưng đi tới đi lui sẽ đến Đỗ Minh Cường cùng Hàng Văn Trị bên cạnh.

Đỗ hàng hai người thấy được Tiểu Thuận, bắt quá lười quan tâm hấn, chỉ lo tiếp tục nói chuyện phiếm.

Tiểu Thuận cũng là cố ý muốn cùng hấn nhóm bắt chuyện: “Cường ca, trị ca, hai người các ngươi ở chỗ này thế nào?”

Này hai tiếng ca kêu đỗ hàng hai người sững sốt. Từ tối hôm đó Đỗ Minh Cường phát bực sau, Tiểu Thuận xem như phục tùng, về sau lại không dám ở hai người trước mặt tìm trà, nhưng như vậy thân thiết kêu “Ca” Vẫn là đầu nhất tao, Đỗ Minh Cường nhìn không được dùng xem kỹ ánh mắt đánh giá đối phương, nghiền ngẫm hấn tâm lý có phải hay không ở đánh một ít chủ ý.

Hàng Văn Trị tắc ôn hoà trở về Tiểu Thuận một câu: “Ngươi nhưng đừng bảo ta ‘Ca’, ta nghe không thói quen.”

“Không thói quen ta càng phải gọi a, mỗi ngày nhiều kêu mấy lần, nghe nghe ngươi không phải thói quen sao?” Tiểu Thuận lấy lòng giống như nước miếng cười, sau đó cũng không đãi người khác mời, trái lại tự ở Hàng Văn Trị bên cạnh ngồi xuống.

Hàng Văn Trị nhú mày hỏi hấn: “Ngươi có việc không có?”

“Không có việc gì. Vừa rồi người trong nhà đi lại, dẫn theo chút lạp xườn thịt muối, ta tưởng trước phân cho hai vị ca ca nếm thử.”

Đỗ Minh Cường nhếch miệng cười: “Không quá thích hợp đi? Hữu hảo này nọ cũng hấn là trước hiếu kính bọn họ a.”

“Bọn họ ta cũng lưu trữ đâu.” Tiểu Thuận nóng lòng thổ lộ nói, “Trước kia không phải cùng hai vị ca ca có chút hiểu lầm sao? Ta nơi này trước nhận cái sai, hai vị nhưng đừng hướng trong lòng đi. Về sau có ích lợi gì ta địa phương, chỉ để ý phân phó.”

Tiểu Thuận vừa nói, một bên hướng phía đông nam hướng nhìn quanh vài lần. Đỗ Minh Cường theo hần tầm mắt nhìn lại, đã thấy Bình ca, A Sơn cùng hắc tử đang ở bên kia thấu thành một đồng. Đỗ Minh Cường trong lòng âm thầm sáng tỏ: Tiểu Thuận người này cơ trí thật sự, mắt thấy giám xá lý vận mệnh phát sinh biến hóa, hần ngày hôm qua lại cùng hắc tử náo băng, đây là muốn tìm cái tân dựa vào sơn đầu.

Đỗ Minh Cường lười thẳng lần này hồn thủy, liền miễn cưỡng đứng lên nói: “Hai người các ngươi trước tán gẫu đi, ta đi lại đi lại.”

Hàng Văn Trị gặp này tư thế đứng dậy cũng tưởng đi, lại bị Tiểu Thuận một phen tóm ở: “Ai, trị ca, ngươi thế nào cũng đi, tốt xấu lưu một cái theo giúp ta lao lao a.”

Hàng Văn Trị mắt mặt mũi, đành phải lại lần nữa ngồi xuống. Đỗ Minh Cường vui sướng khi người gặp họa cười cười, chính mình đi bộ đến đi qua một bên. Hần biết Tiểu Thuận người này tuy rằng đỉnh tiện, nhưng muốn nói hần chân chính có nhiều phá hư nhưng cũng không nhất thiết. Từ hần đến bồi Hàng Văn Trị cũng là không sai, ít nhất có thể nhường người sau ngục giam cuộc sống nhiều một ít sắc thái đi.

Tình huống quả nhiên cũng hướng Đỗ Minh Cường thiết tưởng như vậy. Hàng Văn Trị ngay từ đầu đối Tiểu Thuận còn có chút mâu thuẫn, dần dần hai người thật đúng cho tới một khối đi. Phải biết rằng Tiểu Thuận xưa nay thế lực quán, nịnh nọt hầu hạ nhân đều là lấy thủ trò hay, này muốn nhất nhất sử đến Hàng Văn Trị trên người, người sau bỗng chốc cũng rất khó kháng được.

Hai người chính tán gẫu khí thế ngất trời là lúc, bỗng nhiên một cái bóng rõ bay tới, chính nện ở Tiểu Thuận trên đầu. Tiểu Thuận ăn đau, liền xoay người hướng đến cầu phương hướng mắng câu: “Ai a, không có mắt?”

Đã thấy một người theo nhân từng trung đi ra, đem tạp Tiểu Thuận cái kia bóng rõ nhặt ở trong tay, đồng thời đỉnh đạc nói: “Ai nói ta không dài ánh mắt? Không dài ánh mắt có thể ném như vậy chuẩn sao?”

Tiểu Thuận vừa thấy người nọ đúng là hắc tử, liền trong lòng biết đối phương nhất định là cố ý. Xem hắc tử kia phỏ ý định khiêu khích bộ dáng, Tiểu Thuận khí không đánh một chỗ đến. Hần trước kia liền không thiếu chịu đối phương khi nhục, nhưng trên địa vị chênh lệch nhường hần cật khuy còn phải khuôn mặt tươi cười đón chào. Hiện tại cũng không giống nhau, hần cảm thấy ít nhất hắc tử đã không có tư cách lại cười ở chính mình trên đầu.

Tiểu Thuận hướng thượng thối một ngum, khơi mào khoe miệng mắng câu:“Ngốc bức!” Tuy rằng chính là bình thường nhất một cái bản từ, nhưng hấn thần thái cùng ngữ khí đều dẫn đo vừa đúng, cho ngả ngớn thần thái trung lộ ra mùi phần khinh bỉ, quả thực chính là ở dùng ngôn ngữ đâm loạn đối phương.

Nhàn hốt hoảng tù phạm nhóm giờ phút này đều vây đi lại xem náo nhiệt, gặp Tiểu Thuận lần này mắng xinh đẹp, liền đều ủng hộ ồn ào, e sợ cho thiên hạ bất loạn bình thường. Hắc tử thể nào chịu được này? Lập tức cầm trong tay địa cầu vừa mạnh mẽ về phía Tiểu Thuận tạp đi qua:“Ta thao mẹ ngươi!”

Tiểu Thuận nhảy lên tránh thoát , kia cầu nện ở bên cạnh Hàng Văn Trị trên người. Hàng Văn Trị thoát nhìn không nghĩ gây chuyện, chỉ nhú nhú đầu mày, không nói thêm gì. Tiểu Thuận cũng không can , chỉ vào hắc tử mắng:“Thao, có việc xung ta đến, ngươi tạp ta bằng hữu làm gì?”

“Bằng hữu?” Hắc tử khinh thường cười lạnh,“Ngươi đồ đỉnh có thể phản cảnh cao a?”

“Ngươi mẹ nó biết cái gì!” Tiểu Thuận đón hắc tử đi lên phía trước,“Có một số việc ta lười nói ra, thật muốn nói, ngươi nha muốn khóc cũng không kịp!”

Tiểu Thuận lời này khả trạc trung hắc tử chỗ đau , người sau lập tức thay đổi sắc mặt:“Liên mẹ ngươi miệng đại là đi?!” Nói chuyện, hấn nâng tay chính là một chương, thực sự phiền Tiểu Thuận một cái tát.

Tiểu Thuận đỏ mắt, điên ngu giống nhau đánh vào hắc tử trên người, hai người đồng thời ngã xuống. Sau đó liền cho nhau dây dưa ở bùn đất lý đã khởi lẩn. Vài cái hiệp xuống dưới, thân thể càng thêm cường tráng hắc tử dần dần chiếm cứ ưu thế, hấn đem Tiểu Thuận ngăn chặn, chính mình tắc đứng dậy ngồi ở đối phương trên bụng. Cái này Tiểu Thuận liền toàn diện bị quản chế, trong lúc nhất thời phản kháng không được .

Hàng Văn Trị thấy đến một màn như vậy, theo bản năng về phía trước đi rồi vài bước. Khả đột nhiên bị một người giữ chặt, nhìn lại, đúng là Đỗ Minh Cường.

“Ngươi mặc kệ , làm cho bọn họ náo đi.” Đỗ Minh Cường lắc lắc đầu nói. Ở đối diện bọn họ nhân từng trung, Bình ca cùng A Sơn cũng chộp lấy thủ, chỉ lo xem náo nhiệt. Dù sao nơi này không phải giám xá, sự tình cho dù náo lớn cũng truy cứu không đến bọn họ trên đầu.

Lúc này hắc tử đã lấy tay nắm chặt Tiểu Thuận cổ, nghe răng cười hỏi:“Ngươi có phục hay không? Mẹ nó còn dám nói lung tung nói sao?”

Tiểu Thuận mặt đến mức đỏ bừng, ánh mắt lại chuyển qua đến xem Hàng Văn Trị bên này, gian nan cầu xin nói: “Trị ca..... Bang cái thủ a.”

“Ta thảo, người tìm hắc tử giúp đỡ?” Hắc tử cơ hồ muốn ách nhiên thất tiểu, “Các người thật đúng là vương bát xem đậu xanh a, tình nhân trong mắt ra Tây Thi, từng bao tiếc từng bao.....”

Ngay tại hắc tử râu ông nọ cắm cằm bà kia phép bài tử câu thức trung, đã thấy một thân ảnh cướp được hai người chiến đoàn trung, người tới một câu vô nghĩa cũng không nhiều lời, trực tiếp một cước đá vào hắc tử lạc bộ. Hắc tử bị đá xóa khí, cả người lực đạo lập tức tan tác. Tiểu Thuận liền thừa cơ tránh thoát hắc tử áp chế, nhất động thân ngược lại đem đối phương ném đi trên mặt đất.

“Hôm nay khiến cho đại gia hỏa đều nhìn xem, ai mới là từng bao!” Tiểu Thuận đứng dậy sau liền hướng về phía hắc tử liền đạp vài chân. Hắc tử nhất thời vô lực phản kháng, chính là mờ mịt xem vừa mới đem chính mình đá đổ người kia, như là không tin ánh mắt mình dường như.

Người nọ đúng là ở hắc tử xem ra tam gây gộc đều đánh không ra một cái buồn thì Hàng Văn Trị.

Giờ phút này không riêng gì hắc tử kinh ngạc, Đỗ Minh Cường cũng có chút không hiểu. Làm Hàng Văn Trị thoát khỏi chính mình hướng hắc tử tiến lên thời điểm, hắc tử còn tưởng rằng đối phương nhiều nhất là muốn kéo cái giá đi. Không nghĩ tới Hàng Văn Trị cư nhiên tiến lên một cước liền đá trúng hắc tử yếu hại, loại này hòa bạo kinh nhi thật sự cùng trước kia hình tượng phản như hai người.

“Đồ!” Một tiếng sắc nhọn còi cảnh sát bị xua tan xem náo nhiệt đám người, trách nhiệm quản giáo dẫn theo điện côn vọt vào tràng nội quát hỏi nói: “Làm gì đâu?!”

Tiểu Thuận vừa nghe đến còi cảnh sát thanh liền lập tức triệt đến một bên, cột nhà xem quản giáo nói: “Bảo cáo quản giáo: Chúng ta không có việc gì, đùa giỡn đâu!”

Quản giáo xem nằm trên mặt đất mặt xám mày tro hắc tử, không nói hai lời, lấy điện côn liền thống Tiểu Thuận một chút. Tiểu Thuận “Ngao” một tiếng thảm hào, thân thể cuộn thành con tôm.

“Có như vậy đùa giỡn sao?” Quân giáo ánh mắt ở trong đám người quét một vòng, rất nhanh dừng ở Bình ca trên đầu, “Thẩm kiến bình, người nói một chút sao lại thế này?!”

“Báo cáo quân giáo, thật sự không có chuyện gì.” Bình ca đánh cái ha ha có lệ nói, “Chính là chơi bóng đánh mao, cầu đều điều thượng, bọn họ còn thượng đầu. Đây không phải đánh bóng rổ a, đều nhanh thành bóng bầu dục.”

Hắc tử lúc này cũng giầy dựa theo đi trên đất đứng lên, thức thời phụ họa nói: “Báo cáo quân giáo, chúng ta chính là ở thượng cầu. Tiểu Thuận hẳn không hiểu quy tắc, ôm cầu chạy. Đây ai chịu nổi a? Ta thế nào cũng phải đoạt lấy đến không thể.”

Quân giáo nửa tin nửa ngờ, bắt quá đã tất cả mọi người nói như vậy, hẳn cũng là nhiều một chuyện không bằng thiếu một chuyện, dứt khoát thôi cái dài tiểu nói: “Cho các người điểm ánh mắt trời, các người liền hồ thất bát tao sáng lạn. Được rồi, thông khí kết thúc, đều cho ta hồi giám xá lý ngục đi!”

Chúng tù phạm một trận than thở oán trách tiếng động, nhưng là không thể không thành thành thật thật bắt đầu xếp hàng. Đỗ Minh Cường xếp hạng Hàng Văn Trị phía sau, thấp giọng hỏi nói: “Người vừa rồi sao lại thế này?”

“Không sao lại thế này.” Hàng Văn Trị quay đầu lại bình thản nói, “Ta chính là suy nghĩ cẩn thận: Chuyện gì cũng chưa lý do nhường chính mình chịu ủy khuất. Ai tưởng thương tôn ta, ít nhất ta cũng phải nhường hẳn không thoải mái!”

Đỗ Minh Cường a nhếch miệng, không nghĩ tới chính mình lúc trước buổi nói chuyện sẽ làm đối phương chuyển biến nhanh như vậy. Hắn trong lúc nhất thời cũng không biết là nên cao hứng hay là nên lo lắng.

Mọi người trở lại giám xá sau, hắc tử cùng Tiểu Thuận trong lúc đó tuy rằng khí còn chưa có làm theo, nhưng là có Bình ca đè nặng, hai người ai cũng không dám lỗ mãng. Hắc tử nguyên bản cho rằng có thể ăn định Tiểu Thuận, nhưng Hàng Văn Trị thế nhưng hội bang Tiểu Thuận xuất đầu, này thật sự đại đại ra ngoài hắn dự kiến, về sau chính mình muốn dùng nhất định nhị, kia đã có thể chiếm không đến cái gì thượng phong, huống chi Hàng Văn Trị phía sau còn đứng một cái bí hiểm Đỗ Minh Cường? Hắc tử càng nghĩ càng cảm thấy chính mình tiền cảnh ảm đạm, sâu muộn không thôi.

Bình ca đối Hàng Văn Trị hôm nay biểu hiện cũng cảm thấy ngoài ý muốn, hỏi giám xá không lâu liền nhịn không được nói câu: “Đi a, tiểu tử ngươi cũng là có loại!”

Hàng Văn Trị không tiếp lời, chính là nằm ở chính mình trên giường không biết tường chút cái gì. Đỗ Minh Cường

ngược lại có chút thay hần lo lắng, hần theo Bình ca trong giọng nói nghe không ra thật xấu đến. Bất quá ngẫm lại lấy hắc tử cùng Tiểu Thuận hiện tại nghèo túng địa vị, Bình ca đồ không đến mức bởi vì này hai người gian ma sát đem sự tình nào đại, vì thế liền cũng bình thường trở lại.

Bởi vì hôm nay là cuối tuần, trong ngục giam trực ban nhân viên tương đối ít, căn tin cũng không nổ sủng, đồ ăn đều là ngày hôm qua làm tốt, đến cơm điểm liền phân phối đến các giám xá. Cơm nước xong sau, quản giáo liền đem hôm nay thân hữu thăm hỏi khi mang đến vật phẩm phân phát cho tương quan tù phạm. Này đó vật phẩm vô luận toàn diện, tất cả đều trải qua nghiêm cẩn an toàn thẩm tra.

Tứ nhị tứ giám xá Hàng Văn Trị cùng Tiểu Thuận đều thu được không ít thực phẩm phụ phẩm. Dựa theo quy củ tự nhiên muốn xuất ra một ít đến hiếu kính Bình ca, Bình ca cùng A Sơn hai người phân, sau đó còn nói thêm:“Các ngươi hai cái hôm nay nhường hắc tử chiết cái đại té ngã, thế nào cũng phải tỏ vẻ tỏ vẻ đi?”

Hàng Văn Trị cùng Tiểu Thuận chẳng phải rất thích ý, nhưng biết Bình ca có tâm áp sự, cũng phải cấp đối phương này mặt mũi. Vì thế hai người lại các xuất ra chút mỹ vị cho hắc tử, hắc tử trên mặt cũng không có trở ngại, đánh cái ha ha nói vài câu lời khách sáo, trong lòng chân thật ý tưởng thế nào đã có thể khó nói.

Đỗ Minh Cường vô tâm tư đi hưởng thụ xá hữu nhóm ngày nghỉ ăn liên hoan. Hần thắc thòm A Hoa sao đến kia trương quang quyền, không biết bên trong sẽ là chút thế nào nội dung? Quản giáo lại vì sao chậm chạp không đem kia quang quyền còn cấp chính mình?

Đến hai giờ chiều bán, nghỉ trưa thời gian kết thúc. Trách nhiệm quản giáo nhóm lại đi lại mở ra giám xá, chuẩn bị mang các phạm nhân đến trong viện thông khí. Mọi người liền xếp hàng đi theo quản giáo nối đuôi nhau mà ra, lúc này lại nghe có cái quản giáo hô một tiếng:“Đỗ Minh Cường bước ra khỏi hàng!”

Đỗ Minh Cường kéo dài qua một bước đứng ở đội ngũ ở ngoài.

Chờ khác phạm nhân đều đi ra giám xá đại lâu sau, quản giáo đi đến Đỗ Minh Cường trước mặt, đem một trương quang quyền nhét vào trong tay đối phương:“Nhạ, đây là ngươi gì đó.”

Đỗ Minh Cường cúi mình vái chào:“Cám ơn quản giáo.”

Quản giáo nhưng không có xong việc, hần tay trái còn cầm một cái tứ tứ phương phương hộp giấy tử:“Còn có này ngươi cũng cầm đi, đây là hình ảnh đội La đội dài tặng cho ngươi.”

La Phi? Đỗ Minh Cường có chút ngoài ý muốn, hắn tiếp nhận hòm nhìn nhìn, đóng gói thuyết minh biểu hiện trong hòm hẳn là cái hoàn toàn mới liền cùng thức cd truyền phát khí.

Đỗ Minh Cường cảm nhận được La Phi khổ tâm, trong lúc nhất thời lại có một ít tiểu nhân cảm động.

Quản giáo ở một bên quan sát đến Đỗ Minh Cường phản ứng, đối phương thể hiện ra cảm xúc nhường hẳn có chút vừa lòng, vì thế hắn gật gật đầu, còn nói thêm:“La đội chiều dài câu thác ta gây cho ngươi: Đến cùng ai hơn khả năng trở thành ngươi bằng hữu, hi vọng ngươi nghĩ rõ ràng.”

Đỗ Minh Cường trầm mặc một lát, trả lời nói:“Ta minh bạch.”

“Minh bạch là tốt rồi.” Quản giáo phát phát tay,“Ngươi cũng đi ra ngoài đi.”

Đỗ Minh Cường xoay người hướng giám xá ngoại đi đến, vừa đi một bên khăn cấp mở ra cd hộp đóng gói. Hắn đem kia trương quang quyền nhét vào cd cơ lý, mang theo tai nghe sau ấn xuống truyền phát kiện.

Ở Đỗ Minh Cường đi ra khỏi giám xá đại lâu kia trong nháy mắt, sau giữa trưa ánh mặt trời chiếu rọi ở trên mặt của hắn, cùng lúc đó, như thiên âm bản tiếng nhạc cũng theo tai nghe giữa dòng thẳng xuất ra.

Đỗ Minh Cường sinh ra một loại như bay tường bản khoái trá cảm giác, hắn si mê bản nhìn lên bầu trời, từng bước một đi vào kia húc giữa nắng ấm. Ở hắn chung quanh, khác sở hữu sự tình, sở hữu nhân tựa hồ cũng không tồn tại, trong thế giới của hắn chỉ còn lại có ánh mặt trời cùng âm nhạc.

Hắn tại như vậy thế giới trung rong chơi, hạnh phúc đặc tượng nhất chi triển miên Tế Vũ Trung đóa hoa. Làm kia một khúc dần dần kết thúc là lúc, hắn lưu luyến ấn xuống đình chỉ kiện.

Hắn không biết kia quang quyền trung tổng cộng sẽ có mấy thủ nhạc khúc, nhưng vô luận hắn giờ phút này như thế nào tham lam, hắn cũng luyện tiếc một lần đem chính bản CD toàn bộ nghe xong -- như vậy thật sự là rất xa xỉ! Gần là này nhất thủ nhạc khúc, hắn cảm thấy chính mình ít nhất muốn tỉnh tể thường thức ba ngày!

Thật là là cỡ nào tuyệt vời ba ngày a!

“Người đang làm cái gì đâu?” Thành linh xảy ra lời nói thanh đánh gãy Đỗ Minh Cường mặc sức tưởng tượng, hần theo tiếng nhìn lại, đã thấy Hàng Văn Trị không biết khi nào đã đi tới chính mình trước mặt.

“Đây là ta lẽ vật.” Đỗ Minh Cường quơ quơ trong tay cd cơ, “Thình tha thứ ta không thể cùng người chia xẻ, bởi vì này lẽ vật đối ta có không phải bình thường ý nghĩa.”

Hàng Văn Trị hiển nhiên đối Đỗ Minh Cường trong tay gì đó cũng không cảm thấy hứng thú. Hần lòi kéo đối phương cánh tay, hạ giọng nói: “Người hiện tại có rảnh không? Ta tưởng cùng người nói điểm sự tình.”

“Như thế nào?” Đỗ Minh Cường nhận thấy được đối phương thần thái có chút quái dị, hần một bên đem cd cơ thu hảo, một bên đem chính mình xa xa phiêu tán cảm xúc kéo về đến sự thật thế giới trung đến.

“Tìm cái yên lặng địa phương lại nói.” Hàng Văn Trị dùng ánh mắt ở trong sân quét một vòng, sau đó hướng về một cái quanh quẽ che bóng góc đi đến.

Đỗ Minh Cường đuổi kịp Hàng Văn Trị cước bộ. Đến góc tường sau hai người trước sau dừng lại, Đỗ Minh Cường dùng hoang mang ánh mắt xem đối phương.

“Ta nghĩ tới .” Hàng Văn Trị bắt đầu dùng một loại kiên định ngữ khí nói, “Ta muốn đi ra ngoài!”

“Cái gì?” Đỗ Minh Cường nhúu nhúu đầu mày, không quá minh bạch đối phương ý tứ.

“Ta muốn đi ra ngoài!” Hàng Văn Trị còn nói một lần, sợ đối phương còn nghe không rõ, hần ngừng một lúc sau, rõ ràng cứ việc nói thẳng nói, “Ta muốn vượt ngục!”

“Người nói bậy bạ gì đó đâu?” Đỗ Minh Cường lộ ra khó có thể thuyết phục biểu cảm, ánh mắt của hần hướng bốn phía cấp tốc quét một vòng, ở tin tưởng không có người khác chú ý bọn họ sau, hần lại hạ giọng nói, “Người điên rồi sao?”

“Ta không có điên --” Hàng Văn Trị vẻ mặt lại nghiêm túc thật sự, “-- ta phải đi ra ngoài. Ta mẫu thân trúng gió , trong nhà lại không có tích tụ, căn bản không có tiền cho ta mẫu thân xem bệnh. Ta nếu không ra trong lời nói, chỉ sợ đời này đều không có cơ hội tái kiến nàng lão nhân gia .”

Đỗ Minh Cường bắt đầu dĩ nhượng mất, nhắc nhở đối phương: “Người đi ra ngoài đồng dạng cũng không thấy được nàng! Chỉ cần người nhất vượt ngục, lập tức sẽ có rất nhiều cảnh sát đem người sở hữu quan hệ giữa người với người chặt chẽ tránh tử. Người còn trông cậy vào có thể nhìn đến người mẫu thân? Đừng có nằm mộng! Chỉ cần người dám cùng người trong nhà liên hệ, xác định vững chắc sẽ bị cảnh sát trao trả về !”

Hàng Văn Trị lắc đầu nói: “Ta không có như vậy ngốc, ta đi ra ngoài về sau đương nhiên sẽ không cùng người trong nhà liên hệ . Nhưng ta sẽ nghĩ biện pháp nhượng cái kia nữ nhân đem tiền trả lại cho ta cha mẹ, chỉ cần có thể đạt tới mục đích này, ta chết cũng đáng .”

“Nhường cái kia nữ nhân còn tiền?” Đỗ Minh Cường xem Hàng Văn Trị, “Người có thể có biện pháp gì?”

Hàng Văn Trị do dự một chút nói: “Ta còn chưa có tưởng hảo..... Nhưng biện pháp khẳng định là có . Ta liên mệnh cũng không muốn , ta cũng không tin còn trị không xong một cái tiện nữ nhân!”

Đỗ Minh Cường trừng thu hút tinh, như là đang nhìn một cái chính mình hoàn toàn không biết nhân. Thật lâu sau sau hần cười khổ nói: “Người thật là điên rồi.....”

“Ta không điên!” Hàng Văn Trị thân thủ bắt lấy đối phương cánh tay, thần sắc có chút kích động, “Là người nói với ta : Không thể tiện nghi này thương tổn chúng ta nhân. Là người kích động ta phẫn nộ, nhượng ta khơi dậy báo thù dục vọng. Hiện tại người còn nói ta điên rồi, chẳng lẽ người những lời này căn bản là không phải người chân thật ý tưởng sao?!”

“Đúng vậy, chúng ta không phải hần là buông tha này người xấu, chúng ta muốn báo thù. Nhưng báo thù chẳng phải dựa vào phẫn nộ cùng xúc động đến hoàn thành --” Đỗ Minh Cường thân thủ ở Hàng Văn Trị sọ não cùng ngực thượng phân biệt nhẹ chút hai hạ, “Báo thù cần nhờ trí tuệ cùng kiên nhẫn, người hiểu chưa?”

Hàng Văn Trị trầm mặc , hần tựa hồ thoáng bình tĩnh một ít, sau đó hần hỏi: “Kia ần người nói , ta nên làm cái gì bây giờ?”

“Thành thành thật thật bị tù, hảo hảo biểu hiện, tranh thủ giảm hình phạt. Sau đó cho người bằng hữu giúp người

tìm tốt luật sư, sưu tập kia nữ nhân ngầm chiếm các người tài sản chứng cứ, nếu có thể chứng minh này tài sản nguyên bản chính là thuộc loại người, như vậy bắt cóc cùng vợ vết tài sản đặc tội danh liền đều có thể phủ định.”

Hàng Văn Trị thất vọng “Xuy” một tiếng:“Giảm hình phạt? Lại thế nào giảm cũng phải ngốc cái hơn mười năm, đến lúc đó liên hoa cúc đồ ăn đều mát ! Lật lại bản án liền càng không cần tưởng, nếu có thể có chứng cứ trong lời nói, ta còn về phần bị đưa đến chỗ này tới sao?”

Đỗ Minh Cường a nhếch miệng, đối phương nói cũng thật là tình hình thực tế, hẳn vô pháp phản bác.

Sau một lát Hàng Văn Trị lại hỏi:“Người còn có khác đề nghị sao?”

Đỗ Minh Cường lắc đầu.

Hàng Văn Trị liền kiên định nói:“Ta đây chỉ có thể vượt ngục !”

Đỗ Minh Cường không lại nói cái gì, hẳn một phản tay kéo trụ Hàng Văn Trị cánh tay, đem hẳn theo âm u trong góc tường túm xuất ra.

Hàng Văn Trị lấp bắp kinh hãi:“Người làm chi?”

“Người xem bên kia.” Đỗ Minh Cường thân thủ hướng phương bắc nhất chỉ,“Nói với ta đó là cái gì.”

Ai đều thấy được, đó là một cái cao cao ngất lập chòi canh. [súng vác vai, đạn lên nòng] vũ cảnh đứng ở trạm gác lý, âm trầm nòng súng dưới ánh mặt trời lóng lánh hàn quang.

Gặp Hàng Văn Trị không nói thanh, Đỗ Minh Cường liền cười lạnh tiếp tục nói:“Như vậy trạm gác trải rộng cho ngục giam mỗi một cái góc, sở hữu phạm nhân nhất cử nhất động đều ở bọn họ không coi vào đâu. Người chạy một cái thử xem? Lính gác muốn đánh gục người so với đánh chết chỉ trừ còn muốn dễ dàng.”

Hàng Văn Trị thật sâu hít vào một hơi, nhưng trong mắt dục vọng nhưng không có tắt.

Đỗ Minh Cường lại lui một bước nói: “Cho dù ngươi có ản thân pháp, có thể tránh đi lính gác hiểu biết, kia có năng lực có cái gì ý nghĩa? Nếu muốn trốn hướng tự do thế giới, ngươi còn muốn đối mặt hai tầng lầu cao ngục giam tường vây cùng đầu tường dây đặc điện vòng, tường vượt qua là căn bản không có khả năng. Đương nhiên, ngươi còn có thể hướng phía nam chạy, nếu ngươi có thể thông qua vân tay nghiêm chỉnh an kiểm môn, ngươi là có thể tiến vào tiền viện chỗ làm việc vực, bất quá ta muốn nói cho ngươi, nơi đó không chỉ có nơi nơi đều là cảnh ngục, hơn nữa từng cái góc xó đều có dây đặc theo dõi camera. Ở ngục giam tối phía nam còn có một đạo đề phòng sâm nghiêm đại cửa sắt, ra vào chiếc xe người đi đường đều phải nhận vệ binh nghiêm cẩn kiểm tra. Đừng nói là một cái đại người sống, liền tính là một cái con chuột cũng đừng muốn từ nơi đó chuồn ra đi.”

Đỗ Minh Cường mỗi một câu giống như là một chậu nước lạnh, lập lại kiều phúc Hàng Văn Trị trong lòng cái loại này không thực tế xúc động. Cuối cùng hắn dùng một câu tổng kết nói: “Đây là toàn tỉnh đề phòng nhất sâm nghiêm ngục giam, gần hai mươi năm đến chưa bao giờ phát sinh qua thành công vượt ngục án lệ, ngươi dựa vào cái gì muốn từ nơi này đào thoát? Không phải ta khinh thường ngươi, ngươi căn bản là liên tứ giám khu đều chạy không ra được!”

Lần này Hàng Văn Trị trầm mặc hồi lâu, cuối cùng hắn rốt cục mở miệng nói: “Ta biết rất khó, cho nên ta hi vọng ngươi có thể giúp ta, chúng ta hai cái cùng nhau chạy đi.”

Đỗ Minh Cường lập tức đánh gãy đối phương trong lời nói: “Ta vì sao muốn cùng ngươi cùng nhau trốn? Ta chẳng qua là cái năm năm phạm, hảo hảo biểu hiện trong lời nói tam hai năm có thể đi ra ngoài, ta cặn sao muốn mạo hiểm bị đánh gục phiêu lưu cùng ngươi đi làm như vậy nhất kiện không đáng tin sự tình?”

Hàng Văn Trị vô ngôn mà chống đỡ, hắn xem Đỗ Minh Cường, âm đạm nói: “Ta còn tưởng rằng ngươi sẽ giúp ta.....”

“Giúp ngươi? Ta xem ta là giúp ngươi bang nhiều lắm!” Đỗ Minh Cường cười khô nói, “Bang cho ngươi toát ra như vậy hoang đường ý tưởng!”

Tuy rằng đối phương đã như thế minh xác cự tuyệt chính mình, nhưng Hàng Văn Trị vẫn là không quá cam tâm, do dự sau một lát, hắn lại nhỏ giọng nói: “Kỳ thật ta đã nghĩ tới một ít biện pháp.....”

“Vậy ngươi trăm ngàn đừng nói cho ta, ta sẽ đi tố giác ngươi!” Đỗ Minh Cường dùng như vậy ngôn ngữ triệt để phá hỏng Hàng Văn Trị câu chuyện, sau đó hắn quay người lại, cũng không quay đầu lại rời đi.

Hàng Văn Trị độc tự một người đứng ở quảng trường góc xó, ký cô đơn lại bất đắc dĩ. Sau một lát, hần ngẩng đầu nhìn chung quanh kia một vòng cao ngất tường vây, thật dày hòn đá cùng điện vông ngăn cách thông hướng tự do thế giới đường, cho dù là đầu mùa xuân húc ánh sáng mặt trời diệu phía trên, cũng chỉ có thể nổi lên một mảnh làm người ta tuyệt vọng lạnh như băng hàn quang.

Theo sau vài ngày lý, Hàng Văn Trị không còn có hướng Đỗ Minh Cường nhắc tới qua cùng loại trọng tâm đề tài. Không có việc gì thời điểm hần liền một người ngồi ngẩn người, bất quá trạng thái đã cùng mới vừa vào ngục kia traten hoàn toàn bất đồng. Cái loại này Mộc Mộc mờ mờ bất lực thần sắc từ trên mặt hần tiêu thất, trong ánh mắt hần bắt đầu chớp động một ít cân nhắc không ra quang mang, giống như tông cất giấu rất nhiều tâm sự dường như.

Đỗ Minh Cường tự nhiên có thể nhìn đến phát sinh ở Hàng Văn Trị trên người này đó biến hóa, nhưng hần lại vẫn duy trì một loại chẳng quan tâm thái độ. Trên thực tế Hàng Văn Trị có thể sinh ra vượt ngục ý niệm, Đỗ Minh Cường nghĩ lại xuống dưới cũng là không biết là đặc biệt kỳ quái. Rất nhiều trọng hình phạm ở bỏ tù chỉ sơ đều sẽ từng có cùng loại vọng tưởng, mà thời gian hội dùng một loại thông thả lại không gì địch nổi lực lượng ma luyện bọn họ, cũng cuối cùng ở bọn họ trong lòng quả thượng một tầng cứng rắn cái kén. Vì thế này thiêu đốt ngọn lửa sẽ gặp mất đi dục vọng đường khí, ở tàn khóc trong hiện thực tắt, phục hồi xuống dưới.

Thời gian là tốt nhất lão sư, Đỗ Minh Cường cảm thấy cũng không cần chính mình lại đi nói cho đối phương cái gì. Ở Hàng Văn Trị ý nghĩ kỳ lạ thời điểm hần cũng vui vẻ thanh tĩnh, độc tự trầm mê ở tuyệt vời âm nhạc thế giới trung.

Tiểu Thuận đã có ý cùng Hàng Văn Trị càng chạy càng gần. Nguyên nhân trong đó có lẽ dùng một câu cách ngôn là có thể giải thích: Dịch nhân dịch nhân chính là bằng hữu. Từ ở bóng rổ bên sân liên thủ cùng hắc tử can một trận sau, Tiểu Thuận nghiêm nhiên đã đem Hàng Văn Trị trở thành chính mình thân mật nhất minh hữu, cũng không có việc gì đều hướng đối phương bên cạnh thấu sống, thái độ ân cần có thêm.

Hàng Văn Trị nguyên bản đối Tiểu Thuận liền không có gì hảo cảm, hiện tại trong lòng cất giấu bí mật, lại không muốn cùng đối phương tiếp cận. Nhưng bất đắc dĩ đại gia đều ở một cái giám xá nội, đối phương cười mặt đến cạo xát, hần cũng không có cách nào khác phát tác. Có đôi khi Đỗ Minh Cường nhìn đến hần mệt mỏi ứng phó bộ dáng không khỏi âm thầm buồn cười, nghĩ rằng: Phải nhường Tiểu Thuận này giáo thi gây gộc cho người đảo quấy rối đâu, bằng không người mỗi ngày miên man suy nghĩ, nhưng đừng thật sự tẩu hỏa nhập ma.

Bình ca cũng chú ý tới Tiểu Thuận có lung lạc Hàng Văn Trị khuynh hướng. Xét thấy này hai người địa vị ở giám xá lý cũng không cao, hần cũng không đem việc này rất đề ở trong lòng. Tại đây cái giám xá trung Bình ca hần duy nhất có kỷ nhân chính là Đỗ Minh Cường, chỉ cần tên kia không lại chọn sự, những người khác là ép buộc không ra động tĩnh gì.

Đương nhiên là có một người phi thường khó chịu, người này chính là hắc tử. Ngày đó ở trước công chúng dưới bị Tiểu Thuận cùng Hàng Văn Trị phóng đồ, hắc tử thể diện vô tồn. Lấy hần tính cách tì khí, chuyện này là nhất định phải

nghĩ biện pháp hòa nhau bãi đến ! Hàng Văn Trị có Đỗ Minh Cường tráo , hắc tử không dám động, hắc tử chỉ có thể ở ngầm ngầm Tiểu Thuận -- tiểu tử này dựa vào cái gì cùng ta kiêu ngạo? Vô luận như thế nào cũng muốn trị ăn xong nha .

Ngày cứ như vậy mỗi một ngày quá khứ, mặt ngoài bình tĩnh, mạch nước ngầm lại mãnh liệt không thôi. Đảo mắt lại đã mở cái cuối tuần, hôm nay Hàng Văn Trị lại chiếm được thăm hỏi cơ hội. Giữa trưa trở lại giám xá sau, về mặt của hắc tử thoát nhìn có chút hưng phấn.

“Ai, trị ca, ngươi bằng hữu lại cho ngươi mang gì thứ tốt thôi?” Tiểu Thuận tiện hề hề thẩu đi lên hỏi.

“Quả thật là thứ tốt --” Hàng Văn Trị bán cái nút nói,“Bất quá này thứ tốt đối ta hữu dụng, đối với ngươi đã có thể không có gì ý nghĩa .”

Tiểu Thuận gãi gãi đầu, nghĩ không ra đối phương nói đến cùng sẽ là cái gì. Bất quá hắc tử hoang mang rất nhanh phải đến giải đáp: Cơm trưa sau quân giáo đem thông qua xét duyệt thăm vật phẩm phân phát đến tương quan nhân viên trong tay, Hàng Văn Trị trừ bỏ một đồng đồ ăn cùng đồ dùng hàng ngày ngoại, còn phải đến hai cái giống nhau như đúc cái hộp nhỏ.

Hàng Văn Trị mở ra trong đó một cái hộp, lấy ra một bộ mắt kính đặt tại cái mũi của mình thượng. Từ bỏ tù hôm đó vỡ vụn mắt kính sau, Hàng Văn Trị liền sinh liên tục sống ở một loại bán mộng lung trạng thái trung. Tuy rằng hắc tử cận thị số ghi cũng không tính rất cao, nhưng ở hành động thượng vẫn cứ hội mang đến chứa nhiều không tiện.

“A, lại mang theo a?” Hắc tử rung đùi đắc ý đánh giá ,“Có thể này giống cái bộ dáng, khôi phục người làm công tác văn hoá cảm giác .”

Tiểu Thuận tà hắc tử liếc mắt một cái, nói:“Trị ca chính là không mang theo mắt kính, kia khí chất cũng cùng người bình thường không giống với.”

Hắc tử hướng thượng thổi một ngụm:“Thao, này vô mộng ngựa -- thấy thân cha a?”

Tiểu Thuận oai cổ đang muốn cùng hắc tử đồ sức vài câu, lại nghe Bình ca bỗng nhiên mở miệng nói:“Thế nào làm hai phó đến? Còn tưởng lưu một bộ tự sát dùng a?”

“Mắt kính thứ này dễ dàng phá hư, lưu cái dự phòng .” Hàng Văn Trị vừa nói, một bên mở ra một khác chỉ hòm, đem bên trong mắt kính lấy ra nhìn nhìn, cảm thấy không có gì vấn đề mới thu hồi đến, áp ở chính mình gối đầu phía dưới.

“Đoàn người đều không cần phải gì đó, làm nhiều như vậy làm gì?” Bình ca lại phiết miệng nói. Hàng Văn Trị nghe ra chút nói ngoại âm, vội vàng cùng cười đem bằng hữu mang đến lạp xườn nhất loại phương tiện thực phẩm kính dâng xuất ra cấp Bình ca chia xẻ. Bình ca đương nhiên liền không chút khách khí xin vui lòng nhận cho , đồng thời cấp những người khác cũng tán phát một ít. Mọi người đều đại niềm vui, đều tự hưởng thụ khởi “Phúc lợi”, lúc trước không thoải mái không khí cũng theo đó trừ khử. Chỉ có Đỗ Minh Cường đối phân tới tay lý lạp xườn tựa hồ không có gì hứng thú, hẩn tùy tay đem mỹ thực hưởng đầu giường nhất ném, trái lại tự tiếp tục nghe hẩn âm nhạc đi.

Hàng Văn Trị một lần nữa mang theo mắt kính sau, không chỉ có hằng ngày hành động phương tiện rất nhiều, cũng đề cao hẩn công tác khi hiệu suất. Hẩn vốn ở lượng đồ phác họa phương diện còn có ưu thế, hiện tại thị lực cũng khôi phục , chế tác túi giấy đương nhiên liền càng thêm nhanh chóng. Hàng Văn Trị làm người thành thật trọng nghĩa, ở trước tiên hoàn thành chính mình lượng công việc sau cũng sẽ không rời đi, mà là tiếp tục lưu lại bang những người khác giúp đỡ. Hẩn này phiên hành động khiến cho rộng khắp hảo cảm, liền ngay cả hắc tử cũng không thể không cảm kích, dần dần chuyển biến ác liệt thái độ.

Bởi vì mỗi ngày đều có thể trước tiên hoàn thành công tác nhiệm vụ, tứ nhị tứ giám xá cũng phải đến mang đội quân giáo khen ngợi. Hướng về phía điểm này, Bình ca đều cấp Hàng Văn Trị vài phần mặt mũi. Không chỉ có như thế, thậm chí hiệp quản lớp trưởng “Đại bánh bao” Đối Hàng Văn Trị yêu cần bút máy đầu thói quen cũng không nghiên cứu kỹ. Tại đây cái trong ngục giam, chỉ cần đại gia lao động nhiệm vụ hoàn thành hảo, quân giáo tâm tình là tốt rồi; Quân giáo tâm tình tốt lắm, tự nhiên đại gia đều có thể qua thoải mái -- đó là một cơ bản nhất đạo lý, mặc dù “Đại bánh bao” Như vậy già mồm cãi láo nhân cũng là linh thanh.

Đảo mắt lại tới gần cuối tuần, hôm nay đại gia theo thường lệ đi tới sinh sản phân xưởng bắt đầu một ngày công tác. Ăn xong cơm trưa sau, đại gia vừa mới ngồi vào chỗ của mình , lại nghe phụ trách thảo sinh sản hoàng quân giáo ở phân xưởng cửa hô một tiếng:“Tứ nhị tứ giám xá , phái hai người xuất ra trang hóa!”

Các phạm nhân mỗi ngày sinh sản túi giấy trải qua đóng gói lô hàng sau đều chứa đựng ở lảng giếng gần phân xưởng toilet khổ phòng nội, đến cuối tuần thời điểm, xưởng phương tiện hội phái một chiếc xe ngựa đi lại đem tích góp từng tí một một ngày thành phẩm hàng hóa lôi đi. Dựa theo quy định, ngoại giới chiếc xe không thể vào xâm phạm nhân tập trung sinh sản khu vực, chỉ có thể ở vừa mới tiến ngục giam đại môn chỗ làm việc tiến hành chờ đợi. Cho nên liền cần dùng người lực đem hàng hóa theo sinh sản phân xưởng khuân vác đến vài trăm thước ở ngoài xe ngựa thượng. Đây công tác đương nhiên cũng phải nhường phạm nhân đến hoàn thành, đồng thời xuất phát từ an toàn lo lắng, mỗi lần nhiều nhất chỉ có thể phái ra hai gã phạm nhân, này hai người hội đầy đủ bận việc hết thấy buổi chiều, công tác cường độ lại đại, là phân không hơn không kém “Khổ sai”. Bình thường này phái đi đều là từ cái giám xá thay phiên gánh vác , này chu vừa đúng đến phiên tứ nhị tứ giám xá.

“Hắc tử, Tiểu Thuận. Các người hai cái đi thôi.” Bình ca nỗ bữu môi nói, đã là “Khổ sai”, đương nhiên phái ra

giám xá trung địa vị thấp nhất hai người, đây là ngục giam thể giới trung thông hành như một quy tắc.

Hắc tử trước kia nhưng là tứ nhị tứ giám xá danh nghĩa “Tiểu đội trưởng”, lúc này bị sai khiến đi làm khuôn vác công, tâm lý nhất thời có chút thừa nhận không xong: Khổ một đồ còn tiếp theo, mấu chốt là mặt mũi cần phải ở toàn bộ giám trong khu chiết quang . Bất quá Bình ca lên tiếng, hắc lại không dám công nhiên vi phạm, đành phải nhú mày tìm cái lý có:“Ta đêm qua ngủ bị sái cổ, kiên lưng sử bất lực khí đâu.” Khi nói chuyện hắc còn cứng ngắc ngạnh ngạnh cổ, làm như có thật dường như.

Tiểu Thuận lập tức hèn mọn vạch trần hắc tử xiếc:“Tần hắc mẹ già bộ, vừa rồi ở căn tin ngủi được cơm hương, cổ kéo so với rùa còn dài! Nay hội lại bị sái cổ ?!”

Bình ca cũng là trong lòng biết rõ ràng, lập tức liền đen mặt, đang muốn nói vài câu ngoan nói áp áp hắc tử tâm cơ khi, lại nghe Đỗ Minh Cường chủ động thấu đi lại nói:“Được, hắc tử đi không xong, vậy nhường ta đi thôi.”

Bình ca tà qua ánh mắt, hắc cũng không nguyên ý cùng Đỗ Minh Cường phương pháp tu từ, bất quá chính mình nói ra trong lời nói nếu dễ dàng sửa đổi khó tránh khỏi có tổn hại uy tín, liền ồm ồm hỏi ngược lại:“Có người chuyện gì a?”

“Ta chính là nghĩ ra đi thấu khẩu khí, cả ngày đứng ở phân xưởng lý. Buồn cũng buồn đã chết!” Đỗ Minh Cường cười hì hì trả lời nói. Hắc giảng nhưng là lời nói thật, hơn nữa khổ một với hắc mà nói cũng không tính cái gì, ngược lại có thể nhân cơ hội rèn luyện rèn luyện hồi lâu chưa từng giãn ra gân cốt.

Bình ca do dự một lát, bỗng nhiên nghĩ đến hắc tử cùng Tiểu Thuận xưa nay bất hòa, nếu thả bọn họ hai cái kết bạn đi ra ngoài, làm không tốt lại náo ra cái gì nhiều loạn đến. Băn khoăn đến này một tầng sau, Bình ca liền mừng rỡ làm thuận nước giong thuyền, gật đầu nói:“Đi đi, vậy người cùng Tiểu Thuận đi.”

Không nghĩ tới Hàng Văn Trị lúc này cũng nhảy ra, chủ động xin đi giết giặc:“Bình ca, ta cũng đi đi, nhường Tiểu Thuận nghỉ hội.”

Bình ca lần này không chút nghĩ ngợi trừng thu hút tinh:“Người thêm cái gì loạn? Người đi dọn này nợ , giám xá sinh sản nhiệm vụ ai tới hoàn thành?”

Đỗ Minh Cường biết Hàng Văn Trị tâm tình, đối phương là muốn phương nghĩ cách cùng với chính mình một mình ở chung. Vì thế hắc cười cười, phụ họa Bình ca lời nói:“Người đi ra ngoài làm gì? Liền người này tiểu thân mình bản,

không đợi đi đến giám khu ngoại phải phê đi!”

Đỗ Minh Cường thoải lý hữu thoải, người khác cảm giác không ra cái gì, Hàng Văn Trị lại nghe rõ ràng. Hắn biết đối phương vẫn cứ đối chính mình đưa ra vượt ngục ý tưởng thờ ơ, thất vọng rất nhiều, cũng chỉ hảo phần nô ngồi trở về.

Tiểu Thuận nguyên trông cậy vào Hàng Văn Trị có thể đem chính mình cũng thay đi xuống , bất quá vừa thấy tình thế không đối, lập tức liền bỏ ra đường hoàng lời hay:“Trị ca, loại này việc nặng thế nào dùng ngươi động thủ? Nhường ta cùng Cường ca đi là đến nơi, đại gia cũng không là sợ chịu khổ nhân, không làm cái gì nhân hạ dùng mảnh khoé bản chuyện này.”

Tiểu Thuận vừa nói, một bên bị kích động đứng lên, nhân tiện dùng khoé mắt bề nghệ hắc tử. Hắn này phiên biểu diễn ký cát cao chính mình tư thái, lại không mất thời cơ động hắc tử một cái nan kham. Hắc tử tâm hoá liễu thiêu, nhưng chính mình đuối lý trước đây, đành phải tạm thời nhẫn hạ này khẩu khí đi.

Bình ca đối này hai người thấy rõ rõ ràng sờ, hắn không kiên nhẫn “Phỉ” một tiếng, mắng:“Đều mẹ nó dùng nhiều lời, nhanh đi!”

Tiểu Thuận không dám lại được sắt, ngoan ngoãn hướng khổ phòng phương hướng đi đến. Đỗ Minh Cường nhân tận sung túc theo ở hắn phía sau, tựa hồ sở hữu mình ám phản tranh đều cùng chính mình không hề quan hệ. Hắc tử dùng ánh mắt câu thất thần Tiểu Thuận bóng lưng, trong lòng thầm nghĩ: Mặc kệ thế nào, lão tử còn không phải miễn đi lần này khổ sai? Tiểu tử ngươi cũng liền chiếm điểm ngoài miệng tiện nghi, chờ lão tử逮 cơ hội lại chậm rãi thu thập ngươi!

Bên kia phạm nhân lớp trưởng “Đại bánh bao” Đã đem một chiếc vận chuyển hàng hóa dùng thủ thôi thiết bản xe chuyển đến phân xưởng cửa. Tiểu Thuận cùng Đỗ Minh Cường cần hoàn thành bước đầu tiên nhiệm vụ chính là đem nhất rương rương đóng gói tốt túi giấy theo phân xưởng nhanh bên trong khổ phòng chuyển phóng tới cửa thiết bản trên xe. Này túi giấy trang rương thời điểm đều ép tới nghiêm nghiêm thực thực, mỗi rương sức nặng chừng vài mươi cân. Hai người toàn dựa vào đồ thủ khuân vác, Đỗ Minh Cường đồ còn không ở nói hạ, Tiểu Thuận đã có thể có chút cố hết sức . Bởi vì muốn ở hắc tử trước mặt lui tới , Tiểu Thuận lại không nghĩ đã đánh mất mặt mũi, đành phải cắn răng buộc chặt , làm mỗi đem nhất rương túi giấy chuyển thượng đẩy xe sau, liền nghe răng trợn mắt ở phân xưởng ngoài cửa thờ độc một phen, âm thầm mắng kêu khổ.

Rốt cục đem kia thiết bản xe trang mãn, hai người kế tiếp sẽ đem này xe hàng hóa vận chuyển đến ngục giam trung chỗ làm việc vực . Đỗ Minh Cường chủ động hướng xe đẩy thôi can trước một trạm, hai tay một trương, một người liền đem ở toàn bộ đẩy xe. Tiểu Thuận gặp đối phương này phó tư thế, chính mình cũng vui vẻ nhân hạ, chỉ tại bên cạnh đỡ trên xe hàng hóa, có chút xuất công không ra lực ý tứ. Ngục phương lúc này cũng chuyên môn phái tới một người tuổi còn trẻ quần giáo, một bên cấp này hai người dẫn đường, một bên cũng khởi đến quản lý giám thị tác dụng. Vì thế một hàng ba người tính cả kia chiếc trang mãn hàng hóa đẩy xe liền không nhanh không chậm ly khai cải tạo phân xưởng,

hướng về giám khu ở ngoài thiên địa mà đi.

Ra tứ giám khu ở ngoài là một mảnh mở rộng nông trường, không ít khác giám khu phạm nhân đang tản bước ở nông trường trung vất vả cần cù làm việc. Nơi này tầm nhìn mở rộng, vô che vô ngăn đón, mỗi người nhất cử nhất động đều sẽ bị tiểu trên lầu vệ binh nhìn xem nhất thanh nhị sở.

Trên thực tế, A thị thứ nhất ngục giam theo ngoại hướng nội có thể chia làm ba cái khu vực. Nhanh kể bên ngục giam đại môn là một mảnh chỗ làm việc, tập trung ngục giam quản lý cán bộ văn phòng cùng một ít hậu cần phụ trợ cơ cấu. Chỗ làm việc sau này chính là giam giữ phạm nhân giám khu. Bất quá này giám khu lại chia làm hai cái bộ phận. Thứ nhất, nhì, tam giám khu giam giữ đều là mười năm lấy hạ tiểu hình phạm, này ba cái giám khu tự thành một khối, là toàn bộ ngục giam trung diện tích lớn nhất bộ phận. Tiểu hình phạm chủ yếu làm một ít bên ngoài làm việc, hiện tại Đỗ Minh Cường đám người đang ở đi qua chính là này khu vực.

Thứ tư giám khu bởi vì giam giữ đều là mười năm đã ngoài trọng phạm, cho nên bị an bày ở tại ngục giam chỗ sâu nhất. Này khu vực chiếm không lớn, nhưng là ngục giam trung đề phòng nhất nghiêm mật chỗ. Giám khu phạm nhân cải tạo lao động cũng phải ở bên trong triển khai, lấy cam đoan này đó nguy hiểm phần tử tùy thời đều bị vây nhiếp tượng thăm dò theo dõi dưới. Ở bên họ bên ngoài kia phiến nông trường tắc có thể bị coi là một cái “Giảm xóc khu”, cho dù có trọng hình phạm may mắn thoát đi thứ tư giám khu, hấn nếu muốn xuyên qua như vậy một mảnh rộng rãi nông trường khi, cũng nhất định sẽ bị tiểu trên lầu vệ binh phát hiện.

Ba người ở tình thế gian đi qua. Giờ phút này chính trực ấm xuân thời gian, gió nhẹ từ qua, mang đến từng đợt tươi mát đồng ruộng hương. Đỗ Minh Cường tự bỏ tù tới nay cũng rất thiếu rời đi kia nhà giam bình thường tứ giám khu, hiện tại có cơ hội giãn ra một chút thể xác và tinh thần, không khỏi có chút âm thầm say mê. Hấn tham lam mồm to hô hấp, bên tai tựa hồ lại vang lên liên tiếp tuyệt vời nhạc khúc thanh.

Khoái trá cảm giác luôn ngăn ngủi. Đỗ Minh Cường cảm thấy chính mình còn chưa đi vài bước cũng đã xuyên qua toàn bộ nông trường, làm uy nghiêm ngục giam ký túc xá xuất hiện tại hấn trước mắt thời điểm, xuân phong cùng âm nhạc liền song song biến mất vô tung.

Xác thực nói, đây là một cái lầu đàn, hơn mười trảng kiến trúc san sát nối tiếp nhau, ngăn cách giám khu cùng ngục giam đại môn trong lúc đó liên lạc mang. Kỳ lạ là, này đó kiến trúc về ngoài cũng không là phổ phổ thông thông hình tứ phương, mỗi một trảng kiến trúc ngoại duyên đều từ rất nhiều cạnh xéo cấu thành, có rất nhiều lục biên hình, có rất nhiều bát biên hình, có có lẽ càng nhiều. Làm này đó kiến trúc phi thường chặt chẽ sắp hàng ở cùng nhau khi, kiến trúc trong lúc đó một cái điều hẹp hòi thông đạo liền hợp thành một mảnh khúc kính loan vòng mê cung. Nghe nói này đó thông đạo cấu thiết lúc trước là trải qua cao nhân chỉ điểm, phù hợp trong truyền thuyết bát quái trận nguyên lý. Không quen thuộc trong đó ảo diệu nhân tiến vào lầu đàn sau, đi không xong vài bước sẽ triệt để mất đi phương hướng cảm. Người không biết nên đi chạy đi đâu, cũng không biết mỗi trảng lầu cái đây nhập khẩu đến cùng ở nơi nào. Nếu người không đầu không đuôi loạn trát vừa thông suốt, cuối cùng không phải trở lại giám khu nông trường, chính là đi đến nhất phiến từ sâm nghiêm vô cảnh gác cửa sắt tiền, luân vì bị thẩm cá trong chậu.

Đỗ Minh Cường đứng ở lầu đàn dưới chân, ánh mắt trời theo chỗ cao nhỏ hẹp khoảng cách trung thứ bắn đi lại, hoảng hốt có chút đầu vầng mắt hoa. Mà nhưng vào lúc này, hốt bên tai cũng vang lên quản giáo nghiêm khắc quát lớn thanh: “Loạn nhìn cái gì?! Bả đầu thấp kém đến!”

Đỗ Minh Cường biết đây là phạm nhân tiến vào ký túc xá khu khi quy củ: Phải cúi đầu đi, nghiêm cấm hết nhìn đông tới nhìn tây. Vì thế hốt thành thành thật thật dựa theo quản giáo yêu cầu cúi thấp đầu xuống. Một bên Tiểu Thuận đương nhiên cũng không dám cãi lại, hai người thôi xe, dùng ánh mắt dư quang ngắm quản giáo, theo sát sau đối phương cước bộ đi vào thất loạn bát vòng lầu đàn bên trong.

Một đường không biết quai qua mấy vòng, ở giữa thường xuyên sẽ có cái khác giám khu nhân viên công tác đi qua, cùng mang đội quản giáo thực lực đánh tiếp đón. Tại đây cái trong quá trình, Đỗ Minh Cường cùng Tiểu Thuận nhất định bảo trì cẩn thận chặt chẽ tư thái. Bọn họ rất rõ ràng, nơi này không chỉ có là giám khu quản giáo tới tập trung khu vực, hơn nữa từng cái góc đều bị vây nghiêm mật theo dõi internet trung, là vạn vạn không thể lơ đãng.

Năm sáu phút sau, chợt thấy tiền phương một mảnh sáng ngời, có rộng mở trong sáng bàn cảm giác. Đỗ Minh Cường trong lòng vừa động, phỏng chừng hẳn là đi ra ký túc xá đàn. Mà quản giáo thì tại giờ phút này lại mở miệng nói: “Được rồi, ngừng đầu lên đi.”

Đỗ Minh Cường đưa mắt chung quanh, đã thấy đám kia ký túc xá quả nhiên đã bị chính mình vung ở tại phía sau. Theo chính diện xem qua đi, này lầu vũ nhất lay động môn rộng rãi cửa sổ mình, nhưng lại chút không có ở giám khu trông được đến cái loại này quỹ dị đề nén cảm. Đỗ Minh Cường không khỏi trong lòng trung âm thầm tán thưởng lầu đàn nhà thiết kế thiên công tượng tâm, gần dùng lầu đàn chính phản hai mặt liền nhuộm đậm ra hai cái hoàn toàn bất đồng thế giới.

Ký túc xá đàn khoảng cách ngục giam đại môn còn có năm mươi đến thước khoảng cách. Này phiến đất trống trừ bỏ làm một ít xanh hoá ở ngoài, chủ yếu đó là làm bãi đỗ xe đối xử dùng. Xưởng phương phải đi lại trang hóa xe ngựa liền đứng ở cách lầu đàn xuất khẩu không xa địa phương, một cái trung niên hán tử chính tựa vào xa tiền sương thượng hút thuốc, xem ra hẳn là tùy xe lái xe.

“Hai người các người chạy nhanh qua trang hóa đi -- cụ thể yêu cầu nghe theo thiếu sư phụ an bày.” Quản giáo một bên phân phó, một bên xung cái kia hút thuốc hán tử vẫy tay đánh cái tiếp đón, người nọ đứng là hẳn trong miệng theo như lời “Thiếu sư phụ”.

Thiếu sư phụ kháp yên, đi đến đuôi xe đem chắn cái tá khai. Hốt thoạt nhìn có khoảng năm mươi tuổi bộ dáng, thân thể đồ còn to lớn, nhưng ngăm đen trên mặt nếp nhăn dày đặc, tựa hồ là trải qua qua nhiều lắm thế gian tang thương.

“Sư phụ, ngài lời nói nói, nên thế nào trang?” Đỗ Minh Cường đem thiết bản xe thôi đi qua, chủ động hỏi.

Thiếu sư phụ nhưng không có lập tức trả lời, chính hắn nghiêng người nhảy lên xe tải sau đầu, sau đó thản nhiên nói câu:“Các ngươi đem thùng tiếp cho ta là được, ta chính mình đến trang.”

“Chúng ta hai người tiếp, ngươi một người trang?” Đỗ Minh Cường truy vấn một câu, hơi hơi có chút không hiểu: Như vậy phân phối hiển nhiên cũng không hợp lý.

Thiếu sư phụ ứng thanh:“Đổi.” Sau đó cũng không giải thích, chính là ở trên xe làm tốt tiếp hóa tư thế. Xem ra hắn là cái không quá thích người nói chuyện.

Đỗ Minh Cường liền theo đẩy xe thượng ôm lấy một cái thùng đưa cho thiếu sư phụ, vì nhường đối phương thiếu hao chút khí lực, hắn cố ý đem thùng cao cao đỉnh ở trên vai. Như vậy thiếu sư phụ không cần xoay người là có thể đem thùng tiếp đi, sau đó đằng đằng đằng đi mau vài bước, đem kia thùng mã ở tại xe đầu nhanh bên trong.

Bên cạnh Tiểu Thuận cũng bắt đầu giúp đỡ, hắn khí lực không đủ, vô pháp đem thùng cử qua đầu vai, Đỗ Minh Cường sẽ gặp kết quả thùng giúp hắn hoàn thành này công tác. Vì thế rất nhanh này ba người trong lúc đó liền tự nhiên địa hình thành phân công: Tiểu Thuận phụ trách đem thùng theo đẩy xe ôm đến xe tải tiền, Đỗ Minh Cường đem thùng cử cao, mà thiếu sư phụ tắc phụ trách ở toa xe hoá trang hóa. Ngay từ đầu này ba người đồ còn hàm tiếp được với. Làm xe đầu lý tầng thùng lũy cao sau, thiếu sư phụ lượng công việc lại càng đến càng lớn , hắn dần dần bắt đầu theo không kịp lúc trước hai người tiết tấu.

Đỗ Minh Cường mất thấy thiếu sư phụ hướng chỗ cao lũy thùng động tác dần dần có hết sức, vì thế hắn nhất chống đỡ xe đầu cũng nhảy lên xe, đối thiếu sư phụ nói:“Sư phụ, ngài đi xuống tiếp thùng đi, mặt trên sống ta đến can.”

Thiếu sư phụ “Ân?” một tiếng, có chút kinh ngạc xem Đỗ Minh Cường.

“Ta tuổi trẻ, thể lực hảo!” Đỗ Minh Cường vừa nói, một bên vỗ vỗ chính mình rắn chắc ngực.

Thiếu sư phụ nhìn từ trên xuống dưới Đỗ Minh Cường, lộ ra chút không quá yên tâm bộ dáng.

“Nên thế nào trang, có nào yêu cầu, ngài nói rõ là được!” Đỗ Minh Cường nhìn lại đối phương ánh mắt, tự tin mà

lại thành khăn.

Thiệu sư phụ rót cục mở miệng :“Trước khăn cấp xe đấu bên trong lũy, lũy bốn tầng, nhất định phải lũy tề.”

“Hảo lực!” Đỗ Minh Cường lên tiếng, xoay người theo dưới xe Tiểu Thuận trong tay tiếp nhận một cái thùng, dựa theo thiệu sư phụ yêu cầu lũy ở tại xe đấu nội sườn. Giờ phút này thùng đã thêm đến tầng thứ tư, nhưng Đỗ Minh Cường lũy đứng lên vẫn là cử trọng nhược khinh bàn tự nhiên, này một phương diện ích cho hắn thân cao, về phương diện khác cũng xác minh hắn quả thật có cái cường kiện khí lực.

Thiệu sư phụ nhìn đến đối phương này phó lưu loát kinh nghi, trịch trực trên mặt rót cục lộ ra tán thưởng thần sắc đến. Đỗ Minh Cường này hội lại chạy về hắn bên người, mỉm cười hỏi:“Thế nào? Ta việc này còn đi đi?”

Thiệu sư phụ gật gật đầu, hắn cũng cấp đối phương trở về một cái tươi cười, bất quá kia tươi cười chính là hơi hơi nhất trán, lập tức liền bao phủ ở về mặt tung hoành tang thương khe rãnh trung .

“Ngài đi xuống đi, mặt trên giao cho ta.” Đỗ Minh Cường lại một lần đề nghị. Lúc này thiệu sư phụ không lại do dự, hắn nhảy đến dưới xe, thay thế được Đỗ Minh Cường lúc trước cương vị. Vì thế ba người lại khôi phục lúc trước vận chuyển trạng thái, mà này nhất điều chỉnh sau, mỗi người năng lực đều chiếm được lớn nhất phát huy, chỉnh thể tốc độ tự nhiên phải nhanh không ít. Cũng liền khoảng mười phút thời gian, cứng nhắc đẩy xe thượng hóa rương liền toàn bộ bị chuyển chuyển đến xe tải thượng.

Như vậy công tác hiệu suất nhường ở một bên giám xem quản giáo đều cảm thấy có chút ngoài ý muốn, hắn chào đón nói:“Ồi, hôm nay việc này làm được rất nhanh a?”

Thiệu sư phụ xem Đỗ Minh Cường nói:“Này tiểu tử không sai.”

Quản giáo cùng thiệu sư phụ đã ở chung nhiều lần, biết này hán tử bình thường lời nói cực nhỏ. Này nhìn như đơn giản lời nói khả xem như đối Đỗ Minh Cường muốn làm khen . Chính mình mang phạm nhân không chịu thua kém, quản giáo tự nhiên cũng có mặt mũi, bất quá chức nghiệp cần nhường hắn không thể đem vừa lòng cảm xúc qua cho rõ ràng bắt tại trên mặt. Tương phản, hắn còn muốn bày ra nghiêm khắc thần sắc hô quát Đỗ Minh Cường:“Còn không xuống dưới? Chạy nhanh chạy thứ hai thang a, sớm một chút can hoàn sớm một chút kết thúc công việc!”

Đỗ Minh Cường nhẹ nhàng nhảy nhảy đến thượng, kéo xe ba gác tiếp đón Tiểu Thuận:“Đi thôi.”

Tiểu Thuận a nhếch miệng, muốn nói cái gì lại không tiện mở miệng dường như. Xem Đỗ Minh Cường đi được thoải mái, hẳn cũng chỉ hảo nhanh đuổi hai bước theo sau, một bàn tay giả vờ giả vệt khoát lên đẩy xe thượng, xuất công không ra lực.

Như trước từ quán giáo dẫn đường, một hàng ba người xuyên qua ký túc xá đàn cùng lao động nông trường, lại về tới thứ tư giám khu sinh sản phân xưởng. Xe ba gác vào không được phân xưởng, quán giáo ngay tại ngoài cửa chờ, Đỗ Minh Cường cùng Tiểu Thuận tắc đi trước tầng thất bắt đầu đợt thứ hai khuôn vác công tác.

Tầng thất ở phân xưởng tận cùng bên trong, hai người trước hết trải qua phân xưởng nội công tác khu. Hắc tử nhìn đến bọn họ trở về, liền ngừng tay trung việc, chế nhạo đối Tiểu Thuận nói:“Ai, có mệt hay không a?”

Tiểu Thuận cũng không nói lời nào, theo trên trán lau hạ đem hãn đến, trải qua hắc tử bên người thời điểm dùng sức vung, mặt ẩm ướt hãn điểm từ tựa như mưa nhỏ giống như sái hắc tử một thân.

“Ta thao!” Hắc tử mắng lên,“Phun cái gì tao thủy? Cao trào a?”

Chung quanh phạm nhân một trận cười vang, Tiểu Thuận đen mặt, thở phì phì nhanh hơn cước bộ chui vào tầng thất lý. Chờ Đỗ Minh Cường chạy tới thời điểm, đã thấy hãn cũng không làm việc, chính là xoa thất lưng đứng, một bộ tức giận nan bình bộ dáng.

Đỗ Minh Cường cười hắc hắc, khuyên câu:“Người cùng hãn đấu tức giận cái gì? Chạy nhanh chuyển thùng đi.”

“Mẹ , hãn đem ta làm gốc bức đầu.” Tiểu Thuận oán hận ra bên ngoài câu thất thần ánh mắt, như là muốn dùng ánh mắt ở hắc tử trên người oản ra hai cái lỗ thùng đường như. Một lát sau hãn quay đầu nhìn về phía Đỗ Minh Cường, thần sắc tắc trở nên có chút bất đắc dĩ, nói:“Người có thể hay không không cần như vậy tích cực? Nào có giống người làm vậy sống?”

“Ta nhiều can điểm không gọi là, ta chính mình vui.” Đỗ Minh Cường vừa nói một bên vung cánh tay,“Ai nha, này nhiều ít ngày không nhúc nhích bản? Cánh tay chân đều nhanh tú ở!”

“Người ngốc a?” Tiểu Thuận mở to hai mắt nhìn, vội vàng muốn cấp đối phương giáo huấn chính mình đạo lý,“Người can nhanh cũng nghĩ không thấy. Bên kia thùng nếu sớm chuyển xong rồi, chúng ta còn phải trở về niêm túi giấy, đến lúc đó không phải nhường hắc tử bọn họ chế giễu sao? Người xem trước kia này chuyển thùng , người nào không phải ma cộ xát cộ luôn luôn hao đến buổi tối kết thúc công việc?”

Đỗ Minh Cường minh bạch Tiểu Thuận ý tứ, nhiều làm chút việc sợ cũng thôi, đối phương kiêng kị nhất chỉ sợ vẫn là ở hắc tử trước mặt chiết mặt mũi. Hắn cũng không chỗ nào thang này hỗn thủy, liền cười cười nói:“Đi, lấy chúng ta kế tiếp liền kiểm chế điểm.”

Tiểu Thuận lại sàu mi khổ kiểm than một tiếng:“Hiện tại cũng không hảo du , quản giáo ánh mắt độc đầu. Người vừa rồi sẽ không nên lên xe thường sống, ai, người này thật đúng là không giống người thường.”

“Nga?” Đỗ Minh Cường đổ đến hứng thú, hỏi lại,“Kia ẩn người cách nói, nên làm như thế nào?”

“Đều là có thể trốn liền trốn a, cho dù quản giáo phân phó người lên xe trang hóa, người cũng muốn làm bộ như sẽ không làm, đem kia thùng mã loạn thất bát tao , như vậy cái kia thiệu sư phụ tự nhiên liền sẽ không gọi người tiếp tục mã -- này cũng không phải ta cách nói, trước kia đại gia đều là làm vậy .”

Đỗ Minh Cường ách nhiên thất tiểu, hắn hỏi tương khởi điểm tiền thiệu sư phụ cái loại này không tín nhiệm ánh mắt, giờ phút này rốt cục bùng tỉnh đại ngộ .

Lại nghe Tiểu Thuận lại tiếp tục nói:“Người hiện tại giả bộ cũng không được , ai cho người vừa rồi làm được như vậy lưu loát? Ai, nhàn hạ đều trộm không xong, cùng người ở một tổ thật đúng là không hay ho.”

Gặp Tiểu Thuận như thế buồn bực, Đỗ Minh Cường cũng là có chút xin lỗi . Hắn lo nghĩ, nói:“Được, người cũng đừng phát sàu, một hồi ta tự nhiên có biện pháp cho người nghỉ ngơi.”

Tiểu Thuận mắt sáng rực lên một chút:“Thật sự?”

Đỗ Minh Cường gật gật đầu:“Bất quá chúng ta để sau làm việc thời điểm còn phải giống lúc trước như vậy băng chừng kình, không thể buông lỏng, nếu không đã có thể nghỉ không xong.”

Tiểu Thuận gặp đối phương thần sắc không giống như là ở lừa dối chính mình, liền ứng thanh:“Đi!”

“Vậy khởi công đi.” Đỗ Minh Cường vừa nói một bên ôm lấy một cái thùng, Tiểu Thuận cũng không hàm hồ, theo sát mà lên, hai người lại toàn lực ứng phó đầu nhập đến lao động trạng thái trung.

Đem thùng trang mẫn xe ba gác dùng hơn hai mươi phút, thôi xe chạy đi lại dùng hơn mười phút. Làm một hàng ba người lại đi tới ký túc xá đàn tiền bãi đỗ xe khi, thiếu sư phụ đã ở xe đầu bảng đợi bọn họ gần một giờ.

“Chạy nhanh trang xe.” Quản giáo thúc giục nói, “Đừng làm cho sư phụ lão chờ các ngươi.”

Tiểu Thuận nghe răng trợn mắt, tựa hồ là mỗi một không chịu nổi.

Thiếu sư phụ nhìn đến Đỗ Minh Cường hai người bận rộn không nghỉ nhưng là có chút băn khoăn. Hắn đề nghị nói: “Nếu không trước nghỉ hội? Hôm nay tiến độ còn có thể, không nóng nảy.”

“Bọn họ không cần nghỉ.” Quản giáo lập tức phủ trở về, “Sớm một chút can hoàn trở về còn có khác sống đâu.”

Tiểu Thuận bày ra phở khổ mặt, khả lại không dám nói cái gì, đành phải dùng ánh mắt ôm lấy Đỗ Minh Cường, tâm lý tránh không được lại oán trách đối phương một lần. Đỗ Minh Cường làm bộ như không nhìn ra, trái lại tự lên xe đầu, hô: “Đến đây đi.”

Tiểu Thuận muốn đi Đỗ Minh Cường trước đây dặn, liền cắn nhanh nha kiên trì. Cũng may kế tiếp ba người truyền thùng tiếp sức, hắn xem như cường độ ít nhất một cái khâu đoạn. Đỗ Minh Cường tuy rằng nhiệm vụ nặng nhất, nhưng hắn động tác luôn luôn mạnh mẽ như lúc ban đầu, như là hữu dụng chi vô cùng tinh lực. Ở ba người phối hợp hạ, không cần bao lâu, này thứ hai xe kéo thùng liền lại tan mất hơn phân nửa.

“Tiểu tử, đem này xe trang xong rồi, nghỉ ngơi một hồi đi.” Thiếu sư phụ đệ thùng thời điểm nhìn đến Đỗ Minh Cường cái trán cũng bắt đầu chảy ra mồ hôi, liền lại đưa ra đề nghị.

“Trang xong rồi liền nghỉ ngơi không xong la.” Đỗ Minh Cường một bên hạ giọng nói, một bên dùng ánh mắt lờ mờ liếc đứng ở cách đó không xa hút thuốc quản giáo, sau đó hắn lại quay đầu lại, cố ý gia tăng giọng hỏi lại thiếu sư phụ, “Sư phụ, ngài có mệt hay không, muốn hay không nghỉ hội?”

Thiếu sư phụ ngăn ra, lập tức hiểu được, vội vàng cũng lớn tiếng trả lời nói: “Ai nha, là không được, nghỉ hội. Ta

này thể lực vẫn là cùng các người người trẻ tuổi không có cách nào khác so với a.”

Quản giáo nghe được bên này đối thoại, hắn đem yên mông ném tới thượng thái thái, sau đó vẫy vẫy tay xung chính mình phạm nhân nói:“Được, các người hai cái cũng đi theo nghỉ hội đi.”

Tiểu Thuận hoan hô một tiếng, đặt mông ngồi vào xe ba gác thượng, dùng thân thể dựa vào trên xe còn thừa thùng, bày ra nằm ở trên sofa giống nhau tư thế. Đỗ Minh Cường tắc nhảy xuống xe đầu, đối thiệu sư phụ gật gật đầu, chân thành nói:“Cám ơn , lão ca.”

Thiệu sư phụ lấy ra hộp yên, xung Đỗ Minh Cường giật giật:“Đến một căn đi?”

Đỗ Minh Cường lắc lắc thủ, cười nói:“Ta sẽ không.”

Thiệu sư phụ liền chính mình điểm thượng , hắn hít sâu một ngụm lại đẹp đẹp nhỏ ra, sau đó hắn hỏi Đỗ Minh Cường:“Tiểu tử, ngươi là cái gì án tử vào?”

Đỗ Minh Cường do dự một lát, cho cái mơ hồ không rõ trả lời:“Ta không có khác lộ có thể đi -- bởi vì có một số việc ta là cần phải đi làm .”

Thiệu sư phụ đồ không sâu cứu, hắn nheo lại mắt xem Đỗ Minh Cường:“Ta tin tưởng ngươi cấp tốc bắt đắc dĩ , ngươi cùng khác phạm nhân bất đồng -- ngươi không phải một cái người xấu.”

Đỗ Minh Cường tự giễu cười:“Đều vào thứ tư giam khu , còn không phải người xấu?”

Thiệu sư phụ đem khói thuốc tiến đến bên miệng lại hút một ngụm, sau đó từ từ nói:“Trong ngục giam cũng không nhất định đều là người xấu, tựa như người xấu cũng không nhất định đều ở trong ngục giam giống nhau.”

Đỗ Minh Cường lòng có sở động, nhưng hắn đem chính mình cảm xúc ản tàng rồi đứng lên, chính là xem xa xa tường cao điện vông trầm mặc .

“Mặc kệ nói như thế nào, người làm việc khả năng nhanh nhẹn thật sự.” Thiệu sư phụ khiêu mở đề tài, hấn thân thủ ở Đỗ Minh Cường đầu vai vỗ vỗ, “Ta cùng quản giáo nói nói, về sau này trang xe sống đều cho người đi đến giúp ta can. Thế nào, người nguyện ý sao?”

Đỗ Minh Cường trả lời rất kiên quyết: “Không thành vấn đề.”

Thiệu sư phụ vui vẻ gật gù đầu, còn nói thêm: “Bất quá người lần sau nhưng đừng làm được nhanh như vậy. Nơi này là ngục giam, can hơn cũng lấy không được tăng ca tiền lương.”

Đỗ Minh Cường bị đập nhất nhấc: “Thiệu sư phụ, ta vừa gặp người thời điểm còn tưởng rằng người không làm gì yêu nói chuyện, không nghĩ tới khả năng đứng lên cũng là một bộ một bộ.”

Thiệu sư phụ “Hắc” một tiếng: “Hữu dụng đã nói nói, vô dụng có cái gì hảo nói? Trước kia đến giúp đỡ trang hóa này phạm nhân, không đủ nhường ta tức giận đâu, còn cùng bọn họ nói cái gì? Chẳng đỡ phí sức chính mình nhiều can hai thanh.”

Hai người liền như vậy câu được câu không nói chuyện tào lao, tuy rằng thân phận hoàn cảnh khác nhau rất lớn, nhưng tương tác gẫu cũng là có chút đầu cơ. Bất tri bất giác trung một viên yên thời gian rất nhanh liền đi qua, thiệu sư phụ kháp đầu mẩu thuốc lá, vỗ vỗ tay hỏi Đỗ Minh Cường: “Thế nào, khởi công đi?”

Đỗ Minh Cường nói một tiếng: “Hảo.” Sau đó tiếp đón một bên Tiểu Thuận. Tiểu Thuận cũng biết thời gian nghỉ ngơi không thể quá dài, nếu không nhường quản giáo chờ không kiên nhẫn đã có thể không đẹp. Vì thế hấn cũng thông khoái mà theo xe ba gác thượng nhảy lên. Vô luận như thế nào, này phiên nghỉ ngơi sau, mỗi một gân cốt vẫn là thư tùng rất nhiều.

Kế tiếp lại làm việc khi, ba người trong lúc đó liền dần dần có càng nhiều ăn ý. Tiểu Thuận cùng Đỗ Minh Cường hỏi giám khu chuyển thùng thời điểm luôn tích cực biểu hiện, ở quản giáo trước mặt lưu tốt ấn tượng. Đến trang xe thời điểm, thiệu sư phụ tắc hội hợp thời nhắc tới nghỉ ngơi, nhường hai người bất trí quá mức mệt nhọc. Tại như vậy không nhanh không chậm tiết tấu trung, đến khoảng năm giờ chiều vừa đúng đem nhất xe hàng hóa đều trang đầy.

Thiệu sư phụ cùng mọi người nói tạm biệt, tiến vào chỗ điều khiển mở ra xe tải hướng ngục giam cửa chạy tới. Đến ngục giam đại cửa sắt tiền, có lính gác đi lại trước đối chiếc xe tiến hành rồi một phen kiểm tra, sau đó mới mở ra chạy băng điện mở cửa trang bị.

Tiểu Thuận thôi xe ba gác cẩn thận mỗi bước đi, thừa dịp đại cửa sắt chậm rãi mở ra làm nhí, tham lam về phía bên ngoài thế giới liếc đi.

“Nhìn cái gì đâu?” Quản giáo quát lớn nói, “Đó là người hạt xem địa phương sao?”

Tiểu Thuận vội vàng đem cổ lùi về đến, đồng thời khoe thành tích bình thường nhắc tay nói: “Báo cáo quản giáo, ta phát hiện một cái an toàn tai hoạ ngầm!”

“Nga?” Quản giáo dừng lại cước bộ, “Người nói xem, nơi nào có tai hoạ ngầm?”

Tiểu Thuận nói: “Vừa rồi cái kia trang hóa xe tải chính là tai hoạ ngầm! Nếu có phạm nhân cùng lái xe sự phụ thông đồng tốt lắm, giấu ở trên xe hàng hóa bên trong, kia không phải là có thể hỗn đến ngục giam bên ngoài?”

Quản giáo nheo lại mắt, ngoài cười nhưng trong không cười xem Tiểu Thuận: “Người ý tưởng đồ đỉnh nhiều a? Tưởng vượt ngục có phải hay không?”

Tiểu Thuận đáng thương hề hề vẻ mặt đau khổ, vì chính mình biện giải nói: “Ta nào có này lá gan? Ta muốn thực sự này ý tưởng liền sẽ không nói đến thôi.”

Quản giáo cũng là thành tâm muốn lừa gạt Tiểu Thuận một chút, gặp đối phương trang nhu thuận, liền vừa cười mắng: “Người biết cái gì. Đại môn khẩu chỗ kia chứa hồng ngoại nóng giống nghi đâu, sở hữu chiếc xe ra vào thời điểm đều phải qua một lần. Đừng nói là cái đại người sống, liền tính là con chuột cũng đừng tưởng hỗn đi ra ngoài.”

“Hồng ngoại nóng giống nghi?” Tiểu Thuận không quá lý giải này vài cái tự ý tứ, nháy mắt hỏi câu, “Có thể thấu thị a?”

“Không sai biệt lắm đi.” Quản giáo lười cùng hấn nhiều lời, ứng phó dường như giải thích nói, “Chỉ cần người là cái người sống, đều có thể trắc xuất ra.”

Đỗ Minh Cường ở một bên lại nghe minh bạch. Hồng ngoại nóng giống nghi chủ yếu sử dụng là giám sát hoàn cảnh trung độ ẩm phân bố, bởi vì nhân nhiệt độ cơ thể bình thường dưới tình huống đều sẽ so với hoàn cảnh độ ẩm cao, cho nên nếu xe đầu lý cất giấu người sống, ở nóng giống nghi biểu hiện bình thường sẽ hiện ra hình người nguồn nhiệt

tặng lại. Có như vậy thiết bị, các phạm nhân muốn ẩn núp ở lui tới chiếc xe trung vượt ngục liền khó hơn lên trời .

Tiểu Thuận lại quay đầu hướng ngực giam đại môn phương hướng trưng vài lần, không biết còn tại hạt cân nhắc chút cái gì. Đúng lúc này quản giáo trên người di động bỗng nhiên vang lên, người sau lấy ra điện thoại trước nhìn nhìn điện báo biểu hiện, lập tức liền ấn xuống tiếp nghe kiện, đối với phone nói một tiếng:“Uy, Trương đội?”

Đầu kia điện thoại thực hiển nhiên chính là tứ giám khu người phụ trách Trương Hải Phong . Tuổi trẻ quản giáo nghe đối phương nói vài câu sau, sắc mặt bỗng dưng trở nên nghiêm túc đứng lên, hẩn ngưng mắt nhìn chăm chăm Tiểu Thuận, ánh mắt lợi hại bức người.

Ước chừng hai ba phút sau, quản giáo cắt đứt điện thoại, sau đó từng bước một về phía Tiểu Thuận đi tới.

“Quản giáo. Trương..... Trương đội có cái gì chỉ thị?” Tiểu Thuận dự cảm đã có chút không ổn, kinh sợ cho Trương Hải Phong uy lực, hẩn nói chuyện đều có chút lắp bắp .

Quản giáo uống lên thanh:“Đứng vững!”

Tiểu Thuận vội vàng ngẩng đầu ưỡn ngực, đứng thẳng tắp.

Quản giáo thực nghiêm túc hỏi:“Người có hay không tàng cái gì vậy?”

“Tàng này nọ?” Tiểu Thuận tựa hồ sửng sốt một chút, sau đó mờ mịt lắc đầu,“Không có a.....”

Quản giáo cũng không cùng hẩn ma ki, trực tiếp mệnh lệnh nói:“Đem sở hữu túi áo đều cho ta bay qua đến!”

Tiểu Thuận không chút nào hàm hồ, lợi lưu loát tác đem túi áo, túi quần tất cả đều phiên cái để chỉ thiên. Bên trong quả thật rỗng tuếch, cái gì cũng không có. Quản giáo lại còn không bỏ qua, lại duỗi thân thủ ở đối phương quanh thân cao thấp chụp néo một lần, bắt quả vẫn cứ không có gì phát hiện. Vì thế hẩn trầm ngâm một lát, sau đó xoay người lại, ánh mắt lại nhìn thẳng cách đó không xa Đỗ Minh Cường.

Đỗ Minh Cường cơ trí thật sự, lập tức cũng đứng thẳng tắp, đồng thời chủ động đem túi áo, túi quần đảo cái sạch sẽ. Quần giáo đương nhiên sẽ không khách khí, đi lên phía trước lại là vừa thông suốt chụp niết, thậm chí liên dừng quần như vậy giấu kín góc cũng không buông tha. Khả kết quả như trước làm người ta thất vọng -- hắn cũng không có tìm được gì khả nghi gì đó.

Quần giáo cầm lấy điện thoại cấp Trương Hải Phong hỏi bắt đi qua.

“Uy, Trương đội..... Ta suu qua , tạm thời không có tìm được..... Hảo, ta minh bạch.”

Cảm giác chính mình đã vượt qua trước mắt này quan, Tiểu Thuận lá gan lại lớn đứng lên, chờ quần giáo cắt đứt điện thoại sau, hắn liền ở một bên hỏi dò:“Quần giáo, ra gì sự sao?”

Quần giáo vung tay lên nói:“Về trước phân xưởng lại nói!”

Trở về đi trên đường, quần giáo cước bộ vừa nhanh vừa vội, này không thể nghi ngờ xác minh xác thực có mỗ ta ngoài ý muốn biến cố đã phát sinh. Mà làm ba người trở lại sinh sản phân xưởng khi, Đỗ Minh Cường càng thêm minh bạch: Này ngoài ý muốn vẫn là có chút nghiêm trọng .

Tứ giám khu sở hữu trực ban quần giáo cơ hồ đều tập trung đến phân xưởng ngoài cửa, bao gồm giám khu trung đội trưởng Trương Hải Phong. Này bị các phạm nhân gọi “Quý Kiến Sâu” uy nghiêm nam tử chính xanh mặt cùng bên cạnh sinh sản người phụ trách lão hoàng nói xong chút cái gì. Lão hoàng về mặt xấu hổ, mang theo loại phạm vào sai lầm bản quần bách cùng buồn bực.

Phụ trách giám thị Đỗ Minh Cường cùng Tiểu Thuận trẻ tuổi quần giáo chủ động đi đến Trương Hải Phong trước mặt hội báo nói:“Trương đội, kia hai phạm nhân ta mang về đến .”

Trương Hải Phong ra bên ngoài lườm liếc mắt một cái, sau đó cúi đầu uống lên thanh:“Lại suu một lần.”

Lập tức có người tiến lên, một người đối phó một cái, đem Đỗ Minh Cường cùng Tiểu Thuận kê mặt đặt tại trên tường. Sau đó lại là một trận giờ trò, đem này hai người quanh thân đều sờ soạn cái lần.

Tuổi trẻ quần giáo một bên chứng kiến đồng sự nhóm phí công nỗ lực, một bên ở Trương Hải Phong bên cạnh nhỏ

giọng nói trầm :“Ta vừa rồi đều sưu minh bạch , quả thật không ở trên người bọn họ.”

Trương Hải Phong “Ân” một tiếng, hơi hơi vung cằm nói:“Dem hai người bọn họ mang vào đi thôi.”

Đỗ Minh Cường cùng Tiểu Thuận đi theo quản giáo vào phân xưởng, đã thấy các phạm nhân đều đã đứng dậy ly khai công tác khu, dán chân tường ngay ngắn chỉnh tề đứng hai hàng, mà hắc tử tắc độc tự một người ngồi xôm đội ngũ dẫn đầu phía trước, hai tay ôm đầu, một bộ không hay ho không chịu nổi suy dạng.

Tiểu Thuận mở mắt phiêu hắc tử, trong ánh mắt lộ ra vui sướng khi người gặp họa đắc ý thần sắc. Hắc tử lúc này cũng ngẩng đầu lên, vừa vặn cùng Tiểu Thuận bốn mắt tương tiếp, hắc tử lập tức oán hận nhìn chằm chằm đối phương, tựa hồ có vô cùng lửa giận chính dâng lên dục phát.

“Hai người các ngươi chạy nhanh đứng vào hàng ngũ đứng vững!” Quản giáo thúc giục đánh gãy này hai người trong lúc đó không tiếng động giao phong. Tiểu Thuận cùng Đỗ Minh Cường tìm được chính mình giám xá chỗ khu vực cắm vào đội ngũ. Ban đầu liền đứng ở đội ngũ trung Hàng Văn Trị cố ý tề tề vị trí, nhường Đỗ Minh Cường đứng ở chính mình bên người.

Đỗ Minh Cường đứng định sau liền lên lút hỏi câu:“Sao lại thế này?”

“Hắc tử bút máy đã đánh mất.” Hàng Văn Trị dừng một chút, lại bổ sung thêm,“-- hắc hôm nay vừa lĩnh tân bút máy.”

Hai người tuy rằng đều ở đề nặng thanh âm nói chuyện, nhưng quản giáo vẫn là chú ý tới nơi này động tĩnh. Người sau lập tức thân thủ nhất chỉ, nghiêm khắc quát lớn nói:“Không cho châu đầu ghé tai, thành thật điếm!”

Hàng Văn Trị chạy nhanh khôi phục tiêu chuẩn dáng đứng, nhìn không chớp mắt. Đỗ Minh Cường tắc hơi hơi nhả lại mày đầu, trong lòng trung tính toán sự tình sau lưng huyền cơ.

Ở tứ giám khu này cực độ miễn cảm khu vực nội, phạm nhân lao động khi dùng đến bút máy xưa nay đó là nghiêm cẩn quản chế vật chi nhất. Phải biết rằng giam giữ ở trong này đại bộ phận tù phạm đều là thân gánh nặng án bỏ mạng đồ đệ, tước nhục tiềm bút máy ở trong tay bọn họ thực khả năng chính là nhất kiện giết người đoạt mệnh lợi khí. Cho nên đại gia công tác thời điếm, sở hữu bút máy đều là hiện dùng hiện lĩnh , tan tằm tiền phải đem bút máy trả lại tại năng rời đi phân xưởng, mặc dù là một cái nho nhỏ bút máy đầu cũng không thể mang đi.

Trên thực tế, tứ giám khu ở bút máy trên vấn đề từng có quá huyết án giáo huấn. Đại khái ở một năm phía trước, có một phạm nhân đem lĩnh đến tân bút máy gấp lại hai đoạn, đem nửa trước vụng trộm mang về ký túc xá. Bởi vì hấn tan tầm thời điểm bình thường trả lại phần sau tiết bút máy, quản lý nhân viên không có thể phát hiện này tại hoạ ngầm. Kết quả không qua vài ngày, kia nửa thanh mất đi bút máy liền ở một lần bác sát sự kiện trung cấm vào một cái khác phạm nhân hốc mắt. May mà kia nửa thanh bút máy không lâu, thụ hại giả chính là mù một con mắt, vẫn chưa có tánh mạng lo âu. Dù vậy, tứ giám khu sở hữu quản giáo đều bởi vậy gánh vác hoặc đại hoặc tiểu nhân xử phạt, nhất là giám khu trung đội trưởng Trương Hải Phong, lại mất đi năm đó sở hữu bình ưu bình trước cơ hội, từ nay về sau sĩ đồ cũng khó miễn bị kín một tầng thật dày bóng ma.

Có như vậy vết xe đổ, tứ giám khu đối với bút máy quản lý liền dữ phát nghiêm cẩn. Từng phạm nhân ở khởi công tiền lĩnh bút máy thời điểm đều phải ghi lại hạ sở lĩnh bút máy thực tế độ dài, sau đó tan tầm khi muốn dùng trả lại bút máy độ dài cùng ghi lại độ dài tiến hành đối lập, ấn quy định hai người gian sai biệt không thể vượt qua hai cm, lấy này tránh cho có phạm nhân mang đi nửa thanh bề gãy bút máy tình huống lại phát sinh.

Căn cứ ghi lại, hắc tử hôm nay buổi chiều lĩnh đến vừa đúng là một chi hoàn toàn mới bút máy, này chi bút máy nếu bị ai đưa phân xưởng ở ngoài, này lực sát thương đủ để ở giám khu trung chế tạo ra cùng nhau án mạng .

Bất quá một chi tân bút máy độ dài tiếp cận hai mươi cm, nó lại làm sao có thể ở giám thị như thế nghiêm mật sinh sản phân xưởng nội trống rỗng mất đi đâu? Liên tưởng đến hắc tử cùng Tiểu Thuận trước đây oán hận chất chứa cùng xung đột, việc này sau lưng ẩn tình thật là ý vị sâu xa.

Ngay tại Đỗ Minh Cường như vậy suy nghĩ làm nhĩ, lại nghe tiếng bước chân vang, chúng quản giáo vây quanh Trương Hải Phong đi tới phân xưởng nội.

Các phạm nhân một đám đứng thẳng tắp, trên mặt tắc bày ra một bộ thống khổ mà lại vô tội thần sắc. Bọn họ tất cả đều có thể nghiền ngẫm đến Trương Hải Phong giờ phút này tâm tình, ai cũng không dám tại đây cái mẩu chột đi lên xúc phạm này “Quý Kiến Sầu” rui ro.

Hắc tử lại thật sâu mai đầu, như là chỉ bị kinh hách đà điều bình thường. Phụ trách sinh sản giám sát hoàng quân giáo trước đây đã nhường hấn thường một phen điện côn tư vị, hiện tại Trương Hải Phong tự mình đã đến, không biết còn có cái gì khủng bố trừng phạt đang chờ đợi chính mình.

Vô luận như thế nào, nên đến chung quy là tránh không khỏi . Giày da cùng đánh thủy nê mặt đất thanh âm càng ngày càng gần, cuối cùng kia xuyên trầm trọng cước bộ đứng ở hắc tử trước mặt.

Hắc tử do dự một lát, sau đó tráng khởi lá gan nâng lên tầm mắt. Hấn thấy Trương Hải Phong chính trên cao nhìn

xuống nhìn chăm chăm chính mình, ánh mắt bình tĩnh làm cho người ta cảm thấy đáng sợ.

Đó là một loại làm người ta hít thở không thông bình tĩnh, thật giống như bão táp tiến đến phía trước tĩnh mịch bàn mặt biển giống nhau. Hắc tử chỉ dám hơi hơi thoáng nhìn liền lại bị đắm vào cúi đầu xuống. Ở hắc tử trước mắt là một đôi đen nhánh giày da, mà hắc tử đầu độ cao còn đủ không đến đối phương đầu gối.

Trương Hải Phong mở miệng :“Người lặp lại lần nữa, bút máy là thế nào đánh mất?” Hắc tử thanh âm cũng là cao cao tại thượng , mang theo loại làm người ta vô pháp trốn tránh lực áp bách lượng

“Ta đi thượng vệ sinh sở, đem bút máy đặt ở trên bàn Trở về thời điểm đã không thấy tăm hơi.” Hắc tử khúm núm trả lời nói.

Trương Hải Phong mặt không biểu cảm “Ân” một tiếng, lại hỏi:“Người đi toilet dùng xong bao lâu thời gian?”

“Không bao lâu thời gian --” Hắc tử a nhếch miệng,“Ta kéo phao thi, cũng chính là ba năm phút đi.”

“Ba năm phút?” Trương Hải Phong kéo trường âm hỏi ngược lại, hiển nhiên đối này rất có nghi ngờ.

Hắc tử có chút chột dạ , do dự một lát sau lại sửa lại khẩu:“Cũng khả năng không chỉ..... Ta này hai ngày hệ tiêu hóa rất can, thải khả lao lực .”

Trương Hải Phong vô tâm tư cùng hắc tử này đó nhàn thoại, chính là truy vấn:“Đến cùng bao lâu thời gian?”

Hắc tử nghĩ nghĩ nói:“Nhiều nhất không vượt qua mười phút.” Hắc tử lần này ngữ khí kiên định, nói chuyện đồng thời còn giương mắt nhìn nhìn Trương Hải Phong, có vẻ thực thành khẩn dường như.

Trương Hải Phong lại đột nhiên nâng lên chân, rất nặng giày da trụ cột đá vào hắc tử đầu vai, người sau “Úm hừm” Một tiếng quăng ngã mông đôn, ai đá bộ vị lại ăn đau không thôi. Bất quá hắc tử cũng là cái lão phạm cao, lập tức liền đứng lên một lần nữa ở Trương Hải Phong trước mặt ngồi hảo, động tác lưu loát đặc tượng cái bất đảo ông giống nhau.

Đối phương như thế biểu hiện, đồ nhường Trương Hải Phong vô pháp xuống lần nữa chân . Hắn liền mặt trầm xuống sắc mặt:“Không vượt qua mười phút? Người lừa ai đâu?! Bằng theo dõi rành mạch, người là tam điểm ba mươi lăm tiến toilet, tam điểm năm mươi bảy phân mới xuất ra, đầy đủ hơn hai mươi phút! Người là thái a người vẫn là sinh oa đâu?”

Trương Hải Phong cũng không phải là ở hù đối phương. Lúc hắn được đến phân xưởng lý bút máy mất đi báo cáo sau, chuyện thứ nhất chính là xem xét xong việc phát trước sau bằng theo dõi. Dựa theo hắc tử cách nói, đã bút máy là ở hắn đi toilet thời điểm mất đi , như vậy tại đây đoạn thời gian nội từng tiếp cận qua hắc tử công tác đài nhân hắn là chính là lấy đi bút máy người hiềm nghi. Cũng không khéo là: Hắc tử công tác đài vừa đứng ở phân xưởng nội hai điều tung hoành thông đạo giao lộ thượng, bất chợt có phạm nhân lui tới, cầm niêm túi giấy đến mặt sau khoan cơ thương tiến hành khoan. Mà trang ở phân xưởng cửa theo dõi camera tuy rằng tầm nhìn rộng rãi, nhưng rõ ràng độ cũng không tấn nhân ý, chỉ có thể nhìn đến nhân viên qua lại đi lại, vô pháp nhận càng thêm thật nhỏ động tác, đến cùng là ai theo trên bàn cầm đi kia chi bút máy thật sự khó có thể phán đoán.

Đồng dạng là bởi vì lực tượng rõ ràng độ quan hệ, theo hình ảnh trung căn bản thấy không rõ trên bàn có hay không bút máy, cho nên cũng vô pháp bài trừ hắc tử vừa ăn cướp vừa la làng khả năng tính. Mà hắc tử ở trong toilet ngắn ngủi chính là hơn hai mươi phút, này hiển nhiên là không hợp với lẽ thường , kinh nghiệm phong phú Trương Hải Phong tự nhiên sẽ không bỏ qua này điểm đáng ngờ.

Nghe nói Trương Hải Phong đã xem xét qua bằng theo dõi, hắc tử biết có lẽ bất quá đi, đành phải về mặt đau khổ nói:“Thời gian là dài quá điểm..... Mà ta thật là hệ tiêu hóa rất can.....”

“Táo bón là đi?” Trương Hải Phong xung cửa vẫy tay,“Đến hai người đem hắn đưa phòng y tế đi, tìm này nọ đem hậu môn chống đỡ, hảo hảo thông vừa thông suốt!”

“Đừng a, Trương đội!” Hắc tử vội vàng xin tha, hắn biết rõ nếu như vậy đi phòng y tế, kia thể xác và tinh thần nên đồng thời gặp bị thương nặng .

Trương Hải Phong lạnh lùng hỏi lại:“Người còn nói không nói lời nói thật?”

“Ta nói, ta nói.” Hắc tử nghẹn nửa ngày, rốt cục nhà ra , hắn đỏ bừng lên mặt nói,“Ta chính là..... Chính là tướng nữ nhân, chính mình đến trong toilet thích một phen.”

Cư nhiên là như thế này một cái đáng khinh nguyên nhân. Cho dù ở như thế khẩn trương không khí trung, phạm nhân gian cũng nhìn không được vang lên một trận cười vang. Thậm chí có mấy cái quân giáo cũng nhăn nạy không được, âm thầm cúi đầu lưng thân đến che giấu chính mình không tuân về mặt.

Trương Hải Phong trừng mắt hướng bốn phía nhìn quanh một vòng, đem tiếng cười đẽ ép đi xuống.

“Ta chính là đánh cái súng lục, thật sự không làm khác.” Hắc tử lại ngẩng đầu, lời thề son sắt nói. Dù sao dọa người cũng quăng về nhà, hắc tử hiện tại có chút phá bình phá ngã ý tứ.

Này lý do nhưng là nói được thông. Các phạm nhân ở trong ngục giam đã thủ thương tự an ủi là phi thường phổ biến tình huống, mà xem hắc tử thần thái cũng không như là lâm thời biên xuất ra nói dối. Trương Hải Phong phụ thủ trầm ngâm một hồi, sau đó hướng ra phía ngoài đi thông thả ra vài bước, quay đầu nhìn về phía dán chân tường đứng kia hai hàng phạm nhân.

Có người cúi đầu không dám cùng Trương Hải Phong đối diện, nhưng là có người cố ý nâng ánh mắt, giống như muốn chứng minh chính mình không thẹn với lương tâm đường như.

Trương Hải Phong ho nhẹ một tiếng nhuận nhuận cổ họng, hướng về phía mọi người mở miệng nói: “Tứ giám khu sở hữu nhân hiện tại đều ở trong này. Bút máy không có khả năng vô duyên vô cớ biến mất, các người bên trong nhất định có mỗi cá nhân biết kia chi bút máy đi nơi nào. Hiện tại ta cấp người này một lần cơ hội, chính người đem bút máy giao ra đây, ta có thể cho người thấp nhất hạn độ trừng phạt.”

Phân xưởng nội im ắng một mảnh, không người lên tiếng trả lời. Lúc trước ngẩng đầu nhân giờ phút này cũng đem ánh mắt buông xuống đi, sợ ánh mắt của bản thân sẽ khiến cho Trương Hải Phong nào đó hiểu lầm.

“Hiện tại đem bút máy giao ra đây trong lời nói, ta sẽ chỉ làm hắc tử ăn một chút điện côn, cộng thêm một vòng cấm đoán.” Trương Hải Phong lại bổ sung nói, như vậy trừng phạt kỳ thật đã phi thường nghiêm khắc, nhưng giờ phút này theo trong miệng hắc tử nói ra lại mang theo loại nhẹ nhàng băng quơ bàn ý tứ hàm xúc.

Như trước không có người nói chuyện, sở hữu phạm nhân đều thật sâu cúi đầu, tránh né chung quanh quần giáo nhóm bắn tới được chúc nhân ánh mắt.

Trương Hải Phong cũng trầm mặc, hắc tử biết tại đây tình cảnh hạ đại gia đều cần một cái suy tư thời gian. Mà lúc này càng dài, mỗi ta nhân sẽ gặp thừa nhận đến càng lớn áp lực.

Tứ giám khu sinh sản phân xưởng chưa từng có như vậy yên tĩnh qua, tĩnh tựa hồ liên không khí đều đình chỉ lưu động, quả thực muốn gọi người hít thở không thông. Loại này tư vị làm mỗi một phạm nhân đều lần cảm dày vò.

Thật lâu sau sau, rốt cục có người nhẫn nại không được . Theo chân tường lý truyền đến một tiếng rống to:“Ai lấy ? Chạy nhanh giao ra đây đi! Đừng mẹ nó liên lụy đại gia một khối chịu khổ!”

Người nói chuyện cũng là Bình ca. Hắn ở phạm nhân gian xưa nay địa vị không thấp, nói lên nói đến cũng là có khác một phen khí thế.

Lặng im bị đánh vỡ sau, kín không kẽ hở áp lực tựa hồ cũng bị vạch tìm tòi một cái lỗ hổng. Các phạm nhân sơ qua khôi phục một ít sinh khí, có người ở một bên nhẹ giọng phụ họa, mà càng nhiều nhân tắc hết nhìn đông tới nhìn tây xem người khác, ý đồ thông qua chính mình quan sát phát hiện chút cái gì.

Chính là đối với kia chi bút máy lại như trước không người đề cập, sở hữu nhân đều vô tội đắc tượng cái vừa mới sinh ra trẻ con.

Trương Hải Phong bỗng nhiên nở nụ cười,“Xuy” một tiếng, mang theo khinh miệt cùng đùa cợt ý tứ hàm xúc. Này tiếng cười lập tức làm cho cả phân xưởng lại an tĩnh lại, các phạm nhân ánh mắt nhất tề tập trung ở Trương Hải Phong trên người, kinh sợ.

“Ta biết lấy đi bút máy người kia là nghĩ như thế nào .” Trương Hải Phong bắt đầu chậm rì rì nói,“Hắn khẳng định đem kia chi bút máy giấu ở chỗ cái giấu kín địa phương. Cho nên hắn sẽ tưởng: Vô luận như thế nào ta cũng không có thể chui đầu vô lưới. Chỉ cần bút máy không phải theo trên người ta tìm ra , liền không có chứng cứ chứng minh là ta lấy . Cho dù liên lụy đại gia cùng nhau chịu tội, cũng tổng so với ta một người ăn đại khổ hảo.”

Này phiên phân tích rất là chuẩn xác. Có thể đi vào tứ giám khu phạm nhân cơ hồ tất cả đều là gian xảo vô cùng nhân vật, xem xét thời thế, thấy gió sử dã là bọn hắn lấy thủ trò hay. Đã quản giáo nhóm đã xem qua lục tượng lại còn chưa có tìm được bút máy rơi xuống, như vậy bút máy mất đi chi tiết ở lục tượng thượng khẳng định là thấy không rõ lắm . Cho nên lấy đi bút máy nhân cái kia tên tất nhiên hội ôm định từ không mở miệng quyết tâm, Trương Hải Phong lại lợi hại, tìm không thấy mục tiêu có năng lực như thế nào đâu? Cuối cùng kết quả nếu không chính là không giải quyết được gì, nếu không chính là đại gia đi theo hắn cùng nhau lưng này hắc oa.

Chúng phạm nhân tự nhiên cũng tưởng thanh đạo lý này. Lập tức còn có nhân bắt đầu bức tức oán giận, hoặc là mắng nhỏ “Thực không phải cái này nọ”, hoặc là giận dữ hô quát “Dám làm dám chịu, đừng mẹ nó làm rùa đen rút đầu”! Mà mỗi người đều là một bộ lòng đầy căm phẫn biểu cảm, biểu hiện ra chính mình tại đây chuyện trung nhưng là bị mìn phần ủy khuất.

Trương Hải Phong thờ ơ lạnh nhạt, chờ này phiên xôn xao bình ổn sau, lại nói tiếp: “Bút máy sẽ không hư không tiêu thất, nó tất nhiên giấu ở chỗ địa phương, mà chỗ này sẽ không vượt qua của các người hoạt động phạm vi. Cho nên ta tưởng bắt nó tìm ra cũng không phải cái gì việc khó đi?”

Các phạm nhân đều gật đầu phụ họa. Có người nói: “Dài như vậy một chi tân bút máy, làm sao có thể tìm không thấy?” Còn có người tắc tích cực tỏ thái độ, hi vọng quản giáo nhóm lập tức liền bắt đầu điều tra, không cần lại lãng phí đại gia cảm tình cùng thời gian.

Trương Hải Phong lại vầy vầy tay, thoát nhìn cũng không sót ruột, hẩn ở các phạm nhân trước mặt qua lại đi thông thả vài bước, sau đó chỉ vào phân xưởng cửa nhiếp tượng thăm dò nói: “Nơi đó camera thời khắc đều đang làm việc, toàn bộ phân xưởng đều có thể bị chụp đi vào. Đương nhiên, chúng ta thiết bị rõ ràng độ hữu hạn, theo màn hình hình ảnh thượng vô pháp nhìn đến kia chi bút máy. Bất quá các người mỗi người hoạt động quá trình đều là có thể thấy rõ ràng, chỉ cần ta sờ ra kia chi bút máy, chẳng lẽ ta liền phán đoán không ra là ai bắt nó giấu đi sao?”

Lời nói này nói được nói năng có khí phách, mà cái khác quản giáo nhóm nghe vậy trong lòng đều vì này sáng ngời: Không sai, chỉ cần sờ ra bút máy, lại kết hợp lực tượng tránh tử tạng bút máy địa phương, kia khẳng định có phát ra hiện. Dù sao tàng bút máy cũng không giống theo trên mặt bàn lấy đi bút máy dễ dàng như vậy, người hiểm nghi tất nhiên sẽ ở lục tượng trung lưu lại một chút dị thường động tác cùng phản ứng.

“Tốt lắm.” Trương Hải Phong lúc này dừng lại cước bộ, xoay người lại nhìn quét che mặt tiền kia bang phạm nhân, “Hiện tại là cuối cùng cơ hội, chính mình đem bút máy giao ra đây, ăn một chút điện côn, quan một vòng cấm đoán, đây là nhẹ nhất trừng phạt. Nếu nhường ta tìm ra là ai, kia cùng đội người chính là nặng nhất trừng phạt, trọng vượt qua các người bắt luận kẻ nào tưởng tượng!”

Trọng hình phạm nhóm đại bộ phận đều biết đến điện côn cùng cấm đoán tư vị. Điện côn trạc ở trên người, có thể làm cho người ta quanh thân giống rút gân giống nhau sinh ra mãnh liệt co rút đau nhức, cái loại này đau đớn có thể cho người nước miếng giàn giụa, đại tiểu tiện không khống chế; Mà giam kín còn lại là một loại khác trên tinh thần trừng phạt, gặp loại này trừng phạt nhân sẽ bị nhốt tại một gian nhỏ hẹp phòng tối Tử Lí, không có ánh sáng, không có thanh âm, toàn thân sở hữu cảm thấy cơ hồ đều mất đi rồi tác dụng, tựa như bị phong kín ở lạnh như băng trong phần mộ giống nhau. Mặc dù là tối kiên cường nhân một tuần xuống dưới, trong lòng cũng sẽ bị ma khởi một tầng thật dày cái kén.

“Một chút điện côn, một vòng cấm đoán” Đây còn là nhẹ nhất trừng phạt, kia các phạm nhân đích xác vô pháp tưởng tượng “Nặng nhất trừng phạt” Kết quả sẽ là thế nào.

Không biết gì đó là khủng bố nhất. Mà loại này “Vô pháp tưởng tượng trừng phạt” Sẽ cho phạm nhân mang đến

một loại thể nào áp lực, cũng có thể tưởng hiểu rõ.

Vì thế này đó hung hãn trọng hình phạm một đám cam như hến, cho dù là trăm phần trăm vô tội người trên trán cũng không miễn thắm ra một tầng tế hãn: Vạn nhất kia bút máy ở chính mình công tác đại phụ cận bị tìm được, kia thật đúng là có khổ khó nói !

Nhưng là tại như vậy áp lực dưới vẫn cứ không có người khăng nói ra kia chi bút máy rơi xuống. Đại gia chính là tại đây loại lặng im không khí trung đẳng đợi, cùng đợi sắp tới bão tố.

Trương Hải Phong tầm mắt tòng phạm mọi người trên mặt theo thứ tự xẹt qua, nhất chỉnh vòng xuống dưới không người lên tiếng trả lời. Nên trong lời nói đều đã nói tẩn, Trương Hải Phong biết lại tiêu hao dần cũng sẽ không có cái gì ý nghĩa , vì thế hãn liền hướng về phía bên cạnh bọn thuộc hạ vẫy vẫy tay:“Các người đều đi lại đi.”

Trừ bỏ gác phân xưởng đại môn hai cái võ cảnh ở ngoài, khác mười đến cái quân giáo tất cả đều vây hướng về phía Trương Hải Phong bên người, bọn họ một đám thần sắc tức mục, tĩnh hậu đội trưởng hạ đạt chiến đấu chỉ lệnh.

Trương Hải Phong đầu tiên phân phó nói:“Lão hoàng, ngươi mang một cái mười người đội phụ trách bên trong điều tra, tám người ở phân xưởng, một người đi toilet, một người đi tàng thất. Không cần buông tha gì góc, chỉ cần là có khả năng tàng hạ chính chi bút máy địa phương, đều phải cẩn thận qua một lần! Hiểu chưa?”

“Minh bạch!” Lão hoàng cắn răng lên tiếng. Hãn là sinh sản phân xưởng người phụ trách, đối với trước mắt cục diện nan từ này cứu, đừng nhìn hãn bình thường có chút lười biếng , hiện tại khiêu chiến dự vọng cũng là vô cùng mãnh liệt. Mà hãn đối với phân xưởng góc góc lạc đều phi thường quen thuộc, nếu muốn ở hãn không coi vào đâu tàng khởi chi bút máy cũng không phải là cái gì chuyện dễ dàng.

Trương Hải Phong lại quay đầu nhìn về phía một cái sắp ba mươi tuổi quân giáo:“Vương hồng. Ngươi mang hai người ở phân xưởng bên ngoài điều tra. Trọng điểm là cửa sổ phụ cận, ít nhất muốn bao trùm đến bán kính hai mươi thước khu vực, hiểu chưa?”

Này vương hồng là tứ giám khu phó trung đội trưởng, cũng là Trương Hải Phong thủ hạ nhất đắc lực kiện tướng. Hãn làm người trầm ổn, bình thường sẽ không yêu nhiều lời nói, giờ phút này liền gật gật đầu, sau đó thân thủ chọn hai người:“Ngươi, ngươi. Theo ta đi.” Bởi vì muốn vào đi bên ngoài tìm tòi, cho nên hãn tìm đều là thị lực sâu sắc trẻ tuổi nhân.”

“Tiểu Trần.” Trương Hải Phong cuối cùng hỏi, “Vừa rồi trang hóa khi các người đi hẳn là đều là quy định lộ tuyến đi?”

Tiểu Trần đúng là mang theo Đỗ Minh Cường cùng Tiểu Thuận trang hóa cái kia tuổi trẻ quân giáo, hẳn phi thường xác thực hồi phục nói: “Đều là quy định lộ tuyến, một bước cũng sẽ không loạn.”

“Kia hai phạm nhân ở tương quan quãng thời gian có cái gì không dị thường hành động?” Trương Hải Phong lại hỏi, cái gọi là “Tương quan quãng thời gian” Tự nhiên là chỉ hắc tử đi toilet sau đến Tiểu Trần đối Đỗ Minh Cường cùng Tiểu Thuận tiến hành soát người phía trước.

“Ta nhìn chăm chăm vào đầu, không phát hiện cái gì dị thường.”

“Tốt lắm.” Trương Hải Phong lược tán câu. Nói như vậy, cho dù là Đỗ Minh Cường cùng Tiểu Thuận cầm đi bút máy, bọn họ cũng vô pháp đem bút máy vứt bỏ đến lệch hướng quy định lộ tuyến quá xa địa phương. Trương Hải Phong liền lại định liệu trước phân phó nói: “Người mang năm nhân, ven đường cẩn thận tìm một lần, trọng điểm là này có khả năng tàng này nọ đoạn đường, tỷ như nói bờ ruộng xanh hoá mang linh tinh. Nếu nhân thủ không đủ trong lời nói, đến khác giám khu điều một ít tiểu hình phạm giúp đỡ một khối tìm.”

“Minh bạch.” Tiểu Trần tiếp đón năm nhân hướng phân xưởng ngoại mà đi. Theo lượng công việc mà nói, hẳn phụ trách khu vực là lớn nhất. Bất quá chỉ cần đem nhất, nhị, tam giám khu các phạm nhân tổ chức đứng lên làm cái thăm thức tìm tòi, hẳn tin tưởng kia chi bút máy chỉ cần ở chính mình khu vực nội, liền nhất định sẽ không lậu qua.

Một phen gọn gàng ngăn nắp an bày sau, sở hữu quân giáo nhóm đều tức khắc hành động đứng lên, đầu nhập đến đối kia chi mất tích bút máy sưu tầm trong công tác. Trương Hải Phong tắc chuyển trương ghé dựa, đối mặt kia hai hàng phạm nhân ngồi xuống. Hẳn bắt chéo chân, đem điện côn điểm ở trong tay thường thức, ánh mắt mơ hồ bất định, bất quá mặc kệ thể nào tự do, hẳn tầm mắt ít nhất hội nhìn thẳng cách đó không xa chỗ một cái phạm nhân.

Đại bộ phận phạm nhân không dám cùng Trương Hải Phong đối diện, ở đối phương trong ánh mắt cúi thấp đầu xuống. Trương Hải Phong thấy vậy tình hình liền lạnh lùng cười, cao giọng nói: “Đều ngẩng đầu lên, xem ta!”

Các phạm nhân đành phải lại nâng lên ánh mắt, kiên trì đi nghênh đón Trương Hải Phong tầm mắt. Trương Hải Phong biết tất nhiên có chỗ cá nhân trong lòng chính cất giấu bí mật, làm quân giáo nhóm tiến hành tìm tòi thời điểm, người này không thể nghi ngờ hội thừa nhận càng lúc càng lớn áp lực. Một người miệng có thể nói dối, nhưng hẳn ánh mắt cũng rất nan nói dối, Trương Hải Phong hi vọng thông qua ánh mắt giao phong liền đem người kia tìm ra.

Ở một hồi tràng đối diện trung, Trương Hải Phong nhất chú ý chính là tứ nhị tứ giám xá mấy người kia. Theo trên vị trí mà nói, này vài người cách hắc tử gần nhất, nếu muốn ăn cắp bút máy cũng là dễ dàng nhất. Mà Đỗ Minh Cường cùng Tiểu Thuận còn có ra ngoài cơ hội, hiềm nghi điểm lại tiến thêm một bước bay lên. Mà này vài người giờ phút này biểu hiện cũng các không giống nhau, nhưng không có ngoại lệ đều cấp Trương Hải Phong để lại khắc sâu ấn tượng.

Bình ca là tứ nhị tứ giám xá lão đại, ở bờ tù phía trước hắc tử lại trên giang hồ vì bá nhất phương “Đại ca” Cấp nhân vật. Ánh mắt của hắc tử trung mang theo loại cùng sinh câu đến hung ác cùng khí phách. Đương nhiên ở đối mặt Trương Hải Phong thời điểm hắc tử có thể thu liễm chính mình cảm giác, nhưng hắc tử thiên tính vẫn cứ ở đáy mắt chớp động, đó là một cái sói, mặc dù phủ thêm da dê, cũng không đủ để che giấu hắc tử huyết tính sói tính.

Ở tứ nhị tứ giám xá trung, còn có một người pha đáng giá chú ý, người này đó là gần đây nhập giám Hàng Văn Trị. Theo quản giáo trên lập trường đến xem, người này nguyên bản là một cái dương, nhưng này con dê hiện tại lại lạc vào trong bầy sói. Con thỏ bức nóng nảy còn có thể cắn người, kia dương đâu? Liền nhất định sẽ tình nguyện chịu được bầy sói khi dễ? Mới vừa vào giám tối hôm đó Hàng Văn Trị nào tự sát, ai đều có thể nghĩ ra đó là cái gì nguyên nhân tạo thành. Giống hắc tử như vậy phần tử trí thức thường thường tâm cao khí ngạo, đừng nhìn hắc tử ở mặt ngoài cái gì cũng không nói, thù hận có lẽ đã ở đáy lòng hắc tử điên cuồng phát sinh. Nếu kia chỉ bút máy thật sự là hắc tử lấy đi, chỉ sợ so với đừng ở khác bất luận kẻ nào trên tay đều càng nguy hiểm. Bởi vì hắc tử đã tự sát qua, kia hắc tử trả thù cũng sẽ là bất kể hậu quả. Thay lời khác nói, tại đây cá nhân trên người một khi gặp chuyện không may, liền tất nhiên là đại sự.

Bất quá đồ có một chút lại nhường Trương Hải Phong chẳng như vậy lo lắng: Hàng Văn Trị dù sao cũng là cái mới vừa vào giám người mới, cũng không có nhiều lắm đối phó quản giáo kinh nghiệm; Hơn nữa hắc tử bản tính cũng không phải gian xảo hạng người, hắc tử là ngoạn không ra nhiều lắm quỷ kế âm mưu. Mặc dù là hắc tử cầm đi kia chỉ bút máy, hắc tử có năng lực tàng đi nơi nào? Chỉ sợ không cần thiết giống trông khua chiêng điều tra, chính là quản giáo thăm vấn hắc tử liền ứng phó không xong.

Trương Hải Phong một bên tưởng một bên cố ý chú ý Hàng Văn Trị biểu hiện. Hàng Văn Trị tâm mất mặc dù ở xem hắc tử bên này, nhưng ánh mắt cũng là trống trơn, như là có chút mất hồn mất vía. Sau một lúc lâu sau, Hàng Văn Trị mới đột nhiên ý thức được Trương Hải Phong đang ở quan sát đến chính mình, hắc tử vươn một bàn tay theo bản năng gãi gãi đầu, giống như có chút mờ mịt bộ dáng.

Hắc tử suy nghĩ chuyện khác đâu -- Trương Hải Phong trong lòng trung phán đoán. Như vậy xem ra trong lời nói, Hàng Văn Trị hắc tử là cùng bút máy mất đi không quan hệ. Nếu không hắc tử lại như thế nào ở quản giáo nhóm bốn phía điều tra đồng thời tâm tồn không chuyên tâm? Phải biết rằng, Hàng Văn Trị chưa bao giờ rời đi qua nhà xưởng, nếu hắc tử trộm bút máy tất nhiên còn giấu ở này gian trong phòng. Quản giáo nhóm ngay tại hắc tử mặt tình bạn việc, hắc tử có thể làm bộ như không thèm để ý, nhưng tuyệt đối không có tâm tình suy nghĩ việc, trừ phi hắc tử đã tin tưởng nơi này điều tra sẽ không đối chính mình sinh ra gì ảnh hưởng.

Buông tha cho đối Hàng Văn Trị điểm đáng ngờ sau, Trương Hải Phong cuối cùng trấn chú tiêu điểm tập trung hướng về phía cái kia tên là Đỗ Minh Cường tên. Đây là tứ giám khu nhiều năm qua tiếp thu cái thứ nhất tiểu hình phạm, cận điểm này liền đủ để chứng minh hắc tử không phải tầm thường tên. Đối với người này bối cảnh Trương Hải Phong bao

nhiều cũng hiểu biết qua một ít -- Đỗ Minh Cường chẳng phải hẩn tên thật, hẩn tên thật hẩn là tên là Văn Thành vũ. Theo hình cảnh đội trưởng La Phi theo như lời, người này là một vị thần bí sát thủ, làm hạ rất nhiều oanh động tính án tử, thậm chí liên hùng bá tính thành nhiều năm Đặng Hoa cũng là chết vào hẩn thiết kế. Bất quá này đó hành vi phạm tội cũng không có được đến trên luật pháp nhận định, ở thật giả tính thượng còn tồn tại nghi vấn. Trương Hải Phong đối này kỳ thật chẳng phải thực để ý -- hẩn cùng La Phi vốn không có cái gì giao tình, hơn nữa theo một cái góc độ đến giảng, nếu việc này là thật, khả La Phi lại chỉ có thể đem hẩn đưa đến trong ngục giam ngục năm năm, này chẳng lẽ không đúng cảnh sát thất bại sao?

Tuy rằng đang có như vậy nghi ngờ, nhưng Trương Hải Phong vẫn là nhận La Phi ủy thác đem Đỗ Minh Cường thu nạp ở chính mình giám khu trung. Vô luận như thế nào, hình cảnh đội trưởng đã đưa ra như vậy yêu cầu, ít nhất thể hiện đối chính mình tín nhiệm cùng tôn trọng. Cùng là một cái đại hệ thống nội đồng sự, nên cấp mặt mũi hay là muốn cấp. Hơn nữa Trương Hải Phong cũng không cảm thấy chuyện này có quá lớn gánh nặng, hẩn đối chính mình không chế năng lực tràn ngập tin tưởng: Mặc kệ người ở bên ngoài như thế nào gây sóng gió, đến từ giám khu đến, mặc dù người là con rồng, cũng phải cho ta cuộn tròn !

Đỗ Minh Cường nhập giám sau biểu hiện cũng là trung quy trung củ, không chỉ có không có mang đến thêm vào phiền toái, thậm chí so với khác rất nhiều phạm nhân đều muốn thành thật nhiều lắm. Trương Hải Phong dần dần tin tưởng: Người này thật là cái thông minh nhân vật.

Ở từ giám khu, này thành thành thật thật nhận cải tạo, cho tới bây giờ không cho quản giáo thêm phiền toái từ phạm là thông minh nhất -- đây là Trương Hải Phong thường xuyên bắt tại bên miệng logic, hẩn hi vọng sở hữu nhân đều có thể lý giải này logic. Bởi vì này không thành thật, chọc phiền toái, cuối cùng đều sẽ gặp bọ đi cắn nuốt chính mình sản xuất ra quả đắng, người thông minh như thế nào đi làm như vậy mất nhiều hơn được việc ngục?

Bất quá Trương Hải Phong có khi cũng sẽ lo lắng: Này Đỗ Minh Cường có phải hay không qua cho thông minh? Hẩn cái loại này “Thành thật” Có lẽ chính là mộng tề chính mình một phần xiếc? Bởi vì theo La Phi miêu tả đến xem, người này khả cũng không phải nhậm nhân bài bố nhân vật. Nghe nói người này còn đặc biệt giỏi về diễn trò, từng biến hóa thân phận ẩn núp ở phần đông cảnh giới chuyên gia bên người, cư nhiên có thể không bị phát giác.

Cho nên Trương Hải Phong cố ý nhắc nhở chính mình: Ở quan sát Đỗ Minh Cường thời điểm nhất định phải ở lâu một phần tâm nhãn xuất ra. Theo lão hoàng phản ánh: Hôm nay an bày khuôn vác công việc bên ngoài thời điểm, vốn là nhường hắc tử cùng Tiểu Thuận đi, nhưng là Đỗ Minh Cường chủ động yêu cầu thay hắc tử. Này không quá bình thường biểu hiện sau lưng hay không cũng cất dấu nào đó không quá bình thường động cơ? Chính là Đỗ Minh Cường muốn kia chi bút máy làm gì đâu? Hẩn ở giám trong khu mật là từ không gây chuyện, không có nghe hoà giải ai kết qua cái gì thù..... Chẳng lẽ hẩn muốn ở giám trong khu mật tiếp tục chấp hành chính mình sát thủ kế hoạch? Nhưng này cũng nói không thông a, nơi này phạm nhân đều đã bị pháp luật chế tài qua, hẩn động thủ lần nữa chẳng phải là làm điều thừa? Hơn nữa nơi này nghiêm mật đặc tượng cái lồng sắt bình thường, hẩn dám ở nơi này hành hung, không phải là tìm cấp chính mình thêm hình sao? Một cái người thông minh là tuyệt đối sẽ không làm vậy. Hẩn tổng cộng chỉ có năm năm ở tù, quy củ tiêu hao cái hai ba năm, sớm một chút đi ra ngoài so với cái gì không tốt?

Có lẽ này bút máy ở Đỗ Minh Cường trong mắt còn có khác tác dụng? Trương Hải Phong thử suy nghĩ hội, nhưng không có lý ra cái gì tân rõ ràng. Do dự một hồi sau hấn bỗng nhiên trong lòng cả kinh: Chính mình ý nghĩ ở Đỗ Minh Cường trên người nhưng lại trở nên như thế do dự bất định, giống như liên cái ổn thỏa điểm dừng chân tìm khắp không đến đường như -- đây chính là trước kia chưa từng có qua hiện tượng. Vì thế lúc hấn ngưng thần hướng Đỗ Minh Cường nhìn lại thời điểm, trong ánh mắt liền hơn vài phần cảnh giác cùng đề phòng thần sắc.

Đỗ Minh Cường vốn đang nhìn nơi khác, bất quá hấn rất nhanh liền cảm giác được Trương Hải Phong chú ý, vì thế liền dời mắt hướng về người sau đối diện đi qua. Hấn này ánh mắt cùng với hấn phạm nhân rõ ràng bất đồng, này căn bản tính khác nhau ở chỗ: Người khác đều là một loại nhận xem kỹ thái độ, hoặc vô tội, hoặc khiếp đảm, hoặc trấn định, hoặc bàng hoàng; Mà Đỗ Minh Cường trong ánh mắt lại bao hàm nào đó lợi hại gì đó, dường như ở xem kỹ người khác. Mặc dù là Trương Hải Phong cùng như vậy ánh mắt phủ nhất tương giao cũng nhìn không được phòng ngự bàn co rút nhanh một chút đồng tử. Lập tức Đỗ Minh Cường giống như biết chính mình có chút thất lễ, trong ánh mắt sắc bén cảm giác ở nháy mắt tiêu thất, cặp kia ánh mắt trở nên như nhà bên tiểu đệ bàn thân nhiên vô kỳ. Trương Hải Phong liền thừa cơ phản công đi qua, muốn theo đối phương trong ánh mắt đào ra chút giấu kín đến. Đáng tiếc hấn nỗ lực cũng là phí công , bởi vì Đỗ Minh Cường ánh mắt như là tráo thượng một tầng lụa mỏng, đã mờ lung nhìn không ra gì tình cảm.

Trương Hải Phong liền giống như bị người dùng châm không đến nơi đến chốn đâm một chút, cần phát lực đánh trả khi, lại đánh vào một đoàn bông thượng, điều này làm cho hấn thoáng có chút cảm tức. Bất quá giờ phút này thế cục nhường hấn không rảnh ở bên chi nhánh cuối thượng liên lụy tinh lực, hấn hiện tại hàng đầu mục tiêu vẫn là đem kia chi bút máy tìm trở về.

Cùng Đỗ Minh Cường đối diện đã mất vọng đạt được cái gì tiến triển, Trương Hải Phong lại dời đi ánh mắt nhìn nhà xưởng lý khác phạm nhân, bất quá nhất chỉnh vòng tảo xuống dưới cũng không có cái gì đặc biệt phát hiện. Xem ra lấy đi bút máy cái kia tên nếu không chính là tự khoe nắm chắc thắng lợi nắm mà không biết sợ, nếu không chính là cực thiện diễn trò, có thể đem chính mình hoảng loạn cảm xúc tàng sâu đậm.

Một phen công tâm chiến không thể lấy được đoán trước trung hiệu quả, Trương Hải Phong đành phải đem hi vọng khác thác nơi khác. Hấn theo ghé tựa đứng lên, bắt đầu tuần tra bọn thuộc hạ điều tra công tác. Đã thấy tứ trung đội già trẻ quân giáo một đám không chút nào hăm hồ, bọn họ đều tự phản công hoa phiến, sau đó lại phối hợp thành một trương giăng khắp nơi lập thể internet, tìm tòi râu liền giống như tả thủy ngân bình thường mạn lãn phân xưởng nội từng cái góc. Chỉ cần là có khả năng giấu kín kia chi bút máy gì sự vật, lớn đến cái bàn máy móc, nhỏ đến giấy đôi hài mào, tất cả đều sách phiên sạch sẽ, triệt để thanh tra.

Này phiên điều tra vẹn vẹn giăng co hai giờ, theo đang lúc hoàng hôn luôn luôn hao đến sắc trời đại hắc. Kết quả lại một lần nhường Trương Hải Phong thất vọng, phân xưởng trong ngoài ngoài còn kém muốn đem đất đều đào lên , chính là kia chi bút máy lại vẫn như cũ không thấy bóng dáng.

Lúc này ở ngoại vi sưu tầm hai tổ nhân mã cũng lục tục về tới phân xưởng nội, đồng dạng hai tay trông trơn, không hề phát hiện. Trương Hải Phong nghe xong cấp dưới nhóm hội báo, sắc mặt dù phát âm trầm khó coi. Hấn sau một lúc lâu không nói gì, sau đó lại xoay người lại dùng ánh mắt từ nhìn chăm chăm trước mặt kia hai hàng tù phạm.

Phạm nhân thiếp tường đứng gần ba giờ sau, một đám sớm xương sống thắt lưng lưng đau, cơ bắp cứng ngắc, giống đánh đánh bại tàn binh bàn nghiêng lệch không chịu nổi. Bất quá giờ phút này nhìn đến Trương Hải Phong chuyển qua mặt, bọn họ việc lại cường chống thân thể đứng vững, sợ tại đây cái máu chót thượng xúc phạm “Quý Kiến Sầu” rui ro.

Trương Hải Phong tầm mắt quét tới quét lui tuần tra một vòng, cuối cùng dừng ở Hàng Văn Trị trên mặt, hần hơi hơi nhú nhú cảm nói: “Hàng Văn Trị, bước ra khỏi hàng!”

Hàng Văn Trị giống như hoàn toàn không dự đoán được quân giáo sẽ đột nhiên điểm đến tên của bản thân. Hần bỗng dừng sững sốt, sau đó mới phản ứng đi lại, vội vàng lớn tiếng đáp lại: “Là.” Đồng thời cất bước đi tới Trương Hải Phong trước mặt.

“Người theo ta đi, ta có lời hông giết người.” Trương Hải Phong lạnh lùng xem Hàng Văn Trị, mặt không biểu cảm. Phòng trong những người khác tắc đều đem ánh mắt tập trung đi lại, có người lần cảm kinh ngạc, có người âm thầm đoán: Chẳng lẽ này hào hoa phong nhã thư sinh đúng là đánh cắp bút máy nghi phạm?

Trương Hải Phong cũng không hướng mọi người giải thích cái gì, nói xong câu nói kia sau liền tự cổ mại khai bộ pháp hướng ngoài phòng đi đến. Hàng Văn Trị vội vàng bước nhanh đuổi kịp, bên cạnh hoàng quân giáo cũng thẩu tiến lên đây, đuổi theo Trương Hải Phong hỏi: “Này đó phạm nhân xử lý như thế nào?”

Trương Hải Phong cũng không quay đầu lại nói: “Tối hôm nay tăng ca đi, ai cũng đừng nghỉ ngơi.”

Không thể nghỉ ngơi nhân đương nhiên cũng bao gồm hoàng quân giáo chính mình. Lão đồng chí biết phạm vào sai lầm, hần xấu hổ nhu nhu cái mũi, xoay người hướng từ phạm nhóm nhấc dùm đội trưởng chỉ lệnh: “Đêm nay không nghỉ ngơi, tăng ca làm việc!”

Các phạm nhân vang lên một mảnh liên tiếp oán giận thanh, bọn họ thống khổ không chịu nổi hoạt động gân cốt, có vẻ lại mệt lại thiếu.

Trương Hải Phong lúc này chạy tới phân xưởng cửa, xông xao nhường hần dừng cước bộ, như tổ tượng bàn đồ dẫn đứng thẳng.

“Dù sao cũng phải ăn cơm trước đi, bụng đều nhanh ác biến.” Tiểu Thuận than thở một câu, hần lờ nói mang lên chung quanh bốn năm nhân phụ họa.

Trương Hải Phong đột nhiên xoay người, híp mắt hỏi: “Ai tưởng ăn cơm?” Hần thanh âm không lớn, nhưng này âm trầm hàn ý lại lập tức đem rối loạn tù phạm nhóm sợ tới mức một đám câm như hến. Sở hữu nhân đều thành thành thật thật cúi thấp đầu xuống, không dám lại có nửa câu oán hận.

“Được rồi, đều mẹ nó các hồi các vị, chuẩn bị công tác!” Lão hoàng nhện không được cũng mắng câu thô tục, hần bình thường đối này bang phạm nhân xem như hòa khí, nhưng hôm nay chính mình nhận đến liên lụy, này phân ủy khuất dù sao cũng phải tìm một chỗ phát tiết đi ra ngoài.

Các phạm nhân buồn bã ỉu xìu hướng đều tự công tác đài, chuẩn bị triển khai này một đêm thêm vào vất vả lao động. Chỉ có Hàng Văn Trị một người theo sát sau Trương Hải Phong, đi ra sinh sản khu vực dung nhập đến giám khu trong bóng đêm.

Sắc trời đã đen, giám khu nội cảnh giới thi thố đủ phát nghiêm mật. Sở trần công lớn dẫn đèn pha đứng sừng sững ở chòi canh chỗ cao, bắn hạ nói đạo quang trụ, khiến cho mặt đất chói lọi giống như ban ngày bình thường. Hàng Văn Trị hiểu được quy củ, cúi đầu cúi mi không dám loạn xem, chỉ để ý theo sát Trương Hải Phong cước bộ.

Hai người một đường hướng nam, xuyên qua tứ giám khu bên ngoài nông trường sau, kia phiên bố trí như bát quái trận hình ký túc xá dần xuất hiện tại bọn họ trước mắt. Chưa cập đến gần, phút chốc một đạo cường quang chiếu xạ ở hai người trên người, đồng thời có cái thanh âm quát hỏi nói: “Người nào?”

Hàng Văn Trị cảm giác được chính mình đang đứng ở cường quang trung tâm, mà chung quanh còn lại là trắng xoá một mảnh cái gì cũng nhìn không thấy. Điều này làm cho hần cảm thấy chính mình giống cái trần trụi nhậm nhân xem kỹ trẻ con. Cùng lúc đó, Trương Hải Phong tắc lấy ra giấy chứng nhận hướng về nguồn sáng đến chỗ triển lãm một chút, lớn tiếng nói: “Tứ giám khu Trương Hải Phong, mang phạm nhân câu hỏi.”

“Là trương đầu a? Đã trẻ thể này còn chưa có triệt đâu?” Trên lầu bảo vệ hồi phục một câu, hần không chế đèn pha, chói mắt cường quang nhất thời trở nên nhu hòa rất nhiều.

“Triệt không xong a.” Trương Hải Phong cười khở lắc đầu, sau đó ý bảo một bên Hàng Văn Trị: “Đi thôi!”

Hai người đi đến lầu nội, Trương Hải Phong trực tiếp đem Hàng Văn Trị đưa lầu 3, nơi này cấp vì 311 phòng

đúng là tứ giám khu trung đội trưởng văn phòng.

Vào nhà sau Trương Hải Phong tìm được chính mình làm công ý ngồi xuống, Hàng Văn Trị tắc đứng ở cửa cách đó không xa -- này cũng là trong ngục giam quy củ: Phạm nhân ở quản giáo văn phòng nhận hỏi đàm thời điểm, không thể đi thân cận quá, phải cùng bàn làm việc bảo trì ít nhất ba thước khoảng cách.

Bất quá Trương Hải Phong hôm nay lại cố ý muốn đánh phá như vậy quy củ, hấn xung Hàng Văn Trị vẩy vẩy tay nói:“Người đến gần điểm, đến cái bàn phía trước đến.”

Hàng Văn Trị thành thành thật thật về phía trước khóa vài bước, cùng Trương Hải Phong cách bàn tương đối.

Trương Hải Phong đem thân thể dựa vào hướng lưng ghế dựa, hai tay giao nhau đứng lên điểm đầu, thoát nhìn muốn thả lỏng một chút gân cốt. Bất quá ánh mắt của hấn nhưng vẫn gắt gao chăm chú vào Hàng Văn Trị trên người.

Hàng Văn Trị vẫn cứ thật sâu cúi đầu, hấn tựa hồ có chút rất giữ quy củ .

“Người nhập giám thời gian dài bao lâu?” Sau một lát, Trương Hải Phong dùng không chút để ý miệng hỏi.

Hàng Văn Trị lập tức trở lại:“Có hơn một tháng .”

Trương Hải Phong “Ân” một tiếng, lại hỏi:“Này hơn một tháng, có cái gì cảm thụ sao?”

Hàng Văn Trị khước miệng hơi hơi vừa động, nhưng không có phát ra âm thanh. Vấn đề này nhường hấn nhất thời không biết nên như thế nào trả lời.

Trên thực tế, sở hữu phạm nhân ở đối mặt cùng loại vấn đề thời điểm đều sẽ dị thường cẩn thận, bọn họ trước hết nghiền ngẫm ra quản giáo tâm tình cùng dụng ý. Trương Hải Phong đối này đương nhiên cũng là trong lòng biết rõ ràng, nhìn đến Hàng Văn Trị do dự không quyết bộ dáng, hấn liền “Hắc” cười, lại dùng đề điểm miệng nói:“Nghe nói người lao động biểu hiện không sai.”

Có nói như vậy ăn mồi, Hàng Văn Trị cảm xúc liền thả lỏng rất nhiều. Hắn vội vã theo trả lời phục: “Ta chính là nghiêm cẩn làm việc, khác cũng không gì đặc thù biểu hiện.”

“Ân.” Trương Hải Phong gật gật đầu, “Nghiêm cẩn, có này hai chữ là được a. Ít nhất thuyết minh người tâm vô không chuyên tâm, có thể thật sự nhận cải tạo, không có đi tưởng một ít loạn thất bát tao gì đó.”

Hàng Văn Trị không có nhiều lời nói, hắn gương mặt vụng trộm lườm liếc Trương Hải Phong. Này bị các phạm nhân xưng là “Quý Kiến Sâu” trung đội trưởng đem chính mình một mình đưa văn phòng, chẳng lẽ muốn xả này đó râu ria nhàn thoai sao?

Lại nghe Trương Hải Phong nhẹ nhàng mà than một tiếng, lại nói: “Theo điểm này mà nói, ta có lẽ đều so ra kém người đâu.”

Lần này Hàng Văn Trị rõ ràng ngẩng đầu nhìn thẳng Trương Hải Phong, trong lòng kinh ngạc khó có thể che giấu. Hắn không rõ, chính mình cùng đối phương trong lúc đó chẳng lẽ tồn tại gì có thể sánh bằng tính sao?

“Ngục giam cũng không phải là cái gì hảo địa phương, nhất là tứ giám khu, quả thực là hòng bét thâu --” Trương Hải Phong nhíu mày, giống như ở giải thích, lại giống như ở oán giận.

Hàng Văn Trị từ trong đáy lòng phụ họa đối phương, nhưng hắn lại không dám biểu lộ rất rõ ràng, chính là cẩn thận cùng nói nói: “Ngài cũng không thích nơi này?”

“Quý mẹ nó mới thích.” Trương Hải Phong phun ra câu lời thô tục, sau đó hắn lại phiên thu hút da xem Hàng Văn Trị, “Người bắt quá vừa tới một tháng, ta đã ở nơi này gần người hơn mười năm. Bắt quá ta thời gian này còn không xem như dài nhất, người có biết dài nhất là ai?”

Hàng Văn Trị sửng sốt một chút, nói: “Đương nhiên là này không hẹn phạm vào, cụ thể ai gốc thời gian lâu nhất..... Ta còn không biết.” Lời này lại nói tiếp khó tránh khỏi có chút bị thương, bởi vì hắn chính mình chính là “Không hẹn phạm” Chi nhất.

“Sở hữu không hẹn phạm cuối cùng đều có thể đổi thành có kỳ, ở trong ngục giam dài nhất cũng sẽ không vượt qua hai mươi năm.” Trương Hải Phong vừa nói một bên thất vọng vẫy vẫy tay, ghét bỏ đối phương cũng không có bắt lấy chính mình ngữ nghĩa, sau đó hắn lại chính mình cấp ra đáp án, “Ở trong này gốc lâu nhất nhân là lão hoàng, hắn theo hai mươi hai tham gia công tác, đến bây giờ đã có hơn ba mươi năm.”

Hàng Văn Trị nói:“Các người đều là quần giáo, cùng chúng ta ngồi tù phạm nhân cũng không giống nhau.”

Trương Hải Phong cười gượng một tiếng:“Hắc, quần giáo..... Người cho là quần giáo liền thoải mái? Mỗi ngày đều tại như vậy trong hoàn cảnh đi làm, dù cho nhân cũng sẽ bị ma ra bệnh tâm thần đến. Giống lão hoàng như vậy liên can hơn ba mươi năm , kia mới nghiêm túc chính ở tù chung thân đâu!”

Bởi vì vô pháp nghiền ngẫm đôi phương dụng ý, Hàng Văn Trị chỉ có thể lại trầm mặc không nói.

Đã thấy Trương Hải Phong cũng im lặng một lát, bỗng nói:“Ta biết các người sợ ta, bảo ta ‘Quý Kiên Sầu’. Tên này cũng không dễ nghe a.”

Hàng Văn Trị vội vàng biện bạch:“Đây đều là một ít miệng khiếm tên lung tung kêu”

Trương Hải Phong đánh gãy đôi phương:“Người không cần giải thích, tên này không xuôi tai, nhưng là dùng tốt! Ta nếu cũng tưởng lão hoàng như vậy ôn không kéo cơ , thế nào quần được các người này bang nhân?”

Hàng Văn Trị cười khỏ một chút, xem như xấu hổ mà tỏ vẻ phụ họa.

Trương Hải Phong nghi ngại một hơi, ngữ khí bỗng trở nên nhu hòa đứng lên:“Kỳ thật ta cũng là cái người thường, có bình thường gia đình, có bình thường cuộc sống. Ở bên ngoài, không có người sẽ sợ ta. Ta có một hiền lành thê tử, còn có một cái hảo nhi tử. Con ta năm nay mười hai tuổi, lập tức sẽ thăng trung học”

Hàng Văn Trị ngẩng đầu nhìn Trương Hải Phong. Làm đôi phương trên mặt cái loại này kiên nghị lãnh khốc biểu cảm hòa tan sau, hiển lộ ra đến bản sắc nhân vật đích xác chính là cái phổ thông trung niên nam tử, hần bình tĩnh mà mỗi một, hoàn toàn chính là cái ở gia đình trung gánh vác âm áp lực nam chủ nhân.

Bất quá loại này biến hóa chính là ngăn ngừa trong nháy mắt sự tình, cứng rắn mặt nạ rất nhanh lại gắn vào Trương Hải Phong trên mặt:“Chính là ta muốn ở đây công tác, nhất định phải làm ra một ít thay đổi, người hiểu không?”

Hàng Văn Trị gật gật đầu. Hắn biết bất luận kẻ nào ở đây đều phải có điều thay đổi, cho dù là quản giáo cũng phải như thế, nếu không liền vô pháp bình thường sinh tồn đi xuống.

Trương Hải Phong tạm dừng một lát, còn nói:“Này mười mấy năm qua, ta ở tứ giám khu công tác luôn luôn rất xuất sắc, cho nên lãnh đạo đã ở lo lắng công tác của ta thay đổi. Nếu thuận lợi trong lời nói, nửa năm sau ta có thể điều ngục giam quản lý cục, thư thư phục phục tọa cơ quan .”

Hàng Văn Trị trong ánh mắt lược có chút kinh ngạc thần sắc. Cán bộ điều động lên chức hắn là cái mẫn cảm trọng tâm đề tài, thế nào đối phương cư nhiên hội cùng chính mình nói khởi này?

Hàng Văn Trị tâm lý biến hóa đều ở Trương Hải Phong trong không chế. Người sau giờ phút này lãnh che mặt bàng, khó phân biệt hỉ giận, ánh mắt của hắn tắc thời gian dài chăm chú vào Hàng Văn Trị trên mặt, thẳng đến đối phương khiếp nhiên cúi đầu sau mới còn nói thêm:“Ta vốn không tất yếu cùng ngươi nói những lời này -- bất quá ta cảm thấy ngươi cùng khác phạm nhân đều không giống với, ngươi hẳn là cái biết đạo lý nhân -- ngươi mình bạch ta ý tứ sao?”

Hàng Văn Trị chạy nhanh “Ân” một tiếng, có chút thụ sủng nhược kinh bộ dáng.

Trương Hải Phong gật đầu nói:“Minh bạch là tốt rồi. Bởi vì ngươi là cái người thông minh, cho nên ta hi vọng có thể sử dụng mặt khác một loại phương thức cùng ngươi trao đổi, ta hi vọng ngươi có thể đứng ở ta góc độ đi lên lý giải ta, mà không phải bị động thừa nhận này thô bạo mệnh lệnh cùng quản chế.”

Hàng Văn Trị hợp thời ngẩng đầu lên, dùng ánh mắt biểu đạt chính mình hưởng thụ cùng chân thành.

Trương Hải Phong thoát nhìn phi thường vừa lòng, liền dùng thổ lộ tình cảm bàn miệng tiếp tục nói:“Ta năm nay ba mươi tám tuổi , này đối nam nhân đến nói là cái phi thường máu chốt giai đoạn. Nếu có chút chuyện tình xử lý không tốt, ta khả năng cũng sẽ giống lão hoàng giống nhau, cả đời đứng ở tứ giám khu.”

Hàng Văn Trị lấy lòng giống như cùng cười:“Ngài không phải mới vừa nói sao? Lãnh đạo đã chuẩn bị đem ngài điều đến quản lý cục .”

Trương Hải Phong lại không có gì tươi cười:“Ta còn nói , đó là thuận lợi tình huống. Nếu không thuận lợi trong lời nói, mao cũng đừng tưởng! Cho nên tại đây đoạn thời gian nội, ai cũng đừng cho ta thống ra cái gì nhiễu loạn đến!”

Hàng Văn Trị trong lòng căng thẳng: Này nhiều lai nhiều khur , rớt cục muốn nói đến chính đề .

Trương Hải Phong giờ phút này lại không nói chuyện rồi, hấn lại thời gian dài xem Hàng Văn Trị, kia trong ánh mắt áp lực tựa như đọng lại không khí giống nhau, một tầng tầng không ngừng một thêm ở phía sau giả đầu vai, làm người sau như mông châm chên.

Thật lâu sau sau, Trương Hải Phong mới lại mở miệng, hấn lời nói cực kì ngắn gọn:“Nói đi, sao lại thế này?”

Hàng Văn Trị lập tức lắc đầu nói:“Ta không biết.”

Trương Hải Phong ánh mắt híp lại đến, ánh mắt cũng trở nên càng thêm lợi hại.

“Người thật sự không biết?” Hấn bình tĩnh thanh âm hỏi lại.

Ở đối phương càng mãnh liệt áp lực dưới, Hàng Văn Trị lần này hiện ra một chút do dự, ánh mắt của hấn lóe ra một chút, tựa hồ muốn nói cái gì lại rất khó mở miệng.

Trương Hải Phong dùng ngón tay gõ xao cái bàn, lại tăng thêm ngữ khí:“Người là cái người thông minh, người sẽ không không biết .” Kia khẩu khí ba phần như là cổ vũ, bảy phần lại càng giống như uy hiếp.

“Ta.....” Hàng Văn Trị cái trán mồ hôi thấm ra tề hấn, muốn nói lại thôi.

“Biết cái gì đã nói cái gì, ấp a ấp úng làm gì!” Trương Hải Phong đột nhiên trong lúc đó gằm lên đứng lên, mà Hàng Văn Trị đối này thanh hét to không hề chuẩn bị, nhưng lại không tự chủ sợ run cả người. Kinh hồn lược định sau, hấn về mặt đau khổ nói:“Không có nắm chắc sự tình, ta không dám nói lung tung”

Trương Hải Phong nặng nề mà thở hắt ra, biểu đạt đối Hàng Văn Trị bất mãn. Bất quá nghĩ lại ngẫm lại, đối phương bản khoản cũng là có thể lý giải. Dù sao ở tứ giám khu chỗ này, nếu lung tung nói chuyện đắc tội nhân, Hàng Văn Trị sau này khổ ngày chỉ sợ cũng rất khó hết khổ .

Trương Hải Phong quyết định đến cái [thả con tép, bắt con tôm], nhiều điểm đối phương, cũng coi như cấp này vẫn nhược tên đánh trước quan tâm cường tâm châm. Vì thế hắn liền chậm rãi hỏi lại câu: “Kia chi bút máy, không phải Đỗ Minh Cường lấy, chính là Tiểu Thuận lấy, ta nói đúng sao?”

Trương Hải Phong phía trước ân uy cũng thì chần chệm sớm làm đủ, hiện tại đem lời lược đến nhường này, lại nhường người sau khó có thể trốn tránh, Hàng Văn Trị tự nghĩ không thể lại già mồm cãi láo, vội vàng thuận gậy tre phụ họa nói: “Ta đoán cũng là”

Gặp đối phương rốt cục mở miệng, Trương Hải Phong trong lòng có phở. Hắn cũng là không nóng nảy, dùng một loại miêu tróc chuột trò chơi tâm tính hỏi: “Nga? Ta nhìn người đoán được đỉnh chuẩn a? Người đồ nói nói xem, thế nào đoán?”

“Nên sưu qua địa phương đều sưu qua, kia chi bút máy nhưng vẫn đều không có tìm được. Ta tưởng chỉ có một loại khả năng, chính là.....” Nói đến mấu chốt chỗ, Hàng Văn Trị vẫn là có chút ấp a ấp úng, “Ân,..... Chính là Đỗ Minh Cường hoặc là Tiểu Thuận thừa dịp trang hóa cơ hội, đem bút máy giấu ở hóa đôi lý, sau đó bị vận đến ngục giam bên ngoài đi.”

Này cũng đang là Trương Hải Phong đôi lần này sự kiện phán đoán. Bất quá trên mặt hắn nhưng không có cái gì biểu cảm, như là từ chối cho ý kiến bộ dáng. Hàng Văn Trị liền càng thêm không thiết thực, vội vàng bổ sung nói: “Này chính là ta đoán, ngài tốt nhất lại xác định một chút.”

Trương Hải Phong nhướng mắt: “Thế nào xác định?”

“Ngài có thể cho đưa hóa sư phụ đem xe chạy trở về, sau đó cẩn thận sưu sưu hôm nay trang hóa, nếu có thể tìm được kia chi bút máy thì tốt rồi.”

“Hảo cái gì?” Trương Hải Phong mắt thẳng bằng phản bác nói, “Người sợ người khác không biết chúng ta tứ giám khu ra nhiều loạn là đi?”

Hàng Văn Trị cật khẩu vô ngôn. Đích xác, Trương Hải Phong hiện tại sợ nhất chính là sai lầm, nếu ẩn tự bản thân cái phương pháp đi làm, này nhiều loạn quả thực chính là càng thống càng lớn.

“Một chi bút máy, nếu thật sự là đến ngục giam ngoài, kia cũng không phải cái gì vấn đề lớn.” Trương Hải Phong bắt đầu trầm ngâm đứng lên, một lát sau hắn lại nhìn gần Hàng Văn Trị, “Ta chính là muốn biết, đến cùng là ai động này

chi bút máy, Đỗ Minh Cường vẫn là Tiểu Thuận? Bọn họ động này chi bút máy mục đích là cái gì?”

Hàng Văn Trị vẫn duy trì cẩn thận ngữ khí: “Dựa theo ta cảm giác -- hẳn là Tiểu Thuận.”

“Vì sao?” Trương Hải Phong rõ ràng hưng phấn đứng lên, hẳn cảm giác cách chính mình muốn tìm kiếm đáp án đã càng ngày càng gần .

“Bởi vì Tiểu Thuận cùng hắc tử gần nhất có chút mâu thuẫn, loại này tổn nhân bất lợi kỷ sự tình, chỉ có Tiểu Thuận mới có lý do đi làm.” Hàng Văn Trị dần dần nói rõ , thần thái cũng trở nên càng ngày càng tự nhiên.

Thì ra là thế..... Trương Hải Phong âm thầm sửa sang lại suy nghĩ. Nếu Tiểu Thuận cùng hắc tử quả thật có mâu thuẫn trong lời nói, kia hôm nay cái này kỳ quái sự tình là có thể giải thích . Bằng thực lực Tiểu Thuận khẳng định đấu không lại hắc tử, mà người trước cũng không phải cái gì kẻ dễ bắt nạt, làm chút khinh thường tiểu kỹ xảo tiến hành trả thù cũng chúc bình thường.

Tình huống như vậy nhưng là nhường Trương Hải Phong nhẹ nhàng thờ ra -- ít nhất kia chi mất tích bút máy sẽ không gặp phải phiền toái càng lớn hơn nữa. Bất quá làm một cái giám khu quản lý giả, các phạm nhân trong lúc đó mâu thuẫn cũng là không tha bỏ qua tai hoạ ngầm, nắm trong tay không tốt trong lời nói, thực khả năng hội bộc phát ra làm người ta khó có thể đoán trước hậu quả xấu. Cho nên chính là hơi hơi thoải mái một lát, Trương Hải Phong liền lại nhanh cầm lấy đề tài này truy vấn nói: “Tiểu Thuận cùng hắc tử trong lúc đó là chuyện gì xảy ra?”

Hàng Văn Trị châm chước một chút, biết có một số việc cũng không thể nói rất kỹ càng, vì thế liền đem này hai người sinh ra mâu thuẫn nguyên do hàm hồ mang qua: “Hắc tử luôn tìm trà khi dễ Tiểu Thuận, Tiểu Thuận lại không quá phục hắc, cho nên liền.....”

Trương Hải Phong gật gật đầu: Không sai, hắc tử xưa nay lắm mồm, không có việc gì liền thích liêu đầu người khác, chuyên là cái vô cớ sinh sự nhân vật; Mà Tiểu Thuận mặc dù ở giám trong khu địa vị không cao, nhưng hư vinh tâm lại đặc biệt cường, hai người kia trong lúc đó phát sinh kẻ hở cũng là là hợp tình hợp lý.

Hàng Văn Trị thấy Trương Hải Phong mặt trầm như nước bộ dáng, đột nhiên có chút sầu lo, nói một nửa trong lời nói nhi không lại tiếp tục, ngược lại hỏi dò: “Nếu việc này thật sự là Tiểu Thuận can , ngài chuẩn bị thể nào xử phạt hắc?”

Trương Hải Phong ánh mắt ngẩn người: “Việc này cùng ngươi có quan hệ sao?”

Hàng Văn Trị khiếp nhiên rụt lui cổ, nuốt xuống một ngụm mật vàng:“Trương quân giáo..... Ngài nếu phạt quá độc ác, ta sợ Tiểu Thuận hội ghi hận ta.....”

“Ta đều biết , ngươi sợ cái gì?” Trương Hải Phong bất vi sở động,“Huống hồ việc này cùng ngươi có cái gì quan hệ? Ngươi chính là không nói, ta chẳng lẽ liền tra không được sao?”

Hàng Văn Trị không dám nói cái gì nữa, trong lòng lại sâu cảm đối phương chỉ do đứng nói chuyện không thất lưng đau. Chính mình drap độc đưa quân giáo văn phòng, nếu theo sau Tiểu Thuận liền nhận đến trọng phạt, chính mình trở lại giám xá làm sao có thể nói được rõ ràng?

“Được rồi, việc này ta sẽ xử lý tốt .” Trương Hải Phong biết Hàng Văn Trị trong lòng khó chịu, nhưng là lười lại cùng đối phương giải thích cái gì, hần vẩy vẩy tay,“Ngươi chuyển trương ghế dựa tọa đi lại, ta còn có việc tìm ngươi.”

“Ân?” Hàng Văn Trị sừng sốt một chút, cho rằng chính mình nghe lầm .

Trương Hải Phong chỉ chỉ bàn làm việc đối diện cái kia chỗ trống, lại cường điệu nói:“Ngươi đem kia trương tiếp khách ý chuyển đi lại, ngồi ở chỗ này.”

Hàng Văn Trị tin tưởng chính mình lỡ tai không ra vấn đề, liền thật cẩn thận đem ghế dựa chuyển đến trước bàn làm việc, sau đó hần thám thân mình ngồi xuống, lại chỉ dám có nửa mông dừng ở ý trên mặt, vẫn duy trì mười phần khiêm tốn tư thái.

Phải biết rằng, gì tù phạm đi đến quân giáo văn phòng nhận hỏi huấn thời điểm, đều chỉ có xa xa đứng ở một bên phần, giống Hàng Văn Trị như vậy có thể được phép tiếp cận bàn làm việc đã chúc khó được, hiện tại Trương Hải Phong cư nhiên tiến thêm một bước ban ân hần ngang hàng liền tòa, này quả thực có chút muốn chiết sát Hàng Văn Trị ý tứ. Cho nên người sau không chỉ có không có cảm thấy may mắn, ngược lại là càng thêm không yên nan an .

Gặp Hàng Văn Trị thành thật ngồi ổn, Trương Hải Phong mở ra bên cạnh ngăn kéo, theo bên trong rút ra một trang giấy trương đưa tới đối phương trước mặt, nói:“Ngươi xem, này vài đạo đề ngươi có phải hay không giải?”

Hàng Văn Trị vội vàng đem kia tờ giấy tiếp ở trong tay, tập trung nhìn vào khi, nguyên lai cũng là trương bài thi, hần hơi hơi quét tảo bài kiểm tra thượng đề thi, trong lòng đã có vài phần đoán, không đáp hỏi ngược lại:“Đây là ngài con làm đề thi?”

Trương Hải Phong gật gật đầu, lại truy vấn:“Người giải được sao?”

“Có thể giải.” Hàng Văn Trị lần này cho cái xác thực hồi phục, sau đó có đánh giá nói,“Bất quá này đó đề đòi học sinh tiểu học mà nói vẫn là đỉnh nan .”

“Đây là áo sỏ bài kiểm tra, là ta thác nhân theo dặm huấn luyện ban làm xuất ra . Con ta năm nay muốn vào đi học lên cuộc thi, nghe nói toán học cuốn cuối cùng sẽ có một đạo áo sỏ phụ gia đề, tuy rằng bất kể nhập tổng phân, nhưng này đạo đề hội trở thành cấp học trò giỏi phân chia cấp bậc tham chiếu. Ta muốn cho con ta thượng đến toàn thị tốt nhất trung học, người hiểu chưa?” Trương Hải Phong giải thích vừa thông suốt. Từ đối phương ngồi xuống sau, hần thân là quán giáo uy nghiêm biến tan mất , hiện tại rất có điểm cùng bằng hữu kéo việc nhà cảm giác.

Dưới tình huống như vậy, Hàng Văn Trị khẩn trương cảm xúc tự nhiên cũng phải lấy thả lỏng. Hần thậm chí hướng về phía Trương Hải Phong mỉm cười tỏ vẻ lý giải. Muốn lên tốt nhất trung học, sẽ có tốt nhất biểu hiện, cho nên mặc dù là một đạo phụ gia áo sỏ đề cũng tuyệt đối không thể bỏ qua.

“Bất quá này đó đề con ta trước kia không tiếp xúc qua, ta cũng sẽ không giải.” Trương Hải Phong lúc này quán buông tay, hiện ra một bộ bất đắc dĩ biểu cảm,“Ta nhìn thấy người hồ sơ, người từng là đại học danh tiếng ngành kỹ thuật cao tài sinh, cho nên ta mới nghĩ đến tìm người đi lại nhìn một cái.”

Này quá trình đối phương không nói Hàng Văn Trị cũng có thể đoán được. Hần cũng không nóng lòng khoe ra cái gì, chính là lại tỉ mỉ nhìn lần bài kiểm tra, sau đó tự tin tràn đầy nói:“Này phân bài kiểm tra với ta mà nói hẳn là không gì vấn đề.”

“Hảo.” Trương Hải Phong chân thành uống lên thanh thái, vẻ mặt ý cười.

“Ta đây hiện tại liền giải đề sao?” Hàng Văn Trị biểu hiện ra nóng lòng muốn thử tư thái.

“Hiện tại giải cũng xong.” Trương Hải Phong trầm ngâm nói,“Bất quá ta càng hi vọng người có thể giáp mặt cho ta con nói một chút, như vậy hiệu quả mới tốt.”

Hàng Văn Trị đối này cũng tỏ vẻ đồng ý:“Có thể giáp mặt giảng đương nhiên hảo. Bất quá -- ta hiện tại thân phận, thế nào giáp mặt giảng?”

Trương Hải Phong kỳ thật sớm đã kiểm tốt lắm, lập tức liền hồi đáp:“Ta có thể cho con ta đi lại, người ngay tại phòng làm việc của ta cho hẳn giảng.”

Hàng Văn Trị đương nhiên không chút nào hàm hồ:“Chỉ cần ngài cảm thấy thích hợp là được, ta hết thầy nghe theo quản giáo an bày.”

“Tốt lắm, liền như vậy định rồi.” Trương Hải Phong dừng một hồi, lại bổ sung nói,“Bất quá có một chút ta còn phải cùng người thương lượng thương lượng: Bởi vì ta con chỉ có thể ở cuối tuần đi lại, mà cuối tuần là các người pháp định nghỉ ngơi thời gian, nếu người không đồng ý lúc này bị chiếm dụng trong lời nói, người có thể cự tuyệt ta.”

Lại nói tiếp là “Thương lượng”, nhưng này “Thương lượng” Chỉ do mũ miện đường hoàng lời khách sáo, chỉ là vì cho thấy Trương Hải Phong vẫn chưa tận lực đi trái với ngục giam nội quản lý điều lệ. Trên thực tế Hàng Văn Trị căn bản không có lựa chọn quyền lực, cho dù thực sự, hẳn cũng sẽ không ngốc đến buông tha cho như vậy một cái lấy lòng quản giáo cơ hội, ngược lại không hề tất yếu đi đắc tội đối phương. Cho nên người sau cơ hồ không làm cái gì lo lắng, lập tức liền phối hợp trả lời nói:“Ta là tự nguyện buông tha cho nghỉ ngơi thời gian , loại chuyện này đối ta cũng có giúp, ta có thể ôn tập ôn tập văn hóa tri thức.”

Này phiên linh lung lời nói làm Trương Hải Phong lần cảm vừa lòng, người sau “Ân” một tiếng, nói:“Vậy người liền đem này trương bài kiểm tra mang về ký túc xá, trước tiên trước chuẩn bị chuẩn bị. Bất quá một hồi người vẫn là đi trước phân xưởng tăng ca -- ta biết người bình thường biểu hiện không sai, trường hợp này tốt nhất vẫn là không cần vắng hợp, này cũng là ở bảo hộ người.”

“Ta minh bạch .” Hàng Văn Trị thực thức thời đứng lên, hướng ở xa triệt mở hai bước, khôi phục đến tất cung tất kính tư thái.

Trương Hải Phong cầm lấy trên bàn điện thoại bát cái bên trong hào, rất nhanh còn có một người tuổi còn trẻ trực ban cấp dưới đi vào ốc đến:“Trương đội, có chuyện gì sao?”

“Người đem này phạm nhân mang về phân xưởng tham gia lao động.” Trương Hải Phong vẫy tay chỉ thị nói,“Mặt khác, đem tứ nhị tứ giám xá hắc tử cùng Tiểu Thuận đãi xuất ra, mỗi người một chút điện côn, sau đó quan một tuần cầm đoán!”

“Là!” Tuổi trẻ quản giáo lên tiếng, vung đầu liếc Hàng Văn Trị,“Đi thôi?”

Hàng Văn Trị thành thành thật thật cất bước đi ở phía trước, trong lòng âm thầm suy nghĩ: Hắc tử cùng Tiểu Thuận ăn này thông nghiêm phạt, về sau hai người quan hệ thế như nước với lửa tự không cần phải nói, chính là chính mình giáp ở bên trong, lại không thông báo là cái gì thế cục?

Bất quá vô luận như thế nào, đêm nay vẫn là chuyến đi này không tệ, có cấp Trương Hải Phong con học bỏ túi áo sổ cơ hội, chính mình mỡ ta kế hoạch có lẽ có năng lực gia tốc đi trước !

Chương 6 hoa lan kế

Báo đầu đã thật lâu không có mặc qua âu phục , bởi vì hắn cảm thấy kia bộ quần áo mặc ở trên người thực không có phương tiện -- đừng thủ đừng chân , liên đi đều mại không ra bước chân. Hơn nữa đối hắn loại này thường xuyên cần cùng người khác động thủ ầu đầu nhân vật, như vậy quần áo thật sự là một loại trói buộc.

Bất quá hôm nay báo đầu lại phá lệ thay một bộ mới tinh âu phục, tuy rằng còn có chút không thói quen, nhưng hắn trong lòng cảm giác cũng không sai. Bởi vì này quần áo đại biểu nào đó thân phận thượng biến hóa.

Hắn đã không lại là một cái thuần túy đả thủ , hắn có rất cao mặt thượng “Công tác”, này phân công tác cần hắn giả dạng thành một bộ tây trang giày da thể diện hình tượng.

Hắn thậm chí còn có thuộc loại chính mình danh thiếp, danh thiếp thượng kia đi thiếp vàng chữ nhỏ có thể tùy thời hướng người khác tuyên cáo thân phận của hắn: Hiểu rõ thành thị phòng ốc phá bỏ và rời đi nơi khác công ty hữu hạn tổng giám đốc -- Tiền Yếu Bân.

Làm ngày xưa tiểu đệ sửa miệng hô lên “Tiền tổng” kia một khắc, báo đầu bỗng nhiên phát hiện này âu phục mặc ở trên người bản thân đúng là như thế hợp thể, ban đầu cái loại này chật căng không tiện cảm giác ở nháy mắt biến mất vô tung .

Hắn thực hi vọng có thể đem này áo liền quần lâu dài mặc đi xuống, bất quá hắn rất rõ ràng: Có thể hay không thực hiện nguyện vọng này còn có lại cho chính mình nỗ lực.

Này tổng giám đốc danh hiệu là cao lão bản phong thường cấp báo đầu , mà người sau phải dùng thực tế biểu hiện đến chứng minh chính mình xứng đôi này danh hiệu.

Chứng minh cơ hội ngay tại trước mắt.

“Tân thành kia khối đất bắt đến đã có mấy ngày , đến bây giờ phá bỏ và rời đi nơi khác hiệp nghị còn không có ký hoàn. Người đi qua xem hạ, cùng đối phương hảo hảo nói chuyện, mau chóng đem chuyện này làm thỏa đáng . Nếu không kéo dài khai phá kỳ hạn công trình, chúng ta tổn thất có thể to lắm.”

Cao Đức Sâm đối báo đầu nói lời nói này thời điểm ngữ khí không nhanh không chậm, nhưng người sau lại có thể tinh tường cảm nhận được trong giọng nói thâm thúy mà ra áp lực. Đối với làm điền sản khai phá người đến nói, “Hộ bị cưỡng chế” Đúng là làm bọn hắn đau đầu đau thứ nhất của, nếu bởi vì lấy không được phá bỏ và rời đi nơi khác hiệp nghị mà đến trễ kỳ hạn công trình, kia khai phá phương mỗi ngày đều muốn gặp phải sổ lấy vạn kế kinh tế tổn thất.

Từ Cao Đức Sâm thế lực giao thiệp với điền sản khai phá tới nay, hiểu rõ phá bỏ và rời đi nơi khác công ty liền trở thành Cao thị tập đoàn cấp dưới cường thế cơ cấu. Công ty tiền nhiệm tổng giám đốc họ Hồ, nghe nói từng tông quân đánh qua càn đánh, là cái theo người chết đôi lý bỏ ra đến bỏ mạng nhân vật. Trước kia phạm là có “Hộ bị cưỡng chế” Xuất hiện, chỉ cần lão Hồ ra mặt cùng đối phương nói chuyện, lại đại phiến toái cũng sẽ giải quyết dễ dàng. Duy độc lúc này đây, lão Hồ lại bị tân thành kia khối đất cấp bán ở chân -- có một nhà hộ gia đình nghe nói là cứng mềm không ăn, phá bỏ và rời đi nơi khác hiệp nghị liền chậm chạp không thể đầy đủ hết. Mắt thấy dự định khởi công ngày dần dần tới gần, Cao Đức Sâm có chút ngồi không yên. Hắn triệt bỏ lão Hồ, cắt cử báo đầu làm tân tổng giám đốc đi giải quyết này khó giải quyết vấn đề.

Cao Đức Sâm tin tưởng báo đầu thực lực, càng tin tưởng báo đầu dục vọng. Đây là một cái lâu dài tới nay bị Đặng Hoa xem nhẹ nhân vật, hắn từng đạt được địa vị cùng năng lực của hắn xa không tương xứng. Cho nên làm Cao Đức Sâm đem báo đầu thu vào dưới trướng sau, hắn nhất định sẽ bức thiết muốn biểu hiện chính mình, càng là khó khăn nhiệm vụ với hắn mà nói mới càng là khai vị.

Lão Hồ cũng chưa hoàn thành sự tình, nếu báo đầu ra mặt thu phục, kia đối người sau mà nói chính là một trận chiến thành danh cơ hội, cho dù là một gã người mới, ngày sau hắn ở Cao thị tập đoàn địa vị cũng sẽ trở nên không thể dao động; Nhưng mặt khác, nếu chuyện này báo đầu làm không xong, hắn chỉ sợ cũng lại nan đạt được Cao Đức Sâm tín nhiệm .

Như vậy lợi hại quan hệ báo đầu trong lòng tối rõ ràng bất quá. Cho nên ở hắn xuất phát đi trước tân thành khai phá khu phía trước, hắn đã tiến hành qua nguyên vẹn suy xét.

Dĩ vãng báo đầu giải quyết vấn đề thường xuyên nhất dùng phương thức là dựa vào nắm tay, bất quá hiện tại hắn đã mặc vào tây trang, hắn minh bạch động não so với động nắm tay càng thêm trọng yếu.

Báo đầu hiểu biết qua cái kia “Hộ bị cưỡng chế” cơ bản tình huống, hắn biết người nợ chẳng phải ban đầu chủ hộ, người này chính là ở hai tháng tiền vừa mới cấu vào kia phòng ốc mà thôi. Theo thời gian có lợi đứng lên, người này mua phòng ốc đúng là ở khai phá đất bán đấu giá sau ngày thứ hai, phương diện này hiển nhiên chất chứa này mỡ ta tin tức.

Căn cứ báo đầu phán đoán, người này thu mua phòng ốc mục đích thực rõ ràng: Vì vội vàng phá bỏ và rời đi nơi khác cơ hội đại lao nhất bút. Này đối khai phá phương mà nói đương nhiên không phải cái gì chuyện tốt, nhưng nếu theo một cái góc độ đến xem, nhưng cũng không phải cái gì chuyện xấu.

Đối phương đã là hướng về phía lao tiền mục đích mà đến, như vậy ở phá bỏ và rời đi nơi khác khi hấn chào giá tất nhiên muốn so với bình thường phòng chủ cao hơn không ít, ít nhất muốn thỏa mãn một cái cũng đủ chênh lệch giá khu gian đi? Đây chênh lệch giá hấn là chính là phá bỏ và rời đi nơi khác công ty trước mặt chính yếu chứng ngại. Bất quá người này như vậy thao tác, đủ để thuyết minh hấn là một cái có kinh tế ý nghĩ thương nhân, cũng là thương nhân, làm việc tất nhiên muốn kiên trì ích lợi tối thượng nguyên tắc, nói như vậy báo đầu ở suy xét vấn đề thời điểm liền có một cái rõ ràng ý nghĩ

Đối với một cái thương nhân mà nói, ích lợi lớn nhỏ từ hai bộ phận cấu thành: Thu vào cùng phí tổn, hai người chỉ kém tức là ích lợi giá trị thực. Hiện tại đối phương ở phá bỏ và rời đi nơi khác hiệp nghị thượng công phu từ ngoạm, đơn giản là muốn đề cao thu vào mức, người nếu luôn suy nghĩ thế nào đi thỏa mãn dạ dày hấn khẩu, vậy sai lầm rồi, bởi vì thương nhân lòng tham là vô chừng mực, người căn bản vô pháp chân chính thỏa mãn hấn.

Người phải theo một cái khác góc độ đi giải quyết vấn đề này.

Làm người không nghĩ thay đổi đối phương thu vào khi, người còn có thể thay đổi đối phương phí tổn. Nếu này phí tổn cũng đủ lớn, lớn đến làm đối phương kiên trì thu vào đều trở nên không hề ý nghĩa khi, một cái lý trí thương nhân nhất định sẽ làm ra chiến lược thay đổi, này thay đổi hơn phân nửa hội làm cho một cái song thắng cục diện.

Thương nhân quyết không sẽ cự tuyệt song thắng, hấn muốn chính là chính mình không thua là tốt rồi. Đây là báo đầu giải quyết trước mắt vấn đề ý nghĩ trụ cột.

Không cần suy nghĩ nên thế nào thỏa mãn hấn, mà đi muốn như thế nào đi tăng đại hấn phí tổn, tăng lớn đến làm đối phương không thể chịu được trình độ. Báo đầu tin tưởng chính mình có thể tìm được thích hợp phương pháp, dù sao hấn cũng từng ở Đặng Hoa thủ hạ dốc sức làm hơn mười năm, vẫn là học được rất nhiều này nọ.

Mỗi người đều có chính mình chú ý nhất sự vật, chuyện này vật chính là hấn khó nhất lấy dứt bỏ phí tổn. Có người tham tài, có người yêu danh, có người tình cảm lưu luyến, có người thủ nghĩa..... Cho nên đối với không đồng dạng như vậy nhân phải có không đồng dạng như vậy xử trí phương pháp, chỉ cần xem chuẩn hấn chú ý nhất cái gì, người có thể khống chế được hấn phí tổn.

Cho nên làm báo đầu xuất phát đi trước tân thành khai phá khu thời điểm, hấn tối bức thiết nguyện vọng chính là chạy nhanh cùng đối phương gặp thượng một mặt, hấn muốn đích thân tìm được dẫn đạo này “Thương nhân” tử huyệt.

Theo trung tâm thành phố khu xa tiền hướng khai phá khu dùng xong ước chừng 40 phút thời gian. Làm ban đầu vùng ngoại thành hương trấn, nơi này kiến trúc hơn phân nửa lấy thấp bé nhà trệt vì chủ. Theo gần vài năm thổ địa khai phòng sôi nổi cuộn cuộn, này tương đối hẻo lánh đoạn cũng thành một khối hương bánh trái. Kêch xù phá bỏ và rời đi nơi

khác bởi thường nhường không ít địa phương “Dân bản xứ” Bỗng chốc dao thân biến thành phú ông, tại như vậy bởi cảnh hạ, khó tránh khỏi có người khoan khoan muốn sam hồ tiến vào phân thượng một ly canh.

Báo đầu đã trước tiên cùng phòng chủ hẹn xong rồi hôm nay đàm phán. Đi tới nửa đường thời điểm, tiểu đệ bát thông đối phương điện thoại lại xác nhận, bên kia cũng là sáng khoái, nói thẳng sớm chuẩn bị sẵn sàng, sẽ chờ bọn họ đến đâu.

Báo đầu trong lòng càng cảm thấy có phở, ít nhất đối phương thoát nhìn cũng rất thích ý giải quyết vấn đề này. Kế tiếp đơn giản chính là cái cò kè mặc cả quá trình mà thôi.

Ô tô chạy đến một mảnh nhà trệt dân cư ngoại, nhân tiện phương đường tắt hẹp hòi, vô pháp lại tiếp tục khai vào. Báo hạng nhất nhân xuống xe, có cái tiểu đệ thân thủ hướng phía trước nhất chỉ nói: “Tiền tổng, liền tại đây điều trong ngõ nhỏ ,58 hào.”

“Ân.” Báo đầu nhìn chung quanh quét một vòng, đối bên người thủ hạ nhóm nói, “Các người vài cái ngay tại trong xe chờ ta đi.”

Lập tức có tiểu đệ nhắc nhở này mới tới lão tổng: “Tiền tổng, tên kia phiền toái thật sự, vẫn là nhân nhiều một chút tương đối bảo hiểm.”

Báo đầu nở nụ cười: “Nhân nhiều có ích lợi gì? Chúng ta cũng không phải đến đánh nhau , là đàm phán! Một tương miệng còn chưa đủ sao? Nhân hơn, ngược lại không có thành ý.”

Các tiểu đệ đành phải cùng cười gượng vài tiếng, trong lòng bao nhiêu có chút nói thầm. Báo đầu danh hào bọn họ trước kia đều có nghe thấy, biết hẳn là tinh thành trên giang hồ số một đả thủ, hôm nay lần đầu tiên đi theo vị này đại ca xuất ra làm việc, nhân gia lại chỉ nghĩ đến đàm phán. Này còn có cái gì hảo đàm đâu? Có thể đàm trong lời nói trước kia hồ tổng đã sớm đàm định , cần gì phải làm phiền ngài lão nhân gia xuất mã?

Bất quá ngẫm lại cũng liền thôi, bọn họ cũng không dám cãi lại lão đại ý nguyện. Vì thế ở chừ tiểu đệ hơi hoang mang trong ánh mắt, báo đầu độc tự một người hướng về đường tắt chỗ sâu đi đến.

Được rồi ước chừng có trên dưới một trăm đến thước, tiêu 58 môn tên cửa hiệu tiểu viện đã nhảy ra ở trước mắt. Xem cái kia chữ số, báo đầu dĩ phát tin tưởng đối phương là cái thương nhân.58, hài âm đúng là “Ngô phát”, người này ở một mảnh tiểu khu trung chuyên môn chọn này tiểu viện, khẳng định chính là thảo này phần thưởng.

Viện môn là hờ khép , vẫn chưa lặc khóa. Báo trên đầu tiên ở ván cửa bên trên khinh khẩu hai hạ, trong viện lại không người lên tiếng trả lời. Lo lắng đến vừa mới còn có qua điện thoại liên hệ, báo đầu cũng lười ma ki, trực tiếp thân thủ đem cửa đây, cất bước đi tới trong viện.

Đây là một cái lớn đến không tính được tứ hợp viện, tổng cộng có tứ gian nhà trệt cấu thành, trung gian vây ra bùn đất lại bị chủ nhân quản lý thành một cái tiểu hoa viên, loại chút nhìn không ra trò hoa hoa thảo thảo. Một cái nam tử đưa lưng về phía viện môn nhi lập, trong tay dẫn theo một cái siêu đang ở kiều hoa, thoát nhìn thực chuyên chú bộ dáng.

“Xin hỏi người chính là nơi này phòng chủ sao?” Báo đầu dừng lại cước bộ hỏi một câu.

“Các người đến ?” Nam tử một bên hỏi lại, một bên thân nhiên xoay người lại.

“Ta là hiểu rõ phá bỏ và rời đi nơi khác công ty” Báo đầu tự giới thiệu vừa mới nói đến một nửa liền ngạc nhiên dừng lại, bởi vì hắn nhận ra kia kiều hoa nam tử không phải người khác, đúng là hoàng cung câu lạc bộ đêm quản lý nghiêm khắc, cũng là hắn từng huynh đệ.

Nghiêm khắc lại chưa hiện ra gì kinh ngạc, hắn thậm chí còn cười hì hì chế nhạo một câu:“Ta biết, người là hiểu rõ công ty tiền tổng. Hắc hắc, tân quan tiền nhiệm, huynh đệ còn chưa có tới kịp đuổi lễ, tiền tổng cũng không nên trách móc.”

Đối mặt bất thành linh ngoài ý muốn tình huống, báo đầu trước đó sở hữu dự tính đều ở nháy mắt trở nên không hề ý nghĩa. Hắn đầu như là qua điện giống nhau, các loại suy nghĩ nhanh chóng vận chuyển đứng lên, sau một lát hắn rốt cục ổn định tâm thần, cũng cười hồi phục nói:“Cái gì tiền tổng không tiền tổng , người vẫn là bảo ta báo đầu đi. Đuổi lễ lại mắng ta trong lời nói, nhưng là ta hắn là thỉnh đại gia uống rượu a.”

Này phiên đối thoại nghe qua vẫn như là huynh đệ gian trêu đùa, nhưng này tươi cười sau lưng đã không có từng thân mật cảm giác, cũng không có lẫn nhau trong lúc đó nhiệt tình ôm ấp.

“Thân phận bất đồng , xưng hô đương nhiên cũng phải sửa sửa.” Lúc này nghiêm khắc lại xem báo đầu nói, trong lời nói ần ần lộ ra chút khác ý tứ hàm xúc. Tiểu viện trung không khí cũng bởi vậy trở nên xấu hổ dậy lên.

Báo đầu hơi hơi sợ run một chút, sau đó cố ý chuyển hướng đề tài: “Người thế nào không ở quản lý câu lạc bộ đêm, chạy đến nơi này kiêu hoa đến ?” Đương nhiên , hấn những lời này chỉ do biết rõ còn cố hỏi -- nghiêm khắc xuất hiện tại nơi này, hiển nhiên chính là chuyên môn chờ chính mình đến .

Nghiêm khắc nhẹ nhàng mà lắc lắc đầu, lập tức lại là thờ dài, có vẻ có chút cảm xúc: “Ta ở trong này trồng hoa có thể có một thời gian , chỉ có người không biết. Ai, người là quá dài thời gian không cùng các huynh đệ liên hệ”

Đích xác. Từ Long ca gặp chuyện không may sau, báo đầu tự biết cùng A Hoa đám người đã khó chứa nước lửa, từ đây liền lại không gì lui tới. Hiện tại nghiêm khắc đã đem lời đề khơi mào đến, báo đầu liền thuận thế tiếp nhận nói trả lời: “Ngà? Kia hôm nay nhưng là vừa vặn , chúng ta huynh đệ vừa vặn có thể nhờ một chút.”

“Tốt!” Nghiêm khắc ăn nhịp với nhau, hấn buông xuống tay trung siêu, tiếp đón báo đầu nói, “Đến đến đến, hiện tại tự một lần không dễ dàng, ngay tại ta nơi này hảo hảo tọa tọa.”

Báo đầu theo nghiêm khắc tiếp đón phương hướng lờm liếc mắt một cái, đã thấy sân mát mẻ giác sớm dọn xong một trương tiểu bàn cùng mấy trương ghế đầu, hiển nhiên là có sở chuẩn bị. Hấn nhất thời còn tưởng không ra đối phương tưởng bán cái gì được, thậm nghĩ ngồi xuống tâm sự cũng là hảo, ít nhất cũng coi như cái hoãn binh chi sách.

Vì thế hai người liền một trước một sau ngồi ở tiểu trước bàn, kia tiểu bàn nhanh kê bên trong viện hoa viên, đỉnh đầu đắp trúc bằng, mấy lữ dây mây theo trong hoa viên đi đem đi lên, bán che khuất ánh mặt trời, xây dựng ra một phần có chút lịch sự tao nhã chỗ.

Ngồi vào chỗ của mình đi sau hiện, lịch sự tao nhã còn không quang là trong sân cảnh trí. Ở tiểu trên bàn cư nhiên còn xiêm áo bộ tử sa trà cụ, thai chất tinh tế, tạo hình tinh mỹ. Nghiêm khắc mang trà lên hồ, nhợt nhạt châm hai chén trà xanh, nói: “Đây là tốt nhất long tỉnh, đến, phẩm phẩm xem.”

Báo đầu có chút ách nhiên thất tiểu, hấn phiến mắt thấy xem nghiêm khắc: “Chúng ta huynh đệ trước kia đều là uống rượu , thế nào hôm nay đổi thành uống trà ?”

“Trước kia trước đây.” Nghiêm khắc nghiêm trang trả lời nói, “Hiện tại người đã là tiền tổng , uống rượu chẳng phải là rất tục? Phải uống trà tài năng thể hiện ra thân phận của người cùng thưởng thức, đến, ta trước kính người một ly.”

Khi nói chuyện, nghiêm khắc bung lên chính mình trước mặt chén trà uống một hơi cạn sạch, tuy rằng là ở uống

trà, nhưng này tư thế diễn xuất lại cùng uống rượu giống như đúc. Uống hoàn sau, hần thậm chí còn “Tu” kéo cái rượu đuôi, như là hiểu ra vô cùng đường như.

Nghiêm khắc này phó học đòi văn về bộ dáng làm báo đầu cảm thấy có chút thú vị, người sau vì thế cũng giờ lên chén trà nói:“Hảo, ta cùng ngươi can .” Sau đó đem trong chén nước trà nguyên lành nuốt vào, kia long tinh đến cùng là cái gì tư vị cũng là một điểm cũng chưa phẩm xuất ra.

“Hảo trà a.” Nghiêm khắc cổ tình còn muốn hoảng khởi đầu, đại tán một tiếng.

“Ngươi ham thích khi nào thì thay đổi a, lại là dưỡng hoa, lại là uống trà ?” Báo đầu nhiều có hứng thú hỏi,“Ta nhớ được ngươi trước kia chỉ thích uống rượu ngoạn nữ nhân a.”

Nghiêm khắc tựa hồ sẽ chờ báo đầu hỏi cái này câu, hần lập tức đem trong tay chén trà nhẹ nhàng thả lại trên bàn, hạ giọng nói:“Chuyện này lại nói tiếp nói đã có thể dài quá, muốn ngược dòng đến nửa năm phía trước.....”

“Nga?” Báo đầu xem đôi phương kia phó thần bí bộ dáng, lòng hiếu kỳ thật đúng là câu lên. Hần bày ra chăm chú lắng nghe tư thế, hai người tựa hồ đều đem lúc trước đối lập trạng thái phao đến sau đầu.

Nghiêm khắc theo trong túi lấy ra nhất hộp yên, chính mình điểm thượng một căn, sau đó lại làm bộ muốn ném một căn cấp báo đầu, báo đầu lại lắc lắc thủ nói:“Không cần, ta còn là một bên uống trà một bên nghe ngươi kể chuyện xưa.”

Nghiêm khắc liền hít sâu một ngụm yên, phun ra một chuỗi vòng khói sau nói:“Nửa năm trước, ta ở tình cảm thế giới trung lại một lần nữa nhận đến thương tổn, chuyện này ngươi hẳn là biết đến đi?”

Báo đầu mơ hồ có chút ấn tượng, lúc đó có cái nữ hài thường xuyên thăm nghiêm khắc bãi, thường xuyên qua lại này hai người là tốt rồi thượng , bất quá loại chuyện này vốn sẽ không đáng tin, không bao lâu hai người liền lại tách ra, các bên này nọ.

“Ngươi nói chính là cái kia mỗi ngày phao suất diễn tối nữ hài? Loại này nữ nhân có cái gì hảo lưu luyến ? Chơi đùa còn chưa tính, ngươi thật đúng để ý ?” Báo đầu có chút không hiểu xem nghiêm khắc. Phải biết rằng người sau là cái nổi danh cảm tình hỗn tử, trên tay qua nữ nhân tựa như thay quần áo nhất bang thường xuyên.

“Nói là nói như vậy, nhưng con người của ta tình nghĩa trọng a.” Nghiêm khắc bắt chéo chân, đem cánh tay khoát lên trên đùi bắn đạn khói bụi, sau đó giương mắt nhìn lên thương không, ai oán đầy mặt nói, “Làm nàng nói với ta ra ‘Chia tay’ hai chữ thời điểm, thật là thật sâu chạm được ta nội tâm chỗ sâu nhất yếu ớt.”

Báo đầu tân ngã một ly trà, vừa mới muốn uống, liền lĩnh giáo nghiêm khắc này phiên lời người chết không đền mạng thâm tình biểu diễn. Hắn một hơi không đình chỉ, bị sắc nước yết hầu, dừng không được liên tục ho khan.

“Như thế nào? Người không tin?” Nghiêm khắc trừng mắt xem báo đầu, cảm giác thâm chịu vũ nhục dường như.

Báo đầu nỗ lực điều chỉnh tốt hơi thở, có lệ hai câu: “Ta tin, ta tin..... Được rồi, người đừng theo ta xa này đó . Chạy nhanh nói chính đề đi, người làm sao có thể chạy đến nơi đây đến trồng hoa?”

“Người đừng vội a, sự tình nhất kiện nhất kiện nói.” Nghiêm khắc lại trừu điều thuốc, không nhanh không chậm nói, “Ta này không phải cảm tình bị thương sao? Trở nên đặc biệt suy sút, cả ngày dựa vào cùn qua ngày, liên bãi cũng không muốn nhìn . Hoa ca vừa thấy như vậy không được a, liền cho ta nhất bút tiền, nhượng ta ra ngoài dạo dạo, giải giải sầu. Ta nhất tưởng cũng là, ta nghiêm khắc cực tốt nam nhi, không thể liền như vậy phé đi đi? Cho nên ta quyết định nghe hoa ca trong lời nói, đi ra ngoài du lịch, liền như vậy , ta sẽ đến Vân Nam.”

Mắt thấy đối phương tam hai câu nói nhảy dựng, đề tài lại đến ngàn dặm ở ngoài Vân Nam, báo đầu trong lòng âm thầm bắt đắc dĩ. Nhưng xem nghiêm khắc kia phó thần thái biết thôi cũng vô dụng, đành phải nại hạ tính tình tiếp tục nghe hắn nói chuyện tào lao.

“Đến Vân Nam ta tưởng ngoạn chút gì đâu? Chung quanh vừa thấy, phát hiện bên kia sơn nhiều, được rồi, vậy đi cái sơn đi. Nhưng ta tâm tình không tốt, không đồng ý hướng nhân nhiều địa phương trát, vì thế ngay tại cùn mình vùng ngoại thành tìm cái tòa không biết tên dã sơn, một người ở trong núi mật hạt chuyển động. Kia tòa sơn không tính rất cao, nhưng là trên núi thụ đặc biệt mật, có địa phương cơ hồ liên lộ đều không có. Muốn làm người khác là khẳng định không dám loạn đi . Nhưng là ta không cần a, ta đương thời tâm tình hận không thể sẽ chết ở trên núi quên đi. Cho nên ta là chỗ nào hoang hướng chỗ nào trát, liền như vậy ba năm nhất lưu, bỗng nhiên nhưng lại đi tới một cái khe núi lý.”

“Khe suối câu?” Báo đầu có chút dở khóc dở cười, không biết đối phương câu chuyện vừa muốn xả đi nơi nào .

“Ân, khe suối câu -- bất quá cũng không phải là bình thường khe suối câu, là cái đặc biệt đặc biệt xinh đẹp khe suối câu.” Nghiêm khắc phi thường nghiêm cẩn nói, kia khe suối câu bên trong nở đầy hoa tươi, chẳng những xinh đẹp, hơn nữa thơm ngát phốc mũi, quả thực giống như là đến nhân gian tiên cảnh bình thường.”

Báo đầu chưa làm bình luận, hẳn thực hoài nghi hay không thực sự như vậy một cái chỗ, bắt quá lại muốn: Còn mình được xưng là xuân thành, hoa nhiều cũng là bình thường. Chẳng lẽ nghiêm khắc chính là bị này nở đầy hoa tươi khe suối sở dĩ động, cho nên mới có hiện tại này đó lịch sự tao nhã ham thích?

Báo đầu rất nhanh chỉ biết phát hiện chính mình tưởng đơn giản , bởi vì nghiêm khắc chuyện xưa còn tại tiếp tục.

“Lúc đó ta hoàn toàn bị này phiền cảnh đẹp mê hoặc, ngay tại trong khe suối bước chậm xem xét, thậm chí quên thời gian. Chờ nhanh đến hoàng hôn thời điểm, ta mới ý thức đến cần phải trở về. Mà ta lập tức phát hiện một vấn đề nghiêm trọng: Ta đã tìm không thấy vào núi khi lộ .”

“Nga?”

Nghiêm khắc nhìn ra báo đầu có chút không quá tin tưởng, liền giải thích nói:“Người đại khái không biết cái kia khe suối câu là cái dạng gì : Nó bị hai tòa sơn mang theo, bốn phía tất cả đều là đặc biệt đặc biệt mật rừng cây tử, biện không rõ phương hướng. Kỳ thật ta đến thời điểm đi cũng không phải có tiếng cũng có miếng lộ, nơi đó căn bản không có lộ, chính là cái ngăn cách địa phương.”

Báo đầu “Ân” một tiếng, cũng không cân nhắc gì , thả xem đối phương kết quả còn có thể bạch hồ chút cái gì xuất ra.

Lại nghe nghiêm khắc lại tiếp tục nói:“Ta ở trong khe suối đối tới đối lui, càng chuyển càng mơ hồ. Ngày càng ngày càng thấp , trong lòng ta còn có chút sốt ruột: Đây nếu thiên nhất hắc, ngọn núi này đó độc xà mãnh thú , ai chịu nổi a? chạy nhanh tưởng cái biện pháp mới được! Đúng lúc này, ta bỗng nhiên nghe thấy cách đó không xa có dòng nước thanh âm, giật mình: Có! Kia tiếng nước khẳng định là một cái dòng suối, ta chỉ cần theo dòng suối đi xuống chạy, hẳn là có thể đủ theo trong sơn cốc mặc đi ra ngoài đi. Vì thế ta liền theo tiếng nước truyền đến phương hướng đi tìm đi, đi rồi đại khái có ba bốn mươi thước, quả nhiên thấy được một cái dòng suối nhỏ. Càng làm cho ta kinh hãi là: Dòng suối nhỏ biên cư nhiên còn có một người!”

“Hắc.” Báo đầu chỉ do phụ họa bàn hỏi,“Người nào?”

“Là cái lão nhân. Bắt quá làm ta đến gần sau, ta kinh hãi lại biến thành sầu lo. Bởi vì cái kia lão nhân nằm ở dòng suối nhỏ bên cạnh vẫn không nhúc nhích, nhìn qua như là đã chết giống nhau.”

Báo đầu nhú nhú mày:“Là người chết sao?”

“Nếu là người chết, ta liền sẽ không nói ‘Như là đã chết giống nhau’ thôi.” Nghiêm khắc bắt mắt sửa chữa báo đầu logic, “-- lão nhân kia không chết, chính là hôn mê rồi. Hơn nữa ta rất nhanh sẽ biết hắc tử xi nguyên nhân: Hắc tử trái đen thui một mảnh, mu bàn tay tới gần hồ khẩu địa phương còn có hai cái thật nhỏ nha ngân.”

“Bị rắn cắn ?”

Nghiêm khắc gật gật đầu: “Lúc đó ta cũng không dám hàm hồ, lập tức dùng miệng giúp hắc tử hít thuốc phiện. Bắt đầu hấp xuất ra đều là đen thui đen thui thối huyết, tanh phải chết. Bất quá dần dần kia huyết nhan sắc càng lúc càng mờ nhạt, hương vị cũng cơ bản bình thường .”

“Vậy người là cứu này lão nhân một mạng ?”

“Hoàn toàn nói như vậy cũng không đúng, ta chính là cứu hắc tử nửa cái mạng, còn có nửa cái mạng là hắc tử chính mình cứu .”

Báo đầu hiện ra không quá lý giải bộ dáng: Thế nào tên là cứu nửa cái mạng đâu?

Nghiêm khắc nói: “Ta bang lão nhân hấp hoàn độc sau, hắc tử cũng chậm chậm tỉnh lại . Bất quá hắc tử trái vẫn là thũng thật sự lợi hại, thân thể cũng động không được. Nhìn đến ta ở bên người hắc tử, lão nhân ngay từ đầu còn rất kỳ quái, ta đem trước sau trải qua đối hắc tử vừa nói, hắc tử liền nói: May mắn, may mắn. Sau đó hắc tử lại dặn ta chạy nhanh giúp hắc tử thái mấy pho thảo dược đến triệt để quét sạch trong cơ thể xà độc. Nhưng là ta đối thảo dược cái gì căn bản không biết gì cả a! Vì thế lão nhân liền hướng ta khẩu thuật cần thảo dược là cái dạng gì , ta thì tại phụ cận bụi cỏ trung tìm kiếm. Giờ phút này trời đã tối rồi, ta lợi dụng di động chiếu sáng công năng rốt cục đem kia mấy pho thảo dược nhất nhất làm cho đều. Lão nhân đem này thảo dược có ăn sống rồi, có ăn lạn phụ ở trên miệng vết thương. Ai, hiệu quả còn rất nhanh, tay trái mắt xem xét liền tiêu sưng. Ta lại cho hắc tử đánh tới một ít suối nước uống xong đi, lão nhân rốt cục có thể chính mình đứng lên . Cho nên nói hắc tử có thể sống xuống dưới, nhất là có ta giúp hắc tử hít thuốc phiện, nhị là hắc tử chính mình biết thế nào hái thuốc giải độc, hai chúng ta các nổi lên một nửa tác dụng.”

“Như vậy là này lão nhân đem người mang rời núi câu câu ?” Báo đầu đoán hỏi.

“Lão nhân có thể sau khi đi, ta xin mời cầu hắc tử đem ta mang rời núi câu. Bất quá lão nhân lại nói với ta, ta đã rời xa duy nhất xuất khẩu, đêm nay khẳng định là đi không xong, chỉ có thể chấp nhận đến trong nhà hắc tử đi trụ một buổi tối.”

“Hắn sẽ ngủ ở trong khe suối?” Báo đầu có chút ngoài ý muốn, hắn nhớ được nghiêm khắc vừa mới nói qua: Đây khe suối cơ hồ là ngăn cách .

“Đúng vậy. Lúc đó ta cũng phi thường kỳ quái, bởi vì cái kia khe suối căn bản không giống có người yên bộ dáng. Bất quá lúc đó ta cũng không có khác lựa chọn, đành phải đi theo lão nhân kia đi rồi. Chúng ta một đường đi một đường tán gẫu, ta thế mới biết, nguyên lai lão nhân đã ẩn cư hơn mười năm, tại đây cái trong sơn cốc, trừ bỏ hắn ở ngoài, quả thực không có những người khác .”

“Ân, người cứu mạng của hắn, cho nên hắn đưa người vài cọng hoa làm báo đáp đi?”

“Có ý tứ này. Bất quá ta lúc đó cứu người chỉ do nhân nghĩa, căn bản không nghĩ muốn cái gì báo đáp. Thậm chí lão nhân kia khẳng thu lưu ta một đêm, ta đã vô cùng cảm kích .” Nghiêm khắc một chỉ khói thuốc sớm trừu hoàn, lúc này cảm thấy khát nước , liền cầm lấy trên bàn ấm trà trực tiếp miệng đối miệng quán vừa thông suốt, hảo hảo nhất hồ long tinh bị hắn đập hư đầm đìa mẩn khâm, xong việc sau hắn lau miệng, lại bắt đầu nói, “Lão nhân gia là một cái dùng đầu gỗ lữ thành phòng nhỏ, bốn phía dùng ly ba vây ra một cái sân, trong viện đủ loại đủ loại kiêu dáng đoá hoa. Ta đến nhà hắn thời điểm là buổi tối, còn thấy không rõ lắm, chỉ nghe đến mùi hoa phốc mũi. Thứ bậc hai ngày buổi sáng đón ánh sáng mặt trời vừa thấy, kia thật là khờ mắt . Ta cùng người nói đi, kia tuyệt đối là người đời này cũng chưa gặp qua cảnh đẹp. Ta vĩnh viễn cũng quên không được, hơn nữa cũng vĩnh viễn vô pháp dùng lời nói mà hình dung được. Lúc đó ta liền ngây ngốc đứng ở trong viện, cái loại cảm giác này giống như là cái rót cục gặp được trần trường nữ nhân xử nam.”

Báo đầu liếc mắt nhìn nghiêm khắc, thầm nghĩ: Mẹ , tiểu tử này so sánh tuy rằng thô tục, nhưng tình cảnh nhưng là chuẩn xác thật sự.

Nghiêm khắc ý còn chưa hết địa điểm khởi thứ hai điều thuốc, biên trừu biên nói: “Ta không biết ngốc nhìn bao lâu, liền cái kia lão nhân đi đến bên người ta cũng chưa phát giác. Thẳng đến lão nhân hỏi ta nói: ‘Ài, tiểu tử, người cũng thích hoa sao?’ ta tỉnh táo lại, ngốc hồ hồ trả lời một câu: ‘Đây đó hoa rất dễ nhìn .’” lão nhân cười ha ha, thoát nhìn thật cao hứng, sau đó hắn lại nói với ta: “Tiểu tử, ta nhìn người bản tính không xấu, hai chúng ta lại có duyên phận. Như vậy đi, này đó hoa bên trong người thích nhất nào? Ta tặng cho người!” ta làm sao dưỡng hoa nha? Vội vàng xua tay khéo léo từ chối, lão nhân đồ hăng hái , nhất định phải ta chọn, cuối cùng giống như ta không chọn sẽ không cho hắn mặt mũi đường như. Ta không có cách , nghĩ rằng: Vậy là tốt rồi lại chọn vài cái đi. Nhưng ta lại không đồng ý đoạt nhân mỹ, vì thế liền cố ý đi tìm bình thường nhất hoa nhi. Ta đại khái nhìn một vòng, cảm thấy ở phía đông góc xó có vài cọng hoa nhi đỉnh không chớp mắt , lá cây dài nhỏ dài nhỏ, đoá hoa tắc phi thường tiểu, nhan sắc cũng không điểm lệ, thoát nhìn đồ cùng hoa đại đường như. Ta liền thân thủ nhất chỉ nói: “Được, ta sẽ này vài cọng đi.”

Lão nhân kia vừa nghe liền ngây ngẩn cả người, hỏi ta: “Tiểu tử, người biết hoa?”, ta nói ta một cái thô nhân biết cái gì. Lão nhân lại hỏi: “Kia trong viện nhiều như vậy hoa, người vì sao một mình đầu này vài cọng đâu?” ta ăn ngay nói

thật: “Ta cảm thấy này hoa khai tiểu, khẳng định không phải cái gì hảo hóa, bị ta dưỡng đập hư cũng không đáng tiếc.” Lão nhân vừa nghe lại bắt đầu cười ha ha, cười đến đều nhanh ho khan. Cười xong hắn nói: “Tiểu tử, chúng ta thật đúng là hữu duyên a. Người chọn lựa hảo, chọn hảo! Bất quá này vài cọng hoa trước mắt tại đây trong sơn cốc đều là không xuất bản nữa, ta còn luyện tiếu cho ngươi.” ta có chút không vừa ý, nghĩ rằng: Người nhường ta chọn, chọn xong rồi lại luyện tiếu cấp, này không phải chọc ta chơi sao? Lão nhân cũng nhìn ra ta bất mãn, chạy nhanh còn nói: “Tiểu tử, ngươi đừng nóng giận. Hôm nay ngươi tới khéo, vừa khéo này đó hoa nhi vừa mới dục mầm móng, ta liền đem này đó mầm móng tặng cho ngươi đi. Người cầm lại hảo hảo loại, cũng có thể dài ra giống nhau hoa nhi đến.” ta nói đi đi, mầm móng cũng tốt, sủy trong túi liền mang đi, nếu hoa chu ta còn phải phát sầu thế nào mang về gia đâu.

Vì thế lão nhân trở về nhà gỗ đi, một hồi xuất ra trong tay hơn cái tiểu bố bao. Mở ra tiểu bố bao, bên trong lại là năm nhò nhỏ giấy dầu bao. Giấy dầu trong bao chính là hoa mầm móng. Chỉ thấy từng cái giấy bao còn viết tự, phân biệt là: Mãn giang hồng, thiên vũ lưu danh, Đại Đường phượng vũ, kim sa thụ cúc, hà chi quan.”

Báo đầu thừa dịp nghiêm khắc nghĩ xả hơi hút thuốc công phu, chen vào nói hỏi: “Này đó đều là hoa tên?”

Nghiêm khắc phun ra một chuỗi dài vòng khói: “Đối. Lúc đó lão nhân chỉ vào kia vài cọng ta chọn tốt đó hoa, nhường ta nhất nhất phân biệt trí nhớ. Ta nào có tâm tư nhớ này ngoạn ý? Đã nghĩ cái nhàn hạ phương pháp: Dùng di động đem kia vài cọng hoa đó chụp ảnh, sau đó ẩn lão nhân cách nói cấp phân biệt cấp ảnh chụp mệnh danh. Ta tưởng, về sau ta chính mình hoa loại xuất ra, đối với ảnh chụp nhất so với, chẳng phải sẽ biết tên gọi là gì sao?”

Báo đầu cười cười: “Hắc, này phương pháp nhưng là không sai.”

“Khả lão nhân kia còn không tính hoàn, lại lôi kéo ta giảng giải này hoa muốn thế nào loại. Bô bô nói nhất đồng lớn, còn buộc ta phải lưng xuống dưới không thể. Ta chính là không lưng, lão nhân không có biện pháp, chính mình viết tờ giấy cho ta, dặn ta nhất định phải bảo quản hảo, hơn nữa dựa theo trên giấy viết bộ sậu thao tác, tuyệt đối không thể có sai.” Nghiêm khắc vừa nói, một bên lấy ra tờ giấy đưa cho báo đầu, “Nhạ, chính là này trương, ngươi xem, có phải hay không thực phiền toái.”

Báo đầu tiếp nhận đến, đã thấy kia trên giấy viết:

“Dưỡng thực bộ sậu:

1, một tháng trong vòng đem hoa loại nhập bồn, trong bồn hoa bùn ẩn cát vàng thổ tứ phân, cứ vụn gỗ tứ phân, hà sa nhị phân tiến hành trang bị, ở 20 độ ôn trong phòng đào tạo, bảo trì 60% độ ẩm, như thế một tháng sau, làm có cây non khai quật.

2, cây non khai quật sau đem trong bồn hoa bùn đổi thành thành đường bùn. Túc theo ngư đường trung tướng bùn đào ra, phơi can, sau đó đánh nát thành tể lập, để mà tài bồi. Còn đang nhà ẩm người trung gian trì giống nhau độ ẩm cùng độ ẩm tiến hành đào tạo, như thế tiếp qua một tháng sau, cây non làm vừa được mười cm độ cao.

3, cây non vừa được mười cm sau nhu rời đi nhà ẩm, di thực đến thiên nhiên hoàn cảnh trung. Này thiên nhiên hoàn cảnh phải là trúc căn bùn hệ. Túc cần đem cây non trồng đến từng sinh trường quá nhiều năm trúc từng gốc bùn đất bên trong. Lấy thiên nhiên chi ánh mặt trời mưa móc tiến hành dưỡng dục, không thể thi gì phân hóa học thuốc trừ sâu thay đổi thổ nhượng tính chất. Như thế ba năm sau, cây non làm có thể dài thành, hoa khai khả kỳ. Tại đây trong quá trình nhu đốc lòng che chở, hoa khai tiền vạn vạn không thể lại di miêu, nếu không hoa non vô pháp thích ứng thổ tính thay đổi, kiểm củi ba năm thiêu một giờ.”

Thật là thực phiền toái -- báo đầu thô thô nhìn một lần, âm thầm nghĩ đến. Hơn nữa muốn ba năm sau tài năng nở hoa, phí lớn như vậy kinh làm chi?

“Người trở về cứ dựa theo này bộ sâu làm?” Báo đầu hồ nghi hỏi. Lấy hấn đối nghiêm khắc hiểu biết, đối phương là không có này tính nhẫn nại. Nhưng là hiện tại kia vài cọng hoa non ngay tại chính mình trước mặt, nghiêm khắc lớn như vậy phí trắc trở dưỡng hoa, chỉ sợ là có khác dụng ý.

“Ngay từ đầu ta cũng không này nhả hứng.” Nghiêm khắc quả nhiên lắc đầu nói, “Ta rời đi cái kia khe suối câu sau, lại ở côn minh dậm chơi vài ngày, trong lòng u buồn chậm rãi tan tác. Vì thế ta trở về đến tỉnh thành, cùng các huynh đệ hét lớn mấy đống, cuộc sống trên cơ bản lại về tới trạng thái bình thường. Kia bao hoa loại bị ta tùy tiện hưởng trong ngăn kéo nhất tắc, dưỡng hoa sự tình đã sớm bị phao đến sau đầu.”

Báo đầu biết sau đó tất có biến chuyển, chủ động hỏi: “Sau này đâu.”

“Sau này --” Nghiêm khắc đem yên mông ném tới dưới chân thái thái, muốn nói lại thôi, sau một lát, hấn xung báo đầu quỷ dị cười, nói, “Ta lấy cái này nọ cho người xem xem.”

Dứt lời nghiêm khắc đứng dậy đi vào tây thủ nhà trệt, chỉ chớp lát sau lại đi thông thả xuất ra, trong tay lại cầm mấy phân báo chí. Hấn đem trong đó một phần phóng tới báo đồ trang sức tiền, dùng ngón tay ở mặt trên nặng nề mà điểm điểm.

Báo đầu ngưng mắt nhìn lại, đã thấy nghiêm khắc ngón tay chỗ chính là nhất thiên xứng đồ tin tức, tiêu đề là [giá trên trời hoa lan 1 chu trăm ngàn 5 nhân bảo tiêu], tiêu đề hạ còn lại là tin tức lời dẫn đầu: Hôm qua buổi sáng, đệ 8 giới á rất hoa lan đại hội chính thức khai mạc, trong đó, một gốc cây đến từ Vân Nam tỉnh Đại Lý, tên là “Tổ quan hà đỉnh” cánh hoa sen lan định giá 1500 vạn nhân dân tệ, trở thành đại hội thượng giá trên trời hoa lan. Cây này giá trên trời hoa

lan không chỉ có có trong suốt thủy tinh khuôn bảo hộ, cũng có năm tên bảo an vây quanh ở chung quanh làm khởi bảo tiêu. Năm trước từng có người mua ra giá 1000 vạn nhân dân tệ, chủ nhân cũng chưa bỏ được bán.

Một gốc cây hoa lan giá trị 1500 vạn? Báo trước tiên là cảm thấy bất khả tư nghị, sau đó hấn lại sừng sốt, phiên mắt thấy nghiêm khắc:“Người có ý tứ gì.”

Nghiêm khắc thân thủ hướng lưng quần lý nhất sờ, lấy điện thoại cầm tay ra đến điệu hai hạ, đồng thời hưng phấn mà nói:“Ngày đó ta trong lúc vô ý thấy được này tin tức, ta tâm đều nhanh bật ra ! Người xem ta ở lão nhân gia chụp ảnh chụp đi, cùng này thiên trong tin tức xứng đồ một lần, người liền toàn minh bạch !”

Nghiêm khắc điệu ra ảnh chụp sau, liền đem di động áp ở kia phân trên báo, trên tin tức xứng đồ cùng di động trung ảnh chụp hai so sánh với đối, kết quả đã rất rõ ràng như yết.

Đó là hai đóa cơ hồ giống nhau như đúc hoa nhĩ, đều có màu xanh nhạt đóa hoa cùng mảnh khánh vòng eo, mà nghiêm khắc di động trung ảnh chụp còn trang bị lúc đó lão nhân nói cho hấn danh sách: Hà chi đỉnh.

“Này.....” Báo đầu đầu óc trong lúc nhất thời có chút không đủ vòng vo,“Này không quá khả năng đi?”

“Ta ngay từ đầu cũng cảm thấy không có khả năng. Ta ở khe suối câu bên trong nhìn đến kia vài cọng hoa nhỏ, làm sao có thể cùng á quá lớn hội thượng giá trên trời hoa lan đánh đồng? Nhưng này hai bức ảnh chụp lại thật sự quá giống. Vì thế ta không yên tâm tình, chuyên môn đi báo phỏng quốc nội một cái nổi tiếng hoa lan giám thường đại sư, ta đem di động lý ảnh chụp cho hấn nhìn, người đoán hấn nói như thế nào?”

Báo đầu cơ hồ là theo bản năng tiếp một câu:“Nói như thế nào?”

Nghiêm khắc đi phía trước thám thân thể, đem thanh âm áp đến thấp nhất:“Đại sư nói: Này ngũ Trương Chiêu Phiến lý hoa nhĩ, đúng là hoa lan trung nhất đỉnh cực năm tuyệt phẩm! Trong đó gì một gốc cây lấy đến thể diện thượng trong lời nói, giá trị con người đều sẽ không thấp hơn á quá lớn hội thượng cây kia cánh hoa sen lan.”

Báo đầu đã nói không ra lời, hấn quay đầu xem cách đó không xa kia vài cọng hoa non, thật sự không thể tin được chúng nó cư nhiên đều là giá trị trăm ngàn bảo bối.

“Người hiện tại xem này hoa non có thể nhìn ra cái gì trò? Ba năm sau tài năng nở hoa đâu.”” Nghiêm khắc vẫy tay, đem đối phương suy nghĩ tóm trở về, tiếp tục nói, “Ta theo đại sư nơi đó xuất ra sau, dùng tốc độ nhanh nhất chạy về trong nhà, mở ra ngăn kéo vừa thấy: Hoàn hảo, mầm móng đều còn tại. Mà lúc này khoảng cách ta cùng lão nhân phân biệt đã có bốn tuần lễ, nhưng vừa đúng còn chưa có đủ một tháng. Vì thế ta chạy nhanh dựa theo lão nhân thuyết minh bộ sậu tiến hành dưỡng thực. Một tháng sau, ngũ chu cây non rốt cục theo trong chậu hoa chui xuất ra, người có thể tưởng tượng ta đương thời tâm tình sao? Ta xem này đó hoa non, quả thực so với thân nhi tử đều đáng yêu!”

Báo đầu xem nghiêm khắc kia phó khoa trương thần thái, theo lúc ban đầu kinh ngạc trung dần dần tỉnh táo lại. Hắn càng nghĩ càng cảm thấy việc này thật sự là qua cho kỳ quái, bất quá đối phương một đường giảng đến lúc này, át chủ bài chưa hoàn toàn lộ ra, vì thế hắn liền vững vàng, phối hợp hỏi: “Kia sau này đâu?”

“Kia còn có thể thế nào? Ta coi như dưỡng con giống nhau dưỡng này bang bảo bối ! Lại qua một tháng, nên đến đi chu lúc, dựa theo lão nhân dẫn, ta được tìm một sinh trưởng nhiều năm trúc từng thiên nhiên hoàn cảnh, đem này vài cọng hoa non dời qua đi. Như vậy bần đất bởi vì trúc tiên, trúc căn lồi sinh cấu tạo, xếp thủy tốt; Lại bởi vì Trúc Diệp cùng măng hư thối, có thích hợp độ phì, có lợi nhất cho hoa lan sinh trưởng. Ta tìm tới tìm lui, rốt cục nhường ta tìm được này sân. Nhà này nguyên lai chủ nhân thích nhất gây trúc, trong hoa viên rừng trúc đã dài quá bảy tám năm. Ta lập tức ra giá cao đem này sân mua xuống, đem gây trúc toàn bộ bạt quang, vì ta kia ngũ chu bảo bối cây non dọn ra địa phương. Từng ngày đó khởi ta liền luôn luôn ở tại này trong viện, toàn tâm toàn ý thủ này vài cọng hoa non.” Nghiêm khắc một cổ não nói xong sau, thở phào một hơi dài, như là đại công cáo thành bình thường.

Báo đầu rốt cục phẩm ra trong đó tư vị, hắn nhìn chằm chằm nghiêm khắc nhìn sau một lúc lâu, sau đó lãnh đạm đạm hỏi: “Vậy người còn muốn tại đây cái trong viện ở bao lâu?”

“Ít nhất ba năm.” Nghiêm khắc mở ra tay, có vẻ thực bất đắc dĩ dường như, “Lão nhân kia nói, ở nở hoa phía trước tuyệt đối không thể lại di miêu, nếu không kiểm củi ba năm thiêu một giờ a.”

“Nga.” Báo đầu đem nghiêm khắc di động cảm lấy chơi một lát lại buông, nói, “Cũng không nhất định như vậy tuyệt đối đi? Người có thể hỏi hỏi cái kia lão nhân, đem trong viện thả một khối đi đi không được sao?”

“Có lẽ có thể đi, ai biết được?” Nghiêm khắc hướng về bầu trời nhướng mắt, “Mẫu chốt là ta rốt cuộc tìm không thấy cái kia lão nhân, lúc đó ta ở trong núi làm sấm làm chàng, căn bản không có lộ a. Cho nên ta không dám mạo hiểm, chỉ có thể nghiêm cẩn dựa theo lão nhân viết phương pháp đi làm. Người phải biết rằng, vạn nhất xảy ra sai lầm, với ta mà nói nhưng là vài trăm ngàn tổn thất a.”

Báo đầu đột nhiên nở nụ cười, bất quá kia tươi cười cổ quái thật sự. “Người vừa rồi nói rất nhiều, ta giúp người tổng kết một chút đi.” Hắn cũng đem thân thể đi phía trước thẩu thẩu, nhìn thẳng nghiêm khắc nói, “Người ở một cái vô pháp tìm được địa điểm, gặp một cái ai cũng chưa thấy qua lão nhân, lão nhân cho người ngũ chu ba năm sau mới có

thể nở hoa mầm móng, hiện tại người đem này ngũ hạt mầm loại ở tại này trong viện, sau đó người nói với ta, chúng nó mỗi một khóa đều giá trị trăm ngàn, hơn nữa tuyệt không thể hoạt động?”

Nghiêm khắc thân thủ ở da đầu thượng gãi gãi, tề ánh mắt nói:“Nghe qua là có điểm hoang đường a? Bất quá nhân sinh chính là như vậy thôi, hoang đường sự tình mỗi ngày đều ở phát sinh. Người còn đừng không tin, việc này đều thượng báo chí.”

Này cũng đăng báo giấy ? Báo đầu còn chưa có tới kịp nghỉ ngơi, nghiêm khắc lại ném qua một phần báo chí đến:“Người cũng nên sửa sửa thói quen , bình thường nhiều xem điểm báo chí, có lẽ cũng có thể giống ta giống nhau, nhân sinh như vậy thay đổi.”

Lần này cũng là một phần vừa mới xuất bản tinh thành báo chiều, ở phụ bản đầu đề rõ ràng ấn đại tiêu đề [bản thị nam tử thâm sơn kỳ ngộ nhà cũ thủ vững hiếm có u lan], ở tiêu đề phía dưới, bút pháp linh động phóng viên dùng vền vền nửa trang báo hướng độc giả miêu tả nghiêm khắc vừa mới giảng qua cái kia lý kỳ chuyện xưa.

Báo đầu có loại dở khóc dở cười cảm giác. Hắn biết đăng báo bản thân đại biểu không xong bất cứ sự tình gì. Lấy A Hoa năng lực, thỉnh cái tay súng phóng viên dễ như trở bàn tay, mà phóng viên bản thân cũng đối như vậy kỳ văn đặt sự tràn ngập hứng thú, bọn họ sẽ không đi quan tâm chuyện xưa thật giả, bọn họ chỉ quan tâm độc giả ánh mắt.

Nhưng là đối đại đa số kiến thức hiếm thị dân mà nói, báo chí lại đại biểu cho một loại lưu hành ở phổ phường trung quyền uy. Như vậy chuyện xưa đăng báo sau, sẽ lấy tốc độ kinh người ở dân chúng trong lúc đó khẩu khẩu tương truyền, trở thành đại gia trà dư tửu hậu phần kích đề tài câu chuyện. Nghiêm khắc nói ra cái kia chuyện xưa có thể hay không chứng thực cũng không trọng yếu, quan trọng là không có người có thể đối này chứng nguy. Tại như vậy một cái mạnh mẽ trong xã hội, mọi người ham thích như thế loại một đêm phát nhanh truyền kỳ, ở thật giả đều không thể chứng thực dưới tình huống, bọn họ hội có khuynh hướng tin tưởng này bị báo chí sở đăng chuyện xưa. Vì thế sắp tới đem đã đến đất tranh đoạt chiến trung, kia vài cộng hoa lan đã trước đó vì phòng chủ thắng được dân chúng tâm lý duy trì, cũng tức chiếm cứ nào đó vô pháp nắm lấy lại cực kỳ trọng yếu ưu thế.

Này quả thật là một bước hào kỳ, vượt qua lẽ thường ở ngoài lại phần kích vô cùng. Báo đầu nâng chung trà lên nhẹ nhàng mà uống một ngụm, kia thơm ngát long tinh giờ phút này lại lộ ra chua sót cảm giác.

Thật lâu sau sau, báo đầu quyết định cố lấy dư dũng làm cuối cùng nhất bác.

“Thật là hảo hoa nha.” Hắn xem kia vài cộng gây trở cả xương cây non nói, cắn răng nói,“Khả người không biết là loại ở trong này rất nguy hiểm sao? Có bao nhiêu người hội đổ mắt? Còn có bao nhiêu nhân hội đổ kị? Chỉ sợ nếu không vài ngày, sẽ bị nhân vọt vào đến tạp đoạt!”

“Vấn đề này đề hạo! Ta sớm đã có sở chuẩn bị --” Nghiêm khắc vui vẻ đánh cái vang chỉ, sau đó hướng về phía hữu tiền phương mái hiên nhất chỉ, “Người xem --”

Báo đầu không tiếng động than nhẹ, hần thấy được trang ở dưới mái hiên cái kia theo dõi camera.

Nghiêm khắc ngọt đang cười hi hi giảng giải: “Hai mươi tư giờ theo dõi, siêu đại dung lượng lực tượng chứa đựng. Nếu ai dám đến làm phá hư, ta liền trước tiên đem chụp đến lực tượng gửi đi cấp truyền thông, nhường toàn thị nhân dân cho ta tác chủ. Đương nhiên, ta chính mình cũng phải đề phòng, thấy này mấy gian đại nhà ngói thôi, về sau ta mang huynh đệ liền cùng ta ở cùng một chỗ, giúp ta xem hoa.”

Văn võ đều có, mặt mũi bên trong cũng đều ở nắm giữ -- này cơ hồ đã là cẩn thận phòng ngự. Báo đầu loạn tào tào suy nghĩ hồi lâu, thật sự là vô kế khả thi. Cuối cùng hần không thể không trở lại việc khác trước định ra tốt “Thương nhân” Ý nghĩ đi lên, nỗ lực cứng rắn nổi lên da đầu hỏi: “Huynh đệ, ta cũng không cùng người đi vòng vèo. Người có biết ta vì đâu mà đến, người trước nói cái giá đi, động này sân muốn bao nhiêu?”

“Tiền tổng a, người nói lời này đã có thể không có ý tứ.” Nghiêm khắc bỗng nhiên gian trở nên nghiêm túc đứng lên, “Người cho là ta ở trong này là muốn cùng người đàm tiền? Đàm tiền có ý nghĩa sao? Nơi này ngũ chu hoa lan, một gốc cây một trăm ngàn, thể nào đàm?”

Báo đầu vô ngôn mà chống đỡ, hần thậm chí có chút hối hận đưa ra như vậy ngu xuẩn câu chuyện đến. Bởi vì đối phương căn bản không phải thương nhân, hần muốn cũng quả quyết không phải song thắng kết cục, mục đích của hần muốn nhường đối thủ thảm bại, cho dù là giết địch một ngàn, tự tổn hại tám trăm.

Mắt thấy không khí có chút xấu hổ, nghiêm khắc lại thay khuôn mặt tươi cười lấy hiên người chủ địa phương. Hần một bên mang trà lên hồ cấp báo đầu tục mãi long tinh, vừa nói: “Kỳ thật ta cũng không muốn vì nan tiền tổng. Nói trở về, người sau lưng còn có cao lão bản mặt mũi thể nào. Ta cam đoan, này tiểu viện ta chỉ dùng ba năm, ba năm sau miễn phí dâng tặng. Không riêng như thế, đến lúc đó ta kia ngũ chu bảo bối hoa nhi, cao lão bản tùy tiện chọn một gốc cây đi, quyền đương làm ta tạ lễ. Người cảm thấy thế nào?”

Nghiêm khắc khẩu khí chân thành vô cùng, nhưng những câu nói đều giống tào tử giống nhau ma báo đầu bên tai sinh đau. Người sau liếc mắt nhìn kia vài cọng giá trị “Trăm ngàn” hoa non, hận không thể hiện tại liền tiến lên một cước chân thái cái nấu nhừ. Bất quá hần vẫn là kiềm lại.

Hắn biết chính mình đối mặt địch nhân là cỡ nào cường đại, gì xúc động đều có khả năng làm cho thấm nhát đau kết quả. Tại đây cái trên vấn đề, Long ca đã có vết xe đổ, hắn báo đầu tuyệt đối không thể giẫm lên vết xe đổ.

Hết thầy còn cần bàn bạc kỹ hơn.....

Làm nghiêm khắc cùng báo đầu ở trong tiểu viện vây quanh kia vài cọng hoa lan quay vẫn đầu sức thời điểm, A Hoa đang ngồi ở tỉnh thành cục công an kinh trình đại đội lâu một trong đại sảnh. Hắn yên lặng nhìn chăm chú vào phòng chính giữa giắt quốc huy, thần sắc gian lộ ra một tia bất đắc dĩ cô đơn.

Làm Đặng Hoa sinh tiền tối đắc lực tâm phúc, A Hoa từng chính mắt chứng kiến Long Vũ tập đoàn cường thịnh cùng huy hoàng, cái kia thời điểm hắn thật sâu tin tưởng: Thuộc loại Đặng thị gia tộc vinh quang đem ở tỉnh thành vĩnh viễn kéo dài đi xuống.

Nhưng mà chỉ qua ngắn ngủn không đến một năm thời gian, hết thầy tất cả đều thay đổi. Giống như là Titanic hào đánh lên băng sơn, càng là khổng lồ thân thể, làm nó chìm ngấm thời điểm, này xu hướng suy tàn liền càng là vô pháp xoay.

Mà mang đến biến chuyển lần đó trí mạng va chạm không thể nghi ngờ đó là Đặng Hoa gặp chuyện, Long Vũ tập đoàn từ đây mất đi rồi kinh thiên chi trụ. Ở kế tiếp trong cuộc sống, nội loạn hoạ ngoại xâm nổi gót tới, cơ hồ làm A Hoa không hề thở dốc cơ hội.

Đầu tiên là hai cái phó tổng hiện ra lòng muông dạ thú, vì bảo toàn Đặng thị gia nghiệp, A Hoa không thể không dùng tới cực đoan phương thức tiến hành xử lý. Kia chuyện khai triển tuy rằng thuận lợi, nhưng vẫn là bị La Phi từ giữa người được một tia không tầm thường hơi thở. A Hoa biết rõ, này linh mãnh như chó săn bình thường hình cảnh đội trưởng một khi theo dõi con mồi liền tuyệt sẽ không dễ dàng buông tha cho. Tự mình cũng liền nhất định thời khắc đối mặt một cái cực kì đáng sợ đối thủ.

Nội loạn phủ định, chân chính mưa rền gió dữ lại thổi quét mà đến. Này một vòng đá kích không chỉ có đột nhiên, hơn nữa là toàn phương vị lập thể tiến công, thế tới hung mãnh vô cùng. Cục công an kinh hình sự ra tay đối Long Vũ tập đoàn cũ trưởng là được xét xử, tập đoàn tài sản bị đông lại; Cùng lúc đó, hùng cứ nam thành Cao Đức Sâm thừa cơ đánh tới, theo các lĩnh vực đối trung với Đặng Hoa thế lực tiến hành rồi đầu đá thức đá kích.

Cao Đức Sâm thế công hiển nhiên trải qua chu mật bày ra cùng trù bị, mặc kệ là công đánh trọng điểm vẫn là công kích thời cơ đều dẫn đo vừa đúng. A Hoa có chút thúc không kịp phòng, ở lúc ban đầu vài cái hiệp nội bày biện ra nghiêng về một phía tan tác xu thế. Bất quá người sau rất nhanh liền triển lãm ra bản thân thực lực, hắn lược lui hai bước ổn định đầu trận tuyến, theo sau bắt đầu tổ chức phản kích. Đặng Hoa tuy rằng đã chết, nhưng nhiều năm qua quất tháo

tỉnh thành này kiện tướng nhóm vẫn cứ tụ ở A Hoa chung quanh. Khi bọn hắc thân ở tuyệt địa là lúc phát ra đến lực lượng là kinh người. Cao Đức Sâm thể công bị ngăn chặn, thậm chí ở chỗ ta cục bộ đã hình thành nghịch chuyển. Mà hôm nay dừng ở nghiêm khắc trên người kia bước kỳ A Hoa càng vừa lòng. Hắc tin tưởng kia vài cọng hoa lan nhất định sẽ trở thành tập ở Cao Đức Sâm cổ họng bộ vị một căn xương cá, làm này thượng cũng thượng không được, hạ cũng hạ không được. Chỉ cần bám trụ kia khối đất khai phá chu kỳ, quang là khiếm ngân hàng cho vay là có thể đem đối thủ môn thiêu lạn.

Chân chính làm A Hoa không thể nào chống đỡ là đến từ cho cảnh sát kinh hình sự cường đại áp lực. Bởi vì Đặng Hoa trên đời thời điểm ít nhường A Hoa nhúng tay tập đoàn bên trong quản lý sự vụ, cho nên người sau đối công ty đưa vào hoạt động trung rất nhiều huyền cơ cũng không biết được. Như vậy kinh trình ngành triển khai điều tra thời điểm, hắc đương nhiên cũng liền vô pháp tổ chức khởi hữu hiệu phòng ngự. A Hoa chỉ có thể lấy một cái những người đứng xem nhân vật trợ mắt xem kinh trình cảnh sát từng bước một xâm nhập Long Vũ tập đoàn trung tâm giấu kín, rơi vào một loại đại hạ đem khuynh lại vô lực chống đỡ bất đắc dĩ cảm giác trung.

Nếu Đặng tổng trên đời trong lời nói, sự tình quả quyết sẽ không như thế -- này cảnh sát thậm chí đều không thể mai nhập Long Vũ đại hạ một bước! A Hoa mỗi khi nghĩ đến đây khi, đều sẽ đối mỗi cá nhân sinh ra nghiêng răng nghiêng lợi bàn thống hận. Hắc nhất định phải nhường tên kia đi cấp Đặng tổng chôn cùng, nhất định!

A Hoa này phiên suy nghĩ thẳng đến một cái trung niên nữ tử theo thang cuốn đi xuống đến thời điểm mới bị đánh gãy. Nàng kia diện mạo xinh đẹp tuyệt trần, thể trạng nhu nhược, nàng gắt gao chau mày lại đầu, khuôn mặt u sầu đầy mặt. Ở nàng phía sau tắc đi theo một cái mang mắt kính lớn tuổi nam tử, kia nam tử khí độ trầm ổn, trên mặt tắc nhìn không ra cái gì biểu cảm.

A Hoa đứng lên, bước nhanh hướng về kia một nam một nữ đi đến. Đến phụ cận khi, hắc thoáng đứng ở nữ nhân thân thể hữu tiền phương, thân thiết mà lại cung kính hỏi:“Phu nhân, không có chuyện gì đi?”

Nàng kia đúng là Đặng Hoa đàn bà góa, cũng là A Hoa giờ phút này chủ nhân. Năm trước A Hoa diệt trừ Long Vũ tập đoàn nội loạn sau, Đặng thê liền thành tập đoàn nội hạng nhất cổ đông. Lần này cảnh sát tra rõ Long Vũ tập đoàn lịch sử trưởng mục, Đặng thê tránh không được cũng muốn nhận gọi đến cùng hỏi.

Đặng thê không nói gì, nàng chính là nhẹ nhàng mà vẫy vẫy tay, thoát nhìn phi thường mỗi một. A Hoa lập tức thức thời nghiêng đi thân:“Phu nhân, ngài trước lên xe nghỉ ngơi đi.” Dứt lời, hắc ở phía trước mở đường, đem Đặng thê dẫn tới cảnh vực trước cửa.

Sớm có lãnh lợi tiểu đệ đem ô tô mở đi lại, A Hoa tiến lên kéo ra sau tòa cửa xe, che chở nữ chủ nhân lên xe. Lái xe tiểu đệ tắc chui ra chỗ điều khiển, xung A Hoa cúi đầu kêu một tiếng:“Hoa ca.”

A Hoa gật gật đầu:“Chính người đánh cái xe trở về đi.” Phàm là có chủ nhân ở trên xe, A Hoa cần phải chính mình lái xe, đây là hần thân là nô bộc cơ bản nhất trung thành biểu hiện.

Tiểu đệ tuân mệnh rời đi, A Hoa không có lập tức lên xe, hần xoay người xem cái kia mang mắt kính lớn tuổi nam tử, nói câu:“Phùng luật sư, vất vả người.”

Phùng luật sư phi thường chức nghiệp mỉm cười:“Hần là , đây là công tác của ta.”

A Hoa liền cũng không lại hàn huyên, thiết nhập chính đề hỏi:“Tình huống thế nào?”

“Vấn đề rất nhiều --” Phùng luật sư thần ngôn,“Hơn nữa cảnh sát nắm giữ chứng cứ cũng thực đầy đủ, cho nên tình huống không quá lạc quan. Tập đoàn công ty khả năng sẽ bị thu hồi, đồng thời gặp phải lớn phạt tiền. Công ty bộ phận cao quản cần gánh vác hình sự trách nhiệm.”

A Hoa tâm tình càng ngày càng trầm trọng, nhất là nghe được cuối cùng một câu thời điểm, hần lập tức miễn cảm truy vấn:“Có phải hay không liên lụy đến phu nhân?”

Phùng luật sư lắc đầu:“Kia đồ sẽ không, phu nhân chẳng phải công ty thực tế quản lý nhân viên. Còn có một điểm người cũng không cần lo lắng, phạt tiền chỉ hạn ở công ty bên trong, công ty phá sản sau, sẽ không lan đến phu nhân cá nhân tài sản.”

A Hoa không có nói cái gì nữa, hần vươn tay đi cùng đối phương cầm, thần thái gian lại mang theo ly biệt ý tứ hàm xúc.

Từ lúc Đặng Hoa trên đời thời điểm, Phùng luật sư chính là Long Vũ tập đoàn thủ tịch pháp luật cố vấn, A Hoa tin tưởng hần năng lực, cũng tin tưởng hần trung tâm. Khả tình thế phát triển hiện tại đã không chịu bất luận kẻ nào tả hữu, Long Vũ tập đoàn cùng Phùng luật sư cũng đến nên chia tay thời khắc.

Phùng luật sư cảm nhận được A Hoa tình cảm, hần nhẹ nhàng thở dài, vỗ vỗ A Hoa đầu vai, dùng trưởng giả bàn cổ vũ miệng nói:“Không cần rất uể oải , người phía trước lộ còn dài đâu -- lưu thanh sơn ở a.” Người sau gia tăng bàn tay thượng sức nắm làm đáp lại, sau đó hai người không nói gì phân biệt.

A Hoa mở cửa xe tiến vào chỗ điều khiển, hắn đem hai tay khoát lên trên tay lái, nhưng không có lập tức chuyển động ô tô. Một lát trầm mặc sau, sau chỗ ngồi trí nữ tử nghe thấy được A Hoa hơi nghẹn ngào thanh âm: “Phu nhân, A Hoa vô năng, Long Vũ tập đoàn..... Không bảo đảm .”

Đặng the chưa sót cười: “Này cùng ngươi có cái gì quan hệ? Nên đến tổng hội đến”

A Hoa thủ ở trên tay lái hung hăng nắm chặt khởi nắm tay: “Ta tuyệt sẽ không buông tha bọn họ!”

“Ai?” Đặng the ngẩng đầu hỏi. Nàng thấy A Hoa tay phải trên cổ tay mang theo phật châu, màu đỏ sậm hạt châu cùng nhân phần nộ mà bật ra khởi gân xanh hình thành tiên minh sắc thái tương phản. Nữ tử nhớ tới phật châu đúng là chính mình đưa cho A Hoa , người sau luôn luôn đeo ở trên người, nhưng hắn lại vì sao vô pháp lĩnh hội phật châu trung ẩn dấu từ bí đâu?

A Hoa vẫn chưa cảm nhận được Đặng the ánh mắt sở hướng, ngọt ở oán hận nói: “Này hại chết Đặng tổng nhân, này muốn đem Long Vũ tập đoàn phá đổ nhân, bọn họ khiếm hạ nợ, ta nhất định phải làm cho bọn họ dùng huyết đến còn!”

“Trả nợ?” Đặng the nhẹ nhàng mà hỏi ngược lại, “Vậy ngươi có hay không nghĩ tới, Đặng Hoa tử kỳ thật cũng là ở trả nợ?”

A Hoa hiển nhiên đối như vậy vấn đề không hề chuẩn bị, hắn ngây ngẩn cả người.

Đặng the thở dài, không muốn đem đề tài này lại tiếp tục đi xuống: “Lái xe đi, nên đi tiếp Đặng tên .”

Đặng tên là Đặng Hoa con, cũng chính là A Hoa thiếu chủ nhân. Giờ phút này đã gần kề gần buổi chiều tan học thời gian, đích xác nên xuất phát hướng trường học chạy.

A Hoa khởi động ô tô, này một đường chưa vượt qua trĩ cao phong, chạy coi như thuận lợi. Tới trường học cửa thời điểm, tan học học sinh còn chưa có xuất ra. Bởi vì trường học quy định tộc trưởng tiếp đưa đứa nhỏ không thể vào nhập trường học trong vòng, cho nên A Hoa liền dựa vào ven đường đem xe ngừng hảo, kiên nhẫn chờ đợi.

Trường học trước đại môn đã tụ tập không ít tới đón đứa nhỏ tộc trưởng. Trong đó hai cái mặc hắc y nam tử phi

thường chọc người chú mực, bọn họ thân thể cường tráng, tuổi bắt quá ở vừa hai mươi, vừa thấy sẽ không như là có đứa nhỏ nhân. Đây hai cái nam tử nhìn đến A Hoa xe dựa vào đi lại, liền hơi hơi đón nhận một bước, đồng thời cúi đầu ý bảo.

Đặng the chú ý tới đây chi tiết, liền hỏi A Hoa:“Bọn họ là người nhân?”

A Hoa gật gù đầu nói:“Đây hai ngày chúng ta đối địch nhân ép tới cũng tương đối ngoan. Ta sợ bọn họ chó cùng rứt gậu, cho nên tăng mạnh đối tiểu công tử bảo hộ.”

Vừa nghe nói con khả năng giới hạn trong hiểm cảnh, Đặng the trên mặt lập tức tránh qua rõ ràng sầu lo:“Các người nhất định phải như vậy đánh tới đánh lui sao?”

A Hoa biết nữ chủ nhân tâm tình, rất nhiều chuyện cũng đích xác rất khó hướng nữ lưu hạng người giải thích. Châm chước một lúc sau, hắn nói:“Nếu không đánh nói, đối thủ sẽ đem chúng ta hoàn toàn ăn luôn. Hiện tại Long Vũ tập đoàn tuy rằng suy sụp , nhưng chúng ta còn có mấy chỗ tập đoàn ở ngoài sản nghiệp, chỉ cần có thể đả khoa địch nhân này ba thể công, có thể lưu lại Đông Sơn tái khởi cơ hội.”

“Đúng vậy, ta tin tưởng người có năng lực này. Người có thể đem địch nhân đả bại, người có thể trọng chấn đăng gia thế lực, có người, đăng tên thậm chí có khả năng trở thành cái thứ hai ‘Đăng thị trường’.....” Đặng the không gián đoạn nói xong những lời này, sau đó nàng thật sâu hít vào một hơi, hỏi lại,“Khả người cho là đây là chúng ta muốn sao?”

A Hoa có chút hoang mang , hắn từ sau thị kính lý xem chính mình chủ nhân, chẳng lẽ này đó còn chưa đủ sao?

Đặng the cũng không lại nhìn A Hoa, nàng bả đầu chuyển hướng về phía ngoài cửa sổ xe. Lúc này tan học thời gian đã đến, bọn nhỏ khoan khoái đi ra giáo môn, hoặc tốp năm tốp ba kết bạn mà đi, hoặc vô cùng thân thiết bốn hướng sớm chờ ở trường học ngoại cha mẹ.

“Người có biết ta nghĩ muốn là cái gì sao?” Đặng the lại hỏi.

A Hoa không biết nên trả lời cái gì, hắn lắc đầu, sau đó cũng đem ánh mắt chuyển hướng dần dần náo nhiệt lên trường học đại môn. Đám người rộn ràng, hắn từ giữa nỗ lực tìm kiếm đăng tên thân ảnh.

“Ta thậm nghĩ muốn một loại yên ổn cuộc sống, ta muốn cho đăng tên có thể giống khác đứa nhỏ giống nhau,

thông suốt phóng khoáng chơi đùa, tự do tự tại đến trường tan học. Người có thể giúp ta làm được sao?” Đặng thê cười khỏ, dùng một loại cầu xin dường như miệng đối A Hoa nói.

A Hoa quay đầu đến, ngạc nhiên xem chính mình nữ chủ nhân. Hấn chưa bao giờ nghĩ tới đối phương hội đưa ra như vậy yêu cầu, này yêu cầu thoát nhìn như thể phổ thông, nhưng lại như thể gian nan.

Đặng thê cùng A Hoa đối diện , này nửa năm qua nhấp nhô khúc chiết sớm làm nàng thể xác và tinh thần mệt mỏi, nàng biết chính mình lời nói mới rồi nhất định sẽ nhường A Hoa cảm thấy thương tâm cùng bất thúc, nhưng nàng vẫn là không thể nhìn được nữa nói ra, xem đối phương trung thành mà lại mờ mịt khuôn mặt, nữ nhân tâm trung cảm xúc rốt cục đè nén không được, nước mắt dần dần thấm ở hốc mắt nàng.

Mà ở xe ngoại, bị bọn họ chờ đã lâu đăng tên rốt cục đi ra trường học đại môn. Kia hai cái hắc y tiểu tử lập tức tiến ra đón, đem đăng gia thiếu công tử cùng bên người hấn tiểu đồng bọn nhóm ngăn cách đến. Sau đó bọn họ một người một bên hộ ở đăng tên bên cạnh, đỡ đăng tên hướng cách đó không xa ô tô đi đến. Bọn họ thật sự qua cho cảnh giác, cước bộ cũng thật sự quá nhanh, đến nỗi cho đứa nhỏ động tác có vẻ có chút thân bất do kỷ, mà như là bị nhà của mình bọc “Bất cóc” bình thường.

Làm đăng tên bị vội vàng “Áp” Lên xe sau, hấn vẫn chưa theo sợ hãi cảm xúc trung khôi phục lại. Thăng đến mẫu thân nhẹ tay khinh sờ ở trán của hấn, đứa nhỏ mới như trút gánh nặng một loại kêu ra một tiếng:“Mẹ.”

Đặng thê đem con ôm vào trong ngực, không nhường đối phương nhìn đến bản thân như trụ châu bàn ngã nhào nước mắt.

A Hoa ngờ ngác xem trước mắt màn này cảnh tượng, ngực giống đè ép khối đại tảng đá bàn bị đè nén khó chịu. Hấn căn bản không cần trả lời, mẫu tử lưỡng kinh hoàng biểu cảm đã nhường đáp án rất rõ ràng như yết. Yên ổn cuộc sống..... Này chỉ sợ là từng cái người giang hồ trong lòng vĩnh nan với tới hy vọng xa vời. Mặc dù ở Đặng Hoa như mặt trời ban trưa thời khắc, hấn cũng phải tránh ở Long Vũ đại hạ nghiêm mật phòng vệ hệ thống trung, căn bản vô pháp giống người bình thường giống nhau đi hưởng thụ yên tĩnh ánh mặt trời cùng tự do không khí. Hiện tại Đặng thị đại hạ lung lay sắp đổ, bên ta cùng đối thủ triền đấu chính đến thăm nhất liệt thời khắc, ở lốc xoáy trung tâm nhân lại có thể nào yên ổn?

Bên trong xe ba người vẫn duy trì một loại quần bách trầm mặc, sau một lát, nhưng là đăng thê đầu tiên không chế được chính mình cảm xúc, nàng nâng tay xoa xoa khóe mắt, nhẹ giọng nói:“Quên đi, ta chính là tùy tiện nói nói..... Người cũng đừng suy nghĩ nhiều quá, đưa chúng ta về nhà đi.”

A Hoa vô ngôn quay đầu, khởi động ô tô mà đi. Này một đường hấn khai thật sự chậm, như là cát giấu rất nặng

tâm tư đường như. Ngã tư đường biên người đi đường kiến trúc theo cửa kính xe tiền từ từ lướt qua, bày biện ra một loại không hiểu xa lạ cảm, A Hoa có chút thấy không rõ tiền phương lộ, hần chỉ biết là rất nhiều chuyện đang ở thay đổi, lấy một loại làm người ta không thể nào nghịch chuyển phương thức.

Đem chủ nhân đuổi về nơi sau, A Hoa khu xe đi tới mộng đẹp lâu. Lúc hần tiến vào tối phòng trong giấu kín ghế lô khi, nghiêm khắc cùng mã lượng sớm đang chờ hần.

“Có cái gì tình huống sao?” A Hoa nhập tòa đồng thời hỏi. Phía trước nghiêm khắc đã hướng hần hỏi báo qua cùng báo đầu chu toàn trước sau trải qua, hần hiện tại hỏi như vậy, là muốn biết đối phương hay không dịch ra tâm ứng đối.

“Đối phương nhuyển.” Nghiêm khắc “Xuy” miệt cười nói, “Vừa rồi báo đầu lại gọi điện thoại đi lại, nói Cao Đức Sâm tưởng ước người gặp cái mặt, hảo hảo tâm sự.”

“Nga? Tán gẫu cái gì?”

“Tán gẫu hợp tác. Cao Đức Sâm còn nói thêm câu rầm chó không kêu trong lời nói, nói là muốn tặng cho người.”

“Nói cái gì?”

A Hoa bất động thanh sắc truy vấn: “Nói cái gì?”

“Hần nói: Trên cái này thế giới không có vĩnh viễn địch nhân, cũng không có vĩnh viễn bằng hữu, chỉ có vĩnh viễn lợi ích. Chỉ có ngu xuẩn nhân tài sẽ đi làm nhất kiện không có lợi ích sự tình.”

“Ta phi!” Một bên mã lượng lẳng không thối một ngum, “Hiện tại mà nói này đó nhiều lời? Long Vũ tập đoàn đều bị hần chinh thành như vậy, còn hợp tác? Ai mẹ nó cho ai làm này tôn tử?”

A Hoa trầm mặc một hồi, lại hỏi nghiêm khắc: “Vậy người thế nào trả lời hần?”

“Kia còn có thể tưng ?” Nghiêm khắc phiên đề mắt da nói, “Ta nói chúng ta hiện tại không tiền vốn hợp tác, chỉ có mấy cái tiền mệnh, chuẩn bị toàn áp lên đi chơi nhất ngoạn!”

“Đối, cùng lắm thì toàn bộ cá chết lưới rách!” Mã lượng một bên phụ họa , một bên cắn răng trừng mắt, nóng lòng muốn thử.

Thủ hạ huynh đệ này phiên biểu hiện vốn là A Hoa tối thường thức tình thần trạng thái, nhưng giờ phút này hẳn tâm lại theo “Cá chết lưới rách” Đây bốn chữ mạnh co rút lại một chút.

Đúng vậy, bọn họ sớm thành thói quen như vậy trạng thái, ở tình phong huyết vũ trung chém giết, thà chết cũng sẽ ở đối thủ trước mặt cúi đầu. Khả bọn họ hay không từng chân chính xâm nhập suy xét qua: Như vậy chiến đấu đến cùng là vì cái gì? Nếu bọn họ bảo vệ chủ nhân liên một phần yên tĩnh đều không thể an hưởng, kia bọn họ hành vi ý nghĩa ở đâu? Bọn họ đến cùng là trung tâm tô tở, vẫn là dư thừa trói buộc?

Nghiêm khắc nhìn ra A Hoa trong lòng tựa hồ có điều khúc mắc, hẳn vẫy vẫy tay ý bảo mã lượng trước không cần kích động, sau đó xem A Hoa thử hỏi: “Hoa ca, ngươi là nghĩ như thế nào ?”

A Hoa lắc lắc đầu không nói chuyện. Việc này chính hẳn đều không có suy nghĩ cẩn thận, hẳn có thể đối thủ hạ huynh đệ nói cái gì? Chẳng lẽ hẳn muốn nói: “Chúng ta chủ nhân không nghĩ nhường chúng ta đánh đánh giết giết , nằng thâm nghĩ muốn một loại yên ổn cuộc sống.” Kia các huynh đệ nhất định là vô pháp lý giải , bọn họ căn bản không biết yên ổn cuộc sống là cái gì, càng không biết loại này yên ổn có thể có cái dạng gì giá trị.

Liền ngay cả A Hoa chính mình cũng không biết. Ở hẳn hơn mười năm giang hồ kiếp sống trung, hẳn chưa từng có yên ổn qua. Hẳn chỉ biết là được làm vua thua làm giặc, chỉ biết là có địch nhân sẽ đi chiến đấu.

“Đây còn có gì rất nghĩ ? Chúng ta đã nắm chặt địch nhân cổ , chẳng lẽ còn có buông tay đạo lý sao?” Mã lượng vẫn là thô a a , chỉ lo biểu đạt ý nghĩ của chính mình, sau khi xong hẳn có chút không kiên nhẫn đứng lên, “Được, đừng ở chỗ này bang tôn tử trên người xả nhân dãn , ta đi nhường sau trừ làm vài món thức ăn đi lên, chúng ta cùng hoa ca uống điểm.”

“Hảo.” A Hoa cũng tưởng theo này phiên thống khổ trong suy tư thoát khỏi xuất ra, liền gật đầu tỏ vẻ đồng ý, lập tức hẳn lại bổ sung một câu, “Sẽ điểm bia đi, hiện tại phi thường thời kì, ai cũng đừng uống hơn.”

“Minh bạch.” Mã lượng đi ra ngoài phân phó một phen, không cần lâu ngày liền có phục vụ sinh đem xào rau bia

đưa vào ghế lô. A Hoa cũng là quả thật đói bụng, vì thế liền bỏ ra chiếc đĩa ăn uống đứng lên.

Ăn một lát, mã lượng bỗng nhiên nhớ tới cái gì dường như nói:“Ai, hoa ca, ta hai ngày trước liên hệ một cái kéo đàn violon , muốn hay không kêu lên đến trợ trợ hứng?”

“Ân?” A Hoa sững sốt, trong lúc nhất thời không minh bạch hẳn đang làm thế nào ra.

Mã lượng giải thích nói:“Tiền một trận người không phải thích nghe đàn violon sao? Ta cũng tìm một cái, học viện âm nhạc , khẳng định không thể so cái kia người mù kém. Về sau người muốn nghe, trực tiếp thượng ta nơi này đến, không cần lại đi cái gì ‘Lục mùa xuân’ .” Phu nhân bàn

A Hoa nghe minh bạch . Mã lượng nhưng là một mảnh hảo tâm: Cái kia hội kéo đàn violon manh nữ Trịnh Giai hiện tại đang ở nước Mỹ nhận giải phẫu trị liệu, hẳn sợ A Hoa bởi vậy nghe không được vừa diễn tấu, cho nên cố ý lại đi học viện âm nhạc tìm cái thay thế nhạc thủ.

Nhưng là mã lượng lại như thế nào biết cái kia manh nữ thần bí bối cảnh? Cái loại này không linh tinh thuần âm nhạc lại khởi là người bình thường có thể thay thế ?

A Hoa không có phương tiện quá nhiều giải thích, lại không nghĩ đã kích mã lượng nhiệt tình, liền cười nhẹ nói:“Tốt. Bất quá lần sau đi, vài ngày chúng ta huynh đệ vài cái uống rượu, đừng làm cho ngoại nhân mất hứng.”

“Cũng tốt.” Mã lượng thống khoái mà bung lên chén rượu, tiếp đón đại gia,“Đến, đi một cái đi.”

Nghiêm khắc cũng bung lên cái cốc, lại ở chế nhạo nói:“Mã lượng a, người nhưng là một điểm cũng đều không hiểu âm nhạc. Có chúng ta hai cái tục nhân bồi ở bên cạnh, dù cho âm nhạc cũng là bạch xà a.”

Mã lượng phen mắt tròn trắng:“Ta không hiểu, người biết?”

Nghiêm khắc nghiêm cẩn nói:“Trước kia chúng ta cũng đều không hiểu, bất quá ta vài ngày nay dưỡng hoa uống trà , thường thức dĩ nhiên xa xa vượt qua người cảnh giới.”

Mã lượng “Thích” một tiếng, không phục lắm. Bất quá hắn lại tưởng thật đối A Hoa nói: “Hoa ca, quay đầu ta làm phòng đơn cho người bố trí bố trí. Người gì thời điểm muốn nghe âm nhạc, ta đem nhạc thủ tìm đến, các người một mình một cái phòng, ai cũng không nữa đánh nhau.”

A Hoa cười nói: “Đừng hạt ép buộc, nghiêm khắc đây là chợ người chơi đâu.” Nói xong nâng chén nói, “Uống đi.” Ba người đem trong chén bia uống một hơi cạn sạch.

Tuy rằng trước đó nói tốt lắm đừng uống nhiều. Bất quá huynh đệ vài cái vừa ngồi xuống đến dù sao cũng phải tận hưởng, một hai cái điểm thời gian sau khi đi qua, mỗi người kiềm chế kiềm chế cũng uống hữu hảo mấy bình. Cũng may này ba người tửu lượng cũng không tiểu, bia số ghi lại thấp, nhiều tát mấy phao nước tiểu cũng sẽ không có.

Chính uống đến hàm mỹ chỗ, A Hoa di động bỗng nhiên vang lên. Hắn lấy ra điện thoại nhìn nhìn điện báo biểu hiện, thần sắc gian tựa hồ có chút ngoài ý muốn.

“Ai a?” Nghiêm khắc cảnh giác hỏi.

Mã lượng tắc mắt câu: “Sẽ không lại là báo đầu đi? Mẹ, huynh đệ làm không được, còn lão đến tảo ta bạn hữu hung.”

A Hoa lắc lắc thủ, xem ra tình hình đều không phải như mã lượng đoán. Người trước do dự sau một lát, rốt cục chuyển được điện thoại di động. Hắn đem ống nghe kề sát ở bên tai, giống như không nghĩ để cho người khác nghe thấy đối phương nói chuyện dường như. Nghiêm khắc cùng mã lượng cũng nhu thuận, chỉ lo chính mình uống rượu,

Lỗ tai liền không hướng bên kia đi.

A Hoa luôn luôn tại nghe đối phương nói chuyện, chính mình chính là thỉnh thoảng tính “Ân”, “Ân” Hai tiếng, vài phút sau trò chuyện xong, hắn kháp di động, lăm bầm lâu bầu bàn hỏi câu: “Hôm nay là của ta sinh nhật?”

Nghiêm khắc cùng mã lượng nhìn nhau liếc mắt một cái, nghĩ rằng: Có phải hay không người sinh nhật chính người không biết, còn hỏi chúng ta?

Giờ phút này A Hoa lại chính mình gật gật đầu. Đích xác, hôm nay đúng là hắn sinh nhật. Bất quá giống hắn như

vậy người giang hồ, đối nhau ngày cái gì nguyên bản sẽ không để ý, gần nhất sự tình lại nhiều, càng thêm đem này ngày ý nghĩa phao đến lên chín từng mây .

Nghiêm khắc theo A Hoa biểu hiện nhìn ra kia gọi điện thoại chẳng phải cái gì nói không được sự tình, liền lại hỏi:“Ai a?”

A Hoa trả lời nói:“Rõ ràng.” Hấn a miệng, bất đắc dĩ trung lại mang theo chút ám áp cảm giác.

“Rõ ràng?” Nghiêm khắc nhất nhạc,“Cô nàng này thật đúng là có lương tâm, cư nhiên còn nhớ rõ người sinh nhật?”

“Rõ ràng là cái không sai cô nương.” Mã lượng nâng lên ngón tay quơ quơ, như là tại hạ mổ cái định nghĩa đường như,“Lần đó ta đem nàng tiến bước, nàng cũng chưa khăng muốn kia hai vạn đồng tiền, trượng nghĩa! Ta xem nàng đối hoa ca là một mảnh thật tình.”

Nghiêm khắc cũng gật gật đầu:“Đáng tiếc nàng không ở tỉnh thành , nếu không kêu lên đến một khối uống rượu.”

A Hoa thu hồi di động nói:“Nàng đã trở lại.”

“Đã trở lại? Khi nào thì trở về ?” Mã lượng lộ ra kinh ngạc thần sắc. Đem rõ ràng tiến bước sự tình đúng là hấn phụ trách , thế nào đối phương đã trở lại cũng không cấp chính mình đánh cái tiếp đón?

“Chính là hôm nay, vừa xong.”

Nghiêm khắc vùng tay lên:“Ồ đâu đâu? Chạy nhanh kêu lên đến a.”

A Hoa có chút xấu hổ cười cười, do dự một lát nói:“Nàng ở trong nhà ta chờ ta đâu.”

“Nga --” Nghiêm khắc kéo dài âm điệu, mắt lé liếc mã lượng. Mã lượng ngẫm hiểu, hắc hắc hắc chi lo uống rượu.

“Được rồi.” A Hoa nhẹ nhàng ho khan một tiếng nói, “Hôm nay rượu uống lên không ít, ta xem cứ như vậy đi?”

Mã lượng lập tức về mặt đau khổ: “Đừng a -- ta phía trước đều cùng nghiêm khắc thương lượng tốt lắm, cơm nước xong một khối đi hẳn bãi lý.....” Hần giọng nói chưa lạc, lại bị nghiêm khắc một cái tát chụp ở ót thượng: “Đi người nha, ai cùng người thương lượng tốt lắm? Ta một hồi còn muốn lên mạng tìm mm tâm sự đâu.”

“Hành hành hành, các người đều có hoạt động, theo ta một người, ta uống từ quên đi.” Mã lượng cầm lấy một chai bia ừng ực đồ đối với khẩu thổi bay đến.

A Hoa biết chính mình bản bất quá này hai cái tiểu tử, liền cũng không nói thêm nữa cái gì, chỉ lấy thập hảo tùy thân vật, trái lại tự đứng dậy rời đi.

Này một đường mở ra cửa kính xe, gió lạnh nhất thổi, rượu kinh đi qua hơn phân nửa. Đến tiểu khu dưới lầu đem xe ngừng hảo, chui ra cửa xe sau theo bản năng ngẩng đầu hướng trên lầu nhìn thoáng qua, này vừa thấy lại bỗng nhiên cảm nhận được nào đó chưa bao giờ trải qua qua cảm giác.

Chỉ thấy 14 lầu thuộc loại chính mình kia giản đơn thân nhà trọ phá lệ sáng lên ngọn đèn, kia ngọn đèn xuyên thấu qua kết màu vàng rèm cửa sổ chiếu ra đến, ở trong đêm đen chiết xạ ra như đầu xuân bình thường lo lắng.

A Hoa ngơ ngác đứng ở dưới lầu, lâu dài nhìn chăm chú vào kia trần ấm áp ngọn đèn. Trong lòng hẳn tựa hồ có một cỗ lạnh lạnh dòng suối chậm rãi thấm thấu xuất ra, rửa hẳn quanh thân cứng gân cốt.

Có một người nữ nhân đang ở trong nhà mình, nàng mở ra đăng, ở trong đêm khuya cùng đợi chính mình trở về.

A Hoa ánh mắt chậm rãi trở nên có chút mơ hồ, hẳn rốt cục cảm nhận được cái gì kêu “Yên ổn” cảm giác, hẳn cũng hiểu được vì sao có người hội như thế mê luyến như vậy cảm giác.

Hắn cứ như vậy đứng, đắm chìm trong kia phiên ấm áp ngọn đèn trung, này ngắt quãng cuối cùng trở thành hẳn cả người sinh trung tốt đẹp nhất cũng tối hiểu nội tâm nhớ lại.

Thẳng đến di động tiếng chuông lại vang lên, mới đem A Hoa theo này phiên hoảng hốt cảm xúc trung tĩnh lại.

Điện báo trên màn hình biểu hiện đúng là cái kia có thể cho hắn mang đến ám áp tên.

A Hoa chuyển được điện thoại, hắn nỗ lực dùng bình tĩnh ngữ điệu đến che giấu chính mình cảm xúc:“Uy?”

“Người ở đâu đâu? Thế nào còn chưa có trở về nhà?” Rõ ràng ở đầu kia điện thoại dùng giận dữ ngữ khí chất vấn nói.

“Lập tức liền đến -- đang ở dưới lầu dừng xe.” A Hoa tươi cười vô thanh vô tức thâm thấu ở tại hắn trong giọng nói.

“Được rồi.” Rõ ràng thực dễ dàng liền tha thứ hắn,“Ta đây chuẩn bị điểm sinh nhật bánh ngọt , nếu ngọn nến thiêu xong rồi người còn không có về nhà, ta liền vĩnh viễn không lại gặp người .”

A Hoa chờ đối phương trước cắt đứt điện thoại, hắn không có lập tức lên lầu, mà là tiếp tục đứng ở dưới lầu không biết nghĩ cái gì. Một lát sau hắn bùng lên đi động bát thông một cái khác dãy số.

Chân linh vang mấy lần sau, trong ống nghe truyền đến nghiêm khắc thanh âm:“Hoa ca? Có chuyện gì sao?”

“Cấp báo đầu hồi cái điện thoại đi.” A Hoa nói,“Ta muốn cùng Cao Đức Sâm gặp mặt tâm sự.”

“Cái gì?” Nghiêm khắc hiển nhiên có chút không hiểu,“-- cùng hắn còn có cái gì khả tán gẫu ?”

“Chiều ta nói đi làm đi.” A Hoa thanh âm dị thường bình tĩnh lại không tha kháng cự.

“Kia đi.....” Nghiêm khắc chỉ có thể ứng xuống dưới, sau đó lại hỏi,“Hoa ca, còn có chuyện khác sao?”

“Không có.” A Hoa có chút vội vàng cắt đứt điện thoại đi động, bởi vì hắn thấy có ba nam tử đang từ chính mình trước mặt trải qua, trong đó một người mặc vật nghiệp chế phục, mặt khác hai người tắc dãn theo thùng dụng cụ, một bộ sửa chữa công giả dạng.

“Như thế nào? Thang máy lại hỏng rồi sao?” A Hoa lược cau mày hỏi một câu -- này đơn nguyên thang máy đã ra vài lỗi bệnh, mà muốn đi bộ trèo lên 14 lầu thật sự là nhất kiện rất thống khổ sự tình.

Vật nghiệp vội vàng giải thích nói:“Không phải..... Là đơn nguyên lý theo dõi camera hỏng rồi, cần một lần nữa đổi mới.”

A Hoa trước kia luôn luôn phụ trách Long Vũ đại hạ an bảo công tác, đối theo dõi nhiếp tượng hệ thống cũng tương đối hiểu biết, vì thế liền lại nhiều miệng truy vấn:“Sao lại thế này? Mạch ra vấn đề ?”

“Không phải mạch vấn đề, là camera bị nhân cố ý đánh hỏng rồi -- cũng không biết là người nào hỗn đản can .” Vật nghiệp bức tức đầy bụng oán giận .

Bị nhân cố ý đánh phá hư ? A Hoa ần ần cảm thấy có chút không đối:“Tổng cộng hỏng rồi vài cái?”

Vật nghiệp oán hận trả lời:“Vừa đến lầu 14 toàn hỏng rồi!”

A Hoa tâm lập tức “Lộp bộp” Một chút, hần không có gì chần chờ, cộ liền hướng thang máy gian phóng đi. Nhưng mà thang máy lại vừa vắn vừa mới thượng hành, nếu muốn lại trở lại lầu một ít nhất còn cần hai ba phút thời gian.

A Hoa lấy điện thoại cầm tay ra, một bên hồi bát rõ ràng dãy số một bên lại vọt tới lầu ngoài động, hần xem lầu 14 kia phiến kết màu vàng cửa sổ, trong lòng bùm thông kinh hoàng cái không ngừng! Thẳng đến rõ ràng chuyển được điện thoại kia một khắc, hần tâm dẫn mới thoáng rơi chậm lại một ít.

“Uy?” Rõ ràng vừa nhất mở miệng liền bị điện thoại kia quả nhiên A Hoa đoạt lấy câu chuyện:“Chạy nhanh xuất ra, rồi đi phòng ỏ!”

“Như thế nào?” Rõ ràng bị đối phương ngữ khí liền phát hoảng,“Ta đang muốn điểm sinh nhật ngọn nến đâu!”

“Mặc kệ , chạy nhanh.....” A Hoa lời nói đột nhiên dừng lại, đánh gãy hần là rõ ràng hoảng sợ muôn dạng tiếng thét chói tai:“A ~!” Cơ hồ cùng lúc đó, lầu 14 cửa sổ “Phanh” bạo liệt mở ra, một đoàn nóng cháy ngọn lửa theo cửa sổ phun dũng mà ra, giống địa ngục chó săn đầu lưỡi giống nhau đỏ tươi mà lại tà ác. Kia kết màu vàng rèm cửa sổ giấy lát gian liền bị ngọn lửa cắn nuốt, hóa thành vô tận trong bóng đêm phiến phiến phi tràn.

.....

A Hoa ở nhân dân bệnh viện phòng ICU ngoại đợi vãn vện ba ngày ba đêm. Hấn cơ hồ không có ăn gì này nọ, cậ dựa vào chút ít nước uống gấn bó chính mình sinh mệnh. Đến ngày thứ ba sáng sớm, bác sĩ rút cục mang đến hấn chờ đợi đã lâu tin tức.

“Bệnh nhân tỉnh.”

“Tỉnh?” A Hoa nhất thời không dám hoàn toàn tin tưởng, lúc hấn liều chết nhảy vào đám cháy đem rõ ràng lưng lúc đi ra, hấn nhớ được kia đã là một cái nhìn không gì sinh mệnh dấu hiệu thân thể.

“Đúng vậy.” Bác sĩ lại cấp ra khẳng định hồi phục, “Bệnh nhân cầu sinh dục vọng thực cường..... Bất quá nàng bệnh tình cũng không lạc quan.”

Không biết là kích động hoặc là khác mãnh liệt cảm xúc ở A Hoa lòng dạ gian cuộn cuộn , làm hấn thân thể hơi hơi run run đứng lên.

“Người vào xem đi.” Bác sĩ đi đến A Hoa bên người, cổ vũ đối phương nói, “Bệnh nhân thực hi vọng nhìn thấy người, có lẽ người có thể chống đỡ nàng tiếp tục kiên trì đi xuống.”

A Hoa hít sâu một hơi, hấn minh bạch bác sĩ ý tứ, hấn biết chính mình đầu tiên muốn dùng một cái tối kiên cường tư thái xuất hiện tại bệnh nhân trước mắt.

Làm A Hoa chuẩn bị tốt sau, hấn mại khai bước đi vào phòng bệnh nội. Tuy rằng hấn đã làm tốt lắm cũng đủ tư tưởng chuẩn bị, nhưng xuất hiện tại hấn trước mắt thảm trạng vẫn là nhường hấn không đành lòng bất ngờ đổ.

Mềm mại xinh đẹp nữ nhân đã thành xấu xí quái vật. Trắng noãn làn da bị phỏng hắc quy liệt, đen thùi tóc dài bị thiêu hết, mũi không tròn vẹn, môi nghiêng lệch, nguyên bản mảnh khảnh tay chân giờ phút này cũng trở nên phù thùng không chịu nổi.

Có lẽ duy nhất không thay đổi chỉ có cặp kia ánh mắt, vẫn cứ trong suốt sáng, nhưng xúng tại kia phó khủng bố khuôn mặt thượng ngược lại có vẻ dữ phát quái dị.

Cặp kia ánh mắt đang cố gắng tà chuyển qua đến, nhìn chăm chú vào dần dần đến gần phía trước A Hoa.

A Hoa không biết nên nói cái gì đó, hẳn chính là nỗ lực khống chế được chính mình cảm xúc, không nhường thông khổ cùng phần nộ ở khuôn mặt thượng biểu hiện ra đến.

“Hoa ca.....” Nữ nhân thanh âm mỏng manh mà khàn khàn.

A Hoa lắc lắc thủ ngăn cản đối phương:“Ngươi hảo hảo nghỉ ngơi, không muốn nói chuyện.”

Khả nữ nhân cũng không nghe lời, nàng chính là nghỉ ngơi khẩu khí, liền lại giãy dụa mở miệng nói:“Là ta gặp rắc rối sao?”

“Không..... Không phải ngươi.” A Hoa tay phải lưng ở sau người gắt gao tạo thành nắm tay,“Là bọn hắn.....”

Nữ nhân chớp chớp mắt, nàng nghe mình bạch . Không cần thiết A Hoa nói được rất tế, nàng tự nhiên biết “Bọn họ” Chỉ là người nào.

“Ta..... Ta không phải hắn là trở về .” Sau một lát, nữ nhân dùng chớp động ánh mắt biểu đạt chính mình sợ hãi cùng áy náy,“Ta hẳn là nghe ngươi nói.”

Nhìn đến nữ nhân như vậy ánh mắt, A Hoa trong lòng như bị dây thép quấy bần đầu đón khó nhìn, hẳn phải đem tình hình thực tế nói cho đối phương:“Không, ta nói cùng ngươi không quan hệ. Bọn họ muốn nhân, vốn là ta. Ngươi chính là vừa đứng trước tiên đến nơi đó.”

Nữ nhân giật mình “Nga” một tiếng, sau đó nàng dài ra một hơi, tựa hồ trong lòng mỡ tảng đá thả xuống dưới. Trầm mặc một lúc sau, nàng lại nghe thấy A Hoa thanh âm:“Là ta làm phiền hà ngươi.”

Nữ nhân xem A Hoa, ánh mắt có chút mệt mỏi, bất quá nàng vẫn là toàn sức chân khí nói:“Hoa ca..... Người không cần khổ sở..... Ta..... Ta thật cao hứng.”

Cái gì? Cao hứng? A Hoa vô pháp lý giải. Hắn hoài nghi đối phương có phải hay không bị thương nặng hồ đồ , nhưng là nữ nhân nói chuyện khi về mặt lại cố tình như thể chân thành tha thiết.

“Ta thật cao hứng.” Nữ nhân lại lặp lại một lần, sau đó nàng giải thích nói,“Bởi vì..... Ta không ở nơi đó trong lời nói, bọn họ..... Bọn họ sẽ hại đến người.”

Làm linh ngộ đến đối phương ngữ nghĩa sau, A Hoa thân thể không chịu khống chế địa chấn một chút. Hắn biết đó là một cái âm mưu người chân thực nhất lời nói, kia phân tình cảm như nặng trĩu cự thạch giống nhau, ép tới hắn cơ hồ không thở nổi.

“Được rồi.” Bác sĩ không biết khi nào đi tới A Hoa phía sau,“Không cần cùng nàng nói nhiều lắm trong lời nói, trước nhường nàng nghỉ ngơi đi.”

Tựa hồ muốn phối hợp bác sĩ, nữ nhân mí mắt chậm rãi buông xuống, nàng lại lâm vào nặng nề mê man bên trong.

A Hoa thôi lui đến ngoài phòng bệnh, hắn từng ngậm từng ngậm thở phì phò, trên trán mật hãn chảy ròng ròng.

Nghiêm khắc cùng mã lượng đã ở ngoài phòng bệnh chờ đợi , nhìn đến A Hoa xuất ra, bọn họ vội vàng nghênh đón:“Hoa ca, rõ ràng thế nào ?”

“Không chết được.” A Hoa trầm đình tiết thiết bàn nói,“Ta sẽ không nhường nàng tử !”

Nghiêm khắc cùng mã lượng đều tự nhẹ nhàng thở ra, bọn họ như thế tin nhiệm A Hoa, mà đối phương ngữ khí lại là như thể cứng rắn, tin tưởng mặc dù là Diêm La vương cũng không dám kháng cự.

Nghiêm khắc tựa hồ còn có việc, đãi A Hoa hơi thở dần dần bình phục sau, hắn mới ấp a ấp úng nói:“Hoa ca..... Có một việc, ta tưởng..... Ta nghĩ người tốt nhất biết một chút.”

A Hoa ánh mắt nhất ngưng:“Nói.”

“Tôi hôm đó người nhường ta cấp báo đầu gọi điện thoại, ta liền đánh. Ngày hai ngày Cao Đức Sâm trở về vài cái điện thoại tìm người, nói muốn cùng người ước cái thời gian.....”

Vừa nghe đến Cao Đức Sâm tên, A Hoa ánh mắt bỗng nhiên trở nên như lưỡi lê bàn sắc nhọn dọa người, nghiêm khắc cũng theo bản năng sau này co rúm lại một chút. Bất quá ra ngoài người sau dự kiến là, A Hoa cứ nhiên lại đuổi thân ra tay nói:“Đem đi động cho ta.”

Nghiêm khắc vội vàng lấy điện thoại cầm tay ra đưa qua đi.

A Hoa xoa bóp vài cái kiện, đúng là bát thông Cao Đức Sâm dây số.

“Uy?” Ông nghe trung truyền đến trầm ổn có chút cuồng vọng thanh âm.

A Hoa tắc khôi phục hẳn nhất quán trạng thái, ngữ khí thản nhiên :“Ta là A Hoa.”

“A Hoa huynh đệ a?” Cao Đức Sâm ở bên kia nhiệt tình cười rộ lên,“Thế nào mới cho ta điện thoại lại đâu? Chúng ta sớm nên tâm sự .”

“Người đã là một cái chết người.” A Hoa vẫn là thản nhiên ngữ khí.

“Cái gì?” Cao Đức Sâm giống như không có nghe mình bạch.

A Hoa cắt đứt điện thoại di động, hẳn tin tưởng đối phương đã nghe được chính mình nói trong lời nói, vậy cũng đủ. Hẳn cũng không cần đi giải thích cái gì, ở hẳn xem ra, hẳn chính là ở trần thuật một chuyện thực mà thôi.

Chương 7 Tiểu Thuận tử

Bút máy mất đi phong ba cấp tứ giám khu mang đến một hồi không lớn không nhỏ chấn động. Toàn bộ giám khu các phạm nhân đều gặp liên lụy, vất vả bỏ thêm một cái suốt đêm ban. Mọi người oán giận rất nhiều, đều bị chờ mong cái kia “Người khởi xướng” Có thể bị cấp tốc mà tình chuẩn bắt được đến, đến lúc đó người này không chỉ có đem nhận đến “Quỷ Kiến Sầu” Trương Hải Phong trừng phạt nghiêm khắc, khác phạm nhân sở ăn đau khổ cũng cần phải nhường hần đều hoàn lại.

Khả sự tình kết cục lại nhường đại gia có chút thất vọng rồi: Kia chi mất tích bút máy luôn luôn cũng không có tìm được, này sử xác định gây giả khuyết thiếu mấu chốt nhất chứng cứ. Cuối cùng Trương Hải Phong chỉ có thể nguyên lành làm việc, đối hắc tử cùng Tiểu Thuận thi triển lấy cấm đoán mười ngày xử phạt. Này hai người đều là hô to oan uổng, khổ đặc tượng Đậu Nga giống nhau. Nhưng Trương Hải Phong mệnh lệnh lại có ai dám vi phạm? Có thể miễn thường một chút điện côn đã không sai .

Đối với hắc tử bị phạt tốt lắm lý giải, dù sao bút máy là từ hẩn trong tay làm đánh mất, vô luận như thế nào hẩn đều phụ có trách nhiệm; Mà Tiểu Thuận không có bằng chứng cũng bị đóng cấm đoán, này trong lòng lạnh lợi cũng có thể đoán ra cái đại khái, lường trước việc này hơn phân nửa cùng hắc tử Tiểu Thuận trong lúc đó mâu thuẫn có liên quan, Trương Hải Phong hiện tại tìm không thấy chứng cứ, rõ ràng liền các đánh năm mươi đại bản, coi như là mặt ngoài hồ đồ đáy lòng rõ ràng công bằng cử chỉ.

Lần này sự kiện trung, một cái khiến cho mọi người chú ý nhân vật chính là Hàng Văn Trị. Hẩn bị Trương Hải Phong kêu đi một mình đối diện nói, theo sau Tiểu Thuận cùng hắc tử liền nhận đến xử phạt, người trước khó tránh khỏi sẽ có làm “Điệp báo” hiềm nghi. Bất quá theo Hàng Văn Trị chính mình nói, Trương Hải Phong chính là muốn cho hẩn giúp đỡ giải vài đạo áo sổ đề. Này cách nói cũng là có theo khả y : Hàng Văn Trị trở lại giám khu thời điểm quả thật mang theo một phần áo sổ bài kiểm tra, hơn nữa đồng hành quản giáo cũng đặc biệt phân phó Bình ca, cấp cho Hàng Văn Trị sáng tạo tốt hoàn cảnh, lấy nhường hẩn an tâm nghiên tập bài kiểm tra thượng này đề thi.

Có quản giáo chiếu cố, hướng hồ vẫn là trương đầu giao cho chuyện, Bình ca tự nhiên không dám chậm trễ. Đêm đó tăng ca thời điểm Bình ca liền đem hẩn nhiệm vụ lượng đều phân cho Đỗ Minh Cường cùng A Sơn. Hàng Văn Trị bắt đầu còn có chút ngượng ngùng, khách khí hai câu, kết quả Bình ca ngược lại trừng mắt không hờn giận nói:“Ta thế nào phân các ngươi liền làm như thế nào! Ma ki cái gì? Người chạy nhanh đem này bài kiểm tra giải tốt lắm, cũng có thể cấp chúng ta giám xá tránh hồi điểm mặt mũi đến!”

Bình ca nói xong lời này, A Sơn cùng Đỗ Minh Cường lập tức đều tỏ vẻ đồng ý. Phải biết rằng, lần này hắc tử cùng Tiểu Thuận gặp chuyện không may, tứ nhị tứ giám xá những người khác -- nhất là Bình ca này sổ -- bao nhiêu cũng muốn tha thứ chút quan hệ. Hiện tại Trương Hải Phong ủy thác Hàng Văn Trị giải đề, này đối đại gia mà nói nhưng là một cái lấy lòng đối phương tốt nhất cơ hội đâu. Chi cần Hàng Văn Trị đem nhiệm vụ này hoàn thành tốt lắm, liền khả đại đại giám khinh mọi người gặp phải áp lực.

Gặp xá hữu nhóm đều nói như vậy, hơn nữa thái độ đích xác thành khẩn, Hàng Văn Trị cũng sẽ không lại thoái thác, liền tại đây huyền não nhà xưởng nội tĩnh tâm nghiên cứu khởi bài tập đến. Nguyên bản dùng để chế tác túi giấy bút máy giờ phút này vừa vận thành trong tay hắn giải đề công cụ. Đây đó đối mặt học sinh tiểu học áo sỏ đề đối Hàng Văn Trị mà nói vốn không có cái gì khó khăn, bất quá muốn dùng học sinh tiểu học nắm giữ tri thức trình độ đến giải đáp lại muốn phí chút trắc trở. Hắn vừa nghĩ biên tính biên viết, một phần bài kiểm tra dùng xong hơn ba giờ mới toàn bộ giải hoàn. Theo sau hắn lại ở trong lòng tính toán một phen đến lúc đó giảng thuật ý nghĩ, thẳng đến tin tưởng từng cái chi tiết đều đã cẩn thận, hắn liền tập quán tính đem bút máy ngậm ở miệng, hai tay giao nhau phản chống đỡ cái lưng thắt lưng, sơ tán chết lặng gân cốt.

“Hoàn công ?” Bình ca chú ý tới hắn hành động, liếc mắt hỏi câu.

Hàng Văn Trị mỉm cười gật gật đầu, hơi có chút tự đắc.

Đỗ Minh Cường cùng A Sơn cũng đều hướng bên này nhìn qua. A Sơn như trước trầm mặc ít lời, Đỗ Minh Cường lại trêu đùa:“Hảo thôi, hôm nay này bút máy là chiêu ai ? Nếu không chính là từ không thấy thì, nếu không phải bị nhân căn lạn mông.”

Hàng Văn Trị nghe vậy lược hiển một tia xấu hổ, vội vàng đem bút máy theo răng nanh gian lấy xuống, đã thấy kia nửa thanh bút máy mông quả nhiên đã bị hắn căn tao lạn không chịu nổi. Hàng Văn Trị nhìn về phía Đỗ Minh Cường cười khỏ, sau đó lại tự giấu lặc đầu -- căn bút máy mông là hắn nhiều năm qua dưỡng thành thói quen, càng là chuyên chú lo lắng khi liền căn càng ngoan. Đây một bộ bài kiểm tra cời xuống đến, này bán chi bút máy gặp cực khổ có thể nói tội lỗi chồng chất.

Bình ca sự thật thật sự:“Làm xong rồi liền làm chút việc đi.”

“Đi!” Hàng Văn Trị thống khoái mà lên tiếng. Đứng dậy theo Đỗ Minh Cường cùng A Sơn công tác trên đài các thu hồi một chồng chưa gia công nguyên liệu. Bình ca nhiệm vụ vốn là không nhiều lắm, luôn luôn chậm rì rì làm, cũng không cần hắn lại đến hỗ trợ.

Đêm nay tăng ca luôn luôn liên tục đến sáng sớm lục điểm, các phạm nhân có thể này bị cho phép trở lại giám xá nghỉ ngơi. Hôm nay là thứ bảy, vốn là đại gia thông khí hoạt động thời gian, khả trải qua một đêm làm lưng vất vả sau ai còn có này tinh lực? Trừ bỏ trước kia liền an bày xong có thân hữu dò hỏi đồ hồng mắt cường tự chống đỡ chờ đợi, khác phạm nhân đều ở giám xá nội ngã đầu ngủ nhiều, thẳng đến giữa trưa có người đến đưa cơm mới lục tục đứng dậy.

Đến hơn hai giờ chiều chung thời điểm, có quân giáo đi đến tứ nhị tứ giám xá cửa, hướng về phía phòng trong nhượng nhất cổ họng:“Hàng Văn Trị!”

Hàng Văn Trị đang nằm ở trên giường nhắm mắt chợp mắt một chút, nghe tiếng liền nhảy xuống giường đến, hướng về phía cửa nghiêm:“Đến!”

Quản giáo cách môn câu hỏi:“Trương đầu hỏi người chuẩn bị tốt không có?”

Hàng Văn Trị vội vàng trả lời:“Chuẩn bị tốt !”

“Chuẩn bị tốt liền theo ta đi đi.” Quản giáo vừa nói một bên mở ra giám xá cửa sắt. Hàng Văn Trị theo nệm hạ lấy ra kia trương tràn ngập giải đáp quá trình bài thi, xuất môn đi theo quản giáo mà đi.

Đãi kia hai người bóng lưng theo trong tầm mắt biến mất sau, Đỗ Minh Cường cảm khái một câu:“Hắc, này trương đầu còn đỉnh sốt ruột a.”

“Chính mình chuyện của con, có thể không sốt ruột sao? Ta nhìn người tuổi này cũng không thành gia, có một số việc còn không biết.” Bình ca nằm ở trên giường hoảng chân, dùng một bộ người từng trải miệng nói. Đồng thời hắn đã ở trong lòng âm thầm may mắn, may chính mình có dự kiến trước, ngày hôm qua nhường Hàng Văn Trị suốt đêm đáp xong rồi bài thi. Nếu bởi vì tối hôm qua phái sống đem việc này chậm trễ xuống dưới,“Quý Kiến Sâu” Khẳng định vừa muốn trách cứ chính mình không rõ sự thể .

Hàng Văn Trị này vừa đi chính là bốn nhiều điểm thời gian, thẳng đến khoảng bảy giờ đêm mới trở về. Từ trên mặt hắn biểu cảm đến xem việc này hắn là có chút thuận lợi.

Bình ca lại nội dung chính một mặt phái đoàn, cố ý hỏi:“Thế nào? Tiểu tử người không rụt rè đi?”

Hàng Văn Trị “Hắc” cười, hỏi lại nói:“Làm sao có thể đâu?” Từ lúc nhập giám tới nay hắn luôn luôn sống được nghẹn nghẹn khuất khuất , hôm nay rốt cục hiện ra tự tin thần sắc.

“Không rụt rè là tốt rồi, đừng mẹ nó cho ta dọa người.” Bình ca trong lời ngoài lời đều ở quảng cáo rùm beng chính mình lão đại địa vị.

Đỗ Minh Cường lúc này cũng theo buông trong góc bàn biên thăm dò đầu, tiếp đón Hàng Văn Trị nói:“Chạy nhanh đến ăn cơm đi, cơm chiều cho người lưu trữ đâu.” Giờ phút này đã qua giám xá lý cơm điểm, những người khác đều đã ăn xong rồi.

Không nghĩ tới Hàng Văn Trị lại nói:“Không cần, ta đã ăn qua .” Thấy mọi người thần sắc kinh ngạc, hắn lại bổ sung giải thích:“Ồ Trương đội vẫn phòng ăn , Trương đội quy định sẵn cặp lòng đựng cơm.

“Đãi ngộ không sai a.” Bình ca nói những lời này âm dương quái điệu , biện không ra hi giận.

Đỗ Minh Cường khả cao hứng , hắn đem nguyên bản muốn đẩy cấp Hàng Văn Trị cặp lòng cơm đoan ở trong tay nói:“Người thật sự không ăn ? Kia này phân cơm đã có thể tiện nghi chúng ta .”

Hàng Văn Trị nhân cũng thật sự, không nghĩ nhiều cái gì, cười cười nói:“Các người ăn đi.”

Đỗ Minh Cường liền đem cơm bồn cao giờ lên cao đứng lên, bị kích động tiếp đón:“Hắc hắc, hôm nay khả mạo ra lợi a, đại gia đều có phân. Ai, Bình ca, người trước đến điểm?”

“Thao!” Bình ca hoành Đỗ Minh Cường liếc mắt một cái,“Mắt kính không thương ăn gì đó, người mẹ nó cho ta ăn?”

Đỗ Minh Cường phẫn nộ a nhếch miệng, xoay người lại đi liêu sát A Sơn:“Bình ca không thương ăn, kia hai ta phân phân đi?”

A Sơn nguyên bản vốn định ăn mấy khẩu , hiện tại gặp Bình ca này thái độ, liền lập tức lắc đầu biểu lộ chính mình lập trường.

Đỗ Minh Cường cũng mặc kệ nhiều như vậy, đã người khác cũng không ăn, hắn càng mừng rỡ một người độc hưởng. Ăn thời điểm còn rung đùi đắc ý, một bộ cảm thấy mỹ mãn bộ dáng.

Bình ca liếc mắt nhìn Đỗ Minh Cường, tuy rằng trong lòng có khí lại không thể nê hà. Hắn biết này chán ghét tên không chỉ có thân thủ rất cao, chi tiết lại thâm hời khó dò. Chính mình tuy rằng cũng coi như nhất phương bá chủ, nhưng đối với như vậy nhân vật vẫn là tẫn thiếu trêu chọc hảo.

Vì giảm bớt một chút làm chính mình xấu hổ không khí, Bình ca xung Hàng Văn Trị vậy tay:“Mắt kính, người đi lại.”

Hàng Văn Trị cũng biết chính mình trong lúc vô ý có chút mạo phạm Bình ca, vội vàng đi đến đối phương trước mặt, bày ra một bộ thành thành thật thật tư thái. Bình ca sắc mặt liền đẹp mắt rất nhiều, hần chỉ vào Hàng Văn Trị trong tay một cái màu lam tiểu bản hỏi:“Đây là cái gì?”

“Trương đội con sách bài tập.” Hàng Văn Trị cùng cười trả lời nói,“Này không hôm nay buổi chiều cấp đưa nhỏ đem bài thi giải thích mình bạch , Trương đội lại cấp phái tân nhiệm vụ: Nhường ta bang đưa nhỏ kiểm tra kiểm tra bài tập.”

Bình ca thân thủ đem kia sách bài tập cầm đi lại, giả vờ giả vệt phiên hai hạ, lại nhìn không ra cái gì rõ ràng. Vì thế hần lại lui về phong bì, đối với tính danh nhất lan thì thầm:“Trương thiên dương -- ta thao, này phụ tử lưỡng tên nhưng là một cái so với một cái khí phách.”

Đỗ Minh Cường cũng đem đầu oai đi lại lờm liếc mắt một cái, chỉ thấy kia phong bì thượng quả nhiên viết:

“Phân hà tiểu học lục nhị ban, trương thiên dương,2 hào lâu 203 phòng”

“Ôi, thế nào đem gia đình môn tên cửa hiệu còn viết ở sách bài tập thượng? Làm cho lão sư đối với hào gia phỏng sao?” Đỗ Minh Cường miệng tắc cơm, mơ hồ không rõ than thở .

“Này không phải gia đình địa chỉ, là trường học dùng chân phòng hào.” Hàng Văn Trị giải thích nói,“Phân hà tiểu học là toàn thị tốt nhất quý tộc trường học, theo ba năm cấp bắt đầu liền thực hành ký túc chế. Học sinh bình thường đều ở tại trong trường học, chỉ có cuối tuần tài năng về nhà.”

“Nga.” Đỗ Minh Cường lại đem kia mấy hành tự nghiêm cẩn nhìn một lần, như là muốn chặt chẽ nhớ kỹ dường như.

Bình ca đối này đó chi tiết lơ đãng, hần vung tay một cái đem sách bài tập còn cấp Hàng Văn Trị:“Được, hảo hảo chuẩn bị chuẩn bị đi.”

Hàng Văn Trị “À!” một tiếng, nâng sách bài tập ngồi vào chính mình trên giường lật xem đứng lên, hấn kia phó chuyên chú bộ dáng đồ thực giống như cái xứng chức người làm vườn đâu.

Ngày thứ hai là chủ nhật, sớm tinh mơ Hàng Văn Trị đã bị quản giáo đề đi, không cần phải nói, tự nhiên là cấp Trương Hải Phong con phụ đạo công khóa đi. Khác phạm nhân tắc đạt được đến sân thể dục thượng hoạt động thông khí cơ hội. Bởi vì hắc tử cùng Tiểu Thuận đều ở giam kín, tứ nhị tứ giám xá bầu không khí liền quanh quẩn rất nhiều, hơn nữa Hàng Văn Trị lại không ở bên người, Đỗ Minh Cường liền độc tự tìm cái góc, phôi phôi lắng nghe một chút âm nhạc, mừng rỡ không người quấy rầy, thanh tĩnh tự tại.

Hàng Văn Trị đem cập giữa trưa thời điểm trở lại giám xá, cùng đại gia cùng nhau ăn cơm trưa. Buổi chiều giám khu tổ chức phạm nhân tiến hành tư tưởng học tập, nội dung buồn tẻ, không cần nhiều biểu.

Nghỉ ngơi ngày rất nhanh đi qua, đến thứ hai buổi sáng, tân một vòng cải tạo lao động lại kéo ra mở màn. Các phạm nhân ở căn tin ăn điểm tâm, xếp hàng đi đến phân xưởng cửa, chuẩn bị lĩnh lao động sở nhu công cụ.

Phụ trách phân phát công cụ như trước là tứ giám khu quan hệ hào “Đại bánh bao”. Hấn cầm trong tay một phần phạm nhân danh sách, ấn trình tự mỗi điểm đến một cái phạm nhân khi, người sau liền tự hành lấy thủ một bộ công cụ: Kéo có kéo một phen, cuốn bút dao một cái, nhựa cao su một lọ, như da một khối, mộc thước một thanh, bút máy một chi.

Kéo là dùng plastic bao vào đề nhi đồng đồ dùng, lợi độ cận có thể sử dụng làm cắt trang giấy; Cuốn bút dao tắc bao vây đang đùa ngẫu tượng mộc trong vòng; Mộc thước tính chất tươi, khó có thể đả thương người..... Tại đây bộ công cụ trung, duy nhất khả năng chế tạo gấp chuyễn không may quả nhiên đó là bẻ nhọn bút máy. Căn cứ vào nguyên nhân này, giám khu đối với bút máy quản lý cực kỳ nghiêm cẩn, đem bút máy mang ra xe gian hành vì đương nhiên là tuyệt đối cấm , hơn nữa mỗi chi bút máy ở lĩnh khi đều phải ghi lại độ dài, để ngừa có người đem bút máy bẻ gãy sau mang theo bán chi xưởng.

Ghi lại độ dài biện pháp cũng là đơn giản. Phạm nhân theo một cái đại hộp giấy Từ Lí cầm bút máy sau trước giao cho “Đại bánh bao”, người sau sẽ đem này chi bút máy vĩ bộ đỉnh danh sách thượng nên phạm nhân tên kéo dài đi ra ngoài, sau đó bút máy đầu thuận thể đi xuống nhất áp, ở danh sách thượng điểm ra một cái ký hiệu đến. Như vậy chờ phạm nhân trả lại bút máy khi, còn muốn so đối có phải hay không so với này ký hiệu đoản rất nhiều, chỉ có khác biệt ở hai cm trong vòng mới tính đủ tư cách.

Này bộ trình tự đã chấp hành nhiều năm, “Đại bánh bao” Thao tác đứng lên cũng là vô cùng thuần thực. Cho nên phạm nhân tuy nhiều, nhưng đội ngũ về phía trước đẩy tiến tốc độ cũng không chậm. Ba năm phút sau, tứ nhị tứ giám xá vài tên thành viên đã ấn trình tự xếp đến đội ngũ trước nhất liệt.

Dựa theo nhập giám thời gian trình tự, Bình ca xếp hạng giám xá đầu một cái, từ nay về sau theo thứ tự là A Son, Đỗ Minh Cường cùng Hàng Văn Trị. Phía trước ba người đều thuận lợi lĩnh đến chính mình công cụ, đến Hàng Văn Trị nơi này lại xuất hiện một ít khúc chiết.

Khác phạm nhân lĩnh bút máy thời điểm bao nhiêu đều sẽ ở đại trong hòm tuyển nhất tuyển, tìm chi tương đối mà nói tương đối dài, tương đối tân , như vậy sử dụng đứng lên hội thuận tay một ít. Nhưng “Đại bánh bao” Thấy Hàng Văn Trị xếp đi lại liền ngăn đón đối phương không nhường chọn, sau đó chính hắn ở trong hòm tinh tế lấy một phen, đem trung một chi nhất cũ lạn bút máy lấy ra đến giao cho đối phương.

Hàng Văn Trị cầm kia chi phá bút máy do dự một hồi, đối “Đại bánh bao” Nói:“Này bút máy không tốt lắm dùng xong, cho ta đổi một chi đi.”

“Đại bánh bao” Phiết miệng cười lạnh một tiếng:“Đổi cái gì đổi, này vốn chính là chính ngươi cần !”

Đã lĩnh hảo công cụ Đỗ Minh Cường đang chuẩn bị hướng chính mình công vị thượng đi, sau khi nghe được mặt nổi lên phân tranh, liền dừng bước trở lại nhìn lại. Chỉ hơi đảo qua hắn liền minh bạch xong việc kiện nguyên do: Hàng Văn Trị trong tay kia chi bút máy đúng là tuần trước tặng ca khi sử dụng . Mà Hàng Văn Trị luôn luôn đều có cần bút máy móng thói quen, ngày đó bởi vì nghiên cứu áo sỏ đề, ý nghĩ rối rắm đứng lên, cần nhân tiện phá lệ hung ác. Hiện tại toàn bộ bút máy trên móng che kín dấu răng, thậm chí liên gài bút trên người cũng xuất hiện vết rạn.

Kỳ thật đối với cần bút máy chuyện này,“Đại bánh bao” Trước kia liền răn dạy qua Hàng Văn Trị. Lúc đó vẫn là Đỗ Minh Cường cấp người sau giải vây. Từ đây sau, Hàng Văn Trị mỗi lần đều sử dụng bị chính mình cần qua bút máy, tuy rằng phá hư thói quen làm người ta phản cảm, nhưng là cũng không ảnh hưởng người kia. Không biết hắn hôm nay vì sao lại muốn đưa ra đổi một chi bút máy?

Đã thấy Hàng Văn Trị đem bút máy hướng “Đại bánh bao” Trước mắt tặng đưa, giải thích nói:“Này chi bút mực vẫn đã liệt , lại dùng trong lời nói không kịp ăn lực , bút tâm đặc biệt dễ dàng đoạn.”

“Đại bánh bao” Hờ hững lườm liếc mắt một cái, bút máy thượng quả thật đã có thật dài vết rạn, nhưng hắn cũng không hội bởi vậy nhân nhượng đối phương, ngược lại châm chọc nói:“Liệt cũng đổi không xong! Liền ngươi này trương miệng chó, đổi một trăm chi tân bút cũng phải tất cả đều cần lạn!”

Hàng Văn Trị không vừa ý , cau mày nói:“Ngươi không đổi sẽ không đổi đi, làm gì muốn mắng chửi người?”

“Hắc, ta mắng ngươi cái gì ?! Ngươi không phải miệng chó? Không phải miệng chó ngươi ma cái gì nha a?”“Đại bánh bao” Vỗ cái bàn đứng lên, hùng hổ. Ở hắc xem ra, Hàng Văn Trị chính là cái tân bắt giam nhuyển quả hồng, dựa vào cái gì cùng chính mình gọi nhíp?

“Âm ỹ cái gì đâu?” Cùng với bên ngoài một tiếng quát lớn, quản giáo lão hoàng theo nhà xường cửa đi tới. Hắc phụng phụ, xúi quẩy mười phần, có thể là tuần trước bút máy mất tích sự kiện lưu lại bóng ma chưa tiêu trừ đi.

“Báo cáo quản giáo.”“Đại bánh bao” Giành trước cáo trạng nói,“Này phạm nhân chính mình đem bút máy cắn hồng, hiện tại muốn đổi tân . Ta không cho đổi, hắc liền theo ta đùa giỡn tì khí.”

Lão hoàng đi thông thả đến phụ cận xem xét xem xét, cũng cảm thấy có chút kỳ quái:“Thế nào cấp cần thành như vậy ?”

“Hắc cố ý . Hắc đây là phá hư lao động công cụ, kháng cự cải tạo!”“Đại bánh bao” Thừa cơ liền cấp Hàng Văn Trị khẩu thượng đình đầu chụp mũ.

“Không, ta không có!” Hàng Văn Trị vội vàng biện giải nói,“Ta chính là trước kia dưỡng thành thói quen .”

“Trước kia thói quen có thể đưa trong ngục giam tới sao? Đây là cái gì địa phương, tới nơi này muốn sửa phá hư thói quen , ngươi nói ngươi đây là cái gì thái độ?”“Đại bánh bao” Là kinh tế phạm, bỏ tù tiền làm qua lãnh đạo, nói lên nói đến quả nhiên là một bộ một bộ .

Lão hoàng bị “Đại bánh bao” Vòng vào đi, đi theo phụ họa nói:“Ân, là xấu thói quen trong lời nói phải sửa, đều giống ngươi như vậy, có bao nhiêu bút máy đủ các ngươi tạo ?”

“Ta sẽ sửa .” Hàng Văn Trị thức thời bề mặt thái,“Chính là này chi bút máy thật sự không có cách nào khác dùng xong, cho ta đổi một chi, ta cam đoan không bao giờ nữa cắn.”

“Ngươi nói đổi liền đổi, chúng ta tứ giám khu còn muốn không cần quy củ ?”“Đại bánh bao” Nhất quyết không tha đánh giộng quan.

Hàng Văn Trị tình thế cấp bách sinh trí, cũng bắt chước đối phương miệng nói:“Người không nhường ta đổi, này bút máy không có cách nào khác dùng, chúng ta tứ giám khu sinh sản còn muốn không cần hiệu suất?”

“Đại bánh bao” Không dự đoán được Hàng Văn Trị đến như vậy một câu, trong lúc nhất thời nghĩ không ra nên thế nào hồi phục, nhưng lại ngạnh ở. Lúc này ở bên cạnh một cái khác liền thừa cơ mở miệng, người này đúng là Đỗ Minh Cường. Hắn đã bàng quan thật lâu, nói ra trong lời nói tự nhiên là giúp đỡ Hàng Văn Trị .

“Muốn nói sinh sản hiệu suất, chúng ta toàn bộ giám khu nhân đều so ra kém Hàng Văn Trị. Cũng đừng làm cho không xung thủ công cụ đã kích hấn tính tích cực đâu.” Đỗ Minh Cường vừa nói một bên quan sát lão hoàng phản ứng, người sau buộc chặt sắc mặt có chút hòa dịu. Mặc kệ thế nào, Hàng Văn Trị công tác trạng thái thật là không thể soi mói .

Đỗ Minh Cường liền lại rèn sắt khi còn nóng, trực tiếp đối mặt lão hoàng nói:“Báo cáo quản giáo, kỳ thật Hàng Văn Trị đem bút máy cần thành như vậy là có nguyên nhân : Hắn trước cuối tuần bang Trương đội dài giải đề, thật sự là dùng não quá độ, cho nên mới làm cho động tác không khống chế được.....”

Lão hoàng trong lòng vừa động, Hàng Văn Trị bang Trương Hải Phong con học bỏ tức công khóa, việc này hẳn đương nhiên là có nghe thấy. Nếu Hàng Văn Trị thật là vì vậy cần hỏng bút máy, kia chính mình thật đúng cấp cái mặt mũi. Bất quá “Đại bánh bao” Làm hiệp quản lớp trưởng quyền uy cũng cần phải duy hộ, nếu không đối mặt này bang điều ngoa kẻ tù tội về sau còn thế nào khai triển công tác? Hai tướng cân nhắc sau, lão hoàng nghĩ ra một cái chiết trung chú ý.

“Như vậy đi.” Lão hoàng đối “Đại bánh bao” Nói,“Người lần này trước cho hắn đổi chi đoản điểm bút máy, nhìn hắn còn cần không cần . Không cần tốt nhất, nếu lại cần trong lời nói, vậy lần sau không được viện dẫn lẽ này nữa.”

“Đại bánh bao” Còn có chút không phục, nhưng quản giáo đã nói như vậy , hắn cũng không dám cãi lại, chỉ có thể ứng thanh “Đi”. Sau đó hắn cúi đầu ở trang bút máy trong hòm lại lay nửa ngày, cuối cùng ném ra một chi bút máy đầu đến:“Nhạ, cầm đi.”

Đỗ Minh Cường vừa thấy nhện không được có chút đến khí -- bởi vì kia bút máy đầu thật sự là quá ngắn , đại khái chỉ có bốn năm cm độ dài. Này rõ ràng là đã bị khác phạm nhân dùng không thể lại dùng bút máy đầu, đem này bút máy đầu ném cho Hàng Văn Trị, này không phải cố ý khó xử người sao?

Bất quá Hàng Văn Trị chính mình giống như đồ không thèm để ý, hắn đem kia chi bút máy đầu cầm ở trong tay, còn nói thanh:“Cảm ơn quản giáo!”

Lão hoàng cũng lười lại dài dòng cái gì, vẫy vẫy tay nói:“Được rồi, chạy nhanh làm việc đi thôi.”

Hàng Văn Trị liền lấy toàn chính mình công cụ, cùng Đỗ Minh Cường cùng nhau hướng công vị thượng đi đến. Đỗ Minh Cường có chút lo lắng, giữa đường liền nhắc nhở đối phương:“Người lấy như vậy đoán một cái bút máy đầu, có thể được không?”

Hàng Văn Trị “Hắc” cười, nói:“Không có việc gì. Ta ngoạn bút máy chơi đã bao nhiêu năm? So với này càng đoán ta cũng có thể sử dụng đây.”

Đỗ Minh Cường biết Hàng Văn Trị là cái kiên định nhân, đã đối phương nói như vậy , kia nhất định là có nắm chắc . Vì thế hắn cũng không tiếp qua nhiều quan tâm. Hai người trở lại chính mình trên vị trí, chờ Bình ca phân phối hoàn lao động nhiệm vụ, đều tự khởi công.

Tới gần cơm trưa thời gian, mọi người đình công, lại bắt đầu xếp hàng trao đổi sở lĩnh lao động công cụ. Đỗ Minh Cường vẫn như cũ xếp hạng Hàng Văn Trị phía trước, hắn đầu tiên là cùng đối phương nói chuyện phiếm vài câu, sau đó bỗng nhiên nhớ tới cái gì, liền hỏi:“Ài, người hôm nay còn có không có lại cần bút máy ?”

Hàng Văn Trị không nói chuyện, hơi đắc ý giơ lên tay phải, đã thấy ngón tay hắn gian nắm bắt một cái bút máy đầu, bút máy đầu mỏng xung ngoại, sạch sẽ , một cái dấu răng cũng không có.

Đỗ Minh Cường tán thưởng nói:“Đi a -- này thói quen thật đúng là nói sửa liền sửa lại.” Giọng nói phủ lạc, hắn bỗng nhiên vừa sợ kỳ “Dĩ” một tiếng.

Này thanh “Dĩ” Hết sức vang dội, chọc chung quanh mọi người đều đều chú mục quan khán. Đỗ Minh Cường “Dĩ” Hoàn sau, theo Hàng Văn Trị cầm trong tay qua kia chi bút máy đầu, đưa đến trước mắt tinh tế đoan trang , vừa nhìn vừa khái:“Rất ngu bức , rất ngu bức !”

Những người đứng xem đều minh bạch Đỗ Minh Cường cảm khái nguyên nhân: Kia chi bút máy đầu thật sự là bọn họ kiếp này tới nay gặp qua ngắn nhất một cái, theo ngòi bút đến mỏng toàn bộ tính đứng lên cũng sẽ không vượt qua tam cm.

“Này bút máy đầu người còn có thể dùng?” Đỗ Minh Cường xem xong bút máy lại xem Hàng Văn Trị, một bộ ngũ thể đầu địa bội phục thần sắc.

“Không cần cũng phải dùng a.” Hàng Văn Trị hơi hơi cười khỏ. “Đại bánh bao” Phát cho hắn bút máy sẽ không chừng ngũ cm, trải qua một cái buổi sáng sử dụng, đương nhiên còn muốn trở nên càng đoản.

“Ta thao.” Có người đi theo cảm khái, “Như vậy đoản bút máy, nhường ta bào đều bào không được.”

Đích xác, này bút máy đầu như thế chi đoản, khiến cho này ngòi bút bộ phận thậm chí so với bút thân còn muốn dài, như vậy bút máy đừng nói sử dụng, thế nào dùng cuốn bút đao bào tước đều là cái nan đề -- bởi vì người căn bản vô pháp nắm trao phát lực a!

Nhưng như vậy bút máy Hàng Văn Trị cố tình có thể sử dụng, hơn nữa hắn một buổi sáng hoàn thành lượng công việc còn không so với bất luận kẻ nào thiếu, này chẳng phải làm người ta sợ hãi than?

Duy nhất bảo trì lạnh nhạt đó là Hàng Văn Trị bản nhân, hắn xem đại gia cười cười, sau đó còn nói câu kia hắn trước đây đã nói qua trong lời nói: “Ta ngoạn bút máy chơi đã bao nhiêu năm?”

Đỗ Minh Cường đem kia chi ngắn đến không thể ngắn hơn bút máy đầu cầm ở trong tay thường thức hồi lâu, chờ xếp đến đội thủ thời điểm mới còn cấp Hàng Văn Trị. Người sau qua tay liền giao cho phụ trách thu công cụ “Đại bánh bao”. “Đại bánh bao” Cầm bút máy tinh tế đoan trang một phen, nói: “Đi, thực sự người.”

Hàng Văn Trị đã có thể ước thúc trụ chính mình thói quen, từ đây hắn lĩnh bút máy thời điểm cũng liền không cần lại gặp “Đại bánh bao” kỳ thị. Mà Hàng Văn Trị có thể đem bút máy dùng đến cực điểm đoản năng lực cũng bị đại gia khẩu khẩu truyền bá, trở thành nhân hạ tán gẫu khi một cái ngoài lề. Không biết là phủ là có ý muốn triển lãm chính mình cái này tinh thông, theo sau vài ngày lĩnh công cụ thời điểm, Hàng Văn Trị cũng không giống những người khác như vậy tận lực chọn lựa góc tân dài bút máy, hắn luôn thực tùy ý cầm lấy một chi đến, đối dài ngắn không chút để ý dường như. Mà hắn công tác hiệu suất cũng chưa bao giờ đến nhận chức gì ảnh hưởng.

Như thế lại qua vài ngày, đảo mắt liền đến này một vòng thứ sáu. Ăn xong cơm trưa sau, lão hoàng đi đến phân xưởng nội hồ nhất cổ họng: “Tứ nhị tứ giám xá, Đỗ Minh Cường, Hàng Văn Trị, hai người các ngươi hôm nay phụ trách trang hóa.”

“Thế nào lại là chúng ta giám xá a?” Bình ca xem lão hoàng hỏi. Mỗi thứ sáu là xưởng phương đi lại kéo hóa ngày, dựa theo lệ thường, trang hóa một sống từ các giám xá thay phiên gánh vác. Tuần trước Đỗ Minh Cường cùng Tiểu Thuận vừa mới trang hoàn, này chu hắn là đến phiên tứ nhị ngũ giám xá mới đúng. Tuy rằng Bình ca chính mình cũng không bị điểm đến, nhưng thân là giám xá số, dưới tình huống như vậy phải đứng ra nói hai câu, nếu không là muốn ngã “Phân”.

“Lần này là xưởng phương nhân chỉ định , nói các người giám xá nhân can sống hảo.” Lão hoàng cũng biết việc này không hợp quy củ, liền phỉ vô mồm giải thích hai câu. Trên thực tế xưởng phương bên kia liền chỉ định Đỗ Minh Cường một người, lão hoàng đem Hàng Văn Trị xứng thượng nguyên nhân là cảm thấy người sau cũng tương đối kiên định có khả năng, đem hai người này một khối phái đi qua khăng định sẽ không cấp giám khu mắt mặt.

“Ta này giám xá thế nào ra hết chiến sĩ thi đua a.” Bình ca chế nhạo cấp chính mình trên mặt thiếp kim, sau đó lại quay đầu, đại ca bàn hỏi đồ hàng hai người:“Các người cảm thấy thế nào? Nếu không nghĩ đi trong lời nói, ta có thể lại nói nói.”

Đỗ Minh Cường không chút do dự tỏ thái độ:“Ta đi! Ta vui đi ra ngoài thấu khẩu khí.” Kỳ thật lần trước hấn trang xe thời điểm liền cùng xưởng phương thiệu sư phụ ước định hảo, về sau có việc đều sẽ hô hấn. Bất quá việc này cũng không thể nói rõ, nếu không thực khả năng khiến cho quân giáo hòa bình ca đám người tự dừng ngò vực.

Hàng Văn Trị gặp Đỗ Minh Cường muốn đi, liền đi theo nói:“Ta cũng đi.”

Bình ca lâu chừng mặt mũi, vung tay lên nói:“Đi thôi, hảo hảo can.” Kia khuôn cách giống như việc này thuần từ hấn đánh nhịp giống nhau.

Đỗ Minh Cường cùng Hàng Văn Trị đứng dậy hướng khổ phòng phương hướng đi đến. Việc này Đỗ Minh Cường đã trải qua một lần, trình tự đều biết, Hàng Văn Trị chỉ cần đi theo phía sau hấn một khối xuất lực là được. Hai người trước đem hàng hóa theo khổ phòng chuyển đến phân xưởng cửa xe đẩy nhỏ thượng, chờ đẩy xe trang mã sau, từ giám thị quân giáo mang theo bọn họ đến giám khu ngoại trang xe. Đây một đường theo thứ tự trải qua nông trường khu cùng chỗ làm việc, cuối cùng đi tới tiếp cận ngục giam đại môn chỗ bãi đỗ xe.

Xưởng phương phái tới tiếp hóa viên sớm đem trang hóa xe tải ngừng đúng chỗ, Đỗ Minh Cường cùng Hàng Văn Trị thôi xe đẩy đi đến phụ cận, đứng ở đuôi xe tiếp hóa viên vẫy tay xung Đỗ Minh Cường đánh cái tiếp đón.

Đỗ Minh Cường cười hì hì đánh cái hồi phục, sau đó cấp Hàng Văn Trị giới thiệu nói:“Đây là thiệu sư phụ, tuần trước chúng ta liền cùng nhau hợp tác qua.”

“Người hảo.” Hàng Văn Trị đẩy đẩy mắt kính, ở người xa lạ trước mặt có vẻ có chút câu nệ.

Thiệu sư phụ khờ nhiên gật đầu:“Người hảo!” Sau đó hấn vươn bàn tay to vỗ vỗ Đỗ Minh Cường bả vai, mang theo điểm xin lỗi nói:“Ta lại nhường quân giáo kêu người đi lại làm việc . Hắc, vất vả người la.”

Đỗ Minh Cường chẳng hề để ý “Hi” một tiếng: “Lão ca người khách khí gì? Người đây là cho ta dài mặt mũi đâu!”

Thiệu sư phụ lại liếc mắt Hàng Văn Trị, hỏi: “Lần trước cái kia tiểu tử thay đổi người?”

Đỗ Minh Cường còn chưa có tới kịp mở miệng, một bên quần giáo đem lời trà lấy qua: “Nga, kia tiểu tử làm việc không được, lần này liền không nhường hắn đi lại.”

Đỗ Minh Cường biết quần giáo là không nghĩ nhường bút máy mất đi sự tình bị ngoại nhân biết được, liền thức thời thuận thế phụ họa, hắn nhất chỉ Hàng Văn Trị nói: “Đây là tiểu hàng, người đừng nhìn hắn văn nhược văn nhược, can khởi sống đến nghiêm cẩn thật sự.”

Quần giáo lo lắng bọn họ ngôn nhiều có thất, thúc giục nói: “Được rồi được rồi, đừng tán gẫu nhiều lắm, chạy nhanh khởi công đi.”

“Đi, khởi công.” Đỗ Minh Cường kén khởi cánh tay trước sau lung lay hai vòng, một bộ nóng lòng muốn thử bộ dáng.

Thiệu sư phụ này hội nhìn xem Đỗ Minh Cường, lại nhìn xem Hàng Văn Trị nói: “Hôm nay hai người các người nên nhiều ra điểm lực, cơ thể của ta không tốt lắm.” Hắn nói là sự thật. Kỳ thật tuần trước thiệu sư phụ cùng Đỗ Minh Cường ước định chính là thuận miệng vừa nói, người trước cũng không có rất tương thật. Chính là hôm nay thân thể khiếm giai, hắn mới cố ý yêu cầu ngục phương phái Đỗ Minh Cường đi lại giúp đỡ trang xe. Hắn biết này tiểu tử làm việc không thể chê, bất quá Hàng Văn Trị hay không cũng có thể sẽ dùng? Này còn có nghiên cứu thêm sát.

Nghe thiệu sư phụ nói ra lời này, Đỗ Minh Cường ngưng thần vừa thấy, phát hiện đối phương khí sắc quả nhiên kém đến thực, liền thân thiết hỏi: “Sao lại thế này? Sinh bệnh?”

Thiệu sư phụ bất đắc dĩ khoát tay: “Ai, bệnh cũ, một trận một trận. Hôm nay là không thể dùng sức, một sống đều được các người lưỡng đình.”

Đỗ Minh Cường vỗ bộ ngực nói: “Không thành vấn đề, bao ở trên người chúng ta.” Giọng nói phủ lạc liền một cái

xoay người, lợi lưu loát tác nhảy lên xe đẩu, sau đó hấn lại bắt đầu chỉ huy Hàng Văn Trị: “Ai, người đi đem xe đẩy kéo qua đền, sau đó đem hóa rương tiếp cho ta, ta đến phụ trách mã hóa.”

Hàng Văn Trị cũng không hàm hồ, xoay người kéo qua xe đẩy, đem trên xe hóa rương từng bước từng bước ôm cấp Đỗ Minh Cường, động tác nhanh nhẹn, chút vui lòng tiếc thể lực. Thiệu sư phụ là cái trong nghề nhân, chỉ nhìn tam hai mắt liền trong lòng đại khoan, biết này mới tới mắt kính đích xác so với lần trước cái kia choai choai oa nhi tốt dùng nhiều lắm. Bất quá hấn cũng không có bởi vậy ngồi yên đại cát, chính mình cũng tham dự đi vào giúp đỡ Hàng Văn Trị chuyển chuyển thùng. Như vậy trên xe việc nặng từ Đỗ Minh Cường một người khiêng, dưới xe tắc lấy Hàng Văn Trị vì chủ, thiệu sư phụ gian gián đoạn đoạn bang cái thủ, ba người phối hợp lại, tiến độ nhưng là không chậm.

Cũng liền hai ba mươi phút quang cảnh, xe đẩy nhỏ thượng hóa rương mắt thấy sẽ thấy đáy. Lúc này thiệu sư phụ như là có chút chống đỡ không được dường như, lắc lắc tay nói: “Ai, không được, nghỉ ngơi một hồi.”

Đỗ Minh Cường trong lòng minh bạch: Thiệu sư phụ lại kiên trì hạ kỳ thật cũng không thành vấn đề, chờ này xe hóa chuyển hoàn sau, hấn tự nhiên có thể nghỉ ngơi, bất quá khi đó chính mình cùng Hàng Văn Trị sẽ ngựa không dừng vó tiếp tục hồi giám khu trang xe. Hiện tại thiệu sư phụ trước tiên thu xếp nghỉ ngơi, hơn phân nửa là thay hai người bọn họ nhân lo lắng đâu.

Đỗ Minh Cường nhảy xuống xe, đối thiệu sư phụ nói một tiếng “Cảm ơn”, xem như lĩnh đối phương tình. Người sau cười cười, không có nhiều lời. Bên kia Hàng Văn Trị sớm đặt mông ngồi ở đẩy xe thượng, xoa cánh tay bả vai, xem ra quả thật là mệt quá.

Quản giáo lúc này cũng đi thông thả đi lại, cấp thiệu sư phụ đệ điều thuốc, nói: “Lão thiệu, hôm nay người này thân mình bản thật đúng là không được.”

Thiệu sư phụ lấy tay vỗ vỗ bộ ngực, thở dài nói: “Ta này trái tim không tốt lắm, trước kia phải đa nghi cơ viêm. Hiện tại tuổi lớn, một khi mệt nhọc đứng lên còn có chút ăn không tiêu.”

“Trái tim là đại sự a --” Quản giáo một bên đào hỏa cấp hai người theo thứ tự điểm thượng, vừa nói, “Người này nên đi bệnh viện hảo hảo nhìn xem.”

Thiệu sư phụ miệng treo yên, nói chuyện có chút mơ hồ không rõ: “Xem qua. Bác sĩ nói muốn giải quyết vấn đề trong lời nói, phải mổ.”

“VẬY SỚM ĐỘNG, VIỆC NÀY KHÔNG THỂ THA.” QUẢN GIÁO VẼ MẶT NGHIÊM TÚC.

Thiệu sư phụ lại cười khở đứng lên: “Nói động liền động? Nào có đơn giản như vậy? Giải phẫu phải vài vạn, con ta đang ở Bắc Kinh học đại học, học phí đều còn giao không lên đâu. Lại nói, giống ta như vậy làm thời công, động một lần giải phẫu công tác cũng liền đã đánh mất. Đầu năm nay tìm tốt sống không dễ dàng a, lại khổ lại mệt cũng phải chống.”

Quản giáo táp táp chùy, đồng tình lại lực bắt tòng tâm bộ đáng. Ngồi ở một bên nghỉ ngơi Hàng Văn Trị cũng bị hai người gian dối thoại hấp dẫn ở, hẩn xem thiệu sư phụ kia trương tang thương ngắm đen khuôn mặt, trong lòng khó tránh khỏi có chút ê ẩm không phải tư vị. Lại chuyển qua qua lại xem Đỗ Minh Cường, đã thấy người sau chính ngẩng đầu nhìn bầu trời, bộ đáng miễn cưỡng không biết suy nghĩ cái gì.

Quản giáo đem trong tay một chi khói thuốc trầu hoàn, lại bắt đầu thúc giục đồ hàng hai người làm việc. Đỗ Minh Cường thân chớp mắt một chút sau một lát càng thêm sinh long hoạt hổ, Hàng Văn Trị đã biết thiệu sư phụ bệnh tình cũng đủ phát ra sức, còn lại vài cái thùng không cần một lát liền chuyển xong rồi. Vì thế quản giáo lại mang theo hai người hồi giám khu tiếp tục trang xe, như thế đèn đáp lại nhiều thang, đến bốn giờ chiều đèn chung thời điểm đã đem một vòng toàn hạ hàng hóa đều trang thượng xe tải, tiến độ còn so với tuần trước muốn nhanh hơn một ít.

Hóa đều trang tốt lắm, thiệu sư phụ theo trong chỗ điều khiển xuất ra một cái ghi lại bản cùng một chi bút lông, giao cho Hàng Văn Trị nói: “Tiểu tử, ta nhìn ngươi giống cái người làm công tác văn hoá, giúp ta nhiều điểm hóa, viết cái giao tiếp ghi lại đi.” Đây cũng là cố định trình tự chi nhất, trước kia đều là thiệu sư phụ chính mình đi làm, lần này hẩn quả thật là thân thể mệt mỏi, xem Hàng Văn Trị vừa già thực, liền yên tâm giao cho đối phương.

Hàng Văn Trị tiếp nhận ghi lại bản nhìn hai mắt, không cần đối phương giải thích đã minh bạch nên thế nào điền. Vì thế hẩn tay trái lấy bản, tay phải lấy bút, vây quanh xe tải đi rồi một vòng, biên kiểm kê biên ghi lại. Quản giáo đồ sợ hẩn cấp điền sai lầm rồi, liền theo sát ở Hàng Văn Trị bên người giám sát xem xét.

Thiệu sư phụ cùng Đỗ Minh Cường đứng ở đầu xe, câu được câu không tán gẫu. Đỗ Minh Cường mắt thấy quản giáo cùng Hàng Văn Trị dần dần đi xa, bỗng nhiên hạ giọng hỏi: “Thiệu sư phụ, người có hay không mang đi động?”

“Dẫn theo a, người cấp cho ai đánh?” Thiệu sư phụ theo túi quần lấy ra một cái cũ nát di động, thoát nhìn như là người khác không cần đào thải hóa.

“Không, ta không đánh -- này trái với kỷ luật.” Đỗ Minh Cường nhỏ giọng nói, “Người làm bộ gửi tin nhắn, ta báo một ít chữ số, người đem hẩn nhớ kỹ.”

Thiệu sư phụ sùng sốt, không biết đối phương là cái gì ý tứ. Lại ngừng đầu khi, đã thấy quần giáo đã đem nghi hoặc ánh mắt đầu đi lại. Hẳn lược nhất do dự, vẫn là dựa theo Đỗ Minh Cường theo như lời, ấn động bàn phím làm nổi lên gửi tin nhắn bộ đáng.

Quần giáo về mặt thoáng thả lỏng một ít, hẳn tiếp tục đi theo Hàng Văn Trị cước bộ, bất quá cũng thường thường hướng Đỗ Minh Cường bên này liếc liếc mắt một cái. Đỗ Minh Cường thần thái tự nhiên, hữu thuyết hữu tiểu cùng thiệu sư phụ xả chút không liên quan nhàn thoải, chỉ chờ quần giáo lực chú ý không ở trên người bản thân khi, sẽ gặp phun ra vài cái chữ số đến.

Thiệu sư phụ đem Đỗ Minh Cường báo ra chữ số nhất nhất ghi lại nơi tay cơ lý, như thế lặp lại nhiều lần, kia xuyên chữ số càng tích càng dài, thô thô nhất đánh giá, ước chừng có hai mươi đến cái.

Đỗ Minh Cường tìm đúng khoảng cách hướng di động trên màn hình quét hai mắt, thăm tra kia xuyên chữ số không có làm sau, nhẹ giọng nói:“Được rồi, tồn đứng lên đi.”

Thiệu sư phụ ấn xuống chứa đựng kiện, sau đó đưa điện thoại di động thả lại túi áo. Cách đó không xa quần giáo thấy thế liền giải trừ đề phòng, mang theo Hàng Văn Trị tiến thêm một bước hướng xe đầu vĩ bộ.

Thiệu sư phụ quay đầu nhìn Đỗ Minh Cường liếc mắt một cái, trong ánh mắt tràn ngập hoang mang. Nhưng đối phương như thế thần thần bí bí bộ đáng, hẳn lại không tốt công nhiên hỏi.

Đỗ Minh Cường lại nói chuyện tào lao vài câu, đãi quần giáo thân ảnh hoàn toàn bị xe đầu che khuất sau, bỗng nhiên thay đổi ngữ khí cấp tốc nói:“Tiền mười chín vị chữ số là bản thị công đi số tài khoản, sau sáu vị chữ số là điện thoại ngân hàng chuyển trưởng mật mã, tạp lý ngạch trống có lục vạn nhiều, người trước cầm ứng cái cấp.”

“Người --” Thiệu sư phụ ngạc nhiên há to miệng,“Người làm cái gì vậy đâu?”

“Ta ở trong đại lao, lưu trữ tiền có ích lợi gì?” Đỗ Minh Cường sớm đoán được đối phương sẽ không thông khoái nhận chính mình tặng, cho nên liền cảnh từ cũng đều chuẩn bị tốt .

Thiệu sư phụ thân nhiễm ngoan tặc, trong nhà kinh tế điều kiện lại là trúng chơi đá, này lục vạn nhiều đồng tiền quả thật có đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi ý tứ. Bất quá chính mình cùng Đỗ Minh Cường không thân chẳng quen, không duyên có nhận như vậy một cái nhân tình khó tránh khỏi không yên. Lại nói đối phương tuy rằng là cái không có tự do tù phạm, nhưng chung có một ngày cũng là muốn ra tù , chính mình có thể nào cứ như vậy tìm hấn tiền?

Đỗ Minh Cường nhìn ra thiếu sư phụ suy nghĩ, nhắm ngay mấu chốt tiếp tục hóa giải nói: “Chờ ta ra tù người con cũng nên tốt nghiệp thôi? Hắn đến lúc đó có thể tránh đến tiền trong lời nói, trả lại cho ta đi.” Những lời này nói được cực kỳ tri kỷ, kỳ khôi dậy thiếu sư phụ đối tượng lại chờ mong, lại đại đại rơi chậm lại hắn chịu ân vô báo oán bách. Đây giản dị hán tử nhất thời cũng không biết nên lại nói chút cái gì, chính là xem Đỗ Minh Cường, trong ánh mắt tràn ngập cảm kích loại tình cảm. Mà tay hắn tắc chặt chẽ nắm lấy trong túi quần di động -- nơi đó tựa hồ đã chịu tải bọn họ cả nhà hi vọng.

Quản giáo cùng Hàng Văn Trị lúc này lại theo xe đầu mặt sau chuyển xuất ra, bọn họ đã kiểm kê hoàn chỉnh xe hàng hóa cũng điền tốt lắm giao tiếp ghi lại biểu. Đỗ Minh Cường gặp thiếu sư phụ cảm xúc có chút khó có thể điều chỉnh, liền cười hì hì ở đối phương đầu vai vỗ, thoải lý hữu thoải nói: “Thiếu sư phụ, lần sau làm việc còn phải kêu lên ta a, hai ta hữu duyên!”

“Là, hữu duyên hữu duyên.” Thiếu sư phụ vội vàng bồi ra tươi cười, đem trong lòng kích động che giấu ở tang thương khuôn mặt hạ. Hắn đã sống hơn phân nửa bối tử, luôn luôn tại sinh tồn tuyến thượng đau khổ giãy dụa, không nghĩ tới nay nhưng lại ở trọng giám trong khu gặp gỡ chính mình “Quý nhân”. Đây trong đó huyền diệu, chỉ sợ thật sự chỉ có thể dùng “Duyên phận” Hai chữ đến giải thích .

Tiến bước thiếu sư phụ xe tải sau, này một vòng cải tạo lao động cũng tiếp cận kết thúc . Quản giáo đem Đỗ Minh Cường cùng Hàng Văn Trị mang về phân xưởng, hai người lại giúp đỡ Bình ca A Sơn làm hội túi giấy. Đến khoảng năm giờ rưỡi, trên cơ bản đại gia đều hoàn thành đều tự sinh sản nhiệm vụ, ở kiểm nghiệm đủ tư cách sau, liền lục tục giao công cụ, xếp hàng đến căn tin ăn cơm đi.

Cơm chiều qua đi, quản giáo tổ chức các phạm nhân đến hoạt động thất nhìn tin tức tiếp âm, sau đó liền đem bọn họ đuổi về giám xá nghỉ ngơi. Nói như vậy, thứ sáu buổi tối luôn các giám xá nóng nhất nào thời khắc. Bởi vì ngày thứ hai không cần xuất công, đại gia chỉ để ý đánh bài nói chuyện phiếm, chính mình thoải mái vui vẻ. Bất quá trước kia tối ồn ào náo động tứ nhị tứ giám xá hôm nay lại quanh quẽ đứng lên. Bình ca chính mình dùng phốc khắc chơi hội chơi Đôminô, sau này cảm thấy không thú vị , đem bài vừa ngã, than thở nói: “Mẹ , này hai cái tôn tử, xem ở trong mắt phiên lòng; Thật muốn mất, lại nhàm chán.”

Cái gọi là “Này hai cái tôn tử”, đương nhiên chính là chỉ hắc tử cùng Tiểu Thuận, bọn họ song song bị phạt mười ngày cấm đoán, bắt tay tính tính, được đến thứ hai tuần sau tài năng phóng xuất.

Tiếp cận tám giờ rưỡi đêm thời điểm, có trách nhiệm quản giáo cầm tiểu bản ai cái giám xá đi qua, cũng là ở an bày ngày mai dò hỏi nhật trình. Đến tứ nhị tứ giám xá thời điểm, quản giáo điểm đến Đỗ Minh Cường tên: “Đỗ Minh Cường, ngày mai mười điểm dò hỏi.”

Quản giáo mới vừa đi, Bình ca liền chất vấn Đỗ Minh Cường: “Tiểu tử ngươi không phải nói bên ngoài không bằng hữu sao? Thế nào còn lão có người đến thăm tù?”

Đỗ Minh Cường trều khịt khịt, thực ủy khuất dường như: “Đến xem ta nhân cũng không phải là cái gì bằng hữu a.”

“Quản giáo lại chưa nói là ai, ngươi làm sao mà biết không phải bằng hữu?” Bình ca còn kinh, dù sao nhân mang theo cũng là nhảm chán.

Đỗ Minh Cường lắc đầu, không lại nói cái gì. Bình ca cảm thấy chính mình đem đối phương nghẹn ở, đặc ý đào dật “Hắc” một tiếng, lại bắt đầu thường thức khởi phác khắc.

Kỳ thật Đỗ Minh Cường chính là vô pháp hướng Bình ca giải thích mà thôi. Người trước trong lòng phi thường rõ ràng, sẽ đến nơi này tìm chính mình người trừ bỏ La Phi chính là A Hoa, hai người kia đều là hắc đối đầu. Chỉ không biết ngày mai sẽ là người nào? Bất quá mặc kệ thế nào, Đỗ Minh Cường cảm thấy chính mình đều vô dụng lo lắng cái gì, dù sao hắc đã đứng ở trong ngục giam, kia hai người lại lợi hại có năng lực như thế nào đâu?

Ngày thứ hai buổi sáng mười điểm, Đỗ Minh Cường bị quản giáo đưa dò hỏi thất. Không ra hắc sở liệu, ước gặp chính mình người đứng là kia hai cái đối đầu chỉ nhất A Hoa.

Đỗ Minh Cường ở quản giáo quy định tốt vị trí ngồi xuống, cùng A Hoa mặt đối mặt, trung gian cách một trương khoảng thời gian rất lớn cái bàn.

A Hoa ánh mắt luôn luôn đi theo Đỗ Minh Cường, nhưng không có nói cái gì. Người sau ngồi xuống sau cũng nhìn đối phương hai mắt, sau đó dẫn đầu mở miệng nói: “Ngươi khí sắc không tốt lắm.” Hắc nói chuyện khi mang theo mỉm cười, thật đúng như là cùng lão bằng hữu ở chào hỏi.

“Phải không?” A Hoa mở ra hai tay ở trên trán chà xát, cũng không ý che giấu chính mình bì thái.

“Có phải hay không La Phi tránh ngươi tránh thật chặt?” Đỗ Minh Cường lại đoán đến. Chính mình đã ở trong ngục, A Hoa nói vậy đã thành La Phi giờ phút này hàng đầu mục tiêu? Cũng chỉ có La Phi có thể đem này ngày xưa Đặng Hoa thù hạ thù tị kiện tướng bức bách như thế chặt vật đi?

Bất quá A Hoa lại lắc lắc đầu:“Không, không phải La Phi. Ta đã thật lâu không gặp đến hần .”

Đỗ Minh Cường lược trầm xuống mặc, dùng nhắc nhở miệng nói:“Vậy ngươi càng phải cẩn thận một điểm.”

A Hoa trong lòng rung mình, hần mình bạch đối phương ý tứ. La Phi nhất định sẽ không bỏ qua chính mình , một cái bị đuổi bắt con mồi hồi lâu không có nhìn đến thợ săn tung tích, kia chẳng phải đúng là đến nhất thời khác nguy hiểm?

Này đạo lý tuy rằng rõ ràng dễ hiểu, nhưng A Hoa hiện tại thật là không có dư thừa tinh lực đi ứng phó La Phi .
Mấy ngày qua hần thậm chí đã dần dần phai nhạt tên này. Hiện tại kinh Đỗ Minh Cường đề cập, A Hoa ngực gian một trận nặng nề, lại có chút thở không nổi cảm giác.

“Xem ra ngươi gần nhất bề bộn nhiều việc?” Đỗ Minh Cường sát ngôn quan sắc, sau đó hần hì hì cười, biến thành bỏ tù tiền cái kia lăm mồm phóng viên:“Như vậy việc còn xem ta, ta đều nhanh bị ngươi cảm động .”

A Hoa ý thức được hiện trường không khí đã dần dần lâm vào đối phương không chế bên trong, hần thật sâu hít vào một hơi, tưởng điều chỉnh một chút chính mình trạng thái. Chờ cảm giác tốt chút , hần liền lại ngẩng đầu nhìn Đỗ Minh Cường, lạnh lùng nói:“Ngươi khí sắc đồ không sai -- ở bên trong này gốc thật sự thoải mái đi?”

“Thoải mái đồ chưa nói tới.” Đỗ Minh Cường thần nhiên nói,“Chẳng qua không cần quan tâm, nhàn nhã thật sự.”

“Từ hôm nay trở đi, ngươi khả năng muốn thao điểm tâm .” A Hoa ngữ khí rõ ràng là muốn cấp đối phương tìm điểm không được tự nhiên.

“Nga?” Đỗ Minh Cường ngưng tụ lại biểu cảm, chậm đợi câu dưới.

A Hoa quay đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ bầu trời, tựa hồ ở rất xa địa phương tìm kiếm cái gì. Một lát sau hần đem ánh mắt quay lại đến, đối Đỗ Minh Cường nói:“Nàng đã ở nước Mĩ làm giải phẫu, giải phẫu thực thành công.”

Đỗ Minh Cường tâm theo A Hoa lời nói rung động một chút. Mười tám năm ma luyện sớm đưa hần tâm luyện thành kiên thạch, nhưng tại kia kiên thạch chỗ sâu vẫn cứ tồn tại non mềm địa phương.

“Kia nàng có thể thấy sao?” Đỗ Minh Cường đưa ra vấn đề này thời điểm, biểu cảm tựa như một đứa trẻ giống nhau không yên.

A Hoa gật gật đầu:“Bây giờ còn là khôi phục giai đoạn. Theo bác sĩ nói, chỉ cần không phát sinh ngoài ý muốn, về sau hẳn là hội cùng người bình thường không có gì khác nhau.”

Đỗ Minh Cường thật dài thở ra, hẳn đem thân thể dựa vào hướng lưng ghế dựa, bắt đầu tưởng tượng tại kia nữ hài tú lệ trên khuôn mặt rốt cục sẽ xuất hiện một đôi sáng ngời ánh mắt. Thật là là một bức cỡ nào hoàn mỹ cảnh tượng?

A Hoa còn nói:“Chờ nàng khôi phục không sai biệt lắm , ta sẽ phái người đi nước Mĩ tiếp nàng trở về.”

“Tốt lắm.” Đỗ Minh Cường xem A Hoa, trong ánh mắt lộ ra tự đáy lòng tán thưởng. Hẳn biết chính mình không có thác sai nhân, A Hoa vĩnh viễn là cái tối đáng giá tin cậy thao sự giả.

A Hoa lại đối Đỗ Minh Cường tán thưởng thờ ơ. Hẳn vẫn cứ mang theo giống hàn băng giống nhau lạnh lùng biểu cảm, sau đó hẳn đột nhiên hỏi đối phương:“Làm nàng trở về sau, người đoán nàng thứ nhất kiện phải làm sự tình sẽ là cái gì?”

Đỗ Minh Cường ngẩn ra. Hẳn biết đó là một lát mềm buộc chặt thiết hỏi, liền không có trả lời, chính là lẳng lặng chờ đợi .

A Hoa khoe miệng hơi hơi nhú nhú, mang theo chút tàn nhẫn ý cười, sau đó hẳn nhất tự nhất tự học nói:“Nàng muốn tìm người.”

“Tìm ta?” Đỗ Minh Cường trong lòng đầu tiên là ảm áp, nhưng lập tức lại đắm chìm ở một loại thật lớn sợ hãi bên trong. Hẳn tình cảm dao động bị A Hoa xem ở trong mắt, mà người sau thượng ở súc thể cấp cho hẳn trầm trọng nhất kích.

“Đúng vậy, nàng muốn tìm người.” A Hoa lại lặp lại một lần, hơn nữa lúc này đây hẳn còn cấp ra tiến thêm một bước giải thích,“Bất quá nàng muốn tìm chẳng phải cái kia chung ái đàn violon khúc nam tử, nàng muốn tìm là giết chết phụ thân hung thủ.”

Đỗ Minh Cường tâm thật sâu trầm đi xuống, như là trụy vào không đáy vực sâu. Đúng vậy, nàng đối sát phụ hung thủ thù hận muốn xa xa vượt qua đối một vị thần bí bằng hữu tưởng niệm. Đây vốn là nhân chi thường tình, hẳn sớm nghĩ đến , khả hẳn vì sao lại đối như vậy sự thật không hề tâm lý thừa nhận lực?

Hoảng hốt trung, Đỗ Minh Cường lại nghe thấy A Hoa thanh âm:“Đã nàng thị lực khôi phục , ta tưởng nàng rất nhanh có thể tìm tới nơi này.”

Đỗ Minh Cường ngẩng đầu lên, phát ra một tiếng bất đắc dĩ cười khỏ. Kia nữ hài như thế sâu sắc, nàng có cái gì lý do có thể tìm không thấy? Làm nàng tìm đến thời điểm, chính mình lại nên như thế nào ứng phó?

Vấn đề này nghĩ đến Đỗ Minh Cường đau đầu kịch liệt. Bỗng nhiên, hẳn giống như mình bạch cái gì, thẳng nhìn chăm chăm A Hoa ánh mắt hỏi:“Người đang ép ta?”

“Không --” A Hoa sửa chữa nói,“Ta đang đợi người. Người nên biết, giữa chúng ta sự tình cần phải làm kết liễu.”

Ở Đỗ Minh Cường thật lâu sau trầm mặc trung, A Hoa từ từ đứng lên:“Nhanh chút đi. Lưu cho người ta thời gian có lẽ cũng không nhiều lắm.” Nói xong câu đó sau, hẳn trái lại tự rời đi, cũng không quay đầu lại nhìn đối phương liếc mắt một cái.

Theo dò hỏi thất trở về sau, Đỗ Minh Cường quả nhiên không có nhân nhả tâm tình, cơm trưa ăn đàn độn vô vị, sau khi ăn xong đem chính mình ném lên giường bản lại khó có thể đi vào giấc ngủ, chính là mở to hai mắt nhìn trời hoa bản, suy nghĩ pháp phòng nan bình.

Hai giờ chiều qua đi là các phạm nhân thông khí hoạt động thời gian. Đỗ Minh Cường vẫn giống quán hương giống nhau tìm cái không có người góc nghe nhạc, hi vọng có thể theo kia đàn violin khúc trung tìm về một lát yên tĩnh cảm giác. Làm nhạc khúc tiếng vang lên sau, Đỗ Minh Cường nhìn lên bầu trời mây trắng nhiều hơn, thân thể tựa hồ cũng theo này âm phù bay vào không trung, kia cố nhiên là một loại cực kì tuyệt vời thể nghiệm, nhưng là sảm tạp vào vài phần vô vô lạc mờ mịt.

Một mâm cd nghe xong sau, Đỗ Minh Cường hái điệu tai nghe, lại phát hiện Hàng Văn Trị không biết khi nào đã ngồi ở bên người bản thân. Hẳn đang muốn mở miệng hỏi khi, Hàng Văn Trị đã giành trước nói:“Người hôm nay giống như có tâm sự?”

Đỗ Minh Cường cười cười, lấy chỉ ra cam chịu.

“Có lẽ người có thể cùng ta nói nói -- tựa như ta trước kia cùng người nói như vậy.” Hàng Văn Trị xem Đỗ Minh Cường, thực chân thành bộ dáng.

Đỗ Minh Cường lắc đầu. Hẳn quả thật muốn tìm cá nhân nói hết, nhưng là chính mình đáy lòng vài thứ kia Hàng Văn Trị lại thể nào khả năng hội biết?

Hàng Văn Trị gặp đôi phương như thế, liền do dự một hồi, lại nói:“Có lẽ người chính là tưởng yên lặng một chút? Ta đây sẽ không quấy rầy người.” Nói xong thực tự giác đứng dậy phải đi.

Đỗ Minh Cường lại bỗng nhiên đem hân giữ chặt:“Đợi chút, ta có việc cùng người nói.”

Hàng Văn Trị ngồi trở lại đi, mỉm cười nói:“Thế nào, thay đổi chủ ý?”

Đỗ Minh Cường ngưng mắt xem Hàng Văn Trị, thần sắc trịnh trọng, thoát nhìn không giống như là muốn thổ lộ tâm sự bộ dáng. Người sau bị nhìn xem có chút sợ hãi, thân thủ vô đầu hỏi:“..... Như thế nào?”

“Người lần trước nói..... Người muốn vượt ngục?” Đỗ Minh Cường hạ giọng hỏi lại.

Đề tài này khiêu quá nhanh, Hàng Văn Trị tựa hồ trong lòng cả kinh, theo bản năng mọi nơi nhìn quanh vài lần.

“Đừng nơi nơi loạn xem --” Đỗ Minh Cường nhắc nhở hân,“Bình thường tán gẫu là được.”

Hàng Văn Trị ổn ổn tâm thần, không yên nói:“Người thế nào đột nhiên hỏi này?”

Đỗ Minh Cường đã làm tốt quyết định, nói thẳng:“Ta thay đổi chủ ý.”

“Người có ý tứ gì?” Hàng Văn Trị đem thân thể hướng đôi phương để sát vào. Thực hiển nhiên, tuy rằng đều là

“Thay đổi chủ ý” Đây bốn chữ, nhưng Đỗ Minh Cường lời nói cùng chính mình vừa rồi ý tứ hoàn toàn bất đồng. Phương diện này che giấu ngụ ý nhường Hàng Văn Trị kích động không thôi, hần thanh âm đều có chút run run.

“Ta cũng muốn đi ra ngoài --” Đỗ Minh Cường tiến thêm một bước tap thực Hàng Văn Trị phỏng đoán, hần nghiêm mặt nói, “Ta sẽ cùng ngươi cùng nhau vượt ngục.”

Trời ạ, này quả thực chính là Hàng Văn Trị chờ mong đã lâu tin tức! Phải biết rằng phía trước hần nhiều lần tưởng du thuyết Đỗ Minh Cường, nhưng đối căn thức bản không cho hần mở miệng cơ hội. Không nghĩ tới hôm nay Đỗ Minh Cường nhưng lại chủ động chuyển biến thái độ, khó tránh khỏi muốn cho Hàng Văn Trị mừng rỡ. Người sau hưng phấn rất nhiều, tránh không được lại đối này biến chuyển tin cậy tính sinh ra nghi ngờ, vì thế hần nhin không được nhắc nhở đối phương: “Ngươi đã nói, ngươi vốn ở trong này liền ngốc không được bao lâu, căn bản không tất yếu vượt ngục.”

Đỗ Minh Cường hồi phục đơn giản thật sự: “Hiện tại tình huống bất đồng.”

Hàng Văn Trị còn muốn truy hỏi kỹ càng sự việc: “Vì sao?”

Đỗ Minh Cường không muốn dây dưa vấn đề này, hần lắc đầu nói: “Vì sao cũng không trọng yếu, quan trọng là: Ngươi chuẩn bị làm như thế nào?”

“Ngươi là hỏi ta có cái gì kế hoạch?”

Đỗ Minh Cường nheo lại mắt: “Lần trước ngươi nói ngươi đã có một ít ý tưởng.”

Hàng Văn Trị thực tích cực đáp lại một câu: “Đúng vậy.” Sau đó hần lại nhìn quanh bốn phía, cẩn thận hỏi: “Chúng ta muốn hay không đổi cái địa phương?”

Đích xác, nơi này cũng không tính cái gì giấu kín địa điểm -- chung quanh thường xuyên sẽ có khác phạm nhân trải qua.

Đỗ Minh Cường cũng không giống Hàng Văn Trị như vậy kích động, hần triển cánh tay nắm ở Hàng Văn Trị đầu vai, nói: “Tùy tiện tán gẫu đi. Không cần xem ta, cũng không cần xem bốn phía, bình thường một điểm là tốt rồi.” Nói xong sau còn cười ha ha vài tiếng, hình như là bạn hữu gian đang ở ngoạn náo đường như.

Ở Đỗ Minh Cường kéo hạ, Hàng Văn Trị thần kinh cũng trầm tĩnh lại. Hắn không chút để ý xem cách đó không xa bóng rỏ trắng, tầm mắt dư quang lại ngấm phía sau hai sườn. Đãi phụ cận không người, liền mở miệng nói: “Chiều ta xem, muốn vượt ngục phải phân hai bước tiến hành. Bước đầu tiên: Đầu tiên phải nghĩ biện pháp đi ra tứ giám khu.”

Đỗ Minh Cường gật gật đầu, đối phương theo như lời cùng ý nghĩ của chính mình không mưu mà hợp. Tứ giám khu là trọng hình phạm nhóm tập trung làm việc cùng hoạt động, nghỉ ngơi địa phương, nơi này tự nhiên cũng thành ngục phương trọng điểm tránh khổng nơi. Nơi nơi đều chứa camera không nói, bốn phía chòi canh thượng còn có [súng vác vai, đạn lên nòng] vũ cảnh, các phạm nhân có gì dị thường hành động đều sẽ bị lập tức phát hiện, cho nên muốn muốn tại đây cái khu vực làm cái gì động tác là không quá sự thật. Nhưng là rời đi tứ giám khu lại nói dễ hơn làm?

“Đi như thế nào? Hướng phương hướng nào đi?” Đỗ Minh Cường liên tục tung ra hai cái nghi vấn.

“Phải hướng bên kia đi.” Hàng Văn Trị thân thủ nhất chỉ, đầu tiên trả lời cái thứ hai vấn đề. Mà hắn ngón tay địa phương đúng là bị kiến tạo thành bát quái trận bình thường ký túc xá đàn.

Đỗ Minh Cường theo Hàng Văn Trị thủ thế làm cái vụng tư thế, miệng lại nói ra chút mạc danh kỳ diệu trong lời nói: “Hắn a? Hắn chính là cái nhị bức, ngươi đừng quan tâm hắn!”

Hàng Văn Trị ngẩn ra, lập tức nhìn đến có phạm nhân chính đuổi theo một cái bóng rỏ đã chạy tới, liền cũng phải tay phô trương thanh thế địa điểm hai hạ: “Hắn nếu còn dám theo ta thử mao, ta cũng không phải dễ chọc.”

“Ta thao, mắt kính muốn phát bu!” Nhặt bóng rỏ phạm nhân cột nhà ồn ào đứng lên, có chút e sợ cho thiên hạ bất loạn kinh nhi.

Đỗ Minh Cường cùng Hàng Văn Trị lờm đối phương liếc mắt một cái, không có quan tâm hắn. Kia phạm nhân cảm thấy không thú vị, chính mình ôm bóng rỏ đi trở về. Đỗ Minh Cường nhìn theo hắn đi xa, bắt đầu theo Hàng Văn Trị ý nghĩ phân tích: “Chỗ làm việc thật là toàn bộ trong ngục giam đề phòng tới nơi lòng địa phương, bởi vì phạm nhân bình thường đều đến không xong nơi đó. Mặt khác, nếu có thể đến nơi đó, vượt ngục cơ hội sẽ gặp tăng lớn hơn nhiều.”

“Cho nên mấu chốt ngay tại cho thế nào tới đó đi.” Hàng Văn Trị tiếp được nói trả lại về tới Đỗ Minh Cường lúc trước nhắc tới qua cái thứ nhất vấn đề, “Kỳ thật ta đã nghĩ tới, có hai loại phương pháp, mình đi, hoặc là ám đi.”

“Ân.” Đỗ Minh Cường đại khái lý giải Hàng Văn Trị ý tứ, bất quá hắn vẫn là cổ vũ đôi phương: “Kỹ càng nói nói.”

“Minh đi, chính là lợi dụng một ít hợp pháp cơ hội tiến vào chỗ làm việc. Tỷ như giống ngày hôm qua buổi chiều chúng ta một khối đi trang hóa, hoặc là có đôi khi bị quản giáo kêu đến hỏi chuyện đợi chút.”

“Minh đi trong lời nói --” Đỗ Minh Cường trầm ngâm nói, “Nếu muốn vượt ngục, đã có thể đến võ .”

“Võ ?” Hàng Văn Trị sững sốt, nói, này ta còn chưa có nghĩ lại..... Võ thế nào đến?”

Đỗ Minh Cường nói: “Ta cũng không nghĩ lại. Bất quá đã là minh đi, kia lén lút chạy trốn sẽ không rất khả năng. Chỉ có thể động võ, tìm cơ hội xử lý giám xem quản giáo, hoặc là bắt cóc trang hóa xe tải, mạnh mẽ xung quan.”

“Này rất mạo hiểm thôi?” Hàng Văn Trị liên tục lắc đầu, “Hơn nữa..... Hơn nữa như vậy khó tránh khỏi thương cấp vô tội.”

Đỗ Minh Cường cười cười, tỏ vẻ lý giải. Hàng Văn Trị dù sao cũng là cái thư sinh, tuy rằng hắn có mãnh liệt vượt ngục dục vọng, nhưng muốn thật sự nhường hắn đi giết người hành hung, kia khẳng định là ép buộc .

Đỗ Minh Cường liền lại hỏi: “Vậy ngươi lại nói nói, ám đi thế nào đi?”

“Ám đi trong lời nói chính là nghĩ biện pháp lặng lẽ xuyên qua phía trước kia phiến nông trường, tiến vào chỗ làm việc. Như vậy không có để ý giáo nhìn chăm chăm, muốn làm chút gì sự không gian hội khá lớn.”

Đỗ Minh Cường trầm mặc một lát, lắc đầu nói: “Lặng lẽ đi qua? Ta có thể tưởng tượng không ra biện pháp gì. Tứ giám khu bản thân còn có bảo vệ nghiêm mật trông coi, bốn phía tường cao thượng lại đều là trạm gác, cho dù chúng ta ăn mặc qua nông trường, cũng không tất không có trở ngại này ký túc xá. Nơi đó cũng có bảo vệ gác, hơn nữa lâu đàn kiến đặc tượng mê cung giống nhau, không có để ý giáo mang theo căn bản chuyển không được.”

Hàng Văn Trị không có vội vã nói chuyện, chính là xem phương xa, như có đắm chiêu.

Đỗ Minh Cường nhìn đến đôi phương này phó tư thái, đoán nói:“Người hữu hảo biện pháp?”

“Là có một cái biện pháp -- ta đã suy nghĩ thật lâu.” Hàng Văn Trị lược dừng một chút, nói,“Chúng ta có thể theo địa hạ đi.”

“Địa hạ?” Đỗ Minh Cường ần ần đoán được cái gì, đầu óc nhanh chóng chuyển đứng lên.

“Đúng vậy. Theo địa hạ đi người vừa rồi nhắc tới vấn đề liên tất cả đều không tồn tại .” Hàng Văn Trị trong mắt hào quang lóe ra,“Chúng ta có thể vòng qua bảo vệ tiến vào ký túc xá, thậm chí lướt qua ký túc xá, cao đến lầu tiền dừng xe quảng trường.”

“Ý của người là -- đi địa hạ ông dẫn?”

Hàng Văn Trị gật gật đầu, đồng thời còn nói:“Ta là làm thị chính thiết kế , đôi này đó địa hạ ông dẫn thực không thể lại thực.”

Đỗ Minh Cường đồ đã quên này một cái, hiện tại nghe Hàng Văn Trị đề cập, nhin không được uống lên thanh thái:“Hảo!”

Hàng Văn Trị nhận đến cổ vũ, rõ ràng triển khai nói:“Căn cứ thị chính thiết kế yêu cầu, trong ngục giam địa hạ ông dẫn ít nhất sẽ có cấp nước ông dẫn, ô vòi nước nói, máng xối nói cùng phòng cháy ông dẫn này vài loại, nếu chúng ta muốn theo địa hạ đi, máng xối nói là thủ tuyến. Bởi vì bản thị lượng mưa trọng đại, máng xối nói thiết kế bình thường hội tương đối rộng lớn, chỉ cần đừng đuổi đang mưa thiên, ở ông dẫn nội thông hành khẳng định là không thành vấn đề .”

Đỗ Minh Cường đôi này đó ông dẫn cũng đều không phải không biết gì cả, hấn đột nhiên đầy cõi lòng kỳ dục hỏi:“Máng xối nói bình thường thông suốt hướng gần nhất con sông đi?”

Hàng Văn Trị lại gật đầu, bất quá lần này hấn không thể không phá hủy đôi phương tốt đẹp hi vọng:“Người tương thông qua ông dẫn trực tiếp chạy ra ngục giam là không có khả năng . Bởi vì căn cứ thiết kế tiêu chuẩn, ngục giam địa khu địa hạ quản vông kiến thiết khi, ở thông hướng ra phía ngoài giới xuất khẩu chỗ nhất định phải thiết trí cách trở hàng rào. Cho nên chúng ta lại thể nào chuyển động, cũng chỉ có thể ở ngục giam trong phạm vi địa hạ hoạt động.”

“Cái dạng gì hàng rào, mang khóa sao?”

“Thô thiết điều, hạn tử -- không có khả năng mở ra.”

Đỗ Minh Cường a nhếch miệng, hẳn không có cao siêu khai khóa bản lĩnh, đáng tiếc lại vô dụng vũ chi địa .

Suy xét sau một lát, hẳn lại phân tích nói:“Người nói không sai, chúng ta trạm thứ nhất hành động mục tiêu chính là trước rồi đi tứ giám khu. Chúng ta có thể tìm cái buổi tối lên vào đến ký túc xá, ở nơi đó thay quần áo cảnh phục. Kế tiếp thế nào chạy ra ngục giam..... Phải bàn bạc kỹ hơn .”

“Quả thật như thế. Ta trước mắt cũng chỉ có thể nghĩ đến bước đầu tiên, kế tiếp nên làm cái gì bây giờ còn hoàn toàn không có rõ ràng. Bất quá hiện tại người chịu giúp ta, ta tin tưởng liền tăng thêm rất nhiều.” Hàng Văn Trị nói những lời này thời điểm trong ánh mắt tràn ngập chờ mong.

Đỗ Minh Cường lại ở âm thầm lắc đầu. Chính mình chẳng qua vừa mới nói muốn vượt ngục, Hàng Văn Trị tựa như này hưng phấn, chẳng lẽ trong mắt hẳn, chính mình đã thành không gì làm không được nhân vật sao? Kỳ thật vượt ngục chuyện này Đỗ Minh Cường cũng là không hề nắm chắc , nếu không phải xuất phát từ cái kia đặc thù nguyên nhân, hẳn căn bản là sẽ không đi mạo này thiên đại phiêu lưu.

Ở bày ra như vậy hạng nhất sống còn kế hoạch khi, quá độ hưng phấn tuyệt đối không phải cái gì chuyện tốt. Đỗ Minh Cường cảm thấy cần cấp Hàng Văn Trị hắt nhất dội nước lạnh . Vì thế hẳn chính sắc hỏi:“Đã người đã nghĩ vậy một bước, nhưng lại suy nghĩ nhiều ngày như vậy. Như vậy người nói với ta: Chúng ta nên thế nào theo máng xối nói lên vào ký túc xá?”

“Ồ tứ giám khu nội ta đã tìm được hai cái mưa nắp giếng, này có thể trở thành chúng ta tiềm hướng địa hạ nhập khẩu. Nếu vận khí tốt trong lời nói, có lẽ ở ký túc xá phụ cận có thể tìm được một cái xuất khẩu.....”

“Có lẽ?” Đỗ Minh Cường “Hắc” cười lạnh một tiếng,“Ta không cần ‘Có lẽ’, ta cần là trăm phần trăm xác định có thể làm kế hoạch. Ta cho phép gì thất bại khả năng tính tồn tại, bởi vì chúng ta không có làm lại từ đầu cơ hội.”

Hàng Văn Trị sững sốt một chút, có chút xấu hổ nói:“Ta còn chưa có tới kịp thăm dò ký túc xá phụ cận tình huống. Hơn nữa mỗi lần đến bên kia đều có quần áo đi theo, không có khả năng nơi nơi loạn xem.....”

Đỗ Minh Cường chính là muốn cho Hàng Văn Trị bình tĩnh một chút, chẳng phải thật sự muốn đánh đánh đối phương. Thấy hiệu quả quả đạt tới, hần ngũ khí liền có sở hòa dịu. Trầm ngâm một lát sau, hần bắt đầu đưa ra chính mình đề nghị:“Người hiện tại không phải thường xuyên đi giúp Trương Hải Phong con học bổ túc công khóa sao? Đó là một thăm dò địa hình hảo cơ hội, nghĩ biện pháp lợi dụng một chút.”

Hàng Văn Trị gật đầu nói:“Ta minh bạch.”

“Còn có một vấn đề a.” Đỗ Minh Cường lại nghĩ đến một cái chi tiết, lập tức liền nói ra xuất ra,“Máng xối nói xuất khẩu khẳng định đều ở bên ngoài, nói cách khác: Chúng ta thông qua máng xối nói nhiều nhất chỉ có thể tiếp cận ký túc xá đàn, nhưng vô pháp tiến vào lầu nội. Nếu tưởng lấy ký túc xá vì trung chuyển đứng, còn muốn lo lắng thế nào tiến lầu vấn đề.”

Không hề nghi ngờ, mỗi sáng đại lầu cửa ra vào đều sẽ có bảo vệ hai mươi tư giờ trách nhiệm. Nếu muốn lặng yên không một tiếng động lên vào lầu nội, tưởng thông qua bình thường đường nhỏ khẳng định là không có khả năng . Hàng Văn Trị cân nhắc một hồi, nói:“Nhất định phải tiến lầu trong lời nói, vẫn là thông qua ống dẫn. Máng xối nói khẳng định không được, đi xếp ô thông đạo. Chúng ta có thể ở ký túc xá phụ cận các tìm một vị trí giấu kín thả lẫn nhau khoảng cách không xa mưa cùng xếp ô nắp giếng, làm thay đổi đường nhỏ giao tiếp khẩu.”

“Theo ngay từ đầu bước đi xếp ô thông đạo không được sao?” Đỗ Minh Cường không quá lý giải đối phương vì sao muốn đem sự tình làm phức tạp, giữa đường tiến hành ống dẫn chuyển hoá khẳng định là có phiêu lưu .

“Không có liên tiếp tứ giám khu cùng ký túc xá đàn xếp ô thông đạo .” Hàng Văn Trị giải thích nói,“Bởi vì ở tứ giám khu cùng ký túc xá trong lúc đó có nhất đại phiên nông trường. Nông trường bản thân không cần thiết mai thiết xếp ô ống dẫn, cho nên ở thiết kế trung lại không thể có thể đem tứ giám khu cùng ký túc xá đàn xếp ô thông đạo luyện thành một mảnh, như vậy hội tạo thành vĩ đại lãng phí. Nay hai khu vực xếp ô thông đạo khẳng định là chia làm hai lộ, đều tự thông hướng ngục giam bên ngoài, liên tiếp đến thị chính xếp vòi nước trên mạng. Chỉ có máng xối nói là toàn bộ ngục giam địa khu đều không thiếu được, khẳng định có thể gắn bó một mảnh.”

Đỗ Minh Cường nghe minh bạch . Nếu muốn theo tứ giám khu vượt qua nông trường khu đến ký túc xá đàn, chỉ có máng xối nói này một con đường có thể đi. Mà nếu muốn tiến vào ký túc xá, vừa muốn đổi xếp ô ống dẫn. Hần nâng lên ánh mắt nhìn quét xa xa nông trường cùng cao lầu, do dự nói:“Nếu nói như vậy, lựa chọn thích hợp chuyển hoá điểm liền trọng yếu phi thường .”

Hàng Văn Trị “Ân” một tiếng, nói:“Ồ xác định hành động phía trước, ta phải đạt được toàn bộ ngục giam địa khu ống dẫn bản thiết kế, như vậy ta tài năng biết từng cái nắp giếng chỗ. Hơn nữa đến địa hạ là vô pháp biện bạch đông nam tây bắc , không có đề ý nói đường dẫn đồ, chúng ta sẽ rất khó nắm chắc chính xác đi tới phương hướng.”

Đỗ Minh Cường khó xử nhíu mày:“Ông dẫn bản thiết kế? Nay muốn đi đâu làm?”

Hàng Văn Trị ánh mắt nhìn về phía giám khu tây sườn, chậm rãi nói:“Ta có biện pháp..... Bất quá còn phải chờ đợi thích hợp cơ hội.”

Đỗ Minh Cường trong lòng vừa động, theo Hàng Văn Trị ánh mắt nhìn lại. Tây thủ biên là giám khu nội nội hơi phòng, sau giữa trưa thái dương đang từ cao cao ngất lập ống khói đỉnh chớp đi qua, chói mắt ánh mặt trời khiến cho hai người cũng không từ tự chủ nheo lại ánh mắt.....

Tại đây cái trẻ xuân buổi chiều, Đỗ Minh Cường cùng Hàng Văn Trị hai người lần đầu tiên đối vượt ngục kế hoạch xâm nhập tham thảo. Nếu theo A thị thứ nhất ngục giam lịch sử đến xem, bọn họ tựa hồ là ở làm hạng nhất tự tìm từ lộ nếm thử. Bởi vì này là toàn tỉnh đề phòng tối sâm nghiêm ngục giam, gần hai mươi năm đến chưa bao giờ phát sinh qua vượt ngục thành công sự kiện. Ngăn ở bọn họ trước mặt không chỉ có có đầy đặc theo dõi cùng hạng nặng võ trang lính gác, còn có hai tầng lầu cao ngục giam tường vây cùng đầu tường dày đặc điện võng, tường vây biên mười thước trong phạm vi đều là cấm đi khu, mặc dù là ở ban đêm, cũng là hơn mười cái đèn pha càn không ngừng dọc theo chân tường quét tới quét lui, chỉ cần người dám can đảm tiếp cận, lập tức sẽ bị tiểu tháp thượng võ cảnh nổ súng kích tể.

Mà ngục giam đại môn đồng dạng không gì phá nổi: Rất nặng cửa sắt bình thường vẫn duy trì đóng cửa thái độ bình thường, chỉ có cơ động xe thông qua khi mới có thể mở ra. Đương nhiên , ở cửa sắt mở ra phía trước, gì một chiếc cơ động xe đều phải nhận nghiêm cẩn kiểm tra, kiểm tra trình tự thậm chí bao gồm công nghệ cao nóng thành giống kỹ thuật, nếu phát hiện dị thường, cửa sắt tiền thiết huyết võ cảnh lập tức sẽ gấp cầm thương tướng hướng, căn bản sẽ không cấp phạm nhân chút bí mật mang theo lừa dối cơ hội.

Cung người đi đường xuất nhập thiên môn an toàn thì thô tắc càng thêm nghiêm mật: Thiên môn chia làm trước sau lưỡng đạo, toàn bộ là từ cao cường độ chống đạn thủy tinh cấu thành. Ở lưỡng đạo môn trong lúc đó hình thành một cái dài chừng năm thước, bề rộng chừng ba thước trong suốt thông đạo, này thông đạo được xưng là an toàn giảm xóc khu. Bên trong nhân viên muốn từ thiên môn đi ra ngục giam khi, đầu tiên muốn mở ra đạo thứ nhất môn vân tay phân biệt khóa, này khóa chỉ có trước tiên đưa vào qua vân tay tư liệu địa ngục phương quản giáo tài năng không chế. Mà thông qua đạo thứ nhất môn cũng không ý nghĩa có thể rời đi ngục giam, bởi vì tiền phương còn có đạo thứ hai từ nhân công không chế khai bế điện tử gác cổng. Ra giám nhân viên đi đến an toàn giảm xóc khu sau, bọn họ phía sau đạo thứ nhất môn sẽ gấp đóng cửa, lúc này bọn họ tương đương với bị hạn chế ở lưỡng đạo môn trong lúc đó, tiến thoái không được. Ở đạo thứ hai ngoài cửa trực ban bảo vệ thông suốt qua trong suốt thủy tinh cẩn thận kiểm tra giảm xóc khu nội mỗi người thân phận cùng xuất nhập thông hành văn kiện, xác định không khác sau mới có thể đem này đạo môn mở ra. Cho nên nếu thực sự phạm nhân tường thông qua bất cóc quản giáo hoặc là cải trang giả dạng phương pháp hỗn ra ngục giam, kia hẳn kết cục chỉ có thể là trở thành an toàn giảm xóc khu nội một cái cá trong chậu.

Đỗ Minh Cường cùng Hàng Văn Trị thảo luận lại náo nhiệt, bọn họ trốn đi kế hoạch cũng cần có thể đến đạt giám khu ngoại ký túc xá đàn mà thôi. Bọn họ muốn bằng cái gì lướt qua ngục giam tường vây cùng cửa sắt? Này nghiêm túc vấn đề chẳng lẽ hai người cũng không từng lo lắng sao? Hoặc là nói hai người đều ý thức được việc này qua cho khó giải quyết, dứt khoát lấy một loại trốn tránh trạng thái tạm thời phao chur sau đầu?

Lại hoặc là nói, bọn họ kỳ thật đều còn cất giấu cái khác ý tưởng?

Này liền tiếp dấu chấm hỏi chỉ có đợi đến cái kia kinh tâm động phách ban đêm tài năng nhất nhất giải khai.....

Từ nay về sau Đỗ Minh Cường cùng Hàng Văn Trị nhất có cơ hội liền tiến đến cùng nhau, đem đều tự ý tưởng ý nghĩ lấy ra trao đổi một phen. Đại gia đều biết đến này hai người trước kia quan hệ sẽ không sai, cho nên đối với giữa bọn họ thường xuyên tiếp xúc cũng không có người đa tâm.

Giống như buồn tẻ luân hồi giống nhau, cuối tuần kết thúc, tân một vòng cái tạo lao động liền vừa muốn bắt đầu. Đỗ Minh Cường cùng Hàng Văn Trị ký có vượt ngục ý niệm, đang làm sống thời điểm liền dĩ phát nghiêm cẩn, không nghĩ lại chương ngoại gặp phải cái gì thị phi đến. Đến thứ hai buổi chiều, hai người đang ở chuyên tâm làm việc, chợt nghe phân xưởng cửa nổi lên một trận xôn xao, giương mắt nhìn lên, đã thấy Tiểu Thuận cùng hắc tử bị quân giáo áp tiến vào. Nguyên lai là cấm đoán kỳ hạn đã mãn, này hai người có thể xung hồi giám khu.

Trải qua mười ngày không thấy thiên nhật cấm đoán cuộc sống, này hai người thoát nhìn đều bạch béo rất nhiều. Biện bạch đương nhiên là phôi không đến dương quan duyên có, mà biến béo kỳ thật là nhiều ngày chưa từng hoạt động, mà phòng tạm giam thức ăn lại thô ráp không chịu nổi, bởi vậy mà khiến cho thân thể phù thũng. Nếu cẩn thận quan sát, đó có thể thấy được hai người đi thời điểm cước bộ đều có chút lơ mơ, đây mới là thể chất tình huống chân thật biểu hiện.

Đương nhiên, liền giam kín này trừng phạt mà nói, càng đòi mạng kỳ thật là đối nhân trên tinh thần tra tấn. Tưởng tượng một chút, ở một cái nhỏ hẹp phong bế phòng tối tử nội, tiếp xúc không đến ngoại giới tin tức, không có gì công tác, không có gì tiêu khiển, thậm chí liền có thể nói nói nhân đều không có. Mỗi ngày chính là có người đến đưa cơm khi tài năng hưởng thụ đến tươi mới không khí cùng ánh mặt trời, nếu không chỉ có thể trong bóng đêm thừa nhận cái loại này khôn cùng tịch mịch cùng đè nén. Mặc cho ai tại đây loại trong hoàn cảnh ngầy ngốc mười ngày, hắc tử nội tâm thể giới đều sẽ hoang vu dài mãi cổ đại, tinh thần cũng bị vây rồi ra hồng mất chi bên cạnh.

Các phạm nhân dùng ánh mắt ngênh đón này hai cái nhận hết cực khổ tên, đa số nhân đều ở vui sướng khi người gặp họa âm thầm cười trộm. Tiểu Thuận cùng hắc tử cũng không có ngày xưa bừa bãi, hai người đều cúi đầu, chờ dẫn theo mang đội quân giáo, cước bộ tắc máy móc di động tới, như là mất đi rồi linh hồn rồi gổ bình thường. Thực rõ ràng, bọn họ tinh thần bị thương vẫn cứ ở tàn sát bừa bãi cuối cùng dư uy.

“Cho bọn hắc tử phân phối điểm nhiệm vụ. Đóng lâu như vậy, sinh sản kỹ năng nhưng đừng hoang phế.” Lão hoàng đứng ở cửa khẩu xưng “Đại bánh bao” Nhượng một câu. “Đại bánh bao” Ngâm hiểu, lập tức cấp Tiểu Thuận cùng hắc tử phát phát ra nguyên liệu cùng công cụ sản xuất, phát bút máy thời điểm hắc tử còn có ý chế nhạo hắc tử một

câu:“Lần này hãy nhìn nhanh điểm a, đừng nữa đã đánh mất.”

Hắc tử hoảng hốt nắm bút máy, một lát sau hắc tử duy chậm rãi khởi động, liền quay đầu đến trừng mắt nhìn Tiểu Thuận liếc mắt một cái. Tiểu Thuận vốn đã ở xem hắc tử, hai người ánh mắt đối ở cùng một chỗ, lập tức còn có hòa bình vậy ra cảm giác.

Tiểu Thuận hung hăng phiên nói lại môi, làm cái “Phi!” khẩu hình. Bởi vì quân giáo còn tại cách đó không xa, hắc tử đồ không dám phát ra âm thanh.

Quân giáo không chú ý tới Tiểu Thuận xiếc, một bên Bình ca lại nhìn cái rãnh mạch. Người sau lập tức phụng phịu quát lên:“Đều cho ta hảo hảo làm việc! Mẹ , còn ngại mất mặt quăng không đủ sao?”

Ở Tiểu Thuận cùng hắc tử trong mắt, Bình ca uy nghiêm cũng không á cho Trương Hải Phong. Hai người vội vàng thu hồi ánh mắt, đều tự thành thật ngồi ổn. Cái này ngộ rồi cục không lại nào xảy ra chuyện gì bùng tới.

Một ngày công tác sau khi chấm dứt, quân giáo đem các phạm nhân đưa giám khu căn tin đi ăn cơm chiều. Dựa theo yêu cầu, đi trước căn tin trên đường là phải xếp hàng , nhưng vào căn tin sau các phạm nhân liền có thể phân tán hành động. Đỗ Minh Cường cùng Hàng Văn Trị đánh hảo cơm sau, tìm cá nhân thiếu góc ngồi xuống, hai người mặt đối mặt , vừa vắn vừa ăn vừa nói chuyện.

Vừa mới nói không vài câu, Đỗ Minh Cường bỗng nhiên xung Hàng Văn Trị sử cái ánh mắt, Hàng Văn Trị cảnh giác nhìn lại, chỉ thấy Bình ca đoan cái cơm bòn chính chao đảo đi tới.

Hàng Văn Trị chủ động tiếp đón một tiếng:“Bình ca.” Đỗ Minh Cường lại chỉ đề ý ăn chính mình cơm, giống như cái gì cũng không phát hiện dường như. Bình ca biết hắc nhất quán như thế, cũng là cũng không để ý, chỉ xung Hàng Văn Trị nỗ bữu môi nói:“Người đến đi qua một bên, ta cùng hắc tử nói hội thoại.”

Hàng Văn Trị đem chính mình cơm bòn dọn dẹp một chút, tránh ra vị trí. Đồng thời thầm nghĩ: Bình ca đây là muốn làm gì? Chẳng lẽ là tự bản thân hai ngày cùng Đỗ Minh Cường ở chung thân thiết, khiến cho đôi phương nghi kỵ? Trong lòng đã không yên, hắc tử liền không vội vã rời đi, chỉ bụng cơm bòn tả hữu đi thông thả hai bước, nhìn như ở tìm chỗ ngồi, kỳ thật là muốn nghe một chút Bình ca đến cùng muốn nói gì.

Bình ca ở Đỗ Minh Cường đối diện ngồi ổn, cũng không hàn huyên, đi thẳng vào vấn đề trực tiếp hỏi:“Lần trước kia chi bút máy, có phải hay không người lấy ?” Nói chuyện khi hắc tử lại quay đầu lườm Hàng Văn Trị liếc mắt một cái,

tựa hồ đối người sau ma ma ki ki động tác không lắm vừa lòng.

Hàng Văn Trị biết Bình ca câu chuyện cùng chính mình vượt ngục kế hoạch không quan hệ, lập tức liền yên tâm, vì thế bước nhanh đi đến một cái khác góc xó ăn cơm đi.

Bên này Đỗ Minh Cường đối mặt Bình ca thẳng lẳng lẳng hỏi nói, trả lời cũng thực rõ ràng:“Không phải.”

Bình ca lại nói:“Như vậy trường một chi tân bút máy, nói không sẽ không có --” Hắn vừa nói còn một bên giơ lên trong tay chiếc đĩa khoa tay múa chân một chút,“-- chỗ nào cũng tìm không thấy, việc này thật sự là kỳ quái thật sự.”

Đỗ Minh Cường trong miệng nuốt không ngừng, than thở phụ họa:“Ân, đích xác kỳ quái.”

Bình ca xem Đỗ Minh Cường, trong ánh mắt giống như mang theo thiên cân trụ tử dường như, áp lực bức người. Nhưng Đỗ Minh Cường dùng vô tội ánh mắt nhẹ nhàng nhất tiếp, liền đem này mãnh liệt mà đến áp lực đều hóa giải.

Bình ca thường thức trong tay chiếc đĩa, bỗng nhiên đem chiếc đĩa đầu xung Đỗ Minh Cường một điểm, cười lạnh nói:“Có thể làm cái này việc lạ nhân, không phải người, chính là Tiểu Thuận.”

“Không sai.” Lần này Đỗ Minh Cường không chỉ có phụ họa, còn giúp Bình ca kỹ càng giải thích một phen,“Ngày đó chỉ có hai chúng ta đến nhà xưởng bên ngoài, nhưng lại tiếp xúc đến kéo hóa xe tải. Nếu kia chi bút máy thế nào cũng tìm không thấy, lớn nhất khả năng chính là bị chúng ta trung gian mỗ cá nhân giáp ở hàng hóa lý tổng xuất ngục giam.”

Gặp Đỗ Minh Cường như thế hợp tác, Bình ca vẻ mặt hòa dịu một ít, hắn thậm chí còn khen đối phương một câu:“Người thật sự là cái minh bạch nhân.”

Đỗ Minh Cường cấp tốc bóc hai khẩu cơm, nuốt vào bụng sau nói:“Người trực tiếp đến hỏi Tiểu Thuận đi, việc này cùng ta không quan hệ.”

Bình ca nheo lại mắt:“Người không có gạt ta?”

Đỗ Minh Cường cười cười, hỏi lại: “Ta muốn chinh hắc tử trong lời nói, dùng như vậy mất công sao?”

Bình ca “Ân” một tiếng, minh bạch đôi phương ý tứ. Đem kia chi bút máy tổng xuất ngục giam, trừ bỏ hãm hại hắc tử ở ngoài còn có cái gì ý nghĩa? Mà Đỗ Minh Cường sớm nắm hắc tử uy hiếp, hẳn nếu muốn làm hắc tử, căn bản không cần ra này hạ sách. Như vậy phân tích xuống dưới, này bút máy phải là Tiểu Thuận lấy đi xác nhận không thể nghi ngờ .

“Phương diện này chuyện kỳ thật cũng không khó phán, chính là ai cũng chưa cái chứng minh thực tế. Ta không thể không cẩn thận một điểm.” Bình ca điều chỉnh một chút trong tay chiếc đĩa, thoát nhìn muốn chuẩn bị ăn cơm .

“Ta minh bạch --” Đỗ Minh Cường thông tình thật sự, “Ngươi là giám xá đại ca, có một số việc nhất định xử lý tốt.”

Bình ca gật gật đầu, đem chiếc đĩa hướng cơm nắm lý nhất trạc, có kết luận bàn tổng kết nói: “Ngươi nói không phải ngươi làm , ta tin ngươi.”

“Cám ơn Bình ca.” Đỗ Minh Cường lại thế nào không kèm chế được, giờ phút này cũng phải bị nhân tình này.

Bình ca tay trái giương lên, xem như trở về tạ, sau đó lại nói: “Buổi tối ta xử lý giám xá nội chuyện, ngươi sẽ không cần hỏi đến .”

Cái gọi là “Giám xá nội chuyện” Đương nhiên chính là chỉ hắc tử cùng Tiểu Thuận trong lúc đó quá tiết. Vốn phạm nhân lẫn nhau có chút mâu thuẫn cũng không ngạc nhiên, Bình ca cũng không để ở trong lòng. Nhưng hiện tại chuyện này càng náo càng lớn, hẳn nếu không nhúng tay trong lời nói, không chỉ có quản giáo bên kia giao cho bất quá đi, chính mình ở phạm nhân trung cũng sẽ mất uy vọng. Cho nên tuy rằng hắc tử cùng Tiểu Thuận đã nhận đến cấm đoán xử phạt, Bình ca thân là số, còn phải mặt khác xuất ra một bộ cách nói đến. Hẳn hiện tại tìm đến Đỗ Minh Cường, nhất là người sau bản thân cùng việc này có chút liên lụy, cần trước định thanh một chút, mặt khác cũng là đánh cái tiếp đón, dù sao người này làm việc quái dị, vạn nhất đến lúc đó nhúng tay thêm phiền đừng không tốt thu thập.

Việc này cùng Đỗ Minh Cường vốn liền không có gì lợi hại, Tiểu Thuận cùng hắc tử lại cũng không là cái gì thiện trà, hẳn cũng lười dây dưa ở giữa. Bình ca đã cố ý đề xuất, Đỗ Minh Cường liền mừng rỡ làm thuận nước giong thuyền, chỉ nói: “Ngươi xem rồi làm đi, việc này cùng ta không quan hệ.”

Bình ca vừa lòng nói câu: “Hảo!” Sau đó bắt đầu buồn đầu ăn cơm. Đỗ Minh Cường đồ ăn không sai biệt lắm ,

nhân đến vô sự liền đem ánh mắt ở căn tin lý mọi nơi loạn xem. Đã thấy hắc tử cùng A Sơn ngồi ở cùng nhau, sắc mặt âm trầm, tựa hồ còn tại sinh hồn đổi. Mà Tiểu Thuận lại ngồi ở nhân đôi bên trong, vừa ăn cơm một bên hoa chân múa tay vui sướng khoa tay múa chân cái gì. Mặc dù nghe không thấy hắc ngôn ngữ, nhưng có thể đoán được tiểu tử này định là tinh thần trạng thái khôi phục, đang ở hướng người khác thổi phồng hắc thân ở phòng tạm giam “Quang huy chiến tích”.

Đỗ Minh Cường trong lòng biết Tiểu Thuận đêm nay tất thảo không đến cái gì hảo đi. Nhịn không được “Hắc” một tiếng, âm thầm lắc đầu.

Cơm chiều qua đi, các phạm nhân theo thường lệ đi hoạt động thất xem tin tức tiếp âm, sau đó đều tự hồi giám xá nghỉ ngơi. Tiểu Thuận cùng hắc tử vào nhà sau lần nhau trong đó liền quắc mắt trừng mi, chỉ e ngại Bình ca ở, không dám lơ mãng. Bình ca gặp thời gian còn sớm, cũng lười quan tâm bọn họ, một người tiếp tục phốc khắc đang đùa. A Sơn như trước trầm mặc ít lời. Chỉ có Đỗ Minh Cường ngẫu nhiên cùng Hàng Văn Trị nói chuyện phiếm vài câu, bất quá Hàng Văn Trị luôn có chút không yên lòng, cũng không biết là ở lo lắng vượt ngục kế hoạch đâu, vẫn là đã khừ ra giám xá trung dị thường không khí?

Chín giờ đêm, tất đèn linh vang lên. Tiểu Thuận tiến đến Bình ca trước giường: “Bình ca, rửa mặt sao? Ta cho ngài múc nước đi.”

Bình ca lay động thủ, lạnh lùng nói: “Hôm nay trước không tẩy sạch, một hồi còn có việc đâu.”

Bình ca nói không tẩy, Tiểu Thuận, hắc tử, A Sơn cũng đều không dám tẩy, ngày thường lúc này chật chội toilet hôm nay đổ quanh quẽ xuống dưới. Đỗ Minh Cường liền lôi kéo Hàng Văn Trị: “Đi, hai ta trước tẩy đi.”

Hàng Văn Trị có chút do dự, liếc Bình ca nhỏ giọng hỏi: “Được không?”

Đỗ Minh Cường cười cười: “Người nghe ta, không có việc gì.” Hàng Văn Trị thấy hắc nói được thân nhiên, cũng sẽ không lại nhiều lo. Hai người liền vào toilet, đều tự tể kem đánh răng tiếp thủy, một người chiếm cái ao, một người chiếm bình nước tiểu, đồng thời loát khỏi nha đến.

Gian ngoài không khí im ắng, lộ ra bão táp tiến đến phía trước ngưng trọng. Đỗ Minh Cường loát mau, xong việc lại đã cái ao bên này xung cái cốc. Hàng Văn Trị đem bàn chải đánh răng chử ở miệng, ngừng tay thượng động tác hỏi đối phương: “Hôm nay buổi tối là như thế nào?”

“Tiểu Thuận khả năng muốn ăn điểm đau khổ.” Đỗ Minh Cường nhẹ giọng nói, “Mặc kệ bọn họ can gì, người đừng nhúng tay.”

Hàng Văn Trị ngẩn người nói: “Ta quản này nhân sự làm gì?” Nói xong lại bắt đầu tiếp tục đánh răng.

“Tiểu Thuận tiền một trận đối với người cũng không sai.” Đỗ Minh Cường nói, “Ta sợ người mềm lòng. Vì tiểu tử này đắc tội Bình ca không đáng giá làm.”

Đỗ Minh Cường thật không có nói đùa. Tiểu Thuận chụp Hàng Văn Trị mã thí có thể có một đoạn thời gian. Ở toàn bộ tứ giám khu, quản Hàng Văn Trị kêu “Trị ca”, đại khái cũng chỉ có hãn một người.

Hàng Văn Trị phun ra nhất mồm to kem đánh răng bọt đến, lắc đầu nói: “Hắn đối ta có gì không sai? Còn không đều là hướng về phía người mặt mũi -- bọn họ đều sợ người.”

Đỗ Minh Cường cười hắc hắc, không có hứng thú lại tiếp tục đề tài này. Đánh bồn nước xoay người rửa mặt đi.

Bởi vì không có người thúc giục, Đỗ Minh Cường cùng Hàng Văn Trị hai người đều chậm rãi. Chờ bọn hãn ma ma ki ki rửa mặt xong, vừa vặn cũng đến tắt đèn thời gian. Giám xá đăng diệt sau, liền chỉ có ánh trăng theo khí cửa sổ trung thấu tiến vào. Này mông lung ánh sáng đồ không đến mức ảnh hưởng phạm nhân ở bên trong bình thường hoạt động, nhưng trang ở góc tường theo dõi nhiếp tượng liền triệt để mất đi tác dụng.

“Hai người các người cái đi lại đi.” Bình ca đem phác khắc hướng chân giường vừa ngã, nguyên bản bàn ở trên giường hai chân buông đến, xoay người đổi thành hướng ra phía ngoài mà ngồi tư thế.

Không cần điểm danh, đại gia đều rõ ràng “Hai người các người” Chi là ai. Tiểu Thuận cùng hắc tử vội vàng đi lên phía trước, cúi đầu khoanh tay kêu một tiếng: “Bình ca.”

“Ngồi xổm xuống. Bình ca muốn hỏi nói.” A Sơn đứng ở một bên chỉ huy nói. Tiểu Thuận cùng hắc tử ngoan ngoãn ngồi xổm Bình ca dưới chân, không có phân phó không dám ngẩng đầu.

Đỗ Minh Cường cùng Hàng Văn Trị lúc này cũng đi ra toilet, hai người bọn họ giường ở trong ốc Bình ca đối diện, nhìn thấy này trận thế không có phương tiện đi qua, ngay tại gian ngoài hắc tử giường ngủ thượng trước ngồi xuống,

yên lặng xem xét.

Lại nghe Bình ca cười lạnh nói:“Đi a, hai người các người lần này lộ mặt lộ lớn đi?”

Tiểu Thuận khuôn mặt u sầu đầy mặt kêu khổ nói:“Cái này gọi là gì lộ mặt? Ta ở phòng tạm giam lý đều nhanh nghẹn chết .” Một bên hắc tử tắc muốn lão đạo một ít, hắc tử biết lần này chính mình làm đã đánh mất bút máy, sự tình chọc cũng không nhỏ. Bình ca trong lòng khẳng định oa cháy, giờ phút này tốt nhất ít nhất nói, trang thành thành thật thật là được rồi. Cho nên hắc tử liếc mắt tinh, chính là oán hận nhìn chăm chăm Tiểu Thuận, cũng không lên tiếng.

Quả nhiên, Tiểu Thuận nhất mở miệng đã bị Bình ca cắn :“Nghẹn chết ? Người buổi chiều xuất ra sau không phải đình sinh động thôi, ta nhìn người nghẹn bất tử, càng nghẹn càng tinh thần.”

Tiểu Thuận rút lui cổ, không dám nói cái gì nữa .

Bình ca “Hừ” Một tiếng, bắt đầu thiết nhập chính đề:“Hai người các người chính mình nói nói đi, kia bút máy là chuyện gì xảy ra?”

Lần này Tiểu Thuận học ngoan , không có vội vã nói chuyện, mà là trước nhìn nhìn hắc tử. Hắc tử cũng trầm được khí, ngậm miệng không nói. Tiểu Thuận vì thế lại nhìn trộm nhìn Bình ca, lại phát hiện Bình ca đang lườm ánh mắt nhanh nhìn chăm chăm chính mình, hắc tử bỗng chốc hoảng, vội vàng vì chính mình biện giải nói:“Ta nào biết nói sao hỏi sự? Hắc tử đem bút máy làm đã đánh mất, đồ muốn ta cùng giam kín, ta thực làm không hiểu ‘Quý Kiến Sầu’ là nghĩ như thế nào .”

Bình ca ôn hoà “Nga” một tiếng, ngược lại nhìn về phía hắc tử:“Người đâu? Người có cái gì cách nói?”

Gặp Bình ca đã hỏi tới chính mình trên đầu, hắc tử có thể này a miệng nói:“Ta quả thật đã đánh mất bút máy, này cũng không gì hảo nói , phạt ta không oan. Cũng không biết là người nào thủ tiện trộm ta bút máy, cầm lại gia thống hắc tử mẹ bức đi.”

Lời này mắng thật sự dơ bẩn, tuy rằng không có chỉ tên nói họ, nhưng theo hắc tử nói chuyện khi ánh mắt đến xem, rõ ràng là hướng về phía Tiểu Thuận đi . Người sau lập tức kiềm chế không được:“Thao người nha ! Người xem ta cặn cái gì? Ta lại không lấy!”

“Người không lấy, bút máy có thể bay?” Hắc tử đối chọi gay gắt, “Ngày đó người phụ trách trang hóa, tới tới lui lui không biết theo ta bên bàn đi rồi bao nhiêu thang. Trừ ra người, ai có thể đem bút máy đưa nhà xưởng bên ngoài đi?”

Tiểu Thuận tròn trừng mắt: “Thao, tùy người nói như thế nào đi, dù sao ta không lấy. Người yêu thông ai mẹ thông ai mẹ.”

“Đều đừng nói nữa!” Bình ca uống chặt đứt giữa hai người tranh cãi, “Gặp các người này phở hạnh kiểm, liền mẹ nó ngoài miệng lợi hại. Ai xem ai khó chịu, tìm một chỗ luyện luyện. Chính này đó trộm đạo ngoạn ý làm gì?! Lão tử mặt đều bị các người này hai cái phế vật mất hết!”

Tiểu Thuận còn muốn biện giải: “Bình ca, việc này thật sự theo ta không quan hệ……”

“Không quan hệ ‘Quý Kiến Sầu’ có thể quan người mười ngày cảm đoán?” Bình ca dùng ngón tay Tiểu Thuận, còn kém trạc đến hắc đầu đỉnh, “Ai cũng không phải gốc tử. Kia bút máy không ở nhà xưởng lý, khẳng định là bị người đưa bên ngoài. Trừ ra người, còn có ai?”

Tiểu Thuận can nuốt một ngụm nước miếng, việc này quả thật khó có thể giải thích. Hắc tử vốn muốn nói: Đỗ Minh Cường cũng không tiến tiến xuất xuất trang hóa sao? Nhưng lại nhất tưởng, kia bạn hữu cũng không dễ chọc, chính mình nếu không đáng nhiều thù một cái cường địch. Huống hồ Đỗ Minh Cường cũng quả thật không có muốn lấy đi hắc tử bút máy lý do.

“Bình ca, ta thực không lấy hắc tử bút máy.” Tiểu Thuận ngọt ờ kiên trì, nhưng khẩu khí đã không giống vừa rồi như vậy kiêu ngạo.

Hắc tử lúc này nhìn ra Bình ca tựa hồ là hướng về tự bản thân biên, thái độ so với vừa rồi liền cứng rắn ba phần, hắc tử đứng dậy thể, dùng trên cao nhìn xuống phái đoàn đề nghị Tiểu Thuận ép hỏi nói: “Người không lấy? Vậy người nói bút máy đi đâu vậy?”

“Người bút máy ta làm sao mà biết đi đâu vậy?” Tiểu Thuận bị hắc tử như vậy nhất kích, lại mao lãng đứng lên, tà thử để mắt giác nói: “Người mẹ nó ngày đó ở trong toilet ngồi nửa ngày, không chuẩn người cấp tắc chính mình thí trong mắt đi.”

Những lời này nói chỉ do miệng không chừng mực càn quấy. Bình ca mắt thấy Tiểu Thuận trước mặt chính mình mặt còn dám mạnh miệng, trong lòng cơn tức càng cùng càng vượng, rõ ràng xung A Sơn vung tay lên nói: “Gi cũng đừng

nói, trị hấn!”

A Sơn không chút nào hàm hồ, tiến lên dùng cánh tay ôm Tiểu Thuận cổ nhất tha. Tiểu Thuận vốn là ngòi , cái này liền xông thành ngưỡng mặt bán nằm. Trong lòng hấn vừa vội lại sợ, việc hô:“Bình ca, ngài đây là gì chứ? Ngài trước hết nghe ta nói a.”

“Còn nói cái rắm! Trước nhường nha câm miệng.” Bình ca nổi giận dùng dùng quát. A Sơn cánh tay tăng lực, Tiểu Thuận cổ bị gắt gao cô trụ, thanh âm liền phát không được .

Bình ca lại vẩy vẩy tay:“Tối hôm nay nhường hấn ngủ vồng.”

Lời này Hàng Văn Trị liền đình không rõ , hấn dùng khuỷu tay động chữ bên cạnh Đỗ Minh Cường:“Ngủ vồng có ý tứ gì?”

Đỗ Minh Cường nhưng là đối trong ngục giam mặt các loại tiếng lóng lè sách rõ như lòng bàn tay. Hấn cấp đối phương giải thích nói:“Ngủ vồng chính là dùng dây thừng đem nhân hai tay trói đứng lên, sau đó điều ở chỗ cao. Dây thừng độ dài muốn không chế tốt, nhường bị điều nhân kiếng mũi chân khi vừa khéo có thể miễn cưỡng . Như vậy một buổi tối xuống dưới, có thể cho người toàn thân gân cốt đều tan tác giá.”

Đỗ Minh Cường nói chuyện làm nhĩ, A Sơn đã đem Tiểu Thuận kéo dài tới cửa toilet, lại muốn hướng bên trong tiến khi, lại bị đối phương chuyển hướng hai chân dùng trụ khung cửa, nhất thời đồ cầm cự được .

Hắc tử còn ngồi xổm bên trong vui sướng khi người gặp họa xem náo nhiệt, thỉnh linh bị Bình ca một cước đá đổ:“Người nha ngây ngô cười cái gì? Còn không đi qua giúp đỡ?”

Hắc tử cầu còn không được, hầu giống nhau nhảy lên, nhắm thẳng chiến đoàn lý xung. Bình ca cũng đứng dậy, không chút hoang mang theo ở phía sau. Chỉ có Đỗ Minh Cường cùng Hàng Văn Trị vẫn cứ tĩnh tọa ở bên giường, thờ ơ lạnh nhạt.

Hắc tử đem Tiểu Thuận hai chân theo khung cửa thượng bài khai, cùng A Sơn một đầu một đuôi, hai người dễ dàng đem Tiểu Thuận nâng vào toilet nội. Tiểu Thuận liều mạng vịn vịn giấy dựa, lại nơi nào tránh thoát động? Hàng Văn Trị xem này phó cảnh tượng, bỗng nhiên nghĩ đến chính mình ngày đầu tiên nhập giám thời điểm cũng là như thế gặp khuất nhục, trong lòng tránh không được tràn ngập cảm khái cùng chua xót.

Bình ca cũng vào toilet, đã thấy hẩn thân tay phải đến trong túi quần nhất sờ, lấy ra nhất tiết dây thừng. Này dây thừng nguyên là phân xưởng lý dùng để chế tác túi giấy đề tuyến , bởi vì dùng lượng trọng đại, ngẫu nhiên trộm lấy nhất tiết xuất ra, cũng là không người biết hiểu.

Bên kia A Sơn cùng hắc tử cộng đồng đè lại Tiểu Thuận, Bình ca liền lấy dây thừng đi ràng người sau hai tay. Tiểu Thuận còn muốn giãy dụa, Bình ca đem mặt tối sầm:“Lại lộn xộn ta mẹ nó phé đi người!”

Tiểu Thuận biết rõ Bình ca tức giận cũng không phải là đùa giỡn , liền không dám phản kháng, nhưng miệng vẫn ô ô , còn giống như muốn hét oan, chỉ tiếc cổ bị A Sơn gắt gao cô trụ, có chuyện cũng nói không nên lời.

Bình ca đem Tiểu Thuận hai tay chặt chẽ trời hạo, sau đó dẫn theo thằng đầu dẫm nát cái ao thượng. Hắc tử A Sơn hiểu ý, mạnh mẽ kéo Tiểu Thuận đứng lên. Bình ca đi lên cái ao tử, đem dây thừng khiến hướng chỗ cao, Tiểu Thuận bị bắt biến thành gior lên cao hai tay chỉ thiên xấu hổ tư thế.

Trần nhà phía dưới có theo trên lầu giám xá xếp vôi nước, Bình ca đem dây thừng một đầu khác đầu đi lên tha một vòng, sau đó hấn dùng lực kéo hai hạ, điều chỉnh tốt dây thừng độ dài, đái Tiểu Thuận hai chân mũi chân nỗ lực kiểm , liền đem kia thằng đầu đánh cái bể tắc.

Việc này làm xong sau, Bình ca nhảy xuống nước trì, vỗ vỗ thủ nói:“Được rồi, đem hấn buông ra đi.”

Hắc tử cùng A Sơn buông ra Tiểu Thuận, tạm thôi lui đến Bình ca bên cạnh. Tiểu Thuận thân thể mất đi nâng đỡ, trong lúc nhất thời có chút chống đỡ không được, cong vẹo hoảng đứng lên. Bởi vì hai tay bị điều ở không trung, hấn tưởng cũng là đồ không đi xuống, chỉ có thể dùng mũi chân đốt xoay quanh, bộ dáng chật vật không chịu nổi.

“Đi a, luyện nữa luyện có thể múa ballet vũ .” Hắc tử ở một bên kỳ quái nói xong nói mát.

Tiểu Thuận kêu khổ không ngừng, lại không dám hô to, chỉ có thể xin tha nói:“Bình ca, ngài thả ta đi, ta thật sự là oan uổng”

“Lăn mẹ người , Bình ca còn có thể oan uổng người?” Hắc tử cho Tiểu Thuận một cái tảo thang chân, người sau vừa mới tìm hạo cân bằng, cái này lại bị cướp đi mũi chân chống đỡ, không thể không lại nhảy lên “Múa ballet”.

“Hắc tử, ta tha mẹ người!” Tiểu Thuận không dám hòa bình ca tranh luận, chỉ có thể đem đầy ngập oán khí đều phát tiết ở hắc tử trên người, hấn một bên xoay quanh một bên xích hỏi đối phương:“Người nói ta cầm người bút máy, người có cái gì chứng có?”

Hắc tử còn chưa nói nói, Bình ca đã đổ ập xuống máng:“Muốn mẹ nó cái gì chứng cứ? Không chứng cứ lão tử còn trị không xong người?!”

Tiểu Thuận nghe lời này trong lòng nhất thời chột lạnh, biết hôm nay việc này Bình ca hoàn toàn không hướng về chính mình. Tuyệt vọng rất nhiều, hắn bỗng nhiên thấy ngồi ở toilet đối diện trên giường kia hai người, bỗng chốc như là lại phát hiện cứu mạng đạo thảo.

“Trị ca --” Tiểu Thuận hô lên Hàng Văn Trị danh vọng,“Ngài nhưng là giúp ta nói hai câu a, ta là oan uổng!”

Hàng Văn Trị sớm cùng Đỗ Minh Cường thương lượng hảo, không đi tham dự này bang nhân nội loạn. Nhưng không nghĩ tới Tiểu Thuận hội chủ động đem bóng cao su đá đi lại. Hàng Văn Trị không hề động thân, chỉ không đến nơi đến chốn nói:“Người oan không oan uổng, ta làm sao mà biết? Lại nói , người cùng hắc tử trong lúc đó chuyện, cùng ta có cái gì quan hệ?”

“Trị ca, ta gần nhất trước mặt sau lưng , đối với người cũng không sai.” Tiểu Thuận vẻ mặt cầu xin, bất lấy cuối cùng đạo thảo không chịu buông tay,“Ngài hảo ngạt giúp ta nói hai câu, Bình ca có thể bán người cái mặt mũi.....”

“Ta thảo!” Bình ca nghe không nổi nữa, nâng tay liền trừu Tiểu Thuận một cái miệng,“Người nha ngồi cảm đoán ngồi ngu chưa kia? Ta Bình ca còn phải bán hắn cái mặt mũi?!”

Đỗ Minh Cường cũng nhíu nhíu đầu mày. Tiểu Thuận như vậy miệng không chừng mực , nhưng đừng đem Bình ca hỏa lại chọc tới hai người bọn họ bên này. Đang nghĩ tới, đã thấy Hàng Văn Trị khởi thân, đã theo bên giường đứng lên. Đỗ Minh Cường cả kinh: Thế nào hắn vẫn là nhịn không được ? Đây đúng là chính mình lo lắng kết quả. Hắn vội vã kéo Hàng Văn Trị một phen, thừa dịp đối phương lược dừng lại đón làm nhĩ, lắc đầu sử cái ánh mắt. Khả Hàng Văn Trị lại đem tay hắn nhẹ nhàng đẩy ra, sau đó tiếp tục hướng về toilet phương hướng mà đi.

Lần này không chỉ có Đỗ Minh Cường không nghĩ tới, cũng đại đại ra ngoài Bình ca dự kiến. Chẳng lẽ này Văn Tình gầy yếu tên nhưng lại thật sự nên vì Tiểu Thuận xuất đầu? Bình ca xoay người lại nhìn chằm chằm Hàng Văn Trị, sắc mặt dần dần tối tăm đứng lên. Hắn đương nhiên sẽ không đem đối phương để vào mắt, bất quá Hàng Văn Trị phía sau còn có một cái Đỗ Minh Cường, nếu này hai người hành động là thông đồng ở cùng nhau , kia có thể có điểm khó giải quyết .

Nhìn thấy Hàng Văn Trị đứng dậy, toàn trường tối kích động nhân chính là Tiểu Thuận . Hắn lại lắc lắc thân thể hô:“Trị ca, người nên giúp giúp ta. Lần trước ta còn đã cứu mạng của người thế nào!”

Tiểu Thuận đề cập đúng là Hàng Văn Trị nhập giám ngày đầu tiên phát sinh kia trường phong ba. Lúc đó Hàng Văn Trị không chịu nổi Bình ca đám người khi nhục, ở toilet nội dùng mắt kính phiến cắt cổ tay tự sát. Vừa vận Tiểu Thuận nửa đêm đứng lên đi toilet, phát hiện kịp thời, có thể này bang Hàng Văn Trị nhật hoá đơn mệnh. Sau này giám xá nội phạm nhân địa vị vận mệnh phát sinh biến hóa, Tiểu Thuận liền thường xuyên nói lên chuyện này, lấy này hướng Hàng Văn Trị cầu tốt. Hiện tại hắn đem thoát khỏi hi vọng đều gửi gắm ở Hàng Văn Trị trên người, dưới tình thế cấp bách liền lại đem này trà nói ra đứng lên.

Hàng Văn Trị này đương lúc đã vượt qua cửa toilet hạm. Hắc tử có chút mao , hoành một bước đi lại chỉ vào mũi hắn uy hiếp nói:“Mắt kính, người nha bớt lo chuyện người!”

Hàng Văn Trị xung hắc tử lắc đầu, kia ý tứ giống như đang nói: Người hiểu lầm ta . Hắc tử giật mình, trong lúc nhất thời có chút phán đoán không rõ, liền quay đầu nhìn Bình ca thái độ. Bình ca tắc trầm tĩnh bình ổn, hắn chính là mặt âm trầm, thả xem Hàng Văn Trị kế tiếp muốn làm gì.

Hàng Văn Trị lại đi rồi hai bước, gần gũi đứng ở Tiểu Thuận trước mặt. Tiểu Thuận việc cùng cười tiếng kêu:“Trị ca!”

“Người đồ nhớ được đã cứu mạng của ta?” Hàng Văn Trị xem đối phương lạnh như băng nói,“Người thế nào không nhớ rõ ngày đó là ai thoát ta quần, sau đó lại dùng bàn chải đánh răng cùng giặt quần áo tra tấn ta ?”

Tiểu Thuận bỗng chốc ngây dại. Ngày đó tra tấn Hàng Văn Trị thời điểm, đúng là hắn nhảy lên nhảy xuống, biểu hiện nhất tích cực. Bất quá việc này qua đi ai cũng không đề cập tới , hắn còn tưởng rằng Hàng Văn Trị không có mang thù đâu. Không nghĩ tới đối phương lại tại giờ phút này đem lời nhi lược xuất ra, thật sự là nhượng hắn có loại họa vô đơn chí tuyệt vọng cảm.

Sau một lúc lâu sau, Tiểu Thuận miễn cưỡng bài trừ một tia cười khò:“Trị ca, kia đều là hiểu lầm, ngài nhưng đừng theo ta loại này kiến thức.....”

Hàng Văn Trị khinh thường “Thích” một tiếng, nói:“Ta đương nhiên không cùng người loại này kiến thức. Chính là người như vậy nhượng đến nhượng đi , đại gia nghỉ ngơi không tốt không nói, nhưng đừng đem quần áo lại đưa tới -- ta được giúp người tiếp tục điểm miệng.” Dứt lời hắn theo bờ hồ cầm lấy khối thối khăn lau, lung tung đoàn đoàn liền hướng Tiểu Thuận miệng tắc đi qua. Người sau bị treo hai tay không thể nào né tránh, bất đắc dĩ “Ô ô” Vài tiếng sau trong miệng đã bị khăn lau nhồi vào, rốt cuộc phát không ra cái gì thanh âm .

“Đi a mắt kính, tính tiểu tử ngươi thức thời.” Hắc tử thấy vậy quang cảnh, ban đầu đối địch cảm xúc lập tức tan tác, hắn vỗ vỗ Hàng Văn Trị bả vai, tiến thêm một bước châm ngòi thổi gió nói,“Đối loại này hai mặt ngốc bức, trăm ngàn

không thể quán . Người hôm nay cho hấn mặt , ngày mai hấn có thể cười ở người trên đầu thai.”

Bình ca buộc chặt sắc mặt cũng lỏng xuống dưới, bất quá hấn lại xoay người xem Đỗ Minh Cường gật gật đầu. Ở hấn đoán, Hàng Văn Trị này phiên biểu hiện định là Đỗ Minh Cường trước đó an bày , khả xem như này ca lưỡng đối chính mình một lần cầu tốt, cho nên hấn đáp lại một chút.

Bên kia Hàng Văn Trị đem Tiểu Thuận miệng đồ thượng sau cũng không lưu lại, trực tiếp rời đi toilet hướng chính mình giường đi đến. Đỗ Minh Cường đứng dậy theo hai bước, đề nặng giọng cười nói:“Huynh đệ, người cuối cùng học hội thích ứng nơi này sinh hoạt.”

Hàng Văn Trị cũng không nói lời nào, trực tiếp đem chính mình ném tới trên giường, sau đó liền nhắm mắt vẫn không nhúc nhích. Dem một khối khăn lau nhét vào hai tay bị buộc Tiểu Thuận miệng vốn là dễ dàng sự tình, nhưng Hàng Văn Trị lại như là đã phi thường mỗi một đường như. Đỗ Minh Cường yên lặng lắc đầu, lưỡng trước đối phương mặc dù có thể cùng Bình ca đám người thông đồng làm bày, nhưng trong lòng khó tránh khỏi sẽ có khúc mắc. Việc này chỉ có thể nhường chính hấn chậm rãi điều chỉnh đi.

Bình ca đám người chế phục Tiểu Thuận, đêm nay chuyện liền tính cáo một đoạn. Hắc tử bắt đầu thu xếp cấp Bình ca mức nước rửa mặt, đi theo làm tùy tùng ân cần mười phần. Tiểu Thuận tuy rằng mất đi tự do, miệng cũng bị đồ thượng , nhưng hấn ánh mắt cũng không vòng nhân, luôn luôn hung tợn nhìn chằm chằm hắc tử, hận không thể đem đối phương thịt oản tiếp theo khối đường như.

Hắc tử ngay từ đầu toàn làm không phát hiện, chờ hầu hạ Bình ca nằm xuống, hấn lại lộn trở lại trong nhà vệ sinh, cầm lấy đem bàn chải đánh răng để Tiểu Thuận ánh mắt uy hiếp nói:“Người mẹ nó nhìn cái gì vậy, lại nhìn lão tử đem người này song cầu hạt châu cấp phế đi.”

Vì phòng ngừa phạm nhân gian thương tổn, ngục giam dùng bàn chải đánh răng bình đều phi thường đoản, đầu vì bộ cũng đều là viên viên vô pháp cố hết sức. Bất quá Tiểu Thuận giờ phút này không thể động đậy, hắc tử muốn thật muốn dùng bàn chải đánh răng phế đi ánh mắt hấn cũng không mất công. Dù vậy, Tiểu Thuận cũng không ăn đối phương uy hiếp, ánh mắt hấn trừng lớn hơn nữa, trong lòng tắc dùng tối ác độc ngôn ngữ đem hắc tử tổ tông bát đại nữ tính thân thuộc tất cả đều ân cần thăm hỏi một lần.

“Mẹ người bức ngực nơi đó đầu can gì đâu? Cũng tưởng ngu vông có phải hay không?” Bình ca gặp hắc tử thật lâu không được, liền mắng một câu. Tối hôm nay hấn thu thập Tiểu Thuận là vì cấp giám xá lập quy củ, chẳng phải bang hắc tử ra tư nhân oán khí . Hấn cảm thấy người sau có chút đắc ý vênh vao , xem ra còn phải tìm một cơ hội đem người này cũng sửa chữa sửa chữa.

Cảm giác được Bình ca có chút tức giận, hắc tử cũng không dám ở toilet ở lâu . Bất quá Tiểu Thuận kia càn rỡ ánh mắt thực tại làm hắc tử cảm tức, rồi đi phía trước, hắc tử còn muốn hùng hổ lướt đi xuống ngoan nói đến:“Tiểu tử ngươi chờ xem, lần này ta thế nào cũng phải cho ngươi triệt để ăn xong ta!”

Hắc tử cuối cùng ra toilet, tứ nhĩ tứ giám xá rốt cục khôi phục ban đêm yên tĩnh. Trừ bỏ Tiểu Thuận ở ngoài, mọi người các hồi các giường nghỉ ngơi.

Này giám xá nội cùng sở hữu tam Trương Song nhân giường, vừa mới tiến ốc có một trương là đối diện toilet , hoàn cảnh kém cỏi nhất. Cái giường này Tiểu Thuận ngủ thượng phô, hắc tử ngủ hạ phô; Cùng cái giường này đầu vì tương liên tới gần buồng trong vị trí giường tắc phân phối cấp Đỗ Minh Cường cùng Hàng Văn Trị, trong đó Đỗ Minh Cường ngủ thượng phô, Hàng Văn Trị ngủ hạ phô; Buồng trong có khác một trương giường ở toàn bộ giám xá trung vị trí tốt nhất, cái giường này hạ phô tự nhiên thuộc loại Bình ca, thượng phô tắc ngủ hắc tử trước mắt tâm phúc đả thủ A Sơn.

Bình ca hít mắt nằm hội, vừa mới muốn ngủ khi, bỗng nhiên cảm giác tiền ốc có chút động tĩnh, trợn mắt vừa thấy, đã thấy hắc tử lại theo trên giường nhảy lên, nhanh hai bước vọt vào toilet, sau đó “Phốc phốc” Hai tiếng trầm đục, liệu là cho Tiểu Thuận hai chân.

“Ngươi mẹ nó có hoàn không xong rồi?” Bình ca vỗ ván giường ngồi thân, tức giận quát lớn nói.

Hắc tử vội vàng chạy ra toilet, ngồi ở chính mình ván giường thượng phần nộ biện giải:“Không phải a, Bình ca..... Tiểu Thuận lão ở trong nhà vệ sinh trừng ta, khiến cho ta ngủ không được.” Hắc tử không nói bừa, gian ngoài cái kia giường ngủ liền đối với cửa toilet, Tiểu Thuận điều ở bên trong, cùng hắc tử tầm mắt liền không bị ngăn trở cách.

“Ngươi nha là lão nương nhóm a? Có người nhìn ngươi ngươi còn ngủ không được?”

“Được, Bình ca, ta sai lầm rồi.” Hắc tử chạy nhanh chịu thua.

Bình ca đang ở thấy trên đầu, mắng hai câu cũng lười nhiều lời, ngã đầu tiếp tục đi ngủ. Bên kia hắc tử cũng im ắng nằm xuống, không dám lại phát ra gì tiếng vang. Chính là Tiểu Thuận vẫn cứ ở trong nhà vệ sinh trừng mắt xem xét hắc tử, làm hắc tử trong lòng mao lăng lăng cực không thoải mái. Cuối cùng hắc tử bị tránh không có biện pháp , đành phải phiên cái thân, mộng xung ngoại không cùng đối phương tầm mắt tương đối. Bất quá như vậy đồ có về chính mình khiếp dưng như, cuối cùng cực kì khó chịu.

Bóng đêm tiệp thâm, mọi người lục tục ngủ. Tĩnh đêm trung ngẫu có người đi tiểu đêm nhập xí cũng đều khinh

thủ khinh cước , sợ lại nhiều tình Bình ca xúc rủi ro.

Đôi ngủ say người đến nói ban đêm luôn như thế ngán ngủ. Chỉ không biết bắt giắc trung, giám xá khí ngoài cửa sổ đã nổi lên một chút màu trắng. Bình ca này một giấc ngủ thoải mái vô cùng, đến này điểm vừa vặn tự nhiên tỉnh lại, cả vật thể thư thái rất nhiều, lại cảm giác bàng quang trầy trầy có chút nước tiểu ý. Vì thế hắn liền xuống giường đá đóng giày tử, lười biếng hướng toilet đi đến.

Vào toilet, chỉ thấy Tiểu Thuận vẫn vẫn duy trì bị điều khởi tư thế, chính là đầu buông xuống , dưới chân cũng không có gì lực, giống như cũng đang ngủ dường như. Bình ca liền đá hắn một cước, mắng:“Người nha ngủ đồ thích.” Sau đó vòng đến bình nước tiểu bên cạnh, cởi bỏ quần nhẹ nhàng vui vẻ phun một phen.

Ngâm nước tiểu tư hoàn, xoay người muốn rời đi khi, đã thấy Tiểu Thuận vẫn là nhuyển tháp tháp cúi đầu, thân mình hơi hơi hoảng , biểu hiện vừa rồi kia một cước lực đạo còn chưa tán đi. Bình ca có chút giận, một phen hao trụ tóc của hắn đem Tiểu Thuận đầu linh lên, đồng thời lại mắng nói:“Ngủ như vậy tử, người mẹ nó trư.....”

Lời này chỉ mắng bình thường câu chuyện liền bị ngạnh sinh sinh nuốt trở về. Không chỉ có như thế, Bình ca cả người cũng ngạc nhiên ngớ ra, như là gặp được mỗ kiện khó có thể tin việc lạ bình thường. Sau một lát, hắn hơi hơi hồi phục chút thần trí, vội vàng nâng lên tay kia thì, đem ngón trở duỗi đến Tiểu Thuận dưới mũi dò xét tìm tòi.

Không thám hoàn hảo, này tìm tòi Bình ca tâm nhất thời trầy vào vạn trạng đáy cốc. Hắn nói tay lui về sau một bước, cấp tốc thở hào hển, cái trán cũng bắt đầu chảy ra mồ hôi. Đồng thời ở Bình ca lòng dạ trung nào đó mãnh liệt mà đến cảm xúc rất nhanh liền tích góp từng tí một đến đỉnh, hắn hỏn hển mắng thanh:“Ta thao!”

“Bình ca, có việc sao?” Bên ngoài A Sơn cũng tỉnh, nghe thanh âm có chút không đối, liền hỏi một câu.

Bình ca không có trả lời hắn, chỉ bước nhanh vọt tới toilet ngoại, tướng môn khẩu trên giường hắc tử húc đầu thu khởi. Người sau theo trong lúc ngủ mơ bừng tỉnh, hoảng hốt hỏi:“Như thế nào?”

Bình ca tay trái nhéo hắc tử trước ngực vạt áo, tay phải một quyền kén ở hắn mặt thượng, này một quyền trực tiếp chặt đứt người sau mũi cốt, đánh cho hắc tử theo trên giường lăn xuống dưới.

Hắc tử “Um hừm” Kêu thảm thiết một tiếng, ôm cái mũi ăn đau không thôi. Bình ca lại còn không vòng qua hắn, lại nâng lên chân hướng trên người hắn ngoan đá, mỗi một chân đều dùng hết toàn lực, hận không thể muốn đối phương tánh mạng dường như. Hắc tử đánh lăn trốn tránh, chính là kêu thảm thiết, căn bản không có nói chuyện cơ hội.

A Sơn xem này một màn, mờ mịt không biết làm sao. Đối diện trên giường Đỗ Minh Cường cùng Hàng Văn Trị cũng bị đánh thức, bởi vì không thấy được sự tỉnh mở đầu, cũng hoàn toàn không hiểu bộ dáng.

Một lát sau vẫn là Đỗ Minh Cường trước đã mở miệng: “Bình ca, ngươi lại như vậy đánh, đã có thể đem quần giáo kinh động.”

“Còn mẹ nó quan tâm cái gì quần giáo?” Bình ca dùng ngón tay toilet, “Các người xem hấn can hảo sự, hấn sẽ đem chúng ta toàn giám xá nhân đều liên lụy từ!” Nói chuyện đồng thời, hấn dưới chân vẫn cứ không ngừng, thẳng đá hắc tử khóc cha gọi mẹ.

Đỗ Minh Cường trong lòng cả kinh, biết có đại sự xảy ra, vội vàng nhất thả người theo thượng phò nhảy tới thượng. A Sơn cùng Hàng Văn Trị cũng đều xuống giường, ba người trước sau chân chen vào toilet, vây quanh hầy còn vẫn không nhúc nhích Tiểu Thuận.

Đỗ Minh Cường giành trước thân thủ đỡ Tiểu Thuận quai hàm, đem người sau đầu lấy đứng lên. Nương bình minh sơ quang, ba người đầu tiên thấy được Tiểu Thuận như từ ngư bình thường ánh mắt, cặp kia ánh mắt trùng lưu viên, giống như muốn theo hốc mắt trung bật ra giống nhau. Mà ở hấn tả ánh mắt trung ương rõ ràng cắm một chi bút máy, bút thân đã cơ hồ toàn bộ nhập vào Tiểu Thuận đầu, chỉ tại bên ngoài lưu ra ngắn ngủn nhất cắt đuôi ba.

Ba người trợn mắt há hốc mồm, tựa hồ ai cũng không dự đoán được tình huống như vậy. Đồng thời bọn họ cũng minh bạch Bình ca vì sao hội như thế đau ầu hắc tử: Tối hôm qua ngũ tiền hắc tử liền bởi vì Tiểu Thuận dùng ánh mắt trùng hấn mà phi thường không đùa giỡn khó chịu, hơn nữa còn phóng thoại muốn phế đối phương ánh mắt. Hiện tại Tiểu Thuận trong ánh mắt sáp chi bút máy, mặc cho ai đều sẽ đem hắc tử liệt vào hạng nhất hoài nghi đối tượng, mà này chi bút máy đến cùng từ đâu mà đến đồ không rành bần tâm.

Lúc này gian ngoài dị động rất cực khiến cho trách nhiệm quản giáo chú ý, camera bên cạnh loa trung truyền ra nghiêm khắc quát lớn: “Tứ nhị tứ giám xá, làm gì đâu?!” Đồng thời còn cùng với thúc giục tạp âm: “Chạy nhanh qua nhìn xem!”

Mọi người trong lòng rung mình, biết quần giáo gây lát tức đến, mà hiện tại này phiên cảnh tượng lại nên như thế nào thu thập? Chính bång hoàng gian, ban đầu nhất cuồng tảo Bình ca đồ đầu tiên khôi phục chút bình tĩnh, hấn bỏ qua hắc tử bôn trở lại toilet, nhảy lên cái ao liền bắt đầu giải Tiểu Thuận trên tay dây thừng, biên giải còn biên tiếp đón: “Mau, mau đưa hấn buông đến!” Bên cạnh ba người rất rõ ràng: Bình ca đây là muốn tiêu hủy tối hôm qua mọi người ngược đãi Tiểu Thuận chứng cứ, để đem Tiểu Thuận từ vong toàn bộ đổ lên cuối cùng hành hung người kia trên đầu, như vậy những người khác có lẽ còn có khả năng tránh được một kiếp.

A Sơn không chút nghĩ ngợi, lập tức tiến lên cấp Bình ca hỗ trợ. Hàng Văn Trị do dự một chút, đi qua trước đem Tiểu Thuận miệng kia khăn lau túm xuất ra, còn tưởng lại can chút gì khi, Đỗ Minh Cường đem hắc ra bên ngoài lôi kéo, nói: “Mặc kệ, nơi này không chuyện của chúng ta!”

Lời này nói được sáng tỏ: Tối hôm qua tra tấn Tiểu Thuận là Bình ca mang theo A Sơn cùng hắc tử can, hiện tại Tiểu Thuận không hiểu đã chết, tuy rằng hung thủ không rõ, nhưng cùng đồ hàng hai người chung quy tối không liên quan. Cho nên bọn họ không có lý do gì phải giúp Bình ca đâm người chùi dít -- này làm không tốt nên dính thượng một thân tao khí!

Hàng Văn Trị quay đầu nhìn xem, còn có chút do dự bộ dáng: Dù sao hắc hướng Tiểu Thuận miệng tắc qua khăn lau, ngày sau ngục phương truy tra đứng lên liền không có Đỗ Minh Cường như vậy sạch sẽ. Bất quá xem Đỗ Minh Cường khuyên can kiên định, hắc rốt cục vẫn là đi theo đối phương đi ra toilet.

Ngã gian ngoài đã thấy hắc tử chính giấy dựa đứng lên. Hắc gặp Bình ca một phen hành hung, này hội thoáng hoãn qua một ít thần. Đỗ Minh Cường cũng không quản hắc, trực tiếp lôi kéo Hàng Văn Trị xa xa triệt đến buồng trong.

Hắc tử thất tha thất thểu vào toilet, chính thấy Bình ca cùng A Sơn liền thủ đem Tiểu Thuận phóng ngã xuống đất trên sàn, người sau vẫn không nhúc nhích, thân thể nhuộm đặc tượng căn mì sợi, bất quá cặp kia ánh mắt vẫn giống tối hôm qua như vậy trùng viên viên, đâm thẳng trong lòng hắc từng đợt sợ hãi.

Hắc tử lấy lại bình tĩnh, lại đi lên hai bước, nơm nớp lo sợ hỏi: “Này..... Đây là như thế nào?”

Bình ca đem từ nhỏ thuận tay trên cổ tay cởi xuống đến dây thừng ném vào ngồi bình nước tiểu, một phen nước trôi, đồng thời hung tợn chỉ vào hắc tử nói: “Người trang cái gì tởi? Ta nói cho người, một người làm việc một người làm, không nên nói trong lời nói, người mẹ nó cho ta cấn nhanh điểm!”

Hắc tử chớp chớp mắt, lại nhìn kỹ, giống như mới phát hiện Tiểu Thuận tả ánh mắt thượng cấn kia chi bút máy. Hắc “Má ời!” kêu một tiếng.

“Thao!” Bình ca hướng về phía hắc tử thổi một ngụm, mang theo vài phần khinh thường.

Liền tại đây khi, chỉ nghe giám xá cửa sắt rầm một trận loạn hưởng. Cửa mở sau, một cái quần giáo cầm huấn giới đi vào giám xá, mặt khác còn có một người thì tại ngoài phòng bảo trì cảnh giới.

“Làm gì đâu? Muốn tạo phản a!” Trong phòng quần giáo vung điện côn quát hỏi nói, ánh mắt của hắn tìm kiếm một vòng, có thể này chú ý tới đại bộ phận phạm nhân đều kêu loạn chen chúc tại trong nhà vệ sinh.

“Báo cáo quần giáo!” Bình ca ở trong đám người hồi phục nói, “Hắc tử đem Tiểu Thuận ánh mắt thống , chúng ta đang ở cứu giúp!” Hắn thanh âm vang dội, lo lắng mười phần, nghe qua tràn ngập phần nộ chính nghĩa.

“Không phải.....” Hắc tử nhìn xem Bình ca, lại nhìn xem quần giáo, hoảng loạn biện giải , “Này..... Này không phải ta cặn nha.”

Quần giáo bỗng nhiên cả kinh, việc đoạt đi qua tách ra mọi người. Quả gặp Tiểu Thuận chính nhuyển tháp tháp nằm trên mặt đất, trong mắt rõ ràng cầm một chi bút máy. Tiếp qua đi nhất đáp mạch đập, chỉ cảm thấy vào tay chỗ da thịt lạnh lẽo, hiển nhiên nhân sớm chết đi lâu ngày.

“Này còn cứu giúp cái gì?!” Quần giáo vừa vội vừa giận, trực tiếp đem điện côn mở ra hướng mọi người trên người một trận loạn trạc, “Đều cho ta đi ra ngoài ngồi hảo!”

Bình ca cùng A Sơn liên chạy mang khiêu ra toilet, ngoan ngoãn tìm cái góc ôm đầu ngồi xồm xuống. Hắc tử vừa mới bị đánh một trận qua, động tác không quá linh hoạt, kia điện côn đại bộ phận đều tiếp đón đến hắn trên người. Thẳng điện hắn gào khóc thảm thiết.

Ngoài phòng quần giáo nghe được giám xá nội không khí không đối, dặt cổ họng hỏi câu: “Xảy ra chuyện gì?”

“Ra đại sự ! Chạy nhanh gọi điện thoại kêu trương đầu đi lại!” Hắn đồng sự ở trong nhà vệ sinh tê hô, hận không thể đem toàn thân khí lực đều dùng hết bình thường.

Lúc này thượng là sáng sớm thời gian, điện thoại đánh qua thời điểm, Trương Hải Phong cũng là vừa mới rời giường. Trách nhiệm quần giáo đem đại khái tình huống hướng hắn hội báo một chút, Trương Hải Phong cố không lên rửa mặt ăn cơm, trực tiếp lái xe, lướt nhanh như gió bàn bên thứ nhất ngục giam mà đi.

Này một đường ngựa không dừng vó, đến tứ nhị tứ giám xá cửa, đã thấy hai cái tuổi trẻ quần giáo gừng bình thân lí mình thần sắc hoảng loạn đứng ở nơi đó -- này một đêm đứng là hai người bọn họ nhân trị ban.

Trương Hải Phong xanh mặt không nói chuyện, trước chui vào giám xá nội hướng toilet hiện trường nhìn thoáng qua, đồng thời hỏi: “Khác phạm nhân đâu?”

“Điều áp đến phòng tạm giam -- tách ra quan .” Gừng bình theo sát sau Trương Hải Phong cước bộ trả lời. Ở tứ giám khu trẻ tuổi quần giáo bên trong, hắn xem như tương đối cơ trí một cái. Làm phát hiện Tiểu Thuận tử vong sau, hắn lập tức liền đem Bình ca đám người tất cả đều mang cách giám xá cũng đều tự một mình giam giữ đứng lên, như vậy tức bảo hộ hiện trường, lại có thể tránh cho các phạm nhân hợp mưu thông cung.

Trương Hải Phong “Ân” một tiếng, tựa hồ đối gừng bình này phiên xử lý coi như vừa lòng. Sau đó hắn lại hỏi: “Cụ thể sao lại thế này? Người lại kỹ càng nói nói.”

“Đại khái năm giờ không đến thời điểm chúng ta theo theo dõi lý nhìn đến thăm kiến bình ở ầu đã hắc tử, lập tức liền chạy tới tra hỏi. Kết quả lại phát hiện Tiểu Thuận chết ở trong nhà vệ sinh, theo thăm kiến bình nói, là hắc tử động thủ.” Gừng bình trả lời hiển nhiên không đủ trình độ “Kỹ càng” Hai chữ, nhưng hắn cũng không có biện pháp, bởi vì hắn chính mình cũng chỉ biết nhiều như vậy.

Trương Hải Phong lúc này đã đi tới án phát trung tâm hiện trường -- toilet nội. Hắn ngồi xổm xuống hơi hơi kiểm tra thực hư một chút Tiểu Thuận thi thể, lập tức liền sinh ra nghi vấn: “Người này ít nhất đã chết hai giờ đã ngoài , thế nào các người năm giờ mới phát hiện dị thường?”

“Phía trước thật sự không phát hiện cái gì.....” Gừng bình không yên mà lại bắt đầu nói, “Buổi tối giám xá lý tới om , camera không có tác dụng. Chúng ta ở dưới lầu phòng trực ban cũng không có nghe được cái gì dị thường động tĩnh.”

“Nhân đều bị giết, còn không có dị thường?!” Trương Hải Phong quay đầu đến trừng mắt nhìn gừng yên ôn mắt. Người sau lạnh run cúi đầu, chính mình cũng cảm thấy không thể nào nói nổi. Một cái đại người sống ở toilet bị giết chết, lại thế nào cũng sẽ có giấy dựa kêu cứu đi? Khả bọn họ hai cái trách nhiệm quần giáo cư nhiên không hề phát hiện.

Bất quá làm Trương Hải Phong tiếp tục khám khám nghiệm tử thi thể thời điểm, hắn lại phát hiện chính mình có khả năng hiểu lầm cấp dưới . Bởi vì ở Tiểu Thuận hai tay thủ đoạn chỗ đều xuất hiện góc rõ ràng ứ thanh, bằng kinh nghiệm phán đoán, đây là bị dây thừng lặc buộc lưu lại dấu vết. Chẳng lẽ người chết là bị chế phục buộc chặt sau mới lọt vào sát hại ? Nói như vậy liền sẽ không nào ra quá lớn tiếng vang. Ký có như vậy đoán, Trương Hải Phong ánh mắt liền ở toilet nội suu tầm đứng lên, sau một lát hắn chú ý tới bình nước tiểu lý tích nhất tiểu than thủy, tựa hồ bài tiết không quá

thăng đường.

Trương Hải Phong bắt tay vói vào bình nước tiểu xếp thủy trong miệng một trận sờ soạng, hần cảm giác được thủy loan chỗ đồ cái gì mềm yếu gì đó, lấy ra đến vừa thấy, đúng là một đoàn dây thừng.

Gừng bình ở hần phía sau thấy đến một màn như vậy, nhin không được nhẹ nhàng mà “Nga” một tiếng, ký bội phục lại giật mình bộ dáng.

“Này bang hồn dân!” Trương Hải Phong giận dữ mắng một câu, sau đó đem kia đoàn dính đồ cút đái mùi hôi dây thừng ném vào cái ao trung.

Gừng bình hơi hơi trừu lãnh khí: “Xem ra còn không phải đơn giản bác sát a, là có ý định mưu sát!”

“Người thăm qua bọn họ không có? Thảm kiến bình là nói như thế nào?” Trương Hải Phong đầu tiên liền nhắc tới Bình ca, hần biết ở giám xá lý muốn ồn ào ra chuyện lớn như vậy đến, số trách nhiệm đứng mũi chịu sào.

Gừng sơn nói: “Còn chưa có tới kịp thăm.....”

“Không thăm cũng tốt --” Trương Hải Phong phát phát tay, “Đỡ phải bị các người thăm hồng rồi!” Bình ca nhưng là du gian cự hoạt nhân vật, muốn cùng hần giao phong phía trước phải ngồi ổn nguyên vẹn chuẩn bị, nếu không bị đối phương xem chuẩn người lỗ hồng đã có thể không dễ làm .

Trương Hải Phong lại đem lực chú ý tập trung ở người chết trên người, lần này ánh mắt của hần gắt gao nhìn thẳng người chết tả ánh mắt thượng trát kia chi bút máy. Không hề nghi ngờ, đây đúng là người chết vết thương trí mệnh chỗ. Tuy rằng theo ngoại bộ đã nhìn không ra này chi bút máy độ dài, nhưng theo lẽ thường phán đoán, đã có thể trí nhân số chết, kia bút máy hần là đã thật sâu trát vào Tiểu Thuận não can đầu mối.

Chẳng lẽ đây là mười ngày trước mất đi kia chi bút máy? Trương Hải Phong thực tự nhiên làm ra như vậy đoán. Mà khi khi bọn họ từng đem giám khu nhà xưởng trong trong ngoài ngoài suu cái để chỉ thiên, như vậy trường bút máy có thể nào tránh thoát này phiên thảm thức điều tra?

Trương Hải Phong nhủ mi suy nghĩ hồi lâu, khó được này giải. Cuối cùng hần cảm thấy phải làm một ít càng thêm

cẩn thận điều tra, liền xung gùnh bình vẩy tay nói:“Đem thi thể trước nâng đến giám khu bệnh viện ngừng thi phòng, tìm ngoại khoa lưu bác sĩ đem bút máy lấy ra, đưa đến ta văn phòng.”

Gùnh bình gật gật đầu, tiếp đón lí mình một khối chuẩn bị đi bệnh viện thủ thi túi cùng cẳng. Lâm ra giám xá môn một lát, hấn lăm miệng quay đầu hỏi một câu:“Trương đầu, muốn hay không thông tri người chết người nhà?”

“Hiện tại thông tri người nhà?” Trương Hải Phong “Hắc” cười lạnh một tiếng,“Chúng ta đây ba người cảnh phục đều đừng nghĩ lại mặc!”

Gùnh bình tấp tấp lười, biết đối phương cũng không phải là ở hù dọa chính mình. Giám xá lý phát sinh phạm nhân sát phạm nhân ác tính án kiện, theo thượng đến hạ trách nhiệm nhân đều thoát một tầng da! Đã đánh mất công tác vẫn là việc nhỏ, như lấy không làm tròn trách nhiệm tội truy cứu đứng lên, chỉ sợ còn phải có lao ngục tai ương.

Gùnh ngang hàng nhân sớm nhìn quen ngục giam trung thị phi phải trái, nhất tưởng đến chính mình có khả năng theo quản giáo thân phận luân vì ký hiệu lý kẻ tù tội, này quả thực muốn làm nhân không rét mà run. Hấn quay đầu nhìn xem lí mình, đã thấy người sau cũng là mặt xám như tro tàn, tuyệt vọng quả thực đều nhanh muốn khóc ra .

Gùnh bình so với lí mình lớn tuổi mấy tuổi, thấy vậy tình hình chính mình ngược lại lấy lại bình tĩnh, vỗ vỗ đối phương đầu vai nói:“Không có việc gì, còn có trương đình đầu đầu.”

Lí mình hơi hơi rung lên, bất quá lập tức vừa khổ nghiêm mặt nói:“Đều như vậy Trương đầu có thể đình được sao?”

“Trương đầu không phải không nhường chúng ta thông tri người nhà sao? Kia thuyết minh hấn còn có biện pháp.”
Gùnh thư thường thệ mỗi ngày nói, cũng là ở trấn an đối phương, cũng là ở trấn an chính mình.

Lí mình nghe nói như thế, trên mặt thần sắc rốt cục giãn ra mở ra. Trương Hải Phong -- này ở tứ giám khu lẫn lộn hơn mười năm lão đội trưởng, hiện tại dĩ nhiên thành này hai người trẻ tuổi vượt qua hiểm quan cuối cùng hi vọng.

Mà Trương Hải Phong lúc này còn đang trong nhà vệ sinh xem Tiểu Thuận thi thể ngẩn người. Tuy rằng vừa mới ở hai cái cấp dưới trước mặt biểu hiện ra chính mình lãnh ngạnh kiên cường một mặt, nhưng hấn ở sâu trong nội tâm lại ở thừa nhận áp lực cực lớn.

Chính như Trương Hải Phong trước đây đôi Hàng Văn Trị nói qua , lại có nửa năm hắn sẽ bị điệu đến ngục giam quản lý cục tọa văn phòng, từ đây rời xa làm người ta đè nén không chịu nổi ngục giam tuyền đầu. Cho nên nửa năm với hắn mà nói trọng yếu phi thường, hắn sở quản hạt tứ giám khu quyết không thể ra một điểm nhiễu loạn, nếu không hắn hướng tới đã lâu yên ổn cuộc sống sẽ theo khe hở trung phiêu đi.

Lần trước phân xưởng nội đã đánh mất bút máy, Trương Hải Phong hưng sư động chúng, hận không thể đem toàn bộ giám khu đều lật ngược, chính là sợ kia bút máy hội trở thành đả thương người lợi khí. Bất quá cùng Hàng Văn Trị nói qua nói sau, hắn liền đem tâm buông đến . Hắn tin tưởng kia bút máy chính là Tiểu Thuận lấy đi , hơn nữa đã theo xe vận tải bị đưa đến ngục giam ngoại. Cho nên kia tiềm tại uy hiếp cũng sẽ không tồn tại . Hắn đem hắc tử cùng Tiểu Thuận đóng cấm đoán, càng chủ yếu mục đích vẫn là ở cảnh cáo bọn họ về sau không cần trêu ghẹo sự tình. Khả vạn vạn không nghĩ tới là, sự tình ở hai người phóng thích sau ngày đầu tiên liền phát sinh , hơn nữa là như thế nghiêm trọng!

Theo chính mắt nhìn thấy Tiểu Thuận thi thể kia một khắc khởi, Trương Hải Phong liền bi thương ý thức được: Chính mình muốn thượng điệu tiến quản lý cục là không có khả năng . Vô luận như thế nào, ở giám khu bên trong xuất hiện phạm nhân phi bình thường tử vong, thân là trung đội trưởng hắn này tội nan từ. Hiện tại hắn sở sâu lo là chính mình còn có thể không thể theo trận này phong ba trung toàn thân trở ra. Đây hơn mười năm ngày đều sống đến được , chẳng lẽ gần đến giờ cuối cùng giải quyết xong muốn ngã cái đại té ngã sao?

Đánh giá gừng bình thân lí mình đã đi xa, Trương Hải Phong đứng dậy đi đến bờ hồ. Đứng lặng sau một lát hắn lấy nước sôi long đầu đem chính mình đầu tấu đi lên. Nước lạnh theo tóc hắn té tràn qua, tắm âm da đầu đồng thời cũng mang đến lạnh như băng thanh lương cảm giác.

Trương Hải Phong dùng hai tay ở phát tùng trung trước sau loát hai thanh, khiến cho nước lạnh có thể tắm mạn đến rất nhiều địa phương. Đột nhiên hắn động tác dừng lại -- hắn đem tay phải quán ở trước mắt, lẳng lẳng xem khe hở trong lúc đó mỗi dạng này nọ.

Đó là một căn tóc bạc.

Trương Hải Phong là lần đầu tiên thấy chính mình tóc bạc, hắn khó có thể ức chế cảm thấy một trận xót xa. Hơn mười năm , tại đây tọa trong ngục giam, hắn theo một cái huyết khí phương cương tiểu tử trưởng thành vì làm tội hung ác phạm nhân cũng sẽ nghe thấy sắc biến “Quý Kiến Sầu”. Có ai biết hắn trả giá bao nhiêu? Lại có ai biết hắn mất đi rồi cái gì?

Đây là xuất hiện tại một cái ba mươi tám tuổi trung niên nhân trên đầu thứ nhất căn tóc bạc, chỉ có hắn chủ nhân có thể lý giải này tóc bạc trung ẩn chứa bao nhiêu qua lại, lại chịu tải bao nhiêu hi vọng.

Thật lâu sau sau, Trương Hải Phong đem tay phải duỗi đến cái dầm phía dưới, dòng nước lập tức đem kia căn tóc bạc theo hần khe hở trung mang đi. Trương Hải Phong mắt thấy kia tóc bạc ở thủy uông trung phiêu lưu xoay tròn, cuối cùng rốt cục bị nhảy vào cống thoát nước, biến mất vô tung . Lúc này hần căn chặt rằng, đối chính mình nói nói: Phấn chấn lên! Nơi này là địa bàn của ngươi, ngươi còn có cơ hội!

Gừng bình thần lí mình đem Tiểu Thuận thi thể nâng sau khi đi, Trương Hải Phong cũng về tới phòng làm việc của bản thân. Phòng chừng kia bút máy từ nhỏ thuận mắt vành mắt lý lấy ra còn muốn một đoạn thời gian, Trương Hải Phong quyết định thừa dịp trong khoảng thời gian này trước trao một cái tứ nhị tứ giám xá phạm nhân đi lại thăm vấn thăm vấn.

Này cái thứ nhất thăm vấn đối tượng Trương Hải Phong nhưng không có lựa chọn số Bình ca, hần đưa tới Hàng Văn Trị.

Ở Trương Hải Phong xem ra, Hàng Văn Trị là tứ nhị tứ giám xá một cái khác loại, hoặc là nói, hần là toàn bộ tứ giám khu một cái khác loại. Hần không giống như là một cái gian trá hung ác trọng hình phạm, mà như là cái hào hoa phong nhã lão sư. Trương Hải Phong thích tại đây nhân diện tiền phao lại chính mình “Quý Kiến Sầu” áo khoác, mà lấy một loại càng thêm tiếp cận người bình thường phương thức tiến hành câu thông.

Đồng thời căn cứ Trương Hải Phong phán đoán: Hàng Văn Trị cũng là tới không có khả năng cuốn vào giám xá phân tranh nhân vật. Bởi vì hần thật sự là rất gầy yếu , gầy yếu đến khó có thể đối bất luận kẻ nào tạo thành thương tổn. Cho nên lần này sự kiện trung, Hàng Văn Trị hơn phân nửa sẽ là cái vô tội những người đứng xem. Mà chỉ có theo những người đứng xem trong miệng người mới có thể được đến chưa vắn vẹo chân tướng.

Hàng Văn Trị bị áp tiến văn phòng sau, Trương Hải Phong trước không nói chuyện, chính là yên lặng xem đối phương. Hàng Văn Trị bị nhìn xem có chút sợ hãi, xa xa cúi đầu, vẻ mặt lực hiển khẩn trương.

Cảm thấy cấp đối phương áp lực không sai biệt lắm đúng chỗ , Trương Hải Phong có thể này vội ho một tiếng, hỏi:“Ngươi nói đi, sao lại thế này?”

Hàng Văn Trị lo sợ không yên trả lời:“Ta..... Ta không biết.” Hần những lời này nói được không hề lo lắng, vừa nghe đó là ở có lệ nói dối.

“Ngươi không biết?” Trương Hải Phong cười lạnh một tiếng,“Ngươi là ngu ngốc sao? Hoặc là ngươi cảm thấy ta là ngu ngốc?”

Hàng Văn Trị vô ngôn mà chống đỡ, liền đem đầu mai càn sâu .

Trương Hải Phong biết đối phương ký có bản khoán, đồng thời cũng tồn tại trốn tránh trách nhiệm ảo tưởng. Hắn quyết định trước đem đối phương ảo tưởng đánh nát, vì thế liền nắm lên trên bàn một đoàn này nọ, phủi tay nhất quăng, ném vào Hàng Văn Trị dưới chân, hỏi:“Đây là cái gì ngươi tổng nên biết đi?”

Hàng Văn Trị thấy rõ kia đoàn này nọ đúng là Bình ca dùng để buộc chặt Tiểu Thuận mảnh vải dây thừng, sắc mặt của hắn bỗng thay đổi, ngẩng đầu lên kinh ngạc xem Trương Hải Phong.

“Đây là cái gì?!” Trương Hải Phong tăng thêm ngữ khí lại hỏi, ánh mắt cũng trở nên càng thêm lợi hại.

Hàng Văn Trị quả thật không nghĩ tới Trương Hải Phong nhanh như vậy liền đem Bình ca giấu kín mảnh vải tìm đến, hắn do dự một lát, biết có một số việc giấu giếm cũng giấu giếm không được, đành phải nói thực ra nói:“Đây là Bình ca làm dây thừng.....”

Trương Hải Phong vỗ cái bàn:“Cái gì Bình ca? Hào hảo nói chuyện! Ai làm ?!”

Hàng Văn Trị vội vàng sửa miệng:“Là thẩm kiến bình, hắn đem qua dùng này căn dây thừng buộc Tiểu Thuận.....”

Trương Hải Phong “Hừ” Một tiếng: Quả nhiên không ra chính mình đoán trước. Sau đó lại hỏi:“Vì sao muốn buộc Tiểu Thuận?”

“Thẩm kiến bình nhận vì Tiểu Thuận trộm hắc tử bút máy, liên lụy đến toàn bộ giám xá..... Còn có hắn làm lão đại mặt mũi, cho nên hắn muốn trừng phạt Tiểu Thuận, nhường Tiểu Thuận ngủ vớng.”

“Việc này đều có ai tham dự ?”

Hàng Văn Trị trả lời vấn đề này thời điểm có chút ấp a ấp úng :“Chủ yếu..... Chủ yếu là thẩm kiến bình, còn có hắc tử cùng A Sơn.”

“Nga.” Trương Hải Phong nghe ra nói ngoài chi âm, lập tức đuổi theo hỏi, “Kia không chủ yếu đâu? Còn có ai a?”

Hàng Văn Trị nuốt nước miếng, muốn nói lại không dám nói bộ dáng.

Trương Hải Phong trong lòng âm thầm buồn cười, nghĩ rằng: Tìm tiểu tử này đến thăm xem như tìm đúng rồi -- hẳn thật sự là một điểm ứng phó hồi huân kinh nghiệm đều không có, sở hữu tâm tư đều mình bày biện viết ở trên mặt. Gặp đối phương còn tại ma ki do dự, Trương Hải Phong rõ ràng trực tiếp hỏi: “Chính ngươi đâu? Có hay không làm cái gì?”

Hàng Văn Trị hoàn toàn sẽ không nói dối dường như, vẻ mặt đau khổ thẳng thắn nói: “Ta hướng Tiểu Thuận miệng tắc khò khăn lau, không nhường hẳn nói chuyện.....”

Trương Hải Phong lãnh ngôn châm chọc: “Ngươi có thể a! Có thể này bao lâu thời gian, cũng học hội khi dễ người?”

“Ta cũng là không có biện pháp.” Hàng Văn Trị vì chính mình biện giải, “Tiểu Thuận lão hướng ta cầu cứu, ta không nhắc tới cái thái độ, thăm kiến bình bọn họ sẽ đem ta cùng nhau khai đao”

Trương Hải Phong kỳ thật cũng biết giám xá lý này đó hắc quy củ: Lão đại động thủ chính nhân, đại gia đều đi theo sam hồ hai hạ, nếu không sẽ gặp bị nghi làm có mang nhị tâm. Chính là không biết vì sao còn có một người Hàng Văn Trị luôn luôn không có nói cập, vì thế hắn lại hỏi: “Đỗ Minh Cường làm gì?”

Lần này Hàng Văn Trị trả lời thật sự thống khoái: “Hắn cái gì cũng chưa can.”

“Thật sự?” Trương Hải Phong tỏ vẻ hoài nghi. Tuy rằng hắn cũng biết Đỗ Minh Cường là cái khác loại, nhưng giám xá lý nào ra chuyện lớn như vậy, hắn thật sự có thể chỉ lo thân mình sao?

“Thật sự!” Hàng Văn Trị thái độ kiên định, “Hắn hai bên cũng chưa bang, ta cấp Tiểu Thuận tắc khò khăn lau thời điểm, hắn còn lôi kéo không nhường ta đi.”

“Đây mới là người thông minh a!” Trương Hải Phong dùng ngón tay xạo cái bàn, cảm khái nói, “Ngươi sớm nên cùng hắn hảo hảo học học!”

Hàng Văn Trị a nhếch miệng, làm ra hời hợt không ngừng bàn biểu cảm.

Trương Hải Phong bản còn tưởng nhiều giáo dục đối phương hai câu, nhưng sự phân nặng nhẹ, hôm nay đã mất nhân rồi nhiều lời. Mắt thấy chần chệch không sai biệt lắm, hần sắc mặt rùng mình, bắt đầu đem lời đề thiết nhập tới trung tâm bộ phận:“Là ai đem bút máy thống đến Tiểu Thuận trong ánh mắt ?”

Hàng Văn Trị cả kinh, lập tức một cái vẻ lắc lắc tay:“Này ta thật sự không biết.”

Trương Hải Phong đương nhiên không thể tán thành như vậy trả lời, hồ nghiêm mặt bác bỏ:“Người mù?”

“Ta đang ngủ.” Hàng Văn Trị giải thích nói,“-- hơn nữa đại gia đều đang ngủ, thẩm kiến yên ổn sáng sớm đến mới phát hiện Tiểu Thuận gặp chuyện không may .”

“Là như vậy?” Trương Hải Phong đối này cách nói có chút bất ngờ. Hần vốn tưởng rằng là Bình ca cùng hắc tử đám người rồi rầm ở cùng nhau giết hại Tiểu Thuận, trung gian không biết như thế nào mâu thuẫn trở nên gay gắt, hoặc là người nào mất thủ mới đưa đến Tiểu Thuận tử vong. Hiện tại chiếu Hàng Văn Trị theo như lời, cũng là có người thừa dịp đại gia ngủ sau vụng trộm giết chết Tiểu Thuận.

“Ân.” Hàng Văn Trị lại càng thêm kỹ càng nói một lần,“Đêm qua thẩm kiến bình bọn họ đem Tiểu Thuận điều ở trong nhà vệ sinh, sau đó đại gia liền đều tự ngủ. Ta ngủ tử, đến sáng sớm thời điểm bị thẩm kiến bình đánh thức, nhìn đến hần ẩn hắc tử ở đánh, sau đó mới biết được Tiểu Thuận chết ở trong nhà vệ sinh .

Trương Hải Phong theo Hàng Văn Trị biểu cảm phán đoán đối phương cũng không có nói dối. Giám khu cuộc sống thức dậy sớm, sinh sản nhiệm vụ cũng trọng, các phạm nhân buổi tối phổ biến ngủ thật sự trầm. Mà Tiểu Thuận hai tay bị điều khỏi, miệng tắc khăn lau, đã toàn vô phản kháng kêu cứu năng lực. Lúc này nếu có chút nhân thừa dịp nửa đêm vụng trộm hành hung, những người khác tuy rằng cùng chỗ một cái giám xá cũng rất khó phát hiện.

Trương Hải Phong cảm thấy sự tình càng thêm khó giải quyết , hần trầm ngâm một lát, lại hỏi:“Vậy người nhóm đều không biết là ai can ?”

“Dù sao ta là không biết.” Hàng Văn Trị nói,“Bất quá thẩm kiến bình nói là hắc tử giết chết Tiểu Thuận. Có lẽ hần

thấy thôi.”

Trương Hải Phong lắc đầu, cảm thấy vị tất. Đã thẩm kiến bình ra sức đánh hắc tử, thuyết minh hắc tử đối Tiểu Thuận tử vong cũng là phi thường phần nộ. Nói như vậy hắc tử làm sao có thể mất thấy hắc tử giết chết từ Tiểu Thuận đâu? Cho nên thẩm kiến bình cách nói chỉ sợ cũng chính là đoán mà thôi. Mặc kệ nói như thế nào, nếu Tiểu Thuận đã chết, lớn nhất hiềm nghi đối tượng chính là hắc tử. Đây hai người qua lại ân oán tạm thời bất luận. Hắc tử bởi vì bị Tiểu Thuận trộm đi bút máy mà ngồi mười ngày cấm đoán, này khẩu ác khí cũng không phải là dễ dàng có thể tán đi !

Bất quá nghĩ đến đây Trương Hải Phong bỗng nhiên lại ý thức được một cái nghịch biện: Nếu thật sự là Tiểu Thuận trộm đi hắc tử bút máy, kia cấm ở Tiểu Thuận trên mắt kia chỉ bút máy lại từ đâu mà đến? Tổng không nhất thiết Tiểu Thuận đem trộm đi bút máy lại trả lại cho hắc tử? Huống hồ bút máy mất đi sau Tiểu Thuận bị làm trọng điểm đối tượng xếp tra qua, hắc tử dùng biện pháp gì có thể đem này bút máy giấu kín mười ngày, mà một khi cấm đoán giải trừ sau liền lại lập tức xuất hiện đâu?

Đọc theo này ý nghĩ tưởng đi xuống, Trương Hải Phong trong lòng vừa động, một cái khác nhân vật điểm đáng ngờ đột nhiên trong lúc đó bay lên đứng lên.

Có phải hay không là Đỗ Minh Cường? Trước kia đã chia tay tích qua, kia chỉ mất đi bút máy thế nào cũng tìm không thấy, có khả năng nhất chính là bị chuyển tới giám khu ở ngoài. Mà hôm đó có thể hoàn thành chuyện này chỉ có Tiểu Thuận cùng Đỗ Minh Cường hai người. Hiện tại Tiểu Thuận bị bút máy sáp tử, muốn một lần nữa tìm kiếm hoài nghi đối tượng trong lời nói, Đỗ Minh Cường chẳng phải là đứng mũi chịu sào? Theo Trương Hải Phong hiểu biết, Đỗ Minh Cường đã liên tục hai chu tham dự trang hóa ngoại lao công làm, hắc tử hoàn toàn khả năng cho thứ nhất chu đem bút máy giấu ở trên xe mỗ cái giấu kín góc, sau đó thừa dịp thứ hai chu làm việc thời điểm lại thu hồi đến!

Lại tiến thêm một bước nghĩ lại. Thẩm kiến bình tra tấn Tiểu Thuận thời điểm, liên Hàng Văn Trị như vậy người thành thật đều bị làm cho tham dự trong đó, chỉ có Đỗ Minh Cường án binh bất động, chẳng lẽ không đứng hắc tử sớm biết việc này hội khó có thể thu thập, cho nên sáng sớm liền muốn tận lực phiết thanh cùng chính mình quan hệ sao?

Trương Hải Phong tự cảm có chút mặt mày, chính là đối Đỗ Minh Cường muốn giết Tiểu Thuận nguyên nhân khó có thể giải thích. Bất quá theo hình cảnh đội La Phi lời nói, người này thực khả năng đó là tiền một trận oanh động tình thành sát thủ eumenides, nếu lời ấy không giả, như vậy hắc tử ở trong ngục giam giết chết cái đem trọng hình phạm cũng là chẳng có gì lạ đi? La Phi từng lần nữa dặn chính mình đem điều này xem trọng, chẳng lẽ chính mình một cái đại ý, nhưng lại thật sự nhường hắc tử gặp phải như thế chuyện bùng tới?

Trương Hải Phong cân nhắc một hồi, hỏi Hàng Văn Trị: “Đỗ Minh Cường ở giám xá lý ngủ người nào giường?”

“Buồng trong tây sườn thượng phò.” Hàng Văn Trị lược một chút, lại bổ sung nói, “Theo ta một cái giường.”

Nguyên lai hai người bọn họ cao thấp phò, này khen ngược ! Trương Hải Phong âm thầm xưng khéo, lại hỏi: “Kia đem qua hửn có hay không hạ qua giường?”

Hàng Văn Trị lập tức lắc đầu: “Không có.”

Đối phương trả lời làm vậy thúy, Trương Hải Phong ngược lại không quá tin tưởng: “Người như vậy khẳng định? Người không phải nói chính mình ngủ tử sao?”

Hàng Văn Trị bị hỏi nhất cập, đành phải thay đổi cái uyển chuyển ngữ khí: “Dù sao ta không cảm giác hửn xuống giường. Ta ngủ thời điểm đầu hướng về phía giường cây thang, hửn trước kia cao thấp thời điểm ta đều sẽ có cảm giác.”

Trước kia có cảm giác, vị tất lần này cũng có cảm giác. Trương Hải Phong thầm nghĩ: Nếu Đỗ Minh Cường rắp tâm muốn giết Tiểu Thuận, tất nhiên hội khinh thủ khinh cước, kiệt lực không phát ra gì động tĩnh, cho dù theo người đầu bên cạnh thả đi qua người cũng không nhất định có thể phát hiện.

Chính trong lúc suy tư, chợt nghe tiếng đập cửa vang lên, hơn nữa có người ở ngoài cửa kêu: “Trương đội?”

Trương Hải Phong nghe ra là gùnh bình thanh âm, liền nói một tiếng: “Tiến vào.”

Gùnh đẩy ngang môn đi vào phòng trong, cầm trong tay cái bạch xấp: “Trương đội, bút máy lấy ra , người hiện tại xem sao?”

Trương Hải Phong không chút do dự gật gật đầu: “Xem!”

Gùnh bình đi lên phía trước, đem bạch xấp đệ hướng Trương Hải Phong, người sau tiếp nhận gói to, đã thấy bên trong phong một chi bút máy, bút trên người rơi li li , hửn còn dính một ít Tiểu Thuận trong cơ thể nào mất tổ chức.

Trương Hải Phong thử thử miệng, giống như thấy có chút ghê tởm. Gùg bình giải thích nói:“Lấy ra sau không lau liền trực tiếp trang túi -- ta sợ phá hủy chứng cứ.”

Trương Hải Phong cũng chưa nói cái gì, cách plastic mang niêm trụ bút máy lật xem một vòng. Theo bút máy chế thức hoa văn đến xem, đúng là giám khu nhà xưởng hàng ngày sử dụng khoản hình, mà bút máy độ dài còn lại là vừa mới sử dụng không lâu, này cũng cùng hắc tử mất đi kia chi bút máy vừa vận nhất trí.

Trương Hải Phong lại muốn xâm nhập nghiên cứu khi, bỗng nhiên nghĩ đến Hàng Văn Trị còn đứng ở trong phòng. Vì thế liền thân thủ xung kia phạm nhân nhất chỉ, đối gùg bình nói:“Người đem hắc tử trước dẫn đi.”

Gùg bình gật gật đầu, xoay người hướng Hàng Văn Trị. Hàng Văn Trị chờ đối phương cách chính mình hai ba bước xa thời điểm, tự giác cất bước đi ở phía trước. Như vậy một trước một sau hình thành áp giải trạng thái, hai người rời đi ký túc xá hướng giám khu phòng tạm giam phương hướng mà đi.

Này một chuyến qua lại đi rồi hơn mười phút. Làm gùg bình lại trở lại đội trưởng văn phòng thời điểm, đã thấy Trương Hải Phong đang ngồi ở bàn làm việc mặt sau, hai mắt thẳng tắp xem trong tay bút máy.

Gùg bình đánh cái tiếp đón:“Trương đội.”

Trương Hải Phong quay đầu xem gùg bình, kia thần thái giống như đã đợi hắc tử thật lâu dường như:“Người đi lại, ta có lời hỏi người.”

Gùg bình gặp đối phương sắc mặt không đúng, trong lòng ần ần trầm xuống, lường trước không có chuyện gì tốt. Nhưng kiên trì cũng phải đi qua, cách bàn làm việc đứng ở Trương Hải Phong trước mặt.

“Lần trước giám khu nhà xưởng đã đánh mất bút máy, ta tổ chức đại gia tiến hành điều tra --” Trương Hải Phong híp mắt,“-- nhà xưởng toilet là người phụ trách sưu đi?”

Gùg bình gật đầu nói:“Đúng vậy.”

Trương Hải Phong lập tức hỏi lại một câu:“Người thế nào sưu ?” Ngữ khí cực kì không tốt.

“Ta cần thận suru a. Bao gồm két nước, bình nước tiểu, chỉ cần là có thể tàng trụ bút máy địa phương, ta đều suru qua ít nhất hai lần.” Gừng bình ngôn chỉ chuẩn xác, không giống cũng không dám nói dối.

Trương Hải Phong lại còn tại truy vấn:“Kia bình nước tiểu xếp thủy khẩu người suru không có?”

Cái gọi là bình nước tiểu xếp thủy khẩu, chính là đồ cút đái nhảy vào xuống nước hệ thống nhập khẩu, đó là toàn bộ toilet nhát dơ bẩn góc. Dù vậy, gừng bình ngày đó điều tra thời điểm cũng vẫn chưa đối này nhượng bộ lui binh.

“Ta suru .” Gừng bình còn tiến thêm một bước giải thích nói,“Ta đốt bật lửa xem xét qua mỗi một cái xếp thủy khẩu.”

Trương Hải Phong nhưng không vừa lòng:“Có hay không thân thủ đi xuống đào?”

“Này.....” Gừng bình lắc đầu, chỉ có thể chi tiết trả lời nói,“Không có.”

Trương Hải Phong thật sâu thở dài.

Trong đó không phải thi chính là nước tiểu , thế nào đi đào? Gừng bình không dám đem ý nghĩ như vậy nói thẳng xuất ra, bất quá hắn vẫn là có biện giải lý do:“Đốt bật lửa có thể đủ nhìn đến xếp thủy nhập khẩu -- ống dẫn rẽ ngoặt tiền tình hình đều có thể thấy rõ ràng. Dài như vậy một chi bút máy, có nói khẳng định sẽ phát hiện, cũng không nhất định thế nào cũng phải thân thủ đi đào.”

Trương Hải Phong trầm mặc một hồi, thân thủ hướng trước bàn làm việc phương chỉ chỉ nói:“Người đem kia đoàn dây thừng cho ta nhặt đi lại.”

Gừng bình quay đầu nhìn đến thượng quả thật có một đoàn dây thừng. Hắn nhận ra này dây thừng là Trương Hải Phong không lâu theo tứ nhị tứ giám xá bình nước tiểu xếp thủy trong miệng lấy ra đến , không cần nghĩ cũng biết có bao nhiêu bản. Nhưng trương đầu mệnh lệnh cũng không thể vi phạm, hắn đành phải đi qua, dùng hai ngón tay kẹp lấy dây thừng trung gian một đoạn, miễn cưỡng đem xách đứng lên hỏi:“Trương đội, hướng chỗ nào phóng?”

Trương Hải Phong vươn một bàn tay:“Đi lại, giao cho ta.”

Gùng bình trở lại trước bàn làm việc, đem thối hoặc dây thừng đặt ở Trương Hải Phong mở ra lòng bàn tay lý. Trương Hải Phong lại không chút để ý dường như, bàn tay nắm chặt nắm chặt, đem kia dây thừng tạo thành gút gao một đoàn, một bên niết hần còn một bên hỏi gùng bình: “Đây là theo bình nước tiểu lý trốn tới, lại bản lại thối, đúng không?”

Gùng bình không biết nên như thế nào trả lời, chỉ có thể xấu hổ cười cười. Trương Hải Phong bỗng nhiên vung tay một cái, đem kia đoàn dây thừng hung hăng nện ở đối phương khuôn mặt tươi cười thượng. Gùng bình thúc không kịp phòng, ngạc nhiên ngó ra nói: “Trương đội.....”

“Ta có thể đào bình nước tiểu, ngươi vì sao không thể đào? Ta có thể sử dụng toàn bộ thủ đi bắt, ngươi vì sao chỉ có thể dùng hai cái ngón tay đi giáp? Ngươi này tính cái gì? Ngươi trời sinh liền so với ta muốn tinh quý sao?!” Trương Hải Phong mạnh đứng lên, hướng về phía gùng bình rít gào đứng lên.

Gùng bình bị dọa đến lui về sau nửa bước, sắc mặt trắng bệch, rốt cuộc không có can đảm lượng nói nửa câu vì chính mình giải vây lời nói.

Trương Hải Phong rống hoàn sau lại ngồi trở lại đến chính mình ghế làm việc. Gùng bình nom nớp lo sợ đem tạp rơi trên mặt đất kia đoàn dây thừng một lần nữa nhặt lên, lần này cũng là dùng đầy tay đi bắt; Trên mặt của hắn dính vết bẩn, cũng bắt chập lau đi.

Trương Hải Phong cảm xúc hơi hơi bình phục một ít, hần thay đổi loại chỉ tiếc rèn sắt không thành thép miệng hỏi gùng bình: “Ta đi đào dây thừng thời điểm, ngươi có hay không chú ý tới tay của ta tìm được xếp thủy trong miệng sâu đậm?”

Gùng bình có chút ấn tượng: “Toàn bộ thủ đều đi vào, giống như..... Còn có nhất tiểu tiết thủ đoạn.”

“Mãi cho đến nơi này.” Trương Hải Phong chính mình khoa tay múa chân, cùng gùng bình miêu tả vị trí đồ không sai biệt lắm, “Ta bắt tay thân như vậy sở trường tài năng đụng đến kia tiết dây thừng -- ngươi có biết vì sao?”

Gùng bình lắc đầu, quả thật có chút không quá lý giải. Dựa theo hần ý tưởng, này dây thừng nếu không liền đồ tại hạ thủy khẩu không lao xuống đi, nếu không đã bị xa xa xung đi vào xuống nước quản võng, làm sao có thể đồ ở một cái tương đối sâu sắc trên vị trí đâu?

“Sở hữu xuống nước trước mồm đoàn đều sẽ có một u hình tồn thủy loan, kia kêu thủy phong, có thể phòng ngừa ống dẫn lý mùi hôi lủi đi lên. Ngươi cho là dùng ánh mắt nhìn xem, thẳng tắp cái gì đều nhìn không tới liền xong việc ?

Mặc kệ là một đoàn dây thừng vẫn là một chi bút máy, đều có khả năng tụt ở tồn thủy loan cái đáy, người không bắt tay vói vào đi đào, làm sao mà biết có hay không?”

Nghe xong Trương Hải Phong này phiên răn dạy, gừng bình bao nhiêu mình bạch một ít, đồng thời trong lòng hấn âm thầm nói thầm: Chẳng lẽ kia chi mất tích bút máy lúc đó liền thật sự giấu ở nhà xưởng toilet bình nước tiểu thủy bìa hai sao?

Trương Hải Phong nhìn ra gừng bình suy nghĩ, hấn cũng không nói thêm cái gì, trực tiếp nắm lên trước mặt kia chi bút máy hướng lên trên nhất chữ: “Chính người nghe thấy nghe thấy.”

Dùng để phong tồn bút máy bạch xộp đã bị mở ra, non nửa tiết bút máy mông lộ ở gói to bên ngoài, Trương Hải Phong lấy tay bắt lấy là vẫn như cũ bộ bạch xộp bút máy đầu.

Gừng bình cúi người, đem cái mũi thâu đi qua thật sâu hít vào một hơi. Thực rõ ràng, hấn nghe thấy được một cổ đồ cút đáí thói vị. Như vậy kết quả nhường tiểu tử rốt cuộc không lời nào để nói, hấn về mặt đau khổ, tự trách mà lại uể oải.

Nhìn đến thuộc hạ này phiên bộ đáng, Trương Hải Phong đồ cổ không lên lại so đo cái gì . Hấn phát phát tay nói: “Người đi đem quăng bút máy na hội nhà xưởng bằng theo dõi đi tìm đến, ta muốn cẩn thận nhìn xem.”

“Là!” Gừng bình giống được đại xá bình thường bị kích động rời đi. Rất nhanh hấn theo theo dõi cơ phòng mang về đến một cái di động phần cứng, phần cứng lý chuyên chở đúng là Trương Hải Phong muốn lục tượng tư liệu.

Mở ra lục tượng tinh tế xem xét, đã thấy chiều hôm đó hắc tử tam điểm ba mươi lăm vào toilet, tam điểm năm mươi bảy phân mới xuất ra. Đây thời kì cũng không người thứ hai tiến vào toilet. Mà hắc tử xuất ra sau liền kêu to đã đánh mất bút máy, lập tức quản giáo liền khống chế được nhà xưởng lý mọi người, đại gia không bao giờ nữa khả tùy ý đi lại.

“Chính là hắc tử can !” Gừng bình có kết luận giống như nói, “Ngày đó trừ bỏ hấn ở ngoài, không có người tiến vào toilet. Khó trách hấn gây người dài như vậy thời gian, nguyên lai ở bên trong nghiên cứu thể nào tàng bút máy đâu!”

Trương Hải Phong gật gật đầu, cơ bản tán thành gừng bình phán đoán. Ngay tại không lâu, hấn điểm đáng ngờ từng tập trung ở Đỗ Minh Cường trên người, bất quá muốn nói Đỗ Minh Cường giết Tiểu Thuận thật sự động cơ gượng

ép, hoài nghi người này nguyên nhân gần là căn cứ vào có thể thành công trộm đi bút máy khả năng tính. Bất quá làm Trương Hải Phong cẩn thận xem xét kia chỉ gặp phải mầm tai vạ bút máy khi, hấn ý nghĩ lại thứ phát sinh chuyển biến -- bởi vì hấn rõ ràng nghe thấy được bút máy thượng phát ra đồ cứng đái mùi hôi. Đây không thể nghi ngờ là cái phi thường rõ rệt nêu lên: Bút máy từng bị giấu kín ở bình nước tiểu xuống nước trong miệng. Vì thế hấn bắt đầu lo lắng phụ trách điều tra toilet gừng bình hay không tấn trách hoàn thành nhiệm vụ, sự thật tắc chứng minh rồi hấn đều không phải buồn lo vô cớ: Gừng bình đối bình nước tiểu điều tra đích xác đang có lỗ hổng, mà này lỗ hổng vô cùng có khả năng đó là bút máy phủ thất phủ mầu chốt chỗ.

Lại thông qua so đối lục tượng, hết thấy tựa hồ càng thêm sáng tỏ: Ngày đó hắc tử đã đang có trộm đi bút máy chi tâm, hấn lấy cớ đi toilet cơ hội đem bút máy tàng hảo. Ở giấu kín địa điểm lựa chọn thượng hấn tắc pha phí tâm tư, hợp lại chính là quân giáo sợ bản thả lại không quen thuộc xếp vùi nước cấu tạo. Đây bước hiểm kỳ sau khi thành công, tuy rằng hấn cũng bị phán phạt mười ngày cấm đoán, nhưng này chi bút máy rốt cục bảo tồn xuống dưới. Ngày hôm qua cấm đoán kỳ mãn, hắc tử theo bình nước tiểu lý đem bút máy lấy ra, lặng lẽ mang theo trở về ký túc xá. Thừa dịp đêm dài nhân tĩnh, Tiểu Thuận lại không hề sức phản kháng thời điểm, hắc tử đem này chi bút máy thật sâu cắm vào Tiểu Thuận ánh mắt, trực tiếp làm cho người sau tử vong.

Hắc tử vì sao muốn trộm bút máy? Hắc tử lại vì sao muốn ở cấm đoán kỳ mãn sau giết chết Tiểu Thuận? Đây hai vấn đề đáp án căn bản chính là thống nhất. Đại gia đều biết đến hắc tử cùng Tiểu Thuận sớm có oán hận chất chứa, chính là không biết này oán hận chất chứa kích khởi thù hận đã như thế sâu. Loại này thù hận nhường hắc tử đối Tiểu Thuận nổi lên sát tâm, hấn tự đạo tự diễn bút máy mất đi trò khôi hài, nguyên nhân tất ở cùng này. Một cái trọng hình phạm mạo hiểm thật lớn phiêu lưu trộm một chi bút máy, trừ bỏ dùng để hành hung ở ngoài, còn có thể làm gì? Chính là theo sau cấm đoán nhường hắc tử kế hoạch không thể không chậm lại mười ngày, cấm đoán kỳ mãn sau làm đêm, hắc tử liền khẩn cấp thực thi chính mình giết hại. Mà thâm kiến bình đối Tiểu Thuận tra tấn vừa vận hiệp trợ hắc tử, người sau giết người hành vi trở nên càng thêm dễ dàng, nhưng lại có đục nước béo cò, che giấu chính mình hung ác cơ hội.

Gừng bình gặp Trương Hải Phong đối chính mình phán đoán suy luận không có gì dị nghị, liền khẩn cấp xin chỉ thị nói: “Ta đi đem hắc tử mang đi lại!”

Trương Hải Phong ngẩng đầu nhìn xem gừng bình, hỏi: “Người hiện tại tưởng làm sao bây giờ?”

“Trước thượng hấn một chút điện côn!” Gừng bình cắn răng nói, “Sau đó cho hấn làm ghi chép, nhất định phải định rồi hấn tử tội.” Hấn hiện tại hận thấu hắc tử, hận không thể trực tiếp đem đối phương kéo ra ngoài tệt mới tốt.

Trương Hải Phong lại lắc lắc đầu: “Muốn trị hắc tử đắc tội cũng không khó, khả trị hấn đắc tội sau đâu? Chúng ta làm sao bây giờ?”

Lời này nghe được gừng yên ổn kinh. Đích xác, ở giám khu bên trong phát sinh ghê tởm giết người án kiện nhưng là không phải là nhỏ sự tình, cấp hành hung giả định tội sau, kế tiếp muốn truy cứu chính là quân giáo nhân viên trách

nhiệm. Đến lúc đó từ ngục giam lãnh đạo, cho tới trách nhiệm cảnh sát, tất có một số lớn nhân hội nhận đến liên lụy, mà chính mình cùng Trương Hải Phong làm tội trực tiếp quan hệ nhân, chỉ sợ còn muốn bị truy cứu không làm tròn trách nhiệm hình sự trách nhiệm.

Chính mình vừa mới vừa hai mươi, chẳng lẽ nhân sinh nhưng lại muốn như vậy hủy ở chuyện này thượng sao? Gừng bình nghĩ vậy phiên đáng sợ tiền cảnh, nhin không được đã mồ hôi lạnh đầm đìa.

Gừng bình ánh mắt mê ly chung quanh, lúc hẩn nhìn đến Trương Hải Phong thời điểm, trong lòng bỗng nhiên lại dấy lên một đường hi vọng.

Đây là một cái ở tứ giám khu sờ đi lẫn đánh hơn mười năm thiết huyết nam tử, ở trước mặt hẩn còn chưa từng có giải quyết không được sự tình. Hiện tại thiên đại mầm tai vạ thấp xuống dưới, tốt xấu còn có người này trước đỉnh . Huống hồ hẩn vị trí so với chính mình cao nhiều như vậy, hẩn mới là chân chính thua không dậy nổi nhân.

Nghĩ vậy một tầng sau, gừng bình nổi lòng lại chậm rãi ổn định xuống dưới, hẩn nhanh nhìn chăm chăm Trương Hải Phong, đầy cõi lòng chờ mong.

Người sau giờ phút này chính như nhập định bình thường trầm mặc , hẩn mảy dây đưa thành một đoàn ngật đáp, chặt chẽ cơ hồ không thể nào hóa giải. Sau một lúc lâu sau, ánh mắt của hẩn mới hơi hơi địa chấn vừa động, sau đó hẩn quay đầu nhìn về phía gừng bình.

Gừng bình chủ động về phía trước thâu thâu, chờ đợi đối phương phân phó.

Trương Hải Phong nhìn chăm chăm đối phương ánh mắt nhìn một hồi, trịnh trọng nói:“Từ giờ trở đi, ngươi sở hữu sự tình đều phải ẩn ta phân phó đi làm, mặc kệ dậy thì cái gì, cũng không có thể có gì dao động cùng nghi ngờ, ngươi hiểu chưa?”

Gừng bình thực kiên quyết gật gật đầu, hẩn rất tin đối phương vút cho chính mình đã là cuối cùng một căn cứ mạng đạo thảo.

“Tốt lắm.” Trương Hải Phong tán một câu, sau đó hẩn hạ đặt chính mình trọn bộ trong kế hoạch cái thứ nhất chỉ lệnh:“Ngươi đem thâm kiến bình cho ta mang đi lại!”

Gừng bình linh mệnh mà đi, không bao lâu liền đem Bình ca đưa Trương Hải Phong văn phòng. Cùng Hàng Văn Trị so sánh với, Bình ca tự nhiên muốn lão lật rất nhiều. Giờ phút này tuy rằng đối mặt tứ giám khu người người nghe thấy sắc biến Quý Kiến Sầu, hơn nữa tự thân còn chọc đại họa, nhưng hắn trên mặt vẫn có thể vẫn duy trì một bộ bình thản ung dung bộ dáng.

Cùng người như vậy giao tiếp, Trương Hải Phong cũng cải biến sách lược. Hắn đem thân thể tà tựa lưng vào ghế ngồi, cảm xúc không lại giống lúc trước băng như vậy nhanh, chính là dùng một loại miễn cưỡng ánh mắt xem đối phương.

Bình ca thấy vậy tình hình, chủ động đi đến trước bàn làm việc xung Trương Hải Phong cúi mình vái chào, hô to một tiếng:“Báo cáo!”

Trương Hải Phong lại nhìn đối phương một hồi, Bình ca đón ánh mắt của hắn, cũng không trốn tránh.

“Thẩm kiến bình a.....” Trương Hải Phong rất cục mở miệng, “Người làm số cũng không thiếu niên, trước kia còn cũng không sai, thế nào lần này cho ta thống lớn như vậy nhiều loạn?!”

Bình ca a miệng nói:“Là sơ sót a. Ai tưởng đến hắc tử đem bút máy đưa giám xá lý đến? Ngày đó quản giáo nhóm sư kinh thiên động, ta cuối cùng cho rằng vạn vô nhất thất đâu.”

Lời nói này nói được trong bông có kim, thực rõ ràng muốn đem trách nhiệm hướng giám khu quản giáo bên này thôi. Trương Hải Phong trong lòng hiểu rõ, trên mặt cũng không động thanh sắc, chỉ tiếp đối phương trong lời nói trả tiếp tục hỏi:“Người như vậy khẳng định? Kia chi bút máy nhất định là hắc tử mang xuất ra?”

“Trừ bỏ hắc tử, ai còn hội đối Tiểu Thuận hạ tử thủ?” Bình ca một bộ đương nhiên biểu cảm.

“Người xem đến hắc tử động thủ?”

“Không có -- ta muốn là thấy được, còn có thể nhường hắc tử đắc thủ? Kia tiểu tử phá hư thật sự, thừa dịp những người khác đều ngủ thời điểm can.” Bình ca mỗi câu đều nói thật sự nghiêm mật, kiệt lực giải vây chính mình tại đây sự trung trách nhiệm.

“Nga, các người đều đang ngủ.....” Trương Hải Phong trước gật gật đầu, sau đó ngừ điệu lại vừa chuyển, “Bất quá Tiểu Thuận như vậy cái đại người sống, bị nhân sinh sinh đem bút máy cắm vào trong ánh mắt, náo xuất ra động tĩnh hẳn là không nhỏ đi? Hơn nữa hiện trường không có giấy dựa đánh nhau dấu vết, này cũng kỳ quái thật sự.”

Bình ca trong lòng rung mình. Với hẳn mà nói, Trương Hải Phong đề xuất này hai vấn đề cực kì mấu chốt. Chính mình che giấu ngủ tiền tra tấn Tiểu Thuận tình tiết, mục đích đơn giản là muốn đem Tiểu Thuận từ toàn bộ đổ lỗi đến hắc tử một người trên người. Nhưng này lại lưu lại một cái khó có thể bù lại lỗ hổng: Bằng hắc tử một người lực lượng, làm sao có thể vô thanh vô tức đem bút máy cắm vào Tiểu Thuận trong ánh mắt?

Bất quá Bình ca sớm hạ quyết tâm: Vô luận như thế nào cũng muốn đem vấn đề này từ khiêng đi qua. Hẳn lấy lại bình tĩnh, giả bộ hoang mang ngữ khí nói: “Ta cũng rất kỳ quái..... Không biết hắc tử thế nào đã hạ thủ. Có thể là thừa dịp Tiểu Thuận nửa đêm đi toilet, mơ mơ màng màng thời điểm đánh lên đi?”

Trương Hải Phong sớm theo Hàng Văn Trị trong miệng biết được sự tình ngọn nguồn, giờ phút này xem Bình ca ở chính mình trước mặt trợn mắt nói nói dối, hẳn liền “Hắc” cười lạnh một tiếng, sau đó quay đầu xung đứng ở một bên gờng bình sử cái ánh mắt.

Gờng bình hiểu ý, đi lên phía trước đem một đoàn ẩm hồ hồ dây thừng ném tới trên bàn công tác. Dù là Bình ca lại hung ác gian xảo, vừa thấy đến này đoàn dây thừng, khóe mắt hẳn cũng nhin không được nhẹ nhàng mà co rúm một chút.

“Đây là ta theo hiện trường bình nước tiểu bên trong lấy ra đến .” Trương Hải Phong nhìn chăm chăm Bình ca, ánh mắt bắt đầu có chút rét run.

Bình ca âm thầm kêu khổ, biết sự tình đã bại lộ. Bất quá hẳn người này sóng to gió lớn thật sự trải qua nhiều lắm, mặc dù đến như thế hoàn cảnh vẫn không buông khâu, ngược lại làm tốt co rút lại phòng ngự tư thái, chuẩn bị dùng từ không thừa nhận phương thức đến làm cuối cùng ngoan cố chống lại.

“Đây là cái gì ngoạn ý?” Hẳn tể khó coi tươi cười nói, “Chỉ sợ cũng là hắc tử chính xuất ra trò.”

Trương Hải Phong “Phách” vỗ một chút cái bàn, hai mắt trợn lên: “Người cái gì đều hướng hắc tử trên người thôi, người cho chúng ta quản giáo đều là gốc tử sao?!”

Sự cứ thế này, dù sao cũng không có gì đường lui . Bình ca dứt khoát khề căn môi, trắng lá gan nói: “Ta cũng

không phải cái gì đều phải giao cho hắc tử, bắt quá một người làm việc một người làm, này đông xả tây xả , người nhắc lên ta, ta lại nhắc lên người, đem đại gia đều xả tiền vào thì tốt rồi sao?”

Lời này ần ần mang theo uy hiếp ý tứ hàm xúc, tựa hồ ở cảnh cáo Trương Hải Phong: Việc này đã như vậy , người nếu không nên đem ta xả đi vào, ta đây cũng chỉ thật nhiều xả vài cái đেম lưng . Đến lúc đó chỉ sợ đại gia ai cũng thảo không đến hảo.

Bình ca dám nói ra nói như vậy, tự nhiên là báo tốt lắm cá chết lưới rách quyết tâm. Bất quá ra ngoài hắc tử dự kiến, Trương Hải Phong cư nhiên không có tức giận, hắc tử ngược lại thay đổi một loại ánh mắt xem chính mình -- ban đầu kia làm người ta hít thở không thông áp lực dần dần tán đi, trong ánh mắt lại hơn loại mèo vờn chuột bản diễn tiết, dường như chính mình nhất cử nhất động đều từ lúc hắc tử trong không chế dường như.

Bình ca cảm thấy một trận mê mang cùng sợ hãi, hắc tử bỗng nhiên ý thức được: Chính mình căn bản không phải Trương Hải Phong đối thủ. Hắc tử bắt đầu hối hận cùng đối phương đối nghịch .

Bình ca chậm rãi gục đầu xuống, hắc tử thể đã ở bất tri bất giác trung bị đối phương tán đi.

Trương Hải Phong thực vừa lòng này luân so đo kết quả, hắc tử dùng một loại người thắng tư thái từ từ nói:“Thẩm kiến bình a thẩm kiến bình, người hoàn toàn không có linh hội ta ý tứ.”

Bình ca ngẩn ra, lại không hiểu ngẩng đầu lên.

“Người luôn luôn nói là hắc tử giết chết Tiểu Thuận, nhưng lại thủy chung lấy không ra chứng cứ rõ ràng. Gần bằng người chủ quan đoán, nhưng lại có lớn như vậy lỗ hổng vô pháp tự bào chữa -- người muốn ta thế nào tin tưởng người?”

Trương Hải Phong ngữ khí cũng không nghiêm khắc, ngược lại mang theo vài phần muốn dẫn đường đối phương ý tứ. Bình ca trong lòng vừa động, cảm thấy có tất yếu trước theo đối phương miệng thử thử, vì thế liền thăm thân thể hỏi:“Kia ngài cảm thấy là ai can ?”

“Tiểu Thuận bị một chi bút máy thật sâu cắm vào ánh mắt mà tử, sự phát đêm khuya, nhưng giám xá lý nhưng không có một người nghe thấy dị thường động tĩnh. Hơn nữa hiện trường cũng không có chiến đấu qua dấu vết, như vậy xem ra, chẳng lẽ không đúng tự sát khả năng tính muốn xa xa vượt qua hắc tử khả năng tính sao?” Trương Hải Phong xem Bình ca ánh mắt, chậm rãi nói.

Lời nói này giống như thể hồ quán đỉnh, nhường Bình ca ở nháy mắt ý nghĩ đại khai. Hắc vội vàng phụ họa nói: “Không sai, không sai, hắc là tự sát!”

“Này đó dây thừng hắc là cũng là Tiểu Thuận cấp chính mình chuẩn bị.” Trương Hải Phong tiếp tục nói, “Hắc nửa đêm đi đến toilet, bắt đầu khả năng tưởng thất cổ tự sát, sau này không biết thế nào lại cải biến chủ ý, thế nhưng dùng bút máy đi sập ánh mắt mình.”

“Hắc là chính là như vậy!” Bình ca đồng ý rất nhiều, còn loại suy dẫn thân nói, “Kia tiền một trận bút máy mất đi, khẳng định cũng là Tiểu Thuận can hảo sự.”

“Tiểu Thuận thừa dịp hắc từ đi toilet cơ hội trộm đi bút máy, sau đó lại ở đại điều tra phía trước đem bút máy tàng tiền toilet bình nước tiểu xếp thủy khẩu. Ngày hôm qua cầm đoán sau khi chấm dứt, hắc lặng lẽ đem bút máy lấy ra mang về giám xá. Này đó quá trình tuy rằng không có người chứng, nhưng thông qua nghiên cứu băng theo dõi là có thể phỏng đoán xuất ra.” Trương Hải Phong nói tới đây, quay đầu chứng thực cho hắc cấp dưới, “Đúng không, gừng bình?”

Gừng bình nói: “Đôi. Hắc từ tiền toilet không bao lâu, Tiểu Thuận cũng theo vào. Trừ bỏ hai người bọn họ ở ngoài, kia đoạn thời gian không có những người khác tiến vào toilet. Này đoạn lục tượng tuy rằng không có bảo tồn xuống dưới, nhưng lúc đó ta cùng Trương đội một khối xem, nhớ được rất rõ ràng.”

“Quan trọng nhất một điểm --” Trương Hải Phong bổ sung nói, “Trí Tiểu Thuận từ vong bút máy thượng có rõ ràng đồ cút đại thói vị, chứng minh rồi này chi bút máy quả thật chính là giấu ở bình nước tiểu xuống nước khẩu.” Nói xong hắc còn cầm lấy trên bàn bút máy giờ giờ lên, ý bảo Bình ca cũng nghe thấy vừa nghe.

Bình ca e ngại quy củ không dám trực tiếp tiến lên, gừng bình từ giữa tiếp một bước. Bình ca lấy đến bút máy sau thấu thượng cái mũi nhất hấp, sau đó lớn tiếng nói: “Dích xác có đồ cút đại thói -- nguyên lai Tiểu Thuận đem bút máy giấu ở như vậy xấu xa địa phương, cũng khó trách quân giáo nhóm tìm không ra.” Nói chuyện đồng thời trong lòng lại tưởng: Ta thế nào không nhớ rõ Tiểu Thuận đi theo hắc từ tiến vào toilet? Này bút máy rõ ràng chính là hắc từ chính mình giấu đi.

“Cho nên sự tình rất đơn giản rất rõ ràng --” Trương Hải Phong dùng ngón tay đốt cái bàn, có kết luận bàn nói, “Tiểu Thuận muốn tự sát, vừa chuẩn bị dây thừng vừa chuẩn bị bút máy, người khác tưởng phòng chi sợ cũng phòng không được a.”

“Đúng vậy.” Bình ca lắc đầu thờ dài, “Cũng thật sự là đáng tiếc, người nói Tiểu Thuận tuổi còn trẻ, làm sao có thể nghĩ quần như vậy đâu?”

Trương Hải Phong hơi hơi nheo lại mắt:“Này ta phải hỏi một chút các người. Các người cùng Tiểu Thuận sớm chiều ở chung , trước kia liền không có phát hiện cái gì manh mối sao?”

“Ngài muốn nói như vậy trong lời nói, thật đúng là có chút manh mối.” Bình ca phiến để mắt da, làm như có thật nhớ lại đến,“Tiểu Thuận tiền một trận liền thần bí lắm lắm , cảm xúc thực không ổn định; Đôi khi đặc biệt táo bạo, đôi khi lại đặc biệt trầm thấp, một người buồn không nói chuyện; Còn có một lần ta nghe được hắn làm bầm lều bầu, nói đã vĩnh viễn ra không được, còn không bằng đã chết quên đi; Ta lúc đó cũng không để ý, ai có thể nghĩ đến thật đúng đã xảy ra chuyện.”

Trương Hải Phong “Ân” một tiếng, nói:“Người mới hảo hảo ngẫm lại, việc này không thể nói lung tung . Các người giám xá còn có những người khác, đại gia cách nói nếu có thể đủ lẫn nhau xác minh -- chờ nghĩ rõ ràng , tìm gừng quần giáo làm ghi chép.”

“Ta minh bạch.” Bình ca tiến thêm một bước thử,“Muốn hay không ta phát động những người khác một khối ngẫm lại?”

“Cũng tốt.” Trương Hải Phong nhìn xem gừng bình,“Người phải đi ngay an bày một chút, nắm chặt thời gian.”

Gừng bình ngẫm hiểu, xoay người liền hướng ngoài cửa đi. Bình ca vội hỏi câu:“Ta muốn đi theo đi sao?”

Trương Hải Phong lay động thử:“Người trước không vội, ta còn có chuyện muốn hỏi người.”

Bình ca cung kính nói:“Ngài nói.”

Trương Hải Phong chờ gừng bình đi ra ngoài đem cửa quan hảo sau, có thể này mở miệng nói:“Hắc tử gần nhất biểu hiện thế nào?”

Bình ca trầm ngâm một chút, có chút ăn không ra lời này trong ý tứ, liền hàm hồ nói:“Khác cũng là không có gì, chính là cùng Tiểu Thuận có chút mâu thuẫn.”

“Đây là vấn đề a. Tâm tư của hắn không có đặt ở học tập cùng cải tạo thượng, như vậy đi xuống sẽ rất nguy hiểm.”

Trương Hải Phong lời này nghiêm nhiên cấp Bình ca chỉ rõ phương hướng, người sau lập tức theo kịp: “Không sai. Hắc tử nhận cái tạo thái độ luôn luôn không tốt, lao động thời điểm cũng không tích cực. Ta nhìn hắn vẫn là tâm tồn ảo tưởng, mưu toan đối kháng chính phủ.”

“Hắn như vậy biểu hiện thực không bình thường. Ta hoài nghi trên người hắn còn lưng khác án tử.” Trương Hải Phong nói chuyện khi xem Bình ca, trong ánh mắt lộ ra lạnh lạnh hàn ý.

Bình ca trong lòng rung mình, đã minh bạch đối phương dụng ý. Trương Hải Phong đem Tiểu Thuận tử xử lý thành tự sát, không thể nghi ngờ có thể thiếu liên lụy rất nhiều người đi vào. Bất quá đối với chế tạo gặp chuyện không may quả nhiên hắc tử hắn là vô luận như thế nào sẽ không bỏ qua. Tuy rằng liên việc này bản sự đã không có cách nào khác truy cứu, nhưng hắn thông qua khác cách cũng nhất định phải đem hắc tử trí vào chỗ chết. Đây đó là tứ giám khu “Quỷ Kiến Sầu” phong cách hành sự.

“Các người này đó số hiểu biết nhất phạm nhân trung bí mật. Cho nên sẽ đối hắc tử người như vậy tiến hành giám thị, rất nhiều thời điểm còn muốn ý lại của các người phối hợp mới được.” Trương Hải Phong tiến thêm một bước đem lời làm rõ.

Bình ca vỗ bộ ngực tỏ thái độ: “Ngài yên tâm đi. Quay đầu ta nhiều tìm vài người hỏi một chút, nếu hắc tử thật sự phạm qua chuyện khác, nhất định không thể nương hắn đào thoát chế tài.”

Trương Hải Phong gật gật đầu: “Đi. Ta tin tưởng người có năng lực này.”

Bình ca cười cười nói: “Trương đầu ngài rất dễ mất ta. Ta có cái gì năng lực? Ta năng lực còn không đều là các người cấp?” Lời này nói được khéo đưa đẩy vô cùng, nghe qua tựa hồ tự cam khiêm tốn, thực tế lại cất giấu khác nhau trách nhiệm ý tứ hàm xúc. Trương Hải Phong trong lòng hiểu rõ, nhưng giờ phút này đúng là lẫn nhau lợi dụng thời điểm, đồ không tiện so đo.

Lại một lát sau, gừng bình trở lại văn phòng hướng Trương Hải Phong hội báo: “Trương đội, đã an bày xong.” Trương Hải Phong liền hướng về phía Bình ca đem miệng nhất nở: “Người đi theo gừng quân giáo đi thôi, nắm chặt thời gian chỉnh ra điểm mặt mày đến.”

Bình ca không cần phải nhiều lời nữa, đi theo gừng yên ổn trở lại phòng tạm giam. Đây là giám trong khu lâm thời giam giữ cùng khiển trách phạm nhân chỗ, sáng sớm gặp chuyện không may sau, tứ nhị tứ giám xá sở hữu phạm

nhân đều bị áp đến nơi này, mỗi người một cái phòng đơn cách ly trông giữ, để tránh miễn bọn họ thông qua thông cung đến đối kháng sắp tới thâm vấn.

Bất quá làm Bình ca lần này bị đưa vào phòng tạm giam thời điểm, hắn lại thấy A Sơn, Hàng Văn Trị, Đỗ Minh Cường ba người đều đã tụ ở tại cùng cái trong phòng, duy độc thiếu hắc tử -- này đương nhiên chính là gừng bình sở làm “An bày” .

“Các người vài cái hảo hảo đào móc một chút, đợi lát nữa một đám đến làm ghi chép.” Gừng bình bỏ xuống những lời này sau, xoay người ra phòng tạm giam, cũng thuận tay đem cửa khóa trái đứng lên.

Phòng tạm giam lý chỉ có một trương giường nhỏ. Ban đầu trong phòng ba người đều chen chúc tại trên giường ngồi, giờ phút này gặp Bình ca đến A Sơn liền vội vàng đứng lên tránh ra tòi, đồng thời không hiểu hỏi: “Bình ca, sao lại thế này?”

Hàng Văn Trị cũng đi theo đứng dậy lui qua một bên, Đỗ Minh Cường thì tại tận cùng bên trong dựa vào tường ngồi không nhúc nhích. Bình ca này hội cũng cố không lên so đo này đó chi tiết, hắn hướng giường chính giữa ngồi xuống, trước cảm khái một câu: “Mẹ , này ‘Quý Kiến Sầu’ quả nhiên thật sự có tài.”

A Sơn biến sắc, lo lắng hỏi: “Hắn biết đêm qua chuyện ?”

Bình ca trắng A Sơn liếc mắt một cái, tức giận nói: “Dây thừng đều bị lục ra đến , có thể không biết không?”

A Sơn có vẻ có chút khản trương: “Hiện tại nên làm cái gì bây giờ?” Đêm qua tra tấn Tiểu Thuận thời điểm hắn là hạng nhất kiện tướng, giờ phút này khó tránh khỏi hoảng loạn .

Bình ca lại “Hắc hắc” Cười: “Người hoảng cái gì? ‘Quý Kiến Sầu’ đã kết luận , Tiểu Thuận là tự sát.”

“Tự sát?” A Sơn sợ run một chút, tựa hồ không quá minh bạch. Một bên Hàng Văn Trị lại vô cùng ngoài ý muốn: Chính mình đã nói cho Trương Hải Phong Tiểu Thuận bị nhân trói thủ tắc miệng sự tình, thế nào còn có thể xuất từ giết kết luận? Chỉ có Đỗ Minh Cường vỗ nhẹ vỗ tay, lạnh nhạt phúng nói: “Tự sát, tự sát tốt! Cái này đại gia không đều không có việc sao?”

Những lời này nói được đơn giản sáng tỏ. A Sơn như trút được gánh nặng “Nga” một tiếng. Hàng Văn Trị tắc nhứu mày cúi đầu đến, như có đăm chiêu.

“Được rồi.” Bình ca tiếp đón một tiếng nói, “Đại gia chạy nhanh thương nghị thương nghị, một hồi làm ghi chép thời điểm thống nhất đường kính, đừng lưu lại lỗ hổng.”

A Sơn tích cực hưởng ứng: “Bình ca, người nói đi, nên làm như thế nào. Chúng ta đều nghe người.”

Bình ca dùng ánh mắt quét tảo Hàng Văn Trị cùng Đỗ Minh Cường: “Hai người các người đâu?”

Từ đem khăn lau nhét vào Tiểu Thuận miệng sau, Hàng Văn Trị liền hòa bình ca A Sơn thành một cái thăng thượng châu châu, cho nên hấn giờ phút này cũng gật gật đầu, không hiện ra cái gì dị nghị. Đỗ Minh Cường tắc miễn cưỡng phiên để mắt da: “Các người yêu nói như thế nào liền nói như thế nào đi, cùng ta có cái gì quan hệ?”

Bình ca biết Đỗ Minh Cường chính là loại này ai cũng vui lòng tì khí. Mà Tiểu Thuận chết vào hấn mà nói nhất trong sạch, cho nên hấn là có lật bàn tử lộ ra bài tư bản. Trước đây Bình ca cũng từng lo lắng: Vạn nhất Đỗ Minh Cường góc khởi thực đến cần phải hồng rồi đại sự. Hiện tại đối phương này thái độ cũng là hoàn hảo, ít nhất không có muốn phá ý tứ.

Vì thế Bình ca liền đem trước đây hấn cùng Trương Hải Phong can thiệp quá trình nhất ngũ nhất thập đều cùng mọi người nói, nhường đại gia đối cơ bản khẩu phong đầu tiên có cái nắm chắc. Trong đó về bút máy cùng dây thừng vấn đề tắc lần nữa cường điệu muốn đều thôi ở Tiểu Thuận trên người, như vậy đại gia tài năng chân chính tường an vô sự. Hàng Văn Trị cùng A Sơn thành thành thật thật, Bình ca hướng chỗ nào nói, bọn họ liền hướng đi nơi nào. Khả Đỗ Minh Cường này hội đã có vài câu nhàn thoại muốn bài xả một chút: “Nói bút máy là Tiểu Thuận trộm đi không quá hợp lý đi? Ngày đó ta cùng Tiểu Thuận nhập gánh, hấn trên đường cũng không thượng qua toilet. Đến lúc đó việc này nháo lên, nhất tra băng theo dõi không muốn lời.”

“Băng theo dõi trương đầu bọn họ tự nhiên có thể xử lý -- việc này chỉ cần người không mở miệng liền không ra được kém tử.” Bình ca vừa nói, một bên dùng bên nhọn nhuệ ánh mắt xem Đỗ Minh Cường.

“Ta hiểu được.” Đỗ Minh Cường vẫy vẫy tay, cho cái mặt mũi dường như, “Các người tiếp tục đi.”

Bình ca cười gượng hai tiếng, nói tiếp: “Đã nói Tiểu Thuận tự sát, việc này sẽ không có thể quá mức đột ngột. Chúng ta cân nhắc một ít chi tiết, chứng minh Tiểu Thuận trước kia còn có tự sát khuynh hướng, nhưng đại gia lại không

có tận lực hướng bên kia suy nghĩ.”

Bên này Hàng Văn Trị cùng A Sơn suy nghĩ một lát, đều tự nói ra một ít chủ ý. Bình ca cấp tổng kết quy nạp đứng lên, sau đó lại tể phân cho mỗi người, cụ thể nên nói như thế nào nói như thế nào. Đạt tới kỳ có thể lẫn nhau xác minh, đồng thời lại nhìn không ra là có thể thông cung làm.

Vấn đề này giải quyết sau, tiếp liền lại bắt đầu thương lượng như thế nào bố trí hắc tử đắc tội danh. Đại gia ký nhận định giết chết Tiểu Thuận đúng là hắc tử, đối người sau tự nhiên đều có chút thống hận. Cho nên tuy là ở hành vụ oan hãm hại việc, nhưng mọi người trong lòng lại không hề cảm giác hổ thẹn. Chẳng qua muốn tìm đến một cái có thể tọa thực đắc tội danh lại nói dễ hơn làm? Hắc tử là buồn lâu thuốc phiện vào, trừ lẫn đó ra, người khác thật đúng không biết trên người hắn có cái gì che giấu án tồn đọng.

Như thế thảo luận nửa ngày cũng lý không ra điều mặt mày đến. Cuối cùng Bình ca bỗng nhiên vỗ ván giường, xem A Sơn nói:“Trên người người không phải lưng cái mạng án sao? Tài cấp hắc tử được!”

Đột nhiên trong lúc đó việc này bị phiên xuất ra, A Sơn liền phát hoảng, rút lui cổ nói:“Bình ca, người nói nhỏ chút!”

Bình ca không cho là đúng:“Sợ cái gì? Nơi này lại không ngoại nhân.”

A Sơn xung cửa phương hướng bữu bữu môi, ý tứ gườm bình còn tại bên ngoài tiếp tục đâu, đừng bị hắn nghe xong đi.

Bình ca “Thích” một tiếng:“Kia tiểu tử hiện tại cùng chúng ta là một cái trên thuyền .”

A Sơn vẻ mặt đau khổ nói:“Vẫn là cẩn thận một chút hảo.”

“Được rồi được rồi.” Bình ca đến cùng vẫn là đề thấp thanh âm,“Người tưởng tốt lắm, có làm hay không?”

A Sơn do dự nan quyết:“Việc này chuẩn bị cho tốt đồ đi. Ta chỉ sợ làm không tốt, đừng đem ta cấp thua tiền .”

“Xem người về điểm này tiền đồ.” Bình ca hèn mọn liếc A Sơn, “Kia án tử đều đi qua đã bao nhiêu năm, còn sợ cái rắm? Đại gia cùng nhau hưởng hắc tử trên người tài, làm sao có thể đem người thua tiền? Lại nói, này mặt trên còn có trưng đỉnh đầu đầu. Hắc tử còn có một trăm miệng cũng đừng muốn nói rõ ràng.”

A Sơn trầm mặc một hồi, lâm lâm lầu bầu nói: “Dù sao ta năm đó khẳng định không lưu lại cái gì chứng cứ. Bằng không sau này cướp bóc bị nắm, vài cái án tử nhất định xuyên, sớm nên đem việc này lục ra đến .”

“Là không chứng cứ.” Đỗ Minh Cường lúc này cũng sáp nhất miệng, “Người cái kia đồng lõa phạm đại bảo cũng đã chết, cái này gọi là chân chính tử vô đối chứng.”

Đỗ Minh Cường cũng không có nói bừa, bởi vì giết chết phạm đại bảo nhân đúng là hắn. Năm đó hắn lấy eumenides thân phận giờ này cộc án tồn đọng, bằng manh mối tìm ra phạm đại bảo, sau đó lại theo phạm đại bảo trong miệng biết được A Sơn dính dáng. Nhưng là đàn theo án kiện manh mối đi lên nói, đích xác không có có thể trực tiếp chỉ hướng A Sơn chứng cứ.

A Sơn nhìn nhìn Đỗ Minh Cường, tuy rằng không rõ ràng đối phương là làm sao mà biết việc này, nhưng hắn tin tưởng người này nói hắn là đều là tình hình thực tế.

“Người xem, việc này nhiều có thứ tự?” Bình ca rèn sắt khi còn nóng, “Chỉ cần làm thành công, người về sau đều vô dụng nhắc lại tâm điều đảm. Hơn nữa việc này có trưng đầu giúp đỡ làm, loại này cơ hội thượng chỗ nào tìm đi? Qua thôn này, cũng không có này điểm!”

A Sơn nhẫn tình sáng lên, xem ra là bị cuối cùng nói mấy câu thuyết phục tâm. Đúng vậy, có Trương Hải Phong cùng chính mình ở một cái trên thuyền, này còn có cái gì khả băn khoăn? Nghĩ đến đây, hắn rút cục cắn răng một cái nói: “Được rồi Bình ca, tất cả đều ẩn người nói làm.”

“Hảo. Chúng ta đây liền thống nhất đường kính, đã nói hắc tử trước kia ba hoa thời điểm, nói lên qua này cộc án tử.” Bình ca suy nghĩ một hồi, lại triển khai một ít chi tiết, “Àn, hắn cùng Tiểu Thuận không phải cho nhau không phục sao? Tiểu Thuận lấy trên người giết người án tử áp hắc tử, hắc tử khó chịu, liền đem việc này cấp run lên xuất ra. Lúc đó đại gia đều ở đây, hắc tử nói được có cái mũi có mắt, không khỏi nhân không tin!”

“Đối!” A Sơn cảm thấy này tình tiết thiết kế không sai.

Bình ca xung A Sơn vẫy tay: “Vậy người hiện tại chính là hắc tử. Cho chúng ta nói một chút kia khởi án tử đi.”

A Sơn biết Bình ca dụng ý, vì thế liền đem cừu sáu năm kia khởi kiếp sát án quá trình phía trước phía sau nói một lần. Bình ca cùng Hàng Văn Trị đều ở cẩn thận nghe, chỉ có Đỗ Minh Cường đối này vô hứng thú, hắn đem thân thể hướng chân tường lý nhất dựa vào, bán oai đã khởi truân đến.

“Thôi đi.” Đỗ Minh Cường hoảng đầu nói, “Việc này ta so với các ngươi rõ ràng hơn.”

Bình ca một phương diện lấy Đỗ Minh Cường quả thật không có biện pháp, một phương diện cũng tin tưởng hắn quả thật biết rất nhiều chuyện, cho nên cũng không cùng người này dây dưa, tiếp tục chuyên tâm nghe A Sơn giảng thuật.

Chờ A Sơn nói xong, Bình ca lại cấp vắn vè rõ ràng, đem mọi người hắn là nắm giữ đường kính đô thống cùng nhau đến. Tin tưởng không có gì vấn đề, hắn liền đứng dậy đến phòng tạm giam cửa nặng nề mà gõ hai hạ vắn cửa.

Gùng bình ở bên ngoài kéo ra trên cửa khí cửa sổ, lộ nửa mặt hỏi: “Thế nào? Nói rõ sao?”

Bình ca tin tưởng tràn đầy trả lời: “Báo cáo quân giáo, không thành vấn đề!”

Gùng bình đem cửa sắt mở ra, ánh mắt ở phòng tạm giam lý quét một vòng, sau đó tiếp đón Bình ca: “Thẩm kiến bình, cũng là ngươi trước đến đây đi.”

Bình ca liền ra phòng tạm giam, một đường đi theo gùng bình lại đây đến Trương Hải Phong văn phòng, đã thấy một cái khác quân giáo lý mình này hội đã ở trong văn phòng chờ đâu. Bàn làm việc mặt sau song song xiêm áo tam đem ghế dựa, trên bàn tắc bị tốt lắm giấy bút.

Gùng bình đi đến Trương Hải Phong bên tay phải không tòa ngồi hạ, ba cái quân giáo cấu thành một cái lâm thời tuần tra tiểu tổ, chính thức hướng Bình ca triển khai hỏi ý. Đây đề tài tiêu điểm tự nhiên liền tập trung ở Tiểu Thuận tự sát cùng với cử báo hắc tử án này hai kiện sự thượng.

Bình ca nói xong sau, án trình tự lại thay đổi A Sơn cùng Hàng Văn Trị đi lại. Đây ba người dựa theo vừa mới thương thảo tốt lời kịch êm tai nói đến, lời nói gian lẫn nhau xác minh, đem kia hai cái vô căn cứ nói dối viên một khối, cẩn thận.

Này ba người hỏi xong , kế tiếp liền đến phiên Đỗ Minh Cường. Người này đi đến văn phòng thời điểm thái độ rõ ràng cùng hần tiền vài cái xá hữu bất đồng. Hần lười biếng đứng, ánh mắt tắc phiên đến phiên đi không cái định hướng, một bộ không yên lòng bộ dáng.

Trương Hải Phong thanh khụ một tiếng nói:“Đỗ Minh Cường, hôm nay gọi người đi lại, chủ yếu là có một số việc muốn hỏi người, hi vọng người có thể phối hợp.”

Đỗ Minh Cường phiên Trương Hải Phong liếc mắt một cái, kéo dài giọng nói:“Còn hỏi ta cặn cái gì? Các người chính mình cầm ghi chép, tưởng viết như thế nào liền viết như thế nào đi.”

Lí minh vốn đã nắm chặt bút lông chuẩn bị khai viết, vừa nghe lời này không quá đối vị, liền đem bút lại thả xuống dưới. Hần xin giúp đỡ giống như xem Trương Hải Phong, thả xem đối phương như thế nào xử lý.

Trương Hải Phong khóa khởi mày, xích hỏi:“Đỗ Minh Cường, người đây là cái gì thái độ?”

Đỗ Minh Cường hì hì cười:“Phối hợp thái độ a -- mặc kệ các người viết như thế nào, đến cuối cùng ta đến ký tên không phải xong rồi. Người ta đều có thể tỉnh điểm sự.”

Trương Hải Phong trong lòng một trận uẩn giận. Tuy rằng ở đây nhân đều biết đến hôm nay hỏi ý chính là ở diễn trò, nhưng người cũng không thể đem lời chọn như thế mình mục trương đảm đi? Muốn các thường lui tới, hần sớm đem điện côn bùng lên đến . Bất đắc dĩ hôm nay tình thế đặc thù, chỉ cầu có thể vững vàng vượt qua này quan là tốt rồi, không tất yếu lại phức tạp. Vì thế hần chỉ nặng nề nhất hừ, nói:“Đã là hỏi ý, đương nhiên là người trước tiên là nói, chúng ta tài năng ghi lại. Chiều người giảng chúng ta trước viết, sau đó người tới ký tên. Này tính cái gì? Người làm người là lãnh đạo, mời người đến đọc kỹ văn kiện sao?”

Đỗ Minh Cường thở dài, giống như thực bất đắc dĩ bộ dáng:“Các người thế nào cũng phải muốn ta nói? Con người của ta nói chuyện cũng không phổ, nếu nói các người không muốn nghe , vậy người nhóm đến cùng là nhớ vẫn là không nhớ a?”

Lời nói này thật sự nói được quá mức kiêu ngạo, gừng bình nhin không được ,“Phách” vỗ cái bàn:“Đỗ Minh Cường, người.....”

Trương Hải Phong lắc lắc thủ, kịp thời ngừng gừng ngay ngăn dục phát tác tì khí. Đồng thời hần không nói một lời xem Đỗ Minh Cường, trong ánh mắt giống như mang theo lợi hại cái dùi giống nhau.

Đỗ Minh Cường đón Trương Hải Phong ánh mắt cũng không trốn tránh, trong ánh mắt tắc tràn ngập không gọi là thái độ. Hai người liền như vậy nhìn nhau một lát, Trương Hải Phong nổi lòng chậm rãi trầm trọng đứng lên.

Dựa theo hình cảnh đội La Phi cách nói, trước mắt người này là cái phi thường khó giải quyết nhân vật, cho nên hắn mới may mắn trở thành tứ giám khu từ trước tới nay thử xem cái thứ nhất đoàn hình phạm nhân. Bất quá từ nhập giám tới nay, Đỗ Minh Cường còn chưa bao giờ có cái gì khác người biểu hiện, hắn vừa không tham dự phạm nhân gian bang phái tranh đấu, vẫn cũng không cùng quản giáo tìm gì phiền toái. Hắn tựa hồ thâm nghĩ an an ổn ổn phục hoàn thời hạn thi hành án, sớm ngày ra tù. Như vậy phạm nhân kỳ thật là sáng suốt nhất cũng là tốt nhất quản lý.

Nhưng là hôm nay, cố tình tại như vậy một cái mấu chốt thời khắc, hắn lại vì sao đột nhiên khiêu sấp xuất hiện đến, nói rõ muốn đến xúc chính mình rủi ro? Trương Hải Phong thương tốt gian nghĩ nghĩ, tựa hồ chỉ có một lý do khả cung giải thích.

Ở hôm nay phát sinh trận này ngoài ý muốn sự kiện trung, Đỗ Minh Cường là duy nhất một cái hiểu rõ nội tình lại hoàn toàn sẽ không nhận đến liên lụy nhân. Cứ như vậy, trong khi người kia bắt đầu bày ra tạm thích ứng chi kế thời điểm, Đỗ Minh Cường liền có lấy khoan dung tư bản. Đây chỉ sợ cũng là hắn giờ phút này như thế bừa bãi nguyên nhân đi?

Hỗn đản! Cho dù ta hiện tại có cầu cho ngươi, ngươi cho là cái này có tư bản đến khiêu chiến ta quyền uy? Trương Hải Phong trong lòng trung âm thầm mắng nói, chờ việc này đi qua, ta sẽ cho ngươi thường đến hối hận tư vị!

Trong lòng hận quy tâm lý hận, này gặp tử thương còn phải lưu trữ một tay. Trương Hải Phong nghĩ rõ ràng ngọn nguồn sau liền đem ánh mắt thu trở về, sau đó đối lí mình nói:“Ngươi liền kết hợp những người khác ghi chép viết một chút đi, dù sao bọn họ đều là một cái giám xá, hiện tại sự thật lại như vậy rõ ràng, hắn là sẽ không đi công tác cái gì sai.”

Lí mình bắt đắc dĩ, đành phải ấn Trương Hải Phong phân phó làm. Ghi chép viết xong sau còn muốn đưa cho Đỗ Minh Cường ký tên, thật đúng như là cấp lãnh đạo hội báo công tác đường như.

Tuy rằng bị điểm ghen ghét, nhưng cuối cùng tứ phân hồi ghi chép đều thuận thuận lợi lợi làm lấy đến trong tay. Tiểu Thuận tự sát, hắc tử khác thiệp trọng án này hai kiện sự cũng còn có căn cứ. Tình thế cuối cùng là theo Trương Hải Phong ý nghĩ lại phát triển, trước mắt quan tạp hắn là có thể có kinh vô hiểm vượt qua đi.

Có khác chút trưởng, về sau chung có thanh toán thời điểm! Xem Đỗ Minh Cường bị mang cách văn phòng,

Trương Hải Phong gặt gao theo dõi hắt bóng lưng âm thầm thề.

Chương 8 trai cò cùng ngư ông

Đối với A Hoa mà nói, tỉnh thành sân bay không thể nghi ngờ là cái thống khổ nơi.

Năm trước cái kia cuối mùa thu, quất thảo nhất phương Đặng Hoa đúng là ở trong này hậu cơ trong đại sảnh đạn mà chết, từ đây cũng kéo ra Long Vũ tập đoàn thịnh cực mà suy biến chuyển màn che. Mà liền A Hoa mà nói, Đặng Hoa tử đối với hắn trên tình cảm đánh sâu vào càng muốn xa xa lớn hơn ngoài ra gì ý nghĩa. Bởi vì ở A Hoa trong mắt, Đặng Hoa tuyệt không gần là một lão bản đơn giản như vậy -- đó là một cái từng đã cho hắn lần thứ hai sinh mệnh nam nhân, giữa bọn họ trừ bỏ chủ tớ quan hệ, còn gắn bó một loại vượt qua huyết mạch tình thân.

Tối hôm đó, A Hoa trở mắt xem Đặng Hoa ngã vào chính mình trước mặt, cái loại này bi thương cùng tuyệt vọng giống như hòa tan sông băng giống nhau, đưa hắn nháy mắt nuốt hết; Hắn càng vô pháp quên: Lúc đó cái kia gây chuyện bóng đen liền đứng ở phòng đợi chỗ cao nhìn xuống mọi người, như là kiêu căng chim diều nhìn xuống trên thảo nguyên không còn chỗ ẩn thân thử thảo. Tuy rằng người nọ dùng sức mạnh liệt sân bay che bóng che giấu trụ chính mình hình dung, nhưng A Hoa lại rõ ràng cảm giác được đối phương ánh mắt giống dao nhỏ giống nhau càn quét qua hắn toàn thân, mà hắn tắc trẻ con dường như trần trụi không hề phòng ngự lực. Đây một màn thật sâu tuyên khắc vào đáy lòng hắn, nhất định đem trở thành hắn cả đời sỉ nhục.

Cũng may A Hoa cũng không hội bởi vì sỉ nhục mà chạy tránh, hắn cũng chưa từng có sợ hãi qua gì thống khổ. Sỉ nhục cùng thống khổ chỉ biết châm hắn lửa giận -- báo thù lửa giận!

Cho nên làm A Hoa lại đi đến tỉnh thành sân bay thời điểm, hắn bộ pháp vẫn cứ kiên định, hắn thất lung vẫn cứ thẳng tắp. Tuy rằng hắn ở trong này thua qua một hồi, nhưng chi cần hắn còn đang chiến đấu, hắn liền tin tưởng chính mình còn có hòa nhau cơ hội.

A Hoa chờ đợi chuyển bay còn có một giờ mới có thể đến, hắn liền ở trong đại sảnh tìm gia quán cà phê trước tọa ngồi xuống. Trong tiệm khách nhân không nhiều lắm, A Hoa chọn cái vị trí bên cửa sổ. Vị trí này không chỉ có thể nhìn đến ngoài tiệm trong đại sảnh tình hình, nhưng lại đối diện điểm môn, mỗi một cái ra vào thân ảnh đều không thể tránh được ánh mắt hắn.

Từ rõ ràng gặp chuyện không may sau, A Hoa đã có cũng đủ lý do đi lưu ý bên người gì gió thổi cỏ lay. Cũng may lấy hắn nhiều năm bảo tiêu kiếp sống tích lũy năng lực, nếu muốn tự bảo vệ mình là không thành vấn đề .

Xinh đẹp nữ phục vụ sinh bụng tới A Hoa điểm cà phê, nhẹ nhàng đặt ở hắn trước mặt, mỉm cười nói:“Tiên sinh, thỉnh chậm dùng.”

A Hoa bung lên cái cốc thiến xuyết một ngụm, đột nhiên nhú mảy. Kia phục vụ sinh sững sốt, lo lắng hỏi: “Hương vị không đúng không?”

A Hoa khoát tay, ý bảo sự việc này cùng cà phê không quan hệ. Khóe mắt hần hơi hơi hướng tà phía trên phi -- nơi đó đúng là quán cà phê nhập khẩu phương hướng.

Phục vụ sinh ý thức đến cái gì, liền cũng xoay người hướng điểm cửa nhìn lại. Đã thấy một cái trung niên nam tử đang từ ngoài cửa bước đi tiến vào. Kia nam tử thoát nhìn khoảng bốn mươi tuổi, thần sắc trấn định, đi lại trầm ổn, vô luận bề ngoài hòa khí chất đều pha có thể thắng người khác tin cậy hòa hảo cảm.

Phục vụ sinh thực chức nghiệp đón nhận tiền hỏi: “Tiên sinh, ngài một người sao?”

Người tới thân thủ nhất chỉ A Hoa nói: “Ta tìm người.” Nói chuyện khi cước bộ không ngừng. Phục vụ sinh một đường đi theo, nhìn đến kia trung niên nam tử ở A Hoa đối diện ngồi vào chỗ của mình, liền lại đưa qua thực đơn hỏi: “Tiên sinh, người xem xem điểm chút cái gì?”

Nam tử lại trực tiếp đem thực đơn trở về đây: “Không cần, ta nói nói mấy câu bước đi.”

Phục vụ sinh cũng là không nói thêm cái gì, ngoan ngoãn thu hồi thực đơn lui xuống. A Hoa tắc lại phẩm một ngụm cà phê, sau đó mới ngẩng đầu lên, con mắt nhìn nhìn cái kia khách không mời mà đến, lạnh lùng nói: “La đội dài, khéo như vậy sao?”

Người tới đúng là tỉnh thành hình cảnh đội tân nhậm đội trưởng La Phi. A Hoa cùng hần coi như là quen biết đã lâu. Nói thật, chỉ liền La Phi người này mà nói, A Hoa đối hần ấn tượng đồ không xấu. Chính là bởi vì tỉnh thành hình cảnh đội tiền nhiệm đội trưởng Hàn Hạo bắn chết Đặng Hoa, A Hoa liền đối với cảnh sát chuyên án tổ có chính thể thượng thành kiến. Hơn nữa sau này A Hoa một tay đạo diễn Long Vũ đại hạ song thi hung án cùng Hàn Hạo tử, hần cùng La Phi trong lúc đó tự nhiên liền như nước với lửa bàn thệ không liên quan.

Đối mặt A Hoa lãnh ngôn tương cơ, La Phi nhưng là thần nhiên thật sự. Hần thẳng thần nói: “Không có gì xảo bất xảo. Gần nhất trong khoảng thời gian này, chúng ta cảnh sát luôn luôn đều ở nhìn chăm chăm người -- nhất là Long ca xảy ra tai nạn xe cộ sau.”

Đối phương bỗng nhiên đề cập Long ca việc, A Hoa trong lòng khó tránh khỏi rung mình, nhưng loại này biến hóa

theo hần khuôn mặt thượng không chút nào nhìn không ra đến. Hần thậm chí còn mỉm cười một chút, không lùi mà tiến tới hỏi đối phương nói:“Vậy người hôm nay là tới bắt bố ta sao?”

“Nếu ta bởi vì chuyện này tới bắt người --” La Phi hơi hơi nheo lại mắt, hỏi lại,“Ta đây làm gì phải chờ tới hôm nay?”

A Hoa cùng La Phi đối diện , mang theo loại tắc đất không nhường khí thế, sau đó hần dùng chế nhạo miệng khiêu khích đối phương:“Đó là một hồi tai nạn xe cộ, một lần ngoài ý muốn. Người không có gì chứng cứ có thể chứng minh nó không phải.”

“Đúng vậy, ta không có chứng cứ.” La Phi ở lời nói thượng làm như rơi xuống hạ phong, khả hần thần thái lại trầm ổn như trước, nhất là hần cặp kia quỳnh lượng ánh mắt, thủy chung đều để lộ ra một loại bình tĩnh tự tin cảm.

Như vậy trạng thái ngược lại nhường A Hoa có chút sờ không rõ hư thực, hần nhin không được muốn chủ động phóng ra, thử đối phương một chút:“Vậy người hiện tại ngồi vào nơi này, người lại không uống cà phê, người muốn làm gì?”

La Phi quay đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ, kết thúc cùng đối phương tầm mắt giao phong. Đồng thời hần trả lời nói:“Ta tới tìm người muốn một người.”

A Hoa ánh mắt một điều, lộ ra chút mê hoặc bộ dáng. Mà La Phi đối với sân bay trong đại sảnh rộn ràng nhồn nháo dòng người nhìn một lát, lại bổ sung nói:“Trịnh Giai -- mời người đem nàng giao cho ta.”

A Hoa hoàn toàn không dự đoán được La Phi việc này mục tiêu cư nhiên là cái kia nữ hài. Hần dùng ngón tay nhẹ nhàng bát che mặt tiền tách cà phê, trầm mặc một lát sau hỏi:“Người có ý tứ gì?”

La Phi một lần nữa bả đầu chuyển qua đến, ánh mắt đã không giống lúc trước như vậy lợi hại.

“Ta đều không phải ở lấy cảnh sát thân phận hướng mạng người làm cái gì. Ta chính là làm Trịnh Giai phụ thân bạn cũ, hi vọng nàng có thể có một cái rất tốt càng an toàn hoàn cảnh.” Hần xem đối phương nói.

Cảm giác được chính mình hành vi lọt vào hiểu lầm, A Hoa bỗng nhiên gian trở nên có chút căm tức, hần “Hừ”

một tiếng:“Ngươi cho là ta sẽ hại nàng sao? Ta chính là chịu nhân chi thác, ta ở chiếu cố cái kia nữ hài.....”

“Ta minh bạch --” La Phi kịp thời đánh gãy đối phương oán giận,“Ta biết ngươi đối Trịnh Giai không có ác ý. Ngươi an bày nàng đến nước Mĩ trị liệu ánh mắt, theo điểm này mà nói, ngươi có thể coi nàng ân nhân. Ta cũng biết cái kia phó thác ngươi nhân là ai, ta thậm chí biết các ngươi trong lúc đó đạt thành cái dạng gì giao dịch.....”

“Ngươi tưởng phá hư chúng ta giao dịch?” A Hoa miễn cưỡng hỏi. Lúc trước eumenides đạt được có thể chứng minh A Hoa bày ra Long Vũ đại hạ mật thất song thi án bằng ghi âm, sau đó lấy này bằng ghi âm vì lợi thế phó thác A Hoa chiếu cố Trịnh Giai. La Phi đã có thể đoán được giữa bọn họ giao dịch quá trình, kia nhất định sẽ đổi này bằng ghi âm như hờ hững mỗi đi? Bọn họ hiện tại đều đã biết: Kia nữ hài đúng là eumenides trong lòng nhu nhược nhất Achilles chỉ chừng, La Phi hiện tại tưởng đem nàng mang đi, chớ không phải là muốn mượn cơ hội này bức bách eumenides phản chiến?

La Phi “Hắc” một tiếng, lãnh ngôn nói:“Ta có tất yếu làm như vậy sao?”

A Hoa đem trong tay cà phê bung lên đến, ung dung phẩm một ngụm, hỏi lại:“Ngươi chẳng lẽ không đúng nằm mơ đều muốn đem ta đưa lên thẩm phán tòa án?”

“Ta đương nhiên tưởng.” La Phi ngưng tụ lại ánh mắt nói,“Nhưng này chẳng phải nằm mơ, mà là rất nhanh sẽ đã đến sự thật.”

A Hoa trong lòng rung mình, hẳn rõ ràng cảm nhận được đối diện cái kia nam nhân truyền lại tới được cường đại áp lực -- bất quá hẳn sớm thành thói quen ở dưới áp lực sinh tồn. Chậm rãi đem tách cà phê thả lại mặt bàn sau, hẳn trực diện đối phương phun ra bốn chữ đến:“Ta chờ ngươi.”

“Ngươi sẽ không chờ lâu lắm.” La Phi trình trọng chuyện lạ , như là ở làm ra nào đó hứa hẹn bình thường. Hơi tạm dừng một lát, hẳn lại kéo dài lúc trước trọng tâm đề tài nói,“Bất quá ta quyết không sẽ đi lợi dụng cái kia nữ hài. Hơn nữa chúng ta đều hẳn là biết, làm như vậy không có gì ý nghĩa.”

A Hoa gật đầu tỏ vẻ đồng ý.eumenides không có khả năng khuất phục cho gì hiếp bức, nếu La Phi tận lực đi phá hư chính mình cùng eumenides trong lúc đó hiệp định, kia chỉ biết thu hoạch hoàn toàn ngược lại hiệu quả. Nghĩ rõ ràng này một tầng sau, hẳn cảm xúc lại trầm tĩnh lại, liền cười xem La Phi nói:“Ta đây đối với ngươi cũng thật không có gì tin tưởng. Chẳng lẽ ngươi cấp cho ta định cái giao thông gây chuyện đắc tội danh, sau đó phán ta cái một năm rưỡi tái ?”

La Phi biết đối phương lời ngảm: Chính mình tuy rằng bắt được eumenides, nhưng bởi vì chúng có không đủ, cuối cùng chỉ cấp người sau phán năm năm ở tù mà thôi. Đối mặt như vậy trần trụi châm chọc, hẳn chính là hồi lấy cười, cũng không tiết nói thêm cái gì.

A Hoa gặp vô pháp chọc giận đối phương, chính mình cũng cảm thấy có chút không thú vị. Hắn lại bùng lên cả phê, nhướn mắt da hỏi:“Tốt lắm. Đã người việc này cùng công việc không quan hệ, xin mời người cho ta một cái lý do đi: Người vì sao muốn đem Trịnh Giai theo ta nơi này mang đi?”

La Phi trả lời thuyết phục ngắn gọn sáng tỏ:“Vì an toàn của nàng.”

A Hoa trong tay tách cà phê đứng ở giữa không trung:“Người nhận vì ta bảo hộ không xong nàng?”

La Phi không nói gì, nhưng hắn im lặng thái độ đã tiên minh thể hiện ra hắn lập trường.

A Hoa ách nhiên thất tiểu, hỏi lại đối phương:“Ồ toàn bộ tỉnh thành, còn có so với ta rất tốt bảo tiêu sao?”

La Phi thần thừa nói:“Cho dù phóng tầm mắt cả nước, chi sợ đều không có.”

A Hoa phẫn uất bùng kia tách cà phê:“Vậy người dựa vào cái gì cảm thấy ta bảo hộ không xong một nữ nhân?”

La Phi than nhẹ một tiếng:“Hiện tại tình huống đã không giống với . Người không lại là một cái bảo tiêu, người là mục tiêu. Nếu người là bảo tiêu, người càng cường đại, người bên cạnh người lại càng an toàn; Mà làm người là mục tiêu thời điểm, người càng cường đại, người bên cạnh người lại càng nguy hiểm -- người hiểu chưa?”

A Hoa ngây ngẩn cả người. Phương diện này đạo lý hắn trước kia cũng không có thâm nghĩ tới, hiện tại bỗng nhiên nghe nói, bao nhiêu làm hắn có chút mờ mịt.

La Phi cũng không nguyện chậm rãi chờ đợi, ánh mắt của hắn bỗng nhiên chợt lóe, trực tiếp tung ra hơn cường lực đòn sát thủ:“Ngảm lại rõ ràng đi, ngảm lại nàng vì sao sẽ như vậy?”

Những lời này tinh chuẩn đánh trúng A Hoa uy hiếp. Người sau khó có thể thừa nhận như vậy đánh bất ngờ, hấn đem tách cà phê nặng nề mà ngã ở trên bàn, cảm tức đối phương quát hỏi:“Người có ý tứ gì? Người muốn nói là ta hại rõ ràng?!”

La Phi nhẹ lay động đầu:“Ta nói cái gì cũng không trọng yếu -- quan trọng là sự thật đến cùng là cái gì?”

Sự thật đến cùng là cái gì? A Hoa không thể không theo đối phương chỉ dẫn tưởng đi xuống.

Nếu rõ ràng không có cùng chính mình đi được như thế chi gần, nàng lại như thế nào rơi xuống như vậy kết cục? Địch nhân như thế hung ác, chính mình tuy rằng đủ để tự bảo vệ mình, nhưng bên người nhân lại khó tránh khỏi lan đến bị thương. Nhất là bị chính mình quý trọng những người đó, chỉ sợ còn có thể trở thành địch nhân tận lực xâm hại mục tiêu. Chính mình cho dù có thông thiên bản sự, cũng không khả năng bảo hộ đến bên người mỗi người a.

A Hoa lại nghĩ tới không lâu nữ chủ nhân đối chính mình nói qua những lời này ngữ, hấn tâm càng ngày càng lạnh, trán lại ở ần ần thấm xuất mồ hôi châu.

Đúng vậy, chính mình cũng đủ cường ngạnh -- khả hoàn toàn là của chính mình cường ngạnh chính đem bên người nhân kéo vào đến một cái đáng sợ lốc xoáy bên trong. Hấn sở quan tâm những người đó, hấn muốn bảo hộ những người đó, khó tránh khỏi hội bởi vậy nhận đến thương tổn.

Kết quả cái gì mới là đầu sở gây nên? Là lốc xoáy bản thân? Vẫn là chế tạo ra lốc xoáy dòng khí?

A Hoa dùng hai tay nâng kia chỉ tách cà phê, trong chén nùng nâu dịch mặt hơi hơi run rẩy đầu , nổi lên từng đợt gợn sóng. Giật mình trong lúc đó, hấn lại nghe đến La Phi lời nói:“Người hiện tại hấn là minh bạch. Ta cũng không tưởng phá hư người cùng người kia trong lúc đó hiệp nghị, tương phản, ta là ở giúp người hoàn thành hiệp nghị.”

A Hoa không chế được chính mình cảm xúc, dãi tỉnh táo lại sau, hấn hỏi đối phương:“Vậy người muốn ta làm như thế nào?”

La Phi nhìn xem đồng hồ:“Chuyến bay còn có nửa giờ tới. Người đem Trịnh Giai liên hệ phương thức lưu cho ta. Sau đó người tốt nhất lập tức bước đi, đem đi theo người này ‘Đuôi’ dẫn rời đi.”

A Hoa đương nhiên minh bạch “Đuôi” Nhất từ hàm nghĩa. Hắn quay đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ sân bay đại sảnh, rất nhanh liền ở trong đám người tập trung vài cái mục tiêu, miệt nhiên nói: “Đây đó mặt hàng, ta động động ngón tay nhỏ là có thể đem bọn họ giải quyết xong.”

La Phi lại nhú mày, nhắc nhở đối phương: “Giải quyết bọn họ cũng không tương đương giải quyết vấn đề.”

A Hoa biết La Phi nói được có lý, nhưng hắn trong tiềm thức rất khó nhận đối phương cấp chính mình làm tốt an bày. Lược hơi trầm ngâm sau, hắn tìm được một cái phản bác lý do: “Ta hiện tại ly khai có ý nghĩa sao? Cao Đức Sâm nhân đã thấy được giữa chúng ta gặp, bọn họ chỉ sợ hội lưu lại chuyên gia tiếp tục nhìn chăm chăm người.”

“Đích xác rất có khả năng --” La Phi cũng không lảng tránh vấn đề này, “Bất quá này không có gì không tốt. Trên thực tế, ta còn hi vọng Cao Đức Sâm biết hiện tại ta muốn bảo hộ Trịnh Giai, như vậy cái kia nữ hải hội càng an toàn -- bởi vì Cao Đức Sâm mục tiêu là người, hắn cũng không tương trên chọc cảnh sát phiền toái.”

A Hoa gật gật đầu, sắc mặt lại càng thêm trầm tuấn: “Không sai. Hiện tại đúng là Cao Đức Sâm ở tỉnh thành đặc biệt thời điểm, hắn nhất định sẽ nỗ lực duy hộ cùng cảnh sát trong lúc đó hợp tác quan hệ.”

La Phi nghe lời này hương vị không đối, lập tức hỏi lại: “Cái gì hợp tác quan hệ?”

“Các người trong lúc đó không có hợp tác sao?” A Hoa cười lạnh nói, “Vậy người nhóm đã kích Long Vũ tập đoàn bước đi làm sao có thể như thế nhất trí?”

“Vớ vẩn! Long Vũ tập đoàn cho tới hôm nay này bước hoàn cảnh, đó là tự cấp trước kia đắc tội đi trả nợ. Cao Đức Sâm nếu không hấp thụ giáo huấn, sớm hay muộn cũng sẽ có đồng dạng kết cục. Hợp tác? Chúng ta cảnh sát làm sao có thể cùng người như vậy hợp tác?” La Phi giận dữ bác bỏ đối phương ngôn luận.

“Tùy người nói như thế nào đi. Các người có hợp tác cũng tốt, không có hợp tác cũng tốt, đều dọa không ngã ta.” Nói xong những lời này sau, A Hoa thân thủ theo áo trong túi lấy ra trương danh thiếp đưa qua, “Ta cấp Trịnh Giai chuyên môn xứng một gã bồi hộ bác sĩ, đây là năng liên hệ phương thức, kế tiếp chuyện chính người xem làm đi.”

La Phi tiếp nhận danh thiếp, trên mặt khó được hiện ra vẻ tươi cười. Sau đó hắn chân thành nói: “Mặc kệ thế nào, liên chuyện này mà nói, ta phải cảm ơn người.”

A Hoa lắc lắc đầu, cũng không nguyên nhận đối phương lòng biết ơn: “Ta chính là ở hoàn thành một cái hiệp nghị mà thôi. Nếu người thật sự bận khoản, liền giúp ta đem đơn mua đi.” Nói chuyện đồng thời hắn đã đứng dậy, ném kia chén uống lên một nửa cà phê, cũng không quay đầu lại rời đi.

La Phi lại độc tự ngồi một hồi, chờ nghe được sân bay radio trung chuyển bay đến tin tức sau mới thanh toán mà đi. Vừa ra quán cà phê hắn liền bắt thông danh thiếp thượng bồi hộ bác sĩ di động, cùng đối phương ước định đón máy bay gặp địa điểm.

La Phi ở ước định chỗ chờ đợi khoảng mười phút, mục tiêu chuyển bay lữ khách bắt đầu lục tục đi vào đón máy bay đại sảnh. La Phi mắt sắc, rất nhanh ngay tại nhân tòng trung phát hiện Trịnh Giai thân ảnh, đã thấy nàng hai mắt đều quần quít lấy băng gạc, đang ở một cái bạch y nữ tử nâng hạ chậm rãi đi trước.

La Phi về phía trước đón vài bước, kia nâng Trịnh Giai bạch y nữ tử đúng là A Hoa an bày bồi hộ bác sĩ Tiểu Trần. Nàng nhìn đến La Phi đến gần, liền theo bản năng thả chậm bộ pháp. Trịnh Giai lập tức cảm giác được cái gì, nàng vẫn tai lắng nghe một hồi, sau đó hướng về phía cước bộ tiệm gần phương hướng hỏi: “La cảnh quan, là người sao?”

La Phi ngần ra, hỏi lại: “Người làm sao mà biết?” Hắn vừa rồi cùng bồi hộ bác sĩ liên hệ thời điểm chỉ nói muốn tới đón cơ, còn chưa có tới kịp cho thấy thân phận.

Trịnh Giai cười nói: “Ta nghe thấy người cùng Trần tỷ gọi điện thoại, ta nhớ được người thanh âm.”

“Nàng lỡ tai khả linh, hơn nữa đối với các loại thanh âm qua nhĩ không quên.” Tiểu Trần đã ở một bên phụ họa nói.

Thì ra là thế. La Phi thoải mái đồng thời cũng không miễn sợ hãi than. Hắn trước đây cùng Trịnh Giai cận từng có một lần gặp, đối phương cư nhiên có thể theo một cái nhân trong di động phân tích rõ ra bản thân thanh âm, hơn nữa vị trí bối cảnh hoàn cảnh vẫn là tiếng người ồn ào sân bay, như vậy thính lực đối người bình thường mà nói còn thật là khó khăn lấy với tới.

Cho nhau đánh xong tiếp đón, La Phi bắt đầu quan tâm khởi Trịnh Giai phẫu thuật hiệu quả: “Hiện tại tình huống thế nào?”

“Giải phẫu thực thành công.” Tiểu Trần nói cho La Phi, “Hiện tại chỉ cần tĩnh dưỡng, chờ đem trên mắt băng gạc toàn bộ dỡ xuống nàng có thể gặp lại quang minh.”

“Bác sĩ nói ánh mắt ta đã khôi phục, chính là còn không có thể bỗng chốc thích ứng ngoại giới ánh sáng. Cho nên này đó bằng gác muốn chậm rãi sách đi, mỗi ngày một tầng, tính thượng hôm nay còn cần ba mươi hai thiên.” Trịnh Giai dựng thẳng lên ngón tay, theo thứ tự bày ra “Tam” Cùng “Nhị” chữ số, đối hồi phục thị lực mãnh liệt khát vọng dạt vu ngôn biểu.

“Nhiều tiên sinh đâu?” Tiểu Trần lúc này nhớ tới chính mình cố chủ, “Hắn nói hảo muốn tới đón cơ .”

“Nga, hắn lâm thời có việc đi trước .” La Phi thuận miệng biên lý do, vừa quay đầu đã thấy Trịnh Giai cũng nghiêng đầu, trên mặt vẻ mặt giống như đối này thực chú ý dường như, liền lại nhiều nói hai câu, “A Hoa gần nhất đều tương đối việc, chỉ sợ không thời gian đến xem các người.”

Trịnh Giai “Ân” một tiếng, hơi hơi có chút thất vọng. Ánh mắt nàng lập tức sẽ hồi phục thị lực, nàng rất muốn đem này tin tức tốt cùng các bằng hữu chia sẻ, nàng càng vội vàng muốn đối này giúp qua chính mình người biểu đạt lòng biết ơn. Khả vì sao bọn họ luôn ở bỗng nhiên đã đến, sau đó lại ở bỗng nhiên đi không từ giả đâu?

Phương diện này càng sâu quan hệ La Phi tự nhiên vô pháp lại nói. Hắn dẫn Trịnh Giai cùng Tiểu Trần hướng sân bay dừng xe lâu mà đi, mượn cơ hội nói sang chuyện khác: “Ta giúp người ở cảnh giáo tìm cái lâm thời nơi, hơn nữa lấy bằng hữu chiếu cố người. Cái kia địa phương an toàn, thanh tĩnh, phụ cận có bệnh viện, có căn tin, hết thảy đều thực phương tiện. Người là ở chỗ này an tâm khôi phục đi.”

Đối phương như thế cẩn thận, khác Trịnh Giai có chút cảm động. Nữ hài biểu đạt lòng biết ơn sau, đột nhiên có một chút lo lắng: “Ta bỗng nhiên thay đổi nơi, bằng hữu của ta có phải hay không tìm không thấy ta?”

La Phi nở nụ cười: “Bọn họ muốn tìm người trong lời nói, nhất định có thể tìm được.”

Nữ hài yên tâm mà gật gật đầu. Đối phương cũng không có giải thích vì sao bằng hữu nhất định có thể tìm được chính mình, nhưng này nam nhân trong lời nói đã có loại thần kỳ lực lượng, làm người ta lần cảm tín nhiệm.

Bởi họ bác sĩ Tiểu Trần lúc này đã hoàn thành chính mình công tác. Nàng đem Trịnh Giai đưa đến La Phi trên xe sau liền cùng hai người nói lời từ biệt, tự hành đi tìm A Hoa kết toán lương lao. La Phi tắt lái xe chờ Trịnh Giai đi tới tỉnh cảnh giáo, ở u tĩnh trường học trung chuyển nửa vòng, cuối cùng đứng ở nhất trắng nhà trọ lâu tiền.

Đã có nhân ở lộ khẩu chờ bọn họ. Đó là một cái nhu nhược tuấn tú nữ tử, mắt to tóc dài, màu da trắng nõn, tràn ngập Giang Nam vùng sông nước thanh tú, nhưng nàng ánh mắt gian thần thái lại giới giang nhuệ đạt, mang theo cổ cân quốc không nhường tu mi hiên ngang anh khí.

La Phi đem xe ngừng ổn, chính mình trước nhảy xuống, sau đó mở ra xếp sau cửa xe nâng Trịnh Giai.

Tại đây cái trong quá trình, cùng đội nữ tử cũng đi tới cửa xe tiền, nàng bang La Phi đỡ lấy nữ hài thân thể, đồng thời thân thiết hỏi:“Ánh mắt thế nào ?”

“Rất tốt , hết thấy thuận lợi.” Trịnh Giai ngắn gọn trả lời một câu. Đồng thời nàng hơi hơi nghiêng đầu mặt hướng nàng kia, tựa hồ đang ở trong lòng phác họa đối phương thân thể hình dung.

La Phi cấp Trịnh Giai giới thiệu nói:“Đây là cảnh giáo mộ lão sư, cũng chính là ta trước đây hướng người nhắc tới qua cái kia bằng hữu. Trong khoảng thời gian này người liền cùng nàng ở cùng một chỗ, nàng nhất định sẽ đem người chiếu cố tốt.”

La Phi trong miệng mộ lão sư đương nhiên chính là tâm lý học giảng sư Mộ Kiếm Vân. Ở cùng eumenides giao phong thời điểm, La Phi từng cùng người này cộng sự cùng “Tứ nhất bát chuyên án tổ”, cũng bởi vậy thành lập khởi một đoạn vượt qua công vụ tình nghĩa. Lần này đem La Phi đem Trịnh Giai tiếp hồi tỉnh thành, lo lắng đến chính mình thân là nam tính chăm sóc nhiều có bất tiện, vì thế liền thác Mộ Kiếm Vân hỗ trợ, người sau cũng thống khoái mà ứng thừa xuống dưới. Nàng nhiều năm qua luôn luôn sống một mình ở cảnh giáo phân phối thanh niên nhà trọ, cũng là mừng rỡ nhiều một cái bởi vì bạn. Huống chi này nữ hài phụ thân vẫn là cảnh giới người người kính ngưỡng lão tiền bối.

Trịnh Giai xung Mộ Kiếm Vân cúi mình vái chào:“Cám ơn ngài, mộ lão sư.”

Mộ Kiếm Vân trêu ghẹo nói:“Không cần như vậy khách khí, bảo ta mộ tỷ tỷ là có thể .”

Trịnh Giai cũng nhu thuận, lập tức liền cười sửa miệng:“Mộ tỷ tỷ.”

Mộ Kiếm Vân cũng sang sảng cười rộ lên:“Hảo muội muội, người này một trận liền cùng ta đi. La đội nói người đàn violon kéo đặc biệt hảo, có rảnh nên nhường ta nhất no nhĩ phúc.”

Này hai người tỷ tỷ dài muội muội đoản , nhưng là nhất kiến như cố , lại có vẻ La Phi như là cái người ngoài cuộc bản. Người sau liền thanh khụ một tiếng, giả ý khởi xướng bức tức:“Ai, tỷ tỷ muội muội , toan không toan a?”

“Có người ghen -- người nhưng là la đại đội trưởng, chúng ta muốn gọi ca ca người cũng không dám a.” Mộ Kiếm Vân cố ý cùng đối phương đầu thú, triển lãm ra tính tình trung nghịch ngợm một mặt.

“Được rồi được rồi.” La Phi bắt đắc dĩ a nhếch miệng,“Chạy nhanh mang Trịnh Giai đi lên nghỉ ngơi đi, nàng này một đường bay tới bay lui , cũng thực vất vả đâu.”

“Gấp cái gì? Không được ăn cơm trước a?” Mộ Kiếm Vân trừng mắt nhìn La Phi liếc mắt một cái, lại xoay người sam trụ Trịnh Giai cánh tay, ôn nhu nói,“Ta sớm đều an bày xong , bên cạnh có gia không sai tiệm ăn. Người một hồi muốn ăn cái gì cứ việc điểm, bữa này khiến cho La đội dài thanh toán.”

Trịnh Giai có chút ngượng ngùng :“Không cần. Cho các người như vậy lo lắng, nên ta mời các người ăn cơm mới là.”

Mộ Kiếm Vân cười nói:“Muội muội, người khách khí cái gì? Nhân gia là lãnh đạo, không làm thịt hân tể ai?”

La Phi cũng nói:“Ta mời ta thỉnh.” Sau đó chủ động nhảy vào chỗ điều khiển,“Hai vị nữ sĩ, nhanh lên xe đi?”

Mộ Kiếm Vân đỡ Trịnh Giai một lần nữa ngồi trở lại trong xe. Trải qua này phiên nói giỡn, Trịnh Giai ở la mộ hai người trước mặt đã không có người xa lạ câu nệ. Ba người tùy ý trò chuyện, rất nhanh liền đến Mộ Kiếm Vân an bày xong kia gia nhà hàng.

Một chút mỹ thực sau, la mộ hai người đem Trịnh Giai đuổi về cảnh giáo nhà trọ lâu, chăm sóc nàng rửa mặt nghỉ ngơi. Giờ phút này tuy rằng vừa qua khỏi sau giữa trưa, nhưng Trịnh Giai theo nước Mĩ trần trọc mà đến, thời gian sai lệch còn chưa có điều chỉnh, cho nên rất nhanh liền tiến nhập ngọt mộng đẹp.

La Phi cùng Mộ Kiếm Vân trước đây cũng có nhiều thiên không gặp mặt, lần này gặp lại, tự nhiên cũng phải tự ôn chuyện. Hai người sợ quấy rầy Trịnh Giai, liền hạ lâu đến, sóng vai ở trường học nội bước chậm mà tán gẫu.

“Muốn nói cũng là người nhóm trường cao đẳng giáo sư thoải mái a --” La Phi vừa ra nhà trọ lâu liền bắt đầu

cảm khái, “Nhu vậy tuổi trẻ liền phân phòng ở, chúng ta trong đội tiểu hình cảnh cũng không này đái ngộ.”

Mộ Kiếm Vân lắc đầu nói: “Không người tương tốt như vậy, này chính là cấp độc thân nhân viên trường học quay vòng phòng, kết hôn sau trường học phải thu hồi đi.”

La Phi “Nga” một tiếng, thừa cơ khai nổi lên vui đùa: “Người sẽ không vì vậy liền luôn luôn kéo không kết hôn đi.”

Mộ Kiếm Vân cắn cắn môi, giống như có chút phiền muộn dường như: “Tìm không thấy thích hợp, với ai kết?”

La Phi vốn là muốn trêu đùa hai câu, không nghĩ tới đối phương lại nghiêm cẩn. Này cũng khó trách, Mộ Kiếm Vân hôm nay hai mươi tám, mắt thấy sẽ đi vào lớn tuổi nữ hàng ngũ, này cả đời đại sự lại còn nhìn không tới tin tức, dù là ai cũng có chút tự ngãi cảm xúc đi? La Phi tưởng trấn an đối phương vài câu, lại không biết nên như thế nào mở miệng, do dự một lúc sau mới còn nói thêm: “Kia khẳng định là người ánh mắt mình rất cao.”

“Đồ không phải ánh mắt cao.....” Mộ Kiếm Vân lắc đầu nói, “Ta có thể là..... Có chút bệnh nghề nghiệp.”

“Bệnh nghề nghiệp?”

“Đúng vậy, ta đôi khi đều hồi hận nghiên cứu cái gì tâm lý học. Người tương, một người nam nhân đứng ở ta trước mặt, nói mấy câu vừa nói, ta liền đem hẩn tính cách đặc thù sờ soạng cái tám chín phần mười, về sau lại ở chung liền một điểm tươi mới cảm đều không có, thế nào còn có thể tìm được cái loại này yêu đương ngọt ngào cảm giác?”

“Là như thế này a?” La Phi không khỏi ách nhiên thất tiểu, “Vậy người khả làm sao bây giờ? Nam nhân nếu gặp gỡ người như vậy nữ nhân, cũng sẽ cảm thấy đáng sợ đi?”

“Phải không?” Mộ Kiếm Vân miễn cảm ngẩng đầu, tựa hồ thực để ý đối phương cách nói. Trầm mặc sau một lát, nàng đột nhiên hỏi nói: “Vậy người cảm thấy ta đáng sợ sao?”

La Phi thoáng sửng sốt, nói: “Ta đồ thực không cảm thấy.....”

Mộ Kiếm Vân nhẹ nhàng thở ra:“Kia thuyết minh ta bây giờ còn không có cách nào khác đem người nhìn thấu.”

La Phi nhún nhún vai bâng, không biết này có tính không là một cái khen ngợi.

“Nói nói chính người đi.” Mộ Kiếm Vân thay đổi đầu mâu chỉ hướng về phía La Phi,“Người nhiều năm như vậy thế nào vẫn là một người? Người đều nhanh Thành vương lão ngũ .”

La Phi hàm hồ ứng phó :“Một người cũng rất tốt.....”

Mộ Kiếm Vân cũng không nguyện dễ dàng buông tha La Phi, nàng xem đối phương ánh mắt:“Người vô pháp quên Mạnh Vân, đúng không?”

La Phi ánh mắt né tránh một chút, thì thào nói:“Ta..... Ta không biết.”

“Người không biết?”

La Phi hít sâu một hơi, vẻ mặt không lại hoảng loạn, hấn đón đối phương ánh mắt lại cường điệu một lần:“Đúng vậy, ta không biết.”

Mộ Kiếm Vân nhìn chăm chăm La Phi nhìn hồi lâu, giống như muốn thẳng rót vào đối phương sâu trong tâm linh. Nhưng cuối cùng nàng vẫn là bất đắc dĩ lắc lắc đầu, âm trầm nói:“Ta thật sự nhìn không thấu người, người có biết vì sao sao? Bởi vì người đem có chút này nọ tàng như vậy thâm, sâu đến chính người đều đã vô pháp nhận, người khác lại làm sao có thể hiểu biết?”

La Phi im lặng không nói, buông ra ánh mắt hướng xa xa nhìn lại. Chính là tâm tư bị xúc động sau, càng muốn trốn tránh liền càng là không thể trốn tránh, nhưng thấy tầm mắt có thể đạt được trường học tức cảnh, này cỏ cây lâu vũ, nhiều vô số, từng chút từng chút, mỗi một chỗ đều có Mạnh Vân thân ảnh, mỗi một chỗ đều có vô pháp ma diệt chưa ngọt nhớ lại.

Trong lúc nhất thời hai người đều trầm mặc , không khí có chút xấu hổ. Thật lâu sau sau vẫn là Mộ Kiếm Vân trước đã mở miệng, nàng có chút đông cứng nói tránh đi:“Gần nhất trên công tác chuyện thế nào? Có cái gì không tiến triển?”

La Phi nhẹ nhàng thở dài, nói: “Sự tình càng ngày càng phức tạp .”

“Nga?” Gặp La Phi như thế thần thái, Mộ Kiếm Vân hứng thú đồ thật sự bị điều động đi lên, liền càng thêm cẩn thận truy vấn: “Lần trước người nói cái gì ‘Long ca’ ra tai nạn xe cộ, cùng A Hoa có liên quan, kia sự kiện sau này điều tra rõ trắng sao?”

“Trên cơ bản làm rõ ràng -- chính là A Hoa thiết kế . Hẳn trước an bày một cái nữ hài đem Long ca quá chén, sau đó lại tự mình lái xe bào chế kia khởi ‘Tai nạn xe cộ’.”

“Kia thế nào còn không trao hẳn?”

La Phi bắt tay nhất quán, nói: “Không có chứng cứ. Liền tai nạn xe cộ bản thân mà nói là Long ca toàn trách, hơn nữa chính hắn cũng nhận rồi giao cảnh ngành quyết định, nói như vậy chúng ta hình cảnh đội sẽ rất khó vào tay.”

“Không phải còn có cái nữ hài sao?” Mộ Kiếm Vân nhắc nhở đối phương, “Có thể hay không theo trên người nàng vào tay?”

“Cái kia nữ hài kêu rõ ràng, nàng tiền hai chu cũng ra ngoài ý muốn, trước mắt còn tại nhân dân bệnh viện trong phòng sản sóc đặc biệt.”

Mộ Kiếm Vân sâu sắc nghĩ được trong đó không bình thường hơi thở: “Ngoài ý muốn? Thật là ngoài ý muốn sao?”

La Phi cùng đối phương trao đổi một cái ngầm hiểu ánh mắt, tiếp tục nói: “Theo ở mặt ngoài thoát nhìn, kia thật là một hồi ngoài ý muốn. Sự phát hôm đó là A Hoa sinh nhật, rõ ràng trước tiên đi đến A Hoa nơi, hơn nữa cấp đối phương chuẩn bị sinh nhật bánh ngọt. Nhưng lúc này phòng trong ống dẫn khí thiên nhiên không hiểu phát sinh tiết lộ, làm nàng đánh cháy cơ muốn điểm sinh nhật ngọn nến thời điểm, tiết lộ gas dẫn phát nổ mạnh, nữ hài bị đương trường đốt thành trọng thương.”

Mộ Kiếm Vân sau khi nghe xong lập tức cho thấy chính mình quan điểm: “Nào có sao mà khéo sự tình? Nhất định là Cao Đức Sâm nhân can !”

La Phi gật gật đầu:“Hắn là như thế. Bọn họ mục tiêu nguyên bản là A Hoa, không nghĩ tới rõ ràng hội trước tiên đi đến A Hoa nơi, cho nên kia nữ hài liền thành A Hoa người chịu tội thay.”

Mộ Kiếm Vân “Hừ” một tiếng, nói:“Này rõ ràng trợ Trụ vi ngược, chính mình rốt cục cũng xuống dốc đến cái gì kết cục tốt.”

La Phi lắc đầu không nói gì thêm. Hắn có thể lý giải Mộ Kiếm Vân căm ghét như kẻ thù tâm tình, bất quá hắn từng tự mình đến trong bệnh viện xem qua rõ ràng, kia nữ hài thảm trạng thật sự nhường hắn vô pháp lại trách móc nặng nề đối phương .

Mộ Kiếm Vân chính mình cân nhắc một hồi, còn nói:“Đã A Hoa bên kia tạm thời tìm không thấy lỗ hổng, không bằng trước bắt lấy này án tử động đây Cao Đức Sâm. Người này cũng không phải cái gì thứ tốt, nhậm này phát triển trong lời nói, không chuẩn hội trở thành cái thứ hai Đặng Hoa.”

“Không sai, theo hiện tại tình thế đến xem, Cao Đức Sâm xã hội nguy hại tính chỉ sợ so với A Hoa lớn hơn nữa.” La Phi đầu tiên đối Mộ Kiếm Vân ý kiến tỏ vẻ đồng ý, sau đó lại ngữ điệu vừa chuyển nói:“Bất quá này khỏi án tử cũng không đơn giản -- gây giả là cái cao thủ.”

Mộ Kiếm Vân hứng thú càng đậm , việc truy vấn:“Cái gì thủ pháp?”

“Phòng trong gas đường dẫn cũng không có bởi vì phá hư dấu hiệu, nhập hộ khóa cửa cũng không bị khiêu động qua. Mà nổ mạnh cùng đại hòa qua đi, nếu muốn ở phòng trong tìm được vân tay dấu chân linh tinh đặc tội chứng đã không có khả năng. Bất quá án phát là cái xa hoa nhà trọ tiêu khu, cho nên ta một lần đem hi vọng gửi gắm ở tiểu khu nội trải rộng theo dõi nhiếp tượng thượng.”

Mộ Kiếm Vân theo La Phi ngữ khí đoán:“Kết quả lại cho ngươi thất vọng rồi?”

“Bên ngoài lục tượng trung tìm không thấy khả nghi nhân viên thân ảnh, mà sự hoá đơn nguyên các tầng bước thê gian theo dõi camera có trong hồ sơ phát hôm đó tất cả đều bị vì sao hư hao.”

Mộ Kiếm Vân hơi hơi lộ ra kinh ngạc thần sắc:“Người này quả thật không đơn giản a!”

“Ân, hấn hội khai khóa, hiểu được không chế dấy lên đường dẫn. Quen thuộc tiểu khu nội camera phân bố, hơn nữa có thể tránh thoát theo dõi tới lầu nội. Tiến lầu sau, hấn không có lựa chọn nhanh và tiện thang máy, như vậy liền tránh cho gặp được người chứng kiến nguy hiểm. Lúc hấn đem bước thê trong gian camera toàn bộ hủy hoại sau, toàn bộ bước thê thông đạo tự thành vì hấn xuất nhập cùng che giấu tự do hành lang .”

La Phi vừa nói Mộ Kiếm Vân liền một bên gật đầu, này đó cũng đều là nàng có thể nghĩ đến . Bất quá La Phi tạm dừng một lát sau, lại nói:“Này đó đều còn không phải trọng điểm, người này còn làm một việc, chuyện này mới là chân chính diệu .”

Mộ Kiếm Vân ý nghĩ đã hoàn toàn bị La Phi sở khiến dẫn, khẩn cấp hỏi:“Chuyện gì?”

“Hấn khiêu mở đồng tầng lầu một khác gian hộ gia đình, lúc đó này hộ không người ở nhà, phòng trong bị mất chút ít tiền mặt tài vật. Đương nhiên , hấn hành động đồng dạng sạch sẽ lưu loát, không có ở phòng trong lưu lại gì manh mối.”

Mộ Kiếm Vân ý nghĩ đã hoàn toàn bị La Phi sở khiến dẫn, khẩn cấp hỏi:“Chuyện gì?”

“Hấn khiêu mở đồng tầng lầu một khác gian hộ gia đình, lúc đó này hộ không người ở nhà, phòng trong bị mất chút ít tiền mặt tài vật. Đương nhiên , hấn hành động đồng dạng sạch sẽ lưu loát, không có ở phòng trong lưu lại gì manh mối.”

Mộ Kiếm Vân chớp chớp mắt, có chút không rõ :“Này..... Đây là cái gì con đường?”

“Hấn cấp chính mình làm cái ô dù.” La Phi giải thích nói,“Cứ như vậy, vạn nhất hấn phía trước sống có chút không sạch sẽ, lưu lại đuôi bị cảnh sát bắt được, hấn là có thể nói chính mình mục đích chính là trộm cướp, mà hấn trộm cướp kim ngạch lại thật nhỏ, cho dù nhận định tội danh cũng sẽ không gặp quá lớn đả kích.”

La Phi nói như vậy, Mộ Kiếm Vân lập tức liền lĩnh hội , khẽ thở dài:“Người này làm việc đến cẩn thận thật sự đâu!”

“Không chỉ có là cẩn thận.” La Phi trong lời nói còn cất giấu gói đồ,“Hấn còn đối cảnh sát phá án trình tự phi

thường hiểu biết, đây mới là đáng sợ nhất !”

Mộ Kiếm Vân này hội không nói chuyện rồi, chỉ để ý xem La Phi, chậm đợi câu dưới. Người sau liền tiếp tục nói: “Hắn tuy rằng đối toàn bộ tiểu khu nhiếp tượng hệ thống phi thường hiểu biết hơn nữa làm nguyên vẹn ứng đối, nhưng là cảnh sát thật muốn muốn tìm tòi hắn hành tung vẫn là có biện pháp : Đầu tiên chúng ta hắn là đối nên tiểu khu hộ gia đình tiến hành đại quy mô điều tra thăm viếng. Mặc kệ người này cỡ nào giáo hoạt, tổng không có khả năng là cái ẩn hình nhân đi? Đã hắn tiến vào qua tiểu khu, liền khó tránh khỏi cùng tiểu khu nội nhân từng có gặp được. Chúng ta có thể hỏi trong tiểu khu cư dân, có trong hồ sơ phát hôm đó có hay không thấy qua người xa lạ? Chỉ cần công tác làm được đủ tể, bao nhiêu đều có thể tìm được một ít manh mối. Mượn dùng này đó manh mối thâm lấy đi xuống, hướng xe taxi lái xe, giao thông công cộng xe người bán vé, tiểu khu phụ cận bãi đỗ xe quản lý viên đợi chút tuyên bố hiệp tra thông cáo, đồng thời điều thủ tương quan quảng trường đường băng theo dõi tiến hành phân tích si tra, như vậy từng bước chứng thực đi xuống, nếu muốn đem người kia tìm ra cũng đều không phải toàn không có khả năng.”

Mộ Kiếm Vân tấp tấp lưỡi chen vào nói nói: “Này lượng công việc cũng không nhỏ a.”

“Vấn đề liền ở trong này. Nếu muốn triển khai này đó công tác, cần điều động đại lượng nhân lực vật lực, này cũng không phải là muốn tới thì tới , phải đi trình tự, kiến chuyên án tổ. Mà nếu muốn kiến chuyên án tổ, án tử bản thân phải đạt tới nhất định quy cách mới được.”

Mộ Kiếm Vân một điểm liền thấu: “Ta hiểu được -- có ý giết người án có thể, nhưng trộm cướp án hiển nhiên không được.”

“Không sai.” La Phi dùng tán thưởng ánh mắt xem Mộ Kiếm Vân, cảm giác sâu sắc cùng đối phương trao đổi thật sự là nhất kiện thống khoái sự tình, sau đó hắn lại tường giải nói: “Bày ra này cho nỗ tạc án nhân thủ chân phi thường lưu loát, ở nỗ mạnh hiện trường căn bản tìm không thấy bởi vì phá hư dấu vết, nói như vậy, nỗ mạnh cũng chỉ có thể lấy ngoài ý muốn sự cố đến xử lý -- này hiển nhiên chính là hắn muốn hiệu quả. Bất quá có chuyện tình với hắn mà nói có chút bất lợi: Vì không cho cảnh sát lưu lại hình ảnh tư liệu, hắn phải phá hư đơn nguyên nội nhiếp tượng hệ thống. Mà như vậy phá hư lại có thể chứng minh nỗ mạnh sự kiện là thuộc loại có dự mưu hình án. Vì giải quyết vấn đề này, hắn liền lại làm cùng nhau trộm cướp án, do đó cấp phá hư camera hành vi đánh cái che giấu. Cứ như vậy, cảnh sát liền không có sung túc lý do đem camera sự kiện cùng từ nay về sau phát sinh nỗ mạnh liên hệ ở cùng nhau, do đó cũng vô pháp đem nỗ mạnh sự kiện định tính vì ‘Cố ý giết người’, chuyên án điều tra tự nhiên liền vô pháp triển khai.”

Mộ Kiếm Vân cau mày, hiện tại nàng lý giải La Phi vì sao đối này khởi án tử lo lắng trùng trùng : Có thể nhằm vào cảnh sát lập án trình tự thiết kế hành hung thủ pháp, này tuyệt đối không phải người bình thường có thể nghĩ ra được chủ ý.

“Xem ra người này là cái tên giáo hoạt .” Mộ Kiếm Vân nói tới đây, tư duy đột nhiên nhảy dựng, “Hắn là cái có tiền khoa nhân đi?”

La Phi lắc đầu:“Có tiền khoa cũng không đáng sợ, ngược lại có lợi cho chúng ta xếp tra mục tiêu. Ta hiện tại lo lắng là một loại khác khả năng.....”

Mộ Kiếm Vân ẩn ẩn đoán được cái gì, nhưng lại không dám xác định:“Ý của ngươi là?”

La Phi đem lời làm rõ :“Ta lo lắng Cao Đức Sâm trong đội ngũ có cảnh sát nhân ở giúp hắn bày mưu tính kế.”

Mộ Kiếm Vân trầm mặc một hồi, nói:“Lời này cũng không thể nói lung tung..... Ta cảm thấy ngươi có chút vô đoán.”

“Chỉ dựa vào vừa rồi phân tích còn có loại này lo lắng trong lời nói, đương nhiên là có chút vô đoán. Mà nếu quả cùng việc khác liên hệ đứng lên, chỉ sợ cũng chẳng như vậy vô đoán.....”

Mộ Kiếm Vân mở to hai mắt hỏi:“Khác còn có chuyện gì?”

“Đặng Hoa từ sau, tổng cục trưởng liền bắt đầu bày ra một lần nhằm vào Long Vũ tập đoàn kinh trình hành động, hơn nữa ở ba tháng trước chính thức triển khai. Bởi vì chuẩn bị đầy đủ, lần này hành động cho Long Vũ tập đoàn trầm trọng đả kích; Cơ hồ cùng lúc đó, Cao Đức Sâm tập đoàn cũng nhằm vào A Hoa thế lực khởi xướng toàn diện tiến công, hơn nữa bọn họ thế công hiển nhiên cũng là trải qua tỉ mỉ tìm cách cùng chuẩn bị . Đây hai kiện sự phối hợp như thế chỉ hảo, thế cho nên, thế cho nên.....”

La Phi nói một nửa, giống như rất khó tìm từ bộ dáng. Mộ Kiếm Vân không kiên nhẫn thúc giục :“Thế cho nên cái gì? Đừng có dông dài .”

“Thế cho nên A Hoa hội nhận vì: Cao Đức Sâm tập đoàn cùng chúng ta cảnh sát trong lúc đó tồn tại nào đó hợp tác.” La Phi rút cục mượn A Hoa khẩu đem mỡ ta nói xuất ra.

Mộ Kiếm Vân tinh tế suy nghĩ hội, đồ thật sự là càng nghĩ càng không thích hợp:“Chẳng lẽ chúng ta trong đội ngũ thật sự có Cao Đức Sâm nội quỷ?”

La Phi không nói gì, chỉ ngưng ánh mắt không biết suy nghĩ cái gì.

Mộ Kiếm Vân nhưng là nghiêm cẩn đi lên, nàng chính sắc đối La Phi nói:“Chuyện này ngươi chạy nhanh tra rõ ràng, bằng không này đó cách nói truyền đến trên xã hội, cần phải đại đại ảnh hưởng chúng ta cảnh sát danh dự.”

La Phi xem Mộ Kiếm Vân, uyển ngươi cười. Người sau liền hỏi:“Ngươi cười cái gì?”

La Phi nói:“Ngươi miệng đồ giống lão sư ở giáo dục học sinh. Ta suy nghĩ: Ngươi bình thường lên lớp có phải hay không chính là này phó bộ dáng?”

“Ta cùng ngươi nói chính sự đâu, ngươi đồ hội loạn có sai sót!” Mộ Kiếm Vân nhìn như uẩn giận dựng lên lông mày, tim đập lại không hiểu nhanh hơn , đồng thời lại nhìn không được thầm nghĩ: Ta lên lớp thật là như vậy sao? Hẳn sẽ thích ta như vậy sao?

La Phi gặp đối phương lập mi trùng mắt , liền “Hắc hắc” Cười, phụ khởi thủ hướng phía trước đi rồi vài bước, như là muốn tránh né mũi nhọn dường như. Mộ Kiếm Vân nhất quyết không tha đuổi theo, phóng thoải đi kích đối phương:“Ài, ta vừa rồi nói ngươi có nghe hay không? Ta cũng không tin lấy năng lực của ngươi, chẳng lẽ một điểm manh mối tìm khắp không được sao?”

Này nhất kích thích hiệu quả dựng sào thấy bóng, La Phi dừng lại cước bộ, xoay người nói:“Manh mối đồ thật là có.”

“Cái gì manh mối?” Mộ Kiếm Vân vãn tai tiến đến đối phương trước mặt, xem kia thần thái mà như là đối phương học sinh giống nhau.

“Vẫn là theo kia cho nổ tạc án vào tay -- gây giả tuy rằng giao hoạt, nhưng là đều không phải không chê vào đâu được. Nếu chúng ta cẩn thận nghiên cứu hẳn gây thủ pháp, còn có khả năng bắt lấy hẳn gây trong quá trình một ít dấu vết để lại.” La Phi trọng lại bắt đầu đi lại, nhưng lần này đi lại lại phóng thật chậm, đồng thời vừa đi vừa nói chuyện,“Phía trước ta giảng qua , hung thủ vẫn chưa đối bên trong gas đường dẫn làm gì phá hư. Có liên quan nhân viên ở phía sau kỳ thăm dò hiện trường thời điểm, chỉ nhìn đến gas chốt mở là mở ra , này liền rất giống là cùng nhau bởi vì sử dụng không đương mà tạo thành ngoài ý muốn sự cố.”

Mộ Kiếm Vân gật gật đầu, dù phát chờ mong câu dưới. Nhưng La Phi lại đem đề tài này bỗng nhiên ngừng lại, ngữ điệu vừa chuyển hỏi:“Ngươi có thể hay không thiết tưởng một chút, nếu ngươi là này hung thủ, ngươi mưu hại đối

tượng là A Hoa như vậy lợi hại nhân vật, người sẽ làm sao?”

Mộ Kiếm Vân suy nghĩ một hồi nói:“Khinh xuất đương nhiên là không được . Phải chế tạo ra gas tiết lộ như vậy ngoài ý muốn.”

La Phi lại càng sâu một bước hỏi:“Thế nào chế tạo?”

“Người không phải đều nói sao? Hiện trường gas chột mở đều là mở ra , này thuyết minh hung thủ trước đó lên vào bên trong, đem gas van mở ra, tạo thành đại lượng gas tiết lộ. A Hoa về đến nhà sau, bởi vì hắn không có khả năng đến phòng bếp nấu cơm, cho nên liền không có phát hiện dị thường. Bất quá hắn khẳng định hội hút thuốc đi? Hung thủ đoán chắc điểm này, này muốn hắn vừa động bật lửa, tiết lộ gas lập tức sẽ gặp nổ mạnh. Nhưng hắn không nghĩ tới cái kia kêu rõ ràng nữ hài trước tiên đi tới A Hoa nơi, thành A Hoa kẻ chết thay.”

La Phi xem Mộ Kiếm Vân lắc đầu, thở dài:“Xem ra người đối gas tính chất thật không thể giải thích .”

“Ta nói được không đúng không?” Mộ Kiếm Vân thất vọng a miệng, sau đó vì chính mình biện giải nói:“Ta là làm tâm lý nghiên cứu , cái gì này khí cái kia khí tính chất, đương nhiên không có các người này đó học hình trình rõ ràng.”

“Nếu giống người nói đi làm. Như vậy A Hoa về nhà thời điểm không cần thiết động bật lửa, hắn chỉ cần nhấn một cái đèn điện chột mở, điện lưu liền đủ để đem gas dẫn bạo.”

“Nga..... Kia không phải càng đơn giản sao?”

La Phi “Hắc” một tiếng nói:“Nào có dễ dàng như vậy chuyện? A Hoa ở đầu đảo thượng đi rồi hơn mười năm, loại nào sâu sắc cảnh giác. Hắn này vừa mở cửa, khắp phòng gas xông vào mũi, hắn có thể nghe thấy không được? Giờ phút này còn đi bật đèn -- chỉ có ngu dốt lão nhân cùng không hiểu chuyện đứa nhỏ mới có thể phạm như vậy sai lầm!”

Mộ Kiếm Vân chớp chớp mắt, nghĩ rằng: Nếu là ta không chuẩn cũng sẽ bật đèn đâu..... Bất quá lời này nàng không không biết xấu hổ nói ra, chính là trong lòng trung âm thầm hổ thẹn một chút.

“Đương nhiên , hung thủ hắn là sẽ tưởng biện pháp trừ bỏ gas trung dị vị.” La Phi làm bầm lâu bầu bàn nói thầm một câu, lại ngừng đầu hỏi Mộ Kiếm Vân:“Đúng rồi, người có biết hiện tại dân dụng gas là cái gì hương vị sao?”

Mộ Kiếm Vân tuy rằng mỗi ngày nấu cơm, nhưng mỗi lần đều là dè dặt cẩn thận, thật đúng không biết này gas tiết lộ sau là cái gì hương vị. Nàng sừng sốt sau một lát, đành phải thành thành thật thật lắc lắc đầu.

La Phi liền bắt đầu cấp đối phương giảng giải:“Hiện tại gas chủ yếu thành phần là metan, này này nó bản thân là không có mùi . Bất quá vì cam đoan an toàn, gas công ty thường thường sẽ ở dân dụng gas trung tâm lực tăng thêm một ít thối vị tễ, như vậy vạn nhất phát sinh tiết lộ dễ dàng khiến cho cư dân cảnh giác. Ta thị gas công ty sử dụng thối vị tễ tên khoa học tên là tứ khinh sá phân, cái loại này mùi..... Ân, liền cùng trước kia sử dụng khí than không sai biệt lắm.”

Mộ Kiếm Vân trước kia cũng không biết dân dụng gas trung tâm lực tăng thêm đi vào , về phần cái gì “Tứ khinh sá phân” Lại nghe những điều chưa hề nghe, nàng cũng không suy nghĩ giải này đến cùng sẽ là thế nào mùi, chính là nhằm vào La Phi lúc trước trong lời nói hỏi:“Người nói hung thủ sẽ tưởng biện pháp trừ bỏ gas trung tâm vị, dùng biện pháp gì?”

“Có thể lợi dụng tương tự tương dung nguyên lý, lựa chọn một loại đối tứ khinh sá phân dùng tốt hòa tan tính năng hóa học thuốc thử, sau đó dùng bông ngấm , đồ ở gas táo khí thể xuất khẩu chỗ. Như vậy gas tiết lộ thời điểm, trong đó tứ khinh sá phân sẽ bị thuốc thử hấp thu, ở lại bông đoàn trung. Hung thủ cũng không tu lo lắng này cử sẽ cho cảnh sát lưu lại chứng cứ phạm tội, bởi vì một khi châm lửa nổ mạnh sau, này bông thể tất sẽ bị cháy được sạch sẽ.”

“Kia không đúng rồi thôi.” Mộ Kiếm Vân vỗ vỗ tay, giống như cấp chính mình vẫn hỏi rồi một ít mặt mũi,“Đã mùi có thể bị đi trừ, kia A Hoa không phải nghe thấy không được ? Ta lúc trước đoán vẫn là có khả năng đi.”

“Không có khả năng toàn bộ đi trừ, hấp thu hiệu quả không có tốt như vậy .” La Phi lại phản bác đối phương,“Hơn nữa sớm liền đem chốt mở mở ra trong lời nói, này bông đoàn không lâu sẽ bởi vì hấp thu bão hòa mà mất đi hiệu lực -- tóm lại mặc kệ thế nào, A Hoa ở mở cửa sau nhất định có thể nghe thấy ra khỏi phòng nội dị thường tình huống.”

Mộ Kiếm Vân có chút đầu lớn:“Chiếu người này cách nói, muốn dùng gas tiết lộ phương pháp đối phó A Hoa chẳng phải là nhất định bạch việc một hồi?”

“Có câu ngạn ngữ người không có nghe nói qua sao?” La Phi thử nêu lên đối phương,“Nhập cá muối chi tứ, lâu mà không nghe thấy này thối.”

Những lời này xuất từ Luận Ngữ, nguyên câu nói toàn là: Cùng không tốt nhân cư, như nhập cá muối chi tứ, lâu

mà không nghe thấy này thôi, cũng cùng chi hóa hĩ. Mộ Kiếm Vân thân là nhân văn xã hội học khoa giảng sư, tự nhiên mình bạch những lời này ý tứ, phiên dịch thành nay bạch thoại đó là: Cùng phẩm hạnh không tốt nhân kết giao, tựa như tiền nhập phóng mẫn thôi cá muối kho hàng, cửu nhi cửu chi đã nghe không đến cá muối thôi vị, này cũng là bởi vì người đã thói quen loại này hương vị, cùng nó hóa thành nhất thể.

Nghe La Phi nói ra câu này cổ ngữ, Mộ Kiếm Vân lập tức liền làm ra dần thân:“Ý của ngươi là, phải nhường A Hoa thời gian dài tiếp xúc tiết lộ gas, như vậy hấn mới có thể nghe thấy không được?”

“Không sai. Nếu gas ở A Hoa về nhà phía trước cũng đã tiết lộ, kia A Hoa mở cửa sau khẳng định có thể đoán được. Hung thủ nếu muốn nhường kế hoạch đạt được, chỉ có chờ A Hoa vào nhà sau lại thả ra gas. Làm gas vừa mới tiết ra thời điểm, bởi vì đại bộ phận tứ khinh sát phân đã bị loại bỏ điếu, cho nên A Hoa cũng không hội nhận thấy được trong không khí rất nhỏ mùi biến hóa. Theo sau gas càng lâu càng nhiều, mùi cũng dần dần tăng thêm, nhưng A Hoa cái mũi đã ở chậm rãi thích ứng này quá trình, sinh ra cái gọi là ‘Khử giác mệt nhọc’. Như vậy chẳng sợ gas tích lũy đến đủ để nổ mạnh trình độ, A Hoa cũng vẫn cứ vô pháp phát giác.”

“Chẳng lẽ hung thủ phải đợi A Hoa về nhà sau lại mở ra bên trong gas chốt mở?” Mộ Kiếm Vân vừa nói một bên tự mình phủ định lắc lắc đầu,“-- này ít khả năng a. Lấy A Hoa năng lực, làm sao có thể nhường hấn đắc thủ?”

La Phi dùng quỷ nhãn ánh mắt xem Mộ Kiếm Vân:“Đã mau tiếp cận mấu chốt chỗ, ngươi ngẫm lại.”

Mộ Kiếm Vân lược hơi trầm ngâm, đột nhiên rộng mở trong sáng:“Ta đã biết! Hấn nhất định là trước đó đem phòng trong chốt mở mở ra, đồng thời lại đóng cửa bên ngoài van. Sau đó hấn sẽ chờ A Hoa trở về, đến lúc đó sẽ đem bên ngoài van mở ra, gas có thể này bắt đầu tiết lộ!”

“Cái này đáng tin.” La Phi gật đầu tỏ vẻ khen ngợi, sau đó tiếp tục nói,“Theo ta phân tích, hung thủ hấn là đối A Hoa có chút kiêng kị, cho nên hấn không dám ở lâu cửa giám thị đối phương khi nào về nhà. Hấn nhất định là tìm cái yên lặng chỗ, xa xa xem cao tầng cửa sổ, thông qua cửa sổ ngọn đèn biến hóa đến phán đoán A Hoa hay không đã vào nhà. Từ nay về sau rõ ràng ngoài ý muốn xuất hiện, này nghiêm trọng quấy nhiễu hấn phán đoán -- hấn cho rằng A Hoa đã đã trở lại, vì thế liền tiềm hồi đến tầng lầu nội thiết bị gian, mở ra tương ứng bên ngoài van. Làm xong này động tác sau hấn toàn bộ kế hoạch liền đại công cáo thành, kế tiếp hấn hội xa xa rời đi hiện trường, lấy ở nổ mạnh phát sinh là lúc lớn nhất trình độ phiến thanh cùng chính mình quan hệ.”

Thật là hợp tình hợp lý suy luận. Mộ Kiếm Vân không lại tỏ vẻ gì dị nghị, sau đó nàng hơi hơi nheo lại mắt, tập quán tính mại vào chính mình am hiểu tâm lý phân tích lĩnh vực:“Chờ hấn biết tặc sai lầm rồi nhân sau, không thông báo làm cùng cảm tưởng?”

Vấn đề này La Phi thật đúng không nghĩ tới, đối phương bỗng nhiên đề xuất, hắn liền bắt trào sọ não ứng phó nói:“Ân, nôn nóng, thất vọng..... Còn có, sợ hãi đi?”

“Dù sao hắn ngày thật không tốt qua. A Hoa không tha cho hắn, chúng ta la đại cảnh quan cũng không tha cho hắn --” Mộ Kiếm Vân xung La Phi nghịch ngợm cười,“Mau mau giao cho, người ở bên ngoài thiết bị gian nhất định phát hiện trọng yếu manh mối đi?”

“Quả thật có phát hiện. Người tưởng a, người này ở bên trong khăng định phi thường cẩn thận, sẽ đem chính mình lưu lại sở hữu dấu vết đều cẩn thận thanh lý điếu; Bất quá ở bên ngoài hắn liền không như vậy cẩn thận , dù sao nơi đó đều không phải án phát hiện trảng, hắn cảm thấy cảnh sát sẽ không tra được nơi nào đây

“Được rồi được rồi.” La Phi nói còn chưa nói hoàn đã bị Mộ Kiếm Vân đánh gãy ,“Người đừng nói gì đều trước đến một đoạn phân tích được không? Nói mau người đến cùng phát hiện cái gì!”

La Phi bắt đắc dĩ cười khổ một chút, thẳng thắn nói:“Một căn tóc.”

“Người thế nào xác định này căn tóc là hung thủ lưu lại , mà không phải phụ trách duy tu vật nghiệp, hoặc là mỗ cái ngẫu nhiên trải qua người qua đường?”

Đối mặt Mộ Kiếm Vân nghi ngờ, La Phi định liệu trước nói:“Kia căn tóc mỗ ta đặc thù vẫn là thực rõ ràng . Hơn nữa ta căn cứ này đó đặc thù, đã tập trung Cao Đức Sâm bên người một mục tiêu nhân vật.”

Thế nhưng đã có lớn như vậy tiền triển, này quả thật có chút ra ngoài Mộ Kiếm Vân dự kiến. Nàng kinh ngạc “Nga” một tiếng, lập tức lại hỏi:“Vậy người thế nào còn chưa động thủ?”

“Ta tưởng chờ một chút.....” La Phi trầm ngâm nói,“Nếu hiện tại động thủ trong lời nói, hiệu quả chỉ sợ không tốt lắm.”

“Làm sao có thể không tốt đâu? Người đã có một căn tóc làm chứng cứ , hơn nữa người còn tập trung mục tiêu, muốn ở tiểu khu nội thẩm tra theo đến người chứng kiến hắn là không khó đi? Đến lúc đó nhân chứng vật chứng đều có , lại khởi động trọng án trình tự, còn sợ không thể cấp cái kia tên định tội sao?”

La Phi ngẩng đầu hướng phương xa ngấm nhìn, từ từ nói:“Quang cấp tên kia định tội có ích lợi gì? Hắn cũng không phải chân chính thủ phạm.”

Mộ Kiếm Vân nghiền ngẫm đôi phương dụng ý:“Vậy ngươi là muốn.....”

La Phi quay đầu đến xem Mộ Kiếm Vân, phi thường sáng tỏ nói:“A Hoa cùng Cao Đức Sâm, hai người kia mới là ta cuối cùng mục tiêu.”

Mộ Kiếm Vân hơi hơi gật gật đầu, lấy chỉ ra lý giải. Đây một loạt ác tính án kiện thoát nhìn hỗn loạn phức tạp, nhưng đây trung tâm đều là quay chung quanh A Hoa cùng Cao Đức Sâm trong lúc đó thế lực tranh đấu. Nếu động không được này hai vị này, bên ngoài hành động khiến cho lại náo nhiệt, cũng khó miễn sẽ có gãi không đúng chỗ ngứa cảm giác. Hiện tại tuy rằng bắt được nỗ mạnh án hung thủ đuôi, nhưng có thể hay không từ đây nhân thân thượng đào móc ra phía sau màn cá lớn cũng còn chưa biết. Đây là La Phi không nghĩ vội vàng động thủ nguyên nhân đi.

Hai người trầm mặc một hồi, tựa hồ đều ở nhằm vào trước mắt tình thế suy xét đối sách. Một lát sau Mộ Kiếm Vân lại mở miệng nói:“Kỳ thật cũng có thể thử một lần đi. Trước đem cái kia làm nỗ mạnh nhân không chế đứng lên, có lẽ có thể theo trên người hắn có điều đột phá đâu? Cho dù làm không xong Cao Đức Sâm, không chuẩn có thể bắt được ngươi lo lắng cảnh sát nội quỷ -- vô luận như thế nào, với lên một hai cá nhân lấy nhất lấy, tổng so với cái gì cũng không can hảo, ít nhất cũng có thể khởi cái xao sơn chấn hồ tác dụng a.”

“Xao sơn chấn hồ.....” La Phi híp mắt thưởng thức một hồi, lắc đầu nói,“Đây con hồ đã thành khí hậu, ngươi xao nhẹ, hắn thờ ơ; Ngươi xao trọng, kinh động hắn, thả hồ về rừng lại không ổn.”

Xem La Phi này phó bộ dáng, Mộ Kiếm Vân có chút không vừa lòng :“Ngươi thế nào trở nên sợ đầu sợ đuôi ? Một điểm cũng không quyết đoán! Hiện tại tốt xấu tìm được một cái đột phá khẩu, còn kéo làm gì? Vạn nhất tên kia lần trốn ẩn nấp đứng lên, chúng ta đã có thể thật sự một chút biện pháp đều không có , đến lúc đó lại lâm vào cục diện bế tắc, ngươi liền hối hận đi thôi.”

Đối phương lời nói nghiêm khắc, La Phi nghe xong lại một điểm cũng không sốt ruột, hắn ngược lại ý vị thâm trường nhợt nhạt cười, nói:“Cục diện bế tắc cũng không phải cái gì chuyện xấu, ta hiện tại đúng là không nghĩ đánh vỡ này cục diện bế tắc.”

“Cái gì?” Mộ Kiếm Vân trừng mắt xem La Phi, vô pháp lý giải đôi phương là thế nào tư duy.

“Nếu hiện tại động thủ, ta có cửu thành nắm chắc có thể điều tra rõ nỗ lực án chân tướng hơn nữa đem hung thủ bắt quy án; Xuống chút nữa lấy, muốn bắt được Cao Đức Sâm nắm chắc cũng có thể có ngũ thành tá hữu.” La Phi dùng tự tin miệng nói đến chỗ này, ngữ điệu đột nhiên vừa chuyển, “Khả mặc dù đào ra Cao Đức Sâm, cũng không thể đạt tới trong lòng ta tới lý tưởng hiệu quả.”

Mộ Kiếm Vân dĩ phát mờ mịt :“Vậy người còn tưởng muốn cái gì hiệu quả?”

La Phi không có trực tiếp trả lời, hỏi lại đối phương:“Người ngẫm lại xem. Duy trì hiện tại loại này giằng co cục diện, tối sứt ruột ruột nhân là ai? Nếu ta đào ra Cao Đức Sâm, đánh vỡ cục diện bế tắc, cao hứng nhất nhân là ai?”

Mộ Kiếm Vân bị La Phi vòng càng ngày càng hồ đồ , dứt khoát đối nói:“Duy trì cục diện bế tắc người không nóng nảy, tối sứt ruột ruột nhân là ta; Đánh vỡ cục diện bế tắc người cũng không cao hứng, cao hứng nhất nhân vẫn là ta. Được không?”

La Phi xấu hổ nhéo nhéo cái mũi, dở khóc dở cười:“Người đừng có gấp a, ta là cùng người nghiêm cẩn phân tích đâu.”

Mộ Kiếm Vân bay La Phi nửa xem thường:“Vậy người nói đi.”

“Hiện tại loại này cục diện bế tắc, tối sứt ruột ruột nhân không nên là chúng ta cảnh sát, mà là A Hoa cùng Cao Đức Sâm; Nếu có thể khoét xuống Cao Đức Sâm, cao hứng nhất nhân cũng không phải chúng ta cảnh sát, mà là A Hoa.”

La Phi nói như vậy, Mộ Kiếm Vân lập tức phẩm ra tư vị:“Nga, người hiện tại không nghĩ đi lấy Cao Đức Sâm, là lo lắng hội tiện nghi A Hoa?”

“Trai cò tranh chấp, ngư ông đắc lợi.” La Phi nhẹ giọng thở dài,“Ai không muốn làm cái kia đắc lợi ngư ông đâu?”

Lời này trung hiển nhiên có khác ẩn nghĩa, Mộ Kiếm Vân trong lòng cả kinh:“Người muốn cho A Hoa cùng Cao Đức Sâm trước đấu cái lưỡng bại câu thương?”

La Phi nói:“Tình hình hiện tại, A Hoa không tha cho Cao Đức Sâm, mà Cao Đức Sâm bởi vì phá bỏ và rời đi nơi

khác sự tình bị A Hoa tạp trụ, cũng sót ruột cùng với đối phương làm kết thúc. Tại đây cái mấu chốt thượng, cảnh sát tác dụng liên phi thường vi diệu. Mặc kệ chúng ta trước động ai, mặt khác nhất phương đều sẽ tọa hưởng ngư ông đắc lợi; Chúng ta nếu vững vàng, gặt gao đem này hai phương đều nhìn thẳng, kia khả năng lại sẽ là một khác bức cục diện.”

“Cho nên người tưởng chờ. Đợi đến này hai bên phân ra cái thắng bại, mà cảnh sát chỉ để ý tránh chuẩn giữa bọn họ lẫn nhau sát hại chứng cứ là được. Đến lúc đó mặc kệ là A Hoa xử lý Cao Đức Sâm, vẫn là Cao Đức Sâm xử lý A Hoa, cảnh sát đều có thể đem thắng lợi giả thắng chỉ cho pháp, do đó trở thành chân chính thu lợi ngư nhân.”

La Phi không nói gì, kia thái độ xem như cam chịu .

Mộ Kiếm Vân sắc mặt dần dần ngưng trọng, sau một lát nàng hỏi La Phi:“Người không biết là như vậy rất nguy hiểm sao?”

“Quả thật rất nguy hiểm.” La Phi đối này cũng không phủ nhận,“Cho nên ta sẽ tận cố gắng lớn nhất, không thể lại nhường vô tội người liên lụy trong đó mà thụ hại.”

Mộ Kiếm Vân bỗng nhiên nhớ tới cái gì, nói:“Khó trách người muốn đem cái kia nữ hài đưa đến ta nơi này.”

“Ta không thể tưởng được càng thích hợp người..... Hơn nữa người nơi này hoàn cảnh cũng là an toàn nhất .”

Mộ Kiếm Vân cười khổ cúi đầu. Nàng thế nhưng lấy như vậy phương thức cuốn vào đến hai cái cường thế tập đoàn tranh đấu trung, tùy theo mà đến áp lực có thể nghĩ.

La Phi cũng cảm thấy mười phần xin lỗi, hần xoa xoa tay nói:“Ngượng ngùng.....”

“Người không cần hướng ta xin lỗi.” Mộ Kiếm Vân đánh gãy đối phương,“Ta cũng là cái cảnh sát, hần là nhận khởi như vậy trách nhiệm -- chỉ cần người lựa chọn là chính xác .”

“Người hần là hiểu biết ta.” La Phi nghiêm cẩn xem Mộ Kiếm Vân,“Ta cũng không làm không có nắm chắc sự tình.”

Mộ Kiếm Vân nhìn lại La Phi, ở ánh mắt giao hội trong quá trình chậm rãi gật đầu.

La Phi thoải mái cười, trong lòng tràn ngập bị nhân lý giải sau vui mừng cảm giác.

“Chúng ta đây phải đợi bao lâu đâu?” Mộ Kiếm Vân đã đem chính mình kéo đến La Phi cùng một trận chiến hào trung, này thông qua nàng nói chuyện khi chủ ngữ xưng hô biến hóa là có thể nhìn ra. Trước đây luôn luôn là “Ngươi”, mà hiện tại tắc biến thành “Chúng ta”.

“Chờ cân bằng bị đánh vỡ ngày nào đó.” La Phi cho cái cũng không rõ ràng đáp án, sau đó bắt đầu giải thích, “Hiện tại A Hoa cùng Cao Đức Sâm đã thế đồng nước lửa, nhưng lẫn nhau trong lúc đó lại nể hà đối phương không được. Cái này giống một cái chắc chắn đập nước, hai bên mực nước đều đã súc rất cao, tuyệt đối không có lại thủy triều xuống khả năng; Nhưng là nhậm một bên mực nước cùng còn không có thể lướt qua đập lớn nuốt hết mặt khác một bên. Bởi vậy liền hình thành một loại nguy hiểm cân bằng. Này cân bằng tha càng lâu, hai bên mực nước liền trướng càng cao, đập lớn thừa nhận áp lực lại càng lớn. Làm đập lớn cuối cùng không thể ngăn cản thủy thế ngày đó, cân bằng đã đem bị đánh vỡ, đến lúc đó ngàn vạn hồng thủy nghiêng xuống dưới, nhất định là cái cá chết lưới rách kết quả.”

“Kia này hai bên súc thủy thời điểm, chúng ta cũng chỉ có thể ở một bên bị động chờ đợi sao?”

“Kia đồ vị tất. Mực nước càng cao lại càng nguy hiểm, đạo lý này rõ ràng.” La Phi ôm cánh tay nói, “Cho nên chúng ta có tất yếu áp dụng một ít biện pháp gia tốc cân bằng tan biến.”

Đây đúng là Mộ Kiếm Vân quan tâm vấn đề, nàng vội vã truy vấn: “Biện pháp gì?”

La Phi nói: “Có thể ở đập lớn thượng thống nó một cái lỗ thùng.”

Mộ Kiếm Vân suy nghĩ một hồi không quá minh bạch, đành phải lại hỏi: “Thế nào thống?”

La Phi cũng không lại trả lời, hẩn ngẩng đầu nhìn không trung, suy nghĩ tựa hồ cũng theo kia ánh mắt phiêu nhiên đã đi xa.....

Gặp đối phương không nghĩ nói được rất tế, Mộ Kiếm Vân cũng không có thâm hỏi. Mà bất tri bất giác trong lúc đó hai người đã vòng quanh trường học đi rồi nhất vòng lớn, lúc này lại về tới nhà trọ dưới lầu. Mộ Kiếm Vân bốn giờ

chiều còn có nhất chương khóa muốn lên, vì thế hai người như vậy cáo biệt. La Phi độc tự lên xe, chạy ra cảnh giáo hướng thị cục công an mà đi.

Chạy đến nửa đường thời điểm, di động tiếng chuông bỗng nhiên vang lên. La Phi lấy điện thoại cầm tay ra nhìn lướt qua màn hình, phát hiện là cái xa lạ số điện thoại. Làm hình cảnh này đi, càng là xa lạ điện thoại càng không thể buông tha, La Phi liền đánh quẹo phải hướng, một bên đem xe hướng ven đường dựa vào một bên ấn xuống điện thoại di động thượng tiếp nghe kiện.

“Uy?”

Đối phương cũng đi theo “Uy” một tiếng, giống như không có gì chuẩn bị đường như. Vì thế La Phi liền tự báo danh hào nói: “Ta là hình cảnh đội La Phi.”

“Là La đội dài a?” Gọi điện thoại người nọ nghe thanh âm là cái trưởng thành nam tử, hấn cũng làm tự giới thiệu, “Ta là Lâm Giang phái xuất sở sở trường, ta họ Vu.”

“Nga, cho sở trường. Ngươi hảo! Có chuyện gì sao?” Lâm Giang phái xuất sở ở tỉnh thành đông giao, bởi vì La Phi vừa rồi nhậm không lâu, cùng nên sở sở trường cũng không quen thuộc.

“Là như vậy, doãn kiếm ở ta khu trực thuộc nội kê khả nghi trộm cướp, hiện tại bị khẩu ở Lâm Giang phái xuất sở. Ngươi nếu phương tiện trong lời nói, tốt nhất mau chóng đi lại một chút.”

“Cái gì?” Như vậy tin tức thật sự quá mức vớ vẩn, La Phi phải tỏ vẻ kinh ngạc.

“Cũng có thể là có chút hiểu lầm đi.....” Cho sở trường ở đầu kia điện thoại đồ có chút ngưng ngừng, “Bất quá sự tình không biết rõ ràng phía trước, chúng ta cũng chỉ có thể giải quyết việc chung.”

“Là của ta trợ thủ doãn kiếm? Ngươi không làm đi?”

Cho sở trường xấu hổ cười cười nói: “Điều này sao có thể sai đâu? Ta cùng hấn cũng không phải ngày đầu tiên nhận thức.”

Đúng vậy, đoàn kiếm ở tinh thành cảnh giới cũng là trà trộn nhiều năm người, cùng phía dưới này đó sở trường người nào không quen? La Phi vấn đề này quả thật có chút dư thừa. Hắn trở về câu:“Tốt lắm, ta lập tức đi lại.” Sau đó liền cắt đứt điện thoại, quay lại lui tới đông giao Lâm Giang phái xuất sở mà đi.

Đến Lâm Giang phái xuất sở, đã thấy tiếp đãi trong đại sảnh ngồi cái trách nhiệm cảnh sát. La Phi trực tiếp tiến lên hỏi:“Các người cho sở trường ở đâu đâu?”

Trách nhiệm cảnh sát đánh giá La Phi liếc mắt một cái, đứng dậy hỏi lại:“Ngài là hình cảnh đội La đội dài đi?” Nguyên lai cho sở trường đã nhắc tới cho hắn đánh tiếp đón, cố ý nhường hắn ở chỗ này chờ . Tuy rằng hắn vẫn chưa gặp qua La Phi, nhưng đối phương khí chất lỗi lạc không đàn, cho nên hắn bỗng chốc liền đoán được thân phận.

La Phi gật đầu xưng là, kia cảnh sát liền ở phía trước dẫn đường:“Ngài đi theo ta, chúng ta sở trường ở hỏi thất đâu -- đoàn kiếm đã ở nơi đó.”

Vì thế hai người một trước một sau hướng hỏi thất đi đến, nhanh đến cửa thời điểm, đã thấy trong hành lang đứng hai cái lưu loát lưu manh người trẻ tuổi, một người ngậm điều thuốc chính trừu mây mù dày đặc .

“Nơi này không nhường hút thuốc --” Cảnh sát nói ngăn lại,“Muốn trừu đến trong viện rút đi.”

Kia hai cái người trẻ tuổi cũng không chuyển oa, chỉ liếc mắt lườm liếc, trong đó một cái miễn cưỡng nói:“Ai muốn ý ở trong này ngốc ? Chúng ta đều chờ đã nửa ngày, đến cùng xử lý như thế nào, chạy nhanh cấp ý kiến a.”

Cảnh sát ngăn chặn tính tình khuyên giải nói:“Này không phải đang ở xử lý sao? Nơi này là chỗ làm việc việc, không thể hút thuốc, mời các người phối hợp một chút.”

“Đi, không trừu không trừu .” Người nọ nói xong không trừu, lại hung hăng trừu nhất mồm to, sau đó mới đưa nửa thanh yên mônng tùy tay bắn ra, đồng thời thì thầm trong miệng nói,“Sự làm được không lưu, thói quy củ còn không thiếu.”

Kia yên mônng tam bát hai khiêu , vừa vắn đứng ở La Phi dưới chân. La Phi thoáng nhú nhú mày, nhắc chân cấp thải diệt. Trách nhiệm cảnh sát thấy đến một màn như vậy tức giận đến quá, nhưng biết đối phương chính là chút đề không dậy nổi thủ vô lại, cũng không có cách nào khác cùng bọn họ so đo. Chỉ có thể quay đầu đến xung La Phi áy náy cười khổ:“La đội dài, ngài đừng để ý a, chúng ta cơ sở đơn vị tiếp xúc nhân tạp, không có biện pháp.”

“Lý giải lý giải. Ta đã ở cơ sở can hơn mười năm .” La Phi vừa nói một bên vung chân nhất đá, bị thái diệt khói thuốc mỏng chuẩn xác nhảy lên vào góc tường vệ sinh khu.

Trách nhiệm cảnh sát không lại quan tâm kia hai người trẻ tuổi, tiếp tục đi về phía trước hai bước, đi tới hồi cửa phòng tiền. Hắn nâng tay ở ván cửa bên trên gõ xao, bên trong lập tức có người đáp:“Mời vào.” La Phi phân ra kia đứng là cho sở trường thanh âm.

Trách nhiệm cảnh sát chuyển mở cửa, xung La Phi làm cái “Thỉnh” Thủ thế. La Phi liền đi vào phòng nội, người trước nhưng không có theo vào đến, chính là phản mang theo cửa phòng tự hành rời đi.

Ở La Phi vào nhà đồng thời, trong phòng một cái mập mập trung niên nam tử đã đón đi lên:“Ai nha, La đội dài đi? Đến đến đến, trước ngồi xuống.”

La Phi biết người này chính là Lâm Giang phái xuất sở cho sở trường , hắn cùng đối phương nắm thủ lẫn nhau khách sáo vài câu, đồng thời ánh mắt không nhận được hướng phòng trong một cái nhân dẫn theo vài lần.

Người nọ dáng người không cao, dẫn theo phó mắt kính, có vẻ hào hoa phong nhã . Không cần phải nói, hắn chính là La Phi phó thủ doãn kiểm . Tiểu tử ngồi ở một trương gỗ chắc ghế bành thượng, giống phạm vào đại sai giống như cú đầu, không dám cùng chính mình lãnh đạo đối diện.

La Phi biết chính mình hiện tại không tiện cùng doãn kiểm nói chuyện, chỉ có thể hỏi trước cho sở trường:“Này đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

“Ta cũng không chính mình bạch đầu.” Cho sở trường tiếp đón La Phi ở mặt khác trên một cái ghế ngồi, sau đó bắt đầu giới thiệu tình huống,“Buổi chiều 110 chỉ huy trung tâm tiếp đến báo nguy, nói có người ở chúng ta khu trực thuộc trộm cướp, bị sự chủ phát hiện còn phản kháng đánh người. Ta liền phái sở lý cảnh sát đi qua xử lý. Vốn này không phải cái gì đại sự, ta cũng không để ở trong lòng. Nhưng sau này phái ra đi cảnh sát đến ta văn phòng báo cáo nói, kẻ trộm là bắt được, nhưng này nhân vừa không giao cho tình tiết vụ án, cũng không giao cho thân phận. Ta vừa nghe lời này, nghĩ rằng: Không chịu giao cho thân phận, này nên không phải lung đại án đi? Chạy nhanh đi lại tự mình hỏi, ai biết gặp mặt vừa thấy, hảo thôi, nguyên lai là nhà mình huynh đệ.”

Nói tới đây, cho sở trường thân thủ triệu doãn kiểm chỉ chỉ, doãn kiểm vẫn là cúi đầu không rên một tiếng.

La Phi bắt lấy vấn đề yếu hại hỏi:“Hắn trộm cái gì ?”

“Báo án chuyện chủ nói hấn nhập thất đi thiết, nhưng còn chưa có đắc thủ đã kêu nhân gia cấp đánh lên .” Cho sở trường tiếp tục xem doãn kiếm, “Ta hỏi hấn sao lại thế này đi, hấn cũng không nói. Chính là nhường ta trước thả hấn đi, nói về sau lại cho ta giải thích. Mà ta cũng không có cách nào khác làm a, nhân gia sự chủ còn tại bên ngoài chờ đâu. Ta đi lại đem hấn cái còng cởi bỏ đều lén lút , nếu nhường sự chủ trách cứ , chúng ta đều ăn xử phạt.”

La Phi nói: “110 chỉ huy trung tâm nơi đó bị án , sao có thể nói phóng để lại? Các người chưa cho hấn tọa thẩm vấn ý, đã là thực nể tình .”

Đối phương chẳng những tỏ vẻ lý giải, còn thông khoái lĩnh chính mình người tình. Điều này làm cho cho sở trường có chút vui mừng, hấn gật gật đầu, lại tiếp nói: “Sau này hỏi lại đi, hấn đã nói muốn gặp người. Ta nơi này cũng không biện pháp khác, đành phải phiền toái người đi lại một chuyến .”

La Phi nghe xong cái đại khái, biết sự tình mấu chốt chỗ đều ở doãn kiếm thủ lý nắm chặt đâu. Hấn liền đứng dậy đi đến chính mình trợ thủ trước mặt: “Nói đi, sao lại thế này?”

Doãn kiếm ngẩng đầu nhìn xem La Phi, lại nhìn xem cho sở trường, giống như có miệng khó trả lời dường như.

“Người không phải muốn gặp ta sao? Ta hiện tại đến , nói mau đi.” La Phi thúc giục .

Doãn kiếm rốt cục mở miệng : “Ta không phải ở trộm này nợ -- ta là ở chấp hành nhiệm vụ.”

“Ta đã nói thôi, bên trong này khẳng định có hiểu lầm.” Cho sở trường dài thở ra một hơi, “Nguyên lai ở chấp hành nhiệm vụ a, người sớm giải thích minh bạch không phải được rồi.”

“Đợi chút.” La Phi lại lắc lắc thủ, ánh mắt vẫn cứ chăm chú vào doãn thân kiếm thượng, “Người ở chấp hành cái gì nhiệm vụ? Ta thế nào không biết?”

“Này.....” Doãn kiếm ấp a ấp úng ma ki một hồi, nói, “Ta là một mình hành động, trước đó không hướng người hội báo.”

“Đã không hội báo, vậy người này có thể kêu chấp hành nhiệm vụ?” La Phi thần sắc rõ ràng có chút không hòa hoãn.

“Ai, hiện tại hội báo cũng còn không trễ. Nói rõ ràng là được.” Cho sở trường ở bên trong đánh ha ha, xem ra hẳn là thành tâm tưởng bán cái mặt mũi, đem sự tình mau chóng giải quyết.

Doãn kiếm cũng không cảm kích, hẳn trước nhìn xem cho sở trường, sau đó lại xem La Phi nói: “La đội, phương diện này chuyện ngoại nhân không biết, ta chỉ có thể trước đối với người một người nói.”

Trách không được hẳn luôn luôn không chịu nói nói, nguyên lai là có điều kiêng dè? La Phi sững sờ, theo bản năng quay đầu hướng cho sở trường bên kia nhìn thoáng qua, đã thấy người sau chính xoa xoa tay chỉ, thần sắc có chút xấu hổ.

Người đây chính là phạm vào sự, dừng ở người khác trên địa bàn, chẳng lẽ còn muốn kêu chủ nhân làng tránh? La Phi quay đầu trừng mắt nhìn doãn kiếm liếc mắt một cái, như là ở trách cứ đối phương không hiểu chuyện. Sau đó hẳn chính sắc quát lên: “Nơi này đều là chính mình đồng chí, có chuyện gì không tốt giáp mặt nói?”

Cho sở trường ở một bên xiêm áo cái tư thái: “Nếu không hai người các người trước tán gẫu?” Bất quá trong lòng hẳn nhưng là có chút không thoải mái: Chính mình cùng doãn kiếm cũng coi như quen biết đã lâu, hôm nay dưới tình huống như vậy gặp mặt, chính mình cũng luôn luôn khách khách khí khí. Không nghĩ tới đối phương có việc lại còn muốn đề phòng chính mình, này tính cái gì đâu? Cho nên hẳn nói tới nói lui, cũng không có thật sự muốn đứng dậy rời đi ý tứ.

“Cho sở trường, người không cần đi.” La Phi làm việc đồ rộng thoáng thật sự, ngồi trở lại chính mình ghé dựa nói: “Nhường doãn kiếm hiện tại đã nói, các người nên làm ghi chép làm ghi chép, hết thấy án trình tự đến. Việc này người là người phụ trách, ta chỉ làm cái dự thỉnh.”

“Ghi chép cho dù thôi.” Cho sở trường lắc lắc đầu, lại bán cái râu ria nhân tình.

“Nói đi.” La Phi xem doãn kiếm, miệng nghiêm khắc đặc tượng là tại hạ mệnh lệnh bình thường.

Doãn kiếm đành phải về mặt đau khổ thẳng thắn: “Ta ở tìm A Hoa bày ra Long Vũ đại hạ huyết án chứng cứ.”

“Tìm chúng có thể nào tìm được trong nhà người khác đi?” La Phi tế nhất cân nhắc đồ khăn trương đứng lên, lại hạ giọng truy vấn, “Long Vũ huyết án cùng bên ngoài kia hai vị này có cái gì quan hệ?”

Thực hiển nhiên, ngoài cửa chờ hai tên côn đồ chính là này khởi sự kiện trung đương sự. Nếu Long Vũ đại hạ huyết án cùng bọn họ có liên quan, kia doãn kiểm lần này chưa phê chuẩn thất bại hành động cần phải đã thảo kinh xà .

Cũng may doãn kiểm đáp: “Cùng bọn họ không gì quan hệ. Chẳng qua bọn họ hiện tại thuê phòng ở trước đây Văn Thành vũ thuê trụ qua .”

“Nga?” La Phi ánh mắt sáng ngời, cũng nghĩ tới cái gì. Doãn kiểm nhắc tới Văn Thành vũ đúng là sau này biệt hiệu vì Đỗ Minh Cường liên hoàn sát thủ eumenides. Lúc trước A Hoa cùng Hàn Hạo cộng đồng bày ra Long Vũ đại hạ huyết án, Hàn Hạo âm thầm để lại một tay, lục hạ A Hoa dính dáng ghi âm tư liệu. Sau này A Hoa tuy rằng thiết cục bức tử Hàn Hạo, nhưng Hàn Hạo cũng đem tương quan tư liệu ký cho thụ hại giả Mông Phương Lượng gia nhân. Chính là ai cũng không dự đoán được: Này cuốn ghi âm lại bị Văn Thành vũ trên đường cướp đi, hơn nữa coi đây là lợi thế đổi được A Hoa đổi Trịnh Giai chiếu cố. Hiện tại doãn kiểm vừa nói hắn xâm nhập phòng ở trước đây Văn Thành vũ trụ qua , La Phi tự nhiên có thể ở này và sự kiện tình trung tìm kiếm đến liên hệ điểm. Hắn lược nhất phẩm vị sau lại hỏi: “Người làm sao mà biết đó là Văn Thành vũ trụ qua phòng ở?”

“Đây chính là ta vất vả đào xuất ra tin tức. Ta đem Văn Thành vũ ảnh chụp đóng dấu thật nhiều phân, sau đó ở toàn thị trong phạm vi nhượng này cho thuê phòng ốc chủ nhà đi phân biệt, cuối cùng rốt cục bị ta tìm được này một nhà. Chủ nhà nói trên ảnh chụp nhân rất giống hắn thượng một cái khách trọ, hơn nữa cái kia khách trọ nửa năm trước mặc danh kỳ diệu liên tiêu thất, rốt cuộc liên hệ không lên.”

“Đi a.” La Phi ẩn ẩn có khen ngợi chi ý, “Người nghĩ như thế nào đến này ý nghĩ?”

Doãn kiểm nói: “Rất đơn giản a. Ta đã nghĩ: Lấy Văn Thành vũ thủ đoạn, ở tỉnh thành sẽ không chỉ có một điểm dừng chân đi? Tuy rằng hắn có rất nhiều hợp pháp thân phận, nhưng tướng mạo tổng không thể đổi tới đổi lui. Ta cầm ảnh chụp từng nhà tìm, tổng có thể tìm ra điểm manh mối đến.”

La Phi đột đầu nói: “Này ý nghĩ tốt lắm.....” Lại hỏi: “Người thế nào không sớm chút hướng ta hội báo?”

Doãn kiểm giải thích nói: “Ta lúc đó tưởng chính mình trước tìm, thật có thể tìm được lại chính thức hội báo. Bởi vì này loại mò kim đáy bể sự tình, nhượng trong đội trừu nhân thủ đi làm không quá thích hợp, chẳng trước phát huy ta quan hệ giữa người với người.”

“Tiểu doãn quan hệ giữa người với người vẫn là không sai.” Cho sở trường sấp câu. Vốn nói là nơi này lấy hấn vì chủ, nhưng La Phi cùng doãn kiểm thật sự tán gẫu đứng lên sau hấn cũng rất nan sam sống đi vào. Bởi vì này hai người nói một sự tình hấn này trước cũng không hiểu biết. Hiện tại hấn không nói chuyện tìm nói bàn nói thượng câu đem, thả xem như giải quyết điểm xấu hổ đi.

La Phi cũng biết doãn kiểm ở tỉnh thành hình cảnh đội lẫn lộn nhiều năm như vậy, quan hệ giữa người với người quả thật không sai. Hơn nữa loại này xâm nhập cơ sở sự tình, thật đúng dựa vào trên xã hội nhân mạch. Bất quá hấn vẫn là có bất mãn ý địa phương:“Người tìm được sau cũng không có hội báo a?”

Doãn kiểm biện giải:“Ta cũng là hôm nay vừa tìm được, còn chưa có tới kịp hội báo.”

“Vậy người nhưng là tới kịp tư sảm dân trạch, sau đó gọi người làm kẻ trộm cắp bắt lại?”

“Ta cũng là bắt đắc dĩ.....”

“Còn bắt đắc dĩ?!” La Phi tăng thêm ngữ khí. Trước mặt người ở bên ngoài hấn không thể che chở chính mình cấp dưới, hơn nữa hấn cũng nhất quán không thích người khác vì sai lầm tìm lý do.

Doãn kiểm tuy rằng đã trúng phê bình, nhưng nói hay là muốn nói:“Là như vậy. Hôm nay giữa trưa ta tìm được cái kia chủ nhà, hấn nói với ta: Phía trước khách trọ tuy rằng tiêu thất, nhưng còn có một ít này nọ không có mang đi, mấy thứ này hấn đều cấp thu thập đứng lên tồn tại trữ vật trong gian.....”

“Người cảm thấy trong đó sẽ có Văn Thành vũ cướp đi băng ghi âm?”

“Rất có khả năng a. Văn Thành vũ đem băng ghi âm cướp đi sau dù sao cũng phải tìm một chỗ gửi đi. Hấn lúc đó biệt hiệu Đỗ Minh Cường thuê hạ phòng ở bị cảnh sát nghiêm mật giám thị, khẳng định là không quá phương tiện, cho nên tồn tại khác cho thuê ốc khả năng tính liên đại tăng nhiều bỏ thêm. Mà hấn bị bắt lại sự ra ngoài ý muốn, rất nhiều mấu chốt gì đó hấn là đều không có thanh lý.”

Bởi vì nào đó bản khoản, La Phi cũng không có đem Trịnh Giai cùng eumenides trong đó quan hệ nói cho nhiều lắm nhân. Trừ bỏ cùng Mộ Kiểm Vân nói qua ở ngoài, liền ngay cả doãn kiểm đều không biết chuyện. Tự nhiên doãn kiểm lại càng không sẽ biết eumenides đã dùng kia băng ghi âm cùng A Hoa làm giao dịch. Bất quá này điểm mù cũng không ảnh hưởng hấn vừa mới kia phiên phân tích.

Dựa theo bình thường ý nghĩ, eumenides tuy rằng cùng A Hoa làm giao dịch, nhưng hẳn bao nhiêu cũng muốn đề phòng đối phương một điểm. Cho nên kia cuốn băng ghi âm rất có khả năng còn đang có chỗ bản sao. Nếu doãn kiểm tìm được địa phương quả thật từng là eumenides một cái khác điểm dừng chân, như vậy băng ghi âm bản sao tồn như thế chỗ xác suất thật đúng không nhỏ!

Cũng mặc kệ như thế nào, tư mặc dân trạch chung quy là thực nghiêm trọng sai lầm, cho nên La Phi sắc mặt vẫn chưa hòa dịu: “Người cũng không cùng chủ nhân chào hỏi, trực tiếp sấm đến trong nhà người khác tìm đi?”

“Ngay từ đầu ta là đánh tiếp đón. Ta tới cửa tìm được kia hai cái tân thuê khách, nói cho bọn họ ta là cảnh sát, tưởng vào trong phòng tìm điểm này nọ. Khả kia hai vị này cũng không cho ta vào đi, không nên nhìn cái gì điều tra chứng. Ta cùng bọn họ giải thích hai câu, bọn họ chẳng những không nghe, cãi lại ra không tốn” Doãn kiểm vù vù thở phì phò, giống như cơn giận còn sót lại chưa tiêu.

La Phi có thể tưởng tượng ra doãn kiểm vì sao sinh khí. Kia hai tên côn đồ thuộc loại không có việc gì đều sẽ tìm tra loại hình, người lấy cảnh sát thân phận vội vàng tới cửa, kết quả lại không thể ra chỉ ra hợp pháp thủ tục, bọn họ có thể có sắc mặt tốt mới là lạ.

“Người khẳng định cùng người ta cãi nhau thôi?”

“Là âm ỹ vài câu.”

“Này có cái gì thật ồn ào đâu?” La Phi đem đầu thiên hướng một bên, lấy chỉ ra bất mãn, “Người chạy nhanh trở về làm thủ tục không phải xong rồi?”

“Ta là tưởng trở về làm thủ tục, khả kia hai vị này thực kiêu ngạo nói: Chỉ cần ta vừa đi, bọn họ liền đem kia đôi này nọ tất cả đều văng ra. Người điều không biết bọn họ kia phò sắc mặt -- La đội, người nếu ở hiện trường, cũng phải bị tức cái chết khiếp.”

“Đối phó người như thế người sẽ không có thể sinh khí.” Cho sở trường ở một bên khuyên giải nói, “Người nếu sinh khí, người cũng đã bại bởi bọn họ.”

“Nói đúng vậy.” Doãn kiểm vỗ vỗ đầu, giống như ở hồi hận chính mình vì sao không có thể nại trụ tính tình. Áo nào sau một lát, hẳn còn nói thêm, “Bất quá lúc đó cục diện đã náo loạn. Ta sợ bọn họ thật sự đem hiện trường phá hủy, liền không dám đi. Sau này ta đến dưới lầu muốn đánh cái điện thoại hỏi trong đội, gọi người đi lại tiếp viện. Đang ở

quay số điện thoại đầu, nhìn đến kia hai vị này lão đảo ra lâu động. Ta vội vã vọt đến một bên, nghe bọn hấn đối thoại, nguyên lai là muốn xuất môn ăn cơm trưa đi.”

La Phi “Ân” một tiếng, hỏi: “Sau đó đâu?”

Doãn kiểm phiết bữu môi nói: “Sau đó ta đã nghĩ: Rõ ràng cũng đừng gọi cái gì tiếp viện, thừa dịp kia hai người không ở, ta trực tiếp vào nhà tìm này nọ được. Miễn cho đêm dài lắm mộng.”

La Phi cùng cho sở trường nhìn nhau liếc mắt một cái. Nói đến nhường này, tiền căn hậu quả cuối cùng đều sắp xếp rõ ràng hết. Lại mặt sau chuyện tưởng cũng tưởng xuất ra: Khăng định là doãn kiểm vụng trộm vào kia gian phòng ở, kết quả lại bị cơm nước xong trở về hai người cấp ngăn chặn, song phương bởi vậy phát sinh càn kị liệt xung đột. Kia hai tên côn đồ lý không buông tha nhân, liền đánh 110 báo nguy, nhất định phải cảnh sát cấp ý kiến.

“Tìm được này nọ không có?” La Phi không lại chú ý sự tình quá trình, mà bắt đầu hỏi mấu chốt tính kết quả.

Doãn kiểm chán nản nói: “Ta còn chưa có tới kịp cẩn thận tìm..... Đảo cổ cái kia phòng trộm khóa cửa tìm nhiều lắm thời gian.”

La Phi lắc đầu, vừa tức giận vừa buồn cười. Hấn biết doãn kiểm từng hướng đặc công đội viên Liễu Tùng chuyên môn học qua khai khóa tài nghệ, hiện tại xem ra chính là học cái da lông mà thôi. Trầm ngâm một lát sau, hấn lại đối chủ nhân nói: “Cho sở trường, người xem hiện tại này tình huống..... Hấn còn quả thật là hướng về phía án tử đi, chính là quá trình có chút vi quy.”

“Ta đã biết. Đây còn có cái gì hảo nói ? Giao cho ta xử lý là đến nơi.” Cho sở trường nói chuyện liền đứng dậy đi đến văn phòng cửa, mở cửa tiếp đón bên ngoài chờ kia hai người trẻ tuổi: “Ai, các người hai cái cũng vào đi.”

Kia hai người đá đá tháp tháp vào phòng, cũng không quan tâm doãn kiểm, chính là lên lên xuống xuống đối với La Phi đánh giá. Bọn họ ở trên xã hội trà trộn nhiều năm, nhãn lực giới vẫn phải có. Tiến này phòng ở liền nhìn ra hiện tại ai mới là mấu chốt nhân vật.

La Phi quay đầu, không đi để ý tới đối phương khiêu khích ánh mắt. Bởi vì cho sở trường đã phóng thoại giao cho hấn đến xử lý, cho nên La Phi chỉ để ý làm một cái những người đứng xem cũng được.

“Sự tình hôm nay ta đến giải thích một chút a.” Cho sở trường đứng ở kia hai cái tiểu tử trước mặt nói, “Này doãn kiểm doãn cảnh quan là chúng ta hình cảnh đội đồng chí, hấn quả thật là ở chấp hành nhiệm vụ, bởi vì sự phát đột nhiên, không có thực hiện bình thường thủ tục, cho nên cùng các ngươi hai người sinh ra một ít hiểu lầm. Chuyện này đâu quả thật chúng ta cảnh sát không hề đối địa phương, hiện tại nói lời xin lỗi, các ngươi xem có thể hay không?”

“Đến cùng là ai xin lỗi a?” Hai người trung vóc người khá cao cái kia ồm ồm nói. Lúc trước cũng đang là hấn đem tàn thuốc đạn đến La Phi dưới chân.

La Phi đối doãn kiểm sử cái ánh mắt, ý bảo hấn bắt lấy cơ hội tức sự ninh nhàn. Doãn kiểm tuy rằng nhất bụng cơn tức, nhưng đúng là vẫn còn đứng dậy, xung kia hai người cúi mình vái chào nói: “Ta hướng các ngươi xin lỗi, thực xin lỗi.”

Doãn kiểm nhường nhịn nhưng không có được đến đối phương lượng giải. Kia hai tên côn đồ ngược lại càng thêm lên mặt, vóc dáng thấp hắc hắc cười xấu xa nói: “Thực xin lỗi? Lần sau các huynh đệ phạm tội bị các ngươi cảnh sát逮, có phải hay không lời nói thực xin lỗi liền xong việc?”

“Ngươi.....” Doãn kiểm khí quá, lại lấy đối phương không hề biện pháp, dù sao chính mình mái tóc bị người khác níu chặt.

“Quên đi, đại gia các nhường một bước đi. Dem sự tình thông thâm đối với các ngươi có chỗ tốt gì?” Cho sở trường khuyên giải hai câu sau, đột nhiên hỏi nói, “Đúng rồi, các ngươi hai cái có công tác sao?”

Cao vóc người liếc mắt tinh nói: “Có.”

Cho sở trường lại hỏi: “Làm cái gì?”

“Ồ tình đều câu lạc bộ đêm làm ngoại bảo.” Cao vóc người trả lời thật sự thông khoái. Hấn khó được để án nhân thân phận đi đến phái xuất sở, thế nào cũng phải bùng điểm đúng lý hợp tình khuôn cách.

Vừa nghe là ngoại bảo, cho sở trường trong lòng còn có sở. Này hai người chính là câu lạc bộ đêm lý dưỡng đã thủ, chuyên sự dùng phi thường thủ đoạn đến xử lý một ít có chuyện xảy ra. Người như vậy bình thường không tính câu lạc bộ đêm chính thức viên công, như vậy vạn nhất gặp phải phiền toái có lợi Vu lão bản trốn tránh trách nhiệm. Nói trắng ra là, bọn họ thuộc loại màu xám thế lực trung tầng thấp nhất lâu la, sớm thành thói quen phá bình phá ngã, khó trách xử lý sự tình khi hội như thế lỗ mãng.

Ký thăm dò phương pháp, cho sở trường bắt đầu đúng bệnh hốt thuốc, hần từ từ nhất nhạc, nói:“Nếu không ta đem người nhóm hoàng tổng tìm đến, cho các người lưỡng đánh cái tiếp đón?”

Cái gọi là hoàng tổng đúng là tinh đều câu lạc bộ đêm tổng giám đốc, này câu lạc bộ đêm khai ở Lâm Giang phái xuất sở khu trực thuộc, bình thường không thể thiếu muốn đánh điểm chuẩn bị cảnh sát quan hệ, cho nên cho sở trường cùng này hoàng tổng cũng là hiểu biết.

Vừa nghe đối phương chuyển ra chính mình lão bản, hai người trẻ tuổi khí thế nhất thời tiết một nửa, bọn họ người xem ta, ta nhìn xem người, lại ai cũng không nói chuyện rồi.

“Đi , vốn cũng không có chuyện gì, một hồi hiểu lầm thôi, không cần khiến cho như vậy phức tạp, đúng hay không?” Cho sở trường đem này hai người quái trụ sau, lại vừa đúng phô thượng một cái bậc thềm.

Vóc dáng thấp vẫn là có chút không cam lòng, ngạnh cổ hỏi lại:“Chúng ta đây còn bị hần đánh đâu, này thế nào tính?”

Doãn kiểm lập tức bác bỏ đối phương:“Kia nhưng là các người động thủ trước !”

“Trong nhà người vào tặc người không đánh a?”

“Ai là tặc?”

Mắt thấy vừa mới hòa hoãn xuống không khí lại tại đây có qua có lại giương thương múa kiếm trung kịch liệt thăng ôn, La Phi rút cục ngồi không yên, hần trước trừng mắt doãn kiểm quát lớn một tiếng:“Người im miệng!”

Doãn kiểm cắn cắn môi, không dám nói cái gì nữa. La Phi liền lại quay đầu xem kia hai người trẻ tuổi, bình tĩnh thanh âm hỏi:“Các người muốn thế nào tính?”

La Phi trong ánh mắt giống cất giấu căn cước thứ, tuy rằng chính là chột lóc mà qua, nhưng đã chuẩn xác trát ở

tại kia hai người ngược. Người sau cảm thấy một trận mạc danh kỳ diệu hoảng loạn, song song đem ánh mắt lách mình tránh ra.

“Ta gặp các người lương cũng không chịu cái gì thương, chỉ làm không hòa thuận tốt lắm, đại gia giao cái bằng hữu. Về sau các người ở bên ngoài hỗn, liền dám cam đoan khẳng định sẽ không cùng hình cảnh đội giao tiếp? Nhiều bằng hữu tổng so với nhiều đối đầu được rồi?” Cho sở trường nói tới đây, hướng về phía La Phi bữu bữu môi, “Các người biết hẳn là ai vậy sao?”

Kia hai người không nói chuyện, bắt quá theo thần thái đến xem nhưng là rất muốn biết đáp án.

“Đây là thị hình cảnh đội La đội dài, tiếng tăm lừng lẫy thần thám, hai người các người nếu đắc tội hẳn, đời này phạm qua chuyện, không quan tâm lớn nhỏ, nhất cộc cộc toàn năng cho các người bào xuất ra!”

Hai người trẻ tuổi cúi đầu, lúc này là triệt để bị lột có thứ tự .

Cho sở trường này một phen hồng liên tục mang dọa, cuối cùng có thực chất tính hiệu quả. Tiếp hẳn chạy nhanh đem lúc trước cái kia trách nhiệm cảnh sát kêu tiến văn phòng, ẩn dân sự tranh cãi xử lý trình tự viết điều giải hiệp nghị, song phương đều tự ký tên, này án tử liền tính kết .

Cho sở trường như trút được gánh nặng, kêu trách nhiệm cảnh sát đi đem điều giải hiệp nghị lưu trữ, chính mình tắc có chút áy náy đôi la đoãn hai người nói: “La đội dài, các người nếu còn muốn tìm chứng cứ trong lời nói ẩn trình tự đến, cũng không thể lại tư sấm dân trạch -- việc này ta cũng pháp giúp các người .”

La Phi thực lý giải nói: “Ta minh bạch, chúng ta cái này trở về đem tương quan thủ tục làm tốt.”

“Nghe thấy được sao? La đội dài cái này trở về bỏ thủ tục --” Cho sở trường lại quay đầu đối kia hai người trẻ tuổi nói, “Tại đây đoạn trong thời gian, các người phụ trách đem phòng trong này vật phẩm bảo quản hảo, đây là của các người nghề vụ.”

Kia hai người nhướng mắt, cũng chưa nói cái gì, thẳng đi rồi. Bọn họ vốn tưởng ít nhất ngoa trước tam hai ngàn khối , cuối cùng lại tay không mà về, trong lòng tự nhiên khó chịu. Nhưng ngẫm lại hình cảnh đội trưởng chính mình quả thật cũng phải tội không dậy nổi, hơn nữa phải xuất sở bên kia trong lời ngoài lời lại hướng về đối phương, việc này liền chỉ có thể như vậy .

Chỉ không biết hình cảnh đội nhân đến cùng muốn ở chính mình trong phòng tìm chút cái gì? Bọn họ người như thế khó tránh khỏi hội có dấu một ít đao cụ linh tinh vi phạm lệnh cấm vật phẩm, đến lúc đó nếu bị tìm ra ngược lại phiền toái. Lại thâm nhất tưởng, việc này có phải hay không chính là cái nguy trang? Bọn họ làm ngoại bảo trước kia liền thương hơn người, cùng khác bãi cũng có qua bác sát, khó tránh là hướng về phía này sự đến đi?

Này hai người một đường đi một đường thương thảo, càng nghĩ càng cảm thấy trong lòng không dễ. Hiện tại đối phương liền hình cảnh đội trưởng đều xuất động, bằng bọn họ hai cái hiển nhiên là không bắt quá đi. Vì thế bọn họ nhất trí quyết định cấp cho chính mình lão bản hội báo hội báo tình huống.

Điện thoại rất nhanh liền đánh tới tinh đều câu lạc bộ đêm hoàng tổng nơi đó. Này hoàng tổng vừa nghe nói hình cảnh đội trưởng La Phi muốn đi điều tra chính mình thủ hạ phòng ở, trong lòng cũng cảm thấy có chút không có yên lòng. Vì thế hắn một cái điện thoại lại đánh cho Lâm Giang phái xuất sở cho sở trường.

Hai người hàn huyên vài câu, hoàng tổng rất nhanh liền thiết nhập chính đề: “Nghe nói hình cảnh đội nhân ở tìm ta thủ hạ phiền toái, này đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

“Chỉ do hiểu lầm.” Cho sở trường bình thường cùng hoàng tổng quan hệ không sai, thân ngôn nói, “Bọn họ là hướng về phía một khác cộc án tử đi.”

“Cái gì án tử?” Hoàng tổng thế nào cũng phải đề hỏi hiểu không khả.

Nhắc tới này cho sở trường đồ hăng hái: “Hắc, người có biết năm trước Long Vũ tập đoàn hai cái phó tổng bị giết sự tình đi?”

“Việc này ai chẳng biết nói a? Này án tử đến bây giờ còn chưa có phá đầu.”

“Liền cùng kia khởi án tử có liên quan --” Cho sở trường thần bí nói.

“Cùng kia án tử có liên quan?” Hoàng tổng có chút ngoài ý muốn, “Hình cảnh đội nhân muốn đi kia trong phòng tìm cái gì?”

Cho sở trường rất đại tán gẫu một phen dực vọng, nhưng là cảnh đội kỷ luật nhường hắn không thể lại mở miệng,

hắn chỉ có thể dùng tiếng nuốt miệng trả lời: “Không thể lại nói, án tử không phá phía trước này đó đều là cơ mật.”

Hoàng tống cũng là cái trong sáng nhân, lập tức liền theo nói trả đáp nói: “Hi, dù sao tìm cái gì cũng đều cần ta không quan hệ.” Hắn cùng đối phương lại nói chuyện tào lao vài câu, theo sau liền cắt đứt điện thoại.

Kia hai cái ngoại bảo giờ phút này đã về tới thuê trọ trong phòng. Hai người đang chuẩn bị đem một ít vi phạm lệnh cấm vật phẩm dọn dẹp một chút vắng ra khi, cao vóc người đi động vang.

“Là hoàng tống.” Tiểu tử một bên hướng đồng bạn thông cáo một bên chuyển được điện thoại, mà hoàng tống thanh âm lập tức theo trong ống nghe truyền ra đến: “Hai người các người hiện tại liền đến dưới lầu chờ, nếu hình cảnh đội nhân đi lại muốn cản trở bọn họ, trăm ngàn không muốn cho bọn họ lên lầu, hiểu chưa?”

Cao vóc người có chút khó xử: “Bọn họ làm tốt thủ tục trong lời nói, chúng ta thế nào ngăn đón?”

“Này ta mặc kệ.” Hoàng tống ngữ khí dòn dập mà lại bá đạo, “Tùy tiện các người dùng biện pháp gì, ngăn không được liền tha, xảy ra chuyện gì có ta đâu. Nếu đem cảnh sát bỏ vào đi, các người đời này đều đừng nghĩ lại lẫn lộn!”

Lời nói này nói được như thế nghiêm khắc, cao vóc người nhin không được sợ run cả người. Hắn vội vã đem lão bản ý tứ cấp đồng bạn chuyển đạt, hai người cố không lên lại thu thập này nọ, vội vã xuống lầu canh giữ ở tiểu khu cửa.

Này thật sự là làm người ta khó xử phách đi, một bên là lưng lấy đại danh hình cảnh đội trưởng, một bên là lợi hại lão bản, này hai bên ai cũng đắc tội không nổi a. Hai cái tiểu tử co quắp bất an xem tiểu khu ngoại đường cái, chỉ hy vọng hình cảnh đội bên kia nhân không cần lại đến mới tốt.

Đợi có hơn mười phút, chợt thấy một chiếc xe hoa thương vụ xe quải qua ngã tư, nhanh như điện chớp bàn hướng bên này cấp tri đi lại, tiếp cận hai người bên người thời điểm cũng không giảm tốc. Hai cái tiểu tử vội vàng hướng ven đường triệt khai, kia chiếc trên đường (Benz) xe thả ra một cước chọi tai phanh lại thanh, mạnh đứng ở bọn họ trước mặt, lập tức theo thương vụ xe phó giá trên vị trí liền nhảy xuống một gã cao lớn tinh tráng trẻ tuổi nhân. Năm nay khinh nhân hướng thân xe phương hướng nhanh đi rồi hai bước, nhanh nhẹn kéo ra xếp sau cửa xe. Một cái mập mạp trung niên nam tử liền theo rộng mở sau xe sương lực chui xuất ra.

Cao vóc người phản ứng mau, lập tức lại xông về phía trước một bước chào hỏi: “Hoàng tống.” Nguyên lai này trung niên nam tử đứng là bọn họ lão bản.

Hoàng tổng cũng không có không lên quan tâm đối phương. Hắn xuống xe sau liền hướng sườn phương nhường một chút, xung xe trong khoang thuyền hơi hơi cung thân thể, tư thái khiêm tốn. Tiếp lại có nam tử theo rộng mở sau xe trong khoang thuyền chui xuất ra, nam tử này ước chừng hơn bốn mươi tuổi, thân hình gầy gò, hẹp hòi trên mặt một bộ ung câu cái mũi làm người ta xem qua khó quên. Hắn xuống xe sau cũng không vội vã cất bước, mà là mọi nơi quét một vòng, cuối cùng nhìn thẳng bên xe kia hai cái tiểu tử.

“Hai người kia chính là ta bất lý ngoại bảo.” Hoàng tổng hướng kia ung câu cái mũi giới thiệu nói, sau đó hắn lại quay đầu quát lớn chính mình thuộc hạ, “Đừng thất thần, mau gọi cao lão bản!”

Hai cái tiểu tử lắp bắp kinh hãi. Cao lão bản ở thành đông này một mảnh thanh danh hiển hách, chính là lấy hai người bọn họ nhân địa vị còn chưa bao giờ có cơ hội nhìn thấy. Ai biết hôm nay như vậy đại nhân vật cư nhiên đi tới chính mình trước mặt? Bọn họ cúi đầu kêu một tiếng: “Cao lão bản.” Sau đó liền bắt thúc đứng ở tại chỗ, động cũng không dám lộn xộn.

Cái gọi là “Cao lão bản” Tự nhiên chính là Cao Đức Sâm, hắn “Ân” một tiếng hỏi: “Này cảnh sát có tới không?”

Cao vác người việc trả lời nói: “Còn chưa có.”

“Các ngươi hai cái làm được không sai.” Cao Đức Sâm khích lệ một câu, trên mặt của hắn luôn luôn cười dài, nhưng không biết vì sao, người khác cùng hắn ánh mắt tương đối khi lại luôn có loại âm mai bức người cảm giác.

Tại đây nói chuyện trong lúc đó, lại có hai cái tinh tráng trẻ tuổi nhân hạ thương vụ xe, bọn họ cùng phía trước phó giá cúi xuống đến người kia phân tán ở Cao Đức Sâm chung quanh, cảnh giác quan sát đến chung quanh động tĩnh.

Hoàng tổng đi phía trước bước một bước, chỉ huy chính mình cấp dưới: “Các ngươi ở phía trước dẫn đường, cao lão bản muốn đi trong phòng tìm này nọ.”

Chiều cao hai người vội vàng xoay người, hướng tiểu khu nội chính mình chỗ ở đi đến. Đồng thời trong lòng cùng buồn bực không thôi: Này trong phòng đến cùng ẩn dấu cái gì bảo bối, nhưng lại nhường nhiều như vậy đại nhân vật cạnh tương quan chú?

Cao Đức Sâm cùng hoàng tổng đi theo hai cái ngoại thoát thân sau. Phó giá thượng cái kia người trẻ tuổi theo sát Cao Đức Sâm mà động, đồng thời hắn làm cái thủ thế, cuối cùng xuống xe hai người liền chưa cùng đi lên, bọn họ canh giữ ở tiểu khu cửa, hiển nhiên là tiếp nhận ngăn trở cảnh sát nhiệm vụ.

Nhất bang nhân bước nhanh mà đi, không cần vài phút liền đến mục . Cao vóc người lấy chìa khóa mở ra cửa phòng, đem phía sau Cao Đức Sâm đám người đón đi vào.

“Trước kia thuê khách lưu lại gì đó thu ở nơi nào?” Hoàng tổng trát đến phòng ở trung gian, vừa đi vừa hỏi.

Cao vóc người thân thủ hướng phòng khách góc nhất chỉ:“Đều tại kia cái tàng thất lý.”

Hoàng tổng đi lên phía trước đem tàng thất cửa mở ra, kia tàng thất không lớn, cũng liền ba bốn cái bình phương diện tích, bên trong đen tuyền thấy không rõ lắm. Vì thế hắn lại hỏi một câu:“Có đăng sao?”

Cao vóc người đáp:“Có.” Một cái khác vóc dáng thấp vừa vịn đứng ở cạnh tường, thuận tay liền ấn xuống đèn điện chột mở.

Đăng sáng lên đến sau, tàng thất nội tình hình liền vừa xem hiểu ngay . Trong đó gì đó cũng không nhiều, trừ bỏ một bộ đệm chần gối đầu ở ngoài, còn có một chậu rửa mặt đồ dùng cùng hai cái cổ túi túi hành lý túi.

Hoàng tổng hơi hơi nhìn lướt qua, sau đó quay đầu nói:“Các người hai cái đến dưới lầu thủ , đừng đem cảnh sát phóng đi lên.” Hắn chính là như vậy phân phó, chân chính mục đích là đem này hai cái tiểu tử chỉ khai. Dù sao bọn họ muốn tìm kiếm gì đó sự tình quan mầu chột, ở đây không quan hệ nhân viên càng ít càng tốt.

Chiều cao hai người không dám cãi lại, chạy nhanh thối lui đến ngoài phòng. Kỳ thật bọn họ cũng là mừng rỡ bút ra mà ra, dù sao phía trước còn có cao lão bản hai cái kiện tướng đỉnh , bọn họ nhiệm vụ cũng chính là cái hình thức mà thôi.

Đãi này hai người sau khi rời khỏi, hoàng tổng liền bắt đầu gỡ kia hai cái hành lý túi. Đừng nhìn đến dáng người đã mập ra, nhưng động tác lại nhanh nhẹn thực. Không quá nhiều thời gian dài hắn liền thở nhẹ một tiếng:“Có!” Ngữ điệu trung rất nhiều kinh hỉ chi ý.

Cao Đức Sâm thần sắc vừa động, đi về phía trước thượng hai bước, đã thấy hoàng tổng xoay người lại, cầm trong tay một cái màu đen bạch xộp, kia gói to đã bị mở ra, lộ ra trang ở bên trong một quyển ghi âm băng từ.

Cao Đức Sâm vẫy tay, phía sau trẻ tuổi nhân đệ thượng một cái liễn cùng thức máy ghi âm, đồng thời hoàng tổng cũng đem kia cuốn băng từ giao cho trong tay hắn. Cao Đức Sâm đem băng từ sắp đặt đúng chỗ, mang theo tai nghe, sau đó ấn xuống truyền phát kiện. Hai ba phút sau, hắn tựa hồ nghe xong rồi băng từ lý nội dung, đem tai nghe hái được xuống dưới.

Hoàng tổng theo Cao Đức Sâm không chút biểu tình trên mặt biện không nổi danh đường, liền kiểm chế không được hỏi:“Thế nào?”

“Chính ngươi nghe một chút.” Cao Đức Sâm đem trong tay gì đó đưa cho đối phương. Hoàng tổng cấp rống rống nghe xong một lần, trong quá trình đã không chế không được trên mặt kinh hi nan ức về mặt. Nghe xong sau hắn a miêng hỏi:“Hiện tại làm sao bây giờ? Giao cho cảnh sát vẫn là.....”

Cao Đức Sâm lắc lắc thủ:“Ta đương nhiên muốn chính mình lưu trữ.” Đang nói chuyện thời điểm khóe miệng của hắn rốt cục hiện ra mỉm cười, mà kia ý cười trung lại lộ ra cổ làm người ta khó có thể miêu tả âm lãnh cảm giác.

Chương 9 mưu đồ bí mật

Trải qua Trương Hải Phong một phen vận trù, phát sinh ở tứ giám khu nội kia khởi án mạng rốt cục bụi bặm lạc định. Tiểu Thuận từ bị nhận định vì tự sát, này đại đại giảm nhẹ Trương Hải Phong đám người giám thị trách nhiệm. Bất quá dù vậy, tương quan nhân viên chung tránh không được muốn nhận đến một ít hành chính xử phạt. Đối Trương Hải Phong mà nói, trực tiếp nhất hậu quả đó là hấn thượng điều tiền quản lý cục cơ hội triệt để ngâm nước nóng, này không thể nghỉ ngơi làm hấn buồn bực vô cùng.

Trương Hải Phong muốn phát tiết này phiên oán khí, đứng mũi chịu sào mục tiêu đó là hắc tử, bởi vì hấn nhận định hắc tử đúng là giết chết Tiểu Thuận hung thủ. Việc này là không có cách nào khác miệt mài theo đuổi, bất quá có người Bình ca đám người tổ chức lời khai, hắc tử không thể không gánh vác khởi mặt khác nhất cộc trường thành án mạng. Đối năm đó phụ trách này án hình cảnh mà nói, này khởi động lại nhiều năm án kiện sớm thành bọn họ nan giải tâm bệnh. Hiện tại rốt cục đẩy đến người hiềm nghi tung tích, hắc tử lại thể nào khả năng dễ dàng thoát thân? Hơn nữa A Sơn đối kia án kiện chi tiết rõ như lòng bàn tay, đại gia bằng này muốn miện một lời chỉ chứng hắc tử, hắc tử đó là có một trăm há mồm cũng nói không rõ ràng.

Tứ nhị tứ giám xá bỗng chốc thiếu hai người, không khí tự nhiên cũng có rất lớn thay đổi. Tiểu Thuận cùng hắc tử đều là có thể nói có thể nào, hai người kia không có, giám xá lý liền bỗng dưng quanh quệ xuống dưới. A Sơn từ trước đến nay nói thiếu, Bình ca bụng thân phận cũng sẽ không chủ động nói chuyện tào lao. Bên kia Đỗ Minh Cường cùng Hàng Văn Trị tắc đều tự cất giấu tâm tư, khó được nhiều lời.

Bởi vì Tiểu Thuận ngoài ý muốn tử vong, toàn bộ ngục giam triển khai một hồi lấy “Bưng thái độ, khôi phục tin tưởng, trọng tố tự mình” Vì chủ đề giáo dục hoạt động, tứ giám khu lại lần này hoạt động trọng điểm. Trương Hải Phong yêu cầu từng cái giám xá đều phải viết nhất thiên tâm đắc thể hội, ở giám khu đại hội thượng phái đại biểu tuyên đọc, lẫn nhau phê bình, lẫn nhau học tập. Tứ nhị tứ giám xá lý sở Hàng Văn Trị văn hóa trình độ cao nhất, Bình ca liền đem nhiệm vụ này giao cho hấn. Hàng Văn Trị cũng không hàm hồ, lưu loát viết ba năm ngàn tự, chỉ chờ ở cuối tuần giám khu đại hội thượng mở ra phong thái.

Đến thứ sáu, thiệu sư phụ theo thường lệ đến trong ngục giam kéo hóa. Cùng thứ hai tuần trước dạng, hấn vẫn là điểm danh muốn Đỗ Minh Cường bang chính mình trang xe. Đỗ Minh Cường lại bảo thượng Tiểu Thuận, hai người mừng rỡ gánh vác khởi này cộc người khác trong mắt khổ sai một sống. Bởi vì đang làm sống khoảng cách, bọn họ còn có thể tìm được cơ hội vụng trộm tán gẫu thượng vài câu, thảo luận thảo luận cái kia dần dần bách cận vượt ngục kế hoạch.

Thiệu sư phụ này chu khí sắc thoát nhìn không sai, vẻ mặt lộ ra hồng quang. Hấn vừa thấy đến Đỗ Minh Cường liền nặng nề mà nói câu: “Tiểu tử, cảm ơn người!” Bên cạnh quản giáo cùng Hàng Văn Trị đều cho rằng thiệu sư phụ là vì Đỗ Minh Cường liên tục ba vòng bang chính mình trang hóa mà tỏ vẻ cảm tạ, Đỗ Minh Cường trong lòng lại gương sáng bình thường: Đối phương khẳng định đã xác minh điện thoại ngân hàng tin tức, biết kia tài khoản lý quả thật hữu hảo mấy vạn tiền mặt có thể tùy thời chuyển trướng, bởi vậy mới có thể như thế trình trọng về phía chính mình nói lời cảm tạ.

Đỗ Minh Cường không tiện nhiều lời, chỉ dùng ánh mắt cùng đối phương làm trao đổi, hai người đều tự ngầm hiểu. Đợi đến nhất xe hóa trang hoàn, thiệu sư phụ lại sai khiến Hàng Văn Trị kiểm kê hàng hóa, sáng tác giao tiếp ghi lại. Thừa dịp Hàng Văn Trị cùng quần giáo vây quanh xe vận tải đảo quanh làm nhĩ, hẩn rút cục rồi rảnh cùng Đỗ Minh Cường tán gẫu thượng vài câu.

“Tiểu tử, ngươi kia tiền ta cũng thật mượn đi rồi, ngươi hiện tại đối ý còn kịp.”

“Hỏi hạn làm gì? Ngươi cũng không phải không trả ta. Nay tiền ở ta tài khoản lý hiện tại chính là đôi giấy bỏ, đến ngươi trên tay nhưng là có thể cứu mệnh.” Đỗ Minh Cường một phen nói hữu lý hữu tình, gọi người khó có thể cự tuyệt.

Thiệu sư phụ cũng không lại già mồm cãi láo, hai người tiếp tục trò chuyện, lẫn nhau trong đó tình cảm tự nhiên lại thân cận vài phần. Hàng Văn Trị kiểm kê hoàn hàng hóa sau nhìn đến này hai người tán gẫu như thế thực lạc, hơi hơi có chút kỳ quái, sau này liền bớt chút thời gian hỏi Đỗ Minh Cường:“Cái kia thiệu sư phụ thế nào cùng ngươi quan hệ tốt như vậy?”

“Ta giúp hẩn một cái đại ân.” Đỗ Minh Cường một bên hạ giọng nói, một bên nhìn trộm nhìn đi theo quần giáo. Bọn họ lúc này chính đẩy xe không xe kéo trải qua nông trường khu, quần giáo vòng có hứng thú xem này tiểu hình phạm ở tình thế lý làm việc, lực chú ý cũng không có đặt ở đồ hàng hai người bên này.

Hàng Văn Trị nhin không được truy vấn:“Ngươi giúp hẩn cái gì?”

Đỗ Minh Cường vô tình giấu diếm, liền đem việc này trước sau trải qua nói một lần. Hàng Văn Trị nghe xong sau trầm mặc một lát, nói:“Thiệu sư phụ là người tốt, ngươi cũng là hẩn là giúp hẩn. Chính là chúng ta nếu vượt ngục đi ra ngoài, về sau có thể có rất nhiều địa phương đều phải dùng tiền.”

“Tiền chính là cái vật chết, là làm người sử dụng.” Đỗ Minh Cường ý vị thâm trường nói,“Nếu chúng ta thật sự có thể đi ra ngoài, một cái đáng tin bằng hữu có thể sánh bằng tiền dùng được hơn.”

Hàng Văn Trị “Ân” một tiếng, nói:“Ngươi lo lắng quả thật so với ta lâu dài.”

Khi nói chuyện đã đến nông trường bên cạnh, kéo ở phía sau quần giáo đi phía trước chạy vài bước. Đỗ hàng hai người liền hợp thời dừng đề tài. Một hàng ba người im lặng đi trước một lát, xuyên qua một cái cảnh giới tiểu sau, lại về tới tứ giám khu trên địa bàn.

“Nghe nói qua chút thiên muốn thanh lý thuốc phiện song .” Hàng Văn Trị xem tây thủ biên nôi hơi phòng, bỗng nhiên đến một câu.

Đỗ Minh Cường cũng nghe nói qua việc này. Kia nôi hơi phòng là cho toàn bộ ngục giam cung cấp nước ấm , bởi vì kiến ở tứ giám khu trong vòng, cho nên thanh lý ống khói nhiệm vụ luôn luôn từ tứ giám khu đến gánh vác. Việc này chẳng những lại bản vừa khổ, còn thập phần nguy hiểm, trước kia đều là giao cho cấp biểu hiện khiếm giai phạm nhân, lấy chỉ ra trừng phạt. Vài ngày nay mắt thấy vừa muốn đến thanh lý ống khói ngày, đại gia đều ở đoán, không biết lần này sẽ an bài người nào không hay ho đấy?

Đỗ Minh Cường không biết Hàng Văn Trị vì sao nhắc tới này, liền không nói gì, chính là hướng kia cao ngất nguy nga ống khói lờm hai mắt.

Mà Hàng Văn Trị quay đầu nhìn nhìn càng thiếp càng gần quần giáo, cũng không nói thêm nữa cái gì.

Ngày thứ hai thứ bảy là thân bằng dò hỏi ngày, không có người nhớ thương tù phạm nhóm thì tại sân thể dục thượng thông khí hoạt động. Đỗ Minh Cường vốn định nhân cơ hội này cùng Hàng Văn Trị tinh tế tán gẫu hội. Không nghĩ tới Hàng Văn Trị tuy rằng không bị an bày dò hỏi, nhưng sáng sớm thời điểm vẫn là bị quần giáo cấp kêu đi rồi, lờng trước lại là đi giúp Trương Hải Phong con học bổ túc công khóa đi. Đỗ Minh Cường cũng không khả nề hà, đành phải một người tìm cái thanh tĩnh góc nghe một chút âm nhạc, đồng thời cân nhắc chính mình một bộ tâm tư.

Hôm nay Hàng Văn Trị thẳng đến chạng vạng mới trở lại giám khu, lúc này thông khí thời gian đã kết thúc, Đỗ Minh Cường muốn tìm được cùng đối phương một chỗ cơ hội lại chờ lần sau . Mà Hàng Văn Trị hỏi giám xá sau cũng không nhàn rồi, hấn đem trước đây viết tốt tâm đắc thể hội lấy ra nhìn hồi lâu, môi không tiếng động mấp máy, yên lặng có từ, tựa hồ đang ở trong lòng trau chuốt sửa chữa.

Một đêm vô sự. Đến chủ nhật, chúng tù phạm ăn điểm tâm liền bị tập trung đưa đại phòng học. Trong phòng học cái bàn bãi ngay ngắn chỉnh tề, trước nhất xếp còn trù hoạch cái chủ tịch đài. Tứ giám khu theo Trương Hải Phong đi xuống, lớn lớn nhỏ nhỏ quần giáo nhóm ngồi nghiêm chỉnh, ở bọn họ đầu trên đỉnh hoành loi ra một cái đại tranh thư, mặt trên dùng cứng cáp chữ to viết: Học tập “Đoan chính thái độ, khôi phục tin tưởng, trọng tổ tự mình” Chủ đề hoạt động trao đổi đại hội.

Các phạm nhân ở mang đội quần giáo chỉ dẫn hạ ấn thứ tự ngồi ổn. Mọi người thấy quần giáo nhóm mặt trầm như nước trận thế, biết hôm nay học tập không khí cùng dĩ vãng khác nhau rất lớn, vì thế một đám câm như hến, ai cũng chẳng ngờ tại đây cái máu chót thượng xúc “Quý Kiến Sầu” mảy.

Chờ các phạm nhân đều ngồi vào chỗ của mình , Trương Hải Phong ho khan hai tiếng nói:“Hôm nay này trao đổi

đại hội là toàn bộ thứ nhất ngục giam tổ chức một lần đại hình học tập hoạt động. Về chuyện này bối cảnh đại gia cũng đều biết: Chúng ta tứ giám khu đệ tử đồng Tiểu Thuận không lâu tự sát. Đây là nhất kiện phi thường làm người ta đau lòng, cũng phi thường đáng giá chúng ta mỗi người nghiêm cẩn nghĩ lại sự tình! Đại gia đều là phạm quá sai lầm nhân, cho nên đi tới nơi này. Nhưng nơi này không phải hẳn là trở thành các người nhân sinh chung điểm, nơi này hẳn là thuộc loại của các người một cái mới tinh khởi điểm, các người lại ở chỗ này đạt được tân sinh, sau đó trở lại trên xã hội đi, một lần nữa trở thành một cái đường đường chính chính nhân. Ta rất khổ sở, đồng Tiểu Thuận không có thể đi hoàn này trọng yếu một bước, hẳn có lẽ là khiếp đảm, có lẽ là đối tiền đồ mất đi rồi tin tưởng, lại có lẽ là vô pháp tha thứ chính mình từ trước sai lầm. Nhưng vô luận thế nào, hẳn tự sát cũng không gần là hẳn một người sự tình, mà là chúng ta đang ngồi mỗi người gương. Chúng ta cần dùng này mặt gương đến tỉnh lại chính mình, tìm được chính mình nhược điểm, kiên cường đối mặt, nhường như vậy bị kịch không lại tái diễn.”

Trương Hải Phong đường hoàng nói xong này nhất đại thông, cảm lấy trước mặt cốc nước uống miếng nước nghỉ ngơi một chút khí. Phía dưới các phạm nhân nắm chặt thời cơ, phi thường thức thời vỗ tay sấm dậy. Trương Hải Phong đối phản ứng như vậy thực vừa lòng, hẳn thân thủ đè ép, đài vỗ tay bình ổn sau lại tiếp tục nói: “Này một vòng đến, đại gia ở hoàn thành lao động nhiệm vụ đồng thời, cũng xâm nhập khai triển chuyên đề học tập hoạt động. Nói vậy mỗi người đều có một ít thể hội cùng cảm xúc cùng với đại gia chia xẻ đi? Hôm nay lần này tập trung học tập đúng là cấp cho các người như vậy một lần cơ hội. Phía dưới chúng ta liền lấy giám xá vì đơn vị, từ từng cái giám xá phái một gã đại biểu lên đài, cho nhau trao đổi đều tự học tập thể hội.”

Trương Hải Phong nói xong xung dưới đài quần giáo gật gật đầu, kia quần giáo hiểu ý, liền dựa theo giám xá đánh số vì tự, đầu tiên điểm lần một 101 giám xá lên đài lên tiếng.

101 giám xá phái ra đại biểu là cái nhỏ gầy khô quắt lão nhân. Hắn nói có ba năm phút bộ dáng, nội dung trống rỗng, lời nói buồn tẻ, nghe được mọi người sống không ý nghĩa. Nhưng trên đài quần giáo ánh mắt nhìn chằm chằm, các phạm nhân không thể không bày ra thành khẩn thái độ, cũng không khi đối lên tiếng giả báo lấy nhiệt liệt vỗ tay.

Lão nhân kia đi xuống sau, ngay sau đó liền có 102 giám xá đại biểu lên đài, như thế một người tiếp một người, như đèn kéo quân bàn thay phiên không chỉ. Toàn bộ buổi sáng liền tại đây trong quá trình trôi qua, đến cơm trưa thời gian, lần một cùng lần hai giám xá đều đã lên tiếng xong, tính xuống dưới lại còn chưa cập một nửa.

Trương Hải Phong lắc lắc thủ, ý bảo dưới đài quần giáo không cần lại xếp đại biểu đi lên, sau đó hắn đơn giản tổng kết hai câu, tuyên bố buổi chiều tiếp tục. Các phạm nhân tuy rằng nghe được mỗi một cũng không dám có gì câu oán hận, vội vàng ăn cơm trưa, chỉ nghỉ ngơi một lát liền lại bị mang về lễ đường trung.

Trao đổi học tập tiếp tục triển khai. Này bang phạm nhân hơn phân nửa là thô bỉ vô học hạng người, có mấy cái có thể viết ra cái gì hảo văn về đến? Nói đến nói đi đều là như vậy vài câu lời khách sáo, biểu đau lòng biểu quyết tâm, thẳng nghe được nhân lỗ tai đều nhanh nổi lên cái kén. Này nhất hao đến bốn giờ chiều đến chung, liền ngay cả Trương Hải Phong chính mình cũng nghe không kiên nhẫn. Hắn ngồi ở chủ tịch đài chính giữa, trên mặt vẫn duy trì nghiêm túc biểu cảm, trong lòng lại âm thầm oán trách mặt trên lãnh đạo căn bản không biết cơ sở công tác, chỉ hiểu được làm này đó chỉ do bệnh hình thức tư tưởng giáo dục. Giáo dục nếu có dùng, này bang nhân còn về phần lưu lạc đến trọng hình

giám khu sao?

Chính tảo buồn trong lúc đó, chợt nghe phía dưới quần giáo điểm tứ nhị tứ giám xá danh hào, Trương Hải Phong đối này chữ số đã cực kì mẫn cảm, bỗng chốc liền lại nhắc tới thần đến. Dưới đài một người đáp thanh: “Đến!” Sau đó cất bước thẳng hướng chủ tịch đài, người này mang theo pho trọng giám trong khu rất ít nhìn thấy mắt kính, không cần phải nói đúng là Hàng Văn Trị.

Bởi vì “Tự sát” Tiểu Thuận chính là tứ nhị tứ giám xá, cho nên Trương Hải Phong đối này giám xá lấy ra tâm đắc thể hội càng coi trọng, mà ngực giam thượng tầng lãnh đạo khẳng định cũng sẽ lấy này phân thể hội thư làm cân nhắc tứ giám khu học tập hoạt động tiêu can tư liệu. Xem Hàng Văn Trị từng bước một đến gần, Trương Hải Phong tâm tình thực thiết thực, hẳn tin tưởng đối phương là sẽ không kêu chính mình thất vọng.

Hàng Văn Trị thượng đài đến, nhất mở miệng quả nhiên không giống bình thường. Khác đại biểu trước đây đều là về mặt đau khổ, bài trừ một bộ đau kịch liệt không thôi bộ dáng, đau trần Tiểu Thuận từ phản đối ảnh hưởng cùng đối chính mình giáo dục ý nghĩa. Mà Hàng Văn Trị tắc đường vòng lối tắt, theo chính mình nhập giám ngày đó bắt đầu nói đến, đầu tiên miêu tả Tiểu Thuận cấp chính mình lưu lại ấn tượng đầu tiên. Ở hẳn nở nang văn chương dưới, Tiểu Thuận bị đập nặn thành một cái miệng cộp gan thỏ, ký mạnh mẽ lại lên mặt không ổn định phân tử. Sau đó Hàng Văn Trị bắt đầu phân tích Tiểu Thuận vì sao sẽ có loại này cái loại này không an phận biểu hiện, này hết thảy nguyên bởi này tư tưởng trung nào ngoan tật, mà này đó tư tưởng ngoan tật lại là thể nào từng bước một ăn mòn Tiểu Thuận vốn không quá khỏe mạnh linh hồn, nhường này trong bóng đêm càng lún càng sâu, cuối cùng hoàn toàn rời bỏ cái tạo lao động chính xác phương hướng, cũng cô phụ quần giáo nhóm ân cần dạy cùng lương khổ dụng tâm. Này đoạn logic hoàn chỉnh, quá trình rõ ràng, làm cho người ta nghe xong sau phát ra từ nội tâm cảm thấy: Tiểu Thuận tự sát đúng là này tư tưởng u ác tính không ngừng chuyển biến xấu kết quả, tuy rằng quần giáo nhóm làm rất lớn nỗ lực, nhưng chung quy vô pháp thay đổi này tự mình lựa chọn vận mệnh.

Một đoạn này nói xong sau, Hàng Văn Trị ngữ điệu vừa chuyển, bắt đầu phân tích chính mình cùng Tiểu Thuận cùng chỗ nhất thất, ở phía sau giả sa đọa trong quá trình cùng đối phương sinh ra qua tư tưởng va chạm. Hẳn cũng từng lo lắng Tiểu Thuận tương lai, nhưng bởi vì dù loại nguyên nhân không thể kịp thời giúp cùng cứu lại đối phương, cuối cùng gây thành bi kịch. Theo điểm này đến giảng, Hàng Văn Trị đại biểu tứ nhị tứ giám xá khác thành viên biểu đạt thật sâu tự trách.

Cuối cùng cũng là tối xuất sắc đoạn: Hàng Văn Trị nhận thức đến “Tiểu Thuận tự sát” Chuyện này bản thân cũng có tính cách hai mặt. Tiểu Thuận là cái phản diện giáo tài, nhưng này phản diện giáo tài lại có thể khởi đến chính diện giáo tài cũng vô pháp đạt tới giáo dục hiệu quả. Nếu các phạm nhân đều có thể từ nhỏ thuận ví dụ thượng hấp thụ giáo huấn, kia bọn họ sẽ lấy nhanh hơn tốc độ hướng tân sinh. Theo trên điểm này mà nói, Tiểu Thuận từ có thể chuyển xấu biến chuyển tốt, thậm chí có thể trở thành toàn bộ giám khu ở tư tưởng giáo dục khâu đoạn trường kỳ giữ lại điển hình án lệ.

Hàng Văn Trị này một phen cao đàm khoát luận đầy đủ nói khoảng mười phút. Trương Hải Phong là càng nghe càng háng hái: Này thiên tâm đắc quả thực chính là dùng phạm nhân miệng ở vì chính mình che đậy lỗi lầm nha. Chờ

Hàng Văn Trị rút cục đem bản thảo niệm xong , Trương Hải Phong nhin không được đương trường liền khen:“Nói được tốt lắm!”

Có trương đầu tỏ thái độ, theo quân giáo đến phạm nhân, người nào dám can đảm hàm hồ? Mọi người một trận bùm bùm, vỗ tay nổi lên bốn phía, cấp chừng trên đài nhân mặt mũi.

Trương Hải Phong tán hoàn sau tựa hồ ý còn chưa hết, hấn nâng tay ngăn chặn vỗ tay, xem ra còn có khác lời muốn nói.

Vỗ tay bình ổn sau, lễ đường nội trở nên yên tĩnh không tiếng động. Đại gia đều đang chờ đợi trương đầu cao kiến, liền vào lúc này, nhân từng trung bỗng nhiên vang lên một trận cực không hài điệu thanh âm.

Kia thanh âm cũng không thực vang, nhưng tại như vậy bầu không khí xuôi tai đến lại tràn ngập châm chọc, bởi vì kia rõ ràng là một người nam nhân đang ở nhẹ nhàng vui vẻ đầm đìa đánh khò khè.

Phạm nhân gian nổi lên một trận nho nhỏ xôn xao. Đại gia đều quay đầu hướng thanh nguyên chỗ khai đi. Chỉ thấy phát ra này chờ tiếng vang nhân đúng là Hàng Văn Trị xá hữu Đỗ Minh Cường, hấn hơi hơi cúi đầu, hai mắt nhắm nghiền, thoát nhin đã ngủ say thật lâu. Chính là trước đây luôn luôn có đại biểu ở nói chuyện, cho nên đại gia vẫn chưa phát giác. Hiện tại mọi người nín thở chuẩn bị nghe trương đầu chỉ thị, này phiền lòng tiếng ngáy liền bị hiện lên xuất ra.

Trương Hải Phong cũng không dự đoán được sẽ xuất hiện tình huống như vậy, trên mặt hấn biểu cảm chậm rãi cứng ngắc. Hiểu biết hấn người đều biết đến, đây đúng là hấn tì khí bùng nổ điềm báo.

Bình ca cùng Đỗ Minh Cường cách Hàng Văn Trị chỗ trống mà ngồi, thấy vậy tình hình vừa tức vừa vội, liền theo chỗ ngồi phía dưới phiết ra một chân, hung hăng đá vào Đỗ Minh Cường cẳng chân thượng. Đỗ Minh Cường “A” một tiếng, bỗng nhiên bừng tỉnh. Hấn trừng mắt một đôi mắt to mờ mịt chung quanh, thượng không biết phát sinh cái gì.

Rút cục có người nhin không được , bắt đầu khe khẽ cười trộm. Trên hội trường bảo trì cả một ngày trang nghiêm không khí không còn sót lại chút gì.

Đỗ Minh Cường ý thức được đại gia đều đang nhìn chính mình. Hấn a miệng, luống cuống tay chân theo lỗ tai trong mắt lấy ra cái gì vậy nhét vào áo túi tiền, sau đó mắt nhìn phía trước, thân thể cũng làm thẳng tắp.

Nhưng này phiên bản rộn hiển nhiên gắn liền với thời gian đã tối muộn -- Trương Hải Phong giận không thể át thanh âm dĩ nhiên vang lên:“Đỗ Minh Cường, người cho ta đứng ở trên đài đến!”

Đỗ Minh Cường cũng là không cần, đã trương đầu ra lệnh, hần liền đứng dậy hướng chủ tịch đài đi đến. Dọc theo đường đi còn ngẩng đầu ưỡn ngực , như là đi lĩnh đồ phẩm hoa bình thường. Lên đài sau hần hướng Hàng Văn Trị phía trước vừa đứng, cũng không nói chuyện. Này hai người nhất cao nhất ải, mắt to trừng đôi mắt nhỏ, rất giống ở diễn kịch câm.

Dưới đài các phạm nhân rút cuộc kiềm chế không được, có người cười vang, có người hừ thanh nổi lên bốn phía.

Trương Hải Phong trợn tròn ánh mắt, tròn mắt đều nhanh tuôn ra đến . Sau đó hần quát to:“Đỗ Minh Cường, người đây là cái gì thái độ?!” Này một tiếng trung khí mười phần, lẳng là đem dưới đài cười vang cùng hừ thanh tất cả đều đè ép đi xuống. Các phạm nhân liền không có việc gì cũng trong lòng sợ hãi, lẽ đường nội trọng lại khôi phục yên tĩnh.

Chỉ có Đỗ Minh Cường thờ ơ, hần liền như vậy đứng, vừa không nói chuyện, cũng không xem Trương Hải Phong, giống như hết thầy đều cùng hần không gì quan hệ.

Trương Hải Phong ánh mắt hướng Hàng Văn Trị trên người nhìn lướt qua, nói:“Hàng Văn Trị, người trước đứng ở bên cạnh đi.”

Hàng Văn Trị tuân mệnh lui qua một bên, đồng thời thâm vì Đỗ Minh Cường nắm bắt đem hần.

Trương Hải Phong cùng Đỗ Minh Cường trong lúc đó không có cách trở, hần dùng ánh mắt hung hăng trát hướng đối phương:“Đại gia đều ở trao đổi tâm đắc, nghiêm cần học tập ngục giam lãnh đạo chế định học tập tinh thần, người lại đang ngủ. Giống nói cái gì?!” Bởi vì lẽ đường lý an tĩnh lại , hần thanh âm không có vừa rồi lớn như vậy, nhưng nghiêm khắc miệng chút chưa giảm.

Đỗ Minh Cường hờ hững nhướn mắt da, nói:“Sự tình cũng chưa chính minh bạch, có cái gì hảo trao đổi?”

Hai câu này nói vừa ra, người nói chuyện tựa hồ không chút để ý, nhưng nghe vậy giả đã có nhân muốn hết hồn. Tiểu Thuận tên là “Tự sát”, thực tế cũng là hần giết, biết này nội tình trừ bỏ hôm đó xử lý việc này ba cái quản giáo, còn có tứ nhị tứ giám xá khác phạm nhân. Ở Trương Hải Phong vận tác hạ, những người này đồng mưu một mạch, đem chân tướng giấu diếm, này mục đích đều là tường giám bớt trách nhiệm của chính mình. Mà Đỗ Minh Cường ở trong đó thân

phận lại có vẻ có chút đặc thù: Tối hôm đó Bình ca đám người tra tấn Tiểu Thuận thời điểm, chỉ có hắn từ đầu đến cuối đều không có tham dự, cho nên việc này chân tướng cho dù bị cho sáng tỏ, hắn bản thân cũng sẽ không nhận đến bao lớn liên lụy. Có lẽ đúng là xuất phát từ nguyên nhân này, Đỗ Minh Cường đối đãi việc này thái độ luôn luôn liên tương đối ái muội. Lúc trước Trương Hải Phong tổ chức mọi người thông cung thời điểm, người khác đều tích cực phối hợp, mà Đỗ Minh Cường lại tàn bạo thật sự, lúc đó liền đem Trương Hải Phong tức giận đến quá. Hiện tại hắn lại đây như vậy vừa ra, trong giọng nói nhưng lại ẩn ẩn lộ ra uy hiếp ý tứ, chẳng lẽ hắn thật muốn nương chuyện này nhục điểm bao trùm cùng Trương Hải Phong quyền uy phía trên, từ đây nếu không đem đối phương để vào mắt?

Trương Hải Phong trong cơn giận dữ, nhưng lại không có cách nào khác đi tiếp đối phương nói trà. Dù sao giờ phút này ở trên đài còn ngồi rất nhiều không quan hệ quần áo, vạn nhất kia tiểu tử phạm vào hỗn, lời đó thực cấp thông lậu đã có thể vô pháp thu thập. Bất quá Trương Hải Phong nhiều năm qua thân là tứ giám khu trung đội trưởng, cái dạng gì điều ngoa khó chơi phạm nhân không có gặp qua? Hắn thật đúng không tin có người dám ở chính mình trên địa bàn phiên bỏ nhào.

Trương Hải Phong trầm mặc đi xuống chính mình chỗ ngồi, sau đó từng bước một đi thông thả đến Đỗ Minh Cường trước mặt. Hắn bộ pháp rất chậm, nhưng cước lực cũng rất vững chắc, mỗi một bước đều giống nghẹn chừng kinh nhi dường như.

Trên đài dưới đài một mảnh yên tĩnh, mỗi người đều cảm nhận được một loại làm người ta hít thở không thông áp lực, kia áp lực rõ ràng bất quá nói cho bọn họ:“Quý Kiến Sầu” Đã đến bùng nổ bên cạnh.

Trương Hải Phong dừng lại cước bộ thời điểm, hắn cơ hồ đã cùng Đỗ Minh Cường đứng thành mặt đối mặt. Hắn sâu nặng hô hấp, đem một ngum khẩu trọc khí thẳng phun đến đối phương hai gò má thượng. Đây là hắn đối phó bất hảo phạm nhân thường có thủ pháp chi nhất. Đang lúc này, hắn sẽ đem chính mình tượng tượng thành một cái dã thú, mà đối phương chính là bị đặt tại kiến xi lợi trảo hạ con mồi. Hắn tin tưởng kia con mồi có thể cảm nhận được ý nghĩ của chính mình, mà như vậy tình hình tất nhiên hội kích khởi đối phương đáy lòng nào đó nguyên thủy nhất sợ hãi.

Căn cứ Trương Hải Phong trước kia kinh nghiệm, nhất gan phạm nhân hội kim lòng không đậu đem thân thể sau này lui, đồng thời cúi đầu không dám nhìn hắn; Mà gan lớn phạm nhân cũng sẽ trừng thu hút tình xem chính mình, đáng tiếc bởi vì khoảng cách thân cận quá, hắn chỉ có thể nhìn đến ánh mắt mình, nhưng không cách nào nắm chắc chính mình bộ mặt biểu cảm. Này sẽ làm đối thủ có loại dẫm nát vân đoan phía trên, nan đáp hư thực cảm giác -- loại cảm giác này là để cho nhân chịu không nổi. Bình thường hơn mười giây sau, đối thủ hoặc là hội triệt thoái phía sau, hoặc là hội né tránh ánh mắt, mà vô luận là cái loại này kết quả, thắng bại đã phân.

Chỉ tiếc Đỗ Minh Cường lại cùng Trương Hải Phong trước đây sở hữu đối thủ cũng không giống nhau, hắn chính là đứng ở tại chỗ, ánh mắt ký không có cùng người sau đối diện, nhưng cũng không có tận lực trốn tránh. Hắn kia phó thần nhiên tự đắc thần thái, thật giống như đối phương căn bản là không tồn tại giống nhau.

Cái này giống hai cái cao thủ ở bác mệnh, một người đã lợi kiếm ra khỏi vỏ, tên còn lại lại nhìn như không thấy, thậm chí liên cơ bản nhất phòng ngự cũng không tiết đi làm. Hắn đến cùng dựa vào cái gì như vậy kiêu ngạo? Làm đối thủ kiếm phong khảm tới được thời điểm, hắn có năng lực như thế nào?

Những người đứng xem tất cả đều mở to hai mắt, bọn họ đang chờ đợi Trương Hải Phong đem này một kiếm chặt bỏ đi.

Nhưng bão tố nhưng chưa đúng hạn tới. Trương Hải Phong chính là thân thủ hướng Đỗ Minh Cường áo trong túi nhất sờ, lấy ra giống nhau này nọ. Mà Đỗ Minh Cường sắc mặt lại bởi vậy bỗng nhiên biến đổi.

“Đây là cái gì?” Trương Hải Phong đem vật kia cao giọng lên cao ở trong tay, đồng thời quay đầu hỏi chính mình cấp dưới nhóm. Lập tức liền có cái tiểu tử đứng dậy đáp: “Này liền cùng thức cơ cơ là hình cảnh đội La đội dài mang đến, bên trong hắn là còn có trương quang quyền.....”

“Được rồi!” Trương Hải Phong khoát tay, đánh gãy cấp dưới hội báo, kỳ thật này cơ cơ cùng quang quyền sự tình hắn đã sớm biết, quang quyền nội dung hắn còn tự mình thẩm tra qua. Giờ phút này cố ý hỏi, chính là muốn chọn cái câu chuyện thôi. Sau đó hắn lại quay đầu nhìn về phía Đỗ Minh Cường, mang theo ti mèo vờn chuột bàn ý cười nói: “Đây là vi phạm lệnh cấm vật phẩm, từ hôm nay trở đi, từ giám khu quản lý phương giúp người bảo tồn.”

Đỗ Minh Cường vô pháp giống lúc trước như vậy khí định thần nhàn, hắn xem Trương Hải Phong, trong ánh mắt rõ ràng dấy lên phần nộ hỏa điểm. Người sau tắc âm thầm đặc ý, biết tự bản thân nhất kích quả nhiên là trạc đến đối thủ chỗ đau.

Tuy rằng cũng không hiểu biết kia bàn đàn violon khúc có gì bối cảnh, nhưng Trương Hải Phong sớm đoán được: Này trương âm nhạc quang quyền đối với Đỗ Minh Cường khẳng định có trọng yếu phi thường tinh thần ý nghĩa. Đầu tiên hình cảnh đội La Phi chuyên môn tặng cái cơ cơ cấp Đỗ Minh Cường, này đã là thực không tầm thường sự tình; Mà Đỗ Minh Cường có cơ cơ sau, một ngày hận không thể hai mươi tư giờ đều quải tai nghe -- này đó tình huống đều bị Trương Hải Phong xem ở trong mắt, ghi tạc trong lòng. Hắn trước đây không thêm can thiệp, cũng đang là vì sau này khả năng phát sinh xung đột lưu lại sau chiêu.

Nhất kiện người chung ái hơn nữa từng có được gì đó, bỗng nhiên bị nhân cướp đi, na hội là thế nào thống khổ cảm giác?

Đỗ Minh Cường tự cao Tiểu Thuận tử cùng hắn không quan hệ, vì thế liền làm việc phóng đảng, cho rằng Trương Hải Phong lấy chính mình cũng không có gì biện pháp. Hắn có lẽ không nghĩ tới, Trương Hải Phong sớm đoán chắc hắn tử huyết. Nhân gia căn bản không cùng người dây dưa khác, trực tiếp đánh ngục giam quản lý cờ hiệu đem người yêu

thích không buông tay gì đó đoạt lại, người có thể có biện pháp gì? Nói đến cùng, nơi này quả thật là địa bàn của người ta. Nhân ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu, chẳng lẽ câu này cổ huấn Đỗ Minh Cường lại đã quên sao?

Đối phương giả như thế tinh chuẩn, Đỗ Minh Cường không tiếp chiêu là không được. Hắn cắn chặt răng, nói: “Trương đội, đây là ta âu yếm nhất gì đó, người không thể bắt nó lấy đi.”

“Nga?” Hiện tại Trương Hải Phong ngược lại trở nên khoan thai, hắn mỉm cười hỏi đối phương, “Người lời này có ý tứ gì đâu? Người là ở tình cầu ta sao?”

Đỗ Minh Cường lắc đầu, ánh mắt trở nên dữ phát âm lãnh, sau đó hắn gằn từng tiếng nói: “Không. Ta thăm nghĩ nói cho người. Mỗi người đều có âu yếm nhất gì đó, người đoạt đi rồi người khác, người khác về sau cũng sẽ cướp đi người.”

Những lời này trung uy hiếp ý tứ hàm xúc đã là rất rõ ràng như yết. Trương Hải Phong khó có thể thuyết phục “Hắc” một tiếng, thật sự không rõ đối phương đến cùng dựa vào cái gì dám cùng tự bản thân dạng gọi nhip. Hắn lười lại cùng đối phương nói thêm cái gì, trực tiếp cầm trong tay cd cơ hướng trên sàn vừa ngã, sau đó liêu khởi đại giày da nặng nề mà thái đi lên.

Đỗ Minh Cường phát ra một tiếng phẫn nộ gầm nhẹ, xông lên trước tường đem Trương Hải Phong phá khai. Người sau sớm có phòng bị, lược chọt lóe thân làm nhi đã thuận thế đem bên hông điện côn trừu xuất ra. Chỉ nghe một trận đom đốp nổ vang, Đỗ Minh Cường cuộn mình ngã xuống thương.

“Bắt hắn cho ta khảo đứng lên! Khảo thành một cái cóc!” Trương Hải Phong dùng điện côn chỉ vào Đỗ Minh Cường, nổi giận đùng đùng quát. Lập tức có hai cái quần giáo xông về phía trước tiên, đều tự lấy ra còng tay đối phó Đỗ Minh Cường. Dựa theo Trương Hải Phong gợi ý, này hai cái còng tay phân biệt đem Đỗ Minh Cường tay phải cùng chân phải khảo ở cùng nhau, tay trái cùng chân trái khảo ở cùng nhau, vì thế bị khảo giả cũng chỉ có thể tứ chi về phía trước cuộn tròn, thật đúng như là một cái cóc.

“Còn phản người!” Trương Hải Phong giờ phút này một bên mắng, một bên không gián đoạn dùng đại giày da thái đập kia chỉ cd cơ. Vô tội máy móc rất nhanh liền trở nên nẫu nhừ, bên trong quang quyển cũng phá thành mảnh nhỏ.

Đỗ Minh Cường phát ra khốn thú bình thường từng trận thấp hào, hắn giãy dựa suy nghĩ chỗ xung yếu hướng Trương Hải Phong, nhưng bắt đắc dĩ tay chân đều đã bị quản chế, liền có dù cho thân thủ cũng vô pháp thi triển. Bên cạnh quần giáo chỉ cần nhẹ nhàng một cước, hắn liền giống cái không có điểm tựa con quay đường như lăn ngã vào một bên.

Trương Hải Phong đã hoàn toàn nắm trong tay trận này tranh đấu thượng phong. Hắn nói xấu sau lưng Đỗ Minh Cường không thức thời vụ, dám ở tứ giám khu này khởi đất thượng cùng chính mình gọi nhíp. Hiện tại náo đến này cục diện, cho dù Đỗ Minh Cường đem Tiểu Thuận tử ân tình thông xuất ra Trương Hải Phong cũng không sợ. Hắn có thể nói đây là đối phương cố ý khiêu khích vu cáo, chỉ cần tứ nhị tứ giám xá những người khác không mở miệng, ai sẽ tin tưởng một cái ở học tập đại hội thượng ngũ, sau đó lại công nhiên chống đối quân giáo thứ đầu?

Đỗ Minh Cường còn tại trên sân quay cuồng giấy dựa. Trương Hải Phong liền đem nấu như cơ đá đổ đối phương trước mặt, sau đó hắn ngồi xổm xuống, dùng điện côn khơi mào đối phương hạ hặc hỏi: “Theo ta nào? Hiện tại ngươi vừa lòng sao?”

Đỗ Minh Cường trừng mắt hai cái ánh mắt, ánh mắt bởi vì phần nộ mà che kín tơ máu. Sau đó hắn hướng về phía Trương Hải Phong nhẹ nhàng mà nói một câu nói. Câu nói kia giống điện lưu giống nhau hung hăng đánh trúng đối phương, Trương Hải Phong bỗng dưng sững sờ, trên mặt lộ ra khó có thể che giấu kinh hãi biểu cảm. Ngắn ngủn sau một lát, kia kinh hãi lại bị làm người ta sợ hãi tức giận sở thay thế.

Trương Hải Phong một cước đá hướng Đỗ Minh Cường ngực, người sau cung lưng, ở trọng kích hạ cơ hồ không thở nổi. Bất quá này còn chính là bắt đầu, đom đốp rung động điện côn theo sát đi lên, làm Đỗ Minh Cường cả người cơ bắp run rẩy giống nhau co rút không chỉ. Hắn đầu óc đã ở cực độ thống khổ dưới trở nên trống rỗng, thị giác cùng thính giác cảm thấy đều tiêu thất, không biết kế tiếp còn phát sinh cái gì.

Trên đài dưới đài những người đứng xem nhóm tắc trợn mắt há hốc mồm mà xem Trương Hải Phong giống điên rồi giống nhau tra tấn Đỗ Minh Cường, dùng chân đá, dùng điện côn thông, cơ hồ không có gián đoạn. Thẳng đến hắn cấp dưới nhóm tỉnh táo lại, có thể này thất ủng bát thượng đem mất đi lý trí đội trưởng kéo đến một bên.

“Trương đội, ngươi bình tĩnh một điểm. Như vậy đánh xảy ra án mạng.”

“Đúng vậy, hơn nữa này công cộng trường hợp, muốn bạn tâm ảnh hưởng.”

.....

Ở đại gia khuyên giải trong tiếng, Trương Hải Phong miễn cưỡng bình ổn xuống dưới, hắn chỉ vào ở trên sân miệng sùi bọt mép Đỗ Minh Cường, mệnh lệnh nói: “Cho ta đưa phòng tạm giam đi, liền như vậy khảo, trước quan mười ngày!”

Hai cái quần giáo tiến lên, liên loi giá đem Đỗ Minh Cường cấp làm đi rồi. Trương Hải Phong chống nạnh đứng ở tại chỗ, ngực phập phồng không ngừng, hãy còn tức giận nan bình.

Dưới đài ngồi tù phạm nhóm hai mặt nhìn nhau, kinh tâm không thôi. Trương Hải Phong “Quý Kiến Sầu” danh vọng truyền hơn mười năm, nhưng mọi người đối hắn sợ hãi hơn phân nửa vẫn là tinh thần mặt thượng. Giống như vậy điên cuồng mà ấu dả một cái phạm nhân thật đúng là chưa từng có qua sự tình. Đại gia một bên lo lắng này đáng sợ lửa giận trăm ngàn bùng nổ tới trên người bản thân, một bên lại ở âm thầm đoán: Này Đỗ Minh Cường đến cùng nói gì đó, cứ nhiên đem Trương Hải Phong khí thành như vậy?

Đỗ Minh Cường nói cuối cùng một câu thời điểm thanh âm không lớn, dưới đài nhân là nghe không thấy, nhưng trên đài đã có một người nghe được rõ ràng. Người này đứng là lúc trước lên đài lên tiếng sau còn chưa có tới kịp bỏ chạy Hàng Văn Trị.

Hàng Văn Trị không chỉ có nghe được Đỗ Minh Cường lời nói, càng trọng yếu hơn là, hắn hoàn toàn minh bạch câu nói kia trung che giấu đáng sợ ý nghĩa.

Mỗi người đều có âu yếm nhất gì đó, người đoạt đi rồi người khác, người khác về sau cũng sẽ cướp đi người.

Trương Hải Phong đập vỡ Đỗ Minh Cường cơ sở, hắn cho rằng chính mình già đến đối phương yếu ớt nhất địa phương. Mà Đỗ Minh Cường lại muốn nói cho nói cho hắn, chính mình đồng dạng cũng tránh chuẩn mạng của hắn môn.

Đỗ Minh Cường nói câu nói kia là: “Phân hà tiểu học lục nhị ban, 2 hào lâu 203 phòng, tương thiên dương.”

Mặc dù là trên thế giới thì khí tốt nhất nam nhân, làm một cái phụ thân, lại có thể nào chịu được như vậy một loại nhắm vào chính mình ái tử trần trụi uy hiếp? Trương Hải Phong lửa giận hừng hực dấy lên, nhường xa ở mấy thước ở ngoài Hàng Văn Trị đều cảm nhận được ngọn lửa chực liệt. Đồng thời người sau cũng không có thể lý giải, Đỗ Minh Cường vì sao phải một lại, lại mà tam khiêu chiến Trương Hải Phong quyền uy? Cuối cùng câu kia làm cho trường hợp hoàn toàn không không chế được lời nói lại không hề tắt yếu. Duy nhất giải thích, đó là kia tương cơ đối với Đỗ Minh Cường thật sự quá trọng yếu, cái loại này tầm quan trọng thậm chí vượt qua hắn lý tính có thể nắm trong tay phạm vi.

Quả thật, vô luận theo người nào góc độ đến xem Đỗ Minh Cường hành vi đều là không để ý tính. Hắn phản kháng cùng khiêu khích có gì ý nghĩa? Này kết quả không chỉ có mất đi rồi âu yếm vật, còn muốn gặp phải cực kỳ nghiêm khắc trừng phạt.

Không có người biết Đỗ Minh Cường ở phòng tạm giam lý kia mười ngày là thế nào sống đến được . Hắn bị khảo tay chân, thân thể thủy chung vô pháp đứng thẳng, mà một ít phi thường đơn giản động tác với hắn mà nói cũng trở nên vô cùng gian nan. Hắn vô pháp nâng tay, khó có thể cất bước, giống như là một cái mất đi rồi tự gánh vác năng lực phé nhân. Ăn cơm uống nước chỉ có thể giống cầu giống nhau dùng miệng đi cũng, muốn thải tiêu tiểu khi, thốn mặc quần liền thành một cái thiên đại nan đề. Như vậy cảm đoán cuộc sống không chỉ có là đối thân thể tra tấn, đối tinh thần cũng là một loại tàn phá, mà càng trọng yếu hơn, còn lại là đối nhân cách triệt để nhục nhã.

Làm mười ngày kỳ mãn thời điểm, Trương Hải Phong tự mình dẫn người đi cấp Đỗ Minh Cường bỏ lệnh cấm. Phòng tạm giam cửa phòng mở ra sau, một cỗ làm người ta khó có thể chịu được tanh tưởi đập vào mặt mà đến. Trương Hải Phong thối lui đến một bên, mệnh lệnh hai cái thủ hạ đi vào thanh lý. Kia hai cái quản giáo một tay che cái mũi, một tay nắm chặt vòi nước súc. Dòng nước già góc tường cái kia khó phân biệt mặt mày hình người, đưa hắn trên người dơ bẩn cùng với trên sàn cơm thừa tàn liền nhảy vào phòng nội bình nước tiểu trung. Người nọ hoàn chi mà ngồi, mặc cho cột nước đánh sâu vào vẫn không nhúc nhích. Chỉ có làm nước trôi tiến xoang mũi khi, hắn mới không chế không được sắc khụ vài tiếng.

“Còn có khí a? Ta còn tưởng rằng ngươi đã chết đâu.” Một cái quản giáo chế ngạo giống như cười nói.

“Xung một chút là đến nơi.” Trương Hải Phong lúc này đi đến cạnh cửa phân phó nói, “Đem hắn cái còng cởi bỏ đi.”

Hai cái quản giáo buông vòi nước, tiến lên giải khai Đỗ Minh Cường tay chân thượng cái còng, trong đó một người nhẹ nhàng đá người sau một cước: “Đứng lên hoạt động hoạt động đi.”

Đỗ Minh Cường thân hình hơi choáng váng, muốn đứng dậy lại khí lực không tốt.

Trương Hải Phong lại nhíu mày đầu nói: “Các ngươi hai cái đem hắn phù xuất ra.”

Tuy rằng đã súc qua một phen, nhưng Đỗ Minh Cường quanh thân vẫn cứ dơ bẩn khó nghe. Hai cái quản giáo chỉ có thể kiên trì chấp hành trương đầu mệnh lệnh, bọn họ một bên một cái hiệp trụ Đỗ Minh Cường nách, đồng thời phát lực đem người sau sam nâng lên đến. Đỗ Minh Cường vẫn như cũ hơi hơi cung lưng, mười năm câu lũ cuộc sống khiến cho hắn nhất thời còn khó có thể thích ứng bình thường thân thể tư thái.

Trương Hải Phong đứng ở phòng tạm giam ngoại, chờ hai cái thủ hạ đem Đỗ Minh Cường phù đến chính mình

trước mặt. Sau đó hấn mặt trầm xuống hỏi:“Đỗ Minh Cường, người hiện tại nhận thức đến chính mình sai lầm sao?”

Đỗ Minh Cường gian nan ngẩng đầu, ánh mắt của hấn chăm chú vào Trương Hải Phong trên mặt, ngay từ đầu là trống rỗng chết lặng , sau đó chậm rãi có chút sinh khí, giống một cái vừa mới theo chiều sâu hôn mê trung thức tỉnh tới được bệnh nhân.

Xem đối phương này phó bộ dáng, liền ngay cả “Quý Kiến Sầu” Cũng nhin không được nổi lên một chút lòng trắc ẩn, hấn ngữ khí thoảng nhu hòa :“Giám kín chính là giáo dục thủ đoạn của người, chẳng phải cuối cùng mục đích . Mấu chốt nhất chính là người muốn nhận lần này giáo huấn, người hiểu chưa?”

Trương Hải Phong tin tưởng đối phương sẽ không không rõ . Liền ngay cả lão hồ đều có thể bị phục tùng, Đỗ Minh Cường làm một cái có phân tích rõ năng lực nhân loại, lại như thế nào ở một cái ý nghĩ thượng đi đến hắc? Lúc trước ở trên hội trường hấn là nhất thời xúc động, hiện tại trải qua mười ngày dài lâu tra tấn, hấn thế nào cũng nên suy nghĩ cẩn thận thôi?”

Đỗ Minh Cường không có đi tiếp Trương Hải Phong lời nói, hấn đột nhiên nheo lại mắt, trên mặt lộ ra một tia cổ quái tươi cười, nói:“Năm năm.”

Trương Hải Phong không rõ đối phương ý tứ, theo bản năng hỏi lại:“Cái gì?”

“Ta thời hạn thi hành án --” Đỗ Minh Cường này khẩu khí hấp quá dài, đem vừa rồi tắc vào trong bụng thủy lại bức đi lên, hấn kịch liệt ho khan một trận sau, cười đem lời nói xong,“-- bắt quá chỉ có năm năm.”

Kia tươi cười giống mang theo nhận khẩu đường như, quát Trương Hải Phong tâm một trận co rút nhanh. Hấn đã biết, chính mình trước mặt người kia tuy rằng ngay cả lập đều thực khó khăn, nhưng hấn lại căn bản không có bị đánh bại. Ở thừa nhận rồi không thuộc mình tàn phá cùng nhục nhã sau, người nọ không có sinh ra gì thoái nhượng ý tứ, sở hữu từng bao trùm ở hấn thể xác và tinh thần thượng áp lực tất cả đều chuyển hóa thành càng mạnh liệt ý chí chiến đấu cùng thù hận.

Bất quá chuyện như vậy cũng không đáng sợ. Ở tứ giám khu trên địa bàn, Trương Hải Phong khi nào từng kiêng kị qua gì tù phạm? Hấn “Quý Kiến Sầu” Mới là nơi này chúa tể. Lại hung ngoan phạm nhân cũng chỉ có thể ở hấn roi cùng xiềng xích hạ cầu thả sinh tồn.

Chính là lúc này đây Trương Hải Phong xem nhẹ một vấn đề, một cái phi thường nghiêm trọng vấn đề.

Trước mắt người kia cũng không lại ở chỗ này gốc cả đời. Hắn không phải một cái trọng hình phạm, hắn thời hạn thi hành án chỉ có năm năm.

Năm năm thời gian sẽ không rất dài, làm tên kia ra tù sau, giữa bọn họ tình thế lại đem thế nào duy trì?

Không hề nghi ngờ, đến lúc đó tên kia sẽ biến thành một cái không chịu gì ước thúc mãnh thú, mặc dù chính mình không cần sợ hắn, khả chính mình con đâu?

Trương thiên dương, đây là Trương Hải Phong âu yếm nhất sự vật. Mà Đỗ Minh Cường đã ác độc thế phải việc này vật phá hủy. Đến mãnh hổ về núi thời điểm, chính mình năm năm ưu thế lại có cái gì ý nghĩa? Chỉ có thể trở thành tiến thêm một bước trở nên gay gắt thù hận kiếp mã mà thôi.

Trương Hải Phong đón Đỗ Minh Cường ánh mắt, tuy rằng vẻ mặt của hắn vẫn cứ cường thế, nhưng hắn đầu lại ở từng trận nổi khổ riêng. Ở hắn hơn mười năm địa ngục quản kiếp sống trung, hắn lần đầu tiên cảm giác đối nào đó cục diện vô pháp thu thập. Cuối cùng hắn chỉ có thể phiền chán phát phát tay, quát:“Đem hắn mang về, nhường chính hắn lại tỉnh lại tỉnh lại!”

Giờ phút này đúng là công tác thời gian, hai cái quản giáo liền trực tiếp đem Đỗ Minh Cường áp tải sinh sản nhà xưởng. Nhìn đến Đỗ Minh Cường bị đuổi về đến , nguyên bản vui đầu làm việc phạm nhân đều đầu đến chú ý ánh mắt. Bọn họ rất muốn biết: Này dám ở mọi người trước mặt chống đối “Quý Kiến Sầu” tên hiện tại hội lưu lạc đến thế nào kết cục.

Đỗ Minh Cường sắc mặt tái nhợt, hốc mắt nội hãm, hạ hắc thượng tác che kín lộn xộn râu trà, nói không nên lời nghèo túng tiêu tụy; Thân thể hắn tác rõ ràng như nhũn ra, muốn ở quản giáo chống đỡ hạ tài năng đứng vững; Ướt sũng quần áo kề sát làn da hắn, hơi nước trì bốc hơi lên liên tục mang đi hắn trong cơ thể nhiệt lượng, mặc dù ở đầu hạ mùa cũng khó miễn nhường hắn run run. Này hết thấy đều chứng minh rồi hắn vừa mới trải qua thế nào thống khổ mười ngày dày vò. Bất quá những người đứng xem đồng thời cũng rõ ràng, người này tinh thần vẫn chưa bị áp khóa.

Bởi vì hắn ánh mắt vẫn cứ sáng ngời kiên định, hắn hai chân bước về trước bước thời điểm cũng không có chút do dự. Hắn xem tiền phương thẳng đi, như là nhắm ngay mỗi cái trước mục tiêu. Này mục tiêu đã thật sâu cắm rễ ở trong lòng hắn, không có gì tình huống có thể cho hắn khuất phục buông tha cho.

Các phạm nhân không dám nhiều lời, chỉ có thể âm thầm dùng ánh mắt trao đổi trong lòng tán thưởng. Trong ngục

giam là cái phi thường sự thật địa phương, cường giả vĩnh viễn phải nhận được tôn trọng. Mặc kệ Đỗ Minh Cường trước kia như thế nào, ở trải qua chuyện này sau lại hung ngoan phạm nhân cũng phải nhường hấn ba phần mặt mũi.

Quản giáo đem Đỗ Minh Cường đưa đến hấn công tác đài biên, ngồi đối diện ở cách đó không xa Bình ca nói:“Thẩm kiến bình, cho hấn an bày điểm sinh sản nhiệm vụ.”

Bình ca việc đứng lên nói:“Minh bạch.”

“Các người giám xá là chuyện gì xảy ra? Ra hết nhiều loạn!” Quản giáo oán trách hai câu, ly khai.

Bình ca phân ra một đồng sinh sản nguyên liệu ném tới Đỗ Minh Cường trên bàn, ôn hoà nói:“Đã trở lại là tốt rồi hảo làm việc đi. Không quan tâm người nhiều ngu bực, ở trong này cũng chính là căn gà mao. Gà mao dài cao tới đâu có thể cao qua rốn mắt?”

Đỗ Minh Cường không đáp hấn trà, chính mình ngồi ở ghế tựa chậm rãi điều chỉnh sinh lợi. Lúc này lại có một người đi lên phía trước nói:“Người vừa mới xuất ra, trước nghỉ ngơi nghỉ ngơi, này đó sống ta giúp người làm.”

Người nói chuyện đúng là Hàng Văn Trị, hấn vừa nói một bên đem kia đôi nguyên liệu chộp vào trong tay. Đỗ Minh Cường xem hấn gật gật đầu, xem như biểu lòng biết ơn. Bên cạnh Bình ca “Hừ” một tiếng, cũng là không có can thiệp. Kỳ thật này hội đã đến mau kết thúc công việc thời điểm, còn thừa lượng công việc đã không quá nhiều.

Qua hơn một giờ, tiếp cận cơm chiều điểm.“Đại bánh bao” Bắt đầu thúc giục các tiểu tổ giao sống. Tứ nhị tứ giám xá có Hàng Văn Trị này năng thủ tọa trấn, sinh sản nhiệm vụ tự nhiên sẽ không kéo hạ. Giao sống nghiệm thu xong, đại gia liền xếp hàng đi căn tin dùng cơm.

Hàng Văn Trị vốn muốn phù Đỗ Minh Cường hành động , nhưng bị người sau khéo léo từ chối . Trải qua trong khoảng thời gian này khôi phục, Đỗ Minh Cường quần áo đã sai không nhiều lắm can thấu, trên người chậm rãi tự khởi chút nhiệt khí, trên mặt cũng có huyết sắc. Hành tẩu trong lúc đó đã mất trở ngại.

Đến căn tin sau, mọi người đánh đồ ăn đều tự tìm tòa đi ăn cơm. Bởi vì Đỗ Minh Cường trên người vẫn cứ có một cỗ dị vị, không có người nguyện ý cùng hấn ngồi ở cùng nhau. Này đồ đang cùng đồ hàng hai người tâm ý, hai người xa xa tìm cái góc, có thể không chịu quá rầy rần tán gẫu thượng một trận.

Hàng Văn Trị đầu tiên nhân tiện nói:“Người thế nào như vậy xúc động? Trương Hải Phong ở trong này nói một không hai, người làm gì cùng hắn nghiêm túc đâu? Đỉnh đến đỉnh đi có chỗ tốt gì? Cuối cùng chịu khổ còn không phải chính người?” Miệng có ba phần trách cứ, ba phần khuyên giải.

Đỗ Minh Cường trước mồm to nuốt một trận đồ ăn, thừa dịp thoáng nghỉ một nhịp làm nhi mới cười lạnh nói:“Hiện tại nói cuối cùng còn quá sớm thôi?”

Hàng Văn Trị sừng sốt:“Người còn không chịu bỏ qua?”

Đỗ Minh Cường không trả lời, lại bắt đầu vui đầu ăn cơm. Ở phòng tạm giam kia mười ngày nhưng là đem hắn đói bụng lắm, hắn hiện tại nhu cầu cấp bách dùng nóng hằm hạp đồ ăn đến bổ sung chính mình thể lực.

“Người cũng là cái người thông minh, thế nào liền chuyển bắt quá này loan đến?” Hàng Văn Trị có chút mao ,“Cho dù người muốn trả thù, cần gì phải cấp ở nhất thời?”

Đỗ Minh Cường ngẩng đầu nói:“Ta không sốt ruột a -- hết thấy chờ ta sau khi ra ngoài lại nói.”

“Cái này hảo. Ta nghĩ người cũng không trí cho mắc thêm lỗi lầm nữa.” Hàng Văn Trị nhẹ nhàng thở ra, sau đó lại hạ giọng nói,“Đừng quên chúng ta đại sự, hiện tại này máu chót thượng, nặng nhẹ muốn phân rõ ràng!”

Đỗ Minh Cường bỗng nhiên lại không nói chuyện rồi, ánh mắt do dự nhìn về phía Hàng Văn Trị phía sau. Người sau quay đầu thoáng nhìn, đã thấy Bình ca cùng A Sơn ngồi ở thất bát thước có hơn địa phương chính nhìn chăm chăm bên này xem đâu. Hàng Văn Trị việc lại bả đầu quay lại đến, nói:“Chúng ta tán gẫu chúng ta , biểu hiện bình thường một điểm, bọn họ nghe không thấy.”

Đỗ Minh Cường cũng đem ánh mắt thu hồi đến, đồng thời hỏi:“Ta giam kín vài ngày nay, Bình ca nói như thế nào?”

“Chưa nói cái gì a.....” Hàng Văn Trị nhúc đầu, đoán được đối phương đang lo lắng cái gì, còn nói,“Người cùng lần trước hắc tử Tiểu Thuận tình huống không giống với. Lần đó bọn họ giam kín, đại gia đều nhận đến liên lụy, Bình ca cũng hận nghiêng răng nghiêng lợi; Người công nhiên cùng Trương Hải Phong đối nghịch, không có người hận người, đại gia đều bội phục đảm lượng của người đâu!”

Đỗ Minh Cường từ chối cho ý kiến lúc đầu, sau đó tiếp tục buồn thanh ăn cơm.

Hàng Văn Trị tâm tư lại thủy chung không ở ăn cơm thượng, hắn chỉ hơi hơi bóc mấy khẩu, liền lại ngẩng đầu nói: “Ta làm đến ông dẫn đường dẫn đồ.”

Đỗ Minh Cường “Ân?” một tiếng.

“Ngục giam địa hạ ông dẫn đường dẫn đồ.” Hàng Văn Trị nhắc lại một lần, ngữ điệu mặc dù thấp lại khó nén hưng phấn, “Có này phân đường dẫn đồ, chúng ta kế hoạch là có thể về phía trước thôi động một bước lớn!”

Đỗ Minh Cường hướng miệng nhét một ngum đồ ăn, một bên nhắm nuốt một bên mơ hồ không rõ hỏi: “Ngươi thế nào làm đến?” Trong lòng hắn phi thường kinh ngạc, nhưng ở mặt ngoài lại một điểm cũng nhìn không ra đến.

Đối lập Đỗ Minh Cường biểu hiện, Hàng Văn Trị ý thức được chính mình có chút thất thố. Hắn ổn định nỗi lòng, bày ra thực bình thường dùng cơm tư thái, vừa ăn vừa nói: “Hai ngày trước giám khu muốn thanh lý ông khói, không có người nguyện ý đi, ta chủ động báo danh đi.”

Việc này ở Đỗ Minh Cường giam kín phía trước Hàng Văn Trị liền đề cập qua, Đỗ Minh Cường lúc đó cảm giác được trong đó sẽ có chút huyền cơ, nhưng là không té hỏi. Hiện tại đối phương lại nhắc tới, hắn bỗng chốc liền đoán được chút mặt mày, hỏi: “Ngươi đi đến ông khói thượng vẽ đi?”

Hàng Văn Trị cười mà không nói, có loại cam chịu ý tứ.

Đứng ở ông khói trên đỉnh trên cao nhìn xuống, đích xác có thể đem toàn bộ ngục giam địa hình cấu tạo thu hết đáy mắt. Đỗ Minh Cường cũng không thể không đổi Hàng Văn Trị ý nghĩ cảm giác sâu sắc tán thưởng. Bất quá lập tức hắn lại cảm thấy có chút vấn đề: Tường họa ra địa hạ ông dẫn đường dẫn đồ, phải đem bề mặt này nắp giếng một đám tìm ra mới được, nhưng lại đặt được phân ra bất đồng ông dẫn nắp giếng dấu hiệu. Đứng ở một trăm nhiều thước trời cao, này cần thật tốt nhãn lực tài năng hoàn thành? Chỉ bằng Hàng Văn Trị này cận thị mắt, thế nào cũng không khả năng a!

“Ông khói như vậy cao, trên mặt gì đó ngươi có thể nhìn được rõ ràng?” Đỗ Minh Cường đem trong lòng nghi ngờ nói ra xuất ra. Nói chuyện đồng thời hắn đem chiếc đĩa đầu sắp đến chính mình bột cổ áo mặt sau cong nổi lên ngửa, dày thân thái cùng hắn lời nói nội dung hoàn toàn không ở một cái điệu thượng.

Hàng Văn Trị dùng chiếc đĩa ở đồ ăn trong bồn lay , mảy thâm khóa, giống như đôi đồ ăn chất lượng thực không vừa lòng. Trong miệng hắn nói cũng là:“Người còn nhớ rõ ta một khác phó mắt kính sao?”

Này Đỗ Minh Cường nhưng là nhớ được. Hàng Văn Trị bỏ tù hôm đó liền đánh nát kính mắt của mình, sau này hắn thác bằng hữu theo ngục giam ngoại sao mắt kính tiến vào, kia bằng hữu bỗng chốc mang đến hai phó. Hàng Văn Trị bình thường mang một bộ, một khác phó giống như luôn luôn ngay tại đầu giường biên phóng .

Bất quá bọn họ giờ phút này thảo luận sự tình cùng mắt kính sẽ có cái gì quan hệ?

Hàng Văn Trị không đợi Đỗ Minh Cường truy vấn, lại tiếp tục nói:“Đó là một bộ lão thị kính.”

Đỗ Minh Cường trong lòng nhất thời sáng tỏ. Hắn đem chiếc đĩa theo bột lĩnh lý kéo xuất ra, nói:“Người tự chế một cái kính viễn vọng.”

Hàng Văn Trị dùng chiếc đĩa nhẹ nhàng gõ ăn với cơm bồn bên cạnh, lấy này thay thế gạt đầu động tác.

Đỗ Minh Cường đoán hoàn toàn chính xác, ngày đó Hàng Văn Trị đi lên ống khói phía trước đã đem mắt kính làm điều chỉnh. Hắn lúc đó mang mắt kính từ hai cái bất đồng thấu kính tạo thành: Một cái thấu kính là hắn luôn luôn đeo bình thường cận thị mắt kính sở dụng thấu kính lõm phiến, một cái khác còn lại là theo lão thị kính thượng hái xuống thấu kính lồi phiến. Đi lên ống khói sau, Hàng Văn Trị dùng này hai cái thấu kính cùng với theo phân xưởng lý mang xuất ra giấy xác nhựa cao su làm một cái kính viễn vọng.

Đỗ Minh Cường đã hiểu được kính viễn vọng chế tác nguyên lý, đối trong đó kỹ càng chế tác bộ sậu liền không cần hỏi nhiều. Hắn biết rõ chỉ cần có kia hai loại thấu kính, cái khác chế tác khâu đoạn đối Hàng Văn Trị này cao tài từ nhỏ nói căn bản không nói chơi. Mà Hàng Văn Trị ký đi lên ống khói, trong tay lại có hi vọng xa kính như vậy lợi khí, toàn bộ giám khu dung mạo còn không phải đều ở nắm giữ?

Này một phen tìm cách vận tác thật sự phấn khích. Đỗ Minh Cường thần phục rất nhiều, mỉm cười nói:“Nguyên lai người cho người bằng hữu sao đến mắt kính thời điểm, trong lòng cũng đã có vượt ngục kế hoạch.”

Hàng Văn Trị đang ăn cơm nói:“Lúc đó quả thật có ý tưởng, bất quá còn chưa có như vậy kỹ càng. Na hội ta thâm nghĩ vụng trộm làm kính viễn vọng, nhìn xem xa xa ký túc xá bên kia tình hình. Sau này ký túc xá bên kia đi số lần hơn, càng ngày càng quen thuộc, đã không cần thiết dùng kính viễn vọng rình coi . Chúng ta định rồi theo địa hạ thông đạo đi ra ngoài sách lược sau, ta mới nghĩ đến muốn đi ống khói trên đỉnh nhìn xem.”

Đỗ Minh Cường trầm mặc một hồi, còn nói: “Như vậy cao ông khỏi, có thể nhìn đến không ít này nọ đi?”

Hàng Văn Trị nói: “Không riêng gì trong ngục giam mặt, ngục giam bên ngoài cũng có thể thấy. Hiện tại ta đã nghỉ ra trọn vẹn kế hoạch, bao gồm thể nào theo ký túc xá chạy trốn tới giám khu bên ngoài. Ta muốn cùng người thảo luận thảo luận.”

Đỗ Minh Cường có thể cảm nhận được đối phương cái loại này nóng lòng muốn thử tâm tính. Bất quá hần giờ phút này lại buông chiếc đĩa, dùng ống tay áo xoa xoa miệng nói: “Ăn xong, chúng ta cần phải đi.”

Hàng Văn Trị ngẩng đầu nhìn xem bốn phía, phát hiện đại bộ phận phạm nhân đều đã dùng cơm xong, đang ở cửa xếp hàng trả lại đồ ăn. Đây hội nếu hai người bọn họ nhân còn ngồi lải nhải, khó tránh khỏi sẽ làm mất cảm nhân có điều nghi kỵ. Cho nên hần tuy rằng ghen nhất bụng trong lời nói cũng chỉ có thể trước còn sống cơm thừa nuốt trở về.

Đỗ Minh Cường chờ Hàng Văn Trị đem cơm ăn hoàn, hai người đều tự đoan bốn gia nhập căn tin của đại bộ đội. Trên đường nói chuyện phiếm vài câu, cùng vượt ngục tương quan trọng tâm đề tài tự nhiên một chữ cũng không nói.

Cơm chiều qua đi là một đoạn tự do hoạt động thời gian. Bất quá này “Tự do” Là có hạn độ, phạm vi giới hạn cho kia trông giám sát tiểu lâu trong vòng. Có hứng thú tù phạm có thể đi lâu một hoạt động thất nhìn xem TV, kia TV chỉ có thể thu được trung ương nhất đài, mỗi ngày bảy giờ đúng giờ mở ra, truyền phát tiết mục còn lại là vài thập niên đến kiên trì tin tức tiếp âm.

Này đó phạm nhân trước kia ở bên ngoài thời điểm có mấy cái hội đối tin tức tiếp âm cảm thấy hứng thú? Nhưng vào giám khu sau giải trí cuộc sống thật sự bần cùng, xem tivi liên thành bọn họ mệt nhọc một ngày sau khó được chế thuốc, đối truyền phát cái gì tiết mục cũng không khả chọn. Cho nên mỗi ngày cơm chiều sau hoạt động trong phòng dăm ngoài ngoại đều có thể chật ních người xem.

Đỗ Minh Cường cùng Hàng Văn Trị lại cùng phổ thông phạm nhân không giống với. Bọn họ ở nhập giám phía trước liên quan tâm các loại tình hình chính trị đương thời tin tức, hiện tại mất đi tự do, lại càng không sẽ thả khí này duy nhất có thể đạt được ngoại giới tin tức cơ hội. Hai người mỗi lần đều là sớm đi đến hoạt động thất, chiếm tốt chỗ ngồi theo bắt đầu luôn luôn nhìn đến kết thúc.

Hôm nay cũng không ngoại lệ, tuy rằng trong lòng cất giấu tâm tư, nhưng xem tin tức làm nhi hai người vẫn là hết sức chăm chú. Đến tám giờ, tin tức tiếp âm cùng theo sau tiêu điểm thăm hỏi đều bá xong rồi, liền có trách nhiệm quản

giáo tiến vào hô to một tiếng: “Được rồi, trể hoạt động thời gian kết thúc, đều hồi giám xá lý ngọc đi thôi.”

Mặc dù không tình nguyện, các phạm nhân cũng chỉ có thể đều tự tán đi. Trách nhiệm quản giáo cầm nhất chuỗi dài chìa khóa, theo lâu một bắt đầu, một cái giám xá một cái giám xá tra đi qua, đầu tiên là tối nay danh, không có gì dị thường liền đóng cửa lặc khóa. Giám xá nội các phạm nhân liền chỉ có thể ở phong bế hoàn cảnh trung đẳng đãi tân một ngày đã đến.

Đỗ Minh Cường cùng Hàng Văn Trị thượng đến lầu 4, xa xa liền thấy tứ nhị tứ giám xá đèn sáng quang. Bọn họ biết Bình ca cùng A Sơn đều là không thích xem tivi nhân: Bình ca mê bài, có thời gian nhàn hạ ngay tại giám xá nội đưa nghịch; A Sơn còn lại là cất giấu án tử, không có việc gì rất ít hướng nhân nhiều địa phương trát. Đỗ hàng hai người cũng không để ý, chờ đi vào giám xá thời điểm mới phát hiện phòng trong không khí có chút không đối.

Bình ca hôm nay không đang đùa bài, hấn cầm trong tay tờ giấy, chính tập trung tinh thần xem. Hấn tư thái phi thường quái dị, cổ cứng ngắc dựng thẳng, giống như tầm mắt thực không thoải mái dường như. A Sơn tắc ngồi ở Bình ca đối diện, vừa thấy đỗ hàng hai người vào nhà, hấn tầm mắt lập tức thẳng tắp bắn đi lại, trên mặt thần sắc tối tăm bất định.

Hàng Văn Trị đầu tiên tâm trầm xuống, âm thầm kêu một tiếng “Không tốt”. Hấn biết Bình ca tầm mắt vì sao hội không thoải mái, bởi vì ở đối phương trên mũi chính phá lệ giá một bộ mắt kính.

Bình ca khi nào mang xem qua kính? Càng thêm đau đầu là, kia phó mắt kính đúng là chính mình bình thường đặt ở đầu giường “Kho”.

“Mắt kính a? Người đây là cái gì ngoạn ý? Mới bao nhiêu tuổi người liền lão thị?” Bình ca này hội quay đầu, hấn đem trên mũi mắt kính tá đến tay phải đem làm, khoe miệng tắc quả một tia châm chọc ý cười.

“Bình ca.....” Hàng Văn Trị giảo ra sức suy nghĩ giải thích nói, “Đây là ta bằng hữu tính sai. Ta nhường hấn giúp ta mang hai phó mắt kính, kết quả hấn đem cha ta lão thị kính cũng lấy đi lại.”

“Nga, vậy người bằng hữu cũng thật đủ hồ đồ.” Bình ca nói xong lại quơ quơ tay trái cầm kia tờ giấy, hỏi, “Đây là cái gì?”

Kia giấy ước so với bán trương bài thi lược lớn một chút, theo chất liệu thượng xem đúng là phân xưởng lý dùng để chế tác túi giấy nguyên liệu. Giấy một mặt bị bút máy hoàn toàn đồ đầy, đen thui đen thui, một mặt khác sẽ bị loạn

thất bát tao viết rất nhiều biểu thức số học, trung gian còn dùng vòng tròn tiêu dấu ngắt câu điểm, như là một phần tính toán bản nháp.

Đỗ Minh Cường chú ý tới kia giấy hướng về đen thui một mặt có rõ ràng cuộn khúc, trong lòng vừa động, đoán kia hẳn là cũng là Hàng Văn Trị dùng để chế tác kính viễn vọng nguyên liệu. Này sử dụng đó là cuộn khúc đứng lên làm kính viễn vọng kính đồng, bởi vì giấy chất qua cho trắng noãn trơn nhẵn, thực tế sử dụng thời điểm hội sinh ra phản quang, đối quan trắc hiệu quả ảnh hưởng rất lớn. Cho nên Hàng Văn Trị mới dùng bút máy đem hướng nội cuộn kia một mặt toàn cấp đồ đen.

Bất quá vật như vậy dùng hoàn sau vì sao không kịp thời xử lý điều, ngược lại muốn ở lại giám xá lý chịu nhân lấy bính? Đỗ Minh Cường phủ nhất hoang mang, lập tức liền lại thoải mái: Hàng Văn Trị ở ống khói thượng quan trắc đến ngục giam địa hình cùng ống dẫn bố cục, dù sao cũng phải nghĩ biện pháp ghi lại xuống dưới. Này tờ giấy một mặt khác nói vậy liền cất giấu hẳn về bản đồ, này nhìn như hỗn loạn biểu thức số học cùng dấu hiệu trung tất nhiên cất dấu tương quan tin tức.

Sự thật cũng đang như Đỗ Minh Cường sở liệu, Hàng Văn Trị thật là đem ngục giam địa hình cùng ống dẫn đồ về ở tại này biểu thức số học cùng dấu hiệu lý. Cũng đang bởi vì có như vậy che giấu, cho nên hẳn mới dám đem này trương bản đồ áp ở giám xá nệm phía dưới. Mà ứng đối nghi ngờ lý do thoái thác hẳn tự nhiên từ lâu tưởng hảo, lập tức liền đối với Bình ca nói: “Này giấy là ta làm việc thời điểm dùng để ma bút máy. Sau này trương đầu nhường ta phụ đạo công khóa, ta lại ở phản diện đánh rất nhiều bản nháp.”

Bình ca đem mí mắt vừa lật: “Người ở nhà xưởng lý tính tính không phải được rồi, đem này giấy mang về giám xá làm gì?” Hẳn ngụ ý: Đã bút máy không nhường mang xuất xưởng phòng, đem giấy viết bản thảo mang xuất ra có ích lợi gì?

“Này không phải buổi tối có rãnh là có thể xem hai mắt, lý nhất lý ý nghĩ thôi.” Hàng Văn Trị nói được nhẹ nhàng băng quơ.

Bình ca đem kia tờ giấy lại lẩn qua lộn lại nhìn vừa thông suốt, biết rõ có kỳ quái lại nói không nên lời cái nguyên có. Bất quá hẳn cũng không sốt ruột, “Hắc” cười gượng một tiếng nói: “Sinh sản nguyên liệu cũng không thể tùy tiện ra bên ngoài mang a! Một hồi vừa vận giao cho quản giáo xử lý. Còn có này lão thị kính người cũng không cần phải đi? Cũng nên nộp lên!”

Này nhất chiêu thật sự là điểm đến Hàng Văn Trị tử huyệt. Nếu thực đem mấy thứ này giao cho quản giáo, hẳn trước đây nỗ lực đã có thể phó mặc! Hơn nữa quản giáo bên trong đủ có tri thức có văn bằng nhân, rất có khả năng hội nhìn thấu bản đồ huyền cơ, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi!

Hàng Văn Trị da đầu từng đợt phát nhanh, vội vàng gian lại không hữu hảo đối sách, chỉ có thể dùng bán khuyên bán cầu miệng nói:“Bình ca..... Người này cần gì phải.....”

Bình ca mắt lạnh quan sát đến Hàng Văn Trị cảm xúc biến hóa, nói:“Cái gì làm gì không làm gì ? Vì này đó râu ria gì đó, không đáng hỏng rồi giám khu quy củ.”

Hàng Văn Trị quay đầu nhìn xem bên cạnh Đỗ Minh Cường, trong ánh mắt hình như có cầu cứu ý tứ. Đỗ Minh Cường cũng cảm giác sâu sắc việc này có chút khó giải quyết, hắn biết Bình ca đã đã nghĩ được mùi, kia không cần ra một búng máu thịt tới là quyết không hội bỏ qua . Châm chước sau một lát, hắn tiến lên một bước nói:“Bình ca, mấy thứ này tốt nhất lưu trữ, về sau đối đại gia đều có dùng.....”

Đỗ Minh Cường lời này nói được hàm hồ, biểu cảm lại thần thần bí bí , làm người ta tràn ngập mơ màng. Đây kỳ thật là hắn cố ý xây dựng kế hoãn binh, trước đem đối phương khẩu vị điệu đứng lên, chỉ cần hỗn qua lửa sém lông mày tới nay danh này quan, liền có thời gian chậm rãi cân nhắc đối sách .

Bình ca truy vấn:“Có ích lợi gì a? Nói ra ta nghe một chút.”

Đỗ Minh Cường nhíu mày, hướng giám xá ngoại lườm liếc mắt một cái, đề nặng thanh âm nói:“Hiện tại không quá phương tiện, chờ quản giáo đi qua lại tề tẩn gẫu.” Ở bọn họ này phiên giao phong làm nhĩ, trách nhiệm quản giáo đã đi tới lần 4, rất nhanh sẽ một đường tra được tứ nhị tứ giám buông tha.

Bình ca lịch duyệt thâm hậu, lược nhất phẩm vị liền nhìn thấu Đỗ Minh Cường dụng ý. Hắn đã chiếm thượng phong, khởi khăng đem quyền chủ động dễ dàng giao ra đi? Vô luận như thế nào hôm nay đều phải đem này hai người làm bí mật cời bỏ. Hiện tại quản giáo dần dần bách cận, đúng là cấp đối phương tạo áp lực hảo cơ hội.

Ôm ý nghĩ như vậy, Bình ca cười lạnh một tiếng:“Không có phương tiện nói? Việc này người sai vật còn rất lớn a? Ta càng không thể đâu . A Sơn, đi đem quản giáo gọi tới!”

A Sơn chỉ nghe Bình ca phân phó, lập tức liền chạy đến giám xá cửa hô to một tiếng:“Báo cáo!”

Trách nhiệm quản giáo đang ở bốn năm cái giám xá ở ngoài, có chút không kiên nhẫn đáp:“Chuyện gì?”

A Sơn không biết nên nói như thế nào, lại quay đầu xem Bình ca, Bình ca dùng ánh mắt tảo Đỗ Minh Cường cùng Hàng Văn Trị, chờ đợi hai người cuối cùng quyết định.

Đỗ Minh Cường cùng Hàng Văn Trị trao đổi một chút ánh mắt. Sự tình đến tình trạng này đã khó có hòa dịu khả năng. Bọn họ gặp phải hai loại lựa chọn, nếu không từ không mở miệng, chờ Bình ca đem này nợ giao cho quản giáo, lại nghĩ biện pháp khác cùng quản giáo chu toàn. Như vậy có thể hay không lừa dối quá quan không nói đến, ít nhất bọn họ vượt ngục kế hoạch khẳng định là chết non ; Nếu không liền nói cho Bình ca chân tướng, đồ Bình ca hội đứng ở tự bản thân biên, thật muốn vượt ngục khi cũng tốt nhiều giúp đỡ.

Tại đây ngay lập tức trong lúc đó thật sự là khó có thể quyết đoán. Giám xá nội đột nhiên lặng im một mảnh, bốn người cũng không nói chuyện, chỉ có ánh mắt ở lẫn nhau trong đó lưu chuyển , lau khởi từng trận hỏa hỏa!

“Hỏi người chuyện gì, thế nào lại không nói chuyện rồi?” Ngoài phòng trách nhiệm quản giáo một bên quát hỏi, một bên hướng tứ nhĩ tứ giám xá từng bước đi tới.

Bình ca thân nhiên xoa xoa tay trung kia tờ giấy, mặc kệ thế nào, hẩn hiện tại ổn cư thế bất bại. Mà Hàng Văn Trị cùng Đỗ Minh Cường đã không thể đợi lát nữa , rốt cục, ngay tại quản giáo thân ảnh xuất hiện tại giám xá cửa kia một khắc, Hàng Văn Trị cắn răng nói:“Đây là ngục giam bản đồ, lưu trữ nó, chúng ta đều có đi ra ngoài cơ hội!”

Tuy rằng Hàng Văn Trị nói chuyện thanh âm cực khinh, Bình ca nghe tới lại nhin không được chấn động. Hẩn sớm dự đoán được này tờ giấy lý nhất định cất giấu huyền cơ, nhưng quyết không thể tưởng được đúng là như vậy một cái thiên đại bí mật. Hẩn vô pháp giống lúc trước như vậy khí định thần nhân , nắm bản đồ tay khăn trương nắm chặt lên, ánh mắt tắc thẳng tấp nhìn thẳng Hàng Văn Trị.

Hàng Văn Trị hòa bình ca đối diện , không hề trốn tránh chi ý. Hiện tại phải là đối phương đến làm quyết đoán thời điểm!

Trách nhiệm quản giáo đã đi tới A Sơn trước mặt, A Sơn vẫn là lẳng lẳng không nói chuyện. Quản giáo buồn bực uống lên câu:“Người ăn cầm điếc được a?!” Sau đó đem A Sơn đẩy ra, hướng về phía phòng trong hô:“Thầm kiến bình, sao lại thế này?”

Đỗ Minh Cường giấp tại đây tràng lóc xoáy bên trong, âm thầm nắm bắt đem hẩn: Hàng Văn Trị bày ra vượt ngục quyết tâm như thế kiên định, hiện tại liệu mình nhất bác, mà Bình ca lại sẽ làm ra thế nào lựa chọn đâu?

Cùng trọng giám khu đại đa số phạm nhân bắt đồng, Bình ca từng không hề ra tù dục vọng. Bất quá nay khi quá cảnh thiên, bên ngoài cái kia đáng sợ đối đầu đã chết , nhân sinh của hắn mục tiêu có phải hay không bởi vậy thay đổi đâu?

Ở làm người ta hít thở không thông đè nén không khí trung, Bình ca rốt cục cấp ra đáp án. Hắn đứng lên đối với quản giáo cười nói:“Ta an bày A Sơn buổi tối đem toilet loát loát, hắn cảm thấy phân phối bất công, muốn cho quản giáo giúp đỡ phân xử.”

Quản giáo bất mãn phát phát tay:“Điểm ấy đánh rắm cũng lấy ra nói! Đều là một cái giám xá , nhiều can điểm thiếu can điểm có cái gì quan hệ?”

A Sơn a miệng thấy gió sử dờ:“Ta hiện tại suy nghĩ cẩn thận , không ý kiến .”

“Vậy là tốt rồi. Người vào đi thôi, ta trước cho các người này ốc đem danh điểm.”

A Sơn trở lại giám xá nội. Quản giáo cầm danh sách bắt đầu điểm danh, điểm đến Bình ca thời điểm hắn hỏi câu:“Người cầm trên tay cái gì vậy?”

Bình ca trả lời:“Mắt kính bản nháp giấy, hắn không phải giúp đỡ trương đầu công tử phụ đạo công khóa sao?”

Quản giáo gật gật đầu, liền không để ý. Chờ này bốn người tên đều điểm xong rồi, đem giám xá môn nhất khóa, tự đi khác giám xá làm theo phép.

Tại nghe quản giáo đi xa . Bình ca lạnh lùng nói:“Các người tưởng vượt ngục? Lá gan không nhỏ a.”

A Sơn còn không rõ ràng phát sinh cái gì, nghe nói như thế trong giây lát lấp bắp kinh hãi, ánh mắt ở Hàng Văn Trị cùng Đỗ Minh Cường trên người nhanh như chớp chuyển cái không ngừng.

Hàng Văn Trị thở dài, việc này vốn ít nhất còn có thể gạt A Sơn, hiện tại cũng giấu giếm không được .

Bình ca nhìn ra đôi phương suy nghĩ, cười lạnh nói: “Hai người các ngươi muốn làm việc này, giấu giếm qua lần đầu, còn có thể giấu giếm qua mười lăm? Đại gia đều ở một cái giám xá lý, vẫn là sớm một chút đem lời nói rộng thoáng thôi.”

Hàng Văn Trị bất đắc dĩ nhìn Đỗ Minh Cường liếc mắt một cái, đã thấy người sau chậm rãi gật đầu. Bình ca lời này nói được xác thực có đạo lý, đại gia ở giám xá nội sớm chiều ở chung, có người muốn vượt ngục trong lời nói làm sao có thể giấu diếm được khác xá hữu? Bốn người này trong lúc đó nếu không thể đạt thành đồng minh, kia chung có một ngày hội đi thành sinh tử chi địch. Việc này sớm một chút bại lộ xuất ra, cũng không tất không có lợi.

“Vậy được rồi.” Hàng Văn Trị giống như cũng tưởng thông, “Hiện tại đại gia đều là một căn dây thừng thượng châu châu.....”

“Ai theo các ngươi một căn dây thừng?” Bình ca đánh gãy Hàng Văn Trị câu chuyện, hất quơ quơ trong tay kia tờ giấy, “Ta hiện tại đem bản đồ giao cho quản giáo, làm theo có thể lập công giảm hình phạt, ta dựa vào cái gì muốn thang này thăng hồn thủy?”

Hàng Văn Trị bị nghẹn ở, hắt mồm ra Bình ca, không rõ đôi phương đến cùng có ý tứ gì.

Bình ca lúc này lại xem A Sơn, hỏi đôi phương: “A Sơn, ngươi nói nên làm cái gì bây giờ?”

A Sơn trầm mặc một lát, nói: “Ta bị phán hai mươi năm, cho dù giảm hình phạt, cũng phải lại ngồi cái hơn mười năm tài năng đi ra ngoài. Huống hồ.....” Nửa câu sau nói A Sơn muốn nói lại thôi, ở hắt xem ra giảm hình phạt hiển nhiên không có vượt ngục dụ hoặc đại, trong đó một cái trọng yếu nguyên nhân là trên người hắn còn lưng cái án mạng, chỉ cần ở ngục giam ngồi phải lo lắng đề phòng.

Bình ca “Ân” một tiếng, từ chối cho ý kiến. Người này dụng tâm sâu đậm, hắn đem vượt ngục sự tình tiết lộ cho A Sơn, sau đó lại cầm tư thái, kỳ thật mục đích đều là một cái: Muốn trước thăm dò A Sơn thái độ. Đừng chính mình khẩn cấp vọt vào đi, lại bị A Sơn ở sau lưng đến thượng một đao.

“A Sơn, theo chúng ta một khối can đi. Cho dù không thành công, cũng có thể lạc cái thống khoái.” Đỗ Minh Cường hợp thời khuyên hai câu. Hắn biết rõ, hiện tại thế cục trước hết đem A Sơn kéo qua đến lại nói.

A Sơn gật đầu, xem như đồng ý lên thuyền.

Đỗ Minh Cường nhân tiện nói: “Bình ca, liền nhìn người.”

“Xem ta?” Bình ca cười hắc hắc, đem lời ném trở về, “Ta được gặp các người.”

Đỗ Minh Cường nhú mày, không biết đối phương còn tại đùa giỡn cái gì tâm cơ.

Lại nghe Bình ca lại nói tiếp: “Trước tiên là nói nói các người kế hoạch đi.”

Đỗ Minh Cường lược hơi trầm ngâm: “Chờ tắt đèn sau lại nói.”

Bình ca ngẩng đầu nhìn mắt nóc nhà theo dõi camera, nói: “Cũng tốt.” Một phòng tụ ở một khối nghị sự, bị quản giáo thấy chỉ sợ muốn khiến cho nghị ngờ.

Nói đến tận đây liền cáo một đoạn. Mọi người trước tán đi, bày ra một bộ tắt đèn tiền bình thường giám xá trạng thái. Đang nhìn giống như bình tĩnh không khí trung, mỗi người trong lòng lại cũng không bình tĩnh.

Hàng Văn Trị nhất không yên, hần thừa dịp Đỗ Minh Cường ở toilet rửa mặt, giả tá đi toilet tiến đến đối phương bên người, thấp giọng nói: “Như vậy cấp liền đem kế hoạch nói cho bọn họ, thích hợp sao?” Dù sao Bình ca còn chưa có tỏ thái độ, nếu hần là ý định muốn bộ hai người trong lời nói, kia cũng không hỏng rồi?

Đỗ Minh Cường một bên đánh răng một bên cười khổ trả lời: “Không riêng muốn nói, hơn nữa nói được càng kỹ càng càng tốt. Người còn không rõ sao? Người kế hoạch được không, trực tiếp ảnh hưởng đến Bình ca quyết định.”

Hàng Văn Trị giật mình lĩnh ngộ: Này lão hồ li làm việc thật sự là cẩn thận khéo đưa đẩy. Hần còn không có đem lời nói từ là đối kế hoạch của chính mình cũng không yên tâm. Cho nên hần muốn trước hết nghe hoàn chính mình miêu tả lại quyết định. Nếu này kế hoạch có thể làm tính không cao, hần quay đầu sẽ hướng quản giáo cử báo. Như thế xem ra, chính mình chỉ có thể đem đã có mưu hoa nói thẳng ra, không còn phương pháp.

Rốt cục hao đến tắt đèn thời khắc, giám xá nội bốn người một lần nữa tiến đến một khối. Bọn họ trong bóng đêm nhẹ giọng nói nhỏ, thảo luận một cái không thể cho ai biết bí mật.

Ở tắt đèn phía trước, Bình ca cẩn thận nghiên cứu kia phân bản vẽ, nhưng xem đến xem đi lại nhìn không ra cái nguyên cớ đến. Cho nên hắn vừa lên đến liền hỏi Hàng Văn Trị:“Người kia tờ giấy thượng loạn thất bát tao , thật là bản đồ?”

Hàng Văn Trị gật đầu nói:“Là bản đồ.”

Bình ca đem kia giấy quán bình ở trên bàn:“Người cho ta nói một chút xem.”

Hàng Văn Trị nương ánh trăng, lấy tay trên giấy chỉ điểm nói:“Này trên giấy từng cái vòng tròn đều đại biểu một cái ống dẫn duy tu nắp giếng. Bất đồng loại hình ống dẫn ta dùng bất đồng chữ số dấu hiệu ở bên cạnh làm phân chia. Có này trương đồ ta có thể suy luận ra toàn bộ ngục giam địa hạ ống dẫn phân bố tình huống, nếu chúng ta có cơ hội tiến vào địa hạ liền sẽ không lạc đường .”

Bình ca vừa cẩn thận nhìn nhìn, rốt cục cân nhắc ra vị nhân:“Nga, các người muốn từ địa hạ đi ra ngoài?”

“Theo địa hạ không có khả năng trực tiếp chạy đến ngục giam bên ngoài, bởi vì ống dẫn nội sẽ có cách trở lưới sắt lan.” Hàng Văn Trị giải thích nói,“Bất quá chúng ta có thể thông qua này đó ống dẫn tiến vào ký túc xá, sau đó lại nghĩ biện pháp khác đi ra ngoài.”

“Khác biện pháp gì?” Bình ca truy vấn.

Một bên Đỗ Minh Cường cũng ngưng thần chú ý -- chàng vụng ăn cơm thời điểm Hàng Văn Trị tự xưng đã có trọn vẹn phương án, bao gồm thế nào theo ký túc xá chạy ra ngục giam -- hắn đối này đương nhiên thực cảm thấy hứng thú.

Hàng Văn Trị lại bỗng nhiên hỏi lại:“Các người ai biết ngục giam ngoài là bộ dáng gì?” Gặp Bình ca đám người hai mặt nhìn nhau, hắn lại bổ sung thêm:“Ta là nói ngục giam bên ngoài địa hình mạo.”

“Này mẹ nó ai biết? Đến nơi này nhân đều là bị nhốt tại nhà tù bên trong .” Bình ca hướng thượng thổi một ngụm nước miếng, thúc giục nói,“Người nha đừng thừa nước đục thả câu, chạy nhanh nói.”

“Ngục giam phía đông là một mảnh đại hồ.” Hàng Văn Trị ở trên bản đồ khoa tay múa chân , hắn sở chỉ vị trí họa

mấy cái cuộn sóng tuyến, nguyên lai là tỏ về hồ nước ý tứ.

“Phải không?” Bình ca có vẻ phi thường cẩn thận, hần nửa tin nửa ngờ hỏi, “Người thế nào làm đến này đồ?”

“Ta chính mình họa .” Hàng Văn Trị đem tự chế kính viễn vọng cùng đi lên ống khói vẽ bản đồ trái qua lại nói một lần.

Bình ca nghe xong sau tin: “Ta chỉ biết tiểu tử người như vậy tích cực đi tảo ống khói, trung gian khẳng định có trò. Ân, tiếp tục nói đi.” Kỳ thật Hàng Văn Trị dự phòng mắt kính có quỷ hần cũng sớm biết rằng , bởi vì mỗi người từ bên ngoài sao vào này nọ hần đều giờ qua một lần. Lão thị kính cùng cận thị mắt kính khác nhau hần biết, bắt quá đối chế tác kính viễn vọng cái gì liền không biết gì cả . Vì tránh đoán, hần liền không đề này trà.

Tĩnh thành vốn liền thủy vông dày đặc, ngục giam tường vây ngoại có cái đại hồ cũng không tính ngạc nhiên, bắt quá này hồ đối Hàng Văn Trị kế hoạch có thể có cái gì giúp? Ở Hàng Văn Trị giảng thuật về đồ quá trình làm nhi, Đỗ Minh Cường nhìn chăm chăm vào giấy trên mặt này cuộn sóng, ý đồ phá giải đối phương ý nghĩ, nhưng hần nghĩ tới nghĩ lui lại không có gì đột phá. đành phải tiếp tục nghe đối phương giải thích.

“Các người xem --” Hàng Văn Trị đầu ngón tay ở trên bản đồ chuyển vị trí, nơi đó họa vài cái khung vuông, như là nghiên cứu bao nhiêu vấn đề lưu lại bản nháp, “-- này một mảnh là ký túc xá đàn. Tổng cộng có mười lăm trảng lâu tạo thành, bố cục phi thường phức tạp, người bình thường đi vào sau liền chuyển không được. Bắt quá chúng ta không cần lo lắng này, bởi vì chúng ta sẽ theo địa hạ ống dẫn đi qua. Hiện tại ta muốn nói là tới phía nam này trảng lâu chính, nó mặt hướng ngục giam đại môn, kéo dài qua này nọ, là toàn bộ lâu đàn trung lớn nhất nhất trảng.”

Bình ca đám người đều tự gật đầu. Trên thực tế từng phạm nhân đều đối lâu chính ấn tượng khắc sâu, bởi vì kia đúng là bọn họ bước vào ngục giam sau nhìn thấy thứ nhất trảng kiến trúc. Kia lâu cao lớn to lớn, làm mới vào ngục giam phạm nhân không khỏi hội sinh ra một loại sâm nghiêm cảm giác áp bách. Mà tại đây lâu chính sau lưng, còn lại là một mảnh tử san sát nối tiếp nhau tiểu lâu tạo thành phức tạp mê cung.

Hàng Văn Trị nhẹ nhàng mà khụ một chút, mục đích là khiến cho mọi người chú ý, bởi vì hần kế tiếp muốn nói đến trọng điểm: “Chúng ta có thể theo lâu chính trên đỉnh hướng đông nhảy ra tường vậy.”

Mọi người sững sốt, Bình ca lại lắc lắc đầu nói: “Người đùa đi?”

Hàng Văn Trị biểu cảm lại nghiêm cẩn thật sự: “Tường vây cao sáu bảy thước bộ đáng, hơn nữa đầu tường điện

võng, tổng cộng cũng không vượt qua mười thước. Mà lầu chính tổng cộng là chín tầng, độ cao tiếp cận ba mươi thước. Chúng ta theo mái nhà hướng phía đông khiêu, chỉ cần có thể lướt qua tường vây, là có thể lọt vào ngoài tường đại trong hồ -- đại gia bôi lợi cũng chưa vấn đề gì đi?”

Ở vùng sông nước lớn lên nam nhân rất ít không hề biết bơi. Bất quá Bình ca “Hừ” một tiếng, căn bản không muốn quan tâm đối phương đề tài này, chỉ nói: “Ta hỏi ngươi, lầu chính khoảng cách phía đông tường vây có xa lắm không?”

“Căn cứ ta nhìn ra, đại khái là hai mươi lăm thước tả hữu, khác biệt sẽ không vượt qua hai thước.” Hàng Văn Trị rất nắm chắc nói. Hắn là làm thị chính thiết kế, đối khoảng cách cùng độ dài, độ cao đại chút có chút nghiệp tính miễn cảm.

Bình ca lập tức tròn mắt chất vấn: “Bỗng chốc nhảy ra hai mươi lăm thước? Ngươi cho là chúng ta đều là siêu nhân?”

Hàng Văn Trị dùng ngón tay ở trên bản đồ tìm hai hạ, nói: “Lầu chính mái nhà đến tường vây diện võng gian độ cao chênh lệch ở hai mươi thước tả hữu, nếu muốn tại đây cái chênh lệch thượng trình độ khiêu qua hai mươi lăm thước khoảng cách đương nhiên không có khả năng, ngục giam lúc trước ở thiết kế thời điểm cũng sẽ không lưu lại như vậy rõ ràng an toàn tai hoạ ngầm -- bất quá chúng ta có thể lợi dụng công cụ.”

Xem đối phương định liệu trước bộ dáng, Bình ca vừa nặng thập tin tưởng, hỏi: “Dùng cái gì công cụ?”

Hàng Văn Trị phun ra hai chữ đến: “Cột cờ.”

“Cái gì?” Mọi người mặt lộ hoang mang, giống như cũng chưa rất nghe rõ.

Hàng Văn Trị kỹ càng nói: “Lầu chính mái nhà dùng để quải quốc kỳ cột cờ.”

Mọi người lúc này nghe minh bạch. Lầu chính mái nhà quả thật như vậy một căn cột, cột trên đỉnh hàng năm bay quốc kỳ. Gặp được ngày hội hoạt động cái gì, có khi còn đem các phạm nhân đều tổ chức đến bên ngoài làm cái kéo cờ nghi thức. Kia lầu chính vốn liền cao, hơn nữa cột cờ độ cao, quốc kỳ dâng lên đến toàn ngục giam nhân đều có thể nhìn đến. Lợi dụng này cột cờ có thể theo mái nhà nhảy ra tường vây? Đại gia trong lúc nhất thời vẫn là nan mệnh ý nghĩ.

“Kia cột cờ ước chừng có mười thước cao --” Hàng Văn Trị lại liệt một vài tự, sau đó nói, “Chúng ta có thể bắt nó đỡ xuống đến, nâng đến mái nhà tối tây sườn. Kia cột cờ có cái tứ phương cái bệ, vừa vặn có thể tạc ở mái nhà bên cạnh rào chắn trong khe hở. Như vậy đem cột cờ chủ thể bộ phận theo rào chắn lý kéo đi ra ngoài, muốn làm cho đem lâu thể hướng đông biên kéo dài mười thước.”

Bình ca đầu óc đi theo vòng vo hai hạ, có thể tưởng tượng ra Hàng Văn Trị miêu tả tình hình, sau đó hần hồ nghi hỏi: “Người muốn cho chúng ta đi đến cột cờ đỉnh chóp, sau đó lại hướng tường vây bên kia khiêu?”

Hàng Văn Trị ách nhiên thất tiểu: “Này đương nhiên không được, chúng ta cũng không phải tạc kỹ diễn viên. Nếu nhất trượt chân ngã xuống, này không trực tiếp liền chấp hành tử hình?”

Bình ca liền truy vấn: “Vậy người có ý tứ gì?”

Hàng Văn Trị nói: “Chúng ta có thể chuẩn bị một căn mười thước tường dây thừng, một đầu trát ở cột cờ đỉnh chóp kéo đến lầu ngoài, sau đó chúng ta nắm chặt dây thừng một đầu khác, theo mái nhà nhảy xuống.”

Bình ca như có chút ngộ nheo lại mắt: “Giống chơi đu dây như vậy đang đi ra ngoài?”

Hàng Văn Trị ngón tay ở trên bản đồ nhẹ nhàng nhất xao, nói: “Không sai.” Sau đó hần lại kỹ càng giải thích: “Cột cờ dài mười thước, chúng ta kéo dây thừng nhảy xuống, cái này hình thành một cái đồng hồ quả lắc vận động. Dựa theo lý luận tính toán trong lời nói, khi chúng ta đang đến can đỉnh chính phía dưới -- cũng chính là đồng hồ quả lắc vận động thấp nhất điểm thời điểm, chúng ta hội đạt được một cái trình độ hướng đông vận động tốc độ, này tốc độ lớn nhỏ ở mười bốn thước mỗi giây tả hữu. Lúc này chúng ta nếu đem tay buông ra, ngay sau đó sẽ làm một cái bình phao vận động. Mà chúng ta buông tay vị trí khoảng cách tường vây điện vồng còn có mười thước độ cao chênh lệch, này chênh lệch hội tiêu hao một điểm bốn giây hạ trừ thời gian. Tại đây một điểm bốn giây nội, chúng ta ở trình độ phương hướng thượng hội đạt được một cái hai mươi lăm thước di chuyển vị trí, hơn nữa trước đây đồng hồ quả lắc vận động thời điểm hướng đông đã di động mười thước, như vậy chúng ta đã rời xa lầu chính bên cạnh tổng cộng có ba mươi lăm thước, cũng đủ vượt qua đến tường vây ở ngoài.”

Bình ca đối này phiên tính toán cũng không thậm giải, nhưng hần trong đầu lại xuất hiện một bức tranh vẽ, hình tượng biểu thị ra đồng hồ quả lắc vận động hòa bình phao vận động này hai cái chặt chẽ hàm tiếp quá trình. Ở hần trong tưởng tượng, lấy mười thước cột cờ vì điểm tựa đong đưa đứng lên, lầu chính cùng đông sườn tường vây trong lúc đó hai mươi lăm thước khoảng cách thật đúng không phải cái gì khó có thể vượt qua hồng cầu.

Đỗ Minh Cường lúc này đưa ra một ít nghi ngờ: “Người không có lo lắng lực cản sao? Đến lúc đó trình độ vận động tốc độ hẳn là không đạt được mười bốn thước mỗi giây.”

Hàng Văn Trị mỉm cười:“Vấn đề này ta lo lắng qua , thực tế tình huống khẳng định so với người tưởng tượng muốn lạc quan. Tại đây cái mùa, bản thị thịnh hành hướng gió nhất quán đều là từ tây hướng đông . Cho nên phong cang lớn đối chúng ta kế hoạch lại càng có lợi. Hơn nữa ta giữ lại mười thước giàu có lượng, mặc dù hành động hôm đó phong thật nhỏ cũng sẽ không nhường tính toán kết quả phát sinh bản chất tính biến hóa.

Đỗ Minh Cường gật gật đầu. Chỉ cần không có ngược gió, này ý nghĩ thoát nhìn không có gì vấn đề .

A Sơn ở một bên nghe xong đã nửa ngày, tư duy dần dần như diễn. Hắn cũng thấu tiến vào hỏi:“Cái kia cột cờ hảo tá sao?”

Hàng Văn Trị nói:“Cột cờ cái bệ là thông qua ê-cu cố định ở mái nhà , chỉ cần có cờ lê có thể tá khai.”

Bình ca lập tức nhú mày:“Người làm sao mà biết được?” Cho dù Hàng Văn Trị tự chế một cái kính viễn vọng, cũng không khả năng ở ống khói mặt trên nhìn đến lầu chính mái nhà ê-cu đi?

“Ta lên lầu đỉnh thực địa khảo sát qua -- thừa dịp cấp trương thiên dương phụ đạo cơ hội.” Hàng Văn Trị giải thích nói,“Ngày đó trương đầu đi giám khu tuần tra, ta bố trí trương thiên dương làm một cái trắc nghiệm, chính mình tắc lấy cờ đi toilet, theo toilet thông gió ống dẫn đi đến mái nhà. Đúng là ngày đó ta nhìn thấy đông sườn tường vây ngoại đại hồ, cũng bước đầu có lợi dụng cột cờ toát ra tường vây kế hoạch.”

Đã là thực địa khảo sát qua, kia hẳn là tương đối đáng tin ! Bình ca tin tưởng Hàng Văn Trị không có nói bừa, bởi vì việc này hợp tình hợp lý: Người sau liên tục mấy chu đi cấp trương thiên dương phụ đạo công khóa, hẳn ký có vượt ngục chi tâm, tự nhiên hội lợi dụng này có lợi điều kiện tiến hành thăm dò.

“Cờ lê từ nơi nào làm?” Bình ca tiếp lại hỏi.

Hàng Văn Trị nói:“Lầu chính mái nhà có cái thiết bị gian, bên trong sẽ có công cụ.”

Không sai. Nhà cao tầng mái nhà bình thường đều có thiết bị gian, bên trong tất nhiên hội đang có một ít thường dùng duy tu công cụ. Bình ca tự cân nhắc một hồi, cảm thấy việc này thật đúng là có thể làm. Bất quá hắn thành phủ sâu đậm, trên mặt một điểm không hiện, chỉ âm u đối Hàng Văn Trị nói:“Người đem người toàn bộ kế hoạch, từ trước đến

sau, lại cho ta kỹ càng loát một lần.”

Hàng Văn Trị biết Bình ca phải làm cuối cùng quyết đoán, hẩn nghiêm căn địa lý lý ý nghĩ, sau đó nói:“Chúng ta trước đó muốn chuẩn bị tam căn dài dây thừng, hai căn mười thước nhiều một chút, một căn hai mươi thước trường.....”

A Sơn chen vào nói hỏi:“Muốn nhiều như vậy?”

Hàng Văn Trị thực xác thực nói “Muốn -- này đồ không phải cái gì nan đề, chúng ta có thể ở hành động phía trước đem giám xá lý drap giường đệm chăn xé rách, hệ thành một chuỗi dài là đến nơi.”

Bình ca bất mãn trừng mắt nhìn A Sơn liếc mắt một cái:“Người đừng đánh xá, trước hết nghe mắt kính nói xong.” A Sơn liền không dám nhiều lời.

Hàng Văn Trị tiếp đi xuống nói:“Chuẩn bị công tác hoàn thành sau, chúng ta có thể lựa chọn một cái thích hợp ban đêm triển khai hành động. Đầu tiên theo toilet thông gió ống dẫn đi lên, đi qua thông gió tỉnh tới mái nhà. Đây quá trình nhất định phải phi thường cẩn thận, bởi vì toàn bộ lầu thông gió ống dẫn đều là tương thông, chúng ta ở ống dẫn nội phát ra một chút tiếng vang đều có khả năng kinh động khác giám xá phạm nhân, thậm chí là lầu nội trách nhiệm quản giáo. Tới mái nhà sau sẽ dùng đến thứ nhất căn dài dây thừng. Giám xá lầu tây bắc gác là theo dõi manh khu, chúng ta thừa dịp đèn pha đảo qua khoảng cách, theo nơi đó theo dây thừng lưu đến dưới lầu -- bốn tầng lầu, mười hai mười ba thước dây thừng vậy là đủ rồi. Ta lựa chọn này góc xuống lầu còn có một cái trọng yếu nguyên nhân: Ở cách đó không xa còn có một cái mưa nắp giếng. Chúng ta muốn dùng tốc độ nhanh nhất tiến vào địa hạ máng xối nói, bởi vì trên mặt đất nhiều lưu lại một giây loại, liền nhiều một phần bị chòi canh lính gác phát hiện nguy hiểm.”

Bình ca ở trong lòng tính toán một chút, đèn pha đảo qua một lần khoảng cách đại khái ở 1 phút tả hữu, bốn người nối đuôi nhau xuống, thời gian hẩn là đủ, bắt quá sự việc này hội lưu cái đuôi:“Kia căn dây thừng làm sao bây giờ? Xong việc liền như vậy bắt tại góc tường?”

“Chỉ có thể như vậy.” Hàng Văn Trị nói,“Chúng ta trước khi rời đi có thể ở dây thừng cái đáy thuyền cái gạch, như vậy dây thừng sẽ không bị phong quét phiêu khởi đến, lính gác cách này sao xa, hơn phân nửa chú ý không đến.”

Bình ca nhú mày, hiển nhiên là cảm thấy không ổn. Một bên Đỗ Minh Cường cũng lắc lắc đầu nói:“Dây thừng không thể lưu lại, này phiêu lưu quá lớn.”

“Không thể lưu lại làm sao bây giờ?” Hàng Văn Trị bắt đầu đi đem thủ nhất quán, “Chúng ta đều xuống dưới, mặt trên dây thừng không có cách nào khác cởi bỏ a.”

Đỗ Minh Cường nghĩ sơ một hồi nói: “Có biện pháp -- chúng ta dùng hai mươi thước trường kia căn dây thừng làm thành một vòng tròn, bộ ở mái nhà ban công thép thượng, đại gia tiếp tục thả vòng lưu đến cuối lầu, sau đó cởi bỏ vòng luồn quần thượng một cái kết khấu là có thể đem dây thừng rút ra .”

A Sơn khen: “Phương pháp này hảo.” Hàng Văn Trị lại vui lòng phục tùng cảm khái: “Thật là hảo phương pháp..... Ta thế nào không nghĩ tới đâu? Nói như vậy hai mươi thước kia căn dây thừng có thể làm được lại dài một chút, mà mười thước nhiều dây thừng liền không tất yếu chuẩn bị hai căn .”

Chỉ có Bình ca giấu giếm sắc mặt vui mừng, hân xung Hàng Văn Trị phát phát tay: “Tiếp tục đi. Giả thiết chúng ta đã thuận lợi tiến nhập máng xối nói.”

Bình ca xung Hàng Văn Trị phát phát tay: “Tiếp tục đi. Giả thiết chúng ta đã thuận lợi tiến nhập máng xối nói.”

“Căn cứ này trương ông dẫn lộ tuyến đồ, chúng ta có thể địa hạ máng xối nói xuyên qua toàn bộ nông trường, cao đến làm công lầu chính đông bắc giác. Nơi này có hai cái cách xa nhau không đủ năm thước mưa cùng ô giếng nước cái.” Hàng Văn Trị vừa nói, một bên dùng ngón tay đốt trên bản đồ tương ứng vị trí, “Chúng ta theo máng xối nói ra đến, lập tức là có thể chui vào ô giếng nước trung, mà ô giếng nước cùng làm công lầu chính địa hạ ông dẫn tầng là tương thông -- cái này ý nghĩa chúng ta đã có thể thuận lợi tiến vào làm công lầu chính .”

“Sau đó đâu? Thế nào tới mái nhà? Vẫn là theo thông gió tỉnh đi lên?”

“Chín tầng lầu, đi thông gió tỉnh khó khăn quá lớn. Chúng ta liền theo bước thê đi lên. Tuy rằng trong hành lang khẳng định có theo dõi, nhưng chỉ cần chúng ta đừng gây ra thanh không đèn điện, theo dõi liền chụp không đến cái gì vậy. Huống hồ ký túc xá chẳng phải trách nhiệm quản giáo phòng trọng điểm.” Hàng Văn Trị hơi hơi một chút, lại nói, “Bất quá nơi này khả năng sẽ có một vấn đề, chính là ông dẫn tầng cùng chủ thể tầng lầu trong lúc đó môn hãn là khóa . Chúng ta phải nghĩ biện pháp đem này phiền môn khiêu khai.”

Đỗ Minh Cường lập tức vì hân giải sầu: “Này không thành vấn đề .” Bên cạnh A Sơn cũng nói: “Điểm ấy sống ai đều làm được , một căn cây tằm liền giải quyết .”

Hàng Văn Trị lộ ra cười khổ -- hân đồ đã quên chính mình thân ở chỗ nào, loại này chuồn vào trong khiêu khóa

chuyện còn có thể khó được trụ này bang đại gia? Chính mình xấu hổ một phen, lại tiếp đi xuống nói:“Đến mái nhà sau chính là ta giảng qua tình huống . Đem cột cờ dỡ xuống đến, kia cần mười thước dây thừng một đầu thuyên ở cột cờ đỉnh chóp, một đầu khác liên thượng một khác cần hơn hai mươi thước dây thừng, sau đó đem cột cờ tạt ở mái nhà đông sườn trên lan can, đại gia theo thứ tự dùng chơi đu dây phương pháp nhảy đến tường vây bên ngoài đại trong hồ. Tiền một người bắt lấy hai cần dây thừng liên tiếp chỗ khiêu, sau một người tắc muốn nắm chặt hơn hai mươi thước trường dây thừng vĩ bộ, như vậy tiền một người khiêu xong rồi, sau một người có thể đem dây thừng khiên kéo trở về.” Nói tới đây, Hàng Văn Trị quay đầu xem Đỗ Minh Cường, chế nhạo nói:“Người sẽ không lại không cần thiết dây thừng đi?”

Đỗ Minh Cường tự giễu cười:“Ta chẳng lẽ hội phi?”

Hàng Văn Trị liền lại chuyển qua đến xem Bình ca, dùng ánh mắt nói cho đối phương: Ta nói xong .

Bình ca cân nhắc một hồi, chậm rì rì nói:“Người nói nhiều như vậy, thoát nhìn chiêu số đều thông. Ta đồ muốn hỏi một chút người, người này trọn vẹn trong kế hoạch đã không có chỗ thiếu hụt sao?”

Hàng Văn Trị nghe ra Bình ca ngôn ngoại chỉ ý, bất quá chính hắn đồ thực không biết là trong lời nói còn có cái gì lỗ hổng. Liền trực tiếp nói:“Thỉnh Bình ca chỉ giáo.”

“Chúng ta sau khi ra ngoài làm sao bây giờ? Một đám toàn thân ướt sũng , mặc chế phục, thể quang đầu, theo trong hồ bơi tới bên bờ đã tình trạng kiệt sức. Mà lính gác rất nhanh sẽ phát hiện chúng ta lưu lại cột cờ cùng dây thừng, tùy theo mà đến chính là một hồi đại lung bắt, này hoang sơn dã lĩnh , người cảm thấy chúng ta nên đi trốn chỗ nào? Có thể trốn rất xa?”

“Này.....” Hàng Văn Trị nghẹn lời , hắn thật đúng không nghĩ tới mấy vấn đề này.

“Phải có người tới đón ứng chúng ta.” A Sơn cũng nhận thức đến vấn đề này nghiêm trọng tính, hắn dùng chờ mong ánh mắt xem Bình ca,“Bình ca, người ngẫm lại biện pháp, người bên ngoài nhiều như vậy huynh đệ.....”

Bình ca hừ một tiếng:“Bên ngoài huynh đệ nhiều có ích lợi gì? Ta có thể đem vượt ngục sự tình nói cho bọn họ sao? Bình thường dò hỏi đều có quân giáo nhìn chăm chăm, lui tới thư cũng muốn nhận kiểm tra, việc này căn bản không có cách nào khác làm.”

Quả thật là không có cách nào khác làm -- A Sơn thất vọng lắc đầu. Hàng Văn Trị cũng không nói chuyện , này

bồn nước lạnh thực sự kiêu ở tại trên đầu hấn.

Ở một mảnh lặng im không khí trung, cuối cùng đánh vỡ cục diện bế tắc nhân văn là Đỗ Minh Cường:“Tìm người tiếp ứng chuyện giao cho ta đi, ta đến an bày.”

Hàng Văn Trị nhân tình sáng lên, Bình ca tắc lãnh ngôn truy vấn:“Người thế nào an bày?”

Đỗ Minh Cường xoa ngón tay nói:“Hiện tại mỗi chu đi lại kéo hóa thiệu sư phụ, ta cùng hấn quan hệ tốt lắm. Lần sau gặp lại thời điểm, ta sẽ thuyết phục hấn giúp chúng ta tiếp ứng.”

Bình ca “Thích” một tiếng:“Loại này bị kiện sự tình, người nói giúp đỡ ? Nhân gia ngày qua hảo hảo .”

“Ta bang qua hấn một cái đại ân.” Đỗ Minh Cường mỉm cười nói,“Hấn sẽ không cự tuyệt ta.”

Bình ca vẫn là không tin:“Không cự tuyệt người? Hấn không cử báo người sẽ không sai lầm rồi!”

Hàng Văn Trị cũng cảm thấy việc này không có yên lòng. Đỗ Minh Cường cùng thiệu sư phụ quan hệ là không sai, công tác thời điểm hữu thuyết hữu tiểu . Nhưng lại thế nào đại gia thân phận vẫn là có bản chất khác nhau. Nhân gia là thủ pháp công dân, làm sao có thể tham dự đến vài cái trọng hình phạm vượt ngục trong kế hoạch đến?

A Tam lúc này nói ra cái đề nghị:“Qua hai ngày không lại kéo hóa sao? Nhường hấn đi trước thử xem thiệu sư phụ khẩu phong, không chuẩn thật giỏi đâu.”

Bình ca tỉnh táo lại nghĩ nghĩ, giống như cũng chỉ có thể như vậy. Dù sao hiện tại muốn tìm tiếp ứng, trừ bỏ này thiệu sư phụ, bọn họ còn có thể trông cậy vào ai? Vì thế hấn lại nhiều hỏi một câu:“Người bang qua hấn gấp cái gì?”

Đến nhường này, Đỗ Minh Cường cũng không có gì hay che giấu , thân ngôn nói:“Thiệu sư phụ trái tim có bệnh, không có tiền làm phẫu thuật, ta mượn tạm mấy vạn khối cho hấn.”

Hàng Văn Trị lập tức làm chứng:“Đối, trái tim của hấn là không tốt. Hơn nữa không phải chút tật xấu đâu!”

“Nga?” Bình ca trầm ngâm , “Nói như vậy, người bang này việc đó có thể cứu chữa mệnh ý tứ.”

Đỗ Minh Cường vẫn là kia phó vững chắc làm phái đoàn, không vội không táo, chỉ nói: “Nhường ta đi thử thử đi. Không được lại nghĩ biện pháp khác.”

“Vậy người phải đi thử đi.” Bình ca rút cục nhà ra , “Người đối hân có ân, mặc dù hân không vừa ý, cũng không về phân đem việc này thông đi ra ngoài.”

Đem chuyện này lại thương lượng hoàn, có thể tán gẫu tạm thời đều tán gẫu thâu . Giám xá bốn người liền kiên nhẫn đợi đến thứ sáu. Thiên hạ này ngộ thiếu sư phụ tiến đến kéo hóa, Đỗ Minh Cường cùng Hàng Văn Trị hai người tự nhiên lại gánh vác nhiệm vụ này. Mà bọn họ hôm nay việc này còn có một cái càng trọng yếu hơn mục đích: Xách động đối phương trở thành vượt ngục trong kế hoạch tiếp ứng nhân.

Căn cứ trước đó thương nghị tốt sách lược, đồ hàng hai người đang làm sống khi bảo trì trạng thái bình thường, để tránh nhường trông coi quản giáo khả nghi. Chính là đến cuối cùng kiểm kê hàng hóa thời điểm, Hàng Văn Trị cố ý ra cái đảo ngũ sai, khiến cho kiểm kê xuống dưới số lượng cùng thực tế đi khó số lượng không hợp. Quản giáo liền có chút sốt ruột, nghiêm cẩn nhìn chăm chăm Hàng Văn Trị lại kiểm kê một lần. Tại đây cái trong quá trình, Đỗ Minh Cường đem thiếu sư phụ kéo đến một bên nói chuyện phiếm đứng lên.

Này một phen ép buộc khoảng mười phút, cuối cùng đem hàng hóa sắp xếp rõ ràng hết. Xác định là Hàng Văn Trị phạm sai lầm, quản giáo liền oán trách hân vài câu. Hàng Văn Trị đương nhiên khúm núm không dám phản bác, tâm tư lại ở chú ý cách đó không xa đồ thiếu hai người. Chỉ thấy kia hai người vai kề vai đứng ở đầu xe phụ cận, giống như tán gẫu thật sự đầu cơ bộ dáng. Hàng Văn Trị trong lòng nhất khoan, ần ần cảm thấy hấp dẫn.

Quản giáo kể lể xong rồi, nói: “Được rồi, đi qua giao tiếp một chút, kết thúc công việc đi!” Hàng Văn Trị liền đi qua đem hóa đơn giao cho thiếu sư phụ. Thiếu sư phụ tiếp cũng không nhìn kỹ, trực tiếp ném vào trong cửa sổ xe, sau đó một bên cùng mọi người vẫy tay nói lời từ biệt, một bên chui vào chỗ điều khiển.

Nương kia ô tô phát động khi tiếng ồn che giấu, Hàng Văn Trị hỏi Đỗ Minh Cường: “Thế nào?”

Đỗ Minh Cường nói: “Không thành vấn đề , trở về nói tỉ mỉ.”

Hàng Văn Trị mừng rỡ, như ngôn không lại hỏi nhiều. Kia xe tải chạy hướng ngục giam đại cửa sắt, đồ hàng hai người cũng xoay người thôi vận hóa xe kéo, đi theo mang đội quân giáo hồi giám khu mà đi.

Đến buổi tối tắt đèn sau, tứ nhị tứ giám xá bốn người lại ghé vào một khối. Đỗ Minh Cường đem buổi chiều cùng thiệu sư phụ trao đổi tình huống cấp đại gia làm thông cáo:“Ta đã thuyết phục thiệu sư phụ. Hắn nguyện ý giúp ta -- bắt quá ta chỉ nói cho hắn là ta chính mình muốn vượt ngục, không đề của các người sự.”

A Sơn vừa nghe có chút sốt ruột:“Chúng ta đây làm sao bây giờ?”

Đỗ Minh Cường cười nhẹ, nói:“Các người chỉ để ý đi theo một khối đi, nhưng ta phía trước không thể nói -- ta muốn là nói các người, việc này thực khả năng tự thành không xong.”

Bình ca mình bạch Đỗ Minh Cường ý tứ. Hắn gật gật đầu nói:“Không nói cũng tốt. Trước nhường hắn thượng này thuyền, đến lúc đó liền không phải do hắn . Thật sự nếu không được, chúng ta liền đem xe đoạt lấy đến.”

Đỗ Minh Cường lại nói:“Cần phải thưởng xe -- đây là kế hoạch nhất hoàn.”

Bình ca bọn người nhìn về phía Đỗ Minh Cường, không phải thực lý giải những lời này ý tứ. Vì thế Đỗ Minh Cường lại kỹ càng giải thích nói:“Hành động tối hôm đó, thiệu sư phụ xe bởi vì ra trực trực, không thể không đứng ở ngục giam ngoại bên hồ tiến hành sửa chữa. Lúc này chúng ta bốn vừa vận theo trong hồ du đi lên, đoạt hắn xe, đem hắn trói đứng lên ném ở bên hồ trong bụi cỏ.”

Hàng Văn Trị giật mình vỗ nhẹ bàn tay:“Phương pháp này hảo, thiệu sư phụ không cần nhận đến liên lụy.”

Bình ca cũng nói:“Ân. Chúng ta chính mình lái xe đi, đỡ phải lưu lại cái đuôi nhường cảnh sát cắn.” Hắn nguyên bản thậm chí nghĩ tới tất yếu thời điểm giết thiệu sư phụ diệt khẩu, bất quá e ngại Đỗ Minh Cường ở bên trong, việc này chỉ sợ không tốt lắm lắm. Hiện tại Đỗ Minh Cường như vậy an bày đem thiệu sư phụ cấp tẩy trắng, người sau còn có thể giúp đỡ cùng cảnh sát chu toàn một chút, cũng là không sai.

Lại nghe Đỗ Minh Cường tiếp nói:“Ta nhường thiệu sư phụ ở trong xe bị chút tiền mặt cùng mấy bộ quần áo lao động. Đến lúc đó chúng ta đem xe chạy ra thị ngoại, tìm cái hẻm lạnh địa phương bỏ qua, sau đó phân tiền mặt cùng quần áo trốn chạy. Kế tiếp đại gia liền ai đi đường nấy , tự cầu nhiều phúc đi!”

Mọi người nghe xong lời này đều lặng không tiếng động, liệu là ở tương kế tiếp chính mình nên như thế nào làm việc. Thiên hạ này tuy lớn, nhưng muốn né tránh cảnh sát thiên la địa võng bàn lòng bắt lại khởi là chuyện dễ? Nhưng là vô luận như thế nào, có thể chạy ra ngục giam ở ngoài đã chúc vạn hạnh. Về sau lộ có thể đi thành gì dạng, thật sự muốn xem cá nhân tạo hóa .

Sau một lát, Bình ca đánh vỡ trăm mặc hỏi:“Các người có hay không thương nghị hảo ngày nào đó bắt đầu hành động?”

“Tạm định tại hạ cái thứ sáu, miễn cho đêm dài lắm mộng!” Đỗ Minh Cường dừng một chút, lại nói,“Vạn nhất có cái gì biến hóa, tuần sau trang hóa thời điểm còn có thể có một lần cùng thiệu sư phụ thương nghị cơ hội.”

“Đừng nữa biến hóa . Ngay tại sau thứ sáu!” Bình ca làm ra đánh nhịp thủ thế. Loại chuyện này thương nghị tốt lắm sẽ không có thể tha, hơn nữa giám xá bây giờ còn không hai cái giường ngủ, vạn nhất an bày tân tù phạm tiến vào, kia lại phức tạp . Cho nên phải càng nhanh càng tốt!

A Sơn cùng Hàng Văn Trị cũng không có gì không đồng ý với ý kiến. Kế tiếp bốn người lại nhằm vào hành động trung chi tiết bộ phận tiến hành rồi trao đổi. Bọn họ đều là tâm tư kín đáo hạng người, một vòng luân ma xuống dưới, kế hoạch cũng càng ngày càng hoàn bị, mấy vô giọt thủy chi lậu. Bất quá loại chuyện này mưu sự tại nhân, thành sự tại thiên, thực đến thực thi thời điểm có thể có 50% thành công tỷ lệ sẽ không sai lắm rồi. Đại gia đều rõ ràng loại này cục diện, nhưng bọn hắn mỗi người cũng đều có nên vì chi đánh cuộc lý do.

Bình ca ở ngục giam trung ngục đông nhiều năm, vốn đã mất ý lại thiệp giang hồ. Nhưng bên ngoài thế giới đột nhiên thay đổi bất ngờ, luôn luôn áp chế hắn Đặng Hoa cư nhiên đã chết. Điều này làm cho Bình ca yên lặng đã lâu nội tâm lại rung động đứng lên, hắn muốn đi ra ngoài, thừa dịp chính mình còn không có già đi, hắn muốn một lần nữa đánh ra một mảnh thiên hạ.

A Sơn tắc không có Bình ca như vậy hùng tâm tráng chí, hắn vượt ngục nguyên nhân chính là tương bảo trụ chính mình một cái mệnh mà thôi. Bởi vì chỉ cần vây ở trong ngục giam, kia cọc án tồn đọng chính là hắn vĩnh viễn vô pháp tránh thoát gông xiềng. Tiền một trận hắn đem kia án tử vụ oan ở hắc tử trên người cũng là mạo hiểm cử chỉ. Trương Hải Phong bên kia đương nhiên sẽ đem việc này thao tác gắt gao , nhưng phúc thâm quyền lực chung quy ở hình cảnh đội bên kia. Đến lúc đó làm không tốt còn có thể biến khéo thành vụng, dẫn lửa thiêu thân! Cho nên hiện tại có cơ hội đào tẩu, vô luận như thế nào cũng muốn thử một lần!

Đỗ Minh Cường muốn vượt ngục lý do thoát nhìn chẳng như vậy đầy đủ. Dù sao hắn là bốn người này tổ lý duy nhất đoàn hình phạm, vượt ngục việc này gây cho hắn phiêu lưu cùng tiền lời tựa hồ kém xa. Bình ca đối này cũng từng từng có nghi ngờ, Đỗ Minh Cường lại chính là cười mà không nói. Sau này Bình ca cũng không nói nhiều -- mặc kệ tiêu tử này cái gì mục đích đi, có hắn làm đồng bạn tổng so sánh làm đối thủ tốt nhiều lắm. Nếu hỏi hơn, hắn đột nhiên thay đổi chủ ý khả đại đại không ổn.

Làm lần này hành động khởi xướng giả, Hàng Văn Trị vượt ngục quyết tâm tự nhiên nhất kiên định. Hắn mong oan bỏ tù, bị phán không hện, mà trong nhà lao mẫu thân vừa nặng bệnh không dậy nổi..... Nay hết thấy đều đủ để cho nhân rất tin: Chỉ có vượt ngục mới là hấn phá tan áp lực duy nhất đường ra!

Này một đêm không có người ngủ thiết thực. Kế hoạch ký xác định xuống dưới, liên ý nghĩa bọn họ dĩ nhiên không có đường lui. Một tuần sau, bọn họ vận mệnh chắc chắn hướng một cái bước ngoặt. Là thiên đường, vẫn là địa ngục? Mỗi người đều tại đây phiên nan bốc đoán trung trần trọc.

Cũng may ngày thứ hai là thứ bảy, không có sinh sản nhiệm vụ, cho nên đêm trước nghỉ ngơi không tốt đại gia cũng không có gì ảnh hưởng. Chỉ có Hàng Văn Trị thoát nhìn muốn buồn rầu một ít: Làm người khác thông khí hoạt động thời điểm, hấn lại bị quản giáo kêu đi rồi. Trong đó nguyên nhân sớm không phải cái gì bí mật: Định là Trương Hải Phong lại bảo hấn đi cấp chính mình con phụ đạo công khóa.

Hàng Văn Trị tùy quản giáo đi đến Trương Hải Phong văn phòng, trương thiên dương quả nhiên đã đang chờ chính mình. Vì thế hai người liền tức bắt đầu thảo luận này một vòng toàn xuống dưới nghỉ nan bài tập. Trương Hải Phong đối Hàng Văn Trị đã trọn đủ tín nhiệm, hấn cố ý đi giám khu tuần tra một chuyến, lấy cấp hai người sáng tạo thanh tĩnh học tập hoàn cảnh.

Tối gần cơm trưa thời gian, Trương Hải Phong mang về tam phân công tác bữa cơm, đại gia ngay tại trong văn phòng ăn xong. Ăn cơm đồng thời Trương Hải Phong kiểm tra rồi một chút nhi tử học tập tiến triển, tình huống làm hấn có chút vừa lòng. Vì thế hấn liền dùng thưởng cho miệng đối con nói:“Một hồi cơm nước xong chính ngươi đi phía trước sân ngoạn hội đi. Không cho nghịch ngợm gây sự, cũng không chuẩn sau này viện giám khu bên kia chạy.”

Trương thiên dương vui vẻ hoan hô, tam khẩu hai khẩu đem cơm lay hoàn, một người xuống lầu chơi đùa đi. Chờ con đi rồi sau, Trương Hải Phong đối Hàng Văn Trị nói:“Có chút tình huống ta muốn hướng ngươi hiểu biết một chút.”

“Ngài nói.” Hàng Văn Trị buông trong tay chiếc đĩa, thân thể tọa thẳng.

Trương Hải Phong “Ân” một tiếng, tiếp tục ăn chính mình cơm, đồng thời thực tùy ý hỏi câu:“Đỗ Minh Cường này hai ngày cảm xúc thế nào?”

Hàng Văn Trị không tiếng động nở nụ cười, hỏi lại:“Ngài làm gì không trực tiếp hỏi: Trong lòng hấn có phải hay không vẫn cứ tràn ngập thù hận?”

Lời này chuẩn xác địa điểm trung đối phương tâm tư. Trương Hải Phong ngẩn ra, ngẩng đầu nhìn hướng Hàng Văn Trị, người sau cứ nhiên cũng thẳng lẳng lẳng xem hắn, ánh mắt không hề kiêng dè.

Trương Hải Phong sắc mặt có chút thay đổi, hắn chậm rãi nhắm nuốt miệng đồ ăn, sau một lúc lâu sau mới nặng nề hỏi:“Người có ý tứ gì?”

“Ngày đó ở lễ đường lý, ta nghe được Đỗ Minh Cường đối ngài uy hiếp; Ta cũng thực hiểu biết Đỗ Minh Cường là cái gì dạng nhân. Hơn nữa ta còn biết --” Hàng Văn Trị nheo lại mắt, trong giọng nói lộ ra chút chế nhạo ý tứ hàm xúc,“-- ngài sợ hãi .”

Trương Hải Phong vụn vụn không nghĩ tới đối phương nhưng lại sẽ nói ra như thế làm càn lời nói, hắn giận tím mặt, đem chiếc đĩa hướng trên bàn vỗ, rít gào nói:“Hàng Văn Trị, ta nhìn ngươi là thông minh quá mức !”

Hàng Văn Trị nhưng chưa bị đối phương trạng thái dọa dẫm, hắn thân nhiên đem thân thể dựa vào hướng lưng ghế dựa, nói:“Ta cũng không thông minh, chính là ngài không quá sáng suốt mà thôi. Ta nếu là ngài, liền quyết không sẽ đi trêu chọc Đỗ Minh Cường người như vậy. Hắn là cái đoản hình phạm, cùng khác phạm nhân là không đồng dạng như vậy, ngài ở trong này lại lợi hại, cũng chế hắn không được bao lâu thời gian!”

“Ta chế hắn không được?! Ha ha!” Trương Hải Phong giận dữ phản cười,“Hảo, cho dù ta chế hắn không được, ta chế được ngươi sao? Ta liền kỳ quái , các ngươi một đám dựa vào cái gì như vậy bừa bãi? Chẳng lẽ ngươi cũng đã quên? Chính ngươi là cái gì thân phận?!”

“Ta rất rõ ràng chính mình thân phận.” Hàng Văn Trị đem mắt kính hái ở trong tay thường thức một hồi, sau đó hắn thế nhưng đối Trương Hải Phong nói,“Ngài chế không xong ta.”

Trương Hải Phong trừng lớn mắt xem Hàng Văn Trị, như là đang nhìn một cái chưa bao giờ nhận thức qua người xa lạ. Liền tại đây ngắn ngủn vài phút trong vòng, người này thân thái hòa khí chất đã có nghiêng trời lệch đất biến hóa, hiện tại hắn đang từ trên bàn cầm lấy một trương giấy ăn chà lau thấu kính, kia nhân nhả thái độ giống như là cái ở trong văn phòng uống cà phê thành phần tri thức. Trương Hải Phong thật sự vô pháp lý giải: Này xưa nay hèn mọn yếu đuối khổ tù, hắn này phiên nhân nhả tư bản đến cùng từ đâu mà đến?

Hàng Văn Trị đem mắt kính lau hoàn một lần nữa mang hảo, ánh mắt của hắn tựa hồ cũng bởi vì thấu kính làm sạch mà trong trẻo rất nhiều. Sau đó hắn bắt đầu giải đáp Trương Hải Phong giờ phút này hoang mang.

“Ngài hẳn là biết, ta là bởi vì cướp bóc tội vào.” Hấn dùng một loại bình thân miệng giảng thuật chính mình chuyện xưa, “Có cái nữ nhân, nàng thiếu ta rất nhiều tiền. Ta tìm nàng tác muốn thời điểm động dao nhỏ. Bởi vì ta đối trước đây nợ nần quan hệ vô pháp cử chứng, cho nên mới bị định rồi nặng như vậy thời hạn thi hành án.”

Việc này Trương Hải Phong đương nhiên biết: Có lẽ tiêu tử này là có điểm oan, mà lúc này còn nói này có ích lợi gì đâu? Người đã đến nơi này nên nhận mệnh, hảo hảo thích ứng tân hoàn cảnh mới là chính đồ. Ánh mắt của hắn thời gian dài trú ở lại Hàng Văn Trị trên mặt, hoài nghi đối phương có phải hay không áp lực tâm lý quá lớn, thế cho nên đầu óc ra điểm tật xấu?

Bất quá Hàng Văn Trị hiển nhiên có khác ý tưởng. Hấn bỗng nhiên cười cười, nói: “Nếu có một ngày nữ nhân này thừa nhận nàng khiêm qua tiền của ta, ta đây đắc tội danh sẽ không có thể thành lập, đúng không?”

Trương Hải Phong rốt cục nghe ra chút trò, đoán nói: “Kia nữ nhân tình ngộ?”

Hàng Văn Trị nâng tay đẩy một chút gọng kính, nói: “Ngài nghĩ đến vẫn là có chút đơn giản. Trên thực tế là ta không chế được cái kia nữ nhân, ta nhường nàng báo nguy, cảnh sát mới đến bắt ta; Đồng dạng, nếu ta nhường nàng phản cung, nàng sẽ phản cung, sau đó ta có thể từ nơi này đi ra ngoài.

Đối phương nói được càng minh bạch, Trương Hải Phong lại càng hồ đồ. Hấn chỉ cảm thấy như lọt vào trong sương mù, hỗn độn một mảnh.

Mà Hàng Văn Trị còn tại lái nhai: “Cho nên người chế không xong ta, tựa như người chế không xong Đỗ Minh Cường giống nhau.”

“Các người làm giả án?” Trương Hải Phong tạm thời chỉ có thể được ra như vậy cái kết luận, hấn đầu óc nhanh chóng vòng vo một lát, dần dần trầm quyết tâm đến, hấn biết chính mình không thể tổng đi theo đối phương ý nghĩ đi, như vậy rất bị động, phải ổn định đầu trận tuyến triển khai phản kích. Nghĩ đến đây, hấn liền lạnh lùng nói: “Ta muốn hướng tương quan ngành tiến hành thông báo. Mặc kệ người có mang cái gì mục đích, thỉnh trước rời đi ta ngục giam, nơi này chỉ lấy lưu hấn là thu lưu nhân. Người cùng cái kia nữ nhân trong lúc đó chuyện, đi theo hình cảnh đội La Phi nói đi thôi.”

“Nếu ta thật sự nhìn thấy la cảnh quan, ta đây muốn nói cũng không chỉ một kiện sự này.” Hàng Văn Trị đem thân thể đi phía trước thẩu thẩu, hạ giọng nói, “Ta còn tưởng nói nói Tiểu Thuận tử, còn có người thêm ở hắc tử trên người kia khởi án mạng.”

Trương Hải Phong tâm trầm xuống. Hắn biết chính mình đụng phải một cái khó chơi đối thủ, bất hạnh chuyện, chính mình uy hiếp đã bị đối phương nắm chặt ở lòng bàn tay. Mà có khác một việc càng thêm đáng sợ: Hắn đến nay cũng không rõ ràng này chỉ sỏi đội lột cừu đến cùng muốn làm gì.

“Người vì sao không hỏi xem mục đích của ta? Ta vì sao phải làm một cái án giả, đem chính mình ném tại đây cái địa phương quỷ quái?” Hàng Văn Trị thay đổi phương đem vấn đề này phao xuất ra.

Trương Hải Phong dùng trầm mặc cùng đối. Đối phương đã tự hỏi, kia tất nhiên sẽ có tự đáp.

Quả nhiên, sau một lát Hàng Văn Trị liền kiềm chế không được, hắn mỉm cười nói: “Người hẳn là hỏi ta, hỏi sau người liền sẽ không giống như bây giờ khẩn trương. Bởi vì ta mục đích cùng người lợi ích vừa vặn là nhất trí -- chúng ta kỳ thật là cùng một cái chiến tuyến thượng chiến hữu.”

Trương Hải Phong “Hừ” một tiếng: “Vậy đừng thừa nước đục thả câu, đem lời nói thâu đi!”

“Người khẳng định không nghĩ nhường Đỗ Minh Cường rời đi nơi này, bởi vì Đỗ Minh Cường đối với người đã hận thấu xương!” Hàng Văn Trị không nhanh không chậm nói xong, “Người hủy hoại hẳn âu yếm nhất vật phẩm -- kia trương cd. Người không biết kia nọ đối hẳn có bao nhiêu trọng yếu! Hẳn vĩnh viễn sẽ không nguyên liệu người, hẳn hội trả thù. Mà hẳn mục tiêu chính là người bảo bối tử.”

Trương Hải Phong trên mặt cơ bắp co rúm một chút. Ánh mắt của hắn dừng ở cách đó không xa trên mặt bàn, nơi đó phô con sách bài tập, xem phong bì thượng kia mấy hành tự, Đỗ Minh Cường kia nghiêng răng nghiêng lợi thanh âm dường như lại ở hắn bên tai vang lên.

“Phân hà tiểu học lục nhị ban, 2 hào lâu 203 phòng, trương thiên dương.”

Hàng Văn Trị ánh mắt theo Trương Hải Phong mà đi, sau đó hắn áy náy a nhếch miệng: “Thực xin lỗi, ta chẳng phải cố ý nhường Đỗ Minh Cường nhìn đến này địa chỉ. Thiên dương là tốt đứa nhỏ, ta cũng không tưởng hắn nhận đến thương tổn.”

Trương Hải Phong hai tay nắm chặt thành nắm tay, nặng nề mà đập vào trên mặt bàn: “Có ta ở đây, ai cũng

thương tổn hấn không được!”

“Người thật sự không biết Đỗ Minh Cường.” Hàng Văn Trị trầm trọng lắc lắc đầu, tựa hồ ở thay Trương Hải Phong cảm thấy bị thương, “Nhưng người ít nhất nghe nói qua hấn làm việc đi? Lúc hấn muốn giết một người thời điểm, còn chưa từng có thất bại qua.”

Trương Hải Phong không nói gì, nhưng hấn dính ở trên mặt bàn nắm tay cũng đã ở run nhẹ nhẹ. Đúng vậy, hấn nghe nói qua Đỗ Minh Cường sự tình, nghe nói đối phương thực khả năng đó là cái kia internet điên truyền đáng sợ sát thủ eumenides. Cũng chính bởi vì vậy, La Phi mới có thể đem người này đưa đến tự bản thân nhi đến. Chính hấn cũng không e ngại đối phương, nhưng là, làm con trai cũng muốn bị kéo vào này chiến trường thời điểm, hấn liền vô pháp không chế phát ra từ nội tâm sợ hãi.

Hàng Văn Trị lúc này vươn một bàn tay đến, cầm Trương Hải Phong nắm tay: “Ta có thể giúp người ngăn cản hấn.”

Rõ ràng biết đối phương là ở hướng dẫn chính mình, khả Trương Hải Phong vẫn là vô pháp tự kiềm chế hấn đi vào, hấn không thể không hỏi: “Thế nào ngăn cản?”

“Rất đơn giản.” Hàng Văn Trị thân thể tiến thêm một bước để sát vào, sau đó hấn nhẹ nhàng phun ra ba chữ đến, “Giết hấn.”

“Cái gì?” Trương Hải Phong khó có thể thuyết phục xem Hàng Văn Trị. Người sau nói tay, đem thân thể lại dựa vào hướng lưng ghế dựa, nói: “Đây là địa bàn của người, người có thể làm đến .”

“Người đùa giỡn cái gì?” Trương Hải Phong tròn tròn mắt, “Đây là đảng cộng sản thống trị hạ ngục giam, không phải tư nhân pháp trường!”

Hàng Văn Trị ở thấu kính mặt sau nhướng mắt da, ánh mắt phút chốc trở nên sắc bén đứng lên: “Ta có thể giúp người.”

“Người có khả năng qua hấn?” Trương Hải Phong căn bản không tin, “Người cũng đừng cho ta thêm phiền ! Huống hồ Tiểu Thuận vừa mới chết, ta đã sút đầu mẻ trán . Này nếu xảy ra chuyện gì, không chuẩn ta chính mình đều sẽ bị đưa vào ký hiệu lý!”

“Trương đầu, người lý giải sai lầm rồi. Ta chính là giúp người tìm cái giết hấn lý do. Người giết hấn, không chỉ có không có phiên toái, hơn nữa là công lớn nhất kiện. Ngài thậm chí có thể một lần nữa đạt được điều động cơ hội, đến cục cơ quan tiếp tục theo đuổi ngài tốt đẹp tiền đồ.”

Trương Hải Phong trầm mặc một hồi, ánh mắt của hấn lại tự do đến con sách bài tập thượng, cuối cùng hấn rút cục hỏi:“Người có thể tìm được cái gì lý do?”

“Vượt ngục!” Hàng Văn Trị định liệu trước cười nói,“-- ngài cảm thấy này lý do cũng đủ đầy đủ sao?”

Chương 10 long ngư yến

Thiên tử sơn trang khu biệt thự -- toàn bộ tinh thành tôn quý nhất tư gia lãnh . Nơi này mỗi một trảng hào trạch đều là thân phận cùng địa vị tượng trưng, mà trung ương thủy cảnh bắc sườn kia trảng tối khí phái ba tầng biệt thự đứng là Đặng Hoa gia đình nơi.

Một đôi mẫu tử chính tay trong tay đi xuống biệt thự trước cửa bậc thềm. Nàng kia sắp tới trung niên, Phương Hoa uyển tồn, chính là khoe mắt chỗ đã khó nén năm tháng khe rãnh. Nàng chậm rãi tới mặt đường sau, đột nhiên buông ra con thú, độc tự xoay người mặt hướng đại môn nhi lập. Nàng kia xinh đẹp tuyệt trần trong ánh mắt ba quang doanh động, toát ra quyền uyển tang thương thần sắc.

Một chiếc màu đen xe đẩy sớm ở cách đó không xa lẳng lặng chờ. Trên chỗ sau tay lái nam tử theo trong xe chui ra đến, hần bước nhanh đi đến kia đôi mẫu tử bên cạnh, nhẹ giọng nói:“Phu nhân, thỉnh lên xe đi.”

Nữ tử nhắm lại ánh mắt, không tiếng động thờ dài. Nàng đứng là Đặng Hoa đàn bà góa, cũng là này trảng biệt thự nữ chủ nhân. Ở nàng nhắm mắt đồng thời, này từng phú quý tôn hoa tựa như nhiều màu bọt biển giống nhau nhất nhất tiêu tan, không lưu lại làm nhân tâm quý tàn phá nhớ lại.

Một cái gầy yếu cánh tay vẫn ở nữ nhân, nhường người sau suy nghĩ một lần nữa trở lại sự thật bên trong. Vươn cánh tay nam hài là Đặng Hoa con đặng tên, cùng phụ thân cường hần khí phách tương phản, đứa nhỏ này tính cách lại qua cho nhu nhược Văn Tĩnh, này cùng hần trường kỳ cùng mẫu thân làm bạn không phải không có quan hệ.

Đặng thê xoay người, làm nàng nhìn đến đặng tên thời điểm, trong ánh mắt liền lại khôi phục vài phần sinh khí. Mặc kệ khi nào thì, con luôn mẫu thân lớn nhất tài phú, chỉ cần này bút tài phú không có mất đi, mẫu thân còn có sung túc lý do hảo hảo mà sống sót.

Mẫu tử lưỡng tay dắt tay, lẫn nhau nâng hướng dừng xe chỗ đi đến. Hầu hạ ở một bên nam tử thường hai bước tiến lên giúp bọn hần mở ra sau tòa cửa xe, này nam tử tự nhiên chính là đặng gia trung thành nhất tôi tớ -- A Hoa.

Đãi Đặng thị mẫu tử lên xe tọa ổn sau, A Hoa quan thượng cửa sau, chính mình vòng đến đầu xe chui vào chỗ điều khiển. Xe vốn chính là đốt hỏa , cho nên hần chỉ cần nhẹ nhàng nhất quải đương vị, chiếc xe liền vững vàng về phía trước khởi động .

Xe đẩy ở phong cảnh Như Họa khu biệt thự nội đi qua, hai bên cây xanh hoa hồng dần dần xẹt qua. Đặng tên

đem mặt dán tại trên cửa sổ xe hướng ra phía ngoài nhìn một hồi, bỗng nhiên thấp giọng nói:“Mẹ, ta không nghĩ đi.”

Nữ nhân không nói gì, chính là thấu qua thân đi nắm ở con, hạ hặc tắc dính sát vào nhau ở đối phương cái ót thượng.

A Hoa sau này thị kính lý phiêu liếc mắt một cái, nói:“Nước ngoài được . Nơi đó đại nhân tiểu hải tử đều hiểu lắm lễ phép, nơi nơi đều có quầy đực gà cùng Mc Donalds, hoàn cảnh cũng tốt, thiên đặc biệt lam, hơn nữa ít người, không giống chúng ta quốc nội đi đến nơi nào đều là ầm ầm .”

Đối mặt này phiên trần trụ dụ hoặc, đăng tên lại có vẻ thờ ơ. Vì thế A Hoa tạm dừng một lát, lại nói:“Đến nước ngoài người là có thể tự do tự tại chơi, cùng người tiểu bằng hữu nhóm một khối, sẽ không lại có nhân cả ngày đi theo người.”

Đăng tên rốt cục lộ ra chút chờ mong thần sắc, hấn quay đầu xem chính mình mẫu thân, chứng thực giống như hỏi:“Thật vậy chăng?”

Đăng tên gật gật đầu, đồng thời yêu thương giúp con loát thái dương hồn độn phát sao.

Đăng tên hưng phấn mà đem thân thể tất cả đều chuyển qua đến, sau đó hấn dùng hai tay đỡ hàng trước chỗ tay lái lưng ghé dựa, thấu đầu hỏi A Hoa:“Hoa ca, nước ngoài tốt như vậy, người thế nào không cùng ta nhóm một khối đi đâu?”

A Hoa thoáng sững sốt, cười nói:“Ta sẽ không cần đi -- nước ngoài đã có một người đại ca ca đang chờ các người, hấn hội chiếu cố của các người.”

Đăng tên chớp chớp mắt, lại hỏi bên cạnh mẫu thân:“Nước ngoài là người nào ca ca?”

Đăng tên ôn nhu nói:“Đại dương ca ca, người lúc còn rất nhỏ gặp qua hấn, còn nhớ rõ sao?”

“Đại dương ca ca.....” Đăng tên ánh mắt có chút mê mang, hấn ở trong trí nhớ tìm tòi một hồi lại không có gì tiền triễn, đành phải đến hỏi A Hoa,“Hấn cùng người giống nhau lợi hại sao?”

“Hắn có thể sánh bằng ta lợi hại hơn. Hắn là Stanford đại học tiến sĩ. Hắn hội mang người đi niệm tốt nhất trường học, dạy cho người rất nhiều rất nhiều hữu dụng tri thức, người về sau hội trở thành một nhà khoa học. Người không phải luôn luôn đều muốn làm khoa học gia sao?” Nói chuyện đồng thời, A Hoa đã đem xe chạy ra thiên tử sơn trang. Tiền phương đại lộ thông hướng tinh thành sơn bay.

Đặng tên ngưng trụ ánh mắt, hắn bắt đầu tưởng tượng này so với A Hoa còn muốn lợi hại đại dương ca ca, bắt đầu tưởng tượng sắp tới hoàn toàn mới cuộc sống.

Lúc này lại ngheặng thê nói:“A Hoa, người cũng có thể đi -- vì sao không cùng ta nhóm cùng nhau đi?”

A Hoa lắc đầu:“Ta đi làm cái gì? Bên kia căn bản không thích hợp ta. Đại dương hội dùng hắn phương thức bảo hộ các người, các người không cần lại lo lắng hãi hùng sống, đây chẳng phải là người muốn cuộc sống sao? Nếu ta đi, ngược lại hội liên lụy các người.”

Đặng thê không nói chuyện rồi. Đích xác, trải qua nhiều như vậy những mưa gió sau, nàng đã vô pháp nhận A Hoa kết quả là ở bảo hộ bọn họ, vẫn là ở phá hư bọn họ bình thường cuộc sống.

Một lát trầm mặc sau, A Hoa ẩn ẩn nói:“Ta hiện tại rốt cục minh bạch,ặng tổng lúc trước vì sao muốn đem chúng ta huynh đệ vài cái tách ra, nhưng lại không cho phép chúng ta lên lui tới.”

Nữ nhân “Ân?” một tiếng.

“Ặng luôn tự cấp các người nương lương an bày đường lui. Chúng ta vài cái phân càng xa, các người về sau lựa chọn mặt lại càng lớn. Là tốt rồi so với hiện tại, mặc kệ các người nghĩ muốn cái gì dạng cuộc sống, đều có thể tìm được đáng giá tin cậy nhân. Mà ta chính là của các người một loại lựa chọn mà thôi, các người phải rời khỏi, cần gì phải lưu luyến? Ta tự nhiên sẽ tìm được ta quy túc, làmẶng tổng lựa chọn ta làm cận vệ thời điểm, này quy túc cũng đã xác định.”

Nữ nhân không tiếng động xem A Hoa bóng lưng, hai tay của hắn nắm ở trên tay lái, kiên cố hữu lực, đối con đường phía trước cũng không sẽ có gì do dự. Chính là ở hắn tay phải cổ tay thượng, kia xuyên phạt châu lại thủy chung lắc lư bất định.

Nữ nhân biết chính mình vô lực thay đổi này nam tử quỹ tích. Nàng chỉ có thể cười khổ một chút, thay đổi cái đề tài hỏi:“A trị đâu, chúng ta phải đi, hắn cũng không đến đưa một chút.”

A Hoa chầm chước một hồi, nói:“Hắn không có phương tiện đi lại. Đặng tổng đưa lúc hắn đi giao cho qua, về sau không có đặc thù tình huống, không thể lại cùng Long Vũ tập đoàn nhân có gì tiếp xúc.”

Hôm nay còn không xem như đặc thù tình huống sao? Nữ nhân trong lòng trung nghĩ, bất quá lời này rốt cục không có nói xuất ra.

Hai giờ sau, A Hoa đem đăng tên mẫu tử đưa lên đi trước nước Mỹ máy bay. Hắn đầu vai một bộ gánh nặng rốt cục mới hạ xuống. Đại dương, này ở nước Mỹ huynh đệ sẽ xử lý hảo kế tiếp sự tình. Hắn là như thế tín nhiệm đối phương, tuy rằng bọn họ đã có hơn mười năm chưa từng gặp mặt.

Mà hắn đầu vai còn có một khác phó trọng trách, này trọng trách không xử lý tốt, hắn vẫn cứ vô pháp yên tâm đi làm chính mình muốn làm sự tình.

Theo sân bay xuất ra sau, A Hoa khu xe thẳng đến tỉnh nhân dân bệnh viện. Đến cửa phòng bệnh khẩu, đã thấy mã lượng chính ôm cánh tay lui ở plastic ghế tựa ngủ gật, ngủ nghiêng đầu nhếch miệng . Hắn liền tiến lên đi đá đối phương một cước.

Mã lượng theo trong lúc ngủ mơ bừng tỉnh, xoa xoa ánh mắt vừa thấy là A Hoa, vội vàng nhảy lên:“Hoa ca, người đã tới.” Vừa nói còn một bên sát khước môi nhếch lên nước miếng.

A Hoa nói:“Cho người cùng rõ ràng, người thế nào chạy ngoài đầu ngủ đến ?”

“Ta bị rõ ràng đuổi ra ngoài.” Mã lượng chật vật gỡ tóc,“Hơn nữa..... Rõ ràng một ngày cũng chưa ăn cơm?”

A Hoa nhíu mày:“Sao lại thế này?”

Mã lượng xung trong phòng bệnh bĩu bĩu môi nói:“Người vào xem liền minh bạch .”

A Hoa không lại cùng đối phương lăm mồm, hắn đẩy ra hờ khép cửa phòng đi vào phòng bệnh nội. Đã thấy rõ

ràng lưng xung ngoại nằm ở trên giường bệnh, xem ra giống như tái sinh hồn đổi đường như. Trước giường ngăn tủ thượng tắc phóng một phần cơm cho bệnh nhân.

A Hoa đi lên phía trước ở cặp lồng cơm thượng sờ sờ, đã không có gì nhiệt khí. Vì thế hắn liền đem kia cặp lồng đựng cơm đưa đến phòng bệnh trang bị trong lò vi ba bắt đầu đun nóng.

Rõ ràng tuy rằng không có xoay người, nhưng đã nghe ra người tới hành động, liền mở miệng nói:“Ta đã nói qua, trừ phi các người đem gương lấy đến, nếu không ta sẽ không ăn cơm.” Bởi vì cổ họng nhận đến tổn thương, nàng thanh âm có chút khàn khàn, toàn vô trước kia kia chuông bạc bàn dễ nghe êm tai.

“Gương?” A Hoa sững sốt, hắn không nghĩ tới đối phương không ăn cơm nguyên lai là vì như vậy yêu cầu. Mà rõ ràng tắc nghe ra hắn thanh âm, kinh hi trở mình đến, kêu lên:“Hoa ca!”

“Người muốn gương?” A Hoa xem rõ ràng mặt. Đó là một trương làm người ta khó có thể bắt ngờ đồ khuôn mặt, bất quá như vậy khuôn mặt A Hoa sớm không phải lần đầu tiên nhìn thấy. Từng có một cái nhân, hắn khuôn mặt có lẽ so với rõ ràng giờ phút này còn muốn khủng bố, A Hoa mỗi khi nghĩ đến người kia thời điểm, trong lòng liền tràn ngập oán hận cùng địch ý.

Đương nhiên, làm A Hoa xem rõ ràng thời điểm hoàn toàn là một loại cảm giác khác. Đó là một loại níu chặt đầu quả tim thương tiếc cùng đau nhức, cảm giác này như thế đặc thù, A Hoa trước đây còn chưa bao giờ thể nghiệm qua.

Mặc dù Đặng Hoa chết ở hắn trước mắt thời điểm đều không có.

“Ta muốn gương.” Rõ ràng kiên định trả lời,“Ta có quyền lực biết chính mình hiện tại là bộ dáng gì!”

A Hoa lặng lẽ xem rõ ràng, theo vẻ mặt của hắn thượng người xem không ra gì nội tâm cảm xúc, sau đó hắn trả lời nói:“Đúng vậy, người có này quyền lực, nhưng là người không thể đem ăn cơm chuyện này làm xin quyền lực lợi thế. Người trước hết ăn cơm -- người đem cơm ăn xong rồi, ta sẽ cho người một mặt gương.”

A Hoa nói xong lời nói này đồng thời, lò vi sóng cũng đình chỉ chuyển động. Hắn đem nóng tốt cơm cho bệnh nhân mang sang đến, tự tay đưa đến rõ ràng trước giường. Rõ ràng ánh mắt luôn luôn đuổi theo hắn, như là một cái bức đồng đĩa nhỏ gặp được chính mình tối kính yêu sư trưởng. Nàng oán khí đã tiêu tán vô tung, chỉ thì thảo hỏi:“Người sẽ không gạt ta sao?”

A Hoa nghiêm cần trả lời nói:“Ta cho tới bây giờ sẽ không gạt người.” Sau đó hấn cúi người, nhẹ nhàng nâng rõ ràng cổ, đem nằng theo trên giường bệnh phù ngời dậy. Rõ ràng khép hờ ánh mắt, không trọn vẹn khuôn mặt thương nhưng lại cũng hiện ra mỉm cười. Làm A Hoa đem ẩm áp cặp lồng cơm đưa hướng nằng trong tay thời điểm, nằng lập tức ngoan ngoãn tiếp nhận đi, đồng thời nói:“Ta tin tưởng ngươi -- ta đem cơm ăn hoàn, ngươi nhất định sẽ cho ta gương.”

A Hoa gật gật đầu. Hấn xem rõ ràng đem thứ nhất chiếc đồ ăn đưa vào trong miệng sau, liền đứng dậy đi đến cửa phòng bệnh. Mã lượng đang từ tham đầu tham não hướng trong phòng nhìn quanh, A Hoa đối hấn nói:“Ngươi đi tìm một mặt gương đến.”

“Cái gì?” Mã lượng hướng trong hành lang lui một bước, hạ giọng nói,“Ngươi thực cho nằng gương? Nằng này phó bộ dáng, nhất chiếc gương còn không điền rồi?!”

A Hoa mày nhất súc:“Ta cho ngươi bắt ngươi mượn!” Mã lượng không dám nhiều lời, thè lưỡi nhanh như chớp chuẩn bị đi. Hấn động tác nhanh nhẹn thật sự, không cần tam 2 phút liền theo y tá phòng trực ban tìm đến mặt tiểu viên kính, vội vàng đưa đến A Hoa trong tay. Người sau cầm kia gương phục lại đi vào phòng bệnh nội, bất quá hấn không có lập tức đem gương cấp rõ ràng, mà là trước ngời ở bên giường xem rõ ràng đem đồ ăn ăn xong.

Rốt cục, rõ ràng đem trống rỗng cơm bòn đặt ở trên tủ đầu giường, sau đó nằng xem A Hoa, mặc dù không nói chuyện, nhưng dụng ý đã phi thường sáng tỏ.

A Hoa hỏi:“Ngươi xác định sao? Thật sự muốn xem?”

Rõ ràng môi a a, như là ở cười khổ:“Chẳng lẽ ta có thể vĩnh viễn cũng không xem sao?”

A Hoa không lại nói cái gì, hấn đem kia mặt viên kính đệ đi qua. Rõ ràng dùng hai tay bắt lấy kia gương, sau đó nằng chậm rãi đem kính mặt cuốn đi lại, thẳng nhìn đến gương kia trương vụn vặt đáng sợ khuôn mặt.

A Hoa vốn tưởng rằng rõ ràng hội thét chói tai, hội khóc rống. Nhưng là đều không có. Hấn chỉ nhìn đến nữ hài cặp kia như cánh khô bần héo rút thủ chậm rãi run run đứng lên, sau đó có một thanh âm ở nức nở hỏi:“Vì sao còn muốn nhường ta sống ? Vì sao còn muốn nhường ta sống ?!”

Kia ngữ điệu như hàn băng bình thường tuyệt vọng, không có một chút ít sinh khí.

A Hoa nắm giữ rõ ràng thù, hấn dùng kiên định lực lượng ngăn lại đối phương run run, gương ỡn định xuống dưới, càng thêm rõ ràng chiếu rọi ra rõ ràng quỷ mị một loại dung nhan.

“Người phải còn sống. Mặc kệ là vì giết hại người nhân, vẫn là vì người yêu của người.” A Hoa nhanh nhìn chăm chăm rõ ràng hai mắt nói, “Ta sẽ báo thù cho người, ta muốn nhường này giết hại người nhân gặp đến càng thêm thống khổ tra tấn! Ta muốn người chứng kiến bọn họ kết cục, cho nên người sống sót! Mà đối với này người yêu của người, bọn họ yêu cũng không hội bởi vì người dung nhan mà thay đổi, vì bọn họ, người đồng dạng sống sót!”

Rõ ràng sóng mắt bắt đầu lưu động, đó là năng toàn thân cao thấp duy nhất không từng đánh mất sáng rọi góc. A Hoa tựa hồ bị này lưu động sáng rọi cảm nhiễm, hấn cúi người, môi dán tại rõ ràng khóe mắt. Lập tức hấn cảm thấy có đại lượng chất lỏng tầm mắt xuất ra, mặn mặn chát chát, cơ hồ muốn phong tắc trụ hấn hô hấp...

Không biết qua bao lâu, cửa phòng bệnh có người nhẹ nhàng mà ho khan một tiếng. A Hoa buông ra rõ ràng thân thể, theo tiếng nhìn lại, đã thấy mã lượng ý ở cạnh cửa, cầm trong tay cái điện thoại lung lay một chút.

Rõ ràng chính mình thân thủ xoa xoa khóe mắt, nói: “Người có chuyện? Nhanh đi xử lý đi.”

A Hoa gật gật đầu, xoay người đi đến phòng bệnh, thuận tay đem cửa phòng phản mang lên đến. Mã lượng đem trong tay điện thoại đưa cho hấn, môi không ra tiếng can động vài cái.

A Hoa phân ra đối phương phun ra là ba chữ: “Cao lão nhị.” Hấn đối này sớm chuẩn bị tâm lý thật tốt, tiếp nhận điện thoại liền trực tiếp đáp: “Uy, cao lão bản sao?”

“A Hoa huynh đệ a!” Cao Đức Sâm luôn một bộ nhiệt tình dào dạt sức mạnh, “Ta tặng cho người lễ vật thu được thôi?”

“Thu được .” A Hoa trầm mặc một hồi, hỏi: “Chúng ta khi nào thì gặp mặt?”

Cao Đức Sâm ha ha nở nụ cười: “Người xem. Trước kia ta là ước người ước không thấy, hiện tại người đồ so với ta sót ruột. Bất quá con người của ta thích nhất giúp người thành toàn ước vọng, đã người sót ruột, vậy mau chóng -- liền ước vào ngày mai giữa trưa đi.”

A Hoa lại hỏi:“Ồ nơi nào?”

Cao Đức Sâm nói:“Long Vũ đại hạ.”

A Hoa nhú nhú đầu mày, không nói gì. Long Vũ đại hạ một lần là Long Vũ tập đoàn tổng bộ, Đặng Hoa tử sau, cảnh sát bắt đầu điều tra Long Vũ tập đoàn, Long Vũ đại hạ làm tập đoàn tài sản cũng bị tiền phi pháp. Trước đó không lâu tỉnh thành pháp viện đối Long Vũ đại hạ tiến hành rồi công khai bán đấu giá, Cao Đức Sâm cao điệu vào tay, hiện tại đã trở thành Long Vũ đại hạ tân chủ nhân. Bất quá song phương vật quán cho tới bây giờ còn chưa tiến hành giao tiếp, Cao Đức Sâm cấp rống rống liền muốn tọa trấn Long Vũ đại hạ hội kiến A Hoa, kết quả là cái gì dụng ý?

Cao Đức Sâm đoán được A Hoa suy nghĩ, liền vừa cười nói:“A Hoa huynh đệ, ta biết Long Vũ đại hạ bây giờ còn là người ở quản lý, ngày mai ta nhân sẽ đến tiếp quản đại hạ. Bất quá trước đó, ta được cho là người tân chủ nhân, người mặc dù không nghĩ can đi xuống , cũng phải đứng vững tốt nhất nhất ban đầu đi?”

Cao Đức Sâm nói chuyện thanh âm rất lớn, một bên mã lượng cũng nghe cái rõ ràng. Hắn hướng thượng thổi một ngụm, cảm giận bất bình mắng câu:“Phi! Người tính cái gì này nọ!”

A Hoa cũng không động thanh sắc, hắn tựa hồ thân nhiên tiếp nhận rồi chính mình giờ phút này thân phận, chỉ hỏi:“Kia cao lão bản ngày mai đi lại, ta cần chuẩn bị chút cái gì?”

Cao Đức Sâm nói:“Ồ kim long sảnh chuẩn bị một bàn tiệc rượu đi. Chờ ta nhân đi lại sau, người sẽ không lại phụ trách đại hạ vật quán , đến lúc đó người là của ta khách nhân, chúng ta ngay tại đại hạ mười tám tầng kim long phòng tiệc, vừa uống vừa tán gẫu.”

“Trên yến hội rượu và thức ăn đâu?” A Hoa hỏi tiếp nói,“Cao lão bản có cái gì yêu cầu?”

Cao Đức Sâm “Hắc” một tiếng, nói:“Ta tưởng ném thử đặng tổng dưỡng cái kia kim long ngư.”

A Hoa ngẩn ra, sau đó im lặng cắt đứt điện thoại. Một bên mã lượng sớm tròn ánh mắt:“Thao mẹ nó, này họ Cao cũng quá kiêu ngạo thôi?”

A Hoa đứng lặng tại chỗ, không biết suy nghĩ cái gì. Thật lâu sau sau suy nghĩ của hắn mới hồi phục đi lại, đối mã

lượng nói:“Đi, cùng ta đi Long Vũ đại hạ!”

Nửa giờ sau, hai người khu xe đi tới Long Vũ đại hạ tiền quảng trường. Làm tỉnh thành ngày xưa tối phồn hoa quyền thế trung tâm, cả toàn cao ốc này sớm không còn nữa ngày xưa huy hoàng. Trừ bỏ một ít phụ trách hằng ngày duy hộ vật nghiệp nhân viên ở ngoài, từng ở đại hạ nội oai phong một cội tập đoàn tinh anh cùng đã làm điều thú mà tán. Toàn bộ đại hạ lạnh lùng Thanh Thanh, tại đây cái hoa quang khó phân ban đêm cũng tìm không ra mấy phiến đèn sáng hòa ẩm cửa sổ.

A Hoa thân là đại hạ chủ quản, giờ phút này nhưng không có tâm tình hồi hận, hấn mang theo mã lượng thẳng đến lầu 18 -- nơi này đúng là toàn bộ đại hạ nhất trung tâm khu vực.

Hẹp dài hành lang cuối là Đặng Hoa sinh tiền sở dụng văn phòng. Văn phòng bên tay trái là một cái rộng mở phòng họp, bên tay phải còn lại là một cái yến hội sảnh.

Có thể được đến Đặng Hoa mở tiệc chiêu đãi cũng không là người bình thường, cho nên này yến hội sảnh tự nhiên cũng hết sức xa hoa sở trường. Quang là yến hội sảnh trang hoàng liên tiêu phí gần trăm vạn nguyên, trong đó cái kia sản tự Iran tơ tằm thăm nghe nói đã có vài trăm năm lịch sử, phô trên mặt đất so với độ một tầng hoàng kim đại giới đều phải sang quý; Trong phòng cái bàn tử quỳ đều là sang quý gỗ lim chế phẩm, gì nhất kiện phóng tới bán đấu giá phẩm trên thị trường đều sẽ nhường người thu thập nhóm hướng tới hòa theo; Ở phòng tiệc cửa ra trưng bày cái kia quỳ rượu thoát nhìn cũng không thu hút, nhưng quỹ trung gửi các loại rượu ngon lại có thể nhường tới hà khắc phẩm rượu su vì này tấp lữ; Làm những khách nhân hưởng dụng món ngon thời điểm, bọn họ khả năng sẽ không nghĩ đến, nơi này sở dụng đồ ăn cùng xuất từ mình tổng quan chỗ trú, gì nhất kiện giá trị đều sẽ không thấp hơn dưới chân cái kia quý báu dị quốc phẩm.

May mắn thăm qua này yến hội sảnh khách nhân đều bị sợ hãi than cho trải rộng ở trong phòng xa hoa trần thiết, nhưng chỉ có số rất ít nhân tài hiểu được, toàn bộ yến hội trong sảnh chân chính bảo vật chẳng phải này đồ phẩm, gỗ lim, rượu ngon, đồ sứ, mà là ở thủy tộc rương lý dưỡng một cái ngư.

Đó là một cái cực đại thủy tộc rương, lớn đến che kín vền vền một mặt tường. Thủy tộc rương hướng yến hội trong phòng một mặt là toàn phong bế , một khối khảm ở tường nội, mà này mặt tường lại đối diện yến hội sảnh nhập khẩu, nhường phủ tiến ốc khách nhân thường thường hội sinh ra một loại ảo giác, tưởng đi tới tường huy hoàng đáy biển long cung.

Bất quá này cực đại thủy tộc rương lý lại chỉ dưỡng một cái ngư, một cái nửa thước dài hơn kim long ngư. Này ngư toàn thân kim quang lờ lờ, không có một tia tạp sắc, làm nó ở trong nước du động thời điểm, thật sự giống như là một cái kim long ở trên vách tường lui tới phi vũ.

Không có người biết này phẩm tướng thuần khiết kim long ngư đến cùng giá trị bao nhiêu, chính là trên phổ nghe đồn: Hơn mười năm tiền Đặng Hoa thế lực vừa mới quật khởi, có một lần cùng Đông Nam Á lão bản làm thuốc phiện sinh ý, kết quả kia lão bản thủ hạ có một là Vân Nam công an nội tuyến, toàn bộ giao dịch hiện trường bị cảnh sát nhất nôi cấp bung. Đặng Hoa tổn thất đại lượng tài chính cùng hai cái đặc lực thủ hạ kiện tướng, hắn giận dữ dưới dẫn người giết Vân Nam biên cảnh, trực tiếp đem tiền đến đàm phán Đông Nam Á lão bản cấp bắt cóc. Án Đặng Hoa năm đó phong cách hành sự, kia lão bản khó thoát khỏi vừa chết, bất quá cuối cùng người này lại có thể còn sống, cứu hắn tánh mạng chính là này kim long ngư. Nghe nói này ngư trải qua Ấn Độ cao tăng khai quang, có thể phù hộ chủ nhân một đời phú quý, hơn nữa có gặp dữ hóa lành kỳ hiệu. Đông Nam Á lão bản đem này ngư hiến cho Đặng Hoa, xem như đền người sau tổn thất.

Không biết là phủ là nhận đến Đông Nam Á lão bản tuyệt cảnh phùng sinh tâm lý ám chỉ, Đặng Hoa đối này ngư cực kì chung ái, từ nay về sau hơn mười năm trong thời gian luôn luôn bạn trong người bầy, mà hắn “Sự nghiệp” Từ đây sau cũng quả nhiên là phát triển không ngừng. Long Vũ đại hạ Kiến Thành sau, Đặng Hoa chuyên môn ở yến hội trong phòng sửa chữa này mặt “Thủy tộc tường”, nhường này ngư cũng có thể an hưởng thế gian phú quý vinh quang.

Tùng như mặt trời ban trưa Đặng Hoa khẳng định thật không ngờ, lúc hắn bị ám sát bỏ mình sau, này kim long ngư vận mệnh cũng sẽ đi đến một cái biến chuyển cửa ải.

A Hoa vào yến hội sảnh, hắn đứng ở kia mặt thủy tộc tường tiền nghỉ chân ngóng nhìn, như là ở ngóng nhìn một cái mất đi thời đại. Kia kim long ngư hầy còn ở trong nước sơ sẩy lui tới, cả người kim quang lóng lánh, khí phách mười phần.

A Hoa này vừa đứng đầy đủ có nửa giờ, cuối cùng hắn đối mã lượng nói: “Đi đem ngư lao xuất hiện đi.”

Mã lượng kinh ngạc a miệng: “Hoa ca, ngươi thật sự muốn.....”

“Đặng tổng đều đã đi, con cá này nói vậy cũng cô độc thật lâu.” A Hoa từ từ thờ dài, “Hết thủy đều nên kết thúc, người tường lưu cũng lưu không được.”

Ngày thứ hai, A Hoa sớm liền đi tới yến hội sảnh. Hắn ở bàn ăn quý vị khách quan ngồi hảo -- theo này giữa trưa bắt đầu, hắn liền không lại là Long Vũ đại hạ chủ nhân. Ở không có người đã quấy rầy hơn một giờ lý, hắn luôn luôn tại xem cái bàn đối diện thủy tộc tường ngăn người -- hiện tại kia khối thủy tinh mặt sau chỉ có một mảnh làm sáng tỏ chất lỏng, kim long ngư dĩ nhiên không thấy tung tích.

Mười điểm đến chung thời điểm, mã lượng đoạn tiến vào một cái đại mâm. Mâm trang bị cực đại thuần đồng bạc cái, nắp vung không vạch trần liền nhìn không tới bên trong thịnh phóng gì đó. Mã lượng đem mâm buông, muốn đi còn

lưu cộ xát một hồi, rốt cục hỏi:“Hoa ca, muốn hay không an bày vài cái huynh đệ.....”

A Hoa lắc lắc thủ:“Không ý nghĩa , các ngươi đều đi thôi.”

Mã lượng bắt đầu đi, đành phải xoay người rời đi, đi tới cửa thời điểm, bỗng nhiên lại nghe thấy A Hoa kêu một tiếng:“Đợi chút.” Hắn vội vã dừng lại cước bộ, quay đầu chờ mong xem A Hoa.

A Hoa lại chính là gương lên thủ, đem mối kiện này nọ phao đi lại, trong miệng nói:“Tiếp .”

Mã lượng phiên thủ tiếp vừa vặn, nhìn chăm chú nhìn lên, nguyên lai là một chuỗi màu đỏ sậm phật châu.

“Đem này chuỗi hạt tử sao cấp rõ ràng, nhường nàng về sau mang nơi tay trên cổ tay, có thể bảo nàng bình an.”
A Hoa nghiêm cần nói.

Mã lượng đỏ nở nụ cười:“Hoa ca, ngươi chừng nào thì cũng tin này đó lẽ mê gì đó ?” Gặp A Hoa trừng nổi lên ánh mắt, hắn vội lại thề lưỡi, sửa lời nói:“Hành hành hành, ngươi yên tâm đi, ta cái này đi qua nhường rõ ràng đợi.”

A Hoa liền không có gì nhiều lời, vẫy vẫy tay nói:“Ngươi đi đi.”

Mã lượng rời đi sau ước nửa giờ, lại có người đi tới yến hội sảnh, đây là một cái hai mươi lăm hai mươi sáu tuổi xa lạ tiểu tử, quần áo thỏa đáng, đáng vẽ đường đường.

“Ngài là hoa ca sao?” Tiểu tử đứng ở cửa khẩu nho nhã lễ độ hỏi.

A Hoa gật gật đầu.

Tiểu tử cúi mình vái chào:“Hoa ca hảo. Ta là Thiên Phương vật nghiệp quản lý công ty quản lý, ta họ Triệu. Cao tổng sai khiến ta hôm nay đi lại, tiếp thu này trắng đại hạ quyền quản lý.”

A Hoa đánh giá đôi phương hai mặt, nói:“Cho người nhân vào đi, ta nhân sáng sớm cũng đã triệt xong rồi. Sở hữu chìa khóa cùng hồ sơ văn kiện đều ở một tầng vật nghiệp văn phòng, ta để lại cái huynh đệ chờ ở nơi nào. Người trực tiếp phải cá nhân đi qua giao tiếp là được.”

“Hảo lắm, cảm ơn hoa ca.” Triệu quản lý rời khỏi ngoài cửa. Thút 8 phút sau, lại nghe tầng lầu trung tiếng bước chân vang, cũng là tân quản lý lực lượng đã tiến vào. Bất quá những người này cũng không có xâm nhập yển hội sảnh, chính là ở hành lang hai sườn phân đạo nhi lập.

A Hoa cấp chính mình châm một ly trà, nhợt nhạt xuyết ẩm đứng lên. Lại sau một lúc lâu, chợt nghe trong hành lang mọi người cùng kêu lên hô to:“Bân ca hảo!”

Được xưng là “Bân ca” Người cũng không đáp lại, chính là bước nhanh hướng yển hội sảnh. Ở hấn vào cửa nháy mắt, A Hoa ngẩng đầu xem đôi phương, ách nhiên thất tiếu.

Người tới thân khoan thể kiện, một đầu ám màu vàng tóc quăn. Người này lại nói tiếp A Hoa cùng hấn cũng là quen biết đã lâu , bất quá ở A Hoa trước mặt hấn luôn luôn đều bị gọi “Báo đầu”.

Báo đầu nhìn lại A Hoa, thần sắc có chút xấu hổ, một lát chần chờ sau, hấn rút cục vẫn là kêu một tiếng:“Hoa ca.”

“Đi a.” A Hoa mang theo ba phần chế nhạo nói,“Người hiện tại lại là ‘Tiền tổng’, lại là ‘Bân ca’ , ta cũng không dám nhận người .”

“Hoa ca nói đùa.” Báo đầu lúc này khôi phục trấn định, không kiêu ngạo không siểm nịnh nói,“Mặc kệ gọi cái gì, đều chính là hồn chén cơm ăn.”

A Hoa nhẹ nhàng xoay xoay trong tay chén trà nắp vung, miệt nhiên cười:“Thường người cơm ăn cao lão bản đầu? Ta đã chờ hấn thật lâu .”

“Hoa ca, ngượng ngừng . Hiện tại này trắng đại hạ là cao tổng sản nghiệp, có chút quy củ còn phải thỉnh ngài khách tùy chủ liên.” Báo đầu vừa nói một bên hướng A Hoa đi tới, trong tay tắc lượng ra một cái màu đen hộp dài.

A Hoa nhận được kia này nọ là cái liên cùng thức an kiểm nghi. Trước kia hấn phụ trách đại hạ an bảo thời điểm, cũng thường xuyên dùng như vậy dụng cụ kiểm tra lai khách hay không mang theo nguy hiểm vật phẩm. Không nghĩ tới khi quá cảnh thiên, hiện tại cũng là chính hấn muốn nhận người khác kiểm tra rồi. Hấn cũng là phối hợp thật sự, không nói hai lời đứng lên, lập tức khởi hai tay cùng đợi báo đầu.

Báo đầu trong tay dụng cụ ở A Hoa quanh thân cao thấp qua một lần, không phát hiện cái gì tình huống. Hấn sau này triệt một bước, nói:“Hoa ca, ngài mời ngồi đi.”

A Hoa ngồi xuống nói:“Hiện tại của các người cao lão bản có thể an tâm dự tiệc thôi?”

Báo đầu cũng không tiếp lời, cầm trong tay an kiểm nghi lại ở yến hội đại sảnh phía trước phía sau dạo qua một vòng, thẳng đến tin tưởng phòng trong sẽ không có dấu gì nguy hiểm vật phẩm sau, hấn có thể này lấy ra cái bộ đàm đến, mở ra tần đoạn nói câu:“Sạch sẽ .”

Báo đầu đi lên đi rồi làm nhi, A Hoa chỉ lo chính mình ẩm trà. Đây hội kiến đối phương bận hết , liền cười nói câu:“Thực không nhìn ra, người ở phương diện này cũng là một nhân tài.”

Báo đầu lộ ra một tia cười khỏ:“Hoa ca trước kia nhận vì ta chỉ biết đánh nhau? Kỳ thật ta còn có thể làm rất nhiều chuyện.”

A Hoa “Nga” một tiếng, nói:“Kia quả thật là ta trông nhầm , không có thể nhân tẩn này dùng.” Lời tuy nói như vậy, trong lòng hấn nhưng không gì tiếc hận chi ý. Ở hấn xem ra, một cái thuộc hạ trọng yếu nhất là “Trung tâm” Hai chữ, như không có này hai chữ, lại đại tài hoa lại có ích lợi gì? Người càng là cho hấn quyền cao địa vị cao, ngược lại càng là nguy hiểm.

Ba năm phút sau, hành lang trung lại có tiếng bước chân vang lên, ngoài cửa tiểu đệ người người đứng trang nghiêm, không dám ồn ào. Báo đầu tắc đi tới cửa, bày ra cung nghênh tư thế. A Hoa tinh thần nhất ngưng, lường trước lần này phải là Cao Đức Sâm đến .

Quả nhiên, một hàng năm người rất nhanh xuất hiện tại A Hoa trước mắt. Trung gian cái kia nam tử mũi ưng kiêu mục, đúng là Cao Đức Sâm, ở hấn thân thể chung quanh tắc thị đứng bốn to lớn hắc y bảo tiêu.

A Hoa nhớ lại lần đầu tiên cùng Cao Đức Sâm gặp mặt thời điểm, đối phương chính là một người nhất cầu, tuyệt không lớn như vậy phô trương, hiện tại gần qua nửa năm, biến hóa nhưng lại như thế to lớn. Bất quá lại xâm nhập nhất

tường, lại thoải mái.

Lớn như vậy phô trương đều không phải tận lực rêu rao khoe khoang, kỳ thật cũng là bắt đắc dĩ. Nửa năm phía trước, Cao Đức Sâm an phận cho tỉnh thành góc, cũng không nhiều lắm gây thù hằn, nửa năm sau thế cục lại khác nhau rất lớn: Hắn thế lực ở tỉnh thành phong thanh thủy khởi, uy danh hiển hách đồng thời cũng trêu chọc phần đông cừu gia. Nếu hắn còn giống trước kia như vậy điệu thấp tùy ý, chỉ sợ tùy thời đều sẽ có tánh mạng chi ưu.

Như vậy lịch trình A Hoa trước kia ở Đặng Hoa bên người thời điểm sớm cảm động lây. Trên đường nhân đều nói Long Vũ đại hạ tượng trưng cho tỉnh thành cao nhất quyền thế, hơn nữa bên trong phòng ngự hệ thống kín không kẽ hở, người nào không nghĩ chiếm chi cho thống khoái? Nhưng là lại có mấy người có thể lý giải: Làm người tiến vào này đại hạ sau, kỳ thật cũng liền vào một tòa giam cầm tự do ngục giam.

Cao Đức Sâm vừa thấy đến A Hoa liền vẻ mặt tươi cười: “A Hoa huynh đệ, cho người đợi lâu !” Vừa nói một bên ở A Hoa đối diện ngồi xuống. Nơi đó bãi một phen đẹp đẽ quý giá rộng mở ghế bành, đúng là tịch gian chủ tọa, trước kia Đặng Hoa liền thường tọa trấn như thế chiêu đãi trọng yếu khách. Ghế ngồi sau lưng chính là kia mặt cực đại thủy tộc tường, ngày xưa sóng nước trung kim quang chớp động, ánh Đặng Hoa khoan kiện thân hình, mờ mờ ảo ảo có bá vương khí. Hôm nay Cao Đức Sâm nhưng là chiếm vị trí này, bắt đắc dĩ hắn thân hình thiên cho gầy yếu, cùng rộng rãi nguy nga ghế ngồi tựa hồ có chút không xứng, mà hắn phía sau thủy tường trung cũng là rỗng tuếch, kim long nan mệnh.

Bốn hắc y bảo tiêu phân tán nhi lập, hai cái canh giữ ở cửa, khác hai cái khoanh tay đứng Cao Đức Sâm phía sau hai sườn. Cao Đức Sâm lại xưng báo đầu vẫy tay: “A bên, người cùng A Hoa huynh đệ một hồi. Hôm nay đừng làm như người xa lạ, ngồi xuống cùng người hoa ca uống hai chén đi.”

Báo đầu lên tiếng, ngồi ở A Hoa bên người. A Hoa âm thầm cười lạnh, trong lòng biết bồi rượu chính là trên mặt cách nói, báo đầu chân chính tác dụng cũng là muốn bên người xem chính mình thôi.

Cao Đức Sâm ôm song chương, ánh mắt ở yến hội sảnh quét một vòng, rất có thoả thuê mãn nguyện chi ý. Cuối cùng hắn nhìn thẳng bày biện ở bàn tròn trung gian cái kia ngân chất bàn ăn, cười hỏi: “A Hoa, đây là người chuẩn bị tốt mỹ vị đi?”

A Hoa im lặng gật gật đầu, giống như không có gì tâm tình nói chuyện.

Cao Đức Sâm xưng phía sau vẫy vẫy tay nói: “Mở ra.” Một cái bảo tiêu tiến lên nửa bước, xoay người vạch trần cái ở thức ăn thượng ngân bàn. Đãi uân ở trong mâm nhiệt khí bốc hơi tan hết sau, một cái cực đại con cá liền lộ xuất ra. Chỉ thấy kia ngư biểu thân rộng rãi thể, ngạc biên hai điều thật dài long tu, tuy rằng đã bị chưng thực, nhưng toàn thân vậy cá thượng ở, kim quang lờ lờ, làm người ta xem qua khó quên.

“Hảo một cái kim long ngư!” Cao Đức Sâm tự đáy lòng khen. Hắn xem kia ngư thường thức một hồi, chuyển mục hỏi A Hoa, “Người có biết hay không này ngư thích nhất ăn cái gì?”

A Hoa không có chính diện trả lời đối phương nêu câu hỏi, chỉ nói: “Cao lão bản đối này ngư nhưng là cảm thấy hứng thú thật sự.”

Cao Đức Sâm đột nhiên thở dài: “Kỳ thật ta chẳng phải lần đầu tiên đi đến này yến hội sảnh, này kim long ngư, ta cũng đã sớm kiến thức qua. Ai, kia đoạn trí nhớ, đã theo giúp ta vượt qua mười một năm.”

Mười một năm trước A Hoa còn không ở Đặng Hoa bên người, không biết lúc đó từng phát sinh qua cái gì. Hắn nhìn ra đối phương có hoài cổ khái nay ý tứ, vì thế cũng không truy vấn, chỉ chờ đối phương tiếp tục đi xuống nói. Mà Cao Đức Sâm đem thân thể tựa vào rộng rãi ghế thái sư, quả nhiên muốn bắt đầu chậm rãi mà nói.

“Khi đó, Long Vũ tập đoàn thể lực còn chưa tới sau này như mặt trời ban trưa nông nổi, ta cũng không phải cái gì cao lão bản, chính là đi theo một người đại ca hỗn giang hồ. Ta cái kia đại ca hùng tâm rất lớn, một lần muốn cùng Đặng Hoa tranh đoạt đối tinh thành quyền không chế. Chỉ tiếc hắn chẳng phải Đặng Hoa đối thủ, vài cái hiệp xuống dưới, đã thất bại thảm hại. Sau này ta liền hướng kia đại ca đề nghị, cùng với tiếp tục lấy trứng đánh thạch, còn không bằng tạm thời tạm nhân nhượng vì lợi ích chung, trước cấp các huynh đệ lưu điều đường lui lại nói. Đại ca của ta luôn mãi châm chọc sau, rốt cục tiếp nhận rồi ta đề nghị. Hắn lấy người trung gian hướng Đặng Hoa cầu tình, hi vọng song phương có thể bắt tay giảng hòa. Không bao lâu, người trung gian liền mang về Đặng Hoa hồi phục -- Đặng Hoa yêu đại ca của ta đến Long Vũ đại hạ dự tiệc.”

A Hoa nghe đến đó “Nga” một tiếng, nói: “Đại ca ngươi cũng là tính cái nhân vật.”

Cao Đức Sâm minh bạch A Hoa ngữ nghĩa: “Kia đương nhiên. Có thể bị Đặng Hoa yêu đến Long Vũ đại hạ dự tiệc nhân, mặc kệ là bằng hữu vẫn là đối đầu, ít nhất đều là Đặng Hoa có thể để mắt nhân vật. Đại ca của ta cũng cảm giác Đặng Hoa thực nể tình, liền đáp ứng phó ước. Đến ước định ngày đó, ta cùng đại ca đi đến Long Vũ đại hạ, đi tới này yến hội sảnh.”

Cao Đức Sâm lại đưa mắt chung quanh, tựa hồ đang tìm tìm vãng tích nhớ lại: “-- ngày đó tiếp đến Đặng Hoa mời tổng cộng là ba người, người người đều là tinh thành trên đường thành danh đã lâu nhân vật. Đại gia gặp mặt sau hàn huyên một phen, thần sắc gian đã có chút xấu hổ. Ta bồi ở đại ca phía sau, bao nhiêu nghe ra một ít mật mào: Nguyên lai này ba người đều là Đặng Hoa gần nhất hai năm đến đánh tan đối thủ, đại gia việc này mục đích cũng đều giống nhau: Hi vọng thắng cục nắm Đặng Hoa có thể phóng chính mình một con đường sống. Đây ba người hàn huyên một hồi, đều tự ngồi xuống. Đặng Hoa cũng là cuối cùng mới đến. Hắn tiến ốc an vị ở tại vị trí này thượng, sau lưng kim long ngư lui

tới du động, kia phiên khí thể ta đến nay đều khó có thể quên.”

Cao Đức Sâm vừa nói một bên nhẹ vỗ về ghế bành bắt tay, thường thức nào đó tuyệt vời cảm giác. Sau một lát hắn tiếp tục nói: “Ngày đó yến hội thực phong phú, đồ ăn hảo, rượu cũng tốt -- đáng tiếc ta thân là tiểu đệ, chỉ có thể ở đại ca phía sau đứng, không cơ hội nhất no có lộc ăn. Đặng Hoa liên tiếp nâng chén, nhiệt tình thật sự, như vậy giống như đã quên hết trước kia ân oán. Bất quá hắn lại thể nào nhiệt tình hòa khí, dung nhan trung lại luôn có một bộ che giấu không được uy nghiêm, làm người ta không dám nhìn thẳng vào. Đang ngồi vài vị khách nhân đàn ông phải thật cẩn thận cùng, lo sợ bất an. Sau này đại ca của ta gặp Đặng Hoa thủy chung không đề cập tới chính sự, liền chủ động bùng rượu kính đối phương, hơn nữa biểu đạt bồi tội ý tứ. Đặng Hoa thống khoái thật sự, bùng lên cái cốc một ngụm can, nói: Đi qua đều đã qua đi. Các người vài cái có thể tới nơi này uống rượu, chính là cho ta mặt mũi, uống lên bữa này rượu, sự tình trước kia xóa bỏ. Hắn nói như vậy, các vị đại ca mới phóng khoáng tâm. Đại gia người tới ta đi, có ăn có uống, bắt diệp nhạc hồ. Bất quá ta đã có chút lo lắng. Người khác không nói đến, đại ca của ta kia hai năm cùng Đặng Hoa hợp lại cho người từ ta sống, việc này có thể nhẹ nhàng như vậy liền đi qua? Đặng Hoa càng là bất động thanh sắc, phương diện này tích góp từng tí một năng lượng lại càng đáng sợ! Mà sau này chuyện đã xảy ra cũng xác minh ta lo lắng.”

Chuyện xưa này nói tới đây, đã trọn đủ điều khởi người nghe khẩu vị. Đó là A Hoa cũng nhin không được muốn hỏi nói: “Sau này thế nào?”

Cao Đức Sâm ánh mắt quay lại đến, lại nhìn thẳng trên bàn cái kia kim long ngư, sau đó hắn ảm ảm nói, “Làm các vị đại ca rượu chừng cơm no sau, Đặng Hoa bỗng nhiên buông chiếc đĩa đứng dậy, hắn chỉ vào phía sau cái kia bể cá, thỉnh đại gia thưởng ngư. Đang ngồi đương nhiên cực lực nịnh hót, thẳng khoa này ngư hảo. Đặng Hoa thoát nhìn thật cao hứng, nói vừa thông suốt con cá này diệu dụng. Cuối cùng hắn lại nghĩ tới cái gì dường như, thở dài: Ai, chúng ta nhưng là ăn no, nhưng này sao tốt một cái ngư, nó còn bị đối đầu! Vì thế đại gia đều đề nghị chạy nhanh cấp con cá uy thực. Đặng Hoa lúc này liền đưa ra một vấn đề..... Hắn hỏi: Các người có biết hay không, này kim long ngư thích nhất ăn cái gì?”

Lúc trước Cao Đức Sâm đúng là dùng vấn đề này vì lời dẫn vạch trần kia đoạn mười một năm trước chuyện cũ, mà hắn giờ phút này ngữ điệu cực kì lạnh lạnh, hiển nhiên là vấn đề này đáp án không giống tầm thường. Ở đây mọi người tất cả đều dựng lên lỗ tai, cùng đợi hắn câu dưới.

Cao Đức Sâm tiếp tục nói: “Kia ba cái đại ca đều tự lung tung đoán vừa thông suốt, nhưng không có một cái đoán đối. Sau này Đặng Hoa lắc lắc thủ nói: “Các người chỉ sợ đoán không được. Bởi vì này ngư thích nhất ăn cái gì, liền nó ban đầu chủ nhân đều không biết, mà ta cũng là ngẫu nhiên mới phát hiện -- này ngư chủ nhân ban đầu là cái Đông Nam Á lão bản, người này đặc tội ta, bị ta bắt lấy. Hắn liền hiến này kim long ngư xuất ra, tưởng cầu một con đường sống. Ta vừa thấy con cá này liền phi thường thích, bất quá lại không cam lòng dễ dàng tha đối phương. Vì thế ta khiến cho tên kia lấy một con mắt đến uy ngư, nếu con cá thích ăn, ta để lại hắn. Tên kia vì mạng sống, thật sự oản chính mình một con mắt ném vào bể cá lý, kết quả con cá ăn khoan khoái vô cùng -- hắc hắc, ta sau này lại dưỡng con cá này nhiều năm, rốt cuộc không gặp nó cái ăn ăn như vậy hương. Cho nên con cá này yêu nhất ăn gì đó, nguyên lai cũng là nhân ánh mắt!”

Cao Đức Sâm bắt chước năm đó Đặng Hoa nói chuyện khi ngữ khí: Không vội không hoãn, thần nhiên tự nhiên,

tựa như ở sủng vật thị trường trung nói chuyện phiếm bình thường. Nhưng ẩn sâu tại kia lời nói ngữ trung hàn lưu lại làm người ta không rét mà run. Người nghe cơ hồ khó có thể tưởng tượng cái kia Đông Nam Á nhân thảm cảnh: Oằn ra bán thân một con mắt, sau đó lại muốn dùng còn lại một con mắt ba ba xem, trông ngóng con cá đem chính mình phiêu phù ở trong nước ánh mắt một ngum nuốt vào, này trên thân thể đau đớn dĩ nhiên làm cho người ta sợ hãi, mà trên tinh thần tàn phá càng muốn tàn khóc thập bội!

Báo hạng nhất nhân xem trên mặt bàn cái kia đã bị chưng thực ngư, chỉ cảm thấy vị phúc gian một trận cuộn cuộn, nỗ lực đè ép mới ngừng nôn mửa dục vọng.

Chỉ có A Hoa bất động thanh sắc. Hắn đi theo Đặng Hoa nhiều năm, sớm biết rõ chủ nhân phong cách hành sự -- đối với địch nhân, nếu không thể ở trên thân thể tiêu diệt, vậy muốn theo trên tinh thần triệt để phá hủy đối phương. Làm một người tận mắt gặp chính mình một con mắt cầu bị ăn luôn, hắn ở sợ hãi cùng tuyệt vọng rất nhiều, nhất định sẽ đối chính mình một khác chỉ ánh mắt cực kì quý trọng, loại này tình cảm đem khiến cho hắn không bao giờ nữa khả năng đoàn tụ ý chí chiến đấu.

Nói ở đây, mọi người dĩ nhiên minh bạch năm đó Đặng Hoa mở tiệc chiêu đãi ba cái đôi đầu chân chính dụng ý: Nếu muốn cầu hòa có thể, nhưng phải lưu lại chính mình một con mắt. Gặp Cao Đức Sâm giống như không muốn nói thêm nữa cái gì, A Hoa liền mang theo ti trào phúng ngữ khí truy vấn nói: “Các người kia ba vị đại ca, đều dùng ánh mắt mình uy ngư sao?”

“Có một uy, ta cùng đại ca cùng một cái nhân nhưng không có.” Cao Đức Sâm nói chuyện đồng thời khước mắt co rúm một chút, thực hiển nhiên kia đoạn huyết tinh nhớ lại sẽ không làm nhân khoái trá.

“Đại ca người làm một cái ngu xuẩn lựa chọn.” A Hoa nhún nhún vai, giống như có chút tiếc nuối, “Kia con mắt có thể bảo hắn nửa đời sau bình an.”

Cao Đức Sâm ngửa đầu nhìn trời hoa bản, bùi ngùi thở dài: “Người nói không sai. Ở đương thời cục diện hạ, này kỳ thật là Đặng Hoa lưu cho bọn họ duy nhất cơ hội. Đáng tiếc đại ca của ta cũng không có thể quyết định thật nhanh. Lúc đó ta thậm chí chủ động xin đi giết giặc, muốn dâng ra chính mình một con mắt.”

“Nga?” A Hoa xem Cao Đức Sâm, trong ánh mắt lược hiển kính ý, “Người đối đại ca đồ còn trung tâm thật sự!”

Cao Đức Sâm “Hắc hắc” Cười: “A Hoa huynh đệ a, người khen ta, ta đương nhiên cao hứng. Bất quá ta đương thời ý tưởng nhưng chẳng như vậy đơn giản -- ta chính là đang tìm cầu lớn nhất lợi ích. Đại ca của ta nếu cùng Đặng Hoa đàm bằng, ta làm tâm phúc của hắn, khẳng định cũng không có gì chết già. Cho nên ta mạo hiểm nhất bác, càng nhiều vẫn là vì chính mình lo lắng. Nếu Đặng Hoa muốn ánh mắt ta, chúng ta huynh đệ không những có thể lạc cái bình

an, ta ở trên đường còn có thể bác cái mỹ danh -- ít nhất áp qua ta kia đại ca là không cần phải nói . Về sau mặc kệ tự lập đỉnh núi vẫn là đầu nhập vào Đãng Hoa, ta đều có vang đương đương tư bản -- như vậy so đo đứng lên cũng là không mệt.”

A Hoa sừng sốt, cười khỏ nói:“Nguyên lai ta là dùng quân tử chi tâm, độ tiểu nhân chi phúc. Bất quá người có thể chính mình nói ra lời nói này, cũng coi như cái thực tiểu nhân, so với nguy quân tử hay là muốn được không thiếu.”

Cao Đức Sâm không xấu hổ không tao, mặt không đổi sắc chấp tay nói:“Quá khen quá khen. Chỉ tiếc Đãng Hoa lại chưa cho ta cơ hội này, hấn lúc đó trùng mắt nhìn ta liếc mắt một cái, quát lớn ta nói:“Ta lại không mời người uống rượu, người có cái gì tư cách giúp ta uy ngư?””

A Hoa “Hừ” một tiếng:“Lấy đặng tổng nhân lực, người loại này tiểu xiếc lại có thể nào lừa qua hấn?”

Cao Đức Sâm làm ra buồn rầu bộ dáng:“Ta ở Đãng Hoa trước mặt huých nhất cái mũi bụi, ta lão đại cũng đối ta phi thường bất mãn -- ta là hai đầu không phải nhân a. Bất quá đại ca của ta không chịu lưu lại ánh mắt, Đãng Hoa cũng không có cưỡng cầu, hấn chỉ nói:“Các người đã không muốn giúp ta uy ngư, kia hôm nay rượu cho dù không uống qua tốt lắm.””

A Hoa trong lòng sớm đã có số, thân nhiên hỏi:“Vậy người đại ca sau này thế nào ?”

Cao Đức Sâm nói:“Một cái khác không chịu uy ngư đại ca không vài ngày liền mất tích , liên cái thi thể cũng không tìm . Đại ca của ta trở về sau càng nghĩ càng không phải vị, sau này tìm cái địa phương trốn đi , thẳng đến hôm nay cũng không dám xuất ra.”

A Hoa hơi hơi vuốt cằm nói:“Có thể lần mất trụ, cũng coi như có chút bản sự.”

“Đại ca của ta tìm tốt địa phương a -- hấn tránh ở tỉnh thành ngục giam trọng giám khu, cho dù Đãng Hoa cũng đuổi giết không đến cái địa phương đi.”

A Hoa ánh mắt nhảy dựng, đoán được cái kia đại ca thân phận:“Nguyên lai là bình tứ.”

Cao Đức Sâm không nói gì cam chịu. Một lát sau hấn lại dùng thủ ở ghế thái sư vô:“Được rồi, không nói ta cái kia

đại ca . Vẫn là nói ta chính mình đi. Ngày đó Đặng Hoa trước mặt mọi người nhục nhã ta, nói ta không tư cách cho hấn uy ngư. Ta ngoài miệng chưa nói cái gì, tâm lý lại âm thầm thề: Chung có một ngày, ta muốn nhường này ngư trở thành ta trong miệng bữa ăn ngon!”

A Hoa lườm đối phương liếc mắt một cái, nói:“Vậy ngươi hiện tại xem như được đền bù mong muốn .”

Cao Đức Sâm ánh mắt vẫn là chăm chú vào cái kia kim long ngư thượng, sau một lúc lâu sau hấn lại ngẩng đầu lên đến nhìn quanh tường huy hoàng yến hội sảnh, cảm khái nói:“Cái gọi là ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây. Con cá này chưa ăn đến ánh mắt ta, hôm nay lại cũng bị ta sở ăn, mà mời ta ăn ngư nhân một tuần trước cái lại khẩu thanh thanh muốn lấy tánh mạng của ta, hắc, người này thể gian lận lại biến hóa, thật sự là từ đâu nói lên đâu?”

A Hoa mắt lạnh xem Cao Đức Sâm, hấn biết hiện tại đúng là đối phương trong cuộc đời nhất phong cảnh đặc ý thời khắc, hấn nguyện ý giúp người thành toàn ước vọng, dứt khoát nhường đối phương hảo hảo mà hưởng thụ một phen. Cho nên hấn liền như vậy chờ, thẳng đến Cao Đức Sâm chính mình đem cảm xúc phục hồi xuống dưới , hấn mới thiết nhập chính đề hỏi:“Cao lão bản, kia cuốn băng ghi âm ngươi mang đến thôi?”

“Kia đương nhiên.” Cao Đức Sâm tự tin cười,“Ta biết ngươi nhất định còn tưởng cẩn thận nghe một chút.” Nói xong hấn thân thủ sau này vậy vậy, liền có tùy tùng đem một cái liền cùng thức phát hình cơ đưa đến hấn trong tay. Cao Đức Sâm ấn xuống truyền phát kiện, đồng thời đem phóng âm cơ đồ lên trên mặt bàn, loa đối diện A Hoa phương hướng.

Băng từ sớm điệu tốt lắm tiến độ, chỉ hơi hơi xe chạy không một vòng, một cái nam tử trầm thấp thanh âm lập tức vang lên:

“Ta là tinh thành hình cảnh đội trưởng Hàn Hạo, hôm nay ta lục hạ này đoạn tự bạch, lấy công bố nhất cộc sắp phát sinh huyết án chân tướng.

Long Vũ đại hạ an bảo chủ quản nhiều Đông Hoa sắp sửa mưu sát Long Vũ tập đoàn hai gã cao quản: Lâm hằng can cùng Mông Phương Lượng, thời gian định vào ngày mai -- cũng chính là ngày hai tháng mười một. Mưu sát địa điểm ở Long Vũ đại hạ 1801 phòng, nơi này tức Long Vũ tập đoàn tổng tài Đặng Hoa sinh tiền văn phòng.

Ngày hôm qua nhiều Đông Hoa lấy sát thủ eumenides danh nghĩa hướng hai gã người bị hại đưa một phần tử hình thông tri đơn, người bị hại đã nhận hấn đề nghị, sẽ ở Long Vũ đại hạ 1801 phòng tránh né eumenides ám sát. Mà nhiều Đông Hoa từ nay về sau lại cùng Mông Phương Lượng tiến hành rồi mưu đồ bí mật, vào ngày mai mười một giờ đêm ba mươi lăm phân tả hữu, Mông Phương Lượng hội đầu tiên giết chết lâm hằng can, sau đó chính hấn sẽ ở phòng nội làm bộ mê man.

Căn cứ nhiều Đông Hoa chế định kế hoạch: Làm Mông Phương Lượng giết chết lâm hăng can sau, ta cùng nhiều Đông Hoa hội thời cơ tiến vào 1801 phòng, từ ta động thủ đem Mông Phương Lượng giết chết, giết người quá trình hội bất chúc eumenides quen dùng thủ pháp.

Nhiều Đông Hoa cùng Mông Phương Lượng mưu đồ bí mật quá trình đã bị ta âm thầm ghi âm, này đoạn ghi âm đem làm công bố án kiện chân tướng thứ nhất phân chứng cứ; Mà ta này phân độc thoại ghi âm tắc dùng để chứng thực Mông Phương Lượng tử cũng là xuất từ nhiều Đông Hoa bày ra, vì chứng thực bản nhân độc thoại chân thật tính, ta ở giết chết Mông Phương Lượng thời điểm đem lưu lại một chút riêng dấu vết:

1, trừ bỏ người chết hầu bộ vết thương trí mệnh ở ngoài, ta sẽ ở người chết phía bên phải bên tai bộ vị hoa thượng một đao;

2, ta sẽ ở người chết trong miệng để vào một quả 1999 năm đúc nhất nguyên tiền xu.

3, ta sẽ nhỏ xuống người chết nhất lữ tóc, khí cho người chết miệng vết thương phụ cận trong máu.

Đã ngoài chi tiết trừ bỏ thăm dò này án cảnh sát ở ngoài, chỉ có hành hung giả bản nhân mới biết, ta hiện tại nói ra này đó chi tiết, đủ để chứng minh ta chính là bản án trực tiếp nhất tham dự giả. Ta bản thân cũng không có sát hại Mông Phương Lượng động cơ, ta hành vi tất cả đều là xuất từ nhiều Đông Hoa sai sử, không có nhiều Đông Hoa an bày, ta cũng không khả năng cho án phát khi tiến vào hiện trường.

Theo hải đồng thời đại bắt đầu, ta suốt đời giấc mộng chính là trở thành một gã hảo cảnh sát. Nhưng mà một lần ngoài ý muốn nhường ta ở sai lầm trên đường càng chạy càng xa, hiện tại ta đã vô pháp quay đầu. Ta chỉ hy vọng có thể có cơ hội bắt lấy eumenides, nếu không ta chết không sáng mắt. Đây là ta tham dự này án duy nhất nguyên nhân. Chỉ cần ta nguyện vọng thực hiện, ta sẽ hướng cảnh sát tự thú, đem án kiện chủ mưu nhiều Đông Hoa thẳng chỉ cho pháp.

Nếu ta bản nhân tại đây cái trong quá trình phát sinh ngoài ý muốn, ta đây lưu lại hai phân ghi âm tư liệu đem làm hữu lực nhất chứng cứ, còn pháp luật cùng chính nghĩa tôn nghiêm.

Ta là Hàn Hạo. Ta này đoạn tự bạch phát sinh cho nhị linh linh hai năm ngày một tháng mười một.”

Này đoạn ghi âm chính là Cao Đức Sâm theo như lời đưa cho A Hoa “Lễ vật”, bắt quá kia lễ vật chính là phục chế một cái ngắt quãng, cũng không hoàn toàn. A Hoa hôm nay lần đầu tiên hoàn chỉnh nghe xong băng từ trung nam từ giảng thuật, hẳn càng nghe thần sắc càng là ngưng trọng. Không sai, kia đích xác chính là Hàn Hạo thanh âm, mà tiền hình cảnh đội trưởng này phiên tự thuật đã trọn lấy đem A Hoa thổi hướng cực kì bất lợi hoàn cảnh.

A Hoa có chút hối hận, chính mình lúc trước vẫn là quá coi thường cái kia tên . Hắn cùng Hàn Hạo thương nghị mưu sát kế hoạch thời điểm, mỗi lần đều làm phân ghi âm an bày, nhưng hắn không nghĩ tới đối phương hội trộm lục chính mình cùng Mông Phương Lượng đối thoại, mà này đoạn độc thoại lại ra ngoài hắn dự kiến, kia ba cái ở lại án phát hiện tràng chi tiết có thể nói thần đến chi bút, làm chính mình ở cảnh sát trước mặt khó có thể cãi lại.

Bất quá giờ phút này ảo não dĩ nhiên toàn vô tình nghĩa, A Hoa quan tâm là một cái vấn đề.

“Người từ nơi nào được đến này cuốn băng ghi âm?”

Cao Đức Sâm hướng ghé thái sư nhất dựa vào, đỉnh đặc nói:“Hàn Hạo lúc trước chế tác này phân ghi âm, hơn nữa ở từ sau ký đến Mông Phương Lượng gia nhân trong tay, bắt quá người cũng sớm có phòng bị, luôn luôn phái nhân chăm chú vào Mông Phương Lượng gia phụ cận. Cho nên người nhân so với cảnh sát trước tiên một bước tiết đi rồi này phân ghi âm. Không nghĩ tới đường lang bỏ thiển, hoàng thước ở phía sau, lại có một thần bí nam tử đánh hôn mê thủ hạ của người, đem băng ghi âm cướp đi. Này nam tử nghe nói chính là người muốn vu oan sát thủ eumenides.”

“Người có biết đồ không ít.” A Hoa vừa nói một bên mắt lé trừng mắt báo đầu. Lúc trước tránh phòng Mông Phương Lượng gia nhân nhiệm vụ hắn chính là giao cho báo đầu đi làm , hiện tại báo đầu đã đầu phục Cao Đức Sâm, về này cuốn băng ghi âm chân tướng người sau tự nhiên cũng rõ như lòng bàn tay .

Báo đầu mặt dày, làm bộ không thấy được A Hoa ánh mắt, đối trước kia chủ nhân không chút nào để ý.

A Hoa trong lòng bỗng rung mình: Chẳng lẽ tiểu tử này đã sớm cất giấu một tay, lúc đó liền để lại này bán phân ghi âm? Bất quá hắn lập tức lại phủ định chính mình: Không có khả năng, lấy eumenides thủ đoạn, làm việc sẽ không như vậy không sạch sẽ !

Cao Đức Sâm theo A Hoa thần sắc biến hóa trông được ra đối phương suy nghĩ, cười nói:“A Hoa a, người hiểu lầm người huynh đệ . Ta được đến này phân ghi âm, hoàn toàn là một đoạn cơ duyên xảo hợp. Tiền một đoạn hình cảnh đội nhân theo dõi ta hai cái tiểu đệ, muốn sưu bọn họ nơi. Ta kia hai cái tiểu đệ sở không rõ chi tiết, liền hướng lên trên hội báo . Ta thác nhân sau khi nghe ngóng, nguyên lai hình cảnh đội tránh chính là Long Vũ đại hạ kia khởi án tử. Ta vội vã dẫn người đi qua, đuổi ở cảnh sát phía trước tìm được này cuốn băng ghi âm.”

A Hoa lại càng nghe càng hồ đồ :“Này băng ghi âm làm sao có thể ở người tiểu đệ nơi đó?”

“Ta kia hai cái tiểu đệ là vừa vặn chuyển đến bên kia trụ .” Cao Đức Sâm giải thích nói,“Này cuốn băng ghi âm là tiền một cái thuê khách lưu lại , căn cứ chủ nhà miêu tả, này thuê khách chính là trước đây cướp đi băng ghi âm eumenides.”

Cao Đức Sâm cũng không biết eumenides cướp đi băng ghi âm sau từng cùng A Hoa từng có một hồi giao dịch. Hắn nhận vì nói ở đây đã phi thường sáng tỏ:eumenides đem băng ghi âm luôn luôn giấu ở chỗ ở, thẳng đến chính mình thất thủ bị bắt. Mà cảnh sát đúng là theo eumenides manh mối tìm được nơi này.

A Hoa suy nghĩ lại càng nhiều một ít: Lúc trước eumenides cùng chính mình giao dịch thời điểm, từng chính miệng cam đoan không đổi băng ghi âm tiến hành phục chế. Hắn đồ thật sự không có phục chế, nhưng để lại bán phân ghi âm, như vậy xem ra, tên kia đúng là vẫn còn đối chính mình vẫn là có điều phòng bị. Nếu chính mình không có thủ ước, kia này bán phân ghi âm sẽ phải thượng công dụng . Chính là đại gia đều sẽ không nghĩ đến, này ghi âm cuối cùng nhưng lại hội dừng ở Cao Đức Sâm trong tay.

“A Hoa a, ta nhưng là cứu người một mạng đâu.” Gặp đối phương không nói chuyện, Cao Đức Sâm thân nhiên nhắc nhở,“Nếu này dây lưng đến cảnh sát trong tay, vậy người phiền toái có thể to lắm.”

A Hoa suy nghĩ quay lại đến, hắn trầm ngâm một hồi, nói:“Không sai, người đã cứu ta một lần. Nếu người đem này dây lưng cho ta, có lẽ chúng ta có thể làm một lần giao dịch.”

“Giao dịch?” Cao Đức Sâm nở nụ cười,“Cái dạng gì giao dịch?”

“Này cần người tới lo lắng.” A Hoa chỉ vào cái kia phát hình cơ nói,“Ta muốn này cuốn dây lưng, người có thể để một cái người muốn điều kiện, nếu thích hợp trong lời nói, chúng ta liền làm giao dịch.”

Cao Đức Sâm xem A Hoa, hắn cười đến càng thêm lợi hại, giống như là một cái đại nhân xem đồng ngôn ngây thơ đứa nhỏ. Chờ hắn cười xong sau, hắn có thể này nói:“Ta sẽ không cùng người làm giao dịch . Người muốn này cuốn dây lưng sao? Có thể, ta hiện tại liền cho người.”

Cao Đức Sâm lấy ra phát hình cơ lý băng từ ném cho A Hoa, A Hoa nhíu nhíu đầu mày, không có thân thủ đi tiếp, dây lưng dừng ở trước mặt hắn trên bàn.

“Thằng thần nói cho ngươi đi, này dây lưng ta đã làm phục chế, hơn nữa không chỉ một phần. Ngươi vĩnh viễn cũng đừng tưởng chúng nó toàn bộ tiêu hủy.” Cao Đức Sâm vẫn là cười hì hì, ngữ khí đã có chút thay đổi hương vị, “Ngươi có cái gì tư cách cùng ta làm giao dịch? Ngươi chỉ có thể cầu ta, cầu ta hảo hảo bảo quản chúng nó. Nếu không ta không nghĩ qua là, kia dây lưng còn có khả năng truyền lưu đi ra ngoài.”

“Kia quả thật không có giao dịch tất yếu.” A Hoa có chút tiếc nuối nhún vai, còn nói, “Ngươi vốn có thể yêu cầu ta làm một việc, như vậy ta ít nhất sẽ trở một điểm giết ngươi.”

“Ngươi? Giết ta?” Cao Đức Sâm giống như nghe không hiểu đối phương đang nói cái gì.

“Ta đã nhắc đến với ngươi -- ta sẽ giết ngươi.” A Hoa ngữ khí cực kì tự nhiên, “Cho dù chúng ta làm giao dịch, chuyện này cũng sẽ không đổi biến.”

Cao Đức Sâm không thể không lại nhắc nhở đối phương: “Ngươi giết ta, lập tức sẽ có nhân đem này dây lưng đưa đến cảnh sát trong tay.”

“Ta biết. Cho nên ta mới có thể cho ngươi một lần làm giao dịch cơ hội.”

Cao Đức Sâm ngưng tụ lại ánh mắt nhìn chằm chằm A Hoa, sau đó hắn thực nghiêm túc hỏi câu: “Ngươi đầu óc có phải hay không có bệnh?”

A Hoa lắc lắc đầu, hắn biết chính mình cùng đối phương là hai cái thế giới nhân, căn bản tán gẫu không đến cùng đi.

Cao Đức Sâm cũng không nguyện buông tha cho, hắn ý đồ thay đổi đối phương ý tưởng: “Ngươi vì sao muốn giết ta? Ngươi cũng không hẳn là cùng ta làm giao dịch, ngươi hẳn là cùng ta hợp tác. Hiểu không? Hợp tác! Hợp tác có thể nhường chúng ta song phương đều trở nên rất tốt. Còn có ngươi huynh đệ, ta huynh đệ, đại gia đều thành người trong nhà, làm gì muốn giết tới giết đi, lưỡng bại câu thương?”

“Hợp tác?” A Hoa hỏi lại, “Ngươi cảm thấy chúng ta bây giờ còn khả năng hợp tác?”

“Vì sao không thể? Ngươi giúp ta làm việc, ta liền vĩnh viễn bảo thủ băng từ bí mật -- đây là chúng ta cộng đồng

lợi ích. Đã có cộng đồng lợi ích, vì sao không thể hợp tác?”

A Hoa trầm mặc một hồi, lại hỏi: “Chúng ta nếu hợp tác rồi, Long ca thế nào tính? Bị các người bồng cái kia nữ hài lại thế nào tính?”

Cao Đức Sâm ách nhiên thất tiếu: “Người còn lo lắng bọn họ?”

“Người không lo lắng? Long ca chẳng lẽ không đúng tự cấp người làm việc sao?”

“Hắn cho ta làm việc, bởi vì lúc trước giữa chúng ta có cộng đồng lợi ích. Hiện tại chúng ta lợi ích ràng buộc đã không tồn tại, ta vì sao còn muốn lo lắng hắn? Cái kia nữ hài ta hiểu biết qua, nàng bất quá là cái tiểu thư, người cùng nàng ở cùng nhau lúc đó chẳng phải theo như nhu cầu sao? Hiện tại nàng đã thành một cái quái vật, người còn tưởng nàng làm gì?”

“Ích lợi.....” A Hoa nhắm mắt này hai chữ, hắn đã hoàn toàn minh bạch chính mình cùng đối phương tư duy sai biệt chỗ, “Người sở lo lắng hết thảy, đều không lý khai này từ.”

“Đúng vậy. Đây là chúng ta vị trí thời đại: Ích lợi cao hơn hết thảy.” Cao Đức Sâm trịnh trọng xem A Hoa, “Người nếu không thể thích ứng, người sẽ bị thời đại này sở đào thải.”

A Hoa lại không nói chuyện rồi, hắn tựa hồ ở lo lắng cường điệu muốn sự tình. Cao Đức Sâm lẳng lẳng chờ đợi, không biết đối phương hay không hội thay đổi chủ ý. Sau một lát, A Hoa theo trong túi lấy ra nhất hộp khói thuốc, chính mình rút ra một chi, đồng thời đem hộp thuốc lá xung Cao Đức Sâm lung lay một chút.

Cao Đức Sâm lắc lắc thủ: “Không cần.” Hắn chẳng phải không hút thuốc lá. Chính là giờ phút này thế cục không rõ, hắn còn không dám trừu A Hoa mang đến khói thuốc mà thôi.

A Hoa liền chính mình đem kia chi khói thuốc ngậm ở miệng, bên cạnh báo đầu chủ động lấy ra bật lửa, giúp hắn đốt.

A Hoa hít sâu một ngụm, chậm rãi phun ra chút vòng khói. Sau đó hắn bỗng nhiên vòng vo đề tài hỏi: “Người có biết hay không ta cùng Đặng Luân thế nào nhận thức?”

Đối mặt loại đề tài này khiêu chuyển, Cao Đức Sâm bao nhiêu có chút kỳ quái. Bất quá hắn đối tân đề tài vẫn có hứng thú. Tình thành trên giang hồ nhân đều biết đến, Đặng Hoa cùng A Hoa trong lúc đó cũng không huyết thống tình thân, nhưng hai người lại cực kì thân mật ăn ý, thẳng như cha con. Nay phân tình cảm sau lưng nhất định có chỗ đoạn không tầm thường chuyện xưa đi? Vì thế Cao Đức Sâm liền ứng câu: “Không biết. Người đó nói nói xem?”

A Hoa đem khối thuốc gấp ở trong tay, không nhanh không chậm giảng thuật đứng lên: “Ta là một cái cô nhi, từ nhỏ ở phúc lợi viện trưởng đại. Cái kia thời điểm phúc lợi viện điều kiện không phải tốt lắm. Ta thượng tiểu học thời điểm, dùng túi sách đều là trên xã hội đào thải xuống dưới cũ hóa. Nhìn đến khác đồng học sách mới bao màu sắc rực rỡ, ta phi thường mất thềm, phi thường hi vọng chính mình cũng có thể có một sách mới bao. Sau này ở ta mười tuổi kia năm, có cái thúc thúc cấp phúc lợi viện cứng nhất bút tiền, này bút quyền tiền sử ta nguyện vọng có thể thực hiện -- ta cũng có chính mình sách mới bao.”

Cao Đức Sâm ở một bên đoán: “Người này chính là Đặng Hoa đi?”

A Hoa gật gật đầu.

Cao Đức Sâm xuy cười: “Hắn là chuyện xấu làm hơn, mới có thể tận lực tìm một chỗ làm việc thiện. Các người chính là hắn tìm kiếm lương tâm an ủi tịch công cụ thôi!”

A Hoa không có đáp đối phương trong lời nói trà, chính là tiếp tục nói: “Lúc đó phúc lợi viện a di phát túi sách thời điểm nói cho chúng ta biết, đợi đến tết âm lịch, này thúc thúc gấp mặt từ trước đến nay phúc lợi trong viện vẫn an chúng ta, đến lúc đó còn có thể cho chúng ta đưa một đám hàng tết. Khác tiểu bằng hữu nghe xong tin tức này đều thực hưng phấn, đều đoán mừng năm mới khi kia thúc thúc hội mang đến cái gì thứ tốt. Chỉ có ý nghĩ của ta lại cùng bọn họ bất đồng.”

“Nga? Vậy người là nghĩ như thế nào?”

“Ta suy nghĩ thế nào báo đáp đối phương. Đã cái kia thúc thúc thực hiện ta giấc mộng, ta nguyện ý đem ta đồ tốt nhất quà đáp lễ cho hắn. Lúc đó ở phúc lợi trong viện, tiểu bằng hữu nhóm rất ít có cơ hội ăn đến đồ ăn vặt. Chỉ có đến chủ nhật, a di mới có thể cấp đại gia phát một ít tiểu thực phẩm, có đôi khi là kẹo que, có đôi khi là bơ bánh bích quy, có đôi khi là sôcôla linh tinh. Này đồ ăn vặt ở bọn nhỏ trong mắt chính là tối mỹ diệu gì đó. Làm ta quyết định báo đáp cái kia thúc thúc sau, ta liền đem mỗi một chu phát phóng đồ ăn vặt đều tích góp từng tí một đứng lên. Mãi cho đến tết âm lịch đêm trước, dùng một cái túi giấy tích góp từng tí một tràn đầy một bao. Mừng năm mới thời điểm, cái kia thúc thúc quả nhiên đến -- người đã đoán trúng, người này chính là Đặng Hoa. Hắn dẫn theo rất nhiều quà tặng đưa cho tiểu bằng hữu, mỗi người đều có phần. Nhưng chỉ có ta ở đây lấy đến quà tặng thời điểm, không chỉ có nói cảm ơn, hoàn trả

tặng cho đối phương một cái trang mấn lễ vật bao nhỏ. Đặng Hoa lúc đó cũng không có cái gì phản ứng, hắn chính là nhìn ta liếc mắt một cái, sau đó hỏi tên của ta. Sau này ta mới biết được, này nháy mắt đã cải biến ta khi còn sống.”

Nói đến chỗ này, A Hoa ánh mắt có chút mê ly, suy nghĩ tựa hồ lại về tới từng thơ ấu thời đại. Giáp ở hắn ngón tay trung khới thuốc chậm rãi thiêu đốt , tạo nên từ từ khói nhẹ, cô độc khói bụi đã tích góp từng tí một gần nửa tấc dài.

“Đặng Hoa chính là bởi vì chuyện này đối với người ưu ái có thêm?” Cao Đức Sâm hít mắt hỏi. Hắn bao nhiêu có chút kinh ngạc, lấy Đặng Hoa thiết huyết thạch tâm, chẳng lẽ cũng sẽ như thế dễ dàng bị một cái đũa nhỏ đã động?

A Hoa không có chính diện trả lời, hắn rũ mắt xuống tình xem ngón tay khới thuốc, lầm bầm lầu bầu bàn nói:“Ta sau này cũng tương qua. Đặng tông chẳng lẽ hội để ý kia bao đồ ăn vật? Không phải. Hắn sau này đối ta như thế tín nhiệm, đơn giản là hắn biết ta là một cái hiểu được cảm ơn nhân. Người khác cho qua ta , ta nhất định sẽ gấp bội hoàn trả, cho nên hắn đối ta tuyệt không keo kiệt. Ta cùng Đặng tóm lại gian quan hệ, thật sự giống phụ tử bình thường không có ngăn cách.”

Gặp A Hoa cảm xúc giống như có chút tinh thần sa sút, Cao Đức Sâm liền đem thân thể đi phía trước dò xét thám, hai cái cánh tay chỉ ở tại trên mặt bàn:“Đặng Hoa đối với người dù cho, hắn cũng đã chết . Về sau tình thành, sẽ là ta Cao Đức Sâm thiên hạ. Người xem, ta đã là này trắng đại hạ chủ nhân, Đặng Hoa chung ái kim long ngư cũng luân vì ta bàn cơm Trung. Ta để mắt người A Hoa, biết người là cái nhân vật. Ánh mắt người hắn là phóng xa một chút, người thông minh không cần hướng phía sau xem, muốn xem đến chính mình tương lai!”

A Hoa vẫn là không có tiếp lời, hắn ngón trở nhẹ nhàng bắn ra, nhất tiết buồng lòng khói bụi tán loạn bay xuống. Sau đó hắn ngẩng đầu, suy nghĩ theo qua lại trung tránh ra, nói:“Tốt lắm, không nói đặng tông , nói nói cái kia nữ hài đi.”

“Dựa vào!” Cao Đức Sâm nhướng mắt,“Một cái tiểu thư có cái gì hảo nói ?”

A Hoa thần nhiên nói:“Là, nàng là cái tiểu thư. Chúng ta lúc trước quen biết cũng thật là ở theo như nhu cầu -- nàng hướng về phía tiền của ta, ta hướng về phía nàng sắc. Bất quá sau này tình huống còn có chút bất đồng, nàng bắt đầu thật tình đối ta.....”

“Làm tiểu thư có thể có cái gì thật tình? Nhiều nhất là phóng dài tuyến câu cá lớn thôi.” Cao Đức Sâm đánh gãy A Hoa câu chuyện, mặt lộ khinh thường sắc,“Không nghĩ tới người A Hoa nhưng lại hội trầm mê nữ sắc, liên điểm ấy sức phán đoán đều không có.”

Đối mặt đối phương ngôn ngữ nhục nhã, A Hoa vẫn chưa tức giận, hẳn chính là nghiêm cẩn xem đối phương, nói:“Người sai lầm rồi, ta xem nhân nhất định chuẩn. Kia nữ hài sau này chịu ta liên lụy, sống không bằng chết, khả năng nhưng không có một chút hối hận. Bởi vì giúp ta chấn qua một hồi kiếp nạn, nàng thậm chí còn cảm thấy cao hứng. Nàng đã vì ta mất đi rồi quý giá nhất dung nhan, nàng đối ta còn có thể có cái gì sở đồ?”

Cao Đức Sâm còn tưởng nói cái gì đó, nhưng trong lúc nhất thời lại có chút từ cùng. Hắn lược hé miệng, cuối cùng lại chính là lắc đầu khinh táp một tiếng.

“Trên giang hồ có câu cổ huấn: Kỹ nữ vô tình, con hát vô nghĩa. Một cái làm tiểu thư , vì sao sẽ như vậy đối ta? Chuyện này đừng nói là người , chính là ta chính mình đều cảm thấy kỳ quái. Cho nên ta cũng hỏi qua nàng, mà nàng đáp án đặc biệt đơn giản.” Nói tới đây, A Hoa xung Cao Đức Sâm cười,“Việc này cùng người có chút quan hệ đâu.”

“Có liên quan tới ta?” Cao Đức Sâm sững sốt, thành không hiểu trượng nhị hòa thượng.

“Kia nữ hài nguyên bản ở khải hoàn môn đại tửu điểm đi làm. Lần đó người cấp khải hoàn môn vu oan, nhượng hình cảnh đội nhân che khách sạn, nữ hài mặc áo đơn bị đuổi ra đến, đáng thương thật sự. Vừa vặn ta thấy , ta liền đem chính mình chỗ ở chìa khóa cho nàng, nhượng nàng trước có cái địa phương dung thân.” A Hoa đem khói thuốc tiến đến bên miệng -- tuy rằng không hấp vãi cái, nhưng này yên ở A Hoa nói chuyện thời điểm đã nhiên đi không ít. Lần này hắn đem vòng khói phun ra sau, lại hí mắt nhìn nhìn tàn thuốc còn sót lại độ dài, sau đó có chút cảm hoài nói,“Kia nữ hài nói với ta, ta này hành động nhượng nàng thái độ triệt để thay đổi. Ở nàng trong mắt, ta không lại là một người khách nhân, mà là một cái hiểu được quan tâm nàng, có thể cho nàng che chở nam nhân. Cho nên nàng nguyện ý vì ta trả giá, thậm chí dâng ra chính mình toàn bộ sinh mệnh đến báo đáp ta.”

Cao Đức Sâm “Hắc hắc” Cười quái dị :“Ta đây còn thành các người hai cái hồng nương ?”

Đối với Cao Đức Sâm phản ứng A Hoa tựa hồ có chút thất vọng, hẳn tâm mắt theo tàn thuốc chuyển hướng đối phương:“Người hay là nghe không rõ ta muốn nói trọng điểm đến cùng là cái gì.”

Cao Đức Sâm lãnh ngôn phản bác:“Ta quả thật nghe không rõ. Ta đều đem lời nói đến nhượng này , người không đi lo lắng chính mình sinh tử vận mệnh, lại chỉ điểm chúng ta ca tụng một cái tiểu thư cảm tình?”

A Hoa thở dài:“Người nhận vì ta không nên đề cập này nữ hài? Hiện tại ta ở cùng cao lão bản đàm phán -- một cái sắp trở thành tinh thành chúa tể nhân. Ta thế nào có thể luôn mãi nhắc tới một cái tiểu thư? Nàng căn bản không xứng xuất hiện tại này trường hợp.”

Cao Đức Sâm ánh mắt cường ngạnh, cũng không phủ nhận hẳn này phiên lời ngậm.

A Hoa lại lắc đầu:“Mà ta ý tưởng hoàn toàn tương phản. Ta cảm thấy là ngươi không xứng cùng chúng ta đánh đồng. Chúng ta là hiểu được cảm ơn nhân, mà ngươi không hiểu. Ở trong thế giới của ngươi, ước thúc hành vi cao nhất chuẩn tắc là ích lợi, mà ở thế giới của chúng ta, thay thế được ích lợi chuẩn tắc là ân cừ -- có ân báo ân, có cừ oán báo thù, mặc kệ là người nào phương diện đều không chấp nhận được nửa điểm hàm hồ.”

Cao Đức Sâm rút cuộc vô pháp nhẫn nại, hẳn thân thủ ở trên mặt bàn trùng trùng vỗ:“Ngu muội! Ngươi đây là tự tìm tử lộ!”

“Ngươi hội chết trước.” A Hoa nhìn thẳng Cao Đức Sâm ánh mắt, hẳn nói chuyện khí lực không lớn, nhưng ngữ khí cực lãnh, cực kỳ giống theo địa phủ chỗ sâu bay tới thanh âm.

Cao Đức Sâm giận dữ phản cười. Hẳn thật sự không rõ, A Hoa còn có cái gì tư cách như vậy cùng chính mình gọi nhíp? Đối phương thế lực đã ngày càng suy vi, mà trí mạng nhược điểm còn bị chính mình nắm trong tay. Cho dù tại đây cái yền hội sánh hiện trường, lực lượng của đối phương cũng bị vây tuyệt đối nhược thế, hẳn liên liệu chết nhất bác cơ hội cũng không tồn tại!

“Hảo hảo hảo!” Như thế nắm chắc thắng lợi nắm, Cao Đức Sâm liền ngông nghênh nằm tựa vào ghế thái sư,“Ta đồ muốn nhìn, ta là thế nào cái chết kiểu này!”

A Hoa không lại nói chuyện, hẳn đem khói thuốc ngậm ở môi trung cuối cùng hút một ngụm, này một ngụm hấp vừa nặng lại thâm sâu, tràn ngập phải làm quyết đoán ý tứ hàm xúc. Tàn thuốc thượng ánh lửa bỗng nhiên lượng vượng, cấp tốc nhiên đến đầu mẫu thuốc lá phụ cận. Lúc này A Hoa bỗng nhiên đem tay phải tìm được mông phía dưới, nắm lấy ghế một chân. Sau đó hẳn cung thân thể càng lực, đem ghế vung đứng lên hướng về cái bàn đối diện ném đi.

Đó là một trương đánh chế cho thanh đại lim ghế tròn, chất lượng trầm trọng, nếu tạp đến nhân cũng không phải là nhỏ. Bất quá ngồi ở đối diện Cao Đức Sâm sớm có phòng bị, vừa thấy A Hoa ném ra ghế liền lập tức xoay người né tránh. Mà A Hoa dưới tình thế cấp bách tựa hồ cũng mất đi rồi chính xác, ghế theo ghế thái sư phương bay qua đi, thực sự tạp trung được khảm ở tường thể thượng kia chỉ đại kết nước. Kết nước thủy tinh kinh không dậy nổi như vậy va chạm,“Phanh” một tiếng vỡ vụn , lớn lớn nhỏ nhỏ mảnh nhỏ cùng với kết nước trung trong suốt chất lỏng trút xuống xuống, thẳng hướng Cao Đức Sâm bao trùm mà đến.

Đứng ở Cao Đức Sâm phía sau hai cái hắc y bảo tiêu lên tiếng trả lời mà lên, triển khai thân thể bảo vệ chính mình chủ nhân. Này thủy tinh mảnh nhỏ đại bộ phận bị bọn họ ngăn trở, cũng không thể thương đến Cao Đức Sâm mây may. Người sau trừ bỏ bị lâm thành cái ướt sũng ở ngoài, tại đây ba công kích trung liền không có gì tổn thất .

Mà ở cái bàn bên kia, báo đầu phản ứng nhanh hơn. A Hoa vừa mới đem ghế ném ra thủ, hấn liền “Cọ” một chút theo chính mình trên chỗ ngồi nhảy lên đi ra ngoài, đầu đầy tóc vàng vũ động, cực kỳ giống một cái săn thực báo tử. Đối mặt toàn bộ tình thành cách đấu vương giả, A Hoa cũng khó có chống cự lực, hấn bị báo đầu một chút liền lặc ở cổ, đồng thời hạ bàn cũng ăn nhór tảo thang chân, thân thể mất đi chống đỡ, chỉ có thể mềm yếu bị quân chế cho đối phương bất thuật bên trong. Toàn bộ thể cục tựa hồ ở nháy mắt liền nghiêng về một phía chia làm thắng bại.

Nhưng mà Cao Đức Sâm đám người tâm tính nhưng không cách nào lạc quan. Bởi vì ngay tại A Hoa bị báo đầu chế phục đồng thời, toàn bộ yến hội trong phòng nhân đều nghe thấy được một cỗ không bình thường nồng liệt mùi.

Còn mùi!

Nguyên lai phong bế ở tường thể trung tràn đầy nhất rương chất lỏng chẳng phải thủy, tất cả đều là còn! Theo kết nước thủy tinh vỡ tan, này đó còn nghiêng xuống, đem Cao Đức Sâm cùng hấn hai cái bảo tiêu triệt để rót cái thấu!

A Hoa thân thể đang ở báo đầu thiết khuỷu tay giáp công hạ lung lay sắp đổ, hấn tứ chi đều nhận đến bất, nhưng hấn miệng còn có thể động. Vì thế hấn hít sâu một hơi, đem kia nhiên chính vương tàn thuốc nặng nề mà ới ra đi ra ngoài. Tàn thuốc ở không trung đánh lẩn nhè, hỏa tinh lỏng lảnh, A Hoa ánh mắt một đường tùy tùng, trên mặt tắc hiện ra thoải mái ý cười.

Này hết thủy đều ở điện quang hỏa thạch nhảy mất phát sinh. Theo “Hó” một tiếng vang nhỏ, tàn thuốc lạc điểm chỗ đằng khởi một đoàn vĩ đại hỏa diễm, sau đó liền có ba cái hỏa nhân ở trong đó giãy dựa khởi vũ, thống khổ tiếng kêu rên liên tiếp, làm người ta không rét mà run!

Báo đầu cơ hồ xem choáng váng, hấn ngạc nhiên buông ra A Hoa, thì thảo mắng câu: “Ta thao!” Lập tức hấn ý thức được kia hỏa thể thực khả năng nguy cấp đến chính mình, vội vàng hướng về yến hội sảnh ngoài cửa chạy tới. Canh giữ ở cửa hai cái bảo tiêu cũng ốc còn không mang nội mình ốc, một bên hướng trong hành lang lui, một bên hô lớn: “Cháy ! Mau cứu cao tổng!” Mọi người ba chân bốn cẳng đi tìm phòng cháy xuyên, trong lúc nhất thời loạn thành một đoàn.

A Hoa cũng chưa đi. Hấn đem yến hội sảnh đại môn quan hảo, theo bên trong dừng tử. Sau đó hấn lại lui trở lại cái bàn phụ cận, thành đã chết ở hỏa trung giãy dựa Cao Đức Sâm. Chỉ cần người sau muốn thoát đi, hấn liền giờ trưng ghế liền đình mang đá, đem đối phương chạy về đến kết nước phụ cận trong hỏa diễm tâm. Mà khác hai cái chôn cùng bảo tiêu tắc mặc cho bọn họ ở phòng trong bồn chạy lẩn lộn, không lên đề ý tới.

Ngoài phòng báo hạng nhất nhân vượt qua một giấc mộng yếm bần trải qua. Bọn họ tuy rằng xả ra phòng cháy vòi nước, nhưng vô pháp phá khai rất nặng yển hội sảnh đại môn. Chỉ nghe phòng trong kêu thảm thiết liên tục, thẳng như mười tám tầng luyện ngục giống nhau. Làm kia tiếng kêu thảm thiết càng ngày càng yếu thời điểm, bọn họ tâm cũng một điểm một điểm chìm xuống, thẳng đến triệt để tuyệt vọng.

Tiếng kêu thảm thiết triệt để tuyệt tích sau, yển hội sảnh đại môn mới rột cuộc mở ra. A Hoa theo trong phòng chậm rãi đi ra, hấn sau lưng là một mảnh biển lửa, tóc của hấn, quần áo cùng hải miệt thượng cũng hãy còn bay linh tinh ngọn lửa. A Hoa vừa đi một bên vuốt nàv đó ngọn lửa, hấn thần sắc như băng như tuyết, tựa như một cái theo trong địa ngục đi ra Diêm La.

Chương 11 vượt ngục

Bóng đêm đã thâm, nằm ở ván giường thượng Hàng Văn Trị lại thật lâu không thể đi vào giấc ngủ. Hắn mở to hai mắt, ánh mắt chăm chú vào chỗ cao kia trần nho nhỏ khí cửa sổ thượng, tuy rằng nổi lòng phập phồng, nhưng hắn không dám giống đại đa số mất ngủ giả như vậy trần trọc, bởi vì hắn không nghĩ nhường xá hữu nhóm nhận thấy được chính mình dị thường.

Hàng Văn Trị tâm tình cùng giờ phút này thời tiết có rất lớn quan hệ.

Bên ngoài thế giới giọt giọt tí tách, Thu Vũ đầm đìa, ngẫu nhiên xen lẫn như khóc như nuốt tiếng gió. Hàng Văn Trị mắt thấy một cái nhu nhược bé nhỏ bóng đen phiêu đảng sau một lát, rốt cục bị gió thu dán tại ướt sũng khí cửa sổ trên thủy tinh. Kia tuy rằng chính là một mảnh lá rụng, nhưng điệp mạch hoàn chỉnh, phiến lá nở nang, vẫn cứ mang theo no đủ sinh mệnh hơi thở.

Hiện tại vừa mới nhập thu, kia lá cây vốn không nên nhanh như vậy liền rời đi nó sinh tồn chắc cây, nhưng tối nay mưa gió lại nhường nó thân bất do kỷ. Làm nó ở trong gió phiêu toàn lưu luyến thời điểm, nó nhất định thượng ở hiểu ra mùa xuân dạt dào hơi thở.

Hàng Văn Trị cảm giác kia phiến lá cây tựa như dán tại trên mặt mình, mang đến một loại rõ ràng khó phân rõ lạnh như băng xúc cảm. Mà hắn trí nhớ cũng bạn như vậy xúc cảm một đường ngược dòng, về tới mười năm trước cái kia mùa thu.

Hàng Văn Trị nhớ được đó là một tuần sáng sớm, gió lạnh thê vũ khiến cho lao động trên thị trường dòng người rất thưa thớt. Hắn co rúm lại ở một cái hơi hơi tránh gió góc, quần áo ẩm ướt mà đơn bạc.

Bởi vì xuất phát khi quá mức vội vàng, hắn thậm chí không lo lắng mang đem ô che. Hắn biết chính mình gầy yếu thân hình không có gì ưu thế, nếu muốn được đến một phần công tác, hắn phải trả giá càng nhiều thành ý cùng kiên nhẫn.

Kia một năm Hàng Văn Trị mười chín tuổi, vừa mới theo nông thôn lão gia khảo vào tỉnh thành trọng điểm đại học. Tại như vậy một tuần, hắn bạn cùng lứa tuổi đang ở hưởng thụ âm áp ổ chăn, mà hắn lại muốn trước tiên đối kháng sinh mệnh mưa gió.

Một mảnh lá rụng bị gió thu đồ lên Hàng Văn Trị trên mặt, Hàng Văn Trị thân thủ bắt nó hái xuống, hắn nhìn đến lá cây vẫn cứ là lục sắc, trong lòng liền nổi lên một tia đồng bệnh tương liên bàn chua xót.

“Hi, tiểu hài tử, ngươi có khả năng cái gì?” Một thanh âm ở cách đó không xa hỏi.

Hàng Văn Trị vội vàng đem lá cây phao trở lại Tế Vũ Trung, trả lời nói: “Ta cái gì đều có thể can, chỉ cần có thể kiếm tiền!”

“Ngươi có khả năng cái gì?!” Kia thanh âm lại lặp lại một lần, lộ ra trêu tức hương vị. Mà nói chuyện nhân không đợi Hàng Văn Trị biện giải liền đã trái lại tự tránh ra, đi tìm càng thêm thích hợp lao động đi.

Bị phao đi lá cây xoay tròn một vòng sau dừng ở Hàng Văn Trị dưới chân, kia rơi xuống đường cong tựa như nam hài giờ phút này tâm tình bình thường.

Một người khác chú ý tới Hàng Văn Trị vội vàng mà lại lo âu biểu cảm, hẩn đi rồi đi lên, gần gũi đánh giá này nam hài.

Hàng Văn Trị ưỡn ưỡn ngực thang, ý đồ nhường chính mình có vẻ cường tráng một ít.

Sau một lúc lâu sau, người tới hít hít hỏi một câu: “Ngươi thật sự cái gì đều nguyện ý can?”

Hàng Văn Trị dùng sức gật gật đầu, lại cường điệu: “Chỉ cần có thể tránh đến tiền!”

Người nọ “Hắc hắc” Cười gượng: “Ngươi tưởng tránh bao nhiêu?”

“Càng nhiều càng tốt, ta cần dùng gấp!” Hàng Văn Trị vừa nói một bên lấy tay lau đi thuận phát hơi chảy về phía hốc mắt mưa, hẩn này phó cơ khát thái độ tựa hồ đã động người tới, người nọ nghiêm mặt nói: “Ta nơi này có cái sông, có thể tránh đồng tiền lớn.”

Hàng Văn Trị trát trát nhãn tình: “Có thể tránh bao nhiêu?”

Người tới lược nhất châm chước, mở giới nói:“Ngũ vạn.”

Ngũ vạn?! Đây đối Hàng Văn Trị mà nói cơ hồ là cái không dám tưởng tượng con số thiên văn! Ánh mắt hắn ở nháy mắt trùng lưu viên. Bất quá cái loại này mãnh liệt hưng phấn chính là nhất xung mà qua, hắn rất nhanh liền tỉnh táo lại, mang theo điểm không yên truy vấn nói:“Cái gì sống?”

“Khoái hoạt!” Người tới trả lời tuy rằng hàm hồ, nhưng chuẩn xác đánh trúng đối phương tâm lý phòng tuyến nhược điểm,“Người không phải cần dùng gấp sao? Chỉ cần ngươi nguyện ý can, một tháng trong vòng có thể lấy đến tiền!”

Như vậy điều kiện thật là rất cụ dụ hoặc lực ! Hàng Văn Trị lập tức trả lời:“Ta cần!-- chi cần không phải giết người phóng hỏa thưởng ngân hàng!”

“Không như vậy khoa trương .” Người tới cười cười, sau đó đưa cho Hàng Văn Trị một trương danh thiếp,“Ba giờ chiều, mang tề người cá nhân tư liệu, ấn này địa chỉ tới tìm ta. Tìm không thấy liền gọi cuộc điện thoại!”

Hàng Văn Trị thật cẩn thận đem danh thiếp thu hảo, tựa như nâng chính mình tánh mạng bình thường. Mà người nọ đã xoay người rời đi, cùng hắn đến khi giống nhau đột nhiên.

Ba giờ chiều, Hàng Văn Trị mang theo chính mình tỉ mỉ chuẩn bị tốt lý lịch sơ lược, một đường tìm được danh thiếp thượng địa chỉ. Nơi đó ở long xà hỗn tạp trong thành thôn, buổi sáng ước hắn nam tử sớm ở nhất hộ nhà trệt ngoài chờ hắn.

“Đĩnh chuẩn khi .” Người nọ khen hắn một câu, sau đó liền vẫy tay,“Mau vào đi, thường ca đang chờ đâu.”

Hàng Văn Trị đi theo người nọ vào phòng, đã thấy trong phòng bãi trương bàn vuông, vài cái đại hán ngồi vây quanh ở bên cạnh bàn, trên bàn rượu và thức ăn hỗn độn, xem ra vừa mới từng có một hồi uống thả cửa.

“Thường ca, người đến .” Lúc trước nam tử hướng trong đó một bàn tử đánh thanh tiếp đón, mập mập liền nâng lên mắt say lờ đờ liếc Hàng Văn Trị, đang ngồi những người khác cũng đều ghé mắt.

Hàng Văn Trị lui khởi cổ, trong lòng có chút nhút nhát.

Mập mạp nắc cục một cái hỏi:“Cá nhân tư liệu có hay không?”

Hàng Văn Trị vội vàng đem chính mình tỉ mỉ chuẩn bị lý lịch sơ lược đệ đi qua. Mập mạp tiếp đến trong tay vừa quét mắt mở đầu, liền kinh ngạc mạo câu:“Ồi? Sinh viên? Vẫn là hàng hiệu a!”

Dẫn đường nam tử thấu tiến lên nhìn nhìn, nói thầm nói:“Thật đúng là.” Hắn trọng lại đánh giá Hàng Văn Trị, hơi có chút ngoài ý muốn dường như.

Bị vây như vậy trường hợp trung, Hàng Văn Trị không biết là nên tự hào vẫn là bi thương, hắn chỉ có thể bả đầu mai càng thấp.

Mập mạp bên cạnh ngồi một cái thân hình cao lớn trẻ tuổi nhân, hắn tựa hồ cũng đối Hàng Văn Trị sinh ra hứng thú, liền xao xao mập mạp cánh tay nói:“Cho ta xem.”

Mập mạp đem lý lịch sơ lược đưa đến người trẻ tuổi trong tay, sau đó mắt lé hỏi Hàng Văn Trị:“Người thiếu tiền dùng?”

Hàng Văn Trị ngẩng đầu:“Đúng vậy, cần dùng gấp!”

Mập mạp phiên đễ mắt da:“Người có biết làm gì sao?”

Hàng Văn Trị lắc đầu nói:“Không biết.” Bất quá hắn lại kiên định bổ sung,“Chỉ cần không phải giết người phóng hỏa, ta đều can!”

Mập mạp cũng là không ma ki, trực tiếp lượng ra át chủ bài:“Bán thân, có làm hay không?”

Bán thân? Hàng Văn Trị ngây ngẩn cả người, hắn trước kia cũng nghe nói qua chuyện như vậy, nhưng cũng không có nhiều lắm giải.

Dẫn đường nam tử ở một bên nói:“Chính là đem người thân bán cho được thân bệnh nhân, dùng để làm di thực giải phẫu. Bán một cái thân cho người ngu vạn khối -- người đừng sợ, người bình thường đều có hai cái thân, bán một cái còn có một cái, không ảnh hưởng người về sau thú lão bà.”

Nam tử nói đến “Thú lão bà” Ba chữ thời điểm thần thái ngả ngón, phòng trong tất cả mọi người thô lỗ cười ha ha. Hàng Văn Trị lòng tự trọng nhận đến thương tổn, hấn đề cao giọng nói:“Ta sợ cái gì? Chỉ cần các người thật sự trả thù lao, đừng nói một cái , hai cái ta đều dám bán!”

Mập mập nhìn chăm chăm Hàng Văn Trị, ánh mắt đột nhiên rung mình:“Người khả lo lắng tốt lắm! Các huynh đệ đều dựa vào này lỗ hồng ăn cơm, người nếu đáp ứng xuống dưới , nhưng đừng tưởng đòi ý!”

“Ta không đòi ý!” Hàng Văn Trị lộ ra cười khổ, thần sắc lại dữ phát kiên định,“Ta còn sợ các người đòi ý đâu!”

Mập mập không nói chuyện rồi, hấn dùng một loại kỳ quái ánh mắt xem Hàng Văn Trị, bởi vì đối phương quả thật là hấn nhập đi nhiều năm qua nhìn đến lạ nhất một người.

Kỳ quái cũng không ở chỗ người này đại học danh tiếng sinh thân phận, mà ở chỗ hấn đối bán thân chuyện này tuyệt quyết cùng kiên định. Mà ở dĩ vãng trong những việc trải qua, cho dù là tối nghèo túng nông dân công cũng biết rõ bán xuất từ thân khí quan nguy hại, bọn họ đối mặt lớn tiền tài dụ hoặc cũng sẽ do dự cùng bàng hoàng. Mà một cái có tuyệt vời tiền cảnh sinh viên lại vì sao như thế nghĩa vô phản cố?

Bất quá như vậy kinh ngạc ở mập mập trong lòng chính là nhoáng lên một cái mà qua. Hấn là một cái người làm ăn, nên quan tâm chính là mục tiêu thái độ -- với hấn mà nói, một cái thái độ kiên định bán thân giả liền ý nghĩa mười đến vạn món lãi khách sù thu vào; Mà đối phương tâm linh động cơ tính cái gì đâu? Nhiều nhất tính cái nhàn hạ khi đề tài câu chuyện thôi. Vì thế hấn liền quay đầu phân phó lúc trước thủ hạ:“Đi làm cái chứng từ đi, hôm nay khiến cho hấn ký .”

Có người lại bỗng nhiên ở bên trong sắp một gậy tre, nói một tiếng:“Đợi chút.”

Hàng Văn Trị theo tiếng nhìn lại, nói chuyện đúng là ngồi ở mập mập bên người cái kia người trẻ tuổi -- người này thoát nhìn cùng chính mình tuổi xấp xỉ, nhưng ngôn hành trong lúc đó lại có chút lão luyện, hiển là cái nhiều lần trải qua giang hồ nhân vật.

Mập mập cũng quay đầu xem người trẻ tuổi, hấn tuy rằng lớn tuổi không ít, lại là chủ nhân nơi này, nhưng đối cái kia người trẻ tuổi lại tựa hồ có chút kính sợ dường như.

Người trẻ tuổi trong tay nắm chặt Hàng Văn Trị lý lịch sơ lược, ánh mắt của hắn cùng Hàng Văn Trị đối diện, truyền lại ra thân cận ý tứ hàm xúc -- điều này làm cho người sau thả lỏng không ít, sau đó hắn mở miệng nói: “Người là cái người làm công tác văn hoá, có tri thức, có tiền đồ, người vì sao muốn tới nơi này?”

Hàng Văn Trị trả lời phi thường đơn giản: “Ta cần tiền.”

Người trẻ tuổi truy vấn: “Người đòi tiền làm gì?”

“Cho ta ba xem bệnh.”

“Nga?”

“Ba ta được ung thư, phải mau chóng khai đao, đối với chúng ta gia tiên đã sớm dùng hết.” Hàng Văn Trị nói tới đây, vành mắt có chút hơi hơi đỏ lên.

“Cho nên người nguyện ý bán chính mình thật?”

“Theo ta ba mệnh so sánh với, ta một cái thân bị cho là cái gì?”

Người trẻ tuổi lại cấp cho đối phương hất thượng một chậu nước lạnh: “Người bán này thật, liền nhất định cứu được ba người sao? Không nói đến giải phẫu có thể hay không thành công, cho dù thành công, thuật sau bảo dưỡng cùng trị liệu đâu? Chỉ bằng người bán thân ngũ vạn khối, đủ sao?”

Hàng Văn Trị cắn chặt răng: “Ta đây còn có thể bán cái gì, các người cứ việc nói đi! Ta còn có một cái thân, còn có tâm, can, phế, chỉ cần có thể cứu ba ta, các người đều có thể cầm bán!”

Người trẻ tuổi lắc đầu, hắn biết đối phương hiểu lầm chính mình ý tứ, bất quá hắn cũng không sinh khí, ngược lại cười nói: “Đều bán? Vậy người chính mình còn sống được đi xuống sao?”

“Sống không nổi thì thế nào? Mạng của ta vốn chính là ba ta cấp , ta nguyện ý đổi cho hần!” Hàng Văn Trị càng nói càng là động tình, thanh âm đã gần đến nghẹn ngào.

Người trẻ tuổi lâu dài xem Hàng Văn Trị, người sau cũng không tránh né, ánh mắt thẳng tắp nhìn thẳng đối phương ánh mắt, thần sắc gian trần ngập chờ mong. Hần đã nhìn ra người này ở trong phòng địa vị không thấp, phụ thân vận mệnh có lẽ liền nắm giữ ở đối phương trong tay.

Sau một lúc lâu sau, người trẻ tuổi xoay người lại mặt hướng cái kia mập mạp, hần hạ giọng nói câu cái gì.

Mập mạp ha ha cười:“A Hoa huynh đệ đã đều mở miệng , ta còn có thể không nể mặt?”

A Hoa! Hàng Văn Trị từ đây nhớ kỹ đối phương tên.

A Hoa ở mập mạp đầu vai vỗ vỗ, lấy chỉ ra cảm tạ. Sau đó hần đứng lên đi đến Hàng Văn Trị bên người, xung đối phương giương lên cằm nói:“Người theo ta đi thôi!”

“Đi..... Đi nơi nào?” Hàng Văn Trị có chút sờ không rõ tình huống .

“Đi gặp một người -- chỉ có người này tài năng cứu được ba ngươi.”

Vừa nghe nói có thể cứu ba ba, Hàng Văn Trị lập tức liền trắng nổi lên can đảm. Hần theo sát ở A Hoa phía sau đi ra phòng nhỏ, mà hần bước này bán ra sau, không chỉ có cải biến ba hần vận mệnh, cũng cải biến chính hần vận mệnh.

A Hoa mở ra một chiếc xe. Hần chờ Hàng Văn Trị mặc thành mà qua, cuối cùng đi tới ngoại ô thành phố một chỗ biệt thự tiểu khu. Sau đó hần dẫn Hàng Văn Trị tiến nhập tiểu khu trung xa hoa nhất kia trắng biệt thự, hần nhường người sau ở trong khách phòng kiên nhẫn chờ đợi, chính mình lại lui đi ra ngoài.

Hàng Văn Trị lần đầu tiên đi đến như vậy xa hoa chỗ, xem kia che kín xa hoa trang sức phẩm khách phòng, hần có chút chân tay luống cuống. Hần thậm chí không dám ngồi xuống, chính là ở cửa sổ biên thành thành thật thật đứng, này vừa đứng chính là vài mấy giờ.

Làm khách phòng môn lại một lần nữa bị mở ra thời điểm, khi trước đi vào đến một cái trung niên nam tử. Người nọ thoát nhìn sắp ba mươi tuổi, thân thể uy nghiêm, mày kiếm mắt hồ, toàn thân đều bao phủ một tầng làm người ta kính sợ khí thế.

Hàng Văn Trị tại kia nam tử khí tràng tiền không còn chỗ ẩn thân, hấn hoảng loạn gãi đầu, không biết nên như thế nào cho phải.

Cũng may A Hoa cũng theo tiến vào, hấn vì Hàng Văn Trị làm dẫn kiến:“Đây là chúng ta đặng tổng.”

Hàng Văn Trị sợ hãi đánh cái tiếp đón:“Đặng tổng, ngài hảo.”

Bị gọi đặng tổng nhân “Ân” một tiếng, hướng trên sofa ngồi xuống, sau đó xung Hàng Văn Trị vẫy tay một cái nói:“Đến, ngươi cũng ngồi xuống đi.”

Hàng Văn Trị chính mình chuyển trương ghế dựa, thực câu nệ ngồi ổn. A Hoa tắc đứng ở đặng tổng phía sau.

“Ta đã biết đến rồi ngươi sự tình.” Đặng tổng nói thẳng hỏi,“Phụ thân ngươi hiện tại ở nơi nào?”

Hàng Văn Trị liền trả lời nói:“Ổ lão gia thị trấn bệnh viện đâu.”

“Dem bệnh viện tên, còn có phụ thân tên đều nói với ta.”

“Hàng quốc trung, tùy huyện thứ nhất bệnh viện.”

Hàng Văn Trị cho rằng đặng luôn muốn kiểm nghiệm chính mình có hay không nói dối, nhưng đối phương hiển nhiên không phải ý tứ này. Này trung niên nhân giờ phút này quay đầu phân phó A Hoa:“Ngươi hiện tại liền phái nhân đến tùy huyện đi, công việc chuyển viện thủ tục, đem phụ thân tiếp đến tỉnh thành nhân dân bệnh viện đến. Trực tiếp tìm u khoa đồ chủ nhiệm, nhường hấn an bày chuyên gia tiến hành hội chẩn, định ra ra tay thuật phương án. Muốn tốt nhất chuyên gia, tốt nhất kế hoạch, dùng tốt nhất dược, hiểu chưa?”

A Hoa gật gật đầu, lập tức bước nhanh mà ra.

Hàng Văn Trị chột ngẩn ra, thì thào nói:“Ta..... Ta không nhiều như vậy tiền.” Hấn ở trong lòng âm thầm tính toán: Lớn như vậy traten traten, cho dù đem chính mình hai cái thận đều bán cũng không đủ hoa a!

Đặng tổng lắc lắc thủ:“Không cần ngươi tiêu tiền, ngươi cũng không cần đi bán thận. Phụ thân ngươi trị liệu sau này đều bao ở ta trên người.”

Đối mặt bất thành linh gặp gỡ, Hàng Văn Trị không vui phản lo:“Này..... Vì sao?”

“A Hoa theo ta nói, ngươi là tốt đứa nhỏ, có tri thức, có hiếu tâm, lại không sợ chết. Giống ngươi như vậy trẻ tuổi nhân hiện tại càng ngày càng ít.” Đặng tổng nhìn từ trên xuống dưới Hàng Văn Trị, thần sắc cảm khái.

“A Hoa!” Hàng Văn Trị khinh nhó kỹ tên này, cảm kích loại tình cảm dạt vu ngôn biểu.

Đặng tổng chú ý Hàng Văn Trị thần sắc biến hóa, đối phương cũng không có nóng lòng tự hỉ, mà là đầu tiên đối A Hoa lòng mang cảm kích, điểm này nhường hấn phi thường vừa lòng. Vì thế hấn đốt đầu, ngữ mang hai ý nghĩa khen:“A Hoa tuy rằng tuổi trẻ, nhưng xem nhân nhưng là thực chuẩn.”

Khi nói chuyện, A Hoa lại về tới trong khách phòng, hấn ởặng tổng trước mặt cúi người nói câu:“Đều an bày xong.”

Đặng tổng lại hỏi Hàng Văn Trị:“Đối với phụ thân ngươi trị liệu, ngươi còn có cái gì yêu cầu sao? Cứ việc đề xuất.”

Hàng Văn Trị dùng sức chớp chớp mắt, tựa hồ ở nhắc nhở chính mình: Này hết thầy đều là chân thật sao? Sau một lúc lâu sau hấn khôn ngoan hỏi qua chút thần đến, mờ mịt nói:“Ta không có gì yêu cầu..... Các ngươi đối ta có cái gì yêu cầu?”

“Đối với ngươi yêu cầu.....” Đặng tổng trầm ngâm một hồi, đột nhiên hỏi nói,“Ngươi có đói bụng không?”

Hàng Văn Trị theo bản năng gật gật đầu. Theo com trưa đến bây giờ đã ban ngày đi qua , hân bụng sớm ở thăm thì kêu to.

“Ta đây liền đối với người có cái nhỏ nhỏ yêu cầu -- lưu lại cùng chúng ta cùng ăn bữa tối đi!” Nói những lời này thời điểm, Đặng tổng mặt lộ ý cười, uy nghiêm dung nhan trung nhưng lại cũng lộ ra vài phần thể tục ôn nhu.

Hàng Văn Trị đương nhiên vô pháp kháng cự như vậy yêu cầu. Hắn đi theo Đặng tổng A Hoa đi đến biệt thự nội nhà ăn, ở nơi đó, hắn gặp được Đặng tổng xinh đẹp ôn nhu thê tử hòa thượng tuổi nhỏ đáng yêu con.

Đặng thê là cái đủ tư cách nữ chủ nhân. Nàng tiếp đón đại gia ngồi ổn, sau đó bung lên một đạo lại một đạo ngon miệng món ngon. Hàng Văn Trị thụ sủng nhược kinh, ngay từ đầu ít dám đi thân chiếc đĩa. Sau này A Hoa ngồi ở bên người hắn, bồi hắn nói chuyện, dẫn đường hắn, hắn mới chậm rãi trầm tĩnh lại. Đặng tổng thê tử cũng không đoạn tiếp đón hắn dùng bữa, tựa như tiếp đón người nhà của mình giống nhau.

Hàng Văn Trị hưởng thụ đến suốt đời khó quên một chút tiếc tối. So với việc chủ nhân thịnh tình, kia thức ăn mỹ vị cơ hồ có thể xem nhẹ bất kể. Cuối cùng hắn rốt cục kiềm chế không được bánh phai cảm xúc, buông bát đĩa động dung nói:“Đặng tổng, chúng ta không thân chẳng quen, ngài đối với ta như vậy, ta không biết nên thế nào tài năng báo đáp các người.”

Đặng thê mỉm cười:“Muốn người báo đáp cái gì? Người đã là tốt đứa nhỏ, chúng ta liền đem người trở thành người trong nhà.”

Đối phương càng là nói như vậy Hàng Văn Trị ngược lại càng khó giải thoát, hắn trong mắt cảm nước mắt, thành tâm thực lòng nói:“Đặng tổng, ngài là kiêu ngạo mua bán , khẳng định có rất nhiều muốn dùng nhân địa phương. Chi cần ngài mở miệng, cho dù cho ngài cả đời làm trâu làm ngựa, ta đều nguyện ý!”

A Hoa bỗng nhiên tâm động, hắn nhìn xem Hàng Văn Trị, lại nhìn xem Đặng tổng, tựa hồ hoài nào đó chờ mong.

Đặng tổng lại lắc đầu:“Không. Ta không cần thiết người giúp ta làm cái gì, trên thực tế, người cũng không giúp được ta cái gì. Ta chỉ cần người chiêu cố hảo người phụ thân, sau đó nghiêm cần đọc sách, đi hảo chính người lộ. Ta tưởng, người nhất định cũng sẽ đem chúng ta trở thành người nhà của người, đem A Hoa trở thành người huynh đệ.”

Hàng Văn Trị dùng sức gật gật đầu, đồng thời lại thành khẩn thổ lộ nói:“Ta nguyện ý cho các người làm bất cứ chuyện gì.”

“Ta biết.” Đặng Hoa cùng Hàng Văn Trị nhìn nhau một lát, rót cục từng chút khẩu phong, “Như vậy đem: Nếu có một ngày -- ta là nói nếu, ta cần người giúp, ta nhất định sẽ nói cho người.”

Hàng Văn Trị như trút được gánh nặng, hắn hít sâu một hơi, nhường chính mình khỏe mắt nhiệt lệ chậm rãi oanh can, sau đó hắn trịnh trọng, như là mang theo nào đó hứa hẹn ý tứ hàm xúc nói: “Ta sẽ cuối cùng ta khi còn sống, đi chờ đợi một ngày này đã đến.”

Hàng Văn Trị tuy rằng không có trở thành Đặng thị tập đoàn trung nhất viên, nhưng hắn nhân sinh theo ngày đó bắt đầu đã đi lên một cái cát hung khó dò quỹ đạo.

Tại đây sau mười năm trung, Hàng Văn Trị chứng kiến Đặng thị tập đoàn theo lớn mạnh đến huy hoàng, theo huy hoàng đến cường thịnh toàn quá trình, mà chính hắn cũng theo một cái mối vào tỉnh thành nông gia đệ tử trưởng thành vì một gã trong xã hội sản. Đặng Hoa một nhà thường xuyên hội chiếu cố hắn một chút, nhưng cũng không nhường hắn tham gia đến tập đoàn sự vật. Đối Đặng Hoa mà nói, như vậy an bày độc cụ thâm ý, mà ở Hàng Văn Trị trong mắt, hắn lại chỉ nhìn đến chính mình thua thiệt hạ đối phương càng ngày càng nặng thâm tình.

Hàng Văn Trị chưa từng có quên chính mình từng ưng thuận cái kia hứa hẹn, bất quá hắn biết này hứa hẹn rất khó thực hiện. Bởi vì Đặng Hoa thế lực đã như thế chi cường, cường đến căn bản không cần thiết chính mình gì giúp. Hàng Văn Trị có khi hội thông hận chính mình vô năng -- ở mười năm năm tháng sông dài lý, này thành hắn an nhàn trong cuộc sống duy nhất khuyết điểm.

Nhưng mà thế sự vô thường, một cái vương triều thịnh cực mà suy khi, nó sụp đổ cận ở ngay lập tức trong lúc đó.

Hàng Văn Trị là từ TV trên tin tức biết được Đặng Hoa gặp chuyện tin tức, ở bi thương rất nhiều, hắn cảm thụ càng nhiều vẫn là một loại thật sâu thất lạc. Hắn biết chính mình không còn có cơ hội đi thực hiện cái kia hứa hẹn, hắn mười năm chờ đợi đều đã hóa thành bọt nước. Lúc đó hắn ngơ ngác ngồi ở TV tiền, mãi cho đến TV không có tín hiệu cũng không có nhúc nhích chút nào. Hắn sở hữu cảm thấy tựa hồ đều tiêu thất -- hoặc là nói, hắn tinh thần thế giới bị nhân vết sạch.

Hàng Văn Trị dần dần qua một đoạn thời gian, như là một khối cái xác không hồn. Thẳng đến mấy tháng sau, lúc hắn biết được cái kia hại chết Đặng tổng tên gần bị phán năm năm ở tù, hắn mới lại lần nữa tìm được sinh mệnh ý nghĩa.

Hàng Văn Trị cùng A Hoa tiến hành rồi một lần bí mật gặp -- từ xa xưa tới nay, giữa bọn họ liên lạc đều tuần

hoàn theo một loại giầu kín hình thức. Đây là Đặng Hoa sinh điều kiện tiên quyết ra yêu cầu, kiêu hùng đã chết, nhưng hấn trong lời nói hiệu lực vuơu tồn.

Hàng Văn Trị nói cho A Hoa:“Ta muốn đi giết cái kia tên.”

A Hoa ngay từ đầu không có chính diện đáp lại, hấn chính là nhắc nhở đối phương:“Người hội hủy sinh hoạt của bản thân.”

“Kia thì thế nào?” Hàng Văn Trị trừng nổi lên ánh mắt,“Đặng tổng đã cứu ta cả nhà, hiện tại là ta báo đáp hấn cuối cùng cơ hội. Cái gì cũng ngăn không được ta!”

A Hoa xem Hàng Văn Trị, theo đối phương kia phó nghĩa vô phần cổ khí khái trung, hấn tựa hồ lại thấy được mười năm trước cái kia không sợ chết nam hài.

Trong mười năm thương hải tang điền, ở Hàng Văn Trị trên người duy nhất không có biến hóa chỉ còn lại có hấn bản tính, mà loại này bản tính đã đủ để cho nhân sinh của hấn ở mười năm sau đi trở về đến một cái tuần hoàn khởi điểm.

Tựa như mười năm trước giống nhau, A Hoa hoàn toàn có thể lý giải Hàng Văn Trị, cho nên hấn không cần nói thêm nữa cái gì, chỉ nói:“Ta giúp người an bày.”

Một cái tỉ mỉ chặt chẽ kế hoạch như vậy triển khai, mà này kế hoạch bước đầu tiên muốn đem Hàng Văn Trị đưa vào eumenides chỗ ngục giam.

Phải ở eumenides ra tù phía trước triển khai báo thù hành động, đây là A Hoa cùng Hàng Văn Trị nhất trí quan điểm. Không chỉ có bởi vì bọn họ thù hận đã vô pháp nhẫn nại năm năm thời gian, càng trọng yếu hơn một điểm ở chỗ: Chờ đợi eumenides ra tù không khác cùng đợi thả hổ về rừng.

eumenides chính là một cái hung mãnh lão hổ -- điểm này không người phủ nhận. Hiện tại này con hổ rốt cục bị mang theo xiềng xích, quan vào nhà giam bên trong. Đối với ý đồ đánh hổ người đến nói, còn có so với này rất tốt cơ hội sao?

Cho nên Hàng Văn Trị đầu tiên phải làm , chính là cùng này con hổ nhốt tại cùng nhau.

Vì thế bọn họ khổ tâm bày ra kia khởi “Cướp bóc án”. Liên tình tiết vụ án mà nói, Hàng Văn Trị “Trái qua” Cùng eumenides sinh phụ năm đó gặp qua giải oan cực kì tương tự, cảnh này khiến Hàng Văn Trị ở trong ngục có thể càng thêm thuận lợi tiếp cận eumenides. Mà án kiện cân bằng điểm cũng cấu trí phi thường xảo diệu: Hàng Văn Trị lấy được tội cùng phủ mẫu chốt quyết định bởi cho hắn cùng với “Bạn gái trước” Trong lúc đó hay không tồn tại mượn tiền quan hệ. Nếu mượn tiền quan hệ vô pháp chứng minh, kia Hàng Văn Trị xảo trá vợ vết tài sản cùng cướp bóc đắc tội danh liền hoàn thành lập, nếu không tắc bắt thành lập. Ở mở phiên toà trong quá trình, “Bạn gái trước” Tự nhiên hội phủ nhận loại này mượn tiền quan hệ, mục đích chính là đem Hàng Văn Trị đưa vào ngục giam; Mà tại đây sau gì thời khắc, chỉ cần “Bạn gái trước” Lương tâm phát hiện, thừa nhận mượn tiền quan hệ tồn tại, liền có thể tùy thời bang Hàng Văn Trị tẩy sạch oan khuất. Cho nên đối với Hàng Văn Trị mà nói, tuy rằng hắn thân hãm trọng giám khu, nhưng kỳ thật lại chiếm cứ một loại “Tiền khả công, lui khả thủ” chủ động cục diện.

A Hoa chuẩn bị ngục giam trung phụ trách an bày phạm nhân ký túc xá công việc bên trong, nhường Hàng Văn Trị vào eumenides chỗ tứ nhĩ tứ giám xá. Loại này sẽ không trái với nguyên tắc thuận tay nhân tình thao tác đứng lên cũng không có quá lớn khó khăn. Đương nhiên, vì cam đoan kế hoạch giấu kín tính, A Hoa hội chuyển cái loan nhĩ, chính là yêu cầu đem chính mình bằng hữu cùng “Bình ca” An bày ở cùng nhau -- bởi vì “Bình ca” Ở giám trong khu tráo được, chính mình bằng hữu nếu có thể đi theo hắn hỗn, ngày hội tốt hơn một ít.

Đối với bỏ tù sau thế nào trừ bỏ eumenides, A Hoa cùng Hàng Văn Trị trước đó cũng không có đặc biệt kỹ càng kế hoạch. Bởi vì trong ngục chuyện thái kết quả lại như thế nào phát triển, này thật sự là cái chuyện xấu quá lớn mệnh đề. A Hoa chính là ở bỏ tù tiền đối Hàng Văn Trị tiến hành rồi châm chích huấn luyện, bao gồm thích ứng trong ngục sinh thái hình thức cùng với nắm giữ một ít tốc thành giết chết kỹ năng. Mà báo thù kế hoạch cụ thể triển khai, sẽ xem Hàng Văn Trị cùng eumenides tiếp xúc sau tùy cơ ứng biến .

Đương nhiên , đối với đại khái ý nghĩ bọn họ vẫn là có điều thiết kế . Nói tóm lại báo thù phương pháp có hai điều: Một cái là “Sát”, một cái là “Trôn”.

Cái gọi là “Sát”, chính là lợi dụng ở giám xá trung đại gia sớm chiều ở chung cơ hội, thừa dịp eumenides chưa chuẩn bị làm nhĩ trực tiếp đem hắn giết tử. Đây là đơn giản nhất ý nghĩ, đồng thời cũng là khó nhất thực hiện kế hoạch. Này khó khăn ở chỗ: Thứ nhất, eumenides bản thân chính là cao nhất sát thủ, mà hắn thân hãm ngục giam như vậy thì phi nơi, tính cảnh giác nhất định phi thường cao, chỉ dựa vào Hàng Văn Trị lực lượng muốn đem đối phương giết chết chỉ sợ không quá sự thật; Thứ hai, cho dù Hàng Văn Trị có thể đắc thủ, xong việc sau lại như thế nào thoát thân? Tuy rằng Hàng Văn Trị chính mình cũng không lặn cho ngọc thạch câu phần kết cục, nhưng con đường này chung quy không phải thượng sách. Tiến thêm một bước tìm tòi nghiên cứu, nếu muốn thực hiện này ý nghĩ, cần phải xuất hiện lấy hạ điều kiện: Thứ nhất, Hàng Văn Trị muốn thắng eumenides nguyên vẹn tín nhiệm, do đó giải trừ đối phương phòng bị chi tâm; Thứ hai, Hàng Văn Trị muốn nghĩ cách tìm được có thể nhất kích bị mất mạng hành hung lợi khí, do đó bù lại chính mình cùng thực lực của đối phương chênh lệch; Thứ ba, Hàng Văn Trị muốn thiết kế ra một cái xảo diệu bố cục, không những muốn giết eumenides, tốt nhất còn có thể nhường chính mình đặt mình trong cho hiềm nghi ở ngoài. Mà này ba cái điều kiện thực hiện, một cái so với một cái khó khăn.

Tương đối mà nói, A Hoa càng có khuynh hướng thứ hai điều sách lược: “Trốn”. Đây sách lược trung tâm tư tưởng muốn thông qua Hàng Văn Trị khổ nhục kế, kích động eumenides cùng vượt ngục. Chỉ cần người sau tham dự vượt ngục hành động, vận mệnh của hắn sẽ vượt qua chính hắn nắm trong tay, xuất hiện nhiều loại chuyện xấu, mà thậm chí một loại chuyện xấu đều sẽ nhường hắn lâm vào cực kì bất lợi hoàn cảnh.

Ở A Hoa xem ra, trong đó tối lý tưởng tình huống chính là vượt ngục thành công. Hắn hội căn cứ Hàng Văn Trị để lộ ra đến vượt ngục kế hoạch, ở ngục giam bên ngoài bỏ hảo cạm bẫy, chậm đợi eumenides đã đến. Mà trải qua vượt ngục thể xác và tinh thần tra tấn sau, nỗ lực hết đà thả lại không hề phòng bị eumenides tất nhiên vô pháp ngăn cản chính mình một kích trí mệnh. Huống chi ở đối thủ bên người còn ẩn nấp một cái Hàng Văn Trị, eumenides tại đây trạng thái kháng trung tuyệt không một tia phần thắng.

Này kế hoạch còn có một cái rõ ràng ưu điểm: Bọn họ có thể hợp lý hợp pháp giết chết eumenides. Đối mặt một cái vừa mới vượt ngục bỏ mạng đào phạm, gì trình độ tự vệ đều là thuận lý thành chương. Bọn họ hành vi thậm chí hẳn là nhận đến cảnh sát ngợi khen.

Này kế hoạch khó khăn cũng là rõ ràng, cần có năm năm đoàn hình eumenides có phải hay không tham dự vượt ngục kế hoạch tạm thời bất luận, đơn nói vượt ngục này hành vi bản thân lại nói dễ hơn làm? Kìa đề phòng thâm nghiêm trọng giám khu còn chưa bao giờ phát sinh qua thành công vượt ngục án lệ, vội vàng hành động nhân chỉ biết luân vị tường cao thượng lính gác bìa ngắm.

Bất quá Hàng Văn Trị lại tịch này nghĩ ra một cái biến báo phương pháp: Rõ ràng liền bày ra một lần thất bại vượt ngục, ở hành động khi cố ý đem eumenides bại lộ ở lính gác hòng súng hạ, trình diễn vừa ra mượn đao giết người hảo diễn. A Hoa mới đầu cũng cảm thấy này ý nghĩ không sai, nhưng tình thế nhất tưởng, lại cảm thấy khó giải quyết. Lấy eumenides tâm trí thâm thủ lại như thế nào dễ dàng chịu nhân lòng gạt? Đến lúc đó chỉ sợ eumenides không có bại lộ, đầu tiên bại lộ nhân cũng là Hàng Văn Trị. Lính gác hòng súng cũng không dài mắt, làm không tốt sẽ ăn trộm gà bắt thành còn mất nắm gạo.

Hàng Văn Trị liền lại đề nghị: Có thể hay không thu mua cái đem quân giáo hoặc là lính gác? Nếu có ngục phương nội tuyến tham dự kế hoạch, kia phải eumenides trí vào chỗ chết đã có thể dễ dàng hơn. Đây đề nghị bị A Hoa chột phũ quyết: Đây an an ổn ổn tọa hưởng công lương thể chất nội nhân viên, mượn nước đẩy thuyền giúp chút việc nhỏ là có thể, nhưng có ai sẽ đem thân gia tánh mạng đáp đi lên thang người lần này hỗn thủy? Như vậy thu mua khó khăn quá lớn, nếu là đặt tổng trên đời hoặc có một đường khả năng, hiện tại Đặng thị tập đoàn đại hạ đã khuynh, con đường này khẳng định là đi không thông.

Hàng Văn Trị lược cảm thất vọng, nhưng hắn muốn kích động eumenides một khối vượt ngục ý tưởng không chút nào không hề động dao. Hắn cũng biết: Nếu eumenides không vượt ngục, muốn bằng lực lượng của chính mình ở bình thường giám xá trong cuộc sống giết chết đối phương tỷ lệ thật sự quá nhỏ. Chỉ có ở vượt ngục trong quá trình, mới có rất tốt cơ hội xuất hiện: Hoặc là đem eumenides dẫn vào A Hoa mai phục, hoặc là mượn lính gác hòng súng đem đánh gục, hoặc là thừa dịp đối phương toàn tâm lẫn trốn khi, từ chính mình thời cơ tự mình động thủ..... Lui nhất vạn bước nói, mặc dù vượt ngục không thành công, eumenides cũng không có ở vượt ngục khi bị giết chết, ít nhất đối phương hội bởi vì

vượt ngục hành vi bị phán thêm hình, này đối báo thù giả mà nói coi như là nửa tin tức tốt. Tóm lại, chỉ cần eumenides bước ra vượt ngục bước này, Hàng Văn Trị liền đã chặt chẽ nắm lấy ưu thế, nếu thuận lợi trong lời nói, này ưu thế cũng đủ nhất kích trí mạng!

Nhập giám sau, Hàng Văn Trị liền luôn luôn hướng về phía này mục tiêu mà nỗ lực, hấn thành công thắng được eumenides đồng tình hòa hảo cảm, thì chính nhà thiết kế chức nghiệp bản năng tắc nhường hấn nghĩ ra một cái đáng giá thử một lần vượt ngục kế hoạch, giám khu trung đội trưởng Trương Hải Phong cũng đối hấn ưu ái có thêm..... Hết thấy tựa hồ đều ở thuận theo kế hoạch của hấn, chỉ có một cái tiết điểm bị ngăn chặn, mà này tiết điểm cố tình lại là mấu chốt nhất .

eumenides không nghĩ vượt ngục!

Ngày đó ở giám khu sân thể dục thượng, Đỗ Minh Cường đối Hàng Văn Trị đưa ra vượt ngục kế hoạch một ngụm từ chối, hấn ngữ khí là như thế kiên định, nhường người sau cảm giác sâu sắc nản lòng thoái chí.

Dưới tình huống như vậy, Hàng Văn Trị không thể không một lần nữa lo lắng điều thứ nhất đại sách lược: Ngay tại giám khu trung tiến hành ám sát! Hấn thậm chí đã thử triển khai một ít giai đoạn trước chuẩn bị công tác. Hấn biết rõ chính mình phần thắng cực thấp, nhưng vô luận như thế nào, hấn ít nhất muốn thử thử một lần.

Nhưng mà thế sự luôn như thế vô thường, ngay tại Hàng Văn Trị đối vượt ngục kế hoạch đã triệt để tuyệt vọng thời điểm, chuyển cơ lại bất kỳ tới: Đỗ Minh Cường chủ động tìm được hấn một lần nữa đề cập vượt ngục việc, mà lần này người trước thái độ đến cái ngoài dự đoán một trăm tám mươi độ đại chuyển biến.

eumenides bỗng nhiên lại cùng ý vượt ngục !

Hàng Văn Trị đến nay vẫn không rõ Đỗ Minh Cường biến chuyển nguyên nhân hành động chỗ. Hấn chính là nhớ được, ở Đỗ Minh Cường hồi tâm chuyển ý cái kia buổi sáng, từng có một cái “Bằng hữu” Đến ngục giam đến dò hỏi đối phương. Hấn là chính là này “Bằng hữu” Thúc đẩy Đỗ Minh Cường chuyển biến.

Có lẽ cái kia “Bằng hữu” Chính là A Hoa, hấn chính thông qua nào đó phương thức ở phối hợp chính mình hành động. Hàng Văn Trị âm thầm đoán. Đáng tiếc hấn không có cơ hội tìm A Hoa chứng thực một chút, vì cam đoan báo thù kế hoạch giấu kín, không đến phải thời khắc, hấn cùng A Hoa trong lúc đó là sẽ không tiến hành liên lạc .

Mặc kệ thế nào, Hàng Văn Trị quan tâm chính là eumenides thái độ chuyển biến kết quả này, mà chuyển biến

nguyên nhân với hắn mà nói cũng không trọng yếu. Làm eumenides rốt cục khẳng tham dự vượt ngục hành động sau, Hàng Văn Trị biết bên ta đã thắng, kế tiếp sẽ xem có thể lấy được bao lớn thắng quả.

Có đôi khi sự tình chính là như vậy thú vị: Làm người đột phá một cái cản trở người thật lâu cửa ải sau, mặt sau theo sát khác khó khăn thường thường cũng sẽ tự hành hóa giải, nhất thuận trăm thuận. Hàng Văn Trị báo thù kế hoạch tựa hồ cũng là như thế.

Nhất quán bình tĩnh kín đáo Đỗ Minh Cường lại ở giám khu đại hội thượng cùng Trương Hải Phong phát sinh chính diện xung đột, này không thể nghi ngờ là một loại lấy trứng đánh thạch thật đáng buồn hành động. Trương Hải Phong không chút khách khí, hắn đập vỡ Đỗ Minh Cường chung ái cơ cùng quang quyền, mà người sau ở cường nộ rất nhiều, nhưng lại đối Trương Hải Phong ái tử phát ra tử vong uy hiếp. Cảnh này khiến hai người trong lúc đó mâu thuẫn nhanh chóng trở nên gay gắt đến không thể điều hòa nồng nổi. Lúc đó Hàng Văn Trị liền đứng ở cách đó không xa, hắn bỗng nhiên ý thức được: Một cái ngàn năm một thuở hảo cơ hội rốt cục đến !

Hàng Văn Trị tìm Trương Hải Phong ngả bài, hắn muốn đem này chương quân toàn bộ tứ giám khu cường hãn nam nhân tha xuống nước, nhường này trở thành bang chính mình đối phó eumenides đồng hào chiến hữu.

Hàng Văn Trị đối lần này xúi giục tràn ngập tin tưởng, bởi vì hắn cùng Trương Hải Phong hiện tại có một cái cộng đồng địch nhân. Địch nhân địch nhân, chính là băng hữu.

Một cái đủ tư cách phụ thân có thể nào dễ dàng tha thứ chỉ hướng chính mình con tử vong uy hiếp? Cho nên làm giết chết Đỗ Minh Cường cơ hội xuất hiện tại Trương Hải Phong trước mặt thời điểm, hắn không có khả năng vô tâm động. Mà Hàng Văn Trị chế định kế hoạch lại là như thế hoàn mỹ, hoàn mỹ đến nhường Trương Hải Phong tìm không ra lý do cự tuyệt.

Tại đây cái trong kế hoạch, Trương Hải Phong phải làm sự tình phi thường đơn giản: Hắn chỉ cần mang theo súng lục chờ đợi ở Hàng Văn Trị đặt ra tốt đường dẫn thượng, chậm đợi này vượt ngục phần tử đưa lên họng súng của hắn. Đến lúc đó hắn nhẹ nhàng nhất khẩu cò súng, Đỗ Minh Cường sẽ gặp mệnh về hoàng tuyền; Đồng thời Bình ca cùng A Sơn tự nhiên muốn sợ tới mức tè ra quần, cúi đầu chịu trói. Như vậy biến cố không chỉ có sẽ không cấp Trương Hải Phong mang đến gì phiền toái, ngược lại sẽ làm hắn trở thành giám khu anh hùng -- đàn thương thất mã thất bại tập thể vượt ngục mưu đồ, đánh gục một người, bắt giữ ba người, này không thể nghi ngờ là Trương Hải Phong theo cảnh kiếp sống trung nhất nùng mặc màu đậm đẹp để văn chương!

Chỉ có một điểm nhường Trương Hải Phong lược cảm hoang mang, hắn cũng đương trường đối Hàng Văn Trị nói ra xuất ra: “Chính người làm sao bây giờ? Vượt ngục chưa toại, người không sợ bị thêm hình sao?”

Hàng Văn Trị cười ha ha: “Vì sát Đồ Minh Cường, ta liền cướp bóc trọng tội đều dám lưng, còn sợ nhiều vượt ngục đắc tội danh? Lại nói, chỉ cần Đồ Minh Cường vừa chết, bằng hữu của ta sẽ ở ngục ngoại cho ta lật lại bản án. Nếu ta bỏ tù đắc tội danh bị tẩy thoát, ‘Vượt ngục’ này hai chữ lại từ đâu nói lên?”

Trương Hải Phong cận có nghi ngờ cũng đánh mắt. Hắn rút cục thành Hàng Văn Trị báo thù trong kế hoạch quan trọng nhất nhất viên. Tại kia cái thứ bảy giữa trưa, hắn cùng Hàng Văn Trị nhằm vào kế hoạch chi tiết làm tường tận tham thảo, cuối cùng đem mỗi một cái khâu đoạn đều bố trí cẩn thận. Hắn rất tin: Chỉ cần Hàng Văn Trị có thể đem Đồ Minh Cường mang ra giám xá, hắn có thể đem Đồ Minh Cường đưa vào quỹ môn quan!

Hàng Văn Trị cũng có đồng dạng mãnh liệt cảm giác: Báo thù kế hoạch thành công khoảng cách chính mình đã cận có một bước xa. Hiện tại là vạn sự sẵn sàng, chỉ chờ đông phong!

Liên ngay cả lão thiên gia tựa hồ đã ở phối hợp Hàng Văn Trị hành động, theo thứ năm hôm nay sáng sớm bắt đầu, một hồi Thu Vũ đúng hạn tới. Mà lấy Hàng Văn Trị ở tỉnh thành cuộc sống nhiều năm kinh nghiệm đến xem, mùa thu đúng là mùa mưa nhiều phát thời kì. Này vũ đã hạ mở, kia không cái dăm ba ngày rất khó ngừng lại.

Mưa đêm nguyệt hắc, đèn pha ánh sáng lại sẽ bị màn mưa che, chòi canh thượng lĩnh gác tầm mắt tất nhiên muốn đại suy giảm; Mà liên miên không dứt mưa gió thanh tắc hội quấy nhiễu giám xá cùng ký túc xá nội trách nhiệm quản giáo thánh giác -- này đó đều là đối với vượt ngục kế hoạch cực kì có lợi thiên thời điều kiện, cũng chính là Hàng Văn Trị sở chờ mong “Đông phong”.

Tại đây tràng “Đông phong” kích thích hạ, Đồ Minh Cường dám người vượt ngục quyết tâm sẽ càng thêm kiên định, hết thủy tựa như khai cung chi tên, này thế đã mãn, không thể không phát!

Hàng Văn Trị tĩnh nằm ở giường, hắn hai mắt chính là xem nhất phiến nhỏ nhỏ khí cửa sổ, nhưng nỗi lòng cũng đã theo mười năm năm tháng sông dài trung phiêu dao mà qua. Đối nhân sinh của hắn mà nói, biến chuyển ký theo một hồi Thu Vũ trung bắt đầu, cũng liền nhất định muốn ở một khác tràng Thu Vũ trung kết thúc.

Ngày thứ hai đó là thứ sáu, cũng chính là giám xá mọi người sơ định tốt vượt ngục ngày. Chuyện tới trước mắt, mỗi người trong lòng tự nhiên cũng không bình tĩnh, nhưng bốn người này đều là có thể trầm được khí, bọn họ đi theo giám khu ngục hữu nhóm cùng ăn cơm, xuất công, ở mặt ngoài hãy nhìn không ra cái gì biến hóa. A Sơn trầm mặc như trước, Hàng Văn Trị làm việc vẫn cứ ma lưu, Đồ Minh Cường trái lại tự, Bình ca tắc theo thường lệ bày ra lão đại phong phạm, nên nhàn hạ liền nhàn hạ, nên chửi má nó liền chửi má nó, không hề đồng cam cộng khổ loại tình cảm.

Ăn xong cơm trưa sau, lại đã này chu trang xe kéo hóa thời gian. Chỉ huy trực ban quản giáo đi đến nhà xưởng, xả giọng điểm Đồ Minh Cường cùng Hàng Văn Trị tên. Bình ca chính cảm lấy A Sơn tán gẫu, nghe tiếng liền ngừng đầu

lườn Đỗ Minh Cường liếc mắt một cái. Theo ngoại nhân xem ra, này tựa hồ chính là theo bản năng thoáng nhìn, chỉ có tứ nhị tứ giác xá mọi người trong lòng hiểu rõ: Đỗ Minh Cường này vừa đi sắp sửa cùng thiệu sư phụ làm cuối cùng câu thông, chỉ cần thiệu sư phụ bên kia không ra cái gì tình huống, kia đêm nay vượt ngục kế hoạch sẽ lại vô thay đổi chỉ lý !

Bình ca cùng A Sơn chỉ có thể ở nhà xưởng kiên nhẫn chờ đợi. Đỗ Minh Cường cùng Hàng Văn Trị cứ theo lẽ thường đem hàng hóa trang mấn xe đầy, sau đó đi theo chỉ huy trực ban quản giáo hướng bãi đỗ xe mà đi. Bởi vì đổ mưa, quản giáo cấp hai người phát ra giãn dị trong suốt áo mưa, xe đầy thượng cũng cái thượng một tầng giấy dầu.

Đến bãi đỗ xe, chỉ thấy xe vận tải đứng ở chỗ cũ, thiệu sư phụ cũng không gặp bóng dáng. Quản giáo có chút buồn bực, liền xung kêu đứng lên. Ba năm thanh sau, ký túc xá lý truyền ra thiệu sư phụ đáp lại thanh, sau đó liền nhìn hần chạy chậm ra đại lâu. Đến mọi người phụ cận khi, thiệu sư phụ áy náy cười, nói:“Đổ mưa, ta đến trong lâu né một hồi.”

Quản giáo cũng cười cười, tỏ vẻ lý giải. Sau đó hần quay đầu dặn dỗ hàng hai người:“Hiện tại khí không tốt, các người lưu loát điểm, sớm can xong rồi về sớm đi!”

Đỗ hàng hai người thông khoái mà đáp ứng rồi, các về các vị, triển khai muốn đại can một hồi tư thế. Thiệu sư phụ lúc này cũng theo xa tiền trong khoang thuyền tìm kiện áo mưa mặc vào, sau đó hần nhảy lên xe ngựa xe đấu, đối Đỗ Minh Cường nói:“Tiểu tử, hôm nay ngươi nên vất vả !”

Đỗ Minh Cường cười nói:“Không thành vấn đề.” Ngay tại hai người hàn huyên công phu, Hàng Văn Trị đã từ nhỏ trên xe chuyển cái hộp giấy đi lại, thiệu sư phụ muốn đi tiếp , Đỗ Minh Cường lại xông về phía trước một bước tiết , miệng nói:“Thiệu sư phụ, ngươi đi đem chiến bố vạch trần.”

Đối phương rõ ràng là ở chiều cố chính mình, không nghĩ nhường chính mình một mồi . Thiệu sư phụ trong lòng biết này tiểu tử xưa nay trượng nghĩa, cũng đừng nói gì lời khách sáo , lập tức đi đến xe đấu tận cùng bên trong liêu nội lên phòng vũ chiến bố. Đỗ Minh Cường cùng đi lại phối hợp mã hảo hộp giấy. Bởi vì so với dĩ vãng hơn nói liệu lý chiến bố trình tự làm việc, việc này tự nhiên cũng muốn chậm một chút.

Bên kia Hàng Văn Trị lại ôm lấy một cái hộp giấy, ở xe đấu hạ đẳng , thoạt nhìn cũng không sót ruột. Ba người làm từng bước, ở thời tiết hạn chế hạ, vô pháp giống quản giáo mong muốn như vậy “Nhanh nhẹn”. Quản giáo ở một bên tránh một lát, hơi có chút nóng lòng nhàm chán, nghiện thuốc lá liền dưới đáy lòng ngo ngoe liệu động đứng lên. Hần đục lỗ tìm tìm, nhìn đến cách đó không xa đỗ xuống xe địa phương có vũ bằng có thể tránh né, vì thế liền đi thông thả đi qua, đánh lừa điểm thượng một điều thuốc.

Hàng Văn Trị trong lòng vừa động. Kia quản giáo nhưng là không có đi xa, bên này ba người còn đang hần tầm

mắt theo dõi trong vòng. Bất quá nường mưa gió che giấu, ba người gian như muốn nói chút cái gì quân giáo khẳng định chợt nghe không thấy . Đây chính cho Đỗ Minh Cường cùng thiệu sư phụ ngôn ngữ trao đổi cơ hội, song phương có thể hảo hảo tâm sự, đem lời nói cái thấu triệt.

Quả nhiên, Đỗ Minh Cường nhìn đến quân giáo tránh ra , mã thùng thời điểm liền dữ phát nghiêm cẩn, như vậy hẳn mỗi khi đến đuôi xe đều có cơ hội cùng thiệu sư phụ tán gẫu thượng một trận. Vài cái hiệp qua đi, lúc hẳn lại theo Hàng Văn Trị trong tay tiếp nhận hộp giấy thời điểm thuận thế sử cái ánh mắt, đồng thời khẽ gạt đầu. Hàng Văn Trị vui vẻ, biết thiệu sư phụ bên kia cũng đã làm tốt chuẩn bị, bọn họ chế định tốt vượt ngục kế hoạch sẽ không có nữa cái gì chuyện xấu. Hàng Văn Trị xem Đỗ Minh Cường ôm thùng tránh ra, ánh mắt đuổi theo người sau bóng lưng, mắt kính phiến sau lòi ra một tia hàn quang. Đây cùng chính mình không đội chung trời kẻ thù còn tưởng rằng đem bước trên một cái tự do đường, khả trên thực tế, hẳn bước trên cũng là chính mình tỉ mỉ trải tốt mạt lộ đường cùng!

Thoảng cái buổi trưa ba người ở trong mưa vất vả, thẳng đến khoảng năm giờ mới kham kham đem nhất xe hóa trang hoàn. Bên này quân giáo mang theo Hàng Văn Trị thanh lý hàng hóa, Đỗ Minh Cường liền lại cùng thiệu sư phụ hàn huyên vài câu. Bất quá bọn họ nên chính sự sớm nói xong , này hội chính là câu được câu không nói chuyện tào lao mà thôi.

Hàng hóa kiểm kê không có lầm, thiệu sư phụ cùng ba người nói lời từ biệt, sau đó tiến vào chỗ điều khiển chuẩn bị lái xe rời đi. Quân giáo tự nhiên cũng tiếp đón đỡ hàng hai người kết thúc công việc. Ba người đi ra vài bước sau, lại phát hiện thiệu sư phụ xe chậm chạp không có phát động, quân giáo cảm thấy có chút không đối, liền dừng lại cước bộ xoay người nhìn quanh.

Đã thấy thiệu sư phụ lại mở cửa xe, theo trong chỗ điều khiển nhảy ra, xem ba người nói:“Kỳ quái, ta chìa khóa xe thế nào không thấy ?” Hẳn vừa nói một bên thân thủ vượt quanh thân túi tiền, thần sắc có chút hoang mang.

Quân giáo nhắc nhở đối phương:“Có phải hay không điều ở trong xe ?”

Thiệu sư phụ lắc đầu nói:“Ta mới vừa ở trong xe tìm một lần, không có a.”

Thiệu sư phụ đi không xong, ngực phương này ba người cũng không tốt đi trước. Quân giáo bất đắc dĩ, đành phải lại lộn trở lại đến, hẳn xung phía sau hai phạm nhân bủn rủn nói:“Hai người các người lên xe bang thiệu sư phụ tìm xem.”

Đỗ Minh Cường cùng Hàng Văn Trị một người một bên, tiến vào chỗ điều khiển hảo vừa thông suốt tìm kiếm, quả nhiên là không thu hoạch được gì. Dưới xe thiệu sư phụ cũng đem toàn thân đều sờ lần, chìa khóa lại vẫn là không thấy tung tích.

Quản giáo lại ở một bên hỏi:“Người bình thường xuống xe sau sẽ đem chìa khóa để chỗ nào nhỉ?”

“Ta trước kia đến trang hóa cũng không bật chìa khóa . Hôm nay không phải đi trốn mưa sao? Nhân xe chia lia, ta liền đem chìa khóa rút.” Thiệu sư phụ neho lại mắt nhớ lại nói,“Bắt đầu ta mượn nơi tay thượng, sau này ở ký túc xá lý thượng vệ sinh sở, đi toilet thời điểm hẳn là nhét vào quần trong túi .”

Quản giáo hướng thiệu sư phụ quần phiêu liếc mắt một cái, đó là một cái phổ thông công tác khó, thực rộng thùng thình, mà hai sườn túi tiền lại cũng không thâm. Quản giáo táp chặc lưỡi nói:“Này túi tiền cũng không bảo hiểm.”

“Chẳng lẽ là điều ở trên đường ?” Thiệu sư phụ gãi đầu nói,“Na hội các người bảo ta, ta chạy đến vội vội vàng vàng .”

Quản giáo nhân tiện nói:“Chạy nhanh đi tìm tìm đi. Chúng ta trước không đi, giúp người xem hóa.”

Thiệu sư phụ vội hỏi tạ, thuận đường cũ vừa đi vừa tìm, luôn luôn tìm được ký túc xá bên trong. Qua có mười phút quang cảnh, hẳn theo ký túc xá lý xuất ra, cước bộ vội vàng, xem thần sắc tựa hồ không quá lạc quan.

“Còn chưa có tìm được?” Quản giáo xa xa hỏi.

Thiệu sư phụ lắc đầu, bước nhanh đi đến phụ cận nói:“Xem ra là điều ở xe đầu lý -- ở hóa thanh tìm.”

Quản giáo đem miệng nhất a:“Kia khả phiền toái .”

Thiệu sư phụ trước đây ở xe đầu lý bận việc thoảng cái buổi trưa, ngồi xỏm xuống đứng lên , trong túi quần chìa khóa đích xác thực dễ dàng hoạt xuất ra. Mà hẳn lại mặc áo mưa, khó có thể kịp thời phát giác. Nhắc tới chìa khóa tổng không đến mức bay, chậm rãi tìm kiếm định có thể tìm được. Mấu chốt là hiện tại nhất xe hóa đều đã trang hoàn, nếu chìa khóa thật sự là đánh rơi xe đầu lý, muốn tìm phải đem hóa rương trước đỡ hàng, này cũng không phải là bình thường lượng công việc.

Thiệu sư phụ vẻ mặt đau khổ nói:“Hôm nay khăng định không kịp tìm. Ngày mai còn phải phiền toái các người.”

Quản giáo mình bạch đối phương ý tứ. Hiện tại sắc trời đã bắt đầu lau hắc, không có khả năng lại triển khai lớn như vậy công trình, hết thấy chỉ có thể chờ ngày mai lại nói. Chính là ngày mai làm việc không thuộc loại giám khu bình thường công tác an bày, cho nên thiệu sư phụ phải thỉnh cầu trước mắt quản giáo phối hợp.

“Này không thành vấn đề. Ngày mai làm cho bọn họ hai giúp người tìm, tìm xong rồi sẽ đem hóa trang hảo.” Quản giáo thống khoái vỗ bộ ngực, dù sao cũng không cần hắn kiểm vật và động thủ, mừng rỡ tổng xuất cái thuận nước giòng thuyền.

“Rất cảm tạ !” Thiệu sư phụ lấy ra khối thuốc, cấp quản giáo đệ một căn.

“Ai nha, chuyện nhỏ thôi.” Quản giáo điểm khởi yên hút một ngụm, lại hỏi,“Vậy người tối hôm nay làm sao bây giờ?”

Thiệu sư phụ bắt tay nhất quán:“Ta khăng định không đi . Nơi này rừng núi hoang vắng , giao thông rất không có phương tiện. Ngày mai phiền toái các người sớm một chút đi lại.”

Quản giáo gật gật đầu, tỏ vẻ lý giải. Hắn biết loại này kéo hóa lái xe, sống không làm hoàn là nhất định phải đi theo xe , không có nói đem xe ném một người đi trước đạo lý. Hắn suy nghĩ một hồi nói:“Như vậy đi, ta xin chỉ thị một chút trương đầu, xem có thể hay không ở trong phòng trực ban cho người an bày cái dừng chân địa phương.”

“Này.....” Thiệu sư phụ có chút không dễ,“Thích hợp sao?”

Quản giáo lúc này đã lấy điện thoại cầm tay ra, hắn lắc lắc thủ, ý bảo thiệu sư phụ đừng vội, sau đó hắn xoa bóp cái dây số, đi đến một bên trò chuyện đi.

Một lát sau, quản giáo chiết trở về, biểu cảm có chút tiếc nuối:“Thiệu sư phụ, là như vậy. Chúng ta có thể chiêu đãi người dùng cái món thường, nhưng là không thể cho người ở ký túc xá ngủ lại -- này..... Có vi kỷ luật. Muốn dừng chân trong lời nói, người có thể ở chúng ta ngục giam nhà khách, ra ngục giam đại môn, bên tay trái kia trắng tiểu bạch lâu chính là.”

Thiệu sư phụ thần sắc do dự: “Nhà khách cho dù thôi..... Ta ở trong xe thầu sống cả đêm được.”

Quản giáo đoán được đối phương là luyện tiệp tiêu tiền. Kia nhà khách cả đêm hai ba trăm, đối thiệu sư phụ mà nói quả thật là quý hiếm, cho nên hắn cũng không tiện miễn cưỡng đối phương, chỉ có thể đánh cái ha ha nói: “Thật sự là ngượng ngùng. Tối hôm nay trương đầu tự mình ở ký túc xá lý trách nhiệm, nếu muốn thay đổi người khác, cũng liền dàn xếp dàn xếp.”

Thiệu sư phụ liền nói: “Không có việc gì không có việc gì. Ta thường xuyên chạy đường dài, đều thói quen, ta trong xe đầu còn có cái phở đầu, thức dậy đến cũng rất tốt.”

“Kia đi, chính người xem làm đi. Ta trước đem này hai phạm nhân đuổi về giám xá, người ở ký túc xá lý chờ một lát, đến lúc đó chúng ta một khối ăn cơm chiều.”

“Không cần phiền toái, ta đi phía trước quầy bán quà vật mua điểm lương khô.....”

“Không phiền toái, công tác bữa cơm, đơn giản thật sự. Người khả nhất định cấp cái mặt mũi.” Quản giáo xem thiệu sư phụ, thần thái thành khẩn. Thẳng đến đối phương điểm đầu, hắn có thể này vừa lòng chào hỏi cáo biệt: “Được rồi, một hồi gặp a!”

Quản giáo cùng thiệu sư phụ thương lượng làm nhi, đồ hàng hai người đứng ở một bên sắp không lên nói cái gì. Hiện tại phải đi, hai người liền cùng thiệu sư phụ nói tạm biệt, sau đó ở quản giáo phía trước khi trước mà đi. Cái này ngọ sống vốn liền làm được chậm, hơn nữa lúc trước một phen ép buộc, trở lại giám khu thời điểm sắc trời đã đen, khác phạm nhân đều kết thúc công việc đi căn tin ăn cơm. Hai người vội vàng đem xe đẩy khóa tiền nhà kho, đuổi tới căn tin vừa thấy, sở hữu đồ ăn đều chỉ còn đồ nhũ. Dù là như thế, buổi tối hay là muốn ăn. Này hai người đều biết đến: Tối hôm nay phải xuất ra tốt nhất tinh thần cùng trạng thái mới được.

Hai người nhặt thừa đồ ăn cơm thừa đánh cái măn bôn, sau đó tìm cái góc mặt đối mặt ngồi xuống. Hàng Văn Trị tập quán tính mọi nơi nhìn nhìn, đã thấy Bình ca cũng đang hướng bên này liếc. Hắn biết lần này trì hoãn thời gian quá dài, Bình ca hơn phân nửa hội khởi chút nghi ngờ, nhưng hiện tại cũng không phương tiện đi qua giải thích, chỉ có chờ buổi tối trở lại giám xá lại nói.

Bất quá chính hắn trong lòng một ít hoang mang lại khả hướng Đỗ Minh Cường đề hỏi minh bạch. Hơi hơi ăn qua mấy khẩu sau, Hàng Văn Trị liền nói chuyện: “Quảng chia khóa này vừa ra có phải hay không người an bày?”

Đỗ Minh Cường gật gật đầu, dường như không có việc gì đem miệng đồ ăn ăn lạn, nuốt vào trong bụng, sau đó mới giải thích nói: “Nếu nhường thiệu sư phụ hiện tại phải đi bên hồ chờ, lớn như vậy xe khẳng định sẽ bị chòi cạnh thượng lĩnh gác phát hiện. Mà vô duyên vô cớ có chiếc xe đứng ở ngục giam bên ngoài không đi, là cá nhân đều sẽ khả nghi. Cho nên ta nhường hấn trước ở lại trong ngục giam, ban đêm muốn chặt chẽ chú ý ký túc xá mái nhà động tĩnh. Đến lúc đó lấy cột cờ chống đỡ ra mái nhà vì tín hiệu, hấn đã nói tìm được chìa khóa, sẽ đem xe chạy ra ngục giam, trực tiếp đến bên hồ tiếp ứng chúng ta. Như vậy hàm tiếp chặt chẽ, sẽ không khiến cho lính gác cảnh giác.”

Hàng Văn Trị “Ân” một tiếng, trong lòng âm thầm tán thưởng đối phương tâm tư kín đáo, tính không lộ chút sơ hở. Bất quá hấn đồng thời cũng âm thầm buồn cười. Bởi vì ở hấn xem ra, Đỗ Minh Cường căn bản là không có khả năng còn sống tới ký túc xá mái nhà, kia căn cột cờ cũng vĩnh viễn không có khả năng chống đỡ đi ra ngoài. Đỗ Minh Cường nhìn như cao minh an bày, kỳ thật hoàn toàn là làm điều thừa.

Ăn xong cơm chiều sau, các phạm nhân bị mang về giám xá lâu. Tứ nhị tứ giám xá bốn người đều vô tâm đi hoạt động thất xem TV tin tức, bọn họ sớm liền về tới giám xá nội. Bởi vì tối hôm nay đối bọn họ mỗi người mà nói đều là quyết định suốt đời vận mệnh thời khắc mấu chốt.

Bình ca đầu tiên hỏi buổi chiều đỗ hàng hai người trang hóa tình huống, Hàng Văn Trị liền đem vì sao trở về nguyên nhân cấp đối phương giải thích. Bình ca nghe xong sau lại xem Đỗ Minh Cường, trong miệng hỏi: “Nói như vậy trong lời nói, là hết thấy bình thường?”

Đỗ Minh Cường tự nhiên có thể nghe ra lời này hai ý nghĩa ý tứ hàm xúc, liền trịnh trọng gật gật đầu nói: “Hết thấy bình thường.”

Bình ca thoải mái thờ ra, như vậy không lại nhiều lời, ngược lại khiến cho một ít giám xá trung bình gặp tục tăng đề tài. Qua nửa giờ tả hữu, khác giám xá phạm nhân cũng lục tục hồi ốc, đêm nay phụ trách ở giám xá lâu nội trách nhiệm quản giáo tắc cầm danh sách, ai cái ốc đi tới, điểm danh, khóa cửa.

Tứ nhị tứ giám xá bốn người biểu hiện không hề dị trạng. Ở khóa cửa sau, bọn họ cũng luôn luôn gấn bó bình thường trọng tâm đề tài. Kỳ thật đến như vậy cuối cùng thời điểm, bọn họ ngôn hành ngược lại không cần thiết lại dây dưa cho sắp triển khai vượt ngục hành động, bởi vì tại đây tiền một vòng mấy không miên chi đêm trung, bọn họ sớm kỹ càng tham thảo toàn bộ kế hoạch phương án. Hiện tại nên tường, nên làm đều đã chứng thực hoàn bị, chỉ còn chờ hành động bắt đầu kia một khắc.

Thời gian qua thật sự chậm, một phần một giây đều ở chờ đợi tâm tình trung thống khổ dày vò; Thời gian lại qua thật sự mau, mau nhường mỗi người đều không kịp bắt giữ chính mình rung động hô hấp. Rốt cục chịu đựng được đến tắt đèn thời khắc, toàn bộ giám xá lâu nội biến thành hắc ám một mảnh.

Bốn người ở tắt đèn tiền đều đã rửa mặt xong, hiện tại đều tự nằm ở chính mình chỗ nằm thượng. Như thế lắng lắng qua hai ba mấy giờ, bóng đêm thâm trầm, tai nghe chung quanh giám xá đêm tán gẫu thanh dần dần ngừng lại, chỉ có ngoài cửa sổ mưa gió như trước.

Bình ca khàn khàn thanh âm vang lên: “Bắt đầu đi.” Kia thanh âm ép tới cực thấp, cũng đã cũng đủ xé rách tứ nhĩ tứ giám xá nội như tử vong bình thường yên lặng không khí.

Mọi người lên tiếng trả lời mà động, đều theo trên giường ngồi dậy, bất quá bọn họ đều không có xuống giường, mà là đều tự liêu khởi chính mình chỗ nằm thượng drap giường, hoặc tê hoặc cần công việc lu bù lên. Ở bọn họ chế định tốt trong kế hoạch, hành động bước đầu tiên muốn dùng drap giường bện thành một cái ít nhất hai mươi thước trường dây thùng -- đây là vượt ngục là phải dùng đến công cụ.

Ngục giam trung trang bị drap giường chất lượng cũng không để ý tưởng, cảnh này khiến mọi người công tác không cần rất phí sức. Không cần nửa giờ, mỗi giường đơn đan đều bị xé rách thành ba bốn khối hẹp dài mảnh vải, này đó mảnh vải liên tiếp đứng lên đã có năm sáu thước độ dài, nếu tứ trương drap giường lại hợp lại tiếp ở một khối, cũng đủ thỏa mãn vượt ngục kế hoạch cần .

Drap giường tê tiếp hảo sau, bốn người trước sau xuống giường, sau đó mỗi người đều đem drap giường triển ở tại trên người bản thân. Như vậy ở chui vào thông gió ống dẫn thời điểm, liền sẽ không có bao nhiêu dư gì đó đối bọn họ hành động bó tay bó chân. Này động tác làm xong sau, mọi người trao đổi một chút ánh mắt, Hàng Văn Trị khi trước, Bình ca theo sau, mọi người nối đuôi nhau hướng về toilet mà đi. Kéo ở phía sau Đỗ Minh Cường cùng A Sơn tắc một người một bên nâng lên giám xá nội duy nhất kia trương bàn vuông, bọn họ rón ra rón rén, thật cẩn thận, tuyệt không dám phát ra gì tiếng vang.

Vào toilet, Đỗ Minh Cường cùng A Sơn đem bàn vuông nhẹ nhàng mà đặt ở thông gió khẩu chính phía dưới. Sau đó Hàng Văn Trị cùng Đỗ Minh Cường trước sau nhảy lên mặt bàn, hợp lực đem thông gió khẩu mộc chất vách ngăn tan mất. Tới om thông gió ống dẫn mở ra mồm to, như là sớm đang chờ đợi bọn họ. Hàng Văn Trị hai tay bới trụ quản khẩu hướng lên trên nhất nhảy lên, dẫn đầu đem thân thể chui đi vào, Đỗ Minh Cường ở mặt dưới nâng hân, giúp đối phương vững chắc địa phương hoàn thành này động tác.

Hàng Văn Trị vào thông gió ống dẫn sau, Đỗ Minh Cường hướng dưới bàn sử cái ánh mắt, ý bảo Bình ca cùng A Sơn đuổi kịp. Này trước sau trình tự đều là trước đó liền thương nghị tốt: Hàng Văn Trị đối ống dẫn quen thuộc nhất, tự nhiên muốn ở phía trước dẫn đường, mà Đỗ Minh Cường thân thủ tốt nhất, không nên người khác giúp cũng có thể thoát mái mà leo lên leo xuống, liền bị an bày ở cản phía sau trên vị trí. Bình ca cùng A Sơn giờ phút này cũng không có gì hay do dự , theo sát Hàng Văn Trị chui vào ống dẫn trong vòng. Đỗ Minh Cường đãi này ba người đều đi vào sau, lại nhìn lướt qua giám xá trong ngoài động tĩnh, xác định không có gì dị thường , liền linh hoạt nhảy dựng, giống con khi dường như chui vào thông gió quản khẩu, mau lẹ thả lặng yên không một tiếng động.

Bởi vì giám xá đại lâu tự thân thông gió hiệu quả rất kém, cho nên trang bị thông gió ống dẫn đường kính muốn lớn hơn một chút. Dù vậy, một cái trường thành nam tử chui ở trong đó cũng chỉ có thể giống điều xà đường như phủ phục đi trước. Bốn người này xếp thành một chuỗi, đi động khi tận lực đem drap giường điếm tại thân thể phía dưới, lấy giảm bớt cùng ống dẫn vách tường trong lúc đó ma sát. Phải biết rằng, này thông gió ống dẫn bốn phương thông suốt, liên tiếp đại lâu nội sở hữu giám xá, giống như là một đám truyền âm loa bình thường. Tại đây đêm dài nhân tĩnh thời khắc, nhậm một điếm động tĩnh đều có khả năng quấy nhiễu đến chưa ngủ say phạm nhân.

Này một đường tiến lên cực kì gian khổ, cũng may tứ nhị tứ giám xá vị trí khoảng cách thang lầu nói không xa, mà bọn họ trạm thứ nhất mục tiêu -- thông gió cái giếng -- đó là ở hàng hiên tường thể sau. Ở chuyển qua một cái góc vuông loan sau, ống dẫn trở nên rộng mở, đồng thời tốc độ gió rồi đột nhiên nhanh hơn. Hàng Văn Trị trước đó từng nhắc đến với mọi người: Này ý nghĩa bọn họ tiến nhập lầu 4 thông gió can quản, thông gió cái giếng đã gần đến ở trước mắt.

Quả nhiên, lại đi phía trước đi dần dần có dạ quang, hiển nhiên là tiếp cận chỗ lối ra. Mà trước nhất phương Hàng Văn Trị đã đem đầu tìm được xuất khẩu ngoại, giờ phút này hắn trước mắt chứng kiến đúng là một cái vuông góc cao thấp thông gió ống dẫn, lớn nhỏ không đến một thước gấp phương, đi xuống sâu không thấy đáy, hướng lên trên lại chỉ có hai ba thước khoảng cách. Đây là bởi vì tứ nhị tứ giám xá đang ở này tròng lầu tầng đỉnh, cho nên thông gió ống dẫn cách xa nhau mái nhà xuất khẩu phi thường chỉ gần. Này không thể nghi ngờ cho bọn hắn bỏ chạy kế hoạch mang đến thật lớn phương tiện.

Hàng Văn Trị cẩn thận đem trên thân chậm rãi thăm dò hoành quản, sau đó mở ra song chương chống đỡ cái giếng vách tường. Kia vách tường năm lâu ẩm ướt, sớm sinh đầy rêu xanh, sờ lên ngầy tháp tháp trơn trượt một mảnh. Hàng Văn Trị khẽ cắn môi, bắt tay khuỷu tay cũng chống đỡ, tận lực tăng đại cùng vách tường tiếp xúc diện tích. Hắn biết rõ: Nếu ở đây thất thủ chảy xuống, kinh động lâu nội trách nhiệm quản giáo không nói, chính mình chỉ sợ cũng ngã cái chết khiếp!

Thẳng đến xác định song chương đã có thể chống đỡ chính mình toàn thân sức nặng, Hàng Văn Trị có thể này đem hạ nửa thanh thân thể di ra hoành quản ở ngoài. Hắn hai chân lập tức cũng chia khai, dẫm nát hai sườn trên vách tường. Chính mình thân hình ổn định sau, Hàng Văn Trị đè nặng thanh âm hướng phía sau đồng bạn dặn một câu: “Cẩn thận!” Hắn cũng không nguyện nhìn đến bản thân hoàn mỹ kế hoạch bởi vì người khác sai lầm mà như vậy sanh non.

Bất quá Hàng Văn Trị lo lắng thoát nhìn là dư thừa, đi theo phía sau hắn ba người thân thủ một cái so với một cái hảo. Đối bọn họ mà nói, loại này lưu diêm đi vách tường sự tình chính là một bữa ăn sáng mà thôi. Hàng Văn Trị tay chân cùng sử dụng hướng lên trên nhảy lên một trận, rất nhanh liền đến cái giếng xuất khẩu chỗ. Hắn cung thân thể đi sắp xuất hiện đi, bên ngoài gió thu từng trận, mưa phùn sương mù, tuy rằng âm lãnh, nhưng tràn ngập tươi mát tự do hơi thở.

Mưa hồ ở Hàng Văn Trị mắt kính, nhường hắn tầm mắt có chút mê ly. Hắn liền đem ánh mắt hái ở trong tay, muốn dùng vạt áo lau lau. Không đề cập tới phòng thân thể đột nhiên bị nhân trùng trùng đụng vào, thực sự ngã ở cứng rần mái nhà.

Hàng Văn Trị a nhếch miệng, cũng không dám phát ra âm thanh. Đồng thời hắn nghe thấy có người ở chính mình bên tai quát khế nói:“Cúi đầu, đừng nhúc nhích!”

Người nói chuyện đúng là Bình ca, hắn cái thứ hai chui ra thông gió khẩu, lại thấy tiểu tháp thượng đèn pha chính hướng về giám xá lâu bên này đảo qua đến. Dưới tình thế cấp bách, hắn lập tức đem Hàng Văn Trị gục, dùng thân thể đem đối phương chặt chẽ ngăn chặn.

Hàng Văn Trị lúc này cũng thấy được xẹt qua đèn pha quang, trong lòng âm thầm nghĩ mà sợ. Đãi ngọn đèn đi qua sau, Bình ca đem Hàng Văn Trị gậy yếu thân thể xách đứng lên, đồng thời xoay người tiếp đón vừa mới đi ra thông gió khẩu A Sơn cùng Đỗ Minh Cường:“Mau! Đi tây bắc gác lý chạy!”

Bốn người miêu thất lung, nhanh như chớp chui hướng Bình ca sở chỉ cái kia góc. Nơi này là đèn pha bắn phá mạnh khu, đồng thời cũng là trong kế hoạch mọi người xuống lầu vị trí.

Đến tương đối an toàn khu sau, mọi người tắm tựa rào chắn mà ngồi, đều tự điều chỉnh hơi thở. Bọn họ đã ngủ được tự do hương vị, nhưng bọn hắn cũng biết: Bây giờ còn xa không phải hưởng thụ thời điểm. Cho nên chỉ hơi hơi nghỉ tạm một lát, mọi người liền đem trăn ở trên người drap giường cởi xuống đến, đem trong đó tam điều đầu đuôi tương liên, hợp thành một cái hơn hai mươi thước trường bố mang. Hàng Văn Trị đang muốn đem bố mang hướng rào chắn cái đáy thép thượng quần quanh, Bình ca lại vung tay lên nói:“Đợi chút, trước dùng thủy tắm ẩm !”

Còn lại ba người tâm niệm vừa động, minh bạch Bình ca dụng ý. Dùng mưa tắm ẩm sau, bố mang nặng nề, liền sẽ không ở trong gió phiêu dao, hơn nữa bố mang ướt đầm sau hội cùng lâu thể nhan sắc dường như, tại như vậy một cái mưa đêm, cho dù có đèn pha đảo qua khi cũng rất khó bị lính gác phát giác.

Mái nhà chỗ đủ giọt nước, bốn người ba chân bốn cẳng, đem bố mang tắm cái thấu, sau đó vòng qua rào chắn cái đáy một căn thép đánh cái, như vậy liền hình thành dùng bố mang bày ở thép thượng cục diện. Bởi vì bố mang rất dài, kia bố mang vòng hướng dưới lầu văng ra khi, buông xuống dưới vẫn có mười thước trắn, đã trọn đủ nhường vượt ngục giả đến cuối lầu mặt đất.

“Mắt kính, cũng là ngươi trước thượng!” Bình ca xung Hàng Văn Trị bữu bữu môi,“Động tác nhanh nhẹn điểm, đi xuống sau trước tìm cái góc chết trốn đi!”

Hàng Văn Trị giương mắt lườm liếc đèn pha cột sáng. Hắn vừa rồi thiếu chút nữa cật khuy, đồng dạng sai lầm cũng không thể tái phạm lần thứ hai. Chờ kia cột sáng vừa mới theo giám xá lâu đảo qua thời điểm, hắn cấp tốc bay qua rào chắn, tay phải bắt lấy bố mang vòng một bên, thả người liền nhảy xuống đi.

Kia bỏ mang một bên chịu lực, mang vòng mắt đi rồi cân bằng, đi theo Hàng Văn Trị thân thể hoạt động đứng lên. Hàng Văn Trị đi xuống rơi hơn hai thước sau, cảm giác có chút không khống chế được, liền thân tay trái bắt được bỏ mang vòng thượng hành bên kia, hạ trụ chỉ thể cũng bởi vậy ngừng. Sau đó hắn nghỉ một hơi, một lần nữa buông ra tay trái, tiếp tục trượt, như thế lặp lại mấy lần, chợt thấy hai chân nhất thực, đã dẫm nát cuối lầu mặt đất phía trên.

Này phiên xuống lầu phương pháp cũng là mọi người ở phía trước vài ngày liền thương lượng tốt, mục đích vì nhanh hơn chuyển về tốc độ. Dù sao kia đèn pha quét tới quét lui, nếu có cá nhân điều ở ngọn đèn trung tất nhiên sẽ bị lính gác phát giác. Thực tế thao tác đứng lên, này phương pháp khen ngược đúng thật sự, cơ bản có thể bảo trì một cái khả không liên tục hạ trụ quá trình.

Hàng Văn Trị rơi xuống đất sau, lập tức liền vọt đến đèn pha vô pháp bắn tới tường thể góc. Từ nay về sau mỗi một lần ngọn đèn đảo qua, liền có một người nắm bỏ mang vòng hoạt trụ xuống dưới. Ở mặt sau cùng áp trận vẫn là Đỗ Minh Cường, hắn trượt tốc độ nhanh nhất, ở không trung cơ hồ không có gì tạm dừng, gần là dựa vào bỏ mang cùng thép trong lúc đó lực ma sát đến khống chế chính mình trụ tốc. Rơi xuống đất sau hắn cỡi bỏ mang vòng thượng một cái kết khẩu, đem bỏ mang kéo hạ thu hồi, hơn nữa ở đèn pha lại đảo qua phía trước triệt đến góc tường -- Bình ca đám người đang ở nơi đó chờ hắn.

“Xem, cái kia chính là mưa nắp giếng, chúng ta muốn theo nơi đó chui vào địa hạ.” Hàng Văn Trị dùng ngón tay giám xá lâu tả tiền phương thấp giọng nói. Nương đèn pha ánh sáng, mọi người thấy đến cái kia nắp giếng, khoảng cách bọn họ chỗ vị trí đại khái có thất bát thước xa. Nơi đó là một mảnh đất trống, chung quanh đều không có che đậy vật. Mà nắp giếng trầm trọng, cũng không phải dễ dàng như vậy mở ra. Dưới tình huống như vậy, bốn người đương nhiên không thể như ong vỡ tổ tiến lên, trước hết đi một người đem nắp giếng mở ra, sau đó đại gia thừa dịp đèn pha khoảng cách từng bước từng bước tiến vào máng xối nói trung.

Dựa theo trước đó kế hoạch, khai nắp giếng nhiệm vụ sẽ giao cho Đỗ Minh Cường. Hàng Văn Trị căn cứ thực tế kinh nghiệm chế tác một cái tiểu công cụ, giờ phút này hắn đem cái kia công cụ lấy ra giao cho Đỗ Minh Cường trong tay: Đó là một cái nửa thước dài hơn bố mang, bỏ mang một đầu xuyên một thanh bàn chải đánh răng.

Bình ca tà Đỗ Minh Cường liếc mắt một cái, hỏi: “Người không thành vấn đề đi?”

Đỗ Minh Cường cười cười, thoát nhìn định liệu trước. Ánh mắt hắn chỉ nhìn chằm chằm kia quét tới quét lui đèn pha, làm ngọn đèn xẹt qua thời điểm, hắn bỗng dừng liền xông ra ngoài, thoát nhìn tựa như trong bóng đêm truy đuổi kia căn cột sáng giống nhau. Tương đối cho hắn tốc độ, thất bát thước khoảng cách thật sự quá ngắn. Mọi người chính là nháy mắt công phu, Đỗ Minh Cường đã đứng ở mưa nắp giếng biên. Kia nắp giếng từ rất nặng gang chế thành, hình tròn trung tâm tuyến thượng có hai cái ngón cái lớn nhỏ lỗ thủng mắt. Bình thường kiểm tra khai nắp giếng thời điểm, công nhân hội dùng một đôi móc sắt từ mặc tiến kia lỗ thủng trong mắt, sau đó dụng lực đem nắp giếng nhắc tới. Hiện tại muốn đi tìm móc sắt từ đương nhiên không sự thật, hết thảy chỉ có thể dựa vào Đỗ Minh Cường trong tay cái kia thủ sẵn bàn chải đánh răng bỏ mang.

Đỗ Minh Cường đem bàn chải đánh răng theo một cái lỗ thùng trong mắt tắc đi vào, mà bố mang tắc vẫn cứ nắm chặt ở chính mình trong tay. Bởi vì bố mang kết khẩu điểm vừa vặn bị vây bàn chải đánh răng trọng tâm, cho nên bàn chải đánh răng tiến vào lỗ thùng sau liền hoành treo ở giữa không trung, bị vây một loại cân bằng vị trí. Đỗ Minh Cường nhẹ nhàng chuyển động bố mang điều chỉnh một chút góc độ, nhường kia hoành triển khai bàn chải đánh răng vừa vặn cùng hẹp dài hình lỗ thùng mất hình thành một cái lần lượt thay đổi chữ thập. Sau đó hấn lôi kéo bố mang, bàn chải đánh răng liền gắt gao tạt ở nắp giếng nội mặt ngoài. Xác định ăn thượng lực sau, Đỗ Minh Cường đôi hai tay nắm lấy bố đi đầu, cung thân thể đột nhiên phát lực lôi kéo, nắp giếng liền giống mở ra hoài biểu giống nhau sườn nhếch lên đến, hơn nữa rất nhanh liền phiến ngã vào một bên, lộ ra đen nhánh xuống nước miệng giếng.

Đỗ Minh Cường động tác không chút nào tạm dừng, thân thủ chống miệng giếng, chột lóe thân liền nhảy xuống. Đã thấy tỉnh nội quá gói mưa chính cuộn cuộn không ngừng mà hướng về một cái cao hơn nữa người dừng đạo nội chảy tới.

Qua hơn mười giây, Hàng Văn Trị cũng nhảy vào tỉnh nội. Lúc này tỉnh lý không gian đã phi thường hiệp thúc, rất khó lại dung hạ người thứ ba đi. Vì người bảo lãnh viên không ở miệng giếng tạm dừng, hiện tại phải có người tiến vào dừng đạo nội, cấp sau này giả dọn ra không gian. Dựa theo kế hoạch vẫn cứ là Hàng Văn Trị ở địa hạ xung phong, bởi vì chỉ có hấn quen thuộc nhất toàn bộ địa hạ tuyến ông phân bố.

Hàng Văn Trị cũng không hàm hồ, lập tức quỳ đi vào dừng đạo trung. Trên người hấn quán quít lấy kia căn hơn hai mươi thước trường bố mang, tha ở phía sau như là một cái thật dài đuôi.

Theo sau Bình ca cùng A Sơn cũng trước sau nhảy vào, hơn nữa ấn trình tự đi theo Hàng Văn Trị đi vào dừng đạo. Đỗ Minh Cường ở lại cuối cùng, hấn vẫn cứ lấy bàn chải đánh răng vì công cụ, đem kia nắp giếng lại tha trở lại chỗ cũ. Làm nắp giếng phong bế sau, toàn bộ địa hạ thế giới liền lâm vào một mảnh trong bóng đêm.

Giờ phút này triển ở Hàng Văn Trị trên người bố mang liền nổi lên tác dụng, hấn phía sau ba người đều cảm lấy kia căn bố mang, cam đoan trong bóng đêm đại gia cũng sẽ không ở xa đầu đường đi tán. Hàng Văn Trị khi trước đầu lĩnh, hoàn toàn dựa vào trong đầu ống dẫn đồ đi quỳ đi trước. Mưa nước chảy xiết, quấy khởi ống dẫn nội lâu năm mùi hôi, làm người ta nghe thấy chi dục nôn. Mà bốn người thậm chí cần ngẩng ngẩng đầu lên, tài năng tránh cho kia dơ bẩn dòng nước tắm mạn miệng mũi.

Này một đường hành trình thông thả mà thống khổ, nhưng tất cả mọi người minh bạch, muốn thực hiện chính mình mục đích, này lại là một đoạn tất kinh chi đồ. Bọn họ theo dòng nước đi có gần nửa mấy giờ, tiền phương mơ hồ lộ ra một chút ánh sáng đến.

Bình ca biết ánh sáng ý nghĩa lại một cái nắp giếng, vì thế liền hỏi câu:“Đến chỗ nào rồi?”

Hàng Văn Trị nói:“Hắn là tam giám khu giám xá lâu.”

“Thế nào chạy đến tam giám khu ?” Bình ca kinh ngạc trong lúc đó, không đề cập tới phòng uống một ngụm ô thủy, việc không kịp liên thôi vài hạ. Phải biết rằng, theo tứ giám khu đến chỗ làm việc gần nhất đường hắn là thẳng tắp hướng nam, xuyên qua trung gian một mảnh nông trường, mà tam giám khu thì tại nông trường tây bắc sườn, đi đến nơi này đến hiển nhiên là đâu một cái vòng lớn.

Hàng Văn Trị tận lực bả đầu nâng lên, giải thích nói:“Máng xối nói sẽ không trải qua nông trường phía dưới , chúng ta chỉ có thể thuận ông dẫn vòng qua nông trường. Phía trước muốn theo thứ tự trải qua tam giám khu, nhị giám khu, nhất giám khu cùng ngục giam bệnh viện, sau đó mới có thể đến đạt ký túc xá đàn.”

Bình ca nghe minh bạch . Quả thật, nông trường thổ địa là không cần thiết thông qua ông dẫn thu thập mưa , chỉ có trải mặt đường địa phương mới có thể thiết trí máng xối nói. Cho nên bọn họ chỉ có thể dọc theo ngục giam nội kiến trúc đi tới, vòng qua toàn bộ nông trường. Như vậy tính đứng lên, bọn họ mới bỏ sót một phần tư khoảng cách, tiền phương như trước “Lộ từ từ khởi sửa xa”.

Cũng may trải qua tam giám khu mưa tĩnh thời điểm, mọi người có thể theo thứ tự ở tình lý đứng lên giãn ra một chút gân cốt. Đây một đường quỳ đi xuống dưới, đầu gối đều giống như muốn ma chặt đứt!

Như thế một đoạn một đoạn, gian nan đi trước, mỗi qua một cái miệng giếng khi tài năng hơi sự nghỉ ngơi một lát. Đây nhất đi đánh giá có hai giờ, làm đến ven đường thứ năm cái miệng giếng khi, mới rớt cuộc nghe được Hàng Văn Trị nói một tiếng:“Đến!”

Hàng Văn Trị phía sau ba người trong lòng đều là vui vẻ, biết cái gọi là “Đến” Chính là tới chỗ làm việc ý tứ. Nói như vậy, bọn họ đã thuận lợi đột phá ngục giam nội đạo thứ nhất phòng thủ cửa ải, vượt ngục kế hoạch có thể nói thành công một nửa!

Lập tức sẽ tiến vào cao ốc văn phòng, từ nay về sau lộ trình tuy rằng không giống theo địa hạ xuyên không nông trường như vậy dài lâu, nhưng luận khó khăn cùng hung hiểm lại muốn xa xa thắng được. Bởi vì mọi người hành động đem không hề bị đến bề mặt che giấu, này ý nghĩa bọn họ tùy thời đều khả năng bị bảo vệ hoặc là theo dõi tót hiện, do đó kiểm cũi ba năm thiếu một giờ.

Căn cứ Hàng Văn Trị vẽ bản đồ, bọn họ hiện tại vị trí tọa độ hắn là ở ký túc xá đàn đông nam giác. Theo này miệng giếng chui ra mặt đất, hướng phương bắc chạy mười thước tả hữu liền khả đến lầu chính dưới chân, mà ở nơi đó hắn là có thể tìm được lầu chính phòng cháy đầu gió. Đây phòng cháy đầu gió cao đến lầu chính tầng hầm ngầm, Tông Kiến trúc trên ý nghĩa mà nói, làm lầu nội tầng dưới chót lấy được tầng hầm ngầm phát sinh hoạ nạn thời điểm, nên thiết

kế tương khởi đến cấp tốc bị xua tan khỏi đặc tác dụng. Mà ở Hàng Văn Trị đặt ra vượt ngục trong kế hoạch, này đầu gió đem trở thành mọi người bí mật lên vào lầu nội như một thông đạo.

Theo ngục giam kiến thiết khi công năng phân khu đến xem, giờ phút này mọi người vị trí vị trí đã đến ký túc xá đàn nam sù, thuộc loại ngục giam nội tương đối rộng mở một cái khu vực. Đến dò hỏi phạm nhân thân hữu, ngục giam nội phổ thông phục vụ nhân viên cùng với cùng ngục giam có hợp tác quan hệ ngoại đơn vị nhân viên đều có thể tại đây cái khu vực nội tự do hoạt động. Mà các phạm nhân trừ phi có đặc thù tình huống, bình thường là vô pháp giao thiệp với đến này khu vực. Nguyên nhân như thế, nên khu vực cảnh giới liền không bằng ký túc xá đàn phía bắc giám khu như vậy nghiêm mật. Ít nhất này khu vực là không thiết chòi canh cùng đèn pha, mà phía bắc đèn pha quang sẽ bị ký túc xá đàn che, cũng vô pháp chiếu xạ qua đến.

Bất quá này tuyệt không ý nghĩa nên khu vực đó là một khối không chịu giám thị tự do khu. Tuy rằng không có cao cường độ đèn pha, nhưng lầu đàn tiền phương quảng trường thượng lại đứng sừng sững nhất lưu đèn đường, trắng đêm sáng trưng. Mà tuần tra bảo vệ cùng trách nhiệm quản giáo cũng hội bất chợt lui tới, tùy thời có khả năng đánh vỡ phát sinh như thế chỗ dị thường.

Vượt ngục bốn người đối như vậy tình huống sớm hiểu biết rành mạch. Bọn họ biết rõ: Ở kế tiếp từ dưới thùy khẩu chuyển chiến thông gió khẩu trong quá trình, mọi người không chỉ có muốn bảo trì cực đoan linh mẫn mà cảnh giác, tốt vận khí thành phần cũng ắt không thể thiếu. Bởi vì bọn họ giờ phút này giấu ở địa hạ, đối trên mặt tình hình liền hoàn toàn không biết gì cả. Nếu ngay tại bọn họ di động nắp giếng đồng thời, một đội tuần tra bảo vệ vừa vận theo bên cạnh đi ngang qua, kia bọn họ cũng chỉ có thể luân vì một đám thúc thủ đãi cầm cá trong chậu.

Cũng may theo toàn bộ tuần tra lộ tuyến tương đương xuống dưới, loại này không hay ho sự phát sinh xác suất cũng không tính đại. Mà giờ phút này bóng đêm đã thâm, trách nhiệm quản giáo hoặc những người khác viên cũng không quá khả năng lại ra ngoài hoạt động. Bọn họ trên đỉnh đầu mặt đất hẳn là trống rỗng, không người đã quấy rầy.

Bảo hiểm khởi kiến, Hàng Văn Trị trước đem lỗ tai dán tại nắp giếng nội sù nghe xong một lát, cảm giác ngoại giới cũng không dị thường, hẳn liền thấp giọng nói: “Ta chuẩn bị xuất phát. Đại gia theo sát điểm!”

“Người xác định nơi này là theo dõi góc chết?” Bình ca có chút lo lắng, lại nhiều hỏi một câu. Bởi vì không gian có hạn, hiện tại chỉ có hắn cùng Hàng Văn Trị hai người ở tĩnh lý. Mặt sau A Sơn cùng Đỗ Minh Cường tắc thượng ở đứng đạo bên trong.

“Không thành vấn đề -- ta xuất ra trang hóa thời điểm quan sát qua.” Hàng Văn Trị vừa nói, một bên dùng hai tay đứng vững nắp giếng hướng lên trên chống đỡ. Bình ca vội vàng nói một tiếng: “Chậm một chút!” Đồng thời thẩu đi lại giúp đỡ. Hắn lo lắng Hàng Văn Trị áp không được lực đạo, kia nắp giếng như bị thổi qua cao, hạ xuống khi khó tránh khỏi muốn phát ra tiếng vang.

Ở hai người hợp lực dưới, nắp giếng vững vàng thượng di, ly khai miệng giếng cô hạn, lập tức lại kề sát mặt đất, chậm rãi hướng trình độ phương hướng dời đi. Đèn đường ánh sáng theo miệng giếng chiết xạ xuống dưới, chiếu ra hai người trên người ô thủy đầm đìa, dơ bẩn không chịu nổi.

Hàng Văn Trị đem nửa đầu thăm dò miệng giếng, trước mọi nơi quan sát một vòng. Đã thấy thiếu sư phụ xe chính đứng ở phía tây hai mươi thước có hơn địa phương, ở ngoài tầm mắt nội liên không có gì đáng giá chú ý việc. Hàng Văn Trị biết Đỗ Minh Cường sớm cùng thiếu sư phụ đánh hảo tiếp đón, mặc dù người sau ở bên trong xe phát hiện dị thường cũng sẽ không lộ ra. Một khi đã như vậy, việc này không nên chậm trễ! Hắn quyết đoán nói một tiếng: “Đi!” Sau đó liền dẫn đầu chui ra mưa tinh, miêu thất lưng hướng về lầu dưới chân thông gió khẩu nhảy lên đi qua.

Che khuất thông gió khẩu là một cái hình chữ nhật gang hàng rào, tháo dỡ đứng lên muốn so với thành thực nắp giếng phương tiện hơn. Hàng Văn Trị một người liền thu phục này công tác, sau đó hắn liền phủ phục thân thể hướng đầu gió nội đi đi. Đi đến một nửa thời điểm cảm giác phía sau ở thời chính mình, tốc độ rõ ràng nhanh hơn. Không cần quay đầu xem, trong lòng biết là Bình ca đã theo đi lại, ở thông gió khẩu chỗ chờ đợi quá mức nguy hiểm, vì thế liền giúp chính mình một phen.

Hàng Văn Trị hướng phía trước lại đi một lát, ần ần nghe thấy phía sau gang hàng rào vang nhỏ một chút. Trong lòng hắn nhất khoan, biết thông gió khẩu đã bị một lần nữa phong hảo, này ý nghĩa cuối cùng áp trận Đỗ Minh Cường cũng tiến nhập thông gió ống dẫn nội.

Ở còn lại ba người xem ra, tiền phương thượng không hề thiếu hung hiểm cửa ải, chỉ có Hàng Văn Trị trong lòng rõ ràng: Hắn chân chính kế hoạch khoảng cách thành công đã là như thế chi gần. Nếu nói trước đây kia phiên hành trình còn tồn tại chuyện xấu, hiện tại ký đã vào cao ốc văn phòng, hết thầy liền ở hắn cùng Trương Hải Phong cộng đồng trong không chế !

Thông gió ống dẫn tuy rằng hẹp hòi khó đi, nhưng cùng ô thủy hơn người máng xối nói so sánh với hay là muốn hảo rất nhiều. Hơn nữa này giai đoạn trình đoán thật sự, không cần mười phút, tiền phương dẫn đường Hàng Văn Trị đã đến ống dẫn xuất khẩu. Hắn tá điệu ngăn trở vách ngăn, khinh thủ khinh cước đi ra lầu trong cơ thể bộ thông gió khẩu. Xuất hiện tại trước mặt hắn là một mảnh mở rộng bên trong không gian, nung hân ám hấp đỉnh đèn tường, có thể thấy được tung hoành ống dẫn cùng chứa nhiều mật kỹ càng thực đại hình kim chúc quý -- chính như Hàng Văn Trị chuyện trước thiết kế: Bọn họ đã đi tới đại lầu cái đáy địa hạ ống dẫn tầng.

Bình ca ba người cũng lục tục chui ra thông gió ống dẫn, bọn họ xung nhìn quanh một vòng, trên mặt cũng có vui mừng thần sắc. Này một đường đi lại nhưng lại như thế thuận lợi, chẳng lẽ hôm nay thật sự hội trở thành bọn họ tự do ngày?

Nơi này tuy rằng không có theo dõi thiết bị, đêm hôm khuya khoắc lại càng không sẽ có người giao thiệp với, nhưng vô luận như thế nào cũng đều không phải ở lầu nơi. Bình ca đại khái nhìn xuống đất hình sau hồi Hàng Văn

Trị:“Xuất khẩu thang lầu ở nơi nào?”

Hàng Văn Trị thân thủ hướng bên phải chỉ chỉ:“Hắn là bên kia.” Khi nói chuyện liền dục cất bước mà đi. Bình ca gật gật đầu -- đối phương chỉ hướng đang cùng chính mình phán đoán tướng ăn khớp. Hắn cực kì cẩn thận, lo lắng đến Hàng Văn Trị kinh nghiệm không đủ, gặp được đột phát tình huống chỉ sợ vô pháp xử trí, liền kéo đối phương một phen nói:“Nơi này không cần ngươi tới mở đường , ngươi đi theo ta mặt sau đi.”

Hàng Văn Trị minh bạch Bình ca dụng ý, tự giác sau này nhường một bước. Vì thế đội ngũ biến thành Bình ca đi đầu, Hàng Văn Trị cùng A Sơn theo sát, Đỗ Minh Cường như trước cản phía sau. Bốn người nương ổng dẫn cùng thiết bị che giấu, ở tầng hầm ngầm nội sò soạng đi trước. Đi một chút xa, xẹt qua bên tay phải một cái góc, hướng về phía trước mà đi cửa thang lầu quả nhiên xuất hiện tại mọi người trước mặt.

Kia cửa thang lầu thực hẹp, bị nhất phiến thiết chế kéo môn phong , môn hàng rào thượng quai đem vòng cổ khóa. Loại tình huống này Hàng Văn Trị trước đó liền cùng mọi người chào hỏi qua: Bình thường địa hạ ổng dẫn tầng là hội khóa lại , chủ yếu là phòng ngừa không quan hệ nhân viên làm nhập, nếu không mặc kệ là đối thiết bị vẫn là đối làm nhập giả mà nói đều là không an toàn . Bởi vì vòng cổ khóa bản thân tương đối dài, khóa cửa giả vì không cho môn hàng rào lưu lại có thể đẩy ra khe hở, có ý đem xiềng xích vây quanh hàng rào điều tha thật nhiều vòng, chờ xiềng xích quán chặt mới đưa khóa đầu khấu thượng.

Bất quá như vậy một đạo vòng cổ khóa ở giang hồ lão thủ trong mắt hoàn toàn chính là cái bài trí mà thôi. Bình ca quay đầu đối A Sơn nhất bữu môi nói:“Tìm cái tên cấp nó mở!”

A Sơn cúi đầu hướng thượng tìm kiếm một hồi, rất nhanh liền nhất khởi nhất tiết phế khí thanh sát. Hắn đi đến cạnh cửa, đem kia tiết thanh sát hướng khóa trong mắt thông đi. Cũng liền ba bốn giây làm nhi, khóa khấu thượng hoàng khấu liền ra bên ngoài bắn xuất ra. A Sơn phui tay đem thanh sát ném xuống, bắt đầu đem kia vòng cổ khóa theo môn hàng rào thượng vòng sách xuống dưới. Này công tác bản thân đã không hề khó khăn, chính là A Sơn không nghĩ nhường xiềng xích cùng lưới sắt điều va chạm phát ra tiếng vang, cho nên sách thời điểm một vòng vòng , động tác cẩn thận mà lại thông thả.

Hàng Văn Trị hòa bình ca đứng ở A Sơn phía sau. Hàng Văn Trị chuyên chú xem A Sơn khai khóa quá trình, Bình ca tắc phân tâm nhị dùng, cận dùng dư quang liếc A Sơn, chủ yếu tinh lực lại ở chú ý cảnh vật chung quanh, thời khắc phòng bị khác thường động phát sinh. Vào lúc này giờ phút này, bọn họ tựa hồ đều quên đứng ở mặt sau cùng Đỗ Minh Cường.

Ngay tại Bình ca lực chú ý mơ hồ bất định thời điểm, Đỗ Minh Cường bỗng nhiên nâng lên tay phải, lấy bàn tay vì đao, chường gốc nặng nề mà đánh ở tại Bình ca trên gáy. Này nhất kích vừa chuẩn vừa ngoan, Bình ca hừ cũng không hừ một tiếng liền mềm yếu choáng váng ngồi phịch ở .

Hàng Văn Trị hòa bình ca song song đứng, người sau đột nhiên ngã xuống đất nhường hắn lấp bấp kinh hãi. Hắn bỗng dừng quay đầu đến, cũng không rõ ràng phát sinh cái gì, chỉ nhìn Đỗ Minh Cường thấp giọng kinh ngạc nói:“Như thế nào?”

Đỗ Minh Cường cố không lên quan tâm hắn, con dao lại hướng về A Sơn xua đi. Nhưng Hàng Văn Trị kêu sợ hãi đã nhắc nhở A Sơn, người sau đột nhiên quay đầu, vừa mới vòng vo một nửa thời điểm liền cảm giác cổ chỗ gió lạnh

đánh úp lại, hấn cấp tốc lui đầu nhất trớn, Đỗ Minh Cường này một chuồng trật phương hướng, chỉ đánh trúng hấn bên tai, tuy rằng ăn đau, lại chưa trí ngất.

Đỗ Minh Cường tiền chiêu chưa tuyệt, sau chiêu lại tới. A Sơn đã lui đầu tránh né, hấn liền thuận thế rút về hữu chuồng, đồng thời nương cẳng tay thu về lực đem khuỷu tay bộ về phía trước tốc đánh. Chỉ nghe “Phanh” nhất thanh muộn hưởng, này nhất khuỷu tay vừa vắn trúng mục tiêu A Sơn né tránh khi bại lộ ra ngạch sườn huyết thái dương, tên kia thân mình mềm nhũn mắt thấy muồn đỏ, Đỗ Minh Cường cất bước khi tiền đem đỡ lấy, tránh cho thân thể hấn va chạm ở cửa sắt phía trên.

Này vài cái động tác tho khỏi học lạc, mau lẹ vô cùng. Hàng Văn Trị tựa hồ là vừa mới hỏi xong câu kia “Như thế nào”, trong nháy mắt A Sơn cũng té xỉu ở tại Đỗ Minh Cường trong lòng. Bất thành linh biến cố nhường Hàng Văn Trị hoàn toàn không hiểu, hấn theo bản năng sau này né một bước, đồng thời trợn tròn mắt lại hỏi: “Ngươi làm gì?”

Đỗ Minh Cường đem A Sơn thân thể chậm rãi phóng ngã xuống đất, đồng thời tựa tiểu phi tiểu xem Hàng Văn Trị nói: “Hai người kia tội ác chồng chất, ngươi chẳng lẽ thật sự muốn dẫn bọn họ một khối vượt ngục?”

Hàng Văn Trị tâm niệm vừa động: “Ngươi là muốn.....”

“Đừng nhiều lời.” Đỗ Minh Cường đánh gãy đối phương đoán, hô, “Mau hỗ trợ đem này hai người trói thượng. Bọn họ choáng váng không xong quá dài thời gian, rất nhanh sẽ tỉnh. Ta đồ không sợ bọn họ, nhưng nếu muốn lặng yên không một tiếng động chế phục này hai vị này cũng không dễ dàng.”

Hàng Văn Trị lộ ra giật mình biểu cảm, tự giác đã hoàn toàn lý giải đối phương dụng ý. Quả thật, Đỗ Minh Cường tự khoe vì đại biểu cho chính nghĩa chế tài giả, hấn như thế nào dễ dàng tha thứ hai cái ác hành luy luy trọng hình phạm theo ngục giam trung đào thoát? Hàng Văn Trị thậm chí cảm thấy có chút hối hận: Chính mình trước đây ở cùng Đỗ Minh Cường mưu đồ bí mật thời điểm, hấn là chủ động đưa ra vung điều Bình ca cùng A Sơn phương án. Như vậy sẽ càng thêm thắng được Đỗ Minh Cường hảo cảm. Bất quá như vậy hối hận chính là nhất niệm chi tư -- dù sao Đỗ Minh Cường đã như chính mình mong muốn bước trên vượt ngục đường, này được không cảm cũng tất nhiên không thể trọng yếu.

Cân não như vậy tốc vòng vo vài cái sau, Hàng Văn Trị vội vàng thẩu tiến lên, đem triền ở trên người mảnh vải xé rách một ít xuống dưới, phối hợp Đỗ Minh Cường đi buộc chặt Bình ca cùng A Sơn hai người. Đồng thời hấn còn tại âm thầm tính toán: Dem Bình ca cùng A Sơn vút bỏ ở chỗ này cũng tốt, như vậy chỉ chừa chính mình cùng Đỗ Minh Cường lên lầu, cục diện ngược lại đơn giản, đương nhiên cũng liền càng dễ dàng nắm chắc.

Đỗ hàng hai người đem Bình ca cùng A Sơn gói thực sự, sau đó lại kéo xuống bỏ đoàn tặc ở bọn họ trong miệng.

Bình ca kia một chút bị đánh trúng sau gáy, chính là bị tạm thời chặt đứt động mạch cung huyết, bởi vậy khiến cho đầu óc thiếu dưỡng mà làm cho cơn sốc. Ở bị bố đoàn hàn đồng thời hấn đã từ từ tỉnh lại, hấn mờ mịt xem trước mắt hết thấy, tựa hồ đầu óc còn không quá rõ ràng.

Hàng Văn Trị kiểm tra rồi một lần gói hiệu quả, tin tưởng kia hai người đều không thể nhúc nhích cùng la lên sau, có thể này đứng dậy đối Đỗ Minh Cường nói:“Được rồi, chúng ta đi nhanh đi!”

Đỗ Minh Cường cũng đứng dậy , nhưng hấn cũng không có giống Hàng Văn Trị tưởng như vậy xoay người đi nhanh, mà là đột nhiên hỏi câu:“Hướng chạy đi đâu?”

“Khoái thượng lầu a.” Hàng Văn Trị chỉ vào kia phiên lưới sắt môn,“Khóa không phải đã mở ra sao?”

Đỗ Minh Cường lại lắc đầu nói:“Không thể lên lầu.”

“Vì sao?” Này ngắn ngủn vài phút nội, nguyên bản đã bị khổng chế cục diện bỗng biến đổi bất ngờ. Này khó tránh khỏi nhường Hàng Văn Trị có chút sốt ruột, nhưng hấn lại không thể qua cho rõ ràng bề mặt lộ trong lòng cảm xúc, chỉ có thể giả bộ một bộ mặc danh kỳ diệu biểu cảm.

Đỗ Minh Cường trả lời nói:“Bởi vì ‘Quý Kiến Sầu’ đang ở trên lầu, tôi hôm nay là hấn trách nhiệm.”

Như vậy đáp án nhường Hàng Văn Trị tâm bỗng dung trầm xuống. Chẳng lẽ đối phương đã có sở phát hiện? Hấn âm thầm quan sát đến Đỗ Minh Cường biểu cảm, nhưng đối phương trên mặt lại nhìn không ra cái gì địch ý đến. Liên tưởng đến buổi chiều trang hóa thời điểm, chỉ huy trực ban quản giáo từng nhắc tới qua đêm nay là Trương Hải Phong trách nhiệm, có lẽ Đỗ Minh Cường chính là bởi vậy mà qua cho cảnh giác .

Nghĩ đến đây, Hàng Văn Trị liền đem hai tay nhất quán nói:“Kia có thể nào? Chỉ cần chúng ta cũng đủ cẩn thận, không đi gây ra thang lầu nội thanh khổng đèn điện, theo dõi camera liền chụp không đến cái gì vậy. Cho dù ‘Quý Kiến Sầu’ ở trong phòng trực ban thời khắc trùng lớn mắt, hấn cũng sẽ không phát hiện chúng ta .”

“Nhưng là ‘Quý Kiến Sầu’ cho tới bây giờ sẽ không ở thứ sáu buổi tối trách nhiệm. Thứ sáu hấn bình thường hội sớm tan tầm, đi trường học tiếp con về nhà qua cuối tuần. Nhất là gần nhất mấy chu, hấn thứ bảy còn có thể đem con đưa ngục giam đến, cho người cấp học bổ túc công khóa. Cho nên hấn càng thêm không có khả năng ở thứ sáu buổi tối tiếp tục trách nhiệm .” Đỗ Minh Cường làm một phen phân tích sau, hỏi lại Hàng Văn Trị,“Nhưng này sự kiện hôm nay lại đột nhiên ra biến hóa, người không biết là này thực không tầm thường sao?”

Nguyên lai là đang lo lắng này! Hàng Văn Trị tâm tư sâu sắc vừa chuyển, cười nói: “Ta biết là sao lại thế này. Ngày cuối tuần trường thiên dương muốn tham gia trường học mô phỏng cuộc thi, sẽ không về gia. Cho nên ‘Quý Kiến Sầu’ mới có thể điều chỉnh trách nhiệm thời gian đi, này không có gì không bình thường .”

Đỗ Minh Cường xem Hàng Văn Trị, từ chối cho ý kiến. Lược trầm mặc sau một lát, hần lại hỏi: “Nếu ‘Quý Kiến Sầu’ biết chúng ta muốn vượt ngục, hần hội làm như thế nào?”

Hàng Văn Trị ngây ngẩn cả người, nhất thời không biết nên như thế nào ứng phó đối phương như thế đột nhiên mà lại như thế bén nhọn nêu câu hỏi. Đỗ Minh Cường gặp đối phương không nói chuyện, liền bắt đầu tự hỏi tự đáp: “‘Quý Kiến Sầu’ hiện tại đã hần thấu ta -- ta đoán hần nhất định sẽ mang hảo thủ thương chờ ta, ở ta vượt ngục trên đường đem ta bắn chết. Mà hần bắn chết ta địa điểm đâu? Ân, đầu tiên khẳng định ở chỗ làm việc. Bởi vì dựa theo ngục giam điều lệ, quản giáo là không thể mang theo súng ống tiến vào giám khu . Chính là chỗ làm việc khắp nơi đều có theo dõi, này sẽ làm ‘Quý Kiến Sầu’ có chút đau đầu, hần phục giết ta quá trình nếu bị theo dõi chụp được đến , ngày sau ở sự kiện điều tra thời điểm sẽ có một ít phiền toái. Cho nên hần phải chọn một cái hảo địa phương. Nếu ‘Quý Kiến Sầu’ trước đó biết chúng ta vượt ngục lộ tuyến, hần hần là sẽ đem mai phục địa điểm tuyến ở đại lâu mái nhà. Đầu tiên nơi đó không có theo dõi camera, tiếp theo, ở nơi đó đem ta bắn chết trong lời nói, toàn bộ quá trình sẽ rất dễ dàng giải thích. Hần có thể biên cái nói dối nói: Chính mình luôn luôn tại trong phòng trực ban trông coi cương vị, nửa đêm lại nghe thấy thang lầu gian khác thường thường động tĩnh. Vì thế hần một đường đuổi tới mái nhà, phát hiện ý đồ vượt ngục đào phạm. Ở trao bỏ trong quá trình, đào phạm vũ lực bất bớ, hần đành phải nổ súng, kích tế trong đó nguy hiểm nhất cái kia tên.”

Đỗ Minh Cường êm tai nói đến, ngữ khí thoải mái bình thản. Nhưng những lời này nghe vào Hàng Văn Trị trong tai khi, lại giống như sét đánh quán đĩnh bình thường. Bởi vì giờ phút này Đỗ Minh Cường theo như lời , đang cùng tự mình đồng Trương Hải Phong mưu đồ bí mật phục sát sách lược giống nhau như đúc! Hàng Văn Trị cảm thấy đầu óc có chút phát mộng, làm không rõ đến cùng là kế hoạch tiết lộ đâu? Vẫn là Đỗ Minh Cường chính mình ở nơi đó nghi thần nghi quỷ? Bất quá vô luận như thế nào, đối phương đã còn không có xé rách mặt, hần chính là giả chết cũng muốn đem trận này diễn tiếp tục diễn đi xuống.

“Người đang nói cái gì đâu?” Hàng Văn Trị bài trừ tươi cười nói, “‘Quý Kiến Sầu’ làm sao có thể biết chúng ta muốn vượt ngục? Hần càng không có thể hiểu biết ta nhóm vượt ngục lộ tuyến.”

Đỗ Minh Cường ánh mắt ngưng kết ở Hàng Văn Trị trên mặt, một loại vô hình áp lực ở trong đó súc tích. Người sau cảm giác có chút chịu không nổi , hần muốn tránh khai đối phương tầm mắt, nhưng hần lại biết, nếu tự bản thân sao làm, liền không khác hướng đối phương nhắc tay đầu hàng. Cho nên hần chỉ có thể cứng rắn ngẩng đầu lên da liễu chống đi xuống.

Mà Đỗ Minh Cường đứng lúc này lại mở miệng : “Chẳng lẽ người không có nói cho hần sao?” Nói chuyện đồng

thời, khóe miệng của hắn hơi hơi hướng về phía trước khơi mào, hiện ra một tia trêu tức ý cười. Tại như vậy ý cười trước mặt, Hàng Văn Trị kia lung lay sắp đổ tinh thần phòng tuyến triệt để hồng mất. Hắn rốt cục ý thức được: Tại đây tràng mèo vờn chuột dường như trò chơi trung, có lẽ chính mình mới là kia chỉ có thể liên con chuột.

“Ta vì sao muốn nói cho hắn? Ta vì sao muốn nói cho hắn?” Hàng Văn Trị liên hỏi hai lần, thanh âm tuy rằng không lớn, ngữ khí đã có chút cuồng loạn.

“Bởi vì ngươi muốn giết ta.” Đỗ Minh Cường thân nhiên nói, “Đây là đi đến ngục giam chân chính mục đích.”

Hàng Văn Trị không nói chuyện rồi. Ánh mắt của hắn bắt đầu tự do, hô hấp cũng trở nên dồn dập. Hắn biết kế hoạch của chính mình đã bại lộ, một loại lạnh như băng tuyệt vọng cảm giác chính ý đồ đưa hắn triệt để nuốt hết. Nhưng mà hắn lại không cam lòng thất bại, bởi vì hắn rõ ràng còn nắm một phen hảo bài, trong đó hữu lực nhất kia trương joker không thể nghi ngờ chính là [súng vác vai, đạn lên nòng] chờ đợi cho mái nhà chỗ Trương Hải Phong. Chỉ cần có thể đem này bài tẩy đánh ra đi, hắn liền vẫn có phiên bản cơ hội!

Nghĩ đến đây, Hàng Văn Trị khóe mắt co rúm một chút, ánh mắt quét về phía cách đó không xa cửa thang lầu. Đột nhiên, hắn giống chỉ giả chết con thỏ giống nhau bắn lên, thẳng hướng kia phiến đem khai vị khai cửa sắt chạy đi.

Hắn lần này sự khởi đột nhiên, hành động cũng coi như mau lẹ. Chính là đến Đỗ Minh Cường trong mắt, này con thỏ lại thành một cái ngốc mà lại thông thả trư tử. Người sau thậm chí đều không có hoạt động cước bộ, hắn chính là thoáng huy khởi hữu quyền, Hàng Văn Trị liền cảm giác bụng như là bị thiết chùy bàn trọng vật đụng phải một chút, hắn trên thân cung khởi, bốn chạy động tác nháy mắt ngưng trệ, liền ngay cả hô hấp cũng theo này nhất kích ngăn ngui gián đoạn.

Đỗ Minh Cường lại hóa quyền vì chương, thiết ở tại Hàng Văn Trị hầu bộ, vì thế người sau liền giống cái cứng ngắc rồi gỗ giống nhau, thẳng tắp thân thể ngã xuống.

Như thế tiền thiết trăm Bình ca gáy thủ pháp bắt đồng, Đỗ Minh Cường thiết ở Hàng Văn Trị hầu bộ này một chương chẳng phải muốn đưa đối phương ngất. Hắn giả mục tiêu khi đối phương dây thanh: Đây một chương đi xuống sau, Hàng Văn Trị sẽ ở tương đương trường thời gian nội vô pháp lớn tiếng nói chuyện cùng la lên, như vậy liền sẽ không hỏng rồi chính mình kế tiếp kế hoạch.

Đỗ Minh Cường ngồi xổm Hàng Văn Trị bên người, xả qua mảnh vải bắt đầu buộc chặt đối phương. Hàng Văn Trị không hề giãy dụa lực, gương mặt hắn dán tại lạnh lẽo trên sàn, ánh mắt có thể đạt được chỗ lại thấy được hai cái đồng bệnh tương liên người cùng bị nạn: Bình ca cùng A Sơn. Kia hai người đều đã thức tỉnh đi lại, cũng đang ở dùng ngạc nhiên mà lại vui sướng khi người gặp họa ánh mắt nhìn chằm chằm chính mình. Hàng Văn Trị nhớ tới ở vài phút

phía trước, đúng là chính mình hiệp trợ Đỗ Minh Cường đem này hai người buộc chặt chế phục . Thực hiển nhiên, này hết thấy đều là xuất phát từ Đỗ Minh Cường thiết kế.

Đỗ Minh Cường rất khó đồng thời chế phục ba người, cho nên hắn cần theo thứ tự xuống tay. Đầu tiên đánh bại là mạnh nhất kinh đối thủ -- Bình ca, sau đó là A Sơn. Mà uy hiếp ít nhất Hàng Văn Trị tắc bị lưu đến cuối cùng, Đỗ Minh Cường thậm chí còn lợi dụng người này trước làm một hồi giúp đỡ.

Mà hiện tại, thế cục đã đều ở Đỗ Minh Cường trong khống chế, hắn có thể yên tâm mà đem sở hữu át chủ bài hết thấy lục ra. Hắn một bên đem Hàng Văn Trị khoanh tay trói khỏi, một bên cười lạnh nói:“Ta sớm biết rằng ngươi là Đặng Hoa nhân, ngươi tới nơi này mục đích muốn giết ta. Bao gồm lần này vượt ngục kế hoạch, căn bản chính là một cái bẫy.”

Hàng Văn Trị đã thất bại thảm hại, nhưng hắn vẫn là không muốn thừa nhận chính mình thất bại, hãy còn mạnh miệng nói:“Ngươi nói hươu nói vượn!” Bởi vì dây thanh vừa mới bị trọng kích, hắn thanh âm lại để lại câm, như là cái hơi thở mong manh cúi xuống mộ giả.

Đỗ Minh Cường không cần thiết cùng đối phương tranh cãi cái gì, chỉ theo chính mình ý nghĩ tiếp tục nói:“Ngươi nhưng là mất một phen khổ tâm: Trước lợi dụng tương tự trải qua tới đón gần ta, sau đó lại tìm cơ hội hạ tay. Hắc hắc, như vậy bắt đầu quả thật hoàn mỹ, nhưng là ngươi biết không, hoàn mỹ gì đó thường thường có cái trí mạng khuyết điểm -- thì phải là không chân thực.”

Hàng Văn Trị nỗ lực xoay đầu xem Đỗ Minh Cường, tựa hồ không hiểu đối phương ý tứ.

Đỗ Minh Cường nói:“Một cái cùng ta có tương tự trải qua nhân, theo sát ta bỏ tù, lại vừa đứng cùng ta phân ở tại cùng cái giám xá. Ngươi không biết là chuyện như vậy quá mức đúng dịp sao?”

Hàng Văn Trị không phục trợn tròn mắt, khàn khàn nói:“Ngươi có nghiêm trọng bệnh đa nghi!”

Đỗ Minh Cường hai tay dùng sức lôi kéo, đem vòng triền ở Hàng Văn Trị trên người mảnh vải trát nhanh, lại nói:“Ngươi cái kia khổ nhục kế không sai, diễn thật sự giống, cơ hồ đã lừa gạt ta. Kỳ thật ngươi không có lưu bao nhiêu huyết đi? Bất quá ngươi nhường cổ tay của mình khoát lên bình nước tiểu lý, thoát nhìn giống như có rất nhiều huyết đã lưu vào cống thoát nước. Chính là ngươi khôi phục có chút quá nhanh . Về sau phải nhớ kỹ, một người nếu mất máu ngắt, hắn rất khó ở ngày thứ hai liền kháng phục -- cho dù trên thân thể có thể, tâm lý cũng không được. Mà ngươi xuất viện khi về mặt lại có vẻ ngươi đối thân thể của chính mình một điểm cũng không lo lắng.”

Nói tới đây, Đỗ Minh Cường đem buộc chặt Hàng Văn Trị mảnh vải đánh cái bể tắc. Hắn đại công cáo thành bản nghỉ ngơi khẩu khí, sau đó thân thủ ở Đỗ Minh Cường trên mặt vỗ vỗ, như là ở đùa giỡn tới tay con mồi, một bên chụp còn vừa nói:“Người lại một lần nữa nhường ta khả nghi tâm, là Bình ca bọn họ khơi mào giám sát nội đấu tối hôm đó. Lúc đó ta hướng người chứng thực Đặng Hoa có phải hay không đã chết, người còn nhớ rõ người là nói như thế nào sao?”

Hàng Văn Trị chớp chớp mắt, đối như vậy chi tiết hẳn quả thật là nhớ không rõ .

Đỗ Minh Cường liền giúp hắn đáp:“Người lúc đó nói:‘Có một internet sát thủ cho hắn hạ tử hình thông tri đơn, sau đó ở sân bay hậu cơ trong đại sảnh bắt hắn cho giết.’”

Hàng Văn Trị liếc mắt tinh:“Kia lại như thế nào?”

Đỗ Minh Cường “Hắc hắc” Cười:“Ồ ta giết người bên trong, quả thật có rất nhiều đều ở trên Internet tuyên bố qua tử hình thông tri đơn. Nhưng sát Đặng Hoa phía trước nhưng không có. Kia phân tử hình thông tri đơn chỉ có cảnh sát cùng Đặng Hoa chính mình biết. Bởi vì trực tiếp bắn chết Đặng Hoa nhân là đương thời hình cảnh đội trưởng Hàn Hạo, cho nên cảnh sát đối Đặng Hoa tử vong chân tướng luôn luôn hỏi là tốt hơn nếu thâm, cho tới bây giờ không hướng thị dân công bố qua. Người làm sao có thể biết trong đó bí mật?”

Thì ra là thế. Hàng Văn Trị trong lòng âm thầm kêu khổ. Đặng Hoa tử sau, hắn trước tiên theo A Hoa nơi đó biết được chân tướng, từ nay về sau liền luôn luôn đắm chìm ở thống khổ cùng phần nộ bên trong, chưa bao giờ chú ý qua người thường đối việc này là như thế nào nhận thức . Sau này hắn đã biết eumenides giết người tiền trước tiên ở trên Internet công bố thói quen, đã nghĩ đương nhiên nhận vì cấp Đặng Hoa tử hình thông tri đơn cũng từng bị công bố ở trên mạng. Nay lỗ hổng tuy rằng không lớn, nhưng khó có thể giấu diếm được sâu sắc chỉ cực Đỗ Minh Cường.

Hàng Văn Trị cảm khái đồng thời, Bình ca cùng A Sơn cũng đều tự hoảng sợ. Theo đồ hàng hai người đối thoại trung bọn họ bao nhiêu nghe ra chút mặt mày: Nguyên lai Đặng Hoa đúng là bị Đỗ Minh Cường giết chết, mà Hàng Văn Trị lên vào ngục giam muốn cấp Đặng Hoa báo thù. Như vậy cục diện thật sự quá mức xuất hồ ý liệu. Nhất là Bình ca, ở ngục giam trung luôn luôn lấy lão đại tự cho mình là. Hiện tại mới hiểu được: Chính mình về điểm này thế lực tại đây hai người tranh đấu trước mặt hèn mọn không đáng giá nhắc tới. Chỉ có thể hận như vậy trường thời gian , Đỗ Minh Cường sớm đem Hàng Văn Trị âm mưu nhìn cái thông thấu, chính mình lại mộng Nhiên Bất biết. Nếu không nói cái gì cũng không thể đến thang này thăng hồn thủy a!

Hàng Văn Trị âm đạm một lát, bỗng ngoan cổ khởi cổ, còn tưởng làm cuối cùng giãy dụa:“Người này đó đều là ý tưởng, bệnh đa nghi! Thiên hạ không có không ra phong tường, người nếu nói đến ai khác không biết, người khác cũng không biết sao? Ở người bỏ tù phía trước, chuyện này chân tướng đã sớm truyền mở! Muốn nói không biết, ta nhưng là thật không biết nguyên lai người chính là cái kia sát thủ!”

“Người nói không sai.” Đỗ Minh Cường cứ nhiên gật đầu tán thành, “Có lẽ thật là ta bệnh đa nghi quá nặng. Hiện tại internet như vậy phát đạt, khó tránh khỏi sẽ có hiện trường cảnh sát đem chân tướng truyền đi ra ngoài. Bao gồm ta đối với người trước đây hoài nghi cũng đều có thể giải thích: Tự sát ngày đó, có lẽ người vốn bị thương sẽ không trọng, chính là gặp tra tấn hậu tâm lực lao lực quá độ, cho nên té xỉu; Về phần nói người bỏ tù khi trùng hợp, hắc, trên đời này vốn còn có nhiều lần trùng hợp, nếu chỉ dựa vào trùng hợp liền làm cho người ta định tội, ngày đó hạ chỉ sợ sẽ tìm không đến trong sạch người.”

Hàng Văn Trị ngẩn ra, không nghĩ tới Đỗ Minh Cường lại sẽ nói ra lời nói này đến. Ánh mắt của hắn chớp động một chút, ở nháy mắt tựa hồ lại dấy lên một đường hi vọng. Nhưng Đỗ Minh Cường lập tức ngữ điệu vừa chuyển, đem kia hi vọng chi hỏa lại thổi trúng lắc lắc dập tắt.

“Nhưng là người vì sao muốn giết chết Tiểu Thuận?”

Hàng Văn Trị cả kinh, chẳng lẽ liên chuyện này đều bị đối phương nhìn thấu? Bất quá hắn trên mặt vẫn cứ cường tự trấn định, biện giải nói: “Người nói cái gì đâu? Tiểu Thuận rõ ràng là hắc giết chết tử, ai đều biết đến!”

Đỗ Minh Cường khinh thường bĩu môi: “Kia chính là người ở tận lực vu oan mà thôi.”

Hàng Văn Trị cười lạnh phản bác: “Vu oan, thế nào tài? Giết chết Tiểu Thuận bút máy giấu ở trong toilet, việc này chỉ có hắc tử tài năng hoàn thành. Ta làm sao có thể lấy đến kia chi bút máy?”

Nói đến nơi đây, Bình ca cùng A Sơn cũng đều khó hiểu xem Đỗ Minh Cường. Kỳ thật lúc trước Đỗ Minh Cường đối Hàng Văn Trị nghi ngờ tuy rằng không có quả thật chứng cứ, lại còn đều tính hợp lý; Nhưng hiện tại hắn muốn nói là Hàng Văn Trị giết Tiểu Thuận, kia thật sự là làm người ta vô pháp tin phục. Làm hung khí bút máy là ở nhà xưởng nội mất đi, lúc đó Trương Hải Phong mang theo toàn bộ quần áo đem nhà xưởng trong ngoài suu cái để chỉ thiên, kết quả lại không thu hoạch được gì. Sau này chứng cứ cho thấy, kia bút máy nguyên lai bị giấu ở toilet bình nước tiểu lý, nơi đó trùng hợp cũng là điều tra khi lưu lại duy nhất góc chết. Bởi vì bút máy mất đi thời điểm chỉ có hắc tử một người tiến vào toilet, cho nên tàng khởi bút máy nhân tất nhiên chính là hắc tử chính mình. Hắc tử cùng Tiểu Thuận theo sau song song bị giam kín, cảm đoán giải trừ hôm đó buổi tối liền phát sinh hung án. Tuy rằng không có người tận mắt đến hắc tử hành hung quá trình, nhưng sự tình trải qua lại rõ ràng: Đầu tiên là hắc tử vừa ăn cướp vừa la làng, tàng khởi chính mình bút máy, tường vu oan cấp Tiểu Thuận, làm người sau bị phạt. Đương thời Bình ca đám người cũng quả thật nhận vì bút máy chính là Tiểu Thuận trộm. Cảm đoán giải trừ sau, hắc tử nhất định sẽ ở trước tiên đem bút máy dời đi. Đêm đó, hai người mâu thuẫn tiến thêm một bước chuyển biến xấu, vì thế hắc tử liền thừa dịp Bình ca đám người tra tấn Tiểu Thuận cơ hội, đối Tiểu Thuận hạ tử thủ, kia chi bút máy cũng tự thành hắn tối thuận tay hung khí. Án phát sau, cùng loại suy đoán cơ hồ trở thành mọi người chung nhận thức, bao gồm Trương Hải Phong ở bên trong. Đỗ Minh Cường lại dựa vào cái gì nói Tiểu Thuận là Hàng Văn Trị giết chết?

Bình ca mờ mịt một lát sau, tâm niệm vừa động: Chẳng lẽ Hàng Văn Trị sớm nhìn ra hắc tử tàng bút máy kỹ xảo,

trước tiên đem kia chi bút máy làm của riêng ? Như vậy hắc tử giết tử Tiểu Thuận đồng thời, quả thật có thể cấp hắc tử vu oan. Khả tình tế nhất tưởng, lại không đối. Hắc tử giải trừ cảm đoán sau phát hiện chính mình tàng bút máy bị người đánh cắp, khẳng định sẽ có điều cảnh giác. Lại nhìn đến Tiểu Thuận bị kia bút máy trát đã chết, trộm bút người vu oan chi ý đã rất rõ ràng như yết, hắc tử đương trường nên nao tương khởi đến. Khả trên thực tế, hắc tử đương thời biểu hiện lại giống không có việc gì nhân giống nhau, này chỉ có thể thuyết minh: Hắc tử nếu không chính là đối việc này không chút nào cho biết, nếu không chính là sớm làm tốt chuẩn bị tâm lý. Dù sao cũng không phải bị đáng sợ oan khuất biểu hiện.

Này càng nghĩ càng là hồ đồ, Bình ca chỉ có thể mong đợi cho Đỗ Minh Cường đến vạch trần đáp án .

Đỗ Minh Cường “Hắc” cười nói:“Đại gia đều cho rằng mất đi bút máy là bị hắc tử giấu ở trong toilet. Ta lại biết không phải. Bởi vì ở quán giáo nhóm điều tra thời điểm, ta đã nghĩ tới loại này tàng bút máy phương thức. Ngày đó giải tán sau, ta trước tiên phải đi toilet bình nước tiểu lý làm kiểm tra. Nếu bút máy thật sự giấu ở nơi đó, cho dù quán giáo nhóm không tra ra, ta cũng sẽ tra ra . Nhưng ta có thể xác định: Kia bình nước tiểu tồn thủy loạn lý trừ bỏ đồ cứt đái ở ngoài, cái gì đều không có!”

Cái này càng không thể tư nghị . Bình ca cùng A Sơn miệng bị đồ thượng , không có cách nào khác nói chuyện, chỉ có Hàng Văn Trị đại biểu bọn họ đưa ra trong lòng hoang mang:“Bình nước tiểu tồn thủy loạn là quán giáo điều tra khi duy nhất góc chết. Nếu không phải giấu ở nơi đó, bút máy làm sao có thể đột nhiên biến mất, sau này lại đột nhiên xuất hiện?”

Đỗ Minh Cường xem Hàng Văn Trị, cảm khái nói:“Nói đến chuyện này ta cũng không thể không bội phục ngươi. Ngươi quả thật làm tốt bút tích!”

Hàng Văn Trị ngạnh cổ:“Ngươi nhất định phải nói là ta tàng ? Tốt lắm, ngươi nói ta giấu ở nơi nào ?”

Đỗ Minh Cường cười cười nói:“Ngươi hẳn là giấu ở trên người bản thân đi? Phương pháp rất nhiều, gan bàn chân tất lý, đầu lưỡi phía dưới, hoặc là lỗ tai trong mắt, đều có khả năng .”

Cái này liên Bình ca đều cảm thấy hoang đường. Phải biết rằng, lúc đó mất đi nhưng là nhất chính chi bút máy, độ dài tiếp cận hai mươi cm, làm sao có thể tùy tiện tiện tiện liền giấu ở trên người. Còn nói cái gì lỗ tai trong mắt, chẳng lẽ là Tôn Ngộ Không ở tàng gậy kim cô sao?

Khả càng làm cho Bình ca kỳ quái là, Hàng Văn Trị cư nhiên không có phản bác đối phương. Tương phản, hắc tử trừng lớn mắt xem Đỗ Minh Cường, giống như bị đối phương nói trúng tâm tư bình thường. Chẳng lẽ lúc đó kia bút máy thật sự chính là bị Hàng Văn Trị giấu ở trên người? Kia thân thể hắc tử cấu tạo là cỡ nào đặc biệt, tài năng tránh được

quản giáo nhóm nghiêm khắc điều tra?

Đỗ Minh Cường nhìn ra Bình ca suy nghĩ, hần vừa cười, ánh mắt xem Bình ca, thủ lại chỉ hướng Hàng Văn Trị, nói: “Kia chính là một cái bút máy đầu. Hần trộm hắc tử bút máy, sau đó liền bào thành một cái nho nhỏ bút máy đầu. Lấy hần ngoạn bút máy thủ pháp, có thể đem một chi bút máy bào đến hai cm lấy hạ -- nhỏ như vậy gì đó, còn không phải tưởng tàng chỗ nào liền tàng chỗ nào?”

Bình ca chẳng những không có nghe minh bạch, ngược lại càng thêm hồ đồ. Tàng khởi một cái bút máy đầu quả thật đơn giản, mà nếu quả Hàng Văn Trị lúc đó đã đem bút máy bào thành bút máy đầu, kia hần sau này lại nên thế nào tài năng đem bút máy đầu biến trở về thành giết người khi dùng kia nhất chính chi bút máy?

Đỗ Minh Cường đang muốn giải thích vấn đề này, hần than nhẹ một tiếng nói: “Đầu tiên là đã đánh mất một chi bút máy, sau này lại xuất hiện một chi bút máy. Đại gia khó tránh khỏi hội nhận làm hậu bỏ ra hiện đúng là lúc trước mất đi kia một chi. Có người đúng là lợi dụng như vậy tư duy hình thái đến thiết cục, hần đầu tiên là trộm bút, sau đó giết người. Bởi vì cái kia tư duy hình thái tồn tại, đại gia hiềm nghi ánh mắt tất cả đều dây dưa ở Tiểu Thuận cùng hắc tử tranh đấu, lại không biết trong đó làm có huyền cơ.”

Đỗ Minh Cường ánh mắt chuyển hướng Hàng Văn Trị, trong miệng không ngừng: “Người cục làm được thực khéo. Tuy rằng ta biết mất đi bút máy cũng không có giấu ở toilet trung, nhưng này cũng không đủ để giúp ta xuyên qua người âm mưu. Sau này ta tư duy sở dĩ có thể nhảy ra cái kia hình thái, tất cả đều là vì người một cái thói quen nhỏ. Cho nên nói tại đây một điểm thượng, chẳng phải ta đánh bại người, mà là chính người thói quen đánh bại người.”

Hàng Văn Trị không nói gì, nhưng hần ánh mắt rõ ràng âm đạm một chút, che giấu không được trong lòng thông hận cùng tức nuối.

“Người thích cần bút máy, đây là người nhiều năm qua dưỡng thành thói quen. Người ngày đầu tiên bắt đầu làm việc đã bị ‘Đại bánh bao’ mắng qua, mà người nhưng không cách nào thay đổi. Sau này không có biện pháp, ‘Đại bánh bao’ đành phải đem người bút máy lưu làm chuyên dụng -- kia bị cần lạn bút máy đầu chính là thuộc loại người dấu hiệu. Này kỳ thật thực bình thường, một người thói quen là rất khó thay đổi, làm người chuyên tâm công tác thời điểm, tổng hội theo bản năng đem bút máy ngậm ở miệng.” Đỗ Minh Cường tạm dừng một chút, bỗng nheo lại mắt nói, “Không bình thường sự tình ở chỗ: Có một ngày, người này thói quen lại đột nhiên tiêu thất!”

Đỗ Minh Cường nói như vậy, Bình ca cũng hồi tưởng đi lên. Quả thật, theo một ngày nào đó bắt đầu Hàng Văn Trị bỗng nhiên không cần bút máy đầu. Theo thời gian thượng xem, tựa hồ chính là quãng bút máy sự kiện phát sinh sau. Này hai kiện sự tình trong lúc đó chẳng lẽ sẽ có cái gì liên hệ?

“Một người thói quen là rất khó thay đổi.” Đỗ Minh Cường đem đã nói qua trong lời nói lại cường điệu một lần, “Cho dù muốn sửa cũng phải có cái quá trình. Khả năng thay đổi không chỉ có đột nhiên, hơn nữa phi thường triệt để. Đây đủ để cho ta hoài nghi: Người tuyệt không gần là ở thay đổi một cái thói quen, người còn có cái khác mục đích. Mục đích này ý nghĩa như thế trọng đại, trọng đại đến người phải cực kì cẩn thận đến đối kháng chính mình nhiều năm dưỡng thành ngoan tật.”

Đích xác, một người thói quen không có khả năng một khi dưỡng thành, càng không thể có thể một khi thay đổi. Cho dù Hàng Văn Trị có tâm muốn sửa, hơi bất lưu ý cũng sẽ tái phạm. Phía trước cũng chịu qua “Đại bánh bao” quả trách, hẳn không phải không đổi được sao? Thế nào đột nhiên trong lúc đó lại sửa đổi đến, hơn nữa như thế triệt để, tựa như hẳn chưa bao giờ từng có này nhất thói quen dường như. Lúc đó Bình ca đám người cũng từng cảm thấy kỳ quái, nhưng này sự kiện bản thân lại là như thế bé nhỏ không đáng kể, ai hội như vậy thâm tưởng đi xuống đâu?

Ít nhất có một người -- Đỗ Minh Cường.

“Ta phát hiện người thói quen đột nhiên cải biến, ta liền bắt đầu phân tích người làm như vậy mục đích. Đây cũng không khó: Người không cần bút máy sau, tối có ý nghĩa biến hóa chính là mỗi ngày khởi công khi, người có thể giống khác phạm nhân giống nhau tự do chọn lựa bút máy. Liên tưởng đến người ở thói quen thay đổi tiền một ngày, từng đem luôn luôn sử dụng kia chi bút máy cần liệt đến báo hồng, vì thế ta đoán trắc: Người chân chính mục đích muốn đổi bút máy, hơn nữa về sau đều phải bảo trì được chọn lựa bút máy quyền lực. Kế tiếp ta tự nhiên sẽ tưởng: Người đến cùng nghĩ muốn cái gì dạng bút máy? Căn cứ ta quan sát, lúc ban đầu hai ngày, người chọn lựa bút máy thực đoan, cơ hồ là khác phạm nhân khinh thường lại dùng. Đây thiên hảo phi thường đặc biệt, ta một lần cho rằng đoan bút máy chính là mục đích của người. Khả sau này tình huống lại thay đổi, người đổi thực đoan bút máy không lại có hứng thú, cuối cùng thậm chí cũng giống phổ thông phạm nhân giống nhau, ngược lại tận lực đi tìm tương đối mà nói tương đối trường bút máy. Cái này nhượng ta thực hoang mang, ta vô pháp xác định người chọn lựa bút máy khi đến cùng tuân hoàn theo thể nào chuẩn tắc. Thẳng đến Tiểu Thuận bị nhân giết chết, một chi gần như hoàn chỉnh bút máy cắm ở ánh mắt hắn trung, ta có thể này rộng mở trong sáng. Ta tìm được người chọn lựa bút máy chuẩn tắc, đồng thời cũng xem thấu người toàn bộ xiết.”

Đối mặt Đỗ Minh Cường kéo tư bác kiến bàn phân tích, Hàng Văn Trị đã hoàn toàn vô lực phản bác. Vì thế tại đây cái yên tĩnh u ám tầng hầm ngầm trung, bốn nam nhân trình diễn cũng là Đỗ Minh Cường một người kịch một vai.

“Làm người mỗi ngày sáng sớm chọn lựa bút máy thời điểm, người kỳ thật là ở tiến hành hạng nhất đổi thành công trình -- đem một cái tiêu không thể lại tiêu nhân bút máy đầu đổi thành thành nhất chỉnh chi dài bút máy. Ta phía trước nói qua: Người trộm đi hắc tử bút máy, hơn nữa đem bào thành hai cm tả hữu bút máy đầu, nhỏ như vậy bút máy đầu người thực dễ dàng giấu kín. Ở người đổi thành kế hoạch bắt đầu ngày đầu tiên, người cần lĩnh đến một chi tứ cm trường bút máy, đến kết thúc công việc thời điểm, người đem hai cm bút máy đầu trả lại trở về, lại đem tứ cm bút máy lưu lại. Bởi vì này hai chi bút máy độ dài khác biệt ở bình thường sinh sản tiêu hao trong phạm vi, không người hội đối với người đổi thành hành vi sinh ra hoài nghi. Ngày đó ‘Đại bánh bao’ trong lúc vô ý cũng phối hợp người một phen: Người đem nguyên lai bút máy cần báo hồng, ‘Đại bánh bao’ vì làm khó dễ người, cố ý đem ngắn nhất bút máy phải phát cho người, này chính giữa người lòng kẻ dưới này. Nếu hẳn lúc đó cho người một chi dài bút máy trong lời nói, người kẻ hoạch phải đến trễ một ngày.”

Kế tiếp sự tình liền đơn giản . Người chỉ cần như pháp bào chế -- mỗi ngày hai cm, cái kia bị người giấu đi bút máy đầu tựa như chính mình hội trường giống nhau. Tiểu Thuận cùng hắc tử tông cộng bị đóng mười ngày, này mười ngày thời gian cũng đủ nhường ban đầu bút máy đầu ‘Dài’ thành một chi gần như hoàn chỉnh dài bút máy. Làm người đổi thành công trình hoàn thành sau, người liền đem đôi dài bút máy vụng trộm mang về giám xá, giấu ở toilet bình nước tiểu lý. Một phương diện thời khắc dự phòng, một phương diện tắc nhường bút máy nhiễm lên đồ cứt đái mùi, để án phát sau rất tốt cấp hắc tử vu oan."

“Ta cấp hắc tử tài cái gì tang?” Hàng Văn Trị khàn khàn cổ họng nói, hắc tử đã trầm mặc thật lâu, hiện tại rốt cục bắt lấy một tia cơ hội phản kích,“Hắc tử hẳn thấu Tiểu Thuận, tự nhiên muốn giết hắc tử..... Ta có cái gì lý do sát Tiểu Thuận? Tiểu Thuận cùng ta quan hệ rất tốt.”

Đỗ Minh Cường nở nụ cười, hỏi lại:“Tiểu Thuận vì sao cùng người quan hệ hảo?”

Hàng Văn Trị há mồm vô ngôn, tựa hồ chuyện này pha khó hiểu thuật. Bình ca cùng A Sơn lại xem Đỗ Minh Cường, nghĩ rằng: Tiểu Thuận cùng mắt kính quan hệ hảo còn không đều là bởi vì người? Tối hôm đó người đem giám xá lý những người khác gốc gác đều yết cái lần, nói rõ muốn tráo đổi mắt kính. Tiểu Thuận xưa nay chính là ngã theo phía đầu tường thảo, sau này liền tận lực cùng các người hai người thân cận, muốn ngăn chặn hắc tử một đầu. Hắc tử cùng Tiểu Thuận kết thù kết oán cũng không đúng là bởi vậy dựng lên sao?

Mà Đỗ Minh Cường kể tiếp lời nói lại đại đại ra ngoài hai người bọn họ dự kiến.

“Tiểu Thuận nếu không phải cùng người quan hệ hảo, hắc tử cũng không sẽ chết . Ai, tại đây cái giám xá lý, Tiểu Thuận kỳ thật là tối không nên từ nhân.....” Đỗ Minh Cường hơi hơi nheo lại mắt, hơi có chút cảm hoài dường như, sau đó hắc tử dùng nhớ lại bản miệng nói,“Tối hôm đó hắc tử khuyến khích chính Tiểu Thuận, Tiểu Thuận bị chọc nóng nảy, hắc tử liền hướng người cầu cứu, lúc đó hắc tử nói một câu nói, hắc tử, câu nói kia cũng không bình thường!”

Bình ca nghe đến đó bỗng dừng sừng sốt, bởi vì Đỗ Minh Cường nhắc tới này chi tiết hắc tử nhớ được phi thường rõ ràng. Tiểu Thuận nói câu nói kia là:“Trị ca, ta gần nhất trước mặt sau lưng , đối với người cũng không sai. Ngài hảo ngọt giúp ta nói hai câu, Bình ca có thể bán người cái mặt mũi.....” Lúc đó hắc tử nghe xong sau giận tím mặt, phui tay liền cho Tiểu Thuận một cái tát tại.

Đỗ Minh Cường chú ý tới Bình ca thần sắc thượng biến hóa, liền ngược lại xem đối phương nói:“Bình ca, người na hội tức giận đến không được đi? Người khẳng định tưởng: Lão tử ở giám xá thảo luận không có một nhị, dựa vào cái gì cấp cho người này bán mị tử? Khả người thế nào không ngăn lại, Tiểu Thuận vô duyên vô cớ sẽ nói ra nói như vậy sao?”

Bình ca bưng tỉnh đại ngộ, hấn trợn tròn mắt “Ồ ô” hai tiếng, trong lòng muốn mắng nhưng không cách nào mở miệng: “Mẹ , mắt kính ngươi cái vương bát đần, nguyên lai Tiểu Thuận đã sớm biết thân phận của ngươi!”

Đỗ Minh Cường không hề để ý tới Bình ca, tiếp tục đối Hàng Văn Trị nói: “Tiểu Thuận nói xong câu nói kia sau, ngươi khẩn cấp đứng dậy, dùng khăn lau ngăn chặn cái miệng của hấn. Đây hành động thật sự quá mức đột ngột, nhưng ta không có cách nào khác không dậy nổi nghi. Cũng liền theo kia một khắc bắt đầu, ta xác định ngươi có một không phải bình thường thân phận. Bất quá thân phận của ngươi Tiểu Thuận lúc ban đầu khẳng định cũng không biết, nếu không hấn làm sao dám như vậy khi dễ ngươi? Vì thế ta bắt đầu nhớ lại, Tiểu Thuận thái độ chuyển biến là từ khi nào thì bắt đầu ? Ta nhớ tới Tiểu Thuận lần đầu tiên quản ngươi kêu ‘Trị ca’ ngày đó. Đó là một cái thứ bảy giữa trưa đi, ta, ngươi, còn có Tiểu Thuận, chúng ta đều tiếp nhận rồi thân hữu dò hỏi. Hai chúng ta về trước đến , sau đó an vị ở sân thể dục thượng tán gẫu. Sau này Tiểu Thuận cũng thấu đi lại, một cái về cầu tốt. Ta ngại hấn ngáy oai, tìm lý do đi rồi. Khả ngươi lại bị Tiểu Thuận lôi kéo hàn huyên một hồi lâu. Ta xa xa nhìn đến ngươi đối Tiểu Thuận thái độ, lúc ban đầu phản cảm, rất nhanh nhưng cũng nhận. Ta lúc đó chỉ cảm thấy Tiểu Thuận vượt mong ngựa công phu không sai, sau này lại hỏi tưởng đứng lên, rốt cục suy nghĩ cẩn thận : Tiểu Thuận đúng là theo kia một khắc bắt đầu đã biết thân phận của ngươi, mà ngươi vì tàng trữ bí mật này, đành phải đổi đối phương, ngươi thậm chí hôm đó liền bang Tiểu Thuận xuất đầu, cùng hắc tử hung hăng can nhất trận. Từ đây Tiểu Thuận tự nhận là bế khóa đại thụ, không bao giờ nữa đem hắc tử để vào mắt. Đối với ngươi mà nói này cũng không diệu, bởi vì nhường Tiểu Thuận bảo thủ bí mật, tựa như nhường một đứa trẻ bảo quản bom hẹn giờ giống nhau. Kia tiểu tử thật sự rất mạnh mẽ . Hấn lúc nào cũng khắc khắc đều ở gây chuyện thị phi, mà lấy hấn ngây thơ tâm lý, hấn không thể lập tức ngay tại toàn bộ giám khu tuyên cáo: Mắt kính nhưng là cái đại nhân vật, ta chính là hấn tối tri kỷ tiểu đệ!”

Hàng Văn Trị không nói gì cười khò. Hết thấy quả thật chính như Đỗ Minh Cường phân tích như vậy, chính mình dùng khăn lau đồ Tiểu Thuận miệng, tiến tới giết chết Tiểu Thuận, đều là xuất phát từ này đó nguyên nhân. Lúc đó hấn tự nhận mưu hại Đỗ Minh Cường kế hoạch đã đi thượng chính quy, mà Tiểu Thuận một khi đâu không được khẩu, lập tức liền kiểm củi ba năm thiêu một giờ. Cho nên chỉ có thể mạo hiểm đánh cược. Chỉ tiếc lần này mạo hiểm rốt cục vẫn là trở thành kế hoạch băng bản lớn nhất nét bút hồng.

Hàng Văn Trị không nói gì cười khò. Hết thấy quả thật chính như Đỗ Minh Cường phân tích như vậy, chính mình dùng khăn lau đồ Tiểu Thuận miệng, tiến tới giết chết Tiểu Thuận, đều là xuất phát từ này đó nguyên nhân. Lúc đó hấn tự nhận mưu hại Đỗ Minh Cường kế hoạch đã đi thượng chính quy, mà Tiểu Thuận một khi đâu không được khẩu, lập tức liền kiểm củi ba năm thiêu một giờ, cho nên chỉ có thể mạo hiểm đánh cược. Chỉ tiếc lần này mạo hiểm rốt cục vẫn là thành làm cho kế hoạch băng bản lớn nhất nét bút hồng.

Đỗ Minh Cường thân thủ chỉ ở Hàng Văn Trị trên mặt bắn một chút, nói: “Ngươi là ký có gây công cụ, lại có gây động cơ. Đối với sát Tiểu Thuận chuyện này, ngươi còn có cái gì hảo nói ?”

Hàng Văn Trị hừ một tiếng. Hấn xem Đỗ Minh Cường, về mặt nếu không làm gì che giấu, kia phần hận ánh mắt cơ hồ muốn phun ra hỏa đến.

Đỗ Minh Cường cùng Hàng Văn Trị đối diện , không sợ chút nào. Hấn còn có nói muốn hỏi đối phương: “Bất quá

có một chút chỉ dựa vào ta tưởng tượng nên không ra đáp án. Tiểu Thuận là làm sao mà biết thân phận của người ? Ngày đó hắn xếp hạng người mặt sau nhận dò hỏi, ta đoán hẳn nhất định là nhìn thấy gì. Nhưng cụ thể là cái gì tình huống đâu? Nói với ta đi.”

Hàng Văn Trị nặng nề buồn thán một tiếng. Nhắc tới khởi việc này hắn liền ảo não không thôi. Ngày đó chính mình dò hỏi đúng là A Hoa an bày , này mục đích muốn tìm hiểu hắn bỏ tù chuyện sau đó thái tiến triển. Vì bảo hiểm khởi kiến, A Hoa không có trực tiếp ra mặt, mà là làm cho lực thủ hạ mã lượng cùng Hàng Văn Trị gặp. Dựa theo trong ngục giam chế độ, một cái phạm nhân nhận dò hỏi thời điểm, khác phạm nhân là không thể vào dò hỏi thất . Khả ngày đó sự tình lại cố tình đúng dịp : Tiểu Thuận ở dò hỏi lâu bên ngoài chờ thời điểm, có cái quản giáo muốn hướng trong lâu chuyển trương ghế dựa, thuận tay đã bắt Tiểu Thuận một cái cu li. Tiểu Thuận chuyển ghế dựa trải qua dò hỏi thất ngoài cửa sổ, trong lúc vô tình hướng trong phòng thoáng nhìn, chính nhìn đến mã lượng quản Hàng Văn Trị kêu “Trị ca”, thái độ hèn mọn thật sự. Càng khéo là, Tiểu Thuận bỏ tù tiền ở trên đường góp đủ số, kia một mảnh đại ca chính là đi theo mã lượng thủ hạ hỗn . Cho nên Tiểu Thuận nhận thức mã lượng, còn biết mã lượng là A Hoa thủ hạ, này trong mắt hắn đã là khó lường nhân vật. Nhân vật như vậy cư nhiên quản Hàng Văn Trị kêu “Trị ca”, kêu Tiểu Thuận có thể nào vô tâm triều mệnh mong? Từ nay về sau Tiểu Thuận liền niệm thượng Hàng Văn Trị, hơn nữa cáo mượn oai hùm lên mặt đứng lên. Đến mấu chốt thượng, Hàng Văn Trị không thể không giết hắn diệt khẩu.

Bất quá này đó trải qua Hàng Văn Trị cũng không tâm tình cấp Đỗ Minh Cường giải thích, đối mặt người sau hỏi, hắn hướng đối phương trên mặt hung hăng thổi khẩu nước miếng, lấy đại trả lời.

Đỗ Minh Cường cũng không buồn bực, hắn bút lên nhất tiết drap giường xoa xoa gò má, nói:“Người không nói đừng nói đi. Này vốn cũng không trọng yếu, mấu chốt là ta theo đã biết manh mối trung đã có thể đoán được thân phận của người . Người giang hồ địa vị không thấp, lại biết Đặng Hoa tử vong chân tướng, người nhất định là Đặng Hoa nhân.”

“Không sai. Ta chính là vợ tớiặng tổng báo thù ! Liên tính là tan xương nát thịt, ta cũng muốn cùng người hợp lại cái đồng quy vu tận!” Hàng Văn Trị mất tiếng thanh âm ở đây ngập lửa giận lượn lờ hạ, nghe qua hết sức đáng sợ.

“Cho nên người liền lẫn vào ngục giam, ý tưởng nghĩ cách tiếp cận ta, sau đó lại lừa dối ta vượt ngục, làm cạm bẫy cho ta chui, đúng không?” Đỗ Minh Cường “Hắc hắc” Cười, lại nói,“Đáng tiếc ta ngay từ đầu không chịu mắc mưu. Vì thế người lại tìm cách thứ hai bộ phương án -- người phí lớn như vậy kinh chuẩn bị bút máy, vốn là muốn vờ hô ở trên người ta đi? Bất quá không đợi người xuống tay, ta lại thay đổi chủ ý . Ta đồng ý cùng người một khối vượt ngục, như vậy người liền cảm thấy không cần thiết lại mạo hiểm đến ám sát ta. Tiểu Thuận điếm lưng, vừa vận đuổi đang lúc này nói lung tung nói, vì thế người liền đem bút máy dùng ở tại hắn trên người. Về phần giả họa hắc tử kế hoạch vốn là người đã sớm bày ra tốt, cho nên mới có thể thực thi thuận lợi vậy.”

Hàng Văn Trị cắn răng hồi hận: Sớm biết đến sẽ bị đối phương xuyên qua, hắn thực nên đem bút máy trực tiếp cắm vào Đỗ Minh Cường ánh mắt! Bất quá cảnh tượng như vậy cũng chính là giờ phút này ảo tưởng một chút, kỳ thật hắn biết rõ, bằng thực lực của chính mình nếu muốn ám sát đối phương, thành công khả năng tính căn bản là cực kỳ bé nhỏ.

“Được rồi, nói nhiều như vậy vô nghĩa gì chứ?” Hàng Văn Trị giống như chịu không được Đỗ Minh Cường dương dương tự đắc tự đắc lắm mồm, hắn đem cổ nhất hoành nói, “Người muốn giết ta hãy mau động thủ đi!”

Đỗ Minh Cường nhú nhú mày hỏi lại: “Người làm sao mà biết ta muốn giết người?”

Hàng Văn Trị bỗng nhiên nở nụ cười, âm trầm bộ dáng: “Người tốt nhất giết ta. Hôm nay người không giết ta, một ngày nào đó ta sẽ giết người!”

Đỗ Minh Cường lắc đầu nhất tị: “Người cho là ta giết người, ta sẽ cùng người một khối tử sao?”

Hàng Văn Trị trong lòng chợt lạnh. Đây đúng là hắn kích thích đối phương ý đồ chỗ. Chỉ cần Đỗ Minh Cường giết chính mình, cho dù hắn có thể đào thoát Trương Hải Phong lập sát, hắn cũng vô pháp đào thoát giết người tử tội. Đây có lẽ là chính mình cùng đối phương đồng quy vu tận cuối cùng cơ hội. Nhưng là chính mình vừa nhất mở miệng, trong lòng suy nghĩ liền bị đối phương đoán cái thông thấu. Hàng Văn Trị cảm thấy chính mình tựa như cái tiểu sừ giống nhau, buồn cười mà lại thật đáng buồn.

Đỗ Minh Cường còn tại tiếp tục truy vấn: “Ta sớm xuyên qua người toàn bộ âm mưu, người cho là ta vì sao còn muốn cùng người đi đến nơi này?”

Bình ca cùng A Sơn trên mặt đất vận vẹo thân thể, biểu hiện ra đối vấn đề này phần uất. Đúng vậy, người đã biết đến rồi vượt ngục kế hoạch là cái cạm bẫy, làm chi còn muốn lôi kéo đại gia một khối hướng bên trong khiêu? Hiện tại biến thành này cục diện, ai có thể lạc hảo đi? Chẳng lẽ người này là muốn đem ca vài cái bán, hỗn cái giảm hình phạt công danh?

Hàng Văn Trị lại biết Đỗ Minh Cường mục đích cũng không đơn giản như vậy, ở trầm mặc sau một lát, hắn dùng tuyệt vọng ngữ khí hỏi ngược lại: “Người tưởng chính mình vượt ngục?”

Đỗ Minh Cường nở nụ cười, chế nhạo nói: “Người còn không tính rất bền. Ta chính là ở lợi dụng người -- ta cần người đem ta đưa nơi này.”

Giống như băng sơn sụp đổ giống nhau, Hàng Văn Trị tâm cũng tùy theo lâm vào vô tận rét lạnh vực sâu. Hắn

không chỉ có không có thể hoàn thành báo thù đại kếp, ngược lại muốn thành vì đối phương trọng lấy được tự do quân cờ. Như vậy cục diện làm hấn vô luận như thế nào cũng vô pháp nhận. Một loại bị phần lực lượng ở trong thân thể hấn va chạm , muốn dâng lên mà ra, lại bị drap giường gắt gao trói chặt; Hấn tưởng hô to, hầu khẩu lại như hỏa thiêu bình thường đau đớn, cuối cùng hấn chỉ có thể dùng không thành người thanh khản khản ngữ điệu giãy dụa nói:“Không có khả năng! Người ra không được ! Căn bản là không có có thể thực hiện vượt ngục kế hoạch!”

Đỗ Minh Cường mỉm cười xem Hàng Văn Trị, hấn không nói gì, nhưng tươi cười trung lại lộ ra mười phần tự tin.

“Người thế nào đi ra ngoài? Cho dù người có khả năng điệu mái nhà Trương Hải Phong, cái kia cột cờ cũng sách không dưới đến, cái gì chơi đu dây vượt ngục, kia căn bản chính là ta hồ biên ! Người thế nào đi ra ngoài? Người thế nào đi ra ngoài?!” Hàng Văn Trị càng nói càng kích động, cảm xúc như là muốn điên cuồng bình thường.

Đỗ Minh Cường tĩnh hậu hấn ồn ào xong rồi, có thể này nhún nhún vai bàng nói:“Ta sẽ không theo mái nhà đi , ta có ta kế hoạch của chính mình.”

“Người có thể có cái gì kế hoạch? Người thú vị lắm! Người ba hoa! Người căn bản chạy không ra được , người sẽ bị lính gác đánh chết. Đồ đồ phải ta đến động thủ ! Hiện hách hách.....” Nói tới đây, Hàng Văn Trị tựa hồ tưởng cười ha ha, nhưng hấn bị thương cổ họng thật sự không tốt, kia tiếng cười nghe qua ngược lại giống khóc giống nhau.

Đỗ Minh Cường lại cường điệu một lần:“Ta có kế hoạch, chân chính có thể thực thi kế hoạch.”

“Người liền ba hoa đi! Này ngục giam cho tới bây giờ không có người thành công vượt ngục, người cho là người là ai? Người là thần sao?” Hàng Văn Trị dùng ánh mắt liếc Đỗ Minh Cường, vẻ mặt lại biến thành khinh thường nhất cổ,“Người cho là người thắng ? Kỳ thật người kết cục hội so với chúng ta thảm hại hơn!”

Đỗ Minh Cường không vội không nã, chỉ chọn khoe miệng nói:“Người ở bộ ta trong lời nói? Người tưởng kích ta đem cái kia kế hoạch nói ra?”

Hàng Văn Trị triệt để ăn xong, hấn biết tại đây cái tên trước mặt căn bản không có cách nào khác đùa giỡn gì tâm nhần. Vì thế hấn quyết định phương pháp trái ngược, rõ ràng dùng một loại phá bình phá ngã thái độ đến khiêu chiến đối phương.

“Đối. Ta chính là ở kích ngươi, ngươi dám nói sao?” Hàng Văn Trị nhanh nhìn chăm chăm đối phương ánh mắt, chậm rì rì nói.

Theo người bình thường góc độ lo lắng, ai cũng sẽ không đem kế hoạch của chính mình nói cho một cái đối chính mình hận thấu xương kẻ thù. Đây không chỉ có nguy hiểm, hơn nữa không chút nào tất yếu. Nhưng Hàng Văn Trị biết Đỗ Minh Cường chẳng phải một người bình thường -- theo lý thuyết, đã có khác kế hoạch, kia tự nhiên là càng sớm hành động càng tốt, nhưng Đỗ Minh Cường cũng đã ở trong này nói bốc nói phét gần 20 phút. Đây thuyết mình hẳn có tràn đầy khoe ra dục vọng, hẳn thích giống mèo vờn chuột giống nhau đùa nghịch chính mình con mèo, thích hưởng thụ cái loại này bị con mèo sùng bái cùng kính sợ cảm giác. Làm người đối này biểu đạt ra khinh bỉ thời điểm, hẳn cho dù biết người có khác sở đồ, hẳn cũng sẽ nhìn không được đem chân tướng nói cho người. Bởi vì hẳn rất tự tin, hẳn cảm thấy chính mình có năng lực nắm trong tay hết thảy.

Rất nhiều cường giả cuối cùng đúng là bị quá độ tự tin dẫn hướng đâm vũng bùn. Đây tựa hồ đã thành vì cường giả số mệnh, càng cường đại nhân liền càng khó tránh thoát.

Hàng Văn Trị chờ mong Đỗ Minh Cường cũng sẽ phạm đồng dạng sai lầm. Chỉ cần đối phương đem vượt ngục kế hoạch nói cho chính mình, kia chính mình là có thể tìm cơ hội đi phá hư cái kia kế hoạch, đến lúc đó có lẽ còn có thể tuyệt cảnh phiên bản. Dù sao vượt ngục bản thân chính là hạng nhất phiêu lưu cùng chuyện xấu thật lớn hành động, kinh không dậy nổi ngoại giới lực lượng gì quấy nhiễu.

Ở Hàng Văn Trị dự hoặc ánh mắt dưới, Đỗ Minh Cường quả nhiên mở miệng, hẳn thân nhiên nói cho đối phương: “Ta sẽ tọa thiệu sư phụ xe đi ra ngoài -- người hẳn là biết, thiệu sư phụ luôn luôn đều ở ký túc xá ngoại chờ ta.”

“Thiệu sư phụ xe?” Hàng Văn Trị cười lạnh đứng lên, “Người thật sự là ý nghĩ kỳ lạ. Gì chiếc xe rời đi ngục giam thời điểm đều phải trải qua hồng ngoại thiết bị nguồn nhiệt xem xét. Người nghĩ ra đi? Trừ phi người là cái không có nhiệt độ cơ thể người chết!”

“Ta đương nhiên là có nhiệt độ cơ thể, nhưng ta có thể nghĩ biện pháp đem nhiệt độ cơ thể cái trụ.” Đỗ Minh Cường kiên nhẫn về phía đối phương giải thích nói, “Ta đã nhường thiệu sư phụ ở đầu xe động cơ phía dưới hạn cái thiết thùng, ta chui tại kia cái rương lý, liền có thể lợi dụng động cơ sinh ra nhiệt lượng che đậy trụ ta nhiệt độ cơ thể. Nguồn nhiệt xem xét là sẽ không nhìn đến ta.”

Hàng Văn Trị sừng sốt, như vậy vượt ngục phương án hẳn chưa bao giờ nghĩ đến qua, nhưng ít ra nghe qua này kế hoạch là có thể làm. Đồng thời Hàng Văn Trị đã ở âm thầm tự trách chính mình thấy rõ lực không đủ. Phải biết rằng, Đỗ Minh Cường sáng sớm liền cùng thiệu sư phụ thân nhau, mà tầng này quan hệ hẳn lại thủy chung không để cho người khác nhúng tay, sâu sắc nhân hẳn là có điều cảnh giác: Người này thực khả năng sẽ ở thiệu sư phụ trên người khác đánh một phen bàn tính!

“Được rồi, ta nên đi .” Nhắc tới kế hoạch của chính mình, Đỗ Minh Cường tựa hồ cũng cảm thấy không thể lại ở lâu . Hắn đứng lên, miễn cưỡng chống đỡ cái lưng thất lưng, lại lầm bầm, “Thiếu sư phụ xe hăn là cũng nóng không sai biệt lắm .”

Hàng Văn Trị tâm niệm vừa động, minh bạch đối phương vì sao sẽ ở này tầng hầm ngầm lý lắm mồm nửa ngày: Tên kia kế hoạch là muốn lợi dụng ô tô động cơ xếp nóng che đậy chính mình nhiệt độ cơ thể, mà động cơ theo khởi động đến độ ấm bay lên là cần một đoạn thời gian . Đỗ Minh Cường đúng là đang chờ đợi lúc này kém. Bởi vậy có thể phỏng đoán, thiếu sư phụ trước đây nhất định sẽ ở trong ô tô chú ý ký túc xá tiền động tĩnh, lúc hăn nhìn đến Đỗ Minh Cường tiến vào tầng hầm ngầm sau, liền phát động ô tô bắt đầu tăng nhiệt độ. Ở độ ấm thỏa mãn yêu cầu phía trước, Đỗ Minh Cường hội cố ý trốn ở tầng hầm ngầm, bởi vì nơi này không người quấy rầy, đúng là một cái an toàn nhất vị trí.

Hiện tại Đỗ Minh Cường hiển nhiên là chuẩn bị xuất phát. Hàng Văn Trị trong lòng thật là sốt ruột, cường đại áp lực nhường hăn đầu óc nhanh chóng chuyển động đứng lên: Chính mình đã đã biết đến rồi đối phương phương án, tại đây bàn gấp gấp tình thế hạ, phải mau chóng nghĩ ra một cái phá giải phương pháp mới được!

Đỗ Minh Cường một cái lưng thất lưng chống đỡ hoàn, đem quanh thân gân cốt cũng thừa thế hoạt động một lần. Hăn thấy được Hàng Văn Trị nhú mày suy ngẫm bộ dáng, liền hừ một tiếng nói: “Người không cần uống phí tâm cơ . Ta đã dám đem sở hữu bí mật đều nói cho người, ta tự nhiên có mười phần nắm chắc -- các người không có khả năng phá hư kế hoạch của ta, bởi vì các người tất cả đều có tội. Hiện tại các người phải nhận ta tối nghiêm khắc hình phạt!”

Ở Đỗ Minh Cường nói chuyện trong quá trình, hăn ngữ khí cùng thần thái đều xuất hiện một loại kỳ diệu biến hóa. Cái loại này lỗ mãng , bất cần đời cảm giác triệt để tiêu thất, thủ nhi đại chi xuất hiện tại mọi người trước mắt là một trương lạnh lùng , không hiện lộ gì biểu cảm khuôn mặt. Bình ca đám người vẫn là lần đầu tiên thấy người này trên người hiện ra như vậy khí chất. Người nọ đứng ở bọn họ trước mặt, cách xa nhau bất quá nửa bước, lại như là đứng ở một cái làm người ta vĩnh viễn vô pháp với tới điểm cao. Hăn nhìn xuống thế gian chúng sinh, càng nhìn xuống này giấu kín ở trong chúng sinh tội ác.

Bình ca cùng A Sơn theo bản năng chuyên khai ánh mắt, nhưng lại không dám cùng người nọ gương mặt nhìn thẳng. Bọn họ cùng người nọ sớm chiều ở chung mấy tháng lâu, nhưng hiện tại lại thấy được một cái khó có thể tưởng tượng người xa lạ.

Chỉ có Hàng Văn Trị đoán biết, đây mới là người kia chân chính bộ mặt. Đỗ Minh Cường chẳng phải hăn tên thật, cùng tên này tương quan trên tức cùng tán mạn cũng chỉ là hăn dùng đến che giấu thân phận mạng che mặt mà thôi. eumenides mới là hăn chân thật tên, sát thủ mới là hăn tối chung ái thân phận!

Làm một sát thủ phao đi nguy trang sau, hăn kế tiếp phải làm sự tình trừ bỏ giết người, còn có thể có cái gì?

Hàng Văn Trị rất rõ ràng đạo lý này, gương mặt hắn bắt đầu run rẩy. Hắn biết thuộc loại chính mình tuồng chính đến chào cảm ơn thời khắc, mà chính mình thoát nhìn đã không hề thắng cơ.

eumenides cúi người, thân thủ hái đi Hàng Văn Trị đội kia phó mắt kính. Ngón tay hắn xẹt qua Hàng Văn Trị khuôn mặt, người sau nhưng lại không tự chủ được run rẩy một chút.

eumenides đem mắt kính ngã trên mặt đất, theo một tiếng giòn vang, thấu kính vỡ vụn mở ra. Hắn từ giữa tuyến ra tới bèn nhọn một khối mảnh nhỏ, giáp ở tại tay phải ngón trỏ cùng ngón giữa trong lúc đó. Sau đó hắn tay trái thám tiến tú phục túi áo, lấy ra mấy tấm hình. Hắn lờm liếc mắt một cái trên cùng kia trương, xoay người mặt hướng A Sơn.

A Sơn muốn sau này lui, nhưng chặt chẽ trói buộc thân thể nhường hắn vô pháp nhúc nhích.

“Phương vĩ sơn. Người tám năm trước ở thái bình hồ kiếp giết một gã nam tử, sớm nên bị phán xử tử hình. Người đồng án phản đại bảo đã ở trong địa ngục chờ người.”eumenides lạnh lùng nói xong, tay trái nhẹ nhàng run lên, trên cùng kia tấm hình bay xuống xuống dưới, chính đứng ở A Sơn trước mắt.

Kia trang giấy là dùng chế tác túi giấy công cụ cắt mà thành, mặt trên lưu lại phỏng Tống thể bút máy chữ viết:

" tử hình thông tri đơn

Chịu hình nhân: Phương vĩ sơn

Hành vi phạm tội: Cướp bóc, giết người

Chấp hành ngày: Ngày mười ba tháng mười

Chấp hành nhân:eumenides"

A Sơn thấy rõ trang giấy thượng nội dung, hắn trừng lớn mắt xem eumenides, trong miệng ô ô không biết muốn nói gì.

eumenides cũng không tiết lại nhìn đối phương, hắn chính là loan hạ thất lưng đi, nói câu:“Người không cần thiết nói chuyện, bởi vì ngươi đắc tội đi không thể cãi lại.” Những lời này nói xong thời điểm,eumenides một lần nữa đứng lên, mà A Sơn ô ô chi âm cũng bỗng nhiên đoạn tuyệt, hắn hầu bộ máu tươi ô ô mà ra, rất nhanh liền sũng nước trước mặt kia tấm hình.

eumenides hơi hơi xoay người, lần này đối mặt mục tiêu đúng là Bình ca.

Bình ca oai đầu, ánh mắt lại đang nhìn A Sơn, tựa hồ chưa theo đối phương đáng sợ cảnh ngộ trung phục hồi tinh thần lại.

“Thảm kiến bình, ngươi ở 198 thất tới 199 ba năm trong lúc đó, tổ chức xã hội đen tính chất bạo lực đội, hành vi phạm tội luy luy. Trong đó liên luy tới án mạng còn có tam khởi. Ngươi làm này đó án kiện phía sau màn làm chủ, đối từ hình phán quyết hắn là không có dị nghị đi.”

Ồ eumenides lời nói trong tiếng, thuộc loại Bình ca kia trương tử hình thông tri đơn cũng chao đảo phiêu đem xuống dưới, kia mặt trên viết là:

" tử hình thông tri đơn

Chịu hình nhân: Thảm kiến bình

Hành vi phạm tội: Thiệp hắc, giết người

Chấp hành ngày: Ngày mười ba tháng mười

Chấp hành nhân:eumenides"

Bình ca bả đầu chuyển qua đến, bất quá hắn cũng không có đi xem kia trương ra. Ánh mắt của hắn có chút mê ly, tựa hồ nghĩ tới rất nhiều này nọ.

Hắn đang nghĩ cái gì? Là từng tình phong huyết vũ, vẫn là hơn mười năm ở ngục giam trung phong vân năm tháng, lại hoặc là, hắn còn tại hiểu ra cái kia giống như xà phòng phao giống nhau tan biến tự do ảo tưởng?

Mặc dù là tâm tư sâu sắc eumenides cũng vô pháp nhìn thấu trong đó đáp án, hắn chỉ chú ý tới Bình ca khỏe miệng a một chút, tựa hồ tưởng trán ra mấy phần cười khổ. Chính là này tươi cười rất nhanh đã bị sắc bén thủy tinh nhận khẩu hoa đập nát, hơn nữa triệt để bao phủ ở thuộc loại chính hắn dơ bẩn trong máu.

eumenides cuối cùng mới mặt hướng Hàng Văn Trị.

“Người là của ta địch nhân.” Hắn ngưng mi nói, “Nhưng ta chẳng phải lấy địch nhân danh nghĩa tới trả thù người. Người không nên giết Tiểu Thuận, người phải vì thế trả giá đại giới.”

“Tiểu Thuận chẳng lẽ là cái gì thứ tốt? Hắn bắt quá là cái tội phạm, người có thể nào bởi vì hắn tử đến thẩm phán ta?” Hàng Văn Trị hỗn hển vì chính mình biện giải, hắn đồ không phải sợ chết, nhưng hắn rất rõ ràng: Chỉ có sống sót tài năng giữ lại phiên bản cuối cùng một tia xa vời hi vọng.

Đáng tiếc eumenides hiển nhiên không có vì đối phương giữ lại hi vọng ý tứ. Hắn tay phải gân xanh bật ra khỏi, khe hở trung máu giọt giọt rơi xuống. Thuộc loại Hàng Văn Trị kia trương tử hình thông tri đan đúng đã ở lúc này phiêu xuống dưới, vây quanh huyết giọt qua lại phi vũ một hồi. Sau đó “Phách” một tiếng vang nhỏ, trang giấy bị huyết giọt đánh trúng, gia tốc trụ đứng ở Hàng Văn Trị trước mắt.

Hàng Văn Trị xem kia tờ giấy, trước mắt xuất hiện cũng là một mảnh ở mưa gió trung không thể nào giấy dựa lá rụng. Trong lòng hắn nổi lên một trận chua xót: Thuộc loại chính mình kia đoạn số mệnh theo Thu Vũ trung bắt đầu, chẳng lẽ liền nhất định ở Thu Vũ trung kết thúc?

eumenides cũng không cấp Hàng Văn Trị nhiều lắm cảm hoài thời gian, hắn tay phải đã chém ra, khe hở trung hàn quang lạnh thấu xương.

Hàng Văn Trị bỗng nhiên gằm nhẹ một tiếng, cung khởi thắt lưng lặn một vòng, dùng thân thể hướng về eumenides chàng đi qua, muốn làm cuối cùng đánh cuộc. Nhưng này hành động hiển nhiên là phí công, eumenides hơi hơi lui một bước, đồng thời điều chỉnh một chút thủ đoạn phát lực phương hướng, ngón tay sắc bén thủy tinh phiến như trước tinh chuẩn xẹt qua Hàng Văn Trị cổ họng. Hàng Văn Trị hé miệng, cũng đã vô pháp lại phát ra âm thanh. Thân thể hắn theo va chạm dư thế quay cuồng một vòng, cuối cùng cúi người đứng ở A Sơn bên cạnh.

Bởi vì chịu hình giả bị cắt đứt gáy động mạch, máu đã tốc độ kinh người xói mòn. Rất nhanh ở mỗi người dưới thân đều uông nổi lên một mảnh huyết oa.eumenides ngón tay giữa khâu trung thủy tĩnh phẫn ném vào huyết oa lý, lại lẳng lẳng chờ đợi hai ba phút, sau đó hắn vươn tay phải ngón trỏ, theo thứ tự thăm qua kia ba người hơi thờ.

Thăm hỏi kết quả là làm người ta vừa lòng . Đây vốn là hắn quen thuộc nhất giết người phương thức, cho tới bây giờ sẽ không thất thủ. Huống chi là đối mặt ba cái không hề năng lực phản kháng tên?

Ba cái có tội nhân đều đã chiếm được ứng có chế tài. Nhưng eumenides trong tay còn có một trương trang giấy, đó là một trương chưa phát ra tử hình thông tri đơn. Hắn đem này tấm hình nhẹ nhàng mà đặt ở Bình ca mặt thượng, hắn tin tưởng này trương tử hình thông tri đơn rất nhanh cũng sẽ tìm được chính mình chủ nhân.

Làm này hết thầy làm xong sau,eumenides đã không có gì lý do tiếp tục ở tầng hầm ngầm nội lưu lại. Hắn cất bước hướng về đường cũ phản hồi, chuẩn bị thực thi chân chính thuộc loại chính mình cái kia vượt ngục kế hoạch.

eumenides tiếng bước chân lại khinh lại mau, rất nhanh liền biến mất ở tầng hầm ngầm bên trái góc xó. Căn cứ kế hoạch của hắn, hắn đem theo này thông gió khẩu chui ra cao ốc văn phòng, sau đó lên tàu thiếu sự phụ kia chiếc trải qua cải trang lái xe, từ đây bốn hướng chính mình tự do đường.

Cho tới bây giờ, kế hoạch của hắn thoát nhìn là như thế thuận lợi, tựa hồ đã không có nhân có thể ngăn cản hắn.

Nhưng mà sự thật thường thường sẽ không giống thoát nhìn như vậy lạc quan.

Ngay tại eumenides tiếng bước chân vừa mới biến mất thời điểm, ở hắn chấp hành tử hình hiện trường, vũng máu trung ba người chợt có một cái bắt đầu chuyển động. Cự nhiên có người còn chưa chết!

Người nọ giãy dụa quay cuồng thân thể, dùng bị trói buộc ở sau lưng hai tay trên mặt đất qua lại sờ soạng . Sau một lát, hắn tìm được chính mình muốn mục tiêu -- một cái thoát phá mắt kính phẫn. Hắn dùng cái kia mắt kính phẫn ra sức phui đi trói nơi tay trên cổ tay drap giường. Hai ba phút sau, drap giường rốt cục bị hoa chặt đứt, hai tay của hắn cũng đạt được tự do. Người nọ lập tức một bàn tay khởi động thân thể, tay kia thì tắc vội vàng đi tra xét chính mình hầu bộ thương tích.

Xúc tua cảm nhận được miệng vết thương lại đại lại thâm sâu, huyết lưu không chỉ, nhưng may mắn là động mạch chủ như trước hoàn hảo. Người sống sót biết chính mình tánh mạng không lo, nhin không được muốn ngửa mặt lên trời mà cười. Chính là hấn khí quân đã thủ thương, nhất hít vào liền quán vào gió lạnh, tiếng cười chưa ra, ngược lại dừng không được ho khan đứng lên.

Khu một trận sau, người nọ lung lay thoáng động đứng lên. Hấn thân hình thấp bé gầy yếu, đúng là cuối cùng một cái thừa nhận eumenides hình phạt Hàng Văn Trị.

Có thể theo eumenides hình phạt hạ chạy trốn, dựa vào là đương nhiên không chỉ là vận khí. Hàng Văn Trị ở sinh tử cuối cùng thời điểm linh quang vừa hiện, nhường hấn thắng được cùng đối thủ tiến hành thêm khi so đo cơ hội.

Lúc đó Hàng Văn Trị quay cuồng thân thể hướng eumenides đánh tới, hấn biết chính mình thấy không có khả năng đụng vào đối phương, hấn chân chính mục đích có hai cái: Thứ nhất là quấy nhiễu eumenides ám sát thủ pháp, thứ hai là muốn nhường thân thể của chính mình ngã vào A Sơn vũng máu trung.

May mắn là, hấn này hai cái mục đích cư nhiên đều đạt tới .

eumenides tuy rằng phân ra hấn yết hầu, nhưng hấn động mạch chủ lại tránh thoát trí mạng nhất kích. Mà hấn cúi người ghé vào trước hết chịu hình A Sơn bên người, người sau chảy ra đại lượng máu bao phủ đầu của hấn ngực, này lần lộn eumenides đối hấn mất máu trình độ phán đoán.

Vì thế này vốn đã thua tình quang tên cư nhiên ở eumenides mí mắt địa hạ khởi tử hồi sinh .

Đương nhiên , Hàng Văn Trị hiện tại cũng không có thời gian đến may mắn, hấn phải tập chính mình cuối cùng lực đến ngăn cản eumenides vượt ngục kế hoạch.

Khả hấn cũng biết, lực lượng của chính mình ở đối thủ trước mặt thật sự là rất đơn bạc . Nếu độc tự đuổi bắt đối thủ, hiệu quả cùng chịu chết không có gì khác nhau. Hấn phải xin giúp đỡ cho một cái giúp đỡ, một cái cường đại , đủ để làm eumenides cũng cảm thấy đau đầu giúp đỡ.

Cũng may này giúp đỡ là có sẵn , người kia đang ở mái nhà chờ chính mình.

Hàng Văn Trị lược nghỉ ngơi một hơi, đang muốn cất bước mà đi, bỗng nhiên thấy được gắn vào A Sơn trên mặt kia tấm hình. Kia quái dị tình hình đủ để điều khởi hẳn lòng nghi ngờ, vì thế hẳn liền thân thủ đem kia trang giấy cầm đứng lên.

Đó là một trương tử hình thông tri đơn, nhưng chẳng phải phát cho A Sơn. Thông tri đơn thượng cái kia chịu hình nhân tên ký nhường Hàng Văn Trị cảm thấy ngoài ý muốn, nhưng tình tế nghĩ đến, lại ở thanh lý bên trong. Hàng Văn Trị xem kia trương thông tri đơn, khóe miệng bỗng nhiên hiện ra một tia quỷ dị ý cười. Hẳn hiện tại có mười phần lý do tin tưởng: Mái nhà cái kia tên cho dù liều mạng cũng muốn bang chính mình vẫn hồi bại cục!

Hàng Văn Trị qua lại đi rồi hai bước, đem mặt khác tam trương bị máu tươi sũng nước trang giấy cũng nhặt ở trong tay. Sau đó hẳn một bên ôm chính mình hầu bộ miệng vết thương, vừa đi hướng cách đó không xa thang lầu nói. Trên cửa sắt vòng cổ khóa sớm bị A Sơn mở ra, Hàng Văn Trị tay chân cùng sử dụng đem cửa sắt búng, lập tức liền cổ chừng toàn thân khí lực nhắm thẳng mái nhà chạy đi.

Chín tầng lầu cũng không tính rất cao. Nhưng Hàng Văn Trị thân chịu trọng thương, cước bộ khó tránh khỏi lảo đảo, này một đường đầy đủ dùng xong thất 8 phút. Đến thang lầu cuối sau, hẳn đẩy ra trước mặt nhất phiến cửa nhỏ, giấy dựa liền xông ra ngoài.

Hẳn đã tới mái nhà. Bên ngoài bóng đêm thâm trầm, gió thu lạnh thấu xương, lạnh lẽo mưa kiêu đánh vào hẳn trên miệng vết thương, kích khởi một mảnh nóng bừng cảm nhận sâu sắc.

Hàng Văn Trị biết hẳn muốn tìm giúp đỡ chính giấu ở mái nhà chỗ cái góc xó, trong tay [súng vác vai, đạn lên nòng], chỉ chờ Đỗ Minh Cường chính mình đưa lên cửa đến.

Chính là Đỗ Minh Cường đã không có khả năng đến.

Hàng Văn Trị hít sâu một hơi, cổ chừng toàn thân lực lượng tê hô. Hẳn muốn nhắc nhở đối phương: Sự thật thế cục cùng dự định kế hoạch đã phát sinh nghiêng trời lệch đất thay đổi!

Chính là Hàng Văn Trị dây thanh trước chịu trọng kích, hầu khẩu lại bị cắt, kia tê kêu chỉ có thể biến thành một trận thống khổ ho khan. Cũng may hẳn này phó chặt vật bộ dáng đã trọn đủ khiến cho âm thầm nhân chú ý. Không cần một lát, một cái bóng đen theo bên tay trái công sự che chắn sau tránh xuất ra, người nọ một tay đoan thương, một tay cầm đèn pin, đầu tiên dùng hết trụ lưng lay Hàng Văn Trị hai hạ, sau đó lấy cảnh giới tư thế thấu tiến lên, vừa đi một bên hạ giọng hỏi: “Sao lại thế này, Đỗ Minh Cường đâu?” Nghe thanh âm đúng là tứ giám khu trung đội trưởng Trương Hải Phong.

“Chạy..... Chạy!” Hàng Văn Trị ngữ không thành tiếng, hắn đã chống đỡ không được , thân thủ muốn phù cái gì lại giúp đỡ cái không, thân thể kịch hoảng cơ hồ té. Trương Hải Phong vội vàng xông về phía trước một bước đem đối phương nâng, lúc này hắn rốt cục thấy đối phương hầu bộ cái kia đáng sợ miệng vết thương, hắn tâm thật sâu trầm đi xuống.

“Hắn tọa thiệu sư phụ xe..... Sửa, cải trang , dùng động cơ..... Che giấu..... Che giấu nhiệt độ cơ thể.” Hàng Văn Trị dùng ngắn gọn ngôn ngữ kiệt lực hướng đối phương tỏ rõ hiện tại thể cục, đồng thời hắn tay phải nỗ lực đi phía trước thám, thân hướng Trương Hải Phong trước mặt.

Trương Hải Phong ý thức được đối phương là muốn cấp chính mình cái gì vậy. Vì thế liền đem Hàng Văn Trị trong tay nắm chặt mấy tấm hình nhận lấy. Nương đèn pin cột sáng, hắn một trương trương cấp tốc lật xem , đã thấy đầu tam tấm hình đều đã bị máu tươi nhiễm đỏ sẫm, phân biệt là tam trương tử hình thông tri đơn, chịu hình nhân một lần là thẩm kiến bình, Hàng Văn Trị cùng phương vĩ sơn.

“Đều..... Đều đã chết.” Hàng Văn Trị khoa tay múa chân chính mình hầu bộ miệng vết thương, gian nan nói. Trương Hải Phong tự nhiên có thể lĩnh hội đối phương ý tứ, hắn chỉ cảm thấy da đầu từng đợt run lên, như trụy vết nứt.

Sau đó mạnh nhất liệt rung động lại muốn ở cuối cùng một trương trang giấy ở bày ra đến. Làm Trương Hải Phong nhìn đến kia tấm hình thượng nội dung khi, hắn thân hình đột nhiên run lên, giống như là bị tia chớp đánh trúng bình thường.

Kia trang giấy thượng viết là:

" tử hình thông tri đơn

Chịu hình nhân: Trương thiên dương

Hành vi phạm tội: Trương Hải Phong ấu yểm nhất sự vật

Chấp hành ngày: Ngày mười ba tháng mười

Chấp hành nhân:eumenides"

Tương đối bởi này nó tam trương tẩm mẫn vết máu thông tri đan mà nói, này tẩm hình khả tính làm sạch. Nhưng ở Trương Hải Phong trong mắt, trang giấy thượng mỗi một cái lời tràn ngập giết hại cùng huyết tinh không bỏ hơi thở. Cái kia nguy hiểm con mồi đã đào thoát, tên kia lượng ra đáng sợ lợi trào liên thương ba người sau, mục tiêu kế tiếp dĩ nhiên là chính mình ái tử!

Trương Hải Phong biết tên kia cũng không phải phô trương thanh thế. Lúc trước tên kia chẳng qua là chính mình gông xiềng trung một cái khốn thú, lúc hắn nhìn thẳng ánh mắt mình thả ra báo thù uy hiếp khi, cái loại này đáng sợ khí thế hãy còn làm người ta không rét mà run. Hiện tại khốn thú thoát lung, hậu quả sao kham thiết tưởng? Liên Bình ca như vậy nhân vật đều ở giây lát gian máu tươi đương trường, tuổi nhỏ ái tử có năng lực có bao lớn tỷ lệ đào thoát đối phương đuổi giết?

Này liên tiếp tự mình ép hỏi nhường Trương Hải Phong thân thể ở bỗng nhiên gian có loại hư thoát cảm giác. Nguyên bản bị hắn phủ ôm Hàng Văn Trị bởi vậy mất đi rồi chống đỡ lực, chậm rãi hướng về mặt đất tê liệt ngã xuống đi xuống.

“Mau..... Nhanh đi..... Truy hắn!” Ở ngã xuống đất đồng thời, Hàng Văn Trị tụ tập khởi cuối cùng khí lực nói. Tay hắn theo Trương Hải Phong vạt áo thượng xẹt qua, lưu lại mấy đi tẩm nhân huyết dấu tay tích.

Trương Hải Phong mạnh tỉnh ngủ, hắn rút cuộc cố không lên Hàng Văn Trị, chạy đi liền lao xuống mái nhà thiên thai. Đồng thời hắn lấy điện thoại cầm tay ra, dùng tốc độ nhanh nhất bắt thông ngục giam cửa cảnh giác đòi điện thoại.

Đội thượng trực ban lính gác vừa mới cầm lấy ống nghe, một cái “Uy” Lời chưa kịp nói, Trương Hải Phong ồ ồ mà vừa vội thúc thanh âm liền truyền tới: “Tứ giám khu kéo hóa xe tải đã đi chưa?”

“Mới vừa đi.”

Trương Hải Phong tâm lại là co rút lại, hi vọng cuối cùng cũng bị đánh nát. Hắn cơ hồ là gầm rú nói: “Có tù phạm vượt ngục ! Ngay tại kia chiếc xe thượng!”

“Này..... Không có khả năng a.” Lính gác nửa tin nửa ngờ, “Ra giám chiếc xe phải được qua hồng ngoại xem xét .”

Trương Hải Phong không thời gian cùng đối phương giải thích cái gì, hắn bắt buộc chính mình không chế được cảm xúc, lại hỏi: “Kia xe đi rồi bao lâu thời gian?”

“Đại khái năm sáu phút đi.”

Năm sáu phút! Đồ còn không tính lâu lắm. Trương Hải Phong hơi hơi ngưng tụ lại tinh thần, trình trọng nói: “Ta là tư trung đội Trương Hải Phong. Ta hiện tại mệnh lệnh người, lập tức khởi động khẩn cấp truy trốn dự án! Mục tiêu chính là kia chiếc xe tải!”

Lính gác cũng phân ra Trương Hải Phong thanh âm, đối phương ngữ khí nhường hắn ý thức được bất thành lĩnh sự kiện cũng không làm thời diễn tập. Hắn vội vã buông điện thoại, ấn xuống bên người không chế trên đài một cái màu đỏ cái nút.

Chói tai tiếng cảnh báo lập tức ở giám khu trên không vang lên, cắt qua yên tĩnh mưa đêm. Kia cảnh báo ấn hai đoàn nhất trường tiết tấu đèn đáp lại tuần hoàn, chính đại biểu triển khai khẩn cấp truy trốn hành động tín hiệu.

Cái gọi là “Khẩn cấp truy trốn” Là ngục giam nội xuất hiện đột phát vượt ngục sự kiện khi ứng đối dự án chi nhất. Nói như vậy, có tù phạm vượt ngục sau, ngục giam phương diện hắn là thành lập từ giám ngục trưởng dẫn đầu truy trốn chuyên án tổ, chính hợp địa phương võ cảnh, hình cảnh chờ nhiều phương diện lực lượng, bố trí kỹ càng mà hoàn bị kế hoạch, sau đó ở toàn diện triển khai truy trốn hành động. Nhưng chuyên án tổ thành lập cùng kế hoạch chế định đều cần một cái quá trình. Nếu vượt ngục hành vi vừa mới phát sinh, thả tù phạm trốn đi đường tuyến lại phi thường minh xác, lúc này đợi lát nữa đài chuyên án tổ không thể nghi ngờ hội đến trễ chiến ky. Dưới tình huống như vậy, hắn là dẫn đầu khởi động khẩn cấp truy trốn dự án, làm tương ứng cảnh báo vang lên sau, ở ngục giam nội trị thủ lực cơ động lượng muốn dùng tốc độ nhanh nhất tự hành tổ chức đứng lên, lập tức triển khai đối vượt ngục giả truy kích hành động, không cần phải đợi đài lãnh đạo mở ra hội cùng bố trí tác chiến kế hoạch. Đây mục đích muốn nắm chắc thứ nhất chiến ky. Bởi vì ở truy trốn lúc ban đầu giai đoạn, đối chiến cơ nắm chắc thường thường so với kỹ càng kế hoạch càng thêm trọng yếu.

Tiếng cảnh báo truyền đến Trương Hải Phong trong lỗ tai, làm này tuyệt vọng cảm xúc hơi có giảm bớt. Theo ngục giam đến nội thành thượng có muốn làm lộ trình, mà ở ban đêm vùng ngoại thành đường nhỏ thượng, chạy trốn xe ngựa tốc độ hắn là sẽ không rất nhanh. Nếu ngục phương toàn lực truy kích trong lời nói, vị tất không có vượt qua khả năng.

Có ý nghĩ như vậy, Trương Hải Phong hận không thể bỗng chốc liền bay đến chính mình trong ô tô, tự mình bước trên truy kích Đỗ Minh Cường chính đồ. Ở Hàng Văn Trị kế hoạch thất bại sau, hắn đã không tin bất luận kẻ nào, hắn muốn đem Đỗ Minh Cường tự tay tề sát ở chính mình họng súng hạ, sẽ không lại lưu một tia do dự.

Trương Hải Phong theo ký túc xá tăng đình một đường đi xuống chạy vội. Một bên chạy một bên bắt đánh cái thứ hai điện thoại, này điện thoại là đánh tới con sở trụ trường học ký túc xá lâu quản lý thất . Trong ống nghe chấn linh vang vài thanh, lại thủy chung không có người tới đón nghe.

Hiện tại đúng là rạng sáng thời gian, ký túc xá quản lý viên khẳng định đang ở trong lúc ngủ mơ đi? Cho dù hắn nghe thấy được điện thoại tiếng chuông, có phải hay không rời giường tiếp nghe chỉ sợ còn phải nhìn hắn tâm tình. Trương Hải Phong ở sốt ruột chờ đợi trong quá trình cũng khó miễn lâm vào một loại thật sâu tự trách cùng hối hận. Hôm nay vốn là thứ sáu, hắn hẳn là đem con tiếp về nhà . Nếu là như thế, mặc dù Đỗ Minh Cường đào thoát, ít nhất chính mình sẽ ở con bên người bảo hộ đối phương. Nhưng là bởi vì chính mình sai lầm quyết sách, hiện tại con lại muốn độc thân đối mặt hiểm cảnh, nếu con thật sự gặp được bất trắc, việc này chắc chắn trở thành chính mình cả đời tiếc nuối.

Làm chấn linh vang đến thất bát thanh thời điểm, điện thoại rốt cục bị nhân tiếp lên. Kia thanh âm có chút còn buồn ngủ:“Uy?”

“Ta là 203 phòng trương thiên dương phụ thân, có cái tội phạm giết người hiện tại đang muốn đi tìm trương thiên dương. Người nhất định phải đem hắn bảo vệ tốt!”

“Cái gì?” Đầu kia điện thoại nhân bị bất thành linh tin dữ sợ tới mức buồn ngủ toàn tiêu.

“Ta muốn người hiện tại phải đi 203 phòng, cùng con ta! Đem cửa cửa sổ đều chặt chẽ quan hảo, trừ phi ta tự mình trình diện, không cần cấp bất luận kẻ nào mở cửa! Có nghe thấy không!” Trương Hải Phong dồn dập nói, kia thanh âm tràn ngập mệnh lệnh ý tứ hàm xúc, làm người ta vô pháp kháng cự.

Đối phương nơm nớp lo sợ hỏi lại:“Kia..... Ta muốn không cần báo nguy?”

“Người mặc kệ ! Hiện tại liền lên lầu theo giúp ta con!” Trương Hải Phong uống đến. Ở được đến đối phương khẳng định hồi phục sau, hắn có thể này cắt đứt điện thoại di động. Lúc này hắn đã lâu một đại sảnh, hắn một bên tiếp tục hướng lầu ngoại bãi đỗ xe chạy vội, một bên tìm kiếm di động lý điện thoại bản. Rất nhanh, hắn ở thông tin lý tìm được mục tiêu của chính mình: La Phi.

Lần này phím call bắt thông sau rất nhanh còn có đáp lại. Cho dù là ở như vậy một cái tịch tịch rạng sáng, đối phương thanh âm vẫn cứ thanh tĩnh thả tràn ngập bình tĩnh lý tính:“Hình cảnh đội La Phi.”

Trương Hải Phong thốt ra: “Đỗ Minh Cường chạy!”

La Phi cũng nhin không được sừng sốt một chút, chợt hỏi lại: “Khi nào thì? Thế nào chạy?”

“Ngay tại vài phút tiền, hấn cuồi một chiếc trải qua cái trang xe tải trốn ra ngục giam. Xe tải tên bảng số là 17195, hấn hiện tại chính đi trước phân hà tiểu học 2 hào dừng chân lâu 203 phòng, hấn muốn giết ta con trương thiên dương!” Khi nói chuyện, Trương Hải Phong chạy ra ký túc xá, chui vào màn đêm hạ mưa gió trung. Hấn nhìn đến ở giám khu cửa sắt phụ cận, đã có một chiếc ngục phương xe cảnh sát ở chờ xuất phát. Bên trong xe hấn là cửa trong phòng trực ban võ cảnh lính gác, chỉ có bọn họ mới có thể nhanh như vậy là được động đứng lên.

“Người xác định sao? Hấn muốn giết người con?” La Phi ở đầu kia điện thoại hỏi lại, đồng thời trong điện thoại còn truyền đến cấp tốc hỗn độn thanh âm, phỏng chừng là La Phi một bên gọi điện thoại, một bên đã ở sửa sang lại chính mình trang phục.

“Ta xác định -- ta không thời gian giải thích!” Trương Hải Phong vội vã bồn hướng lâu tiền bãi đỗ xe kia chiếc thuộc loại chính mình xe cảnh sát, “Ta đang ở khởi động khẩn cấp truy trốn trình tự!”

“Ta hiện tại phải đi tìm người con.” La Phi dùng vững vàng thanh âm hồi phục nói, “Đồng thời ta sẽ phái nhân chặn đứng kia chiếc xe.”

“Hảo.” Vội vàng trong lúc đó Trương Hải Phong liên cảm tạ trong lời nói cũng cố không lên nói. Hấn cắt đứt điện thoại, nhất miều thất lung chui vào xe cảnh sát chỗ tay lái. Chia khóa xe sớm ở bồn chạy trong quá trình liền lấy ra nắm trong tay, Trương Hải Phong đem chìa khóa cắm vào ổ khóa, cấp tốc nhất ninh, ô tô động cơ phát ra một tiếng gầm nhẹ, phần nộ bốc cháy lên.

Cơ hồ cùng lúc đó, Trương Hải Phong sau bên gáy phương bỗng nhiên bị nhân nặng nề mà chưởng đánh một chút. Này nhất kích lạng yên không một tiếng động, mà Trương Hải Phong lại không hề phòng bị, hấn hừ cũng không hừ một tiếng, thân thể liền mềm yếu té xỉu ở trên chỗ sau tay lái. Tập kích hấn người ở phía sau xếp cúi người nhất chạy bấu theo xe tòa thượng điều tiết khẩu, đem xa tiền tòa phóng đồ, sau đó nhanh nhẹn đem Trương Hải Phong thân thể chuyển đến sau xe tòa thượng. Người nộ thể quang đầu, mặc chế phục, đúng là không lâu vừa mới đại khai sát giới eumenides.

eumenides cũng không có cười thiệu sự phụ xe ra tù. Kia chẳng phải hấn chân chính kế hoạch, kia chính là một cái nguy trang.

Thêm xe tải cải trang sau, lợi dụng động cơ sinh ra nhiệt lượng lừa gạt qua hồng ngoại nghi nóng cảm xem xét. Đây phương án chính là trên lý luận có thể làm. Muốn tàng trữ Đỗ Minh Cường như vậy thân hình cao lớn trưởng thành nam tử, phải thêm quả một cái tương đối lớn thiết rương mới được. Muốn ở động cơ phụ cận hoàn thành như vậy cải trang cũng không chuyện dễ, bởi vì ở trước xe trong cabin căn bản là vô pháp bài trừ lớn như vậy không gian.

Cho dù này yêu cầu cao độ chiếc xe cải trang có thể hoàn thành, Đỗ Minh Cường cũng không khả năng yêu cầu thiếu sư phụ giúp chính mình triển khai như vậy kế hoạch. Hắn cùng thiếu sư phụ quan hệ đích xác không sai, cũng không hữu hảo đến có thể nhường đối phương thay chính mình xuất sinh nhập tử nông nổi. Hắn chính là giúp đỡ qua thiếu sư phụ cuộc sống, mà dùng như thế phương thức hiệp trợ tù phạm vượt ngục, thiếu sư phụ cuộc sống hội triệt để hủy diệt. Cho nên như vậy quá đáng yêu cầu, Đỗ Minh Cường căn bản đề cũng không cần đề.

Này trong đó logic kỳ thật cũng không khó tưởng. Nếu muốn đã lừa gạt Hàng Văn Trị cùng Trương Hải Phong, Đỗ Minh Cường biết chính mình phải làm tốt nguyên vẹn chẵn vẹn.

Trước đây ở phát sinh ở Đỗ Minh Cường trên người sở hữu sơ hở, sở hữu không hợp tình lý xúc động, trên thực tế đều là hắn tận lực làm chẵn vẹn, cũng là hắn chân chính kế hoạch một phần.

Kia kế hoạch là từ Tiểu Thuận bị giết sau bắt đầu .

Chính như Đỗ Minh Cường ở tầng hầm ngầm lý phân tích như vậy, hắn đối Hàng Văn Trị hoài nghi ở từng giọt từng giọt trung chậm rãi tích lũy, nhưng thủy chung không thể xác thực chứng. Thẳng đến Tiểu Thuận tử trở thành triệt để chiếu sáng lên hắn đáy lòng sương mù đèn sáng.

Hắn nhìn ra Hàng Văn Trị tiếp cận chính mình mục đích , cũng minh bạch A Hoa vì sao muốn buộc chính mình vượt ngục. Đây hai người hành vi vừa vận bố thành một cái hoàn chỉnh cạm bẫy, một cái hung hiểm vận phần mà lại nhường chính mình không thể không khiêu cạm bẫy.

Đỗ Minh Cường biết rõ Hàng Văn Trị hội lợi dụng vượt ngục cơ hội đối chính mình bất lợi, nhưng hắn phải tham dự lần này vượt ngục. Bởi vì lúc đó hắn đã đối mặt một cái làm hắn vô pháp kháng cự lý do.

Hàng Văn Trị đưa ra vượt ngục kế hoạch hiển nhiên là vô pháp thực hiện , nhưng là có thể lợi dụng, dù sao đối phương ở ông dẫn bố trí thượng học thức quả thật là không người theo kịp. Đỗ Minh Cường quyết định đem Hàng Văn Trị trở thành chính mình quân cờ, đối phương ít nhất có thể đem chính mình mang cách giám khu, đi đến ký túc xá phụ cận. Nhưng nếu muốn tiến thêm một bước rời đi ngục giam, Đỗ Minh Cường còn cần mặt khác một quả mấu chốt quân cờ -- Trương Hải Phong.

Vì thế Đỗ Minh Cường cố ý ở giám khu đại hội thượng chộc giận Trương Hải Phong, hơn nữa tiến thêm một bước nhường hai người trong đó quan hệ chuyên biến xấu đến vô pháp điều hòa nông nổi. Hắn đối Trương Hải Phong ái tử phát ra tử vong uy hiếp, đây là thiên hạ gì một cái phụ thân cũng không khả năng dễ dàng tha thứ. Hắn tin tưởng Trương Hải Phong nhất định muốn giết chết chính mình cho thống khoái.

Mà Đỗ Minh Cường phát ra tử vong uy hiếp thời điểm, câu kia âm trầm bức người lời nói là tận lực trước mặt Hàng Văn Trị mặt theo như lời. Hàng Văn Trị thấy được Đỗ Minh Cường báo thù quyết tâm, cũng thấy được Trương Hải Phong sợ hãi cùng phần nộ. Vì thế ở trong lòng hắn bắt đầu nảy sinh một loại khó có thể chống cự dự hoặc: Hắn muốn lợi dụng này phiên cục diện trừ bỏ Đỗ Minh Cường.

Cho nên nói, đúng là Đỗ Minh Cường cấp Hàng Văn Trị sáng tạo ra liên thủ Trương Hải Phong cơ hội, mà Hàng Văn Trị bởi vì cấp trương thiên dương học bổ túc công khóa, sớm đạt được người sau nguyên vẹn tín nhiệm, Đỗ Minh Cường tin tưởng Hàng Văn Trị là sẽ không lãng phí tầng này quan hệ. Về phương diện khác, Trương Hải Phong đem Tiểu Thuận tử xử lý thành tự sát, này ở Hàng Văn Trị trong mắt không thể nghi ngờ là cái có thể lợi dụng nhược điểm. Làm Hàng Văn Trị hai ý nghĩa Tề Hạ, vừa đâm vừa xoa thời điểm, thâm chịu Đỗ Minh Cường uy hiếp Trương Hải Phong không có lý do gì không lên thuyền.

Đương nhiên, muốn thực thi vượt ngục như vậy trọng đại kế hoạch, rất nhiều chuyện chỉ dựa vào đoán là không đủ, lại tin cậy đoán cũng phải được đến nghiệm chứng mới được. Trên thực tế ở ngày hôm qua buổi chiều, thiệu sư phụ đi trước ký túc xá đột mưa là có mục, hắn thấy được trong đại sảnh trực ban an bày biểu, đem Trương Hải Phong đem đó trách nhiệm tin tức báo cho biết Đỗ Minh Cường. Đỗ Minh Cường bởi vậy tin tưởng: Trương Hải Phong cùng Hàng Văn Trị đã như hắn mong muốn liên hợp ở cùng một chỗ, mà này hai người hợp lực tác dụng đem cấp chính mình mở ra nhất phiên tự do chi môn.

Thiệu sư phụ còn giúp Đỗ Minh Cường hai cái tiểu việc: Thứ nhất, hắn đem Trương Hải Phong sở điều khiển xe cảnh sát tên bảng số nói cho đối phương; Thứ hai, hắn ở buổi chiều trang hóa xong sau làm bộ chia khóa mất đi mà ngưng lại ở giám khu, chờ rạng sáng thời gian được đến Đỗ Minh Cường tín hiệu sau mới lái xe rời đi. Này hai cái việc đều là nhắc tay chi lao, trừ lần đó ra, thiệu sư phụ đối Đỗ Minh Cường khác kế hoạch hoàn toàn không biết gì cả, hắn không biết Đỗ Minh Cường muốn vượt ngục, càng không biết Đỗ Minh Cường hội giết người, cảnh này khiến thiệu sư phụ ở sau sẽ không nhận đến cái gì liên lụy.

Ở bóng đêm thâm trầm sau, tứ nhị tứ giám xá bốn gã tù phạm bước trên bọn họ vượt ngục chi lữ. Hàng Văn Trị ở mặt ngoài không chế được hết thấy, nhưng trên thực tế, hắn chính là Đỗ Minh Cường trong tay một quả quân cờ. Đỗ Minh Cường biết mọi người nhất định sẽ an toàn đến chỗ làm việc, bởi vì Trương Hải Phong sẽ giúp bọn họ quét dọn trong đó chương ngại -- tỷ như nói điều chỉnh đêm đó ở ký túc xá lý trách nhiệm kế hoạch.

Làm bốn người đi đến ký túc xá tầng hầm ngầm sau, Hàng Văn Trị kế hoạch liền chết non, mà Đỗ Minh Cường kế hoạch mới chính thức bắt đầu. Kỳ thật theo eumenides góc độ mà nói, Hàng Văn Trị, thẩm kiến bình thân phương vĩ sơn ba người đều là khả sát cũng không giết. Đầu tiên nói Hàng Văn Trị đi, làm Tiểu Thuận tử chân tướng bại lộ sau, hắn tự nhiên hội lĩnh đến ứng có trừng phạt; Mà thẩm kiến bình thân phương vĩ sơn vốn đã là trọng hình, lại trải qua một lần

thất bại vượt ngục, tiền cảnh cũng không dung lạc quan. Cho nên bọn họ đều không tính là là pháp luật vô pháp chế tài hạng người, cũng không cần làm phiên eumenides động thủ.

Đỗ Minh Cường đối này ba người xuống tay chân chính nguyên nhân chính là muốn xây dựng một loại không khí, có thể đem Trương Hải Phong bức thượng tuyệt cảnh không khí.

Hàng Văn Trị may mắn chưa chết đương nhiên cũng là Đỗ Minh Cường thiết kế tốt tình tiết. Hắn cần Hàng Văn Trị đi chuyển cáo Trương Hải Phong: Chính mình đã cưới thiệu sư phụ xe tải vượt ngục mà đi. Nơi này cần một ít thêm vào kỹ xảo -- bởi vì đem chính mình vượt ngục kế hoạch đột ngột nói ra hơn phân nửa sẽ khiến cho Hàng Văn Trị lòng nghi ngờ. Đỗ Minh Cường trước nhằm vào Hàng Văn Trị âm mưu làm đại lượng phân tích độc thoại, này phiên lập luận sắc sảo phân tích kinh hãi trụ đối phương đồng thời, cũng nhường đối phương nhận định chính mình là cái thị yêu huyền bạch cuồng vọng đồ đệ. Làm Hàng Văn Trị sử dụng phép khích tướng muốn bộ ra hắn chân chính vượt ngục kế hoạch khi, Đỗ Minh Cường liền thuận thế làm, thành công đem một cái cũng không đáng tin “Phương án” Thật sâu thực vào đối phương trong óc.

Đỗ Minh Cường lưu lại Hàng Văn Trị cái thứ hai mục đích là muốn mượn đối phương tay cấp Trương Hải Phong đưa đi kia trương “Tử hình thông tri đơn”. Trên thực tế kia trương thông tri riêng là bất thành lập, bởi vì tại kia thông tri đơn thượng xuất hiện là một cái vớ vẩn đắc tội danh. Cái kia tội danh ký không có xúc phạm pháp luật, cũng không vi phạm gì đạo đức, tự nhiên cũng không hẳn là thuộc loại eumenides chế tài phạm vi.

Đó là một trương không có hiệu quả tử hình thông tri đơn, Hàng Văn Trị cùng Trương Hải Phong hẳn là đều có cơ hội nhìn ra trong đó sơ hở. Nhưng là Đỗ Minh Cường trước đây làm ra chần chệ thật sự rất đầy đủ, máu tươi cùng tử vong đã triệt để chinh phục bọn họ, nhường kia hai người cũng không dám đi hoài nghi cuối cùng một trương thông tri đơn chân thật tính. Mà ở Hàng Văn Trị gian nan treo lên chín tầng lầu thời điểm, Đỗ Minh Cường đã đi tới ký túc xá tiền bãi đỗ xe, hắn cấp thiệu sư phụ phát ra rời đi ngục giam tín hiệu, chính hắn tắc vụng trộm tiềm nhập Trương Hải Phong xe cảnh sát, chậm đợi “Quý Kiến Sầu” đã đến.

Mà thiệu sư phụ rời đi thời gian cũng vừa đúng. Làm Hàng Văn Trị cùng Trương Hải Phong hội hợp sau, thiệu sư phụ vừa mới chạy cách ngục giam không lâu, này liền cho Trương Hải Phong truy kích hi vọng. Đỗ Minh Cường có trăm phần trăm nắm chắc: Trương Hải Phong nhất định sẽ khởi động “Khẩn cấp truy trốn dự án”.

Ở năm mới nhận lão sư huấn luyện thời điểm, hiểu biết ngục giam cũng là eumenides tất học bài chuyên ngành trình chi nhất. Hắn biết rõ tình thành ngục giam đề phòng thâm nghiêm, ở bình thường dưới tình huống muốn vượt ngục khó hơn lên trời. Cho nên nếu muốn đạt được tự do, duy nhất hi vọng đó là muốn trước nhường ngục giam lâm vào một loại “Phi thường” tình huống.

Đỗ Minh Cường biết rõ ngục giam trung cách sinh tồn, cũng biết ngục phương ở đối mặt có chuyện xảy ra khi các loại kế hoạch, trong đó liền bao gồm “Khẩn cấp truy trốn dự án”. Nên dự án là cái cấp tốc phản ứng cơ chế, mà cấp tốc

một cái khác xen từ đó là “Vội vàng”, làm ngục phương lâm vào vội vàng trạng thái thời điểm, trừ tính vượt ngục kẻ tù tội tài năng đạt được chân chính cơ hội.

Mà ở dự án khởi động sau, tôi vội vàng nhân tất là Trương Hải Phong không thể nghi ngờ. Đối ái tử vương bạn sẽ làm hấn phương tắc đại loạn, hấn sở hữu trí nhớ đều sẽ dùng cho như thế nào điều hành lực lượng đi bảo hộ ái tử an toàn, mà hấn sở hữu thể lực đều sẽ dùng cho truy kích “Đã chạy ra ngục giam” Đỗ Minh Cường. Lúc hấn trí nhớ cùng thể lực đều đã nghiêm trọng cạn kiệt thời điểm, hấn làm sao có thể tránh thoát đối thủ dĩ dật đãi lao cường đại nhất kích?

Cho nên Đỗ Minh Cường thành công đem Trương Hải Phong đánh bại ở bên trong xe. Hấn dùng quá ngắn thời gian đổi điều dơ bản tù phạm, mặc lên Trương Hải Phong cảnh phục cùng cảnh mạo. Lập tức hấn lại sờ đi Trương Hải Phong xứng thương, dùng drap giường mảnh vải đem đối phương chắt chẽ gói, miệng cũng tắc nghiêm nghiêm thực thực. Làm xong này hết thấy sau, chính hấn đi đến chỗ tay lái vị, mở ra đèn xe, quai đương khởi động xe cảnh sát.

Ở ngục giam đại môn chỗ, một khác chiếc trước tới xe cảnh sát giờ phút này đã thông qua lính gác sưu kiểm, chính rít gào hướng ngục giam ngoại phóng đi. Mà ngục giam đại cửa sắt từ lúc cảnh báo phát ra đồng thời liền đã mở ra, bởi vì kia trầm trọng cửa sắt khép mở thật sự quá mức thông thả, mà khẩn cấp truy trốn lại là tranh thủ thời gian hành động, cho nên ở “Khẩn cấp truy trốn dự án” Trung chuyên môn cường điệu muốn trước tiên mở ra cửa sắt, lấy phương tiện truy trốn lực lượng xuất nhập.

Đỗ Minh Cường dưới chân phát lực, chân ga càng thả càng sâu. Xe cảnh sát gia tốc hướng về ngục giam cửa chạy tới, mà Đỗ Minh Cường khoe miệng tắc hiện ra mỉm cười.

Ngục giam đại môn đã mở ra, mà hấn chính điều khiển một chiếc cao tốc xe cảnh sát, tay phải tắc nắm viên đạn lên đạn súng lục. Bây giờ còn có ai có thể đủ ngăn cản hấn rời đi đâu?

Hai cái lính gác ngăn ở ngục giam cửa, hướng về càng chạy càng gần thứ hai chiếc truy trốn xe cảnh sát phát ra dừng xe đợi điều tra thủ thế tín hiệu. Tuy rằng này hai cái lính gác đều là [súng vác vai, đạn lên nòng], nhưng bọn hấn căn bản không có một tia chỉ điểm chiếc này xe chạy hỏa bắn ý niệm. Bởi vì bọn họ sớm xa xa thấy rõ tên bảng số, biết kia đúng là Trương Hải Phong tòa giá. Ngay tại vài phút phía trước, đúng là này tứ trung đội đội trưởng hạ đạt khẩn cấp truy trốn mệnh lệnh, cho nên giờ phút này chiếc này xe chạy như bay điện xiết bàn chạy đến quả thực là lại bình thường bất quá. Lính gác nhóm áp căn sẽ không nghĩ đến kia bị “Truy trốn” mục tiêu giờ phút này đang ngồi ở chiếc này xe chỗ tay lái vị thượng, cái gọi là dừng xe kiểm tra, ở bọn họ xem ra cũng chính là ở làm theo phép mà thôi.

Ngay lập tức trong lúc đó, kia chiếc xe cảnh sát đã chạy đến phụ cận, nhưng tốc độ xe lại vẫn cứ chút chưa giảm. Không chỉ có như thế, xa tiền đại đăng còn chói lọi mở ra, chiếu hai cái lính gác không mở ra được mắt đến. Thẳng đến lúc này, lính gác nhóm mới ý thức đến kia chiếc xe căn bản không có dừng lại ý tứ, bọn họ vội vàng theo bản năng hướng bên cạnh mạnh chọt lóe, tránh được kia chiếc xe va chạm. Xe cảnh sát mang theo “Sưu sưu” tiếng gió, cơ hồ là nhanh sát bọn họ thân thể gào thét mà qua, rất nhanh liền biến mất ở mưa đêm bên trong.

“Ta dựa vào, trương đầu đây là điên rồi đi?” Hai cái lính gác hai mặt nhìn nhau, lòng còn sợ hãi cảm khái nói. Thẳng đến lúc này, bọn họ vẫn chưa cân nhắc ra xe nội huyền cơ, còn tưởng rằng là Trương Hải Phong bởi vì quân hạt phạm nhân bỏ chạy, dưới tình thế cấp bách mất đi rồi lý trí. Dù sao người nọ làm việc xưa nay mạnh mẽ vang dội, lớn mật mạnh mẽ, “Quý Kiến Sầu” thanh danh sớm là như sấm bên tai.

Bên trong xe Đỗ Minh Cường thở phào một cái, thần kinh rốt cục triệt để lỏng xuống dưới. Hắn đồ cũng không sợ hãi lính gác nhóm mạnh mẽ đón xe, chính là nói vậy khó tránh khỏi muốn phát sinh bắn nhau. Bị thương lính gác tánh mạng làm cho toàn bộ kế hoạch bao nhiêu bịt kín chút bóng ma. Tuy rằng lão sư từng lần nữa dạy hắn: Cảnh sát cùng tội phạm đều là bọn họ địch nhân, nhưng là thống khổ vết xe đổ vẫn là nhường hắn không muốn lại thương cấp càng nhiều vô tội tánh mạng.

Đỗ Minh Cường đem trong tay súng ống nhẹ nhàng đặt ở phó giá trên vị trí, sau đó thoáng mở ra một tia cửa kính xe. Gió lạnh xen lẫn mưa phiêu linh tiến vào, đánh vào hắn nóng cháy trên má. Hắn tham lam hô hấp, tận tình hưởng thụ kia đã lâu tự do hơi thở.

Chương 12 truy nhân

Ngày mười ba tháng mười, tám giờ sáng ba mươi hai phân.

Tĩnh thành hình cảnh đội phòng họp.

La Phi chiếm cứ hội nghị bàn trung gian người chủ trì vị trí, ánh mắt hắn có chút sung đỏ, tóc cũng lược hiển hỗn độn -- xem ra vừa mới đi qua cái kia ban đêm thua thiệt hắn một hồi thích ý giấc ngủ.

Ngồi ở hai bên tham dự hội nghị giả nhóm tuy rằng không giống La Phi như vậy mỗi một, nhưng bọn hắn cũng đều mặt âm trầm. Toàn bộ phòng họp bị một loại làm người ta hít thở không thông áp suất thấp bao phủ, hô ứng ngoài phòng kia liên miên không dứt gió thu lãnh vũ.

Đối mặt ngày xưa chiến hữu, La Phi không cần phải nói chút trường hợp thương lòng khách sáo, hắn nói thẳng thiết vào lần này hội nghị chính đề: “Thực đột nhiên đem đại gia triệu tập đi lại, nguyên nhân chỉ có một: Ngay tại vài cái giờ phía trước, Đỗ Minh Cường theo vượt ngục chạy trốn.”

Kể lắng nghe nhóm không có biểu hiện ra quá nhiều phản ứng, trên thực tế, ở thu được chuyên án tổ trùng kiến thông tri thời điểm, bọn họ cũng đã biết eumenides đào thoát tin tức. Lúc ban đầu khiếp sợ mất đi sau, bọn họ bắt đầu súc tích lực lượng, chuẩn bị nghênh đón sắp tới chiến đấu. Ở một loại bình tĩnh mà lại tràn ngập sức dân không khí trung, mỗi người đều đem chuyên chú ánh mắt chăm chú vào La Phi trên người, chờ đợi người sau lộ ra càng nhiều chi tiết.

“Ta là ở rạng sáng hai giờ hai mươi bảy phân tiếp đến điện thoại, gọi điện thoại nhân là chủ quản trọng giám khu trung đội trưởng Trương Hải Phong. Hắn nói với ta: Đỗ Minh Cường lên tàu một chiếc trải qua cải trang tái hóa xe tải trốn ra ngục giam, xe tải tên cửa hiệu vì 17195. Ta lập tức bố trí cảnh lực đối chiếc này xe tải triển khai tìm tòi cùng chặn lại, đồng thời ta chính mình tắc chạy tới Trương Hải Phong con chỗ phân hà tiểu học, bởi vì theo Trương Hải Phong theo như lời, Đỗ Minh Cường trước khi đi để lại một phần ‘Tứ hình thông tri đơn’, mặt trên ghi rõ chịu hình nhân đúng là con hắn trương thiên dương.”

Nghe La Phi nói tới đây, trên hội trường duy nhất nữ tử ánh mắt nhảy một chút, sau đó hơi hơi lắc lắc đầu. Đây nữ tử đúng là tình cảnh giáo tâm lý học giảng sư Mộ Kiếm Vân. Ở chuyên vì trào bô eumenides mà thành lập “” Trung, Mộ Kiếm Vân là thành viên trung tâm chi nhất, năng tình diệu tâm lý phân tích từng chuẩn xác buộc vòng quanh cái kia sát thủ tính cách đặc thù cùng hứng thú ham thích.

La Phi chú ý tới Mộ Kiềm Vân phản ứng, hần cũng minh bạch đôi phương vì sao hội lặc đầu.eumenides phong cách hành sự tuy rằng thay đổi liên tục, nhưng ở phát phóng cùng chấp hành “Tứ hình thông tri đan” Trên chuyện này, hần nhưng vẫn tuân hoàn theo cực kì nghiêm cẩn chuẩn tắc. Rất khó tưởng tượng, một cái thượng ở thượng tiểu học hài đồng làm sao có thể kích phát khởi eumenides chế tài dục vọng?

“Này trương ‘Tứ hình thông tri đan’ quả thật kỳ quái -- mà Trương Hải Phong vội vã đuổi theo bỏ Đỗ Minh Cường, cũng không thời gian nói tí mĩ.” La Phi ở tự sự đồng thời nhân tiện giải thích hai câu," vì bảo hiểm khởi kiến, ta còn là ở trước tiên chạy tới trương thiên dương ký túc xá. Lúc đó trương thiên dương là an toàn , bắt quá ký túc xá quản lý viên lại khóa trái nhà ở môn, không cho ta vào nhập. Hần nói nhất định phải Trương Hải Phong tự mình chào hỏi tài năng mở cửa, vì thế ta lại cấp Trương Hải Phong gọi điện thoại, nhưng đôi phương điện thoại theo lúc này bắt đầu liên luôn luôn vô pháp chuyển được .

Sau này ta điều động nên khu trực thuộc 110, nhìn đến có xe cảnh sát đi lại, quản lý viên có thể này đem trương thiên dương tổng xuất đến. Ta bảo hộ đưa nhỏ này, đem hần đưa hình cảnh đội. Ở trên đường ta còn cấp liễu đội trưởng đánh cái điện thoại, nhường hần dẫn người đi lại tiếp viện."

La Phi vừa nói một bên hướng chính mình tay phải cách đó không xa nhìn lại, nơi đó ngồi một cái cao gầy tiểu tử, người này cơ bắp có khả năng cao, thần sắc kiên nghị, đúng là đặc công đội trung ưu tú nhất chiến sĩ Liễu Tùng. Bởi vì eumenides thân thù rất cao, ở “Tứ · nhị tứ chuyên án tổ” Thành lập ngày khởi, đặc công đội liên luôn luôn là trong đó đáng giá ý lại hiện trường sức chiến đấu lượng. Lúc ban đầu tiến vào trung tâm chỉ huy tiểu tổ đại biểu là đặc công đội đội trưởng Hùng Nguyên, sau này Hùng Nguyên ở một lần hành động trung ngộ hại, liền từ Liễu Tùng thế thân đi lên. Năm trước Đỗ Minh Cường bị bắt bỏ tù sau, chuyên án tổ giải tán, Liễu Tùng trở lại đặc công đội, cũng như vậy thăng nhiệm vì tân đặc công đội trưởng.

Liễu Tùng xem La Phi, đáp lại giống như gật gật đầu. Rạng sáng thời gian hần tiếp đến đôi phương điện thoại sau, lập tức liền dẫn người chạy tới hình cảnh đội, gánh vác khởi bảo hộ trương thiên dương nhiệm vụ. Bất quá Liễu Tùng đối kia phân “Tứ hình thông tri đan” chân thật tính cũng rất có nghi ngờ. Không nói đến kia đưa nhỏ cũng không khả sát chi tội, cho dù có,eumenides cũng không nên đem này phân thông tri sống một mình sớm tiết lộ xuất ra. Phải biết rằng, cảnh sát tuyệt đối không có khả năng đem một cái đưa nhỏ tung ra đến làm “Mồi”, mà kia đưa nhỏ cũng không có thoát ly cảnh sát khống chế lý do. Làm cảnh sát đem đưa nhỏ đưa hình cảnh đội bên trong từ thủ thời điểm,eumenides dù có tất cả bản sự có năng lực như thế nào? Cho nên này không chỉ có là một phần không nên phát ra “Tứ hình thông tri đan”, hơn nữa là một phần vô pháp hoàn thành “Tứ hình thông tri đan”. Này thông tri đan nếu tồn tại, chỉ sợ hội có khác khác ý nghĩa.

Mà La Phi ở quét Liễu Tùng liếc mắt một cái sau, lại mặt hướng mọi người tiếp tục nói:“Rạng sáng tam điểm mười sáu phân thời điểm, ta tiếp đến báo cáo, kia chiếc xe tên cửa hiệu vì 17195 xe tải bị chặn lại ở đông thành quốc hưng lộ lộ khẩu, trên xe tạm thời chỉ phát hiện lái xe một người. Ta lập tức đuổi tới hiện trường, một bên ngay tại chỗ thăm vấn lái xe thiệu đại tuyền, một bên tổ chức cảnh lực đôi chiếc xe tiến hành rồi triệt để điều tra. Khả kết quả lại làm người ta xấu hổ. Đầu tiên là thiệu đại tuyền đối Đỗ Minh Cường vượt ngục sự tình có vẻ hoàn toàn không biết gì cả, hần kiên trì nói chính mình bởi vì tìm không thấy chìa khóa ngưng lại ở ngục giam trung, đến rạng sáng thời gian mới rời đi; Mà kia chiếc xe tải cũng không có gì cải trang dấu vết, căn bản không có khả năng tàng khởi một cái đại người sống thông qua ngục giam nghiêm mật kiểm tra.”

“Duong đông kích tây đi?” Bên cạnh có người kiểm chế không được sắp một câu, “Đỗ Minh Cường căn bản là không ở chiếc này trong xe, bao gồm kia phân ‘Tử hình thông tri đan’ cũng chỉ là cái nguy trang, mục đích muốn kiểm chế cảnh sát tinh lực, điều hồ ly sơn.”

Người nói chuyện là cái vừa hai mươi tiểu tử, hấn mang theo phó mắt kính, thân hình gầy yếu. Một thân cảnh phục rộng lưng thùng, pha không hợp thể, mặc ở trên người hấn toàn vô trang nghiêm túc mục cảm giác. Bất quá người này lai lịch cũng không nhỏ, hấn kêu Tăng Nhật Hoa, là tỉnh thành cảnh giới số một internet an toàn cùng tin tức chuyên gia.

La Phi đối như vậy bình luận chưa trí có thể không, chỉ ẩn chính mình ý nghĩ đi xuống nói: “Bởi vì vô pháp đã thông Trương Hải Phong điện thoại, sau này ta liền trực tiếp cùng ngục giam phương diện tiến hành rồi liên hệ. Bên kia truy trốn dự án đã khởi động, ngục giam quản lý cục lãnh đạo cũng đích thân tới hiện trường triển khai điều tra, nhưng kỳ quái là, trước hết phát hiện phạm nhân vượt ngục Trương Hải Phong lại mất đi rồi tin tức. Theo ngục giam phương diện nói, Trương Hải Phong ở truy trốn dự án khởi động sau không lâu liền lái xe đi ra ngoài truy kích đào phạm, hấn lúc đó phi thường vội vàng, thậm chí đều không có nhận môn tiểu lệ thường kiểm tra.”

Tăng Nhật Hoa vỗ tay lớn một cái: “Trương Hải Phong có vấn đề, kia chiếc xe cũng có vấn đề! Nói không chừng Đỗ Minh Cường chính là giấu ở hấn trong xe!”

La Phi lúc này đem ánh mắt đầu hướng Tăng Nhật Hoa, gật đầu nói: “Ta cũng cảm thấy sự tình mấu chốt ngay tại Trương Hải Phong trên người. Cho nên ta ngay sau đó liền điều động cảnh lực, bắt đầu ở toàn thị trong phạm vi tìm kiếm Trương Hải Phong điều khiển kia chiếc xe cảnh sát. Bất quá lần này suu tầm nhưng vẫn không có kết quả. Thăng đến ngũ điểm hai mươi một phân thời điểm, di động của ta tiếp đến một cái xa lạ điện báo, chuyên được sau cư nhiên là Trương Hải Phong. Hấn hỏi ta con tình huống thế nào, ta chi tiết nói cho hấn trương thiên dương phi thường an toàn, Trương Hải Phong liền nói câu: ‘La đội, cảm ơn người, thực xin lỗi.’”

Tăng Nhật Hoa “Nga?” một tiếng, hấn ban đầu đoán Trương Hải Phong có thể là Đỗ Minh Cường vượt ngục đồng mưu. Nhưng theo Trương Hải Phong này điện thoại xem ra lại không giống, hấn nhin không được muốn hỏi: “Người này đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

La Phi lược a nhếch miệng, mang theo điểm bất đắc dĩ biểu cảm nói: “Ta cái gì cũng chưa tới kịp hỏi, hấn đã treo điện thoại chặt đứt. Ta tra xét cái kia dây số, là ngoại ô minh nguyệt hồ phụ cận một cái công cộng điện thoại. Ta lập tức dẫn người đi trước suu tầm, cuối cùng ở bên hồ một cái hẻm lách trên đường nhỏ tìm được Trương Hải Phong xe cảnh sát. Chính là trong xe không có một bóng người, chiếc xe đã bị phá phá huỷ, vô pháp phát động, xe sau cửa sổ thủy tinh cũng bị đánh nát, hiện trường còn có một ít phân tán mảnh vãi, thoạt nhìn là dùng giám xá lý drap giường tê kết mà thành.”

“Ân.” Tăng Nhật Hoa lấy tay ở đỉnh đầu loạn phát từng trung gãi gãi, tựa hồ ở phân tích cái gì. Mộ Kiếm Vân cùng Liễu Tùng mặc dù không lên tiếng, nhưng ánh mắt tụ ngưng, hiển nhiên đã ở nghiền ngẫm này phó cảnh tượng sau lưng uẩn ngĩa.

La Phi tắc nói tiếp:“Ta chạy nhanh cấp ngục giam phương diện gọi điện thoại, hướng bọn họ thông báo này tình huống. Ngục giam bên kia cũng nói với ta: Trương Hải Phong đã tự hành đã trở lại -- hắc kè khả nghi trọng đại không làm tròn trách nhiệm, đầu tiên muốn nhận bên trong giám thị cùng điều tra. Đến tận đây ta cảm thấy Đỗ Minh Cường vượt ngục tình huống trên cơ bản rõ ràng . Vì thế ta liền đem chư vị triệu tập đến nơi này, cộng đồng thương nghị đối sách.”

“Nhất định là Đỗ Minh Cường bắt cóc Trương Hải Phong, sau đó giá người sau xe cảnh sát thoát đi ngục giam;” Tăng Nhật Hoa tối không chịu nổi tính tình, có điểm ý nghĩ liền khẩn cấp muốn nói xuất ra,“Xe bị để qua một bên ở mình nguyệt bên hồ -- nơi đó chỗ hẻo lánh, hội trì hoãn cảnh sát phát hiện thời gian; Đây mảnh vải hắc là dùng để buộc chặt Trương Hải Phong đi? Đỗ Minh Cường đi rồi, Trương Hải Phong trắng toái sau cửa sổ thủy tinh, cắt đứt mảnh vải; Bởi vì di động cũng bị Đỗ Minh Cường mang đi , hắc chỉ có thể tìm cái công cộng điện thoại cùng người liên hệ; Ở biết được con an toàn sau hắc liền vội vội vàng vàng chạy về ngục giam, này thuyết minh hắc tuy rằng không làm tròn trách nhiệm, nhưng ở Đỗ Minh Cường bỏ chạy một chuyện trung ít nhất không có chủ quan thượng cố ý.”

Liễu Tùng so với Tăng Nhật Hoa muốn trầm ổn một ít, chờ đối phương nói xong này nhất đại trò chuyện sau, hắc có thể này chậm rãi phụ họa nói:“Như vậy đạt được tích nhưng là hợp lý -- chính là có một chút ta rất khó lý giải: Đỗ Minh Cường thế nào có thể bắt cóc đến Trương Hải Phong?”

Mộ Kiếm Vân cũng nhẹ lay động đầu:“Quả thật khó có thể lý giải. Phương diện này tất nhiên còn có ẩn tình -- chỉ có Trương Hải Phong chính mình mới biết được ẩn tình.” Trầm mặc một lát sau, nàng ngẩng đầu hỏi La Phi:“Ngục giam bên kia sự tình chúng ta phương tiện nhúng tay sao?”

La Phi nói:“Ta đã phái đoãn kiếm đi qua câu thông .” Bất quá hắc cũng minh bạch, xuất hiện phạm nhân vượt ngục như vậy đại sự, này đối toàn bộ ngục giam quản lý hệ thống mà nói không khác đã trúng một cái sủ nhục tính bạt tai. Hiện tại giám khu trung đội trưởng lại thâm sâu hãm trong đó, ngục giam phương tất nhiên muốn tiên tiến đi bên trong điều tra, trong đó đề cập mỗi ta ẩn tình có phải hay không hướng ra phía ngoài lộ ra, thượng khó mà nói.

“Ài!” Tăng Nhật Hoa bỗng nhiên lại nghĩ đến cái gì, một điểm thủ nói,“Cái kia xe tải lái xe không phải ở chúng ta trong tay sao? Ta xem có thể tăng mạnh đối hắc thăm vấn độ mạnh yếu. Tìm không thấy chìa khóa, ai tin thế nào? Ta nhìn hắc chính là cùng Đỗ Minh Cường thông đồng một mạch , nếu không là ngục giam phương diện mù quáng đuổi theo kia chiếc xe tải, Đỗ Minh Cường thế nào thoát được đi ra ngoài?”

Liễu Tùng cùng Mộ Kiếm Vân đều tự gật đầu, đều cảm thấy này lái xe quả thật có vấn đề.

La Phi lại chính là nhún nhún vai bâng: “Cái kia thiệu đại tuyền ta tự mình thăm . Hẳn nói đúng là chìa khóa đã đánh mất, sau đó đến đêm khuya mới tìm được , khác cái gì đều không biết. Có lẽ là Đỗ Minh Cường trộm hẳn chìa khóa, có lẽ hẳn cùng Đỗ Minh Cường quả thật có điều liên lụy -- cũng mặc kệ như thế nào, người đều không thể chứng minh hẳn hành vi là có ý . Người càng đừng nghĩ theo trong miệng hẳn được đến cái gì.”

Mộ Kiếm Vân lý giải La Phi cuối cùng câu nói kia, cười khỏ nói: “Dưới tình huống như vậy, ngốc tử cũng sẽ không mở miệng . Nhất mở miệng chẳng khác nào chính mình hướng trong hồ lửa khiêu.”

Tăng Nhật Hoa táp táp chủy, hai mắt ở thấu kính mặt sau mị thành hai điều tiểu khâu, có chút vô kế khả thi bộ dáng. Một lát sau hẳn mở to mắt xem La Phi, muốn từ đối phương trên người tìm về một ít hi vọng.

La Phi lúc này lại lắc lắc thủ, đánh gãy mọi người ý nghĩ: “Kỳ thật Đỗ Minh Cường là thế nào đào thoát , vấn đề này cũng không trọng yếu. Ta đem đại gia triệu tập đứng lên, chủ yếu mục đích cũng không phải muốn thảo luận này.”

“Đối.” Liễu Tùng tư duy đầu tiên nhảy ra, “Chúng ta chú ý trọng điểm hẳn là thế nào trao hỏi người kia. Về phần hẳn là thế nào chạy trốn , khiến cho ngục giam quản lý cục quan tâm đi thôi!”

“Cho nên chúng ta đầu tiên hẳn là thảo luận: Đỗ Minh Cường vì sao muốn vượt ngục?” La Phi trình trọng đưa ra vấn đề này, sau đó hẳn tạm dừng một hồi, chờ tất cả mọi người đuổi kịp chính mình ý nghĩ sau, có thể này tiếp tục nói, “Mặc kệ Đỗ Minh Cường thiết kế có bao nhiêu tinh diệu, vượt ngục bản thân đều là nhất kiện phiêu lưu tính cực cao sự tình; Mà căn cứ ngục giam bên kia lộ ra tin tức, Đỗ Minh Cường ở vượt ngục trong quá trình còn giết chết đồng giám xá vài cái ngục hữu, này ý nghĩa hẳn một khi kế hoạch thất bại sẽ bồi thượng chính mình tánh mạng. Phải biết rằng, Đỗ Minh Cường thời hạn thi hành án kỳ thật chỉ có năm năm, tương đối cho này thời hạn thi hành án mà nói, hẳn sở mạo phiêu lưu thật sự rất không đáng. Cho nên chúng ta có lý do tin tưởng: Nhất định có chỗ trọng yếu nguyên nhân ở chi phối Đỗ Minh Cường, nhượng hẳn không thể không trước tiên vượt ngục. Nguyên nhân này có lẽ ở ngục giam trong vòng, có lẽ ở ngục giam ở ngoài. Nếu ở ngục giam ở ngoài trong lời nói, chúng ta đây đã biết nguyên nhân này, cũng sẽ biết Đỗ Minh Cường kế tiếp hội làm gì.”

Không sai. Mọi người trong lòng đều là sáng ngời: Nếu thúc đẩy Đỗ Minh Cường vượt ngục nguyên nhân ở ngục giam ở ngoài, vậy ý nghĩa hẳn nóng lòng ra tù đi hoàn thành chỗ chuyện -- chuyện này chẳng phải đúng là cực đại cảnh sát truy tìm trọng yếu manh mối sao?

“Hẳn đến cùng muốn làm gì?” Tăng Nhật Hoa ở thấu kính mặt sau nhướng mắt, “Chẳng lẽ là tân ‘Tứ hình thông tri đan’, nóng lòng ở sắp tới nội làm ra chế tài?”

Này có lẽ là dễ dàng nhất nghĩ đến suy đoán đi. Đối với eumenides như vậy một cái có kiên định tín niệm sát thủ

mà nói, còn có chuyện gì so với chế tài này nhờn nhờn ngoài vòng pháp luật đặc tội phạm nhóm càng thêm trọng yếu?

La Phi xem Tăng Nhật Hoa, theo dõi phương khiến cho trọng tâm đề tài nói: “Ta cần người nhằm vào này ý nghĩ làm kỹ càng phân tích. Xếp tra này pháp luật vô pháp chế tài đặc tội nhân, trọng điểm mục tiêu có thể tập trung phía dưới vài loại tình huống: Sắp tới vừa mới truyền ra ác danh ; Sắp xuất ngoại ; Gần đây ra tù hoặc là sắp bỏ tù ; Được bệnh nan y có khả năng ở ngắn hạn nội ốm chết .”

“Ta hiểu được.” Tăng Nhật Hoa lấy tay đẩy đẩy kính mắt của mình, lười nhác bề ngoài hạ đề lộ ra giới giang hương vị, “Ta sẽ ở trong vòng một ngày cho người đệ trình một phần kỹ càng xếp tra báo cáo.”

“Tốt lắm.” La Phi theo sau lại quay đầu đến xem ngưỡng mộ kiếm vân, “Mộ lão sư, người có thể hay không nhằm vào eumenides tâm lý phân tích một chút, trừ bỏ chấp hành thông tri đơn ở ngoài, còn có cái gì ngoại giới nhân tố có khả năng thúc đẩy hấn nóng lòng vượt ngục?”

Mộ Kiếm Vân nhú mày nói: “Ta nghĩ không ra..... Hấn đã đã quyết tâm muốn thành vì chấp hành chính nghĩa sát thủ, hấn tại đây cái thế gian còn có thể có cái gì vương bận?”

Tuy rằng Mộ Kiếm Vân không có thể cho La Phi cung cấp cái gì có giá trị đáp án, nhưng lời của nàng ngữ vẫn là người sau trong lòng vừa động.

La Phi biết eumenides đều không phải vô vương bận, đây là này vương bận cơ hồ không người biết hiểu.

eumenides vĩnh viễn vô pháp quên cái kia nữ hài, cho dù trong người lâm hiểm cảnh thời điểm, hấn cũng sẽ trước đó đem nữ hài phó thác cấp một cái đáng giá tin cậy nhân. Bất quá hiện tại nhận phó thác người kia đã đi vào tuyệt cảnh, chẳng lẽ eumenides chính là đã biết tin tức này, cho nên mới muốn vượt ngục xuất ra, lấy tự mình chiếu cố cái kia nữ hài sao?

Khả La Phi lập tức liền phủ định này đoán. Bởi vì vượt ngục hậu quả cùng như vậy giả thiết căn bản là đi ngược lại. Đầu tiên, eumenides rất rõ ràng La Phi sớm theo dõi cái kia nữ hài, hấn muốn cùng nữ hài tiếp xúc rất khó lại tránh đi La Phi tầm mắt. Nhưng này cũng không ý nghĩa hấn liền vô pháp cùng nữ hài lui tới . Bởi vì eumenides này đây Đỗ Minh Cường thân phận bỏ tù , lúc hấn hình mẫn phóng thích sau, này thân phận liền hồi phục trong sạch, cho dù bị La Phi thành thượng cũng không chỗ nào. Mà một khi vượt ngục sau, Đỗ Minh Cường liền thành một cái có trọng đại án để đào phạm, hấn phải cả đời trốn tránh La Phi, này ý nghĩa hấn không còn có cơ hội cùng kia nữ hài tiến hành tiếp xúc .

Cho nên eumenides quyết không sẽ vì cái kia nữ hài mà vượt ngục. Vì cái kia nữ hài, hần hần là thành thành thật thật phục hoàn thời hạn thi hành án, trở thành một cái làm La Phi cũng không khả nề hà “Trong sạch nhân”.

Ngay tại La Phi âm thầm suy nghĩ làm nhi, một thân ảnh vội vã theo ngoài phòng tránh vào phòng họp. Mọi người không hẹn mà cùng về phía người tới nhìn lại, nguyên lai cũng là La Phi trợ thủ doãn kiểm.

“Thế nào?” La Phi chờ không kịp doãn kiểm ngồi vào chỗ của mình liền dẫn đầu hỏi. Hần phái tiểu tử đi ngục giam bên kia tìm hiểu tin tức, đối phương cứ như vậy cấp gấp trở về, nhất định là có điều phát hiện mới đúng.

“Hiện tại không thấy được Trương Hải Phong -- ngục giam quản lý cục bên kia không nhường chúng ta nhúng tay.” Doãn kiểm trước ức sau dương nói, “Bất quá Đỗ Minh Cường vượt ngục cơ bản quá trình đã làm rõ ràng. Hần cùng đồng giám xá ba cái trọng phạm thông qua mưa cùng thông gió ống dẫn tiến vào ký túc xá, ở lầu thể tăng hầm ngầm nội đối ba cái đồng án hạ sát thủ. Đồng thời hần cố ý thả ra sai lầm vượt ngục tin tức, dụ dỗ ngục phương trực ban nhân viên đuổi bắt kia chiếc xe tải. Đỗ Minh Cường chính mình tắc trốn ở Trương Hải Phong xe cảnh sát nội, thời cơ tập kích Trương Hải Phong, sau đó giả Trương Hải Phong xe cảnh sát chạy ra khỏi ngục giam.”

La Phi “Àn” một tiếng, đồng thời hần chú ý tới doãn kiểm biểu cảm mang theo vượt qua lời nói nội dung kích động cảm, liền truy vấn nói: “Còn có cái gì tình huống?”

“Các người nhìn xem này. Đây là Đỗ Minh Cường ở giết người hiện trường lưu lại.” Doãn kiểm vừa nói, một bên theo áo trong túi lấy ra một cái trong suốt plastic vật chứng túi, kia trong gói to chứa mấy trương cứng rắn giao trang giấy, trang giấy bị mưa cùng máu loãng luân phiên nhuộm dầm, ẩm ướt chưa khô.

La Phi tiếp nhận gói to trước hơi hơi nhìn lướt qua, bật thốt lên nói: “Tử hình thông tri đơn?!”

Doãn kiểm dùng sức nuốt nước miếng nói: “Đúng vậy. Bỗng chốc tứ trương!”

La Phi biến sắc, hần lấy ra một bộ lụa trắng bao tay mặc được, sau đó đem này trang giấy thật cẩn thận từ túi Tử Lí lấy xuất ra, hần một trương nhất trương lật xem, tin tưởng kia thật là eumenides bút tích không thể nghi ngờ.

Mộ Kiếm Vân đám người cũng đều đứng dậy xúm lại đi lại, mỗi người đều rất rõ ràng này đó trang giấy tồn tại ý nghĩa cái gì.

“Nói như vậy, Đỗ Minh Cường tương đương với thừa nhận chính mình chính là eumenides .” Tăng Nhật Hoa có chút cảm khái hít một câu. Năm trước chuyên án tố hao hết gian khổ mới đưa Đỗ Minh Cường tước nã quy án, lại bởi vì không có chứng cứ chứng minh hấn sát thủ thân phận, cuối cùng chỉ phán đối phương năm năm ở tù; Hiện tại Đỗ Minh Cường rốt cục bại lộ ra bản thân tướng mạo sẵn có, chỉ tiếc hấn lại bỏ trốn mất dạng, không biết sở tung .

Mộ Kiếm Vân nói:“Mặc kệ hấn có bao nhiêu hợp pháp thân phận, về sau chỉ cần chúng ta lại bắt lấy hấn, hấn liền vô pháp chống chế chính mình chính là eumenides.”

La Phi cũng gật gật đầu, bắt quá hấn lập tức lại mang theo điểm tự giữu miệng bổ sung nói:“Chỉ cần hấn không đem còn lại ngón tay tất cả đều cần điều.” Ở lần trước trao bổ Đỗ Minh Cường thời điểm, La Phi từng đạt được eumenides tay trái ngón giữa vân tay, nhưng Đỗ Minh Cường lại cần rút cái kia đốt ngón tay, khiến cho La Phi nắm giữ vân tay mất đi rồi ý nghĩa. Sau này Đỗ Minh Cường bỏ tù, La Phi cố ý đem đối phương sở hữu vân tay đều để lại đương. Hiện tại kia mấy trương “Tứ hình thông tri đơn” Đã đem Đỗ Minh Cường cùng eumenides hoa thượng ngang bằng, Đỗ Minh Cường lại nghĩ muốn che giấu trụ chính mình sát thủ thân phận, phải đem sở hữu ngón tay đều tiêu hủy mới được.

Tăng Nhật Hoa phụ họa La Phi tự giữu, cười hắc hắc, sau đó lại nói:“Như vậy xem ra, Đỗ Minh Cường vượt ngục chuyện này, đối với chúng ta kết liễu eumenides án tử nhưng là kiện chuyện tốt đâu.”

Tất cả mọi người minh bạch Tăng Nhật Hoa ý tứ. Nếu Đỗ Minh Cường không vượt ngục, chờ hấn hình mẫn phóng thích sau, tùy tiện đổi cái thân phận là có thể tiếp tục gây. Mà cảnh sát trừ phi bắt đến hấn hiện hành, nếu không mặc dù cùng hấn đối diện gặp lại cũng không khả nề hà; Mà hiện tại, mặc kệ Đỗ Minh Cường đổi không đổi thân phận, có phải hay không gây, chỉ cần có thể đem hấn truy bắt, chuyên án tố liền có thể triệt để thắng được đối eumenides chi chiến thắng lợi. Theo này góc độ mà nói, Đỗ Minh Cường vượt ngục đối chuyên án tố quả thật là kiện chuyện tốt. Bất quá những người khác tự trọng thân phận, cho dù nghĩ như vậy cũng sẽ không nói như vậy, chỉ có Tăng Nhật Hoa miệng không chừng mực.

La Phi tắc nhíu mày, hấn đem kia tứ trương “Tứ hình thông tri đơn” Theo thứ tự ở trên mặt bàn triển khai, tinh tế chiêm xem. Này lan tràn vết máu càng tiến thêm một bước nêu lên hấn: Không tiếc tọa thực eumenides thân phận, Đỗ Minh Cường vượt ngục hành vi tất nhiên có nào đó cực kì trọng yếu ý nghĩa!

“Này tính tội gì danh?” Liễu Tùng thấy được phát cho trương thiên dương kia trương thông tri đơn, nhện không được kinh ngạc hỏi một câu.

“Người có thể đem bảo hộ trương thiên dương các huynh đệ triệt hạ đến .” La Phi quay đầu hướng Liễu Tùng nói,“eumenides sẽ không động cái kia đứa nhỏ, này trương thông tri đơn căn bản bắt thành lập, nó chính là Đỗ Minh Cường vượt ngục khi một cái đạo cụ.”

Mộ Kiếm Vân gật đầu tỏ vẻ đồng ý: “Đây là Đỗ Minh Cường chiến thuật tâm lý. Trước giết chết ba cái ngục hữu, sau đó lại cho trương thiên dương phát ra ‘Tứ hình thông tri đơn’, Trương Hải Phong tất nhiên hội phương tác đại loạn, hấn mạo muội hạ đạt truy kích mệnh lệnh, sau này lại bị đối phương phục kích bắt cóc, này đó cũng không kỳ quái.”

Doãn kiếm lúc này nghĩ tới cái gì, chen vào nói nói: “Trong đó kia ba cái trọng phạm cũng không có điều tử, có một trọng thương còn sống.”

“Nga?” La Phi lập tức mẫn cảm hỏi, “Là người nào?”

“Này kêu Hàng Văn Trị.” Doãn kiếm vươn ra ngón tay hướng trong đó một trương thông tri đơn thượng hư điểm một chút.

“Hàng Văn Trị?” La Phi sùng sốt, hấn trí nhớ mờ cái miệng công bị mở ra, ngạc nhiên nói, “Là hấn?”

“Ài?” Doãn dưới kiếm ý thức hỏi lại, những người khác cũng đều có chút không hiểu bộ dáng.

La Phi tạm thời cố không lên giải thích, hấn ngưng tụ lại ánh mắt, đầu óc nhanh chóng xoay tròn đứng lên. Hấn nhớ tới năm nay đầu mùa xuân thời điểm bị chính mình bắt bớ cái kia người trẻ tuổi, người nọ tên đúng là Hàng Văn Trị. Cái kia đáng thương tên bị một nữ nhân lừa đi rồi sở hữu tài sản, cuối cùng bởi vì bạo lực đòi nợ, phạm hạ cướp bóc cùng bắt cóc con tin trọng tội. Lúc đó ở thẩm tra xử lý này án thời điểm, kia đôi nam nữ biểu hiện nhượng La Phi tin tưởng hấn nhóm trong lúc đó đích xác tồn tại nợ nần quan hệ, chính là Hàng Văn Trị vô pháp chứng thực, cho nên cũng vô pháp cấp chính mình thoát tội. Theo này góc độ mà nói, Hàng Văn Trị bỏ tù là mang theo thiên đại ủy khuất, mà như vậy ủy khuất cùng eumenides sinh phụ văn hồng bình năm đó gặp được cỡ nào tương tự! Chính là La Phi theo cảnh nhiều năm, đối thế gian thiện ác nóng lạnh sớm kiến thức rất nhiều, với hấn mà nói, chỉ có pháp luật mới là chế ước mọi người hành vi thước đo. Mặc dù La Phi đối Hàng Văn Trị đầy cõi lòng đồng tình, nhưng hấn vẫn là dựa theo pháp luật hướng kiểm sát cơ quan đệ trình tương quan hồ sơ vụ án tư liệu. Sau này Hàng Văn Trị bị phán bỏ tù, La Phi cũng liền dần dần phai nhạt việc này.

Giờ phút này Hàng Văn Trị tên bỗng ở Đỗ Minh Cường vượt ngục nhất án trung xuất hiện. La Phi thế mới biết, này cùng văn hồng bình trải qua tương tự người trẻ tuổi cư nhiên ở bỏ tù sau thành eumenides đồng giám xá hữu. Mà ở Đỗ Minh Cường vượt ngục thời điểm, hấn lại là duy nhất một cái gặp hình phạt lại đại nạn không chết nhân. Này hết thảy chẳng lẽ chính là ngẫu nhiên trùng hợp?

Không, La Phi cũng không dễ dàng nhận trùng hợp. Đương nhiệm gì trùng hợp phát sinh thời điểm, hấn đều sẽ ý đồ tìm kiếm giấu ở trong đó tất nhiên liên hệ.

Sau một lát, La Phi suy nghĩ lược có quay lại, hần lập tức lại hỏi doãn kiểm:“Người này hiện tại ở nơi nào?”

“Hần là ở nhân dân bệnh viện phòng bệnh nặng đi, nghe nói vừa mới cứu giúp đi lại.”

“Ta muốn người này kỹ càng tư liệu!” La Phi ngón tay ở trên mặt bàn nặng nề mà khấu một chút, sau đó hần nhìn về phía Tăng Nhật Hoa,“Người đi si tra hần hồ sơ, bao gồm hần gia đình bối cảnh, nhân sinh lý lịch đợi chút, muốn phi thường phi thường cẩn thận. Ta muốn biết, hần là không phải cùng Long Vũ tập đoàn có cái gì liên hệ!”

Tăng Nhật Hoa miệng đáp câu “Minh bạch”, nhưng trên mặt biểu cảm lại tràn ngập hoang mang, hần thật sự không nghĩ ra việc này thế nào lại dính dáng đến Long Vũ tập đoàn .

Mà La Phi lúc này lại nhìn về phía doãn kiểm:“Người còn phải hướng ngục giam đi một chuyến, kỹ càng điều tra này Hàng Văn Trị ở trong ngục giam biểu hiện, trọng điểm bao gồm: Là ai cho hần an bày giám xá, hần ở trong ngục hội phòng ghi lại, cùng với hần cùng Đỗ Minh Cường trong đó quan hệ như thế nào!”

“Hảo!” Doãn kiểm không chút nào hàm hồ, đăng đứng lên. Hần ngồi cũng liền hai ba phút, ghé đầu còn chưa có ngộ nóng.

“Mộ lão sư, người theo ta một khối đi nhân dân bệnh viện, hội một hội này Hàng Văn Trị. Liễu đội trưởng, mời người ở hình cảnh đội thời khắc đợi mệnh, làm tốt chiến đấu chuẩn bị!” Nói cuối cùng mấy câu nói đó thời điểm, La Phi cũng đứng lên, hần thất lưng cao ngất cương trực, lúc trước mỗi một cảm đã bị chiến đấu hòa điểm thiêu đốt không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Buổi sáng mười một điểm hai mươi ba phân, tỉnh nhân dân bệnh viện phòng săn sóc đặc biệt.

Hàng Văn Trị theo hôn mê trung tỉnh lại, hần cảm giác đầu óc trống hồ hồ , hầu bộ tác không ngừng truyền đến nóng bừng cảm nhận sâu sắc. Ở hần trên đầu phương quả một cái cực đại huyết túi, máu chính cuộn cuộn không ngừng mà thông qua ống dẫn chảy vào hần trong cơ thể, cùng tử thần tranh đoạt hần kia suy yếu sinh mệnh.

Một cái y tá thẩu đi lại nhìn nhìn tình huống của hần, lập tức lại xoay người rời đi. Một lát sau, ở cửa phòng bệnh truyền đến đối thoại thanh âm.

“Hẩn tỉnh.”

“Chúng ta có thể đi vào sao?”

“Có thể. Nhưng các người không thể quá mức kích thích hẩn, cũng không cần nhường hẩn nói nhiều lắm trong lời nói.”

“Ta minh bạch.”

.....

Đối thoại sau khi kết thúc, có tiếng bước chân hướng về trước giường đi tới. Hàng Văn Trị đầu vô lực chuyển động, hẩn chỉ có thể bị động chờ đợi lai khách đem thân hình di động đến chính mình tầm mắt trong vòng.

Ánh vào Hàng Văn Trị mi mắt là một người mặc cảnh phục trung niên nam tử, ngoài ra còn có một cái yếu điệu nữ tử đi theo nam nhân phía sau, chính là nàng kia bị vây hẩn tầm mắt biên giới điểm thượng, khó có thể nhìn đến toàn cảnh. Hàng Văn Trị chỉ có thể nhắm lại mắt, tận lực đi đánh giá cái kia cách chính mình góc gần nam nhân.

Nam tử tựa hồ biết Hàng Văn Trị thị lực không tốt, liền cố ý cung hạ thân thể, đem chính mình khuôn mặt đưa đến đối phương trước mắt, sau đó hẩn hỏi câu:“Người nhận thức ta sao?”

Hàng Văn Trị mơ hồ nhớ tới chút chuyện cũ, hẩn nỗ lực hé miệng, hơi thở mong manh bàn nói:“La..... La cảnh quan.”

La Phi nâng lên một bàn tay vẫy vẫy, nói:“Nhận thức ta là được, người không cần phải nói nói, trước hết nghe ta nói.”

Hàng Văn Trị chậm rãi trát một chút ánh mắt, để mà thay thế gập đầu động tác.

La Phi trong lòng lược khoan, này Hàng Văn Trị tuy rằng bị thương nặng, nhưng ở chỗ này trao đổi thượng không

thành vấn đề, vì thế hắn lập tức liền thiết nhập chính đề nói:“Chúng ta vừa mới đối với người cá nhân lý lịch tiến hành rồi kỹ càng điều tra. Ở mười năm trước, người phụ thân được ung thư, toàn tỉnh tốt nhất u chuyên gia đều tụ tập đứng lên cho người phụ thân làm hội chẩn -- lấy người đương thời gia đình tình trạng khẳng định vô pháp điều động như vậy tài nguyên. Ta hỏi vài cái đương sự, bọn họ cũng không phủ nhận năm đó là nhận đến Đặng Hoa uy thác. Chúng ta còn xem xét người ở ngục giam thời kì dò hỏi ghi lại, phát hiện người cùng mộng đẹp lâu quản lý mã lượng từng có tiếp xúc, mà mã lượng là A Hoa thủ hạ đặc lực kiện tướng chỉ nhất. Cho nên chúng ta có lý do tin tưởng, người cùng Long Vũ tập đoàn có phi thường thâm giấu kín sâu xa.”

Hàng Văn Trị trợn mắt cùng La Phi đối diện, kỳ không có phủ nhận, lại càng không tưởng che giấu cái gì. Sự cứ thế này, che giấu còn có cái gì ý nghĩa?

Đây đúng là La Phi chờ mong thái độ, hắn có thể không hề ngăn trở đem đề tài tiếp tục xâm nhập đi xuống:“Chúng ta còn hiểu biết đến, có người chuẩn bị ngục giam công việc bên trong, sử dụng người có lựa chọn bị phân phối đến tử nhĩ tử giám xá, mà người cùng giám xá trung Đỗ Minh Cường quan hệ phi thường tốt. Ta biết người là có ý đi tiếp cận hắn, bởi vì người tưởng cấp Đặng Hoa báo thù, đúng không?”

Hàng Văn Trị lại trát một chút ánh mắt, sau đó hắn nỗ lực muốn nói cái gì.

“Đỗ.....”

La Phi đoán được đối phương chú ý tiêu điểm, liền trực tiếp thường đáp:“Đỗ Minh Cường đã thành công vượt ngục.”

Hàng Văn Trị nhắm lại ánh mắt, có vẻ kỳ vô lực lại bất đắc dĩ.

“Người không cần tường việc, chỉ đề ý trả lời ta vấn đề.” La Phi lại nhắc nhở đối phương,“Người trả lời có lẽ có thể bang trợ chúng ta mau chóng đem Đỗ Minh Cường tróc nã quy án, người hiểu chưa?”

Hàng Văn Trị lập tức mở hai mắt, đồng thời dùng trào dâng ánh mắt biểu hiện ra mãnh liệt hợp tác dục vọng.

La Phi chính thức đưa ra cái thứ nhất vấn đề:“Vượt ngục chủ ý là ai trước đề xuất?”

Hàng Văn Trị môi giật giật, thanh âm mỏng manh nhưng khẩu hình rõ ràng là cái “Ta” Tự.

“Người cô ý cô động Đỗ Minh Cường vượt ngục, sau đó thời cơ báo thù?”

Hàng Văn Trị tán thành nháy mắt.

“Đỗ Minh Cường ngay từ đầu sẽ đồng ý vượt ngục sao?”

Hàng Văn Trị dùng khí thanh phun ra một cái “Không” Tự.

“Vậy người là nói như thế nào phục hấn ?” La Phi rút cục đem lời đề dẫn vào đến trung tâm chỗ, trên thực tế vấn đề này cũng sẽ chờ giới cho: Đỗ Minh Cường kết quả bởi vì sao thay đổi chủ ý, cuối cùng tham dự vượt ngục?

Khả Hàng Văn Trị trả lời lại tạp ở, hấn sừng sốt một hồi mới lại mở miệng: “Không..... Không phải ta.....”

“Không phải người thuyết phục hấn ?” Điều này làm cho La Phi có chút ngoài ý muốn, hấn vội vã lại truy vấn, “Đó là ai?”

Hàng Văn Trị không có lập tức trả lời, hấn hô hấp có chút tăng thêm, tựa hồ trong lòng trung xuất hiện do dự cùng xung đột. La Phi lường trước đối phương là không muốn đem khác đồng bạn liên lụy tiến vào, hấn phải đánh mất đối phương bản khoản.

“Ta đối vượt ngục chuyện này bản thân không có gì hứng thú, mặc kệ các người làm cái gì, kia đều là ngục giam quản lý cục phiên toái; Ta sở quan tâm , chính là thế nào bắt lấy cái kia tên. Ta phải biết thúc đẩy hấn vượt ngục nguyên nhân, như vậy ta tài năng trước tiên nắm giữ hấn bước tiếp theo hành động.”

La Phi thành khẩn lời nói rút cục nhường Hàng Văn Trị hạ quyết tâm, hấn cổ chừng một hơi lực, rõ ràng phun ra bốn chữ đến: “Đến hỏi A Hoa.”

La Phi tâm niệm vừa động, lập tức xoay người nói câu: “Đi!”

Luôn luôn đứng ở La Phi phía sau nữ tử tự nhiên chính là Mộ Kiếm Vân . Nàng cảm giác có chút đột nhiên, đứng ở tại chỗ hỏi:“Cái này đi?” Ở nàng xem ra, đôi Hàng Văn Trị hỏi tựa hồ còn chưa có hoàn toàn triển khai đâu.

La Phi lại phi thường quyết đoán mạo mớ bộ pháp, đồng thời hơi tự trách nói:“Chúng ta đã là chậm quá đâu. Ta hẳn là sớm một điểm nghĩ đến A Hoa !”

Mộ Kiếm Vân đành phải đuổi kịp La Phi cước bộ, mà ở hành tiến trong quá trình, nàng cũng dần dần ngộ ra rõ ràng: Không sai, ở thiết kế Đỗ Minh Cường trong kế hoạch, Hàng Văn Trị cùng A Hoa tất nhiên là một đôi đồng mưu. Đã Hàng Văn Trị không có thể ở trong ngục thuyết phục Đỗ Minh Cường vượt ngục, kia A Hoa nhất định sẽ ở ngục giam ngoại gây mõ ta ảnh hưởng, mà loại này ảnh hưởng mặc dù là Hàng Văn Trị cũng không hiểu biết. Sự tình điều tra đến bước này, phải mau chóng theo A Hoa miệng đạt được vài thứ mới được!

Giữa trưa 12 giờ linh ba phần.

Tĩnh thành trại tạm giam.

A Hoa bị mang vào thẩm vấn thất, làm cố ý giết người trọng phạm, hẳn mang theo trầm trọng công tay xiềng chân, hành động có chút không tiện. Ở trên người hẳn hữu hảo vài cái địa phương đều quần quít lấy băng vải cùng băng gạc, quả che chở hoặc khinh hoặc trọng ngoại khoa bông.

Tuy rằng như thế, này nam tử không chút nào không có hiện ra chật vật hoặc là suy yếu cảm giác, hẳn từng bước một chuyển tiến thẩm vấn bên trong, thông thả động tác trung ngược lại lộ ra một loại trầm ổn lực đạo. Sau đó hẳn dừng lại nhìn lướt qua phòng trong tình hình: Ở lưới sắt lan bên ngoài ngồi một nam một nữ, này hai người A Hoa cũng không xa lạ -- một cái là hình cảnh đội trưởng La Phi, một cái là tâm lý học giả Mộ Kiếm Vân.

“Người thế nào lại tới nữa?” A Hoa xem La Phi, vừa nói một bên trái lại tự ngồi xuống thẩm vấn ghế,“Ta không phải đều giao cho rõ ràng sao? Người chỉ cần ở kết án trần từ lý viết lên ‘Thú nhận bộc trực’ này bốn chữ là đến nơi.” Nói xong lời này, hẳn nâng lên cánh tay coi nơi đó thương thế, kia ngạo nghễ biểu cảm lại như là một cái dũng sĩ ở khoe ra chính mình huân chương.

Hắn đích xác có khoe ra lý do. Ở Long Vũ đại hạ kia tràng đại hỏa trung, hẳn bằng vào bản thân lực thiêu chết bao gồm Cao Đức Sâm ở bên trong ba cái địch nhân. Tuy rằng hẳn hiện tại gặp phải pháp luật nghiêm trị, nhưng cho dù là hướng địa ngục, hẳn cũng đem vẫn duy trì một cái người thắng vinh quang tư thái.

“Ta lần này đến không phải vì ngươi án tử.” La Phi bày ra một bộ không nhanh không chậm thái độ. Hắn biết A Hoa hơn xa Hàng Văn Trị có thể sánh bằng, muốn từ đối phương miệng được đến lời nói thật, đặc trưng câu cá lớn giống nhau, trước muốn tiêu ma diệu hãn nhuệ khí, sau đó tài năng thu tuyền.

A Hoa nhướng mắt da, nhìn quét La Phi cùng Mộ Kiếm Vân:“Vậy ngươi nhóm tới làm gì?”

La Phi trầm mặc nhất tiểu hội, sau đó hãn gằn từng tiếng nói:“Đỗ Minh Cường vượt ngục !”

A Hoa ánh mắt vốn đã trở lại cánh tay của mình thượng, nghe thấy lời này bỗng dừng lại bắn dậy, thẳng tắp về phía La Phi nhìn lại. Mà La Phi cũng làm tốt lắm chuẩn bị, hãn cùng với A Hoa đối diện , trong ánh mắt giống mang theo móc giống nhau, nhưng đối phương tầm mắt một khi tiếp xúc đi lại, sẽ lại cũng vô pháp nhúc nhích chút nào.

“Đỗ Minh Cường vượt ngục --” La Phi đem lời nói mới rồi tăng thêm ngữ khí lập lại một lần, hơn nữa lại bổ sung nói,“Hắn còn đối đồng giám xá ba cái ngục hữu hạ sát thủ, bao gồm một cái nửa năm trước bỏ tù người mới -- Hàng Văn Trị.”

A Hoa khoe mắt co rúm một chút, hãn kiệt lực không chế được chính mình cảm xúc, cố nén muốn dùng còng tay đi tạt ghế dựa xúc động. Ở vài lần trầm trọng hô hấp sau, hãn hơi hơi bình tĩnh một ít, bình tĩnh thanh âm hỏi:“Ba người kia đều đã chết?”

La Phi trực tiếp chỉ ra đối phương tâm cơ:“Ngươi quan tâm là Hàng Văn Trị đi? Hãn không chết -- hãn yết hầu bị mở ra, nhưng cũng may không thương đến động mạch chủ.”

A Hoa dài ra một hơi, hãn nhắm lại ánh mắt, đem thân thể sau này ngưỡng dựa vào lưng ghế dựa, không biết suy nghĩ cái gì.

La Phi có thể cảm nhận được đối phương cảm xúc phập phồng, đây đúng là hãn cố ý đi xây dựng hiệu quả -- cái kia kiêu ngạo cá lớn đã dần dần bị mỗi một cùng hoảng loạn vây quanh.

La Phi lại còn muốn tiếp tục đả kích đối phương.

“Người đánh bại. Người kẻ hoạch chẳng những không có thành công, ngược lại bị Đỗ Minh Cường sử dụng.” Hấn chầm chọc giống như hỏi, “Người căn bản không phải tên kia đối thủ, làm gì muốn đến làm điều thừa?”

A Hoa mở to mắt cảm tức đối phương, trả lời lại một cách mỉa mai: “Nếu nói ta là làm điều thừa, kia cũng là bởi vì các người cảnh sát vô năng.”

“Thật sự là buồn cười.” La Phi dùng không chút nào thoái nhượng ánh mắt áp bách đối phương khí thế, “Là ta tự tay cho người đội xiềng xích, người có cái gì tư cách đến nghi ngờ ta năng lực?”

A Hoa lại thật sự nở nụ cười, đầu tiên là lạnh lùng một hai tiếng, sau này tiếng cười dần dần nổi lên, hấn oai đầu, tà tà xem La Phi, như là đang nhìn một cái buồn cười tiểu sử.

La Phi đỏ trâm được khí, hấn luôn luôn chờ đối phương tiếng cười ngừng lại, có thể này lại thân nhiên hỏi: “Người cười cái gì?”

“Người thật đúng nghĩ đến người nhóm cảnh sát có thể bắt được ta?” A Hoa ngẩng ngẩng đầu lên hỏi lại.

La Phi mở ra tay chương nhắc nhở đối phương: “Này đã là sự thật.”

“Đó là ta nguyện ý bị các người bắt lấy, các người tài năng đặc thù! Ta nếu không đồng ý, các người có thể có biện pháp gì?” A Hoa khơi mào khoe miệng, lại ngạo mạn lắc đầu, “Quên đi. Ta lười cùng các người lại nói, dù sao các người cũng sẽ không biết.”

La Phi đột nhiên cũng cười, hơn nữa gật đầu nói: “Ta biết.”

A Hoa sững sờ, nheo lại mắt hỏi: “Người biết cái gì?”

“Người cho tới bây giờ không đem chúng ta cảnh sát xem ở trong mắt, mặc kệ là chúng ta bắt bớ người thời điểm, vẫn là ở phía sau đến thăm vấn trong quá trình, người luôn luôn cao cao tại thượng, giống như người mới là trận này trong trò chơi chúa tể. Theo ý của huynh, chẳng phải chúng ta bắt được người, mà là người thành toàn chúng ta. Là người ở giữa ban ngày ban mặt giết chết Cao Đức Sâm, mới nhường cảnh sát có bắt bớ người cơ hội. Này quả thực chính là một phần không ràng buộc dăng tặng đại lễ, chúng ta cảnh sát hấn là đối với người cảm động đến rơi nước mắt

mới đúng.”

La Phi nói chuyện đồng thời, tươi cười thả chậm động lại, trong phòng thăm vẫn không khí cũng bởi vậy trở nên có chút trầm trọng. A Hoa không hiểu cảm thấy có chút bất an, hần theo bản năng hoạt động một chút thân thể.

La Phi ánh mắt nhìn chăm chăm vào A Hoa, tay phải lại hướng thăm vẫn bàn trong ngăn kéo thân đi. Không cần một lát, hần liền lấy ra một cái khéo léo liền cùng thức thu nhận sử dụng cơ, thôi ở tại trên mặt bàn.

A Hoa ngẩn ra, cười khẩy nói:“Người vụng trộm cho ta ghi âm? Có tất yếu sao?” Hần đối chính mình sát hại Cao Đức Sâm đắc tội đi sớm giao cho thật sự rõ ràng, thật sự là làm không hiểu đối phương vì sao phải sử xuất như vậy thấp kém mà lại không hề ý nghĩa thủ đoạn.

La Phi cũng không giải thích cái gì. Hần ấn xuống máy ghi âm thượng truyền phát kiện. Rất nhanh liền có một cái nam tử thanh âm vang lên.

“Ta là tỉnh thành hình cảnh đội đội trưởng Hàn Hạo, hôm nay ta lục hạ này đoạn tự bạch, lấy công bố nhất cộc sắp phát sinh huyết án chân tướng.....”

A Hoa đối này thanh âm lại quen thuộc bất quá. Kia đúng là Hàn Hạo lưu lại để mà chỉ chứng Long Vũ đại hạ song thi án ghi âm. Lúc trước này ghi âm đầu tiên là bị eumenides tiết đi, sau này lại cơ duyên xảo hợp bàn dừng ở Cao Đức Sâm trong tay. Cao Đức Sâm lấy này áp chế A Hoa, làm cho A Hoa cuối cùng lựa chọn cá chết lưới rách liều chết nhất bác. Lúc đó ở kim long phòng tiệc một hồi hùng hực đại hỏa, nguyên bản ghi âm sớm nên thiêu thành tro tàn, mà Cao Đức Sâm phục chế dây lưng lại như thế nào rơi xuống cảnh sát trong tay? A Hoa chỉ có thể nhìn La Phi, chờ đợi đối phương cấp ra đáp án.

La Phi gặp đối phương đã thực kinh ngạc, liền ngưng hần ghi âm truyền phát.

“Người ở Long Vũ đại hạ giết chết lăng hằng can cùng Mông Phương Lượng, người cho là cảnh sát lấy không được chứng cứ, đối với người căn bản không có gì biện pháp. Chỉ cần người nguyện ý, người là có thể luôn luôn nhờn như ngoài vòng pháp luật --” La Phi ngừng lại một chút, tăng thêm ngữ khí,“Nhưng là người sai lầm rồi, chân chính không chế thế cục không phải người, mà là chúng ta cảnh sát. Này cuốn băng ghi âm đã sớm ở trong tay ta , Cao Đức Sâm lấy đến , kỳ thật là ta cố ý lưu cho hần phục chế phẩm. Ta cố ý -- người hiểu chưa?”

A Hoa sắc mặt dữ phát khó coi, ngẩng cao đầu cũng rốt cục cúi xuống dưới. Hần là cái người thông minh, cũng

không khó lý giải La Phi trong giọng nói logic. Âm đàm thật lâu sau sau, hắn xem chính mình bị nhanh khảo hai tay, cười khổ nói:“Người là ở lợi dụng ta..... Lợi dụng ta đi đối phó Cao Đức Sâm.”

“Diệt cỏ tận gốc!” La Phi nói năng có khí phách nói,“Long Vũ tập đoàn, Cao thị tập đoàn một ngày không trừ, tỉnh thành liền một ngày không được an bình!”

A Hoa mặt xám như tro tàn, á khẩu không trả lời được. Hắn nguyên tưởng rằng chính mình không chế được hết thầy: Giết chết Cao Đức Sâm, đó là cớ nào lưng lấy một màn, chính mình mới là trận này tuồng nhân vật chính! Cảnh sát đâu? Bất quá là đại mạc hạ xuống sau, đi theo nhật thập chút chiến lợi phẩm tiểu sừ mà thôi. Mà lúc này xem ra, hắn thật sự sai lầm rồi. Tại đây tràng tuồng trung, hắn gần chính là cái diễn viên, hắn hết thầy hành vi đều ở chấp hành đạo diễn chỉ lệnh. Mà này chân chính không chế toàn bộ cục diện đạo diễn, cũng là giờ phút này ngồi ngay ngắn ở chính mình trước mặt cái kia nam nhân.

La Phi còn tại súc tích lực lượng, cấp cho đối phương cuối cùng một kích trí mệnh.

“Người không biết sự tình kỳ thật rất nhiều.” Hắn than nhẹ một hơi, lại hỏi,“Người cho là người giết Cao Đức Sâm, liền tính là cấp rõ ràng báo thù sao?”

Lời này tinh chuẩn đau đón A Hoa, hắn bỗng dừng ngẩng đầu lên, miễn cảm hỏi:“Người có ý tứ gì?”

“Chân chính động thủ có khác một thân! Người này ở hiện trường để lại bằng chứng, chính người nhìn xem đi!” La Phi vừa nói, một bên theo trong túi áo lấy ra một cái vật chứng túi, đưa cho tạm giam A Hoa võ cảnh.

Võ cảnh đem vật chứng túi triển lãm ở A Hoa trước mặt, A Hoa ngưng tụ lại ánh mắt, rõ ràng thấy được trong túi kia căn bản cuốn gấp khúc màu vàng tóc dài. Hắn thực minh bạch kia căn tóc sở đại biểu tin tức, hắn nắm tay nắm chặt đứng lên, thân thể cũng không chịu không chế run run . Rốt cục, hắn rốt cuộc đè nén không được kia dâng lên sỉ nhục cùng phẫn nộ, hung hăng đưa tay khảo tạp hướng trước mặt ghé dựa.

“Răng rắc” Một tiếng, dùng để giam cầm phạm nhân đáng ngồi tám ván gỗ từ giữa gãy, chao đảo đăng thành hai đoạn.

“Người làm gì!” Thân thể khoẻ mạnh võ cảnh xông về phía trước một bước, dùng song chương cô trụ A Hoa cổ,“Thành thật điếm!”

A Hoa nhận đến xiềng xích cùng võ cảnh song trọng trói buộc, vô lực phản kháng, hắn chỉ có thể mặt đỏ lên, theo trong hàm răng bài trừ mắng ngôn ngữ:“Vong ân phụ nghĩa hỗn đản..... Ta muốn giết hắn, ta muốn giết hắn!”

“Người có cái gì quyền lực giết hắn!?” La Phi chính sắc xích hỏi, hắn thanh âm không lớn, nhưng hoàn toàn cái ở A Hoa phần nộ gầm rú, người sau đành phải dừng lại khẩu, mà La Phi lại nói tiếp:“Cũng không cần người đi giết hắn. Ở người bị bắt đồng thời, báo đầu cũng bị tróc nã quy án. Pháp luật tự nhiên sẽ cho hắn ứng có trừng phạt!”

Nghe được La Phi như vậy kiên định lời nói, A Hoa dần dần bình tĩnh một ít. Đích xác, hắn đang bảo vệ sở lý cũng thấy được báo đầu thân ảnh, bất quá trước đây hắn cho rằng báo đầu chính là nhân song phương ác đấu mà nhận đến liên lụy, sao dự đoán được đối phương cư nhiên chính là đối chính mình đau hạ sát thủ, kết quả lại ngộ thương rồi rõ ràng đầu đẳng tội ác thủ phạm. Hắn ở ảo não chính mình có mắt không trông đồng thời, cũng nhìn không được muốn dùng mắt khác một loại thái độ đến xem kỹ trước mắt cái kia cảnh sát.

Bởi vì chính mình chức nghiệp thân phận, A Hoa đối với cảnh sát có một loại trời sinh mâu thuẫn cảm. Mà ở Hàn Hạo trung eumenides chỉ kể đem Đặng Hoa đánh gục sau, loại này mâu thuẫn cảm trở nên dữ phát thâm căn cố đế. Ở hắn xem ra, cảnh sát không chỉ có là chính mình khoái ý giang hồ khi địch nhân, lại vô năng cùng vô dụng đại danh từ.

Một cái vô năng bằng hữu ít nhất có thể được đến một phần tình bạn, một cái cường đại địch nhân cũng có thể được đến đối thủ tôn trọng, nhưng là một cái vô năng địch nhân trừ bỏ khinh miệt trào phúng ở ngoài, cái gì cũng không xứng với.

A Hoa đối cảnh sát thái độ xưa nay như thế. Mà ở A Hoa cùng Cao Đức Sâm tập đoàn tranh đấu trung, A Hoa lại hoài nghi cảnh sát đang âm thầm duy trì đối thủ của hắn. Cho nên hắn đối cảnh sát địch ý dữ phát sâu nặng. Nhưng là La Phi, này tân nhậm tỉnh thành hình cảnh đội trưởng, lại đang ở xoay hắn thái độ.

Này cảnh sát đánh bại chính mình, còn bắt được giết hại rõ ràng hung phạm. Mặc kệ là đối Cao Đức Sâm, vẫn là đối báo đầu, hắn cũng đều thiết mặt vô tình, hắn quả thật là pháp luật kiên định để bảo toàn. Như vậy một cái làm người ta sâu không lường được lợi hại nhân vật, có lẽ, hắn đồng dạng có thể bắt trụ cái kia tên!

Trên thực tế, hắn đã bắt eumenides một lần, chính là không có thể định thực người sau tử tội. Nếu lại cho hắn một lần cơ hội,eumenides chỉ sợ cũng không có tốt như vậy vận khí đi?

Một cái vô năng đối thủ đang ở phát sinh kỳ diệu nhân vật chuyển biến -- hắn tựa hồ có nguyên vẹn lý do biến thành một cái cường đại bằng hữu.

La Phi cũng nhìn ra A Hoa cảm xúc biến hóa, hấn xung võ cảnh phát phát tay, ý bảo đối phương triệt khai. Người sau liền buông lỏng ra cánh tay, bắt quá ánh mắt hấn vẫn cứ gắt gao nhìn chăm chăm A Hoa, đề phòng đối phương dị động.

A Hoa quơ quơ cổ, ý đồ giảm bớt còn sót lại ở nơi đó hít thở không thông cùng cảm nhận sâu sắc. Sau đó hấn xem La Phi, trong ánh mắt đã không hề địch ý, đồng thời hấn thực nghiêm cẩn nói:“Người còn ở nơi này làm gì? Người hấn là đi đối phó cái kia tên.”

La Phi cũng cải biến chính mình thái độ, thành khẩn nói:“Ta cần người giúp.”

“Nga?” A Hoa tự giấu một loại cười,“Ta hiện tại này phó hoàn cảnh, còn có thể giúp người?”

“Ta muốn biết Đỗ Minh Cường vì sao hội vượt ngục, như vậy ta tài năng chủ động đi tìm hấn tung tích.”

A Hoa “Ân” một tiếng, tỏ vẻ minh bạch La Phi logic. Hấn châm chước một hồi, bỗng nhiên nói:“Ta có thể nói cho người, nhưng ta có một điều kiện.”

“Người nói đi.” La Phi đáp lại rất kiên quyết,“-- chỉ cần pháp luật cho phép, ta sẽ tận lực thỏa mãn người.”

A Hoa lạnh lùng nói:“Ta muốn nhìn đến báo trước tiên tử.”

Như vậy yêu cầu có chút ngoài ý muốn, nhưng lại ở tình lý bên trong. A Hoa biết chính mình đắc tội đi đã mất khả thứ chi lý, hấn chỉ có tâm nguyện đó là có thể chứng kiến kẻ thù bị giết. Nay trong mắt hấn, hấn đối báo đầu thống hận thậm chí muốn vượt qua eumenides. Hấn cùng eumenides là các vệ này chủ, tuy rằng thủy hỏa bất dung nhưng ít ra còn hồ có một phen tôn trọng, mà báo đầu cùng hấn uống vì nhiều năm huynh đệ, chính mình một mảnh thật tình, mặc dù báo đầu phản chiến cũng không từng khó xử qua đối phương, vạn không nghĩ tới đối phương cư nhiên như thế ngoan độc, mười phần là cái âm hiểm gian trá tiểu nhân. Nếu chính mình không thể chứng kiến báo đầu tận thế, thật sự là chết không nhắm mắt.

La Phi có thể lý giải A Hoa tâm tình. Trên thực tế, hấn cũng phi thường khinh thường báo đầu người như vậy. Tuy rằng đều là tội phạm, nhưng mặc kệ là eumenides, A Hoa vẫn là báo đầu, mỗi người ở trong lòng hấn đều có tương ứng bất đồng vị trí. Hấn suy nghĩ một chút, cảm giác liền báo đầu đắc tội đi tới nói, mặc kệ là chủ quan ác ý vẫn là hậu quả nghiêm trọng trình độ, đều đã đạt tới từ hình cân nhắc mức hình phạt tiêu chuẩn, vì thế hấn liền hứa hẹn nói:“Ta có thể vận tác, nhường báo trước tiên cho người nhận quyết định.”

A Hoa gật gật đầu nói:“Đa tạ .” Hấn cùng La Phi tuy rằng tiếp xúc không nhiều lắm, nhưng cùng đối phương cũng rất dễ dàng thành lập khởi nào đó tín nhiệm. Hấn tin tưởng La Phi là sẽ không thất ước , mà chính hấn cũng đứng hện thác ra đối phương muốn đáp án:“Muốn lại bắt lấy eumenides đuôi, ngươi chỉ cần nhìn thẳng cái kia nữ hài.”

La Phi nhú nhú đầu mày, mơ hồ cảm giác được cái gì, nhưng lại không thể thập phần xác định.

A Hoa tiến thêm một bước giải thích:“Ta nói cho cái kia nữ hài: Sát nạng phụ thân hung thủ đã bị cảnh sát bắt lấy, chính là cảnh sát không có nắm giữ tên kia giết người chứng cứ, cho nên hấn chỉ bị phán năm năm ở tù -- đây là eumenides vượt ngục nguyên nhân, ngươi hiểu chưa?”

Là như thế này! La Phi tầm mắt dần dần rõ ràng đứng lên. Lúc trước Đỗ Minh Cường bị bắt, bởi vì cảnh sát công tác có rất đại chỗ thiếu hụt, cho nên tình tiết vụ án chân tướng luôn luôn thuộc loại bên trong cơ mật, cũng không có giống công chúng công bố. Kia nữ hài tự nhiên cũng sẽ không biết được. Hiện tại A Hoa đem việc này nói cho cái kia nữ hài, đối trong ngục eumenides mà nói, hấn tất nhiên sẽ gặp phải một loại cực kì xấu hổ cục diện, chẳng lẽ đúng là loại này cục diện dẫn đường hấn vượt ngục hành vi?

Ở La Phi dần dần sáng tỏ đồng thời, Mộ Kiếm Vân ánh mắt lại càng ngày càng hoang mang. Nàng đã đoán được, cái gọi là “Cái kia nữ hài” Hấn là chính là ngộ hại cảnh quan trịnh Hách mình nữ nhi Trịnh Giai, bất quá nàng thật sự không nghĩ ra Đỗ Minh Cường vượt ngục vì sao hội nhận đến Trịnh Giai ảnh hưởng.

Lúc này La Phi lại đối võ cảnh giờ giờ lên thủ nói:“Được rồi, đem hấn dẫn đi đi.”

A Hoa không cần võ cảnh tiếp đón, chính mình đứng dậy hướng phòng thăm vấn cửa sau đi đến, đến cửa khi hấn lại dừng lại, quay đầu đối La Phi nói:“Chờ có một ngày ngươi bắt trụ hấn thời điểm, đừng quên đến ta phần thưởng thiêu tồ giấy!”

La Phi vô ngôn gật gật đầu. A Hoa ha ha cười, xoay người đi nhanh rồi đi, tựa hồ trong lòng không có cái gì ràng buộc.

Không đợi A Hoa cùng kia võ cảnh đi xa, Mộ Kiếm Vân đã kiểm chế không được tính tình, dựng thẳng mày hỏi La Phi:“La đội dài, ngươi có phải hay không lại có chuyện gì ở gạt đại gia?”

“Quả thật có.” La Phi đầu tiên là thần nhiên thừa nhận, sau đó lại nói, “Bất quá ta gọi ngươi một khối tới được thời điểm, đã không chuẩn bị lại gạt ngươi.”

Mộ Kiếm Vân bắt đắ dĩ bữu môi: “Vậy ngươi nói đi.” Tuy rằng nàng đối La Phi loại này tự cho là đúng không chế dục phi thường bất mãn, nhưng đây đúng là đối phương cường ngạnh tính cách chỗ, mặc cho ai cũng khó lấy cải biến.

La Phi chỉ chỉ trên mặt bàn cái kia thu nhận sử dụng cơ nói: “Ta đây trước hết nói nói này cuốn băng ghi âm.....”

“Này không cần ngươi nói.” Mộ Kiếm Vân đánh gãy hấn, “Ta đã biết đến rồi.”

“Ngươi có biết?” La Phi hơi có chút kinh ngạc, “Ngươi có biết cái gì?”

“Ta biết vì sao ngươi đã sớm lấy đến này cuốn ghi âm, nhưng chậm chạp không muốn coi đây là chứng cứ đem A Hoa sớm ngày truy bắt.” Mộ Kiếm Vân tựa tiểu phi tiểu xem La Phi, một bộ định liệu trước bộ dáng.

La Phi “A” một tiếng, hấn vây quanh song chương không nói chuyện rồi, một bộ “Nguyện nghe này tường” thái độ, hình như là cố ý muốn khảo góc khảo góc đối phương.

Mộ Kiếm Vân liền đem mặt cười khuynh thấu đi lại, ra vẻ thần bí ở La Phi bên tai nói nhỏ: “Bởi vì kia cuốn băng ghi âm căn bản chính là giả!”

Lần này chính trúng mục tiêu La Phi tâm sự, hấn đột nhiên nghiêng người xem Mộ Kiếm Vân, thần sắc lại có chút quần bách, giống như là tác tệ học sinh bị lão sư bắt được hiện hành giống nhau.

Mộ Kiếm Vân xem đối phương kích động bộ dáng, vui vẻ nở nụ cười.

La Phi nhìn chăm chăm Mộ Kiếm Vân nhìn có hai ba giây, tin tưởng đối phương cũng không phải ở lừa gạt chính mình, liền chán nản hỏi: “Ngươi thế nào nghe ra đến? Này dây lưng có sơ hở sao?” Câu hỏi đồng thời, hấn cũng không đãi Mộ Kiếm Vân trả lời, chính mình lại đem dây lưng cuốn trở về đến cùng, muốn đem vừa rồi buông tha nội dung lại nghe một lần.

Nhưng Mộ Kiếm Vân lại thân thủ che máy ghi âm truyền phát cái nút, ngăn trở La Phi động tác.

“Đi , ngươi đừng chính mình hù dọa chính mình --” Nàng cười nói, “Ngươi thiết kế dây lưng một điểm sơ hở đều không có.”

La Phi nhú chặt mày, khỏ tư tự nói: “Kia vì sao.....”

Mộ Kiếm Vân cũng không nhẫn tâm lại tra tấn đối phương , rốt cục thắng thán nói: “Là Tăng Nhật Hoa nói với ta . Hắn cùng ngươi cũng không giống nhau, trong lòng là tăng không được một chút việc .”

La Phi bừng tỉnh đại ngộ, lắc đầu cười khỏ nói: “Tiểu tử này.....”

Kia cuốn băng ghi âm thật là giả tạo , mà thao đao đúng là máy tính cao thủ Tăng Nhật Hoa.

Năm trước A Hoa cùng Hàn Hạo liên thủ, ở Long Vũ đại hạ nội giết chết lâm hằng can cùng Mông Phương Lượng hai người. Nay khởi án tử làm được giọt nước không lọt, hơn nữa giá họa ở tại eumenides trên người. La Phi tuy rằng nhìn thấu A Hoa thủ pháp, nhưng bất hạnh Hàn Hạo đã chết, liền không có người trực tiếp nhất nhân chứng. Sau này cảnh sát biết được Hàn Hạo từng lưu lại chỉ chứng A Hoa ghi âm, đáng tiếc lại tới trễ một bước, bị eumenides đem kia cuốn ghi âm tiết đi. eumenides bỏ tù sau, La Phi từng mấy lần khuyên bảo đối phương, hi vọng hắn có thể đem ghi âm giao cho cảnh sát, nhường A Hoa nhận đến pháp luật chế tài. Chính là eumenides luôn luôn bất vi sở động. Thắng đến La Phi phát hiện A Hoa ở chiếu cố Trịnh Giai sau, mới ý thức đến eumenides cùng A Hoa trong lúc đó đã đạt thành nào đó hiệp nghị. Nay ý nghĩa cảnh sát muốn theo eumenides nơi đó tìm được A Hoa án đột phá khẩu đã mất khả năng.

Lúc này A Hoa cùng Cao Đức Sâm trong lúc đó tranh đấu càng ngày càng nghiêm trọng, đã thành vì tình thành trị an họa lớn. La Phi nóng lòng đem này hai cổ ác thế lực diệt trừ, nhưng hắn lại lo lắng: Tại như vậy một loại cân đối cục diện hạ, nếu không thể diệt cỏ tận gốc, cảnh sát khả năng sẽ bị trong đó mỗi một cổ thế lực lợi dụng, trở thành này chèn ép đối thủ đồng lõa.

Tại đây tràng tam phương cuộc đấu trung, La Phi không nghĩ trở thành tranh chấp trai cò, hắn tưởng trở thành đắc lợi ngư ông.

La Phi bắt đầu trừ tính, hắn có thể hay không dẫn vào lực lượng nào đó, đánh vỡ A Hoa cùng Cao Đức Sâm trong lúc đó giằng co cục diện. Tốt nhất có thể nhường này hai người mặt đối mặt hợp lại cái người chết ta sống, sau đó cảnh sát liền có thể danh chính ngôn thuận đứng ra thanh lý tàn cục, đem tình thành lớn nhất này hai cổ ác thế lực triệt

để quét sạch.

Lúc đó Cao Đức Sâm mưu hại A Hoa bất thành, phản bị thương vô tội nữ hài rõ ràng. A Hoa đã quyết tâm muốn tìm Cao Đức Sâm trả thù, Cao Đức Sâm đối này có chút kiêng kị, trong ngày thường an bảo nghiêm mật, lại càng không dám dễ dàng cùng A Hoa gặp. La Phi ngẫu có cảm xúc: Nếu Hàn Hạo chỉ chứng A Hoa băng ghi âm dừng ở Cao Đức Sâm trong tay thì tốt rồi. Lấy Cao Đức Sâm lợi ích tư duy hình thức, hẳn tất nhiên hội ước A Hoa gặp mặt, lấy kia cuốn băng ghi âm áp chế đối phương, ở hẳn trong mắt, A Hoa trừ bỏ ngoan ngoãn đi vào khuôn khổ ở ngoài, không còn hẳn lộ có thể đi. Khả A Hoa làm người chuẩn tắc lại cùng Cao Đức Sâm hoàn toàn bất đồng, ở bị đối thủ lấy trụ mệnh môn thời điểm, hẳn tuyệt không có đầu hàng cầu xin tha thứ đạo lý, hẳn chỉ biết liều chết nhất kích, bác một cái đồng quy vu tận cục diện. Mà loại này cục diện đối với cảnh sát mà nói, không thể nghi ngờ là tối lý tưởng kết cục.

Chỉ tiếc kia băng ghi âm đã mất mặt thể khả năng, La Phi ở nhiều lần âm thầm tiếc nuối sau, bỗng nhiên mở =Thiên Tâm niệm vừa động: Nếu muốn dẫn đường Cao Đức Sâm cùng A Hoa trong lúc đó sinh tử xung đột, kia này cuốn băng ghi âm bản thân ý nghĩa liền không trọng yếu, một khi đã như vậy, sao không giả tạo một quyển băng ghi âm? Chỉ cần có thể lấy giả đánh trá, giống nhau có thể đạt tới trong dự đoán hiệu quả!

La Phi lập tức tìm được Tăng Nhật Hoa, cố vấn giả tạo như vậy ghi âm ở kỹ thuật thượng có được hay không. Mà Tăng Nhật Hoa thực minh xác hồi phục La Phi: Chỉ cần có thể tìm được Hàn Hạo sinh tiền thanh âm tư liệu, liền có thể dùng tương ứng máy tính trình tự đối Hàn Hạo giọng nói thanh tuyến triển khai phân tích, ở được đến số liệu mô hình sau, đem người kia thanh âm tư liệu khảm nhập mô hình tiến hành nghi hợp, có thể đủ giả tạo ra Hàn Hạo nói chuyện ghi âm. Đương nhiên, mỗi người nói chuyện đều có cố định thói quen, mặc kệ là nặng nhẹ âm, gián đoạn tiết tấu vẫn là ngữ khí trợ từ sử dụng cũng không giống nhau, cho dù ở âm điệu thượng có thể hoàn mỹ bất chước, giả tạo ghi âm vẫn vô pháp thông qua nghiêm cẩn tư pháp xem xét, nhưng dùng để lừa gạt người thường lỗi tai đã là dư dả.

Hàn Hạo là tinh thành hình cảnh đội tiền nhiệm đội trưởng, ở tham dự các loại hội nghị khi để lại nhiều bộ thanh âm tư liệu. La Phi đem này đó tư liệu giao cho Tăng Nhật Hoa, hai người thủ triển khai giả tạo ghi âm công tác. Kìa đoạn “Tự bạch” Trên thực tế tuyên đọc giả đúng là La Phi, này cái gọi là ở lại án phát hiện trang “Riêng dấu vết” Kỳ thật cũng không tồn tại. Chính là án phát khi phòng trong tối đen một mảnh, từ nay về sau hiện trường liền lại cảnh sát tiếp nhận, A Hoa lại có thể nào xuyên qua trong đó huyền cơ đâu?

Vì bảo hiểm khởi kiến, băng ghi âm chế tác hoàn thành sau, La Phi đầu tiên nhường Hàn Hạo đàn bà góa lưu vì ngừng nghe xong một lần. Này cùng Hàn Hạo thân cận nhất nhân cũng không có thể phát hiện trong đó sơ hở. La Phi liền có mười phần tin tưởng, kế tiếp muốn lo lắng vấn đề: Đó là như thế nào đem này cuốn băng ghi âm giấu giếm dấu vết đưa đến Cao Đức Sâm trong tay.

La Phi nhường doãn kiểm đi tìm thích hợp phối hợp diễn, bọn họ ở Lâm Giang phái xuất sở khu trực thuộc nội, theo dõi Cao Đức Sâm tập đoàn trung vài cái tầng thấp nhất mã tử. Ngày đó doãn kiểm lên vào bọn họ cho thuê ốc, chẳng phải ở “Tim” Này nọ, mà là ở “Đưa” Này nọ -- hẳn đem kia cuốn băng ghi âm đưa vào tạp vật quý trung.

Từ nay về sau La Phi liền cùng đoãn kiếm cùng với Lâm Giang phái xuất sở cho sở trường cộng đồng trình diễn vừa ra trò hay. Nghe nói chính mình thủ hạ tiểu đệ bị tình hình cảnh đội nhân theo dõi, tình đều câu lạc bộ đêm hoàng tổng vội vàng hướng cho sở trường tìm hiểu tin tức, mà này tin tức lập tức liền truyền đến Cao Đức Sâm trong tai.

Bởi vì Mông Phương Lượng gia nhân từng nghe qua Hàn Hạo chân thật lưu lại kia cuốn ghi âm, cho nên A Hoa mưu hại hai vị phó tổng tin tức sớm ở trên đường truyền khai. Vừa nghe nói hình cảnh đội muốn tìm gì đó đang cùng này cộc án tử có liên quan, Cao Đức Sâm lập tức xuất phát, đuổi ở cảnh sát phía trước tìm được kia cuốn dây lưng. Lúc đó hấn mừng rỡ như điên, tưởng tìm được xoay này chiến cuộc vũ khí, hấn như thế nào biết, kia kỳ thật là một phong thông hướng địa ngục thiệp mời.

Từ nay về sau chuyện đã xảy ra đang cùng La Phi thiết tưởng giống nhau như đúc. A Hoa ở nhận đến Cao Đức Sâm áp chế sau, không chút do dự ôm định rồi cá chết lưới rách chỉ tâm. Hấn độc thân dự tiệc, đang nhìn giống như không có khả năng dưới tình huống hoàn thành đối Cao Đức Sâm ám sát. Ở giữa hấn còn đem kia phân giả ghi âm hoàn chỉnh nghe xong một lần, đối ghi âm chân thật tính không hề hoài nghi.

Này không chỉ có là vì Tăng Nhật Hoa đem thanh âm mô phỏng giống như đúc, càng ích cho La Phi đối ghi âm nội dung nắm chắc. A Hoa vô pháp tưởng tượng, trừ bỏ chính mình cùng Hàn Hạo ở ngoài, lại vẫn có khác nhân có thể đối kia tràng giết hại bày ra chi tiết hiểu biết như thế rõ ràng. La Phi bằng vào đối tình tiết vụ án tinh tế tỉ mỉ phân tích cùng phục hồi như cũ, làm A Hoa không thể không rất tin: Này phiên “Tự bạch” Phải là xuất từ Hàn Hạo chi khẩu!

Ở tiếp đến Long Vũ đại hạ vật nghiệp phương báo án sau, La Phi lập tức mang theo hình cảnh lực lượng đi hiện trường, không chỉ có đem A Hoa truy bắt, kẻ khả nghi chế tạo A Hoa nhà trọ nổ mạnh án báo đầu cũng bị tróc nã quy án. Tình thành hai đại đầu đảng tội ác tập đoàn rần mất đầu, rất nhanh liền lâm vào rồi ra sụp đổ cục diện.

La Phi này bộ nhất tiễn song điều mưu kế đại hoạch thành công. Bất quá dùng giả chứng cứ dụ dỗ hắc ác tập đoàn trong lúc đó chém giết, việc này ở trường hợp chính thức lại nói tiếp, bao nhiêu có chút khiếm thỏa. Cho nên trừ bỏ tham dự trong đó ít ỏi mấy người ở ngoài, cũng không có những người khác hiểu biết việc này nội tình. Vừa rồi Mộ Kiếm Vân bỗng nhiên nói băng ghi âm giả bộ, La Phi còn tưởng rằng là băng ghi âm nội dung thượng có lỗ hổng, không khỏi có chút nghi mà sợ. Hiện tại biết nguyên lai là Tăng Nhật Hoa để lộ tiếng gió, có thể này thoải mái.

Ở cảm khái một câu “Tiểu tử này.....” Sau, La Phi lại hỏi Mộ Kiếm Vân:“Hấn là khi nào thì nói cho người?”

Mộ Kiếm Vân nói:“Ngay tại A Hoa bị bắt hôm đó. Hấn vừa được đến tin tức liền đánh cho ta điện thoại, dào dạt đắc ý khoe khoang một phen.”

La Phi “Hắc” một tiếng nói:“Kia hoàn hảo.” Cuối cùng người này là được đến kế hoạch hoàn thành sau mới

hướng mỹ nữ khoe ra , nếu không trong lời nói, về sau có cái gì giữ bí mật tính nhiệm vụ thật đúng là không dám dùng hân .

“Được rồi, nói điểm khác đi.” Mộ Kiếm Vân đổi chuyện này tựa hồ đã không có hứng thú, vòng vo đề tài hỏi,“Cái kia nữ hài là chuyện gì xảy ra?”

La Phi làm ra muồn thờ dài bộ dáng, nhưng không có phát ra âm thanh, sau đó hân xem đối phương:“Kỳ thật đối chuyện này, ngươi khả năng so với ta càng thêm hiểu biết.....”

Mộ Kiếm Vân mờ mịt nói:“Việc này ta hiểu biết cái gì?” Nàng hoài nghi La Phi có phải hay không vừa rồi bị chính mình đùa giỡn, sinh ra di chứng. Chính mình rõ ràng hoàn toàn không biết gì cả sự tình, hân lại cho rằng chính mình có hiểu rõ nội tình.

Bất quá La Phi chẳng phải nàng tưởng như vậy, ở Mộ Kiếm Vân hoang mang đồng thời, La Phi đã bắt đầu nêu lên đối phương:“Ngươi có nhớ hay không, ngươi từng nói qua: Viên Chí Bang tử sau,eumenides vội vàng muốn tìm đến một cái tân tình cảm mục tiêu, hân hơn phân nửa hội tìm kiếm một cái nhu nhược nữ nhân, nhu nhược đến không thể đối hân cấu thành gì thương tổn; Mà cái cô gái này tốt nhất cùng hân có nào đó giống nhau trải qua, như vậy eumenides mới có tiếp cận đối phương dục vọng. Bọn họ có thể sinh ra cộng minh, tiến tới phát sinh trên tình cảm trao đổi.”

Mộ Kiếm Vân ngẩn ra, lập tức ý thức được cái gì:“Chẳng lẽ hân đi tìm Trịnh Giai ?”

La Phi gật gật đầu:“Trịnh Giai đi nước Mỹ nhận giải thưởng, kỳ thật chính là hân an bày . Hân dùng kia cuốn tiết đi băng ghi âm làm xu, ủy thác A Hoa giúp hân chăm sóc Trịnh Giai.”

“Trời ạ!” Đây tình tiết thật sự quá mức đột nhiên, Mộ Kiếm Vân chỉ có thể dùng như thế thể tục phương thức phát ra cảm khái, sau đó nàng hung hăng trừng mắt nhìn La Phi liếc mắt một cái:“Sự tình lớn như vậy, ngươi cư nhiên luôn luôn gạt ta!”

“Ta hiện tại không phải nói cho ngươi sao?” La Phi có chút lấy lòng giống như nói,“-- đối những người khác ta ai có thể cũng chưa nói qua. Bởi vì Trịnh Giai còn không biết hân chính là sát hại chính mình phụ thân hung thủ, chuyện này nếu bị vạch trần , này đáng thương nữ hài hội nhận đến thật lớn thương tổn.”

Biết được chính mình là duy nhất bị La Phi tín nhiệm cho biết nhân, Mộ Kiếm Vân sắc mặt hòa dịu rất nhiều. Nàng bắt đầu xâm nhập suy xét chuyện này, liên tiếp dấu chấm hỏi lập tức bật xuất ra.

“Bọn họ hiện tại là cái gì quan hệ? Người lúc trước là thế nào phát hiện ? Người phát hiện về sau, thế nào không có mượn cơ hội bắt lấy cái kia tên?”

La Phi nhất nhất trả lời:“Ta ở điều tra Long Vũ đại hạ song thi án thời điểm, trong lúc vô ý phát hiện eumenides từng nhiều lần đi xem xét Trịnh Giai đàn violon diễn tấu. Giữa bọn họ tiếp xúc cũng không tính rất nhiều, nhưng lẫn nhau trong đó cảm giác lại phi thường tốt. Hiện tại Trịnh Giai ánh mắt đã ở eumenides chiếu cố hạ trị, nàng đối người này trừ bỏ một phần vì điệu cảm tình ở ngoài, chỉ sợ lại hội tăng thêm vài phần cảm kích cùng không muốn xa rời đi? Về phần người nói vì sao không có mượn cơ hội bắt lấy cái kia tên? Hắc, người đã quên sao?eumenides lúc đó đã hóa thân vì Đỗ Minh Cường nhốt đánh vào chuyên án tổ bên trong, hấn xuất ra sau ta liền nhìn chăm chăm vào hấn, thẳng đến tự tay đem bắt được.”

Mộ Kiếm Vân vừa nghe biên gật đầu, chờ La Phi toàn bộ nói xong sau, nàng nhẹ nhàng thở dài, nói:“Đáng tiếc . Nếu chúng ta biết Trịnh Hách minh có như vậy một cái hai mắt mù nữ nhi, có lẽ sáng sớm có thể bắt lấy eumenides đuôi .”

La Phi “Ân” một tiếng, tỏ vẻ đồng ý. Hấn vừa mới đảm nhiệm chuyên án tổ tổ trưởng thời điểm, Mộ Kiếm Vân ngay tại hội nghị thượng phân tích eumenides tình cảm nhu cầu. Mà Trịnh Giai trên người rất nhiều nguyên tố đều phù hợp Mộ Kiếm Vân đương thời phân tích. Tỷ như hoà giải eumenides giống nhau phụ thân từng ngoài ý muốn tử vong, tự thân nhân mù mà cực độ nhu nhược, vị trí hoàn cảnh có thể cung cấp mỹ thực cùng âm nhạc này hai loại giấu kín mà lại cao nhã ham thích..... Bọn họ hấn là có thể nghĩ đến eumenides có lẽ hội cùng Trịnh Giai tiếp xúc, chính là La Phi cùng Mộ Kiếm Vân lúc đó đối Trịnh Hách minh gia đình tình huống cũng không rất hiểu biết, tiếc nuôi bỏ lỡ này manh mối.

Mộ Kiếm Vân lúc này lại ở cảm khái:“Xem ra Viên Chí Bang cũng là sơ sót. Hấn nhường chính mình môn đồ đi sát Trịnh Hách minh, bản ý là muốn triệt để chặt đứt đối phương làm người bình thường tình cảm đường lui, nhường hấn kiên định trở thành thế hệ mới eumenides. Khả bởi vì Trịnh Giai tồn tại, trên thực tế hiệu quả khó tránh khỏi muốn đi ngược lại.”

La Phi âm thầm gật đầu -- Viên Chí Bang này bước kỳ quả thật có biến khéo thành vụng ý tứ.

Dựa theo Viên Chí Bang quan điểm,eumenides đem vĩnh viễn đối mặt hai loại thế không lường lập địch nhân. Thứ nhất là các loại đào thoát pháp luật chế tài đặc tội phạm, thứ hai đó là cảnh sát. Nếu nói tội phạm là màu đen , cảnh sát là màu trắng , kia eumenides tắc cả đời chạy ở hắc bạch lưỡng đạo đều không thể dễ dàng tha thứ màu xám khu.

Đối với lấy trừng phạt giả tự cho mình là eumenides mà nói, đối mặt tội phạm khi tất nhiên sẽ không nể tình, nhưng là đối mặt cảnh sát khi đã có một đạo gian nan tâm lý chương ngại: Cảnh sát cũng là chính nghĩa người chấp

hành,eumenides theo trên tình cảm mà nói vô pháp đối này binh khí tướng hướng, khả trái lại, cảnh sát đối mặt eumenides thời điểm khả chút sẽ không nương tay. Loại này cục diện nếu duy trì đi xuống, một khi đến cùng cảnh sát sinh tử tướng bác thời khắc mấu chốt,eumenides sẽ gặp bị vây cực độ nguy hiểm hoàn cảnh xấu bên trong.

Từng thân là cảnh sát, sau này lại quy y cho eumenides Viên Chí Bang rất rõ ràng này hai loại nhân vật tâm lý sai biệt. Lúc hắn chuẩn bị bước trên eumenides đường thời điểm, hắn hạ quyết tâm muốn chặt đứt chính mình cùng cảnh sát trong lúc đó tình cảm đường lui. Hắn lựa chọn Mạnh Vân làm vật hi sinh -- làm Mạnh Vân chết vào kia tràng nổ mạnh sau, Viên Chí Bang cùng cảnh sát trong lúc đó không chỉ có lập trường tương dị, trên tình cảm cũng không lại có gì quay về khả năng.

Mười tám năm sau, Viên Chí Bang tỉ mỉ bồi dưỡng môn đồ sắp độc chọn eumenides chưa cạnh sự nghiệp. Viên Chí Bang biết chính mình ái đồ theo kỹ năng đi lên nói đã mất khả soi mói, nhưng tình cảm cùng tâm lý lại vẫn khiếm khuyết ma luyện, vì thế hắn cấp đồ đệ sai khiến rời núi nhiệm vụ, chính là giết chết luôn luôn tại truy tung eumenides lão hình cảnh trịnh Hách minh.

Theo thị phi hắc bạch đi lên nói, trịnh Hách minh là cái không hơn không kém hảo nhân, nhưng là đứng ở eumenides trên lập trường, trịnh Hách minh không thể nghi ngờ lại là một cái cực kì nguy hiểm địch nhân. Viên Chí Bang phải nhường chính mình ái đồ mình bạch: Người tốt cùng địch nhân này hai loại nhân vật là có thể cùng tồn tại ; Mà làm một gã sát thủ, phải đem tình cảm theo chính mình chức nghiệp trên lập trường triệt để bóc ra mở ra.

Người trẻ tuổi tuần hoàn lão sư phân phó, hắn giết đã chết trịnh Hách minh, hơn nữa ở hiện trường để lại một ít sai lầm tin tức đi làm đạo cảnh sát phán đoán. Viên Chí Bang tin tưởng: Đã trải qua trận chiến đấu này sau, ái đồ tâm lý phòng tuyến đem trở nên như cứng như sắt thép cường ngạnh, hết thấy địch nhân đều vô pháp lại theo này góc độ đi thương tổn hắn.

Khả Viên Chí Bang vạn vạn thật không ngờ: Một cái nữ hài lại theo nan mệnh khe hở len vào tiến vào.

Hiện tại đã mất theo biết được người trẻ tuổi lúc trước là như thế nào chú ý tới này nữ hài . Có lẽ hắn là ở sát trịnh Hách minh phía trước sờ đối chiếu phương cuộc sống khi phát hiện nữ hài; Lại có lẽ hắn là ở hưởng thụ mỹ thực cùng âm nhạc thời điểm trong lúc vô ý cùng nữ hài gặp lại..... Này đều không gọi là, bởi vì chuyện xưa mở đầu cũng không trọng yếu, quan trọng là kết quả.

Viên Chí Bang phát hiện đồ đệ cùng nữ hài trong lúc đó tiếp xúc. Hắn ý thức được: Kia tràng giết hại không chỉ có không có chặt đứt ái đồ tình cảm đường lui, ngược lại ở đối phương tâm hồn mở ra một đạo nguy hiểm lỗ thủng.

Tình cảm một khi bắt đầu nảy sinh, sẽ gặp như này mằm xuân nha bình thường vô pháp ngăn cản, mặc dù là trầm

trọng nham thạch cũng vô pháp ngăn chặn một gốc cây cỏ nhỏ lực lượng. Viên Chí Bang thâm minh đạo lý này. Cho nên hắn không có trực tiếp tiến hành can thiệp, hắn chính là đem kia hộp ghi lại “Nhất tam linh bất cóc án” Chân tướng băng ghi âm giao cho nữ hài, hắn muốn cho ái đồ chính mình làm ra lựa chọn.

Sau này chuyện đã xảy ra tựa hồ chứng minh: Viên Chí Bang bỏ cứu thi thố là có hiệu . Thế hệ mới eumenides đang nghe đến kia hộp ghi âm sau, dứt khoát rời đi cái kia nữ hài, đi lên lão sư vì hắn thiết kế tốt đường.

La Phi nguyên tưởng rằng người trẻ tuổi sẽ không bao giờ nữa quay đầu, nhưng là vừa mới phát sinh vượt ngục hành vi tựa hồ lại ở dao động La Phi quan điểm. Hắn có chút khó có thể nắm lấy người kia chân thật tâm lý, cho nên hắn mới chỉ điểm chuyên gia xin giúp đỡ.

“Người cảm thấy eumenides còn có thể đi tìm cái kia nữ hài sao?” La Phi trực tiếp hỏi Mộ Kiếm Vân.

Mộ Kiếm Vân không đáp hồi lại:“Nếu không phải nói, hắn vì sao muốn vượt ngục? Người cho là hắn có sợ hãi cái kia nữ hài? Hắn chính là sợ hãi đối phương nhìn đến hắn dung mạo!”

La Phi không nói gì trầm ngâm.

eumenides vì sao muốn vượt ngục? Đây đúng là chính mình ở sáng sớm hội nghị nâng lên ra, từ nay về sau luôn luôn tại giải quyết vấn đề. Vấn đề này theo A Hoa mở miệng tựa hồ có đáp án.

A Hoa từng nói cho Trịnh Giai: Sát hại nàng phụ thân hung thủ đã bỏ tù, nhưng bởi vì chúng có không đủ, cũng không có nhận đến ứng có trừng phạt. Trịnh Giai thị lực đang ở khôi phục, làm nàng hoàn toàn hồi phục thị lực sau, nàng tất nhiên sẽ tới trong ngục giam đi tìm chính mình sát thủ cha nhân, nàng hội chặt chẽ nhớ kỹ đối phương tướng mạo, lấy này giữ lại vì phụ thân báo thù hi vọng.

A Hoa đúng là lợi dụng như vậy mong muốn đến bức bách eumenides vượt ngục. Theo ký phát chuyện thực đến xem, hắn thành công .

eumenides không tiếc dùng vượt ngục phương thức đến tránh né Trịnh Giai, bởi vì hắn không dám nhường đối phương nhìn đến bản thân. Hắn e ngại , chẳng phải Trịnh Giai đối eumenides trả thù, hắn sợ hãi là của chính mình một cái nhân vật nhận đến liên lụy -- cái kia ở nữ hài trong lòng ôn nhu mà lại tri tâm bằng hữu.

Nếu Trịnh Giai thấy được eumenides chân thật diện mạo, trẻ tuổi nhân sẽ lại cũng vô pháp lấy một cái nhân vật xuất hiện tại Trịnh Giai trước mắt. Chuyện này phản qua có một suy luận:eumenides mạo hiểm thật lớn phiêu lưu vượt ngục, tức ý nghĩa hẳn vẫn cứ đang có muốn cùng cái kia nữ hài gặp nhau ảo tưởng.

Này trong đó logic rõ ràng. A Hoa đúng là lợi dụng này logic đi bức bách eumenides, hiện tại Mộ Kiếm Vân cũng tán thành này logic, chỉ có La Phi vẫn đang có nghi ngờ.

Xem La Phi trầm mặc bộ dáng, Mộ Kiếm Vân cảm giác được hẳn do dự, liền hỏi dò:“Vậy ngươi là nghĩ như thế nào ?”

“Ta chỉ là có chút kỳ quái --eumenides rõ ràng đã lựa chọn hẳn phương hướng.” La Phi khẽ nhún mày nói,“Muốn tiếp tục gánh vác eumenides sứ mệnh, nhất định phải chặt đứt người bình thường tình cảm, nhất là cùng cái kia nữ hài trong lúc đó. Mà hẳn còn giúp trợ Trịnh Giai khôi phục thị lực, càng phải làm tốt lắm vĩnh không cùng đối phương gặp nhau chuẩn bị. Khả hẳn vì sao lại hội lặp lại? Như thế do do dự dự, lưỡng lự, đúng là làm việc giả tối kỵ, hẳn chẳng lẽ không rõ?”

Mộ Kiếm Vân thương thức La Phi ý tứ -- quả thật cũng có đạo lý: Tựa như cam giá không có hai đầu ngọt, trẻ tuổi nhân cũng không khả năng đồng thời ở nữ hài trước mặt sắm vai kẻ thù cùng người yêu song trọng nhân vật. Lúc hẳn hạ quyết tâm trở thành eumenides thời điểm, nhất định phải chặt đứt cùng nữ hài trong lúc đó liên hệ. Nhất là hiện tại La Phi đã nhìn thẳng Trịnh Giai, ngươi thân là eumenides người thừa kế, sao còn có thể hy vọng xa vời cùng kia nữ hài tiếp tục ở chung? Một cái nhiều lần trải qua đau khổ sát thủ, không nên phạm hạ như vậy sai lầm.

Sau một lát, Mộ Kiếm Vân lại châm chước nói:“Có lẽ hẳn cải biến đâu?”

La Phi ánh mắt sáng ngời, lập tức hỏi:“Thế nào thay đổi? Vì sao hội thay đổi?”

Mộ Kiếm Vân lược oai đầu nói:“Đương nhiên là vì Trịnh Giai, hẳn không muốn lại làm eumenides, hẳn muốn làm một người bình thường.”

La Phi lắc đầu:“Khả hẳn vừa mới lại chấp hành tam khởi tân hình phạt.”

“Này hình phạt chính là hẳn vượt ngục kế hoạch một phần, cũng không đại biểu hẳn sau này đường lựa chọn.” Mộ Kiếm Vân một bên đoán một bên triển khai tưởng tượng,“Có lẽ eumenides từ đây liền mai danh ẩn tích. Thẳng đến nhiều năm về sau, làm tương quan hồ sơ lại phong tồn, đại bộ phận nhân đã đem eumenides phai nhạt, Trịnh Giai trong

lòng báo thù chi hóa cũng bị thời gian nước lũ dập tắt..... Có lẽ bỗng nhiên có một ngày, hấn sẽ đến đem Trinh Giai mang đi, bọn họ sẽ ở mỗi cái địa phương, hạnh phúc thả vĩnh viễn không bị quấy rầy -- lấy người kia bản lĩnh, hấn hoàn toàn có năng lực làm được chuyện này. Mặc dù là người -- La Phi, người cũng không khả năng ngăn cản hấn.”

“Đúng vậy, ta ngăn cản không xong.” La Phi quán buông tay nói, “Ta không có khả năng cả đời đều nhìn chăm chăm cái kia nữa hời.”

Mộ Kiếm Vân bỗng nhiên dùng ánh mắt xem La Phi, thay đổi loại ngữ điệu hỏi: “Nếu người có thể ngăn cản trong lời nói, người hội ngăn cản sao? Ta ý tứ là người kia đã hoàn toàn buông tha cho eumenides đường, hấn thậm nghĩ làm hồi một người bình thường.”

La Phi ngây ngẩn cả người, hồi lâu cũng không có trả lời.

Mộ Kiếm Vân liền mỉm cười, nói: “Trăm mặc đã là một loại đáp án .”

La Phi cũng cười cười, thần sắc gian đã có ba phần xấu hổ, ba phần mê vờ.

Mộ Kiếm Vân tắc tiếp tục nhìn chăm chăm La Phi, giống muốn dùng ánh mắt đem đôi phương xé ra đường như: “Người là eumenides địch nhân lớn nhất, nhưng người cùng eumenides lại thủ vững mỗi cái cộng đồng lập trường -- thì phải là thống hận hết thầy tội ác. Người theo đuổi Đặng Hoa tử, khơi mào A Hoa cùng Cao Đức Sâm trong lúc đó sinh tử chém giết, đều chứng minh rồi điểm này. Chính là người thủ nghiêm trò chơi quy tắc, quyết không sẽ làm ra gì siêu việt pháp luật phạm trù sự tình. Mười tám năm trước, là người sáng tạo eumenides; Hiện tại, người cuối cùng người nỗ lực đuổi theo bổ eumenides; Nhưng ở trong lòng người, lại vĩnh viễn cất dấu một cái khác eumenides-- này eumenides bị pháp luật tơ hồng gắt gao trói buộc , hấn vô pháp vặn vẹo người hành vi, nhưng là ảnh hưởng người tình cảm. Ít nhất người đối cái kia người trẻ tuổi cũng không chán ghét, người thương hại hấn, thậm chí còn mang theo một chút thương thức. Chỉ cần hấn ngưng hấn gây, người tình nguyện vĩnh viễn cũng bắt không được hấn đi?”

La Phi cúi đầu lắng nghe Mộ Kiếm Vân lời nói, ở hấn khi còn sống trung, còn chưa từng có nhân có thể như thế tinh chuẩn khiết nhập đến hấn ở sâu trong nội tâm. Tại như vậy hồng nhan tri kỷ trước mặt, hấn cũng không tưởng lại che giấu cái gì, liền dùng tối thân nhiên phương thức hồi phục nói: “Ta quả thật không chán ghét cái kia đứa nhỏ, hấn dùng chính mình phương thức đi chế tài tội ác, này có lẽ ta muốn làm nhưng lại vô pháp đi làm sự tình. Đương nhiên , hấn cũng thương tổn qua vô tội người, giết chết trinh Hách minh đó là hấn khó có thể rửa sạch đắ tội đi, bất quá hấn thật muốn toàn ý chiều cố cái kia nữ hời, này có lẽ đúng là hấn thả lỗi phương thức tốt nhất. Cho nên làm người hỏi ta: Nếu hấn hiện tại đình chỉ giết hại, chỉ cầu tại kia nữ hời bên người làm một người bình thường, ta sẽ sẽ không ngăn cản? Ta khó có thể trả lời, ta ở tình cảm cùng pháp luật kẻ hở trung tả hữu bàng hoàng. Người nhất định phải ta làm ra nào đó lựa chọn, ta hi vọng nhất kết quả là: Hấn có thể đánh bại ta, mà ta cũng không có chủ động muốn thả qua hấn.”

“Người đang trốn tránh.” Mộ Kiếm Vân nhất ngữ điểm trúng La Phi yếu hại, “Người tình nguyện bị động thừa nhận thất bại kết quả, cũng không nguyện chủ động đi khiêu chiến trói buộc chính mình hành vi chuẩn tắc.”

La Phi thở dài một tiếng: “Đúng vậy..... Ở rất nhiều thời điểm, ta thật là cái bị động nhân.”

“Người vẫn là cái đa tình nhân.” Mộ Kiếm Vân càng tiến thêm một bước, thẳng muốn vạch trần La Phi ngực thượng cuối cùng một tầng mặc sa, “Chỉ tiếc người tình cảm cũng bị nhiều lắm quy tắc trói buộc, không dám càng Lôi Trì nửa bước.”

Lời này nói được La Phi trong lòng đau xót, khó tránh khỏi nếu muốn khởi một ít chuyện cũ. Ở hần nhiều năm độc thân trong cuộc sống, làm sao có thể không có trên tình cảm nhu cầu? Nhưng là chính mình tình cảm quả thật bị nhiều lắm lý tính gì đó áp chế, thủy chung không thể thống khoái mà phóng thích. Hần có gan trực diện tới hung tàn đặc tội phạm, lại khiếp cho nhìn thẳng vào này khả năng hội quây nhiễu chính mình cả đời vấn đề. Hiện tại Mộ Kiếm Vân giúp hần điểm xuất ra, hần thế nhưng khó có thể ức chế trong lòng triều động, khóe mắt cũng có chút ướt át.

Mộ Kiếm Vân không lại nói cái gì, nàng chính là chuyên chú xem La Phi, bắt giữ đối phương trên tình cảm mỗi một tí dao động. Một lát sau, nàng tay phải kề sát ở trên mặt bàn, chậm rãi hướng về đối phương thân thể tìm kiếm. Sắp tới đem tiếp xúc đến La Phi cánh tay thời điểm, cái tay kia lại ngừng lại, đồng thời thủ đoạn cuốn, lộ ra trắng nõn lòng bàn tay, tựa hồ đang chờ đợi cái gì.

La Phi do dự một chút, rốt cục cũng vươn chính mình tay phải, cái hướng đối phương bàn tay. Mộ Kiếm Vân liền giống như cười, dương cổ tay lược hướng lên trên đón nghênh, hai cái kết nhanh nắm ở cùng một chỗ.

Hai người hữu hảo vài phút không nói gì. Mộ Kiếm Vân xem La Phi, La Phi tắc xem nắm ở cùng nhau kia hai cái thủ. Mộ Kiếm Vân ánh mắt như mây trắng giống nhau bình tĩnh, La Phi tâm lại giống biển lớn giống nhau bành phái.

Cuối cùng là Mộ Kiếm Vân chủ động bắt tay trừu trở về, đồng thời nàng cười nhắc nhở La Phi: “Nơi này là công trường hợp, tùy thời sẽ có người vào.”

La Phi cũng cười, hần nâng lên ánh mắt, dùng một loại chưa bao giờ từng có tự nhiên mà lại thân cận ánh mắt xem Mộ Kiếm Vân. Khả sắc mặt của hần lại dần dần trở nên nghiêm túc đứng lên, hơn nữa nói: “Ta không phủ nhận người là cái xuất sắc tâm lý học giả, nhưng người dù sao cũng là cái nữ nhân.”

“Nga?” Mộ Kiếm Vân biết đối phương còn có câu dưới, liền bày ra chăm chú lắng nghe bộ dáng.

“Nữ nhân tin tưởng tình yêu có thể thay đổi hết thảy, nhưng là các nam nhân biết: Có một số việc cũng là vĩnh viễn đều không thể thay đổi.”

“Người có ý tứ gì?” Mộ Kiếm Vân làm không rõ La Phi chỉ là cái gì, trong lúc nhất thời lại có chút khẩn trương.

“eumenides là sẽ không dừng tay.” La Phi nghiêm cẩn nói, “Cho nên người thiết tưởng cái loại này lý tưởng kết cục cũng không sẽ phát sinh.”

Nguyên lai đối phương tư duy lại về tới lúc trước thảo luận án tử. Mộ Kiếm Vân nhẹ nhàng thở ra, nàng cũng đi theo đem tư duy vòng vo đi lại, hỏi: “Vì sao?”

La Phi không có chính diện trả lời, chỉ nhún vai nói: “Người cảm thấy ta sẽ sẽ không đành chỉ đuổi bắt tội phạm?”

“Sẽ không. Theo người tiến vào cảnh giáo kia một khắc khởi, này đã trở thành người suốt đời theo đuổi.”

“Hắn cũng sẽ không. Hắn từng ở ngã tư đường do dự qua, nhưng lúc hắn lại một lần gợn lên dao mổ thời điểm, hắn sẽ lại cũng dừng không được đến. Này không chỉ có là hắn theo đuổi, thậm chí đã thành vì hắn số mệnh.”

“Kia hắn còn nhớ thương cái kia nữ hài?” Mộ Kiếm Vân bĩu môi, “Một phương diện vô pháp đành chỉ giết hại, một phương diện lại gặp nạn lấy cắt đứt vương bạn -- này căn bản chính là ở đầu đao thượng khiêu vũ, cách bị giết không xa!”

Nói nhất vòng lớn, tựa hồ lại về tới nguyên điểm. La Phi đã không tin eumenides hội dừng tay, kia người sau đối Trịnh Giai thắc thỏm chính là nào đó cực không lý trí hành vi, như vậy hành vi hiển nhiên cùng eumenides vốn có phán đoán cùng lực khổng chế tự mâu thuẫn.

Đối eumenides vượt ngục động cơ phân tích đến bây giờ, logic tựa hồ cũng không phức tạp, nhưng trung gian tổng còn có chút không thích hợp địa phương, này vấn đề đến cùng xuất hiện tại nơi nào? La Phi cùng Mộ Kiếm Vân đều nói không rõ ràng.

La Phi lúc này bỗng nhiên nhớ tới cái gì dường như, hần nhìn nhìn đồng hồ, sau đó xin lỗi nói:“Đều nhanh hai điểm , chúng ta tìm một chỗ ăn cơm trưa đi.”

“Tốt.” Mộ Kiếm Vân tỏ vẻ đồng ý, bắt quá nàng lại cảm thấy có chút kỳ quái, liền hỏi La Phi,“Người thế nào không nóng nảy?”

Từ biết được eumenides vượt ngục tin tức sau, La Phi luôn luôn khẩn cấp hỏa liệu truy tra đối phương vượt ngục nguyên nhân. Ở giữa đường nói ăn cơm , liền thủy đều cố không lên uống một ngụm, hiện tại cuối cùng theo A Hoa miệng chiếm được mấu chốt tin tức, theo lý nên lập tức châm chích triển khai hành động mới đúng, khả La Phi lại ngược lại Lã Vọng buông cần, không chút hoang mang thu xếp khởi ăn cơm sự tình, cũng khó trách Mộ Kiếm Vân hiểu ý sinh hoang mang.

“Sốt ruột cũng không hữu dụng a.” La Phi cười cười, hỏi lại đối phương,“Người cảm thấy hiện tại có thể làm cái gì?”

“Trước phải nhân đem Trịnh Giai theo dõi đứng lên nha.” Mộ Kiếm Vân không cần nghĩ ngợi nói. Đây tựa hồ là thuận lý thành chương ý nghĩ: Đã eumenides vượt ngục vì cùng nữ hài gặp lại, như vậy nhìn thẳng Trịnh Giai, chẳng phải chẳng khác nào nhìn thẳng eumenides? Gặp La Phi là thật không nóng nảy, Mộ Kiếm Vân tâm niệm vừa động, lại hỏi:“Người có phải hay không đã sớm an bài xong?”

“Không có.” La Phi lắc đầu, không giống như là cố lộng huyền hư bộ dáng.

“Kia chạy nhanh an bài a.” Mộ Kiếm Vân nhìn không được thúc giục đối phương,“Ăn cơm gấp cáo gì? Vạn nhất tên kia thường ở cảnh sát phía trước đem Trịnh Giai mang đi, chúng ta liền rất bị động.”

“Yên tâm đi, hần cũng sẽ không giống người cứ như vậy cấp.” La Phi vừa nói một bên đứng lên, tiếp đón Mộ Kiếm Vân nói,“Đi thôi. Trước đem bụng điền no, ăn cơm thời điểm ta lại cùng người nói tỉ mỉ.”

Mộ Kiếm Vân không có biện pháp, đành phải cũng đi theo đứng dậy. Hai người ra trại tạm giam, ở phụ cận tùy ý tìm cái tiêu điểm điểm hai phân Fastfood. Chờ thời điểm, Mộ Kiếm Vân trong tay thường thức chiếc đĩa, ánh mắt tắc nhanh nhìn chăm chăm La Phi.

La Phi bung lên trên bàn miễn phí nước trà, vừa uống vừa nói:“Người đừng có gấp, hiện tại cho dù chúng ta đem Trịnh Giai đưa đến eumenides trên tay, hần cũng sẽ không muốn.”

Mộ Kiếm Vân không quá lý giải:“Vì sao?”

“Ồ cùng Trịnh Giai gặp mặt phía trước, hấn còn có rất nhiều chuẩn bị công tác phải làm. Nếu không hấn vượt ngục hành vi đều sẽ trở nên không hề ý nghĩa.” La Phi dừng một chút, bắt đầu kỹ càng giải thích,“Người tưởng, chờ Trịnh Giai thị lực hoàn toàn khôi phục sau, nàng phải làm chuyện thứ nhất chính là đi tìm giết chết chính mình phụ thân hung thủ. Hiện tại eumenides tuy rằng vượt ngục , nhưng để lại rất nhiều ảnh chụp tư liệu, bao gồm lấy Đỗ Minh Cường thân phận quay chụp các loại ảnh chụp, cảnh sát giữ lại án kiện lưu trữ ảnh chụp đợi chút. Đây đó tư liệu không rõ trừ sạch sẽ,eumenides làm sao dám cùng Trịnh Giai gặp mặt?”

Mộ Kiếm Vân gật gật đầu. Đúng vậy, nếu eumenides cùng Trịnh Giai gặp mặt sau, Trịnh Giai lại tìm được cùng Đỗ Minh Cường có liên quan hình ảnh tư liệu, kia người trước thân phận đã có thể toàn lời . Ở tướng lĩnh quan tư liệu thanh lý phía trước, hấn quả thật không dám vội vàng hành động.

Này một tầng bị điểm mình sau, Mộ Kiếm Vân cấp bách tâm tình cuối cùng trầm tĩnh lại. Nàng cũng bùng lên chính mình trước mặt nước trà uống một ngụm, kia lá trà tuy rằng thô, nhưng dùng để giải khát đồ còn thấu sống. Sau đó nàng cân não vòng vo một chút, bỗng nhiên lại nghĩ đến một cái khác ý nghĩ, liền hỏi La Phi:“Hấn không nhất định phải cắt bỏ trước kia tư liệu đi? Có lẽ đi làm cái chính dung giải phẫu đâu?”

“Nếu hấn thật sự đi làm chỉnh dung, chúng ta đây chờ đợi thời gian còn phải lâu. Ta cũng sẽ lo lắng ở phương diện này làm một ít châm chích bố không.....” La Phi nhướng mắt, lại nói,“Bất quá này khả năng tính thật nhỏ. Bởi vì một khi chỉnh dung sau, hấn sở hữu hợp pháp thân phận liền tất cả đều trở thành phế thải . Đây với hấn mà nói là cái vô pháp bù lại vĩ đại tổn thất.”

Mộ Kiếm Vân “Ân” một tiếng, tán thành La Phi này phân tích.eumenides có chứa nhiều hợp pháp thân phận, này đó thân phận là hấn bảo hộ chính mình hữu hiệu nhất phòng ngự áo khoác, mà chỉnh dung liền ý nghĩa buông tha cho sở hữu thân phận, này sẽ làm hấn sau này hết thấy hành động đều bước tiếp bước là tiếp nối gian nan. Cho nên không đến vạn bất đắc dĩ thời khắc,eumenides quyết không hội thay đổi chính mình tướng mạo.

Này nghi vấn bị giải quyết sau, Mộ Kiếm Vân lại đem lời đề vòng vo trở về:“Chúng ta có phải hay không hấn là trước nhìn thẳng này tư liệu, ngồi chờ eumenides mắc câu?”

La Phi nói:“Như thế cái ý nghĩ. Chính là tương quan tư liệu nhiều lắm rất tạp, nếu muốn toàn bộ nhìn thẳng không quá khả năng. Nếu từ nhìn chăm chăm trong đó mỗi một điểm ôm cây đợi thỏ, không khỏi lại quá mức ngốc..... Chỉ sợ không đợi đến eumenides, trước hết đem chúng ta người một nhà tha suy sụp .”

Mộ Kiếm Vân cũng cảm thấy có chút đau đầu. Phải biết rằng, trước đây eumenides phải phát “Tư hình thông tri đơn”, ở hạn định thời gian cùng mục tiêu dưới tình huống, cảnh sát thượng nhiều lần thất thủ; Hiện tại mục tiêu nhiều như vậy tập, thời gian cũng không xác định, nếu muốn bảo vệ cho nói dễ hơn làm?

La Phi lại nói:“Cho nên chúng ta không thể sốt ruột, phải nghĩ biện pháp nắm đối phương cái mũi đi.”

“Được rồi, đừng thừa nước đục thả câu, có cái gì chủ ý chạy nhanh nói.” Mộ Kiếm Vân dùng chiếc đũa ở chén trà khuấy thượng gỗ xao, lấy chỉ ra thúc giục.

La Phi xin lỗi cười cười -- muốn đi vào chính đề phía trước, còn phải trước làm chút chặn dèm mới được. Hắn biên tư biên nói:“Kỳ thật hiện tại này cục diện, không riêng chúng ta cảm thấy khó giải quyết,eumenides cũng không tốt làm. Bởi vì Đỗ Minh Cường là hắn chân thật sử dụng qua một thân phận, sau này còn lấy được hình bỏ tù, tương quan thân phận tư liệu hội nhiều lần bị sử dụng qua. Hơn nữa hiện tại là điện tử thời đại, có tư liệu không chỉ có là văn bản văn đương, còn có thể đang có điện tử văn đương, nếu muốn không hề quên thanh lý sạch sẽ, sẽ là nhất kiện phi thường chuyện khó khăn.”

Mộ Kiếm Vân đồng ý “Ân” một tiếng. Lúc này khách sạn người phục vụ đem hai người điểm đồ ăn bưng đi lên, La Phi tiếp đón đối phương:“Nhanh ăn đi.” Chính hắn lại liền đem chiếc đũa đứng ở không trung, tiếp tục nói:“Nếu ta là eumenides, ta cũng sẽ không sốt ruột. Đương nhiên , ta đầu tiên muốn đem một ít rõ ràng tư liệu quét sạch điệu, tỷ như nói thân phận hộ khẩu tin tức, cá nhân hồ sơ, hồ sơ vụ án hồ sơ đợi chút. Đây đó hoàn thành sau, ta vẫn sẽ không cùng Trịnh Giai gặp mặt, bởi vì ta không dám khẳng định còn có không có tư liệu sơ hở. Nhưng ta sẽ âm thầm theo dõi Trịnh Giai, thậm chí chọn dùng một ít đặc thù kỹ thuật thủ đoạn. Làm Trịnh Giai hồi phục thị lực sau, nàng hội chủ động đi sưu tầm Đỗ Minh Cường tin tức. Bởi vì nàng hành động là chính đại quang minh , hơn nữa lại có tiên phụ ở cảnh giới trung quan hệ, nàng sưu tầm có lẽ hội so với ta càng hữu hiệu quả. Bất quá ở ta nghiêm mật theo dõi hạ, Trịnh Giai sưu tầm hành động ngược lại hội trở thành ta lộ tiêu. Chỉ cần nàng phát hiện đầu mối mới, ta sẽ thượng ở nàng phía trước, đem này đó manh mối nhất nhất cắt đứt. Cuối cùng Trịnh Giai cũng sẽ trở nên vô kế khả thi , lúc này ta mới dám đánh mất hậu cố chi ưu, rốt cục có thể cùng vương bản trung nữ hài tiếp tục tiếp xúc .”

Mộ Kiếm Vân nghe La Phi nói tới đây, cười tủm tỉm ngẩng đầu nói:“Ta biết người ý nghĩ , người cũng có thể theo dõi Trịnh Giai.eumenides muốn cướp ở Trịnh Giai đằng trước, lại không nghĩ rằng đường lang bỏ thiên, hoàng tước ở phía sau, đến lúc đó vừa đúng bị người tóm gáy.”

La Phi gật gật đầu, cơ bản nhận rồi Mộ Kiếm Vân này phiên phân tích, bất quá hắn lại tiến thêm một bước bổ sung nói:“Ta không nhất định phải theo dõi Trịnh Giai, ta chỉ cần thả ra ta mối là có thể .”

Mộ Kiếm Vân ngầm hiểu:“Đúng vậy, người có thể giữ lại Đỗ Minh Cường hồ sơ, chế tạo một cái nhường Trịnh Giai có thể tìm được con đường gửi đứng lên. Sau đó sẽ chờ eumenides hướng người trong túi chui tốt lắm.” Ánh mắt nàng vòng vo vừa chuyển, lại cảm khái nói:“Đây cũng thật không công bằng, như là Sisypheos trừng phạt.”

“Ân?” La Phi đối Mộ Kiếm Vân cuối cùng một câu lược cảm khó hiểu.

Mộ Kiếm Vân nói:“Sisyphos cũng là Trong thần thoại Hy Lạp nhân vật. Hắn bởi vì xúc phạm chúng thần nhận đến trừng phạt: Chúng thần yêu cầu hắn đem một khối cự thạch thôi lên núi đỉnh. Nhưng này khối cự thạch mỗi khi ngã đỉnh núi liền lại lăn xuống sơn đi, kiếm củi ba năm thiêu một giờ, vì thế Sisyphos chỉ có thể không ngừng lặp lại, vĩnh vô chừng mực làm như vậy nhất kiện không hề ý nghĩa sự tình.eumenides cũng sẽ lưu lạc đến đồng dạng hoàn cảnh đi? Bởi vì người trong tay lợi thế là dùng chỉ vô cùng . Chỉ cần hắn còn tưởng đi tiếp xúc cái kia nữ hài, người là có thể không ngừng mà chế tạo ra cùng loại bẫy. Hắn lại lợi hại, cũng chỉ là ở thôi một khối chung đem ngã nhào tảng đá mà thôi.”

La Phi sùng sốt một chút, nói:“Ta đồ không nghĩ nhiều như vậy -- ta chỉ cần một lần cơ hội là có thể đem hắn bắt lấy.”

Mộ Kiếm Vân nhún nhún vai bâng:“Dù sao đây là người thiết kế trò chơi, hắn thế nào ngoạn đều không thể thắng lợi . Khó trách người không nóng nảy, người thật đúng là dặt mũi hắn.”

Nói đều nói minh bạch , La Phi có thể này động đũa từ chuẩn bị dùng cơm. Bất quá hắn ăn một hai khẩu sau liền lại dừng lại, ngẩng đầu nhìn Mộ Kiếm Vân, muốn nói cái gì lại muốn nói lại thôi.

“Như thế nào?” Mộ Kiếm Vân cũng ngẩng đầu lên, bốn mắt nhìn nhau.

La Phi do dự một lát, cuối cùng vẫn là mở miệng nói:“Kỳ thật ta hiện tại không nóng nảy, còn có một nguyên nhân.”

Mộ Kiếm Vân chớp chớp mắt, hỏi:“Cái gì?”

“Ta tưởng chờ một chút xem --” La Phi trong mắt toát ra một tia ôn nhu ý tứ hàm xúc,“Có lẽ giữa nam nữ tình cảm, thật sự có thể thay đổi hết thảy.”

Chương 13 thu gặt hành động

Ăn xong một chút giản lược cơm trưa sau, La Phi đem Mộ Kiếm Vân đuổi về cảnh giáo, theo sau chính mình cũng về tới hình cảnh đội. Doãn kiếm tựa hồ đang ở chờ hắn, vừa thấy hắn liền chào đón nói:“La đội, người đã về rồi, vừa rồi tổng cục trưởng tìm người đâu.”

La Phi vội hỏi:“Chuyện gì?”

“Hắn chưa nói. Hắn chính là đánh cái điện thoại xuống dưới, hỏi người có hay không.”

“Bao nhiêu thời gian ?”

“Cũng liền khoảng mười phút đi.”

“Ta đây đi qua nhìn xem.” La Phi xoay người lại đi trên lầu cục trưởng văn phòng bước nhanh mà đi. Đến cửa, đã thấy môn là hờ khép , La Phi liền thân thủ gõ hai tiếng.

“Mời vào.” Phòng trong nhân phát ra vang vọng hữu lực đáp lại, đúng là tổng cục trưởng thanh âm.

La Phi đẩy cửa mà vào, đã thấy tổng cục trưởng đứng ở y mạo giá phía trước sửa sang lại chính mình phục sức, hình như là muốn xuất môn bộ dáng.

La Phi đi lên phía trước đánh cái tiếp đón:“Tổng cục trưởng, ngài vừa rồi tìm ta?”

“Đôi. Ta đánh cái điện thoại, tiểu doãn nói người không ở.”

La Phi có chút kỳ quái:“Ngài thế nào không đánh ta di động?”

“Ta biết người đi thăm dò eumenides án tử, liền không có quấy rầy người.” Tổng cục trưởng giải thích nói, “Người là ‘Tứ nhất bát chuyên án tử’ tổ trưởng, này án tử ảnh hưởng lại lớn như vậy, ta không nghĩ cho người phân tâm a.”

La Phi gật gật đầu, hẳn có thể cảm nhận được lãnh đạo chờ mong, đầu vai áp lực tựa hồ vừa nặng vài phần.

“Người bên kia tình huống thế nào?” Tổng cục trưởng khẩu tốt lắm cổ phía dưới cuối cùng một viên cảnh phục nút thắt, quay đầu tới hỏi nói.

La Phi giản lược trả lời nói: “Đã truy tung đến một ít manh mối.”

“Hảo.” Tổng cục trưởng lộ ra vẻ tươi cười, lại nói, “Có thời gian ta lại nghe người kỹ càng hội báo, hiện tại người trước cùng ta đến trại tạm giam đi một chuyến đi.”

“Trại tạm giam? Đi làm cái gì?” La Phi có chút không rõ chân tướng, hẳn nhưng là mới từ bên kia trở về đâu.

“Là như vậy.” Tổng cục trưởng hoàn toàn xoay người thế, chính diện La Phi nói, “Long Vũ tập đoàn cùng Cao Đức Sâm kia khởi án tử, ta tưởng tự mình tiếp nhận hỏi một chút. Sau này cụ thể công tác tắc nhường trị an đại đội tới đón thủ. Người đem toàn bộ tinh lực đều đặt ở eumenides trên người đi.”

La Phi “Nga” một tiếng, không có tỏ vẻ dị nghị. Kia khởi án tử chuyện thực tương đối rõ ràng, A Hoa cũng giao cho thật sự triệt để, bản thân liền không có gì khó khăn. Tuy rằng báo đầu luôn luôn liều chết không mở miệng, bất quá này cũng không có gì, hết thấy có chứng cứ nói chuyện, tên kia mặc dù là linh khẩu cung cũng vô pháp đào thoát ứng có trừng phạt. Hiện tại đem này án tử giao ra đi, La Phi hẳn là có thể yên tâm, hơn nữa hẳn cũng quả thật cần dọn ra thủ đến chuyên tâm đối phó eumenides.

“Ta vừa rồi tìm người cũng chính là việc này, người trở về nhưng là thời điểm, bằng không ta liền chính mình đi qua.” Tổng cục trưởng một bên cất bước hướng ngoài phòng đi đến, một bên tiếp đón La Phi, “Đi thôi. Người cũng đi qua đem tương quan công tác giao tiếp một chút; Đến hiện trường, còn có thể có một đại đại ngoài ý muốn cho người.”

“Ngoài ý muốn?” La Phi nhin không được muốn truy vấn, “Là cái gì?”

Tổng cục trưởng lại giống muốn bán cho cái nút đường như, hẳn quét La Phi liếc mắt một cái, chỉ nói: “Đến lúc đó

người sẽ biết.”

La Phi cũng không phải lắm mồm nhân, liền không hỏi nhiều, chỉ để ý đuổi kịp lãnh đạo bộ pháp. Hai người ra ký túc xá, đã thấy tổng cục trưởng chuyển đặc biệt đang ở lâu tiền chờ đợi. La Phi vốn định ngồi vào phó điều khiển trên vị trí đi, đến phụ cận mới phát hiện nơi đó đã ngồi một người.

“U, La đội, đã trở lại a?” Người nọ chủ động hướng La Phi đánh tiếp đón. La Phi nhận thức đối phương, nguyên lai là trị an đội trưởng thạch kiến quân. Hắn liền khách khí trở về cái lễ, sau đó cùng tổng cục trưởng một khối chui vào xếp sau toa xe.

Tổng cục trưởng phủ vừa ngồi xuống liền hỏi:“Kiến quân a, ta giao cho người văn kiện đều mang tốt lắm đi?”

Thạch kiến quân cầm cái túi hồ sơ quơ quơ, nói:“Ngài cứ yên tâm đi.” La Phi nhìn đến kia miệng túi dán giấy niêm phong, chính diện còn ẩn hai cái cục đại hồng tự: Tuyệt mật.

Tổng cục trưởng gật gật đầu, mệnh lệnh lái xe nói:“Lái xe đi.” Ô tô lập tức phát động, chạy thượng đi trước trại tạm giam đường.

La Phi ngồi ở thạch kiến quân phía sau, hắn suy nghĩ một hồi, lại nghĩ không ra kia trong gói to sẽ là cái dạng gì tuyệt mật văn kiện, chỉ mơ hồ cảm giác kia hẳn là cùng tổng cục trưởng theo như lời “Ngoài ý muốn” Có liên quan. Bất quá hắn cũng không có hỏi nhiều, bởi vì hắn biết, đến trại tạm giam sau, tương quan đáp án tự nhiên đều sẽ vạch trần.

Buổi chiều mười lăm điểm năm mươi hai phân.

Tỉnh thành trại tạm giam nội.

A Hoa độc ngồi ở giám xá cửa, cùng phòng cái khác đang bị giam giữ xá hữu đều xa xa trốn được buồng trong, không dám đi trên chọc hắn phiền toái.

Tỉnh thành giang hồ ai không có nghe ngửi qua “A Hoa” Đây hai chữ uy danh? Mà trăm nghe không bằng một thấy. Làm này trong truyền thuyết nhân vật thật sự xuất hiện tại liên can nhân diện tiền thời điểm, đại gia mới chính thức cảm nhận được người này đáng sợ chỗ.

Cồng tay, xiềng chân, như vậy trọng hình giới cụ công bố người này sinh mệnh đã tiến nhập đồ thời trước. Nhưng tại đây cá nhân trong mắt lại chưa bao giờ toát ra một tia lưu luyến cùng sợ hãi.

Lúc ban đầu thời điểm, hắn thích lẳng lặng ngồi ở giám xá góc xó, đại bộ phận thời gian đều đang nhìn ngoài cửa sổ, ánh mắt bình thản như nước, như là một cái trước khi ngủ yên tĩnh đũa nhỏ. Nhưng nếu có chút xá hữu nhóm nói chuyện phiếm hoặc ngoạn náo quấy rầy hắn, người này sẽ gặp đột nhiên quay đầu đến, dùng ánh mắt nhìn quét mọi người. Đó là một loại hoàn toàn bất đồng ánh mắt, giống lưỡng đạo cái dùi đường như, thẳng gọi người không rét mà run. Vì thế sở hữu tiếng vang cùng dị động đều sẽ nháy mắt chỉ nghĩ, giống như bị cực độ hàn lưu đóng băng trụ bình thường.

“Mẹ ta ai, người này dùng ánh mắt đều có thể giết người!” Đây là trộm cướp kẻ tái phạm Triệu lão lục nói lý ra phát ra cảm khái, này cảm khái nghe qua khoa trương, nhưng biểu đạt ra mọi người chân thật tiếng lòng.

Mà từ hôm nay giữa trưa bị thẩm vấn sau, cặp kia ánh mắt sẽ không gần có thể giết người, cơ hồ là muốn ăn thịt người. Kia ánh mắt trung phiếm đầy tơ máu, như là đồ bùng nóng cháy hỏa diễm, tùy thời muốn cắn nuốt ánh mắt chạm đến đến hết thảy. Ánh mắt chủ nhân cũng không lại an cư cho giám xá góc, mà là canh giữ ở cửa. Đầu của hắn hơi hơi hướng bên trái oai , gần bó mười lăm độ tả hữu góc độ. Ở hắn tâm mắt kéo dài tuyến thượng là đối diện một cái giám xá, mà ở nơi đó nhưng lại cũng có một người luôn luôn đứng ở cửa khẩu.

Người nọ hoàn tinh tóc quăn, cực kỳ giống một đầu hùng tráng báo tử. Ở toàn bộ trại tạm giam lý, xưa nay chỉ có hắn có gan cùng A Hoa đối diện, hiện tại lại như thế.

Bất quá cùng A Hoa kia dâng lên dục ra phần nộ bất đồng, người nọ trong mắt càng nhiều cũng là trải qua tang thương bàn cảm khái. Ánh mắt của hắn trung tựa hồ cất giấu rất nhiều chuyện xưa, ký tưởng hướng đối phương nói hết nhưng lại không biết nên từ đâu nói lên.

Hai người đối diện đã trọn chừng giảng co hơn hai giờ, thẳng đến trại tạm giam quản giáo đem này một màn đánh gãy.

“Nhiều Đông Hoa, thẩm vấn!” Một cái quản giáo dặt cổ họng hô, một cái quản giáo tắc đào chìa khóa mở ra số phòng cửa sắt.

“Vừa thẩm qua, lại thẩm cái gì?” A Hoa vóc người so với kia hai cái quản giáo đều cao, nói chuyện khi mang theo loại trên cao nhìn xuống ngạo nghễ thái độ.

“Có cái gì hảo vô nghĩa ?” Quản giáo không kiên nhẫn thúc giục , gặp A Hoa lười nhúc nhích bộ dáng, đành phải lại bỏ sung một câu,“Lần này có đại lãnh đạo đi lại!”

Đại lãnh đạo? A Hoa cười nhẹ, theo trong lỗ mũi hừ ra một tiếng. Đặng tổng trên đời thời điểm, chính mình tiếp xúc qua “Đại lãnh đạo” Cũng không thiếu, khi đó bọn họ muốn tiến Long Vũ đại hạ gặp đặng tổng một mặt, đều trải qua chính mình an bày. Bất quá này đó chuyện cũ cần gì phải đối trước mắt tiểu nhân vật nói lên?

A Hoa ngẩng đầu đi thông thả ra giám xá. Kia hai cái quản giáo một trước một sau mang theo hắn, một hàng ba người liền dọc theo giám xá hành lang mà đi. Bất quá dẫn đường quản giáo cũng không có trực tiếp hướng ra phía ngoài đi, hắn đầu nửa vòng luẩn quẩn sau, nhưng lại đem đội ngũ đưa báo đầu chỗ giám xá ngoại.

“Tiền Yếu Bân, thăm vấn!” Quản giáo làm theo phép bàn lại nhượng một tiếng. Mà làm một cái khác quản giáo đi mở cửa thời điểm, hắn khẳng định không chú ý tới phía sau A Hoa kia làm người ta sợ hãi ánh mắt.

Cửa sắt mở ra một khắc, báo đầu còn chưa có tới kịp cất bước, A Hoa thân ảnh đã phốc tiến vào. Hắn ra sức giơ lên trên tay xiềng xích, hướng về báo đầu đầu từ cho tới thượng kén đi qua. Lần này chính giữa đối phương hạ hặc, chỉ nghe “Phốc” nhất thanh muện hưởng, báo đầu bị đánh cho lui về sau một bước, lập tức lại lao đảo ngã sắp xuống.

“Làm gì đâu?!” Hai cái quản giáo song song tiến lên, lấy ra cảnh côn giá A Hoa cổ, đem người sau bức lui. Bên kia báo đầu giây dựa đứng lên, hạ hặc chỗ sung đồ một mảnh. Dù là hắn không võ cường tráng, ở A Hoa phần nộ nhất kích hạ, cũng khó miễn có thương tích cân động cốt chi ngu.

A Hoa thân thể bị quản giáo nhóm chế trụ, ánh mắt lại còn đang nhìn chăm chăm báo đầu. Gặp đối phương đứng lên , hắn liền thối ra một ngụm nước miếng, mắng nói:“Ta mẹ nó mắt bị mù, cư nhiên nhận người làm huynh đệ!”

Báo đầu lấy tay đỡ hạ hạ thương chỗ, cười khổ nói:“Hoa ca, ta quả thật nợ người , cho nên ta mới không né người lần này.”

“Kia thì thế nào?” A Hoa không chút nào cảm kích,“Người này gặp lợi quên nghĩa tiểu nhân, người chính là chết ở ta trước mặt, ta cũng sẽ không trát một chút ánh mắt!”

Đôi mắt A Hoa nan át lửa giận, báo đầu nhưng lại hướng lên trên đi rồi một bước. Hắn đón đôi phương ánh mắt, trịnh trọng chuyện lạ nói: “Người sai lầm rồi. Ta chẳng phải người tuồng cái loại này nhân?”

“Người không phải?” A Hoa giận dữ phản cười, “Vậy người là cái gì? Một cái vì ích lợi liền có thể đi giết hại huynh đệ tên, người đến cùng là cái gì?”

“Người sai lầm rồi -- ta ở giang hồ chém giết mười năm, rơi vào một thân vết thương, mỗi ngày cùng cô độc làm bạn. Ta cho tới bây giờ không phải vì cái gì ích lợi, ta chính là ở kiên trì chính mình tín ngưỡng!” Đang nói chuyện đồng thời, báo đầu thân hình dần dần thẳng thắn đứng lên.

A Hoa lạnh lùng xem hắn: “Ta đây thật muốn biết, người cái gọi là tín ngưỡng đến cùng là cái gì?”

“Người rất nhanh rồi sẽ biết.” Báo đầu nhìn chăm chăm A Hoa, thản nhiên nói.

Mười phút sau, này hai người bị song song đưa thẩm vấn bên trong. Nhất chúng thẩm vấn cảnh quan sớm ở nơi đó cùng đợi bọn họ.

A Hoa nhìn đến ở giữa ngòai “Đại lãnh đạo”, hắn nhận được kia đúng là tỉnh thành cục công an tổng cục trưởng. Tổng cục trưởng hai sườn các ngòai một gã trung niên cảnh quan, đối này hai người A Hoa cũng không xa lạ, một cái là hình cảnh đội La Phi đội trưởng, một cái là trị an đội thạch kiến quân đội dài.

Có khác một người lấy chủ nhân tư thái bồi ngòai ở bên ngoài, cũng là trại tạm giam điền sở trường.

A Hoa thầm nghĩ trong lòng: Này tư thế thật đúng không nhỏ. Bất quá hắn cũng không có gì khả khiếp sợ, định đặc hướng thẩm vấn ghé ngòai xuống, yên lặng xem xét.

Bên kia báo đầu cũng ngòai ở mặt khác trên một cái ghế. Hắn đầu tiên là nhìn La Phi liếc mắt một cái, sau đó ánh mắt liền lưu lại ở tổng cục trưởng trên người, ở mặt ngoài thoát nhìn thản sắc bình tĩnh, nhưng lóe ra ánh mắt lại che giấu không được nội tâm gợn sóng.

La Phi lúc này đem thân thể hướng tổng cục trưởng bên kia thấu thấu, hạ giọng nói: “Có phải hay không trước đem này hai người tách ra?” Hắn nghĩ thầm tổng cục trưởng tuy rằng công vụ bận rộn, nhưng cơ bản thẩm vấn trình tự

hắn là biết đi, nào có đem hai cái người hiềm nghi đồng thời áp đi lại hội thẩm đạo lý?

Tổng cục trưởng nâng lên tay phải lắc lắc: “Không cần -- người trước giới thiệu một chút đại khái tình huống đi.”

La Phi đành phải tuân mệnh, hắn trước chỉ vào A Hoa nói: “Đây là phạm tội người hiềm nghi nhiều Đông Hoa, Đặng Hoa sinh tiền cận vệ. Đây kẻ khả nghi năm trước mười một nguyệt gian ở Long Vũ đại hạ phát sinh mật thất song thi án, cùng với tuần trước phóng hỏa án. Trước mắt hắn đối này hai khởi án tử thủ nhận bộc trực, tương quan ghi chép hồ sơ ta sửa sang lại một chút, nhanh nhất ngày mai là có thể chuyển giao.”

Tổng cục trưởng xem A Hoa chậm rãi đốt đầu, sau đó lại có chút cảm khái thở dài: “Long Vũ đại hạ..... Nhà có ma a.”

Quả thật, theo Đặng Hoa đến lâm hằng can, Mông Phương Lượng, lại đến Cao Đức Sâm, này đó từng hoặc là ý đồ nhập chủ Long Vũ đại hạ nhân, nhưng lại ở không đến một năm thời gian nội đều chết oan chết uổng, này kết quả là này trắng đại hạ bị ai, vẫn là này đó giang hồ khách bị ai đâu?

La Phi giao cho hoàn A Hoa sau, liền bắt tay chỉ chuyển hướng báo đầu: “Này phạm tội người hiềm nghi tên là Tiền Yếu Bân, trước đây là Đặng Hoa thủ hạ đả thủ, sau này lại đầu nhập vào Cao Đức Sâm, hắn kẻ khả nghi chế tạo phát sinh ở trong thành vùng sông nước tiểu khu nhà trọ nổ mạnh án. Chúng ta đối hắn thăm vấn vài thứ, hắn luôn luôn không chịu mở miệng. Bất quá cảnh sát đã nắm giữ tương đương nhân chứng vật chứng, đủ để tọa thực hắn đắc tội danh.”

Nghe được La Phi lời nói này ngữ, báo đầu bỗng nhiên “Hắc” cười gượng một tiếng, trên mặt biểu cảm cổ quái thật sự. Mà ngồi ở hắn đối diện mặt tổng cục trưởng tắc thân thủ nhẹ nhàng chậm chạp vỗ về mặt bàn, ánh mắt ngưng trọng, không biết suy nghĩ cái gì.

La Phi cảm giác được không khí có chút quái dị, lại không rõ ý tưởng. Mà thăm vấn tịch thượng những người khác cũng đều đang nhìn tổng cục trưởng, cùng đợi người sau chỉ thị.

Rốt cục, tổng cục trưởng nâng lên ngón trỏ ở trên mặt bàn trùng trùng nhất xao, đồng thời bả đầu chuyển hướng bên trái nói: “Kiến quân, người đem văn kiện mở ra đi.”

Thạch kiến quân đáp ứng một tiếng, hắn giơ lên lúc trước cái kia túi hồ sơ trước không vội mà mở ra, mà là xung mọi người triển lãm nói: “Này phân hồ sơ phong tồn cho 199 hai năm, giấy niêm phong bảo tồn hoàn hảo, thỉnh đại gia

xem xét xác minh.”

Tổng cục trưởng đem hồ sơ tiếp nhận đến xem xem, sau đó lại truyền cho La Phi:“Đại gia đều nhìn xem đi.”

La Phi liền nghiêm cẩn xem kia giấy niêm phong, quả thật hoàn hảo không tổn hao gì, giấy niêm phong thượng dùng hồng bút viết một hàng chữ to: A thị cục công an phong, 199 hai năm ngày ba tháng chín.

La Phi xem xong sau tiếp tục đem túi hồ sơ truyền cho điền sở trưởng, người sau dù sao không phải một cái hệ thống nội , hẳn chính là cưới ngựa xem hoa vừa xem, liền lại ném hồi cấp thạch kiến quân nói:“Không thành vấn đề, khai phong đi.”

Thạch kiến quân kéo lấy giấy niêm phong hạ lộ ra sách phong đầu sợi, nhẹ nhàng lôi kéo, giấy niêm phong từ giữa bị cắt ngang thành hai phần, túi hồ sơ miệng túi cũng tùy theo rộng mở. Thạch kiến tướng quân phong tồn tại trong đó một chồng văn kiện lấy ra, giao cho tổng cục trưởng trong tay.

Cách đó không xa báo đầu nhanh nhìn chăm chăm mọi người nhất cử nhất động, làm nhìn đến văn kiện bị lấy ra thời điểm, thân thể hẳn không tự chủ được thối về phía trước phương, như là bị cái gì vậy dấy thần kinh giống nhau.

La Phi chú ý tới báo đầu dị thường hành động, trong lòng điểm khả nghi sống lại. Ngồi ở báo đầu bên cạnh A Hoa giờ phút này cũng nhíu mày, hẳn ần ần cảm giác được lần này thẩm vấn chỉ sợ không giống chính mình trong dự đoán đơn giản như vậy.

Tổng cục trưởng lúc này theo văn kiện rút ra một tờ, giao cho thạch kiến quân nói:“Người trước đem này phân lý lịch niệm nhất niệm.”

“Tính danh: Tiền Yếu Bân.....” Thạch kiến quân vừa niệm cái mở đầu liền nhìn không được dừng lại, hẳn dùng kinh ngạc ánh mắt xem rào chắn sau báo đầu, sau đó lại nhìn xem lý lịch thượng ảnh chụp. Tuy rằng thời gian đã trôi qua mười năm có thừa, nhưng vẫn là rõ ràng nhìn ra báo đầu đúng là này phân lý lịch chủ nhân, chính là trên ảnh chụp cái kia tiểu tử thể một đầu đoản tác, kiểu tóc cùng nay này đang bị giam giữ ngại phạm hoàn toàn bất đồng.

Không riêng gì thạch kiến quân, cơ hồ sở hữu nhân đang nghe nghe thấy tên này sau, đều đem ánh mắt tề loạt loạt tập trung ở báo đầu trên người, chỉ có tổng cục trưởng trong lòng biết nội tình, an tọa như núi.

Thạch kiến quân lấy lại bình tĩnh, tiếp tục đi xuống thì thầm:"..... Giới tính: Nam; Dân tộc: Hán; Sinh ra ngày: 197 một năm ngày mười ba tháng năm; Bằng cấp: Sơ trung; Chính trị diện mạo: Đảng viên.

198 bảy năm chín tháng tốt nghiệp cho A thị thứ ba trung học, cùng năm mười một nguyệt nhập ngũ, phục dịch cho xx quân khu đặc chủng đại đội.

199 hai năm tám tháng chuyển nghề, tham dự chấp hành A thị cục công an ‘Thu gặt hành động’."

Này phân lý lịch đến vậy liền im bất đình chỉ, tuy rằng hành văn đơn giản, nhưng câu chữ gian đã để lộ ra kinh người tin tức.

“Tiểu tử ngươi là cảnh sát?” A Hoa trừng thu hút tinh, dùng khó có thể tin miệng hỏi.

Báo đầu không có trả lời, hấn ưỡn ngực, thân thể tọa thẳng tắp, tựa hồ muốn dùng như vậy khí chất cùng chính mình nhiều năm qua giang hồ hình tượng phân rõ giới hạn.

Ở đây những người khác cũng đều nghe minh bạch : Này tên là Tiền Yếu Bân người hiểm nghị từ lúc mười một năm trước liền đã là cảnh sát nhất viên. Mà hấn từ nay về sau lại lưu lạc giang hồ, này lý lịch cũng bị phong tồn tại tuyệt mật hồ sơ trung, này hết thấy chỉ sợ đều cùng văn mật nhắc tới “Thu gặt hành động” Có liên quan. Này đến cùng là một lần cái dạng gì hành động? Vì sao muốn cho một bộ đội đặc chủng xuất thân cảnh viên ẩn núp cho hắc đạo du hơn mười năm?

Tổng cục trưởng lựa chọn một loại tối trực quan phương thức đến cõi bỏ mọi người hoang mang. Hấn theo kia điệp văn kiện trung lại lấy ra hai trang đến đưa cho thạch kiến quân:“Đem này hai phân cũng niệm một chút.”

Thạch kiến quân tiếp nhận đến, đầu tiên niệm một tờ là:“Tỉnh công an sảnh về đồng ý A thị cục công an triển khai ‘Thu gặt hành động’ phê văn -- kinh tỉnh công an sảnh đảng uỷ hội thảo luận quyết định, hiện đồng ý A thị cục công an theo kế hoạch triển khai ‘Thu gặt hành động’. Hành động từ A thị cục công an tiểu hoa cục trưởng nhậm tổng chỉ huy, phối hợp các tiểu tổ công tác. Đối với nhốt đánh vào Đặng Hoa thiệp hắc tập đoàn bên trong nhân tuyển, cần phải không cần tuyển dụng bản thị trong biên chế công an cảnh sát, khả lo lắng theo huynh đệ đơn vị điều tạm. Vô luận như thế nào, muốn nghiêm cần làm tốt giữ bí mật công tác, bảo đảm ẩn núp đồng chí sinh mệnh an toàn.xx tỉnh công an sảnh 199 hai năm ngày hai mươi sáu tháng bảy.”

Kế tiếp bay qua một tờ, thứ hai trang nội dung là:“xx quân khu đặc chủng đại đội về Tiền Yếu Bân đồng chí

chuyển nghề tình huống thuyết minh -- Tiền Yêu Bản đồng chí tự 198 bảy năm mười một nguyệt nhập ngũ, cho ta đồng phục của đội dịch. Thời kì nghiệp vụ tố chất qua cứng rắn, chính trị lập trường kiên định, là ta đội trọng điểm bồi dưỡng ưu tú chiến sĩ. 199 hai năm tám tháng, ta đội tiếp đến xx tỉnh A thị cục công an thư đến, hi vọng điều tạm Tiền Yêu Bản đồng chí hồi địa phương tham dự cảnh sát đặc thù nhiệm vụ. Kinh đại đội thảo luận, quân khu lãnh đạo phê chuẩn, Tiền Yêu Bản đồng chí chuyên nghiệp thủ tục đã làm thỏa đáng, nhân sự quan hệ chuyển nhập A thị cục công an. Nhân cảnh sát nhiệm vụ cần, đối ngoại tuyên bố Tiền Yêu Bản đồng chí nhân trái với quân kỷ bị quét sạch ra đội, công khai nhân sự hồ sơ đánh hồi nguyên quán. Ngày hôm sau chứng minh văn kiện, lưu A thị cục công an thích đáng bảo tồn.xx quân khu đặc chủng đại đội 199 hai năm ngày mười bảy tháng tám.”

Ngày hai phần văn kiện nhất niệm, tình huống liền càng thêm sáng tỏ. A Hoa tròn tròn ánh mắt nhìn chăm chăm báo đầu, trong lòng rối rắm một đoàn, khó phân biệt tư vị. Hẳn lúc trước chỉ hận đối phương gặp lợi quên nghĩa, hiện tại mới biết được, nguyên lai báo đầu từ đầu đến cuối vì phá hủy Long Vũ tập đoàn mà đến, chẳng lẽ đây là đối phương theo như lời “Mười năm đến luôn luôn kiên trì tín ngưỡng”?

Trong khoảng thời gian ngắn, A Hoa không biết nên thế nào đi nhận thức trước mắt này ở chung mười năm huynh đệ. Hẳn ghen nửa ngày, chỉ theo trong hàm răng can can bài trừ vài cái tự đến:“Hào, tốt lắm.....”

Không biết là thân phận công bố duyên cớ, vẫn là nhận đến A Hoa cảm xúc cảm nhiễm, báo đầu khòe mắt ẩn ẩn nổi lên chút chút lệ quang. Hẳn quay đầu đến chát nuốt nói:“A Hoa, người ta các tư này chứ..... Hi vọng người không cần hận ta.”

A Hoa chính là cười khô, rốt cuộc nói không nên lời một chữ đến.

“Về Tiền Yêu Bản đồng chí tình huống, đại gia hiện tại đều hiểu biết thôi?” Đối diện tổng cục trưởng nhìn chung quanh thăm vãn tịch một vòng, cuối cùng đem ánh mắt lưu lại ở điền sở trưởng trên người.

Điền sở trưởng hiểu ý, vội vàng phân phó kia hai cái áp giải quân giáo:“Mau đưa tiền cảnh quan buông ra.”

Quân giáo nhóm không dám chậm trễ, lấy ra chìa khóa cấp báo đầu hạ giới cự. Trong đó một người còn thấp giọng đã khởi tiếp đón:“Tiền cảnh quan, vài ngày nay nhiều có đặc tội, ngưng ngưng.”

Báo đầu lắc đầu, tỏ vẻ không trở ngại. Sau đó hắn chậm rãi đứng lên, đi theo quân giáo hướng hàng rào ngoại đi đến.

Tổng cục trưởng lúc này cũng đứng dậy cách tịch, hướng về cửa sắt chỗ nghênh đi, còn lại mọi người tự nhiên đều đi theo hần phía sau. Làm báo đầu đi ra cửa sắt trong nháy mắt, tổng cục trưởng gắt gao nắm giữ tay hần, đầy nhịp điệu nói: “Tiền Yếu Bản đồng chí, mấy năm nay người vất vả ! Người chịu ủy khuất !”

Tiền Yếu Bản hít sâu một hơi, tựa hồ có đầy ngập lời nói muốn nói, nhưng giờ phút này tâm tình lại nhường hần thật sự khó có thể dùng ngôn ngữ đến biểu đạt.

“Đến, người trước ngồi xuống, ta còn có một văn kiện muốn tuyên đọc.” Tổng cục trưởng vừa nói một bên lôi kéo Tiền Yếu Bản thủ, nhường hần đi tọa chính mình ở giữa cái kia chỗ ngồi. Tiền Yếu Bản vội vàng chối từ: “Không không, tổng cục trưởng, ngài trước tọa!”

“Ách, hôm nay chúng ta đều là cho người mà đến, người không tọa, chúng ta ai cũng không tọa!” Tổng cục trưởng không khỏi phân trần đem Tiền Yếu Bản đặt tại trên chỗ ngồi. Chính hần tắc đứng ở tịch tiền. Còn lại thạch kiến quân La Phi đám người trong lòng biết thiếu một cái chỗ ngồi, hiện tại này tình huống ai cũng không thích hợp trước tọa, liền tề loạt loạt đứng một mảnh, trường hợp hơi có chút buồn cười.

Tổng cục trưởng lấy qua chính mình màu đen túi công văn, theo bên trong lấy ra một phần văn kiện, lớn tiếng tuyên đọc đứng lên: “Nhâm mệnh thư -- kính A thị cục công an đảng ủy hội thảo luận, tỉnh công an sảnh nhân sự chỗ ý kiến phúc đáp, đương nhiệm mệnh Tiền Yếu Bản đồng chí vì A thị cục công an trị an đại đội phó đại đội trưởng. Ngay hôm đó tiền nhiệm. A thị cục công an nhĩ linh linh ba năm ngày mười một tháng mười.”

Tiền Yếu Bản ở tổng cục trưởng bắt đầu tuyên đọc thời điểm liền đã đứng lên, nghe xong toàn văn sau hần lập tức “Phách” kính một cái cánh lễ, động tác cứng cáp hữu lực.

“Tốt.” Tổng cục trưởng vỗ Tiền Yếu Bản bả vai tán thưởng nói, “Năm đó ta đã nói qua, người là ta nhìn thấy qua nhân bên trong, cúi chào kính tiêu chuẩn nhất. Hiện tại so với trước kia, vẫn là một điểm không kém.”

Tiền Yếu Bản tiếp nhận nhâm mệnh thư thu hảo. Tổng cục trưởng đem hần kéo đến thạch kiến quân trước mặt, giới thiệu nói: “Đây là trị an đại đội đương nhiệm thạch kiến quân đội dài, các người muốn hảo hảo hợp tác, đem ‘Thu gặt kế hoạch’ kết thúc xử lý sạch sẽ.”

“Ngài cứ yên tâm đi.” Thạch kiến quân chủ động xông về phía trước đến cùng Tiền Yếu Bản nhiệt tình bắt tay.

Tổng cục trưởng lại chỉ hướng cách đó không xa La Phi, bán đùa bàn đối Tiền Yếu Bản nói, “Này sẽ không cần ta

giới thiệu thôi? Các người coi như là quen biết đã lâu .”

Tiền Yếu Bản xoay người lại, ở cùng La Phi ánh mắt tiếp xúc khoảnh khắc, hai người tựa hồ đều có chút xấu hổ. Sau một lát, Tiền Yếu Bản chủ động đánh thanh tiếp đón:“La đội dài, trước kia nhiều có hiểu lầm.....”

La Phi “Hắc” một tiếng, nhưng rốt cục vẫn là đón nhận đi, cùng đối phương bắt tay nắm ở cùng một chỗ. Tổng cục trưởng xem ở trong mắt, mỉm cười gật đầu.

Nhưng có người lại càng muốn đánh vỡ này phiên tốt đẹp không khí.

“Báo đầu!” Một tiếng la lên đem Tiền Yếu Bản thân phận lại đẩy trở lại mười năm mưa gió năm tháng. Này thanh âm như thế quen thuộc, hẳn không cần xem cũng biết: Kêu chính mình người đứng là A Hoa.

“Người là cảnh sát, chúng ta các tư này chứ, ta quái không xong người phản bội đảng tổng, phản bội huynh đệ -- lời này không sai!” A Hoa ngẩng ngẩng đầu lên, bỗng ngữ điệu vừa chuyển nói,“Bất quá có câu, ta chẳng những muốn hỏi người, cũng muốn hỏi một chút hôm nay ở đây các vị cảnh quan!”

Mọi người nghe A Hoa nói được trịnh trọng, liền đều quay đầu đến xem hẳn, chậm đợi câu dưới.

A Hoa oán hận híp mắt, cắn răng nói:“Rõ ràng kia bút trưởng, nên thế nào tính?”

Tiền Yếu Bản xanh mặt, nhất thời vô ngôn. Một lát yên lặng sau, điện sở trường đầu tiên phản ứng đi lại, xung A Hoa quát lớn:“Câm miệng! Người xem rõ ràng , đây là trị an đại đội tiền đội trưởng, không lại là người thủ hạ mã tử, người có cái gì tư cách nói mấy lời này!”

“Là, ta không tư cách!” A Hoa đầu tiên là cười lạnh, bỗng nhiên lại làm càn cười ha hả, mà ánh mắt của hắn đã ở cười to trung chuyển đổi phương hướng, hắn dùng miệt nhiên thái độ nhìn quét mọi người, tựa hồ những người đó mới là chịu hắn thâm vấn kẻ tù tội. Cuối cùng, kia ánh mắt lại lâu dài lưu lại ở La Phi trên mặt.

La Phi có loại bị cháy cảm giác, nhưng lại không tự chủ được cúi đầu tránh né đối phương. Mà hắn cùng với Tiền Yếu Bản nắm chặt thủ đã ở bất tri bất giác trung lỏng rồi rồi ra.....

Ngày mười ba tháng mười, buổi sáng chín giờ chính.

La Phi đúng hẹn đi tới tổng cục trưởng văn phòng, đem sửa sang lại tốt hồ sơ vụ án tư liệu cùng với tương quan ghi chép, chứng cứ đợc chút đều giao cho đối phương. Long Vũ tập đoàn cùng Cao Đức Sâm tập đoàn thiệp hắc tranh đấu án tử từ đây đem từ tổng cục trưởng lãnh đạo hạ trị an đại đội tới đón quân, mà La Phi tắc khả dọn ra thủ đến chuyên tâm ứng phó trọng xuất giang hồ eumenides.

La Phi làm chút ngăn gọn hội báo, sau đó liền muốn đứng dậy rời đi. Tổng cục trưởng lại gọi lại hắn:“Người chờ một chút.”

“Àn?” La Phi trọng lại ngồi ổn,“Ngài còn có việc?”

Tổng cục trưởng đem dày rộng thân thể dựa vào hướng lưng ghế dựa, nói:“Ta không sao, nhưng người hắn là có việc.”

La Phi ánh mắt chớp động hai hạ, cuối cùng lại quay đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ, cái gì cũng không có nói.

Tổng cục trưởng im lặng nhìn La Phi một lát, lại nói:“Trong lòng người có rất nhiều nghi vấn -- vì sao không đề cập tới xuất ra?”

La Phi đem ánh mắt quay lại, cười khổ nói:“Ta không muốn biết, bởi vì ta chỉ sợ vô pháp đối mặt này đáp án.”

Tổng cục trưởng gật gật đầu, tỏ vẻ lý giải:“Người ở ta thủ hạ thời gian không lâu lắm, còn không đến một năm đi? Nhưng ta đối với người vẫn là tương đối hiểu biết . Người ưu điểm thực rõ ràng, uy hiếp cũng đồng dạng rõ ràng. Cho nên ta mới đem người theo này án tử bên trong rút khỏi đến, bởi vì có một số việc người quả thật xử lý không xong.”

La Phi thở dài, lại hỏi:“Ta có thể đi rồi sao?”

“Không.” Tổng cục trưởng lại thứ ngăn trở hắn,“Ta phải cời bỏ trong lòng người này nghi vấn.”

La Phi “Hắc” một tiếng, hắc vô tội xem chính mình lãnh đạo, không biết đối phương vì sao phải như thế khó xử chính mình.

“Ta trước kia cũng từng muốn gạt người.” Tổng cục trưởng nâng lên tay phải xung đối phương chỉ chỉ, “Khả sự thật chứng minh, đây là một cái phi thường ngu xuẩn ý tưởng, làm cho kết quả chính là người triệt để phá hủy kế hoạch của ta. Cho nên ta hiện tại muốn đem sở hữu sự tình đều nói cho người, để người ở thích hợp thời điểm gia dĩ lảng tránh.”

La Phi nhú mày. Lúc trước Cao Đức Sâm thiết kế nhường cảnh sát sao khai hoàn môn đại tửu điểm, La Phi liền hoài nghi một hồi thiệp hắc tranh đấu đã kéo ra màn che. Lúc đó hắc lập tức hướng tổng cục trưởng làm hội báo, nhưng người sau lại nhường hắc không cần nhúng tay việc này, lưu cho trị an đội xử lý liền hảo. Xem ra khi đó tổng cục trưởng liền đã ở đề phòng chính mình. Chính là hắc vô luận như thế nào cũng tưởng không thông: Chính mình mặc dù không nghe khuyên bảo, nhìn chăm chăm vào này án tử, nhưng lại gì đảm phá hủy đối phương kế hoạch?

Đã tổng cục trưởng như vậy thân thừa, La Phi cũng chỉ hảo bất đắc dĩ nhún nhún vai bâng, tỏ thái độ nói: “Kia ngài đã nói đi.”

Tổng cục trưởng “Ân” một tiếng, hắc bung lên trên mặt bàn một chén trà nóng, ô ở trong tay cũng không vội vã uống, đồng thời dùng trầm ngữ khí bắt đầu giảng thuật: “Việc này từ đầu nói lên -- ở mười một năm trước, cũng chính là 199 hai năm thời điểm, Đặng Hoa thế lực đã ở tỉnh thành dần dần thành khí hậu. Lúc đó có không ít người cấp cảnh sát viết cử báo tin, lên án Đặng Hoa tập đoàn trái pháp luật vi quy hành vi. Này đó cử báo tin khiến cho công an cơ quan coi trọng, lúc đó đảm nhiệm thị cục cục trưởng tiểu hoa đồng chí liền tổ chức chuyên án tổ, hơn nữa chế định một cái danh hiệu vì ‘Thu gặt hành động’ tác chiến kế hoạch, muốn triệt để xóa sạch này thiệp hắc thiệp ác thế lực tập đoàn.”

Thu gặt hành động -- ngày hôm qua ở tiết lộ Tiền Yếu Bản hồ sơ thời điểm, La Phi liền tiếp xúc đến cái này danh hiệu. Hắc sớm biết rằng đây là nhắm vào Đặng Hoa tập đoàn tác chiến kế hoạch. Chính là hắc không rõ: Vì sao tại đây kế hoạch thực thi sau mười năm trung, Đặng Hoa tập đoàn không chỉ có cũng không bị ban đổ, thế lực ngược lại càng lúc càng lớn. Mà ả núp ở tập đoàn bên trong Tiền Yếu Bản trong mười năm tác công chưa lập, phần ở Đặng Hoa từ sau lại nhảy lên vũ đài trung ương, hơn nữa tích cực nhúng tay cho tân một vòng ác thế lực tranh đấu?

Tổng cục trưởng chỉ điểm hắc giải thích, đúng là này một loạt vấn đề.

“Lúc đó Đặng Hoa tập đoàn ở tỉnh thành tuy rằng không giống sau này như mặt trời ban trưa, nhưng này thế lực đã không tha khinh thường. Tiểu cục trưởng mình bạch một trận cũng không tốt đánh. Vì đạt được Đặng Hoa tập đoàn trái pháp luật chứng cứ, chuyên án tổ quyết định hướng địch nhân bên trong xếp vào cảnh sát nội tuyến. Tiền Yếu Bản đồng chí đúng là tại đây cái đại bồi cảnh hạ theo bộ đội đặc chủng bí mật chuyển nghề, lấy vi kỷ quân nhân thân phận lưu lạc giang hồ. Hắc thân thủ quả thật rất cao, rất nhanh liền bị Đặng Hoa thủ hạ mã tử mượn sức, hơn nữa cũng khiến cho Đặng Hoa chú ý.”

Nói tới đây, tổng cục trưởng thoáng ngừng lại xuống dưới, hắt đem trong tay chén trà nâng lên đến tiểu xuyết một ngụm, ở thường thức kia lữ khổ hương đồng thời, đã ở hiểu ra năm đó này mưa gió năm tháng.

Chờ kia khẩu trà du chuyển nhập hầu sau, tổng cục trưởng mới lại tiếp tục nói: “Năm đó Tiền Yếu Bản chân thật thân phận là tuyệt đối giữ bí mật, trừ bỏ ta cùng tiểu hoa này hai cái cục trưởng ở ngoài, liên tính là chuyên án tổ lý khác thành viên cũng không biết tình. Nhưng chúng ta vẫn là xem nhẹ Đặng Hoa cổ tay cùng tâm cơ. Lúc đó ‘Thu gặt hành động’ tiếng gió vẫn là tiết lộ đi ra ngoài, Đặng Hoa trở nên cực kì cẩn thận, trừ bỏ chính mình tự tay trồng bồi thân tín ở ngoài, hắt ít tín nhiệm bất luận kẻ nào. Tiền Yếu Bản mặc dù ở trên giang hồ xông ra danh hào, nhưng ở Đặng Hoa thủ hạ lại thủy chung không chiếm được trọng dụng, ‘Thu gặt hành động’ cũng trở nên bước tiếp bước là tiếp nối gian nan. Đương nhiên, cảnh sát công tác tuy rằng tiến triển thông thả, nhưng là đều không phải không hề thành quả, ở Đặng Hoa tổ kiến Long Vũ tập đoàn thời điểm, cảnh sát liền ở công ty bên trong thuận lợi xếp vào mấy cái nội tuyến. Chính là Đặng Hoa lúc này đã bắt đầu bện khởi chính mình mạng lưới quan hệ, hắt tài phú càng nhiều, này trương võng liền càng lớn càng mật, cơ hồ trải rộng trong tỉnh hắc bạch lưỡng đạo. Sau này cảnh sát tuy rằng nắm giữ Long Vũ tập đoàn mổ ta trái pháp luật chứng cứ, lại vô lực lại không chế cục diện -- này trong đó thâm trình tự nguyên nhân không tiện nói rõ, bất quá người hắt là có thể lý giải.”

La Phi ngẫm hiểu, chỉ bắt đầu dĩ đánh giá bốn chữ: “Ném chuột sợ vỡ đồ.” Ở Đặng Hoa mạng lưới quan hệ trung, tất nhiên sẽ có chút dụng chạm không được “Đại nhân vật”, này đó “Đại nhân vật” Vị tất dính dáng rất sâu, chính là lên thuyền giặc dễ dàng, hạ tặc thuyền nan, bọn họ phạm là cùng Đặng Hoa có liên quan sau, liền quyết không thể nhường người sau lật thuyền. Phải biết rằng, ở hiểm ác chính trị đấu tranh trung, cho dù là hơi chút rơi xuống nước dính ẩm chút vạt áo, còn có khả năng bị đối thủ cạnh tranh dẫm nát dưới chân, vĩnh vô xoay người ngày. Cho nên đến hậu kỳ, chuyên án tổ đối mặt đã không đơn giản là Đặng Hoa tập đoàn, mà là một cỗ khổng lồ chính trị lực lượng.

Tổng cục trưởng gật gật đầu, đối việc này không lại thâm ngôn, liền đem đề tài cục hạn tại kia tràng danh hiệu vì “Thu gặt” hành động: “Đến 199 năm năm, tiểu hoa cục trưởng thượng điều đến tỉnh sảnh nhậm thường vụ phó trưởng phòng, ta tiếp nhận kết thúc trưởng vị trí, cũng tiếp nhận đối ‘Thu gặt hành động’ quyền chỉ huy. Khi đó chuyên án tổ công tác trên thực tế đã lâm vào tạm dừng trạng thái. Ta cũng cùng Tiền Yếu Bản đồng chí bí mật liên lạc qua vài lần, hỏi hắt cá nhân ý kiến: Hay không công việc quan trọng khai thân phận, trở lại hệ thống nội binh thường công tác? Lấy hắt nhiều năm qua ở trên giang hồ tích lũy nhân mạch, mặc kệ là trị an đội vẫn là hình cảnh đội, đều là có tương lai.”

“Chính hắt không đồng ý trở về?” La Phi đoán hỏi.

“Hắt không đồng ý.” Tổng cục trưởng vừa nói một bên đem chén trà thả lại mặt bàn, “Hắt nhận vì chính mình sứ mệnh cũng không có hoàn thành, không có lý do gì trở về. Hắt quyết định tiếp tục ẩn núp, hơn nữa hắt tin tưởng vững chắc: Một ngày nào đó hắt có thể nhốt đánh vào Đặng Hoa tập đoàn trung tâm vòng.”

“Khả hắt làm như vậy lại có cái gì ý nghĩa?” La Phi nghi ngờ nói, “Đặng Hoa thế lực đã thâm căn cố đế, cho dù

hắn thắng được đối phương tín nhiệm, chỉ sợ cũng không có năng lực đem đối phương ban đả đi?”

“Nói là nói như vậy. Bất quá một người tín niệm như thế kiên định, chưa sao không có thể sáng tạo kỳ tích? Cứ như vậy, Tiền Yếu Bản đồng chí thành toàn bộ ‘Thu gặt kế hoạch’ trung duy nhất giữ lại hòa chủng, tiếp tục ở Đặng Hoa tập đoàn bên trong ẩn núp đi xuống. Ngày nhất tiềm lại là tám năm.”

Tổng cục trưởng nói đến chỗ này thời điểm, trong giọng nói rất có tang thương chi ý. La Phi cũng cảm hoài trong đó: Du mười năm quang âm, đối với một cái phong nhã hào hoa tiểu tử mà nói quả thật là quá dài, này giang hồ năm tháng trung cô độc cùng chua xót, trừ bỏ Tiền Yếu Bản bản nhân ở ngoài, lại có ai có thể thật sự thể hội? Kết quả là cái gì lực lượng ở chống đỡ hắn, nhường hắn có thể như thế kiên trì?

“Bất quá trong mấy năm nay, Tiền Yếu Bản nỗ lực thật không có uổng phí.” Tổng cục trưởng lại vòng vo vui mừng miệng nói, “‘Bảo đầu’ đã là tỉnh thành trên đường vang dương đương tên, hơn nữa hắn còn cùng Đặng Hoa thân nhất tín A Hoa hồn thành sinh tử huynh đệ.”

La Phi cũng không trí có thể không, chỉ thì thảo giống như tự nói bàn nói: “Kia thì thế nào đâu?”

“Quả thật, nếu muốn ban đả Đặng Hoa, này đó còn xa xa không đủ.” Tổng cục trưởng cũng thừa nhận điểm này, “Nếu không phải xuất hiện một cái ngoài ý muốn tình huống, Đặng Hoa thế lực chỉ sợ sẽ luôn luôn ở tỉnh thành chiếm cứ đi xuống.”

La Phi đương nhiên minh bạch tổng cục trưởng trong miệng “Ngoài ý muốn” Chỉ là cái gì. Kia đúng là eumenides đạo diễn hảo diễn, mà La Phi chính mình thậm chí cũng là kia tràng tuồng trung một cái mấu chốt mà lại giấu kín nhân vật. Lúc đó hắn đã nhìn thấu eumenides đem mượn Hàn Hạo tay ám sát Đặng Hoa, làm Viên Chí Bang lại thiết kế bức bách La Phi ở Mộ Kiếm Vân cùng Đặng Hoa hai người an nguy làm ra duy nhất lựa chọn. La Phi không hề trì hoãn lựa chọn Mộ Kiếm Vân, Đặng Hoa như vậy chết ở sân bay đại sảnh. Chính là La Phi lúc đó cũng không biết: Đặng Hoa từ lại cấp tỉnh thành cảnh sát gần như chết non “Thu gặt hành động” Mang đến vĩ đại chuyển cơ.

“Đặng Hoa sau khi chết, Tiền Yếu Bản vì sao không có lập tức phối hợp cảnh sát công tác? Hắn nhiều năm ẩn núp không phải đến phát huy tác dụng thời khắc sao?” Nói đến nơi đây, La Phi không thể không đưa ra như vậy nghi ngờ.

Cảnh sát đối Đặng Hoa tập đoàn điều tra nhiều năm, chỉ ngại cho Đặng Hoa mạng lưới quan hệ vô pháp xuống tay. Đặng Hoa vừa chết, cùng loại hậu cố chi ưu liền không còn sót lại chút gì. Sự thật cũng chứng minh rồi, ở gần nhất hơn nửa năm lý, cảnh sát kinh trình lực lượng lấy gió thu cuốn hết lá vàng chi thế thanh toán toàn bộ Long Vũ tập đoàn, duy độc lấy A Hoa cầm đầu thế lực nhưng vẫn ở kéo dài hơi tàn, này cùng Tiền Yếu Bản không lên vì có trực tiếp quan

hệ. Thử nghĩ một chút, ở A Hoa chế tạo Long Vũ đại hạ song thi án, cùng với sau này bức tử Hàn Hạo, cướp đoạt ghi âm chứng cứ đợi chút trong quá trình, nếu Tiền Yếu Bân kịp thời cùng La Phi liên lạc, kia hình cảnh đội lại như thế nào lâm vào thúc thủ vô sách xấu hổ cục diện?

Tổng cục trưởng nhìn chăm chú La Phi, thật lâu sau sau mới mở miệng nói:“Là ta nhường Tiền Yếu Bân tạm thời không cần bại lộ thân phận, cũng không cần đem A Hoa phạm tội tương quan tin tức cung cấp cảnh sát -- ta nơi này nói đến cảnh sát, chính là đặc chỉ từ người lãnh đạo hình cảnh đại đội.”

Như vậy trả lời thuyết phục thật sự nhường La Phi vô pháp lý giải, hần ngạc nhiên hỏi lại:“Vì sao?”

“Bởi vì ta quyết định đem ‘Thu gặt hành động’ luôn luôn kéo dài đi xuống.”

La Phi đầu óc nhanh chóng vòng vo hai hạ, vẫn là cảm thấy hồ đồ.“Thu gặt hành động” Không phải đã hoàn thành sao? Hơn nữa đạt được triệt để thắng lợi, gì đàm muốn tiếp tục kéo dài?

Tổng cục trưởng xung La Phi cười cười, kia tươi cười thực thiện, lại cất dấu sâu đậm ngụ ý. Sau đó hần lại bung lên trên bàn chén trà uống một hớp lớn -- kia trà đã mát rất nhiều.

“Người là làm hình trình.” Tổng cục trưởng đem nước trà “Ứng ục” Một tiếng nuốt vào trong bụng đồng thời, lại mở miệng nói,“Công tác của người rất khó, người bình thường khó có thể đảm nhiệm. Bất quá theo một cái góc độ đến xem trong lời nói, công tác của người lại rất đơn giản. Người tiếp nhận án kiện, phá án, bắt lấy tội phạm, hết thấy làm từng bước, người không cần thiết còi phẩu phức tạp xã hội, cũng không cần đi quản lý dây dưa không rõ nhân tế quan hệ.”

“Đúng vậy.” La Phi cũng không phủ nhận,“Hỗn xã hội, làm nhân tế, này đó chẳng phải ta am hiểu.”

“Tựa như lần này tảo hắc trừ ác đi, ta cũng không muốn cho người tham dự. Bởi vì nơi này mặt tình huống cùng phổ thông hình sự án kiện cũng không giống nhau -- đây là một cái xã hội trị an mạnh miệng đề. Người bắt trụ một hai cái tội phạm, phá hoạch một hai khởi án kiện, đối chỉnh thể thế cục vô pháp sinh ra tính quyết định ảnh hưởng.”

La Phi trong lòng có chút không thoải mái, bất quá hần không có trực tiếp bác bỏ đối phương, chính là hỏi lại:“Chẳng lẽ bởi vậy sẽ không cần tra tội phạm, án kiện cũng không tắt yếu phá?”

“Ta không phải ý tứ này.” Tổng cục trưởng sờ mó trong tay chén trà, trầm ngâm nói, “Ta cạn nửa đời người cảnh sát, ở cục trưởng vị trí này thượng cũng ngầy người bảy tám năm. Có một số việc ta tuổi trẻ thời điểm thấy không rõ lắm, hiện tại cũng là vừa xem hiểu ngay. Nếu đem toàn bộ xã hội so sánh một người thể trong lời nói, người, một cái hình ảnh, người có biết người nhân vật như là cái gì?”

La Phi lắc đầu. Hắn cũng không hy vọng xa vời chính mình có thể ở một lát trong lúc đó vượt qua đối phương nửa đời người suy xét, hắn thậm nghĩ chăm chú lắng nghe.

“Người là một cái ngoại khoa bác sĩ.” Tổng cục trưởng hí mắt một đôi béo mắt thấy La Phi, “Người ở trị liệu người này thể thượng đã thổi rửa miệng vết thương, thậm chí lấy tay thuật đao đi cắt bỏ điều mỡ ta nghiêm trọng bệnh biến bộ phận. Cái này công tác trọng yếu phi thường, nếu không có người, toàn bộ xã hội rất nhanh sẽ bệnh nguy kịch, cho đến đi đời nhà ma.”

Này so sánh cũng không tươi mới, La Phi cũng không phải lần đầu tiên nghe nói. Bất quá tổng cục trưởng ngay sau đó lại ngữ điệu vừa chuyển: “Đáng tiếc người tuy rằng có thể cứu nhân tính mệnh, nhưng không tính là là tốt nhất bác sĩ. Chân chính hảo bác sĩ hẳn là có thể phòng bị cho chưa xảy ra, giúp nhân thể điều dưỡng sinh lợi, tránh cho tật bệnh cùng thương tổn phát sinh.”

La Phi tâm niệm vừa động. Tổng cục trưởng mấy câu nói đó nhường hắn nghĩ tới từng cảnh giới truyền kỳ -- Đình Khoa. Đây vô án không phá hình ảnh ở thịnh năm là lúc lặng yên thoải ải, đúng là bởi vì nhìn thấu tầng này quan hệ. Từ nay về sau trong năm tháng, hắn ẩn nấp ở xã hội cơ sở, đem sở hữu tinh lực đều dùng cho phòng ngừa tình tiết vụ án phát sinh. Ở trên người hắn đích xác thể hiện siêu việt người bình thường cảnh giới.

Tổng cục trưởng quan sát đến La Phi biểu cảm, biết đối phương có điều hiểu được, liền lại rèn sắt khi còn nóng bàn nói: “Cho nên chúng ta mới thường thường sẽ nói: Phổ pháp so với chấp pháp càng thêm trọng yếu. Nếu người người đều biết pháp thủ pháp, xã hội này cũng sẽ không lại có thương bệnh, kia mới là chúng ta cảnh sát muốn nhất nhìn đến cục diện. Đến lúc đó, giống người như vậy hình ảnh, khả năng sẽ thất nghiệp lâu.”

Đối mặt như vậy trêu ghẹo, La Phi lại cười không nổi. Hắn nhẹ nhàng thở dài một hơi: “Người người đều biết pháp thủ pháp? Điều này sao có thể đâu.....”

“Quả thật không có khả năng.” Tổng cục trưởng lúc này cũng thu hồi tươi cười nói, “Mà vấn đề này, ta hôm nay sẽ đối người nói trọng điểm.”

La Phi thần kinh run lên, cùng đối đối phương câu dưới.

“Xã hội này, không có khả năng sở hữu nhân cũng không phạm pháp, tựa như nhân không có khả năng không sinh bệnh giống nhau -- người lại thể nào điều trị cũng chưa dùng, chỉ cần là nhân, ai không có sinh qua bệnh?” Tổng cục trưởng hỏi La Phi nói, “Người nói đây là vì sao?”

La Phi không xác định đối phương muốn đem đề tài dẫn hướng phương hướng nào, liền ngậm miệng không nói.

Tổng cục trưởng lược chờ đợi một hồi, trùng trùng phun ra hai chữ đến: “Hoàn cảnh!”

“Hoàn cảnh?” La Phi nhẹ nhàng phục nhớ kỹ này từ, nghiền ngẫm trong đó thâm ý.

“Không ai có thể thoát ly hoàn cảnh mà tồn tại -- đây mới là chân chính quấy nhiễu người ta nhân tố. Phóng tầm mắt chúng ta chung quanh hoàn cảnh: Vi khuẩn, bệnh độc, không chỗ không ở, chúng nó thông qua các loại con đường ở trong đám người truyền bá, ăn mòn người cơ thể của ta, nhường chúng ta bị bệnh, nhường chúng ta miệng vết thương cảm nhiễm, thối rữa, cuối cùng không thể không xin giúp đỡ cho bác sĩ khổ được cùng giải phẫu đao. Đồng dạng, chúng ta vị trí xã hội cũng sẽ bị hoàn cảnh trung vi khuẩn cùng bị lây bệnh --” Tổng cục trưởng xung La Phi bắt tay nhất quán, “Cho nên ta lời nói mới rồi chính là một cái vui đùa, hình cảnh vĩnh viễn đều sẽ không thất nghiệp.”

La Phi như vậy dần thân: “Muốn bảo đảm toàn bộ xã hội khỏe mạnh, tôi có ý nghĩa công tác hẳn là tinh lọc hoàn cảnh, quét sạch điều này vi khuẩn cùng bệnh độc?”

“Người có thể nói là ‘Tinh lọc’, chân chính trên ý nghĩa ‘Tinh lọc’ là không có khả năng thực hiện . Người tưởng đạt tới vô khuẩn lý tưởng trạng thái, duy nhất biện pháp chỉ có thể là cùng hoàn cảnh triệt để ngăn cách.” Tổng cục trưởng khoa tay múa chân nói, “Người xem chúng ta chung quanh, có người nào địa phương là chân chính sạch sẽ ? Đây vi khuẩn cùng bệnh độc hội rớt vào đến mỗi một cái góc, cho dù người có thể giết chết một đám, rất nhanh còn có còn có tân một đám nảy sinh xuất ra.”

Nói đến nơi đây, La Phi cuối cùng tìm được cùng thực tế vấn đề kết hợp điểm: “Ngài ý tứ là: Long Vũ tập đoàn như vậy hắc ác thế lực giống như là nảy sinh ở trong xã hội vi khuẩn cùng bệnh độc, quét sạch một đám sau, còn có thể có tân thế lực xuất hiện?”

Tổng cục trưởng gật đầu nói: “Sự thật đúng là như thế. Đặng Hoa đã chết, tinh thành hắc đạo bên trên nhân vật người nào không phải rịch? Chúng ta nhìn đến là Cao Đức Sâm, nhìn không tới càng nhiều. Hiện tại Cao Đức Sâm cũng đã chết, nhưng ta không chút nghi ngờ, tinh thành trên đường rất nhanh lại sẽ xuất hiện tân đại ca. Mặc kệ là người, vẫn là ta, chúng ta đều ngăn cản không xong. Bởi vì ở xã hội hoàn cảnh trung tồn tại cùng bọn họ nảy sinh thổ nhưỡng. Nói được càng thấu triệt một điểm, chúng ta sở dĩ vô pháp triệt để diệt trừ bọn họ, là vì bọn họ bản thân chính là xã hội kết cấu trung không thể thiếu một phần -- tựa như vi khuẩn cũng là sinh vật vòng yếu tố giống nhau: Chúng ta nhìn đến vì

khuẩn ở hư thối rác trung sinh tồn, liền tâm sinh chán ghét. Nhưng thực tế thương đâu? Đây rác ta nhóm chính mình sáng tạo, vì khuẩn chính là ở giúp chúng ta phân giải rác, thực hiện sinh mệnh hệ thống trung vật chất tuần hoàn. Người tưởng triệt để tiêu diệt chúng nó? Trừ phi người có thể thay đổi toàn bộ sinh vật vòng vận chuyển hình thức.”

La Phi trầm mặc. Hắn có cái gì năng lực đi thay đổi xã hội này vận chuyển hình thức? Đây cùng với kinh tế bay vọt mà sinh ra tinh thần cùng vật chất rác tất nhiên phải có tương ứng nhân vật đi tiêu hóa cùng quét sạch, hắn cá nhân lực lượng lại đại, cũng vô pháp ngăn cản như vậy khách quan quy luật.

Bất quá La Phi cũng không có hoàn toàn thỏa hiệp, sau một lát, hắn ngẩng đầu chính sắc nói:“Đúng vậy, chúng ta không có khả năng quét sạch sở hữu vi khuẩn. Bất quá chúng ta vẫn là có tất yếu đối này đặc biệt nguy hiểm vi khuẩn tiến hành châm chích diệt sát, này cũng đang là cảnh sát năm đó chế định ‘Thu gặt kế hoạch’ ước nguyện ban đầu đi?”

Tổng cục trưởng dùng đầu ngón tay ở chén cái nhẹ nhàng nhất xao:“Người nói rất đúng. Hoàn toàn ‘Tinh lọc’ vô pháp làm được, nhưng vừa phải ‘Khống chế’ cũng là có thể làm. Đối với đặc thù vi khuẩn, phải dùng đặc thù phương pháp đi đối đãi -- tỷ như nói đào tạo chuyên môn vắc-xin phòng bệnh đến chống cự này chế bệnh tính thực cường nguy hiểm bệnh độc.”

La Phi “Ân” một tiếng, phụ họa nói:“Tiền Yếu Bân chính là cảnh sát tỉ mỉ đào tạo vắc-xin phòng bệnh.”

Tổng cục trưởng hơi hơi vuốt cằm, lại giận dữ nói:“Chỉ tiếc này vắc-xin phòng bệnh ở Đặng Hoa trên người thủy chung không có thể phát huy tác dụng.”

Xem tổng cục trưởng tiếc nuối biểu cảm, La Phi tâm niệm vừa động, đột nhiên minh bạch đối phương vì sao phải đem “Thu gặt hành động” Tiếp tục đi xuống -- đối phương là muốn giữ lại Tiền Yếu Bân này chi vắc-xin phòng bệnh, để mà khắc chế tình thành trong xã hội tân nảy sinh xuất ra nguy hiểm bệnh khuẩn.

Nghĩ thông suốt này một tầng, La Phi liền lắc lắc đầu, cười khổ nói:“Xem ra ta thật là làm điều thừa.”

“Nga?” Tổng cục trưởng nhíu nhíu mày,“Người minh bạch?”

La Phi gật đầu nói:“Tiền Yếu Bân đã thành công lên vào đến Cao Đức Sâm tập đoàn bên trong, có hắn phối hợp tác chiến, cảnh sát rất nhanh có thể đem A Hoa cùng Cao Đức Sâm thế lực song song quét dọn. Ta hành động không khỏi nóng vội.” Đang nói lời này đồng thời, La Phi trong lòng hãy còn thầm nghĩ: Trước đây tổng cục trưởng nói ta phá hủy kế hoạch của hắn, chỉ chính là ta bắt Tiền Yếu Bân chuyện này đi? Hiện tại Tiền Yếu Bân thân phận bị bắt công

khai, tương đương là hủy hoại cảnh sát đào tạo hơn mười năm vắc-xin phòng bệnh.

Khả tổng cục trưởng cũng không trí có thể không. Hắn vạch trần chén cái, lại uống một hớp lớn trà, sau đó mới chậm rãi nói: “Người vẫn là không có thực minh bạch. Ta hỏi người, Tiền Yếu Bản vì sao muốn đi sát A Hoa?”

La Phi sùng sốt, không nghĩ tới đối phương sẽ đột nhiên đem vấn đề này phao xuất ra, mà vấn đề này cũng là chính mình luôn luôn tại tận lực lảng tránh. Bởi vì ở La Phi xem ra, vô luận Tiền Yếu Bản là cái gì thân phận, cũng không có thể trở thành hấn chế tạo nỗ mạnh lý do, huống chi kia cho nỗ tặc còn ngộ thương rồi một cái vô tội nữ tử.

Tổng cục trưởng dự đoán được La Phi khó có thể trả lời. Hắn đem chén trà vững vàng đoạn ở trong tay, mắt thấy trong chén vì dạng sóng nước dần dần hồi phục bình tĩnh, lúc này hắn lại mở miệng nói: “Ta vừa rồi nói đến hai chữ -- không chế. Cái gì kêu không chế? Đối với nào đó bệnh khuẩn, người nếu nắm giữ tương ứng vắc-xin phòng bệnh, đây là không chế. Đã có thể không chế, người vì sao còn muốn tiêu diệt loại này bệnh khuẩn? Phải biết rằng tân bệnh khuẩn còn có thể tiếp tục nảy sinh, nếu xử trí không đương, ngược lại hội trở về không không chế được trạng thái.”

La Phi là cái người thông minh, hắn lập tức đọc hiểu đối phương trong giọng nói lời ngầm. Dựa theo tổng cục trưởng ý nghĩ, đã Tiền Yếu Bản thành công tiềm nhập Cao Đức Sâm tập đoàn, vậy không cần vội vã đem Cao Đức Sâm diệt trừ, bởi vì cảnh sát đã cụ bị không chế đối phương năng lực.

Như vậy ý nghĩ hoàn toàn ở La Phi đoán trước ở ngoài. Hắn chân ngạc thật lâu sau, có thể này cười khổ nói: “Ngài liền như vậy có tin tưởng? Dựa vào một cái Tiền Yếu Bản, có thể đem Cao Đức Sâm không chế ở vô tay bên trong? Này chẳng lẽ không hội trở thành đường hổ vì hoạn nét bút hồng?”

“Ta quả thật có tin tưởng.” Tổng cục trưởng thái độ tựa như trong chén nước trà giống nhau trầm ổn, “Bởi vì Cao Đức Sâm nguyên bản chính là ta theo chứa nhiều nhân tuyển trung tỉ mỉ chọn lựa xuất ra. Hắn là một cái ích lợi tối thượng tên, người như vậy vĩnh viễn sẽ không trở thành A Hoa như vậy bỏ mạng đồ đệ. Người có thể dùng ích lợi tả hữu hấn hành vi, giống như là cấp một cái nguy hiểm máy thu âm xứng thượng cầu chì.”

La Phi càng nghe càng là kinh hãi. Hiện tại xem ra, tổng cục trưởng không chỉ có không nghĩ diệt trừ Cao Đức Sâm, ở tân “Thu gặt hành động” Trung, Cao Đức Sâm bản thân thậm chí thành kế hoạch một phần! Tổng cục trưởng “Chọn lựa” Cao Đức Sâm, ngôn ngoại chỉ ý, Cao Đức Sâm tập đoàn có thể ở tỉnh thành rõ ràng quật khởi, phía sau màn thôi thủ thế nhưng chính là cảnh sát! Khó trách ở Cao Đức Sâm cùng A Hoa tranh đấu sơ kỳ, người trước mỗi một đi ra khỏi chiêu đều là như thế tinh chuẩn, cùng cảnh sát nhằm vào Long Vũ tập đoàn động tác nhắm mắt theo đuôi, quả thực chính là một đôi phối hợp ăn ý hợp tác.

““Thu gặt hành động?”” La Phi nhin không được “Hắc” một tiếng, “Này đã thay đổi hương vị -- này không phải

‘Thu gặt’, mà là ở ‘Gieo’.”

Tổng cục trưởng cũng không sinh khí, hần ngược lại mỉm cười hỏi lại: “Không có ‘Gieo’, không nên ‘Thu gặt’?”

La Phi có chút mờ mịt lắc đầu.

Gặp đối phương cũng không để ý giải thích mình ám chỉ logic, tổng cục trưởng đành phải nghĩ biện pháp đem lời nói được càng thêm trắng ra. Hần châm chọc một hồi, lại hỏi La Phi: “Chúng ta lần này thanh toán Long Vũ tập đoàn, người có biết hay không có bao lớn thu hoạch.”

La Phi nói thực ra: “Không biết.” Hần cũng không quan tâm việc này.

“Gần là tiền phi pháp tập đoàn tài sản, tổng giá trị liền đạt tới hai mươi ba điểm lục triệu.”

La Phi táp táp lưỡi. Đây thật là cái thiên văn bàn chữ số.

“Thu gặt, thu gặt! Hiện tại người nên minh bạch này hai chữ hàm nghĩa gì?” Tổng cục trưởng cầm trong tay chén trà thả lại mặt bàn, sau đó song chương chống cái bàn bên cạnh, thăm qua thân thể hướng La Phi tiến thêm một bước giải thích nói: “Này chạy ở pháp luật bên cạnh thế lực, mặc kệ là màu đen, vẫn là màu xám, bọn họ đều là toàn bộ xã hội hữu cơ tạo thành bộ phận. Chỉ cần có bọn họ thổ nhượng, người liền vô pháp ngăn cản bọn họ mọc rễ, nảy mầm, sinh trưởng, nhưng này cũng không đại biểu chúng ta đối này bất lực. Chờ bọn hần bộ dạng lại đại lại phi thời điểm, chúng ta có thể tiến hành thu gặt. Bọn họ ở sinh trưởng trong quá trình phi pháp cướp lấy đại lượng xã hội tài phú, nhưng này đó tài phú cuối cùng hay là muốn giao ra đây, trả cấp toàn bộ xã hội.”

La Phi nói: “Vậy người hiện tại ‘Gieo’, cũng là vì tương lai ‘Thu gặt’? Cao Đức Sâm chính là người lựa chọn mầm móng?”

“Đúng vậy. Cao Đức Sâm có năng lực thu nạp tỉnh thành hắc đạo, tránh cho các cổ ác thế lực trong lúc đó liên tục hỗn chiến. Đồng thời hần lại không giống Đặng Hoa như vậy tâm cơ sâu nặng, sau này không đến mức hình thành đuôi to khó vẫy cục diện. Cho nên chỉ cần Tiền Yếu Bản có thể thắng Cao Đức Sâm tín nhiệm, ta còn có nắm chắc không chế được Cao Đức Sâm --” Tổng cục trưởng khúc khởi đốt ngón tay đánh mặt bàn, đầy ngạt tức nuốt cường điệu nói, “Mà không chế được Cao Đức Sâm, cũng chính là không chế toàn bộ tỉnh thành hắc đạo!”

La Phi xem tổng cục trưởng, hẳn biết rõ đối phương tiếc nuôi chỗ. Nguyên bản lấy diệt trừ Đặng Hoa hắc ác thế lực vì mục đích “Thu gặt hành động”, đến tổng cục trưởng trong tay, đã diễn biến thành một mục tiêu hơn lớn lao kế hoạch. Chính là này kế hoạch lại bởi vì chính mình nhúng tay mà tuyên cáo chết non.

Nói đến nhường này, La Phi cũng không nhu lại lảng tránh cái gì. Hắn tiếp tục xâm nhập hỏi: “Nhường Tiền Yếu Bân đi sát A Hoa, này cũng là kế hoạch một phần?”

“Chuyện này rất khó giới định.” Tổng cục trưởng đem thân thể dựa vào trở lại trên lưng ghế dựa, thần sắc gian lược có xấu hổ, “Vô luận xuất phát từ cái gì mục đích, ở bình dân khu chế tạo nỗ mạnh sự kiện đều vượt qua cảnh sát làm việc điếm mấu chốt, ta không có khả năng hạ đạt như vậy mệnh lệnh. Bất quá đối với Tiền Yếu Bân mà nói, hẳn làm như vậy thật là vì kế hoạch đại cục. Lúc đó Cao Đức Sâm muốn trừ bỏ A Hoa, Tiền Yếu Bân nếu bắt lấy lần này cơ hội, hẳn có thể đủ một lần trở thành đối phương tâm phúc.”

“Cho nên hẳn liền tự tiện hành động?” La Phi im lặng cúi đầu, không biết suy nghĩ cái gì. Lúc hắn lại ngẩng đầu thời điểm, hắn bình tĩnh thanh âm cảm thán nói: “Thật sự là đáng sợ.....”

“Chúng ta hẳn là đứng ở hẳn góc độ suy nghĩ một chút.” Tổng cục trưởng bang Tiền Yếu Bân biện giải nói, “Hắn ẩn núp nhiều năm như vậy lại không có gì thu hoạch, nguyên nhân chủ yếu chính là không chiếm được Đặng Hoa tín nhiệm. Lần này hẳn lâm trận phản chiến, Cao Đức Sâm khẳng định cũng sẽ có điều đề phòng. Mà xử lý A Hoa đúng là Tiền Yếu Bân cho thấy lập trường cơ hội tốt nhất. Đối mặt như vậy cục diện, cảnh sát nằm vùng nhân viên có thể nắm giữ nhất định tự hành tài lượng quyền. Đương nhiên, Tiền Yếu Bân chọn dùng phương thức còn chờ thương thảo, mà thương cập đến vô tội, tắc hoàn toàn là ngoài dự đoán bất hạnh, quả thật làm người ta tiếc nuôi.”

La Phi im lặng không nói. Trên thực tế, hẳn theo như lời “Đáng sợ” Chẳng phải chỉ nỗ mạnh sự kiện kết quả, hẳn nhằm vào là “Báo đầu” Này nhân vật tâm cơ.

“Báo đầu” Mặc dù thân là cảnh sát nằm vùng, nhưng là ở cụ thể hành động là lúc nhưng không có tìm kiếm cùng cảnh sát phối hợp. Hắn thậm chí còn khổ tâm chuẩn bị kỹ, sử dụng chứa nhiều thủ đoạn đến trốn tránh cảnh sát điều tra. Tâm tư của hắn chỉ sợ cũng không chỉ tại “Thu gặt hành động” Thượng, hẳn có thuộc loại chính mình càng sâu trình tự kế hoạch! Càng sâu một bước suy nghĩ, “Báo đầu” Có thể ở phía trước cảnh ảm đạm dưới tình huống, vẫn cứ ẩn núp hắc đạo mười một năm, chỉ sợ cũng là có thêm sâu không lường được dã tâm làm chống đỡ đi?

La Phi ẩn ẩn có chút nghĩ mà sợ: Tạm thời bất luận tổng cục trưởng ước nguyện ban đầu hay không chính xác, kia bị vận vẹo sau “Thu gặt hành động” Điều sẽ không như thiết tưởng trung thuận lợi vậy. Này kế hoạch nếu xâm nhập tiến hành đi xuống, tình thành vô cùng có khả năng xuất hiện cái thứ hai “Đặng Hoa”, mà tổng cục trưởng cũng khó miễn hội lưu lạc đến cực kì xấu hổ hoàn cảnh.

Cũng may này kế hoạch đã ngưng hẳn -- duyên cho chính mình một lần vô tình nhúng tay. La Phi nhìn thẳng tổng cục trưởng ánh mắt, âm thầm may mắn.

“Người còn đang suy nghĩ cái gì?” Tổng cục trưởng nhìn ra đôi phương trong lòng cất giấu rất nhiều này nọ.

La Phi lắc đầu. Có nhiều lắm trong lời nói hẳn không có phương tiện nói, cũng không có tất yếu lại nói. Hẳn chính là hỏi câu: “Kia ngài chuẩn bị xử lý như thế nào Tiền Yếu Bân?”

“Tiền Yếu Bân đồng chí nằm vùng mười một năm, mặc kệ hành động kết cục như thế nào, hẳn đều là cảnh sát công thân.” Tổng cục trưởng tuy rằng không có trực tiếp trả lời, nhưng hẳn lời nói lại kiên định bề mặt sáng tỏ hẳn lập trường.

La Phi dự đoán được sẽ có như vậy kết quả. Hẳn im lặng dời ánh mắt, quay đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ sắc thu.

“Ta biết người có giữ lại ý kiến.” Tổng cục trưởng cũng không để ý La Phi thái độ, “Cho nên ta đem người theo này án tử lý rút khỏi đền, miễn cho người thế khó xử.”

“Ta minh bạch.” La Phi bả đầu quay lại đến, lại tăng thêm ngữ khí nói, “Ta tất cả đều minh bạch.”

Tổng cục trưởng gật gật đầu, lại bung lên trên bàn chén trà.

La Phi nhìn ra đôi phương tiền khách ý tứ, liền chủ động hỏi: “Ta hiện tại có thể đi rồi sao?”

“Người việc đi thôi.” Tổng cục trưởng uống một ngụm trà, tùy tay lật xem trên bàn hồ sơ vụ án tư liệu. Ở La Phi đứng dậy thời điểm, hẳn lại hỏi một câu: “Sở hữu tư liệu đều ở trong này đi?”

La Phi “Ân” một tiếng, hẳn dùng tay phải chống đỡ mặt bàn, tựa hồ ở mượn lực di xoay người. Trong lòng bàn tay hẳn lại nắm lấy một cái nho nhỏ căn cứ chính xác vật túi, bắt đầu bước đồng thời, hẳn nương sức sang lại vật áo cơ hội, đem cái kia vật chứng túi lặng lẽ đưa vào chính mình túi áo trung.

Chương 14 ly biệt khúc

Ngày hai mươi ba tháng mười, bảy giờ sáng chính.

Người trẻ tuổi theo trong lúc ngủ mơ tỉnh lại. Đây một giấc ngủ phi thường kiên định, hẳn cảm giác thần thanh khí sảng, tinh lực dư thừa.

Này bộ thuê đến hai phòng ở là hẳn ở tỉnh thành nơi chi nhất, cũng là hẳn riêng hẳn cấp tình huống mà thiết trí càng tránh gió. Ngày đó hẳn theo Trương Hải Phong xe cảnh sát trung đào thoát sau, thừa dịp mưa đêm lên vào nơi này, từ đây bắt đầu ru rú trong nhà cuộc sống.

Phòng ốc chủ nhân trường kỳ ở nước ngoài định cư, mà người trẻ tuổi đã sớm ở ngân hàng thiết trí tiền thuê nhà định kỳ chuyển tồn, cho nên hẳn hẳn có thể yên tâm mà đứng ở nơi này, không có người sẽ đến đã quấy rầy hẳn.

Người trẻ tuổi xuống giường kéo ra rèm cửa sổ, nắng sớm thấu vào nhà nội, tuy rằng không giống mùa xuân lý như vậy tươi đẹp, nhưng ít ra là một cái trời quang. Hẳn hướng ngoài cửa sổ trông về phía xa một hồi, quyết định hôm nay xuất môn, đem một ít nên làm sự tình làm kết thúc. Lấy định chủ ý sau hẳn liền xoay người đi đến phòng bếp, nơi này bãi hai đài đại tủ lạnh, trang đầy đủ loại kiểu dáng dược vật, thực phẩm, đồ uống, , hẳn cho dù ở trong này khôn đốn thượng một hai tháng, cũng không nhu vì cuộc sống mà phát sầu.

Người trẻ tuổi theo trong tủ lạnh xuất ra một hộp sữa cùng nhất đại khối bánh mì khô, rất nhanh liền bắt bọn nó hết thả nhét vào trong bụng. Sau đó hẳn nghiêm cần rửa tay, lại đây đến phòng ngủ đối diện phòng nhỏ trung.

Trong phòng nhỏ không có giường, chỉ thiếp tường dựng thẳng hai đại xếp lập thức giá áo. Trên giá áo treo đầy y mao phục sức, không chỉ có bao gồm cảnh sát, bác sĩ đội chút các loại chế phục, thậm chí còn có nữ nhân mới có thể dùng đến tất chân cùng váy dài.

Giá áo bên cạnh có một bàn trang điểm, người trẻ tuổi ngồi ở trước đài ghé tựa. Hẳn đối diện một mặt tròn bóng bóng lưỡng gương, trong gương chiếu ra một trương anh tuấn soái khí khuôn mặt.

Người trẻ tuổi lại than nhẹ lắc lắc đầu, tựa hồ đối như vậy dung nhan thực không vừa lòng. Hẳn nhìn chăm chăm kia khuôn mặt tập trung tinh thần nhìn thật lâu sau, sau đó chậm rãi kéo ra mặt bàn hạ một cái ngăn kéo. Lúc hẳn tay phải trọng lại nâng đi lên thời điểm, trong lòng bàn tay hơn một phen khéo léo mảnh khảnh cây kéo.

Này cây kéo bình thường là các nữ nhân sửa chữa lông mày dùng , người trẻ tuổi đem nó niết ở trong tay, như là sư tử miệng ngâm cắn kẹo que giống nhau buồn cười. Bất quá hẳn thân thái lại nghiêm cẩn thật sự, hẳn hí mắt xem gương, cẩn thận tỉ mỉ dùng kia cây kéo sửa chữa khỏi chính mình lông mày đến.

Nguyên bản nồng đậm , giống hai loan trắng non giống nhau lông mày dần dần trở nên thô đoản thừa thót, mi khoảng thời gian biến khoan , mi hình cũng thành bờ ra “Bát” Tự. Người trẻ tuổi ngừng tay, hẳn đối với gương tả hữu lung lay hai hạ đầu, tự giác cũng không tệ, vì thế liền đem mi tiễn thả lại trong ngăn kéo, thuận tay lại xuất ra một cái “8” Tự hình cái hộp nhỏ đặt ở trên mặt bàn.

Mở ra nắp hộp, bên trong cũng là một bộ kính sát trùng, người trẻ tuổi chống đỡ mí mắt, thuần thực đem hai cái thấu kính dán tại ánh mắt mình thượng. Vì thế cặp kia tối đen sáng ngời con ngươi không thấy , thủ nhi đại chi là một đôi đục ngầu không ánh sáng ánh mắt, liền ngay cả đồng tử cũng hôi mờ mờ , như là được bệnh đục tinh thể bệnh loạn bình thường.

Bất quá đối với người trẻ tuổi mà nói, một bộ mắt kính còn chưa đủ, hẳn theo trong ngăn kéo lại lấy ra thứ hai phó đến -- này một bộ cũng là có cực đại màu đen khung thủy tinh kính. Người trẻ tuổi đem này phó mắt kính đặt tại chính mình trên mũi. Gọng kính lý thủy tinh phiền không hề sổ ghi, chỉ do bài trí. Này phó mắt kính đối với đeo giả chân chính ý nghĩa đều giấu ở kia một đôi thô to hắc khuông chỉ trên chân.

Chi chân trước sau vị trí các hữu một cái ám khẩu, phía trước ám khẩu chống đỡ huyết thái dương phụ cận làn da, khiến cho người trẻ tuổi khỏe mắt hướng sườn phía trên điều khởi, mắt hình bởi vậy trở nên hẹp dài bẹp; Mặt sau ám khẩu thì tại lỗ tai mặt sau khởi động nhĩ khuếch, tận lực chế tạo ra một đôi “Gây vạ nhĩ” hình thái.

Quản lý hảo chân mày cùng lỗ tai sau, người trẻ tuổi theo trong ngăn kéo lấy ra thứ tư dạng này nọ thoát nhìn hơn cổ quái. Kia này nọ chủ thể từ một đoạn thất bát cm trường cứng rắn dây thép cấu thành, dây thép trung gian là hai phiến khô vàng răng giả, tà tà phiệt hướng phía dưới, dây thép hai sườn tắc đỉnh hai cái đối xứng plastic khuôn mẫu, đều tự ước có nửa hạch đào lớn nhỏ.

Người trẻ tuổi đem miệng một trương, nhưng lại đem này cổ quái gì đó nhét vào trong miệng. Dây thép đúng cùng hẳn thượng lợi nội mặt ngoài khiết bộ ăn khớp, nguyên lai kia này nọ cũng là một bộ nha cô.

Hai phiến biến vàng răng giả đỉnh nổi lên người trẻ tuổi thượng môi, khiến cho hẳn biến thành đôi môi không liên quan phong “Nhe răng nam”, mà dây thép hai sườn plastic khuôn mẫu tắc lấp đầy người trẻ tuổi hai gò má, vì thế nguyên bản cứng cáp khuôn mặt đường cong tiêu thất, trống rỗng sinh ra đến hai khối cao ngất đột ngột “Xương gò má”.

Người trẻ tuổi xem kính trung giờ phút này dung nhan, nhếch môi nở nụ cười, kia hai khóa răng hô càng theo môi xỉ trung nháy ra. Hiện tại hần ngũ quan trừ bỏ cái mũi ở ngoài đều đã thay hình đổi dạng, xấu liên chính hần đều nhận không ra .

Người trẻ tuổi lại đứng lên, thuận tay liêu khởi trước gương một đoàn rối tung tóc giả, kia tóc giả có thật dài thái dương, khẩu ở trên đầu về sau, vừa vặn có thể cái trụ có dấu huyền cơ mắt kính chi chân.

Dung mạo xem như trang điểm xong rồi, kế tiếp còn phải chọn lựa xứng đôi quần áo. Người trẻ tuổi ở giá áo tiến đến hồi lưu hai vòng, cuối cùng lấy ra nhất kiện hậu đại giáp khắc sam. Giáp khắc kiểu dáng có chút quá hạn, hơn nữa số đo thiên đại, mặc ở trên người có vẻ thực bất lợi tác. Nhưng chính là như vậy hiệu quả mới nhường người trẻ tuổi vừa lòng. Hần đi đến thay quần áo kính tiền, hơi hơi cong lưng, ở trong gương liền xuất hiện một cái dung mạo xấu xí, khí chất đáng khinh nam tử, kia nam tử híp mắt tiểu nhãn tình, ánh mắt ảm đạm không ánh sáng; Bởi vì mấy ngày cũng chưa rửa mặt, làn da can mênh mông , không hề co dãn; Hần giáp khắc sam nhuyễn nhiên cúi đầu, tay áo che khuất hơn phân nửa cánh tay, một bộ cực đại kính đen có loại muốn đem mũi áp suy sụp cảm giác.

“Đi thôi.” Người trẻ tuổi đối với trong gương chính mình nói nói, hần co rúm lại cổ, khiếp đảm mà vừa then chất, sống thoát thoát đó là một cái mới từ mặt lưu tốt nghiệp đại học, trà trộn ở xã hội tầng dưới chót không nghề nghiệp thanh niên.

Buổi chiều mười bốn điểm bốn mươi một phân.

Tĩnh cảnh giáo thanh niên giáo sư nhà trọ.

Mộ Kiếm Vân đang ở trước bàn học vì ngày mai [phạm tội tâm lý học] chương trình học làm chuẩn bị, bỗng nhiên có tiếng đập cửa vang lên.

“Ai a?” Nàng một bên hỏi một bên đứng lên đi ra thư phòng. Gõ cửa giả tắc ngắn gọn trả lời một câu:“Chuyển phát.”

Mộ Kiếm Vân đi qua mở ra cửa phòng. Đưa chuyển phát là cái đội mũ lưỡi trai tiểu tử, hần đưa qua một cái nho nhỏ bao vậy, đồng thời hỏi:“Người là Trịnh Giai đi?”

“Trịnh Giai?” Mộ Kiếm Vân sững sờ, có chút xuất hồ ý liêu bộ dáng -- nàng vốn tưởng rằng kia chuyển phát phải là đưa cho chính mình .

Tiểu tử liền ý thức được cái gì, ngừng động tác hỏi:“Ngươi không phải?”

Mộ Kiếm Vân lắc đầu nói:“Không phải.” Nàng hướng phòng ngủ phương hướng nhìn thoáng qua. Trịnh Giai ngay tại cái kia phòng ở , bất quá kia nữ hài thị lực còn chưa có hoàn toàn phục hồi như cũ, hành động cũng không phương tiện. Vì thế nàng lại quay đầu tới hỏi nói:“Ta ký thay có thể đi?”

“Có thể.” Tiểu tử còn rất thông khoái , hắn đem bao vây nhét vào Mộ Kiếm Vân trong tay, nhắc nhở nói,“Đem ngươi chứng minh thư đưa ra một chút.”

Mộ Kiếm Vân triển lãm chứng minh thư, sau đó ở bao vây thượng ký Hạ Tự Kỳ tên, hơn nữa ở tên mặt sau dùng dấu móc ghi chú rõ “Đại thư” Hai chữ. Tiểu tử yết biên lai nhận tự hành rồi đi, Mộ Kiếm Vân tắc đóng cửa hướng phòng ngủ mà đi.

Phòng ngủ môn tuy rằng là hờ khép , nhưng Mộ Kiếm Vân vẫn là thực lễ phép gõ xao. Trịnh Giai thanh thúy thanh âm lập tức ở phòng trong đáp lại nói:“Mời vào đi.”

Mộ Kiếm Vân đẩy cửa mà vào, đã thấy Trịnh Giai đang ngồi ở đèn bàn hạ xem một quyển tiểu thuyết, dưới chân gác nằm sắp đạo manh khuyên Ngưu Ngưu. Nữ hài thị lực vừa mới khôi phục, còn không có thể gặp cường quang. Cho nên ban ngày khi nàng hội kéo rèm cửa sổ, ở dưới ánh đèn tiến hành thích ứng tính cuộc sống. Vài ngày nay không có việc gì thời điểm nàng hơn phân nửa đều đang nhìn thư. Bởi vì không đến mười tuổi liền triệt để mù, Trịnh Giai đọc năng lực chỉ lưu lại ở tiểu học thấp niên cấp trình độ, một quyển phổ thông tiểu thuyết cũng cần mượn dùng tự điển tài năng đọc thấu triệt.

Nhìn đến Mộ Kiếm Vân tiến vào, Trịnh Giai buông tiểu thuyết, cười hỏi:“Mộ tỷ, có việc sao?” Ngày hai tháng đến nàng cùng Mộ Kiếm Vân sớm chiều ở chung, pha đối phương chăm sóc, hai người gian quan hệ đã như chị em ruột bình thường. Ngưu Ngưu cũng đứng lên, khoan khoái thẳng dao đuôi.

“Có ngươi một cái bao vây, ta giúp ngươi ký nhận .” Mộ Kiếm Vân đem bao vây đặt ở Trịnh Giai trước mặt trên bàn, người sau cũng có chút kỳ quái:“Ta bao vây? Thế nào ký đến nơi này đến ?” Trước kia thân hoan tàn tật, Trịnh Giai giao tế vốn là không nhiều lắm, hiểu rõ nói nàng trước mắt chỗ nhân lại thiếu chi lại thiếu, ai sẽ cho nàng ký bao vây đâu? Nhặt lên bao vây nhìn kỹ, ký kiện nhân nhất lan đúng là rỗng tuếch, không có lưu lại gì tin tức.

Đối mặt như vậy một cái kỳ quái bao vây, Trịnh Giai đột nhiên trong lòng vừa động: Chẳng lẽ là hắn? Như thế mơ

hồ bất định bất chính là hấn phong cách sao? Nghĩ đến đây, nữ hài tâm không hiểu rung động đứng lên, nàng lóe ra ánh mắt nhìn về phía Mộ Kiếm Vân, ấp a ấp úng nói:“Mộ tỷ, kỳ bao vây nhân khả năng..... Có thể là ta một cái tư mật bằng hữu.”

Mộ Kiếm Vân minh bạch đối phương ý tứ, uyển ngời cười:“Vây người chậm rãi xem đi, ta trước đi ra ngoài.” Nói xong liền xoay người ly khai phòng nhỏ. Xuất ra sau nàng thuận tay đem cửa mang hảo, sau đó bước nhanh hướng chính mình bàn học.

Trên bàn học phóng một cái khéo léo màu đỏ di động, Mộ Kiếm Vân cầm lấy di động, ở thường dùng thông tin lục lý rất nhanh tìm được La Phi dãy số, hơn nữa ấn xuống gọi kiện.

Chấn linh vừa mới vang đến tiếng thứ hai, La Phi liền ở đầu kia điện thoại “Uy” Lên. Bởi vì lẫn nhau trong lúc đó đã phi thường quen thuộc, Mộ Kiếm Vân cũng không có gì hàn huyên, trực tiếp đề nặng thanh âm lạnh lẽ nói:“Trịnh Giai vừa mới thu được một cái nặc danh bao vây, có thể là tên kia ký đến .”

La Phi đương nhiên biết “Tên kia” Chỉ là ai, hấn lập tức mẫn cảm đứng lên, bay nhanh truy vấn:“Trong bao vây là cái gì này nọ?”

“Còn không biết. Trịnh Giai thần thần bí bí , tựa hồ không nghĩ nhường ta thấy, cho nên ta phi thường hoài nghi.....”

“Ta hiểu được.” La Phi đánh gãy Mộ Kiếm Vân câu chuyện,“Người chỉ đề ý cùng Trịnh Giai, coi như chuyện gì cũng không có. Ta lập tức đi lại!”

Mộ Kiếm Vân gật đầu nói:“Tốt.” Sau đó nàng cắt đứt điện thoại, mắt thấy phòng ngủ phương hướng, trong lòng cảm giác kiên định rất nhiều.

Cùng lúc đó, ở nhất tường chi cách phòng ngủ nội, Trịnh Giai đã mở ra bao vây hàn, đem bên trong gì đó một cổ não ngã xuất ra. Trừ bỏ mấy trương văn kiện giấy ở ngoài, lại vẫn có một cái mới tinh di động. Nàng đem di động cầm ở trong tay, chính bàng hoàng không biết làm sao khi, kia di động lại ở nàng trong lòng bàn tay nhảy lên đứng lên.

Trịnh Giai liền phát hoảng, việc xem xét di động, phát hiện nguyên lai là có điện báo hô nhập, mà di động hình thức hiển nhiên là điều ở tại chấn động trạng thái. Nữ hài tâm cũng theo kia di động “Bang bang” nhảy lên đứng lên, nàng khẩn cấp ấn xuống tiếp nghe cái nút, lại cực thông thả , như là cổ chừng dừng khí đường như mới đưa di động nghe vào

chính mình nhĩ tiên.

Trong ống nghe không có người nói chuyện, nhưng rõ ràng có rõ ràng tiếng hít thở.

Cuối cùng vẫn là Trịnh Giai đánh trước thanh tiếp đón:“Uy?”

Một lát trầm mặc sau, nữ hài rốt cục đợi đến chờ đợi đã lâu đáp lại.

“Người hảo.” Chỉ có ngắn ngủn hai chữ. Nhưng này là như thế quen thuộc, như thế thân thiết ngữ điệu, chính như bao nhiêu cái ban đêm ở trong mộng nghe thấy giống nhau.

“Người ở nơi nào?” Nữ hài gắt gao nắm chặt cái tay kia cơ, tựa hồ như vậy liền có thể bắt trụ cái kia giấu ở sóng điện trung nắm lấy bất định bóng dáng.

Đối phương lại chính là “A” một tiếng, cũng không nguyện ý đi trả lời vấn đề này.

Nữ hài cảm giác được đối phương cảm xúc, liền cười khổ truy vấn:“Người không muốn gặp ta?”

Lần này đối phương đáp lại đồ thực rõ ràng:“Đúng vậy.”

Nữ hài thất lạc cắn môi:“Vì sao?”

“Bởi vì.....” Người trẻ tuổi ở đầu kia điện thoại thờ dài,“Ta không nghĩ cho người thấy ta bộ dáng.”

Này tính cái gì lý do? Nữ hài chỉ có thể lại truy vấn:“Vì sao?”

Người nọ nói:“Người nếu thấy ta, ta đây ở trong lòng người hình tượng liền triệt để hủy.”

Nữ hài cuối cùng đưng đến chút mặt mày, nàng thật cẩn thận đoán nói:“Người cảm thấy chính mình bộ dạng thực xấu?”

“Đúng vậy.” Người nọ nặng nề mà cường điệu nói,“-- phi thường xấu.”

“Kia thì thế nào?” Nữ hài thẳng thắn thành khẩn nói,“Nếu ta thích một người, ta coi trọng là hần bản chất, mà không phải hần bề ngoài.”

Khả người nọ cũng không thừa nhận đồng như vậy cách nói.

“Làm người hai mắt mù thời điểm, là như vậy..... Có thể làm người thị lực đã khôi phục , tình huống sẽ gặp bất đồng.” Hần bi thương nói xong,“Người sẽ không thích ta , người chỉ thích cái kia nhìn không tới nhân.”

Nữ hài theo đối phương trong lời nói đọc ra ký tự ti lại lưu luyến hương vị. Nàng lòng nóng như lửa đốt, không biết nên thế nào tài năng khuyên phục đối phương. Đột nhiên, nàng tâm niệm vừa động, nghĩ tới một cái chủ ý.

Người nọ đúng là tự giác bộ dạng rất xấu, cho nên không muốn gặp mặt. Đối phương ký đã ôm định rồi ý nghĩ như vậy, chính mình lại thế nào giải thích cũng khó lấy làm hần giải thoát. Nhưng nếu song phương có thể gặp mặt, chính mình đồ có thể dùng chân thành mà lại nhiệt tình thái độ hướng đối phương chứng minh cõi lòng. Nay phương pháp ký đơn giản lại trực tiếp, còn hơn gì trong lời nói hùng biện.

Nghĩ tới này một tầng, nữ hài quyết định hướng đối phương tung ra một cái thiện ý nói dối. Nàng nói:“Ánh mắt ta bây giờ còn không thể nhìn này nọ đâu, cho dù chúng ta gặp mặt, ta cũng nhìn không thấy người .”

Điện thoại kia quả nhiên nhân trầm mặc , từ chối cho ý kiến.

“Ta trên mắt băng gạc còn cần một vòng tài năng mở ra.” Nữ hài sợ đối phương không tin, liền nhiều giải thích một câu, sau đó nàng lại khuyên,“Người không nghĩ tới gặp ta cuối cùng một mặt sao? Chờ ta thị lực hoàn toàn khôi phục sau, khả năng sẽ lại không có cơ hội như vậy.”

Nữ hài cảm thấy đối phương không có lý do gì cự tuyệt chính mình đề nghị. Chỉ cần người nọ đồng ý gặp mặt, nàng là có thể che băng gạc phò ước, sau đó ra lại này không đem băng gạc cởi bỏ. Người nọ chính là không dám

nhường chính mình nhìn đến hấn dung mạo, nhưng nếu thật sự thấy , mà chính mình lại vẫn cứ thích hấn, khúc mắc của hấn cũng liền không còn sót lại chút gì thôi.

Đáng tiếc này chính là nữ hài nhất sương tình nguyện ý tưởng. Người nọ lại cười khô mà nói:“Người gạt ta, ánh mắt người đã có thể thấy này nọ .”

Nữ hài việc biện giải:“Không, ta thật sự nhìn không thấy.”

Người nọ “Hắc” một tiếng, bỗng nhiên hỏi ngược lại:“Một cái trên mắt quần quít lấy băng gạc nhân, có cái gì tất yếu ở ban ngày ban mặt còn lôi kéo rèm cửa sổ?”

Nữ hài ngạc nhiên ngó ra, quay đầu hướng phòng ngủ cửa sổ chỗ nhìn lại -- nơi đó rèm cửa sổ nghiêm nghiêm thực thực lôi kéo, quả thật là cái khó có thể cãi lại sơ hở.

Khả người nọ làm sao có thể phát hiện này sơ hở đâu? Nữ hài lược nhất suy nghĩ, trong giây lát ý thức được cái gì. Nàng bước nhanh vọt tới phía trước cửa sổ, liều khởi rèm cửa sổ một góc, theo lầu 3 cửa sổ hướng ra phía ngoài nhìn lại.

Giờ phút này đúng là một ngày trung ánh sáng mặt trời mạnh nhất thời gian, ánh mặt trời đâm vào nữ hài hai mắt, mang đến một trận toan sắt cảm nhận sâu sắc. Nhưng nữ hài đã cố không lên yêu quý ánh mắt mình, ánh mắt của nàng hướng dưới lầu quét nửa vòng, rất nhanh liền thẳng tắp định ở tại chỗ cái phương vị thượng.

Ở khoảng cách nhà trọ lầu không xa xanh hoá mang trung đứng một cái diện mạo xấu xí trẻ tuổi nam tử, hấn cầm nhất bộ di động vẫn duy trì trò chuyện trạng thái, ánh mắt tắc đang cùng cửa sổ nữ hài tương đối. Nữ hài xuất hiện tựa hồ ở nam tử đoán trước ở ngoài, hấn thần sắc có chút hoảng loạn, di động cũng ly khai bên tai, theo bàn tay chậm rãi rơi xuống. Cùng lúc đó, một loại khó có thể kháng cự lực lượng tắc chặt chẽ không chế được thân thể hấn.

Kia lực lượng đến từ nữ hài ánh mắt, sáng ngời , tối đen , tràn ngập thần thái ánh mắt, một cỗ động lòng người ba quang tại kia ánh mắt giữa dòng động , tựa như đàn violon nhạc khúc thanh giống nhau tuyệt đẹp. Như vậy ánh mắt được khảm ở nữ hài xinh đẹp tuyệt trần khuôn mặt thượng, tắm rửa tươi đẹp ánh mặt trời, cấu thành người trẻ tuổi trong cuộc đời chứng kiến qua xinh đẹp nhất hình ảnh. Hấn tham lam hưởng thụ này bức hình, nan xá nan cách.

Nữ hài cũng đem di động cúi ở trước ngực. Giờ này khắc này, ngôn ngữ trao đổi đã thành dư thừa trôi buộc. Nàng chỉ cần cùng kia nam tử đối diện , liền có thể cảm nhận được đối phương nổi lòng.

Hai người cứ như vậy cho nhau xem, toàn bộ thế giới tựa hồ đều theo ánh mắt của bọn họ mà yên lặng. Cũng không biết trải qua bao lâu, dưới lầu nam nhân đầu tiên theo trầm mê trạng thái trung tình tảo lại, hắn bắt thúc cúi đầu, tựa hồ đang trốn tránh cái gì. Hắn này động tác lập tức kích thích đến nữ hài, làm người sau khẩn trương mà lại sốt ruột.

“Người không cần trốn! Ta căn bản không thèm để ý người tướng mạo!” Nữ hài nhin không được kêu lên tiếng.

Người trẻ tuổi trọng lại ngẩng đầu lên xem nữ hài, bất quá lần này lại chính là vội vàng thoáng nhìn. Lập tức hắn liền xoay người hướng về rồi xa lâu vũ phương hướng mà đi, đi lại kiên quyết.

“Người đừng đi!” Nữ hài phí công la lên , nhưng không cách nào ngăn cản đối phương cước bộ. Dưới tình thế cấp bách, nàng cũng xoay người rồi đi phía trước cửa sổ, nhắm thẳng phòng ngủ ngoài cửa chạy đi.

Trong phòng khách Mộ Kiếm Vân bị đột nhiên lao tới Trịnh Giai liền phát hoảng, theo bản năng hỏi câu:“Như thế nào?” Người sau lại cố không lên trả lời, mở cửa liền hướng dưới lầu chạy. Mộ Kiếm Vân vội vàng cũng đi theo đuổi theo ra đi. Hai người một trước một sau, rất nhanh liền vọt tới lầu tiền trên bãi đất trống, chỉ tiếc thị lực có thể đạt được chỗ đã không có cái kia tuổi trẻ nam tử thân ảnh.

Trịnh Giai dừng lại cước bộ, mờ mịt không biết nên hướng phương hướng nào đuổi theo. Một lát sau nàng lại nghĩ tới cái gì dường như, vội vã ấn động nắm trong tay bàn tay cơ.

Nhưng là trong ống nghe lại truyền đến không hề tình cảm giọng nữ:“Thực xin lỗi, ngài bắt đánh người sử dụng đã tắt máy.”

Trịnh Giai tay không lực cúi xuống dưới. Đẹp mắt ánh mặt trời chiếu xạ ở nàng cặp kia xinh đẹp trên mắt, kích thích nổi lên một tầng trong suốt nước mắt.

Mộ Kiếm Vân lúc này cũng đuổi tới Trịnh Giai bên cạnh, nàng lấy tay khinh đỡ nữ hài đầu vai, lại truy vấn nói:“Người làm sao vậy?”

Trịnh Giai âm đạm đáp:“Là của ta một cái bằng hữu..... Hắn không đồng ý tái kiến ta .”

Mộ Kiếm Vân ần ần đoán được chút cái gì, nàng ngược lại giữ chặt nữ hài thủ, ôn nhu khuyên nhủ: “Trước đi lên lầu đi, ánh sáng bên ngoài tuyến như vậy cường -- đến trong nhà đem người bằng hữu chuyện xưa giảng cho ta nghe, được không?”

Trịnh Giai không tiếng động gật gật đầu. Trong lòng nàng xác thực có thật nhiều lời muốn tìm nhân nói hết, mà Mộ Kiếm Vân thoát nhìn đúng là thích hợp nhất đối tượng.

Ước chừng hai mươi phút sau, La Phi chạy tới Mộ Kiếm Vân nhà trọ. Hắn nhìn đến nhà trọ môn rộng mở, mà Mộ Kiếm Vân đang đứng ở cửa chờ hắn.

“Tình huống gì?” La Phi một bên hỏi một bên hướng phòng trong nhìn quanh, bất quá hắn cũng không có nhìn đến cái kia nữ hài.

“Trịnh Giai ở trong phòng ngủ đâu.” Mộ Kiếm Vân xung La Phi làm cái lảng tránh thủ thế, thấp giọng nói, “Chúng ta xuất ra đàm.”

La Phi hiểu ý, cùng Mộ Kiếm Vân cùng đi tới hàng hiên góc chỗ. Đứng định sau, Mộ Kiếm Vân thần sắc trịnh trọng nói: “Ta vừa mới cùng Trịnh Giai hàn huyên một hồi, tình huống cùng người lúc trước đoán rằng chỉ sợ không quá giống nhau.”

“Nga?” La Phi tâm trầm xuống, đối phương biểu cảm nhường hắn có một loại không ổn dự cảm.

“eumenides đã qua, hắn cùng Trịnh Giai thấy một mặt.” Mộ Kiếm Vân lược làm tạm dừng sau, lại phá lệ cường điệu bàn nói, “-- mà lần này gặp mặt theo ý ta đến, hắn là hai người trong lúc đó xa nhau.”

“Bọn họ gặp mặt?” La Phi có chút không tin dường như. Chẳng lẽ người nọ không sợ bị Trịnh Giai xuyên qua hắn chân thật thân phận?

“Là gặp mặt, nhưng không phải bình thường gặp mặt.” Mộ Kiếm Vân ôm cánh tay giải thích nói, “Cái kia trong bao vây mặt có một cái điện thoại di động. eumenides đầu tiên là ở trong điện thoại cùng Trịnh Giai nói lời từ biệt, sau đó lại đem Trịnh Giai dẫn tới cửa sổ chỗ -- mà hắn liền đứng ở dưới lầu xanh hoá mang lý. Bất quá Trịnh Giai nhìn đến là một cái tướng mạo cực xấu trẻ tuổi nam tử, hơn nữa hắn chính là lấy chính mình tướng mạo xấu xí vì lý do, cự tuyệt sẽ cùng Trịnh Giai ở chung. Trịnh Giai sau này đuổi tới dưới lầu thời điểm, hắn đã biến mất không thấy, điện thoại từ đây cũng vô pháp chuyển được.”

La Phi biết rõ eumenides chân thật tướng mạo tuyệt đối cùng “Xấu xí” Hai chữ không dính biên, lập tức lại hỏi: “Hắn làm dịch dung ngục trang?”

“Hắn là .” Mộ Kiếm Vân đột đầu phân tích nói, “Cho nên hắn chỉ dám nhường Trịnh Giai xa xa nhìn đến bản thân.”

La Phi tán thành này logic. Phải biết rằng, lại tình diệu dịch dung, gần gũi ở chung thời điểm cũng khó miễn lộ ra sơ hở. Người nọ đem Trịnh Giai dẫn tới cửa sổ, lại ở đối phương xuống lầu phía trước rời đi, này mục đích rõ ràng chính là ở che giấu chính mình hình dáng. Khả hắn vì sao muốn đột nhiên tiến đến? Dem như vậy một loại kinh không dậy nổi kiểm nghiệm giả dối khuôn mặt triển lãm ở nữ hài trước mặt, hắn dụng ý ở đâu?

Ở La Phi suy tư đồng thời, Mộ Kiếm Vân lại trái lại hỏi hắn: “Người bên kia tình huống thế nào?”

“Ân?” La Phi nhú nhú mày, không rõ đối phương sở chỉ.

“Người không phải nói eumenides hội quét sạch điệu cùng Đỗ Minh Cường có liên quan hình vẽ tư liệu sao? Hắn có hay không bắt đầu hành động?”

“Hắn là bắt đầu.” La Phi châm chước nói, “Hai ngày trước tỉnh thành đài truyền hình tao thiết, bị mất một ít nguyên thủy tư liệu sống, trong đó liên bao gồm Đỗ Minh Cường nhận toà án thẩm vấn khi hiện trường lực tượng. Kẻ trộm thủ pháp cao minh, rất giống là tên kia gây nên. Ta phỏng chừng hắn bước tiếp theo mục tiêu hắn là chính là cảnh sát hệ thống nội hình vẽ tư liệu . Ta cũng làm một ít đặc biệt an bày, bao gồm nhường Tăng Nhật Hoa thiết trí một cái internet cạm bẫy, nếu hắn ý đồ theo viễn trình công kích cảnh sát tư liệu quản lý hệ thống, lập tức sẽ bại lộ ra hắn hành tích.”

Mộ Kiếm Vân lại lắc đầu nói: “Này cũng chưa dùng .”

La Phi nhú mày, không biết đối phương vì sao như thế khẳng định. Mộ Kiếm Vân tắc rất nhanh nắm quyền thực gia dĩ giải thích, nàng cầm trong tay một tờ văn kiện giấy đưa cho La Phi, nói tiếp: “Đây là người kia ký cấp Trịnh Giai tư liệu, chính người nhìn xem đi.”

La Phi tiếp nhận kia trang giấy, triển khai vừa thấy, đã thấy chiêm cứ tuyệt đại bộ phận trang báo đúng là một trương Đỗ Minh Cường gần người ảnh chụp. Mà ảnh chụp hạ còn có một đoạn chữ nhỏ, tỏ rõ chiều người trong thân phận: “Đỗ Minh Cường, nam, hai mươi lăm tuổi. Nhị linh linh hai năm bị hình cảnh đội La Phi bắt, bị lên án vì dấy giết người án nhân vật chính eumenides. Nhưng nhân chứng có không đủ, cận bị phán xử năm năm ở tù. Nhị linh ba năm ngày mười một tháng mười theo tỉnh thành ngục giam vượt ngục, vượt ngục trong quá trình lấy eumenides tên tiếp tục hành hung, trí hai người tử vong, một người trọng thương.”

La Phi ngây ngẩn cả người: “Tại sao có thể như vậy?” Hắn cho rằng eumenides hội toàn lực tiêu hủy chính mình ở Đỗ Minh Cường nhất án trung lưu lại hình vẽ tư liệu, để ở Trịnh Giai trước mặt che giấu trụ chính mình thân phận. Cũng không tưởng nhân gia cư nhiên chủ động đem chính mình ảnh chụp ký cho Trịnh Giai, này đến cùng là cái gì con đường?

“Người kia sẽ không lại cùng Trịnh Giai gặp mặt. Này Trương Chiêu Phiến chính là hắn viết xuống xa nhau thư, bao gồm hôm nay hắn cố ý nhường Trịnh Giai nhìn đến kia phó xấu xí dung mạo, cũng là ở phối hợp mục đích này -- hắn muốn chặt đứt chính mình đường lui. Thay lời khác nói, tại kia hai cái phân liệt nhân vật trung, hắn đã kiên định lựa chọn eumenides.”

Mộ Kiếm Vân ngữ điệu có lạnh lạnh cảm giác, giống băng lưu giống nhau chậm rãi không qua La Phi lòng dạ. Hắn minh bạch: Cái kia người trẻ tuổi muốn đem chính mình dung mạo cùng eumenides thân phận chặt chẽ buộc định ở cùng nhau; Đồng thời, hắn thanh âm cùng một cái linh hồn tắc phối hợp xấu xí dung mạo, biến ảo thành một cái hư nghị hình tượng, này hình tượng chỉ có thể tồn tại cho nữ hài trong lòng, lại vĩnh viễn vô pháp chạm đến.

Đích xác, này Trương Chiêu Phiến giống như là một phong xa nhau thư, đã triệt để chặt đứt người trẻ tuổi cùng nữ hài trong lúc đó liên hệ, đồng thời cũng chặt đứt La Phi chờ đợi kia đứa nhỏ quay đầu cuối cùng một tia hi vọng.

La Phi trong lòng có một loại khó có thể nói rõ chua xót cảm giác, đồng thời hắn lại có chút không cam lòng giống như, thì thảo tự hỏi: “Đã hắn đã quyết định phân biệt, hắn cần gì phải vượt ngục đâu?”

Mộ Kiếm Vân đã trước tiên tưởng sáng tỏ tầng này quan hệ, cười khổ đáp: “Hắn xác thực đã quyết tâm phải đi eumenides đường, nhưng hắn vẫn cứ tưởng giữ lại chính mình ở Trịnh Giai trong lòng một cái hình tượng. Cho nên hắn vượt ngục, chẳng phải sợ hãi Trịnh Giai nhìn đến hắn dung mạo, hắn chính là không nghĩ nhường đối phương nhận ra chính mình thanh âm.”

La Phi rốt cục giật mình. Đúng vậy, cái kia người trẻ tuổi cũng không có ý đồ đem chính mình hai cái thân phận dung hợp vì nhất, tương phản, hắn là phải kia hai cái hình tượng triệt để tách ra! Hắc cùng bạch, tàn khốc cùng ôn nhu, anh tuấn cùng xấu xí, toàn bộ phân cách, trở thành hai cái hoàn toàn độc lập nhân vật: Một cái tiếp tục hướng số mệnh bản đường, một cái khác tắc trở thành người trẻ tuổi cùng kia nữ hài trong lòng cộng đồng tình thần gửi gắm. Từ nay về sau, nữ hài hội nhớ kỹ trụ sát phụ hung thủ dung mạo, đồng thời vừa khổ khổ thắc thòm một cái trong trí nhớ thanh âm. Mà hắn quyết không thể nhường đối phương đem chính mình dung mạo cùng thanh âm liên hệ đứng lên -- cho nên hắn

muốn vượt ngục, cho nên hấn muốn tiêu hủy đài truyền hình lục tượng tư liệu sống!

La Phi xoay người hướng hàng hiên khí cửa sổ đi rồi hai bước, hấn hướng ngoài cửa sổ ngấm nhìn, thần sắc âm đạm. Tuy rằng trẻ tuổi nhân sớm không có tung tích, nhưng hấn lại rõ ràng thấy được một cái bí quyết nhiên đi xa cô độc bóng lưng.

Mộ Kiếm Vân cũng cùng đi lại. Nàng cảm nhận được La Phi cảm xúc, liền khinh dãn tại đối phương bên cạnh, ôn nhu nói: “Theo án tử bản thân mà nói, này có lẽ là tệ nhất kết cục. Nhưng ngươi phải hiểu được, đối Trịnh Giai mà nói, này cũng là tốt nhất kết cục .”

La Phi gật gật đầu. Quả thật, ở lại Trịnh Giai trong lòng cái kia thanh âm tuy rằng hư ảo mà không thể kịp, nhưng là có thể vĩnh viễn tồn tại . Nếu không có như thế, nữ hài có lẽ hưởng thụ đến ngắn ngủi hoàn mỹ, nhưng này hoàn mỹ chung quy hội hướng một cái tàn khốc kết cục.

Người trẻ tuổi làm ra như vậy lựa chọn, kỳ thật cũng là vì rất tốt bảo hộ cái kia nữ hài đi. Dù sao ở sở hữu chuyện xưa trung, chỉ có kia nữ hài là tối thuần khiết, vô tội nhất . Không có người hội nhẫn tâm xúc phạm tới nàng, mặc kệ là La Phi, Mộ Kiếm Vân, vẫn là eumenides, A Hoa.

Nghĩ đến đây, La Phi tâm tình thoáng thư lãng một ít. Nhưng có một chút là hấn vô luận như thế nào cũng lảng tránh không được: Chính mình cùng trẻ tuổi nhân trong lúc đó đã nhất định chiến đấu đến cuối cùng một khắc, lại không gì quay về lý do!

Ngày hai mươi ba tháng mười một, buổi chiều mười sáu điểm bốn mươi một phân.

Tĩnh thành yêu sủng thuần khuyến trung tâm.

Đây là một nhà chuyên nghiệp cung cấp khuyến loại thuần hóa phục vụ cơ cấu, Trịnh Giai hôm nay đến nơi này là muốn lĩnh hội chính mình yêu khuyến Ngưu Ngưu.

Ngưu Ngưu sớm là một cái đủ tư cách đạo manh khuyến, chính là nó chủ nhân đã hồi phục thị lực, nó lần này tại đây chịu thuần hiển nhiên là gánh vác tân nhiệm vụ.

Làm thuận khuyến sư đem Nguru Nguru trả lại cấp Trịnh Giai thời điểm, nữ hài muốn kiểm tra một chút yêu khuyến tháng này tới nay huấn luyện hiệu quả. Thuận khuyến sư hoàn toàn lý giải đối phương tâm tư, hẳn đem Trịnh Giai đưa huấn luyện trong phòng.

Huấn luyện phòng là dùng kho hàng cải tạo , diện tích rất lớn, độ sâu chừng mấy chục thước. Ở phòng ốc cuối bãi một loạt plastic người mẫu, người mẫu nhóm mặc đủ loại quần áo, từ xa nhìn lại giống một đám chân nhân đường như.

Thuận khuyến sư xuất ra một cái chuyên dụng chụp mắt, bộ ở tại Nguru Nguru trên mắt. Nguru Nguru mất đi rồi thì lực, chỉ có thể dùng cái mũi đến dò xét chung quanh tình hình. Đột nhiên, nó tựa hồ nghe thấy được cái gì, tinh thần đột nhiên trong lúc đó hưng phấn đứng lên.

Thuận khuyến sư buông ra câu liên đồng thời, nhẹ nhàng ở Nguru Nguru lưng thượng vỗ, nói một tiếng:“Đi thôi!”

Nguru Nguru cúi đầu, một đường biên khứ biên đi, theo nào đó mùi thẳng hướng huấn luyện phòng kia đoạn mà đi. Rất nhanh nó liền đi tới kia một loạt người mẫu trung gian, sau đó nó không có gì do dự, một ngậm cắn trong đó mổ cái người mẫu ống quần.

Trịnh Giai lộ ra vừa lòng mỉm cười, nàng nhìn đến kia người mẫu trên người mặc một thân ngục giam tù phục, mà này bộ quần áo đúng là chính mình đưa tới được. Nàng nhường Nguru Nguru nhận huấn luyện mục đích , vì bắt lấy sát hại phụ thân hung thủ --eumenides.

Nàng biết tên kia đã theo ngục giam trung đào thoát, cho nên nàng muốn cho Nguru Nguru vĩnh viễn nhớ kỹ đối phương mùi. Về sau chỉ cần tên kia tái xuất hiện, Nguru Nguru là có thể dùng sâu sắc khứu giác tìm ra tung tích của đối phương!

Một tháng sau.

Ngày hai mươi bốn tháng mười hai, trễ mười tám điểm ba mươi phân.

Lục mùa xuân nhà ăn.

Mộ Kiếm Vân đi vào môn sảnh, ánh mắt xung đảo qua, rất nhanh tìm đến La Phi. Người sau đang từ một cái dựa

vào cửa sổ trên chỗ ngồi đứng lên, vẫy tay đánh tiếp đón. Mộ Kiếm Vân liền thân nhiên cười, cất bước hướng về đối phương mà đi. Nàng hôm nay giả dạng cùng dĩ vãng pha không giống với, trong đó rõ ràng nhất biến hóa đó là nàng tản ra sau đầu buộc đuôi ngựa. Đen thúi tóc dài rối tung xuống dưới, nhẹ nhàng mà cúi ở hai sườn kiên sau, lộ ra một cổ Giang Nam nữ tử độc hữu mềm mại hương vị.

La Phi rất lễ phép chờ đợi Mộ Kiếm Vân đến gần, đồng thời bang đối phương kéo ra trước bàn ăn ghé dựa. Mộ Kiếm Vân gật đầu nói thanh:“Cám ơn.” Nàng bỏ đi bộ ở bên ngoài vàng nhạt sắc áo gió, chân thành nhập tòa.

La Phi thuận tay tiếp nhận kia kiện áo gió, bang đối phương khoát lên cao lưng ghế. Mộ Kiếm Vân tắc nâng lên hai tay, đem thoát y trong quá trình làm loạn tóc dài sau này liêu liêu. Nàng giờ phút này mặc nhất kiện màu tím bên người áo lông, yếu điệu thân hình phác họa hoàn toàn. La Phi đứng ở nàng phía sau, cảm nhận được đối phương thân nhiệt độ cơ thể cùng phát hương, trong lúc nhất thời có chút mê say, nhưng lại luyến tiếc ly khai.

Mộ Kiếm Vân theo bản năng quay đầu, vừa vặn cùng La Phi bốn mắt nhìn nhau. Người sau mặt đỏ lên, như là một cái ăn vụng kẹo khi bị nhân phát hiện đưa nhỏ. Mộ Kiếm Vân trong lòng cười thầm, nhưng là không đi vạch trần, chỉ nói:“Người cũng ngồi đi.”

La Phi việc cất bước đến bàn ăn đối diện ngồi ổn. Hai người lại nhìn nhau liếc mắt một cái, La Phi quần bách né tránh tầm mắt, miệng cũng không biết nên chút cái gì.

Mộ Kiếm Vân rốt cục nhin không được , cười hỏi:“Người làm sao vậy?”

“Ta không có gì.....” La Phi điều chỉnh một chút cảm xúc, xem đối phương nói:“Là người -- ân, người hôm nay có chút đặc biệt.”

“Nga?” Mộ Kiếm Vân cúi đầu đánh giá chính mình giả dạng, lại hỏi,“Như vậy không tốt sao?”

“Không, tốt lắm.” La Phi mở to hai mắt, như là ở tự tập dừng khí giống nhau, sau đó hần trịnh trọng tổng kết nói:“Phi thường xinh đẹp!”

Mộ Kiếm Vân phương tâm đại duyệt, đắc ý quăng một chút tóc.

Lúc này một cái phục vụ sinh đi đến hai người trước bàn, đệ thượng thực đơn hỏi:“Ngài hảo! Vị ấy gọi món ăn?”

La Phi tiếp nhận thực đơn giao cho Mộ Kiếm Vân:“Người điếm đi, hôm nay không cần khách khí.”

Mộ Kiếm Vân cười tủm tỉm nói:“Ta đây đã có thể hảo hảo tể người một chút .” Bất quá nói là nói như vậy, nàng xuống tay đồ còn ôn nhu, chỉ nhặt trung đẳng giới vị thức ăn điếm hai ba cái, sau đó liền đem thực đơn còn cấp La Phi:“Còn lại người tới bổ sung đi.”

La Phi bỏ thêm cái nhà ăn đề cử chiêu bài đồ ăn, lại điếm đồ uống rượu. Phục vụ sinh tự về phía sau trừ hạ đơn. La Phi ở Mộ Kiếm Vân đến phía trước sẽ hồ trà xanh, giờ phút này thu xếp cấp đối phương đồ thượng.

Mộ Kiếm Vân đem chén trà phủng ở trong tay, nương nước trà nhiệt khí ấm áp thân thể. Một lát sau nàng tựa hồ nghĩ tới cái gì, quay đầu nhìn về phía nhà ăn trung ương diễn đài, hỏi:“Trịnh Giai diễn tấu khi nào thì bắt đầu?”

“Hắn là khoảng bảy giờ.” La Phi nhìn xem đồng hồ nói,“Còn phải chờ một lát.”

Mộ Kiếm Vân “Ân” một tiếng, trên mặt lộ ra chờ mong biểu cảm. Lần này La Phi thỉnh nàng ăn cơm, nàng chủ động đưa ra muốn tới lục mùa xuân nhà ăn đến, một cái chủ yếu mục đích chính là tưởng ở hiện trường nghe một chút Trịnh Giai diễn tấu đâu.

Hai người uống trà, câu được câu không nói chuyện phiếm một hồi, thức ăn lại chậm chạp không thấy thượng bàn. La Phi hướng chung quanh nhìn xem, đã thấy trong đại sảnh bữa cơm vị đều đã ngồi đầy , khó trách thượng đồ ăn tốc độ hội chậm một chút. Hắn liền cảm khái một câu:“Hôm nay cũng không phải cuối tuần, thế nào ăn cơm nhân nhiều như vậy?”

Mộ Kiếm Vân phiên thu hút da, thần sắc kinh ngạc xem La Phi.

“Người xem.....” La Phi bữu bữu môi hướng đối phương triển lãm ,“Giống như trước tiên quá tiết dường như.”

“Trước tiên quá tiết?” Mộ Kiếm Vân tát La Phi nói, dần dần minh bạch đối phương ý tứ, liền lại nghiệm chứng giống như hỏi lại,“Người nói là qua cái gì chương?”

“Nguyên đán a. Người xem này trong khách sạn giả dạng như vậy xinh đẹp, không đều đang chờ qua tân niên sao?” La Phi nhún nhún vai bâng, tổng cảm thấy có chút không thích hợp, “Bất quá hôm nay liền như vậy náo nhiệt, giống như có chút sớm.....”

Mộ Kiếm Vân bắt đắc dĩ, nàng buông trong tay chén trà, cười khổ hỏi: “Người thật không biết hôm nay vì sao náo nhiệt?”

La Phi thật đúng là mờ mịt: “Vì sao?”

Mộ Kiếm Vân lắc đầu không nói, trong lòng hưng phấn về đã lạnh một nửa. Nghĩ lại ngẫm lại, giống La Phi này tuổi nhân, không biết “Bình an đêm” khái niệm cũng coi như bình thường. Chỉ có thể liên chính mình đầy cõi lòng chờ mong, còn thôi rút vãi cái người theo đuôi mời, cuối cùng lại ở đối mặt một cái không hiểu phong tình du mộc ngật đáp.

La Phi nhìn ra Mộ Kiếm Vân có chút mất hứng, liền không yên truy vấn: “Như thế nào? Hôm nay đến cùng có cái gì đặc biệt?”

“Không có gì đặc biệt.” Mộ Kiếm Vân khoát tay, một lần nữa chỉnh lý tốt bản thân cảm xúc sau, mỉm cười hỏi lại, “Chính là người hôm nay thế nào có tâm tình mời ta ăn cơm?”

La Phi do dự một hồi, cũng không nói thẳng, chỉ nói: “Có một số việc một hồi rồi nói sau.”

Mộ Kiếm Vân biết La Phi tính cách, hẳn vừa không muốn nói, truy vấn cũng vô dụng. Vì thế nàng liền chủ động đem lời đề chuyển hướng, cũng may này hai người đã phi thường quen thuộc, mặc dù là nhân ngồi cũng không trí cho tê ngứa.

Hai chén trà nóng uống hoàn, phục vụ sinh cuối cùng nâng cốc đồ ăn lục tục bùng đi lên. La Phi cấp Mộ Kiếm Vân đồ thượng đồ uống, chính mình tắc châm bia, nâng chén kính nói: “Mộ lão sư, cùng người hợp tác đã hơn một năm, cũng không hảo hảo mời người ăn một bữa cơm. Hôm nay xem như bổ thượng, đến, ta chúc người sau này mọi sự thuận lợi, vĩnh viễn tuổi trẻ xinh đẹp.”

Mộ Kiếm Vân cũng nâng chén cùng La Phi nhẹ nhàng vừa chạm vào, đồng thời tự giễu thờ dài: “Ai, thật muốn có thể vĩnh viễn tuổi trẻ nên thật tốt? Đây một năm đi qua, vừa già một tuổi.....”

“Người hãy nhìn không được.” La Phi một ngụm đem bia can , bán đùa bán nghiêm cần nói,“Đi ở trong vườn trường, luôn có nhân đem người làm học sinh đi?”

“Người cũng là hội nịnh hót nhân.” Mộ Kiếm Vân uyển người cười, đem đồ uống đưa đến bên miệng, nhợt nhạt ẩm một ngụm.

Đơn giản mở cái tràng, La Phi buông chén rượu tiếp đón nói:“Mau ăn đồ ăn đi. Nơi này hoài dương đồ ăn hẳn là tương đối chính tông .”

Mộ Kiếm Vân cầm lấy chiếc đĩa, nhặt đập vào mắt đồ ăn thường mấy khẩu, chính phẩm vị gian, chợt nghe chung quanh có người ủng hộ vỗ tay. Nàng ngẩng đầu tìm xem một phen, vui vẻ nói:“Trịnh Giai lên sân khấu !”

La Phi cũng thấy -- một cái mặc xanh nhạt sắc váy dài nữ hài đang từ hậu trường chậm chậm đi ra. Kia nữ hài trong tay dẫn theo cái đàn violon, tướng mạo thanh tú thoát tục, thật là Trịnh Giai không thể nghi ngờ.

“Nàng thật sự là càng ngày càng đẹp.” Mộ Kiếm Vân nhẹ giọng khen. Trịnh Giai hai mắt khôi phục bình thường sau liền chuyển cách cảnh giáo nhà trọ, tính đứng lên hai người phân biệt đã có hơn một tháng. Giờ phút này tuy rằng phân đà trên vũ đài hạ, Mộ Kiếm Vân trong lòng vẫn là nổi lên một phen yêu thương thương tiếc ôn nhu cảm giác.

Trịnh Giai đi ra ngoài ra hai bước sau, lại dừng bước xoay người, tựa hồ đang chờ đợi cái gì -- nguyên lai có khác một nữ tử ở sau người đi theo nàng cước bộ, nàng kia thân hình tinh tế yếu điệu, một thân tay áo dài hán phục, rất có cổ điển mỹ nữ phong phạm. Chỉ tiếc trên đầu nàng đeo đỉnh đầu móng sa đầu lạp, màu trắng mạng che mặt cúi cái xuống dưới, che khuất nàng dung nhan.

Trịnh Giai nắm nàng kia ống tay áo, hai người chân thành mà đi, cùng đi tới diễn Đài Trung ương. Trịnh Giai ngồi ở tả tiền phương diễn tấu ghế, mà mặc hán phục nữ tử tắc đi đến sườn phía sau ghế đầu ngồi hảo, ghế đầu tiền sớm bị tốt lắm một thanh đàn tranh.

Mộ Kiếm Vân bớt chút thời gian lờm La Phi liếc mắt một cái, hỏi:“Người kia là Trịnh Giai hợp tác?”

La Phi gật gật đầu nói:“Hai người bọn họ nhân hợp tấu này một tháng qua cực được hoan nghênh, đã trở thành gia nhà ăn vai chính .”

Mộ Kiếm Vân “A” một tiếng: “Xem ra ngươi vẫn là nơi này khách quen đâu?”

La Phi đỏ không phủ nhận: “Ngày hai tháng, ta cơ hồ mỗi ngày buổi tối đều đến.” Bất quá hắn nói chuyện khi thần sắc nghiêm túc, tựa hồ cùng mỹ thực cùng âm nhạc không khí cũng không tương xứng.

Mộ Kiếm Vân trong lòng vừa động, đoán nói: “Ngươi là ở chờ người kia?”

La Phi không ra tiếng, xem như cam chịu .

Mộ Kiếm Vân cười nhẹ: “Ta nhắc đến với ngươi. Hắn sẽ không lại đến -- hắn đã làm bí quyết đoạn.”

La Phi nhẹ nhàng mà thở dài. Quả thật, hắn này hai tháng chờ đợi không có gì kết quả. Có lẽ hắn sớm nên tin tưởng Mộ Kiếm Vân phán đoán: Tên kia đi rồi, hắn ký đã cấp nữ hài để lại gần như hoàn mỹ nhớ lại, cần gì phải rồi trở về đâu? Gặp lại duy nhất ý nghĩa, trừ bỏ phá hư nhớ lại, còn có cái gì?

“Đăng.....” Nhẹ nhàng mà lại phong cách cổ xưa nhạc khúc thanh đánh gãy la mộ hai người nói chuyện với nhau, bọn họ song song theo tiếng nhìn lại, đã thấy kia mặc hán phục nữ tử thủ vũ về cầm huyền, đã vén lên diễn tấu nhạc dạo. Đây một tiếng từ từ đi dạo, nhiều lương không dứt, liền ở đêm nghỉ chưa nghỉ là lúc, nữ tử thủy tay áo nhẹ phẩy, tiếng thứ hai lại nhẹ nhàng tới.

Như thế thanh thanh tương liên, lúc đầu gián đoạn dài dòng, theo sau tắc tiệm về chặt chẽ, như là đem nghe khách nhóm dẫn vào một cái trần trọc ngân nga cổ hạng, càng đi Lý tẩu, tiền phương càng là hẹp hòi gấp gáp.

Tại nghe đàn tranh tiết tấu một trận cấp giống như một trận, ba năm cái biến chuyển sau cơ hồ áp nhân không thở nổi. Nhưng đúng tại giờ phút này, đàn tranh huyền âm lại im bất đình chỉ, du dương đàn violon khúc tắc hàm tiếp đi lên.

Đàn violon tuyệt vời ngân nga giai điệu lập tức phóng ra mọi người buộc chặt thần kinh, tựa như ở chuyển qua cổ hạng tối hẹp hòi loan khải khi, trước mắt nhưng lại đột nhiên bày biện ra một mảnh mở rộng lâm viên, kia trong rừng chim hót hoa thơm, cây rừng xanh um, thẳng gọi người vui vẻ thoải mái.

Bỗng nhiên sau, vốn đã ngưng hẳn đàn tranh huyền âm lại ần ần như hiện. “Leng keng”; “Leng keng”, như là giọt nước mưa khinh lạc, ôn nhu đánh vào hoa hồng lá xanh phía trên, tiếng tốt giả như mộc Giang Nam Xuân Vũ. Kia tiếng

mưa rơi hốt đại hốt tiểu, hốt từ hốt cấp, giống như là hạt mưa nhuần vào mọi người trong lòng.

Mộ Kiếm Vân hoàn toàn bị mê hoặc, nàng không chỉ có buông xuống tay trung chiếc đũa, liên ánh mắt cũng đóng đứng lên, toàn tâm toàn ý đắm chìm tại đây mê người cầm tranh hợp tấu trung. Thẳng đến một khúc kết thúc sau, nàng mới đem ánh mắt mở, tự đáy lòng tán thưởng nói:“Thật sự là thật đẹp , khó trách liên tên kia đều sẽ bị đả động.”

Khả chính mình tán thưởng vẫn chưa được đến đồng bạn phụ họa, Mộ Kiếm Vân hơi hơi quay đầu, đã thấy La Phi trong tay bưng nhất măn chén bia, ánh mắt lại kinh ngạc xem kia mặc hán phục nữ tử, thần sắc tức mịch.

“Người nghĩ cái gì đâu?” Mộ Kiếm Vân thân thủ ở La Phi trước mặt lung lay hai hạ, đánh gãy đối phương suy nghĩ. La Phi đem bia đưa đến bên miệng, nhưng chỉ nhấp một ngụm nhỏ liền lại buông, tựa hồ kia thơm ngọt rượu đã trở nên chua sót nan nuốt.

“Cái kia nữ nhân là ai?” Mộ Kiếm Vân miễn cưỡng hỏi.

La Phi không có chính diện trả lời, chính là hỏi lại:“Người cảm thấy nàng sẽ là cái xinh đẹp nữ nhân sao?”

Mộ Kiếm Vân lại tỉ mỉ đánh giá nàng kia vài lần, châm chọc nói:“Theo dáng người đến xem, hẳn là cái mỹ nhân phiêu tử..... Đáng tiếc nhìn không tới mặt nàng, làn da cũng không biết được không.”

Quả thật, nàng kia không chỉ có mặt bị lựa trắng mông trụ, một đôi tay cũng thủy chung che giấu ở thủy trong tay áo, mặc dù ở đánh đàn thời điểm cũng không ngoại lệ. Tựa hồ nàng mỗi một tác da thịt đều như thể tinh quý, quyết không thể nhường ngoại nhân thấy dường như.

“Người nói không sai, nàng trước kia thật là cái mỹ nữ.” La Phi thờ dãi, ngữ điệu âm đạm,“Chính là hiện tại.....”

“Hiện tại như thế nào?” Mộ Kiếm Vân ánh mắt lưu lại ở nữ tử mạng che mặt thượng, nàng ần ần có loại phi thường đáng sợ cảm. Mà La Phi kể tiếp trong lời nói tác xác minh nàng cảm giác.

“Người còn nhớ rõ Viên Chí Bang bị tạc thương sau bộ dáng đi? Kia nữ nhân hiện tại liền cùng hắn không sai biệt lắm!”

Mộ Kiếm Vân “A” một tiếng hét kinh hãi, cái kia “Quái vật” Làm người ta không đành lòng bắt ngờ đồ khuôn mặt xâm lược nàng nhớ lại, nàng thật sự vô pháp đem như vậy đáng sợ khuôn mặt cùng một cái như thế yếu điệu xinh đẹp nữ tử liên hệ ở cùng nhau. Ngạc nhiên sau một lúc lâu sau, nàng mới thì thào tự nói bàn hỏi:“Tại sao có thể như vậy?”

La Phi thủ nắm chặt chén rượu, thấp giọng nói:“Nàng kêu rõ ràng, chính là cái kia cùng A Hoa ở cùng nhau, sau này bị đại hỏa thiêu thành trọng thương nữ nhân.”

“Là nàng!?” Mộ Kiếm Vân lại bị kinh ngạc cảm xúc vây quanh, đồng thời nàng đem ánh mắt theo nàng kia trên người chuyển khai. Bởi vì nàng cảm thấy xem như vậy nữ tử, trong đầu lại nếu muốn khởi một cái quái vật bàn dung mạo, này thật sự là nhất kiện qua cho tàn nhẫn sự tình.

Ở Mộ Kiếm Vân quay đầu thôn thức trong lúc đó, tuyệt vời đàn tranh huyền âm lại lại vang lên. Chính là lúc này đây nghe tới lại hơn vài phần thê lương cảm giác.

“Nàng làm sao có thể cùng Trịnh Giai ở cùng nhau ?” Mộ Kiếm Vân xem La Phi hỏi, trong đầu nàng có nhiều lắm hoang mang, cứ dãi dãi đối phương giải đáp.

La Phi nói:“Trịnh Giai thị lực khôi phục sau nhìn thủ sở thăm A Hoa, A Hoa liền phó thác nàng chăm sóc cái cô gái này. Trịnh Giai nguyên bản liền tâm địa thiện lương, lại muốn sẽ đối A Hoa báo ân, cho nên nàng đối đãi rõ ràng phi thường tận tâm. Các nàng lưỡng hiện tại đã thành sống nương tựa lẫn nhau đồng bọn.”

“Là như thế này.....” Mộ Kiếm Vân lộ ra giật mình biểu cảm, trầm ngâm một lát sau nàng còn nói thêm,“Các nàng lưỡng có như vậy tình nghĩa đồ không kỳ quái, bởi vì Trịnh Giai cũng từng từng có tàn tật, thực dễ dàng cùng rõ ràng sinh ra đồng bệnh tương liên cảm tình.”

La Phi gật gù đầu, hơn nữa bổ sung nói:“Hơn nữa các nàng còn có giống nhau ham thích cùng tình thông -- âm nhạc.”

“Kia nữ hài không phải ở trong khách sạn làm mát xa sao?” Mộ Kiếm Vân khó tránh khỏi kinh ngạc,“Thế nào đàn tranh đạn tốt như vậy?”

“Nàng trước kia là học viện âm nhạc , chuyên nghiệp học qua đàn tranh. Chính là sau này kinh không dậy nổi dụ hoặc..... Người có biết, xinh đẹp nữ hài thực dễ dàng nhận đến dụ hoặc, dù sao làm cái gì cũng không như kia một hàng

đến tiền mau.”

Mộ Kiếm Vân lắc lắc đầu, nàng không nghĩ như vậy bình phán cái gì, bởi vì này chẳng phải nữ hài tự thân vấn đề, càng nhiều là thuộc loại xã hội này vấn đề. Bất quá trầm mặc một lúc sau, nàng tựa hồ lại có điều hiểu được, khẽ thở dài: “Một hồi đại hỏa thiêu đi nàng xinh đẹp thể xác, cũng cải biến nàng sinh tồn phương thức -- theo điểm này đến xem, đồ có chút Tái ông mất ngựa ý tứ.”

La Phi “Hắc” một tiếng: “Này cũng coi như một loại an ủi đi..... Nhưng vô luận như thế nào, như vậy đại giới đối một cái thanh xuân nữ hài mà nói, đều là rất tàn khốc !”

“Quả thật tàn khốc.....” Mộ Kiếm Vân cảm giác được La Phi trầm thấp cảm xúc, liền thò người ra nắm giữ đối phương thủ khuỷu giải nói, “Nhưng như vậy sự tình người cũng vô lực ngăn cản. Có thể nhường làm ác nhân nhận đến trừng phạt, người đã làm rất khá .”

Mộ Kiếm Vân sẽ không nghĩ đến: Nàng lời nói này hoàn toàn đầu đón La Phi. Người sau tránh thoát đối phương ám áp bàn tay, phần uất nói: “Không, ta cái gì cũng không có làm..... Giết hại rõ ràng hung phạm cũng không có nhận đến gì trừng phạt.”

Mộ Kiếm Vân đành phải xấu hổ đem thủ thu trở về, đồng thời hỏi lại: “Người làm sao vậy? Cao Đức Sâm không phải đã chết sao? Này chẳng lẽ không đúng người công lao?”

La Phi cười khò nói: “Cao Đức Sâm là đã chết. Nhưng là hắn đồng mưu, chân chính đến hiện trường chế tạo nổ mạnh người kia -- không chỉ có lông tóc không tổn hao gì, thậm chí còn thành truyền thông nóng phùng anh hùng.”

Mộ Kiếm Vân sững sốt một chút, rất nhanh nàng nghĩ tới một người, kinh ngạc hỏi: “Người nói là..... Tiền Yếu Bân?”

Này hai tháng đến, về Tiền Yếu Bân sự tích đã bị tỉnh thành truyền thông nóng sao vài lần. Ở tỉnh thị công an hệ thống tuyên truyền ngành dẫn đường dư luận đóng gói hạ, Tiền Yếu Bân bị đắp nặn thành một cái chịu nhục mười một năm, nhiều lần trải qua trùng trùng gian nan, cuối cùng thành công phá hủy sáng khoái lạnh đại hắc ác tập đoàn anh hùng nhân vật. Toàn bộ tỉnh thành, từ phố phường cha mẹ chồng, cho tới tập tễnh đứa bé, người người đều đối “Nằm vùng thần thám” danh vọng nghe nhiều nên thuộc. Cho nên La Phi vừa nói kia nói, Mộ Kiếm Vân lập tức liền liên tưởng đến Tiền Yếu Bân.

Gặp La Phi thực buồn bực trăm mặc , Mộ Kiếm Vân liền biết chính mình đoán không sai. Kỳ thật đối với A Hoa cùng Cao Đức Sâm tập đoàn bị giết, La Phi công không thể không. Nhưng là ở truyền thông chứa nhiều tuyên truyền trung, Tiền Yếu Bân lại đem sở hữu công lao làm cho một thân, đối La Phi tắc một chữ cũng không nói. Mộ Kiếm Vân trước đây liền vì thế bang La Phi cảm giác sâu sắc bất bình. Chính là nàng vạn vạn thật không ngờ: Thân là cảnh sát nằm vùng Tiền Yếu Bân, thế nhưng vẫn là tự tay đạo diễn nhà trọ nổ mạnh án đặc tội khôi nguyên hung!

“Hắn thế nào có thể làm như vậy?” Mộ Kiếm Vân lấy tay nặng nề mà gõ một chút cái bàn, tự hỏi tự phủ,“Vô luận như thế nào cũng không thể làm như vậy !”

La Phi thở dài, yên lặng uống hết trong chén bia.

“Tổng cục trưởng không biết việc này?” Mộ Kiếm Vân biết Tiền Yếu Bân hiện tại đúng là tổng cục trưởng cục lực bồi dưỡng ái tướng, cố có này hỏi.

“Hắn biết, kỳ thật Tiền Yếu Bân rất nhiều hành động đều là hắn ngầm đồng ý .” La Phi lại đổ thượng một ly bia, sau đó một bên độc ẩm một bên đem sự tình trước sau trải qua ngưỡng mộ kiếm vân giảng thuật một lần. Bao gồm “Thu gặt hành động” chân tướng, cùng với tổng cục trưởng như thế nào sửa chữa hành động nguyên nghệ, Tiền Yếu Bân như vậy làm sao Cao Đức Sâm thủ hạ trợ Trụ vi ngược đội chút..... Tường tận tinh tế, cự vi vô lậu.

Mộ Kiếm Vân nghe xong sau trăm mặc thật lâu sau, cuối cùng nàng chỉ có thể cười khổ khuyên nhủ:“Ta cũng không biết nói cái gì cho phải..... Chính là chuyện này, người thật sự không cần tự trách. Đây không phải người có thể không chế được .”

“Là, ta biết việc này ta quản không xong --” La Phi cũng hỏi lấy cười khổ,“Mà ta lại không thể không quản.”

Mộ Kiếm Vân nghe ra La Phi thoại lý hữu thoại, liền “Ân?” một tiếng.

La Phi quay đầu nhìn về phía diễn đài, Trịnh Giai cùng rõ ràng vẫn cứ hết sức chăm chú cho hợp tấu trung, các nàng nhất cử nhất động đều là như thế mạn diệu, ở âm nhạc làm nổi bật hạ, lại làm người ta đẹp không sao tả xiết.

La Phi liền như vậy lẳng lẳng xem, thẳng đến lại một khúc kết thúc. Sau đó hắn mới bả đầu quay lại đến đối Mộ Kiếm Vân nói:“Theo tháng trước bắt đầu, Trịnh Giai liền chuẩn bị tổ giác tài liệu, nhiều lần đến hình cảnh đội yêu cầu lập án. Phía dưới đồng chí không dám thụ lý, nàng sau này liền trực tiếp tìm được ta.”

Mộ Kiếm Vân cũng hướng dẫn trên đài hai cái nữ hài lườm liếc mắt một cái, hỏi:“Trịnh Giai cũng biết này án tử nội tình?” Bất quá nàng lập tức liền cảm thấy này hỏi dư thừa. Trịnh Giai cùng A Hoa từng có gặp, hiện tại lại cùng rõ ràng như hình với bóng, nàng có thể không biết không? Mà lấy này nữ hài thị phi rõ ràng tính cách, đã biết rõ ràng có oan khuất, đó là nhất định phải thảo ra cái công đạo đến .

Vì thế Mộ Kiếm Vân không đợi La Phi trả lời, trực tiếp lại tiến nhập vấn đề kế tiếp:“Người nhất định vô pháp cự tuyệt nàng, người giúp nàng ?”

La Phi gật gật đầu:“Ta đương nhiên vô pháp cự tuyệt. Cho nên ta tìm một ít con đường, ý đồ đi giải quyết chuyện này.”

“Người thế nào không nói với ta đâu? Có lẽ ta có thể giúp người.” Mộ Kiếm Vân xung phong nhận việc. Nàng ở cảnh giáo nhậm giáo, bình thường sẽ có cơ hội tiếp xúc đến một ít cảnh giới cao tầng lãnh đạo.

La Phi lắc đầu nói:“Việc này không đơn giản như vậy, ta không nghĩ đem người tha xuống nước.” Tạm dừng một lát sau, hắn lại tự giễu thức cười nói,“Sự thật cũng chứng minh, ta không có đem người kéo vào tới là sáng suốt .”

Mộ Kiếm Vân nghe ra có chút không thích hợp, vội hỏi:“Như thế nào?”

La Phi nhìn chằm chằm Mộ Kiếm Vân nhìn một hồi, thần sắc phức tạp. Mà hắn lại mở miệng thời điểm, tựa hồ lại thay đổi cái đề tài.

“Người không phải hỏi ta: Hôm nay vì sao muốn mời người ăn cơm? Ha ha, hiện tại ta nên trở về đáp người .”

“Vì sao?” Mộ Kiếm Vân không yên hỏi, nàng đột nhiên có loại cảm giác: Kia cũng không phải một cái có thể nhường chính mình cao hứng đáp án.

“Ta là hướng người cáo biệt.” La Phi cầm cổ họng nói,“Ta phải đi.”

Mặc dù có không tốt chuẩn bị tâm lý, nhưng thỉnh linh xảy ra toát ra “Cáo biệt” Này hai chữ, vẫn là nhường Mộ Kiếm Vân có chút thúc không kịp phòng. Nàng mờ mịt há miệng thở dốc, sau một lúc lâu sau mới phát ra âm thanh:“Người muốn đi đâu?”

“Hồi long châu.” La Phi theo trong túi lấy ra một phần văn kiện, triển khai sau đó lên Mộ Kiếm Vân trước mặt, “Đây là ta vừa mới tiếp đến điều lệnh.”

Mộ Kiếm Vân rũ xuống rèm mắt, cấp tốc đảo qua trên văn kiện nội dung.

“La Phi đồng chí tự nhậm linh linh hai năm tháng mười khởi đảm nhiệm tỉnh thành hình cảnh đội đại lý đội trưởng, chuyên trách chủ trì ‘Tứ nhất bát’ chuyên án tổ toàn bộ công tác. Nên đồng chí công tác thái độ tích cực, phân ra sắc hoàn thành tổ chức thượng phi xứng các hạng nhiệm vụ. Xét thấy trước mắt ‘Tứ nhất bát’ chuyên án tổ công tác đã cáo một đoạn, kinh tỉnh thành cục công an lãnh đạo đề nghị, tỉnh công an sảnh tổ chức bộ xét duyệt phê chuẩn, hiện quyết định đem La Phi đồng chí triệu hồi long châu, xuất nhậm long châu thị cục công an phó cục trưởng. Tỉnh thành hình cảnh đội đội trưởng chức, có khác nhân tuyên an bày.”

Mộ Kiếm Vân biết rõ này phân điều lệnh ý nghĩa. Nàng vì La Phi cảm thấy thật sâu bất bình, đồng thời cũng vô pháp ức chế trụ ly biệt thương cảm. Nàng trườ một chút cái mũi, vành mắt nhưng lại đỏ lên.

Lần này là La Phi trái lại cầm Mộ Kiếm Vân thủ, hấn dùng tận lực khoan khoái ngữ khí nói: “Long châu cách tỉnh thành cũng không xa, ngươi không khóa thời điểm, có thể nhiều hơn đến đi một chút.”

Mộ Kiếm Vân ngẩng đầu lên, nàng nỗ lực bài trừ vẻ tươi cười: “Đúng vậy. Ngươi thăng quan, chúng ta chúc mừng một chút đầu.”

La Phi rất phối hợp bùng lên bìa chén: “Đến, chạm vào một chút đi.”

Mộ Kiếm Vân cũng bùng lên chính mình trước mặt cái cốc, bất quá nàng đem trong chén nước trái cây đều đổ bỏ, qua tay cũng rót đầy bìa, nói: “Cao hứng như vậy chuyện, ta hẳn là cùng ngươi uống một chén.” Nói xong cũng không chờ La Phi đáp lại, thân qua cái cốc cùng La Phi nhất xao, sau đó liền ngoác miệng uống lên.

La Phi biết Mộ Kiếm Vân không thể uống rượu, khuyên nhủ: “Ngươi chạm một chút nhĩ.”

Mộ Kiếm Vân không quan tâm đối phương, dùng tay kia thì chỉ vào La Phi cái cốc, lấy chỉ ra thúc giục. La Phi bất đắc dĩ, đành phải ngưỡng cổ, đem chính mình trong chén rượu cũng hết thầy can.

Nhất bát lớn bìa hạ đồ, Mộ Kiếm Vân trên mặt bay lên rằng mây đỏ. Nàng lược nghỉ qua một hơi sau lại hỏi La Phi: “Người chừng nào thì nhích người?”

La Phi nói: “Nguyên đán phía trước đi.”

“Như vậy cấp?” Mộ Kiếm Vân thất vọng lắc lắc đầu, tỏ vẻ khó có thể lý giải.

“Có người không nghĩ nhường ta nhiều ngốc.” La Phi bất đắc dĩ nói, “Tháng giêng tam hào dậm muốn mời dự họp lần này tảo hắc trừ ác tuyên án công khai cùng khen ngợi đại hội.”

Mộ Kiếm Vân nhẹ nhàng “Nga” một tiếng, minh bạch trong đó logic. Tháng giêng tam hào đại hội là tình thành cảnh giới một lần việc trọng đại, giới khi A Hoa chờ hắc ác phần tử đem ở đại hội thượng nhận tuyên án, mà Tiền Yêu Bân tắc hội đạt được tình thị lãnh đạo khen ngợi. Trọng yếu như vậy trường hợp, có liên quan phương diện đương nhiên không hy vọng xuất hiện gì quấy nhiễu nhân tố. Đối với La Phi như vậy trì dị gặp giả, phương thức tốt nhất chính là lập tức đuổi đi nhân.

Việc đã đến nước này, không chỉ có chưa xốt kết cục khó có thể nghịch chuyển, hơn nữa ly biệt đúng là bách ở trước mắt. Mộ Kiếm Vân cảm giác có nhiều lăm lờ nói dừng trong lòng trung, nhưng lại luyện tiếc lãng phí thời gian đi kể rõ. Nàng chính là yên lặng xem La Phi, sở hữu cảm xúc đều giấu ở kia ba quang lưu động trong ánh mắt.

Giây lát gian, tai nghe cảm tranh hợp tấu thanh lại khởi, mà lần này nhạc khúc không chỉ có tuyệt vời, kia giai điệu lại trên chọc Mộ Kiếm Vân tiếng lòng, đem nàng kéo vào một loại khó có thể ức chế thương cảm xúc trung. Mộ Kiếm Vân thần sắc dần dần hoảng hốt, trước mắt đã nhìn không tới La Phi thân ảnh, chỉ hiện lên khởi này đã hơn một năm đến cùng đối phương ở chung khi từng chút từng chút, này nhớ lại theo âm nhạc chậm rãi lưu chuyển, thẳng gọi người si vọng không thôi.

Mộ Kiếm Vân cũng không biết, nàng giờ phút này đối âm nhạc mãnh liệt cảm thụ chính đến từ chính nàng cùng diễn tấu giả trong lúc đó tinh thần cộng minh, bởi vì đang ở hợp tấu này thủ khúc mục đúng là tiểu bang danh làm [ly biệt khúc].

Trên vũ đài hạ, ba nữ nhân. Các nàng thân phận, bối cảnh khác hẳn bất đồng, nhưng mỗi người thủ một phần nỗi buồn ly biệt, âm nhạc tại đây một khắc tắc trở thành liên hệ các nàng tinh thần thế giới ràng buộc. Diễn tấu giả thể xác và tinh thần đầu nhập, người nghe như say như dại.

Một khúc kết thúc sau, Mộ Kiếm Vân vẫn cứ vô pháp theo ly biệt sầu tư trung giải thoát, thẳng đến La Phi nhẹ nhàng mà huých chạm vào nằng, nằng mới hồi phục tinh thần lại.

“A, này âm nhạc.....” Mộ Kiếm Vân tự mình cảm hoài nói, “Thật sự là làm cho người ta có loại nói không nên lời tư vị.”

La Phi không nói gì, hần tay trái theo cái bàn dưới vưon đến, bàn tay rộng mở chống đỡ cổ cổ, đúng là nắm một cái hồng toàn bộ quả táo. Hần đem quả táo nhẹ nhàng đặt ở Mộ Kiếm Vân trước mặt, mỉm cười nói: “Đây là tặng cho người.”

Mộ Kiếm Vân ngoài ý muốn “A” một tiếng, có chút không hiểu: “Người.....”

“Hôm nay là bình an đêm. Người cho là ta thật sự không biết sao?” La Phi khoe miệng hơi hơi hướng về phía trước chọn, đúng là một loại chưa bao giờ từng có buồng bình tươi cười.

“Người gạt ta.....” Mộ Kiếm Vân giận dữ trừng mắt nhìn La Phi liếc mắt một cái, đồng thời lại khẩn cấp đem kia chỉ quả táo phùng ở tại trong tay. Quả táo sáng rõ hồng nhuận, tản mát ra thần nhiên hương vị ngọt ngào hơi thở.

La Phi chuyên chú xem Mộ Kiếm Vân, thẳng đến đối phương nâng lên mi mắt cùng chính mình nhìn nhau sau, hần mới trịnh trọng đưa ra chính mình chúc phúc: “Chúc người Noel vui vẻ, chúc người cả đời bình an.”

“Cám ơn người.” Mộ Kiếm Vân gắt gao nắm kia chỉ quả táo, trong lòng lo lắng từng trận. Nhưng tại đây tối ngọt ngào thời khắc, lại có hai khóa nước mắt khinh bất tại khoe mắt nằng, lung lay sắp đổ.

Ngày hai mươi lăm tháng mười hai buổi sáng.

Tỉnh thành cực công an.

Tuy rằng đã tiếp đến điều lệnh, nhưng La Phi vẫn là như thường lui tới giống nhau, sớm liền đi tới hình cảnh đại

đội. Hắn một người đứng ở trong văn phòng, sửa sang lại cần giao tiếp hồ sơ văn kiện, cũng sửa sang lại chính mình đã hơn một năm đến nỗi lòng.

Ước chừng ở khoảng tám giờ rưỡi thời điểm, có người ở ngoài phòng gõ cửa. La Phi nói thanh:“Mời vào.” Người nọ đẩy cửa mà vào, cũng là hân trợ thủ doãn kiếm.

“Người tới vừa vặn.” La Phi vẫy tay,“Này đó hồ sơ ta đều sửa sang lại qua , người kiếm kê một chút, tìm một chỗ bảo quản đứng lên.”

Doãn kiếm “Ân” một tiếng, vẻ mặt cũng không rất dễ chịu. Kế Hàn Hạo sau, hắn lại một lần cùng với chính mình lãnh đạo phân biệt. Đối này pha trọng tình nghĩa tiểu tử mà nói, mỗi một lần phân biệt đều là một bộ trầm trọng gánh nặng. Bất quá thương cảm về thương cảm, hắn cũng không quên việc này nhiệm vụ.

“La đội, tổng cục trưởng nhường ngài đi lên một chuyến.” Tiểu tử đi đến La Phi trước bàn, một bên tiếp nhận này tư liệu vừa nói.

“Nga.” La Phi nghe vậy liền đứng lên, trong lòng đoán một chút: Có phải hay không tân hình cảnh đội trưởng có nhân tuyển , bảo ta đi lên hảo giao tiếp một chút công tác?

Chờ đi đến tổng cục trưởng văn phòng sau, La Phi đoán tựa hồ chiếm được tiến thêm một bước xác minh. Bởi vì trong phòng trừ bỏ tổng cục trưởng bản nhân ở ngoài, còn có một cái nhân vật trọng yếu -- Tiền Yếu Bản.

Từ La Phi điều lệnh hạ đạt sau, tình thành cảnh giới đều ở đồn đãi:“Năm vùng thần thám” Tiền Yếu Bản đã bị điều động nội bộ vì đời tiếp theo hình cảnh đội trưởng. La Phi cũng tin tưởng như vậy đồn đãi đều không phải gió thổi nhà trống.

“Người đã đến rồi.” Tổng cục trưởng nhìn đến La Phi tiến vào, chỉ đơn giản đánh cái tiếp đón. Tiền Yếu Bản tác riêng theo trên sofa đứng lên, xông về phía trước tiền cùng La Phi nhiệt tình bắt tay.

La Phi dùng thường quy lễ tiết ứng phó , thái độ ôn hoà. Sau đó cùng Tiền Yếu Bản phân ngồi ở sofa hai bên.

Tổng cục trưởng nhìn xem La Phi, lại nhìn xem Tiền Yếu Bản, lại hồi lâu không nói chuyện, không biết suy nghĩ

cái gì. Hắn không nói chuyện, kia hai người liền cũng không tốt mở miệng. Phòng trong không khí trong lúc nhất thời có chút túc mục.

Một lát sau, La Phi cảm giác có chút không thích hợp, liền quay đầu nhìn xem bên cạnh Tiền Yếu Bản, không nghĩ tới đối phương đã ở xem chính mình, vẻ mặt kỳ quái lại phức tạp.

Này không giống như là bình thường giao tiếp công tác a? La Phi chính kinh ngạc gian, tổng cục trưởng rốt cục mở miệng .

“La Phi a, người gần nhất hai ngày đang vội cái gì?” Theo hắn trầm thấp ngữ điệu đến xem, những lời này hiển nhiên chính là thiết nhập chính đề tiền vô vị hàn huyên.

La Phi liền tùy ý đáp câu:“Không việc cái gì..... Chính là đang chuẩn bị giao tiếp.”

“Giao tiếp sự tình trước ngừng một chút đi.” Tổng cục trưởng vẫy vẫy tay, hắn đem thân thể hướng La Phi phương hướng dò xét thăm, lại giải thích nói,“Còn có một ít công tác, cần người tiếp tục làm xong.”

La Phi không nói gì, biểu hiện ra hết thấy phục tùng tổ chức an bày thái độ.

Tổng cục trưởng lúc này xung Tiền Yếu Bản hơi gật đầu:“Muốn bản, người đem vật kia cấp La đội dài nhìn xem đi.”

Tiền Yếu Bản theo sofa trên tay vịn cầm lấy một cái phong thư đưa cho La Phi, nói:“Đây là hôm nay sáng sớm ở ta hộp thư lý phát hiện .”

Phong thư trên không không một tự -- này tin hiển nhiên không phải theo bình thường gửi thư con đường mà đến. La Phi trong lòng vừa động, nhanh chóng đem kia phong thư mở ra, lấy ra bên trong một trương giấy ghi chép.

Vô luận theo chữ viết, cách thức vẫn là nội dung mà nói, kia trương giấy ghi chép đều là La Phi lại quen thuộc bất quá gì đó -- kia cũng là La Phi đi đến tỉnh thành nguyên nhân, cũng là La Phi tiếp tục ở lại tỉnh thành ý nghĩa.

Giấy trắng mực đen, tiêu chuẩn phòng Tổng thể:" tử hình thông tri đơn

Chịu hình nhân: Tiền Yếu Bản

Hành vi phạm tội: Cố ý giết người

Chấp hành ngày: Nhị linh linh bốn năm ngày ba tháng một

Chấp hành nhân:eumenides"

La Phi nhẹ nhàng mà “Hắc” một tiếng. Bất thành linh biến cố ký để ý liệu ở ngoài, nhưng lại ở tình lý bên trong. Sau một lát, ánh mắt của hắn theo giấy ghi chép thượng chuyển khai, ý vị thâm trường nhìn Tiền Yếu Bản liếc mắt một cái. Người sau a nhếch miệng, xấu hổ bài trừ vẻ tươi cười.

“La Phi a.” Tổng cục trưởng tiếp đón một tiếng, chờ người sau quay đầu sau, hắn trong lời nói có chuyện nói,“Việc ta mặc kệ, nhưng này cuối cùng nhất ban đòi, người vô luận như thế nào đều phải đứng vững!”

La Phi thần sắc bình tĩnh, chỉ đơn giản trả lời ba chữ:“Ta minh bạch.” Nhưng hắn trong giọng nói thái độ cũng là như thế kiên định cùng trầm ổn, lộ ra một cỗ làm người ta tin cậy cảm giác.

Tổng cục trưởng vừa lòng gật gật đầu:“Vậy người liền mau chóng chuẩn bị đi, thời gian hắn là còn thực đầy đủ.” Lược dừng lại đón sau, hắn lại đề nghị nói:“Các người khai chuyên án hội nghị thời điểm, muốn bản cũng có thể dự thính. Hắn không riêng gì của các người bảo hộ đối tượng, cũng có thể đảm đương tác chiến chủ lực.”

“Này.....” La Phi uyển chuyển cự tuyệt nói,“Ta xem không có quá lớn tất yếu.”

“Đã là La đội án tử, khiến cho La đội toàn quyền phụ trách đi.” Tiền Yếu Bản nhìn ra La Phi tâm tính, liền tự giác tìm cái bậc thềm đi xuống đến,“Ta hết thấy nghe theo an bày là được.”

Tổng cục trưởng châm chước một hồi, thấp giọng nói:“Cũng tốt.” Hắn biết La Phi cùng Tiền Yếu Bản trong lúc

đó khúc mắc đã tồn, thật muốn ở cùng nhau hợp tác, ngược lại song phương đều sẽ bó tay bó chân, còn không bằng nhường La Phi độc tự đi ứng phó.

“Ta đây hiện tại liền triệu tập hội nghị đi.” La Phi vừa nói một bên đứng lên, đồng thời đem kia trương giấy ghi chép thu hồi phong thư trung.

Tổng cục trưởng vẫy vẫy tay:“Đi thôi.”

La Phi lại xưng Tiền Yếu Bân gật gật đầu, xem như cáo từ. Theo sau hắn liền rời đi kết thúc dài văn phòng, xuống lầu mà đi. Đợi đến hình cảnh đội chỗ tầng lầu, đã thấy doãn kiểm chính nâng cái chén trà theo nước sôi phòng đi ra, cước bộ vội vàng. La Phi gọi lại hắn hỏi:“Ngươi rồi hơi hồ gì đâu?”

Doãn kiểm vừa quay đầu lại:“Ngươi xuống dưới a?” Vừa nói chuyện một bên đem chén trà nhét vào La Phi trong tay, trong chén nóng hằm hập một ly trà xanh, mùi phốc mũi, hiển nhiên là vừa vụn ngâm tốt.

La Phi không rõ đôi phương ý tứ, bất quá không đợi hắn mở miệng hỏi lại, doãn kiểm vừa cười hì hì giải thích đến:“Mục lão sư ở ngươi văn phòng ngồi đâu -- chính ngươi tiếp đón nàng đi.”

La Phi thầm nghĩ: Này tới đồ khéo. Hắn “Nga” một tiếng, lại chính sắc phân phó doãn kiểm:“Ngươi nhanh an bày một chút, thông tri các chuyên án tạo thành viên, 10 giờ rưỡi mở ra hội nghị khẩn cấp.”

Doãn kiểm sững sốt một chút, trong lòng thầm nghĩ: Ngài không phải đều làm giao tiếp sao? Còn thu xếp cái gì chuyên án tổ? Lời này tuy rằng không có nói xuất ra, La Phi lại nhìn xem mình bạch, liền lại tăng thêm ngữ khí nói:“Có tâm tình hướng ,eumenides hạ tân ra!”

Doãn Kiểm Thân sắc rùng mình, hắn đương nhiên minh bạch “Tân ra” ý nghĩa, việc đỉnh khởi sống lưng hồi phục nói:“Ta phải đi ngay chuẩn bị!”

Bên này doãn kiểm tự đi an bày hội nghị. La Phi tắc bụng chén trà về tới phòng làm việc của bản thân. Đẩy cửa quả nhiên thấy Mộ Kiếm Vân: Nữ giảng sư đang ngồi ở trên sofa, trong tay phiên một chồng giấy viết bản thảo -- đó là La Phi vì rời chức mà viết báo cáo công tác báo cáo.

“Sao ngươi lại tới đây?” La Phi đánh cái tiếp đón, đi qua đem kia chén trà xanh đưa đến đối phương trước mặt, còn nói, “Ta đang muốn tìm ngươi đâu.”

Mộ Kiếm Vân đem trong tay giấy viết bản thảo buông, hỏi ngược lại: “Như thế nào?”

La Phi nói: “Ngươi trước tiên là nói đi.” Hắn biết tự bản thân biên trọng tâm đề tài một khi triển khai, chỉ sợ cũng rất khó kết thúc.

Mộ Kiếm Vân cũng không cần nhần, nhân tiện nói: “Ta tới tìm ngươi thương lượng chuyện này.”

“Chuyện gì?”

“Ta không nghĩ ở trong trường học gốc, ta muốn đi địa phương thượng rèn luyện rèn luyện.” Mộ Kiếm Vân vừa nói một bên bung lên kia chén trà xanh, ánh mắt nhưng vẫn chăm chú vào La Phi trên mặt, quan sát đến đối phương phản ứng.

La Phi có vẻ có chút ngoài ý muốn, hơi hơi nhăn lại mày hỏi: “Vì sao?” Ở hắn xem ra, một cái nữ đồng chí ở cảnh giáo đảm nhiệm giảng sư thật tốt a, người khác tưởng tiến còn vào không được đâu, làm chi muốn tới địa phương thượng chịu khổ?

“Trong trường học cái loại này thanh nhàn cuộc sống, ta có chút ngốc ngáy.” Mộ Kiếm Vân dùng nhẹ nhàng băng quơ miệng nói, “Ta nghĩ đến địa phương hình cảnh đội nhiều tiếp xúc một ít sự thật án tử.”

La Phi lắc đầu: “Ta trì giữ lại ý kiến..... Ta khuyên ngươi thận trọng quyết định.” Lược làm tạm dừng sau, hắn lại hỏi: “Ngươi còn chưa có cùng trường học lãnh đạo nói chuyện này đi?”

Mộ Kiếm Vân nhún vai: “Không đâu, ta còn không biết có hay không địa phương thượng đơn vị nguyện ý tiếp thu ta.”

Nghe đối phương nói như vậy La Phi đồ nhẹ nhàng thở ra: Nguyên lai việc này bất tự còn chưa có nhất phiết, chỉ tính cái sơ manh ý tưởng. Bất quá hắn có chút kỳ quái: Mộ Kiếm Vân làm sao có thể đột nhiên toát ra như vậy ý niệm, nhưng lại cố ý chạy tới cùng chính mình thảo luận. Đây thật sự không giống như là một cái thành thực nữ nhân biểu hiện.

Mộ Kiếm Vân này sẽ đem chén trà đưa đến bên môi, nhưng nàng nhưng không có tiếp tục làm ra uống trà động tác, chính là kinh ngạc xem kia uống trong suốt nước trà, không biết suy nghĩ cái gì.

La Phi cho rằng đối phương đã ở do dự, liền thừa cơ khuyên giải nói:“Đó là một đại sự, từ từ sẽ đến. Ta cảm thấy ngươi trước trung cầu một chút cha mẹ ý kiến.”

Mộ Kiếm Vân “Xích” cười:“Ta đều bao lớn người? Chuyện gì còn phải hỏi trước cha mẹ?” Nàng gặp La Phi thủy chung đem không được sự tình nặng nhẹ, rõ ràng đem chén trà hướng vài lần thượng một chút, nói thẳng hỏi đối phương:“Nếu không có khác đơn vị muốn ta, ngươi có nguyện ý hay không muốn ta?”

“Ta?” La Phi không gì chuẩn bị tâm lý, bị hỏi ngẩn ra.

“Ngươi không phải long châu thị cục công an cục trưởng sao?” Mộ Kiếm Vân triệt để đem lời điểm thấu ,“Ngươi có nguyện ý hay không tiếp thu ta đến ngươi chỗ kia nhậm chức?”

Xem đối phương kia trong treo mà lại chấp nhất ánh mắt, La Phi bỗng nhiên gian bưng tỉnh đại ngộ. Trong lòng hần nổi lên một loại chua ngọt giao tạp cảm giác, cảm xúc mãnh liệt dao động, ở một lần thâm trầm hô hấp sau, hần thì trào hỏi lại:“Ngươi như vậy..... Đáng giá sao?”

Mộ Kiếm Vân nhẹ nhàng mà “A” một tiếng, giống như cười giống như thán, mà ánh mắt của nàng tắc trở nên dữ phát lợi hại, thẳng buộc La Phi nói:“Có đáng giá hay không là ta lo lắng vấn đề. Ngươi chỉ cần trả lời ta, hội, vẫn là sẽ không?”

La Phi trong lòng nóng lên, cổ chừng dừng khí nói:“Ta đương nhiên hội -- vô luận theo người nào góc độ mà nói, ta đều không có lý do cự tuyệt ngươi!”

La Phi nửa câu sau trong lời nói cất giấu thật lớn lời ngảm, Mộ Kiếm Vân không có khả năng nghe không hiểu. Nàng càng biết: Lấy La Phi tính cách, này đã là một loại phi thường không bị cản trở tình cảm biểu đạt. Bỗng nhiên, nàng ngược lại có chút ngượng ngùng , nhưng lại đỏ mặt cúi đầu.

La Phi “Ha ha” Cười ngây ngô hai tiếng, có tâm giảm bớt một chút này lược hiển xấu hổ không khí, lại không biết

nên nói cái gì đó. Trong lúc nhất thời hai người đều trầm mặc . Sau một lát vẫn là Mộ Kiếm Vân lại trước mở miệng, nàng ngẩng đầu lên, lược hiền lo lắng hỏi:“Ta như vậy..... Có phải hay không cho ngươi rất lớn áp lực?”

“Không.” La Phi vội vàng cho thấy thái độ,“Ta rất cao hứng , cũng thực cảm kích. Thậm chí, thậm chí là có điểm thụ sủng nhược kinh.”

Xem La Phi lại quần vừa vội, tướng thô lộ lại từ không đạt nghĩa bộ dáng, Mộ Kiếm Vân nhìn không được nở nụ cười. Nói đến lúc này, đúng là có chừng có mực thời điểm, vì thế nàng liền chủ động vòng vo đề tài:“Tốt lắm, nên nói ngươi bên kia chuyện .”

“Ta bên này --” La Phi bán cái tiểu cái nút,“Có một tin tức tốt cùng một cái tin tức xấu, ngươi trước hết nghe người nào?”

Mộ Kiếm Vân nâng chung trà lên uống một ngụm, tùy ý nói:“Vậy trước đến tin tức tốt đi.”

“Tin tức tốt là: Ta không cần nhanh như vậy rời đi tỉnh thành .”

“Nga?” Mộ Kiếm Vân vẫn chưa biểu hiện ra vui sướng, nàng dùng hai tay nâng chén trà, miễn cưỡng hỏi,“Kia tin tức xấu chính là ngươi lưu lại nguyên nhân đi?”

La Phi không nói gì cam chịu, đồng thời hẩn lấy ra lá thư này tiên đệ đi qua.

Mộ Kiếm Vân dọn ra một bàn tay tiếp nhận giấy viết thư, nàng lườm liếc kia trống rỗng vô tự phong thư, tiến thêm một bước đoán nói:“Từ hình thông tri đơn? Trả thù lao muốn bản đi?”

La Phi không có cách nào không sợ hãi nhạ , hẩn tròn tròn mắt hỏi lại:“Ngươi làm sao mà biết được?”

“Tôi hôm qua ngươi nói với ta Trịnh Giai ở bang cái kia nữ hài khiêu nại, lúc đó ta liền đoán được đến eumenides sẽ có điều hành động.” Mộ Kiếm Vân đem kia giấy viết thư thả lại đến trên bàn, tựa hồ không có hứng thú lại mở ra nhìn kỹ, sau đó nàng lại nhẹ nhàng lắc đầu,“Chính là ta không nghĩ tới hội nhanh như vậy, ta nguyên tưởng rằng hẩn ít nhất phải đợi ngươi trước rời đi tỉnh thành.”

Nghe Mộ Kiếm Vân nói như vậy, La Phi cũng phẩm ra chút hương vị đến, hần cúi đầu trầm ngâm nói:“Ý của ngươi là: Hần lần này hành động hoàn toàn là vì Trịnh Giai?”

Mộ Kiếm Vân nhất tâm kiến huyết nói:“Hần sẽ không nhường Trịnh Giai trở thành cái thứ hai bạch tâm tã.”

“Tiền Yếu Bản hội đối Trịnh Giai xuống tay?” La Phi cảm thấy này ý nghĩ có chút khoa trương,“-- này còn không về phân đi?”

“Có lẽ là không đến mức, nhưng ngươi muốn hiểu biết eumenides tâm tính. Hần tuyệt không cho phép cái kia nữ hài nhận đến một chút uy hiếp, hần hội dùng lực lượng của chính mình đến bảo đảm điểm này. Ngươi phải rời khỏi tỉnh thành ,eumenides cũng sẽ rời đi. Mà Tiền Yếu Bản về sau sẽ biến thành bộ dáng gì nữa? Ai đều không thể đoán trước. Ngươi bỏ qua vấn đề này, thuyết minh ngươi đối Trịnh Giai quan tâm còn chưa đủ -- ít nhất là xa xa so ra kém eumenides.”

Mộ Kiếm Vân cuối cùng trong lời nói nói được có chút chói tai, nhưng La Phi lại khó có thể phủ nhận. Quả thật, nếu Trịnh Giai luôn luôn nhất quyết không tha nứu chặt Tiền Yếu Bản chỗ bần không tha, ai có thể cam đoan Tiền Yếu Bản sẽ không sử xuất cái gì phá hư đưa tới? Dù sao người sau ở hắc đạo thượng đắm chìm du mười năm, hần đã tâm cùng thủ đoạn La Phi là tràn đầy lĩnh giáo . Mà La Phi lại bỏ qua Trịnh Giai an nguy, phương diện này đích xác thể hiện ra trên tình cảm thân sơ đến.

“Được rồi..... Ta thừa nhận là ta sơ sót.” La Phi xem Mộ Kiếm Vân, thành khẩn bề mặt đạt đầu hàng thái độ. Đồng thời trong lòng hần âm thầm thay Trịnh Giai tổ khổ: Đứa nhỏ này cũng là , làm sao có thể nhắc lên cái này chuyện phiền toái nhi đâu? Vấn đề này không nghĩ hoàn hảo, nhất tướng dưới, La Phi nhưng lại bỗng nhiên kinh hãi, hần sợ run một lát, theo sau cười khổ khinh niệm ra một người tên:“A Hoa.”

Mộ Kiếm Vân cũng cười khổ thở dài, nói:“Ngươi rốt cục suy nghĩ cẩn thận .”

La Phi không nói gì gật đầu. Này còn có cái gì không rõ đâu? Trịnh Giai sở dĩ bị xả tiền này vũng bần trung, lúc đầu nguyên nhân chính là A Hoa đem rõ ràng phó thác cho nàng chiếu cố. Hiện tại xem ra, A Hoa này hành động nhưng là thâm ý sâu sắc. Phải biết rằng,eumenides cùng Tiền Yếu Bản đều là A Hoa không đội chung trời kẻ thù, nhường hai người này hợp lại cái người chết ta sống, chẳng phải đúng là A Hoa cầu còn không được cục diện? Đến lúc này vừa đi phân tích xuống dưới, A Hoa tuy rằng thân ở tử lao, nhưng cử trọng nhược khinh gian, nhưng lại đạo diễn một hồi nhất tiền song điều báo thù trò hay, này tâm tư chi hiểm ác, thật sự là làm người ta khó lòng phòng bị!

“Ta thực nên sớm một chút đem Trịnh Giai cùng hai người này quan hệ nói cho ngươi.” La Phi ảo não nói,“Ngươi có lẽ có thể trước tiên nhìn thấu A Hoa tâm tư, ngăn cản Trịnh Giai cùng hần gặp mặt .”

“Cái gọi là [trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường], ngươi cũng không cần tự trách.” Mộ Kiếm Vân khuyên giải an ủi La Phi một câu, sau đó lại ngữ điệu vừa chuyển, nghiêm cẩn hỏi: “Ngươi có biết hay không, liền ngay cả chính ngươi cũng là A Hoa trong kế hoạch một quả quân cờ!”

La Phi nheo lại mắt, như có đăm chiêu.

Mộ Kiếm Vân tiếp tục nói: “A Hoa hi vọng nhất xuất hiện cục diện, chính là như eumenides giết Tiền Yêu Bân, mà ngươi lại bắt được eumenides. Nói như vậy, hắc hai khởi đại cừu đều có thể báo, kia thật sự là chết cũng không tiếc.”

La Phi “Hắc” cười lạnh một tiếng: “Này cũng quá lý tưởng hóa thôi?” Sự thật lại như thế nào giống hắc thiết tưởng như vậy tuyệt vời?

“A Hoa đem sở hữu bảo đều áp ở ngươi trên người. Bởi vì hắc biết: Hắc lý tưởng trung kết quả này, cũng đang là ngươi muốn nhất nhìn đến !” Mộ Kiếm Vân dùng ngón tay hừ điểm La Phi ngực, mang đến hiệu quả lại như chùy đánh bình thường. Ngươi sau tim đập “Đột đột đột” nhanh hơn, giống như là giấu kín lòng dạ bỗng nhiên gian bị lợi nhận cắt, sở hữu gân mạch đều phải bại lộ ở trong không khí giống nhau.

Như eumenides được đến ứng có chế tài, đồng thời đem eumenides cũng trao bỏ quy án, này chẳng lẽ không đúng chính mình tha thiết ước mơ kết cục sao? Mà chính mình cũng có năng lực khống chế như vậy kết cục: Chỉ cần đem Tiền Yêu Bân trở thành mồi, thích hợp rắc đại võng, dự định xâm nhập, kia con cá chỉ cần nuốt nhĩ, cũng đừng muốn chạy trốn thoát!

La Phi càng nghĩ càng hưng phấn, hô hấp cũng nhẹn không được dồn dập lên. Cứ việc hắc ở mặt ngoài còn đang nguy trang bình tĩnh, nhưng hắc ở sâu trong nội tâm gợn sóng đã vô pháp che giấu.

“Trong hiện thực có một eumenides, ở trong lòng ngươi tắc có một cái. Mỗi khi ‘Tứ hình thông tri đan’ xuất hiện thời điểm, này hai cái eumenides đều sẽ xa tương hô ứng.” Mộ Kiếm Vân dùng ánh mắt ôm lấy La Phi ánh mắt, ả ả nói.

La Phi thật sâu hít vào một hơi, muốn thoát khỏi cái loại này khác thường cảm xúc, trong lúc nhất thời lại vô pháp tự kiềm chế. Đúng vậy, eumenides này nhân vật vốn chính là chính mình sáng tạo, chính là sau này Mạnh Vân từ làm chính mình đối này nhân vật căm thù đến tận xương tủy. Từ đây hắc đem điều này nhân vật thật sâu mai táng đứng lên,

không bao giờ nữa nguyện quay đầu. Nhưng này nhân vật ở trong lòng hấn nhưng chưa chết đi, nó chính là ngủ say , ở tịch mịch trung đẳng đãi chủ nhân triệu hồi.

Một năm trước cái kia mùa thu, làm Mộ Kiếm Vân gặp phải Đặng Hoa tập đoàn sinh mệnh uy hiếp khi, La Phi theo đuổi hung thủ ám sát Đặng Hoa kế hoạch. Hấn trở mắt xem Đặng Hoa chết ở chính mình trước mặt, mà này một màn hấn vốn có năng lực ngăn cản. Có lẽ đúng là theo ngày đó bắt đầu, trong lòng hấn cái kia eumenides thức tỉnh .

Một năm sau, hấn lại gặp phải đồng dạng dụ hoặc cùng lựa chọn.eumenides muốn giết Tiền Yếu Bân, mà chính mình cũng hi vọng người sau nhận đến ứng có trừng phạt.

La Phi lý do thực đầy đủ: Tiền Yếu Bân trên tay không chỉ có dính có vô tội giả máu tươi, hơn nữa hấn còn tại “Thu gặt hành động” Trung bí mật mang theo nhiều lắm dã tâm. Hấn hội trở thành cái thứ hai Đặng Hoa sao? La Phi không dám ngắt lời, nhưng hấn biết, một khi Tiền Yếu Bân tay cầm tinh thành cảnh giới quyền to, hơn nữa hấn hơn mười năm hắc đạo bồi cảnh, muốn thành vì cái thứ hai Đặng Hoa đều không phải việc khó. Nếu thực đến ngày nào đó, chỉ sợ hết thủy đều chậm.

Một khi đã như vậy, sao không giống eumenides bảo hộ Trịnh Giai ý nghĩ giống nhau: Sớm làm diệt trừ hậu hoạn, phòng bị cho chưa xảy ra?

La Phi càng là thâm tưởng, đầu óc liền càng loạn, cuối cùng nhưng lại nặng trĩu một mảnh hỗn độn. Hấn bắt buộc chính mình đứng lên, chậm rãi đi thông thả đến phía trước cửa sổ. Hấn mở ra giăng co cửa sổ, nhường gió thu thổi vào đến, tẩy trừ chính mình hỗn loạn không chịu nổi tư duy.

Ngoài cửa sổ ánh nắng tươi sáng, tuy nói không lên sáng lạn hức ẩm, nhưng là tảo hết cuối mùa thu lý thần mai.

La Phi cứ như vậy đứng lặng thật lâu sau. Hấn đón nắng sớm hướng phương xa ngắm nhìn, tầm mắt cao đến phía chân trời. Lúc hấn rốt cục quay đầu đến thời điểm, trên mặt hấn thần sắc kiên nghị, như là đã làm ra mỗi cái trọng đại quyết định.

“Ta sẽ chiến thắng bọn họ .” Hấn xem Mộ Kiếm Vân, như tuyên thệ bình thường trịnh trọng nói, tạm dừng sau một lát, hấn lại đặc biệt bổ thưởng một cái cường thế tân trang từ ngữ:“Triệt để !”

Chương 15 khúc chung · nhân tán

Nhị linh linh bốn năm ngày ba tháng một.

Nguyên đán ngày nghỉ trong lúc đó, tỉnh thành phiêu khởi trắng như tuyết tuyết trắng. Tuyết thể tuy rằng không lớn, nhưng là làm cho người ta nhóm mang đến vui mừng không khí cùng mùa thu hoạch ngụ ý. Tuyết ngừng sau, trong thiên địa mỏng manh trắng một tầng, cả tòa thành thị cũng bằng thêm vài phần phong cách cổ xưa ý nhị.

Ba ngày khoái trá ngày nghỉ đã kết thúc. Sắc trời chưa lượng, bảo vệ công nhân trước hết xuất hiện tại quanh quẽ đầu đường, bọn họ dọn dẹp trên đường tuyết đọng, kéo ra các màu nhân chờ năm đầu công tác mở màn.

Ở thành thị mỗi cái góc xó, Tiền Yếu Bân vừa mới theo trong lúc ngủ mơ tỉnh lại. Hắn cảm lấy bên gối đồng hồ nhìn nhìn, thời gian là rạng sáng ngũ điểm mười ba phân. Hiện tại rời giường tựa hồ còn có chút sớm, hắn tưởng lại mị nhất tiểu hội. Nhưng hợp mắt sau, trong đầu lại luôn làm âm ỉ đẳng, dĩ nhiên tim không về buồn ngủ.

Ở Tiền Yếu Bân kế hoạch trong ngoài, hôm nay vốn nên là cái vinh quang ngày. Thật giận là, này phân vinh quang hiện tại lại bị một tầng đáng sợ tử vong bóng ma thật sâu bao phủ.

Tiền Yếu Bân cũng không sợ tử, muốn nói hơn mười năm nằm vùng kiếp sống, thế nào một ngày không phải chạy ở sinh tử bên cạnh? Ở hắn xem ra, một người nam nhân phải có sở thành tựu, nhất định phải cụ bị cảm tử dám hợp lại kinh nghiệm. Vì sự nghiệp, vì chính mình hùng tâm, mặc dù là tử cũng đáng. Đúng là chịu như vậy lực lượng chống đỡ, Tiền Yếu Bân tài năng ở thường nhân vô pháp tưởng tượng khốn cảnh trung kiên thủ đi xuống, rốt cục ngao đến hôm nay huy hoàng thời khắc. Nếu lúc này lại không hiểu chết ở một cái internet sát thủ đao hạ, vậy rất thật đáng buồn.

Tiền Yếu Bân không nghĩ ra tên của bản thân làm sao có thể thượng cái kia tên “Tứ hình thông tri đan”. Người nọ giết Đặng Hoa, mà chính mình tắc tiến thêm một bước phá hủy Long Vũ tập đoàn, theo này trên ý nghĩa mà nói, bọn họ hẳn là cùng một trận chiến hào chiến hữu mới đúng. Theo thu được “Tứ hình thông tri đan” Đến xem, mặt trên sở liệt đặc tội danh hẳn là cùng chính mình chế tạo kia cho nổ tạc án có liên quan. Lúc đó mục tiêu của chính mình là A Hoa, lại ngoài ý muốn ngộ thương rồi một cái khác nữ hài. Nhưng này hai người chẳng lẽ lại là cái gì người tốt sao? Lấy trừng phạt tội ác vì nhiệm vụ của mình eumenides vì sao bởi vậy đã đem đầu mâu chỉ hướng chính mình?

Chính là hắn nghĩ đến thông cũng tốt, không nghĩ ra cũng tốt, “Tứ hình thông tri đan” Đã phát ra, tên kia đan thượng nhân liền nhất định đối mặt cực đoan hiểm cảnh. Tiền Yếu Bân tuy rằng đối thực lực của chính mình tràn ngập tự tin, nhưng hắn cũng biết, đối thủ đồng dạng là một cái sâu không lường được đáng sợ tên.

Mặc dù là Đặng Hoa nhân vật như vậy cũng khó trốn eumenides độc thủ, chính mình tại đây trảng sinh tử trong quyết đấu có năng lực phân thắng được mấy thành đầu?

Mỗi khi nghĩ tới cái này vẫn đề, Tiền Yếu Bản liền không khỏi ám sảng ngượng hân. Bất quá trong lòng kinh rất nhiều, hân cũng sẽ trấn an chính mình: Thế sự biến ảo, là vô pháp quơ đũa cả nắm, chính mình cùng Đặng Hoa dù sao ở hai cái hoàn toàn bất đồng hoàn cảnh bên trong.

Đầu tiên theo vận thế đi lên nói, Đặng Hoa ngộ hại tiền tuy rằng như mặt trời ban trưa, nhưng căn cứ thịnh cực mà suy sinh diễn lễ thường, khi đó kỳ thật đã gần đến nổ mạnh hết đà, số mệnh khó có thể duy tục; Mà chính mình lại được vừa sải bước nhân sinh cái thứ nhất bậc thêm, tiền phương đường rộng lớn, sĩ đồ không có giới hạn, đây đúng là giương cánh muốn bay thời khắc, thế mạnh mẽ, không thể ngăn cản.

Lại theo chung quanh hoàn cảnh mà nói, Đặng Hoa sinh tiền gây thù hân nhiều lắm, mặt ngoài thoát nhìn phong cảnh, trên thực tế cường đại ngoại áp đã đưa hân bức đến không đường có thể đi tuyệt kính, chết oan chết uổng kỳ thật đúng là hân không thể trốn tránh quy túc, eumeindes hành động có thể nói thuận theo thiên ý dân tâm; Mà chính mình lại hoàn toàn tương phản, hiện tại lãnh đạo thường thức, truyền thông khen, dân chúng lại sùng bái không thôi, hết thấy nhân tố bên ngoài đều hướng về lợi tốt phương diện phát triển, tại như vậy dưới tình huống, eumenides muốn giết chính mình chỉ do nghịch thế làm, nói dễ hơn làm?

Nghĩ đến đây, Tiền Yếu Bản cảm thấy lòng dạ sáng sủa rất nhiều. Tả hữu cũng ngủ không được, hân rõ ràng đứng dậy xuống giường, đi đến phòng ngủ bên cửa sổ kéo ra rèm cửa sổ.

Đứng ở lầu hai hướng ngoài cửa sổ nhìn lại, xa xa phía chân trời hơi hơi có chút trắng bệch. Tối hôm qua dự báo thời tiết nói hôm nay sẽ thả tình, kia ám áp ngày giờ phút này hân là đang từ tuyến hạ chậm rãi hướng lên trên đi đi?

Tuyệt động lại lãnh, lại có thể nào đóng băng trụ thái dương quang huy? Tiền Yếu Bản cảm thấy tự mình cũng đang là một vòng mới lên thái dương! Hân đã ở địa hạ ngủ đông mười một năm, hiện tại muốn chui từ dưới đất lên mà ra, ai cũng vô pháp ngăn cản.

Năm đó tỉnh thành cục công an đến bộ đội đặc chủng yếu nhân thời điểm, Tiền Yếu Bản liền ý thức được này đối chính mình là cái thiên đại kỳ ngộ. Nếu có thể ở “Thu gặt hành động” Trung lập phía dưới công, kia chắc chắn là sĩ đồ thượng một lần tuyệt vời khai đoan. Cho nên Tiền Yếu Bản không chút do dự tiếp được nhiệm vụ này. Hân gánh vác khởi vi kỷ xuất ngũ thanh danh, mượn cơ hội trà trộn cho tỉnh thành hắc đạo.

Tiền Yếu Bản hắc đạo kiếp sống rất nhanh vui vẻ thủy khởi, hơn nữa chiếm được A Hoa tín nhiệm. Khả “Thu gặt hành động” Lại bởi vì Đặng Hoa thế lực liên lụy quá lớn mà khó có thể khai triển. Lúc này cục lý lãnh đạo cố ý đem

Tiền Yếu Bân triệu hồi, nhưng Tiền Yếu Bân chính mình lại cố ý muốn tiếp tục ẩn núp đi xuống.

Chính như La Phi sở liệu, Tiền Yếu Bân lúc này mục đích đã không cực hạn cho cảnh sát nhiệm vụ, hấn bắt đầu có lớn hơn nữa dã tâm. Chính mình có thể ở hắc đạo đắc thế, mà sau lưng lại có cảnh sát bối cảnh, vì sao không thể giống Đặng Hoa như vậy can ra một phen đại sự nghiệp? Đúng là căn cứ vào như vậy dã tâm, Tiền Yếu Bân tài năng ở cô độc cùng cô đơn trung kiên thủ mười một năm -- hấn đang chờ đợi thuộc loại chính mình cơ hội.

Đặng Hoa từ sau, này cơ hội rốt cục đến .

Tiền Yếu Bân du thuyết tổng cục trưởng, đem “Thu gặt hành động” Tiến hành rồi gia tăng cùng “Thay đổi”, mà chính hấn tắc đầu nhập đến Cao Đức Sâm dưới trướng, ý muốn đem người sau bồi dưỡng thành tinh thành tân nhất nhậm hắc đạo bá chủ.

Ở cảnh sát tân trong kế hoạch, Cao Đức Sâm như vậy “Bá chủ” Kỳ thật chính là một cái con rối, mà Tiền Yếu Bân chính là khống chế con rối kia sợi dây thừng.

Tiền Yếu Bân tin tưởng chính mình hoàn toàn có thể khống chế Cao Đức Sâm, hấn đem thay thế được Đặng Hoa, ở tinh thành thành lập khởi thuộc loại chính mình khống chế đế quốc. Mà cùng Đặng Hoa so sánh với, Tiền Yếu Bân trên người lại hơn một phần cảnh sát bối cảnh. Này ý nghĩa mặc dù Cao Đức Sâm gặp chuyện không may, hấn cũng có thể có thể hoa lệ xoay người, không hề phiêu lưu đào thoát chịu tội.

Này đó là Tiền Yếu Bân thiết kế tốt tính toán, chỉ tiếc này bàn tính lại bị La Phi ở không biết chuyện trong lúc đó nhúng tay đánh vỡ . Bất quá Tiền Yếu Bân cũng không có quá mức uể oải, bởi vì hấn sớm một bước trở về cảnh giới cũng không tất không phải chuyện tốt. Chỉ cần “Thu gặt hành động” ý nghĩa chính có thể duy tục đi xuống, bước tiếp theo còn phải lựa chọn một cái tân con rối, mà này con rối lại có thể nào đào thoát chính mình khống chế?

Tiền Yếu Bân trông về phía xa ngoài cửa sổ, dường như thấy mới lên ánh mặt trời chính chiếu xạ ra hấn tuyệt vời tiền đồ. Đương nhiên, hấn cũng không có quên: Nếu muốn bước trên cái kia hoạn lộ thên thang, chính mình trước hết thang qua hôm nay hung hiểm cửa ải.

Thình lình xảy ra tiếng đập cửa tựa hồ đã ở phá lệ nhắc nhở hấn. Đồng thời có một thanh âm ở ngoài cửa la lên :“Tiền cảnh quan, thỉnh không cần đứng ở cửa sổ. Thời gian dài bại lộ khả năng sẽ có nguy hiểm.”

Tiền Yếu Bân nghe ra đó là hình cảnh đội doãn kiểm thanh âm, vì thế hấn một lần nữa kéo lên rèm cửa sổ, hơn

nữ cao giọng ứng câu:“Được rồi.” Giờ phút này ốc tiền ốc sau tuy rằng trải rộng y phục thường đặc công, nhưng ở eumenides dưới áp lực, vô luận thể nào cẩn thận đều là không đủ .

Tiền Yếu Bản mặc chỉnh tề, sau đó mở ra phòng ngủ cửa đến phòng khách nội. Hắn nhìn đến trừ bỏ doãn kiếm ở ngoài, trên sofa còn ngồi một vị thần thái uy nghiêm trung niên nam tử, kia tự nhiên chính là hình cảnh đội đội trưởng, cũng là lần này hộ vệ hành động tổng chỉ huy -- La Phi.

“Vất vả .” Tiền Yếu Bản khách sáo đánh cái tiếp đón,“Các người một đêm không có ngủ sao?”

La Phi đứng dậy nói:“Theo hôm nay linh điểm bắt đầu, người tùy thời đều bị vây sinh mệnh trong lúc nguy hiểm, cho nên chúng ta một phần một giây cũng không thể buông lỏng.”

“Ta nhưng là ngủ thật sự hương đầu.” Tiền Yếu Bản cười hề hề nói, đồng thời lại nhân tiện tặng cái cao mạo cấp La Phi,“Ta biết La đội dài nhất định sẽ có hoàn mỹ kế hoạch, chẳng những có thể bảo hộ ta an toàn, nhưng lại hội đem cái kia sát thủ thẳng chỉ cho pháp!”

La Phi biết người này thành phủ sâu đậm, liền ngay cả A Hoa bậc này nhân vật đều thâm chịu này khổ. Cho nên đối với phương tuy rằng nhiệt tình tăng bốc, hắn chính là lơ đãng cười nhẹ, nói:“Quả thật có kế hoạch, nhưng muốn tới tuyên án công khai đại hội thời điểm mới chính thức triển khai.”

Tiền Yếu Bản gật gật đầu, tỏ vẻ lý giải.eumenides bản lĩnh lại đại, cũng không khả năng ở cảnh sát nghiêm mật theo dõi hạ nhập thất giết người. Hắn phải lợi dụng tuyên án công khai đại hội như vậy một cái mở ra tính trường hợp đến xuống tay, này cũng là hắn lựa chọn hôm nay làm chấp hành ngày nguyên nhân chỗ đi. Bởi vậy cảnh sát kỹ càng kế hoạch cũng tất nhiên muốn quay chung quanh tuyên án công khai đại hội hiện trường chế định cùng triển khai.

Hết thầy hết thầy, đều muốn tại kia tràng đại hội thượng đi ra cuối cùng kết quả!

Như thế đồng thời, ở thành thị một cái khác góc xó, người trẻ tuổi đang ở làm trước khi đi chuẩn bị.

Khoảng cách tuyên án công khai đại hội chính thức bắt đầu còn có thời gian rất lâu, nhưng hắn phải trước tiên nhích người. Bởi vì giờ phút này cảnh sát lực lượng nhất định sẽ tập trung ở Tiền Yếu Bản nơi, mà tuyên án công khai đại hội hiện trường tác tương đối hư không. Hắn chính có thể thừa cơ mà vào, trước tới hiện trường ẩn núp đứng lên.

Lựa chọn cảnh sát đại hội hôm đó làm hành hình ngày, này thật là cái lớn mật gần như hoang đường hành động, mà người trẻ tuổi đúng là muốn dùng như vậy lớn mật hành động, bức bách cảnh sát không thể không ra tay ứng đối.

Nguyên đán ngày nghỉ thời điểm, người trẻ tuổi đem kia trưng tử hình thông tri đơn ở trên Internet tiến hành rồi tuyên bố, nhanh chóng khiến cho dư luận chấn động cùng chú ý. Bên đường đầu cuối hẻm đều ở nghị luận đều thời điểm, cảnh sát đã vô pháp thủ tiêu trước tuyên án công khai cùng khen ngợi kế hoạch, bởi vì làm như vậy liền ý nghĩa đối sát thủ eumenides sợ hãi cùng thoái nhượng, hát vang khải công ca cảnh sát đem nháy mắt luân vì dư luận trò cười.

Cho nên cảnh sát phải ngênh nan mà lên, cùng eumenides triển khai một hồi cứng đối cứng giao phong.

Người trẻ tuổi cũng chờ mong trận này giao phong, càng chuẩn xác mà nói, hẳn là chờ mong chính mình cùng La Phi trong lúc đó kết thúc.

Hắn từng ở đối phương trong tay chiết qua một lần, thông qua tự mình hại mình ngón tay mới miễn cưỡng tự bảo vệ mình. Nhưng hắn cũng không chịu phục, hắn cần một cái càng thêm công bằng hoàn cảnh cùng đối phương ganh đua cao thấp. Giống như là hai cái đứng đầu kỳ nói cao thủ, nếu người ở trong quyết đấu từng chuẩn bị ở sau mắt một ván, vậy người có thể nào cam tâm? Vô luận như thế nào cũng muốn đi đầu lại quyết cao thấp!

Tiền Yếu Bản xuất hiện chính cho người trẻ tuổi tốt nhất cơ hội. Mà cái nhân vật này qua lại bối cảnh khiến cho giữa hai người tranh đấu thậm chí hội càng sâu một bước, bay lên đến tinh thần thể giới mặt.

Lúc ban đầu là La Phi sáng tạo eumenides nhân vật, sau này bị Viên Chí Bang sở dụng, mà người trẻ tuổi lại kế thừa Viên Chí Bang ý tứ. Ở dĩ vãng giao phong trung, La Phi từng mấy lần làm phép người trẻ tuổi, hi vọng đem đối phương kéo về quang minh bờ đối diện, nhưng người sau sinh phụ tử vong chân tướng lại đánh nát La Phi nỗ lực. Người trẻ tuổi rốt cục kiên định bước trên lão sư chỉ dẫn đường, triệt để luân vì bồi hồi cho hắc ám thế giới tội ác chế tài giả.

Người trẻ tuổi đối chính mình lựa chọn đường đã lại không thể nghi ngờ lo, mà hiện tại, hắn càng muốn dùng Tiền Yếu Bản làm công cụ, đối La Phi thủ nghiêm tín ngưỡng triển khai quay giáo nhất kích!

Không hề nghi ngờ, Tiền Yếu Bản ở nằm vùng thời kì mỗ ta làm đã vượt qua pháp luật giới hạn, mà thân là pháp luật bảo vệ giả La Phi đối này không chỉ có bất lực, chính hắn còn nhận đến xa lánh, đem bị bắt rồi đi tỉnh thành. Cái này cho eumenides nhúng tay việc này tối nguyên vẹn lý do. Nếu người sau dùng thủ đoạn của mình chế tài Tiền Yếu Bản, kia hẳn đối La Phi thắng lợi có thể nói có song trọng ý nghĩa: Hắn không chỉ có chứng minh rồi chính mình đáng sợ thực lực, càng chứng minh rồi chính mình kiên trì đường mới là trừng trị tội ác chung cực phương pháp.

Người trẻ tuổi cùng La Phi, bọn họ đều giờ lên cao chính nghĩa cờ hiệu, nhưng đi lên hai điều hoàn toàn tương phản đường. Nay, bọn họ vì đều tự tín ngưỡng cùng tôn nghiêm, cần phải triển khai một hồi tàn khốc tranh đấu.

Đương nhiên , người trẻ tuổi sở dĩ lựa chọn Tiền Yêu Bân xuống tay, một cái khác trọng yếu nguyên nhân cũng không dung bỏ qua -- vì cái kia nữ hài.

Người trẻ tuổi không muốn nhường kia nữ hài thừa nhận gì phiêu lưu, đồng thời, hắn cũng nguyện ý dùng một loại tha lỗi tâm tính bang kia nữ hài đi làm bất cứ sự tình gì.

Hắn ở trên Internet công bố kia phân tử hình thông tri đơn kỳ thật vì nhường kia nữ hài nhìn đến. Trước kia hắn cũng giúp qua nữ hài, điều này đây một thân phận khác xuất hiện; Mà lúc này đây, hắn muốn dùng eumenides thân phận ra tay, hắn muốn cho đối phương cảm giác được chính mình sở chấp hành chính nghĩa.

Người trẻ tuổi cũng không biết làm như vậy đến cùng có thể có bao lớn ý nghĩa. Cho dù hắn thành công , nữ hài đối hắn thù hận liền có thể biến mất vài phần sao? Hắn không dám hy vọng xa vời. Chỉ cần nữ hài về sau nhớ tới eumenides thời điểm, trừ bỏ thù hận, còn có thể nhiều một phần khác cảm giác, kia hắn liền phi thường thỏa mãn . Đây cũng là hắn ly biệt tiền duy nhất tâm nguyện.

Chính như Mộ Kiếm Vân đoán như vậy, người trẻ tuổi đã hạ định rồi ly biệt quyết tâm. Ở tra rõ chính mình thân thể chi mê, hơn nữa chặt đứt thể tục tình cảm sau, tòa thành thị này với hắn mà nói đã mất gì lưu luyến tất yếu. Mà hắn ở trong này lại rất nổi danh , truy nã hắn bức họa thậm chí thiếp lần phố lớn ngõ nhỏ, tiếp tục lưu lại không chỉ có nguy hiểm, cũng không lợi cho hắn chấp hành eumenides sứ mệnh.

Hắn có thể đổi một chỗ, sau đó lại ngủ đông một đoạn thời gian. Hắn làm gì sót ruột đau? Thế giới này, bất cứ lúc nào chỗ nào đều sẽ không khuyết thiếu tội ác.eumenides cũng vĩnh viễn sẽ không khuyết thiếu dùng võ nơi.

Trừ bỏ Tiền Yêu Bân, đây là hắn trước khi đi cuối cùng nhiệm vụ, cũng là hắn phải xử lý cuối cùng một tia vương bận, này vương bận một phần xuất từ La Phi, một khác bộ phận tắc xuất từ cái kia nữ hài.

Người trẻ tuổi xuất phát. Hắn phải đuổi ở sắc trời đêm lượng chưa lượng thời điểm hành động, lúc này mặt đường thượng đã có sáng sớm người đi đường, hắn hành tung sẽ không có vẻ đột ngột. Mà hôn ám sắc trời tắc có thể che giấu hắn làm rất nhiều chuyện.

Hắn muốn cảm tạ hai ngày trước phiêu tuyết. Rét lạnh thời tiết khiến cho hắn xuất môn khi có thể dùng y mạo

đem chính mình quả nghiêm nghiêm thực thực. Hắn niêm thượng xám trắng mi phát, ở trên mặt vẽ loạn xuất sắc ban cùng nếp nhăn, lúc hắn đi ra cửa thang lầu thời điểm, vô luận là hình dung vẫn là đáng vẻ, đều cực kỳ giống một cái đi vào nhân sinh tuổi già lão nhân.

Giữa trưa mười một điểm bốn mươi hai phân, tỉnh thành trại tạm giam.

A Hoa bị mang tiến thăm vấn thất, xuất hiện tại trước mặt hắn chẳng phải thăm vấn cảnh quan, mà là một bàn phong phú đồ ăn. Bát đĩa đã dọn xong, bên cạnh bàn thậm chí còn phóng thượng một bao khói thuốc.

“Ăn đi. Đây là chúng ta điền sở trường cố ý cho ngươi chuẩn bị.” Quản giáo đem A Hoa áp đến trước bàn làm tốt, sau đó chỉ vào này đồ ăn nói.

A Hoa “Hắc” cười, tự giễu nói:“Hôm nay thế nào có này đãi ngộ, chẳng lẽ muốn xử bắn sao?” Lời tuy nói như vậy, trên mặt hắn cũng là một bộ không gọi là vẻ mặt, liền đem mang theo cái còng hai tay cử cử, thất ý đối phương: Như vậy muốn ta thế nào ăn cơm?

Quản giáo có chút do dự, không biết là phù cấp cho đối phương mở ra cái còng. Đúng lúc này, một gã nam tử theo ngoài phòng đi vào đến, vừa đi vừa nói:“Mở ra đi, bữa này cơm nhường hắn hảo hảo hưởng thụ một chút.”

Quản giáo được đến mệnh lệnh, liền theo lời đem A Hoa còng tay mở ra. Dù sao thăm vấn trước ghé mặt còn khóa mộc phong, liệu đối phương cũng đào thoát không được.

A Hoa nhận được vào người nọ, đúng là trại tạm giam điền sở trường. Hắn thân nhiên nói câu:“Cảm tạ.” Ngoài ra liền không nhiều lắm ngôn, chỉ lấy khởi bát đĩa, một chút gió cuốn mây tan, không bao lâu đã đem đầy bàn đồ ăn tiêu diệt sạch sẽ, ăn là nhẹ nhàng vui vẻ đầm đìa, hương vị ngọt ngào không thôi.

“Thật sự là hảo khẩu vị.” Điền sở trường đỉnh mập ra thân thể, ngồi ở A Hoa đối diện nói. Ngôn ngữ dường như có chút hâm mộ.

A Hoa thích ý chống đỡ cái lười thất lung, nói:“Ồ trong này tốt, không cần quan tâm, cũng không cần lao lực, khẩu vị đương nhiên là tốt rồi -- nếu có thể đến chút rượu liền rất tốt.”

Điền sở trường lắc lắc tay nói:“Yên người cứ việc trừu, rượu cũng không thể uống.”

A Hoa liền điểm khởi một điều thuốc chọn ở ngoài miệng, nói:“Ta biết, người là sợ ta uống hơn nháo sự.”

“Nga?” Điền sở trường nở nụ cười,“Người nhưng là cái minh bạch nhân.”

A Hoa đem khói thuốc chà xát ở miệng, thật sâu hút hai khẩu, sau đó đem lời tiến thêm một bước điểm thâu nói:“Điền sở trường, ta ở quý nhiều ngày như vậy, quân giáo nhóm cũng không rất khó xử ta, hôm nay còn có này một bàn hảo com, người ý tứ cũng kết thúc -- người yên tâm đi, tối hôm nay tuyên án công khai đại hội, ta sẽ không cho người thêm phiền từ .”

“Hảo, thống khoái.” Điền sở trường một điều ngón tay cái khen,“Ta tin tưởng người A Hoa là cái nói là làm nhân.”

“Bao lớn điểm sự?” A Hoa nhẹ nhàng mà bắn đạn khói bụi,“Không phải là cái tử hình sao? Ta sớm đều biết đến , hôm nay đi qua, cũng chính là đi một chút quá trường, làm cái bài trí.”

Nghe A Hoa nói như vậy, điền sở trường đồ lại do dự đứng lên, hần lại trầm ngâm nói:“Ta biết người không sợ chết, bất quá hôm nay đại hội còn có một cái chủ đề: Sẽ đổi ‘Báo đầu’ tiến hành khen ngợi.”

A Hoa nghe minh bạch , nguyên lai đối phương lo lắng là này. Đây cũng thật là cái đáng giá lo lắng lý do,“Báo đầu” Cùng A Hoa đã thế như nước với lửa, song phương xuất hiện tại cùng cái hội trường, một cái bị phán tử hình, một cái lại vinh dự thêm thân, lấy A Hoa tính cách tì khí, khó tránh khỏi muốn ở hiện trường giảo ra chút động tĩnh đến. Đến lúc đó mặc dù có võ cảnh áp trận, nhưng A Hoa tổng có thể đau mắt vài câu đi? Đến lúc đó chiết hiện trường không khí sẽ không đẹp mắt .

Cũng may A Hoa lập tức lại cấp đối phương ăn khóa thuốc an thần.“Này người cũng không cần lo lắng, ta không có cái gì quá khích ngôn hành .” Hần phun ra một cái vòng khói, sau một lát lại quỷ dị cười, nói,“Ta cùng một cái người chết so đo cái gì?”

“Người chết?” Điền sở trường ánh mắt rùng mình, không quá minh bạch đối phương sở chỉ.

“Cái kia internet sát thủ,eumenides, hần không phải đã cấp ‘Báo đầu’ hạ ra sao?” A Hoa thám thân thể, khiêu khích giống như dùng ánh mắt ôm lấy đối phương,“Ta ở ký hiệu lý đều biết đến , người sẽ không còn chưa có nghe nói đi?”

Điền sở trường bị A Hoa mang vào không khí trung, hần không tự chủ được nheo lại mắt, hỏi ngược lại:“Người cho là cái kia sát thủ có thể thành công?”

“Ta hi vọng như thế.” A Hoa đầu tiên là quán buông tay, sau đó lại hơi thần bí nói,“Hơn nữa ta tin tưởng hần nhất định sẽ ở tuyên án công khai đại hội thời điểm xuống tay, cho nên chúng ta hãy mở mắt to ra mà xem, chờ xem một hồi trò hay đi!” Nói xong, hần khoan thai phun ra một chuỗi vòng khói, kia sương khói nhân nhân lượn lờ, làm hai người hồ thị trung khuôn mặt đều trở nên vận vẹo đứng lên.....

Buổi chiều mười sáu điểm bốn mươi một phân.

Mỗ tiểu khu độc thân nhà trọ nội.

Một nữ tử ngồi ngay ngắn ở phòng ngủ đầu giường trước bàn trang điểm, nàng mặt hướng được khảm ở mặt bàn thượng viên kính, đang ở tỉ mỉ quản lý chính mình tóc.

Như chỉ nhìn này nữ tử bóng lưng thân hình, kia tất là một cái yếu điệu động lòng người tuyệt sắc giai nhân. Chỉ tiếc gương cũng không nói dối, giờ phút này tại kia kính mặt trung chiếu rọi ra , cũng là một trương như quý my bàn đáng sợ không trọn vẹn khuôn mặt.

Này nữ tử đúng là ở khí than nổ mạnh sự kiện trung may mắn còn tồn tại rõ ràng. Từ dung mạo làm tổn thương sau, nàng vẫn là lần đầu tiên như thế nghiêm cẩn ngồi ở trước bàn trang điểm.

Hơn phân nửa năm trước nổ mạnh khiến cho đại hỏa không chỉ có thiêu hết tóc của nàng, cũng cháy hồng da đầu nàng, sau này nàng vì cùng Trịnh Giai một khối lên đài diễn xuất, chuyên môn trang bị một bộ tóc giả. Kia tóc giả bình thường đều là tóc dài phiêu phiêu, cúi trên vai sau, dùng để che nàng gáy vai vị thiếu ngắn cùng vết sẹo, khả hôm nay nàng lại cố ý đem này quần áo tóc dài cuộn lên, ở sau đầu vẫn thành một cái búi tóc.

Búi tóc vẫn hảo sau, nàng đối với gương tả hữu lắc đầu nhìn nhìn, tựa hồ thượng thấy vừa lòng. Lập tức nàng kéo ra phía trước ngăn kéo, vói vào một bàn tay đi, theo trong ngăn kéo nhẹ nhàng giáp ra một căn trâm cài tóc.

Kia trâm cài tóc lóng lánh xám trắng sắc kim chúc sáng bóng, tính chất cứng rắn, tựa hồ là dùng thép tinh đánh chế. Mà nó kiểu dáng tắc thực ngắn gọn, tinh tế thật dài, một đầu bén nhọn, một đầu rất tròn, ngoài ra vẫn chưa càng nhiều tân trang.

Rõ ràng đem trâm cài tóc cầm ở trong tay cẩn thận đoan trang, tựa hồ ở kiểm tra cái gì. Mà kia trâm cài tóc phổ phổ thông thông , có năng lực có cái gì khác thường? Một lát sau, nàng như là nhìn không ra cái gì tật xấu, có thể này lại nâng tay, đem kia cọng trâm chậm rãi sáp nhập sau đầu búi tóc trung.

Tóc quản lý tốt lắm, rõ ràng trang điểm cũng liền đại công cáo thành. Nàng bắt đầu đứng dậy mặc, xem ra là chuẩn bị xuất môn. Nàng mặc nhất kiện thật dài áo lông, sau đó lại đội mũ, khăn quàng cổ, khẩu trang, như vậy nàng toàn bộ thân thể đều bị bao vây nghiêm nghiêm thực thực , chỉ lộ ra một đôi như nước trong veo mắt to.

Nàng nhìn nhìn biểu, ước định thời gian sắp đến. Vì thế nàng đi ra nhà trọ, một đường đi tới tiểu khu tiền lộ khẩu. Nàng ở nơi đó chờ đợi một hồi, thẳng đến một chiếc xe taxi ngừng ở nàng trước mặt.

“Rõ ràng, lên xe đi.” Một cái nữ hài theo sau xe tòi đầu tiếp đón, đúng là cùng rõ ràng ước hẹn hội hợp Trịnh gia. Rõ ràng liền gật gật đầu, theo một khác sườn mở cửa lên xe, ngồi ở Trịnh Giai bên cạnh. Lúc này nàng phát hiện, bên trong xe nguyên lai cũng không chỉ có các nàng hai cái hành khách, ở phía sau xếp ghế ngồi trung gian còn nằm một cái cơ trí đáng yêu con chó nhỏ.

“Nguru Nguru.” Rõ ràng kêu một tiếng cầu cầu tên, đồng thời thân thủ đi sờ nó đầu. Nguru Nguru tắc nhiệt tình liêu khởi đầu lưỡi, ở đối phương lòng bàn tay lý nóng hằm hạp liếm một vòng.

Ở đùa Nguru Nguru đồng thời, rõ ràng lại hơi kinh ngạc hỏi Trịnh Giai:“Ngươi hôm nay thế nào bắt nó mang theo ?” Nguru Nguru thân là một cái đạo manh khuyến, từng cùng Trịnh Giai như hình với bóng. Bất quá Trịnh Giai thị lực khôi phục sau cũng rất thiếu mang Nguru Nguru cùng xuất môn , không biết hôm nay vì sao ngoại lệ? Phải biết rằng, các nàng sắp tham dự là một cái tương đối đặc biệt trường hợp, mang theo một cái con chó nhỏ chỉ sợ không quá phương tiện đâu.

Trịnh Giai cũng không có trả lời đối phương, nàng chính là xem kia con chó nhỏ, nhẹ nhàng mà giống như ở tự nói:“Nguru Nguru a Nguru Nguru, ta huấn luyện ngươi lâu như vậy, hôm nay cần phải nhìn ngươi biểu hiện .”

Ở hai cái nữ hài đối thoại trong quá trình, lái xe đã phát động hảo ô tô, hấn lược quay đầu tới hỏi câu:“Kế tiếp đi nơi nào?”

Nữ hài nhóm trăm miệng một lời đáp: “Nhân dân đại lễ đường.”

Lái xe “Nga” một tiếng, ra kết luận: “Các người là muốn đi xem tuyên án công khai đại hội a.”

Lần này hai cái nữ hài lại đều không có nói chuyện, các nàng đều tự trầm mặc, trong lòng tựa hồ đều có dấu một chút bí mật.....

Chạng vạng mười bảy điểm chính.

Tỉnh thành nhân dân đại lễ đường cửa.

Cảnh sát nhân viên mở ra luôn luôn bị vây phong bế trạng thái cảnh giới tuyến, bắt đầu tổ chức dân chúng vào bàn, lúc này khoảng cách tuyên án công khai đại hội chính thức bắt đầu còn có một cái nửa giờ.

Đã là tuyên án công khai đại hội, kia đối với toàn thể thị dân mà nói hẳn là đều là một cái công khai, có thể tự do tham dự trường hợp. Đại hội tổ chức giả trước kia cũng là như vậy thái độ, bất quá mấy ngày trước phát sinh một việc lại nhường tình huống có điều thay đổi.

Tự cho là vì eumenides sát thủ ở trên Internet tuyên bố nhằm vào Tiền Yếu Bản từ hình thông tri đơn, chấp hành ngày đúng là tuyên án công khai đại hội hôm đó. Mà thị nội các tạp chí lớn đã sớm nói ra: Tiền Yếu Bản bản nhân đem ở tuyên án công khai đại hội thượng nhận khen ngợi. Vì thế nhằm vào trận này đại hội cái thứ hai tiêu điểm đề tài nhanh chóng sinh thành. Mọi người đều bị tò mò: “Năm vùng thần thám” Hay không thật sự thân chịu tội danh? Mà cũng không thất thủ eumenides cùng cảnh giới anh hùng lẫn nhau so đo lại hội va chạm ra một cái thể nào kết quả đâu?

Cảnh sát không có sửa đổi tuyên án công khai đại hội tương quan kế hoạch, nhưng bọn hắn áp dụng một ít châm chích thi thố. Đầu tiên bọn họ thông qua truyền thông ngôn luận đem eumenides hành vi miêu tả vì lọt lưới hắc ác phần tử đối cảnh sát uy hiếp cùng khiêu khích; Đồng thời bọn họ còn đối tham dự tuyên án công khai đại hội nhân viên tiến hành rồi sàng chọn cùng khống chế. Cụ thể phương pháp là: Vào bàn danh ngạch bị phân phát đến các cư dân xã khu, muốn tham dự hội nghị thị dân phải đến các cư ủy hội đưa ra xin, kinh xã khu cảnh sát nhân dân xét duyệt thân phận sau lĩnh ấn có người tin tức vào bàn chứng, đại hội hôm đó bằng này chứng thực danh tiền tràng.

Dù vậy, làm cảnh giới mở ra sau, mỗi một cái muốn vào bàn nhân vẫn muốn tiếp thu cảnh sát nhân viên nghiêm mật kiểm tra. Trừ bỏ thẩm tra vào bàn chứng cùng chứng minh thư thượng cá nhân tin tức hay không ăn khớp ở ngoài, sở hữu nam tính vào bàn giả còn bị yêu cầu vươn tay trái, nhường bảo vệ kiểm nghiệm thứ năm căn ngón tay hay không

đầy đủ hết.

Trịnh Giai cùng rõ ràng giờ phút này chính xếp hạng đãi kiểm vào bàn đội ngũ trung. Rõ ràng chú ý tới tiền phương nam tính gặp được đặc thù kiểm tra, trong lòng thoáng có chút kỳ quái, liền nói thầm một câu:“Làm cái gì vậy đâu?”

Trịnh Giai tắc trong lòng hiểu rõ -- ở thị lực phục mệnh sau này mấy tháng lý, nàng sớm đem sát thủ cha nhân hình dáng đặc thù hiểu biết nhất thanh nhị sở. Nàng liền hướng rõ ràng giải thích nói:“Cái kia tự xưng eumenides hung thủ, hấn tay trái ngón giữa chặt đứt một cái đốt ngón tay.”

Rõ ràng “Nga” một tiếng, trong lòng hiểu rõ. Đốt ngón tay thiếu hụt là một cái vô pháp che giấu thân thể đặc thù, cảnh sát bắt lấy này đặc thù tiến hành xếp tra, kia sát thủ lại nghĩ muốn lẫn vào tràng nội, đã có thể ngàn nan muôn vạn khó khăn .

Theo đội ngũ không ngừng đi trước, hai cái nữ hài cũng dần dần tiếp cận xếp tra cửa ải. Lúc này Trịnh Giai lấy ra một bộ kính râm mang hảo, đồng thời hạ giọng đối rõ ràng nói:“Một hồi người liền ẩn ta vừa rồi nói đi làm.”

Rõ ràng một bên gật đầu nói:“Người yên tâm đi.” Một bên thân thủ sam ở Trịnh Giai cánh tay trái, Trịnh Giai tay phải tắc nắm một bộ cầu thẳng, dây thừng một chỗ khác tự nhiên là hệ ở Nguru Nguru trên cổ.

Hai người chậm rãi về phía trước, không bao lâu liền đến lối vào. Một người tuổi còn trẻ cảnh sát thân thủ đem các nàng ngăn cản xuống dưới.

“Đây là chúng ta vào bàn chứng.” Rõ ràng vội vàng tương lĩnh quan giấy chứng nhận lấy ra đến giao cho đối phương. Kia vào bàn chứng là Trịnh Giai thác phụ thân sinh tiền đồng sự công việc , giấy chứng nhận bản thân tuyệt không vấn đề. Kia cảnh sát tiếp nhận giấy chứng nhận đồng thời, ánh mắt hướng Nguru Nguru nhìn lướt qua, nói:“Này cầu cũng không thể mang đi vào a.”

“Đây là đạo manh khuyên.” Rõ ràng việc giải thích nói,“Nàng là người tàn tật, rời đi này con chó liền nửa bước khó đi .”

Trịnh Giai phối hợp rõ ràng lời nói hái điệu kính râm, lộ ra một đôi mờ mịt vô thần ánh mắt. Đôi nàng mà nói, muốn nguy trang thành một cái người mù thật sự là rất dễ dàng .

Cảnh sát nhìn xem Trịnh Giai, lại chú ý tới thân phận thượng ảnh chụp đích xác cũng là người mù. Hắn cũng liền không nói cái gì nữa, ngược lại đem lực chú ý dời đến rõ ràng trên người.

“Người đem khẩu trang hái được.” Hắn cầm trong tay rõ ràng chứng minh thư, muốn đối lập một chút đối phương dung mạo.

Rõ ràng liền đem khẩu trang tháo xuống, lộ ra nàng kia trương đáng sợ dung nhan. Cảnh sát không hề chuẩn bị tâm lý, hoảng sợ đổ trù một ngụm lạnh khí. Sau một lúc lâu sau mới lắp bắp hỏi:“Người..... Người làm sao?”

Rõ ràng cũng rất bình tĩnh, chỉ thản nhiên đáp:“Bị hỏa thiêu .”

Lúc này phụ cận một ít thị dân cũng thấy được rõ ràng như quý mỹ bản khuôn mặt, trong lúc nhất thời kinh hô liên tục, xôn xao dục sinh.

“Người mau đưa khẩu trang mang trở về đi.” Cảnh sát sợ hãi phức tạp, vội vàng đem giấy chứng nhận còn cấp hai cái nữ hài, vẫy tay ý bảo các nàng tiền tràng. Hai người này tuy rằng cũng không rất bình thường, nhưng thực hiện nhiên, các nàng cùng cái kia tự xưng eumenides sát thủ không có gì quan hệ.

Vì thế rõ ràng cùng Trịnh Giai hai người liền mang theo Ngưu Ngưu thuận lợi tiến nhập tràng quán nội. Đây là toàn tỉnh môn quy lớn nhất bên trong đại lễ đường, khoan năm mươi thước, độ sâu sáu mươi nhiều thước, tổng cộng có gần năm ngàn cái ngòai vào. Lễ đường chính tiền phương chủ tịch đài đứng là hôm nay tuyên án công khai đại hội trung tâm hội trường chỗ.

Tràng nội cũng có cảnh sát ở duy trì trật tự. Rõ ràng cùng Trịnh Giai tới tính tương đối sớm , các nàng bị dẫn đường ngòai ở lễ đường thứ tám xếp trung gian vị trí. Tiền ngũ xếp giờ phút này đã không còn chỗ ngòai, hơn nữa tất cả đều là chút mặc chế phục cảnh sát bên trong nhân viên.

Rõ ràng ngòai xuống sau liền hái đi mũ, khẩu trang tắc vẫn cứ mang ở trên mặt.

Trịnh Giai chú ý tới rõ ràng biến hóa, cười hỏi câu:“U, hôm nay thế nào đổi kiểu tóc ?” Vừa nói một bên vươn tay, muốn đi kiểm tra đối phương búi tóc.

Rõ ràng bỗng nhiên quát khê một tiếng:“Đừng nhúc nhích!” Đồng thời còn dùng đầu tránh né Trịnh Giai vuốt ve.

Trịnh Giai bị rõ ràng liên phát hoảng, nàng động tác đứng ở giữa không trung, ngạc nhiên hỏi:“Như thế nào?”

Rõ ràng lại tăng thêm ngữ khí cường điệu nói:“Đừng chạm vào tóc ta trâm!”

Trịnh Giai có thể này chú ý tới rõ ràng búi tóc thượng cầm một căn trâm cài tóc. Kia trâm cài tóc thoát nhìn phổ phổ thông thông , cũng không có cái gì đặc biệt địa phương a. Nàng không rõ đối phương vì sao như thế.

Rõ ràng cũng ý thức được chính mình có chút phản ứng quá độ , nàng xấu hổ cười cười, giải thích nói:“Này trâm cài tóc thực tiêm , cần thận đừng đem người thủ trát bị thương.”

Trịnh Giai nhìn chăm chú nhìn nhìn, kia trâm cài tóc đầu quả nhiên thực bén nhọn. Bất quá cho dù có khả năng trát thương ngón tay, cũng không về phần như vậy khẩn trương hề hề đi?

Rõ ràng tựa hồ còn không yên tâm, rõ ràng đem mũ lại đội . Trịnh Giai gặp đối phương đúng là ý, liền chủ động buông tha cho trâm cài tóc trọng tâm đề tài, quay đầu đem ánh mắt đầu hướng về phía cách đó không xa chủ tịch đài.

Chủ tịch đài chính giữa trừ hoạch một loạt ngói vào, trên mặt bàn còn bày biện đánh dấu có tính danh hào bài, hiển nhiên kia đều là hôm nay tham dự hội nghị lãnh đạo vị trí. Ở ngói vào đài tả tiền phương tắc thiết trí một cái nhiều truyền thông bục giảng, bục giảng thượng trừ bỏ phone ở ngoài, còn có một bộ hình ảnh đưa lên thiết bị. Bục giảng sau lưng điện tử màn hình lớn đang cùng này bộ đưa lên thiết bị tương liên, trước mắt trên màn hình biểu hiện là hai hàng chữ to:×× thị táo hắc trừ ác tuyên án công khai đại hội ký Tiền Yếu Bản đồng chí khen ngợi đại hội.

Chủ tịch dưới đài phương bị thanh lý ra một mảnh đất trống, đất trống cùng thính phòng trong lúc đó còn lập thượng một loạt cách ly hàng rào. Trịnh Giai đoán kia phiến đất trống hẳn là từ phạm nhóm nhận tuyên án là vị trí vị trí. Nơi này cùng chủ tịch đài cao thấp có khác, có thể này có thể biểu hiện ra ta chuyên chính lực lượng đối hắc ác phần tử áp đảo thức đả kích độ mạnh yếu.

Cách ly hàng rào bên ngoài là quan khán lần này đại hội tốt nhất vị trí, này đó vị trí trước mắt đều bị các lộ truyền thông chiếm cứ. Lớn lớn nhỏ nhỏ chụp ảnh nhiếp tượng thiết bị như trường thương chạy nhanh bàn bày đầy cả một hàng. Lúc trước đem đại hội an bày ở buổi tối tiến hành, vì phương tiện truyền thông ở hoàng kim thời đoạn hướng toàn thị nhân dân triển khai hiện trường trực tiếp. Sau này eumenides nhạc đệm xuất hiện sau, tổ chức giả đúng là phủ còn muốn

tiến hành trực tiếp sinh ra qua tranh luận. Chủ lưu quan điểm nhận vì: Cảnh sát làm một cái cường quyền ngành, vô luận như thế nào không nên bị eumenides một phong thông tri đan dọa dọa. Trước trực tiếp phương án không thể sửa đổi, muốn cải tiến hẳn là lễ đường nội an bảo thủ đoạn.

Phụ trách an bảo công tác La Phi cũng tán thành truyền thông trình diện. Hơn nữa hẳn đề nghị nói: Có thể ở một đường truyền thông nhân viên trung xếp vào đại lượng cảnh sát y phục thường, như vậy không những có thể tăng mạnh chủ tịch đại phụ cận an bảo lực lượng, hơn nữa một khi phát sinh dị thường tình huống, y phục thường nhóm có thể tùy thời nhúng tay các truyền thông hiện trường công tác, cam đoan trực tiếp hình ảnh ở cảnh sát khả không trong phạm vi. Đây phương án chiếm được cảnh giới cao tầng nhất trí tán thành, cụ thể thao tác công việc cũng liền giao cho La Phi trừ tính chung an bày.

Đương nhiên, lấy Trịnh Giai vì đại biểu dân chúng bình thường cũng không sẽ biết này đó nội tình, đại gia giờ phút này đều ở cảnh sát dẫn đường hạ ngòi ổn, kiên nhẫn cùng đợi đại hội khai mạc. Trịnh Giai ở quan sát hoàn chủ tịch đại sau, lại đem ánh mắt chuyển hướng về phía thánh phòng. Nàng tầm mắt quét tới quét lui, tựa hồ đang tìm tìm cái gì. Bất quá nàng cũng không có phát hiện cái gì, vì thế nàng lại cúi đầu, nhìn nhìn ghé vào chính mình dưới chân Ngưu Ngưu.

Kia chỉ đạo manh khuyến luôn luôn thành thành thật thật đứng ở tại chỗ, nó cúi để mắt da, như là sắp ngủ gật đang ngủ.

Hết thầy thoát nhìn đều như thế bình tĩnh, nhưng nữ hài thần sắc đã có chút không yên. Không biết vì sao, nàng luôn ần ần có loại dự cảm: Một hồi mãnh liệt bão táp đang ở như vậy bình tĩnh không khí trung lặng yên dừng dục.

Đến mười tám điểm ba mươi phân tả hữu, lãnh đạo nhóm xếp hàng đi lên chủ tịch đài, đều tự ngòi xuống. Tuyên án công khai đại hội lập tức bắt đầu. Phụ trách chủ trì hội nghị là tỉnh thành cục công an tổng cục trưởng, hẳn đầu tiên đem đang ngòi lãnh đạo hướng đại gia làm giới thiệu. Tỉnh thành công kiểm pháp hệ thống chủ yếu người phụ trách trên cơ bản đều tham dự lần này hội nghị, mà tham dự hội nghị cao cấp nhất đứng quan viên muốn chúc tỉnh công an sánh tiểu hoa trường phòng, người này đứng là năm đó khởi xướng “Thu gặt hành động” tổng chỉ huy quan.

Bất quá liên can mọi người trung lại nhìn không tới Tiền Yếu Bản thân ảnh. Làm lần này đại hội nhân vật chính chỉ nhất, hẳn chưa từng có sớm đi lên chủ tịch đài tự nhiên là xuất phát từ an toàn phương diện lo lắng. Giờ phút này hẳn đang cùng La Phi đám người một đạo đứng ở hậu trường phòng hóa trang nội, đây là một cái tương đối phong bế không gian, hệ số an toàn so với mở ra tính lễ đường muốn lớn hơn nhiều.

Giờ phút này ở chủ tịch trên đài, tổng cục trưởng đang ở tuyên bố đại hội lưu trình. Dựa theo trước kế hoạch, đầu tiên đem từ tỉnh thành cục công an tuyên truyền khoa đồng chí hướng đại gia giới thiệu lần này táo tợn trừ ác hành động cơ bản tình hình chung cùng huy hoàng chiến quả, theo sau đem từ pháp viện phương diện đại biểu đối với cái đầu đảng tội ác phân tử tiến hành công khai tuyên án, mà cuối cùng áp trực khâu đoạn mới đến phiên Tiền Yếu Bản lên đài, hẳn phải làm một hồi cá nhân sự tích báo cáo hội, đồng thời nhận tỉnh sảnh lãnh đạo khen ngợi.

Tổng cục trưởng cao vút lời nói thanh cũng truyền đến phòng hóa trang nội, Tiền Yếu Bân đánh giá một chút thời gian:“Giới thiệu đánh hắc tình hình chung nửa giờ, tuyên án công khai đại hội một giờ, ân, đến phiên ta lên sân khấu hẳn là khoảng tám giờ đêm.” Hắc vừa nói một bên xem bên cạnh La Phi, ý tứ là nhắc nhở đối phương trước tiên chuẩn bị sẵn sàng.

La Phi nhưng không có cấp ra tích cực đáp lại, hắc trầm mặc sau một lát, bỗng nhiên nói:“Người không thể lên đài.”

“Cái gì?” Tiền Yếu Bân sửng sốt một chút, không quá minh bạch đối phương ý tứ.

“Người không thể lên đài.” La Phi lại cường điệu một lần, lần này hắc bỏ sung lý do,“-- nếu không chúng ta vô pháp cam đoan an toàn của người.”

Tiền Yếu Bân nhú mày:“Như thế nào? Tình huống lại có biến hóa ?”

La Phi nói:“Kia thật không có. Chỉ là chúng ta còn chưa có phán đoán ra sát thủ hội dùng cái dạng gì thủ pháp gây, dưới tình huống như vậy cho người bại lộ ở công chúng trường hợp là phi thường nguy hiểm .”

Tiền Yếu Bân “Hắc” một tiếng, hỏi ngược lại:“Tiến vào tràng quán nhân viên không phải đều nghiêm thêm xếp tra xét sao?”.

“Là xếp tra xét, nhưng sát thủ vẫn là có khả năng thông qua phi bình thường con đường tiến vào, hoặc là trước tiên ẩn núp ở lễ đường nội chỗ cái ẩn nấp góc.” La Phi ngừng lại một chút, càng tiến thêm một bước nói:“Lần này đại hội thời gian, địa điểm đã sớm công bố , cho nên sát thủ có sung túc thời gian đến chuẩn bị. Mà hắc đã tuyên bố tử hình thông tri đơn, thuyết minh hắc nhất định nghĩ ra nào đó đặc biệt kế hoạch --”

“Cái gì kế hoạch?” Tiền Yếu Bân đánh gãy La Phi lời nói,“Toàn bộ lễ đường nơi nơi đều là chúng ta nhân, cho dù hắc xen lẫn trong đám người, chỉ bằng hắc một người, có khả năng cái gì đâu?”

Tiền Yếu Bân nói chuyện ngữ khí tuy rằng cường ngạnh, nhưng La Phi lại cảm giác được đối phương đáy lòng kỳ thật cũng là nghi ngờ trùng trùng. Lời nói này cùng với nói là ở tranh cãi, chẳng nói là cấp chính mình thêm can đảm.

La Phi cũng không tưởng nói thêm cái gì, hắn chỉ dùng sự thật nhắc nhở đối phương:“Hắn trước đây giết qua Hàn Thiếu Hồng, giết qua Đặng Hoa, đều là ở cảnh sát trùng trùng bảo hộ dưới.”

“Kia hắn cũng không tất giết được ta!” Tiền Yếu Bản cảm giác bị khinh thị , hắn có chút uẩn giận trùng thu hút tinh.

“Ta biết ngươi năng lực --” La Phi trình trọng dựng thẳng lên một ngón tay nói,“Nhưng là lúc này đây ngươi gặp phải cục diện cũng là tối hung hiểm .”

Tiền Yếu Bản lập tức truy vấn:“Vì sao?”

La Phi nói:“Lần này cái kia sát thủ khả năng hội dùng thương!”

Dùng thương? Tiền Yếu Bản tâm nhin không được rút một chút. Nếu tên kia trong tay lại có súng trong lời nói, vậy thật sự rất khó phòng bị . Khả La Phi lại dựa vào cái gì làm ra như vậy phán đoán đâu? Hắn đưa ra nghi ngờ:“Tên kia giống như chưa từng có dùng thương thói quen đi?”

“Là không có. Bởi vì súng ống bản thân sẽ cho cảnh sát lưu lại nhiều lắm manh mối, cho nên hắn càng thiên hảo này tùy tay nên hung khí.” La Phi đầu tiên là phụ họa, lập tức lại ngữ điệu vừa chuyên,“Nhưng hắn năm trước mùa thu vượt ngục thời điểm, từng đoạt đi rồi cảnh ngục xúng thương. Nay cây lai lịch đã bị cảnh sát biết được, hắn cũng sẽ không lại có cái gì bắn khoản . Ta bởi vậy phỏng đoán, hắn lần này thực khả năng hội cùng thương mà đến!”

Tiền Yếu Bản không nói chuyện rồi. La Phi phân tích hợp tình hợp lý, mà này tình huống hoàn toàn ở chính mình ngoài dự đoán. Trầm mặc sau một lát, hắn dùng thủ khẩu khí hỏi đối phương:“Kia y ngươi xem, hiện tại nên làm cái gì bây giờ?”

“Chúng ta phải chủ động quấy rầy kế hoạch của hắn, mà không phải bị động chờ đợi hắn đến công kích.” La Phi híp mắt nói,“Cho nên ngươi hôm nay không thể lên đài. Ngươi không lên đài, kế hoạch của hắn liền thất bại .”

“Đây là của các ngươi phương án?” Tiền Yếu Bản trừng mắt La Phi, trên mặt tắc lộ ra bất khả tư nghị bàn biểu cảm.

La Phi gật gật đầu.

Tiền Yếu Bân nặng nề mà “A” một tiếng, rõ ràng là ở cười lạnh. Sau đó hần nhấc tới đầu, dùng ánh mắt nhìn quét phòng hóa trang nội này phụ trách bảo hộ hần hình cảnh đội viên nhóm, lại đề cao âm điệu hỏi: “Đây là của các người phương án?!”

Không có người trả lời. Bao gồm La Phi, doãn kiểm ở bên trong tất cả mọi người chính là yên lặng xem Tiền Yếu Bân, tựa hồ này vốn là cái không cần đáp lại vấn đề.

Tiền Yếu Bân rốt cục nhìn không được, hần dùng mạnh tay trọng địa vỗ ghế dựa tay vịn: “Đây là cái gì chó má phương án! Nếu đứng ở nơi này không ra, còn muốn các người bảo hộ cái gì?!”

La Phi mắt lạnh xem Tiền Yếu Bân, hần biết đối phương vì sao hội như thế kích động. Ở Tiền Yếu Bân xem ra, hần thà rằng gặp ám sát, cũng quyết không thể tại giờ phút này co đầu rút cổ không ra. Bởi vì này vốn là hần nhân sinh trung khó được huy hoàng thời khắc, nếu hần lui bước, kia hần sẽ lại cũng xưng không lên cái gì anh hùng, hần chỉ biết luân vì thị dân nhóm nói chuyện phiếm khi trò cười. Đối với một cái tràn ngập bông bột dã tâm người đến nói, như vậy kết cục là vô luận như thế nào không thể nhận.

Quả nhiên, ở sâu nặng thờ hần hần mấy khẩu khí thô sau, Tiền Yếu Bân kiên định bề mặt sáng tỏ chính mình lập trường: “Ta nhất định phải lên đài! Ai cũng ngăn cản không xong. Mặc kệ là cái kia sát thủ, cũng là người nhóm này bang phệ vật hình cảnh!”

La Phi dùng đồng dạng cường ngạnh thái độ đáp lại đối phương: “Ta là lần này hành động tổng chỉ huy, người phải nghe theo ta an bày. Người hần là minh bạch, này hết thấy đều là vì người sinh mệnh an toàn.” Ở hần nói chuyện đồng thời, doãn kiểm đám người cũng lặng yên tiến lên, vây quanh ở Tiền Yếu Bân chung quanh, bày ra một bộ không tha đối phương rồi đi tư thế.

Tiền Yếu Bân trong lòng chợt lạnh, hần biết hôm nay đến hình cảnh đội viên đều là La Phi thân tín, chính mình đã vô pháp không chế cục diện. Hần oán hận “Hừ” một tiếng, dựng thẳng mục cùng La Phi đối diện, ngực hơi thở nan bình. Sau một lúc lâu sau, hần vừa hận hận nhiên chất vấn: “Đã người căn bản là không tính toán nhường ta lên đài, cần gì phải đem ta đưa nơi này? Người sớm đem khen ngợi khâu đoạn thủ tiêu không phải xong rồi? Sớm một chút nói, ta còn có thể tìm cái thích hợp lý do đi ứng phó công chúng cùng truyền thông. Đến này máu chót, người nhường ta thế nào xong việc?”

Gặp đối phương như thế giận dữ, La Phi lại chính là nhẹ nhàng thờ dài. Sau đó hắn nói cho đối phương: “Kế hoạch của ta vốn là như vậy. Mà người cũng phải trình diện -- bởi vì này cũng là trong kế hoạch không thể thiếu bộ phận.” Nói chuyện đồng thời, hắn dứt khoát đứng dậy, vẫy tay hướng hắc đội viên nhóm phát ra hành động chỉ lệnh.

Lễ đường nội tuyên án công khai đại hội chính án trước kế hoạch đầu vào đây tiến hành. Tổng cục trưởng làm xong lời đạo đầu sau, một cái tuyên truyền khoa nữ cảnh quan đi lên bục giảng, bắt đầu giới thiệu lần này táo tợn trừ ác hành động tình hình chung. Nàng giảng giải sở dụng bản thảo hiển nhiên là tỉ mỉ chuẩn bị qua, văn hay tranh đẹp, số liệu tỉ mỉ xác thực, ở nhiều truyền thông thiết bị phụ trợ hạ, toàn cảnh bày ra cảnh sát tại đây trảng chuyên nghiệp hành động trung lấy được huy hoàng chiến quả.

Bất quá dưới đài người xem đối này khâu đoạn hứng thú cũng không nồng hậu. Gần mấy tháng qua, truyền thông trường thiên mật độ tuyên truyền sớm nhường đại chúng sinh ra thẩm mỹ mệt nhọc. Đối với hôm nay thân phó hiện trường người đến nói, bọn họ sở chờ mong trận đầu trò hay phải chờ tới tuyên án công khai khâu đoạn mới có thể trình diễn.

Đến khoảng bảy giờ, nữ cảnh quan giảng giải rốt cục kết thúc. Chờ nàng đi xuống chủ tịch đài sau, tổng cục trưởng dùng trang nghiêm thanh âm tuyên bố: “Phía dưới đem đối lần này hành động trung bị bắt bộ phận đầu đảng tội ác phần tử tiến hành công khai tuyên án, thỉnh cảnh sát toà án đem nhiều Đông Hoa chờ mười ba danh phạm tội người hiểm nghi áp lên thẩm phán tịch.”

Tổng cục trưởng giọng nói phủ lạc, một đội cảnh sát toà án liền áp tù phạm nhóm theo lễ đường bên cạnh chuyên dụng thông đạo nối đuôi nhau mà vào. Đây đó cảnh sát toà án người người hình thể to lớn, phổ biến thân cao đều tiếp cận 1m9, tại đây bang đại hán phụ trợ hạ, này hung ngoan tù phạm nhóm liền có vẻ suy nhược rất nhiều.

Lễ đường nội khán giả giờ phút này tất cả đều kéo dài quá cỡ, muốn kiên thức một chút này đó trong truyền thuyết hắc đạo các đại ca kết quả là thế nào một bộ tôn vinh. Ngồi ở trong đám người rõ ràng lại nhin không được đứng dậy, cùng đại bộ phận tìm kiếm cái lạ tâm lý bất đồng, rõ ràng giờ phút này cảm xúc muốn phức tạp rất nhiều, sóng mắt của nàng chớp động, rất nhanh liền theo kia liên can mọi người trung tập trung chính mình tìm kiếm mục tiêu.

Đó là bị áp ở đội ngũ trước nhất phương một gã nam tử, tuy rằng đều là tù phạm, nhưng hắn khí độ lại cùng đại bộ phận đồng bạn hoàn toàn bất đồng. Ở trên mặt của hắn không có sợ hãi, cũng không có ảo não, càng không có nguy trang ra thống khổ cùng sám hối; Rất nặng xiềng xích áp ở hắn trên người, nhưng hắn dáng người lại vẫn cứ cao ngất. Hắn liền như vậy lạnh nhạt đi trước, giống như là một cái ở bờ sông tản bộ phổ thông thị dân.

Rõ ràng ánh mắt nhìn chăm chú tại kia cái nam tử trên người, nàng tưởng hô to, nhưng nàng cuối cùng vẫn là không chế được chính mình. Nào đó xúc động bị đè nén ở nàng trong cơ thể, nhường thân thể của nàng không tự chủ được run run đứng lên.

Ngồi ở một bên Trịnh Giai nắm giữ rõ ràng thù, nhẹ nhàng mà đem đối phương kéo về đến trên chỗ ngồi. Rõ ràng bắt đầu dúi đầu vào chính mình song chương, đầu vai có tiết tấu co rúm. Trịnh Giai liền nghiêng đi thân thể đem kia nữ hải ôm vào trong ngực, ở bởi đối phương cảm hoài một trận sau, nàng lại đưa lỗ tai nhỏ giọng nói: “Mặc kệ hấn phạm vào tội gì, hấn cũng không là một cái người xấu.”

“Hấn đương nhiên không phải người xấu.” Rõ ràng nâng lên khuôn mặt kiên định nói, lập tức nàng ngữ điệu lại trở nên bi thương, “Hấn đều là vì ta.....”

Trịnh Giai cũng hiểu biết trong đó quá tiết: A Hoa thật là vì cấp rõ ràng báo thù, có thể này ôm định rồi cùng Cao Đức Sâm cá chết lưới rách quyết tâm. Chỉ tiếc Cao Đức Sâm mặc dù tử, nhưng trực tiếp tai họa rõ ràng người kia vẫn chưa nhận đến gì trừng phạt. Chuyện như vậy thực tuy rằng làm người ta thổn thức, chính mình nhưng cũng vô năng vô lực. Trịnh Giai không tiếng động thở dài, ngẩng đầu hướng về chủ tịch trên đài lãnh đạo nhóm nhìn lại. Khi bọn hấn cấp “Anh hùng” Ban phát huy hiệu thời điểm, chẳng lẽ thật sự không biết kia “Anh hùng” Trên tay cũng dính vô tội giả máu tươi sao?

A Hoa đám người bị một đường đưa chủ tịch dưới đài phương cách ly khu, triển khai một loạt đứng vững. Lúc này trên đài kiểm sát cơ quan nhân viên công tố bắt đầu tuyên đọc tương quan đơn khởi tố. A Hoa trên lưng tam điều mạng người, là lần này tuyên án công khai đầu đảng tội ác phần tử, giờ phút này cũng là cái thứ nhất nhận tuyên án.

A Hoa phán quyết kết quả đã là ván đã đóng thuyền chuyện, rõ ràng biết giờ phút này thẩm phán chính là đi cái quá trường mà thôi. Làm nhân viên công tố đơn khởi tố kham kham niệm xong thời điểm, nàng tựa hồ đã thừa nhận không xong hiện trường không khí dày vò, liền đỏ hồng mắt đối Trịnh Giai nói: “Ta muốn đi hạ toilet.”

Trịnh Giai lý giải gật gật đầu. Rõ ràng độc tự đứng dậy mặc ra thánh phòng, hướng về lễ đường đông sườn thượng toilet mà đi.

Bên này tuyên án công khai tiếp tục tiến hành. A Hoa không ngoài sở liệu bị phán xử tử hình. Cái khác phạm tội người hiềm nghi cũng đều tự lĩnh đến hoặc khinh hoặc trọng thời hạn thi hành án. Ước chừng 40 phút đi qua, tuyên án công khai trình tự dần dần tiến vào kết thúc, nhưng rõ ràng lại vẫn cứ không có trở về. Trịnh Giai cảm thấy có chút không thích hợp, nàng quyết định đi toilet xem xét một chút.

Thông hướng toilet hành lang cửa cũng có cảnh sát nhân viên ở gác gác. Trịnh Giai nắm Ngưu Ngưu, tiếp tục nguy trang thành đôi mục mù trạng thái, toilet ngoại bảo vệ chính là nhìn nhiều nàng hai mắt, cũng là không có đối nàng tiến hành xếp tra.

Trịnh Giai đẩy cửa tiến vào toilet nữ, phản thủ lại đem cửa quan hảo. Nàng trước hoán hai tiếng: “Rõ ràng, rõ

ràng?” Nhưng không người trả lời, vì thế nàng lại hái điều kính râm, xung quét một vòng. Chỉ thấy trong nhà vệ sinh nhìn như không có một bóng người, chính là tối dựa vào lý cái kia tiểu cách gian lại cửa gỗ nhắm chặt.

Trịnh Giai tâm sinh nghi đậu, liền đi tới kia tiểu cách gian cửa, lại hô thanh:“Rõ ràng?” Lần này tuy rằng vẫn là không có người trả lời, nhưng cách gian nội đã có một chút rất nhỏ động tĩnh. Trịnh Giai thính lực xưa nay sâu sắc, lập tức có điều cảnh giác. Nàng cúi đầu nhìn xem Nguru Nguru, đã thấy kia con chó nhỏ chính hướng cửa gỗ phía dưới trong khe hở tham đầu tham não, đồng thời còn khoan khoái phe phẩy đuôi.

Trịnh Giai biết đây là Nguru Nguru gửi được người quen hơi thở, nàng lại vô hoài nghi: Rõ ràng nhất định liền tại đây cái tiểu cách trong gian. Vì thế nàng thân thủ lôi kéo kia phiến cửa gỗ, nhưng môn theo bên trong khóa trái, vô pháp mở ra.

Trịnh Giai có chút lo lắng :“Rõ ràng, người ở bên trong sao? Lời nói nói a.”

Người ở bên trong rốt cục lên tiếng trả lời :“Ta không sao.” Nghe thanh âm đúng là rõ ràng. Bất quá Trịnh Giai nhẹ nhàng thở ra, nói:“Người đem cửa mở ra, nhường ta nhìn xem người.”

Rõ ràng lại một ngum từ chối:“Ta sẽ không mở cửa . Người đi mau!” Nàng ngữ điệu nghe qua có chút quái dị.

Trịnh Giai nhú mày, nàng tuy rằng không biết rõ ràng tại kia cách trong gian kết quả đang làm cái gì, nhưng này cũng không phải bình thường tình huống! Nàng do dự một hồi, cảm thấy chính mình không thể đi, vì thế lại duỗi thân thủ ở cửa gỗ thượng gõ hai hạ, thực nghiêm cần nói:“Rõ ràng, người mở cửa nhanh.”

“Người đi đi, mặc kệ ta !” Rõ ràng thanh âm mang theo chiến nhĩ, có vẻ ký sốt ruột lại khẩn trương.

Trịnh Giai cũng sốt ruột , nàng ký lo lắng rõ ràng sẽ tưởng không ra, lại đoán đôi phương có phải hay không tao ngộ rồi cái gì nguy hiểm? Vì thế nàng càng thêm kiên quyết nói:“Người nếu không mở cửa ta cần phải báo nguy .”

Những lời này lập tức thu được hiệu quả, rõ ràng bật thốt lên ngăn cản:“Đừng.....” Một giây sau, cùng với một tiếng vang nhỏ, then cửa rốt cục bị mở ra .

Trịnh Giai lập tức kéo ra cửa gỗ, nàng nhìn đến chỉ có rõ ràng một người ở cách trong gian, huyền tâm liền thoáng

buông xuống một ít. Sau đó nàng lại phát hiện rõ ràng tuy rằng nhân ngồi ở bình nước tiểu thượng, quần áo lại mặc hoàn hảo, cũng không giống đi toilet bộ dáng. Vì thế nàng kinh ngạc hỏi:“Người đang làm cái gì đây?”

Rõ ràng căn môi không nói chuyện, sắc mặt của nàng có chút trắng bệch, ánh mắt cũng không dám cùng Trịnh Giai đối diện.

Trịnh Giai ý thức được đối phương khẳng định cất giấu cái gì ẩn tình, nàng càng thêm đánh giá cẩn thận đối phương. Đã thấy rõ ràng hai tay gắt gao hợp ở cùng nhau, tựa hồ tưởng che giấu trong lòng bàn tay cái gì vậy.

“Người trong tay là cái gì?” Trịnh Giai chính là thử thăm dò hỏi một câu. Rõ ràng lại như là nhận đến thật lớn kinh hách, thân thể của nàng mạnh run lên, trong tay nắm gì đó cũng rơi xuống xuống dưới. Chỉ nghe “Đỉnh” một tiếng, hình như có kim chúc rơi xuống đất, Trịnh Giai lại nhìn chăm chú nhìn lên, nguyên lai kia này nọ đúng là lúc trước mang ở rõ ràng búi tóc thượng kia cọng trâm.

Rõ ràng phục hồi tinh thần lại, lập tức muốn đem kia trâm cài tóc nhặt hồi, nhưng này trâm cài tóc rơi xuống đất sau rạo rực, vừa vắn đến Trịnh Giai bên cạnh. Người sau liền giành trước một bước, đem trâm cài tóc nhéo vào trong tay.

Rõ ràng vô cùng khẩn trương đứng lên, thân thủ nói:“Mau trả lại cho ta.”

Liền tưởng đến lúc trước ở lễ đường thời điểm, rõ ràng liền từng ngăn cản chính mình đụng chạm tóc nàng trâm, Trịnh Giai ý thức được này căn nhỏ trâm cài tóc tất có vấn đề. Nàng không có lập tức còn cấp đối phương, ngược lại đem trâm cài tóc tiến đến trước mắt xem xét đứng lên. Rất nhanh nàng liền phát hiện huyền cơ: Kia trâm cài tóc không chỉ có lợi hại, hơn nữa là song tầng khảm bộ kết cấu, khảm bộ bộ vị ngay tại tiêm khâu hướng lên trên bán tắc tả hữu địa phương -- nơi đó có một đạo rõ ràng khảm khâu. Trịnh Giai liền vươn mặt khác một bàn tay, nhẹ nhàng nắm trâm cài tóc tiêm khâu, muốn thử xem kia khảm bộ kết cấu hay không có thể chuyển động.

“Người đừng nhúc nhích.” Rõ ràng loát nhiên thay đổi sắc mặt, nàng không thể không nhắc nhở đối phương,“Kia tiêm trong miệng có độc!”

Trịnh Giai cũng quá sợ hãi, nàng buông ra trâm cài tóc tiêm khâu, hoảng sợ hỏi,“Này..... Đây là cái gì này nọ? Người muốn làm gì?”

Rõ ràng cũng không trả lời, chỉ nói:“Người mặc kệ , người mau trả lại cho ta.”

“Không được.” Trịnh Giai ầm ầm có loại điềm xấu dự cảm, nàng đem kia trâm cài tóc nắm chặt càng nhanh, nói, “Người không nói với ta sao lại thế này, ta sẽ không còn đưa cho người.”

Rõ ràng im lặng xem Trịnh Giai, trong ánh mắt hình như có cầu xin ý tứ. Nhưng Trịnh Giai ánh mắt kiên định, chút không chịu nhượng bộ.

Tại như vậy giằng co trung, rõ ràng cảm xúc dần dần ổn định xuống dưới. Nàng biết đã không thể gạt được đi, rốt cục thở dài một hơi, nói ra tình hình thực tế: “Ta muốn giết cái kia tên.”

Trịnh Giai theo bản năng truy vấn: “Ai?”

“Người có biết là ai.” Rõ ràng cắn răng nói, “Ta muốn vì hoa ca báo thù, cũng vì chính mình báo thù.”

Trịnh Giai tròn tròn ánh mắt, nàng quả thực vô pháp lý giải: “Người điên rồi sao? Người đây là phạm tội!”

“Là phạm tội thì thế nào?” Rõ ràng hỏi lại, “Hắn chẳng lẽ không đúng phạm tội sao? Vì sao chuyện gì đều không có?”

“Người làm chi lấy chính mình cùng người kia so với? Hắn phạm vào tội, chúng ta có thể hướng cảnh sát cử báo .”

Rõ ràng nhìn xem Trịnh Giai, cười lạnh hỏi: “Người cảm thấy cử báo hữu dụng sao?”

Trịnh Giai ngây ngẩn cả người, trong lúc nhất thời nhưng lại không có ngôn mà chống đỡ. Ngày hai tháng đến, nàng vì rõ ràng oan tình chạy bao nhiêu thang cảnh cục, khả kết quả đâu? Nàng nói cho chính mình không cần buông tha cho, nhưng lại ở nơi nào?

Trầm mặc sau một lúc lâu sau, Trịnh Giai đành phải theo một cái khác góc độ tới khuyên trở đối phương: “Chỉ bằng người làm sao có thể giết được hắn? Hơn nữa hôm nay lẽ đường lý nơi nơi đều là bảo vệ. Người mau tỉnh lại đi!”

Rõ ràng lại sớm có chủ ý: “Bảo vệ nhóm đều ở phòng bị cái kia sát thủ, bọn họ sẽ không chú ý ta như vậy thiếu nữ tử. Chờ tên kia lên đài thời điểm, ta có thể đột nhiên xông lên đi, đem này trâm cài tóc đâm vào thân thể hắn. Trâm cài tóc tiêm cả lực sau hội trở về lui, lộ ra liên tiếp chỗ khe hở, chỉ cần trâm cài lý cất giấu kịch độc đánh vào hắc máu, hắc nhất định phải chết!”

Trịnh Giai càng nghe càng cảm thấy đáng sợ, nàng đem kia chi trâm cài tóc tàng đến chính mình phía sau, lắc lắc đầu nói: “Người thật sự là điên rồi. Ta quyết không cho phép người làm như vậy, người hội hủy chính người!”

Rõ ràng lộ vẻ sầu thảm cười: “Ta hiện tại cái dạng này, còn có cái gì hủy không hủy? Có thể cùng hắn đồng quy vu tận tốt nhất.”

Xem đối phương cam chịu bộ dáng, Trịnh Giai trong lòng lại liên vừa đau, nàng không biết còn có thể nói cái gì đó, dưới tình thế cấp bách, nước mắt đã nhịn không được ngã nhào xuống dưới.

Rõ ràng là cái tri ân tình nhân, gặp Trịnh Giai là thật tâm đối nàng, nàng tâm cũng có chút nhuyễn. Nàng nâng lên thủ, dùng ống tay áo lau đối phương khóe mắt, ngược lại trấn an đối phương nói: “Người khóc cái gì? Dù sao ta cũng là sống không bằng chết, có cái gì rất khổ sở?”

“Ta đây làm sao bây giờ?” Trịnh Giai hàm chứa lệ nói, “Người là ta tốt nhất bằng hữu, người nếu gặp chuyện không may, về sau còn có ai có thể cùng ta? Ai cùng ta cùng diễn tấu?”

Lời này đổ nói được rõ ràng ngắn gọn. Nàng trước đây cảm thấy nhân sinh của chính mình đã không hề ý nghĩa, có thể này có cùng Tiền Yếu Bân đồng quy vu tận ý niệm. Khả Trịnh Giai này phiên lệ ngữ lại nhường nàng tro tàn bản tâm linh trọng lại được đến một chút dễ chịu: Dù sao trên đời này còn có người thật tình thức thòm chính mình, còn có người cần chính mình làm bạn.

Trịnh Giai nhìn ra rõ ràng tâm lý biến hóa. Nàng lau nước mắt, trào đúng thời cơ rèn sắt khi còn nóng: “Còn có A Hoa, hắn vì cho người báo thù, liên mệnh đều không cần. Người làm như vậy không làm thất vọng hắn sao? Người sẽ ở hắn trước mắt gặp chuyện không may, nhường hắn chết không sáng mắt sao?”

Nhắc tới A Hoa lại trạc đến rõ ràng chỗ đau. Rõ ràng cái mũi đau xót, khóe mắt cũng có chút ẩm. Đúng vậy, hoa ca nhất định là hi vọng chính mình hảo hảo sống sót, chính mình lại có thể nào tại đây phân biệt thời khắc cô phụ hắn kỳ vọng?

Lại nghe Trịnh Giai còn nói thêm: “Người xem, liên Nguru Nguru đều luyến tiếc người đâu.”

Rõ ràng nghe tiếng cúi đầu, quả nhiên thấy Nguru Nguru chính ngời ngời ở chính mình bên chân, cúi đầu lười, hai mắt ngập nước nhìn chằm chằm chính mình, vẻ mặt lấy lòng bộ dáng. Trong lòng nàng nhất ôn, khóe miệng cũng lộ ra một chút ý cười. Đúng lúc này, toilet nữ môn bỗng nhiên bị nhân đẩy ra, một người mặc chế phục nữ cảnh sát đi đến.

Rõ ràng cùng Trịnh Giai nhìn nhau liếc mắt một cái, hai người đều có điểm khẩn trương: Vừa rồi các nàng nói nhiều lời như vậy, không biết có hay không bị người khác nghe thấy?

Kia nữ cảnh tiến lên đánh giá hai người, hỏi: “Các người hai cái không có việc gì đi?”

Rõ ràng cùng Trịnh Giai đồng thời trả lời nói: “Không có việc gì a.”

Nữ cảnh sắc mặt lại vẫn có nghi ngờ: “Cửa thủ vệ nói các người lưỡng ở trong nhà vệ sinh gây người thật lâu cũng không xuất ra, sao lại thế này?”

“Chúng ta ở trong này nói chuyện phiếm.” Trịnh Giai biên cái lấy cớ, “Đến bên ngoài sợ ảnh hưởng hội trường trật tự.”

Nữ cảnh nửa tin nửa ngờ, nàng chú ý tới Trịnh Giai tay phải luôn luôn lưng ở sau người, liền lại hỏi: “Người trong tay có cái gì này nọ sao?”

“Tóc ta trâm.” Trịnh Giai lạng ra tay đến triển lãm một chút.

Nữ cảnh “Nga” một tiếng, ánh mắt của nàng ở phòng trong nhìn quét một vòng, cảm giác không có gì khả nghi chỗ, liền xoay người chuẩn bị rời đi. Vừa mới đi ra một bước, nàng giống như lại nghĩ tới cái gì, quay đầu hỏi: “Thủ vệ nói như thế nào hai người các người có một là manh nhân?”

“Ta là.” Trịnh Giai vội vàng đem kính râm đội, lời kéo Nguru Nguru giải thích nói, “Ta trước kia cái gì đều nhìn

không thấy, hiện tại vừa mới làm giải phẫu, tuy rằng có thể nhìn đến này nọ, nhưng hành động vẫn là không có phương tiện.”

Nữ cảnh sát nói: “Vậy người chính mình cẩn thận một chút.” Nói xong tự hành rời đi.

Trịnh Giai thân tay trái lôi kéo rõ ràng: “Chúng ta cũng đi thôi, đừng một người ở trong này miên man suy nghĩ.”

Rõ ràng đi theo Trịnh Giai mại động bộ pháp, thoát nhìn nàng đã không lại kiên trì cái kia giết người ý niệm. Bất quá ánh mắt nàng lại còn tại nhìn chăm chăm Trịnh Giai tay phải trung kia cọng trâm.

“Này ta trước giúp người bảo quản. Chờ đại hội kết thúc tài năng còn cho người.” Trịnh Giai vừa nói, một bên đem trâm cài tóc cẩn thận trang vào chính mình áo lông ngoại đầu trung, sau đó nàng còn dùng thủ ôm túi áo, giống như sợ kia trâm cài tóc hội bay ra đến đường như.

Rõ ràng môi, trong lòng nói không rõ là ảo não vẫn là cảm kích. Hai cái nữ hài tay nắm rời đi toilet, lại về tới tuyên án công khai đại hội lễ đường hiện trường.

Lúc này thẩm phán đã đem mười ba danh phạm tội phần tử bản án tất cả đều tuyên đọc xong, ở rõ ràng cùng Trịnh Giai chen vào thánh phòng làm nhĩ, chính nghe tổng cục trưởng ở chủ tịch trên đài nói: “Tuyên án công khai trình tự đến vậy kết thúc, hiện tại thỉnh cảnh sát toà án đem nhiều Đông Hoa chờ nghị phạm áp cách hiện trường.”

Cảnh sát toà án nhóm trật tự xoay người, áp đều tự phạm nhân chuẩn bị rút lui khỏi. Đúng lúc này, chợt có một thân ảnh từ hậu đài chỗ chuyển xuất ra, chặn đứng khi trước mang đội cảnh sát toà án nói nhỏ vài câu. Kia cảnh sát toà án liền dừng lại cước bộ, một lần nữa tổ chức mọi người ở cách ly khu nội đứng vững. Tổng cục trưởng ở trên đài thấy, trong lòng khó tránh khỏi kinh ngạc, nhìn chăm chú xem kia lòe ra đến nhân khi, lại nhận được đúng là doãn kiểm. Hắn biết doãn kiểm nhiệm vụ là hiệp trợ La Phi phụ trách toàn trường bảo an công tác, hiện tại ngăn cản các phạm nhân rời đi, chẳng lẽ là vì an bảo cần? Bởi vì doãn kiểm làm việc xưa nay điều thấp trầm ổn, bình thường sẽ không phạm sai lầm, tổng cục trưởng cũng liền không từng có hỏi, tiếp tục dựa theo hội nghị lưu trình đi xuống chủ trì.

“Lần này táo hắc trừ ác hành động có thể lấy được trọng đại chiến quả, cùng cảnh sát trường kỳ mưu hoa bố cục là phân không ra. Đại gia đều biết đến, chúng ta có một vị cảnh sát, theo 199 hai năm bắt đầu liền ẩn núp ở thiệp hắc tổ chức bên trong, vì cảnh sát thăm dò thiệp hắc tổ chức kết cấu dàn giáo, thu thập phạm tội chứng cứ lập hạ công lao hãn mã. Ở dài đến mười một năm nằm vùng kiếp sống trung, nên đồng chí chẳng những muốn đổi mặt hiểm ác hoàn cảnh, còn muốn đổi mặt dân chúng, thậm chí là thân bằng nghi ngờ cùng hiểu lầm, cái loại này cô độc cùng thống khổ là thường nhân vô pháp tưởng tượng. Nhưng hắn lại một đường kiên trì, cuối cùng xuất sắc hoàn thành đảng cùng nhân dân giao cho nhiệm vụ. Hắn là chúng ta cảnh sát đội ngũ kiều ngạo, là thuộc loại nhân dân chân chính cương thiết vệ sĩ!”

Tổng cục trưởng khẳng khái nói đến chỗ này, cố ý tạm dừng một hồi. Trên đài dưới đài hiểu ý, vỗ tay vừa đúng địa lôi động đứng lên. Kia vỗ tay ở rõ ràng nghe tới hết sức chói tai, nằng trừng trừng hai mắt, giận cực khổ bình. Bình thường Trịnh Giai tắc gao nắm tay nằng, sợ đối phương kiềm chế không được, làm ra cái gì khác người hành động. Mà ở thánh phòng trước nhất phương, A Hoa mặt lạnh nhĩ lập, trong ánh mắt tắc toát ra cực đoan khinh thường miệt sắc.

Tổng cục trưởng nhường vỗ tay vang một hồi, có thể này nâng tay ép xuống, làm cái tạm nghỉ thủ thế. Chờ vỗ tay dừng lại sau, hấn lại tăng thêm ngữ khí nói:“Hôm nay vị này đồng chí cũng đi tới hiện trường. Hiện tại khiến cho chúng ta dùng nhiệt tình nhất vỗ tay hoan nghênh ‘Nằm vùng thần thám’-- Tiền Yêu Bân lên đài!”

Vỗ tay ồ lên tái khởi. Sở hữu nhân đều đem ánh mắt nhìn về phía hậu trường xuất khẩu chỗ, chờ đợi hôm nay đại hội hạng nhất nhân vật chính lóe sáng gắt hái. Các phóng viên nhiếp tượng chụp ảnh thiết bị cũng cùng đi lại, tìm kiếm sắp xuất hiện tiêu điểm, ở các loại hoặc chờ mong, hoặc sùng kính, hoặc tò mò, hoặc phần nộ ngấm nhìn trung, một gã nam tử rút cục chậm chậm mà ra, người này trung đẳng dáng người, mặc một thân uy nghiêm cảnh phục, thất lưng cao ngất, khí vũ hiên nhiên.

Có người vỗ tay cổ càng thêm hăng say, nhưng là có người dừng động tác -- bởi vì bọn họ nhận được: Đang ở xuất trường người này nam tử chẳng phải Tiền Yêu Bân.

Kia nam tử lập tức đi đến nhiều truyền thông bục giảng tiền, tay vịn phone đầu tiên cho thấy thân phận:“Đại gia trước đừng vỗ tay . Ta không phải các người khi dãi anh hùng, ta là tỉnh thành cục công an hình cảnh đội đội trưởng, La Phi.”

Đại gia đều là sừng sốt, không biết vì sao sẽ xuất hiện như vậy các đốt ngón tay. Khoảng cách La Phi cách đó không xa tổng cục trưởng lại trực tiếp hỏi:“Tiền Yêu Bân đồng chí đâu?”

La Phi quay đầu trả lời tổng cục trưởng:“Hấn không thể lên đài .” Sau đó hấn lại chính diện xem truyền thông cùng thánh phòng, lớn tiếng tuyên bố nói:“Ta hiện tại lấy tỉnh thành hình cảnh đội đội trưởng thân phận tuyên bố, Tiền Yêu Bân đồng chí kẻ khả nghi nhất cộc hình sự án kiện, đã bị chấp hành cưỡng chế thi thổ!”

Lời vừa nói ra, trên đài dưới đài một mảnh ồ lên. Mọi người không thể tin được bất thành linh biến cố, ở giạt mình kinh ngạc rất nhiều, thậm chí muốn hoài nghi chính mình lỡ tai hay không trừ bỏ vấn đề?

Tổng cục trưởng này cả kinh cũng là không phải là nhỏ. Hấn biết La Phi đối Tiền Yêu Bân việc luôn luôn tâm tồn

dị nghị, nhưng tuyệt không thể tưởng được đối phương nhưng lại sẽ ở giờ phút này đột nhiên bão nổi. Lúc ban đầu khiếp sợ sau, hắn rất nhanh lấy lại bình tĩnh, quát lớn nói: “La Phi, ngươi làm gì? Ngươi hôm nay nhiệm vụ là bảo vệ hội trường an toàn. Ai cấp làm xằng làm bậy quyền lực?”

Tổng cục trưởng thanh âm thông qua phone truyền khắp toàn bộ hội trường, không thể tránh né khiến cho một trận lớn hơn nữa xôn xao. Ai đều nghe ra đến , này hình cảnh đội trưởng cùng cục công an dài trong lúc đó cũng không có thống nhất ý kiến, cục công an dài thậm chí dùng xong “Làm xằng làm bậy” Như vậy từ đến lên án mạnh mẽ chính mình thuộc hạ. Này trong đó kết quả cất giấu thể nào ẩn tình? Trận này hoang đường không kèm chế được trò khôi hài vừa muốn lấy thể nào kết cục tài năng xong việc?

Tổng cục trưởng cũng ý thức được cục diện có chút không khống chế được, chạy nhanh biên lý do hướng phía dưới đài giải thích nói: “Tiền Yêu Bân đồng chí vì chấp hành nằm vùng nhiệm vụ, đặc tội không ít hắc ác phần tử. Hiện tại có chút cá lọt lưới nhảy ra trả đũa, chúng ta cần cảnh giác cao độ, không cần bị địch nhân che mờ.” Sau đó lại quay đầu nhìn về phía bục giảng, thay đổi khẩu khí khuyên nhủ: “La Phi, ngươi không cần xúc động. Ngươi cũng không hiểu biết chân thật tình huống, như vậy mạo muội hành động, thương tổn chính mình đồng chí, là phi thường không thỏa đáng !”

“Tổng cục trưởng, ngài nói không sai. Chúng ta nhất định phải hiểu biết chân thật tình huống sau tài năng hành động.” La Phi không nhanh không chậm nói, “Cho nên ta hôm nay lên đài đến, muốn chiếm dụng một điểm thời gian, cùng các vị lãnh đạo, các vị đồng nghiệp, đang ngồi nhiệt tâm dân chúng, cùng với TV tiền quảng đại thị dân nhóm cộng đồng thảo luận một chút, nhìn xem chân thật tình huống đến cùng là thể nào .”

La Phi nhắc tới đến “TV tiền quảng đại thị dân”, tổng cục trưởng như là bỗng nhiên tỉnh ngộ dường như, gấp hướng dưới đài truyền thông tịch liên tục vỗ tay: “Các ngươi trước đừng tiếp sóng , phương diện này có hiểu lầm!”

Truyền thông các phóng viên vốn cũng cảm thấy mặc danh kỳ diệu, gấp chủ trì hội nghị tổng cục trưởng nói như vậy , liền đều chuẩn bị tắt máy ngừng bá. Nhưng bọn hắn bên cạnh một ít y phục thường nam từ giờ phút này lại đứng ra, ngăn cản bọn họ đóng cửa tiếp sóng máy móc. Song phương lược làm câu thông sau, các phóng viên tựa hồ vô pháp cãi lại y phục thường nam từ ý kiến, bọn họ chẳng những không có tắt máy, ngược lại đem nhiếp tượng màn ảnh tắt cả đều ngắm nhìn ở tại La Phi trên người.

Tổng cục trưởng tâm bỗng nhiên trầm xuống. Hắn biết này y phục thường nam từ đứng là La Phi xếp vào ở phóng viên tịch trung , được xưng là muốn gần gũi bảo hộ Tiền Yêu Bân an toàn, mà lúc này xem ra, La Phi này bước kỳ hiển nhiên là có khác sở đồ! Lại tinh tế nhất tưởng, hôm nay La Phi mang đến chấp hành an bảo nhiệm vụ cảnh viên, mặc kệ là y phục thường vẫn là hình cảnh, đặc công, nhưng lại không có một trương là chính mình quen thuộc hòa thân tín gương mặt. Này dụng tâm thẳng làm người ta không rét mà run!

Đối phương cũng là có bị mà đến, giờ phút này nếu không thể kịp thời ngăn cản, sự tình chắc chắn trở nên không thể vãn hồi. Nghĩ đến đây, tổng cục trưởng giận dữ vỗ án dựng lên, rít gào nói: “La Phi, ngươi còn có không có một điểm

tổ chức kỷ luật tính! Nhanh đưa người nhân triệt hạ đi! Nếu không ta triệt người chức!”

Tổng cục trưởng rít gào ở cảnh giới nội nhưng là tiếng tăm lừng lẫy. Mặc kệ là nghi phạm vẫn là cấp dưới, chỉ cần nhìn đến tổng cục trưởng phát hỏa rít gào, người người đều sẽ sợ tới mức câm như hến. Nhưng La Phi giờ phút này lại không chút nào thoái nhượng, hắn chính sắc trả lời nói:“Triệt ta chức cần cục đảng uỷ hội nghị thảo luận, báo tổ chức bộ gửi công văn đi có hiệu lực. Trước đó, ta vẫn cứ là hình cảnh đội đội trưởng, trao bỏ hình sự án kiện nghi phạm là của ta quyền lực, cũng là ta không thể trốn tránh nghĩa vụ.”

Trên đài hai người này đối chọi gay gắt, dưới đài khán giả sớm châu đầu ghé tai, nóng nghị không chỉ. Nhân từng trung Trịnh Giai tắc phe phẩy rõ ràng cánh tay, vui sướng không thôi nói:“La đội dài thật sự là người tốt! Người án tử có hi vọng !”

Rõ ràng xa xa xem La Phi, nín thở chăm chú nhìn, như là đang chờ đợi mỗi cái trọng yếu thời khắc. Mà có trong hồ sơ phạm cách ly khu trung, A Hoa ánh mắt cũng gắt gao trát ở La Phi trên người, hắn thần sắc kỳ ngoài ý muốn, lại mang theo chút cảm khái cùng thần phục chỉ ý.

Tổng cục trưởng còn tưởng lại rằng chút cái gì, lúc này bên cạnh có người kéo hạ tay áo của hắn. Hắn cúi đầu vừa thấy, cũng là chính mình lão lãnh đạo, tình công an sảnh tiểu hoa trưởng phòng. Tiểu hoa xung tổng cục trưởng lắc đầu, nhẹ giọng nói:“Nhiều tranh vô ích, người trước hết nhường hắn nói đi -- tìm được hắn lỗ hổng, lại phản bác không muộn.”

Tổng cục trưởng cũng biết: Hiện trường trong ngoài đều là La Phi mang đến nhân, chính mình đã hoàn toàn mất đi rồi đối thế cục nắm trong tay năng lực. Nếu tiếp tục cùng La Phi giằng co, chỉ biết tiến thêm một bước bại lộ ra cá nhân vô lực. Cùng với như vậy, chẳng tạm lui một bước, tĩnh tư sau chiều. Nghĩ đến đây, hắn cảm giận ngồi xuống, mặt trầm như thiết.

Không có tổng cục trưởng ràng buộc, toàn bộ lễ đường liền thành La Phi làm đơn độc vũ đài. Mà dưới đài quần chúng nhóm cũng không lại nghị luận đều. Bọn họ tề loát loát xem La Phi, cùng đợi đối phương câu dưới.

La Phi xuất ra một cái ưu bàn cấm ở nhiều truyền thông tiếp lời thượng, sau đó điểm khai văn kiện bắt đầu giảng thuật:“Năm trước ngày hai mươi một tháng tư trễ hai mươi hai điểm ba mươi hai phân, bản thị trong thành vùng sông nước tiểu khu phát sinh cùng nhau hoả hoạn. Kinh khám tra, châm lửa nguyên nhân là bên trong khí than phát sinh tiết lộ, hiện trường đầu tiên là có một lần nổ mạnh, theo sau châm lửa thiêu đốt. Lần này sự cố làm cho tam gian phòng ốc bắt đồng trình độ làm tổn thương, cũng có một người trọng thương.”

Cùng với La Phi thao tác, bức giảng mặt sau hình chiếu mạc bố thượng bày ra hiện trường hoả hoạn sau ảnh

chụp, chỉ thấy tàn viên cháy đen, một mảnh hồn độn.

Một lát sau, màn hình chợt lóe, hoả hoạn hiện trường ảnh chụp tiêu thất, thủ nhi đại chi cũng là một gã tuổi trẻ nữ tử tả chân. Nàng kia xinh đẹp tuyệt trần nhỏ lại, thấp phần chọc người triu mến. La Phi đồng thời giải thích nói:“Đây là đương sự, một người phi thường xinh đẹp nữ hài. Bất quá đây là nàng gặp chuyện không may tiền ảnh chụp -- hoả hoạn sau, nàng đại diện tích chiều sâu bóng, đã hoàn toàn thay đổi. Lo lắng đến đại gia thừa nhận năng lực các không giống nhau, ta ở trong này chỉ cho bị nàng bị thương sau bóng lưng ảnh chụp.”

Trên màn hình biểu hiện ra một cái nữ tử bóng sau lưng, làn da chước hắc, vết thương luy luy, làm người ta không đành lòng bắt ngờ đổ. Đúng lúc này, thính phòng trung chợt có một người đứng lên, lớn tiếng nói:“Vì sao không tha ra ta chính diện? Vì sao không nhường mọi người xem xem, ta đến cùng bị hại thành bộ dáng gì nữa?!”

Lần này sự ra dự kiến, đại gia đều quay đầu nhìn về phía người nọ. Đã thấy người nói chuyện trường y khẩu trang ô nghiêm nghiêm thực thực, nhìn không tới khuôn mặt, chỉ theo thân hình phán đoán xác nhận cái yếu điệu nữ tử. Nhưng mà mọi người tầm mắt vừa mới lạc định, nàng kia đột nhiên tay phải nhất xả, túm rút khẩu trang, tay trái nhất xả, kéo đi tóc giả, lộ ra một trương xấu xí vắn vẹo, như quý mỵ bàn khùng bố không trọn vẹn khuôn mặt. Lập tức gian, toàn bộ hội trường vang lên một mảnh kinh hô tiếng động, ngồi ở nàng kia bên người vài cái người xem thậm chí nhảy bật lên, kích động trương về phía xa xa trốn đi.

Truyền thông phóng viên vốn đều đem màn ảnh chuyển hướng về phía nữ tử, giờ phút này vội vàng cắt thành viễn cảnh, sợ đối TV tiền nhất gan giả tạo thành quấy nhiễu.

La Phi cũng là sững sốt. Theo sau hấn dùng ngón tay rõ ràng nói:“Không sai, nàng chính là vừa rồi trong ảnh chụp cái kia nữ hài. Chính là ta không nghĩ tới, nàng hôm nay cũng đi tới hội trường.” Khi nói chuyện, hấn đem ảnh chụp lại thiết đến rõ ràng lúc trước tả chân.

Này nhất mỹ nhất xấu đối lập là như thế mãnh liệt, làm người ta nan ức thổn thức. Có chút mềm lòng nữ thị dân thậm chí đã vụng trộm mặt nổi lên nước mắt, hiện trường tràn ngập một loại đồng tình cùng thương cảm tương giao tạp cảm xúc.

La Phi lúc này lại nhìn về nơi xa rõ ràng, trịnh trọng hứa hẹn:“Ta nhất định sẽ giúp ngươi lấy lại công đạo .”

Rõ ràng gật gật đầu, nàng ngồi xuống, đem tóc giả khẩu trang trọng lại mang hảo. Bên người nàng nhân có thể này thoáng hoãn nhắm rượu khí, mà lễ đường nội đại bộ phận nhân cũng đem chú ý tiêu điểm một lần nữa tụ tập ở La Phi trên người.

La Phi tiếp tục nói: “Này châm lửa tai nhìn như ngoài ý muốn, nhưng lại tồn tại chứa nhiều điểm đáng ngờ. Sự phát nhà trọ chủ nhân tên là nhiều Đông Hoa, là hôm nay nhận tuyên án công khai hắc ác phần tử chi nhất, bị thương giả còn lại là hắc bạn gái.” La Phi vừa nói một bên chỉ chỉ dưới đài A Hoa, A Hoa tắc gập gật đầu, lấy chỉ ra bằng chứng.

“Nhiều Đông Hoa bình thường cũng không có nấu cơm thói quen, nhà hắc khí than tảo ít nhất có hơn một tháng không sử dụng qua . Mà hắc bạn gái sự phát khí vừa mới theo nơi khác đi lại, hôm đó cũng không có sử dụng qua khí than tảo. Nhưng hiện trường khám tra lại biểu hiện, sự phát khí phòng trong khí than van bị vẩy mở ra trạng thái, này liền cấu thành một cái đại đại điểm đáng ngờ. Cảnh sát có lý do tin tưởng, trận này ‘Ngoài ý muốn’ thực có thể là cùng nhau bởi vì chế tạo hình sự án kiện. Tiến thêm một bước phân tích sau, ta hoài nghi có người trước tiên tiến vào qua án phát nhà trọ, mở ra bên trong khí than van. Sau đó hắc ả núp ở bên ngoài thiết bị gian, trước đem này ốc gas tổng phiệt đóng cửa. Chờ có người về nhà sau, hắc lại đem tổng phiệt mở ra, do đó chế tạo này khởi khí than nổ mạnh sự kiện.”

Nghe La Phi nói tới đây, trên đài dưới đài đều có không ít người gập đầu đồng ý. Đầu óc chậm một điểm tránh không được hướng người chung quanh cổ vấn vài câu, người khác lược nhất giải thích, cũng đều minh bạch . Hiện tại đại gia ý nghĩ cũng không ước mà đồng tập trung ở một điểm: Kia chế tạo nổ mạnh thủ phạm đến cùng là ai đâu?

La Phi kế tiếp đang muốn giải đáp vấn đề này.

“Ta mang theo kỹ thuật nhân viên cẩn thận thăm dò qua cái kia bên ngoài thiết bị gian, ở nơi đó chúng ta tìm được một căn tóc.” Hình chiếu trên màn hình biểu hiện xuất hiện tràng thủ chứng ghi lại ảnh chụp, mà La Phi lúc này lại xuất ra một cái vật chứng túi, cử ở trong tay triển lãm nói: “Chính là này căn tóc, đặc thù phi thường rõ ràng tóc.”

Nhiếp tượng màn ảnh hợp thời theo đi qua, cho một cái đặc tả. Đó là một căn màu vàng , có chứa rõ ràng cuộn khúc tóc dài.

Hàng trước đại bộ phận cảnh sát đã đoán được tóc chủ nhân là ai, bọn họ bắt đầu giao nhĩ nói nhỏ.

La Phi nhưng không vội mà chỉ ra vấn đề này, bởi vì hắc còn có khác chứng có.

“Án phát nhà trọ toàn bộ đơn nguyên nội theo dõi nhiếp tượng đều bị phá hư, có thể thấy được người hiềm nghi phi thường sợ hãi bị ghi lại Hạ Tự Kỳ tầm hơi. Bất quá chúng ta thông qua xếp tra tiểu khu trong ngoài các chủ yếu lộ khẩu cùng tiểu khu cửa ra vào theo dõi, vẫn là tập trung vài cái khả nghi nhân viên hình ảnh. Hiện tại lục tượng trung người này chính là một trong số đó. Hắc có trong hồ sơ phát trước sau xuất nhập qua tiểu khu, nhưng hắc vừa không là tiểu khu nội nghiệp chủ, cũng không có ở gì nghiệp chủ trong nhà làm qua lưu lại.”

Hình chiếu trên màn hình xuất hiện là một cái khôî ngò nam tử thân ảnh. Hắñ mang theo mũ cùng khẩu trang, thấy không rõ cụ thể khuôn mặt. Bất quá hắñ hình thể cùng đi tư thái vẫn là có thể hiện ra ra mỗ ta đặc thù.

Lục tượng hữu hảo vài đoạn, chờ toàn bộ phóng hoàn sau, La Phi đột nhiên xem A Hoa hỏi:“Nhiều Đông Hoa, ngươi cảm thấy ngươi nhận thức người này sao?”

A Hoa không chút nghĩ ngợi, lớn tiếng nói:“Nhận thức.”

La Phi lại hỏi:“Hắñ là ai vậy?”

A Hoa trả lời:“Báo đầu!”

La Phi gật gật đầu, lại đến hỏi ở đây một cái chịu thẩm nghi phạm:“Cát tân tân, ngươi nhận thức lục tượng thượng người này sao?”

Thông qua lúc trước tuyên án công khai cũng biết, này tên là cát tân tân nghi phạm từng là Cao Đức Sâm tập đoàn thủ tịch đã thù, đối mặt La Phi nêu câu hỏi, hắñ cũng nói:“Hắñ là chính là báo đầu.”

La Phi tiếp tục hỏi:“Cát tân tân, năm trước ngày hai mươi một tháng tư, Cao Đức Sâm có hay không giao cho ngươi đi hoàn thành cái gì nhiệm vụ?”

Cát tân tân nói:“Có.”

“Cái gì nhiệm vụ?”

“Hắñ muốn ta đi giết A Hoa.” Bởi vì đã bị phán quyết tử hình, hơn nữa mấy vấn đề này đều là trước kia giao cho qua gì đó, cho nên cát tân tân trả lời đứng lên cũng không có cái gì cố kỵ.

“Vì sao muốn giết hắñ?”

“Cao tổng lúc đó chinh khôi , bị A Hoa thủ hạ nhân bá giả, không có cách nào khác phá bỏ và rời đi nơi khác. Hao không dậy nổi, cho nên muốn giết A Hoa.”

“Vậy người có hay không đi giết hắn?”

“Không có.”

“Vì sao?”

“Bởi vì báo đầu đề xuất, hắn muốn đi sát. Cao tổng khiến cho hắn đi.”

“Hắn là chủ động muốn đi sao?”

“Đúng vậy.”

“Người cảm thấy hắn vì sao muốn đi?”

“Ta cảm thấy hắn chính là tưởng khoe thành tích. Bởi vì hắn vừa mới theo A Hoa bên kia đi lại, cao tổng còn không tín nhiệm hắn.”

“Hắn nhiệm vụ hoàn thành thế nào?”

“Thất bại . Hắn không có thể bị thương A Hoa, ngược lại ngộ thương rồi một nữ nhân.”

La Phi “Ân” một tiếng, hình như là hỏi xong . Sau đó hắn lại ngẩng đầu mặt hướng người xem cùng truyền thông, giải thích nói:“Báo đầu nguyên lai là nhiều Đông Hoa thủ hạ, sau này lại đầu nhập vào Cao Đức Sâm tập đoàn. Đương nhiên , báo đầu chính là hắn ở trên giang hồ biệt hiệu, mà hắn quý danh đối đang ngồi mọi người mà nói, đều sớm như sấm bên tai --”

Mọi người nín thở ngưng thần, tuy rằng bọn họ đều đã đoán được thất bát phân, nhưng vẫn là vội vàng chờ đợi La Phi đem cái kia tên xác thực quả thật thực địa nói ra.

La Phi quay đầu lại, ánh mắt hướng chủ tịch trên đài quét một vòng, đồng thời hắn đem miệng ghé vào phone bên, rút cục học ra kia ba chữ: “Tiền -- muốn -- bản!”

Dưới đài người xem cảm xúc như là ở đỉnh khi bị đột nhiên thả áp, bỗng chốc hoàn toàn phát tiết xuất ra. Hiện trường xôn xao thanh nổi lên bốn phía, cơ hồ sở hữu nhân đều lâm vào khí thế ngất trời nghị luận cùng phân tích bên trong. Mà vô luận theo lẽ thường vẫn là logic đến xem, này cho nỗ lực án hung phạm chỉ hướng đều đã là như thế rõ ràng!

Chủ tịch trên đài, tổng cục trưởng mi quan trọng khóa. Đến tận đây hắn đã hoàn toàn minh bạch La Phi dụng ý: Tên kia thân là đại hội an bảo người phụ trách, không chế được toàn bộ hội trường trật tự, hắn đầy đủ lợi dụng điều kiện này, đem một hồi trong kế hoạch khen ngợi đại hội biến thành oan án tin tức tuyên bố hội. Mà chính mình làm đại hội bày ra cùng người chủ trì, hiện tại chỉ có thể nhắm nháp “Vì người kia làm giá y” chưa sót tư vị.

Độc tự châm chước một lát sau, tổng cục trưởng nghiêng đầu đi, đưa lỗi tai đối tiểu hoa không biết nói chút cái gì. Tiểu hoa mặt không biểu cảm nghe, cuối cùng hơi hơi gật đầu.

La Phi lúc này lại đem cái kia trang có tóc căn cứ chính xác vật túi cử lên, lớn tiếng nói: “Này căn tóc cùng Tiền Yếu Bản phát chất đặc thù phi thường ăn khớp, nếu có tất yếu trong lời nói, còn có thể làm một cái dna xem xét. Tổng hợp lại đã ngoài chứng cứ cùng nhân chứng bằng tường trình, ta nhận vì tiền muốn bản kẻ khả nghi có ý thương tổn tội cùng lấy nguy hiểm phương thức nguy hại công cộng an toàn tội, ứng phê chuẩn bắt, lập án điều tra.”

Dưới đài có người phụ họa đồng ý, cũng có người lắc đầu tỏ vẻ phản đối. Mà La Phi tắc xem tổng cục trưởng, cùng đợi đối phương đáp lại.

Tổng cục trưởng đón La Phi ánh mắt, hắn lại đứng lên, cầm trong tay chính mình ống nghe.

Tràng nội chậm rãi an tĩnh lại, nhiếp tượng màn ảnh cũng đổi ở tại tổng cục trưởng trên người.

Tổng cục trưởng đầu tiên là nhẹ nhàng ho khan một tiếng, một lát sau, hắn rút cục mở miệng nói: “Xét thấy này án xuất hiện tâm tình hướng, ta cùng tiểu hoa trưởng phòng thương lượng một chút, đồng ý từ La Phi đồng chí phụ trách, đối Tiền Yếu Bản triển khai hình sự điều tra. Mặc kệ cuối cùng tra ra kết quả như thế nào, đều sẽ cấp đại gia một cái giao

cho. Sớm định ra ở hôm nay cử hành khen ngợi đại hội, tạm thời thủ tiêu; Về sau hay không khen ngợi..... Xem điều tra kết quả lại định đi.”

La Phi gật gật đầu, tiếp nhận rồi này dự kiến trung thẳng quá. Hắn biết, chỉ cần đem tình tiết vụ án thông qua truyền thông công bố cho chúng, tổng cục trưởng lại nghĩ bao che khuyết điểm phí tổn liền quá lớn. Này khởi án tử hiện tại có công chúng giám sát, hẳn là có thể được đến một cái công chính quyết định.

Dưới đài mọi người lại nghị luận đều. Đại gia lập trường cùng tình cảm cũng không tẩn giống nhau, có người vui sướng, có người bi thương, có người khinh bỉ, có người tiếc hận..... Như thế đủ loại, không phải trường hợp cá biệt. Chỉ có đột biến sau kinh ngạc khả xem như mọi người chung cảm xúc.

“Tốt lắm, hôm nay hội nghị liền đến nơi này.” Tổng cục trưởng xem La Phi, lạnh lùng hỏi, “Hiện tại có thể tan cuộc thôi?”

La Phi lại lắc đầu nói: “Ta còn tưởng chậm trễ đại gia vài phút -- ta có chút nói cần phải nói.”

Tổng cục trưởng ngồi trở lại đến ghế tựa, thần sắc có chút bất đắc dĩ.

La Phi thân thủ đỡ lấy phone, hắn dùng ánh mắt chậm rãi đảo qua đám người, đồng thời mở miệng nói: “Tổng cục trưởng vừa mới phê chuẩn ta xin, nhưng trong lòng ta cũng không có cái gì vui sướng. Bởi vì ta rất rõ ràng chuyện này đại giới. Ta bất chính mình đồng sự, đặc tội không chỉ có là trên đài này vài vị lãnh đạo, chỉ sợ toàn bộ tỉnh thành cảnh giới đều sẽ thị ta vì phản đồ. Mặc dù là hiệp trợ ta kia bang đặc công cùng hình cảnh các huynh đệ, sau này sĩ đồ cũng khó khỏi bị đến ảnh hưởng. Ta cảm thấy thực áy náy, ta thực xin lỗi các người.”

Dưới đài có người hô: “La đội, người không cần nói như vậy -- hôm nay đến huynh đệ đều là lý giải người.”

La Phi theo tiếng nhìn lại, người nói chuyện đúng là doãn kiểm. La Phi trong lòng nóng lên: Chính mình cùng này tiểu tử cộng sự đã hơn một năm, trước đây lại thể nào thân mật, cũng bất quá là cao thấp cấp trong lúc đó công tác quan hệ. Nhưng là giờ này khắc này, đối phương dám ở như vậy trường hợp hô lên nói như vậy, thật là hô lên thuộc loại “Huynh đệ” Trong lúc đó nhiệt huyết tình cảm.

La Phi xưng doãn kiểm mỉm cười, không tiếng động bề mặt đạt lòng biết ơn. Sau đó hắn lại tiếp tục nói: “Khả sự tình hôm nay, ta không thể không làm. Lúc trước tổng cục trưởng nói, ta nhiệm vụ là bảo vệ hội trường an toàn, ngụ ý, ta là không nên nhúng tay này khởi án tử. Đúng vậy -- đang ngồi đồng nghiệp nhóm đều biết đến, ta La Phi là từ long châu

đến , tổ chức thượng đem ta điều nhiệm tỉnh thành, là vì trảo bỏ cái kia tự xưng eumenides sát thủ. Bao gồm ta hôm nay nhiệm vụ cũng là như thế: Cái kia sát thủ trả thù lao muốn bắt hạ ‘Tứ hình thông tri đơn’, ta cùng ta đoàn đội phải thất bại đối phương kế hoạch. Có lẽ ở tổng cục trưởng xem ra, ta chỉ cần bảo vệ tốt Tiên Yếu Bản an toàn là có thể , ta vì sao không nên đi yết người một nhà vết sẹo, đi làm như vậy nhất kiện cố hết sức không lấy lòng việc ngốc?”

La Phi vừa nói một bên quay đầu, cùng tổng cục trưởng đứng rồi một ánh mắt. Người sau cũng biểu hiện ra nghe đối phương giảng thuật hứng thú.

La Phi lại giúp đỡ một chút phone, nói:“Một tuần trước ta cùng chuyên án tổ đồng sự nhóm họp khi, chúng ta bên trong cũng có qua một hồi kịch liệt tranh luận. Hữu hảo vài cái đồng chí đều cho rằng, bảo vệ tốt Tiên Yếu Bản chính là chúng ta hàng đầu nhiệm vụ, mà ta nhận vì không đối. Chúng ta nhiệm vụ hẳn là đánh bại eumenides, mà bảo hộ Tiên Yếu Bản lại hoàn toàn cùng mục đích này đi ngược lại.”

Đại bộ phận nhân nghe nói như thế đều hồ hồ .eumenides muốn giết Tiên Yếu Bản, chuyên án tổ nếu bảo vệ tốt Tiên Yếu Bản, chẳng lẽ không đúng đánh bại eumenides? Nói như thế nào là đi ngược lại?

La Phi đang muốn giải thích điểm này:“Cái kia eumenides xưa nay lấy chính nghĩa người chấp hành tự cho mình là, hẳn vì sao muốn giết Tiên Yếu Bản? Bởi vì Tiên Yếu Bản trái với pháp luật, nhưng không có nhận đến chế tài. Nếu chúng ta tiếp tục che chở Tiên Yếu Bản, thì phải là ở tiến thêm một bước vận vẹo chính nghĩa. Có lẽ chúng ta có thể thất bại sát thủ hành hung kế hoạch. Khả kia thì thế nào đâu? Chẳng sợ kia sát thủ bị bắt , ta này chuyên án tổ cũng xa xa không xứng với ‘Thắng lợi’ này từ ngữ. Bởi vì chỉ cần pháp luật tôn nghiêm vẫn bị giảm lên,eumenides sẽ vẫn hội sinh sôi, kia tuyệt không gần là một sát thủ vấn đề, đó là trốn ở chúng ta mỗi người trong lòng bóng ma. Mà thoát khỏi bóng ma duy nhất phương pháp, chính là nhường ánh mặt trời chiếu rọi tiến vào.”

Dưới đài có người bắt đầu gật đầu, xác nhận lĩnh ngộ đến La Phi trong lời nói thâm ý. Trên đài tổng cục trưởng cũng sững sốt một chút, híp mắt như có đăm chiêu.

“Hiện tại chúng ta bắt Tiên Yếu Bản, một lần nữa điều tra kia cho nổ tạc án kiện. Đây mới là chân chính đánh bại eumenides; Mà theo một cái góc độ mà nói, cho Tiên Yếu Bản công chính pháp luật quyết định, này cũng là bảo hộ hẳn tối thỏa đáng phương thức.” La Phi dừng một chút, lại quay đầu nói:“Tổng cục trưởng, Hàn Hạo sa đọa ngải khẳng định phi thường đau lòng đi? Nếu hẳn lúc ban đầu phạm sai lầm khi có thể dừng cảm nhận trừng phạt, làm sao về phần càng lún càng sâu, cho đến không thể vãn hồi?”

Tổng cục trưởng lần này không có cùng La Phi đối diện, chỉ cúi đầu trầm mặc không nói.

La Phi lại mặt hướng thánh phòng, hẳn nâng nâng phone, nói:“Có lẽ có nhân sẽ nói: Tiên Yếu Bản sai lầm là có

tình khả nguyên . Hắn nằm vùng nhiều năm như vậy, đối mặt đều là cùng hung cực ác hắc thế lực phản tử, làm việc khó tránh khỏi muốn chọn dùng một ít phi thường thủ đoạn. Hắn ngày đó nhằm vào mục tiêu lại thân phụ tử tội hắc thế lực đầu đảng tội ác, về phần thương cập vô tội, kia thuần túy là cái ngoài ý muốn thôi. Đã là vì đánh hắc trừ ác đại mục tiêu mà đi sự, đối với như vậy tiểu sai lầm, làm gì phải bắt được không tha đâu?”

Nghe La Phi nói như vậy, trên đài dưới đài cũng có xôn xao -- xem ra trì loại này ý kiến nhân còn không ở số ít.

La Phi “Hắc” một tiếng, hỏi lại:“Nếu thông qua động cơ đến phán đoán một người hành vi dính chính, chúng ta đây lại nên như thế nào đối đãi eumenides giết hại? Hắn phát ra ‘Tứ hình thông tri đan’ thời điểm, thế nào một lần không phải lấy chính nghĩa tự cho mình là? Đã duy hộ chính nghĩa đại mục tiêu không sai, chúng ta cần gì phải muốn ngăn cản cái kia sát thủ?”

Mọi người thảo luận dữ phát nhiệt liệt. Trên thực tế,eumenides hành vi đã sớm ở thị dân trung khiến cho qua thật lớn tranh luận, có người chán ghét, có người sợ hãi, nhưng là có nhất bang nhân nhiệt tình tùy tùng. Đây đó tùy tùng sẽ vì eumenides mỗi một lần hành động ủng hộ trầm trồ khen ngợi, hơn nữa ở trên Internet phát thiệp chuyển thiệp, cổ xúy cái gọi là “Tàn khốc chính nghĩa”. Hôm nay hội nghị hiện trường trung liên đủ người như vậy.

La Phi chờ đại gia thảo luận một lúc sau, lại nói:“Hôm nay đang ngồi rất nhiều đều là cảnh sát, trừng trị tội ác là của chúng ta thiên chức. Bất quá eumenides nhận vì chính mình sứ mệnh cũng là trừng trị tội ác. Còn có Tiền Yếu Bân, lúc hắn chuẩn bị mưu sát nhiều Đông Hoa thời điểm, khẳng định cũng đem chính mình trở thành chính nghĩa nhất phương đi? Kia đến cùng cái gì mới là chính nghĩa? Chúng ta cùng bọn họ hành vi căn bản nhất khác nhau đến cùng ở nơi nào?”

Có người lâm vào trầm tư, cũng có người nóng lòng muốn thử, tựa hồ rất muốn biểu đạt chính mình cái nhìn. Bất quá La Phi lúc này lại quay đầu đến, ánh mắt đầu hướng về phía cách ly trong khu A Hoa.

“Nhiều Đông Hoa, ta muốn hỏi ngươi mấy vấn đề, hi vọng ngươi có thể chi tiết trả lời.”

A Hoa hơi gật đầu, tỏ vẻ ra phối hợp ý nguyện.

“Đối với cái kia sát thủ -- tự xưng vì eumenides tên, ngươi có hận hay không hắn?”

“Đương nhiên hận.” A Hoa trong mắt lóe ánh sáng lạnh,“Là hắn hại chết đặng tổng, ta thế nào có thể không hận?”

“Nếu có cơ hội trong lời nói, người sẽ tìm hấn báo thù sao?”

A Hoa không chút do dự nói:“Hội!”

La Phi lại hỏi:“Kia Tiền Yếu Bân đâu, người có hận hay không hấn?”

“Hận!” A Hoa nói chuyện đồng thời quay đầu lại, xa xa nhìn về phía thính phòng, giận dữ tìm được rõ ràng thân ảnh. Hấn dùng như vậy phương thức nói cho La Phi -- cái kia nữ nhân thăm ngộ chính là hấn thù hận nơi phát ra.

“Người sẽ tìm hấn báo thù sao?” La Phi lặp lại lúc trước vấn đề.

“Đương nhiên .” A Hoa nhún vai, tựa hồ này căn bản là không đáng giá vừa hỏi.

Như vậy đáp án kỳ thật đã ở La Phi dự kiến bên trong. Hấn hỏi cái này chút là vì cấp kế tiếp trọng tâm đề tài làm tốt chặn dẽm. La Phi dùng một loại thẳng thắn thành khẩn ánh mắt xem A Hoa, một lát sau hấn đưa ra thứ ba tổ cùng loại vấn đề:“Vậy người hận ta sao?”

Lần này A Hoa ngẩn ra, đối vấn đề này cảm giác có chút đột ngột.

La Phi nêu lên đối phương:“Là ta bắt được người. Vì bắt người, ta tránh người vền vền một năm, ta còn thiết kế một ít bẫy cho người chui. Hiện tại người bị phán xử tử hình, người có hận hay không ta?”

A Hoa lại nở nụ cười, sau đó hấn thực nghiêm cẩn trả lời nói:“Không, ta không hận người. Ta chính là bại bởi người, có chút không phục mà thôi.”

La Phi cũng mỉm cười, lại hỏi:“Vậy người thân bằng bạn tốt đâu? Bọn họ sẽ không tới tìm ta báo thù đi?”

A Hoa lắc lắc đầu hỏi lại:“Ta chính mình phạm vào tử tội, cùng người có cái gì quan hệ? Người chính là một cái chấp pháp giả mà thôi.”

La Phi ngẩng đầu cảm khái nói: “Đúng vậy. Ta làm hình cảnh cũng có hơn mười năm, mấy năm nay bắt lấy đắc tội phạm hàng trăm. Nếu bọn họ đều tới tìm ta trả thù, ta có mấy cái mệnh có thể sống cho tới hôm nay? Trên thực tế, bị ta bắt lấy đắc tội phạm rất ít có người hối hận ta. Bọn họ trung gian thậm chí có người còn hi vọng cùng ta giao cái bằng hữu.”

A Hoa nói: “Lời này ta tin. Nếu ta A Hoa có mệnh, cũng nguyện ý giao người này bằng hữu!”

La Phi liền lại A Hoa hỏi: “Vì sao đâu? Người đã nhận tội, vì sao eumenides, còn có Tiền Yếu Bân, bọn họ sẽ đối người động thủ, người liền hận thấu xương. Mà ta đem người đưa lên tử hình đài, người chẳng những không hận ta, còn tưởng cùng ta giao bằng hữu?”

“Bởi vì người là về công, mà bọn họ là về tư!” A Hoa phi thường rõ ràng đáp, “Ta A Hoa phạm vào tội, án pháp luật đến, nên thế nào phán liền thế nào phán, ta không hề câu oán hận. Nhưng bất luận kẻ nào cũng chưa tư cách dùng hình phạt riêng đến trị ta! Ai nếu dám đối với ta động hình phạt riêng, ta đây sẽ ăn miếng trả miếng, nợ máu trả bằng máu!”

“Người nói không sai.” La Phi cao giọng nói, “Người sẽ không hận ta, nguyên nhân vì ta cũng không bằng tư dục bắt người. Ở ta trao qua đắc tội phạm trung, có một số người gặp được làm ta phi thường đồng tình, nhưng ta vẫn phải bọn họ thẳng chỉ cho pháp; Mà có khác một ít nhân, ta tuy rằng đối này hành vi cực kì chán ghét, nhưng ta cũng không hội động bọn họ mảy may. Ta chỉ muốn pháp luật làm chấp pháp hành vi cao nhất chuẩn tắc, ở gì dưới tình huống, cá nhân hảo ác đều sẽ không ảnh hưởng đến này chuẩn tắc. Chỉ có như vậy, pháp luật tài năng bảo trì được năng tôn nghiêm. Pháp luật có tôn nghiêm, mọi người tài năng an tâm nhận pháp luật bảo hộ, phạm tội giả cũng sẽ tâm phục khẩu phục nhận pháp luật chế tài. Làm ta lấy pháp luật danh nghĩa đi trừng trị tội ác thời điểm, tội phạm nhóm không có câu oán hận, thụ hại giả nhất phương cũng sẽ cảm thấy tự đáy lòng vui mừng. Ta không dám tưởng tượng, nếu ta là eumenides, ta chỉ bằng chính mình thị phi xem liền chế tài nhiều như vậy đắc tội phạm, như vậy hôm nay lại sẽ là một loại cái dạng gì cục diện?”

Hội trường nội trong lúc nhất thời không người nói chuyện, mặc dù là tối cấp tiến hình phạt riêng người ủng hộ, giờ phút này cũng nhin không được muốn trình trọng suy xét vấn đề này.

Ổ lặng im không khí trung, La Phi tiếp tục tự hỏi: “Ta còn dám như vậy bình yên đứng ở dưới ánh đèn sao? Ta lại nên thế nào đi đối mặt đương sự thân thuộc? Có lẽ ta vẫn cứ có thể nói: Ta là vì duy hộ ‘Chính nghĩa’, nhưng như vậy chính nghĩa lại có cái gì ý nghĩa đâu? Máu tươi chỉ có thể dẫn phát càng nhiều thù hận, mọi người cảm xúc đem càng thêm luống cuống, xã hội mâu thuẫn cũng sẽ càng thêm bén nhọn, đây là chúng ta muốn sao?”

La Phi dùng ánh mắt nhìn quét toàn trường, tự hỏi tự đáp: “-- không, tuyệt đối không phải! Chân chính chính nghĩa hẳn là có thể hóa giải thù hận, vượt lên mọi người trong lòng bị thương. Ta hôm nay bắt Tiền Yếu Bân, cái kia bị thương nữ hài liền có thể được đến trấn an, năng hội cảm tạ pháp luật, năng sẽ tin tưởng xã hội này vẫn có công bằng tồn tại;

Mà nếu quả nhường eumenides chế tài Tiền Yếu Bản, nữ hài lại sẽ nghĩ sao? Nàng cảm tạ là bạo lực, là hình phạt riêng, mà gặp được bất công thù hận cảm đem trường tồn ở nàng ở sâu trong nội tâm, kia thù hận ở trong xã hội ăn mòn lan tràn, cuối cùng đem ảnh hưởng đến người sinh hoạt của ta.”

Trịnh Giai ở nhân từng trung nhìn về nơi xa La Phi, nàng có lẽ là tối lý giải đối phương lời nói nhân. Kia bao hàm nọc độc thâm cài tóc liền giấu ở nàng trong túi áo, không tiếng động xác minh La Phi phán đoán. Mà rõ ràng có chút động dung, ánh mắt của nàng ở La Phi cùng Trịnh Giai trên người qua lại vòng vo hai vòng, nhỏ giọng nhưng chân thành nói:“Ta hẳn là cảm ơn các người.”

Trịnh Giai không tiếng động cười, nàng nắm giữ rõ ràng thủ, một viên huyền tâm đến lúc này triệt để thả xuống dưới.

“Có lẽ ta trong lời nói có chút dong dài, nhưng ta còn tưởng nói thêm nữa hai câu.” La Phi từ từ nâng lên ánh mắt, tầm mắt có chút phiêu miểu,“Bởi vì ta tin tưởng, cái kia sát thủ,eumenides, hẳn hiện tại cũng có thể nghe được ta lời nói.”

Thật vất vả bình tĩnh trở lại thính phòng lại là một mảnh ồ lên, mọi người đều quay đầu chung quanh: Chẳng lẽ cái kia tên liền giấu ở trong đám người gian sao?

La Phi nhẹ nhàng thở dài, lại nói:“Kỳ thật ta thực hiểu biết cái kia đứa nhỏ. Theo trên tình cảm mà nói, ta cũng không chán ghét hắn, ta thậm chí có chút thích hắn. Nhưng hắn giẫm lên pháp luật, cho nên ta phải đánh bại hắn, duy hộ pháp luật tôn nghiêm. Mặc kệ cuối cùng kết cục như thế nào, ta hôm nay đều đã kết thúc cố gắng lớn nhất. Ta hi vọng hắn có thể minh bạch: Pháp luật có khi đích xác cũng không hoàn mỹ, có chút tội ác vượt qua pháp luật trừng trị phạm vi, mà có một số người tác có thể đùa giỡn thủ đoạn đào thoát pháp luật chế tài; Nhưng chúng ta quyết không khả bởi vậy mà quăng đi pháp luật, tương phản, chúng ta hẳn là đi nỗ lực đi hoàn thiện nàng, đi bảo vệ nàng, mặc dù là hy sinh chính mình đã ở sở không tiếc. Mà như vậy hy sinh mới là có ý nghĩa !”

Không biết theo người nào góc bắt đầu, dưới đài có người ở vỗ tay. Vỗ tay một điểm một điểm lan tỏa đến, chưa nói tới chỉnh tề, lại càng không như lúc trước tổng cục trưởng nói chuyện khi vỗ tay như vậy khí thế rộng rãi, nhưng này vỗ tay trung lại bao hàm nào đó chân thật tình cảm, khẩu đầm La Phi trái tim. Làm nhìn đến hàng trước cảnh sát nhóm cũng dần dần gia nhập đến vỗ tay hàng ngũ trung, La Phi lại cảm thấy tự đáy lòng vui mừng. Bất quá hắn giờ phút này muốn biết nhất , cũng là người kia hội làm gì phản ứng?

eumenides.

La Phi tin tưởng chính mình giờ phút này nhất định ở đối phương chú ý tiêu điểm trung, bởi vì chính mình chỗ vị trí đúng là trong kế hoạch Tiền Yếu Bản phải làm báo cáo chỗ.

eumenides dám ở cảnh sát đại hội hôm đó chấp hành “Tứ hình thông tri đơn”, hẳn lớn nhất ưu thế chính là đoàn chắc cảnh sát đại hội bộ sậu. Hẳn biết Tiền Yếu Bản muốn lên bục giảng làm một phen báo cáo, như vậy mở ra hoàn cảnh đúng là hẳn xuống tay thời cơ tốt nhất. Mà cảnh sát mặc dù có điều đoán trước, cũng rất khó phòng bị, bởi vì cảnh sát kế hoạch an bày sớm ở truyền thông thượng công khai, mà eumenides kế hoạch cảnh sát lại hoàn toàn không biết gì cả. Cái này giống vậy hai cái quân kỳ cao thủ, một cái lạc gỗ đầu, một cái lạc ám tử, lạc gỗ đầu giả mặc dù trúc khởi tường đồng vách sắt, cũng khó phòng lạc ám tử giả giấu kín đánh lén. Cho nên này bàn kỳ ít dùng hạ, thắng bại dĩ nhiên rõ ràng.

Cho nên La Phi lâm thời cải biến cảnh sát đại hội trước lưu trình. Hẳn ở đại hội bắt đầu sau mới bắt bớ Tiền Yếu Bản, cố nhiên có mượn dùng hiện trường truyền thông cần, nhưng một cái khác trọng yếu mục đích còn lại là muốn đánh eumenides một cái xuất kỳ bất ý, như vậy cảnh sát hành động cũng biến thành ám tử, kỳ thế hồi phục cân đối.

Bất quá nếu muốn mượn cơ hội này bắt lấy eumenides, La Phi còn phải thăm dò đối phương là như thế nào lạc tử. Hẳn thay thế được Tiền Yếu Bản đi lên bục giảng, ở khẳng khái trần từ đồng thời, đã ở âm thầm quan sát cùng nghiền ngẫm eumenides bố cục.

Ở song phương trước trong kế hoạch, này bục giảng đúng là chém giết trung tâm chiến trường. La Phi tuy rằng còn chưa có eumenides ám sát phương án, nhưng hẳn biết,eumenides tất nhiên sẽ đối hiện trường tình huống tiến hành thực khi theo dõi, mà hẳn cũng chắc chắn năng lực đối bục giảng chỗ chỗ thực thi đột nhiên tính một kích trí mệnh.

Nếu muốn biết địch nhân lại như thế nào công kích người, tốt nhất biện pháp đừng quá mức người lạc vào cảnh giới kỳ lạ, đến nguy hiểm nhất địa phương đi cảm giác cái loại này rất nhỏ thế cục biến hóa, do đó phán đoán ra địch nhân tiền công phương hướng -- La Phi đúng là chiều này ý nghĩ đi làm.

Lúc hẳn đứng ở bục giảng thượng, ánh mắt lần lượt ở lễ đường lý qua lại tảo động thời điểm, hẳn ký đang tìm tìm đối thủ thân ảnh, đồng thời đã ở tìm kiếm chính mình phòng ngự lỗ hổng.

Nếu chính mình sẽ bị nhân ám sát tại đây cái bục giảng thượng, kia đối thủ công kích khả năng từ đâu phương mà đến? Đây là La Phi đi lên bục giảng sau, luôn luôn tại âm thầm suy xét vấn đề. Đáng tiếc vấn đề này cho tới bây giờ nhậm nhiên không có đáp án.

Chủ tịch trên đài đều là công kiểm pháp hệ thống lãnh đạo nhóm,eumendies không có khả năng ẩn thân trong đó; Hậu trường tắc có rất nhiều hình cảnh, đặc công nhân viên, đối Tiền Yếu Bản thực thi theo dõi cùng bảo hộ song trọng nhiệm vụ,eumenides cũng không khả năng lên vào; Ở chủ tịch dưới đài phương, gần nhất cách ly khu nội trừ bỏ A Hoa chờ mười ba danh tội phạm ngoại, chỉ có áp giải phạm nhân võ cảnh, bọn họ trung gian hiển nhiên không có eumenides;

Ở ra bên ngoài còn lại là phóng viên tịch, này đó phóng viên La Phi đó không quen thuộc, có lẽ sẽ cho đối thủ lưu lại khả chui lỗ hồng, bất quá La Phi đã trước tiên làm phòng bị, cơ hồ từng cái phóng viên bên người đều có cảnh sát y phục thường bên người tương tùy, này cũng là vì cam đoan tiếp sóng quá trình không bị đánh gãy, cũng là vì phòng ngừa eumendies trà trộn trong đó.

Hơi chút phiền toái một điểm có thể coi là thánh phòng , nơi đó nhân viên thật sự nhiều lắm,eumenides nếu giấu ở bên trong thật đúng là không tốt phát giác. Tuy rằng người xem vào bản khi bị nghiêm mật kiểm tra qua, nhưng eumenides thiện cho dịch dung giả dạng, hỗn qua kiểm tra cũng đều không phải tuyệt đối không có khả năng; Huống hồ hần còn có thể trước tiên ở đây nội ẩn núp -- lớn như vậy lẽ đường, trần nhà thượng ống dẫn tung hoành, tàng khởi một người đến cũng không khó khăn.

Bất quá đối thủ cho dù giấu ở lẽ đường lý có năng lực thế nào đâu? Hần thế nào tài năng giết được chính mình? Xong lên bực giảng? Kia cơ hồ không có khả năng. Dùng thương? Hần có nổ súng cơ hội sao? Trảng nội trái rộng cảnh sát cơ sở ngầm, gì người xem nhỏ nhỏ dị động đều sẽ bị lập tức phát giác. Lui nhất vạn bước nói, cho dù hần nổ súng bắn chết thành công, hần cũng tất nhiên muốn bại lộ chính mình, đến lúc đó hần chạy trốn nơi đâu? Hần tổng không đến mức vì một cái Tiền Yếu Bản mà đồng quy vu tận đi?

Này đó khả năng tính bị La Phi nhất nhất bài trừ sau, La Phi tin tưởng, đối thủ nhất định có nào đó cực kì đặc biệt , tuyệt đối ngoài dự đoán mọi người kế hoạch. Tựa như lúc trước ở sân bay giết chết Đặng Hoa giống nhau.

La Phi còn cần càng nhiều thời gian đến quan sát cùng phân tích. Vì mục đích này, hần phải đem vừa rồi kia phiên diễn thuyết tiếp tục đi xuống. Bởi vì hần biết:eumenides đã không có tiếp tục hành động tất yếu. Nếu chính mình không thể dùng ngôn ngữ hấp dẫn trụ đối phương, tên kia tùy thời có khả năng rút lui khỏi, từ đây bỏ trốn mất dạng, lại vô tung tích.

La Phi lược tổ chức chút nghĩ sẵn trong đầu, lấy tay nâng nâng phone, chuẩn bị mở lời. Liền tại đây cái thời điểm, hần rốt cục phát hiện một tia dị thường chỗ.

Theo hần đi lên bực giảng kia một khắc khởi, hần đã là lần thứ năm thân thủ đi phù phone . Kia phone liên tiếp nhiều truyền thông bực giảng, nhưng liên tiếp tuyên tựa hồ cũng không đủ dài, cho nên phone luôn dừng ở khoảng cách diễn thuyết giả thân thể hơi xa địa phương. Như vậy diễn thuyết giả đang nói chuyện thời điểm, liền nhiều lần muốn thân thủ đi phù phone, ý đồ đem kia phone kéo rời khỏi người thể hơi gần một ít.

Này tựa hồ là cái không đáng chú ý chi tiết, nhưng đối với La Phi mà nói, đúng là đối đãi như vậy chi tiết thái độ chú liền hần cùng với người thường trong lúc đó khác nhau. Hần ngưng tụ lại ánh mắt, bắt đầu tinh tế đoan trang. Đó là tân khoản nhiều truyền thông mặt bàn thức phone, thái âm đoan thời thượng khéo léo, thông qua một căn thon dài liên tiếp can cùng cái bộ tương liên, liền tiếp trên gây bộ lữ hợp kim chất liệu co duỗi vòng, khiến cho toàn bộ can thể có thể linh hoạt gấp khúc. La Phi vài lần đi phù phone thời điểm, đều sẽ theo bản năng đem can thể bài nhất bài, để đem thái

âm đoàn kéo gần một ít, nhưng bởi vì phone cái bệ nhận đèn liên tiếp tuyến hạn chế, mỗi một lần đều là trị phần ngọn không trị được bản, hiệu quả tạm được.

La Phi liền thân tay trái đi để ý kia căn liên tiếp tuyến. Hắn phát hiện kia căn tuyến ở mặt bàn ở ngoài lại chia làm hai cỡ, một cỡ liên châm hình ngắt lờ, cuối cùng cắm ở nhiều truyền thông bàn điều khiển mặt trên sàn; Một khác cỡ tuyến tắc khảm vào bàn điều khiển mặt bản bên trong, nhìn không ra cuối cùng liên ở tại nơi nào, mà hạn chế trụ phone cái bệ đúng là kia thứ hai cỡ tuyến.

La Phi biết phổ thông nhiều truyền thông phone chỉ có một căn ngắt lờ tuyến, cũng không sẽ có nguồn điện tuyến. Kia thứ hai cỡ tuyến xuất hiện hiển nhiên là không bình thường . Trong lòng hắn bỗng nhiên cả kinh, đầu tiên nghĩ đến là: Chẳng lẽ này nhiều truyền thông bực giảng bị trang bị chất nổ? Bất quá hắn lập tức lại cảm thấy không có khả năng, bởi vì đại hội bắt đầu phía trước, đặc công đội phòng bạo cảnh khuyến từng đối chủ tịch đài cập quanh thân khu vực tiến hành qua xếp bạo điều tra, lúc đó cũng không có phát hiện gì chất nổ tung tích.

La Phi trong lúc nhất thời có chút mờ mịt, hắn tay phải phù ở co duỗi trên gậy, tay trái tắc lùi về đến, chống được nhiều truyền thông bực giảng bên cạnh -- đây đúng là sở hữu diễn thuyết giả ở thân thủ phù phone thời điểm đã từng bày ra tư thế. Ở cực đoạn khẩn trương cảm xúc hạ, hắn cảm quan hệ thống trở nên dị thường sâu sắc, vì thế hắn lập tức bắt giữ đến theo tay trái lòng bàn tay truyền đến lạnh lẽo xúc cảm.

La Phi ánh mắt “Thốc” nhảy đi lại, hắn nhìn đến bực giảng biên giác thượng bao một tầng kim chúc phiến, tại như vậy rét đậm mùa, xúc tua tự nhiên sẽ có lương ý. Kia tầng kim chúc phiến bóng loáng bóng lưỡng, thoát nhìn trừ bỏ bảo hộ bực giảng biên giác không chịu mài mòn ở ngoài, còn kiêm cụ mỹ quan cùng trang sức tác dụng.

Chính là kia kim chúc phiến thật sự là rất bóng loáng , nó mặt ngoài cơ hồ tìm không thấy cái gì ma ngấn. La Phi lập tức phán đoán ra kia hắn là gần đây mới bị hạn trang đi lên , nó tác dụng cũng không phải phòng tổn hại cùng trang sức đơn giản như vậy!

La Phi cân não nhanh chóng xoay tròn , rất nhanh hắn liền có một cái lớn mật đoán rằng. Hắn nhanh chóng vuốt cằm, đem miệng bộ tiến đến cổ áo giác thượng, đối với giấu kín vô tuyến Mike thấp giọng gọi nói:“Lập tức hành động, phong tỏa gara ngầm cửa ra vào, điều tra tầng hầm ngầm xứng điện cơ phòng!”

Hắn giọng nói vừa, ẩn hình tai nghe trung liền truyền ra đặc công đội đội trưởng Liễu Tùng thanh âm:“Minh bạch!” Làm lần này hành động chiến lược lực cơ động lượng, Liễu Tùng luôn luôn mang theo tinh nhuệ nhất đặc công ẩn núp ở lễ đường cửa tác chiến bên trong xe, thời khắc cùng đội La Phi mệnh lệnh. Giờ phút này tin tức truyền đến, mấy tiểu tử lập tức theo trên xe nhảy xuống, toàn tốc hướng về địa hạ bãi đỗ xe chạy đi.

Theo La Phi cuối cùng một lần tay vịn phone đến cuối cùng hạ đạt tác chiến mệnh lệnh, sở hữu phân tích cùng hành động đều ở thời gian rất ngắn nội phát sinh. Lễ đường nội đại bộ phận nhân đều không có cảm giác được dị thường, bọn họ vẫn cứ ở chờ mong La Phi càng thêm phần khích diễm thuyết.

Nhưng là La Phi đối thủ -- cái kia người trẻ tuổi đã bỗng nhiên cảnh giác.

Theo sáng nay rạng sáng thời gian bắt đầu, người trẻ tuổi liền luôn luôn ẩn núp ở địa hạ xứng điện cơ trong phòng. Hắn mang theo nhất đài liền cùng thức TV, thông qua TV tiếp sóng tức thời theo dõi hội trường trung tâm khu vực động thái.

Mà hắn ám sát kế hoạch, sớm hơn ở nửa tháng phía trước liền kéo ra màn che. Lúc đó cảnh sát đại hội phương án đã xác định, cũng thông qua truyền thông đối công chúng tiến hành rồi tương quan tuyên truyền. Nhân dân đại lễ đường làm hội nghị gánh vác đơn vị, tất nhiên muốn dựa theo tổ chức giả yêu cầu đối hội trường tiến hành bố trí. Tổ chức giả hi vọng ở chủ tịch trên đài có thể tăng thêm một cái nhiều truyền thông bực giảng, vì thế lễ đường phương diện liền tìm một nhà nhiều truyền thông thiết bị chuyên doanh công ty, đem bố trí bực giảng nhiệm vụ nhận thầu đi ra ngoài.

Nhiều truyền thông thiết bị công ty chuẩn bị tốt tương quan thiết bị, cũng sai khiến một gã kỹ thuật nhân viên đến hiện trường chỉ đạo trang bị, này đó tin tức đều ở người trẻ tuổi trong lòng bàn tay. Ước định khởi công hôm đó, người trẻ tuổi cải trang giả dạng một phen, sau đó hắn mở một chiếc công trình xe đi đến thiết bị công ty, lấy lễ đường nhân viên công tác thân phận đem người này kỹ thuật viên cùng với tương quan thiết bị tiếp đi. Hai người theo sau đi đến lễ đường, người trẻ tuổi đi theo kỹ thuật viên phía sau đánh tap bận rộn, vì thế lễ đường phương diện đều cho rằng hắn là kỹ thuật viên mang đến trợ thủ. Hôm đó thiết bị trang bị điều chỉnh thử xong, người trẻ tuổi đem chính mình liên hệ phương thức đồng thời để lại cho thiết bị công ty cùng lễ đường song phương. Vì thế ở thiết bị công ty trong mắt, hắn đó là lễ đường phương diện tiếp tục theo vào việc này đại biểu; Mà ở lễ đường trong mắt, hắn lại là thiết bị công ty phương diện tiếp tục theo vào việc này đại biểu. Song phương tin tức từ đây đều thông qua hắn đến truyền lại.

Ngày thứ hai, người trẻ tuổi độc tự khởi công trình xe đi đến lễ đường, tự xưng sẽ đối nhiều truyền thông bực giảng tiến hành một ít tất yếu cải trang. Hắn ở phone thượng thêm một căn dây dẫn, đồng thời ở bực giảng hai sườn tay vịn vị trí phân biệt khảm thượng hai phiến kim chúc bao biên. Như vậy cải biến cũng không tính đại, lại càng không sẽ ảnh hưởng nhiều truyền thông thiết bị ngách sử dụng hiệu quả, lễ đường nghiệm thu nhân viên chút không nghi ngờ khác thường.

Nhưng mà đến hôm đó đêm khuya, người trẻ tuổi lại lặng yên lên vào lễ đường nội, lại đối nhiều truyền thông bực giảng tiến hành rồi cải biến, lần này hắn xuống tay phương hướng cũng là toàn bộ thiết bị mạch hệ thống. Hắn cấp thiết bị tăng thêm một cái điện lưu đường về, đồng thời dùng dây dẫn đem phone kim chúc co duỗi can cùng bực giảng tay vịn kim chúc bao biên phân biệt liên ở tại này mạch linh tuyến cùng hoá tuyến thượng. Đương nhiên tương quan mạch đều giấu ở bực giảng bên trong, theo ngoại bộ nhìn không ra gì manh mối. Này mạch đi qua lễ đường nội xứng điện hộp, cuối cùng liền tiếp đến tầng hầm ngầm xứng điện cơ phòng -- người trẻ tuổi có thể ở trong này không chế mạch đóng cửa cùng khởi động.

Người trẻ tuổi còn điều chỉnh phone liên tiếp kim chúc cơ duỗi can kia căn dây điện độ dài, khiến cho phone bị hạn chế ở bực giảng thượng hơi hơi dựa vào sau vị trí. Phone vị trí thô thoát nhìn hoàn hảo, nhưng thực tế sử dụng khi sẽ cho diễn thuyết giả mang đến một ít nhỏ bé không tiện.

Dựa theo người trẻ tuổi kế hoạch, đại hội hôm đó hẳn sớm sẽ đến lễ đường, ngủ đông ở tầng hầm ngầm xúng điện cơ trong phòng. Bởi vì tầng hầm ngầm là bị trở thành lễ đường bãi đỗ xe sử dụng, bản thân chính là cái mở ra không gian, cho nên cảnh sát lực lượng đều tập trung ở lễ đường hiện trường, cũng không có tận lực tăng mạnh đối tầng hầm ngầm phòng bị. Người trẻ tuổi giấu kín ở chỗ này tương đối mà nói tương đối an toàn. Hẳn thông qua tùy thân mang theo tiểu TV theo dõi hội nghị hiện trường tình hình thực tế, kiên nhẫn chờ đợi Tiền Yếu Bản lên đài.

Chỉ cần nhìn đến Tiền Yếu Bản lên đài, người trẻ tuổi sẽ khởi động bực giảng thượng cái kia tân thêm mạch, mà phone liên tiếp can cùng bực giảng tay vịn đúng là này mạch hai cái tiếp lời. Bởi vì phone vị trí không đương, Tiền Yếu Bản ở diễn thuyết trong quá trình tất nhiên hội thân thủ đi điều chỉnh phone liên tiếp can góc độ, lúc này hẳn tay kia thì tất sẽ rất tự nhiên chống đỡ bực giảng sườn phương tay vịn, mạch như vậy liền và thông nhau. Làm điện lưu theo nhân thể hai tay trong lúc đó xuyên qua khi, trái tim là tất kinh nơi, điện lưu đem khiến cho tâm thất sọi tính rung động, ở quá ngắn thời gian nội liền khả trí điện giật giả tử vong.

Người trẻ tuổi kế hoạch có thể nói xảo diệu, nhưng làm hẳn lưỡng trước không đến là: Cuối cùng đi lên bực giảng người kia đều không phải Tiền Yếu Bản, mà là hình cảnh đội trưởng La Phi.

Biết được Tiền Yếu Bản bị La Phi bắt bớ sau, người trẻ tuổi liền biết chính mình hành động đã không hề ý nghĩa. Hẳn vốn nên lập tức rời đi, nhưng La Phi kia đoạn diễn thuyết lại hấp dẫn hẳn. Hình phạt riêng có thể đánh chính nghĩa cờ hiệu, nhưng vô pháp ngăn cản thù hận lan tràn -- điểm này người trẻ tuổi tràn đầy thể hội: Hẳn cũng lưu luyện cùng kia nữ hải trong lúc đó tình cảm, khả một loại khác vô pháp phai nhạt thù hận nhất định đem vô tình nuốt hết.

Làm La Phi cuối cùng một lần đụng chạm phone thời điểm, thần sắc ở ngay lập tức trong lúc đó trở nên ngưng trọng đứng lên. Người trẻ tuổi lập tức ý thức được: Đối phương thực khả năng đã phát hiện bực giảng lý bí mật. Theo sau La Phi đối với cổ áo nói nhỏ lại một cái cực kì rõ ràng đột biến tín hiệu, người trẻ tuổi không lại do dự, hẳn chạy ra khỏi xúng điện cơ phòng, cấp tốc hướng về gara xuất khẩu chỗ phóng đi.

Nhưng người trẻ tuổi rất nhanh liền phát hiện chính mình đi chậm. Bởi vì hẳn xa xa thấy vài cái hẹp dài bóng người theo làn xe nhập khẩu chiếu rọi xuống dưới, hơn nữa còn tại nhanh chóng hướng thông đạo nội di động. Trong lòng hẳn trầm xuống, biết La Phi đã xuyên qua chính mình ẩn thân chỗ. Cảnh sát lực lượng đang ở phong tỏa các cửa ra vào, hơn nữa rất nhanh sẽ ở tầng hầm ngầm nội triển khai đại quy mô lùng bắt.

Này tình huống cố nhiên có chút bị động, nhưng người trẻ tuổi đối này cũng sớm có dự án, hẳn xoay người trở về chạy mau vài bước, đồng thời theo bên hông lấy ra một cái điều khiển từ xa, ấn xuống trong đó một cái nút.

Theo “Phanh” nhất thanh muện hưởng, một viên tự chế bom bị dẫn bạo, kia bom bị an trí ở lễ đường tây nam giác trần nhà thượng dẫn phong ông dẫn nội. Bom uy lực cũng không lớn, chính là đem trần nhà tác ra một cái một thước gấp phương đại lỗ thủng. Nhưng lễ đường nội đám người đang nhận được thật lớn quấy nhiễu, theo nổ mạnh sinh ra mảnh nhỏ phiêu tán xuống, lễ đường nội tiếng kinh hô cũng vang thành một mảnh. Mà nổ mạnh còn đồng thời còn châm dẫn phong quản lý vài cái tự chế đạn mù, đại lượng sương khói theo ống dẫn lý phun dũng mà ra, kia sương khói gây ra hoá loạn cảnh báo khí, bén nhọn cháy thanh bắt đầu ở trên lễ đường không quay về.

Nổ mạnh phù càng sinh, La Phi lập tức ý thức được đây là eumenides nhằm vào cảnh sát hành động áp dụng bản ngược hành vi. Hắn nhất thời vô pháp phán đoán nổ mạnh uy lực như thế nào, cũng vô pháp phán đoán lễ đường địa phương khác hay không còn có dấu khác chất nổ. Bất quá hắn biết eumenides cũng không phải phát rò hung đồ, sẽ không lấy vô tội giả sinh mệnh đùa, như vậy nổ mạnh hơn phân nửa là vì ở hiện trường chế tạo hỗn loạn. Nhưng mà trần ngập sương khói cùng gào thét cháy vẫn là nhượng hắn quá sợ hãi: Một khi không còn chỗ ngồi lễ đường hỏa, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi!

Không đợi La Phi phát lệnh, trên đài tổng cục trưởng đã cầm lấy phone hô to: “Sở hữu cảnh sát đồng chí, lập tức tổ chức quần chúng sơ tán!” Lập tức, mặc kệ là hình cảnh, đặc công, y phục thường, vẫn là hàng trước tham dự hội nghị cảnh sát nhóm tất cả đều hành động đứng lên, một bên trấn an quần chúng cảm xúc, một bên dẫn đường đại gia hướng tràng ngoại lui lại.

Theo thông gió trong khu vực quản lý bài trừ sương khói càng ngày càng đậm đặc, rất nhanh liền bao phủ lại lễ đường nam diện cửa ra vào. Xếp sau người xem tuy rằng trước hết triệt đến xuất khẩu chỗ, ở sắc nhân sương khói trung, bọn họ không thể không giấu mũi nhắm mắt, đều tự sờ soạng hướng bên ngoài chạy trốn.

La Phi theo chủ tịch trên đài nhảy xuống, hướng về phía áp giải tù phạm võ cảnh nhóm hô: “Đem phạm nhân xem trọng! Không cần lộn xộn, càng đừng làm cho bọn họ cùng quần chúng tiếp xúc!” Hắn biết rõ bọn người kia đều là bỏ mạng đồ đệ, một khi thừa dịp loạn bạo động đứng lên, chỉ sợ cũng không tốt không chế. Mà này võ cảnh cũng không phải ngồi không, bọn họ một đám vững như Thái Sơn, nhanh nhìn chăm chăm đều tự phía trước phạm nhân, ánh mắt tắc trùng lưu viên, chút không vì hỗn loạn thế cục sở động.

La Phi lại bước đi như bay, thẳng đến hướng lễ đường đông sườn trên tường nhất phiến cửa nhỏ, cánh cửa kia chẳng phải thông hướng bên ngoài, đó là thông hướng toilet cửa ra vào. Toilet đối diện tắc có một đạo hai thước khoan bước thê, theo kia bước thê đi xuống liền có thể trực tiếp tiến vào địa hạ bãi đỗ xe.

La Phi hiện tại đã tin tưởng: eumenides nhất định liền ẩn thân ở tầng hầm ngầm trung! Hiện tại địa hạ bãi đỗ xe cửa ra vào đã bị Liễu Tùng đặc công lực lượng phong tỏa đứng lên, eumendies chế tạo lớn như vậy hỗn loạn, hiển nhiên là muốn xen lẫn trong đám người theo lễ đường đại môn đào thoát! Hắn phải mau chóng chạy tới tầng hầm ngầm, hiệp trợ Liễu Tùng một khối đem đôi thủ vây đồ đứng lên!

Cũng liền ngăn ngừa mười đến giây, La Phi đã chạy tới tầng hầm ngầm nội. Theo hàng hiên khẩu lao tới trong nháy mắt, hấn lại đột nhiên gian dừng lại cước bộ, sau đó bạt thương nơi tay, cảnh giác hướng bốn phía nhìn quét .

Chung quanh im ắng , cũng không gặp một bóng người. Liễu Tùng nhân mã đang ở các cửa ra vào bố không, còn chưa có nhanh như vậy tiến vào địa hạ tìm tòi. Mà eumenides lại nan mạch tung tích. Bất quá liền tại đây yên tĩnh không khí trung, La Phi lại rõ ràng cảm nhận được một cỗ bức nhân áp lực, kia áp lực bao phủ thân thể hấn, nhường hấn có loại vô pháp thở dốc cảm giác.

La Phi biết tên kia ngay tại chung quanh. Hấn tuy rằng nhìn không thấy đối phương, nhưng đã ngửi được đối phương hơi thở! Mà này lặng yên không một tiếng động tầng hầm ngầm, nhất định đưa bọn họ quyết đấu chiến trường.

La Phi ghìm súng, lấy tác chiến tư thái không ngừng biến hóa hòng súng suu tầm phương hướng. Đồng thời hấn chậm rãi dời bước, hướng về cách đó không xa một căn kiến trúc chống đỡ trụ dựa vào đi qua -- đối thủ thực khả năng cũng mang theo thương, hấn như vậy không hề che đậy bại lộ chính mình là phi thường nguy hiểm , hấn đầu tiên tìm được một cái thích hợp công sự che chắn.

Làm chính mình lưng rốt cục tiếp thượng trụ mặt sau, La Phi thoáng nhẹ nhàng thở ra, hơn nữa may mắn chính mình đầu tiên chiếm cứ này thích hợp địa điểm. Này căn một thước gặp phương cây cột chính vị cho bãi đỗ xe chỗ cái góc, tránh ở cây cột mặt sau không những có thể ẩn nấp thân thể của chính mình, nhưng lại có thể đối thông hướng lễ đường hàng hiên khẩu tiến hành toàn tâm nhìn theo dõi. Càng diệu là, bên cột biên vừa đứng đứng một mặt giao thông phản quang kính, La Phi mượn dùng kính mặt phản xạ còn có thể nhìn đến cây cột mặt trái tình hình. Này khá xem như cái tuyệt hảo phục kích điểm, hấn chỉ cần bảo vệ cho nơi này,eumenides cũng đừng tưởng tiến vào lễ đường. Một lát sau Liễu Tùng nhân mã vây kín đi lại, là có thể trình diễn vừa ra “Bắt ba ba trong rọ” Hào diễn .

Đáng tiếc tình thế tiến triển cũng không giống La Phi thiết tưởng như vậy lạc quan. Hấn vừa mới dọn xong trận thế, cử thương nhanh nhìn chăm chăm cái kia hàng hiên khẩu, bỗng nhiên trong lúc đó, toàn bộ kiến trúc nội sở hữu ngọn đèn tất cả đều dập tắt. Tầng hầm ngầm lập tức trở nên tối đen một mảnh, thân thủ không thấy năm ngón tay.

La Phi mi quan nhất khóa, trong lòng biết này tất nhiên lại là xuất từ eumenides bút tích. Hấn tuy rằng mang theo cảnh lấy tay điện, nhưng giờ phút này như bắt tay điện mở ra, chính mình liền đem bại lộ ở đối thủ hòng súng hạ; Nhưng là không buông tay điện, lại như thế nào đối kia hàng hiên khẩu tiến hành theo dõi? Nếu nhường eumenides tiến vào lễ đường, hướng hỗn loạn lui lại trong đám người nhất trát, lại nghĩ tìm được hấn sẽ không rất khả năng .

Tình thế thay đổi trong nháy mắt, cũng không có nhiều lắm thời gian cấp La Phi tỉnh tể châm chước. Vội vàng trong lúc đó, hấn bỗng nhiên lấy định rồi một cái chủ ý, vì thế liền âm thầm hít sâu một hơi, đem cảnh lấy tay điện theo bên hông mang theo trung đào xuất ra.

Làm La Phi theo hàng hiên vọt vào tầng hầm ngầm thời điểm, người trẻ tuổi đang từ hai mươi thước có hơn phương hướng hàng hiên khẩu tới rồi. Nghe được La Phi tiếng bước chân sau, hắn trước tiên ẩn nấp ở tường thể góc chỗ. Cho nên La Phi tuy rằng cảm giác được đối thủ tồn tại, nhưng cũng không có nhìn đến đối thủ thân ảnh. Từ nay về sau La Phi ghìm súng mọi nơi suu tầm, người trẻ tuổi tắc lui ở tường sau, không dám vội vàng thăm dò quan vọng, bởi vì hắn biết rõ đối thủ cảm quan cực kì sâu sắc, chính mình một cái vô ý sẽ bại lộ tung tích.

Người trẻ tuổi dự đoán được La Phi nhất định sẽ tìm cái thích hợp góc, đối thông hướng lễ đường hàng hiên khẩu hình thành phục kích trạng thái. Mà chính mình tắc quyết không khả tại nơi đây ở lâu, vì thế hắn liền thi ra chạy trốn trong kế hoạch mật khác hạng nhất dự án: Chặt đứt toàn bộ kiến trúc nội chiếu sáng nguồn điện.

Người trẻ tuổi sớm ở xứng điện thất chiếu sáng tổng tuyến thượng an trí loại nhỏ thuốc nổ, hắn chỉ cần lấy ra điều khiển từ xa nhẹ nhàng nhấn một cái, chiếu sáng tổng tuyến bị tạc đoạn, trên lễ đường hạ liền lâm vào một mảnh trong bóng đêm, mà bị vây phong bế trạng thái tầng hầm ngầm nội lại toàn không gì ánh sáng.

Người trẻ tuổi chính mình cũng mang theo đèn pin, nhưng hắn cùng La Phi giống nhau, cũng không dám ở giờ phút này đưa tay điện mở ra. Vì thế hai người này liền đồng thời liền thành không có thị lực “Manh nhân”. Bất quá người trẻ tuổi vị trí vị trí tương đối La Phi mà nói đã có vĩ đại ưu thế. Bởi vì hắn là dán góc tường ẩn nấp, mà kia tường thể luôn luôn liên hướng về phía hàng hiên khẩu, này ý nghĩa chỉ cần hắn theo chân tường chậm rãi sờ soạng, liền thực dễ dàng tìm được hàng hiên xuất khẩu, hướng về phía trước trốn hướng lễ đường. Mà La Phi vì đạt được tốt phục kích tầm nhìn, lại ẩn nấp ở tại hàng hiên khẩu tả đối diện trụ thể sau, hắn nếu là tường hướng hàng hiên chỗ sờ soạng, phải trải qua một mảnh không hề tham chiếu vật gồ ghề, ở thị lực hoàn toàn biến mất dưới tình huống, làm như vậy vô cùng có khả năng giữa đường mất đi phương hướng, trở thành một cái mờ mịt loạn trát vô đầu ruồi bọ.

Người trẻ tuổi rất rõ ràng chính mình ưu thế chỗ, cắt điện sau, hắn lập tức liền đứng dậy dán sát vào chân tường, im ắng ngủ đông đi trước. Đồng thời hắn tay phải tới eo lưng gian nhất sờ, trong tay đã hơn một thanh súng lục. Này cây là vượt ngục khi theo Trương Hải Phong trong tay kiếp , tuy rằng hắn cũng không nguyện ý cùng La Phi đao thương gặp nhau, nhưng tại đây không thể buông tha thời khắc, bọn họ không thể tránh né muốn thành cho người từ ta sống địch nhân.

Người trẻ tuổi một chút về phía trước, thật cẩn thận, không dám phát ra gì tiếng vang. Đồng thời hắn cũng nghiêng tai lắng nghe, ngón tay khẩu ở cò súng thượng, tùy thời làm tốt bắn chuẩn bị. Bất quá hắn cũng biết này thương cũng không thể tùy tiện khai, bởi vì nổ súng khi hòng súng ánh lửa hội bại lộ ra bản thân vị trí, một khi bắn không trúng, chính mình liền đem luân làm đối thủ bia ngắm.

Như thế được rồi một lát, cảm giác hàng hiên khẩu đã càng ngày càng gần, mà chung quanh vẫn không một tí di thường tiếng động. Người trẻ tuổi dần dần giải sầu, lường trước La Phi phải là bị nhốt trong bóng đêm, không dám dễ dàng hoạt động. Chính mình chỉ cần lại kiên trì một hồi, chờ đợi đến thang lầu sau, liền có thể đi nhanh hướng về phía trước chạy vọt, vọt vào lễ đường nội lần vào sơ tán đám người.

Nhưng mà đúng lúc này, đối diện tà giác phương hướng bỗng nhiên sáng lên đèn pin cột sáng, kia cột sáng dọc theo hàng hiên khẩu qua lại tảo động, hiển nhiên là ở sự tầm chính mình thân ảnh. Người trẻ tuổi không chút do dự, nâng tay chính là nhất thương, hướng về kia cột sáng thủy phát phương hướng vọt tới. Chỉ nghe “Phanh”, “Loảng xoảng lang”, hai vang tương liên, trừ bỏ tiếng súng ở ngoài, một khác thanh lại giống như thủy tinh bị đánh nát bình thường. Mà nguyên bản bắn về phía góc tường cột sáng tắc đột nhiên chiết hướng, ngược lại bắn về phía cùng hàng hiên khẩu tương rời bỏ xa xa. Người trẻ tuổi thầm kêu một tiếng “Không tốt”, hần ứng biến kỳ tốc, lập tức một cái phi thân, hướng chính tiền phương nằm đổ tránh né. Nhưng mà hần đúng là vẫn còn chậm một bước, ngay tại hần nhảy lên đồng thời, tầng hầm ngầm nội tiếng súng tái khởi. Người trẻ tuổi chỉ cảm thấy vai phải chỗ nhất ma, trong lòng biết dĩ nhiên trúng đạn. Bất quá hần cũng mượn cơ hội thấy được đối phương bắn khi hòng súng ánh lửa, vì thế hần liền ngay tại chỗ lăn một vòng, dùng tay trái nâng lên thương binh, tay phải lại khẩu động cò súng, bắn ra chính mình thứ hai phát.

Nổ súng đánh trúng eumenides nhân tự nhiên chính là La Phi. Lúc hần lấy ra đèn pin sau, cũng không có trực tiếp hướng hàng hiên phụ cận chiếu xạ, mà là trái ngược hướng chiếu hướng về phía bên cột biên kia mặt phản quang kính. Cột sáng trải qua chiết xạ sau, thay đổi phương hướng lại đi hàng hiên khẩu mà đi eumenides quả nhiên mắc mưu, hần đối với nguồn sáng lại lịch bắn, viên đạn chính là đánh trúng giao thông phản quang kính, mà hần hòng súng tóe ra ánh lửa tắc bại lộ chính mình xác thực vị trí. La Phi lập tức đánh trả. Bởi vì viên đạn bắn ra sau không có nghe đến va chạm vách tường trầm đục, La Phi trong lòng vừa động, liệu biết là trúng mục tiêu mục tiêu. Nhưng mà đối thủ phản ứng cũng thực tại mau lẹ, La Phi chưa triệt khai, đối phương thứ hai thương theo sát sau vang lên, kia viên đạn sát đất mặt mà đến, công bằng, chính đánh trúng La Phi phía bên phải cẳng chân. La Phi bỗng chốc mất đi rồi cân bằng, lắc lắc muốn ngã. Hần vội vã nhân thể một cái lật nghiêng, đồng thời đem cánh lấy tay điện xa xa ném vào một bên, để tránh kia điện quang bại lộ chính mình mới nhất vị trí.

Tại đây điện quang thạch hóa bàn một khắc, hai người người tới ta đi, cho ngay lập tức trong lúc đó mở tam thương. Tam thương qua đi, tầng hầm ngầm nội lại hồi phục bình tĩnh. Chỉ có kia chi đèn pin mang theo cột sáng, hãy còn trên mặt đất bỗng nhiên lay động. Quyết chiến trung song phương cùng đã bị thương, bọn họ đều tự ẩn núp trong bóng đêm, lại hình thành giằng co cục diện.

Tiếng súng đã vang lên, cánh sát tiếp viện lực lượng rất nhanh sẽ tới rồi. Người trẻ tuổi không dám ở lâu, hần cắn răng đứng lên, đưa tay thương giao cho tay trái, dùng phía bên phải thương cánh tay thám vách tường tiếp tục đi phía trước chập đi. Ở hành tiến trong quá trình, hòng súng của hần thủy chung nhắm ngay thượng kia chi đèn pin, bởi vì hần biết: La Phi nếu muốn khôi phục hành động năng lực, trước hết đưa tay điện nhặt hồi. Cho nên chỉ cần đem kia đèn pin tránh tử, chính mình liền tạm thời sẽ không nhận đến đối phương uy hiếp.

Lần này mới vừa đi thường lui tới hai bước, người trẻ tuổi bỗng nhiên cảm giác bên người không còn, rốt cục đụng đến hàng hiên nhập khẩu. Trong lòng hần một trận mừng rỡ, vội vàng thò người ra tiến vào thông đạo nội, ngẩng đầu lại nhìn khi, dĩ nhiên có thể nhận thấy được trên lầu xuất khẩu chỗ xuyên thấu qua đến mỏng manh ánh sáng. Hần liền nhanh hơn bộ pháp, đạp thang lầu lập tức hướng lên trên chạy đi.

Trong bóng đêm La Phi bỗng nhiên nghe được người trẻ tuổi dồn dập tiếng bước chân, biết đối thủ đã lên lầu. Dưới tình thế cấp bách hần cũng cố không xong rất nhiều, một cái quay cuồng nhặt lên đèn pin, sau đó đứng dậy liền chỉ điểm cửa thang lầu đuổi theo, nhưng mà vừa nhất cất bước, đùi phải chỗ liền truyền đến một trận đau nhức, cơ hồ phải hần một lần nữa đánh bại. La Phi đồ hút một ngụm lãnh khí, miễn cưỡng ổn định thân hình, trong lòng thầm nghĩ: Hồng

rồi, này nhất thương chỉ sợ liên xương đùi đều đánh gãy !

Đúng lúc này, tai nghe trung truyền đến Liễu Tùng thanh âm:“La đội, người bên kia tình huống thế nào? Ta giống như nghe thấy được tiếng súng!”

La Phi không kịp nói tí mĩ, chỉ sốt ruột hỏi lại:“Người ở nơi nào đâu?”

Liễu Tùng nói:“Chúng ta đã tiến nhập xứng điện cơ phòng.eumenides để lại không ít vật phẩm, nhưng là nhân cũng không ở hiện trường.”

La Phi có thể này nhớ tới: Chính mình lúc trước mệnh lệnh thật là nhường Liễu Tùng để sau điều tra xứng điện cơ phòng. Mà từ nay về sau hần cùng eumenides gặp được, luôn luôn không cơ hội đem tân chỉ lệnh hạ đạt cấp chính mình bộ hạ. Vì thế hần chạy nhanh sửa chữa mệnh lệnh nói:“eumenides đã đến trên lễ đường mặt, các người chạy nhanh đến gara phía đông cửa thang lầu. Thượng hần là có vết máu, các người nếu tìm không thấy ta, liền theo vết máu đuổi bắt!”

Liễu Tùng ứng câu:“Minh bạch.” Sau đó liền ở tín hiệu kia đoạn tiếp đón đặc công đội viên nhóm rút lui khỏi xứng điện cơ phòng. La Phi biết này gara ngầm không chỉ có diện tích cực đại, địa hình cũng xoay quanh phức tạp, Liễu Tùng bọn họ cảnh tối lửa tắt đèn sờ qua đến ít nhất còn phải lưỡng ba phút. Hần không kịp chờ đợi , độc tự chịu đựng đau nhức, khắp khiêng về phía trên lầu đuổi theo.

Cùng La Phi so sánh với, người trẻ tuổi vai phải thương thế cũng không sẽ ảnh hưởng đến hần đào vong vội vàng bộ pháp. Lúc hần bước nhanh chạy đến trên mặt thời điểm, lễ đường nội sương khói lượn lờ, mọi người chính lộn xộn về phía xuất khẩu chỗ rút lui khỏi. Bởi vì không hề thiếu chấp hành nhiệm vụ cảnh sát đều đã khởi đèn pin, mà ngoài phòng cũng có ánh trăng thấu tiến vào, lễ đường nội mơ hồ còn có điểm tầm nhìn. Người trẻ tuổi khẩu súng tàng hời bên hông, một bên thân tránh vào rộn rảng nhốn nháo trong đám người. Hần biết La Phi rất nhanh sẽ đuổi theo, mà thượng vết máu hội bại lộ chính mình hành tung, cho nên hần vừa đi vừa cởi áo khoác, đem áo lạnh dày cộm nhu thành một đoàn nhanh đặt tại trên miệng vết thương, tận lực chậm lại máu chảy ra tốc độ.

Nổ mạnh, hỏa tình đã theo sau theo tầng hầm ngầm lý truyền đến tiếng súng sớm phá hủy mọi người thần kinh, tham dự hội nghị thị dân nhóm một đám thất kinh, phía sau tiếp trước về phía lễ đường đại môn khẩu tể đi. Cửa bảo vệ đã sớm bị đám người tách ra -- mặc dù bọn họ có năng lực thủ vững cương vị, cũng không khả năng dưới tình huống như vậy đi kiểm tra này chạy nạn giả chân thật thân phận.

Người trẻ tuổi đi theo giả đám người về phía trước di động, hần đem mặt chôn ở kia đoàn quần áo mùa đông lý, thoát nhìn giống như ở loại bỏ sắc nhân sương khói, trên thực tế cũng là muốn ngăn trở chính mình dung nhan.

Người trẻ tuổi như thế đi rồi một lát, đang muốn tìm cơ hội hướng nhân từng chỗ sâu chui thời điểm, sau lưng bỗng nhiên có người một phen túm ở cổ áo, mà người nọ dùng lực đạo cũng không tầm thường giằng co chặt chội, mà là rõ ràng phải đối phương thân thể kéo chuyển qua đến.

Người trẻ tuổi trong lòng cả kinh, tại như vậy hiểm cảnh trung căn bản không kịp nghĩ nhiều, theo bản năng nâng lên cánh tay trái phản thủ một trào, đem người nọ cổ tay gắt gao ách trụ, sau đó hắn cung thắt lưng xoay ngược lại, một cái đại vung cánh tay né tránh đến người nọ phía sau, cánh tay phải tắc đồng thời đuổi kịp, hoành cô trụ người tới cổ. Đây nhất chiêu đặc thủ sau, hắn kế tiếp động tác hắn là khuỷu tay nhất nính, người nọ sẽ gặp xương cổ bị thương, khinh giả hôn mê, trọng giả bỏ mình. Tại đây cái hỗn loạn hiện trường, những người khác cũng không sẽ chú ý này thành linh xảy ra nhạc đệm. Hắn đại khả tiếp tục đi trước, bước trên cách đó không xa tự do đường.

Nhưng mà người trẻ tuổi động tác lại bỗng nhiên dừng lại -- không chỉ có là động tác, hắn toàn bộ tư duy, thậm chí là hô hấp đều tại đây cái nhảy mất triệt để tạm dừng. Bởi vì hắn thấy được bị chính mình phản ôm vào trong ngực người kia, đúng là này thoáng nhìn nhường hắn ở nhảy mất đánh mất hồn phách.

Đó là một cái nữ hài, nàng nỗ lực hướng sườn phía sau oai đầu, cùng người trẻ tuổi trùng mắt đối diện. Nàng khuôn mặt là như thế xinh đẹp, nhất là kia một đôi lại đại lại lượng ánh mắt. Cặp kia ánh mắt tối đen như biển bầu trời đêm, tinh thuần như trong suốt nước suối, làm kia ánh mắt hơi hơi chớp động thời điểm, cơ hồ có thể diễn tấu ra trên đời này tối êm tai nhạc khúc.

Người trẻ tuổi vẫn là lần đầu tiên cùng hồi phục thị lực sau nữ hài như thế đối diện, đối phương ánh mắt dễ dàng đâm xuyên qua hắn tâm phế, nhường hắn trầm luân cho một loại vạn kiếp bất phục thống khổ vực sâu. Thân thể hắn bị lửa cháy cháy, mà linh hồn cũng đã bị hàn băng triệt để đông lại.

Một đôi trên đời xinh đẹp nhất ánh mắt, nhưng này trong ánh mắt lại động lại cừu hận thấu xương!

Người trẻ tuổi biết đối phương đã nhận ra chính mình, hoặc là chuẩn xác mà nói, là chính mình trong cơ thể mỗi một cái linh hồn. Bọn họ giờ phút này không phải ý hợp tâm đầu tri kỷ, mà là thề không lưỡng lập kẻ thù.

Người trẻ tuổi mờ mịt không biết có thể làm chút cái gì. Hắn dùng run run cánh tay tiếp tục cô trụ nữ hài cổ, không dám nhường đối phương phát ra âm thanh. Nhưng giờ phút này làm hắn nhất sợ hãi, chẳng phải kia nữ hài hội kêu cứu, hội vạch trần thân phận của hắn, hắn chính là không dám đi thừa nhận kia nữ hài đối mặt chính mình khi mặt khác một loại thanh âm.

Nữ hài tay trái bị người trẻ tuổi dùng ở sau người, manh nhân đặc hữu linh mãnh xúc giác nhường nàng cảm giác được đối phương ngón giữa khuyết thiếu một quả đốt ngón tay. Nàng bởi vậy càng thêm xác định đối phương thân phận. Nàng dùng tay phải ban đất cô trụ chính mình gáy cánh tay, kiệt lực muốn tránh thoát đến. Nhưng nàng khí lực cùng đối phương thật sự kém quá lớn, mặc dù người trẻ tuổi vai phải gặp bị thương nặng, nữ hài vẫn là vô pháp lay động hấn mây may.

Chung quanh vội vàng chạy nạn nhân vội vàng xẹt qua. Tại đây hắc ám mà lại hỗn loạn hoàn cảnh trung, không có chú ý tới đang ở bên người bọn họ phát sinh này đặc biệt một màn. Mà kia chỉ tên là “Ngưu Ngưu” đạo manh khuyên chính là ngây ngốc đứng ở một bên, nhưng lại không muốn phớt đi lên giúp chủ nhân ý tứ.

Nữ hài có chút tuyệt vọng, nàng bắt đầu hồi hận chính mình liều lĩnh hành vi. Ở phát hiện người kia sau, nàng vốn nên lớn tiếng la lên, hoặc là trước thông tri cảnh sát . Khả nàng nóng vội , nàng thậm nghĩ lập tức đem đối phương bắt lấy, lại hoàn toàn không lo lắng chính mình có phải hay không có như vậy thực lực. Hiện tại đối phương nếu muốn giết từ chính mình diệt khẩu, quả thực là dễ như trở bàn tay.

Tình thế cấp bách trong lúc đó, nữ hài bỗng nhiên nghĩ tới cái gì, nàng đem tay phải thân hướng về phía chính mình túi áo khoác, cảm rõ ràng mang đến kia chỉ trâm cài tóc. Sau đó nàng liền giơ lên này cuối cùng một căn cứu mạng đạo thảo, phản thủ hung hăng về phía trẻ tuổi nhân đâm tới.

Người sau vẫn bị vây bán hoảng hốt trạng thái, đối bất thành linh nhất kích không hề phòng bị. Kia cộng trâm thực sự trát ở tại hấn gáy, hấn đầu tiên là cảm giác đau xót, lập tức lại dùng một loại ma túy cảm theo máu truyền bá hướng quanh thân khuếch tán. Cảm giác này tới cực nhanh, chỉ hai ba giây thời gian, hấn khí lực liền giống bị trừu hết đường như, thân thể mềm yếu ngã xuống dưới.

Nữ hài trọng lấy được tự do, nàng hoảng loạn rời khỏi hai bước, mắt thấy trẻ tuổi nhân ngã vào chính mình trước mặt. Một lát sau, nàng mới bừng tỉnh bàn hô to:“Người tới thể nào, cứu mạng.....”

Hoảng loạn chạy trốn mọi người cũng không biết bên này phát sinh cái gì, hiện trường đen tuyền cũng xem chẳng phân biệt được mình. Nữ hài này hai tiếng kêu to nếu không không có thể triệu tới cứu binh, chung quanh một ít nhân ngược lại hoảng sợ trốn tránh khai đi. Thẳng đến một đạo đèn pin cột sáng chiếu xạ qua đến, mới thoáng bị xua tan nữ hài trong lòng sợ hãi.

Một thân ảnh đi theo đèn pin quang mặt sau, què đùi phải dần dần đến gần. Hấn đầu tiên là thấy được nữ hài, sau đó lại thấy được nằm trên mặt đất trẻ tuổi nhân. Mà nữ hài lúc này cũng nhận ra người tới đúng là hình cảnh đội trưởng La Phi, nàng thần kinh bỗng chốc lỏng , nước mắt tràn mi mà ra.

“Hắn chính là cái kia hung thủ, hắn chính là cái kia hung thủ.” Nữ hài chỉ vào nằm đổ nam tử khóc hô.

La Phi trên mặt tràn ngập kinh ngạc, hắn bán ngồi xổm người trẻ tuổi bên người, lấy tay điện xem xét đối phương thương thế. Thực khai hắn liền phát hiện kia cọng trâm, minh bạch đây mới là chân chính trí mạng chỗ. La Phi lập tức hỏi nữ hài: “Đây là người trâm cài?”

Nữ hài trước gật gật đầu, sau đó lại lắc đầu, hơn nữa đáp phi sở vấn nói cho La Phi: “Này trâm cài lý có độc!”

La Phi lắp bắp kinh hãi, lại nhìn người trẻ tuổi gáy miệng vết thương, quả nhiên là đen thui đen thui cực không bình thường. Mà người sau giờ phút này đã hơi thở mong manh, hắn theo kia nữ hài trên người chuyển qua ánh mắt, nhìn về phía La Phi, sau đó lại cố hết sức vươn một bàn tay, như là phải bắt được cái gì dường như.

La Phi thân thủ cùng người trẻ tuổi tương nắm. Người sau thở phào một hơi, hắn lâu dài xem La Phi, giống như có rất nhiều lời muốn nói, nhưng lại thủy chung không thể mở miệng.

La Phi biết đối phương vì sao vô pháp mở miệng -- người trẻ tuổi không thể nhường kia nữ hài nghe ra chính mình thanh âm, đó là hắn trân quý trong lòng trung cuối cùng bí mật.

Một lát sau, La Phi lòng bàn tay dùng sức nắm chặt, đồng thời hắn nghiêm cẩn nói ba chữ: “Ta minh bạch.”

Người trẻ tuổi vui mừng nở nụ cười. Có thể ở này thời khắc nghe được chính mình đối thủ nói ra này ba chữ đến, hắn cảm thấy vô cùng vui mừng.

Hắn kết quả muốn nói cái gì? La Phi lại minh bạch cái gì? Này đó ngược lại cũng không trọng yếu .

Người trẻ tuổi khí lực đem tẫn, mí mắt hắn dần dần cúi xuống dưới, bất quá ở đóng lại tiền một khắc, hắn lại lại nỗ lực trợn mắt, cuối cùng nhìn về phía cách đó không xa nữ hài.

Nữ hài ánh mắt cùng người trẻ tuổi chống lại, nàng sau này né nửa bước, thần sắc ký sợ hãi lại phần nộ. Người trẻ tuổi liền vô lực đem ánh mắt thu hồi, lần này hắn lại đóng lại mí mắt thời điểm, chung quy không thể lại mở .

La Phi vẫn cứ nắm chặt người trẻ tuổi thù, hần hàu khẩu có loại chua xót cảm giác, lòng dạ gian cũng nặng trĩu giống như đê nặng khối đại tảng đá. Hần đuôi bắt nửa đời đối thù, giờ phút này rốt cục triệt để ngã xuống chính mình trước mặt, khả hần cũng không có thể cảm nhận được nửa phần vui sướng.

Thật lâu sau sau, La Phi mới nhớ tới muốn hỏi Trịnh Giai:“Người là thế nào gặp gỡ hần?”

“Toàn dựa vào Nguru Nguru.” Trịnh Giai chỉ vào dưới chân kia chỉ đạo manh khuyến nói,“Này mấy tháng qua ta luôn luôn cấp nó làm đặc biệt huấn luyện, hôm nay thật sự phải thượng công dụng.”

“Đặc biệt huấn luyện?” La Phi có vẻ không quá minh bạch.

Trịnh Giai liền tiến thêm một bước giải thích nói:“Ta thác nhân tìm đến hần ở trong ngục giam lưu lại quần áo, sau đó đối Nguru Nguru tiến hành rồi khứu nghe thấy huấn luyện. Hôm nay nghe nói hần cũng tới, ta liền đem Nguru Nguru mang đi lại. Nguru Nguru quả nhiên ở trong đám người đem hần tìm xuất ra.”

La Phi gật gật đầu, trong lòng hiểu rõ: Nguyên lai là eumenides lẫn vào đám người thời điểm, bị Nguru Nguru nghe thấy được quen thuộc mùi. Nguru Nguru theo mùi tìm kiếm, liền chỉ dẫn Trịnh Giai phát hiện người trẻ tuổi tung tích. Này hết thấy mình mình nhân quả, nhưng lại thật sự hình như có thiên ý bình thường.

Trịnh Giai lúc này cũng ngồi xổm xuống đến, nàng ôm kia chỉ đạo manh khuyến, có chút oán trách nói:“Nguru Nguru a Nguru Nguru, vừa rồi cái kia người xấu đâu khi dễ ta, người thế nào không có giúp ta đâu?”

Nguru Nguru “Ô ô” Khẽ gọi hai tiếng, cũng không biết nghe hiểu không có. Một lát sau nó tránh thoát nữ hài ôm ấp, đi tới trẻ tuổi nhân thân thể bằng, nó dùng chân trước đáp trụ người trẻ tuổi ngực, cái mũi ở đối phương trên mặt khứu nghe, trong ánh mắt toát ra cũng là lưu luyện ôn nhu.

Kia cầu cùng người trẻ tuổi sớm quen thuộc, nó thậm chí sẽ đem đối phương trở thành chính mình nửa chủ nhân, khả nó vĩnh viễn cũng sẽ không minh bạch, người nợ vì sao hội nằm ở nơi này.....

Kết thúc

Nhì lnh lnh bốn năm ngày bốn tháng một, bảy giờ sáng bốn mươi mốt phân.

Tỉnh nhân dân bệnh viện phòng bệnh nội.

Ánh sáng mặt trời chiếu ở La Phi trên mặt, đem hấn theo trong lúc ngủ mơ tỉnh lại. Hấn mở to mắt, nhìn đến bản thân đang nằm ở trên giường bệnh, đùi phải tắc đánh thật dày thạch cao.

“Giải phẫu thực thuận lợi, chân của người về sau không có gì vấn đề.” Một nữ nhân ghé vào lỗ tai hấn ôn nhu nói. La Phi nghe ra đó là Mộ Kiếm Vân thanh âm, trên mặt của hấn hiện ra một tia ấm áp ý cười. Sau đó hấn quay đầu xem đối phương hỏi:“Ngày hôm qua hiện trường quần chúng không có gì thương vong đi?”

“Không có chuyện gì.” Mộ Kiếm Vân lắc lắc đầu nói,“Kia bom uy lực thật nhỏ, khói đặc đều là tự chế đạn mù -- nitrat kali thêm đường trắng.”

La Phi “Ân” một tiếng, lại hỏi:“Này phạm nhân đâu? Có hay không sai lầm?”

Mộ Kiếm Vân biểu cảm nghiêm túc một ít:“Thật là có nhân tướng thừa dịp loạn chọn sự đâu, bất quá có người đứng ra rống lên một tiếng, này tên liền tất cả đều thành thật .”

“Nga?” La Phi lược có chút kinh ngạc,“Là ai lợi hại như vậy?”

Mộ Kiếm Vân đầu nhất oai, hỏi lại:“Người đoán?”

La Phi trầm ngâm một hồi, đoán nói:“Là A Hoa sao?”

Mộ Kiếm Vân gật gật đầu:“Hấn lúc đó hét lớn một tiếng nói: Ai mẹ nó hiện tại không thành thật, trở về trại tạm giam, ta gọi hấn hỏi hận!”

“Mẹ nó” Vốn là thô tục, nhưng Mộ Kiếm Vân dùng ôn nhu giọng nữ lại nói tiếp, nhưng lại cũng có vài phần Giang Nam vùng sông nước ý nhị.

La Phi cười thầm. Giống A Hoa người như vậy, mặc dù là luân vì trại tạm giam nội tử tù, trên người hẳn khí phách vẫn đủ để cho cái khác lao hữu sợ. Chính là A Hoa xưa nay cùng cảnh sát không vừa mắt, lần này vì sao phải giúp đàn áp này rục rịch phạm nhân đâu. La Phi đầu tiên là có chút kinh ngạc, lược nhất tưởng lại mình bạch . Chính mình bắt Tiền Yếu Bân, coi như là thực hiện cấp A Hoa hứa hẹn. A Hoa ân oán rõ ràng, tự nhiên sẽ tìm cơ hội báo đáp chính mình. Cảm khái rất nhiều, hẳn chống thân thể ngồi dậy, ánh mắt xa nhìn về phía ngoài cửa sổ.

“Người trước nghỉ ngơi hội. Ta đi cho người nóng sớm một chút.” Mộ Kiếm Vân vừa nói, vừa đi hướng về phía phòng bệnh nội lò vi sóng. La Phi nghe vì ba “Ông ơng” thấp mình thanh, này hai mươi năm từng chút từng chút ở trong đầu Như Yên mà qua, suy nghĩ nhưng lại sững sờ.

Chờ lò vi sóng đình chỉ chuyển động thời điểm, La Phi suy nghĩ cũng chiết quay lại đến, hẳn từ từ thở dài một tiếng, lẩm bầm:“Hết thấy đều kết thúc .”

“Không, cuộc sống mới vừa bắt đầu đâu.” Mộ Kiếm Vân không biết khi nào đã về tới hẳn bên người. Nữ giảng sư bụng nóng hầm hập sữa đậu nành cùng bánh bao, nét mặt tươi cười như hoa.

[toàn thư hoàn]
